

W. H. G. Lex. Bibl. 5.
o: p: n: p: ar

Ex libris Francisci Beccel
arachagensis Sabaudis majore
syntaxeos studio anno
1725 et 26
augusto vindictorum

Laus Deo semper

Non venit ad veniam qui nescit amare
Maniam

Patrona in studiis sit Catharina
Mors

Lex. Bibl. 5.

21

Pasor

~~Ling. gr.~~
~~52 p~~

L. gr. 247 a

GEORGII PASORIS,

PROF. GR. L. FRANEQU.

LEXICON

GRÆCO-LATINUM

IN

NOVUM

TESTAMENTUM

DOMINI NOSTRI

JESU CHRISTI,

NOMINUM TAM PROPRIORUM

QUAM APPELLATIVORUM SIGNIFICATUS

ATQUE ANALYSIN COMPLEXUM.

Novast. *Thesaurus*
EDITIO NOVISSIMA,

OMNIBUS VOCIBUS LXX. ALIORUMQUE

GRÆCORUM INTERPRETUM, APOCRYPHORUM

ITEM V.T. ET VARIIS OBSERVATIONIBUS PHILO.

THEOLOGICIS AUCTA,

STUDIO ET LABORE

CHRISTIANI SCHOETTGENII.

QUI ET PRÆFATIONIS LOCO INTRODUCTIONEM

AD SENSUM LITTERALEM N.T. FELICITER ERUENDUM

ADJECIT.

ACCESSERE INDICES NECESSARI.

LIPSIAE,

SUMTIBUS JO. FRID. GLEDITSCHII B. FILII.

ANNO M DCC XVII.

GEORGII PASORIS,

PROF. GR. L. FRANEQU.

LEXICON

GRÆCO-LATINUM

IN

NOVUM

TESTAMENTUM

DOMINI NOSTRI

JESU CHRISTI,

NOMINUM TAM PROPRIORUM

QUAM APPELLATIVORUM SIGNIFICATUS

ATQUE ANALYSIN COMPLEXUM.

noviss. *Theckaupt*
EDITIO NOVISSIMA,

OMNIBUS VOCIBUS LXX. ALIORUMQUE

GRÆCORUM INTERPRETUM, APOCRYPHORUM

ITEM V.T. ET VARIIS OBSERVATIONIBUS PHILO.

THEOLOGICIS AUCTA,

STUDIO ET LABORE

CHRISTIANI SCHOETTGENII.

QUI ET PRÆFATIONIS LOCO INTRODUCTIONEM

AD SENSUM LITTERALEM N.T. FELICITER ERUENDUM

ADJECIT.

ACCESSERE INDICES NECESSARI.

LIPSIAE,

SUMTIBUS JO. FRID. GLEDITSCHII B. FILII.

ANNO M DCC XVII.

GEORGI PASORI

1794

EXON

GRACIO-PATRIUM

NOVUM

TESTAMENTUM

Bayerische
Stadtbibliothek
MÜNCHEN

1794

1794

STUDIOSAE JUVENTUTI

Sacras litteras

in SCHOLIS pariter atque ACADEMIIS

tractanti

S. P. D.

CHRISTIANUS SCHOETTGENIUS.

Uli librum hunc, novamque illius editionem volvitis, permittite, ut paucis Vos in ipso limine compellem, & quædam, quæ ad sensum litteralem Novi Instrumenti feliciter eruendum faciunt, Vobis tradam. Omnes auditis SS. Theologiæ Studiosi, nulla vero est omnis Theologia, nisi solido verbi divini fundamento nitatur. Et tamen sic ferunt corrupti nostrorum temporum mores, ut ex Academiis abeant juvenes, neminem sacras litteras prælegentem auscultantes. Unde postea fit, ut sacri textus mirum in modum ab imperitis harum rerum tractatoribus dilacerentur, illud vero ὁρθοτομεῖν τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, quod in exegesi sacra præcipue commendandum est, prorsus negligatur. Ne ergo qualicunque opera mea Vobis desim, hac occasione data quædam de sensu litterali N. T. in usus Vestros edisseram.

Notum est, plures ab harum rerum doctoribus tradi sensus divini scripturæ, sed mihi de eo præcipue cura jam est, & semper fuit, quem primario intendit Spiritus Sanctus, quemque litteralem alias vocare solemus. Ut vero eundem in novi fœderis tabulis rite investigetis, ante omnia de singulis vocibus, earumque significatu estote solliciti. Scriptum est N. T. lingua Græca, hinc ante omnia opus est, ut de lingua illa probe addiscenda circumspiciatis. Sunt hodie, quos strenua exercet inertia, qui putant, sufficere, si tantillum modo in linguæ memoratæ studio proficiatis, ut auxiliante Lexico & Grammatica discatis radicem aliquam evolvere. Sed discite, quæso Vos, homines istos contemnere: cæci enim sunt, & cæcorum ductores. Nihil is novit in lingua græca, qui ultra solam N. T. lectionem non sapit. Quis enim de emphasi vel genuino alicujus vocis significatu certi quid pronunciare potest, qui eandem cum aliorum auctorum locis non comparaverit? Ex

variorum auctorum, non unius & solius, contextu recte de linguæ cujusdam indole judicamus; qui secus agunt, illi re ipsa ostendunt, se interpretationis omnis rudes plane & ignaros esse. Vos ergo, o mei, qui ad interiora Spiritus S. penetrare vultis, addiscite linguam, qua idem pro sapientia sua uti voluit. Poterit illa in scholis tractari, & a multis quoque ibidem tractatam esse felicissime, constat. Sapiendum ibi est, etiam invitis præceptoribus, ultra regulas grammaticas, & pervolvendi Plutarchus, Polybius, Arrianus, Plato, Diodorus Siculus, Artemidorus, alique, eum in finem, ut voces & phrasas in iisdem occurrentes cum N. T. sedulo comparetis. Quibus vero Vestrum hanc Corinthum adire non licet, ut certe vix omnibus permissum est, ii adeant Philologos quosdam ex recentioribus, inter quos præcipue numerandus est Rappellus. Horum labores Vobis exempli loco esse possunt, quod si ad laudem & honorem Numinis sanctissimi recte sequamini, non poterit non labor Vester finem nancisci exoptatissimum. Porro vero id Vos præcipue hic nosse convenit, Novum Testamentum lingua quidem Græca conscriptum esse, sed ea tamen ita comparata est, ut certissime credam, ne ipsum quidem Demosthenem aut Platonem Evangelium Matthæi aut Joannis intellecturos fuisse. Habent enim sacri scriptores locutiones hebraicas verbis Græcis expressas, quas nemo, nisi qui hebraicarum litterarum gnarus est, apte satis explicabit. Qui hac in re nullam mihi fidem adhibere vult, iste clare satis docet, se neque hebraicæ neque græcæ linguæ studuisse. Contemplemur modo exiguam istam particulam *καὶ*, ab historicis N. T. tantopere frequentatam. Nemo unquam ex Græcorum historicis sic locutus est, bene tamen hebræi, qui particulam *Vav* singulis fere commatibus repetunt, imo quoque narrationem & integrum librum ab eadem incipiunt. Quid aliud est *ζητούντες τὴν ψυχὴν*, Matth. 2, 20. quam hebraicum *מבקשי נפש*, in sensu: *insidiari vitæ cujusdam*? *Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις*, est hebraicum, *בִּימֵי הַהֵם*, quod notat, *istis temporibus*. Quem fugit iste hebraismus, quando vox *υἱὸς* alii voci adposita notat *eum, qui alicui rei operam dat*: ut *υἱὸς τοῦ φωτός*, *υἱὸς τοῦ αἰῶνος τῆς χάριτος*, Lucæ 16, 8. Alios jam tacemus, interim hæc plurimi ex Theologis nostris hætenus satis superque demonstrarunt. Sed alia sunt, quæ Vobis porro erunt suggerenda. Habemus, ut ex jam dictis constat, stilum hebræo-græcum, sed talem, qui non in omnibus, ad hebraismum V. T. accommodatus est. Rationem ejus rei paucis accipite. Postquam in captivitatem Babylonicam abductæ sunt binæ tribus, ultra hebraicam linguam chaldaica quoque ipsis cœpit esse vernacula, quæ etiam proinde in ipso V. T. canone, præcipue apud Danielem & Esram occurrit. Ex hujus vero linguæ cum Syriaca vulgari commixtione nata est dialectus syro-chaldaica, qua ipse Servator in his terris usus est. Quicunque ergo feliciter in lectione N. T. versari cupit,

is etiam de linguæ syro-chaldaicæ monumentis sollicitus sit oportet, id quod ipsum præcipue, si in pandectis Talmudicis seduli sumus, præstare poterimus. Neque vero est, quod exhorrescatis nomen Talmudis, quippe quod a quamplurimis equidem multis convitiis proscinditur, sed iis præcipue, qui veri non sunt harum rerum æstimatores. Non enim *Talmud* fuit vir malus, qui pessimas & venenatas doctrinas excogitavit, vivusque propterea rogo traditus est, uti quondam aliquis ex monachis ineptis ridicule satis dixerat. Sed est liber Judaicus, traditiones antiquorum Rabbiorum de variis rebus complectens, & sub certos titulos confarcinatus. Sed audite quoque, quid contra eundem librum proferant ii, qui eum contemnunt. Plenum ajunt esse commentorum Judaicorum, subtilitatum nullius momenti, & blasphemiarum in Numen sanctissimum, & Christum quoque, Messiam ac Sospitatorem nostrum dilectissimum. Atque hoc ita esse nulli negamus, ita tamen ut de usu quoque ejusdem quædam proferenda nobis supersint. Ovidius, Virgilius, & alii hujus farinæ scriptores, multas habent fabulas, multa commenta in ignominiam veri Dei congesta, & illorum tamen lectio hodiernis temporibus inter humanitatis studia commendatur. Cur vero eandem fortunam non habebit Talmud, cujus tamen auctores veræ quondam religionis verique Numinis non erant ignari? Sed accipite quoque usum ejus operis. Antiquitates & historias populi Judaici, si cum judicio legatur, nobis aperit, δευτερώσεις seu traditiones Rabbiorum, quas sæpenumero ad partes vocat & refutat Servator noster, continet, proverbia quoque & varios loquendi modos in N. T. occurrentes docet. Et hoc ipsum est, quod meum jam est, tum ratione, tum exemplis aliquot comprobare. Locuti sunt tum Servator, tum quoque Apostoli cum Judæorum populo, hinc necessum fuit, ut, si ab ipsis volebant intelligi, verbis quoque, notionibus, & phrasibus apud eosdem usitatis uterentur. Scripserunt deinde sancta volumina viri Θεόπνευστοι, in Judæorum præcipue gratiam græco sermone, sed hic iterum cum sapientia divina convenit, ut sese ad captum linguæ græcæ, tunc temporis inter Judæos usitatæ, accommodarent. Quod vero græcitate potius Judaica vel Hellenistica, quam Attica, & ipsis Græcis frequentata uti voluit Spiritus S. hanc esse causam puto. Convertendi erant ad religionem christianam Judæi, & Græci sive gentiles, quorum illi jam rudimenta veræ doctrinæ possidebant, hi vero omnium, quæ addiscere debebant, prorsus erant ignari. Convenientius ergo putabat sapientia divina, ut Judaico stilo uteretur, quam gentilium. Hinc locutiones occurrunt in Novo Testamento, quas neque ex Hebraismo, neque aliis scriptoribus græcis aut latinis explicare licet. Ad alios ergo fontes tunc decurrendum, quod exemplis quibusdam jam ostendendum esset. Sed non repetam jam ea, quæ de verbo ἐρρέθη, Matth. 5, 21. s. de isto loco: Δῶρον, ὃ ἐὰν ἐξ ἐμοῦ ὠφελη-

Θῆς, Matth. 15, 5. item de phrasi μία τῶν σαββάτων, Marc. 16, 1. dixi in annotationibus ad V. C. Lamberti Bos Ellipses Græcas: neque ea quæ in Programmate nupero, *de Christo Rabbiorum summo*, congeffi. Addi quoque potest observatio singularis ad locum Hebr. 1, 3, quod Christus sit ἀπάντασμα τῆς δόξης τῆς Θεῆς, quæ exstat tomo I. Miscellaneorum Lipsiensium. Quæ singula faciunt, ut jam quidem exempla plura non adducam. Convincet eos, qui mihi nondum credunt, Lightfootus in horis Hebraicis & Talmudicis, a Viro harum rerum peritissimo, Jo. Benedicto Carpzovio, Theologo & Philologo ultra laudes meas posito, in oris nostris excitatus, cujus telam nondum plene absolutam, si Deus vitam & vires concesserit, pertexere animus est. Addatur quoque Jo. Henr. Hottingeri, nepotis, dissert. de præstantia Antiquitatum Judaicarum, quam Goodwino a se nuper edito, præfixit. Quæ si quis singula secum adcurate perpendat, is certe mecum fatebitur, magnam utique Talmudicarum pandectarum in explicando Novo fœdere esse utilitatem. Nemo proinde male aget, qui tempus huic quoque libro evolviendo tribuet, cum gentilium scriptores a Philologis christianis non sine omnium adplausu cum cura tractentur. Concedo aliquam adesse difficultatem, antequam ad quandam Gemaram intelligendi facultatem perveniamus, sed talem tamen, quæ studio & labore humano potest superari. Credite, plus esse laboris exantlandum, si Senecam Tragicum vel Persium recte velimus interpretari, quam in magnis Talmudis voluminibus enucleandis. Et tamen multi sunt nostrum, qui scriptorum jam dictorum bigam probe norunt explicare. Quid ni ergo idem præstemus in monumentis orientalium, quæ tamen magis arduam nobis, quam occidentis scriptores, sapientiam propinant? De ratione vero commode in hoc studiorum genere proficiendi propediem alio loco dicendi erit occasio.

Ad pernosendum vero litteralem novi instrumenti sensum porro necesse est, ut antiquitates, ritus & consuetudines veterum Hebræorum, Græcorum, Asiaticorum populorum, & Romanorum quoque indagetis. Vix enim emphasin alicujus textus perspicere licebit, si antiquitatum cognitione estis destituti. Exemplo sit locus 1. Corinth. 15, 56. τὸ δὲ κέντρον τῆς θανάτου ἡ ἀμαρτία. *Stimulus autem mortis peccatum est.* Hujus loci explicatio difficillima aut prorsus nulla erit, nisi antiquitates agriculturæ veteris probe habeatis cognitæ. Stimulus enim fuit lignum acuta cuspide præmunitum, quod aratro impositum habuit arator, eoque posteriores boum partes pungere potuit, ut majores in aratro trahendo vires adhiberent. Quando vero recalcitraret juvenus, tunc majores sibi conciliavit dolores, unde tritum proverbium & a Servatore quoque adhibitum: *Difficile est contra stimulum calcitrare.* Stimulus illud instrumentum est, quo rusticus bovem in potestate sua continet, & pec-

catum,

catum, verbis Divi Apostoli, est illud, vi ejus mors potestatem suam in genus humanum exercere potest. Ille stimulus vero per sanctissimam Servatoris nostri resurrectionem morti ereptus est, ut peccatum ultra nos pungere non possit. Sinus Abrahamæ, Lucae 16, 23. cur occurrat, multi rationem reddere nesciunt. Describitur autem ibi Lazarus in beata vita cum Abrahamo discumbens, prout Servator alias loqui amavit Matth. 8, 11. Ergo in sinu Abrahami sedere idem est atque ad pectus ejus accumbere, Joh. 13, 23. Alia exempla brevitatis studio lubentes omitimus.

Decet autem vos porro, o mei, ut parallelismum scripturæ instituire, hoc est, scripturam cum scriptura comparare discatis. Faciet huc in primis, quod ad Novum Testamentum attinet, usus Concordantiarum Erasmi Schmidii, qui liber quidem jam ab omnibus comparari non potest, sed erit tamen forte, qui bono publico librum utilissimum procuret. Credite, felicius multo sapere Theologos linguarum peritos ex Concordantiis, quam imperitos ex Commentariis. Ex illis enim ad ipsos fontes pervenimus, mentemque divini Spiritus ex ipsiusmet ore percipimus: cum contra ex his non nisi aquam ad rivulos derivatam & variis interdum fordibus inquinatam hauriamus. Judicio tamen hic debito opus est, quod, cum in teneriori ætate non satis sit confirmatum, acumen aliquod ejusdem cum annis sequentibus expectandum suadeo.

Expositis ergo huc usque iis, quæ ad verborum tantum indagationem spectant, superest, ut patetis quoque agam de rebus ipsis. Hic vero ut prolixior sim, opus esse haud puto, quum ea jam Vobis universa in animum sint revocanda, quæ in Logica de interpretatione occurrerunt. Ut vero ad N. T. applicationem aliquam faciam, duo hic præcipue monenda puto, unum circa Evangelia, alterum circa Epistolas. In Evangelicis historicis multæ occurrunt orationes, quæ singulæ secundum circumstantias historicas sunt excutiendæ. Disquirendum ergo est ante omnia de occasione, ex qua scopus orationis clare satis adparebit, tum evolvenda propositio totius orationis, & argumenta, quibus ea propositio demonstrata est. Effugietis hac ratione morem istum pessimum, quo gaudent quidam, ut extra contextum, ut ajunt, verba quædam interpretentur, iisque sensum plane contrarium adfin-gant. Id quod ipsum Beatus noster Lutherus cum circumforaneorum studio comparat, qui talos, quocunque volunt, dirigere consueverunt. Quod ad Epistolas vero spectat, auctor sum, ut communem aliquantum sententiam prætereatis. Sunt multi, iique viri doctissimi, qui statuunt, epistolarum singularum unam esse Propositionem, secundum quam omnia & singula essent disponenda. Ego vero, qui alias virorum summorum meritis lubentissime assurgo, in ea hæresi me versari profiteor, ut statuam, non in omnibus epistolis esse unam & solam aliquam pro-

positionem. Namin epistolis ad Romanos & Corinthios datis tam diversae occurrunt materiae, ut non videam, quomodo omnes illae ad unam eandemque propositionem stabiliendam possint referri. Consultius ergo erit, epistolam in diversas sectiones dividere, quum & alias usu veniat, ut in una epistola plures, quam una, materiae absolvantur. Quae porro monenda hic sunt, ea, uti dixi, ex regulis solidae exegeseos sive interpretationis peti possunt, quam ego hoc quidem loco tradere non adgredior.

Ut vero singula, quae huc usque protuli, eo meliore cum fructu a Vobis praestentur, pauca quaedam his addere necessum visum est. Ante omnia id Vobis agendum auctor sum, ut hoc studiorum genus, quemadmodum alia omnia, in primis ad laudem non Vestrum, sed sanctissimi Numinis, dirigatis. Id quod si sedulo a Vobis fiat, credite, rem totam prospere successuram, Vosque non sine insigni quoque laude Vestra novi instrumenti tabulas esse tractaturos. Quod si vero id negligetis, tum Vobis quoque, quod jam multis aliis factum est, accidet, ut ad avia deflectatis, a vero sacrarum litterarum sensu alieni sitis, inque praecipitia prorsus dilabamini. Sunt quidam ex eruditis, qui nimio eruditionis suae fastu tumentes, irreverenter tractant sanctas divini foederis tabulas, sed illi suo se gladio jugulant, aliisque, qui eruditione pia praediti sunt, deridendos sese praebent. Tum porro justum esse puto, ut de vero harum rerum tractandarum ordine circumspiciatis. Is in eo consistit, ut a simplicioribus ad ea, quae magis ardua sunt, progrediamini. Sic Vos, qui in scholis adhuc versamini, annosque & iudicium sufficiens nondum possidetis, circa verba eorumque sensum tantum versari velim. Nimirum, quando graeci a Vobis evolvuntur auctores, ea Vobis operanda est, ut eorum phrasae, vel significatus vocum cum iis, quae in N. T. occurrunt, comparetis. Requirendi ergo sunt illi Praeceptores, qui non unum & solum, sed plures Vobis auctores praelegunt & commendant, non ii, qui annum terunt, & vix decem periodos explicando absolvunt. Pessime Vobis eo modo consulitur, nisi ad aliquam ejus linguae facultatem pergatis, quam ex uno libello haurire vix licet. Porro, si in scholis quoque occasio non deest, linguam hebraicam tractandi, suasor Vobis sum, ut eam e manibus non dimittatis. Nam pecunia & tempus, in Academiis ad haec eroganda, aliis rebus, quae tunc necessariae magis sunt, tribui poterunt. Optimum tunc erit, ut LXX. Interpretes simul evolvetis, eosdemque cum Codice hebraeo, & N. T. conferatis. Haec poterit capere juvenus ad annum usque vigesimum in scholis degens, jam vero, quum ad Academiam pergitis, iudiciumque cum annis magis confirmatur, alia quoque agenda supersunt. Primo quidem loco necessum est, ut Virum doctum, & in sacris probe versatum eligatis, ipsumque libros aliquot vel epistolas explanantem audiat. Variarum tunc occurrent regularum hermenevticarum, quas in posterum magno cum Ecclesiae fructu

fructu adplicare poteritis. Pergite vero horis subsecivis in studio Philologico, quod in schola coepistis, & genuinis potius subsidiis, quam alienis oculis scripturam tractate. De Talmudicis studiis jam dicendum, sed dolendum est, exiguam, vel etiam plane nullam aliquando in iisdem proficiendi occasionem adesse. Paucae Academiae Professore habent, qui Judaica volumina diligenter volvat, unde manus iis substerrendae, qui partibus suis hac in parte non defunt. Plurimi quoque ex Vobis, o mei, non tantis pollent opibus, ut Collegia hujusmodi privatissima frequentare possint. His ergo id consulo, ut saltem hoc studiorum genus non contemnant, vel nullius usus esse clament. Ne vero & ipsi plane rudes sint, sufficiet ipsis, si Lightfootum supra laudatum evolvant, Lexicon majus Buxtorffii, illosque tractatus Talmudicos, quos Coccejus, Lempereur, Edzardus, alii, ediderunt. Quibus facultas est inspiciendi opus Mischnicum a Surenhusio procuratum, ii tempus haud male collocabunt.

Duo vero supersunt, a quibus sedulo cavendum existimo, quorum prius est, ut a novitatis studio, periculosa scilicet & ab analogia contextus & fidei alienae, prorsus abstineatis. Alterum ut singula ista sine aliorum contra sentientium, vel non tam dextre in hoc studiorum genere versatorum contentu agatis. Vix enim sibi ab his duobus cavent viri docti, quibus ultra vulgus sapere datum est. Si quid habetis, quod novum est, & ab aliorum interpretum mente abhorret, id probe pensitate, & ad tempus aliquod premitte, cumque amicis Vestris communicate, antequam id vel proferatis, vel scribatis.

Haec sunt, quae Vobiscum, sacrarum litterarum cultores futuri, loquenda duxi, ut brevem quandam ad stylum & sensum N. T. litteralem introductionem haberetis. Occasionem his dedit praesens Lexicon Pasoris, ab Auctore hac de causa concinnatum, ut litteram sacrarum N. T. vocum intelligere possimus. Impressum est illud aliquoties tum Herbornae, tum Lipsiae, ubi ultima editio anno cl^o 15 ccII. prodierat. In illa quidam incepit optimo consilio graecas voces tum ex LXX. Senibus, tum libris Apocryphis suo quamque ordine interponere. Nam ut jam supra dictum est, significationes hebraeo-graecae vocabulorum quamplurimum exinde felicissime repetuntur. Possumus enim a simplicibus nonnunquam ad significationem compositorum, a primitivis ad derivatorum notionem, & vice versa, concludere. Quum ergo distracta jam essent memoratae editionis exemplaria, consiliumque de nova recudenda caperet Bibliopola Celeberrimus, Joh. Fridericus Gleditschius, qui jam inter beatos coelites degit, curam ejusdem mihi demandare voluit. Ego, qui Philologiae sacrae studiis maximopere delector, hanc publico inserviendi occasionem non dimittendam ratus, me ad hujus operis recensionem lubens accinxi. Quum vero primo

loco viderem, ab eo, qui postremam editionem procuraverat, varias omittas esse voces V. T. easdem ope Concordantiarum Kircherianarum novæ editioni nostræ inserui. Postea succurrebat, multum quoque huc conferre posse alios Interpretes Græcos, Aquilam, Symmachum, Theodotionem, quorum fragmenta post Flaminium Nobilium & Joh. Drusium sub titulo *Hexaplorum Origenis* Parisiis a. 1713. edidit Vir ex Benedictinorum familia Celeberrimus, Bernardus Montfauconius: hinc eorum quoque vocabula huc transtuli. Neque id frustra prorsus factum esse, exempla satis ostendunt. Usui præcipue fuit Lexicon Græcum sub finem Hexaplorum ab ipso Montfauconio concinnatum, quod mihi laborem meum multo faciliorem reddidit. Monendus tamen paucis est Lector benevolus, ut hic citationes quasdam observet. Aliquoties in hoc Pasoris Lexico citatur interpres Syrus, Samaritanus, vel etiam Incertus. Sciendum hic est, Græcos habuisse græcas versiones versionis Samaritanæ, Syriacæ, & sic porro, quæ ab aliis deinde adlegantur. Incertus vero ubi legitur, incertum esse puta, a quonam ex interpretibus græcis ea vox adhibita fuerit. Hunc vero voces varias etiam in N. T. vix occurrentes congerendi laborem non esse inutilem, ii qui sacras litteras cum cura tractant, non nesciunt. Nam, quod jam supra diximus, a significatione primitivi vel simplicis ad derivati vel compositi notationem, & contra, recte concludimus. Porro modus & ratio derivandi, composita item formandi, & quæ sunt hujus generis alia, ad analogiam hujus vel illius vocis aut phraseos ostendendam, feliciter adhibentur. Quum vero plura hætenus a Philologis & Theologis observata sint, quæ temporibus Pasoris nostri publice nondum exstabant, hinc varias observationes Theologico-Philologicas congesti, & suo quamque loco inserui. Ne vero, quæ mea sunt, cum reliquo contextu confundas, ea semper uncinis hujusmodi [] includi curavi.

Non opus esse puto, ut de hoc labore meo prolixior sim, quum is cuivis librum perlustranti facile occurrat, de eoque judicium ferri possit. Vos ergo, o mei, quos hætenus adlocutus sum, utimini hoc labore ad gloriam summi Numinis promovendam, & ad auditores in fide & virtute christiana erudiendos. Deus vero conatibus Vestris omnibus adspiret quam clementissime, Vobisque ditissimos insignis ac cœlestis sapientiæ thesauros pro gratia sua, quæ summa est, aperiat. Valete

in Domino. Scribebam Francofurti ad Viadrum

d. 25. Julii, clō 15 ccxvi.

ILLUSTRIBUS ET PRÆPOTENTIBUS
HOLLANDIÆ ET WESTFRISIÆ

Ordinibus

Salutem & benedictionem à DOMINO!

Librum hunc, *Nobilissimi, Amplissimi & Magnificentissimi Viri, εὐεργέται benevolentissimi*, vobis inscribere libuit, quod inter eos, qui pro veritate religionis Christianæ (quam Deus in veteris & novi Testamenti tabulis revelare nobis dignatus est) strenuè ac feliciter dimicant, minimè postremi sitis. HOLLANDIA & VVestfrisia vestra, nec non cæteræ Provinciæ fœderatæ appositè admodum comparari queunt rubo ardente, nec tamen deflagrante, in quo Filius Dei Mosi apparuit, Exod. 3. v. 2. Sicut enim rubus ille non fuit consumtus: ita quoque Germania inferior libera & fœderata, bellis quibus annos sexaginta & ampliùs arsit flagrantissimis, tantum abest, ut fuerit absumta, ut famâ potiùs & opibus magis intereà cœperit efflorescere, quàm unquam antehac. Quæ autem, quæso, causa est tanti miraculi? Scilicet Filius Dei præsto fuit, qui hoc Ecclesiæ suæ hospitium asy-lumque voluit conservare, & uti spero, imposterum etiam contra insidias variasque hostium crudelissimo-rum machinationes clementer proteget.

Altera inscriptionis hujus *causa* fuit, quod vos, *Viri Amplissimi*, non tantùm *Academiā Leidensem* toto orbe celeberrimam sustentetis, sed *pædagogēa* etiam complura illustria foveatis, in quibus omnibus *pietas, Artes*

DEDICATIO AUTORIS.

Artes liberales & lingua eruditæ, inter quas Græca facile excellit, maximô docentur studiô. Lexicon itaque hoc meum, quod veluti clavis est tabularum novi fœderis Servatoris nostri & ad praxin linguæ Græcæ studiosos manu quasi ducit, V. V. A. A. dedicare volui, ut autoritatis aliquid accederet operi huic, mole exiguo, tùm apud alios orthodoxos, tùm imprimis apud juventutem vestram numerosissimam ac florentissimam; cui illud, si dignum id judicaveritis, commendetis rogo.

Valete & florete in JESU CHRISTO DOMINO NOSTRO. Scripsi Franequeræ urbe Frisiorum, Idibus Augusti, 1631.

V. V.

A. A.

observantissimus

GEORGIUS PASOR, G.L.
ibidem Professor.

Ἀναγνώστη τῷ εὐγνώμονι Γεώργιος
Πασὼρ χαίρειν.

ΙΗΣΟΥΣ ὁ Χριστός, ὁ σωτὴρ καὶ κεφαλὴ
ἡμῶν τῷ ἁγίῳ Πέτρῳ εἶπεν, ἀναγνώ-
στα Θεόφιλε, Ἰωανν. κα. ιε. Σίμων Ἰω-
νᾶ, ἀγαπᾷς με πλεῖον τῶν; λέγει
αὐτῷ, καὶ Κύριε. σὺ οἶδας ὅτι φιλοῦ
σε. λέγει αὐτῷ, βόσκει τὰ ἀρνία μου, ταῦτά
ἐστις, ἐν οἷς καὶ τὰ παιδία ἐσὶ. καὶ κεῖ-
να ἔμνον τῷ Πέτρῳ εἶπεν, ἀλλὰ καὶ τοῖς
λοιποῖς ἀποστόλοις, καὶ ἅπασιν τοῖς καθεξῆς
τῆ λόγου ὑπηρέταις, ὡς ἀληθινοῖς τῶν ἀπο-
στόλων διαδόχοις.

Αὐτοὶ δὲ ἀληθινοὶ εἰσι διδάσκαλοι, οἱ
ἀγαπῶντες τὸν Χριστὸν καὶ τὰ ἀρνία αὐτοῦ. ὁ
γὰρ Χριστὸς εἶπεν, Σίμων Ἰωνᾶ ἀγαπᾷς με;
οἷς τισι ῥήμασιν ὁ σωτὴρ δείκνυσιν, ἔδεν ψυ-
χρότερον τῶν διδασκάλων, τῶν καὶ ἀφοσίω-
σιν φιλοσοφῶντων τῆ μισθῆ ἕνεκα, οἵτινες
ἐπιθυμοῦσι μᾶλλον κερδῆσαι χρυσόν, ἢ τὰς
ψυχὰς. ἔτω δὴ καὶ χρὴ τὸν διδάσκαλον δια-
κεῖσθαι πρὸς τὰς μαθητάς, ὡς περὶ αὐτὸν ὁ πα-
τὴρ πρὸς τὰς ἐαυτοῦ υἱάς.

Καὶ εἰ ὁ πατριάρχης Ἰακώβ θρεμμάτων
προεσῶς, πρόβατα ἄλογα βόσκων, καὶ ἀν-
θρώποις μέλλων λόγον ἀποδιδόναι, τὰς νύ-
κτας παποίηκεν αὐπνίας, καὶ ὕμνα, κρύος, καὶ
πᾶσαν αἰῶρος ἀνωμαλίαν πέπονθεν, ἵνα μηδὲν
τῶν θρεμμάτων ἐκείνων παραπόληται· πό-
σω μᾶλλον ἐν τὰς τῶν σχολῶν καὶ ἀκαδημι-
ῶν διδασκάλες, τὰς ἀκ ἀλόγων ζώων προῖ-
σαμένους, καὶ ἀκ ἀνθρώποις, ἀλλὰ Θεῷ τῆς
κλήσεως ἐαυτῶν διδόναι μέλλοντας ἐυθύνας,
χρὴ γρηγορεῖν ὑπὲρ τῶν νεανίσκων; τέτρε
γὰρ ὁ Χριστὸς ἔτι καὶ χρημάτων, ἀλλὰ διὰ τῆ
ἰδίας αἵματος ἐαυτῷ περιποιήσατο. πρᾶξ. κ.
κη. ἡν ἄγγελοι διὰ παντὸς βλέπασιν τὸ πρό-
σωπον τῆ πατρὸς τῆ ἐν ἑβρανοῖς. ματθ. ιη. ι.

Τί δὲ οἱ διδάσκαλοι ἐν ταῖς σχολαῖς, οἰο-
ντο τοῖς τῆς ἐκκλησίας φυτευτηρίοις ὀφεί-
λουν διδάσκειν; ὁ σωτὴρ φησι,

Ματθ.

LECTORI BENEVOLO
S. P. D.
GEORGIUS PASOR.

JESVS CHRISTVS, Servator &
caput nostrum sancto Petro dixit,
Lector qui Deum diligis, Johan.
21, 15. *Simon fili Jona, diligis me
plus quam hi?* Ait ille, *Certe Do-
mine: tu nosti, quod amem te.* Dicit ei,
pasce agnos meos, h. e. fideles, quibus pue-
ri quoque sunt accensendi. Et hæc non
solum Petro dixit, sed etiam reliquis Apo-
stolis, & omnibus deinceps verbi ministris,
tanquam veris apostolorum successoribus.

Illi enim veri sunt doctores, qui dili-
gunt CHRISTVM, & agnos ejus.
CHRISTVS enim dixit, *Simon fili Jona
diligis me?* Quibus verbis Servator osten-
dit, nihil esse frigidius doctoribus illis, qui
tantum mercedis causa perfunctoriè phi-
losophantur, qui potius cupiunt lucrari
aurum, quam animas. Sic nimirum de-
cet præceptorem affectum esse erga disci-
pulos, sicut pater erga filios suos.

Et si patriarcha Jacobus, qui pecudi-
bus præerat, oves rationis expertes pa-
scens, & hominibus rationem redditurus
noctes transegit insomnes, æstum, frigus
& omnem aëris inconstantiam passus est,
ne ulla pecudum illarum periret: quan-
tò magis ergo Scholarum & Academia-
rum Doctores non animalibus ratione ca-
rentibus præfectos, & non hominibus,
sed Deo vocationis suæ reddituros ratio-
nem, decet vigilare pro adolescentibus?
Hos enim CHRISTVS non pecuniis, sed
proprio sanguine sibi acquisivit, Act. 20,
28. quorum angeli semper intuentur fa-
ciem PATRIS cœlestis, Matth. 18, 10.

Quid verò præceptores in Scholis, tan-
quam Ecclesiæ seminariis, docere debent?
SERVATOR dicit,

Matth.

Ματθ. κη. κὶ διδάσκοντες αὐτὰς τηρεῖν πάντα, ὅσα ἐνετειλάμην ὑμῖν.

Καὶ τὰδε ἀρήται ἔ μόνον τοῖς τῶν ἐκκλησιῶν ἐπισκόποις, τοῖς πρεσβυτέροις, καὶ τοῖς διακόνοις, ἀλλὰ καὶ τοῖς τῶν σχολῶν διδασκάλοις. ἐν ταῖς σχολαῖς τὰ ἀρνία ποιμαίνεται, ἐν ταῖς ἐκκλησίαις δὲ τὰ πρόβατα.

Δεύτερον. σ. σ. ὁ Κύριος ῥητῶς προστάττει ταυτὰ πᾶσι τοῖς παιδαγωγοῖς, τοῖς πατράσι, ταῖς μητέρας κλ. λέγων, καὶ ἔσαί τὰ ῥήματα ταῦτα, ὅσα ἐγὼ ἐντέλλομαι σοι σήμερον ἐπὶ τῆς καρδίας σε, καὶ ἐν τῇ ψυχῇ σε, καὶ προβιβάσεις αὐτὰ τοῖς υἱοῖς σε, καὶ λαλήσεις ἐν αὐτοῖς, καθήμενος ἐν οἴκῳ καὶ προπορευόμενος ἐν ὁδῷ, καὶ κοιταζόμενος καὶ ἀνιστάμενος κλ.

Ἐνθάδε ἐντολὴν τῆς θεᾶς ἔχομεν φανερωτάτην, ἧς περιφρονεῖν ἀθέμιτον ἂν γένοιτο αἰμάρτημα. καταφρονέσι δὲ αὐτῆς πάντες οἱ ἐκθήμενοι ἐν ταῖς σχολαῖς τὰς τῶν ποιητῶν μυθολογίας, τῶν ἱερῶν γραμμῶν ἐκλελησμένοι. ἔα τὸν χρόνον, ἔ τὸ ἀνάλωμα ἔδει εἶναι πολυτελέστατον, τοῖς οἱ μυθολόγοι ἀποδῶσι.

Τοιαύτης γὰρ τῆς ἀληθινῆς τῶν νέων ἀγωγῆς καὶ παιδείας τοσῶτον ἀποπλανᾶται, ὅσον ἐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης, διὰ βραχέων (εἰ μὲν τάττ' ζητήματος ἀξίωμα κατανοῆς) ἀποδείξαι πειράσομαι. καὶ ἵνα ἐν ἀρχῶμαί τῃ τῶν σχολῶν ὁρισμῷ, εἰ ἐν ταῖς σχολαῖς χριστιανῶς χρὴ διδάσκειν τὴν σοφίαν καὶ τὴν ἀρετὴν, ἀπόλαβόν ἐστι, φροντισέον τῆς κακῆς διαθήκης, ἀμαλητέον δὲ τῶν μυθολογιῶν ἐθνικῶν. Τίς γάρ ἐστιν ἡ ἀληθινή σοφία; ἵνα δηλονότι γινώσκωμεν τὸν θεόν, καὶ ἑαυτὰς. θεὸν δὲ ἐγνωσμένον ἵνα ὁρθῶς σέβωμεν. τὸν θεὸν δὲ εἰδέναι ἔχ' οἷοί τ' ἐσμέν ἐκ τῶν ἐθνικῶν βίβλων, ὧν πλεῖστα αἱ σχολαὶ μεταχαρίζονται μέχρι τῆς δευρο.

Ὅσοι γὰρ συγγραφεῖς τὴν πολωθεῖσαν πεπιστεύκασι, ὅσοι πάμπολλα περὶ αὐτῶν ἐψευδολογήκασι, ψευδῶν θεῶν ὀνόμασιν ἐν τῷ εὐχεσθαι καὶ ἐν τῷ ὁμνῆσαι κέχρηται, παρ' αὐτῶν ὁ ἀληθινὸς θεὸς ἔ δύναται γνωρίζεσθαι. ὁ δὴ πᾶ ὁδηγὸς τυφλός, ὧδε κατῆκε πλαζόμενος, ἑαυτὸν καὶ τὸν ἀγόμενον κατὰ κρημνίζει εἰς βόθυνον. εἰδὲν μέλλω εἰπεῖν περὶ τῆς μυσηρίας τῶν μυσηρίων, τῆς ἀγιωτάτης τριάδος, ὅπερ οἱ ἐθνικοὶ τῶν ἐχθρῶν

Matth. 28, 30. docentes eos servare omnia, quæ mandavi vobis.

Et hæc dicta sunt non solum Ecclesiarum episcopis, senioribus & ministris, sed etiam scholasticis præceptoribus. In Scholis agni pascuntur, in Ecclesiis verò oves.

Deuteron. 6, 6. DOMINVS disertè mandat eadem omnibus pædagogis, patribus, matribus &c. dicens: *Et erunt verba hæc, quæ hodie tibi præcipio in corde tuo & in anima tua, eaque acutè ingeres filiis tuis, ac loqueris de iis, quum sedes domi tue, & quum ambulas per viam, quum cubas, & quum surgis &c.*

Hic mandatum Dei habemus manifestissimum, quod contemnere nefarium equidem foret facinus. Aspernantur autem illud omnes, qui in Scholis exponunt pœtarum fabulationes, sacrarum literarum oblitæ. Vah tempus, cujus sumtus debebat esse preciosissimus, ejusmodi fabulatores perdunt!

Hos igitur à vera puerorum & juvenum educatione, nec non institutione tantùm aberrare, quantum cælum distat à terra, brevibus (siquidem quæstionis hujus dignitatem consideres) demonstrare conabor. Et ut à definitione Scholarum exordiar, si in Christianis Scholis oportet docere sapientiam & virtutem, sequitur, sollicitos nos esse debere de novo Testamento, negligendas vero esse illas Ethnicorum fabulositates. Etenim, quænam est vera sapientia? Ut nimirum agnoscamus Deum & nos ipsos, & ut Deum agniti rectè colamus. Deum vero cognoscere non possumus ex Ethnicis libris, quos pleræque Scholæ hucusque manibus suis terunt.

Quicumque enim autores crediderunt multos esse deos, quicumque permulta de iis fabulati sunt, falsorum deorum nominibus, votum nuncupaturi & juraturi, usi sunt, ab illis verus DEVS cognosci nequit. Nimirum cæcus dux, huc & illuc oberrans, se & quem ducit, præcipitat in foveam. Nihil dicturus sum de mysterio mysteriorum, nempe de sacrosancta TRINITATE, ubi Ethnicis ipsis

Θύων ἀφωνότεροί εἰσιν. ὁ γὰρ Θεὸς ἔασε τοὶ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν (πραξ. ιδ. ις.) καὶ ἐκ ἡζήωσεν αὐτὰς τῆς ἐπισκοπῆς τῆς διὰ προφητῶν γενομένης. ἡ δὲ σὰρξ καὶ τὸ αἷμα τοσαῦτον μυστήριον ἐκ ἀπεκάλυψεν (Ματθ. ις. ις.) ἀλλ' ὁ πατήρ ὁ ἐν τοῖς ἔθρονοις.

Ὁμηρος, Ἡσίοδος πίνδαρος, Ἀριστοφάνης, ἔργιλλιος, ὀράτιος, καὶ οἱ λοιποὶ μυθολόγοι, διὰ τὸ ἠγνοηκέναι αὐτὰς τὸν ἀληθινὸν Θεόν, ἐκ ἡδυνήθησαν ἀληθεύειν, περὶ τῆς ἐνὸς καὶ μόνου ἀληθινῆς Θεᾶς. καὶ γὰρ δὴ εἰς τοσαύτην ἀσέβειαν καὶ παραφροσύνην ἐξήνεχθησαν, ὥστε τοιαῦτα ἐπινοεῖν περὶ τῆς Θεᾶς ἁμαρτήματα, οἷα ἐνώπιον τῆς νεότητος ἐξηγεῖσθαι αἰσχύνουσαι. τοιαύτας φημὶ Θεάς, καὶ τοιαύτας Θεὰς ἐπλασαν, οἷων πολιτῶν καὶ πολιτίδων καλὴ πολιτεία ἐκ τῶν ἀναχοῖτο, περὶ ὧν εἰς Θεὸν ζῶντα ἡσεβηκότων ὁ παλιγγένιος ἀληθὲς ἀγαθὰ γράφει, ἐν βίβλῳ α. κριῶ καλεσμένη, λέγων·

Οὐρανόθι ζῶσιν πόρνη, καὶ μοιχὸς ἀσελγής.

Τὰς δὲ ποιητὰς φερομένους ὑπὸ τῆς σατανᾶς τοιαῦτα τέρατα πεπλασμέναι, καὶ ἔτω μεμυθολογηκέναι, ἐκ ἀτόπως σοχάζεται τῆς ἀφορμᾶς διδόναι τοῖς ἀνθρώποις πρὸς τὸ σπαταλεῖν, πρὸς τὸ σατυρίζειν, πρὸς τὸ πορνεῦν, καὶ ὡς ἔπος εἰπεῖν, πρὸς τὸ αἰσωτεύεσθαι. τῆτο δηλαδὴ ἦν τὸν τῇ φύσει καταφθαρμένον ἐπὶ πλεον διαφθεῖραι. τότε (φημὶ) ἦν πῦρ ἐπὶ πῦρ ὀχετεύειν.

Πάντες γὰρ τῇ φύσει πρὸς πᾶσαν φανυλότητα πάνυ προπετεῖς τε καὶ εὐκατάφοροι ὄντες, ῥαδίως ἔτω νοήσωσιν. εἰ ποιητὰς οἱ ἡμέτεροι (ὅς εἰκότως διὰ τιμῆς ἄγομεν ὥσανεὶ ἄνδρας ἐνθέους, τῶν Θεῶν ἐρμηνεῖς) γράφουσι τὸν κρόνον ἄναι τεκνοφάγον, καὶ γαστρίμαργον, τὸν δὲ ἐπιμιζ μεμοιχευκέναι, Ἰλιάδ. ζ. τὰς Θεὰς ἀλλήλοισ πεπολεμηκέναι, σάρκα ἀνθρωπίνην βεβρωκέναι, καὶ ἐν πλείσταις κακίαις βεβορβορωῖσαι, ἔπεται ἐκ εἶναι τοσαῦτα ἁμαρτήματα, καθάπερ οἱ ἀρίσταρχοι οἱ ἡμέτεροι φλυαροῦσιν. ἐξέει πορνεῦν, ἀπατᾶν, πολεμεῖν, πίνειν καὶ βινεῖν, διὰ τὸ τὰς Θεὰς ταυτὰ πεποιηκέναι. ἡ ζωὴ τῶν Θεῶν ἡμῖν νόμος ἐστὶ, καὶ δὴ ἔδεν ἀγωγότερον πρὸς τὸ μιμεῖσθαι ἢ τὸ τῶν Θεῶν παραδείγμα, πάντες ῥᾶστα οἶοντα. οἱ γὰρ νομίζονται εὐδαιμονίστατοι, καὶ ὁμοίως εὐδαιμονίας ἐφικέσθαι πάντες ἐπιθυμεῖσιν.

Ἰσο-

ipsis piscibus sunt magis muti. Deus enim sivit gentes incedere in viis suis (Act. 14, 16.) nec dignatus est eos visitatione, quæ per prophetas facta est. Caro vero & sanguis tantum mysterium non revelavit (Matth. 16, 17.) sed P A T E R qui est in cælis.

Homerus, Hesiodus, Pindarus, Aristophanes, Vergilius, Horatius & reliqui fabulatores, quia illi ignorarunt verum DEVM, non potuerunt vera dicere de hoc uno & solo vero Deo. Et profecto eo impietatis & dementiæ processerunt, ut talia comminiscerentur de Numine, peccata, quæ coram juventute recensere me pudet. Tales inquam deos, deasque finxerunt, quales cives honesta Resp. nequaquam ferret. De quibus in vivum DEVM peccantibus Palingenius verissimè scribit lib. 1. quem *Arietem* vocavit, dicens :

In cælo est meretrix, in cælo est turpis adulter.

Poëtas vero à Satana actos hujusmodi confinxisse monstra & sic fabulatos esse, non ineptè conjectat, ut occasiones præberent hominibus ad lasciviendum, ad libidinandum, ad scortandum, & ut uno verbo dicam, ad luxuriandum. Scilicet hoc erat hominem naturâ corruptum amplius corrumpere. Hoc (inquam) erat ignem igni addere.

Quum enim omnes naturâ ad quamlibet pravitatem nimis proclives & propensi simus, facilè hæ obrepserint cogitationes: Si poëtæ nostri (quos merito veneramur tanquam viros divinitus afflatos, deorumque interpretes) scribunt, Saturnum devorare infantes, esse voracem, Jovem promiscuè scortatum esse, Iliad. xv. deos intestinis inter se diffidisse bellis, carnem humanam devorasse, & in cœno flagitiorum variorum sese volutasse, sequitur, non esse hæc tanta flagitia, prout Aristarchi nostri nugantur. Licet scortari, decipere, bello alios laceffere, bibere & libidinari, eo quod dii hæc ipsa fecerint. Vita deorum nobis est instar legis. Et sane nihil magis invitare ad imitandum, quàm deorum exemplum, omnes faciliè arbitrantur. Etenim illi putantur beatissimi, similemque felicitatem cuncti adipisci cupiunt.

Isocra-

Ἰσοκράτης ὁ βεβιωκὸς ἔτη ἐννευήκοντα καὶ τέσσαρα ἐν λόγῳ παναθηναϊκῷ γράφει, ὅτι ἐπ' αὐτῶν τινες ἐνόμισαν μηδὲ τὰς θεὰς ἀναμαρτήτας εἶναι. ἔτως ἀπὸ τῆς ἡττοῦς λογισόμενος, αἱ οἱ θεοὶ καὶ εἰς ἀναμάρτητοι, πόσω ἦττον οἱ ἀθηναῖοι.

Οὐεργίλιος ἀσεβέστατα ἔγραψεν Αἰνείδ. 7.

θεὸς δὲ γυναικὶ μέμικται.

Εἰ γὰρ πολυμιζίαν οἱ θεοὶ ἠγάπησαν, τῶν ζώων ἀλόγων καὶ διήνεγκαν· καὶ δὴ τῶν ἀλόγων ἐγένοντο ἀλογώτεροι. πλείω περὶ τῶν μολυσμῶν λέγειν ἢ εὐσέβεια ἀπαγορεύει, καὶ νῦν ὁ ἐμὸς φρίσσει. κάλλιον ἔγραψεν ευριπίδης, λέγων, ὅτι θεοὶ εἰ δρῶσιν αἰσχρὰ, καὶ εἰς θεοί. Ὅμηρος καὶ οἱ μέτοχοι αὐτῶν τοσαύτας αἰσχρότητας περὶ τῶν θεῶν γεγραφεκότες, τὸν σφῶν ἀθεϊσμόν τοῖς ἐπιγενομένοις δηλότατα ἀπέφηναν.

Ναὶ πάμπολύ ἐστι, καθὼς Ἀριστοτέλης νενεχέστατα ἐδίδασκεν, ἐκ νέων ἔως ἢ ἔως ἐφ' ἡλικίας, τῆς φύσεως ἐτέρας ἔσης τῆς κακοηθείας τὸ ἔριον καὶ ῥαδίως ἀπορρίπτει τὸ πρῶτον χρῶμα. ἡ μνήμη τῶν νεανίσκων μαλακὴ ἐστὶ καὶ κερύνη, καὶ τὸν κατὰ ἀπαξ ἐν ἡλικίᾳ ἀκμαζέσθῃ ἠκασμένα, ὡς ἀνὴρ ἐγγεγραμμένα εἰς διηνεκεῖς τηρεῖ.

Ἀνάγνωθι πλάτωνα, καὶ βέβαια, ἐν βίβλῳ περὶ τῶν πολιτικῶν β. τὸν περὶ τῆς θεομαχίας ἐξομολογημένως διαλεγόμενον, ὅτι καὶ παραδεκτέον, αἱ τὴν πόλιν τὰ μεμνησολογημένα ὑπὸ τῶν ποιητῶν. ὡσεὶ θεοὶ θεοῖς πολεμῶσιν τε καὶ ἐπιβιβλεύουσιν καὶ μάχονται. καὶ ἀποδεκτέον ἔτε ὁμήρου, ἔτ' ἄλλων ποιητῶν ταύτην τὴν ἀμαρτίαν περὶ τὰς θεὰς ἀνοήτως ἀμαρτάνοντος. καὶ ὀνομασίαν καὶ ἀποδεκτέον τὰ περὶ τῆς θεομαχίας, ὅσα Ὅμηρος πεποίηκεν, ἔτ' ἐν ὑπονοίᾳ, ἔτ' ἄνευ ὑπονοίᾳ. ὁ γὰρ νέος (φησὶν) καὶ οἷός τ' ἐστὶ κρίνειν, ὅ, τι ὑπόνοια, καὶ ὁ μή. ἀλλ' αἱ ἀντηλικῆτος λάβῃ ἐν ταῖς δόξαις, δυσέκνιπτά τε καὶ ἀμετάστατα φιλοῦσιν γίνεσθαι τὸν θεὸν φαίνας αἴτιον τῶν κακῶν, ἀγαθὸν ὄντα, διαμαχητέον παντὶ τρόπῳ. τὰς ποιητὰς ἀναγκαστέον λογοποιεῖν καὶ γράφειν τὰ ὅσια. κλ.

Ἀυτὸς ὁ πλάτων καλῶς εἶπεν ἐν Θεάγῳ, καὶ γὰρ οἶδα (φησὶν) ὑπὲρ ὅττις ἂν τις νέος ἔχων μᾶλλον σπικάζοι, ἢ ὑπὲρ υἱέος αὐτοῦ, ὅπως ὡς βέλτιστος ἔσται ὁ αὐτὸς (ὡς πλάταρχος περὶ παιδῶν ἀγωγῆς μαρτυρεῖ)

Isocrates quum esset annorum nonaginta quatuor, in oratione Panathenaica scribit, quosdam sua ætate putasse, neque ipsos deos peccati esse expertes: ubi ita à minori colligit: Si ipsi dii non sunt peccati expertes, quanto minus Athenienses?

Vergilius maximè impiè scripsit Æneid. 7.

Mista deo mulier - - -

Si enim promiscua Venere dii usi sunt, brutis animantibus non præstiterunt: imo ipsis brutis fuerunt magis bruti. Plura de hisce sordibus dicere ipsa pietas vetat, animusque meus horrescit. Melius scripsit Euripides, dicens, *dii si patrarent turpia, non forent dii.* Homerus & socii ejus, qui tantas turpitudines de diis scriptitarunt, se atheos fuisse, posteris evidentissimè demonstrarunt.

Profecto *haud parum refert*, ut Aristoteles sapientissime docuit, *à teneris sic aut aliter assuescere*, quum natura altera sit, prava consuetudo. Lana haud facile primum deponit colorem. Memoria puerorum mollis est & cerea, quæque semel in ætate floreante fuerunt hausta, tanquam incisa in perpetuum servat.

Lege Platonem, si libet, in libro de Rebuspublicis 2. de hoc Themate ex professo differentem, ubi ait, non recipienda esse in urbem fabulosa poetarum commenta, quasi dii inter sese gerant bella, aliique aliis struant insidias. Hanc neque Homeri circa deos insaniam, neque ullius alius poetæ esse recipiendam. Et nominatim non recipienda esse, quæ Homerus de deorum bello fabulatus fuerit, siue accipiantur hæc allegoricè siue non. Juvenis enim (inquit) nescit distingvere, quid sit figuratè dictum, & quid non: sed quascunque ille toties hauserit opiniones, eas deinde difficulter elui, & manere alta mente repositas. Deum affirmare causam malorum, quum sit bonus, omnino hunc errorem refutandum. Cogendos esse poetas ut dicant & scribant sancta &c.

Idem Plato bene dixit in Théage, nescio (inquit) de quanam re aliquis sanamente præditus magis debeat esse sollicitus, quam de filio, quomodònam optimus evadat. Idem (ut Plutarchus de puerorum

rum

ρῆ) ἐμμελῶς παρήνευε ταῖς τίτθαις, μὴ τὰς τυχόντας μύθος τοῖς παιδίοις ἐξηγεῖσθαι, ἵνα μὴ τὰς τέτων ψυχὰς ἐξ ἀρχῆς ἀνοίᾳ καὶ διαφθορᾷ ἀνακίεσθαι συμβαίῃ.

Ὁ αὐτὸς περὶ νόμων δ. τὰδε βεβλῆσθαι, ὅτι ἐκ ἐπιτροπῆς τοῖς ποιηταῖς λέγειν τι, ὁ αὐτοῖς ἢ φίλον, ἵνα μὴ τι τοῖς νόμοις ἐναντίον λέγοντες τὴν πόλιν βλάπτωσιν. ἃ ὁ πλάτων ἐκ εἰσεν, ἵνα οἱ ποιηταὶ ὅποια δὴποτε κατὰ τὸ δοκῆν αὐτοῖς ἀδωλεῶσι, καὶ διαδιδῶσι τὰ τυχόντα λεπτολογήματα, τοῖς νόμοις ἀνθρωπίνους ἐναντία πᾶσι ἦτον συγχωρητέον, ἵνα οἱ ἡμέτεροι ἀδωσί τινα ἢ γράψωσι τῇ γραφῇ θεοπνεύτω ἀσύμφωνα;

Αὗται αἱ παλαιότητες χρυσᾶ χρυσότεραι εἰσι. καὶ πάνυ ἀξιωμακροῦνται. πολλοὶ παιδαγωγῶν ἐν τοῖς διδασκαλείοις (ἢ ἀληθίστατον ἐν τοῖς ἀδωλείοις) ἐαυτῶν, πρεσβυτάτερον ποιήσιν νομίζουσιν, ἐὰν διὰ πλειόνων διέλθωσι, τίς ὁ Ζεὺς, ὁ Ἡφαιστος, ὁ Ποσειδῶν, ὁ Κρόνος κλ. πεπίσεινται, ἢ ἵνα ἐξηγήσωνται, τίς ὁ Ἰησοῦς Χριστός, ὅπως ἔμακρολογῶσιν, ὥσπερ αὖ ἐπροσδὲν τῷ εἰδέναι τὰδε. καὶ κεῖνοι τὴν βασιλείαν τῷ σατανᾷ παραδιδόντες, αὐτὴν καὶ ἀνοικοδομεῖντες λαμβάνουσιν.

Ναί, καὶ τῷ σκανδαλίσαντι ἓνα τῶν μικρῶν, κατὰ τὴν φωνὴν ὁ σωτήρ, ματθ. ιη ζ. ψεύδεται δὲ περὶ τοῦ θεοῦ, ἐκὶ τὸδε ἐστὶ σκανδαλίζαν τὰς μικρὰς, ἢ περὶ τὰς νεωτέρας, οἵτινες οὐκ οὐκ πάντα εἶναι λόγια, τὰ ὑπὸ τῶν διδασκόντων κεχρηματισμένα; δεῖ γὰρ τὸν μανθάνοντα πιστεύειν.

Οἱ καλοὶ καὶ γὰρ τῶν ἀρχόντων καὶ λαπῶς φέρουσι, καὶ ὀργίζονται τῷ τὰς ψευδεῖς δόξας περὶ αὐτῶν διεσκεδάκῃ, καὶ τοιαύτην ψεύσιν ἀποσκορκίζουσιν. εἰ φροντισέον τῆς τῶν προεσῶτων ευφροσύνης, πᾶσι μᾶλλον λεκτέον περὶ τοῦ θεοῦ, τὰ τῇ αὐτῇ μεγαλειότητι προσήκοντα;

Οὐ δὲ μόνον ὁ θεὸς ἐκ τῶν ἐθνικῶν συγγραφέων ἐγινώσκεται, ὡς μέχρι τοῦ δεῦρο εἴρηται, ἀλλὰ καὶ ἐαυτὸς ἐκ τῶν ἐπιγινώσκων ἐκ ἰσχύομεν. αἱ γὰρ τῶν ποιητῶν βιβλιοθήκαι εἰδὲν περιέχουσι περὶ τῆς παρακοῆς τοῦ Ἀδάμ τοῦ πρωτοπλάστου. εἰδὲν περὶ τῆς παρακοῆς καὶ παραπλώματος ἡμῶν, τῶν τότε γεγονότων ἐν ὁσφύϊ τοῦ Ἀδάμ. εἰδὲν περὶ τῆς κτίσεως καὶ ζωῆς αἰώνιας. καὶ ἐὰν περὶ τῶν ὁσφῶν, τοσούτον ταῖς σφῶν μυθολογίας ἐπέπλεξαν, καὶ ἐπεσκότησαν, ἵνα οὐκ ἔσθῃ ἡ ἀλήθεια, ἥς σκιαὴν τινα παρὰ πατρι-

rum educatione commemorat) diligenter monuit, ne nutrices quascunque fabulas puerulis enarrent, ne ipsorum teneras mentes ab initio dementia & corruptelis imbui contingat.

Idem Plato de legib. 4. hæc consulit, non permittendum poetis, ut effutiant, quicquid iis libuerit, ne legibus contraria dicentes, urbi noceant. Si Plato non fivit, ut Poetæ qualiacunque, quæ ipsis in buccam venerint, garrirent, & disseminarent nugæ legibus repugnantes: Quanto minùs concedendum, ut Poetæ nostri canant aut scribant discrepancia à Scripturis divinitus inspiratis?

Admonitiones hæc auro sunt magis aureæ, & admodum memorabiles. Multæ pædagogi in suis didascaliiis (seu potius in suis idoliis) majus operæ pretium se facere arbitrantur, si pluribus explanent, quisnam Jupiter, Vulcanus, Neptunus, Saturnus &c. creditus fuerit, quam ut interpretentur, quisnam sit JESVS CHRIS-TVS, ubi non multis utuntur verbis, quasi hæc scire nihil intersit. Atque ita, qui regnum Satanæ debebant labefactare, & destruere, illud nescientes stabiliunt.

Profecto, *he illi qui scandalum dederit uni ex minimis*, sicut loquitur SERVA-TOR Matth. 18. v. 7. Mentiri vero de DEO, annon hoc est offendere parvulos, sive adolescentes, qui putant omnia esse oracula, quæ à docentibus fuere prolata? Oporteret enim discipulum credere.

Bonî principes ægrè ferunt, & irascuntur ei, qui falsam de ipsis opinionem sparserit, eumque mendacem jubent abire in rem malam. Si de principum fama, ut ea facta tectaue maneat, debemus esse solliciti, quanto magis dicenda sunt de DEO, quæ ejus majestati conveniunt?

Non solum vero DEVS ex Ethnicis scriptoribus non cognoscitur, sicut hactenus dictum est, sed etiam nos ipsos ex iis agnoscere nequimus. Nam poetarum Bibliothecæ nihil continent de lapsu Adami, nihil de inobedientia & lapsu nostro, qui tum eramus in lumbis Adami: nihil de creatione & vita æterna. Et si quæ horum habeant, tantoperè suis fabulosis commentis implicarunt & obscurarunt, ut ferme veritas, cujus umbram quandam à patriarchis acceperant,

αρχῶν εἰλήφασιν, ἐν τοῖς ἀπίστοις τῷ ψεύ-
δῳ ὑποπτόμενοι γέννηται.

Περὶ τῆς τῷ ἀνθρώπῳ παλιγγενεσίας καὶ
λυτρώσεως διὰ μόνον Ἰησοῦ Χριστοῦ μηδὲ γρῶ
φθέγγονται. καὶ ἀπόστολος ὁμολογεῖ, ἵφ'
ἐαυτὸν κενηρίχθαι τὸν Χριστόν, τοῖς ἑλλήσι
μωρίαν. ὁ γὰρ ψυχικὸς ἀνθρώπος ἔδεχ-
ται τὴν τῷ πνεύματος τῷ Θεῷ. μωρία γὰρ
αὐτῷ ἐστὶ, καὶ ἔδυνάται αὐτὰ γνῶναι, ὅτι
πνευματικῶς ἀνακρίνεται. α. κορ. β. ιδ.

Δηλόν ἐστιν ἐκ πραξ. κς. κδ. ὅτι ὁ φῶτος
τῷ Παύλῳ περὶ τῆς ἀναστάσεως τῶν νεκρῶν
καὶ δικαιοκρισίας τῷ Θεῷ διελεγμένῳ ἔτω-
σιν προσεφώνησε, μαίνῃ Παῦλε, τὰ πολλά
σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπω. αὕτη
ἡ διδασχὴ ἐδόκει τῷ Φίλῳ μανία τις. ἅπαν-
τες δὲ οἱ ἔθνικοι οἱ πρὸ Χριστοῦ ἐνσαρκωθέν-
τος γεγραφότες, ὧν βίβλους ἔχομεν, ψυχι-
κοὶ ἐγένοντο, ἄθεοι, ἄσεβοι, περιπατεῖντες
ἐν ταῖς σφῶν εἰδωλομανίαις. διόπερ' ἐδὲν
θαυμαστόν, ὅτι τοιαῦτα μυστήρια ἠγνόουν,
τότε ἐν ἔθνεσι σεσιγημένοι.

Ἐκ τῶν ἐρημένων καταφανές ἐστι καὶ τῷ
ἡλίῳ λαμπρότερον, τὴν ἀληθινὴν σοφίαν
παρὰ τοῖς ἔθνικοις συγγραφεῦσιν ἄτε ζητη-
τέον, ἅτε ἐκεῖ εὐρετέον.

Καὶ πολλὰ περὶ τῶν ἡθῶν ἀκ' ἀπα-
δεύτως, ἀλλὰ νυνεχόντως ἐρημένα ἔχουσιν,
ὡς ἐκ ἑξαρκῆς εἶμι, ἀλλ' ὅμως πολλάκις
κακίαν ἀντὶ ἀρετῆς, καὶ ἐκ ἐναντίας ἀρε-
τὴν ἀντὶ κακίας τοῖς ἀφροσι καὶ τοῖς ἰδιω-
τεύουσιν ἐνταλάττει.

Περὶ τῆς Θεοσεβείας ὁ Ἀριστοτέλης ἐδὲν
ἰσορεῖ. Κικέρων ἐν βίβλοις περὶ τῆς κα-
θήκοντος ὁμολογεῖ, σκιάν τινα τῆς ἀρετῆς
εὐρηκέναι, καὶ ἀνέμῳ γράφει, ἐδὲν βλά-
πτει, εἰ μὴ ἀδικηθεῖς. ὁ γὰρ σωτὴρ ἡμῶν,
ἡ αἰώνιος τῷ πατρὶ σοφία τῷ ἐναντίον κε-
λεύει, ματθ. ε. μδ. λέγων, ἀγαπᾶτε τὸν
ἐχθρὸν ὑμῶν. Ρωμ. ιβ. κ. φώμιζε τὸν ἐχ-
θρόν σου. καὶ ὁ σωτὴρ πρὶν ἢ ἀποτεθῆναι
ναί, ἠνέχετο ὑπὲρ τῶν ἀσεβῶν, δι' ὧν τῷ σω-
τῇ προσηλώθη, καὶ δι' ὧν οἱ πόδες καὶ αἱ
χεῖρες αὐτῷ ἀγιώκταται ὡμοτάτως διαρῶ-
νησαν. Στέφανος ὁ πρωτομάρτυρ ἐν τῷ
λιθοβολεῖσθαι ἑαυτὸν, ταῦτο ἐποίησε, κα-
πραγῶς, πραξ. ζ. ζ. Κύριε, μὴ σήσης αὐτοῖς
τὴν ἁμαρτίαν ταύτην.

Ἡ κακὴ διαθήκη συνίστησι καὶ πολλα-
χῇ προβιβάζει τὸ ταπεινοφρονεῖν, διδάσκει-
σα, ὅτι Θεὸς τοῖς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται,
ταί,

apud infideles mendacii reddatur supe-
bia.

De hominis regeneratione & liberatio-
ne per solum JESVM CHRISTVM ne-
gry quidem proferunt. Et Apostolus fa-
tetur, à se prædicatum CHRISTVM,
quæ doctrina Græcis visa fuerit stultitia.
*Animalis enim homo non capit ea, quæ sunt
Spiritus Dei. Sunt ei stultitia, nec potest
ea cognoscere, quia spiritualiter dijudican-
tur.* 1. Cor. 2. v. 14.

Ex Act. 16. v. 24. patet, Festum, Pauli
sermonem, de resurrectione mortuorum
& justo DEI judicio differentis, sic inter-
rupisse, *Insanis Paule, multe literæ te ad
insaniam redigunt.* Hæc doctrina vide-
batur Festo insania quædam. Omnes ve-
ro Ethnici, qui ante CHRISTVM incar-
natum scripserunt, quorum libros habe-
mus, animales fuerunt, athei, impii, am-
bulantes in suis idolomaniis. Quapro-
pter nihil miri est, si tanta mysteria igno-
raverint, eo tempore inter gentes silentio
sepulta.

Ex iis quæ diximus, luculentissimè,
ipsoque sole clariùs apparet, veram sa-
pientiam apud Ethnicos autores neque
quærendam, neque inveniri posse.

Quamvis vero multa de moribus haud
inscitè, sed sapienter dicta habeant, prout
inficiari nolim, tamen sæpe vitium pro
virtute, & contra virtutem pro vitio infi-
pientibus & idiotis instillant.

De pietate in DEVM Aristoteles nihil
commemorat. Cicero in libris de officiis
fatetur, se tantum aliquam virtutis um-
bram reperisse, & perperam scribit, nemi-
nem læde, nisi læssitus & injuria affe-
ctus. SERVATOR enim noster, æterna
PATRIS sapientia, contrarium mandat
Math. 5, 44. dicens, *diligite hostes vestros.*
Rom. 12, 20. *pro hostem tuum.* Et SER-
VATOR, nequam moretur, oravit
pro impiis, quos cruci fuerat affixus,
& per quos pedes & manus ejus sanctissi-
mæ crudelissimè fuerunt clavis pertusæ.
Stephanus primus martyr, quum lapida-
retur, idem fecit, vociferans, Act. 7, 60.
DOMINE ne statuas iis hoc peccatum.

Novum Testamentum commendat &
passim inculcat humilitatem, docens, DE-
VM *superbis resistere, humilibus vero dare
gratiam*

ταί, τοῖς ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν· ὅτι οἱ-
κῶν μέλλει ἐν τοῖς συντετριμμένοις τῇ καρ-
δίᾳ, ἡσασθαι. υῆ. ιε. παρὰ τοῖς ἐθνικοῖς δὲ τὸ
Φιλοπρωτεύειν, τὸ

Αἰεὶν ἀριστεύειν, καὶ ὑπεύροχον ἔμμεναι
ἄλλων,

Ἡ αὐτόχρησι σφαγῇ ἀπολέσθαι.

Οὐκ ἦν ψεκτόν. ἀλλὰ τεκμήριόν τι
τῆς μεγαλοψυχίας. ἡ ἀγία γραφή διδά-
σκει, τὸν γάμον ὑπὸ τοῦ Θεοῦ διατετάχθαι,
ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ τετιμῆσθαι, καὶ ἡυλογῆσθαι.
πολλοὶ δὲ ἐν τοῖς ἐθνεσὶ ποιηταὶ ἄθεοι, κα-
τὰ τὸ εἰωθὸς τιθεὶ καὶ ἐν τάτῳ αἰῶνι ἔσι,
ταῖς ἡδοναῖς μεθύδοντες καὶ εἰς ἀδόκιμον
νῦν παραδεδόκτες, τὸν γάμον μαμῶνται ἐκ-
φωλίζουσι καὶ ἐξουθενῶσι, λέγοντες,

Γυναικαὶ θάπτειν κρεῖσσον ἢ γα-
μεῖν.

Τὴν μοναυλίαν εἶναι βίον ἀγγελικόν.
περὶ τῶν ἀληθευμάτων ἐστὶν ἡ παλαιὰ παροι-
μία, ὅτι

Πολλὰ ψεύδονται αἰδοί.

Ὡν τὰ ἔπη πολλάκις εἰ διαφέρουσι τῶν
γραῶν ὑπὸ τῆς καὶ εἰσὶν ἔσλος ἡ ψυχρολογία.

Οὐχὶ ὁ πυθαγόρας τῶν ἐθνικῶν φιλοσο-
φώτατος ἐν τοῖς χρυσοῖς ἔπεσι, κατὰ αὐτὰ
καλῶ, ἀσεβέστατον ἔγραψε,

Τὰς τε καταχθονίας σέβει δαίμονας,

Καθ' ὃν τρόπον καὶ ἐργίλιος, καί περ ἄλ-
λον λαλῶντα ἀσκηγῶν, ἰσορῶν τέτοις τοῖς
ἔπεσιν·

Εἰ θεὸν εἰ δύναμαι κινεῖν, ἀχέροντα
σαλεύσω.

Ὁμηρος ὁ τῶν μυθογράφων κορυφαῖος
τὰ τῷ θεῷ μόνῃ ἰδία τῷ ἡλίῳ ἔκ ἀνευ
βλασφημίας ἀπένειμεν ἑλιαδ. γ. ἔτω μυ-
θεύων,

Ἡελίος θ' ὅς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ'
ἐπακῆεις.

Ἀλλὰ τι ἔτι λέγω; ἐπιλείψετε γὰρ με
τοιᾶντα καθ' ἐν διηγέμενον ὁ χρόνος.

Πλεῖστα τοῖς δὲ παραπλήσια ἀναγινώ-
σκων ἐστὶ παρὰ τῷ Ἀθανασίῳ ἐν τῷ λόγῳ
κατὰ τῶν ἐκλήνων.

Μέχρι τῆδε ἀπέδεξα, τὴν ἀληθινὴν σο-
φίαν, καὶ τὴν ἀρετὴν παρὰ τῶν ἐθνικῶν εἰ
μαθητέον. ἃ γὰρ τις εἰ ἔχει, εἰδὲ αὐτὰ
ἄλλοις κοινωνεῖν ἰσχύει.

Οἶδα μὲν δὲ τὰς σχολὰς ὑπὸ τοῦ Θεοῦ δια-
τετάχθαι, καὶ ὑπὸ τῶν θεοσεβεισάτων ἀρχόν-
των

gratiam : ipsum habitaturum in contritis
corde. Item sibi ipsi manus inferre violen-
tas docet esse horrendum facinus. Esa. 57,
15. Apud Gentiles verò ambire prima-
tum,

Velle præire alios, & iis præcellere,
semper,

Imo sibi ipsi consciscere mortem.

Non ita positum fuit in vitio, sed pro
signo magnanimitatis habitum. Sacra
Scriptura docet, nuptias à DEO institu-
tas, à CHRISTO honoratas, & benedi-
ctas. Multi vero inter Ethnicos poëtae im-
pii (pro more quorundam etiam hac ætate
viventium) voluptatibus inebriati, & in
reprobam mentem traditi, conjugium in-
cessunt, contempnunt, & pro nihilo repu-
tant, dicentes,

Satius esse mulierem sepelire, quam
ducere.

Vitam cœlibem esse angelicam. De
quibus verissima est vetus illa gnoma:

Sæpe solent vates mentiri,
quorum carmina sæpe ab anilibus nugis
nihil differunt, & sunt veteres ineptiæ.

Annon Pythagoras Ethnicorum philo-
sophorum præstantissimus in aureis suis
carminibus, prout ea inscribit, planè im-
piè dixit:

Tartareosque deos colito?

Quemadmodum etiam Vergilius,
quamvis alium loquentem introducens,
commemorat hisce verbis:

Flacere si nequeo superos, Acheronta
movebo.

Homerus fabulosoꝝ scriptoꝝ cy-
rphæus, quæ in solum Deum cadunt, So-
li non sine blasphemia attribuit, Iliad. 3.
ubi sic fabulatur:

Sol qui cuncta audis, qui que omnia con-
spicis unus.

Sed quid prætereà loquor? Deficeret e-
nim me tempus, si singula vellem enarrare.

Plurima hisce similia legere licet apud
beatum Athanasium in oratione sua con-
tra gentes.

Hactenus demonstravi, veram sapien-
tiam & virtutem ex Ethnicorum scriptis
non esse discendam. Quæ enim quis non
habet, ea nec aliis impertiri potest.

Novimus vero Scholas à DEO institu-
tas, ab admodum piis principibus apertas,

ψυχῶν ἀνεῷχθαι πρὸς τὸ ἀπέσασθαι δύο τῆς
ψυχῆς νόσους. ὧν ἡ μὲν ἐν τῷ νοῖ, ἡ δὲ κα-
τωρία, κατέστιν ἡ ἀγνοσία Θεοῦ καὶ αὐτῶν.
ἡ δὲ ἐν τῷ θελήματι κεῖται. ἡ ἐγκλισις πρὸς
τὰ φαῦλα, ὃν δὲ κατὰ τὴν ἐμπεφυκυῖαν τυ-
φλότητα ἔτε Θεόν, ἔτε τὰ ἔργα τοῦ Θεοῦ ἔρ-
θως γινώσκει. τὸ θελημα, διὰ τὸ τῇ φύ-
σει ἀπάγεσθαι πρὸς τὰ κακά, τῷ νοῖ τὰ ἐδ-
λά φαίνονται ἀντίκεινται, ἀντιφρατεύεται,
καὶ τὸ καλὸν ἐφίεσθαι ἔδειται.

Ἐπειδὴ τοιγαρὲν διττὸν τὸδε νόσημα ὑπὸ
τῶν ἐθνικῶν συγγραφέων ἰσθῆναι ἴται. Σε-
ραπεύεσθαι ἔδυνάται, φέρε πόση μανία ἐστὶ
τοιούτοις χρῆσασθαι ἰατροῖς, οἵτινες ἔλκε-
σι βρύνοντες, ἑαυτοὺς σώσαι ἔκ ἐξηδυνώτη-
σαν; Ἀνόητοι καὶ γελαστοὶ ἐσμεν, οἱ θελόν-
τες εὐρεθέντος τοῦ σίτε βαλάνου ἐδίδαν. ὁ
Φωκυλίδης πάντων ποιητῶν ἀγνότατος, κα-
λῶς γράφει·

Παῖδ' ἔτ' ἔόντα χρῶν δὴ καλὰ διδάσ-
κέμεν ἔργα.

Τί δὲ κάλλιον, τί χρησιμώτερον, τί ἀναγ-
καϊότερον, ἢ καταμαθεῖν καὶ εἰδέναι τὸν
ἕνα ἀληθινὸν Θεόν καὶ ὃν ἀπέστειλεν Ἰησοῦν
Χριστόν; Ἰωανν. ιζ. γ. αὕτη ἡ ἐπισήμη ἡμῶν
ἐν τῇ τοῦ θανάτου ἀγωνίᾳ ἀντιλαμβάνεται
καὶ συναγωνίζεται, ὅπερ πλάτων, Ἀριστοτέ-
λης, Κικέρων, πᾶσα εὐκλεία τῶν ῥητόρων,
καὶ ἡ τῶν ποιητῶν μελίρρυτος αὐδή, ὡς σκύ-
βαλα καὶ ματαιοπονία τις ἀπόλλυται, καὶ
παντελῶς ἀφανίζεται.

Διόπερ τὴν καινὴν τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ
σωτῆρος ἡμῶν, διαθήκην, ὡς τὸ ἐν καὶ ἀλη-
θές αὐτοῦ τῆς ψυχῆς ἰατρεῖον αἰεὶ ἀναγινώ-
σκωμέν τε καὶ μελετῶμεν. ἐν τέτοις τοῦ Θεοῦ
λογίοις διημερεύωμεν τε καὶ διανυκτερεύω-
μεν, εἰδότος, ὅτι ἐκεῖ αἰσι ῥήματα ζωῆς αἰών-
νις. Ἰωανν. σ. ζη. Σήμερον τῆς τοῦ Θεοῦ Φω-
γῆς ἀκούοντες, μὴ βύωμεν τὰ ὦτα, μὴ σκλη-
ρύνωμεν τὰς καρδίας, μὴ γενώμεθα ἀνή-
κοροι τῆς συμβαλῆς τοῦ Δαβὶδ, τοῦ βασιλέως.

Ψαλμ. ριθ. θ. ἐν τίνι κατορθώσαι νεώ-
τερος τὴν ὁδὸν αὐτοῦ; ἐν τῷ φυλάξασθαι τὰς
λόγους σου.

Οὐαὶ τοῖς διδασκάλοις τοῖς καταφρονη-
τικῶς ἔχασιν τοιαῦτα νεθεσίαις, τοῖς τὰ ἀρ-
γία τοῦ Χριστοῦ ἀπατῶσι καὶ ἀπάγασιν εἰς
νομὴν νοσώδη καὶ ἐλώδη.

Ὁ λόγος ἐν τοῦ Θεοῦ ἐν ἡμῶν πλαστῶς οἰ-
κείτω, ἐν τοῖς νοοῖς, καὶ ταῖς σχολαῖς ἡχεί-
τω καὶ κατηχεῖτω. τὰ πρόβατα τοῦ ἐμοῦ,
ἔφη ὁ Χριστὸς Ἰωανν. ι. κζ. τῆς Φωνῆς με ἀ-
κᾶσ

ad sanandos duos animi morbos. Quo-
rum hic quidem est in mente, nempe stul-
titia, hoc est, ignorantia DEI & nostri
ipsorum: ille vero in voluntate sedem
habet, nempe inclinatio ad mala. Mens
hominis pro innata excitare neque DE-
VM, neque opera DEI recte agnoscit,
Voluntas quum natura abripiatur ad ma-
la, menti honesta ostendenti repugnat, &
bonum appetere non vult.

Quum itaque duplex hæc ægritudo ab
Ethnicis scriptoribus sanari aut curari ne-
queat, quanta quæso insania est, ejusmodi
uti medicis, qui ipsi ulceribus scatentes,
seipsos sanare non potuerunt? Amentes
& ridiculi sumus, qui inventis frugibus
glandes edere malimus. Phocylides,
omnium poetarum castissimus, præclare
scribit,

*Te puerum fas est addiscere semper bo-
nesta.*

Quid vero esse potest melius, quid uti-
lius, quid magis necessarium, quam disce-
re & agnoscere unicum verum DEVM, &
quem visit JESVM CHRISTVM? Joh.
17, 3. Hæc scientia nobis in mortis agone
opitulatur, & fert suppetias, ubi Plato,
Aristoteles, Cicero, omnis Rhetorum fa-
cundia, poetarumque mellifluus sermo,
tanquam quisquiliæ & vanus labor perit,
penitusque evanescit.

Quapropter novum JESV CHRISTI
Servatoris nostri Testamentum, tanquam
unicum & verissimum animæ Iatrium, hoc
est, medicam officinam legamus & medi-
temur. In hisce DEI eloquiis noctes dies-
que consumamus, haud ignorantes in iis
contineri verba vite æternæ. Johan. 6, 68.
Hodie vocem DEI audientes, ne obture-
mus aures, ne induremus corda, ne simus
immorigeri in sequendo consilio Davidis,
clamantis:

Psalm. 119. 9. *Quomodo purificabit juve-
nis vitam suam? observando eam secun-
dum verbum tuum.*

Væ illis præceptoribus, qui vilipen-
dunt hujusmodi admonitiones, qui agnis
CHRISTI imponunt, eosque abducunt
ad pascua insalubria & palustria!

Sermo itaque DEI inter nos copiose ha-
bitet, Templâ & Scholæ nostræ eo perso-
nent: Oves meæ, ait CHRISTVS, (Joh.
10, 27.) *voce meam audiunt, & ego nobis
illas,*

κἄν, πρὸς γὰρ γνώσκω αὐτά, καὶ ἀκολούθησίν μοι. καὶ Ἰωανν. η. μζ. ταυτὸν ἀποφθέγγεται, λέγων, ὁ ὢν ἐκ τῆς Θεᾶς, τὰ ῥήματα τῆς Θεᾶς ἐκείνης. καὶ ὁ ἀπόστολος ταυτὰ ὑποτίθεται τῷ Τιμοθέῳ, τῷ υἱῷ αὐτῆς γνησίῳ, λέγων α. Τιμ. δ. ζ. τὰς δὲ βεβήλους καὶ γραϊώδεις μύθους παραιτῶ, γυμναζέε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσεβείαν.

Ὡς διδάσκαλοι καὶ σχολάρχαι, θέδετέ τις λόγους εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν· μὴ κωλύετε, μὴ ἄργετε τὰ τῆς Χριστοῦ ἀγνία ταύτης νομῆς εἰδότες, αὐτὴν καὶ μόνον τοῖς πρεσβυτέροις, ἀλλὰ καὶ τοῖς νεωτέροις δεδιδόσθαι. μὴ γίνεσθε μιμηταὶ τῶν Φαρισαίων, τῶν κλεισάντων τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.

Ματθ. κγ. ιγ. ὑμεῖς οὐκ εἰσέρχεσθε (φησὶν ὁ Χριστὸς) εἰς τὰς εἰσερχομένους ἀφίετε ἀσελθεῖν.

Ἐοικότεν κυνὶ τῷ καὶ φαγόντι χορτόν, καὶ μέντοιγε κωλύσαντι ἀπ' αὐτοῦ τὰ θρέμματά.

Ἀκούετε Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς ἀρχιποιμένου, καὶ εἰπόντος τοῖς μαθηταῖς ἐαυτοῦ.

Μαρκ. ι. ιγ. ἀφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς με, καὶ μὴ κωλύετε αὐτά. τῶν γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασιλεία τῆς Θεᾶς. ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ὅς ἂν μὴ δέξηται τὴν βασιλείαν τῆς Θεᾶς, ὡς παιδίον, οὐ μὴ εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν· καὶ ἀναγκασάμενος αὐτὰ, τιθεὶς τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτά, ἡυλόμα αὐτά.

Πρὸς τὰς ἐν τῷ ζῆν καὶ ἐν τῷ ὁποιαδήποτε πράττειν πρόκειται ἡμῖν πάντοτε ἀποβλέπαι εἰς τὸ θέλημα τῆς Θεᾶς ἁγιώτατον, ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν ἡμῖν ἀποκεκαλυμμένον. οὐκ ἐξ ἑνὸς ἀπ' αὐτῶν ἐκκλίνειν εἰς δεξιὰ ἢ ἀριστερά. πάντες γὰρ οὐκ ἐκ πίστεως, ἀμαρτία ἐστί. Ῥωμ. ιδ. κγ. ὁ Θεὸς δὲ ἐνομοθέτησεν.

Ἐξοδ. κγ. ιγ. ὄνομα Θεῶν ἐτέρων οὐκ ἀναμνησθήσεσθε, καὶ μὴ ἀκούσῃ ἐκ τῆς στόματος ὑμῶν.

Ψαλμ. ιθ. δ. καὶ μὴ μνησθῶ τῶν ὀνομασίων αὐτῶν διὰ χειλέων μου.

Ἰερειμ. ι. ια. ἔγωγε εἰρεῖτε αὐτοῖς, Θεοὶ οἱ τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν οὐκ ἐποίησαν, ἀπολέωσαν ἐκ τῆς γῆς κλ.

Ἀλλὰ δὲ τίνες εἰσὶν οἱ Θεοὶ ἑτέροι, καὶ τίνα αὐτῶν εἰσι τὰ ὀνόματα; Ζεὺς, Ἑρμῆς, Ἡφαιστος, Ποσειδών, Κρόνος, Βάκχος, Ἄρης, καὶ τὰ λοιπὰ εἰδωλὰ καταβεβημένα, ὧν αἱ βίβλοι τῶν ἐθνῶν πλήρεις εἰσὶν.

Ὅφελον ἂν αἱ παιηταὶ οἱ ἡμέτεροι ταῦτα συννοῶσιν, ὅτι οἱ ἐπικαλούμενοι δῖα, παλλὰδα Φοῖβον κλ. τὸν διάβολον, καὶ περὶ δὲ ἀγνοίας ἐπικέκληται, αὐτῷ δαλεύοντες λεληθῆσιν,

illas, & sequuntur me. Et Joh. 8, 47. idem proloquitur, dicens, qui est ex DEO, verba DEI audit. Et Apostolus eadem ob oculos ponit Timotheo, filio suo non degeneri, dicens i. Tim. 4, 7. profanas verò & aniles fabulas evita, exerce verò te metipsum ad pietatem.

O Præceptores o Scholarchæ! hæc verba in intimis animi vestri penetralibus recondite: ne arcere, ne prohibete agnos CHRISTI ab his pascuis, scientes ea non tantum adultis, sed etiam adolescentibus data esse. Ne imitamini Phariseos, qui clauserunt regnum celorum.

Matth. 23, 13. Vos non intratis (ait CHRISTVS) neque introeuntes finitis introire.

Similes erant cani qui non vescitur fæno, & tamen ab eo pecudes prohibet.

Audite CHRISTVM principem pastorum, qui dixit ad discipulos suos

Marc. 10, 13. Sinite puerulos ad me venire, & ne arcete illos: talium enim est regnum DEI. Amen dico vobis, quicumque non exceperit regnum DEI, ut puerulus, nequaquam in id ingreditur. Et quum accepisset eos in ulnas, impositis super eos manibus, benedixit eis.

Cæterum in tota vita, quidquid egerimus, nobis convenit semper respicere ad voluntatem DEI sanctissimam, in sacris literis nobis revelatam. Non licet ab ea deflectere ad dextram aut ad lævam. Quidquid non est ex fide, peccatum est. Rom. 14, 23. DEVS vero legem tulit.

Exod. 23, 13. ubi dicit, Nomen decorum alienorum ne recordemini, nec audiat ex ore vestro.

Psal. 16, 4. Neque assumam nomina eorum idolorum in labiis meis.

Jerem. 10, 11. Sic dicetis illis: dii isti qui cælum & terram non fecerunt, pereant e terra, &c.

Sed quinam sunt dii illi alieni, & quænam sunt nomina eorum? Jupiter, Mercurius, Vulcanus, Neptunus, Saturnus, Bacchus, Mars, aliaque id genus idola famosissima, quibus libri Gentilium referti sunt.

Vtinam poetæ nostri considerarent, ipsos invocantes Jovem, Palladem, Phœbum, &c. diabolum, quamvis per ignorantiam, invocasse, ei nescientes serviisse,

καὶ εἰς δεκάλογον ἀποπεφασμένως πεπλημμελήκασι. ῥηϊῶς γὰρ ὁ ἀπόστολος λέγει,
α. κορ. ι. κ. ἃ θύει τὰ ἔθνη, τοῖς δαίμονι-
οις θύει, καὶ ἔτι τῷ θεῷ.

Ἔθνον δὲ τῷ διῷ, καὶ τοῖς ἑτέροις θεοῖς, περὶ ὧν ὀλίγη πρότερον μνησίαν ἐποιήσαμεθα, πρᾶξ. ιδ. ιγ.

Τὸ πνεῦμα ἄγιον διετείλατο ἡμῖν τοῖς Χριστιανοῖς (ὡς ἀκέσταιτες ἐφθήμεν) μὴ ἀναμνησθῆναι τῶν ὀνομάτων τῶν θεῶν ἑτέρων. ἀξιώτατα γὰρ ἐστὶν ἐκεῖνα εἰδῶλα, ὧν ὀνόματα, ὧν ἡ μνησία καὶ τὰ μνημόσυνα τὸ καθάλα ἐξαλειφθῶσι καὶ ἐμποδῶν ἐκ μέσεσθ' ῥθῶσι.

Τοῖς δὲ ἀντιπράττεισι καὶ φάσκουσιν, ὅτε οἱ ἐθνικοὶ γεγράφασιν καὶ παραλελοίπασιν πολλὰ ὠφέλιμα πρὸς τὸ κατορθῶσαι τὰ ἥθη, πρὸς τὸ τὴν πόλιν καλῶς διέπειν κλ. καὶ ὅτι τὸ γλυκὺ τῶν ποιημάτων ἐκ ἐστὶ ἀφιλόσοφον.

Ἀποκρίνομαι α. κορ. ε. ε. μικρὰ ἢ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. ἀγαθῷ τὸ φαῦλον μεμιγμένον τὰ πάντα διαφθείρει. ἐν τῇ καινῇ διαθήκῃ τὴν τῆς ἀγίας πέτρας ἐπιστολὴν ἀνάγνωθι, ἥντινα τῶν τῆς Ἀριστοτέλους καὶ Κικέρωνος ἡθικῶν μακρότατον προκρίνω. ἀνάγνωθι τὰς λοιπὰς τῶν ἀγίων ἀποστόλων ἐπιστολάς, καὶ ὁμολογήσεις, αὐτὰς μόνες τελειοτάτην τῆς καλῶς ζῆν ὑποτύπωσιν ἡμῖν παραλελοιπέναι, καὶ συγγεγραφέναι. ἀνάγνωθι τὰς τῆς Σολομῶντος παροιμίας, τὰς ψαλμούς, τὸν ἰώβ, τὴν πεντάτευχον κλ. καὶ πέλαγός τι θειοτάτων γνῶμῶν θαυμάσεις.

Οἱ ἐθνικοὶ εἴ τι ἔοχον καλόν, αὐτὸ εἰλήφασιν παρὰ τῶν πατριαρχῶν, οἱ δὲ πατριαρχαὶ παρὰ τῆς θεᾶς, καὶ ὡς τῷ τυφλῷ δῆλον, πλεῖστοι ἐκ τῆς μωσέως, ὡς ἀρχαιοτάτης συγγραφῆς τὰ ἑαυτῶν ἡθικὰ ἠντλήκασι. καλῶς δὲ ἔπεν ὁ ποιητής·

Ἐκ πηγῆς γλυκίου πινέμεν ἐστὶν ὕδωρ.

Ὅτι δὲ φῆς, τὸ γλυκὺ τῶν ποιημάτων ἐκ εἶναι ἀφιλόσοφον, κατ' ἀνθυποφορὰν ἀποκρίνομαι. τί γλυκίον τῆς ἀγίας γραφῆς; Ἀπάντων τῶν ἐπὶ τῆς γῆς πλησμονή. καὶ ὡς πίνδαρος γράφει, καὶ τὸ μέλι κόρον ἔχει. τῆς δὲ ἀγίας γραφῆς τέρψειν ἡ θεοσεβῆς ψυχὴ χορτασθῆναι ἐχέει· ἐστὶν. ἀδεμίᾳ αὐτῶν ἐστὶ πλησμονή. πῶς γὰρ γλυκύτης μέζων τῆς ἀγάπης τῆς θεᾶς, τῆς ἐκκεχυμένης εἰς τὰς τῶν ἐκλεκτῶν καρδίας; οἱ γευσάμενοι τοσαύτης γλυκύτητος τῆς μάννα τῆς κεκρυμένης ἀποκαλ. β. ιζ. φωνὴν ἀφιεῖσι ζῶν τῷ ἀποστόλῳ·

Τῆ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων
ῥέεν ἀυδὴ. Φίλιππ.

& apertissimè peccasse in decalogum. Difertè enim dicit Apostolus,

1. Cor. 10, 10. quæ Gentes sacrificant, dæmoniis sacrificant, & non Deo.

Sacrificabant vero Jovi, & cæteris diis, quorum paulo ante mentionem fecimus. Act. 14. 13.

SPIRITVS S. interdixit nobis Christianis, prout paulo ante locuti sumus, ne meminerimus deorum alienorum. Dignissima enim sunt idola illa, quorum nomina, quorum mentio & monumenta prorsus deleantur, eque medio planè tollantur.

Repugnantibus vero & objicientibus, Ethnicos scripsisse & reliquisse multa utilia ad emendandos mores, ad Remp. bene gubernandam, &c. & suavitatem poëmatum non esse à philosopho alienam.

Respondeo 1. Cor. 5, 6. *parum fermenti totam massam fermentat.* Mala bonis mista omnia corrumpunt. In N. T. lege sancti Petri Epistolam, quam Aristotelis & Ciceronis Ethicis longissime præfero. Lege reliquas sanctorum Apostolorum epistolas, & fateberis illos solos perfectissimam bene vivendi formulam nobis reliquisse, & conscripsisse. Lege proverbialia Salomonis, Psalmos, Jobum, Pentateuchum &c. & divinissimarum gnomarum pelagum admiraberis.

Ethnici si quid boni habuerunt, acceperunt à patriarchis, patriarchæ vero à DEO, & prout cæco notum esse potest, plurimi ex Mose, tanquam antiquissimo Scriptore, moralia sua hausserunt. Bene vero dixit poëta?

Purius ex ipso fonte bibuntur aquæ.

Quod vero ais, suavitatem poëmatum non esse alienam à philosopho, illud in te retorquens, respondeo: Quid dulcius esse potest sacra Scriptura? Omnium rerum in hac terra tandem nos capit satietas; & ut Pindarus scribit, etiam mellis capimus satietate. Sacra Scripturæ vero deliciis pia anima saturari nequit. Nullum ejus esse potest fastidium. Etenim quænam dulcedo major est charitate DEI effusa in corda electorum? Rom. 5, 5. Qui gustarunt tantam dulcedinem, occulti illius manna Apoc. 2, 17. exclamant cum Apostolo,

Ex cujus ore sermo fluxit melle dulcior. Phil.

Φιλιπ. γ. η. ὅτι ἅλλα μὲν ἔγγε ἡ γῆμαί
πάντα ζημίαν, διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώ-
σεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου. διὰ τὰ
πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἡ γῆμαί σκύβαλα
εἶναι, ἵνα Χριστὸν κερδήσω. Ἡ γραφὴ γὰρ
πάντων τῶν γλυκέων ἐστὶ γλυκυτάτη, καὶ
ἀληθέστατα λέγεται.

Ἐὰν δέ τις Χριστὸν, καὶ μὴ γνῶς τὸ
ἅλλα, σοὶ ἀρκᾷ.

Ἐὰν δέ μιν ἐδίδασκε, σέο γράμματα λή-
ρος ἔασι.

Τί γὰρ ἐστὶν ἡ φιλοσοφία, ἡ χωρὶς Ἰησοῦ
Χριστοῦ; φιλομαυρία καὶ διαφορά τις τῶν
φρενῶν, καὶ ὡς Σολομῶν ἀληθέστατα γρά-
φει, ματαιότης ματαιότητων. Πατίζωμεν
ἐν τῇς νεανίσκου τῇς ἡμετέρας γάλα τῶν
ιερῶν γραμμάτων, τὸ ἄδολον, καθαρόν καὶ
ὑγιανόν. ἐν τοῖς ἐθνικοῖς ποιηταῖς, ὡς ἐπὶ
τὸ πλεῖστον, πολλοὶ εἰσι λῆροι καὶ ἐδὲν ὑγιᾶς.
Πρὸ τοῦ Χριστοῦ ἐνσαρκωθῆναι ἡ ἐκκλη-
σία ἐχρεῖαν εἶχε τῶν βίβλων ἐθνικῶν, ἀλ-
λά μωσῆς, ψαλμοὶ καὶ οἱ προφῆται ἤρκεσαν.
διὰ τί ἐν τῇ σήμερον ἡμῖν ἐκ ἀρκείᾳ ἡ
ἁγία γραφή, ἡ ἀνέξηθεῖσα τῶν ἀποστολικῶν
βίβλων προδήκη;

Πολλοὶ τῶν Χριστιανῶν τῶν ὑπὸ τοῖς ἐθ-
νικοῖς καὶ ἀσεβέσιν αὐτοκράτορσι βεβιω-
κότων, ὅτε ἔλεγον ὅτι παραιτητέον τὰ τῶν
ψευδῶν θεῶν ὀνόματα, ἐδιώχθησαν, καὶ ὡς
ἐδὲν ἐστὶν ἐκ τῶν πρῶτων ἀποστολικῶν, ἐκ
τῆς πρὸς ἐβραῖους ἐπιστολῆς κ. ια. λζ. καὶ
τῶν ἱστοριῶν τῶν ἐκκλησιαστικῶν, ἐδύραβδι-
θησαν, εἰς δεσμωτήρια ἀπήχθησαν, εἰς σει-
ράς ἡσφαλίθησαν, ἐλιθάθησαν, ἐπρίσθη-
σαν, ἐτυμπανίσθησαν, ἐπεκελίθησαν, εἰς
πῦρ ἀπεσφενδονίσθησαν, ἢ θηριάλωτοι ἀνι-
έθησαν. Οἱ δὲ ποιηταὶ οἱ ἡμέτεροι ἐδυσ-
ωπῶνται ἐν τῷ ἐπικαλεῖσθαι τὰς μέσας,
τὴν παλαιάδα, καὶ ἡμῶν νεοτεθέντων κατα-
γελῶσιν ὡς ἐκ δοκησιούφων, καὶ τὴν ἐαυτῶν
σκιάν θαυμάζονται. Ὡς καὶ οἱ κακὸς ἡλίου, καὶ πῖθι-
κοι τῶν χωρὶς Χριστοῦ ὄντων χλευασῶν, τῶν
τῆς ἐκκλησίας ἀπηλλοτριωμένων, ἐλπὶδα
τῆς ζωῆς αἰώνια μὴ ἔχόντων, καὶ πάσης
ἀπολογίας ἀπεσπρημένων! Ὑμεῖς δὲ πάλαι
ἐλάττωτε ἂν εἰρηνεύειν ἐν τοῖς ἐθνεσιν, ὅφ'
ῶν οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι, καὶ πλεῖστοι τῶν μαρ-
τύρων ἀνηλεῶς ἀπεκτάνθησαν, διὰ τὸ ἐκ
ἐθελῶν ἐπικεκλήσθαι τὸν δία, τὴν παλαιά-
δα, τὸν φοῖβον κλ. Οἱ δὲ ποιηταὶ οἱ ἡ-
μέτεροι, οἱ νέοι τῶν μυθολόγων τῶν ὁμη-
ρίζοντων, τᾶνομα Χριστιανοὶ εἰσι, καὶ ἐαυ-
τὰς ἀπολογεῖσθαι ἐπιχειροῦσι, φάσκοντες
εἶναι

Phil. 3. 8. *Quin etiam certe duco omnia
damnum esse propter eminentiam cognitio-
nis CHRISTI Jesu Domini mei &c. propter
quem omnibus istis meipsum multavi, eaque
duco pro stercoribus, ut CHRISTVM lucrifa-
ciam. Ergo Scriptura omnium rerum dul-
cium est dulcissima, & verissime dicitur:*

*Si CHRISTVM discis, satis est si cetera
nescis.*

*Si CHRISTVM nescis, nihil est si cetera
discis.*

Et quid est quæso philosophia sine JE-
su CHRISTO? Amor stultitiæ est, animæ-
que corruptela, & ut Salomo verissime
scripsit, *vanitas vanitatum*. Præbeamus
itaque bibendum adolescentibus nostris
lac sacrarum literarum, sincerum, purum,
& salubre. In Ethnicis poetis, ut pluri-
mum, multæ sunt nugæ, nihilque sani.
Ante CHRISTI adventum in carnem Eccle-
sia non egebat libris Ethnicis, sed Moses,
psalmi & prophetæ suffecerunt. Quare
itaque hodie nobis non sufficit sacra Scri-
ptura, aucta Apostolicorum librorum ad-
ditione?

Multi Christiani, qui sub Ethnicis &
impiis imperatoribus vixerunt, quando
dixerunt, averfanda esse Ethnicorum deo-
rum nomina, persecutione fuerunt pressi,
& ut videre est ex Actis Apostolicis, ex
epistola ad Hebræos c. ii. v. 37. & ex hi-
storiis Ecclesiasticis, virgis cæsi, in carce-
res abducti, catenis adstricti, lapidati, fer-
ra dissecti, in ignem præcipitati, aut à fe-
ris belluis dilaniati & occisi fuerunt. Poë-
tæ vero nostri non erubescunt invo-
care Musas, Palladem, & nos admonentes
ipso, derident tanquam nasutulos, quasi
nostram ipsorum reformidemus umbram.
O præposteris imitatores, & simios deri-
forum illorum à CHRISTO alienorum,
ab Ecclesia remotorum, & planè inexcusa-
bilibus! Vos utique olim potuissetis
pacatè vivere inter Gentes, à quibus san-
cti Apostoli & plurimi martyres sine
omni commiseratione interfecti fuerunt,
quod nollent invocare Jovem, Palladem,
Phœbum, &c. Sed poëtae nostri, novi illi
fabulatores, Homeri simii, & nominate-
nus Christiani, se excusare conantur, di-
centes, se hæc probè tenere, & melius se
sentire quàm loqui. Se nosse idola, &
Ethnicos deos nihil esse, quo prætextu
olim

ἐναυ σοφοί, καὶ καὶ κἀκὸν νοῆσαι ἢ λαλῆσαι.
 εἰδέναι, ὅτι εἰδῶκα, καὶ οἱ θεοὶ ἐθνικοὶ εἰδέν
 εἰσιν, ἢ προφάσει ἐκπαλαυ καὶ οἱ κορίνθιοι
 τὸν αὐτὸν δὴ τρόπον κέχρηται. Ἀπο-
 κρίνομαι δὲ, δὲν ἡμῶς καὶ ἀπὸ παντὸς εἰδῶς
 τῆ κακῆ ἀποχρίσθαι, α. θεοσ. ε. κβ. ὁ θεὸς
 βδελύσσεται πάντα μολυσμὸν τὸν ἐξω καὶ
 τὸν ἐσω. β. κορ. ζ. α. καὶ θέλει θεραπεύ-
 εσθαι ὑφ' ἡμῶν τῇ ψυχῇ καὶ τῇ γλώσσει
 αὐτός. θέλει ἀγαπᾶσθαι ὑφ' ἡμῶν ἐκ πά-
 σης ἰσχύος. ε. τὴν ψυχὴν μόνην, ἀλλὰ καὶ
 τὸ σῶμα ἐκτίσει, καὶ ὑπὸ τῆ ἀμφοτέρω δο-
 ξάζεσθαι θέλει. ρωμ. ιβ. ι. ὁ θεὸς ἐπιτάτ-
 τει ἡμῖν, ἵνα παρασῶμεν τὰ σώματα ἡμῶν
 θυσίαν ζῶσαν κλ. Ναὶ ἐγὼ τοιαύτας τῶν
 ποιητῶν, ε. Χριστιανῶν, ἀλλὰ ἐθνικῶν δια-
 ρήθην ὀνομάζω. τῆς φωνῆς γὰρ ἀκῶν, καὶ
 κατ' αὐτὴν κρίνω. τὰς ἐθνικῶς λελαληκό-
 τας ἐθνικῶς καλῶ. τὰ ἐγκάρδια ε. βλέπω
 ἀνθρώπων ὧν, διὸ κατ' αὐτὰ κρίνειν ε.
 εἰσιν ἐμὸν. Ἀλλὰ ἵνα μή τις οἴηται, τὰδε
 παράδοξα ὑπ' ἐμῆ μόνον γεγεωργημένα καὶ
 πεπλασμένα, ἀλλὰ ὧν ἀν' ἀκῶν μεν.
 Ἐρρῖκος ὁ σέφανος εἰς τὴν κατήχησιν ἐδληνισί ὑφ'
 ἐαυτῆ μεταφραδῆσαν διὰ πλειόνων περὶ
 τῆ αὐτῶν προλογίζει. ταυτὸ ποιῶ μιχαήλ
 ὁ Νέανδρος ἐν προοιμίῳ εἰς κατήχησιν τῆ
 μακαρίᾳ μαρτῆν λαθήρη, ἐδληνισί μετα-
 φραδῆσαν. Μάλιστα δὲ ἐρρῖκος ὁ στέφανος
 ἐν τῇ καινῇ διαθήκῃ ἐτωσί προοιμιάζεται,
 κοινῇ δὲ τε πᾶσιν ἀνῶχθῃ

"Ὅσως ἡλίοιο ἐπανυγάζεσιν ὀπωπαί.

"Ἦτε μόνον πᾶσιν νημερτέα μῦθον ἀ-
 εἰδεῖ.

Τίς ποτε μαιονίδης τοῖσδ' ἄξι' ἰσοφα-
 ρίζειν,

"Ουατα ὅς τέρεται, πολυδαίδαλα ψεύδεα
 βάζων;

Τίς φρένας ὑμετέρας δαίμων ἔχει ἡπε-
 ροπεύσας,

"Ανθρώποι μύθους καὶ ψεύδεα ἀμφαγα-
 πῶντες;

Πῶς δὲ ἀληθείας ψεῦδος πέλεν ἡδίων ὑμῖν;

"Α δειλοὶ, ὅσοι σοφίῃ ἐπὶ γαυριόων-
 τες

"Ατραπον ἀγνοῖατέ ποτ' ἄρανὸν εὐθύς
 ἀγασαν.

Νῦν ἡδὴ παύσαθ' ἀνεμώλικ ἐκποθέον-
 τες,

Νῦν ἄρξασθε θεῶ μαθέειν νημερτέα
 μῦθον,

"Ὅφρ' ἐπὶ πᾶν σκεδάσῃ βλεφάρων σκό-
 τος, ἡδέθ' ὁδηγῇ

Ἰμίας

olim & Corinthii eodem sanè modo usi
 sunt. Respondeo verò, oportere nos etiam
 ab omni specie mali abstinere, 1. Thess. 5,
 22. Deus abominatur omnem conta-
 minationem exteriorem & interiorem.
 2. Corinth. 7, 1. & vult, ut se colamus
 spiritu & lingua. Vult, ut se diligamus
 ex omnibus viribus. Non solam ani-
 mam, sed etiam corpus creavit, & vult ut
 utraque parte se honoremus. Rom. 12, 1.
 jubet Deus, ut *sistamus membra nostra*
hostiam vivam, &c. Profectò ego ejus-
 modi poetas non Christianos, sed Eth-
 nicos palam voco. Vocem enim audio,
 & ex ea judicium fero, eosque qui genti-
 lium more locuti sunt, Ethnicos appello.
 Quum sim homo, quæ in corde latent,
 non video. De iis itaque judicare me-
 um non est. Sed ne quis opinetur, hæc
 paradoxa à me solo exarata & conficta,
 alios audiamus, Henricus Stephanus in
 Catechesin Græcè a se versam, fusè de
 iisdem præfatur. Idem facit Michaël
 Neander in præfatione sua in Cateche-
 sin beati Martini Lutheri, Græce versam.
 Præsertim verò Henricus Stephanus in
 novo Testamento ita præfatur:

— Illuxitque omnibus isthæc
 Lux Evangelii, quos sol illustrat ab axe,
 Hic liber est solus, qui vera oracula
 pandit.

Quisnam quæso litris his aquaretur
 Homerus,
 Aures qui mulcet, mendacia inania fun-
 dens?

Quis vestros animos cacodæmon fasci-
 nat eheu
 Mortales, quibus arriident mendacia
 vana?

Qui verò nugæ has antetulistis inanes?
 Vah miseros, inflat quos vana scientia,
 rectum

Qui nescitis iter, quo flammifera itur
 ad astra!

Desinite en tandem, ventosa requirere
 verba,
 Salvificumque DEI tantum perdiscite
 verbum,

A vestris oculis tenebras quod discutit
 omnes,

Quod

Ἰμέας, ὡς λύχνος λάμπων διὰ νύκτα
μέλαιναν,

Καὶ τέλος ἰσοθέης θείῃ ναεῖηρας ὀλύμπου.

Πρὸς τέτοις ἡμῖν ὁμολογῶ καὶ Αὐγαστίνος, ὁ παλαιὸς τῆς ἐκκλησίας διδάσκαλος, ἐν βίβλῳ περὶ τῆς ὁμολογήσεως, καθάπερ αὐτὴν ἐπιγράφει κεφαλαίῳ 18 ὅπου ἀλγῶν, εαυτῶ νεότητά πεποιηκέναι ἐν τοιοῦτῃ κενόῃ καὶ ἀνωφελίμοις πράγμασι, καὶ ἔτι ὁ ἅγιος ἀνὴρ ἐκφωνῶν ὅφελον αὐτῷ (φησὶ) νεανίσκῳ ὡς ἐπαιδευθῆναι ἐν βίβλοις ἐν χρήσεσι! ἔγωγε νεανίσκος ὡς ἀκήνομα ἐν τῇ σχολῇ τῇ διὸς βροντῶντος, καὶ ὁμῶς μοιχωμένῃ κλ.

Τῷδε τῆς ἐκκλησίας Φωτῇρι ὁμῶς φέρει εἶναι ὁ Λαδοῖκος βιβλὸς περὶ παιδείων, ἐνθα τὰς εἰδικὰς συγγραφαὶς συγκρίνει τὰς εἰδικὰς τῶν γυναικῶν, τῶν ὑπὸ τῶν ἰσραηλιτῶν ἐν τῷ πολέμῳ ἡχμαλωτευμένων, περὶ ὧν ἀναγνῶναι ἔχει δευτερονομ. κα. προφανῶς δὴ ὁ θεὸς τὸν γάμον σὺν ἐξωτικῇ ἀπαγορεύει. ἐξοδ. γδ. 15. δευτερονομ. ζ. γ. ἡ γνώμη τῆς λαδοῖκας βιβλῆος ἐστὶ, καὶ τὰς εἰδικὰς συγγραφαὶς ἔχει ἀρμόττειν τὰς σχολαῖς χριστιανικαῖς.

Οὐ μόνον ἡκαστος, ὡς ἀναγνῶσα θεόφιλε, πολλαὶ πίσεις, ἀλλὰ καὶ μαρτύρια τῆς ἀγίας γραφῆς, καὶ μαρτύρια ἀνδρῶν μεγάλων, θεολόγων, φιλοσόφων καὶ φιλολόγων. τόδε δὴ τὸ πρᾶγμα, ἃ δεῖται πλείονος ἀποδείξεως, ὡς ἔστιν ἡ παροιμία πολλοῦ θρύλλου,

Ἐυόνυμον ἐς δίκην τρία ἔπεα διαρκέσει.

Λογίζομαι ἔν, καθὼς ἐκ τῶν πλείστας εἰρημένων ὀφθαλμοφανῶς ἰδεῖν ἐστὶ, τῶν πεισῶν διδασκάλων καὶ παιδαγωγῶν ἔργον εἶναι, ἵνα εἰς τὸ μετέπειτα τοῖς νεανίσκοις τὴν καὶνὴν τῆς Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς σωτῆρος ἡμῶν διαθήκην ἐπιμελῶς ἀνατιθῶνται, γραμματικῶς τὰς λέξεις ἀναλύωσι, καὶ ὡς ἐφικτὸν, αὐτοῖς τὰς ῥήσεις ἐρμηνεύωσι, συγκαταβάντες τῇ τῆς ἀπαλῆς ἡλικίας ἀπειρίᾳ. Ἐγὼ τοίνυν τόδε συνέγραψα λεξικόν, ἵνα οἱ νεανίσκοι καὶ ἀκροαταί, ἔς πεπίστευμαι, τὰ ἱερὰ γράμματα πρὸ τῆςδε ὑπὸ τινων ἡμελημένα καταμάθωσι, καὶ πασῶν λέξεων ἀνάλυσιν γραμματικὴν ὑπ' ἐμῶ προκεχειρισμένην, καὶ ἡτοιμασμένην ἐνθαδε εὕρωσιν. καὶ ἐνὶ λόγῳ ἐπεῖν, ἵνα πάντες συνιῶσιν, ἀπὸ τῶν βιβλίων ἀρκεύειν, καὶ ἐν τοῖς αὐτοῖς ληκτέον. Καὶ ταῦδε μέγχις ἐνταῦθα περὶ τῆς τῶν νέων ἀγωγῆς εἰρηόσω. τὰς γὰρ τῆςδε παιδείας ἀρχαὶς δεῖ εἶναι

*Quod vos deducit, picea ceu nocte lu-
cerna,*

Et tandem statuit rutilo vox axe beatos!

Adhuc nobiscum sentit etiam Augustinus, priscus Ecclesiae Doctor, in libro suo de confessione, prout cum inscribit, capite xv. ubi dolet se florentem ætatem contrivisse in hujusmodi vanis & inutilibus rebus, atque ita sanctus ille vir exclamat: Utinam (inquit) quum juvenis essem, institutus fuisset in libris utilibus! Ego adhuc adolescens audivi in schola Jovem tonantem, & simul adulterantem, &c.

Huic Ecclesiae lumini assentitur Ludovicus Vives in tractatu de disciplinis, ubi Ethnicos illos autores comparat cum mulieribus Ethnicis, ab Israelitis in bello captis & abductis, de quibus legere licet Deut. 21. Manifestè verò Deus conjugium cum exotica prohibet, Exod. 34, 16. Deut. 7, 3. Sententia Ludovici Vitis est, parī ratione Ethnicos illos autores non congruere Scholis Christianis.

Audivisti non tantum, Lector, qui DEUM diligis, rationes multas, sed etiam Scripturae testimonia, & testimonia virorum magnorum, Theologorum, Philosophorum & Philologorum. Hæc profecto quaestio non eget ampliori demonstratione, prout est proverbium vulgatissimum:

In bona causa tria verba sufficiunt.

Colligo itaque, sicut ex iis, quæ per sæpe à me sunt dicta, ad oculum demonstravi, fidelium præceptorum & paedagogorum esse officium, ut in posterum N. T. JESU CHRISTI Servatoris nostri adolescentibus diligenter exponant, Grammaticè dictiones resolvant, & quantum fieri potest, illis dicta interpretentur, attemperantes sese ad teneræ ætatis inscientiam. Ego itaque hoc conscripsi Lexicon, ut juvenes & auditores, meæ fidei commissi, sacras literas, antehac à quibusdam neglectas, addiscant, omniumque vocum analysin Grammaticam à me in medium manu mea prolatam & præparatam hic inveniant. Et uno verbo dicam, ut omnes intelligant: *incipiendum esse à Bibliis & in iisdem desinendum.* Atque hæc hæctenus de tironum informatione dicta sunt. Sancta enim & casta institutionis

εἶναι αἰτίας τε καὶ αἰγυῖας, ὥσαντι ὁ τῶν τευ-
τόνων κικέρων ὁ Στέρμιος ἐν προλόγῳ ἐαυ-
τῷ εἰς Κάτωνα νενεχῶς διδάσκει. ἀλλ' ἔ-
μέντοι δοκεῖ ἀπορρήτεον τοῖς ἐν ἡλικίᾳ καὶ
συνέσει προβεβηκόσιν, ἵνα μὴ τὰς τῶν ἐκεί-
νων βιβλιοθήκας ἐπιπαλαίως καὶ παρέργως
διαδράμωσι, καὶ ἐκ τοιούτων σκυβάλλων (εἰάν
ἐνδέχεται) χρυσὸν συναγαγόντες ᾧσι. Οὐ
μισῶ τὴν ποίησιν, ἕτε δυσμενῶς πρὸς τὰς
ποιητὰς διάκειμαι, καθὼς ῥᾶσταί τις ἂν δύ-
νατο ὑποπτεύειν, ἀλλὰ τὰ τῆς ποιήσεως
ἁμαρτήματα, καὶ φράσεις τὰς εἰδωλολα-
τρικὰς πικρῶσιαισι κίωτερον ἐξελέγχω τε καὶ
ἀνελεῖν ἐπιθυμῶ. ἡ ποίησις καὶ ἑαυτὴν
ἀγαθὴ ἐστὶ καὶ δῶρον τῷ Θεῷ. ἡ δὲ αὐτῆς
κατάχρησις ψευδὴ ἐστὶν. ἔ λέγω τὴν ποί-
ησιν ἀναρετέον (περὶ ἣν καὶ με διατρίβειν
καὶ πρὸ τῆς αὐτῆς προσπεπονθέναι ὁμολο-
γῶν) ἀλλ' ἔπανορθωτέον. Οἶδα (φημί)
μέλλειν τινὰς ἔσεσθαι οἱ δόξουσιν, ἐμὲ ἰδιο-
γνώμονα καὶ ἀφιλόμωσον τὰ ἔπη ἀπείπα-
σαι. ἔ δὲ μέλει μοι περὶ τοιαύτης κακο-
ουσίας· ἔ τε ὧν ἂν ὁ δεῖνα ἢ ὁ δεῖνα εἴπῃ·
ἐμοὶ δὴ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν ὑπὸ τοιούτων ἀν-
θρώπων κριθῆναι. πέπαισμα γὰρ τῆς ἀλη-
θείας μάλλον ἡμῖν φροντιστέον, ἢ τῶν πολ-
λῶν κακῶς κρινόντων δόξης. Ἀλλὰ ταῦτα
ἐπὶ τοσούτον ἔγω πεπροαιμιασμένα. Ἐρῶ-
σο ἐν Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. ἐγρά-
φη ἐν πόλει Ἐρβόρνη τῶν Νασσοβίων
ἡ. Μαίε, ἐν ἔτει τῆς Χριστο-
γονίας ἀχης.

tutionis hujus decet esse primordia, quem-
admodum Teutonum Cicero, nempe
Sturmius ille, in præfatione sua in Cato-
nem, sapienter præcipit. Nec tamen vi-
detur prohibendum, quò minus, qui sunt
ætatis & judicii confirmatoris, reliquas
quoque Græcorum Bibliothecas prope-
santi lumine obiter percurrant, ac ex hisce
quoque stercorebus (si fieri possit) au-
rum colligant. Non odi poësin, neque
poëtis malè cupio, sicut facilimè quis hic
posset suspicari: Sed odi vitia poëseos,
phrasesque idololatriam redolentes libe-
rius perstringo, easque radicibus evelle
cupio. Poësis per se bona est, Deique
donum: abusus verò ejus est vituperio
dignus. Non ajo poësin è medio tol-
lendā, (circa quam excolendam me
ipsum versari eique antehac deditum fuisse
profiteor) sed corrigendam. Seio (in-
quam) fore, qui cogitaturi sint, me ver-
sus averfari. Sed nihil moror horum
præpostera judicia, aut quamnam hic aut
ille dixerit. Mihi sanè pro minimo est
ab hujusmodi hominibus censerī. Majo-
rem rationem habendam esse veritatis,
quàm vulgi perperam judicantis, omni-
nò mihi persuadeo. Sed hæc proœmii
locò hæcenus sint dicta. Vale in JESU
CHRISTO Domino nostro. Scripta
Herbornæ, urbe Nassoviorum 8. Maji
An. nati CHRISTI 1626.

משלי כב ו

הנה לנער על פי רבו דם כי

קין ל יסור ממנה :

Παροιμ. κβ. ε.

Εγκαινίσσον τὸ παιδίον κατὰ τὴν ὁδὸν αὐτοῦ. καί γε εἰάν γηράσῃ, ἐκ ἀποστήσειαί αὐπ' αὐτῆς.

Prov. 22. v. 6.

Instrue puerum pro ratione viæ ipsius: etiam quum valde senuerit, non recedet ab illa.

Euripid. suppl. v. 916.

Ἄδ' ἂν μάθοι τις (νέος) ταῦτα σώζεσθαι φιλεῖ
πρὸς γῆρας.

Οὕτω παῖδας εὖ παιδεύετε.

Quæ quis didicerit ab ineunte ætate, hæc retinere solet
Usque ad senectutem.

Sic itaque liberos bene instituite.

Plato Leg. 7.

Κεφάλαιον δὴ παιδείας λέγομεν ὁρθὴν τὴν τροφήν.

Summam sane institutionis dicimus, rectam educationem.

VOCES

NOVI TESTAMENTI.

A Λ Φ Α à Chaldaico אַלְפָּה alpha Dan. 5, 1. quod est ab Hebr. אַלְפָּה pro מֵאָה mille. item Bos, taurus, in plur. num. Psalm. 8, 8. vel אַלְפָּה quasi אַלְפָּה dux, princeps, quod primatum teneat inter literas. Prov. 2, 17. Notatio est ab adjunct. ordine. Sed אַלְפָּה etiam bovem significat Jer. 11, 19. atque ita redit notatio ab adjunct. bovini capitis figura, quam אַלְפָּה representat. Alii derivant à radice אַלְפָּה alaph studuit Prov. 22, 25. in pihel אַלְפָּה illeph docuit, fecit discere Job. 15, 5. quod hinc docendi, discendique petatur exordium. Apoc. 1, 8. ἐγὼ εἰμι τὸ α, καὶ τὸ ω, ubi α ponitur pro principio & ω pro fine per metaphoram, uti liquet ex sequentibus vocabulis, quæ hisce duabus literis ἐξηγητικῶς subjiciuntur, ἀρχὴ καὶ τέλος, principium & finis. Eadem littera b. 18. ita exponuntur: ἐγὼ εἰμι ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, ego sum primus & novissimus. Est autem res digna observatu, eandem gnomen in limine libri bis prolata, in fine bis repeti, ἀνακυκλώσει, ut ait quidam, πάνυ ἐμφατικῶς: qua innuitur, totius Scripturae sacrae scopum esse Christum, quippe a quo proficiuntur, & in quem tendunt omnia. Loca posteriora sunt, Apoc. 21, 6. ἐγὼ εἰμι τὸ α καὶ τὸ ω, ἡ ἀρχὴ καὶ τὸ τέλος, ego sum α & ω, principium & finis. Cap. 22, 13. ἐγὼ εἰμι τὸ α καὶ τὸ ω, ἀρχὴ καὶ τέλος, ὁ πρῶτος καὶ ὁ ἔσχατος, primus & novissimus, principium & finis; inverso ordine reddit Vulgatus. In Arithmetica Hebraea est signum unitatis. Si apice supernè notetur, notat unitatem, א (quamvis supernè saepe omittatur) sin infernè, mille significat α, D quod ipsum etiam valet in aliis literis. Exemplum habemus in singulorum capitum initiis, & in primis Apoc. 7, 4. ubi ρ μ δ' valet centum quadraginta quatuor. ibid. b. 5. β' duodecim, & sic deinceps. In compositione variè capitur. 1.) est σερητικόν, privativum, ut ἀσεβής impius 1. Petr. 4, 18. quæ vox composita est ex α privativo, & verbo σέβω colo, qui Deum non colit,

A α verò σερητικόν est ex adverbio ἀνευ sine, prout & ipsum cum α saepe exprimitur sequente vocali, ut Judæ b. 12. ἀνυδρος aqua carens, ex ἀνευ & ὕδωρ ατος τὸ, aqua. ἀνήμερος immitis ex ἀνευ & ἡμερος 2. Tim. 3, 3. interponitur quoque γ ante ν, in verbo ἀγνοέω ignoro. ἀγνοια, ας, ἡ, ignorantia, ad differentiam τῆς ἀνοια, amentia. α 2.) est ἀρνητικόν, negativum, ut quum Deus dicitur ἀφθαρτος incorruptibilis Rom. 1, 23. ex α negativo, quod rursus est ex ἀνευ vel ἀτερ fine, & nomine verbali φθαρτός corruptus. Sic ἀόρατος 1. Tim. 1, 17. invisibilis ex α negativo & ὁρατός visibilis. Hic ν abjicitur seq. vocali. 3.) α est ἐπιτατικόν intensivum, ex Adverb. ἀγαν valde. ut ἀτενής intentus. unde est ἀτενίζω oculos in aliquem defigo, vel valde intendo. Act. 1, 10. ex α intensivo, & verbo τείνω intendo. 4.) est ἀθροιστικόν congregativum, ut ἀδελφός frater ex α congregativo, quod est ex Adverb. ἀμα simul, & δελφός υἱός ἡ, uterus, quod fratres in uno fuerint utero. Marc. 1, 16. Sic ἀκοίτης 2, ὁ, simul in uno lecto cubans, maritus, & Poeticum ἀκοίτης εὖς ἡ, uxor, παρὰ τὸ εἶναι ἀμὲν ἀνδρὶ ἐν τῇ αὐτῇ κοίτῃ, quod una cum viro sit in eodem lecto, q. d. ὁμόκοιτος, σύνευνος. 5.) πλεοναστικόν. ut ἀάσχετος, pro ἀσχετος intolerabilis, indomitus, ubi α πλεονάζει h. e. redundat.

† ΑΑΡΩ'Ν, Aaron nomen proprium ἀκλιτον, hoc est, indeclinabile, origine Hebraeum אַהֲרֹן Aharon, q. d. montanus. ab Hebraea radice אַרְרָה vel אַרְרָה mons. Nun in fine, & Aleph in principio sunt heemantica. Heb. 5, 4. Genit. (τῷ) Ἀαρών. Luc. 1, 5. Dat. τῷ Ἀαρών. Actor. 7, 40. &c.

† ΑΒΑΔΔΩ'Ν, Apoc. 9, 11. nomen cacodæmonis, vel ut alii interpretantur Antichristi congruentissimum, Abbaddón. Heb. אַבְדּוֹן Abaddon perditio, vastatio. In lingua Hebraea est substantivum, & vertitur Apoc. 9, 11. ἀπολλύων, hoc est, vastans, perdens. Subintelligitur אַבְדּוֹן q. d. spiritus vastationis, hoc est, vastator. Eadem ratione Latini hominum pestilentissimum

Vocant pestem, sceleratissimum scelus, idque A καὶ ἐμφασιν.

† ABB A, אבא Rom. 8, 15. est nomen origine Syriacum appellativum, idem valet, quod πατήρ. אבא verò est ab Hebræo אב abh pater, radix est אבא abhah voluit, à propensâ voluntate in liberos & domesticos, q. d. benevolus. Hinc est Abbas, atis.

† ABE A, Nomen est proprium viri indeclinabile, origine Hebræum אבא vel cum accentu distinguente אבא habhel vanitas, à radice אבא vanus fuit. Nominat. legitur Heb. 11, 4. Genit. אבא τῷ δικαίῳ B Abelis justi, Matth. 23, 35. Accus. τὸν Αβελ, Heb. 12, 24.

† ABIA Nomen Proprium viri Luc. 1, 5. Matth. 1, 7. אביה Abhijah, 2. Chr. 13, 1. h. e. pater meus est Dominus. composita ex אבא ubi jod in fine est affixum i. pers. g. m. vox separata אבא de quâ vide paulò ante אבא; & יה, quod est nomen Dei proprium.

† ABIOT A אביהוד Abbihud, pater decoris, vel decus patris. compositum ex אבא pater & יהוד decus, gloria. est nomen proprium indeclinabile, occurrit Matth. 1, 13.

† ABIA O A P אביתר pater excellens. nomen viri indeclinabile. compositum ex אבא pater & יתר excellentia. Græci interpretes 1. Sam. 22, 21. vocem hanc sic scribunt, eademque legitur Marc. 2, 26.

† ABIA H N H, אביה, nomen proprium regionis, Luc. 3, 1. videtur compositum ex אבא pater & ין pernoctare, q. d. patris mansio vel habitatio.

† ABPA, אבא, as, η, ancilla, formula: quales matrone ditiores ad honestiora ministeria domi sue alunt, quibusque utuntur pedisequis. Exod. 2, 5.

† ABPA A M, nomen proprium patriarchæ, אבא, compositum ex אבא pater & אבא excelsus. & litera א ab ipso Deo inserta est. Gen. 17, 4. 5. ex nomine אברהם, hoc est, multitudo, quâ nominis mutatione Deus Abrahamo promisit numerosissimam posteritatem, Rom. 4, 9. Nominat. ο Αβραάμ.

Job. 8, 56. Genit. τῷ Αβραάμ. Luc. 16, 22. Dat. τῷ Αβραάμ. Rom. 4, 9. Accus. τὸν Αβραάμ. Luc. 3, 8. Vocat. πατέρα Αβραάμ, Pater Abrahamæ. Luc. 16, 24. Nota in Græcâ V. T. versione Αβραάμ semper spiritu aspero scribi.

† AΓ A B O Σ, α, ο, Nomen proprium propheta, de quo Act. 11, 28. & c. 21, 10. cognationem habet cum Chaldaico אבא juxta, ad latus. Aliis commissarius, ο περιήμιας. Aliis agricola, fossor אבא, quæ notatio veri est similior.

AΓ A Θ O Σ, η, ον, bonus, a, um, (ex α intensivo, quod est ex αγαν valdè, & γηθέω ω, pro quo Dores γαθω gaudeo. Plato in Cratylo, Etym. & Eust. αγαθός q. αγασός admirabilis, eliso σ, & τ in θ mutato, ab αγαζομαι admiror, quod ipsum est ab αγαώ, demiror, stupeo.) Matth. 19, 17. & δὲ αγαθός ἐν μὴ εἶς ὁ Θεός, nemo est bonus, præterquam unus Deus. Scilicet solus Deus est bonus essentialiter, immutabiliter, infinite, eternè & αὐτάγκως, seu independenter. honestus, probus, Act. 11, 24. ἀνὴρ αγαθός vir probus Luc. 23, 50. ἀνὴρ αγαθός καὶ δίκαιος vir bonus & justus. Rom. 5, 7. δίκαιος & αγαθός tanquam συνώνυμα ponuntur. Jungitur aliis Adjectivis, tanquam Synonymis. Matth. 25, 21. εὖ, ὁ δὲ αγαθὸς καὶ πιστός, eja, serve bone & fidelis. 1. Pet. 2, 18. τοῖς αγαθοῖς καὶ ἐπιεικέσι, bonis & æquis. Opposita, Rom. 7, 19. & γὰρ ὁ θέλω, ποιῶ αγαθόν. ἀλλ' ὁ & θέλω, κακόν, non enim quod volo bonum, hoc facio, sed quod nolo, malum. Matth. 5, 45. ἐπὶ πονηρὰς καὶ αγαθὰς, super pravos & bonos, improbos & probos. Sir. 29, 14. ἀνὴρ αγαθός ἐγγυήσεται τὸν πλησίον, amicus spondebit pro altero. Videri posset idem valere, quod amicus, ex antithesi v. 10. prout apud Terent. legimus inter bonos bene agier oportet, hoc est, inter amicos. beneficus. Matth. 20, 15. εἰ ὁ ὀφθαλμός σε πονηρός ἐστίν, ὅτι ἐγὼ αγαθός εἰμι; an oculus tuus nequam est, quod ego sim beneficus? oculus nequam est oculus φθονερὸς, βίασκανος, βιασκάνων, invidus, ac vitium animi notat, opponiturque ὀφθαλμῷ αγαθῷ, boni rectique animi indici, Sir. 35, 8. ἐν αγαθῷ ὀφθαλμῷ δόξασον τὸν Κύριον, bono animo (sic reddit Vulgatus) gloriam tribue Deo. Conf. v. 10. [Desumpta est ista phrasis ex hebraismo, ubi

בֹּרַחַי notat benignum, qui amico vultu adspicit, si quis alteri beneficium exhibet. Proverb. 22, 9. עֵץ נֵץ vero denotat invidum, qui quæ ipse eroganda habet, tristi facie largitur, Deuter. 15, 9. vel quæ in alios collocari videt, torbo vultu intuetur. Proverb. 28, 22.] utilis Eph. 4, 29. εἰ τις (λόγος) ἀγαθὸς πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας, si quis sermo est commodus ad adificationis usum. Psal. 119, 71. ἀγαθὸν μοι, ὅτι ἐταπείνωσάς με, bonum, hoc est, utile est mihi, quod me humiliasti. Sic Deus venenum filiis suis convertit in medicinam. fertilis Luc. 8, 8. ἐπὶ τὴν γῆν ἀγαθὴν, in terram fertilem. frugifer. Matth. 7, 17. δένδρον ἀγαθὸν arbor bona, id est, frugifera. purus. Act. 23, 1. συνεδήσει ἀγαθῇ conscientia pura, seu salva conscientia. Luc. 10, 42. τὴν ἀγαθὴν μερίδα meliorem partem. Enallage gradus. ἀγαθὸν, ἔ, τὸ substant. bonum Rom. 3, 8. commodum Rom. 8, 28. πάντα συνεργῶ εἰς ἀγαθόν, omnia cooperantur in bonum, commodum. Sir. 39, 27. ταῦτα πάντα τοῖς εὐσεβέσιν εἰς ἀγαθὰ, hæc omnia piis (cedunt) in commoda. virtus 1. Petr. 3, 13. εἰ ἀντὶ ἀγαθῆς μιμηταὶ γένησθε, si virtutis emulatores fueritis. Sir. 51, 18. ἐζηλωσα τὸ ἀγαθόν, zelatus sum bonum, i. e. virtutem summo studio sectatus. beneficium. Rom. 12, 21. νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν, vince beneficio injuriam. Philem. 5. 14. τὸ ἀγαθόν σου, beneficium tuum. Idem Hebr. בְּחֵן. libertas Christiana Rom. 14, 16. μὴ βλασφημεῖσθε ἕν ὑμῶν τὸ ἀγαθόν, ne itaque male audiat libertas vestra Christiana, scilicet in cibo & potu, itemque in observatione dierum. in plural. num. ἀγαθὰ, ὧν, τὰ bona terrena Luc. 12, 18. Galat. 6, 6. ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς, ex quibusvis bonis. Luc. 1, 53. πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθοῖς, esurientes implevit bonis. cœlestia bona Hebr. 9, 11. ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, pontifex futurorum bonorum. deliciae hujus mundi Luc. 16, 25. ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθὰ σου, te bona tua recepisse.

In comparativo gradu

Βελτίων, ονος, ὁ, ἡ, melior. Sir. 30, 15. ὑγεία καὶ εὐεξία βέλτιον παντὸς χρυσίου, bona valetudo & bona corporis habitudo melior est omni auro. idem dicitur 5. 16. βέλτιον, ονος τὸ melius. Adverbialiter ponitur 1. Tim. 1, 18. βέλτιον σὺ γινώσκας,

A tu optimè nosti. ubi comparat. pro superlativo.

Item in comparativo gradu

Κρείσσων vel Attice κρείττων, ονος, ὁ, ἡ præstantior Hebr. 1, 4. τοσοῦτον κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, tantò præstantior factus angelis. 1. Cor. 7, 9. κρεῖσσον γαμήσαι ἢ πυρᾶσθαι, melius est matrimonium contrahere, quàm uri. Hebr. 8, 6. κρείττονος διαθήκης μεσίτης, præstantioris pacti mediator. Hebr. 10, 34. ἔχεν κρείττονα ὑπαρξιν ἐν ἑρανοῖς, habere potiores divitias in cœlis. Heb. 9, 23. κρείττοσι (dat. pl.) θυσιῶν, potioribus victimis. 1. Cor. 11, 17. εἰς τὸ κρεῖττον, cum emolumento. κρεῖσσον utilius, melius, Phil. 1, 23. πολλῷ μᾶλλον κρεῖσσον, valde multò utilius. Ἔκρεῖττον idem 2. Pet. 2, 21. κρεῖττον ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης, melius enim fuisset eis, non cognovisse viam justitiæ. κρεῖσσον melius Adv. 1. Cor. 7, 38. κρεῖσσον ποιεῖ, melius facit. More Latinarum nomina neutra capiuntur adverbialiter. Latine solo accentu distinguuntur.

Superl. κράτιστος, η, ον, præstantissimus Act. 26, 25. κράτιστε Φῆσε, præstantissime Feste.

Ἀρείων, Comp. ἀρίστος Superl. optimus, ab Ἄρης, εως, Mars, q. d. fortissimus.

Ἀρίσεια, ὦν, τὰ, præmium pro fortitudine oblatum. Symmachus Judic. 4, 9.

Ἀγαθότης, ητος, ἡ, bonitas, probitas, Sap. 7, 26.

Ἀγαθὸν, ὦ, benefacio; verbum vix alias obdium, præterquam in Apocryphis, Sir. 49, 9. ἀγαθῶσαι (a. i. inf. act.) τὰς εὐδυνοντάς ὁδούς, benefacere illis, qui dirigunt vias.

Ἀγαθύνω, f. ὑνώ, probō, bonum reputo, 1. Mac. 1, 14. ἡγαθύνθη (3. sing. a. i. ind. pass.) ὁ λόγος ἐν ὀφθαλμοῖς αὐτῶν, bonus reputatus est sermo in oculis eorum, bonus visus est.

Ἀγαθῶς, adverb. bene, 1. Reg. 20, 7.

Ἀγαθωσύνη, ης, ἡ, bonus & benevolus affectus ad benefaciendum proximo, Rom. 15, 14. 2. Thessal. 1, 11.

Ἀνδραγαθίω, ὦ, fortem virum me præsto. Fut. ἤσω. aor. 1. ἡνδραγάθησα. 1. Mac. 16, 23.

Ἀνδραγάθημα, ατος, τὸ, virile facinus. 2. Macc. 2, 22.

Ἀνδραγαθία, ας, ἡ, idem i. Macc. 5, 56. A
Ex ἀνὴρ ὁ ἀγαθός.

Φιλάγαθος, ς, ὁ, ἡ, amans bonorum
Tit. 1, 8. δεῖ τὸν ἐπίσκοπον εἶναι φιλάγα-
θον, oportet episcopum esse amantem boni
vel bonorum. Nam instructus sit oportet
cælesti sapientia, in qua est πνεῦμα φιλά-
γαθον, spiritus amans bonum, Sap. 7, 22.

Ἀφιλάγαθος, ς, ὁ, ἡ, minimè amans
bonos κατὰ μείωσιν: hoc est, osor bono-
rum, 2. Tim. 3, 3.

ἈΓΑΛΛΩ, ab Heb. אָגַל orno, oble-
to. F. ἀγαλῶ. P. ἡγαλκα. Perf. Pass. ἡγαλ-
μαι, a quo est

Ἀγαλμα, ατος, τὸ, simulacrum, statua,
2. Macc. 2, 2. ἀγάλματα χρυσαῖα, simulacra
aurea. A Novo Testamento hæc vox ex-
ultat, nisi quod ex conjectura eruditorum
ἐλλειπτικῶς intelligatur Act. 19, 35. καὶ τῷ
διοπετῆς, ὅς a Jobe delapsi, scil. ἀγάλμα-
τος, simulacri. vid. in διοπετῆς. Hinc est

Ἀγαλλιάω, ῶ, exulto. vox Ecclesiasti-
cis, quam profanis scriptoribus, notior, gau-
dium declarat vehemens ὅς cum externo con-
iunctum tripudio. F. ἀσω. P. ἡγαλλίακα.
a. i. ἡγαλλίασα Luc. 1, 47. τὸ πνεῦμά μου
ἡγαλλίασε, spiritus meus exultabit. præf. C
med. ἀγαλλιάομαι, ὦμαι exulto, gestio.
1. Pet. 1, 8. ἀγαλλιάσθε (2. pl. præf. med.
indic.) χαρᾷ ἀνεκλαλήτῳ, exultatis gaudio
ineffabili. Jungitur cognata significatio-
nis verbo, quibus in locis gaudium internum
ὅς externum connotatur. Matth. 5, 12. χαί-
rete καὶ ἀγαλλιάσθε (2. pl. præf. imperat.
med.) gaudete ὅς exultate. Apoc. 19, 7. χαί-
ρωμεν καὶ ἀγαλλιώμεθα (1. plur. præf.
subj. med.) gaudeamus ὅς exultemus. 1. Pet.
4, 13. χαρήτε ἀγαλλιώμενοι (nominati-
vus plur. part. præf. med.) gaudeatis exul-
tantes. Fut. i. med. ἀγαλλιάσομαι, ἡ, εἶα D
Es. 65, 19. ἀγαλλιάσομαι ἐπὶ ἱερουσαλὴμ,
exultabo de Hierosolymis. aor. i. med. ἡ-
γαλλιάσαμην, ῶ, ατο exultavi, Act. 2, 26.
ἡγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου, exultavit lin-
gua mea. aor. i. pass. ἡγαλλιάσθην, ης, η,
exultavi. Job. 5, 35. ἡθέλησατε ἀγαλλια-
σθῆναι, (aor. i. pass. infinit.) voluistis ex-
ultare. præf. pass. ἡγαλλιάσμαι, unde est

Ἀγαλλίαμα, τος, τὸ lætitia, exultatio.
Es. 65, 18. à secunda pers. præf. pass. ἡγαλ-
λίασαμ derivatur nomen

Ἀγαλλίασις, εως, ἡ exultatio, Luc. 1, 14.

ἈΓΑΝ, adverb. valde, nimis. ipsis in-
terdum superlativis quasi per pleonasm. præ-
ponitur, 3. Macc. 4. ἄγαν ευκαιροτάτῳ,
valde vel nimium quam opportuno.

Ἵπεράγαν, nimis, nimio opere, 2. Macc.
10, 34.

Ἵπεραγόντως, adverb. valde, 2. Macc.
7, 20. sed hoc deducunt ab ὑπεράγω, minus
usitato composito verbi ἄγω, duco, quod
vide.

ἈΓΑΝΑΚΤΕΩ, ῶ indignor, (Vi-
detur componi ex ἄγαν valde, ὅς ἀχθόμενος
agré fero, sive potius ex ἄγαν valde, ὅς ἀγο-
μαι frangor, q. d. animo frangor) Marc.
10, 41. ἠρέξαντο ἀγανακτεῖν (præf. act.
infinit.) περὶ Ἰακώβου, cœperunt indignari
de Jacobo. Luc. 13, 14. ἀγανακτῶν (part.
præf. act.) indignans, graviter ferens, sto-
machans, Marc. 14, 4. ἦσαν ἀγανακτῶν-
τες πρὸς ἑαυτοὺς, indignabantur apud se.
imperf. ἡγανάκτεον, εν, indigne ferebam,
Sap. 12, 27. Fut. ἀγανακτήσω, metaphorice
de aestu marino, Sap. 5, 3. ἀγανακτήσει κατ'
αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, indignabitur ad-
versum illos unda maris. P. ἡγανάκτηκα.
a. i. act. ἡγανάκτησα Marc. 10, 14. ἰδὼν δὲ
ὁ Ἰησοῦς, ἡγανάκτησε, quum videret Jesus
(scilicet puerulos à se prohiberi) indigna-
tus est. πλεοναστικῶς adjicitur λίαν, Draco
6. 28. οἱ Βαβυλώνιοι ἡγανάκτησαν λίαν,
Babylonii egre tulerunt valde valde, i. e.
vehementissime.

Ἀγανάκτησις, εως, ἡ indignatio 2. Cor.
7, 11.

ἈΓΑΠΗ, ης, ἡ, charitas, amor. Rom.
5, 5. ἡ ἀγάπη τῆς Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς
καρδίαις ἡμῶν, charitas Dei (quæ nos dili-
git) effusa est in cordibus nostris. Gal. 5, 13.
διὰ τῆς ἀγάπης δελεῦτε ἀλλήλους, ex
charitate servite alii aliis. Col. 3, 13. εἰς τὴν
βασιλείαν τῆς υἱοῦ τῆς ἀγάπης αὐτοῦ, in
regnum filii sui dilecti. Hebraïsmas filii
dilectionis suæ. Confer Ps. 15, 1. in monte
sanctitatis tue, hoc est, in monte sancto tuo.
In plurali numero αἱ ἀγάπαι agápæ. fra-
terna ecclesiastici cœtus convivium. Jude 6. 12.
quæ notatio est à fine. Charitatis enim
mutuæ ὅς conjunctionis retinendæ causa so-
lebant institui. [Sic autem vocabantur illa
convivia, quæ vel ante, vel post usum sacra
synaxeos à christianis celebrabantur. Vide 1.
Corinth. 11, 20, 21. Joach. Hildebrandi An-
tiqq.

tiqq. p. 176. Schurzfleischii diff. 86. de be-
teri agaparum ritu.]

Ἀγαπάω, ὦ, diligo, amo, expeto, desi-
dero, regit Accus. (videtur componi ex ἄγαν
valde & πάυομαι acquiesco. Quae enim
diligimus, in iis acquiescimus, vel potius ab
Hebr. אָמַד amavit.) Et ἀγαπάω, ὦ cum
Accus. itemque cum Dat. significat conten-
tum esse, acquiescere. Et hoc sensu ver-
bum hoc accipi Marc. 10, 21. putat I. Casau-
bonus in notis suis in N. T. Joh. 14, 31. ἀγα-
πῶ τὸν πατέρα, diligo Patrem. Joh. 21, 16.
Σίμων ἀγαπᾷς με; Simon an diligis me? B
Luc. 7, 47. ὀλίγον ἀγαπᾷ parum diligit.
Heb. 12, 6. ὃν ἀγαπᾷ (3. sing. pres.) Κύ-
ριος, παιδεύει, quem diligit Dominus, casti-
gat. 1. Joh. 4, 19. ἀγαπῶμεν (1. pl. pres.
act. indic.) αὐτὸν, diligimus eum. Luc. 11,
43. ἀγαπᾶτε (2. pl. pres. act. indic.) τὴν
πρωτοκαθεδρίαν, diligitis, desideratis pri-
mum confessum. Luc. 6, 32. τὲς ἀγαπῶντας
αὐτὰς ἀγαπῶσι (3. pl. pres. act. indic.) di-
ligentes se diligunt. pres. imperat. ἀγά-
παε, α, Sir. 30, 23. ἀγάπα τὴν ψυχὴν σου,
dilige animam sive vitam tuam. Hoc pre-
ceptum non adversatur dicto Salvatoris, C
quo jubemur vitam nostram odisse propter
Christum. Nam odisse debemus vitam &
vilipendere, si cum jactura salutis aeternae
conseruanda ea sit; diligere vitam debemus
& curare, ne nostra culpa ante tempus eam
finiamus. Tristitia imprimis, quae est se-
cundum carnem, certissima vitae pestis vitan-
da est; quamobrem subjicit Siracides: καὶ
παρακάλει τὴν καρδίαν σου, & consolare cor
tuum; Vulgatus: & alloquere. Hujus
alloquii tenorem praecinit Psalter, Ps. 43, 5.
αἰέτω, ἄτω, Eph. 5, 33. γυναῖκα ὥτως ἀγα-
πάτω (3. sing. pres. imperat.) ὥς ἑαυτὸν, D
uxorem ita diligit, ut se ipsum. Luc. 6, 35.
ἀγαπᾶτε (2. pl. pres. imperat. act.) τοὺς
ἐχθρούς diligite hostes Pres. subj. ἀγαπάω,
ὦ, ἀης, ᾶς, ἀη, ᾶ. Joh. 14, 23. εἰάν τις ἀγα-
πᾷ με, τὸν λόγον μὲ τηρήσει si quis diligit
me, sermonem meum servabit. 1. Joh. 4, 21.
ἀγαπᾷ καὶ τὸν ἀδελφὸν diligat & fratrem.
1. Joh. 3, 11. & 1. Joh. 4, 7. 12. ἀγαπῶμεν
(1. plur. pres. subj.) ἀλλήλους diligamus alii
alios. Joh. 15, 12. ἵνα ἀγαπᾶτε (2. pl. pres.
subj.) ἀλλήλους, ut diligatis alii alios.
Contracta hic cum pres. indicat. coincidunt.
Differentia ex solo contextu colligitur. Rom.

13, 8. μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε ἢ τὸ ἀγαπᾶν
(pres. infin. act.) ἀλλήλους, nemini quic-
quam debete, nisi hoc, ut alii alios diligatis.
Part. pres. ἀγαπάων, ὦν. αὐντος, ὦντος Joh.
4, 21. ὁ ἀγαπῶν (part. pres. act.) τὸν Θεὸν
diligens Deum. Rom. 13, 8. ὁ ἀγαπῶν τὸν
ἐτερον, τὸν νόμον πεπλήρωκε, diligens pro-
ximum, legem implevit. 1. Cor. 2, 9. ἃ ἠτοί-
μασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν (part. pres.
act. dat. pl. g. m.) αὐτὸν, quae paravit Deus
iis, qui ipsum diligunt. imperf. ἠγάπαον,
ων. αἰς, ας. αἰ, α. Joh. 21, 7. ὃν ἠγάπα Ἰη-
σοῦς (3. sing. imperf. act.) quem diligebat
Jesus, scil. Johannem. Fut. ἀγαπήσω Joh.
14, 21. ὁ δὲ ἀγαπῶν με ἀγαπηθήσεται ὑπὸ
τῷ πατρὶ σου, καὶ ἐγὼ ἀγαπήσω αὐτόν. qui
autem diligit me, diligitur à Patre meo, &
ego diligam eum. Matth. 5, 43. ἀγαπήσεις
(2. sing. fut. act.) τὸν πλησίον, diliges pro-
ximum. Pres. ἠγάπηκα, ας, ε, dilexi, in
part. ἠγαπηκὼς ὅτος ὁ, ἠγαπηκυῖα υἱός ἢ.
ἠγαπηκός ὅτος τό. 2. Tim. 4, 8. πᾶσι τοῖς
ἠγαπηκόσι (part. pres. act. dat. pl.) τὴν
ἐπιφάνειαν αὐτῶ, omnibus, qui expetive-
rint, desideraverint, ejus adventum, scil. ad
judicium. aor. 1. ἠγάπησα Joh. 15, 9. καὶ ἐγὼ
ἠγάπησα ὑμᾶς, ita & ego dilexi vos. Joh.
17, 26. ἵνα ἡ ἀγάπη, ἣν ἠγάπησάς (2. sing.
a. 1.) με, ἐν αὐτοῖς ἢ, ut charitas, qua di-
lexisti me, in iis sit. ἢν, pro ἢ Hellenismus.
ubi observetur Syntaxis hujus verbi, regentis
geminum accusativum. Sic Eph. 2, 4. διὰ
τὴν πολλὴν ἀγάπην αὐτῶ, ἣν ἠγάπησεν (3.
sing. a. 1. act.) ἡμεῖς propter multam cha-
ritatem suam, quā dilexit nos. 1. Joh. 4, 10.
ἐκ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν (1. pl. a. 1. act.
indic.) τὸν Θεόν, non quod nos dilexerimus
Deum. Apoc. 12, 11. ἐκ ἠγάπησαν (3. pl.
a. 1. act. indic.) τὴν ψυχὴν αὐτῶν, marty-
res non dilexerunt vitam suam, hoc est, eam
pro Dei gloria profuderunt, Deum plus dili-
gentes, quam seipsos. imperat. a. 1. ἀγάπη-
σον ἄτω. 1. Pet. 1, 22. ἀλλήλους ἀγαπήσατε
(2. pl. aor. 1. imperat.) ἐκτενῶς alii alios
diligite impensè. Subj. a. 1. ἀγαπήσω, ης, η.
Matth. 5, 46. εἰάν ἀγαπήσητε (2. pl. a. 1. act.
subj.) si dilexeritis part. aor. 1. ἀγαπήσας
αὐτὸς ὁ 2. Tim. 4, 10. ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶ-
να, postquam dilexit hoc seculum, vel amore
inductus seu captus hujus seculi. Apoc. 1, 5.
τῷ ἀγαπήσαντι ἡμεῖς, qui nos dilexit. pres.
pass. ἀγαπάομαι, ὦμαι 2. Cor. 12, 15. ἦττον
ἀγαπῶ-

ἀγαπῶμαι (1. sing. pres. pass. ind.) minus diligor. praet. pass. ἠγάπημαι, unde est part. praet. pass. ἠγαπημένος, ἐνῆ, ἐνον dilectus, a, um. Coloss. 3, 12. ἅγιοι καὶ ἠγαπημένοι, sancti & dicti. Rom. 9, 25. τὴν ἐκ ἠγαπημένην, non dilectam. A. 3. sing. ἠγάπηται est aor. 1. pass. ἠγαπήθην, ης, η & hinc fut. 1. pass. ἀγαπηθήσομαι, η, εται diligar. Joh. 14, 21. ἀγαπηθήσεται ὑπὸ τῆς πατρὸς, diligetur à Patre. A secunda pers. praet. pass. ἠγάπησας derivatur nomen

Ἀγάπησις, εως, ἡ, dilectio Jer. 31, 3. ἀγάπησιν αἰώνιον ἠγάπησά σε, dilectione eterna dilexi te. Sir. 40, 22. ὑπὲρ ἀμφοτέρων ἀγάπησις σοφίας, super utraque (est) amor sapientiae, philosophia. Cap. 48. 11. οἱ ἐν ἀγαπήσει κεκοσμημένοι (κεκοιμημένοι) dilectione ornati; qui est maximus ornatus fidelium: Drusus convertit, qui in charitate obdormierint; alteram, ut apparet, lectionem secutus.

Ἀγαπητός, ἡ, ὁ, dilectus, a, um, Matth. 3, 17. ὁτός ἐστιν ὁ υἱός μου ὁ ἀγαπητός, hic est filius meus dilectus. Verti etiam hic potest unigenitus. Nam LXX. τὸ ἸΠΓ vertunt ἀγαπητός. Confer cum Hebraeis Græca Gen. 22, 2. 12. 16. Zach. 12, 10. &c. & Didymus quoque ἀγαπητὸν reddit μονογενῆ. Ιδιὰ δ. ζ. 401. 1. Joh. 3, 2. ἀγαπητοὶ, τέκνα τῆς ἐσμεν, dilecti, filii DEI sumus. 1. Tim. 6, 2. ὅτι πιστοὶ εἰσι καὶ ἀγαπητοὶ, quod fideles sint & (ut ita loquar) diligibiles, hoc est, dilectione & honore digni. Jungitur vocabulo ἐμφατικωτάτῳ ἐπιπόθητος, Phil. 4, 1. Aliquando substantive sumitur, ut Act. 15, 25. Rom. 1, 7.

† ἈΓΑΡ ἡ, Agar, Gal. 4, 24. ἸΠΓ ancilla Abrahami. Gen. 16, 1. Vertunt advenam, peregrinam à ἸΠΓ peregrinari. item ruminantem à ἸΠΓ item timidam à ἸΠΓ timuit. Sed omnes illæ notationes incertæ sunt. Fortassis hæc Arabum mater nomen habet ab ἸΠΓ quod Arab. est vexare, abdicare, fugere, peregrinari. Hinc Hegira fuga (scilicet Mahomedis) à qua annos suos supputant Saraceni. Hanc ancillam Abrahamus, sic rogante Sarà uxore, duxit in uxorem pellicem. Gen. 16, 3. quæ peperit Ismaëlem. Hinc orti sunt Hagarini, quos nunc vocamus Sarazenos.

ἈΓΓΑΡΕΤΩ, angario, cogo, Marc.

15, 21. F. ἀγγαρεύσω Matth. 5, 41. ὅστις ἀγγαρεύσει σε μίλιον ἓν, quisquis te angariabit ad milliare unum. a. 1. ἠγγάρευσα adegī Matth. 27, 32. τῶν ἠγγάρευται (3. plur. aor. 1. act.) ἵνα ἄρῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, hunc (Simonem) coegerunt, ut ferret crucem ejus. Verbum hoc origine Persicum. Suidas, ἔτως ἐκάλουν οἱ Πέρσαι τῶν βασιλέων ἀγγέλους, sic (angaros) vocabant Persæ nuntios. [Occurrit autem in N. T. quia Judaicis Scriptoribus non erat infrequens. Vide Buxtorfium in Lex. Talm. col. 131. & Stolbergii dissert. de Angariis Veterum, quæ inter ejus Exercitationes legitur p. 149.] Hæc etate postas vocant. Sed hoc interest, quod hodie certis spatiis collocati sunt, qui principum stipendiis aluntur, ut equos habeant ad cursum paratos. Persarum vero cursoribus (sicut etiam hodie Turcarum) fas erat, cujusvis equos, vel naves, aut ipsos etiam homines rapere ad cursum: unde factum, ut angariare, accipiatur pro adigere ad currendum vel ferendum per syn. speciei. Thema est ἄγγαρος & ὁ, ὁ ἐκ διαδοχῆς βασιλικὸς γραμματοφόρος, tabellarius regius, qui ex successione literas perfert, alioquin etiam ἀσάνδης dictus.

† ἈΓΓΕΛΩ, nuntio (quasi ἀναιλέγω.) F. ἀγγελῶ. P. ἠγγέλκα. a. 1. ἠγγελα. a. 2. ἠγγελον. a. 2. pass. ἠγγέλην, ης, η. praet. med. ἠγγελα, unde derivatur

Ἀγγελος, & ὁ, nuntius. Jac. 2, 25. Luc. 7, 24. ἀπελθόντων τῶν ἀγγέλων Ἰωάννης, quum abiissent nuntii Johannis. minister verbi divini. Apoc. 2, 1. τῷ ἀγγέλῳ τῆς ἐφεσίνης ἐκκλησίας, Angelo, ministro Ephesine ecclesie. [Ista locutio est ex illorum temporum consuetudine, quibus ἸΠΓ ἄγγελος τῆς ἐκκλησίας, erat aliquis minister Synagoge, non quidem inferioris conditionis, sed qui ad Pontificis dignitatem proxime accedebat. Goodwin Mos. & Aaron 2. 2. 8, ibi Hottingerus.] Filius DEI κατ' ἐξοχὴν Act. 27, 23. παρέση μοι τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἄγγελος τῆς Κυρίας, & ἐμὶ, ᾧ καὶ λατρεύω, adstitit mihi hac nocte angelus DEI, cujus sum ego, & quem etiam colo, qui Mal. 3, 1. vocatur ἄγγελος τῆς διαθήκης, angelus fæderis. Spiritus creatus bonus, idque communissime. Matth. 4, 6. 11. & 13, 39. οἱ δὲ θεριστὰς ἄγγελοι εἰσι, messores autem angeli sunt, hoc est, in hac parabola significat

cant angelos. Rarò cum epitheto Matth. 25, 31. πάντες οἱ ἅγιοι ἄγγελοι, omnes sancti angeli. Luc. 9, 26. καὶ τῶν ἁγίων ἄγγέλων, & sanctorum angelorum. 1. Tim. 5, 21. ἐκλεκτοὶ ἄγγελοι, electi angeli. Indicat superlativum additum alii nomini, Act. 6, 15. ὡσεὶ πρόσωπον ἄγγελοῦ, tanquam faciem angeli, hoc est, longè pulcerrimam, qualem faciem angelus haberet, si quam haberet, &c. Rarius tribuitur malis angelis, Matth. 25, 41. 2. Pet. 2, 4. ἄγγέλων ἀμαρτησάντων & ἐφείτατο, angelis, qui peccaverunt, non repercit.

Ἀρχάγγελος, α, ὁ, archangelus, princeps angelorum. ex ἀρχός, ὁ, idem quod ἀρχων, ὁ princeps 1. Thess. 4, 16. ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου, cum voce archangeli.

Ἰσάγγελος, α, ὁ, ἡ, angelo similis, ex ἴσος equalis. Luc. 20, 36. ἰσάγγελοι γὰρ εἰσὶ pares angelis sunt, id est, similes, ut liquet ex Matth. 22, 30. qui habet, ὡς ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ sicut angeli Dei.

Ἀγγελία, ας, ἡ, denuntiatio 1. Job. 3, 11.

Εὐαγγελία ας ἡ bonus nuntius 2. Sam. 18, 27. ἀνὴρ ἀγαθὸς ἔστος, καί γε εἰς εὐαγγελίαν ἀγαθὴν ἐλεύσεται, vir bonus hic (est,) & in bonum nuntium veniet; ubi πλεοναστικῶς additum ἀγαθὴν. 2. Reg. 7, 9.

Εὐαγγέλιον, α, τὸ, evangelium, faustus & latus nuntius, componitur ex εὖ bene & ἄγγελος. Et Suida interprete εὐαγγέλιον τὸ κάλλιστα διαγγέλλον 2. Sam. 18, 25. εἰ μόνος ἐστίν, εὐαγγέλια ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, si solus est, lata nuntia in ore ejus scilicet sunt. In novo Testamento κατ' ἐξοχὴν doctrina de CHRISTO exhibito Marc. 1, 1. ἀρχὴ τῆς εὐαγγελίας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ubi Χριστὸς est genitivus objecti, & vertitur principium evangelii de JESU CHRISTO. Eadem doctrina dicitur Matth. 4, 23. 24. τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας Εὐαγγέλιον regni. Marc. 1, 14. τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, regni Dei. Act. 20, 24. τὸ εὐαγγέλιον τῆς χάριτος, evangelium gratiae. 2. Cor. 4, 4. τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, gloriae Christi. Eph. 1, 13. τῆς σωτηρίας ἡμῶν, salutis nostrae. 1. Thess. 1, 5. τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, evangelium Dei. Et sanctus angelus ipse hoc evangelium definit, ubi ad pastores dicit Luc. 2, 10. evangelizo vobis gaudium magnum. Doctrinae evangelicae salutaris promulgatio & annuntiatio. Rom. 1, 1. ἀφωρισμένους εἰς

εὐαγγέλιον, separatus (hoc est, à DEO mirabiliter vocatus) ad Evangelium, scilicet predicandum. Sic 1. Cor. 4, 15. 2. Cor. 8, 18. Historia de CHRISTO, εὐαγγέλιον κατὰ Ματθαῖον, Evangelium secundum Mattheum, hoc est, quod Mattheus dictante Spiritu S. conscripsit. quævis divinitus facta revelatio, Gal. 2, 7. τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας, evangelium praeputii. Apoc. 14, 6. Atque hoc sensu accipitur in Nov. Test. Ceteroquin latius patet ejus significatio, & nonnunquam significat δῶρον ὑπὲρ ἀγαθῆς ἀγγελίας, donum ob bonam denuntiationem. 2. Sam. 4, 10. ἀπέκτεινα αὐτόν, & ἔδωκεν μοι δῶρον εὐαγγέλιον, occidi eum, cui me oportebat dare praeemia. Cic. ad Att. lib. 2. ὁ suaves epistolas tuas uno tempore datas, quib. εὐαγγέλια quæ reddam nescio, deberi quidem planè fateor. item sacrificium, ob letum nuntium, unde manabit hæc phrasis θύειν εὐαγγέλια, hoc est, sacrificia DEO offerre in testimonium gratitudinis pro accepto felici & fausto nuntio. Isocrat. in Areop. δὲ ἡδὴ εὐαγγέλια τεθύκαμεν. Plutarch. Phocion allato nuntio de Philippo Macedonis morte, & εἰς τὸν δῆμον εὐαγγέλια θύειν, non permittebat, ut populus sacrificiis suum testaretur gaudium.

Εὐαγγελίζω, lata annuntio, evangelizo. F. εὐαγγελίσω, Attice εὐαγγελιῶ 2. Sam. 18, 20. P. εὐηγγέλιχα. aor. 1. εὐηγγέλισα Apoc. 10, 7. aor. 1. in fin. act. εὐαγγελίσαι evangelizare Apoc. 14, 6. præs. pass. εὐαγγελίζομαι evangelizor. Luc. 16, 16. ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίζεται, regnum DEI evangelizatur. Matth. 11, 5. πτωχοὶ εὐαγγελίζονται Hellenismus. pro τοῖς πτωχοῖς εὐαγγελίζεται pauperibus annuntiat evangelium, h. e. doctrina de CHRISTO exhibito. Præs. pass. εὐηγγέλισμαι Hebr. 4, 2. καὶ γὰρ ἐσμὲν εὐηγγελισμένοι, καθάπερ καὶ αὐτοὶ, etiam nobis evangelizatum est, sicut & illis. Similis Hellenismus, pro εὐηγγέλισαι ὑμῖν καθάπερ καὶ αὐτοῖς. aor. 1. passiv. εὐηγγελίσθη, ης, η. 1. Pet. 4, 6. τοῖς νεκροῖς εὐηγγελίσθη (3. sing. aor. 1. pass. indic.) mortuis predicatum fuit evangelium. aor. 1. pass. imperativ. εὐαγγελίσθητι, ἦτω. 2. Sam. 18, 31. εὐαγγελίσθητω (3. sing. a. 1. pass. imper.) ὁ κύριός μου ὁ βασιλεὺς, exhilaretur bono nuntio dominus meus Rex. partic. a. 1. εὐαγγελισθεὶς, εἶσα, ἐν.

Hebr. 4, 6. οἱ πρότερον εὐαγγελισθέντες, *Et ii, quibus prius evangelizatum fuit.* 1. Pet. 1, 25. τὸ εὐαγγελισθὲν εἰς ὑμᾶς (Hellenismus pro ὑμῖν) evangelizatum vobis. Gal. 1, 11. τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγελισθὲν ὑπ' ἐμῶν, evangelium evangelizatum à me. præf. med. εὐαγγελίζομαι, evangelizo, Luc. 2, 10. εὐαγγελίζομαι ὑμῖν χαρὰν μεγάλην evangelizo vobis gaudium magnum. Gal. 1, 23. νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίσιν, nunc evangelizat fidem. Act. 13, 32. ἡμεῖς ὑμᾶς (pro ὑμῖν) εὐαγγελίζομεθα (1. pl. præf. med.) τὴν ἐπαγγελίαν, nos vobis evangelizamur promissionem, scilicet jam impletam. [Auctor hic ἔ inferius observat verbum hoc adsciscere accusativum loco dativi, sed forte numerandum erit inter illa, quæ duos accusativos admittunt, unum personæ, alterum rei, qualia sunt verba faciendi ἔc.] præf. subj. med. 1. Cor. 9, 16. ἵνα εὐαγγελίζωμαι (1. sing. præf. med. subj.) αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσι, ut evangelizarem ipsum inter gentes. Gal. 1, 8. εἰ ἄγγελος εὐαγγελίζηται (3. sing. præf. med. subj.) Si angelus evangelizet, absolute ponitur, ἔ redditur evangelium annuntio. Luc. 4, 18. εὐαγγελίζεσθαι (præf. inf. med.) πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με, ut evangelizarem pauperibus misit me. Rom. 15, 20. φιλοτιμώμενον εὐαγγελίζεσθαι, ambiens prædicare evangelium, vel contendens. Erasmi. annitens. 1. Cor. 1, 17. ἃ καὶ ἀπέσταλκέ με Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι, non misit me Christus, ut baptizare, sed ut evangelium prædicarem. partic. præf. med. εὐαγγελιζόμενος, Act. 10, 36. εὐαγγελιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, evangelizans pacem per Jesum Christum. Luc. 8, 1. κηρύσσων καὶ εὐαγγελιζόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, prædicans ἔ evangelizans regnum Dei. Luc. 20, 1. διδάσκοντος αὐτοῦ καὶ εὐαγγελιζομένου, docente eo ἔ evangelium annuntiante. Act. 8, 12. εὐαγγελιζομένῳ τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, evangelizanti ea, quæ ad regnum Dei pertinent. Act. 5, 42. ἃ καὶ ἐπαύοντο εὐαγγελιζόμενοι Ἰησοῦν τὸν Χριστόν, non cessabant evangelizare JESUM Christum. annuntio Act. 14, 15. εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ὑποστέφανον, annuntiantes ut vos convertatis. Rom. 10, 15. ὡς ὥραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων τὴν εἰρήνην; quam speciosi sunt pedes evangelizantium pacem? imperf. med. εὐηγ-

γελιζόμενον ἔcτο Act. 8, 40. εὐαγγελίζετο τὰς πόλεις πάσας. Hellenismus pro ταῖς πόλεσι πάσαις, evangelizabat omnibus urbibus, hoc est, eis annuntiavit evangelium. Act. 14, 7. καὶ κεῖ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι προεὐαγγελίζοντο ἔc illic evangelizabant. F. 1. med. εὐαγγελίζομαι. a. 1. med. εὐηγγελισάμην ὥcτο 1. Cor. 15, 1. τὸ εὐαγγέλιον ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, evangelium, quod evangelizavi vobis. 2. Cor. 11, 7. δωρεὰν τὸ τοῦ Θεοῦ εὐαγγέλιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν, gratuito Evangelium Dei vobis annuntiavi, hoc est, non accepi stipendium. Act. 8, 35. εὐηγγελίσατο (3. sing. a. 1. med.) αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν, evangelizavit ei Jesum. Act. 8, 25. πολλάς τε κώμας εὐηγγελίσαντο (3. plur. a. 1. med. indic.) Hellenismus pro πολλαῖς τε κώμας, multis vicis evangelizarunt, hoc est, salutarem de Christo missa doctrinam proposuerunt. Luc. 4, 43. εὐαγγελίσασθαι (a. 1. med. inf.) με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, ὅτι εἰς τὸ ἀπέσταλμά μου oportet me (Christum) evangelizare regnum Dei: nam ad hoc missus sum. part. aor. 1. med. εὐαγγελισάμενος, η, ον, Act. 14, 21. εὐαγγελισάμενοί τε τὴν πόλιν ἐκείνην (pro τῇ πόλει ἐκείνῃ) Hellenismus, quumque evangelizassent urbi illi. 1. Thess. 3, 6. εὐαγγελισαμένους ἡμῖν τὴν πίσιν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, ἔc letum nuntium nobis attulisset de fide ἔc charitate vestra. 1. Petr. 1, 12. διὰ τῶν εὐαγγελισαμένων (gen. plur. part. a. 1. med.) ὑμᾶς (pro ὑμῖν) per eos, qui vobis evangelizarunt.

Ἐυαγγελιστὴς ἔc ὁ, evangelista, Evangelii præco. Sic dictus fuit Philippus Act. 21, 8. ex cuius actionibus apparet, quodnam Evangelistæ fuerit officium, de quibus actionibus lege Act. 8, 11. ἔc ibid. à v. 26. usque ad finem capitis. Apostolorum erant comites ἔc adjutores in propagando evangelio. Peculiaris hic ordo ministrorum fuit, ut patet ex Eph. 4, 11. sed extraordinarius ἔc temporarius. Ordinarii ἔc perpetui sunt episcopi, pastores, presbyteri, seniores ἔc diaconi. Vocantur etiam evangelistæ, qui evangelicam historiam literis mandarunt, quales fuerunt Matthæus, Marcus, Lucas ἔc Johannes.

Προεὐαγγελίζομαι ante evangelizo Gal. 3, 8. προεὐηγγελίσατο (3. sing. a. 1. med. indic.) τῷ Ἀβραάμ, ante evangelizavit Abra-

Abrahamæ. Evangelium etiam in vet. Testam. fuisse annuntiatum, non tantum patet ex hoc loco, sed etiam ex 1. Pet. 4, 6. Christus enim fuit heri & hodie, nec alius unquam fuit μεσίτης. Discrimen indicatur Act. 13, 32. Scilicet veteribus facta fuit promissio de venturo seu exhibendo Messia, quam promissionem Deus tandem implevit. Evangelium ergo nobis est doctrina de exhibitio Messia, in Vet. Test. vero de exhibendo, quæ quum electos singulari persuderit gaudio, evangelium quoque dici potuit, confer Job. 8, 56.

Ἀναγγέλλω refero, renuntio, expono, 1. Job. 1, 5. ἀναγγέλλομεν (1. pl. pres. act. indic.) ὑμῖν, renuntiamus vobis 2. Corinth. 7, 7. ἀναγγέλλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπόθησιν, referens nobis vestrum desiderium. Act. 19, 18. ἀναγγέλλοντες τὰς πράξεις αὐτῶν, indicantes facta sua. Fut. ἀναγγεῶ, εἰς, εἶ, Joh. 16, 25 περὶ τοῦ πατρὸς ἀναγγεῶ ὑμῖν, de patre meo renuntiabo vobis. Joh. 4, 25. ἀναγγεῖ ἡμῖν πάντα, Messias quum venerit, exponet nobis omnia. a. 1. act. ἀνήγγελα, ας, ε, nuntiavi. Joh. 5, 15. ἀνήγγελε τοῖς Ἰουδαίοις, nuntiabit Judæis. Marc. 5, 14. ἀνήγγελαν (3. pl. a. 1. act. indic.) αἱ τὴν πόλιν, pro τῇ πόλει Hebraismus, vide eis, & τῇ πόλει pro τοῖς πολίταις civibus, indicant, seu nuntiaverunt, metonymia subiecti. Apud Lucam cap. 8, 34. pro ἀνήγγελαν legitur ἀπήγγελαν, unde colligere licet, hæc esse ἰσοδυναμῶντα. aor. 1. act. imperat. ἀνάγγελον ἄνω. Marc. 5, 9. ἀνάγγελον αὐτοῖς, indica eis. Act. 20, 20. τὸ μὴ ἀναγγεῖλαι (a. 1. act. infin.) ὑμῖν, quo minus annuntiarem vobis. aor. 2. pass. ἀνηγγέλην, ης, η, 1. Pet. 1, 12. ἃ νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν, quæ nunc annuntiata sunt vobis.

Ἀπαγγέλλω, renuntio, declaro, annuntio. 1. Joh. 1, 3. ἀπαγγέλλομεν (1. plur. pres.) ὑμῖν τὴν ζωὴν αἰώνιον, annuntiamus vobis vitam æternam. 1. Thess. 1, 9. αὐτοὶ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν, ipsi de nobis renuntiant. Act. 26, 20. ἀπαγγέλλων (part. pres. act.) μετανοεῖν, pro ἀπαγγέλλων ἦν seu ἀπήγγελλον (1. sing. imperf.) annuntiabam, ut resipiscerent. 1. Cor. 14, 25. ἀπαγγέλλων, ὅτι ὁ Θεὸς ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστὶ, declarans Deum vere in vobis esse. Joh. 20, 18. ἀπαγγέλλουσα (part. pres. act. gen. f.)

τοῖς μαθηταῖς, annuntians discipulis. Fut. ἀπαγγεῶ, εἰς, εἶ, Hebr. 2, 12. ἀπαγγεῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, annuntiabo nomen tuum fratribus meis. Matth. 12, 18. κρῖν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγεῖ (3. sing. fut.) iudicium gentibus proferet. Præst. ἀπήγγελα. partic. ἀπήγγελως, pl. ἀπήγγελότες, annuntiantes, Sir. 44, 4. aor. 1. ἀπήγγελα, ας, ε, Marc. 16, 10. ἐκείνη ἀπήγγελε (3. sing. aor. 1.) illa renuntiavit. Luc. 14, 21. ἀπήγγελε τῷ κυρίῳ αὐτῷ πάντα, renuntiavit omnia ista domino suo. Actor.

B 11, 13. ἀπήγγελε τε ἡμῖν πῶς εἶδε τὸν ἄγγελον, renuntiavitque nobis, quomodo vidisset angelum. Luc. 8, 34. ἀπήγγελαν (3. plur. aor. 1.) αἱ τὴν πόλιν (pro τῇ πόλει Hebraismus) renuntiaverunt urbi, hoc est, civibus, ubi eis refert articulum dativi casus, ἡ, Hebraicè יְרֵמְיָהוּ. aor. 1. imperat. ἀπάγγελον ἄνω Matth. 28, 10. ἀπαγγέλατε (2. plur. aor. 1. act. imperat.) τοῖς ἀδελφοῖς μου, renuntiate fratribus meis. Luc. 7, 22. ἀπαγγέλατε τῷ Ἰωάννῃ, renuntiate Johanni. Act. 23, 19. τί ἐστὶν ὃ ἔχεις ἀπαγγεῖλαι (aor. 1. act. inf.) μοι; quid est, quod habes mihi renuntiandum? aor. 2. pass. ἀπηγγέλην, ης, η, formatur ab aor. 2. act. ἀπήγγελον Luc. 8, 20. καὶ ἀπηγγέλη (3. sing. aor. 2. passiv. indic.) αὐτῷ, & renuntiatum est ei.

Ἀναπαγγέλλω, renuntio. 2. Sam. 6, 12. καὶ ἀναπηγγέλη (aor. 2. pass.) τῷ βασιλεῖ Δαβὶδ, & renuntiatum est regi David.

Προαπαγγέλλω, prænuntio. Ezech. 33, 9.

Διαγγέλλω, denuntio, divulgo, passim annuntio. Luc. 9, 60. διάγγελε τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, passim annuntia regnum Dei. Actor. 21, 26. διαγγέλλων ἐκπλήρωσιν ἡμερῶν, denuntians expletionem dierum. Rom. 9, 17. ὅπως διαγγεῖ (3. sing. aor. 2. pass. subj.) τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ, ut passim annuntietur nomen meum in universa terra.

Διάγγελλω, ατος, τὸ, jussum. 1. Reg. 4, 27.

Ἐξαγγέλλω, prædico, 1. Petr. 2, 9. ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγέλητε (2. pl. aor. 1. act. subj.) ut virtutes predicetis.

Ἐπαγγέλλω, indico, denuntio. Fut. ἐπαγγεῶ. Præst. ἐπήγγελα. aor. 1. ἐπήγγελα, promitto, spondeo. pres. med. ἐπαγγέλλομαι. part. pres. med. ἐπαγγελλόμενος,

λόμενος, ἐνῆ, εὐον promittens. 1. Tim. 6, 21. ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι, quam nonnulli prae se ferentes, hoc est, externe promittentes. 1. Tim. 2, 10. ἐπαγγελλομέναις Θεοσέβειαν, pietatem in Deum spondentibus. a. 1. med. ἐπηγγείλαμην, ω, ατο, spondi. Tit. 1, 2. ἦν ἐπηγγείλατο (3. sing. aor. 1. med.) ὁ ἀψευδὴς Θεός, quam (vitam aeternam) promiserat Deus mentiri nescius. Marc. 14, 11. ἐπηγγείλαντο αὐτῷ ἀργύριον δῶναι, polliciti sunt ei se pecuniam duros. part. aor. 1. med. ἐπαγγειλάμενος, ἐνῆ, εὐον. Heb. 10, 23. πιστὸς γὰρ ἐπαγγειλάμενος, fidelis enim est, qui promisit. Subintelligitur Luc. 1, 55. ante τῷ Ἀβραάμ. Præt. pass. ἐπήγγελμαι, promisi, Rom. 4, 21. ὁ ἐπήγγελται, (3. sing. præt. pass.) δυνατὸς ἐστὶ καὶ ποιῆσαι, quæ Deus promisit, potest etiam efficere. Hebr. 12, 26. νῦν δὲ ἐπήγγελται, atqui verò promisit Deus, nempe Hagg. 2, 7. passivè accipitur Galat. 3, 19. ᾧ ἐπήγγελται, cui facta est promissio. part. p. p. ἐπηγγελμένος, promissus, 2. Mac. 4, 27. A præt. pass. ἐπήγγελμαι derivatur nomen

Ἐπάγγελμα, τος, τὸ, promissum, 2. Pet. 3, 13. κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτῷ προσδοκῶμεν, secundum promissum ejus expectamus, 2. Pet. 1, 4. τίμια ἐπαγγέλματα, pretiosa promissa.

Ἐπαγγελία, ας, ἡ (à præt. med. ἐπήγγελα) promissio. Act. 2, 39. ὑμῖν ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία, vobis enim facta est promissio. Act. 26, 6. ἐπ' ἐλπίδι τῆς πρὸς τὰς πατέρας ἐπαγγελίας, ob spem promissionis factæ patribus. Rom. 9, 4. αἱ ἐπαγγελίαι promissiones. Hebr. 11, 33. ἐπέτυχον ἐπαγγελιών consecuti sunt promissa. Observentur hebraismi. [Nullus h. l. adest hebraismus, sed est ellipsis mere græca præpositionis ἐκ. Vide Lamb. Bos. p. 313. 314.] Hebr. 11, 9. γῆ ἐπαγγελίας terra promissionis, hoc est, γῆ ἐπηγγεμένη terra promissa. Eph. 1, 13. πνεῦμα ἐπαγγελίας Spiritus promissionis, h. e. Spiritus promissus, nempe Joel. 2, 28. Rom. 9, 8. τέκνα ἐπαγγελίας, filii promissionis, hoc est, singulari gratia adoptati in filios Dei, ad quos solos pertinet promissio fœderis.

Προεπαγγέλλομαι verb. med. antè promitto. a. 1. med. προεπηγγειλάμην, ω, ατο antè promisi. Rom. 1, 2.

Καταγγέλλω annuntio. Act. 17, 23.

A celeberrimo 1. Cor. 11, 26. τὸν θάνατον τῷ Κυρίῳ καταγγέλλετε (2. pl. præs. act. imper.) mortem Domini annuntiate, hoc est grata beneficiorum acceptorum recordatione eam celebrate. Phil. 1, 16. τὸν Χριστὸν καταγγέλλασιν (3. pl. præs. act. indic.) Christum prædicant. 1. Cor. 9, 14. τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλασιν (dat. pl. part. præs. act.) evangelium annuntiantibus, hoc est, verbis ministris. Fut. καταγγελῶ, εἰς, εἴ, quod per verbum μέλλω effertur Act. 26, 23. Φῶς μέλλει καταγγέλλειν (pro καταγγελεῖ) τῷ λαῷ, (qui ipse est vera lux Joh. 1, 9.) B annuntiaturus est lucem (h. e. seipsum Servatorem annuntiandum curabit) populo. Præt. act. κατήγγελα. a. 1. κατήγγελα. Act. 15, 36. ἐν αἷς (scilicet πόλεσι) κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, in quibus urbibus annuntiavimus sermonem Domini aor. 2. κατήγγελον Act. 13, 5. κατήγγελον (3. plur. a. 2. act.) τὸν λόγον τῷ Θεῷ, annuntiaverunt sermonem Dei. Præs. pass. καταγγέλλομαι Act. 13, 38. ὑμῖν ἁφες ἁμαρτιῶν καταγγέλλεται, vobis remissio peccatorum annuntiatur. Præt. pass. κατήγγεμαι. a. 1. pass. κατηγγέλεθην. a. 2. pass. κατηγγέλην, ης, η, Act. 17, 13. κατηγγέλη (3. pers. a. 2. pass.) ὑπὸ τῷ Παύλῳ ὁ λόγος τῷ Θεῷ, annuntiatus fuit à Paulo sermo Dei. Præt. med. κατήγγελα, unde est nomen

Κατάγγελος, ος, ὁ, ὅς καταγγελεὺς, εὐος, ὁ, annuntiator. Act. 17, 18. δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι, videtur annuntiator esse peregrinorum deorum.

Προκαταγγέλλω, prænuntio, ante nuntio, verbum decompositum ex πρὸ, κατὰ ὅς ἀγγέλλω. F. προκαταγγελῶ. P. προκατήγγελα. a. 1. act. προκατήγγελα. Præt. pass. προκατήγγεμαι. Act. 3, 18. ἃ προκατήγγελε (sing. a. 1. act. indic.) quæ prænuntiaverat Act. 3, 24. προκατήγγελαν (3. plur. a. 1. act.) τοῖς ἡμέραις ταύταις, prænuntiaverunt dies hosce. Act. 7, 52. ἀπέκταναν τὰς προκαταγγείλαντας (part. a. 1. act. accus. casus. g. m. à nominativo προκαταγγείλας, αὐτος, ὁ,) περὶ τῆς ἐλεύσεως τῷ δικαίῳ, occiderunt eos, qui prænuntiaverunt adventum justii illius, nempe Jesu Christi, 2. Cor. 9, 5. τὴν προκατηγγεμένην (part. præt. pass.) εὐλογίαν, antea denunciata beneficentiam.

Παραγ-

Παραγγέλλω, mando, præcipio. 1. Cor. A 7, 10. τοῖς δὲ γεγαμηκόσι παραγγέλλω, iis, qui matrimonio juncti sunt, præcipio. denuncio. Act. 17, 30. constituitur cum dat. persona & Acc. rei, 2. Thess. 3, 4. ἃ παραγγέλλομεν ὑμῖν, quæ denunciamus vobis. item sequente infinitivo, 1. Tim. 6, 17. παρὰγγελε (præs. aet. imper.) μὴ ὑψηλοφρονεῖν, præcipe iis, ne effervantur animo. imperf. παρὰγγελλον, 2. Thess. 3, 10. Fut. παραγγελῶ. Præt. aet. παρὰγγελα. aor. 1. aet. παρὰγγελα, as, 2, Act. 10, 42. παρὰγγελεν ὑμῖν κηρύττειν τῷ λαῷ, mandabit vobis, ut prædicemus seu annuntiemus populo. Item, sequente particula ἵνα cum subjunct. Marc. 6, 8. παρὰγγελεν αὐτοῖς, ἵνα μηδὲν αἰρώσιν εἰς ὁδόν, præcepit eis, ut ne quid tollerent in viam. Act. 5, 28. 8 παραγγελίας παραγγείλαμεν (1. plur. aor. 1. aet. indic.) ὑμῖν; nonne etiam atque etiam denunciavimus vobis? Hebraismus. q. d. יְהִיְיָ הָיָא נְהִיָּה παραγγελίας παραγγείλαμεν, denuntiando denunciavimus, h. e. sæpius, etiam atque etiam, severè. Ejusmodi Hebraismi non carent emphasi. Act. 5, 40. δείσαντες παρὰγγελαν (3. pl. a. 1.) μὴ λαλεῖν, cæsis mandarunt, ne loquerentur. C part. aor. 1. aet. παραγγείλας, αὐτος, ὁ, Matth. 10, 5. Act. 16, 23. παραγγείλαντες mandantes. Præt. pass. παρὰγγελμας, unde est.

Παράγγελμα, τος, τὸ, mandatum. 1. Samuel. 22, 14. Præt. med. παρὰγγελα, unde est

Παραγγελία, as, ἡ, præceptum, mandatum, Act. 16, 24. prædicatio 1. Tim. 1, 5. τὸ τέλος τῆς παραγγελίας, finis prædicationis. Sic vertenda hæc esse liquet ex præcedente v. 3. ubi παραγγείλης (2. sing. a. 1. aet. subj.) sic redditur, denunties. Act. 16, 24. ὅς τοιαύτην παραγγελίαν ἐληφώς, qui tali accepto mandato. 1. Thessalon. 4, 2. 1. Timoth. 1, 18. ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατίθεμαι σοι, hoc mandatum commendo tibi.

Προσαγγέλλω, nuncio, 2. Macc. 3, 6. προσήγγελε περὶ τῶν χρημάτων, nuntiabit de pecuniis. Cap. 10, 21. προσαγγελέντος δὲ τῷ Μακκαβαίῳ, cum vero nunciatum esset Maccabeo.

ἈΓΓΟΣ, εος, τὸ, vas quodlibet, mulctra. Aquila 1. Sam. 26, 11. Homerus Iliad.

β. ver describit à subjecto occupante. ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τὸ γλάγος ἄγγεα δένει, tempore verno, quando lac vasa rigat. Assine Hebræo nomini יֶאֱנֶה, aggar. crater.

Ἀγγεῖον, s, τὸ, vas, Matth. 13, 48. συνέλεξαν τὰ καλὰ εἰς ἄγγεῖα, collegerunt, quæ bona erant, in vasa. Matth. 25, 4. ἐν τοῖς ἄγγείοις αὐτῶν ἐν βάσις suis. Esa. 30, 13. ἄγγεῖον ὀσφράκινον vas testaceum, idem quod σκεῦος ὀσφράκινον 2. Cor. 4, 7. Sir. 21, 15. ἔγκυατα μωρῶ ὡς ἄγγεῖον συντετριμμένον, interiora stulti sicut vas contritum vel confRACTUM. Judith. 7, 20. ἄγγεῖα ὑδάτων, vasa sunt pro recipiendis aquis, receptacula aquarum.

Ἀγγιστρον, s, τὸ, dimin. vasculum. 1. Reg. 7, 40.

ἈΓΕΛΗ, ης, ἡ, armentum. Item grex, Matth. 8, 30. ἀγέλη χοίρων πολλῶν βοσκομένη, erat grex porcorum multorum pascens. Cant. 4, 1. ὡς ἀγέλας τῶν αἰγῶν, quasi greges caprarum. Etym. deducit παρὰ τὸ ἄγειν ab agendo seu ducendo, sicut agmen Latine, ab agendo.

Ἀγελαῖος, αῖα, αῖον, armentalis, gregarius, qui est ex grege, 2. Macc. 14, 23. ἀγελαῖος ὄχλος ἀπέλυσε, gregarias turbas (coactos hominum greges) dimisit; misso gregario milite tantum præcipuos quosdam secum esse voluit.

Ἀγεληδὼν, adverb. gregatim, 2. Macc. 3, 18.

ἈΓΕΡΩΧΟΣ, s, ὁ, ἡ, superbus, q. ἄγαν γέρας ἔχων, i. e. magno aliquo premio seu honorario donatus; item, ferox, ut sit quasi ἄγριόν τι ἔχων, i. e. feritate quadam natura præditus. Exponitur etiam luxuriosus, lascivus.

Ἀγερωχία, as, ἡ, superbia, luxuria, Sap. 2, 9.

ἈΓΙΟΣ, α, ον, sanctus, a, um, (ab Hebr. אֱלֹהִים festum. ἅγιος, eos, τὸ, veneratio, ab ἄζομαι veneror) tribuitur DEO. Joh. 17, 11. πᾶτερ ἅγιε, Pater sancte. [Ex more hebræorum, quibus Deus κατ' ἐξοχὴν ἐστὶ אֱלֹהִים sanctus benedictus.] Apoc. 3, 7. τὰδε λέγει ὁ ἅγιος, hæc dicit Sanctus ille, hoc est, Jesus Christus. Marc. 1, 24. ὁ ἅγιος τῷ θεῷ, Sanctus ille DEI. Luc. 12, 12. τὸ ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς, Spiritus S. docebit vos. Joh. 20, 22. λάβετε

λάβετε πνεῦμα ἅγιον accipite Spiritum S. Aritu & sanguine Christi abluti sumus à peccatis nostris. 1. Joh. 1, 7. quod signis & sigillis fœderis gratuiti, nempe Baptismo & sacra Cœna à filiis hujus mundi segregati, uni Deo nos consecremus Rom. 12, 1. 1. Pet. 2, 5. & vitam sanctam degamus. Ephes. 1, 4. & 5, 3. καθὼς κέπει τοῖς ἁγίοις, sicut decet sanctos. Rom. 16, 2. ἀξίως τῶν ἁγίων dignè sanctis. Col. 3, 12. ἅγιοι καὶ ἡγαπημένοι, sancti & dilecti. 1. Pet. 3, 5. αἱ ἁγίας γυναῖκες sanctæ mulieres. 1. Tim. 5, 10. ἁγίων πόδας ἐνίψε sanctorum pedes lavit. Alii Apostolos & Doctores, qui in prisca Ecclesia excelluerunt, nominant Divos, quæ phrasis gentilismum sapit. Confer Sueton. de suo Julio c. 88. Fuit enim illis Divus idem quod ἀποθεωθεὶς, h. e. in numerum Deorum relatus. Absit à nobis, qui Christi Discipulos nos profiteamur, ista κακοζηλία & ementita ἀποθεώσεως. Schola Spiritus S. nempe sacra Scriptura, nos aliter docet, quæ id genus viros vocat beatos, sanctos, quibus epithetis vix augustiora dederis. Loquamur cum Scriptura & non errabimus. Tribuitur etiam hoc epitheton aliis rebus. Matth. 4, 5. & 27, 53. ἁγία πόλις sancta civitas, hoc est, Hierosolyma quam Deus cultui suo consecraverat. Matth. 24, 15. ἐστὼς ἐν ἁγίῳ τόπῳ stantem in loco sancto, Act. 21, 28. κεκόνωκε τὸν ἅγιον τόπον, polluit sanctum locum, scilicet destinatum sanctis actionibus, ut precibus & ritibus divinis obeundis. Luc. 1, 72. μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ, & memor esset fœderis sui sancti, hoc est, inviolabiliter servandi. Rom. 1, 2. ἐν γραφαῖς ἁγίας, in Scripturis sanctis, quæ sic dicuntur à suo Autore, nempe DEO, qui sanctus est. Rom. 7, 12. ἡ ἐντολὴ ἁγία, lex est sancta, hoc est, prohibet omnem turpitudinem. Rom. 11, 16. ἡ ἀπαρχὴ ἁγία, primitiæ sanctæ h. e. Deo consecratæ. 2. Petr. 1, 18. ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ in monte sancto, qui mons sanctus dictus fuit ab actione sancta, nempe à CHRISTI in eo glorificatione, de qua lege Matth. 17, 2. castus, 1. Thess. 5, 26. ἐν φιλήματι ἁγίῳ osculo sancto, hoc est, casto. Comparatur ἁγιώτερος, α, ον, sanctior, us. in superl. ἁγιώτατος, η, ον, sanctissimus, a, um. Judæ 6. 20. ἁγιωτάτη πίσς, sanctissima fidei.

λάβετε πνεῦμα ἅγιον accipite Spiritum S. Aritu & sanguine Christi abluti sumus à peccatis nostris. 1. Joh. 1, 7. quod signis & sigillis fœderis gratuiti, nempe Baptismo & sacra Cœna à filiis hujus mundi segregati, uni Deo nos consecremus Rom. 12, 1. 1. Pet. 2, 5. & vitam sanctam degamus. Ephes. 1, 4. & 5, 3. καθὼς κέπει τοῖς ἁγίοις, sicut decet sanctos. Rom. 16, 2. ἀξίως τῶν ἁγίων dignè sanctis. Col. 3, 12. ἅγιοι καὶ ἡγαπημένοι, sancti & dilecti. 1. Pet. 3, 5. αἱ ἁγίας γυναῖκες sanctæ mulieres. 1. Tim. 5, 10. ἁγίων πόδας ἐνίψε sanctorum pedes lavit. Alii Apostolos & Doctores, qui in prisca Ecclesia excelluerunt, nominant Divos, quæ phrasis gentilismum sapit. Confer Sueton. de suo Julio c. 88. Fuit enim illis Divus idem quod ἀποθεωθεὶς, h. e. in numerum Deorum relatus. Absit à nobis, qui Christi Discipulos nos profiteamur, ista κακοζηλία & ementita ἀποθεώσεως. Schola Spiritus S. nempe sacra Scriptura, nos aliter docet, quæ id genus viros vocat beatos, sanctos, quibus epithetis vix augustiora dederis. Loquamur cum Scriptura & non errabimus. Tribuitur etiam hoc epitheton aliis rebus. Matth. 4, 5. & 27, 53. ἁγία πόλις sancta civitas, hoc est, Hierosolyma quam Deus cultui suo consecraverat. Matth. 24, 15. ἐστὼς ἐν ἁγίῳ τόπῳ stantem in loco sancto, Act. 21, 28. κεκόνωκε τὸν ἅγιον τόπον, polluit sanctum locum, scilicet destinatum sanctis actionibus, ut precibus & ritibus divinis obeundis. Luc. 1, 72. μνησθῆναι διαθήκης ἁγίας αὐτοῦ, & memor esset fœderis sui sancti, hoc est, inviolabiliter servandi. Rom. 1, 2. ἐν γραφαῖς ἁγίας, in Scripturis sanctis, quæ sic dicuntur à suo Autore, nempe DEO, qui sanctus est. Rom. 7, 12. ἡ ἐντολὴ ἁγία, lex est sancta, hoc est, prohibet omnem turpitudinem. Rom. 11, 16. ἡ ἀπαρχὴ ἁγία, primitiæ sanctæ h. e. Deo consecratæ. 2. Petr. 1, 18. ἐν τῷ ὄρει τῷ ἁγίῳ in monte sancto, qui mons sanctus dictus fuit ab actione sancta, nempe à CHRISTI in eo glorificatione, de qua lege Matth. 17, 2. castus, 1. Thess. 5, 26. ἐν φιλήματι ἁγίῳ osculo sancto, hoc est, casto. Comparatur ἁγιώτερος, α, ον, sanctior, us. in superl. ἁγιώτατος, η, ον, sanctissimus, a, um. Judæ 6. 20. ἁγιωτάτη πίσς, sanctissima fidei.

Ἅγιον, α, τὸ, sacrarium, sanctuarium, [substantivè, ita ut subintelligatur vox δῶμα.]

μα.] idem quod ἁγιασῆριον, & τὸ, locus, ubi sacra peraguntur. Hebr. 9, 1. ἁγια, ων, τὰ prior tabernaculi pars, tabernaculum primum, ἡ πρώτη σκηνή. Hebr. 9, 2. item secundum, posterior tabernaculi pars. Hebr. 9, 25. item cœlum, cuius typus erat. Hebr. 9, 12. εἰσῆλθεν ἐφ' ὅπαξ εἰς τὰ ἁγια, ingressus est semel in sacrarium, scilicet CHRISTUS. Secundum tabernaculum etiam dictum fuit ἁγιον ἁγίων, sanctum sanctorum, Hebraismus, h. e. locus sanctissimus, Exod. 33, 36. Eodem sensu in pl. num. ἁγια ἁγίων sancta sanctorum, Hebr. 9, 3. σκηνή ἡ λεγομένη ἁγια ἁγίων tabernaculum quod vocant sancta sanctorum, hoc est, sacrarium sacratissimum. Scil. atrium erat, ubi consistebat populus: deinde prior tabernaculi pars, velo distincta à populi atrio, ubi sacerdotes sacrificia offerebant: tertio posterior tabernaculi pars velo secundo à loco seu atrio sacerdotum distincta, quo nemini ingredi licebat, præterquam pontifici, idque quotannis semel cum sanguine. τὸ ἁγιον ἁγίων ergo verè fuit ἄδυτον adyton, h. e. locus, ad quem non patebat aditus, quem ingredi fas non erat.

Ἀγιάζω sanctifico, item offero me in sanctam victimam. Job. 17, 19. ὑπὲρ αὐτῶν ἁγιάζω ἑμαυτόν, pro iis sanctifico me ipsum, hoc est, me offero in sanctam victimam. Hebr. 19, 13. ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς καθαρότητα, sanctificat ad carnis puritatem. Matth. 23, 17. ὁ ναὸς, ὃ ἁγιάζων τὸν χρυσόν, templum, quod sanctificat aurum. usui sacro destino, Lev. 22, 9. ἐγὼ Κύριος ὃ ἁγιάζων αὐτὰς, ego Dominus sanctificans eos scil. i. sacerdotibus. F. ἁγιάσω, Es. 29, 23. Præter perf. ἡγίακα. officio sancto aliquem destino. a. 1. ἡγίασα Job. 10, 36. ὃν ὁ πατὴρ ἡγίασε (3. sing. a. 1. act. indic.) quem PATER sanctificabit. sanctum agnosco. 1. Pet. 3, 15. Κύριον τὸν Θεὸν ἁγιάσατε (2. pl. aor. 1. act. imper. à 2. sing. ἁγιάσον Job. 17, 17.) ἐν ταῖς καρδίαις, Dominum DEUM sanctificate in cordibus vestris. Sanctificare Deum in corde suo est primò eum agnoscere sanctum, omnipresentem, omnipotentem, misericordem, veracem, & proinde ei credere, fiduciam suam in eo collocare, ei non diffidere de ejus auxilio non dubitare, ut hoc in loco 1. Petr. 3, 15. Conf. Num. 20, 12. Deinde sanctificare Deum

est Deum omnipresentem timere Es. 5, 16. Es. 29, 23. & peccata fugere. purum sanctumque servo, non profano, non contamino, Sir. 14, 16. δὸς καὶ λάβε, καὶ ἁγιάσον τὴν ψυχὴν σου, da & accipe, & puram serva animam tuam. Sanctum reddo. aor. 1. opt. ἁγιάσαιμι, αἰς, αι. 1. Thess. 5, 23. ἁγιάσαι (3. sing. a. 1. act. opt.) ὑμῖς ὁλοτελεῖς, sanctificet vos totos. aor. 1. subj. ἁγιάσω, ης, η. Eph. 5, 26. ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ (3. sing. aor. 1. act. subj.) ut eam scilicet Ecclesiam sanctificaret. præf. pass. ἁγιάζομαι, ης, εται. 1. Tim. 4, 5. ἁγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ, sanctificatur enim per verbum DEI, hoc est, sanctè à nobis sumitur. Hebr. 2, 11. οἱ ἁγιαζόμενοι (part. præf. pass.) qui sanctificantur, h. e. consecrantur. Præter pass. ἡγίασμαι. 1. Cor. 7, 14. ἡγίασαι (3. sing. præter. pass.) ἡ γυνὴ ἁπίστος ἐν τῷ ἀνδρὶ, uxor infidelis in viro sanctificata est, hoc est, pro sancta habita. Part. præter. pass. ἡγιασμένος, ης, ον, sanctificatus, a, um, Job. 17, 19. ὥσιν ἡγιασμένοι ἐν ἀληθείᾳ, ut sint & ipsi sanctificati in veritate. Judæ 6. 1. τοῖς ἐν Θεῷ πατρὶ ἡγιασμένοις, à Deo Patre sanctificatis. 2. Tim. 2, 21. σκεῦος ἡγιασμένον καὶ εὐχρηστον τῷ δεσπότῃ, vas sanctificatum & utile Domino; aor. 1. pass. ἡγιάσθην, ης, η, sanctificatus fui. Hebr. 10, 29. ἐν ᾧ ἡγιάσθῃ (3. sing. a. 1. pass. indic.) per quem fuerat sanctificatus. 1. Cor. 6, 11. ἀλλ' ἡγιάσθητε (2. pl. aor. 1. pass. indic.) sed sanctificati estis, h. e. regenerati per Spiritum sanctum. aor. 1. pass. imperat. ἁγιάσθητι, ἦτω. Luc. 11, 2. ἡγιασθήτω (3. sing. a. 1. pass. imper.) τὸ ὄνομά σου, sanctificetur nomen tuum. Apoc. 22, 11. ἅγιος ἡγιασθήτω ἔτι, sanctus sanctificetur adhuc, hoc est, sanctitati studere pergat. à 1. pers. præter. pass. ἡγίασμαι derivatur nomen

Ἀγιασμός, ὃς, ὃ, sanctificatio 1. Cor. 1, 30. 1. Pet. 1, 2. sanctimonia. Hebr. 12, 14. διώκετε τὸν ἁγιασμόν, & χωρὶς ἔδεις ὄψεται τὸν Κύριον, sectamini sanctimoniam, sine qua nemo Deum videbit.

Ἀγίασμα, ατος, τὸ, quod sacrum est, sanctuarium, templum, 1. Mac. 1, 36. à 3. p. p. ἡγίασαι est

Ἀγιασῆριον, & τὸ, sanctuarium, Levit. 12, 4.

Ἀγιότης, ἡ, ὡς, derivatur ab ἅγιος (sicut à καθαρὸς καθαρότης) sanctitas. Hebr. 12, 10.

Ἀγια-

Ἀγιοσύνη ab ἅγιος, (sicut ἀγαθωσύνη ab ἀγαθός) sanctitas. Rom. 1, 4. κατὰ πνεῦμα ἀγιοσύνης secundum Spiritum sanctitatis, hoc est, secundum Deitatem. Sanctificatio. 2. Cor. 7, 1. ἐπιτελῶντες ἀγιοσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ, ad finem perducentes sanctificationem in timore Dei.

Καθαγιάζω, confesco. Fut. ἁσώ. α. 1. καθαγιασά. p. p. καθαγιασμαι, part. καθαγιασμένος, consecratus, 2. Macc. 15, 18.

ἈΓΚΗ, ἡς, ἡ, ulna. (tanquam ab ἀγκειμαι, quod legitur pro ἀνέκειμαι, recumbō) unde per epenthesein literarum αλ, ἀγκάλη, ης, ἡ idem, αἱ ἀγκάλας ulnæ. Luc. 2, 28. ἐδέξατο αὐτὸ εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, recepit eum in ulnas suas.

Ἀγκαλίζομαι, amplexor, in ulnas recipio, ulnis gesto. cum præpos. ἐν, ἐναγκαλίζομαι, idem. Fut. 1. med. ἐναγκαλίσομαι. aor. 1. med. ἐνηγκαλισάμην, ω, ατο, Marc. 9, 36. καὶ ἐνηγκαλισάμενος (part. aor. 1. med.) αὐτὸν, ὅς quum puerulum illum complexatus esset: seu quum in ulnas suas eum recepisset.

ἈΓΚΙΣΤΡΟΝ, ο, τὸ, hamus Matth. 17, 27. βάλε ἀγκιστρον, mitte hamum.

Ἀγκιστρώ, ὦ, hamo capio, piscor. F. ὥσω. P. ἡγκίσρωκα. ἀγκιστροφάγος dicitur ὁ Φιλάργυρος, scilicet Satanas eum amore divitiarum, opumque inescatum capit, excæcat, ὅς à Deo omnique honestate abducit, in quem verè cadit illud Ecclesiastici 18, 30. Cor mortuum adhæret rei mortuæ.

ἈΓΚΥΛΟΣ, η, ον, curvus, aduncus, unde

Ἀγκύλη, ης, ἡ, substantivè, ita ut subaudiatur μερὶς, ὅς notat eam partem alicujus rei, quæ curva est, ὅς adunca: inde ansam. Exod. 26, 4. ποιήσεις αὐταῖς ἀγκύλας ὑακινθίνας, facies ipsis ansulas hyacinthinæ. Adde ibid. v. 5. 10. 11. ὅς c. 36, 10. 14. Incert. Exod. 36, 36.

††† ἈΓΚΥΡΑ, ας, ἡ, anchora Act. 27, 29. ῥίψαντες ἀγκύρας jactis anchoris. Act. 27, 30. ἀγκύρας ἐκτείνας anchoras extendere. Ibid. v. 40. τὰς ἀγκύρας περιελόντες, anchoris ablatis. Heb. 6, 19. ὡς ἀγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς, veluti anchoram habemus animæ. Est autem ferreum instrumentum, quo naves retinentur. ἀγκυραν αἶραν, χαλαρίζαν, anchoram solvere.

per metaphoram præsidium. Latini mutant κ in χ aspiratam literam, prout idem fecerunt in voce triumphus, Græce θρίαμβος, nisi dicamus, Latinos aspirationem primæ literæ transtulisse.

ἈΓΚΩΝ, ὦνος, ὁ, Cubitus. Sir. 41, 24.

Ἀγκώνισκος, ο, ὁ, Diminut. Cubitulus, commissura. Exod. 26, 17. Cap. 36, 19.

ἈΓΛΑ Ο'Σ, ἡ, ὄν, splendidus, illustris.

Ἀγλαίζω, illustrem reddo, illustro.

Ἀγλάισμα, ατος, τὸ, splendor, ornamentum. Symmachus Psal. 48, 3. ὅς Proverb. 19, 11.

Ἀγλαΐσμος, ο, ὁ, jubilus, gaudium. Idem Psal. 41, 8.

ἈΓΝΟΣ, ο, ὁ, ramus, planta. Job. 40, 17. κλῶνες ἄγνης, surculi plantæ.

ἈΓΝΟ'Σ, ἡ, ὄν, castus, purus, mundus, sanctus, pudicus, a, um. videtur ἄγνός dicitur ab ἄγος, εος, τὸ veneratio, quod hominem reddat veneratione ὅς laude dignum. Sic Latinum castus dicitur à Græco κασὸς ornatus, à κάζω orno. 1. Tim. 5, 22. σεαυτὸν ἄγνον τήρει temetipsum castum conserva. Jac. 3, 17. πρῶτον μὲν ἄγνή ἐστὶ, C primum quidem pura est. 1. Petr. 3, 2. ἐποπτεύσαντες τὴν ἐν φόβῳ ἄγνην ἀναστροφὴν ὑμῶν, ubi conspexerint castam in timore conversationem vestram. 2. Cor. 11, 2. παραθέν ἄγνην παραστήσαι τῷ Χριστῷ, virginem castam ut sisterem Christo. Phil. 4, 8. ὅσα ἄγνα quæcunque munda, Tit. 2, 5. σώφρονες, ἄγνους, temperantes, castas. purus. 2. Cor. 7, 11. συνεσήσατε ἑαυτοὺς ἄγνους εἶναί ἐν τῷ πράγματι, testatum fecistis vos esse puros in hoc negotio. sanctus, sacer, ὅς tribuitur DEO 1. Job. 3, 3. καθὼς ἐκεῖνος ἄγνός ἐστι, sicut ille purus seu sanctus est. Rebus ad cultum Leviticum pertinentibus. 2. Macc. 13, 8. ὅς τὸ πῦρ ἄγνον ἦν, καὶ ἡ σποδός, ubi ignis sacer erat ὅς cinis. Hinc adverb.

Ἀγνῶς, purè Phil. 1, 16. ὅς ἄγνῶς, non purè.

Ἀγνότης, ητος, ἡ, castitas, castimonia, puritas. 2. Cor. 6, 6. ἐν ἀγνότητι in castitate.

Ἀγνεία, είας, ἡ, idem 1. Tim. 4, 12. puritas, particulariter cultus divini 1. Macc. 14, 36. ἐποίησαν πληγὴν μεγάλην ἐν τῇ ἀγνείᾳ, faciebant plagam magnam in puritate cultus divini.

Ἀναγνεία,

Ἀναγνεία, ας, ἡ, impuritas. 2. Macc. A Locus, in quo res venales exponuntur, item mercatus, nundinae. Ezech. 27, 12.

4, 13.

Ἀγνίζω, propriè castum reddo. per syn. speciei verò immunem conseruo à quavis labe, purifico. 1. Johan. 3, 3. ἀγνίξει ἑαυτὸν, purum se conseruat. Fut. ἀγνίσω, castus sum. P. ἡγνικα 1. Pet. 1, 22. τὰς ψυχὰς ὑμῶν ἡγνικότες (nom. plur. part. prat. aet.) qui animas vestras purificastis. aor. 1. aet. ἡγνισα Jac. 4, 8. ἀγνίσατε (2. plur. a. 1. aet. imper.) καρδίας, purificate corda. 2. Macc. 1, 33. οἱ περὶ τὸν Νεεμίαν ἡγνισαν τὰ τῆς θύσιας, qui (erant) circa Neemiam, purificaverunt (ceremonialiter) ea, quae ad sacrificium pertinebant. Joh. 11, 55. ἵνα ἀγνίσωσιν (3. pl. a. 1. aet. subj.) ἑαυτοὺς ut purificarent se. Ubi sermo est de purificatione ceremoniali. Prat. παλιν. ἡγνισμαί, σαι, ται, unde est part. prat. ἡγνισμένος, η, ον. Aet. 24, 18. εὗρόν με ἡγνισμένον ἐν τῷ ἱερῷ, invenerunt me purificatum in templo. aor. 1. pass. ἡγνίσθην, ης, η. 1. Esd. 7, 11. οἱ υἱοὶ τῆς αἰχμαλωσίας ἔχοντες ἑμὲ ἡγνίσθησαν, filii captivitatis non simul purificati sunt. Aet. 21, 24. ἀγνίσθητι (2. sing. aor. 1. pass. imper.) sanctificator. Aet. 21, 26. σὺν αὐτοῖς ἀγνισθεῖς (part. aor. 1. pass.) cum illis purificatus scilicet ceremonialiter. 2. Macc. 12, 38. κατὰ τὸν ἐθισμὸν ἀγνισθέντες, secundum consuetudinem purificati. à 1. pers. praeterit. pass. ἡγνισμαι deducatur.

Ἀγνισμα, ατος, τὸ, purificatio, expiatio. Num. 19, 9.

Ἀγνισμός, ὁ, purificatio. Aet. 21, 26. ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τῆς ἀγνισμῆς expletionem dierum purificationis denuntians, scilicet sacerdotibus. Confer Num. 6, 13.

Ἀφ' ἀγνίζω, sanctifico. ἀφ' ἀγνίσασθαι inf. aor. 1. med. Numer. 6, 3.

ἈΓΟΡΑ, ἄς, ἡ, forum. Derivatur à D verbo ἀγείρω congrego. F. ἀγερώ. P. ἡγερέκα. a. 2. ἡγερον. prat. med. ἡγορά, unde est ἀγορά, ἄς, ἡ. Hinc exponitur τόπος, εἰς ὃν ἀγείρεται ὁ λαός, locus, in quem congregatur populus. Scilicet est locus amplius in urbe, ubi multi solent convenire. Matth. 20, 3. ἐν τῇ ἀγορᾷ in foro. Luc. 20, 46. Φιλήντων ἀσπαζόμενοι ἐν ταῖς ἀγοραῖς, amantium salutationes in foris. Locus, in quo exercentur judicia, forum judiciale. Aet. 16, 19. εἰλκυσαν εἰς τὴν ἀγορὰν ἐπὶ τὰς ἀρχοντας, traxerunt in forum ad magistratus.

Ἀγοραίος, ὁ, ἡ, circumforaneus, a. Aet. 17, 5. item forensis. ἀγοραῖοι, ων, οἱ, conventus forenses. Aet. 19, 38. ἀγοραῖοι ἀγονταί conventus forenses instituuntur. Vel ut conjectat R. Stephanus ἀγοραῖοι scilicet ἡμέρας ἀγονταί fasti dies aguntur, es wird Gericht gehalten. Sed meo iudicio accentus uterque locum habere potest, prout dicimus ὁμοιοὶ ἔ' ὁμοιοὶ, ἑτοιμοὶ ἔ' ἑτοιμοὶ, γέλοιοι ἔ' γελοιοὶ ἔ' c. Vide etiam Casaubonum in characteres Ethicos Theophrasti περὶ ἀπονοίας, [Lamb. Bos Ellipses Gr. p. 78. 79. ἔ' nos ibi.]

Ἀγοράζω in foro verior. item in foro delibero. item emo Matth. 13, 44. καὶ ἀγοράζει τὸν ἀγρὸν ἐκεῖνον, emitque agrum illum. 1. Cor. 7, 30. καὶ οἱ ἀγοράζοντες (part. pres. aet. pl. nom.) ὡς μὴ κατέχοντες, ἔ' qui emunt, ut non obtinentes. Marc. 11, 15. τὰς ἀγοράζοντας ἐν τῷ ἱερῷ ementes in templo. Luc. 17, 28. ἡσθιον, ἡγόραζον (3. pl. imperf.) edebant, emebant. Fut. ἀγοράσω Joh. 6, 5. πόθεν ἀγοράσομεν (1. pl. fut. aet.) ἄρτους; unde ememus panes? Prat. aet. ἡγόρακα. a. 1. aet. ἡγόρακα emi Luc. 14, 19. ζεύγη βοῶν ἡγόρασα πέντε, juga boum emi quinque. Apoc. 5, 9. ἡγόρασας (2. sing. a. 1. aet. indic.) τῷ θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματί σου, emisti nos Deo sanguine tuo, scilicet tanquam pretio. ἐν ex idiotismo Hebraico redundat. Matth. 13, 46. καὶ ἡγόρασεν (3. sing. aor. 1. aet. indic.) αὐτὸν, ἔ' emit eum. Matth. 27, 7. ἡγόρασαν (3. pl. a. 1. aet. indic.) ἐξ αὐτῶν ἀγρὸν τῆς κεραμέως, emerunt ex iis agrum figuli Marc. 16, 1. ἡγόρασαν ἀρώματα emerant aromata, scilicet biduo ante, ut testatur Lucas cap. 23, 56. Itaque aoristus hic habet significationem plusquamperfecti. aor. 1. imper. ἀγόρασον, ἄτω Joh. 13, 29. ἀγόρασον, ὧν χρεῖαν ἔχομεν εἰς ἑορτήν, eme, quibus opus est nobis ad festum. Luc. 22, 36. πωλησάτω τὸ ἱμάτιον καὶ ἀγορασάτω (3. sing. aor. 1. aet. imper.) μίχαιραν, vendat pallium, ἔ' emat enssem. Matth. 25, 9. ἀγοράσατε (2. plur. a. 1. aet. imper.) ἑαυταῖς, emite vobis. a. 1. subj. ἀγοράσω, ης, η. Luc. 9, 13. ἀγοράσωμεν (1. plur. a. 1. aet. subj.) βρώματα, emamus escas. Marc. 6, 36. ἀγοράσωσιν (3. pl. aor. 1. aet. subj.) ἑαυτοῖς ἄρτους,

τον, *emant sibi panem* aor. 1. inf. ἀγοράσαι, *emere*. Apoc. 13, 17. ἀγοράσαι ἢ πωλῆσαι, *emere aut vendere*. part. aor. 1. ἀγοράσας, *avtos*, ὁ, Marc. 15, 46. ἀγοράσας σινδῶνα, *Et postquam emit sindonem*. 2. Petr. 2, 1. τὸν ἀγοράσαντα (part. a. 1. aēt. accus. singul.) αὐτὸς ἀρνέμενοι, *abnegantes eum, qui illos mercatus est*. præt. pass. ἀγοράζομαι, *emor*. præt. pass. ἡγοράσμαι, *σαι, σαι*, Apocal. 14, 3. οἱ ἡγορασμένοι (part. præt. pass.) ἀπὸ τῆς γῆς, *qui emti sunt e terra*. aor. 1. pass. ἡγοράσθην, *ης, η, 1*. Cor. 6, 20. ἡγοράσθητε (2. plur. aor. 1. pass. indic.) *τιμῆς, emti estis pretio*. Apoc. 14, 4. ἔτοι ἡγοράσθησαν (3. plur. aor. 1. pass. indic.) ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων, *hi empti sunt ex hominibus*. A. 1. pers. præt. pass. est.

Ἀγορασμός, ὅ, ὁ, *res venalis, emtio*. Sir. 27, 2. ἀναμέσον πράσας καὶ ἀγορασμῶ συντριβήσεται ἀμαρτία, *in medio venditionis Et emptionis conteritur peccatum*. A. 3. pers. formatur.

Ἀγοραστής, ὅ, ὁ, *emptor, obsonator*. Tob. 1, 12. καὶ ἡμην αὐτῷ ἀγοραστής, *Et fui ejus obsonator*.

Ἐξαγοράζω *redimo*. Fut. ἐξαγοράσω. P. ἐξηγόρακα. a. 1. ἐξηγόρασα, Gal. 3, 13. Χριστὸς ἡμᾶς ἐξηγόρασε, *CHRISTUS nos redemit, proprie emercatus est seu emendo exemit*. Gal. 4, 5. ἵνα τὰς ὑπὸ νόμον (ὄντας) ἐξαγοράσῃ (3. sing. aor. 1. aēt. subj.) *ut eos, qui sub lege erant, redimeret*. ἐξαγοράζομαι *verb. med.* Eph. 5, 15. ἐξαγοραζόμενοι (part. præs. med.) τὸν καιρὸν, *redimentes occasionem, hoc est, non sinentes tempus elabi opportunum, quo nos ad Deum convertere, a malo discedere Et bonum facere possumus*.

Ἀγορεύω *verba facio*. Fut. ἀγορεύσω. Præt. ἡγόρευκα.

Ἐξαγορεύω, fut. εὔσω, aor. 1. ἐξηγόρευσα, *confiteor, in publicum & palam effero*. cum acc. Levit. 5, 5. cum ἐπὶ Neh. 1, 6. aor. 1. inf. ἐξαγορευσαί, *recitare*, Bar. 1, 14.

Ἐξηγορία, ας, ἡ, *excusatio*. Jobi 22, 22.

Προαγορεύω, *prædico, causam ago*, 2. Macc. 4, 48. οἱ ὑπὲρ πόλεως καὶ δήμων προαγορεύσαντες, *qui civitatis Et populi causam egerant*.

Προήγορος, ὅ, ὁ, *prædicator, qui præ aliis dicit vel concionatur*, 2. Macc. 7, 2. 4.

Προαγορεύω *compello, saluto*. cum Acc. item no. mino. προαγορεύομαι *cognominor*. F. εὔσω. aor. 1. προσηγόρευσα. 2. Macc. 1, 36. προσηγόρευσαν (3. pl.) δε τῷ Νέφθαρ, *nominarunt autem hunc locum Nephthar*. P. προσηγόρευκα. Præt. pass. προσηγόρευμαι, *σαι, ται*. 1. Macc. 14, 40. προσηγόρευνται (3. plur.) οἱ Ἰσδαῖοι ὑπὸ Ρωμαίων φίλοι, *nominati sunt Judæi à Romanis amici*. Similis forma est πεπόρευνται, *ambulaverunt*, Mich. 2, 7. aor. 1. passiv. προσηγορεύθην, *ης, η*. Hebr. 5, 10. προσηγορευθεὶς (part. aor. 1. pass.) ὑπὸ Θεῷ ἀρχιερεύς, *cognominatus à Deo pontifex*.

Ἀλληγορέω, ὦ, *aliter interpretor, quam verba præ se ferunt, ἀλληγορέμενα* (part. præs. pass. nom. pl. g. n.) *per quæ aliud figuratur*. Gal. 4, 24.

Δημηγόρος, ὅ, ὁ, *orator*.

Δημηγορέω *conciónor, ad populum dico*. Aēt. 12, 21. ἐδημηγόρει (3. sing. imperf.) πρὸς αὐτὸς, *perorabat ad eos*. Fut. δημηγορήσω. P. δεδημηγόρηκα.

Εἰσηγορέω, ὦ. Med. εἰσηγορέομαι, ἔμαι, *incuso, altercor, colloquor*. Sir. 13, 11. μὴ ἐπεχε εἰσηγορεῖσθαι μετ' αὐτῷ, *ne intende altercari cum ipso*.

Κατήγορος, ὅ, ὁ, *accusator*. Joh. 8, 10. πᾶ εἰσιν οἱ κατήγοροί σε; *ubi sunt accusatores tui?*

Κατηγορέω, ὦ, *accuso, adversus aliquem loquor*. Aēt. 24, 8. ὧν ἡμεῖς κατηγοροῦμεν (1. plur. præs. aēt. indic.) αὐτῷ, *de quibus nos eum accusamus*. Aēt. 25, 11. ὧν ἔτοι κατηγοροῦσί με, *quorum isti me accusant*. præs. imper. κατηγορεε, *ει, εἴτω, εἴτω*. Aēt. 25, 5. κατηγορεῖτωσαν (3. pl. præs. imper. aēt.) αὐτῷ, *accusent eum*. Joh. 8, 6. ἵνα ἔχωσι κατηγορεῖν (præs. aēt. inf.) αὐτῷ, *ut possent eum accusare*. Apoc. 12, 10. ὁ κατηγορῶν (part. præs. aēt.) αὐτῶν *qui accusabat eos*. Luc. 23, 10. ἐυτόνως κατηγοροῦντες (nom. pl.) *vehementer accusantes*. Rom. 2, 15. κατηγορούντων (gen. pl. part. præs. gen. m.) *accusantium*. imperf. κατηγορεον *εν, εες εις, εις εις*, Marc. 15, 3. καὶ κατηγοροῦν αὐτῷ οἱ ἀρχιερεῖς πολλὰ, *Et accusabant eum primarii sacerdotes de multis*. Fut. κατηγορήσω Joh. 5, 45. ὅτι ἐγὼ κατηγορήσω ὑμῶν πρὸς τὸν πατέρα, *me accusaturum vos apud Patrem*. Præt. κατηγορήκα. aor. 1. κατηγορήσα Luc. 11, 54. ἵνα κατηγορήσωσιν (3. pl.

3. pl. 4. 1. aēt. subj.) αὐτῷ, ut eum accusarent. Aēt. 28, 19. ὡς ἔχων τι κατηγορήσας (aor. 1. aēt. inf.) quasi habeam, de quo accussem. prael. pass. κατηγορέομαι, ἔμοι, accusor. Aēt. 22, 30 τί κατηγορεῖται (3. sing. prael. pass.) παρὰ τῶν Ἰουδαίων; cur accusaretur à Judæis? Matth. 27, 12. ἐν τῷ κατηγορεῖσθαι (prael. inf. pass.) αὐτὸν, quum ipse accusaretur. Aēt. 25, 16. πρὶν ἢ ὁ κατηγορεῖσθαι (part. prael. pass.) κατὰ πρόσωπον ἔχοι τὰς κατηγορίας, priusquam qui accusatur in conspectu habeat accusatores.

Κατηγορία, ας, ἡ, accusatio. Luc. 6, 7. ἵνα εὗρωσι κατηγορίας αὐτῷ. (Hic subauditur κατὰ adversus. idem fit Matth. 10, 1.) ut invenirent accusationem adversus eum. Videtur κατήγορος, α, ὁ ortum ex κατηγορέω, nempe à prael. med. κατήγορα. Sic πέφιλα à φιλέω. τέτιμα à τιμάω. νένικα à νινάω.

Παρηγορέω, ὦ, consolor.

Παρήγορος, α, ὁ consolator.

Παρηγορία, ας, ἡ consolatio. Col. 4, 11. οἵτινες ἐγενήθησαν μοι παρηγορία, qui mihi fuerunt solatio.

Προσηγορέω, ὦ, compello, saluto.

Ἐμπροσθήγορος, α, ὁ, ἡ, affabilis. Ἐμπροσθήγορα, τὰ, bona verba, benigni sermones; Sir. 63, 6.

ἈΓΡΑ, ας, ἡ, captura, piscatio. (ab ἀγρὸς ager, quia ibi fit) Luc. 5, 4 εἰς ἀγρὸν, ad capturam, Luc. 5, 9. ἐπὶ τῇ ἀγρῷ τῶν ἰχθύων super captura piscium.

Ἀγρεύω, capto, venor, piscor, insidiosè circumvenio. Fut. ἀγρεύσω. P. ἡγρευκα. a. 1. ἡγρευσα. Marc. 12, 13. ἵνα αὐτὸν ἀγρεύσωσι λόγῳ, ut eum irretirent captum sermone.

Γαλεάγρα, ἡ, cavea. Derivatur à γαλέα, contracte γαλή, mustela, ὅ ἀγρα D captura. Ezech. 19, 9.

Ζωγρέω, vivum capio, q. d. ζῶν ἀγρεύω. F. ἡσω. P. ἐζώγρηκα. Luc. 5, 10. ἀπὸ τῶ νῦν ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν, ab hoc tempore viros capies homines. prael. pass. ζωγρέομαι, ἔμοι. prael. pass. ἐζώγρημα. 2. Tim. 2, 26. ἐζωγρημένοι ὑπὸ αὐτῷ scilicet Διαβόλῃ, capti ab eo, scil. diabolo, tanquam venatore. aor. 1. pass. ἐζωγρήθην, ης, η. Part. ζωγρηθεὶς, εἶσα, ἐν.

Ζωγρέας vel ζωγρίας, α, ὁ, pro ζωγρη-

ἈΓΡΕΙΣ, vivus captus. 2. Macc. 12, 35. λαβάν ζωγρίαν, capere vivum.

† ἈΓΡΙΠΠΑΣ, α, ὁ, nomen Latin. proprium viri. Aēt. 25, 13. in Gen. ἀγρίππα. Aēt. 25, 23. Declinatur ut Δωμῆς, ᾶ, ᾶ, ᾶν, ᾶ. Vocat. ἀγρίππα. Aēt. 26, 7. ita dictus ab agro partu, uti docet Gellius lib. 16. cap. 16. ubi ait, Agrippas dici q. agrippas, quorum in nascendo non caput, sed pedes primi exierunt.

ἈΓΡΟΣ, ἔ, ὁ, ager. Matth. 27, 8. ἀγρὸς αἵματός. Rus. Marc. 15, 21. ἐρχεσθαι ἀπὸ ἀγρῷ, rure venire. Luc. 17, 7. ἐκ τῷ ἀγρῷ, id. Marc. 16, 12. πορεύεσθαι εἰς ἀγρὸν, rus ire. Marc. 13, 16. ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν (pro ἐν τῷ ἀγρῷ Luc. 17, 31.) ὢν, qui ruri est. Luc. 15, 25. ἦν δὲ ὁ υἱὸς αὐτῷ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ, erat autem ejus filius natus major ruri. villa Marc. 6, 56. εἰς κώμας, ἢ πόλεις, ἢ ἀγρὸς in vicos, aut urbes, aut villas.

Ἀγριος, α, ον. Rarius ἀγριος ὁ, ἡ. sylvestris. Matth. 3, 4. Marc. 1, 6. ἐδίωκον ἀγρίδας καὶ μέλι ἀγριον, comedens locustas & mel sylvestre. Jude v. 13. κύματα ἀγρία (nom. pl. g. n.) θαλάσσης, unde maris effrata. Rusticus. comp. ἀγριώτερος, ἔρα, ερον. 2. Macc. 14, 30. ἐδιδραμένην ἀπάντησιν ἀγριωτέρων ἐσχηκότα, consuetam conversationem rusticiorum habentem. Ferus, superl. ἀγριώτατος, ἀτη, ατον. 2. Macc. 2, 9. ἀλλὰ καὶ θῆρας τὰς ἀγριωτάτας sed & bestias ferissimas.

Ἀγρίως, adverb. fere, immaniter. 2. Macc. 15, 2. μηδαμῶς ἔως ἀγρίως καὶ βαρβάρως ἀπολέσης, neutiquam tam fere & barbare perdes.

Ἀγριότης, ητος, ἡ, feritas, ferocia. 2. Macc. 15, 21.

Ἀγρίζω, ferum reddo, irrito, exacerbo. Symmachus Prov. 15, 18.

Ἀγρωσις, ιος, ἡ, Gramen quod in agro nascitur. Deut. 32, 2.

Ἀγριαίνω, f. ανῶ, exaspero, efferatum reddo, irrito. Pass. ἀγριαίνομαι. aor. 1. pass. ἡγριανθήν. fut. 1. pass. ἀγριανθήσομαι. Dan. 11, 11.

Ἀγριῶν, ὦ f. agreste vel efferatum reddo, exaspero.

Ἐξαγριῶν, ὦ. fut. ὠσω. Exaspero. Dan. 8, 7.

B

Ἀγροικος,

Ἄγροικος, α, ο, η, ferus, fævus. Gen. 16, 12.

ἈΓΤΙΑ, ας, η, vicus, via. 3. Mac. 1. κατὰ τὰς ἀγυιάς, per vias.

ἈΓΤΡΙΣ, εως, η, cœtus.

Ἀγύρτης, α, ο (per syncopen pro ἀγυρη-
της, α, ο, à verbo ἀγυρῶ, congre-
gator, præstigiator, circumforaneus,
qui rudi populo imponit, & medicamento-
rum suorum vim, quæ nulla est, ostentat,
item mendicus.

Πανήγυρις, εως, η, conventus publi-
cus. Hebr. 12, 23. (προσεληλύθατε) πανη-
γύρι καὶ ἐκκλησίᾳ πρωτοτόκων, accessi-
stis ad conventum universalem & concio-
nem primogenitorum.

Πανηγυρέω, ω, fut. ἥσω. in celebri cœ-
lu prædico, exulto. πανηγυρήσατε (2. pl.
a. 1. imperat. aët.) exultate, Es. 66, 10.

Πανηγυρίζω fut. ἴσω, a. 1. ἐπανηγύρι-
σα. festum, panegyryn agito. Hinc

Πανηγυρισμός, ὁ, Festi panegyrici
celebratio, pompa panegyrica. It. merca-
tus publicus. Sap. 15, 12. ἐλογίσαντο τὸν
βίον πανηγυρισμὸν ἐπικαρδῇ, cogitarunt
vitam (esse) mercatum publicum quaestuo-
sum.

ἈΓΧΙ, sive ἀγχᾶ, adverb. prope, juxta.

Ἀγχις, superl. proxime, cum Gen.
& Dat.

Ἀγχισεύς, εὖς, ὁ. Cognatus propin-
quus. Ruth. 3, 12.

Ἀγχισεύω, fut. ἐυσω, perf. ἠγχίσειν-
κα. Genere propinquus sum. Ruth. 4, 4.

Ἀγχισευτής, ὅς, ὁ, propinquus. Incer-
tus Ruth 3, 9.

Ἀγχισεία, ας, ἡ. Propinquitas gene-
ris, cognatio. Neh. 13, 29.

ἈΓΧΩ (Heb. שָׁחַ suffocare erhen-
den) strangulo, suffoco, item coerceo.
F. ἄγξω P. ἤγχα. aor. 1. opt. aët. ἄγξαιμι,
αις, αι Ps. 31, 12.

Ἀγχόνη, ης, ἡ. suffocatio, strangula-
tio, res quæ aliquem angit & cruciat. Job.
7, 15. Ἀγχι.

Ἀπάγχο, suffoco, suspendo strangu-
lans. ἀπάγχομαι strangulari, & in med.
signif. mortem sibi laqueo consciscere.
a. 1. med. ἀπηγξάμην, ω, ατο, Matth.
27, 5. καὶ ἀπελθὼν ἀπήγξατο, & abiens
strangulabit se. Tob. 3, 14. ὥς ἀπάγξασ-
θαι (inf. a. 1. med.) utpote de suspendi co-

gitaret, vel ad suspendium usque; vel, ut
intercluso spiritu agre respiraret.

Λιμαγχονέω, ω, fame affligo, ex λι-
μός, fames, & ἀγχόνῃ. Deuter. 8, 3.

ἈΓΩ duco. Job. 19, 4. ἄγει ducit Rom.
2, 4. εἰς μετάνοιάν σε ἄγει, ad pœniten-
tiam te invitatur. Luc. 24, 21. τρίτην ταύ-
την ἡμέραν ἄγει, pro τρίτῃ αὕτῃ ἡμέρᾳ
ἄγεται, tertius dies agitur. 3. pl. ἄγασι ad-
ducunt. Job. 8, 3. præf. imper. ἄγε duc. 2.
Tim. 4, 11. Sæpe adverbiascit & idem va-
let, quod adverbium hortandi apud Lati-
nos, age, quod ipsum hinc ortum est. Jac.
4, 13. & 5, 1. ἄγε νῦν οἱ πλῆστοι, κλαύ-
σατε, Age nunc o divites flete, Age cum
singulari, ἄγετε agite cum plurali usitate
construi solet. Estque non tantum Adver-
bium hortandi, sed etiam corripiendi, ut
hoc in loco. Agite igitur o divites flete. οἱ
πλῆστοι. Atticè pro ὧ πλῆστοι. Græcum
ἄγε etiam (ut hic) numero multitudinis
jungitur (interdum ἄγω idem est quod βα-
δίζω, eo, ut in illo Terentii, Quò te a-
gis? h. e. Quò abis?) præf. subj. ἄγω, ης,
η, ἄγωμεν eamus, Marc. 1, 38. Job. 11,
7. & Job. 14, 31. ἄγωμεν ἐντεῦθεν, abea-
mus hinc præf. inf. ἄγειν ducere. Act. 23, 10.
part. præf. ἄγων, οντος. pl. ἄγοντες addu-
centes. Act. 21, 16. F. ἄξω ducam 1. Thess.
4, 14. ἄξει σὺν αὐτῷ adducet cum eo. præf.
perf. ἤγα. Atticè ἄγηχα, & per epen-
thesin litera ο ἀγέχοχα. Lev. 19, 19. a. 1. aët.
ἤξα legitur in composito. Luc. 13, 34. a. 2.
ἤγαγον, (Atticè pro ἤγον, forte ut discer-
nantur ab imperfecto in indicativo) es, ἤγα-
γε Luc. 4, 9. 2. pl. ἠγάγετε Act. 19, 37.
ἤγαγον adduxerunt. Matth. 21, 7. Act. 6, 12.
a. 2. imper. ἄγαγε, έτω, ἀγάγετε, adducite
Matth. 21, 2. Marc. 11, 2. a. 2. subj. ἀγά-
γω, ης, η, adduceret. Act. 9, 2. pers. 3. pl.
ἀγάγωσι duxerint. Marc. 13, 11. aor. 2.
inf. ἀγαγεῖν, adducere. Job. 10, 16. Act.
17, 5. part. a. 2. ἀγαγὼν, οντος, Acc. ἀγα-
γόντα Hebr. 2, 10. plur. ἀγαγόντες Act. 5,
27. præf. pass. ἄγομαι ducor, ager 2. pl.
ἄγεσθε agimini. Gal. 5, 18. ἄγονται Act.
19, 38. ἀγοραῖοι ἄγονται forum agitur, hoc
est, dantur judicia forensia. Fortè ἀγό-
ραι scilicet ἡμέραι ἄγονται, dies fasti a-
guntur, vide supra in ἀγοραῖοι. Rom. 8,
14. ὅσοι γὰρ πνεύματι θεῷ ἄγονται, εἰσὶν υἱοὶ θεοῦ, quotquot enim Spiritu Dei
aguntur.

aguntur, hi sunt filii Dei. præf. infin. ἀγέδω, duci Act. 21, 34. part. præf. ἀγόμενός ἐν ἐνόν, qui ducitur. plur. ἀγόμενοι, αι, α, qui vel quæ ducuntur, aguntur. 2. Tim. 3, 6. ἀγόμενα (pl. g. n.) ἐπιθυμίαις, abrepta libidinibus. Matth. 14, 6. γενεσίῳ δὲ ἀγομένων (gen. pl. g. n.) quum celebrarentur natalitia. 2. Mac. 4, 18. ἀγομένους (gen. sing. m. g.) δὲ πενταετηρίῳ ἀγῶνός, cum vero celebraretur quinquennale certamen. Sic Græcè ἀπραξίαν ἀγεῖν ferias celebrare. ἀγομένους (acc. pl. g. m.) qui rapiuntur, Luc. 21, 12. præf. imperf. ἡγόμεην, ducebar. 3. pers. ἡγετο, ducebatur. Luc. 4, 1. 2. pl. ἡγεδε, abripiebamini 1. Cor. 12, 2. 3. pl. ἡγοντο ducebantur Luc. 23, 32. ἡγοντο καὶ ἑτέροι δύο κακῆργοι, ducebantur etiam alii duo facinorosi. præf. pass. ἡγμαι, ἡξαι, ἡκται, unde est aor. 1. pass. ἡχθην, ης, η. Act. 8, 32. ὡς πρόσβατον ἐπὶ σφαγὴν ἡχθη, ut ovis ad lanienam ductus fuit. a. 1. pass. inf. ἀχθῆναι adduci. Luc. 18, 40. F. 1. pass. ἀχθήσεμαι, ης, εται, 2. pl. ἀχθήσεδε ducemini. Matth. 10, 18. aor. 2. med. ἡγαγόμεην. in inf. ἀγαγέδω. Sapient. 8, 9. præteritum med. ἡγαγον ὅτι Ἀττικὴ ἡγαγον, unde mutato α in ω est.

Ἀγωγὸς ὢ, ὁ dux vitæ. item Adjectivè vim habens alliciendi.

Ἀγωγή, ἡς, ἡ, vitæ ratio, educatio 2. Tim. 3, 10. institutio, institutum, 2. Macc. 11, 24. τὴν ἐαυτῶν ἀγωγὴν αἰρετίζοντας, suam ipsorum institutionem præferentes. Cap. 4, 16. ὧν ἐξήλθεν τὰς ἀγωγὰς, quorum instituta amulabantur.

Ἀνάγωγος, ὁ, ἡ, dissolutus, remissus, qui est sine disciplina. comp. ἀναγωγότερος, ἑρα, ον, 2. Macc. 12, 14. οἱ δὲ ἐνδον ἀναγωγότερον ἐχρῶντο, qui vero intus (erant) remissius agebant.

Ἀναγωγή, ας, ἡ, defectus disciplinæ, vita dissoluta.

Ἀνάγω subduco, eveho, subveho, Sap. 6, 20. ἐπιθυμία ἄρα σοφίας ἀνάγει ἐπὶ βασιλείαν, amor ergo sapientiæ evehit ad regnum. a. 2. ἀνήγαγον (Attice pro ἀνήγον) 3. pluralis legitur Luc. 22, 66. ἀνήγαγον adduxerunt. Act. 7, 41. obtulerunt ὅτι Act. 9, 39. adduxerunt. aor. 2. inf. ἀναγαγεῖν producere Act. 12, 4. reducere Rom. 10, 7. Arist. 3. Eth. c. 5. §. 2. εἰς ἄλλας ἀρχὰς ἀναγαγεῖν, ad alia principia revocare, re-

ducere part. aor. 2. ἀναγαγὼν Luc. 4, 5. quum subduxisset. Hebr. 13, 20. qui reduxit. Act. 16, 34. quum deduxisset. præf. pass. ἀνάγομαι subducor. part. præf. ἀναγόμενος Act. 28, 10. καὶ ἀναγομένοις ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν, ὅτι quum proveheremur, h. e. solveremus, imposuerunt, quæ nobis erant necessaria, scilicet ad victum. præf. inf. pass. ἀνάγεδω provehi Act. 20, 3. ὅτι 27, 21. a. 1. pass. ἀνήχθην, ης, η, Matt. 4, 1. subductus fuit. 1. pl. ἀνήχθημεν Act. 20, 13. provecti sumus. 3. pl. ἀνήχθησαν Luc. 7, 22. ὅτι provecti sunt, h. e. trajecerunt. aor. 1. inf. ἀναχθῆναι Act. 27, 12. solve abfahren. part. a. 1. pass. ἀναχθεῖς provectus. Act. 16, 11. ὅτι c. 27, 4. ἀναχθέντες ἔν, provecti igitur. [Hic quidem subintelligenda vox νῆυς. L. Bos p. 130.]

Ἐπανάγω redeo. Matth. 21, 18. ἐπανάγων (part. præf.) revertens. a. 2. ἐπανήγαγον. aor. 2. imper. ἐπανάγαγε Luc. 5, 4. provehito. a. 2. inf. ἐπαναγαγεῖν Luc. 5, 3. provehere. Præf. Pass. ἐπανάγομαι, provehor, subvehor, subducor, 2. Mac. 12, 4. ἐπαναχθέντας αὐτοὺς ἐβύθισαν, subductos eos (in altum) submerferunt.

Ἀπάγω, abduco, duco. part. præf. ἀπάγων, ετα, ον. Matth. 7, 13. aor. 2. ἀπήγαγον, ες, ε. Act. 14, 7. 3. pl. ἀπήγαγον, abduxerunt Marc. 15, 16. a. 2. imper. ἀπάγαγε, abducito. Act. 23, 17. 2. pl. ἀπαγάγετε, abducite. Marc. 14, 44. part. aor. 2. ἀπαγαγὼν, ἔσα, ὄν. Luc. 13, 15. ἀπαγομαι abducor, abripior. part. præf. ἀπαγόμενος, ης, ον. in plur. ἀπαγόμενοι 1. Cor. 12, 2. pro ἀπαγόμενα. Anomalia generis, quæ hic necessaria fuit discriminis causâ, ne quis putaret τὸ ἀπαγόμενα referri ad τὰ εἰδῶλα. præf. pass. ἀπήγμαι, part. ἀπήγμένος, ης, ον, Epist. Jeri 18. ὡς ἐπὶ θανάτῳ ἀπηγμένῳ, tanquam qui ad mortem deducendus (deductus) a. 1. pass. ἀπήχθην. a. 1. pass. inf. ἀπαχθῆναι abduci, ad supplicium rapi. Vide Th. Beza Act. 12, 19.

Ἀπαγωγή, ἡς, ἡ, abductio; peculiariter, abductio in carcerem. Sir. 38, 20.

Συναπάγω, unâ abduco. Rom. 12, 16. τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι (part. præf. pass.) ad humilia se dimittentes, qui facile patiuntur se abripi ad res humiles. Etenim nihil æquè scindit concordiam, atque ambitio, quum quis humilibus spretis suolima-

mente agitat. Tertull. Carthag. presbyt. lib. A 5. c. 14. adversus Marcionem verba hæc Pauli τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι vertit humilibus assentantes. Sed obstat particula ἀλλὰ sed. Melius vertit Stephanus, eandem cum humilibus viam insistentes. a. i. συναπήχθην, Gal. 2, 13. part. συναπαχθεῖς, 2. Pet. 3, 17. πλάνη συναπαχθέντες, errore una abducti.

Διάγω dego 1. Tim. 2, 2. βίον διάγωσι, vitam degant. Absolutè sine nomine ponitur in eadem significatione Sir. 38, 29. ὅστις νύκτωρ ὡς ἡμέρας διάγει, qui noctem, sicut interdiu degit. Tit. 3, 3. διάγοντες (part. pres. aet.) degentes. Perduco, traduco. Sap. 10, 18. διήγαγεν (3. sing. a. 2. ind. aet.) αὐτὰς δι' ὕδατος πολλῆς, perduxit eos per aquam multam.

Εἰσάγω introduco. a. 2. aet. εἰσήγαγον (Atticè pro εἰσηγον) introduxi. Job. 18, 16. εἰσήγαγε τὸν πέτρον, introduxit Petrum. εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερόν, introduxit in templum, Act. 21, 28. 3. pl. εἰσήγαγον introduxerunt Luc. 22, 54. a. 2. imper. εἰσάγαγε Luc. 14, 21. aor. 2. subj. εἰσαγάγω, ης, η. Hebr. 1, 6. induxit. aor. 2. inf. εἰσαγαγεῖν introferre. Luc. 2, 27. εἰσάγεσθαι (pres. C pass. inf.) introduci. Act. 21, 37.

Ἐπασάγω, superinduco.

Ἐπαταγωγή, ἡς, ἡ, superinductio. Heb. 7, 19.

Παρασάγω subintroduco. 2. Pet. 2, 1. παρασάξουσιν (3. pl. fut. 1. aet.) αἰρέσεις, subintroducent hæreses. a. 3. pers. pres. pass. παρείσηκται derivatur nomen adj.

Παρείσακτος, &, ὅ, ἡ irreptitius, a. Gal. 2, 4.

Ἐξάγω educo Job. 10, 3. καὶ ἐξάγει (3. pers.) αὐτὰ, & educit illas oves. 3. pl. ἐξάγουσιν, educunt. Marc. 15, 20. a. 2. ἐξήγαγον, es, e, eduxi Luc. 24, 50. a. 2. imper. ἐξάγαγε, ἔτω. ἐξαγάγετε, ἐξαγαγέτωσαν, educant. Act. 16, 37. a. 2. inf. ἐξαγαγεῖν Heb. 8, 9. part. a. 2. ἐξαγαγόντων, ὄντων. Act. 5, 19. & 21, 38. plur. ἐξαγαγόντες postquam eduxissent. Act. 16, 39. Pres. Pass. ἐξάγομαι, educor. Fut. 1. ἐξαχθήσομαι. Sir. 23, 24. αὐτὴ ἐν ἐκκλησίᾳ ἐξαχθήσεται, hæc in ecclesiam educetur.

Διεξάγω, traduco, transigo. Sir. 3, 17. ἐν πραιύτητι τὰ ἔργα σε διέξαγε, placide negotia tua transige.

Ἐπάγω accerso de rebus, μετακαλέω de Personis. 2. Pet. 3, 1. ἐπάγοντες ἐαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν, accersentes sibi celerem perniciem. F. ἐπόζω. a. 1. aet. ἐπήξα (differt ab ἐπηξα, quod est à πήγνυμι pango) 2. Pet. 2, 5. κατακλυσμὸν κόσμου ἐπάξας (part. a. 1. aet.) diluvio in mundum impiorum inducto. aor. 2. aet. ἐπήγον Ἔ Atticè ἐπήγαγον, es, e. Act. 5, 28. βάλεθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα, vultis adducere super nos sanguinem. Pres. pass. ἐπαγομαι, adducor. 2. Macc. 7, 38. τὴν ἐπὶ τὸ σύμπαν ἡμῶν γένος δικαίως ἐπηγμένην, quæ super universum nostrum genus juste adducta est. Sir. 2, 4. πᾶν ὃ ἐὰν ἐπαχθῇ (3. sing. a. 1. subj. pass.) σοι, δέξα, omne quod adducitur tibi, suscipe.

Ἐπαγωγή, ἡς, ἡ, Inductio; peculiari-ter, inductio poenarum. Sir. 2, 2. cap. 40, 9.

Κατάγω, deduco. aor. 2. κατήγαγον deduxi. 3. pl. Act. 9, 30. deduxerunt. a. 2. subj. καταγάγω, ης Act. 23, 20. καταγάγη Act. 23, 15. a. 2. inf. καταγαγεῖν deducere, quasi κάτω ἄγειν deorsum ducere, detrahare, deturbare. Rom. 10, 6. part. aor. 2. καταγαγὼν, postquam deduxit, Act. 22, 30. aor. 1. pass. κατήχθην, de-ctus sum. 1. pl. κατήχθημεν, delecti fuimus. Act. 21, 3. & 27, 3. καταχθέντες (nom. pl. m. g. part. a. 1. pass.) eis Συρακῆσας, delati in Syracusas. Act. 28, 12.

Μετάγω, circumago. Jac. 3, 3. 1. plur. μετάγομεν. Traduco. 2. Macc. 4, 10. ἐπὶ τὸν ἐλληνικὸν χαρακτῆρα τὰς ὁμοφύλας μετῆγε, (3. sing. aor. 2. ind. aet.) ad Graecanicum ritum tribules traduxit. μετάγομαι circumagor. Jac. 3, 4. τὰ πλοῖα μετάγεται, naves circumaguntur, gubernantur.

Παράγω, prætereo, prætergredior Matth. 9, 9. evado, elabor, evanesco. 1. Cor. 7, 31. παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τῷ κόσμῳ τὰτα, præterit enim h. e. evanescit figura mundi huius. παράγομαι idem 1. Joh. 2, 8. & 2, 17. a. 2. aet. παρήγον vel Atticè παρήγαγον Job. 8, 59. καὶ παρήγεν ἔτως, & ita præterit, ita è manibus hostium clapsus est. Active usurpatum significat traduco, transveho. 1. Esdr. 5, 55. εἰς τὸ παράγειν αὐτὰς ἐκ τῆς Λιβάνου ξύλα κέδρινα, ut transveherent illi ex Libano ligna cedrina.

Ἀντι-

² Ἀντιπαράγω, quasi prætereundo refi-
sto, hostium exercitum adequitando & cir-
cumeundo. 1. Macc. 13, 20.

Περιάγω, circumeo Act. 13, 11. περι-
άγων (part. præf.) circumiens. περιάγετε
(2. pl.) circumitis, cum Acc. Matth. 23, 15.
περιάγειν, circumducere 1. Cor. 9, 5. imperf.
αὐτὸν περιήγον, es, e, circumibam. Marc. 6, 6.
καὶ περιήγε τὰς κώμας κύκλῳ (scil. ἄσας)
διδάσκων, circumibat vicos circumjacentes,
docens. περιήγε propriè circumducebat, scil.
seipsum, prout Hermiani dicunt, ex Johe
herum. Circumduco. 2. Macc. 6, 10. δη-
μοσίᾳ περιάγοντες (nom. pl. m. g. part. a. 2. aet.) αὐτὰς τὴν πόλιν, publice cir-
cumducentes ipsas per urbem.

Προάγω produco, præcedo. Matth. 28,
7. περιάγει ὑμᾶς præit vobis pro προάξει,
enallage temporis, [deinde προάγει scil. ἑαυ-
τὸν, ut modo in περιάγω.] 3. pl. προάγουσι,
præcedunt. Matth. 21, 31. αἱ πόρνοι προά-
γουσιν ὑμᾶς, meretrices antecedunt vos.
Hic antecedere improprie dicuntur, quas
nemo sequatur. præf. inf. προάγειν Matth.
14, 22. part. præf. aet. προάγων, præce-
dens. Marc. 16, 32. οἱ προάγοντες, præeun-
tes. Matth. 21, 9. in fæmin. genere προάγου-
σα, ης, præcedens Heb. 7, 18. 1. Tim. 5, 24.
προάγουσαι εἰς κρίσιν præeuntia damnatio-
ni. 1. Tim. 1, 18. κατὰ τὰς προαγέτας προ-
φητείας, juxta prægressas prophetias. aor. 2.
aet. προήγαγον, es, e, produxi Act. 25, 26.
part. a. 2. προαγαγὼν, postquam produxit.
Act. 16, 30. imperf. προήγον, es, e, Matth.
2, 9. pro quo ἦν προάγων, erat præiens,
hoc est, præibat Marc. 10, 32. Fut. 1. προά-
ξω præibo Matth. 26, 32.

Προσάγω, propriè adduco. Sir. 14, 11.
προσφορὰς κυρίῳ ἀξίως πρόσαγε (2. sing.
præf. imperat. aet.) oblationes Domino
dignè adduc. item appropinquo. Act. 27, 27.
ὑπενόον οἱ ναῦται προσάγειν τινὰ αὐτοῖς
χώραν, suspicati sunt nautæ appropin-
quare sibi aliquam regionem: ubi προσά-
γειν ponitur pro προσάγεσθαι. confer περιέ-
χω, ἀνακατανίσσω. [vel est Hypallage sive in-
versa constructio, pro προσάγειν αὐτὰς τι-
νὴν χώραν.] Sir. 12, 13. καὶ πάντας τὰς
προσάγοντας (acc. pl. m. g. part. præf.) θη-
ρίους, & omnes, qui appropinquant be-
stiis. a. 1. προσήγαγον, adduxi. aor. 2.
imper. προσάγαγε, adducito. Luc. 9, 41.

A a. 1. subj. προσάγαγω, ης, η. 1. Pet. 3, 18.
ἵνα ἡμᾶς προσάγῃ τῷ θεῷ, ut nos ad-
duceret ad Deum. part. a. 2. προσαγαγὼν,
όντος, ὅς, qui pertraxit, pl. προσαγαγόν-
τες αὐτὰς τοῖς στρατηγοῖς, Act. 16, 20.
quum pertraxissent eos ad prætores. Futur.
προσάξω præf. perf. προσαγήσῃ obtuli,
Atticè pro προσήσῃ Lev. 10, 19. à præf. med.
προσήγαγα est nomen

Προσαγωγή, ἡς, ἡ, mutato præ more
α in ω, aditus, accessus. Rom. 5, 2. vide
ut suprâ ἀγωγή.

Συνάγω, congrego, colligo. Matth.
25, 26. συνάγει Joh. 4, 36. συνάγουσι colli-
gunt Matth. 6, 26. part. præf. συνάγων col-
ligens Luc. 11, 13. a. 2. συνήγαγον, congre-
gavi 1. pl. συνηγάγομεν Matth. 25, 38. 2. pl.
συνηγάγετε, hospitio me excepistis, Matth.
25, 35. 3. pl. συνήγαγον congregantur.
Matth. 22, 10. aor. 2. imperat. συνάγαγε,
collige. 2. plur. συναγάγετε τὰ κλάσματα,
colligite fragmenta Joh. 6, 12. aor. 2. subj.
συναγάγω, ης, η, Joh. 11, 52. part. a. 2.
Luc. 15, 13. συναγαγὼν ἅπαντα scilicet τὰ
ὑπάρχοντα, congestis omnibus facultati-
bus suis. plur. συναγαγόντας, postquam
congregassent. Act. 14, 27. συναγαγῶσα,
ἔσης, ἡ, quæ coegit Matth. 13, 47. Fut. 1.
συνάξω τὰς καρπὰς, cogam fructus. Luc.
12, 17. συνάξει Matth. 3, 12. præf. pass.
συνάγομαι 3. pl. συνάγονται congregantur
Marc. 6, 30. præf. imper. συνάγε, ἔδω 2. pl.
συνάγετε Apoc. 19, 17. congregamini. præf.
pass. συνηγμαι, ξαι, κται, unde est part.
præf. pass. συνηγμένος, η, ον. plur. συν-
ηγμένοι congregati. Joh. 20, 19. Act. 4, 31.
συνηγμένοι, συνηγμένα Apoc. 19, 19. Gen.
pl. συνηγμένων Matth. 27, 17. Act. 20, 7.
a. 1. pass. συνήχθην, ης, η, convēni.
D Marc. 4, 1. Luc. 22, 66. Joh. 18, 2. 3. pl.
συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, Matth. 13, 2. &
22, 34. convenerunt omnes. Significatio-
nem habet reciprocam. aor. 1. infin. συναχ-
θῆναι Act. 4, 5. part. a. 1. pass. συναχθεῖς,
έντος, ὅς, congregatus Matth. 28, 12. συν-
αχθέντες (nom. pl. m. g.) μετὰ τῶν πρεσ-
βυτέρων, congregati cum senioribus. Fut. 1.
pass. συναχθήσομαι, η, εται, congrega-
bor. Matth. 25, 32. 3. pl. συναχθήσονται,
ἄστοι, congregabuntur, seu congregabunt
se, seu convolabunt aquile. Matt. 24, 28. à 2.
perf. præf. pass. συνήξαι derivatur nomen

Σύναξις, εως, ἡ, conventus. Sic dicta fuit S. Cæna à Græcis patribus, idemque valet quod συνέλευσις, cujus conjugatum legitur 1. Cor. 11, 18. συνερχομένων ὑμῶν, hoc est, συνηγμένων vel συναχθέντων ὑμῶν congregatis vobis. vide 1. Cor. 5, 4. præter. med. συνηγαγα, unde est nomen

Συναγωγή, ἡς, ἡ, (vide supra ὁγωγή) conventus in genere, quivis hominum in foro & celebrioribus locis cœtus sive circulus. Matth. 6, 2. Synagoga seu Schola, item congregatio Ecclesiastica, hoc est, ubi die Sabbathi convenire ad audiendum Dei verbum. Nam in Vet. Test. erat tantummodo unicum templum, seu typus unius Messie, idque Hierosolymæ. In reliquis verò oppidis erant laxa domicilia, in quibus conveniebant ad audiendum Dei verbum & ad preces fundendas, qualia sunt fana, quibus nos hodie utimur. Matth. 13, 54. ἐδίδασκεν αὐτὰς ἐν τῇ συναγωγῇ docebat eos in Synagoga. plur. αἱ συναγωγαὶ Marc. 12, 39. Luc. 6, 6. Latini olim Græco nomine vocarunt προσευχὰς proseuchas, à fine. Juvenal. Ede ubi consistas, in qua te quaero proseucha? vide notas clariss. Casauboni in Nov. Test. συναγωγή ponitur etiam pro conventu civili Matth. 10, 17. Item pro quavis rerum collectione; aquarum, Gen. 1, 9. Sir. 43, 24. pecuniarum, Sir. 31, 4. ἐκοπίασε πλῆσι ἐν συναγωγῇ χρημάτων, laboravit dives in collectione pecuniarum.

Ἀποσυνάγωγος, οὗ, ἡ, motus seu exclusus synagogâ, Joh. 9, 22. ἀποσυναγωγὰς ποιήσασιν ἡμᾶς, absque synagoga, synagogâ exclusos facient vos. Sic Senatu moveri dicebatur, cui dignitas senatoria censoris autoritate abrogabatur, quem Græci ἀποδοκιμασμένον & ἀμνημόνευτον appellabant.

Ἀρχισυνάγωγος, οὗ, ὁ, Rector Synagogæ. Hebr. מְדִבֵּר שְׁנֵי ק. d. ἄρχων seu πρῶτανος τῆς συναγωγῆς, Princeps seu præfectus Synagogæ. Marc. 5, 36.

Ἀποσυνάγω, fut. ξω, disgrego, dispello; aufero, sejungo. 4. Reg. 5, 3. 6. 7.

Ἐπισυνάγω cogo, congrego. Matth. 23, 37. ὅν τράπον ἐπισυνάγει ὁρνις τὰ νοστία σου τῆς, quemadmodum gallina congregat pullos suos. Fut. 1. ἐπισυνάξω Matth.

24, 31. ἐπισυνάξωσι (3. pl. fut.) τὰς ἐκλεκτὰς, congregabunt electos. a. 1. ἐπισυνῆξα, coegi. Luc. 13, 34. ἐπισυνάξαι (aor. 1. inf.) a. 2. ἐπισυνήγαγον. Matth. 23, 37. ἐπισυναγαγεῖν (aor. 2. inf. act.) præter. pass. ἐπισυνήγμαι Marc. 1, 33. καὶ ἡ πόλις ὅλη ἐπισυνηγμένη (part. præf. pass.) ἦν, & tota civitas erat congregata. aor. 1. pass. ἐπισυνήχθη, unde est part. ἐπισυναχθεῖς, έντος, ἐπισυναχθεῖσα, εἰσης Luc. 12, 1. ἐπισυναχθεσῶν τῶν μυριάδων τῶν ἔχλων, quum congregata essent multa hominum millia. à præterit. med. est

Ἐπισυναγωγή, ἡς, ἡ, congregatio. 2. Mac. 2, 7. peculiariter congregatio Ecclesiastica. Hebr. 10, 25.

Ἵπεράγω, superinduco; excedo, excello, Sir. 33, 22. ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου γίνε ὑπεράγων, in omnibus operibus tuis esto excellens.

Ἵπεραγόντως, adv. valde, excellenter, 2. Macc. 10, 34.

Ἵπάγω, abeo, Joh. 21, 3. ὑπάγω ἀλιεῦεν, pro eis τὸ ἀλιεῦεν, abeo piscatum. Joh. 13, 33. ὑπάγεις, abis. Joh. 13, 36. ὑπάγει, vadit. Joh. 3, 8. defero, deficio Joh. 6, 67. μὴ καὶ ὑμεῖς θέλετε ὑπάγειν; num & vos vultis abire? hoc est, abire retrò, ἀπελθεῖν εἰς τὰ ὀπίσω, id est, num & vos me vultis deferere? imperf. ὑπῆγον (3. plur.) abibant. Joh. 12, 11. præf. imper. ὑπαγε, abi. In precedentibus tentationibus simpliciter Tentatori respondit: At quum impudentius eum sollicitaret, ut contra Deum prostratus ipsum adoraret, non sine indignatione Servator ad eum dixit, ὑπαγε proripe te hinc. Matth. 4, 10. 2. pl. ὑπάγετε, abite Jac. 2, 16. ὑπάγετε ἐν εἰρήνῃ, abite cum pace. præf. inf. ὑπάγειν Joh. 11, 44. ἄφετε ὑπάγειν, sinite abire, dimittite, missos facite.

Συνυπάγω abduco Gal. 2, 13. συνυπήχθη (3. sing. a. 1. pass. indic.) αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει, abreptus fuerit eorum simulatione. Alii legunt συναπήχθη, vide συναπάγω. Sequuntur nomina cum nomine

Ἀγωγὸς & ἄγος, οὗ, ὁ, ἡ dux composita. Ἰλιάδ. ε. 6. 217. Æneas dicitur Τρώων ἄγος, Trojanorum dux, ne quis putet voculam ἄγος non esse usitatam.

Ἀρχηγός, οὗ, ὁ, princeps, dux, autor, Act. 3, 15. compositum ex ἀρχός, οὗ, ὁ, princeps

ceps ὁ ἀγός, quod est ex ἄγω. 1. Macc. 10, 47. ἀρχηγός λόγων εἰρηνικῶν, princeps verborum pacificorum.

Δαλαγωγέω, ὦ, redigo in servitutem q. d. ceu servum duco, vel abduco, ut fiat servus. 1. Cor. 9, 27. F. ἦσω, P. δεδδαλωγήκα.

Νυμφαγωγός, ἄ, ὁ, paranymphus, Jud. 14, 20.

Ὁδηγός, ἄ, ὁ, ἡ, dux viæ, ex ὁδός, ἄ, ἡ, via, ὁ ἀγός dux α plerumque mutari solet in η. Matth. 15, 14.

Ὁδηγέω, ὦ, per viam duco, præeo. Luc. 6, 39. μήτι δύναται τυφλὸς τυφλὸν ὁδηγεῖν; num potest cæcus cæcum ducere? B præf. subj. ὁδηγέω, ὦ, ἐης, ἦς, ἐη, ἦ. Matth. 15, 14. Fut. ὁδηγήσω, εἰς, εἰ Job. 16, 13. τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας ὁδηγήσει ὑμᾶς aor. 1. ὠδήγησα Exod. 3, 17. α. 1. subj. ὁδηγήσω, ης, η, Aët. 8, 31. Præt. ὠδήγηκα.

Καθοδηγέω, ὦ, reduco. Jobi 12, 23.

Προοδηγός, ἄ, ὁ, dux viæ, q. d. via præductor; προοδηγός τᾶ πολέμου, dux belli, 2. Macc. 12, 36.

Ὁχλαγωγός, ἄ, ὁ, qui popularem turbam concitat. Hinc

Ὁχλαγωγέω, ὦ, plebem concito, populum sollicito, Amos 17, 16. f. ἦσω. Ex C ὁχλῶ ὁ ἀγώ.

Παιδαγωγός, ἄ, ὁ, ἡ, puerorum custos, informator (idem quod παιδευτής, ἄ, ὁ, Rom. 2, 20. κατηγητής, ἄ, ὁ, Matth. 23, 8.) Gal. 3, 24. componitur ex παις, δὲς, ὁ, ἡ, puer, puella, ὁ ἀγωγός, ἄ, ὁ, ἡ, dux.

Παιδαγωγεῖον, εἰς, τὸ paedagogium, ludus literarius, ubi instituuntur, qui adhuc subsunt ferula. Alij perperam scribunt paedagogium per α in penultima. Nam nomina locorum apud Græcos non desinunt in αῖον, sed in εῖον. Sic dicimus μασεῖον, α, τὸ, masæum. α Latine resolvitur in e vel i longū. D

Στρατηγός, ἄ, ὁ dux exercitus, præfectus militaris. ex στρατός, ἄ, ὁ exercitus ὁ ἀγός dux, quod est ex ἄγω duco. Aët. 4, 1. prætor Aët. 16, 22. 35. 36. 38.

Στρατηγία, ιας, ἡ, præfectura militum. 1. Reg. 2, 36.

Στρατηγέω, ὦ, exercitum duco, imperatoris munus obeo, dux sum. 2. Macc. 10, 32. στρατηγῶντῶ (gen. sing. m. g. part. præf.) ἐκεῖ χαίρει, duce existente Charea. fut. 1. ἦσω, perf. ἐστρατήγηκα, perf. pass. ἐστρατήγημαι. 2. Macc. 14, 31. γενναίως ὑπὲρ

Α τῷ ἀνδρὸς ἐστρατήγηται, genitose a viro bellatum est.

Στρατήγημα, ατῶ, τὸ, callidum facinus in bello; strategema. 2. Macc. 14, 29. εὐκαιρον ἐτήρῃ στρατηγήματι, commodum observabit strategemati (tempus.)

Ἀρχιστρατήγος, α, ὁ, imperator, summus dicitur Jos. 5, 14. Filius Dei.

Συλαγωγός, ἄ, ὁ, ἡ prædo. quod tamen nomen est inusitatum, unde est verbum

Συλαγωγέω, ὦ, prædam abigo, deprædor, spolio. F. ἦσω. P. σεσυλαγωγήκα Col. 2, 8. μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν, ne quis vos futurus sit spoliatus i. e. decipiat. Ex σύλη, spoliū ὁ ἀγώ.

Χαλιναγωγέω, φρένο moderor. Jac. 1, 26. μή χαλιναγωγῶν (part. præf. g. m.) τὴν γλῶσσαν αὐτῶ, non frenans linguam suam. F. ἦσω. α. 1. ἐχαλιναγωγήσα. Jac. 3, 2. δυνατὸς χαλιναγωγήσαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα, potens frenare etiam totum corpus.

Χαραγωγός, ἄ, ὁ, qui manu ducit. Aët. 13, 11.

Χαραγωγέω, ὦ, manu duco. Aët. 9, 8. χαραγωγῶντες (nom. pl. m. g. part. præf.) δὲ αὐτὸν εἰσήγαγον, manu ducentes autem illum introduxerunt.

Χορηγός, ἄ, ὁ, dux chori. Generaliter, Dux, 2. Macc. 1, 25. ὁ μόνῳ χορηγός, (DEUS, qui est) solus Dux.

Χορηγία, ας, ἡ, munus choragi, erogatio sumptuum in ludos chóricos; quævis erogatio. It. stipendium sacerdotum & Levitarum choro ministrantium. 1. Esd. 4, 54. ἔγραψε δὲ καὶ τὴν χορηγίαν (τοῖς ἱερεῦσι) scripsit verò etiam stipendium (sacerdotibus.) 6. 55. Λευίταις δῆναι τὴν χορηγίαν Levitis dare stipendium. It. Spectaculum vel ludus choricus, 2. Macc. 4, 14. μετέχων τῆς ἐν παλαίστρῃ παρανόμου χορηγίας, participem fieri iniqui in palestra spectaculi. Est verò χορός, ἄ, ὁ, propriè multitudo canentium ὁ saltantium, à verbo χαίρω gaudeo. Gestibus ὁ voce testantur de animi letitia.

Χορηγέω, ὦ, propriè sum dux chori. Item præbeo, supposito 1. Pet. 4, 11. ὡς ἐξ ἰαχῆ, ἡς χορηγεῖ ὁ Θεός, tanquam ex viribus, quas suppeditat Deus. Fut. ἦσω. Præt. κεχορήγηκα. α. 2. ἐχορήγησα 2. Cor. 9, 10. ἄρτον εἰς βρώσιν χορηγήσαι (3. sing. a. 1. aët. opt.) panem ad escam suppeditet. Præt. Pass. χορηγήτομαι, ἔμαι. Perf. κεχορήγημαι. Part.

κεχορηγημένον, η, ον. Sir. 44, 7. ἀνδρες κε-
χορηγημένοι ἰσχύι, viri instructi robore aor.
1. ἐχορηγήθην, ης, η. Fut. 1. χορηγήθῃσο-
μαι. Jud. 12, 2. ἐκ τῶν ἠκολοῦσθιπότων μοι
χορηγήθῃσεται, ex iis, quae me secuta sunt,
suppeditabitur.

Ἐπιχορηγέω, ὦ. suppedito. cum Acc.
Gal. 3, 5. F. ἤσω. a. 1. ἐπεχορήγησα. 2. Pet.
1, 5. ἐπιχορηγήσατε ἐν τῇ πίστει ὑμῶν τὴν
ἀρετὴν, adjicite fidei vestrae virtutem.

Ἐπιχορηγία, ας, ἡ, suppeditatio. Eph.
4, 16.

Ψυχαγωγός, ὁ, animarum deductor,
qui animas ex inferis educit & evocat; it. B
qui animos hominum flectit & ducit,
quod vult.

Ψυχαγωγία, -ας, ἡ, animarum edu-
ctio; It. animi allectatio, recreatio & ob-
lectatio, 2. Macc. 2, 26.

ἈΓΩ, item ἀγνύω, ἀγνυμι frango. Fut.
ἄξω, & Atticè ἐάξω. P. ἤχα, Atticè ἔαχα.
aor. 1. ἤξα & diarepsi Attica ἔαξα. aor. 2.
ἤγον & Atticè ἔαγον. praeterit. med. ἤγα &
Atticè ἔαγα.

Κατάγω, καταγνύω, κατάγνυμι, con-
fringo. F. κατέαξω Matth. 12, 20. κάλα-
μον συντετριμμένον & κατέαξει, arundinem
quassatam non confringet. Græci interpretes
Es. 42, 3. verterunt τὸν κάλαμον συντετ-
ρασμένον & συντρίψει. atque ita passim ver-
tunt ὧ frangere per verbum συντρίβω.
Vide infra. aor. 1. κατέαξα confregi Joh.
19, 32. πρῶτον κατέαξαν (3. pl. a. 1.) τὰ σκέ-
λη, primi crura confregerunt. κατάγνυμαι
confringor. a. 2. pass. κατέαγην (Atticè pro
κατήγην) Joh. 19, 31. ἵνα κατεαγῶσιν (a. 2.
subj. pass.) αὐτῶν τὰ σκέλη, ut confringe-
rentur eorum crura. à prat. medio ἔαγα de-
rivatur nomen.

Ἀγὴ, ἡς, ἡ, fractio.

Ναυαγίης, ἑος, ὁ, ἡ naufragus, a.

Ναυαγία, ας, ἡ, & ναυάγιον & τὸ, ἀναί-
ρεσις τῆς ναὸς naufragium.

Ναυαγέω, ὦ. q. τὴν ναῦν ἀγνυμι, navem
frango, naufragium facio, patior. & per
metaphoram jacturam facio, amitto. F. ἤσω.
P. νεναυάγηκα. a. 1. ἐναυάγησα 2. Cor. 11,
25. τρίς ἐναυάγησα, ter naufragium feci.
1. Tim. 1, 19. περὶ τὴν πίσιν ἐναυάγησαν
(3. pl.) naufragium fidei fecerunt. Construi-
tur etiam cum Accus. Gregor. ἐν ὀλίγῳ ναυ-
αγήσας τὴν σωτηρίαν, fere salutis suae fe-
cisset jacturam.

ἈΓΩΝ, ὦνος, ὁ, certamen. nomen ac-
cepit ab ἄγω frango, quod certamine vires
hostis frangantur.

Frangit & attollit vires in milite causa,

Quæ nisi justa subest, excutit arma pudor.

1. Thess. 2, 2. ἐν πολλῷ ἀγῶνι, cum multo
certamine. Stadium. Heb. 12, 1. τρέχωμεν
τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, propositum no-
bis stadium decurramus.

Ἀγωνία, ας, ἡ, angor, trepidatio, ani-
mi æstuatio. Luc. 22, 44. καὶ γενόμενος ἐν
ἀγωνίᾳ, & ipse constitutus in angore. Hinc
verbum

Ἀγωνιάω, ὦ. fut. ἄσω, perf. ἠγωνίακα,
angor animo, trepido.

Διαγωνιάω, ὦ, valde anxius sum,
2. Mac. 3, 21.

Ἀγωνίζομαι, certo, contendo. 1. Tim.
6, 12. ἀγωνίζεσθαι (2. sing. pres. imp.) τὸν κα-
λὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, decerta præclarum
illud certamen fidei. Luc. 13, 24. ἀγωνίζεσθε
(2. pl. pres. imp.) εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς
πύλης, contendite intrare per angustam por-
tam, q. d. non sine multis certaminibus hoc
consequemini, ut intretis. Vincendus est Sa-
tanæ, domanda caro, superandus mundus.
C & geht nicht ab ohne streit und streich.

Col. 4, 12. πάντοτε ἀγωνίζομεθα (part.
pres. med.) ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς,
semper certans pro vobis precando. imperf.
ἠγωνίζομεν, & ετο, Joh. 18, 36. οἱ ὑπηρέται
οἱ ἐμοὶ ἠγωνίζοντο (3. pl. imperf.) ministri
mei certarent. Fut. ἀγωνίσομαι, Atticè ἀγω-
νίσμαι, certabo. Prat. pass. sed tamen in a-
ctiva significatione ἠγωνίσμαι. 2. Tim. 4, 7.
τὸν καλὸν ἀγῶνα ἠγωνίσμαι, præclarum cer-
tamen certavi. a. 1. med. ἠγωνισάμην, & ατο,
certavi. 1. Macc. 7, 21. καὶ ἠγωνίσατο ἄλκι-
μος περὶ τῆς ἀρχιερωσύνης, & certavit Al-
cimus de summo sacerdotio. Sir. 4, 31. ἕως
τῆς θανάτου ἀγωνίσαι (aor. 1. imperat. mod.)
περὶ τῆς ἀληθείας, usque ad mortem cer-
ta pro veritate. 2. Macc. 8, 16. ἀγωνίσασθαι
(aor. 1. inf. med.) γενναίως certare strenue.

Ἀνταγωνίζομαι, in certamine me alicui
oppono, repugno, decerto, refragor. Heb.
12, 4. πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνίζόμενοι
adversus peccatum decertantes. F. ἀνταγω-
νίσομαι. P. ἀντηγώνισμαι.

Ἀνταγωνιστής, ὁ, ἀνταγωνιστής, adver-
sarius.

Πρωταγωνιστής, ὁ, qui primum in cer-
tamine

tamine atque adeo in quovis negotio locum tenet; princeps seu primus certator 1. Macc. 9, 11. 2. Macc. 15, 30. *Ἐκ πρώτου ἔσ' ἀγωνίζομαι.*

Ἐπαγωνίζομαι, insuper certo, certamen repeto, decerto, cum Dat. *Judae* 6. 3. *παράκαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι* (præs. infin. med.) τῇ πίσει, hortans, ut decertetis pro fide. F. *ἰσομαι*. P. *ἐπηγώνισμαι*.

Καταγωνίζομαι, debello, bello vinco cum Acc. *Hebr.* 11, 33. *κατηγωνίσαντο* (3. pl. a. 1. med. indic.) βασιλείας, debellarunt regna. F. *καταγωνίσομαι*, vel Atticè *καταγωνιῶμαι*. P. *κατηγώνισμαι*.

Συναγωνίζομαι unà certo, opem fero, auxilior. cum Dat. *vi* præpositionis. aor. 1. med. *συνηγωνισάμην*, ω, ατο, *Rom.* 15, 30. *συναγωνισαδάμ* (a. 1. med. inf.) μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἑμῶν πρὸς τὸν Θεόν, ut mihi opem feratis (mecum certetis) in vestris pro me apud Deum orationibus.

† *Α' Δ Α' Μ*. Nomen Hebraicum proprium primi nostri parentis. *Gen.* 2, 15. *Ἔ. c.* 4. 1. Est etiam appellativum, *ἔ* valet idem quod homo, tribuiturque non solum viro, sed etiam femine, *Gen.* 1, 26. 27. *Num.* 31, 35. Per metaph. *D. N. Jesus.* 1. *Cor.* 15, 45. vocatur ὁ ἔρχατο *Ἀδάμ*, item est nomen proprium urbis. *Jos.* 3, 16. *Hebr.*

אֲדָמָא à radice *אָדָם* rubuit, unde est, *אֲדָמָא* terra. Est verò nomen *Ἀδάμ* indeclinabile. 1. *Tim.* 2, 13. *Ἀδάμ* πρώτου ἐπλάσθη, Adam prior formatus est. *Genit.* τῷ Ἀδάμ *Ἔ. c.* *Luc.* 3, 38. *Ἔ. c.*

† *Α' Δ Δ Γ' ἱγυ* nomen proprium viri, *Luc.* 3, 28. videtur derivari à radice *הָיָה* vel *Syr.* *נָהַי*, quæ inter alia significat transire, unde *Syr.* *יָהַי* viator, qui transit. *Jer.* 9. *Ez.* 33. Sape Kamets resolvitur in patach sequente dagesch. Sic dicitur *יָהַי* pro *יָהַי*.

Α' Δ Ε Λ Φ Ο' Σ, ἄ δ ὁ frater (ex α quod est ex ἅμα ἔ' δελφὺς, υὸς, ἡ, uterus, vide suprὰ ἄλφα) *Matth.* 4, 18. εἶδε δύο ἀδελφούς, vidit duos fratres. cognatus seu consanguineus ex idiotismo Hebraico *Matth.* 12, 46. [adde *Genes.* 13, 8. 20, 12. 29, 10. 31. 23.] proximus *Matth.* 7, 3. 4. ἡ πῶς ἐρεῖς τῷ ἀδελφῷ σου; aut quomodo dices fratri, hoc est, proximo tuo? Christianus seu

quisvis homo: omnes enim jure natura fratres sumus, unius cognationis ἔ' originis *Matth.* 28, 18. ἀπαγγείλατε τοῖς ἀδελφοῖς μου, renuntiate fratribus, hoc est, discipulis meis, *Luc.* 17, 3. εἰάν τις ἀμάρτη εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου, si peccaverit in te frater tuus, hoc est, Christianus. *Act.* 11, 1. ἤκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοί, audierunt verò Apostoli ἔ' fratres, hoc est, reliqui Christiani. 1. *Cor.* 6, 5. ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν (pro τῶν ἀδελφῶν vel ἀνὰ μέσον τῶν ἀδελφῶν καὶ τῶν ἀδελφῶν) inter fratrem ἔ' fratrem. popularis seu ejusdem populi membrum. Cui opponitur alienigena *Deut.* 23, 20. item qui est ejusdem sectæ, *Act.* 22, 5. παρ' ὧν καὶ ἐπιστολαὶ δεξάμενος πρὸς τοὺς ἀδελφούς, à quibus acceptis literis ad fratres, hoc est, ad rabbinos seu doctores Judeorum.

Ἀδελφιδόος, ὅς, contr. ἄς, ἄ, ὁ. nepos ex fratre vel sorore.

Ἀδελφιδός, ἄ, ὁ, idem. *Cant.* 5, 5. 6, 9.

Ἀδελφή, ἡς, ἡ soror, *Matth.* 19, 29. *Act.* 23, 16. cognata Christiana *Rom.* 16, 1. 1. *Cor.* 7, 15. 1. *Tim.* 5, 2. uxor 1. *Cor.* 9, 5. ἡ ἃν ἔχομεν ἐξ ἑστίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν; annon licet nobis sororem uxorem circumducere? *Cant.* 5, 1.

Ἀδελφότης, ἡτος, ἡ, fraternitas, fratrum cœtus & conjunctio. 1. *Pet.* 2, 17. τὴν ἀδελφότητα ἀγαπᾶτε, fraternitatem diligite. 1. *Pet.* 5, 9. τῇ ἀδελφότητι ἐπιτελεῖσθαι impleri à fraternitate, hoc est, à fratribus ceteris; ponitur hic abstractum pro concreto. concordia & amor inter populos, 1. *Macc.* 12, 10. τὴν πρὸς ὑμῶν ἀδελφότητα, καὶ φιλίαν ἀνανεώσαδαι, fraternitatem (fraternæ parem concordiam) ad vos ἔ' amicitiam renovare. 6. 17.

Πατράδελφος, ὅς, ὁ, avunculus, patris frater. *Judic.* 10, 1.

Φιλᾶδελφος, ὅς, ὁ, ἡ, compos. ex φίλος, ὅς, ὁ, amicus. Fratrum amans. 2. *Macc.* 15, 14. fraternâ charitate præditus. 1. *Pet.* 3, 8. συμπαθεῖς, Φιλᾶδελφοί, mutuo molestiarum sensu affecti, fraternâ charitate præditi.

Φιλαδελφία, ας, ἡ, fraternus amor *Rom.* 12, 10. τῇ Φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους Φιλόστοργοι, fraternâ charitate alii ad alios amandos propensi.

Ψευδάδελφος, ὅς, ὁ, falsus frater, qui fraternitatem christianam mentitur. 2. *Cor.* 11, 26. compositum ex ψῦδος, mendacium

Ἔ ἀδελφός. Eodem modo componuntur
ψευδομάρτυρ, falsus testis, ψευδοπροφή-
της Ἔ.

Α' Δ Ε Ω placeo. (ab ἀδής, Dorice, pro
ἡδύς) Fut. ἀδήσω. P. ἡδήκα. Hinc est adj.

Αὐθάδης, eos, ὅ, ἡ, arrogans, superbus,
compositum ex αὐτός Ἔ ἀδέω. αὐτός in
compositione fit reciprocum q. d. αὐτῷ ἀδῶν,
pertinaciter sibi placens. Tit. 1, 7. μὴ αὐ-
θάδῃ, μὴ ὀργίλῳ, non sibi pertinaciter pla-
centem, non iracundum. Αὐθάδῃ est ac-
cus. contractus pro αὐθάδεα. 1. Pet. 2, 10.
αὐθάδεις nominat. pl. contractus g. m. pro
αὐθάδεις, sibi placentes, seipsos admi-
rantes.

Αὐθάδεια, as, ἡ fastus, arrogantia, qua
alios despiciamus, iisque nos anteponimus.
Symmachus Eccles. 9, 3. Cor hominum re-
plet malitia Ἔ αὐθάδεια, procacitas.

Α' Δ Η Μ Ο Ν Ε Ω, ὦ (ex α Ἔ δῆμος po-
pulus, q. d. extra populi consortium dego.
Μᾶστι enim solitudinem querunt) ἀγωνιῶ
ut Hesychius explicat. gravissimè angor, ex-
pavescō horribiliter, ἐκθαμβῶμαι Marc.
14, 33. penè exanimor. F. ἦσω. P. ἡδημό-
νηκα Matth. 26, 37. ἡρξάτο λυπεῖσθαι καὶ
ἀδημονεῖν (pres. inf. act.) cepit contristari
Ἔ gravissimè angī. Phil. 2, 26. καὶ ἦν ἀδημο-
νῶν (part. pres. act.) Ἔ expavescēbat. [Ad
emphasis huius vocis eo melius cognoscendam
adnotamus sequentes locos. Notat ad de-
sperationem redigi. Aquila Jobi 18, 20.
ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτῶν ἀδημονήσουσιν ὕστερον,
in die ipsorum ad desperationem adigentur
postea. Symmachus Eccles. 7, 17. ἵνα μὴ
ἀδημονῆς περισσῶς, ne nimium ad despera-
tionem adigaris. Idem Psalm. 61, 3. ἐν τῷ
ἀδημονεῖν τὴν καρδίαν μου, cum desperaret
cor meum: Ἔ Psalm. 116, 11. εἶπον ἀδημο-
νῶν, dixi in summo terrore Ἔ desperatione
constitutus. Sed, ut verum fatear, omnia
ista, ut Ἔ profanorum auctorum loca, ubi
τὸ ἀδημονεῖν observavi, parum faciunt ad
dolores Servatoris nostri satis exprimendos.
Ergo emphasis huius verbi hoc quidem loco e-
re ipsa potius, quam simplici vocabuli notio-
ne petenda erit.]

Α' Δ Η Σ, s, ὁ infernus, tartarus, per sy-
neresin pro ἀιδής, s, ὁ, qua voce poetæ utun-
tur. Derivatur ab adj. αιδής, eos, ὁ, ἡ ob-
scurus, ex α privativo Ἔ verbo ἰδεῖν videre,
sic dictus, quod locus ille damnatorum sit ob-

A scurissimus, Ἰοφερός καὶ ἀνήλιος, h. e. tene-
bricosus, quem Sol luce sua nunquam collu-
stret. Luc. 8, 31. ἄβυσσος abyssus Ἔ Luc.
16, 28. τόπος βασάνος locus tormenti seu
cruciatus vocatur: [Vox ἀδής per omnia
respondet hebræo חֵינֶשֶׁת, Ἔ notat in ge-
nere statum hominum post mortem. Genes.
37, 35. ubi sic loquitur Jacobus patriarcha:
ὅτι καταβήσομαι πρὸς τὸν υἱόν μου πενθῶν
eis ἄδης (sc. οἶκον) Descendam ad filium me-
um lugens in mortem. Jesa. 38, 10. ubi
Hiskias: πορεύσομαι ἐν πύλαις ἄδης (pro
eis πύλαις) Ibo ad portas mortis. Certe de
his Duumviris nemo sanus dixerit, eos ti-
muisse, ne in infernum descenderent, de
quorum pietate ipse Spiritus S. luculentis
verbis testatur. Ergo τὸ חֵינֶשֶׁת, Ἔ gra-
cum ἀδής primario infernum non deno-
tant, Ἔ forte derivationes, quas adduxit
Auctor noster, potius pro allusionibus sunt
habenda. Videatur VVindet de vita fun-
ctorum statu sect. 2. Ex generali vero hac
notione iudicandum de reliquis locis a Pas-
ore prolatis.] Matth. 11, 23. eis ἄδης κατα-
βιβασθήσῃ, ad orci locum, hoc est, ad infe-
ros usque deprimeris. eis ἄδης scil. οἶκον seu
δῶμον sicut quandoque sine ellipsi additur
Ἰλιαδ. η. 131. θυμὸν ἀπὸ μελέων δέναι δό-
μον αἰδῶ anima è membris ut descen-
dat in domum Plutonis intro. sepulcrum.
Act. 2, 27. eis ἄδης pro ἐν ἄδης scil. τόπῳ. LXX.
Psal. 16, 10. verterunt חֵינֶשֶׁת lischeol
eis ἄδην pro ἐν ἄδην, in inferno, hoc est,
in sepulcro. Gen. 42, 38. κατὰξέτε μου
τὸ γῆρας μετὰ λύπης eis ἄδης, deducetis
senectutem meam (Heb. canitiem meam)
cum mærore in sepulcrum. Ecclesiastæ
2, 10. perspicuè ἀδής ponitur pro se-
pulcro. 1. Cor. 15, 55. πᾶς σὺς ἄδην (vocativè
casus) τὸ νικᾷ; ubi tua ὁ sepulcrum victo-
ria? antanaclassis. Nam versu preceden-
te eis νίκος idem est quod Heb. נִצְחָה in
perpetuum, prout manifestè ostendit locus
V. T. ibidem allegatus. cruciatus summus,
pavores & terrores conscientiae. 1. Sam.
2, 6. Κύριος θανάτου καὶ ζωογονεῖ, κατὰ-
γει eis ἄδης καὶ ἀνάγει, Dominus occidit Ἔ
vitæ restituit, deducit in infernum Ἔ redu-
cit. Sir. 16, 13. κατὰγει eis πύλαις ἄδης,
deducis ad portas inferni. diabolus Matth.
16, 18.

16, 18. πύλαι ἄδς & κατιχύσσειν αὐτῆς, *portae, hoc est, potestas diaboli non praevaleret Ecclesiae. Exercet verò serpens ille antiquus potestatem suam per semen suum, scilicet per malos angelos & homines impios, per hereticos & tyrannos. [Portae τῶ ἄδης a sacris & profanis auctoribus adtribuuntur, ut ostendit VVindet l. c. Sect. 4. tum ea de causa, quod ἄδης domo assimiletur, quae portas habet firmiter oclusas, cujus tamen claves Christus possidet. Apoc. 1. 18. tum, quod portisedium & urbium maxima firmitas adest, quippe quae suo modo quam maxime sunt munita.]*

† ΑΔΡΑΜΥΤΤΗΝΟΣ, ἡ, ὄν, *Adramyttenus, a, um, Aët. 27, 2. nomen adject. à substantivo Adramyttum, quod est nomen urbis. Plinius lib. 5. c. 4. vocat Adrumetum. Ἀδρύμης, ητΘ, ἡ Stephano civitas est Aphrica, non procul à Carthagine. Vide Calepin. Videtur sic dicta quasi ἄδρυμΘ ex α & δρυμὸς, ἄ, ὅ, sylva quercina, glandifera, quercetum, quod condita sit in loco plano, amœno, & minimè sylvestri. Vide Tb. Bezan in Aët. 27, 2.*

† ΑΔΡΙΑΣ, ἄ, ὅ, *Adria Aët. 27, 27. ἐν τῷ ἄδρίᾳ scilicet πελάγῃ vel κόλπῳ. Latini Adriaticum vel Adrianum mare vocant; Geographi nostri Sinum Venetum. Adria, α, civitas fuit in maris Adriatici sinu sita, unde ille sinus ita dictus fuisse putatur. Origo vocis non liquet. Fortè ab ἄδρὸς, copiosus, multus, adultus. 2. Reg. 10, 1. οἱ ἄδρῳι τῆς πόλεως dicuntur optimates civitatis. Sic Latine Senatus à senibus, & Græcè γερουσία, ας, ἡ. Vel uti Calepinus per τ scribit Atria à Latino atrio, vel ex α & τρέω, formido, q. d. intrepida, formidine vacua. Adria mare est g. m. Adria urbs est g. f.*

ΑΔΡΟΨ, ὁ, ὄν, *abundans, multus, robustus, Es. 34, 7. magnus, crassus (ἰσχνός) item lautus: (Etymol. ab ἦδω τὸ ἐνφρυαίνω Doricè ἄδω) 2. Reg. 10, 6. οἱ ἄδρῳι τῆς πόλεως מַגְנִיּוֹת מַגְנִיּוֹת, h. e. οἱ μεγιστῆνες, magnates. in comparativo ἄδρότερος, habitior Galen. ἄδρότερον διατρέφει liberalius cibare. (λεπτότερον.)*

Ἀδρότης, ητος, ἡ, *abundantia, 2. Cor. 8, 20.*

Ἀδρόνω, fut. ὠνῶ crassum reddo. *Pass. ἄδρόνομαι, crassus fio; metaphor. superbio, fastu turgeo. aor. 1. pass. ἠδρόνθην, 1. Macc. 8, 14. ὥς τε ἠδρόνθηναι (inf. a. 1. pass.) ἐν αὐτῇ, ad superbiendum in illa.*

ΑΕΙΔΩΩ cano, carmine celebros. quo verbo poëta utuntur & videtur compositum ex α ἐπιτατικῷ, de quo vide supra p. 1. & verbo εἶδω video, intelligo, quod multarum rerum notitia poëtis tribueretur. confer Aët. 17, 28. Tit. 1, 12. F. αἰείσω. P. ἡεκα. a. 2. ἠιδόν. præd. med. ἠοιδῶ, sicut à λείπω ἔλειπον λέλοιπα, à πείθω ἐπίθον πέποιθα, ab εἶδω est aor. 2. ἴδον, & præd. med. οἶδα. In prosa verò pro αἰείδω usitatum est ἄδω contractè, cano, canto. Apoc. 5, 9. καὶ ἄδουσιν (3. plur. præf. aët.) ᾠδὴν καινὴν & canunt canticum novum. part. præf. ἄδων ἄδουσα, ἄδον. Col. 3, 16. ἄδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν Κυρίῳ, canentes in corde vestro DOMINO. Scilicet Deus in N. T. imprimis à nobis requirit rationalem cultum, Rom. 12, 1. Cantus sine cordis devotione est inanis & vanus strepitus, indignus creaturâ intelligente, maxime verò homine Christiano. 1. Chron. 6, 31. οἱ ἄδοντες cantores F. 1. ἄσω Psal. 12, 6. item. Fut. 1. med. ἄσομαι Psal. 59, 18. aor. 1. αἶ. ἦσα cecini Exod. 15, 1. τότε ἦσε Μωϋσῆς, tunc cecinit Moses. ibidem: ἄσωμεν (1. pl. a. 1. αἶ.) subj. τῷ Κυρίῳ, canteamus DOMINO. præd. αἶ. ἦκα præd. pass. ἦσμαι, σαι, ται, unde est

Ἄισμα, τος, τὸ, cantus. Sir. 39, 18. αἰνεσατε ἄσμα (ἐν ἄσματι) laudate cantico. A præd. med. ἠοιδῶ est.

Ἀοιδὸς, ἄ, ὅ, & contractè ᾠδὸς, ἄ, ὅ, cantor, poëta.

Ἐπαοιδὸς, ἄ, ὅ, & contractè

Ἐπωδὸς, incantator. Sirac. 12, 13.

Δ Ἀοιδῆ, ἦς, ἡ, & contractè ᾠδῆ, ἦς, ἡ, (scil. mutato α & ο in ω, & jota subscripto.) oda, cantus, cantio. Col. 3, 16. ᾠδαῖς πνευματικαῖς, cantionibus spiritualibus.

Ἐπαοιδῆ, ἦς, ἡ, incantatio. Deut. 18, 11. ἐπαδων ἐπαοιδῆν, incantans incantationem.

Ἐπαοιδία, ας, ἡ, idem. Exod. 8, 7.

Ἐπόδω, incanto. Psalm. 57, 5. ἥτις ἐκ εἰσακήσεται φωνῆς ἐπαδόντων, quæ non exaudiet vocem incantantium.

Παλινωδία, ας, ἡ, recantatio, ex πάλιν & ᾠδῆ.

Παλινωδεῖν, recantare.

Ἔ ἀδελφός. Eodem modo componuntur ψευδομάρτυρ, falsus testis, ψευδοπροφήτης ἔ. c.

Α' Δ Ε Ω placeo. (ab ἀδής, Dorice, pro ἡδύς) Fut. ἀδήσω. P. ἡδύκα. Hinc est adj.

Αὐθάδης, eos, ὅ, ἡ, arrogans, superbus, compositum ex αὐτός ἔ ἀδέω. αὐτός in compositione sit reciprocum q. d. αὐτῷ ἀδών, pertinaciter sibi placens. Tit. 1, 7. μὴ αὐθάδῃ, μὴ ὀργίλῳ, non sibi pertinaciter placentem, non iracundum. Αὐθάδῃ est accus. contractus pro αὐθάδεα. 1. Pet. 2, 10. αὐθάδεις nominat. pl. contractus g. m. pro αὐθάδεις, sibi placentes, seipsos admirantes.

Αὐθάδεια, ας, ἡ fastus, arrogantia, qua alios despiciunt, iisque nos anteponimus. Symmachus Eccles. 9, 3. Cor hominum replet malitia ἔ αὐθάδεια, procacitas.

Α' Δ Η Μ Ο Ν Ε Ω, ὦ (ex α ἔ δῆμος populus, q. d. extra populi consortium dego. Mæsti enim solitudinem querunt) ἀγωνιῶ ut Hesychius explicat. gravissimè angor, expavescō horribiliter, ἐκθαμβέμαι Marc. 14, 33. penè exanimor. F. ἦσω. P. ἡδημόνηκα Matth. 26, 37. ἡγήσατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδημονεῖν (pres. inf. act.) cepit contristari ἔ gravissimè angere. Phil. 2, 26. καὶ ἦν ἀδημονῶν (part. pres. act.) ἔ expavescebat. [Ad emphasis huius vocis eo melius cognoscendam adnotamus sequentes locos. Notat ad desperationem redigi. Aquila Jobi 18, 20. ἐν τῇ ἡμέρᾳ αὐτῶν ἀδημονήσουσιν ὕστερον, in die ipsorum ad desperationem adiguntur postea. Symmachus Eccles. 7, 17. ἵνα μὴ ἀδημονῆς περισσῶς, ne nimium ad desperationem adigaris. Idem Psalm. 61, 3. ἐν τῷ ἀδημονεῖν τὴν καρδίαν μου, cum desperaret cor meum: ἔ Psalm. 116, 11. εἶπον ἀδημονῶν, dixi in summo terrore ἔ desperatione constitutus. Sed, ut verum fatear, omnia ista, ut ἔ profanorum auctorum loca, ubi τὸ ἀδημονεῖν observavi, parum faciunt ad dolores Servatoris nostri satis exprimendos. Ergo emphasis huius verbi hoc quidem loco e re ipsa potius, quam simplici vocabuli notatione petenda erit.]

Α' Δ Η Σ, α, ὁ infernus, tartarus, per syneresin pro αἰδής, α, ὁ, qua voce poeta utuntur. Derivatur ab adj. αἰδής, εὐος, ὁ, ἡ obscurus, ex α privativo ἔ verbo ἰδεῖν videre, sic dictus, quod locus ille damnatorum sit ob-

A scurissimus, ζοφερός καὶ ἀνήλιος, h. e. tenebricosus, quem Sol luce sua nunquam collustraret. Luc. 8, 31. ὁ βυσσός abyssus ἔ Luc. 16, 28. τόπος βασάνος locus tormenti seu cruciatus vocatur: [Vox ἀδής per omnia respondet hebraeo חֵינֶפֶס, ἔ notat in genere statum hominum post mortem. Genes. 37, 35. ubi sic loquitur Jacobus patriarcha: ὅτι καταβήσομαι πρὸς τὸν υἱόν μου πένθων εἰς ἔδρα (sc. οἶκον) Descendam ad filium meum lugens in mortem. Jesa. 38, 10. ubi Hiskias: πορεύσομαι ἐν πύλαις ἔδρα (pro εἰς πύλας) Ibo ad portas mortis. Certe de his Duumviris nemo sanus dixerit, eos timuisse, ne in infernum descenderent, de quorum pietate ipse Spiritus S. luculentis verbis testatur. Ergo τὸ חֵינֶפֶס, ἔ graecum ἀδής primario infernum non denotant, ἔ forte derivationes, quas adduxit Auctor noster, potius pro allusionibus sunt habenda. Videatur VVindet de vita functorum statu sect. 2. Ex generali vero hac notione judicandum de reliquis locis a Pasore prolatis.] Matth. 11, 23. εἰς ἔδρα καταβιβασθήσῃ, ad orci locum, hoc est, ad inferos usque deprimeris. εἰς ἔδρα scil. οἶκον seu δόμον sicut quandoque sine ellipsi additur Ἰλιαδ η. 131. θυμὸν ἀπὸ μελέων θέναι δόμον αἰδῶ εἶσω anima è membris ut descendat in domum Plutonis intro. sepulcrum. Act. 2, 27. εἰς ἔδρα pro ἐν ἔδρα scil. τόπῳ. LXX. Psalm. 16, 10. Verterunt חֵינֶפֶס lischeol εἰς ἔδραν pro ἐν ἔδρα, in inferno, hoc est, in sepulcro. Gen. 42, 38. κατὰζετε με τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ἔδρα, deducetis senectutem meam (Heb. canitiem meam) cum mærore in sepulcrum. Ecclesiastæ 2, 10. perspicuè ἀδής ponitur pro sepulcro. 1. Cor. 15, 55. πᾶς αὖς ἔδρα (vocativè casus) τὸ νῖκος; ubi tua ὁ sepulcrum victoria? antanaclassis. Nam versu præcedente εἰς νῖκος idem est quod Heb. נִצָּח in perpetuum, prout manifestè ostendit locus V. T. ibidem allegatus. cruciatus summus, pavores & terrores conscientiae. 1. Sam. 2, 6. Κύριος θανάτου καὶ ζωογονεῖ, κατὰγει εἰς ἔδρα καὶ ἀνάγει, Dominus occidit ἔ vitæ restituit, deducit in infernum ἔ reducit. Sir. 16, 13. κατὰγεις εἰς πύλας ἔδρα, deducis ad portas inferni. diabolus Matth. 16, 18.

16, 18. πύλαι ᾗδ' & κατιχύσασιν αὐτῆς, A
 portæ, hoc est, potestas diaboli non prævale-
 bit Ecclesia. Exercet verò serpens ille anti-
 quus potestatem suam per semen suum, sci-
 licet per malos angelos & homines impios,
 per hæreticos & tyrannos. [Portæ τῷ ᾗδ' ἢ
 a sacris & profanis auctoribus adtribuun-
 tur, ut ostendit VVindet l. c. Sect. 4. tum ea
 de causa, quod ᾗδ'ns domo assimiletur, quæ
 portas habet firmiter oclusas, cuius tamen
 claves Christus possidet. Apoc. 1. 18. tum,
 quod portis ædium & urbium maxima fir-
 mitas adest, quippe quæ suo modo quam
 maxime sunt munitæ.]

† ΑΔΡΑΜΥΤΤΗΝΟΣ, ἡ, ὄν
 Adramyttænus, a, um, Act. 27, 2. nomen
 adject. à substantivo Adramyttum, quod
 est nomen urbis. Plinius lib. 5. c. 4. vocat
 Adrumetum. Ἀδρύμης, ητ@, ἡ Stephano
 civitas est Aphrica, non procul à Carthagi-
 ne. Vide Calepin. Videtur sic dicta quasi
 ἄδρυμα ex α & δρυμὸς, ᾧ, ὅ, sylva quer-
 na, glandifera, quercetum, quod condita sit
 in loco plano, amœno, & minime sylvestri.
 vide Tb. Bezan in Act. 27, 2.

† ΑΔΡΙΑΣ, ᾧ, ὅ, Adria Act. 27, 27.
 ἐν τῷ ᾗδ' scilicet πελάγῃ vel κόλπῳ. La-
 tini Adriaticum vel Adrianum mare vo-
 cant: Geographi nostri Sinum Venetum.
 Adria, α, civitas fuit in maris Adriatici
 sinu sita, unde ille sinus ita dictus fuisse pu-
 tatur. Origo vocis non liquet. Fortè ab
 ᾗδρὸς, copiosus, multus, adultus. 2. Reg.
 10, 1. οἱ ᾗδρὸι τῆς πόλεως dicuntur optima-
 tes civitatis. Sic Latine Senatus à senibus,
 & Græcè γερασία, ας, ἡ. Vel uti Calepinus
 per τ scribit Atria à Latino atrio, vel ex α
 & τρέω, formido, q. d. intrepida, formidi-
 ne vacua. Adria mare est g. m. Adria urbs
 est g. f.

ΑΔΡΟΣ, ᾧ, ὄν, abundans, multus,
 robustus, Es. 34, 7. magnus, crassus
 (ἰσχνός) item lautus: (Etymol. ab ἡδω τὸ
 ἐνφραίνω Doricè ᾗδω) 2. Reg. 10, 6. οἱ ᾗδρὸι
 τῆς πόλεως רַבִּי הָיָה, h. e. οἱ με-
 γιστῶνες, magnates. in comparativo ᾗδρό-
 τερος, habitior Galen. ᾗδρότερον διατρεῖν
 liberalius cibare. (λεπτότερον.)

Ἀδρότης, ητος, ἡ, abundantia. 2. Cor.
 8, 20.

Ἀδρόνω, fut. unū crassum reddo. Pass.
 ᾗδρόνομαι, crassus fio; metaphor. super-
 bio, fastu turgeo. aor. 1. pass. ἡδρόνθην,
 1. Macc. 8, 14. ὥς ᾗδρόνθηναι (inf. a. 1.
 pass.) ἐν αὐτῇ, ad superbiendum in illa.

ΑΕΙΔΩ cano, carmine celebros. quo
 verbo poëta utuntur & videtur compositum
 ex α ἐπιτατικῷ, de quo vide supra p. 1. &
 verbo εἶδω video, intelligo, quod multarum
 rerum notitia poëtis tribueretur. confer Act.
 17, 28. Tit. 1, 12. F. αἰσω. P. ἡκα. a. 2.
 ἡιδον. præd. med. ἡοῖδα, sicut à λείπω ἔλι-
 πον λέλοιπα, à πέθω ἐπίθον πέποιθα, ab

B εἶδω est aor. 2. ἴδον, & præd. med. οἶδα. In
 prosa verò pro αἰσῶ usitatum est ᾗδω con-
 tractè, cano, canto. Apoc. 5, 9. καὶ ᾗδασιν
 (3. plur. præf. act.) ᾗδὴν καινὴν & canunt
 canticum novum. pass. præf. ᾗδων ᾗδασα,
 ᾗδον. Col. 3, 16. ᾗδοντες ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν
 Κυρίῳ, canentes in corde vestro DOMINO.
 Scilicet Deus in N. T. imprimis à nobis re-
 quirat rationalem cultum, Rom. 12, 1. Can-
 tus sine cordis devotione est inanis & vanus
 strepitus, indignus creaturâ intelligente,
 maxime verò homine Christiano. 1. Chron.
 6, 31. οἱ ᾗδοντες cantores F. 1. ᾗσω Psal. 12,
 6. item. Fut. 1. med. ᾗσομαι Psal. 59, 18.
 aor. 1. act. ἤσα cecini Exod. 15, 1. τότε ἤσε
 Μωϋσῆς, tunc cecinit Moses. ibidem: ᾗσω-
 μεν (1. pl. a. 1. act.) subj. τῷ Κυρίῳ, cante-
 mus DOMINO. præd. act. ἤκα præd. pass.
 ἤσμαι, σαι, ται, unde est

Ἀισμα, τος, τὸ, cantus. Sir. 39, 18. αἰνέ-
 σατε ᾗσμα (ἐν ᾗσματι) laudate cantico.
 A præd. med. ἡοῖδα est.

Ἀοιδὸς, ᾧ, ὅ, & contractè ᾠδὸς, ᾧ, ὅ, can-
 tor, poëta.

Ἐπαοιδὸς, ᾧ, ὅ, & contractè

Ἐπᾠδὸς, incantator. Sirac. 12, 13.

D Ἀοιδῆ, ἡς, ἡ, & contractè ᾠδῆ, ἡς, ἡ,
 (scil. mutato α & ο in ω, & jota subscripto.)
 oda, cantus, cantio. Col. 3, 16. ᾠδαῖς πνευ-
 ματικαῖς, cantionibus spiritualibus.

Ἐπαοιδῆ, ἡς, ἡ, incantatio. Deut. 18, 11.
 ἐπᾠδων ἐπαιοιδῆν, incantans incantationem.

Ἐπαοιδία ας, ἡ, idem. Exod. 8, 7.

Ἐπᾠδω, incanto. Psalm. 57, 5. ἥτις
 ἐκ εἰσακχέσεται φωνῆς ἐπᾠδόντων, quæ non
 exaudiet vocem incantantium.

Παλινωδία, ας, ἡ, recantatio, ex πάλιν
 & ᾠδῆ.

Παλινωδεῖν, recantare.

Συναῖδω, concino. *Hosea* 7. 2.

Κιθαρῳδός, ὅ, citharædus, qui cithara canit. *Apoc.* 14, 2. vox composita ex κιθάρα, ας, ἡ cithara, quod est instrumentum musicum ex genere τῶν ἐντατῶν, hoc est eorum, quæ nervis intenduntur, ἔς pulsantur.

Ψαλμῳδός, ὅ, qui psalmos canit, aut qui psallens simul canit, *Sir.* 50, 23.

Ψαλτωδός, ὅ, cantor. *1. Chron.* 15, 16.

Ψαλτωδέω, ὦ, fut. ἦσω. cano simul & psallo. *2. Paral.* 5, 12.

A'E I' semper Adverb. temporis. (ab α intensivo ἔς ἕω sum) *Hebr.* 3, 10. αἰεὶ πλανῶνται, semper errant.

Ἄϊδιος, ὅ, ἡ, æternus. Sicut à Latina voce semper derivatur sempiternus, a, um, ita ab αἰεὶ αἰδῖος. *Rom.* 1, 20. ἡ τε αἰδῖος αὐτῆς δύναμις καὶ θειότης, æterna ejus tum potentia, tum divinitas. *Jud.* 6. 6. δεσμοὶ αἰδῖοι, vincula æterna.

Αἰδιότης, ἡτος, ἡ, æternitas. *Sap.* 2, 23. εἰκόνα τῆς ἰδίας αἰδιότητος ἐποίησεν αὐτὸν, imaginem suæ æternitatis fecit illum; alii, ἰδιότητος, proprietatis.

A'E T O' Σ, ὅ, aquila. ex α intensivo ἔς ἔτος, eos, τὸ annus, unde est adagium, αἰετῆ γέρας aquilæ senectæ, *Terentius* in *Heautontimorumenos*, item vivacior aquilâ. Græcè ergo sic dicitur, quod diu vivat. Latine verò ab αἰωλο, hoc est, nigro colore. *Luc.* 17, 37. ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ αἰετοί, ubi est cadaver, ibi se congregabunt aquilæ. *Apoc.* 12, 14. δύο πτέρυγες τῆς αἰετοῦ, duæ alæ aquilæ. *Deut.* 28, 49. ὥσει ὄρμημα αἰετῆς, ceu impetum aquilæ, ubi Romani intelliguntur, qui tandem politiæ Judaicæ sedem funditus deleverunt. *Jer.* 4, 13. καφότεροι αἰετῶν οἱ ἵπποι αὐτῆς, leviores sunt aquilis equi ejus.

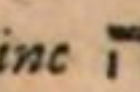
† A' Z Ω' P, ὅ nomen viri Azor. *Matth.* 1, 14. ἐστὶν Ἰσραὴλ θησαυρίζων à R. Ἰσραὴλ vel à Rad. Ἰσραὴλ accingere, q. d. accinctus.

† A' Z Ω' T O' Σ, ὅ, ἡ, Nomen urbis Palestine, *Jos.* 11, 22. *Hebr.* Ἰσθδוד Aschdod. nomen accepit à nocendo seu vastando. Ἰσθδוד nocuit, schaden, est radix. N in principio est Heemanticum. *Act.* 8, 40. εἰς ἄζωτον pro ἐν ἄζωτῳ. Enallage præpositionis.

A' H P, αἶρος, ὅ, ἔς Æolicè ἡ, aër, cælum infimum. Videtur derivari ab αἶς vel ἀήμι

A spiro, flo. *Apoc.* 9, 2. ἐσκοτίσθη ὁ ἥλιος καὶ ὁ αἶρ, obscuratus est sol ἔς aër. *Eph.* 2, 2. κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τῆς αἰρῆς, secundum principem, cui potestas est aëris *1. Cor.* 14, 9. εἰς αἶρα λαλῶντες, in aërem loquentes, h. e. temerè ἔς frustra verba fundentes. *1. Cor.* 9, 26. ὥς ἐκ αἰρῶν δέρων, tanquam non feriens aërem. Finis athletæ est ferire antagonistam, non aërem. *Conf. Eras.* ad *Prov.* austrum perculi. *1. Thess.* 4, 17. εἰς ἀπάντησιν τῆς Κυρίας εἰς αἶρα, in occursum Domini in aërem.

† A' Θ H' N A I, ὦν, αἵ. Nomen urbis pl. num. tantum, civitas Græciæ nobilissima, sita in Achaiâ, quæ ob multa littora olim dicta fuit ἀκτὴ, ἡς, ἡ, littus, παρὰ τὸ ἀγεῖν à frangendo, quod ibi fluctus marini frangerentur. Hinc Atticus dicitur pro Aëticus, εὐφωνίας ἕνεκα. Dictæ autem sunt Athenæ ἀπὸ τῆς ἀθήνης, hoc est, à Minervâ. unde autem ridiculis illis ἔς fabulosis diis deabusque Ethnicis nomina sint imposita, parum moror. *Act.* 17, 15. ἡγαγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν, duxerunt eum Athenas usque. Hinc est adject.

Ἀθηναῖος, Athenienlis, Atticus, *Act.* 17, 21. Alii ἀθήνη quasi ἀθήλη. θήλη, ἡς, ἡ apex uberum, papilla, q. d. non alita more aliorum hominum, quippe quæ ex cerebro Jobis fingeretur prognata. *Eustath.* in ὀδύς. θ. ad v. 125. Ἰ ponitur pro v, quæ sunt literæ Linguae, ἔς proinde inter se εὐμετάβολοι, facillè mutabiles. At *Dan.* *Heinsius* in *Aristarcho* à Chaldaico discere, studere. Hinc cum articulo αἱ θηνάα, αἱ, Doricè pro ἡ, ἔς mutato spiritu ἀθηνάα contractè ἀθηνᾶ.

A' Θ Λ O' Σ, ὅ, contractum ex ἀεθλῶ, ὅ, ὅ, certamen. q. d. αἰε (pro αἰε) τλάς (part. a. 2. act.) ab ἐτλην quod est à τλήμι, semper perferens, tolerans. It. labor, miseria; unde

Ἀθλίος, ὅ, miser.

Τρισάθλιος, ter miser, miserrimus, infelicissimus. *3. Macc.* 4.

Ἀθλέω, ὦ, certo. F. ἀθλήσω. P. ἡθλήκα. aor. 1. ἡθλήκα. 2. *Tim.* 2, 5. ἐάν δὲ ἀθλήῃ (3. sing. pres. act. subj.) τις, ὃ σεφανῆται, ἐάν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. (3. sing. aor. 1. act. subj.) quod si certet etiam aliquis, non coronatur, nisi legitime certaverit.

verit. præt. pass. ἡθληται, σαι, ται. Ab A
ἡθλησαι est

Ἀθλησις, εως, ἡ, pugna, certamen. Heb.
10, 32. πολλὰ ἢν ἀθλησιν ὑπερμείνατε παθη-
μάτων, ingens certamen afflictionum susti-
nuistis. à 3. pers. præt. pass. ἡθληται de-
rivatur.

Ἀθλητής, ὅ, athléta, pugil.

Ἀθλον contractè ἀθλον, ὁ, τὸ præmi-
um certaminis. Sap. 4, 2. τῶν ἀμεινάντων
ἐθλων ἀγῶνα, immaculatum præmiorum
certamen.

Συναθλίω, unà certo. Phil. 1, 27. συ-
ναθλῶντες (nom. pl. m. g. part. præs.) τῇ
πίσει, unà certantes fide. cap. 4, 3. συνήθ-
λησάν (3. pl. a. i. act. indic.) μοι, unà me-
cum certarunt, scil. precibus. Vox hæc
affinis est Germanico vocabulo adel, edel.
Magnanimis enim bellatoribus, quos Home-
rus θυμολέοντας, hoc est, leonino animo
præditos, vocat, olim hunc honorem fuisse
habitum, veri est simile. Nec atrium ple-
num fumosis imaginibus nobilem facit, sed
virtutes, certamina ἔς res pro patria præ-
clare gesta.

ΑΘΡΟΪΣ, ὁ, confertus, coacer-
vatus, congestus.

Ἀθροίζω ἢ ἀθροίσω, sine dièresi, con-
gero. Fut. ἀθροίσω ἢ ἀθροίσω. P. ἡθρο-
ίκα ἢ ἡθροίκα. aor. 1. ἡθροισα. 1. Macc. 3,
13. ὅτι ἡθροισεν Ἰέδας ἀθροισμα, quod
congregasset Judas congregationem. præt.
pass. ἡθροίσμαι ἢ ἡθροισμαι, à quo

Ἀθροισμα, ατος, τὸ. congregatio. aor.
1. ἡθροίδην. 1. Macc. 9, 28. ἡθροίδησαν
πάντες οἱ φίλοι, congregati sunt omnes
amici.

Ἐπαθροίζω, aggrego. F. ίσω. P. ἐπηθρο-
ίκα præs. pass. ἐπαθροίζομαι, aggregor.
Luc. 11, 29. τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροισμένων,
quum verò turba aggregaretur, hoc est, con-
currentibus verò multis.

Συναθροίζω, congrego, colligo. Fut.
συναθροίσω. a. 1. συνήθροισα, Act. 19, 24.
ἔς συναθροίσας (part. aor. 1. act.) quos
quum congregasset. Præt. act. συνηθροίκα.
Præt. pass. συνήθροισμαι. Act. 12, 12. ἔ-
ῃσαν συνηθροισμένοι. (part. præt. pass. pl.
num.) ubi erant congregati. aor. 1. συνηθροί-
δην, 1. Macc. 1, 52.

ΑΙΑΖΩ, lugeo, lamentor, f. ζω, vel
σω. ab αἶ, adverb. heu!

Ἀιακτός, ὁ, deflendus.

Δυσάιακτος, ὁ, ἡ, graviter defletus,
qui vix satis defleri potest, 3. Mac. 6.

ΑΙΓΙΑΛΟΣ, ὁ, littus, ora maris.
Videtur sic dici παρὰ τὸ ἄγων τὴν εἰλα, à
frangendo mari, h. e. marinis fluctibus,
prout ἔ συνώνυμον ejus ἀκτὴ ἡς, ἡ, litus
ab eodem verbo ἄγω vel ἄγνυμι deducitur.
Litus Latine proprie de mari, ὄχθη, ἡς, ἡ,
ripa verò de amne seu fluvio. Matth. 13, 2.
ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν, juxta litus seu in litore.
Sir. 24, 14. ὡς φοῖνιξ ἀνυψώθη ἐν αἰγι-
αλοῖς, sicut palma exaltata sum in lito-
ribus.

† ΑΙΓΥΠΤΟΣ, ὁ, ἡ, Egyptus,
nomen regionis. Matth. 2, 15. ἐξ Ἀιγύπτου
ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου, ex Egypto vocavi fi-
lium meum. Hebraice dicitur מִצְרַיִם à
quodam Chami posterorum, qui ita nomi-
natus fuit. Gen. 10, 6. ab angustis. Radix
enim מ צ ר significat obsidere, coarctare, in
angustias redigere. Isidorus lib. 9. Egi-
ptii h. e. affligentes, eò quod afflixerint po-
pulum Dei. Scil. quasi מ צ ר מ צ ר א ר ר
afflixit. Sed nomen hoc τῷ מִצְרַיִם
filio Chami fuit impositum ante afflictio-
nem. Rabbi David derivat à מ צ ר mat-
zor, munitio, propugnaculum, quod
ipsum est à מ צ ר. Notatio verò vocis Græcæ
haud perinde liquet. Jul. Scal. in Fest. Αἴ-
γυπτος idem est quod niger, μέλας. Eubi.
υἱὸς Βήλης Αἴγυπτον ὠνόμασε, filius Beli
Egyptum nominabit, seu ei hoc nomen im-
posuit. Gloss. Αἴγυπτον interpretatur Φαῖν,
hoc est, fuscum, subnigrum. ubi secuti sunt
Græcos, qui Αἴγυπτιον vocabant μέλανα.
Sic Plautus colorem fuscum dixit vulturi-
num, αἰγυπτίος, οὔ, ὁ, vultur, idem quod αἰ-
γυψ, γυπὸς, ὁ, Ergò Egyptus sic dicta fuit
ab Egypto Beli filio, ille verò à vulture, ab
abe rapaci. Vide alia in Mythol. Natalis
Comitis. pag. 151. ἔ 174.

Αἰγύπιος, ὁ, Egyptius. Act. 7, 24.
Hebr. 11, 29.

ΑΙΔΩΣ, ὁ, οὔς, ἡ, pudor (ex α ne-
gativo ἔ εἶδω video, ubi oculos dejicimus ἔ
præ pudore non intuentur) 1. Tim. 2, 9. με-
τὰ αἰδοῦς cum verecundia. Hebr. 12, 28.
μετὰ αἰδοῦς καὶ εὐλαβείας, cum verecundia
ἔ reverentia, h. e. ut nos pudeat peccare co-
tam

ram facie DEI, coram quâ semper sumus. A Arist. aliter interpretatur in Eth. τὴν αἰδῶ, quod sit φόβος τῆς ἀδοξίας, metus alicujus infamiae, confer infra αἰσχύνῃ.

Ἀιδόσιος, α, ον, venerandus, pudendus.

Ἀιδόιον, α, τὸ, ingven. pl. αἰδοῖα, τὰ, pudenda. Ezech. 23, 20. [ita quidem ut subaudiatur μέλος, membrum, quod ostendit Lamb. Bos p. 107. 108.]

Ἀιδέομαι, verecundor, revereor. Fut. ἔσομαι vel ἡσομαι, Ἰλιαδ. α. αἰδεῖσθαι ἱερεῖα h. e. ἐντρέπεσθαι, revereri sacerdotem. a. 1. pass. ἡδέσθην. 2. Macc. 4, 34. οὐκ αἰδεσθεὶς τὸ δίκαιον (part. a. 1. pass.) non veritus justitiam.

Ἀιδέσιμος, α, ὁ, ἡ, reverendus, a. Symmachus Jesa. 9, 15.

Ἀιδήμων, ονος, ὁ, ἡ, venerabilis. 2. Macc. 15, 12. αἰδήμονα (acc. sing. m. g.) μὲν τὴν ἀπάντησιν, venerabilem quidem aspectu.

Ἀναίδης, ἔος, ὁ, ἡ, impudens, inverecundus, importunus. Neutrum, ἀναίδες, τὸ, Baruch 4, 15. ἔθνη ἀναίδες καὶ ἀδολγωσσαν gens impudens & alius linguae.

Ἀναΐδεια, ας, ἡ importunitas. Luc. 11, 8. διὰ γε τὴν ἀναΐδειαν αὐτοῦ, at certe propter importunitatem ejus, ad verb. propter impudentiam ejus, h. e. impudentem ejus postulationem. Sed impudentia, de qua hic sermo est, in vitio non ponitur, & proinde rectius vertitur importunitas. Syrus vertit, propter instantiam ejus. Homera quoque ἀναίδης est importunus, ruens cum impetu, Ἰλιαδ. α. β. 593. tribuitur etiam rebus sensu carentibus, Ἰλιαδ. δ. β. 521. λῶας ἀναίδης, lapis asper, durus, non tractabilis.

Ἀναΐδευομαι, impudenter me gero. Theodotion Proverb. 7, 13. ἠναΐδεύσατο (aor. 1. med.) ἐν προσώπῳ αὐτῆς, impudenter se gessit vultu suo.

Ἀναίδως, adverb. impudenter. Profr. 21, 29.

Ἀναΐδην, adv. impudenter. Symmachus Jobi 15, 4.

ΑἰΘΑΛΗ, ης, ἡ, fuligo, favilla Exod. 9, 8. quasi ab αἰθῶ, uro.

ΑἰΘΗΡ, ἔρος, ὁ, æther, dium, ær.

Αἰθρος, α, ὁ, pruina, frigus matutinum.

Αἰθριος, α, ὁ, ἡ, frigidus; subdialis, qui est sub dio. 1. Esd. 9, 11. ἐκ ἰσχύομεν εἶναι αἰθριοι, non possumus sub dio stare.

ὑπαίθριος, α, ὁ, subdialis, 2. Macc. 15, 19. ἐν ὑπαίθρῳ, scil. τόπῳ, sub dio.

ΑἷΜΑ, τος, τὸ, sanguis. Luc. 13, 1. ἃν τὸ αἷμα πιλάτος ἔμιξε μετὰ τῶν θυσιῶν, quorum sanguinem Pilatus miscuerat cum sacrificiis. Job. 19, 34. καὶ εὐθὺς ἐξῆλθεν αἷμα καὶ ὕδωρ, & statim effluxit sanguis & aqua. Cædes, Matth. 27, 24. αἰθώς εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματος τοῦ δικαίου, innoxius sum à sanguine hujus justii. Susa. 45. κατὰρὸς ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος ταύτης, mundus ego à sanguine hujus. Heb. 12, 4. ἔγω μέχρι αἵματος ἀντικατέστητε, neque usque ad sanguinem restitistis. poena seu potius reatus cædis Matth. 27, 25. τὸ αἷμα αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς, sanguis ejus super nos. homo innocens, Matth. 27, 4. παραδὸς αἷμα αἰθῶν, prodens sanguinem innocentem, h. e. hominem innocentem. semen humanum, Act. 17, 26. ἐποίησέ τε ἐξ ἐνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων, fecitque ex uno sanguine totam gentem hominum. generatio carnalis. Job. 1, 13. ἐκ ἐξ αἱμάτων pro ἐκ ἐξ αἵματος non ex sanguine. ratio hominis qualis est à lapsu Matth. 16, 17. σὰρξ καὶ αἷμα ἐκ ἀπενάλυψς, caro & sanguis non relexit. homo non renatus. 1. Cor. 15, 50. σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ κληρονομήσαι ἔδυνανται, caro & sanguis hereditatem regni Dei consequi non possunt. homo quicumque. Gal. 1, 16. & προσανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, non contuli cum carne & sanguine, hoc est, cum quam mortalium. [Omnes istae significationes sequiores sunt ex hebraeo אֶרֶץ דָּם, caro & sanguis, quo notatur, quicquid est humanum, & omnes humani generis imperfectiones.] succus rubicundus uvæ. Sir. 39, 33. αἷμα σαφυλῆς, sanguis uvæ; vinum rubeum.

Αἱμάσσω, Att. αἱμάττω. fut. ξω. aor. 1. ἤμαξα. cruento. Sir. 42, 7. οἰκέτη πονηρῶ πλευρὰν αἱμάξαι (aor. 1. inf.) serbo malo latus cruentare.

Ἐξαιμος, α, ὁ, sanguine destitutus, exsanguis. 2. Macc. 14, 46.

† ΑἰΝΕΑΣ, α, ὁ, Aeneas. Nomen proprium viri. Poëta metri causâ produciunt penultimam. Αἰνέας Aeneas, uti Ἀνδρέας pro Ἀνδρέας. Dicitur verè Αἰνέας ἀπὸ

ἀπὸ τῆ αἰνῆς à laude, q. d. laudabilis. Gen. A
Aίνεα. Dat. Aίνεα. Acc. Aίνεαν, Act. 9, 33.
Voc. Aίνεα Act. 9, 34.

A I N O Σ, ὁ, laus. Luc. 18, 43. ἔδω-
κεν αἶνον τῷ Θεῷ tribuit laudem Deo. idem
quod ἔδωκε δόξαν τῷ Θεῷ tribuit gloriam
Deo, quæ phrasis legitur Luc. 17, 18. Job.
9, 24.

Ἐπαινος, ὁ, idem Phil. 1, 11. εἰς δό-
ξαν καὶ ἑπαινον Θεῷ, ad gloriam & laudem
Dei. 1. Cor. 4, 5. τότε ὁ ἑπαινος γενήσεται
ἐκάστῳ ὑπὸ τῆ Θεῷ. tunc laus erit cuique
à Deo.

Aίνεω, ὦ, laudo. Rom. 15, 11. αἰνεῖτε B
(2. pl. pres. act. imper.) τὸν Κύριον, laudate
Dominum. Luc. 19, 37. αἰνεῖν (pres. inf.
act.) τὸν Θεὸν Φωνῇ μεγάλῃ περὶ πασῶν
δυνάμεων, laudare Deum voce magnâ de
omnibus virtutibus, hoc est, propter omnia
miracula, virtute seu potentia Dei edita.
Act. 3, 8. αἰνῶν (part. pres. act.) τὸν Θεόν,
laudans Deum. αἰνῶν contractè pro αἰνέων,
in genit. αἰνέοντος, ἔντος. Act. 3, 9. αἰνέοντα
τὸν Θεόν, laudantem Deum. nom. pl. αἰνε-
οντες, ἄντες Act. 2, 47. gen. pl. αἰνεόντων,
όντων, Luc. 2, 13. Futur. αἰνέσω. Sir. 11, 2.
μὴ αἰνέσεις ἄνδρα ἐν κἀλλει αὐτοῦ, non lau- C
dabis virum in pulchritudine ejus. Præf.
ἦνεκα. aor. 1. ἦνεκα. Susān. 63. ἦνεσαν (3.
pl.) περὶ τῆς θυγατρὸς αὐτῶν, laudarunt
(Deum) de filia sua. aor. 1. imperat. αἰνε-
σον, ἄτω, ατε, ἄτωσαν. 1. Macc. 4, 33. aor.
1. subj. αἰνέσω, ης, η, Sir. 44, 1. αἰνέσωμεν
δὴ ἄνδρας ἐνδόξους, laudemus nunc viros glo-
riosos. præf. pass. ἦεμαι, σαι, ται, unde est
Aίνεσις, εως, ἡ, laus, Heb. 13, 15.

Ἀινετός, ὁ, ὃν laudabilis. Cant. 3. pue-
tor. ὁ. 2.

Ἵπεραινετός, ὁ, nimis quam lauda-
bilis, valde laudabilis. Ibid. ὁ. 29.

Ἐπαινέω, laudo. augetur in medio.
1. Cor. 11, 2. ἐπαινῶ ὑμᾶς, laudo vos. F.
ἐπαινέσω 1. Cor. 11, 22. P. ἐπήνεκα. a. 1.
ἐπήνεκα Luc. 16, 8 καὶ ἐπήνεσεν (3. sing. a.
1. indic.) ὁ Κύριος, & laudavit Dominus.
Rom. 15, 11. ἐπαινέσατε (2. pl. aor. 1. im-
per.) αὐτὸν πάντες λαοί, laudate eum
omnes populi. Præf. Pass. ἐπαινέομαι, ἔμαι,
laudor. aor. 1. ἐπηνέσθην, ης, η. Fut. 1. ἐπα-
νεθήσομαι. Sir. 9, 22.

Ἐπαινετός, ὁ, ὃν, laudabilis. Ezech.
26, 17.

Παραινέω, ὦ, hortor. F. ἔσω. P. παρή-
νεκα. Act. 27, 22. καὶ τῶν παραινῶ ὑμᾶς
εὐθυμῶν, & nunc hortor vos ut bono animo
sitis. Act. 27, 9. παρήνει (3. sing. imperf.
act.) hortabatur.

Παραίνεσις, εως, ἡ, adhortatio, admo-
nitio; consolatio, quæ fit à monente. Sir.
8, 10. παραίνεσις φροντίδων καὶ λύπης,
consolatio curarum & maioris.

Ἀινοποιέω, ἡσώ, laudo, laudes cano.
Utitur hoc verbo Aquila Psalm. 31, 14.

Αἰνίσσομαι vel Atticè αἰνίττομαι obscu-
rè significo. Fut. αἰνίξομαι. P. ἡνιγμαι,

B unde est nomen

Ἀνιγμᾶ, τος, τὸ, ænigma. 1. Cor. 13, 12.
Sap. 8, 9. ἐπίσταται σοφὸς λόγων καὶ λύ-
σεις αἰνιγμαῶν, intelligit captiones verbo-
rum & solutiones ænigmatum.

Ἀνιγματιστής, ὁ, qui per ænigma
loquitur. Numer. 21, 27. διὰ τῆτο ἐρῶσιν
οἱ ἀνιγματισταί, propterea dicunt, qui æni-
gmaticè loqui amant.

† A I N Ω N, nomen oppidi juxta Sa-
lim non longè à Jordane, ubi baptizabat
Johannes. Hebraicè scriberetur יַנְיֹן fon-
ticulus, à radice יָנַי fons. Non declina-
tur. Johan. 3, 23.

A I T E, αἰγὺς, ὁ, ἡ, caper, capra. ab
Hebr. יָעִז, αἰζ ἄγριος, caper sylvestris.
Gen. 30, 32. ἐν ταῖς αἰγῖν, Heb. inter ca-
pras. Gen. 31, 38. αἱ αἰγὺς οὐκ ἠτεκνώθη-
σαν, capræ tuæ non abortiverunt. ἔριφος
αἰγῶν, hircus caprarum, hoc est, hircus la-
etens Gen. 37, 30. Num. 15, 27. προσάξει
αἰγὰ μίαν ἐνιαυσίαν, adducet (Hebr. offeret)
capram unam anniculam 1. Sam. 25, 2.
αἰγες χίλιας mille capræ. Cant. 4, 1. ὡς
ἀγέλαι αἰγῶν, sicut greges caprarum.

D Aἰγῆος, ὁ, ἡ, caprinus, hircinus, a.
Heb. 11, 37. ἐν αἰγείοις (dat. pl. g. n.) δέξ-
μασιν, cum caprinis pellibus.

Aἰγῆος, ἐν, εον, idem. unde

Αἰγῆν, ης, ἡ, & per crasin αἰγῆ, ης, ἡ,
subaudito nomine δοῦν, caprina pellis. ad
formam κυνῆ pro κυνῆν pellis canina. λεον-
τῆ pro λεοντέν leonina pellis.

Αἰγίδιον, ὁ, τὸ. hædus, capella. nim. ab
αἰζ. 1. Reg. 10, 3.

A I P E Ω, ὦ, capio, prehendo, invado.
(affine τῷ αἶρω tollo) Fut. αἰδέσω. P. ἡρῆ-
κα. a. 2. εἶλω. Fut. 2. εἰλῶ. αἰδέομαι, ἔμαι,
eligo.

eligo. verb. med. volo. 2. Macc. 11, 25. αἰ-
ρέμανοι (nom. pl. m. g. part. præs.) καὶ τῷ-
το τὸ ἐπὶ ἐκτὸς ταραχῆς εἶναι, volentes
etiam hanc gentem extra turbationem esse.
Fut. 1. med. αἰρήσομαι Phil. 1, 22. καὶ τί
αἰρήσομαι ἃ γινώσκω, ἔ quid eligam igno-
ro. præt. pass. ἤρημαι, σαι, ται. a. 1. pass.
ἤρέθην, ης, η, ubi in penult. ε scribitur pro
η. a. 2. med. ἐλόμην, ης, ετο, elegi. 2. Thess.
2, 13. ὅτι ἐλετο (3. sing. aor. 2. med.)
ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν, quod
elegerit vos Deus ab initio ad salutem.
Hebr. 11, 25. μᾶλλον ἐλόμενος (part. a. 2.
med.) συγκακῶσαι τῷ λαῷ τῷ Θεῷ, po-
tius eligens simul malis affici cum populo Dei.
à 2. pers. præt. pass. ἤρησαι derivatur nomen
Αἵρεσις, εως, ἡ, hæresis, secta. In ma-
lam partem accipitur 1. Cor. 11, 19. In bo-
nam Act. 26, 5. Christiana religio dicta fuit
hæresis Act. 24, 14. ἔ 28, 22. arbitrium.
1. Macc. 8, 30. ποιήσονται ἐξ αἵρέσεως αὐ-
τῶν, facient pro arbitrio suo.

Αἰρετός, ἦν, ὄν, eligendus q. d. eligibilis,
optabilis. Susan. 23. αἰρετόν μοι ἐστὶ μὴ
πράττειν ἐμπεσεῖν, optabilius mihi est non
facientem incidere, pro αἰρετώτερον, enall.
grad. Sir. 20, 25. αἰρετόν κλέπτης, optabilius
(quiddam est) fur. αἰρετώτερος, optabilior.

Αἰρέτης, ης, ὁ, elector, unde

Αἰρέτις, ἰδος, vel αἰρετὶς, ἰδος, ἡ, ele-
ctrix. Sap. 8, 4. αἰρετὶς τῶν ἔργων αὐτῆς,
electrix operum illius.

Αἰρετικός, ος, ὁ, hæreticus, qui novas
sibi fingit ἔ igitur opiniones, cum funda-
mento salutis pugnantes, easque mordicis
defendit, ἔ proinde nomen hoc planè infam-
e est. Tit. 3, 10.

Αἰρετίζω eligo. 1. Esd. 4, 19. πάντες
αὐτὴν αἰρετίζασι μᾶλλον ἢ, omnes eam
eligunt magis quam. Fut. αἰρετίσω ἔ At-
ticè αἰρετιῶ. P. ἤρετικα. Judith. 2, 1. a. 1.
act. ἤρετισα Matth. 12, 18. ἰδὲ ὁ παῖς μου
ὃν ἤρετισα, ecce servus (ad verb. puer) ille
meus, quem elegi. aor. 1. med. ἤρετισάμην,
ω, ατο. Ps. 132, 13. ἐξελέξατο Κύριος τὴν
Σιών, ἤρετίσατο αὐτὴν, elegit Dominus Sion,
elegit eam, ubi in Hebræo est יבחר, ex-
petivit eam. 2. Macc. 9, 30. σὲ ἤρετισά-
μεθα σήμερον, te elegimus hodie.

Ἀναίρεω, ὦ, tollo, aboleo, Hebr. 10, 9.
ἀναίρει τὸ πρῶτον, tollit prius, occido. Act.
16, 27. ἐμαυτὸν ἀναίρειν (præs. act.

inf.) erat seipsum occisurus. Act. 22, 20. Φυ-
λάσσω τὰ ἱμάτια τῶν ἀναιρέων, (part.
præs. act. gen. pl. gen. m.) custodiens pallia
eorum, qui interficiebant. Fut. 1. act. ἀνα-
ήσω. Præt. act. ἀνήρηκα. aor. 2. act. ἀνεί-
λον, occidi Act. 7, 28. ἀνείλες (2. sing. a. 2.
act. indic.) τὸν Αἰγύπτιον occidisti Egy-
ptium. Matth. 2, 16. ἀνείλε (3. sing. aor. 2.
act.) πάντας τὰς παῖδας, occidit omnes pue-
ros. Act. 2, 23. ἀνείλετε (2. pl. a. 2.) occi-
distis. Act. 10, 39. ὃν ἀνείλον (3. pl. a. 2.
act. indic.) quem occiderunt, interfecerunt.
Act. 9, 24. ὅπως αὐτὸν ἀνέλωσι (3. pl. a. 2.
subj.) ut eum interimerent, occiderent Act.
9, 29. οἱ δὲ ἐπεχείρουν αὐτὸν ἀνελεῖν (aor. 2.
act. inf.) illi verò conabantur eum interime-
re. præs. pass. ἀναιρέομαι, ἔμαι, ἐ medio
tollor, interficior, Act. 23, 27. μέλλοντα
ἀναιρεῖσθαι (præs. inf. pass.) interficien-
dum. Act. 26, 10. ἀναιρεμένων (gen. pl. g.
m. part. præs. pass.) δὲ αὐτῶν (sunt duo ge-
nitivi absoluti) quum illi interficerentur.
aor. 1. pass. ἀνῆρέθην, ης, η, Luc. 23, 32.
ἀναιρεθῆναι (aor. 1. pass. inf.) pro τῷ ἀνα-
ρεθῆναι ἕνεκα, ut interficerentur. Act. 13, 28.
ἠτήσαντο αὐτὸν ἀναιρεθῆναι, petiverunt, ut
interficeretur. Suscipio, in manus tollo,
ich hebe auf, ich nehme auf. Sir. 22, 2.
πᾶς ὁ ἀναιρέμενος αὐτὸν, omnis qui tollit
ipsum. aor. 2. med. ἀνείλόμην, ης, ετο. Act.
7, 21. ἀνείλετο (3. sing. a. 2. med. indic.)
αὐτὸν ἡ θυγάτηρ Φαραῶ, sustulit, h. e. susce-
pit eum filia Pharaonis. à 2. pers. præt. pass.
ἀνήρησαι derivatur nomen

Ἀναίρεσις εως ἡ nex, cædes, abjectio aug-
mentò, mutatio η in ε, ἔ mutata termina-
tione verbi αι in terminationem nominum
verbalium in ις. Act. 8, 1. ἦν συνευδοκῶν τῇ
ἀναιρέσει αὐτῆς, consentiebat in necem ejus,
seu approbat eam. 2. Macc. 5, 13. νέων καὶ
πρεσβυτέρων ἀναιρέσεις, juniorum ἔ senio-
rum cædes.

Ἀνταναιρέω, ᾤ, aufero. Psalm. 109, 22.
ὥσπερ σκιά ἐν τῷ ἐκκλίνειν αὐτὴν, ἀντανῆ-
ρέθην: tanquam umbra, quando declinat,
sublatus sum.

Ἐπαναιρέω, ᾤ, tollo, occido. aor. 2. inf.
med. ἐπανελέσθαι. part. ἐπανελόμενος.
2. Macc. 14, 2.

Ἀφαίρεω, ᾤ, ex ἀπὸ ἔ ἁίρεω. π μετα-
tur in φ propter sequentem vocalem aspi-
ratam, aufero. Apoc. 22, 19. ἐάν τις ἀφαιρῇ
(3. sing.

(3. sing. præs. subj.) ἀπὸ τῶν λόγων βίβλῃς, si quis abstulerit ex verbis libri. Hebr. 10, 4. ἀδύνατον ἀφαιρεῖν (præs. inf. aet.) ἀμαρτίας, fieri nequit, ut sanguis taurorum & hircorum auferant peccata. Fut. ἀφαιρήσω, eis, ei, Apoc. 22, 19. ἀφαιρήσει (alii ἀφέλοι) ὁ Θεὸς τὸ μέρος αὐτῆς, auferet Deus partem ejus, delebit eum ex libro vite, hoc est, eum non scriptum esse ostendet. P. ἀφῆρηκα. aor. 2. aet. ἀφείλον, es, e, abscidi, Matth. 26, 51. ἀφείλεν (3. sing. aor. 2. aet. indic.) αὐτῆς τὸ ὠτίον, abscidit seu amputabit aurem ejus, (τὸ ὠτίον idem quod τὸ ὤς, vide suo loco. Luc. 22, 50.) Luc. 1, 25. ἀφαιρῶν (aor. 2. aet. inf.) τὸ ὄνειδος, auferre probum præs. med. ἀφαιρέομαι, ἔμμαι, aufero. Luc. 16, 3. ὅτι ὁ Κύριός με ἀφαιρεῖ (3. sing. præs. med. ind.) τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμῆς, quum dominus meus auferet à me dispensationem. Præt. pass. ἀφῆρημαι. aor. 1. pass. ἀφῆρέθην. Part. ἀφαιρέτης, εἶσα, ἐν. Sap. 14, 15. τοῦ ταχέως ἀφαιρέθεντ' τέκνα, filii cito abrepti, immatura morte extincti. Fut. 1. pass. ἀφαιρέθίσομαι, ἡ, εταί, auferar. Luc. 10, 42. ἥτις ἐκ ἀφαιρέθισεται (3. sing. fut. 1. pass. indic.) ἀπ' αὐτῆς, quæ non aufertur ab ea. a. 2. med. ἀφελόμην, ε, ετο, abstulit. Rom. 11, 27. ὅταν ἀφελώμαι (1. sing. a. 2. med. subj.) ἀμαρτίας αὐτῶν, quum abstulero peccata eorum. part. a. 1. med. significatione passiva. 2. Macc. 14, 7. ἀφελόμεν' τὴν προγονικὴν δόξαν, exutus à vita gloria, postquam ablata est mihi majorum gloria. Fut. 2. med. ἀφελῶμαι, auferam, tollam. Gen. 40, 19. ἀφελείτω (alii ἀφελεῖ) Φαραὼ τὴν κεφαλὴν σε ἀπὸ σοῦ. a. 1. sing. perf. pass. ἀφῆρημαι, ἡ in a mutato, derivatur

Ἀφαίρεμα, τ', τὸ, ablatum, ablatio. 1. Macc. 15, 5. ἱστημί σοι πάντα τὰ ἀφαιρέματα, confirmo tibi omnes ablationes.

Ἀφαίρεσις, εως, ἡ, ablatio. Sir. 41, 27.

Ἀναφαίρετ', ε, ὁ, ἡ, ex α & ἀφαιρέτος, ε, ὁ, ἡ, qui vel quæ adimi potest, & adsciscit propter sequentem vocalem, quod ipsum etiam est ex ἀνευ sine. Vide supra α. virtus dicitur κτήμα ἀναφαίρετον, hoc est, possessio quæ nobis eripi nequit.

Διαιρέω ὦ divido, partior. 1. Cor. 12, 11. διαιροῦν (pro διαιρέον part. præs. aet.

Ag. n.) dividens scilicet τὸ πνεῦμα Spiritus. Fut. διαιρήσω. Præt. διήρηκα aor. 2. aet. διείλον, es, e, partitus fui Luc. 15, 12. διείλεν (3. sing. aor. 2. aet. indic.) αὐτοῖς τὸν βίον, divisit eis vitam, hoc est, facultates, quibus vita sustentatur. diduco. Sir. 27, 26. πληγὴ δολία διελεί (3. sing. fut. 2. ind. aet.) τραύματα, plaga dolosa diducet vulnera. Præt. pass. διήρημαι, σαι, ται, unde est

Διαίρεσις, εως, ἡ, divisio, distinctio. 1. Cor. 12, 4. διαίρεσις (nom. pl. 2. contract.) τῶν χαρισμάτων ἐστὶ, distinctiones autem donorum sunt.

Ἐπιδιαιρέω, ὦ, divido. Genes. 33, 1. καὶ ἐπιδιείλεν (3. sing. aor. 2. aet.) ὁ Ἰακώβ τὰ παῖδια, & divisit Jacob liberos.

Καταδιαιρέω, ὦ, divido. Psalm. 55, 9. καταδιέλε (imper. aor. 2. aet.) τὰς γλώσσας αὐτῶν, divide linguas ipsorum.

Ἐξαιρέω ὦ, ex ἐξ & αἶρέω, tollo, eruo, evello, eximo, eripio. 1. Cor. 5, 13. ἐξαιρέετε (2. pl. præs. imper. aet.) tollite. Sic habet exemplar Complut. Alii ἐξαρεῖτε (2. pl. fut. aet. indic.) F. pro præs. imperat. more Hebr. à verbo ἐξαίρω: Sensus manet planè idem. Fut. ἐξαρήσω. P. ἐξήρηκα. aor. 2. aet. ἐξείλον, es, e, Matth. 5, 29. ἐξέλθ' (a. 2. imper. aet.) αὐτὸν erue, evelle eum oculum. Præs. med. ἐξαίρομαι, eripio, Aet. 26, 17. ἐξαίρέμενός (part. præs. med.) σε ἐκ τοῦ λαοῦ, eripiens te ex hoc populo. aor. 2. med. ἐξείλομην, ε, ετο, Aet. 23, 27. ἐξείλομην αὐτὸν, eripui eum. Sir. 51, 16. ἐξείλε με ἐκ καιρῶ πονηρῶ, eripuisti me ex tempore malo. Aet. 12, 11. καὶ ἐξείλε (3. sing. a. 2. med. indic.) με ἐκ χειρὸς Ἡρώδα, exemit, eripuit me ex manu Herodis. 1. Macc. 5, 12. ἐξέλῃ (aor. 2. imp. med.)

ἡμᾶς ἐκ χειρὸς αὐτῶν, erue nos ex manibus eorum. Gal. 1, 4. ὅπως ἐξέλθ' (3. sing. a. 2. med. subj.) ἡμᾶς, ut eriperet nos. Aet. 7, 34. κατέβην ἐξελέδαι (aor. 2. med. inf.) αὐτῶν. κατέβην ἐξελέδαι pro eis τὸ ἐξελέδαι, descendi ad illos liberandos, vel ut eruam, liberem.

Ἐξαίρετ', ε, ὁ, ἡ, exemptus, eximius. Gen. 48, 20.

Κατατρέω, ὦ, ex κατὰ & αἶρέω. τμητatur in θ ob seq. aspiratam. everto, destruo. 2. Cor. 10, 4. λογισμὸς κατατρέωντες ratiocinationes evertentes. detraho. aor. 2. aet.

καθελών, es, e. Luc. 1, 52. καθελὲ δυνά-
 σεις ἀπὸ θρόνων, *detrahit potentes è thronis*. Marc. 15, 36. εἰ ἔρχεται ἡλίας καθε-
 λείν (aor. 2. aēt. inf.) αὐτὸν, *an veniat E-*
lias ad eum detrahendum. ἔρχεται καθελείν
 pro eis vel πρὸς τὸ καθελείν. demitto. Luc.
 23, 53. καθελὼν (part. aor. 2. aēt.) αὐτὸ,
 postquam illud demisit, seu deposuit, scili-
 cet ex cruce. deleo. Aēt. 13, 19. καθελὼν
 (part. a. 2. aēt.) ἔθνη ἑπτὰ, *quum delevis-*
set gentes septem Luc. 12, 18. καθελὼ (1. sing.
 fut. 1. aēt. indic.) μὲν τὰς ἀποθήκας, *de-*
struam horrea mea. Aēt. 19, 27. μέλλαν δὲ
 καὶ καθαιρεῖσθαι (pres. pass. inf.) *quum fu-*
turum sit, ut destruantur. perf. pass. καθή-
 ρημα, σαι, ται. Partic. καθηρημένῳ,
 η, ον. 1. Macc. 4, 38.

Καθαίρεσις, eis, η, destructio. 2. Cor.
 10, 8. εἰς οἰκοδομὴν, καὶ ἐκ εἰς καθαίρε-
 σιν ὑμῶν *ad edificationem, & non ad de-*
stri destructionem.

Παραίρω, aufero. Numer. 11, 25.

Παραίρω, ὦ, aufero. q. d. circumcir-
 ca vel undique tollo, hoc est, plane tollo.
 καὶ ἐν compositione ut plurimum circum
 additur. 2. Cor. 3, 16. παραίρειται (3. sing.
 pres. pass. indic.) κέλυμμα tollitur vela-
 τισα. Aēt. 27, 20. παραίρειτο (3. sing. imperf.
 pass.) πᾶσα ἰλπίς auferebatur spes omnis,
 seu decollabatur spes omnis. aor. 2. aēt. περι-
 στήλον abstuli Hebr. 10, 11. αἵτινες (θυσίαι)
 ἀπέσπασαν δυνάμει περιελείν (a. 2. aēt. inf.)
 ἁμαρτίας, *qua sacrificia nunquam possunt*
auferte peccata. Aēt. 27, 40. τὰς ἀγκύρας
 περιελόντες (part. aor. 2. aēt. pl. num. gen.
 m.) anchoris itaque undique sublati, seu
 postquam anchoras undique removissent.
 aor. 2. med. περιελόμεν. partic. περιελό-
 μενῳ, η, ον. 2. Macc. 4, 38.

Προαιρέομαι, ἄμαι verb. med. antefero,
 apud me constituo, praopto, malo.
 2. Cor. 9, 7. ἕκαστος καθὼς προαιρεῖται
 (3. sing. pres. med. indic.) τῇ καρδίᾳ ἡ-
 νος quisque sicut constituit apud se. aor. 3.
 ἡμεδ. προελόμεν, praoptavi, Sap. 7, 11.
 eligo. Sap. 9, 7. σὺ με προεἶλω βασιλεῖα,
 tu me elegisti regem. τὰ παρόντα τὸ μέλ-
 λον προελόμεν, potius eligere futurum,
 quam praesens.

Προαίρεσις, eis, η. propositum, stu-
 dium, institutum, voluntas. ἐκ προαιρέ-
 σεις, data opera, consultò, sponte. oppo-

aitur τῷ δὲ ἀνάγκης εἰσέλθῃ. *Aliter accipitur*
Eccles. 4, 6. 16. προαίρεσις πνεύματος, af-
flictio Spiritus. Symm. ἀσχολία, as, η, ne-
gotia, occupationes. Aliis redditur
περισπασμός πονηρὸς distractio, occupa-
tio maligna. 2. Macc. 9, 27. παρακολῶ ἐν-
τατῇ ἐμῇ προαιρέσει, obsequentem meae
voluntati.

ὑφαίρω, subtraho, subduco. ὑφαίρε-
 ομαι, ἄμαι, subtrahor. part. ὑφαίρεμε-
 νῳ, Epist. Jud. 6, 9.

Ἀνθυφαίρω, subduco, subtraho. Le-
 vit. 27, 18. καὶ ἀνθυφαίρεθήσεται ἀπὸ τῆς
 συντιμήσεως αὐτῆς, & subtrahetur à pre-
 tio ejus.

Ἀνθυφαίρασις, eis, η, subtrahio.
 Aquila 1. Samuel. 15, 23.

Ἀυθαίρει, α, ὁ, η, voluntarius,
 spontaneus, a, ex αὐτὸς ipse & αἰρέομαι
 eligo, qui ipse eligit, cui datur optio. 2. Cor.
 8, 3. ὑπὲρ δύναμιν αὐθαίρετοι, *supra vires*
voluntarii, hoc est, prompti in erogandis e-
leemosynis, seu in ferendis suppetiis, substi-
diis. 2. Cor. 8, 17. αὐθαίρει ἐξήλθε πρὸς
ὑμῶς, ultro ad vos iter suscepit.

Ἀυθαίρετος, sponte, ultro. 2. Macc.
 6, 19.

Αἶρω, tollo. (ab αἰρέω, quo poëta
 utuntur) αἶρας Luc. 19, 21. σῶρας δὲ ἐκ
 ἔθνης, tollis, quod non deposuisti. Job.
 10, 24. αἶρεις τὴν ψυχὴν ἡμῶν *suspensum*
tenes animum nostrum. αἶρει Job. 10, 18.
tollit. pres. imper. αἶρε, tollo. Aēt. 22, 22.
αἶρε ἀπὸ τῆς γῆς, tolle è terra istum ho-
minem, hoc est, occide. Luc. 23, 18. αἶρε
αὐτόν, ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν βαρὰββᾶν,
occide istum, dimitte verò nobis Barrabam.
 Luc. 9, 3. μηδὲν αἶρετε (2. pl. pres. imper.)
 εἰς τὴν ὁδὸν, *nihil sumite in viam. pres.*
subj. αἶρω, ης, η, Marc. 6, 8. ἵνα μηδὲν
αἶρωσιν (3. pl. pres. subj.) εἰς ὁδὸν, ne quic-
quam sumerent ad iter. part. pres. αἶρων
auferens Luc. 19, 22. Job. 1, 29. ἴδε ὁ ἀμνὸς
τῆ θεᾶς, ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν τῆ κόσμου,
ecce agnus ille Dei, qui portat & auferet
peccatum mundi. portat peccatum, hoc est,
paenam peccatis debitam. per metonym. effie.
Grasmus, totam colluviam peccatorum.
 Esa. 53, 4. leguntur חָבַר & נָשָׂא quo-
 rum illud significat portavit, hoc abstulit.
 Utrumque complectitur Graecum verbum
 αἶρω.

αἴρω, in Genit. αἴροντες Luc. 6, 30. F. αἴρω, Job. 20, 15. sumam. Ps. 63, 5. ἐν τῷ ὀνόματι σου αἴρω τὰς χεῖράς μου in nomine tuo elebabo manus meas. Marc. 16, 18. ὅφαις αἴρῃσι (3. pl. fut.) serpentes tollent. Matth. 4, 6. ἐπὶ χειρῶν αἴρῃσι σε attollent te in manus, hoc est, manibus gestabunt te. præter. αἴρα Col. 2, 14. καὶ αὐτὸ ἦρκεν ἐκ μέσου ὅ ἵδρυμα sustulit ἐκ medio. Latinismus. a. i. αἴρα sustuli, formatur à fut. αἴρω, ubi ἰ abjicitur. Sed ut plurimum resumitur in a. i. αἴρα. Sic à σημαίνω est ἐσήμηνεν. Tenendum verò ἰ sub a. i. adesse, sæpe etiam abesse, more Hebraici dagesch, quod ex litera schedata sæpe solet excidere. ut 1. Joh. 3, 5. ἦρας 2. Reg. 19, 22. ἦρας εἰς ὕψος τὰς ὀφθαλμούς σου. extulisti in sublime oculos tuos. ἦρε Apoc. 10, 5. ἦρε τὴν χεῖρα εἰς θρανόν, elevavit manum in cælum. Joh. 5, 9. ἦρε τὸν κράββατον αὐτῆς, sustulit grabatum suum. Joh. 11, 41. ἦρε τὰς ὀφθαλμούς αὐτῆς, elevavit oculos sursum. ἦραμεν, ἦρατε Luc. 11, 52. sustulistis. ἦρατε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως, remodistis clauem cognitionis, hoc est, veram scripturæ interpretationem. ἦραν Matth. 14, 12. ἦραν τὸ σῶμα, removerunt corpus, nempe à cruce. Act. 4, 24. ἦραν τὴν Φωνὴν πρὸς τὸν Θεὸν extulerunt vocem ad Deum Joh. 8, 59. ἦραν (3. pl. aor. i. act. indic.) ἐν λίθαις, sustulerunt itaque lapides. imper. a. i. αἴρον Matth. 9, 6. in humeros tolle. Joh. 19, 15. ἐκ medio tolle. Matth. 20, 14. αἴρον τὸ σὸν, tolle, hoc est, aufer, quod tuum est. αἴράτω, Luc. 9, 23. tollat. αἴρατε Matth. 11, 29. αἴρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, suscipite jugum meum in vos. a. i. subj. αἴρω, αἴρη Joh. 17, 15. ἐκ ἐρωτῶ, ἵνα αἴρης αὐτούς, non oro ut tollas eos ἐκ mundo. αἴρη Matth. 27, 32. ἵνα αἴρη, ut tolleret 1. Joh. 3, 5. ἵνα τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν αἴρη, ut peccata nostra deleat. 3. pl. αἴρωσι. a. i. inf. αἴραι Matth. 24, 18. αἴραι τὰ ἱμάτια αὐτῆς, ut tollat vestimenta sua. part. aor. i. αἴρας Marc. 2, 12. καὶ αἴρας τὸν κράββατον ἐξῆλθεν, ὅ ἵδρυμα sublato grabato exiit. Verbum nauticum, significat solvere, quod plene dicitur solvere navem, h. e. aquis committere cæpto navigationis cursu, Act. 27, 13. αἴραντες (n. pl. part. a. i.) cum solvissent. [Hic autem subintelligendum est ἀγκύρα vel δρόμος, aut simile quid. Vide L. Bes Ellips. p. 9. 57.]

αἴρομαι tollor. Marc. 2, 3. αἴρόμενον ὑπὸ τεσσάρων, qui portabatur à quatuor. præter. ἦρομαι, unde est part. ἠρμένος, η, ον, Joh. 20, 1, καὶ βλέπει τὸν λίθον ἠρμένον, videtque lapidem amotum. a. i. pass. ἦρθην, ης, η, Luc. 9, 17. ἦρθη τὸ περισσεύσαν, ὅ ἵδρυμα sublatum est, quod superfuit. Act. 8, 33. ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθη, judicium ejus sublatum est. ἦρθη scribitur cum ἰ (pro ἦρθη) mendose. Vitium eorum, qui sunt à manibus, vel chalcographorum. Nam Præter. formatur à fut. i. αἴρω ubi ἰ abjicitur. Alia est ratio imperfecti ἦρον, quod formatur à præsentī, ubi jota remanet, proinde non abjicitur, sed subscribitur. Alia quoque est ratio aoristi primi actīvi, ubi resumī solet ut ἦρα. Sic ἐσήμηνεν à futuro σημαίνω ὅ c. aor. i. pass. imper. αἴρθητι, αἴρθητω tollatur. Eph. 4, 31. βλασφημία αἴρθητω (3. sing. aor. i. pass. imper.) ἀφ' ὑμῶν maledicentia tollatur ex vobis. F. i. pass. αἴρθησομαι, auferar. Luc. 8, 18. αἴρθησεται ἀπ' αὐτοῦ, auferetur ab eo. Hic sub α non est ἰ, quia formatur ab a. i. pass. ἦρθην. Præter. med. ἦρα ὅ ἵδρυμα repetitione Attica αἴρηρα sustuli. A 2. sing. præter. pass. ἦρας est

ἄρσις, eus, ἡ, celsitudo, elatio. Aquila Genes. 49, 3. A tertia ἦραι

ἄρτηρ, ἦρος, ὁ, humerus. Nehem. 4, 17. αἱ αἴροντες ἐν τοῖς ἄρτηρσιν, tollentes humeris.

Ἀναίρω, aufero, hinc decompositum

Ἀντανάιρω, idem. Psalm. 51. 11. πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς (2. sing. aor. 2. act.) ἀπ' ἐμοῦ, Spiritum sanctum tuum ne auferas a me.

Ἀπαίρω, solvo, tollo, aufero, discedo. 1. Macc. 3, 37. ἀπῆγεν (3. sing. aor. i. ind.) ἀπὸ Ἀντιοχείας, discessit ab Antiochia. 6. 4. ἀπῆραν (3. pl.) discesserunt. Sir. 33, 37. ἀπάρας (partic. a. i.) ἀποδράση discedens aufugiat. ἀπαίρομαι, tollor. Luc. 5, 35. ὅταν ἀπαρῇ (3. sing. a. i. pass. subj.) ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος, quum ablatus fuerit ab iis sponsus.

Ἀπαρσις, eos, ἡ, profectio. Numer. 33, 2.

Ἐξάιρω, in sublime rapio, ἐκ medio tollo. F. act. ἐξάρω, εἰς, εἰ, 1. Cor. 5, 13. καὶ ἐξαρεῖτε (2. plur. fut. act. indic.) ὅ ἵδρυμα tollite. Positum est futurum indicatīvi He-

*bræorum more pro imperandi modo. ἐξα-
ραῖτε pro ἐξαίρετε. Non distinguo hic in-
ter futurum, utrum prius sit, aut poste-
rius, quoniam coincidunt. præf. pass. ἐξαί-
ρομαι penitus tollor. 1. Cor. 5, 2. ἵνα ἐξα-
ρῇ (3. sing. a. 1. pass. subj.) ἐκ μέσων ὑμῶν,
ut tolleretur e medio vestri. Sir. 19, 3. ψυχὴ
τολμηρὰ ἐξαρῇσεται (3. sing. fut. 1. in-
dic. pass.) anima audax tolletur.*

Ἐξαρσις, εως, ἡ, elevatio Num. 10, 6.

Ἐπεξαίρω, excipio. Genes. 39, 9. ἔδδ' ἐπεξήρηται (3. sing. præf. pass.) ἀπ' ἐμῆ
ἐδὲν πλὴν σὺ, neque exceptum est a me
quicquam præter te.

Ἐπαίρω, attollo, elevo, erigo. 1. Tim. 2, 8. ἐπαίροντας ὁσίας (Atticè pro ὁσίας)
χῆρας, elevantes sanctas manus. fut. 1. aet. ἐπαρῶ. P. ἐπῆρα, ας, ε. aor. 1. aet. ἐπῆρα, ας, ε. Job. 13, 18. ἐπῆραν ἐπ' ἐμὲ τὴν πτέρυν
αὐτῆς, sustulit adversus me calcem su-
am. Joh. 17, 1. ἐπῆρε τὰς ὀφθαλμούς αὐτοῦ,
elevavit oculos suos. Aet. 22, 22. ἐπῆραν (3.
plur. aor. 1. aet. indic.) τὴν φωνήν, extu-
lerunt vocem. imper. a. 1. aet. ἐπαῖρον, ἄτω.
Luc. 21, 28. ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν,
attollite, erigite capita vestra. Luc. 18, 13. ἐκ
ἐθέλε τὰς ὀφθαλμούς εἰς τὸν ἔρανόν
ἐπαῖραι (a. 1. inf. aet.) nolebat oculos in ca-
lum attollere. part. aor. 1. ἐπάρας, αντῶ,
δ Luc. 16, 23. ἐπάρασα, Luc. 11, 27. ἐπάρα-
σα τις γυνὴ τὴν φωνήν, attollens vocem
mulier quædam. præf. pass. ἐπαίρομαι effe-
ror, elevor. 2. Cor. 11, 20. ἄ τις ἐπαίρεται,
si quis se effert. Part. ἐπαίρομεν, η, ον,
sefe efferens 2. Cor. 10, 5. Aet. 1, 9. βλεπόν-
των αὐτῶν ἐπῆρθη, (3. sing. a. pass. indic.)
ipsis intuentibus elevatus fuit. Erasmus ver-
tit, in altum sublatus fuit. superbio, Prov. 3, 5. ἐπὶ τῇ σοφίᾳ μὴ ἐπαίρει, ne ef-
fertor sapientia tua, erhebe dich nicht dei-
ner Weisheit. Hebr. ne nitere. 1. Macc. 1, 4. ἐπῆρθη (3. sing. a. 1.) ἡ καρδιά αὐτῆς,
elatum est cor ejus. Part. ἐπαρδῆς. Cap. 2, 4.

Ἐπαρσις, εως, ἡ, elevatio, sublatio
in altum. Ps. 141, 2.

Μεταίρω solvo, navi proficiscor. Matt. 19, 1. μετῆραν (3. sing. a. 1. aet. indic.) ἀπὸ
τῆς Γαλιλαίας, solvis à Galilea. trans-
fero. Ps. 80, 8. Proverb. 22, 28.

Συναίρω cum alio tollo, aufero, item
συναίρειν λόγον μετὰ τινος, rationes ini-

Are cum aliquo Matth. 25, 19. συναίρει (3.
sing. præf. aet. indic.) μετ' αὐτῶν λόγον,
confert rationem cum eis. Matth. 18, 23. ὃς
ἠθέλησε συναῖραι λόγον μετὰ τῶν δούλων
αὐτῆς qui voluit conferre rationem cum ser-
vis suis.

Ἐπεραίρω effero me super modum, me
nimium jactito. item antecello. Plut.
ὑπερῆρε τῇ δόξῃ τὰς πάντας, gloria omnes
antecelluit. 2. Cor. 12, 7. ἵνα μὴ ὑπεραί-
ρωμαι (1. sing. præf. pass. subj.) ne supra
modum efferrer. 2. Thess. 2, 4. καὶ ὑπεραυρό-
μενος (part. præf. pass.) ἐπὶ πάντα λεγό-
μενον θεόν, effereus se adversus omnem,
qui dicitur Deus. 1. Macc. 5, 23. ὑπερήρστο
(3. sing. a. 2. med.) τοῖς πολίταις, elatus
est super cives.

Ἐπαίρω, attollo, elevo, aor. 1. aet.
ἐπῆρα, Sir. 48, 13.

ΑΙΣΑ, ης, ἡ fatum.

Ἄισιος, α, ον, felix.

Ἐξαίσιος, α, ον, excellens. Jobi 34, 24.

ΑΙΣΘΑΝΟΜΑΙ (ab αἰῶ ποῖτ.
audio.) sentio, propriè sensu corporis, con-
struitur cum Genit. [subintellecto nomine
cognato] αἰσθάνομαι τῆ ψυχῆς [sc. αἰσθη-
σιν] sentio frigus Xenoph. αἰσθάνομαι
κραυγῆς audio clamorem. per metaph. in-
telligo, mente percipio. Fut. αἰσθήσομαι.
Præf. pass. ἤσθημαι, σαι, ται. a. 2. med.
ἤσθονην, ε, ετο. Luc. 9, 45. ἵνα μὴ αἰ-
σθωνῶν (3. pl. a. 2. med. subj.) αὐτὸ, ne
illud non perciperent. a. 2. infin. αἰσθέσθαι,
Epist. Jer. v. 41, 49.

Αἰσθησις, εως, ἡ, sensus. item certa
discretio doctrinarum, gustus bonorum
cælestium. Phil. 1, 9.

Αἰσθητήριον, α, τὸ, sensorium, sen-
tiendi instrumentum, αἰσθητήρια, ων, τὰ
[scil. μέλη] sensa, hoc est, organa sen-
sum, ut sunt aures, oculi &c. sed Heb. 5, 14. per metaph. intelligendi ac dijudi-
candi facultas, τῶν διὰ τὴν ἐξιν τὰ αἰσθη-
τήρια γεγυμνασμένα ἔχόντων, qui propter
habitum sensus habent exercitatos. Jer. 4, 19.

Ἀισθητικὸς, ἡ, ὄν, sentiendi vim ha-
bens. Prov. 14, 10. 32.

Ἀναίσθητος, α, ὁ, ἡ, sine sensu,
qui sensu communi præditus non est, stul-
tus. Symmachus Jobi 36, 16. Theodotion
Prov. 17, 21.

Αἴσχος, εὖς, τό, turpitude, foeditas (ex α privativio, ἔχω contineo, inhabeo, quum quis se non continet.)

Αἰσχύνη, ἡς, ἡ, pudor ob turpe factum, quem philosophi definiunt φόβον δικαίᾳ φόγᾳ metum justæ reprehensionis. (αἰδώς verò verecundia in bonam partem accipitur) Luc. 14, 9. τότε ἄρξῃ μετ' αἰσχύνῃς τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν, tunc incipiens cum rubore ultimum occupare locum. ignominia. 2. Cor. 4, 2. Phil. 3, 19. ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, gloria (quam captant ab hominibus) in ignominiam eorum (cedet) Heb. 12, 2. αἰσχύνῃς καταφρονήσας, contempta ignominia. dedecus. Jude B. 13. ἐπαφρίζοντα τὰς ἑαυτῶν αἰσχύνας, desputantes sua ipsorum dedecora.

Αἰσχύνω pudefacio. Fut. αἰσχυνῶ. P. ἡσχυγᾶ. Præs. pass. αἰσχύνομαι pudefio (aliud est αἰδέσθαι revereor) Luc. 16, 3. ἐπαιτῶν αἰσχύνομαι, mendicare pudet me 1. Pet. 4, 16. μὴ αἰσχυνέσθω (3. sing. præs. pass. imper.) ne pudefiat. imperf. ἡσχυνόμεν Gen. 2, 25. aor. 1. pass. ἡσχυνθήν, ἡς, ἡ. Sir. 51, 38. μὴ αἰσχυνθῆτε (2. pl. aor. 1. opt. pass.) ἐν αἰνέσει αὐτῶ, ne pudeat vos laudationis ejus. 1. Joh. 2, 28. μὴ αἰσχυνθῶμεν (2. plur. a. 1. pass. subj.) ἀπ' αὐτῶ, ne pudefiamus coram eo. F. 1. pass. αἰσχυνθήσομαι 2. Cor. 10, 8. ἐκ αἰσχυνθήσομαι, non pudefiam. Phil. 1, 20. ἐν ἔδρῳ αἰσχυνθήσομαι, nulla in te pudefiam.

Αἰσχυντός, ἡ, ὄν, pudendus, a, um.

Ἀναίσχυντος, α, ὄ, ἡ, impudens.

Αἰσχυντηρός, α, ὄν, verecundus, pudicus. Sir. 26, 17. γυνὴ αἰσχυντηρὰ, mulier pudica.

Ἐπαισχύνομαι pudet me. Rom. 1, 16. ἔ γάρ ἐπαισχύνομαι τὸ εὐαγγέλιον (acc. cas.) non pudet me evangelii, Heb. 2, 11. ἐκ ἐπαισχύνεται (3. sing. præs. ind.) ἀδελφῆς αὐτῶς καλεῖν, non erubescit eos vocare fratres. Rom. 6, 21. ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύνεσθε (2. pl. præs. ind.) de quibus nunc erubescitis. Heb. 11, 16. ἐκ ἐπαισχύνεται αὐτοὺς ὁ Θεός, Deus ἐπικαλεῖται αὐτῶν, Deum non pudet eorum, quin vocetur Deus eorum. a. 1. pass. ἐπαισχυνθήν, ἡς, ἡ. 2. Tim. 1, 16. τὴν ἄλυσίν μου ἐκ ἐπαισχυνθή, catenæ meæ (h. est, mei captivi) cum non puduit. aor. 1. pass. subj.

Ἀπαισχυνθῶ, ἡς, ἡ, 2. Tim. 1, 8. μὴ ἄν ἀπαισχυνθῆς (2. sing. a. 1. subj. pass.) τὸ μαρτύριον (accus. cas.) τῷ Κυρίῳ, ne igitur te pudeat testimonii Domini nostri. F. 1. pass. ἀπαισχυνθήσομαι Marc. 8, 38. ἀπαισχυνθήσεσθε (3. sing. fut. 1. pass. indic.) αὐτὸν, pudebit ipsum ejus.

Ἀνεπαίσχυντος, α, ὄ, ἡ, non erubescens, inverecundus. 2. Tim. 2, 15.

Κατααἰσχύνω, pudefacio, confundo, cum Acc. Rom. 5, 5. ἡ δὲ ἐλπίς ἔ κατααἰσχύνει spes vero non pudefacit, non confundit. dedecoro 1. Cor. 11, 4. κατααἰσχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτῶ, dedecorat caput suum. 1. Cor. 11, 22. κατααἰσχύνετε (2. pl. præs. aor.) τὰς μὴ ἔχοντας, pudefacitis eos, qui non habent. 1. Cor. 1, 27. ἵνα κατααἰσχύνῃ (3. sing. præs. aor. subj.) τὰς σοφίας, ut pudefaciat sapientes. præs. pass. κατααἰσχύνομαι pudefio. imperf. κατααἰσχυνόμεν, α, ετο, pudefiebam. Luc. 13, 17. κατααἰσχυνόντο (3. pl. imperf. pass.) πάντες, pudefiebant omnes. a. 1. pass. κατααἰσχυνθήν, ἡς, ἡ, pudefactus fui 2. Cor. 7, 14. 2. Cor. 9, 4. κατααἰσχυνθῶμεν (1. pl. a. 1. pass. subj.) pudefiamus. fut. 1. pass. κατααἰσχυνθήσομαι, pudefiam. Rom. 9, 33. πᾶς ὁ πισεύων ἐπ' αὐτῷ ἔ κατααἰσχυνθήσεσθε (3. sing. fut. 1. pass. indic.) quisquis credit in eum, non pudefiet.

Αἰσχρός, α, ὄν, turpis, e. 1. Cor. 11, 6. αἰσχρὸν γυναικί, turpe est mulieri, hoc est, mulierem dedecet. Tit. 1, 11. αἰσχρὸς κέρδης χάριν, turpis lucri causâ. compar. αἰσχρότερος, α, ον, ἔ αἰσχρίων, ον, ὄ, ἡ, turrior. superl. αἰσχρότατος, ἡ, ον, ἔ αἰσχίστος, ἡ, ον, turpissimus.

Αἰσχρότης, ἡ, τ, ἡ, turpitude, obscœnitas, scurrilitas. Eph. 5, 4. αἰσχρότης καὶ μαρολογία, obscœnitas ἔ stultiloquium.

Αἰτέω, ὦ, peto, posco, postulo. Joh. 4, 9. παρ' ἐμῶ πῶς αἰτῶς; a me potum petis? αἰτῶτε (2. pl.) Jac. 4, 3. pétitis. 1. Cor. 1, 22. Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτῶσι (3. pl.) Judei signum, h. e. miracula petunt. præs. imper. αἰτέε, α, pete 3. pers. αἰτέω, petat. Jac. 1, 5. 2. pl. αἰτέετε pétite Matth. 7, 7. Joh. 16, 24. αἰτέετε καὶ λήψετε, petite ἔ accipietis. Luc. 11, 9. καὶ γὰρ ὑμῖν λέγω, αἰτέετε. præs. subj. αἰτέω ὦ, ἔης, ἡς. 1. pl. αἰτέωμεν, ὦμεν.

ἄμεν. 1. Job. 3, 22. ὃ ἐὰν αἰτῶμεν quic-
quid petierimus. præs. infin. αἰτεῖν petere
Act. 3, 2. τῷ αἰτεῖν scil. ἐνεκα, subintelli-
gitur Act. 3, 10. verbum τὸ αἰτεῖν. part.
præs. αἰτέων; ὧν Luc. 11, 10. πᾶς γὰρ αἰ-
τῶν λαμβάνει, quisquis petit, accipit. 1.
Pet. 3, 15. παντὶ τῷ αἰτῶντι ὑμᾶς λόγον,
cuiusvis exigenti à vobis rationem. Duplicem
hic regit Accus. Matth. 5, 42. τῷ αἰτῶντι
σε δίδω, petenti ab te dato, Luc. 11, 13.
δώσει πνεῦμα ἅγιον τοῖς αἰτῶσιν (dat. pl.)
αὐτόν. in f. g. αἰτέεσθαι contraclē αἰτέεσθαι
Matth. 20, 20. Fut. act. αἰτήσω, eis, ei,
petam. Luc. 11, 11. 1. Job. 5, 16. 3. pl. αἰτή-
σαι, petent. Luc. 12, 48. a. 1. act. ἤτησα,
petivi. Job. 4, 10. σὺ ἂν ἤτησας (2. pers.)
αὐτόν, tu petivisses ab eo. In modo poten-
tiali, ut loquuntur, saepe per aorista tem-
pora exprimitur plusq. perf. Job. 16, 24.
ἕως ἄρτι ἐκ ἤτησατε (2. pl. aor. 1.) huc-
usque non petivistis. Marc. 6, 22. αἰτησόν
(a. 1. imper. act.) με, pete à me. a. 1. subj.
Marc. 6, 23. ὃ ἐὰν με αἰτήσῃς (2. pers.
a. 1. subj.) quicquid à me petieris. Matth.
7, 9. ἐὰν αἰτήσῃ (3. pers. a. 1. subj.) ὁ υἱός,
si petiverit filius. Marc. 10, 35. ἐὰν αἰτή-
σωμεν (1. pl. a. 1. act. subj.) si petiveri-
mus. Matth. 21, 22. ὅσα ἂν αἰτήσετε (2.
pl. a. 1. act. subj.) quaecunque petiveritis.
a. 1. inf. αἰτήσας Matth. 6, 8. part. a. 1.
αἰτήσας, αὐτός, ὃ Luc. 1, 63. καὶ αἰτήσας
πιννακίδιον ἔγραψε, & postulata tabella
scripsit. præt. act. ἤτηκα, as, e, petivi 1.
Job. 5, 15. ἃ ἤτηκαμεν (1. pl.) quæ pe-
tivismus. præs. med. αἰτέομαι peto. Eph.
3, 13. 1. pl. αἰτέμεθα Eph. 3, 20. petimus.
Marc. 10, 38. ἐκ οἴδατε τί αἰτέαδε (2. pl.
præs.) nescitis, quid petatis. Jac. 4, 3. δι-
ότι κακῶς αἰτέαδε (2. pl. præs. indic. med.)
quia malè petitis. 1. Job. 5, 15. ὃ ἂν αἰτῶ-
μεθα (1. plur. præs. med. subj.) quicquid
petamus. Jac. 4, 2. διὰ τὸ μὴ αἰτέαδα
(præs. inf.) ὑμᾶς, quia vos non petitis.
Marc. 15, 6. ὅνπερ ἤτουντο (3. pl. imperf.
med.) quemcunque postulassent. Fut. med.
αἰτήσομαι Marc. 6, 24. τί αἰτήσομαι;
quid petitura sum? Job. 16, 26. ἐν ὀνόμα-
τί μου αἰτήσεαδε (2. plur. fut. med.) in no-
mine meo petetis. aor. 1. med. ἤτησάμην,
ω, ατο Act. 9, 2. ἤτησατο (3. pers. aor. 1.
med.) παρ' αὐτῷ ἐπιστολὰς, petiit ab eo
epistolas. Act. 3, 14. ἤτησαδε (2. pl. aor. 1.

med. indic.) ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑ-
μῖν, postulastis homicidam condonari vo-
bis, Job. 11, 22. ὅσα ἂν αἰτήσῃ (2. pers. a. 1.
med. subj.) quaecunque petiveris. Matth.
14, 7. ὅσα ἂν αἰτήσῃται (3. sing. aor. 1.
med. subj.) quaecunque petivisset. Matth.
27, 20. ἵνα αἰτήσωνται (3. pl. a. 1. med.
subj.) ut peterent. Præs. pass. αἰτέομαι, ἔ-
μαι, rogor, jubeor. Perf. ἤτημαι. aor. 1.
ἤτηθην, jussus sum. Part. αἰτηθεὶς. 2.
Macc. 7, 10. αἰτηθεὶς τὴν γλῶσσαν ταχέως
προέβαλε, jussus linguam statim emisit. à
præc. perf. pass. ἤτημαι derivatur.

B Αἰτήμα, τὸ, petitio. Luc. 23, 24.
Ἀπαιτέω, ὦ, repeto, requiro. Luc.
6, 30. μὴ ἀπαίτα (præs. imper. 2. pl.) ne
repete. Fut. ἀπατήσω. Sir. 20, 15. σήμε-
ρον δανιῆ, καὶ αὔριον ἀπατήσας, hodie
mutuabit & cras repetet. Luc. 12, 20. ταύ-
τη τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σε ἀπαίτουν (3.
pl. præs. indic.) ἀπὸ σε, hac ipsa nocte a-
nimam tuam repetunt à te, pro ἀπατήσας
σε repetent, vel ἀπατηθήσεται ἡ ψυχὴ,
repetetur anima, Genus loquendi imper-
sonale apud Hebraeos usitatum, ut Prov.
9, 11. adjicient tibi annos vitæ, pro adjici-
entur tibi anni vitæ, scilicet à Deo. Ec-
ce Græci verterunt καὶ προστεθήσεται σοι
ἔτη ζωῆς σε. Conf. præterea Job. 4, 19.
& 7, 3. Quamvis & hæc καὶ ἑλλειψιν ex-
plicari possint. repe. ent à te, nempe mali
spiritus, quibus DEUS utitur tanquam lo-
rariis & lictoribus. [Melius subintelliges
ita: ἀπατήσας, sc. οἱ ἀπατῶντες, illi
qui alias repetere solent, ex solito græca lin-
gue idiotismo, quem attigimus in notis ad
Lamb. Bos Ellipses Græcas p. 4. 5. Adde
Luc. 16, 9.] aor. 1. ἀπήτησα. Inf. ἀπατη-
σαι, Judith. 12, 16. al. legunt ἀπατήσαι ex
ἀπατάω. Pass. ἀπαιτέομαι, ἔμαι, repe-
tor, reposcor, exigor. Sap. 15, 8. τὸ τῆς
ψυχῆς ἀπατηθεὶς (part. aor. 1. pass.)
χρεῖται, anime repetitus debitum, i. e. na-
ture debitum reddere coactus.

Ἀπαίτησις, εως, ἡ, repetitio, exactio.
Soph. 3, 5. Neh. 5, 10.

Ἐξαιτέω, ὦ, posco, peto mihi dari,
exposco, deposco. ἐξαιτέομαι exposcor.
item in med. signif. exposco, expeto. Luc.
22, 31. ἰδὲ ὁ Σατανᾶς ἐξητήσατο (3. pers.
a. 1. med. indic.) ὑμᾶς, ecce Satanas vos
expetivit.

Ἐπαιτέω, ὦ, *proprie* insuper peto. *A* item stipem peto, mendico. *Luc.* 16, 3. ἐπαιτέων αἰσχύνομαι, *mendicare* erubescō. *F.* ἐπαιτήσω. *P.* ἐπήτηκα.

Ἐπαίτησις, εὖς, ἡ, mendicitas. *Sir.* 40, 28.

Παραιτέομαι, ἔμαι (pro quo etiam *usitatum* ἀναίνομαι ex α ἔ αἰνέω) *recuso*. *Act.* 25, 11. ἐ παραιτέομαι τὸ ἀποθανεῖν, *non recuso mori*, *rejicio*, *adversor*. 1. *Tim.* 4, 7. τὰς δὲ βεβήλας καὶ γραῶδεις μύθους παραιτέ (2. *sing. pres. imper. med.*) *profanas* ἔ *aniles fabulas rejice*. *vito* *Tit.* 3, 10. αἰρετικὸν ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν ναθεσίαν παραιτέ, (2. *pers. pres. imper. med.*) *hereticum post unam* ἔ *alteram commonefactionem vita*, seu *fuge*, seu *missum facito*. *devito*. 2. *Macc.* 2, 32. *excuso*. *Luc.* 14, 18. παραιτεῖσθαι (*pres. med. inf.*) *excusare*. *Deprecor*. *Fut.* 1. *med.* παραιτήσομαι, η, εταί. *aor.* 1. *med.* παρητησάμην, ω, ατο. *Heb.* 12, 19. ἡς οἱ ἀνέσαντες παρητήσαντο (3. *pl. a. 1. med. indic.*) *quam qui audierant*, *deprecari* sunt. *Hebr.* 12, 25. βλέπετε, μὴ παραιτήσῃτε (2. *pl. a. 1. med. subj.*) τὸν λαλῶντα, *videte*, *ne recusetis eum*, *qui loquitur*, *hoc est*, *ne rejiciatis*, *ne aspernemini*. *ibid.* παραιτησάμενοι (3. *pl. num. part. 1. med.*) *adversati*, *præt. pass.* παρήτημαι, *excusatus fui*, *Luc.* 14, 19. ἔχε με παρητημένον (3. *part. præt. pass.*) *habe me excusatum*.

Ἀπαραιτήτῃ, α, ὁ, ἡ, *indeprecabilis*, *inevitabilis*. *Sap.* 16, 4.

Προσaiτέω, ὦ, *amplius* peto, stipem peto, mendico, *ostiatim* panem quæro *Marc.* 10, 46. *Luc.* 18, 35. *Joh.* 9, 8. καθήμεν καὶ προσaiτέων (3. *part. pres. act.*) *qui sedebat*, ἔ *mendicabat*, *construitur cum* *Acc.* ὁδὸν προσaiτέων τὰς ἐντυγχάνοντας, *neque stipem petens à quodvis obdicio*, seu *in quemcunque incidisset*. *Joh.* 27, 14. εἰς ἄνθρωποι, προσaiτήσασιν, *si viri evaserint*, *mendicabunt*.

Προσαιτής, α, ὁ, ἡ, mendicus. *Joh.* 9, 8. ὅτι προσaiτής ἦν, *quod mendicus esset*, *ut quedam exemplaria habent*: *meliora tamen*, ἔ *potiora legunt*: ὅτι τυφλὸς ἦν, *quod cæcus erat*.

Αἴτιος, α, ὁ, causa, autor *Hebr.* 5, 9. αἴτιος σωτηρίας αἰωνίου autor salutis

eternæ. 2. *Macc.* 4, 47. τὸν μὲν τῆς ἑλῆς κακίας αἴτιον, ἔ *cum quidem*, *qui omnis malitiae autor*. *reus*. *Susan.* 54. ἀπολύων δὲ τὰς αἰτίας, *absolvens vero reos*.

Ἀιτία, ας, ἡ, causa efficiens. *Sap.* 14, 27. παντὸς ἀρχὴ κακῆ, καὶ αἰτία, καὶ πέρας, *omnis principium mali*, ἔ *causa* ἔ *finis*. *finalis* *Act.* 10, 21. τίς ἡ αἰτία, εἰ ἦν πάρεσι; *que causa est*, *propter quam adestis*? causa impellens *Matth.* 19, 3. κατὰ πᾶσαν αἰτίαν, *quavis ex causa*. crimen. *Joh.* 19, 4. ἀδεμίαν αἰτίαν εὐρίσκει, *nullum crimen invenio*, 1. *Macc.* 9, 10. καὶ καταλίπομεν αἰτίαν τῇ δόξῃ, ἔ *ne relinquamus gloria nostra crimen*. *conditio* *Matth.* 19, 10. εἰ ἄνθρωπος ἐστὶν ἡ αἰτία τοῦ ἀνδρώπα, *si ea est conditio viri* ἔ *c*.

Ἀιτιον, α, τὸ, noxa, causa *Luc.* 23, 4. εἰδὲν εὐρίσκει αἴτιον, *nullam invenio noxam*. *Substantivum* hoc *more adjectivatum* movetur per tres fines, ἔ *singula idem* *manent substantiva*.

Ἀιτιάομαι, ὦμαι, *accuso*. *F.* αἰσιμαί. *Sir.* 29, 6. καὶ τὸν καιρὸν αἰτιάσεται, ἔ *tempus accusabit*. *præt. pass.* ἠτιάμαι, *unde est nomen*

Ἀιτίαμα, τῃ, τὸ, *criminatio* *Act.* 25, 7. πολλὰ καὶ βαρὴ αἰτιάματα φέροντες κατὰ τὴν Παύλου, *multas* ἔ *graves criminationes asserentes contra Paulum*.

Ἀναίτιος, α, ὁ, ἡ, *insons*, *inculpabilis*. *Susan.* 63. ἐσώθη αἷμα ἀναίτιον, *servatus est sanguis innoxius*. *Matth.* 12, 5. ἀναίτιοι εἰσιν, *omni vacant culpa*.

Παραίτιος, qui est ex parte in causa; causa, auctor, 2. *Macc.* 11, 19.

Προaiτιάομαι, ὦμαι, ante criminor. α. 1. *med.* προaiτιασάμην, ω, ατο. *Rom.* 3, 9. προaiτιασάμεθα (1. *plur. a. 1. med. indic.*) *ante causas reddidimus*, *demonstravimus*, *evicimus*.

Αἴων, ὦν, ὁ, (q. αἰὼν ὦν *semper* *ens* seu *existens*, *hoc est*, *diu durans*) *ævum*, *seculum*, *æternitas*. q. d. *æternitas*. *Hebr.* 𐤀𐤓𐤕 unde est *Latinorum* olim [*Quemadmodum* *vero* *hebraica* *vox* 𐤀𐤓𐤕 *eiusmodi* *durationem* *denotat*, *qualis* *personæ* *vel* *rei*, *de* *qua* *sermo* *est*, *convenire* *potest*, *sic* *idem* *de* *Græco* *αἰὼν* *tenendum*. *Nam* *hæc* *est* *generalis* *illius* *notio*, *ex* *qua* *omnes* *reliquæ* *fluunt*.] *Marc.*

3, 29. ἃ καὶ ἔχουσιν ἀφεσιν εἰς τὸν αἰῶνα, non habet remissionem in aeternum. Job. 4, 14. εἰς τὸν αἰῶνα in aeternum. Heb. 5, 6. semper. Job. 14, 16. ἃ εἰς αἰῶνα, hoc est, nunquam Marc. 3, 29. 1. Cor. 8, 13. Hebr. 13, 21. εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων in secula seculorum. Sic 1. Pet. 4, 11. Gal. 1, 5. εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων in secula seculorum. Hebraismus, hoc est, in omnem aeternitatem, in infinitum temporis spatium. Ephes. 3, 21. εἰς πάσας τὰς γενεὰς τῆ αἰῶνος τῶν αἰώνων, in omnes aetates seculi seculorum. Hebr.

וְלֵךְ 1. Tim. B 1, 17. τῷ βασιλεῖ τῶν αἰώνων Hebraismus, hoc est, τῷ βασιλεῖ αἰωνίῳ regi aeterno. 1. Chr. 29, 10. εὐλογητὸς Θεὸς ἀπὸ τοῦ αἰῶνος καὶ ἕως τῆ αἰῶνος, benedictus Deus a seculo in seculum. Act. 15, 18. γνωστὰ ἀπ' αἰῶνος ἐστὶ τῷ Θεῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, nota ab aeterno sunt Deo omnia opera ejus. mundus conditus. qui Hebraice dicitur **וְלֵךְ**, quod ejus finis & duratio nobis sit abscondita. Job. 9, 32. ἐκ τῆ αἰῶνος ἃ καὶ ἠκρότη, à mundo condita non auditum fuit, Latine post homines natos, post hominum memoriam. Act. 3, 21. ἀπ' αἰῶνος, ab origine mundi. tempus vitae praesentis Luc. 20, 34. οἱ υἱοὶ αἰῶνος τέττα γαμοῦσι, filii hujus aevi uxores ducunt, vel filii hujus aetatis. Dicitur enim aetas quasi aevitas ex aeo. mundus inferior, qualis jam est Matth. 28, 20. ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος usque ad consummationem seculi. Luc. 16, 8. οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τέττα, filii hujus seculi, hoc est, non renati. 2. Cor. 4, 4. ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶνος τέττα, DEUS hujus seculi, hoc est, quem impii colunt, ut Deum. Vita Eph. 2, 2. κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τέττα, ut est vita mundi hujus. Deut. 35, 17. οἰκέτης ἔσται εἰς τὸν αἰῶνα servus erit ad dies vitae. Ἰλιὰδ. ε. 685. ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν, deinde me deferat haec vita. Galenus in Lexico Hippocratico scribit αἰὼν ὁ βίος, (Lexicon hoc excudit Henricus Stephanus anno Domini 1564.) Luc. 18, 30. ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ in seculo venturo. [Derivata est isthaec locutio ex usitata

A Judaeorum distinctione inter **וְלֵךְ**, αἰῶνα τέτον, & **וְלֵךְ** αἰῶνα ἐρχόμενον, quorum prius statum praesentis vitae, posterius vero aeternae vitae conditionem denotat. Confer. Matth. 12, 13. Marc. 10, 30. Luc. 18, 30.] αἰῶνας, ων, οἱ, secula, aeternitas. Eph. 3, 11. κατὰ πρόθεσιν αἰώνων, secundum propositum aeternum. Verbotenus secundum propositum seculorum. Hebraismus. mundus. Heb. 1, 2. & 11, 3. δι' & καὶ τὰς αἰῶνας ἐποίησεν, per quem etiam mundum condidit. aetates mundi. Eph. 2, 7. ἐν τοῖς αἰῶσι (dat. pl.) τοῖς ἐπερχομένοις, in seculis succedentibus.

Αἰώνιος, α, ὁ, ἡ, καὶ τὸ αἰώνιον, aeternus, a, um. Sic DEUS dicitur, qui neque principium neque finem habet, Rom. 16, 26. καὶ ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ex imperio aeterni DEI. 1. Tim. 6, 16. κράτος αἰώνιον, potentia aeterna, item habens finem sed non principium, qualia sunt decreta Dei, 2. Tim. 1, 9, quae fuerunt πρὸ χρόνων αἰωνίων, ante tempora secularia, hoc est, πρὸ καταβολῆς κόσμου ante constitutionem mundi. Eph. 1, 4. item habens principium, sed non finem, Rom. 6, 23. ζωὴ αἰώνιος ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, vita aeterna per CHRISTUM JESUM, Matth. 18, 8. εἰς πῦρ τὸ αἰώνιον, in ignem aeternum. in plur. num. Rom. 16, 25. χρόνοι αἰώνιοι tempora secularia, ubi intelliguntur aliae mundi aetates ante natum CHRISTUM. Legitur etiam foemininum αἰωνία Hebr. 9, 12. λύτρωσιν αἰωνίαν εὐράμεν redemptionem aeternam, (cujus virtus se extendit ad omnes mundi aetates) nactus, 2. Thess. 2, 16. δὲς παράκλησιν αἰωνίαν, qui dedit consolationem aeternam. diuturnus Philem. 6. 15. ἵνα αἰώνιον αὐτὸν ἀπέχης ut eum perpetuum recipias.

Αἰωνίως, adv. in aeternum, ita Symmachus Genes. 6, 3. vertit hebraicum

וְלֵךְ

ΑΚΑΛΗΦΗ, ης, ἡ, urtica. Habet Symmachus Esa. 55, 13.

ΑΚΑΝΘΑ, ης, ἡ, spina. (videtur ortum à voce ἀκὴ, ἡς, ἡ, cuspis, acies, mucro die Spitz, & verbo ἀνθεῖν florescere. Etymologus deducit ab ἡκω.) Es. 7, 23. εἰς χέρσιν

χέρσων ἔσσονται καὶ εἰς ἀκάνθων *terra incul-
ta erunt & senticetum. Marc. 4, 7. καὶ
ἀνέβησαν ἀκάνθων, & succreverunt spi-
ne. Job. 19, 2. πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀκάν-
θων, contexuerunt coronam e spinis. Hebr.
6, 8. ἐκφέρσας ἀκάνθας proferens spinas.
Marc. 4, 18. οἱ εἰς τὰς ἀκάνθας (pro ἐν
ταῖς ἀκάνθαις) σπειρόμενοι, hi sunt, qui
inter spinas sunt sati. labrusca Esa. 5, 2.
ubi ponuntur αἱ ἀκάνθαι pro οἰκάνθαι fru-
ctus labruscæ.*

Ἀκάνθινος, α, ὁ, ἡ, spineus, a, ex spinis
contextus. Marc. 15, 17. Job. 19, 5. Φορῶν
τὸν ἀκάνθινον στέφανον, ferens spineam
coronam.

†† Α'ΚΕΛΔΑΜΑ', Αἰ. 1, 19. Συκ.
אֶרֶץ חֵמָה ager sanguinis חֵמָה
vel חֵמָה in regim. ager, campus est
nomen g. m. à radice חֵמָה אֶרֶץ
Hebraice חֵמָה sanguis, nomen g. m.
videtur oriri ab חֵמָה rubuit, per
aphæresin.

Α'ΚΕ'ΟΜΑΙ, medeor, fut. ἴσομαι &
ἴσομαι Hinc

Ἀκεὸς, α, ὁ, ἡ, sanabilis.

Ἀνήκεστος, α, ὁ, ἡ, insanabilis, 2. Macc.
9, 5. inevitabilis. 3. Macc. 3, εἰς ἀνήκεστον
καὶ δυσκλεῦ φόνον, ad inevitabilem & in-
gloriam cadem.

Α'ΚΗ', ἡς, ἡ, mucro, cuspis. Dim.

Ἀκίς, ἰδος, ἡ, acies. Job. 16, 10.

Ἀκινάκης, α, ὁ, ἡ, acinaces, gladius Persi-
cus. Judith. 13, 8. Cap. 16, 17.

Ἀκων, οντος, & ἄκας, οντος, ὁ, jacu-
lum.

Ἀκόντιον, α, τὸν, dimin. jaculum. Sym-
machus 1. Samuel. 20, 36.

Ἀκονέω, ἡσω, acuo. Prov. 5, 4. καὶ ἡκο-
νημένον (part. prat. pass.) μᾶλλον μαχαί-
ρας διόμει, & magis acutum, quam gladius
bifidus.

Ἀκοντίζω, jaculor, f. ἴσω. α. 1. ἡκόν-
τις.

Ἀκοντιστής, α, ὁ, ἡ, jaculator. 1. Sam.
31, 3.

Κατακοντίζω, telis confodio, configo.
Judith. 1, 15.

Α'ΚΜΗ', ἡς, ἡ, cuspis, acies. (affine
nomini ἀκμή, mucro, unde etiam est Latino-

rum acuo) 2. Macc. 12, 22. ταῖς τῶν ξιφῶν
ἀκμαῖς ἀναπέρεσαι, gladiatorum mucroni-
bus transfigi. Per metaphoram vigor
ætatis. A Suida redditur voce synonym.
νεότης, juventus. cujusque rei summum
incrementum, summus gradus, extre-
mum, extremitas, 2. Macc. 4, 13. ἦν δ'
ἔτιως ἀκμή τις ἑλληνισμῶ, erat vero ita
summus gradus aliquis Græcismi (genti-
lismi.) 2. Macc. 1, 7. ἐν τῇ θλίψει καὶ ἐν
τῇ ἀκμῇ τῇ ἐπελθούσῃ ἡμῖν, in tribula-
tione & extremitate, quæ supervenit nobis.
Exponitur quandoque punctum occasio-
nis, occasio. Sic Montanus illud paulo
ante citatum, ἀκμή τις ἑλληνισμῶ, vertit:
occasio quædam gentiliatis.

Ἀκμάζω, floreo, item matureasco. Fut.
ἀκμάσω. P. ἡκμακα. Apoc. 14, 18. ἡκ-
μασαν (3. pl. a. 1. aet. indic.) αἱ σαφύ-
λαι αὐτῆς, matura sunt vineæ ejus.

Παρακμάζω, vigorem amitto, flacce-
sco; consenesco, exolesco. Sir. 42, 9. μή-
ποτε παρακμάσῃ, ne forte exoleseat.

Ἀκμαῖος, α, ον, vicens ætate. ἀκμαία
παρθένος, virgo nubilis, q. d. matura.

Ακμήν, Αἰ. 6. vehementius quiddam
sonat, quàm ἔτι etiamnum, siccine adhuc.
Videtur sc. dici κατ' ἑλλειψιν præpositionis
κατὰ, pro κατ' ἀκμήν in ipso negotii fer-
vore Matth. 15, 16. ἀκμήν καὶ ὑμῖς ἀσύνε-
τοί ἐστε; adhuc & vos nulla præditi estis
intelligentia? [Vox ἀκμήν ἑλληπτικῶς
posita notat secundum fervorem, h. e. se-
dulo, studiose. Vide quæ ad L. Bos nota-
ta sunt p. 336. 337. Ergo locus Matthæi sic
verti poterit: Etiam vos egregie estis im-
prudentes, sine interrogatione.]

ὑπέρρακμος, α, ὁ, ἡ, florem ætatis ex-
cedens. 1. Cor. 7, 36. εἰάν ᾧ ὑπέρρακμος, si
florem ætatis excedat.

Α'ΚΜΩΝ, ονος, ὁ, incus. Sir. 38, 28.
χαλκεὺς καθήμενος ἐγγὺς ἀκμωνος, faber
ætarius sedens prope incudem.

Α'ΚΟΛΟΥΘΟΣ, α, ὁ, ἡ, comes,
pedissequus, a. Platone interprete sic di-
ctus quasi ὁμοκέλευθος, ex α congregativo,
quod est, ἅμα, unà cum, & κέλευθος, α, ἡ,
via. nonnunquam adjectivè usurpatur &
significat consequens. 2. Macc. 4, 17. ταῦ-
τα ὁ ἀκύλατος κατὰ δὴλώσει, hæc conse-
quens tempus manifestabit. 1. Esd. 8, 24.

καὶ τὰ τέτοις ἀκόλουθα, ἔ qua hac sequuntur.

Ἀκολούθως, *adverb.* consequenter. 2. Macc. 6, 23. convenienter. 1. Esdr. 5, 71.

Ἀκολουθέω, ᾧ, sequor. *eum* *Dat.* Apoc. 14, 4. item comitor seq. *praepositione* μετὰ. Apoc. 14, 13. τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολούθει μετ' αὐτῶν, ἔ opera eorum comitantur eos, hoc est, premia bonorum operum gratuito promissa, non ex ipsorum operum dignitate. item imitor seu similis fio. Joh. 13, 36. peculiaris huius vocis acceptio est Apoc. 18, 5. ubi peccata dicuntur ἀκολουθεῖν, quod mutuo sese consequentia, aliaque ex aliis nascentia in immensum campulum excreverint, ἔ tandem ad ipsum caelum pertigerint. Matth. 10, 38. καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, ἔ pone (hoc est à tergo) me sequitur. Joh. 10, 4. τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, oves eum sequuntur. Joh. 10, 27. καὶ ἀκολουθοῦσιν (3. plur. praes. indic.) μοι, ἔ sequuntur me, praes. imper. ἀκολούθεε, α, Joh. 21, 19. ἀκολουθε (2. sing. praes. imper. aet.) μοι, sequere me. Joh. 12, 26. εἰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω. (3. sing. praes. imper. aet.) *si quis mihi ministrat, me sequatur.* obsequor, obtempero. 2. Macc. 8, 36. ἀκολουθεῖν (praes. inf.) τοῖς νόμοις, obtemperare legibus. part. praes. ἀκολουθεῶν, ᾧν, ἔοντος, ἔντος. Joh. 8, 12. ὁ ἀκολουθεῖν ἐμοὶ, ἔ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, qui me sequitur, nequaquam ambulabit in tenebris. Matth. 21, 9. οἱ ἀκολουθεῖντες ἔκραζον, ἄλλοι, qui sequebantur, clamabant. Matth. 8, 10. ἔπε τοῖς ἀκολουθεῖσιν (dat. pl. part. praes. aet.) dixit iis, qui sequebantur. imperf. ἠκολουθεῖον, ον, εες, ες, εε, α. sequebar. Matth. 26, 58. ὁ δὲ πέτρος ἠκολουθεῖ αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, Petrus autem eminus eum sequebatur. Marc. 15, 41. ἠκολουθεῖν (3. pl. imperf. aet.) αὐτῷ, sequuta fuerant eum, fut. 1. aet. ἀκολουθήσω, ες, α. Luc. 9, 57. ἀκολουθήσω σοι, ὅπερ ἂν ἀπέρχῃ, Κύριε, sequar te, quocumque abieris, Domine. Joh. 13, 36. ὕστερον ἀκολουθήσεις, (2. sing. fut. 1. aet. indic.) μοι, postea sequeris me, hoc est, quum senueris, tu ipse eadem afficeris morte, quam ego paulo post sustinebo, conf. Joh. 21, 18. Praet aet. ἠκολούθηκα, quod legitur in composito. Luc. 1,

A3. 1. Tim. 4, 6. 2. 1. ἠκολούθησα Matth. 9, 19. ἠκολούθησεν (3. sing. a. 1. aet. indic.) αὐτῷ, secutus est eum. Marc. 10, 28. καὶ ἠκολούθησαμὲν (1. pl. a. 1. aet. indic.) σοι, ἔ te secuti sumus. Joh. 1, 37. ἠκολούθησαν (3. pl. aet. indic.) τῷ Ἰησοῦ, secuti sunt. JESVM. a. 1. imp. ἀκολουθήσον, ἄτω. Marc. 14, 13. ἀκολουθήσατε (2. pl. a. 1. aet. imper.) αὐτῷ, sequimini eum. a. 1. infin. Joh. 13, 36. ἔ δύνασθαι μοι νῦν ἀκολουθεῖν, non potes me nunc sequi. part. a. 1. ἀκολουθήσας, αντος, ὁ. Matth. 19, 28. ὑμεῖς οἱ ἀκολουθεῖσάντες μοι, vos, qui me estis secuti. Joh. 1, 40. ἔς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκολουθεσάντων (gen. pl. part. a. 1. aet.) αὐτῷ, unus ex duobus illis, qui eum secuti fuerant.

Ἐξακολουθεῖω, ᾧ, sequor. Fut. ἔξακολουθήσω. 2. Pet. 2, 2. καὶ πολλοὶ ἔξακολουθήσασιν (3. pl. fut. 1. aet. indic.) αὐτῶν ταῖς ἀπολείαις, ἔ multi sequentur eorum exitia, hoc est, haereses. obsequor. Sir. 5, 2. μὴ ἔξακολουθεῖς τῇ ψυχῇ σου, me obsequere animae (concupiscentiae) tuae. aor. 1. ἔξηκολουθήσα, ες, ε. 2. Pet. 1, 16. ἔ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἔξακολουθήσαντες (part. aor. 1. aet. pl. nom.) non enim arte compositas fabulas secuti.

Ἐπακολουθεῖω, ᾧ, subsequor, secutor. 1. Tim. 5, 24. τισὶ δὲ ἐπακολουθεῖσιν (3. pl. praes. indic. aet.) quasdam verò subsequuntur. Marc. 16, 20. διὰ τῶν ἐπακολουθεῖντων (part. praes. aet. gen. pl.) σημείων, per signa subsequentia. 1. Tim. 5, 10. ἔ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολουθήσε (3. sing. aor. 1. aet. indic.) *si omne bonum opus est assidue sedata.* cum ὀπίσω ἔ gen. (ut simplex ἀκολουθεῖν, Matth. 10, 38.) Sir. 46, 9. ἐπηκολουθήσεν ὀπίσω δυνάστη, secutus est rerum potentem. 1. Pet. 2, 21. ἵνα ἐπακολουθήσητε (2. pl. aor. 1. aet. subj.) τοῖς ἔχουσιν αὐτῷ, ut secuti vestigia illius.

Συνεπακολουθεῖω, ᾧ, sequor. Numer. 32, 12.

Κατακολουθεῖω, ᾧ, subsequor, obedio. 1. Macc. 6, 23. κατακολουθεῖν τοῖς προσάγμασιν αὐτοῦ, obedire ordinationibus ejus. F. ἦσω. P. κατηκολούθηκα. aor. 1. κατηκολούθησα. Aet. 16, 17. αὕτη κατακολουθήσασα (part. aor. 1. aet. gen. fact.) τῷ Παύλῳ, hac subsequuta Paulum. Luc. 23, 55. κατακολουθήσασα (part. a. 1. aet. g. f. plur.).

plur. num.) δὲ καὶ γυναῖκες subsequuta etiam mulieres.

Παρακολουθεῖω, ᾧ, subsequor, Marc. 16, 17. σημαίνει δὲ τοῖς πιστεύουσι ταῦτα παρακολουθήσει (3. sing. f. 1. aet. indic.) signa autem eos, qui crediderint, hæc subsequen- tur. obsequor. 2. Macc. 9, 27. παρακολου- θήντα (acc. sing. m. g. part. pres.) τῇ ἐμῇ προαιρέσει, obsequentem meæ voluntati. sector. 1. Tim. 4, 6. ἡ παρακολουθήκας (2. sing. pres. aet. indic.) quam sectatus es. assequor, scilicet mente. 2. Tim. 3, 10. σὺ δὲ παρακολουθήκας (2. sing. pres. aet. in- dic.) μετὰ τῇ διδασκαλίᾳ, tu verò affecutus doctrinam meam. Luc. 1, 3. παρακολουθή- σῳσι (part. pres. aet. g. m. dat. sing.) asse- quuto, à nominat. παρακολουθήκως, ὅτος, ὁ, f. gen. παρακολουθήκῳ, ὅτος, ὁ, n. g. πα- ρακολουθήκός, ὅτος, τὸ.

Συνακολουθεῖω, ᾧ, unà sequor. Marc. 5, 37. καὶ ἐκ ἀφ᾽ ἧκεν εἰδὼν συνακολουθῆσαι (aor. 1. aet. inf.) nec permisit, ut quisquam se sequeretur. Luc. 23, 49. αἱ συνακολου- θήσασαι (part. aor. 1. aet. g. f. nom. pl.) αὐτῷ, quæ erant eum unà secutæ.

Α'ΚΟΤΩ, audio, exaudio, obedio. Job. 8, 47. intelligo. 1. Cor. 14, 2. regit C Genitiv. communiter, [idque ex ellipsi græ- cæ, ubi subauditur particula ἐκ. Ἀκούειν τινὸς pro ἐκ τινος, audire ex aliquo vel ab aliquo. Lamb. Bos p. 315.] Atticè et- iam Accus. [quæ constructio est vera ἔσ naturalis.] Luc. 16, 2. τί τῷτο ἀκούω περὶ σε; qui istud audio de te? Job. 9, 31. Θεὸς εἰμαρτωλῶν ἐκ ἀκούει, Deus peccatores non exaudit. Job. 3, 8. τὴν φωνὴν αὐτῆς ἀκούεις, sonum ejus audis. Act. 2, 8. πῶς ἀκούομεν (1. pl. pres.) quomodo audimus. Matth. 11, 4. ἀκούετε (2. plur. pres. indic.) quæ auditis. Luc. 7, 22. κωφοὶ ἀκούσι. (3. pl. pres.) surdi audiunt. Marc. 12, 29. ἀκούε (2. sing. pres. imper.) Ἰσραὴλ, audi Israel. Matth. 11, 15. ἀκούτω (3. sing. pres. im- per.) audiat. ἀκούετε (2. pl.) Matth. 17, 5. Marc. 4, 12. ἵνα ἀκούοντες ἀκούσι (3. pl. pres. subj.) ut audientes audiant. Matth. 11, 15. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν (pres. inf.) qui habet aures ad audiendum. Matth. 13, 20. ὁ τὸν λόγον ἀκούων (part. pres. aet.) qui au- dit verbum. Luc. 6, 27. ὑμῖν λέγω τοῖς ἀ- κούουσιν (dat. plur.) vobis loquor audienti- bus, qui dativus à 3. plur. pres. aet. ex sola

A contextus serie distinguitur. Act. 5, 5. ἀκού- οντας. imperf. ἤκουον, es, e. Marc. 6, 20. ἠδὲως αὐτῷ ἤκουε, libenter eum audiebat, Act. 15, 12. ἤκουον (3. pl. imperf. aet.) βαρ- νάβαν καὶ πᾶν πᾶν, audiebant Barnabam & Paulum. F. Act. ἀκούω, es, e. Matth. 12, 19. ἀκούετε (2. pl.) audistis. Matth. 13, 14. ἀκούετε ἀκούετε audistis audietis seu au- diendo audietis. Hebraismus. pres. aet. ἤκουα. aor. 1. aet. ἤκουα, as, e. Act. 11, 7. ἤκουα φωνῆς λεγούσης μοι, audivi vocem dicentem mihi. Job. 11, 41. ὅτι ἤκουσάς με, quod me exaudieris. 2. Cor. 12, 4. ἤκουεν (3. sing. a. 1. aet.) ἀρόγητα ῥήματα audivit ineffabilia verba, quæ fando à quoquam ho- mine explicari non possunt. Act. 15, 24. ἤκούσαμεν (1. pl. a. 1. aet.) audivimus Luc. 7, 22. ἀκούετε καὶ ἤκουατε (2. pl. a. 1. aet. indic.) quæ vidistis & audivistis. Luc. 1, 58. καὶ ἤκουσαν (3. pl. aor. 1. aet.) οἱ περίοικοι, & audiverunt accolæ. aor. 1. aet. imper. ἀκούσον, άτω. Ps. 50, 7. ἀκούσον λαός με, audi popule mi. Act. 15, 13. ἀνδρες ἀδελφοὶ ἀκούσατέ (2. pl. a. 1. imper.) με, viri fra- tres audite me. Luc. 16, 29. ἀκούσατάσαν (3. pl. a. 1. aet. imper.) αὐτῶν, audiant eos. a. 1. subj. ἀκούσω, ης, η, Matth. 18, 15. εἰὼν σε ἀκούσῃ (3. sing. a. 1. aet. subj.) si te au- dixerit, hoc est, si locum dederit fraternæ tuæ admonitioni. Marc. 13, 7. ὅταν ἀκού- σῃτε (2. pl. a. 1. aet. subj.) quum audieritis. Marc. 4, 15. ὅταν ἀκούσωσι (3. pl. a. 1. aet. subj.) τὸν λόγον, quum audierint ser- monem. Luc. 6, 17. οἱ ἡλθον ἀκούσαι (a. 1. aet. inf.) αὐτῷ, qui venerant, ut audirent eum. part. a. 1. aet. ἀκούσας, αντῷ, ὁ, Luc. 6, 49. ὁ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας, quò sermonem meum audivit & non præstitit. ακούσασα, αἰσης, ἡ, Marc. 7, 25. pres. pass. ἀκούομαι audior. 1. Cor. 5, 1. ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, auditur (esse) inter vos scor- ratio, hoc est, rumor est. pres. pass. ἤκου- σμαι, σαι, σαι. a. 1. pass. ἤκούσθην, ης, η. Act. 11, 22. ἠκούθη (3. sing. a. 1. pass. in- dic.) δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας, pervenit autem rumor ad aures Ecclesia. Matth. 28, 14. εἰὼν ἀκούθῃ (3. sing. a. 1. pass. subj.) τῷτο ἐπὶ τῷ ἡγεμόνῳ, quod si hoc fuerit auditum apud præsidem. pres. med. ἤκουα (ab aor. 2. aet. ἤκουον) & Attica reduplicatione ἀκήκουα audivi. Act. 9, 13. ἀκήκουα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τῆς, audi-

καὶ τὰ τέτοις ἀκολαθεῖα, ἧ qua hac sequuntur.

Ἀκολαθεῖω, *adverb.* consequenter. 2. Macc. 6, 23. convenienter. 1. Esdr. 5, 71.

Ἀκολαθεῖω, ᾧ, sequor. *eum* *Dat.* Apoc. 14, 4. item comitor *seq.* *praepositione* μετὰ. Apoc. 14, 13. τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολαθεῖα μετ' αὐτῶν, ἧ opera eorum comitantur eos, hoc est, praemia bonorum operum gratuito promissa, non ex ipsorum operum dignitate. item imitor seu similis fio. Joh. 13, 36. peculiaris hujus vocis acceptio est Apoc. 18, 5. ubi peccata dicuntur ἀκολαθεῖσθαι, quod mutuò sese consequentia, aliaque ex aliis nascentia in immensum cumulum excreverint, ἧ tandem ad ipsum caelum pertigerint. Matth. 10, 38. καὶ ἀκολαθεῖα ὀπίσω μου, ἧ pone (hoc est à tergo) me sequitur. Joh. 10, 4. τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολαθεῖα, oves eum sequuntur. Joh. 10, 27. καὶ ἀκολαθεῖσσι (3. plur. *pres. indic.*) μοι, ἧ sequuntur me, *pres. imper.* ἀκολαθεῖτε, α, Joh. 21, 19. ἀκολαθεῖ (2. sing. *pres. imper. aet.*) μοι, sequere me. Joh. 12, 26. ἐὰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολαθεῖτω. (3. sing. *pres. imper. aet.*) *si* quis mihi ministrat, me sequatur. obsequor, obtempero. 2. Macc. 8, 36. ἀκολαθεῖαν (*pres. inf.*) τοῖς νόμοις, obtemperare legibus. *part. pres.* ἀκολαθεῖων, ᾧν, ἔοντος, ἔντος. Joh. 8, 12. ὁ ἀκολαθεῖων ἐμοὶ, ἧ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, qui me sequitur, nequaquam ambulabit in tenebris. Matth. 21, 9. οἱ ἀκολαθεῖντες ἑκραζον, illi, qui sequebantur, clamabant. Matth. 8, 10. ἔπε τοῖς ἀκολαθεῖσιν (*dat. pl. part. pres. aet.*) dixit iis, qui sequebantur. *imperf.* ἠκολαθεον, εν, εες, ες, εε, α. sequebar. Matth. 26, 58. ὁ δὲ πέτρος ἠκολαθεῖ αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, Petrus autem eminus eum sequebatur. Marc. 15, 41. ἠκολαθεον (3. pl. *imperf. aet.*) αὐτῷ, sequute fuerant eum. *fut. 1. aet.* ἀκολαθεῖσω, ες, α. Luc. 9, 57. ἀκολαθεῖσω σοι, ὅπῃ ἂν ἀπέρχῃ, Κύρια, sequar te, quocunque abieris, Domine. Joh. 13, 36. ὕστερον ἀκολουθήσεις, (2. sing. *fut. 1. aet. indic.*) μοι, postea sequeris me, hoc est, quam senueris, tu ipse eadem afficeris morte, quam ego paulò post sustinebo, *conf.* Joh. 21, 18. *Pres. aet.* ἠκολαθήκη, quod legitur in composito. Luc. 1,

1. Tim. 4, 6. a. 1. ἠκολαθήσῃ Matth. 9, 19. ἠκολούθησεν (3. sing. a. 1. *aet. indic.*) αὐτῷ, secutus est eum. Marc. 10, 28. καὶ ἠκολαθήσαμέν (1. pl. a. 1. *aet. indic.*) σοι, ἧ te secuti sumus. Joh. 1, 37. ἠκολαθήσαν (3. pl. *aet. indic.*) τῷ Ἰησοῦ, secuti sunt J E S U M. a. 1. *impr.* ἀκολαθήσον, ἅτω. Marc. 14, 13. ἀκολαθήσατε (2. pl. a. 1. *aet. imper.*) αὐτῷ, sequimini eum. a. 1. *inf.* Joh. 13, 36. ἧ δύνασθαι μοι νῦν ἀκολουθήσαι, non potes me nunc sequi. *part. a. 1.* ἀκολαθήσας, αντος, ὁ. Matth. 19, 28. ὑμεῖς οἱ ἀκολαθήσαντές μοι, vos, qui me estis secuti. Joh. 1, 40. ἔς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκολαθήσαντων (*gen. pl. part. a. 1. aet.*) αὐτῷ, unus ex duobus illis, qui eum secuti fuerant.

Ἐξακολαθεῖω, ᾧ, sequor. *Fut.* ἔξακολουθήσω. 2. Pet. 2, 2. καὶ πολλοὶ ἔξακολουθήσασιν (3. pl. *fut. 1. aet. indic.*) αὐτῶν ταῖς ἀπολείαις, ἧ multi sequentur eorum exitia, hoc est, haereseis. obsequor. Sir. 5, 2. μὴ ἔξακολουθεῖ τῇ ψυχῇ σε, me obsequere animae (*concupiscentiae*) tuae. *aor. 1.* ἔξηκολαθήσα, ας, ε. 2. Pet. 1, 16. ἧ γὰρ σοφοῖς μύθοις ἔξακολουθήσαντες (*part. aor. 1. aet. pl. nom.*) non enim arte compositas fabulas secuti.

Ἐπακολαθεῖω, ᾧ, subsequor, secutor. 1. Tim. 5, 24. τισὶ δὲ ἐπακολαθεῖσι (3. pl. *pres. indic. aet.*) quosdam verò subsequuntur. Marc. 16, 20. διὰ τῶν ἐπακολουθέντων (*part. pres. aet. gen. pl.*) σημείων, per signa subsequencia. 1. Tim. 5, 10. ἧ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολαθήσε (3. sing. *aor. 1. aet. indic.*) *si* omne bonum opus est assidue sectata. cum ὀπίσω ἧ gen. (*ut simplex ἀκολουθεῖαν*, Matth. 10, 38.) Sir. 46, 9. ἐπηκολαθήσεν ὀπίσω δυνάστη, secutus est rerum potentem. 1. Pet. 2, 21. ἵνα ἐπακολουθήσητε (2. pl. *aor. 1. aet. subj.*) τοῖς ἰχνυσιν αὐτοῦ, ut sectemini vestigia illius.

Συνεπακολαθεῖω, ᾧ, sequor. Numer. 32, 12.

Κατακολαθεῖω, ᾧ, subsequor, obedio. 1. Macc. 6, 23. κατακολαθεῖν τοῖς προσάγμασιν αὐτοῦ, obedire ordinationibus ejus. *F. ἦσω.* P. κατηκολαθήνα. *aor. 1.* κατηκολαθήσα. *Aet. 16, 17.* αὕτη κατακολαθήσασα (*part. aor. 1. aet. gen. fact.*) τῷ Παύλῳ, hac subsequuta Paulum. Luc. 23, 55. κατακολαθήσασα (*part. a. 1. aet. g. f. plur.*)

plur. num.) δὲ καὶ γυναῖκες subsequente etiam mulieres.

Παρακολουθεῖω, ᾧ, subsequor, Marc. 16, 17. σημαῖα δὲ τοῖς πιστεύουσι ταῦτα παρακολουθήσει (3. sing. f. 1. aet. indic.) signa autem eos, qui crediderint, hæc subsequen- tur. obsequor. 2. Macc. 9, 27. παρακολου- θήντα (acc. sing. m. g. part. pres.) τῇ ἐμῇ προαιρέσει, obsequentem meæ voluntati. sector. 1. Tim. 4, 6. ἡ παρακολουθήσας (2. sing. pres. aet. indic.) quam sectatus es. assequor, scilicet mente. 2. Tim. 3, 10. σὺ δὲ παρακολουθήσας (2. sing. pres. aet. in- dic.) μετὰ τῇ διδασκαλίᾳ, tu verò affecutus doctrinam meam. Luc. 1, 3. παρακολουθή- σῳσι (part. pres. aet. g. m. dat. sing.) asse- quuto, à nominat. παρακολουθήσας, ὅτος, ὁ, f. gen. παρακολουθήσας, ὅτος, ὁ, n. g. πα- ρακολουθήσας, ὅτος, ὁ.

Συνακολουθεῖω, ᾧ, unà sequor. Marc. 5, 37. καὶ ἐκ ἀφ᾽ ἧκεν ἕδυνα συνακολουθεῖωσι (aor. 1. aet. inf.) nec permisit, ut quisquam se sequeretur. Luc. 23, 49. αἱ συνακολου- θήσασαι (part. aor. 1. aet. g. f. nom. pl.) αὐτῶ, quæ erant eum unà secutæ.

ΑΚΟΤΩ, audio, exaudio, obedio. Job. 8, 47. intelligo. 1. Cor. 14, 2. regit C Genitiv. communiter, [idque ex ellipsi græ- ca, ubi subauditur particula ἐκ. Ἀκούειν τινὸς pro ἐκ τινος, audire ex aliquo vel ab aliquo. Lamb. Bos p. 315.] Atticè et- iam Accus. [quæ constructio est vera ἔσ- naturalis.] Luc. 16, 2. τί τῷτο ἀκούω περὶ σέ; qui istud audio de te? Job. 9, 31. Θεὸς ἁμαρτωλῶν ἐκ ἀκούει, Deus peccatores non exaudit. Job. 3, 8. τὴν φωνὴν αὐτῆς ἀκούεις, sonum ejus audis. Act. 2, 8. πῶς ἀκούομεν (1. pl. pres.) quomodo audimus. Matth. 11, 4. ἀκούετε (2. plur. pres. indic.) quæ auditis. Luc. 7, 22. κωφοὶ ἀκούουσιν. (3. pl. pres.) surdi audiunt. Marc. 12, 29. ἀκούετε (2. sing. pres. imper.) Ἰσραὴλ, audi Israel. Matth. 11, 15. ἀκούτω (3. sing. pres. im- per.) audiat. ἀκούετε (2. pl.) Matth. 17, 5. Marc. 4, 12. ἵνα ἀκούοντες ἀκούωσι (3. pl. pres. subj.) ut audientes audiant. Matth. 11, 15. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν (pres. inf.) qui habet aures ad audiendum. Matth. 13, 20. ὁ τὸν λόγον ἀκούων (part. pres. aet.) qui au- dit verbum. Luc. 6, 27. ὑμῖν λέγω τοῖς ἀ- κούουσιν (dat. plur.) vobis loquor audienti- bus, qui dativus à 3. plur. pres. aet. ex sola

A contextus serie distinguitur. Act. 5, 5. ἀκού- οντας. imperf. ἤκουον, es, e. Marc. 6, 20. ἠδὲως αὐτῷ ἤκουε, libenter eum audiebat, Act. 15, 12. ἤκουον (3. pl. imperf. aet.) βαρ- νάβαν καὶ πᾶν τὸν λαόν, audiebant Barnabam & Paulum. F. Act. ἀκούω, es, e. Matth. 12, 19. ἀκούετε (2. pl.) audietis. Matth. 13, 14. ἀκοῇ ἀκούετε auditu audietis seu au- diendo audietis. Hebraismus. pres. aet. ἤκουα. aor. 1. aet. ἤκουα, as, e. Act. 11, 7. ἤκουα φωνῆς λεγούσης μοι, audiui vocem dicentem mihi. Job. 11, 41. ὅτι ἤκουσάς με, quod me exaudieris. 2. Cor. 12, 4. ἤκουεν (3. sing. a. 1. aet.) ἀρόρητα ῥήματα audiuit ineffabilia verba, quæ fando à quoquam ho- mine explicari non possunt. Act. 15, 24. ἤκούσαμεν (1. pl. a. 1. aet.) audivimus Luc. 7, 22. ἀκούετε καὶ ἤκούσατε (2. pl. a. 1. aet. indic.) quæ vidistis & audivistis. Luc. 1, 58. καὶ ἤκουσαν (3. pl. aor. 1. aet.) οἱ περὶ οὗτοι, & audiverunt accolæ. aor. 1. aet. imper. ἀκούσον, άτω. Ps. 50, 7. ἀκούσον λαός με, audi popule mi. Act. 15, 13. ἀνδρες ἀδελφοὶ ἀκούσατέ (2. pl. a. 1. imper.) με, viri fra- tres audite me. Luc. 16, 29. ἀκούσατάων (3. pl. a. 1. aet. imper.) αὐτῶν, audiant eos. a. 1. subj. ἀκούσω, ης, η, Matth. 18, 15. ἐάν σὺ ἀκούσῃ (3. sing. a. 1. aet. subj.) si te au- dierit, hoc est, si locum dederit fraternæ tuæ admonitioni. Marc. 13, 7. ὅταν ἀκού- σῃτε (2. pl. a. 1. aet. subj.) quum audieritis. Marc. 4, 15. ὅταν ἀκούσωσι (3. pl. a. 1. aet. subj.) τὸν λόγον, quum audierint ser- monem. Luc. 6, 17. οἱ ἡλθόν ἀκούσαι (a. 1. aet. inf.) αὐτῶ, qui venerant, ut audirent eum. part. a. 1. aet. ἀκούσας, αντῶ, ὁ, Luc. 6, 49. ὁ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας, quò sermonem meum audivit & non præstitit. ἀκούσας, αἰσης, ἡ, Marc. 7, 25. pres. pass. ἀκούομαι audior. 1. Cor. 5, 1. ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, auditur (esse) inter vos scor- ratio, hoc est, rumor est. pres. pass. ἤκου- σμαι, σαι, σαι. a. 1. pass. ἤκουσθην, ης, η. Act. 11, 22. ἠκούθη (3. sing. a. 1. pass. in- dic.) δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας, pervenit autem rumor ad aures Ecclesia. Matth. 28, 14. ἐάν ἀκούῃ (3. sing. a. 1. pass. subj.) τῷτο ἐπὶ τῷ ἡγεμόνῳ, quod si hoc fuerit auditum apud præsidem. pres. med. ἤκουα (ab aor. 2. aet. ἤκουον) & Attica reduplicatione ἀκήκουα audiui. Act. 9, 13. ἀκήκουα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, audi-

καὶ τὰ τέτοις ἀκόλουθα, Ἔ qua hac sequuntur.

Ἀκολούθως, *adverb.* consequenter. 2. Macc. 6, 23. convenienter. 1. Esdr. 5, 71.

Ἀκολουθεῖν, ὤ, sequor. *cum* Dat. Apoc. 14, 4. item comitor seq. *praepositione* μετὰ. Apoc. 14, 13. τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολούθει μετ' αὐτῶν, Ἔ opera eorum comitantur eos, hoc est, *praemia bonorum operum* gratuitò promissa, non ex ipsorum operum dignitate. item imitor seu similis fio. Joh. 13, 36. peculiaris huius vocis acceptio est Apoc. 18, 5. ubi peccata dicuntur ἀκολουθεῖν, quod mutuò sese consequentia, aliaque ex aliis nascentia in immensum *catinulum* excreverint, Ἔ tandem ad ipsum caelum pertigerint. Matth. 10, 38. καὶ ἀκολουθεῖ ὀπίσω μου, Ἔ pone (hoc est à tergo) me sequitur. Joh. 10, 4. τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθοῦν, oves eum sequuntur. Joh. 10, 27. καὶ ἀκολουθοῦσιν (3. plur. *praes. indic.*) μοι, Ἔ sequuntur me, *praes. imper.* ἀκολούθετε, α, Joh. 21, 19. ἀκολουθεῖ (2. sing. *praes. imper. aet.*) μοι, sequere me. Joh. 12, 26. εἰν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολουθεῖτω. (3. sing. *praes. imper. aet.*) *si quis mihi ministrat, me sequatur.* obsequor, obtempero. 2. Macc. 8, 36. ἀκολουθεῖν (*praes. inf.*) τοῖς νόμοις, obtemperare legibus. *part. praes.* ἀκολουθεῖων, ὦν, ζοντος, ἄντος. Joh. 8, 12. ὁ ἀκολουθεῖ ἐμοί, ἢ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, qui me sequitur, nequaquam ambulabit in tenebris. Matth. 21, 9. οἱ ἀκολουθεῖντες ἔκραζον, illi, qui sequebantur, clamabant. Matth. 8, 10. ἄπει τοῖς ἀκολουθεῖσιν (*dat. pl. part. praes. aet.*) dixit iis, qui sequebantur. *imperf.* ἠκολούθειον, ον, εες, ες, εε, α. *sequebar.* Matth. 26, 58. ὁ δὲ πέτρος ἠκολούθει αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, Petrus autem *emipnus* eum sequebatur. Marc. 15, 41. ἠκολούθειον (3. pl. *imperf. aet.*) αὐτῷ, sequuta fuerant eum. *fut. 1. aet.* ἀκολουθήσω, ες, α. Luc. 9, 57. ἀκολουθήσω σοι, ὅπερ ἂν ἀπέρχῃ, Κύριε, sequar te, quocunque abieris, Domine. Joh. 13, 36. ὕστερον ἀκολουθήσεις, (2. sing. *fut. 1. aet. indic.*) μοι, postea sequeris me, hoc est, *quum senueris, tu ipse eadem afficeris morte, quam ego paulò post sustinebo, conf.* Joh. 21, 18. *Praet aet.* ἠκολούθηκα, quod legitur in *composito.* Luc. 1,

1. Tim. 4, 6. a. 1. ἠκολούθησα Matth. 9, 19. ἠκολούθησεν (3. sing. a. 1. *aet. indic.*) αὐτῷ, secutus est eum. Marc. 10, 28. καὶ ἠκολούθησαμέν (1. pl. a. 1. *aet. indic.*) σοι, Ἔ te secuti sumus. Joh. 1, 37. ἠκολούθησαν (3. pl. *aet. indic.*) τῷ Ἰησοῦ, secuti sunt. JESVM. a. 1. *imp.* ἀκολουθήσον, ἄτω. Marc. 14, 13. ἀκολουθήσατε (2. pl. a. 1. *aet. imper.*) αὐτῷ, sequimini eum. a. 1. *inf.* Joh. 13, 36. ἢ δύνασθαι μοι νῦν ἀκολουθεῖν, non potes me nunc sequi. *part. a. 1.* ἀκολουθήσας, σκτος, ὁ. Matth. 19, 28. ὅμας οἱ ἀκολουθήσαντες μοι, vos, qui me estis secuti. Joh. 1, 40. ἔς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκολουθησάντων (*gen. pl. part. a. 1. aet.*) αὐτῷ, unus ex duobus illis, qui eum secuti fuerant.

Ἐξακολουθεῖν, ὤ, sequor. *Fut.* ἐξακολουθήσω. 2. Pet. 2, 2. καὶ πολλοὶ ἐξακολουθήσασιν (3. pl. *fut. 1. aet. indic.*) αὐτῶν ταῖς ἀπολείαις, Ἔ multi sequentur eorum exitia, hoc est, *haereses.* obsequor. Sir. 5, 2. μὴ ἐξακολουθεῖς τῇ ψυχῇ σου, me obsequere animae (*concupiscentiae*) tuae. aor. 1. ἐξηκολούθησα, ες, ε. 2. Pet. 1, 16. ἢ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες (*part. aor. 1. aet. pl. nom.*) non enim arte *compositas fabulas* secuti.

Ἐπακολουθεῖν, ὤ, subsequor, secutor. 1. Tim. 5, 24. τισὶ δὲ ἐπακολουθεῖσιν (3. pl. *praes. indic. aet.*) quosdam verò subsequuntur. Marc. 16, 20. διὰ τῶν ἐπακολουθέντων (*part. praes. aet. gen. pl.*) σημείων, per signa *subsequentia.* 1. Tim. 5, 10. ἀ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολούθησε (3. sing. aor. 1. *aet. indic.*) *si omne bonum opus est assidue secutata.* cum ὀπίσω Ἔ gen. (*ut simplex ἀκολουθεῖν, Matth. 10, 38.*) Sir. 46, 9. ἐπηκολούθησεν ὀπίσω δυνάστη, secutus est *rerum potentem.* 1. Pet. 2, 21. ἵνα ἐπακολουθήσητε (2. pl. aor. 1. *aet. subj.*) τοῖς ἔχουσιν αὐτῷ, ut *secedimini vestigia illius.*

Συνεπακολουθεῖν, ὤ, sequor. Numer. 32, 12.

Κατακολουθεῖν, ὤ, subsequor, obedio. 1. Macc. 6, 23. κατακολουθεῖν τοῖς προσάγμασιν αὐτῶν, obedire *ordinationibus* ejus. F. ἦσω. P. κατηκολούθηκα. aor. 1. κατηκολούθησα. *Aet.* 16, 17. αὕτη κατακολουθήσασα (*part. aor. 1. aet. gen. fact.*) τῷ Πάυλῳ, hac *subsecuta* Paulum. Luc. 23, 55. κατακολουθήσασα (*part. a. 1. aet. g. f. plur.*)

plur. num.) δὲ καὶ γυναῖκες subsequente etiam mulieres.

Παρακολουθεῖω, ᾧ, subsequor, Marc. 16, 17. σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσι ταῦτα παρακολουθήσει (3. sing. f. 1. aet. indic.) signa autem eos, qui crediderint, hæc subsequantur. obsequor. 2. Macc. 9, 27. παρακολουθεῖντα (acc. sing. m. g. part. pres.) τῇ ἐμῇ προαιρέσει, obsequentem mee voluntati. sector. 1. Tim. 4, 6. ἡ παρακολουθήσεις (2. sing. pres. aet. indic.) quam sectatus es. assequor, scilicet mente. 2. Tim. 3, 10. σὺ δὲ παρακολουθήσεις (2. sing. pres. aet. indic.) με τῇ διδασκαλίᾳ, tu vero affecutus doctrinam meam. Luc. 1, 3. παρακολουθήσῃς (part. pres. aet. g. m. dat. sing.) assequuto, à nominat. παρακολουθήσῃς, ὅτος, ὁ, f. gen. παρακολουθήσῃς, ὅτος, τό.

Συνακολουθεῖω, ᾧ, unà sequor. Marc. 5, 37. καὶ ἐκ ἀφ᾽ ἑκὸς ἐδύνατο συνακολουθεῖσαι (aor. 1. aet. inf.) nec permisit, ut quisquam se sequeretur. Luc. 23, 49. αἱ συνακολουθήσασαι (part. aor. 1. aet. g. f. nom. pl.) αὐτῷ, quæ erant eum unà secutæ.

ΑΚΟΤΩ, audio, exaudio, obedio. Joh. 8, 47. intelligo. 1. Cor. 14, 2. regit Genitiv. communiter, [idque ex ellipsi græca, ubi subauditur particula ἐκ. Ἀκούειν τινὸς pro ἐκ τινος, audire ex aliquo vel ab aliquo. Lamb. Bos p. 315.] Atticè etiam Accus. [quæ constructio est vera et naturalis.] Luc. 16, 2. τί τῷτο ἀκούω περὶ σέ; qui istud audio de te? Joh. 9, 31. Θεὸς ἀμαρτωλῶν ἐκ ἀκούει, Deus peccatores non exaudit. Joh. 3, 8. τὴν φωνὴν αὐτοῦ ἀκούεις, sonum ejus audis. Act. 2, 8. πῶς ἀκούομεν (1. pl. pres.) quomodo audimus. Matth. 11, 4. ἂν ἀκούετε (2. plur. pres. indic.) quæ auditis. Luc. 7, 22. κωφοὶ ἀκούσι. (3. pl. pres.) surdi audiunt. Marc. 12, 29. ἀκούε (2. sing. pres. imper.) Ἰσραὴλ, audi Israel. Matth. 11, 15. ἀκούτω (3. sing. pres. imper.) audiat. ἀκούετε (2. pl.) Matth. 17, 5. Marc. 4, 12. ἵνα ἀκούοντες ἀκούσι (3. pl. pres. subj.) ut audientes audiant. Matth. 11, 15. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν (pres. inf.) qui habet aures ad audiendum. Matth. 13, 20. ὁ τὸν λόγον ἀκούων (part. pres. aet.) qui audit verbum. Luc. 6, 27. ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν (dat. plur.) vobis loquor audientibus, qui dativus à 3. plur. pres. aet. ex sola

A contextus serie distinguitur. Act. 5, 5. ἀκούοντας. imperf. ἤκουον, es, e. Marc. 6, 20. ἠδὲως αὐτῷ ἤκουε, libenter eum audiebat, Act. 15, 12. ἤκουον (3. pl. imperf. aet.) βαρνάβαν καὶ παύλον, audiebant Barnabam et Paulum. F. Act. ἀκούσω, es, e. Matth. 12, 19. ἀκούετε (2. pl.) audistis. Matth. 13, 14. ἀκοῇ ἀκούετε auditu audietis seu audiendo audietis. Hebraismus. pres. aet. ἤκουα. aor. 1. aet. ἤκουα, es, e. Act. 11, 7. ἤκουα φωνῆς λεγούσης μοι, audivi vocem dicentem mihi. Joh. 11, 41. ὅτι ἤκουάς με, quod me exaudieris. 2. Cor. 12, 4. ἤκουεν (3. sing. a. 1. aet.) ἀρόγητα ῥήματα audivit ineffabilia verba, quæ fando à quoquam homine explicari non possunt. Act. 15, 24. ἤκουσαμεν (1. pl. a. 1. aet.) audivimus. Luc. 7, 22. ἂν εἶδετε καὶ ἤκουσατε (2. pl. a. 1. aet. indic.) quæ vidistis et audivistis. Luc. 1, 58. καὶ ἤκουσαν (3. pl. aor. 1. aet.) οἱ περίοικοι, et audiverunt accolæ. aor. 1. aet. imper. ἀκούσον, άτω. Ps. 50, 7. ἀκούσον λαός μου, audi popule mi. Act. 15, 13. ἀνδρες ἀδελφοὶ ἀκούσατέ (2. pl. a. 1. imper.) με, viri fratres audite me. Luc. 16, 29. ἀκούσατάσαν (3. pl. a. 1. aet. imper.) αὐτῶν, audiant eos. a. 1. subj. ἀκούσω, ης, η, Matth. 18, 15. εἰς οὐκ ἀκούσῃ (3. sing. a. 1. aet. subj.) si te audiverit, hoc est, si locum dederit fraternæ tuæ admonitioni. Marc. 13, 7. ὅταν ἀκούσητε (2. pl. a. 1. aet. subj.) quum audieritis. Marc. 4, 15. ὅταν ἀκούσωσι (3. pl. a. 1. aet. subj.) τὸν λόγον, quum audierint sermonem. Luc. 6, 17. οἱ ἡλθόν ἀκούσαι (a. 1. aet. inf.) αὐτῷ, qui venerant, ut audirent eum. part. a. 1. aet. ἀκούσας, αντῷ, ὁ, Luc. 6, 49. ὁ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας, quò sermonem meum audivit et non prestitit. ἀκούσας, αἰσης, ἡ, Marc. 7, 25. pres. pass. ἀκούομαι audior. 1. Cor. 5, 1. ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, auditur (esse) inter vos scortatio, hoc est, rumor est. pres. pass. ἤκουσμαι, σαι, σαι. a. 1. pass. ἤκουσθην, ης, η. Act. 11, 22. ἠκούθη (3. sing. a. 1. pass. indic.) δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας, pervenit autem rumor ad aures Ecclesiæ. Matth. 28, 14. εἰάν ἀκούῃ (3. sing. a. 1. pass. subj.) τῷτο ἐπὶ τῷ ἡγεμόνῳ, quod si hoc fuerit auditum apud præsidem. pres. med. ἤκουα (ab aor. 2. aet. ἤκουον) et Attica reduplicatione ἀκήκουα audivi. Act. 9, 13. ἀκήκουα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, audi-

καὶ τὰ τέτοις ἀκολαθεῖα, Ἔ qua hæc sequuntur.

Ἀκολαθεῖω, *adverb.* consequenter. 2. Macc. 6, 23. convenienter. 1. Esdr. 5, 71.

Ἀκολαθεῖω, ὤ, sequor. *eum* *Dat.* Apoc. 14, 4. item comitor seq. *præpositione* μετὰ. Apoc. 14, 13. τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολαθεῖα μετ' αὐτῶν, Ἔ opera eorum comitantur eos, hæc est, præmia bonorum operum gratuito promissa, non ex ipsorum operum dignitate. item imitor seu similis fio. Joh. 13, 36. peculiaris hujus vocis acceptio est Apoc. 18, 5. ubi peccata dicuntur ἀκολαθεῖσθαι, quod mutuò sese consequentia, aliaque ex aliis nascentia in immensum cunctulum excreverint, Ἔ tandem ad ipsum cælum pertigerint. Matth. 10, 38. καὶ ἀκολαθεῖα ὀπίσω μου, Ἔ pone (hoc est à tergo) me sequitur. Joh. 10, 4. τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολαθεῖα, oves eum sequuntur. Joh. 10, 27. καὶ ἀκολαθεῖσσι (3. plur. *præs.* *indic.*) μοι, Ἔ sequuntur me, *præs.* *imper.* ἀκολαθεῖτε, α, Joh. 21, 19. ἀκολαθεῖα (2. *sing.* *præs.* *imper.* *aët.*) μοι, sequere me. Joh. 12, 26. εἰάν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολαθεῖτω. (3. *sing.* *præs.* *imper.* *aët.*) *si* quis mihi ministrat, me sequatur. obsequor, obtempero. 2. Macc. 8, 36. ἀκολαθεῖν (*præs.* *inf.*) τοῖς νόμοις, obtemperare legibus. *part.* *præs.* ἀκολαθεῖων, ὦν, ἔοντος, ἔντος. Joh. 8, 12. ὁ ἀκολαθεῖων ἐμοί, ἔ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, qui me sequitur, nequaquam ambulabit in tenebris. Matth. 21, 9. οἱ ἀκολαθεῖντες ἔκραζον, illi, qui sequebantur, clamabant. Matth. 8, 10. ἔπει τοῖς ἀκολαθεῖσιν (*dat.* *pl.* *part.* *præs.* *aët.*) dixit iis, qui sequebantur. *imperf.* ἠκολαθεον, *ον*, *ees*, *eis*, *ee*, *α*. sequebar. Matth. 26, 58. ὁ δὲ πέτρος ἠκολαθεῖ αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, Petrus autem eminus eum sequebatur. Marc. 15, 41. ἠκολαθεον (3. *pl.* *imperf.* *aët.*) αὐτῷ, sequuntæ fuerant eum, *fut.* 1. *aët.* ἀκολαθήσω, *ας*, *α*. Luc. 9, 57. ἀκολαθήσω σοι, ὅπῃ ἂν ἐπέρχῃ, Κύριε, sequar te, quocunque abieris, Domine. Joh. 13, 36. ὕστερον ἀκολουθήσεις, (2. *sing.* *fut.* 1. *aët.* *indic.*) μοι, postea sequeris me, hoc est, quam senueris, tu ipse eadem afficeris morte, quam ego paulò post sustinebo, *conf.* Joh. 21, 18. *Præt.* *aët.* ἠκολαθήκα, quod legitur in composito. Luc. 1,

3. 1. Tim. 4, 6. α. 1. ἠκολαθήσα Matth. 9, 19. ἠκολούθησεν (3. *sing.* α. 1. *aët.* *indic.*) αὐτῷ, secutus est eum. Marc. 10, 28. καὶ ἠκολαθήσαμεν (1. *pl.* α. 1. *aët.* *indic.*) σοι, Ἔ te secuti sumus. Joh. 1, 37. ἠκολαθήσαν (3. *pl.* *aët.* *indic.*) τῷ Ἰησῷ, secuti sunt JESVM. α. 1. *impr.* ἀκολαθήσον, ἄτω. Marc. 14, 13. ἀκολαθήσατε (2. *pl.* α. 1. *aët.* *imper.*) αὐτῷ, sequimini eum. α. 1. *inf.* Joh. 13, 36. ἔ δύνασά μοι νῦν ἀκολουθήσαι, non potes me nunc sequi. *part.* α. 1. ἀκολαθήσας, *αντος*, ὁ. Matth. 19, 28. ὑμεῖς οἱ ἀκολαθήσαντές μοι, vos, qui me estis secuti. Joh. 1, 40. ἔς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκολαθησάντων (*gen.* *pl.* *part.* α. 1. *aët.*) αὐτῷ, unus ex duobus illis, qui eum secuti fuerant.

Ἐξακολαθεῖω, ὤ, sequor. *Fut.* ἔξακολαθήσω. 2. Pet. 2, 2. καὶ πολλοὶ ἔξακολαθήσασιν (3. *pl.* *fut.* 1. *aët.* *indic.*) αὐτῶν ταῖς ἀπολείαις, Ἔ multi sequentur eorum exitia, hoc est, hereses. obsequor. Sir. 5, 2. μὴ ἔξακολαθεῖ τῇ ψυχῇ σε, me obsequere animæ (*concupiscentiæ*) tuæ. *aor.* 1. ἔξακολαθήσα, *ας*, *ε*. 2. Pet. 1, 16. ἔ γὰρ σεσοφισμένοις μύθοις ἔξακολαθήσαντες (*part.* *aor.* 1. *aët.* *pl.* *nom.*) non enim arte compositas fabulas secuti.

Ἐπακολαθεῖω, ὤ, subsequor, *secutor*. 1. Tim. 5, 24. τισὶ δὲ ἐπακολαθεῖσσι (3. *pl.* *præs.* *indic.* *aët.*) quosdam verò subsequuntur. Marc. 16, 20. διὰ τῶν ἐπακολαθέντων (*part.* *præs.* *aët.* *gen.* *pl.*) σημείων, per signa subsequencia. 1. Tim. 5, 10. ἔ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολαθήσε (3. *sing.* *aor.* 1. *aët.* *indic.*) *si* omne bonum opus est assidue *secuta*. cum ὀπίσω ἔ *gen.* (ut simplex ἀκολαθεῖν, Matth. 10, 38.) Sir. 46, 9. ἐπηκολούθησεν ὀπίσω δυνάστη, secutus est rerum potentem. 1. Pet. 2, 21. ἵνα ἐπακολαθήσητε (2. *pl.* *aor.* 1. *aët.* *subj.*) τοῖς Ἰχνυσὶν αὐτοῦ, ut secuti vestigia illius.

Συνεπακολαθεῖω, ὤ, sequor. Numer. 32, 12.

Κατακολαθεῖω, ὤ, subsequor, *obedio*. 1. Macc. 6, 23. κατακολαθεῖν τοῖς προσάγμασιν αὐτοῦ, obedire ordinationibus ejus. *F.* ἦσω. *P.* κατηκολάθηκα. *aor.* 1. κατηκολάθησα. *Aët.* 16, 17. αὕτη κατακολαθήσασα (*part.* *aor.* 1. *aët.* *gen.* *fem.*) τῷ Παύλῳ, hæc subsecuta Paulum. Luc. 23, 55. κατακολαθήσασα (*part.* α. 1. *aët.* *g. f.* *plur.*

plur. num.) δὲ καὶ γυναῖκες subsequente etiam mulieres.

Παρακολουθεῖω, ᾧ, subsequor, Marc. 16, 17. σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσι ταῦτα παρακολουθήσει (3. sing. f. 1. aet. indic.) signa autem eos, qui crediderint, hæc subsequentur. obsequor. 2. Macc. 9, 27. παρακολουθῶντα (acc. sing. m. g. part. pres.) τῇ ἐμῇ προαιρέσει, obsequentem meæ voluntati. sector. 1. Tim. 4, 6. ἡ παρακολουθήσας (2. sing. pres. aet. indic.) quam sectatus es. assequor, scilicet mente. 2. Tim. 3, 10. σὺ δὲ παρακολουθήσας (2. sing. pres. aet. indic.) με τῇ διδασκαλίᾳ, tu vero affecutus doctrinam meam. Luc. 1, 3. παρακολουθῶντες ὅτι (part. pres. aet. g. m. dat. sing.) assequuto, à nominat. παρακολουθῶντες, ὅτος, ὁ, f. gen. παρακολουθῶντων, ὡς, ἡ, n. g. παρακολουθῶντος, ὅτος, τό.

Συνακολουθεῖω, ᾧ, unà sequor. Marc. 5, 37. καὶ ἐκ ἀφ᾽ ἑκὸς ἐθένα συνακολουθήσαι (aor. 1. aet. inf.) nec permisit, ut quisquam se sequeretur. Luc. 23, 49. αἱ συνακολουθήσασαι (part. aor. 1. aet. g. f. nom. pl.) αὐτῷ, quæ erant eum unà secutæ.

Α'ΚΟΤ'Ω, audio, exaudio, obedio. Joh. 8, 47. intelligo. 1. Cor. 14, 2. regit Genitiv. communiter, [idque ex ellipsi græca, ubi subauditur particula ἐκ. Ἀκούειν τινὸς pro ἐκ τινος, audire ex aliquo vel ab aliquo. Lamb. Bos p. 315.] Atticè etiam Accus. [quæ constructio est vera & naturalis.] Luc. 16, 2. τί τῷτο ἀκούω περὶ σοῦ; qui istud audio de te? Joh. 9, 31. Θεὸς εἰμαρτωλῶν ἐκ ἀκούει, Deus peccatores non exaudit. Joh. 3, 8. τὴν φωνὴν αὐτῆς ἀκούεις, sonum ejus audis. Act. 2, 8. πῶς ἀκούομεν (1. pl. pres.) quomodo audimus. Matth. 11, 4. ἂν ἀκούετε (2. plur. pres. indic.) quæ auditis. Luc. 7, 22. κωφοὶ ἀκούει. (3. pl. pres.) surdi audiunt. Marc. 12, 29. ἀκούε (2. sing. pres. imper.) Ἰσραὴλ, audi Israel. Matth. 11, 15. ἀκούετω (3. sing. pres. imper.) audiat. ἀκούετε (2. pl.) Matth. 17, 5. Marc. 4, 12. ἵνα ἀκούοντες ἀκούσι (3. pl. pres. subj.) ut audientes audiant. Matth. 11, 15. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν (pres. inf.) qui habet aures ad audiendum. Matth. 13, 20. ὁ τὸν λόγον ἀκούων (part. pres. aet.) qui audit verbum. Luc. 6, 27. ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν (dat. plur.) vobis loquor audientibus, qui dativus à 3. plur. pres. aet. ex sola

A contextus serie distinguitur. Act. 5, 5. ἀκούοντας. imperf. ἤκουον, ss, e. Marc. 6, 20. ἠδὲως αὐτῷ ἤκουε, libenter eum audiebat, Act. 15, 12. ἤκουον (3. pl. imperf. aet.) βαρναβὰ καὶ πᾶν τὸν λαόν, audiebant Barnabam & Paulum. F. Act. ἀκούω, es, e. Matth. 12, 19. ἀκούετε (2. pl.) audistis. Matth. 13, 14. ἀκούετε ἀκούετε auditu audietis seu audiendo audietis. Hebraismus. pres. aet. ἤκουα. aor. 1. aet. ἤκουα, as, e. Act. 11, 7. ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι, audiui vocem dicentem mihi. Joh. 11, 41. ὅτι ἤκουάς με, quod me exaudieris. 2. Cor. 12, 4. ἤκουεν (3. sing. a. 1. aet.) ἀρόρητα ῥήματα audiuit ineffabilia verba, quæ fando à quoquam homine explicari non possunt. Act. 15, 24. ἤκούσαμεν (1. pl. a. 1. aet.) audivimus. Luc. 7, 22. ἂν εἴδετε καὶ ἤκούσατε (2. pl. a. 1. aet. indic.) quæ vidistis & audivistis. Luc. 1, 58. καὶ ἤκουσαν (3. pl. aor. 1. aet.) οἱ περίοικοι, & audiverunt accolæ. aor. 1. aet. imper. ἀκούσον, άτω. Ps. 50, 7. ἀκούσον λαός με, audi popule mi. Act. 15, 13. ἀδελφοὶ ἀκούσατέ (2. pl. a. 1. imper.) με, viri fratres audite me. Luc. 16, 29. ἀκούσατάσαν (3. pl. a. 1. aet. imper.) αὐτῶν, audiant eos. a. 1. subj. ἀκούσω, ης, η, Matth. 18, 15. εἰ ὁ σὺ ἀκούσῃ (3. sing. a. 1. aet. subj.) si te audierit, hoc est, si locum dederit fraternæ tuæ admonitioni. Marc. 13, 7. ὅταν ἀκούσητε (2. pl. a. 1. aet. subj.) quum audieritis. Marc. 4, 15. ὅταν ἀκούσωσι (3. pl. a. 1. aet. subj.) τὸν λόγον, quum audierint sermonem. Luc. 6, 17. οἱ ἡλθον ἀκούσαι (a. 1. aet. inf.) αὐτῶν, qui venerant, ut audirent eum. part. a. 1. aet. ἀκούσας, αντ', ὁ, Luc. 6, 49. ὁ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας, quò sermonem meum audivit & non prestitit. ἀκούσας, αῖσης, ἡ, Marc. 7, 25. pres. pass. ἀκούομαι audior. 1. Cor. 5, 1. ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, auditur (esse) inter vos scortatio, hoc est, rumor est. pres. pass. ἤκουσμαι, σαι, σαι. a. 1. pass. ἤκουσθην, ης, η. Act. 11, 22. ἠκούθη (3. sing. a. 1. pass. indic.) δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας, pervenit autem rumor ad aures Ecclesiæ. Matth. 28, 14. εἰ ἂν ἀκούῃ (3. sing. a. 1. pass. subj.) τῷτο ἐπὶ τῷ ἡγεμόνῳ, quod si hoc fuerit auditum apud præsidem. pres. med. ἤκουα (ab aor. 2. aet. ἤκουον) & Attica reduplicatione ἀκήκουα audiui. Act. 9, 13. ἀκήκουα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, audi-

καὶ τὰ τέτοις ἀκολαθεῖα, ἧ qua hac sequuntur.

Ἀκολαθεῖω, *adverb.* consequenter. 2. Macc. 6, 23. convenienter. 1. Esdr. 5, 71.

Ἀκολαθεῖω, *ω*, sequor. *eum* *Dat.* Apoc. 14, 4. item comitor seq. *praepositione* μετὰ. Apoc. 14, 13. τὰ δὲ ἔργα αὐτῶν ἀκολαθεῖα μετ' αὐτῶν, ἧ opera eorum comitantur eos, hac est, *praemia* bonorum operum gratuito promissa, non ex ipsorum operum dignitate. item imitor seu similis fio. Joh. 13, 36. peculiaris huius vocis acceptio est Apoc. 18, 5. ubi peccata dicuntur ἀκολαθεῖσθαι, quod mutuo sese consequentia, aliaque ex aliis nascentia in immensum cumulum excreverint, ἧ tandem ad ipsum caelum pertigerint. Matth. 10, 38. καὶ ἀκολαθεῖα ὀπίσω μου, ἧ pone (hoc est a tergo) me sequitur. Joh. 10, 4. τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολαθεῖα, oves eum sequuntur. Joh. 10, 27. καὶ ἀκολαθεῖσσι (3. plur. *pres. indic.*) μοι, ἧ sequuntur me, *pres. imper.* ἀκολαθεῖτε, α, Joh. 21, 19. ἀκολαθεῖα (2. sing. *pres. imper. aet.*) μοι, sequere me. Joh. 12, 26. εἰάν ἐμοὶ διακονῇ τις, ἐμοὶ ἀκολαθεῖτω. (3. sing. *pres. imper. aet.*) *si* quis mihi ministrat, me sequatur. obsequor, obtempero. 2. Macc. 8, 36. ἀκολαθεῖαν (*pres. inf.*) τοῖς νόμοις, obtemperare legibus. *part. pres.* ἀκολαθεῖων, ὦν, ἔοντος, ἔντος. Joh. 8, 12. ὁ ἀκολαθεῖων ἐμοί, ἧ μὴ περιπατήσῃ ἐν τῇ σκοτίᾳ, qui me sequitur, nequaquam ambulabit in tenebris. Matth. 21, 9. οἱ ἀκολαθεῖντες ἑκραζον, illi, qui sequebantur, clamabant. Matth. 8, 10. ἔπε τοῖς ἀκολαθεῖσιν (*dat. pl. part. pres. aet.*) dixit iis, qui sequebantur, *imperf.* ἠκολαθεον, εν, εες, ες, εε, α. sequebar. Matth. 26, 58. ὁ δὲ πέτρος ἠκολαθεῖ αὐτῷ ἀπὸ μακρόθεν, Petrus autem eminus eum sequebatur. Marc. 15, 41. ἠκολαθεον (3. pl. *imperf. aet.*) αὐτῷ, sequente fuerant eum, *fut. 1. aet.* ἀκολαθεῖσω, ες, α. Luc. 9, 57. ἀκολαθεῖσω σοι, ὅπα ἂν ἀπέρχῃ, Κύρια, sequar te, quocunque abieris, Domine. Joh. 13, 36. ὕστερον ἀκολουθήσεις, (2. sing. *fut. 1. aet. indic.*) μοι, postea sequeris me, hoc est, quum senueris, tu ipse eadem afficeris morte, quam ego paulò post sustinebo, *conf.* Joh. 21, 18. *Pres. aet.* ἠκολαθήκα, quod legitur in composito. Luc. 1,

1. Tim. 4, 6. 2. 1. ἠκολαθήσα Matth. 9, 19. ἠκολούθησεν (3. sing. *a. 1. aet. indic.*) αὐτῷ, secutus est eum. Marc. 10, 28. καὶ ἠκολαθήσαμέν (1. pl. *a. 1. aet. indic.*) σοι, ἧ te secuti sumus. Joh. 1, 37. ἠκολαθήσαν (3. pl. *aet. indic.*) τῷ Ἰησοῦ, secuti sunt J E S U M. *a. 1. imp.* ἀκολαθήσον, ἄτω. Marc. 14, 13. ἀκολαθήσατε (2. pl. *a. 1. aet. imper.*) αὐτῷ, sequimini eum. *a. 1. inf.* Joh. 13, 36. ἧ δύνασά μοι νῦν ἀκολουθήσαι, non potes me nunc sequi. *part. a. 1.* ἀκολαθήσας, αὐτος, ὁ. Matth. 19, 28. ὑμεῖς οἱ ἀκολαθήσαντές μοι, vos, qui me estis secuti. Joh. 1, 40. ἔς ἐκ τῶν δύο τῶν ἀκολαθήσαντων (*gen. pl. part. a. 1. aet.*) αὐτῷ, unus ex duobus illis, qui eum secuti fuerant.

Ἐξακολαθεῖω, *ω*, sequor. *Fut.* ἔξακολουθήσω. 2. Pet. 2, 2. καὶ πολλοὶ ἔξακολουθήσασιν (3. pl. *fut. 1. aet. indic.*) αὐτῶν ταῖς ἀπολείαις, ἧ multi sequentur eorum exitia, hoc est, haereseis. obsequor. Sir. 5, 2. μὴ ἔξακολουθεῖ τῇ ψυχῇ σε, me obsequere animae (*concupiscentiae*) tuae. *aor. 1.* ἔξηκολαθήσα, ας, ε. 2. Pet. 1, 16. ἧ γὰρ σοφοῖς μύθοις ἔξακολουθήσαντες (*part. aor. 1. aet. pl. nom.*) non enim arte compositas fabulas secuti.

Ἐπακολαθεῖω, *ω*, subsequor, secutor. 1. Tim. 5, 24. τισὶ δὲ ἐπακολαθεῖσιν (3. pl. *pres. indic. aet.*) quosdam verò subsequuntur. Marc. 16, 20. διὰ τῶν ἐπακολουθήσαντων (*part. pres. aet. gen. pl.*) σημείων, per signa subsequencia. 1. Tim. 5, 10. ἧ παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ ἐπηκολαθήσε (3. sing. *aor. 1. aet. indic.*) *si* omne bonum opus est assidue sectata. cum ὀπίσω ἧ gen. (ut simplex ἀκολαθεῖαν, Matth. 10, 38.) Sir. 46, 9. ἐπηκολούθησεν ὀπίσω δυνάστη, secutus est rerum potentem. 1. Pet. 2, 21. ἵνα ἐπακολουθήσητε (2. pl. *aor. 1. aet. subj.*) τοῖς ἰχνυσιν αὐτοῦ, ut secuti vestigia illius.

Συνεπακολαθεῖω, *ω*, sequor. Numer. 32, 12.

Κατακολαθεῖω, *ω*, subsequor, obedio. 1. Macc. 6, 23. κατακολαθεῖαν τοῖς προσάγμασιν αὐτοῦ, obedire ordinationibus ejus. *F. ἦσω.* P. κατηκολαθήκα. *aor. 1.* κατηκολαθήσα. *Aet. 16, 17.* αὕτη κατακολαθήσασα (*part. aor. 1. aet. gen. fact.*) τῷ Παύλῳ, hac subsecuta Paulum. Luc. 23, 55. κατακολαθήσασα (*part. a. 1. aet. g. f. plur.*)

plur. num.) δὲ καὶ γυναῖκες subsequente etiam mulieres.

Παρακολουθεῖω, ᾧ, subsequor, Marc. 16, 17. σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύουσι ταῦτα παρακολουθήσει (3. sing. f. i. aet. indic.) signa autem eos, qui crediderint, haec subsequantur. obsequor. 2. Macc. 9, 27. παρακολουθεῖντα (acc. sing. m. g. part. praes.) τῇ ἐμῇ προαιρέσει, obsequentem meae voluntati. sector. 1. Tim. 4, 6. ἡ παρακολουθήκας (2. sing. praet. aet. indic.) quam sectatus es. assequor, scilicet mente. 2. Tim. 3, 10. σὺ δὲ παρακολουθήκας (2. sing. praet. aet. indic.) μετὰ τῇ διδασκαλίᾳ, tu vero affecutus doctrinam meam. Luc. 1, 3. παρακολουθήσας (part. praet. aet. g. m. dat. sing.) affecuto, à nominat. παρακολουθήσας, ὅτος, ὁ, f. gen. παρακολουθήκῃα, ὕας, ἡ, n. g. παρακολουθήκός, ὅτος, τό.

Συνακολουθεῖω, ᾧ, unà sequor. Marc. 5, 37. καὶ ἐκ ἀφ᾽ ἧκεν εἶναι συνακολουθεῖσαι (aor. i. aet. inf.) nec permisit, ut quisquam se sequeretur. Luc. 23, 49. αἱ συνακολουθήσασαι (part. aor. i. aet. g. f. nom. pl.) αὐτῷ, quae erant eum unà secutae.

ΑΚΟΤΩ, audio, exaudio, obedio. Job. 8, 47. intelligo. 1. Cor. 14, 2. regit Genitiv. communiter, [idque ex ellipsi graeca, ubi subauditur particula ἐκ. Ἀκούεινός pro ἐκ τινος, audire ex aliquo vel ab aliquo. Lamb. Bos p. 315.] Atticè etiam Accus. [quae constructio est vera et naturalis.] Luc. 16, 2. τί τῷτο ἀκούω περὶ σε; qui istud audio de te? Job. 9, 31. Θεὸς εἰμαρτωλῶν ἐκ ἀκούει, Deus peccatores non exaudit. Job. 3, 8. τὴν φωνὴν αὐτῆς ἀκούεις, sonum ejus audis. Act. 2, 8. πῶς ἀκούομεν (1. pl. praes.) quomodo audimus. Matth. 11, 4. αὐ ἀκούετε (2. plur. praes. indic.) quae auditis. Luc. 7, 22. κωφοὶ ἀκούσι. (3. pl. praes.) surdi audiunt. Marc. 12, 29. ἀκούε (2. sing. praes. imper.) Ἰσραὴλ, audi Israel. Matth. 11, 15. ἀκούτω (3. sing. praes. imper.) audiat. ἀκούετε (2. pl.) Matth. 17, 5. Marc. 4, 12. ἵνα ἀκούοντες ἀκούσι (3. pl. praes. subj.) ut audientes audiant. Matth. 11, 15. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν (praes. inf.) qui habet aures ad audiendum. Matth. 13, 20. ὁ τὸν λόγον ἀκούων (part. praes. aet.) qui audit verbum. Luc. 6, 27. ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν (dat. plur.) vobis loquor audientibus, qui dativus à 3. plur. praes. aet. ex sola

A contextus serie distinguitur. Act. 5, 5. ἀκούοντας. imperf. ἤκουον, es, e. Marc. 6, 20. ἠδὲως αὐτῷ ἤκουε, libenter eum audiebat, Act. 15, 12. ἤκουον (3. pl. imperf. aet.) βαρναβὰ καὶ πᾶν τὸν λαόν, audiebant Barnabam et Paulum. F. Act. ἀκούω, es, e. Matth. 12, 19. ἀκούετε (2. pl.) audietis. Matth. 13, 14. ἀκοῇ ἀκούετε auditu audietis seu audiendo audietis. Hebraismus. praet. aet. ἤκουα. aor. i. aet. ἤκουσα, as, e. Act. 11, 7. ἤκουσα φωνῆς λεγούσης μοι, audiivi vocem dicentem mihi. Job. 11, 41. ὅτι ἤκουσάς με, quod me exaudieris. 2. Cor. 12, 4. ἤκουσεν (3. sing. a. i. aet.) ἀρόγητα ῥήματα audiivi ineffabilia verba, quae fando à quoquam homine explicari non possunt. Act. 15, 24. ἤκούσαμεν (1. pl. a. i. aet.) audiivimus. Luc. 7, 22. αὐ εἶδετε καὶ ἤκούσατε (2. pl. a. i. aet. indic.) quae vidistis et audiivistis. Luc. 1, 58. καὶ ἤκουσαν (3. pl. aor. i. aet.) οἱ περίοικοι, et audiverunt accolae. aor. i. aet. imper. ἀκούσον, άτω. Ps. 50, 7. ἀκούσον λαός με, audi popule mi. Act. 15, 13. ἀνδρες ἀδελφοὶ ἀκούσατέ (2. pl. a. i. imper.) με, viri fratres audite me. Luc. 16, 29. ἀκούσάτωσαν (3. pl. a. i. aet. imper.) αὐτῶν, audiant eos. a. i. subj. ἀκούσω, ης, η, Matth. 18, 15. εἰ ἂν σε ἀκούσῃ (3. sing. a. i. aet. subj.) si te audiverit, hoc est, si locum dederit fraternae tuae admonitioni. Marc. 13, 7. ὅταν ἀκούσητε (2. pl. a. i. aet. subj.) quum audieritis. Marc. 4, 15. ὅταν ἀκούσωσι (3. pl. a. i. aet. subj.) τὸν λόγον, quum audierint sermonem. Luc. 6, 17. οἱ ἡλθον ἀκούσαι (a. i. aet. inf.) αὐτῷ, qui venerant, ut audirent eum. part. a. i. aet. ἀκούσας, αντῷ, ὁ, Luc. 6, 49. ὁ ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας, quò sermonem meum audiivit et non praestitit. ἀκούσας, αἰσης, ἡ, Marc. 7, 25. praes. pass. ἀκούομαι audior. 1. Cor. 5, 1. ἀκούεταί ἐν ὑμῖν πορνεία, auditur (esse) inter vos scortatio, hoc est, rumor est. praet. pass. ἤκουσμαι, σαι, σαι. a. i. pass. ἤκούσθην, ης, η. Act. 11, 22. ἠκούθη (3. sing. a. i. pass. indic.) δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦτα τῆς ἐκκλησίας, pervenit autem rumor ad aures Ecclesiae. Matth. 28, 14. εἰ ἂν ἀκούῃ (3. sing. a. i. pass. subj.) τῷτο ἐπὶ τῷ ἡγεμόνῳ, quod si hoc fuerit auditum apud praesidem. praet. med. ἤκουα (ab aor. 2. aet. ἤκουον) et Attica reduplicatione ἀκήκουα audiivi. Act. 9, 13. ἀκήκουα ἀπὸ πολλῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, audi-

audiri ex multis de viro illo. Joh. 4, 42. Αὐτοὶ γὰρ ἀκηκόαμεν (1. plur. præf. med. indic.) ipsi enim audivimus. Rom. 15, 21. οἱ δὲ ἀκηκόασιν (3. pl. præf. med.) qui non audiverunt. fut. 1. med. ἀκούσωμαι, ἢ, εταί, audiam. Act. 7, 37. αὐτῷ ἀκούετε (2. pl. fut. 1. med. indic.) ipsum audietis, nempe JESVM CHRISTVM, de quo PATER de caelo eadem mandavit & repetivit, dicens Matth. 17, 5. αὐτοῦ ἀκούετε (2. pl. præf. imper. act.) ipsum audite. A præf. med. ἤκουσιν oritur nomen

Ἀκοή, ἡς, ἡ, auditus. Act. 28, 26. evangelii prædicatio 1. Theff. 2, 13. λόγον ἀκοῆς, sermonem auditus, sive sermonem auribus perceptum. Hebraismus. Rom. 10, 17. ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, fides est ex audita, h. e. ex evangelii prædicatione. sermo. Joh. 12, 38. τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν; quis credidit sermoni nostro? auris Marc. 7, 35. διηνοιχθῆσαν αὐτῷ αἱ ἀκοαὶ adaperse fuerunt ejus aures. Luc. 1, 1. εἰς τὰς ἀκοὰς in auribus. 2. Tim. 4, 3. κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν, prurientibus auribus. fama. Marc. 1, 28. ἐξῆλθε δὲ ἡ ἀκοή αὐτοῦ, emanabit aatem fama ipsius. in plur. num. ἀκοαί, ὧν, αἱ, rumores. Marc. 13, 7. ὅταν ἀκούσητε (2. pl. aor. 1. subj.) ἀκοὰς πολέμων, quum audiveritis rumores bellorum. aures. 2. Macc. 15, 39. τὸ τῆς κατασκευῆς τῶν λόγων τέρεται τὰς ἀκοὰς, apparatus sermonis delectat aures.

Ἀνήκοος, ὁ, ἡ, inobediens. Numer. 17, 10. Jerem. 6, 27.

Ἐνακέω, audio. Nahum. 1, 12. καὶ ἡ ἀκοή αὐτῷ ἐνακηθήσεται ἔτι, & vox ejus audietur amplius

Ἀκυσμα, τος, τὸ, res, quæ auditur. Xen. ἔπαινος ἡδιστὸν ἀκυσμα.

Ἀκυσῆς, ὁ, auditor, discipulus.

Ἀκυσὸς, ἡ, ὄν, sub auditum cadens, qui audiri potest. Sir. 45, 11.

Ἀκτιζώ, audire facio. F. ἀκτίσω & Atticè ἀκτιῶ. Ps. 51, 10. ἀκτιεῖς μοι (alii με) ἀγαλλίασιν audire facies (fac) me exultationem. aor. 1. ἠκέτισα, Sir. 45, 5. ἀκέτισεν αὐτὸν τῆς Φωνῆς αὐτῆς, fecit ipsum audire vocem suam.

Ἀντακέω, rursum audio. Jobi 11, 2. ὁ τὰ πολλὰ λαλῶν, καὶ ἀντακέσεται, qui multa loquitur, ille etiam rursum audiet.

Διακούω, audio, sicut discipulus præceptorem loquentem audit. Plut. in Cic. διήκυσεν Ἀντιόχῃ τῷ ῥήτορι, Antiochi Rhetoris fuit auditor seu discipulus. In N. T. legitur in media forma Act. 23, 35. διακούω σε pergam te audire. q. d. te perandiam, idque vi præpositionis διὰ. Sic Deut. 1, 16. διακούετε καὶ κρίνετε, plenè (non obiter & perfunctoriè) audite & tum judicate.

Εἰσακέω, exaudio Fut. εἰσακέσω. P. εἰσήκακα. aor. 1. εἰσήκακα. cum gen. Sir. 36, 16. εἰσάκουσον (a. 1. imp. act.) κύριε δεήσεως, exaudi Domine precessionem. cap. 39, 16. εἰσακούσατέ με υἱοὶ ὅσιοι, audite me filii sancti. 2. Macc. 8, 3. αἱμάτων εἰσακούσας (aor. 1. inf.) ut sanguines exaudiret. ausculto. Sir. 3, 5. ὁ εἰσακὺν (part. præf.) κυρίου, qui auscultat Domino. εἰσακούωμαι, exaudior. præf. pass. εἰσήκασμαι. aor. 1. pass. εἰσηκάσθην, ἡς, ἡ, Luc. 1, 13. διότι εἰσηκάσθην (3. sing. a. 1. pass. indic.) ἡ δεήσις σε, quia exaudita est deprecatio tua. Heb. 5, 7. καὶ εἰσακαθεῖς (part. a. 1. pass.) ἀπὸ τῆς εὐλαβείας, & exauditus propter timorem. F. 1. pass. εἰσακεδήσομαι, ἢ, εταί. exaudiar. Matth. 6, 7. δοκέει γὰρ, ὅτι ἐν τῇ πολυλογίᾳ αὐτῶν εἰσακεδήσονται (3. pl. fut. 1. pass. indic.) putant enim fore, ut ob multiloquium suum exaudiantur. F. 1. med. εἰσακούσομαι, ἢ, εταί audiam. cum accus. Sir. 35, 13. καὶ δεήσιν ἡδικομένην εἰσακέσεται, & precessionem injuria affecti audiet. 1. Cor. 14, 21. καὶ εἰς ὅτως εἰσακούσονται (3. pl. fut. 1. med. indic.) με, & ne sic quidem me audient.

Ἐπακέω, exaudio. F. σω. P. ἐπήκακα. 2. Cor. 6, 2. καιρῷ δεκτῷ ἐπήκασα (1. sing. a. 1. act. indic.) σε, tempore accepto exaudivi te.

Ἐπήκοος, ὁ, ἡ, καὶ τὸ ἐπήκοον, auscultans. 2. Paral. 6, 40. τὰ ὦτά σε ἐπήκοα, aures tue auscultantes.

Ἐπάκουσος, ὁ, ὁ, qui auditur vel audiri potest; cui obeditur, potens, celebris. 3. Esd. 4, 12.

Παρακέω, perperam audio, fallitur auditus meus, seu falluntur aures meæ. item oscitanter audio, negligo audire, non dignor audire. Matth. 18, 17. εἰάν τις παρακῆσῃ (3. sing. a. 1. act. subj.) αὐτῶν, si verò neglexerit eos audire. A præf. med. παραήκουσιν

ἡκοα (*Atticè παρακήκοα*) derivatur nomen

Παρακοή, ἡς, ἡ, inobedientia, Rom. 5, 19. 2. Cor. 10, 6.

Προακούω, prius, seu prior audio, antè audio, Col. 1, 5. προηκούσατε (2. pl. a. 1. aet. indic.) prius audistis.

ὑπακούω, aures præbeo ad audiendum q. d. subausculto. Sic janitor dicitur ὑπακούειν auscultare ad fores. Act. 12, 13. item obedio, sum dicto audiens. construitur cum Dat. 2. Thess. 3, 14. εἰ δὲ τις οὐχ ὑπακούει (3. sing. pres.) τῷ λόγῳ ἡμῶν, quod si quis non obedit sermoni nostro. Rom. 6, 16. ὃ ὑπακούετε (2. plur. pres. aet. indic.) cui auscultatis. Matth. 8, 27. οἱ ἄνθρωποι καὶ ἡ θάλασσα ὑπακούουσιν αὐτῷ, venti & mare obtemperant illi. Rarius construitur cum Genit. Gen. 22, 18. ἀνθ' ὧν ὑπήκωσας (2. sing. aor. 1. aet.) τῆς ἐμῆς Φωνῆς, quia obtemperasti voci meæ. Jer. 13, 10. τοὺς μὴ βυλομένους ὑπακούειν τῶν λόγων μου, non volentes obedire sermonibus meis. imperf. ὑπήκων, es, e, Act. 6, 7. πολὺς τε ὄχλος τῶν ἱσρέων ὑπήκων (3. plur. imperf. aet.) τῇ πίστει, multaque turba auscultabant fidei, hoc est, doctrinæ evangelii. Fut. ὑπακίσω. a. 1. aet. ὑπήκωσα. Heb. 11, 8. Ἀβραάμ ὑπήκωσεν (3. sing. a. 1. aet. indic.) ἐξελεῖν, Abrahamus obedivit (DEO) abeundo. 1. Pet. 3, 6. Σάρρα ὑπήκωσε τῷ Ἀβραάμ, Sara obedivit Abrahamo. Rom. 6, 17. ὑπηκώσατε (2. pl. aor. 1. aet. ind.) δὲ ἐκ καρδίας, obedivistis verò ex corde. Phil. 2, 12. καθὼς πάντοτε ὑπηκώσατε, prout semper parvultis, scil. mihi vos docenti. Rom. 10, 16. ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκωσαν (3. plur. a. 1. aet. indic.) τῷ εὐαγγελίῳ, sed non omnes auscultarunt evangelio. Act. 12, 13. προσῆλθε παιδίσκη ὑπακῶσαι (aor. 1. aet. inf.) prodiit puella, ut subauscultaret. Prat. med. ὑπήκοα (*Atticè ὑπακήκοα*) unde derivatur nomen

ὑπακοή, ἡς, ἡ, obedientia. Rom. 5, 19. ἀπὸ τῆς ὑπακοῆς τῆς ἐνὸς per obedientiam prius. 1. Pet. 1, 14. ὡς τέκνα ὑπακοῆς, ut filii obedientiae. Hebraismus. h. e. tanquam obedientes.

ὑπήκοος, ο, ὁ, ἡ, obediens, obsequiosus. Phil. 2, 8. ὑπήκοος μέχρι θανάτου, obediens usque ad mortem. 2. Cor. 2, 9. εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε, an ad omnia obe-

A dientes sitis. subditus, subiectus. Jos. 17, 13.

ἀκριβής, ὁ, ἡ, accuratus, exquisitus, ex ἀκρον summum & βίω inusit. unde est βῆμι, βαίνω, ascendo q. d. παρὰ τὸ εἰς ἀκρον βαίνειν, quod ab imo ad summum ascendatur, quod est rara exquisitaque diligentia. comparativus gradus ἀκριβέστερος, α. ov, exquisitior, us, ἀκριβέστερον. Adv. penitiùs, accuratiùs, exquisitius. Act. 18, 26. ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέθεντο τὴν τῆς θεοῦ ὁδόν, exquisitiùs ei exposuerunt viam Dei, Act. 23, 15. διαγινώσκων ἀκριβέστερον τὰ περὶ αὐτοῦ, cognoscere exquisitiùs de eo. ibid. v. 20. ἀκριβέστερον πυροδόνεσθαι περὶ αὐτοῦ, exquisitiùs percontari de eo. item idem quod ἀκριβῶς exquisite. Act. 24, 22. enallage gradus, qualis etiam est Act. 17, 21. ubi legitur καυνότερον pro κοινόν. Superlativus gradus ἀκριβέστατος, η, ov, exquisitissimus, a, um. Act. 26, 5. κατ' ἀκριβεστάτην αἵρεσιν, secundum exquisitissimam sectam.

Ἀκριβῶς accuratè, penitus, diligenter. Luc. 1, 3. Matth. 2, 8. ἀκριβῶς ἐξετάσατε, accuratè exquirite. 1. Thess. 5, 2. αὐτοὶ ἀκριβῶς οἶδατε, ipsi enim probè scitis. diligenter Act. 18, 25. ἐδίδασκεν ἀκριβῶς, diligenter docebat.

Ἀκριβέα, ας, ἡ, accurata diligentia, rigor, accuratio, accuratum examen. Sir. 42, 4. περὶ ἀκριβείας ζυγῆ καὶ σταθμῶν, de accuratione (accurato examine) statera ac ponderum. Cap. 16, 28. ἐν ἀκριβείᾳ, exactè. item exquisita forma, [exquisita constitutio] Act. 22, 3. κατ' ἀκριβέαν τῆς νόμου, ad verbum, secundum accurationem, hoc est, ad exquisitam formam legis. [Ita sæpius Aquila Exod. 12, 14. Levit. 23, 41. Vide & infra in ἀκριβάζω & derivatis.]

Ἀκριβόω, ὦ, exquiro, diligenter exploro, accuratè perquiro. Fut. ἀκριβώσω. Prat. ἠκρίβωκα. aor. 1. ἠκρίβωσα. Matth. 2, 7. ἠκρίβωσε (3. sing. aor. 1. aet. indic.) παρ' αὐτῶν χρόνον, exquisivit ab iis tempus. Hinc composita

Ἀπακριβόω, ἐξακριβόω, διακριβόω, summo studio aliquid elaboro, ad amissim facio. ἀπηκριβομένος λόγος, oratio exquisita, diligentia & singulari facta studio. Num. 23, 10. τίς ἐξηκριβώσατο (3. sing.

sing. aor. 1. med. indic.) τὸ σπ' ἔργου Ἰακώβ; *quis dinumerabit semen Jacobi?* Sir. 51, 25. ἐν ποιήσῃ μου διηκριβωσάμεν (aor. 1. ind. med.) ἔ in effectione mea exquisitus fui.

Ἀκριβάζω, idem quod ἀκριβόω. *Præs. pass. ἀκριβάζομαι. examinor. aor. 1. ἡκριβάθην. Sir. 46, 34. [notat etiam legem condere, quæ accurate ἔ cum cura sit custodienda; præcipue apud Aquilam Græcum Interp. 2. Sam. 1, 18. Jesai. 49, 16. ad de sequentia.]*

Ἀκριβασµα, ατος, τὸ, statutum, quod Deus accurate observandum Hebræis injunxit. *Aquila Dent. 6, 17. ἔ 20.*

Ἀκριβασµός, ᾱ, ὁ, idem. *Aquila Genes. 47, 22. Exod. 13, 10.*

Ἀκριβαστής, ᾱ, ὁ, legislator. *Aquila Judic. 5, 14. Psalm. 59, 9.*

Ἐξακριβάζω, diligenter examino, perscrutor. *Job. 28, 3.*

ἈΚΡΙΣ, ἰδος, ἡ, locusta. *Matth. 3, 4. ἀκρίδες καὶ μέλι, locustæ ἔ mel. Marc. 1, 6. ἐδίων ἀκρίδας, edens locustas. Sic dicta sunt, quod in extremitate herbarum berere soleant. [Sunt, qui in his locis non locustas, sed summitates foliorum, ἔ nescio quid præterea exponant: sed hos refutat tum ordinaria verbi notio, tum usitatus in iis regionibus locustarum cibus. Dantur enim in Africa ἀκριδοφάγοι, qui hoc nomen ideo acceperunt, quod usitatissimus ἔ frequentissimus ipsorum cibus essent locustæ. Diodorus Sic. lib. 3. p. 162. Quod vero Israëlites eodem cibo gaudentes, mortis eorum genere non obierunt (testantur enim historici locustas ex eorum ventre prodire, eosque sic tandem interire) hoc singulari Dei beneficentie tribuendum erit. Mercurialis Var. Lect. 2, 20.] Sap. 16, 9. δῆγματα ἀκριδῶν, morsus locustarum.*

ἈΚΡΟΑΪ, ὦμαι, audio. *Etym. ex ἀκῶ, in a. 2. ἡκούω, hinc futur. 2. ἀκούω, unde pleonasmō literæ p est ἀκροῦ, regit [ex ellipsi] Genit. aliquando [ἔ quidem ordinariē] accusat. Sap. 1, 10. ἀκροῦται (3. sing. præf. ind.) πάντα, audit omnia. Cap. 21, 26. ἀκροῦσθαι (præf. infin.) παρὰ θύραν, auscultare ad januam. fut. 1. med. ἀκροάσομαι. a. 1. med. ἡκροασάμεν, ω, ατο, audisti. ἑ. 1. med. infin. ἡκροάσα-*

ἄς audire. præf. pass. ἡκροάμαι, σαι, ται, unde est

Ἀκρόαμα, ατος, τὸ, acroama, quod auditur. *Sir. 32, 4.*

Ἀκρόασις, εως, ἡ, auditio. *Sir. 5, 13. γίνεταχὺς ἐν ἀκροάσει σου, esto celer in auditione tua.*

Ἀκροατής, ᾱ, ὁ, auditor, *Jac. 1, 22. 23. 25. Rom. 2, 13.*

Ἀκροατήριον, η, τὸ, auditorium. *Act. 25, 23.*

Ἐπακροάομαι, ὦμαι, exaudio. *Act. 16, 25. ἐπακροῶντο (3. pl. imperf. med.) αὐτῶν, exaudiebant eos: augetur in medio.*

Ἐπακρόασις, εως, ἡ, obedientia. *1. Sam. 15, 22. ἡ ἐπακρόασις ὑπὲρ στήρ κριῶν, obedientia plus est, quam pinguedo arietum.*

ἈΚΡΟΣ, α, ον, (ab ἀκῇ micro, cusps. Summitates enim esse solent acuta) summus, extremus. *πρό. ἀκροῖς δακτύλοις ἀπτεῖσθαι, summis digitis attingere.*

Ἀκρα, ας, ἡ, [substantive, ita ut intelligatur vox πόλις, summa urbs, b. e. summa urbis pars. *Lamb. Bos p. 162. inde ἀκρόπολις, arx.] summitas, fastigium; Carx. 1. Macc. 1, 33. ἐγένετο αὐτοῖς εἰς ἀκρὰν, facta est ipsis in arcem. Cap. 4, 2. υἱοὶ τῆς ἀκρᾶς filii arcis dicuntur habitatores vel defensores arcis. ἀκρον, η, τὸ, extremitas, extremum, extrema pars. [Hic subaudienda vox, μέρος vel τέλος] *Luc. 16, 24. τὸ ἀκρον τοῦ δακτύλου, extremum digiti. τὸ ἀκρον scilicet μέρος, hoc est, extremam partem. Marc. 13, 27. ἀπ' ἀκρᾶ γῆς, ab extremitate terræ. ἀκρα, ων, τὰ, idem. Matth. 24, 31. ἕως ἀκρῶν αὐτῶν usque ad extremitates eorum.**

Ἀκρωτήριον, η, τὸ summitas, cacumen; *Dexterae corporis partes.*

Ἀκρωτηριάζω, extremitates corporis amputo, mutilo. *2. Macc. 7, 4.*

ἈΚΤΙΝ, ἴνος, ἡ, radius solis; *quasi ab ἄγω, frango. Sap. 16, 27. ὑπὸ βουχίας ἀκτῖνες ἡλίου, à brevi radio solis.*

† ἈΚΤΙΛΑΣ, α, ὁ, Aquila. *Vide supra Ἀγρίππας. Vocabulum origine Latinum. 1. Cor. 16, 19. Act. 18, 2. Rom. 16, 3. 2. Tim. 4, 19.*

ἈΛΑΒΑΣΤΡΟΝ, η, τὸ ἑ ἁλᾶβαστρος, η, ὁ, ἡ, 4. *Reg. 2, 20. alabastrum, alaba-*

alabaſter, genus baſis unguentarii, ita putatur dictum διὰ τὸ μὴ λαβὰς ἔχειν, quod anſas non habeat, vel potius quod ex alabaſtrite lapide fieret. Latini mutato genere idem retinent vocabulum. Græcè red- dicitur μυροθήκιον, hoc eſt, arcula ſeu pyxis, in qua unguenta aſſervantur. Cic. alabaſter plenus unguento. Matth. 26, 7. Marc. 14, 3. Luc. 7, 37.

Α' Λ Α Ζ Ω' Ν, όνος, ό, ή, oſtentator q. d. ό ἐν ἄλλῃ ζών, erro, planus, circulator. οἱ ἀλαζόνες, erroneſ ſolent eſſe mendaciſſimi, & ſeſe ubiubiſ jaçtando falſa plurima veris intermiſcere. Alii ab α επιτατ. & ἀλάζομαι ſumo, quod ſibi multum ſumat, plus aquo tribuat. Rom. 1, 30. 2. Tim. 3, 2. Φίλαντοι, Φιλάργηροι, ἀλαζόνες, ſui amantes, avidi, glorioſi.

*Αλαζονεύομαι verb. med. me jaçtito, ſum oſtentator, falſa de me prædico, glori- or. Prov. 25, 6. Sap. 2, 16. καὶ ἀλαζονεύ- ομαι πατέρα θεόν, & jaçtitat Deum eſſe patrem (ſum) Fut. ἀλαζονεύσομαι. Præſ. ἡλαζονεύμαι.

*Αλαζονεία, ας, ή, jaçtatio, oſtentatio, faſtus. 1. Job. 2, 16. ή ἀλαζονεία τῆ βίᾱ, faſtus vitæ. Jac. 4, 16. ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν, in oſtentationibus veſtris. Sap. 5, 8. 2. Macc. 15, 6.

Α' Λ Α Λ Η', ής, ή, vox inarticulata, quæ à militibus ante pugnam editur. κατ' ὀνοματοποιίαν. milites adverſis fronti- bus congreſſuri, vociferantur a la la. Galli à l'arme. German. Fernen ſchlagen, blaſen, hoc eſt, clauſicum canere.

*Αλαλάζω, inconditum & conſuſum ſo- num edo. proprie clamo a la la more mili- tum. tinnio, acutum ſonitum edo. 1. Cor. 13, 1. κύμβαλον ἀλαλάζον (part. præſ. act. g. w.) cymbalum tinniens. F. ἀλαλάζω. aor. 1. ἡλάλαξα. Judith. 14, 9. ἡλάλαξεν ό λα- ός φωνῇ μεγάλῃ, jubilavit populus voce magna. Cap. 16, 11. τότε ἡλάλαξαν (3. pl. a. 1.) tunc jubaſerunt. Differunt ἀλαλάζω & ὀλολύζω, quorum illud letitia, hoc triſtitia tribuitur. Sic differunt ἡῆῆ & ἡῆῆ & hinc ortum ululare, heulen. uſurpatur tamen τὸ ἀλαλάζεν etiam de lugubri ſtrepitu ſeu ſono. Jer. 25, 34. ἀλαλάξατε (a. 1. imper.) ποιμένες, ejulate paſtores, & Marc. 5, 38, ubi οἱ ἀ-

Α λαλάζοντες dicuntur, quos Matthæus ean- dem deſcribens hiſtoriam c. 9, 23. αὐλητάς vocat, hoc eſt, tibicines. Quem morem etiam Romanis fuiſſe uſitatum patet vel ex illo Petronii: Quod ſi idem (ai) frigus ge- nua manusque tentaverit meas, licet ad tibicines mittas. Nec tibicines tantum, ſed & ſiticales deſunctis adfuiſſe docet A. Gellius cap. 2. lib. 10. hoc eſt, qui apud ſi- tos (collocatos in loculo) ſeu mortuos caner- bant, & vociferationem aliquam incondi- tam edebant. Hæ cantiones erant lugubri tono nenia æ leſſus dicta. Statius The- baid. 6. cornu grave mugit adunco. unde, & Matth. 9, 23. additur, adfuiſſe ὄχλον θορυβέμενον, hoc eſt, turbam tumultuan- tem. Milites ætatis noſtræ tympana quo- que in deductione funerum pulſant, ſed quia panno tympana ſunt obducta, ſonum edunt magis ad triſtitiam excitandam compoſi- tum, quàm ad letitiam, &c. Marc. 5, 38. κλαίοντες καὶ ἀλαλάζοντας πολλά ſientes & tinnientes multum.

*Αλάλαγμα, τος, τὸ, & ἀλαλαγμός, ῆς, ό, lætus clamor militum; improprie balatus ovium, quæ ad lanienam abdu- cuntur. Jer. 25, 36. Generaliter quivis exultantium clamor, Joſ. 6, 20. & paſſim in Pſalmis.

Συναλάλαγμα, ατος, τὸ, vociferatio. Jobi 39, 25.

Α' Λ Γ Ο Σ, sos, τὸ, dolor, mœror, Etym. ab ἀλέγω curam gero, vel ſoli- citus ſum cum Gen. Fut. ἀλέξω. Præſ. ἡλεχα.

*Αλγέω doleo (affine Latino algeo) F. ἀλγήσω. aor. 1. act. ἡλγησα, ας, ε, Job. 14, 22. P. ἡλγηκα, ας, ε. ἀλγῶ τὴν κεφα- λὴν doleo ex capite, caput mihi dolet. Jer. 4, 19. τὴν κοιλίαν ἀλγῶ, ex ventre labo- ro. [Hic ſubintelligenda præpoſitio κατὰ, ἀλγῶ τὴν κοιλίαν, quod ad ventrem ſpe- ctat, dolores ſentio. Lamb. Bos. p. 339.]

Α' λ γ η μ α, ατος, τὸ, dolor, ægri- tudo. Eccleſiaſtæ 1, 18. aor. 1. perf. paſſ. ἡλ- γημαι.

*Ανάλγητος, ό, ή, proprie dolore ca- rens, deinde qui omnes moleſtias de- treçtat, qui vitam ſine cura & labori- bus tranſigere cupit. Proverb. 14, 23.

Ἐν παντὶ μεριμνῶντι, περισπῶν, ὁ δὲ ἡδὺς καὶ ἀνάλγητος ἐν ἐνδείᾳ ἔσται. *Apud omnes qui curant, multe opes sunt, qui vero vitam letus ē sine laboribus transigere cupit, in paupertate erit.*

Ἀλγηδών, ὄν, ἡ, dolor, cruciatus. 2. *Maec. 9, 9. ἐν ὀδύναϊς καὶ ἀλγηδόσι (dat. pl.) in doloribus ē cruciatibus.*

Ἀλγηρὸς, ἁ, ὄν, molestus, dolorem afferens. *Jer. 19, 18. ἀλγηρὰ ἡ πληγὴ σου, plaga tua (est) dolorosa.*

Ἀπαλγέω, ὦ, dedoleo, dolere defino, per metaphoram de iis, quorum animus ex consuetudine peccandi ita occalluit, obscuruit ē obduruit, ut ad tempus nullum sentiant conscientiae remorsum ac dolorem. *F. ἀπαλγῆσω. Præter. ἀπῆλγηναι. a. i. ἀπῆλγηναι. Eph. 4, 19. οἱτινες ἀπῆλγηνότες (part. præter. aet. pl. nom. gen. m.) ἐαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ quasi posteaquam dedoluerunt, sese dediderunt lasciviae.*

Συναλγέω, una doleo, f. ἡσώ, p. συνῆλγηναι, *Sir. 37, 12.*

ἈΛΕΙΨΩ, (ab α congregativo ἔλιν, ἔλιν, τὸ, pinguedo) ungo, lino, illino. imperf. *Luc. 7, 38. ἤλειψε (3. sing. imperf. aet.) τῷ μύρῳ, unguento ungebat. Marc. 6, 13. καὶ ἤλειπον (3. pl. imperf. aet.) ἐλαίῳ πολλοὺς ἀρρώστους, ē ungebant oleo multos egrotos F. ἀλείψω. P. ἤλειψα. a. i. aet. ἤλειψα. *Luc. 7, 46. ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου ἐκ ἤλειψας (2. sing. a. i. aet. indic.) oleo caput meum non unxisti. Job. 12, 3. ἤλειψε (3. sing. aor. i. indic.) τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, unxit pedes Jesu. Marc. 16, 1. ἵνα ἐλθούσας ἀλείψωσιν (3. pl. a. i. aet. subj.) αὐτὸν, ut venientes ungerent eum part. a. i. aet. ἀλείψας, ἀνῆλ, ὅ, *Jac. 5, 14. ἀλείψασα, ης, ἡ. Job. 11, 2. a. i. med. ἤλειψάμην, ω, ατο. Judith. 16, 8. ἤλειψατο (3. sing. a. i. ind. med.) τὸ πρόσωπον αὐτῆς ἐν μυρισμῷ, unxit faciem suam unguento. Matth. 6, 17. ἀλείψαι (2. sing. a. i. med. imper.) σε τὴν κεφαλὴν, unge caput tuum. præter. med. ἤλιφα (ab a. 2. aet. ἤλιπον) Atticè ἀλήλιφα unxi.***

Ἀλειμμα, ατος, τὸ, unctio; unguentum. *Dan. 10, 3.*

Ἀλειφή, ἡς, ἡ, ἔ

Ἀλοιφή, ἡς, ἡ, unguentum. *Ezech. 13, 12.*

Ἀναλείψια, ας, ἡ, defectus pingue-

A dinis. *Symmachus Psalm. 109, 24. καὶ σάρξ μου ἠλλοιώθη ἀπὸ ἀναλείψιας, ē caro mea mutata est ex defectu pinguedinis.*

Ἀπαλείφω, q. d. deungo, i. e. quod ungendo seu illinendo adhæserat, abstergo; deleo. fut. 1. ἀπαλείψω, *Gen. 6, 7. aor. 1. ἀπῆλειψα, Esa. 44, 22. Præter. pass. ἀπαλείφομαι deleor. 4. Reg. 21, 13. Part. ἀπαλειφόμενος, ibid.*

Ἐξαλείφω (idem quod ἀπαλείφω) cum Acc. propriè deungo. item per synecdo. obli-tero, planè deleo. item abstergo. fut. 1. ἐξαλείψω *Apor. 3, 5. εἰ μὴ ἐξαλείψω τὸ ὄνομα αὐτοῦ, nequaquam delebo nomen ejus. Apor. 7, 17. ἐξαλείψα ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν, abstersus est Deus omnem lacrymam ab oculis eorum. aor. 1. aet. ἐξήλειψα, ας, ε, deleo, perdo, *Sir. 47, 21. εἰ μὴ ἐξαλείψῃ (3. sing. a. i. subj.) ἐκγονα, neque deleverit (perdiderit) posteros. Cap. 46, 20. ἐξαλείψας (1. inf.) ἀνομίαν λαῶν, ut deleveret iniquitatem populi Col. 2, 14. ἐξαλείψας (part. a. i. aet.) τὸ καθ' ἡμῶν χειρογρά-φον (ἐν) τοῖς δόγμασι, deletō, quod ad-versus nos erat, chirographo in ritibus po-sito. præter. aet. ἐξήλειφα. præter. pass. ἐξήλει-μαι, ψαι, πται, unde est aor. 1. pass. ἐξη-λείφθην, ης, η. deletus fui. Aet. 3, 19. εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι ὑμῶν τοὺς ἁμαρτίας, ut deleantur peccata vestra.**

Ἐξάλειψις, εως, ἡ, internecio, ex-cisio. *Ezech. 9, 6.*

Ἐξάλειπτρον, ε, τὸ, spongia. *Job. 41, 23.*

ἈΛΕΚΤΡΥΩΝ, ὄνος, ἔ, ἀλέκ-τωρ, ορος, ὁ, gallus, vide in λέγω.

† ἈΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, ε, ὁ, Ale-xander, nomen proprium viri compositum. *Dex ἀλέξω, juvo, ē ἀνὴρ, vir, q. d. for-tis auxiliator, vel quasi adjutor hominum. Significat ergo idem quod Esras, Amyntas, vel Adolphus. Hinc*

Ἀλεξανδρία, ας, ἡ, nomen urbis.

Ἀλεξανδρεὺς, εος, ὁ, Alexandrinus, *Aet. 6, 9. ē c. 18, 24.*

Ἀλεξανδρεῖνος, ἰνη, ἴνον, idem Aet. 27, 6.

ἈΛΕΩΩ molo. in media voce ἀλέομαι vito, caveo. imperf. ἤλεον molebam. *Num. 11, 8. F. ἀλέσω. P. ἤλεσα. Atticè ἀλήλε-κα. aor. 1. ἤλεσα molui Es. 47, 2. ἀλεσον (a. i.*

(a. i.

(a. i. imper. act.) ἄλευρον, mole farinam. item καὶ ἐπένθουσιν τοῦ υ ἀλεύω vito. ὁδὸς. π. θεόθεν ἔκ ἐς ἀλέαδαι à Deo non est fugere, hoc est, manus Dei est inevitabilis. Niemand kan GOTT entlauffen. ubi ἀλέαδαι est a. i. med. inf. pro ἀλεύσαδαι ad formam τοῦ ἔχεια pro ἔχεισα.

Καταλέω, molo, contero. Exod. 32, 19.

Ἄλευρον, α, τὸ, idem quod ἄλφιτον, α, τὸ, farina. Matth. 13, 33. Luc. 13, 21.

Ἀλήθω idem quod ἀλέω molo. F. ἀλήσω. P. ἤληκα. Atticè ἀλήληκα. molui. Præter. pass. ἀλήλεσμαι. ἀληλεσμένος (part. præter. pass.) σῖτος, molitum frumentum. Matth. 24, 41. δύο ἀλήθασαι (part. præter. act. pl. g. f.) ἐν τῷ μύλῳ, duæ erunt molentes in pistirino. Luc. 17, 35. Ab ἀλέομαι, vito, est

Ἀλύσκω, fut. ξω, vito, caveo.

Δυσάλυκτος, α, ὁ, ἡ, vix evitabilis, inevitabilis. Sap. 17, 17. τὴν δυσάλυκτον ἀνάγκην, inevitabilem necessitatem.

ἈΛΗ, ης, ἡ, erratio, vagatio.

Ἀλάομαι, ὤμαι, vagor, erro, part. præter. ἀλαόμενος, ὤμενος, Jer. 49, 5.

ἈΛΗΘΗΣ, ἑός, ὁ, ἡ, verus, (ex α negativò ἔλθω pro λανθάνω lateo, quod veritas latere non possit. Ei licet ad tempus prematur, tandem tamen victrix evadit.) Joh. 5, 32. ἀληθὴς ἡ μαρτυρία, verum testimonium. 1. Pet. 5, 12. ταύτην εἶναι ἀληθῆ (pro ἀληθέα, acc. sing. g. f.) χάριν τῷ θεῷ, hanc esse veram gratiam Dei. verax. Marc. 12, 14. οἶδαμεν, ὅτι ἀληθὴς εἶ, novimus te veracem esse. genit. ἀληθέος contractè ἀληθῆς 2. Pet. 2, 22. ἀληθὴς, ἑός, τὸ gen. neut. verum Act. 12, 9. in plur. num. 2. Cor. 6, 8. ἀληθεῖς pro ἀληθέες veraces. ἀληθέα contractè ἀληθῆ vera. g. n. Phil. 4, 8. ὅσα ἐσὶν ἀληθῆ, quaecunque sunt vera. Sincerus Joh. 7, 18. ἔσος ἀληθὴς ἐσὶ, hic verax est. Scilicet sicut Joh. 1, 48. ἐν ᾧ δόλος ἔκ ἐς, in quo dolus non est, qui est sincerus, candidus, cujus verba ipsis rebus sunt consentanea. comp. ἀληθέστροφος, ἔρα, ερον. superl. ἀληθέστατος, ἀτή, ατον, Sap. 6, 17. ἀρχὴ σοφίας ἀληθεστάτη παιδείας ἐπιθυμία, initium sapientiae verissimum (est) disciplina concupiscentia. [Singularem vox hæc cum de-

Accepta, ubi vox ΠΩΝ veritas omnes perfectionum species notat. Sic Deus dicitur ΠΩΝ ὁ Deus veritatis, Psalm. 31, 6. h. e. optimus, benignissimus: præceptum ejus est ΠΩΝ. Psalm. 111, 7. Ἐ. Germ. non incommode vertes rechtschaffen, quod ἔ Lutherus aliquoties fecit. Ut Ephes. 4, 21. ubi Paulus dicit, quod in Christo sit ἀλήθεια, ein rechtschaffenes Wesen, h. e. ejusmodi vita, quæ exemplar Christi modo perfectissimo imitetur. Pharisei Matth. 22, 16. de Christo: οἶδαμεν ὅτι ἀληθὴς εἶ, καὶ τὴν ὁδὸν τῷ θεῷ ἐν ἀληθείᾳ διδάσκεις. Novimus quod perfectus sis, ἔ quod viam Dei sive veram religionem quam optime doceas. Joh. 4, 23. οἱ ἀληθινοὶ προσκυνητοὶ προσκυνήσασιν τῷ πατρὶ ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ. Qui genuini sunt adoratores, patrem cum attentione ἔ debito fervore adorabunt. Non habemus vocem Latinam quæ commode sensu hujus hebræo-græci exprimit, ergo liceat vernacula lingua tantisper uti. Ut vero significatus nostri veritas pateat, occurrunt loca, ubi ἀληθεια contradiſtinguitur τῇ ἀδικίᾳ, injustitiæ. 1. Corinth. 13, 6. Roman. 1, 18. τῇ πονηρίᾳ perverſitati, malitiæ. 1. Corinth. 5, 8. Item phraſis ποιεῖν ἀληθειαν, facere veritatem Joh. 2, 21. 1. Joh. 1, 6. Veritatem certe loqui possumus, non facere; unde adparet hoc verbo non virtutem solum in verbis consistentem, sed aliam quoque quæ circa praxin versatur, denotare. Unde ἀληθειαν ποιεῖν, est illud facere, quod justum ἔ bonum est, sich rechtschaffen aufführen]

Ἀληθῶς Adverb. verè Luc. 21, 3. ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, verè dico vobis. Joh. 8, 31. ἀληθῶς μαθηταὶ μου ἐστέ, verè discipuli mei estis. Act. 12, 11. οἶδα ἀληθῶς, verè novi.

Ἀληθινός, ἡ, ὁ, verus, a, um 1. Joh. 5, 20. ἔλθὸς ἐσὶν ὁ ἀληθινὸς θεός, hic est verus Deus Joh. 15, 1. ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινὴ vera vitis. Joh. 1, 9. τὸ φῶς τὸ ἀληθινὸν lux vera. verax Joh. 7, 28. Apoc. 3, 7. ταῦτα λέγει ὁ ἅγιος, ὁ ἀληθινὸς hæc dicit sanctus, verax ille. certus, firmus Luc. 16, 11. non fucatus, non fictus. Hebr. 10, 22. μετ' ἀληθινῆς καρδίας, integro corde. opponitur umbris V. Test. Hebr. 2. καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, veri illius

illius tabernaculi, scilicet cuius typus fuerat tabernaculum manibus hominum factum.

Ἀλήθεια, as, ἡ, veritas. Job. 8, 32. γνῶσθε τὴν ἀλήθειαν, cognoscetis veritatem. sinceritas, Phil. 1, 18. εἴτε προφάσει, εἴτε ἀληθείᾳ, sive in speciem, sive sincerè. 1. Cor. 5, 8. Job. 4, 24. ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ in spiritu & veritate. Opponitur hypocrisi. Sic 1. Sam. 12, 24. δαλεύσατε αὐτῷ ἐν ἀληθείᾳ, felicitas, integritas, Job. 8, 44. ἐν τῇ ἀληθείᾳ ἔχ' ἔσηκεν, in integritate sua non perstitit. iustitia 1. Cor. 13, 6. vera salutis doctrina 1. Tim. 3, 15. verax sermo. Col. 1, 5. notitia Dei a lapsu reliqua. Rom. 1, 18. impletio ceremoniarum V. T. Job. 1, 14. 17. Hebraismus, Eph. 4, 24. ὁσιότητι ἀληθείας pro ὁσιότητι ἀληθινῇ, sanctimonia vera. Matth. 22, 16. ἐν ἀληθείᾳ pro ἀληθῶς verè. Hebraismus. Sic ἐπ' ἀληθείας Luc. 4, 25. Act. 4, 27. idem pl. ἀλήθειαι. 2. Macc. 3, 9. ἐπὺνθάνετο, εἰ ταῖς ἀληθείαις ταῦτα ἔτως ἔχοντα τυγχάνει, percontatus est, num in veritatibus ea se ita haberent. Cap. 7, 6. ταῖς ἀληθείαις, veritatibus, i. e. revera.

Ἀληθεύω vera loquor. Fut. ἀληθεύσω. Præt. ἠλήθευκα. Gal. 4, 16. ἀληθεύων (part. præf. act.) ὑμῶν, vera loquens vobis. item sincerè me gero Eph. 4, 15. ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ sed sincerè nos gerentes cum charitate. ἀληθεύειν ἐν ἀγάπῃ, est veram & ἀνυπόκριτον charitatem sectari. Hebraismus. Nam **אֱלֹהֵי** cui respondet τὸ ἀληθεύω significat in niphal fidelem, sincerum & constantem esse. Veritas hic opponitur fraudi, non duntaxat in dictis, sed etiam factis. [Vide quæ supra ad primitivam vocem notavimus.] neutraliter usurpatur. Sir. 34, ἀπὸ ψεύδους τί ἀληθεύσει; à mendace quid veri existet?

ἈΛΙΜΑ, herbæ species. Jobi 30, 4.

ἈΛΙΣ Adb. satis, abundè, affatim cum Genit. & absolutè sine casu. Prov. ἄλιν δρυὸς satis quercus.

Ἀλίζω, congrego. F. ἀλίσω. P. ἤλικα. a. i. ἤλισα.

Συναλίζω, cogo, congrego. præf. med. συναλίζομαι, convenio, in cœtum ve-

nio. Act. 1, 4. συναλιζόμενος cum illis conveniens. [Hesychius: Συναλιζόμενος, συναλισθεῖς, συναχθεῖς, συναθροισθεῖς. Συναλισθέντες, συναχθέντες.]

Ἀλία, as, ἡ, cœtus, q. d. ubi satis hominum est.

ἈΛΙΣΓΕΩ, polluo, contamino. Hoc verbo 70. interpp. reddiderunt Hebræum pihel **פִּיחַל** quod verbum in kal significat λυτρώσασθαι redimere, in pihel verò σπιλᾶν contaminare. F. ἀλισγήσω. Sir. 40, 33. a. i. ἠλίσγησα. Mal. 1, 7. P. ἠλίσγηκα. Præt. pass. ἠλίσγημαι. Mal. 1, 12, unde est nomen

Ἀλίσγημα, τὸ, pollutio. Act. 15, 20. ἀπέχεσθαι ἀπὸ τῶν ἀλίσγημάτων, abstinere à pollutis, hoc est, à sacrificiis & conviviiis, quæ in idoliis (delubris Deorum) agitari solebant, item à cibo lege vetito. Suidas ἀλίσγηθεῖς voce synonyma σπιλωθεῖς reddit, nec non voce ἐσιαθεῖς convivio exceptus. ἐσιαεῖν est convivio excipere, à nomine, ἐσία, as, ἡ, focus. [Hesychius: Ἀλίσγημάτων, τῆς μεταλήψεως τῶν μισερῶν θυσιῶν, a sumptione sacrificiorum pollutorum. Idem Hesychius: Ἀλίσγήθη, συνεστίαθη. Ἀλίσγοντες, μολύνοντες, μιαινοντες. In loco Actorum 6. 29. τὰ ἀλίσγηματα vocantur εἰδωλόθυστα]

ἈΛΙΣΚΩ capio. Fut. ἀλώσω. P. ἤλωκα. Atticè ἐάλωκα. captus fui. Est quidem verbum activum, sed tamen in præf. & a. 2. act. significationis passivæ. Xenoph. l. 2. præf. ἀλλὰ τοῦτό γε ψευδόμενός ἐάλωκα, sed hic in mendacio deprehensus sum. præf. pass. ἤλωμαι & ἐάλωμαι. aor. 1. act. ἤλωσα. aor. 2. ἤλων & ἐάλων tanquam ab ἤλωμι. a. 2. subj. ἀλῶ & ἀλώω. Sir. 23, 6. in a. 2. act. inf. ἀλῶναι. in part. a. 2. act. ἀλῆς, ὄν. fut. 1. med. ἀλώσομαι, capiar. Sir. 27, 27.

Ἀλωσις, εως, ἡ, captura 2. Pet. 2, 12. ὥς ἄλογα ζῶα γεγενημένα εἰς ἄλωσιν καὶ φθορὰν, veluti bruta animalia facta ut capiantur & intereant.

Αἰχμάλωτος, ὁ, ἡ, captivus, a. compos. ex αἰχμή, ἡς, ἡ, cuspis, mucro, & ἄλωτος captus, quod est a 3. sing. præf. pass. ἤλωται αἰχμήν verò ut tradit Etym. dicitur παρὰ τὸ αἶμα χεῖν, à fundendo sanguine. αἰχμή λόγχης cuspis hastæ. per syn. memb. hasta.

Luc.

Luc. 4, 18. κηρύττει αἰχμαλώτοις ἄφεσιν, A
ut publice annuntiet captivis dimissionem.
neutro gen. αἰχμαλώτων. 1. Macc. 2, 9. τὰ
σκεύη αἰχμαλώτων, vasa captiva, captis
aut devictis hostibus adempta.

Συναιχμαλώω, α, ο, η, in captivitate
socius. Rom. 16, 7. Col. 4, 10. Philem. 6, 23.
ὁ συναιχμαλώτός μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, meus
in captivitate propter Christum Jesum so-
cius.

Ἀιχμαλωτὶς, ἰδος, ἔ, αἰχμαλωτὶς,
idos, η, captiva. Gen. 31, 26. ὡς αἰχμα-
λωτίδας, (acc. pl.) tanquam captivas.

Ἀιχμαλωσία, ας, η, captivitas, capti- B
vorum multitudo. Eph. 4, 8. captivi.
1. Macc. 9, 70. 72. ἀπέδωκεν αὐτῷ τὴν αἰχ-
μαλωσίαν, reddidit ei captivitatem; i. e.
captivos.

Ἀιχμαλωτεύω, captivum duco. 2. Tim.
3, 6. F. εὔσω. P. ἡχμαλώτευκα. a. i. aet.
ἡχμαλώτευσα captivum duxi. Eph. 4, 8.

Ἀιχμαλωτίζω idem. Rom. 7, 23. 2. Cor.
10, 5. Fut. αἰχμαλωτίσω. P. ἡχμαλώτισα.
praet. pass. ἡχμαλώτισμαι. a. i. pass.
ἡχμαλώτισθην. Part. αἰχμαλωτίζεις;
1. Macc. 10, 33. Fut. i. pass. αἰχμαλω- C
τισθήσομαι. Luc. 21, 24. καὶ αἰχμαλω-
τισθήσονται (3. plur. fut. i. pass. indic.)
eis πάντα τὰ ἔθνη, ἔ, captivi ducuntur in
omnes gentes.

Ἀνάλωτος, α, ο, η, inexpugnabilis.

Ευάλωτος, α, ο, η, facilis expugnatus.

Δορυάλωτος, α, ο, η, bello captus, ca-
ptivus, mancipium. 2. Macc. 5, 11. ἔλαβε
τὴν πόλιν δορυάλωτον, urbem vi cepit. Ex
δόρυ, hasta; ἔ, αλίσκω.

Δυσάλωτος, α, ο, η, difficilis captu.

Θηριάλωτος, α, ο, η, à belluâ captus,
vilaniatus. Lev. 22, 8.

Ἀναλίσκω, ex ἀνά ἔ, αλίσκω, con- D
sumo, destruo. Fut. ἀναλώσω. 2. Thess.
2, 8. ὃν ὁ Κύριος ἀναλώσει, quem Domi-
nus destruet. Praet. aet. ἀνήλωκα. a. i.
ἀνήλωσα. Luc. 9, 54. καὶ ἀναλώσας (a. i.
aet. inf.) αὐτὰς, ἔ, consumat eos. Praet.
pass. ἀνήλωμαι, σαι, ται. aor. i. pass.
ἀνηλώθην. Gal. 5, 15. βλέπετε, μὴ ὑ-
πὸ ἀλλήλων ἀναλωθῇτε (2. pl. aor. i.
pass. subj.) videte; ne alii ab aliis con-
sumamini.

Ἐξανκλίσκω, penitus consumo. aor.
i. inf. ἐξανκλώσαι, 1. Macc. 5, 15.

Καταναλίσκω consumo, vasto. Heb.
12, 29. ὁ Θεὸς ἡμῶν πῦρ καταναλίσκον
(part. praes. aet. g. n.) Deus noster est ignis
consumens. Fut. καταναλώσω. Epist. Jer-
6, 10. εἰς ἑαυτὰς καταναλώσασιν, in seipsos
consument.

Παραναλίσκω, consumo. Numer. 17,
12. ἰδὲ ἐξανηλώμεθα, ἀπολώλαμεν, πα-
ρανηλώμεθα, ecce nos perimus ἔ, absumi-
mur.

Προσναλίσκω impendo. Fut. προσνα-
λώσω. P. προσανήλωκα. a. i. aet. προσανή-
λωσα. part. a. i. προσαναλώσας, ανλος, ὁ,
προσαναλώσασα, ης, η, προσαναλώσαν,
ανλος, 70 Luc. 8, 43. ἦτις εἰς ἰατροὺς
προσαναλώσασα (part. aor. i. aet. g. f.)
ὅλον τὸν βίον, ἐκ ἰχθυσεὺς ὑπ' ἐδενός θρα-
πυθῆναι, quae in medicos impenso toto vi-
ctum non potuerat ab ullo curari.

ἈΛΙΤΕΩ, ὦ, pecco, delinquo;
proprie, (secundum quosdam) admitto a-
liquid in Deum, fut. ἀλιτήσω, perf. ἡ-
λίτηκα, a. 2. ἡλίτον, perf. pass. ἡλίτη-
μαι. Hinc

Ἀλιτήριος, α, ο, peccator, flagitio-
sus, sceleratus. 2. Macc. 12, 23. Ex α, με
volunt, ἔ, λιτή, ης, η, supplicatio; vel
quod ejusmodi homo indignus sit, pro quo
supplicationes ἔ, intercessiones fiant: vel
quod poenam deprecatione nulla avertere
possit.

Τρισαλιτήριος, α, ο, summe impius,
sceleratissimus, 2. Macc. 8, 34. 15, 3.

Ἀ Λ Λ Α', sed, conjunctio discretiva,
videtur nonnullis orta à Syriaca voce ܐܠܠܐ
ella, ex ܢܐܠܐ en la, vel est ex nomine
adj. ἄλλος, η, ο, alius, a, ud, neutr.
pl. ἄλλα. In conj. accentus est in fine dif-
ferentiae causa. 1. Cor. 15, 39. tamen Col.
2, 5. εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἀπείμι, ἀλλὰ
τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμι, nam etsi cor-
pore absum, spiritu tamen vobiscum sum.
igitur Gal. 2, 14. ἀλλ' ὅτε ἐν εἶδόν, quum
igitur viderem. ὅτι ἐὸ quod Act. 5, 13. ἀλλ'
ἐμεγάλυνεν αὐτὰς ὁ λαὸς, ἐὸ quod po-
pulus eos magni faceret. Scilicet reddi-
tur ratio, cur ceteri (nempe ecclesiae vo-
stes) Apostolos non fuerint aggressi. nisi
Marc. 9, 8. καὶ ἐτι ἐδὲνα εἶδόν ἀλλὰ τὸν
Ἰησοῦν, non amplius viderunt quemquam,
nisi Jesum, ubi ἄλλα ponitur pro εἰ μὴ,
quibus particulis in eadem historia uti-

tur Matth. 17, 8. [aut. Matth. 11, 8. ἀλλὰ τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; aut quid exiistis videre?] ἀλλὰ καὶ, sed etiam est nota majoris, precedente & μόνον 1. Theff. 1, 8. ἰμὸ Job. 16, 2. ἀλλ' ἐρχεται ὥρα, imò veniet tempus. 2. Cor. 7, 11. ἀλλὰ ἀπολογία, imò defensionem seu excusationem. nimirum etiam Rom. 6, 5. ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως nimirum etiam resurrectionis. [quinimo. Luc. 12, 7. ἀλλὰ καὶ αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν πᾶσαι ἡρίθμηνται, quinimo capilli capitis vestri omnes numerati sunt. Sic ἔ simplex ἀλλὰ. Job. 16, 2.] Servit epanalepsi, ἔ veritur autem Rom. 5, 14. ἀλλ' ἐβασίλευσον ὁ θάνατος, regnabit autem mors. ἢ quandoque ei postponitur, ἔ valet sed, ut Ps. 1, 2. ἀλλ' ἢ ἐν τῷ νόμῳ τῷ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, sed in lege DOMINI voluntas ejus, nisi 1. Cor. 3, 5. ἀλλ' ἢ διάκονοι, nisi ministri. [Quotiescunque apud Johannem Evangelistam occurrunt particula ἀλλ' ἵνα conjunctim, semper subaudienda est integra aliqua constructio ex contextu supplenda. Job. 1, 18. c. 14, 30. 31. Vide quæ notavimus ad Lamb. Bos Ellipses Græcas p. 389. f.]

ἈΛΛΑΪΣΣΩ vel Atticè ἀλλάττω muto, immuto. F. 1. ἀλλάζω. Aët. 6, 14. ἀλλάξει (3. sing. fut. 1. aët. indic.) τὰ ἔθνη, mutabit ritus. Præt. aët. ἥλλαχα. aor. 1. ἥλλαχα. Rom. 1, 23. ἥλλαξαν (3. pl. a. 1. aët. indic.) τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ, mutarunt gloriam incorruptibilis Dei. Gal. 4, 20. ἀλλάξαι (aor. 1. aët. inf.) τὴν φωνὴν μου, mutare vocem. a. 2. aët. ἥλλαγον. aor. 2. pass. ἥλαγην, ης, η, fut. 2. pass. ἀλλαγήσομαι mutabor. 1. Cor. 15, 51. πάντες ἀλλαγήσομεθα (1. pl. fut. 2. pass. indic.) omnes mutabimur. Hebr. 1, 12. καὶ ἀλλαγήσονται (3. plur. fut. 2. pass. indic.) ἔ mutabuntur scil. cæli. præt. pass. ἥλαγμαι, ξαι, κται.

Ἀλλαγμα, ἡ, ἡ, mutatio. Sir. 2, 4. ἐν ἀλλάγμασι ταπεινώσεώς σου μακροθύμησον, in mutationibus humilationis tue longanimis esto. aor. 1. pass. ἥλαχθην, mutatus fui. fut. 1. pass. ἀλαχθήσομαι, η, εἶαι, mutabor. præt. med. ἥλλαγα, unde est

Ἀλλαγή, ἡς, ἡ, mutatio, vicissitudo. Sap. 7, 19. τρόπων ἀλλαγὰς, solsti-

tiorum ἔ equinoctiorum vicissitudines. item κόλλυβος, &, ὁ, argentei nummi permutatio.

Ἀνταλλάττω vel ἀνταλλάττομαι compenso. a præt. pass. ἀντήλλαγμα detrahatur

Ἀντάλλαγμα, τος, τὸ, compensatio. Sir. 26. ἔκ ἔστιν ἀντάλλαγμα παιδευμένης ψυχῆς, non est permutatio anime erudite. Matth. 16, 26. τί δώσει ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς σου; quam dabit compensationem anime sue.

Ἀπαλλάσσω vel Atticè ἀπαλλάττω, dimitto, libero. F. ἀπαλλάζω. P. ἀπήλλαχα. aor. 1. ἀπήλλαχα. Hebr. 2, 15. καὶ ἀπαλλάξῃ (3. sing. a. 1. aët. subj.) τέκας, ἔ liberos redderet hos. ἀπαλλάσσομαι, vel Atticè ἀπαλλάττομαι, discedo. Aët. 19, 12. ἀπαλλάσσεσθαι (præs. inf. pass.) ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους, ut discederent ab iis morbi. liberor. Luc. 12, 58. ἀπηλλάχθαι (præt. pass. inf.) ἀπ' αὐτοῦ, ut libereris ab eo. cum solo Genit. Sap. 12, 2. ἀπαλλαγέντες (nom. plur. m. g. part. a. 1. pass.) τῆς κακίας, C liberati malitia.

Διαλλάττω, permuto, item reconcilio. F. ζῶ. P. διήλλαχα. aor. 2. διήλαγον. Διαλλάττομαι, reconcilior. aor. 2. pass. διήλαγην, ης, η. Matth. 5, 24. διαλλάγηθι (2. sing. aor. 2. pass. imper.) τῷ ἀδελφῷ σου, reconciliator fratri tuo. 2. Macc. 6, 27. διαλλάξει (a. 1. inf. aët.) τὸν βίον, commutare vitam (cum morte) i. e. mori, Perf. pass. διήλλαγμαι. Part. διήλλαγμένος, η, ον. Sap. 15, 4. εἶδος σπιλωθὲν χρώμασι διήλλαγμένοις, species maculata coloribus commutatis (variis, distinctis.)

Διαλλαγή, ἡς, ἡ, reconciliatio. Sir. 22, 23.

Ἐναλλάττω, immuto.

Ἐναλλαγή, ἡς, ἡ, immutatio Sap. 14, 16.

Ἐναλλάξ, adv. immutando. Genes. 48, 14.

Ἐξαλλάττω, permuto. Sapient. 2, 15.

Καταλλάσσω vel Atticè καταλλάττω, commuto, item reconcilio. Scilicet inter homines, qui reconciliantur, animi mutantur.

tantur. Fuerunt enim hostes & sunt amici. F. ζω. P. κατήλλαχα 2. Cor. 5, 19. κόσμον καταλλάσσων (part. pres.) εαυτῷ, *mundum reconcilians sibi.* aor. 1. κατήλλαξα, ας, ε. 2. Cor. 5, 18. τὰ δὲ πάντα ἐκ τῆ Θεῶ, τῆ καταλλάξαντῃ (part. aor. 1. aet. gen. sing. g. m.) ἡμᾶς εαυτῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, *hæc autem sunt à Deo, qui reconciliabit nos sibi per Jesum Christum.* aor. 2. aet. κατήλλαγον, ες, ε. a. 2. pass. κατηλλάγην, ης, η, *reconciliatus fui.* Rom. 5, 10. εἰ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν (1. pl. aor. 2. pass.) τῷ Θεῷ, *si, quum inimici essemus, reconciliati sumus Deo.* a. 2. pass. imper. καταλλάγηθι, ἦτω. 1. Cor. 7, 11. τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω (3. sing. aor. 2. pass. imper.) *viro reconciliator.* 2. Cor. 5, 20. καταλλάγητε (2. pl. a. 2. pass. imper.) τῷ Θεῷ. *reconciliamini Deo.* 2. Macc. 1, 5. καὶ καταλλαγαίη (3. sing. a. 2. opt. pass.) ὑμῶν, & reconcilietur vobis. a. 2. pass. part. καταλλαγὰς, έντος, ὁ, καταλλαγαῖσα, ης, ἡ, καταλλαγὲν, έντῃ, τό. Rom. 5, 10. καταλλαγέντες (nom. pl. part. a. 2. pass.) *reconciliati.* fut. 2. καταλλαγήσομαι, pret. med. κατήλλαγα. *unde est nomen*

Καταλλαγή, ἡς, ἡ, *reconciliatio,* Rom. 5, 11. 2. Cor. 5, 19. Θέμεν ἐν ὑμῶν τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς, *posuitque in nobis sermonem illum reconciliationis.*

Ἀντικαταλλάττομαι, *commuto, permuto.* Sir. 46, 12.

Ἀποκαταλλάττω *reconcilio, placo.* Fut. ἀποκαταλλάξω. a. 1. ἀποκατήλλαξα. Col. 1, 22. νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξε (3. sing. a. 1. aet. indic.) *nunc sanè reconciliabit.* Eph. 2, 16. ἀποκαταλλάξῃ. (3. sing. a. 1. aet. subj.) *τὰς ἀμφοτέρους, reconciliat utrosque.* Col. 1, 20. καὶ δι' αὐτῆ ἀποκαταλλάξαι (a. 1. aet. inf.) *τὰ πάντα εἰς αὐτὸν, per eum reconciliare omnia.* Pret. ἀποκατήλλαχα.

Ευκατάλλακτος, α, ὁ, ἡ, *facilis reconciliatu, placabilis; Deo tribuitur* 3. Macc. 5.

Μεταλλάττω, *transmuto.* aor. 1. μετέλλαξα Rom. 1, 25. οἵτινες μετέλλαξαν (3. pl. aor. 1. aet. indic.) *τὴν ἀλήθειαν τῆ Θεῶ ἐν τῷ ψεύδει, qui transmutarunt veritatem Dei in falsitatem.* vita fungor,

vitam cum morte commuto. 3. Esd. 1, 29. μετέλλαξε (3. sing. a. 1. ind. aet.) *τὸν βίον εαυτῆ, commutabit vitam suam (cum morte.)* 2. Macc. 4, 7. μεταλλάξαντος (gen. sing. m. g. part. a. 1. aet.) *τὸν βίον Σελεύκου, vita perfuncto Seleuco.* perf. aet. μετέλλαχα. Part. μετηλλαχώς, ὅς, 2. Macc. 4, 37. διὰ τὴν τῆ μετηλλαχότος σωφροσύνην, *propter occisi temperantiam.*

Μεταλλαγή, ἡς, ἡ, *mutatio, immutatio.* Jer. 31, 21. Sym.

Παραλλάττω, *alterno* Fut. ζω, P. παρήλλαχα pret. pass. παρήλλαγμα. part. παρηλλαγμένος, ης, ον. 2. Macc. 3, 16. pret. med. παρήλλαγα, *unde est nomen*

Παραλλαγή, ἡς, ἡ, *transmutatio.* Jac. 1, 17. παρ' ὃ ἐκ ἐστὶ παραλλαγή, *apud quem non est transmutatio.*

Παράλλαξις, εως, ἡ, *commutatio.* Daniel. 12, 11.

Συναλλάττω, *paciscor.*

Συνάλλαγμα, ατος, τὸ, *commercium, id proprie, quod permutatione exercetur.* It. scriptio contractus, scriptio commercialis, seu mercatoria: ejusdem generis cum Syngrapha, Esa. 58, 6. 1. Macc. 13, 42.

†† ΑΛΛΗΛΟΥΙΑ, Apoc. 19, 1. Hebraicè הללואיה hal-lelu-jah, αἰνεῖτε τὸν Κύριον, *laudate Dominum,* הללואי hallelu est 2. plur. imperat. pihel gener. mascul. à singulari הלל Dagesch forte ex Lamed excidit juxta regulam: Dagesch forte ex litera schevatâ plerumque excidere solet. Radix est הלל in pihel הלל laudavit. הלל est nomen Dei proprium.

ΑΛΛΗΛΩΝ. Gen. pl. Dat. pl. ἀλλήλοις & ἀλλήλαις, Accus. pl. ἀλλήλους & ἀλλήλας, in neut. g. ἀλλήλα alius, ali-um. Alii exponunt per invicem, mutuò. Luc. 23, 12. μετ' ἀλλήλων inter sese. Joh. 5, 44. παρ' ἀλλήλων (gen. pl. g. m.) *alii ab aliis.* Act. 15, 39. ἀπ' ἀλλήλων, *alter ab altero.* Rom. 2, 15. μεταξὺ ἀλλήλων inter sese. 1. Cor. 12, 25. ὑπὲρ ἀλλήλων. (gen. pl. g. n.) *alia pro aliis.* Jac. 5, 16. εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων (gen. pl. g. m.) *orate*

alii pro aliis. Jac. 5, 9. μὴ στενάζετε κατ' ἀλλήλων, ne ingemiscite alius adversus alium. Luc. 24, 14. ὡμίλουν πρὸς ἀλλήλους, colloquebantur inter sese. Marc. 9, 50. εἰρηνεύετε ἐν ἀλλήλοις, pacem colite inter vos mutuò, vel alii cum aliis Gal. 5, 13. δαξέετε ἀλλήλους, alii aliis servite. Act. 7, 26. ἵνα τὶ ἀδικεῖτε ἀλλήλους; Cur alii alios ἀνυμνία afficitis? 1. Pet. 1, 22. ἀλλήλους ἀγαπήσατε, vos mutuò diligite.

ΑΛΛΟΜΑΙ, salio (πῦρ scandit, ascendit.) Joh. 4, 14. πηγὴ ὕδατος ἀλλομένης, fons aquae salientis. imperf. ἡλλόμεν, 8, ετο. Act. 14, 10. ἡλλετο καὶ περιεπάτα, exiliit & ambulavit. F. ἀλλόμεαι Ef. 35, 6. τότε ἀλεῖται ὡς ἐλαφος ὁ χωλός, tunc saliet claudus, sicut cerbus. de casu fulminum dicitur Sap. 5, 21. ἐπὶ σκοπὸν ἀλῶνται (3. pl. fut.) ad scopum desilient. aor. 1. med. ἡλάμην, ω, ατο. 1. Sam. 10, 10. Sap. 18, 15. ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ εἰς μέσον τῆς γῆς ἤλατο, verbum Dei in mediam terram desiliit.

ΑΦΑΛΛΟΜΑΙ, defilio. Nahum. 3, 17. ὁ ἥλιος ἀνέταλε καὶ ἀφῆλατο (3. sing. aor. 2. med.) sol ortus est & defiliit.

ΔΙΑΛΛΟΜΑΙ, transfilio. part. pres. διαλλόμενος. Cantic. 2, 8. διαλλόμενος ἐπὶ τοῦ βουνού, transfilians super colles.

ΕΝΑΛΛΟΜΑΙ, insilio. aor. 1. med. ἐνηλάμην, insilii. 1. Macc. 3, 23.

ΕΞΑΛΛΟΜΑΙ, exfilio. Act. 3, 8. F. ἐξαλλόμεαι.

ΕΦΑΛΛΟΜΑΙ, ex ἐπὶ & ἄλλομαι, π. mutatur in φ propter sequentem aspiratam, insilio, Act. 19, 16. ἐφαλλόμενοι (part. pres. med.) ἐπ' αὐτοὺς, insiliens in eos.

ΠΡΟΑΛΗΣ, εως, ὁ, ἡ, promptus, declivis, princeps, Sir. 30, 8. metaph. protervus.

ΥΠΕΡΑΛΛΟΜΑΙ, transfilio, f. ὑπεραλλόμεαι, Sir. 38.

ΑΛΛΟΣ, η, ο, alius, a, ud. ἄλλος, proprie de multis, ἕτερος de duobus. Joh. 21, 18. ἄλλος σε ζώσκει, alius te cinget. 1. Cor. 15, 41. ἄλλη ἡ δόξα ἡλίας, alius est decor solis. Act. 21, 34. ἄλλοι δὲ ἄλλο τι ἐβόων, alii autem aliud vociferabantur. Act. 2, 12. ἄλλος πρὸς ἄλλον (pro πρὸς ἀλλήλους) λέγοντες, dicentes alius ad alium.

Ἄλλως adv. aliter. 1. Tim. 5, 25. καὶ

τὰ ἄλλως ἔχοντα, & ea quae secus habent.

Ἄλλοτε, adverb. alias, alio tempore. 2. Macc. 13, 10.

Ἄλλαχῇ, alibi, aliò. Sap. 18, 18.

Ἄλλαχόθεν, Adverb. aliundè. Joh. 10, 1.

Ἐξάλλος, ab aliis diversus, inusitatus, 3. Macc. 4. ἔξαλλον, peregrinum, 2. Reg. 6.

ΑΛΛΟΤΡΙΟΣ, α, ον, alienus, non proprius, a, um. Rom. 14, 4. σὺ τίς εἶ ὁ κρίνων ἀλλότριον οἰκέτην; tu quis es, qui condemnas alienum famulum? Act. 7, 6. ἐν γῇ ἀλλοτρίᾳ, in terra peregrina. 1. Tim. 5, 22. μηδὲ κοινωνεῖς ἁμαρτίαις ἀλλοτρίαις, neque communicato alienis peccatis. Luc. 16, 12. εἰ ἐν τῇ ἀλλοτρίᾳ πισοὶ & ἐγένεσθε, si in alieno fideles non fueritis. Divitiae huius mundi dicuntur alienae, tanquam instabiles, ad nos filios Dei hic exulantes minus pertinentes. Matth. 17, 25. 2. Macc. 14, 26. ἀλλότρια φρονεῖν τῶν πραγμάτων, aliena sentire à rebus, animo esse abalienato à rebus alicujus.

Ἀλλογενής, alienigena Luc. 17, 18. υἱοὶ ἀλλογενῶν, (gen. pl.) filii alienigenarum, i. e. orti alienigenis.

Ἀλλοῖος, οἶα, οἶον, alius atque alius, diversus, varius.

Ἀλλοιώω, ὦ, muto, immuto, alieno. fut. ὥσω, Sir. 12, 18. ἀλλοιώσει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, immutabit faciem suam. aor. 1. ἡλλοίωσα, imper. ἀλλοίωσον, Sir. 36, 5. perf. ἡλλοίωκα. Pass. ἀλλοιόομαι, οὔμαι, mutor. Cap. 27, 11. ὁ δὲ ἄφρων ὡς σελήνη ἀλλοιοῦται, imprudens vero sicut luna mutatur, perf. ἡλλοίωμαι. aor. 1. ἡλλοιώθην, cum gen. [propter defectum praepositionis ἀπὸ] ἡλλοιώθη τοῦ Ἀλεξάνδρου, alienata est ab Alexandro.

Ἀλλοιώσις, εως, ἡ, mutatio. Sir. 37, 17.

Ἀλλοτριώω, ὦ, abalieno. Fut. ὥσω. P. ἡλλοτριώκα. Praes. pass. ἀλλοτριόομαι, οὔμαι, abalienor. Imperf. ἡλλοτριόομην, οὔμην, 1. Macc. 6, 24. ἡλλοτριούντο ἀφ' ἡμῶν, abalienabantur à nobis. praet. pass. ἡλλοτριώμαι. cum Dat. Cap. 11, 53. ἡλλοτριώθη (3. sing. aor. 1. pass.) τῷ Ιωνάθαν, abalienatus est à Jonathan.

Ἀπαλλοτριώω, idem. fut. ὥσω, Sir. 11, 32. ἀπαλλοτριώσει σε τῶν ἰδίων σου, abalienabit

nabit te à propriis tuis. præf. pass. ἀπαλλο-
τριόμα, εἶμα, abalienor. Eph. 2, 12. ἀ-
πηλοτριωμένοι (part. præf. pass.) τῆς πο-
λιτείας τῆς Ἰσραὴλ, alieni à Rep. Israelis.

Ἀλλοτριώσις, εἰς, ἡ, alienatio, Jer. 17, 17.

Ἀπαλλοτριώσις, εἰς, ἡ, abalienatio, Jer. 13, 27.

Ἐξαλλοτριόω, ὦ, abalieno. 1. Macc. 12, 10. πρὸς τὰ μὴ ἐξαλλοτριωθῆναι (a. i. inf. pass.) ὑμῶν, ne abalienemur à vobis.

Α' Λ Ξ, κὸς, ἡ, ἔ' ἀλκή, ἡς, robur, vi-
res. 2. Macc. 12, 28.

Ἀλκήεις, εντος, ὁ, fortis, strenuus.

Ἀλκιμος, ε, ὁ, idem.

Ἐπαλξίς, εἰς, ἡ, propugnaculum mu-
ni. Sir. 9, 13. ἐπὶ ἐπάλξεων πόλεων, super
propugnaculis urbium.

Α' Λ Ο Α' Ω, ὦ, trituro, fruges excutio.
Mich. 4, 13. ἀλόα (pro ἀλόαε) est 2. sing.
præf. imper. act. tritura. part. præf. ἀλοά-
ων, ὦν. ἀοντος, ὦντος, ὁ, triturans. 1. Cor.
9, 9. & Φιμώσεις βῶν ἀλοῶντα, non capi-
strabis bovem triturantem. [Nam antiqui
vel jumentorum ungulis, vel etiam plaustris
a jumentis tracto triturabant.] 1. Chr. 21,
20. καὶ ὄρνις ἦν ἀλοῶν πυρᾶς, Orna autem
triturbat triticum. perdo, percutio. Fut.
ἀλοήσω. Es. 41, 15. ἀλοήσεις ὄρη tritura-
bis montes, h. e. hostes quamvis elatissimos
perdes, ubi 70. verbum aspirant. pro ἀ-
λοάω dicitur etiam ἀλοιάω, ὦ, per pleona-
smum literæ i pr. perf. ἡλόηκα.

Ἀλοητός, ε, ὁ, tempus trituræ. Sym-
machus Jese. 25, 10.

Μητραλοίας, α, ὁ, Doricè. Atticè μη-
τραλώης, ε, ὁ, matricida. 1. Tim. 1, 9.

Πατραλώης, ε, ὁ, patricida ibid. voces
sunt compositæ. μητραλώης q. d. μητέρα
ἀλοῶν pro ἀλοιάων part. præf. act. ma-
trem percutiens, cadens, perdens. ἀλοιάω
enim seu ἀλοάω, ut supra vidimus, proprie
est trituro. per metaph. verò percutio, cæ-
do. videtur derivari à nomine ἄλως, ω, ἡ,
area.

Α' Λ Ο' Η, ης, ἡ, aloë, planta ἔ' succus,
nascitur in locis maritimis Indiæ ἔ' Arabiæ,
unde nonnullis videtur derivari ab ἄλς ma-
re. Affertur pellibus infusa ex India ἔ'
Arabia, estque amarissimi succi. Ps. 45, 9.
ἡ ἄλὴν vulgò aloen vertunt 70. σα-

κτὴν. Job. 19, 39. Juvenalis: Plus aloes,
quàm mellis habet.

Α' Λ Σ, ὅς, ὁ, sal. Germ. salt. Marc. 9,
49. πᾶσα θυσιὰ ἀλὶ ἀλιθίσεται, (3. sing.
fut. 1. pass. indic.) omnis oblatio sale salie-
tur. Num. 18, 19. διαθήκη ἀλὸς fœdus sa-
lis, hoc est, perpetuum, ab omni corruptione
tutum. Job. 6, 6. εἰ βρωθήτεται ἄρτος
ἀνευ ἀλὸς; an comedetur cibus sine sale?
q. d. hoc esse sanitati ἔ' proinde ipsi rationi
minimè consentaneum.

Ἄλα, τὸ, idem. Sirac. 39, 32. ὕδωρ,
πῦρ, καὶ σίδηρος καὶ ἄλα. aqua, ignis, fer-
rum, ἔ' sal.

Ἄλας, τος, τὸ, idem. Matth. 5, 13. ὑ-
μεῖς ἐστε τὸ ἄλας τῆς γῆς, vos estis sal ter-
ræ, scilicet qui vestra doctrina ἔ' admoni-
tionibus hoc effecturi estis, ne electi compu-
trescant in peccatis suis. Marc. 9, 50. ἔχετε
ἐν ἑαυτοῖς ἄλας (acc. cas.) habete in vobis
ipsis salem, hoc est, cœlestem sapientiam
ἔ' timorem Dei. Col. 4, 6. ἄλατι ἡρτυμέ-
νος sermo vester sit sale conditus, hoc est, cœ-
lesti sapientia, qua alios emendetis, ne com-
putrescant in peccatis suis.

Ἀναλός, ε, ὁ, ἡ, insulsus, a. Marc. 9, 50.
C ἄλας ἀναλόν sal insulsum, insipidum.

Ἀλυκός, ἡ, ὄν, falsus, a, um, Gen. 14, 3.
Jac. 3, 12. ἀλυκὸν ὕδωρ, falsa aqua.

Ἀλίζω, F. ἀλίσω. P. ἡλικά. salio, sale
conspargo, sale condio. ἀλίζομαι salior.
Præf. pass. ἡλισμα, σαι, ται. unde est a. 1.
pass. ἡλίδην, ης, η. Ez. 16, 4. hinc est fut.
1. pass. ἀλιθήσομαι, η, εται. saliar. Matth.
5, 13.

Ἄλμη, ης, ἡ, falsugo, aqua falsa Psal.
107, 34. Sir. 39, 22. μετέσρεψεν ὕδατα εἰς
ἄλμην, convertit aquas in falsuginem.

D Ἄλμυρις, ἰδος, ἡ, falsugo, falsus hu-
mor, salina. Job. 39, 6.

Ἄλμυρός, α, ὄν, falsus, falsuginosus.
Jer. 17, 6.

Α' Λ Σ, ὅς, ἡ, mare, sic dictum quòd sit
salsum, vel ab ἀλίζομαι salio, quòd sit in
perpetua motu, vel à verbo ἀλίζω congre-
go. Est enim mare aquarum collectio. Solo
genere differt ab ἄλς, ὅς, ὁ. sal.

Ἄλιμος, ε, ὁ, ἡ, maritimus; it. falsu-
ginosus. Jer. 17, 6.

Ἐνάλιος, ε, ὁ, ἡ, marinus, a. q. d. ἐν
ἀλὶ in mari. Jac. 3, 7.

Παράλιος, α, ὁ, ἡ, ὁ παράλιος, ια, ιον. *Uca 24, 18. ὁ Joann. 19, 25. scribitur Κλεό-
maritimus. q. d. παρὰ τῇ ἀλὶ prope mare.*
Luc. 6, 17.

Παραλία, ας, ἡ, maritima, scil. terra,
1. Macc. 11, 8. ἐκυρίευσεν τῶν πόλεων τῆς
παραλίας scil. γῆς, dominatus est urbibus
maritimæ (terra,) i. e. mari affinis.

Ἀλιεύς, εὖς, ὁ, piscator. Matth. 4, 18,
ἦσαν γὰρ ἀλιεῖς, (nom. plur. contr. pro
ἀλιεῖς) erant enim piscatores.

Ἀλιεύω, piscor. Joh. 21, 3. ὑπάγω ἀλι-
εύειν ab eo piscatum. F. ἀλιεύσω. P. ἡλί-
ευκα.

ἈΛΣΟΣ, εὖς, τὸ, nemus. Exod. 34, B
13. καὶ τὰ ἄλση (acc. pl. contr. pro ἄλσεα)
αὐτῶν ἐκκόπτετε, ὅς lucos ipsorum excin-
dite. Judic. 3, 7. καὶ ἐλάτρευσαν τῇ βᾶαλ
καὶ τοῖς ἄλσεσι, ὅς servierunt Baali ὅς
lucis.

Ἀλσώδης, εὖς, ὁ, ἡ, nemorosus. Ezech.
27. οἶκος ἀλσώδης, (acc. plur. contr. pro
ἀλσώδεις) ἀπὸ νήσων τῶν χετιεῖν, domus
nemorosus (h. e. e lignis nemorum præstan-
tissimis confectus) ex insulis Chitim.

Ἀλσών, ὦνος, lucus. Aquila 2. Reg.
17, 16.

ἈΛΤΣΙΣ, εὖς, ἡ, catena q. ἄλυττος, C
ἐνσολubilis. Eph. 6, 20. ἐν ἀλύσει in catena
2. Tim. 1, 16. τὴν ἄλυσίν μου ἐκ ἐπηχύνθη,
non puduit eum catenâ meâ. Act. 12, 6. δε-
δεμένον ἀλύσει δύνω, vinculus catenâ dua-
bus. Marc. 5, 4. διεσπᾶσθαι ὑπ' αὐτῶ τὰς
ἀλύσεις, discriptas fuisse ab eo catenas. Sap.
17, 18. μιᾷ γὰρ ἀλύσει σκότους πάντες ἐδέ-
θησαν, una enim catena tenebrarum omnes
vincti erant.

Ἀλυσίδιον, α, τὸ, catenula; unde

Ἀλυσιδωτός, α, ὁ, ἡ, catenatus seu hama-
tus, ut ἀλυσιδωτός θώραξ, thorax hama-
tus seu confectus hamis. 1. Macc. 6, 35. ἀν-
δρας τεθωρακισμένους ἐν ἀλυσιδωτοῖς, vi- D
ros thoracibus munitos. At

Ἀλυσίδετος, α, ὁ, ἡ, catena vinctus, est
ἀ δέω, vincio seu ligo, ὅς ἄλυσις.

† ΑΛΦΑΓΟΣ, α, ὁ Alphæus, no-
men proprium viri, qui fuit pater Jacobi
Apostoli. ab Hebr. אֶלְפָּה dux, Matth.
10, 3. [Incommoda est hæc derivatio: nam
nomen hebraicum est אֶלְפָּה Chalpai, ut
in Talmudistarum scriptis occurrit, quod
descendit a rad. אֶלְפָּה mutavit. Inde Lu-

ca 24, 18. ὁ Joann. 19, 25. scribitur Κλεό-
πας, quod tamen idem nomen est.]

ΑΛΦΟΣ, α, ὁ, impetigo. Levit.
13, 39.

ΑΛΩΠΗΞ, εὖς, ἡ, (ab ἀλῶ decipio,
ὅς ὠψ facies: vel ab ἀλῶ ὅς παίζω ludo.
Ludendo enim fallit) vulpes Luc. 9, 58. αἱ
ἀλώπεκες φωλεῖς ἔχουσιν, vulpes latibula
seu antea, seu lustra habent. per metaph.
homo versutus, callidus. Luc. 13, 32. ἐι-
πατε τῇ ἀλώπεκι dicitur vulpi isti, hoc est,
fraudento isti insidiatori.

ΑΛΩΣ, ω, ἡ, (declin. 4. simpl. quæ est
declinatio Attica) area, ubi frumentum ἀλί-
ζεται colligitur, tritatur ὅς excutitur.
1. Reg. 19, 22.

Ἀλων, ὦνος, ἡ, idem Luc. 3, 17. διακα-
θαριεῖ τὴν ἄλωνα αὐτῶ, perpurgabit are-
am suam.

Ἀλωεύς, εὖς, ὁ, agricola per syn. spe-
ciei.

ΑΜΑ, unâ, cum, simul Adverbium
temporis, ὁμῶς verò loci. construitur cum
Dativ. à Syriaco ܐܡܐ cum Matth. 13,
29. ἅμα αὐτοῖς cum illis, per ellipsin præpo-
sitionis σύν, quæ nonnunquam additur, ὅς
vertitur simul. 1. Thess. 4, 17. ἅμα σύν
αὐτοῖς, simul cum iis. ἅμα καὶ simul et-
iam. Col. 4, 3. vel absolute sine casu. Rom.
3, 12. ἅμα ἡχρεώθησαν simul inutiles fa-
cti sunt. 1. Tim. 5, 13. ἅμα δὲ καὶ ἀργαί
(εἰναι) μανθάνουσι, simul autem etiam pi-
græ esse (otiosi) discunt, item seq. adverbio
Matth. 20, 1. ἅμα πρωῒ, prima luce, summo
mane, idem quod ἅμα ἡοῖ, in prosa ἅμα
ἔω, cum aurora, hoc est, prima luce, primo
diluculo. Demosth. ἅμα τῇ ἡμέρᾳ, hoc est,
quàm primum diescere cæpit, quàm pri-
mum dies illuxit. 1. Macc. 4, 6. ἅμα τῇ
ἡμέρᾳ ὥφθη Ἰσάκας simul cum die visus est
Judas.

ΑΜΑΞΑ, ἡ, sive ἅμαξα, ἡ, currus,
plaustrum. Sir. 33, 5. τροχὸς ἁμάξης,
rota plaustrî.

Ἀμαξεύω, fut. εὖσω, perf. ἡμάξευκα,
plaustrum duco, aurigor.

Ἀμαξόβιος, α, ὁ, ἡ, in plaustro vi-
vens. Pl. ἁμαξόβιοι.

ΑΜΑΡΤΑΝΩ, pecco, format sua
tempora ex inusitato ἀμαρτέω. derivatur
ab inf. hiphil ܐܡܪܬܐ rebellare Jos.
1, 18.

1, 18. Vel ex α ἔ μάρτυς, testis, quia est
 ofus tenebrarum. vertitur ἀπαθεῖν, non
 obedire Dei legi. Aliis videtur comp. ex α
 negativo ἔ ὁμαρτέω sequor: aliis ex α ἔ
 μάρπτω apprehendo, quod peccare sit à sco-
 po aberrare. Judic. 20, 16. Latinum pec-
 co derivatur ab Hebr. פָּטָה titubabit. Es.
 28, 7. vel à pecude, quod peccare sit ritu
 pecudum vivere, à qua vita Spiritus S. nos
 dehortatur. Psal. 32, 9. ne estote, sicut mu-
 lus ἔ equus. Germ. Sünd von abson-
 dern à separando, quod nos separet à Deo,
 Es. 59, 2. in qua separatione consistit sum-
 ma hominis miseria, 1. Joh. 3, 8. ἀπ' ἀρχῆς
 ὁ διάβολος ἁμαρτάνει, à principio (hoc est,
 ab ipso exordio mundi) diabolus peccat.
 1. Joh. 5, 18. γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ ἔχ
 ἁμαρτάνει, quisquis natus est ex Deo, non
 peccat, scilicet ad mortem. 1. Cor. 8, 12. εἰς
 Χριστὸν ἁμαρτάνετε (2. pl. præs. indic.) in
 Christum peccatis. præs. imper. Joh. 5, 14.
 ἵδε υἱὸς γέγονας, μηκέτι ἁμαρτάνει, ecce
 sanus factus es, ne pecca amplius. Eph. 4,
 26. ὀργίζεθε καὶ μὴ ἁμαρτάνετε (2. pl.
 præs. aet. imper.) irascimini, sed ne peccate.
 præs. infin. 1. Joh. 3, 9. καὶ ὁ δύναται ἁ-
 μαρτάνειν, nec potest peccare, hoc est, pecca-
 to operam dare. part. præs. ἁμαρτάνων,
 οὗτος, ὁ, 1. Joh. 3, 6. πῶς ὁ ἁμαρτάνων,
 ἔχ ἑώρακεν αὐτόν, quisquis peccat (hoc est,
 in quo regnat peccatum) non vidit eum,
 nempe Deum, confer Joh. 1, 18. 1. Joh. 5, 16.
 ἁμαρτάνοντα ἁμαρτίαν ad verbum, pec-
 cantem peccatum. Hebraismus. conf.
 Thren. 1, 8. 1. Cor. 8, 12. ἁμαρτάνοντες
 εἰς τὰς ἀδελφούς. peccantes in fratres. Hebr.
 10, 26. ἐκστίως ἁμαρτανόντων (gen. plur.
 part. præs. aet.) ἡμῶν, si ultro peccemus,
 h. e. à fide Christiana deficiamus. 1. Joh.
 5, 16. τοῖς ἁμαρτάνουσι (dat. pl. part. D
 præs. aet.) μὴ τὸς θάνατον, peccantibus
 non ad mortem 1. Tim. 5, 20. τὰς ἁμαρτάν-
 οντας (acc. pl. part. præs.) ἐνώπιον πάντων
 ἔλεγχες, eos, qui peccant, in conspectu omni-
 um argue. Fut. ἁμαρτήσω, as, et Matth.
 18, 21. ποσάκις ἁμαρτήσῃ (3. sing. fut.
 1. aet. indic.) εἰς ἐμέ, quoties peccabit in-
 me. Rom. 6, 15. ἁμαρτήσομεν (1. pl. fut.
 1. aet. indic.) peccabimus ne? Præt. ἡμαρ-
 τηκα. 1. Joh. 1, 10. ὅτι ἔχ ἡμαρτήκαμεν
 (1. pl. præt. aet.) nos non peccasse. a. 1. aet.
 ἡμαρτήσα, as, e. aor. 1. subj. ἁμαρτήσω,

ἡς, η Matth. 18, 15. ἐὰν ἁμαρτήσῃ εἰς σέ,
 si peccaverit in te. part. a. 1. aet. ἁμαρτή-
 σας, αὐτος, ὁ, ἁμαρτήσασα, ἄσῃς, ἡ, ἁμαρ-
 τήσαν, αὐτος, τὸ. Rom. 5, 16. δι' ἐνὸς ἁ-
 μαρτήσαντος (gen. sing. part. a. 1. aet.) per
 unum, qui peccabit. 2. Pet. 2, 4. εἰ ὁ Θεὸς
 ἀγγέλων ἁμαρτησάντων (gen. pl. part. aor.
 1. aet.) ἔκ ἐφείσατο, si Deus angelis, qui
 peccaverunt, non pepercit. Hebr. 3, 17. ἔχ
 τοῖς ἁμαρτήσασιν (dat. pl. part. aor. 1. aet.)
 iis, qui peccaverant. Rom. 5, 14. ἐπὶ τὰς
 μὴ ἁμαρτήσαντας (acc. pl. part. a. 1. aet.)
 in eos, qui non peccaverant. aor. 2. aet.
 ἡμαρτον Luc. 15, 18. ἡμαρτον εἰς τὸν οὐ-
 νόν, peccavi in caelum, hoc est, Deum, Aet.
 25, 8. ἔτε εἰς Καίσαρά τι ἡμαρτον, neque
 in Caesarem ulla in re peccavi. 1. Cor. 7,
 28. ἐὰν γήμῃς, ἔχ ἡμαρτες (2. sing. a. 2.
 aet. indic.) si uxorem duxeris, non peccā-
 sti. Joh. 9, 2. τίς ἡμαρτε (3. sing. aor. 2.
 aet. indic.) quis peccavit? Rom. 3, 23. πάν-
 τες ἡμαρτον (3. pl. aor. 2. aet. indic.)
 omnes peccaverunt. aor. 2. subj. aet. ἁμαρ-
 τω, ης, η, Luc. 17, 3. ἐὰν ἁμαρτή (3. sing.
 a. 2. subj.) εἰς σέ ὁ ἀδελφός σου, si peccave-
 rit in te frater tuus. 1. Joh. 2, 1. ἵνα μὴ ἁ-
 μαρτήτε (2. pl. a. 2. aet. subj.) ne peccetis.
 C Susan: 23. ἁμαρτεῖν (aor. 2. inf. aet.) ἐνώ-
 πιον κυρίου, peccare coram Domino; quod est
 in conspectu ejus admittere peccatum. Conf.
 Gen. 39, 9. Fut. 1. med. ἁμαρτήσομαι,
 peccabo. 1. Reg. 8, 46. ἔκ ἐστὶν ἄνθρωπος,
 ὃς ἔχ ἁμαρτήσεται (3. sing. fut. 1. med.
 indic.) non est homo, qui non peccet.

Ἀμαρτημα, τος, τὸ, peccatum, à prat.
 pass. inusitato ἡμαρτημαι, 1. Cor. 6, 18.
 πᾶν ἁμαρτημα, omne peccatum. Marc. 4,
 12. ἀφεθῇ αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα, re-
 mittantur iis peccata.

Ἀμαρτία, as, ἡ, peccatum Rom. 7, 17.
 ἡ οἰκᾷσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία, habitans in me
 peccatum, hoc est, peccatum originis. Hebr.
 4, 15. χωρὶς ἁμαρτίας, sine peccato. 1. Tim.
 5, 24. αἱ ἁμαρτίαι πρόδηλοι, peccata ma-
 nifesta. Aet. 10, 43. ἀφесιν ἁμαρτιῶν λα-
 βᾶν, remissionem peccatorum accipere.
 hostia pro peccato. Rom. 8, 3. περὶ ἁμαρ-
 τίας κατέκρινε τὴν ἁμαρτίαν, pro καὶ θυ-
 σία περὶ ἁμαρτίας, conf. Hebr. 10, 6. ἔ
 Lev. 4, 34. peccator. 2. Cor. 5, 21. τὸν μὴ
 γνόντα ἁμαρτίαν, ἐποίησε ἁμαρτίαν, eum,
 qui non novit peccatum, fecit peccatum, hoc

est, peccata nostra ei imputabit, & proinde eum habuit pro peccatore, quia se pro nobis stitit ἑγγυον sponsorem, Hebr. 7, 22. peccatum originis. Rom. 7, 14. πεπραμένους ὑπὸ τὴν ἁμαρτίαν, venditus, ut subjicerer peccato, hoc est, lucta cum peccato originis. Sermo est de intestina lucta spiritus cum carne. 1. Job. 5, 16. ἁμαρτία πρὸς θάνατον, peccatum ad mortem, hoc est, peccatum in Spiritum S. peccatum actionis. Jac. 1, 15. ἡ ἐπιθυμία τίπτει ἁμαρτίαν, concupiscentia parit peccatum. 1. Job. 3, 8. ἁμαρτίαν ποιεῖν, peccato operam dare, 1. Tim. 5, 22. κοινωνεῖν ἁμαρτίαις ἀλλοτρίαις communicare alienis peccatis, hoc est, eorum reddi participem.

Ἀμαρτωλός, ὁ, ἡ, peccator, peccatrix. Luc. 5, 8. ἀνὴρ ἁμαρτωλός εἰμι, homo peccator sum. publicè infamis Luc. 7, 37. ἦτις ἦν ἁμαρτωλός, quæ erat peccatrix, hoc est, mulier flagitiosæ & prostitute vitæ, meretrix. [Vox hæc aliquando κατ' ἐξοχὴν peccatum scortationis denotat, inde Christus ad mulierem adulteram. Job. 8, 11. πορεύεσθ καὶ μηκέτι ἁμαρτάνῃς, abi, & noli amplius peccare, & quum alias τελῶνας & ἁμαρτωλοὶ, publicani & peccatores conjungantur, Matth. 9, 11. 11, 19. aliis locis iidem sunt οἱ τελῶνας καὶ οἱ πόρνοι, publicani & meretrices. Matth. 21, 31. 32.] Eodem sensu dicuntur publicani (Luc. 15, 2.) ἁμαρτωλοὶ. peccator, in quo peccatum regnat. Rom. 5, 8. conf. 1. Job. 3, 9. & 5, 18. quo sensu pro ethnicis, hoc est, pro gentibus à fœdere Dei alienis sumitur per syn. gen. Marc. 14, 41. Adjectivè accipitur Rom. 7, 13. ἵνα γένηται ἁμαρτωλός ἡ ἁμαρτία, ut peccatum admodum peccans fieret, hoc est, tale agnosceretur.

Ἀναμάρτητος, ὁ, ἡ, peccati expers. Job. 8, 7. ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν, qui vestrum immunis est à peccato. 2. Macc. 8, 4. μνησθῆναι τῶν ἀναμαρτήτων νηπίων, meminisse infantum, qui non peccarunt.

Ἀναμαρτησία, ας, ἡ, innocentia. Symmachus Psalm. 73, 13.

Διαμαρτάνω, aberro. Jud. 20, 16.

Ἐξαμαρτάνω, delinquo, pecco. Cant. 3. puer. 6. καὶ ἐξημαρτομεν (1. pl. a. 2. ind. aet.) ἐν παντί, & peccavimus in omnibus. item peccare facio (idem quod ποιῶ ἁμαρτάνω, quæ phrasis legitur Es. 29, 21.)

A 2. Reg. 13, 2. Sir. 47, 23. ὁς ἐξήμαρτεν (3. sing. a. 2. aet. indic.) τὸν Ἰσραὴλ, qui ad peccandum induxit Israël, ad exprimendum verbum hiphil. Hebr.

Προαμαρτάνω, ante pecco. Fut. προαμαρτήσω, Præter. προημαρτηκα. 2. Cor. 13, 2. γράφω τοῖς προημαρτηκόσι (dat. pl. part. præter aet.) scribo iis, qui ante peccarunt.

Φιλαμαρτήμων, ονος, ὁ ἡ, amans peccata. Proverb. 17, 20. Φιλαμαρτήμων χαίρει μάχαις, qui amat peccata, gaudet contentionibus.

B ἈΜΑΤΡΟΨ, ὁ, ὁν, obscurus, quasi ab α & μαίρω, luceo. Aquila, Symmachus & Theodotion Jesa. 42, 3.

Ἀμαυρόω, ῶ, obscuro, fut. ὥσω. Sap. 4, 12.

Ἀμαύρωσις, εως, ἡ, obscuritas. Theodotion Amos 5, 26.

Ἐπαμαυρόω, ῶ, obtenebro, in pass. tenebris offundor. Jesa. 44, 18. ὅτι ἐπαμαυρώθησαν, τῷ βλέπειν τοῖς ὀφθαλμοῖς, quoniam tenebris offusi sunt, ne videant oculis.

C ἈΜΑΩ, ῶ, meto. (Affine Hebræo sol, aestus, messis, ab aestu) Fut. ἀμήσω. a. 1. aet. ἤμῃσα. præter. aet. ἤμῃκα. Jac. 5, 4. ἰδὲ ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμειψάντων (part. aor. 1. aet.) τὰς χώρας ὑμῶν, ecce merces operariorum, qui mesuerunt regiones vestras.

Ἄμῃ, υς, ἡ, falx messoria.

Ἄμνητος, ας, ὁ, messis, collectio frugum. Symmachus Proverb. 20, 4.

Ἀμνητός, ὁ, ἡ, tempus messis, ἡμέρα ἀμνητὸς tempus messis. Es. 18, 4. ὀρέπανον ἐπιβάλλειν ἐπὶ τὸν ἀμνητὸν falcem immittere in messem, Deut. 23, 25.

ἈΜΒΛΥΨ, ἑος, ὁ, obtusus, hebes. Inde

Ἀμβλύνω, νῶ, hebeto. Genes. 27, 1. καὶ ἡμβλύθησαν, (3. pl. aor. 1. pass.) οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τῷ ὄρει, & hebetati sunt oculi ejus, ne viderent.

Ἀμβλυωττέω, ἤσω, coecutio. 1. Reg. 14, 4. καὶ ἡμβλυώττην (3. plur. imperf. contr. pro ἡμβλυώττεον) οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν, & coecutiebant oculi ejus.

ἈΜΕΙΒΩ, permuto, commuto. ἀμείβειν τι ἀντί τινος rem aliquam aliā permu-

permutare. F. ἀμείψω. Præf. aet. ἡμεῖφα. aor. i. ἡμεῖφα. præf. med. ἀμείβομαι, remuneror, rependo, par pari refero, item respondeo. Luc. ἀμείβομαι αὐτὴν ὁμοίως, ego illi respondeo similiter, eam vicissim saluto. q. d. ἀντασπάρομαι αὐτὴν, eam resaluto. Fut. ἀμείβομαι. Præf. med. ἡμαίβα, unde est

Αμοιβή, ἡς, ἡ, retributio. 1. Tim. 5, 4. ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνους, vicem rependere parentibus. Græci una voce vocant ἀντιπελαργεῖν, beneficium rependere, à natura τῆ πελαργῆ, id est, ciconiae, quæ parentes etate confectos alere humerisque gestare perhibetur: à qua beneficentia, ab Hebræis vocatur יְחִיּוֹן, hoc est, benefica, & à Germanis Eturch q. d. Φιλόστοργος. aor. i. med. ἡμεῖψάμην, ω, ατο. Plut. ἡμεῖψατο, respondit. const. cum Accus. ἴσοις ἴσα ἀμείψαται par pari referre.

Ανταμείβω, retribuuo, inde

Αντάμειψις, eos, ἡ, retributio. Psalm. 119. III.

ΑΜΕΛΓΩ, ζω, mulgeo. Prov. 30, 33. ἀμελγὲ γάλα, καὶ ἔσται βύττυρον, mulge lac & erit butyrum. Job. 10, 10. ἢ ἔχ' ὥσπερ γάλα με ἡμελξας (2. pers. aor. i. aet.) aut nonne me sicut lac mulxisti?

Ἀμελξίς, eos, ἡ, mulxio. Jobi 20, 17.

ΑΜΗΝ, nomen Hebraicum אָמֵן veritas, ἀλήθεια. à Rad. אָמַן in kal alere, in niphal veracem esse, in hiphil credere. Es. 65, 16. אָמֵן יְהוָה בְּרַחֲמָיו jischabab belohé amen, ὁμνῶντας τὸν Θεόν, τὸν ἀληθινόν, jurabit per Deum veritatis, hoc est, per Deum veracem. Hebraismus. Sic Filius Dei D. N. Jesus Christus vocatur ὁ ἀμὴν Apoc. 3, 14. hoc est, ἡ ἀλήθεια, veritas, prout seipsum vocat Joh. 14, 6. ubi ait: ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς, καὶ ἡ ἀλήθεια, καὶ ἡ ζωὴ, ego sum via illa, & veritas, & vita. Adverbialiter frequentissime accipitur, & primò est Adverb. affirmandi, significans certitudinem & veritatem rei, de qua est sermo, estque idem quod ἀληθῶς, ut patet ex collatione Luc. 9, 27. cum Matth. 16, 28. & Marc. 9, 1. Nam Matthæus & Marcus habent ἀμὴν λέγω ὑμῖν. Lucas verò ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, eandem describentes histo-

riam. Suidas vertit ἀληθῶς, & ex Aquila versione in Es. 65, 16. πεπιστωμένως, cui fides facta est, ubi dubitare sit religio. Et Apostolus Paulus ἀμὴν & καὶ ponit ὡς ἰσοδυναμῶντα, ut equipollentia. 2. Cor. 1, 20. ὅσαι γὰρ ἐπαγγελίαι Θεοῦ, ἐν αὐτῷ (Χριστῷ) τὸ καὶ, καὶ ἐν αὐτῷ τὸ ἀμὴν, τῷ Θεῷ πρὸς ἐόξαν, quotquot enim sunt promissiones Dei, in ipso sunt etiam, & in ipso sunt amen, ad Dei gloriam. Hac vocula concludunt Lucas & Johannes Evangelium suum, q. d. verè hæc, ut scripsimus, gesta esse testamur. Conf. Joh. 19, 35. & 21, 24. Evangelista. Johannes solet hanc asseverandi voculam ingeminare c. 1, 51. & passim, quæ ingeminatio est emphatica, ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν, verè verè dico vobis, hoc est, verissimè dico vobis. Græci alioquin solent ingeminare τὸ καὶ. Theocrit. εἰδυῖα. δ. Et pro ἀμὴν Matth. 23, 36. dicit Lucas 11, 51. καὶ. Per se non est adv. jurandi, sed utuntur hac vocula οἱ μέλλοντες τι δι' οὐρυγίσεσθαι ἢ διαβεβαιῶσθαι, aliquid asseveraturi, quod etiam sine jurejurando fieri potest. In jurejurando enim Deum sicut testem invocamus, ita etiam eundem nominamus, vel expressè, ut 2. Cor. 1, 23. ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεόν ἐπικαλῶμαι, ego vero testem Deum invoco: vel verbis æquivalentibus, ut Job. 16, 19. ἰδὲ ἐν ἄβυσσῳ μάρτυς μου, ecce in cælis est testis meus! Deinde vocula hac testamur assensum nostrum. 1. Cor. 14, 16. πῶς ἐρεῖ τὸ ἀμὴν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ, ἐπειδὴ τί λέγεις, & οἶδε; quomodo dicturus est amen ad tuam gratiarum actionem, nam quid dicas, nescit? Sic mulier illa, quæ adulterii accusabatur, respondebat ad imprecationem Sacerdotis, Amen. Num. 5, 22. Tertio significat promissum, ubi pollicemur obedientiam, nosque Deo obstringimus. Deut. 27, 15. in uno capite legitur decies quater καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαὸς, γένοιτο (in Hebræo ἀμὴν) & dicat omnis populus amen. Quarto est Adv. optandi, significans votum & optationem, & idem valet, quod utinam fiat. Et hoc sensu accipitur in precatione Dominica Matth. 6, 13. Apoc. 22, 20. ἀμὴν, καὶ ἔρχετο Κύριε, ita fiat, queso veni Domine. Jer. 28, 6. καὶ εἶπεν ἱερεμίας ἀληθῶς (Hebr. ἀμὴν) ἔτι πάλαι ποιεῖσαι (3. a. i. aet. opt.) Κύριος, σήσεται τὸν λόγον σου, ὃν σὺ προφητεύεις, tum dixit Jeremias, amen.

ita faciat Dominus, præstet Dominus verba tua, quæ prophetas. Conf. 1. Reg. 1, 36, 1. Chr. 17. Heb. 16, 36.

† A M I N A Δ A B nomen Hebr. proprium viri, ἀκλιτον, compositum אַמִּינָדָב Amminadab, populi princeps, ex אַמִּינָדָב princeps. Matth. 1, 4. Luc. 3, 33.

A' M M O Σ, α, ἡ, arena, Rom. 9, 27. Scribitur etiam φάμμος, α, ἡ, fabulum, arena. Metaphora Hebraica ὑπὲρ τὴν ἄμμον πληθύνεσθαι, Jer. 15, 8. numerosiorem fieri, quàm est arena maris. Gen. 22, 17. ἡ μὲν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου, ὡς τὰς ἀσέρας τῆς ἔραν, καὶ ὡς τὴν ἄμμον, τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, certe benedicens benedicam tibi, ἔσ multiplicans multiplicabo semen tuum, sicut stellas cæli, ἔσ sicut arenam, quæ est in littore maris. Sed eadem metaphora utitur etiam Homerus in Ὀ. 385. Iliad. 1.

Ἀμμώδης, εὐς, ὁ, ἡ, arenosus. Sir. 25, 20.

A' M N O' Σ, α, ὁ, agnus (ex α priuatiuo ἔσ μένος robur) Job. 1, 29. ἰδε ὁ ἄμνός τῆς Θεῆς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τῆς κόσμου, ecce agnus Dei, qui portat peccatum mundi.

Ἀμνάς, ἄδος, ἡ, agna. Gen. 31, 41. δέκα ἄμνάσιν (dat. pl.) decem agnis, h. e. intra quod tempus decies factum ediderunt agnæ. Metonym. subiecti.

A' M Π E Λ O Σ, α, ἡ, vitis. (ex ἀμ pro ἀμφὶ circa ἔσ πέλω sum, motheo, quod instar hederæ arbori aut perticæ circumvolvatur. nonnulli volunt etiam componi ex ἄμα simul, cum, ἔσ πηλός, Ionice vinum Job. 15, 1. ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ego sum vitis illa vera. Sap. 24, 18. ἐγὼ ὡς ἄμπελος βλαστήσασα χάριν, ego (sum) sicut vitis progerminans gratiam. vinea. Apoc. 14, 10. ἐτρύγησε τὴν ἄμπελον, vindemiabit vineam.

Ἀμπελὼν, ὠνος, ὁ, vinea Matth. 20, 1. εἰς τὸν ἄμπελῶνα αὐτοῦ, in vineam suam. Matth. 21, 41. καὶ τὸν ἄμπελῶνα ἐκδόσεται ἄλλοις γεωργοῖς, vineam elocabit aliis agricolis. Matth. 21, 33. φυτεύειν ἄμπε-

λῶνα plantare seu conferere vineam.

1, 6. dat. pl. ἀμπελῶσι. 1. Macc. 3. καὶ φυτεύουσιν ἄμπελῶνας (acc. pl.) plantant vineas.

† A' M Π A I' A Σ, α, ὁ, Amplias, ἔσ nomen proprium viri Latinum, à nomine amplus. Rom. 16, 18.

A' M T' Γ Δ A Λ O N, α, τὸ, amygdalus arbor. Eccles. 12, 5. καὶ ἀνθήσει τὸ ἀμύγδαλον, ἔσ florebit amygdalus.

A' M T' N Ω opem fero, ab injuria defendo. Fut. ἀμυνῶ. P. ἡμυνκα, præf. med. ἀμύνομαι propugno, tueor. Fut. ἀμυνοῦμαι. aor. 1. med. ἡμυνάμην, ω, ατο, Aet. 7, 24. καὶ ἰδὼν τινα ἀδικέμενον ἡμύνατο scilicet αὐτόν, quum vidisset quæpiam injuriâ affici, tutatus est eum. ulciscor. Jos. 10, 13. ἕως ἡμύνατο ὁ Θεὸς τὰς ἐχθρὰς αὐτῶν, donec ultus esset Deus hostes eorum. Sap. 11, 3. ἡμύναντο (3. pl. a. 1. ind. med.) ἐχθρὰς ultī sunt hostes. propello, propulso, amolior. 2. Macc. 6, 20. ἀμύνεσθαι (præf. inf. med.) ὦν ἔσ θέμις γεύσασθαι, amoliri, quæ fas non est gustare.

Ἀμυνα, ης, ἡ, ultio. Sap. 5, 17. εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν, in ultionem inimicorum.

A' M T' Σ Σ Ω, discerpo, lacero, lanio. Aquila Zachar. 12, 3. ἀμυχθήσεται (fut. 1. pass.) laniabitur.

A' M Φ Γ, circum, circa.

Ἀμφιάζω, ἄσω, induo. Jobi 29, 14. ἡμφιασάμην δὲ κρίμα Ἰσα διπλοῖδι, indui vero justitiam tanquam diploidem. Jobi 40, 5. δοξάν καὶ τιμὴν ἀμφιάσαι (imper. aor. 1. med.) gloriam ἔσ honorem indue.

Ἀμφίασις, vestimentum. Job. 38, 9. ἐθέμην δὲ αὐτῷ νέφος ἀμφιάσιν, dedi vero ipsi nubem operimenti loco.

† A' M Φ Γ Π O Λ I Σ, εὐς, ἡ, Amphipolis, nomen urbis, quam utrimque aqua alluit: compositum ex ἀμφὶ circa, ἔσ πόλις, εὐς, ἡ, urbs. Aet. 17, 1.

A' M Φ Ω, ambo vel ambæ.

Ἀμφότερος, α ον, uterque. in N. T. semper legitur in plur. num. Matth. 15, 14. ἀμφότεροι πεσόνται, ambo cadent. 1. Sam. 30, 18. καὶ ἀμφότερας τὰς γυναῖκας αὐτῆς ἐξέλετο Δαβὶδ, ἔσ ambas suas uxores eripuit David. Eph. 2, 14. ὁ ποιήσας τὸ ἀμφο-

ἀμφοτέρωθεν, qui utraque fecit unum. Act. 23, 8. ἀμφοτέρωθεν de tribus, quæ tamen ad duo summa genera revocari potuerunt. Vide comm. Theodor. Beza.

Ἀμφίς, adverb. utrinque.

Ἀμφισβητέω, ὦ, ambigo, dubito, controversor. Fut. ἴσω.

Ἀμφισβήτημα, ατος, τὸ, ἔ

Ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, controversia.

Ἀναμφισβητήτως, sine controversia, indubitanter. 1. Esd. 6.

† Α' Μ Ω' Ν, ἸϞΝ Αmon, fidelis. verax. Nomen proprium viri ἀκλιτον à B radice ἸϞΝ in kal. alere. in niphal veracem aut fidelem esse, Matth. 1, 10.

† Α' Μ Ω' Σ, ὙϞΝ, hoc est, robustus, fortis. Pater Esaiæ propheta ita fuit appellatus, Es. 1, 1. à radice ὙϞΝ robustus fuit, Luc. 3, 25.

ἈΝ particula potentialis. vide infra ἐάν.

Α' Ν Α', per, prepos. Marc. 7, 31. ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων per medios fines. inter. 1. Cor. 6, 5. Gen. 9, 13. ἀνὰ μέσον ἐμῶν καὶ ὑμῶν, inter me & vos. in. Matth. 13, 25. ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου, in medio tritici. Significat etiam numerum distributivum, & sic adverbiascit. Job. 2, 6. χωρεῖσαι ἀνὰ capientes singula scilicet amphoræ. item additur numerus, Luc. 9, 14. ἀνὰ πενήκοντα, quinquageni, ut singuli quinquaginta considere. Luc. 9, 3. μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχεν, neque binas tunicas habere Apoc. 21, 21. ἀνὰ εἰς ἕκαστον τῶν πυλῶνων, singula portæ. Sic apud Medicos ἀνὰ in Receptis formulis, quas vocant, significat partes æquales. ἀνὰ in compositione modò valet πάλιν, rursus. Luc. 7, 22. Rom. 14, 9. modò χωρὶς seorsim, ut ἀναχωρέω secedo. modò idem quòδ ἄνω sursum, ut ἀναβαίνω sursum scando, ascendo.

Α' Ν Α' Γ Κ Η, ης, ἡ, necessitas, necesse. Matth. 18, 7. ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα, necesse enim est, ut eveniant scandala. Luc. 14, 18. ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν, necesse habeo exire. Sap. 17, 17. τὴν δυσάλυκτον ἀνάγκην, inevitabilem necessitatem. Luc. 23, 17. ἀνάγκην εἶχεν ἀπολύειν, necesse autem habebat dimittere eis. Judæ 6, 3. ἀνάγκην ἔχον γράψαι ὑμῖν, necesse habui vobis scribere. Rom. 13, 5. ἀνάγκη (ἐστίν) ὑποτάσσεσθαι, necesse est sub-

jici. 1. Cor. 9, 16. ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται, necessitas enim mihi incumbit. Sic ἀνάγκη μοι τοῦτο ποιεῖν, cogor hoc facere 2. Cor. 9, 7. ἐξ ἀνάγκης ex necessitate, hoc est, invitatus, καὶ ἀνάγκην idem. 2. Macc. 15, 2. (κατὰ ἐκῆσιον sponte Philem. 6. 14.) 1. Cor. 7, 37. ἀνάγκη ἔστι ἐξουσία περὶ τοῦ ἰδίῃς θελήματι & necessitas ἔστι potestas suæ voluntatis opponitur, angor, angustia, afflictio, calamitas. Luc. 21, 23. ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη, erit itaque angustia magna. 1. Cor. 7, 26. διὰ τὴν ἐνεσῶσαν ἀνάγκην, propter præsentem necessitatem, id est, persecutiones. 1. Thess. 3, 7. ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ἡμῶν, in omni afflictione & necessitate nostra. Ep. Jer. 6, 32. ἐν ἀνάγκῃ ἀνδρῶπον ὄντα, hominem in angustia constitutum.

Ἀνάγκαι, ὦν, αἱ, angustia, calamitates fatales, à Deo impositæ. 2. Cor. 6, 4. ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, in necessitatibus, in angustis.

Ἀναγκαῖον, αἶα, αἶον, necessarius, a, um. Act. 13, 46. ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, vobis necesse fuit primum annuntiari verbum Dei. 2. Cor. 9, 5. ἀναγκαῖον ἡγησάμην, necessarium duxi, necessarium esse putavi. Tit. 3, 14. εἰς τὰς ἀναγκαῖας χρείας, ad necessarios usus. in comp. ἀναγκαϊότερος, α, ον, magis necessarius. Phil. 1, 24. superl. ἀναγκαϊότατος, ἀτῆ, ατον, maxime necessarius. Prol. Sir. ἀναγκαϊότατον ἐδέμην, maxime necessarium duxi, amicus, qui Latine quoque dicitur necessarius, quod eo tam egeamus, quàm aqua ἔστι igni, Act. 10, 24. συγκαλεσάμενος τὰς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τὰς ἀναγκαῖας φίλους, convocatis cognatis suis & necessariis amicis. Hinc amicitia eodem sensu dicitur necessitudo.

Ἀναγκάζω cogo. Gal. 2, 14. τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαίους; cur gentes cogis Judaizare? Gal. 6, 12. ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, cogunt vos circumcidi. imperf. ἠνάγκαζον. Act. 26, 11. ἠνάγκαζον βλασφημεῖν, cogebam blasphemare. Fut. ἀναγκάσω. a. 1. ἠνάγκασα. Marc. 6, 45. ἠνάγκασε (3. sing. aor. 1. act. indic.) τὰς μαθητάς, coegit discipulos. 2. Cor. 12, 11. ὑμᾶς με ἠναγκάσατε (2 pl. aor. 1. act. indic.) vos me coegistis. Luc. 14, 23. ἀναγκασον (2. sing. a. 1. act. imper.) εἰσελθεῖν coge

coge intrare. Præter. act. ἡνάγκακα. præter. pass. ἡνάγκασμαι, σαι, σαι. a. i. pass. ἡναγκάσθην coactus fui. Act. 28, 19. ἡναγκάσθην ἐπικαλεσάσθαι Καίσαρα, coactus fui appellare Cæsarem. Gal. 2, 3. ἡναγκάσθην (3. sing. aor. i. pass.) περιτμηθῆναι, coactus fuit circumcidi. part. ἀναγκασθεὶς, εἶσα, ἐν, coactus, necessitate adactus. Draco v. 30.

Ἀναγκασμός, ὁ, coactio. Incertus Levit. 6, 2.

Ἀναγκασῶς, coactè, Adv. 1. Pet. 5, 2.

Ἐπ' ἀναγκῆς, adv. necesse, τὰ ἐπ' ἀναγκῆς scil. ὄντα necessaria. Act. 15, 28.

Ἐπαναγκασθεὶς, ὁ, qui adigit, exactor. Symmachus Job. 3, 18.

Καταναγκάζω, cogo, adigo; urgeo, 1. Macc. 2, 15. οἱ καταναγκάζοντες τὴν ἀποστασίαν, qui urgebant apostasiam, sive qui adigebant ad defectionem.

ΑΝΑΙΝΟΜΑΙ, abnuo, recuso. Ex αἶνος, ὁ, ascensio.

Ἀπαναίνομαι, repudio, respuo. Sir. 4, 4. ἐκέτην θλιβόμενον μὴ ἀπαναίνειν, supplicantem afflictum ne repudia, ne repelle.

† ΑΝΑΝΙΑΣ, α, ὁ, Ananias. Nomen viri. Act. 5, 1. Hebr. אֲנַנְיָא Channanja, h. e. Dominus commiseratus fuit. ex יְיָ gratiosus fuit; דָּוִד DOMINUS.

ΑΝΑΞ, κτος, ὁ, rex.

Ἀνάκτορον, ὁ, τὸ, proprie palatium regium: deinde templum. Symmachus Psalm. 26, 6.

ΑΝΑΦΑΛΑΝΤΟΣ, calvus, calvaster. Levit. 13, 41.

Ἀναφαλάντωμα, calvities. ibid. vers. 42, 43.

† ΑΝΔΡΕΑΣ, ὁ, Andreas. D Nomen proprium viri Græcum, ἀπὸ τοῦ ἀνδρός, q. d. animosus, strenuus, Nom. ὁ Ἀνδρέας, Matth. 10, 2. Gen. τοῦ Ἀνδρέα, Andrea, Marc. 1, 29. Dat. τοῦ Ἀνδρέα, Andrea. Accusat. τὸν Ἀνδρέαν, Andream, Luc. 8, 14. Ἔ Poeticè Ἀνδρείας, Andréas.

† ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ, ὁ, Andronicus. nomen viri Græcum, compositum ex ἀνὴρ, ἀνδρός, vir, ἔ νίκος seu νίκη, victoria, Latine victoriosus, Rom. 16, 7.

ΑΝΕΜΟΣ, ὁ, ventus. Matth. 14, 24. ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος, erat enim ventus contrarius. Marc. 4, 39. ἡσυχίασε ὁ ἄνεμος, tum quiebit ventus. Job. 6, 18. ἄνεμος μέγας πνέοντος, vento magno flante. Notentur phrasæ. Matth. 11, 7. ὑπὸ ἄνεμου σαλεύεσθαι. Jac. 3, 4. ἐλαύνεσθαι. Jude v. 12. περιφέρεσθαι. Apoc. 6, 13. σάεσθαι, à vento agitari, circumferri, concitari. Epitheta ἄνεμος μέγας. Job. 6, 18. ἰσχυρὸς validus. Matth. 14, 30. σκληρὸς sævus. Jac. 3, 4. θυμὸς Sir. 43, 24. Matth. 7, 25. ἔπνευσαν οἱ ἄνεμοι flaverunt venti. Marc. 4, 39. ἐπετίμησε τῷ ἄνεμῳ objurgavit ventum. Luc. 8, 25. τοῖς ἄνεμοις ἐπιτάσσει, ventis imperat. inconstantia Eph. 4, 14. περιφερόμενοι παντὶ ἄνεμῳ τῆς διδασκαλίας, qui circumferamur quovis doctrine vento. Regio, plaga unde venti spirant. Marc. 13, 27. ἐκ τῶν τεσσάρων ἄνεμων, electos suos coget à quatuor ventis, hoc est, à plagis, unde spirant quatuor venti. metonym. adj. Eccl. 5, 15. μοχθεῖν εἰς ἄνεμον, hoc est, frustra laborare. proverbialis loquendi ratio Hebræis usitata. Sir. 34, 2. διώκων ἄνεμον persequens ventum, i. e. inepte sedulus, sine fruge laborans, sine spe assequendi, quod captat.

Ἀνεμίζω ventis agito, impello. F. ἴσω. P. ἡνέμικα. Jac. 1, 6. εἰδοὺς κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ (part. præf. pass. dat. sing. g. m.) similis est fluctui maris, qui à ventis agitur.

Ἀνεμίζω ventis agito, impello. F. ἴσω. P. ἡνέμικα. Jac. 1, 6. εἰδοὺς κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ (part. præf. pass. dat. sing. g. m.) similis est fluctui maris, qui à ventis agitur.

ΑΝΕΥ, sine, absque, circa. adverb. cum Gen. Matth. 10, 29, ἀνεὺ τοῦ πατρὸς ὑμῶν, sine patre vestro. 1. Pet. 3, 1. ἀνεὺ λόγου absque sermone. 1. Pet. 4, 9. ἀνεὺ γογγυσμῶν, sine murmurationibus. casu suo postponitur, 3. Macc. 4. ἀπάσης αἰδοῦς ἀνεὺ, absque omni pudore.

ΑΝΕΨΙΟΣ, ὁ, consobrinus. Col. 4, 10. μὲν ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβας, Marcus consobrinus Barnabæ.

Ἀνεψία, ἡ, consobrina. Videtur ortum ab ἀνάπτω, annecto, vel ab ἐψία, ἡ, colloquium, quod οἱ ἀνεψιοὶ soleant esse familiares. Etymol. ἀνεψιοὶ λέγονται παρὰ τὸ ἀνωθεὺ συνῆφθαι εἰς συγγένειαν, consobrini dicuntur ab eo, quod superne conjuncti sint in cognationem.

ΑΝΗΘΟΝ, ὁ, τὸ, anethum, herbae genus. ἀπὸ τοῦ ἀνῶ θεῖν, à sursum

currendo, quod citò crescat; Matth. 23, 23.

ΑΝΗΡ (ab Hebr. יָאֵן robur vel ἀπὸ τοῦ ἄνω αἰρεσθαι, à supra tollendo, quod mulieri sit praelatus) in Genitivo ἀνέρος (pro quo per syncopeν τοῦ εἶναι reposito τοῦ δ' εὐφωνίας ἔνεκα) usitatè ἀνδρὸς, vir. Luc. 8, 27. ἀνὴρ τις vir quidam, maritus. 1. Tim. 2, 12. αὐθεντεῖν ἀνδρὸς, autoritatem usurpare in virum seu maritum. Marc. 10, 2. εἰ ἐξέσιν ἀνδρὶ num liceat marito. Joh. 4, 16. Φώνησον τὸν ἀνδρά σου, voca maritum tuum. Vocativo ὦ ἀνερ. Act. 8, 12. ἐβαπτίζοντο ἀνδρὲς τε καὶ γυναῖκες, baptizabantur & viri & mulieres. Act. 17, 12. ἀνδρῶν ἐκ ὀλίγοι, virorum non pauci. Col. 3, 18. ὑποτάσσεσθε τοῖς ἀνδράσι, subijcite vos viris. Joh. 4, 18. πέντε ἀνδρας ἔχεις, quinque maritos habuisti. Act. 7, 2. ἀνδρες (vocat. pl.) ἀδελφοί, viri fratres. aliquis, quidam, τις, ex Hebraico idiotismo. Act. 8, 27. ἰδοὺ ἀνὴρ αἰθίοψ ecce quidam Aethiops. Gen. 2, 23. Symmachus ἄνδρα vertit ἀνδρίδα (à nominat. ἀνδρὸς, ἰδὸς, ἦ,) q. d. viram.

Ἀνδρῆς, ἀντὸς, ὁ, statua, proprie viri. Dan. 3, 1. Sym.

Ἀνδρεία, ας, ἡ, virilitas, fortitudo. Ep. Jer. 6, 59.

Ἀνδρεῖος, εἰα, εἶον, virilis, strenuus. Sir. 26, 2. γυνὴ ἀνδρεία, mulier strenua.

Ἀνδρίζομαι, virum me praeſto, masculè me gero. 1. Cor. 16, 13. ἀνδρίζεσθε (2. pl. pres. med. imper.) viriliter agite. Sir. 31, 26. ἐν οἶνῳ μὴ ἀνδρίξῃ (1. sing. imper.) in vino ne virilis esto. Beatus Polycarpus cum ad necem pro Christo subeundam abduceretur, calitus hanc se hortantis vocem audiit: ἰσχυε, Πολύκαρπε, καὶ ἀνδρίξῃ, validus esto & virilis, Polycarpe. Martyrol.

Ἀνδρώ, ὦ, fut. ὡσω, aor. 1. ἠνδρώσα, virilem reddo. Pass. ἀνδρόομαι, ἔμαρ. perf. ἠνδρώμαρ. a. 1. ἠνδρώθην, ad virilem aetatem pervenio, vir fio. Job. 27, 14.

Ἀνδρύνομαι, adolesco. aor. 1. pass. ἠνδρύνθην, adolevi. part. ἀνδρυνθεὶς, Exod. 2, 10.

Ἐυανδρος, ας, ὁ, ἡ, strenuos viros habens; ut πόλις ἔυανδρος, civitas bonis & fortibus viris abundans.

Ἐυανδρία, ας, ἡ, copia bonorum &

fortium virorum; item virilitas. 2. Macc. 8, 7.

Πολύανδρος, ας, ὁ, ἡ, multos viros habens ut πολύανδρος γυνή, i. e. πολύγαμος, quæ multis nubit sive nupta est.

Πολυάνδριος, ας, ὁ, ἡ, idem.

Πολυάνδριον, ας, τὸ, cœmeterium, quod multos viros capiat, 2. Macc. 9, 4, 14. Ex πολὺς & ἀνὴρ.

Ἰπανδρος, ας, ἡ, viro subjecta Rom. 7, 2. q. d. ὑπὸ τὸν ἀνδρα ἔστα, sub viro existens; vide hanc phrasin Num. 5, 29.

Φίλανδρος, ας, ἡ, amans mariti. Tit. 2, 4. q. d. Φίλη τοῦ ἀνδρὸς, amica viri.

Ἀνδρόγυνος, androgynus, qui vir & femina simul est. Proverb. 18, 8. effœminatus, imbellis. Proverb. 19, 15. δαλία κατέχευ ἀνδρόγυνον, timor possidet effœminatum.

ἈΝΘΟΣ, εὖος, τὸ flos. Etym. παρὰ τὸ ἄνω θέν ἐν τῷ αὐξανέσθαι, quod sursum ascendat, dum crescit. in gen. pl. ἀνθέων crebrius quàm ἀνθῶν, ad differentiam τοῦ ἀνθ' ὧν quapropter, Adv. item participiū ἀνθῶν florens. 1. Pet. 1, 24. δόξα ἀνθρώπου, ὡς ἀνθὸς χόρτου, gloria hominis (mundana) ut flos graminis.

Ἀνθιμος, ης, ον, floridus. Aquila Ezech. 16, 13.

Ἀνθηρὸς, ας, ὁ, ἡ, idem. Symmachus Gen. 2, 8.

Ἀνθέμιον, flos, rosa. Eccles. 12, 6. καὶ συντριβὴ τὸ ἀνθέμιον τοῦ χρυσοῦ, & conteratur flos aureus.

Ἀνθέω, ὦ, floreo, vigeo. Es. 35, 1. F. ἀνθήσω Es. 17, 11. Eccl. 12, 5. P. ἠνθήκα. aor. 1. ἀθ. ἠνθήσα Cant. 6, 10. εἰ ἠνθήσεν ἡ ἄμπελος, si floruerit vitis. cum acc. cognate significationis, Sir. 39, 1. ἀνθήσατε (2. pl. a. 1. imper.) ἀνθὸς ὡς κρίνον, florete florem sicut lilium.

Ἐξανθέω, ὦ, effloresco. Lev. 13, 12. F. ἤσω. P. ἐξήνθηκα.

Ἐπανθέω, effloresco. Jobi 14, 7. εἰ ἀν γὰρ ἐκκοπή, ἔτι ἐπανθήσει, si enim excindatur, tamen iterum efflorescet.

ἈΝΘΡΑΞ, ας, ὁ, (pro ἀνθέραξ ex ἄνω sursum & θέρω calefacio) carbo Rom. 12, 20. ἀνθρακας πυρὸς, carbones ignis. Hebr. pro ἀνθρακας πυρώδεις carbones ignitos, per quos videntur intelligi dolores.

lores ejus, quem conscientia convincit. Conf. 1. Sam. 24, 18. alii ajunt, sic enigmaticè depingi iram Dei imminentem.

Ἀνθρακιά, ἄς, ἡ, carbonum strues, prunæ, hoc est, carbones ardentes, ἔς ἀνθρακία, ἄς, ἡ, Sir. 11, 32. Joh. 18, 18. ἀνθρακιάν πεποιηκότες, qui prunas con-gesserunt.

ἌΝΘΡΩΠΟΣ, ἄ, ὁ, ἡ, homo Matth. 4, 4. Marc. 1, 17. Num. 23, 19. ὡς ἄνθρωπος, ὁ Θεός, non sicut homo, Deus est. vir. Matth. 19, 3. masculus Joh. 7, 22. ἐν σαββάτῳ περιτέμνεται ἄνθρωπον, sabbato circumciditis masculum. mulier, foemina. Gen. 1, 27. Num. 31, 35. καὶ ψυχὴ ἄνθρώπου ἀπὸ τῶν γυναικῶν, ἔς ani-ma (persona) hominis (foemina) ex mu-lieribus. Es. 44, 13. ὡς ὀραϊότητα ἄνθρώ-που, secundum ornatum hominis (mulieris,) ut desideat domi. Joh. 16, 21. ὅτι ἐγενήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον, quod homo (si-ve mas si-ve foemella) natus sit in mundum. interdum notat filium, ut Matth. 10, 35. ubi respondet τῇ θυγατρὶ filia. υἱὸς ἄν-θρώπου, filius hominis hoc est, homo. Hebraismus. Ezech. 2, 1. υἱὲ ἄνθρώπου, fili hominis, hoc est, ὁ homo. Sic Ser-vator noster in N. Test. frequentissimè ap-pellatur, idque κατ' ἐξοχὴν Luc. 21, 27. τότε ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ ἄνθρώπου ἐρχό-μενον ἐν νεφέλῃ, tunc videbunt filium ho-minis, venientem in nube. in pl. num. υἱοὶ ἄνθρώπου filii hominis dicuntur plebeji Ps. 49, 3. Sept. vertunt γηγενεῖς, q. d. ἐ terra nati, viles, obscuri, quibus opponun-tur ibid. filii viri, hoc est, viri celebres, cla-ri. aliquis, quidam Heb. Marc. 14, 13. ἀπαντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδα-τος βασίζων, occurret vobis aliquis, por-tans amphoram aquæ, Conf. Lev. 13, 29. D plaga lepræ si erit in homine (hoc est, in a-liquo) si-ve mare si-ve foemina. unusquis-que 1. Cor. 4, 1. ἔς 11, 28. δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτὸν, exploret verò quisque seipsum, si-ve sit mas si-ve foemina. 2. Tim. 3, 17. ὁ τὸ Θεὸν ἄνθρωπος vir Dei, hoc est, servus Dei, missus à Deo ad annuntian-dam ipsius voluntatem. Sic 1. Chr. 23, 14. Moses vocatur ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ vulgatus interpres homo Dei, hoc est, vir Dei. ἄν-θρωπος verò (ut quidam volunt) dicitur quasi ἄνω τρέπων ὦπα, sursum vertens

vultum. Ad quod ἔτυμον Ovidius videtur alluisse, ubi scripsit: Os homini (Deus) sublime dedit, cælumque tueri jussit, ἔς ἔκρετος ad sidera tollere vultus. Bestiæ enim prone sunt ἔς ad pastum abjectæ. So-crate (vide Platonem in Cratylo) autore ἄνθρωπος dicitur q. ἀναθρῶν ἂ ὀπωπε, at-tentè considerans, quæ vidit. ἀναθρῶ, ὦ, attente considero. est ex ἀνὰ per ἔς ἀθρῶ considero. ὀπωπα est præf. med. Atticè pro ὦπα ex ὀπτω, pro quo usitatum est ὀπτο-μαι, ὀπτάνω, video. Alii q. τὰ ἄνω θεω-ρῶν superiora, hoc est, cælestia contem-plans. Hinc est adj.

Ἀνθρώπινος, η, ον, humanus, a. um. 1. Cor. 10, 13. πειρασμὸς ἀνθρώπινος, ten-tatio humana. 1. Cor. 2, 13. ἀνθρώπινος σοφίας, humane sapientie. [miser, im-perfectus, egenus, 1. Corinth. 4, 3. ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν, ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀ-νακριθῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρώπινος ἡμέρας. mi-hi autem pro minimo est; quod a vobis ju-dicer, aut ab humano die h. e. a judicio (de quo vide infra voc. ἡμέρας) humano, quod miserum ἔς non satis æstimandum. item e-xiguus, tenuis. 1. Corinth. 10, 13. πειρασ-μὸς ὑμῶν ὅτι ἂν ἀληθεύει μὴ ἀνθρώπινος: tentatio vos non accepit, nisi humana, hoc est, admodum exigua, adeoque facili ne-gotio toleranda. Pertinent ἔς huc, quæ in Auctore nostro statim sequuntur.]

Ἀνθρώπινον accipitur adverbialiter, ἔς vertitur humano more, ex hominum con-suetudine. Rom. 6, 19. ἀνθρώπινον λέγω, idem quod κατ' ἄνθρωπον λέγω humano more dico. [Est ex hebraismo istorum tem-porum, quando enim Talmudistæ aliquid proferunt, quo sese ad captum vulgi appli-carunt, solent hanc formulam adhibere, כְּמַדְּבָרֵינוּ, quemadmodum di-cunt homines, vel כְּמַדְּבָרֵינוּ הַזֶּה hoc est, quod dicunt homines.] Adhi-betur verò phrasis illa ab Apostolo vitan-da suspicionis blasphemie, ut ad Rom. 3, 5. interdum fugienda invidia causa, ve-luti, quum cogitur apostolus de gestis suis aliud dicere ad asserendam officii sui au-toritatem. 1. Cor. 15, 32. 2. Cor. 11, 16. 17. 21. Quandoque utitur hac phrasi, quum docendi causa exemplum aliquod ex communi hominum vita proponit Rom. 6, 19. 1. Cor. 9, 8. μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα

ταῦτα λαλῶ ; num sensu humano hac loquor ? 1. Pet. 4, 6. κατὰ ἀνθρώπων, hominum opinione. Gal. 3, 15. item aliquoties, quum hominum doctrinam Dei auctoritati opponit, ut illa isti cedat. Gal. 1, 11. ἔκ ἐστὶ κατ' ἀνθρώπον, non est secundum hominem, hoc est, ab homine non est profecta. Postremo κατὰ ἀνθρώπον idem valet, quod κατὰ σάρκα, secundum carnem, cui opponitur κατὰ πνεῦμα, secundum spiritum 1. Cor. 3, 3. 1. Pet. 4, 6.

Ἀνθρωπότης, ητος, ἡ, genus humanum. Symmachus Psalm. 49, 3.

Θεάνθρωπος, ε, ο, ὁ, Deus homo. Sic Græci patres vocarunt τὸν Λόγον ἐνσαρκωθέντα, verbum incarnatum, ad exprimendum Hebr. nomen עֲמִיאֵל, hoc est, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς nobiscum Deus. Matth. 1, 23.

Φιλάνθρωπος, ε, ο, ὁ, ἡ, humanus, amans hominum.

Φιλανθρωπέω, ὦ. fut. ἥσω. aor. 1. ἐφιλανθρώπησα, sum humanus, humanum me præbeo, humaniter tracto, 2. Macc. 13, 23. τὸν τόπον ἐφιλανθρώπησε, locum humaniter tractavit.

Φιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas, amor erga homines. Tit. 3, 4. Act. 28, 2.

Φιλανθρώπως, Adv. humaniter Act. 27, 3.

Φιλάνθρωπον, τό, favor, beneficium, privilegium, 2. Macc. 4, 11. Φιλάνθρωπα βασιλικά, favores regios.

† ANNA אַנָּה Channa, hoc est, gratiosa. fuit altera uxor Elcanæ. 1. Sam. 1, 2. fuit etiam nomen prophetissæ, Luc. 2, 36. Derivatur à radice אָנָה gratiosus fuit. אָנָה gratia. valet idem quod Johanna.

† ANNA Σ ΑΝΝΑ Chanan, gratiosus, benignus. Ferè idem quod אֲנָנִי Juchanan, Johannes, de qua voce suo loco dicemus. à voce Chaldaica אָנָה ordinis duplicatorum, ut Ἔ Hebraicè : Ἔ significat gratificari, largiri, donare. Alii vertunt affligentem à radice אָנָה respondit. in piel אָנָה afflixit. Sed nos hic sequimur Syriacam Nov. Test. versionem, ubi Ἀννας Syriacè scribitur אָנָה. Est verò in fine terminatio Græcorum. In Gen.

Ἀννα, Luc. 3, 2. Dat. Ἀννα. Accus. Ἀνναν. Job. 18, 13. Act. 4, 6. Fuit nomen pontificis.

ΑΝΤΑ per syncopen pro ἀντία, cum genit. est poëticum, coram, unde est

Ἀντάω, ὦ, occurro. F. ἀντήσω. P. ἤντηκα. aor. 1. ἤντησα.

Ἀπαντάω, ὦ, ex ἀπὸ Ἑ ἀντάω, occurro. cum Dat. 1. Macc. 11, 68. ἀπὴντα (3. sing. imperf. indic. act.) αὐτῷ, occurrebat ei. Marc. 14, 13. ἀπαντήσσει (3. sing. fut.) ὑμῖν ἄνθρωπος, occurret vobis quidam. Matth. 28, 9. Ἰησοῦς ἀπὴντησεν (3. sing. a. 1. act. indic.) αὐταῖς, Jesus occurrit eis. Luc. 17, 12. δέκα λεπροὶ ἀπὴντησαν αὐτῷ, decem leprosi occurrunt ei. evenio, contingo. Sir. 31, 22. πᾶν ἀρρώστημα ἔ μὴ σοι ἀπαντήσῃ (3. sing. a. 1. subj.) omnis infirmitas tibi non contigerit. 1. Macc. 10, 56. ἀπάντησον (aor. 1. imper. act.) εἰς πτολεμαίδα, occurre in Ptolemaida. Luc. 14, 31. ἀπαντήσαι (a. 1. inf. act.) τῷ ἐρχομένῳ, occurrere venienti.

Ἀπάντησις, εως, ἡ, occurfus Matth. 25, 1. ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφῆος, egressæ sunt in occursum sponsi. 1. Thess. 4, 17. εἰς ἀπάντησιν Κυρίου in occursum Domini rapiemur. adspectus. 2. Macc. 15, 12. ἀδήμονα μὲν τὴν ἀπάντητιν, id est, κατὰ τὴν ἀπάντησιν, venerabilem quidem aspectu. Sir. 19, 25. ἀπὸ ἀπαντήσεως προσώπῃ ἐπιγνωθήσεται νοήμων, ab aspectu seu habitu oris cognoscetur intelligens.

Ἀπάντημα, ατος, τό, occurfus, congressus. à perf. pass. verbi ἀπαντάω. Eccles. 9, 11.

Εὐαπάντητος, ε, ο, ὁ, ἡ, obvius; comis, comiter obvios i. e. quosvis excipiens 2. Macc. 14, 9. καὶ ἦν ἔχεις πρὸς πάντας εὐαπάντητον Φιλανθρωπίαν, pro ea, quam habes erga quosvis, comi humanitate.

Ἐπαντάω, ὦ, ex ἐπὶ Ἑ ἀντάω, occurro, obvius fio. obviam venio, obviam eo. Luc. 8, 27. ἐπὴντησεν (3. sing. a. 1. act. indic.) αὐτῷ ἀνὴρ τις, occurrit ex urbe vir quidam. Correctiores tamen codices habent ἐπὴντησεν, de quo vide inferius.

Καταντάω, ὦ, ex κατὰ ἑ ἀντάω, pervenio, incido, venio. 1. Cor. 10, 11. εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν, (3. sing. a. 1.) in quos fines seculorum incidērunt. Act. 21, 7. ἀπὸ τύχης κατηντήσαμεν (1. pl. aor. 1. act. indic.) εἰς Πτολεμαίδα, Tyro pervenimus Ptolemaidem. Act. 25, 13. κατήντησαν (3. pl. aor. 1. act. indic.) εἰς Καισάρειαν, venerunt Caesaream. Phil. 3, 11. εἰπὼς καταντήσω (1. sing. aor. 1. act. subj.) εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν, experiens ecquo modo perveniam ad resurrectionem mortuorum. Eph. 4, 13. μέχρι καταντήσωμεν (1. pl. a. 1. act. subj.) donec pervenerimus. Act. 26, 7. εἰς ἣν ἐλπίζεα καταντήσαι (aor. 1. inf. act.) ad quam (promissionem) sperant se perventuras. Act. 27, 12. καταντήσαντες (part. a. 1. act.) εἰς Φοίνικα, pervenientes Phœnica.

Κατάντημα, ατ, τὸ, occurfus. à perfect. pass. verbi καταντάω. Psalm. 19, 6.

Συναντάω, ὦ, ex σύν cum, ἑ ἀντάω, cum aliis occurro, unā occurro, obviam venio, vi praepositionis σύν regit Dativum. Luc. 22, 10. συναντήσῃ ὑμῶν ἄνθρωπος, occurreret vobis aliquis. Heb. 7, 10. ὅτε συνήντησεν (3. sing. aor. 1. act. indic.) αὐτῷ μελχισεδέκ, quum occurreret ei Melchisedecus. Heb. 7, 1. ὁ συναντήσας (part. aor. 1. act.) Ἀβραάμ, qui occurrit Abrahamo. Act. 20, 22. τὰ ἐν αὐτῇ συναντήσοντά (part. fut. 1. act.) μοι, quae mihi evenitura sunt. A prima pers. συνήντημα est

Συνάντημα, ατος, τὸ, occurfus, eventus, casus. item plaga. Eccl. 2, 14. Exod. 9, 14.

Συνάντησις, εως, ἡ, occurfus. Derivatur a. 2. pers. praet. pass. συνήντησαι, abjecto augmento ἑ mutato αι in ις, Them. ἀντάω, hinc συναντάω. Fut. ἥσω. P. συνήντημα. Praet. pass. (quod tamen ἄχρηστον, inusitatum) συνήντημα, in 2. pers. συνήντησαι ἑc. Matth. 8, 34. ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ, exiit in occursum Jesu. Exiit (nempe ut textus habet) tota turbs, hoc est, omnes cives unā occurrerunt.

Ἰπαντάω, ὦ, ex ὑπὸ ἑ ἀντάω, occurro Matth. 8, 28. ὑπῆντησαν (3. plur. aor. 1. act. indic.) αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι,

Occurrerunt ei duo demoniaci. obvenio, contingo. Sir. 12, 17. κακὰ ἂν ὑπαντήσῃ (3. sing. a. 1. subj.) σοι, mala si obvenerint tibi.

Ἰπάντησις, εως, ἡ, occurfus. Joh. 12, 13. ἐξῆλθεν εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, prodierunt ei obviam.

ΑΝΤΙ, Praepositio regit solum Genit. Vertitur pro, Matth. 2, 22. ὅτι Ἀρχελαῖος βασιλεύει ἀντὶ Ἡρώδης, Archelaum regnare pro Herode. Matth. 5, 38. ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὁφθαλμοῦ, oculum pro oculo. 1. Macc. 16, 3. γίνεσθε ἀντὶ ἐμοῦ καὶ τῶ ἀδελφοῦ μου, estote pro me ἑ fratre meo, i. e. meo ἑ fratris mei loco. Paulὸ aliter accipitur Hebr. 12, 16. ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο τὰ πρωτότοκιά αὐτοῦ, unico edulio vendidit suum jus primogeniti. Propter ἑ notat causam finalem. Hebr. 12, 2. ἀντὶ προκειμένης δαυτῷ χαρῆς, propter propositum sibi gaudium, ad illud videlicet consequendum. 1. Cor. 11, 15. ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίης δέδοται, coma data est pro velamine, hoc est, ut esset velamen. ἀνθ' ὧν ἐὸ quòd, propterea quòd, idcirco quòd; Luc. 1, 20. ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας, ἐὸ quòd non credidisti. Luc. 19, 44. ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνων, ἐὸ quòd non agnovi. Act. 12, 23. ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκε τὴν δόξαν τῷ Θεῷ quòd non tribuisset gloriam Deo. Propterea simpliciter non sequente quòd. Luc. 12, 3. ἀνθ' ὧν ὕσιν ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκαθάριστα, propterea seu quapropter, quae in tenebris dixistis, in luce audientur. ἀντὶ τούτου propterea, hujus rei gratiā, ob hanc causam. Eph. 5, 31. ἀντὶ τούτου καταλείψα ἄνθρωπος τὸν πατέρα, propterea derelinquet homo, nempe maritus, patrem. Valet etiam idem quòd super. Joh. 1, 16. χάριν ἀντὶ χάριτος, gratiam super gratiam, hoc est, gratiam cumulata, auctiorem. Accipitur etiam pro ὑπέρ, ἑ commodum ac utilitatem declarat. Matth. 17, 27. δὸς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμοῦ καὶ σοῦ, da iis pro me ἑ te. Matth. 20, 28. ἑ Marc. 10, 45. δῆναί τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν, daretque animam suam in redemptionis pretium pro multis. cum infinitivo. Jac. 4, 15. ἀντὶ τοῦ λέγειν ἑμᾶς, pro eo quòd dicere debuistis. in compositione significat contra, adversus. ἀντιλέγω, contradico. Joh.

19, 12. Ἀντίχριστος, 8, 6, Antichristus; A
qui Christo est contrarius, 1. Joh. 2, 18.
Loco, vice, ἀντιπατά, 8, 6, procon-
sul. Act. 13, 7. vicissim. ἀντιμαλέω, vi-
cissim invito. Luc. 14, 12. ἀνταποδίδωμι,
reddo, vicissim do, compenso. Luc. 14,
12. è regione, ἀντιπαρέρχομαι, contra
prodeo, prætereo. Luc. 10, 31.

Ἀντίον, π , τὸ, trabs. ἀντίον ἰφαι-
γόντων, trabs textorum 2. Sam. 21, 19.

Μεσάντιον, idem. i. Sam. 17, 7.

Αντιπέραν, è regione, ex adverso.
Luc. 8, 26.

Ἀντιγόη vel *ἀντιγόη* Adverb. construi-
tur cum genitivo, è regione, Act. 20, 15.
ἀντιγόη χίη, è regione Chii insula.

¹Ἐναντί ex ἐν ἑ ἄντι Adv. cum Gen. ἀν-
 τε Luc. 1, 8. Ἐναντί τοῦ Θεοῦ, ante Deum,
 id est, in templo.

Ἀπέναντι *Adv.* coram, cum *gen.* *Act.*
3, 16. ἀπέναντι πάντων ὑμῶν *coram omni-*
bis vobis. ex adverso *Matth.* 21, 2. εἰς
πῶρην τὴν ἀπέναντι ὑμῶν *scil.* ἔσαν, in
vicum, qui vobis est ex adverso, vel è re-
gione, velut *Geometrae loquuntur*, è dia-
metro oppositam. *Matth.* 27, 61. ἀπέναντι
τῷ τάφῳ è regione sepulcri. contra *Act.* 17,
7. ἀπέναντι τῶν δογμάτων, contra de-
creta.

Ἀπεναντίον, è contrario, ex adverso;
 ἢ vel ab. cum genit. Cant. 6, 4.

Κατέναντι, idem. Marc. 11, 2. εἰς κώ-
ρην τὴν κατέναντι ὑμῶν (ἔσαν) in vicum,
qui vobis est ex adverso. Rom. 4, 17. κατέ-
ναντι (αὐτῷ) ἔ ἐπίστευσε, coram eo, cui
credidit. Hellenismus, pro ᾧ ἐπίστευσε.

Κατεναντίον, ex adverso, coram. 2.
Reg. 22, 23.

Ἐναντίον, α, ου. contrarius, a, um, ad-
versus, a, um. Matth. 14, 24. ἦν γὰρ ἐν-
αντίον ὁ ἄνεμος, erat enim ventus con-
trarius. ἐξ ἐναντίας scilicet χώρας ex
adverso, è regione Marc. 15, 39. παρε-
στηκὼς ἐξ ἐναντίας αὐτῷ, adstans illi ex
adverso. Sir. 37, 9. item è contrario.

Ἐναντίον Adδ: idem quod ἀπέναντι co-
ram cum Gen. Marc. 2, 12. ἐξῆλθεν ἐναν-
τίον πάντων, egressus est coram omnibus,
in conspectu omnium. Luc. 24, 19. ἐναντίον
τῷ θεῷ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, coram Deo,
et toto populo.

²Ἐναντιόομαι, ἔμαι, fut. ὥσομαι, ad-

verſor, repugno, obſto. 3. Eſd. i, 26. καὶ μὴ ἐναντιᾷ (2. ſing. imper. contr. ex ἐναντιός) τῷ Κυρίῳ, Et ne adverſare Domino.

Ἐναντιώσις, εως, ἡ, repugnantia,
contrarietas. Symmachus Genes. 26, 21.

Τέναντιον. *Adv.* è contrario, contra,
compositum ex τὸ ἑναντίον 2. Cor, 2, 7.
Gal. 2, 7. ἀλλὰ τέναντιον, innò è contrario.

Ἑπεναντίῳ, & δ, occultè contrarius
Col. 2, 14. ὁ (χειρόγραφον) ἦν ὑπεναντίον
ἡμῶν, quod erat nobis occultè contrarium.
hostis, adversarius Hebr. 10, 27. Φοβερά
δὲ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πυρὸς ζῆλος
ἐδίειν μέλλοντος τοῦ ὑπεναντίου, sed hor-
renda quædam expectatio judicii, ὁ ignis
ferbor, qui devoraturus est adversarios.
Sir. 23, 3. πᾶσι μοι ἐναντί τῶν ὑπεναντίων,
cadem coram adversariis.

† ANTIOXEA, ας, ῆ, Antiochia, nomen urbis quæ fuit totius Syriæ metropolis, à Seleuco Nicânore condita, & à patris sui Antiochi nomine ita denominata, ex ἀντί pro, vice, & ὀρεὺς, ἑὸς, ὅς, significat repagulum, q. d. vice repaguli. Notatio est à simili. Genir. Ἀντιοχείας, Act. 11, 19. Dat. Ἀντιοχείᾳ. Act. 15, 35. διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ, commorati sunt Antiochie. Acc. Ἀντιόχειαν, Act. 11, 27. In qua urbe discipuli primum cœperunt nominari Christiani. Hinc

² Ἀντιοχεὺς, ἐὼς, Antiochenis, Act.
6, 5.

† ἈΝΤΙΠΑΣ, α, ὁ, *Nomen viri*
Ἀποκ. 2, 13. ex ἀντὶ ὅπας, q. d. vice seu
loco omnium, vel contra omnes, ut Ἀν-
τίχριστος, contrarius Christo.

† ἈΝΤΙΠΑΤΡΙΣ, ἰδὸς, ἦ, No-
men urbis Palestine, nunc diruta, quam
Herodes rex Judææ ex patris sui Antipatris
nomine ita vocaberat, qui dictus fuit ἀν-
τίπαλρος, α, ὁ, Antipater q. d. ἀντὶ πα-
τρὸς loco seu vice patris. Conf. 1. Macc. 12,
6. Dicitur Ἀντιπατρὶς pro Ἀντίπατρῳ.
Act. 23, 31.

ΑΝΤΛΕΊΩ, ὠ, haurio, cum Acc.
(ex ἄνω Ἐ τλάω sursum fero) Joh. 4, 15.
F. ἀντλήσω. P. ἤντληκα. Joh. 2, 9. οἱ ἤντλη-
κότες (part. præt. aët. pl. num.) τὸ ὕδωρ,
qui hauserant aquam. aor. 1. aët. ἤντλησα.
Joh. 2, 8. ἀντλήσατε (2. pl. aor. 1. im-

per.) haurite. Joh. 4, 7. ἔρχεται γυνή ἀντλήσασα (aor. 1. act. inf.) ὕδωρ, venit mulier, ut hauriret aquam. prat. pass. ἤντλημαι, unde derivatur.

Ἐντλήμα, τος, τὸ, haustrum, vas quo haurimus aquam. Joh. 4, 11.

Ἀναντλέω, ἥσω, exhaurio. Jobi 19, 25. ἀναστήσεται τὸ δέριμα μου τὰ ἀναντλῶν, surgit cutis mea exantlans, sc. labores sive dolores.

Ἐξαντλέω, ὦ, exhaurio. Hagg. 2, 16. καὶ εἰσεπορεύεσθε εἰς τὸ ὑπολήνιον ἕξαντλήσας (inf. aor. 1. act.) πεντήκοντα μετρητάς, ἔ ingressi estis in torcular, ut hauriretis quinquaginta metretas: pro τῷ ἕξαντλήσας ἕνεκα.

ἌΝΤΡΟΝ, α, τὸ, antrum, locus subterraneus; stabulum. 3. Reg. 16, 18.

Ἀντρώδης, εἶ, ὁ, ἡ, antri speciem habens, cavernosus. 2. Macc. 2, 5.

ἌΝΤ'Ο perficio. F. ἀνύσω P. ἤνυκα. α. 1. ἤνυσα.

Διανύω, idem, cum Ace. F. διανύσω. P. διήνυκα. α. 1. διήνυσα. Act. 21, 7. διανύσαντες (part. a. 1. act. pl. num.) τὸν πλοῦν, absoluta navigatione. pervenio, 2. Macc. 12, 17. διήνυσαν (3. pl. a. 1. ind.) εἰς τὴν χάρακα, pervenerunt in Characa.

Κατανύω, conficio, perago. 2. Macc. 9, 4. κατανύειν τὴν πορείαν, conficere iter.

Ἀνήνυτ', α, ὁ, ἡ, impossibilis. Linus ῥάδια πάντα θεῷ τελέσαι, καὶ ἀνήνυτον ἔδεν, facilia sunt omnia Deo perfectu, ἔ impossibile nihil. ἀνήνυτον (ut hac juniorum causa addam) ex α priv. ἔ ἀνυτὸς perfectus, quod est ex ἀνύω vel ἀνύτω, perficio, α in medio mutatur in η, metri causa. inexpeditus, imperfectus, 3. Macc. 4. ἀνήνυτον λαμβάνεσα τέλ', inexpeditum accipiens finem ante confectum negotium finita.

ἌΝΩ sursum, supra. Adv. loci. item temporis. Joh. 11, 41. ὁ δὲ Ἰησοῦς ᾗρε τὰς ὀφθαλμούς αὐν, Jesus autem elevari oculos sursum. Supernè, in locis supremis, Act. 2, 19. Heb. 12, 15. ἄνω φύειν, supullulare. ὁ ἄνω scil. ὦν supernus, superior. ἡ ἄνω scilicet ἔσα. superna. Gal. 4, 26. ἡ γὰρ ἄνω Ἱερουσαλήμ, illa enim quæ sursum est Hierosolyma. Phil. 3, 14. τῆς ἄνω κλήσεως, supernæ vocationis. Col. 3, 2. τὰ ἄνω (scil. ὄντα)

Ἀφρονεῖτε, superna satagite. Joh. 8, 23. ἐγὼ ἐν τῶν ἄνω (scil. τόπων) ἐμὶ, ex supernis sum, hoc est, ἐ καὶ. Joh. 2, 7. ἕως ἄνω usque ad summum. pro ἕως τοῦ ἄνω scil. μέγας, usque ad summam partem, h. e. usque ad orificium. comparatur etiam more Latine vocis suprā ἀνώτερος, α, ον, superior, us. ἀνώτατος, η, ον, supremus, α, um. Hinc ἀνώτερον capitur Adverbialiter, altius, in locum sublimiorem. Luc. 14, 10. φίλε, προσανάβηθε ἀνώτερον, amice, ascende altius, superius. Heb. 10, 8. ἀνώτερον λέγων, quum superius dixisset, ubi non locum, sed tempus significat. Sic apud Demosth. οἱ ἄνω χρόνοι, superiora tempora.

Ἐπάνω Adv. loci compositum ex ἐπὶ super ἔ ἄνω sursum, construitur cum gen. supra, super. Matth. 2, 9. ἐπάνω ἔ ἦν τὸ παιδίον, pro ἐπάνω τόπος ἔ ἦν τὸ παιδίον, supra locum, ubi erat puerulus. Luc. 10, 19. πατεῖν ἐπάνω ὄφειν, calcare serpentes. Matth. 5, 14. ἐπάνω ὄρεος κειμένη, supra montem posita. Matth. 21, 7. καὶ ἐπέδηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια, imposuerunt eis vestimenta Apoc. 6, 8. καθήμει ἐπάνω αὐτῷ, insidens illi equo. Matth. 27, 37. ἐπάνω τῆς κεφαλῆς, super caput. Luc. 4, 39. ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς, astans supra eam, scilicet flectendo caput. Ad dignitatem transfertur Joh. 3, 31. ἐπάνω πάντων ἐστὶ, supra omnes est. Luc. 19, 17. ἔδε ἕξασίαν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων, habeto jus in decem urbes. sine casu expresso Luc. 11, 44. περιπατῶντες ἐπάνω scilicet τῶν μνημείων, ambulantes super monumenta. aliquando sine casu. 1. Macc. 6, 1. διεπορεύετο τὰς ἐπάνω χώρας, peragravit superiores regiones. Transfertur ad pretium ἔ redditur amplius quàm Marc. 14, 5. ἡδύνατο γὰρ τῷτο πράξῃναι ἐπάνω τριακοσίων δηναρίων. poterat hoc venire amplius quam trecentis denariis. Ad numerum ἔ sine casu absolute ponitur 1. Cor. 15, 6. ἔπειτα ὡφθη ἐπάνω πεντακοστοῖς ἀδελφοῖς, deinde conspectus fuit à pluribus quam quingentis fratribus.

ὑπεράνω, longè supra Ephes. 1, 21. ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς, longè supra omne imperium. Eph. 4, 10. ὑπεράνω πάντων τῶν ἑρανῶν, longè supra omnes caelos. supra, idem quod ἐπάνω Hebr. 9, 5.

Ἄνωθεν

Ἄνωθεν propriè Adverb. è loco, uti A terminatio ostendit, è supernis. in Nov. Test. ponitur pro ἔρανόθεν è cælis. Jac. 1, 17. ἄνωθεν ἐστὶ καταβαῖνον, supernè, è cælo descendens. Joh. 3, 31. ὁ ἄνωθεν ἐρχόμενος, qui è supernis venit. Joh. 19, 11. εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν, nisi tibi datum esset supernè. Jac. 3, 17. ἡ ἄνωθεν σοφία, quæ è supernis est sapientia. à summo Marc. 15, 38. ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω, à summo usque ad imum. Joh. 19, 23. ἐκ τῶν ἄνωθεν à summo. altius, à principio. Luc. 1, 3. denuò. Joh. 3, 3. Nonnus benè vertit τὸ δεύτερον, secunda B vice. Ad tempus etiam transfertur, ἔς vertitur inde à majoribus Act. 26, 5. προγινώσκοντές με ἄνωθεν, qui me noverint inde à majoribus. Retrò Gal. 4, 9. οἷς πάλιν ἄνωθεν δαλεῦειν θέλετε, quibus retroflexis vestigiis rursus servire vultis.

Ἐπάνωθεν, adverb. desuper. Exod. 25, 20.

Ἀνωτερικός, ἡ, ὄν, superior. Act. 19, 1. διελθόντα ἀνωτερικά μέρη, peragratis superioribus locis.

ἈΝΩΓΕΟΝ, &, τὸ, ecenaculum (idem quod ὑπερῶν palatium, cœnaculum, q. d. τὸ ὑπὲρ τὴν ἔραν, quod super terram, sicut Favorinus alludit.) Atticè ἀνώγειον, ω, ᾶ, declin. 4. simplicium Marc. 14, 15. Luc. 22, 12. δείξα ἀνώγειον μέγα ἔστρωμένον, cœnaculum magnum stratum. Scribitur etiam ἀνώγειον q. ἄνω τῆς γῆς ὄν supra terram eminens. ex ἄνω ἔς γαῖα terra, quòd veteres in superiore adium parte cœnitarent.

ὑπόγειος, &, ὁ, ἡ, subterraneus. Jer. 38, 11. ὑπόγειον vel ὑπόγειον, &, ᾶ, declin. 4. hypogæum, adificium subterraneum, arcuato opere extructum, ejusmodi est D cella vinaria.

ἈΞΙΝΗ, ης, ἡ, securis, item dolabra, ascia, à Th. ἄγω (κλάω) frango, Matth. 3, 10. Luc. 3, 9.

Ἀξινόριον, &, τὸ, dimin. securis. Symmachus 1. Samuel. 13, 20.

ἈΞΙΟΣ, α, ὄν, dignus, a, um. regit Gen. Derivatur παρὰ τὸ ἄγειν ducere, trahere. propriè dicitur de eo, quod equalis est ponderis ac momenti, translatione à ponderandi ratione sumpta, in qua lanx lancem adducit in rebus pon-

deris equalis. Quæ verò preponderant, lancem deprimunt. Luc. 10, 7. ἄξιός ἐστι τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστὶ, dignus est operarius mercede suâ. aptus Matth. 10, 38. ἐκ ἐστὶ μὲν ἄξιός, non est me dignus, scilicet domino, ineptus est ad regnum meum. meritis Rom. 1, 32. ἄξιοι θανάτου, digni morte, mortem meriti sunt. decens, conveniens 2. Macc. 6, 24. ἐ γὰρ τῆς ἡμετέρας ἡλικίας ἄξιόν ἐστιν ὑποκριθῆναι, non enim nostra etate dignum est simulare. Act. 26, 20. ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα, opera pœnitentiæ convenientia. par (pro ἀντάξι) Rom. 8, 18. ἐκ ἄξια τὰ παθήματα τὰ νῦν καὶ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς, non sunt pares perpesiones presentis temporis gloria in nobis revelandæ: vel non veniunt in comparisonem cum gloria ἔς. Sequenti infinitivo. Luc. 15, 19. ἐκέτι εἰμι ἄξιός κληθῆναι υἱός, pro τὰ κληθῆναι, non amplius dignus sum, qui nominer filius. sine casu Luc. 7, 4. ἄξιός ἐστιν, ᾧ παρέξει τὰτο, dignus est, cui hoc prestes. Subintelligitur casus Luc. 23, 41. ἄξια γὰρ ὧν (pro τὰτων ὧν) ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν, nam digna factis nostris recipimus.

Ἀξία, ας, ἡ, dignitas, meritum. Sir. 38, 17. κατὰ τὴν ἀξίαν, ex merito.

Ἀξίως Adv. dignè, cum gen. Rom. 16, 2. ἀξίως τῶν ἁγίων dignè sanctis, h. e. prout decet sanctos. 1. Thess. 2, 12. ἀξίως θεῷ dignè Deo, hoc est, prout decet filios Dei, quos Deus tantis affecit, ἔς afficiet beneficiis. sine casu, juste. Sap. 16, 1. ἐκολάθησαν ἀξίως, puniti sunt juste. convenienter, Sir. 14, 11. προσφορὰς κυρίῳ ἀξίως πρόσαγε, oblationes Domino convenienter adduc.

Ἀξιώμα, ατ, τὸ, dignitas, auctoritas. 2. Macc. 4, 31. οἱ ἐν ἀξιώματι κείμενοι, in dignitate positi.

Ἀνάξιός, indignus 1. Cor. 6, 2. cum Gen.

Ἀναξίως Adv. indignè cum genit. 2. Macc. 14, 42.

Ἀντάξιός, æquiparandus, equalis pretii.

Ἀξιόω, ᾧ, cupio Act. 28, 22. æquum censeo. imperf. ἡξίωον, &, υ. Act. 15, 38. παῦλός δὲ ἡξίω (3. sing. imperf. act. pro ἡξίω)

ita faciat Dominus, præstet Dominus verba tua, quæ prophetas. Conf. 1. Reg. 1, 36, 1. Chr. 17. Heb. 16, 36.

† A' M I N A Δ A' B nomen Hebr. proprium viri, ἀκλιτον, compositum אֲמִינָדָב Amminadáb, populi princeps, ex אֲמִינָדָב princeps. Matth. 1, 4. Luc. 3, 33.

A' M M O Σ, α, ἡ, arena, Rom. 9, 27. Scribitur etiam φάμμος, α, ἡ, fabulum, arena. Metaphora Hebraica ὑπὲρ τὴν ἄμμον πληθύνεσθαι, Jer. 15, 8. numerosiorem fieri, quàm est arena maris. Gen. 22, 17. ἡ μὴν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύνων πληθυνῶ τὸ σπέρμα σου, ὡς τὰς ἀστέρας τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ὡς τὴν ἄμμον, τὴν παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, certe benedicens benedicam tibi, ἔσ' multiplicans multiplicabo semen tuum, sicut stellas cæli, ἔσ' sicut arenam, quæ est in littore maris. Sed eadem metaphora utitur etiam Homerus in β. 385. Iliad. 1.

Ἀμμώδης, εὐς, ὁ, ἡ, arenosus. Sir. 25, 20.

A' M N O' Σ, α, ὁ, agnus (ex α priuativo ἔσ' μένος robur) Job. 1, 29. ἰδε ὁ ἄμνός σου Θεός, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν σου κόσμος, ecce agnus Dei, qui portat peccatum mundi.

Ἀμνὰς, ἄδος, ἡ, agna. Gen. 31, 41. δέκα ἄμνάσιν (dat. pl.) decem agnis, h. e. intra quod tempus decies factum ediderunt agnæ. Metonym. subjecti.

A' M Π E Λ O Σ, α, ἡ, vitis. (ex ἀμ pro ἀμφὶ circa ἔσ' πέλω sum, motheo, quod instar hederæ arbori aut perticæ circumvolvatur. nonnulli volunt etiam componi ex ἄμα simul, cum, ἔσ' πηλός, Ionice vinum Job. 15, 1. ἐγὼ εἰμι ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ego sum vitis illa vera. Sap. 24, 18. ἐγὼ ὡς ἄμπελος βλαστήσασα χάριν, ego (sum) sicut vitis progerminans gratiam. vinea, Apoc. 14, 10. ἐτρύγησε τὴν ἄμπελον, vindemiabit vineam.

Ἀμπελῶν, ὦνος, ὁ, vinea Matth. 20, 1. εἰς τὸν ἄμπελῶνα αὐτοῦ, in vineam suam. Matth. 21, 41. καὶ τὸν ἄμπελῶνα ἐκδόσεται ἄλλοις γεωργοῖς, vineam elocabit aliis agricolis. Matth. 21, 33. Φυτεύειν ἄμπε-

λῶνα plantare seu conferere vineam. Cant. 1, 6. dat. pl. ἀμπελῶσι. 1. Macc. 3, 56. καὶ φυτεύουσιν ἄμπελῶνας (acc. pl.) ἔσ' plantant vineas.

† A' M Π Λ Ι' A Σ, α, ὁ, Amplias, est nomen proprium viri Latinum, à nomine amplus. Rom. 16, 18.

A' M T' Γ Δ A Λ O N, α, τὸ, amygdalus arbor. Eccles. 12, 5. καὶ ἀνθήσει τὸ ἄμύγδαλον, ἔσ' florebit amygdalus.

A' M T' N Ω opem fero, ab injuria defendo. Fut. ἀμυνῶ. P. ἡμυνκα, præf. med. ἀμύνομαι propugno, tueor. Fut. B ἀμυνοῦμαι. aor. 1. med. ἡμυνάμην, ω, ατο, Act. 7, 24. καὶ ἰδὼν τινα ἀδικήμενον ἡμύνετο scilicet αὐτὸν, quum vidisset quempiam injuriâ affici, tutatus est eum. ulciscor. Jos. 10, 13. ἕως ἡμύνετο ὁ Θεός τὰς ἐχθρὰς αὐτῶν, donec ultus esset Deus hostes eorum. Sap. 11, 3. ἡμύναντο (3. pl. a. 1. ind. med.) ἐχθρὰς ὑπὲρ ἑαυτῶν, propello, propulso, amolior. 2. Macc. 6, 20. ἀμύνεσθαι (præf. inf. med.) ὧν ἔσ' θέμις γεύσασθαι, amoliri, quæ fas non est gustare.

Ἀμυνα, ης, ἡ, ultio. Sap. 5, 17. εἰς C ἄμυναν ἐχθρῶν, in ultionem inimicorum.

A' M T' Σ Σ Ω, discerpo, lacero, lanio. Aquila Zachar. 12, 3. ἀμυχθήσεται (fut. 1. pass.) laniabitur.

A' M Φ Γ, circum, circa.

Ἀμφιάζω, ἄσω, induo. Jobi 29, 14. ἡμφιασάμην δὲ κρίμα ἴσα διπλοῖδι, indui vero justitiam tanquam diploidem. Jobi 40, 5. δόξαν καὶ τιμὴν ἀμφιάσας (imper. aor. 1. med.) gloriam ἔσ' honorem indue.

Ἀμφιάσις, vestimentum. Job. 38, 9. ἐθέμην δὲ αὐτῷ νέφος ἀμφιάσιν, dedi vero D ipsi nubem operimenti loco.

† A' M Φ Ι' Π O Λ Ι Σ, εὐς, ἡ, Amphipolis, nomen urbis, quam utrimque aqua alluit: compositum ex ἀμφὶ circa, ἔσ' πόλις, εὐς, ἡ, urbs. Act. 17, 1.

A' M Φ Ω, ambo vel ambæ.

Ἀμφότερος, α ον, uterque. in N. T. semper legitur in plur. num. Matth. 15, 14. ἀμφότεροι πεισένται, ambo cadent. 1. Sam. 30, 18. καὶ ἀμφότερας τὰς γυναῖκας αὐτῶν ἐξείλετο Δαβὶδ, ἔσ' ambas suas uxores eripuit David. Eph. 2, 14. ὁ ποιήσας τὴν ἀμφο-

ἀμφότερα ἐν, qui utraque fecit unum. Act. 23, 8. ἀμφότερα de tribus, quae tamen ad duo summa genera revocari potuerunt. Vide comm. Theodor. Beza.

Ἀμφίς, adverb. utrinque.

Ἀμφισβητέω, ὦ, ambigo, dubito, controversor. Fut, ἤσω.

Ἀμφισβήτημα, ατος, τὸ, ἔ

Ἀμφισβήτησις, εως, ἡ, controversia.

Ἀναμφισβητήτως, sine controversia, indubitanter. 1. Esd. 6.

† Α' Μ Ω' Ν, ἸϚΝ Amon, fidelis. verax. Nomen proprium viri ἀκλιτον à radice ἸϚΝ in kal. alere. in niphal veracem aut fidelem esse, Matth. 1, 10.

† Α' Μ Ω' Σ, ὙϚΝ, hoc est, robustus, fortis. Pater Esaiæ propheta ita fuit appellatus, Es. 1, 1. à radice ὙϚΝ robustus fuit, Luc. 3, 25.

ἈΝ particula potentialis. vide infra ἐάν.

Α' Ν Α', per, praepos. Marc. 7, 31. ἀνὰ μέσον τῶν ὁρίων per medios fines. inter. 1. Cor. 6, 5. Gen. 9, 13. ἀνὰ μέσον ἐμῶν καὶ ὑμῶν, inter me et vos. in. Matth. 13, 25. ἀνὰ μέσον τοῦ σίτου, in medio tritici. Significat etiam numerum distributivum, et sic adverbiascit. Joh. 2, 6. χωρεῖσαι ἀνὰ capientes singulae scilicet amphorae. item additur numerus, Luc. 9, 14. ἀνὰ πενήκοντα, quinquageni, ut singuli quinquaginta considerant. Luc. 9, 3. μήτε ἀνὰ δύο χιτῶνας ἔχειν, neque binas tunicas habere Apoc. 21, 21. ἀνὰ εἰς ἕκαστον τῶν πυλῶνων, singulae portae. Sic apud Medicos ἀνὰ in Receptis formulis, quas vocant, significat partes aequales. ἀνὰ in compositione modò valet πάλιν, rursus. Luc. 7, 22. Rom. 14, 9. modò χωρὶς seorsim, ut ἀναχωρέω secedo. modò idem quòδ ἀνω sursum, ut ἀναβαίνω sursum scando, ascendo.

Α' Ν Α' Γ Κ Η, ης, ἡ, necessitas, necesse. Matth. 18, 7. ἀνάγκη γάρ ἐστιν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα, necesse enim est, ut eveniant scandala. Luc. 14, 18. ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν, necesse habeo exire. Sap. 17, 17. τὴν δυσάλυκτον ἀνάγκην, inevitabilem necessitatem. Luc. 23, 17. ἀνάγκην εἶχεν ἀπολύειν, necesse autem habebat dimittere eis. Iudae 6, 3. ἀνάγκην ἔσχον γράψαι ὑμῖν, necesse habui vobis scribere. Rom. 13, 5. ἀνάγκη (ἐστὶν) ὑποτασσέσθαι, necesse est sub-

jici. 1. Cor. 9, 16. ἀνάγκη γάρ μοι ἐπίκειται, necessitas enim mihi incumbit. Sic ἀνάγκη μοι τοῦτο ποιεῖν, cogor hoc facere 2. Cor. 9, 7. ἐξ ἀνάγκης ex necessitate, hoc est, invitatus, καὶ ἀνάγκην idem. 2. Macc. 15, 2. (κατὰ ἐκείσιν sponte Philem. 6. 14.) 1. Cor. 7, 37. ἀνάγκη ἔστι ἐξουσία περὶ τοῦ ἰδίου θελήματος et necessitas est potestas suae voluntatis opponitur, angor, angustia, afflictio, calamitas. Luc. 21, 23. ἔσται γὰρ ἀνάγκη μεγάλη, erit itaque angustia magna. 1. Cor. 7, 26. διὰ τὴν ἐνεστώσαν ἀνάγκην, propter praesentem necessitatem, id est, persecutiones. 1. Thess. 3, 7. ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ἡμῶν, in omni afflictione et necessitate nostra. Ep. Jer. 6, 32. ἐν ἀνάγκῃ ἀνδρωπον ὄντα, hominem in angustia constitutum.

Ἀνάγκαι, ὦν, αἱ, angustiae, calamitates fatales, à Deo impositae. 2. Cor. 6, 4. ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, in necessitatibus, in angustis.

Ἀναγκαῖον, αἶα, αἶον, necessarius, a, um. Act. 13, 46. ὑμῖν ἦν ἀναγκαῖον πρῶτον λαληθῆναι τὸν λόγον τοῦ θεοῦ, vobis necesse fuit primum annuntiari verbum Dei. 2. Cor. 9, 5. ἀναγκαῖον ἡγησάμην, necessarium duxi, necessarium esse putavi. Tit. 3, 14. εἰς τὰς ἀναγκαῖας χρείας, ad necessarios usus. in comp. ἀναγκασιότερος, α, ον, magis necessarius. Phil. 1, 24. superl. ἀναγκασιότατος, ἀτῆ, ατον, maxime necessarius. Prol. Sir. ἀναγκασιότατον ἐδέμην, maxime necessarium duxi, amicus, qui Latine quoque dicitur necessarius, quod eo tam egeamus, quàm aqua et igni, Act. 10, 24. συγκαλεσάμενος τὰς συγγενεῖς αὐτοῦ καὶ τὰς ἀναγκαῖας φίλους, convocatis cognatis suis et necessariis amicis. Hinc amicitia eodem sensu dicitur necessitudo.

Ἀναγκάζω cogo. Gal. 2, 14. τί τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις Ἰουδαίους; cur gentes cogis Judaizare? Gal. 6, 12. ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, cogunt vos circumcidi. imperf. ἠνάγκαζον. Act. 26, 11. ἠνάγκαζον βλασφημεῖν, cogebam blasphemare. Fut. ἀναγκάσω. a. 1. ἠνάγκασα. Marc. 6, 45. ἠνάγκασε (3. sing. aor. 1. act. indic.) τὰς μαθητάς, coegit discipulos. 2. Cor. 12, 11. ὑμᾶς με ἠναγκάσατε (2 pl. aor. 1. act. indic.) vos me coegistis. Luc. 14, 23. ἀνάγκασον (2. sing. a. 1. act. imper.) εἰσελθεῖν coge

coge intrare. Præter. act. ἡνάγκασα. præter. pass. ἡνάγκασμαι, σαι, σαι. a. i. pass. ἡναγκάσθην coactus fui. Act. 28, 19. ἡναγκάσθην ἐπικαλεῖσθαι Καίσαρα, coactus fui appellare Caesarem. Gal. 2, 3. ἡναγκάσθην (3. sing. aor. i. pass.) περιτμηθῆναι, coactus fuit circumcidi. part. ἀναγκασθεὶς, εἶσα, ἐν, coactus, necessitate adactus. Draco B. 30.

Ἀναγκασμός, ὁ, coactio. Incertus Levit. 6, 2.

Ἀναγκασῶς, coactè, Adv. 1. Pet. 5, 2.

Ἐπ' ἀνάγκης, adv. necesse, τὰ ἐπ' ἀνάγκης scil. ὄντα necessaria. Act. 15, 28.

Ἐπαναγκασθεὶς, ὁ, qui adigit, exactor. Symmachus Job. 3, 18.

Καταναγκάζω, cogo, adigo; urgeo, 1. Macc. 2, 15. οἱ καταναγκάζοντες τὴν ἀποστασίαν, qui urgebant apostasiam, sive qui adigebant ad defectionem.

ΑΝΑΙΝΟΜΑΙ, abnuo, recuso. Ex αἶνος, ὁ, ascensio.

Ἀπαναίνομαι, repudio, respuo. Sir. 4, 4. Ἰκέτην θλιβόμενον μὴ ἀπαναίνε, supplicantem afflictum ne repudia, ne repelle.

† ΑΝΑΝΙΑΣ, ὁ, Ananias. Nomen viri. Act. 5, 1. Hebr. אֲנָנְיָא Chananja, h. e. Dominus commiseratus fuit. ex יְיָ gratiosus fuit, & דָּוִד DOMINUS.

ΑΝΑΞ, κτος, ὁ, rex.

Ἀνάκτορον, ὁ, τὸ, proprie palatium regium: deinde templum. Symmachus Psalm. 26, 6.

ΑΝΑΦΑΛΑΝΤΟΣ, calvus, calvaster. Levit. 13, 41.

Ἀναφαλάντωμα, calvities. ibid. vers. 42, 43.

† ΑΝΔΡΕΑΣ, ὁ, Andreas. D Nomen proprium viri Græcum, ἀπὸ τοῦ ἀνδρός, q. d. animosus, strenuus, Nom. ὁ Ἀνδρέας, Matth. 10, 2. Gen. τοῦ Ἀνδρέα, Andreae, Marc. 1, 29. Dat. τῷ Ἀνδρέα, Andrea. Accusat. τὸν Ἀνδρέαν, Andream, Luc. 8, 14. & Poeticè Ἀνδρέας, Andréas.

† ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ, ὁ, Andronicus. nomen viri Græcum, compositum ex ἀνὴρ, ἀνδρός, vir, & νίκη, victoria, Latine victoriosus, Rom. 16, 7.

ΑΝΕΜΟΣ, ὁ, ventus. Matth. 14, 24. ἦν γὰρ ἐναντίος ὁ ἄνεμος, erat enim ventus contrarius. Marc. 4, 39. καὶ ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, tum quiebit ventus. Job. 6, 18. ἄνεμος μέγας πνέοντος, vento magno flante. Notentur phrasæ. Matth. 11, 7. ὑπὸ ἄνεμου σαλεύεσθαι. Jac. 3, 4. ἐλαύνεσθαι. Jude 6. 12. περιφέρεσθαι. Apoc. 6, 13. σείεσθαι, à vento agitari, circumferri, concitari. Epitheta ἄνεμος μέγας. Job. 6, 18. ἰσχυρὸς validus. Matth. 14, 30. σκληρὸς seditus. Jac. 3, 4. ψυχρὸς Sir. 43, 24. Matth. 7, 25. ἐπνεύσαν οἱ ἄνεμοι flaverunt venti. Marc. 4, 39. ἐπετίμησε τῷ ἄνεμῳ objurgavit ventum. Luc. 8, 25. τοῖς ἀνέμοις ἐπιτάσσει, ventis imperat. inconstantia Eph. 4, 14. περιφερόμενοι παντὶ ἄνεμῳ τῆς διδασκαλίας, qui circumferamur quovis doctrina vento. Regio, plaga unde venti spirant. Marc. 13, 27. ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, electos suos coget à quatuor ventis; hoc est, à plagis, unde spirant quatuor venti. metonym. adj. Eccl. 5, 15. μοχθεῖν εἰς ἄνεμον, hoc est, frustra laborare. proverbialis loquendi ratio Hebræis usitata. Sir. 34, 2. διώκων ἄνεμον persequens ventum, i. e. inepte sedulus, sine fruge laborans, sine spe assequendi, quod capiat.

Ἀνεμίζω ventis agito, impello. F. ἴσω. P. ἡνέμικα. Jac. 1, 6. εἶπεν κλύδωνι θαλάσσης ἀνεμίζομένῳ (part. præf. pass. dat. sing. g. m.) similis est fluctui maris, qui à ventis agitur.

ΑΝΕΤ, sine, absque, circa. adverb. cum Gen. Matth. 10, 29, ἄνευ τοῦ πατρὸς ὑμῶν, sine patre vestro. 1. Pet. 3, 1. ἄνευ λόγου absque sermone. 1. Pet. 4, 9. ἄνευ γογγυσμῶν, sine murmurationibus. casu suo postponitur, 3. Macc. 4. ἀπάσης αἰδοῦς ἄνευ, absque omni pudore.

ΑΝΕΨΙΟΣ, ὁ, consobrinus. Col. 4, 10. μ' ἔρχος ὁ ἀνεψιὸς βαρνάβα, Marcus consobrinus Barnabæ.

Ἀνεψία, ἡ, consobrina. Videtur ortum ab ἀνέπτω, annecto, vel ab ἐψία, ἡ, colloquium, quod οἱ ἀνεψιοὶ soleant esse familiares. Etymol. ἀνεψιοὶ λέγονται παρὰ τὸ ἀνωθεὺς συνήφθαι εἰς συγγένειαν, consobrini dicuntur ab eo, quod supernè conjuncti sint in cognationem.

ΑΝΗΘΟΝ, ὁ, τὸ, anethum, herbae genus. ἀπὸ τοῦ ἀνῶ δεῖν, à sursum.

currendo, quod citò crescat; Matth. 23, 23.

ΑΝΗΡ (ab Hebr. **יָנ** robur vel ἀπὸ τοῦ ἄνω αἰρεσθαι, à supra tollendo, quod mulieri sit praelatus) in Genitivo ἀνέρος (pro quo per syncopen τοῦ ε ἔ reposito τοῦ δ εὐφωνίης ἐνεκα) usitate ἀνδρὸς, vir. Luc. 8, 27. ἀνὴρ τις vir quidam, maritus. 1. Tim. 2, 12. αὐθεντεῖν ἀνδρὸς, autoritatem usurpare in virum seu maritum. Marc. 10, 2. εἰ ἐξέσιν ἀνδρὶ num liceat marito. Joh. 4, 16. Φώνησον τὸν ἀνδρά σου, voca maritum tuum. Vocativo ὦ ἄνερ. Act. 8, 12. ἐβαπτίζοντο ἀνδρὲς τε καὶ γυναῖκες, baptizabantur ἔ viri ἔ mulieres. Act. 17, 12. ἀνδρῶν ἐκ ὀλίγοι, virorum non pauci. Col. 3, 18. ὑποτάσσεσθε τοῖς ἀνδράσι, subijcite vos viris. Joh. 4, 18. πέντε ἀνδρας ἔοχες, quinque maritos habuisti. Act. 7, 2. ἀνδρες (vocat. pl.) ἀδελφοί, viri fratres. aliquis, quidam, τις, ex Hebraico idiomatismo. Act. 8, 27. ἰδοὺ ἀνὴρ αἰθίοψ ecce quidam Aethiops. Gen. 2, 23. Symmachus **יָנ** vertit ἀνδρίδα (à nominat. ἀνδρὶς, ἰδος, ἦ,) q. d. viram.

Ἀνδριὰς, ἄντος, ὁ, statua, proprie viri. Dan. 3, 1. Sym.

Ἀνδρεία, ας, ἦ, virilitas, fortitudo. Ep. Jer. 6, 59.

Ἀνδρεῖος, εἰα, εἶον, virilis, strenuus. Sir. 26, 2. γυνὴ ἀνδρεία, mulier strenua.

Ἀνδρίζομαι, virum me praeſto, masculè me gero. 1. Cor. 16, 13. ἀνδρίζεσθε (2. pl. pres. med. imper.) viriliter agite. Sir. 31, 26. ἐν ὀνόμῃ ἀνδρίζε (1. sing. imper.) in vino ne virilis esto. Beatus Polycarpus cum ad necem pro Christo subeundam abduceretur, celitus hanc se hortantis vocem audit: ἰσχυε, Πολύκαρπε, καὶ ἀνδρίζε, validus esto ἔ virilis, Polycarpe. Martyrol.

Ἀνδρώ, ὦ, fut. ὠσω, aor. 1. ἠνδρώσα, virilem reddo. Pass. ἀνδρόομαι, ἔμαι, perf. ἠνδρώμαι. a. 1. ἠνδρώσθην, ad virilem aetatem pervenio, vir fio. Job. 27, 14.

Ἀνδρύνομαι, adolesco. aor. 1. pass. ἠνδρύνθην, adolevi. part. ἀνδρύνθεις, Exod. 2, 10.

Ἐνανδρος, ας, ὁ, ἦ, strenuos viros habens; ut πόλις ἔνανδρος, civitas bonis ἔ fortibus viris abundans.

Ἐνανδρία, ας, ἦ, copia bonorum &

fortium virorum; item virilitas. 2. Macc. 8, 7.

Πολύανδρος, ας, ὁ, ἦ, multos viros habens ut πολύανδρος γυνή, i. e. πολύγαμος, quae multis nubit sive nupta est.

Πολυάνδριος, ας, ὁ, ἦ, idem.

Πολυάνδριον, ας, τὸ, coemeterium, quod multos viros capiat, 2. Macc. 9, 4, 14. Ex πολλὸς ἔ ἀνὴρ.

Ἰπτανδρος, ας, ἦ, viro subjecta Rom. 7, 2. q. d. ὑπὸ τὸν ἀνδρά ἔσται, sub viro existens; vide hanc phrasin Num. 5, 29.

Φίλανδρος, ας, ἦ, amans mariti. Tit. 2, 4. q. d. φίλη τοῦ ἀνδρὸς, amica viri.

Ἀνδρόγυνος, androgynus, qui vir ἔ femina simul est. Proverb. 18, 8. effeminatus, imbellis. Proverb. 19, 15. δειλία κατέχευ ἀνδρόγυνον, timor possidet effeminatum.

ΑΝΘΟΣ, εὖος, τὸ flos. Etym. παρὰ τὸ ἄνω θᾶν ἐν τῷ αὐξάνεσθαι, quod sursum ascendat, dum crescit. in gen. pl. ἀνθέων crebrius quàm ἀνθῶν, ad differentiam τοῦ ἀνθ' ὧν quapropter, Adv. item participii ἀνθῶν florens. 1. Pet. 1, 24. δόξα ἀνθρώπου, ὡς ἀνθὸς χόρτου, gloria hominis (mundana) ut flos graminis.

Ἀνθιμος, ης, ον, floridus. Aquila Ezech. 16, 13.

Ἀνθηρὸς, ας, ὄν, idem. Symmachus Gen. 2, 8.

Ἀνθέμιον, flos, rosa. Eccles. 12, 6. καὶ συντριβὴ τὸ ἀνθέμιον τοῦ χρυσοῦ, ἔ conteratur flos aureus.

Ἀνθέω, ὦ, floreo, vigeo. Es. 35, 1. F. ἀνθήσω Es. 17, 11. Eccl. 12, 5. P. ἠνθηκα. aor. 1. act. ἠνθησα Cant. 6, 10. εἰ ἠνθησεν ἡ ἄμπελος, si floruerit vitis. cum acc. cognate significationis, Sir. 39, 1. ἀνθήσατε (2. pl. a. 1. imper.) ἀνθὸς ὡς κρίνον, florete florem sicut lilium.

Ἐξανθέω, ὦ, effloresco. Lev. 13, 12. F. ἦσω. P. ἐξήνθηκα.

Ἐπανθέω, effloresco. Jobi 14, 7. εἰς γὰρ ἐκκοπή, ἔτι ἐπανθήσει, si enim excindatur, tamen iterum efflorescet.

ΑΝΘΡΑΞ, ακος, ὁ, (pro ἀνθέραξ ex ἄνω sursum ἔ θέρω calefactio) carbo Rom. 12, 20. ἀνθρακας πυρὸς, carbones ignis. Hebr. pro ἀνθρακας πυρώδεις carbones ignitos, per quos videntur intelligi dolores.

lores ejus, quem conscientia convincit. *Conf. 1. Sam. 24, 18.* alii ajunt, sic enigmatically depingi iram Dei imminentem.

Ἀνθρακιά, ἄς, ἡ, carbonum strues, prunæ, hoc est, carbones ardentes, ἔς ἀνθρακία, ἄς, ἡ, *Sir. 11, 32. Job. 18, 18.* ἀνθρακιάν πεποιηκότες, qui prunas con-gesserunt.

ἌΝΘΡΩΠΟΣ, ε, ὁ, ἡ, homo *Matth. 4, 4. Marc. 1, 17. Num. 23, 19.* ἔχ ὡς ἄνθρωπος, ὁ Θεός, non sicut homo, Deus est. *vir. Matth. 19, 3. masculus Job. 7, 22.* ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον, sabbato circumciditis masculum. mulier, foemina. *Gen. 1, 27. Num. 31, 35.* καὶ ψυχὴ ἄνθρώπου ἀπὸ τῶν γυναικῶν, ἔς anima (persona) hominis (foemina) ex mulieribus. *Es. 44, 13.* ὡς ὠραϊότητα ἄνθρώπου, secundum ornatum hominis (mulieris,) ut desideat domi. *Job. 16, 21.* ὅτι ἐγενήθη ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον, quod homo (si-ve mas si-ve foemella) natus sit in mundum. interdum notat filium, ut *Matth. 10, 35.* ubi respondet τῇ θυγατρὶ filia. υἱὸς ἄνθρώπου, filius hominis hoc est, homo. *Hebraismus. Ezech. 2, 1.* υἱὲ ἄνθρώπου, fili hominis, hoc est, ὁ homo. Sic Servator noster in *N. Test.* frequentissime appellatur, idque καὶ ἐξοχῆν *Luc. 21, 27.* τότε ὁφονταὶ τὸν υἱὸν τοῦ ἄνθρώπου ἐρχόμενον ἐν νεφέλῃ, tunc videbunt filium hominis, venientem in nube. in pl. num. υἱοὶ ἄνθρώπου filii hominis dicuntur plebeji *Pf. 49, 3.* Sept. vertunt γηγενεῖς, q. d. e terra nati, viles, obscuri, quibus opponuntur ibid. filii viri, hoc est, viri celebres, clari. aliquis, quidam *Heb. Marc. 14, 13.* ἀπωτήσῃς ὑμῖν ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βασίζων, occurret vobis aliquis, portans amphoram aquæ, *Conf. Lev. 13, 29.* D plaga lepræ si erit in homine (hoc est, in aliquo) si-ve mare si-ve foemina. unusquisque *1. Cor. 4, 1. ἔς 11, 28.* δοκιμαζέτω δὲ ἄνθρωπος ἑαυτὸν, exploret verò quisque seipsum, si-ve sit mas si-ve foemina. *2. Tim. 3, 17.* ὁ τῷ Θεῷ ἄνθρωπος vir Dei, hoc est, servus Dei, missus à Deo ad annuntian-dam ipsius voluntatem. Sic *1. Chr. 23, 14.* Moses vocatur ἄνθρωπος τοῦ Θεῷ vulgatus interpretis homo Dei, hoc est, vir Dei. ἄνθρωπος verò (ut quidam volunt) dicitur quasi ἄνω τρέπων ὦπα, sursum vertens

vultum. Ad quod ἔτυμον *Obidius* videtur alluisse, ubi scripsit: Os homini (Deus) sublime dedit, cælumque tueri jussit, ἔς ἔς erectos ad sidera tollere vultus. Bestiæ enim pronæ sunt ἔς ad pastum abjectæ. *Socrate* (vide *Platonem* in *Cratylo*) autore ἄνθρωπος dicitur q. ἀναθρῶν ἀ ὅπως, at-tentè considerans, quæ vidit. ἀναθρέω, ὦ, attente considero. est ex ἀνά per ἔς ἀθρέω considero. ὅπως est *prat. med.* Atticè προ ὦπα ex ὅπτω, pro quo usitatum est ὀπτο-μαι, ὀπτάνω, video. Alii q. τὰ ἄνω θεω-ρῶν superiora, hoc est, cælestia contem-plans. Hinc est *adj.*

Ἀνθρώπινος, η, ον, humanus, a. um. *1. Cor. 10, 13.* πειρασμὸς ἀνθρώπινος, tenta-tio humana. *1. Cor. 2, 13.* ἀνθρωπίνης σοφίας, humanæ sapientiæ. [miser, im-perfectus, egenus, *1. Corinth. 4, 3.* ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλαχιστόν ἐστιν, ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας. mi-hi autem pro minimo est, quod a vobis ju-dicer, aut ab humano die h. e. a judicio (de quo vide infra voc. ἡμέρα) humano, quod miserum ἔς non satis æstimandum. item e-xiguus, tenuis. *1. Corinth. 10, 13.* πειρασ-μὸς ὑμῶν ἔκ ἐλαφεν εἰ μὴ ἀνθρώπινος: tentatio vos non accepit, nisi humana, hoc est, admodum exigua, adeoque facili ne-gotio toleranda. Pertinent ἔς huc, quæ in *Auctore nostro* statim sequuntur.]

Ἀνθρώπινον accipitur adverbialiter, ἔς vertitur humano more, ex hominum con-suetudine. *Rom. 6, 19.* ἀνθρώπινον λέγω, idem quod καὶ ἄνθρωπον λέγω humano more dico. [Est ex *hebraismo* istorum tem-porum, quando enim *Talmudistæ* aliquid proferunt, quo sese ad captum vulgi appli-carunt, solent hanc formulam adhibere, *וְכַדְרֵנוּ כְּכִדְרֵן חַיִּים*, quemadmodum di-cunt homines, vel *וְכַדְרֵנוּ כְּכִדְרֵן חַיִּים* hoc est, quod dicunt homines.] Adhi-betur verò phrasis illa ab *Apostolo* vitan-da suspicionis blasphemie, ut ad *Rom. 3, 5.* interdum fugiende invidie causa, ve-luti, quum cogitur apostolus de gestis suis aliud dicere ad asserendam officii sui au-toritatem. *1. Cor. 15, 32. 2. Cor. 11, 16. 17. 21.* Quandoque utitur hac phrasi, quum docendi causa exemplum aliquod ex communi hominum vita proponit *Rom. 6, 19. 1. Cor. 9, 8.* μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα

ταῦτα λαλῶ; num sensu humano hæc A loquor? 1. Pet. 4, 6. κατὰ ἀνθρώπους, hominum opinione. Gal. 3, 15. item aliquoties, quum hominum doctrinam Dei auctoritati opponit, ut illa isti cedat. Gal. 1, 11. ἐκ ἐστὶ κατ' ἀνθρώπον, non est secundum hominem, hoc est, ab homine non est profecta. Postremo κατὰ ἀνθρώπον idem valet, quod κατὰ σάρκα, secundum carnem, cui opponitur κατὰ πνεῦμα, secundum spiritum 1. Cor. 3, 3. 1. Pet. 4, 6.

Ἀνθρωπότης, ἦτος, ἡ, genus humanum. Symmachus Psalm. 49, 3.

Θεάνθρωπος, &, ὁ, Deus homo. Sic Græci patres vocarunt τὸν Λόγον ἐνσαρκωθέντα, verbum incarnatum, ad exprimendum Hebr. nomen ἐμμανήλ, hoc est, μεθ' ἡμῶν ὁ Θεὸς nobiscum Deus. Matth. 1, 23.

Φιλάνθρωπος, &, ὁ, ἡ, humanus; amans hominum.

Φιλανθρωπέω, ὦ. fut. ἥσω. aor. 1. ἐφιλανθρώπησα, sum humanus, humanum me præbeo, humaniter tracto, 2. Macc. 13, 23. τὸν τόπον ἐφιλανθρώπησε, locum humaniter tractabit.

Φιλανθρωπία, ας, ἡ, humanitas, amor erga homines. Tit. 3, 4. Act. 28, 2.

Φιλανθρώπως, Adv. humaniter Act. 27, 3.

Φιλάνθρωπον, τό, favor, beneficium, privilegium, 2. Macc. 4, 11. Φιλάνθρωπα βασιλικά, favores regios.

† ANNA אַנָּה Channa, hoc est, gratiosa. fuit altera uxor Elcanæ. 1. Sam. 1, 2. fuit etiam nomen prophetissæ, Luc. 2, 36. Derivatur à radice אָנָה gratiosus fuit. אָנָה gratia. valet idem quod Johanna.

† ANNAΣ אַנָּא Chanan, gratiosus, benignus. Ferè idem quod אַנָּא Juchanan, Johannes, de qua voce suo loco dicemus. à voce Chaldaica אַנָּא ordinis duplicatorum, ut Ἔ Hebraicè: Ἔ significat gratificari, largiri, donare. Alii vertunt affligentem à radice אָנָה respondit. in piel אָנָה afflixit. Sed nos hic sequimur Syriacam Nov. Test. versionem, ubi Anas Syriacè scribitur אַנָּא. Est verò in fine terminatio Græcorum. In Gen.

Ἀννα, Luc. 3, 2. Dat. Ἀννα. Accus. Ἀνναν. Joh. 18, 13. Act. 4, 6. Fuit nomen pontificis.

ANT A per syncopen pro ἀντία, cum genit. est poëticum, coram, unde est

Ἀντάω, ὦ, occurro. F. ἀντήσω. P. ἤντηκα. aor. 1. ἤντησα.

Ἀπαντάω, ὦ, ex ἀπὸ Ἑ ἀντάω, occurro. cum Dat. 1. Macc. 11, 68. ἀπῆντα (3. sing. imperf. indic. act.) αὐτῷ, occurrebat ei. Marc. 14, 13. ἀπαντήσσει (3. sing. fut.) ὑμῶν ἄνθρωπος, occurret vobis quidam. Matth. 28, 9. Ἰησοῦς ἀπῆντησεν (3. sing. a. 1. act. indic.) αὐταῖς, Jesus occurrit eis. Luc. 17, 12. δέκα λεπροὶ ἀπῆντησαν αὐτῷ, decem leprosi occurrunt ei. evenio, contingo. Sir. 31, 22. πᾶν ἀρρώστημα ἔμὴ σοι ἀπαντήσῃ (3. sing. a. 1. subj.) omnis infirmitas tibi non contigerit. 1. Macc. 10, 56. ἀπάντησον (aor. 1. imper. act.) εἰς πτολεμαῖδα, occurre in Ptolemaida. Luc. 14, 31. ἀπαντήσαι (a. 1. inf. act.) τῷ ἐρχομένῳ, occurrere venienti.

Ἀπάντησις, εως, ἡ, occursum Matth. C 25, 1. ἐξῆλθον εἰς ἀπάντησιν τοῦ νυμφῆος, egressæ sunt in occursum sponsi. 1. Thess. 4, 17. εἰς ἀπάντησιν Κυρίου in occursum Domini rapiemur. adspectus. 2. Macc. 15, 12. ἀδμήμονα μὲν τὴν ἀπάντητιν, id est, κατὰ τὴν ἀπάντησιν, venerabilem quidem aspectu. Sir. 19, 25. ἀπὸ ἀπαντήσεως προσώπα ἐπιγινώσκῃται νοήμων, ab aspectu seu habitu oris cognoscitur intelligens.

Ἀπάντημα, ατος, τό, occursum, congressus. à perf. pass. verbi ἀπαντάω. Eccles. 9, 11.

Εὐαπάντητος, &, ὁ, ἡ, obvius; comis, comiter obdus i. e. quosvis excipiens 2. Macc. 14, 9. κατ' ἣν ἔχεις πρὸς ἅπαντας εὐαπάντητον Φιλανθρωπίαν, pro ea, quam habes erga quosvis, comi humanitate.

Ἐπαντάω, ὦ, ex ἐπὶ Ἑ ἀντάω, occurro, obvius fio. obviam venio, obviam eo. Luc. 8, 27. ἐπῆντησεν (3. sing. a. 1. act. indic.) αὐτῷ ἀνὴρ τις, occurrit ex urbe vir quidam. Correctiores tamen codices habent ἐπῆντησεν, de quo vide inferius.

Καταντάω, ὦ, ex κατὰ ἑ ἀντάω, pervenio, incido, venio. 1. Cor. 10, 11. εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν, (3. sing. a. 1.) in quos fines seculorum incidērunt. Act. 21, 7. ἀπὸ τούτου κατήντησάμεν (1. pl. aor. 1. act. indic.) εἰς πτολεμαίδα, Tyro pervenimus Ptolemaidem. Act. 25, 13. κατήντησαν (3. pl. aor. 1. act. indic.) εἰς Καισάρειαν, venerunt Caesaream. Phil. 3, 11. εἰπὼς καταντήσω (1. sing. aor. 1. act. subj.) εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν, experiens ecquo modo perveniam, ad resurrectionem mortuorum. Eph. 4, 13. μέχρι καταντήσωμεν (1. pl. a. 1. act. subj.) donec pervenerimus. Act. 26, 7. εἰς ἣν ἐλπίζεις καταντήσαι (aor. 1. inf. act.) ad quam (promissionem) sperant se perventuras. Act. 27, 12. καταντήσαντες (part. a. 1. act.) εἰς Φοίνικα, pervenientes Phœnica.

Κατάντημα, ατϞ, τὸ, occurfus. à perfect. pass. verbi καταντάω. Psalm. 19, 6.

Συναντάω, ὦ, ex σύν cum, ἑ ἀντάω, cum aliis occurro, unà occurro, obviam venio, vi prepositionis σύν regit Dativum. Luc. 22, 10. συναντήσῃ ὑμῖν ἄνθρωπος, occurreret vobis aliquis. Heb. 7, 10. ὅτε συνήντησεν (3. sing. aor. 1. act. indic.) αὐτῷ μελχισεδέκ, quum occurreret ei Melchisedecus. Heb. 7, 1. ὁ συναντήσας (part. aor. 1. act.) Ἀβραάμ, qui occurrit Abrahamo. Act. 20, 22. τὰ ἐν αὐτῇ συναντήσοντά (part. fut. 1. act.) μοι, quæ mihi evenitura sunt. A prima pers. συνήντημα est

Συνάντημα, ατος, τὸ, occurfus, eventus, casus. item plaga. Eccl. 2, 14. Exod. 9, 14.

Συνάντησις, εως, ἡ, occurfus. Derivatur a. 2. pers. prat. pass. συνήντησαι, abjecto augmento ἑ mutato αι in is, Them. ἀντάω, hinc συναντάω. Fut. ἥσω. P. συνήντημα. Prat. pass. (quod tamen ἄχρηστον, inusitatum) συνήντησαι, in 2. pers. συνήντησαι ἑc. Matth. 8, 34. ἐξῆλθεν εἰς συνάντησιν τῷ Ἰησοῦ, exiit in occursum Jesu. Exiit (nempe ut textus habet) tota urbs, hoc est, omnes cives unà occurrerunt.

Ἰπαντάω, ὦ, ex ὑπὸ ἑ ἀντάω, occurro Matth. 8, 28. ὑπήντησαν (3. plur. aor. 1. act. indic.) αὐτῷ δύο δαιμονιζόμενοι,

Occurrerunt ei duo demoniaci. obvenio, contingo. Sir. 12, 17. κακὰ ἂν ὑπαντήσῃ (3. sing. a. 1. subj.) σοι, mala si obvenerint tibi.

Ἰπάντησις, εως, ἡ, occurfus. Joh. 12, 13. ἐξῆλθεν εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, prodierunt ei obviam.

ΑΝΤΙ, Prepositio regit solum Genit. Vertitur pro, Matth. 2, 22. ὅτι Ἀρχελαῖ βασιλεύει ἀντὶ Ἡρώδου, Archelaum regnare pro Herode. Matth. 5, 38. ὁφθαλμὸν ἀντὶ ὁφθαλμοῦ, oculum pro oculo. 1. Macc. 16, 3. γίνεσθε ἀντὶ ἐμῆ καὶ τῆ ἀδελφῆ μου, estote pro me ἑ fratre meo, i. e. meo ἑ fratris mei loco. Paulò aliter accipitur Hebr. 12, 16. ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο τὰ πρωτότοκία αὐτοῦ, unico edulio vendidit suum jus primogeniti. Propter ἑ notat causam finalem. Hebr. 12, 2. ἀντὶ προκειμένης δαυτῷ χαρῆς, propter propositum sibi gaudium, ad illud videlicet consequendum. 1. Cor. 11, 15. ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαίας δέδοται, coma data est pro velamine, hoc est, ut esset velamen. ἀνθ' ὧν εὐὸ quòd, propterea quòd, idcirco quòd; Luc. 1, 20. ἀνθ' ὧν οὐκ ἐπίστευσας, εὐὸ quòd non credidisti. Luc. 19, 44. ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνων, εὐὸ quòd non agnoveris. Act. 12, 23. ἀνθ' ὧν οὐκ ἔδωκε τὴν δόξαν τῷ Θεῷ quòd non tribuisset gloriam Deo. Propterea simpliciter non sequente quòd. Luc. 12, 3. ἀνθ' ὧν ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἶπατε, ἐν τῷ φωτὶ ἀκροθήσεται, propterea seu quapropter, quæ in tenebris dixistis, in luce audientur. ἀντὶ τούτου propterea, hujus rei gratiā, ob hanc causam. Eph. 5, 31. ἀντὶ τούτου καταλείψα ἄνθρωπος τὸν πατέρα, propterea derelinquet homo, nempe maritus, patrem. Valet etiam idem quòd super. Joh. 1, 16. χάριν ἀντὶ χάριτος, gratiam super gratiam, hoc est, gratiam cumulata, auctiorem. Accipitur etiam pro ὑπέρ, ἑ commodum ac utilitatem declarat. Matth. 17, 27. δὲς αὐτοῖς ἀντὶ ἐμῆ καὶ σῆς, da iis pro me ἑ te. Matth. 20, 28. ἑ Marc. 10, 45. δέναί τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν, daretque animam suam in redemptionis pretium pro multis, cum infinitivo. Jac. 4, 15. ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμῖς, pro eo quòd dicere debuisistis. in compositione significat contra, adversus. ἀντιλέγω, contradico. Joh. 19, 12.

19, 12. Ἀντίχριστος, &, ὁ, Antichristus, A
qui Christo est contrarius, 1. Joh. 2, 18.
Loco, vice, ἀντίπατος, &, ὁ, procon-
sul. Act. 13, 7. vicissim. ἀντικαλέω, vi-
cissim invito. Luc. 14, 12. ἀνταποδίδωμι,
reddo, vicissim do, compenso. Luc. 14,
12. ἐ regione, ἀντιπαρέρχομαι, contra
prodeo, prætereo. Luc. 10, 31.

Ἀντίον, &, τὸ, trabs. ἀντίον ὑφαι-
νόντων, trabs textorum 2. Sam. 21, 19.

Μεσάντιον, idem. 1. Sam. 17, 7.

Ἀντιπέραν, ἐ regione, ex adverbo.
Luc. 8, 26.

Ἀντιπερὺς vel ἀντιπερὺς Adverb. construi-
tur cum genitivo, ἐ regione, Act. 20, 15.
ἀντιπερὺς χιῶν, ἐ regione Chii insula.

Ἐναντί ex ἐν ὧ ἀντί Adverb. cum Gen. an-
te Luc. 1, 8. ἐναντί τοῦ Θεοῦ, ante Deum,
id est, in templo.

Ἀπέναντι Adverb. coram, cum gen. Act.
3, 16. ἀπέναντι πάντων ὑμῶν coram omni-
bus vobis. ex adverbo Matth. 21, 2. εἰς
κώμην τὴν ἀπέναντι ὑμῶν scil. ἔσαν, in
vicum, qui vobis est ex adverbo, vel ἐ re-
gione, vel ut Geometra loquuntur, ἐ dia-
metro oppositam. Matth. 27, 61. ἀπέναντι
τῆς τάφου ἐ regione sepulcri. contra Act. 17,
7. ἀπέναντι τῶν δογμάτων, contra de-
creta.

Ἀπεναντίον, ἐ contrario, ex adverbo;
ἀ vel ab. cum genit. Cant. 6, 4.

Κατέναντι, idem. Marc. 11, 2. εἰς κώ-
μην τὴν κατέναντι ὑμῶν (ἔσαν) in vicum,
qui vobis est ex adverbo. Rom. 4, 17. κατέ-
ναντι (αὐτῷ) ὃ ἐπίστευσε, coram eo, cui
credidit. Hellenismus, pro ᾧ ἐπίστευσε.

Κατεναντίον, ex adverbo, coram. 2.
Reg. 22, 23.

Ἐναντί, α, ον. contrarius, a, um, ad-
versus, a, um. Matth. 14, 24. ἦν γὰρ ἐν-
αντί ὁ ἀνέμος, erat enim ventus con-
trarius. ἐξ ἐναντίας scilicet χώρας ex
adverso, ἐ regione Marc. 15, 39. παρε-
στώς ἐξ ἐναντίας αὐτοῦ, adstans illi ex
adverso. Sir. 37, 9. item ἐ contrario.

Ἐναντίον Adverb. idem quod ἀπέναντι co-
ram cum Gen. Marc. 2, 12. ἐξῆλθεν ἐναν-
τίον πάντων, egressus est coram omnibus,
in conspectu omnium. Luc. 24, 19. ἐναντίον
τῷ Θεῷ καὶ παντὶ τῷ λαῷ, coram Deo,
et toto populo.

Ἐναντιόμαι, ἔμαι, fut. ὠσμαι, ad-

versor, repugno, obsto. 3. Esd. 1, 26. καὶ
μὴ ἐναντιᾷ (2. sing. imper. contr. ex ἐναν-
τιόω) τῷ Κυρίῳ, et ne adversare Domino.

Ἐναντίωσις, εως, ἡ, repugnantia,
contrarietas. Symmachus Genes. 26, 21.

Τέναντίον. Adverb. ἐ contrario, contra,
compositum ex τὸ ἐν ἐναντίον 2. Cor. 2, 7.
Gal. 2, 7. ἀλλὰ τέναντίον, imò ἐ contrario.

Ἰπεναντί, &, ὁ, occultè contrarius
Col. 2, 14. ὁ (χειρόγραφον) ἦν ὑπεναντίον
ἡμῶν, quod erat nobis occultè contrarium.
hostis, adversarius Hebr. 10, 27. φοβερά
δὲ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πυρὸς σῆλος
ἐδίειν μέλλοντος πρὸς ὑπεναντίας, sed hor-
renda quædam expectatio judicii, et ignis
fervor, qui devoraturus est adversarios.
Sir. 23, 3. πρὸς ἐμοὶ ἐναντί τῶν ὑπεναντίων,
cadam coram adversariis.

† ἈΝΤΙΟΧΕΙΑ, ας, ἡ, Antio-
chia, nomen urbis quæ fuit totius Syriæ
metropolis, à Seleuco Nicánore condita, et
à patris sui Antiochi nomine ita denomi-
nata, ex ἀντί pro, vice, et ὀχεύς, ἑος,
ὁ, significat repagulum, q. d. vice repa-
guli. Notatio est à simili. Genit. Ἀντιο-
χείας, Act. 11, 19. Dat. Ἀντιοχείᾳ. Act. 15,
35. διέτριβον ἐν Ἀντιοχείᾳ, commorati
sunt Antiochiæ. Acc. Ἀντιόχειαν, Act. 11,
27. In qua urbe discipuli primùm cæperunt
nominari Christiani. Hinc

Ἀντιοχεύς, ἑος, Antiochenis, Act.
6, 5.

† ἈΝΤΙΠΑΣ, ας, ὁ, Nomen viri
Ἀποκ. 2, 13. ex ἀντί et πᾶς, q. d. vice seu
loco omnium, vel contra omnes, ut Ἀν-
τίχριστος, contrarius Christo.

† ἈΝΤΙΠΑΤΡΙΣ, ἰδος, ἡ, No-
men urbis Palestine, nunc diruta, quam
Herodes rex Judææ ex patris sui Antipatris
nomine ita vocaberat, qui dictus fuit ἀν-
τίπατρις, &, ὁ, Antipater q. d. ἀντί πα-
τρός loco seu vice patris. Conf. 1. Macc. 12,
6. Dicitur Ἀντιπατρίς pro Ἀντίπατρί.
Actor. 23, 31.

ἈΝΤΛΕΪΩ, ὦ, haurio, cum Acc.
(ex ἄνω et τλάω sursum fero) Joh. 4, 15.
Ἐάντλήσω. P. ἤντληκα. Joh. 2, 9. οἱ ἤντλη-
κότες (part. præt. act. pl. num.) τὸ ὕδωρ,
qui hauserant aquam. aor. 1. act. ἤντλησα.
Joh. 2, 8. ἀντλήσατε (2. pl. aor. 1. im-
per.)

per.) haurite. Joh. 4, 7. ἐρχεται γυνή ἀντλήσασα (aor. 1. act. inf.) ὕδωρ, venit mulier, ut hauriret aquam. prat. pass. ἦντλημαι, unde derivatur.

Κντλημα, τος, τὸ, haustrum, vas quo haurimus aquam. Joh. 4, 11.

Ἀναντλέω, ἥσω, exhaurio. Jobi 19, 25. ἀναστήσεται τὸ δέσμα μου τὰ ἀναντλῶν, surgit cutis mea exantlans, sc. labores sive dolores.

Ἐξαντλέω, ὦ, exhaurio. Hagg. 2, 16. καὶ εἰσεπορεύεσθε εἰς τὸ ὑπολήνιον ἔξαντλήσας (inf. aor. 1. act.) πεντήκοντα μετρητάς, Ἔ ingressi estis in torcular, ut hauriretis quinquaginta metretas: pro τῷ ἔξαντλήσας ἕνεκα.

ἈΝΤΡΟΝ, α, τὸ, antrum, locus subterraneus; stabulum. 3. Reg. 16, 18.

Ἀντρώδης, εἶ, ὁ, ἡ, antri speciem habens, cavernosus. 2. Macc. 2, 5.

ἈΝΤ'Ο perficio. F. ἀνύσω P. ἥνυκα. α. 1. ἥνυσα.

Διανύω, idem, cum Ace. F. διανύσω. P. διήνυκα. α. 1. διήνυσα. Act. 21, 7. διανύσαντες (part. α. 1. act. pl. num.) τὸν πλοῦν, absoluta navigatione. pervenio, 2. Macc. 12, 17. διήνυσαν (3. pl. α. 1. ind.) εἰς τὴν χάρακα, pervenerunt in Characa.

Κατανύω, conficio, perago. 2. Macc. 9, 4. κατανύειν τὴν πορείαν, conficere iter.

Ἀνήνυτ', α, ὁ, ἡ, impossibilis. Linus ῥάδια πάντα θεῷ τελέσαι, καὶ ἀνήνυτον ἔδεν, facilia sunt omnia Deo perfectu, Ἔ impossibile nihil. ἀνήνυτον (ut hac juniorum causa addam) ex α priv. Ἔ ἀνυτὸς perfectus, quod est ex ἀνύω vel ἀνύτω, perficio, α in medio mutatur in η, metri causa. inexpeditus, imperfectus, 3. Macc. 4. ἀνήνυτον λαμβάνεσα τέλ', inexpeditum accipiens finem ante confectum negotium finita.

ἈΝΩ sursum, supra. Adv. loci. item temporis. Joh. 11, 41. ὁ δὲ Ἰησοῦς ᾗρε τὰς ὀφθαλμούς αὐν, Jesus autem elevavit oculos sursum. Supernè, in locis supremis, Act. 2, 19. Heb. 12, 15. ἀνω φύειν, supullulare. ὁ ἀνω scil. ὦν supernus, superior. ἡ ἀνω scilicet ἔσα. superna. Gal. 4, 26. ἡ γὰρ ἀνω Ἱερουσαλήμ, illa enim quae sursum est Hierosolyma. Phil. 3, 14. τῆς ἀνω κλήσεως, supernae vocationis. Col. 3, 2. τὰ ἀνω (scil. ὄντα)

Ἀφρονεῖτε, superna satagite. Joh. 8, 23. ἐγὼ ἐκ τῶν ἀνω (scil. τόπων) εἰμι, ex supernis sum, hoc est, ἐ καelo. Joh. 2, 7. ἕως ἀνω usque ad summum. pro ἕως τοῦ ἀνω scil. μέγας, usque ad summam partem, h. e. usque ad orificium. comparatur etiam more Latinae vocis supra ἀνώτερος, α, ον, superior, us. ἀνώτατος, η, ον, supremus, α, um. Hinc ἀνώτερον capitur Adverbialiter, altius, in locum sublimiorem. Luc. 14, 10. φίλε, προσανάβηθε ἀνώτερον, amice, ascende altius, superius. Heb. 10, 8. ἀνώτερον λέγων, quum superius dixisset, ubi non locum, sed tempus significat. Sic apud Demosth. οἱ ἀνω χρόνοι, superiora tempora.

Ἐπάνω Adv. loci compositum ex ἐπὶ super Ἔ ἀνω sursum, construuntur cum gen. supra, super. Matth. 2, 9. ἐπάνω α ἦν τὸ παιδίον, pro ἐπάνω τόπος α ἦν τὸ παιδίον, supra locum, ubi erat puerulus. Luc. 10, 19. πατεῖν ἐπάνω ὄφτων, calcare serpentes. Matth. 5, 14. ἐπάνω ὄρους κειμένη, supra montem posita. Matth. 21, 7. καὶ ἐπέδηκαν ἐπάνω αὐτῶν τὰ ἱμάτια, imposuerunt eis vestimenta Apoc. 6, 8. κατήμει' ἐπάνω αὐτῷ, insidens illi equo. Matth. 27, 37. ἐπάνω τῆς κεφαλῆς, super caput. Luc. 4, 39. ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς, astans supra eam, scilicet flectendo caput. Ad dignitatem transfertur Joh. 3, 31. ἐπάνω πάντων ἐστὶ, supra omnes est. Luc. 19, 17. ἔδε ἐξέσταν ἔχων ἐπάνω δέκα πόλεων, habeto jus in decem urbes. sine casu expresso Luc. 11, 44. περιπατῶντες ἐπάνω scilicet τῶν μνημείων, ambulantes super monimenta. aliquando sine casu. 1. Macc. 6, 1. διεπορεύετο τὰς ἐπάνω χώρας, peragravit superiores regiones. Transfertur ad pretium Ἔ redditur amplius quam Marc. 14, 5. ἡδύνατο γὰρ τῷτο προεῖναι ἐπάνω τριακοσίων δηναρίων. poterat hoc venire amplius quam trecentis denariis. Ad numerum Ἔ sine casu absolute ponitur 1. Cor. 15, 6. ἔπειτα ὡφθη ἐπάνω πεντακοστοῖς ἀδελφοῖς, deinde conspectus fuit à pluribus quam quingentis fratribus.

ὑπεράνω πάσης ἀρχῆς, longe supra omne imperium. Eph. 4, 10. ὑπεράνω πάντων τῶν ἑρῶν, longe supra omnes caelos. supra, idem quod ἐπάνω Hebr. 9, 5.

Ἀνωθεν

Ἄνωθεν propriè Adverb. è loco, uti terminatio ostendit, è supernis. in Nob. Test. ponitur pro ἔρανόθεν è caelis. Jac. 1, 17. ἄνωθεν ἐστὶ καταβαῖνον, supernè, è caelo descendens. Joh. 3, 31. ὁ ἄνωθεν ἔρχόμενος, qui è supernis venit. Joh. 19, 11. εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἄνωθεν, nisi tibi datum esset supernè. Jac. 3, 17. ἡ ἄνωθεν σοφία, quæ è supernis est sapientia. à summo Marc. 15, 38. ἀπὸ ἄνωθεν ἕως κάτω, à summo usque ad imum. Joh. 19, 23. ἐκ τῶν ἄνωθεν à summo. altius, à principio. Luc. 1, 3. denuò. Joh. 3, 3. Nonnus benè vertit τὸ δεύτερον, secunda vice. Ad tempus etiam transfertur, ἔς vertitur inde à majoribus Act. 26, 5. προγινώσκοντές με ἄνωθεν, qui me noverint inde à majoribus. Retrò Gal. 4, 9. οἷς πάλιν ἄνωθεν δαλεῦειν θέλετε, quibus retroflexis vestigiis rursus servire vultis.

Ἐπάνωθεν, adverb. desuper. Exod. 25, 20.

Ἀνωτερικός, ἡ, ὄν, superior. Act. 19, 1. διελθόντα ἀνωτερικὰ μέρη, peragratis superioribus locis.

ἈΝΩΓΕΟΝ, &, τὸ, cœnaculum (idem quod ὑπερῶν palatium, cœnaculum, q. d. τὸ ὑπὲρ τὴν ἔραν, quod super terram, sicut Favorinus alludit.) Atticè ἀνώγειον, ω, ᾶ, declin. 4. simplicium Marc. 14, 15. Luc. 22, 12. δαΐζει ἀνώγειον μέγα ἔστρωμένον, cœnaculum magnum stratum. Scribitur etiam ἀνώγειον q. ἄνω τῆς γῆς ὅν supra terram eminens. ex ἄνω ἔς γαῖα terra, quòd veteres in superiore adium parte cœnitarent.

Ἰπόγειον, &, ὁ, ἡ, subterraneus. Jer. 38, 11. ὑπόγειον vel ὑπόγειον, &, ᾶ, hypogæum, ædificium subterraneum, arcuato opere extructum, ejusmodi est cella vinaria.

ἈΞΙΝΗ, ης, ἡ, securis, item dolabra, ascia, à Th. ἄγω (κλάω) frango, Matth. 3, 10. Luc. 3, 9.

Ἀξινόριον, &, τὸ, dimin. securis. Symmachus 1. Samuel. 13, 20.

ἈΞΙΟΣ, α, ον, dignus, a, um. regit Gen. Derivatur παρὰ τὸ ἄγειν ducere, trahere. propriè dicitur de eo, quod æqualis est ponderis ac momenti, translatione à ponderandi ratione sumpta, in qua lanx lancem adducit in rebus pon-

deris æqualis. Quæ verò præponderant, lancem deprimunt. Luc. 10, 7. ἄξιός ἐστι ἐργάτης τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ ἐστὶ, dignus est operarius mercede suâ. aptus Matth. 10, 38. ἔκ ἐστὶ μὲν ἄξιός, non est me dignus, scilicet domino, ineptus est ad regnum meum. meritis Rom. 1, 32. ἄξιοι θανάτου, digni morte, mortem meriti sunt. decens, conveniens 2. Macc. 6, 24. ἔγὰρ τῆς ἡμετέρας ἡλικίας ἄξιόν ἐστιν ὑποκριθῆναι, non enim nostra ætate dignum est simulare. Act. 26, 20. ἄξια τῆς μετανοίας ἔργα, opera pœnitentiæ convenientia. par (pro ἀντάξι) Rom. 8, 18. ἔκ ἄξια τὰ παθήματα τὰ νῦν καὶ ῥῆ πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆναι εἰς ἡμᾶς, non sunt pares perpesiones presentis temporis gloriæ in nobis revelandæ: vel non veniunt in comparisonem cum gloria ἔς. Sequenti infinitivo. Luc. 15, 19. ἔτι ἐμὶ ἄξιός κληθῆναι υἱός, pro τὰ κληθῆναι, non amplius dignus sum, qui nominer filius. sine casu Luc. 7, 4. ἄξιός ἐστιν, ᾧ παρέξει τὰτο, dignus est, cui hoc præstet. Subintelligitur casus Luc. 23, 41. ἄξια γὰρ ὧν (pro τὰτων ὧν) ἐπράξαμεν ἀπολαμβάνομεν, nam digna factis nostris recipimus.

Ἀξία, ας, ἡ, dignitas, meritum. Sir. 38, 17. κατὰ τὴν ἀξίαν, ex merito.

Ἀξίως Adv. dignè, cum gen. Rom. 16, 2. ἀξίως τῶν ἁγίων dignè sanctis, h. e. prout decet sanctos. 1. Theff. 2, 12. ἀξίως Θεῷ dignè Deo, hoc est, prout decet filios Dei, quos Deus tantis affecit, ἔς afficiet beneficiis. sine casu, julte. Sap. 16, 1. ἐκολάθησαν ἀξίως, puniti sunt julte. convenienter, Sir. 14, 11. προσφορὰς κυρίῳ ἀξίως πρόσχε, oblationes Domino convenienter adduc.

Ἀξιώμα, ατ, τὸ, dignitas, auctoritas. 2. Macc. 4, 31. οἱ ἐν ἀξιώματι κείμενοι, in dignitate positi.

Ἀνάξι, indignus 1. Cor. 6, 2. cum Gen.

Ἀναξίως Adv. indignè cum genit. 2. Macc. 14, 42.

Ἀντάξι, æquiparandus, æqualis pretii.

Ἀξιώω, ᾧ, cupio Act. 28, 22. æquum censeo. imperf. ἡξίοον, 3v. Act. 15, 38. παῦλός δὲ ἡξίει (3. sing. imperf. act. pro ἡξίει)

ἡζίοε) *Paulus autem equum censebat. dignor, dignum censeo. a. i. ἡζιώσα. Luc. 7, 7. ἔδὲ ἐμαυτὸν ἡζιώσα πρὸς σὲ ἔλθῃν, neque me dignum arbitratus sum, qui venirem ad te. peto, postulo. i. Macc. 11, 28. ἡζιώσεν Ἰωνάθαν τὸν βασιλέα, rogabit Jonathan Regem. Atque hac significatio frequens est in Apocryphis. dignum reddo. 2. Thess. 1, 11. ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ (3. sing. aor. i. aēt. subj.) τῆς κλήσεως, ut vos dignos reddat ista vocatione. praes. pass. ἀξιοῖσθαι, ἔμαι, dignus reputor i. Tim. 5, 17. διπλῆς τιμῆς ἀξιοῦσθαι (3. pl. praes. pass. imper.) contracte pro ἀξιοῦσθαι, duplici honore digni habentor. Praet. perf. ἡζιώμας Heb. 3, 3. πλείονος δόξης ἡζιώται ampliore honore dignus habitus est. aor. i. pass. ἡζιώθην. fut. i. pass. ἀξιωθήσομαι Heb. 10, 29. πόσω χείρονος ἀξιωθήσεται τιμωρίας, quanto acerbior dignus censebitur supplicio?*

Καταξιώω, ὦ, dignum iudico, dignor. F. καταξιώσω. Praet. κατηξιώκα. aor. i. κατηξιώσα. rogo. καταξιωσάντων (gen. pl. m. g. part. a. i. aēt.) τὸν ἐλεήμονα Κύριον, cum rogarent misericordem Dominum. 2. Macc. 13, 12. praet. pass. κατηξιώμας, σαι, ται. a. i. pass. κατηξιώθην Aēt. 5, 41. κατηξιώθησαν (3. pl. a. i. pass. indic.) ἀτιμαδῆναι, digni fuerint habiti, qui contumeliā afficerentur. Luc. 21, 36. ἵνα καταξιωθῆτε (2. pl. aor. i. pass. subj.) ἐκφυγεῖν, ut digni habeamini, qui effugiat. 2. Thess. 1, 5. εἰς τὸ καταξιωθῆναι (aor. i. pass. inf.) ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, ut digni habeamini regno Dei. Luc. 20, 35. οἱ δὲ καταξιωθέντες (part. aor. i. pass. pl.) τοῦ αἰῶνος ἐκείνου, qui verò digni habiti fuerint, ut ævum illud (scilicet vitam aeternam) consequantur.

ἈΞΩΝ, ὄν, ὁ, axis, qu. ab ἄγω, quia circa axem rota agitur. Sir. 33, 5.

ἈΠΑΛΟΨ, ἡ, ὄν, tener, a, um, delicatus, mollis. Marc. 13, 28. ὁ κλάδος ἀπαλός, ramus tener. in compar. ἀπαλώτερος tenerior. Gen. 33, 13. videatur sic dici quasi ἀφαιλός a nomine ἀφῆ, ἡς, ἡ, tactus. ἀπαλός q. d. tactui cedens, quæ enim mollia sunt, tactui cedunt.

Ἀπαλότης, ἡ, ὄν, ἡ, teneritas, molities. Ez. 17, 4.

Ἀπαλύνω, fut. ὑνώ, tenerum reddo, emollio. Pass. ἀπαλύνομαι, emollior. a. i. ἡπαλύνθην. 4. Reg. 22, 19. Psalm. 55, 21.

ἈΠΑΞ, semel Adv. Phil. 4, 16. ἀπαξ καὶ δις, semel atque iterum. Heb. 9, 28. ὁ Χριστὸς ἀπαξ προσεγενεχθεὶς Christus semel oblatus. certò, immutabiliter. Jude v. 5. εἰδότες ὑμᾶς ἀπαξ τῶτο, ut qui certò hoc sciatis. Cum Genit. ἀπαξ τῆς ἡμέρας semel in die. Heb. 9, 7. ἀπαξ τῆς ἐνιαυτοῦ, semel in anno.

Ἐισάπαξ, semel. Num. 16, 45.

ἘΦάπαξ, semel, ex ἐπὶ ἑ ἀπαξ, Rom. 6, 10. ἀπέθανεν ἐφάπαξ, mortuus est semel. item una vice seu uno eodemque tempore, auf einmal i. Cor. 15, 6. Heb. 7, 27.

ἈΠΑΡΤΙΑ, ας, ἡ, supellex, qua se instruunt οἱ ἀπαίροντες, i. e. proficiscentes. Judith. 2, 13. Th. αἶρω.

ἈΠΑΤΑΪΩ, ὦ, decipio, fallo, impono, seduco, q. d. ἀπάγω τὴν πᾶν, a via deduco, vel ex α priv. ὁ πατέω ambulō, non rectè incedo. Eph. 5, 6. μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω (3. sing. praes. aēt. imper.) nemo vos seducat. Jac. 1, 26. ἀπατῶν (part. praes. aēt.) καρδίαν αὐτοῦ, seducens suam ipsius cor. F. ἀπατήσω. P. ἡπάτηκα. aor. i. ἡπάτησα. Judith. 13, 18. ἡπάτησεν αὐτῷ τὸ πρόσωπον, imposuit ei vultus. Sap. 4, 11. ἡ δόλος ἀπατήσῃ (3. sing. a. i. subj.) ψυχὴν αὐτοῦ, aut dolus seducat animam ejus. praet. pass. ἡπάτημας. aor. i. pass. ἡπατήθην i. Tim. 2, 14. Ἀδάμ ἐκ ἡπατήθη (3. sing. a. i. pass. indic.) ἡ δὲ γυνὴ ἀπατηθεῖσα (part. a. i. pass.) Adamus non fuit seductus (scil. a Satana immediate) sed mulier seducta.

Ἀπατεῶν, ὦν, ὁ, impostor, deceptor.

Ἀπάτησις, εως, ἡ, deceptio, a perf. pass. Judith. 10, 4. εἰς ἀπάτησιν ὀφθαλμῶν, in deceptionem oculorum.

Ἀπατητικὸς, fallax, fallendi arte instructus.

Ἀπάτη, ης, ἡ, deceptio, fallacia, fraus, dolus, impostura. Matth. 13, 22. ἡ ἀπάτη τοῦ πλάτου, fallacia divitiarum; hypallage Hebraica, pro ὁ πλάτης ἀπάτης,

ἀπάτης, hoc est, ἀπατητικὸς, divitiæ fallaces, deceptrices. Eph. 4, 22. κατὰ τοὺς ἐπιθυμίας τῆς ἀπάτης, Hebraismus pro ἀπατητικὰς vel ἀπατώσας, secundum seductrices cupiditates.

Ἐξαπατάω, ᾧ, seduco. Rom. 16, 18. ἐξαπατῶσι (3. pl. pres. act. indic.) τοὺς καρδίας τῶν ἀκόκων, seducunt corda hominum minime malorum. Susan. 6, 56. τὸ κάλλος ἐξηπότησέ (3. sing. a. i. ind. act.) σε, pulchritudo decepit te.

Φρεναπάτης, ἄ, ὁ, mentis deceptor. Tit. 1, 10. καὶ Φρεναπάται, ἔ mentium deceptores.

Φρεναπατάω, ᾧ. decipio. Gal. 6, 3. εἰαυτὸν Φρεναπατῶ, hunc suus ipsius animus seducit, hoc est, seipsum seducit. F. Φρεναπατήσω. P. πεΦρεναπότηκα.

ἈΠΕΙΛΕΨ, ᾧ. minor. Nah. 1, 4. ἀπειλῶν θαλάσσης, καὶ ξηραίνων αὐτήν, increpans mare arefacit ipsum. 1. Pet. 2, 23. πόσχων ἔκ ἡπέιλα (3. sing. imperf. act.) quum pateretur, non minabatur. In prima pers. imperf. ἡπέιλεον contractè ἡπέιλεν, minabar. F. ἀπειλήσω. Ef. 66, 14. P. ἡπέιληκα. a. i. ἡπέιλησα. inf. ἀπειλήσαι. Sir. 19, 16. pres. med. ἀπειλέομαι, ἔ-μαι, minitor, interminor. F. i. ἀπειλήσομαι. aor. i. pass. ἡπειλήθην Num. 23, 19. ἔχ ὡς ἄνθρωπος ὁ Θεὸς διαρτηθῆναι (δι-αψευδῆναι) ἔχ ὡς υἱὸς ἀνθρώπου ἀπειληθῆναι, non ut homo Deus decipi potest, neque ut filius hominis minis terreri. Hebr. aut quem pœniteat. conf. Judith. 8, 15. a. i. med. ἡπειλησάμην, ω, ατο, Act. 4, 17. ἀπειλή ἀπειλησώμεθα (1. pl. aor. i. med. subj.) interminando interminemur, hoc est, gravissimis minis interdiciamus, severissime interminemur. Hebraicus pleonasmus.

Ἀπειλή, ἥς, ἡ, minæ Act. 9, 1. ex ἀπὸ ἑ obsoleto ἐλέω Æolicè ἐλέω, pro quo nunc usitatum est αἰσῶμαι, abstraho, aboco, quod minis nostris alios a proposito suo abocemus.

Διαπηλῶ, ᾧ, minor. Ezech. 3, 17. διαπηλήσῃ (2. sing. fut. i. med.) αὐτοῖς παρ' ἐμῆ, minaberis ipsis meo nomine.

Προσαπειλέομαι, ἔ-μαι, addo minas, Act. 4, 21. προσαπειλητάμενοι (part. a. i. med.) ab a. i. med. indic. προσηπειλησάμην, ω, ατο, perrexi minari, gravius minatus sum.

† ἈΠΕΛΛΗΨ, ἔ, ὁ, Apelles, nomen viri. ex α ἑ πελῶς seu πελὸς, niger, fuscus, q. d. minime niger. vel à Latina voce apella, quæ circumcissum significat, q. d. sine pelle. Sic amens, q. d. sine mente, Rom. 16, 10. Ἀσπείσαδε τὸν Ἀπελῆν, salutate Apellen. Fuit etiam alius Apelles, pictorum princeps, à quo solo Alexander rex Macedonum pingi voluit, de quo Ovidius ita scripsit:

Si nunquam Venerem Cous pinxisset Apelles,

Merfa sub æquoreis illa lateret aquis.

Β ἈΠΗΝΗΨ, εἰς, ὁ, ἡ, crudelis, immitis. Ex ἀπὸ ἑ ἐνήης, i. e. πρῶος, mansuetus. Sap. 17, 19.

Ἀπῆνεια, ας, ἡ, inhumanitas.

ἈΠΙΟΝ, ἄ, τὸ, arboris genus, quod alii pirum, alii morum statuunt. 1. Paral. 14, 14. 15.

ἈΠΙΣ, εἰς, ὁ, nomen bobis, quem colebant Ægyptii, unde ad Israëlitas pervenit idolorum cultus. Usurpatur deinceps in genere pro quocunque bove. Jer. 46, 15. ἔφαγεν ὁ ἄπῖς comedit bos.

ἈΠΛΟΨ, ἔς, (ex α ἑ πολλὺς quasi dicas non ex multis) in Genit. ἀπλόα, ἔ, in f. g. ἀπλόη, ἡ. in n. g. ἀπλόον, ἔν, simplex Luc. 11, 34.

Ἀπλῶς Adverb. benignè, Jac. 1, 5. simpliciter. Sap. 16, 27.

Ἀπλότης, ὁτῆας, ἡ, simplicitas. item candor, sinceritas. 2. Cor. 1, 12. ἐν ἀπλότητι καὶ εὐκρινείᾳ. Col. 3, 22. ἐν ἀπλότητι καρδίας φοβέμενοι τὸν Θεόν, cum integritate cordis timentes Deum. Sap. 1, 1. benignitas, beneficentia Rom. 12, 8. 2. Cor. 8, 2. item idem quod ἐνῆθεια, bonitas, probitas. 1. Macc. 2, 60. πρᾶυτης, mansuetudo, ἀπονηρευσία, nulla pravitas, zu viel gut seyn, quo sensu à Demosthene accipitur olynth. 2. vide 1. Chr. 29, 17. Prov. 19, 1. Sic ἄκακος, ἀπλάτος, Gen. 25, 27. ab Aquila vertitur ἀπλῆς. Quandoque etiam est idem quod ἡδῶς ὁφρων fatuus.

Ἀπλοσύνη, ης, ἡ, simplicitas. Theodotion Jobi 21, 23.

Ἀπλόω, ᾧ. fut. ὥσω. perf. ἤπλωκα. aor. 1. ἤπλωσα. simplicem reddo. Job. 22, 3.

Ἀναπλόω, extendo. Jes. 25, 11. καθὼς ἀναπλώσει τὰς χεῖρας ὁ λαόμενος εἰς τὸ πο-

λυμβήσαι, quemadmodum extendet manus qui lavatur ad urinandum.

Πενταπλόος, ἄς, ὁ, quintuplex. 1. Reg. 6, 10.

Τετραπλόος, ἄς, ὁ, quadruplus. Luc. 19, 8. ἀποδίδωμι τετραπλῶν, reddo quadruplum. διπλόος, ἄς, duplex. vide infra suo loco.

Τετραπλῶς, adverb. quadrupliciter.

ΑΠΟ, Præpositio, construitur cum solo genitivo, ἔσ βαlet. ἀ, ab. Col. 1, 2. χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ πατρὸς ἡμῶν, gratia sit vobis ἔσ pax à Deo Patre nostro. Heb. 8, 11. ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου, a parvulo ad magnū h. e. tum parvulus, tum magnus. Similis phrasis Jon. 3, 5. Rom. 16, 17. ἐκκλίνετε ἀπ' αὐτῶν, declinetis ab illis. ex Matth. 27, 21. τίνα θέλετε ἀπὸ τῶν δύο; utrum vultis ex istis duobus? Luc. 6, 13. ἐκλεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα, quum ex ipsis (discipulis suis) elegisset duodecim. Luc. 8, 2. ἀφ' ἧς, ex qua exierant demonia septem. [Matth. 3, 4. εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτῶν ἀπὸ τριχῶν καμήλων, habuit vestimentum suum ex pilis cameli: ubi ἀπὸ notat causam materiale.] Matth. 23, 34. ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν, oppidatim. E. Luc. 19, 39. ἀπὸ τῆς ὄχλης, ἐ turba. propter. Matth. 14, 26. ἀπὸ τῆς φόβου ἐκράξαν, propter metum vociferati sunt. Luc. 19, 3. οὐκ ἠδύνατο ἀπὸ τῆς ὄχλης, non poterat propter turbam. Præ. Hebraismus, ubi יד exprimitur per ἀπό. Luc. 21, 26. ἀποψυχόντων ἀπὸ φόβου, exanimatis præ timore. Luc. 24, 41. ἀπὸ χαρῆς præ gaudio. Joh. 21, 6. οὐκ ἔτι ἐλκύσαι ἰχθυῶν ἀπὸ τοῦ πλήθους יד non amplius trahere poterant præ multitudinem. Act. 20, 9. ἀπὸ ὕπνου, præ somno. post, more Latini-
D norum, qui quoque præpositione à utuntur pro post. Luc. 2, 36. ζήσασα ἔτι ἑπτὰ ἀπὸ παρθενίας vixerat annos septem post virginitatem suam. Rom. 1, 20. ἀπὸ κτίσεως κόσμου, à creatione mundi, hoc est, post creationem mundi. Rom. 15, 23. ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, à multis annis. ante, per Hebraismum. Apoc. 17, 8. ὧν ἔγραπται τὰ ὀνόματα ἐπὶ τὸν βιβλίον τῆς ζωῆς ἀπὸ καταβολῆς κόσμου. quorum nomina non scripta sunt in libro vitæ ante constitutionem mundi. Conf. Eph.

A 1, 4. sic 2. Thess. 2, 13. ἀπ' ἀρχῆς. confer cum 2. Timoth. 1, 9. πρὸ χρόνων αἰώνων ad formam τῆς יד Psalm 93, 2. Proverb. 8, 22. יד ante tunc, ἔ ib. 6, 23. יד ante primordia terra. ἔ Ps. 93, 2. explicationis ergo additur יד ab aeterno. Es. 43, 13. יד ante diem, hoc est, ante ul-
lum tempus. Per Luc. 12, 57. τί ἀφ' ἐαυτῶν ἔ κρίνετε τὸ δίκαιον; cur per vos ipsos non discernitis quod iustum est? Luc. 21, 30. ἀφ' ἐαυτῶν γινώσκετε per vos ipsos agnoscitis. [præ, quod causam efficientem denotat. Matth. 12, 44. ἀπὸ τῆς χαρῆς αὐτῶν ὑπάγει, præ gaudio suo abit, ἔ vendit omnia quæ possidet.] ad exemplum. 2. Tim. 1, 3. ὃ δαλεῖω ἀπὸ τῶν προγόνων, cui servio à maioribus, hoc est, majorum meorum vestigia secutus, videlicet Abrahami, Isaaci, Jacobi ἔc, à quibus sum ortus ἔ quasi per manus veram religionem accepi. conf. Act. 24, 14. Post verbum passivum ponitur pro ὑπὸ à vel παρὰ, à, ab. Confer cum seqq. quæ Th. Beza annotabit in 1. Joh. 2, 28. Marc. 8, 31. ἀποδοκιμα-
C θῆναι ἀπὸ (pro ὑπὸ) τῶν πρεσβυτέρων, reprobari à senioribus. Luc. 11, 50. ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, ἀπὸ (pro ὑπὸ) τῆς γενεᾶς ταύτης, ἀπὸ τῆς αἵματος Ἀβὲλ, ut requiratur sanguis effusus à jactis mundi fundamentis, à natione ista, à sanguine Abel. Hic ἀπὸ trifariam capitur. ἀπὸ καταβολῆς, hic notatur temporis terminus: ἀπὸ τῆς γενεᾶς, hic ponitur pro ὑπὸ. ἀπὸ τοῦ αἵματος, hic notatur terminus actionis. Per sanguinem enim ex Hebraismo cades intelligitur. Actor. 10, 21. ἀπεσταλμένος ἀπὸ τοῦ Κορνηλίου, missos à Cornelio. conf. Matth. 11, 19. ἔ 16, 21. Luc. 9, 22. ἔ 17, 25. Sic Arist. in Eth. ἀνδρεία δὲ ἐστὶ, καθ' ἣν δύσπληκτοί εἰσιν ἀπὸ φόβου τῶν περὶ θάνατον. fortitudo est virtus, secundum quam homines difficulter percelluntur, à timoribus circa mortem. Hic ἀπὸ pro ὑπὸ ponitur. [item in illis, quando cum verbo ἀποκρύπτω vel καλύπτω constructum est. Matth. 11, 25. ὅτι ἀπέκρυψας αὐτὰ ἀπὸ σοφῶν καὶ συνετῶν, quod occultasti hæc sapientibus ἔ intelligentibus. Confer

fer Luc. 9, 45. 10, 21. Luca 24, 31. καὶ αὐτὸς ἀφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν, & ipse invisibilis factus est coram illis. Significatio est ex hebreo [D, quæ notat ut non, factus est, ut non videretur ab illis. Vide Noldii Concordant. Partic. p. 555.] Procul à Col. 1, 23. μὴ μετακινέμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος, non dimoti procul à spe. Postponitur Act. 13, 23. τὸν θεὸν ἀπὸ τῆς σπέρματος ἡγάρε σωτῆρα pro ἀπὸ τῆς σπέρματος, Deus ex hujus semine excitabit Servatorem. Redundat Luc. 15, 16. γεμίσαι τὴν κοιλίαν ἀπὸ τῶν κερατίων, implere ventrem siliquis. Modo causam efficientem notat Gal. 1, 1. ἔκ ἀπ' ἀνθρώπων, non ab hominibus scilicet vocatus. Jac. 5, 4. ἀπεσεσημένους ἀπὸ ὑμῶν, à vobis defraudatus. 2. Cor. 7, 13. ὅτι ἀναπέπαιναν τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἀπὸ πάντων ὑμῶν, quod refocillatus sit spiritus ejus ab omnibus vobis. Modo subj. locum Marc. 7, 4. ἀπὸ ἀγορᾶς, à foro scilicet venientes. Luc. 19, 39. καὶ τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τῆς ὄχλῃς εἶπον, & quidam Pharisei à turba (hoc est, ut Syrus vertit, à medio turbarum) dixerunt. [Per Apoc. 14, 20. καὶ ἐξῆλθεν αἷμα ἐκ τῆς ληνῆς ἀπὸ σαδίων χιλίων ἑξακοσίων, & exhibuit sanguis ex torculari per stadia mille sexcenta.] Modo adj. temporis, terminum à quo. Eph. 3, 9. ἀπὸ τῶν αἰώνων à seculis, hoc est, ab eterno. Vide paulò ante, voculam post. [inde usque. Luca 8, 43. καὶ γυνὴ ἔσα ἐν ῥύσει αἵματος ἀπὸ ἐτῶν δώδεκα, & mulier quæ erat in fluxu sanguinis inde a duodecim annis.] Dissentaneum. Luc. 18, 3. ἐνδίκησέν με ἀπὸ τῆς ἀντιδικίας, vindica me ab adversario meo. Matth. 6, 13. ῥύσαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πονηρῆς, libera nos à Malo. Luc. 10, 21. ὅτι ἀπέκρυψας ταῦτα ἀπὸ σοφῶν quod hæc abscondisti à sapientibus. Preponitur Adverbiis Matth. 27, 51. ἀπὸ ἄνωθεν, à summo. pro ἀπὸ τῆς μέρης τῆς ἄνωθεν ὄντος, à summa parte ibid. 6, 55. ἀπὸ μακρόθεν, eminus. pro ἀπὸ τῆς τόπῃς τῆς μακρόθεν διεσῶτος, à loco procul distante. Luc. 24, 21. ἀπὸ ἧς, subintellige χρόνῃς, ex quo tempore, Joh. 1, 51. ἀπ' ἄρτι, ab hoc tempore, pro ἀπὸ τῆς ἄρτι χρόνῃς. Matth. 26, 16. ἀπὸ τότε, ex eo tempore. 2. Cor. 8, 10. ἀπὸ πέρυσιν, ab anno superiori. Rom. 15, 15. ἀπὸ μέρης, aliquatenus. Notetur trajectory casus, qui regitur 2. Cor.

A 3, 18. καὶ θάπερ ἀπὸ Κυρίου πνεύματος, veluti à Domini Spiritu, pro ἀπὸ πνεύματος Κυρίου. inserbit periphrasi, ut Joh. 21, 2. Ναθαναήλ, ὁ ἀπὸ Κανᾶ scil. ὢν, hoc est, Καναῖος, Canensis, qui erat ex Cana. Act. 14, 19. ἀπὸ Ἀντιοχείας Ἰσδαῖοι, ex Antiochia Judei. [In voce ἀπὸ aliquando subintelligenda vox τὶ, μέρος, aut simile. Actor. 5, 2. καὶ ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, sc. μέρος, & defraudabit aliquid de pretio agri. Suppletur Luca 24, 42. οἱ δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὅπτῃ μέρος, καὶ ἀπὸ μελισσῶν κηρίῃς, illi vero dederunt ipsi partem piscis assi, & aliquid ex favo apiario.] In compositione vertitur ex, ut ἀπελπίζω inde spero. Luc. 6, 35. μηδὲν ἀπελπίζοντες, nihil inde vel ex eo sperantes. ἀπολαμβάνω, excipio 3. Joh. 6, 8. πάλιν, rursus, ἀποκαθίστανω restituo Act. 1, 6. de, ἀποσεγάζω detego, Marc. 2, 4. valdè, ut ἀποτολμάω, valdè audax sum, Rom. 10, 20. a, ab, abs, ἀπειμι, absum. Col. 2, 5. ἀπομάσσομαι, abstergo, Luc. 10, 11. Apoc. 20, 11. ἔκ ἀπὸ προσώπῃς (pro ἀπὸ ἧς) à cujus conspectu.

Ἀποθεν, adv. procul. ἀποθέν με, procul a me. Symmachus Psalm. 28, 1.

† ΑΠΟΛΛΩΝΙΑ, as, ἡ, Apollonia, nomen urbis Macedoniae, sic dicta ἀπὸ τῆς ἀπολλύειν, à perdendo, vastando, Act. 17, 1.

† ΑΠΟΛΛΩΣ, ω, ὁ, Apollo, nomen viri Alexandrini, 1. Cor. 3, 5. τίς δὲ Ἀπολλῶς; Quis vero est Apollo? Gen. Ἀπολλῶ 1. Cor. 16, 12. Acc. Ἀπολλῶ pro Ἀπολλῶν, Act. 19, 1. 1. Cor. 4, 6. Tit. 3, 13. ubi observa in quartâ simplicium declinatione, quæ Attica est, genitivum in dissyllabis aut polysyllabis, si accentus sit in fine, non circumflecti, ut λεῶς τῆς λεῶ, νεῶς τῆς νεῶ. & accusativum regulariter desinere in ν, exceptis ὁ ἄθως, τὸν ἄθω, nomen montis. ἡ ἔως, τὴν ἔω, aurora. ἡ κέως, τὴν κέω, vel contracte ἡ κῶς, τὴν κῶ. nomen insulæ. ὁ λαγῶς, τὸν λαγῶ, lepus. Ἀπολλῶς nomen viri, τὸν Ἀπολλῶ. Quædam tamen eorum etiam regulariter declinantur. Herod. dixit τὸν ἄθων, & Plutarchus τὸν λαγῶν & Act. 21, 1. legimus τὴν κῶν. Eadem est hujus vocis notatio, quæ precedentis.

ΑΠΤΩ, apto, necito, accendo, Luc. 15, 8. ἔχῃ ἄπτα λύχνον; annon accendit

lucernam? F. αἴ. ἔψω. Præt. αἴ. ἤφα. a. i. αἴ. ἤφα. Luc. 8, 16. λύχνον ἔψας (part. a. i. αἴ.) postquam lucernam accendit. Judith. 13, 13. ἔψαντες (nom. pl. m. g.) πῦρ εἰς Φαῦσιν, accendentes ignem in lucem. Luc. 22, 55. ἔψαντων (gen. plur. aor. i. αἴ. part.) δὲ πῦρ, quum accendissent ignem, extruxissent focum. a. 2. αἴ. ἤφον. F. 2. ἔφω. ἄπτομαι, tango. item lædo, percutio, plaga afficio ad imitationem **וַיִּדְּ** tetigit, conf. 2. Reg. 15, 5. construitur cum Genit. [id quod fit ob defectum prepositionis ἀπὸ, cujus rei exemplum ex Levit 5, 3. adducit Lamb. Bos in Ellips. Græcis p 300.] 1. Job. 5, 18. ἐπὶ πονηρὸς ἔχ' ἄπτεται αὐτῶ, malignus non attingit eum, hoc est, nihil in eum amplius habet potestatis, seu non potest eum lædere seu plaga afficere. metonym. effecti. præf. imper. med. ἄπτω. Job. 20, 17. μὴ μὲ ἄπτω, ne tange me. 2. Cor. 6, 17. ἀκαθάρτα μὴ ἄπτετε (2. plur. imper. præf. med.) impurum ne tangitote, hoc est, ne consociemini immundis & peccatoribus, ἄπτεσαι enim non solum est tangere, sed etiam innecti, innodari, vinciri. LXX. utuntur pro **וַיִּדְּ** fortiter apprehendit, ac detinuit. Ez. 41, 6. Eccl. 9, 12. item **וַיִּדְּ** adhæsit, conglutinator fuit. 2. Chr. 3, 12. Job. 31, 7. præf. subj. med. ἄπτωμαι, ἢ, ἦται. Luc. 18, 15. præf. inf. ἄπτεσαι Luc. 6, 19. ἐζήτει ἄπτεσαι αὐτῶ, studebat eum tangere. 1. Cor. 7, 1. γυναῖκός ἄπτεσαι, mulierem attingere, hoc est, eam in uxorem ducere. Zach. 2, 8. ὁ ἄπτόμενος (part. præf. pass.) ὑμῶν, ὡς ὁ ἄπτόμενος τῆς κόρης τῆς οὐρανοῦ αὐτῶ, qui tangit, hoc est, lædit, (Job. 1, 11.) vos, tangit pupillam oculi ipsius, imperf. ἠπτόμενη, & ετο. Marc. 6, 56. ὅσοι ἂν ἤπτοντο (3. pl. imperf. med.) αὐτῶ, quot quot tangebant eum. F. 1. med. ἔψομαι. a. 1. med. ἠψάμην, ω, ατο, Marc. 5, 31. τίς μὲ ἠψατο; quis me tetigit? aor. 1. med. subj. ἔψωμαι, ἢ, ται. Matth. 9, 21. ἐὰν μόνον ἔψωμαι, si solum tetigero. Col. 2, 21. μὴ ἔψη (2. pers. sing. a. 1. med. subj.) ne tetigeris. Marc. 8, 22. ἵνα αὐτῶ ἔψηται (3. pers. aor. 1. med. subj.) ut eum tangeret. Marc. 6, 56. καὶ ἔψωνται (3. pl. a. 1. med. subj.) ut vel tangerent. part. a. 1. med. ἠψάμενος Luc. 22, 51. ἠψάμενος τῶ ὠτίᾳ αὐτῶ, tacta ipsius aure. raro accus. jungi-

tur. 2. Macc. 9, 10. ἔραντων ἄστρα ἄπτει δαίδοκοντα, qui caelestia sidera se contingere putabat. Præt. med. est ἤφα, quod cum P. αἴ. coincidit, unde est nomen

Ἀφῆ, ἤς, ἢ, commissura, Eph. 4, 16. διὰ πάσης ἀφῆς, per omnem commissuram. Col. 2, 19. διὰ τῶν ἀφῶν, per commissuras.

Ἀνάπτω, accendo. Jac. 3, 5. ὀλίγου πῦρ ἡλίαν ὕλην ἀνάπτει, exiguus ignis quantam materiam accendit? F. ἀνάψω. P. ἀνῆφα. a. 1. αἴ. ἀνῆψα. Αἴ. 28. 2. ἀνῆψαντες (part. aor. f. αἴ.) γὰρ πυρὸν, quum accendisset pyram. præf. pass. ἀνῆμμαι. a. 1. pass. ἀνῆφθην Luc. 12, 49. ἡδὴ ἀνῆφθῃ (τὸ πῦρ) ignis jam accensus est. 2. Macc. 1, 32. φλόξ ἀνῆφθῃ, flamma accensa est. Inde est

Ἀνάφθις, εως, ἢ, exustio. Symmachus Jesa. 1, 31.

Ἀφάπτομαι, alligo. ἀφαφαί, alliga, imperat. aor. 1. med. Symmachus & Theodotion Proverb. 7, 3.

Ἐξάπτω, accendo, succendo. aor. 1. ἐξῆψα, accendi, 2. Maccab. 1, 8.

Ἐφάπτομαι, attingo. 2. Maccab. 7, 1.

Καθάπτω, invado. Fut. καθάψω. P. καθῆφα. aor. 1. καθῆψα, invasit. Αἴ. 28, 3. καθῆψε τῆς χειρὸς αὐτῶ, invasit manum ejus.

Συνάπτω, pertingo. Sirac. 35, 16. δέησις αὐτῶ εως τῶν νεφελῶν συνάψει, preces ipsius usque ad nubes pertingent. Συνάψαι πόλεμον, praelium committere. 1. Maccab. 9, 13.

Σύναψις, εως, ἢ, conjuratio. 1. Reg. 16, 20. σὺνᾶψαι σύναψιν.

Ἰφάπτω, succendo. aor. 1. ἰφῆψα, succendi. 2. Macc. 8, 33.

Ψηλαφάω, ὦ, contrecto, palpo, compositum ex ψάω, in a. 1. αἴ. ἐψηλα, tango, & leni quodam modo percutio, & ἀφάω contrecto, est à nomine ἀφῆ, ἤς, ἢ, tactus F. ψηλαφήσω. P. ἐψηλάφηκα. aor. 1. ἐψηλάφησα. 1. Job. 1, 1. αἱ χεῖρες ἡμῶν ἐψηλάφησαν, & manus nostræ contrectarunt. Luc. 24, 39. ψηλαφήσατέ (2. pl. a. 1. αἴ. imper.) με, καὶ ἴδετε, contrectate me & videte. Αἴ. 17, 27. αἱ ἄραγε ψηλαφήσειαν (3. plur. aor. 1. αἴ. Attici opt.) αὐτὸν καὶ εὗροισιν, si fortè palpando eum invenirent. Notetur Syntaxis. ἄπτομαι regit Genit. ψηλα-

ψηλαφάω verò Accus. Gen. 27, 12. μήποτε Α
ψηλαφῆσῃ (3. sing. aor. 1. act. subj.) με ὁ
πατήρ, ne fortè me contrectet pater. pres.
pass. ψηλαφάομαι, ὤμαι, palpor, contrec-
tor. Heb. 12, 18. ἔ προσεληλύθατε ψη-
λαφωμένῳ (part. pres. pass.) ὄρει, non ac-
cessistis ad contrectabilem montem.

Ψηλάφησις, εως, ἡ, contrectatio, pal-
patio, contactus. Sap. 15, 15. ἔτε δάκτυ-
λοι χειρῶν εἰς ψηλάφησιν, neque digiti ma-
nuum in contactum.

Ψηλαφητός, ἡ, ὄν, palpabilis. Exod.
10. 21. ψηλαφητὸν σκότος, palpabiles te-
nebrae.

Διαψηλαφάω, ὤ, palpo. Symmachus
Jesa. 59, 10.

† Α Π Φ Ι Α, ας, ἡ, Appia, nomen
mulieris. Syriacè ܐܦܝܐ fortè ita di-
citur ab ܐܦܝܐ coquere, vel ab ܐܦܝܐ
pinsuit, Philem. 6. 2. q. d. coqua. [Cave
tibi, Lector, ab hac allusione, vel potius illu-
sione. Est enim Romanum nomen, Appius,
patissimum, cujus faemininum Appia.]

Α Ρ Α, ας, ἡ, vox media. preces, item
dira, maledicta. ab Hebr. ܐܪܐ Rom. 3,
14. ὧν τὸ στόμα ἄρουσ καὶ κυρίας γέμει,
quorum os diris ἔ virulentia plenum est.
Ex abundantia cordis os loquitur. Juramen-
tum Gen. 26, 28. γενέσθω ἄρα ἀνὰ μέσον
ἡμῶν, καὶ ἀνὰ μέσον σε, sit iusjurandum
inter nos ἔ inter te. Iusjurandum sic di-
citur, quod federati diris sese deberent,
si iusjurandum violarent. Eadem ratione
juramentum militare videtur dici Sacra-
mentum, ab exsecrando.

Ἀράομαι, ὤμαι, precor. item diras im-
precor cum Dat. verbum medium, quod in
bonam ἔ malam partem accipitur. Chry-
ses sacerdos ab Homero vocatur ἀρητήρ,
ἦρος, ὁ, q. d. precator Ἰλιάδ. ε. 6. 78. ἀρη-
τήρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὡς τίετο δῆμῳ, sa-
cerdos factus erat, tanquam Deus verò ho-
norabatur à populo. Euripid. ἀρώμαι ἀράς,
male precor. Hellenismus. Fut. ἀράσομαι
Num. 23, 8. Prat. ἤραμαι. aor. 1. med.
ἤρασάμην.

Κατάρα, ας, ἡ, imprecatio, execratio.
Gal. 3, 10. 13. Heb. 6, 8. Jac. 3, 10. 2. Pet.
2, 14. Sir. 29, 6. κατάρας (acc. pl.) καὶ
λοιδορίας ἀποδώσει αὐτῷ, maledictiones ἔ
calumnias reddet illi.

Καταράομαι ὤμαι, diris devoveo, ma-
ledico. Matth. 5, 44. εὐλογεῖτε τὰς κατα-
ρωμένους ὑμᾶς, benedicite iis, qui vos devo-
bent. Scilicet solius Dei est execrari, con-
fer Rom. 14, 4. Juda 6. 9. Construitur cum
Acc. rarò cum Dativ. Luc. 6, 28. εὐλογεῖτε
τὰς καταρωμένους (part. pres. med.) ὑμῶν.
Absolutè. Rom. 12, 14. εὐλογεῖτε καὶ μὴ
καταράδε (2. pl. pres. imper.) benedicite ἔ
ne imprecamini. Jac. 3, 9. καταρώμεθα,
(1. pl. pres. med.) τὰς ἀνθρώπους, execra-
mur homines. Fut. καταράσομαι. Gen. 12,
3. τὰς καταρωμένους σε καταράσομαι, qui
B maledicunt tibi, eos execrabor. Sir. 23, 17.
ἡμέραν τὴν τοκετὴ σε μὴ καταράσῃ, diem
nativitatis tuae non execraberis. P. pass. κα-
τήραμαι. Matth. 25, 41. πορεύεθε ἀπ' ἐμῶν
κατηραμένοι (part. pres. pass.) abite à me
maledicti. cum gemino augmento, κακατη-
ραμένος, Sir. 3, 16. α. 1. med. κατηρασάμην,
ω, ατο. Marc. 11, 21. ἡ συκῆ, ἣν κατηράσω
(2. sing. a. 1. med. indic.) ficus, cui maledi-
xisti. aor. 1. inf. καταράσασθαι. Sir. 4, 5.

Κατάρασις, εως, ἡ, maledictio; ipsa
execrandi actio. Num. 23, 11.

Κατάρατος, ος, ὁ, ἡ, maledictus. 2. Macc.
C 12, 35.

Ἐπικαταράομαι, ὤμαι, maledico. Nu-
mer. 22, 17.

Ἐπικατάρατος, ος, ὁ, ἡ, maledictus, a.
Gal. 3, 13. ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμᾶμενος
ἐπὶ ξύλῳ, execrabilis est, quisquis pendet in
ligno.

Α Ρ Α, conjunctio, utique, profectò.
Matth. 12, 28. nempe 1. Cor. 15, 18. ἄρα
καὶ οἱ κοιμηθέντες ἐν Χριστῷ ἀπώλοντο,
nempe ἔ qui obdormierunt in CHRISTO,
perierunt. Videlicet 1. Cor. 15, 15. εἰ περ
ἄρα νεκροὶ ἔκ ἐγείρονται, si videlicet mortuὶ
D non excitantur. τίς ἄρα ecquis. Luc. 22,
23. Act. 8, 22. εἰ ἄρα si fortè. μήτι ἄρα
num. 2. Cor. 1, 17. ἐπεὶ ἄρα alioquin, er-
go. Matth. 19, 25. τίς ἄρα δύναται σωθῆ-
ναι; Quis ergò potest servari? Rom. 10, 17.
ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοὴ διὰ ῥήμα-
τος θεοῦ. Ergò fides est ex auditu, auditus
verò per verbum DEI. 1. Cor. 7, 12. ἄρα εἰ
καὶ ἔγραψα, itaque etsi scripsi.

Ἄραγε Atticè igitur. Matth. 7, 20. sepe
vacat. ἔ poeticè ἄρ, vel per metathesin ῥα
sunt μόρια συμπληρωματικά, hoc est, di-
ctiunculae expletivæ.

Ἄρα interrogativum utrum, an, num, A nonne, Luc. 18, 8. ἄρα εὐρήσεται τὴν πίσιν ἐπὶ τῆς γῆς; num reperturus est fidem in terra? Job. 8, 10. εἰδὲς σε κατέκρινεν; ubi ἄρα vel μὴν ἐλλείπει, an nullus te condemnavit?

ἈΡΑΙΟΨ, ἄ, ὄν, tenuis. Aquila Psalm. 82, 3.

Ἀραιῶ, ὦ, attenuo. ἀραιέμενος, attentatus, tenuis. Aquila 2. Samuel. 3, 2.

† ΑΡΑΜ, Aram, est nomen viri ἔκλιτον, de quo Matth. 1, 3, 4. Luc. 3, 33. τῷ

Ἀράμ, ab Hebraea voce אָרַם altus, excelsus, sublimis; à radice אָרַם elevari, extolli, cujus fit mentio Gen. 10, 22. Ruth. 4, 19. Vide Schindl. Lexic. ad אָרַם sub finem. Job. 32, 1. אָרַם pro אָרַם per apharesin.

ΑΡΑΧΝΗΣ, α, ὄ, araneus.

Ἀράχνη, ης, ἡ, aranea; it. araneæ tela. Job. 17, 18.

† ΑΡΑΨ, Arabs, אַרָבִי 2. Esdr. 2, 19. ὁ אַרָבִי Es. 13, 20. LXX. κορώνη, cornix quasi אַרָבִי Hieron. latro, quia latrociniis ferè dediti Arabes, à radice אַרָבִי spondere, negotiari, miscere. unde est אַרָבִי Arabia, nomen proprium regionis, ita dicta ab אַרָבִי negotiatio, vel à multis desertis, quibus abundat. אַרָבִי significat desertum, solitudinem. Act. 2, 11. Κρήτες καὶ Ἀραβες, Cretenses & Arabes.

Ἀραβία, ας, ἡ, Arabia legitur in N. T. bis, Gal. 1, 17. Ec. 4, 25.

ΑΡΓΥΡΟΣ, α, ὄ, argentum, videtur derivari ab ἀργός, idem quod λευκός, albus, clarus. Est enim argentum metallum album Matth. 10, 9. ab ἀργός, albus, clarus est

Ἐναργής, εὖ, ὄ, ἡ evidens, manifestus.

Ἀργύρεος, εὖ, ὄ, argenteus Act. 19, 24. ἀργυρέη, ἡ, ἡ, argentea. ἀργυρέον, εὖ, τὸ, argenteum. 2. Tim. 2, 20. εἰ ἔστι μόνον σκέυη χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ (pro ἀργύρεα) non tantum sunt vasa aurea & argentea.

Ἀργύριον, α, τὸ, argentum. Act. 3, 6. ἀργύριον καὶ χρυσίον εἰ ὑπάρχει μοι, argentum & aurum non est mihi. argenteus

nummus, qui valebat minam Atticam centenariam, & in hac significatione legitur in pl. num. τὰ ἀργύρια Matth. 27, 3. item pecunia ex quocunque sit metallo Luc. 9, 3.

Ἀργύριος, α, ὄ, argenteus, genus monetae. Judic. 17, 2, 3, 10. Jer. 32, 9.

Ἀργυρικός, ἡ, ὄν, pecuniarius. 1. Esd. 8, 24. ἀργυρικὴ ζημία, multa pecuniaria.

Ἀργύρευμα, ατος, τὸ, vas argenteum; à perf. pass. verbi

Ἀργυρόω, de argento. Judith. 12, 1.

Καταργυρόω, ὦ, de argento. Exod. 27, 17.

Περιάργυρος, α, ὄ, ἡ, argenteus, argento oblitus, Ep. Jer. 8, 39.

Περγυρόω, ὦ, argento circum obduco. Exod. 38, 17.

Φιλάργυρος, α, ὄ, ἡ, avarus, a. q. avarus aurum. Luc. 16, 14. οἱ Φαρισαῖοι Φιλάργυροι. Pharisei avari.

Φιλαργυρία, ας, ἡ, avaritia. 1. Tim. 6, 10. ῥίζα πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ Φιλαργυρία, radix omnium malorum est avaritia.

Φιλαργυρέω, ὦ, pecuniae avidus sum. C 2. Macc. 10, 20. οἱ δὲ περὶ τὸν Σίμωνα Φιλαργυρήσαντες (nom. pl. m. g. part. a. i. act.) qui verò circa Simonem erant pecuniae avidi.

Ἀφιλάργυρος, α, ὄ, ἡ, alienus ab avaritia. 1. Tim. 3, 3. Heb. 13, 5. ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος scilicet ἔσω, mores vestri alieni sint à pecuniae amore.

ΑΡΔΗΝ, penitus, funditus. Malach. 4, 6.

ΑΡΔΩ, irrigo. ἀρδόμενος, irrigatus, Symmachus Jobi 21, 24.

Ἀρδα, ας, ἡ, inquinamentum, lutum, humidum. Hinc

Ἀρδαλος, α, ὄ, ἡ, immundus; & verbum

Ἀρδαλώω, ὦ, inquino, conspurco. fut. 1. ὠσω. perf. ἠρδάλωκα. perf. pass. ἠρδάλωμαι. part. ἠρδαλωμένος, conspurcatus, Sir. 22, 1.

Ἀρδέω, idem.

Ἀρδαία, ας, ἡ, locus irriguus. Symmachus Judic. 1, 15.

† ΑΡΕΙΟΣ ΠΑΤΟΣ, Arcopagus. Collis Athenis, clarissima Gracia urbe, fuit, qui dictus fuit Martis seu Martius, quod

quod Mars primus cedis causam in eo iudicio dixisset. Erasmus vertit Martium Vicum. [Areopagus Athenis non erat collis, quicquid dicat auctor noster, sed potius campus, sive locus planus, superstructus tamen, in quo noctu conveniebant Areopagite sive iudices, caussarum cognitionem ibidem suscipientes. Vide Meursium & Dilberrum de Areopago.] Sed πάγος, Græcè non vicum sed colliculum, significat Ὀδὸς. ε. Alia est ratio nominis Latini pagi. Curia ergo Atheniensis sic dicta fuit. ἄρειος Martius ab ἄρης, eos, ὁ, Mars, unde est ἀρείων, ἄριστος, melior, optimus. item ἀράσσω & per aphæresin ῥάσσω, confliquo. σύρραξις, εὖς, ἡ, conflictus. Ethnici Martem bello præesse fingebant, unde eum coluerunt, sicut nostri ἑκατόνταροι, Ethnicorum simii, suum colunt Georgium, prout Poëta scripsit:

Ut Latii Martem, sic nos te dive
Georgi

Poscimus &c.

Sed nos qui Christi sumus discipuli, & in scholâ Spiritus sancti melius instituti, solum Deum agnoscimus mundi, bellorumque autorem. Bella, quatenus iustitiæ divinæ sunt executiones & poenæ habent rationem, à Deo sunt, quibus electos suos castigat, impios verò punit. πάγος, & ὁ, collis, derivatur à verbo πήγνυμι, pango, compingo, de quo vide infra. derivatur à præf. med. πέπηγα, pro quo etiam, πέπαγα: sicut πρό τε θηλα τε θαλα vide Γάλλω.

Ἀρεοπαγίτης, & ὁ, Areopagita, senator Atheniensis, Act. 17, 34. Hinc iudices severissimi & innocentissimi dicti sunt Areopagite, & notum est proverbium σκυθρωπότερος Ἀρεοπαγίτης. Vide Chiliades Erasmi.

ΑΡΕΣΚΩ, placeo, construitur cum Dat. 1. Cor. 10, 33. præf. imper. ἄρεσκε, έτω. Rom. 15, 2. præf. inf. ἀρέσκειν Gal. 1, 10. part. præf. ἀρέσκων, οντος, ὁ. 1. Thess. 2, 4. & ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκοντες, ἀλλὰ τῷ Θεῷ, non ut hominibus placentes, sed Deo. Plutarch. τὰ τοῖς φιλοσόφοις ἀρέσκοντα, philosophorum placita. imperf. ἤρεσκον, es, ε, Gal. 1, 10. Fut. 1. ἀρέσω. 1. Cor. 7, 34. πῶς ἀρέσει τῷ ἀνδρὶ, quomodo placeat viro. a. 1. act. ἤρεσα. Matth. 14, 6. ἤρεσε τῷ Ἡρώδη, placuit Herodi. Act. 6, 5. ἤρεσεν (bo-

Annus visus fuit) ὁ λόγος ἐνώπιον παντός, (sermo omni) ubi ἐνώπιον παντός per Hebraismum ponitur pro παντί. 1. Macc. 6, 60. ἤρεσεν ὁ λόγος ἐναντίον τῆ βασιλέως, placuit sermo ille coram rege. sequente infin. 1. Macc. 15, 19. ἤρεσεν ἡμῖν γράψαι τοῖς βασιλεῦσι, placuit nobis scribere regibus. a. 1. inf. ἀρέσαι. Rom. 8, 8. οἱ ἐν τῇ σαρκί, τῷ Θεῷ ἀρέσαι & δύνανται. part. a. 1. ἀρέσας, αντος, ὁ. in f. g. ἀρέσασα, ης, ἡ, Marc. 6, 22. præf. activ. ἤρεκα. præf. pass. ἤρεσμαι, σαι, σαι, unde est

Ἀρεσὸς, ἡ, ὄν, gratus. Joh. 8, 29. τὰ ἀρεστὰ αὐτῷ, quæ ei grata sunt. 1. Joh. 3, 22. τὰ ἀρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ, grata ipsi. Hebraismus.

Ἀρεσὸν, & τὸ, æquum; Act. 6, 2. placitum. Baruch. 4, 3. τὰ ἀρεστὰ τῷ Θεῷ, placita Dei, quæ Deo placent. Sap. 9, 18.

Ἀνθρωπάρεσκος, & ὁ, ἡ, hominibus placere studens cum offensa Dei, seu qui auram popularem captat. Eph. 6, 6. Col. 3, 22. adulator aulicus Psal. 53, 6.

Δυσάρεσέω, ὦ, moleste fero, displicet mihi. Aquila & Symmachus Psalm. 95. 10.

Εὐάρεσος, & ὁ, ἡ, acceptus, gratus. Rom. 14, 18. εὐάρεσος τῷ Θεῷ gratus Deo. Phil. 4, 18. θυσίαν εὐάρεστον τῷ Θεῷ hostiam Deo placentem. Heb. 13, 21. ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον, efficiens in vobis quod gratum sit.

Εὐαρέσως, ad placitum, ita ut placeamus Adb. Hebr. 12, 28. λατρεύωμεν εὐαρέσως τῷ Θεῷ, colamus Deum, ut ei placeamus.

Εὐάρεσέω, ὦ. placeo. Fut. εὐαρεσῆσω. Gen. 17, 1. εὐαρεσῆσεις ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ γίνῃς ἀμεμπτός, indefinenter ambula coram me, & esto inculpatus. P. εὐηρέσηκα. Heb. 11, 5. μεμαρτύρηται εὐηρεσηκέναι (præf. act. inf.) τῷ Θεῷ, testimonium ei (Enoch) fuit perhibitum, quod placuerit Deo. a. 1. εὐηρέσησα, placui. Gen. 39, 4. εὐηρέσησεν αὐτῷ & (Josephus) placuit ei (Potiphar) Gen. 5, 22. εὐηρέσησε δὲ Ἐνώχ τῷ Θεῷ, placuit autem Enoch Deo. In Heb.

וַיִּהְיֶה עֲוֹלָם הֹלֵךְ עִם דֵּוָה
Et Henochus incontinenter ambulavit cum DEO, hoc est, semper de Deo omnipresente cogitavit, mala fugit, totus ab eo pependit,

eum invocabit. Qui hac facit, verè Deo placet. Heb. 11, 6. χωρὶς πίστεως ἀδύνατον εὐαρεσῆσαι, (a. 1. act. inf.) absque fide imposs. est placere (Deo) præs. passiv. εὐαρεσέομαι, ἔμαι, delector. Hebr. 13, 16. τοιαύταις γὰρ θυσίαις εὐαρεσᾶται ὁ Θεός, talibus enim victimis, (nempe gratiarum actione & beneficentia) delectatur Deus.

Ἀρετὴ, ἡς, ἡ, virtus Phil. 4, 8. pietas 2. Pet. 1, 3. τῇ καλέσαντός ἡμᾶς διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς, qui vocabit nos ad gloriam & pietatem. Etiam Deo ἀρεταὶ virtutes h. e. perfectiones tribuuntur, ut 1. Pet. 2, 9. ὅπως τὰς ἀρετὰς ἐξαγγέλητε ut virtutes Dei (nempe sapientiam, misericordiam, justitiam, potentiam, sanctitatem, & veritatem, quæ ex opere redemptionis resplendent) predicetis. [Adde 2. Petr. 1, 3. & quæ ibi notat Drusius in Præteritis, item quæ Clericus notavit ad Æschini dialogos p. 2. & 5.]

Ἀρετίζω, placo. 1. Sam. 25, 35. καὶ ἡρέτισα τὸ πρόσωπόν σου, & placavi faciem tuam.

Ἀρεσκος, ὁ, blandus, qui aliis placere studet. κοινοφιλήs, qui ab omnibus gratiam inire cupit, quem quidam per jocum placentam dixit.

Ἀρεσκέομαι verb. med. blandior.

Ἀρέσκεια, ας, ἡ, complacentia, si quidem sic Latine loqui liceret. In bonam partem accipitur Col. 1, 10. gratia corporis, egregia forma. Prov. 31, 30.

Ἀπαρέσκω, displiceo, cum Dat. Sir. 21, 17. καὶ ἀπήρεσεν (3. sing. a. 1. ind. act.) αὐτῷ, & displicuit ipsi.

† A P E T A Σ Aretas est nomen viri, origine Græcum, ἀπὸ τῆς ἀρετῆς, à virtute, & hoc à verbo ἀρέσκω, placeo. Est ergo ἀρετᾶς, α, ὁ, idem quod φιλάρετος, hoc est, virtuti deditus. Genitivus casus legitur 2. Cor. 11, 32. Accus. 2. Macc. 5, 8.

A P H T Ω, fut. ἔω, auxiliior, opem fero, propriè in bello; deducitur enim ab Ἄρης, Mars. 3. Macc. 4. μὴ δυνάμενα αὐτοῖς ἀρῆγειν, non potentia eis auxiliari.

Ἐπαρῆγω, auxiliior. 2. Macc. 13, 17. διὰ τὴν ἐπαρῆγσαν αὐτῷ τῇ Κυρίᾳ σκέπην, propter auxiliantem ei Domini protectionem.

A P Θ P O N, ὁ, τὸ, articulus.

Διαρθρόω, ὦ, articulis suis distinguo.

A Luc. 1, 64. vide infra verbum ἀνοίγω in Th. οἶγω aperio.

A P I Θ M O Σ, ὁ, numerus. Luc. 22, 3. ὄντα ἐκ τῆς ἀριθμῆ τῶν δώδεκα, qui erat ex numero illorum duodecim. Sir. 37, 28. ζῶν ἀνδρὸς ἐν ἀριθμῷ ἡμερῶν, vita viri in numero dierum, h. e. certo dierum numero definita. Joh. 6, 10. τὸν ἀριθμὸν ὡς ἐκ πεντακισχίλιοι, numero quasi quinquies mille, pro κατὰ τὸν ἀριθμὸν. Act. 6, 7. ἐπληθύνετο ὁ ἀριθμὸς τῶν μαθητῶν, multiplicabatur numerus discipulorum.

Ἀριθμέω, ὦ, numero. Fut. ἀριθμήσω. P. ἡρίθμηκα. aor. 1. ἡρίθμησα. Apoc. 7, 9. ἀριθμήσαι (aor. 1. act. inf.) numerare. Præt. pass. ἡρίθμημαι, Luc. 12, 7. αἱ τρίχες ὑμῶν ἡρίθμηνται (3. pl. præt. pass. indic.) Matth. 10, 30. αἱ τρίχες ὑμῶν ἡριθμημέναι (part. præt. pass.) εἰσὶ, capilli vestri numerati sunt.

Ἐξαριθμέω, ὦ, enumero, recenseo, fut. ἔσω. Sir. 1, 2. ἡμέρας αἰῶνος τίς ἐξαριθμήσει, dies aternitatis quis enumerabit? ex populo deligo, ich mache ein Aufschuß, Num. 31, 5. ἐξηρίθμησαν (3. pl. aor. 1. act. ind.) delegerunt. med. ἐξαριθμέομαι, ἔμαι. fut. ἐξαριθμήσομαι. Sir. 18, 4.

Καταριθμέω, ὦ, annumero. Fut. κατὰριθμήσω. P. κατηρίθμηκα. præt. pass. κατηρίθμημαι. Act. 1, 17. ὅτι κατηριθμημένος ἦν σὺν ἡμῖν, nobis enim fuit annumeratus.

Συναριθμέω, ὦ, connumero. Exod. 12, 4.

Ἀναριθμητός, ὁ, ἡ, innumerabilis, ex a privat. & ἀριθμητός numerabilis (ἀριθμητικός, ὁ, numerandi peritus.) Heb. 11, 12. ἡ ἀράμος ἀναριθμητός, arena, innumerabilis. Sir. 37, 28. αἱ ἡμέραι τῆς Ἰσραὴλ ἀναριθμητοί, dies Israelis innumerabiles.

Ἐναριθμῶς & ἐναριθμητός, ὁ, ἡ, annumeratus. 2. Macc. 3, 6.

† A P I M A Θ A I A, ας, ἡ, Arimathæa nomen urbis. quam Mart. Luth. in 13. sermone in passione CHRISTI Jos. 15. & Jud. 19. etiam Arama Heb. אַרְמָתָא vocari tradit. Mibi videtur hæc urbs dicta à Chaldaica voce אַרְמָתָא quæ collem significat, à אַרְמָתָא altum esse Matth. 27, 57.

ἦλθεν ἄνθρωπος πλέσιος ἀπὸ Ἀριμα- A
θαίας, venit homo dives, qui erat oriundus
ex urbe Arimathæa, sicut articulus ὁ apud
Marcum c. 15, 43. ostendit, ἦλθεν Ἰωσήφ
ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας scilicet ὧν, venit Jo-
seph, qui ex Arimathæa erat.

† ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΣ, α, ὁ, Aristar-
chus, q. optimus princeps, ex ἀριστος, opti-
mus, ὁ ἀρχὸς, α, ὁ, princeps. thema est
ἀρχω, impero, Act 19, 29. ὁ c. 20, 4. ὁ
c. 27, 2. Col. 4, 10. Philem. 6. 24.

ΑΡΙΣΤΕΡΟΣ, α, ὁν, sinister, læ-
vus, a, um. à superl. ἀριστος, optimus. eo-
dem sensu accipitur εὐώνυμος q. d. fausti B
nominis ὁ ominis, forte ex gentili de sini-
stris auspiciis opinione. Vel ut alii volunt
κατ' εὐφημισμὸν. 2. Cor. 6, 7. διὰ τῶν
ἐπ' αὐτῶν τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ τῶν
ἀριστερῶν, per arma iustitiæ dextra ac
sinistra. Luc. 23, 33. ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν sci-
licet μερῶν, alterum ad sinistram.

Ἀριστερά, ας, ἡ, scilicet χεὶρ sinistra
manus. Matth. 6, 3. μὴ γνώτω (3. sing.
aor. 2. act. imper.) ἡ ἀριστερά σου, ne no-
verit sinistra tua.

Ἀριστερεύω, sinistra manu utor. 1. Pa-
ral. 12. 2.

† ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΣ, α, ὁ,
Aristobulus, h. e. optimus consiliarius, est
nomen viri. βουλὴ significat consilium.
Rom. 16. 10.

ΑΡΙΣΤΟΝ, α, τὸ, prandium, sic
dictum quasi ἀριστον scil. κατὰ καιρὸν,
quod tempus ejus definitum observari non
posset. Latine prandeo videtur dici ex
πρῶν Doricè pro πρῶν mane ὅς ἐδω edo
Matth. 22, 4. τὸ ἀριστὸν μετὰ ἡτοίμασα,
prandium meum paravi. Luc. 11, 38. πρὸ
τῆς ἀρίστης, ante prandium. Luc. 14, 12.
ποιεῖν ἀριστὸν καὶ δεῖπνόν, facere, parare D
prandium ὅς cœnam. Sic ἀριστὸν ποιεῖν
ὅς ἀριστοποιεῖν idem.

Ἀριστάω, ὦ, prandeo. F. ἀρίστησω. P.
ἡρίσηκα. aor. 1. ἡρίσησα. Joh. 21, 15. ὅτε
ἐν ἡρίσησαν (3. pl. a. 1. act. indic.) quum
ergo pransi essent. Joh. 21. 12. δεῦτε, ἀρί-
σησατε (2. pl. a. 1. act. imper.) adeste,
prandete. Luc. 11, 37. ὅπως ἀρίστησῃ (3.
sing. a. 1. act. subj.) παρ' αὐτῷ, ut prande-
ret apud se.

ΑΡΚΕΤΘΟΣ, α, ἡ, juniperus.
Osee 14, 9.

Ἀρκεύθινος, α, ὁ, ἡ, juniperinus.

ΑΡΚΕΩ, ὦ, arceo, propulso. in N. T.
sufficio. 2. Cor. 12, 9. ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις με,
sufficit tibi gratia mea. Joh. 6, 7. διακοσίων
δηναρίων ἄρτοι ἐκ ἀρκῶσιν αὐτοῖς, ducen-
torum denariorum panes non sufficiunt eis.
Fut. ἀρκέσω. P. ἤρκεκα. a. 1. act. ἤρκεσα.
Matth. 25, 9. μὴποτε ἐκ ἀρκῶσῃ (3. sing.
aor. 1. act. subj.) ἡμῖν, ne non sufficiat no-
bis. præf. passiv. ἀρκέομαι, εἰμαι, acquie-
sco, contentus sum, cum Dat. Luc. 3, 14.
ἀρκείδε (2. pl. præf. pass. imp.) τοῖς ὀψω-
νίοις ὑμῶν, contenti estote stipendiis vestris.
3. Joh. 6. 10. μὴ ἀρκέμενος (part. præf.
pass.) ἐπὶ ταῖς, non contentus hisce.
Hebr. 13, 5. ἀρκέμενοι τοῖς παρῶσιν, con-
tenti presentibus. præf. pass. ἤρκεσμαι.
a. 1. pass. ἤρκεδην. part. ἀρκέδεις, 2. Macc.
5, 15. fut. 1. pass. ἀρκέδησομαι. 1. Tim. 6,
8. ταῖς ἀρκέδησόμεθα (1. pl. fut. 1. pass.
indic.) hisce contenti erimus, vel hæc nobis
satis erunt.

Ἀρκετός, ἡ, ὁν, sufficiens (pro ἀρκετός)
1. Pet. 4, 3. ἀρκετός γὰρ ἡμῖν ὁ παρελη-
λυθὼς χρόνος, sufficit enim nobis præteri-
tum tempus. Matth. 6, 34. ἀρκετὸν τῇ ἡ-
μέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς sufficit sua cuique diei
vexatio. ἀρκετὸν pro ἀρκετὸν ἐστὶ sufficit,
ponitur pro ἀρκεῖ. Secus dicendum fuisset
ἀρκετὴ κακία enim est g. f. ponitur hic ἡ
κακία pro ἡ κακίᾳ, vexatio, afflictio;
anomalia generis, Græcis usitatissima, ubi
subintelligi solet πρῶγμα. Homerus ait
Φίλε τέκνον, care fili. Virgil. hunc helle-
nismum imitatus est, ubi scripsit: Triste
lupus stabulis. Item Ovid. Turpe senilis
amor.

Διαρκέω, ὦ, par sum; perduro, per-
maneo, persevero. 3. Macc. ταῖς ἀναγι-
στῆται ἀσελγείαις διηρκέθη, infinitus li-
bidinibus perseveravit.

Ἐξαρκέω, ὦ, sufficio. Numer. 11, 23. μὴ
ἡ χεὶρ κυρίου ἔξει ἐξαρκέσαι; nonne manus
Domini sufficiet?

Ἐπαρκέω, ὦ, subvenio, opitulor. cum
Dat. 1. Tim. 5, 16. ἐπαρκέτω (3. sing. præf.
act. imper.) αὐτῷ, subveniat ei. F. ἐπαρ-
κέσω, subministro, suppedito. 1. Macc. 8,
26. ἔδδ' ἐπαρκέσαι σῖτον, neque submini-
strabunt frumentum. P. ἐπήρκεκα. a. 1.
act. ἐπήρκεσα. 1. Tim. 5, 10. ἐπὶ βλοβόμενοις
ἐπήρκεσεν (3. sing. aor. 1. act. indic.) se
affli-

afflictis subvenit. 1. Tim. 5, 16. ἵνα ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ (3. sing. aor. 1. act. subj.) ut iis, quæ vere viduæ sunt, opem ferat.

Ἐπαρκῶς, adverb. sufficienter. 1. Macc. 11, 35.

Ἀυτάρκης, eos, ὁ, ἡ, sufficiens. ad verbum, sibi sufficiens, q. d. αὐτῷ ἀρκῶν Phil. 4, 11. ἐγὼ γὰρ ἐμαυτὸν, ἐν οἷς εἰμι, αὐτάρκης εἶναι, nam ego didici, in quibus sum, iis ipsis contentus esse.

Ἀυτάρκεια, ας, ἡ, sufficientia. 2. Cor. 9, 8. animus suâ forte contentus, vel ut alii vertunt, contentatio. 1. Tim. 6, 6. ἐστὶ δὲ πορισμὸς μέγας ἡ εὐσέβεια μετ' αὐταρκείας, est enim quaestus magnus, pietas cum animo suâ forte contento.

Ἀυταρκέω, ὦ, fut. ἥσω. aor. 1. αὐτήρησα ἔ αὐτάρκησα. cum acc. sufficientiam do, satis do. Deut. 32, 10.

Ἀυταρκεία, ας, ἡ, sufficientia. Symmachus Eccles. 6, 9.

Α'ΡΚΤΟΣ, ας, ὁ, ἡ, ursus, a. Apoc. 13, 2. 1. Sam. 17, 37. ὃς ἐξείλετό με ἐκ χειρὸς τῆς ἀρκτῆ, qui eripuit me ex manu ursæ. Sap. 11, 18. πλῆθος ἀρκτῶν, multitudo urforum. item sidus, unde

Ἀρκτικός, ἡ, ὁ, septentrionalis, e. πόλος ἀρκτικός polus arcticus, cui oppositus ὁ ἀνταρκτικός.

Ἀρκτῦρος, ας, ὁ, Arcturus: stella post caudam majoris ursæ posita. Ex ἀρκτος ἔ ἔρα, camda.

† Α'ΡΜΑΓΕΔΔΩ'Ν, Armageddon, nomen proprium loci. Compos. ex מַגְדָּלָא ἔ מְרִינָא q. d. callida ἔ infidiosa militia seu confœderatio. Mart. Luth. componit ex מְרִינָא מַגְדָּלָא hoc est, infauſta, diviſoque anathemati subiecta. confœderatio, q. d. sacrum bellum, Apoc. 16, 16. Pareus in comment. duas potiores interpp. judicat ſententias de hac voce, ita ut vel ſit idem quod fratres excidii אֶרֶם ἔ מְגִדּוֹן, vel notet מְגִדּוֹן מְרִינָא montem Megiddonis, vicinum ſcilicet campo Megiddonis, ubi Joſias rex infelictiter cum Nechone, rege Ægyptio pugnans, caſus legitur, 2. Chr. 35, 22. Zach. 12, 11. Aliam notationem, ubi vertitur excidium Eccleſiæ ſive Romæ, vide apud Danæum in tractatu de Antichriſto cap. 16.

Α'ΡΜΟ'ΖΩ, vide ἄρω.

Α'ΡΝΕ'ΟΜΑΙ, ἔμαι, nego, abnego. 2. Tim. 2, 12. εἰ ἀρνέμεθα (1. pl. præſ. med. indic.) καὶ κείνος ἀρνήσεται ἡμᾶς (3. sing. fut. 1. med. indic.) ſi abnegamus, ἔ ille abnegabit nos. Tit. 1, 16. τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνέονται, (3. pl. præſ.) factis verò negant. 1. Joh. 2, 23. πᾶς ὁ ἀρνέμενος τὸν υἱὸν, ἔδὲ τὸν πατέρα ἔχει, quiquis negat Filium, nec Patrem habet. Marc. 14, 70. ὁ δὲ πάλιν ἠρνέτο pro ἠρνήετο (3. sing. imperf. med.) ipſe verò rursus negabat. Fut. med. ἀρνήσομαι, ἡ, εται. Matth. 10, 33. præſ. paſſ ἠρνήμαι,σαι,ται, abnegavi. 1. Tim. 5, 8. τὴν πίσιν ἠρνηται, fidem abnegavit, hoc eſt, oſtendit ſe fide carere. 2. Tim. 3, 5. τὴν δυνάμιν αὐτῆς ἠρνημένοι (part. præſ. paſſ. pl. num.) vim ejus (pietatis) abnegarunt. a. 1. med. ἠρνησάμην, ω, ατο, abnegavi, renui. Apoc. 3, 8. ἔκ ἠρνήσω (2. sing. a. 1. med. indic.) τὸ ὄνομά μου, non abnegasti nomen meum. Joh. 18, 27. πάλιν ἔν ἠρνήσατο (3. sing. aor. 1. med. indic.) ὁ Πέτρος, rursus ergo negavit Petrus. Hebr. 11, 24. ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς Φαραὼ, renuit ſeu recusavit vocari filius filie Pharaonis. Act. 3, 13. ἠρνήσαδε (2. plur. a. 1. med. indic.) αὐτὸν κατὰ πρόσωπον Πιλάτου, abnegastis eum coram Pilato Act. 7, 35. ὃν ἠρνήσαντο (3. pl. a. 1. med. indic.) quem abnegaverant. Matth. 10, 33. ὅς τις δ' ἂν ἀρνήσεται (3. sing. a. 1. med. subj. à 1. perf. ἀρνήσομαι, ἡ, ηται) με, quiquis me abnegaverit. Act. 4, 16. καὶ ἔ δυνάμεθα ἀρνήσασθαι (a. 1. med. inf.) ἔ non possumus negare. 2. Tim. 2, 13. ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν ἔ δύναται, negare ſeipſum non poteſt. Tit. 2, 12. ἵνα ἀρνησάμενοι (part. præſ. med.) τὴν ἀσέβειαν, ut abnegatâ omni impietate.

Α'ΡΑΓΝΕ'ΟΜΑΙ, ἔμαι, abnego, abdicō, idem quod ἀποτάττομαι, conf. Luc. 14, 33. ἔ Deut. 33, 9. ubi Levi dicitur ſe abdicasse iis, quæ hominibus ſolent eſſe cariffima, ſcilicet ne impediſetur in cultu Dei. Fut. 1. med. ἀπαρνήσομαι. Marc. 14, 31. abnegabo. Luc. 22, 61. ἀπαρνήσῃ (2. sing. fut. 1. med.) με τρίς abnegabit me ter. Fut. 1. paſſ. ἀπαρνηθήσομαι abnegabor, Luc. 12, 9. aor. 1. med. ἀπαρνησάμην, ω, ατο, abnegavi. aor. 1. med. imper. ἀπαρνησαι, ἀδω Matth. 16, 24. ἀπαρνησάσθω ἑαυτὸν, abneget ſeipſum.

seipsum. Abnegare seipsum est propriae voluntati renuntiare, & solius Dei voluntati, quae sola est sancta, se subicere. Verè & intimè humiliari ex sui ipsius cognitione, ex notitia nec non cura rerum caelestium, humana despicere.

ΑΡΟΩ, ω, aro, ich āhre. F. ἀρόσω. P. ἤροκα. præt. pass. ἤρομαι,σαι,ται. unde est

Ἄροτρον, α, τὸ, aratrum. Luc. 9, 62. ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον, qui admovent manum suam aratro.

Ἀροτήρ, ἦρος, ὁ, arator. Es. 61, 5.

Ἀροτριάω, ω, aro, terram colo, vomere terram scindo. Sir. 7, 13. μὴ ἀροτρία (2. sing. præs. imper. contract. ex ἀροτρίαε) ψευδὸς ἐπ' ἀδελφῷ σου, ne ex ara mendacium super fratrem. Nempe ut aratro terra proscinditur; sic fama alterius mendacio laceratur. Luc. 17, 7. δῆλον ἔχων ἀροτριῶντα contractè pro ἀροτριάοντα, (part. præs. act. acc. sing.) servum habens arantem. 1. Cor. 9, 10. ἐπ' ἐλπίδι ὁφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτρίαν sub spe debet is, qui arat, arare.

Ἀροτρίασις, εως, ἡ, aratio, Genes. 45, 6.

Ἀρρα, ας, ἡ, arvum, arata terra; tellus. It. terra arboribus confita. Gen. 21, 33.

ΑΡΠΑΖΩ, rapio. (Henricus Stephanus derivat à voce ἄρπη, ης, ἡ, falx, ensis falcatus. affine est τῷ ἡρῶ charáph. Arabice rapuit. Hebraice probro affecit. Et sanè qui nostra rapit, probro nos afficit, unde hyems Hebraice vocatur ἡρῶ, quod omnia auferat) Job. 10, 12. καὶ ὁ λύκος ἀρπάζει αὐτά, & lupus rapit eas. Matth. 11, 12. καὶ βιάσῃ ἀρπάξουσιν αὐτήν, violenti rapiunt illud. F. act. ἀρπάσω vel Dorice ζω. Job. 10, 28. ἔχ ἀρπάσει τις αὐτά ἐκ τῆς χειρὸς μου, nemo rapiet eas è manu mea. aor. 1. act. ἤρπασα Act. 8, 39. ἤρπασε τὸν Φίλιππον, Spiritus Domini rapuit Philippum. præt. act. ἤρπακα. aor. 2. act. ἤρπαγον, unde est aor. 2. pass. ἤρπάην, raptus fui. 2. Cor. 12, 4. ἤρπάην εἰς παράδεισον, raptus in paradisum. 2. Cor. 12, 2. ἀρπαγέντα (part. aor. 2. pass. acc. sing. à nominat. ἀρπαγεῖς, εἶσα, ἐν) Fut. 2. pass. ἀρπαγήσομαι, rapiar. 1. Thess. 4, 17. ἅμα σὺν αὐτοῖς ἀρπαγησόμεθα, simul cum eis rapiemur in occursum Domini. aor. 1. pass.

ἤρπάθην, raptus fui. Apoc. 12, 5. καὶ ἤρπάσθη τὸ τέκνον αὐτῆς πρὸς τὸν Θεόν, & raptus est filius ejus ad Deum. præt. med. ἤρπαγα, unde est

Ἀρπαγή, ἡς, ἡ, rapina. Luc. 11, 39. τὸ ἔσωθεν ὑμῶν γέμει ἀρπαγῆς, quod intra vos est, plenum est rapina. direptio Heb. 10, 34. τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, direptionem eorum quae vobis suppetebant, cum gaudio accepistis.

Ἀρπαγος, α, ὁ, (à præt. med. ἤρπαγα) rapax, pro quo usitatum est ἀρπαξ, γος, ὁ, rapax. Matth. 7, 15. ἔσωθεν δὲ εἰσι λύκοι ἀρπαγες, intus sunt lupi rapaces. raptor 1. Cor. 5, 11. dat pl. ἀρπαξι 1. Cor. 5, 10. præt. pass. ἤρπασμαι & ἤρπαγμαι, unde est

Ἀρπαγμός, ὁ, rapina Phil. 2, 6. NB. ἔχ ἀρπαγμὸν ἠγήσατο, non rapuit. Helenismus. ἠγήσασθαι ἀρπαγμὸν, ducere rapinam, pro ἀρπάξεν, rapere. Sic ποιῆσθαι Φάσιν, facere apparitionem, pro apparere. ποιῆσθαι μετὰβασιν, facere transgressionem, pro transire. Non rapuit τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, esse equaliter Deo, h. e. equalitatem cum Deo. Infinitivus ponitur pro nomine. Similis phrasis est Heb. 10, 29. καὶ τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἠγασάμενος, & qui sanguinem foederis profanaverit. κοινὸν ἠγασάμενος, qui commune duxit pro κοινώσας. Aliter: ἔχ ἀρπαγμὸν ἠγήσατο, non rapinam duxit, hoc est, non dedignatus est exinanitionem humanae suae naturae, formam servilem, infirmitates humanas omnes excepto solo peccato in se recipiendo. Nullo enim modo de divina natura explicari potest aut debet, quippe quae nulli mutationi est subjecta, praesertim tali, quae ipsam jam fortiolem, jam infirmiolem faciat. [Planior multo est haec sententia, quando verba haec sensu ipsorum vulgatissimo interpretamur. Christus enim divinitatem non habuit pro tali re, quam ipse ex rapto possideret. Qui vero ex rapto videntur, illi rebus ex rapina acceptis maxime abutuntur, iisque praecipue ad arrogantiam, luxum & alia ejusmodi vitia se rapi patiuntur. Christus vero gloria divinitatis ita quidem abusus non est, ut sese propterea extolleret, sed potius semet ipsum exinanivit. Hoc vult Apostolus, id quod

ex ejus intentione & contextu satis superque evincitur.]

Αναρπάζω, diripio. Jud. 9, 15. καὶ ἀνήρ-
παζον πάντες τὰς διαπορευομένας, & diri-
puerunt omnes praetereuntes.

Ἀφαρπάζω, idem. Genes. 34, 27, 28.

Ἀρπαγμα, αἶμα, τὸ, rapina, praeda rap-
ta. Sir. 16, 15.

Διαρπάζω, diripio. Fut. διαρπάσω
Marc. 3, 27. καὶ τότε τὴν οἰκίαν αὐτῆς διαρ-
πάσει (3. sing. fut. 1. aet. indic.) & tunc
domum ejus diripiet. a. 1. aet. διήρπασα.
Matth. 12, 29. τὰ σκεύη αὐτῆς διαρπάσαι
(aor. 1. aet. inf.) vasa ejus diripere praet.
pass. διήρπασμαι Jer. 21, 12. ἐξέλθετε δι-
ήρπασμένον ἐκ χειρὸς ἀδικῆντος, eripite
eum, qui rapinam patitur ab opprimente.
praet. med. διήρπαγα, unde est

Διαρπαγή, ἡς, ἡ, direptio. Es. 10, 2.

Ἐξαρπάζω, diripio. 1. Macc. 7, 29. ἔτοι-
μοι ἐξαρπάσαι (a. 1. inf.) parati ad diri-
piendum.

Συναρπάζω, corripio, abripio. F. συναρ-
πάσω, P. συνήρπακα. Luc. 8, 29. πολλοῖς γὰρ
χρονοῖς συνήρπακα (3. sing. praet. plusquam.
aet. ind.) αὐτόν, à multo enim tempore cor-
ripuerat eum. Aor. 1. aet. συνήρπασα. Act. 6,
12. καὶ ἐπισάντες συνήρπασαν (3. pl. aor. 1.
aet. indic.) αὐτόν, & eum adorti corripuerunt.
part. aor. 1. συναρπάσας, αἶμα, ὁ, Act. 19,
29. aor. 1. pass. συνήρπασθην, unā abreptus
fui. Act. 27, 15. συναρπάσθέντος δὲ τῶ πλοῖου,
abrepto verò navigio.

†† ΑΡΡΑΒΩΝ. 1. Cor. 1, 22. ab He-
braeo אַרְבָּעַ arrha, arrhabo, pignus. Gen.
38, 17. à radice אַרְבָּע miscuit, fidejussit,
oppignoravit. Latini eadem quoque voce
utuntur tanquam suā.

ΑΡΡΗΝ, vel ἄρσιν, εἶος, ὁ, mas, ma-
sculus, Rom. 1, 27. ἄρσενες, masculi. dat.
pl. ἄρσιν ibid. Legitur etiam ut adjecti-
vum ἄρσιν vel ἄρσιν, εἶος, ὁ, ἡ, masculus,
a. ἄρσιν φωνή vox mascula. 2. Macc. 7, 21.
ἄρσιν θυμῷ, masculo animo. in neut. gen.
ἄρσιν vel ἄρσιν, εἶος, τὸ, mas. substantivè
capitur Matth. 19, 4. ἄρσιν καὶ θῆλυ ἐποίη-
σαν αὐτὰς, masculum & foeminam fecit
eos. Luc. 2, 23. πᾶν ἄρσιν διανοῖγον μή-
τραν, omnis masculus adaperiens matricem,
hoc est, primogenitus. Gal. 3, 28. ἐκ ἑστ

Α ἄρσιν καὶ θῆλυ, non est masculus aut fo-
mina.

Ἀρσενικός, ἡ, ὄν, masculinus. Exod.
34, 19.

Ἀρσενώδης, εἶος, ὁ, ἡ, virilis, fortis.

Ἀρσενώδης, ἀδ. mascule, fortiter.
2. Macc. 10, 35.

ΑΡΣ, ἄρνος, ὁ, ἡ, agnus, a, Eustath.
derivat ab ἄρσιν, quod in votis nuncupandis,
aut precibus fundendis agni sacrificarentur.
Luc. 10, 3. ὡς ἄρνος ἐν μέσῳ (pro εἰς μέσον)
λύκων tanquam agnos in medium luporum.
in dat. plur pro ἄρσιν legitur ἄρνάσι Gen.
30, 35. ad formam τῆς ἀνδράσι Plat. ὡς
λύκοι ἄρνα φιλεῖσι, sicut lupi agnum dili-
gunt

Ἀρνίον, α, τὸ, agnellus. Job. 21, 15. βό-
σκε τὰ ἄρνία μου, pascite agnellos meos. Jer.
11, 19. ἐγὼ δὲ ὡς ἄρνιον ἀκακόν, ἀγόμενον
τῷ θύεσθαι, ego verò etiam ut agnus inno-
cens, qui ducitur, ut mactetur.

ΑΡΤΑΒΗ, ἡς, ἡ, mensurae species.
Jes. 5, 10.

ΑΡΤΑΩ, ὦ, suspendeo, incertus sum.

Διαρτάω, ὦ, idem, in passivo fallor vel
mentior. Numer. 23, 19. ἔχ ὡς ἄνθρωπος
C ὁ θεὸς διαρτηθῆναι, non est Deus sicut ho-
mo, qui falli possit.

Ἐξαρτάω, ὦ, suspendeo, Exod. 28, 7.

† ΑΡΤΕΜΑΣ, ἄ, ὁ, Artemas est
nomen viri, Tit. 3, 12. ab adj. ἀρτεμής, εἶος,
ὁ, ἡ, incolumis, integer. à nomine ἄρτιος,
perfectus, vel q. ἀρτεμής, h. e. non sectus.

† ΑΡΤΕΜΙΣ, ἰδος, ἡ, Diana. Est
nomen idoli, fictitiae deae, quam venationi
praesse pagani fingebant, unde à poetis ve-
natrix dicitur. Accus. Ἀρτεμιν & Ἀρτέ-
μιδα. Voc. Ἀρτεμι. Act. 19, 24. 27. 28.
34. 35. Derivatur à themate ἀρτεμής, εἶος,
D ἡ, incolumis, quod tamen videtur dici ab
ἄρτιος, perfectus, vel q. ἀρτεμής non se-
ctus, ex α ἑτέμνω, seco. Latina verò vox
Diana videtur dici q. διὸς ἀνάσσα, Jovis re-
gina.

†† ΑΡΤΕΜΩΝ, οἶος, ὁ, artemo,
onis, hoc est, velum navis majus sive eidem
superadditum, item trochlea, h. e. machina
tractoria. Vitruvius lib. 10. docet Artemo-
nem esse instrumentum cum orbiculis ad
sublevanda & dimittenda onera, quo in
navibus funes ductarii trahuntur, & arma-
menta explicantur. Derivari videtur ab
ἀρτέω

ἀρτάω suspendo, vel παρὰ τὸ ἡγρῆσαι, ab apparando, tollendo, quod eo ingentia pondera aliò transferantur. (præt. pass. inf. à verbo ἀρτέομαι) Act. 27, 40. καὶ ἐπάραντες τὸν ἀρτέμονα, & sublato artemone.

A'P'TI nunc, modò Adv. Matth. 9, 18. ἡ θυγάτηρ μὲν ἄρτι ἐτελεύτησε, filia mea modò obiit. Joh. 13, 7. ὃ ἐγὼ ποιῶ, σὺ οὐκ οἶδας ἄρτι, quod ego facio, tu nescis nunc. Joh. 2, 10. 1. Cor. 15, 6. ἕως ἄρτι hucusque (pro ἕως τῆς ἄρτι χρόνου) prout alibi nomen exprimitur 1. Cor. 4, 11. ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας, ad hoc usque tempus. 1. Cor. 13, 12. ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους jam cognosco ex parte. Nuper. 1. Thess. 3, 6. ἄρτι δὲ ἐλθόντος τιμοθέου πρὸς ὑμᾶς, nuper autem quum venisset Timotheus ad vos.

Ἀπ'ἀρτι ab hoc tempore, Matth. 26, 29. Joh. 1, 51. Alii legunt ἀπ' ἄρτι, unde vulg. vertit à modo. Melius Th. B. ab hoc tempore. Camerarius ex Aristophane probat ἀπ'ἀρτι quoque sine apostropho valere ab hoc tempore. Jam nunc, Joh. 13, 19. ἀπ' ἄρτι λέγω ὑμῖν πρὸ τῆς γενέσεως, jam nunc dico vobis, priusquam fiat.

Ἀρτίως, adverb. nuper, paulo ante.

Προσαρτίως, adv. integre; nuper, recens, 3. Macc. 1.

A'P'TIOΣ, α, ὁ ἡ, par. propriè de numero. ἄρτιος ἀριθμὸς, numerus par, cui opponitur περισσὸς impar. perfectus. 2. Tim. 3, 17. ἵνα ἄρτιος ᾦ ὁ τῆς Θεᾶς ἄνθρωπος, ut perfectus sit homo Dei, hoc est, legatus seu minister Dei.

Ἀρτίζω, perfectum reddo, compleo, omnibus numeris absolutum reddo, ut nihil desit aut redundet, item sarcio quod ruptum & dissolutum est. Vide compositum Matth. 4, 21, item luxata membra in locum suum restituo. F. ἀρτίσω. P. ἡγρῆκα. præt. pass. ἡγρῆσμαι. a. 1. med. ἡγρῆσάμην.

Ἀπαρτίζω, absolutum reddo, omnibus numeris expleo. F. ἰσω. P. ἀπήγρῆκα. præt. pass. ἀπήγρῆσμαι. unde nomen

Ἀπάρτισμα, ατος, τὸ, cacumen, summitas. Symmachus 1. Reg. 7, 9.

Ἀπαρτισμός, ὅ, ὁ, perfectio. Luc. 14, 28. τὰ πρὸς ἀπαρτισμὸν, quæ ad ejus perfectionem requiruntur.

Διαρτίζω, compingo. Jobi 33, 6. ἐν πηλῇ διήρτισαί (3. sing. præter. pass.) σὺ, ex luto tu compactus es.

Ἐξαρτίζω, perago, absolvo. F. ἰσω. P. ἐξήγρῆκα. aor. 1. ἐξήγρῆσα. Act. 21, 5. ἐξαγρῆτισαί (a. 1. act. inf.) τὰς ἡμέρας peractis illis diebus. perfectè instruo. 2. Tim. 3, 17. ἐξηγρῆτισμένους (part. præter. passiv.) perfectè instructus.

Καταρτίζω, sarcio, redintegro, reconcinno. Matth. 4, 21. καταρτίζοντας τὰ δίκτυα ἐαυτῶν, sarcientes retia sua. instauro, reconcinno. Gal. 6, 1. καταρτίζετε (2. pl. præf. act. imper.) τὸν τοιοῦτον, instaurate talem, q. d. vos, qui estis ministri CHRISTI, veri illius medici. F. καταρτίσω. P. κατήγρῆκα, a. 1. κατήγρῆσα. perficio. 1. Pet. 5, 10. αὐτὸς καταρτίσαι (3. sing. a. 1. act. opt.) ὑμᾶς, ipse integros vos reddat, vos perficiat, vos aptos & idoneos faciat. præf. pass. καταρτίζομαι. 2. Cor. 13, 11. καταρτίζετε, παρακαλεῖσθε, instauramini, consolatione erigimini, hoc est, vos ipsos instaurate, consolatione erigite. præt. pass. κατήγρῆσμαι perfectus fui, Luc. 6, 40. κατηγρῆτισμένους (part. præter. pass.) δὲ πᾶς ἔσαι perfectus autem quilibet erit.

coagmentatus fui, Rom. 9, 22. 2. Cor. 1, 10. Heb. 11, 3. πίστιν νοῦμεν κατηγρῆτισθαι (præt. pass. inf.) τὰς αἰῶνας γῆματι Θεῷ per fidem intelligimus constructum fuisse mundum verbo Dei. aor. 1. med. κατηγρῆσάμην, ω, ατο, paravi, adaptavi. Heb. 10, 5. σῶμα κατηγρῆτισω (2. sing. aor. 1. med. indic.) μοι, corpus adaptaſti mihi. In Hebr. Ps. 40, 7. est aures perforasti mihi. Sed Apostolus retinuit verba Græcæ versionis, eundemque esse sensum patet ex Heb. 10, 9. Serbi enim illi, quorum aures perforabantur Ex. 21, 6. erant fidelissimi, & ad nutum heris suis obtemperabant. Ita Christus quoque usque ad mortem obediens factus, formam serbi assumpsit. Phil. 2, 7. 8. Matth. 21, 16. ἐν σώματος νηπίων κατηγρῆτισω αἶνον, ex ore infantum paraſti tibi laudem.

Κατάρτισις, εως, ἡ, instauratio, reconcinnatio. 2. Cor. 13, 9.

Καταρτισμός, ὅ, ὁ, coagmentatio, Eph. 4, 12.

Προκαταρτίζω, prius absolvo. Fut. ἰσω. P. προκατήγρῆκα. a. 1. act. προκατήγρῆ-

τισα, ας, ε, 2. Cor. 9, 5. προκαταρτίσωσι A (3. pl. a. 1. act. subj.) prius absoluerent.

A'P'T'O'Σ, α, ὁ, panis, ab ἄρῳ apto, quod cibus sit corpori humano congruus, adeo ut merito sine pane omnis mensa dicatur esse inops. 2. Cor. 9, 10. ὁ χορηγῶν τὸν ἄρτον εἰς βρωσιν, qui suppeditat panem in escam. 2. Thess. 3, 12. τὸν ἐαυτῶν ἄρτον ἐδίωσιν suum ipsorum panem (non alienum) edant. 1. Cor. 10, 16. τὸν ἄρτον, ὃν κλῶμεν ἐσθί, pro ὃ ἄρτος, ὃν κλῶμεν, panis, quem frangimus. elegans ἀντίπρωσις: quem Hellenismus etiam Dido Aeneid. 1. imitata fuit, ubi dixit, Urbem, quam statuo, vestra est, subducite naves. cibus, ex Hebraico idiotismo Luc. 14, 1. ἄρτον φαγεῖν capere cibum. Synecd. Hebraica. Sic 2. Thess. 3, 8. alimentum, τροφή, Ps. 136, 25. ὁ δίδως τροφήν (Heb. ἄρτον) πάσῃ σαρκί, qui dat alimentum omni carni. Gen. 3, 19. ἐν ἰδρώτι τοῦ προσώπου σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου, in sudore vultus tui vesceris pane (cibo) tuo Ps. 78, 27. ἄρτον ἀγγέλων ἐφαγεν ἄνθρωπος, panem angelorum comedit homo, hoc est, qualem comederent angeli, si quem comederent. convivium. Matth. 15, 2. Marc. 7, 5. Luc. 14, 15. Quidnam intelligatur per ἄρτον ἐπιχθισίον, vide εἰμί.

A'P'T'Y'Ω, condio. F. ἀρτύσω. Marc. 9, 50. ἐν τίνι αὐτὸ ἀρτύσετε; quonam ipsum (sal) condietis? aor. 1. ἤρτυσα. P. ἤρτυκα. prat. pass. ἤρτυμαι. Col. 4, 6. ἁλατι ἤρτυμένος (part. prat. pass.) sermo bester sit sale conditus, hoc est, non debet esse putris, de quo Ephes. 4, 29. aor. 1. pass. ἤρτυθην. fut. 1. pass. ἀρτυθήσομαι. Luc. 14, 34. ἐν τίνι ἀρτυθήσεται; quare (sal) condietur?

Ἀρτυσις, εος, ἡ, condimentum. Symmachus Jobi 41, 22.

Ἀνάρτυτος, α, ὁ, ἡ, insulsus, sale non conspersus. Symmachus Jobi 6, 6. μήτι βρωθήσεται ἀνάρτυτον τῷ μὴ ἔχειν ἅλας; Numquid comedetur insipidum, quod non habeat salem? ubi subintelligenda per ellipsin vox βρωμα.

A'P'T'Ω. fut. ἀρύσω. perf. ἤρυκα. aor. 1. ἤρυσα. med. ἀρύομαι. haurio, ex profundo traho. Proverb. 8, 35. Sym.

Ἐπαρύω, idem.

Ἐπαρυσήρ, ἡρς, ὁ, emunctorium. Exod. 25, 38.

Ἐπαρυσήρ, ἰδος, ἡ, hydria. 1. Reg. 7, 49.

† A'P'Φ'A'Ξ'A'Δ, ὁ, Nomen viri ἀκλιτον. Ἰσραήλ videtur compositum ex Ἰσραήλ sanavit, ὅς τῷ vastatio. ὃ est adverbium similitudinis, q. d. sanans veluti vastationem. vel est ex Ἰσραήλ ὅς τῷ quae radices jam ignorantur.

† A'P'X'E'Λ'A'O'Σ, α, ὁ, Archeláus, ἀρχὸς λαῶ, princeps populi. Graece acuitur antepenultima propter ultimam brevem, Latine vero penultima, juxta regulam: Penultima longa accentus est in penultima, Matth. 2, 22.

† A'P'X'I'Π'Π'O'Σ, α, ὁ, Archippus, princeps seu magister equorum, q. d. ἀρχὸς ἵππων, est nomen viri, Col. 4, 17. Philem. 6, 2.

††† A'P'X'I'T'E'K'T'Ω'N, ονος, ὁ, Architectus, vox composita ex ἀρχὸς α, ὁ, princeps ὅς τέκτων, ονος, ὁ, faber, a verbo τέυχω, fabricor, q. d. princeps fabrorum, der Baumeister. 1. Cor. 3, 10. vide infra.

A'P'X'Ω, impero, dominor, cum Gen. Judic. 8, 22. ἀρξέον (aor. 1. imper.) ἡμῶν, impera nobis, dominium habe in nos, esto princeps noster. Marc. 10, 42. ἀρχεῖν τῶν ἱδνῶν, imperare gentibus. Fut. act. ἀρξω. Judic. 8, 23. καὶ ἔπειτα πρὸς αὐτὰς Γεδεὼν, καὶ ἀρξω ἐγὼ ὑμῶν, καὶ ἐκ ἀρξείας τοῦ μὲν ὑμῶν, Κύριος ἀρξεί (3. sing. fut. 1. act. ind.) ὑμῶν. Et dixit ad eos Gedeon, non habebō ego dominium in vos, neque filius meus, DOMINVS erit princeps vester, ille plenum in vos habebit dominium, q. d. tantum honorem mihi non sumo. aor. 1. act. ἤρξα imperavi. Judic. 9, 22. καὶ ἤρξεν (3. singul. aor. 1. act. indicat.) Ἀβιμέλεχ ἐπὶ τῷ Ἰσραὴλ τρία ἔτη, tenuit ergo Abimelech principatum super Israël tribus annis. principem constituo. Hos. 8, 4. καὶ οἱ ἐμὲ ἤρξαν (3. pl. aor. 1. act. indic.) praefecerunt sibi principem (Israélite) non ex me. Prat. act. ἤρχα. ἀρχομαι verb. med. incipio. 2. Cor. 3, 1. ἀρχόμεθα (1. pl. pres. med. indic.) πάλιν ἐαυτὰς συνιστάνειν, incipimus rursus nos ipsos commendare. Luc. 3, 23. καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος (part. pres. med.) ipse autem JESVS incipiebat esse quasi (seu fere) annorum triginta. Luc. 22, 28. ἀρχομένων (part. pres. med. gen. pl. g. v.) δὲ τῶν

γίνεσθαι, quum autem hæc fieri incipient. Sunt duo genitivi absolute positi. Fut. 1. med. ἀρχαίμαι, incipiam, Luc. 13, 26. τότε ἀρχέσθε (2. plur. fut. 1. med. indic.) λέγειν, tunc incipietis dicere. Luc. 23, 30. τότε ἀρχόνται (3. pl. fut. 1. med. indic.) λέγειν τοῖς ὄρεσι, πέσετε ἐφ' ἡμᾶς, tunc incipient dicere montibus, obruite nos. Præter. pass. ἡργαίμαι. 1. Sam. 22, 15. εἰ σήμερον ἡργαίμαι; hodiene demum incepti? aor. 1. pass. ἡρχ-θην, ης, η. Aristot. 3. polit. cap. 3. ἀνέστιν εὖ ἀρχαί μὴ ἀρχθέντα, bene imperare nequit, qui non ipse prius sub imperio fuerit. a. 1. med. ἡρχάμην, ω, ατο, incepti, coe-
pi. Act. 18, 26. ἡρχατο (3. sing. a. 1. med. indic.) παρρησιάζεσθαι, coepit liberè loqui. Luc. 15, 24. ἡρχαντο (3. pl. aor. 1. med. indic.) εὐφραίνεσθαι, coeperunt letari. vulg. epulari, latius & lautius convivari. subj. aor. 1. ἀρχώμαι, η, ηται, Luc. 14, 9. καὶ τότε ἀρχῇ (2. sing. a. 1. subj. med.) μετ' αἰσχύνης τὸν ἑσχάτον τόπον κατέχευ, & tunc incipias cum rubore ultimum occupare locum. ἀρχῇ hic posset videri 2. pers. fut. 1. med. indic. ἀρχομαι, η, εται, sed vera analysis ex textu petenda est. Subintelligitur hic ἀπὸ κοινῆς, μήποτε, quod regit subj. Luc. 12, 45. καὶ ἀρχῇται (3. sing. a. 1. med. subj.) τύπτειν τὰς παῖδας, coeperitque percutere servos Luc. 3, 8. μὴ ἀρχῆσθε (2. pl. aor. 1. med. subj.) λέγειν, ne coeperitis dicere. 1. Pet. 4, 17. ὁ καιρὸς ἀρχασθαι (aor. 1. med. inf.) τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ Κυρίου, tempus est, quo incipiat iudicium à domo Domini. Matth. 14, 30. ἀρχάμενος (part. a. 1. med.) καταποντίζεσθαι, quum coepisset demergi. Matth. 18, 24. ἀρχαμένους δὲ αὐτῶ συνᾶραι, quum autem coepisset conferre rationem. ἀρχαμένους αὐτῶ sunt duo genitivi absoluti. Luc. 24, 47. ἀρχάμενον (part. aor. 1. med. acc. cas.) ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ, incipiendo ab Hierosolymis. Vulgata versio, incipientibus vobis, id est, ἀρχαμένων vid. ὑμῶν.

Ἀρχων, οντ, ὁ, princeps, caput, rex. Matth. 20, 25. οἱ ἀρχόντες τῶν ἐθνῶν, principes gentium. Apoc. 1, 5. ὁ ἀρχων τῶν βασιλέων τῆς γῆς, princeps regum terre, videlicet JESVS CHRISTVS, qui ipse Apoc. 19, 16. vocatur βασιλεὺς βασιλέων, rex regum, per Hebraismum, hoc est, summus rex, (cui Matth. 28, 18. Col. 2, 10.) data est

omnis potestas in cælo & in terra, addè, ut ad nomen ejus omne genu se flectat. Phil. 2, 10. Rector, præfectus. Luc. 8, 41. ἀρχων τῆς συναγωγῆς, præfectus synagoge. οἱ ἀρχόντες, procures. Act. 4, 8. ἀρχόντες τῆ λαῶ, procures populi. Joh. 3, 1. ἀρχων τῶν Ἰουδαίων, pro τῆς τῶν ἀρχόντων quidam ex primoribus Judæorum, prout legimus Luc. 14, 1. καὶ ἐγένετο ἐν τῇ ἐλθεῖν αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν ἀρχόντων, & accidit, quum venisset in domum cujusdam ex primoribus magistratus. Rom. 13, 3. οἱ γὰρ ἀρχόντες ἐκ αἰσὶ φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων, nam magistratus non sunt terrori bonis operibus.

Ἀρχοντικός, ἡ, ὄν, quod ad principem spectat. τὰ ἀρχοντικά, quæ principis sunt. Symmachus Jesai. 32, 8.

Ἀρχεσσα, ης, ἡ, domina, princeps femina. Thren. 1. 1. 1. Reg. 11, 3.

Ἀρχόμενος, ος, ὁ, subditus, qui principi paret, relatum τῷ ἀρχόντος. scil. hæc per se sunt participia, sed pro more lingue nominascunt, seu pro nominibus substantivis accipiuntur.

Ἀρχή, ἡς, ἡ, principium, initium. Joh. 1, 1. ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, in principio erat Verbum. 2. Thess. 2, 13. ἔτι ἐλέτεο ὑμᾶς ἀπ' ἀρχῆς, quod vos elegerit ab initio. Vulgatus interpres legit ἀπαρχὴν primitas, hoc est, ut primitiæ essetis, conf. Jac. 1, 18. Reipsa interpp. conveniunt. Th. Beza exponit ἀπ' ἀρχῆς ante jacta mundi fundamenta. Atque ita illi ἀπ' ἀρχῆς idem est, quod ἀπὸ τῶν αἰώνων. Eph. 3, 9. hoc est, ab æterno. vide suprâ ἀπὸ, quod ad formam Hebr. quandoque significat ante: ante principium scil. temporis, h. e. ut legimus Ps. 93, 2. quod fuit ab æterno. 2. Pet. 3, 4. ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως, ab initio creationis. Joh. 6, 64. ἐξ ἀρχῆς à principio. Vulg. ab initio. Joh. 8, 25. τὴν ἀρχὴν ὅτι καὶ λαλῶ ὑμῖν, id quod à principio dico vobis. τὴν ἀρχὴν (subintell. κατὰ) idem, Nonno interprete, quod ἐξ ἀρχῆς. Luth. reddit: erstlich creatio. Sir. 39, 32. ἐξ ἀρχῆς ἐσηρίχθην, ex principio confirmatus sum, q. d. considerando rerum principia & creationis fines. Possilius adverbialiter capit pro ὅλως, παντελῶς, omninò, prorsus. Hoc sensu legitur apud Xenoph. de pæd. τῷ γὰρ τὴν ἀρχὴν μὴ

κίμηναι τὸ στρατεύμα, τέττα σοι δὲ μέλων, prorsus operam dabis, ne exercitus male habeat, ne in morbos incidat. [Recte Pastor observat ellipsin praepositionis κατὰ; in ipsa vero vocis notione observandum, ἀρχὴν h. l. denotare illud, quod in quacunque re primum est, ac praecepium; unde τὴν ἀρχὴν, ex omnium auctorum consensu, est plane, prorsus, omnino. Respondet ergo Christus in adducto Johannis loco Pharisaeis ipsum interrogantibus: Tu quis es, qui nobis extrema pericula minitari possis? Et ait: cetero, omnino, plane, quod ego dico vobis, hoc scilicet vobis continget, quod ex ipso contextu est supplendum. Hanc hujus textus interpretationem, utpote commodissimam repetimus h. l. ex observationibus nostris ad Lamb. Bos Ellipses Gracas p. 346. 347. quos lector benevolus hic conferre poterit, ut Et I. H. Maji fil. Observ. sacr. lib. 1. p. 69. seq.] Heb. 2, 3, ἥτις ἀρχὴν λαβῶσα καλεῖσθαι διὰ Κυρίου, quae quum primum enarrari coeperit per ipsum Dominum. ἀρχὴ idem quod πρῶτος, primus, Col. 1, 18. ὅς ἐστιν ἀρχὴ, πρωτότοκος ἐκ νεκρῶν, qui est principium (id est, primus) Et primogenitus ex mortuis. autor. Apoc. 3, 14. ἡ ἀρχὴ τῆς κτίσεως, autor creatura, hoc est, creaturarum seu rerum, creaturarum. Heb. 3, 14. τὴν ἀρχὴν τῆς ὑπαστάσεως, principium, hoc est, rem praecipuam, quae est fides, qua sustentamur. Prov. 1, 7. ἀρχὴ σοφίας φόβος Κυρίου, principium sapientiae timor Domini, hoc est, timor Domini primas tenet in sapientia, adeo ut absque ea sapientia non sit sapientia, sed potius quedam calliditas. Gen. 1, 1. Et Joh. 1, 1. ἐν ἀρχῇ in principio, hoc est, quum mundus inciperet condi. Hebraica periphrasis est adverbii principio, Germanice anfänglich. Sic Joh. 2, 11. ἐποίησα τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων ὁ Ἰησοῦς Jesus hoc initium signorum fecit (Hypallage) hoc est, sicut Syrus vertit: signum (miraculum) primum, quod Jesus edidit in Cana. Brevis introductio, Heb. 6, 1. ἀφέντες τὸν τῆς ἀρχῆς τῆς Χριστοῦ λόγον, omisso, qui in CHRISTO inchoat, sermone, hoc est, neglecta Catechetica doctrina. Notetur hic hypallage τὸν λόγον τῆς ἀρχῆς, pro τὴν ἀρχὴν τῆς λόγῃ. origo, primus integritatis status Judae 6, 6. τὰς μὴ τηρήσαντας τὴν

ἀρχὴν, qui non servata sua origine. imperium Luc. 20, 20. εἰς τὸ παραδῆναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τῆς ἡγεμονίας, ut traderent eum imperio Et potestati praesidis. [Ἀρχὴ, apud N. T. scriptores etiam est principium Evangelii, & praedicationis ejusdem per Christum instituta. Luca 1. 2. καθὼς παρέδοσαν οἱ ἀπ' ἀρχῆς αὐτόπται καὶ ὑπηρέται γενόμενοι τῷ λόγῳ, quemadmodum tradiderunt, qui inde ab initio (praedicationis Christi) ipsi viderunt, Et ministri verbi facti sunt. Hic certe ἀπ' ἀρχῆς non valet ab aeterno. Job. 15, 27. καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστέ. Et vos testimonium dare potestis, quia inde ab initio mecum estis. Joh. 16, 4. ταῦτα δὲ ὑμῖν ἐξ ἀρχῆς ἐκ ἀποκ., ὅτι μετ' ὑμῶν ἦμην. Hae vero vobis a principio non dixi, quia tunc vobiscum eram. Sic 1. Joh. 1, 1. ὃ ἦν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἑώρακαμεν, quod inde a principio Evangelii factum est, quod nos audivimus, vidimus Et annunciamus vobis: Et Johannem in laudata epistola hac voce sic uti docent cap. 2. 6. 7. 13. 14. 24. c. 3. 11.]

Ἀρχαί, αἱ, angeli, qui sic dicuntur, quod Deus eorum ministerio utatur in regnorum gubernatione, cujus exemplum certissimum habemus Dan. 12, 1. Rom. 8, 38. Eph. 3, 10. Col. 1, 16. magistratus. Luc. 12, 11. Tit. 3, 1. Filius Dei dicitur Apoc. 1, 8. ἀρχὴ καὶ τέλος, principium Et finis, hoc est, qui neque coepit esse neque desinet esse, qui est principium sine principio, Et finis sine fine, id est, qui est aeternus. Dicitur quidem Melchizedekus Heb. 7, 3. μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν, μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, neque initium dierum, neque vitae finem habens, hoc est, cujus neque nativitas neque mors descripta legatur: quae de Melchizedeko accipienda sunt, ut typo, verè autem de CHRISTO. Moses enim nobis proponit, ac si repente è caelo delapsus mox eò se recepisset, nulla ipsius majorum, neque mortis facta mentione. Dicitur ergo initium dierum non habuisse, scilicet à Mose descriptum. Nec necesse est, ut simile simili in omnibus quadret. Cateroquin Melchizedekum aequè suis natum fuisse parentibus atque nos, Et aut more aliarum hominum mortuum, aut more Enoch, vivum hinc translatum, debet esse extra omnem con-

εὐεργεσίαν. item αἱ ἀρχαὶ idem quod τὰ
ἐκτρα extrema. Act. 10, 11. τέσσαρσιν ἀρ-
χῇς δεδεμένον, quatuor extremis devin-
ctum, mit vier Zipffeln angebunden.
militaris vox notat ordines in bello, agmen,
cui impositus est Dux. 1. Macc. 5, 33.
ἐξῆλθεν ἐν τρισὶν ἀρχαῖς, exivit cum tribus
ordinibus.

Ἀρχῆθεν, adverb. ab initio, antiqui-
us. 4. Reg. 19, 25.

Ἀπαρχή, ἡς, ἡ, primitiæ q. d. ἀπ' ἀρ-
χῆς scilicet γεννημάτων τῆς γῆς, unde πρω-
τογενήματα, primæ fruges, dicuntur. Lev.
23. (junguntur hæc duo vocabula Sir. 45, 28.
ἀπαρχὰς πρωτογεννημάτων ἐμέρισεν, pri-
mitias primogenitorum in partem dedit) ad
verbum de principio scilicet frugum terræ,
hæc est de primis frugibus, quas Deus jure
voluit sibi ceu auctori ἔσ δατορι consecrari
Rom. 8, 23. οἱ τὴν ἀπαρχὴν τῆς πνεύματος
ἔχοντες, qui habemus primitias Spiritus.
Metaphora suavissima sumpta à more Ec-
clesiæ Vet. Test. Deut. 26. Lev. 23, 14. Sci-
licet Deus in hac vita est aliquid in suis, in
altera verò vita erit omnia in omnibus.
1. Cor. 15, 28. Hic prægustamus, illic verò
discumbentes cum Abrahamo, Isaaco ἔσ Ja-
cobo, lætè hilariterque epulabimur Matth.
8, 11. Gustus ergo ille paterni Dei favoris,
qui est à Spiritu S., dicitur ἀπαρχὴ τῆς πνεύ-
ματος, primitiæ spiritus. Sic CHRIS-
TUS 1. Cor. 15, 20. dicitur ἀπαρχὴ τῶν
κεκοιμημένων, primitiæ dormientium. Scil.
sicut Israelitæ primitias Deo offerentes, par-
tim gratias ei agebant, partim etiam cer-
tam spem concipiebant segetis suo tempore
plene fruendæ: ita ex resurrectione CHRIS-
TI capitis nostri certam concipimus spem
nostre future gloriose resurrectionis. Jac.
1, 18. Pii dicuntur ἀπαρχὴ τῶν κτισμά-
των, primitiæ inter omnes creaturas, scili-
cet Deo sacræ, quod Deus eos ex perdita ho-
minum multitudine elegerit, ut sibi essent
consecrati, vel ut Apostolus loquitur Eph. 1,
4. ut sint sancti ἔσ inculpatores in conspectu
Dei suoque obsequio Deum glorificent,
Joh. 15, 8.

Ἀπαρχομαι, primitias solvo. construi-
tur cum Dat. Prov. 3, 9. ἀπαρχὴ ἀντιπῶ
ἐπὶ τῶν καρπῶν, solve primitias illi (DO-
MINO) ex fructibus. Fut. 1. med. ἀπαρχ-

ἄρχομαι. a. 1. med. ἀπηρξάμην, ω, ατο.
2. Chr. 30, 24.

Ἀρχαῖος, αἰῶν, αἰών, antiquus, a, um.
Act. 21, 16. ἀρχαῖος μαθητὴς, antiquus
discipulus. Apoc. 12, 9. ὁ ὄφις ὁ ἀρχαῖος,
antiquus serpens. 2. Pet. 2, 5. ἀρχαῖος ὁ
κόσμος, priscus mundus, prima mundi
ætas. Matth. 5, 21. 27. 33. οἱ ἀρχαῖοι, ve-
teres, majores, prisci Luc. 9, 8. προφήτης
ἔσ (pro tis Luc. 9, 19.) τῶν ἀρχαίων ἀνέστη,
propheta quidam ex priscis surrexit. Sir. 39,
1. σοφίαν πάντων ἀρχαίων ἐκζητήσας sa-
pientiam omnium priscorum exquiret. Cap.
9, 12. ἀρχαῖος φίλος, amicus vetus. Ez. 21,
21. ἀρχαία ὁδὸς, antiqua via. Hebr. bi-
bium. 1. Sam. 24, 14. ἡ παραβολὴ ἡ ἀρ-
χαία antiquum proverbium. Act. 15, 7.
ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων jam pridem: Syrus,
à diebus prioribus. Septuaginta Ps. 44, 2.
קדמון הִמְעָרָא ἀρχαῖος, dies antiquæ,
ἔσ Deut. 4, 32. קדמון הִמְעָרָא ἡμερῶν
προτέρων dies priores, vertunt. Psal. 79, 8.
μὴ μνηστὴς ἡμῶν ἀνομιῶν ἀρχαίων, ne re-
corderis iniquitatum antehac à nobis com-
missarum. 2. Cor. 5, 17. τὰ ἀρχαία πα-
ρηλθόν, vetera præterierunt. Hellenismus.
In comparatibo gradu ἀρχαιότερος, anti-
quior. in superl. ἀρχαιότατος, antiquis-
simus.

Ἀρχαῖον, & τὸ, pristinum. Es. 23, 17.
ἀποκαταστήσεται εἰς τὸ ἀρχαῖον, restitue-
tur in pristinum. (Sed

Ἀρχαῖον, & τὸ, est curia, locus ubi ma-
gistratus convenire solet. pl. ἀρχαῖα, tabu-
laria publica.)

Ἀσιάρχης, & ὁ, q. d. ἀρχὴν τῆς Ἀσίας,
præfectus Asiæ Act. 19, 31. τινὲς τῶν Ἀ-
σιαρχῶν, sed quidam ex Asiarchis. [Asiar-
chæ isti, quod perperam tradunt viri docti
quamplurimi, non erant magistratus sacer,
sed profanus, ἔσ antiquis temporibus iidem
erant ac Proconsules Asiæ, Constantinus
themate 3. qui etiam imperatores bellici fue-
runt, prout constat ex inscriptione apud
Gruterum p. DXXII. 1. In theatro vero
cum Paullo ideo egerunt, quia theatrum
erat locus publicus, propter populi frequen-
tiam sæpe juri dicendo adhibitus. Doug-
tæus in Analectis S. Vet. Test. Excursu 73.
Raphelius ad Act. 19, 31.]

Αυλάρχης, α, ὁ, aulæ princeps. 2. Sam. 8, 19.

Γενεσιάρχης, α, ὁ, originis autor & princeps. Sap. 13, 3.

Δεκάρχης, α, ὁ, sive δέκαρχος, α, ὁ, Decurio, Decanus, Decemvir. Dent. 1, 15.

Δεκαδάρχης, α, ὁ, sive δεκάδαρχος, α, ὁ. Idem. Exod. 18, 21, 25.

Δεκαρχία, ας, sive δεκαδαρχία, ας, decanatus, decemviratus. Ex δέκα, decem, ὁ ἄρχων.

Ἐθνάρχης, α, ὁ, q. d. ἄρχων τῆς ἐθνικῆς gentis praefectus 2. Cor. 11, 32.

Ἐκατοντάρχης, α, ὁ, q. d. ἄρχος τῶν ἑκατόν. Dicitur etiam

Ἐκατόνταρχος, α, ὁ. ταῦ interpositum est ἐνφωνίας ἑτεκα. centurio. Act. 10, 1. τῷ ἑκατοντάρχη (dat. cas.) Act. 27, 1.

Ἐπαρχία, ας, ἡ, provincia Act. 23, 34. à nomine

Ἐπαρχος, α, ὁ, praefectus, satrapa. q. d. ὁ ἐπὶ τῆς ἀρχῆς ὢν, qui est cum imperio.

Ἰππάρχης, α, ὁ, equitum princeps. 2. Sam. 1, 6.

Κωμάρχης, α, ὁ, a κώμη vicus, vico praefectus. Esther. 2, 3.

Μεριδάρχης, α, ὁ, particeps principatus, 1. Macc. 10, 65.

Μεριδαρχία, ας, ἡ, participatio imperii, consortium regni; distributio praefecturarum & principatum in populo Judaico, 3. Esd. 1, 5. Cap. 5, 4. 8, 28. Ex μερίς, pars, ὁ ἄρχη.

Μισάρχης, α, ὁ, invisus princeps. Ex μῖσος, odium, ὁ ἄρχη. 2. Macc. 5, 24.

Μονάρχης, α, ὁ, ὁ μοναρχος, α, ὁ, monarcha, qui solus imperat, q. d. μόνος ἄρχων. 3. Macc. 2, 2. Regum Regi Deo tribuitur.

Μοναρχία, ας, ἡ, unius imperium, monarchia.

Μοναρχικός, ἡ, ὄν, ad Monarcham vel Monarchiam pertinens; monarchiae favens.

Μοναρχέω, ὦ, solus impero.

Πατριάρχης, α, ὁ, Heb. 7, 4. q. d. ἄρχων τῆς πατριᾶς, tribus seu familiae princeps patriarcha. Act. 2, 29. περὶ τῆς πατριάρχης Δαβίδ. Act. 7, 9. οἱ πατριάρχαι patriarchae.

Παταρχέω, ὦ, proprie παίδομαι τῷ ἄρ-

χοντι, magistratui obedio, pareo, regit Dativum. Act. 5, 29. παιδαρχεῖν δὲ θεῷ μάλλον, ἢ ἀνθρώποις, obedire oportet Deo potius, quam hominibus. ibid. 6, 32. τοῖς παιδαρχεῖσιν (dat. pl.) obedientibus. F. ἦσω. P. πεπαιδάρχηκα. α. 1. ἐπαιδάρχησα parui. Act. 27, 21.

Πεντηκόνταρχος, α, ὁ, quinquaginta militum ductor. Exod. 18, 21.

Πολιτάρχης, α, ὁ, q. d. ἄρχων τῆς πόλεως vel τῶν πολιτῶν, urbis praefectus Act. 17, 6.

Πρώταρχος, α, ὁ, q. supremus princeps militiae, 2. Macc. 10, 11.

Στρατοπεδάρχης, α, ὁ, (ex στρατόπεδον, α, τὸ, castra quod rursus est ex στρατός, ὁ, exercitus, ὁ πέδον, α, τὸ solum) praefectus exercitus, dux Act. 28, 16. 1. Macc. 2, 66. dicitur ἄρχων στρατιᾶς, princeps exercitus.

Τετραρχης, α, ὁ, q. d. ἄρχων τῶν τεσσάρων sc. ἐπαρχιῶν seu διοικήσεων princeps quatuor praefecturarum seu provinciarum, tetrarcha. Matth. 14, 1.

Τετραρχέω, ὦ, sum tetrarcha, Luc. 3, 1. τετραρχεῖντος τῆς γαλιλαίας. Ἡρώδης, C quum Herodes tetrarcham ageret in Galilea. τετραρχέω, ὦ, conficitur cum Genit. more verborum dominandi. Fut. ἦσω. P. τετετράρχηκα.

Τοπάρχης, α, ὁ, toparcha, loci praefes.

Τοπαρχία, ας, ἡ, praefectura loci, 1. Macc. 11, 28.

Χιλίάρχης, α, ὁ, ex ἄρχων ὁ χίλιοι mille, q. d. ἄρχων τῶν χιλίων, qui mille praest. Latine tribunus militum, Kriegsoberster.

Χιλίαρχος, α, ὁ, idem. Joh. 18, 12. quod est ex χίλιοι mille ὁ ἄρχος, α, ὁ, idem.

D quod ἄρχων, ὄντος, ὁ, princeps.

Χιλιαρχία, ας, ἡ, imperium in mille, sc. milites; agmen mille constans militibus, cui praest chiliarcha, 1. Macc. 5, 13.

Ἐνάρχομαι, incipio. Fut. ἔσομαι. α. 1. ἐνηρξάμην, ω, ατο, caepi. Phil. 1, 6. ὁ ἐναρξάμενος (part. aor. 1. med.) ἐν ὑμῶν ἔργον ἀγαθόν, qui in vobis caepit opus bonum. Gal. 3, 3. ἐναρξάμενοι πνεύματι, qui spiritu caeperitis. cum genit. Sir. 36, 24. ὁ κτώμενος γυναῖκα ἐνάρχεται κτήσεως, qui acquisivit uxorem, principium habet possessionis.

Προεναρχομαι, ante incipio. aor. 1. A med. προενηρξάμην, ω, ατο. 2. Cor. 8, 6. ἵνα καὶ οὕτως προενηρξάτο (3. sing. aor. 1. med. indic.) ὅπως ἐπιτελέσῃ, ut sicut antecepit, ita etiam absolbat. ibid. 6. 10. προενηρξάδε (2. pl. a. 1. med. indic.) καὶ οὐ πέρυσσι, ante cepistis anno superiori.

Ἐξάρχω, fut. ἐξάρξω, reliqua tempora vide in ἀρχω. Incipio, verbum Musicorum. Exod. 15, 20. ἐξῆρχε (3. sing. imperf. indic. aor.) δὲ αὐτῶν μαριάμ, incipiebat autem ex illis Mariam. Med. ἐξάρχομαι. 1. Reg. 21, 11. ἐξῆρχοντο (3. pl. imperf. ind. med.) αἱ χορεύουσαι, incipiebant saltatrices; quæ choros agitant.

Κατάρχω, dominor. Med. κατάρχομαι, incipio, inchoo, ut, κατάρχεσθαι τῆς μάχης, incipere pugnam, it. cum acc. 2. Macc. 12, 37.

ὑπάρχω, subsisto, sum, versor. Ps. 146, 2. ψαλῶ τῷ θεῷ μου, ἕως ὑπάρχω, laudabo Deum meum, quamdiu sum, hoc est, vixero. Phil. 3, 20. ἐν ἔθνεσιν ὑπάρχει, in cælo est. Act. 3, 6. χρυσίου οὐκ ὑπάρχει μοι, aurum non est mihi. Job. 2, 4. πάντα ὅσα ὑπάρχει ἀνθρώπῳ, quicquid aliquis possidet. Act. 21, 20. ζηλωταὶ τῆ νόμου ὑπάρχουσι omnes zelo legis sunt accenssi. pres. subj. ὑπάρχω, ns, η, sim. Jac. 2, 15. γυμνοὶ ὑπάρχωσι, nudi sint. pres. inf. ὑπάρχεν. 1. Cor. 11, 18. ὁρισματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχεν, inter vos esse dissidia. part. pres. ὑπάρχων, ὑπάρχουσα, ὑπάρχον. Phil. 2, 6. ὅς ἐν μορφῇ θεῶ ὑπάρχων, qui quum esset in forma Dei, hoc est, secundum humanitatem suam propter unionem τῆ λόγου præditus divinâ gloriâ. Act. 27, 12. ἀνευθέτω τῷ λιμένος ὑπάρχοντος, quum esset portus minus appositus. Luc. 16, 14. Φιλάργυροι ὑπάρχοντες, qui erant avari. Act. 27, 21. πολλῆς δὲ ἀσιτίας ὑπαρχέσης, quum verò multa fuisset inedia. imperf. ὑπῆρχον, eram, ὑπῆρχες, eras, ὑπῆρχε, erat. Act. 16, 3. ἔδην ὑπῆρχεν Γραῦς erat Act. 10, 12. ἐν ᾧ ὑπῆρχε πάντα, in quo omnia erant. Hellenismus, ubi neutrum plurale construitur cum verbo sing. Act. 4, 34. ὅσοι ὑπῆρχον (3. pl. imperf.) quotquot erant. Act. 8, 16. μόνον βαπτισμένοι ὑπῆρχον, tantum baptizati erant. ὑπῆρχον pro ἦσαν hic ponitur ἔ pas-

sim. Act. 17, 27, καίτοιγε ἂ μακρὰν ἀπὸ ἐνὸς ἐκείων ὑπάρχοντα, quamvis non procul ab unoquoque nostrum sit. Esth. 8, 7. τὰ ὑπάρχοντα, divitiæ, opes, seu bona quantulacunque quis possidet. facultates, bona, quæ quis habet. Matth. 24, 47. ἐπὶ τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ καταθήσει αὐτὸν, super omnia, quæ ipsi suppetunt, constituet ipsum. Matth. 19, 21. πώλησόν σε τὰ ὑπάρχοντα, vende opes tuas, quas habes. Luc. 8, 3. αἰτίνας διηκόνουν αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων αὐταῖς, quæ ministrabant ei ex iis, quæ sibi suppetebant. Alias ὑπάρχω significat impero, imperium gero, præsum. Unde est

ὑπαρχος, præses, præfectus. Dan. 6, 7. nempe qui ita præest, ut alteri subsit.

ὑπαρχίς, eus, ἡ, substantia, res, facultates. 1. Macc. 12, 23.

ἀνύπαρκτος, α, ὁ, ἡ, qui non existit. Sic Dii gentilium a Symmacho Psalm. 96, 5. dicuntur ἀνύπαρκτοι, quia nunquam exsisterunt. mortuus. Idem Jobi 24, 16. ἀνύπαρκτος ἔσται βιαδεὶς θανάτῳ, de medio tolletur morte violenta.

ἀνυπαρχία, ας, ἡ, interitus. Aquila Jobi 18, 14.

Προὑπάρχω, ante sum, ante existo. Luc. 23, 12. προὑπῆρχον (3. pl. imperf.) ante erant.

ὑπεράρχω, prædominor. Ezech. 16, 48.

ἈΡΩ, apto. item congruo. Fut. ἀρώ. Ἐ Aeolicè ἄρω. P. ἤρω. Pres. Pass. ἄρομαι, adaptor. pret. pass. ἤρωμαι. Hinc

Ἀρωὸς (pro ἀρωὸς) ὁ, cum spiritu aspero, apta commissura, concinna compages, Heb. 4, 12. διεικνύμεν ὁ ἄρῳ μερισμῷ ψυχῆς τε καὶ πνεύματι, ἀρωῶν τε καὶ μυελῶν, pertingens usque ad divisionem anime simul ἔ spiritus, compagumque ἔ medullarum.

Ἀρμα, τὸ, currus. Act. 8, 28. καθήμεν ἐπὶ τῷ ἁρματι αὐτοῦ, sedens in curru suo. Act. 8, 29. κολληθήτω τῷ ἁρματι τὸ πῶ, adhaerece currui isti. Act. 8, 38. ἐκέλευσε σῆναι τὸ ἄρμα, iussitque sisti currum. ad verb. iussit stare currum.

Ἀραρώτως, adverb. exponitur aptè, q. ab ἄρω. 3. Macc. 5. τὸ προσαγὲν ἀραρώ-

τως συνετέλει, *præceptum aptè adimplebat. Ab ἄρω est*

Ἀρμόζω, *apto, aptè & concinnè connecto. F. ἁρμόσω. P. ἡρμοκα. a. 1. ἡρμοσα. a. 1. med. ἡρμοσάμην. 2. Cor. 11, 2. ἡρμοσάμην γὰρ ὑμᾶς ἐνὶ ἀνδρὶ, aptavi enim vos uni viro.*

Ἀρμόνι⊕, *α, δ, congruus, adaptatus. Sap. 16, 20.*

Ἐναρμόζω, *concinno, adapto, modulator. Judith. 10, 1. ἐναρμόσαδε (2. pl. aor. 1. imper. med.) αὐτῷ ψαλμὸν καὶ ἄλ-νον, modulamini ei Psalmum & laudem.*

Ἐναρμόνι⊕, *α, δ, η, concinnus. Prolog. ἀδήλ. in Sir.*

Μεταρμόζω, *vel μεταρμόπτω, transmutato aptè. Sap. 19, 18. τὰ στοιχεῖα μεταρμοζόμενα, elementa apte transmutata.*

Θυμήρης, *ε⊕, & θυμαρής, εὐος, δ, η, animo conveniens, gratus, à θυμὸς & ἄρω.*

Ποδήρης, *εὐος, δ, η, ad ipsos usque pedes dependens, vestis talaris, vestis promissa, ad talos usque pertingens, Apoc. 1, 13. compos. ex πὸς pes & ἄρω nec̄to, apto. Sic*

Τειχίρης, *εὐος, δ, η, mœnibus instructus & munitus. Deut. 9, 1.*

††† Α'ΡΩΜΑ, *τος, τὸ, arôma, odoramentum. Videtur compos. ex ἄρ seu ἄρι particula intensiva, & ὄζω oleo, seu ὀδμή, ἥς, η, odor. Marc. 16, 1. Ἀρωμα* *verò apud Aristoph. pro ἀροτρίωμα, aratio & apud Eupolidem pro ἄλφιτον legumen per metonym. causæ, huius loci non est, sed ad ἀρόω, aro pertinet.*

† Α'ΣΑ', *δ, ΠΩΝ nomen viri indeclinabile, ita dictum à Syriacâ voce ΝΩΝ curavit, sanavit. valet idem quod Hebraeum נָשַׁן Matth. 1, 7. 8. vide 1. Reg. 15.*

ΑΣΒΟΛΗ, *ης, η, fuligo. Thren. 4, 8.*

ΑΣΕΛΓΗΣ, *εὐος, δ, η, petulans, lascivus.*

Ἀσελγεία, *ας, η, petulantia seu effrenata libido, lascivia, protervia. Marc. 7, 22. Judæb. 4. τὴν τῆς θεᾶς ἡμῶν χάριν μετατιθέντες εἰς ἀσελγείαν. Dei nostri gratiam transferentes ad lasciviam. Eph. 4, 19. ἐαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ, sese*

A dediderunt lasciviae. ἀσελγείας, *ων, αῖ. libidines. 1. Pet. 4, 3. πεπορευμένους ἐν ἀσελγείας, qui incessimus in lasciviis, qui indulsumus omnis generis libidinibus. Omnino adjectivum hoc præ se fert quandam compositionem. Etymologici Magni Auctor in eâ multus est. Videtur mihi dici ἀσελγῆς pro ἀσελαγῆς per Syncopen ex α priv. & σελαγέω luceo, splendo: quòd in istiusmodi voluptariis omnis rectæ rationis lux prorsus sit extincta, & quòd eorum corpora à resurrectione non sint sulfura, conf. 1. Cor. 6, 14. Dan. 12, 3.*

B Ἀσελγῶς, *adv. lascive, petutanter. Aquila Hof. 7, 14.*

ΑΣΘΜΑ, *ατος, τὸ, anhelatio, halitus. Sap. 11, 18. Hinc*

Ἀσμαινῶ, *anhelo, spiritum difficulter traho. Sir. 32, 21. fut. ανῶ, perf. ἥσμαινα, ab ἄω, spiro.*

† ΑΣΙΑ, *ας, η, Asia. Nomen terræ orbis terrarum partis. Derivant vulgò ab Asia, filia Oceani, matre Promethei, vel ab Asio viro. Ἀσιος Græcè est limosus, sicut πηλεὺς, εὐος, δ, nomen regis à πηλὸς tutum, lutulentus, ab ἄσις, εως, η, limus, cœnum. Act. 2, 9. Ec. 1. Pet. 1, 1. 1. Cor. 16, 19. 2. Cor. 1, 8. Apoc. 1, 4. 11.*

ΑΣΙΑΙΤΙ, *ων, αῖ, secta quædam apud Hebræos, nomen habentes à singulari pietate, quam præ se ferebant: bebr. אֲשִׁיטִי אֶרֶץ, quod est proprie misericors, postea quamvis virtutem denotat. 1. Macc. 7, 13. 2. Maccab. 14, 6.*

ΑΣΙΣ, *εως, η, limus. Job. 39, 13.*

Ἀσιος, *α, δ, limosus.*

ΑΣΚΕΩ, *ω, exerceo. F. ἀσκήσω. P. ἡσκηκα. a. 1. ἡσκησα. Act. 24, 16. ἐν τῷ αὐτῷ ἀσκήω (scilicet ἐμαυτὸν) interea verò ipse me exerceo. observo, colo. 2. Macc. 15, 4. ἀσκήν τὴν ἐβδομάδα, observare hebdomadem (sabbathum.)*

Ἀσκησις, *εως, η, exercitatio.*

Ἀσκητής, *α, δ, exercitator. ἀσκηταὶ appellantur in genere omnes accuratioris discipline studiosi; in specie Monachi. Inde Ἀσκητικὸς, α, δ, ad exercitationem comparatus; Monasticus, ut: βίος ἀσκητικὸς, vita ascetica sive Monastica.*

Ἀσκητήριον, *α, τὸ, locus exercitationis & meditationis.*

ΑΣΚΟΣ,

ἌΣΚΟΨ, ᾧ, ὅ, uter, utris. *Matth. 9, 17.* ἃ δὲ βάλλουσιν οἶνον νέον εἰς ἀσκὰς παλαιὰς, neque immittunt vinum novum in veteres utres. *Gen. 21, 19.* ἐπλήσσε ἀσκὸν τοῦ ὕδατος, implevit utrem (illa) aqua.

Ἄσκῳ, ᾧ, inflo instar utris: unde verbale

Ἀσκῶμα, ατος, τὸ, uter, *Symmachus Josue 3, 13.*

ἈΣΜΕΝΟΣ, ᾧ, ὅ, gaudens, libens. *1. Macc. 10, 33.* ἄσμενοι περιεκάθησαν τὸ Φράριον, prompti circumfederunt fortalitium.

Ἀσμένως libenter *Adῶ. Act. 21, 17.* B compar. ἄσμενέστερον libentius. superl. ἄσμενέστατα libentissimè. *2. Macc. 4, 12.*

ἈΣΠΑΪΖΟΜΑΙ propriè amplexor, in amplexum ruo, ἐπιπίπτειν ἐπὶ τὸν τράχηλον, quæ phrasis legitur *Luc. 15, 20.* comiter & amicè excipio. *1. Macc. 7, 29.* ἡσπιάσαντο (3. pl. a. 1. indic.) ἀλλήλους εὐφρονικῶς, amplexi se invicem sunt amicè. ex eo quod est ab ἄμα simul, unà, ἔσπιάω, traho, ubi salutandum attrahimus, in ejus collum ruimus, eumque osculamur, item communissimè saluto. *Rom. 16, 22.* ἀσπάζομαι ὑμᾶς, saluto vos. *ibid. 6, 23.* ἀσπάζεται ὑμᾶς Ἐραστος, salutat vos *Erastus. 1. Cor. 16, 20.* ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀδελφοὶ salutant vos fratres. *3. Joh. 6, 15.* ἀσπάζε (2. sing. pres. med. imper.) τὰς φίλους καὶ ὄνομα, saluta amicos nominatim. *Marc. 15, 18.* ἡρξάντο ἀσπάζεσθαι (pres. med. inf.) αὐτὸν, ceperunt eum salutare. imperf. ἡσπάζομην. *8, ετο. Marc. 9, 15.* προστρέχοντες ἡσπάζοντο (3. pl. imperf. med.) αὐτὸν, accurrentes salutaverunt ipsum. Fut. ἀσπάσομαι, salutabo. aor. 1. med. ἡσπασάμην, salutavi. *Luc. 1, 40.* ἡσπάσατο (3. sing. aor. 1. med. indic.) τὴν Ἐλισάβετ, salutavit Elisabeth. a. 1. med. imper. ἄσπασαι. *2. Tim. 4, 19.* saluta. 2. plur. ἀσπάσαδε, salutate. *Rom. 16, 3.* ἀσπάσαδε Πρίσκιλλαν, salutate Priscillam. a. 1. med. subj. ἀσπάσωμαι, ἡ, ἡται. *Matth. 5, 47.* *Luc. 10, 4.* μηδένα κατὰ τὴν ὁδὸν ἀσπάσῃς (2. pl. aor. 1. med. subj.) neminem in via salutaveritis. part. a. 1. med. ἀσπασάμενος, ἡ, ὄν, *Act. 18, 22.* ἀσπασάμενος τὴν ἐκκλησίαν, quum salutasset Ecclesiam. complexus. *Act. 20, 1.* *Hebr. 11, 13.* ἀσπασάμενοι, ea am-

plexi fuissent. præt. pass. ἡσπασμαι, unde est nomen

Ἀσπασμός, ᾧ, ὅ, salutatio. *Luc. 20, 46.* Φιλάντων ἀσπασμός, ἐν ταῖς ἀγοραῖς, amant salutationes in foris.

ἈΣΠΑΛΛΑΘΟΣ, ᾧ, ὅ, frutex. *Sirac. 24, 17.*

ἈΣΠΑΛΛΑΞ, ακος, ὅ, talpa. *Levit. 11, 30.*

††† ἈΨΠΙΣ, ἰδος, ἡ, genus serpentis, aspis. *Rom. 3, 13.* ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη αὐτῶν venenum aspidum sub labiis eorum. clypeus, unde est Diminut.

Ἀσπίδισκη, ἡς, ἡ, 1. *Macc. 4, 57.* clypeolus, scutulum.

Συνασπίζω, confertis clypeis pugno; protego, defendo, *3. Maccab. 3.*

ὑπερασπίζω tueor, propugno. *Zach. 9, 15.* Κύριος παντοκράτωρ ὑπερασπιεῖ (3. sing. fut. 1. Attici, pro ὑπερασπίσει) αὐτούς. DOMINUS exercituum proteget eos. cum Genit. *Judith. 5, 20.* μήποτε ὑπερασπίσῃ (3. sing. a. 1. subj.) ὁ κύριος αὐτῶν, ne fortè defendat Dominus eos. *Cap. 9, 14.* ὑπερασπίζων τοῦ ἔθνους defendens populum.

ὑπερασπισμός, ᾧ, ὅ, protectio, defensio. *Sir. 34, 17.*

ὑπερασπιστής, ᾧ, ὅ, propugnator. *Pf. 18, 3.*

Ῥίψασπις, ἰδος, ὅ, apud Platonem ἀρίπτω, projicio, ἔσπας, clypeus, qui clypeum abjicit, qui pugnam detrectat ἔσφυγί, prout legimus ὁδύος. *6. 277. 5.* δόρυ δ' ἐκβαλον ἔκτοσε χερὸς, hastam ejicit e manu.

††† ἈΣΣΑΪΡΙΟΝ, ᾧ, τὸ, assarius, obolus Italicus, à Latinâ voce, as, assis, q. d. minutus as. *Hesychius* docet idem esse quod τὸ λεπτόν. *Plutarchus* eadem voce utitur in Camillo. Est ergo vox hæc origine Latina, à Græcis verò Romanâ Monarchiâ ineunte ἔ paulatim invalescente ad formam Græcæ linguæ efflicta. *Matth. 10, 29.* *Luc. 12, 6.* [Primo eam vocem à Romanis acceperunt Judæi, unde τὸ ἸΩΝ multoties in eorum scriptis occurrit. *R. Cohen de Lara in Ir David p. 15.* Ab his vèro demum ad græcos pervenit.]

ἈΣΣΟΝ, adverb. poëticum prope, propius idem quod ἐγγύς, πλησίον, construi-
tur. *X. τὰς χερὸς ἀσσον, prope*

propè murum. Sine casu, ut saepe talia, legitur Act. 27, 13. ἄραυτες ἄστρον παρελέγοντο τὴν κρήτην, quum solvissent, propius præterlegebant Cretam. Oritur verò ἄστρον ab ἐγγύς, in comparativo gradu ἐγγύων ἔστρον, unde ἄστρον, in neutro genere ἄστρον, sic ἄστρον celerius à comp. ταχύων, ex ταχύς. * Hæc perite Pastor noster. Nam quod esse loci nomen putarunt interpretes magni ἔ multi, is condonandus eorum industria error est. Locum ejus nominis, in illo Cretæ littore, quod Paulus cum comitibus tunc legebat, nulla nobis Geographia, neque vetus, neque nova. Quatuor observo eo nomine appellata oppida; primum Troadis fuit, (cujus Act. 20, 13. fit mentio) alterum Mysia, Epiri tertium, quartum Lyciæ. Priora tria, cum à Cretensi littore remotiora fuerint, haud facile quisquam intelligi putabit. Quod in errorem induxisse videri queat, quartum est, Lyciæ oppidum, Cretæ vicinius reliquis. Red Lyciæ oram jam prætervectus erat Paulus, qui, ut ex versu 8. ἔ 12. apparet, Lasæam inter ἔ Phænica navigabat.

† ἈΣΣΟΣ, α, ὁ, Assus. Nomen urbis. In Syriacâ versione ܐܝܨܐ The-
sus vel Theesus. Act. 20, 13. 14. q. d. ebulliens.

ἈΣΤΗΡ, ἐρ, ὁ, stella, stern, Matth. 2, 2. εἶδομεν αὐτῷ τὸν ἀστέρα, vidimus stellam ejus. Matth. 24, 29. οἱ ἀστέρες πεσόντες ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, stellæ à cælo cadent.

Ἀστρον, α, τὸ, fidus, Hebr. 11, 12. stella Luc. 21, 25.

ἈΣΤΡΑΓΑΛΟΣ, α, ὁ, talus. Daniel. 5, 5.

ἈΣΤΡΑΨΩ (q. d. ἀστέρας ἰάπτω stellas mitto) fulguro. Fut. ἀσράψω. P. ἡσραφα. a. i. ἡσραψα. part. præf. ἀσράπτων, ἀσράπτουσα, ἀσράπτον. Luc. 17, 24. ὥσπερ ἡ ἀσραπή ἡ ἀσράπτις, sicut fulgur coruscans. Luc. 24, 4. ἐν ἐδήσεσιν ἀσραπλίσσαι, vestibis fulgurantibus.

Διασράπτω, fulguro. Sapient. 16, 22. πῦρ φλεγόμενον, ἐν τῇ χαλάρῃ καὶ ἐν τοῖς ὑετοῖς διασράπτον (part. præf. aët. gen. neutr.) ignis ardens inter grandinem ἔ pluvias fulgurans.

Ἐξασράπτω, emicio, reful-

29. ὥς ἱματισμὸς ἐξασράπτων, sicut vestis refulgens.

Περιασράπτω circumfulgeo. Fut. φω. P. περιήσραφα. a. i. περιήσραψα. Act. 9, 3. καὶ ἐξαίφνης περιήσραψεν αὐτὸν Φῶς, ἔ repente circumfulsit eum, ut fulgur, lux. Act. 22, 6. περιασράψαι (aor. i. aët. inf.) circumfulsisse.

Ἀσραπή, ἡς, ἡ, (a. præf. med. ἡσραπα) fulgur. Matth. 28, 3. ἦν δὲ ἰδέα αὐτῷ ὥς ἀσραπή, erat autem visus ejus ut fulgur. Sap. 5, 21. βολίδες ἀσραπῶν, tela fulminum. Splendor Luc. 11, 36. ὥς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀσραπῇ φωτίζησιν, ut quum lucerna te splendore suo illustrat.

ἈΣΤΥ, εος, τὸ, urbs παρὰ τὸ ἄνω ἵσασθαι, à sursum stando, ἐπὶ μετεώροις κἄνται καὶ πόλεις, in loco editiore sitæ sunt urbes. Hinc est Latinorum astutus.

Ἀσέως, α, ὁ, venustus Act. 7, 20. ἦν ἀσέως τῷ Θεῷ, fuit divinitus venustus. Syrus fuit Deo dilectus. Hebraismus, h. e. fuit pulcherrimus. Nam nomen Dei aliis adjectum excellentiam ἔ perfectionem denotat. Judith. 11, 23. καὶ νῦν ἀσέως εἰ σὺ ἐν τῷ εἶδει σε, jam verò venusta es tu in forma tua. Honestus, 2. Macc. 6, 23. scitus. Hebr. 11, 23. παιδίον ἀσέον, puerulus scitus.

Ἀσέως, adverb. honeste .2. Macc. 12, 43. πάνυ καλῶς καὶ ἀσέως πράττων, planè bene ἔ honestè faciens.

Προάσειον, α, τὸ, suburbium Num. 35, 2.

† ἈΣΤΓΚΡΙΤΟΣ, α, ὁ, Asyncritus. Nomen proprium viri, hoc est, incomparabilis. ex α ἔ σύγκριτος, ἔ hoc ex συν ἔ κρίνω secerno, judico. ἔ ἀ κρίνω videtur Latinum cerno ortum, Rom.

16, 14.

ἈΣΦΑΛΤΟΣ, α, ἡ, bitumen. Gen. 6, 1.

Ἀσφαλτόω, ὦ, bitumine oblino. Genes. 6, 14.

ἈΤΕΡ Adv. sine, absque. Luc. 22, 6. ἄτερ ὄχλου sine turba. ibid. 6. 39. ἄτερ πῆρας, sine pera.

ἈΤΜΙΣ, ἰδ, ἡ, vapor Act. 2, 19. Jac. 4, 14. ἀτμὶς γάρ ἐστιν, vapor enim est vita nostra. Sir. 43, 5. ἀτμίδας (acc. pl.) πυρώδεις ἐμφυσῶν, vapores ignitos inspirans. derivatur ab

Ἀτμός

Ἀτμός, ᾧ, ὁ, halitus, vapor, fumus, A ta enim est sapientia ex lumine aeterno.
flatus. ab ἄω flo, spiro per epenthesein
τῷ τ.

Ἀτμίζω βαπόρο, exhalo. F. ἰσω. P.
ἤτμικα.

ἈΤΡΑΚΤΟΣ, ᾧ, ὁ, ἔ, ἡ, fusus,
eine Spindel. Prov. 31, 19.

ἈΤΤΑΚΗΣ, ᾧ, ὁ, atacus, na-
men insecti. Levit. 11, 22.

† ἈΤΤΑΛΕΙΑ, ᾧ, ἡ, Attaléa
vel Attalia, civitas Pamphiliae maritima,
Aclor, 14, 25. videtur ita dicta ab
אֶתְרֵי הַיּוֹם hora vel tempus Domini, ex
אֶתְרֵי הַיּוֹם ἔ, ἡ est articulus dativi casus, B
ἔ, ἡ quod poni solet pro אֶתְרֵי Simile fuit
nomen Athaliae filiae Amri regis Israelis,
2. Reg. 8, 26. quod tamen Graeci scribunt
αὐδολία.

ἈΤΤΕΛΑΒΟΣ, ᾧ, ὁ, locusta.
Nabum. 3, 17.

ἈΤΓΗ, ἡ, ἡ, diluculum. (ab αὐῷ
splendo) Act. 20, 11. ὁμιλήσας ἄχρις αὐ-
γῆς, collocutus usque ad diluculum.

Ἀυγέω, ᾧ, fut. ἴσω. imperf. ἥνυγον,
xv. splendo. Job. 29, 3.

Ἀυγάζω, illucesco. F. αὐγάσω. aor. f. C
ἥνυγα 2. Cor. 4, 4. εἰς τὸ μὴ αὐγάσαι
(aor. i. act. inf.) αὐτοῖς, ne illucescat illis.
Prat. act. ἥνυγακα. Prat. pass. ἥνυγασμαι,
unde est nomen

Ἀυγασμα, τῷ, τὸ, splendor. Sir.
43, 13. ἐν τῷ αὐγάσματι αὐτῷ, in splen-
dore suo.

Ἀπαυγάζω, splendorem edo, coru-
sco. Fut. ἴσω. P. ἀπηύγακα, prat. pass.
ἀπηύγασμαι, unde est nomen

Ἀπαύγασμα, τῷ, τὸ effulgentia, [pro-
prie splendor ab alio quodam descendens,
ἔ, ad ejus modum efformatus] Hebr. 1, 3.
ὁ ὢν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρα-
κτὴρ τῆς ὑποστάσεως αὐτοῦ, qui quum sit
effulgentia gloriae ἔ, character personae il-
lius. [Respondet vero vox ista Rabbino-
rum ἔ, Talmudistarum אֶתְרֵי, qua
ἔ, similitudinem faciei ἔ, splendorem sive
pulchritudinem denotat. Vide Buxtorfii
Lex. Talm. col. 2046. Christus ergo vi hu-
jus vocis eadem, qua Deus Pater, gloria
ἔ, splendore fulgere, hoc est, ipse equalis
esse dicitur.] Sapient, 7, 26. de sapientia:
ἀπαύγασμα γὰρ ἐστὶ φῶς αἰδία, deriva-

ta enim est sapientia ex lumine aeterno.
Διανγῆς, ἔ, ὁ, ἡ, pellucidus, lym-
pidus. Prov. 16, 5. Aqῶ.

Διανγάζω illucesco. F. ἴσω. a. i. διηύ-
γατα. 2. Pet. 1, 19. ἕως ἧμέρα διανγάζῃ
(3. sing. aor. i. act. subj.) usque dum dies
(clarior Evangelii lux) illuxerit.

Διάνγασμα, ατος, τὸ, splendor. In-
certus Habac. 3, 4.

Διανγίζω, illustro. Aquila Jobi 25, 5.
Καταυγάζω, luceo, splendo. 1. Mac.
6, 39. κατήνυγαν (3. sing. imperf. ind.)
ὡς λαμπάδες πυρὸς, splendebat tanquam
lampades ignis. It. illumino, illustro; vi-
deo, spectro.

Καταυγασμός, ᾧ, ὁ, illustratio, illu-
minatio.

Τηλαυγῆς, ἑος, ὁ, ἡ, eminus splen-
dens, ex τῇλε procul ἔ, αὐγῇ, ἡ, ἡ, splen-
dor Levit. 13, 2.

Τηλαύγημα, ατος, τὸ, splendor lon-
gè dispersus, aut eminus apparens. Lev.
13, 23.

Τηλαύγησις, εως, ἡ, idem. Ps. 19, 2.
A perf. pass. verbi τηλαυγέω, eminus
splendo.

Τηλαυγῶς, Adv. procul ἔ, dilucide,
Marc. 8, 25. ἔβλεψε τηλαυγῶς ἅπαντας
viditque procul ἔ, dilucide omnes.

† ἈΥΓΟΥΣΤΟΣ, ᾧ, ὁ, Augu-
stus, nomen Caesaris Romani. Luc. 2, 1. ab
augeo ita dictus, ut hoc nomine admone-
retur de finibus imperii Romani propagan-
dis. Caesares viventes dicebantur Augu-
sti, mortui verò à parasitis Divi. σπείρα
σεβασῆ cohors augusta, cohors praetoria,
hoc est, praecipua, Act. 27, 1. Augustus
ergò à Graecis dicitur σεβασός, ᾧ, ὁ, vene-
randus. Augusta verè Caesaris uxor ἡ σε-
βασῆ. verbum verò augeo, auxi origine
Graecum est ab αὐξω, αέξω augeo.

ΑΥΘΕΝΤΗΣ, ᾧ, ὁ, proprie idem
quod αὐτοφόνος, qui sibi ipsi manus infero
violentas, item per synecd. speciei auctor.
componi aliis videtur ex αὐτός, ἔ, ἔντεα,
ἡ, τὰ, arma: aliis ex αὐτός ἔ, ἔσθαι
immittere, aliis ex αὐτός ἔ, ἔνω pro φένω
occido. Sap. 12, 6. αὐθεντας (acc. plur.)
γονεῖς, interfectores parentes.

Ἀυθεντέω, ᾧ, auctoritatem usurpo.
cum Genit. 1. Tim. 2, 12. γυναῖκί δὲ διδά-
σκην ἔκ ἐπιτοίαν, ἔδδ αὐθεντεῖν ἀνδρός,
mulieris.

mulieri ut doceat non permitto, neque ut auctoritatem sibi vendicet in maritum.

Ἀυθεντία, ας, ἡ, potestas, autoritas.

Ἀυθεντικός, ὅς, ὁ, authenticus, auctoritate præditus, fide dignus. Scripta αὐθεντικά, authentica, quæ justam & certam auctoritatem habent, ut ab eis appellationi non sit locus.

Ἀυθεντικῶς, adverb. certo auctore, cum auctoritate.

ἈΤΛΑΞ, ακος, ἡ, sulcus. Sir. 7, 3. μὴ σπῆρε ἐπ' αὐλακας ἀδικίας, ne semina super sulcos injustitiæ. Hinc

Ἀυλακίζω, sulco.

ΑΤΛΗ, ἡς, ἡ, atrium, aula. παρὰ τὸ αἶω, ἄημι, flo, ἴπυρο, quod sit locus perflabilis, vel ab αὐω ἴπυρο, quod sit locus apricus, soli expositus. videtur sic aula dicta esse, ὅτι ἐκεῖ ἠυλίζοντο οἱ δεξιολάβοι, ἦτοι ὑπηρέται, quod ibi satellites aliique ministri sub dio morarentur, & exspectarent suos magnates. 1. Macc. 9, 54. ἡ αὐλὴ τῶν ἁγίων, atrium sancti sanctorum. 2. Macc. 13, 15. ἡ βασιλικὴ αὐλὴ, Regia Matth. 26, 69. ὁ Πέτρος ἔξω ἐκάθητο ἐν τῇ αὐλῇ, Petrus foris sedebat in atrio. Luc. 22, 55. ἀψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ τῆς αὐλῆς, quum accendissent ignem in medio atrio. item amplum & splendidum conclave ein Saal. quo sensu accipitur Matth. 26, 3. εἰς τὴν αὐλὴν τῶ ἀρχιερέως, in aulam Pontificis. Tertiò idem valet, quod stabulum, Latini præposito c differentie causâ vocant caulam. Job. 10, 1. εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων in caulam ovium.

Ἀυλαῖος, αἶα, αἶον, ad vestibulum pertinens 2. Macc. 14, 41. ἡ αὐλαῖα θύρα, janua atrii sive aule, fores exteriores vestibuli.

Ἐπαυλῖς, εως, ἡ, villa, casa. item commoratio. Act. 1, 20. ex ἐπὶ τῇ αὐλῖς, idos, ἡ, domicilium, locus ubi pernoctatur.

Προαύλιον, ας, τὸ, vestibulum aulæ, Vorhof. prout dicimus πρόθυρον, ας, τὸ, vestibulum q. d. πρὸ τῆς αὐλῆς ante aulam πρὸ τῆς θύρας ante fores. Marc. 14, 68. εἰς τὸ προαύλιον, in aule vestibulum.

Ἀυλίζομαι, ης, εταί, verb. med. diversor, pernocto. imperf. ἠυλίζομην, ας, ετο. Luc. 21, 37. ἠυλίζετο εἰς τὸ ὄρεον (pro ἐν τῷ

ὄρει) pernoctabat in monte. Fut. αὐλίσσομαι. P. ἠύλισσμαι. unde est

Ἀυλισμός, ὅς, ὁ, pernoctatio. aor. 1. pass. ἠυλίσθη Matth. 21, 17. καὶ ἠυλίσθη ἐκεῖ, & pernoctavit ibi. Tob. 4, 18. παρὰ σοὶ μὴ αὐλιδήτω, (3. sing. a. 1. imperat. pass.) penes te ne pernoctato. 1. Esd. 9, 2. αὐλιδῆς (part. a. 1. pass.) ἐκεῖ, cum ille divertisset. Futur. 1. pass. αὐλιδήσομαι, pernoctabo. moror. Sir. 14, 26. ὑπὸ τὰς κλάδους αὐτῆς αὐλιδήσεται, sub ramis ejus morabitur.

Ἀυλίστήριον, ας, τὸ, diversorium. Aquila Jesa. 10, 20.

Συναυλίζομαι, cohabito. Proverb. 22, 24.

Ἀγρὰυλέω, ὡ. q. d. ἐν ἀγρῷ αὐλίζομαι, in agris sub dio ago, pernocto, excubo. F. ἡσω. P. ἠγρὰυληκα. Luc. 2, 8. ἐν τῇ χώρᾳ τῇ αὐτῇ ἀγρὰυλῶντας, in eadem regione excubantes.

ΑΤΛΟΨ, ὅς, ὁ, tibia. 1. Cor. 14, 7. Non Ἰσραηλιτικὸν ὄργανον tantum significat, ut non nemo putavit, sed uti ex conjugatis ejus est videre, vis & significatio hujus vocis latius patet. Sir. 40, 23. αὐλὸς καὶ ψαλτήριον ἡδύνουσι μέλι, tibia & psalterium jucundum reddunt mel, i. e. jucundum & dulcem sonum edunt.

Ἀυλέω, ὡ, tibiā cano. F. αὐλήσω. P. ἠύληκα. a. 1. ἠύλησα, Matth. 11, 17. ἠύλησαμεν ὑμῖν tibia cecinimus vobis.

Ἀυλητής, ὅς, ὁ, tibicen non tibicen. Est enim i in penultima syllaba contractum ex duobus, pro tibicen. Matth. 9, 23. καὶ ἰδὼν τὴν αὐλητῆα, & quidem vidisset tibicines. Apoc. 18, 22.

Ἀυλὼν, ὡνος, ὁ, vallis, convallis, à figura sua arctiore & oblonga, quæ αὐλὼν quodammodo referat. Judith. 7, 3.

ἈΤΞΑΝΩ, augeo, do incrementum. unde est Latinorum augeo auxi. 1. Cor. 3, 7. ὁ αὐξάνων θεός, sed qui dat incrementum, Deus est. cresco, augeo. Matth. 6, 28. πῶς αὐξάνει, quomodo augeant. Joh. 3, 30. ἐνεῖνον δὲ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλατῆσαι, illum oportet crescere, me verò minui.

Ἐυζῶ idem quod αὐξάνω augeo. Demosth. Olynth. 3. τὸ κοινὸν αὐξάνει ἕκαστος ὅτι δὲ αὐξάνειν, rem communem augendam esse singuli putabant. item cresco. Ephes. 2, 21. ἔκτισται

ἄυξα εἰς ναὸν, crescit, ut sit templum. **A** Col. 2, 19. ἄυξα τὴν ἄυξήσιν τῷ θεῷ, **au-**
gescit Dei augmento (Genitivus efficientis)
hoc est, quod à Deo proficiscitur, nimirum
à Christi capitis Spiritu, cui opponitur
inanis ille flatus (de quo ibid. v. 18.) quo
non crescunt sed turgent homines. Fut. ἄυ-
ξήσω (tanquam ab ἄυξέω) usitatum etiam
fut. 2. ἄυξανῶ, εἰς, εἰ ab aor. 2. ἠύξανον,
de quo paulo post Gen. 17, 6. ἄυξανῶ σε
σφόδρα σφόδρα, augebo te valde, valde.
Gen. 48, 4. ἰδὲ ἐγὼ ἄυξανῶ σε καὶ πληθυνῶ
σε en ego augebo te & multiplicabo te. a. 1.
aēt. ἠύξησα crevi. Luc. 13, 19. ἠύξησε καὶ
ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα succrebit & evasit
arbor magna, procera. Aēt. 7, 17. ἠύξησεν
(3. sing. a. 1. aēt. indic.) ὁ λαὸς, populus
crevit. a. 1. subj. aēt. ἄυξήσω, ης, η. Eph.
4, 15. ἄυξήσωμεν (1. pl. a. 1. aēt. subj.) εἰς
αὐτὸν, adolescamus in eum, vel crescamus
in eo. 2. Cor. 9, 10. καὶ ἄυξήσαι (3. sing.
a. 1. aēt. opt.) & augeat. præt. aēt. ἠύξη-
σα, auxi. unde est præt. pass. ἠύξημαι, η-
σαι, ηται, & hinc a. 1. pass. ἠύξηθην, cre-
vi, profeci. Gen. 25, 27. καὶ ἠύξηθησαν οἱ
νεανίσκοι, creverunt autem juvenes. Ex. 1,
7. υἱοὶ Ἰσραὴλ ἠύξηθησαν (3. pl. a. 1. pass.
indic.) filii Israël creverunt. 1. Pet. 2, 2.
ἵνα ἐν αὐτῷ ἄυξηθῆτε (2. pl. aor. 1. pass.
subj.) ut per illud (lac verbi divini) auge-
scatis. a. 2. aēt. ἠύξανον, qui hic cum im-
perf. attivo coincidit. Luc. 1, 80. τὸ δὲ παι-
δίον ἠύξανε (3. sing. imperf.) puerulus au-
tem crescebat. 1. Cor. 3, 6. ὁ δὲ θεὸς ἠύξανε
(3. sing. aor. 2. aēt.) Deus verò dedit in-
crementum. præs. pass. ἄυξάνομαι, cresco,
augeor. Sir. 43, 9. ἄυξανομένη θαυμασῶς,
quæ augetur mirabiliter. 2. Cor. 10, 15. ἄυ-
ξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν, augescente
fide vestra.

Ἀυξησις, εως, ἡ, (à 2. pers. præt. pass.
ἠύξησαι) incrementum. Eph. 4, 16. ἄυξη-
σιν ποιῶται incrementum capit. 2. Macc. 5,
16. πρὸς ἄυξήσιν καὶ δόξαν τῷ τόπῳ, ad in-
crementum & gloriam loci, vel, ad in-
crementum gloriæ loci; ἐν διὰ δυοῖν.

Ἀυξητικός, ἡ, ὄν, augescens, crescens.
ἄμπελος ἀυξητική, vinea augescens. A-
quila Jesa. 32, 12.

Ἀναυξητός, ἡ, ὄν, non augendus.
Aquila Jerem. 22, 30.

Ἐπαύξω, vel ἐπαυξάω, adaugeo, am-
plifico. 3. Macc. 2.

Συναυξάνω, simul augeo; augeo, 2,
Macc. 4, 4.

Συναυξάνομαι, simul cresco Matth.
13, 30.

Ἵπεραυξάνω vehementer augeasco. 2.
Thess. 1, 3. ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, ve-
hementer augescit fides vestra.

ἌΤΟΣ, η, ον, siccus. ἄνα γέγονεν,
aresacta sunt. Symmachus Psalm. 102, 4.

ἌΤΡΑ, ας, ἡ, aura. Ezech. 8, 2.

ἌΤΡΙΟΝ Adv. cras. (ab ἄν rursus,

B & ῥέω fluo, quia perpetuus & non inter-
ruptus est temporis fluxus. Nam ut poeta
ait, labitur hora brevis more fluentis a-
quæ) 1. Cor. 15, 32. Φάγωμεν καὶ πίωμεν,
ἄυριον ἀποθνήσκομεν, edamus, bibamus,
cras morimur. Sir. 10, 10. βασιλεὺς σήμε-
ρον, καὶ ἄυριον τελευτήσει, Rex hodie, &
cras morietur. ἡ ἄυριον scil. ἡμέρα, crasti-
nus dies Aēt. 4, 3. εἰς τὴν ἄυριον, in crasti-
num diem. Matth. 6, 34. ἡ ἄυριον μεριμ-
νήσει τὰ ἐαυτῆς, crastinus dies erit solici-
tus de rebus suis.

Ἐπαύριον Adv. postridiè. ἡ ἐπαύριον
C scil. ἡμέρα posterus dies. Matth. 27, 62. τῇ
δὲ ἐπαύριον, sequenti vero die.

Μεταύριον. Adv. perendie.

Θησαυρός, ὅς, ὁ, thesaurus, ὅς τίθε-
ται εἰς τὴν ἄυριον, qui reponitur in futu-
rum tempus. Matth. 6, 21. ὅπου ἐστὶν ὁ θε-
σαυρός, ἐκεῖ καὶ καρδία ὑμῶν, ubi est the-
saurus vester, ibi etiam cor vestrum. Matt.
19, 21. δὸς πτωχοῖς, καὶ ἔξαις θυσσαυρὸν ἐν
ἐρανώ de pauperibus, & thesaurum habe-
bis in cælo. theca, in qua est aurum per
metonym. subjecti. Matth. 2, 11. ἀνοίξαν-
τες τὰς θησαυροὺς, apertis thesauris, hoc
D est, thecis apertis, in quibus erant the-
sauri.

Θησαυρίζω, thesaurum congero, Rom.
2, 5. Matth. 6, 19. μὴ θησαυρίζετε (2. pl.
præs. aēt. imper.) ὑμῶν θησαυροὺς ἐπὶ τῆς
γῆς, ne thesauros vobis recondite in terra.
1. Cor. 16, 2. θησαυρίζων (part. præs. aēt.)
recondens in futurum. F. θησαυρίσω. Præt.
aēt. τεθησαύρικα. Præt. pass. τεθησαύρισ-
μαι. unde est

Θησαύρισμα, ατος, τὸ, quod in the-
sauro conditum & repositum est. Prov.
21, 6. Tob. 4, 11. dicitur θεμα à τίθημι

pono; Θέμα γὰρ ἀγαθὸν θησαυρίζεις σε-
αυτῷ, depositum enim bonum recondis tibi
ipso. 2. Pet. 3, 7. τὲς θησαυρισμένοι ἐσὶ, πυ-
ρὶ τηρέμενοι, reconditi asseruantur igni.
A. 1. Act. ἐθησαύρισα Jac. 5, 3.

Ἀποθησαυρίζω, pro thesauro recon-
do 1. Tim. 6, 19.

††† ἈΤΣΤΗΡΟΣ, ὁ, ὄν, au-
stérus, a, um. subacerbus, immitis, non-
dum satis maturus. propriè de sapore dici-
tur; per metaph. verò de homine severiori
& rigidiori, Luc. 19, 21. 22. Mensa fruga-
lis ἔστω tenuis à Plutarcho dicitur αὐστηρὰ καὶ
λιτὴ τράπεζα ἔστω alibi idem αὐστηρὸς καὶ ἀ-
δύπτως διαιτῶμενος, tenuiter ἔστω non
delicatè vitam agens. Tam Latinis, quam
Græcis vox hæc usitata est, licet Græcia ejus
originem sibi vendicet παρὰ τὸ αὐεῖν, ab
exsiccando, unde αὐσὸς ἔστω αὐστηρός, Acer-
ba exsiccant.

Αὐστηρία, αἰ, ἡ, austeritas. 2. Macc.
14, 30.

ΑΤΤΟΜΑΤΟΣ, ὁ, ὄν, sponte
agens (compositum hoc adj. ex αὐτὸς ipse
ἔστω μάτην facile, vel à μάω desidero) in
fam. gen. αὐτομάτη Marc. 4, 28. αὐτομά-
τη γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, terra enim spon-
te sua fructum fert. Prout Poëta cecinit, in-
jussa virescunt gramina. Act. 12, 10. ἡ τις
αὐτομάτη ἡνοίχθη αὐτοῖς, quæ (janua)
spontè aperta fuit seu se aperuit. Sap. 17, 6.
αὐτομάτη πυρὰ, non accersitus ignis, ul-
tronea pyra. ὄργανον αὐτόματον automa-
tum, instrumentum, quod suis libratum
ponderibus se movet ipsum, uti est horolo-
gium.

Αὐτομάτως adv: spontè, ultro, sine
alieno impulsu. Job. 24, 24.

ΑΤΤΟΣ, ἡ, ὁ, ipse, a, um. Hoc
unum est pronomen relativum. Nam ὁς,
ἡ, ὁ, qui, quæ, quod, articuli postposi-
tivi dicuntur, non pronomina. Eph. 2, 14.
αὐτὸς (χρῖστος) ἐστὶν εἰρήνη ἡμῶν, ipse
CHRISTUS est pax nostra. Luc. 24,
39. αὐτὸς ἐγώ εἰμι, ego ipse. sum. Job.
4, 2 καὶ τῷ γε Ἰησοῦς αὐτὸς ἔκ ἐβάπτισεν,
quanquam Jesus ipse non baptizabat. Gen.
3, 15. αὐτὸς τειρήσει σε κεφαλὴν, ipse
conteret tibi caput. αὐτὸς pro αὐτὸ scil.
σπέρμα Job. 8, 44. ὅτι ψεύσης ἐστὶ καὶ ὁ
πατήρ αὐτῶν genit. g. n. subauditur ψεύδης,
quod paulo antè processit, quoniam men-

dax est ἔστω pater ejus, scil. mendacii. Act.

25, 25. αὐτῶν τὰς ἐπικυλισσάμενας τὸν Σε-
βαστὸν, quum is ipse appellasset Augustum.
Matth. 1, 21. σώσει τὸν λαὸν αὐτῶν ἀπὸ τῶν
ἀμαρτιῶν αὐτῶν, liberabit populum suum
ex peccatis ipsius, αὐτῶν pro αὐτῶ scil. λαῶ.
Synesis. λαὸς est nomen multitudinis. Job.

15, 6. αὐτὰ scilicet κλήματα illos palmi-
tes, hunc numerum postulat verbum συνά-
γασαι, uni enim rei convenire nequit. Re-
lativum hoc sæpe ἐλλείπει, deficit ἔστω sub-
intelligi solet. Luc. 12, 36. ἵνα ἐλθόντος καὶ
κράσαντος (subaudi αὐτῶν) ut quum ille
(sponsus) venerit ἔστω pulsaverit. Rom. 4, 17.
κατέναντι ἔστω pro αὐτῶ, ἔ. ante eum, cui.
Rom. 15, 18. λαλεῖν τι (αὐτῶν) ἔστω κατεργά-
σασθαι. loqui quicquam (eorum) quæ non
effecit Eph. 2, 10. αὐτῶν ἐσμεν ποίημα, hoc
est, πλάσμα, ipsius opus sumus. Job, 6,
29. ἵνα πισεύσητε, εἰς ὃν ἀπέστειλεν, ut
credatis in eum, quem misit ille. εἰς ὃν pro
εἰς αὐτὸν, ὃν. αὐτῶν etiam adverbialiter ca-
pitur, ἔστω idem significat quod ὡς hic,
Matth. 26, 36. conf. Marc. 14, 32. ibi, idem
quod ἐκεῖ, αὐτόθεν Act. 15, 34. ἔστω 18. 19.

[Hic vero, quod notandum, supplenda
sunt duæ voces per ellipsin omisse: αὐτῶν
pro ἐπ' αὐτῶν τόπῳ, in eo loco. Lamb. Bos
Ellips. Græc. p. 201.] Ἐξ αὐτῆς Act. 10, 33.
ἔστω 21, 32. eodem momento. ubi subintel-
ligitur ὥρας (hora pro momento per syn.
integri) quæ vox exprimitur Matth. 15, 28.
vel ἐξ αὐτῆς scil. συγκυρίας, quæ vox legitur
Luc. 4, 5. Scribitur compositè, tanquam
adv, Phil. 2, 23. ὡς ἐξ αὐτῆς, simul at-
que. Vulgata ἔστω Erasmus vertunt mox
ut. ἔστω Marc. 6, 25. protinus. Caterum
αὐτῶν etiam usurpatur pro reciproco αὐτῶν

Didque apud Græcos V. T. interpretes longè
frequentissimè. Hebr. 11, 21. ἐπὶ ἄκρον τῆς
ῥάβδου αὐτῶν, super extremo baculo suo.
Rom. 2, 26. ἔστι ἡ ἀκροβυστία αὐτῶν pro
αὐτῆς. nonne præputium suum. Nam præ-
cessit ἀκροβυστία, per quam, quia per me-
ton. adj. intelligitur ὁ ἀκρόβυστος, relati-
vum αὐτῶν non refertur ad vocem, sed ad
rem. Marc. 5, 41. κρατήσας τῆς χειρὸς
τῆς παιδὸς, λέγει αὐτῇ (pro αὐτῶ) ano-
malia generis, ubi non ad vocem, sed per-
sonam respicitur. Act. 2, 1. ἐπὶ τὸ αὐτὸ
in idem scil. loci spatium, eodem loci. Ad-
verbialiter sumitur. [ἐπὶ τὸ αὐτὸ sc. χω-
ρίον

ρίον vel μέγας. Lamb. Bos p. 243.] Simul Luc. 17, 35. Cæterum, adhæc, idem quod πρὸς τέτοις Act. 3, 1. 2. Cor. 5, 19. μὴ λογιζόμενος αὐτοῖς τὰ παραπτώματα, non imputans illis lapsus. αὐτοῖς pro αὐτῷ scilicet νόσω. Refertur hic αὐτοῖς, ad nomen, saltem significatione plurali. Matt. 28, 19. βαπτίζοντες αὐτὰς pro αὐτὰ scil. ἔθνη baptizantes eos, pro eas scil. gentes. est anomalia generis, etiam disertissimis Græcis usitata, ubi relatio non tam ad vocabula fit, quàm ad rem ipsam. Et synonymum g. m. subintelligitur, videlicet homines. Col. 2, 15. θριαμβεύσας αὐτὰς pro αὐτάς. Sic Hom. ἱλιάδ. χ. 84. ὀδύς β. 363. Φίλε τέκνον, care fili, pro Φίλε υἱέ. Et Hippocr. aphorism. 28. lib. 3. τῇσι θήλεσι pro τοῖσι θήλεσι. θήλυ enim est g. n. Similis anomalia generis, quam Grammatici vocant Synthesin, doctiores verò σύνεσιν. Rom. 11, 14. σώσω τινὰς ἐξ αὐτῶν, pro αὐτῆς scilicet σαρκός. Elegans generis ἔ numeri anomalia. servem aliquos ex illis. Subintelligitur. Marc. 8, 1. καὶ μὴ ἐχόντων τί φάγωσι ἔ quum non haberent, quod ederent. Hic ellipsis est, ἔ numeri anomalia. Ellipsis ἐχόντων subintelligitur αὐτῶν. ἔ ἐχόντων pro ἐχοντῶ scil. ὅχλῳ. Act. 7, 24. ἡμύνατο subaudi αὐτὸν, tutatus est eum. Act. 8, 24. ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ (αὐτῶν) ὧν εἰρήκατε ne quid me invidiat istorum, quæ dixistis. Col. 3, 19. μὴ πικραίνεσθε πρὸς αὐτάς scil. γυναῖκας, ne estote erga eas amarulenti. Cum articulo præpositivo ὁ αὐτὸς idem, ἡ αὐτὴ eadem, τὸ αὐτὸ (ἔ per crasin ταυτὸ) idem Act. 15, 27. Marc. 10, 10. περὶ τῆ αὐτῆς [subaudi προύγκματος] de re eadem. Luc. 6, 38. τῷ αὐτῷ μέτρῳ eadem mensurâ. Rom. 12, 4. τὰ μέλη πάντα ἔ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν, membra omnia non eandem habent actionem Rom. 15, 5. τὸ αὐτὸ φρονεῖν [scil. φρόνημα, ita ut subaudiatur verbum ejusdem originis, quod apud Græcos non infrequens esse ostendit Lamb. Bos Ellips. Græc. p. 2.] ut sitis eodem animo affecti. 1. Cor. 12, 25. ἵνα τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνήσωσι, ut idem alia pro aliis curent. τὸ αὐτὸ itidem Phil. 2, 18. Præponitur etiam pronomen demonstrativum. 2. Cor. 2, 3. τῷ αὐτῷ, hoc ipsum αὐτὸς compositum fit reciprocum.

Αὐτόθι, adverb. ibi, illic, 2. Macc. 3, 23.

Φίλαυτῶ, α, ὁ, ἡ, sui ipsius amans. q. d. φίλῶ ἑαυτῶ vel φιλῶν ἑαυτὸν, qui seipsum amat 2. Tim. 3, 2.

Φιλαυτία, ας, ἡ, sui ipsius amor. Sic

Ἀυτοδίδακτῶ, α, ὁ, ἡ, seipsum docens q. d. διδάσκων ἑαυτὸν.

Ὡσαύτως eodem modo, pariter. Adv. Luc. 22, 20. 1. Cor. 11, 25. compositum ex ὡς Adverb. ἔ αὐτὸς. Alii vertunt similiter.

Β Ἀυτίκα statim, illico. Adv. temp. παραυτίκα, idem. 2. Cor. 4, 17. τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρόν τῆς θλίψεως ἡμῶν, nam illico præteriens levitas (momentanea) afflictionis nostræ. Demosth. παραυτίκα ἡδονή, momentanea voluptas. ἡ παραυτίκα scilicet ἔσα, hoc est, quæ subito evanescit.

Ἐμαυτῶ, ἡς, ὅς, mei ipsius. q. d. ἐμῶ αὐτῶ. Joh. 10, 18. ἀπ' ἐμαυτῶ sponte mea. von mir selbst. 1. Cor. 10, 33. μὴ ζητῶν τὸ ἐμαυτῶ συμφέρον, non querens commodum meum. 1. Cor. 4, 4. ἔδεν ἐμαυτῶ σύννοια, nullius sceleris mihi conscius sum. Rom. 11, 4. κατέλιπον ἐμαυτῶ ἑπτακισχίλις ἄνδρας, reliqui mihi septies mille viros. 2. Cor. 2, 1. ἔκρινα ἐμαυτῶ τῷ το, hoc apud me statui. 1. Cor. 9, 19. ἐμαυτὸν ἐδάλωσα, me ipsum in servitutem redegi. Joh. 14, 3. παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτὸν, assumam vos ad me. Act. 26, 2. ἡγήμαι ἐμαυτὸν μακάριον, beatum me duxi. Philem. β. 13. πρὸς ἐμαυτὸν κατέχευ ἀπὸς me retinere. caret plur. numero. Divisè tamen legitur Rom. 16, 2. προσάτις πολλῶν ἐγενήθη, καὶ αὐτῶ ἐμῶ, hospita multorum fuit, ἔ mei ipsius. Eph. 6, 9. ὅτι ὑμῶν αὐτῶν (quidam ὑμῶν καὶ αὐτῶν) Κύριός ἐστιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, vestrum etiam ipsorum Dominus est in cælis! ἐπ' ἀπεί, deficit. Act. 24, 16. αὐτὸς ἀσκῶ (scil. ἐμαυτὸν) ipse me exerceo.

Σεαυτῶ, ἡς, ὅς, contractè σεαυτῶ, ἡς, ὅς, tui ipsius, caret plur. num. componitur ex σῶ ἔ αὐτῶ, prout divisim leguntur. Luc. 2, 35. σῶ αὐτῆς pro σεαυτῆς. Ut plurimum pro simplici ponitur. Joh. 17, 5. παρὰ σεαυτῶ ἀπὸς te, pro παρὰ σοί. Sic pro ἐν ὑμῶν

μῦν legimus ἐν ἑαυτοῖς in vobis. Job. 5, 42. Rom. 2, 19. πέποιθός τε σεαυτὸν (idem quod σε) ὁδηγὸν τῶν τυφλῶν εἶναι, confidisque te ducem cæcorum esse. Rom. 2, 21. διδάσκων ἕτερον, σεαυτὸν & διδάσκας, docens alium, teipsum non doces. Rom. 8, 23. ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν, nos ipsi apud nos suspiramus. ἑμαυτῷ quidem caret nominativo in utroque numero, itemque σεαυτῷ. quomodo verò re exigente sit exprimendus, hic vides, ἐγὼ αὐτὸς, ego ipse, Rom. 9, 3. ἡμεῖς αὐτοὶ, Rom. 8, 23. Sic σὺ αὐτὸς, tu ipse, ὑμεῖς αὐτοὶ vos ipsi, 1. Cor. 11, 13.

ἑαυτῷ sui ipsius, caret nominativo. Pronomen compositum ex ἐγὼ & αὐτῷ. Jo- nes pro ἑαυτῷ dicunt ἐγὼ, ποιῆται ἐγὼ. ἐγὼ ergò idem est quod ἑαυτῷ. pro ἑαυτῷ dicitur etiam contractè αὐτῷ. Est quidem tertiæ personæ, sed quandoque etiam in singulari numero secundæ, & in plurali trium est personarum. ubi tenendum, judicium de persona ex verbo addito sumi posse. Quum enim ἑαυτῷ σεαυτῷ careant plurali numero, laxiori pronominis hujus usu defectus ille supplendus erat, ut patebit ex exemplis seqq. 1. Cor. 10, 29. συνεόκησιν λέγω, ἐχὶ τὴν ἑαυτῷ conscientiam autem dico, non tuam. Job. 18, 34. ἀφ' ἑαυτῷ σὺ τὰτο λέγεις; an à te ipso tu hoc dicis? Rom. 13, 9. ὡς ἑαυτὸν tanquam teipsum. Matth. 23, 37. λιθοβολῶσά τὰς ἀπεσταλμένους πρὸς αὐτήν (pro πρὸς σε) quæ lapidas missos ad te. Declinationes integras propter tirones subjiciam. Mascul. Gen. ἑαυτῷ Rom. 5, 8. συνέσῃσι τὴν ἑαυτῷ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς. commendat suam dilectionem erga nos. Dat. ἑαυτῷ vel contractè αὐτῷ sibi Marc. 10, 32. τὰ μέλλοντα ἑαυτῷ συμβαίνειν quæ sibi erant eventura. Rom. 14, 7. ἑαυτῷ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῇ, nemo nostrum sibi ipsi vivit. Accus. ἑαυτὸν, αὐτὸν se, rariùs te Gal. 5, 14. ὡς ἑαυτὸν ut teipsum. Luc. 18, 11. πρὸς ἑαυτὸν seorsim pl. masc. genitivus ἑαυτῶν, αὐτῶν & σφῶν αὐτῶν sui ipsorum, vestri ipsorum, nostri ipsorum. Apoc. 12, 11. & ἡγάπησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν ἄχρι θανάτου, non dilexerunt, neglexerunt animam suam usque ad mortem. Th. Beza prodigi fuerunt vite sue, hoc est, parati fuerunt ad profundendam vitam suam pro CHRISTO. Job. 12, 18. μεθ' ἑαυτῶν τὰς πλῶχας πάν-

τῷ ἑαυτῷ pauperes semper habetis vobiscum. 1. Cor. 6, 19. & ἐσὲ ἑαυτῶν non estis vestri ipsorum. αὐτῶν pro ἑαυτῶν Act. 16, 22. Sic legit Erasmus Roterod. ita habet editio VVechehana in fol. at Th. B. & alii legerunt αὐτῶν, inspiciatur textus. Plutarch. Demonax reprehendens philosophum spinosè de mundo philosophantem, dixit, περὶ τῷ κόσμῳ πολυπραγμανεῖτε, περὶ τῆς ἑαυτῶν ἀκοσμίας & φροντίζετε, hoc est, de mundo estis curiosi, de vestra ipsorum immunditia non estis solliciti. Dat. ἑαυτοῖς & σφίσι αὐτοῖς sibi, vobis, nobis. Rom. 11, 25. μὴ ᾗτε παρ' ἑαυτοῖς φρόνιμοι, ne sitis apud vosmetipsos sapientes. 2. Cor. 5, 15. μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν, ne posthac sibi vivant. Rom. 13, 2. ἑαυτοῖς κριμα λήφοντα, sibi damnationem auferent. 1. Cor. 6, 19. & ἐσὲ ἑαυτῶν, non estis vestri ipsorum. 2. Cor. 1, 9. ἵνα μὴ πεποιθότες ᾖμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ne confideremus in nobis ipsis. Apoc. 20, 13. ὁ θάνατος & ἡ ᾠδή ἐδωκαν τὰς ἐν ἑαυτοῖς νεκρὰς, mors & infernus dederunt suos mortuos. Ponitur pro ἀδελφῶν, ἀδελφοῖς &c. Eph. 4, 32. χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, condonantes vobis mutuò offensas. Eph. 5, 19. λαλῶντες (ἐν) ἑαυτοῖς, ψαλμοῖς, loquentes inter vos mutuò psalmis &c. Col. 3, 16. νεφετίζοντες ἑαυτὰς, comm. neficientes vos mutuò. 1. Thess. 5, 13. εἰρενεῖτε ἐν ἑαυτοῖς, pacem colite inter vos Accus. ἑαυτὰς & σφῶς αὐτὰς. 2. Cor. 10, 14. & ὑπερεκτείνουμεν ἑαυτὰς, non extendimus nos ipsos ultra quam fas est. Job. 20, 10. ἀπῆλθον ἐν πόλιν πρὸς ἑαυτὰς οἱ μαθηταί, redierunt ergò discipuli domum suam, vel ad suos. Sic Num. 24, 25. ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν, abiit (Bileamus) domum suam. Hellenism. Judæ 6. 21. ἑαυτὰς ἐν ἀγάπῃ τηρήσατε, vos ipsos in charitate conserveate. Job. 7, 35. εἶπον οἱ Ἰσραῖλοι πρὸς ἑαυτὰς, dixerunt Judæi inter se. 2. Cor. 10, 14. & ὑπερεκτείνουμεν ἑαυτὰς non extendimus nos ipsos ultra quam fas est. Fœmininum. G. ἑαυτῆς, vel contractè αὐτῆς, Marc. 10, 12. εἰς γυναῖκα ἀπολύσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς, καὶ γαμήσῃ ἄλλῳ, μοιχᾶται, si mulier deseruerit virum suum, & nupsit alii, mœchatur. Matth. 23, 37. τὰ νοσῖα ἑαυτῆς, pullos suos. 1. Cor. 13, 5. ἡ ἀγάπη & ζητεῖ τὰ ἑαυτῆς,

ἐαυτῆς, *charitas non querit, quæ sua sunt.* *Dativ.* ἐαυτῇ, αὐτῇ. *Accus.* ἐαυτήν, αὐτήν *Matth.* 23, 37. *Luc.* 13, 34. πρὸς αὐτήν, *ad te.* πρὸς αὐτήν *pro* πρὸς σεαυτήν, *vide paulò antè ἐαυτῶ, ubi ratio redditur.* *Plur. fæm. Gen.* ἐαυτῶν. *D.* ἐαυταῖς. *Matth.* 25, 9. ἀγορεύσατε ἐαυταῖς, *emite vobis.* *Accus.* ἐαυτάς. *Luc.* 23, 28. μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμὲ, πλὴν ἐφ' ἐαυτάς, *ne flete de me, sed de vobis ipsis* *Neutrum Genit.* ἐαυτῶ *Luc.* 11, 26. πονηρότερα (πνεύματα) ἐαυτῶ, *peiores spiritus se, seu quam sit ipse.* *Dat.* ἐαυτῶ. *Accus.* ἐαυτό. *Apoc.* 4, 8. ζῶα ἐν καθ' ἐαυτό (in quibusdam ἐν καθ' ἐν αὐτῶν) *animalia singula per se.* *Subintelligitur Rom.* 14, 11. κάμψαι scil. ἐαυτό *flectet sese.* *pl. Gen.* ἐαυτῶν. *Dativ.* ἐαυτοῖς. *Acc.* ἐαυτά.

Οὗτ'⊙ *pronomē demonstratīvum, compositum ex ὁ αὐτός, hic, αὐτή, ex ἡ αὐτή, hæc, τῶτο ex τὸ αὐτό, hoc: quamvis dicatur alio sensu ὁ αὐτός idem, ἡ αὐτή eadem, τὸ αὐτό idem. Differunt etiam ταῦτα hæc ἔ ταυτά eadem, pro quo legimus Phil. 3, 1. τὰ αὐτά eadem. Act. 15, 27. διὰ λόγῃ ἀπαγγέλλοντας τὰ αὐτά, verbis renuntiantes eadem. Act. 10, 36. ἔτος (pro ὅς) ἐστὶ πάντων κύριος, qui est omnium Dominus: 1. Pet. 2, 7. ἔτ'⊙ scilicet ὁ Χριστὸς ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας, hic factus est caput anguli. Hebraismus. Vide infra eis. ἔτ'⊙ ergò non tantum est demonstratīvum, sed etiam relatiuū, ἔ proinde cum nomine ad quod refertur, convenire solet numero ἔ genere. ἔτ'⊙ Atticè est trium personarum. Luc. 19, 14. ἔ θέλομεν τῶτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς nolumus te regnare super nos. Matth. 21, 42. παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, à Domino factum est hoc. Enallage generis Hebræa, fæminini pro neutro. Hebræi enim quum careant neutro genere, illud per fæmininum reddere solent. Inspectantur Hebræa Psalm. 118,*

A 22. unde hæc Græce versa sunt desumpta. Joh. 17, 3. αὐτῇ δὲ ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ, *pro τῶτο δὲ, hoc autem, id est, hæc res est æterna vita, nempe ut te cognoscant.* *Rom.* 11, 27. αὐτῇ αὐτοῖς ἡ παρ' ἐμῶ διὰθήκη, *hoc illis à me factus.* *Matth.* 26, 26. τῶτό ἐστι τὸ σῶμά μου, *hoc est corpus meum.* ubi τῶτο * *refertur ad vocem ἄρτος, quæ præcessit, quippe quem panem Christus accepit, fregit ἔ discipulis porrexit. Sic idem pronomen τῶτο Marc.* 14, 24. *refertur ad τὸ ποτήριον. At, inquis, si Matth.* 26, 26. τῶτο referretur *ad nomen ἄρτος, foret ἔτος. Relatiuū enim cum nomine, ad quod refertur, seu quod respicit, convenire debet genere. Resp. est anomalia generis: cujus exempla passim occurrunt. Eph.* 5, 6. μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις διὰ ταῦτα (pro διὰ τέτας) ἔρχεται ἡ ὀργὴ Θεῶ. Nemo vos seducat inanibus sermonibus; propter hæc enim ira Dei venit. Sic Joh. 19, 11. δεδομένον pro δεδομένη, Plures id genus anomalias (etiam profanis autoribus usitatas, ut Demosth. Olynth. 3. ἐπειδὴν δὲ ταῦτα λύσητε, postquam has leges abrogaveritis, ταῦτα pro τέτας) *vide in vocabulis ἐκείνος, αὐτός, ὅς ἔς.* Joh. 11, 11. μετὰ τῶτο λέγει αὐτοῖς, *postea dicit iis.* *Luc.* 4, 43. εἰς τῶτο ἀπέσταλμαι, *propter hunc finem missus sum.* *Hebr.* 10, 33. τῶτο μὲν, τῶτο δὲ partim, partim, *Rom.* 13, 11. καὶ τῶτο idque, *sive atque sic* *Luc.* 6, 23-26. κατὰ ταῦτα, *itidem, vel similiter.* *Luc.* 21, 6. ταῦτα, ἃ θεωρεῖτε, *hæc, quæ spectatis.* ubi ταῦτα (*pl. num. g. n.*) absolute ponitur more Hebraico pro ad hæc quod attinet. 1. Cor. 6, 6. καὶ τῶτο idque. Post ἔτος, αὐτῇ, τῶτο, ut plurimum articulus præpositivus ὁ, ἡ, τὸ, sequi solet. *Apoc.* 21, 5. ἔτοι οἱ λόγοι, *hæc verba* *Joh.* 6, 58. ὁ τρώγων τῶτον τὸν ἄρτον, *qui edit hunc panem.* 2. Cor. 3, 10. ἐν τέτῳ τῷ μέρει, *hæc in parte.*

G 2

Rom.

* Lutherani τῶτο *Matth.* 26, 26. non tantum referunt ad vocem ἄρτος, sed ad totum συμπλεγμένον seu complexum, hoc est, id quod simul, in, cum ἔ sub pane offerebatur, nempe verum corpus ἔ verus sanguis Christi. Atque sic pronomen τῶτο non tam adjectivè accipiunt, quàm substantivè, dicentes, hanc præpositionem esse δεικτικὴν seu exhibitivam.

Rom. 9, 17. εἰς αὐτὸ τῷτο ἐξήγειρά σε, ad hoc ipsum excitavi te. Joh. 4, 15. δός μοι τῷτο τὸ ὕδωρ, da mihi aquam istam, illam ipsam de qua modò locutus es. 1. Cor. 15, 53. δὲ γὰρ τὸ φθαρτὸν τῷτο ἐνδύσασθαι τὴν ἀφθαρσίαν, oportet enim HOC corruptibile induere incorruptibilitatem, q. d. apostolus, hæc ipsa caro, quam hic gestamus, resurget & non alia: perinde ac si manu suam ipsius carnem contrectasset, & ostendisset, ait τῷτο; non verò τοῦτο. G. τῶτα, ταύτης, τῶτα. Act. 13, 23. τῶτα ὁ Θεὸς ἀπὸ τῆς σπέρμας & huius è semine Deus, &c. Joh. 6, 66. B ἐκ τῶτα scilicet χρόνος, ex eo tempore. Joh. 2, 19. λύσατε τὸν ναὸν τῷτον, destruite templum hoc, Christus quum hæc diceret, non templum lapideum, in quo ipse cum Judæis erat, sed se ipsum digito intento videtur demonstrasse. 1. Cor. 6, 11. καὶ ταῦτά τινες ἦτε, pro (ut quidam volunt) καὶ τοῖστοί τινες ἦτε, & tales eratis nonnulli. Alii vertunt, & hæc eratis unusquisque. Sed Hellenismus est, & καὶ ταῦτα maximè, in primis, quod magis est, reddendum esse, variis demonstrari potest exemplis. an verò potius per & quidem reddendumque. 1. Cor. 6, 8. καὶ ταῦτα ἀδελφοὶς & in primis fratres injuria afficitis. Hebr. 11, 12. ἀφ' ἐνὸς ἐγενήθησαν, καὶ ταῦτα νενεκρωμέναι, ex uno, & quod plus est, (& quidem) e-mortuo, nati sunt. Ex profanis auctoribus duo tantum apponam. Plutarch. τί γελᾷς κλεόμενες, περὶ ἀνδρείας λέγοντες ἀκίων, καὶ ταῦτα, βασιλεὺς ὢν; quid rides Cleomenes, me de fortitudine dicentem audiens, maximè (& quidem) quum rex sis? Demosthenes: αἰσχρὸν ὑμῶς βάρβαρον ἀνδρωπον, καὶ ταῦτα, γυναῖκα φοβεῖσθαι, turpe est vos barbarum hominem, & quod magis est, mulierem formidare. Genit. plur, τῶτων per omnia genera. ταύτων nunquam, Act. 5, 36. πρὸ γὰρ τῶτων (genit. pl. gen. f.) τῶν ἡμερῶν, nam ante hosce dies. &τ &τ redundat Luc. 19, 2. καὶ &τ ἦν πλάστις, & dives erat. Hebraismus. Notetur anomalia generis quam Grammatici Synthesi vocant. Rom. 2, 14. &τοι pro ταῦτα. nam precessit τὰ ἐθνη.

"Οὕτως, sic, ita, adf. similitudinis,

A & si Logicum usum spectes, τῆς ἀποδόσεως σημεῖον, redditionis nota est. &τως seq. vocali, &τω verò seq. consona. &τωσι. Atticè Luc. 22, 26. ὑμεῖς δὲ &χ &τως, vos non sic. Hebraismus, qualis legitur Psalm. 1, 4. Latine diceretur, alia verò vestri est ratio. Veruntamen ita etiam loquitur Homerus, qui Hebraice nascivit. ἱλιάδ. λ. 761. ὥς ἐόν sic fui. interpres bene vertit, talis fui. ὥς cum accentu ponitur à poetis pro &τως. Est ergo Hebraismus &χ ἀπλῶς, ἀλλὰ κατὰ τι, non simpliciter, sed secundum quid. Scilicet Hebræi aliter loqui nequeunt, Græci contra. Marc. 7, 18. &τω ἴτανε? Luc. 19, 31. &τως ἐρεῖτε, sic dicetis. Rom. 10, 6. &τω λέγει sic dicit. Hic &τω ponitur ob seq. consonam: illic &τως ob seq. vocalem. Veruntamen discrimen hoc usquequaque non attenditur. 1. Joh. 2, 6. &τως (pro &τω) περιπατεῖν, sic ambulare. adeo, tantoperè Joh. 3, 16. &τω γὰρ ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσμον, tantoperè enim dilexit Deus hunc mundum. Eodem significatu extat apud Demosth. Olynth. 1. τίς &τως εὐήθης ἐστὶν ὑμῶν, ὅστις ἀγνοῖ; Quis adeò simplex (fatuus, ignarus, rerum imperitus) est inter vos qui ignoret &c. Ex idiotismo Hebraico pro τοῦτο, talis ponitur. Rom. 9, 20. τί με ἐποίησας &τως; (pro τοῖον) cur me fecisti tale? Matth. 9, 33. ἀδέποτε ἐφάνη &τως (pro τοῖον τι) ἐν Ἰσραὴλ, nunquam apparuit tale quid in Israël. Quandoque ἐλλείπει seu deficit; hæc in similibus nota: Matth. 6, 10. ὥς ἐν ἔρανῳ καὶ (pro &τω καὶ) ἐπὶ τῆς γῆς, sicut in cælo, ita etiam in terra. Marc. 3, 26. καὶ εἰ ὁ σατανᾶς, pro &τω καὶ εἰ ὁ σατανᾶς, sic quoque si satanas, &c. Joh. 20, 21. καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καγὼ πέμπω ὑμᾶς, sicut me misit PATER, ita & ego mitto vos. καγὼ pro &τω καγὼ &c. idcirco, proinde, Joh. 4, 6. ἐκαθέζετο &τως ἐπὶ τῇ πηγῇ idcirco sedit ad fontem. Act. 20, 11. &τως ἐξῆλθεν, proinde profectus est.

Τοσῶτ, &, ὅ, tantus ex τόσ, η, ον, tantus, & &τ hic. Matth. 15, 33. ὄχλῳ τοσῶτ, tanta turba. Apoc. 18, 16. ὅτι μιᾷ ὥρᾳ ἠρημώθη ὁ τοσῶτ πλάτ, quoniam una hora vastata sunt tanta

tante dititiae. Job. 14, 9. τοσῶτον χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, tamdiu apud vos fui in plur. num. vertitur tot, ut Matth. 15, 33. ἄρτοι τοσῶτοι, tot panes. Job. 21, 11. τοσῶτων ὄντων (τῶν ἰχθύων) ἔκ ἐχέδῃ τὸ δίκτυον licet tot essent pisces, non fissum fuit rete. τοσαύτη, ης, ἡ, tanta, Matth. 8, 10. ἔδ' ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσαύτην πίσιν εὗρον, neque in Israël tantam fidem inveni. τοσῶτον (pro τοσῶτο) & τὸ. Apoc. 21, 16. καὶ τὸ μήκος αὐτῆς τοσῶτόν ἐστιν, ὅσον καὶ τὸ πλάτος, cujus longitudo tanta est, quanta latitudo. Act. 5, 8. εἰπέ μοι, εἰ τοσέτε (genit. sing. gen. neut.) τὸ χωρίον ἀπέδοδε; Die mihi, num tanti praedium vendidisti? Vel etiam τιμήματος τοσέτε scilicet χρυσίς, ἥτοι ἀργυρίς [ἀργύριον enim instar Francicae dictionis argent] pecuniam significat. Herod. lib. 2. οἱ τὴν ἀρχὴν αὐτῶ χρημάτων ἀπέδοντο, qui imperium ei vendiderunt pecuniis. Sic ἀποδίδομαι τι πολλῶ, carè aliquid vendo. Hebr. 1, 4. τοσέτω κρείττων γενόμενος τῶν ἀγγέλων, tantò præstantior factus angelis. Heb. 10, 25. καὶ τοσέτω (dat. sing. g. n.) μᾶλλον, ὅσω βλέπετε ἐγγίξουσιν τὴν ἡμέραν, idque eò magis quod videtis diem illum appropinquare. Heb. 12, 1. τοσῶτον νέφος tantam nubem. in plur. num. τοσαῦτα. Luc. 15, 29. τοσαῦτα ἔτη δαλεύω σοι, pro δαδάλευκά σοι, tot annos tibi servivi. Gal. 3, 4. τοσαῦτα ἐπάθετε, tot passi estis. 1. Cor. 14, 10. τοσαῦτα γένη φωνῶν ἐσιν, tot genera vocum sunt.

Τοιῶτος, in genit. τοιῶτε talis, ex τοῖς talis ἔστι hic, in fæm. gen. τοιῶντη. in n. gen. τοιῶτον. Matth. 18, 5. ὅς ἐάν δεξεται παιδίον τοιῶτον ἐν ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου, ἐμὲ δέχεται quisquis exceperit aliquem puerulum talem nomine meo, me excipit. in plur. num. τοιῶτοι, τοιῶται, τοιαῦτα. Gal. 5, 23. κατὰ τῶν τοιῶτων, contra tales. Rom. 2, 2. ἐπὶ τοῖς τοιαῦτα πράσσοντας, adversus eos, qui talia agunt.

Τηλικῶτος, & ὁ, tantus, ex τηλικῶς, ης, ον, tantus, ἔστι hic. Apoc. 16, 18. τηλικῶτος σεισμός tantus motus. 2. Cor. 1, 10. ἐκ τηλικῶτε θανάτου, ex tanta morte. τηλικαύτη, ης, ἡ, tanta.

Heb. 2, 3. τηλικαύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας, qui tantam negleximus salutem. τηλικῶτο. in plur. τηλικαῦτα tanta. Jac. 3, 4. τὰ πλοῖα τηλικαῦτα ὄντα, naves, quæ tante sint.

ΑΤΧΗΝ, ἑνος, ὁ, cervix. Inde Ἀυχέω, ὦ, elata cervice me jacto, superbè glorior, f. ἤσω. p. ἤυχνηκα.

Μεγαλαυχέω, ὦ. magnifice me effero, grandia jacto, Jac. 3, 5. f. ἤσω. α. 1. ἐμεγαλαύχησα, Sir. 48, 18.

Μεγαλαυχῆς, ἑος, ὁ, ἡ, qui grandia jactat, gloriosus.

Μεγάλαυχος, & ὁ, ἡ, idem.

Μεγαλαυχία, ας, ἡ, jactantia, ostentatio. Ex μέγα, pl. μεγάλα, magna, ἔσ' αὐχέω, glorior.

Ἵψαύχην, elatam cervicem habens; metaphor. superbus. Unde

Ἵψαυχενέω, ὦ, cervicem effero, elata cervice incedo; metaphor. superbio, me effero, 2. Macc. 15, 6.

Ἵψαυχέω, ὦ, ἔσ' ὑψαυχενίζω, idem.

ΑΤΧΜΟΣ, & ὁ, ἡ, siccitas ex æstu. item squalor. Videtur ortum ab αὔω sicco, arefacio, pleonasmō literæ χ.

Αυχμηρός, ὁ, ὄν, squalidus. item, obscurus, α, um. 2. Pet. 1, 19. ἐν αυχμηρῷ τόπῳ in obscuro loco, hoc est, in hac terra, in hac lacrymarum valle.

Αυχμῶω, ὦ, squalidus sum, in passivo squalidus fio. Aquila Psalm. 31, 10. αυχμῶθη (aor. 1. pass.) ἐν παροργισμῷ ὁ ὀφθαλμός μου, squaluit in iracundia oculus meus. Aoristus h. l. est sine augmento, quod apud eundem Aquilam observabis Psalm. 6, 8.

Αυχμῶδης, εος, ὁ, ἡ, idem. 1. Reg. 23, 15.

ΑΦΕΛΗΣ, ἑος, ὁ, ἡ, simplex, affine τῷ ἀφελᾶν (aor. 2. act. inf. à verbo ἀφαιρέω aufero.)

Αφέλεια, ας, ἡ, simplicitas.

Αφελότης, ἥλος, ἡ, idem Act. 2, 46. ἐν ἀγαλλιάσει καὶ ἀφελότητι καρδίας cum exultatione ἔσ' simplicitate cordis. 1. Reg. 22, 34. ἐυσόχως, (melius quadraret ἀσόχως) alii ἀφελῶς simplici animo, hoc est, sine ulla tali intentione. Hebr. יָשָׁר in simplicitate sua.

ΑΦΡΟΣ, & ὁ, ἡ, spuma Luc. 9, 39. μετὰ ἀφροῦ cum spuma.

ΑΦρίζω, spumam excito, item spu-
mo Marc. 9, 18. 20. Fut. ἀφρίσω. P.
ἡφρίκα.

Επαφρίζω, despumo. Jude vers. 13.
ἐπαφρίζοντα τὰς αὐτῶν αἰχύνας, despuman-
tes sua ipsorum dedecora. Hinc derivatur

Αφροδίτη, ης, ἡ, Venus, quæ, ut fabu-
lantur Poetæ, ex spuma maris progenita est.

† ΑΧΑΖ, ὁ, Achaz. Nomen viri
ἀκλιτον, origine Hebræum, à radice
אָחַז apprehendit. Matth. 1, 9. Conf. 2.
Chr. 28.

† ΑΧΑΙΑ, ας, ἡ. Nomen regionis
Græciæ. ponitur pro tota Græcia per Syn-
membri. Vid. Th. Bezam in 2. Cor. 9, 2.
Videtur ita dici à Græca voce ἄχος, εἶς,
τὸ, tristitia. dolor, Apoc. 18, 12. 27. ἔ-
c. 19, 21. ἔc. Hinc est Ἀχαιῶς, ὁ, ὁ,
Achaicus, natus in Achaiâ, 1. Cor. 16, 17.

ΑΧΑΪΗΣ, ας, ὁ, Achates, no-
men gemmæ. Ezech. 28, 19.

† ΑΧΕΙΡ, ὁ, Achim. Alia ex-
emplaria habent Ἀχειρ nomen viri ἀκλι-
τον, origine Hebræum. Matth. 1, 14.
In Syriaco textu est ܐܚܝܐ hoc est, præpa-
rabo. 1. pers. fut. biphil à radice ܐܚܝܐ
Cum præparare. Sed juxta literas Græ-
cæ est ab ܐܚܝܐ 1. sing. fut. biphil eri-
gam, εἴσω, q. d. erigens se divinis pro-
missionibus; qui credit carnis resurrecti-
onem. Vide infra ἰωάνη.

ΑΧΑΤΣ, ὁ, ἡ, caligo. Act. 13, 11.

ΑΧΡΙ seq. consona, ἔ ἄχρις seq. vo-
cali, usque, cum Genit. Dicitur de tem-
pore Act. 1, 2. ἄχρι ἡς ἡμέρας, pro ἄχρι
τῆς ἡμέρας, ἡς, usque ad diem hunc, quo
Act. 23, 1. ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας, usque
ad diem hunc. Act. 22, 4. ἄχρι θανάτου us-
que ad mortem. Heb. 6, 21. ἄχρι τέλους
usque ad finem. Rom. 8, 22. ἄχρι τῆ νῦν
scil. καὶ νῦν, ad hoc usque tempus. Rom. 1, 13.
ἄχρι τῆ δευτέρας hucusque. 1. Cor. 4, 11. ἄχρι
τῆς ἄρτι ὥρας, usque ad hanc horam. Act.
20, 11. ἄχρις ἀνγῆς usque ad diluculum,
Phil. 1, 6. ἄχρις ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ, us-
que ad diem JESU CHRISTI, hoc est, us-
que ad extremum judicium. intra Act. 20, 6.
ἄχρις ἡμερῶν πέντε, intra dies quinque.
Dicitur de loco Act. 20, 4. ἄχρι τῆς Ἀσίας
usque in Asiam. Apoc. 18, 5. ἄχρι τῆ θρῶν
usque in cælum. Act. 11, 5. ἄχρις εἰς, us-

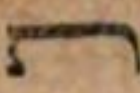
que ad me. De actionibus Heb. 4, 12. ἄχρις
μερισμῶν, usque ad divisionem. ἄχρις seq.
ἔ vertitur donec, usque quo Act. 7, 18.
ἄχρις ἔ ἀνέστη, usque quo exortus est. item
sequente ἀν particula potentiali. 1. Cor.
15, 25. ἄχρις ἔ ἀν θῆ donec posuerit. Vel
absolutè ponitur Apoc. 20, 3. ἄχρι τελεθῇ
τὰ χίλια ἔτη, donec consummati fuerint
anni illi mille. 2. Macc. 14, 10. ἄχρι γὰρ
Ἰούδας περιέσεν, usque dum enim Judas su-
perest. [intra. Act. 20, 6. καὶ ἡλθομεν πρὸς
αὐτοὺς εἰς τὴν Τρωάδα ἄχρις ἡμερῶν πέντε,
ἔ venimus ad illos Troadem intra dies
quinque.]

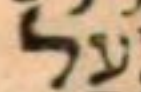
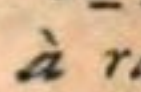
Μέχρις ἔ μέχρις planè idem significant
quod ἄχρις, ἄχρις, eodemque modo con-
struuntur, alterumque ab altero ortum esse,
veri est simile: ἔ proinde huc retuli tan-
quam ad originem suam. Dicitur de tem-
pore Matth. 11, 23. μέχρι τῆς σήμερον, us-
que in hodiernum diem. Dicitur de loco
Rom. 15, 19. μέχρι τῆς Ἰλlyricæ, usque ad
Illyricum. De modo Heb. 12, 4. μέχρι αἱ-
ματός usque ad sanguinem. 2. Tim. 2, 9.
μέχρι δεσμῶν usque ad vincula. 2. Macc. 13,
14. ἀγωνίσασθαι μέχρι θανάτου, certare us-
que ad mortem. Donec Marc. 13, 30. μέχρις
ἔ πάντα ταῦτα γένηται, usque dum facta
sint hæc omnia. Ponitur absolutè sine arti-
culo postposito. Eph. 4, 13. μέχρι καταντή-
σωμεν, donec evadamus ἔc.

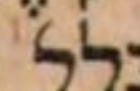
ΑΧΥΡΟΝ, ας, τὸ, palea Matth. 3, 12.
stramen Gen. 24, 25. ἄχυρα καὶ χορτάσματα
πολλὰ παρ' ἡμῶν stramenta ἔ pabula
multa sunt domi nostræ.

††† ΑΨΙΝΘΟΣ, ας, ὁ, aliàs ἀψίνδιον,
ας, τὸ, absinthium, genus herbe amarissimæ.
Dicitur etiam ἀψίνθος, ας, ὁ, (vel, ut alii
volunt, ἡ) Germani vocant **Wermuth**. q.
d. calefaciens pectus. Sic dictum tradunt q.
d. ἀπίνδιον, quod ob insignem amarorem
non facile bibatur: ex α privativo ἔ πίνω
bibō. Alii παρὰ τὸ ἀπλεῖσαι, ab attingen-
do, καὶ ἀντίφρασις, quod nullum ani-
mal herbam hanc amarissimam soleat at-
tingere. Latine scribitur per b ἔ non per p:
quæ literæ sunt labii, ἔ proinde εὐμετόβο-
λοι, h. e. facile una pro altera poni ἔ in-
ter se permutari solet. Apoc. 8, 11. Stella sic
vocatur per metonym. effecti metaphoricam.

Αψίνδιος οἶνος, vinum absinthiacum
vel absinthio conditum.

B Est secunda Alphabeti litera. Dicitur Βήτα ab Hebr. beth domus. in statu constructo (pro ba-jith.) addito in fine & terminatione Graecorum. Vel propius à Chaldaeo Betha. Hebraeorum verò litera Beth sic dicta fuit, quod figura sua imitetur domum Palestinam, ubi linea summa tectum, ima pavimentum, media parietem, vacuitas è regione januam refert. Sonus ejus colligi potest ex odium balatu, ut docet locus Cratini, qui ita habet: ὁ δ' ἡλίθιος ὥσπερ πρόβατον βῆ βῆ λέγων βαδίσει, h. e. iste fatuus, perinde ac ovis be be dicens, incedit. In numeris significat binarium.

† B A' A Λ, ὁ, Nomen idoli Sidoniorum ἄκλιον, 1. Reg. 16, 31. Accipitur etiam per synecdochen speciei pro quocunque alio idolo, Jer. 2, 8. Latini Martem vocant, Num. 23, 4. quod idolum destruxit Gedeon, Jud. 6, 25. Est etiam nomen loci, 1. Chr. 5, 33. item nomen viri, 1. Chr. 6, 5. Ἔ c. 9, 30. Ἔ c. 10, 36. Dicitur h. e. maritus, dominus, possessor, à radice dominari, imperare, maritum esse, ducere in uxorem. Rom. 11, 4. qui non flexerunt genu τῇ Βάαλ pro τῇ τῆ Βάαλ εἰκόνι, imagini Baal. vel sine tali ellipsi. 1. Reg. 16, 31. ἰδὲ λευσε τῷ Βάαλ, servavit Baali,

† B A B T A Ω' N, ὦν, ἡ, Babylon. Nomen urbis Bábhel, hoc est, confusio, à radice confudit, Gen. 11, 9. Nomen civitatis. In Apocalypsi civitas illa ἐπτάλοφος, quæ est Babylon, Europæa, causa quoque est omnis confusio- nis ἔσχατίας, sedes Antichristi, Apoc. 14, 8. Ἔ cap. 16, 19. Ἔ cap. 17, 5. Ἔ c. 18, 2. 10. 21. ἔπεσεν ἔπεσε βαβυλὼν ἡ μεγάλη, cecidit cecidit Babylon illa magna. Petrus hujus facit mentionem 1. Pet. 5, 13. ubi Hieronymus per Babylonem intelligit Romam.

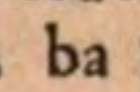
B A O T' Σ, εἶα, ὅ, profundus, a, um. Joh. 4, 11. τὸ φρέαρ ἐστὶ βάθυ, puteus est profundus. Per metaph. gravis, tribuitur somno. Act. 20, 9. καταφερόμενος ὑπὸ βάθει (dat. contractus pro βάθει) deturbatus gravi somno. Sir. 22, 7. ἔξοργων καθεύδοντα ἐκ βάθους ὕπνου,

A exsuscitans dormientem ex profundo somno. Tempori. Luc. 24, 1. ὁρθοὶ βαθέως (gen. cas.) ἤλθον ἐπὶ τὸ μνημα, profundo diluculo venerunt ad monumentum, hoc est, ut Marcus scribit c. 16, 1. λίαν πρωὶ valde manè, vel ut habet Job. c. 20, 1. σκοτίας ἔτι ἔσσης, quum adhuc essent tenebræ, die vix adhuc albescente, quum plus esset noctis quam diei. Sap. 16, 11, εἰς βάθειαν λήθην ἐμπεσεῖν, in profundam oblivionem incidere. compar. βάθυτερος, α, ον, profundior, us. Joh. 11, 8.

Bαθύνω profundè excavo. F. βαθύνω. a. 1. act. ἐβάθυνα Luc. 6, 48. ὃς ἔσκαψε καὶ ἐβάθυνε (3. sing. a. 1. act.) qui fodit & excavavit. Jer. 49, 8. Præter. act. βεβάθυκα. præter. pass. βεβάθυμαι & Atticè βεβάθυμαι. a. 1. pass. ἐβάθυθη Ps. 92, 5. ἐβάθυνησαν οἱ διαλογισμοί σου, profunde facta sunt cogitationes tue.

Εμβαθύνω, profunde habito. Jerem. 49, 29. λίαν ἐμβαθύνατε εἰς κατίσιν, valde profunde descendite in foveam.

Βάθος, εἶα, τὸ, profunditas (ὕψος, εὐρος, τὸ, altitudo, sublimitas, Eph. 3, 18.) propriè dicitur de loco. Matth. 13, 5. βάθος γῆς profunditatem terræ. Est Hebraica hypallage. altum, profunditas aquæ. Luc. 5, 4. ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος, probeito in altum. Per metaph. de imper- scrutabilibus Dei decretis. Rom. 11, 33. ὦ βάθος (vocat. cas.) πλάτης, ὁ profundas divitias! Hebraismus. Sic 2. Cor. 8, 2. ἡ κατὰ βάθος (scil. ἔσχα) πτωχεῖα αὐτῶν, profunda eorum paupertas, hoc est, quæ ad imum usque eos exinanierat. plur. num. τὰ βάθη contractè βάθη. 1. Cor. 2, 10. τὰ βάθη τῆ θεῆς profunditates Dei, hoc est, arcana Dei mysteria de regno cælorum. item portentosa hæreticorum deliria. Apoc. 2, 24. οἵτινες ἐν ἔγνωσαν τὰ βάθη τῆ σατανᾶ, qui non approbarunt profunditates Satanae.

B A I' N Ω, vado, eo, incedo. Hebr. venire in præter. ba venit.) Fut. 1. med. βήσομαι (nam fut. 1. act. non est usitatum) Præter. act. βέβηκα tanquam à βάω. a. 1. act. ἔβησα. a. 2. act. ἔβην, ης, η, tanquam à βῆμι ad formam τῆ ἔσθην. præter. pass. βέβημαι & hinc est nomen verbale

Βῆμα, βήματος, τὸ, proprie gressus, A passus, ein schritt. Act. 7, 5. ἐδὲ βῆμα ποδός, neque passum pedis. Alii tamen ex Hebraico idiotismo vertunt, vestigium pedis, conf. Deut. 2, 5. textum Hebraicum & versionem LXX. (Hinc est

Βηματίζω, passibus metior.) item gradus, qui sit passu: & quia gradibus ascenditur in suggestum, ponitur pro suggestu, Nehem. 8, 6. Eandem ob causam pro tribunali accipitur Rom. 14, 10. παρασησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ, sistemur coram tribunali Christi.

Βάσις, εως, ἡ, (pro βῆσις) gressus, gradus, incessus. Sap. 13, 19. μηδὲ βάσις χοῆδος δύναμενον, quod incessu uti (ingredi) non potest. basis, fundamentum. Metaphoricè planta pedis, quæ hominis stantis basis est. Actor. 3, 7.

Βατός, ἡ, ὅν pervius. Hinc

Ἀβατος, ὁ, ἡ, impervius, invius, inaccessus. Sap. 5, 7.

Ἀβατώω, ὠ, devasto. Pass. ἀβατόομαι, ὠμαι, devastor. Jer. 49, 20.

Βαθμός, ὁ, ὁ, (per epenthesin τὰ θ) gradus. item limen. Sir. 6, 38. καὶ βαθμὸς θυρῶν αὐτῶ ἐκτραβέτω ὁ πᾶς πρὸς τὴν, & limina ostiorum ejus deterat pestivus. 1. Sam. 5, 5. item honoris fastigium per metaphoram, 1. Tim. 3, 13. βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιῶνται, gradum sibi bonum acquirunt.

Βάδην Adv. gradatim. κατὰ πόδα, pedetentim, lento gradu.

Βάδω, vado.

Βαδίζω, idem. F. ἰσω. a. 1. ἐβᾶδισα. Baruch. 2, 13. ὁ βαδίζει κύπτει καὶ ἀδενᾷ, quod vadit incurvum & infirmum. Jer. 13, 1. τάδε λέγει Κύριος, βᾶδισον (a. 1. act. imper.) Hæc dicit DOMINVS, abi.

Ἀναβαίνειω ascendo. Job. 20, 17. ex ἀνὰ quod hic idem est quod ἀνω sursum, & βαίνω vado, sursum vado, hoc est, scando. part. pres. ἀναβαίνων Job. 10, 1. in n. g. ἀναβαίνου Apoc. 11, 7. Act. 3, 1. ἀνέβαινον (3. pl. imperf. act.) εἰς τὸ ἱερόν, ascendebant in templum. F. 1. med. ἀναβήσομαι, Rom. 10, 6. τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν, quis ascendet in cælum? præt. act. ἀναβέβηκα. Job. 20, 17. ἔγω ἀναβέβηκα, nondum ascendi. (a. 1. act. legitur ἰλιυδ. ἰωτα. v. 543. ἀνέβησα, as, e, feci ascendere) aor. 2. act.

ἀνέβην, ns, η, Act. 24, 11. ἀνέβην προσκυνησῶν ascendi adoraturus. Matth. 5, 1. ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος, ascendit in montem. Act. 21, 31. ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ, pervenit rumor ad tribunum. 1. Cor. 2, 9. ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου ἐκ ἀνέβη, in mentem hominis non pervenerunt. Marc. 4, 7. ἀνέβησαν (3. pl. a. 2. act. indic.) αἱ ἀκανθὰς succreverunt spine. a. 2. act. imper. ἀνάβα (per apocopen pro ἀνάβητι, vel Doricè ἀνάβατι) ascende. Apoc. 4, 1. Job. 7, 8. ἀνάβητε (2. pl. a. 2. act. imper.) ascendite. aor. 2. act. subj. ἀναβῶ, ἦς, ἦ. Ps. 139, 8. ἐὰν ἀναβῶ, si ascendero. 1. Macc. 9, 8. ἀναβῶμεν ἐπὶ τὰς ἐναντίας ἡμῶν, ascendamus contra adversarios nostros. part. a. 2. act. ἀναβάς, ᾶσα, ᾶν. Luc. 5, 19. ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα quum ascendissent in tectum.

Ἀναβαδὼν, scanfim.

Ἀναβαθμὸς, ὁ, ὁ, gradus scalæ. Exod. 20, 26.

Ἀναβαθμὸς, ὁ, ὁ, gradus, ascensus. Act. 21, 35. ἐπὶ τὰς ἀναβαθμὰς, super gradus; & v. 40. ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν, stans in gradibus.

Ἀναβασμός, ὁ, ὁ, idem.

Ἀνίβασις, εως, ἡ, ascensus, ascensio. Judith. 4, 7. διακατασχῆν τὰς ἀναβάσεις τῆς ὀρεινῆς, obtinere ascensus montane (regionis)

Ἀναβάτης, ὁ, ὁ, adscensor; eques, qui conscendit. Ex. 14, 23.

Προαναβαίνω, prior conscendo. Judith. 4, 5.

Προαναβαίνω proprie ascendo. ἀναβαίνω enim est scando Luc. 14, 10. φίλε, προσανάβητι (2. sing. a. 2. act. imper) ἀνώτερον, amice, ascende altius.

Προανάβασις, εως, ἡ, ascensus. Josue 15, 3.

Συναναβαίνω simul ascendo. Marc. 15, 41. αἱ συναναβᾶσαι (part. a. 2. pl. g. f.) quæ simul ascenderant. Act. 13, 31. τοῖς συναναβᾶσιν (dat. pl. part. a. 2.) iis, qui simul ascenderant. 1. Esd. 5, 3. ἐποίησεν αὐτὰς συναναβῆναι (a. 2. inf.) μετ' ἐκείνων, fecit illos simul ascendere cum eis.

Ἀναβιβάζω proprie facio ascendere, ex ἀνὰ idem quod ἀνω sursum, & βιβάζω facio scandere. pass. βιβάζομαι, adscendo, admittor, admissario admoveor. a. 1. ἐβί-

ἐβιβάζειν. inf. βιβάζειν. Lev. 18, 23. c. 20, 16. item subduco. F. ἀναβιβάσω. a. 1. act. ἀνεβίβασα. part. a. 1. ἀναβιβάσας, αὐτός, ὁ, Matth. 13, 48.

Ἀποβαίνω, evado, evenio, contingo. 2. Macc. 9, 24. εἰάν τι παρόδοζον ἀποβαίνειν (3. sing. pres. subj.) si quid inopinatum contingat. Fut. 1. med. ἀποβήσομαι. Luc. 21, 13. ἀποβήσεται ὑμῖν εἰς μαρτύριον, eveniet vobis in testimonium. Phil. 1, 19. τῷτο ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν, hoc mihi cederet in salutem. aor. 1. act. ἀπέβην, ης, η, Joh. 21, 9. ὡς ἔν ἀπέβησαν (3. pl. a. 2. act. indic.) εἰς τὴν γῆν, quum egressi essent ex navi in terram. descendo. Luc. 5, 2. οἱ δὲ ἄλλοις ἀποβάντες (part. a. 2. act. pl. n.) ἀπ' αὐτῶν, piscatores verò quum ex iis descendissent.

Διαβαίνω, propriè pervado, ex διὰ per ἔβην vado, item trajicio, transeo. Hebr. 11, 29. πῆσεν διέβησαν (3. pl. a. 2. act. indic.) τὴν θάλασσαν, fide transiverunt mare. Luc. 16, 26. διαβήναι (aor. 2. inf.) transire. Act. 16, 9. διαβὰς (part. a. 2.) εἰς Μακεδονίαν trajiciens in Macedoniam.

Διάβασις, εως, ἡ, transitus, trajectio, Judith. 4, 5. στενῆς καὶ ῥῆς διαβάσεως ἔσσης, angusto existente transitu.

Διάβημα, ατος, τό, transitus, it. gressus. Ps. 17, 5.

Διαβηματίζω, incedo. Aquila 2. Samuel. 6, 32.

Διαβιβάζω, trajicio, transmitto, traduco. fut. άσω. a. 1. διεβίβασα. Sap. 10, 18. διεβίβασεν αὐτὰς θάλασσαν ἐρυθρὰν, traduxit eos per mare rubrum.

Ἐκβαίνω, evado. F. ἐκβήσομαι, P. ἐκβέβηκα. P. pass. ἐκβέβημαι vel Doricè ἐκβέβαμαι, σαι, ται, unde est nomen verbale.

Ἐκβασίς, εως, ἡ, evasio, 1. Cor. 10, 13. ποιήσει ἐκβασιν, præstabit evasionem. Finis, exitus, Hebr. 13, 7. eventus. Sap. 11, 15. ἐπὶ τέλει τῶν ἐκβάσεων ἐθαύμασαν, in fine eventuum admirati sunt.

Ἐκβιβάζω, educo, unde

Ἐκβιβαστής, ὁ, οὗ, eductor, præfectus militum. Aquila Deut. 16, 18.

Ἐμβαίνω, ingredior. a. 2. act. ἐνέβην, ης, η, inscendi, intravi. Matth. 15, 39. Luc. 8, 22. a. 2. inf. ἐμβήναι εἰς τὸ πλοῖον, in-

ascendere navigium Marc. 6, 45. part. a. 2. ἐμβὰς, αὐτός, ὁ, Luc. 5, 3.

Ἐμβατεύω pedem infero, pono, invado, ingero me. ἐμβατεύειν fastuosè incedere, quasi cothurnis tragicis, qui ἔ ipse ἐμβάδες dicuntur. Col. 2, 18. ὁ μὴ ἐάρακεν ἐμβατεύων invading in ea, quæ non vidit. F. εύσω. aor. 1. ἐνεβάτευσα 1. Macc. 12, 25. ἐμβατεύσαι (a. 1. inf.) εἰς τὴν χώραν, invadere regionem. pres. act. ἐμβεβάτευκα.

Ἀνεπίδατος, ὁ, ἡ, inaccessible. τὰ ἀνεπίδατα, sc. μέγα loca inaccessibleia. Symmachus ἔ Theodotion Malach. 1, 3.

Ἐμβεβάζω, facio ascendere, deduco, respondet verbo Hebræo hiphil. F. άσω a. 1. act. ἐνεβίβασα. Act. 27, 6. ἐνεβίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτὸ (πλοῖον) fecit, ut inscenderemus eam navim, vel deduxit nos in eam navim. Conf. Prov. 4, 11. P. ἐμβεβίβακα.

Ἐπιβαίνω, propriè, ich trete auf etwaa, incedo super re aliqua. Conf. lxx. versionem Ps. 91, 13. item conscendo, ingredior. F. ἐπιβήσομαι, P. ἐπιβέβηκα. Matth. 21, 5. ἐπιβέβηκας (part. pres. act.) ἐπὶ ὄνον, infidens asino. a. 2. ἐπέβην, ης, η, ingressus sum. Act. 20, 18. ἐπέβην εἰς Ἀσίαν ingressus sum Asiam. cum Accusat. v. preposition. Baruch. 4, 13. εἰς τὰς παλαιὰς ἐπέβησαν, neque semitas discipline ingressi sunt. cum Dat. Act. 25, 1. Φῆσος ἔν ἐπιβὰς τῇ ἐπαρχίᾳ, Festus igitur ingressus provinciam. item seq. præp. ἐπὶ incessi, calcavi. Deut. 1, 36. τέτω δώσω τὴν γῆν, ἐφ' ἧς ἐπέβη, ei dabo terram, quam calcabit, darauf er getreten hat. Deut. 33, 29. ἐπὶ τὸν τράχηλον αὐτῶν ἐπιβήσῃ (2. sing. fut. 1. med.) collum eorum conculcabis.

Ἐπιβιβάζω propriè, ascendere facio, impono. aor. 1. act. ἐπιβίβασα, Luc. 19, 35. ἐπιβίβασαν (3. pl. a. 1. act. indic.) τὸν Ἰησοῦν, imposuerunt JESVM. Luc. 10, 34. ἐπιβίβασας (part. a. 1. act. gen. m.) αὐτὸν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτήνος, quum ipsum suo imposuisset jumento.

Ἐπιβασίς, εως, ἡ, scanfio, incessus, Sap. 5, 11.

Ἐπιβάτης, ὁ, οὗ, vector, qui navigio, vel equo, vel curru, vel alio aliquo instrumento vehitur. 2. Macc. 3, 25. ἵππος φοβερόν ἔχων ἐπιβάτην, equus terribilem habens infessorem.

ΑΦρίζω, spumam excito, item spu-
mo Marc. 9, 18. 20. Fut. ἀφρίτω. P.
ἡφρίκα.

Ἐπαφρίζω, despumo. Judæ vers. 13.
Ἐπαφρίζοντα τὰς εὐλῶν αἰχίνους, despuman-
tes sua ipsorum dedecora. Hinc derivatur

Αφραδίτη, ης, ἡ, Venus, quæ, ut fabu-
lantur Poëtæ, ex spuma maris progenita est.

† ΑΧΑΖ, ὁ, Achaz. Nomen viri
ἀκλιτον, origine Hebræum, à radice
אָחַז apprehendit. Matth. 1, 9. Conf. 2.
Chr. 28.

† ΑΧΑΙΑ, ας, ἡ. Nomen regionis
Græciæ. ponitur pro tota Græcia per Syn-
membri. Vid. Th. Beza in 2. Cor. 9, 2.
Videtur ita dici à Græca voce ἄχος, εἶδος,
τὸ, tristitia. dolor, Apoc. 18, 12. 27. Ἔ-
c. 19, 21. Ἔc. Hinc est Ἀχαιῶς, ὁ, ὁ,
Achaicus, natus in Achaiâ, 1. Cor. 16, 17.

ΑΧΑΪΗΣ, ας, ὁ, Achates, no-
men gemmæ. Ezech. 28, 19.

† ΑΧΕΙΜ, ὁ, Achim. Alia ex-
emplaria habent Ἀχειμ nomen viri ἀκλι-
τον, origine Hebræum. Matth. 1, 14.
In Syriaco textu est ܐܚܝܡ hoc est, præpa-
rabo. 1. pers. fut. hiphil à radice ܐܚܝܡ
Cun præparare. Sed juxta literas Græ-
cas est ab ܐܚܝܡ 1. sing. fut. hiphil eri-
gam, εἴσω, q. d. erigens se divinis pro-
missionibus; qui credit carnis resurrecti-
onem. Vide infra ἰωακίμ.

ΑΧΛΥΣ, ὁ, ἡ, caligo. Act. 13, 11.

ΑΧΡΙ seq. consona, ἕως ἄχρις seq. vo-
cali, usque, cum Genit. Dicitur de tem-
pore Act. 1, 2. ἄχρι τῆς ἡμέρας, pro ἄχρι
τῆς ἡμέρας, ἡς, usque ad diem hunc, quo
Act. 23, 1. ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας, usque
ad diem hunc. Act. 22, 4. ἄχρι θανάτου us-
que ad mortem. Heb. 6, 21. ἄχρι τέλους
usque ad finem. Rom. 8, 22. ἄχρι τῆς νῦν
scil. καὶ νῦν, ad hoc usque tempus. Rom. 1, 13.
ἄχρι τῆς δευτέρας hucusque. 1. Cor. 4, 11. ἄχρι
τῆς ἄρτιώρας, usque ad hanc horam. Act.
20, 11. ἄχρις αὐγῆς usque ad diluculum,
Phil. 1, 6. ἄχρις ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ, us-
que ad diem JESU CHRISTI, hoc est, us-
que ad extremum judicium. intra Act. 20, 6.
ἄχρις ἡμερῶν πέντε, intra dies quinque.
Dicitur de loco Act. 20, 4. ἄχρι τῆς Ἀσίας
usque in Asiam. Apoc. 18, 5. ἄχρι τῆς θραυγῆς
usque in cælum. Act. 11, 5. ἄχρις ἐμῆς, us-

que ad me. De actionibus Heb. 4, 12. ἄχρι
μερισμῶν, usque ad divisionem. ἄχρις seq.
ἕως vertitur donec, usque quo Act. 7, 18.
ἄχρις ἕως ἀνέστη, usque quo exortus est. item
sequente ἀν particula potentiali. 1. Cor.
15, 25. ἄχρις ἕως ἀν θῆ donec posuerit. Vel
absolutè ponitur Apoc. 20, 3. ἄχρι τελεθῇ
τὰ χίλια ἔτη, donec consummati fuerint
anni illi mille. 2. Macc. 14, 10. ἄχρι γὰρ
Ἰέδους περιέσιν, usque dum enim Judas su-
perest. [intra. Act. 20, 6. καὶ ἦλθομεν πρὸς
αὐτοὺς εἰς τὴν Τρωάδα ἄχρις ἡμερῶν πέντε,
ἔς venimus ad illos Troadem intra dies
quinque.]

Μέχρι ἕως μέχρις planè idem significant
quod ἄχρι, ἄχρις, eodemque modo con-
struuntur, alterumque ab altero ortum esse,
veri est simile: ἕως proinde huc retuli tan-
quam ad originem suam. Dicitur de tem-
pore Matth. 11, 23. μέχρι τῆς σήμερον, us-
que in hodiernum diem. Dicitur de loco
Rom. 15, 19. μέχρι τῆς Ἰλlyricæ, usque ad
Illyricum. De modo Heb. 12, 4. μέχρι αἵ-
ματός usque ad sanguinem. 2. Tim. 2, 9.
μέχρι δεσμῶν usque ad vincula. 2. Macc. 13,
14. ἀγωνίσασθαι μέχρι θανάτου, certare us-
que ad mortem. Donec Marc. 13, 30. μέχρις
ἕως πάντα ταῦτα γένηται, usque dum facta
sint hæc omnia. Ponitur absolutè sine arti-
culo postposito. Eph. 4, 13. μέχρι κατανή-
σωμεν, donec evadamus ἔc.

ΑΧΥΡΟΝ, ας, τὸ, palea Matth. 3, 12.
stramen Gen. 24, 25. ἄχυρα καὶ χορτάσματα
ποῦνται παρὲς ἡμῶν stramenta ἕως pabula
multa sunt domi nostræ.

††† ΑΨΙΝΘΟΣ, ας, ὁ, aliàs ἀψίνδιον,
ας, τὸ, absinthium, genus herbe amarissimæ.
Dicitur etiam ἀψινθός, ας, ὁ, (vel, ut alii
volunt, ἡ) Germani vocant **Wermuth**. q.
d. calefaciens pectus. Sic dictum tradunt q.
d. ἀπίνδιον, quod ob insignem amarorem
non facile bibatur: ex α privativo ἕως πίνω
bibō. Alii παρὰ τὸ ἀπείδαι, ab attingen-
do, καὶ ἀντίφρασιν, quod nullum ani-
mal herbam hanc amarissimam soleat at-
tingere. Latine scribitur per b ἕως non per p:
quæ literæ sunt labii, ἕως proinde εὐμετάβο-
λοι, h. e. facile una pro altera poni ἕως in-
ter se permutari solet. Apoc. 8, 11. Stella sic
vocatur per metonym. effecti metaphoricam.

Αψινθίτης οἶνος, vinum absinthiacum
vel absinthio conditum.

B Est secunda Alphabeti litera. Dicitur Bēta ab Hebr. בית beth domus. in statu constructo (pro בית baith.) addito in fine α terminatione Graecorum. Vel propius à Chaldaeo Betha. Hebraeorum verò litera Beth sic dicta fuit, quod figura sua imitetur domum Palestinam, ubi linea summa tectum, ima pavimentum, media parietem, vacuitas è regione januam refert. Sonus ejus colligi potest ex odium balatu, ut docet locus Cratini, qui ita habet: ὁ δ' ἡλίθιος ὥσπερ πρόβατον βῆ βῆ λέγων βαδίσει, h. e. iste fatuus, perinde ac ovis be be dicens, incedit. In numeris significat binarium.

† B A' A Λ, ὁ, Nomen idoli Sidoniorum ἄκλιον. 1. Reg. 16, 31. Accipitur etiam per synecdochen speciei pro quocunque alio idolo, Jer. 2, 8. Latini Martem vocant, Num. 23, 4. quod idolum destruxit Gedeon, Jud. 6, 25. Est etiam nomen loci, 1. Chr. 5, 33. item nomen viri, 1. Chr. 6, 5. Ἔ c. 9, 30. Ἔ c. 10, 36. Dicitur **ΒΥ** h. e. maritus, dominus, possessor, à radice **ΒΥ** dominari, imperare, maritum esse, ducere in uxorem. Rom. 11, 4. qui non flexerunt genu τῇ Βάαλ pro τῇ τῷ Βάαλ εἰκότι, imagini Baal. vel sine tali ellipsi. 1. Reg. 16, 31. ἐδύλεψε τῷ Βάαλ, servivit Baali,

† B A B T A Ω' N, ὦν, ἡ, Babylon. Nomen urbis **ΒΑΒΥΛ** Bábhel, hoc est, confusio, à radice **ΒΑ** confudit, Gen. 11, 9. Nomen civitatis. In Apocalypsi civitas illa ἐπτάλοφος, quae est Babylon, Europaea, causa quoque est omnis confusio- nis ἑ ἀταξίας, sedes Antichristi, Apoc. 14, 8. Ἔ cap. 16, 19. Ἔ cap. 17, 5. Ἔ c. 18, 2. 10. 21. ἐπεσεν ἐπεσε βαβυλὼν ἡ μεγάλη, cecidit cecidit Babylon illa magna. Petrus hujus facit mentionem 1. Pet. 5, 13. ubi Hieronymus per Babylonem intelligit Romam.

B A O T' Σ, εἶα, ὁ, profundus, a, um. Joh. 4, 11. τὸ φρέαρ ἐστὶ βάθυ, puteus est profundus. Per metaph. gravis, tribuitur somno. Act. 20, 9. καταφερόμενος ὑπὸ βάθει (dat. contractus pro βάθει) deturbatus gravi somno. Sir. 22, 7. ἔξυγάρων καθεύδοντα ἐκ βάθους ὕπνου,

exsuscitans dormientem ex profundo somno. Tempori. Luc. 24, 1. ὁρῶντες βάθει (gen. cas.) ἡλθον ἐπὶ τὸ μνημα, profundo diluculo venerunt ad monimentum, hoc est, ut Marcus scribit c. 16, 1. λίαν πρωὶ valde manè, vel ut habet Job. c. 20, 1. σκοτίας ἔτι ἔσσης, quum adhuc essent tenebrae, die vix adhuc albescente, quum plus esset noctis quam diei. Sap. 16, 11, εἰς βάθειαν λήθην ἐμπεσεῖν, in profundam oblivionem incidere. compar. βάθυτερος, α, ον, profundior, us. Joh. 11, 8.

Βαθύνω profundè excavo. F. βάθυω. a. 1. act. ἐβάθυνα Luc. 6, 48. ὃς ἔσκαψε καὶ ἐβάθυσε (3. sing. a. 1. act.) qui fodit & excavavit. Jer. 49, 8. Præter. act. βεβάθυκα. præter. pass. βεβάθυμαι ἢ Atticè βεβάθυσμαι. a. 1. pass. ἐβάθυθην Ps. 92, 5. ἐβάθυθησαν οἱ διαλογισμοί σου, profunde factae sunt cogitationes tuae.

Εμβαθύνω, profunde habito. Jerem. 49, 29. λίαν ἐμβαθύνατε εἰς καὶ δισιν, valde profunde descendite in foveam.

Βάθος, εἶδος, τὸ, profunditas (ὕψος, εὐρος, τὸ, altitudo, sublimitas, Eph. 3, 18.) propriè dicitur de loco. Matth. 13, 5. βάθος γῆς profunditatem terrae. Est Hebraica hypallage. altum, profunditas aquae. Luc. 5, 4. ἐπανόγαγε εἰς τὸ βάθος, pro- behito in altum. Per metaph. de imper- scrutabilibus Dei decretis. Rom. 11, 33. ὦ βάθος (vocat. cas.) πλάτης, ὁ profundas divitias! Hebraismus. Sic 2. Cor. 8, 2. ἡ κατὰ βάθος (scil. ἔσα) πτωχεία αὐτῶν, profunda eorum paupertas, hoc est, quae ad imum usque eos exinanierat. plur. num. τὰ βάθη contractè βάθη. 1. Cor. 2, 10. τὰ βάθη τῷ θεῷ profunditates Dei. hoc est, arcana Dei mysteria de regno coelorum. item portentosa haereticorum deliria. Apoc. 2, 24. οἵτινες ἐκ ἐγ- νωσαν τὰ βάθη τῷ σατανᾷ, qui non approbarunt profunditates Satanae.

B A I' N Ω, vado, eo, incedo. Hebr. **בא** venire in præter. **בא** venit. Fut. 1. med. βήσομαι (nam fut. 1. act. non est usitatum) Præter. act. βέβηκα tanquam à βάω. a. 1. act. ἔβησα. a. 2. act. ἔβην, ης, η, tanquam à βῆμι ad formam τῷ ἔσην. præter. pass. βέβημαι ἢ hinc est nomen verbale

Βῆμα, βήματος, τὸ, proprie gressus, A passus, ein schritt. Act. 7, 5. εἰς τὸ βῆμα ποδος, neque passum pedis. Alii tamen ex Hebraico idiotismo vertunt, vestigium pedis, conf. Deut. 2, 5. textum Hebraum & versionem LXX. (Hinc est

Βηματίζω, passibus metior.) item gradus, qui sit passu: & quia gradibus ascenditur in suggestum, ponitur pro suggestu, Nehem. 8, 6. Eandem ob causam pro tribunali accipitur Rom. 14, 10. παρασησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ, sistemur coram tribunali Christi.

Βάσις, εως, ἡ, (pro βήσις) gressus, gradus, incessus. Sap. 13, 19. μηδὲ βάσις χρηδαὶ δυνάμενον, quod incessu uti (ingredi) non potest. basis, fundamentum. Metaphoricè planta pedis, quæ hominis stantis basis est. Actor. 3, 7.

Βατός, ἡ, ὅν pervius. Hinc

Ἀβατος, ὁ, ἡ, impervius, invius, inaccessus. Sap. 5, 7.

Ἀβατῶω, ὦ, devasto. Pass. ἀβατόομαι, ὦμαι, devastor. Jer. 49, 20.

Βαθμός, ὁ, ὁ, (per epenthesin τὰ θ) gradus, item limen. Sir. 6, 38. καὶ βαθμοὺς θυρῶν αὐτῶν ἐκτριβέτω ὁ πᾶς πρ, & limina ostiorum ejus deterat pestivus. 1. Sam. 5, 5. item honoris fastigium per metaphoram, 1. Tim. 3, 13. βαθμὸν ἑαυτοῖς καλὸν περιποιῶνται, gradum sibi bonum acquirunt.

Βάδην Adv. gradatim. κατὰ πόδα, pedetentim, lento gradu.

Βάδω, vado.

Βαδίζω, idem. F. ἰσω. a. 1. ἐβάδισα. Baruch. 2, 13. ὁ βαδίζων κύπτον καὶ ἀδενῶν, quod vadit incurvum & infirmum. Jer. 13, 1. τάδε λέγει Κύριος, βάδισον (a. 1. act. imper.) Hæc dicit DOMINVS, abi.

Ἀναβαίνειν ascendo. Job. 20, 17. ex ἀνά quod hic idem est quod ἀνω sursum, & βαίνω vado, sursum vado, hoc est, scando. part. pres. ἀναβαίνων Job. 10, 1. in n. g. ἀναβαίνου Apoc. 11, 7. Act. 3, 1. ἀνέβαινον (3. pl. imperf. act.) εἰς τὸ ἱερόν, ascendebant in templum. F. 1. med. ἀναβήσομαι, Rom. 10, 6. τίς ἀναβήσεται εἰς τὸν οὐρανόν, quis ascendet in cælum? præt. act. ἀναβέβηκα. Job. 20, 17. ἔπω ἀναβέβηκα, nondum ascendi. (a. 1. act. legitur ἱλιαδ. ἰῶτα. v. 543. ἀνέβησα, as, ε, feci ascendere) aor. 2. act.

ἀνέβην, ns, η, Act. 24, 11. ἀνέβην προσκυνῆσων ascendi adoraturus. Matth. 5, 1. ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος, ascendit in montem. Act. 21, 31. ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ, pervenit rumor ad tribunum. 1. Cor. 2, 9. ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου & ἀνέβη, in mentem hominis non pervenerunt. Marc. 4, 7. ἀνέβησαν (3. pl. a. 2. act. indic.) αἱ ἀκανθαὶ succreverunt spinae. a. 2. act. imper. ἀνάβα (per apocopen pro ἀνάβητι, vel Doricè ἀνάβατι) ascende. Apoc. 4, 1. Job. 7, 8. ἀνάβητε (2. pl. a. 2. act. imper.) ascendite. aor. 2. act. subj. ἀναβῶ, ἦς, ἦ. Ps. 139, 8. εἰ ἀναβῶ, si ascendero. 1. Macc. 9, 8. ἀναβῶμεν ἐπὶ τὰς ἐναντίας ἡμῶν, ascendamus contra adversarios nostros. part. a. 2. act. ἀναβάς, ᾶσα, ᾶν. Luc. 5, 19. ἀναβάντες ἐπὶ τὸ δῶμα quum ascendissent in tectum.

Ἀναβαδὼν, scanfim.

Ἀναβαθμῖς, ἰδος, ἡ, gradus scalæ. Exod. 20, 26.

Ἀναβαθμός, ὁ, ὁ, gradus, ascensus. Act. 21, 35. ἐπὶ τὰς ἀναβαθμοὺς, super gradus; & v. 40. ἕως ἐπὶ τῶν ἀναβαθμῶν, stans in gradibus.

Ἀναβασμός, ὁ, ὁ, idem.

Ἀνάβασις, εως, ἡ, ascensus, ascensio. Judith. 4, 7. διακαταχεῖν τὰς ἀναβάσεις τῆς ὀρενῆς, obtinere ascensus montanae (regionis)

Ἀναβάτης, ὁ, ὁ, adscensor; eques, qui conscendit. Ex. 14, 23.

Προαναβαίνω, prior conscendo. Judith. 4, 5.

Προαναβαίνω proprie ascendo. ἀναβαίνω enim est scando Luc. 14, 10. Φίλε, προσανάβηθι (2. sing. a. 2. act. imper) ἀνώτερον, amice, ascende altius.

D Προανάβασις, εως, ἡ, ascensus. Josue 15, 3.

Συναναβαίνω simul ascendo. Marc. 15, 41. αἱ συναναβάσαι (part. a. 2. pl. g. f.) quæ simul ascenderant. Act. 13, 31. τοῖς συναναβᾶσιν (dat. pl. part. a. 2.) iis, qui simul ascenderant. 1. Esd. 5, 3. ἐποίησεν αὐτοὺς συναναβῆναι (a. 2. inf.) μετ' ἐκείνων, fecit illos simul ascendere cum eis.

Ἀναβιβάζω proprie facio ascendere, ex ἀνά idem quod ἀνω sursum, & βιβάζω facio scandere. pass. βιβάζομαι, adscendo, admittor, admissario admoveor. a. 1. ἐβί-

ἐβιβάδην. inf. βιβάδηναι. Lev. 18, 23. A
c. 20, 16. item subduco. F. ἀναβιβάσω.
a. 1. act. ἀνεβίβασα. part. a. 1. ἀναβιβά-
σας, αὐτός, ὁ, Matth. 13, 48.

Ἀποβαίνω, evado, evenio, contingo.
2. Macc. 9, 24. εἰάν τι παρόδοζον ἀποβαίῃ
(3. sing. pres. subj.) si quid inopinatum
contingat. Fut. 1. med. ἀποβήσομαι. Luc.
21, 13. ἀποβήσεται ὑμῖν εἰς μαρτύριον,
eveniet vobis in testimonium. Phil. 1, 19.
τῷτο ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν, hoc mihi ce-
det in salutem. aor. 1. act. ἀπέβην, ης, η,
Joh. 21, 9. ὡς ἔν ἀπέβησαν (3. pl. a. 2. act.
indic.) εἰς τὴν γῆν, quum egressi essent ex
navi in terram. descendo. Luc. 5, 2. οἱ δὲ
ἁλῆς ἀποβάντες (part. a. 2. act. pl. n.)
ἀπ' αὐτῶν, piscatores verò quum ex iis de-
scendissent.

Διαβαίνω, propriè pervado, ex διὰ per
ἐ βαίνω vado. item trajicio, transeo. Hebr.
11, 29. πῆτε διέβησαν (3. pl. a. 2. act. in-
dic.) τὴν θάλασσαν, fide transiverunt mare.
Luc. 16, 26. διαβήναι (aor. 2. inf.) transire.
Act. 16, 9. διαβὰς (part. a. 2.) εἰς Μακε-
δονίαν trajiciens in Macedoniam.

Διάβασις, εως, ἡ, transitus, trajectio,
Judith. 4, 5. στενὴς τῆς διαβάσεως ὁδός,
angusto existente transitu.

Διάβημα, ατος, τὸ, transitus, it.gressus.
Ps. 17, 5.

Διαβηματίζω, incedo. Aquila 2. Sa-
muel. 6, 32.

Διαβιβάζω, trajicio, transmitto, tra-
duco. fut. άσω, a. 1. διεβίβασα. Sap. 10,
18. διεβίβασεν αὐτὸς θάλασσαν ἐρυθράν,
traduxit eos per mare rubrum.

Ἐκβαίνω, evado. F. ἐκβήσομαι, P. ἐκ-
βέβηκα. P. pass. ἐκβέβημαί vel Doricè
ἐκβέβαμαι, σαι, ται, unde est nomen ver-
bale.

Ἐκβασίς, εως, ἡ, evasio, 1. Cor. 10, 13.
ποιήσει ἐκβασιν, præstabit evasionem. Finis,
exitus, Hebr. 13, 7. eventus. Sap. 11, 15.
ἐπὶ τέλει τῶν ἐκβάσεων ἐθαύμασαν, in fine
eventuum admirati sunt.

Ἐκβιβάζω, educo, unde

Ἐκβιβαστής, ὁ, eductor, præfectus
militum. Aquila Deut. 16, 18.

Ἐμβαίνω, ingredior. a. 2. act. ἐνέβην,
ης, η, inscendi, intravi. Matth. 15, 39. Luc.
8, 22. a. 2. inf. ἐμβήναι εἰς τὸ πλοῖον, in-

ascendere navigium Marc. 6, 45. part. a. 2.
ἐμβὰς, αὐτός, ὁ, Luc. 5, 3.

Ἐμβατεύω pedem infero, pono, invado,
ingero me. ἐμβατεύειν fastuosè incedere,
quasi cothurnis tragicis, qui ἔ᾽ ἱπσι ἐμβάδες
dicuntur. Col. 2, 18. ἃ μὴ ἑώρακεν ἐμβα-
τεύων invadens in ea, quæ non vidit. F.
εύσω. aor. 1. ἐνεβάτευσα 1. Macc. 12, 25.
ἐμβατεύσαι (a. 1. inf.) εἰς τὴν χώραν, in-
vadere regionem. prat. act. ἐμβεβά-
τευκα.

Ἀνεπίδατος, ὁ, ἡ, inaccessible. τὰ
ἀνεπίδατα, sc. μέρη loca inaccessibleia. Sym-
machus ἔ Theodotion Malach. 1, 3.

Ἐμβιβάζω, facio ascendere, deduco,
respondet verbo Hebræo biphil. F. άσω a. 1.
act. ἐνεβίβασα. Act. 27, 6. ἐνεβίβασεν ἡμᾶς
εἰς αὐτὸ (πλοῖον) fecit, ut inscenderemus
eam navim, vel deduxit nos in eam navim.
Conf. Prov. 4, 11. P. ἐμβεβίβακα.

Ἐπιβαίνω, propriè, ich trete auf etwas,
incedo super re aliqua. Conf. lxx. versio-
nem Ps. 91, 13. item conscendo, ingredior.
F. ἐπιβήσομαι, P. ἐπιβέβηκα. Matth. 21, 5.
ἐπιβέβηκώς (part. prat. act.) ἐπὶ ὄνον,
insidens asino. a. 2. ἐπέβην, ης, η, ingressus
sum. Act. 20, 18. ἐπέβην εἰς Ἀσίαν ingres-
sus sum Asiam. cum Accusat. ὡς propositio.
Baruch. 4, 13. ὁδὲ τρεῖς παιδείας ἐπέβη-
σαν, neque semitas discipline ingressi sunt.
cum Dat. Act. 25, 1. Φῆσος ἔν ἐπιβὰς τῇ
ἐπαρχίᾳ, Festus igitur ingressus provin-
ciam. item seq. præp. ἐπὶ incessi, calcavi.
Deut. 1, 36. τῷτῳ δώσω τὴν γῆν, ἐφ' ἧς ἐπέ-
βη, ei dabo terram, quam calcavit, darauf
er getreten hat. Deut. 33, 29. ἐπὶ τὸν
τράχηλον αὐτῶν ἐπιβήσῃ (2. sing. fut. 1.
med.) collum eorum conculcabis.

Ἐπιβιβάζω propriè, ascendere facio, im-
pono. aor. 1. act. ἐπιβίβασα, Luc. 19, 35.
ἐπιβίβασαν (3. pl. a. 1. act. indic.) τὸν Ἰη-
σοῦν, imposuerunt JESVM. Luc. 10, 34.
ἐπιβιβάσας (part. a. 1. act. gen. m.) αὐτὸν
ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος, quum ipsum suo impo-
suisset jumento.

Ἐπιβασίς, εως, ἡ, scanfio, incessus,
Sap. 5, 11.

Ἐπιβάτης, ὁ, vector, quī navigio,
vel equo, vel curru, vel alio aliquo instru-
mento vehitur. 2. Macc. 3, 25. ἵππος φο-
βερὸν ἔχων ἐπιβάτην, equus terribilem ha-
bens infessorum.

Ἐπίβαθρον, *κ*, τὸ, *exponitur* naulum, *A* ναῦλον, *quod* nauclero datur pro vectura in navi.

Ἐπίβαθρος, *κ*, ὁ, ἡ, *videtur* exponendum perveniens alicunde in aliquem, a majoribus in nos descendens, a patribus traditus vel abitus, 3. Macc. 2. ἐνιοι μὲν ἔν τὰς τῆς πόλεως εὐσεβείας ἐπιβάθρους συγχόντες, aliqui quidem civitatis religiones abitas perosi.

Καταβαίνω descendo, ex κατὰ idem, hic quod κάτω deorsum, ἔ βαίνω, eo, proprie ich gehe hinab. *pres. imper.* κατάβαινε, ἔτω Matth. 24, 17. *part. pres.* καταβαίνων Joh. 4, 51. καταβαίνουσα, *Act.* 8, 26. καταβαῖνον *Act.* 11, 5. *imperf.* κατέβαινον *Luc.* 10, 31. Joh. 5, 4. κατέβαινε ἐν τῇ κολυμβήτρῃ (pro eis τὴν κολυμβήτρην) descendebat in piscinam. *Fut. 1. med.* καταβήσομαι, *η*, *εταί*, *Rom.* 10, 7. *Præter. act.* καταβέβηκα, *descendi.* Joh. 6, 38. καταβέβηκα ἐκ τῆς οὐρανῆς, *descendi* ἐ καelo. *part. præter. act.* καταβεβηκώς, ὅτος, ὁ, *qui descendit.* plur. οἱ καταβεβηκότες, *qui descenderant,* *Act.* 25, 7. a 2. *act.* κατέβην, *ης*, *η*, *Matth.* 7, 25. κατέβη ἡ βροχὴ, *descendit*, *hoc est*, *decidit* pluvia. *Act.* 16, 8. κατέβησαν (3. pl. a. 2. *act.*) εἰς Τροάδα, *descenderunt* Troadem. *aor. 2. imper.* κατάβηθι, *descende* Joh. 4, 49. Κύριε, κατάβηθι, *Domine, descende.* Doricè pro κατέβηθι dicitur κατάβαθι per apocopen usitatissimam κατάβα *Marc.* 15, 30. in 3. *pers.* καταβάτω Doricè, pro καταβήτω *Marc.* 13, 15. a. 2. *subj.* καταβῶ, *ἡς*, *ἡ*, *Joh.* 4, 47. *aor. 2. infin.* καταβῆναι, *descendere* *Luc.* 3, 22. *part. a. 1. act.* καταβάς, ἄντος, ὁ, *qui descendit.* *Matth.* 28, 2. καταβάσα, ἄσης, ἡ, καταβάν, ἄντος, τὸ, *Act.* 23, 10.

Κατάβασις, *ews*, ἡ, *descensus* *Luc.* 19, 37.

Καταβάσιος, *κ*, ὁ, ἡ, *descendens*, *Sap.* 10, 6.

Συγκαταβαίνω, unà descendo a. 2. συγκατέβην, *ης*, *η*. *Cant.* 3. puer. 25. συγκατέβη ἅμα τοῖς περὶ τὸν Ἀζαρίαν, *simul descendit cum his, qui erant circa Asariam.* *Sap.* 10, 14. συγκατέβη αὐτῷ, *descendit cum eo.* *part. aor. 2.* συγκαταβάς, ἄντος, ὁ, *qui unà descendit.* *Act.* 25, 15.

Συγκατάβασις, *ews*, ἡ, q. d. *condescensus* seu *condescensio.*

Συγκαταβατικὸς, ἡ, ὁν, *qui*, (*quæ*, *quod*,) *fit* per συγκατάβασιν. *Incarnatio Christi vocatur* συγκαταβατικὴ πρὸς ἡμᾶς παρσία, *adventus*, quo se Filius Dei ad nos demisit, *communioneque naturæ nostræ non est* dedignatus.

Συγκαταβατικῶς, *adv.* *cum* demissione, *accommodando* se ad captum inferioris.

Καταβιβάζω, proprie demitto, facio descendere. *Jos.* 2, 18. *item* descendere cogo, detraho. *F. άσω* *P. καταβεβίβακα.* *aor. 1.* κατεβίβασα *Thren.* 1, 9. *Baruch.* 3, 29. τίς κατεβίβασεν αὐτὴν ἐκ τῶν νεφελῶν, *quis descendere fecit eam ex nubibus?* *pres. pass.* καταβιβάζομαι, *detrahor*, *dejicior*, *deturbor.* *aor. 1. pass.* κατεβιβάμην *deturbatus fui.* *fut. 1. pass.* καταβιβαδῆσομαι, *η*, *εταί*, *deturbabor.* *Luc.* 10, 15. ἕως ἧς καταβιβαδῆσῃ, *usque ad inferos deturbaberis.*

Μεταβαίνω, transeo, ex μετά trans ἔ βαίνω eo. *Luc.* 10, 7. *F. 1. med.* μεταβήσομαι, *η*, *εταί*, *demigrabo* *Matth.* 17, 20. *Præter. act.* μεταβέβηκα, *transivi.* Joh. 5, 24. μεταβέβηκεν ἐκ τῆς θανάτου εἰς ζωὴν, *transiit ex morte in vitam.* (*A conjugato ergo mors Christianorum verè dici potest* μετάβασις εἰς ζωὴν αἰώνιον, *transitus in vitam æternam.*) 1. Joh. 3, 14. μεταβεβήκαμεν, *translati sumus.* 2. Macc. 6, 24. μεταβεβηκέναι εἰς ἀλλοφυλισμὸν *transivisse seu defecisse ad alienigenarum ritus.* *quod v. 1. dicitur* μεταβαίνειν ἐκ τῶν πατρίων νόμων, *transcendere ex patriis legibus.* a. 1. *act.* μετέβην, *ης*, *η*, *digressus fui,* *Matth.* 11, 1. μετέβη ἐκεῖθεν τῆς διδάσκαις *scilicet ἔνεκα*, *digressus est illinc*, *ut doceret.* *aor. 2. act. imper.* μετέβηθι *digredere,* *Joh.* 7, 3. a. 2. *subj.* μεταβῶ, *ἡς*, *ἡ.* *Joh.* 13, 1. *part. a. 2.* μεταβάς, ἄντος, ὁ, *digressus.*

Παραβαίνω, transgredior, proprie metas. metaph. legem. idem quod πλημμελέω, ὦ, de quo infra. *Matth.* 15, 3. διὰ τί ὑμεῖς παραβαίνετε τὴν ἐντολὴν; *quare* vos transgredimini *mandatum DEI?* *Sir.* 10, 23. οἱ παραβαίνοντες (*n. pl. m. g. part. pres.*) ἐντολαῖς, *transgredientes præcepta.* *Fut. 1. med.* παραβήσομαι, *η*, *εταί.* *Deut.* 28, 14. a. 2. *act.* παρέβην, *ης*, *η*, *Act.* 1, 25,

ἐξ ἧς παρέβη ὁ Ἰάδus. ex quo aberravit Judas. Hof. 8, 1. ἀντ' ὧν παρέβησαν (3. pl. aor. 2. indic.) τὴν διαθήκην μx, eò quod violarunt fœdus meum. Præt. act. παραβέβηκα. Num. 5, 19. declinavi, deflexi. A præt. pass. παραβέβημαι,σαι,ται, est nomen verbale

Παραβάσις, εως, ἡ, transgressio. Rom. 4, 15. ἔx ἑστὶ νόμος, ἔδὲ παραβάσις, ubi non est lex, ibi nec transgressio. Rom. 2, 23. διὰ τῆς παραβάσεως τῆ νόμου τὸν θεὸν ἀτιμάζεις, per legis transgressionem Deum contumelia afficis. Vel ut Syrus vertit, ignominia afficis. 1. Tim. 2, 14. ἐν παραβάσει γέγονε, causa transgressionis fuit. ἐν ponitur hic pro eis, per enallagen. Seducta enim fuit Eða à Diabolo, ut Adamo esset causa peccandi. 2. Macc. 15, 10. τὴν τῶν ὅρκων παραβάσιν, juramentorum transgressionem.

Παραβάτης, x, ὁ, transgressor. Rom. 2, 25.

Ἀπαράβατος, x, ὁ, ἡ, non transitorius, perpetuus. Hebr. 7, 24.

Παραβιάζω, aufero. 2. Sam. 12, 13. κύριος παρεβίασε τὸ ἁμάρτημά σx, Dominus sustulit peccatum tuum.

Προβαίνω, progredior, procedo, provehor, item proficio, ich nehme zu. Gen. 26, 13. Ex. 19, 19. F. προβήσομαι. P. προβέβηκα. Jos. 23, 2. ἐγὼ γεγήρακα καὶ προβέβηκα ταῖς ἡμέραις, ego consenui ἔ grandis mihi est ætas, probectus sum ætate, vel ætate sum confectus, propriè ich bin weit kommen in meinem Alter. Hinc part. præt. act. προβεβηκώς, ὤια, ὄς. Luc. 1, 18. προβεβηκυῖα ἐν ταῖς ἡμέραις, probecta ætate. Dicitur etiam προβεβηκώς ἡμερῶν probectus ætate Gen. 24, 1. ἔx προβεβηκώς ταῖς ἡμέραις Jos. 23, 1. 2. nec non προβεβηκώς τὴν ἡλικίαν, 2. Macc. 4, 40. Cap. 6, 18. aor. 2. προέβην. 1. Esd. 2, 29. καὶ μὴ προβῇ (3. sing. a. 2. subj.) ἐπὶ πλεῖον τὰ τῆς κακίας, neve procedant in majus ea quæ sunt malitiæ.

Πρόβασις, εως, ἡ, progressio, 2. Macc. 4, 13. item, proventus ex pecudibus, in specie ex ovibus.

Προβιβάζω, propriè, facio prodire, item ante instituo, informo, præmoneo, ante inculco. F. προβιβάσω, eis, ei, inculcabo Dent. 6, 7. προβιβάσεις ἀντὰ τὰς οὐκ

σx, inculcabis illa filiis tuis. a. 1. act. προβίβασα, as, ε, produxi. Act. 19, 33. (3. pl. a. 1.) προεβίβασαν Ἀλέξανδρον produxerunt Alexandrum. Præt. act. προεβεβίβασα, præt. pass. προεβεβίβασμαι, unde est aor. 1. pass. προεβιβάδην, Matth. 14, 8. προβιβάδῃσα (part. a. 1. pass.) prius instructa, edocta.

Πρόσβασις, εως, ἡ, ascensus. Josue. 15, 7.

Συμβαίνω, evenio, contingo. Marc. 10, 32. τὰ μέλλοντα αὐτῷ συμβαίνειν, quæ sibi erant eventura, ea Jesus dixit discipulis suis. imperf. συνέβαινον 1. Cor. 10, 11. ταῦτα δὲ πάντα τύποι συνέβαινον ἐκείνοις, hæc autem omnia typicè evenerunt illis. Fut. 1. med. συμβήσομαι. Præt. act. συμβέβηκα, as, ε. 2. Pet. 2, 22. συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς, accidit verò illis. part. præt. act. συμβεβηκώς, ὅτος, Act. 3, 10. ἐπὶ τῷ συμβεβηκότι αὐτῷ, super eo, quod contigerat illi, scilicet mendico. Luc. 24, 14. περὶ πάντων συμβεβηκότων, de omnibus, quæ contingerant. Jos. 2, 23. τὰ συμβεβηκότα, ea, quæ acciderunt. a. 2. act. συνέβην, ης, η. Act. 21, 35. συνέβη, contigit. part. aor. 2. συμβὰς, ἄσα, ἀν. Act. 20, 19. τῶν συμβάντων μοι, quæ mihi evenerant.

Συμβιβάζω, propriè facio, ut aliquis eat. per metaph. demonstro, instruo, doceo, assentiri cogo, argumentis propositis efficio, ut aliquis mecum in eandem sententiam descendat. Act. 9, 22. συμβιβάζων, ὅτι ἔτος ἐστὶ ὁ Χριστός, assentiri eos cogens, quòd hic (nempe) JESVS sit CHRISTVS. Fut. 1. act. συμβιβάσω, 1. Cor. 2, 16. ὃς συμβιβάσει αὐτὸν, qui eum instructurus sit. præt. pass. συμβιβάζομαι, compingor, coagmentor. Eph. 4, 16. a. 1. pass. συνεβιβάδην, ης, η. part. aor. 1. pass. συμβιβασθεῖς, εἶσα, ἐν. Col. 2, 2. αὐτῶν συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ, ipsis charitate compactis.

ὑπερβαίνω, ex ὑπὲρ super ἔx βαίνω eo, vado, propriè supergredior, qua voce vetus interpres utitur, conf. Deut. 28, 43. so man mit Füßen über einhergehet. quod est hominum superbiorum ἔx ambitiosorum, tractantium alios ὡς ἀνδράποδα, ut mancipia, opprimo. 1. Thess. 4, 6. τὸ μὴ ὑπερβαίνειν ἀδελφόν, ne quis opprimat, vel ne quis fratrem vi oppressum pedibus conculcet.

F. i. m. ὑπερβήσομαι. Ps. 18, 30. ἐν τῷ Θεῷ
μὲν ὑπερβήσομαι τῆς χάριτος, jubante Deo tran-
scendam murum. In Hebræo est, tran-
siliam. Sir. 20, 5. λαπισθῆς καὶ ὁφρων ὑπερ-
βήσεται καιρὸν, nugator & amens tran-
siliet tempus. Job. 38, 11. μέχρι τέτρα ἐλεύ-
ση καὶ ἔχ' ὑπερβήσῃ, huc usque venies (ὁ
fluvijs marine scilicet usque ad litus &
metam divinitus constitutam) & non tran-
scendes.

Πρωτοβαθρεύω, ὦ, primus incedo Esth.
3, 1.

BAI'ON, &, τὸ, termes, ramusculus,
virgultum seu frons palmæ. Job. 12, 13. vi-
detur sic dictum παρὰ τὸ βαίνειν ἀσcanden-
do. Quò enim magis frondes illius arboris
premuntur, eò fortius se erigunt. Etym. in-
terpretatur κλαδὸν φοίνικος, ramulum pal-
mæ. Marcus verò c. 11, 8. dicit ἐκοπτον σοι-
βάδας ἐκ τῶν δένδρων, cadebant frondes ex
arboribus. 1. Macc. 13, 51. μετὰ αἰνέσεως
καὶ εὐαίων, cum laude & palmis.

Βαΐνη, ης, ἡ, baine sive baën, ornamen-
tum capitis ex auro & gemmis, palmarum
more velans tempora, 1. Macc. 13, 37. Gloss.
Isidori.

Βαΐα, τὰ, baia, dona, quæ ab Impera-
tore Palatinis, à Patriarcha clericis, daban-
tur ea septimana, quæ ante diem palmarum;
unde & nomen. Fiebat hoc etiam in aliis
solennitatibus; unde & βαΐα quælibet dona
vocantur. Mattinius in Lexic.

† BALAA'M, ὁ, Balaam. Nomen
arioli, qui fuit filius Beoris, Num. 22, 5.
בְּלָאָם vox composita ex בָּלָא &
אָם, hoc est, sine populo seu vetustas
populi, vel ex בָּלָא & אָם, h. e. de-
voratio seu destructio populi, 2. Pet. 2, 15.
Judæ 6. 11. Apoc. 2, 14.

† BALAA'K, ὁ, Balak, nomen viri, re-
gis Moabitarum, Num. 22, 2. ἀκλιτον, à
radice בָּלָא exinanivit, Apoc. 2, 14.

BALANOS, &, ἡ, glans, it. arbor
glandifera. Gen. 35, 8.

Βαλανωτή, ης, ἡ, quercetum. Judic.
9, 6.

Ἀγριοβάλανος, &, ἡ, ilex. Es. 44, 14.

BALANΩ, jacio, abjicio. Apoc. 2, 22.
βάλω αὐτήν εἰς κλίνην, abjicio eam in
lectum 1. Job. 4, 18. τελεία ἀγάπη ἔξω

βάλλει τὸν φόβον, perfecta charitas pro-
fligat timorem. Jac. 3, 3. εἰς τὰ στόματα
βάλλομεν, in ora immittimus frenos.
Luc. 14, 35. ἔξω βάλλουσιν αὐτὸ, foras
eum abjiciunt. Job. 5, 7. βάλλῃ (3. sing.
pres. act. subj.) με, qui me immittat. part.
pres. βάλλων, οντος, ἐ. Marc. 15. 24. βάλ-
λῃς, ης, ἡ, Luc. 21, 2. βάλλουσιν injici-
entem. βάλλω etiam apud Xenoph. Ho-
merum & c. sæpissimè accipitur pro percu-
tio, cædo, jaculo ferio. Sic λιθοβολέω,
lapidibus ferio. vide sub finem hujus the-
matis. imperfect. ἔβαλλον, ες, ε. Marc. 14,

65. ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἔβαλλον, bacillis
eum cædebant. F. βάλω, εἰς, εἰ, Apoc. 2,
24. & βάλω ἐφ' ὑμᾶς ἄλλο βάλος, non im-
ponam vobis aliud onus, pro quo Apoc. 2,
10. μέλλει βάλειν conijciat. Matth. 13, 42.
καὶ βάλλουσιν (3. sing. fut. 1. act. indic.) αὐ-
τὸς εἰς τὴν κάμινον, & projicient eos in
fornacem. Apoc. 4, 10. βάλλουσι (pro ἔβαλ-
λον) σεφάνης ἐαυτῶν, abjiciebant coronas
suas. Enallage temporis Hebraica. pres.
act. βέβληκα, ας, ε, Marc. 12, 43. ἡ χήρα
αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖον πάντων βέβληκε,
vidua hæc pauper plus ceteris projecit, sci-
licet in gazophylacium, hoc est, in pauperum

ararium. Simillima docet Arist. lib. 4.
Eth. c. 1. 5. 11. ubi ait, liberalitatem metien-
dam esse & τῷ πλήθει τῶν δεδομένων, ἀλλὰ
τῇ τῷ δίδοντος ἔξει, non multitudine dato-
rum, sed dantis affectione. part. pres. act.
βεβληκώς, ὡς, ὅς. Job. 13, 2. τὸ διαβόλε
ἤδη βεβληκότος, quum jam diabolus im-
misisset, scilicet in cor Judæ, ut proderet
JESVM. a. 2. ἔβαλεν, ες, ε. Act. 27, 14.
ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἄνεμος, impexit in eam
ventus. Luc. 23, 34. ἔβαλον κληῖρον, jecerunt
sortem. aor. 2. imper. βάλε, ἔτω Matth.

4, 6. βάλε σεαυτὸν κάτω de jice seu præ-
cipita te deorsum. Job. 8, 7. πρῶτος τὸν
λίθον ἐπ' αὐτήν βαλέτω, primus (scilicet
qui ex vobis non est adulter) in eam jaciat
lapidem. Job. 21, 6. βάλετε (2. pl. aor. 2.
imper. act.) εἰς τὰ δεξιὰ μέρη, jacite (sci-
licet rete) in dextram navigii partem. aor.
2. subj. βάλλω, ης, ἡ, Marc. 4, 26. ὃν ἐὰν
βάλῃ (3. sing. a. 2. subj. act.) si quis spar-
serit semen. Matth. 7, 6. μηδὲ βάλητε (2.
plur. aor. 2. subj.) neque abjiciatis. Job.
8, 59. ἵνα βάλλουσιν (3. plur. a. 2. subj. act.)
ἐπ' αὐτὸν, ut jacerent in eum, scilicet lapi-
des.

des. F. act. inf. βαλεῖν. Matth. 10, 34. καὶ ἤλθον βαλεῖν εἰρήνην, non veni immittiturus pacem. Sic. Apoc. 2, 10. praes. pass. βάλλομαι, η, εται. Matth. 3, 10. εἰς πῦρ βάλλεται, in ignem abjicitur. part. praes. pass. βαλλόμενος, η, ον. Luc. 12, 28. praet. pass. βέβλημαι projectus sum, jaceo. Matth. 8, 6. παῖς μου βέβληται, filius meus decumbit. plusquamperf. ἐβέβλημην, σο, το. Luc. 16, 20. ἐς ἐβέβλητο πρὸς τὸν πυλῶνα, qui jacebat ad vestibulum. part. praet. pass. βεβλημένος, η, ον, decumbens Matth. 8, 14. additur ἐπὶ κλίνης, in lecto. Matth. 9, 2. a. i. pass. ἐβλήθην, ης, η. Joh. 15, 6. ἐβλήθη ἐξω, ejectus foras. Apoc. 19, 20. ζῶντες ἐβλήθησαν (3. plur. a. i. pass. indic.) εἰς τὴν λίμνην, vivi conjecti sunt in stagnum. aor. i. pass. imper. Matth. 21, 21. ἄρθητι καὶ βλήθητι, tollitor & projicitor. aor. i. pass. subj. Matth. 5, 29. βληθῇ εἰς γέενναν, abjiciatur in gehennam. a. i. pass. inf. Matth. 5, 13. βληθῆναι ἐξω, abjici seu quati foras. part. aor. i. pass. βληθεὶς, εἶσα, ἐν, jactus, a, um. Matth. 13, 47. Fut. i. pass. βληθήσομαι, η, εται, abjiciar. Matth. 5, 25. βληθήσῃ (2. sing. fut. i. pass. subj.) à prima persona βληθήσομαι, vide simile exemplum in κερδαίνω. Exemplaria quaedam habent βληθήσῃς (2. sing. a. i. pass. subj.) A. 3. pers. praet. pass. βέβληται derivatur

Βλητέος, abjiciendus. Marc. 2, 22. οἶνον νέον εἰς ἀσκὰς καινὰς βλητέον, vinum novum in utres recentes immittendum est. praet. med. βέβολα, unde est

Βόλος, α, ὁ, jactus. Job. 38, 28. gleba Ez. 17, 7. item amissio. βόλος ὀδόντων. Latina vox bolus, hoc est, quantum una vice in os injicitur, hinc orta, significatione differt.

Βολή, ἡς, ἡ, jactus. Luc. 22, 41. ὡς εἰ λίθου βολήν, ad lapidis jactum. 2. Macc. 5, 3. καὶ βελῶν βολὰς, (acc. pl.) & telorum projectiones.

Βολίς, ἰδος, ἡ, sagitta, jaculum Hebr. 12, 20. Sap. 5, 21. βολίδες ἀστραπῶν, tela fulminum. item funis, cui plumbum est alligatum, quo nautae aquarum profunditatem explorant. Latine bolis.

Βολίζω, bolidem demitto. Fut. βολίσω. P. βεβόλικα. a. i. ἐβόλισα. Act. 27, 29. βολίσαντες (part. a. i. act.) εὖρον ὁρ-

Αγυῖας ἔκοσι, demissa bolide invenerunt passus viginti.

Βαλάντιον, α, τὸ, crumena, marsupium, εἰς ὃ βάλλεται ἀργύριον, in quod conjicitur pecunia Luc. 10, 4.

Ἀμφιβάλλω, circumjicio, cingo. unde est

Ἀμφιβολεὺς, εὖς, ὁ, piscator. Jesa. 19, 8. καὶ οἱ ἀμφιβολεῖς πενθήσασιν, & piscatores lugebunt.

Ἀμφιβληστρον, α, τὸ, rete, verriculum, ein Zuggarn. Matth. 4, 18.

Ἀμφιβληστέω, capio. Aquila Jesa. 51, 20. ἡμφιβληστρούμενος, part. praet. pass.

Ἀμφιβόλος, α, ὁ, ἡ, dubius.

Ἀμφιβόλως, dubie, adv. Symmachus 1. Reg. 18, 21.

Ἀναβάλλομαι, procrastino, differo, amplio. Act. 24, 22. ἀνεβάλετο (3. sing. aor. 2. med. indic.) αὐτὰς, ampliavit eos, hoc est, cognitionem illius causae rejecit in aliud tempus. praet. med. ἀναβέβολα, unde est

Ἀναβολή, ἡς, ἡ, dilatio. Act. 25, 17. μηδεμίαν ἀναβολὴν ποιησάμενος, absque Culla dilatione.

Ἀναβόλαιον, α, τὸ, operimentum, vestis. Symmachus Jesai. 3, 22.

Ἀντιβάλλω, proprie, vicissim jacio, vel ex adverso jacio, confero. ἀντιβάλλειν λόγους est συζητεῖν, sermones serere, cedere. Luc. 24, 17. inter se confero, reputo. 2. Macc. 11, 13. πρὸς ἑαυτὸν ἀντιβάλλων τὸ γεγονός, apud se ipsum, quod factum erat, reputans.

Ἀντίβλησις, εὖς, ἡ, collatio. Aquila Ezech. 2, 7.

Ἀποβάλλω, abjicio. Marc. 10, 50. ἀποβάλλων (part. a. 2. act.) τὸ ἱμάτιόν, abjecto pallio Heb. 10, 35. μὴ ἀποβάλητε (2. pl. aor. 2. act. subj.) τὴν παρρησίαν, ne abjiciatis liberam illam professionem.

Ἀπόβλημα, ατος, τὸ, quod abjicitur seu rejicitur; refegmen, reliquiae. Sap. 13, 12. 13.

Ἀπόβλητος, α, ὁ, ἡ, rejectaneus. rejectulus, 1. Tim. 4, 4. derivatur à 3. sing. praet. pass. ἀποβέβληται. praet. med. ἀποβέβολα, unde est

Ἀποβολή, ἡς, ἡ, proprie abjectio (πρόσληψις, εὖς, ἡ, assumptio Rom. 11, 15.) item jactus

jaectura Act. 27, 22. ἀποβολή ψυχῆς ἀδε-
μία ἔσται, nullius animæ jaectura erit, hoc
est nullus vestrum naufragio peribit. He-
braisimus.

Διαβάλλω, propriè transfigo, idem quod
διαπείρω, trajicio, item transfreto, trans-
mitto. Per metaph. calumnior, defero,
invidiam alicui conflo, accuso Dan. 3, 8.
1. Macc. 3, 11. ὥσπερ ἦν διαβάλλων ὁ δυσ-
σεβής, quemadmodum erat calumniatus
impius. F. διαβάλω. P. διαβέβληκα. aor. 2.
διέβαλον. præs. pass. διαβάλλομαι, defe-
ror, à sycophantis traducor. præt. pass. δια-
βέβλημαι, σαι, ται. aor. 1. pass. διεβλή-
θην, ης, η, traductus, sugillatus fui. Luc.
16, 1. διεβλήθη αὐτῷ, delatus fuit apud
illum. Præt. med. διαβέβολα, unde est

Διαβολή, ῆς, ἡ, calumnia. Metaphora.
Sicut enim telo trajicimus seu transverbera-
mus feram; ita calumniatores aliorum
famam linguâ suâ trajiciunt. Hoc enim
propriè est διαβάλλειν, durchwerffen,
durchschiesßen.

Διάβολος, ο, ὁ, ἡ, calumniator, atrix.
2. Tim. 3, 3. Tit. 2, 3. μὴ διαβόλος, non
calumniatrices. Sic καὶ ἐξοχήν vocatur
princeps malorum spirituum, angelorum
apostatarum, diabolus, Germanicè Teufel.
Gall. diable. Anglicè devil. Italicè dia-
volo. Deum apud Adamum impudentissi-
mè fuit calumniatus. Ut plurimum ar-
ticulus καὶ διὰ κρίσιν præponitur Matth.
4, 1. 5. 8. 11. Luc. 8, 12. uti etiam in voce
πονηρός Matth. 6, 13. ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
πονηροῦ, libera nos à malo. Matth. 13, 38.
εἰσὶν οἱ υἱοὶ τοῦ πονηροῦ, sunt filii illius ma-
ligni. Sic Zach. 3, 1. ὁ διάβολος εἰσῆκε
ἐκ δεξιῶν αὐτοῦ, τὸ ἀντικεινῶν αὐτῷ, dia-
bolus (Hebr. Satanas) stabat à dextris ejus
(scil. Angeli, qui erat Angelus fœderis) ut
sefe illi opponeret. Vocatur ἀντίδικος
1. Pet. 5, 8. ἀντίδικος ὑμῶν διάβολος, ὡς
λέων ὠρυόμενος περιπατῶν, ζητῶν τίνα κα-
ταπίη, adversarius vester diabolus, ut leo
rugiens obambulat, quærens, quem devoret.
Apoc. 12, 10. dicitur κατήγορος, accusator
filiorum Dei, qui eos accuset nocte ἔσ die
Matth. 9, 34. vocatur ἄρχων δαιμονίων,
quam ob causam in N. Test. hoc sensu nun-
quam legitur πληθυντικῶς, hoc est in plur.
numero. Judas Iscariotes Joh. 6, 70. dici-
tur διάβολος per metonym. subj. occupave-

A rat enim diabolus cor ejus. Petrus Matth.
16, 23. vocatur Satanas metaph. Sicut
enim Satanas nos impedire solet in curri-
culo vocationis nostræ; ita Petrus eo tem-
pore suadebat Servatori, quæ pugnabant
cum vocatione ejus. Seu in genere Sata-
nas notat eum, qui Dei voluntati adversa-
tur, vel ex malitiâ, ut Judas Joh. 13, 27.
vel ex incogitantia quadam, ut Petrus
Matth. 16, 23. Aliquando per metonym.
notat ingens aliquod malum, rem nocen-
tissimam, ipsam perniciem. 1. Macc. 1, 36.
καὶ ἐγένετο (ἡ ἄκρα) αἰς διάβολον πονηρὸν
B τῷ Ἰσραήλ, ἔ facta est (arx) in diabo-
lum malum Israël, h. e. pessimum in mo-
dum afflixit Israëlitas; war ihr Teufel,
der sie plagte.

Ἀδιάβλητος, ο, ὁ, ἡ, extra omnem ca-
lumniam aleam positus.

Ἐνδιαβάλλω, calumnior. Numer.
22, 22.

Εἰσβάλλω, injicio, illabor. 2. Maccab.
14, 43. τῶν ὄχλων εἰσω τῶν θυρωμάτων
εἰσβαλόντων (part. aor. 2.) populis intra
munimentum illabentibus.

Ἐκβάλλω, ejicio, expello. Luc. 11, 19.

C ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, ejicio demonia.
Matth. 13, 52. ὅστις ἐκβάλλει, qui depro-
mit Marc. 1, 12. ἐκβάλλει deducit. imperf.
ἐξέβαλλον Marc. 6, 13. Fut. ἐκβαλῶ,
Marc. 16, 17. δαιμόνια ἐκβαλῶσι demonia
expellent. Præt. aor. ἐκβέβληκα. plus-
quamperf. Marc. 16, 9. ἐξ ἧς ἐκβεβλήκει
ἐπὶ τὰ δαιμόνια, ex qua ejecerat septem dæ-
monia. ἐκβεβλήκει abjecto augmento pro
ἐξεβεβλήκει Atticè. a. 2. aor. ἐξέβαλον,
ejeci Matth. 21, 12. 39. Marc. 1, 43. ἐξέβα-
λεν αὐτὸν dimisit eum. 1. pl. a. 2. aor. ἐξε-
βάλομεν ejecimus, profligavimus. Matth.
D 7, 22. a. 2. aor. imper. ἐκβαλε dimitte Gal.
4, 30. ἐκβάλετε expellite Matth. 22, 13. a.
2. aor. subj. ἐκβάλω, ης, η. Matth. 7, 4.
ἄφες ἐκβάλω sine ejecero. Matth. 12, 20,
ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νίκος τὴν κρίσιν donec
proferat judicium ad victoriam. Vel τὸ
εἰς νίκος potest verti in æternum. Vide in-
frà νίκος. Luc. 6, 22. καὶ ἐκβάλωσι (3. pl.
a. 2. aor. subj.) τὸ ὄνομα ὑμῶν, ἔ abjece-
rint nomen vestrum, h. e. vos proscripserint,
tanquam nequissimos ἔ hujus lucis usura
indignos. part. a 2. ἐκβαλὼν, ὄντος, ὁ, Act.
9, 40. postquam ejecit. Marc. 5, 40. ὁ δὲ
ἐκβα-

ἐκβαλὼν ἅπαντας, & dimissis omnibus. A. præf. pass. ἐκβάλλομαι ejicior, Luc. 13, 28. ἐκβαλλομένους (part. præf. pass. g. m.) ejectos. Et in aët. significatione accipitur, h. e. quandoque est verb. med. Aët. 27, 38. ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν, abjicientes frumentum in mare. præf. pass. ἐκβέβλημαι. A. 3. sing. ἐκβέβληται est

Ἐκβλητος, α, ὁ, ἡ, rejectaneus, rejiculus. Sym. Job. 15, 34. a. 1. pass. ἐξεβλήθην, ης, η. Matth. 9, 25. ὅτι δὲ ἐξεβλήθη ὁ ὄχλος, quum autem fuisset ejecta turba, hinaus getrieben. Matth. 9, 33. ἐκβληθέντος (part. a. 1. pass.) τῷ δαιμονίᾳ, ejecto diabolo. Fut. 1. pass. ἐκβληθήσομαι, η, εται, ejiciar. Job. 12, 31. ἐκβληθήσεται ἔξω, ejicietur foras. præf. med. ἐκβέβολα, unde est nomen verbale

Ἐκβολή, ἡς, ἡ, jactura. Aët. 27, 18. ποιεῖν ἐκβολὴν facere jacturam.

Ἐκβολος, rejectus. Judith. 11, 11.

Διεκβάλλω, extendo, profero. Josue 15, 7.

Διεκβολή, ἡς, ἡ, exitus. Jerem. 12, 12.

Ἐμβάλλω, injicio. Gen. 39, 20. immitto. Es. 28, 16. Jon. 1, 12. Sap. 19, 4. τῶν συμβεβηκότων ἀμνησίαν ἐνέβαλεν, eorum, quæ contigerant, oblivionem injecit. Sir. 33, 32. ἔμβαλε (a. 2. imper.) αὐτὸν εἰς ἐργασίαν, conjice ipsum in opus. apud Xenoph. invado.

Ἐμβλημα, τος, τὸ, propriè opus vermiculatum ex tessellis infititiis.

Ἐμβολίζω, variego, pingo, variis coloribus intertexo.

Ἐμβόλισμα, ατος, τὸ, vestis variegata & acu picta. Aquila & Theodotion Ezech. 16, 16.

Διευβάλλω, immitto. Numer. 4, 6.

Παρεμβάλλω, interjicio, item castra metor. 1. Sam. 4, 1. 1. Macc. 3, 43. αἱ δυνάμεις παρεμβάλλουσιν ἐν τοῖς ὁρίοις αὐτῶν, exercitus castra ponunt in terminis eorum. F. παρεμβαλῶ. Num. 1, 50. Præf. aët. παρεμβέβληκα. Ex. 14, 9. aor. 2. παρενέβαλον, ες, ε. Ex. 18, 5. 1. Macc. 3, 40. παρενέβαλον πλησίον Ἐμμαῦ, castra posuerunt propè Emmaum. præf. med. παρεμβάλλομαι, interloquor, interpello. Sir. 11, 8. ἐν μέσῳ λόγων μὴ παρεμβάλλω, in medio sermonum ne interloquere. a præf. med. παρεμβέβολα derivatur

Παρεμβολή, ἡς, ἡ, castra Aët. 21, 34. exercitus Heb. 11, 34. Sic Latine per meton. subj. castra ponuntur pro militibus, & g. Utiq; ducum lituos, sic mores castra sequuntur.

Ἐπιβάλλω, injicio, immitto, indo, erumpo, capesso. Matth. 9, 16. ὁ δὲ ἐπιβάλλει nullus autem indit. aggredior, 1. Macc. 12, 13. Luc. 15, 12. πᾶτες δὲ μοι τὸ ἐπιβάλλον (part. præf. aët. g. n.) μέρος τῆς κσίας, pater da mihi partem bonorum, mihi ex hereditate obvenientem, me attinentem. Syrus vertit, partem ad me redeuntem, quam Jcti vocant, partem mihi contingentem. Sic 1. Macc. 10, 30. τῷ ἐπιβάλλοντός μοι λαβεῖν, ejus quod competit mihi accipere. imperf. aët. ἐπέβαλλον, ες, ε. Marc. 4, 37. τὰ κύματα ἐπέβαλλον εἰς τὸ πλοῖον, erumpebant fluctus in navigium. Matth. 26, 50. ἐπέβαλλον (3. pl. imperf. aët.) τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸν Ἰησοῦν, manus injecerunt in JESVM. Fut. aët. ἐπιβαλῶ. Luc. 21, 12. ἐπιβαλῶσιν ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας, injicient vobis manus. scil. hostes: nominativus hic subauditur: per hostes verò intelliguntur magistratus Hierosolymitani.

C a. 2. aët. ἐπέβαλον Job. 7, 30. & seqq. Dat. Marc. 11, 7. ἐπέβαλον (3. pl. a. 2. aët. indic.) αὐτῷ τὰ ἱμάτια, injecerunt ei (scilicet pullo) pallia. aor. 2. subj. aët. ἐπιβάλλω, ης, η, 1. Cor. 7, 35. ἔχ' ἵνα βρόχον ὑμῶν ἐπιβάλω, non ut laqueum vobis injiciam. aor. 2. aët. inf. ἐπιβαλεῖν injicere, inferre. part. a. 2. aët. ἐπιβαλὼν, ὄντος, ὁ, Marc. 14, 72. καὶ ἐπιβαλὼν (erumpens) ἔκλαιε ὁ Πέτρος, quum se proripuisset, flebat Petrus. notatur festinatio. [Hoc loco subintelligenda est vox ἱμάτιον, vestis, aut similis; & denotatur gestus Petri pœnitentiam agentis, quod nempe prae tristitia caput obtexerit, id quod quidem veteribus in usu erat vel maxime. Confer. Lamb. Bos Ellipses Gr. p. 88. & exercit. ad Marc. 14, 72. significatio vero obtegendi vel vestiendi ex derivatis ἐπίβλημα & ἐπιβόλαιον cognosci potest.] Luc. 9, 62. ἐπιβαλὼν τὴν χεῖρα ἐπ' ἄροτρον, admota manu aratro. Præf. aët. ἐπιβέβληκα. Ex. 20, 25. Præf. pass. ἐπιβέβλημαι, unde est nomen

Ἐπίβλημα, τος, τὸ, panniculus, assumentum, (vertitur etiam vestimentum Es. 3, 22.) Matth. 9, 16. ἐπίβλημα ἕως pro

ράκος ἐπιβαλλόμενον (Hypallage Hebr.) A
h. e. panniculus, qui lacerare vesti inditur.
Præf. med. ἐπιβέβολα, unde est

Ἐπιβολή, ἥς, ἡ, injectio conatus. Ab
hoc est

Ἐπιβόλαιον, velamen. Ezech. 13, 18. 21.

Καταβάλλω, dejicio. F. καταβαλῶ.
Præf. aët. καταβέβληκα, præf. pass. κατα-
βέβλημαι. præf. med. καταβέβολα. κατα-
βάλλομαι, dejicior 2. Cor. 4, 9. κατα-
βαλλόμενοι (part. præf. pass.) ἀπὸ ἐκ
ἀποκλύμενοι, dejicimur, sed non perimus.
item activè in media forma jacio Heb. 6, 1.
θεμέλιον καταβαλλόμενοι fundamentum
jacentes. Jacitur verò fundamentum in
infimo loco, quod indicat κατὰ in κατα-
βάλλω pro κατὰ deorsum. aor. 1. pass. κα-
τεβλήθην, ἥς, ἡ, dejectus fui. Apoc. 12,
10. κατεβλήθη ὁ κατήγορος, dejectus est
accusator, hoc est, diabolus, quæ vox (scil.
diabolus) vi conjugati διαβάλλειν etiam
accusatorem notat. Est enim delator clan-
destinus accusator. item construo, colligo,
2. Macc. 2, 13. καταβαλλόμενος βιβλιο-
θήκην, colligens Bibliothecam.

Καταβολή, ἥς, ἡ, fundamentum.
Matth. 13, 35. ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, à
jactio mundi fundamento. Joh. 17, 24. ἡ-
γάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου, dile-
xisti me ante jactum mundi fundamen-
tum, hoc est, antequam mundus esset. Eph. 1, 4.
ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ (scil. Χριστῷ)
πρὸ καταβολῆς κόσμου, elegit nos in ipso
(Christo) ante jactum mundi fundamen-
tum. Hebr. 11, 11. καταβολὴν σπέρματος,
hypallage, pro σπέρμα καταβλήθην, h. e.
καταχυσθέν. Sara divinitus vim accepit
ad semen dejectum seu defusum, hoc est,
deorsum fusum concipiendum.

Μεταβάλλω muto. Fut. μεταβαλῶ Ex. D
7, 17. P. aët. μεταβέβληκα. Præf. pass. με-
ταβάλλομαι mutor. Aët. 28, 6. μεταβαλ-
λόμενοι (part. præf. pass.) ἔλεγον θεὸν αὐ-
τὸν εἶναι, mutati dicebant eum (Paulum)
Deum esse.

Μεταβολή, ἥς, ἡ, mutatio Sap. 7, 19.
μεταβολὰς καιρῶν, mutationes tempo-
rum.

Μεταβολεύς, ἐός, ὁ, qui merces mercibus
commutat, negotiator. qui ipse etiam di-
citur

Μεταβόλος, α, ὁ, Es. 23, 2.

Μεταβολία, ας, ἡ, permutatio. Sir. 37,
12. μετὰ ἐμπόρου περὶ μεταβολίας, cum
mercatore de permutatione.

Ἐνμετάβολος, α, ὁ, ἡ, mutabilis. Prov.
17, 21.

Παραβάλλω, comparo, confero. Marc.
4, 30. ἐν ποίᾳ παραβολῇ παραβάλλωμεν
(1. pl. a. 2. aët. subj.) αὐτήν, qua collatio-
ne comparaverimus illud, scilicet regnum
cælorum. appello. Aët. 20, 15. παρεβάλο-
μεν (1. pl. aor. 2. aët. indic.) εἰς Σάμον ἀρ-
πυλίμους Σάμου. projecta audacia peri-
culum adeo, periculo me expono. 2. Macc.
14, 38. καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν ὑπὲρ τῶ Ἰσ-
δαίου παραπεβλημένος (part. pers. pass.)
ἔ corpus ἔ animam pro Judaismo expo-
nens. à præf. med. παραβέβολα derivatur
nomen

Παραβολή, ἥς, ἡ, collatio similium, seu
similitudo, parabola. Matth. 13, 34. χωρὶς
παραβολῆς ἐκ ἐλάλει, sine parabola non
loquebatur. Marc. 4, 11. ἐν παραβολαῖς τὰ
πάντα γίνεται, per parabolas omnia ista
fiunt, hoc est, proponuntur. Est verò vox
hæc πολύσημος, eaque (1.) significatur
comparatio allegorica ἔ ænigmatica,
C Matth. 13, 13. (2.) obscura sententia,
per synecd. speciei, Matth. 15, 15. (3.) ex-
emplar seu typus, Hebr. 9, 9. (4.) ada-
gium seu proverbium Luc. 4, 23. (5.) si-
militudo Hebr. 11, 19. αὐτὸν ἐν παραβο-
λῇ ἐκομίσατο, ipsum in similitudine qua-
dam, hoc est, tanquam redivivum, recepit.
Syrus, in typo datus est ei. Scil. Isaacus
typus fuit CHRISTI venturi, ἔ crucem
suam bajulaturi.

Περιβάλλω propriè circumjicio. item
circumdo, cingo. Fut. περιβαλῶ, εἶ, εἶ,
Luc. 19, 43. περιβαλῶσιν (3. pl. fut. aët.
indic.) οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι, circumji-
cient hostes tui vallum tibi, hoc est, te cir-
cumvallabunt, te tam arcta obsidione pre-
ment, ut elabi nequeas. item amicio, in-
duo. a. 2. aët. περιέβαλον vestivi. Matth. 25,
38. περιεβύλομεν, amicivimus. ibid. v. 43.
περιεβάλετέ με, amicivisti me. Joh. 19, 2.
ἰσώτιον πορφυρὴν περιέβαλον (3. plur.
aor. 2. aët. indic.) αὐτὸν, pallio purpureo
induerant illum. part. a. 2. aët. περιβαλὼν,
Luc. 23, 11. περιβαλὼν αὐτὸν ἐδῆτα λαμ-
πρὴν, amicivit eum veste splendida. Præf.
aët. περιβέβληκα. præf. pass. περιβάλ-
λομαι,

λομαι, vestior. Præt. pass. περιβέβλημαι, vestitus fui. Marc. 14, 51. περιβεβλημένος σινδὼνα, amictus sindone. Apoc. 7, 9. περιβεβλημένοι στολὰς λευκαῖς, induti stolis candidis. Apoc. 4, 4. περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις, indutos palliis, pro τὰ ἱμάτια, Hebraismus. Conf. 1. Chr. 15, 27. Apoc. 11, 3. περιβεβλημένοι σάκκους, induti ciliciis. Fut. 1. med. περιβαλέμαι vestiar. Apoc. 3, 5. ὁ νικῶν, ἔστος περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς, victor amictietur candidis vestibus. a. 2. med. in pass. significatione. Matth. 6, 29. ἐδὲ Σολομὼν περιεβράβετο, neque Salomo vestitus fuit. a. 2. med. imper. Aët. 12, 8. περιβαλὲ τὸ ἱμάτιόν (accus. cas.) σε amicitor pallio tuo, wirff deinen Mantel um dich. a. 2. med. subj. περιβάλωμαι, η, ηται. Apoc. 3, 18. ἵνα περιβάλῃ (2. sing. aor. 2. med. subj.) ut induaris Apoc. 19, 8. ἵνα περιβάλῃται (3. sing. aor. 2. med. subj.) βύσσινον, ut amictiatur bysso. Matth. 6, 31. ἢ τί περιβαλώμεθα (1. pl. aor. 2. med. subj.) aut quo amiciamur. Præt. med. περιβέβολα, unde est

Περιβολή, ἥς, ἡ, amictus. Sir. 11, 4. ἐν περιβολῇ ἱματίων μὴ καυχῆσθαι, in amictu vestium non gloriaberis. Et hinc

Περιβόλαιον, αἶς, τὸ vestimentum. Ps. 102, 27. velamen, amiculum. 1. Cor. 12, 15. ubi propriè intelligitur capitium, hoc est tegmen capitis muliebris, sicut ex textus apparet peristasi, qualis est umbella, calyptra, replus, vitta &c. pallium, Jud. 8, 26. operimentum, eine Decke, Ex 22, 27.

Περίβολος, α, ὁ, ambitus. Sir. 50, 2. 1. Macc. 14, 48.

Περίβλημα, ατος, τὸ, indumentum. Numer. 31, 20.

Ἀντιπεριβάλλω, circumvestio, circumjicio undique. Sir. 23, 13.

Προβάλλω, propriè, ante jacio, emitto. Luc. 21, 30. ὅταν (τὰ δένδρα) προβάλωσι (3. pl. a. 2. aët. subj.) (τὰ Φύλλα) quum jam emisserint, scil. folia. propello, Aët. 19, 33.

Πρόβλημα, ατος, τὸ, quod explicandum proponitur, problema, quaestio, propositum. Jud. 14, 12. Psal. 48, 4.

Πρόβλητος, α, ὁ, ἡ, projectus, Jer. 10, 9.

Προσβάλλω, adjicio, admoveo, 2. Macc.

10, 35. προσβαλόντες τῷ τείχει, cum admovissent muro (scalas.)

Προσβολή, ἥ, ἡ, adjectio, admotio; oppugnatio, congressio, 2. Macc. 5, 3.

Συμβάλλω, propriè, conjicio. item diligenter confidero, Luc. 2, 19. disputo, Aët. 17, 18. συνέβαλλον (3. pl. imperf. aët.) αὐτῷ disputabant cum eo. confero. Aët. 4, 15. συνέβαλλον πρὸς ἀλλήλους, conferebant inter se. conjungo. a. 2. aët. συνέβαλον, ας, ε. Aët. 20, 14. ὡς δὲ συνέβαλεν ἡμῖν εἰς τὴν Ἄσπον, ut verò sese conjunxit nobiscum apud Assum. congredior praelio.

1. Macc. 4, 34. καὶ συνέβαλον ἀλλήλοις, Et congressi sunt. 2. Macc. 14, 17. ἀδελφὸς Ἰσδα συμβεβληκὼς ἦν τῷ νικάνορι, frater Jude congressus erat cum Nicanore. Luc. 14, 31. συμβαλεῖν (a. 2. aët. inf.) ἑτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον committere praelium adversus alium regem. a. 2. med. συνεβαλόμην, α, ετε, contuli. Aët. 18, 27. συνεβράβετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσι, multum contulit seu multum adjumenti attulit iis, qui crediderant. Comparo. Sir. 22, 1. 2. Præt. aët. συμβέβληκα. præt. pass. συμβέβλημαι, Et hinc ab Aristot. lib. 3. top. c. 13. argumenta comparata vocantur σύμβλητα, unde est

Σύμβλημα, ατος, τὸ, commissura. Jes. 41, 7.

Σύμβλησις, εως, ἡ, commissura, copulatio. Ex. 26, 24.

Præt. med. συμβέβολα, unde est

Συμβολή, ἥς, ἡ, collatio, quæ fit à singulis in commune; collecta. Sir. 18, 32.

Σύμβολον, α, τὸ, symbolum, signum. Hof. 4, 12. Sap. 2, 9. Signa verò sicut sunt varia, ita Et varia hujus vocis significationes. Inter alia significat signum militare, seu tesseram, quâ socii ab hostibus dignosci solent: quod signum duplex est, vocale Et mutum. Vocale humanâ profertur voce. (eine Losung) mutum à milite gestatur (Feldzeichen.) Fidei Christianæ ergo professio seu confessio vocatur symbolum per elegantem metaphoram.

Παρασυμβάλλω, comparo. Psalm. 49, 12.

ὑπερβάλλω propriè superjicio, excello, supero, vinco. Fut. ὑπερβάλω. Præt. aët. ὑπερβέβληκα. Part. præs. aët. tantum legitur in N. Test. 2. Cor. 9, 14. διὰ τὴν ὑπερ-

ράκος ἐπιβαλλόμενον (Hypallage Hebr.) A
h. e. panniculus, qui lacera vestis inditur.
Præf. med. ἐπιβέβολα, unde est

Ἐπιβολή, ἥς, ἡ, injectio conatus. Ab
hoc est

Ἐπιβόλαιον, velamen. Ezech. 13, 18. 21.

Καταβάλλω, dejicio. F. καταβαλῶ.
Præf. aet. καταβέβληκα, præf. pass. κατα-
βέβλημαι. præf. med. καταβέβολα. κατα-
βάλλομαι, dejicior 2. Cor. 4, 9. κατα-
βαλλόμενοι (part. præf. pass.) αἰὲν ἐν
ἀπολλύμενοι, dejicimur, sed non perimus.
item activè in media forma jacio Heb. 6, 1.
θεμέλιον καταβαλλόμενοι fundamentum
jacentes. Jacitur verò fundamentum in
infimo loco, quod indicat κατὰ in κατα-
βάλλω pro κατὰ deorsum. aor. 1. pass. κα-
τεβλήθην, ἥς, ἡ, dejectus fui. Apoc. 12,
10. κατεβλήθη ὁ κατήγορος, dejectus est
accusator, hoc est, diabolus, quæ vox (scil.
diabolus) vi conjugati διαβάλλειν etiam
accusatorem notat. Est enim delator clan-
destinus accusator. item construo, colligo,
2. Macc. 2, 13. καταβαλλόμενος βιβλιο-
θήκην, colligens Bibliothecam.

Καταβολή, ἥς, ἡ, fundamentum.
Matth. 13, 35. ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, à
jactis mundi fundamento. Joh. 17, 24. ἡ-
γάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου, dile-
xisti me ante jactum mundi fundamentum,
hoc est, antequam mundus esset. Eph. 1, 4.
ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ (scil. Χριστῷ)
πρὸ καταβολῆς κόσμου, elegit nos in ipso
(Christo) ante jactum mundi fundamen-
tum. Hebr. 11, 11. καταβολὴν σπέρματος,
hypallage, pro σπέρμα καταβλήθην, h. e.
καταχρῆθην. Sara divinitus vim accepit
ad semen dejectum seu defusum, hoc est,
deorsum fusum concipiendum.

Μεταβάλλω muto. Fut. μεταβαλῶ Ex.
7, 17. P. aet. μεταβέβληκα. Præf. pass. με-
ταβάλλομαι mutator. Aet. 28, 6. μεταβαλ-
λόμενοι (part. præf. pass.) ἔλεγον θεὸν αὐ-
τὸν εἶναι, mutati dicebant eum (Paulum)
Deum esse.

Μεταβολή, ἥς, ἡ, mutatio Sap. 7, 19.
μεταβολαῖς καιρῶν, mutationes tempo-
rum.

Μεταβολεύς, ἐός, ὁ, qui merces mercibus
commutat, negotiator. qui ipse etiam di-
citur

Μεταβόλος, α, ὁ, Es. 23, 2.

Μεταβολία, ας, ἡ, permutatio. Sir. 37,
12. μετὰ ἐμπόρου περὶ μεταβολίας, cum
mercatore de permutatione.

Ἐνμετάβολος, α, ὁ, ἡ, mutabilis. Prov.
17, 21.

Παραβάλλω, comparo, confero. Marc.
4, 30. ἐν ποίᾳ παραβολῇ παραβάλλωμεν
(1. pl. a. 2. aet. subj.) αὐτήν, qua collatio-
ne comparaverimus illud, scilicet regnum
caelorum. appello. Aet. 20, 15. παρεβάλο-
μεν (1. pl. aor. 2. aet. indic.) εἰς Σάμον ἀρ-
πυλίμους Σάμον. projecta audacia peri-
culum adeo, periculo me expono. 2. Macc.
14, 38. καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν ὑπὲρ τῆς Ἰου-
δαϊσμῶ παραβεβλημένος (part. pers. pass.)
ἔ corpus ἔ animam pro Judaismo expo-
nens. a præf. med. παραβέβολα derivatur
nomen

Παραβολή, ἥς, ἡ, collatio similium, seu
similitudo, parabola. Matth. 13, 34. χωρὶς
παραβολῆς οὐκ ἐλάλει, sine parabola non
loquebatur. Marc. 4, 11. ἐν παραβολαῖς τὰ
πάντα γίνεται, per parabolas omnia ista
fiunt, hoc est, proponuntur. Est verò vox
hæc πολύσημος, eaque (1.) significatur
comparatio allegorica ἔ ænigmatica.
C Matth. 13, 13. (2.) obscura sententia,
per synecd. speciei, Matth. 15, 15. (3.) ex-
emplar seu typus, Hebr. 9, 9. (4.) ada-
gium seu proverbium Luc. 4, 23. (5.) si-
militudo Hebr. 11, 19. αὐτὸν ἐν παραβο-
λῇ ἐκομίσατο, ipsum in similitudine qua-
dam, hoc est, tanquam redididum, recepit.
Syrus, in typo datus est ei. Scil. Isaacus
typus fuit CHRISTI venturi, ἔ crucem
suam bajulaturi.

Περιβάλλω propriè circumjicio. item
circumdo, cingo. Fut. περιβαλῶ, εἶ, εἶ,
Luc. 19, 43. περιβαλῶσιν (3. pl. fut. aet.
indic.) οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι, circumji-
cient hostes tui vallum tibi, hoc est, te cir-
cumvallabunt, te tam arcta obsidione pre-
ment, ut elabi nequeas. item amicio, in-
duo. a. 2. aet. περιέβαλον vestivi. Matth. 25,
38. περιεβάλομεν, amicivimus. ibid. v. 43.
περιεβάλετέ με, amicivistis me. Joh. 19, 2.
ἱμάτιον πορφυρὸν περιέβαλον (3. plur.
aor. 2. aet. indic.) αὐτὸν, pallio purpureo
induerant illum. part. a. 2. aet. περιβαλὼν,
Luc. 23, 11. περιβαλὼν αὐτὸν ἐδῆτα λαμ-
πρὰν, amicivit eum veste splendida. Præf.
aet. περιβέβληκα. præf. pass. περιβάλ-
λομαι,

λομαι, vestior. Præt. pass. περιβέβλημαι, A vestitus fui. Marc. 14, 51. περιβεβλημένος σινδὼνα, amictus sindone. Apoc. 7, 9. περιβεβλημένοι σολὰς λευκὰς, induti stolis candidis. Apoc. 4, 4. περιβεβλημένους ἐν ἱματίοις, indutos palliis, pro τὰ ἱμάτια, Hebraismus. Conf. 1. Chr. 15, 27. Apoc. 11, 3. περιβεβλημένοι σάκκους, induti ciliciis. Fut. 1. med. περιβαλῶμαι vestiar. Apoc. 3, 5. ὁ νικῶν, ἔστος περιβαλεῖται ἐν ἱματίοις λευκοῖς, victor amicitur candidis vestibus. a. 2. med. in pass. significatione. Matth. 6, 29. ἔδὲ Σολομὼν περιεσάλετο, neque Salomo vestitus fuit. a. 2. med. imper. Acl. 12, 8. περιβαλῆ τὸ ἱμάτιόν (accus. cas.) σὲ amicitor pallio tuo, wirff deinen Mantel um dich. a. 2. med. subj. περιβάλωμαι, η, ηται. Apoc. 3, 18. ἵνα περιβάλῃ (2. sing. aor. 2. med. subj.) ut induaris Apoc. 19, 8. ἵνα περιβάλῃται (3. sing. aor. 2. med. subj.) βύσσινον, ut amicitur bysso. Matth. 6, 31. ἢ τί περιβαλώμεθα (1. pl. aor. 2. med. subj.) aut quo amiciamur. Præt. med. περιβέβολα, unde est

Περιβολή, ἥς, ἡ, amictus. Sir. 11, 4. ἐν περιβολῇ ἱματίων μὴ καυχῆσθαι, in amictu vestium non gloriaberis. Et hinc

Περιβόλαιον, αῖς, τὸ vestimentum. Ps. 102, 27. velamen, amiculum. 1. Cor. 12, 15. ubi propriè intelligitur capitium, hoc est tegmen capitis muliebris, sicut ex textus apparet peristasi, qualis est umbella, calyptra, peplus, vitta &c. pallium, Jud. 8, 26. operimentum, eine Decke, Ex 22, 27.

Περίβολος, α, ὁ, ambitus. Sir. 50, 2. 1. Macc. 14, 48.

Περίβλημα, ατος, τὸ, indumentum. Numer. 31, 20.

Ἀντιπεριβάλλω, circumvestio, circumjicio undique. Sir. 23, 13.

Προβάλλω, propriè, ante jacio, emitto. Luc. 21, 30. ὅταν (τὰ δένδρα) προβάλωσι (3. pl. a. 2. acl. subj.) (τὰ φύλλα) quum jam emiserint, scil. folia. propello, Acl. 19, 33.

Πρόβλημα, ατος, τὸ, quod explicandum proponitur, problema, quaestio, propositum. Jud. 14, 12. Psal. 48, 4.

Πρόβλητος, α, ὁ, ἡ, projectus, Jer. 10, 9.

Προσβάλλω, adjicio, admoveo, 2. Macc.

10, 35. προσβαλόντες τῷ τείχει, cum admovissent muro (scalas.)

Προσβολή, ἥ, ἡ, adjectio, admotio; oppugnatio, congressio, 2. Macc. 5, 3.

Συμβάλλω, propriè, conjicio. item diligenter considero, Luc. 2, 19. disputo, Acl. 17, 18. συνέβαλλον (3. pl. imperf. acl.) αὐτῷ disputabant cum eo. confereo. Acl. 4, 15. συνέβαλλον πρὸς ἀλλήλους, conferebant inter se. conjungo. a. 2. acl. συνέβαλον, ας, ε. Acl. 20, 14. ὡς δὲ συνέβαλεν ἡμῖν εἰς τὴν Ἄσπον, ut verò sese conjunxit nobiscum apud Assum. congredior praelio.

B 1. Macc. 4, 34. καὶ συνέβαλον ἀλλήλοις, Et congressi sunt. 2. Macc. 14, 17. ἀδελφὸς Ἰέδα συμβεβληκὼς ἦν τῷ νικάνορι, frater Judæ congressus erat cum Nicanore. Luc. 14, 31. συμβαλεῖν (a. 2. acl. inf.) ἑτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον committere praelium adversus alium regem. a. 2. med. συνεβαλόμην, α, ετε, contuli. Acl. 18, 27. συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσι, multum contulit seu multum adjumenti attulit iis, qui crediderant. Comparo. Sir. 22, 1. 2. Præt. acl. συμβέβληκα. præt. pass. συμβέβλημαι, Et hinc ab Aristot. lib. 3. top. c. 13. argumenta comparata vocantur σύμβλητα, unde est

Σύμβλημα, ατος, τὸ, commissura. Jes. 41, 7.

Σύμβλησις, εως, ἡ, commissura, copulatio. Ex. 26, 24.

Præt. med. συμβέβολα, unde est

Συμβολή, ἥς, ἡ, collatio, quæ fit à singulis in commune; collecta. Sir. 18, 32.

Σύμβολον, α, τὸ, symbolum, signum. Hof. 4, 12. Sap. 2, 9. Signa verò sicut sunt varia, ita Et varia hujus vocis significationes. Inter alia significat signum militare, seu tesseram, quâ socii ab hostibus dignosci solent: quod signum duplex est, vocale Et mutum. Vocale humanâ profertur voce. (eine Losung) mutum à milite gestatur (Feldzeichen.) Fidei Christianæ ergo professio seu confessio vocatur symbolum per elegantem metaphoram.

Παρασυμβάλλω, comparo. Psalm. 49, 12.

ὑπερβάλλω propriè superjicio, excello, supero, vinco. Fut. ὑπερβάλω. Præt. acl. ὑπερβέβληκα. Part. præs. acl. τακτὸν legitur in N. Test. 2. Cor. 9, 14. διὰ τὴν ὑπερβάλλει

ράκος ἐπιβαλλόμενον (Hypallage Hebr.) A
h. e. panniculus, qui lacera vesti inditur.
Præf. med. ἐπιβέβολα, unde est

Ἐπιβολή, ἥς, ἡ, injectio conatus. Ab
hoc est

Ἐπιβόλαιον, velamen. Ezech. 13, 18. 21.

Καταβάλλω, dejicio. F. κατὰβαλῶ.
Præf. act. καταβέβληκα, præf. pass. κατα-
βέβλημαι. præf. med. καταβέβολα. κατα-
βάλλομαι, dejicior 2. Cor. 4, 9. κατα-
βαλλόμενοι (part. præf. pass.) ἀπὸ τοῦ
ἀποδοῦμενοι, dejicimur, sed non perimus.
item activè in media forma jacio Heb. 6, 1.
θεμέλιον καταβαλλόμενοι fundamentum
jacentes. Jacitur verò fundamentum in
infimo loco, quod indicat κατὰ in κατὰ-
βάλλω pro κατὰ deorsum. aor. 1. pass. κα-
τεβλήθην, ἥς, ἡ, dejectus fui. Apoc. 12,
10. κατεβλήθην ὁ κατήγορος, dejectus est
accusator, hoc est, diabolus, quæ vox (scil.
diabolus) vi conjugati διαβάλλειν etiam
accusatorem notat. Est enim delator clan-
destinus accusator. item construo, colligo,
2. Macc. 2, 13. καταβαλλόμενος βιβλιο-
θήκην, colligens Bibliothecam.

Καταβολή, ἥς, ἡ, fundamentum.
Matth. 13, 35. ἀπὸ καταβολῆς κόσμου, à
jacto mundi fundamento. Joh. 17, 24. ἡ-
γάπησάς με πρὸ καταβολῆς κόσμου, dile-
xisti me ante jactum mundi fundamentum,
hoc est, antequam mundus esset. Eph. 1, 4.
ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ (scil. Χριστῷ)
πρὸ καταβολῆς κόσμου, elegit nos in ipso
(Christo) ante jactum mundi fundamen-
tum. Hebr. 11, 11. καταβολὴν σπέρματος,
hypallage, pro σπέρμα καταβλήθην, h. e.
καταχυσθῆν. Sara divinitus vim accepit
ad semen dejectum seu defusum, hoc est,
deorsum fusum concipiendum.

Μεταβάλλω muto. Fut. μεταβάλῶ Ex. D
7, 17. P. act. μεταβέβληκα. Præf. pass. με-
ταβάλλομαι mutor. Act. 28, 6. μεταβαλ-
όμενοι (part. præf. pass.) ἔλεγον θεὸν αὐ-
τὸν εἶναι, mutati dicebant eum (Paulum)
Deum esse.

Μεταβολή, ἥς, ἡ, mutatio Sap. 7, 19.
μεταβολὰς καιρῶν, mutationes tempo-
rum.

Μεταβολεὺς, ἑὸς, ὁ, qui merces mercibus
commutat, negotiator. qui ipse etiam di-
citur

Μεταβόλος, ὁ, Ef. 23, 2.

Μεταβολία, ἥς, ἡ, permutatio. Sir. 37,
12. μετὰ ἐμπόρον περὶ μεταβολίας, cum
mercatore de permutatione.

Ἐυμετάβολος, ὁ, ὁ, ἡ, mutabilis. Prov.
17, 21.

Παραβάλλω, comparo, confero. Marc.
4, 30. ἐν ποίᾳ παραβολῇ παραβάλλωμεν
(1. pl. a. 2. act. subj.) αὐτήν, qua collatio-
ne comparaverimus illud, scilicet regnum
cælorum. appello. Act. 20, 15. παρεβάλο-
μεν (1. pl. aor. 2. act. indic.) εἰς Σάμον ἀρ-
πυλίμους Samum. projecta audacia peri-
culum adeo, periculo me expono. 2. Macc.
14, 38. καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν ὑπὲρ τοῦ Ἰσ-
δαϊσμῶ παραβεβλημένος (part. perf. pass.)
ἔ corpus ἔ animam pro Judaismo expo-
nens. à præf. med. παραβέβολα derivatur
nomen

Παραβολή, ἥς, ἡ, collatio similium, seu
similitudo, parabola. Matth. 13, 34. χωρὶς
παραβολῆς ἂν ἐλάλει, sine parabola non
loquebatur. Marc. 4, 11. ἐν παραβολαῖς τὰ
πάντα γίνεται, per parabolas omnia ista
fiunt, hoc est, proponuntur. Est verò vox
hæc πολύσημος, eaque (1.) significatur
comparatio allegorica ἔ ænigmatica.
C Matth. 13, 13. (2.) obscura sententia
per synecd. speciei, Matth. 15, 15. (3.) ex-
emplar seu typus, Hebr. 9, 9. (4.) ada-
gium seu proverbium Luc. 4, 23. (5.) si-
militudo Hebr. 11, 19. αὐτὸν ἐν παραβο-
λῇ ἐκομίσατο, ipsum in similitudine qua-
dam, hoc est, tanquam rediditum, recepit.
Syrus, in typo datus est ei. Scil. Isaacus
typus fuit CHRISTI venturi, ἔ crucem
suam bajulaturi.

Περιβάλλω propriè circumjicio. item
circumdo, cingo. Fut. περιβαλῶ, εἶ, εἶ,
Luc. 19, 43. περιβαλῶσιν (3. pl. fut. act.
indic.) οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι, circumji-
cient hostes tui vallum tibi, hoc est, te cir-
cumvallabunt, te tam arcta obsidione pre-
ment, ut elabi nequeas. item amicio, in-
duo. a. 2. act. περιέβαλον vestidi. Matth. 25,
38. περιεβάλομεν, amicivimus. ibid. 6. 43.
περιεβάλετέ με, amicivistis me. Joh. 19, 2.
ἰσώτιον πορφύρεον περιέβαλον (3. plur.
aor. 2. act. indic.) αὐτὸν, pallio purpureo
induerant illum. part. a. 2. act. περιβαλὼν,
Luc. 23, 11. περιβαλὼν αὐτὸν ἐδῆτα λαμπ-
ρὰν, amicivit eum veste splendida. Præf.
act. περιβέβληκα. præf. pass. περιβύλ-
ομαι,

λομαι, vestior. Præt. pass. περιβέβλημαι, A
vestitus fui. Marc. 14, 51. περιβεβλημένος
σινδόνα, amictus sindone. Apoc. 7, 9. περι-
βεβλημένοι σόλας λευκὰς, induti stolis
candidis. Apoc. 4, 4. περιβεβλημένους ἐν
ἱματίοις, indutos palliis, pro τὰ ἱμάτια,
Hebraismus. Conf. 1. Chr. 15, 27. Apoc. 11,
3. περιβεβλημένοι σάκκους, induti ciliciis.
Fut. 1. med. περιβαλῶμαι vestiar. Apoc.
3, 5. ὁ νικῶν, ἔστος περιβαλῆται ἐν ἱματί-
οις λευκοῖς, victor amicitur candidis ve-
stibus. a. 2. med. in pass. significatione.
Matth. 6, 29. ἔδὲ Σολομὼν περιεβάλετο,
neque Salomo vestitus fuit. a. 2. med. im-
per. Aēt. 12, 8. περιβαλῆ τὸ ἱμάτιόν (ac-
cus. cas.) σὺ amicitor pallio tuo, wirff dei-
nen Mantel um dich. a. 2. med. subj.
περιβάλωμαι, η, ηται. Apoc. 3, 18. ἵνα πε-
ριβάλῃ (2. sing. aor. 2. med. subj.) ut in-
duaris Apoc. 19, 8. ἵνα περιβάλῃται (3.
sing. aor. 2. med. subj.) βύσσινον, ut ami-
ciatur bysso. Matth. 6, 31. ἢ τί περιβαλώ-
μεθα (1. pl. aor. 2. med. subj.) aut quo
amiciamur. Præt. med. περιβέβολα, un-
de est

Περιβολή, ἥς, ἡ, amictus. Sir. 11, 4. ἐν
περιβολῇ ἱματίων μὴ καυχῆσθαι, in amictu
vestium non gloriaberis. Et hinc

Περιβόλαιον, αἶς, τὸ vestimentum.
Ps. 102, 27. velamen, amiculum. 1. Cor. 12,
15. ubi propriè intelligitur capitium, hoc
est tegmen capitis muliebris, sicut ex textus
apparet peristasi, qualis est umbella, ca-
lyptra, peplus, vitta &c. pallium, Jud. 8,
26. operimentum, eine Decke, Ex 22, 27.

Περίβολος, ο, ὁ, ambitus. Sir. 50, 2.
1. Macc. 14, 48.

Περίβλημα, ατος, τὸ, indumentum.
Numer. 31, 20.

Ἀντιπεριβάλλω, circumvestio, circum-
jicio undique. Sir. 23, 13.

Προβάλλω, propriè, ante jacio, emitto.
Luc. 21, 30. ὅταν (τὰ δένδρα) προβάλωσι
(3. pl. a. 2. aēt. subj.) (τὰ φύλλα) quum
jam emiserint, scil. folia. propello, Aēt.
19, 33.

Πρόβλημα, ατος, τὸ, quod explican-
dum proponitur, problema, quaestio, pro-
positum. Jud. 14, 12. Psal. 48, 4.

Πρόβλητος, ο, ὁ, ἡ, projectus, Jer.
10, 9.

Προσβάλλω, adjicio, admoveo, 2. Macc.

10, 35. προσβαλόντες τῷ τείχει, cum ad-
motissent muro (scalas.)

Προσβολή, ἡ, ἡ, adjectio, admotio; op-
pugnatio, congressio, 2. Macc. 5, 3.

Συμβάλλω, propriè, conjicio. item dili-
genter confidero, Luc. 2, 19. disputo,
Aēt. 17, 18. συνέβαλλον (3. pl. imperf. aēt.)
αὐτῷ disputabant cum eo. confero. Aēt.
4, 15. συνέβαλλον πρὸς ἀλλήλους, confere-
bant inter se. conjungo. a. 2. aēt. συνέβα-
λον, ος, ε. Aēt. 20, 14. ὡς δὲ συνέβαλεν ἡ-
μῖν εἰς τὴν Ἀσσον, ut verò sese conjunxit
nobiscum apud Assum. congredior praelio.

B 1. Macc. 4, 34. καὶ συνέβαλον ἀπὸ ἡλούς, Et
congressi sunt. 2. Macc. 14, 17. ἀδελφὸς
Ἰσάα συμβεβληκὸς ἦν τῷ νικάνορι, fra-
ter Judæ congressus erat cum Nicanore.
Luc. 14, 31. συμβαλεῖν (a. 2. aēt. inf.) ἐτέ-
ρω βασιλεῖ εἰς πόλεμον committere prae-
lium adversus alium regem. a. 2. med. συ-
νεβαλόμην, ος, ετε, contuli. Aēt. 18, 27.
συνεβάλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσι, mul-
tū contulit seu multum adjumenti attu-
lit iis, qui crediderant. Comparo. Sir. 22,
1. 2. Præt. aēt. συμβέβληκα. præt. pass. συμ-
βέβλημαι, Et hinc ab Aristot. lib. 3. top.
c. 13. argumenta comparata vocantur σύμ-
βλητα, unde est

Σύμβλημα, ατος, τὸ, commissura.
Jes. 41, 7.

Σύμβλησις, εως, ἡ, commissura, copu-
latio. Ex. 26, 24.

Præt. med. συμβέβολα, unde est

Συμβολή, ἥς, ἡ, collatio, quæ fit à sin-
gulis in commune; collecta. Sir. 18, 32.

Σύμβολον, ος, τὸ, symbolum, signum.
Hos. 4, 12. Sap. 2, 9. Signa verò sicut sunt
varia, ita Et varie hujus vocis significatio-
nes. Inter alia significat signum militare,
seu tesseram, quâ socii ab hostibus dignosci
D solent: quod signum duplex est, vocale Et
mutum. Vocale humanâ profertur voce.
(eine Vossung) mutum à milite gestatur
(Feldzeichen.) Fidei Christianæ ergo pro-
fessio seu confessio vocatur symbolum per
elegantem metaphoram.

Παρασυμβάλλω, comparo. Psalm.
49, 12.

ὑπερβάλλω propriè superjicio, excello,
supero, vinco. Fut. ὑπερβάλω. Præt. aēt.
ὑπερβέβληκα. Part. præs. aēt. τακτὺν legi-
tur in N. Test. 2. Cor. 9, 14. διὰ τὴν ὑπερ-
βάλλει

βάλλεσθαι χάριν τῷ Θεῷ, *propter gratiam Dei supereminentem*. Sir. 25, 11. φόβος κυρίου ὑπὲρ πάντων ὑπερέβαλεν, *timor Domini super omne excellit*. præf. med. ὑπερβάλλομαι, in aliud tempus rejicio, differo. Sir. 5, 8. μὴ ὑπερβάλλῃς (præf. imper. 2.) ἡμέραν ἐξ ἡμέρας, *ne differ diem ex die*.

ὑπερβαλλόντως Adv. suprâ quàm 2. Cor. 11, 23.

ὑπερβολή, ἥς, ἡ, excellentia. 2. Cor. 11, 7. τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, *ne excellentiâ patefactionum supra modum efferrer*. Sic Apud Aristot. tametsi ὑπερβολή notet plerumque excessum vitiosum, bono tamen sensu accipitur, ἔξcellentiam designat 8. Eth. cap. 6. §. 2. καὶ ὑπερβολὴν ὁδὸν, *viam excellentiorem*. Th. Beza. καὶ ὑπερβολὴν ad excellentiam 1. Cor. 12, 31. summè. 2. Cor. 1, 8. Rom. 7, 13. Gal. 1, 13.

ἄνυπερβλητος, ἄ, ὁ, ἡ, insuperabilis, Judith. 16, 11.

ὑποβάλλω, subjicio, suborno. Fut. ὑποβαλῶ. α. 2. αἰ. ὑπέβαλον Aἰ. 6, 11. Præt. αἰ. ὑποβέβληκα.

λιθοβόλος, ἄ, ὁ, ἡ, lapides jaciens.

λιθοβόλον, ἄ, τὸ, tormentum lapidibus mittendis accommodatum. 1. Macc. 6, 51.

λιθοβολέω, ὦ, lapido, lapidibus obruo cum Accusf. Luc. 13, 34. imperf. ἐλιθοβόλεον, ἄν, Aἰ. 7, 58. Fut. λιθοβολήσω. Deut. 13, 20. Præt. ἐλιθοβόληκα. α. 1. αἰ. ἐλιθοβόλησα Matth. 21, 35. α. 1. αἰ. inf. λιθοβολῆσαι Aἰ. 14, 5. præf. pass. λιθοβολέομαι, ἔμαι, lapidor Joh. 8, 5. præf. pass. ἐλιθοβόλημαι, σαι, ται, 1. Reg. 21, 14. Fut. 1. pass. λιθοβοληθήσομαι lapidabor Hebr. 12, 20. Deo eodem more lapidandi facinorosos etiam apud gentes usitato lege Johannis Meursii Comment. in Lycophronem, p. 128. ubi ad vocem δημόλευσθαι hoc supplicii genus veteribus fuisse usitatissimum, ubi fontes lapidibus obruti fuerint.

καταλιθοβολέω, lapido. Exod. 17, 4.

πετροβόλος, ἄ, ὁ, lapidum jactatio. 1. Sam. 14, 14.

πρωτοβόλῳ, ὦ, primitias do. Ezech. 47, 13.

πυροβόλον, ἄ, τὸ, tormentum jaculandis ignibus accommodatum; ibid. dicitur

ἔξ adjectivè πυροβόλα μηχανήματα, apta ad jaculandos ignes machinae.

Τρίβολος, ἄ, ὁ, tribulus vel tribulum, nomen herbae aculeatae ἔξ spinosae, quae inter terrae pestes numeratur. Matth. 7, 16. Tribulus aquaticus triplici mucrone horret, unde nomen accepisse videtur ex τρίς, ter, ἔξ βολαί, jacula, vel à forma seminis tribuli, quam triquetram esse perhibent. Deinde transfertur ad terrestrem tribulum, qui ipse etiam est aculeatus. In divinis literis conjungi solent spinæ ἔξ tribuli. Heb. 6, 8. item Gen. 3, 18. Job. 31, 40. tanquam inutiles terra maledictæ ἔξ infrugiferae fructus. Per metaphoram sic etiam appellantur mûrices, h. e. machinulae ferreae, dolosae, trigona aut tetragona forma, quae in quamcunque partem incubuerint, unum aut plures aculeos infestos protendunt. Lege Plutarch. Apophth. de Scipione.

ΒΑΠΤΩ, mergo, immergo. item tingo, quod fit immergendo. differt à δύνω (vide infra δύνω) quod est profundum petere ἔξ penitus submergi, ut patet ex veteri versu:

Ἀσκὸς βαπτίξῃ, δύνω δέ τοι ἔξ δέ-
μῃς ἐσί.

Uter immergat, sed penitus submergere non fas est.

Derivatur à βάω, pro quo βαίνω ex Heb. , unde est βάπτω, sicut ab ἵέω, mitto, est ἵάπλω. Fut. βάψω. Præt. αἰ. βέβαφα. α. 1. αἰ. ἔβαψα. Luc. 16, 24. ἵνα βάψῃ (3. sing. aor. 1. αἰ. subj.) τὸ ἄκρον τῆς δακτύλου αὐτοῦ ὑδάτι (pro ἐν ὑδατί) ut intingat extremitatem digiti sui in aquam. videri posset ellipsis praepositionis ἐπὶ, quae cum Genit. valet in. [Vide Lamb. Bos Ellipses Gr. p. 329.] Similis syntaxis legitur apud Hesiod. Theog. 6, 5. λοεσσάμεναι ἱππακρήνης pro ἐν ἱππακρήνῃ, lotæ in Hippocrene, nempe fluvio. Die sich gebadet hatten im Strom Hippocrene. Sic Homerus Ἰλιάδ. Φ 560. λοεσσάμενος ποταμοῖο pro ἐν ποταμῷ ἔξ. lotus in fluvio. Sed clariùs Aratus, ubi de sydere Cepheo loquens, inter alia ita scribit:

— Μάλα πάντῃ

βάπλων ὠκεανοῖο -- hoc est

— planè omnia

immergens in Oceanum.

aor. 2. ἔβαψεν. præf. pass. βάπτομαι, mer-
gor,

gor, imbutior, inficior. P. pass. βέβαιμα. *Apoc. 19, 13.* ἱμάτιον βέβαιμένον αἵματι, vestis tincta seu imbuta sanguine. a βέβαιμα est

Βάμμα, ατος, τὸ, tinctura, seu id ipsum quod tinctum est. *Ps. 45, 9.* Aqu. à tert. pers. est

Βαπίδης, ἡ, ὄν, tinctus, infectus, scilicet colore aliquo. *Ex. 23, 15.*

Βαφεύς, ἑως, ὁ, tinctor, infector.

Βαφή, ἡς, ἡ, immersio, à pers. act. βέβαιμα. *Sir. 31, 30.* ἐν βαφῇ, in immersione. It. tinctura, color. fut. 2. pass. βαφήσομαι, tingar. *Lev. 11, 32.* βαφήσεται εἰς ὕδωρ, Hieron. tingetur aqua.

Δίβαφος, ὁ, ὁ, ἡ, bis tinctus. Symmachus *Exod. 28, 5. 8.* &c.

Διβαφής, ἑός, ὁ, ἡ, idem. Interpp. graeci *Exod. 25, 4.*

Ἀποβάπτω, fut. ἀποβάψω. 2. 1. ἀπέβαιμα. intingo, immergo leniter; haurio. 2. *Macc. 1, 21.* ἐκέλευσεν αὐτὰς ἀποβάψαντας (acc. pl. m. g. part. a. 1. act.) φέρειν, jussit eos haurientes afferre.

Ἐμβάπτω, intingo. F. ἐμβάψω. P. act. ἐμβέβαιμα. aor. 1. act. ἐνέβαιμα. *Matth. 26, 23.* ὁ ἐμβάψας (part. a. 1. act.) μετ' ἐμῆ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖρα, qui intingit mecum manum in catino. *Joh. 13, 26.* ἐμβάψας τὸ ψωμίον (accus.) quum intinxisset offulam. *Marc. 14, 20.* ὁ ἐμβάπτοντος (part. praes. med.) μετ' ἐμῆ εἰς τὸ τρυβλίον, qui intingit mecum (manum) in catinum, h. e. qui mecum vesci consuevit.

Βαπτίζω, immergo, abluo, baptizo. *Matth. 3, 11.* ἐγὼ μὲν βαπτίζω ὑμᾶς ἐν ὕδατι (ἐν ex Hebraismo hic redundat) ego quidem baptizo vos aqua. 2. pers. βαπτίζεις *Joh. 1, 25.* 3. pers. βαπτίζεα. *Joh. 3, 26.* &c. 4, 1. πλείονας μαθητὰς ποιεῖ καὶ βαπτίζει ἢ Ἰωάννης plures discipulos facit & baptizat, quam Johannes. 1. *Cor. 1, 17.* εἰδὲ ἀπέσταλτέ με Χριστὸς βαπτίζειν (praes. inf.) hoc est, εἰς τὸ βαπτίζειν, neque CHRISTVS me misit ad baptizandum, scilicet primario seu principaliter, *Joh. 1, 31.* ἐν τῷ ὕδατι βαπτίζων (part. praes.) aqua baptizans. *Matth. 28, 19.* βαπτίζοντες (part. praes. pl. num.) Praet. imperf. ἐβάπτιζον, es, e, *Joh. 3, 22.* &c. 4, 2. & cum periphrasi Graeca *Joh. 1, 28.* ὅπερ ἦν Ἰωάννης βαπτίζων, hoc est, ὅπερ ἐβάπτιζε, ubi baptizabat. Fut. 1.

act. βαπτίσω, es, e, *Matth. 3, 11.* αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει ἐν πνεύματι ἁγίῳ καὶ πυρὶ, ille vos baptizabit Spiritu S. & igni, nempe Spiritu sancto interne, cujus symbolum externum erat ignis. Complementum lege *Act. 2, 3. 4.* aor. 1. ἐβάπτισα 1. *Cor. 1, 14.* εἰδὲνα ὑμῶν ἐβάπτισα, nullum vestrum baptizavi. *Act. 1, 5.* ἐβάπτισεν (3. pers.) Praet. perf. βεβάπτικα, as, e. Praes. pass. βαπτίζομαι, baptizor. *Matth. 20, 22.* καὶ τὸ βάπτισμα, ὃ (Accus. cas.) ἐγὼ βαπτίζομαι, βαπτισθῆναι; & baptisate, quod ego baptizor, baptizari? Metaphora. Idem Hellenismus

Occurrit *Luc. 7, 29.* βαπτισθέντες (part. a. 1. pass.) βάπτισμα Ἰωάννη, baptizati baptismo Johannis. 3. pl. 1. *Cor. 15, 29.* βαπτίζονται. *Sir. 34, 27.* βαπτίζομενος ἀπὸ νεκρῶν, qui baptizatur à mortuo, sc. postquam mortuum contrectabit. 1. *Cor. 15, 29.* οἱ βαπτίζομενοι (part. praes. pass.) Th. Beza. qui ablutione utuntur, ubi in media significatione accipitur. *Judith. 12, 7.* ἐβάπτιζέτο (3. sing. imperf.) ἐπὶ τῆς πηγῆς, abluabatur apud fontem. *Matth. 3, 6.* καὶ ἐβάπτιζοντο (3. pl. imperf. pass.) & baptizabantur. Praet. perf. pass. βεβάπτισμαι.

Apoc. 8, 16. βεβαπτισμένοι (part. praet. pass.) baptizati. aor. 1. pass. ἐβαπτίσθη, ἡς, ἡ. *Marc. 1, 9.* καὶ ἐβαπτίσθη ὑπὸ Ἰωάννη, & baptizatus fuit à Johanne. (*Luc. 11, 38.* paulo aliter accipitur, ὅτι εἰ πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τῆς ἀρίστης, quod se non laudisset ante prandium.) 1. plur. ἐβαπτίσθημεν, baptizati sumus, *Rom. 6, 3.* 1. *Cor. 12, 13.* πάντες εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, omnes in unum corpus baptizati sumus. 2. pl. ἐβαπτισθήτε, *Act. 19, 3.* 1. *Cor. 1, 13.* ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτισθήτε; an in nomen Pauli baptizati estis? NB. Scilicet nos Christiani denominandi sumus non à doctoribus, seu ministris, sed à solo Christo, & domino & capite nostro, in cujus nomen, h. e. cultum sumus baptizati. Qui ab Ecclesia Doctoribus, quantumvis excellentissimis, se denominant, eos tanquam idololatris sacrilegè venerantur, & pro idololatriis sunt habendi. 3. pl. a. 1. pass. ἐβαπτίσθησαν, *Act. 2, 41.* aor. 1. imper. βαπτισθήτω, ἦτω. *Act. 2, 38.* Fut. 1. pass. βαπτισθήσομαι, baptizabor. *Act. 1, 5.* βαπτισθήσεσθε (2. pl. fut. pass.) baptizabimini a. 1. med. ἐβαπτισάμεν, 2. *Reg. 5, 14.* καὶ ἐβαπτίσασθε

(scilicet Ναεμάν) ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτάκις, A
 & immersit se (Naëman) in Jordane se-
 pties, 1. Cor. 10, 2. πάντες εἰς τὸν μωσῆν
 (Hebraismus pro διὰ μωσέως) ἐβαπτίσαντο
 (3. pl.) omnes per Moysen baptizati fuerunt,
 nempe dum eos per mare rubrum traduxit.
 Act. 22, 16. βάπτισαι (a. i. med. imper.)
 baptizare. Marc. 7, 4. εἰ μὴ βαπτίσω-
 νται (3. pl. a. i. med. subj.) nisi loti fue-
 rint, scilicet non solent pane vesci.

Βάπτισμα, τὸς, τὸ, baptisma, deriva-
 tur à prat. passivi prima persona βεβάπτισ-
 μαί, Matth. 21, 25. Marc. 1, 4. βάπτισμα
 μετανοίας (gen. subj.) baptisma pœnitent- B
 iæ. per metaph. afflictio. Matth. 20, 22. quæ
 metaphora Scripturis est familiaris, quæ
 comparantur afflictiones gurgitibus aqua-
 rum, quibus veluti merguntur, qui miseriis
 & calamitatibus hujus vite conficiantur,
 ita tamen merguntur, ut rursus emergant.

Βαπτισμὸς, ὁ, lotio, Marc. 7, 4. βα-
 πτισμὸς ποτηρίων lotiones poculorum.
 baptismus Hebr. 6, 2. βαπτισμῶν διδασκῆς,
 „baptismorum doctrinæ, ubi pluralis nume-
 „rus NB. externum & internum bap-
 „tismum connotat. * A. 3. pers. βεβάπτισαι C
 „derivatur nomen

Βαπτιστής, ὁ, baptista Matth. 3,
 1. &

Βαπτιστήριον, τό, vas ad lavandum.
 In templis Christianorum plerisque est la-
 brum saxæum, ubi infantes baptizantur,
 quod baptisterium dicitur, ein Tauff-
 stein.

† B A P A B B A Σ, ὁ, Barabbas est
 nomen insignis latronis, compositum ex
 nomine בַּר bar, filius, & אַבְבָּא abba,
 pater, q. d. filius patris, Vater = Sohn-
 lein, Matth. 27, 16. 17. 20. 21. 26. Marc.
 15, 7. Joh. 18, 40. ἦν δὲ Βαραββᾶς ληστής,
 erat verò Barabbas latro.

ΒΑΡΑΘΡΟΝ, τό, Atticè βέρεθρον,
 fossa profunda, fovea, barathrum. Spe-
 cialiter apud Athenienses sic dicebatur locus
 profundus, in quem malefici conjiciebantur.
 Es. 14, 23.

† B A P A K, ὁ, Barak בָּרַק hoc est,
 fulgur, à radice בָּרַק fulguravit, nomen
 proprium herois, de quo Jud. 4, 6. ἀκλιτον,
 Heb. 11, 32.

† B A P A X I A Σ, ὁ, Barachias,
 nomen proprium viri, compositum ex בָּרַק
 benedixit & יְיָ Dominus, q. d. qui be-
 nedicit Domino. Benedicere Domino est
 Hebraismus, pro gratias agere Domino.
 Matth. 23, 35.

B A P B A P O Σ, ὁ, ἡ, à Chaldaico
 seu Arabico ܒܪܒܐ quæ vox significat terram
 incultam, & desertam; item, peregrinum,
 exterum. Duplicatio verò vocis βαρ more
 Hebraico est emphatica, & significat valde
 peregrinum, & est terminatio Græcorum.
 1. Cor. 14, 11. εἰ μὴ εἰδῶ τὴν δύναμιν τῆς
 φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλῶντι βαρβαρὸς, nisi
 sciam vim vocis, ero ei, qui loquitur, barba-
 rus. Barbarus ergò est, cujus lingua est pe-
 regrina & ignota. opponitur etiam Græco,
 & quicumque Græcè nesciebat, barbarus à
 Græcis vocari consueverat. Act. 28, 2. Rom.
 1, 14. ἑλλήσι τε καὶ βαρβάροις, Græcis &
 barbaris: ubi sub nomine βαρβάροις Apo-
 stolus omnes alios complectitur, qui non
 sunt Græci. postea inhumanus, ferox,
 Ezech. 21, 31. nam reliquæ gentes, quippe
 quæ, perinde ac Græci, morata non erant,
 semper feritatem quandam præ se tulerunt.
 compar. βαρβαρικώτερος, ἔρα, ερον, magis
 barbarus. 2. Macc. 5, 22. τὸν τρόπον βαρ-
 βαρικώτερον ἔχοντα, moribus magis barba-
 rum se habentem.

Βαρβάρος, adverb. barbare. 2. Macc.
 15, 2.

Βαρβαρόω, ὦ, agrestem & ferum reddo.
 D Pass. βαρβαρόομαι ἔμαι, agrestis fio, effe-
 ror. perf. βεβαρβάρωμαι. part. βεβαρβα-
 ρωμένος, effertus. 2. Macc. 13, 9.

† B A P Θ O Λ O M A I O Σ, ὁ, Bartholomæus.
 Nomen Apostoli, Matth. 10, 3. Marc. 3, 18. Luc. 6, 14. Act. 1, 13.
 Syriacè ܒܪܬܘܠܡܝ Bartholomai. Vox
 decomposita ex בַּר filius, & תּוֹלַם thole,
 suspen-

* Lutheranis pluralis numerus non geminum baptismum notat, sed duplicem operatio-
 nem in uno eodemque baptisni actu, unam ministri, alteram Christi, mediante
 aqua, Spiritu S. baptizantis.

suspendens & ⲓⲙⲁⲓⲙ majim, aquas, q. d. filius haurientis aquas: quod erat servorum vilissimorum, conf. Jos. 9, 21, 23. Aliis à ⲧⲟⲗⲟⲙⲁⲓ Tholomai, quod fuit nomen gigantis Cananai Num. 13, 22. Judic. 1, 10. 2. Sam. 13, 37. Valentino Schindlero à radice ⲧⲟⲗⲟⲙ in Lexico πενταγλώττω, Bartholomaeus ergo q. d. filius Tholomai, qui fuit gigas aut tyrannus famosissimus. Ab hoc quoque videtur ortum, τὸ πτολομαῖος, Ptolomaeus, quod alii malunt scribere πτολεμαῖος q. d. bellicosus. pro πόλεμος poëtice πτόλεμος, bellum, sicut pro πόλις dicitur πτόλις, civitas. Sed praestat hac ex primae linguae arcessere fontibus.

† BAPIHΣOYΣ, nomen viri, Barjesus, Act. 13, 6. In Syriaco est ⲃⲁⲣⲏⲥⲟⲩⲥ Barschuma, filius nominis, h. e. percelebris Fr. Jun. in notis ad versionem Tremell. Syr. non videtur dictus à nomine sancto. ⲃⲁⲣⲏⲥ sed à ⲧⲱⲥ scientia, ita ut βαρηνσῶς idem sit, quod filius scientiae, hoc est, divinus, seu magus. Idem Act. 13, 8. vocatur ἐλύμας, Hebr. לֵךְ מַעֲלָלִים di-
vinum consilium.

BAPIS, εως, ἡ, munimentum. Psalm. 45, 10.

† BAPIΩNΑΣ, α, ὁ, Barjonas, hoc est, filius Jonæ. Hebr. בֶּרֶךְ יוֹנָה compositum ex בֶּרֶךְ filius & יוֹנָה Jonas, de quâ voce infra Matth. 16, 17.

† BAPNA'BAS, α, ὁ, Barnabas. Syriacè ⲃⲁⲣⲛⲁⲃⲁⲥ, Act. 4, 36. ubi explicatur υἱὸς παρακλήσεως. Drusius putat ortum esse hoc nomen ex lingua antiquiore. Ad orthographiam vocis proximè accedit interpretatio Hieronymi, filius prophetae, ita ut compositum sit ex ⲃⲁⲣ & ⲛⲁⲃⲁⲥ bar & nabi. Et sanè propheta munus positum etiam est ἐν τῇ παρακλήσει, id est, consolatione & exhortatione.

† BAPΣABAΣ, α, ὁ, Barsabas. Nomen viri. Syriacè ⲃⲁⲣⲥⲁⲃⲁⲥ Barschabba, ex ⲃⲁⲣ filius, & ⲥⲁⲃⲁ quies, q. d. filius quietis. Alii ex ⲃⲁⲣ & ⲥⲁⲃⲁ

reverti derivant. q. d. filius conversionis. Act. 1, 23. & c. 15, 22.

† BAPTIMAIOΣ, α, ὁ, Bartimaeus, nomen viri. Marc. 10, 46. idem, quod υἱὸς Τιμαίου, filius Timai.

BAPT'Σ, α, ὁ, gravis, e, in Genit. βαρέσ, εως, ἐσ. Dat. βαρέι, εἰ, in f. g. εἶα. sævus, Act. 20, 29. λύκοι βαρεῖς (contractè pro βαρέες) lupi sævi. Comparativus βαρύτερος, α, ον, gravior, us. Matth. 23, 23. ἀφῆκατε τὰ βαρύτερα τῶ νόμου, omittitis, quæ in lege sunt graviora, hoc est, quæ majoris sunt momenti, da mehr an gelegen ist. 1. Joh. 5, 3. αἱ ἐντολαὶ αὐτῶ βαρεῖαι & εἰσὶν, praecepta ejus non sunt gravia. difficilis Matth. 23, 4. Φορτία βαρεῖα, (nom. pl. g. n.) onera portatu difficilia. Act. 25, 7. βαρεῖα αἰτιάματα difficiles & intricatae quæstiones, criminationes.

Βάρος, εος, τὸ, pondus Matth. 20, 12. onus. 2. Macc. 9, 10. ἀφόρητον βάρος, intolerabile onus. Act. 15, 28. Gal. 6, 2. ἀλλήλων τὰ βάρη (contractè pro βάρεα) βασάζετε, alii aliorum onera ferte. 1. Thess. 2, 7. ἐν βάρεα (pro βάρεϊ) εἶναι est idem, quod ἐπιβαρῆσαι. 2. Thess. 3, 8. hoc est, onerare, gravare.

Ἀβαρής, εος, ὁ, ἡ, non onerosus, q. d. ἀνευ βάρεος sine onere, pondere. 2. Cor. 11, 9. ἀβαρῆ (acc. sing.) ὑμῶν ἐμαυτὸν ἐτήρησα, non gravem vobis meipsum conseruavi. βαρος, εος, τὸ, sic videtur Etym. dici διὰ τὸ βία αἰρεῖσθαι, quod non nisi vi tollatur, & feratur.

Βαρέως Adverb. graviter, Matth. 13, 15. τοῖς ὡς βαρέως ἤκουσαν, auribus graviter seu difficulter audierunt.

Βαρέω, ὦ, gravo, onero. F. βαρήσω. præt. act. βεβάρηκα. aor. 1. act. ἐβάρησα. præt. pass. βαρέομαι, ἔμαι gravor. 2. Cor. 5, 4. στενάζομεν βαρέμενοι, suspiramus gravati. 1. Tim. 5, 16. μὴ βαρεῖδω (3. sing. præs. pass. imper. contractè pro βαρεῖδω) ne oneretur. præt. pass. βεβάρημαι oneratus fui. Luc. 9, 32. ἦσαν βεβαρημένοι ὕπνῳ gravati erant somno. Matth. 26, 43. ἦσαν γὰρ αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοὶ βεβαρημένοι (scil. ὕπνῳ) erant enim oculi eorum gravati. aor. 1. pass. ἐβαρήθην, ης, η. 2. Cor. 1, 8. ἐβαρήθημεν (1. plur. aor. 1. pass.) ὑπὲρ δύναμιν gravati fuimus supra vires.

Βαρίνω, gravo, premo, item impedio, molestia afficio. Sap. 9, 15. Φθαρτὸν γὰρ ὥμα βαρίνα ψυχὴν, corruptibile enim corpus aggravat animam. Fut. βαρινῶ, Prat. act. βεβάρυνκα. Prat. pass. βεβάρυμαι. aor. 1. pass. ἐβαρίνουν, aor. 1. pass. subj. βαρινῶ, ης, ῆς, Luc. 21, 34. μήποτε βαρινῶσιν (3. pl. aor. 1. pass. subj.) ὑμῶν αἱ καρδίαι, ne graventur corda vestra, hoc est, ne deprimantur, quo minus ad Deum sese attollant. fut. 1. βαρινῶσομαι. Sir. 22, 15. ὑπὲρ μόλιβδον τί βαρινῶσεται, super plumbum quid gravius erit?

Επιβαρέω, ὤ, aggravo. 2. Cor. 2, 5. ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ (1. sing. pres. act. subj. ὑμῶς, ne aggravam vos. F. ἴσω aor. 1. act. ἐπεβάρησα, aggraviavi. 2. Thess. 3, 8. πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι (aor. 1. act. inf.) τινὰ ὑμῶν, ne cui vestrum oneri essemus.

Καταβαρέω, ὤ, propriè dégravo, hoc est, ita gravo rem quampiam, ut deorsum vergat & pessum eat. item simpliciter gravo. 2. Cor. 12, 16. ἐγὼ & κατεβάρησα (1. sing. a. 1. act. indic.) ὑμῶς, ego vos non graviavi.

Καταβαρίνω, onero, degravo; idem, quod καταβαρέω.

ΒΑΣΑΝΟΣ, α, ῆς, propriè, lapis lydius seu coticula, qua aurum exploratur, & verum ab adulterino discernitur (ἀπὸ μεταφ. tormentum. Luc. 16, 23. ὑπάρχων ἐν βασάνοις, quum esset in tormentis. (à Grecis vocatur etiam αἰκία, immanis cruciatus ex verberib. 2. Macc. 7, 42. Αἰκίζω, verberibus indignè excarnifico. 2. Macc. 7, 13. ἠκισμένος 2. Macc. 8, 28. Αἰκισμός, ὅ, ὁ, indigna verberatio, quæ comparari potest cum tormentis, vulgus torturam vocat) per metaphoram. morbus Matth. 4, 24. βασάνοις συνεχόμενος, cruciatibus, hoc est, morbis detentos.

Βασανίζω, propriè exploro, probo, examino. F. ἴσω. P. βεβασάνικα. a. 1. act. ἐβασάνισα. per metaphoram torqueo. Matth. 8, 29. ἡλθες ὧδε πρὸ καιρῶ βασανίσαι (a. 1. act. inf.) ἡμῶς, venisti hic, ut nos torques ante tempus, scilicet divinitus constitutum. Marc. 5, 7. μή με βασανίσῃς (2. sing. a. 1. act. subj.) ne me torqueas. pres. pass. βασανίζομαι, vexor, exagitor. Matth. 14, 24. a. 1. pass. ἐβασανίσθην Apoc. 9, 5. ἵνα

Βασανισθῶσι (3. pl. a. 1. pass. subj.) ut torqueantur. F. 1. pass. βασανισθήσομαι, torquebor, Apoc. 14, 10.

Βασανισμός, ὅ, ὁ, cruciatus, tortura. Apoc. 9, 5.

Βασανιστής, ὅ, ὁ, tortor Matth. 18, 34.

Βασανιστήριον, tormenti locus. Symmachus. Jerem. 20, 1.

ΒΑΣΙΛΕΥΣ, ἑὸς, ὅ, Atticè, ἑως, ὅ, rex Matth. 2, 9. Act. 7, 10. ita dictus quasi βάσις τῆς λαῆς, fundamentum populi Matth. 5, 35. πόλις ἐστὶ τῆς μεγάλης βασιλείας, Hierosolyma est urbs magni illius regis, hoc est

DEI. conf. Ps. 46, 3. & Zach. 8, 3. Imperator Romanus. (1. Pet. 2, 17.) dicitur rex per syn. gen. κατ' ἐξοχὴν, quia excelluit inter mortales hujus mundi regulos. At JESVS CHRISTVS est βασιλεὺς βασιλέων rex regum Apoc. 17, 14. (modus αὐτοκράτορος Hebræis usitatus) cujus regnum, potentia & gloria est in secula seculorum. Moses vocatur rex, hoc est, princeps populi Israëlitiçi Deut. 32, 5. 1. Tim. 1, 17. τῷ βασιλεῖ (dat. cas.) τῶν αἰώνων, Regi seculorum, hoc est, DEO, qui solus est immortalis. Matth. 1, 6. τὸν Δαβὶδ τὸν βασιλέα (accus. cas.) Vocativῇ ὡ βασιλεῦ Marc. 15, 18. χαῖρε βασιλεῦ, ave rex. Joh. 19, 3. χαῖρε ὁ βασιλεὺς. Ubi nominativus ponitur pro vocativo, Atticè. Nom. plural. βασιλεῖς Matth. 17, 25. οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, reges terræ, qui dicuntur λειτουργοὶ Rom. 13, 6. item διάκονοι Rom. 13, 4. ministri Dei. Rex non est gladii dominus, sed minister. Gen. plur. βασιλέων 1. Tim. 2, 2. ὑπὲρ βασιλέων, pro regibus scilicet orate. Dat. pl. βασιλεῦσι, Apoc. 10, 11. Accus. pl. Apoc. 16, 14. ἐπὶ τὰς βασιλεῖς, ad reges.

Παμβασιλεὺς, ἑὸς, ὅ, omnium rex, summus rex; de Deo dicitur Sir. 50, 15.

Βασίλισσα, ης, ῆς, regina Luc. 11, 31.

Βασίλισκος, α, ὅ, dimin. regulus, basiliscus. Jesa. 59, 5.

Βασίλειος, α, ὅ, ῆς, regalis. 1. Pet. 2, 9.

Βασίλειον, α, τὸ, (scil. δῶμα) regia, scilicet domus Est. 1, 9. 2. Macc. 2, 17. βασίλεια, ὡν, τὰ, palatia. Luc. 7, 25. οἱ ἐν τρυφῇ ὑπάρχοντες, ἐν ταῖς βασιλείοις εἰσιν, qui in luxu versantur, sunt in palatiis regis, vel sunt in regum anlis. Athen. 5. νῦν δὲ τὰ βασι-

Βασίλεια λέγουσιν αὐλάς, *nunc verò palatia dicunt aulas.* axioma regale, potestas regia. 2. Macc. 2, 17.

Βασιλικός, ἡ, ὄν, regius. Jac. 2, 8. ἀ μὲν τοι νόμον τελεῖτε βασιλικόν, *si modò legem regiam tenetis.* Legem regiam perinde ac si dixisset viam regiam, Ps. 119, 96. Num. 21, 22. Syrus vertit viam DEI, qui per syn. gen. Rex vocatur, imò qui solus Rex est. Conf. Jac. 4, 12. 1. Sam. 12, 12. aulicus. [ita ut subaudiatur vox ὑπηρέτης, minister] Joh. 4, 46. καὶ ἦν τις βασιλικός, *et erat quidam minister regius.*

Βασιλικόν, ᾧ, τὸ, *ararium regale.* 2. Macc. 3, 13.

Βασιλικά, ὧν, τὰ, *regalia, decimæ quæ Regi solvuntur.* 1. Macc. 11, 34.

Βασιλεύω, sum rex, regno. Verba in εὖω ut plurimum per sum exponi solent. Matth. 2, 22. βασιλεύει ἐπὶ τῆς Ἰουδαίας, *regnare, hoc est, regem esse in Judæa.* pres. imper. βασιλεύε, ἔτω. Rom. 6, 12. μὴ βασιλεύῃτω (3. sing. pres. imper.) ἡ ἁμαρτία, *ne regnet peccatum.* 1. Cor. 15, 25. δεῖ αὐτὸν βασιλεύειν (pres. inf. act.) oportet eum (CHRISTVM) regnare. 1. Tim. 6, 15. ὁ βασιλεὺς τῶν βασιλευόντων (part. pres. gen. pl.) rex ille regum, nempe JESVS CHRISTVS. F. βασιλεύσω, regnabo. Luc. 1, 33. βασιλεύσει (3. sing. fut. indic.) ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ εἰς τὰς αἰῶνας, *regnabit super domum Jacob in æternum.* cum genit. Sap. 3, 8. καὶ βασιλεύσει αὐτῶν κύριος, *et rex erit eorum Dominus.* Apoc. 5, 10. βασιλεύσομεν (1. pl. fut. indic.) ἐπὶ τῆς γῆς, *regnabimus in terra.* Rom. 5, 17. βασιλεύσονται (3. pl. fut.) regnabunt. a. 1. act. ἐβασιλεύσα. ας, ε. Apoc. 11, 17. καὶ ἐβασιλεύσας (2. sing. a. 1.) ἔ regem te declarasti. Rom. 5, 14. ἐβασιλεύσεν ὁ θάνατος mors regnavit. 1. Sam. 15, 35. ὅτι ἐβασιλεύσε (3. sing. aor. 1.) τὸν Σαῦλ, *quod regem constituisset Saulem.* Ubi verbum ἐβασιλεύσε actiue ἔ transitiue accipitur, fecit regem, fecit regnare, ad formam verbi biphil בָּרַךְ 1. Cor. 4, 8. ὁφελόν γε ἐβασιλεύσατε (2. pl. a. 1. indic.) utinam sanè regnum adepti sitis! Apoc. 20, 4. καὶ ἐβασιλεύσαν (3. pl. aor. 1. indic.) ἔ regnarunt scil. martyres. a. 1. subj. βασιλεύ-

σω, ης, η, Rom. 5, 21. ἵνα ἡ χάρις βασιλεύσῃ (3. sing. aor. 1. subj.) ut gratia regnaret. Luc. 19, 14. ἔ θέλομεν αὐτὸν βασιλεύσαι (a. 1. inf.) ἐφ' ἡμᾶς, *nolumus hunc regnare super nos.* Pres. act. βασιλεύω. 2. Sam. 15, 11. Pres. pass. βασιλεύομαι, regor, regio dominio gubernor. Part. pres. βασιλευόμενος, η, ον. 1. Reg. 27, 5. Pres. pass. βασιλευομαι, σαι, ται, a qua 3. pers. ἔ a privativo formatur

Ἀβασιλευτος, α, ὅ, ἡ, rege carens. Prov. 30, 27. ἀβασιλευτόν ἐστιν ἡ ἀκρίς, *regem locusta non habet.*

Β Παραβασιλεύω, abutor regno seu rege, 3. Macc. 6. Ex παρὰ, *perperam, et βασιλεύω.*

Βασιλεία, ας, ἡ, regnum, propriè accipitur Luc. 4, 5. ἐδείξεν αὐτῷ πάσας βασιλείας ostendit ei omnia regna. Vide præterea Marc. 13, 8. Hebr. 11, 33. Apoc. 11, 15. βασιλεία τῶν ἁρῶν, *Regnum cælorum, hoc est, tempora Novi testamenti, et omnia illa quæ ad hujus oeconomiam spectant.* Illa tempora inceperunt demum cum Joanne Baptista, unde ille Matth. 3, 2. ἤγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν ἁρῶν, *appropinquabit enim regnum cælorum, h. e. præsto sunt illa tempora, quibus revelandus est Messias eum beneficiis suis.* Postea vero, quum Christus adgressus esset ministerium suum, expresse ait Judæis Matth. 12, 28. ἄρα ἐφ' ὅσας ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τῆς Θεῆς, *certe pervenit ad vos regnum Dei.* Et Luc. 17, 21. ἡ βασιλεία τῆς Θεῆς ἐντὸς ὑμῶν ἐστίν, *regnum Dei est in vobis.* h. e. vos jam attigistis tempora illa N. T. de quibus diu hætenus apud Prophetas sermo fuit. Quum vero iidem Judæi essent refractarii, minatur ipsis Servator, fore, ut verbum illud, quod in N. T. predicatur ἔ beneficia Servatoris ab ipsis auferantur. Matth. 21, 43. ἀρθήσεται ἀφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τῆς Θεῆς, *auferetur à vobis regnum DEI.* Ex his satis clarum esse putamus hujus formulæ notionem, quæ ἔ præter morem hætenus receptum reliquis locis erit applicanda. Sic formula illa, quæ sæpius apud Evangelistas, Matthæum repetitur: ὁμοία ἐστὶν ἡ βασιλεία τῶν ἁρῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, *simile est regnum cælorum homini regi;* semper denotat, in illis parabolis esse descriptionem

scriptionem illorum temporum, quibus Mes-
sias inter homines versabatur. Excutian-
tur modo singula, & asserti nostri veritas
erit luculentissima. Huc spectat illa de-
scriptio regni cælorum, quam habet D.
Paullus Roman. 14, 17. Οὐ γὰρ ἐστὶν ἡ
βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρώσις καὶ πόσις, ἀλλὰ
δικαιοσύνη, καὶ εἰρήνη, καὶ χαρὰ ἐν πνεύμα-
τι ἁγίῳ. Non enim consistit oeconomia
nobis fœderis in cibo & potu (qualia ob-
servanda erant sub. V. T.) sed in justitia
(per fidem in Christum parata) & pace
(quam cum Deo per Christum habemus) &
gaudio (spirituali scil.) quod est in Spiritu
S. Et sic interpretanda sunt alia loca.
Matth. 7, 21. & πᾶς ὁ λέγων μοι, κύριε, κύ-
ριε, εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἁ-
γανῶν, non omnes qui me saltem ore suo
pro Domino habent, ingredientur in regnum
cælorum i. e. erunt vera membra oeconomia
sive fœderis nobis. Marc. 12, 34. & μακρὰν
εἶ ἀπὸ τῆς βασιλείας τῶν ἁγανῶν, non pro-
cul abes a regno cælorum, h. e. cor tuum ita
comparatum est, ut pauca tibi desint, quibus
si instructus sis posses genuinum esse Ecclesiæ
N. T. membrum. Et sic de reliquis. Oc-
currit etiam hoc sensu simpliciter βασιλεία,
omissa voce ἁγανῶν, quo sensu Judæi Matth. 8,
12. vocantur υἱοὶ τῆς βασιλείας, filii regni,
hebræa constructione h. e. ii, apud quos pri-
mum revelata & annunciata est nobis fœderis
œconomia. Matth. 24, 14. εὐαγγέλιον τῆς βα-
σιλείας, Ἐξ angelium regni, est concio de nova
istâ œconomia. Tota vero hæc locutio est he-
braica, ubi **מַלְכוּת** regnum
cælorum, tum in genere pro Ecclesia, et-
iam Judaica, tum in specie pro Ecclesia
N. T. accipitur. Primum sic locutus est
Daniel c. 7. 18, 22. ubi **מַלְכוּת** regnum
denotat tempora N. T. hunc exceperunt alii
Judæi. Vide Lightfooti horas hebr. &
Talm. ad Matth. 3, 2. Est autem eadem
βασιλεία τῶν ἁγανῶν & βασιλεία τοῦ Θεοῦ,
regnum Dei, de quo infra in ἁγανός. βασι-
λεία denotat vitam æternam. Jacob. 2, 5.
1. Corinth. 15, 50. σὰρξ καὶ αἷμα βασιλεί-
αν Θεοῦ & κληρονομήσασιν, Caro & sanguis
regnum cælorum hereditate non accipient.]
in plur. num. αἱ βασιλείαι, regna. Sir. 44, 3.
κυριεύοντες ἐν ταῖς βασιλείαις αὐτῶν, do-
minantes in regnis ipsorum.

Συμβασιλεύω, unâ regno. F. συμ-
βασιλεύσω 2. Tim. 2, 12. aor. 1. aet. συμ-
εβασίλευσα. 1. Cor. 4, 8. ἵνα καὶ ἡμεῖς
συμβασιλεύσωμεν (1. pl. a. 1. subj.) ut &
nos simul regnemus.

ΒΑΣΚΑΙΝΩ q. τοῖς Φόισι καίνω.
h. e. oculis occido, fascino. F. βασκανῶ.
a. 2. aet. ἐβάσκανον, es, e. Gal. 3, 1. τίς
ὑμᾶς ἐβάσκανε; (3. sing. aor. 2. aet.) quis
vos fascinabit? invideo. Sir. 14, 8. ὁ βασ-
καίνων (part. pres.) ὁφθαλμῶν, qui invidi-
det oculo, qui est oculo invido.

Βάσκανος, & ὁ, ἡ, fascinator, fascina-
trix. Invidus. Sir. 14, 3. ἀνθρώπῳ βασ-
καίνῳ ἵνα τί χρήματα; homini invido ad
quid sunt pecunie?

Βασκανία, as, ἡ, fascinatio, invidia,
invidentia; æmulatio, κακοζηλία, Sap.
4, 12.

Βασκανίζω, invideo fut. βασκανιῶ, Att.
Deut. 28, 54. 56.

Βασκάνιον, & τὸ, fascinum.

Προβασκάνιον, & τὸ, propriè quod est
ante fascinum, seu quod advertendo fascino
inservit; it. terriculamentum in hortis
ad abigendas volucres erectum, Epist.
Jer. 70.

ΒΑΣΤΑΨΩ, propriè de magnis one-
ribus dicitur, ut Latinum bajulo. Luc. 14,
27. βασάψα τὸν σταυρὸν, bajulat crucem.
Ponitur etiam simpliciter pro fero. Matth.
3, 11. τὰ ὑποδήματα βασάσαι soleas ferre.
gesto, porto. Gal. 6, 17. ἐν τῷ σώματί μου
βασάψω, in corpore meo gesto. Rom. 11,
18. & σὺ τὴν ῥίζαν βασάψεις, non tu radi-
cem portas. pres. imper. βάψαζε, porta.
Gal. 6, 2. ἀλλήλων τὰ βάρη βασάψετε (2.
pl. imper.) alii aliorum onera ferte. Joh.
16, 12. & δύναδε βασάψαν (pres. inf.)
ἄγετε, nunc non potestis portare, hoc est, in-
telligere. Luc. 22, 10. βασάψων (part. pres.)
portans. Apoc. 17, 7. τῶν βασάζοντες (gen.)
portantis. Luc. 7, 14. οἱ βασάζοντες,
(nom. pl.) qui portabant. imperf. ἐβάσα-
ζον, es, e, portabam. Joh. 12, 6. Fut. 1.
aet. βασάσω, eis, ei. Gal. 5, 10. βασά-
σει τὸ κρίμα, feret judicium. Gal. 6, 5.
ἐκάσος τὸ ἴδιον φορτίον βασάσει, unus-
quisque suum onus portabit. præt. aet.
βεβάσακα. aor. 1. ἐβάσακα, as. Apoc.
2, 3.

2, 3. onere pressus fuisti. *Matth. 8, 17.* A τὰς νόσους ἐβόσασεν, morbos pertulit. *Joh. 10, 31.* ἐβόσασαν (3. plur. aor. 1.) λίθους, sustulerunt lapides. *Act. 9, 15.* τὴν βασάσαι (aor. 1. inf. act.) ὄνομα μὲν, portare, hoc est, promulgare, divulgare nomen meum. *Act. 15, 10.* ὅτε ἡμεῖς ἰσχυσάμεν βασάσαι (aor. 1. inf. act.) neque nos valuimus portare, hoc est, observare. *Apoc. 2, 2.* βασάσαι tolerare. part. a. 1. βασάσας, ἄνθρωπος, ὁ, *Matth. 20, 12.* τοῖς βασάσασιν (dat. plur. part. a. 1. act.) τὸ βάρος, qui portarunt pondus. pres. pass. βασάζομαι. feror. *Act. 21, 35.* βασάζεσθαι (pres. inf.) αὐτὸν ut ferretur. *Act. 3, 2.* ἐβασάζετο (3. sing. imperf. pass.) portabatur. *Luc. 11, 27.* μακαρία ἡ κοιλία ἡ βασάσασά (part. aor. 1. act. g. f.) σε, beatus venter, qui te portabit.

Βόσᾱγμα, ἄσος, τὸ, onus, quod portatur; a pers. pass. verbi βασάζω. αἶρεν Βασάγματα, onera portare. *Jerem. 17, 27.*

Βασυγμός, ὁ, onus. *Symmachus Psalm. 81, 7.*

Ἀναβασάζω, σῶ, sustollo. *Judic. 16, 3.* καὶ ἀνεβάσασεν αὐτὰς σὺν τῷ μοχλῷ, ἔσustulit eas cum veste.

Διαβασάζω, porto, fero. *Symmachus Psalm. 42, 5.* διαβασαχθήσομαι (fut. 1. pass.) ἕως τῆς οἰκῆς τῆς Θεοῦ, portabor usque ad domum Dei.

Δυσβάστακτος, ὁ, ἡ, difficilis portatu. *Luc. 11, 46.*

Συμβασάζω, simul porto. *Theodotion Jobi 7, 13.* συμβασάσει με ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου ἡ κοίτη μου, simul portabit me in meditatione mea lectus meus.

BA'TOΣ, ὁ, ἡ, rubus. Sic dicta, q. ἄβατος inaccessa. Nomen fruticis aculeati, cujus ramuli aduncis minantibusque aculeis circumquaque armati adeuntem prohibent. *Marc. 12, 26.* ἐπὶ τῆς βάτῃ, in flamma ignis rubi; hoc est, rubi ardentis. *Hebraismus. Ex. 3, 2.* καὶ ὅρα, ὅτι ἡ βάτῃ καίεται πυρὶ, ἡ δὲ βάτῃ κατεκαίετο, ἔσvidet rubum illum ardentem igni, nec tamen rubus consumebatur.

BA'TOΣ, ὁ, ἡ, batus genus mensuræ liquidorum *Luc. 16, 6.* ab Hebræa voce בַּט. Scribitur tamen βάτῃ per τ non per θ ad exprimendum Hebræum בַּט quod ipsum etiam sit in voce בַּט quæ Græcè scribitur σάββατον.

BA'TPAXOΣ, ὁ, ἡ, rana. Dicitur βάτραχος q. βοάτραχος, quemadmodum ἔσβοάτραχος pro βοάτραχος legitur, παρὰ τὸ τὴν βοήν τραχεῖαν ἔχειν, quod habeat vocem asperam, insuavem, inconditam ἔσinconcinnam. *Apoc. 16, 13.* Sap. 19, 10. πλήθος βατράχων, multitudo ranarum.

BΔE' ΛΛΑ, ἡς, ἡ, sanguisuga. *Prov. 30, 15.* τῇ βδέλλῃ τρεῖς θυγατέρες ἦσαν, sanguisugæ tres filie erant.

BΔE' Ω. F. ἔσω ἔσῃσω, flatum ventris emitto. Hinc per metathesin literarum, ἔσmutatione literæ β in π (quæ sunt literæ ejusdem organi, nempe labii, ἔσproinde inter se εὐμετάβολοι, facile permutabiles) est verbum latinum pedo. A quo ipso non multum abludit πέδω συνώνυμον, unde sublato ρ rursus sit pedo.

Βδελύσσομαι vel Atticè βδελύττομαι, proprie adversor propter foetorem, sive ille foetor sit à ventris crepitu, seu à cadavere, seu alio quocunque gravi odore. item abominor, execror. *Rom. 2, 22.* ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἰδωλά, qui abominaris idola. Fut. βδελύξομαι. præter. pass. ἐβδελύγμαι. part. præter. pass. ἐβδελυγμένος, ἡ, ον, maledictus. *Apoc. 21, 8.* a. 1. pass. ἐβδελύχθην, ἡς, ἡ, abominabilis factus sum. *Psalms. 53, 1.*

Βδελύγμα, τὸς, τὸ, abominatio. *Matth. 24, 15.* 1. *Macc. 1, 57.* 2. *Reg. 21, 2.* ἐπορεύθη μετὰ τὰ βδελύγματα τῶν ἐθνῶν, hoc est, ritu Gentium idola coluit.

Βδελυγμός, ὁ, ἡ, abominatio, fastidium.

Βδελυκτός, ὁ, ἡ, abominandus, a, um. *Tit. 1, 16.* βδελυκτοὶ ὄντες, qui sint abominandi.

Βδελυρία, ἡς, ἡ, abominatio. *Symmachus Psalm. 53, 2.*

Ἀποβδελύσσομαι, abominor. Incertus A Psalm. 21, 24.

Καταβδελύσσομαι, abominor. Ezech. 34, 27.

ΒΕΒΑΙΟΣ, αἴα, αἰον, firmus, a, um, (ἂ βέβαια pro βέβαια ἂ βαινῶ infisto. βέβαιως insistens, firmus, constans, fundatus, unde ἔ βάσις fundamentum.) Rom. 4, 16. εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπαγγελίαν, ut firma sit promissio. 2. Cor. 1, 7. ἐλπίς ἡμῶν βεβαία, spes nostra est firma. Hebr. 2, 2. λόγος ἐγένετο βέβαιος, sermo fuit firmus. Hebr. 6, 19. ἄγκυραν ἔχομεν τῆς ψυχῆς ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν, anchoram animae habemus tutam ἔ firmam. Hebr. 3, 6. ἔ (Χριστῶ) οἶκός ἐσμεν ἡμεῖς, ἐάνπερ τὴν παροῦσiam καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλπίδος μέχρι τέλους βεβαίαν κατέχωμεν, ubi adjectivum βεβαίαν convenit cum remotiore, non cum propiore nomine καύχημα, nisi dicamus id fieri propter hypallagen Hebraicam. Dicitur enim καύχημα τῆς ἐλπίδος, pro ἐλπίδα τῆ καυχήματος, ubi ad sensum respicitur. Quum igitur praecedant duo feminina, grammatica convenientiae consentaneum est, ut adjectivum idem retineat genus. Alia exemplaria habent βέβαια in neutro genere, plur. num. atque ita Syntaxis plana est. Comparativus βεβαιότερος, α, ω, firmior, us. 2. Pet. 1, 19. ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητικὸν λόγον habemus firmissimum propheticum sermonem. Enallage gradus βεβαιότερον pro βεβαιότατον. Conf. Matth. 11, 12. Luc. 9, 46. 48. ἔ c. 10, 42. Luc. 22, 24. 26. Job. 1, 15. ἔ c. 2, 10. Act. 17, 21. ἔ c. 24, 22. ἔ c. 25, 10. 1. Cor. 13, 13. 1. Cor. 14, 1. ubi similes enallagas legere licet. contra apud Demosth. Olynth. 2. ponitur ἐτοιμότητα pro ἐτοιμότερον, superlativus pro comparativo promptius.

Βέβαιος, α, ο, ἡ. Euripid. ἡ γὰρ φύσις βέβαιος, ἔ τὰ χρήματα, natura est stabilis ἔ firma, non pecunia.

Βεβαίως, adverb. firmiter. Lev. 25, 30.

Βεβαιῶ, ῶ, confirmo. 2. Cor. 1, 21. ὁ δὲ βεβαιῶν (pro βεβαιῶν contracte, est part. praes. act.) ἡμεῖς, qui confirmat, seu corroborat nos. Marc. 16, 20. καὶ τὸν λόγον βεβαιῶντος (contracte pro βεβαιῶντος, est part. praes. act. genit. sing.) ἔ sermonem confirmante. Fut. βεβαιώσω, ας, α.

1. Cor. 1, 1, 8. ὁς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως τέλους, qui etiam confirmabit vos usque ad finem. praet. act. βεβαιῶμαι. α. 1. act. ἐβεβαίωσα, ας, ε. Rom. 15, 8. εἰς τὸ βεβαιῶσαι (α. 1. act. inf.) τὰς ἐπαγγελίας τῶν πατέρων, ut confirmaret promissiones patrum. praes. pass. βεβαιόομαι, ἔμαι, confirmor. Col. 2, 7. βεβαιούμενοι (pro βεβαιούμενοι contracte part. praes. pass. pl. g. m.) ἐν τῇ πίστει, confirmati fide. Hebr. 13, 9. χάριτι βεβαιῶσαι (contracte pro βεβαιόομαι, praes. inf. pass.) τὴν καρδίαν, gratiā constabilire cor. praet. pass. βεβεβαίωμαι, σαι, ται. aor. 1. pass. ἐβεβαίωθην, ης, η. Hebr. 2, 3. ὑπὸ τῶν ἀκησάντων εἰς ἡμᾶς (pro ἡμῶν Hebraismus) ἐβεβαίωθη (3. sing. a. 1. pass. indic.) ab iis, qui ipsum audierant, nobis confirmata. Equis verò Hebraismus εἰς ἡμᾶς pro ἡμῶν? Resp. 127 Hebraum sic vertitur. 7 frequenter per praepositionem εἰς indicari solet. Vide in hoc Lexico infra praepositionem εἰς, ubi plura afferuntur exempla. 1. Cor. 1, 6. τὸ μαρτύριον Χριστοῦ (Genitivus objecti) ἐβεβαίωθη ἐν ὑμῶν, testimonium CHRISTI, (hoc est, de CHRISTO) confirmatum fuit inter vos.

Βεβαίωσις, εως, ἡ, confirmatio Hebr. 6, 19. Phil. 1, 7. firmamentum. Sap. 6, 19.

Ἀβέβαιος, α, ο, ἡ, infirmus, instabilis. Aquila ἔ Symmachus Psalm. 78, 8. ἀβέβαιος πρὸς τὸν Θεόν, non constans apud Deum.

Ἀβεβαιότης, ητος, ἡ, infirmitas. Jobi 4, 28.

Διαβεβαιόομαι, ἔμαι, asseverō, hoc est, tanquam rem certissimam assero. Tit. 3, 8. βέλομαι σε διαβεβαιῶσαι (praes. med. inf. contracte pro διαβεβαιόομαι) βολα, te haec asseverare. διὰ hic in compositione intendit significationem.

ΒΕΒΗΛΟΣ, α, ο, ἡ, profanus, a, ab Hebraeo בְּהֵל confudit. 1. Tim. 1, 9. ἀνόσιος καὶ βεβήλως (dat. pl.) nefarius ἔ profanus, scilicet maledictio legis incumbit : ubi ἀνόσιος ἔ βεβήλος ceu συνώνυμα, conjunguntur. Sic enim ἅγιον ἔ βεβήλον repugnant, ut patet ex Ezech. 22, 26. sequitur ἀνόσιον ἔ βεβήλον esse συνώνυμα. ibid. opponitur τὸ ἀκάθαρτον impurum,

rum, τὸ καθαρὸν puro, ubi idem bis dicitur, ἔ τὸ βέβηλον redditur ἀκάθαρτον. Nisi quod hic de personis, sed apud prophetam de rebus Deo sacris sermo sit. βέβηλον ergo homo est, qui se Deo non consecravit, qui se Deo non offert, qui ineptus est, ut Deo offeratur, qui se prostituit mundo, Satanae ἔ carni. Sicut Deus olim adversabatur in sacrificiis impuras, scabiosas, claudas, cæcas ἔ c. pecudes, item pecudes quas ipse prohibuerat, tanquam impuras; ita se habent profani illi ἔ impuri homines, voluptatibus carnis immergi, deliciisque hujus mundi inebriati, qui viventes mortui sunt. 1. Tim. 4, 7. τὰς δὲ βεβήλας καὶ γραιῶδεις μύθους ποιοῦντες, profanas ἔ aniles fabulas devota, profanas, hoc est, quæ in verbo Dei nullum habent fundamentum, à verbo Dei discrepantes, quales homines otiosi in cerebro suo comminisci solent. 2. Tim. 2, 16. τὰς δὲ βεβήλας (acc. pl. g. f.) κεκοφυνίας περιέσσας, profanos autem illos de rebus inanibus clamores cohibe. profanos, scilicet discrepantes à divinis literis, ἔ à Satana inditos. Hebr. 12, 16. ἡ βέβηλον ὡς Ἡσαῦ, aut ne sit profanus, ut Esau, scilicet qui sancto Dei ordine de jure primogeniti spreto, jus illud rufa pulve, re vilissima ἔ vanissima, permutavit. Sic hodie profani βέβηλοι dici queunt, qui terrena celestibus, æternis caduca, humana divinis anteponunt.

Βεβηλώω, ὤ, profano, profanum reddo, contamino. Matth. 12, 5. σάββατον βεβηλώσιν (3. pl. præf. contractè pro βεβηλώσιν) sabbatum profanant, hoc est, in templo laborant, idque jussu Dei. Hic in bonam partem capitur. Ceteroquin βεβηλῶν (præf. inf. act. contractè pro βεβηλώων) τὸ σάββατον Ez. 20, 21. 24. ἔ c. 22, 8. 26. est profanare sabbatum, hoc est, inter illum diem sacrum ἔ reliquos dies non distinguere, facere opera, quæ sabbato fieri non debent, seu quæ Deus disertè prohibuit. Seu, ut clarius dicam, profanare sabbatum, est illud pro profano tempore reputare, idque contra expressum Dei mandatum. Fut. βεβηλώσω. Hoc mandatum Dei (Lev. 19, 12. ἔ βεβηλώσῃτε (2. pl. fut.) τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον τῷ Θεῷ, non profanabitis nomen sanctum Dei)

sæpe reperitur, ἔ inculeatur Lev. 18, 21. Lev. 22. 2. ἔ 32. ἔ c. profanare verò sanctum hoc Dei nomen, est non distinguere inter illud ἔ alia vocabula, temerè ἔ ineptè eo uti, illo non uti eà cum reverentia ἔ religione ut par erat, illud non habere pro sancto nomine, sed pro communi. aor. 1. act. ἐβεβήλωσα, ας, ε. Act. 24, 6. τὸ ἱερόν ἐπέειρασε βεβηλώσαι, templum tentavit profanare, hoc est, conatus est facere in eo loco, quæ locum illum sanctum non decebant. Hæc erat calumnia adversariorum Pauli. præf. act. βεβήλωκα, præf. pass. βεβήλωμαι. Lev. 21, 7. virgo vitata vocatur βεβηλωμένη (part. præf. pass. g. f.) contaminata. Num. 25, 1. ἐβεβηλώθη (3. sing. a. 1. pass.) ὁ λαὸς ἐκπορνεύσας εἰς τὰς θυγατέρας Μωὰβ, ἔ contaminatus fuit populus, ut scortaretur cum filiabus Moabitærum.

Βεβήλωσις, εως, ἡ, profanatio. Lev. 21, 4.

† BEEAZEBOT' A, δ, nomen idoli Acronitarum, 2. Reg. 1, 2. vox composita ex הוּז dominus seu possessor, ἔ בַּיִט musca, ita dictum fuit hoc idolum à copia muscarum sectantium sanguinem immolantium; vel quòd crederent idolum illud abigere posse muscas, quæ incolis illis erant moleste. Unde ab Ethnicis Jupiter quoque dictus fuit ἀπομύκτης, abactor muscarum. Tribuitur Satanae seu diabolo per metaphoram, Matth. 10, 25. qui princeps est reliquorum malorum spirituum, more muscarum in aëre volitantium. In N. T. scribitur βεελζεβὴλ pro βεελζεβὴβ, λάμψα pro βῆτα, Matth. 12, 24. idque κατ' ἀντιστοιχίαν, quæ talis est figura, ubi litera ponitur pro litera. Simile exemplum vide infra in voce χαλδαῖος. [Non puto, quidquam commune esse Baal-Sebub cum βεελζεβὴλ, nam ille idolum erat Philistæorum, quod bene observat Auctor noster. Βεελζεβὴλ vero componitur ex הוּז dominus, ἔ בַּיִט stercus. Ita verò nominarunt diabolum Judæi, quibus illo tempore solenne erat, idola ἔ eorum affeclas quocunque modo injuriis afficere. Principem ergo idolorum, quem ἔ demoniorum primicerium rectè putabant, ignominioso isthoc nomine indigitarunt. Vid. Light-

footi horas ad Matthæi 12, 24. & Lucæ. A 11, 1. Phil. 3, 5. Apoc. 3, 8. ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν, ex tribu Benjamin, h. e. posterorum Benjaminis, per meton. effc.

† BEAIAA, ὁ, ἀκλιτον, nequam.

Heb. בְּעֵל יָעַר componitur ex בְּלִי

sine, non, & יַעַר profuit. Judic. 19,

22. valet idem quod Latinum nequam,

qui nemini prodesse, sed tantum obesse stu-

det. Vel ex בְּלִי non & יַעַר per apo-

copen pro יַעַר ascendit, hoc est, qui

non prosperabitur, non proficiet. Alii

ex nomine יוֹעַ, id est, jugum, ut signi-

ficetur homo disciplina impatiens, quem

Græci vocant ἀκόλαστον, q. d. impunibi-

lem, hoc est, qui se pœnæ subducit. Talis

est adolescens ἀπειθαγώγητος, qui nulli

pedagogo vult morem gerere. Satana tri-

buitur 2. Cor. 6, 15.

BE'ΛOΣ, εἶδος, τὸ, jaculum, te-

lum, sagitta, idem quod βολὴς, ἰδῶς, ἡ,

& utriusque idem est thema βάλω jacio,

ὅτι βάλωται. Sir. 26, 14. ἐναντι βέλους

(gen. sing.) ἀνοίξει φαρέτραν, erga te-

lum aperiet pharetram. Deut. 32, 42. με-

θύσω τὰ βέλη μου ἀφ' αἵματός, inebria-

bo sagittas meas sanguine. Eph. 6, 16. ἐν ᾧ

δυνήσεθε πάντα τὰ βέλη (contractè pro

βέλεα accus. pl.) τῷ πονηρῷ σβέσσαι, quo

(scilicet fidei scuto) poteritis omnia tela

maligni, hoc est, Satana extinguere. Ps.

127, 4. ὅσα βέλη ἐν χειρὶ δυνατῷ, tan-

quam sagitta in manu herois, scilicet sunt

filius bonæ frugis, qui parentibus suis sunt

ornamento & adjumento; quibus uti que-

unt ad hostium injurias prohibendas, &

quos hostes metuunt, sicuti armatum he-

roem solemus reformidare.

Βελόσασις, εὖς, ἡ, locus ad tela con-

stitutus, statio balistarum; machina. D

bellica, unde tela ex arcu mittuntur.

1. Macc. 6, 20. 51. Ex βέλῳ & σάσις.

† BENIAMIN, ὁ, Benjamin, no-

men viri, origine Hebræum, ἀκλιτον com-

positum ex בֶּן filius, & יְמִינִי dextera,

q. d. filius dexteræ, hoc est, filius dexter,

hoc est, qui æquè carus est, atque dextera.

Vel impositum fuit hoc nomen filio Jacobi

Gen. 35, 18. quod natus esset in terra Cha-

naan, quæ respectu Mesopotamiæ (in qua

reliqui filii ejus erant nati) australis, hoc

est, à dextra erat. Drus. Act. 13, 21. Rom.

11, 1. Phil. 3, 5. Apoc. 3, 8. ἐκ φυλῆς

Βενιαμὴν, ex tribu Benjamin, h. e. po-

sterorum Benjaminis, per meton. effc.

† BEPNI'KH, ης, ἡ, Bernice, no-

men mulieris, Act. 25, 13. 23. Vel ut in hi-

storia Hebræa Gorionidis Beronice. Id

autem, quod Græci dicunt Φερονίκη, Ma-

cedones pronunciant βερονίκη, Φ in β mu-

tato. Cognatum est nomen Veronica.

Drus. Act. 25, 13. q. d. victoriam afferens.

† BE'POIA, ας, ἡ, Berœa, no-

men urbis Macedonia, Act. 17, 10. 13. qua-

σι βαρεῖα, ponderosa, vel q. βαθύρροια,

profundus fluxus. Hinc est βεροῖος, αῖα,

αῖον, Beroënsis, e. Act. 20, 4.

† BHOABAPA, ας, ἡ, Betha-

bara. Nomen proprium loci trans Jorda-

nem, Joh. 1, 28. ἐν βηθαβαρᾷ, ἰωτα

subscriptum τῷ α in plerisque exemplari-

bus desideratur, quasi sit vox ἀκλιτος. Vox

est composita ex בית domus, & עבר

transitus, trajectio, transvectio, vadum,

q. d. domus vadi, quod illic Jordanes na-

vigio trajiceretur.

† BHOANI'A, ας, ἡ, Bethania,

nomen ville in latere montis oliveti, Luc.

19, 29. &c. ubi Servator Lazarum è

mortuis excitavit, Joh. 11, 1. Syriacè

בֵּית עֲנַיָּא Bethanja. Compositum ex

בֵּית beth, domus, & עֲנַיָּא hanja

pauper afflictus. q. d. domus pauperis.

[Rectius componitur ex בֵּית הַיָּדָיָא lo-

cus dactylorum, nam sic scriptum inve-

nies apud Hebræicos scriptores. Duplex

autem est Bethaniæ denominatio. Com-

petebat enim partim villæ jam dictæ, quæ

stadiis XV. Hierosolymis distabat: partim

quoque regioni circa montem oliveti, quæ

itineris Sabbathici spatium protendebatur.

Lightfoot centuria chorographica Matthæo

præmissa c. 41.]

† BHOESDA, ἡ, Bethesda, no-

men proprium piscine, de quâ Joh. 5, 2.

Lege Fr. Jun. in Neh. c. 3, 1. Syriacè

בֵּית חֶסֶד Bethesda. Vox composita

ex בית domus, & חֶסֶד chesed,

beneficentia, pro qua voce Syri dicunt

בֵּית חֶסֶד q. d. domus misericordiæ, scili-

cet quam Deus miraculosè exercebat in

eos, qui desperatis laborabant morbis.

Alii

Alii ביתאשפה vertunt domum effusionis, quod in eum locum magna aquae copia effunderetur. ex בית domus, & אשפה effusio, aquarum decursus. nomen gen. m. à radice Chaldaica אשף effudit, pro quo Hebraei dicunt שפך. Sed tutius hic est sequi textum Syriacum, in quo est מ, non נ. Prius itaque etymon huic praefendum esse, existimo.

† B H Θ Λ E E' M, η, Bethlehema, nomen urbis ἀκλιτον. בית לחם Bethlehem. vox composita ex בית domus, & לחם panis, q. d. domus panis. Fuerunt verò duae Bethlehema, quarum una fuit in tribu Zabulon, de qua Jos. 19, 15. ex qua fuit Ibzan, iudex populi Israelitici, Jud. 12, 8. Altera fuit in tribu Iudae, unde Matthaeus cap. 2, 1. scribit ἐν Βηθλεὲμ τῆς Ἰουδαίας, Bethlehema, quae est Iudae. Vocatur civitas Davidis, Luc. 2, 4. Job. 7, 42. ubi David natus fuit, 1. Sam. 16, 18. Et patria fuit Domini nostri Jesu Christi, Regis regum, & domini dominantium, Mich. 5, 2. Matth. 2, 6. Et nocturnae grassationis causâ, quam Satanæ scholam vocare soleo, quamque Satanus in contumeliam generis humani, & in interitum florentis aetatis invexit, non possum praeterire cladem illam, de qua Judic. 19. & 20. ubi propter quosdam nocturnos grassatores Gibeonitas, Levitae cujusdam concubinae, cujus patria erat Bethlehema, vim inferentes, tota tribus Benjamin, exceptis sexcentis viris fugâ elapsis, miserrimè delata fuit. Hec urbs vocatur etiam Mich. 5, 2. אפרתה בית לחם Bethlehema Ephratae, ab uxore Calebi, cui nomen fuit Ephratae, cujus sit mentio 1. Chr. 2, 19. Vide parallelos Fr. Junii Matth. 2, 6. non ipsam propheticam, de qua Mich. 5, 2. citat, sed verba Phariseorum, Herodi respondentium, & textum prophetae, paraphrastica expositione appositissime allegantium, ut eo magis tyranni animum concuterent, recenset. Alii putant Bethlehem sic dictum fuisse à summâ fertilitate, quâ locus ille aliis praestabat. Hieron. Ep. 27. ad Eustoch. Bethlehem Ephrata, h. e. καρποφόρος, fructifera.

† B H Θ Σ Α Ι' Δ Α', ης, & Βηθσαι-

δαν, η, Bethsaida. Nomen urbis Galileae, ἀκλιτον, ex qua oriundi erant Petrus, Andreas & Philippus, Apostoli, Joh. 1, 44. Luc. 10, 13. Matth. 11, 21. Syriacè scribitur בית צידה hoc est, domus piscationis. צידה enim Syriacè significat piscari. item venari more Hebraeae linguae. צידים piscatores. Es. 10. & 33.

† B H Θ Φ Α Γ Η', η, Bethphage, villula fuit in monte oliveti, vicina Bethania, ad quam venit Jesus Servator noster, Matth. 21, 1. Est nomen indeclinabile. Luc. 19, 29. ὡς ἤγγισαν εἰς Βηθφαγή καὶ Βηθανίαν, quum appropinquassent Bethphagae & Bethaniae, hoc est, quum non procul abessent. Syriacè scribitur בית פנה Bethphage scil. est vox decomposita ex בית domus, פה os, & נחל vallis, q. d. domus in ore seu faucibus vallis. Vel, quod ἔτυμον praefero, videtur componi ex בית domus & פנה ficus immatura, q. d. domus ficuum praeoquarum. [Quae deductio est commodissima, quia in monte oliveti sita erat: reliquae omnes sunt allusiones. Lighfoot l. c. Buxtorfius Lex. Talmud. col. 1691.] Non possum verò eorum probare etymologiam, qui partim ex Hebraeo בית partim ex Graecâ voce πηγὴ, vocem hanc conflata esse, ajunt. Componi enim solent voces ejusdem linguae. Eodem incommodo laborat interpretatio Druisii, qui ex antiquorum codicum lectione Βηθσφαγή, putat explicari posse domum inactionis, vel immolationis.

B H' P T Λ Λ Ο Σ, s, η, beryllus, nomen gemmae viriditatem puri maris imitatur רחרח Arabicè mare Apoc. 21, 20. Epitheton ejus γλαυκὴ καesia, caerulea.

B I' A, ας, η, vis. Act. 5, 26. ἤγαγεν αὐτὰς, & μετὰ βίας, adduxit eos, non tamen per vim. Gall. par force Act. 24, 7. μετὰ ποῦδ' ἡς βίας magna cum vi. Sap. 5, 12. βίᾳ σοῖς, vi stridoris. Sir. 30, 19. ποιῶν ἐν βίᾳ, faciens per vim. Saxitia, violentia, violentus impetus. Act. 21, 35. διὰ τὴν βίαν τῶν ὄχλων, propter violentiam turbæ Act. 27, 41. ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων, pra undarum violento impetu. Es. 17, 13. βίᾳ φέρομαι violento impetu impellor. Thuc. βίᾳ ἡμῶν nobis invitis. βίᾳ τῶν ποδῶν, invita multitudine.

Βίαις,

Βίαιος, ὁ, ἡ, ὁ βιαίος, αἶα, αἰον, A
 violentus, a, um, vehemens, Greg.
 Φωνὴ βίαιος vox coacta. Sap. 13, 2. βί-
 αιον ὕδωρ, violenta aqua cap. 19, 7. ἐκ
 κλύδωνος βιαίος, ex fluctu violento. Act.
 2, 2. πνοὴς βιαιῶς venti violenti. Ex. 14,
 21. νότω βιαίω, noto violento. Hebr.
 פרוץ פרוץ proprie subso-
 lano forti, id est, debemente. Nam sub-
 solanus flat ab oriente. Eurys verò, qua
 voce Franciscus Junius utitur, qui etiam
 vulturinus dicitur, spirat ab ortu brumali,
 notus verò à meridiè, qua voce LXX.
 utuntur.

Βιότης, τητος, ἡ, violentia. Prov. 5,
 23. Alias vita.

Βιάζω, vim facio, cogo, urgeo (pro
 quo etiam apud poetas usitatum βιάω.) Fut.
 βιάσω. Prat. βεβίακα. cum Accus. praef.
 med. quod usitatissimum est βιάζομαι, vio-
 lo, compello, vim affero, vi adigo, co-
 go, item summa vi contendo, item vi per-
 rumpo, vi irrumpo, Luc. 16, 16. καὶ πᾶς
 εἰς αὐτήν (βασιλείαν τῆς δεξιᾶς) βιάζεται
 ὅτι omnes in illud vi irrumpunt. Sir. 4, 31.
 μὴ βιάξῃς ῥῶν ποταμῶν, ne vim affer flu-
 xui fluminis, hoc est, ne frustra age. 2. C
 Macc. 14, 41. καὶ τὴν αὐλαίαν θύραν
 βιαζομένων, cumque aulam januam (quae
 atrium claudebat) vi admota invaderent.
 Passivè capitur ὁ vertitur vim patior
 Matth. 11, 12. ἡ βασιλεία τῶν ὁρατῶν
 βιάζεται, regnò cælorum vis fit, hoc est,
 impetu quodam in illud perrumpunt homi-
 nes, certatim ad conciones Johannis con-
 currunt, ὁ testimonium de CHRISTO
 avidissimè recipiunt. a. i. pass. ἐβιάσθην, ης,
 η, Sir. 31, 24. εἰ ἐβιάσθης ἐν ἐδέσμασιν, si
 coactus fueris in epulis. Fut. 1. med. βιάσο-
 μαι, compellam. a. i. med. ἐβιάσάμην, ω,
 ατο, Deut. 22, 28. εἰ βιάσάμενος (part.
 a. i. med.) αὐτὴν κοιμηθῇ μετ' αὐτῆς,
 si vim inferens illi (virgini) dormiverit
 cum illa, hoc est, compresserit eam, vi-
 tiaverit eam seu concubuerit cum illa.

Βιασῆς, ὁ, ὁ, violator, violentus
 Matth. 11, 12. βιασαὶ ἀρπάξουσιν αὐτήν,
 violenti rapiunt illud.

Ἀποβιάζομαι, vim affero, vi cogo.
 Prov. 22, 22.

Ἐκβιάζομαι, summa vi contendo.
 Sap. 14, 19, ἐξεβιάσατο τὴν τέχνην τὴν ὁ-

μυδιότητα ἐπὶ τὸ κάλλιον, summa artis se
 contendit (efficere) similitudinem quae
 pulcherrimam.

Ἐκβιασῆς, ὁ, ὁ, exactor, violentus.
 Aquila ὁ Theodotion Prov. 6, 7.

Καταβιάζομαι, cogo. Genes. 19, 3. καὶ
 κατεβιάσατο αὐτὸς, καὶ ἐξέκλιναν πρὸς
 αὐτόν, Et adegit illos (Lothius) ὁ diver-
 terunt ad ipsum.

Παραβιάζομαι, adigo, vi compello
 cum Accus. F. ἀπομα. a. i. med. παρεβια-
 σάμην, ω, ατο. Act. 16, 15. παρεβιάσατο
 (3. sing. aor. 1. med. indic.) ἡμᾶς, ὁ ad-
 B egit nos. Luc. 24, 29. καὶ παρεβιάσαντο
 (3. pl. a. i. med.) αὐτόν adegerunt illum.

ΒΙΒΛΙΟΣ, ὁ, ἡ, liber. Act. 7, 42.
 βιβλος τῶν προφητῶν, liber prophetarum.
 ubi minores prophetae 12. intelliguntur. Sir.
 24, 25. βιβλος διαθήκης δεξιᾶς ὑψίστης, liber
 fœderis Dei altissimi. 2. Macc. 8, 23. παρ-
 αγνῶναι τὴν ἱερὰν βιβλον, legere sacrum
 librum, scripturam sacram. Marc. 12, 26.
 ἀνέγνωτε ἐν τῇ βιβλῷ Μωσέως, legistis in
 libro Moysis. Act. 19, 19. συνενέγκαντες τὰς
 βιβλὰς, comportarunt libros. recensio seu
 enumeratio, libellus. Matth. 1, 1. βιβλὸς
 C γενέσεως, liber generationis, hoc est, ge-
 nealogia [Phrasis βιβλος γενέσεως desum-
 ta est ex hebræo, ubi גִּנְזָרֵינוּ דְּמֶלְכֵנוּ,
 liber generationum non semper genealo-
 giam, sed integram vitæ alicujus descri-
 ptionem ὁ historiam designat. Habemus
 duplicem librum hujus nominis, qui inscri-
 bitur גִּנְזָרֵינוּ דְּמֶלְכֵנוּ liber gene-
 rationum Jesu, a pessimis Judæis conscri-
 ptum, in quo historia ὁ vita Salvato-
 ris blaspheme narratur. Alterum edidit
 V Vagenseilius in telis igneis, alterum verò
 Jo. Jac. Huldircus Lugd. Bat. 1705.] βί-
 βλος ζωῆς, liber vitæ. Phil. 4, 3. Dici-
 tur Deus ἀνδρωποπαθῶς librum habere, in
 quo electorum suorum nomina annotaverit.
 Dicitur liber vitæ, quod iis daturus sit vi-
 tam æternam. Ex. 13, 9. vocatur γραφή
 οἴκῃ Ἰσραὴλ, Scriptura domus Israël,
 quod in eo annotati sint pertinentes ad fa-
 miliam Israël, hoc est, ad Ecclesiam.

Βιβλίον, ὁ, τὸ, liber. Luc. 4, 17. ἀ-
 ναπτύξας τὸ βιβλίον (accus. cas.) quum
 explicuisset librum. τὸ βιβλίον τῆς νόμου li-
 ber legis. Gal. 3, 10. libellus vel scheda
 Matth.

Matth. 19, 7. δὲναί βιβλίον ἀποσταλῆ, **A** dare libellum repudii.

Βιβλία, ων, τὰ, volumina 2. Tim. 4, 13. Sacrae literæ usitatè dicuntur βιβλία κατ' ἐξοχὴν. item βιβλία ἱερὰ, Biblia sacra. 1. Macc. 12, 9. τὰ βιβλία τὰ ἅγια, biblia sancta. literæ, epistola. 1. Macc. 1, 46. ἀπέστειλεν ὁ βασιλεὺς βιβλία ἐν χειρὶ ἀγγέλων, misit Rex literas per manum nuntiorum.

Βιβλαρίδιον, &, τὸ, libellulus Apoc. 10, 2. 8. 9. 10. δός μοι βιβλαρίδιον, da mihi libellulum.

Βίβλινος, ἰνῆ, ἰνον, biblinus. Οἶνος **B** βίβλινος, vinum biblinum, nascens in Biblinis Thraciae montibus. Item, chartaceus. ἐπιστολὰ βίβλινον, epistola chartacea. Es. 28, 1.

† ΒΙΘΥΝΙΑ, ας, ῆ, Bithynia, provinciae Asiae minoris, Jera flumine à Galatiâ determinata. Syriacè scribitur **ܒܝܬܝܢܝܐ** Baithunija. Videtur origine Graecum, ex βάθυνος, &, ὅ, fovea, 2. Sam. 18, 17. Alii componunt ex βία, vis ἔθ' θύνω, quod est ex θύω, pleonasmō literæ v propero, festino, q. d. violenta properatio. Sed licet hic in gratiam titonium liberius ἐτυμολογῶν, unde hoc saltem perceptura est commodi, ut variarum vocum sibi comparet copiam, ἔ' tanquam aliud agendo aut lufitando in tribus illis linguis, Hebraea, Graecâ ἔ' Latinâ paulatim uberiores faciat progressus. Act. 6, 7. 1. Pet. 1, 1.

ΒΙΚΟΣ, &, ὅ, dolium. Jerem. 19, 1. 10.

ΒΙΟΣ, &, ὅ, vita. 1. Pet. 4, 3. ὁ παρεληλυθὼς χρόνος τῷ βίῳ, prateritum vitae tempus, vita anteaeterna. 1. Tim. 2, 2. ἵνα ἡρεμὸν καὶ ἡσυχίον βίον διάγωμεν, ut quietam ἔ' tranquillam vitam degamus. victus seu bona, quibus vita conservatur. Marc. 12, 44. ὅλον τὸν βίον αὐτῆς ἔβαλε, iniecit totum victum suum, hoc est, facultates quibus victitabat. Luc. 8, 43. ἦτις εἰς ἰατρὰς προσαναλώσασα ὅλον τὸν βίον, quæ in medicos profusis omnibus bonis. pecuniæ per metonym. effect. Sunt enim causæ organicae, quibus vita conservatur. Luc. 15, 30. καταφαγὼν σὺ τὸν βίον μετὰ πορνῶν, qui abligurivit pecunias suas cum scortis. Divitiæ. 1. Joh. 3, 17. ὅς

δ' ἂν ἔχῃ τὸν βίον τῷ κόσμῳ qui verò habuerit divitias mundi, hoc est, quibus corradendis mundus est deditus, item, quæ profunt tantum huic vitæ. plur. num. legitur Sap. 14, 24. ἔτε βίης, ἔτε γάμου καὶ παρθένος ἔτι φυλάσσειν, neque vitæ neque nuptias castas amplius custodiunt.

Βιόω, ὦ, vivo. Fut. βιώσω ἔ' βιώσομαι Proh. 7, 2. Præter. act. βεβίωκα. aor. 1. act. ἐβίωσα, ας, ε, vixi. Sir. 40, 31. ζῶ- ἡν ἐπαυτήσεως μὴ βρώσεως, (2. sing. a. 1. subj.) vitam mendicitatis ne videas. 1. Pet. 4, 2. ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιώσω (aor. 1. act. inf.) χρόνον, quod in carne (hoc est, corpore) reliquum est temporis, videat voluntati Dei. part. βιώσας, ασα, αν. Sap. 12, 23. Præter. pass. βεβιωμαι. βίος βεβιωμένος vita anteaeterna.

Βιοτεύω. fut. εύσω. a. 1. ἐβιότευσα. vi- vo, vitam dego. Prol. Sir. ἐν νόμῳ βιο- τεύειν, secundum legem vivere.

Βιότευσις, εως, ῆ, victus. Incertus Jesa. 29, 1.

Βίωσις, εως, ῆ, proprie, ipse vivendi actus. vita. Prol. Sir. διὰ τῆς ἐννόμου βιώ- σεως, per legalem vitam, legi consentaneam. item vita anteaeterna. Act. 26, 4. τὴν μὲν ἐν βίωσίν μου ἐκ νεότητος vitam itaque meam anteaeternam à juventute mea, scilicet norunt.

Βιωτικός, ῆ, ὄν, ad hujus vitæ usum pertinens, ad vitam sustentandam faciens. Luc. 21, 34. μὴ ποτε βαρυνθῶσιν αἱ καρ- διαὶ ὑμῶν περιμανεῖς βιωτικαῖς, ne quan- do graventur corda vestra curis de victu seu de rebus ad hanc vitam sustentandam ne- cessariis. 1. Cor. 6, 3. μήτι γε βιωτικά (ph- num. g. n. accus. cas.) nedum, quæ ad hu- jus vitæ usum pertinent. Barbari vocant vi- D ctualia.

Ἀναβίωσις, εως, ῆ, q. d. reviviscen- tia. 2. Macc. 7, 9. εἰς αἰώνιον ἀναβίωσιν ζῶνς ἡμᾶς ἀναστήσει, in eternam revifi- cationem vitæ nos resuscitabit.

Ἀποβιώω, morior.

Ἐμβίος, &, ὅ, vitalis. Unde

Ἐμβιόω, vivo, convalesco.

Ἐμβιώσις, εως, ῆ, vita, victus. Sir 38, 14.

Καταβιώω, ὦ, vivo, dego. Amos 7, 12. Μακρόβιος, &, longævus, Sap. 3, 7.

Μακρο-

Μακροβίωσις, longævitās, longa, vita. Bar. 3, 14. Ex μακρός, longus, ἔς βίος.

Περιβιόω, ὦ, vivere permitto. Exod. 22, 18. Φαρμακὸς & περιβιώσετε, beneficos non permittetis vivere.

Συμβιόω, convivō. fut. med. συμβιώσομαι, Sir. 13, 7.

Συμβίωσις, evis, ἡ, convictus, vitæ consuetudo. Sap. 8, 3. victus, Sir. 34, 24.

Συμβιωτής, ἔ, ὁ, victor, contubernalis.

Β Λ Α Π Τ Ω, noceo, lædo, regit Accus. Fut. 1. act. βλάψω, eis, ei. Marc. 16, 18. & μὴ αὐτὸς βλάψαι, nequaquam eos lædet, seu neutiquam nocebit iis. Præt. act. βέβλαφα. aor. 1. act. ἐβλάφα, nocui. Luc. 4, 35. μηδὲν βλάψαν (part. aor. 1. act. g. n.) αὐτόν, nihil ei nocuit. a. 2. act. ἐβλαβον, eis, e. Sap. 11, 20. præf. pass. βλάπτομαι, damno afficior, lædor. Tob. 12, 2. præf. inf. βλάπτεσθαι, ledi, 2. Macc. 12, 22. aor. 2. ἐβλάβην, Sap. 10, 8. præf. med. βέβλαβα, unde est

Βλάβη, ης, ἡ, damnum. βλάπτεσθαι βλάβην ἐλαφρῶν, lævi damno affici. βλάβην ἀποτίνειν, damnum resarcire. Præt. pass. βέβλαμμαι, unde est

Βλάμμα, τὸ, detrimentum.

Βλαβερός, ὁ, ὄν, noxius, damnosus, a, um. 1. Tim. 6, 9. εἰς ἐπιθυμίας πολλὰς ἀνοήτως καὶ βλαβεράς, incidunt in cupiditates multas amentes ἔς damnosās.

Αβλαβής, ἐ, ὁ, ἡ, innoxius. Sap. 18, 3.

Β Λ Α Σ Τ Α Ν Ω ἔς βλασέω, ὦ, (Eccl. 2, 6.) germino, fruticor, dicitur proprie de plantis. item activè capitur ἔς vertitur produco, progigno. Marc. 4, 27. καὶ ὁ σπόρος βλασάνη (3. sing. præf. act. subj.) ἔς semen germinet. Fut. act. 1. βλασήσω, Es. 27, 6. a. 1. ἐβλάσησα Matth. 13, 26. ὅτε δὲ ἐβλάσησεν (3. sing. aor. 1. act. indic.) ὁ χορτὸς, quum verò germīnasset herba. Jac. 5, 18. ἡ γῆ ἐβλάσησε τὸν καρπὸν, terra produxit fructum. a. 1. imper. βλάσησον, ἄτω, ατε, ἄτωσαν. Sir. 39, 16. part. a. 1. βλασήσας, ασα, αν. Hebr. 9, 4. καὶ ἡ ῥάβδος Ααρὼν ἡ βλασήσασα, virga illa Aaronis, quæ germīnavit. Sir. 24, 20. aor. 2. act. ἐβλασον, eis, e. præf. act. βεβλάσηκα. Joël. 2, 22. præf. pass. βεβλάσημαι, unde est

Α Βλάσημα, τὸ, τὸ, germen, id ipsum quod germinando prodiit. Sir. 50, 12. ὡς βλάσημα κίδρε, tanquam germen cedri.

Βλασός, ἔ, ὁ, germen, Jer. 33, 15. Sir. 50, 8. βλασὸς λιβάνου, planta Libani.

Ἀναβλασάνω ἔς ἀναβλασέω, ὦ fut. ἦσω. repullulo, regermino, renascor, Item nascor, germino. Joh. 5, 6.

Ἐκβλασάνω, ἔς ἐκβλασέω, germino. Num. 17, 8.

† Β Λ Α Σ Τ Ο Σ, ἔ, ὁ, Blastus, nomen proprium viri, origine Græcum. Nam Β βλασός, ἔ, ὁ, significat germen, à themate βλασέω, pro quo usitatum est βλασάνω, germino, quam vocem quære suo loco. Act. 12, 20.

Β Λ Ε Π Ω (quasi βάλω ὦπας, conjicio oculos in rem quampiam) video, cerno. Marc. 8, 24. βλέπω τὰς ἀνθρώπους ὡς δένδρα, video homines ut arbores. intelligo, translatione sumpta à corpore ad animam. Rom. 7, 13. βλέπω ἕτερον νόμον, video aliam legem. Luc. 6, 41. τί βλέπεis τὸ κάρφον, quid aspicias festucam. respicio. Matth. 22, 16. & βλέπεis εἰς πρόσωπον ἀνθρώπων, non respicis ad personam hominum. Marc. 8, 23. εἴ τι βλέπει, an quid videret. 1. Cor. 13, 12. βλέπομεν ἄρτι δι' ἐσόπτρου, cernimus nunc per speculum. Marc. 8, 18. ὀφθαλμοὺς ἔχοντες & βλέπετε, oculos habentes non videtis, hoc est, à me instituti videra voce ἔς miraculis tamen nihil intelligitis. Stuporem discipulorum acriter objurgat CHRISTUS Luc. 10, 24. ἠθέλησαν ἰδεῖν, ἃ ὑμεῖς βλέπετε, cupiverunt videre, quæ vos videtis. 2. Cor. 10, 7. τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε, quæ ob oculos sunt, respicitis, h. e. externam larvā intuemini. caveo, Phil. 3, 2. βλέπετε τὰς κύνας, pro βλέπετε ἀπὸ τῶν κυνῶν, cavete canes, hoc est, homines illos perfriçtæ frontis fugite. Seu cavete vobis à canibus, ab imprudentibus illis doctoribus. Joh. 21, 9. βλέπεσιν ἀνδρακιῶν, vident prunas. imper. præf. Apoc. 6, 3. ἔρχε καὶ βλέπε, veni ἔς vide. 1. Cor. 3, 10. ἕκαστος βλέπέτω, unusquisque videat. Matth. 24, 4. βλέπετε μή τις ὑμᾶς πλανήσῃ, videte, ne quis vos seducat. Marc. 8, 15. βλέπετε ἀπὸ τῆς ζύμης, cavete à fermentio. Marc. 12, 38. βλέπετε ἀπὸ τῶν γραμματέων, cavete vobis

vobis à scribis. Marc. 13, 9. βλέπετε ὑ-
μῖς ἑαυτὰς, cavete vos vobis ipsis. subj.
præs. βλέπω, ης, η. Apoc. 3, 18. ἵνα
βλέπῃς, ut videas, hoc est, ut intelligas
doctrinam cælestem. Luc. 8, 10. ἵνα βλέ-
ποντες μὴ βλέπωσι (3. plur. præs. subj.)
ut videntes non videant. inf. præs. Ἀέτ.
12, 9. ἐδόκει δὲ ὄραμα βλέπειν, putabat
Petrus se visionem videre. Luc. 7, 21. ἐχα-
ρίσατο τὸ βλέπειν (pro τὴν ὄψιν Helle-
nismus) donavit visum, vel donavit eos
visu. animadverto. Rom. 11, 10. τῷ μὴ
βλέπειν, ut non animadvertant. Rom.
11, 8. ὁφθαλμοὺς τῷ μὴ βλέπειν, ocu-
los ad non videndum, hoc est, ineptos
ad videndum, τῷ hic exprimit ἡ He-
braum ex literis ׀לך, baculam, ut
Grammatici vocant. Vide plura in an-
notationibus Th. Bezae in Nov. Test. part.
præs. Matth. 5, 28. ὁ βλέπων γυναῖκα,
quicumque aspicit mulierem. Th. Beza.
τὸ βλέπειν plus est quam τὸ ὄρα. No-
tat enim intentionem animi oculos in rem
quampiam conjicientis. Graeci aliis ver-
bis dicunt ἐγκιστῶν coitum appetere, ἔ-
πι-ὁφθαλμιῶν oculos injicere, concupisce-
re, de libidinoso eorum aspectu, quorum
pupillae πόρνοι meretrices sunt, non κόραι
virgines. Ἀέτ. 13, 11. βλέπων τὸν ἥλιον,
videns Solem. Matth. 14, 30. βλέπων δὲ
τὸν ἄνεμον, animadvertens verò ventum.
Proprie aërem non videmus, ἔ proinde
nec ventum, qui aër est commotus. Ven-
ti tamen vidimus effectus, ut fluctus ἔ. c.
Sir. 40, 29. βλέων εἰς τράπεζαν ἀλλο-
τρίαν, intuens mensam alienam. Ἀέτ. 1, 9.
βλεπόντων αὐτῶν ἐπὶ ἡρῳ, aspicientibus
seu intuentibus discipulis sursum sublatus
est. imperf. Job. 13, 22. ἔβλεπον ἄνθρωποι
ἀλλήλους οἱ μαθηταί, aspiciebant ergo alii
alios. F. 1. Ἀέτ. βλέψω. Matth. 13, 14. βλέ-
ποντες βλέψετε (2. plur. fut. 1. Ἀέτ.) iden-
titer videbitis. Hebraismus. Præt. Ἀέτ. βέ-
βληκα. a. 1. Ἀέτ. ἔβλεφα. Apoc. 22, 8. ὅτε
ἤκουσα καὶ ἔβλεφα, quum audissem ἔ vi-
dissem. Ἀέτ. 3, 4. βλέψον (a. 1. Ἀέτ. imp.)
εἰς ἡμᾶς, aspice ad nos. Præs. pass. Rom.
8, 24. ἐλπὶς δὲ βλεπομένη (part. præt.
pass. gen. fæm.) spes verò si videatur. ἐλ-
πίς pro τὸ ἐλπίζομενον. metonym. adj.
Præterit. pass. βέβλεμμαι, unde oritur
nomen

A Βλέμμα, τος, τὸ, aspectus. 2. Pet.
2, 8. βλέμματι καὶ ἀκοῇ, videndo ἔ au-
diendo. Ad verbum, visu ἔ auditu.

Ἀναβλέπω, oculos attollo, suspicio
(q. d. ἄνω βλέπω sursum video) Matth.
14, 19. item visum recipio, video. Matth.
11, 5. τυφλοὶ ἀναβλέψουσι, cæci visum
recipiunt. ἀνὰ in compositione hic valet i-
terum, vide supra in ἀνὰ. Fut. 1. Ἀέτ. ἀ-
ναβλέψω. Præt. ἀναβέβλεφα. a. 1. Ἀέτ. ἀ-
νέβλεφα. Job. 9, 11. νιψάμενος ἀνέβλεφα
ablui oculos ἔ vidi. Ἀέτ. 22, 13. ἀνέβλεφα
εἰς αὐτὸν, visu recepto illum vidi. Luc. 18,
43. καὶ παραχρῆμα ἀνέβλεψε, illico vi-
sum recepit. Matth. 20, 34. καὶ εὐθέως
ἀνέβλεψαν (3. plur. aor. 1.) ἔ statim vi-
sum receperunt. imper. aor. 1. Luc. 18, 42.
ἀνάβλεψον (a. 1. imper.) recipito visum.
Subj. a. 1. Luc. 18, 41. ἵνα ἀναβλέψω (aor.
1. subj.) ut visum recipiam. Ἀέτ. 9, 17. ὅ-
πως ἀναβλέψῃς (2. pers. a. 1. Ἀέτ. subj.)
ut visum recipias. Ἀέτ. 9, 12. ὅπως ἀναβλέ-
ψῃ (3. pers. a. 1. subj. Ἀέτ.) ut visum reci-
peret. part. a. 1. Matth. 14, 19. ἔ Luc. 9,
16. ἀναβλέψας εἰς τὸν ὕψος εὐλόγησε,
suspiciens in cælum benedixit, ubi indi-
catur gestus orantis. 2. Macc. 7, 28. ἀνα-
βλέψαντα (acc. sing.) εἰς τὸν ὕψος, su-
spicientem in cælum. Luc. 19, 5. ἀναβλέ-
ψας, αὐτος, ὁ, suspiciens, idem quod ἐπά-
ρας τὰς ὁφθαλμοὺς, attollens oculos, quæ
phrasıs legitur Matth. 17, 8.

Ἀνάβλεψις, εως, ἡ, (à 2. pers.) præt.
pass. ἀναβέβλεψαι formatur, mutato αἰ
in is, ἔ abjecto augmento) visus recu-
peratio. Luc. 4, 18.

Ἀποβλέπω, intueor. respicio. Heb.
11, 26. ἀπέβλεπε (3. sing. imperf.) γὰρ
εἰς τὴν μιταποδοσίαν, respiciebat enim
præmii retributionem.

Ἀποβλέπτῃς, ε, ὁ, fenestra. Aquila
1. Reg. 7, 4.

Διαβλέπω, dispicio. Fut. διαβλέψω.
aor. 1. διέβλεφα, displexi. Præt. Ἀέτ. διαβέ-
βλεφα. Luc. 6, 42. καὶ τότε διαβλέψας
(2. sing. fut. 1.) ἐμβαλεῖν τὸ κάρφος, ἔ
tunc dispicies, ut ejicias festucam.

Εἰσβλέπω, inspicio. Jobi 6, 28.

Εμβλέπω, intueor, video. Ἀέτ. 1, 11.
ἐμβλέποντες (part. præs. Ἀέτ. nom. plur.)
εἰς τὸν ὕψος, intuentes in cælum, ocu-
los vestros sursum ad cælum convertentes.

imperf. Act. 22, 11. ὡς δὲ ἐκ ἐνέβλεπον **A** quum verò non viderem, ubi absolute ponitur sine casu. Fut. 1. act. ἐμβλέψω, intuebor. aor. 1. act. ἐνέβλεψα, intuitus sum cum Dat. Luc. 22, 61. καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐνέβλεψε τῷ πέτρῳ, tum conversus Dominus intuitus est Petrum. Marc. 8, 25. καὶ ἐνέβλεψε τηλαυγῶς ἅπαντας, viditque procul & dilucidè omnes, hic cum Accus. Imperat. a. 1. ἐμβλέψον, ἀτῶ. Sir. 33, 15. ἐμβλέψον εἰς πάντα τὰ ἔργα τῆς ὑψίστης, adspice ad omnia opera altissimi. Matth. 6, 26. ἐμβλέψατε (2. pl. aor. 1. imper. act.) εἰς τὰ πετεινὰ τῆς ἁρᾶς, **B** intuemini volucres cæli, part. a. 2. act. Luc. 20, 17. ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς, ille verò intuitus ipsos. Hic cum Dat. Marc. 14, 67. ἐμβλέψασα αὐτῷ λέγει, intuita in eum (Petrum) dixit. λέγει pro ἔλεγε vel ἔειπε.

Ἐπιβλέπω, respicio. 2. Chr. 16, 9. οἱ ὀφθαλμοὶ Κυρίου ἐπιβλέπουσιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν κατιοχῶσαι μετὰ πάσης καρδίας τελείας πρὸς αὐτόν, oculi DOMINI respiciunt (Hebraicè discurrunt) per totam terram, ut firmum se exhibeat erga eos, quorum animus est integer. F. φω. P. ἐπιβέβλεφα. a. 1. ἐπέβλεψα. Luc. 1, 48. ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτῆς, quoniam respexit humiliationem ancillæ suæ. Luc. 9, 38. ἐπίβλεψον (aor. 1. imper.) ἐπὶ τὸν υἱόν μου, respice ad filium meum. Jac. 2, 3. καὶ ἐπιβλέψητε (2. pl. aor. 1. subj. act.) ἐπὶ τὸν Φορῶντα ἐδῆτα λαμπρὰν, & (si) respexeritis ad eum, qui vestem gerit splendidam.

Καταβλέπω, aspicio. Exod. 3, 6.

Παραβλέπω, limis oculis intueor, strabonum instar; negligenter adspicio, despicio, Sir. 38, 9.

Περιβλέπομαι verbum med. circumspicio. Marc. 5, 32. καὶ περιεβλέπετο (3. sing. imperf. med.) ἰδεῖν τὴν τέτο ποιήσασαν, & circumspiciebat, ut videret eam, quæ hoc fecerat. a. 1. med. περιεβλεψάμην, ω, ατο. regit Accus. circumspexi. Marc. 3, 5. καὶ περιβλεψάμενος (part. a. 1. med.) αὐτὸς μετὰ ὀργῆς, & cum circumspexisset eos cum ira. Marc. 3, 34. καὶ περιβλεψάμενος κύκλῳ τὰς περὶ αὐτὸν καθήμενας, & cum circumspexisset in circuitu eos, qui circa ipsum sedebant. Luc. 6, 10. καὶ περι-

βλεψάμενος πάντας, & quum omnes circumspexisset, dixit. absolute ponitur. Marc. 9, 8. καὶ ἐξάπινα περιβλεψάμενοι & quum repente circumspexissent.

Περίβλεπτος, α, ὁ, ἡ, clarus, celebris, quasi qui ab omnibus circumspicitur. Prov. 31, 23.

Προβλέπομαι, provideo, verb. med. in a. 1. προεβλεψάμην, ω, ατο. Hebr. 11, 40. τῇ Θεῷ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψάμενος (gen. sing. part. a. 1. med.) quoniam DEVS de nobis melius quiddam providerat.

ὑποβλέπω & ὑποβλέπομαι, fut. φω. fut. med. φομαι. subapertis oculis & leviter suspicio; subadspicio, limis oculis intueor. Sir. 37, 10. μὴ βυλεύς μετὰ τῆς ὑποβλεπομένης σε, ne consulta cum eo, quæ te limis oculis adspicit.

ΒΛΕΨΑΡΟΝ, α, τὸ, palpebra, pellis tegens oculos, Sir. 26, 9.

ΒΛΥΩ, & ΒΛΥΟ, fluo.

Ἀναβλύζω, & ὕω, scaturire facio, ebullio. Aquila, Symmachus & Theodotion. Proverb. 15, 2.

Ἀποβλύζω, scaturio. Symmachus Psal. C59, 8.

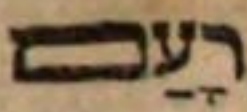
Ἐκβλύζω, redundo. Proverb. 3, 10.

Ἐπιβλύζω, & βλύω, effluo, inde

Ἐπιβλυγμός, & ἐπιβλυσμός, α, ὁ, effluvium, scaturigo. Aquila Genes. 2, 6. Prov. 1, 26.

† ΒΟΑΝΕΡΓΕΣ, Boanerges, Marc. 3, 17. βουνεργῆς, ὁ ἐστίν, υἱοὶ βροντῆς, quod est, filii tonitru; ita Jacobus & Johannes fuere dicti, quod sonora voce Evangelium essent predicaturi. Syriacè legitur ܒܢܝ ܪܥܕܝܐ benai regschî, h. e. filii

D fragoris. o ergo redundat. Sed vix ullum peregrinum vocabulum invenias, quod Græcis literis non sit corruptè scriptum. ܒܢܝ ܪܥܕܝܐ dicitur Syriacè pro ܒܢܝ ܒܢܝ ܪܥܕܝܐ bené Hebraicè. ܪܥܕܝܐ est à verbo ܪܥܕ cum tumultu convenire, item Syriacè tonare. ܪܥܕܝܐ Hebraicè coetum frequentem. Ps. 55, 15. Syriacè verò etiam tonitru, fragorem, & tumultum significat. Et hæc verba idem valent quod ܪܥܕܝܐ ܪܥܕܝܐ bené raham. Quæ Syrus dicto loco Syriacè sic reddit: ܒܢܝ ܪܥܕܝܐ ܪܥܕܝܐ benai rahamâ, υἱοὶ βροντῆς.

τῆς. Hebraicè est βοῶντων, hoc est, tonare.

BOH', ῆς, ῆ, idem quod κραυγή, ῆς, ῆ, clamor, vociferatio. Jac. 5, 4. αἱ βοαὶ τῶν θερυσάντων, vociferationes eorum, qui messuerunt. Ἰλιαδ. π. βοὴ δ' ἄσβεστος ὄρωρα, clamorque immensus ortus fuit. ὄρωρα est 3. sing. plusq. perf. à verbo ὀρω, excito. Præf. med. ὄρω εἰ reduplicatione Attica ὄρωρα.

Βοάω, ὦ, clamo, vociferor. Hinc est Latinum vocabulum boo, as, are, hoc est, mugire, unde quidam putant dici boare pro boāre, à bobus. Sed ipsum vocabulum bos est origine Græcum. Part. præf. aet. βοάων, ὦν, βοάοντος, ὦντος, Matth. 3, 3. Φωνὴ βοῶντος vox clamantis, hoc est, palam docentis. Aet. 8, 7. βοῶντα (part. præf. aet. nom. pl. g. n. contractè pro βοάοντα) μεγάλη Φωνῇ, clamantes magna voce. Luc. 18, 7. τῶν βοῶντων (pro βοάοντων) πρὸς αὐτόν, clamantium ad ipsum. imperf. ἐβόων contractè ἐβόων Aet. 21, 34. ἐβόων (3. pl. imperf.) ἐν τῷ ὄχλῳ vociferabantur in turba illa. Fut. 1. βοήσω. Es. 5, 30. sæpè fut. 1. med. βοήσομαι Habac. 2, 11. λίθος ἐκ τοίχης βοήσεται, lapis à pariete clamabit. aor. 1. aet. ἐβόησα Marc. 15, 34. ἐβόησεν ὁ Ἰησοῦς Φωνῇ μεγάλῃ, clamavit Jesus voce magna. Gal. 4, 27. ὀψήσον καὶ βόησον (a. 1. aet. imper. 2. sing.) ἡ ἐκ ὠδίνεσσα, erumpe εἰ clama, quæ non parturis. βοήσαι (aor. 1. aet. inf.) πρὸς Κύριον, clamare ad DOMINUM, phrasis est Scripture, idemque significat, quod preces ad DEUM fundere. Est etenim gemitus clamor in aure DEI. Hinc ad Moysen ingemiscentem Ex. 14, 15. ait DOMINUS: τί βοᾷς πρὸς μέ; Quid clamas ad me? conf. 1. Sam. 7, 9. 1. Sam. 15, 11. 1. Chr. 5, 20. 2. Chr. 18, 3. Neh. 9, 4. Hos. 7, 14. ἐκ ἐβόησαν (3. plur. a. 1.) πρὸς μέ αἱ καρδίαι αὐτῶν, non clamarunt ad me corda illorum. In Hebr. non clamarunt ad me ex corde suo. Scilicet Deus vult spiritu coli, εἰ rationalem requirit cultum.

Βόησις, εως, ῆ, clamor. Theodotion. Psalm. 22, 2.

Ἀναβοάω. ὦ. F. ἦσω. P. ἀναβεβόηκα. a. 1. ἀνεβόησα. ἀνά in compos. sæpè ponitur pro ἀνω sursum, q. d. sursum vocem at-

A tollo, faciem ad cælum converto, εἰ sic hoc verbum accipi potest. Sed ἀνά in compositione sæpè etiam est ἐπιτατικόν, hoc est, intensivum, hoc est, significationem intendit. ut βοάω, ὦ, clamo, sed ἀναβοάω. exclamo. Matth. 27, 46. ἀνεβόησεν (3. sing. aor. 1. aet. indic.) Ἰησοῦς Φωνῇ μεγάλῃ, exclamavit JESUS voce magna. Marc. 15, 8. ὁ ὄχλος ἀναβοήσας (part. a. 1. aet.) turba exclamans.

Διαβοείω, ὦ, clamo. Levit. 25, 10. καὶ διαβοήσετε ἄφεσιν ἐπὶ τῆς γῆς, εἰ pronuntiabitis remissionem super terram.

B Ἐκβοάω, ὦ, exclamo. 2. Reg. 4, 36. καὶ ἐξεβόησεν (3. sing. aor. 1. aet.) ἐλισσαίε πρὸς γιεζέ, εἰ exclamavit Eliseus ad Giezi.

Ἐπιβοάω, ὦ, ex ἐπὶ ad εἰ βοάω, ὦ, q. d. acclamo. Camer. interpretatur inclamo, Aet. 25, 24. ἐπιβοῶντας (part. præf. aet. nom. plur. contracti pro ἐπιβοάοντες a sing. ἐπιβοάων, ὦν. in genit. ἐπιβοάοντος, ὦντος) μὴ δαίνεσθαι αὐτόν μηκέτι, vociferantes seu inclamantes non oportere eum vivere amplius. Præf. med. ἐπιβοάομαι, ὦμαι, invoco, Sap. 14, 1.

C Καταβοάω, clamo ad lassitudinem usque; item assidue clamo, 2. Macc. 8, 3.

Καταβόησις, εως, ῆ, clamor, exclamatio. Sir. 35, 15.

Περιβοάω, ὦ, celeberrime, divulgo, decanto.

Περιβόητος, ε, ὁ, ῆ, clarus, celebris. 2. Macc. 2, 23.

Περιβοήτως, adverb. clarè, manifeste.

BOHΘO'S, ε, ὁ, idem quod βοηθός, ε, ὁ, ῆ, auxiliator, opitulatus q. d. πρὸς βοήν θεῶν ad clamorem currens auxilii ferendi causa, κυρίως οἱ σύμμαχοι βοηθεῖν, ἥτοι βοηθοὶ εἰσιν, hoc est, propriè qui sunt belli socii, nobis in prælio, eorum auxilia efflagitantibus. βοηθεῖν, hoc est, nobis vociferantibus opitulantur. ἡ βοή propriè clamor. per metonym. adj. prælium, conflictus, pugna. Sic apud Homerum passim. βοὴν ἀγαθὸς præclarus bellator, pari ratione αὐτῇ, ῆς, ῆ, propriè clamor ab ἄνω clamo, εἰ per eandem metonym. pugna, Ἰλιαδ. α. 492. 543. Ἰλιαδ. ο. 718. εἰ. scilicet nobis bella gerentibus cum Satana, mundo εἰ carne.

DEUS mittit auxiliares, nempe sanctos angelos. Sed oportet clamare, hoc est, orare. Hebr. 13, 6. Κύριος ἐμοὶ βοηθός, DOMINUS est mihi (pro meus, Hebraismus) auxiliator. Sir. 51, 2. σκεπασῆς καὶ βοηθὸς ἐγένε μοι, protector & adiutor fuisti mihi.

Βοηθῶ, ὦ, (q. ἐπὶ βοήν θῶ, ad vocem auxilium petentis curro) auxilior, juvo, succurro, opem fero. regit Dat. Matth. 15, 25. Κύριε, βοήθη (pro βοήθηε, 2. sing. præs. imper.) μοι, DOMINE, succurre mihi. Act. 21, 28. ἄνδρες βοηθήτε contractè pro βοηθήετε (2. pl. præs. imper. act.) viri succurrite. F. 1. βοηθήσω. Ps. 119, 175. Præt. act. βεβοήθηκα. a. 1. act. ἐβοήθησα, juvi. 2. Cor. 6, 2. ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι, in die salutis succurru tibi. aor. 1. act. imper, βοήθησον, ἄτω. Marc. 9, 22. εἰ δύνασαι, βοήθησον ἡμῖν, si quid potes, succurre nobis. Hebr. 2, 18. δύναται βοηθῆσαι (aor. 1. act. inf.) τοῖς πειραζομένοις, potest succurrere iis, qui tentantur. præs. pass. βοηθέομαι, ἔμαι juvor. Prov. 18, 19. præt. pass. βεβοήθημαι, σαι, ται, adjutus fui. Prov. 28, 18.

Βοήθεια, ας, ἡ, auxilium. Hebr. 4, 16. εἰς εὐκαιρον βοήθειαν, ad opportunum auxilium. Ps. 124, 8. ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν ἐνόματι κυρίου, auxilium nostrum in nomine DOMINI. 1. Macc. 12, 15, ἔχομεν τὴν ἐξ οὐρανό βοήθειαν βοηθῶσαν ἡμῖν, habemus e caelo auxilium auxilians nobis. βοηθαί, ὦν, αῖ, adjumenta. Act. 27, 17. βοηθείας ἐχρῶντο adjumentis utebantur.

Βοήθημα, ατ, τὸ, auxilium, adjumentum. pl. βοηθήματα, Sap. 17, 12. 2. Macc. 15, 8.

Ἀβοήθητος, &, ὁ, ἡ, auxilio destitutus, Sap. 12, 6.

Ἀβοήθητος, &, ὁ, ἡ, idem, Ps. 88, 4.

Ἀβοήθησία, ας, ἡ, privatio auxilii.

Ἐπιβοηθῶ, ὦ, opem fero, adjuvo, 2. Macc. 8, 8. ἐπιβοηθεῖν, τοῖς τῷ βασιλέως πράγμασι, adjuvare Regis causam.

Συμβοηθός, &, coadjutor. 1. Reg. 20, 16.

ΒΟΪΘΡΟΣ, &, ὁ, fovea, scrobs. (quasi βάθρ, à βαθύς profundus) Eccl. 10, 8. ὁ οὐρύσων βόθρον, εἰς αὐτὸν ἐμπεσῆται, qui fodit foveam (alii) in eam incidet ipse. conf. Sir. 27, 26. Cap. 12, 21.

Αὐνατρέψαι σε εἰς βόθρον, dejicere se in foveam.

Βόθυν, &, ὁ, fovea, idem significat quod βόθρος, sed Ἀττικώτερον Matth. 15, 14. ἀμφότεροι εἰς βόθυνον πεσῶνται, ambo in foveam cadent. c. 12, 11. Luc. 6, 39.

ΒΟΛΒΙΤΟΝ, &, τὸ, ἔ βόλβιτος, &, ὁ, stercus, fimus; stercus bubulum. Sir. 22, 2. Dicitur ἔ βόλιτον, à βολή jactus; quia ejicitur. Inde etiam est

Βολέων, ὦν, σ, fimetum, sterquilium.

ΒΟΜΒΕΪΩ, ὦ, fut. ἦσω, a. 1. ἐβόμβησα. bombum edo aptum & vesparum instar, susurro. Transfertur etiam ad alios sonos. Jer. 31, 37. à βόμβ, &, ὁ, bombus, sonus quem edunt apes. Hinc etiam est

Βομβηδὼν, adverb. edendo bombum.

Βόμβησις, εως, ἡ, susurreus, examen apum: item quævis multitudo congregata. Baruch. 2, 19.

† ΒΟΟΪ, ὁ, Booz, nomen viri, Heb. יוֹב q. d. in quo est robur, vel qui est cum robore, ἐν ἰσχύϊ. יוֹ significat prepositionem in, יוֹ verò robur. יוֹ robus. à R. יוֹ roboravit. Ruth. 2, 3. Matth. 1, 5. Luc. 3, 32.

ΒΟΡΑ, ας, ἡ, pabulum, esca, proprie brutorum, 3. Macc. 6. qu. à βώ seu βόσκω, alo.

ΒΟΡΒΟΡΟΣ, &, ὁ, cœnum, limus, 2. Pet. 2, 22. ὅς λουσαμένη εἰς κύλισμα βορβόρος scilicet ἐπιστρέφει, sus lota ad volutabrum redit. Derivari videtur à βορά, ας, ἡ, pabulum, sicut latinum fufur est ex far farris. Est enim βόρβορος propriè ἡ ἐκ τῆς βορᾶς κόπρος, stercus seu D fimus, qui eberitur ex pecudum & jumentorum stabulis.

Βορβορίζω, cæno me polluo, quod proprium est suum seu porcorum, juxta dictarium illud: ὅς ἐν βορβόρῳ κυλιᾶται, sus in cæno voluta.

ΒΟΡΡΕΪΩ, in Genit. βορρέϊ, Doricè & pro & in Dat. βορρέϊ. in Acc. βορρέϊν.

Βορρέϊεν Adv. ab Aquilone. à βορέας, &, ὁ (vel Ionice βορέης) boreas, aquilo. Prov. 27, 16. βορέας σκληρὸς ἄνεμος, aquilo sævus ventus. Hebraea aliter habent.

Sir. 43, 24. ψυχρὸς ἀνέμος βορέης πνεύ-
σας, frigidus ventus Boreas spirabit. Luc.
13, 29. ἀπὸ βορρᾶ, ab aquilone seu à
septentrione. Sic Gen. 13, 14. πρὸς βορρᾶν,
versus Septentrionem. Derivatur à βορᾶ,
ἄς, ἡ, pabulum, quod omnia consumat,
inprimis ligna. Nam ad injuriam Boreæ
propulsandam, lignis ignem alimus ἔς lu-
culentum extruimus focum: vel quod nos
reddat intus calidiores ἔς proinde edacio-
res, poris corporis undique constipatis. βο-
ρᾶ verò est ab Hebræa radice בָּרַב, come-
dit, ubi subsistendum esse, ipsa nobis dicti-
tat ratio. Est enim lingua Hebræa omni-
um aliarum linguarum antiquissima ἔς
prima, unde ceu earum parens haud im-
merito celebratur.

ΒΟ΄ΣΚΩ, pascō, quod ipsum ver-
bum latinum hinc descendit, à Th. βόω.
Fut. βόσω. ἔς βώσω, unde

Βόσις, εὠς, ἡ, cibus.

Βοτῆρ, ἡρ, ὁ, pastor. Sed βόσκω
est usitatius. Joh. 21, 15. βόσκει (2. sing.
imper. pres.) τὰ ἀρνία μου, pascite agnel-
los meos. Luc. 15, 15. βόσκειν χοίρους, pa-
scere porcos. part. pres. act. βόσκων, οὐλ, ὁ,
pascens. Matth. 8, 33. οἱ δὲ βόσκοντες ἐφυ-
γον, pastores autem (nempe subulci) pro-
fugerunt. imperfect. ἐβόσκον, es, e. Genes.
29, 9. Fut. 1. act. βοσκήσω (tanquam à
βοσκέω) pascam. Ez. 34, 15. ἐγὼ βοσκήσω
τὰ πρόβατά μου, ego pascam oves meas.
aor. 1. act. ἐβόσκησα, as, e. Ez. 34, 8. οἱ
ποιμένες ἐβόσκησαν (3. plur. aor. 1. act.)
ἑαυτοὺς, pastores illi paverunt seipsos. pres.
act. βεβόσκηκα pres. pass. βόσκομαι, η,
εται, pascor seu pascō me, unde est part.
pres. pass. βοσκομένος, ἐν, ενον. Marc. 5,
11. ἀγέλη χοίρων μεγάλη βοσκομένη,
grex porcorum magnus pascens. à perf. pass.
βεβόσκημαι est

Βόσκημα, ατ, τὸ, pecus, animal
quod pascitur. 2. Macc. 12, 11. ὑπιοχνέ-
μενοι καὶ βοσκήματα δώσαν, promitten-
tes ἔς pecora (se) daturōs. 2. Chr. 7, 5.
idem quod ἱδέρμα, τ, τὸ, alumnus, pecus.

Βοσκός, ἔ, idem quod νομεύς, ἐ, ὁ,
pastor.

Καταβοσκέω, ὦ, depasco. Exod. 22, 5.

Καταβόσκησις, εὠς, ἡ, devastatio, Sym-
machus Jes. 6, 13. καὶ πάλιν ἔσται εἰς κατα-
βόσκησιν ὡς ὄρεος καὶ ὡς βάλανος, ἔς ite-

rum erit in devastationem tanquam quer-
cus ἔς glans.

Συμβοσκέω, ὦ, simul pascō. Jes. 65, 25.
λύκοι καὶ ὄρνες συμβοσκηθήσονται, lupi
ἔς agni simul pascent.

Τοβότης, α, ὁ, vel ὀβόσκος, ἔ, ὁ, sub-
ulcus.

Πορνοβοσκός, ἔ, ὁ, leno.

† ΒΟΣΟ΄Ρ, ὁ, ἀκλιτον à בִּר q. d.
spargens, 2. Pet. 2, 15. ita vocatur pater
Balaami. At idem vocatur Num. 22, 5. בע-
וֹר, Hebr. בָּעַר à בָּרַב ardere, ac-
cendere (obbrutescere. Fuit ergo binomi-
nis. Βοσὸρ alioqui fuit nomen viri alterius.
1. Chr. 7, 36. item urbis. Deut. 4, 43. 1.
Chr. 6, 77.

ΒΟΤΑ΄ΝΗ, ης, ἡ, herba. (ἀπὸ τῆς
βόσκω à pascō) Heb. 6, 7. gramen Jer. 50,
11. ὡς βοϊδία ἐν βοτάνῃ, sicut vituli in
gramine. συνώνυμα ejus sunt πῶα, ης, ἡ,
herba Prov. 27, 25. χλόη, ης, ἡ, herba
virens, gramen. herba agrestis. Deut. 32,
2. χόρτ, α, ὁ, fœnum. gramen Es. 37,
27. Hebræi herbam tenerrimam vocant
בִּשְׁמֵרָה בִּשְׁמֵרָה verò significat herbam
paulo grandiorem, que vertitur à LXX.

χλόη, ης, ἡ, Ps. 104, 14. item χόρτ, α,
ὁ, Es. 42, 15. Sed minus propriè. רִיחַן
verò significat gramen maturum, quod de-
meti potest: ἔς propriè vertitur χόρτος, α, ὁ.
1. Pet. 1, 24. ex Es. 40, 7. πᾶσα σὰρξ χόρ-
τος, καὶ πᾶσα δόξα ἀνθρώπου, ὡς ἄνθος
χόρτος, omnis caro gramen, ἔς omnis glo-
ria hominis, ut flos graminis, item 1. Reg.
18, 5. βοτάνῃ, ubi tamen intelligitur fœ-
num, ut ex textus peristasi apparet. Sic
2. Reg. 19, 26, χλόη δωμαίων fœnum te-
ctorum, minus propriè pro χόρτος δωμα-
ίων. Puto enim hanc esse inter tot Græcas
voces differentiam, ut πῶα sit vocabulum
generale, ἔς notet quamlibet herbam, χλόη
verò herbam efflorescentem, vide infra suo
loco: βοτάνῃ verò herbam paulò grandio-
rem, perfectam, nondum tamen matu-
ram. Accepit nomen à verbo βόω, pascō,
unde est βοτὸς, ἔ, ὁ, idem quod τροφή, βο-
σκὴ, pabulum, alimentum, quod id her-
barum genus aptissimum sit ad pascendas
pecudes. ἀγρωσις verò gramen, quod cre-
scit in agris. Accepit enim nomen ἀπὸ
τῆς ἀγρῆς. χόρτος, α, ὁ, verò herbam

maturam, quæ demeti potest & fieri A
fœnum.

Βοταμικός, ἡ, ὄν, herbarius, ad herbas pertinens.

Παμβότανον, &, τὸ, gramen, varii generis herba Jobi 5, 25.

ΒΟΤΡΥΣ, vos, ὁ, botrus, uva, affine Hebræo בִּדְמִיָּה, vindemiare, racemare. Alii quia πολὺν ῥῆμα, re potulenta (seu potabili fluit.) in Accus. sing. βότρυον ob genit. purum. Quæ nomina enim in genit. sing. habent os purum, formant in quinta simplic. accus. in ν. Sic ὄφης, ὄφις vel ὄφεως, ὄφιν, ναῦς, ναὸς, ναῦν, &c. B
Apo. 14, 18. τρύγησαν τὰς βότρυας (accus. pl.) vindemiato uvas.

Βοτρυδίων, &, τὸ, racemulus, ucula. Es. 18, 5. Α βότρυς ἐστὶ

Βότρυξ, υχος, ὁ, & βότρυχος, &, ὁ, cincinnus, cirrus muliebris; quod uide instar pili cohereant. Cant. 5, 3. 12.

ΒΟΤΛΗ, ἡς, ἡ, consilium. Act. 27, 42. τῶν στρατιωτῶν βουλὴ ἐγένετο, militum consilium fuit. Sir. 32, 20. ἄνευ βουλῆς μηδὲν ποιήσης, sine consilio nihil quicquam feceris. ἀνὴρ βουλῆς, vir consilii, vir sapiens, Sir. 32, 19. 1. Macc. 2, 65. Hebraismus. Decretum Dei Act. 2, 23. τῇ ὀρισμένῃ βουλῇ definitō consilio, hoc est, æterno Dei decreto. prædicatio verbi Dei Luc. 7, 30. τὴν βουλὴν τῆς θεῆς ἠθέτησαν, consilium Dei (hoc est, prædicationem Johannis seu testimonium Johannis de CHRISTO, per quod Deus iis consilium dabat de ratione consequendi vitam æternam) rejecerunt. Conf. Ps. 107, 11. & Prov. 1, 23, 30. decretum senatus, Luc. 23, 51. cogitatio, deliberatio seu consilium unius hominis 1. Cor. 4, 5. consilium hominum opponitur consilio Dei Act. 5, 38. Ut oraculi instar sit, humana consilia omnia collabi, divina autem in æternum consistere.

Ἀβελία, ας, ἡ, consilii inopia. Bar. 3, 28.

Ἀβελύτως, adv. inconsulto. Ex α privat. & βελύομαι. 1. Macc. 5, 67.

Βαλεύω, consulo, item consilium capio, mente agito. F. βαλεύσω. P. βεβέλυνκα. aor. 1. ἐβέλυσσα. Es. 23, 8. βαλεύομαι, η, εταί, consulto, delibero. Luc. 14, 31. ἐχὶ κατίσας πρῶτον βαλεύεται;

annon considerans prius deliberat? 2. Cor. 1, 17. τὸτο ἐν βεβελόμενος, quum itaque hæc deliberarem. imperf. ἐβελεύομην, &, εταί. Act. 5, 33. ἐβελέοντο (3. plur. imperf. med.) ἀνελεῖν αὐτούς, consultabant de iis interficiendis. Fut. med. βαλεύσομαι, η, εταί. Es. 32, 7. Sir. 37, 8. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐαυτῷ βαλεύσεται, etenim ipse sibi consulat. Cap. 44. Præter. pass. βεβέλυνκα, decrevi, consultaui. Es. 46, 10. πάντα ὅσα βεβέλυνκα, ποιήσω. quæcunque decrevi, faciam. Hic loquitur DEUS de seipso. Es. 3, 9. βεβελέονταί (3. plur. præter. pass.) βουλὴν πονηρὰν κατ' ἐαυτῶν, quia captarunt consilium malum contra seipsos, scilicet Judæi. Passivè etiam accipitur, ut τὰ βεβελυνμένα decreta. Plutar. πεπραχθαι μὲν ἐν ἔφῃ ταῦτα, βεβελυνθαι δὲ ἐκείνα, hæc quidem dicebat esse facta, illa vero deliberata. aor. 1. pass. ἐβελεύθην, ης, η, consilium mihi datum est. aor. 1. med. ἐβελυσάμην, ω, ατο, deliberaui, consultaui, Act. 15, 37. Βαρνάβας ἐβελύσατο (3. sing. a. 1. med. indic.) Barnabas deliberabat. Joh. 12, 10. ἐβελεύσαντο (3. plur. aor. 1. med.) οἱ ἀρχιερεῖς, consultarunt primarii sacerdotes.

Βέλευσις, εως, ἡ, consultatio &

Βέλησις, εως, ἡ, voluntas (quod est à βέλομαι volo) differunt.

Βαλευτής, ὅς, ὁ, senator. Marc. 15, 43.

Βαλευτικός, ἡ, ὄν, ad consilium vel consultandum spectans. Substantivè βαλευτικός scil. ἀνδρῶπιος est consiliarius. Symmachus Jobi 12, 17. Jesai. 9, 6.

Βαλευτήριον, &, τὸ, curia. 1. Macc. 8, 15.

Βέλευμα, τος, τὸ, consilium. Aquila Psalm. 81, 12. πορεύσονται ἐν βελεύμασιν αὐτῶν, ibi in consiliis, seu malis cogitationibus suis, i. e. ejusmodi agunt, quæ a prava carne ipsis suppeditantur.

Διαβελία, ας, ἡ, consilium consultatio. Sir. 44, 5.

Διαβέλιον, &, τὸ, consilium, deliberatio. Sap. 1, 9.

Διαβελύομαι, delibero, consulto, decerno. Gen. 49, 23.

Ἐπιβελή, ἡς, ἡ, q. d. βουλὴ ἐπὶ τι

να *consilium adversus quempiam*, hoc est, A infidiae. Act. 9, 24. 2. Macc. 5, 7.

Ἐπίθελος, ὁ, infidiator. 2. Macc. 3, 38. εἴ τινα ἔχεις πραγμάτων ἐπίθελον, si quem habes rerum infidiatorem.

Ἐπιθελεύω, infidiosè molior, infidias struo. ἐπιθελεύειν τινὶ θάνατον, vita alicujus infidiari, Prov. 17, 26. εἰδὲ ὅτιον ἐπιθελεύειν δυνάσας, neque sanctum (bonum) est infidiari Dynastis.

Μεταθελεύω, resipisco, pœnitentiam ago, proprie, aliud consilium capio.

Μεταθέλευμα, ατος, τὸ, pœnitentia. Symmachus Jobi 21, 2. καὶ γενέσθω τὸ μεταθέλευμα ὑμῶν, Et hæc sit pœnitentia vestra.

Σύμβελος, ὁ, ἡ, qui est à consiliis. Rom. 11, 34. τίς σύμβελος αὐτῷ ἐγένετο; quis ei fuit à consilio? 2. Chr. 22, 3. ὅτι ἡ μήτηρ αὐτῷ σύμβελος, quia mater erat consiliaria, scilicet ad malè agendum. Sap. 8, 10. σύμβελος ἀγαθῶν, consiliaria bonorum, ad bene agendum. 2. Macc. 7, 25. γενέσθω σύμβελον ἐπὶ σωτηρίᾳ, fieri consiliarium de salute; ut consuleret saluti filii.

Συμβελία, ας, ἡ, consilium. Tob. 4, 24. συμβελίαν παρὰ παντὸς φρονίμου ζήτησον, καὶ μὴ καταφρονήσης ἐπὶ πάσης συμβελίας χρησίμης, consilium ab omni prudente require, neque negligas ullum consilium utile.

Συμβέλιον, ὁ, τὸ, consilium. Matth. 12, 14. συμβέλιον ἔλαβον καὶ αὐτῷ, consilium captarunt contra eum. Marc. 3, 6. συμβέλιον ἐποίησεν καὶ αὐτῷ, eodem sensu. concilium, cœtus senatorum Act. 25, 12. μετὰ τῷ συμβελίᾳ cum concilio colloquebatur Festus.

Συμβελεύω, consilium do, suadeo. Apoc. 3, 18. συμβελεύω σοι ἀγοράσαι παρ' ἐμῶν, do tibi consilium, ut emas à me. consulto. Sir. 9, 19. μετὰ σοφῶν συμβελεύω (2. sing. præf. imper.) cum sapientibus consulta. Fut. εὖσω. aor. 1. συνεβέλευσα. 2. Sam. 17, 15. Præt. συνεβέλευκα. συμβελεύομαι, simul consilium in eo. F. εὖσομαι. a. 1. med. συνεβελεύσαμεν, ω, ατο. Joh. 11, 53. συνεβελεύσαντο (3. plur. a. 1. med. indic.) unà consultarunt.

Συμβελευτής, ὁ, senator, 3. Esd. 8, 12.

Συμβελευτικός, ὁ, ὄν, ad consilium dandum spectans: Et substantive συμβελευτικός scil. ἀνὴρ vel ἄνθρωπος, consiliarius. Symmachus Prov. 14, 17.

Παραθεύομαι, ἡ, ετοα, perperam, seu malè consulto, Phil. 2, 30. παραθεύσάμενος (part. aor. 1. med.) τῇ ψυχῇ non habita ratione vite. Alii tamen censent meliorem lectionem esse παραβολησάμενος, nempe in discrimen conjiciens à verbo παραβολέομαι, ἔμα, in discrimen conjicio ex παραβολῇ, comparatio.

ΒΟΤΛΟΜΑΙ, volo, decerno, B censeo, (ex βε in compos. valde Et λάω volo.) Act. 18, 15. κριτὴς εἰ βέλομαι εἶναι, judex ego esse nolo Luc. 22, 42. εἰ βέλοι (2. sing. præf. med. Atticè pro βέλη) si vis. 1. Cor. 12, 11. καθὼς βέλεται (3. sing.) prout vult. præf. opt. βελοίμην, οιο, οίτο. Act. 25, 20. εἰ βέλοιτο (3. sing. præf. opt.) πορεύεσθαι, num vellet proficisci. præf. subj. βέλωμαι, ἡ, ητοα. Luc. 20, 22. καὶ ὧ ἐὰν βέληται (3. sing. præf. subj.) ὁ υἱὸς ἀποκαλύψαι, Et cuicumque voluerit Filius revelare. 2. Pet. 3, 9. μὴ βελόμενος (part. præf. med.) nolens, imperf. C εἰβέλομαι, ὁ, ετο, volebam. 2. Cor. 1, 15. εἰβέλομαι πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν, volebam ad vos venire. 1. Macc. 3, 34. περὶ πάντων ὧν εἰβέλετε, de omnibus, quæ volebat. Fut. βελήσομαι, volam. Job. 39, 12. præt. pass. βεβέλημαι, unde est

Βέλημα, τό, voluntas Rom. 9, 19. τῷ γὰρ βελήματι αὐτῷ τίς ἀντέστη; nam voluntati ejus quis resistit? a. 1. pass. εἰβέληθην volui Matth. 1, 19. vel Attice ἡεβέληθην, ης, η. 2. Joh. 6, 12. εἰβέληθην, nolui. Matth. 1, 19. εἰβέληθην, decrevit. Jac. 4, 4. ὅς ἂν εἴν βεληθῇ (3. sing. aor. 1. pass. subj.) φίλος εἶναι τῷ κόσμῳ, quicumque itaque voluerit esse amicus mundi. Jac. 1, 18. βεληθεὶς, qui voluit, part. a. 1. pass.

Ἀεθέλω, ὦ, nolo. fut. ἡσω. aor. 1. pass. ἡεβέληθην, Ps. 36, 3.

ΒΟΤΝΟΣ, ὁ, collis, clivus, tumulus. à βαίνω nonnulli derivant, quia scanditur, proprie accipitur Luc. 23, 30. τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι, πέσετε ἐφ' ἡμᾶς καὶ τοῖς βενοῖς, καλύψατε ἡμᾶς. Tunc incipient dicere montibus:

tibus : cadite in nos ; & collibus : tegite nos. Judith. 16 3. ἡ ἵππος αὐτῶν ἐκάλει & βενός, equus (equitatus, metonym.) eorum operuit clivos. Metaphorice verò Luc. 3, 5. πᾶς βενός ταπεινωθήσεται, omnis collis deprimetur, hoc est, NB. electi naturā superbi à Johanne docente corrigentur. Resipiscant illi. Resipiscencia verò comitem habet intimam humilitatem. Sed quorum animi manserint callosi & clivosi, hoc est, inflati & turgidi, tandem ejulabunt.

Βανίζω, aggrego. Ruth. 2, 16.

BOTΣ, ὁ, ἡ, bos, vacca. (à βόω pasco.) Gen. βοός. Dat. βοῖ. Accus. βῶν. 1. Cor. 9, 9. & Φιμώσεις βῶν ἀλοῶντα, non capistrabis bovem triturantem. Voc. ὁ βῶ. Nom. plur. βόες οἱ καὶ αἱ. Prov. 14, 4. & μὴ εἰσι βόες, Φάτυνα καΐαται, ubi desunt boves, ibi sunt praesepia munda. Genit. βοῶν. Luc. 14, 19. 1. Cor. 9, 9. μὴ τῶν βοῶν μέλα Θεῷ ; num boves Deo curae sunt? Dat. βῶσι bobus. Acc. τὰς καὶ τὰς βόας boves seu vaccas. Job. 2, 14. & contractè βῶς, Doricè βῶς.

Βοῖδιον & βοιδέριον, &, τὸ, bucula, bucus. Jer. 50, 11.

Βῦβαλος, &, ὁ, bubalus. Deut. 14, 5.

BPA BETΣ, ἑός, ὁ, qui distribuit premia certaminis, τὰ βραβεῖα, τὰ ἐπινίκια. judex certaminis, ἀγωνοθέτης, &, ὁ.

Βραβευτής, &, ὁ, idem.

Βραβεῖον, &, τὸ, brabéum, præmium. 1. Cor. 9, 24.

Βραβεύω, propriè, sum certaminis moderator, palmam victori decerno, tribuo, fero. Col. 3, 15. εἰρήνη τῷ Θεῷ βραβεύετω (3. sing. pres. act. imper.) ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, pax DEI, hoc est, sensus paterni DEI favoris faciat, ut exultetis in cordibus vestris, per Metonymiam effecti. Scilicet ex hoc sensu gratiae divinae electi intelligunt sibi ut victoribus palmam datam. Fut. βραβεύσω. a. 1. ἐβραβεύσα Sap. 10, 12.

Καταβραβεύω, debito brabéo privo, Col. 2, 18. μηδὲς ὑμᾶς καταβραβεύετω (3. sing. pres. act. imper.) nemo vos debito brabéo fraudet, perinde ac si dixisset, μηδὲς ὑμᾶς ἀνακοπτέτω τῷ λαμβάνειν τὸ βραβεῖον, caveate, ne quis vobis obftet,

A quò minùs accipiatis brabéum. Est verò modus hic loquendi desumptus à certaminibus Graecorum olympiacis &c. Notetur praepositio κατὰ adversus q. d. ne quis in damnum vestrum de brabeo statuat, ne quis revocando vos à cursu in causa sit, quo minus brabeum consequamini. Hieronymus ait Epist. 151. ad Algasia, καταβραβεύειν hic ex lingua Tharsensium esse, infidiosè alicui palmam praeripere. Fut. καταβραβεύσω. a. 1. πατεβράβευσα.

Ευμβραβεύω, q. simul de palma certo, vel, una palmam refero; connitor. 3. Esd. 9, 14.

BPA ΓΧΟΣ, &, ὁ, raucedo, & βρόγχος, &, ὁ, guttur, quòd ibi sedem habet raucedo.

Βραγχιάζω, raucedo. Psalm. 69, 4. ἐβραγχίασεν ὁ λάρυγγός μου, raucuit guttur meum.

BPA ΔΤΣ, αἶα, ὁ. od. θ. κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν. in genit. βραδέος, αἶας, εἶος, tardus. propriè de re corporea. per per metaph. stupidus, bardus. Luc. 24, 25. ὡ ἀνόητοι καὶ βραδέως τῇ καρδίᾳ, ὁ αmentes & stupidi corde! Jac. 1, 19. βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι, tardus ad loquendum. Ex. 4, 10. βραδύγλωσσος ἐγώ εἰμι, hac Moses de se dicit, sum linguae impeditae, ubi βραδὺς paulò aliter accipitur, scilicet ad vitium naturae indicandum. compar. βραδύτερος & βραδίων, Poëtice βραδύων. superl. βραδύτατος, βράδισος, & Poëtice βάρδισος, tardissimus. βραδύτατα, lentissime Adb.

Βραδύνω tardo, moras necito. 2. Pet. 3, 9. & βραδύνει ὁ Κύριος τῆς ἐπαγγελίας sc. ἐνεκα, non tardat DOMINUS, quod ad promissionem attinet. F. βραδυνῶ. Deut. 7, 10. aor. 1. act. ἐβράδυνα. Gen. 43, 10. & μὴ ἐβραδύναμεν, nisi cunctati fuissetus. 1. Tim. 3, 15. εἰάν δὲ βραδύνω (1. sing. a. 1. act. subj.) si verò tardaverō, seu si tardius venero. Sir. 35, 19. καὶ ὁ κύριος & μὴ βραδύνῃ, & Dominus non tardaverit.

Βραδυτής, ἡτος, ἡ, tarditas 2. Pet. 3, 9. ὡς τινὲς βραδυτῆτα ἡγοῦνται, prout nonnulli tarditatem hanc esse ducunt. Scribo ὡς τινὲς, non ὡς τινες, ne ὡς videatur poni pro ἑτιώσ.

BPA ΖΩ, fut. άσω, ferveo, bullio.

Βρασμός

Βρασμός, ὤ, ὅ, æstus. Aquila Jesa. A 28, 29.

Ἀναβράζω. fut. ἄσω. a. 1. ἀνέβρασα. bullire facio, vi æstus & agitationis ejicio; educo. Sap. 10, 19. ἐκ βάθους ἀβύσσου ἀνέβρασεν αὐτούς, ex profundis abyssi eduxit ipsos. Dicitur ἔβρασάσω ἔβρασάσω vel ἀναβράττω.

Ἐκβράζω vel ἄσω, ejicio, expello. fut. ἔσω. aor. 1. ἐξέβραξα, 2. Macc. 1, 12.

Ἐκβρασμός, ὤ, ὅ, ebullitio, ejectio.

Ἐκβρασμα, ατος, τὸ, ejectamentum. usurpatur de ulcere lepræ indicio. Symmachus Levit. 13, 18.

Ἐμβράσσομαι, æstuo. part. ἐμβρασσόμενοι, æstuantes, im perciti. Aquila Genes. 40, 6.

Συμβράζω, expello, compello, 2. Macc. 5, 8. εἰς αἴγυπτον συνεβράδην, in Ægyptum compulsus est.

B P A X I' Ω N, onos, ὅ, brachium, propriè membrum corporis humani. κατ' ἀνθρώπου πάθειαν tribuitur DEO ἔσ significat robur. Act. 13, 17. μετὰ βραχίονος ὑψηλῆς, elato brachio, scilicet spectante ἔσ admirante toto mundo. Luc. 1, 51. ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, fortè facinus fecit brachio suo. Syrus, victoriam reportavit brachio suo, hoc est, omnipotentia sua. Sir. 36, 5. δόξασον χεῖρα καὶ βραχίονα δεξιόν, glorifica manum ἔσ brachium dextrum. Joh. 12, 38. ὁ βραχίων Κυρίου τίς ἀπεκαλύφθη; brachium DOMINI cui relictum est, hoc est, quàm pauci sunt Judæi, qui agnoscant potentiam JESU CHRISTI in abolendo regno Satanae? Ez. 13, 20. διαρρήξω αὐτοὺς ἀπὸ τῶν βραχιόνων ὑμῶν, lacerabo illos (pulvillus) à brachiis vestris. Dat. pl. βραχίονσι. accus. βραχίονας.

B P A X T' Σ, ἄα, ὅ, brevis, e. Genit. D βραχέος, εἰας, εὐος, Dat. βραχέϊ, εἰα, εἰ. Accus. βραχύν, εἴαν, βραχύν. Hebr. 13, 22. διὰ βραχέων (genit. pl. g. n.) ἀπέστειλα ὑμῖν, paucis scripsi vobis.

Βραχύν, paulum. Adv. Act. 27, 28. βραχύν δὲ διασησαντες, paulum inde progressi. βραχύν τι paululum. Act. 5, 34. Heb. 2, 7. μετὰ βραχύν paulò post, Luc. 22, 58.

Καταβραχύν, paulatim, Sap. 12, 8. elliptice, pro κατὰ βραχύν μέρος καιρῶς, secundum breve temporis spatium, vel brevi temporis spatium interjecto.

Βραχύτης, ητος, ἡ, brevitatis (μήκος, εος, τὸ, longitudo.)

Βραχέως, breviter, paucis, ad breve tempus. 2. Macc. 5, 17.

B P E' M Ω. fut. μῶ. imperf. ἔβρεμον. med. βρέμομαι, fremo, murmuro.

Βρομός, ὤ, ὅ, crepitus ignis, strepitus, fragor. Sap. 11, 9.

Βρομέω, ὦ, fut. ἦσω. imperfect. ἔβρομεον, ὤν. susurro, strepo.

Βρομώδης, εως, ὅ, ἡ, crepitum seu fremitum edens. Symmachus Job. 4, 26.

B P E' Φ Ο Σ, εος, τὸ, infans. (Eustathius: τὸ ἄρτι γεγενὸς παιδίον, καὶ τρέφόμενον ὑπὸ τῆθης, puellulus recens natus, ἔσ alitus à nutrice, ἔσ ait dici βρέφος, εος, τὸ, pro τρέφος, εος, τὸ, mutato τ in β. Est verò ipsum vocabulum τρέφος, εος, τὸ, usitatum, ἔσ significat hominum animaliumque sobolem.) Luc. 2, 12. βρέφος ἐσπαργανωμένον, infans fasciis involutus. 1. Pet. 2, 2. ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη (nom. plur. contractè pro βρέφεα) ceu infantes recens nati. Act. 7, 19. ποιεῖν ἐκδετα βρέφη, exponere infantes. βρέφη ἐκτεθέντα, infantes exposititii. puer. Luc. 18, 15. 2. Tim. 3, 15. ἀπὸ βρέφους (genit. contractus pro βρέφεος) à puero, ab ineunte ætate, à pueritia, à teneris unguiculis embryon Luc. 1, 44.

B P E' X Ω (ex βρεῖ, particula epitativa ἔσ χέω fundo, vel ab Hebr. בִּרְכָּה בִּרְכָּה piscina) humecto, pluo. Matth. 5, 45. βρέχεα ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους, pluit super justos ἔσ injustos. rigo, irrigo. Apoc. 11, 6. ἵνα μὴ βρέχη (3. sing. pres. subj.) ὑετός, ne pluvia riget terram. Luc. 7, 38. βρέχεν πόδας δάκρυσι, pedes lachrymis rigare. F. βρέξω Joel. 2, 23. βρέξω ὑμῖν ὑετὸν πρῶτον καὶ ὄψιμον, dabo vobis pluviam maturam ἔσ serotinam. Ad verb. pluam vobis pluviam. a. 1. aor. ἔβρεξα, ας, ε, rigavi. Luc. 7, 44. ἔβρεξε με τὰς πόδας, rigavit pedes meos. Luc. 17, 29. ἔβρεξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανόθεν, pluit ignis ἔσ sulphur è cælo. Jac. 5, 17. προσεύξατο τῷ μὴ βρέξαι (aor. 1. aor. inf.) scil. ἕνεκα, oravit, ne plueret. pres. aor. βέβρεχα. pres. pass. βρέχομαι, irrigor, compluor. Ez. 22, 24. σὺ εἶ γῆ ἡ μὴ βρέχομένη, tu es terra, quæ imbre non perfunditur. pres. pass. βέβρεγα, unde est

Βρέγμα, τος, τὸ, synciput, quod ante-

tibus : cadite in nos ; & collibus : tegite nos. Judith. 16 3. ἡ ἵππος αὐτῶν ἐκάλει βένος , equus (equitatus , metonym.) eorum operuit clivos. Metaphorice verò Luc. 3, 5. πᾶς βένος ταπεινωθήσεται , omnis collis deprimetur , hoc est , NB. electi naturā superbi à Johanne docente corrigentur. Resipiscant illi. Resipiscencia verò comitem habet intimam humilitatem. Sed quorum animi manserint callosi & clivosi , hoc est , inflati & turgidi , tandem ejulabunt.

Βανίζω , aggrego. Ruth. 2 , 16.

BOTΣ , ὁ , ἡ , bos , vacca. (à βόω pasco.) Gen. βοὸς. Dat. βοί. Accus. βῶν. 1. Cor. 9 , 9. & Φιμώσεις βῶν ἀλοῶντα , non capistrabis bovem triturantem. Voc. ὦ βῶ. Nom. plur. βόες οἱ καὶ αἱ. Prov. 14 , 4. & μὴ εἰσι βόες , Φάτναι καὶ θάραξ , ubi desunt boves , ibi sunt praesepia munda. Genit. βοῶν. Luc. 14 , 19. 1. Cor. 9 , 9. μὴ τῶν βοῶν μέλα Θεῷ ; num boves Deo curae sunt ? Dat. βῶσι bobus. Acc. τὰς καὶ τὰς βόας boves seu vaccas. Job. 2 , 14. & contractè βῶς , Doricè βῶς.

Βοῦδιον & βοιδόριον , & , τὸ , bacula , bucus. Jer. 50 , 11.

Βύβαλος , & , ὁ , bubalus. Deut. 14 , 5.

BPA BETΣ , ἑὸς , ὁ , qui distribuit premia certaminis , τὰ βραβεῖα , τὰ ἐπινίκια. judex certaminis , ἀγωνοθέτης , & , ὁ .

Βραβεύτης , & , ὁ , idem.

Βραβεῖον , & , τὸ , brabeum , præmium. 1. Cor. 9 , 24.

Βραβεύω , proprie , sum certaminis moderator , palmam victori decerno , tribuo , fero. Col. 3 , 15. εἰρήνη τῷ Θεῷ βραβεύετω (3. sing. pres. act. imper.) ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν , pax DEI , hoc est , sensus paterni DEI favoris faciat , ut exultetis in cordibus vestris , per Metonymiam effecti. Scilicet ex hoc sensu gratiae divinae electi intelligunt sibi ut victoribus palmam datam. Fut. βραβεύσω. a. 1. ἐβραβεύσα Sap. 10 , 12.

Καταβραβεύω , debito brabeo privo , Col. 2 , 18. μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβεύετω (3. sing. pres. act. imper.) nemo vos debito brabeo fraudet , perinde ac si dixisset , μηδεὶς ὑμᾶς ἀνακοπτέτω τῷ λαμβάνειν τὸ βραβεῖον , cavete , ne quis vobis obstet ,

A quò minus accipiatis brabeum. Est verò modus hic loquendi desumptus à certaminibus Graecorum olympiacis &c. Notetur praepositio κατὰ adversus q. d. ne quis in damnum vestrum de brabeo statuat , ne quis revocando vos à cursu in causa sit , quo minus brabeum consequamini. Hieronymus ait Epist. 151. ad Algasia , καταβραβεύειν hic ex lingua Tharsensium esse , infidiosè alicui palmam praeripere. Fut. καταβραβεύσω. a. 1. πατεβράβευσα.

Συμβραβεύω , q. simul de palma certo , vel , una palmam refero ; connitor. 3. Esd. 9 , 14.

BPA ΓΧΟΣ , & , ὁ , raucedo , & βρόγχος , & , ὁ , guttur , quòd ibi sedem habet raucedo.

Βραγχιάζω , raucedo. Psalm. 69 , 4. ἐβραγχίασεν ὁ λαρυγξίμυς , raucuit guttur meum.

BPA ΔΥΣ , ἄα , ὁ . od. θ. κηχόνα τοι βραδὺς ὠκύν. in genit. βραδέος , εἰς , ἑὸς , tardus. proprie de re corporea. per per metaph. stupidus , bardus. Luc. 24 , 25. ὦ ἀνόητοι καὶ βραδὺς τῇ καρδίᾳ , ὁ αmentes & stupidi corde ! Jac. 1 , 19. βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι , tardus ad loquendum. Ex. 4 , 10. βραδύγλωσσος ἐγώ εἰμι , hac Moses de se dicit , sum linguae impeditae , ubi βραδὺς paulò aliter accipitur , scilicet ad vitium naturae indicandum. compar. βραδύτερος & βραδίων , Poëtice βράσων. superl. βραδύτατος , βράδιστος , & Poëtice βάρδιστος , tardissimus. βραδύτατα , lentissime Adv.

Βραδύνω tardo , moras neco. 2. Pet. 3 , 9. & βραδύνει ὁ Κύριος τῆς ἐπαγγελίας sc. ἐνεκα , non tardat DOMINUS , quod ad promissionem attinet. F. βραδυνῶ. Deut. 7 , 10. αὐτοῖς. 1. act. ἐβράδυνα. Gen. 43 , 10. & μὴ ἐβραδύναμεν , nisi cunctati fuissetis. 1. Tim. 3 , 15. ἐὰν δὲ βραδύνω (1. sing. a. 1. act. subj.) si verò tardaverò , seu si tardius venero. Sir. 35 , 19. καὶ ὁ κύριος & μὴ βραδύνῃ , & Dominus non tardaverit.

Βραδυτής , ἥτος , ἡ , tarditas 2. Pet. 3 , 9. ὡς τινὲς βραδυτήτα ἡγοῦνται , prout nonnulli tarditatem hanc esse ducunt. Scribo ὡς τινὲς , non ὡς τινες , ne ὡς videatur poni pro ἔτιωσι.

BPA ΖΩ , fut. ἄσω , ferveo , bullio.

Βρασμός

Βρασμός, ὤ, ὅ, æstus. Aquila Jesa. A 28, 29.

Ἀναβράζω. fut. ἀσώ. a. 1. ἀνέβρασα. bullire facio, vi æstus & agitationis ejicio; educo. Sap. 10, 19. ἐκ βάθους ἀβύσσου ἀνέβρασεν αὐτούς, ex profundis abyssi eduxit ipsos. Dicitur ὅ βράσσω ὅ ἀναβράσσω vel ἀναβράττω.

Ἐκβράζω vel ἀσώ, ejicio, expello. fut. ἔσω. aor. 1. ἐξέβραξα, 2. Macc. 1, 12.

Ἐκβρασμός, ὤ, ὅ, ebullitio, ejectio.

Ἐκβρασμός, ατος, τὸ, ejectamentum. usurpatur de ulcere lepræ indicio. Symmachus Levit. 13, 18.

Ἐμβράσσομαι, æstuo. part. ἐμβρασσόμενοι, æstuantes, ira perciti. Aquila Genes. 40, 6.

Συμβράζω, expello, compello, 2. Macc. 5, 8. εἰς αἴγυπτον συνεβράδην, in Egyptum compulsus est.

B P A X I'Ω N, onos, ὅ, brachium, propriè membrum corporis humani. κατ' ἀνθρώπουπάθειαν tribuitur DEO ὅ significat robur. Act. 13, 17. μετὰ βραχίονος ὑψηλῶ, elato brachio, scilicet spectante ὅ admirante toto mundo. Luc. 1, 51. ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, fortè facinus fecit brachio suo. Syrus, victoriam reportabit brachio suo, hoc est, omnipotentiâ suâ. Sir. 36, 5. δόξασον χεῖρα καὶ βραχίονα δεξιόν, glorifica manum ὅ brachium dextrum. Joh. 12, 38. ὁ βραχίων Κυρίου τίνι ἀπεκαλύφθη; brachium DOMINI cui relictum est, hoc est, quàm pauci sunt Judæi, qui agnoscant potentiam JESU CHRISTI in abolendo regno Satanae? Ez. 13, 20. διαρρήξω αὐτὰ ἀπὸ τῶν βραχιόνων ὑμῶν, lacerabo illos (pulvillos) à brachiis vestris. Dat. pl. βραχίονσι. accus. βραχίονας.

B P A X T'Σ, ἄα, ὅ, brevis, e. Genit. D βραχέος, εἰας, εὖος, Dat. βραχέϊ, εἰα, εἰ. Accus. βραχύν, εἴαν, βραχύν. Hebr. 13, 22. διὰ βραχέων (genit. pl. g. n.) ἀπέστειλα ὑμῖν, paucis scripsi vobis.

Βραχύν, paulum. Adv. Act. 27, 28. βραχύν δὲ διαστήσαντες, paulum inde progressi. βραχύν τι paululum. Act. 5, 34. Heb. 2, 7. μετὰ βραχύν paulò post, Luc. 22, 58.

Καταβραχύν, paulatim, Sap. 12, 8. elliptice, pro κατὰ βραχύν μέγος καιρῶ, secundum breve temporis spatium, vel brevi temporis spatio interjecto.

Βραχύτης, ητος, ἡ, brevitatis (μήκος, εος, τὸ, longitudo.)

Βραχέως, breviter, paucis, ad breve tempus. 2. Macc. 5, 17.

B P E' Μ Ω. fut. μῶ. imperf. ἔβρεμον. med. βρέμομαι, fremo, murmuro.

Βρόμος, ὤ, ὅ, crepitus ignis, strepitus, fragor. Sap. 11, 9.

Βρομέω, ὦ, fut. ἦσω. imperfect. ἔβρομεον, ὤν. suffuro, strepo.

Βρομώδης, εως, ὅ, ἡ, crepitum seu fremitum edens. Symmachus Job. 4, 26.

B P E' Φ Ο Σ, εος, τὸ, infans. (Eustathius: τὸ ἄρτι γεγονὸς παιδίον, καὶ τρέφόμενον ὑπὸ τῆθης, puellulus recens natus, ὅ alitus à nutrice, ὅ ait dici βρέφος, εος, τὸ, pro τρέφος, εος, τὸ, mutato τ in β. Est verò ipsum vocabulum τρέφος, εος, τὸ, usitatum, ὅ significat hominum animaliumque sobolem.) Luc. 2, 12. βρέφος ἐσπαργανωμένον, infans fasciis involutus. 1. Pet. 2, 2. ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη (nom. plur. contractè pro βρέφεα) ceu infantes recens nati. Act. 7, 19. ποιεῖν ἐκτεθῆτα βρέφη, exponere infantes. βρέφη ἐκτεθῆτα, infantes exposititii. puer. Luc. 18, 15. 2. Tim. 3, 15. ἀπὸ βρέφους (genit. contractus pro βρέφεος) à puero, ab ineunte ætate, à pueritia, à teneris unguiculis embryon Luc. 1, 44.

B P E' X Ω (ex βρεῖ, particula epitativa ὅ χέω fundo, vel ab Hebr. בִּרְכָּה בִּרְכָּה piscina) humecto, pluo. Matth. 5, 45. βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους, pluit super justos ὅ injustos. rigo, irrigo. Apoc. 11, 6. ἵνα μὴ βρέχη (3. sing. pres. subj.) ὑετὸς, ne pluvia riget terram. Luc. 7, 38. βρέχεν πόδας δάκρυσι, pedes lachrymis rigare. F. βρέξω Joël. 2, 23. βρέξω ὑμῶν ὑετὸν πρῶτον καὶ ὄψιμον, dabo vobis pluviā maturā ὅ serotinā. Ad verb. pluam vobis pluviā. a. 1. aor. ἔβρεξα, ας, ε, rigavi. Luc. 7, 44. ἔβρεξε μὲς τὰς πόδας, rigavit pedes meos. Luc. 17, 29. ἔβρεξε πῦρ καὶ θεῖον ἀπ' οὐρανῶ, pluit ignis ὅ sulphur è cælo. Jac. 5, 17. προσεύξατο τῶ μὴ βρέξαι (aor. 1. aor. inf.) scil. ἐνεκα, oravit, ne plueret. pres. aor. βέβρεχα. pres. pass. βρέχομαι, irrigor, compluor. Ez. 22, 24. σὺ εἶ γῆ ἡ μὴ βρεχομένη, tu es terra, quæ imbre non perfunditur. pres. pass. βέβρεγμα, unde est

Βρέγμα, τος, τὸ, synciput, quod ante-

rior pars capitis sit humidior. F. 2. pass. βραχίσσομαι, η, εται, rigabor. Es. 34, 3. βραχίσσεται τὰ ὄρη ἀπὸ τοῦ αἵματος αὐτῶν, rigabuntur montes sanguine eorum. item fut. 2. pass. alia forma βρεχίσσομαι, η, εται, compluar, Amos 4, 7. præt. med. βέβροχα, unde est

Βροχή, ης, ή, nimbus, pluvia vehemens & procella, quam terrarum eludiones sequuntur, quam Hebr. בְּרוּכָה Latini nimbium vocant. Homerus *Ἰλιάδ.* v. 6. 139. ἄσπετον ὄμβρον, hoc est, immensum imbrem appellat. Matth. 7, 25. κατέβη ή βροχή, decidit seu delapsus est nimbus.

Βροχίζω, poto. Aquila Genes. 24, 17. βρόχισόν με, (imperat. aor. 1. act.) sorbere me fac.

Ἀβροχία, ας, ή, siccitas humoris, imbrium penuria. Sir. 35, 23. ὡς νεφέλαι ὑετῶ ἐν καρπῷ ἀβροχίας, sicut nubes pluviae in tempore siccitatis.

Ἀπόβρεξις, εως, ή, infusio. Aquila & Symmachus. Numer. 6, 3.

Ἐπιβρέχω, pluo. Psalm. 11, 7.

Καταβροχή, ης, ή, madefactio. Theodotion Proverb. 3, 8.

Ποντόβροχος, &, mari madefactus; in mari submersus, 3. Macc. 6. Ex πόντος & βροχή.

ΒΡΙΘΩ, fut. βρίσω. imperf. ἐβριθον. a. 1. ἐβρισκα. sum gravis, ingravesco, aggravo. Sap. 9, 15.

Ἐπιβρίθω, onus gero. Jobi 29, 4.

ΒΡΙΜΟΟΜΑΙ, ἔμαι. & quamvis rariùs, βριμάομαι, ὤμαι, prae ira fremo, excandesco. Videtur ortum à βρέμω, fremo. Pausanias ait, βριμῶσαι esse μετὰ τινος ἀπειλῆς ἐκφοβῆν, adhibitis minis detertere.

Ἐμβριμάομαι, ὤμαι, graviter & q. cum fremitu interminor, item infremo. Marc. 14, 5. καὶ ἐνεβριμῶντο (3. pl. imperf. med.) αὐτῇ, fremebant in eam. Joh. 11, 38. ἐμβριμώμενος infremens. fut. ἐμβριμήσομαι. a. 1. med. ἐνεβριμησάμην, ω, ατο, Matth. 9, 30. ἐνεβριμήσατο (3. sing. aor. 1. med. indic.) αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, graviter iis JESVS fuit interminatus, iis adhibitis minis interdixit. Joh. 11, 33. ἐνεβριμήσατο τῷ πνεύματι, καὶ ἐτάραξεν αὐτόν, infremuit spiritu, & turbavit seipsum.

Ἐμβρίμημα, ατος, το, indignatio, comminatio cum austeritate. Thren. 2, 6.

Ἐμβρίμησις, εως, ή, indignatio, ira. Aquila & Symmachus Psalm. 38, 4. ἀπὸ προσώπου τῆς ἐμβριμήσεώς σου, a facie indignationis tuae.

Προσεμβριμάομαι, ὤμαι, fremo in aliquem, Sir. 13, 3.

ΒΡΟΝΤΗ, ης, ή, tonitru (quasi βρομτὴ à βρέμω fremo) Joh. 12, 29. ἔλεγε βροντὴν γεγονέναι, dicebat turba, tonitru esse factum. Apoc. 4, 5. ἐκ τοῦ θρόνου ἐκπορεύοντα ἀστραπαὶ καὶ βρονταὶ prodibant ex illo throno fulgura & tonitrua.

Βροντάω, ὤ, tono. Fut. βροντήσω. Job. 37, 4. a. 1. act. ἐβρόντησα. 2. Sam. 22, 14. Ps. 18, 14. ἐβρόντησεν ἐξ ὀρανῶ ὁ Κύριος, καὶ ὁ ὑψιστος ἔδωκε φωνὴν αὐτῷ, tonuit ἐ καelo DOMINVS, & excelsus edidit vocem suam. conf. Sir. 46, 20. præt. act. βεβρόντηκα.

Ἐμβροντάω, attonitum reddo, unde præt. pass. inf. ἐμβεβροντήδαι, attonitum esse & q. fulmine stupefactum, ingenti horrore perculsum.

ΒΡΟΤΟΣ, &, ὁ, mortalis.

Ἀμβροτος, (inserta litera μ, propter euphon.) immortalis.

Ἀμβρόσιος, &, ὁ, immortalis.

Ἀμβροσία, ας, ή, ambrosia, cibus deorum. Sap. 19, 20. ita legimus: & δὲ τηκτὸν εὐτηκτον κρυσταλλοειδὲς γένος ἀμβροσίας τροφῆς. Arius Montanus paulò aliter verba haec ordinat; postponit enim τὸ εὐτηκτον τῷ κρυσταλλοειδὲς. Sed puto nihil interesse, dum modo duo illa epitheta jungantur cum γένος. Ne singula interpretando quenquam morer, summam dico, sententiam esse, quod statua ignita, nocturna Israëlitarum dux, cum natura sua esset τηκτὸν τι sive aliquid liquefactivum, non absumpserit Man, escam, caelitus delapsam, quae tamen à naturali sole sicut glacies liquecebat.

ΒΡΟΤΧΟΣ, &, ὁ, bruchus, locustae species. Amos 7, 1.

ΒΡΟΧΟΣ, &, ὁ, restis, laqueus. 1. Cor. 7, 35. videtur ortum à nomine βρόγχος, &, ὁ, guttur, extrita litera γ, quod restis gutturi suspendendi, τῷ μέλλοντος κρεμασθῆναι, circumponi soleat.

B P T X Ω, frendeo, strideo, es, ére, & A D E O. Edere non est hominis proprium. strido, is, ere, Act. 7, 54. καὶ ἔβρουχον (3. pl. imperf. act.) τὰς ὀδόντας ἐπ' αὐτὸν, stridebant dentibus in eum. Futur. βρύξω frendebo. prat. act. βέβρουχα, prat. pass. βέβρουγμα, unde est

Βρυγμός, ὅ, ὁ, fremitus, stridor. Matth. 8, 12. βρυγμός τῶν ὀδόντων, stridor dentium. Matth. 25, 30. ἐκεῖ ἔσται κλαυθμός καὶ βρυγμός τῶν ὀδόντων, illic erit fletus & stridor dentium. Prov. 19, 12. ἀπειλή βασιλέως ὁμοία βρυγμῷ λέοντος, comminatio regis similis est fremitui leonis. Hebr. ut rugitus leonis est indignatio regis.

Βρυγμή, ἡς, ἡ, idem. Sirac. 51, 4.

B P T Ω, scateo, mano, as, fundo, is, Jac. 3, 11. βρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν, scilicet ὕδωρ, fundit dulcem & amaram aquam. Hinc

Ἐμβρυον, ὁ, τὸ, (q. d. τὸ ἐντὸς τῆς γαστρὸς βρύον, quod in ventre suppullulat, seu ē parentum semine quasi scaturit) infans utero conclusus, infans, qui gestatur in utero, embryon.

B P Ω Σ K Ω, vel βιβρώσκω, comedo, ad formam τῆς τρώω, τιτρώσκω, vulnero, δράω, διδράσκω, fugio. F. βρώσω. prat. act. βέβρωκα. Ez. 4, 14. θηριάλωτον & βέβρωκα ἀπὸ γενέσεως, feram seu cadaver discerptum non comédi à pueritia mea. Draco, 8. & βέβρωκεν & δὲ πώποτε, non comedit unquam. Jos. 5, 12. ἐξέλιπε τὸ μάννα μετὰ τὸ βεβρωκέναι (prat. act. inf.) αὐτὸς ἐκ τῆς σίτης τῆς γῆς, desit manna, posteaquam comedissent ex fructu illius terræ. Joh. 6, 13. ὃ ἐπερίστυσε τοῖς βεβρωκόσι (dat. plur. part. prat. act.) quæ superfuerant iis, qui comederant. 1. Sam. 30, 12. ὅτι & βεβρώκα (3. sing. plusquamperf. act.) ἄρτον, καὶ & πεπώκει ὕδωρ, nam non comederat panem, neque biberat aquam. βεβρώκα pro ἐβεβρώκα Atticè. prat. pass. βέβρωμαι, σαι, ται. inf. βεβρωσθαι, 2. Macc. 2, 11. part. βεβρωμένος, ἐνν, ἐνον, Draco, 15. ἐὰν μὴ εὕρῃς πάντα βεβρωμένα, nisi inveneris omnia comesta. A. 1. persona est

Βρώμα, τας, τὸ, cibus, esca. Joh. 4, 34. ἐμὸν βρώμά ἐστιν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τῆς πέμψαντός με, esca mea est exsequi voluntatem ejus, qui misit me. 1. Cor. 8, 8. βρώμα ἡμῶν & παρίσῃσι τῷ θεῷ, esca (nempe corporalis, & externa) nos non commendat

Neque singularis virtus est edere posse. Rom. 14, 15. μὴ τῷ βρώματι σε ἐκείνον ἀπόλλυε, ne esca tua illum (infirmum fratrem) perde, scilicet, quantum in te est. 1. Cor. 10, 3. τὸ αὐτὸ βρώμα πνευματικόν, eandem escam spiritualem ederunt. 1. Cor. 6, 13. τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, cibi ventri destinati sunt. à 2. pers. prat. passiv. βέβρωσαι derivatur

Βρώσις, εως, ἡ, cibus. Rom. 14, 17. & γὰρ ἐστὶ βασιλεία τῆς θεῆς βρώσις καὶ πόσις, non enim est regnum DEI cibus & potus.

B Col. 2, 16. μὴ ἔν τις ὑμᾶς κρινέτω ἐν βρώσει, ἢ ἐν πόσει, ne quis vos damnet ob cibum vel potum. edulium. Heb. 12, 16. ἀντὶ βρώσεως μιᾶς pro edulio unico. erosio. Matth. 6, 20. ὅπως ἔτε σῆς, ἔτε βρώσις ἀφανίσει ubi neque tineæ, neque erosio corrumpit. ἐν διαδοῖν, uti videtur Isaaco Casaubono. σῆς καὶ βρώσις pro σῆς βρώσκησα, unde vestimenta Jac. 5, 2. dicuntur σητόβρωτα. Sic Virgil. patera libamus & auro, pro patera aurea.

Καταβρώσκω, devoro. Prat. pass. καταβρώσκομαι, devoror. Draco 6. 42. κατεβρώθησαν (3. pl. a. 1. ind. pass.) παραχρήμα, devorati sunt illico.

Κατάβρωσις, εως, ἡ, devoratio, deglutitio.

Κατάβρωμα, ατος, τὸ, cibus, esca. Symmachus Jesh. 9, 5. καὶ ἔσται εἰς καῦσιν, καὶ εἰς κατάβρωμα πυρὸς, & erit in combustionem, & in cibum ignis.

Βρώσιμος, ὁ, ὁ, ἡ, esculentus, a. Luc. 24, 41. ἔχετε τι βρώσιμον ἐνθάδε; habetis ne hic aliquid cibi? à 3. pers. prat. pass. βέβρωται derivatur

Βρωτός, ἡ, ὁ, ἡ, esculentus, a, um.

D Θηριόβρωτος, ὁ, ὁ, ἡ, a bestiis devoratus; ex θηρίων, bestia, & βιβρώσκω. Genes. 44, 28.

Καρπόβρωτος, ὁ, ὁ, ἡ, qui fructus ad edendum aptos profert. Deuter. 20, 20.

Οἰωνόβρωτος, ὁ, ὁ, ἡ, ab avibus devoratus; ex οἰωνός, avis, & βιβρώσκω. 2. Macc. 9, 15.

Σητόβρωτος, ὁ, ὁ, ἡ, à tineis consumptus, ex σῆς, σητός, ὁ, tineæ & βρωτός comestus. Jac. 5, 2.

Σκωληκόβρωτος, ὁ, ὁ, ἡ, à vermibus consumptus, Act. 12, 23. καὶ γενόμενος (ὁ Ἡρώ-

(ὁ Ἡρώδης) σκωληκόβρωτος ἐξέψυξε, Ἔ A 18, 16. ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ περιβεβλημένη βύσσινον (acc. cas.) urbs illa magna (hoc est, incolæ) amicta erat byssino βύσσινον subaudi ἐνδυμα, veste byssina.

ermis, Ἔ βρώσκω. Fut. 1. pass. βρωθήσομαι, η, εται, comedar, usitatissimum. Ex. 13, 3. ἔ βρωθήσεται ζύμη, non comedetur fermentum.

B T Θ O' Σ, ἄ, ὁ, ima pars, fundum, imus gurgis. βυσσός, ἄ, ὁ, Ionicè pro βυθός idem. εἰς βυσσὸν χωρῶν pessum ire. 2. Cor. 11, 25. νυχθήμερον ἐν τῷ βυθῷ πεπόνηκα, noctem ac diem in profundo egi. Syrus, sine nave in mari fui.

Ἄβυθος, ἄ, ὁ, ἡ, Ἔ ἄβυσσος, ἄ, ὁ, ἡ, fundo carens, scil. quod homo bolide aut alia ratione possit explorare, locus profundissimus, immensæ profunditatis vorago, est adjectivum Ἔ idem est quod fundi expers, in immensum patens. abyssus Luc. 8, 31. εἰς τὴν ἄβυσσον ἀπελθεῖν, abire in abyssum, hoc est, in tartarum. εἰς τὴν ἄβυσσον scil. χώραν, in locum fundo carentem, per metaph. Ps. 36, 7. τὰ κρίματά σου ἄβυσσος ποθέη, judicia tua multa abyssus, hoc est, sunt imperscrutabilia, tam profunda sunt, ut humani ingenii acie eorum ratio reddi nequeat.

Βυθίζω, demergo, in profundum abjicio. 1. Tim. 6, 9. αἵτινες βυθίζουσι (3. pl. pres. act.) τὰς ἀνθρώπους, quæ scilicet cupiditates demergunt homines. Fut. ἴσω. aor. 1. ἐβύθισα. 2. Macc. 12, 4. pres. act. βεβύθικα. Luc. 5, 7. ὥσε (παρά τι) βυθίζεσθαι (pres. pass. inf.) αὐτὰ scilicet πλοῖα, adeo, ut penè mergerentur.

B T P Σ A, ης, ἡ, corium, pellis, ut βόειοι βύρσαι pelles bovina. Job. 16, 15. σάκκον ἐβράσαν ἐπὶ βύρσης μου. cilicium consui ad ulcerosam cutem meam.

Βυρσεύς, ἑός, ὁ, coriarius, Act. 9, 43. παρά τινι Σίμωνι βυρσεῖ, apud Simonem, quendam coriarium.

B T Σ Σ O' Σ, ἄ, ἡ, lini delicatissimi Ἔ pretiosissimi genus. apud Indos, byssus. Olim ejusdem cum auro pretii fuisse testatur Plinius l. 19. c. 1. hist. nat. Luc. 16, 19. ἐνεδιδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον, induebatur purpurâ Ἔ bysso, hoc est, vestibus purpureis Ἔ byssinis.

Βύσσινος, η, ον, byssinus, a, um, Adj. βύσσινον, ἄ, τὸ, substantivè ponitur. Apoc.

18, 16. ἡ πόλις ἡ μεγάλη ἡ περιβεβλημένη βύσσινον (acc. cas.) urbs illa magna (hoc est, incolæ) amicta erat byssino βύσσινον subaudi ἐνδυμα, veste byssina.

B T Ω, obturo, obstruo, item tego. Prov. 17, 28. βύων χεῖλη αὐτῶ συνετὸς, obturans labia sua, prudens. F. βύσω. P. βέβυκα. pres. pass. βέβυσμαι, σαι, σαι.

Ἀκρόβυστος, ἄ, ὁ, in extremitate (scilicet pudendi) testus, præputiatus, præputium habens. (περίτμητος, ἄ, ὁ, circumcissus, quem Latini apellam, q. d. sine pellicula vocant.) ἀκρόβυστος q. d. βυστός testus B ἐν τῷ ἄκρῳ τῶ αἰδοῖς, in extremitate pudendi. Aquila Exod. 6, 12. Theodotion Jos. 5, 7. Sic præputium Latine dicitur à præputando, quod præputari, hoc est, amputari seu refecari soleat illa pellicula, quæ ipsam glandem ambit.

Ἀκροβυστία, ας, ἡ, præputium. Rom. 4, 11. δι' ἀκροβυστίας, per præputium. ibid. ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ, in præputio. Act. 11, 3. ἀκροβυστίαν ἔχοντας, præputium habentes. 1. Macc. 1, 17. ἐποίησαν ἑαυτοῖς ἀκροβυστίας, fecerunt sibi ipsis præputia. Aristoteles vocat ἀκροποδίαν. πόδη, ης, ἡ, coles, is.

C Ἀκροβυστέω, ὦ, præputium aufero. Aquila. Symmachus Ἔ Theodotion Levit. 19, 23.

B Ω Λ O' Σ, ἄ, ἡ, gleba; item massa. Sir. 22, 16. βῶλον σιδήρεον, massam ferri.

Βῶλαξ, ακος, idem. Jobi 7, 5.

B Ω M O' Σ, ἄ, ὁ, ara, altare q. d. alta area. Jer. 32, 35. ᾠκοδόμησαν τὰς βωμὰς τῇ Βάαλ (scilicet εἰκόνι) ædificarunt altaria Baali. ubi notavi βωμὸν nunquam de altari dici, quod DEVS sibi jussit extrui, sed semper θυσιαστήριον, Ἔ voce βωμῶν D aram gentilium aut idololatrarium indicari. Quamvis haud negem Baalitarum βωμὰς appellari nonnunquam θυσιαστήρια, Ἔ in lingua Hebræa vocem בָּאֵלִים utrolibet modo capi. Jud. 6, 25. καθελεῖς τὸ θυσιαστήριον τῷ Βάαλ, destrues altare Baalis. Act. 17, 23. εὐρον καὶ βωμὸν, ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο, ἀγνώσω θεῶν, inveni etiam aram, cui inscriptum erat, ignoto Deo. Vocem βωμὸς Eust. derivat à βαίνω, quod gradibus eò sacerdos ascenderit. Sed pace tanti Grammatici potius statuo, vocem hanc fluxisse ab Hebræis Idololatræ. Hebraicè

braicè **למזבח** enim significat excelsum, locum editum, eminentiorem, ubi idololatricę edificare solebant sacella, & altaria, unde factum, ut hoc ipsum vocabulum à LXX. sæpè vertatur βωμὸς. conf. versionem Græcam Es. 15, 2. & c. 16, 12. Jer. 7, 10. & c. 32, 3. & c. 48, 35. Hos. 10, 8. Amos. 7, 9. & c.

Περίβωμιον, x, τὸ, septum altaris. 2. Paral. 34, 3.

ΓΑμυα est tertia litera, & in numeris ternarium significat. Dicitur quibusdam videtur γάμυα quasi γίμυα ab Arabico **ویم**. Arabes enim suum Gimel vocant **ویم** Gim. Iones γάμυα nominant γέμυα, alii aliter. Vel γάμυα quasi γάμλα ab Hebr. **למלא** quam vocem Fr. 3. vertit μαγάδα, hoc est, ponticulum, cithara seu testudinis aliunde instrumenti Musici fides sustinentem.

† ΓΑΒΒΑΘΑ, Gabbatha. Nomen plateę seu loci editioris, lapidibus strati Hierosolymis, ubi erat tribunal seu solium judicis, Joh. 19, 13. Græcè λιθόστρωτος, quam vocem vide infra in themate σρώννυμι. Syriacè scribitur **ܓܝܦܗܦܬܐ** gephiphta, quod est à radice Syriacā **ܓܦܦ** gefaf. in Aphil claudere ostium. in paël verò circumplecti, amplexari. Significat verò nomen **ܓܝܦܗܦܬܐ** propriè περίβολον, hoc est, pavimentum elatum, lorica circumdatum. Alii γαββαθά derivant à Syriaca voce **ܓܝܒܗܬܐ** gibhatta, colliculus. Alii ex Hebræā voce **גבה** elevari, excelsum esse. [**גב** notat superficiem, pavimentum, cum terminatione fæminina **גבהת**.]

† ΓΑΒΡΙΗΛ, ε, Gabriel, nomen proprium angeli ἀκλιτον, origine Hebraum, & componitur ex **גב** gebher. vir, & **ל** El. Deus q. d. vir Dei, Luc. 1, 19. ἐγὼ εἰμι Γαβριήλ **גב** **ל** Est vero **גב** à radice **גב** prævalere, prædominari, unde est Latinum gubernare, & Græcorum κυβερνάω. Sunt enim γ & κ literę unius organi, & proinde ἐνμετάβολοι.

††† ΓΑΓΓΡΑΙΝΑ, ης, ῆ, gangræna, morbi species. à Th. γράω vel γράινω

Α (Hesych.) depascor, quod proxima quæque subito depascatur. Est partis seu membri in corpore humano iniens mortificatio, orta ab inflammationis magnitudine, quæ neque digeri, neque in pus mutari potuit. Perfecta mortificatio, νέκρωσις. Germanicè **der kalte Brand**. Hæc interdum curabilis est. Extremus verò hujus morbi gradus alia voce Græcè dicitur σφάκελος, x, ὁ, quem prorsus incurabilem esse medici tradunt: Et proinde membrum hujusmodi morbo affectum, esse ense rescindendum, ne pars sincera trahatur. 2. Tim. 2, 17. ὁ λόγος αὐτῶν, ὡς **Β** γάγγραινα νομὴν ἔξει & sermo eorum (scilicet hæreticorum) depascet, ut gangrena. γαγγραινώδης, Græcis est gangrena laborare.

† ΓΑΔ, ὁ, nomen viri ἀκλιτον, Gad, Apoc. 7, 5. Hebr. **גַּד** Gen. 30, 11. à **גַּד** turmatim convenire. Nomine hoc Lea mater numerosissimam sibi exoptabat familiam, & examen aliquod filiorum. Hic prolis (τῆς πολυτεκνίας) amor in hac effacta mundi senectâ planè deferbuit.

† ΓΑΔΑΡΗΝΟΣ, x, ὁ, Gadaré-nus, Marc. 5, 1. nomen gentis. Gadara regio fuit in tribu Manasse, sita trans Jordanem, ut liquet ex Luc. 6, 26. Eam Strabo vocat Gadaridam lib. 16. Derivatur verò Gadara ab Hebræā voce **גדר** vel cum accentu fortiter distinguente **גִּדְרָא** murus, septum, **גדר** idem à radice **גדר** sepsit, septo circumdedit, murum struxit. **גדר** godér, faber murarius. Dicitur etiam, **גדר** geder pro **גדר** gader in eadem significatione. In plurali **גדרות** 2. Chr. 28, 18. nomen urbis. Vetus interpres habet Gerasenorum, & sunt exemplaria, ubi lectio variat. vide Beza. Gadareus ergo dicitur q. septo circumdatus.

† ΓΑΖΑ, ης, ῆ, Gaza, nomen urbis Philisteorum, non procul a mari mediterraneo dissita. Act. 8, 26. Hebræis dicitur **גַּז** robusta, dura, fortis, quod est fæminum ab **גז** robustus. Hoc vero descendit a rad. **גז** roboravit. Magnitudinem ergo & potentiam hoc urbis nomen indigitabit.

††† ΓΑΖΑ, ης, ῆ, gaza. Vox origine

gine Hebræa, unde Syriacam, Chaldaicam &c. ceu dialectos originem suam traxisse constat. Hebraicè vocatur זָכָה, quam vocem Græci interpretes Esth. 3, 9. vertunt γάζαν. affinis Chaldaicæ radici זָכָה reposuit, recondidit. unde est זָכָה thesaurus. γάζα ergò à זָכָה, & per synopen literæ ν pro ganza dicitur gaza, εὐφωρίας ἐνεκα, prout Syriacè Act. 8, 27. scribitur. Suidas Ζησαυρόν, alii πλῆστον interpretantur.

Γαζοφυλάκιον, &, τὸ, gazophylacium, ætarium, ubi gaza asseruatur & custoditur. In Vet. Test. erat ætarium templi, in quod conjiciebantur pecunie ad cultus divini conservationem, ut patet ex 2. Reg. 23, 31. Marc. 12, 43. Luc. 21, 1. Ergò ætarium ecclesiasticum rectè vertitur inter nostrates der Kasten. 1. Esd. 5, 70. δέναι εἰς τὸ ἱερόν γαζοφυλάκιον, dare in ætarium sacrum. cap. 8, 20. ἐκ τῆ βασιλικῆς γαζοφυλακίᾳ, è Regio ætario. Ætarium principis, ut hæc ἐν παρόδῳ addam, alias dicitur fiscus à fiscis seu fiscellis, hoc est, vimineis sportis, quibus pecunia publicè principi debita asportari & includi solebat. Germanicè die Schatzkammer. item γαζοφυλάκιον significat etiam locum, ubi erat ætarium Ecclesiasticum, Joh. 8, 20. prout Syrus verba ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ vertit בבית הזכיה in domo gaza, hoc est, in eo loco, ubi erat repositorium pecunie rebus divinis sacra. 1. Esd. 8, 48. ἐν τῷ τόπῳ τῆς γαζοφυλακίᾳ, in loco Gazophylacii. Quo eodem loco & alia reponi solebant, quæ solícite custodiri & asseruari multum intererat. Vid. 1. Maccab. 14, 49.

Γαζοφύλαξ, αὐτός, ὁ, custos gaza & ætarii. 1. Esd. 2, 11.

† ΓΑΪΟΣ, &, ὁ, Caius, nomen proprium viri, Latinum origine, & olim idem erat quod nunc dominus, [seu potius maritus. Nam in nuptiis veterum Romanorum sponsa maritum sic allocuta est: Ubi tu Caius, ibi ego Caia.] Rom. 16, 23. 1. Cor. 1, 14.

ΓΑΙΣΟΣ, &, ὁ, vel γαῖσος, gæsum, hastile, jaculum. It. clypeus. Job. 8, 18. Judith. 9, 9.

ΓΑΛΑ, (tanquam à γάλαξ) γάλακ-

τος, τὸ, lac. γάλα est ab Hebr. חָלָב unde חָלָב lactantes Gen. 33, 13. Lac verò vocem Latinam esse à Græca casus secundus & tertius ostendunt. 1. Cor. 9, 7, καὶ ἐκ τῆς γάλακτος τῆς ποιμνῆς ἐκ ἐδίδει; & de lacte gregis non edit? Lev. 20, 24. γῆ ῥέουσα γάλα (acc. cas.) καὶ μέλι, terra fluens lacte & melle. conf. Sir. 46, 11. per metaph. rudis institutio. 1. Cor. 3, 2. γάλα (acc.) ὑμῶν ἐπότισα καὶ ἔβρωμα, lactis potu vos alui, & non esca, non cibo solido. Hebr. 5, 12. γεγόνατε χρεῖαν ἔχοντες γάλακτος, facti estis, quibus lacte sit opus, hoc est, quibus proponantur & instillantur τοῖς σοιχείᾳ τῆς ἀρχῆς τῶν λογίων τῆς Θεῆς, rudimenta initii eloquiorum Dei. 1. Pet. 2, 2. τὸ λογικὸν ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, lac illud sermonis sincerum expetite. Scilicet hæc est nota filiorum Dei, flagrare amore verbi divini.

Γαλαθηνός, ὁ, ὄν, lactens. Sir. 46, 19. ἐν προσφορᾷ ἀρνός γαλαθηνός, per oblationem agni lactentis.

Γαλακτίσω, lac candore refero.

Απογαλακτίσω ab lacte. F. ἀπογαλακτίσω. 1. Sam. 1, 22. α. 1. act. ἀπεγαλάκτισα, ας, ε, Hos. 1, 8. præter. ἀπογεγαλάκτικα. præter. pass. ἀπογεγαλάκτισμαι. part. præter. pass. ἀπογεγαλακτισμένος, η, ον, ablactatus, a, um. Ps. 131, 2. aor. 1. pass. ἀπογαλακτίδην Gen. 21, 8. ablactatus fui.

† ΓΑΛΑΤΙΑ, ας, ἡ, Galatia, regio in Asia minori, Bithyniæ finitima, à Græcâ voce γάλα, αὐτός, τὸ, lac, unde γαλατία dicitur pro γαλακτία, q. d. lactea, [Ridicula est isthæc originationis, quam lectoribus propinat Auctor noster. Galatæ iidem sunt qui Galli, nam, Justino teste, ex Gallia profecti ibidem sedem suam quesiverunt. At Galli sunt κέλται, littera ejusdem organi in aliam similem mutata, quæ vox est germanica, Held; vocarunt se quippe κατ' ἐξοχήν viros strenuos & bellatores.] 1. Cor. 16, 1. Gal. 1, 2. Vocatur etiam Gallogræcia, & à Gallis nomen suum traxit, qui in auxilium à rege Bithyniæ evocati, regnum cum eo partâ victoriâ dividerunt, atque ita Græcis postea admixti, Gallogræci & tandem Galatæ appellati fuerunt. Vide vocem sequentem γαλιών. item imprimis vide

Vide Plin. lib. 5. cap. 32. Ptolemaum in A S. c. 4. & Strabonem in 4.

Γαλάτης, ἄ, ὁ, Galata. Nomen gentilitium. Gal. 3. 1. ὡ ἀνόητοι Γαλάται, ὁ αmentes Galatæ.

Γαλατικός, ἡ, ὁν, Galaticus, ad Galatiam pertinens, Act. 16, 16. Γαλατική χώρα, Galatica regio.

Γ Α Λ Η Ν Η, ης, ἡ, tranquillitas maris, sic dicta à γελᾶω video, q. d. γελᾶν. Ovid. vident æquora ponti: quod nautis arrideant. Homerus ὀδυσε. ε. vocat νηνεμίαν, Latini etiam Græcâ voce malaciam. Quamvis Grammatici tradant, γαλήνην de mari dici, νηνεμίαν verò de aëre. Sed hæc ipsa ita se habent, ut alterum absque altero esse nequeat. Matth. 8, 26. καὶ ἐγένετο γαλήνη μεγάλη, & consecuta est ingens maris tranquillitas.

Γαλήνιος, ὄ, ὁ, adj. tranquillus, quietus. Vide εὐδία.

† Γ Α Λ Ι Λ Α Ι Α, ας, ἡ, Galilæa, nomen regionis Judaicæ, origine Hebræum. לְיִלְיָא hoc est, limes, confinium. 1. Reg. 9, 11. Jos. 10, 7. in formâ constructâ. Esa. 9, 1. מְגִלְיָא Galilæa gentium. A radice לָלַי galâl, volvit, volutavit, convolvit. Notat regionem rotundam. Rotunda facile volvuntur. Syriacè legitur גִּלְיָא Gelilâ.

Γαλιλαῖος, αῖα, αῖον, Galilæus, a, um. Matth. 26, 69. καὶ σὺ ἦδρα μετὰ Ἰησοῦ τῷ Γαλιλαίῳ. Et tu eras cum Jesu illo Galilæo! Et Julianus apostata in acie contra Christianos lethaliter sauciatus, sanguinem suum suâ ipsius volâ exceptum fuisse, & sic exclamasse fertur: νενίκηκας ὦ Γαλιλαῖε, vicisti ὦ Galilæe!

† Γ Α Λ Λ Ι Ω Ν, ωνος, ὁ, Gallio, nomen proprium viri. Act. 18, 12. 14. 17. Sic dictus fuit à lacteo candore, unde & Gallos dictos esse plerique statuunt. [Verum est Gallos & Germanos fuisse colore candido, Conringius de habitus corporum Germanicorum antiqui & novi caussis, p. 11. 12. sed cur gens barbara nomen haberet græcum? Vide ergo quæ supra voce Γαλατία observavimus.] Γάλα, ακτος, τό, lac significat. Si autem à Gallo abe putes fluxisse, abem eam à priscis Martiam dictam fuisse, novi-

mus. Ab Aristophane ἀλεκτροῦν, gallus gallinaceus vocatur νεοττός ἄρεως, hoc est, pullus Martis. Vide Thesaurum Stephani t. 2. p. 1039. Sed illi ipsi Galli, qui sic dicuntur à lacteo candore, hodie appellantur Franci, tanquam ex Germanis Franconibus orti, quod gens sit libera, & libertatis defensatrix acerrima.

† Γ Α Μ Α Λ Ι Η Λ, ὁ, Gamaliel, nomen viri ἀκλιτοῦ. Hebræum origine. גַּמְלִיֵּאל Gamliel. Syriacè גַּמְלִיָּא hoc est, retributio Dei, compositum ex גַּמְלָא retributio, beneficium, & אֱלֹהִים Deus. גַּמְלָא idem valet, unde Jer. 51, 56. תִּלְגַּמַּל אֱלֹהִים Deus retributionum. Radix est גַּמַּל retribuit, rependit, retulit, refudit. אֱלֹהִים verò est à radice אֱלֵן fortitudo, Ps. 88, 5. Act. 22, 3. παρὰ τοὺς πόδας Γαμαλιήλ, ad pedes Gamalielis. Vide infra πᾶς.

Γ Α Μ Β Ρ Ο Σ, ὄ, ὁ, gener. Dicitur γαμβρός pro γαμερός per syncopen τῷ ε & ἐpentheseσιν τῷ β. Eadem epenthesis est in voce μεσημέρια meridies, pro μεσημερία 1. Sam. 18, 18. τίς ἐγὼ εἰμι, ὅτι γαμβρός ἔσομαι τῷ βασιλεῶς; quis sum ego, quod futurus sim gener regis?

Γαμβρεύω, affinitatem contraho. Fut. εὐσω. Præt. γεγάμερευκα. Joseph. ἐγεγάμερευτο (3. sing. plusquamperf.) γὰρ ἦδη, jam gener ascitus erat.

Ἐπιγαμβρεύω, affinitatis jure duco. Prepositio ἐπὶ notat superventionem (ut ita loquar) hoc est, successionem, q. d. ampliolem contraho affinitatem. Fut. ἐπιγαμβρεύσω, Matth. 22, 24. ἐπιγαμβρεύσει ὁ ἀδελφὸς αὐτῷ τὴν γυναῖκα αὐτῷ, frater ejus ducet affinitatis jure uxorem ejus Præt. ἀτ. ἐπιγεγάμερευκα, αἰ, ε. α. 1. ἐπεγάμερευσα. α. 1. med. ἐπεγαμβρευσάμην, ω, ατο. Gen. 38, 8. ἐπιγάμερευσαι (2. sing. aor. 1. med. imper.) αὐτήν, καὶ ἀνάσῃσιν σπέρμα τῷ ἀδελφῷ σου, duc eam, & excita semen fratri tuo.

Γ Α Μ Ο Σ, ε, ὁ, nuptiæ. Γάμος dictus παρὰ τὸ γάω, unde est, γέγαα oriundus sum, vel à γαίω, glorior. nuptiæ à nubere

nubendo, hoc est, velando, quod nobis nuptia
velata facie ad sponsi lectum deduceretur.
Joh. 2, 1. γάμος ἐγένετο ἐν Κανᾷ nuptiae
erant Cana. Matth. 22, 11. ἐνδυμα γάμου,
Hebraismus pro ἐνδυμα γαμικόν, vestem
nuptialem. Tob. 9, 1. ἄγειν εἰς τὸν γάμον,
ducere ad nuptias, invitatum deducere. γά-
μοι, ων, οἱ, in plur. num. more Latinorum
nuptiae. Matth. 22, 2. ἐποίησε γάμους τῷ
υἱῷ αὐτοῦ fecit nuptias filio suo. solenne
epulum seu convivium per syn. spec. vide
versionem Syriacam. Luc. 14, 8. ὅταν κλη-
θῇς ὑπό τινος εἰς γάμους, quum invitatus
fueris à quopiam ad nuptias, seu convivium
solenne. conjugium per metonym. adj.
Hebr. 13, 4. τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι ho-
norabile est conjugium inter quosvis. Lo-
cus, ubi nuptiae celebrantur per metonym.
adj. Matth. 25, 10. ἦλθεν ὁ νυμφίος καὶ
αἱ ἑτοιμοὶ εἰσῆλθον μετ' αὐτοῦ εἰς τὰς γά-
μους, venit sponsus, & quae paratae erant vir-
gines, intraverunt cum eo ad nuptias: ubi
praepositio εἰς & verbum εἰσῆλθον declarant,
nomine τῶν γάμων hic significari locum
ipsum, nuptiis illis celebrandis destinatum,
hoc est NB. summum caelum. Et praeterea
Metaphora est allegorica, ubi vita aeterna
& perfecta unio cum CHRISTO compara-
tur cum nuptiis.

Γαμέω, ὦ, uxorem ducō, cum Accus.
Luc. 20, 34. οἱ υἱοὶ τῆ αἰῶνος τὰτα γα-
μήσιν, filii hujus seculi uxores ducunt. ma-
trimonio jungor. 1. Cor. 7, 36. γαμέω-
σαν (3. pl. praes. imper. act.) matrimonio
jungantur, nubo. 1. Tim. 5, 14. βέλομαι
νεωτέρας (χήρας) γαμεῖν, volo, ut junio-
res viduae nubant. imperfect. ἐγάμεον, 8v.
Luc. 17, 27. ἦδιον, ἐπινον, ἐγάμεν (3. pl.
imperf. act.) edebant, bibebant, uxores du-
cebant. Fut. 1. γαμήσω. Praet. act. γεγά-
μηκα. 1. Cor. 7, 10. τοῖς δὲ γεγαμηκόσι
(part. praet. act. dat. pl.) παραγγέλλω, iis
verò, qui matrimonio juncti sunt, denun-
tio. aor. 1. act. ἐγάμησα, ας, ε. Marc. 6,
17. ὅτι αὐτὴν ἐγάμησε (3. sing. aor. 1. act.
indic.) quia illam, scilicet Herodiadem,
uxorem fratris Philippi, duxerat uxorem.
a. 1. act. imper. γάμησον, ἄτω. 1. Cor. 7, 9.
οἱ δὲ ἅκ' ἐγκρατεύονται, γαμησάτωσαν. (3.
pl. aor. 1. act. imper.) κρεῖσσον γὰρ ἐστὶ
γαμήσαι (a. 1. act. inf.) ἢ πυρεῖσθαι;
quod si se non continent, matrimonium con-

trahant: nam melius est matrimonium
contrahere, quàm uri. aor. 1. act. subj. γα-
μήσω, ης, η. Matth. 19, 9. (ὁς ἂν) γαμή-
σῃ (3. sing. a. 1. act. subj.) ἄλλην, μοιχᾷ-
ται καὶ ὁ ἀπολελυμένην γαμήσας, (part.
aor. 1. act.) μοιχᾷται, qui (repudiata pri-
mâ uxore) aliam duxerit, mœchatur: & qui
dimissam duxerit, mœchatur. In usu et-
iam est aor. 1. act. ἡγημα, ας, ε, per synco-
pen & metathesin factus ex ἐγάμησα. Alii
tamen malunt derivare ab inusitato γάμω
Luc. 14, 20. γυναῖκα ἡγημα, uxorem duxi.
a. 1. act. subj. γήμω, ης, η, ab ἡγημα 1. Cor.
7, 28. ἐὰν γήμῃς (2. sing. a. 1. act. subj.)
ἔχ' ἡμαρτες. καὶ ἐὰν γήμῃ (3. sing. a. 1. act.
subj.) ἡ παρθένος, ἔχ' ἡμαρτε, si duxeris
uxorem, non peccasti; & si nupserit virgo,
non peccabit. Inf. γήμαι, 2. Macc. 14, 25.
praes. pass. γαμέομαι, ἔμαι, nubo. aor. 1.
pass. ἡγαμήθην nupsi. Marc. 10, 12. καὶ γα-
μηθῇ (3. sing. a. 1. pass. subj.) ἄλλῃ, μοι-
χᾷται (dimissa) nupserit alii (marito)
mœchatur. 1. Cor. 7, 39. ἐλευθέρα ἐστίν, ἣ
θέλει γαμηθῆναι (aor. 1. pass. inf.) libera
est ad cui velit nubendum. Observetur hic
discrimen, quod tamen Latini strictius ob-
servant. γαμήσαι est propriè mariti, qui
dicitur λαβεῖν γυναῖκα, ducere uxorem:
γαμέσθαι nubere est maritæ; ἢ ἐνδίδοται,
quæ elocatur:

Γαμίζεν verò est parentum, qui dicun-
tur γυναῖκα δῆναι vel ἐνδιδόναι elocare.

Γαμίσκομαι idem est, quod γαμέομαι
nubo Marc. 12, 25.

Ἐγαμίζω, nuptui colloco, nuptum
do. Matth. 22, 30. ἐν δὲ ἀναστάσει ἔτε γα-
μήσιν, ἔτε ἐγαμίζονται, nam in resurre-
ctione neque (viri) uxores ducunt, neque
(mulieres) nuptum dantur. Luc. 17, 27. ἐγά-
μεν καὶ ἐξεγαμίζοντο (3. pl. imperf. pass.)
uxores ducebant, & dabantur nuptum. F.
ἐγαμίσω. Praet. act. ἐκγῆγάμικα. a. 1. act.
ἐξεγάμισα, ας, ε.

Ἐγαμίσκομαι, η, εται, nuptui collocor,
elocor, Luc. 20, 34.

Ἐπιγάμια, ας, ἡ, nuptiae, connubium.
Josue 23, 12.

Ἄγαμος, α, ὁ, ἡ, coelebs, 1. Cor. 7, 32.
ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τῆ θεῶς, qui coelebs
est, sollicitus est de iis, quæ sunt Dei.

Δίγαμος, α, ὁ, qui primâ uxore mortuâ
ad secundas transiit nuptias.

Πολύγαμος, α, ὁ, qui multas uxores duxit.

Πολυγαμία, ας, ἡ, matrimonia cum multis contracta.

Γ Α Ρ, conjunctio causalis, quā causa, & ratio redditur. Vertitur nam, enim, semperque postponitur. Tit. 2, 11. ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τῆς Θεᾶς ἡ σωτήριος πᾶσιν ἀνθρώποις. Hic Paulus instruxit Titum, ut auditores exhortetur ad studium bonorum operum. Nam (ait) illuxit gratia illa, Dei salutifera quibusvis hominibus. ubi rationem reddit, cur opera sit danda virtutibus, & contra cur vitia sint fugienda. B Deus nimirum nos multis affecit beneficiis. Ergo æquum est, ut nos gratos erga eum declaremus. Aliter verò gratos erga Deum nos non declaramus, quā juxta legem ipsius vivendo & indefinenter orando. Quandoque alias admittit significationes, & verti potest scilicet, nempe, 1. Thess. 2, 14. enimvero, Matth. 1, 18. Marc. 14, 5. equidem 1. Cor. 4, 4. igitur Marc. 15, 14. verò 2. Tim. 2, 7. porro Eph. 5, 9. At Phil. 3, 20. [certe. Job. 9, 30. Ἐν γὰρ τῷ τοῦ Θεοῦ μακρόν ἐστιν, ὅτι ὑμεῖς οὐκ οἴδατε πόθεν ἐστὶ, unum certe illud mirabile est, quod vos nescitis, unde ille sit. Act. 16, 37. Οὐ γὰρ, non profecto. ideo, quapropter. Job. 10, 26. ἀλλ' ὑμεῖς οὐ πιστεύετε, & γὰρ ἐσεῖς ἐκ τῶν προδόντων τῶν ἐμῶν, sed vos non creditis, ideo non estis ex oculis meis. 1. Cor. 10, 5. ἀλλ' οὐκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν ἐυδόκησεν ὁ Θεός, κατεσφώθησαν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ, sed in plurimis ipsorum beneplacitum non habuit Deus, quare prostrati sunt in cremo.] verè Act. 8, 39. ἐπορεύετο γὰρ pergebat verò. Redundat, & in fine additur more Latine vocula nam, in quisnam, quidnam, Matth. 27, 23. τί γὰρ κακὸν ἐποίησε; quidnam mali perpetravit? quaeso. Act. 8, 31. πῶς γὰρ αὖν δυναίμην; quomodo quaeso possem? Inserbit transitioni 1. Cor. 9, 19. Ἐγώ, 11, 9. Epanalepsi Gal. 2, 6. καὶ γὰρ etenim Luc. 22, 59. 1. Cor. 5, 7. Non causam sed similitudinem significat. 2. Cor. 13, 4. καὶ γὰρ ἡμεῖς ἀδυνάμει, sic & nos infirmi sumus, &c. Nempe γὰρ hoc referendum ad prius γὰρ, quod paulò ante præcessit. Hebraismus. Scilicet Hebraei similitudinem explicant, per conjunctionem copulativam, aut aliam quamvis, si

A illa geminetur. ut ὡς ἡ ἐγώ, sicuti ego, sicuti tu, hoc est, ego sum sicut tu. Es. 24, 2. ὡς ὡς ὡς sicut populus, sicut sacerdos, hoc est, qualis est populus, talis sacerdos.

Γ Α Σ Τ Η Ρ, γαστήρ, contractè γαστρός, ἡ, uterus. ἐν γαστρὶ ἔχειν subintellige βρέφος, gravidam esse. Matth. 1, 18. ἐν γαστρὶ ἔχουσα ἐκ πνεύματος ἁγίου inventa est grvida à Spiritu sancto. Luc. 21, 23. καὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἔχουσας, hæc prægnantibus! Ps. 22, 10. σὺ εἶ ὁ ἐκπάσσας με ἐκ γαστρός, tu es, qui me eduxisti ex utero. additur genit. μητρός, Sir. 40, 2. venter Job. 32, 8. belluo, ventri & gula deditus, abdomini natus, ignavus fucus. Tit. 1, 12. Κρήτες αἰετὸς φεύσαι, κακὰ θηρία, γαστρες αργαί. Cres semper mendax, mala bestia, & belluo deses. Sir. 37, 5. χάριν γαστρός, ventris causa; ubi videtur denotare vitium.

Γλωτσογάστωρ, ὄρος, ὁ, qui linguā vitium querit, rabula. Aristoph.

Γ Α Τ Ρ Ο Σ, α, ὁ, superbus, arrogans, ferox.

Γ α ὦ ρ ο ν, α, τὸ, animi elatio. Th. γαίω, superbio, glorior.

Γ α υ ρ ὶ ὦ, ὦ, & γ α υ ρ ὶ ὦ μ α ι, ἔ μ α ι. perf. pass. γε γ α υ ρ ὶ ὦ μ α ι, superbio, glorior, effector, exulto. part. 3. Macc. 3. τῇ ἐν ημερίᾳ γε γ α υ ρ ὶ ὦ μ ῆ ν ο ς, prosperitate elatus vel glorians. Sap. 6, 2. γε γ α υ ρ ὶ ὦ μ ῆ ν ο ι ἐπὶ ὄχλοις ἰ θ ν ῶ ν, elati super turbas gentium.

Γ α υ ρ ῖ ᾱ ὦ, ὦ. fut. ᾱ σ ω. a. 1. ἐ γ α υ ρ ῖ ᾱ σ α, superbio, glorior, me jacto. Judith. 9, 9. ἐ γ α υ ρ ῖ ᾱ σ α ν ἐν βραχίονι πεζῶν, gloriati sunt in brachio peditum. A perf. pass. ἐστ

Γ α υ ρ ῖ ᾱ μ α, ατος, τὸ, gloriatio, exultatio. Sir. 43, 1.

Γ Ε, dictio enclitica. Aliis dictionibus postponitur & raro separatim legitur. Sanè 1. Cor. 4, 8. ὁ φ ε λ ὶ ὄ ν γ ε, utinam sanè quidem, καί γ ε & quidem Act. 2, 18. ὅ σ γ ε, qui quidem, Rom. 8, 32. tamen. 1. Cor. 9, 2. ἀ λ λ ᾱ γ ε, et si Job. 4, 2. καί τ ο ι γ ε, verò Luc. 11, 28. μ ε ν ἔ ν γ ε, imò vero. Matth. 9, 17. ἀ λ λ ᾱ μ ε ν ἔ ν γ ε quin etiam, certe. Phil. 3, 8. Rom. 10, 18. εἴ γ ε liquidem, 2. Cor. 5, 3. δι ᾱ γ ε, at certe propter, seu tamen propter. Luc. 11, 8. εἰ δὲ μ ῆ γ ε, alioquin. Luc. 13, 9. εἰ δὲ μ ῆ γ ε, sin minus. 1. Cor. 6, 3. μ ῆ τ ι γ ε, nedum.

nedum. Act. 17, 27. εἰ ἄρα γε si quo modo. vide supra ἄρα. Sæpè est μόγιον συμ-
πληρωματικόν, hoc est, dictiuncula seu par-
ticula expletiva.

† Γ Ε Δ Ε Ω' Ν, ó, Gedeon, Heb. 11, 32.
nomen herois ἡλκιδόν. Hebraeum origine
גִּדְחֹן Gidhon, à radice גָּדַח excidit.
unde est Germanorum ausgeten, quod
propriè est lolia aut zizania ex hortis agri-
se ebellere, eradicare, eosque purgare, Jud.
6, 32. Et quia heros hic fortissimus lucos,
aras & idola Baalis excidit & destruxit,
dictus fuit Jerubbáal, hoc est, contendet
contra eum ipse Baal. Sic enim Joas pa-
ter ejus contra plebem seditiosam argumen-
tabatur: Si Baal Deus est, contendet in
eum, qui diruit altare ejus. Atqui non
contendit. Ergo non est Deus, & proin-
de neci tradetur ille, qui ex vobis pro Baale
contra Gedeonem filium meum conten-
derit.

† Γ Ε' Ε' Ν Ν Α, ns, ἡ, gehenna, nomen
proprium tartari seu inferni. Vox origine
Hebraea, composita ex גֵּי ἡ & הַנֹּחַל
vallis Hinnomi. הַנֹּחַל est nomen viri,
qui illius vallis erat possessor. A possesso-
re itaque nomen acceperat. Sic verò di-
ctus fuit Tartarus seu locus damnatorum
per metaph. Nempe, sicut in valle Hinnomi
Israëlitæ idololatriæ, superstitionibus vi-
cinarum gentium addicti & adducti, olim
solebant filios suos, inaudita quadam im-
manitate, per ignem traducere, eosque offerre
idolo Molecho: ita quoque tandem impii in
loco damnatorum ardebunt & ingentes pa-
tientur cruciatus. Idem locus etiam
תּוֹפֶת Topheth dictus fuit, Jer. 7, 31.
nempe à תּוֹפֶת toph, tympanum (sic He-
braicè κατ' ὀνοματοποιίαν dictum. Quum
enim tympanum pulsatur, audimus hunc
sonum toph toph.) Scilicet idololatriæ tym-
pana pulsarunt, ne parentes aut alii ejū-
latus puerulorum candentibus Molechi bra-
chiis, ex ere factis, impositorum audirent.
Matth. 5, 22. ἔνοχος ἔσῃ εἰς τὴν γέενναν
τῆς πυρὸς, obnoxius erit gehennæ ignitæ. Ubi
notetur duplex Hebraismus. εἰς τὴν γέενναν
pro τῇ γέεννῃ. Vide in Lexico hoc præpo-
sitionem εἰς. Scil. articulus Hebraeus dativi
casus ל lamed sæpè solet à Græcis inter-

A pretibus reddi per εἰς, quam significationem
propriè habet, quum ex literis bachlam, ut
vocant, item quoties est præpositio. Deinde
γέενναν πυρὸς pro γέενναν πεπυρωμένην.
Ratio hujus Syntaxis est adjectivorum in
lingua Hebraea raritas & inopia, unde fit,
ut pro adjectivis substantiva adhibeantur
longè frequentissime. Sic Hebraei virum
dolosum dicunt virum doli, Ps. 5, 7. virgam
ferream vocant virgam ferri Ps. 2, 9. virum
ingeniosum appellant virum ingenii, Efr. 8,
18. Matth. 23, 15. ποιᾶτε αὐτὸν υἱὸν γε-
έννης, facitis eum filium gehennæ, hoc est,
B seducitis eum, qui nisi resipiscat, tandem ab-
jicietur in gehennam. per metonymiam
subjecti ponitur pro diabolo Jac. 3, 6. φλο-
γισομένη ὑπὸ τῆς γέεννης, inflammata
à gehenna, hoc est, à diabolo.

† Γ Ε Θ Σ Η Μ Α Ν Η, Gethsemane.
Matth 26, 36. & Marc. 14, 32. Hebr.
גֶּתְשֶׁמֶנִּי הַזֶּה hoc est, vallis pingue-
dinum, hoc est, vallis pinguiissima, & forte
est ex ג, nota Genitivi apud Syros, uti con-
jicit Drus. גֵּי est nomen gen. masc.
ipsa radix, vallis. גִּתְשֶׁמֶנִּי est plural.
C num. g. m. à singul. גִּתְשֶׁמֶנִּי pinguedo, no-
men g. m. à radice גִּתְשֶׁמֶנִּי saginari, impin-
guari. [Rectius derivatur a גֵּת torcular
& גִּתְשֶׁמֶנִּי oleum. Quia enim ad mon-
tem olivarum situm erat, concludimus ex-
inde locum fuisse, ubi oleæ fuerunt expres-
sæ. Lightfoot in centuria chorographica
Matthæo præmissa c. 41.]

Γ Ε Ι' Σ Ο Σ, eos, τὸ, epistylium, co-
rona sive capitellum columnæ. Jerem.
52, 19. Apud Ezech. 43, 14, 17. Scribitur
D cum duplici sigma γῆσσος, & notat mar-
ginem.

Γ Ε Ι' Τ Ω Ν, ovos, ὁ, ἡ, vicinus, a. Sic
dicitur à γεία q. γείτων, vel à γῆ, q. γηίτων.
Luc. 14, 12. μὴ φώνα γείτονας πλῆσις, ne
voca vicinos divites. Luc. 15, 9. συγκαλεῖ-
ται τοὺς γείτονας, convocat vicinas. Hesiod.
πῆμα κακὸς γείτων, grave malum est malus
vicinus. Ps. 79, 4. ἐγενήθημεν ὄνειδος τοῖς
γείτοσι (dat. pl.) facti sumus opprobrium
vicinis.

Γατορία, us, ἡ, vicinia.

Γεινιάω, ὦ, fut. άσω. vicinus sum. *San. 6. 4.* ἦν αὐτῷ παράδεισος γεινιῶν (part. pres.) τῷ οἴκῳ, erat ipsi hortus vicinus domui. 2. *Macc. 9, 25.* γεινιῶντας (acc. pl. m. g. part. pres.) τῇ βασιλείᾳ, vicinos regno.

Ἀστυγείτων, ονος, ὅ, ἡ, suburbanus, urbi vicinus; item finitimus, propinquus. 2. *Macc. 6, 8.*

ΓΕΛΩΣ, ὦτος, ὅ, risus. *Jac. 4, 9.* ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστροφῇτω, risus vester in luctum convertatur. *Sir. 21, 22.* μωρὸς ἐν γέλῳτι ἀνυψοῖ φωνὴν αὐτῷ, stultus in risu exaltat vocem suam. *Sap. 5, 3.* ὃν ἐχομένον ποτε εἰς γέλωτα, quem habuimus aliquando in risum.

Γελάω, ὦ, rideo, γελᾶν affine Germanico lachen. Et Chaldaico ܠܚܝܬ splendere. Est enim risus faciei splendor. F. γελάσω. *Luc. 6, 21.* Ἐ γελάσομαι, *Pf. 52, 8.* Præter. act. γεγέλακα. Præter. pass. γεγέλασμαι. a. i. act. ἐγέλασα, *Gen. 18, 15.* ἡρνήσατο δὲ Σάρρα, λέγεσα, ἔκ ἐγέλασα, negabit verò Sara, dicens, non risi. part. γελάσας, *Drac. 8.*

Ἐκγελάω, risum effundo, effuse rideo, derideo. med. ἐκγελάομαι. fut. άσομαι. *Sap. 4, 18.*

Ἐπιγελάω, ὦ, arrideo, illudo, insulto. *Tob. 2, 8.* οἱ πλησίον ἐπεγέλων (3. pl. imperf. ind. act. pro ἐπεγέλαον) propinqui illudebant.

Προσγελάω, ὦ, arrideo, f. άσω. Med. προσγελάομαι, ὦμαι, f. άσομαι, *Sir. 13, 8.*

Συγγελάω, ὦ, una rideo, *Sir. 30, 10.*

Καταγελάω, ὦ, derideo cum Genit. imperf. act. κατεγέλαον contracte κατεγέλων *Marc. 5, 40.* κατεγέλων (3. pl. imperf. act.) αὐτῷ, deridebant eum. fut. med. καταγελάσομαι. *Judith. 12, 11.* καταγελάσεται ἡμῶν, deridebit nos. 1. *Macc. 7, 34.* καὶ κατεγέλασεν (3. sing. a. i. ind. act.) αὐτῶν, ἔ derisit eos.

Καταγέλαστος, α, ὅ, ἡ, ridiculus. *Sap. 17, 8.*

Κατάγελως, ὦτος, ὅ, derisio, ludibrium. 1. *Macc. 10, 70.* ἐγὼ δὲ ἐγενήθην εἰς καταγέλωτα, ego verò factus sum in ludibrium.

Γέλασμα, τος, τό, risus.

Γελάσιμος, α, ὅ, ἡ, ridiculus, a. *Luc. γελάσιμα ἦν πάντα, καὶ μειρακιώδη, ridicula erant omnia, ἔ puerilia.*

Γελοῖος, όια, όιον vel γέλοιος per paroxytonon, ridiculus, a, um.

Γελοιάζω, jocos, *Gen. 19, 14.* ἔδοξε καὶ γελοιάζειν ἐναντίον τῶν γαμβρῶν, visus autem est (Lothus) joculari coram generis.

Γελοιασμός, α, ὅ, visus. *Jerem. 48, 27.*

Γελοιαστής, α, ὅ, jocator, facetus, scurra. *Jobi 31, 5.*

ΓΕΜΩ, plenus sum, onustus sum. (ab Arabico ٤٢٢ congerere, congregare) Construitur cum genitivo, idque propter defectum particula ἐξ, quæ, ut ex locis sequentibus patet aliquando addita est. *Rom. 3, 14.* τὸ σῶμα ἀρεῆς καὶ πικρίας γέμει, os executione ἔ amarulentiâ plenum est. *Matth. 23, 27.* ἔσωθεν δὲ γέμυσιν ὀστέων νεκρῶν, intus verò plena sunt ossibus mortuorum. item regit Genit. interveniente præpositione ἐξ, *Matth. 23, 25.* ἔσωθεν δὲ γέμυσιν ἐξ ἀρπαγῆς, intus autem plena sunt rapinâ. præf. part. γέμων, γέμυσσα. *Apoc. 21, 9.* γέμον. *Apoc. 17, 4.* γέμον βδελυγμάτων, plenum abominationibus. 2. *Macc. 3, 30.* δέξας καὶ παραχρῆς γέμον ἱερὸν, timore ἔ conturbatione plenum templum. Præter. med. γέγομα, unde est

Γόμος, α, ὅ, onus navis, item merx *Apoc. 18, 11. 12.* ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν ἀδείς ἀγοράζει ἕκῃτι, quoniam merces eorum nemo emit amplius.

Γεμίζω, impleo, facio γέμειν. F. γεμίσω. Præter. act. γεγέμικα. a. i. act. ἐγέμισα, implevi. *Apoc. 8, 5.* καὶ ἐγέμισεν αὐτὸ ἔ implevit illud, scil. thuribulum. *Joh. 6, 13.* καὶ ἐγέμισαν (3. pl. aor. i. act. indic.) δώδεκα κοφίνους, ἔ impleverunt duodecim corphinos, h. e. sportas seu corbes. aor. i. imperf. act. γέμισον, άτω. *Joh. 2, 7.* γεμίσατε (2. pl. a. i. act. imperf.) τὰς ὑδρίας ὕδατι, implete hydrias aquâ. *Luc. 15, 16.* καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι (a. i. act. inf.) κοιλίαν αὐτῷ ἀπὸ τῶν περατίων, ἔ desiderabat implere ventrem suum siliquis. part. a. i. γεμίσας, ασα, αν. *Marc. 15, 36.* καὶ γεμίσας (part. a. i. act.) σπόγγον ὃς ἔ impleta sponsgia aceto. præf. pass. γεμίζομαι, impleor. regit Genit. *Marc. 4, 37.* ὥστε αὐτὸ ἤδη γεμίζεσθαι (præf. pass. inf.) adeò, ut jam imple-

nedum. Act. 17, 27. εἰ ἄρα γε si quo modo. vide supra ἄρα. Sæpè est μόγιον συμ-
πληρωματικόν, hoc est, dictiuncula seu par-
ticula expletiva.

† Γ Ε Δ Ε Ω' Ν, ὁ, Gedeon, Heb. 11, 32.
nomen herois ἀκλινόν. Hebraum origine
גִּדְיוֹן Gidhon, à radice גָּדַל excidit.
unde est Germanorum auðgeten, quod
propriè est lolia aut zizania ex hortis, agris-
se ebellere, eradicare, eosque purgare, Jud.
6, 32. Et quia heros hic fortissimus lucos,
aras & idola Baalis excidit & destruxit,
dictus fuit Jerubbáal, hoc est, contendet
contra eum ipse Baal. Sic enim Joas pa-
ter ejus contra plebem seditiosam argumen-
tabatur: Si Baal Deus est, contendet in
eum, qui diruit altare ejus. Atqui non
contendit. Ergo non est Deus, & proin-
de neci tradetur ille, qui ex vobis pro Baale
contra Gedeonem filium meum conten-
derit.

† Γ Ε' Ε' Ν Ν Α, ns, ἡ, gehenna, nomen
proprium tartari seu inferni. Vox origine
Hebræa, composita ex גֵּי ἡ & הַנּוֹם
vallis Hinnomi. הַנּוֹם est nomen viri,
qui illius vallis erat possessor. A possesso-
re itaque nomen acceperat. Sic verò di-
ctus fuit Tartarus seu locus damnatorum,
per metaph. Nempe, sicut in valle Hinnomi
Israëlitæ idololatriæ, superstitionibus vi-
cinarum gentium addicti & adducti, olim
solebant filios suos, inaudita quadam im-
manitate, per ignem traducere, eosque offerre
idolo Molecho: ita quoque tandem impii in
loco damnatorum ardebunt & ingentes pa-
tientur cruciatus. Idem locus etiam
תּוֹפֶת Topheth dictus fuit, Jer. 7, 31.
nempe à תּוֹף toph, tympanum (sic He-
braicè κατ' ὀνοματοποιῶν dictum. Quum
enim tympanum pulsatur, audimus hunc
sonum toph toph.) Scilicet idololatræ tym-
pana pulsarunt, ne parentes aut alii ejū-
latus puerulorum candentibus Molechi bra-
chiis, ex ære factis, impositorum audirent.
Matth. 5, 22. ἔνοχος ἔσῃ εἰς τὴν γέενναν
τῆς πυρὸς, obnoxius erit gehennæ ignita. Ubi
notetur duplex Hebraismus. εἰς τὴν γέενναν
pro τῇ γέεννῃ. Vide in Lexico hoc præpo-
sitionem εἰς. Scil. articulus Hebræus dativi
casus ל lamed sæpè solet à Græcis inter-

A pretibus reddi per εἰς, quam significationem
propriè habet, quum ex literis bachlam, ut
vocant, item quoties est præpositio. Deinde
γέενναν πυρὸς pro γέενναν πεπυρωμένην.
Ratio hujus Syntaxis est adjectivorum in
lingua Hebræa raritas & inopia, unde fit,
ut pro adjectivis substantiva adhibeantur
longè frequentissimè. Sic Hebræi virum
dolosum dicunt virum doli, Ps. 5, 7. virgam
ferream vocant virgam ferri Ps. 2, 9. virum
ingeniosum appellant virum ingeni, Esr. 8,
18. Matth. 23, 15. ποιεῖτε αὐτὸν υἱὸν γε-
έννης, facitis eum filium gehennæ, hoc est,
B seducitis eum, qui nisi resipiscat, tandem ab-
jicietur in gehennam. per metonymiam
subjecti ponitur pro diabolo Jac. 3, 6. φλο-
γισμένη ὑπὸ τῆς γέεννης, inflammata
à gehenna, hoc est, à diabolo.

† Γ Ε Θ Σ Η Μ Α Ν Η', Gethsemane.
Matth 26, 36. & Marc. 14, 32. Hebr.
גֶּתְשֶׁמֶן הַנֶּחֱמֶה hoc est, vallis pingue-
dinum, hoc est, vallis pinguiissima, & forte
est ex ג, nota Genitivi apud Syros, uti con-
jicit Drus. גֵּינִי est nomen gen. masc.
ipsa radix, vallis. גֶּתְשֶׁמֶן est plural.
C num. g. m. à singul. גֶּתְשֶׁם pinguedo, no-
men g. m. à radice גֶּתְשֶׁם saginari, impin-
guari. [Rectius derivatur a גָּז torcular
& גֶּתְשֶׁם oleum. Quia enim ad mon-
tem olivarum situm erat, concludimus ex-
inde locum fuisse, ubi oleæ fuerunt expres-
sæ. Lightfoot in centuria chorographica,
Matthæo præmissa c. 41.]

Γ Ε Ι' Σ Ο Σ, εὖς, τὸ, epistylum, co-
rona sive capitellum columnæ. Jerem.
52, 19. Apud Ezech. 43, 14, 17. Scribitur
D cum duplici sigma γέισσος, & notat mar-
ginem.

Γ Ε Ι' Τ Ω Ν, οὖς, ὁ, ἡ, vicinus, a. Sic
dicitur à γεία q. γείτων, vel à γῆ, q. γῆτων.
Luc. 14, 12. μὴ φώνει γείτονας πλῆσις, ne
voca vicinos divites. Luc. 15, 9. συγκαλεῖ-
ται τοὺς γείτονας, convocat vicinas. Hesiod.
πῆμα κακὸς γείτων, grave malum est malus
vicinus. Ps. 79, 4. ἐγενήθημεν ὄνειδ' τοῖς
γείτοσι (dat. pl.) facti sumus opprobrium
vicinis.

Γειονία, us, ἡ, vicinia.

Γεινιάω, ὦ, fut. ἄσω. vicinus sum. *Susan. v. 4.* ἦν αὐτῷ παράδεισος γεινιῶν (part. pres.) τῷ οἴκῳ, erat ipsi hortus vicinus domui. 2. *Macc. 9, 25.* γεινιῶντας (acc. pl. m. g. part. pres.) τῇ βασιλείᾳ, vicinos regno.

Ἀστυγείτων, ονος, ὅ, ἡ, suburbanus, urbi vicinus; item finitimus, propinquus. 2. *Macc. 6, 8.*

ΓΕΛΩΣ, ὦτος, ὅ, risus. *Jac. 4, 9.* ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μετασφρήτω, risus vester in luctum convertatur. *Sir. 21, 22.* μωρὸς ἐν γέλῳτι ἀνυψοῖ Φωνὴν αὐτῆς, stultus in risu exaltat vocem suam. *Sap. 5, 3.* ὃν ἐχομένον ποτε εἰς γέλωτα, quem habuimus aliquando in risum.

Γελάω, ὦ, rideo, γελᾶν affine Germanico lachen. Et Chaldaico ܠܚܝܬ splendere. Est enim risus faciei splendor. F. γελάσω. *Luc. 6, 21.* Ἔγελάσωμαι, *Ps. 52, 8.* Præter. act. γεγέλακα. Præter. pass. γεγέλασμαι. a. i. act. ἐγέλασα, *Gen. 18, 15.* ἠρνήσατο δὲ Σάρρα, λέγεσα, ἐκ ἐγέλασα, negavit verò Sara, dicens, non risi. part. γελάσας, *Drac. 8.*

Ἐκγελάω, risum effundo, effuse rideo, derideo. med. ἐκγελάομαι. fut. ἄσομαι. *Sap. 4, 18.*

Ἐπιγελάω, ὦ, arrideo, illudo, insulto. *Tob. 2, 8.* οἱ πλησίον ἐπεγέλων (3. pl. imperf. ind. act. pro ἐπεγέλαον) propinqui illudebant.

Προσγελάω, ὦ, arrideo, f. ἄσω. Med. προσγελάομαι, ὦμαι, f. ἄσομαι, *Sir. 13, 8.*

Συγγελάω, ὦ, una rideo, *Sir. 30, 10.*

Καταγελάω, ὦ, derideo cum Genit. imperf. act. κατεγέλαον contractè κατεγέλων *Marc. 5, 40.* κατεγέλων (3. pl. imperf. act.) αὐτῆς, deridebant eum. fut. med. καταγελάσομαι. *Judith. 12, 11.* καταγελάσεται ἡμῶν, deridebit nos. 1. *Macc. 7, 34.* καὶ κατεγέλασεν (3. sing. a. i. ind. act.) αὐτῶν, ἔ derisit eos.

Καταγέλασος, α, ὅ, ἡ, ridiculus. *Sap. 17, 8.*

Κατάγελως, ὦτος, ὅ, derisio, ludibrium. 1. *Macc. 10, 70.* ἐγὼ δὲ ἐγενήθην εἰς καταγέλωτα, ego verò factus sum in ludibrium.

Γέλασμα, τρε, τὸ, risus.

Γελάσιμος, α, ὅ, ἡ, ridiculus, a. *Luc. γελάσιμα ἦν πάντα, καὶ μειρακιώδη, ridicula erant omnia, ἔ puerilia.*

Γελοῖος, ὅια, ὅιον vel γέλοιος per paroxytonon, ridiculus, a, um.

Γελοιάζω, jocos, *Gen. 19, 14.* ἔδοξε καὶ γελοιάζειν ἐναντίον τῶν γαμβρῶν, visus autem est (Lothius) joculari coram generis.

Γελοιασμός, ὅς, ὅ, visus. *Jerem. 48, 27.*

Γελοιαστής, ὅς, ὅ, jocator, facetus, scurra. *Jobi 31, 5.*

ΓΕΜΩΣ, plenus sum, onustus sum. (ab Arabico ٤٢٢ congerere, congregare) Construitur cum genitivo, idque propter defectum particula ἐξ, quæ, ut ex locis sequentibus patet aliquando addita est. *Rom. 3, 14.* τὸ σῶμα ἁρᾶς καὶ πικρίας γέμει, os execratione ἔ amarulentiâ plenum est. *Matth. 23, 27.* ἔσωθεν δὲ γέμυσιν ὀστέων νεκρῶν, intus verò plena sunt ossibus mortuorum. item regit Genit. interveniente præpositione ἐξ, *Matth. 23, 25.* ἔσωθεν δὲ γέμυσιν ἐξ ἀρπαγῆς, intus autem plena sunt rapinâ. præf. part. γέμων, γέμυσσα. *Apoc. 21, 9.* γέμον. *Apoc. 17, 4.* γέμον βδελυγματῶν, plenum abominationibus. 2. *Macc. 3, 30.* δέος καὶ παραχῆς γέμον ἱερὸν, timore ἔ conturbatione plenum templum. Præter. med. γέγομα, unde est

Γόμος, α, ὅ, onus navis, item merx *Apoc. 18, 11. 12.* ὅτι τὸν γόμον αὐτῶν ἔδειξ ἀγοράζει ἕκτι, quoniam merces eorum nemo emit amplius.

Γεμίζω, impleo, facio γέμειν. F. γεμίσω. Præter. act. γεγέμικα. a. i. act. ἐγέμισα, implevi. *Apoc. 8, 5.* καὶ ἐγέμισεν αὐτὸ ἔ implevit illud, scil. thuribulum. *Joh. 6, 13.* καὶ ἐγέμισαν (3. pl. aor. i. act. indic.) δώδεκα κοφίνους, ἔ impleverunt duodecim corbinos, h. e. sportas seu corbes. aor. i. imper. act. γέμισον, ἄτω. *Joh. 2, 7.* γεμίσατε (2. pl. a. i. act. imper.) τὰς ὑδρίας ὕδατι, implete hydrias aquâ. *Luc. 15, 16.* καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι (a. i. act. inf.) κοιλίαν αὐτῆς ἀπὸ τῶν περατίων, ἔ desiderabat implere ventrem suum siliquis. part. a. i. γεμίσας, ασα, αν. *Marc. 15, 36.* καὶ γεμίσας (part. a. i. act.) σπόγγον ὃς ἔ impleta sponsa acet. præf. pass. γεμίζομαι, impleor. regit Genit. *Marc. 4, 37.* ὥστε αὐτὸ ἤδη γεμίζεσθαι (præf. pass. inf.) adeò, ut jam imple-

retur, scil. κυμάτων, fluctibus. Præf. pass. A γεγέμισμαι. aor. i. pass. ἐγεμίσθην, ης, η. Apoc. 15, 8. ἐγεμίσθη ὁ ναὸς καπνῶ, impletum fuit templum fumo. Luc. 14, 23. ἵνα γεμιθῇ (3. sing. a. i. pass. subj.) ὁ οἶκος μᾶ, scil. τῶν κεκλημένων, ut impleatur domus mea conviviis invitatis.

Ἐπιγεμίζω, onero. Nehem. 13, 15.

ΓΕΝΝΑΪΩ, ὦ, (ἀ γείνω gigno) proprie genero. item idem quod τίκτω pario. per catachresin ortum ex homonymia vocis Hebrae גִּנִּי quæ ἔ gignere & parere significat. 2. Tim. 2, 23. εἰδὼς ὅτι γεννώσιν (3. plur. præf. act. indic.) μάχας, sciens illas gignere pugnas. Gal. 4, 24. εἰς δουλείαν γεννώσας (part. præf. act. g. f.) generans prolem ad servitutem. Fut. i. γεννήσω pariam, fœmine tribuitur. Luc. 1, 13. γεννήσας υἱόν, pariet filium. Præf. act. γεγέννηκα, genui. Act. 13, 33. ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε, ego hodie genui te. a. i. act. ἐγέννησα, as, e. 1. Cor. 4, 15. διὰ τῆς εὐαγγελίας ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα, per evangelium ego vos genui, scilicet instrumentaliter. Philem. 6. 10. ὃν ἐγέννησα ἐν δεσμοῖς, quem genui (hoc est, converti) in vinculis. Joh. 16, 21. ὅταν δὲ γεννήσῃ (3. sing. aor. i. act. subj.) postquam autem pepererit. præf. pass. γεννάομαι, ὦμαι, nascor. Matth. 2, 4. πᾶς ὁ Χριστὸς γεννᾶται, ubi CHRISTVS nasciturus esset. γεννᾶται (3. sing. præf. pass. indic.) pro γεννηθήσεται. Enallage temporis. Luc. 1, 35. τὸ γεννώμενον (part. præf. pass. contractè pro τὸ γενναίμενον) ἐκ σῆς ἁγίου, κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ, quod nascetur ex te sanctum, vocabitur filius DEI. γεννώμενον pro γεννηθῆσόμενον. Enallage temporis. præf. pass. γεγέννημαι, σαι, ται, natus sum, item renatus sum per Spiritum S. Act. 22, 28. ἐγὼ δὲ καὶ γεγέννημαι, ego verò etiam natus sum, scilicet civis Romanus. 1. Joh. 3, 9. ὅτι ἐκ τῆς Θεοῦ γεγέννηται, eò quod ex Deo natus est. Joh. 8, 41. ἡμεῖς ἐκ πορνείας & γεγεννημέθα (1. pl. præf. pass.) nos ex scortatione non sumus geniti, hoc est, non sumus spurii. part. præf. pass. γεγεννημένος, ης, ον. 1. Joh. 5, 1. πᾶς ὁ ἀγαπῶν τὸν γεννήσαντα (part. acc. cas. aor. i. act.) ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον (part. pr. pass. acc.) quisquis diligit eum, qui genuit, diligit etiam illum, qui ex eo genitus est. Joh. 3, 6.

τὸ γεγεννημένον ἐκ τῆς πνεύματος, πνεῦμα ἐστὶ, quicquid natum est ex Spiritu, spiritus est, hoc est, ductum Spiritus S. sequitur. a. i. pass. ἐγεννήθην, ης, η. Joh. 9, 34. ἐγεννήθης, natus es. Matth. 1, 16. ἐξ ἧς ἐγεννήθη (3. sing. a. i. pass.) Ἰησοῦς, ὁ λεγόμενος Χριστὸς, ex qua natus est Jesus, qui dicitur Christus. Joh. 9, 20. τυφλὸς ἐγεννήθη cæcus natus est. Act. 2, 8. ἐν ᾗ (scilicet διαλέκτῳ) ἐγεννήθημεν (1. pl. a. i. pass.) in qua nati sumus. Joh. 1, 13. ἐκ τῆς Θεοῦ ἐγεννήθησαν (3. pl. aor. i. pass. indic.) ex DEO renati sunt. Joh. 3, 3. εἰ μὴ τις γεννηθῇ (3. sing. a. i. pass. subj.) ἄνωθεν, nisi quis natus fuerit iterum. Joh. 3, 4. πῶς δύναται ἄνθρωπος γεννηθῆναι (a. i. pass. inf.) γέροντων; quomodo potest quispiam nasci, quum sit senex? 1. Joh. 5, 18. ὁ γεννηθεὶς (part. aor. i. pass.) ἐκ τῆς Θεοῦ, τηρεῖ ἑαυτὸν, qui genitus est ex Deo, conservat seipsum. Scilicet (Marc. 9, 50.) salem in se habet, hoc est, timorem Dei filialem, quo conservatur, ne in peccatis computrescat. Sic Jobus (Job. 19, 28.) radicem habuit in corde. Et promissio Dei est infallibilis. Jer. 32, 40. ubi ait, timorem mei indam animo eorum, ut non recedant à me. Matth. 2, 1. τῆς δὲ Ἰησοῦ γεννηθέντος, JESV autem nato. Sunt duo genitibi absolute positi. fut. i. γεννηθήσομαι. Sir. 41, 12. εἰ μὴ γεννηθῆτε, εἰς κατάραν γεννηθήσεσθε, si nascimini, in maledictionem nascemini.

Γέννημα, τος, τὸ, progenies Matth. 23, 33. ὄφεις, γεννήματα ἐχιδνῶν, serpentes, progenies viperarum. 1. Macc. 1, 40. ἐγένετο ἀλλοτρία τοῖς γεννήμασιν αὐτῆς, facta est aliena natis suis. Sic Sir. 10, 19. γεννήμασι γυναικῶν, natis mulierum, sive prognatis ex mulieribus. fructus. Matth. 26, 29. ἐκ τῆς τῆς γεννήματος τῆς ἀμπέλης, ex hoc fructu vitis, hoc est, ex hoc vino. proventus Luc. 12, 18. Deut. 14, 22. ἀποδεκατώσεις δεκάτην παντὸς γεννήματος, decimabis decimas omnis fructus. per metaph. alleg. 2. Cor. 9, 10. αὐξήσαι (3. sing. aor. i. act. opt.) τὰ γεννήματα τῆς δικαιοσύνης ὑμῶν, augeat fructus justitiæ vestrae.

Γεννηματίζω, progermino. Aquila. Ps. 92. 15.

Πρωτογεννήματα, τὰ, primogenitura, primi proventus, Sir. 45, 20. ἀπαρχὰς πρωτογεν-

τογεννημάτων, *primitias primorum pro-*
ventuum.

Γέννησις, εὐς, ἡ, *nativitas.* Matth. 1, 18.
τὸ δὲ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἡ γέννησις ἔτις ἦν, JE-
SV CHRISTI *verò nativitas ita fuit.* Sir.
22, 3. αἰσχύνῃ πατρός ἐν γεννήσει ἀπαιδευ-
τα, *pudor patris in generatione ineruditi.*

Γεννάδας, ε, ὁ, *generosus, ingenuus.*
2. Macc. 12, 42.

Γενναῖος, αἰα, αἰον, *ingenuus, genero-*
sus, strenuus, præstans, præclarus. 2. Macc.
6, 28. ὑπόδειγμα γενναῖον, *exemplum nobi-*
le, præclarum. cap. 7, 21. γενναίῳ Φρονή-
ματι, *generosa mente.*

Γενναϊότης, ητος, ἡ, *generositas,* 2. Macc.
6, 31. ὑπόδειγμα γενναϊότητος, *exemplum*
generositatis, virtutis seu fortitudinis.

Γενναίως, *adv. generosè, fortiter.*
1. Macc. 4, 35.

Γεννητός, ἡ, ὄν. *Adj. natus, a, um.* γεν-
νητός, ε, ὁ, *filius, natus.* Matth. 11, 11. ἐν
γεννητοῖς γυναικῶν, *inter natos mulierum,*
inter eos, qui nati sunt ex mulieribus, scili-
cet secundum consuetum nature ordinem.
Hebraismus, conf. Job. 15, 14. ἔ. c. 25, 4.
נָשִׁיתָ לְיָוִי *natus muliere.*

Ἀρτιγεννητός, ε, ὁ, ἡ, *Adv. compositum*
ex ἄρτι modò, recens, ἔ. γεννητός, natus.
recens genitus. 1. Petr. 2, 2. ὡς ἀρτιγέν-
νητα βρέφη, *ceu infantes recens nati, hoc*
est, per Spiritum S. renati.

Ἀναγεννάω, ὦ, *regenero.* F. ἤσω. Præt.
ἀναγεγέννηκα. aor. 1. ἀτ. ἀναγεγέννησα,
ας, ε. 1. Petr. 1, 3. ἀναγεννήσας (part. a.
1. ἀτ.) ὑμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωσαν, *qui rege-*
nuit nos in spem vivam. Præt. pass. ἀναγε-
γέννημαι. 1. Petr. 1, 23. ἀναγεγεννημένοι
ἐκ ἐκ σπορῆς φθαρτῆς, *renati non ex se-*
mine corruptibili.

† ΓΕΝΝΗΣΑΡΕΤ, Gennesaret.
nomen regionis in Galileâ, ἀκλιτον, attin-
gens lacum illum, qui mare Galilee, item
Tiberiadis vocatur. Syriacè legitur ܡܢܨܪ
Genesar, *hoc est, hortus principis.* ex ܡܢ
gan, *hoc est, hortus.* nomen g. m. à radice
ܡܢ ganân, *protexit.* ἔ. Syriacè ܡܢ
princeps. Hebraicè ܡܢ princeps à ra-
dice ܡܢ principatum tenere. Dicitur
etiam ܡܢ ἔ. ܡܢ in eadem signi-

ficatione. Matth. 14, 34. ἤλθον εἰς τὴν
γῆν Γεννησαρὲτ, *venerunt in terram Gen-*
nesaret. Luc. 5, 1. παρὰ τὴν λίμνην Γεννη-
σαρὲτ, *apud lacum Gennesaret.* Mare
Tiberiadis vocatur hic lacus. Lacus est,
ex idiotismo Hebraico *mare parvum, Ocea-*
nus verò mare magnum.

† ΓΕΡΓΕΣΗΝΟΙ, ὦν, οἱ, Gerge-
seni. Sic dicti à filio Canaan ܓܪܓܫܝ
Girgaschi, de quo Gen. 10, 16. Videtur vox
hæc composita ex ܓܪ peregrinus ἔ. ܡܢ
appropinquavit, q. d. *vicinus peregrina-*
tionis. Legitur tantum semel in N. T.
Matth. 8, 28. ubi Gergeseni porcorum suo-
rum damno perterriti, rogarunt JESVM,
ut è finibus ipsorum migraret. Maluissent
porcos suos retinere, qui erant Epicuri de
grege porci, quam mundi Servatorem. Et
tale est hominis liberum arbitrium à
lapsu.

ΓΕΡΩΝ, οντος, ὁ, *senex q. d. semi-*
nex, qui exactâ maximâ ætatis parte mortì
est vicinus: ἔ. cui ipsa senectus est mor-
bis quidam. γέρων q. γέναν ὄρων, *terram*
intuens. Senectus enim hominem paula-
tim incurbat, unde senectus à Poëta curva
vocatur, ubi ait Ovid. Jamque venit tacito
curva senecta pede. Job. 3, 4. γέρων ὦν, *qui*
fit senex. Job. 32, 9. γέροντες οἰδασι κρίμα,
senes intelligunt judicium. Sir. 25, 7. ὡς
ὠραία γέροντων σοφία *quam speciosa senum*
sapientia. conf. v. 8. Γερσσία, ας, ἡ, *senat-*
tus Aët. 5, 21. συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον
καὶ πᾶσαν τὴν γερσσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραήλ,
convocaverunt concilium ἔ. universum se-
natum filiorum Israël. Judith. 4, 6. cap.
15, 9.

D ΓΕΤΩ (Arab. ܓܬܐ *esurire, esuries,*
desiderium gustandi, ἔ. edendi) facio gu-
stare. ποιῶ γέυσω. F. γέυσω, a. 1. ἀτ.
ἔγευσα. Gen. 25, 30. γεῦσόν. (2. sing. aor.
1. ἀτ. imper.) με ἀπὸ τοῦ ἐψήματος τοῦ
πυρρῶ, *fac me gustare ex coctione rufa, seu,*
sine me queso haurire ex isto edulio rufo,
ubi verbo γεῦσον exprimitur verbum hiphil
יָעִיטָנִי, hoc est, sine me edere. γένο-
μαι, *gusto, ἔ. ex idiotismo Hebraico, edo.*
construitur cum Genit. [idque ob defectum
præpositionis ἀπὸ vel ἐκ] ἔ. Acc. [quæ or-
dina

dinaria est constructio] F. γένσομαι, η, Α
 εται. Job. 8, 52. εἰς τὸν λόγον μαθη-
 γήτη, & μὴ γένσεται (3. sing. fut. 1. med.)
 Ἰσχυάτῃς εἰς τὸν αἰῶνα, si quis sermonem
 meum servaverit, non gustabit mortem in-
 eternum. metaph. Luc. 9, 27. & μὴ γένσον-
 ται θανάτῃς, nequaquam gustabunt mor-
 tem. Sir. 36, 19. Φάρυγξ γένσεται βρώμα-
 τα θήρας, guttur gustabit cibos bestiae. a. 1.
 med. ἐγευσάμην, ω, απο. 1. Sam. 14, 29.
 ἐγευσάμην βραχύ τι μέλιτ' & gustavi pau-
 lum mellis. Job. 2, 9. ὡς δὲ ἐγεύσατο ἀρ-
 χιτροκλινὸς τὸ ὕδωρ, postquam verò gusta-
 vit symposiarcha aquam. Sine casu 1. Pet. B
 2, 3. εἰπερ ἐγεύσαθε (2. pl. a. 1. med.) ὅτι
 χρηστὸς ὁ Κύριος, si quidem gustastis, hoc
 est, experti estis, quam suavis sit DOMI-
 NUS. Ps. 34, 9. γεύσαθε (2. pl. a. 1.
 med. imper.) ὅτι χρηστὸς ὁ Κύριος, gustate
 quam benignus sit DOMINUS. Col. 2,
 21. μὴ δὲ γεύσῃ (2. sing. a. 1. med. subj.) μὴ
 δὲ θίγῃς ne gustaris, neque tetigeris. Matth.
 16, 28. οἱτινες & μὴ γεύσονται, (3. plur.
 aor. 1. med. subj.) θανάτῃς, qui nequaquam
 gustaturi sint mortem. Act. 10, 10. καὶ ἦδελε
 γεύσασθαι (a. 1. med. inf.) & volebat gu-
 stare, hoc est, prandere. Hinc Eustathius: C
 τὸ ἄριστόν ἐστι, τὸ κοινῶς λεγόμενον γεῦμα,
 optimum illud est, quod communiter dicitur
 gustus. At Galli cibum quem à prandio
 sumunt, id est, merendam, vocant le gonster.
 Act. 20, 11. κλάσας ἄρτον καὶ γευσάμε-
 νος (part. a. 1. med.) quum fregisset pa-
 nem & cibum sumpsisset. Hebr. 6, 4. γευσά-
 μένας τε τῆς δωρεᾶς τῆς ἐπαγγελίας, gusta-
 verintque caeleste donum. præf. pass. γέ-
 γευμαι, unde est

Γεῦμα, τος, τὸ, gustus. Euripid. τὸ γεῦ-
 μα τὴν ὠνήν καλεῖ, hoc est, Camerario in-
 terprete, gustus emptionem provocat.

Γεῦσις, εως, ἡ, gustus, gustatus. Sap. 16,
 2, 3, 20. πρὸς πᾶσαν ἀρμόδιον γεῦσιν, ad
 omnem adaptatum gustum. Translate
 experientia, specimen. 2. Macc. 13, 18. εἰ-
 ληφὼς γεῦσιν τῆς τῶν Ἰσραηλίων εὐτυλμίας,
 cum periculum fecisset Judaeorum au-
 dacia.

ΓΕ'Φ ΤΡ Α, ρας, ἡ, pons.

Γεφυρώω, ῶ, Fut. ὥσω, ponte jungo.
 2. Macc. 12, 13. γεφυρῶν (præf. inf.) pon-
 te jungere.

ΓΗ, γῆς, ἡ, terra, omnes casus circum-
 fleuntur. Est enim γῆ contractum ex
 γέα. Dicitur etiam γαῖα, ας, ἡ. Ps. 49,
 12. per aphoresin αἶα & Ionicè γαῖη, ης, ἡ.
 ἀπὸ τῆς γείνω gigno. Fut. γενῶ. P. γέγαα
 & per syncopen τῆς κάππα γέγαα. Terra
 enim fruges gignit, & ut communis mater,
 omnibus cibos supeditat. Jac. 5, 18. ἡ
 γῆ ἐβλάστησε τὸν καρπὸν αὐτῆς, terra pro-
 duxit fructum suum. Luc. 10, 21. Κύριε
 τῆς ἐραυῆ καὶ τῆς γῆς, DOMINE cæli &
 terræ. Apoc. 11, 4. ἐνώπιον τῆς Κυρίᾳ τῆς
 γῆς coram Domino terræ. Alia exempla-
 ria habent τῆς θεῆς τῆς γῆς. Idem est sen-
 sus. prior lectio convenit cum Zach. 4, 14,
 Matth. 5, 35. ἐν τῇ γῇ. Luc. 5, 24. ἐπὶ τῆς
 γῆς, in terra. Job. 8, 6. εἰς τὴν γῆν, humi-
 regio Matth. 2, 21. Act. 7, 3. ἐκ τῆς γῆς
 σὺ, è tua regione, è patria tua. territorium.
 Job. 3, 22. urbs Matth. 2, 6. γῆ Ἰσραὴλ, urbs
 Judæ. Sic Euripides quoque in Oreste
 hac voce usus fuit v. 1330. θανεῖν ὁρέσῃν
 καὶ μὲν ἔδοξε τῇδε γῇ, decretum est huic ur-
 bi, Oresten & me mori. Incola terra,
 hoc est, homines Hebr. 12, 26. σείω τὴν
 γῆν, concutiam terram, hoc est, admiratione
 percellam homines. [Γῆ notat etiam κατ'
 ἔξοχῃν Judæam, ex Hebraismo 2. Reg. 3, 27:
 13. 20. Jerem. 4, 5. Psalm. 46, 11. Sic
 Matth. 5, 13. ὑμεῖς ἐστέ τὸ ἅλας τῆς γῆς.
 Vos estis sal terræ h. e. illi qui terram Ju-
 daicam adhuc a corruptione conservatis.
 Nonnulli etiam huc trahunt locum Matth.
 27, 45. Vide Lomeieri dies geniales dec. 1.
 diff. 7.]

Γήινος, η, ον, terrenus. Aquila & Sym-
 machus Jobi 4, 19.

Γεώδης, εος, ὁ, ἡ, terreus, terrenus. Sap.
 9, 15.

Γειώρας, ὁ, advena. Exod. 12, 19.

Επίγειος, ος, ὁ, ἡ, & ἐπίγειον, ος, τὸ, ter-
 restris, e. 2. Cor. 5, 1. ἡ ἐπίγειος οἰκία
 terrestris domus. Phil. 3, 19. οἱ τὰ ἐπίγεια
 φρονεῖντες qui terrena curant. τὰ ἐπίγεια,
 hoc est, τὰ ἐπὶ τῆς γῆς ὄντα, quæ in terra
 sunt. καταχθόνιος, ος, ὁ, ἡ, subterraneus.
 vide infra in voce χθών, ονός, ἡ, terra.

Μεσόγειος, ος, ὁ, ἡ, mediterraneus,
 2. Macc. 8, 35. διὰ τῆς μεσογαίας (θαλάσ-
 σης) per mediterraneum (mare.)

ΓΗ'Ρ Α Σ, ατος, τὸ, senectus (γέρων,
 οντος,

οντος, ὁ, senex.) Sap. 4, 8. γῆρας γὰρ τίμιον, & τὸ πολυχρόνιον, senectus enim honorata, non ea quæ longæva. Sir. 30, 24. πρὸ καιρῶ γῆρας ἄγει μέριμνα, ante tempus senectutem attrahit cura. Luc. 1, 36. ἐν γῆρα αὐτῆς, in senectute sua. γῆρα ἐστὶ dat. casus contractus pro γήρατι. ἐστὶ nomen quintæ contractorum, in Genit. γήρατος, γήρα· ὅ, γήρας. 1. Macc. 6, 23. 25. 27. ubi nota, casus contractos esse in prosa usitatiorēs & elegantiores (quamvis Iones adversentur crasin.)

Γηράσκω, consenesco. Hebr. 8, 13. τὸ δὲ παλαιότερον καὶ γηράσκον (part. præf. g. n.) ἐγὼς ἀφανισμῶ, quod antiquatur & senescit, prope est, ut evanescat. Fut. γηράσω. Job. 29, 18. α. 1. ἐγήρασα, consenui. Tob. 14, 3. μεγάλως δὲ ἐγήρασεν, valde autem consenuit. Job. 21, 18. ὅταν δὲ γηράσῃς (2. sing. aor. 1. subj.) quum verò consenueris. præt. act. γεγήρακα. Gen. 18, 13. ἐγὼ δὲ γεγήρακα, ego verò consenui. Prov. 23, 22. μὴ καταφρόνῃς, ὅτε γεγήρακὲς ἢ μήτηρ, ne contemne, quum senuerit, matrem tuam.

Γῆρος, εὐς, τὸ, idem quod γῆρας. Sir. 46, 12. ἕως γῆρας, usque ad senectutem. Cap. 8, 7. ἐν γῆραι αὐτῆς, in senectute illius.

Γηραιὸς, ὁ, senex, 3. Macc. 1. Sed

Γέρας, ατος, αος, ως, præmium, honor. Sap. 2, 22. Inde

Γεραίρω, muneror honoris causa, orno. 3. Macc. 5. ἐπιπολὺ γεραιρομένους, plurimum honoratos.

Κατάγηρος, ω, ὁ, ἡ, consenescent; senex, senio confectus.

Καταγηράσκω, senesco, f. ἄσω.

Συγκαταγηράσκω, consenesco. Tob. 8, 7.

ΓΙΓΑΡΤΟΝ, & τὸ, quod in acino vinaceo lignosum aut lapidosum est. Num. 6, 4.

ΓΙΓΑΣ, αντος, ὁ, gigas. 1. Macc. 3, 3. ἐνεδύσατο θώρακα ὡς γίγας, induit thoracem sicut gigas. Sir. 47, 4. ἀπέκτεινε γίγαντα, occidit gigantem Judith. 16, 5. ὑψηλοὶ γίγαντες, alti gigantes. 3. Macc. 2, 4. γίγαντες ῥώμῃ καὶ θράσει πεποιθότες, gigantes robore & audacia confisi.

ΓΙΝΟΜΑΙ vel γίνομαι, fio, sum, edor, existo (ἀ γένω usitatum est γείνομαι aor. 1. med. ἐγενόμην genui) Matth. 9, 16.

Α χεῖρον χίσμα γίνεται, pejor fit scissura. Luc. 20, 33. τίνος αὐτῶν γίνεται (pro γενήσεται) γυνή; cuius eorum erit uxor? Marc. 6, 2. διὰ τῶν χειρῶν αὐτῶν γίνονται (3. plur.) per manus ejus eduntur. 1. Tim. 4, 12. τύπος γίνε (præf. imper.) esto exemplar. 1. Cor. 14, 40. πάντα εὐχημόνως, καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω (3. sing. præf. imper.) omnia decenter & ordine fiant. Matth. 10, 16. γίνεθε (2. pl. præf. imp.) Φρόνιμοι, estote prudentes. Matth. 24, 44. γίνεθε ἑτοιμοί, estote parati. 1. Cor. 15, 58. γίνεθε ἐδραῖοι, estote constantes, stabiles. 2. Cor. 5, 21. ἵνα γινώμεθα (1. pl. præf. subj.) δικαιοσύνη θεῶ ἐν αὐτῷ, ut efficeremur justitia DEI per eum. scilicet, sicut Christus pro nobis factus est peccatum; ita nos efficimur justitia per eum, hoc est, DEVS justitiam morte CHRISTI nobis partam, nobis imputat, tanquam nostram. 1. Cor. 16, 2. τότε λογίαι γίνονται (3. pl. præf. subj.) tunc collectæ fiant. Luc. 21, 36. τὰ μέλλοντα γίνεσθαι (præf. inf.) futura. Act. 27, 33. ἐμεῖθεν ἡμέρα γίνεσθαι, illucescebat, ferè lucebat. part. præf. γινόμενος, ἐνῃ, ἐνον. Luc. 23, 8. Act. 12, 9. & c. 24, 2. Eph. 5, 12. Act. 2, 43. ἐγίνετο (3. sing. imperf.) edebantur. Fut. 2. pass. (non fut. 1. medii, ut quidam resolvunt. Nam ἀ γένω fit aor. 2. act. ἔγενον aor. 2. med. ἐγενόμην, aor. 2. pass. ἐγένην, ης, η, & hinc est γενήσομαι) γενήσομαι. Matth. 18, 19. γενήσεται (3. sing. fut.) αὐτοῖς, obtinget iis, hoc est, obtimebunt. Job. 10, 16. γενήσεται μία ποιμήν, fiet grex unus. Job. 16, 20. ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται, vestra tristitia in gaudium evadet, seu mutabitur. 1. Cor. 15, 54. τότε γενήσεται ὁ λόγος tunc implebitur sermo. Job. 8, 33. ἐλεύθεροι γενήσεθε (2. pl.) in libertatem vindicabimini. 1. Cor. 15, 37. & τὸ σῶμα τὸ γενησόμενον (part. fut.) non corpus oriturum. præt. pass. γεγένημαι, ησαι, ηται. Act. 7, 52. καὶ Φονεῖς γεγένηθε (2. pl. præt.) & interfectores facti estis. Rom. 15, 8. διάκονον γεγενῆσαι (præf. inf.) ministrum fuisse. Job. 2, 9. τὸ ὕδωρ οἶνον γεγενημένον (part. præf. pass.) aquam, quæ facta fuerat vinum, seu quæ conversa fuerat in vinum. 2. Pet. 2, 12. γεγενημένα facta. aor. 1. pass. ἐγενήθη. 1. Cor. 1, 30. ὃς ἐγενήθη (3. sing. aor. 1. pass.) ἡμῶν σοφία, qui factus est

est nobis sapientia, hoc est, in cuius (nempe JESU CHRISTI) cognitione consistit vera sapientia. Factus est sapientia, hoc est, sapientiae auctor. Metonymia effecti. Rom. 9, 29. ὡς Σόδομα ἂν ἐγενήθημεν (1. pl. a. 1. pass.) 1. Cor. 4, 9. θεάτρον ἐγενήθημεν, spectaculum facti sumus. 1. Thess. 1, 6. μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε (2. pl. aor. 1. pass.) imitatores nostri facti estis. Hebr. 11, 34. ἐγενήθησαν (3. pl. a. 1. pass.) ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, effecti fuerunt robusti in bello. a. 1. imper. pass. γενήθητι. Matth. 6, 10. γενήθῃτω (3. sing. a. 1. pass. imper.) τὸ θέλημα σου, fiat voluntas tua. 1. Petr. 1, 15. γενήθητε (2. pl. a. 1. pass. imper.) reddimini. Alii vertunt reddamini. Sed in Graeco textu non est γενήθητε (2. pl. a. 1. pass. subj.) Heb. 5, 5. ἔκ ἐαυτὸν ἐδόξασε γενήθῃναι (a. 1. pass. inf.) ἀρχιερέα, non sibi ipsi hanc tribuit gloriam, ut fieret pontifex. 2. Petr. 1, 16. ἐπόπται γενηθέντες (part. nom. pl. a. 1. pass.) testes oculati facti. Rom. 9, 11. μήπω γὰρ γενηθέντων (g. pl. a. 1. pass. part.) nondum enim natis. Hebr. 6, 4. μετόχας γενηθέντας (part. acc. pl. a. 1. pass.) participes factos. a. 2. med. ἐγενόμεν. Act. 26, 19. ἔκ ἐγενόμεν ἀπειθῆς, non fui refractarius. Apoc. 1, 10. ἐγενόμεν ἐν πνεύματι, fui spiritu correptus, ubi significat sanctum illum ἐνθουσιασμόν, quo prophetae correpti, extra mundum peregrinabantur cum DOMINO. Luc. 19, 17. ὅτι ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένε (2. sing. aor. 2. med.) quia in minimo fuisti fidelis. Job. 3, 25. ἐγένετο ζήτησις, orta fuit quaestio. Marc. 4, 39. καὶ ἐγένετο (3. sing. a. 2. med.) γαλήνη μεγάλη, factaque est tranquillitas magna. Act. 12, 18. τί ἄρα ὁ Πέτρος (pro τῷ Πέτρῳ) ἐγένετο, quidnam Petro accidisset. Hellenismus. conf. infra in Themate ποιέω, futurum ποιήσω, ubi occurrit similis Syntaxis. Marc. 5, 16. πῶς ἐγένετο τῷ δαιμονιζομένῳ, quidnam accidisset demoniaco. Luc. 22, 66. ὡς ἐγένετο ἡμέρα, quum diesceret. Matth. 11, 1. Luc. 2, 1. καὶ ἐγένετο, Heb. וַיְהִי, et factum est. Luc. 13, 19. καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα, et evasit arbor magna. Luc. 16, 12. πιστοὶ ἔκ ἐγένεθε (2. pl. aor. 2. med. indic.) fideles non fuistis. Matth. 11, 23. ἐγένοντο (3. pl. a. 2. med.) αἱ δυνάμεις, edita fuissent miracula. 2. Pet. 2, 1. ἐγένοντο καὶ ψευδοπροφῆται, fuerunt

etiam pseudoprophetae. Luc. 23, 12. ἐγένοντο φίλοι μετ' ἀλλήλων et facti sunt amici inter se. a. 2. med. imper. γένε. Act. 21, 14. τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου γενέσθω (3. sing. aor. 2. med. imper.) Voluntas Domini fiat. 1. Pet. 1, 16. ἅγιοι γένεσθε (2. plur. aor. 2. med. imper.) sancti estote. a. 1. med. opt. γενοίμην, σιο, οίτο. Luc. 1, 38. γένοιτό μοι κατὰ τὸ ῥῆμά σου, fiat mihi secundum verbum tuum. Luc. 20, 16. μὴ γένοιτο (3. sing. a. 2. med. opt.) absit. Gal. 6, 14. ἐμοὶ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, à me absit gloriari. a. 2. med. subj. γένωμαι, η, ηται. 1. Cor. 9, 23. ἵνα γένωμαι, ut fiam. Luc. 14, 12. καὶ γένηταί σοι ἀνταπόδομα, ac contingat tibi retributio. Act. 20, 16. ὅπως μὴ γένηται, ne contingeret. Matth. 24, 21. ἔδ' ἔ μὴ γένηται neque erit. Triplex negatio est adhibita ἐμφάσεως ἕνεκα. ponitur verò hic a. 2. med. subj. pro futuro γενήσεται. sicut etiam Marc. 13, 19. Enallage temporis. Subintelligitur 1. Cor. 1, 31. ἵνα (scilicet γένηται) καθὼς γέγραπται, ut fiat, sicut scriptum est. Tit. 3, 7. κληρονόμοι γενώμεθα (1. pl. a. 2. med. subj.) heredes efficeremur. Phil. 2, 15. ἵνα γένησθε ἀμεμπτοι, ut sitis inculpati. Matth. 4, 3. ἵνα ἄρτοι γένωνται (3. pl. aor. 2. med. subj.) ut panes fiant. Job. 8, 58. πρὶν Ἀβραάμ γενέσθαι (aor. 2. med. inf.) ἐγὼ εἰμι, priusquam Abraham existeret, ego sum. Job. 13, 19. πρὸ τοῦ γενέσθαι, priusquam fiat. Act. 19, 21. μετὰ τὸ γενέσθαι με ἐκεῖ, postquam illic fuero. part. aor. 2. med. γενόμενος Luc. 10, 32. Act. 12, 11. γενόμενος ἐν ἑαυτῷ, reversus ad seipsum. Luc. 22, 40. γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου, quum verò pervenisset ad eum locum. γενομένη Act. 12, 5. Luc. 23, 19. γενόμενον. Luc. 24, 5. Matth. 18, 31. Genitivi absolutè positi Marc. 6, 2. γενομένη σαββάτῃ, quum sabbatum esset. Hebr. 9, 15. θανάτῃ γενομένη, morte intercedente. Act. 15, 7. πολλῆς δὲ συζητήσεως γενομένης, habita verò multa disputatione. Act. 21, 40. πολλῆς δὲ σιγῆς γενομένης, magno silentio facto. Act. 20, 3. γενομένης ἐπιβουλῆς, structis insidiis. Act. 23, 10. πολλῆς δὲ γενομένης εὐσεως, exorta verò gravi seditione. Act. 21, 17. γενομένων δὲ ἡμῶν εἰς Ἱεροσόλυμα, quum igitur pervenissemus Hierosolymam. Ex hisce exemplis patet, ἐγενόμεν indicativo et participio semper

semper esse præteriti temporis ; in imper. vero optat. & subj. præsens, in infinitivo utriuslibet. Ceterum verbi hujus significatio variat, quæ paulò altius videtur arcessenda. Interdum idem significat quod παραγίνεσθαι vel παραγενέσθαι, advenire, ut Joh. 6, 19. Luc. 10, 32. interdum idem quod εἶναι, esse. Joh. 1, 12. τέκνα θεῶν γενέσθαι, ut sitis filii Dei. Matth. 5, 45. ὅπως γένηθε (2. pl. a. 2. med. subj.) υἱοὶ, ut sitis filii. Marc. 1, 17. ποιήσω ὑμᾶς γενέσθαι ἁλῆες ἀνθρώπων, faciam, ut sitis pisces hominum. Interdum, & quidem frequentissime, idem quod γεννηθῆναι, fieri. Joh. 1, 14. καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, & SERMO ille caro factus est, videlicet assumptione humane nature in personæ unitatem, non mutatione ullâ immutabilis DEITATIS. Interdum idem quod consillere 1. Thess. 1, 5. τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν & ἐγενήθη εἰς ὑμᾶς, evangelium nostrum non constitit apud vos. Interdum idem quod ἔχειν, habere. 1. Thess. 2, 10. ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ θεὸς, ὡς ὁσίως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν ἐγενήθημεν, vos testes estis & Deus, quàm sanctè & justè, & inculpate erga vos, qui creditis, nos gesserimus. Observetur etiam Hebraismus Matth. 7, 28. καὶ ἐγένετο (3. sing. aor. 2. med. indic.) & factum est. Nam וַיְהִי vajehi à LXX. sic versum fuit 2. Sam. 7, 1. & passim. Sic Deut. 27, 26. καὶ ἐρεῖ πᾶς ὁ λαὸς, γένοιτο (3. sing. a. 2. med. opt.) & dicet totus populus, firmum, ratum esto, verè fiat, in Hebræo est ἀμήν. Sic μὴ γένοιτο, ne fiat, h. e. ut Latini loquuntur, absit. Rom. 3, 4. 6. & c. 3, 31. & c. 6, 2. 15. & c. 7, 7. 13. & c. 9. 14. & c. Gen. 44, 7. 2. Sam. 10, 20. Præt. med. γέγονα, fui, factus sum. 1. Cor. 9, 22. τοῖς πᾶσι γέγονα τὰ πάντα, omnibus factus sum omnia, scil. in rebus adiaphoris. Joh. 5, 14. ἰδε ὑγιὲς γέγονας, ecce convaluisti. Joh. 6, 25. πότε ὧδε γέγονας; (2. sing. præt. med.) ecquando huc venisti? Matth. 19, 8. ἀπ' ἀρχῆς δὲ & γέγενεν ἔτω, à principio non fuit ita. Rom. 6, 5. εἰ σύμφυτοι γεγόναμεν (1 plur. præt. med.) si cum eo plantati coaluimus. Heb. 5, 12. καὶ γέγονατε (2. pl. præt. med.) χρεῖαν ἔχοντες factique estis, quibus opus est. Rom. 16, 7. αἱ πρὸ ἐμῶν γεγόνασιν (3. pl. præt. med.)

ἐν Χριστῷ, qui ante me fuerunt in CHRISTO. 1. Joh. 2, 18. καὶ νῦν Ἀντίχριστοι ποῶτοί γεγόνασιν, etiam nunc Antichristi multi cœperunt esse. plusquamperf. ἐγγέγονεν, Joh. 6, 17. καὶ σκοτία ἤδη ἐγγέγονει, jam verò erant tenebræ. Act. 4, 22. ἐφ' ὃν ἐγγέγονει τὸ σημεῖον τῷτο, in quo editum erat illud miraculum. 2. Tim. 2, 18. λέγοντες τὴν ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι (præt. med. inf.) dicentes resurrectionem jam factam esse. Gal. 3, 17. γεγονὼς (part. præt. med.) νόμος & ἀκυροῦ, lex, quæ extitit, non facit irritam. Heb. 7, 23. γεγονότες (plur. num. part. præt. med.) ἱερεῖς, facti sunt sacerdotes. Sir. 44, 9. καὶ ἐγένοντο ὡς & γεγονότες, & fuerunt, quasi non fuissent. Jac. 3, 9. καθ' ὁμοίωσιν θεῶν γεγονότας (acc. pl. part. præt. med.) secundum similitudinem DEI factos. 1. Tim. 5, 9. γεγυνῖα (part. præt. med. g. f.) ἐνὸς ἀνδρὸς γυνή, quæ fuerit unius viri uxor. Marc. 5, 14. τί ἐστὶ τὸ γεγονός (part. præt. med. g. n.) quidnam accidisset. Act. 4, 21. πάντες ἐδόξαζον τὸν θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι (part. præt. med. dat. cas. g. n.) omnes glorificabant DEUM super eo, quod factum fuerat

Ἀπογίνομαι, absum, decedo. item morior. F. ἀπογενήσομαι. P. ἀπογεγένημαι a. 2. med. ἀπογενόμεν, & ετο. part. aor. 2. med. ἀπογενόμενος, & ὁ, mortuus. 1. Pet. 2, 24. ἵνα ταῖς ἁμαρτίαις ἀπογενόμενοι τῇ δικαιοσύνῃ ζήσωμεν, ut peccatis mortui justitiæ viveremus.

Διαγίνομαι, intersum, ducō, permaneo, perenno, versor. 2. Macc. 11, 26. ὅπως ἡδέως διαγίνωνται πρὸς τὴν τῶν ἰδίων ἀντίληψιν, ut libenter versentur circa priorum administrationem, id est, ut jucunde degere & rebus suis vacare possint. item absolvor. Marc. 16, 1. καὶ διαγενομένη (part. aor. 2. med. gen. sing.) τῷ σαββάτῳ, exacto seu ad finem perducto sabbatho. Act. 25, 13. ἡμερῶν δὲ διαγενομένων τινῶν, diebus autem aliquot exactis.

Ἐπιγίνομαι, supervenio Act. 28, 13. ἐπιγινόμενος (part. præs. med. gen. sing.) νότῳ, superveniente austro. Sunt duo genitivi absolute positi. sum superstes. Unde ἐπιγινόμενοι, posterī, Epist. Jer. vers. 47.

Μεταγίνομαι, vel μεταγίγνομαι, posterior.

sterior sum vel accedo, post alios natus A sum. 3. Esdr. 8, 1.

Παραγίνομαι, adsum, advenio; venio. Matth. 3, 13. τότε παραγίνεται ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ἐπὶ τὸν Ἰορδάνην πρὸς τὸν Ἰωάννην, tunc advenit JESUS ex Galilæa ad Jordanem ad Johannem. Marc. 14, 43. ἔτι αὐτῷ λαλῆντος παραγίνεται Ἰσδὰς, adhuc eo loquente adest Judas. Joh. 3, 23. καὶ παρεγίνοντο (3. pl. imperf.) ὅς veniebant scilicet ad Johannem, ut baptizarentur. Fut. 2. pass. παραγενήσομαι. a. 2. med. παρεγενόμην, & ετο. Luc. 12, 51. δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην παρεγενόμην (1. sing. aor. 2. med. indic.) δέξομαι; putatis, me advenisse ut pacem dem? Act. 24, 17. παρεγενόμην ἐλεημοσύνης ποιήσων, veni eleemosynas præstiturus. Luc. 11, 6. Φίλ. & παρεγένετο (3. sing. aor. 2. med. indic.) ἐξ ὁδοῦ πρὸς με, amicus meus venit de via ad me. Joh. 8, 2. πάλιν παρεγένετο εἰς τὸ ἱερόν, rursus adfuit in templo. Matth. 2, 1. παρεγένοντο (3. pl. a. 2. med. indic.) εἰς Ἱεροσόλυμα, advenerunt Hierosolymam. Act. 20, 18. ὡς δὲ παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, quum autem ad eum venissent. 1. Cor. 16, 3. ὅταν δὲ παραγένωμαι (1. sing. a. 1. med. subj.) postquam autem adfuero. Act. 23, 35. ὅταν καὶ οἱ κατήγοροί σε παραγένωνται (3. pl. aor. 2. med. subj.) quum accusatores quoque tui adfuerint. Act. 5, 25. παραγενόμενος (part. a. 2. med.) δὲ τις ἀπήγγελεν αὐτοῖς, adveniens autem quidam renuntiavit eis. Act. 25, 7. παραγενομένης δὲ αὐτῷ, quum autem ille venisset. Nota, τὸ παραγενέσθαι quum præponitur personæ, sequitur πρὸς; at rei inanimatæ seu urbi, seu loco unicuique præpositum, post se habet εἰς, ἐπὶ. Act. 9, 39. ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον εἰς τὸ ὑπερῶον, quem, quum advenisset, adduxerunt in cænaculum. Luc. 7, 4. οἱ δὲ παραγενόμενοι πρὸς τὸν Ἰησοῦν, isti autem quum venissent ad JESUM. Luc. 22, 52. εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς τὰς παραγενομένους ἐπ' αὐτόν, dixit autem JESUS ad eos, qui adversus ipsum venerant. aor. 1. pass. παρεγενήθην, ης, η. Judith. 15, 5. inf. παραγενήθηναι. 1. Macc. 4, 46. part. παραγενήθεις. 2. Macc. 3, 9.

Ἐμπαγαγίνομαι, adsum. Prov. 6, 11.

Περιγίνομαι, supersum, supero, vinco, salvis evado. It. consequor.

Περιγινόμεν. &, ὁ, superstes.

Προγίνομαι, ante sum, antecedo. a. 2. med. προεγενόμην. 2. Macc. 14, 3. προγενόμεν. (part. a. 2. med.) ἀρχιερεὺς, qui fuit prius sacerdos magnus. præ. med. προγεγονα. οἱ προγεγονότες, majores. Rom. 3, 25. προγεγονότων ἁμαρτημάτων, peccatorum, quæ antecesserunt.

Προσγίνομαι vel προσγίγνομαι, adnascor; item accedo. 1. Macc. 3, 42.

Συμπαγαγίνομαι, simul accedo, adsum. 2. Tim. 4, 16. & δέος μοι συμπαρεγένετο (3. sing. a. 2. med. indic.) nemo mihi adfuit. Luc. 23, 48. οἱ συμπαρεγενόμενοι ὄχλοι, omnis turba, quæ simul accesserat.

Συγγίνομαι, simul sum, converfor. a. 2. συνεγενόμην. Inf. συγγενέσθαι. Judith. 12, 15. Susān. 11, 38. A præ. medio γέγονα fui, factus sum, derivatur nomen

Γονή, ἡς, ἡ, fætus, proles.

Γόν. &, ὁ, generatio; item genus, fætus, proles. Semen, Lev. 15, 3.

Ἄγον. &, ὁ, ἡ, infæcundus, sterilis. Deut. 7, 14.

Πολύγον. &, ὁ, ἡ, fæcundus, abundans prole, Sap. 4, 3.

Πρωτόγον. &, ὁ, ἡ, primogenitus. Sir. 36, 12. Sed

Πρωτογόν. &, ὁ, primum pariens. unde

Ἐκγον. &, ὁ, ἡ, idem quod ἀπόγον. &, ὁ, ἡ, qui est ex posteris, sive sit nepos, sive pronepos, sive abnepos. Sap. 7, 1. Addi tamen solet numerus, ut ἀπόγον. ἑβδομ. nepos seu posterus septimus. οἱ ἀπόγονοι, posterī. Judith. 5, 6. 2. Macc. 1, 20. τὰς ἐκγόνους τῶν ἱερέων ἐπεμψεν, posteros sacerdotum misit.

Ἐκγονον, &, τὸ, fætus, fructus. Deut. 28, 53. Φαγῇ τὰ ἐκγονα τῆς κοιλίας σε, ut comedas fructum ventris tui. Filius Prov. 30, 11. ἐκγονον κακὸν πατέρα καταράται, filius malus patri suo maledicit.

Ἐκγονα, τὰ, nepotes. 1. Tim. 5, 4, εἰ δὲ τις χήρα τέκνα ἢ ἐκγονα ἔχει, si qua vidua liberos aut nepotes habet. ἐκγονα, hoc est, υἱὸς υἱῶν ἢ υἱωνὸς, filios filiorum aut nepotes. posterī, Sir. 40, 17. ἐκγονα ἀσεβῶν & πληθύνει κλάδους, posterī improborum non multiplicant ramos.

Ἐπιγονή, ἡς, ἡ, fætus. Amos. 7, 1.

Πρόγον. &, ὁ, progenitor. πρόγο-

ἡ τέταρτος progenitor quartus, hoc est, ababius. οἱ πρόγονοι, majores, 2. Tim. 1, 3. ὃ λατρεύω ἀπὸ προγόνων, cui servio à majoribus, nempe Abrahamo, Isaaco & Jacobo. parentes. 1. Tim. 5, 4. ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνους, vicem rependere parentibus, quod Græci etiam uno verbo ἀντιπελαργεῖν enuntiare solent.

Προγονικός, ἡ, ὄν, avitus, à progenitoribus vel majoribus acceptus, traditus. 2. Macc. 8, 17.

Γονεὺς, ἑὸς, ὅς, parens Joh. 9, 2. οἱ γονεῖς (pro γονέες) αὐτῶ, parentes ejus. Luc. 21, 16. παραδοθήσεθε καὶ ὑπὸ γονέων (genit. plur.) prodemini etiam à parentibus. Rom. 1, 30. γονεῦσιν ἀπειθεῖς, parentibus imitorigeri.

Ζωογονέω, ὤ, vivifico. F. ἤσω. Luc. 17, 33. ζωογονήσει (3. sing. fut. act.) αὐτήν, vivificabit eam, hoc est, animam suam servabit. ζωογονέομαι, ἔμαι, sobolesco, propagor. Act. 7, 19. εἰς τὸ μὴ ζωογονεῖσθαι (pres. pass. inf.) ne sobolescerent.

Τεκνογονία, ας, ἡ, liberorum procreatio. 1. Tim. 2, 15. σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, servabitur autem per liberorum procreationem.

Τεκνογονέω, ὤ, liberos pario, 1. Tim. 5, 14. βάλωμαι νεωτέρους γαμεῖν, τεκνογονεῖν, velim juniores (viduas) nubere, liberos gignere.

Γενεά, αῖς, ἡ, generatio, natio, gens, progenies. Matth. 12, 39. γενεὰ πονηρὰ καὶ μοιχαλὶς, progenies mala & adultera. Marc. 9, 19. ὃ γενεὰ ἄπιστος, ὁ gens incredula. genitura, gradus cognationis in linea ascendente & descendente. Matth. 1, 17. Epist. Jer. 3. ἕως γενεῶν ἑπτὰ, usque ad generationes septem. Sir. 44, 15. seculum Luc. 1, 50. εἰς γενεὰς γενεῶν, in secula seculorum. Hebraismus, hoc est, in æternum. ætas, Act. 8, 33. τὴν δὲ γενεάν αὐτῷ τίς διηγῆσεται; ætatem autem ejus quis enarrabit? tempus, Act. 14, 16. ἐν ταῖς παρερχομέναις γενεαῖς, præteritis temporibus, vel præteritis ætatibus.

Γένος, εἶδος, τὸ, genus, Marc. 9, 29. τὸ γένος, hoc genus demoniorum. ordo, Act. 4, 6. ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικῶ, qui erant ex ordine pontificio. natio, gens, Act. 4, 36. Κύριος τῷ γένει,

Ανα. Cyprius natione. Phil. 3, 5. ἐκ γένους Ἰσραὴλ, ex gente Israël.

Ἀγενής, εἶδος, ὅς, ἡ, ignobilis. 1. Cor. 1, 28. τὰ ἀγενῆ (pro ἀγενέα accus. pl. g. n.) τῷ κόσμῳ ἐξελέξατο, & quæ ignobilia sunt in mundo, elegit.

Ἀλλογενής, εἶδος, ὅς, ἡ, alienigena, Luc. 17, 18. 1. Macc. 10, 12. ἔφυγον οἱ ἀλλογενεῖς, fugerunt alienigenæ. Cap. 3, 46. υἱοὶ ἀλλογενῶν, filii alienigenarum. 1. Esd. 8, 71. τὰ ἀλλογενῆ ἔθνη, gentes alienigenæ.

Γηγενής, εἶδος, ὅς, ἡ, terrigena, ex terra natus. Sap. 7, 1.

Ἐνδογενής, ἑὸς, ὅς, ἡ, intro natus, vernaculus Levit. 18, 9.

Ἐυγενής, εἶδος, ὅς, ἡ, nobilis, generosus, Luc. 19, 12. ἄνθρωπος τις εὐγενής, homo quidam nobilis. 1. Cor. 1, 26. ὀλίγοι εὐγενεῖς, non multi nobiles seu generosi. rebus etiam tribuitur, 2. Macc. 10, 13. μὴ εὐγενῆ (acc. sing.) τὴν ἐξουσίαν ἔχων, neque generosam potestatem (generosi animi vim) habens. Compar. εὐγενέστερος generosior. Act. 17, 11. ἔτοι δὲ ἦσαν εὐγενέστεροι, Chi autem generosiores erant.

Ἐυγένεια, εἶας, ἡ, nobilitas, ingenuitas. Sap. 8, 3.

Ἐυγενῶς, ἀδβ. generosè. 2. Macc. 14, 42.

Μεταγενής, εἶδος, ὅς, ἡ, posterior, posterior natus. comp.

Μεταγενέστερος, εἶδος, ὅς, minor natus; qui post natus est, à μεταγίνομαι, vel μεταγίγνομαι de quo supra.

Μονογενής, εἶδος, ὅς, ἡ, unigenitus. Joh. 1, 18. ὁ μονογενὴς υἱὸς, ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τῷ πατρὶ, unigenitus filius (qui est in sinu Patris. Luc. 8, 42. θυγάτηρ μονογενής, filia unigenita. Joh. 3, 18. ὅτι μὴ πεπίστευκεν εἰς τὸ ὄνομα τῷ μονογενεῖς. (genit. contract. pro μονογενέος) υἱῷ τῷ Θεῷ, quia non credidit in nomen unigeniti filii Dei. Joh. 3, 16. ὥς τὸν υἱὸν αὐτῷ τὸν μονογενῆ (pro μονογενέα) ἔδωκεν, ut Filium suum unigenitum dederit. Sap. 7, 22. πνεῦμα μονογενὲς, spiritus unigenitus.

Νεογενής, ἑὸς, ὅς, ἡ, recens natus.

Νεογνός, per sync. pro νεόγενος, idem.

Νεογνά, τὰ, scil. τέκνα, recens nati infantes 3. Macc. 1.

Οἰκογενής, εἶδος, ὅς, ἡ, domi natus, verna,

verna, vernaculus, Gen. 14, 14. Ex οἷ-
καὶ ἔγινομαι.

Συγγενής, εὖος, ὅ, ἡ, cognatus, a.
Luc. 1, 36. Ἐλισάβετ ἡ συγγενής σου, Eli-
sabet cognata tua. Rom. 16, 11. ἀσπάζου
καὶ τὸν συγγενῆ (contractè pro συγγενέα)
μου, salutate cognatum meum. Luc. 1, 58.
οἱ συγγενεῖς (pro συγγενέες contractè) co-
gnati ejus. Rom. 9, 3. ὑπὲρ συγγενῶν (pro
συγγενέων) μου κατὰ σάρκα, pro cognatis
meis secundum carnem. ubi συγγενής, εὖος,
ὅ, idem videtur valere, quod popularis,
qui est ex eodem populo, ex eadem gente.
Marc. 6, 4. ἐν τοῖς συγγενέσι (dat. plur.)
inter cognatos, seu consanguineos. aliquan-
do est vocabulum honoris, ac tribuitur ami-
cis ἔ purpuratis Regum. 1. Esd. 3, 7. 1.
Macc. 11, 31. 2. Macc. 11, 1.

Συγγένεια, ας, ἡ, cognatio. Act. 7, 3.
ἐκ τῆς συγγενείας σου, ex cognatione tua.
Luc. 1, 61, ἐν τῇ συγγενείᾳ σου, in cognati-
one seu in familia tua. Act. 7, 14. μετεκα-
λέσατο πᾶσαν τὴν συγγένειαν αὐτῆς, accer-
sivit totam familiam suam.

Γένεσις, εως, ἡ, generatio. Matth.
1, 1. βίβλος γενέσεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, liber
generationis, hoc est, recensio progenito-
rum sive majorum Christi. Gen. 5, 1. αὕτη
ἡ βίβλος γενέσεως ἀνθρώπων (pro τῷ Ἀ-
δάμ) hic est liber generationis Adami, hoc
est, hac est recensio τῶν γεννηθέντων, gene-
ratorum ex Adamo. Gen. 6, 9. αὗται αἱ γε-
νέσεις Νῶε. Hæ sunt generationes Noë.
Hinc Græci librum primum Moysi inscri-
pserunt γένεσιν. Hebræi à prima voce
בְּרֵאשִׁית pro more suo eum denomi-
nant.

Γνήσιος, α, ον, (ex γονήσιος abjecto ο)
proprie, originem habens legitimam, mi-
nimè spurius, item genuinus, germanus,
1. Tim. 1, 2. Τιμοθέω, γνήσιω τέκνῳ ἐν
πίσει, Timotheo, germano filio in fide.
γνήσιον, &, τὸ, substantivè ponitur pro
sinceritas. 2. Cor. 8, 8. τὸ τῆς ἡμετέρας ἀ-
γάπης γνήσιον δοκιμάζων, vestra quoque
dilectionis sinceritatem reddens explora-
tam.

Γνησίως Adv. genuinè, germanè, Phil.
2, 20. ὅς τις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνή-
σει, qui sincerè de rebus vestris sit sollicitus.
Γενετή, ἡς, ἡ, ortus, nativitas. Job.

Α 9, 1. τυφλὸν ἐκ γενετῆς, cæcum à nativitate.

Γενέτις, ιδος, ἡ, genitrix, Sap. 7, 12.
αὐτὴν γενέτιν (acc. sing.) εἶναι πάντων,
ipsam genitricem esse omnium.

Γενέσια, ἰων, τὰ, natalitia; dies fe-
stus natalitius, idem quod γενέθλια, ὦν,
τὰ, à nomine γενέθλη, ἡς, ἡ, origo, or-
tus, genus, γενέθλιος, &, ὅ, ἡ, natalis.
ἡμέρα γενέθλιος dies natalis, natalitius.
2. Macc. 6, 7. Marc. 6, 21. Ἡρώδης τοῖς
γενεσίοις αὐτῆς δειπνὸν ἐποίησεν, quum He-
rodes in natalitiis suis convivium appara-
ret.

Παλιγγενεσία, ας, ἡ, regeneratio,
Tit. 3, 5. διὰ λυτρῆς παλιγγενεσίας, per
lavacrum regenerationis. novissimus hu-
jus mundi dies, qui sic dicitur, quod eo
Deus creaturus sit novum cælum ἔ novam
terram, hominemque electum perfectè re-
generaturus. Matth. 19, 28. ἐν τῇ παλιγ-
γενεσίᾳ καθίσεσθε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα
θρόνους, in regeneratione sedebitis etiam
vos in duodecim thronis ἔc.

ΓΙΝΩΣΚΩ, unde Latinorum nosco,
cognosco. Job. 10, 14. γινώσκω τὰ ἐμὰ
(πρόβατα) cognosco ἔ amo meas oves.
C Hebraismus. Verba enim notitiæ apud
Hebræos secum trahunt affectum. Rom. 7,
15. ἔ γινώσκω non amo. [Confer Psalm.
31, 8. 37, 18. Hosea 2, 22. Joann. 1, 10.]
Luc. 1, 34. ἀνδρα ἔ γινώσκω virum non
cognosco, hoc est, non cognovi, id est, ad-
huc sum intacta virgo. Hebraismus. Act.
8, 30. ἄρα γε γινώσκεις; an intelligis?
Act. 21, 37. ἐλθὲν γινώσκεις; scisne
Græcè? Job. 1, 49. πόθεν με γινώσκεις;
unde me nosti? Job. 7, 27. ἔδεῖς γινώσκει
(pro γινώσεται) nemo cognoscet. 1. Cor. 13,
9. ἐκ μέρης γινώσκωμεν, ex parte cognosci-
mus. Job. 8, 43. ἔ γινώσκετε, non intel-
ligitis. præf. imper. 2. Tim. 3, 1. τῆτο δὲ
γινώσκε, illud autem scito. Matth. 9, 30.
μηδεὶς γινώσκειτω, nemo sciat. Job. 15, 18.
γινώσκετε, scitote. præf. subj. Job. 17, 23.
ἵνα γινώσκη ὁ κόσμος, ut mundus cognoscat.
Job. 17, 3, αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώ-
σκωσιν (3. pl.) σε ἀληθινόν Θεόν: hæc vero est
vita æterna, ut cognoscant (ἔ diligant) te
verum Deum. præf. inf. Job. 2, 24. διὰ τὸ
γινώσκειν αὐτὸν πάντας, quod nosset omnes.
præf. part. Job. 7, 49. ὁ μὴ γινώσκων τὸν
νόμον, qui nescit legem. Rom. 6, 6. γινώσ-
κοντες,

σκοντες, scientes. Eph. 5, 5. τῷτο γὰρ ἐστὶ γινώσκοντες (pro γινώσκετε) hæc enim nōstis. Hebraismus. Hebraei enim, quum careant præsentī verbo, per participium illud solent exprimere. Sed potest etiam esse Hellenismus. Rom. 7, 1. γινώσκουσιν (dat. plur. præf. act. part.) νόμον λαλῶ, peritos legis alloquor. imperf. act. ἐγίνωσκον, es, e, Matth. 1, 25. ἔκ ἐγίνωσκειν αὐτήν, non cognoscebat eam, hoc est, non utebatur consuetudine ejus conjugali. Hebraismus. Conf. Gen. 4, 1. Ἀδὰμ ἐγνώ Εὐάν τὴν γυναῖκα αὐτῆς, Adamus cognovit Eὐάν uxorem suam, hoc est, habuit rem cum illa. Scilicet verbum γινώσκω more Hebraica dictionis ὕπ proprie mentis seu intellectus est, ἔ vertitur cognosco, intelligo, percipio, interdum decerno. ἔ hinc oritur Græcorum δαίω, scio, disco. Luc. 7, 39. ἐγίνωσκειν αὐν, cognosceret utique. Deinde est etiam voluntatis, ἔ redditur, amo, approbo, pro meo agnosco: Matth. 7, 23. item significat operosam cognitionem profectam ex mente ἔ voluntate simul, ἔ verti potest curo, curam gero. Prov. 27, 23. 2. Tim. 2, 19. Sape etiam est sensus, ut quum de concubitu dicitur, sicut hic Matth. 1, 25. Fut. 1. med. (nam fut. actibum non est usitatum) γνώσομαι, η, εται, Luc. 1, 18. κατὰ τί γνώσομαι τῷτο; secundum quid, hoc est, quo argumento noscam hoc? Joh. 13, 7. γνώση (2. pers. fut.) δὲ μετὰ ταῦτα, cognosces verò postea. Joh. 7, 17. γνώσεται (3. fut.) cognosceat. Marc. 4, 13. γνώσεσθε (2. pl. fut.) Joh. 8, 28. τότε γνώσεσθε, tunc cognoscetis. Joh. 13, 35. ἐν τῷτῳ (pro διὰ τῷτῳ Hebr.) γνώσουσιν (3. plur. fut.) per hoc cognoscent. a. 2. ἐγνων νοβι, Matth. 7, 23. ἔδὲ ποτε ἐγνων ὑμᾶς, nunquam agnovi vos pro meis. Luc. 19, 14. ἀνθ' ὧν ἔκ ἐγnows (2. pers. a. 2.) τὸν καιρὸν, eo quod non agnoveris tempus. 2. Tim. 2, 19. ἐγνω (3. pl. a. 2.) Κύριος τὰς ὄντας αὐτῆς, novit, hoc est, diligit DOMINUS eos, qui sunt sui. Hebraismus. 1. Cor. 2, 8. εἰ ἐγnowsαν (3. plur. aor. 2. act.) si cognovissent. aor. 2. imper. γνώθι, cognosce. Hebr. 8, 11. γνώθι τὸν Κύριον, cognosce DOMINUM, γνώτω, sciat, Matth. 6, 3. γνώτε (2. pl.) scitote, Luc. 21, 20. aor. 2. opt. γνῶιν, ης, η, Joh. 23, 3. 5. aor. 2. act. subj. γνώ. 2. Cor. 2, 9. ἵνα γνώ, ut cognoscerem. γνώς. Apoc.

A 3, 3. ἔ μὴ γνώς nequaquam intellexeris. γνώ Marc. 5, 43. ἵνα μηδεὶς γνώ, ne quis rescisceret. 2. pl. γνώτε. Joh. 10, 38. ἔ c. 19, 4. ἵνα γνώτε, ut noveritis, aor. 2. inf. act. γνώναί. Act. 1, 7. ἔχ ὑμῶν ἐστὶ γνώναί χρόνους, vestrum non est nosse tempora, q. d. Futura sunt penes solum Deum. part. a. 2. γνώς Luc. 12, 47. ὁ γνώς τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου, qui novit voluntatem DOMINI. 2. Cor. 5, 21. τὸν μὴ γνόντα ἁμαρτίαν, eum, qui non novit peccatum, hoc est, ἁμαρτίαν ἑαυτῷ συνειδῶτα, qui nullius labis sibi fuit conscius. Synecd. gen. Marc. 6, 38. καὶ γνόντες, ἔ re cognitā. Præt. act. ἐγνώκα. Joh. 5, 42. νοβι. ἐγνώκας. Joh. 14, 9. καὶ ἔκ ἐγνώκας με; ἔ non nosti me? ἐγνώκε 1. Cor. 2, 8. cognovit. ἐγνώκαμεν, 2. Cor. 5, 16. νοβimus. ἐγνώκατε. Joh. 8, 55. 1. Joh. 2, 13. cognovistis. Joh. 17, 7. ἐγνώκα (pro ἐγνώκασιν) 3. pl. præf. act. cognoverunt. Alia exemplaria habent ἐγνώκαν, alia ἐγνώσαν. Sed ἐγνώκαν dicitur ad formam τῆς ἐγνώσαν idque ἀνωμαλῶς, quam anomaliam, ut opinor, Grammatici vocant συμβολισμόν, vel potius μεταπλάσμον. 2. Joh. 1. πάντες οἱ ἐγνώκότες (part. præf. act.) τὴν ἀλήθειαν, omnes, qui noverunt veritatem, à sing. ἐγνώκως ad formam τῆς δεδωκῶς Matth. 12, 7. Joh. 14, 7. εἰ ἐγνώκετε (2. pl. plusquamperf.) si nossetis: à prima persona singul. ἐγνώκειν, eis, ei. præf. pass. γνώσκομαι, cognoscor, diligor. Joh. 10, 14. γνώσκεται. Matth. 12, 33. ἐκ τῆς γὰρ καρπῆς τὸ δένδρον γινώσκεται, ex fructu agnoscitur arbor. part. præf. γινωσκόμενος, ἐνης, ενον, 2. Cor. 3, 2. quæ intelligitur. præf. pass. ἐγνώσμαι. 1. Cor. 8, 3. εἰ δὲ τις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, ἔτ' ἐγνώσται ὑπ' αὐτῆς si quis diligit Deum, hic dilectus fuit ab eo. Alii ad formam Hebraei hophal exponunt ἐγνώσται cognoscere factus, sive edoctus fuit. Sic August. tract. in Joh. 98. Ipse dicitur cognosci à Deo, quia Deus illum cognoscen-tem facit. Conf. 1. Cor. 13, 12. aor. 1. pass. ἐγνώσθην, ης, η, cognitus fui, Luc. 24, 35. ἐγνώσθη αὐτοῖς (pro ὑπ' αὐτῶν) ἐν τῇ κλάσει τῆς ἄρτης (pro ἐν τῷ κλάσῳ τὸν ἄρτον) agnitus fuit ab iis cum frangeret panem. a. 1. pass. imper. γνώσθητι, ἦτω. Phil. 4, 5. innotescat. Gal. 4, 9. γνώσθέντες (part. aor. 1. pass.) ὑπὸ Θεῶν cogniti à Deo, hoc est, in filiorum numerum asciti seu allekti, quos agnoscit

gnoscit pro suis, eosque diligit. *Arist. 3. Eth. A. 6. 1. 5. 3.* χαλεπώτερον ἐμμεῖναι τοῖς γνω-
δαῖσι, hoc est, (Lamb. interprete,) diffici-
lius est in eo, quod decretum est, perflare.
Fut. 1. pass. γνωθήσομαι, η, ετα. *Matth. 10, 26. Luc. 8, 17.* & δὲ ἀπόκρυφον, ὃ & γνω-
θήσεται, neque quicquam erit oculum,
quod non innotescet. A prima pers. prat.
pass. ἐγνωσμαι derivatur

Γνώμη, ης, ἡ, abjecto τῷ σ, consilium
1. *Cor. 7, 25.* γνώμην δίδωμι, consilium do.
2. *Macc. 4, 39.* μετὰ τῆς Μενελάου γνώμης,
Menelai consilio. sententia. *Apoc. 7, 13.*
1. *Cor. 7, 40.* κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην, se-
cundum meam sententiam. At 2. *Macc. 9,*
20. κατὰ γνώμην, ex sententia, secundum
vota. *Cap. 11, 37.* ἐπιγνώμεν, ὁποίας ἐστὶ
γνώμης, cognoscamus, cuius sitis senten-
tia. *Cap. 14, 20.* ὁμοψήφου γνώμης, con-
sistentis sententiae. permissio. *Philem. 8. 14.*
Notetur Syntaxis *Act. 20, 3.* ἐγένετο γνώμη
τῷ ὑποστρέφειν, censuit revertendum. [O-
mittitur elliptikῶς in verbo συμβάλλειν,
Act. 4, 15. συνέβαλλον πρὸς ἀλλήλους sc.
γνώμας, communicarunt secum invicem
consilia.] *Vulgata versio habuit consilium*
revertendi. A secunda pers. ἐγνωσαι est

Γνώσις, εως, ἡ, cognitio. *Luc. 11, 52.*
1. *Cor. 8, 1.* ἡ γνώσις Φυσιοῦ, scientia in-
flat. facultas cognoscendi *Eph. 3, 19. Sir. 33, 8.*
ἐν γνώσει κυρίου, in cognitione Domi-
ni. *Sap. 7, 18.* τῶν ὄντων γνώσιν ἀψευδῆ, co-
rum, quae sunt, scientiam infallibilem. A
3. pers. ἐγνωσαι derivatur

Γνωστός, η, ὄν, notus, a, um. *Joh. 18, 15.*
γνωστὸς τῷ ἀρχιερεῖ notus pontifici.
Luc. 2, 44. ὅς ἐστι 23, 49. οἱ γνωστοί, noti.
Act. 4, 10. γνωστὸν ἔσω ὑμῖν, notum sit vo-
bis. *Rom. 1, 19.* τὸ γνωστὸν τῷ Θεῷ, quod de
Deo cognosci potest. *Act. 15, 18.* γνωστὰ ἀπὸ
αἰῶνός ἐστι τῷ Θεῷ πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ,
nota sunt Deo ab aeterno omnia opera ejus;
conf. 3. *Esd. 6, 8.*

Γνωστῶς, aperte. *Proverb. 27, 23.*

Ἐυγνωστός, &, ὅς, ἡ, bene cognitus.
Proverb. 5, 6.

Γνώστης, &, ὅς, gnarus, *Act. 26, 3. Sus. 42.*
ὁ Θεὸς αἰώνιος, ὃς τῶν κρυπτῶν γνώστης,
ὁ Deus aeternae, qui occulta noscis. Atticism.
[harius. *Aquila Levit. 20, 6.*]

Καρδιογνώστης, &, ὅς, cordium scruta-
tor. *Act. 1, 24.* in vocat. καρδιογνώστη.

Ἄγνωστος, &, ὅς, ἡ, ignotus. *Sap. 18, 3.*
ὁδηγὸν ἀγνώστου ὁδοιπορίας, ducem ignotae
peregrinationis. *Act. 17, 23.* ἀγνώστῳ Θεῷ,
ignoto Deo.

Ἀγνωσία, ας, ἡ, ignorantia. 1. *Pet. 2, 15.*

Ἀγνωμονέω, ὦ, contra sensum commu-
nem aliquid perpetro, stulte ago. *Aquila 1. Samuel. 13, 13.* ἠγνωμόνησας, stulte
egisti.

Ἀναγινώσκω, lego. *Luc. 10, 26.* πῶς
ἀναγινώσκεis; quomodo legis? 2. *Cor. 1,*
13. ἀ ἀναγινώσκετε, quae legitis. *Apoc. 1, 3.*
μακάριος ὁ ἀναγινώσκων, beatus, qui le-
git. imperfect. ἀνεγίνωσκον, legebam, *Act. 8, 28.*
ἀνεγίνωσκε τὸν προφήτην, legebat
prophetam. Fut. 1. med. ἀναγνώσομαι, *Dan. 5, 17.*
aor. 2. act. ἀνέγνω, ως, ω, *Luc. 6, 3.*
& δὲ ἀνέγνωτε; annon legistis? *Joh. 19,*
20. πολλοὶ ἀνέγνωσαν (3. pl. aor. 2. act. indic.)
multi legerunt. a. 2. act. imper. ἀνάγνωθι,
lege. *Es. 29, 12.* a. 2. subj. act. ἀναγνώ, ῶς, ῶ.
Col. 4, 16. ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνώτε (2. pl. aor. 2. act. subj.)
ut & vos legatis. aor. 2. inf. ἀναγνῶναι legere. *Luc. 4,*
16. *Apoc. 5, 4.* part. a. 2. ἀναγνῶς, ὄντ, ὅς,
C *Act. 23, 34* qui legit. plur. num. οἱ ἀναγνόν-
τες, *Act. 15, 31.* praes. pass. ἀναγινώσκο-
μαι, legor. 2. *Cor. 3, 15.* aor. pass. ἀνεγνώ-
σθην, ης, η, lectus fui. aor. 1. pass. subj. ἀναγνώσθῃς,
ῆς, ῆ, legar. aor. 1. pass. inf. ἀναγνώσθηναι
legi, 1. *Theff. 5, 27.* part. ἀναγνώσθεις. 1. *Esd. 2, 26.*

Ἀνάγνωσις, εως, ἡ, lectio. *Act. 13, 15.*
1. *Tim. 4, 13.* πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, at-
tende lectioni, scil. sacrarum literarum.

Ἀναγνώστης, &, ὅς, lector. 3. *Esd. 8, 9.*
ἀναγνώστης τῷ νόμῳ κυρίου, lector legis di-
vine.

Διαγινώσκω, plenè cognosco, dijudi-
co, decerno. *Act. 23, 15.* Fut. διαγνώσο-
μαι τὰ κατ' ὑμᾶς, cognoscam causam ve-
stram. *Act. 24, 22.* perf. act. διέγνωκα. a. 1.
διέγνωσα. *Judith. 11, 13.* plusq. διεγνώκειν.
2. *Macc. 9, 15.* perf. pass. διεγνωσμαι part.
διεγνωσμέν, 2. *Macc. 3, 23.*

Διάνγνωσις, εως, ἡ, cognitio. *Act. 25,*
21. dijudicatio. *Sap. 3, 18.* ἐν ἡμέραις δια-
γνώσεως, in die dijudicationis, die decre-
torio.

Ἀπογινώσκω, rejicio, non agnosco.
ἀπε-

ἀπεγνωσμένῳ, η, ον, (part. perf. pass.) A
rejeclus. Judith. 9, 12.

Ἐπιγινώσκω, agnosco. Matth. 11, 27.
Act. 25, 10. σὺ κάλλιον ἐπιγινώσκεις, tu
melius nosti. 2. Cor. 13, 5. ἢ ἔκ ἐπιγινώσκε-
τε ἑαυτοὺς; annon agnoscitis vos ipsos?
pres. imper. ἐπιγίνωσκε, ἔτω. 1. Cor. 14,
37. agnoscat. 1. Cor. 16, 18. ἐπιγινώσκετε
(2. pl.) ἔν τῃς τοιαύταις, habete ergo eos eo
loco, quo digni sunt. imperf. 3. pl. Act. 27,
39. ἐπεγίνωσκον, agnoscebant. praet. perf.
aet. ἐπέγνωκα, cognovi, praeterit inf.
ἐπεγνώκειναι, 2. Petr. 2, 21. part. ἐπεγνώ-
κως, ὅτ, ὁ. 1. Tim. 4, 3. τοῖς ἐπεγνώ-
κῶσι (dat. pl.) τὴν ἀλήθειαν, iis, qui a-
gnoverunt veritatem. a. 1. pass. ἐπεγνώσθην
1. Cor. 13, 12. cognitus fuero. ἐπεγνώσθην
pro ἐδιδάχθην ex idiotismo Hebraeorum.
conf. 1. Cor. 8, 3. Gal. 4, 9. fut. 1. pass. ἐπι-
γνώσσομαι. Sir. 19, 25. Fut. 1. med. ἐπι-
γνώσομαι. 1. Cor. 13, 12. aor. 2. ἐπέγνω-
ως, Col. 1, 6. ἐπέγνωτε (2. pl.) cognovistis.
Matth. 17, 12. καὶ ἔκ ἐπέγνωσαν (3. pl. aor.
2. aet. indic.) αὐτόν, ἔ non agnoverunt
illum, scilicet Eliam. a. 2. imper. ἐπίγνω-
θι, Gen. 37, 32. agnosce. Sir. 9, 13. ἐπίγνω-
θι ὅτι ἐν μέσῳ παγίδων διαβαίνεις, cogno-
sce quod in medio laqueorum transeas. a. 2.
subj. ἐπιγνώ, ὦς. Luc. 1, 4. Act. 22, 24.
ἵνα ἐπιγνώ (3. pers.) ut resciret. 2. Macc.
11, 37. ὅπως καὶ ἡμεῖς ἐπιγνώμεν, ut ἔ
nos resciamus. aor. 2. inf. ἐπιγνώναι. Act.
24, 8. cognoscere. part. a. 2. ἐπιγνῶς, ὄν-
τ, ὁ, qui cognovit, perspexit. Luc. 5,
22. ἐπιγνῶς δὲ ὁ Ἰησοῦς τῶν διαλογισμῶν αὐ-
τῶν, Jesus autem perspectis eorum cogita-
tionibus.

Ἐπίγνωσις, εως, ἡ, agnitio. Rom. 3, 20.
διὰ νόμον ἐπίγνωσις ἁμαρτίας, per legem
est cognitio peccati. Rom. 10, 2. ἔκ κατ' ἐπί-
γνωσιν, non ex notitia. Col. 1, 10. εἰς ἐπί-
γνωσιν τῆς θεᾶς. 1. Tim. 2, 4. εἰς ἐπίγνωσιν
τῆς ἀληθείας ἐλθεῖν, in cognitionem veri-
tatis pervenire. 2. Macc. 9, 11. εἰς ἐπίγνω-
σιν ἔρχασθαι, in cognitionem venire, pu-
ta, sui ipsius.

Ἐπίγνωστος, α, ὁ, ἡ, cognitus, notus.
Job. 18, 19.

Ἐπιγνώμων, ονος, ὁ, ἡ, cognitor, in-
spector. Prov. 17, 27.

Ἐπιγνωμοσύνη, ης, ἡ, arbitrium, co-
gnitio. Prov. 16, 23.

Καταγινώσκω, decerno adversus ali-
quem, condemno, constituitur cum Ge-
nit. persona ἔ Accus. rei. Δάνατον κατα-
γινώσκειν τινός, capite quempiam damna-
re. Syntaxis tamen haec cum Acc. rei ἔ
genit. persona quandoque convertitur. Sic
ut enim dicitur καταγινώσκω σε Φόνον, ita
etiam more Latinorum καταγινώσκω σε
Φόνον, condemno te homicidii. 1. Joh. 3, 20.
Gal. 2, 11. ὅτι κατεγνωσμένος (part. pres.
pass.) ἦν, quod damnandus vel damnabi-
lis esset. Heterosis pro καταγνώσεως, hoc
est, cujus hypocrisis erat redarguenda ἔ
damnanda.

Κατάγνωσις, εως, ἡ, damnatio, con-
demnatio. Sir. 5, 17.

Ἀκατάγνωστος, α, ὁ, ἡ, qui vel quae
damnari nequit. Tit. 2, 8.

Παραγινώσκω, praeter jus & aequum
statuo, perperam judico. 2. Macc. 8, 23.
legitur part. a. 2. παραγνῶς, mendose, ut
opinor, pro ἀναγνῶς, vel παραναγνῶς,
quod esset à verbo

Παραναγινώσκω, juxtim lego, vel al-
trinfecus lego. Sic apud Demosth. id verbi
usurpatur, cum duae legg. ex adverso vel à
duobus leguntur, ut fiat contentio legum.

Προγινώσκω, antea nosco, praevideo,
in antecessum agnosco. Sap. 8, 9. σημεῖα
καὶ τέρατα προγινώσκει, signa ἔ prodigia
praecognoscit. NB. antedecerno, praede-
cerno. Hellenismus. Gracis γινώσκω et-
iam idem est, quod decerno, sicut Henr. "
Stephanus in Thesaurο t. 1. pag. 1829. "
1830. multis probat exemplis. Et γνώμη, "
ης, ἡ, idem esse quod decretum, Henr. "
Steph. t. 1. p. 1838. similiter demonstrat. "
Act. 26, 5. προγινώσκοντές με, ut qui "
antea noverint me. Fut. 1. med. προγνώσο-
μαι. Praet. aet. προέγνωκα, antedecrevi. "

D a. 2. aet. προέγνω, ως, ω, praedecrevi. "
Rom. 8, 29. ἔς προέγνω, quos praedecrevit. "
Praet. pass. προέγνωμαι praedecretus fui. "
1. Petr. 1, 20. aor. 1. προεγνώσθην. Sap. "
18, 6. inf. προγνώσθηναι. cap. 6, 13. [In-
servit h. l. Auctor hypothese Reformatorum
de absoluto, quod vocant, praedestinationis
decreto, quae vero ex hoc verbo haurienda
erit minime. Licet enim vox γνώμη ali-
quando decretum denotet, nulla tamen in-
gente necessitate a simplicissima verbor. no-
tione recedendum non est. Sed hic nulla nos
cogi

cogit necessitas, ut simplicem significatum, antea cognosco vel prævideo, deferamus. Adeoque inanis est nostri interpretatio, quam quidem ipsius tempore plurimi, & tantum non omnes, sectati sunt, hodie vero Reformationum non pauci mollius longe de absoluto decreto sentiunt.]

Πρόγνωσις, εως. ἡ, præcognitio, scientia alicujus rei antequam fiat. Vide quæ modo notata sunt ad verbum προγινώσκω] antedecretum, ad formam Latinarum vocum antecanis. (Græcè προκύν) ante-cenium, ante-ambulo, ónis, ante-occupatio &c. idem significat, quod ab Apostolo ἡ ὡρισμένη βουλὴ definitum consilium, ante-decretum Act. 2, 23. & ἡ πρόθεσις, hoc est, propositum, decretum. Rom. 8, 28. & Eph. 3, 11. appellatur. [Hic regerendum est Auctori nostro, πρόγνωσιν sive præcognitionem Dei non necessitare. Sic v. g. Deus præcognoverat, fore, ut, si David in urbe Kegila maneret, ab incolis ejus civitatis Sauli Regi traderetur, 1. Sam. 23, 12. adeoque vana & nulla est h. l. Pastoris nostri explicatio.] Act. 2, 23. προγνώσει τῷ Θεῷ ἐκδοτον ante-decreto Dei traditum. præcognitio. Judith. 11, 20. κατὰ πρόγνωσιν μου, secundum præcognitionem meam.

Συγγινώσκω, q. d. simul censeo, unà statuo, idem sentio, ejusdem sum sententiæ, item conscius mihi sum. item ignosco, veniam do. Aristoph. σύγγνωθί μοι, ignosce mihi. Fut. 1. med. συγγνώσσομαι, η, εται, Eurip. συγγνώσεται σοι τὴν ἁμαρτίαν, ignoscet tibi peccatum. part. a. 2. συγγνῆς, 2. Macc. 14, 31.

Συγγνώμη, ης, ἡ, venia, item concessio. 1. Cor. 7, 6. τῷδε δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, hoc autem dico ex concessione. Sir. 3, 12. συγγνώμην ἔχε, veniam da.

Σύγγνωστος, ος, ὁ, ἡ, & συγγνωστός, ἡ, ὄν, venia dignus. Sap. 6, 6. σύγγνωστός ἐστιν ἐλπίς, dignus est condonatione misericordie. Pleonasm. Sap. 13, 8. & αὐτοὶ σύγγνωστοί, neque ipsi venia digni.

ΓΛΑΥΞ, κός, ἡ, noctua. Levit. 11, 16.

ΓΛΥΚΥΣ, ἑ, ὁ, γλυκῆα, εἶας, ἡ, γλυκὺ, ἑ, τὸ, dulcis, e. (à Chald. ἡ γλυκὴ dulcem esse) Jac. 3. 11. ἐκ τῆς αὐτῆς ὀπῆς βρύνει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν, scilicet ὕδωρ, ex eodem foramine fundit

A dulcem & amaram aquam. Apoc. 10, 9. γλυκὺ ὡς μέλι, dulcist tanquam mel. Sir. 24, 22. ὑπὲρ μέλι γλυκὺ, super mel dulce, comparat. γλυκίων & γλυκύτερος. Jud. 14, 18. τί γλυκύτερον μέλι τ; quid dulcius melle? Sir. 23, 34. & ὅτι γλυκύτερον τῷ προσέχειν ἐντολαῖς κυρίου, nihil dulcius quam attendere ad mandata Domini. superl. γλύκις & γλυκύτατος.

Γλυκερός, ὁ, ὄν, dulcis. ὕδωρ γλυκερόν, aqua dulcis. Prov. 9, 17.

Γλεῦκος, ε, τὸ, mustum, item vinum dulce. Act. 2, 13. ὅτι γλεῦκος (genit. contractus pro γλεῦκος) μεμεστωμένοι εἰσι, quia vino dulci pleni sunt. [Γλεῦκος Hesychio est, τὸ ἀπόσαγμα τῆς σαφύλης, πρὶν πατηθῇ, illud quod ex uva defluit, antequam calcetur. Mansit vero semper dulce, qui non sinebant effervesce, cujus rei modum docet Florentinus in Geoponicis lib. 6. c. 14. adeoque licet dulce esset, semper habuit vim inebriandi. Inde confectum est oleum gleucinum, quod propter varium in re medica usum laudatur a Dioscoride 1. 67. Columella de re rust. 12. 51. Plinio Hist. nat. 15. 7. Cælio Aureliano de morbis acutis 3. 24.]

Γλυκύπικρος dulcedinem amarori permixtam habens. ἐπίθετον τῷ ἔρωτι, Epitheton amoris.

Γλυκύτης, ητος, ἡ, dulcedo. Jud. 9, 11. ἀφ᾽ ἑαυτῆς τὴν γλυκύτητα μου, deferens dulcedinem meam. Sap. 16, 21.

Γλυκαίνω dulce reddo. Sir. 47, 10. Fut. γλυκανῶ. P. γεγλύκαγκα. præt. pass. γεγλύκαμαι & Atticè γεγλύκασμαι. unde

Γλύκασμα, τος, τὸ, dulcedo. Neh. 8, 12. Sir. 11, 3. ἀρχὴ γλυκασμάτων, principium dulcedinum.

D Γλυκασμός, ος, ὁ, dulcedo, suavitas. Cant. 5, 17. a. 1. pass. ἐγλυκάνθην, ης, η, sum dulcis factus. Ex. 15, 25. Sir. 38, 5. & ἀπὸ ξύλου ἐγλυκάνθη ὕδωρ, nonne à ligno dulcis facta est aqua? fut. γλυκανθήσομαι, dulcis fiam. Sir. 40, 34.

Γλυκάζω, dulcedine afficio; it. dulcesco. Ezech. 3, 3.

ΓΛΥΦΤ, ἡς, ἡ, sculptura, cælatura. Sap. 18, 24.

Γλίφω. fut. φω. perf. γέγλυφα. a. 1. ἔγλυψα. Sap. 13, 13. sculpro. Pass. γλίφσομαι. perf. γέγλυμμαι, unde est

Γλύμμα,

Γλύμμα, ατος, τὸ, sculptura, cœlatura. Sir. 38, 27. οἱ γλύφοντες γλύμματα, sculptentes sculpta, sive sculpturas. à 3. sing. γέγλυπται est.

Γλυπτός, ὁ, sculptus. 2. Par. 28, 2.

Γλυπτόν, &, τὸ, sculptile. 1. Macc. 5, 68. τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν, sculptilia Deorum.

Διαγλύφω, exsculpo. Ezech. 41, 19. διαγεγλυμμένος (part. præ. pass.) ὅλος ὁ οἶκος κυκλόθεν, exsculpta erat tota domus circumcirca.

Ἐγγλύφω, insculpo. Exod. 39, 12.

Ἐπιγλύφω, sculpo. 1. Macc. 13, 29. πλοῖα ἐπιγεγλυμμένα, navigia sculpta.

Περίγλυφος, &, ὁ, ἡ, circumscriptus. Aquila ὁ Theodotion 1. Reg. 6, 18. περίγλυφα ἐκπίπτοντα, circumsculpta excidentia, hoc est, quæ sculpta sunt, ita ut promineant.

Γ Λ Ω Σ Σ Α vel Atticè τλα, ης, ἡ, lingua. (affine Chaldaico ܬܠܐ kalles loqui, nec non Hebr. ܠܫܢܐ lingua.) Marc. 7, 33. ἤψατο τῆς γλώσσης αὐτῆς tetigit linguam ejus. Jud. 7, 5. ὅς ἀν λάφη τῇ γλώσση αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὕδατος, quicunque lambet lingua sua ex illa aqua. per metonym. causæ instrumentalis, sermo Act. 2, 4. ἡρξάντο λαλῆν ἐτέραις γλώσσαις, cœperunt loqui aliis linguis. 1. Cor. 13, 8. γλώσσαι παύσονται, lingue cessabunt. sermo peregrinus. 1. Cor. 14, 14. εἰν γὰρ προσεύχωμαι γλώσση, si precer lingua, h. e. idiomate incognito. ibid. 6. 2. ὁ λαλῶν γλώσση, qui loquitur lingua [scil. ἐτέρᾳ, quod in loco Actorum jam adducto suppletum est. Vide quæ notavimus ad Lamb. Bos Ellipses græcas p. 48. 49.]

Γλωσσώδης, εος, ὁ, ἡ, linguax, loquax. Ecclef. 8, 4. μὴ διαμάχεσθαι μετὰ ἀνθρώπου γλωσσώδης, ne contende cum homine loquaci. Prov. 21, 19. γυνὴ μάχιμος καὶ γλωσσώδης, mulier rixosa ὁ linguax.

Ἀδόγλωστος, &, ὁ, ἡ, alius linguæ. Bar. 4, 11. ἔθνος ἀναίδες καὶ ἀδόγλωστον, gentem impudentem ὁ alius linguæ.

Βαρύγλωστος, ὁ, ἡ, duram sive obscuram linguam habens. Ezech. 3, 5.

Βραδύγλωστος, ὁ, ἡ, tardam linguam habens. Exod. 4, 10.

Δίγλωστος, &, ὁ, ἡ, bilinguis. Sir. 5, 9.

Α Ἐτερόγλωστος, &, ὁ, ἡ, qui vel quæ alterius seu diversæ lingue est. 1. Cor. 14, 21. ἐν ἐτερογλώστοις καὶ ἐν χείλεσιν ἐτέροις λαλήσω τῷ λαῷ τούτῳ, per diversæ lingue homines ὁ per alia labia loquar populo huic.

Γ Ν Α Θ Μ Ο' Σ, &, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ, ὁ, mala, maxilla. It. χρόταφος, tempus. Judic. 4, 21.

Γ Ν Α Φ Ε Τ' Σ, εος, ὁ, fullo. Marc. 9, 3. οἷα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς & δύναται λευκῶσαι, qualia non potest fullo in terra dealbare. [Horum vero opificium in eo consistit, ut vestes, quas veteres plerumque albas gestarunt, cum sordidatæ essent restituerent, ὁ candidas facerent, prout à nobis peculiari diatriba propediem ostendetur.]

Ἐγναφος, &, ὁ, ἡ, impexus, a. item novus, a. Matth. 9, 16. quod Matthæus vocat ῥάκος ἄγναφον, pannus rudis, impexus, id Luc. 5, 36. dicitur ἱμάτιον καινόν, vestimentum novum. Thema est γνάπτω sive γνάφω carpendo bellicandoque expolio, carmino, carpo, (pectines fullonici, quibus utuntur, dicuntur Græcè γναφικοί κτένες.) Fut. γνάψω. præ. act. γέγναφα. præ. pass. γέγναμαι.

Γ Ν Ο' Φ Ο Σ, &, ὁ, tenebræ, item turbo. Ex nomine νέφος, eos, τὸ, nebula, fit νόφος, &, ὁ, ὁ, assumpto τῷ γ ex Æolica dialecto γνόφος, &, ὁ, Heb. 12, 18. γνόφω καὶ σκότῳ καὶ θυέλλῃ ad turbinem, caliginem ὁ procellam. Sir. 45, 5. εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν γνόφον, induxit eum in caliginem.

Γνοφερός, ὁ, ὁ, caliginosus. Job. 10, 21.

Γνοφόω, ὁ, obscurum reddo. Symmachus Psalm. 65, 13.

Γνοφώδης, εος, ὁ, ἡ, opacus, caliginosus. Prov. 7, 9.

Γ Ν Ω Ρ Ι' Ζ Ω, notum facio, item scio. Phil. 1, 22. & γινώσκω, nescio, ignoro. conjecto verò hoc verbum derivari à γινώσκω, unde etiam est Latinum nosco, dicique γινώσκω pro γινωρίσκω à γινώριμος, notus. ὡς εὐφωνότερον, ut suavius sonans. F. γινωρίσω. Eph. 6, 21. πάντα ὑμῖν γινωρίσας (3. sing. fut. 1. act. indic.) τυχικός, omnia vobis nota faciet Tychicus. Col. 4, 9. πάντα ὑμῖν γινωρίσσει (3. plur. fut, 1. act. Atticè pro γινωρίσας) τὰ ὧδε scil. ὄντα, omnia vobis exponant, quæ hic geruntur. a. 1. act. ἐγνώρισα, as, e. Joh. 15, 15.

cogit necessitas, ut simplicem significatum, antea cognosco vel prævideo, deferamus. Adeoque inanis est nostri interpretatio, quam quidem ipsius tempore plurimi, & tantum non omnes, sectati sunt, hodie vero Reformatorum non pauci mollius longe de absoluto decreto sentiunt.]

Πρόγνωσις, εως. ἡ, præcognitio, scientia alicujus rei antequam fiat. Vide quæ modo notata sunt ad verbum προγνώσκω] antedecretum, ad formam Latinarum vocum antecanis (Græcè προκύν) ante-cenium, ante-ambulo, ónis, ante-occupatio &c. idem significat, quod ab Apostolo ἡ ὠρίσμενη βουλὴ definitum consilium, ante-decretum Act. 2, 23. & ἡ πρόθεσις, hoc est, propositum, decretum. Rom. 8, 28. & Eph. 3, 11. appellatur. [Hic regerendum est Auctori nostro, πρόγνωσιν sive præcognitionem Dei non necessitare. Sic v. g. Deus præcognoverat, fore, ut, si David in urbe Kegila maneret, ab incolis ejus civitatis Sauli Regi traderetur, 1. Sam. 23, 12. adeoque vana & nulla est h. l. Pasoris nostri explicatio.] Act. 2, 23. προγνώσει τῷ Θεῷ ἐκδοτὸν ante-decreto Dei traditum. præcognitio. Judith. 11, 20. κατὰ πρόγνωσιν μου, secundum præcognitionem meam.

Συγγινώσκω, q. d. simul censeo, unà statuo, idem sentio, ejusdem sum sententiæ, item conscius mihi sum. item ignosco, veniam do. Aristoph. σύγγνωθί μοι, ignosce mihi. Fut. 1. med. συγγνώσσομαι, η, εται, Eurip. συγγνώσεται σοι τὴν ἀμαρτίαν, ignoscet tibi peccatum. part. a. 2. συγγνῆς, 2. Macc. 14, 31.

Συγγνώμη, ης, ἡ, venia, item concessio. 1. Cor. 7, 6. τῷδε δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, hoc autem dico ex concessione. Sir. 3, 12. συγγνώμην ἔχε, veniam da.

Σύγγνωστος, ος, ὁ, ἡ, & συγγνωστός, ἡ, ὄν, venia dignus. Sap. 6, 6. σύγγνωστός ἐστιν ἐλπίς, dignus est condonatione misericordie. Pleonasm. Sap. 13, 8. & αὐτοὶ σύγγνωστοί, neque ipsi venia digni.

ΓΛΑΤΞ, κός, ἡ, ποδῖνα. Levit. 11, 16.

ΓΛΤΚΤΣ, εἶ, ὁ; γλυκῖα, εἰας, ἡ, γλυκὺ, εἶ, τὸ, dulcis, e. (à Chald. ἡ γλυκὺν esse) Jac. 3. 11. ἐκ τῆς αὐτῆς ὁπῆς βρύει τὸ γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν, scilicet ὕδωρ, ex eodem foramine fundit

A dulcem & amaram aquam. Apoc. 10, 9. γλυκὺ ὡς μέλι, dulcis tanquam mel. Sir. 24, 22. ὑπὲρ μέλι γλυκὺ, super mel dulce, comparat. γλυκίων & γλυκύτες. Jud. 14, 18. τί γλυκύτερον μέλι τῷ; quid dulcius melle? Sir. 23, 34. & δὲν γλυκύτερον τῷ προσέχειν ἐντολαῖς κυρίου, nihil dulcius quam attendere ad mandata Domini. superl. γλυκίς & γλυκύτατος.

Γλυκερός, ὁ, ὄν, dulcis. ὕδωρ γλυκερόν, aqua dulcis. Prov. 9, 17.

Γλεῦκος, εἶ, τὸ, mustum, item vinum dulce. Act. 2, 13. ὅτι γλεῦκος (genit. B contractus pro γλεῦκος) μεμεσμένοι εἰσὶ, quia vino dulci pleni sunt. [Γλεῦκος Hesychio est, τὸ ἀπόσαγμα τῆς σαφύλης, πρὶν πατηθῆναι, illud quod ex uva defluit, antequam calcetur. Mansit vero semper dulce, qui non sinebant effervesce, cujus rei modum docet Florentinus in Geoponicis lib. 6. c. 14. adeoque licet dulce esset, semper habuit vim inebriandi. Inde confectum est oleum gleucinum, quod propter varium in re medica usum laudatur a Dioscoride 1. 67. Columella de re rust. 12. 51. Plinio Hist. nat. 15. 7. Cælio Aureliano de morbis C acutis 3. 24.]

Γλυκύπικρος dulcedinem amarori permixtam habens. ἐπίθετον τῷ ἔρωτι, Epitheton amoris.

Γλυκύτης, ητος, ἡ, dulcedo. Jud. 9, 11. ἀφῆσα τὴν γλυκύτητά μου, deferens dulcedinem meam. Sap. 16, 21.

Γλυκαίνω dulce reddo. Sir. 47, 10. Fut. γλυκανῶ. P. γεγλύκαγκα. pæct. pass. γεγλύκαμμαι & Atticè γεγλύκασμαι. unde

Γλύκασμα, τος, τὸ, dulcedo. Neh. 8, 12. Sir. 11, 3. ἀρχὴ γλυκασμάτων, principium dulcedinum.

D Γλυκασμός, ὁ, ὁ, dulcedo, suavitas. Cant. 5, 17. a. 1. pass. ἐγλυκάνθην, ης, η, sum dulcis factus. Ex. 15, 25. Sir. 38, 5. & ἀπὸ ξύλων ἐγλυκάνθη ὕδωρ, nonne à ligno dulcis facta est aqua? fut. γλυκανθήσομαι, dulcis fiam. Sir. 40, 34.

Γλυκάζω, dulcedine afficio; it. dulcesco. Ezech. 3, 3.

ΓΛΤΦΤ, ἡς, ἡ, sculptura, cælatura. Sap. 18, 24.

Γλίφω. fut. φω. perf. γέγλυφα. a. 1. & γλυψα. Sap. 13, 13. sculpo. Pass. γλίφσομαι. perf. γέγλυμμαι, unde est

Γλύμμα,

Γλύμμα, ατος, τὸ, sculptura, cælatura. Sir. 38, 27. οἱ γλύφοντες γλύμματα, sculptentes sculpta, sive sculpturas. à 3, sing. γέγλυπται est.

Γλυπτός, ἡ, ὄν, sculptus. 2. Par. 28, 2.

Γλυπτόν, &, τὸ, sculptile. 1. Macc. 5, 68. τὰ γλυπτὰ τῶν θεῶν, sculptilia Deorum.

Διαγλύφω, exsculpo. Ezech. 41, 19. διαγεγλυμμένος (part. prat. pass.) ὕλος ὁ οἶκος κυκλόθεν, exsculpta erat tota domus circumcirca.

Ἐγγλύφω, insculpo. Exod. 39, 12.

Ἐπιγλύφω, sculpo. 1. Macc. 13, 29. πλοῖα ἐπιγεγλυμμένα, navigia sculpta.

Περίγλυφος, &, ὁ, ἡ, circumscriptus. Aquila & Theodotion 1. Reg. 6, 18. περίγλυφα ἐκπίπτοντα, circumsculpta excidentia, hoc est, quæ sculpta sunt, ita ut promineant.

Γ Λ Ω Σ Σ Α vel Atticè τλα, ης, ἡ, lingua. (affine Chaldaico ܬܠܐ kalles loqui, nec non Hebr. ܬܠܐ lingua.) Marc. 7, 33. ἤψατο τῆς γλώσσης αὐτῆς tetigit linguam ejus. Jud. 7, 5. ὅς ἂν λάβῃ τῇ γλώσσει αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὕδατος, quicunque lambet lingua sua ex illa aqua. per metonym. causa instrumentalis, sermo Act. 2, 4. ἤρξαντο λαλῆν ἐτέροις γλώσσαις, cœperunt loqui aliis linguis. 1. Cor. 13, 8. γλώσσαι παύσονται, linguæ cessabunt. sermo peregrinus. 1. Cor. 14, 14. εἰ γὰρ προσεύχωμαι γλώσσῃ, si precer lingua, h. e. idiomate incognito. ibid. 5. 2. ὁ λαλῶν γλώσσῃ, qui loquitur lingua [scil. ἐτέρῃ, quod in loco Actorum jam adducto suppletum est. Vide quæ notavimus ad Lamb. Bos Ellipses græcas p. 48. 49.]

Γλωσσῶδης, εὖ, ὁ, ἡ, linguax, loquax Eccles. 8, 4. μὴ διαμάχεσθαι μετὰ ἀνθρώπου γλωσσῶδης, ne contende cum homine loquaci. Prov. 21, 19. γυνὴ μάχιμος καὶ γλωσσῶδης, mulier rixosa & linguax.

Ἀλλόγλωσσος, &, ὁ, ἡ, alius linguæ. Bar. 4, 11. ἔθνος ἀναίδες καὶ ἀλλόγλωσσον, gentem imprudentem & alius linguæ.

Βαρυγλωσσος, ὁ, ἡ, duram sive obscuram linguam habens. Ezech. 3, 5.

Βραδυγλωσσος, ὁ, ἡ, tardam linguam habens. Exod. 4, 10.

Δίγλωσσος, &, ὁ, ἡ, bilinguis. Sir. 5, 9.

Ἐτερόγλωσσος, &, ὁ, ἡ, qui vel quæ alterius seu diversæ linguæ est. 1. Cor. 14, 21. ἐν ἐτερογλώσσοις καὶ ἐν χεῖλεσιν ἐτέροις λαλήσω τῷ λαῷ τῷ τῷ, per diversæ linguæ homines & per alia labia loquar populo huic.

Γ Ν Α Θ Μ Ο' Σ, &, ὁ, ἡ, γνάθος, &, ὁ, mala, maxilla. It. κρόταφος, tempus. Judic. 4, 21.

Γ Ν Α Φ Ε Τ' Σ, εὖ, ὁ, fullo. Marc. 9, 3. οἷα γναφεὺς ἐπὶ τῆς γῆς & δύναται λευκαῖναι, qualia non potest fullo in terra dealbare. [Horum vero opificium in eo consistit, ut vestes, quas veteres plerumque albas gestarunt, cum sordidatæ essent restituerent, & candidas facerent, prout à nobis peculiari diatriba propediem ostendetur.]

Ἐγναφος, &, ὁ, ἡ, impexus, a. item novus, a. Matth. 9, 16. quod Matthæus vocat ῥάκος ἄγναφον, pannus rudis, impexus, id Luc. 5, 36. dicitur ἱμάτιον καινὸν, vestimentum novum. Thema est γνάπτω sive γνάφω carpendo vellicandoque expolio, carmino, carpo, (pectines fullonici, quibus utuntur, dicuntur Græcè γναφικοὶ κτένες.) Fut. γνάψω. prat. act. γέγναφα. prat. pass. γέγναμαι.

Γ Ν Ο' Φ Ο Σ, &, ὁ, tenebræ, item turbo. Ex nomine νέφος, eos, τὸ, nebula, sive νόφος, &, ὁ, & assumpto τῷ γ ex Æolica dialecto γνόφος, &, ὁ, Heb. 12, 18. γνόφω καὶ σκότῳ καὶ θυέλλῃ ad turbinem, caliginem & procellam. Sir. 45, 5. εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὸν γνόφον, induxit eum in caliginem.

Γνοφερὸς, ὁ, ὄν, caliginosus. Job. 10, 21.

Γνοφόω, ὦ, obscurum reddo. Symmachus Psalm. 65, 13.

Γνοφώδης, εὖ, ὁ, ἡ, opacus, caliginosus. Prov. 7, 9.

Γ Ν Ω Ρ Ι' Ζ Ω, notum facio, item scio. Phil. 1, 22. & γνωρίζω, nescio, ignoro. conjecto verò hoc verbum derivari à γινώσκω, unde etiam est Latinum nosco, dici- que γνωρίζω pro γνωριμίζω à γινώριμος, notus. ὡς εὐφρονότερον, ut suavius sonans. F. γνωρίσω. Eph. 6, 21. πάντα ὑμῖν γνωρίσας (3. sing. fut. 1. act. indic.) τυχικὸς, omnia vobis nota faciet Tychicus. Col. 4, 9. πάντα ὑμῖν γνωρίσας (3. plur. fut. 1. act. Atticè pro γνωρίσας) τὰ ὧδε scil. ὄντα, omnia vobis exponet, quæ hic geruntur. a. 1. act. ἐγνώρισα, as, e. Job. 15, 15.

ἐγνώρισα ὑμῖν, nota feci vobis. Act. 2, 28. ἐγνώρισάς (2. sing. a. 1. act. indic.) μοι ὁδὸς ζωῆς, notas mihi fecisti vias vitæ. Luc. 2, 15. ὁ ὁ Κύριος ἐγνώρισεν ἡμῖν, quod DOMINUS notum fecit nobis. 2. Pet. 1, 6. ἐγνωρίσαμεν (1. pl. a. 1. act. indic.) ὑμῖν τὴν τῆς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν, notam vobis fecimus Domini nostri JESU CHRISTI potentiam. Col. 1, 27. οἷς ἡ θεὸς ἐγνώρισεν ὁ θεὸς γνωρίσαι (a. 1. act. inf.) quibus Deus voluit notum facere. Eph. 1, 9. γνωρίσας (part. a. 1. act.) ἡμῖν τὸ μυστήριον τῆς θελήματός αὐτοῦ, postquam notum nobis fecit mysterium voluntatis sue. præf. pass. γνωρίζομαι innotesco, patefio. Phil. 4, 6. τὰ αἰτήματα ὑμῶν γνωρίζω (3. sing. præf. pass. imper.) πρὸς τὸν θεόν, petitiones vestre innotescant apud DEUM. præf. pass. ἐγνώρισμαι, σαι, ται. a. 1. pass. ἐγνωρίσθην, ης, η, innotui. Eph. 3, 5. ἃ ἐγνωρίσθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, non patefactum fuit filiis hominum. Eph. 3, 10. ἵνα γνωρίσθῃ (sing. aor. 1. pass. subj.) νῦν τοῖς ἀρχαῖς, ut nunc innotescat imperiis, scil. mysterium evangelii.

Γνωρίσης, α, ὁ, hariolus, divinus, qui res ignotas indicat. Aquila Deuter. 18, 11.

Γνώριμος, α, ὁ, ἡ, notus, a. Sir. 30, 2. ἀνὰ μέσον γνωρίμων, inter notos. compar. γνωριμώτερος, superl. γνωριμώτατος.

Ἀναγνωρίζω, agnosco. Act. 7, 13. ἀνεγνωρίσθη (3. sing. a. 1. pass.) Ἰωσήφ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, agnitus fuit Joseph à fratribus suis. F. ἴσω.

Διαγνωρίζω, dignosco, pernosco, item divulgo. F. ἴσω. a. 1. act. διεγνώρισα. Luc. 2, 17. διεγνώρισαν (3. pl. a. 1. act. indic.) περὶ τῆς ῥήματος τῆς λαληθέντος αὐτοῖς, divulgaverunt, quæ dicta fuerant illis, hoc est, disseminarunt.

ΓΟΓΓΥΖΩ, murmuro (Etym. ἀπὸ τῆς γρίζω, grunnio) Joh. 6, 61. ὅτι γογγύζετε περὶ τὰ ταῦτα, eos murmurare de hoc. Joh. 7, 32. ἤκουσαν τῆς ὁμιλίας γογγύζοντος (part. præf. act.) ταῦτα περὶ αὐτοῦ, audierunt turbam murmurantem hæc de ipso. Joh. 6, 43. μὴ γογγύζετε (2. pl. præf. act. imper.) μετ' ἀλλήλων, ne murmurate inter vos imperf. ἐγογγύζον, es, e, mur-

murabam. Matth. 20, 11. ἐγογγύζον (3. plur. imperf.) κατὰ τὴν οἰκοδεσπόταν murmurabant adversus patremfamilias. obmurmurabam. Luc. 5, 30. ἐγογγύζον οἱ γραμματεῖς πρὸς τὴν μαθητὰς, obmurmurabant scribe. præf. act. γεγόγγυκα. aor. 1. act. ἐγογγύσα. Judith. 6, 1. F. γογγύσω. 1. Cor. 10, 10. præf. pass. γεγόγγυσμαι, unde oritur

Γογγυσμός, ὁ, murmur, mussitatio. Joh. 7, 12. γογγυσμός πολλὸς περὶ αὐτοῦ ἦν, mussitatio multa de eo erat. Phil. 2, 14. πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν, omnia facite absque murmurationibus.

Γόγγυσις, εως, ἡ, murmuratio, querela. Num. 14, 27.

Γογγυστής, ὁ, murmurator. Jude v. 16. ἔσονται γογγυσταί, μεμψίμοιροι, hæ sunt murmuratores, queruli.

Διαγογγύζω, obmurmuro, valde murmuro. imperf. διεγογγύζον, es, e, Luc. 15, 2. P. ὕσω. Præf. act. διαγεγογγύκα.

Καταγογγύζω, adversus aliquem murmuro, obmurmuro. 1. Macc. 11, 39.

ΓΟΪΗΣ, ητος, ὁ, impostor, propriè incantator & præstigiator, qui præstigiis aliorum oculos præstringit, & fallit à verbo γοῖω, ὦ, gemo, deploro, defleo. Hinc γόος, α, ὁ, luctus. 2. Tim. 3, 13. πονηροὶ ἄνθρωποι καὶ γόητες, mali homines & impostores.

Γοητεύω, incanto, fascino.

Γοητεία, ας, ἡ, veteratoria ars, incantatio. 2. Macc. 12, 24. μετὰ πολλῆς γοητείας ἐξαφέναι, multis veteratoriis artibus (petivit) ut se dimitterent.

Γοητικός, ὁ, ὄν, incantatorius, præstigiatorius. Prov. 26, 22. Aquila.

†ΓΟΛΓΟΘΑ, Golgotha, nomen loci ἁγίου, scribitur verò Γολγοθᾶ pro Γολγοθᾶ posteriori λάμβδα expuncto propter euphoniā. Hebraicè גִּלְגֹּלֶת gylgólēth. 2. Reg. 9, 35. cranium, ein Hirschschal. Græcè κρανίον, α, τὸ, pro κράνον, α, τὸ, calva, das oberste Theil des Hauptes. & hoc pro κάρηνον, α, τὸ, caput. Matth. 27, 33. τόπος κρανίος, locus calvariae, hoc est, locus, ubi sunt multa crania, ein Ort da viel Todtenbein und Todtenköpff liegen. Joh. 19, 17. ὅς λέγεται ἑβραϊστὶ Γολγοθᾶ, qui locus Hebraicè dicitur Golgotha. Syriacè ܓܘܠܓܘܬܐ gagul-

gagultha, more Græcorum, lambda unum A
omittentium. à radice גלגל volvere.
In pihel duplicatum גלגל gilgél, con-
tinuè volutavit. Jerem. 51, 25. unde est
גלגל crania ergò sic nominantur à
rotunditate πρὸς τὸ κυλίσθαι αἷα. Mart.
Lutherus eleganter vertit, Schädelstadt.

† ΓΟ' ΜΟΡ' Ρ' Α, ας, ή, Gomor-
rha. Nomen urbis πενταπόλεως, ad orien-
talem plagam terræ Judæ sitæ, horribili
excidio speculum factæ iræ divinæ. Hebraicè
חמור Hamora. Syriacè חמור
Hamura. Græci Ὑ Hebræum hic expresse-
runt per γ. ut γάζα pro חמור Derivatur
à radice חמר himmer, in pihel manipu-
pulos fecit. חמר manipulus, hoc est,
spicarum fasciculus, eine Hand voll Aeh-
ren. (merges, itis g. f. ein Garb.) Amos.
2, 3. חמר & חמור Syrochaldaicè,
lana, Dan. 7, 9. ab Hebræo חמר mutato
Ὑ in Ὑ pro more illarum dialectorum. item
חמר Arabicè & Syriacè idem quod He-
bræum חמר habitavit. unde est חמור
habitatio, Act. 17, 24. item חמר
significat etiam Syriacè gramen, Luc. 12,
28. Ergo Gomorrha sic dicta fuit aut à
copiâ frugum, aut à pascuis optimis, aut
à lanæ copiâ, aut quòd ibi optimè quis
posset habitare, prout Loti judicium erat,
Gen. 13, 10. 11. Alii vertunt populum
rebellem, ex חמר populus & חמר
rebellabit, sed sic medium D per dagesch
esset duplicatum. Etymologia quidem
illa genti optimè congruit, sed non ipsi vo-
ci. Rom. 9, 29. ὡς Γόμορρά, sicut Go-
morrha 2. Pet. 2, 6. πόλεις Σοδόμων καὶ
Γομόρρας, urbes Sodome & Gomorrhæ. D
Hinc est adjectivum

Γόμορρος, α, ό, pro Γομορράϊος, Go-
morrhæus. Matth. 10, 15. γῆ Σοδόμων καὶ
Γομόρρων, Terra Sodomorum & Go-
morrhæorum. Marc. 6, 11. σοδόμοις καὶ
γομόρροις, Sodomis & Gomorrhæis.

ΓΟ' ΜΦΟΣ, α, ό, cuneus, cla-
vus.

Γομφίος, α, ό, molaris dens. Ideo
autem vocantur γομφίοι, quod clavorum
modo genis insigantur.

Γομφίασις, εως, ή, morbus denti-
um vel gingivarum molarium.

Γομφιάζω. fut. άσω. Sir. 30, 10. ἐπ'
ἐσχάτῳ γομφιάσεις εἰς τὰς ὀδόντας, ad
extremum obstupesces in dentes; obstupe-
scent dentes tui. a. 1. ἐγομφιάσα, obtu-
pesco; de dentibus. Ezech. 18, 2. Α perf-
pass. est

Γομφιασμός, α, ό, stupor dentium.
Amos, 4, 6.

ΓΟ' ΝΥ, γόνυτος, τὸ, genu (Etym.
ἀκονέω, ὦ, festino, curro, deducit γόνυ
pro γόνυ. κ. γ. χ. sunt literæ palati, & pro-
inde ὁμογενεῖς καὶ εὐμετάβολοι, ejusdem
generis & facile mutabiles. Pindarus
Nem. od. 9. v. 409. οἷς γόνυ χλωρόν, qui-
bus genu est viride. Periphrasis florentis æ-
tatis. Theocrit. ἄδων. id. λευκαίνων ὁ χρο-
νος, πονέειν τι δαῖ οἷς γόνυ χλωρόν. Cane-
scens ætas: laborare oportet eos, quibus
genu est viride, hoc est, qui adhuc sunt in
florente aut consistente ætate.) Act. 9, 40.
Θεὸς τὰ γόνατα προσήνυζατο, positis geni-
bus orabit. Luc. 5, 8. προσέπεσε τοῖς γόνασι
(dat. pl.) τῷ Ἰησοῦ, accidit ad genua JE-
SU. γόνυ in genitivo non γόνυος sed γόνυτος
poëticè γένυτος & per syncopen γανός.
C Ἰλιαδ. λ. 546. Rom. 11, 4. οἵτινες ἐκ ἑκαμ-
ψαν γόνυ τῇ Βάαλ (scil. ἀκόνι) qui non
flexerunt genu Baali. Rom. 14, 11. & Es.
45, 23. ἐμοὶ κάμψαι πᾶν γόνυ καὶ ὁμῶ-
σαι, mihi se flectet omne genu & jurabit.

Γονατίζω, in genua procumbere fa-
cio. Aquila Genes. 24, 11. & 41. 43.

ΓΟΡΓΟΣ, ή, όν, velox, celer.

Γοργότης, ητος, ή, sollicitudo. Sym-
machus Eccles. 2, 21. & 4, 4.

Γοργέω, celer, sollicitus sum. Sym-
machus Eccles. 10, 10. προέχαι ὁ γοργευσά-
μενος εἰς σοφίαν, excellit agilis ad sapien-
tiam.

ΓΡΑ' ΦΩ (Etym. ἀγράφω sculpo) scri-
bo, (item, pingo. Es. 44, 9. peculiariter
significat albo militum adscribo, in mili-
tiam adscisco. 1. Mact. 13, 40.) 1. Joh. 2,
12. γράψω ὑμῖν, τέκνια, scribo vobis, fi-
lioli. describo. Rom. 10, 5. Μωσῆς γράψαι
δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, Moses describit ju-
stitiam, quæ est ex lege. 2. Cor. 1, 13. & γὰρ
ἄλλα γράφομεν ὑμῖν, non enim alia scri-
bimus vobis. Joh. 19, 21. μὴ γράψῃς (2. sing.
pres. act. imper.) ne scribe: 3. Joh. 6. 13.

πολλά ἔχον γράφειν (præs. act. inf.) ἂν ἔδελω δια μέλανος καὶ καλόμε σοι γράφαι. (aor. 1. act. inf.) multa possem scribere, sed nolo atramento & calamo tibi scribere. Joh. 8, 6. τῷ δακτύλῳ ἔγραφεν (3. sing. imperf. act.) εἰς τὴν γῆν, digito scribebat in terra scil. literas formabat in pulvere, quo gestu indicabat, questionem sibi prepositam ad se non pertinere. Futur. γράψω Apoc. 3, 12. α. 1. act. ἔγραψα, as, ε. Gal. 6, 11. ὑμῖν ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ, vobis scripsi manu mea. 1. Cor. 7, 1. περὶ ὧν ἔγραψατέ (2. pl. a. 1. act. indic.) μοι, de quibus mihi scripsistis. Act. 18, 27. ἔγραψαν (3. pl. aor. 1. act. indic.) τοῖς μαθηταῖς scripserunt discipulis. aor. 1. act. imper. γράψον, άτω. Luc. 16, 6. part. aor. 1. act. γράψας, αντος, ό. Act. 15, 23. γράψαντες διὰ χειρὸς αὐτῶν τάδε, quum manu sua hac scripsissent. præt. act. γέγραφα, as, ε, quod cum præt. med. coincidit. Joh. 19, 22. ὃ γέγραφα γέγραφα, quod scripsi scripsi. 1. Macc. 11, 31. γεγράφαμεν (1. plur. perf. act.) πρὸς ὑμᾶς, scripsimus ad vos. Attitice etiam γεγράφηκα ἀ γράφειν. 2. Macc. 1, 7. γεγραφήκαμεν ὑμῖν, scripsimus vobis. præs. pass. γράφομαι, scribor. Joh. 21, 25. ὅτινα ἂν γράφηται (3. sing. præs. pass. subj.) καθ' ἐν, ἕτε αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα (part. præs. pass.) βιβλία, quæ si scribantur sigillatim, ne mundum quidem ipsum opinor capere libros, qui scriberentur. præt. pass. γέγραμμαι, φαι, πται. Matth. 2, 5. ἔτω γὰρ γέγραπται, sic enim scriptum est. Luc. 24, 44. δεῖ πληρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα, oportere impleri omnia, quæ scripta sunt. Quandoque subauditur. Luc. 22, 37. καὶ τὰ περὶ ἐμᾶ (scil. γεγραμμένα) τέλος ἔχει. & quæ de me (scripta sunt) finem habent. plusq. perf. ἔγεγράμμην, φο, πτο. 1. Reg. 21, 9. α. 2. pass. ἔγραψην, ης, η. Luc. 10, 20. ὅτι τὰ ὀνόματα ὑμῶν ἔγραψεν ἐν τοῖς ἁβανοῖς, gaudete, nomina vestra scripta esse in cælis. 1. Cor. 10, 11. ἔγραψεν (3. sing. a. 2. pass. indic.) δὲ πρὸς νῆδεσίαν ἡμετέραν, scripta verò sunt ad nostri admonitionem. Gal. 6. in fine, πρὸς Γαλάτας ἔγραψεν ἀπὸ ῥώμης, ad Galatas missa fuit. Româ. fut. 2. pass. γραφήσομαι, η, εται, scribar. Ps. 139, 16. α. 1. med. ἔγραψάμην. ω, ατο, scripsi. Prov. 25, 1.

Γράμμα, τὸς, τὸ, litera. 2. Cor. 3, 6. τὸ γράμμα ἀποκτείνει litera occidit, hoc est, lex literis comprehensa, non conferens vires ad præstandum, scil. quatenus docetur legaliter, separata à gratia CHRI-
STI. Luc. 23, 38. γράμμασιν ἑθνηκοῖς καὶ ῥωμαῖκοῖς, literis Græcis & Latinis. tabulæ, chirographum. Luc. 16, 6. δέξασθε τὸ γράμμα, cape tabulas tuas. γράμματα, ων, τὰ, liber, scripta. Joh. 5, 47. εἰ δὲ τοῖς ἐκείνῃς γράμμασιν & πιστεύετε, πῶς τοῖς ἐμοῖς ῥήμασι πισεύσετε; si illius (Mosis) scriptis non creditis, quomodo verbis meis credetis? epistola. Act. 28, 21. ἕτε γράμματα περὶ σὲ ἐδεξάμεθα, neque literas de te accepimus. 1. Macc. 5, 10. ἀπέστειλαν γράμματα, miserunt literas. literæ, eruditio. Act. 26, 24. τὰ πολλὰ σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει, multe literæ te ad insaniam adigunt. Sacra scriptura. 2. Tim. 3, 15. τὰ ἱερὰ γράμματα οἶδας, sacras literas nosti.

Γραμματεία, as, ἡ, scriptura, literatura. Sir. 44, 5.

Γραμματεὺς, εὖς, ὁ, scriba. [hebr. שֹׁטֵר, quod est participium Kal a radice שָׁטַר scripsit. Non intelligendus est autem simplex aliquis scriba, sed talis, qui operam suam posuit in describendo recte codice sacro, & conferendis exemplaribus aliorum manu exaratis. In magna auctoritate apud Judæos fuerunt hujusmodi Sopherim, hinc semper in N. T. summis viris Phariseis & sacerdotibus associantur. Omni vero tempore possedit respublica Judaica viros ejusmodi, qualis fuit Esra, qui dicitur scriba celer in lege Domini, Nehem. 8, 1. Baruch erat scriba, qui Jeremia prophetias ex ejus ore excepit, Jerem. 36, 26. David linguam suam à Spiritu S. instructam comparat cum calamo sive stilo scribæ velocis. Confer Jesa. 32, 18. & Jerem. 36, 26.] Matth. 7, 29. ἔχ' ὡς οἱ γραμματεῖς, non sicut scribæ. 2. Macc. 6, 18. τῶν προτευόντων γραμματέων unus primas habentium scribarum. 1. Macc. 5, 42. τὸς γραμματεῖς τῶ λαῶ, scribas populi. præco verbi divini in N. T. Matth. 13, 52.

Γραμματεύω, fut. εὔσω, imperf. ἔγραμματεύον. sum scriba, scribæ partes ago. Jer. 52, 22.

Γραμ-

Γραμματικός, ἡ, ὄν, q. d. literarius. γραμματικοί, Grammatici, literati. Jesh. 33, 18. ita dicuntur notarii castrenses sive militares.

Γραμματική, ἡς, ἡ, scil. τέχνη, Grammatica, literatura. Dan. 1, 7.

Γραμματοσαγωγέυς, ἑως, ὁ, q. d. introductor ad literas: publicarum literarum promulgator. Deut. 1, 15.

Γραμμή, ἡς, ἡ, linea.

Γραφεύς, ἑός, ὁ, pictor, idem quod ζωγράφος, & ὁ, qui animalia depingit, ex ζωὸν animal ἔγραψω pingo, vel qui ad viderum aliorum refert vultus, ex ζωὸς videris ἔγραψω.

Ζωγραφία, ας, ἡ, pictura, Eccl. 38, 27.

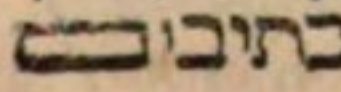
Ζωγραφέω, ὦ, pingo. F. ἦσω. a. i. ἐζωγράφησα. Es. 49, 16. Præter. act. ἐζωγράφηκα. præter. pass. ἐζωγράφημαι, Ez. 23, 14. 2. Macc. 2, 30.

Ζωγραφική scil. τέχνη ars pictoria.

Ζωγραφικός, ὁ, peritus pingendi.

Γραφεῖον, & τὸ, stylus, penicillus. Job. 19, 24.

Γράφιον, & τὸ, idem. Aquila Deuter. 10, 4.

Γραφαί, τὰ, sunt libri V. T. Hebraeis , Græcis alias ἀγιογραφαί.

Γραφικός, ὁ, scriptorius. 3. Macc. 4. γραφικός κάλαμος, scriptorius calamus.

Γραφίς, ἰδος, ἡ, stylus. Ezech. 32, 4.

Γραφή, ἡς, ἡ, scriptura. 2. Tim. 3, 16. πᾶσα γραφή θεόπνευστος, omnis scriptura divinitus inspirata. dictum scripturæ. Job. 19, 37. καὶ πάλιν ἑτέρα γραφή λέγει, ὅψονται εἰς ὃν ἐξεκέντησαν, ἔτι rursus alius scripturæ locus dicit, videbunt, quem transfixerunt. γραφαί, ὧν, αἱ, scripturæ, divinæ literæ. κατ' ἐξοχήν. Matth. 22, 29. πλανᾷτε, μὴ εἰδότες τὰς γραφάς, erratis, nescientes scripturas. Job. 5, 39. ἐρευνᾷτε τὰς γραφάς, scrutamini scripturas. 1. Cor. 15, 3. ἀπέθανον ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν κατὰ τὰς γραφάς, mortuum esse pro peccatis nostris secundum scripturas, hoc est, secundum prophetias veteris Testamenti, nec non sacrificia, quæ erant prophetiæ visibiles.

Ἀγράμματος (ἀναλφάβητος) ὁ, ἡ, illiteratus, planè rudis. Act. 4, 13. ὅτι

Ἀγράμματοι εἰσι καὶ ἰδιῶται, illiteratos illos esse ἔτι idiotas.

Γραπτός, ἡ, ὄν, scriptus, a, um. Rom. 2, 15. γραπτόν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, inscriptum cordibus suis.

Ἀναγράφω, fut. ψω. a. i. ἀνεγράψα, perscribo, literis mando. 1. Macc. 14, 22. ἀνεγράψαμεν τὰ ὑπ' αὐτῶν ἀρημένα, ἔscripsimus ea, quæ ab iis dicta. pass. ἀναγράφομαι, scribor, perscribor, literis mandor. 3. Esd. 1, 32. ταῦτα δὲ ἀναγέγραπται (3. sing. perf. pass.) ἐν τῇ βίβλῳ, hæc autem scripta sunt in libro.

Ἀναγραφή, ἡς, ἡ, perscriptio, acta, commentarii. 2. Macc. 2, 13.

Ἀντιγράφω, fut. ψω. a. i. ἀντέγραψα. rescribo. 3. Esd. 2, 25. τότε ἀντέγραψεν ὁ βασιλεὺς, tunc rescripsit Rex.

Ἀντίγραφον, & τὸ, exemplum scripti cujuslibet, rescriptum. Epist. Jer. 1. 1. Macc. 14, 48.

Ἀπογράφω, in tabulas refero. ἀπογράφομαι, describor, in rationes referor, censeor. Luc. 2, 1. ἀπογράφεσθαι πᾶσαν οἰκωμένην, ut describeretur totus terrarum orbis, hoc est, provinciæ à Romanis subiectæ. Syn. integri hyperbolica. ἀπογράφεσθαι, describi, hoc est, ut descriptis omnium civitatum capitibus, intelligeretur, quæ cujusque regionis, urbis ἔτι familie facultates essent. nomen meum do, edo nomen meum, profiteor, ut in album militum referatur. Xenoph. præd. 2. Cyrus ita alloquitur Medos: ἀπογράφεσθαι πρὸς τὸν ταξίαρχον εἰς τὴν ὁμοίαν τάξιν ἡμῶν, nomen professus ad cohortis præfectum, nobiscum eodem sit loco. ἔτι paulò post: ἔτι δὲ ἀπογράφονται πάντες ἀνελάβοντό τε τὰ ὄπλα πάντες, itaque omnes nomina sua professi arma accipiunt. aor. i. med. ἀπεγράψαμην, descripsi ἔτι descriptus fui. Luc. 2, 5. ἀπογράψασθαι σὺν Μαρίας, ut describeretur cum Maria. conscribor. præter. pass. ἀπογέγραμμαι, Hebr. 12, 23. ἐν ἔργων οἱ ἀπογεγραμμένων (part. præter. pass. genit. plur.) qui conscripti sunt in cælis. præter. med. ἀπογέγραφα, unde est

Ἀπογραφή, ἡς, ἡ, descriptio. Luc. 2, 2. αὕτη ἡ ἀπογραφή πρώτη ἐγένετο, hæc descriptio prima facta est. 2. Macc. 2, 1. ἐν ταῖς ἀπογραφαῖς, in descriptionibus.

Διαγράφω, describo, delineo. Ezech. 43, 11.

Διαγραφή, ἡ, delineatio. Ezech. 43, 12.

Ἐγγράφω, inscribo. F. φω. aor. 1. ἐνέγραφα. præt. aél. ἐγγέγραφα. præf. pass. ἐγγράφομαι, inscribor. 2. Cor. 3, 3. ἐγγεγραμμένη ἐ μέλανι, inscripta non atramento. 1. Macc. 13, 40. ἔτινες ἐπιτήδειοι ὑμῶν γραφῆναι εἰς τὰς περὶ ἡμᾶς, ἐγγραφέδωσαν. (3. plur. præf. imper. pass.) si quidam idonei vestrum erunt, ut scribantur inter eos, qui circa nos sunt, inscribantur.

Ἐγγραπτός, ὁ, ἡ, inscriptus, in acta relatus. Ps. 149, 9.

Ἐπιγράφω, inscribo. F. ἐπιγράφω. Hebr. 8, 10. ἐπὶ καρδίας αὐτῶν ἐπιγράφω αὐτοῖς, cordibus illorum inscribam eas leges. præt. aél. ἐπιέγραφα. aor. 1. aél. ἐπέγραφα. præf. pass. ἐπιγράφομαι, ἡ, εταί, inscribor. præt. pass. ἐπιέγραμμαι. part. præt. ἐπιγεγραμμένῳ, ἡ, ον. Marc. 15, 26. ἰπλ. plusq. perf. ἐπιγεγράμμεν, φθ, πτο. Act. 17, 23. ἐφ' ᾧ (βωμῷ) ἐπεέγραπτο, cui ara inscriptum erat.

Ἐπιγραφή, ἡ, inscriptio. Marc. 12, 16. τίνας ἢ εἰκὼν αὐτῇ καὶ ἐπιγραφή; cuius hæc est imago & inscriptio?

Καταγράφω. fut. φω. a. 1. κατέγραφα, perscribo, scribo. 3. Esd. 2, 16. 1. Macc. 14, 26. κατέγραφον ἐν δέλτοις χαλκαῖς, perscripserunt in tabulis aneis. a. 2. pass. κατεγράφη, 1. Macc. 9, 22. part. καταγραφῆς. Sir. 48, 10.

Προγράφω, ante scribo. verbum hoc commune est scripturæ & picturæ. sicut & ipsum simplex. Fut. φω. P. προέγραφα. a. 1. aél. προέγραφα, ας, ε. Eph. 3, 3. καὶ ὡς προέγραφα ἐν ὀλίγῳ, sicut antea paucis scripsi. item, ante decerno. (Demosth.

γράφειν τὸν πόλεμον, decernere bellum. & Olynth. 1. σὺ γράφεις ταῦτ' εἶναι στρατιωτικά; an tu decernis, ut hæ pecunie in usum bellorum conferantur? Olynth. 3. τοῖς γράφασιν, qui decreverant.) præf. pass. προγράφομαι. NB. ante decernor. præt. pass. προέγραμμαι. Judæ vers. 4. ἄνθρωποι πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τὸ τοτὸ κρίμα, homines jam olim prædicti ad hoc iudicium. [Scripsit hæc Autor ex hypothese Reformatorum de absoluto decreto: sed nulla hic est necessitas, quæ nos cogat, ut loco Judæ vim aliquam infera-

Impii enim apud eundem dicuntur προγεγραμμένοι εἰς κρίμα, de quibus dudum in V. T. scriptum erat, quod hæc vel illæ pæne ad ipsos redundare debeant, si in his criminibus versarentur. Vel κρίμα potius accipiendum per metonymiam consequentis pro antecedente, ita ut damnatio b. l. denotet peccatum, quod damnationem præcesserat. Sic ergo de iis, qui Ecclesiam vastaturi erant, diu ante quadam erant litterarum monumentis consignata. Significatio decernendi verbi γράφειν bona est, sed perperam huic loco applicata.]

B aor. 2. pass. προεγράφη, ἡ, ἡ, antea scriptus fui. Rom. 15, 4. ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, quæ ante scripta sunt, ad nos docendos ante scripta sunt, coram depictus fui. Gal. 3, 1. οἱς κατ' ὀφθαλμοῖς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη (3. sing. aor. 2. pass. indic.) quibus ob oculos JESUS CHRISTUS coram fuerat depictus. 1. Macc. 10, 36. προγραφήτωσαν (3. pl. a. 2. imper. pass.) εἰς τοὺς δυνάμεις, conscribantur in exercitus, militiae adscribantur.

Παραγραφῆς, ἰδος, ἡ, runcina, quæ C pictores aliquid delineant, Reistoble. Jes. 44, 13.

Περιγράφω, circumscribo. Symmachus Jobi 26, 10. ὅρον περιέγραψε (aor. 1. aél.) terminum descripsit.

Περιγραφή, ἡ, ἡ, circumscriptio. Symmachus Jobi 22, 14.

Συγγράφω, fut. φω. a. 1. συνέγραφα. perf. pass. συγέγραμμαι, conscribo; scripto caveo, quod syngrapha dicitur.

Συγγραφή, ἡ, ἡ, syngrapha, stipulatio & cautio. Tob. 7, 16. 1. Macc. 13, 42. cap. 14, 43.

Συγγραφεὺς, ἑως, ὁ, scriptor. 2. Macc. 2, 29.

ὑπογράφω, subscribo, infra scribo, subjungo. 2. Macc. 9, 18. 25. τὴν ὑπογεγραμμένην ἐπιστολήν, subjunctam epistolam. præscribo. 1. Macc. 8, 25. ὡς ἂν ὁ καὶ ὁ ὑπογράφῃ. (3. sing. a. 2. subj. pass.) prout tempus præscribet illis.

ὑπογραμμός, ὁ, exemplar. 1. Pet. 2, 21. ὑμῶν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, vobis relinquens exemplar. 2. Macc. 2, 28.

Βιβλιογράφος, ὁ, librarius, librorum scriptor. Esther 3, 13.

Λαογραφία, ας, ἡ, populi scriptio, descriptio; census. 3. Macc. 2. εἰς λαογραφίαν ἀχθῆναι, in censum referri.

Ὁξυγράφος, ας, ὁ, velociter scribens. Psalm. 45, 2.

Τιμογραφίω, ὦ, aestimo, à τιμή, pretium, ἔγραψα. 2. Reg. 23, 35.

Ἰπομνηματογράφος, ας, ὁ, commentariorum scriptor. 1. Paral. 18, 15. Jesa. 36, 3.

Χειρόγραφον, ας, τὸ, chirographum, cautio nostra ipsorum manu scripta. Col. 2, 14. ἐξαλείψας τὸ κχθ' ἡμῶν χειρόγραφον, ἐν δόγμασι, deleto, quod adversus nos erat, rituum chirographo. (ἀποχή, ἡς, ἡ, apocha, scriptum, quo pecuniam debitam se accepisse creditor testatur, debitoremque liberat.) Tob. 5, 3. cap. 9, 3.

Χειρογράφεω, ὦ, chirographo caveo vel provaitto.

ΓΡΑΙΑ, ας, ἡ, anus, vetula, quasi γεραία à γέρον senex. Atticè γραῦς γραὸς ἡ, ἔγραυς γερός, ἡ, Ionicè, quæ dialectus Homero est per familiaris.

Γραώδης, εἶ, ὁ, ἡ, anilis. 1. Tim. 4, 7. τὰς δὲ βεβήλας καὶ γραώδεις (accus. plur. contractus pro γραώδεις) μύθας παροίτῃ, ceterum profanas ἔανιλες fabulas rejice.

ΓΡΗΓΟΡΕΨ, ὦ, vide infra ἐγρήγορος, ας, ὁ, vigil.

ΓΡΥ, vel γρύ, quicquid minimum est. ἀδὲ γρύ, nihil prorsus, ne gry quidem.

Γρύζω, fut. γρύξω. α. 1. ἐγρύξα, grunio, de suibus. latro, de canibus. Judith. 11, 19. ἔγρύξαι κύων, non latrabit canis.

ΓΡΥΨ, γρύπος, ὁ, gryps, avis. Lev. 11, 13.

ΓΤΤΟΝ, ας, τὸ, membrum.

Ἰγόγυιος, ας, ὁ, ἡ, ἔγύγυος, qui jam quasi in manibus est, instans, propinquus. 2. Macc. 12, 31. τῆς τῶν ἐβδομάδων ἑορτῆς ἔσης ὑπογυίῃ, hebdomadarum festo existente propinquo, instante.

ΓΤΜΝΟΨ, ἡ, ὄν, nudus, a, um. Sic dictus quasi γυῖα μόνα ἔχων, membra sola habens, hoc est, qui nudam ostendit cutem, non vestibus tectam. Gen. 2, 25. ἦσαν οἱ δύο γυμνοὶ, erant illi ambo nudi. Job. 1, 21. γυμνὸς ἐξῆλθον ἐκ κοιλίας, nudus egressus sum ex utero. Es. 58, 7. εἰν ἰδῆς γυμνὸν, περιβάλε, si videris nudum, vesti

eum. Tob. 4, 21. καὶ ἐκ τῶν ἱματίων σκεπτοῖς γυμνοῖς, ἔ de vestimentis tuis (da) nudis. Marc. 14, 51. ἐπὶ γυμνῷ scilicet, σώματος, super nudum corpus v. 52. γυμνὸς ἐφυγεν ἀπ' αὐτῶν nudus ab iis profugit. Es. 20, 2, 3. γυμνὸς καὶ ἀνυπόδετος, nudus ἔ discalceatus seu non calceatus (γυμνόπης) sed Suidas vult scribendum ἀνυπόδητος, pannosus, laceras vestes habens, non munitus adversus frigora. Matth. 25, 43. γυμνὸς (ἡμην) καὶ ἐπεριεβάλετέ με, nudus eram; ἔ non amicum vestis me, sine corpore. 2. Cor. 5, 3. ἔ γυμνοὶ εὐρεθησόμεθα, non nudi reperiemur, hoc est, corpore exuti. Est enim corpus quasi vestis animæ. solo amiculo succinctus. Job. 21, 7. ἦν γὰρ γυμνὸς erat enim nudus Petrus. sine pallio ἔ vestibus exterioribus. Act. 19, 16. γυμνοὶ καὶ τετραύματισμένοι, nudi ἔ vulnerati fuerunt. per metaph. sine sanctitate. Apoc. 3, 17. ὅτι ἐταλαίπωρος, ἔλεωνὸς καὶ πτωχὸς, καὶ τυφλὸς καὶ γυμνός, quod sis erumpnosus, miserabilis ἔ pauper ἔ cæcus ἔ nudus. Ez. 16, 22. σὺ δὲ ἦσθα γυμνή καὶ ἀοχημονῆσα, tu autem eras nuda ἔ plena ignominia. solus. 1. Cor. 15, 37. γυμνὸν κόκκον solum granum. exutus divitiis hujus mundi. Apoc. 17, 16. ποιήσασιν αὐτὴν γυμνήν, reddent eam nudam, scilicet meretricem illam Babylonicam. Idem illi accidet quod avi Æsopice. Plumas enim illas, quibus superbit, à variis accepit regibus; qui impuritate ejus tandem cognitâ sua repetent, eamque toti mundo exponent ludibrio.

Γυμνότης, ἡτος, ἡ, nuditas, paupertas. 2. Cor. 11, 27. Rom. 8, 35.

Γυμνητεύω, propriè sum miles levis armatura. item nudus sum: derivatur à nomine γυμνήτης, ας, ὁ, vel γυμνῆς, ἡτος, ὁ, miles levioris armaturæ: non cataphractus. 1. Cor. 4, 11. γυμνητεύομεν, κολαφισζόμεθα, nudi sumus, colaphis cedimur.

Γυμνόω, ὦ, denudo. F. ὦσω. P. γεγύμνωκα. aor. 1. ἐγύμνωσα, Judith. 9, 1. ἐγύμνωσεν ὃν ἐνεδιδύσκετο σάκκον, nudabit se, quem induerat, sacco Gen. 9, 21. καὶ ἐγυμνώθη (3. sing. aor. 1. pass. indic.) ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἔ denudatus fuit (Noachus) in tentorio suo.

Γύμνωσις, εως, ἡ, nudatio, nuditas. Gen. 9, 22, 23.

Γυμνάζω, proprie me nudum exerceo A in palastra, item per synec. speciei, exerceo. 1. Tim. 4, 7. γυμνάζεις (2. sing. pres. imper. act.) σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν, exerce te ipsum ad pietatem. vexo, imperf. ἐγυμνάζον, 2. Macc. 10, 15. ἐγυμνάζοντες Ἰσραήλites vexabant Judaeos. Fut. ἄσω. Præter. act. γεγύμνακα. Præter. pass. γεγύμνασμαι Hinc part. præter. pass. γεγυμνασμένος, η, ον, exercitatus, a, um, Hebr. 5. 14. ἔ. c. 12, 11. 2. Petr. 2, 14.

Γυμνασία, ας, ἡ, exercitatio. 1. Tim. 4, 8. ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος, corporalis verò exercitatio (qualis est athletarum, item τῶν σαιδικιδρόμων, conf. 1. Cor. 9, 25. item quæ quis affligit corpus suum, abstinentiâ certorum ciborum ἔ. c.) ad pauca est utilis.

Συγγυμνασία, ας, ἡ, coexercitatio, commercium. Sap. 8, 18.

Γυμνάσιον, ος, τὸ, proprie, locus ubi nudi pugiles se exercebant. 1. Macc. 1, 16. 2. Macc. 4, 12. per metaph. Schola, quæ est cætus se exercentium in linguarum cognitione, sapientia ἔ. virtute, bella gerentium cum Satana, mundo ἔ. carne.

Ἀγύμναστος, ος, ὁ, ἡ, inexercitatus, inexpertus. Incertus 1. Samuel. 17, 39.

Γ Τ Ν Η, γυναῖκος (tanquam à γυναιξί) ἡ, fœmina. Dicitur vero γυνή q. γονή à γέγονα, natus sum. Nascimur enim ex illa. Gen. 2, 23. κληθήσεται γυνή, hæc vocabitur fœmina. Hebr. vira. Sym. ἀνδρός. Prov. 19, 14. παρὰ Κυρίου ἀρμόζεται γυνή ἀνδρί, à DOMINO aptatur fœmina viro. mulier. Marc. 7, 26. ἦν δὲ γυνή ἐπληγὴς, erat verò mulier Græca, uxor (q. unica soror.) Tit. 1, 6. μιᾶς γυναῖκος ἀνὴρ, unius uxoris vir, qui non sit πολύγαμος. virgo. Gal. 4, 4. γενόμενον ἐκ γυναῖκος, natum ex muliere, hoc est, virgine. Sic Gen. 3, 15. σπέρμα γυναῖκος semen mulieris, hoc est, virginis Mariæ. Sic Ἰλιάδ. α. β. 384. Briseis adhuc virgo vocatur γυνή. ἡ δ' ἀέκκτος ἑμαυτοῖσι γυνή κίεν, hæc invita simul cum illis virgo ibat. Hæc ipsa γυνή vers. 336. 337. ἔ. c. vocatur κάρη, hoc est, adolescentula, cui respondent Hebræα מַלְּאָכָה Genes. 24, 16. Jer. 31, 4. מַלְּאָכָה Es. 7, 14. seu מַלְּאָכָה Gen. 24, 14. ἔ. 16. mater Es. 49, 15. μή ἐπιλή-

σεται γυνή τῇ παιδίᾳ αὐτῆς (pro αὐτῆς) num obliuiscetur mater filioli sui? effœminati ἔ. pusillanimi dicuntur γυναῖκες mulieres. Jer. 50, 37. ἔσονται ὡσεὶ γυναῖκες. Nah. 3, 13. ἰδὲ ὁ λαὸς σὺ ὡς γυναῖκες. Voc. ὦ γυναῖ. Matth. 15, 28. Dat. plur. γυναιξί. 1. Cor. 14, 35. ἀλλοτρὸν γυναιξὶν ἐν ἐκκλησίᾳ λαλεῖν, turpe est mulieribus in Ecclesia loqui.

Γυναικεῖος, εἶα, εἶον, muliebris, e. 1. Pet. 3, 7. ὡς ἁσθενεστέρω σεβέει γυναικεῖω ἀπονέμοντες τιμὴν, vasi muliebri ut infirmiori tribuentes honorem.

Γυναικεῖον, ος, τὸ, Gynæceum, scil. δόμα, domus. idem quod γυναικῶν, ὦνος, ὁ, conclabe seu contubernium mulierum. Esth. 2, 14. Tob. 2, 11. γυνή μὲν ἡριθύετο ἐν τοῖς γυναικεῖοις, uxor mea lanificia tractabat in gynæceis. At

Γυναικεῖα, τὰ, sunt muliebria, menstrua. Gen. 18, 11.

Φιλόγυνος, ος, ὁ, mulierosus.

Ὁ γυναικοκρατέμενος, qui à fœmina regitur.

Γυναικίζω, mulierum mores imitor.

Γυναικᾶριον, ος, τὸ, uxorcula, muliercula. 2. Tim. 3, 6.

Γύναιον, ος, τὸ, muliercula. Tob. 24, 21.

Γ Τ Ρ Ο Σ, ος, ὁ, gyros, ambitus, circulus. Sir. 24, 5.

Γυρόω, ὦ, fut. ὥσω. α. 1. ἐγύρωσα. in gyrum colligo, in orbem verto. Sir. 43, 14.

Γύρωσις, εως, ἡ, circuitio. Aquila Jesaï. 19, 17.

Γ Τ Ψ, γύπος, ὁ, vultur. Dent. 14, 13.

† Γ Ω Γ, Gog, nomen proprium regis. Apoc. 20, 8. Hebr. גִּיג Ez. 38, 2. vertunt rectum, ab Hebr. גִּיג q. d. protector.

Γ Ω Ν Ι Α, ας, ἡ, angulus, Winkel, Act. 26, 26. ἐν γωνίᾳ, clam, (Ecce,) Sus. 37. ὄντες ἐν τῇ γωνίᾳ τῇ παραδείσῳ, existentes in angulo horti. Matth. 6, 5. ἐν ταῖς γωνίαις πλατειῶν, in platearum angulis (hoc est, palàm) id est, ubi viæ desinunt, videlicet in compitis ἔ. quadriviis, ubi major solet esse hominum concursus, quàm alibi. Latina vox est ambigua, sed Germani accurate distinguunt. Sic

Sic Prov. 7, 12. περί πᾶσαν γωνίαν ἐνεδρεύει, meretrix juxta omnem angulum insidiatur, per metaphoram. Matth. 21, 42. ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας, factus est lapis angularis, sum Eckstein. extremitas. Apoc. 7, 1. ἐστῶτας ἐπὶ ταῖς τέσσαρας γωνίας τῆς γῆς, insistentes quatuor terræ angulis.

Γωνιαῖος, αἰά, αῖον, angularis. Jobi 38, 6. λίθος γωνιαῖος, lapis angularis.

Ἀκρογωνιαῖος, αἰά, αῖον, imus, a, um, angularis, e. Eph. 2, 20. 1. Pet. 2, 6. λίθον ἀκρογωνιαῖον, lapidem imum, angularem, qui ædificium sustinet, cui ædificii moles incumbit.

Περιγώνιον, α, τὸ, regula, norma, ein Winkelmaß. Aquila Jesa. 44, 13. ἐποίησεν αὐτὸν ἐν περιγώνιῳ, faber fecit idolum adhibita norma.

Τετράγωνος, α, ὁ, ἡ, quadratus, quadrangularis. Apoc. 21, 16. πόλις τετράγωνος, civitas quadrangularis. Ex. 27, 1. τετράγωνον ἔσται τὸ θυσιαστήριον, altare erit quadratum. 1. Macc. 10, 11. ἐκ λίθων τετραγώνων, ex lapidibus quadratis.

Δ δ est quarta litera, sic dicta ab Arabico **Daleth** **Daleth** , potius ab Hebræo **daleth** seu **deleth** addito **α** in fine, abjectâ aspiratione pro more, & per syncopen τῆς ε fit ex δέλετα δέλτα. **Daleth** , Hebraicè significat januam, cum accentu distinguente **Daleth** . Sic vocatur ab externa figura. In numero valet quaternarium.

Δέλτος, α, ἡ, pugillares, à forma τῆς Δ. item liber.

† ΔΑΒΙΔ, ὁ, David, filius Isai. Nomen Regis & Prophetæ ἀκλιτον. Hebraicè **דוד** 1. Sam. 17, 12. 1. Chr. 2, 15. & **דוד** 1. Chr. 13, 1. A radice **דוד** **dodh** dilectus, idem valet quod Erasmus, à Græcâ voce **δρώ** , diligo. & quod Heb. **ידוד** **jedid-jah** , amicus Dei, vel à Deo dilectus. 2. Sam. 12, 25. quo nomine Dominus per Nathanem prophetam Salomonem honoravit. Act. 2, 34. & γὰρ Δαβὶδ ἀνέβη εἰς οὐρανόν, non enim David (corpore suo) ascendit in caelos. Matth. 20, 30. ἐλέησον ἡμᾶς Κύριε,

Διὸς (pro διὲ Atticè) Δαβὶδ, misere nostri Domine, fili Davidis.

ΔΑΙΜΩΝ, ονος, ὁ, ἡ, dæmon. In divinis literis semper pro malo & noxio spiritu ponitur. (Sic dictus q. d. δαίμων, peritus, ex δαίω, disco, scio, divido. F. δαίω. a. 1. act. ἐδάησα. præter. act. δεδάηκα. præter. med. δέδωκα, præter. pass. δεδάημαι, peritus sum. a. 2. pass. ἐδάην, ης, η, scivi.) Luc. 8, 29. ἡλαίνετο ὑπὸ τῶ δαίμονος, agitabatur à dæmone. Matth. 8, 31. οἱ δὲ δαίμονες παρεκάλουν αὐτὸν, dæmones verò orabant eum. Apoc. 16, 14. εἰσὶ γὰρ πνεύματα δαιμόνων, sunt enim spiritus dæmonum.

Δαιμόνιος, α, ὁ, ἡ, ad dæmonem pertiens. item miser Hesiod. ἔργ. 205. δαιμονίη τί λέλακας, quid misera strepis? Hinc est δαιμόνιον, α, τὸ, scilicet πνεῦμα, dæmonium, spiritus miser. Scil. falsi dii h. e. impuri spiritus à profanis colebantur, & propter oracula δαίμονες, hoc est, scientes putabantur. pro δαίμονες verò dixerunt δαίμονες & δαιμόνια. Tob. 3, 8. τὸ πονηρὸν δαιμόνιον, malum dæmonium. Luc. 11, 14. καὶ ἦν ἐκβάλλων (pro ἐξέβαλε) δαιμόνιον, & ejecit dæmonium. 1. Cor. 10, 20. τοῖς δαιμονίοις θύει καὶ & θεῶ, dæmoniis immolant, & non DEO. Baruch. 4, 5. Hinc videmus quo loco apostolus habuerit Ethnica numina, quorum tamen nominibus hodiè pleraque schola personant, de quibus suprâ in præfatione. Semel δαιμόνια, dii, in bonam partem capi videtur, Actor. 17, 18.

Δαιμονίζω, pro dæmone habeo. F. ἴσω. P. δεδαιμόνισκα. præter. pass. δαιμονίζομαι, à dæmonio teneor, possideor, à cacodæmone vexor, torqueor. Matth. 15, 22. ἡ θυγάτηρ μου κακῶς δαιμονίζεται, filia mea, malè à dæmonio vexatur. part. præter. pass. δαιμονιζόμενος, α, ὁ, Matth. 12, 22. dæmoniacus. præter. pass. δεδαιμόνισμαι, σαι, ται. aor. 1. pass. ἐδαιμονίδην, ης, η, unde est part. a. 1. δαιμονιδεῖς, έντος, ὁ, Luc. 8, 36. πῶς ἐσώθη ὁ δαιμονιδεῖς, quomodo liberatus fuisset, qui fuerat dæmoniacus.

Δαιμονιώδης, εος, ὁ, ἡ, propriè, plenus cacodæmone. Adjectiva enim in ὡδης copiam notant & plenitudinem. dæmoniacus, α, ad dæmonia pertiens. Jac. 3, 15.

Δαισιδαίμων, ονος, ὁ, ἡ, superstitiosus, a. q. d. δαῖς τῶ δαίμονος, metus dæmonis.

Superstitio q. d. supra statum, quum Deum colimus, non secundum id, quod statuit, aut nobis præscripsit: [vel potius a superstes. quia parentes, ut liberos superstites habeant, stolidi sæpius vota faciunt.] Descriptionem ejus lege Col. 2, 23. comparat. δεισιδαιμονέσδεσ. Act. 17, 22. δεισιδαιμονέσδεσ υμῶν θεωρῶ, superstitiones vos video.

Δείδω, timeo. fut. δέισομαι, præter. act. δέδεικα, pro quo usitatum est præter. med. δέδοικα. Job. 3, 19. Et c. 41, 1. pro δέδοικα ad vitandum concursum trium δέλτα, qui futurus fuisset κακόφρωνος. pro δέδοικα abjectis οκ usitatum etiam est δέδια, ας, ε. Et poetice δέδια, ας, ε. præter. pass. δέδειμαι, σαι, ται, unde est

Δῆμα, τος, τὸ, metus. Sap. 17, 8. Et

Λῆσις, εως, ἡ, timor metus. comparativus δεισιδαιμονέσδεσ, α, ον, superstitionior. Act. 17, 22. superl. δεισιδαιμονέστατος, η, ον, superstitionissimus, α, um.

Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, superstitio. Act. 25, 19. à δείδω etiam est

Δέος, εος, τὸ, timor, metus. 2. Macc. 3, 30. Hinc

Ἀδεής, εέος, ὁ, ἡ, metu carens.

Ἀδεια, ας, ἡ, securitas, fiducia. Sap. 12, 11.

Δειμκίνω, timeo, fut. ανῶ, p. γκα,

Δειμαλέος, α, timidus, terribilis.

Δειμάομαι, ῶμαι, metuo.

Δειματόω, ῶ, pro φοβέω, terreo, terrefacio.

Ἐκδαιματόω, ῶ, exterreo. Pass. ἐκδαιματόομαι, ῶμαι, perterrefio, obstupefco. Sap. 17, 6. ἐκδαιματέμενοι, obstupefacti.

ΔΑΚΝΩ, mordeo. (Etymol. ex δα valde Et καίνω pro κόπτω scindo. Malo ab Hebr. ~~נִכְרֵן~~ attrivit.) Gal. 5, 15. αὐτοὶ δὲ ἀλλήλους δάκνετε, si alii alios mordetis, b. e. conviciis proscinditis, metaphorā à canibus aliisque belluis desumptā. Et verè dicitur, trux decet ira feras. Fut. 1. act. δήξω, pro quo usitatum est fut. 1. med. δήξομαι, mordebo. Syr. 21, 2. Amos 9, 3. aor. 1. act. ἔδακον, ες, ε, momordi. præter. act. δέδηχα. præter. pass. δέδηγμαι. aor. 1. pass. ἐδήχθην. part. δηχθεὶς, Tob. 11, 5. Num. 21, 8. ἐὰν δάκη (3. sing. aor. 2. act. subj.) ὁ ὄφις ἄνθρωπον, πᾶς ὁ δέδηγμένῳ (Part. præter. pass.) ἰδὼν αὐτὸν (scil. ὄφιν χαλ-

κῆν) ζήσεται, si momorderit serpens quempiam, quicumque morsus aspexerit eum, (aneum serpentem) vivet, hoc est, sanitatem recipiet Et in vivis permanebit.

Δήγμα, τος, τὸ, morsus. Mich. 5, 5.

Δηγμός, ὁ, ὁ, morsus. Aquila Psalm. 91, 6.

Δήξ, δηκός, ἡ, vermis ligna corrodens.

Ἐπιδάκνω, mordeo. Proverb. 16, 30.

Συνδάκνω, commordeo, compungo. Tob. 11, 12. de felle dicitur, quod acrimonia sua oculos infestabat.

Ὁφιόδηκτος, α, ὁ, ἡ, à serpente morsus, Sir. 12, 13. Ex ὄφει, serpens, Et 1. sing. p. p. verbi δάκνω.

ΔΑΚΡΥ, τος, τὸ, lacryma (à δάκνω, mordeo) Sir. 35, 15. δάκρυα χήρας ἐπὶ σιαγὼνα καταβαίνει, lachrymæ viduæ super genam descendunt. Marc. 9, 24. μετὰ δακρύων, cum lachrymis. Luc. 7, 44. αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ με τὰς πόδας, hæc verò lacrymis rigabit pedes meos.

Δάκρυον, α, τὸ, idem. Apoc. 21, 4. ἔξαλείψα ὁ θεὸς πᾶν δάκρυον, absterget DEVS omnem lacrymam.

Δακρύω, lacrymor, fleo. F. ὕσω. Sir. 12, 21. a. 1. act. ἐδάκρυσα, ας, ε. Job. 11, 35. ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς, flevit JESVS. part. δακρύσας. 2. Macc. 4, 37. præter. act. δεδάκρυκα. præter. pass. δεδάκρυμαι, unde est

Δάκρυμα, τος, τὸ, lacryma (pro dacryma, mutato δ in λ, quæ sunt literæ ejusdem organi, Et proinde inter se εὐμετάβολοι, hoc est, faciles permutatu.)

Φιλόδακρυς, pronus ad flendum, Epitheton mulieris.

Πολύδακρυς, υος, ὁ, ἡ, multum lachrymans.

Πολυδάκρυες, α, ὁ, ἡ, idem. 3. Macc. 5. πολυδάκρυος ἱκετεία, flebilis supplicatio, cui lachrymarum admixta copia.

ΔΑΚΤΥΛΟΣ, α, ὁ, digitus. à δίχομαι seu Ionicè δέκομαι capio) Marc. 7, 33. ἔβαλε τὰς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ, misit digitos suos in aures ejus. virtus, potentia. Luc. 11, 20. ἐν δακτύλῳ τοῦ θεοῦ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, digito, hoc est, virtute DEI ejicio demonia. Ex. 8, 19. δακτύλος θεοῦ ἐστὶ τὸτο, digitus DEI hic est. in Græcò est τὸτο scil. πρᾶγμα, q. d. in hac re Deus exerit suam potentiam. Virtus Dei,

Dei, non humana industria, hoc facit. δάκ-
τυλοι τῶν ποδῶν, dactyli pedum 2. Sam.
21, 20.

Ἀντιδάκτυλος, ♂, ὁ, pollex, quia reli-
quis digitis ex opposito stat. Aquila. Exod.
29, 20.

Δακτύλιος, ♂, ὁ, annulus. Luc. 15, 22.
δοτε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, indite
annulum manui, hoc est, digito ejus. Syn.
integri. Draco. 14. καὶ σφράγισον τῷ δακ-
τυλίῳ σου, ἔσθ' signa annulo tuo.

Χρυσόδακτύλιος, ♂, ὁ, ἡ, aureum ge-
stans annulum. Jac. 2, 2. Plinius lib. 33.
tradit annulum aureum fuisse equestris or-
dinis insigne. Inditur hodie iis, qui crean-
tur doctores in philosophia, (quos magistros
vocant) in Jurisprudencia, in Medicina ἔ
Theologia, idque in signum singularis liber-
tatis, qua merito gaudent, qui virtute ἔ
eruditione sua ad tantum honoris emerse-
runt fastigium.

† ΔΑΛΜΑΝΟΥΘΑ, ἡ, Dalma-
nútha. nomen regionis in Judea, ἀκλιτον.
Marc. 8, 10. Syriacé ܕܠܡܢܘܬܐ Dalma-
nútha. Alia exemplaria, uti Beza anno-
tat, aliter legunt, sed versionem Syriacam
quorundam amanuensium σφάλλουσι præ-
fero. Vox composita ex ܕܠܐ dal, pau-
per, exhaustus, à radice ܠܠܐ cognata τῷ
ܠܠܐ haufit, unde est ܠܠܐ situla. ἔ
ܠܠܐ portio assignata. Syriacé ܕܠܡܢܘܬܐ
Ps. 16, 5. ܠܠܐ ܠܠܐ ܠܠܐ Græci ele-
ganter reddiderunt μερίς τῆς κληρονομίας
μου, portio hæreditatis meæ, à radice
ܠܠܐ distribuit, numeravit. Ergò
Dalmanutha est, pauperis hæreditas seu
portio.

† ΔΑΛΜΑΤΙΑ, ας, ἡ, Dalmatia.
nomen regionis ad mare Adriaticum, pars
Pannoniæ, in quam Titus ad prædicandum
Evangelium missus fuit, 2. Tim. 4, 10. Sic
dicta à Delminio metropoli.

ΔΑΛΟΨ, ♂, ἡ, fax. Zachar. 12, 6.

† ΔΑΜΑΡΙΣ, ἰδος, ἡ, Damaris, no-
men mulieris. Act. 17, 34. affine Græco δά-
μαρ, ατος, ἡ, uxor, à verbo δαμάζω do-
mo, sic dicta, quòd sit domita à suo domino.
Huic opponitur Ἰλιαδ. γ. παρθένος ἀδμής,
q. d. ἀδμητος seu ἀδάμαστος, virgo intacta,

A indomita, quæ nondum jugum thalami ex-
perta est. Et hinc videtur ἡ Δάμαρις di-
cta, q. d. uxorcula, muliercula.

† ΔΑΜΑΣΚΟΣ, ♂, ἡ, Damascus.
Act. 9, 2. 3. ἔ c. 22, 6. ἔ c. Nomen urbis
in Asia, metropolis totius Syriæ, quæ nomen
suum videtur accepisse à ܕܡܫܩ Dammé-
sek, cujus fit mentio Gen. 15, 2. qui fuit fi-
lius Eliézeri, præcipui serbi in familiâ
Abrahami. vel ita dicitur à ܕܡܫܩ an-
gulus.

ΔΑΜΑΨΩ, ὦ ἔ δαμάζω, domo (ab
Hebr. ܕܡܐ) F. δαμάσω. Dan. 2, 40.
præt. act. δεδάμακα. a. i. act. ἐδάμασα,
ας, ε. Marc. 5, 4. καὶ ἐδάς ἰσχυρὰ αὐτὸν δα-
μάσαι (a. i. act. inf.) ἔ nemo eum pote-
rat domare. præf. pass. δαμάζομαι, domor.
præt. pass. δεδάμασμαι, σαι, σαι. Jac. 3, 7.
δαμάζεται καὶ δεδάμασαι, domatur ἔ do-
mita est, h. e. domari ἔ cicurari solet na-
tura ferarum. Dicitur etiam δαμνάω ὦ
ἔ δάμνημι, édomo; unde est Latinorum
damnare.

Καταδαμάζω, domo. Judic. 14, 8. εἰ
μὴ κατεδαμάσατέ με τὴν δάμαλιν, nisi
C domuissetis meum vitulum.

Δάμαλις, εως, ἡ, juvenca, Heb. 9, 13.
σποδὸς δαμάλεως cinis juvencæ. Num. 19, 2.
δάμαλιν πυρρὰν λαβέτωσαν, juvencam
rufam accipiant. Sir. 38, 29. εἰς χορτάσ-
ματα δαμάλεων, in pabula juvencarum.

Ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas, ab indo-
mita quasi duritie ita dictus. Amos 7, 8.
Hinc

Ἀδαμάντινος, ♂, ὁ, ἡ, vel ινος, ἰνη, ινον,
adamantinus, metaph. validissimus.

Ἀδάμαστος, ♂, ὁ, ἡ, indomitus, refra-
ctarius. Sir. 30, 8. ἵππος ἀδάμαστος, equus
D indomitus.

ΔΑΨΕΙΟΝ, ♂, τὸ, es alienum, mu-
tuum. Matth. 18, 27. καὶ τὸ δάνειον ἀφῆ-
κεν αὐτῷ, ἔ mutuum remisit ei. Thema
est δάνος, εος, τὸ, donum, item mutuum,
Sirac. 29, 4.

Δανείζω, ἰχὶ λευθε, credo, sænero, mu-
tuum do ad usuram. Prov. 19, 17. δανείζεις
θεῷ ὁ ἐλεῶν πτωχόν, Deo dat mutuum,
qui miseretur pauperis. Luc. 6, 34. ἀμαρ-
τωλοὶ ἀμαρτωλοῖς δανείζουσιν, peccatores
peccatoribus dant mutuum. ib. εἰάν δανεί-
ζητε (2. plur. præf. act. subj.) si mutuum
dederi-

Superstitio q. d. supra statum, quum Deum colimus, non secundum id, quod statuit, aut nobis præscripsit: [vel potius a superstes. quia parentes, ut liberos superstites habeant, stolidi sepius vota faciunt.] Descriptionem ejus lege Col. 2, 23. comparat. δεισιδαιμονέσδεσ. Act. 17, 22. δεισιδαιμονέσδεσ υμῶν θεωρῶ, superstitiones vos video.

Δείδω, timeo. fut. δείσομαι, præter. ἀέδοικα, pro quo usitatum est præter. med. δέδοικα. Job. 3, 19. Et c. 41, 1. pro δέδοικα ad vitandum concursum trium δέλτα, qui futurus fuisset κακόφρωνος. pro δέδοικα abjectis οκ usitatum etiam est δέδια, ας, ε. Et poetice δέδια, ας, ε. præter. pass. δέδειμαι, σαι, ται, unde est

Δέμα, τος, τὸ, metus. Sap. 17, 8. Et

Δέσις, εως, ἡ, timor metus. comparativus δεισιδαιμονέσδεσ, α, ον, superstitionior. Act. 17, 22. superl. δεισιδαιμονέστατος, η, ον, superstitionissimus, α, um.

Δεισιδαιμονία, ας, ἡ, superstitio. Act. 25, 19. à δέδω etiam est

Δέος, εος, τὸ, timor, metus. 2. Macc. 3, 30. Hinc

Ἀδεής, εέος, ὁ, ἡ, metu carens.

Ἀδεια, ας, ἡ, securitas, fiducia. Sap. 12, 11.

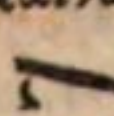
Δειμνύνω, timeo, fut. ανῶ, p. γκα,

Δειμαλέος, α, timidus, terribilis.

Δειμάομαι, ῶμαι, metuo.

Δειματόω, ῶ, pro φοβέω, terreo, terrefacio.

Ἐκδαιματόω, ῶ, extereo. Pass. ἐκδαιματόομαι, ῶμαι, perterreo, obstupesco. Sap. 17, 6. ἐκδαιματέμενοι, obstupesciti.

ΔΑΚΝΩ, mordeo. (Etymol. ex δα valde Et καίνω pro κόπτω scindo. Malo ab Hebr. attribit.) Gal. 5, 15. et

δὲ ἄλλήλεις δάκνετε, si alii alios mordetis, h. e. conviciis proscinditis, metaphorā à canibus aliisque belluis desumptā. Et verè dicitur, trux decet ira feras. Fut. 1. act.

δήξω, pro quo usitatum est fut. 1. med. δήξομαι, mordebo. Syr. 21, 2. Amos 9, 3. aor.

1. act. ἔδακον, ες, ε, momordi. præter. act. δέδηχα. præter. pass. δέδηγμαι. aor. 1. pass.

ἔδήχθην. part. δηχθεὶς, Tob. 11, 5. Num. 21, 8. ἐὰν δάκη (3. sing. aor. 2. act. subj.)

ὁ ὄφεις ἄνθρωπον, πᾶς ὁ δέδηγμένῳ (Part. præter. pass.) ἰδὼν αὐτὸν (scil. ὄφιν χαλ-

κῆν) ζήσεται, si momorderit serpens quempiam, quicumque morsus aspexerit eum, (aneum serpentem) vivet, hoc est, sanitatem recipiet Et in vivis permanebit.

Δήγμα, τος, τὸ, morsus. Mich. 5, 5.

Δηγμός, ὁ, morsus. Aquila Psalm. 91, 6.

Δήξ, δηκός, ἡ, vermis ligna corrodens.

Ἐπιδάκνω, mordeo. Proverb. 16, 30.

Συνδάκνω, commordeo, compungo. Tob. 11, 12. de felle dicitur, quod acrimonia sua oculos infestabat.

Ὁφιόδηκτος, α, ὁ, ἡ, à serpente morsus, Sir. 12, 13. Ex ὄφει, serpens, Et 1. sing. p. p. verbi δάκνω.

ΔΑΚΡΥ, τος, τὸ, lacryma (à δάκνω, mordeo) Sir. 35, 15. δάκρυα χήρας ἐπὶ σιαγὼνα καταβαίνει, lachrymæ viduæ super genam descendunt. Marc. 9, 24. μετὰ δακρύων, cum lachrymis. Luc. 7, 44. αὕτη δὲ τοῖς δάκρυσιν ἔβρεξέ με τὰς πόδας, hæc verò lacrymis rigabit pedes meos.

Δάκρυον, α, τὸ, idem. Apoc. 21, 4. ἔξαλείψα ὁ Θεὸς πᾶν δάκρυον, absterget DEVS omnem lacrymam.

Δακρύω, lacrymor, fleo. F. ὕσω. Sir. 12, 21. a. 1. act. ἐδάκρυσα, ας, ε. Job. 11, 35. ἐδάκρυσεν ὁ Ἰησοῦς, flevit JESVS. part. δακρύσας. 2. Macc. 4, 37. præter. act. δεδάκρυκα. præter. pass. δεδάκρυμαι, unde est

Δάκρυμα, τος, τὸ, lacryma (pro dacryma, mutato δ in λ, quæ sunt literæ ejusdem organi, Et proinde inter se εὐμετάβολοι, hoc est, faciles permutatu.)

Φιλόδακρυς, pronus ad flendum, Epitheton mulieris.

Πολύδακρυς, vos, ὁ, ἡ, multum lachrymans.

Πολυδάκρυες, α, ὁ, ἡ, idem. 3. Macc. 5. πολυδάκρυος ἱκετεία, flebilis supplicatio, cui lachrymarum admixta copia.

ΔΑΚΤΥΛΟΣ, α, ὁ, digitus. à δίχομαι seu Ionicè δέκομαι capio) Marc. 7, 33. ἔβαλε τὰς δακτύλους αὐτοῦ εἰς τὰ ὦτα αὐτοῦ, misit digitos suos in aures ejus. virtus, potentia. Luc. 11, 20. ἐν δακτύλῳ τῷ Θεῷ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια, digito, hoc est, virtute DEI ejicio demonia. Ex. 8, 19. δακτύλος Θεῷ ἐστὶ τῷτο, digitus DEI hic est. in Græcò est τῷτο scil. πρᾶγμα, q. d. in hac re Deus exerit suam potentiam. Virtus Dei,

Dei, non humana industria, hoc facit. δάκτυλοι τῶν ποδῶν, *dactyli pedum* 2. Sam. 21, 20.

Ἀντιδάκτυλος, ♂, ὁ, pollex, quia reliquis digitis ex opposito stat. Aquila. Exod. 29, 20.

Δακτύλιος, ♂, ὁ, annulus. Luc. 15, 22. δότε δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ, indite annulum manui, hoc est, digito ejus. Syn. integri. Draco. 14. καὶ σφράγισον τῷ δακτυλίῳ σου, ἔσθ' ἡ signa annulo tuo.

Χρυσόδακτύλιος, ♂, ὁ, ἡ, aureum gestans annulum. Jac. 2, 2. Plinius lib. 33. tradit annulum aureum fuisse equestris ordinis insigne. Inditur hodie iis, qui creantur doctores in philosophia, (quos magistros vocant) in Jurisprudencia, in Medicina ἔ Theologia, idque in signum singularis libertatis, qua merito gaudent, qui virtute ἔ eruditione sua ad tantum honoris emerferunt fastigium.

† ΔΑΛΜΑΝΟΥΘΑ, ἡ, Dalmanutha. nomen regionis in Judæa, ἀκλιτον. Marc. 8, 10. Syriacè ܕܠܡܢܘܬܐ Dalmanutha. Alia exemplaria, uti Beza annotat, aliter legunt, sed versionem Syriacam quorundam amanuensium σφάλλουσι praefero. Vox composita ex ܕܠܡ dal, pauper, exhaustus, à radice ܠܡ cognata τῷ ܠܡ haufit, unde est ܠܡ fitula. ἔ ܠܡ portio assignata. Syriacè ܕܠܡܢܘܬܐ Ps. 16, 5. ܠܡܢܘܬܐ ܕܠܡܢܘܬܐ Græci eleganter reddiderunt μερίς τῆς κληρονομίας μου, portio hæreditatis meæ, à radice ܠܡ distribuit, numeravit. Ergò Dalmanutha est, pauperis hæreditas seu portio.

† ΔΑΛΜΑΤΙΑ, ας, ἡ, Dalmatia. nomen regionis ad mare Adriaticum, pars Pannoniæ, in quam Titus ad prædicandum Evangelium missus fuit, 2. Tim. 4, 10. Sic dicta à Delminio metropoli.

ΔΑΛΟΨ, ♂, ὁ, ἡ, fax. Zachar. 12, 6.

† ΔΑΜΑΡΙΣ, ἰδος, ἡ, Damaris, nomen mulieris. Act. 17, 34. affine Græco δάμαρ, ατος, ἡ, uxor, à verbo δαμάζω domo, sic dicta, quòd sit domita à suo domino. Huic opponitur Ἰλιαδ. γ. παρθένος ἀδμής, q. d. ἀδμητος seu ἀδάμαστος, virgo intacta,

Α indomita, quæ nondum jugum thalami experta est. Et hinc videtur ἡ Δάμαρις dicta, q. d. uxorcula, muliercula.

† ΔΑΜΑΣΚΟΣ, ♂, ὁ, ἡ, Damascus. Act. 9, 2, 3. ἔ c. 22, 6. ἔ c. Nomen urbis in Asia, metropolis totius Syriæ, quæ nomen suum videtur accepisse à ܕܡܫܩ Dammése, cuius fit mentio Gen. 15, 2. qui fuit filius Eliézeri, præcipui servi in familiâ Abrahami. Vel ita dicitur à ܕܡܫܩ angulus.

ΔΑΜΑΪΩ, ὦ ἔ δαμάζω, domo (ab Hebr. ܕܡܐ F. δαμάσω. Dan. 2, 40. præter. act. δεδάμακα. a. i. act. ἐδάμασα, ας, ε. Marc. 5, 4. καὶ εἰς τοὺς ἰσχυροὺς αὐτοῦ δαμάσαι (a. i. act. inf.) ἔ nemo eum poterat domare. præter. pass. δαμάζομαι, domor. præter. pass. δεδάμασμαι, σαι, σαι. Jac. 3, 7. δαμάζεται καὶ δεδάμασαι, domatur ἔ domita est, h. e. domari ἔ cicurari solet natura ferarum. Dicitur etiam δαμνάω ὦ ἔ δάμνημι, édomo; unde est Latinorum damnare.

Καταδαμάζω, domo. Judic. 14, 8. εἰ μὴ καταδαμάσατέ με τὴν δάμαλιν, nisi domuissetis meum vitulum.

Δάμαλις, εως, ἡ, juvenca, Heb. 9, 13. σποδὸς δαμάλεως cinis juvencae. Num. 19, 2. δάμαλιν πυρρὰν λαβέτωσαν, juvencam rufam accipiant. Sir. 38, 29. εἰς χορτάσματα δαμάλεων, in pabula juvenearum.

Ἀδάμας, αντος, ὁ, adamas, ab indomita quasi duritie ita dictus. Amos 7, 8. Hinc

Ἀδαμάντινος, ♂, ὁ, ἡ, vel ινος, ἰνη, ινον, adamantinus, metaph. validissimus.

Ἀδάμαστος, ♂, ὁ, ἡ, indomitus, refractarius. Sir. 30, 8. ἵππος ἀδάμαστος, equus indomitus.

ΔΑΝΕΙΟΝ, ♂, τὸ, es alienum, mutuum. Matth. 18, 27. καὶ τὸ δάνειον ἀφῆκεν αὐτῷ, ἔ mutuum remisit ei. Thema est δάνος, εος, τὸ, donum, item mutuum, Sirac. 29, 4.

Δανείζω, ἰχῆ lenhe, credo, fœnero, mutuum do ad usuram. Prov. 19, 17. δανείζει θεῷ ὁ ἐλεῶν πτωχόν, Deo dat mutuum, qui miseretur pauperis. Luc. 6, 34. ἁμαρτωλοὶ ἁμαρτωλοῖς δανείζονται, peccatores peccatoribus dant mutuum. ib. εἰδὼν δανείζητε (2. plur. præter. act. subj.) si mutuum dederi-

dederitis. Fut. δανείσω Atticè δανείω. Prov. A 22, 7. οἰκέται ἰδίοις δεσπόταις δανείσει, serbi heris suis mutuum dabunt. præt. aet. δεδάνεικα. aor. 1. aet. ἐδάνεισα. Sirac. 29, 2. δάνεισον τῷ πλησίον ἐν καιρῷ χρείας, mutuum da proximo in tempore necessitatis. præf. med. δανείζομαι, fœneror, mutuum accipio, mutuor, ich lehne, mihi creditur. præt. pass. δεδάνεισμαι. part. δεδανασμένος, Sap. 15, 16. unde est

Δανασμός, ὅ, δ, fœneratio. Sir. 18, 34. A. 3. pers. δεδάνεισαι derivatur

Δανειστής, ὅ, δ, creditor. Luc. 7, 41. δύο χρεωφειλέται ἦσαν δανειστῇ τινι, duo debitores erant cuidam creditori. aor. 1. med. ἐδανεισάμην, ω, ατο, mutuum accepi. Neh. 5, 4. ἐδανεισάμεθα ἀργύριον, mutuati sumus pecuniam, vel pecuniam accepimus mutuam. Matth. 5, 42. τὸν θέλοντα ἀπὸ σὲ δανείσασθαι (a. 1. med. inf. (μὴ ἀποσραφῆς, volentem mutuari abs te, ne averseris.

Ἐκδανείζω, fœnero. Deut. 23, 20.

† ΔΑΝΙΗΛ, ὁ, Daniel, nomen proprium prophete ἀκλιτον, qui etiam ab Aula Babylonica præfetto dictus fuit

בֶּלְשַׁצְצָר Beltschatzar. Dan. 1, 7.

LXX. Βαλτάσαρ vertitur ab aliis in abscondito thesaurizans, vox composita ex ב prepositione in, ט nomine ו abscondio. à radice וי abscondit, unde est ויב clam seu occultè, seu cum occultatione.

Græcè λαίδηρα. וי est ex וי. וי verò significat thesaurizare, unde est וי thesaurus. Rectius tamen videtur hoc nomen explicari, si dicamus, compositum ex וי וי Bel asservat thesaurum, scilicet Babylonia. בל fuit nomen idoli Babylonicum, de quo Jer. 50, 2.

Et cap. 51, 44. contractum ex בל dominus, patronus. נשׁוּב vel שׁוּב Chaldaicè est recondere, asservare. Vide Gramm. Chald. Buxtorf. p. 304. Matth. 24, 15. τὸ ῥηθὲν διὰ Δανιήλ, quod dictum per Danielelem. Marc. 13, 14. בל

vox composita ex בל seu שׁוּב quod est ex

judicare, & אלהים Deus, q. d. iudex Dei. אלהים iudex. Ps. 68, 6.

ΔΑΠΑΝΑΩ, ὤ, expendo, infumo, impendo, sumptus facio, consumo, item, sumptibus exhaurio. δαπανᾶν τὴν πόλιν, consumere urbem. Thucyd. imperf. ἐδαπάναον, ων, Drac. 25. Fut. δαπανήσω. 2. Cor. 12, 15. ἐγὼ δὲ ἤδιστα δαπανήσω, ego libentissimè sumptus impendam. a. 1. aet. ἐδαπάνησα, ας, ε. Jac. 4, 3. ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς ὑμῶν δαπανήσητε (2. plur. aor. 1. aet. subj.) ut in voluptates vestras infumatis. Sic Xenoph. dixit πολλὰ δαπανᾶν εἰς βλαβεράς ἡδονάς, magnos in perniciosas voluptates sumptus profundere. part. a. 1. δαπανήσας, αντος, ὁ. Luc. 15, 14. δαπανήσαντας δὲ αὐτὸς πάντα, quum autem omnia ille consumpsisset. Marc. 5, 26. δαπανήσασα (part. aor. 1. aet. g. f.) τὰ παρ' ἐαυτῆς πάντα, postquam impenderat omnia sua bona. præt. aet. δαπάνηκα. præf. pass. δαπανάομαι, ὦμαι, consumor. part. præf. δαπαναόμενος, ὠμενος, 2. Macc. 1, 23. imperf. ἐδαπαναόμην, ὠμην. Drac. 3. præt. pass. δεδαπάνημαι, unde est

Δαπάνημα, τος, τὸ, sumptus.

3. Esd. 6, 25. aor. 1. ἐδαπανήθην, ης, η. 2. Macc. 1, 32. præt. med. δεδάπανα, ας, ε. unde est

Δαπάνη, ης, ἡ, sumptus. Luc. 14, 28. ψηφίσει τὴν δαπάνην, computat sumptus. Drac. 9. τίς ὁ κατεδίωκ τὴν δαπάνην ταύτην, quis est qui comedit sumptum (victum) hunc? 1. Macc. 3, 30. εἰς τὰς δαπάνας, in sumptus.

Ἀδάπανος, ὁ, δ, ἡ, sine sumptu. 1. Cor. 9, 18. ἵνα εὐαγγελιζόμενος ἀδάπανον θήσω τὸ εὐαγγέλιον τῷ Κυρίῳ, ut quando evangelizo, gratuitum constituam evangelium, hoc est, sine stipendio illud annuntiem, ne ullo sumptu constet auditoribus illius annuntiatio sibi facta.

Ἐκδαπανᾶω, ὤ, idem quod simplex δαπανᾶω, ὤ. F. ἦσω. a. 1. aet. ἐξεδαπάνησα. P. ἐκδεδαπάνηκα, ας, ε. 2. Cor. 12, 15. ἐκδαπαναθήσομαι (fut. 1. pass. ind.) ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν, expendar pro animabus vestris.

Καταδαπανᾶω, ὤ, sumptus facio. Præf. pass. καταδαπανάομαι, ὦμαι, consumor. Sir. 5, 14. ἐν τῇ κακίᾳ ἡμῶν καταδαπανή-

πανήθημεν, in malitia nostra consumti sumus. A esse, clam eam voluit dimittere. Luc. 9, 43.

Προσδαπανάω, ὦ, præterea infumo, plures facio sumptus, P. ἤσω. a. i. act. προσδαπάνησα, ας, ε. Luc. 10, 35. ὅ, τι ἂν προσδαπάνησῃς (2. sing. aor. i. act. subj.) quodcumque præterea insumpseris. Aliis δαπάνη est ἀδάπτω, devoro. unde etiam est

Δαψιλής, εὖς, ὅ, ἡ, largus, copiosus. Plut. δεῖπνον δαψιλέστρον, epulum lautius.

Δαψιλεύομαι, copiose & abundanter subministro, curo, 1. Sam. 10, 2.

ΔΑΨΕΔΟΝ, &, τὸ, pavimentum, B solum. (ex δα valde & πέδον, &, τὸ, solum.) Ἰλιάδ δ. χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ in aureo pavimento. Sicut verò pavimentum à pavire, hoc est, ferire; ita δαπέδον à δάπτω, h. e. κόπτω scindo derivari, tradit Camerarius. Alii tamen malunt δάπεδον, &, τὸ, dici quasi δᾶς πέδον, terre solum, δᾶς Doricè pro γᾶς, γᾶς pro γῆς.

Ἀδοδαπὸς, &, ὅ, q. d. ὁ ὢν ἐξ ἄλλου δαπέδου, qui est ex alio solo, non ex nostro, alienigena, peregrinus, extraneus.

Ποδαπὸς, &, ὅ, pro ποῖα δαπέδου, cujus soli, cujas? Scribitur etiam per τ ποταπὸς, ἡ, ὄν, qualis & quantus. Luc. 1, 29. ποταπὸς εἴη ὁ ἀσπασμὸς ἔτος, qualis & quanta esset salutatio ista? Matth. 8, 27. ποταπὸς εἰσιν ἔτος; qualis & quantus est iste? Luc. 7, 39. ποταπὴ ἡ γυνή; quæ & qualis sit ea mulier?

ΔΑΣΥΣ, εἶα, ὁ, densus, pilosus, hirsutus. Sir. 14, 18. ὡς φύλλον θαλάσσης ἐπὶ δένδρεα δασέως, sicut folium germinans in arbore densa.

Δάσος, εὖς, τὸ, densitas. Es. 9, 18.

Δασύπους, οδός, ὁ, lepus; sic dictus ab hirtis pedibus. Deut. 14, 7.

ΔΑΨΝΗ, ης, ἡ, laurus; ἀ δαΐω, in- D cendo, & Φωνέω, sono: quia resonat, dum uritur.

ΔΕ, verò, conj. discretiva. Tit. 1, 15. τοῖς δὲ μεμιασμένοις & δὲν καθαρόν, pollutis autem nihil est mundum. Accipitur etiam pro ἔν, igitur. Matth. 1, 19. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, Josephus igitur vir ejus. δὲ hic idem esse quod ἔν ostendit textus coherentia. Maria enim erat gravida. Ergo quum Josephus ignoraret ἐ Spiritu S.

esse, clam eam voluit dimittere. Luc. 9, 43. ἐξεπλήσσοντο δὲ πάντες percellabantur igitur omnes. Rursus δὲ ponitur pro ἔν, ut apertissime versus præcedens demonstrat. Plura hujus ἐπερώτεως exempla lege Rom. 8, 8. 25. 2. Cor. 1, 6. 2. Pet. 1, 15. 1. Joh. 4, 18. Conf. ὁλόγια Johann. Piscatoris. pro tamen Matth. 8, 25. αὐτὸς δὲ, ille tamen. 1. Cor. 14, 1. μᾶλλον δὲ maxime tamen. pro δὴ vel δῆτα, sanè, nempe. Gal. 4, 20. Col. 1, 21. νυνὶ δὲ ἀποκατήλκωξεν, nunc sanè reconciliabit. pro γὰρ enim. Rom. 8, 11. 1. Tim. 3, 5. εἰ δὲ, nam si. 1. Thess. 2, 16. ἐφθάσε δὲ ἐπ' αὐτὰς ἡ ὀργή, occupabit enim eos ira. imò. Jac. 4, 5. μέζονα δὲ δίδωσι χάριν, imò majorem offert gratiam. Sic Demosth. olynth. 2. κοπιόμενοι δὲ αἰ ταῖς στρατείαις, imò vexati militia. Ita rectè vertit Phil. Melanch. Gaza lib. 2. Grammaticæ de hac particula sic scribit: δὲ, ὁ σύνδεσμος, καὶ συμπλεκτικῶς, καὶ συνλογιστικῶς, καὶ περιγραφικῶς λέγεται, hoc est, δὲ conjunctio & copulativè, & ratiocinativè, & circumscriptivè accipitur. copulativè accipi observavi Ἰλιάδ. χ. β. 550. ubi δὲ ponitur pro ἡδὲ &, idque per aphæresin. idem fit. 2. Cor. 6, 14. τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος; Et quæ communicatio luci cum tenebris? Judæ β. 8. δοξὰς δὲ βλασφημῶσι, & dignitates convitiis incessunt. cæterum. 1. Cor. 15, 1. γνωρίζω δὲ ὑμῖν, cæterum vobis declaro. Sic Act. 5, 1. δὲ vertendum porro, cæterum. interdum servit epanalepsi. 2. Cor. 5, 8. θαρρόμεν δὲ confidimus inquam. præcesserat θαρρόμεν β. 6. hic verò resumitur & repetitur. interdum ἀποδόσει ἀντιθέσεως. Hebr. 2, 6. διεμαρτύρατο δὲ, testificatus est autem. Notetur ejus trajectio. Joh. 8, 16. καὶ εἰάν κρινω δὲ ἐγὼ pro εἰάν δὲ κρινω καὶ ἐγὼ si verò & ego judico. ibid. β. 17. καὶ ἐν τῷ νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ καὶ γέγραπται, pro ἐν νόμῳ δὲ τῷ ὑμετέρῳ, sed & in lege vestra scriptum est. Hic καὶ δὲ vertitur sed &. verum 1. Joh. 1, 3. καὶ δὲ vertendum atque adeò. Ὡδε, hic adβ. q. d. τῷδε τόπῳ, hoc loco, ex ὅδε. Marc. 16, 6. ἐκ ἐστὶν ὧδε, non est hic. huc. Luc. 23, 5. ἔως ὧδε, hucusque. Apoc. 4, 1. ἀνάβα ὧδε ascende huc. Col. 4, 9. τὰ ὧδε, quæ hic aguntur. ὧδε sic Hes. ἐργ. 35. ὧδ' ἐργεῖν sic facere. nunc, & de tempore dicitur. Apoc. 14, 12. ὧδε ἡ ὑπομονή

μονὴ τῶν ἁγίων ἐστὶ, nunc est tolerantia A
sanctorum.

Ὅδε, ἡδε, τόδε, hic, hæc, hoc. Luc. 16, 25. ὅδε hic. Luc. 10, 39. καὶ τῇδε ἦν ἀδελφὴ, & huic erat soror. τοιοῦδε, talis, hujusmodi, vide infra in ὅιος.

Οὐδὲ, neque. Matth. 9, 17. ne quidem. Rom. 8, 7. annon. Luc. 6, 3. ἀδὲ τοῦτο ἀνέγνωτέ; annon hoc legistis?

Δ Ε Ι, tria significat, primò idem est, quod necesse est, & refertur ad eventum. Act. 14, 22. Deinde idem quod oportet, & refertur ad officium agentis. Apoc. 13, 10. εἴ τις ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτενεῖ, δὲ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτανθήναι, si quis gladio occiderit, oportet ipsum gladio occidi: Tertiò idem est quod opus est & refertur ad indigentiam, ut Demosth. olynth. δεῖ χρημάτων, opus est pecuniis. Quum significat oportet, regit Accus. Joh. 9, 4. ἐμὲ δεῖ, me oportet. Act. 19, 21. δεῖ με καὶ ῥώμην ἰδεῖν, oportet etiam me Romam videre. Act. 10, 6. τί σε δεῖ ποιεῖν, quid te oporteat facere. Luc. 17, 25. δεῖ αὐτὸν, illum oportet. Act. 14, 22. δεῖ ἡμᾶς, oportet nos. Joh. 3, 7. δεῖ ὑμᾶς, oportet vos. Es. 50, 4. ἡνίκα δεῖ, quando oportet. imperf. ἔδω oportebat. Matth. 18, 33. oportuisset. Hebr. 9, 26. præs. infin. δεῖν oportere. Luc. 18, 1. πρὸ τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθαι, quod oporteret semper orare. refertur hic ad officium. subintelligitur Act. 3, 13. vide infra ἀπολύω. item Act. 15, 24. λέγοντες, περιτέμνεσθαι, dicentes circumcidi. subauditur hic δεῖν. part. præs. δεόν ἐστὶ, necessarium est. Act. 19, 36. 1. Pet. 1, 6. εἰ δεόν ἐστὶ, si est necesse. Sic Tit. 1, 11. διδάσκοντες, ἢ μὴ δεῖ, scilicet διδάσκειν, docentes, quæ non oportet docere. 1. Tim. 5, 13. λαλᾶσαι τὰ μὴ δεόντα, garrientes, quæ non oportet. ποιεῖν τὰ δεόντα, facere officium suum. Fut. 1. δεήσει, oportebit. aor. 1. ἀέ. ἐδέησε, oportuit.

Δ Ε Ι Κ Ν Τ Ω, Ex. 25, 9. vel δείκνυμι, ostendo, indico. (à Chald. 𐤠𐤍𐤕 videre, animadvertere.) 1. Cor. 12, 31. ὁδὸν ὑμῶν δείκνυμι, viam vobis ostendo, vos doceo. Joh. 2, 18. τί σημεῖον δείκνυεις ὑμῖν; quod signum ostendis nobis, hoc est, ecquod miraculum edis? δείκνυσιν, ostendit. Matth. 4, 8. δείκνυσιν (præs. inf.) Matth. 16, 21. indicare, prædicere, part. præs. δείκνύντων,

ὄντος, ὁ, Apoc. 22, 8. vel δεικνύς, ὄντος, ὁ. Sap. 14, 4. cap. 18, 21. F. δείξω, εις, ει. Jac. 2, 18. demonstrabo, ostendam. Apoc. 4, 1. predicam. Marc. 14, 15. καὶ αὐτὸς ὑμῖν δείξει, & ille vobis ostendet. aor. 1. ἀέ. ἐδείξα, ας, ε. Joh. 10, 32. exhibui. Luc. 4, 5. ἐδείξεν αὐτῷ πᾶσας βασιλείας, ostendit ei omnia regna. a. 1. imper. ἀέ. δείξον, ἄτω. Joh. 14, 9. δείξον ἡμῖν τὸν πατέρα, ostende nobis Patrem. Jac. 3, 13. δείξάτω, demonstret. Act. 7, 3. ἦν ἂν σοι δείξω (1. sing. aor. 1. ἀέ. subj.) quamcunque ostendero tibi. aor. 1. inf. δείξαι. Apoc. 22, 6. B indicare. præt. ἀέ. ἐδείχα, ostendi. Dent. 4, 5. præt. pass. ἐδείχθαι, ξαι, κται. Ex. 26, 30. aor. 1. pass. ἐδείχθην, Heb. 8, 5. τὸν δείχθέντα (acc. sing. part. a. 1. pass.) σοι ἐν τῷ ὄρει, ostensum tibi in monte. fut. 1. pass. δείξθήσομαι, ostendar.

Δείγμα, τὸς, τὸ, exemplum. Judæ 6, 7. πρόκειται δείγμα, propositæ sunt exempla.

Δειγματίζω, propriè, exemplum in aliquo statuo, ἔδο, publicè aliquem punio, ut aliis sit exemplo, h. e. ut legimus 1. Tim. 5, 20. ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι, ut & reliqui metuant. F. ἴσω. a. 1. ἀέ. ἐδειγματίσω, traduco. Col. 2, 15. τὰς ἐξουσίας ἐδειγματίσεν ἐν παρρησίᾳ, traduxit palam potestates, hoc est, Satanam & angelos ejus victos pudefecit. Metaphora desumpta à victoribus, qui hostes captos solent exarmare, exuere, eosque in servitutem redactos circumducere, aliisque ostendere, unde ad victorem gloria, ad victos verò pudor & ignominia redundat. Factum hoc est, in resurrectione CHRISTI, & propagatione Evangelii per totum terrarum orbem Conf. Joh. 16, 8. 11.

Διαδειγματίζω, publice prostituo. D Theodotion Psalm. 22, 13. δυνάσαι βασάν διεδειγματίσαντό με, potentes Basan traduxerunt me.

Ἀναδείκνυμι idem quod δείκνυμι, ostendo. F. ἀναδείξω. 2. Macc. 2, 8. Item designo (ὅς sicut Budæus ex Plutarch. interpretatur creo; ut ἀναδείξαι ὑπατον, creare consulem.) præt. perf. ἀναδέδειχα, designavi. 2. Macc. 9, 25. a. 1. ἀέ. ἀνέδειξα, ας, ε. Luc. 10, 1. μετὰ δὲ ταῦτα ἀνέδειξεν ὁ Κύριος καὶ ἑτέρας ἐβδομήκοντα, post hæc autem designavit DOMINVS etiam alios septuaginta discipulos. ostendo. Act. 1, 24. ἀναδείξον

δειξόν (2. sing. aor. 1. act. imper.) ἐκ τῶν
τῶν δύο ἑνα, ostende unum ex his duobus.

Ἀνάδειξις, εως, ἡ, ostensio. Luc. 1, 80.
Sir. 43, 7.

Ἀποδεικνύω vel ἀποδείκνυμι, præ me fe-
ro. 2. Thess. 2, 4. ἀποδεικνύντα (part. pres.
act. accus. à nominat. ἀποδεικνύς, ὄντ' ὅς)
ἑαυτὸν, ὅτι ἐστὶ Θεὸς præ se ferens se esse
Deum. F. ἀποδείξω. a. 1. act. ἀπέδειξα, ας,
ε. spectandos propono. 1. Cor. 4, 9. ὁ
Θεὸς ἡμῶς τὰς ἀποστόλους ἐχάτας ἀπέδει-
ξεν, (3. sing. a. 1. act. indic.) Deus nos ulti-
mos apostolos spectandos proposuit, scilicet
tanquam facinorosos bestiis objiciendos aliis-
ve suppliciis mactandos. Certis rationi-
bus & argumentis demonstro. Act. 25, 7.
ἀ ἐκ λόγων ἀποδείξαι (aor. 1. act. inf.) quas
non poterant rationibus & argumentis de-
monstrare. Præter. act. ἀποδέδαχα, appro-
bavi. Præter. pass. ἀποδέδαιμαι, ξαι, κται.
Act. 2, 22. ἄνδρα ἀπὸ τοῦ Θεοῦ ἀποδεδαγ-
μένον (part. præter. pass.) virum à Deo de-
monstratum. Th. Beza. approbatum. ἀπὸ pro
ἐπὶ Enallage præpositionis. designo. 1. Macc.
10, 34. ἡμέρας ἀποδεδειγμένας (n. pl. f. g.
part. perf. pass.) dies designati. Susan. 5.
ἀπεδείχθησαν (3. pl. a. 1. pass.) δύο πρεσ-
βύτεροι κριταί, designati sunt duo seniores
judices.

Προαποδείκνυμι, prius demonstro, ante
designo. 3. Macc. 2. προαποδεδειγμένων
συμποτῶν, ante designatorum combibo-
num.

Ἀπόδειξις, εως, ἡ, demonstratio. 1. Cor.
2, 4.

Ἐνδείκνυμαι, σαι, ται, ostendo, ex-
hibeo, edo. Rom. 2, 15. ἐνδείκνυνται (3.
pl. pres. med.) ostendunt. part. pres. med.
ἐνδεικνύμενος. Tit. 2, 10. πίσιν πᾶσαν ἐν-
δεικνύμενας, omnem fidelitatem præstantes
Hebr. 6, 11. τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυσθαι (pres.
med. inf.) σπᾶδὴν, idem studium ostendere.
Fut. 1. med. ἐνδείξομαι. aor. 1. med. ἐνεδει-
ξάμην, ω, ατο. 2. Tim. 4, 14. πολλὰ μοι
κακὰ ἐνεδείξατο, multa mala mihi exhi-
buit. Hebr. 6, 10. τῆς ἀγάπης, ἧς ἐνεδείξα-
σθε (2. pl. aor. 1. med. indic.) charitatis
quam ostendistis. ἧς pro ἣν est Hellenismus.
aor. 1. med. imper. ἐνδείξαι, ἄσθω. 2. Cor.
8, 24. εἰς αὐτὰς ἐνδείξασθε (2. pl. a. 1. med.
imper.) in eos edite. aor. 1. med. subj. ἐν-
δείξωμαι, η, ηται. Rom. 9, 17. ὅπως ἐνδεί-

ξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, ut ostendam in
te potentiam meam. Eph. 2, 7. ἵνα ἐνδείξη-
ται (3. sing. a. 1. med. subj.) ἐν τοῖς αἰῶσι
τοῖς ἐπερχομένοις, ut ostenderet in seculis
supervenientibus. aor. 1. med. inf. ἐνδείξα-
σθαι, ostendere. Rom. 9, 22. præter. pass. ἐν-
δέδειγμαι. a. 1. pass. ἐνεδείχθην, ης, η. Jos.
7, 16. ἐνεδείχθη ἡ φυλὴ Ἰσραὴλ, ostensa est
(Hebr. prehensa est) tribus Judæ.

Ἐνδειγμα, τος, τὸ, manifestum indicium.
2. Thess. 1, 5.

Ἐνδείκτης, ε, ὁ, index, delator, prodi-
tor. 2. Macc. 4, 1.

Ἐνδείξις, εως, ἡ, demonstratio. Rom. 3,
25. indicium. 2. Cor. 8, 24. Phil. 1, 28.

Ἐπιδείκνυμι & in med. forma ἐπιδείκ-
νυμαι, ostendo, designo. Act. 18, 28. ἐπι-
δεικνύς (part. pres. act.) διὰ τῶν γραφῶν,
ostendens per scripturas. Act. 9, 39. ἐπιδεικ-
νύμεναι (nom. pl. gen. f. part. pres. med.)
χιτῶνας ostendentes tunicas. F. ἐπιδείξω.
aor. 1. act. ἐπέδειξα, ας, ε. Luc. 24, 40.
ἐπέδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὰς πόδας,
ostendit eis manus & pedes. aor. 1. act. im-
per. ἐπιδείξον, ἄτω. Luc. 20, 24. ἐπιδείξατέ
(2. plur. aor. 1. med. imper.) μοι δηνάριον,
ostendite mihi denarium. Matth. 24, 1.
ἐπιδείξαι (aor. 1. act. inf.) αὐτῷ τὰς οἰκο-
δομὰς τῆς ἱερᾶς, ut ostenderent ei edificia
templi, pro τῆς ἐπιδείξαι ἕνεκα.

Παρεπιδεικνύω vel υμι, juxta ostendo.
2. Macc. 15, 10.

Καταδείκνυμι, ostendo. Jesa. 45, 18.

Παραδεικνύω & παραδείκνυμι. fut. δεί-
ξω; quare tempora in δεικνύω. q. d. juxta
ostendo; simpliciter, ostendo, indico. Ez.
22, 1. part. a. 1. pass. παραδείχθεις, osten-
sus. Exod. 27, 8. ἡ perf. pass. est.

Παράδειγμα, τος, τὸ, proprie exem-
plum, quod aliis ostendimus. Jer. 16, 4.
spectaculum. Nah. 3, 6. θήσομαι σε εἰς
παράδειγμα, disponam te ut spectaculum.
exemplar seu σκιαγραφεῖα edificii. Ex.
25, 9.

Παραδειγματίζω, ostentui habeo, il-
ludo. Heb. 6, 6. & sæpè idem quod δειγ-
ματίζω, facio, ut aliquis aliis sit exemplo,
quod sit dum publice, omnibus inspectanti-
bus, punitur. τοῖς λοιποῖς παραδείγμα ποιῶ,
reliquis exemplum facio, statuo. sicut loqui-
tur Demosthenes contra Æschinem. F. ἴσω.
a. 1. act. παραδειγματίσω, ας, ε. Num. 25,

4. παραδειγματίσον (2. sing. a. i. aēt. imper.) αὐτὰς τῷ Κυρίῳ, in Hebr. suspende eos DOMINO, hoc est, in honorem DOMINI, id est, publicum ede exemplum in iis suspendio puniendis. Matth. 1, 19. & Θέλων αὐτὴν παραδειγματίσαι (a. i. aēt. inf.) nolens eam ignominie exponere, hoc est nolens eam apud iudicem accusare, ut ex lege Dei, Deut. 22, 20. 21. publice redderetur infamis, idque in exemplum aliis virginibus, quò sibi caverent, aut saltem nolens eam (de cuius singulari castitate sibi constabat) criminosis sermonibus apud alios traducere, à perf. pass. est

Παραδειγματισμός, ἔ, ὁ, ignominiosa pœna, manifestum opprobrium, quo quis exemplo statuitur aliis, 3. Macc. 4.

Προσδείκνυμι, insuper monstro.

ὑποδείκνυμι vel ὑποδείκνυμι, indico, ostendo, præmonstro. ὑπὸ in hac compositione idem est quod πρὸ: sicut in ὑφηγεῖσθαι, præire, ὑποφθάνειν, prævenire, prævertere, ὑποφῆτης, propheta &c. Tob. 4, 28, καὶ νῦν ὑποδείκνυω σοι τὰ δέκα τάλαντα, & nunc indicio tibi decem talenta; part. præf. ὑποδείκνυν, indicans. Tob. 12, 6. Fut. ὑποδείξω. Luc. 6, 47. ostendam. Aēt. 9, 16. præmonstrabo. aor. i. aēt. ὑπέδειξα, ας, ε. Aēt. 20, 35. πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, in omnibus ostendi vobis. Matth. 3, 7. τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν; quis vobis præmonstravit? præf. pass. ὑποδέδειγμα, unde est nomen verbale

ὑποδείγμα, τὸς, τὸ, exemplum. Joh. 13, 15. ὑπόδειγμα ἔδωκα ὑμῖν, exemplum præbui vobis. 2. Macc. 6, 8. exemplar, typus. Heb. 9, 23.

Δακτυλοδεικτέω, ὦ, digito monstro. Symmachus Proverb. 6, 13.

ΔΕΙΛΗ, ης, ἡ, tempus pomeridianum, vespera. 1. Macc. 10, 80. ἐκ πρωΐθεν ἕως δειλῆς, à mane usque ad vespertam.

Δειλινός, ἡ, ὁν, pomeridianus. τὸ δειλινόν, vesperi. Gen. 3, 8.

ΔΕΙΛΟ΄Σ, ἡ, ὁν, timidus, formidolosus. (affine verbo δέιδω timeo. F. δέισω. præf. med. δέδοικα, pro δέδοικα, εὐφωρίας ἔνεκα, ne tria δῖλτα concurrant. vide supra in δαίμων & δεισιδαίμων) Matth. 8, 26. τί δειλοί ἐστέ ὀλιγόπιστοι; quid formidolosi estis, ὁ exiguâ fide præditi? malus, improbus. Apoc. 21, 8.

Δειλία, ας, ἡ, timiditas. 2. Tim. 1, 7. & γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα δειλίας, non enim dedit nobis DEVS spiritum formidinis, scilicet quo percellamur. 2. Macc. 3, 24. εἰς ἐκλυσιν καὶ δειλίαν τραπήναι, in defectum & terrorem verti, q. d. metue exanimari.

Δειλιάω, ὦ, propriè ob ignaviam & timiditatem refugio, detrectoque periculum. reformido. Joh. 14, 27. μὴ δειλιάτω contractè (3. sing. præf. aēt. imper.) neque formidato. 2. Macc. 15, 8. μὴ δειλιάω (præf. inf.) τὴν τῶν ἐθνῶν ἐφοδόν, ne timerent hostium adventum. F. άσω. Ps. 104, 7. ἀπὸ Φωνῆς βροντῆς σὺ δειλιάσῃς, à voce tonitruī tui formidabunt. præf. aēt. δεδειλίακα. aor. i. aēt. ἐδειλίασα. Deut. 1, 21. μὴ φοβεῖσθε, μὴ δειλιάσητε (2. pl. a. i. aēt. subj.) ne timete, neque consternamini.

Δειλιάινω. fut. ανῶ, terrefacio, Deut. 20, 8.

Δεῖλαιος, αῖα, αἰον, miser, infelix. Bar. 4, 23.

Δειλανδρέω, ὦ. fut. ἡσω, terreor, paveo. 2. Macc. 8, 13. οἱ δειλανδρῶντες (nom. pl. m. g. part. præf.) καὶ ἀπιστῶντες, paventes & non credentes. Ex δειλὸς & ἀνήρ.

Δειλόομαι, ἔμαι, timeo. aor. i. pass. ἐδηλώθην. 1. Macc. 4, 21.

ΔΕΙΛΝΑ, omnis generis, caret plurali. At quum multi denotantur, scribitur ὁ δεινα καὶ ὁ δεινα, hic & ille, ὁ δεινα quidam, ἡ δεινα quædam, τὸ δεινα quoddam. Matth. 26, 18. πρὸς τὸν δεινα, ad quendam, scilicet Christo & discipulis notum. Sic loquuntur Græci, quoties certum hominem significare volunt, nec tamen nominare. He-

braei vocant דַּיָּוָן דַּיָּוָן ploni almoni. Ruth. 4, 1. in Genit. τὸ δεινός, Dat. τῷ δεινῷ. Acc. τὸν δεινόν.

ΔΕΙΝΟ΄Σ, ἡ, ὁν, terribilis, formidabilis, gravis. (pro δειδινός ex δείδω, reformido.) 2. Sam. 1, 9. ὅτι κατέχευε με σκότος δεινόν, quoniam detinet me caligo gravis. δεινὰ πάσχειν, indigna pati.

Δεινῶς, vehementer. Matth. 8, 6. δεινῶς βασανιζόμενος, vehementer tortus, Luc. 11, 53. δεινῶς ἐνέχειν, vehementer imminere.

Δεινάζω fut. άσω. imperf. εδείναζον, **Α**κην, cui etiam Abrahamus decimas dedit. 2. Macc. 4, 35. agre fero, indignor. δεκάται, ων, ας, decimæ. Hebr. 7, 9.

ΔΕΙΠΝΩ, α, τὸ, cœna, sic dicta q. cœdina à cœdendo. Alii scribunt per œ cœna, q. d. κοινή communis. δεῖπνον verò ἀπὸ τῆς δεῖ πάυεσθαι oportet cessare, finem laboribus imponere. 1. Cor. 11, 20. δεῖπνον κυριακόν, cœna dominica. convivium, epulum. Matth. 23, 6. Φιλέσαι τὴν πρωτοκλισίαν ἐν τοῖς δεῖπνοις, amant primum accubitum in conviviiis. Marc. 6, 21. ποιεῖν δεῖπνον, apparare convivium.

Δειπνέω, ω, cœno. Fut. ήσω. Luc. 17, 8. Præt. δεδείπνηκα. aor. 1. αἶ. εἰδείπνησα. 1. Cor. 11, 25. μετὰ τὸ δεπνῆσαι (α. 1. αἶ. inf.) ad verbum, post cœnâvisse. Galli Hellenismum hunc eleganter exprimunt, après avoir soupé. Latine posteaquam cœnassent.

Ἀδειπνος, α, ο, ή, incœnatus. Dan. 6, 18.

Περίδειπνον, α, τὸ, epulum funebre; in Ep. Jer. 6. 32. dicitur ἐν περιδείπνῳ νεκρῷ, in epulo mortui. Solebat enim in morte sive funere potentiorum institui compotatio, ut appellatur Ciceroni; quam honestius περίδειπνον vocarunt. Hinc

Περίδειπνέω, ω, epulum funebre celebroy seu frequento, 2. Reg. 3, 35.

Σύνδειπνος, α, ο, ή, conviva. Sirac. 9, 21. ἄνδρες δίκαιοι ἔσωσαν σύνδειπνοί σx, viri justi sint convivæ tui.

Συνδειπνέω, ω, cœno. Proverb. 23, 6.

ΔΕΚΑ, οί, ας, τὰ, decem, ἀκλιτον. (Hinc Latinorum decem. Etymol. à δέχομαι, comprehendo, quia denarius omnes numeros primos complectitur) Matth. 20, 24. οἱ δέκα, reliqui decem. Luc. 17, 12. δέκα λεπροί, decem leprosi. Luc. 19, 13. δέκα δόλxς, decem serbos. Luc. 19, 17. ἐπάνω δέκα πόλεων, supra decem urbes. Matth. 25, 28. τὰ δέκα τάλαντα, decem talenta.

Δεκάκις, adv. decies Symmachus Genes. 31, 7.

Δέκατος, η, ον, decimus, α, um. Joh. 1, 39. ὥρα δὲ ἦν ὡς δεκάτη, hora verò erat circiter decima. Apoc. 11, 13. τὸ δέκατον (scilicet μέρος) τῆς πόλεως ἔπεσε, decima pars urbis cecidit.

Δεκάτη, ης, ή, decima scilicet pars. Hebr. 7, 4. ὧ καὶ δεκάτην Ἀβραάμ ἔδω-

κεν, cui etiam Abrahamus decimas dedit. δεκάται, ων, ας, decimæ. Hebr. 7, 9.

Ἐπιδέκατος, ο, ή, adject. decimus. Neutrum genus deinde usurpatur substantive, ἔ notat decimas, ita quidem, ut per ellipsin subaudiatur vox μέρος, τὸ ἐπιδέκατον μέρος, decima pars. Numer. 18, 26. ἐὰν λάβητε παρὰ τῶν υἱῶν ἰσραὴλ τὸ ἐπιδέκατον, si accipiatis a filiis Israël decimas.

Δεκατόω, ω, decimas accipio, decimam partem accipio, decimo. F. ὡσω. P. δεδεκάτωκα. Hebr. 7, 6. δεδεκάτωκε τὸν Ἀβραάμ, decimavit Abrahamum. præf. pass. δεκατόομαι, ἔμαι, decimor, decimas solvo. Hebr. 7, 9. δεδεκάτωται (3. sing. præf. pass. indic.) decimatus fuit.

Δεκαπλασέων, ο, ή, decuplo melior. Dan. 1, 20.

Δεκαπλασιάζω, decuplo magis ago. Baruch. 4, 28. δεκαπλασιάσατε ἐπιστραφέντες ζητῆσαι αὐτόν, decuplo magis convertimini, ut queratis eum.

Ἀποδεκατόω, ω, decimas accipio ab aliquo. Heb. 7, 5. ἀποδεκατῶν τὸν λαόν, decimas accipere à populo.

Δώδεκα g. o. duodecim. Luc. 8, 1. οἱ δώδεκα, duodecim illi. Matth. 26, 14. εἰς τῶν δώδεκα, scilicet τῶν Χριστῶ μαθητῶν, unus ex illis duodecim. Joh. 11, 9. δώδεκά εἰσιν ὥραι τῆς ἡμέρας, duodecim horæ sunt diei. Jac. 1, 1. ταῖς δώδεκα φυλαῖς, duodecim tribubus. Marc. 5, 42. ἦν γὰρ ἐτῶν δώδεκα, erat enim annorum duodecim. componitur ex δύο ἔ δέκα, sic divisè legitur Act. 24, 11. ἡμέραι δέκα δύο (pro δώδεκα) ἀφ' ἧς (pro ὧν) ἀνέβην, dies duodecim ex quo (scilicet tempore) ascendi. ἀφ' ἧς scilicet ὥρας. ὥρα enim Græcè sæpissimè pro tempore ponitur. ἧς ergò non refertur ad vocem ἡμέρας, sed ad substantivum sibi conveniens subauditur.

Δωδέκατος, η, ον, duodecimus pro δυοδέκατος, η, ον, Apoc. 21, 20.

Ἐνδεκα, undecim. g. o. Marc. 16, 14. τοῖς ἐνδεκα ἐφανερώθη, undecim illis conspicuum sese præbuit. Act. 2, 14. σαθεὶς Πέτρος σὺν τοῖς ἐνδεκα, consistens Petrus cum undecim, Matthiᾶ scilicet in locum Jude allecτῶ. ἐνδέκατος, η, ον, undecimus. Matth. 20, 6. περὶ τὴν ἐνδεκάτην ὥραν, circa undecimam horam.

Τεσσαρεσκαιδέκατες, η, ον, quartus decimus.

cimus. *Act.* 27, 27. τεσσαρεσκαίδεκάτη νύξ ἐγένετο, quarta decima nox fuit.

Πεντεκαίδεκατος, η, ον, decimus quintus. *Luc.* 3, 1. ἐν ἔτει δὲ πεντεκαδέκῳ, anno autem decimo quinto.

† ΔΕΚΑΠΟΛΙΣ, εως, ἡ, Decapolis. *Matth.* 4, 25. ὁ *Marc.* 5, 20. ὁ *c.* 7, 31. nomen proprium regionis, in qua fuerunt decem urbes, trans Jordanem ad Orientem Judae suae. vox est composita ex δέκα ὁ πόλεις.

ΔΕΛΕΑΡ, ατος, τὸ, (q. δόλεαρ ἢ δόλος, α, ὁ, dolus) esca.

Δελεάζω, proprie inesco, escā capio, more venatorum ὁ piscatorum, per metaphoram, decipio. 2. *Petr.* 2, 14. δελεάζοντες ψυχὰς ἀσηρίκτας, inescantes animas instabiles. *Jac.* 1, 14. ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας δελεαζόμενος, inescatus à propria cupiditate. *Xenoph.* δελεαδεῖς, inescatus, cum. *Dat.* proverb. ἡ ἡδονὴ δέλεαρ κακῶν, voluptas est esca malorum. Scilicet homines nondum per Spiritum Dei renati perfruntur hisce epulis. Verè dixit Basil. ἡδονὴν ἀγκίστρον εἶναι τῆς διαβολῆς, πρὸς ἀπώλειαν ἔλκων, voluptatem esse hamum diaboli, ad interitum trahentem.

ΔΕΜΩ, extruo, ædifico, inusitatum, est præsens. (affine τῷ δέω, colligo, vincio, sicut etiam pro τρέω dicitur τρέμω tremo) *F.* δέμω. a. 1. ἐδεύα. præs. medium δέμομαι. aor. 1. med. ἐδεύαμην ædificavi aor. 1. med. inf. δέμασθαι ædificare, præt. aet. δέδεμυκα, ὁ per syncopen δέδεμυκα. præt. pass. δέδεμμαι, unde est part. δέδεμμεν, ædificatus. præt. med. δέδομαι, unde est

Δόμος, α, ὁ, domus.

Δομέω, ὦ, struo, ὁ hinc est δόμημα, ὁ per crasin nec non syncopen

Δῶμα, τος, τὸ, proprie ædificium. *Prov.* 21, 20. sed in N. T. solarium, tectum. *Matth.* 10, 27. ἐπὶ δωματίων, supra domos. hoc est, in ipsis ædium tectis, ita fabricatis more Palaestinarum ædium, ut in iis ambulare, nec non cœnare possent. Sic 2. *Sam.* 11, 2. περιεπάτει ἐπὶ τῷ δώματι τῷ οἴκῳ, deambulabat in tecto domus, ubi manifestè distinguit inter δῶμα ὁ οἶκον. Sed tamen δῶμα per synecd. membri poni pro tota domo haud dissitemur, vide idios.

Οἰκοδομέω, ὦ, proprie ædifico, domum extruo, sed per metaphoram admoneo, in-

struo, emendo, facio ut proficiat. 1. *Thess.* 5, 11. οἰκοδομεῖτε (2. plur. præs. imper.) εἰς τὸν ἑνα, ædificate singuli singulos. Latinism. Græcè οἰκοδομεῖτε ἀλλήλους, imperf. ὠκοδομουν, ædificabant. *Luc.* 17, 28. *F.* οἰκοδομήσω, *Matth.* 16, 18. οἰκοδομήσω μὲν τὴν ἐκκλησίαν, ædificabo ecclesiam meam. aor. 1. aet. ὠκοδομήσα, ας, ε. *Act.* 7, 47. ὠκοδομήσεν αὐτῷ οἶκον, ædificavit ei domum. præt. aet. ὠκοδομήκα. 2. *Sam.* 7, 7. præs. pass. οἰκοδομέομαι ἑμαυ. 1. *Cor.* 14, 17. ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται, sed alius non ædificatur, hoc est, non proficit, non docetur. præt. pass. ὠκοδομήμην, σαι, ται. *Jud.* 6, 28. plusq. perf. ὠκοδομήμην, σο, το. *Luc.* 4, 29. ἐφ' ἧ πόλιν αὐτῶν ὠκοδόμητο (3. sing. plusq. perf. pass.) super quem urbs erat ædificata. a. 1. pass. ὠκοδομήθην, ης, η. *Joh.* 2, 20. ὠκοδομήθη ὁ ναὸς ἔτος, ædificatum est templum istud. *F.* 1. pass. οἰκοδομήθήσομαι, η, ται, 1. *Cor.* 8, 10. οἰκοδομήθήσεται (3. sing. fut. 1. pass. indic.) εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθυτα ἐδέειν, instructur ad edendum ea, quæ idolis fuerunt immolata. Hic semel in malam accipitur partem.

Οἰκοδομή, ἡς, ἡ, ædificatio. *Rom.* 15, 2. πρὸς οἰκοδομήν, ad ædificationem. 2. *Cor.* 13, 10. εἰς οἰκοδομήν, καὶ ἐκ εἰς καθαίρεσιν, ad ædificationem, ὁ non ad destructionem. ædificium, structura. *Matth.* 24, 1. ἐπιδείξαι αὐτῷ τὰς οἰκοδομὰς τῆς ἱερῆς, ut ostenderent ei structuras templi.

Οἰκοδομία, ας, ἡ, ædificatio. 1. *Tim.* 1, 4.

Οἰκοδόμος, α, ὁ, ædicator. 4. *Reg.* 12, 11.

Ἀνοικοδομέω, ὦ, instauro. *Fut.* ἥσω. *P.* ἀνωκοδομήκα. *Act.* 15, 16. præs. inf. med. ἀνωκοδομεῖσθαι, instaurare, 2. *Macc.* 2, 22.

Προσανοικοδομέω, ὦ, reædifico insuper, *Sir.* 3, 17.

Ἐνδομήσις, εως, ἡ, structura, pila. ab inusitato ἐνδομέω, ὦ.

Ἐξοικοδομέω, ὦ, ædifico. *Nehem.* 3, 15.

Ἐποικοδομέω, ὦ, superstruo. 1. *Cor.* 3, 10. ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ, alius verò superstruit. *F.* ἥσω. *P.* ἐπωκοδομήκα. a. 1. aet. ἐπωκοδομήσα, ας, ε. *Act.* 20, 32. τῷ δυναμένῳ ἐποικοδομήσαι (aor. 1. aet. inf.) qui (D E V S) potest vos superstruere. præs. pass.

pass. ἐποικοδομέομαι, ἔμαι, superstruor. Col. 2, 7. præt. pass. ἐπωκοδόμημαι, σαι, ται. aor. 1. pass. ἐπωκοδομήθην, ης, η. Eph. 2, 20. ἐποικοδομηθέντες (part. pl. a. 1. pass.) ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων, superstructi super fundamentum Apostolorum.

Κατοικοδομέω, ῶ, ædifico. Genes. 36, 43.

Περιοικοδομέω, ῶ, circumcirca ædifico. Ezech. 26, 8.

Συνοικοδομέω, ῶ, unà ædifico. Fut. ἥσω. aor. 1. συνωκοδόμησα. 3. Esd. 5, 88. συνοικοδομήσωμεν (i. pl. a. 1. subjunct.) ὑμῖν, (unà) ædificemus vobiscum. P. συνωκοδόμηκα. præt. pass. συνοικοδομέομαι, ἔμαι, unà ædificor. Ephes. 2, 22.

ΔΕΝΔΡΟΝ, ἄ, τὸ, arbor. Matth. 3, 10. ἡ ἀζίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν δένδρων κεῖται, securis radici arborum admoda est. Matth. 7, 17. δένδρον ἀγαθόν, καλόν, arbor bona. δένδρον σαπρὸν, arbor mala. Jude 6. 12. δένδρα ἄκαρπα, arbores steriles. Matth. 12, 33. ἐκ τῆ γὰρ καρπῆς τὸ δένδρον γινώσκεται, ex fructu enim (non ex floribus) arbor agnoscitur. Luc. 13, 19. καὶ ἐγένετο (κόκκος σινάπιδος) εἰς δένδρον μέγα, Et evasit (granum sinapis) in arborem magnam seu proceram.

Δενδρὼν, ὦνος, ὅ, arboretum, lucus. Aquila Genes. 21, 33.

Δένδρωμα, ατος, ὅ, arboretum. Aquila 1. Sam. 22, 6.

Ἀναδενδρὰς, ἀδος, ἡ, vitis arbutiva seu sursum scandens in arborem. Ps. 79, 11.

ΔΕΞΙΟΣ, ἄ, ὄν, dexter, a, um. (παρὰ τὸ δεῖξαι, à capiendo.) δεξιὸς πᾶς, dexter pes. βραχίονα δεξιὸν, brachium dextrum, Sir. 36, 5.

Δεξιὰ, ὅς, ἡ, (subauditur χεὶρ, prout additur Matth. 5, 30.) dextra manus. Sir. 49, 13. ὡς σφραγὶς ἐπὶ δεξιᾷ χειρὸς, sicut sigillum super dextra manu. per metaphor. potentia Dei. Act. 2, 33. τῇ δεξιᾷ ἐν τῷ θεῷ ὑψωθεὶς, potentia igitur divina erectus. Eph. 1, 20. καὶ ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ (scilicet χειρὶ) ἐς quem collocabit ad dextram suam. Joh. 18, 10. τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν. Luc. 22, 50. τὸ ἄρ τὸ δεξιόν, autem dextram. Luc. 23, 33. ἐκ δεξιῶν, à dextris, zur rechten seite, ubi subauditur μερῶν, prout patet ex Joh. 21, 6, ubi legitur eis

Ἀ τὰ δεξιὰ μέρη, in dextram partem. Verbotenus, in dextras partes. Matth. 25, 33. στήσει τὰ πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐτῆς, statuet oves ad dextram suam. Luc. 22, 69. καθήμενος ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ θεοῦ, sedens ad dextram potentie Dei. Act. 2, 34. κάθην ἐκ δεξιῶν μου, sede à dextris meis. Marc. 16, 5. καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, sedentem ad dextram. 1. Macc. 13, 50. δεξιὰς λαβεῖν, dextras jungere. Col. 3, 1. ἐν συνηγογῇθετε τῷ Χριστῷ, τὸ ἄνω ζητεῖτε, & ὁ Χριστός ἐστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ θεοῦ καθήμενος. Si igitur cum CHRISTO resurrexistis, superna querite, ubi CHRISTVS est, ad dexteram Dei sedens. [Actor. 2, 25. ex Psalm. 16, 8. Προωρώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός, ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστίν, ἵνα μὴ σαλευθῶ. Prospiciebam Dominum in conspectu meo semper, quoniam a dextris meis est semper (h. e. auxiliatur mihi,) ne concutiar. Hic notandum apud veteres in judiciis a dextris rei primo stetisse accusatorem, & hoc finiente Advocatum, unde & lucem fœneratur Psalm. 109, 6. καὶ διάβολος στήτω ἐκ δεξιῶν αὐτῆς, & Diabolus stet a dextris ejus h. e. accuset ipsum. Vide Goodwin Mos. & Aaron. 5, 3. 7. & Ramiresius Pentecontarcho c. 39.]

Δεξιᾶζω, manu dextra utor. Incertus 1. Paral. 12, 2. ἐκτείνοντες τόξον δεξιᾶζοντες καὶ ἀριστερεύοντες, tendentes arcum, manu dextra & sinistra utentes.

Ἀμφοτεροδέξιος, ἄ, ὅ, ἡ, ambidexter, hoc est, qui sinistra perinde utitur ac dextrâ. item

Ἀμφιδέξιος, ἄ, ὅ, ἡ, idem. Judic. 3, 15.

Περιδέξιος, ἄ, ὅ, ἡ, quod est circa dextram: τὸ περιδέξιον, substantivè, dextrale, armilla. Numer. 31, 50.

ΔΕΪΟΜΑΙ, egeo, cum Gen. Sir. 33, 24. ἵνα μὴ μεταμελήθῃς δέη (2. sing. pr. subj.) περὶ αὐτῶν, ne pœnitentiam agens indigeas illis.

Ἐνδεής, ἑός, ὅ, ἡ, egenus, inops. Act. 4, 34. ἀδὲ γὰρ ἐνδεής τις ὑπῆρχεν ἐν αὐτοῖς, nullus enim erat egenus inter eos. Divites erant in sua inopia, & tantum ordo potest. Deut. 15, 4. & ἐστὶν (alii ἔσται) ἐν σοὶ ἐνδεής, non erit in te egens, sive mendicus.

Ἐνδεία, ας, ἡ, penuria. Sir. 20, 21.

Ἐπιδεής, ἑός, ὅ, ἡ, indigens. Sir. 4, 1.

Ἐπιδευής, εὖος, ὅ, ἡ, idem.

Ἐπιδέομαι, indigeo. *Ab ἐπιδέω, f. ἴσω, idem. Sir. 33, 31.*

Ἐπιδεύομαι, idem. *Ex ἐπὶ ἔ δέομαι pro δέομαι, egeo.*

Προσδέομαι, indigeo. *Act. 17, 25. προσδεόμενός τινος, alicujus rei egens. aor. 1. pass. προσεδέηθην, ης, η. Sir. 42, 22.*

Προσδεής, εὖος, ὅ, ἡ, qui insuper eget, indigus.

Ἀπροςδεής, non egens, abundans; cum genit. 2. Macc. 14, 35.

Δ Ε Ο Μ Α Ι, oro, deprecor, cum Genit. idque propter defectum prepositionis ἀπὸ. *Luc. 8, 28. δέομαι σὺ, μὴ με βασανίσῃς, deprecor, ne me torqueas. Gal. 4, 12. ἀδελφοὶ δέομαι ὑμῶν, fratres oro vos. Sir. 28, 4. περὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν δεῖται (3. sing. pres. ind. contr. ex δεῖται) pro peccatis suis orat. pres. inf. δεσθαι. Ps. 28, 2. part. pres. δεόμενος, orans. Act. 10, 2. δεόμενος τῷ Θεῷ, quum precaretur DEVM. imperf. ἐδεόμην, ἐδέε, ἐδέετο. Luc. 8, 38. ἔ contrahit ἐδεῖτο. Gen. 25, 21. Fut. δεήσομαι. pres. pass. δεδήμαι, precatus fui. 1. Reg. 8, 59. ἔπαυαν οἱ λόγοι ἔτοι, ἔς δεδήμαι ἐνώπιον Κυρίου Θεῷ ἡμῶν, ἔ sint verba mea ista, quibus deprecatus sum coram Domino Deo nostro. aor. 1. pass. ἐδεήθην, ης, η, (tanquam à δέομαι) precatus sum. Luc. 22, 32. ἐγὼ δὲ ἐδεήθην περὶ σὺ, sed ego deprecatus sum pro te. Luc. 5, 12. πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον ἐδεήθη αὐτῷ, procidens in faciem precatus est eum. Act. 8, 22. δεήθητι τῷ Θεῷ, precare Deum. δεήθητι est a. 1. pass. imper. in 2. plur. δεήθητε, precamini. Matth. 9, 38. δεήθητε τῷ Κυρίῳ, orate Dominum. Act. 8, 24. δεήθητε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμῶν πρὸς τὸν Κύριον, deprecamini vos pro me apud Dominum. part. aor. 1. pass. δεηθεῖς, έντος, ὅ. Act. 4, 31. καὶ δεηθέντων αὐτῶν ἐσαλεύθη ὁ τόπος, quum autem precati essent, concussus est locus. fut. 1. pass. δεηθήσομαι, precabor. Job. 5, 8. 1. Reg. 8, 33. δεηθήσονται ἐν τῷ οἴκῳ τούτῳ, deprecabuntur in hac domo.*

Δήσις, εὖος, ἡ, deprecatio. Jac. 5, 16. πολὺ ἰούει δήσις δικαίᾳ, multum valet deprecatio justī. 1. Macc. 11, 49. μετὰ δέησης, cum deprecatione. Differunt δέησης, προσευχῇ, έντευξίς. 1. Tim. 2, 1. δέησης est proprie petitio Bitte, qua petimus

Ἄ ὦν δὲ ἡμῶν, ἥτοι ὦν δεήσει ἡμῶν, quibus nobis aut aliis opus est, vel opus erit, deprecatio malorum. προσευχῇ vero, precatio, Gebet, est votum ad Deum directum, quo aliquid optamus, seu petitio bonorum. έντευξίς, εὖ, ἡ, interpellatio pro aliorum salute, Fürbitte.

† Δ Ε Ρ Β Η, ης, ἡ, Derbe. Act. 14, 6. Nomen proprium civitatis Lycaoniae sive Isauriae, ut Strabo scribit lib. 12. Alii vocant castellum Isauriae. Hinc

Δερβαῖος, Derbæus, Act. 20, 4. à radice inusitata δερ, est nomen δερ stimulus, aculeus, Stachel. quod aliquam habet cognationem cum nomine hujus urbis, quæ etiam dicebatur Delbia, δέλβεια, hoc est, ἀρκευθος, juniperus, in Lycaonum lingua, teste Stephano.

Δ Ε Ρ Ω, a δέρις, pellis, proprie excorio, pellem detraho. Virgil. Tergora deripiunt costis. item per meton. finis. vel a δέρι, quod apud Hesychum est τράχηλος, αυχην, collum, cervix, unde δέρω, vel δαίρω, quoque est colaphum impingo: Deinde cædo, verbero. Job. 18, 23. τί με δέρεις;

C quid me cadis? 2. Cor. 11, 20. εἴ τις ὑμᾶς εἰς πρόσωπον δέρει, si quis vos in faciem cædit. 1. Cor. 9, 26. αἶμα δέρων, aërem verberans, εἰς αἶμα, h. e. Camerario interprete, idem quod μάτην, frustra. Luc. 22, 63. ἐνέπαιζον αὐτῷ δέροντες (part. pres. act.) illudebant ei, verberantes eum. F. δέρω. 3. 1. act. ἐδειρα, cecidi, vitiose scribitur cecidi. Marc. 12, 3. αὐτὸν ἐδειραν (3. pl. a. 1. act. indic.) illum ceciderunt. Act. 19, 37. δείραντες (part. a. 1. act.) ἡμᾶς δημοσίᾳ, qui publice vos cecidistis, scil. virgis. a. 2. act. ἔδαρον. a. 2. pass. ἐδάσθην, cæsus fui. fut. 2. pass. δαρήσομαι, η, εται, cædatur. Luc. 22, 48. δαρήσεται ὀλίγαις, cædetur paucis scil. plagis. Notetur hic singularis Hellenismi elegantia. δαρήσεται ὀλίγαις pro ὀλίγαις scilicet πληγαῖς. Sic Demosth. in Mid. ἐλέγξω δὲ πρῶτον, ὅσα αὐτὸς ὑβρίσθην, ἐπειθ' ὅσα ὑμεῖς ἠδίκησθε (2. pl. pres. pass. indic.) hoc est, demonstrabo vero primò, quantis ego affectus sim contumeliis, deinde quantas vos passi sitis injurias. Hic bis ὅσα pro ὅσοις, accus. pro Dativo ponitur. Sic Plutarch. in Pericle: δοκᾷ δεινὴν ὑβριν ὃ ἐλάσ ὑβρίζεσθαι, videtur gravi contumeliâ

Gracia affici. δεινὴν ὕβριν pro δεινῇ ὕβρει. *Et ne longe abeamus. Matth. 20, 22. ὁ να-
σθε βάπτισμα, ὁ (accus. cas.) ἐγὼ βαπτί-
ζομαι, βαπτισθῆναι; potestis baptismo,
quo ego baptizor, baptizari? Hic βάπτισ-
μα ponitur pro βαπτίσματι, ἔσ' ὁ pro ᾧ
per eundem Hellenismum. Sic 1. Cor. 8, 2.
γάλα (pro γάλακτι) ὑμᾶς ἐπότισα, la-
cte vos alui. Sic Gen. 30, 26. γινώσκεις τὴν
δουλείαν, ἣν δεδούλευκά σοι, cognoscis servi-
tutem, qua servivi tibi. ἣν pro ἣ est idem
Hellenismus. Sed de hisce in Græca Syn-
taxi uberius.*

Δέρρις, εως, ἡ, pellis: deinde velum. *Exod. 36, 12. pallium. Jud. 4, 18.*

Δέρμα, τος, τὸ, idem quod δέρας, ατος,
τὸ, vel δορά, ᾶς, ἡ, pellis. *Hebr. 11, 37.
περιῆλθον ἐν μελωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμα-
σιν, oberrarunt obillis ἔ caprinis pellibus
induti.*

Δερμάτινος, η, ον, coriaceus, a, um. *Matth. 3, 4. εἶχε ζώνην δερματίνην, habe-
bat zonam coriaceam, Marc. 1, 6. 4. Reg.
1, 8.*

Ἐκδέρω, excorio. *Levit. 1, 6. καὶ ἐκδεί-
ραντες (part. aor. 1. act.) τὸ ὁλοκαύτω-
μα, ἔ excoriantes holocaustum.*

ΔΕΣΠΟΤΩ (q. δέος ὁπάζω, metum
injicio.) dominor, dominium obtineo. cum
Genit. ob defectum prep. ἐπὶ. *Psal. 22,
29. ὅτι τῷ Κυρίῳ ἡ βασιλεία, καὶ αὐτὸς
δεσπόζει τῶν ἐθνῶν, quoniam DOMINI
est regnum ipsum, ἔ ille dominium exercet
in gentes. Ps. 103, 19. ἡ βασιλεία αὐτῷ
πάντων δεσπόζει, regnum ejus omnibus do-
minatur, ἔDit ist' Herr im Land. Sap.
9, 3. ἵνα δεσπόζη (3. sing. pres. subj.) τῶν
κτισμάτων, ut dominetur creaturis. pres.
inf. τῶν πάντων δεσπόζειν, omnibus domi-
nari, Sap. 12, 16. part. pres. δεσπόζων, D
b. 18. 2. Macc. 14, 46. τὸν δεσπόζοντα
(acc. sing. m. g. part. pres.) τῆς ζωῆς,
dominantem vitæ. Fut. δεσπόσω. Præt. act.
dedέσποκα Præt. pass. dedέσπομαι, σαι, ται.
ἀ dedέσποται derivatur*

Δεσπότης, ὁ, herus. 1. Petr. 2, 18. do-
minus. Tit. 2, 9. δούλους ἰδίοις δεσπότης
ὑποτάσσεται, servos (scilicet hortare) ut
suis ipsorum dominis sese subjiciant. Tri-
buitur Deo Luc. 2, 29. ἀπολύεις τὸν δούλον
σου Δέσποτα, (vocat. casus) nunc dimittis
servum tuum, DOMINE. 2. Macc. 15,

A 22. σὺ δέσποτα ἀπέστειλας τὸν ἄγγελόν
σου, tu, Domine, misisti angelum tuum. Sir.
23, 1. κύριε, πάτερ καὶ δέσποτα ζωῆς μου,
Domine, Pater ἔ Dominator vitæ meæ.
Act. 4, 24. δέσποτα, σὺ ὁ Θεός, ὁ ποιήσας
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν,
καὶ τὰ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς, DOMINE, tu
es Deus ille, qui fecit cælum ἔ terram, ἔ
mare, ἔ omnia, quæ in iis sunt. Jude b. 4.
solus Deus dicitur δεσπότης, DOMINVS,
sicut ἔ Matth. 23, 9. solus Deus dicitur
πατήρ, pater, καὶ διηγητής, doctor, quibus
suis nominibus Deus eos, quos nobis præfecit,
B honorat, tam præfectos admonens de augu-
stissima vocatione, quàm nos de obsequio ἔ
officiis illis præstandis. Nomina hæc sunt
officiorum, non naturæ.

Δεσποτεία, ας, ἡ, dominium, domi-
natus.

Ἀδέσποτος, ὁ, ἡ, autore carens.

Οἰκοδεσπότης, ὁ, ὁ, paterfamilias.
Matth. 20, 11. ἐγγύζον κατὰ τὴν οἰκο-
δεσπόταν, obstrepebant patrifamilias. Luc.
22, 11. per pleonasmum additur οἰκίας.

Οἰκοδέσποινα, ης, ἡ, materfamilias.

Οἰκοδεσποτέω, ὦ, domum administro.
C 1. Tim. 5, 14.

ΔΕΥΤΡΟ, Adv. hortantis ἔ accersentis
huc scilicet veni: adesdum. Luc. 18, 22.
δεῦρο, ἀκολούθει μοι, adesdum, sequere me.
Susan. 50. δεῦρο, κάθισον ἐν μέσῳ ἡμῶν,
veni, sede in medio nostri. Sape absolute
ponitur, sine verbo, tanquam verbum. Joh.
11, 43. Λάzarε δεῦρο ἔξω, Lazare prodi,
seu veni foras. ubi idem valet, quod ἔξελθε.
Act. 7, 3. δεῦρο εἰς γῆν, ἣν ἂν σοι δείξω, ve-
ni in terram, quamcunque ostendero tibi:
ubi δεῦρο idem valet quod βάδισον vel πο-
ρεύθητι. Rom. 1, 13. ad tempus transfer-
tur. ἄχρι τῆς δεῦρο, huc usque. 2. Reg. 10,
16. δεῦρο μετ' ἐμῶν, veni mecum.

Δεῦτε, huc agite, adeste, venite. Matth.
4, 19. δεῦτε ὀπίσω, μου, venite post me. He-
braismus. hoc est, sequimini me. Matth. 11,
28. δεῦτε πρός με, venite ad me. Matth.
22, 4. δεῦτε εἰς τὰς γάμους, venite ad nu-
ptias. Aliquando intercedente copula, ut
Ps. 66, 5. δεῦτε καὶ ἴδετε τὰ ἔργα τῷ Κυρίῳ,
venite ἔ videte opera DOMINI. Aliquan-
do sine copula. Joh. 4, 29. δεῦτε, ἴδετε,
venite, videte.

ΔΕΥΤΕΡΟΣ, α, ον. (q. d. δεύτερος **A** ex duo duo. Etymol. à δεύω τὸ λείπω) secundus, a, um. Matth. 22, 26. ὁμοίως καὶ ὁ δεύτερος, καὶ ὁ τρίτος, similiter & secundus & tertius. 1. Cor. 15, 47. ὁ δεύτερος ἄνθρωπος, ὁ Κύριος ἐξ ἑρανῶ, secundus homo, **DOMINVS** ἐ καὶ, qui ipse etiam ibidem v. 45. vocatur ὁ ἕχαιτος, posterior. Matth. 22, 39. δευτέρα δὲ ὁμοία αὐτῇ, δευτέρα, subaudi ἐντολῇ, secundum mandatum simile (non equale) est huic. 2. Cor. 1, 15. ἵνα δευτέρου χάριν ἔχετε, ut secundam (hoc est, copiosiore) gratiam haberetis. Apoc. 21, 8. ὁ δεύτερος θάνατος, secunda mors.

Δεύτερον, Adverbialiter, iterum, secundo, secundā vice. Job. 3, 4. εἰς τὴν κοιλίαν τῆς μητρὸς δεύτερον εἰσελθεῖν, in uterum matris secundo introire. deinde. 1. Cor. 12, 28. ὁ Θεὸς ἔθετο πρῶτον ἀποστόλους, δεύτερον προφῆτας, Deus constituit primò apostolos, deinde prophetas. Redundat Job. 21, 16. λέγει αὐτῷ πάλιν δεύτερον, dicit ei rursum secundo.

Δευτέρως, idem Neh. 13, 21. ἐκ δευτέρου, secunda vice. Job. 9, 24. ἐφώνησαν ἐν ἐκ δευτέρου τὸν ἄνθρωπον, secundo ergò vocarunt hominem illum, scilicet qui cæcus fuerat. Act. 11, 9. ἀπεκρίθη δὲ μοι φωνὴ ἐκ δευτέρου, respondit mihi vox secundo. τὸ δεύτερον elegantissimè idem, sicut etiam dicitur τὸ κατ' ἀρχὴν, in ipso principio, τὸ καθ' ἡμέραν, quotidie. Luc. 11, 3. Judæ v. 5. τὸ δεύτερον τὰς μὴ πισεύσαντας ἀπώλεσε, rursus eos, qui non crediderant, perdidit. Unde

Δευτεραῖος, αἶα, αἶον, secundarius, a, um, seu secundā die aliquid faciens. Act. 28, 13. δευτεραῖοι ἤλθομεν εἰς Ποτιόλιν, secundo die venimus Puteolos.

Δευτέριον, α, τὸ, secundina. **Aquila** **D** Dent. 28, 57.

Δευτερόω, ὦ, itero. Gen. 41, 32. F. ὥσω. aor. 1. ἐδευτέρωσα. P. δεδευτέρωκα.

Δευτέρωσις, εως, ἡ, iteratio. Sir. 41, 23.

Δευτερεύω, sum secundus, secundum locum obtineo. 1. Chr. 16, 5.

Ἐπιδευτέρωσις, εως, ἡ, secunda iteratio. Symmachus Psalm. 77, 11. καὶ εἶπα, τῶσις μὲν ἐστὶν ἐπιδευτέρωσις δεξιᾶς τῆς ὕψις, & dixi, vulnus meum est iteratio dextræ altissimi.

ΔΕΧΟΜΑΙ, capio, accipio, recipio, suscipio, Matth. 10, 40. ὁ δεχόμενος (part. pres. med.) ὑμᾶς, ἐμὲ δέχεται, qui vos recipit, me recipit. 1. Cor. 2, 14. ψυχικὸς ὁ ἄνθρωπος & δέχεται τὰ τῆς πνεύματος τῆς Θεᾶς, animalis homo non capit (hoc est, intelligit) ea, quæ sunt Spiritus Dei. Luc. 8, 13. μετὰ χαρῆς δέχονται τὸν λόγον, cum gaudio excipiunt sermonem. Luc. 10, 10. καὶ μὴ δέχονται (3. plur. pres. med. subj.) ὑμᾶς, & vos non exceperint, δέχονται pro δέζονται (3. plur. aor. 1. med. subj.) est Enallage temporis. imperf. ἐδεχόμεν, α, στο.

B Sap. 19, 13. F. δέζομαι. Ps. 50, 9. & δέζομαι ἐκ τῆς οἴκας σου μόχθας, non accipiam ἐδομο- tua vitulos. a. 1. med. ἐδεξάμην, ω, ατο. Luc. 2, 28. καὶ αὐτὸς ἐδέξατο αὐτὸ, & ipse excepit eum, scilicet puerulum. Act. 28, 21. ἅτε γράμματα περὶ σοῦ ἐδεξάμεθα, neque literas de te accepimus. Gal. 4, 14. ὡς ἄγγελον Θεοῦ ἐδέξαμεθα (2. pl. a. 1. med.) μὲν, ut angelum Dei excepistis me. Act. 21, 17. ἀσμένως ἐδέξαντο (3. pl. a. 1. med. ind.) ἡμᾶς, libenter exceperunt nos. a. 1. med. imper. δέξαι, ἰδοὺ, Luc. 16, 6. δέξαι σου τὸ γράμμα, accipe tabulas tuas. Act. 7, 59. δέξαι τὸ πνεῦμά μου, suscipe spiritum meum. Jac. 1, 21. δέξασθε (2. pl. a. 1. med. imper.) τὸν ἐμφυτον λόγον, excipite insititium illum sermonem. aor. 1. med. subj. δέξωμαι, η, ηται Matth. 18, 5. ὅς ἐάν δεξῇται παιδίον, quisquis exceperit puerulum. Marc. 6, 11. ὅσοι ἂν μὴ δέζωνται (3. pl. aor. 1. med. subj.) ὑμᾶς, quicunque non exceperint vos. a. 1. med. inf. δέξασθαι capere. Act. 3, 21. ὃν δεῖ ἑρανὸν μὲν δέξασθαι, quem oportet quidem cælum capere. Matth. 11, 14. εἰ θέλετε δέξασθαι, si vultis eum recipere. part. a. 1. med. δεξόμενος, η, ον. Luc. 9, 11. prat. pass. δέδεγμαι, ἔαι, κται, recepi. Act. 8, 14. ὅτι δέδεκται ἡ Σαμάρεια τὸν λόγον τῆς Θεᾶς, quod Samaria receperit sermonem Dei. aor. 1. pass. ἐδέχθην, ης, η. fut. 1. pass. δεχθήσομαι, η, εται Lev. 7, 8. & δεχθήσεται, non accipietur, hoc est, non erit acceptum. Sir. 35, 16. part. prat. pass. δεδεγμένος, η, ον. A δέδεκται derivatur

Δεκτός, ἡ, ἐν, acceptus, a, um. Luc. 4, 10. κηρύξαι ἐνιαυτὸν τῆς Κυρίου δεκτὸν, ut predicem annum DOMINI acceptum. Luc. 4, 24. & δεῖς προφῆτης δεκτὸς ἐστὶν ἐν τῇ πατρίδι αὐτῆς, nullus propheta acceptus est

fieri potest; item instanter, 2. Macc. 13, 26.

Ἀνένδεκτον, & τὸ, quod fieri nequit, impossibile idem quod ἀδύνατον. Luc. 17, 1. ἀνένδεκτόν ἐστι μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα, & αὐτὸ δὲ δι' ἧς ἔρχεται, contingere non potest, ut non eveniant scandala, & autem ei, per quem eveniunt.

Ἐπιδέχομαι, admitto. 3. Joh. 6. 9. & ἐπιδέχεται ἡμᾶς, non admittit nos. excipio. Act. 28, 30. καὶ ἐπεδέχετο (3. sing. imperf. med.) πάντας, & excipiebat omnes, hoc est, omnibus se familiarem & facilem praebebat. 1. Macc. 1, 66. ἐπεδέξατο (3. sing. a. 1. indic. med.) ἀποθανεῖν, excepit mortem, elegit mori. 2. Macc. 2, 27. τοῖς κακοπάθειαν ἐπιδεδεγμένοις (dat. pl. m. g. part. perf. pass.) qui laborem suscepimus.

Ἐπιδοχή, ἡς, ἡ, receptio, doctrina quae recipitur, & respondet hebraico נָתַן Symmachus & Theodotion Proverb. 16, 23.

Καταδέχομαι, suscipio. Exod. 35, 5.

Παραδέχομαι, recipio. Hebr. 12, 6. ματινοῖ δὲ πάντα υἱὸν ὃν παραδέχεται, flagellat autem quemcunque filium agnoscit vel recipit. excipio. Marc. 4, 20. παραδέχονται (3. pl. praes. med. indic.) scilicet τὸν λόγον, excipiunt sermonem. accipio. 1. Tim. 5, 9. κατηγορίαν μὴ παραδέχεσθαι, accusationem ne accipe. suscipio. Act. 16, 21. ἃ & ἐξέειπεν ἡμῖν παραδέχεσθαι (praes. med. inf.) quos ritus nobis non licet suscipere. Fut. παραδέξομαι. Act. 22, 18. ὅτι & παραδέξονται σε τὴν μαρτυρίαν περὶ ἐμοῦ, non recipient testimonium tuum de me.

Προσδέχομαι, recipio, exspecto. Luc. 15, 2. ἔτος ἁμαρτωλὸς προσδέχεται, iste peccatores recipit. Act. 24, 15. ἦν καὶ αὐτοὶ ἔτοιμοι προσδέχονται, quam etiam ii ipsi exspectant. Phil. 2, 29. προσδέχεσθε (2. pl. praes. imper. med.) ἐν αὐτὸν, excipite igitur eum. Luc. 2, 25. προσδεχόμενος (part. praes. med.) παράκλησιν τῇ Ἰσραὴλ, exspectans consolationem Israelis. imperf. med. προσεδέχοντο, & ετο. Luc. 23, 51. ὃς καὶ προσεδέχετο (3. sing. imperf. med.) αὐτὸν, qui & ipse exspectabat regnum Dei. Fut. προσδέξομαι a. 1. med. προσεδεξάμην, ω, ατο. Hebr. 10, 34. μετὰ χαρῆς προσεδέξαθε (2. pl. a. 1. med. indic.) cum gaudio accepistis. 2. Macc. 1, 26. πρόσδεξι (a. 1.

A med. imper.) τὴν θυσίαν ὑπὲρ πάντος τοῦ λαοῦ σε, accepta sacrificium pro omni populo tuo. Rom. 16, 2. ἵνα αὐτὴν προσδέξηθε (2. pl. a. 1. med. subj.) ut eam excipiat. Heb. 11, 35. & προσδεζόμενοι (part. praes. med.) τὴν ἀπολύτρωσιν, non accepta liberatione.

Προσδεκτός, ὅς, ὁ, ἡ, acceptus, gratus, Sap. 9, 12.

Ἐυπρόσδεκτος, & ὁ, ἡ, acceptus, a. Rom. 15, 16. προσφορά εὐπρόσδεκτος, oblatio accepta. 1. Pet. 2, 5. εὐπροσδέκτας τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, acceptos Deo per JESVM CHRISTVM.

ὑποδέχομαι, excipio. Fut. ὑποδέξομαι. a. 1. med. ὑπεδέξάμην, ω, ατο. Luc. 10, 38. ὑπεδέξατο αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον αὐτῆς, excepit eum in domum suam. Luc. 19, 6. ὑπεδέξατο αὐτὸν χαίρων, excepit eum gaudens. Jac. 2, 25. ὑποδεξαμένη (part. a. 1. med. g. f.) τὰς ἀγγέλους, quum excepisset tecto nuntios, praet. perf. pass. ὑποδέδεγμαι, ξαι, κται. Act. 17, 7. & ὑποδέδεκται Ἰάσων, quos excepit Jason.

Δωροδέκτης, & ὁ, ὅς, dona accipiens, ein Geschenkessresser. Job. 15, 34.

C Ξενοδοχέω, ὦ, hospitalis sum. 1. Tim. 5, 10. εἰ ἐξενοδόχησεν (3. sing. aor. 1. aet. subj.) si hospitalis fuit, hoc est, si peregrinos tecto suo excepit.

Ξενοδοχεῖον, & τὸ, vel ξενοδοκεῖον, xenodochium, domus, in qua advena inopes hospitio excipiuntur.

Πανδοχεῖον, & τὸ, diversorium. Luc. 10, 34. ἦγαγεν αὐτὸν εἰς πανδοχεῖον, duxit eum in diversorium.

Πανδοχεὺς, ἑὸς, ὁ, hospes publicus. Luc. 10, 35.

Πανδέκται, ὧν, οἱ, scilicet τίτλοι, pandectae, hoc est, tituli seu libri omnia summam complectentes, quae quis in eo scientiae genere desiderare possit.

ΔΕΩ, ligo, vincio. F. δήσω. Act. 21, 11. ἔτω δήσασιν, sic vincient. a. 1. aet. ἔδησα, & ε. Luc. 13, 16. ἦν ἔδησεν (3. sing. a. 1. aet. indic.) σατανᾶς, quam vinxerat Satanas. Joh. 18, 12. καὶ ἔδησαν (3. pl. a. 1. aet. indic.) αὐτὸν, & vinxerunt eum. aor. 1. imper. δήσον, δησάτω. Matth. 13, 30. δήσατε (2. pl. aor. 1. aet. imper.) αὐτὰ εἰς δεσμάς, ligate eam in fasciculos. a. 1. subj. aet. δήσω, ης, η. Matth. 16, 19. ὃ ἐὰν δήσῃς

δήσης (2. sing. a. i. aet. subj.) quicquid ligaveris. Marc. 3, 27. εἰ μὴ δήσῃ, nisi ligaveris. Matth. 18, 18. ὅσα ἂν δήσητε (2. pl. aor. i. aet. subj.) quaecunque ligaveritis. aor. i. aet. inf. δύναι, ligare. Marc. 5, 3. ἄτε ἠδύνατο αὐτὸν δήσαι, neque poterat eum ligare. part. aor. i. aet. δήσας, αὐτος, ὁ, Act. 21, 11. pl. δήσαντες. Matth. 27, 2. præt. aet. δέδεκα (tanquam à futuro δέσω) vinxi vel vincidi, ligavi. Act. 22, 29. ὅτι ἦν αὐτὸν δεδεκώς (part. præt. aet.) quoniam eum vinxerat. præt. pass. δέδεμαι, vinctus fui. Col. 4, 3. 1. Cor. 7, 27. δέδεσαι (2. sing. præt. pass. indic.) γυναικί; obligatus es uxori? Rom. 7, 2. ἡ γὰρ ὑπ᾿ ἀνδρὸς γυνὴ τῷ ζῶντι ἀνδρὶ δέδεσται (3. sing. præt. pass. indic.) mulier viro subiecta, viro viventi devincta vel obstricta est. Marc. 5, 4. πέδας καὶ ἀλύσεις δεδέσθαι (præt. pass. inf.) pedicis & catenis vinctum fuisse.) part. præt. pass. δεδεμένῳ, η, ον, vinctus, a, um. Act. 20, 22. δεδεμένῳ πνεύματι, vinctus Spiritu (alii impulsus à Sp. S.) Job. 11, 44. δεδεμένῳ καρίαις, vinctus fasciis. Act. 24, 27. Παῦλον τὸν δεδεμένον, Paulum vinctum. aor. i. pass. ἐδέσθην, ης, η, vinctus fui. Act. 21, 13. & μόνον δεθῆναι (a. i. pass. inf.) non tantum vinciri. fut. i. pass. δεδήσομαι, η, σται, ligabor. Jud. 16, 6. ἐν τίνι δεθήσῃ; (2. sing. fut. i. pass.) quo vincieris seu qua revinciri poteris? Hinc

Δέσις, τως, ἡ, ligatura, vinculum. Sir. 45, 13. ἐν δέσει χρυσίᾳ, in ligatura auri.

Δεσμὸς, ὃς, ὁ, vinculum. Marc. 7, 35. ἐλύθη ὁ δεσμὸς τῆς γλώσσης αὐτοῦ, solum est vinculum linguae ejus. In plur. numero δεσμοὶ & δεσμά vincula. Sir. 28, 22. οἱ δεσμοὶ αὐτῆς δεσμοὶ χαλκοί, vincula ejus vincula ferrea. Phil. 1, 7. ἐν τε τοῖς δεσμοῖς καὶ ἐν vinculis meis. Judae v. 6. δεσμοῖς αἰδίοις ὑπὸ ζόφον τετήρηκεν, vinculis aeternis sub caligine servasse. Luc. 8, 23. διαρρήσων τὰ δεσμά, disrumpens vincula. Act. 16, 26. πάντων τὰ δεσμά ἀνέθη, omnium vincula laxata sunt.

Δέσμη, ης, ἡ, fasciculus. Matth. 13, 30. δήσατε αὐτὰ εἰς δεσμάς, colligate ea in fasciculos. Ex. 12, 22. λήψετε δέσμην ὑσώπῳ, accipietis fasciculum hyssopi.

Δέσμιῳ, ὃς, ὁ, (pro δεσμώτης, ὃς, ὁ,) vinctus, qui est in carcere seu qui vinctus

est, Act. 23, 18. ὁ δεσμῖος Παῦλος, vinctus ille Paulus. Act. 16, 27. νομίζων ἐκπεφευγέναι τὰς δεσμάς, existimans, vinctos effugisse. admittit Genitivum. Sap. 17, 2. δεσμιοὶ σκότους καὶ μακρὰς δέδηνται (3. pl. perf. pass. verbi δέω; à fut. δήσω regulariter est δέδηκα, hinc δέδημαι, pro quibus usurpantur δέδεκα & δέδεμαι) νυκτὸς; vincti tenebris & longa ligati sunt nocte. Alii pro δέδηνται legunt πεδήνται (nom. pl. à πεδήτης, ὃς, ὁ,) compediti.

Δεσμῶν, ὧν, in vincula seu carcerem conjicio. Eut. ὥσω. P. δεδέσμωνκα.

Δεσμώτης, ὃς, ὁ, vinctus. Act. 27, 42.

Ἀρχιδεσμώτης, τὸς, ὁ, praefectus carceris. Genes. 40, 4.

Δισμωτήριον, ὃς, τὸ, carcer. Act. 5, 21. εἰς τὸ δεσμωτήριον, in carcerem.

Δεσμῶν, ὧν, vincio. Luc. 8, 29. καὶ ἐδεσμεῖτο (3. sing. imperf. pass.) ἀλύσεις, vinciebatur catenis.

Δεσμεύω. idem. Matth. 23, 4. δεσμεύετε φορτία βαρέα, ligant enim onera gravia. Job. 26, 8. δεσμεύων ὕδωρ ἐν νεφέλαις, colligans aquam in nubibus. Amos 2, 8. δεσμεύειν οὐρίοις, funibus vincire. fut. δεσμεύσω. Sir. 12, 6. μὴ δεσμεύσεις δις ἁμαρτίαν, ne vinxeris bis peccatum; puta sententiam esse, ne, cum semel peccaverimus, agnito lapsu, rursus nos implicari quasque innodari peccato patiamur. Ista gnome abest à codicibus multis, legitur in concord. Kirch.

Ἀπόδεσμος, ὃς, ὁ, fasciculus. Cant. 1, 12.

Ἀποδεσμεύω, ligo. Prov. 26, 8.

Διαδέω, revincio. redimio, cingo, unde est

Διάδημα, τὸς, τὸ, diadéma, ornamentum capitis, regum insigne Apoc. 12, 3. 1. Macc. 13, 32. περιέθετο τὸ διάδημα τῆς ἀσίας, imposuit diadema Asiae, i. e. regnum adiit.

Ἐκδέω, religo, appendo. fut. ἤσω. Jos. 2, 18. τέτο ἐκδήσεις εἰς τὴν θυρίδα, hoc religabis (appendes) ad fenestram, aor. 1. ἐξέδησα. 2. Macc. 15, 35.

Ἐνδέω, illigo, innecto. Part. perf. pass. ἐνδεδεμένος, Sir. 22, 19.

Ἐνδεσμος, ὃς, ὁ, ligatura. Theodotion Habac. 2, 11. Scribitur & ἐνδεσμός, ὃς. Incertus 1. Samuel. 25, 18.

Ἐνδεσμέω, ὤ, alligo. Partic. prat. act. ἔνδεσμεύοντες, alligantes: ita vocem **יָצַד**, inimici vertit Aquila Psalm. 8, 8. μετήρθην ἐν πᾶσιν ἐνδεσμέσσι με, sublatus sum ab omnibus qui alligant me. Psalm. 7, 7. ἐν ἀνυπερβασίαις ἐνδεσμέντων με, in celeritatibus alligantium me.

Ἐπιδέω, obligo, de vulneribus. Symmachus Hosea 6, 1. ἐπιδήσει ἡμᾶς, alligabit nos.

Ἐπίδεσις, εως, ἦ, colligatio vulneris. Symmachus Hosea 5, 13.

Καταδέω, obligo. Luc. 10, 34. κατέδησε (2. sing. aor. 1. act. indic.) τὰ τραύματα αὐτοῦ, obligabit vulnera ejus.

Καταδεσμέω. fut. εὐσω. a. 1. κατεδέσμευσα, deligo, adstringo, constringo. Sir. 7, 8. μὴ καταδεσμεύσης δις τὴν ἁμαρτίαν, ne constringas bis peccatum. Vide in Simplicio.

Περιδέομαι, obvincior. Joh. 11, 44. περιεδέδετο (3. sing. plusq. perf.) obvinciatus erat. a prima perf. περιέδεμην, σο, το.

Συνδέω, colligo. Fut. συνδήσω. Ezech. 3, 26. τὴν γλῶσσαν σου συνδήσω, linguam tuam colligabo. aor. 1. συνέδησα, in imper. σύνδεσον, Sir. 33, 4. prat. act. συνδέδεκα. prat. pass. συνδέομαι, una vincior. prat. pass. συνδέδεμαι. part. prat. pass. συνδεδεμένος, unā vincīus. Heb. 13, 3. μνησθε τῶν δεσμιῶν, ὡς συνδεδεμένοι, memores este vincitorum, tanquam unā cum illis vincīti.

Σύνδεσμος, α, ὁ, colligatio, vinculum. Eph. 4, 3. nexus, Act. 8, 23.

ὑποδέω, subligo. ὑποδέομαι, calceor, vel calceo me. prat. pass. ὑποδέδεμαι. Marc. 6, 9. ὑποδεδεμένους σανδάλια, calceatos sandaliis. Act. 12, 8. ὑπέδησαι (2. sing. aor. 1. imper. med.) τὰ σανδάλιά σου, subliga sandalia tua. Eph. 6, 15. ὑποδησάμενοι (part. aor. 1. med.) τὰς πόδας, calceati pedibus.

ὑπόδημα, τος, τὸ, calceamentum. Matth. 3, 11. ἔγωγὸν εἰμὶ ἱκανὸς τὰ ὑποδήματα βασάσαι, cujus non sum dignus qui soleas portem. Marc. 1, 7. λύσαι τὸν ἱμῶνα τῶν ὑποδημάτων, qui solvam corrigiam solearum. Luc. 10, 4. μηδὲ πήραν μηδὲ ὑποδήματα, neque peram, neque calceos (scilicet duplices. ὑποδήματα alligabantur

infra pedes, seu quibus planta pedum duntaxat obtegebantur: quibus opponuntur διαδήματα ἢ ἀναδήματα capiti alligari seu imponi solita. Luc. 15, 21. δότε ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας, induite pedes soleis.

Σιδηρόδεσμος, α, ὁ, ἦ, ferreum habens vinculum, vinculis ferreis constrictus 3. Macc. 4.

Ἀνυπόδετος, ὁ, ἦ, non calceatus pedibus. 2. Sam. 15, 31. Esai. 20, 2. 3. 4.

Δ Η, sane, profecto, equidem, in prosa semper postponitur. 2. Cor. 12, 1. καυχῶμαι δὲ ἔσφυρα μοι, gloriari sane non convenit mihi. Idem quod δηλαδή, videlicet. Matth. 13, 23. ὅς δὲ καρποφορεῖ, qui videl. fructum fert. quæso. Luc. 2, 15. διέλθωμεν δὲ εἰς Βηθλέεμ, eamus quæso Bethlehemum. Age. Act. 15, 36. ἐπιστρέψαντες δὲ ἐπισυνέψαμεθα τοῖς ἀδελφοῖς, age reversi invisamus fratres. jam. Act. 13, 2. ἀφορίσατε δὲ μοι τὸν Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον, separate jam mihi Barnabam ἢ Saulum. Ponitur apud Poetas ilicid. α. 62. εργ. 89. Ἔα δὲ pro ἤδη, nunc, quo sensu hic quoque capi videtur. idque per apharesin, vel redundat, quod crebro fit, ἢ textui magis convenit. proinde, igitur. 1. Cor. 6, 20. δοξάζατε δὲ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, glorificate igitur Deum in corpore vestro.

Δήπῃ, utique. Hebr. 2, 16. ἔλαβεν ἡμεῖς ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, non enim utique angelos assumpsit.

Δήποτε post articulum postpositivum. Ζηκτικὸν redditur per terminationem cunque. Joh. 5, 4. ὅς δὲ πότε κατέχετο νοσήματι quocunque detineretur (seu conflaretur) morbo.

Ἐπιδὴ, quoniam, postquam. Luc. 11, 6. Act. 13, 46.

Δ Η Λ Ο Σ, η, ον, manifestus, a, um. (ab Arab. **شاهد** monstrare.) Matth. 26, 73. ἡ λαλιά σου δηλὸν σε ποιεῖ, sermo tuus te prodit. ad verbum, loquela tua te manifestum facit. Adagium καὶ τοφλῶν δηλόν, etiam cæco perspicuum. In neutro genere δηλόν saepe legitur, ut 1. Cor. 15, 27. ἢ vertitur manifestum est, patet, liquet. Gal. 3, 11. ὅτι δὲ ἐν νόμῳ δεδικαιώται παρὰ τῷ Θεῷ, δηλόν, nullum autem per legem justificari apud Deum, manifestum est. τὰ δηλὰ, manifesta, intellige

tellige signa, indicia, argumenta. Sir. 45, 10. Α

Δηλώω, ὤ, manifesto, declaro. Hebr. 12, 27. δηλοῖ (3. sing. pres. indic. contracte pro δηλόει, ad formam τῆ χρησέαι οἱ) τῶν σαλευομένων τὴν μετάθεσιν, declarat rerum instabilitatem amotionem. Hebr. 9, 8. τῷτο δηλῶντ (pro δηλόοντ, part. pres. act. genit. sing.) τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ, hoc declarante seu docente Spiritu sancto. imperf. act. ἐδήλουν, 2. Pet. 1, 11. ἐρευνῶντες εἰς τίνα ἢ ποῖον καιρὸν ἐδήλ. (3. sing. imperf. act. contracte pro ἐδήλοε) scrutantes, in quod aut quale tempus declararet. Fut. δηλώσω. 1. Cor. 3, 13. ἡ δὲ ἡμέρα δηλώσει, dies enim declarabit, re-velabit. a. 1. act. ἐδήλωσα, as, e. 2. Pet. 1, 14. Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι, JESUS CHRISTUS patefecit mihi. Col. 1, 8. ὁ καὶ δηλώσας (part. aor. 1. act. ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην, qui ἔς declarabit (nobis narrabit) vestram charitatem. prat. act. δεδήλωκα. pass. δηλόομαι, ἔμοι, manifestor. imperf. ἐδηλοόμην, ἔμην. 2. Macc. 2, 8. perf. impr. pass. δεδήλωσο, δεδηλώσω. 2. Macc. 7, 42. prat. pass. δεδήλωμαι. 2. Macc. 2, 24. τὰ δεδηλωμένα, manifestata. aor. 1. pass. ἐδηλώθην (ης, η. 1. Cor. 1, 11. ἐδηλώθη (3. sing. aor. 1. pass. indic.) γὰρ μοι περὶ ὑμῶν, declaratum (renunciatum) est enim mihi de vobis.

Ἀδηλός, α, ὁ, ἡ, proprie non manifestus, occultus. item non apparens. Luc. 11, 44. ὅτι ἐστὶ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἀδηλα, quia estis ut monumenta (sepulcra) quae non apparent. incertus. 1. Cor. 14, 8. εἰ ἂν ἀδηλον φωνὴν σάλπιγγὶ δῶ, si incertum sonum tuba dederit.

Ἀδύλως adv. proprie obscure, non manifeste. item in incertum. 1. Cor. 9, 26. ἐγὼ τοίνυν ἕως τρέχω, ὡς εἰ ἀδύλως, ego igitur ita curro, ut non in incertum.

Ἀδηλότης, ητ, ἡ, incertitudo. 1. Tim. 6, 17. μηδὲ ἡλπικέναι ἐπὶ πλῆτ. ἀδηλότητι, neque spem ponere in divitiis incertis. Hypallage Hebraica. ἐπὶ πλῆτ. ἀδηλότητι, pro ἐπὶ πλῆτ. ἀδηλότητ, ἔ hoc pro ἐπὶ πλῆτ. ἀδύλως.

Διάδηλος, α, ὁ, ἡ, manifestus. 3. Macc. 2.

Ἐκδηλός, α, ὁ, ἡ, evidens. 1. Tim. 3, 9. ἀνοία αὐτῶν ἐκδηλὸς ἔσται πᾶσιν, amentia eorum evidens erit omnibus.

Ἐπίδηλος, α, ὁ, ἡ, manifestus. 2. Macc. 15, 35.

Κατάδηλος, α, ὁ, ἡ, valde manifestus, apertus, clarus, perspicuus. Hebr. 7, 15. περισσότερον ἔτι κατάδηλόν ἐστι, etiam amplius valde clarum est.

Πρόδηλος, α, ὁ, ἡ, antè manifestus. 1. Tim. 5, 24. τινῶν ἀνδρώπων αἱ ἁμαρτίαι πρόδηλοί εἰσι, quorundam hominum peccata ante manifesta sunt. Hebr. 7, 14. πρόδηλον γάρ, ὅτι ἐξ Ἰάδα ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος, palam enim est, ex Juda ortum esse DOMINUM. πρόδηλον ποιῆσαι, manifestum facere, prodere vel declarare. 2. Macc. 14, 39.

† ΔΗΜΑΣ, ὤ, ὁ, Demas, Nomen proprium viri. Col. 4, 14. 2. Tim. 4, 10. Philem. 6, 24. ὁ δῆμος, α, ὁ, populus q. d. popularis, seu plebejus, vel à Syriacà voce דָּמוּס pro דָּם sanguis. in plur. דָּמוּס significat inter alia pecunias: unde proverbium Rabbinicum:

דָּמוּס לֹא יִשְׁתָּהוּ בְּפֶתַח הַבַּיִת
: דָּמוּס

hoc est: Cui non est pecunia, ne stet in foro.

† ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ, α, ὁ, Demetrius, hoc est, cerealis, derivatur à Δημήτηρ, ερος, ἔ contracte δῆμητρος, ἡ, Ceres dicta q. γῆ μήτηρ, terra mater, quā voce Ethnici frugum deam vocitarunt, honorem soli Deo debitum fictitiis istiusmodi idolis adscribentes, Act. 19, 24. 38. 3. Joh. 6, 12.

ΔΗΜΟΣ, δῆμος, ὁ populus, plebs, (Etymol. à δέω, vincio. Est enim populus συνδεδεμένος νόμοις, legibus devinctus.)

Act. 12, 22. ὁ δὲ δῆμος ἐπεφώνει, populus verò acclamabat. turba. ὄχλος, α, ὁ. Act. 17, 5. ἀγαγεῖν αὐς τὸν δῆμον, adducere ad turbam. Act. 19, 30. βυλόμενος αἰσθῆναι αὐς τὸν δῆμον, Paulo volente prodire ad turbam.

Δημόσιος, α, ον, publicus, q. d. populi. Act. 5, 18. καὶ ἔθεντο αὐτὰς ἐν τηγύσει δημοσίᾳ, ἔ posuerunt eos in custodia publica.

Δημοσία, publicè, subintelligitur χώρος q. d. in publico loco. Act. 16, 37. δέξαντες ἡμᾶς δημοσίᾳ, qui cecidistis nos publice. 2. Macc. 6, 10. δημοσίᾳ περιπαγόντες αὐτὰς,

αὐτὰς, publicè circumducentes ipsas. δημο-
σία, publicè ἔκαστ' οἷκας domatim op-
ponuntur. Act. 20, 20. sic ei opponitur ἰδία
seu κατ' ἰδίαν privatim. Marc. 4, 34.

Δημότης, &, ὁ, ἡ, homo plebejus, idio-
ta. Sap. 18, 11.

Δήμιος, &, ὁ, ἡ, carnifex, tortor, li-
tor. 2. Macc. 7, 29.

Ἀπόδημος, &, ὁ, ἡ, peregrè agens,
proprie qui abest à suo populo, à suis po-
pularibus. Marc. 13, 34. ὡς ἄνθρωπος ἀπό-
δημος, tanquam homo peregrè agens.

Ἀποδημέω, ὦ, peregrè proficiscor,
Matth. 25, 14. ὡς περ ἄνθρωπος ἀποδημῶν
(part. pres. act.) ut (aliquis) homo pere-
grè proficiscens. F. ἀποδημήσω. a. 1. act.
ἀπεδήμησα, ας, ε. Luc. 15, 13. ἀπεδήμη-
σεν εἰς χώραν μακρὰν, ἔς peregre profe-
ctus est in regionem longinquam. Luc. 20, 9.
καὶ ἀπεδήμησε (3. sing. a. 1. act. indic.)
χρόνους ἱκανούς, ἔς peregrè absuit multum
temporis. præt. act. ἀποδεδήμηκα.

Ἐκδημος, &, ὁ, ἡ, peregrè agens, pe-
regrinus, quis vel quæ peregrè abest, pro-
prie extra populi sui fines degens, qui abest
à popularibus suis, à populo suo remotus.

Ἐκδημέω, peregre absum, peregrinor. C
2. Cor. 5, 6. ἐκδημῶμεν ἀπὸ κυρίου, absum-
mus à Domino.

Ἐκδημία, ας, ἡ, peregrinatio. 3.
Macc. 4.

Συνέκδημος, &, ὁ, ἡ, socius peregrini-
nationis. Act. 19, 29. ubi Γάιος ἔς Ἀγίσταρ-
χος dicuntur Apostoli Pauli συνέκδημοι,
hoc est, socii peregrinationis.

Ἐνδημέω, ὦ, incola sum (ab adj.
ἐνδημος, &, ὁ, ἡ, qui populo seu in-
ter populares suos manet, qui non it pere-
grè) 2. Cor. 5, 9. præsens sum. 2. Cor. 5,
6. ἐνδημῶντες ἐν τῷ σώματι, dum adsumus
in corpore. F. ἦσω. P. ἐνδεδήμηκα. a. 1. act.
ἐνεδήμησα, ας, ε. 2. Cor. 5, 8. ἐνδημήσω
(a. 1. act. inf.) πρὸς τὸν Κύριον, adesse
apud DOMINUM.

Ἐπίδημος, &, ὁ, ἡ, ἔς ἐπιδήμιος, &
ὁ, ἡ, versans in populo. Differunt non-
nihil ἐνδήμιος ἔς ἐπιδήμιος. v. g. pestis quæ
passim grassatur vocatur νόσος ἐπιδήμιος,
morbus grassans: Sed νόσος ἐνδήμιος est
morbus populo alicui peculiaris. Sic se ha-
bebat lepra Judeorum, ἔς hac ætate scelo-
tyibe, quam Scorbutum vocant, quæ qui-
busdam Oceani accolis est infesta.

Ἐπιδημέω, ὦ, advena sum. Act. 2, 10.
οἱ ἐπιδημῶντες Ῥωμαῖοι, advenæ Ro-
mani.

Πανδήμιος, &, ὁ, ἡ, popularis, pu-
blicus.

Πάνδημος, &, ὁ, ἡ, idem. 2. Macc.
3, 18.

Πανδημία, ας, ἡ, universus populus,
universa populi concio.

Πανδημεῖ, adverb. cum omni totius
populi frequentia; publicè, in concione.

Παρεπίδημος, ὁ, ἡ, advena, hospes.
Hebr. 11, 13. ὁμολογῆσαντες, ὅτι ξένοι
καὶ παρεπίδημοι εἰσιν ἐπὶ τῆς γῆς, pro-
fessi hospites ἔς advenas se esse in terra.
1. Petr. 1, 1. ἐκλεκτοῖς παρεπίδημοις, ele-
ctis advenis.

Δημαγωγέω, ὦ. fut. ἦσω, populum
duco, quo volo.

Δημαγωγία, ας, ἡ, populi ductus,
concio. 1. Esd. 5. ἀ

Δημαγωγός, &, ὁ, ἡ, populi ductor, po-
pularis. Ex δῆμος ἔς ἄγω.

††† ΔΗΝΑΡΙΟΝ, &, τὸ, dena-
rius, Matth. 20, 13. genus numismatis
Romani, valentis asses semunciales decem,
unde ἔς nomen videtur traxisse. [Vox
Hebræis isto tempore usitata דנר, dena-
rius, indeque ad Judæos derivata. Vide
Buxtorffii Lexicon Talmud. col. 559.] Bu-
dæus tamen in Pandect. tradit, valere
tres obolos & semissem. Lege quæ Indici
D. Piscatoris Biblic-Germanico in fine adje-
cta sunt de monetarum, quarum mentio
fit in sacris Bibliis, valore.

ΔΙΑ, præpositio cum GENITIVO,
per. Notat causam procreantem. Job. 1, 3.
πάντα δι' αὐτῶ ἐγένετο, omnia per hunc
facta sunt. Job. 3, 17. ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι'
αὐτῶ, ut servetur mundus per eum. 1. Cor.
12, 8. διὰ (pro ὑπὸ) τῷ πνεύματος δίδοται,
à Spiritu datur. 1. Cor. 1, 9. πιστὸς ὁ Θεὸς,
δι' ἃ ἐκλήθητε, fidelis est Deus, à quo vocati
estis. Rom. 1, 5. δι' ἃ, à quo. Rom. 8, 11. ζω-
οποιήσει τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν διὰ τῷ ἐν-
οικῶντος αὐτῶ πνεύματος ἐν ὑμῖν, vivificabit
mortalia corpora vestra per inhabitantem
Spiritum ipsius in vobis. causam conservan-
tem. Rom. 11, 36. ἐξ αὐτῶ δι' αὐτῶ καὶ εἰς
αὐτὸν τὰ πάντα, ex (hoc est, ab) eo per
eum ἔς in (hoc est propter) eum sunt omnia.
ubi ἐξ causam procreantem, διὰ conservan-
tem,

tem, & eis causam indicat finalem. causam instrumentalem. Luc. 1, 70. ἐλάλησε διὰ σώματος ἀγίων, locutus est (Deus) per os sanctorum. Act. 14, 3. τέρατα γίνεσθαι διὰ τῶν χειρῶν, hoc est, δι' αὐτῶν, ut miracula ederentur per eos. Hebraismus. Vide infra χεῖρ. 3. Job. 6, 13. διὰ μέλανος καὶ καλάμου, atramento & calamo. causam finalem, & vertitur ad, eis. Rom. 6, 4. ἡγέρθη Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τῆ πατρὸς, propter τὴν δόξαν, excitatus est CHRISTUS ex mortuis ad gloriam PATRIS. 2. Pet. 1, 3. τῷ καλέσαντος ἡμᾶς διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς, qui vocavit nos ad gloriam & virtutem. δι' ὧν, propterea quod. 2. Pet. 1, 4. δι' ὧν τὰ μέγιστα ἡμῖν δέδωρηται, eo quod maxima nobis donaverit. quamobrem. 2. Pet. 3, 6. δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὑδατι κατακλυθεὶς ἀπώλετο, quamobrem, qui tum erat mundus, aqua inundatus periiit. Subjectum. Act. 3, 16. ἡ πίστις ἡ δι' αὐτῶν (pro eis αὐτῶν) fides in eum, nempe JESUM. Subj. locum. Matth. 2, 12. δι' ἄλλης ὁδὸς ἀνεχώρησαν, per aliam viam reversi sunt. Rom. 15, 28. ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν εἰς Σπανίαν, abibo per vestram regionem in Hispaniam. Sic 2. Cor. 1, 16. δι' ὑμῶν, per vos. Adjuncta & vertitur cum. 1. Cor. 16, 3. δι' ἐπιστολῶν τέρας πέμψω, cum epistolis hos mittam. in. Rom. 14, 14. & δὲν κοινὸν δι' ἐαυτῶν, nihil est impurum in se. Roman. 4, 11. eis τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πισευόντων δι' ἀκροβυστίας, ut ipse (Abraham) sit pater omnium qui credunt in preputio. Actor. 3, 16. ἡ πίστις ἡ δι' αὐτῶν ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὁλοκληρίαν ταύτην, fides quae est in ipsum (Christum) dedit huic integram sanitatem. Rom. 14, 20. τῷ διὰ προσκόμματος ἐδίδοντι, qui edit cum offendiculo. [coram. 2. Tim. 2, 2. ἀνῆκτας παρ' ἐμῶν διὰ πολλῶν μαρτύρων, quae audivisti ex me coram multis testibus. Beza in margine: presentibus multis, qui de hoc testari possunt.] Adj. tempus. Luc. 5, 5. δι' ὅλης τῆς νυκτὸς, per totam noctem. Heb. 2, 15. διὰ παντὸς μὲν ζῆν (Hellenismus) per omnem vitam. Act. 23, 31. διὰ τῆς νυκτὸς, de nocte seu per noctem, in der Nacht. Tractum temporis, & vertitur post. Marc. 2, 1. δι' ἡμερῶν, post aliquot dies, vel interjectis aliquot diebus. Gal. 2, 1. διὰ δεκατεσσάρων ἡμερῶν, interje-

Act. 26, 61. δι' ἡμερῶν τεσσάρων καταλῦσαι τὸν ναὸν τῆς θεᾶς, καὶ διὰ τριῶν ἡμερῶν οἰκοδομῆσαι αὐτὸν, possum destruere templum Dei, & post triduum illud edificare. Act. 24, 17. δι' ἐτῶν δεκαπλείονων, pluribus autem annis interjectis. Rom. 11, 10. 2. Thess. 3, 16. διὰ παντὸς scilicet χρόνου, semper. Adj. signum. Act. 8, 18. διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν δίδεται τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, per impositionem manuum datur Spiritus sanctus. Adj. modum. Heb. 13, 22. διὰ βραχείων ἐπέσειλα, paucis scripsi. Rom. 14, 20. κακὸν τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐδίδοντι, malum est homini, qui cum offendiculo edit. Simile & idem valet quod ἐν in 1. Cor. 13, 12. βλέπομεν ἄρτι δι' ἐσόπτρου (pro ἐν ἐσόπτρῳ) videmus jam in speculo, hoc est, imperfecte cognoscimus. cum Accus. propter, & ut plurimum finem notat. Marc. 2, 27. τὸ σάββατον διὰ τὸν ἄνθρωπον ἐγένετο, sabbatum propter hominem factum est. 1. Cor. 9, 23. τῷτο δὲ ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, hoc verò facio propter Evangelium. Matth. 15, 3. διὰ τί; propter quid hoc est, quare? Rom. 4, 25. ἡγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν, excitatus est ad justificationem nostri, nempe testificandam. Aliquando causam efficientem. Matth. 12, 31. διὰ τῷτο λέγω ὑμῖν, propterea dico vobis. causam impell. & vertitur per Luc. 1, 78. διὰ σπλάγχνα ἐλέους θεοῦ ἡμῶν, per intimam misericordiam Dei nostri. Aliter tamen accipitur Job. 6, 57. ζῶ διὰ τὸν πατέρα (pro διὰ τῶν πατέρων) διὸ per PATREM. Apoc. 12, 11. ἐνίκησαν αὐτὸν διὰ τὸ αἷμα τῶν ἀρνίων, vicerunt eum (Satanam) per sanguinem agni. διὰ τὸ αἷμα pro διὰ τῶν αἱμάτων. Atticismus. Sic Gal. 4, 13. δι' ἀδυναμίαν pro δι' ἀδυναμίας, per infirmitatem. Formam. Rom. 3, 25. διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἁμαρτημάτων (pro διὰ τῆς παρέσεως) per remissionem ante commissorum peccatorum. adjunct. modum. Eph. 4, 18. δι' ἀγνοίαν, per ignorationem. Gal. 3, 14. δι' ἀδυναμίαν, per infirmitatem. Ex Matth. 27, 18. διὰ φθόνον παρέδωκαν αὐτὸν ex invidia tradidissent eum. pro respectu, ratione. Heb. 5, 12. διὰ τὸν χρόνον, pro temporis ratione. Quod attinet Rom. 8, 10. σῶμα νεκρὸν δι' ἁμαρτίαν, corpus mortuum est, quod ad pecca-

tum attinet seu ratione peccati. ibidem. τὸ δὲ πνεῦμα ζωῆς, διὰ δικαιοσύνην, Spiritus autem vita est, quod attinet ad justitiam, seu ratione justitiae. Elegans est Hellenismus, ubi διὰ cum infinitivo tanquam cum nomine construitur. Joh. 2, 24. διὰ τὸ αὐτὸν γινώσκειν πάντας, eo quod ipse cognosceret omnes. Act. 28, 18. διὰ τὸ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου ὑποῖσχειν ἐν ἐμοί, quod nulla in me sit causa mortis. Marc. 4, 6. διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν, quod non haberet radicem. Phil. 1, 7. διὰ τὸ ἔχειν με ἐν καρδίᾳ ὑμῶν, eo quod animo sostineam. Luc. 19, 11. διὰ τὸ ἐγγυὲς αὐτὸν εἶναι, eo quod esset prope. Act. 4, 2. διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τὸν λαόν, eo quod docerent populum. Act. 18, 2. διὰ τὸ διαταχέναι Κλαύδιον, eo quod edixisset Claudius. 2. Cor. 2, 13. τῷ μὴ εὐρεῖν pro διὰ τὸ μὴ εὐρεῖν με, eo quod non invenissem. Act. 12, 20. διὰ τὸ τρέφειν αὐτῶν χώραν, eo quod aleretur eorum regio. Heb. 7, 24. διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα, quia in aeternum manet. Jac. 4, 2. ἐκ ἔχετε, διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμῶν, nihil obtinetis, quia non petitis.

††† ΔΙΑΔΗΜΑ, τὸ, τὸ, diadema. Alii regium capitis, redimiculum, hoc est, fasciam interpretantur. Plutarch. in Ant. Ptolemaeum introducit διαδηματοφόρον. Sed de hac voce fusius dixi in verbis διαδέω ἔξ ὑποδέω.

ΔΙΑΙΤΑ, ης, ἡ, vitae seu vivendi institutum, vivendi modus, usus vitae. Judith. 12, 14. εἰς τὴν καθημερινὴν διαίταν αὐτῆς, in quotidianum usum suum. It. iudicium, arbitrium.

Διαίτω, ὦ. fut. ἥσω. a. 1. διήτησαι, arbitror, sum arbiter. Praes. pass. διαίτομαι, in iudicium vocor, judicor, p. p. διήτημα. a. 1. διητήθην. inf. διαιτηθῆναι. Judith. 8, 15. nisi malis deducere ex διαίτομαι, ἔμαι, rationem poscor sive reddere cogor; ex διὰ ἔξ αἰτέω, αἰτέομαι, peto, posco.

ΔΙΑΔΑΣΚΩ, doceo. (Etymol. ἀ δαίω, scio. Fut. δαίσω, unde δαίσκω. Sicut ἀ μεθύω, μεθύσω est μεθύσκω, inebrio, ἔξ ἀ τρώω, τρώσω est τρώσκω, τιτρώσκω vulnere) regit accusativum. 1. Cor. 4, 17. καθὼς διδάσκω, sicut doceo, ubi sine casu ponitur. Rom. 2, 21. ὁ ἐν διδάσκων (part.

pres. act.) ἔτερον, σεαυτὸν ἔξ διδάσκεις; qui doces alium, te ipsum non doces? hoc est, non visis secundum doctrinam. 1. Cor. 11, 14. αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει ὑμᾶς, ipsa natura vos docet. 1. Tim. 6, 2. ταῦτα διδάσκει (2. sing. pres. imper.) hac doce. 1. Joh. 2, 27. ἔχρεαι ἔχετε ἵνα τὸς διδάσκῃ (3. sing. pres. subj.) ὑμᾶς, nec necesse habetis ut quisquam doceat vos, conf. Heb. 8, 11. scilicet tanto labore, quanto opus fuit in V. T. 1. Tim. 2, 12. γυναῖκι διδάσκειν (pres. inf. ἐκ ἐπιτρέπω, mulieri docere non permitto. Matth. 11, 1. μετέβη ἐκείθεν τῆ διδάσκειν scilicet ἐνεκα, digressus est illinc ut doceret. imperf. ἐδίδασκον, es, e. Marc. 10, 1. πάλιν ἐδίδασκεν αὐτοὺς, rursus docebat eos. Et periphrasi Hebraica vel potius Attica Matth. 7, 29. ἦν διδάσκων αὐτοὺς, erat docens, hoc est, docebat eos. Act. 5, 21. καὶ ἐδίδασκον (3. pl. imperf. act.) ἔξ docebant. Fut. διδάξω. Luc. 12, 12. Joh. 14, 26. ἐκεῖν ὑμᾶς διδάξαι πάντα, ille (Spiritus S.) vos docebit omnia, hoc est, interne vos illuminabit. Ubi observa Syntaxin, nempe verbum hoc quandoque regere geminum Accus. a. 1. act. ἐδίδαξα, as, e. Joh. 18, 20. ἐγὼ πάντοτε ἐδίδαξα ἐν τῇ συναγωγῇ, ego semper docui in Synagoga. Luc. 13, 26. καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδίδαξας, ἔξ in plateis nostris docuisti. Joh. 8, 28. καθὼς ἐδίδαξέ με ὁ πατήρ μου, ταῦτα λαλῶ, prout docuit me Pater, hac loquar. Marc. 6, 30. ὅσα ἐδίδαξαν (3. pl. a. 1. act. indic.) quae docuerant. Luc. 11, 1. Κύριε δίδαξον (a. 1. act. imper.) ἡμᾶς προσεύχεσθαι, Domine doce nos orare. Matth. 5, 19. ὅς ὃς ἂν ποιήσῃ καὶ διδάξῃ (3. sing. a. 1. act. subj.) quisquis autem fecerit ἔξ docuerit. Heb. 8, 11. καὶ ἔξ μὴ διδάξωσιν (3. pl. a. 1. act. subj.) ἔξ non docuerint, hoc est, dona Spiritus S. in N. T. largius communicabuntur, quam in V. T. conf. 1. Joh. 2, 27. Act. 11, 26. διδάξαι (aor. 1. act. inf.) ὄχλον, docere turbam. praet. act. ἐδίδαχα. praet. pass. ἐδιδάχην. Cant. 3, 8. ἐδιδάχην ὁ πόλεμος, rei militaris peritus. a. 1. pass. ἐδιδάχθην, ης, η. Gal. 1, 12. ἔτε ἐδιδάχθην, neque didici, seu neque edoctus sum. Col. 2, 7. καθὼς ἐδιδάχθητε (2. pl. aor. 1. pass. indic.) sicut edocti estis. 2. Thess. 2, 15. παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε, quas didicistis. Matth. 28, 15. ἐποίησαν, ὥς

ἐδίδου.

ἐδιδάχθησαν (3. pl. aor. i. pass. indic.) A fecerunt, sicut erant edocti.

Διδάχη, ἡς, ἡ, doctrina, derivatur à præst. act. δεδίδαχα. Marc. 1, 22. ἐξεπλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδασκίᾳ αὐτοῦ, percellerantur doctrinâ ejus. Sicut Lucas habet c. 4, 32. ἐν τῇ διδασκίᾳ pro ἐπὶ τῇ διδασκίᾳ (quidam tamen etiam in Luca legunt ἐπὶ τῇ διδασκίᾳ) 2. Joh. 6, 9. ὁ μένων ἐν τῇ διδασκίᾳ τοῦ Χριστοῦ, permanens in doctrina CHRISTI.

Διδάκτος, οῦ, ὄν, doctus, a, um. (derivatur à 3. sing. præst. pass. δεδιδάκται) cum genitivo objecti. 1. Macc. 4, 7. καὶ ἔτοι διδάκτοι πολέμου, & hi docti bellum. At Joh. 6, 45. καὶ ἔσονται πάντες διδάκτοι τοῦ Θεοῦ, & erunt omnes docti à Deo, ἔσονται διδάκτοι pro διδάσκησονται ὑπὸ τοῦ Θεοῦ. Hebraismus. Es. 54, 13. In Hebræo est דַּוְדִּים דְּמִלְכִּי docti DOMINI, hoc est, à DOMINO. Sic passim דַּוְדִּים דְּמִלְכִּי in statu constructo pro דַּוְדִּים דְּמִלְכִּי dictum DOMINI, hoc est, dictum à DOMINO &c. una voce composita dicitur

Δεοδιδάκτος, οῦ, ὄν, ἡ à Deo doctus, a. 1. Thess. 4, 9.

Διδάκτικός, οῦ, ὄν, aptus ad docendum 1. Tim. 3, 2.

Διδάκτηρ, ἡς, ὁ, stimulus boum. Aquila Judic. 3, 31. Est ex hebraico דֹּבֶר docens, q. d. instrumentum quo docentur boves opus suum recte agere.

Διδάσκαλος, οῦ, ὄν, ἡ, magister, a. Matth. 10, 24. ἐκ ἑστὶ μαθητὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον, non est discipulus super magistrum. Doctor. 1. Cor. 12, 28.

Καλοδιδάσκαλος, οῦ, ὄν, ἡ, honestatis magister, a. Tit. 2, 3.

Νομοδιδάσκαλος, οῦ, ὄν, legis Doctor, idem quod νομικός, οῦ, ὄν, legis peritus. 1. Tim. 1, 7.

Ψευδοδιδάσκαλος, οῦ, ὄν, falsus doctor. 2. Pet. 2, 1. q. d. διδάσκαλος τοῦ ψεύδους, doctor mendacii.

Διδασκαλία, ας, ἡ, doctrina. Rom. 15, 4. εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ad nostram doctrinam ante scripta sunt.

Ἑτεροδιδασκαλίω, ὡ, diversam doctrinam doceo, 1. Tim. 1, 3.

Ἐνδιδάσκω, doceo, doctrina imbuo. Sap. 8, 8. σωφροσύνην καὶ φρόνησιν ἐνδιδάσκει, modestiam & prudentiam docet.

Ἑποδιδάσκω, erudio. Nehem. 8, 9. καὶ οἱ λευῖται ὑπεδίδασκον τὸν λαὸν εἰς τὸν νόμον, pro ἐν τῷ νόμῳ, Et Levitæ erudierunt populum in lege.

††† ΔΙΔΡΑΧΜΟΝ, οῦ, τὸ, didrachmum. Matth. 17, 24. valet siculum regium. Numus est duas drachmas valens. Drachma der vierdte Theil eines Loth's. διδραχμον adjectivum est, (à masculino διδραχμῶ) & subintelligitur νόμισμα. Pollux tradit διδραχμον ab Athenis dictum fuisse βῆν, à bovis figurâ. unde natum videtur adagium, bovem habet in linguâ, de quo lege Chiliad. Erasmi.

† ΔΙΔΥΜΟΣ, οῦ, ὄν, ἡ, geminus, a. (à δύο reduplicata prima syllaba. vel ut Etymol. à δύω vel δύνω subeo, occido, quod duo una exeat ex ventre) Sic dictus fuit Græcè Apostolus Thomas, quod videre est ex Joh. 11, 16. Θωμᾶς ὁ λεγόμενος Δίδυμος, Thomas, qui dicitur Geminus vel gemellus.

Hebr. דִּדְמוֹת in plur. דִּדְמוֹת gemelli. Radix est דִּדְמוֹת. διδυμοί, testiculi. Deut. 25, 11. δίδυμα gemelli, Gen. 25, 24. qui alias διδυμοτόκοι Aquila Cant. 4, 2. [imò apud Aquilam διδυμοτόκοι, sunt oves gemellos parientes, non gemini, nam id ipsum vult textus hebraicus. Distinguen- di ergo sunt nominativi διδυμοτόκος, gemellos pariens, & διδυμότοκος, qui tanquam gemellus natus est.] ex διδυμῶ & τίκτω, pario.

Διδυμείω, fut. εὔσω. geminam habeo prolem. Cant. 4, 2.

ΔΙΔΩΜΙ, do, (ab inusitato δῶ) Joh. 10, 28. καὶ γὰρ ζωὴν αἰώνιον δίδωμι αὐτοῖς, & ego vitam æternam do eis. Apoc. 3, 9. ἰδὲ δίδωμι ἐκ τῆς συναγωγῆς σατανᾶ, ecce dabo ex Synagoga Satane, hoc est, eò redigam, ut faciant &c. sicut seqq. declarant ἰδὲ ποιήσω. 1. Pet. 5, 5. ταπεινοῖς δὲ δίδωσι χάριν, humilibus verò dat gratiam. Luc. 11, 3. δίδε (2. sing. imper. præst. act.) ἡμῖν τὸ ῥᾶθ' ἡμέραν, da nobis quotidie. δὲ pro δίδος, a. formam χάριτος, &c. Luc. 6, 38. δίδετε (2. pl. præst. imper. act.) καὶ δοθή-
σεται

σεται (3. sing. fut. 1. pass.) ὑμῖν date & dabitur vobis. Eph. 4, 27. μὴ δίδοτε τόπον τῷ διαβόλῳ, ne date locum diabolo. Act. 20, 35. μακάριόν ἐστι δίδοναι (pres. act. inf.) μᾶλλον, ἢ λαμβάνειν, beatum est dare potius, quam accipere. 1. Tim. 5, 14. ἀφορμὴν δίδοναι, occasionem dare. Joh. 6, 33. ζωὴν δίδας (part. pres. act.) τῷ κόσμῳ, vitam dans mundo. Jac. 1, 5. αἰτᾶτε παρὰ τῆς δίδοντος Θεοῦ, petite à DEO, qui dat, qui distribuit. 1. Cor. 15, 57. τῷ δὲ Θεῷ χάρις, τῷ δίδοντι ἡμῖν νίκος, DEO, autem habetur gratia, qui dat nobis victoriam. imperf. act. ἐδίδων, ws, w, vel ἐδίδεν, xs, x. Matth. 26, 26. καὶ ἐδίδε (pro ἐδίδω) τοῖς μαθηταῖς, & dedit discipulis: ubi ponitur imperf. pro a. 2. Enallage temporis. Actor. 2, 4. ἐδίδε αὐτοῖς ἀποφθέγγεσθαι, dabat eis effari. ἐδίδε pro ἐδίδω à διδῶ ad formam τῆς χρυσῶς in auro seu τῆς δηλώω manifesto. in 3. sing. ἐδίδοε contractè ἐδίδε. Sic Joh. 19, 3. ἐδίδεν (3. pl. imperf. act.) pro ἐδίδουσαν. ἐδίδεν pro ἐδίδουν. Fut. δώσω, eis, ei. Matth. 16, 19. δώσω σοι τὰς κλῆς, dabo, hoc est, committam tibi claves. Act. 13, 35. & δώσας τὸν ὁσιὸν Ἰσὺν ἰδεῖν διαφθοράν, non fines Sanctum illum tuum videre corruptionem, h. e. computrescere. Rom. 14, 12. ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτῆς λόγον δώσει (3. sing. fut. act. indic.) τῷ Θεῷ, unusquisque nostrum de seipso rationem reddet Deo. Marc. 12, 9. δώσει, elocabit. Luc. 16, 12. committet. Matth. 24, 24. δώσασι (3. pl. fut. act.) σημεῖα μεγάλα, edent signa (miracula) magna. fut. 1. act. subj. δώσω, ης, η. Joh. 17, 2. δώση αὐτοῖς ζωὴν αἰώνιον, det iis vitam aeternam. Apoc. 13, 16. ἵνα δώση αὐτοῖς χάραγμα, ut daret iis characterem. Similia exempla fut. temp. lege in κερδαίνω, εἰμὶ, καίω, &c. Theocrit. εἰδυλ. 27. alii 28. alii 36. cuius titulus est ὁ θαρισὺς. β. 21. δαιμαίνω, μὴ δὴ σε κακωτέρῳ ἀνέρι δώση, metuo, ne te deteriori viro tradat. ubi δώση est 3. sing. fut. 1. act. subj. aor. 1. act. ἔδωκα, as ε. Joh. 13, 15. ὑπόδειγμα ἔδωκα ὑμῖν, exemplum prae bui vobis. Luc. 7, 44. ὕδωρ ἐπὶ τὰς πόδας μου & ἔδωκας, aquam pedibus meis non dedisti. Eph. 1, 22. καὶ αὐτὸν ἔδωκε (3. sing. a. 1. act.) κεφαλὴν, ipsum dedit, hoc est, constituit caput. Hebraism. Matth. 25, 35. ἐπείνασα καὶ ἔδωκατέ (2. pl. aor. 1. act. indic.) μοι φαγεῖν,

A esurivi & dedistis mihi quod ederem. Matth. 27, 10. καὶ ἔδωκαν (3. pl. aor. 1. act. indic.) αὐτὰ εἰς τὸν ἀγρὸν τῆς κεραμέως, & dederunt eos ad agrum figuli, scilicet emendandum. 2. Cor. 8, 5. ἑαυτὰς ἔδωκαν, se dederunt. aor. 2. act. ἔδων, ws, w. a. 2. imper. act. δός, da. Marc. 10, 37. δός ἡμῖν, da, hoc est, concede nobis. Joh. 4, 15. Κύριε δός μοι τῆτο τὸ ὕδωρ, Domine, da mihi aquam istam. Matth. 5, 31. δότω (3. sing. a. 2. imper. act.) αὐτῇ ἀποστάσιον, det ei libellum discessionis. Rom. 12, 19. δότε (2. pl. aor. 2. act. imper.) τόπον τῇ ὀργῇ, date locum irae, videlicet DEI, quam vindictae cupidi praevenire volunt. aor. 2. act. opt. δοῖν, ης, η, & Atticè, δῶν, ῶης, ῶη, mutato o in w, & subscripto jota. 2. Tim. 2, 7. δῶη σοι Κύριος σύνεσιν, largiatur tibi Dominus intelligentiam. aor. 2. act. subj. δῶ, δῶς, δῶ, Marc. 6, 25. Θέλω, ἵνα μοι δῶς, volo, ut mihi des. Joh. 15, 16. δῶ ὑμῖν, det vobis. 1. Cor. 9, 12. ἵνα μὴ ἐγκοπὴν δῶμεν (1. pl. aor. 2. act. subj.) τῷ εὐαγγελίῳ, ne interrompamus cursum Evangelii. 1. Cor. 14, 9. εἰ μὴ εὐσημον λόγον δώτε (2. pl. aor. 2. act. subj.) nisi edideritis bene significantem sermonem. Luc. 20, 10. ἵνα δώσιν (3. pl. aor. 2. act. subj.) αὐτῷ, ut darent ei. a. 2. act. inf. δέναί, dare. Marc. 10, 40. & ἔστιν ἐμὸν δέναί, non est meum dare. Act. 19, 31. δέναί ἑαυτὸν εἰς θέατρον, dare se in theatrum. part. aor. 2. act. δὲς, δέσα, δόν. in genit. δόντος, δέσης, δόντος. 2. Cor. 5, 5. δὲς ἡμῖν τὸν ἀρραβῶνα τῆς πνεύματος, qui dedit nobis arrhabonem Spiritus, hoc est, Spiritum Sanctum, tanquam arrhabonem. Hypallage Hebraica. 1. Tim. 2, 6. ὁ δὲς ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, qui sese ipse dedit (obtulit) redemptionis pretium pro quibusvis. 1. Thess. 4, 8. τὸν δόντα (part. aor. 2. act. accus. sing.) τὸ πνεῦμα αὐτῆς, qui dedit Spiritum suum. Præter. act. δέδωκα, as, ε. Joh. 17, 8. τὰ ῥήματα, ἃ δέδωκάς μοι, δέδωκα αὐτοῖς, verba, quae tradidisti mihi, tradidi illis. Joh. 17, 4. τὸ ἔργον ἐτελείωσα, ὃ δέδωκας, ad verbum: Opus consummavi, quod dedisti, hoc est, plenè functus sum officio prophetico, quod mihi injunxisti. Joh. 5, 22. κρίσιν πᾶσαν δέδωκε (3. sing. præter. act.) τῷ ὕμῳ, omne iudicium commisit Filio. plusquamperfect. Marc.

14, 44. δέδωκε pro ἐδεδώκε, dederat. Joh. 11, 57. δέδωκεσαν pro ἐδεδώκεισαν, ubi utrinque ex Attica dialecto augmentum desideratur. Iones & Poëtae idem facilitare solent. Conf. Θεμελιώω, ἐκβάλλω &c. præf. pass. δίδωμαι. 1. Cor. 12, 7. ἐκάστω δίδεται πρὸς τὸ συμφέρον, unicuique datur ad utilitatem, hoc est, aliorum adificationem. Luc. 22, 19. τὸ ἐστὶ τὸ σῶμα μου, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον (part. præf. pass.) hoc est corpus meum, quod pro vobis datur. præf. pass. δέδομαι,σαι,ται. Matth. 13, 11. ὑμῖν δέδοται γινῶναι τὰ μυστήρια, vobis datum esse nosse mysteria. 1. Cor. 11, 15. ἡ κόμη ἀντὶ περιβολαῖς δέδοται αὐτῇ, coma pro velamine data est ei. à δέδομαι derivatur

Δόμα, τῷ, τὸ, donum. Matth. 7, 11. δόματα ἀγαθὰ δίδοναι, dona bona dare. à δέδομαι derivatur

Δοματίζω, munera do. Symmachus Ezech. 16, 33.

Δόσις, εὖς, ἡ, datum. Phil. 4, 15. εἰς λόγον δόσεως καὶ λήψεως, in ratione dati & accepti. à δέδομαι derivatur.

Δότης, &, ὁ, dator. 2. Cor. 9, 7. ἱλαρόν δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεός, hilarem datorem amat DEUS. part. præf. pass. δεδομένῳ, η, ον, datus, a, um. Joh. 19, 11. εἰ ἔαχες ἐξουσίαν κατ' ἐμὲ, εἰ μὴ ἦν σοι δεδομένον ἀνῶθεν, non haberes potestatem adversus me, nisi tibi data esset supernè. anomalia generis. δεδομένον pro δεδομένη, subintelligitur τόδε scilicet πρᾶγμα. 2. Cor. 8, 1. τὴν χάριν τῇ Θεῷ τὴν δεδομένην, gratiam DEI præstitam. a. 1. pass. ἐδόθην, ης, η. 1. Tim. 4, 14. ὃ ἐδόθη σοι διὰ προφητείας, quod donum tibi datum est per prophetiam, hoc est, ita iubente per os prophetarum Spiritu S. conf. 1. Tim. 1, 18. Act. 13, 2. & c. 16, 2. a. 1. pass. opt. δοθείην, ης, η. Eph. 6, 19. ἵνα μοι δοθῇ λόγος, ut mihi detur (indatur) sermo. a. 1. pass. subj. δοθῶ, ἡς, ἡ. Marc. 13, 11. ἀλλ' ὃ ἂν δοθῇ ὑμῖν, sed quicquid datum fuerit vobis. Gal. 3, 22. ἵνα ἡ ἐπαγγελία δοθῇ (3. sing. aor. 1. pass. subj.) τοῖς πισεύουσι, ut promissio daretur credentibus. a. 1. pass. inf. δοθῆναι, dari. Matth. 14, 9. ἐκέλευσε δοθῆναι, iussit dari. part. a. 1. pass. δοθείς, ἐντῷ, ὁ, inf. g. δοθεῖσα, εἰσης, in m. g. δοθέν, ἐντῷ. Rom. 5, 5. τῷ δοθέντες ἡμῖν,

A qui datus est nobis. Rom. 12, 6. κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν, pro gratia, quæ data est nobis. fut. 1. pass. δοθήσομαι, dabor. Matth. 7, 7. αἰτεῖτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν, petite & dabitur vobis.

Ἀναδίδωμι, reddo. F. ὥσω. retribuio. Sir. 1, 20. ὕστερον ἀναδώσει εὐφροσύνη, tandem retribuet letitia, non nemo convertit: tandem ipsi reddet letitiam; quasi legeretur εὐφροσύνην. Alius: postea exoritur ei letitia. Sensus est: quæcunque homo longanimis vel damna vel fastidia aliquamdiu sustinet, ea abstergere & compensare letitiam, qua in fine malorum afficitur. P. ἀναδέδωκα. Act. 23, 33. ἀναδόντες (part. a. 2. act.) τὴν ἐπιστολὴν, quum reddidissent epistolam. à sing. ἀναδὲς ὄντῳ, ὁ. ab a. 2. act. ind. ἀνέδων, ws, w. ἀνὰ in compositis vertitur per re, hoc est, iterum. item per sursum & tum est ex ἀνω. Sic Basil. ἀναδίδωσιν ἡ πηγὴ ὕδωρ, fons scatet aqua, seu sursum emittit, ebullit aquam.

Ἐξανάδοσις, εὖς, ἡ, eruptio, usurpatur de pustula lepræ erumpentis. Aquila Levit. 13, 6.

C Ἀποδίδωμι, reddo, retribuio, solvo. Luc. 19, 8. ἀποδίδωμι τετραπλῆν, reddo quadruplum. Heb. 12, 11. καρπὸν ἀποδίδωσι, fructum reddit. præf. imper. ἀποδίδωθι & ἀποδίδε. 1. Cor. 7, 3. τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλομένην εὐνοίαν ἀποδιδότω (3. sing. præf. act. imper.) uxori vir debitam benevolentiam reddito. præf. inf. ἀποδιδόναι. 1. Tim. 5, 4. ἀμοιβὰς ἀποδιδόναι τοῖς προγόνοις, vicem rependere parentibus, quod Græci dicunt ἀντιπελαργεῖν. Apoc. 22, 2. ἀποδίδεν ab ἀποδιδόω, ad formam τῷ χρυσόειν, εἰς, δηλόειν, εἰς, pro ἀποδιδόναι. 1. Petr. 3, 9. μὴ ἀποδιδόντες (nom. pl. part. præf. act.) κακὸν ἀντὶ κακῷ, non reddentes malum pro malo. imperf. act. ἀπεδίδεν pro ἀπεδίδων. Act. 4, 33. ἀπεδίδεν τὸ μαρτύριον οἱ ἀπόστολοι, apostoli reddebant testimonium. Fut. ἀποδώσω, eis, ei. Matth. 18, 26. καὶ πάντα σοι ἀποδώσω, omnia tibi reddam. Deut. 24, 15. αὐθήμερον ἀποδώσεις μισθόν, eodem die pendes mercedem. Rom. 2, 6. ἀποδώσει ἐκάστω κατὰ τὰ ἔργα, reddet unicuique secundum opera. 1. Pet. 4, 5. ὁ ἀποδώσει (3. pl. fut. act.) λόγον, qui reddent rationem.

Heb. 13, 17. ὡς λόγον ἀποδώσονται (nom. plur. part. fut. act.) ut rationem reddituri. a. 1. act. ἀπέδωκα, reddidi. Luc. 9, 42. καὶ ἀπέδωκεν αὐτὸν τῷ πατρὶ αὐτοῦ, ἔ reddidit eum patri suo. aor. 2. act. ἀπέδων, ως, ω, reddidi. Luc. 16, 2. ἀπόδος (2. sing. a. 2. act. imper.) λόγον τῆς οἰκονομίας σε, redde rationem dispensationis tue. Matth. 22, 21. ἀπόδοτε (2. pl. a. 2. act. imper.) τὰ Καίσαρος (scilicet ὄντα) Καίσαρι, reddite, quae sunt Caesaris, Caesari. aor. 2. act. opt. ἀποδοίην, ης, η. 2. Tim. 4, 14. ἀποδώῃ αὐτῷ Κύριος, rependat ei DOMINUS. ἀποδώῃ pro ἀποδοίῃ Attice, est 3. sing. a. 2. act. opt. aor. 2. act. subj. ἀποδῶ, ῶς, ῶ. Luc. 12, 59. καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῶς, ultimum quadrantem reddideris. Matth. 18, 30. ἕως ἃ ἀποδῶ (3. sing. aor. 1. act. subj.) τὸ ὀφειλόμενον, quousque redderet debitum. a. 1. act. inf. Apoc. 22, 12. ἀποδῆναι ἐκάσῳ, ὡς τὸ ἔργον αὐτοῦ ἔσται, reddere cuique, prout opus ipsius erit. part. aor. 2. act. ἀποδὲς ὄντος, ὅ. Luc. 4, 20. ἀποδὲς τῷ ὑπηρέτῃ, quum reddidisset ministro. aor. 1. pass. ἀπεδόθην, ης, η. Matth. 27, 58. τότε ὁ Πιλάτος ἐκέλευσεν ἀποδοθῆναι (aor. 1. pass. inf.) τὸ σῶμα, tunc Pilatus iussit reddi corpus. aor. 2. med. ἀπεδόμην, σο, το, vendidi. Heb. 12, 16. ἀντὶ βρώσεως μιᾶς ἀπέδοτο (3. sing. aor. 2. med. indic.) τὰ πρωτοτόκια, unico edulio vendidit jus primogeniti. Act. 5, 8. εἰ τοσέτε τὸ χωρίον ἀπέδοδε; (2. plur. aor. 2. med. indic.) an tanti praedium vendidistis? τοσέτε scilicet ἀργυρίῃ. Act. 7, 9. τὸν Ἰωσήφ ἀπέδοντο (3. pl. a. 2. med. indic.) εἰς Αἴγυπτον, Josephum vendiderunt (abducendum) in Aegyptum.

Ἀπόδομα, ατος, τὸ, munus. Numer. 8, 12. 14. 21.

Ἀπόδοσις, εως, ἡ, redditio, retributio, persolutio. Sir. 29, 5.

Ἀνταποδίδωμι, verbum decompositum, retribuuo. Barbari dicunt retaliare. Fut. ὡσω. Rom. 12, 19. ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος, ego retribuam, ait DOMINUS. Sir. 7, 29. καὶ τί ἀνταποδώσεις αὐτοῖς, ἔ quid retribues illis? 1. Macc. 10, 27. καὶ ἀνταποδώσομεν ἡμῖν ἀγαθὰ, ἔ retribuemus vobis bona. a. 2. act. ἀνταπέδων, ως, ω. 2. Thess. 1, 6. δίκαιον παρὰ τῷ Θεῷ

Ἀνταποδῆναι (aor. 2. act. inf.) τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλίψιν, justum est apud Deum, vicissim reddere iis, qui vos affligunt, afflictionem. Luc. 14, 14. ἀνταποδοθήσεται (3. sing. fut. 1. pass. indic.) γὰρ σοι ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων, retribuetur enim tibi in resurrectione justorum.

Ἀνταπόδομα, τος, τὸ, retributio. Luc. 14, 12. καὶ γένηταί σοι ἀνταπόδομα, ἔ fiat tibi retributio. 1. Macc. 2, 68. ἀνταπόδοτε ἀνταπόδομα τοῖς ἐθνεσιν, retribuite retributionem gentibus, i. e. par pari referte. Hebraism.

Ἀνταπόδοσις, εως, ἡ, proprie retributio. per synec. generis merces. Col. 3, 24. ἀπολήψετε τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας, recipietis mercedem hereditatis, hypallage Hebraica, hoc est, hereditatem regni caelestis, quae erit tanquam merces. Heredes ἔ filii proprie nihil merentur. Est ergo metaphora.

Μισθαποδοσία, ας, ἡ, retributio, praemii largitio. Hebr. 11, 26. ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν, respiciebat enim praemii retributionem.

Μισθαποδοτής, ς, ὁ, qui reddit mercedem, praemiorum largitor. Hebr. 11, 6.

Διαδίδωμι, proprie trado per manus, item trado, distribuo. Luc. 11, 22. τὰ σκῦλα διαδίδωσι, spolia distribuit. Apoc. 17, 13. τὴν ἐξουσίαν αὐτῶν τῷ θηρίῳ δώσασιν (3. pl. fut. 1.) potestatem suam bestiae tradent. Job. 6, 11. καὶ εὐχαρισήσας διέδωκε (3. sing. aor. 1. act. indic.) τοῖς μαθηταῖς, ἔ gratis actis tradidit discipulis. Luc. 18, 22. διάδος (aor. 2. act. imper. πτωχοῖς, distribue pauperibus, ab aor. 2. act. indic. διέδων, ως, ω. spargo. Sir. 39, 18. διάδοτε ὁσμὴν, spargite odorem. 2. Macc. 7, 5. ἀτμίδος ἐφ' ἱκανὸν διαδιδάσης (gen. sing. f. g. part. pres. act.) τῷ τηγάνῃ, vaporis abunde spargente sartagine. imperf. pass. διεδιδόμην, σο, το. Act. 4, 35. διεδίδοτο (3. sing. imperf. pass.) δὲ ἐκάσῳ, καθότι ἂν τις χρεῖαν ἔχεν, distribuibatur verò singulis, prout cuique opus erat.

Δωροδοτέω, ῶ, dos do. Aquila Ezech. 16, 33.

Ἐνδίδωμι, in manus trado, praebco, suppedito.

Ἐκδίδωμι cum Accus. proprie edo. q. d.

extrado, ἐκδιδόναι βιβλόν, *edere librum*. λόγος ἐκδομένος, rumor vulgatus. praef. med. ἐκδίδομαι, ἐλοco. Fut. 1. med. ἐκδώσομαι, elocabo Matth. 21, 41. καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται ἄλλοις γεωργοῖς, Et vineam elocabit aliis agricolis seu vinitoribus. aor. 2. med. ἐξεδόμην, σο, το, elocabi. Luc. 20, 9. καὶ αὐτὸν ἐξέδοτο (3. sing. aor. 2. med. indic.) γεωργοῖς, Et eam elocabit agricolis. Sap. 7, 26. ἐκδο (aor. 2. imp. med. pro ἐκδοσο) θυγατέρα, eloca, filiam.

Ἐκδοτος, α, ο, η, deditus. Act. 2, 23. προγνώσει τὴν θεῶν ἐκδοτον, praescientia DEI deditum: [vel significantius: futuro ipsorum expositum, ut pro lubitu cum ipso possent agere. Sic in historia Beli b. 22. Rex Danieli Belum dicitur dedisse ἐκδοτον, ut scil. pro omni sua voluntate ipsum perderet ac devastaret.]

Ἐπιδίδωμι, proprie, do insuper, praeterea do, incrementum capio, do, trado, Luc. 24, 30. καὶ κλάσας ἐπέδιδε (3. sing. imperf. act.) αὐτοῖς, Et fractionem porrigebat eis. ἐπέδιδε pro ἐπέδιδως. scil. ἐπέδιδος contracte ἐπέδιδε, sicut ἐχρύσσε, α. ab ἐπιδιδῶ, ὦ. F. ἐπιδώσω, eis, ei. Matth. 7, 9. μὴ λίθον ἐπιδώσει αὐτῷ; num lapidem dabit ei? Job. 13, 26. ὡς φωμίον ἐπιδώσω, cui offulam dedero. aor. 1. act. ἐπέδωκα, ας, ε. Act. 15, 30. ἐπέδωκαν (3. pl. a. 1. act. indic.) τὴν ἐπιστολήν, reddiderunt epistolam. aor. 2. act. ἐπέδων, ὡς, ω. Act. 27, 15. ἐπιδόντες (scilicet τὸ πλοῖον τῷ ἀνέμῳ) ἐφερόμεθα, dato ventis navigio ferebamur. ἐπιδόντες est nominat. pl. g. m. part. aor. 2. act. à nom. sing. ἐπιδὲς, ὄντος, ε.

Κατεκληροδοτέω, ὦ, sorte distribuo. a. 1. act. κατεκληροδοτήσα. Act. 13, 19. κατεκληροδοτήσεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν, sorte distribuit eis terram earum. Componitur ex κατὰ, Et κληροδοτέω, ὦ, sorte divido. Sir. 17, 11. à nomine κληροδοτής, α, ο, q. d. δότης τῆς κλήρης, dator sortis. testator.

Κληροδοσία, ας, η, distributio quae fit sorte. It. hereditas. Sic à μισθοδοτής, α, ο, dator mercedis, est μισθοδοτέω, ὦ, mercedem persolvo.

Μεταδίδωμι, impertio. construitur elegantius cum Genit. rarius cum Accus. Rom.

A 12, 8. μεταδίδς (part. praet. act.) ἐν ἀπλότητι, qui distribuit cum simplicitate. Eph. 4, 28. ἵνα ἔχη μεταδιδόναι (praef. act. inf.) τῷ χρεῖαν ἔχοντι, ut habeat, quod impertiat egenti. aor. 2. act. μετέδων, ὡς, ω. aor. 2. act. imper. μετάδος, ὅτω. Luc. 3, 11. μεταδότη τῷ μὴ ἔχοντι, impertiat non habenti. Rom. 1, 11. ἵνα τὶ μεταδῶ (1. sing. aor. 2. act. subj.) χάρισμα ὑμῶν πνευματικόν, ut aliquod impertiam vobis donum spirituale. 1. Thess. 2, 8. εὐδοκῶμεν μεταδῆναι (aor. 2. act. inf.) ὑμῶν, adebamus impertiri vobis. Enallage temporis. εὐδοκῶμεν pro ἡυδοκῶμεν. Nisi dicamus εὐδοκῶμεν esse 1. plur. imperf. Nam εὐ est diphthongus immutabilis, Et non augetur nisi Ἀττικῶς. Sic dicimus ἡυχόμεν pro εὐχόμεν Atticè Rom. 9, 3.

Ἐυμετάδοτος, α, ο, η, facilis ad impertiendum. 1. Tim. 6, 18. Forma vocis videtur notare δύναμιν παθητικήν, vim passivam. Quae enim verbalia in tos designant, passivè capiuntur. Ponitur ergo hic εὐμετάδοτος activè. proprie diceretur εὐμεταδοτικός seu εὐμεταδότης. Sed haec sunt ἄχρηστα inusitata. Germanicè *deu gern mitgiebt*.

Ὀπλοδοτέω, ὦ, arma do sive distribuo, armo. 1. Macc. 14, 32. ὠπλοδοτήσας ἄνδρας, armavit viros. Ex ὄπλον, arma, Et δίδωμι.

Παραδίδωμι, trado, dedo. Luc. 22, 48. τὸν υἱὸν τῆς ἀνθρώπου παραδίδως (2. sing. praef. act. indic.) filium hominis prodidis? Matth. 10, 19. ὅταν δὲ παραδῶσιν (3. plur. praef. act. subj.) ὑμᾶς, quum tradiderint vos. Matth. 26, 46. ἰδὲ ἡγγικεν ὁ παραδίδς (part. praef. act.) με, ecce appropinquabit, qui me prodit. Luc. 21, 12. παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς, tradentes in conventus. Sic Act. 22, 4. παραδίδς εἰς φυλακὰς, tradens in carceres, scilicet conjiciendos. imperf. act. παρεδίδων, ὡς, ω, Et παρεδίδαν, ας, ε. Act. 8, 3. παρεδίδε εἰς φυλακήν, tradebat in custodiam scilicet conjiciendos. Act. 16, 4. παρεδίδαν (3. pl. imperf.) αὐτοῖς φυλάσσειν, tradebat eis servanda. παρεδίδαν pro παρεδίδουσαν, ad formam ἐχρύσσειν, ας. F. παραδώσω. Matth. 26, 15. παραδώσω αὐτὸν, prodami ipsum. Matth. 10, 21. παραδώσει (3. sing. fut.)

fut.) ἀδελφὸς ἀδελφὸν εἰς θάνατον, tra-
det frater fratrem neci. Marc. 13, 9. πα-
ραδώσῃσι (3. plur. fut.) ὑμᾶς εἰς συνέδρια,
tradent vos in confessus. Joh. 6, 64. τίς ἐστὶν
ὁ παραδώσων (part. fut. 1. aēt.) αὐτὸν, ὅς
qui ipsum proditurus esset. præt. aēt. παρα-
δέδωκα, Aēt. 15, 26. παραδεδωκόσι (dat.
pl. part. præt.) τὰς ψυχὰς αὐτῶν, qui
expofuerunt animas suas. plusq. perf. πα-
ραδεδώκειν, eis, ei. Marc. 15, 10. παρα-
δεδώκεισαν (3. pl. plusq. perf.) αὐτὸν οἱ
ἀρχιερεῖς, tradidissent eum pontifices. De
augmento abjecto vide supra δεδώκειν pro
ἐδεδώκειν. aor. 1. aēt. παρέδωκα. 1. Cor. 11,
2. καθὼς παρέδωκα ὑμῖν τὰς παραδόσεις,
κατέχετε, sicuti tradidi traditiones, re-
tinetis. Matth. 25, 20. πέντε τάλαντά μοι
παρέδωκας, quinque talenta mihi tradi-
disti. Marc. 15, 15. παρέδωκε tradidit.
Matth. 27, 2. παρέδωκαν (3. pl. aor. 1. aēt.
indic.) αὐτὸν Ποντίῳ Πιλάτῳ, tradide-
runt Pontio Pilato. Matth. 27, 18. διὰ
φθόνον παρέδωκαν αὐτὸν, ex invidia tra-
diderunt eum. aor. 2. aēt. παρέδων, ws, w.
Luc. 1, 2. καθὼς παρέδοσαν (3. pl. a. 2.
aēt. indic.) ἡμῖν, prout tradiderunt no-
bis. aor. 2. imper. παράδοτε. Ef. 25, 7. Luc. 12,
58. καὶ σε παραδῶ (3. sing. aor. 2. aēt.
subj.) τῷ πράκτορι, ὅς te tradat exacto-
ri. 1. Cor. 5, 5. παραδῆναι (a. 2. aēt. inf.)
τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ, tradere ejusmodi
hominem Satanae. Matth. 10, 4. ὁ καὶ πα-
ραδῆς (part. aor. 2. aēt.) αὐτὸν, qui et-
iam prodidit ipsum. Gal. 2, 20. παραδόν-
τος ἑαυτὸν ὑπὲρ ἐμῆς, qui se tradidit pro
me. præt. pass. παραδίδομαι, σαι, ται.
Luc. 22, 22. καὶ τῷ ἀνθρώπῳ, δι' ἧς παρα-
δίδοται, vae homini, per quem proditur.
2. Cor. 4, 11. εἰς θάνατον παραδιδόμεθα
(1. pl. præs. pass. indic.) διὰ Ἰησοῦν, morti
tradimur propter JESUM. Luc. 9, 44.
μέλλει παραδίδοσθαι (præs. pass. inf.) fu-
turum est, ut tradatur. imperf. pass. παρε-
διδόμην, s, οτο. 1. Cor. 11, 23. ἐν τῇ νυ-
κτὶ, ἐν ᾗ παρεδίδοτο (3. sing. imperf. pass.)
ea nocte, quâ prodebatur. vulgata versio,
qua tradebatur. Et hæc est propria hujus
verbi significatio, per prodicionem verò tra-
dere est synecd. speciei. præt. pass. παραδέ-
δομαι, σαι, ται. Luc. 4, 6. ὅτι ἐμοὶ πα-
ραδέδοται, nam mihi tradita est. Aēt. 14,
26. παραδεδόμενοι (part. præt. pass. plur.

num. gen. m.) τῇ χάριτι τῆς Θεᾶς, com-
mendati gratia Dei. aor. 1. pass. παρεδό-
θην, ης, η. Matth. 4, 12. ὅτι Ἰωάννης πα-
ρεδόθη, Johannem traditum esse in custo-
diam. Matth. 11, 27. πάντα μοι παρεδόθη
ὑπὸ τῆς πατρὸς μου, omnia mihi tradita
sunt à PATRE meo. Rom. 4, 25. ὅς παρε-
δόθη διὰ τὰ παραπτώματα ἡμῶν, qui
traditus fuit propter lapsus nostros. Joh. 18,
36. ἵνα μὴ παραδοθῶ (aor. 1. pass. subj.)
τοῖς Ἰουδαίοις, ne traderer Judæis. Marc.
1, 14. μετὰ δὲ τὸ παραδοθῆναι (aor. 1.
pass. inf.) τὸν Ἰωάννην, postquam autem
traditus fuit Johannes. Aēt. 15, 40. παρε-
δοθεῖς (part. a. 1. pass.) τῇ χάριτι τῆς Θεᾶς
ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν, commendatus gratia
Dei à fratribus. Matth. 20, 18. ὁ υἱὸς τῆς
ἀνθρώπου παραδοθήσεται (3. sing. fut. 1.
pass.) filius hominis tradetur. Luc. 21, 16.
παραδοθήσεσθε (2. plur. fut. 1. pass.) δὲ tra-
demini verò. A (2. sing. præt. pass.) παρα-
δέδοται derivatur nomen

Παράδοσις, εως, ἡ, doctrina divina
1. Cor. 11. 2. item traditio ὅς doctrina hu-
mana. Marc. 7, 8. κρατεῖτε τὴν παράδο-
σιν τῶν ἀνθρώπων, tenetis traditionem
hominum. Matth. 15, 2. τὴν παράδοσιν τῶν
πρεσβυτέρων, traditionem majorum.

Πατροπαράδοτος, s, ὁ, ἡ, à patribus
traditus. 1. Petr. 1, 18. ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς
ματαιίας ὑμῶν ἀνατροφῆς πατροπαράδο-
τος, redempti estis ex vana illa vestra con-
versatione à patribus tradita.

Προδίδωμι, do prior. Fut. προδώσω.
Rom. 11, 35. τίς προέδωκεν (3. sing. aor. 1.
aēt. indic.) αὐτῷ καὶ ἀνταποδοθήσεται
(3. sing. fut. 1. pass. indic.) αὐτῷ; quis
prior dedit ei, ὅς retribuetur ei? præt.
aēt. προέδωκα. præt. passiv. προέδομαι,
σαι, ται, unde est

Προδότης, s, ὁ, proditor. Luc. 6, 16.
ὅς καὶ ἐγένετο προδότης, qui etiam fuit pro-
ditor. Aēt. 7, 52. ἔνυν προδόται καὶ φονεῖς
γεγένηκα, cujus vos nunc proditores ὅς in-
terfectores facti estis.

Πρόδοσις, εως, ἡ, antedatio, erogatio.

Προδοσία, as, ἡ, proditio. Sap. 17,
11, 15.

Προσδίδωμι, addo. Genes. 29, 32.

ΔΙΚΗ, ης, ἡ, (à קִיָּץ justus,
ablata prima syllaba. vel à Chald. כִּיָּץ
Hebr.

Hebr. **דִּקְיָה** purum, justum esse) proprie jus, justitia, fas. idem quod **דָּעִים** & opponitur τῇ βίᾳ violentiæ. Hesiod. *ἔργ.* 273. καὶ νῦν δίκης ἐπάκχε, βίης δ' ἐπιλήθω πάμπαν, & nunc quaeso jus audi, vim verò obliviscere prorsus. causa. Job. 29, 16. δίκην, ἣν ἐκ ἡδεν, ἐξιχνίασα, causam, quam non intelligebam, investigavi. pœna, supplicium, sicut Hebraico loquendi genere judicium seu jus pro pœna quoque adhiberi videmus, per metonym. effecti. 2. Thess. 1, 9. οἵτινες δίκην τίσσῃ, qui pœnam pendent. Judæ 6, 7. πυρὸς αἰωνίᾳ δίκην ὑπέχουσιν, ignis aeterni pœnam sustinentes. ultio, vindicta. Act. 28, 4. ὃν διασωθέντα ἐκ θαλάσσης, ἡ δίκη ζῆν ἐκ εἰσσεύ, quem postquam salvus evasit ex mari, ultio non sibi vivere. damnatio. Act. 25, 15. αἰτῶμενοι κατ' αὐτῆς δίκην, petentes damnationem adversus eum. sententia damnatoria. Hos. 13, 14. πᾶ ἡ δίκη σὺ θάνατε; ubi sententia tua damnatoria, o mors? F. Jun. Hebraea vertit, ubi pestes tuæ mors? Hebr. vox **דִּקְיָה** est ambigua, & prima fronte videre non licet, utrum à singulari **דִּקְיָה** vel **דִּקְיָה** derivetur. Mos jure receptus, unde δίκην adverbialiter ponitur pro more, instar, cum Genit. ὁδνός. ω. 254. ἡ γὰρ δίκη ἐστὶ γερόντων, hic enim mos est senum. Sic Hebr. **דִּקְיָה** vertitur consuetudo. 1. Sam. 8, 11. 1. Reg. 18, 28. hic vertitur à LXX. ἐθισμός: illic verò δικαίωμα.

Δίκησις, εὖς, ἡ, ultio. Sap. 47, 29.

Καταδίκη, ης, ἡ, condemnatio. Sap. 12, 27.

Δικαίος, αἴα, αἰον, justus, a, um. 1. Job. 3, 7. ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, δικαίος ἐστὶ, qui exercet justitiam, justus est, ὅντως δικαίος, vere justus, & tribuitur DEO. Job. 17, 25. πᾶτερ δικαίε, PATER juste. 2. Tim. 4, 8. ὁ Κύριος ὁ δικαίος κριτής, DOMINVS justus judex. hominibus. Matth. 5, 45. βρέχει ἐπὶ δικαίους καὶ ἀδίκους, pluit super justos & injustos. 1. Tim. 1, 9. δικαίον νόμος & κῆται, justo lex non est posita. Φαινομένως δικαίος, apparenter justus. Marc. 2, 17. ἐκ ἡλθὼν καλέσαι δικαίους, non veni vocatum justos. Matth. 23, 28. ἔξωθεν μὲν φαίνεσθε τοῖς ἀνθρώποις δικαίοι, foris quidem apparetis

A just. probus, benignus. Matth. 1, 19. Ἰωσήφ δὲ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς δικαίος ὢν, porro Josephus, maritus ejus, quum esset probus. [1. Joann. 1, 9. εἰ μὴ ὁμολογῶμεν τοὺς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστὸς ἐστὶ καὶ δικαίος, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας. Si confitemur peccata nostra, fidelis & benignus est Deus, ut remittat nobis peccata nostra.] innocens. Matth. 23, 35. ὅπως ἔλθῃ ἐφ' ὑμᾶς πᾶν αἷμα δικαίων, ut veniat super vos omnis sanguis innocens. sincerus, candidus, rigidus juris divini exactor, Luc. 20, 20. glorificatus. Matth. 13, 43. τότε οἱ δίκαιοι ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος, tunc justi effulgebunt sicut Sol. justus ex justitia CHRISTI imputata. Rom. 1, 17. ὁ δικαίος ἐκ πίστεως ζήσεται, justus ex fide vivet. justus ex justitia inherente, 1. Joh. 3, 7.

Δικαίον, &, τὸ, æquum, æquitas, jus. Eph. 6, 1. τῷτο γὰρ ἐστὶ δικαίον, hoc enim æquum est. Phil. 1, 7. καθὼς ἐστὶ δικαίον, prout æquitas postulat. Col. 4, 1. οἱ κύριοι τὸ δικαίον τοῖς δούλοις παρέχεσθε, domini jus servis exhibete.

Ἀκριβοδικαίον, &, τὸ, summum jus, rigor juris.

Δικαιοσύνη, ης, ἡ, justitia, hoc est, vitæ sanctitas Act. 10, 35. ἐν παντὶ ἔθνει ὁ Φοβέμενος αὐτὸν, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, dectōs αὐτῷ ἐστὶ, in omni gente acceptum ei esse quemvis, qui eum timeat & operam det justitiæ. eleemosyna, beneficentia & liberalitas erga pauperes. 2. Cor. 9, 9. conf. Matth. 19, 21. idque ex hebraismo, ubi **דִּקְיָה** est eleemosyna. Psal. 112, 9. Tobia 2, 14. Idem verbum reponi debet Matth. 6, 1. ubi Syrus & Vulgatus ἐλεημοσύνην reddunt justitiam, certissimo argumento, extitisse olim in textu græco δικαιοσύνην, pro quo tamen deinceps glossa in textum irrepsit. Item benignitas in genere, ut supra δικαίος Matth. 1, 19. Δικαιοσύνη γὰρ θεὸς ἐν αὐτῷ ἀποκαλύπτεται, benignitas enim Dei in eo (Evangelio) revelatur] justitia morte CHRISTI nobis acquisita. Rom. 4, 6. ὅς ὁ θεὸς λογίζεται δικαιοσύνην, cui Deus imputat justitiam. Et hac justitia vocatur justitia fidei, Rom. 4, 13. quia fide singuli credentes eam apprehendunt & sibi applicant. justitia fidei, ubi fidei est genitivus adjuncti occupati. justitia Dei Rom. 10, 3. quia Deus gratis eam cre-

dentibus imputat. Hic est genitibus efficiētis. 2. Cor. 5, 21. ἵνα ἡμεῖς γινώμεθα δικαιοσύνην Θεοῦ ἐν αὐτῷ, ut nos efficeremur justitia DEI in eo, nempe CHRISTO. omnes officii partes, Matth. 3, 15. πληρῶσαι πάντα δικαιοσύνην, implere omnem justitiam, hoc est, omnes officii partes. Verbum, πληρῶσαι implere refertur hic ad officium. Conf. Col. 4, 17. veritas religionis Christianæ: Matth. 5, 10. μακάριοι οἱ δειωγμένοι ἕνεκεν δικαιοσύνης, beati quos persequuntur homines justitiæ causa, hoc est, ob justam causam, qualis est Christianorum. justitia pro justis per metonymiam formæ. 2. Pet. 3, 13. ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ, in quibus scilicet cælis & terra nova justitia, hoc est, justī habitabunt. κατοικεῖ pro πατοικῆσαι. Enallage temporis.

Δικαιῶω, ὦ, justifico. Luc. 10, 29. ὁ Θεὸς δικαιοῦν (pres. act. inf.) ἑαυτὸν, ille autem volens justificare se, hoc est, volens ostendere se justum esse. hoc sensu idem. Verbum Jac. 2, 24. accipitur. Luc. 16, 15. ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες, (part. pres. act. pl. g. m.) ἑαυτοὺς, vos estis, qui justificatis vos ipsos, hoc est, ostentatis justitiam vestram. Rom. 4, 5. πιστεύοντι ἐπὶ τὸν δικαιοῦντα (part. pres. act.) τὸν ἀσεβῆ, credit in eum, qui justum pronunciat hominem naturā impium. Fut. δικαιοῦσω. Rom. 3, 30. ὁ Θεὸς, ὃς δικαιοῦσιν (3. sing. fut. 1. act. indic.) περιτομήν ἐκ πίστεως, Deus, qui justificabit circumcisionem ex fide. aor. 1. act. ἐδικαίωσα, us, e. Rom. 8, 30. ὃς ἐκάλεσε, τέλει καὶ ἐδικαίωσε (3. sing. a. 1. act. indic.) quos vocavit, eos etiam justificavit. Luc. 7, 29. ἐδικαίωσαν (3. pl. a. 1. act. indic.) τὸν Θεόν, justificaverunt, hoc est, justum celebrarunt Deum: pres. act. δεικνύμεθα, us, e. pres. pass. δικαιοῦμαι, ἔμαι, justificor. Gal. 2, 16. ἔδικαιώται (3. sing. pres. pass. indic.) ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, non justificatur homo ex operibus legis. Act. 13, 39. ἐν τῷ πᾶσι ὁ πιστεύων δικαιοῦται, per hunc quivis credens absolbitur. Gal. 5, 4. οἵτινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθε, (2. plur. pres. act. ind.) quicunque per legem justificamini. Rom. 3, 28. λογίζομεθα ἐν πίστει δικαιοῦσθαι (pres. inf. pass.) ἄνθρωπον χωρὶς ἔργων, colligimus igitur fide justificari hominem absque operibus. pres. pass. δεικνύμεθα.

Αἰωμά. 1. Cor. 4, 4. ἀλλ' ἐκ ἐν τῷ δεικνύμεθα, sed non per hoc justificatus sum. Rom. 6, 7. ὁ ἀποθανὼν, δεικνύεται (3. sing. pres. pass.) ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας, et enim qui mortuus est, liberatus est à peccato. Luc. 18, 14. κατέβη ἔτος δεικνύμενος (part. pres. pass.) εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, descendit justificatus domum suam, aor. 1. pass. ἐδικαιώθη, us, η. justificatus fui. Luc. 7, 35. ἐδικαιώθη (3. sing. a. 1. pass.) ἡ σοφία, sed justificata est sapientia à filiis suis. NB. quo scil. (ut Camerarius in suis notis scribit) nihil magis perverse atque præposterè fieri poterat. Justificata fuit, h. e. judicata clarius. Sententia tanquam in judicio pronunciata fuit de sapientia ab iis, qui illam ut pueri audire, eique se submittere debebant. Sic verbum ἐδικαιώθη accipi posse, demonstrat idem Camerarius à Thucydide, ubi pari sensu accipi tradit, cujus Thucyd. verba sunt, ὑμεῖς δὲ πολλοὺς δικαιοῦσατε, vos autem magis justificabitis, h. e. δικαίως καὶ ὑμῶν ἐποδείξετε, ὅτι τυραννικῶς ἄρχετε, justè contra vos demonstrabitis, seu de vobis judicabitis, quod tyrannice imperatis. Longe melius: justificata fuit sapientia, hoc est, sapientia Dei justa fuit agnita, approbata & prædicata à veris Christi discipulis. Multi δικαιοῦται hoc loco ut Matth. 11, 19. reddunt dijudicari, deprehendi, traduci. 1. Tim. 3, 16. δικαιοῦθη ἐν πνεύματι, justificatus fuit in Spiritu. hoc est, justus NB. declaratus Deitate sua. [Longe rectius: justus deprædicatus est testimonio Spiritu S. vel (ut alii) virtute Spiritus Sancti in miraculis suis patefacta.] 1. Cor. 6, 11. ἀλλὰ ἐδικαιώθητε (2. plur. aor. 1. pass. indic.) ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, sed justificati estis in nomine Domini JESU. Apoc. 22, 11. ὁ δικαιοῦν δικαιοῦνται (3. sing. aor. 1. pass. imper.) ἔτι, qui justus est, justificetur adhuc. Rom. 3, 4. ὅπως ἂν δικαιοθῇς (2. sing. aor. 1. pass. subj.) ἐν τοῖς λόγοις σου, ut justificeris, hoc est, justus agnoscaris & prædiceris in sermonibus tuis. Gal. 2, 16. ἵνα δικαιοθῶμεν (1. plur. a. 1. pass. subj.) ἐκ πίστεως Χριστοῦ, ut justificaremur ex fide in CHRISTUM, hoc est, ut imputata nobis justitia CHRISTI, quam sola fide apprehendimus, absolveremur, justique pronuntiaremur. Act.

Act. 13, 39. ἐκ ἡδυνήθητε ἐν τῷ νόμῳ μω-
σέως δικαιωθῆναι (a. i. pass. inf.) non
potuistis per legem Moysi justificari. Rom.
5, 1. δικαιωθέντες (part. a. i. pass.) ἐν ἐκ-
πίσεως , justificati itaque ex fide. fut. 1.
pass. δικαιωθήσομαι , η̄ εται , Matth. 12,
37. ἐκ γὰρ τῶν λόγων σε δικαιωθήσῃ (2.
sing. fut. 1. pass. indic.) ex sermonibus enim
tuis justificaberis. Rom. 3, 20. ἐξ ἔργων
νόμου ἡ δικαιωθήσεται (3. sing. fut. 1. pass.)
πᾶσα σὰρξ , ex operibus legis non justifi-
cabitur ulla caro. Rom. 2, 13. οἱ ποιῶντες
τὸν νόμον δικαιωθήσονται (3. pl. fut. 1. pass.
indic.) qui legem præstant , justificabun-
tur.

Δικαίωμα , τὸ , τὸ , sententia abso-
lutoria. Rom. 5, 16. εἰς δικαίωμα , ad ju-
stificationem , (qua scilicet Deus justos pro-
nuntiat credentes in Christum) hoc est ,
ad sententiam absolutoriam. item idem ,
quod δικαιοσύνη , justitia. Rom. 5, 18. δι-
ἐνὸς δικαίωματος , per unius justitiam ,
justificatio , Rom. 8, 4, ἵνα τὸ δικαίωμα
νόμου πληρωθῇ , ut justificatio legis comple-
atur. Lex naturæ , atque ita significat
omnia legis divine moralis mandata. Rom.
1, 32. οἵτινες τὸ δικαίωμα τῆς θεᾶς ἐπι-
γινόντες , qui jure Dei cognito , hoc est , ju-
re naturæ , quod jurisperiti jus gentium vo-
cant. δικαίωματα , ὧν , τὰ , mandata Dei
de externis ceremoniis ἔστιν ritibus Heb. 9, 1.
ἔρχε μὲν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαίωματα ha-
buit quidem prius tabernaculum (fœdus)
statuta cultus , ubi Apostolus LXX. secutus
Hebræam vocem דְּבָרִים , hoc est , statuta
seu constitutiones vertit δικαίωματα. Luc.
1, 6. ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμφοτέροισι ἐνώπιον
τῆς θεᾶς , πορευόμενοι ἐν πάσαις ἐντολαῖς
καὶ δικαίωμασι , erant autem justi ambo ,
ambulantes in omnibus mandatis ἔστιν statu-
tis DOMINI. priori vocabulo (ἐντολαῖς)
per synecd. gen. intelliguntur mandata de
moribus sive legis moralis , posteriori verò
mandata de ceremoniis. mandata legis mo-
ralis Rom. 2, 26.

Δικαίωσις , εἰς , ἡ , justificatio Rom.
5, 18. εἰς δικαίωσιν ζωῆς , ad justificatio-
nem vite.

Δικαίως , ἀδ. justè. Tit. 2, 12. σωφρό-
νως καὶ δικαίως καὶ ἐνσεβῶς , temperanter
ἔστιν justè ἔστιν piè. meritò. Luc. 23, 41. καὶ ἡ-
μεῖς μὲν δικαίως , ἔστιν nos quidem meritò.

Δικάζω , jus dico , discepto , litigo. A-
quila ἔστι Symmachus Psalm. 53, 3.

Δικασία , ας , ἡ , lis , controversia.
Aquila Judic. 12, 2.

Δικαστής , ἔ , ὁ , judex juxta Arist. 5.
Eth. cap. 4. 6. 3. δίκαιον dicitur quasi δι-
χαιον , ἔστι δικαστής quasi διχαστής , quod
bisariam secet , ἔστι tanquam (μεσιδὶς)
mediator partes dissidentes ad equalitatem
reducatur. Luc. 12, 14. τίς με κατέστησε δικα-
στήν ἐφ' ὑμᾶς ; quis me vobis constituit ju-
dicem ? Act. 7, 35. τίς σε κατέστησεν ἀρ-
χόντα καὶ δικαστήν ; quis te constituit prin-
cipem ἔστι judicem ?

Δικαστήριον , ας , τὸ , forum judiciale.
Judic. 6, 32.

Ἀντιδικάζω , contra litigo. Incertus
Judic. 6, 31.

Ἀντιδικασία , litigium. Aquila Pro-
verb. 20, 3.

Διαδικάζω , litigio , discepto. Symma-
chus Jobi 33, 13. τί ἐν αὐτῷ διαδικάζῃ
(2. sing. pres. ind. med.) quid igitur cum
eo litigas ?

Διαδικασμός , ἔ , ὁ , lis , contentio.
Aquila Ezech. 48, 28.

Ἐκδικάζομαι vel ἐνδικάζομαι , ὤμαι ,
ulciscor. Lev. 19, 18. ἔκ ἐνδικᾶται (3. sing.
pres. subj.) σὺ ἡ χεὶρ , ne ulciscatur tua
manus.

Καταδικάζω , propriè , jus dico contra
aliquem. κατὰ hic valet contra. conde-
mno , Luc. 6, 37. μὴ καταδικάζετε (2.
pl. pres. imper. act.) ne condemnate. Fut.
άσω. a. i. act. κατεδικάσα , ας , ε. Matth.
12, 7. ἔκ ἂν κατεδικάσατε (2. pl. a. i. act.
indic.) τὰς ἀμαρτίας , non condemnassetis
inculpabiles. a. i. pass. κατεδικάσθην , ης , η ,
condemnatus fui. Luc. 6, 37. καὶ ἔ μὴ κα-
ταδικασθῆτε (2. pl. a. i. pass. subj.) ἔ
non condemnati fueritis. fut. 1. pass. κατα-
δικασθήσομαι , η , εται , condemnabor.
Matth. 12, 37. καὶ ἐκ τῶν λόγων σε κα-
ταδικασθήσῃ (2. sing. fut. 1. pass. indic.)
ἔστι ex verbis tuis condemnaberis.

Ἄδικος (ἀδίκαιος non est usitatum)
α , ὁ , ἡ , injustus , iniquus , a. Luc. 16,
10. ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος , καὶ ἐν πολλῷ
ἀδίκος ἐστίν , qui in re minima injustus
est , etiam in re magnâ. 1. Pet. 3, 18. δι-
καιῶς ὑπὲρ ἀδίκων (ἔπαθον) justus pro in-
justis passus est. Psalm. 119, 137. δίκαιος

ἐὶ Κύριε, καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις σου, *justus es DOMINE, & justa sunt judicia tua.* *Unde ist gerecht, wir sind unnütze Knecht.* Act. 24, 15. ἀνάστασιν μέλλειν ἔσεσθαι νεκρῶν, δικαίων τε καὶ ἀδίκων, *resurrectionem futuram mortuorum tum justorum, tum injustorum.*

Ἀδίκως *adverb.* injustè, iniquè. 1. Pet. 2, 19. πάσχων ἀδίκως, *injuste patiens.*

Ἀδικία, ας, ἡ, *injustitia.* Luc. 13, 27. οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας (*genit. objecti*) *qui operam datis injustitiae.* Luc. 16, 8. τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας (*Hebraismus*) *pro τὸν οἰκονόμον ἄδικον, dispensatorem injustum.* Sic Luc. 18, 6. κριτῆς τῆς ἀδικίας, *hoc est, κριτῆς ἄδικος, judex injustus.* *injustum factum, peccatum.* Hebr. 8, 12. ἴλεως ἔσομαι τοῖς ἀδικίαις αὐτῶν, *propitius ero injustis eorum factis.*

Ἀδικέω, ὦ, *injustitiam exerceo, injuriā afficio, cum acc.* Matth. 20, 13. ἐκ ἀδικῶ σε, *non facio tibi injuriam.* ὁ χρώμενος τῇ δίκῃ ἑαυτῶ, ἔδεναι ἀδικεῖ. *Qui utitur jure suo, nemini facit injuriam.* Col. 3, 25. ὁ δὲ ἀδικῶν (*part. pres. act.*) κομιᾶται, ὃ ἠδίκησε (*3. sing. a. 1. act. indic.*) *qui injuriam aliis infert, injuriam illatam referet, hoc est, malum hoc ipsum redundabit autorem.* Conf. Prov. 9, 12. Act. 7, 26. ἵνα τί ἀδικεῖτε (*2. pl. pres. imper. act.*) ἀλλήλους; *cur alii alios injuria afficitis?* Futur. ἥσω noceo, lædo. Luc. 10, 19. ἔδεν ὑμεῖς, & μὴ ἀδικήσῃς (*3. sing. fut. act. indic.*) ἔσ' planè nihil vos lædet. perf. ἠδίκηκα, *injuriam feci.* part. ἠδικηκώς, 2. Macc. 14, 28. μὴ δὲν ἀνδρὸς ἠδικηκίτος, *cum nullam vir injuriam fecisset.* aor. 1. act. ἠδίκησα, ας, ε. Act. 25, 10. Ἰσθαίης ἔδεν ἠδίκησα, *Judeos nulla in re injuria affeci.* 2. Cor. 7, 2. ἔδεναι ἠδικήσαμεν (*1. pl. aor. 1. act. ind.*) *neminem injuria affecimus.* Gal. 4, 12. ἔδεν με ἠδικήσατε (*2. pl. a. 1. act. indic.*) *nulla in re me affecistis injuriā.* a. 1. act. imper. ἀδίκησον, ἄτω. Apoc. 22, 11. ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω (*3. sing. a. 1. act. imper.*) *qui nocet, noceat adhuc.* [Ad verbum: qui injustus est, injustitiam exerceat amplius; ironice.] aor. 1. act. subj. ἀδικήσω, ης, η. Apoc. 6, 6. καὶ τὸ ἔλαιον μὴ ἀδικήσης (*2. sing. aor. 1. act. subj.*) ἔσ' oleum ne læseris. Apoc. 7, 3.

μὴ ἀδικήσητε (*2. plur. a. 1. act. subj.*) *τὴν γῆν, ne lædite terram.* Apoc. 9, 4. ἵνα μὴ ἀδικήσωσι (*3. pl. aor. 1. act. subj.*) *τὸν χόρτον, ne læderent gramen.* Apoc. 11, 5. εἴ τις αὐτὸς θέλη ἀδικῆσαι (*a. 1. act. inf.*) *si quis velit eos lædere, part. a. 1. act. ἀδικήσας, αὐτος, ὁ.* 2. Cor. 7, 12. ἔχ' εἵνεκεν τῷ ἀδικήσαντος (*part. aor. 1. act.*) *non respectu ejus, qui injuria affecerat, pres. pass. ἀδικέομαι, ἔμαι, injuria afficior, injuriam patior.* 1. Cor. 6, 7. διὰ τί ἔχ' ἑμῶν ἀδικεῖσθε (*2. plur. pres. pass. indic.*) *quare non potius injuriam patimini?* Act. 7, 24. καὶ ἰδὼν τινα ἀδικέμενον (*part. pres. pass.*) ἔσ' quum vidisset quendam ex iis injuria affici. pres. pass. ἠδίκημαι, σαι, ται, *injuria fui affectus, injuria mihi fuit facta, illata.* Sir. 13, 5. πτωχὸς ἠδίκηται, *pauper injura affectus est.* a. 1. pass. ἠδικήθην, ης, η. Apoc. 2, 11. ὁ νικῶν, & μὴ ἀδικηθῇ (*3. sing. a. 1. pass. subj.*) *ἐκ τῷ θανάτῳ δευτέρῳ, qui vincit, nequaquam lesus fuerit à morte secunda.* 2. Cor. 7, 12. ἔδ' εἵνεκεν τῷ ἀδικηθέντος (*part. aor. 1. pass. gen. sing.*) *neque ejus respectu, qui injuria affectus fuerat.*

Προαδικέω, ὦ, *prior injuria afficio, injuria laceſso.* Sap. 18, 2. & βλάπτει προηδικημένοι, *non nocent ante injuria affecti.*

Ἀδίκημα, τος, τὸ, *injusta actio, injurie illatio, maleficio, scelus, injustum facinus.* Act. 24, 20. εἴ τι εὖρον ἐν ἐμοὶ ἀδίκημα, *si quid invenerunt in me injustè factum.* Apoc. 18, 5. καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς, ἔσ' recordatus est Deus scelerum ejus.

Ἀντίδικος, ος, ὁ, ἡ, *adversarius.* 1. Pet. 5, 8. ἀντίδικος ὑμῶν ὁ διάβολος, *adversarius vester diabolus.*

Ἀντιδικέω, ὦ, *sum adversarius. fut. ἥσω. aor. 1. ἀντεδίκησα. Jud. 6, 31. ἀντεδίκησεν αὐτῷ, adversarius ei fuit.*

Ἀντιδικία, ας, ἡ *contradictio.* Aquila Prov. 19, 13.

Ἐκδικος, ος, ὁ, ἡ, *vindex, ultor, 1. Theſſ. 4, 6. διότι ἐκδικος ὁ Κύριος περὶ πάντων τῶντων, nam vindex est DOMINVS omnium istorum. Tribuitur magistratui tanquam ministro DOMINI Rom. 13, 4.*

ἐκδικος

ἐκδικος εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι, ultor ad iram, qui quod malum est fecerit.

Ἐκδικέω, ὦ, vindico, ulciscor, vindictam sumo de aliquo. Apoc. 6, 10. & κρίνεις καὶ ἐκδικῇς (2. sing. pres. act. indic.) τὸ αἷμα ἡμῶν, non judicas & vindicas sanguinem nostrum Rom. 12, 19. μὴ ἐαυτῆς ἐκδικῶντες (part. pres. act.) non ipsi vosmetipsos ulciscetes. Fut. ἐκδικήσω Luc. 18, 5. ἐκδικήσω αὐτήν, vindicabo eam. Deut. 18, 19. ἐγὼ ἐκδικήσω, ego ulciscar. Hos. 9, 9. ἐκδικήσεται ἁμαρτίας αὐτῶν, ulciscetur peccata eorum. aor. 1, act. ἐξεδίκησα, ας, ε. Apoc. 9, 2. ἐξεδίκησε (3. sing. a. 1. act. indic.) τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτῆς, vindicabit sanguinem servorum suorum. Luc. 18, 3. ἐκδικήσόν (2. sing. a. 1. act. imper.) με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου, vindica me ab adversario meo. 2. Cor. 10, 6. καὶ ἐν ἐτοίμῳ ἔχοντες ἐκδικήσας (a. 1. act. inf.) πᾶσαν παρακοήν, & in promptu habentes, quod ulciscamur omnem inobedientiam. Præt. act. ἐκδεδίκηκα. Præt. pass. ἐκδεδίκημαι, σαι, ται. Gen. 4, 24. aor. 1. pass. ἐξεδίκηθην, ης, η. Ez. 19, 12. fut. 1. pass. ἐκδικηθήσομαι, η, εται, vindicabor. Zach. 5, 3. ἕως θανάτου ἐκδικηθήσεται, usque ad mortem vindicabitur.

Ἐκδίκησις, εως, ἡ, ultio, vindicta. Rom. 12, 19. ἐμοὶ ἐκδίκησις, καὶ γὰρ ἀνταποδώσω, mihi vindicta, ego retribuam. Hebraismus, mihi est vindicta, hoc est, mea est vindicta. Luc. 21, 22. ἡμέρας ἐκδικήσεως, dies ultionis. 1. Pet. 2, 14. εἰς ἐκδίκησιν τῶν κακοποιῶν, in ultionem maleficorum. Luc. 18, 7. ὁ δὲ Θεὸς & μὴ ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῆς τῶν βωόντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτός; Deus autem non vindicabit electos suos, vociferantes ad ipsum die ac nocte? 2. Thess. 1, 8. δίδοντας ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσι Θεόν, infligens ultionem iis, qui non norunt Deum.

Ἐκδικητής, &, ὁ, ἡ, ultor. Ps. 8, 3.

Ἐνδικος, &, ὁ, ἡ, justus, a. Rom. 3, 8. ὢν τὸ κρίμα ἐνδικόν ἐστι, quorum judicium justum est. Heb. 2, 2. ἔλαβεν ἐνδικὸν μισθοδοσίαν, retulit justam mercedis retributionem.

Ἰπόδικος, &, ὁ, ἡ, obnoxius, a. proprie obnoxius ē re judicata. q. d. ὁ ὑπὸ τὴν δίκην ὢν, qui reus est pœnæ à judice definitæ, seu

A qui subest sententiæ à judice latæ. συνώνυμα, ὁ κατὰκρίτος, ὁ κατεγνωσμένος, ὑπαίτιος, ὑπεύθυνος, ἐνοχος. Rom. 3, 19. καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ Θεῷ, & obnoxius fiat totus mundus condemnationi DEI.

ΔΙΚΤΥΟΝ, &, τὸ, rete, à verbo δίκω, jacio, quod apud poetas tantum est in usu. In prosa βάλω. Joh. 21, 11. ἔλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, traxit rete in terram. Luc. 5, 5. χαλάσω τὸ δίκτυον, demittam rete. δίκτυα, ων, τὰ, retia seu majores plage. Matth. 4, 20. ἀφέντες τὰ δίκτυα, relicti retibus.

Δικτυόω, ὦ, fut. ὤσω, ad retis formam compono, retibus contexo. 3. Reg. 7, 17. εἵχοι δεδικτυωμένοι, ordines reticulati. A perf. pass. est

Δικτυωτός, ἡ, ὄν, reticulatus. Exod. 27, 4.

† ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, &, ὁ, Dionysius q. d. Bacchicus. Nomen proprium viri, à Græca voce Διόνυσος, &, ὁ, Bacchus. A poetis metri causâ vocatur etiam Διώνυσος & Διώνυσος. Ita dictus fertur à Diâ insula una ἐ Cycladibus, quæ illi post ductam Ariadnam consecrata fuit, & à Nysa civitate, in qua regnavit. Act. 17, 34.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, &, ὁ, Bacchus. 2. Macc. 14, 33.

Διονύσια, ἰων, τὰ, Bacchanalia. 2. Macc. 6, 7. γενομένης δὲ διονυσίων ἑορτῆς, factæ autem Bacchanaliorum festo.

† ΔΙΟΠΕΤΕΣ, ἑός, ἑς, τὸ, scil. εἰδωλόν, hoc est, Jovis simulacrum ἐ cælo delapsum, compositum ex ζεὺς, in Genit. διός, & verbo obsoleto πέτω, pro quo usitatum est πίπτω cado. [Usurpatur vero non de Jovis solum imaginibus, sed & quibusvis aliis aliorum etiam Deorum. Actor. 19, 35. τὴν Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον ἔσαν τῆς μεγάλης Θεᾶς Ἀρτέμιδος, καὶ τῆς Διοπετῆς; Ephesiorum urbem cultricem esse magnæ Deæ Dianæ, & imaginis cœlitus delapsæ. Hinc adeo concludo, derivatum esse ex ζεὺς, διός, non quatenus Jovem, sed quatenus cœlum denotat: quemadmodum Horatius: sub Jove frigido, h. e. sub cælo vel aëre frigido. Cæterum in τῷ διοπετῆς vocem ἀγαλμα supplet Herodianus, prout ostendit Lamb. Bos in Ellips. Græc. p. 7.]

† ΔΙΟΣΚΟΤΡΟΙ, ων, οἱ, Dioscūri,

ἔ Κύριε, καὶ δίκαιαι αἱ κρίσεις σε, *justus es DOMINE, & justa sunt judicia tua.* Gott ist gerecht, wir sind unnütze Knecht. Act. 24, 15. ἀνάστασιν μέλλειν ἔσεσθαι νεκρῶν, δικαίων τε καὶ ἀδίκων, *resurrectionem futuram mortuorum tum justorum, tum injustorum.*

Ἀδίκως adverb. injuste, inique. 1. Pet. 2, 19. πάχων ἀδίκως, *injuste patiens.*

Ἀδικία, ας, ἡ, *injustitia.* Luc. 13, 27. οἱ ἐργάται τῆς ἀδικίας (genit. objecti) *qui operam datis injustitia.* Luc. 16, 8. τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας (Hebraismus) *pro τὸν οἰκονόμον ἀδικον, dispensatorem injustum.* Sic Luc. 18, 6. κριτὴς τῆς ἀδικίας, *hoc est, κριτὴς ἀδικος, judex injustus. injustum factum, peccatum.* Hebr. 8, 12. ἵλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, *propitius ero injustis eorum factis.*

Ἀδικέω, ὦ, *injustitiam exerceo, injuriā afficio, cum acc.* Matth. 20, 13. ἐκ ἀδικῶ σε, *non facio tibi injuriam.* ὁ χρώμενος τῇ δίκῃ ἑαυτῶ, ἔδεναι ἀδικεῖ. *Qui utitur jure suo, nemini facit injuriam.* Col. 3, 25. ὁ δὲ ἀδικῶν (part. pres. act.) *κομιεῖται, ὁ ἠδίκησε (3. sing. a. 1. act. indic.) qui injuriam aliis infert, injuriam illatam referet, hoc est, malum hoc in ipsum redundabit autorem.* Conf. Prov. 9, 12. Act. 7, 26. ἵνα τί ἀδικεῖτε (2. pl. pres. imper. act.) ἀλλήλους; *cur alii alios injuria afficitis?* Futur. ἤσω noceo, lædo. Luc. 10, 19. ἔδεν ὑμῶν & μὴ ἀδικήσῃ (3. sing. fut. act. indic.) *& plane nihil vos lædet. perf. ἠδίκηκα, injuriam feci. part. ἠδίκηκως, 2. Macc. 14, 28. μὴ δὲν ἀνδρὸς ἠδίκηκόςτος, cum nullam vir injuriam fecisset. aor. 1. act. ἠδίκησα, ας, ε. Act. 25, 10. Ἰσθαίης ἔδεν ἠδίκησα, Judæos nulla in re injuria affeci. 2. Cor. 7, 2. ἔδεναι ἠδίκησαμεν (1. pl. aor. 1. act. ind.) *neminem injuria affecimus.* Gal. 4, 12. ἔδεν με ἠδίκησατε (2. pl. a. 1. act. indic.) *nulla in re me affecistis injuriā.* a. 1. act. imper. ἀδικήσον, ἄτω. Apoc. 22, 11. ὁ ἀδικῶν ἀδικησάτω (3. sing. a. 1. act. imper.) *qui nocet, noceat adhuc.* [Ad verbum: qui injustus est, injustitiam exerceat amplius; ironice.] aor. 1. act. subj. ἀδικήσω, ἡς, η. Apoc. 6, 6. καὶ τὸ ἔλαιον μὴ ἀδικήσῃς (2. sing. aor. 1. act. subj.) *& oleum ne læseris.* Apoc. 7, 3.*

μὴ ἀδικήσῃτε (2. plur. a. 1. act. subj.) *τὴν γῆν, ne lædite terram.* Apoc. 9, 4. ἵνα μὴ ἀδικήσωσι (3. pl. aor. 1. act. subj.) *τὸν χόρτον, ne læderent gramen.* Apoc. 11, 5. εἴ τις αὐτῶς θέλῃ ἀδικῆσαι (a. 1. act. inf.) *si quis velit eos lædere, part. a. 1. act. ἀδικήσας, αὐτος, ὁ. 2. Cor. 7, 12. ἔχ ἕνεκεν τῶ ἀδικήσαντος (part. aor. 1. act.) non respectu ejus, qui injuria affecerat, præf. pass. ἀδικέομαι, ἔμαι, injuria afficio, injuriam patior. 1. Cor. 6, 7. διὰ τί ἔχῃ μᾶλλον ἀδικεῖσθε (2. plur. pres. pass. indic.) quare non potius injuriam patimini? Act. 7, 24. καὶ ἰδὼν τινα ἀδικέμενον (part. pres. pass.) *& quum vidisset quendam ex iis injuria affici. præf. pass. ἠδίκημαι, σαι, ται, injuria fui affectus, injuria mihi fuit facta, illata.* Sir. 13, 5. πτωχὸς ἠδίκηται, *pauper injura affectus est. a. 1. pass. ἠδικήθην, ἡς η. Apoc. 2, 11. ὁ νικῶν, & μὴ ἀδικηθῇ (3. sing. a. 1. pass. subj.) ἐκ τῶ θανάτου δευτέρου, qui vincit, nequaquam læsus fuerit a morte secunda. 2. Cor. 7, 12. ἔδε ἕνεκεν τῶ ἀδικηθέντος (part. aor. 1. pass. gen. sing.) neque ejus respectu, qui injuria affectus fuerat.**

Προαδικέω, ὦ, *prior injuriā afficio, injuria laceſso.* Sap. 18, 2. & βλάπτει προηδικημένοι, *non nocent ante injuria affecti.*

Ἀδίκημα, τος, τὸ, *injusta actio, injuriæ illatio, maleficio, scelus, injustum facinus.* Act. 24, 20. εἴ τι εὑρον ἐν ἑμοὶ ἀδίκημα, *si quid invenerunt in me injuste factum.* Apoc. 18, 5. καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς, *& recordatus est Deus scelerum ejus.*

Ἀντίδικος, ος, ὁ, ἡ, *adversarius.* 1. Pet. 5, 8. ἀντίδικος ὑμῶν ὁ διάβολος, *adversarius vester diabolus.*

Ἀντιδικέω, ὦ, *sum adversarius. fut. ἤσω. aor. 1. ἀντεδίκησα. Jud. 6, 31. ἀντεδίκησεν αὐτῷ, adversarius ei fuit.*

Ἀντιδικία, ας, ἡ *contradictio.* Aquila Prov. 19, 13.

Ἐκδικος, ος, ὁ, ἡ, *vindex, ultor.* 1. Theſſ. 4, 6. διότι ἐκδικος ὁ Κύριος περὶ πάντων τέτων, *nam vindex est DOMINVS omnium istorum. Tribuitur magistratui tanquam ministro DOMINI Rom. 13, 4.*

ἐκδικος εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι, ultor ad iram, qui quod malum est fecerit.

Ἐκδικέω, ὦ, vindico, ulciscor, vindictam sumo de aliquo. Apoc. 6, 10. & κρίνεις καὶ ἐκδικῇς (2. sing. pres. act. indic.) τὸ αἷμα ἡμῶν, non judicas & vindicas sanguinem nostrum Rom. 12, 19. μὴ αὐτῆς ἐκδικῶντες (part. pres. act.) non ipsi vosmetipsos ulciscetes. Fut. ἐκδικήσω Luc. 18, 5. ἐκδικήσω αὐτήν, vindicabo eam. Deut. 18, 19. ἐγὼ ἐκδικήσω, ego ulciscar. Hos. 9, 9. ἐκδικήσεται ἁμαρτίας αὐτῶν, ulciscetur peccata eorum. aor. 1. act. ἐξεδίκησα, ας, ε. Apoc. 9, 2. ἐξεδίκησε (3. sing. a. 1. act. indic.) τὸ αἷμα τῶν δούλων αὐτῆς, vindicabit sanguinem servorum suorum. Luc. 18, 3. ἐκδικήσον (2. sing. a. 1. act. imper.) με ἀπὸ τοῦ ἀντιδίκου μου, vindica me ab adversario meo. 2. Cor. 10, 6. καὶ ἐν ἐτοίμῳ ἔχοντες ἐκδικῆσαι (a. 1. act. inf.) πᾶσαν παρακοήν, & in promptu habentes, quò ulciscamur omnem inobedientiam. Præter. act. ἐκδεδίκηκα. Præter. pass. ἐκδεδίκημαι, σαι, ται. Gen. 4, 24. aor. 1. pass. ἐξεδίκηθην, ης, η, Ez. 19, 12. fut. 1. pass. ἐκδικηθήσομαι, η, εται, vindicabor. Zach. 5, 3. ἕως θανάτου ἐκδικηθήσεται, usque ad mortem vindicabitur.

Ἐκδίκησις, εως, ἡ, ultio, vindicta. Rom. 12, 19. ἐμοὶ ἐκδίκησις, καὶ γὰρ ἀνταποδώσω, mihi vindicta, ego retribuam. Hebraismus, mihi est vindicta, hoc est, mea est vindicta. Luc. 21, 22. ἡμέρας ἐκδικήσεως, dies ultionis. 1. Pet. 2, 14. εἰς ἐκδίκησιν τῶν κακοποιῶν, in ultionem maleficorum. Luc. 18, 7. ὁ δὲ Θεὸς & μὴ ποιήσει τὴν ἐκδίκησιν τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῆς τῶν βωόντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας καὶ νυκτός; Deus autem non vindicabit electos suos, vociferantes ad ipsum die ac nocte? 2. Thess. 1, 8. δίδοντας ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσι Θεόν, infligens ultionem iis, qui non norunt Deum.

Ἐκδικητής, &, ὁ, ἡ, ultor. Ps. 8, 3.

Ἐνδικος, &, ὁ, ἡ, justus, a. Rom. 3, 8. ὦν τὸ κρίμα ἐνδικόν ἐστι, quorum judicium justum est. Heb. 2, 2. ἔλαβεν ἐνδικὸν μισθοδοσίαν, retulit justam mercedis retributionem.

Ἐπόδικος, &, ὁ, ἡ, obnoxius, a. propriè obnoxius è re judicata. q. d. ὁ ὑπὸ τὴν δίκην ὦν, qui reus est pœnæ à judice definitæ, seu

A qui subest sententiæ à judice late. συνώνυμα, ὁ κατὰκριτος, ὁ κατεγνωσμένος, ὑπαίτιος, ὑπεύθυνος, ἔνοχος. Rom. 3, 19. καὶ ὑπόδικος γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ Θεῷ, & obnoxius fiat totus mundus condemnationi DEI.

ΔΙΚΤΥΟΝ, &, τὸ, rete, à verbo δίκω, jacio, quod apud poetas tantum est in usu. In prosa βάλω. Job. 21, 11. ἔλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, traxit rete in terram. Luc. 5, 5. χαλάσω τὸ δίκτυον, demittam rete. δίκτυα, ων, τὰ, retia seu majores plage. Matth. 4, 20. ἀφέντες τὰ δίκτυα, relictiis retibus.

Δικτυόω, ὦ, fut. ὠσω, ad retis formam compono, retibus contexo. 3. Reg. 7, 17. σίχοι δεδικτυωμένοι, ordines reticulati. A perf. pass. est

Δικτυωτός, ἡ, ὄν, reticulatus. Exod. 27, 4.

† ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ, &, ὁ, Dionysius q. d. Bacchicus. Nomen proprium viri, à Græca voce Διόνυσος, &, ὁ, Bacchus. A poetis metri causâ vocatur etiam Διώνυσος & Διώνυσος. Ita dictus fertur à Diâ insulâ unâ è Cycladibus, quæ illi post ductam Ariadnam consecrata fuit, & à Nysa civitate, in qua regnavit. Act. 17, 34.

ΔΙΟΝΥΣΟΣ, &, ὁ, Bacchus. 2. Macc. 14, 33.

Διονύσια, ἰων, τὰ, Bacchanalia. 2. Macc. 6, 7. γενομένης δὲ διονυσίων ἑορτῆς, factæ autem Bacchanaliorum festo.

† ΔΙΟΠΕΤΕΣ, ἑὸς, ἑς, τὸ, scil. εἰδωλόν, hoc est, Jovis simulacrum è cælo delapsum, compositum ex ζεὺς, in Genit. διὸς, & verbo obsoleto πέτω, pro quo usitatum est πίπτω cado. [Usurpatur vero non de Jovis solum imaginibus, sed & quibusvis aliis aliorum etiam Deorum. Actor. 19, 35. τὴν Ἐφεσίων πόλιν νεωκόρον ἔσαν τῆς μεγάλης Θεᾶς Ἀρτέμιδος, καὶ τῆς Διοπετῆς; Ephesiorum urbem cultricem esse magnæ Deæ Dianæ, & imaginis cœlitus delapsæ. Hinc adeo concludo, derivatum esse ex ζεὺς, διὸς, non quatenus Jovem, sed quatenus cœlum denotat: quemadmodum Horatius: sub Jove frigido, h. e. sub cælo vel aëre frigido. Ceterum in τῷ διοπετῆς vocem ἀγαλμα supplet Herodianus, prout ostendit Lamb. Bos in Ellips. Græc. p. 7.]

† ΔΙΟΣΚΟΤΡΟΙ, ων, οἱ, Dioscúri,

scúri, h. e. Jobis filii, ex κῆρος pro κόρος, juvenculus, ἔ dios à ζεὺς, Jupiter. Act. 28, 11. Singula suo vide loco. [Isti vero duo Dioscuri, qui alias etiam Castores dicuntur, fuerunt Jobis e Leda filii, Castor ἔ Pollux, inter sidera deinde sub geminorum nomine relata, qui nautis, ubi apparent, felices esse credebantur, ut ἔ ipsorum imagines in navis tutela loco fuerunt posite.]

† ΔΙΟΤΡΕΦΗΣ, ἔος, ὁ, Diotrephe. Nomen proprium viri, componitur ex ζεὺς ἔ τρέφω, nutrio, q. d. à Jobe nutritus. 3. Joh. 6. 9. ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων αὐτῶν Διοτρεφὴς, sed qui primatum inter eos ambit, Diotrephe.

ΔΙΠΛΩ, ἔς, ὅη, ἦ, ὅον, ἔν, duplex, (à diis bis ἔ πέλω sum. Eustathius vult διπλῶν dici κατὰ μέγεθος, διπλάσιον vero κατ' ἀριθμὸν) 1. Tim. 5, 17. διπλῆς τιμῆς ἀξιάδωσαν, duplici honore digni habentur. Apoc. 18, 6. κερύσατε αὐτῇ διπλῶν (acc. sing. gen. n. contractè pro διπλόον) propinate seu miscete ei duplum, in compar. pro διπλάσιον legimus διπλότερον adv. duplò magis. Matth. 23, 15. ποιεῖτε αὐτῶν υἱὸν γεέννης διπλότερον ὑμῶν, facitis eum filium gehennæ duplò magis, quàm vos sitis.

Διπλώω, ὦ, duplico. Apoc. 18, 6. κερύσατε (2. pl. a. i. act. imper.) αὐτῇ διπλῶ (pl. acc. g. n. contractè pro διπλόα) ἔ duplicate ei dupla.

Ἐπιδιπλώω, ὦ, duplico. Exod. 26, 9.

Περιδιπλώω, involvo, convaso. Judith. 10, 5. περιεδίπλωσε πάντα τὰ ἀγγεῖα αὐτῆς, convasabit omnia vasa sua.

Διπλοῖς, ἴδος, ἦ, læna duplicata, diplois. Bar. 5, 2.

Διπλάσιος, α, ἔ

Διπλασίων, ονος, ὁ, ἦ, duplo major; id. D duplex. Sir. 12, 5.

Διπλασιάζω, fut. άσω, duplico, itero. Ezech. 43, 12.

Διπλασιασμός, ἔ, ὁ, duplicatio. Jobi 42, 10. unde Diplasiasmus, figura Grammatica, quando aliqua littera geminatur, ut quattuor pro quatuor.

Διπλασίασμα, ατος, τὸ, idem. Incertus Levit. 25, 36.

ΔΙΨ, bis Adv. Luc. 18, 12. νησέω diis jejuno bis. Jude 6. 12. diis ἀποθανόντα, bis emarcida, hoc est, planè emortua.

Δισσός, ἔ, ὁ, duplex, geminus. Sir. 1, 28.

Δισσῶς, adverb. dupliciter. Sir. 23, 11.

Δίχα, dupliciter. Sir. 47, 21. γενέσθαι δίχα τυραννίδα, fieri dupliciter tyrannum, h. e. valdè sævum ἔ truculentum. item sine cum Genit. unde

Διχάζω, dissidere facio. F. άσω. a. i. act. ἐδίχασα, ας, ε. Matth. 10, 35. ἡλθον γὰρ διχάσαι (a. i. act. inf.) ἄνθρωπον, κατὰ τῆ πατρὸς αὐτῆς, veni facturus, ut dissideat quis à patre suo.

Διχασμός, ἔ, ὁ, diffissio. Aquila Deuter. 14, 16.

Δισάζω, dubito, cujus animus nunc huc nunc illuc rapitur. (Sicut Latine dubius dicitur quasi duvius, qui ex duabus viis non satis novit, utram sequi debeat.) ex diis bis ἔ σάω flo. conf. infra nomen ἄπορος. F. δισάσω. a. i. act. ἐδίσασα, ας, ε. Matth. 14, 31. εἰς τί ἐδίσασας; (2. sing. a. i. act. indic.) cur dubitasti? Matth. 28, 27. οἱ δὲ ἐδίσασαν (3. pl. a. i. act. indic.) quidam, tamen dubitaverunt.

ΔΙΣΚΟΣ, α, ὁ, discus, orbis ferreus, plumbeus, saxeus aut ligneus, quem exercendi corporis ergo jaculari solebant Graeci, apud quos frequens hujusmodi lusus, 2. Macc. 4, 14.

ΔΙΦΘΕΡΑ, ας, ἦ, proprie pellis, deinde operimentum. Exod. 39, 34. volumen. Theodotion Zachar. 5, 1.

Διφθέρωμα, ατος, τὸ, volumen. Theodotion. Jesa. 8, 1.

ΔΙΨΡΟΣ, α, ὁ, sella, sedes; proprie locus in curru, in quo parabates (ὁ παραβάτης, α, ὁ, bellator è curru pugnans) ἔ auriga sedebant, dictus quasi δίφορος, biferus, Judith 11, 19.

ΔΙΨΑ, ης, ἦ, sitis (q. d. δαίω, uro, ἔ ἵπτω, lædo) δίψος, εος, ας, τὸ, idem 1. Cor. 11, 27. ἐν λιμῷ καὶ δίψει, in fame ἔ siti. Ef. 5, 13.

Διψάδης, εος, ὁ, ἦ, siticulosus. Symmachus Psalm. 63, 2. ἐν γῇ διψάδα, in terra sitiente vel arida.

Διψάω, ὦ, sitio, Joh. 19, 28. λέγει, διψῶ dicit, sitio. 1. Cor. 4, 11. διψῶμεν (1. pl. pres. indic.) sitimus. Job. 4, 15. ἵνα μὴ διψῶ (1. sing. pres. subj.) ne sitiam. Rom. 12, 20. εἰάν διψῇ (3. sing. pres. subj.) πότισε αὐτόν, si sitit, da ei potum, διψῇ pro διψάῃ

διψᾶν contracte. part. præf. διψᾶων, ὄν, ἄον-
τος, ὄντος, ὄ. Apoc. 22, 17. ὁ διψῶν (part.
præf. act.) ἐλθέτω, qui sitit, veniat. Apoc.
21, 6. τῷ διψῶντι (pro διψᾶοντι) δώσω,
sitienti dabo. Matth. 5, 6. διψῶντες δικαιο-
σύνην, sitientes justitiam. Metaphora, hoc
est, valde desiderantes. Es. 35, 6. γῆ διψῶ-
σα, terra sitiens. Fut. διψήσω, εἰς, α, sitiam.
Joh. 4, 13. διψήσῃ πάλιν, sitiet rursus.
Apoc. 7, 16. ἔδὲ διψήσουσιν (3. pl. fut. 1. act.)
ἔτι, neque sitient amplius. perf. δεδίψηκα,
sitivi. Judith. 8, 26. α. 1. act. ἐδίψησα, εἰς,
ε. Matth. 25, 42. ἐδίψησα καὶ ἐποτίσατέ
με, sitivi & dedistis mihi potum. Joh. 6, 35.
& μὴ διψήσῃ (3. sing. aor. 1. act. subj.) πώ-
ποτε, non sitiverit unquam. præf. act. δεδί-
ψηκα.

ΔΙΩΚΩ, persequor. (proprie expello
persequendo. à them. δίω, & in media voce
διωμαι, expello. verb. poëticum, & adverb. ὠκα
celeriter) item sector, persequor. Phil. 3,
14. κατὰ σκοπὸν διώκω, scopum versus fe-
ror. Act. 9, 4. τί με διώκεις; quid me per-
sequeris? quia, pro propter quid, hoc est,
quare. præf. imper. δίωκε, ἔτω, ἔτε. 1. Tim.
6, 11. δίωκε τὴν δικαιοσύνην, sectare justi-
tiam. Scilicet διώκω de re dictum significat
singulare studium ejus obtinende, & fere
semper in laude ponitur, & tum Latine
vertitur sector. Germ. ich jage nach. Sin-
de persona legatur, notat nocendi cupidi-
tatem, ut Act. 9, 5. & vertitur persequor.
1. Cor. 14, 1. διώκετε (2. plur. præf. imper.
act.) τὴν ἀγάπην, sectamini charitatem.
Hebr. phrasis יָרַדְתִּי קִרְבְּךָ justitiam secta-
beris. Deut. 16, 20. Nec tantum Hebraica.
Aristot. διώκειν ἡδονήν, voluptatem sectari
&c. 1. Eth. 5. 5. 2. διώκειν τὴν τιμὴν, ho-
norem persequi. Et ibid. c. 7. bonum sum-
mum dicit esse καθ' αὐτὸ διωκτὸν, per sese
expetendum, ita ut opponatur τῷ διωκτῷ δι-
ἕτερον, illi, quod expetitur propter aliud.
Matth. 10, 23. ὅταν δὲ διώκωσιν (3. pl. præf.
subj.) ὑμᾶς, quum autem persequuntur vos.
Rom. 14, 19. τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν (1.
pl. præf. act. subj.) quæ ad pacem faciunt,
sectemur. Rom. 12, 14. ἐυλογεῖτε τὰς διώ-
κοντας (part. præf. act. acc. pl.) benedicite
iis, qui vos persequuntur. Rom. 9, 30. ἔθνη
τὰ μὴ διώκοντα δικαιοσύνην, gentes, quæ
non sectabantur justitiam, imperf. act.

ΔΙΔΩΚΩ, εἰς, ε. Gal. 1, 13. ἐδίωκον τὴν ἐκκλη-
σίαν, persequabatur Ecclesiam. Joh. 5, 16.
ἐδίωκον (3. pl. imperf. act.) τὸν Ἰησοῦν οἱ
Ἰουδαῖοι, persequabantur JESUM Judæi.
Fut. διώξω, εἰς, α. Matth. 23, 34. διώξετε
(2. plur. fut.) persequemini. Luc. 21, 12.
διώξουσιν (3. pl. fut.) & persequentur. α. 1.
act. ἐδίωξα, εἰς, ε, 1. Cor. 15, 9. διότι ἐδίωξα
τὴν ἐκκλησίαν, propterea quod persecutus
sum Ecclesiam. Apoc. 12, 13. ἐδίωξε τὴν γυ-
ναῖκα, persecutus est mulierem. Matth. 5,
12. ἔτω γὰρ ἐδίωξαν (3. plur. aor. 1. act.
indic.) sic enim persecuti sunt. α. 1. act. im-
per. δίωξαν, ἄτω. 1. Pet. 3, 11. καὶ διωξάτω
(3. sing. α. 1. imper.) αὐτήν, & sectetur
eam. aor. 1. subj. διώξω, ης, η. Luc. 17, 23.
μηδὲ διώξητε (2. plur. α. 1. act. subj.) ne-
que prosequimini. Matth. 5, 11. καὶ διώξω-
σι (3. pl. aor. 1. act. subj.) & persecuti
fuerint vos. præf. act. δεδίωχα. præf. pass.
διώκομαι, η, εται, persecutione premor.
Gal. 5, 11. τί ἐτι διώκομαι; quid adhuc
persecutionem patior? Gal. 6, 12. μόνον
ἵνα μὴ τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται (3.
plur. præf. pass. subj.) ne ob crucem Christi
persecutionem patiantur. 1. Cor. 4, 12. λοι-
δορῶμενοι ἐυλογῶμεν, διωκόμενοι (part.
præf. pass. nom. pl. gen. m.) ἀνεχόμεθα,
si qui nos persequuntur, sufferimus. præf.
pass. δεδιώγμαι, ξαι, κται. Matth. 5, 10.
μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι (part. præf. pass.)
ἐνεκεν δικαιοσύνης, beati, qui persecutio-
nem patiuntur justitiæ causâ. α. 1. pass.
ἐδιώχθην, ης, η. fut. 1. pass. διωχθήσομαι,
η, εται, persecutione premar. 2. Tim. 3, 12.
πάντες θέλοντες εὐεσθῶς ζῆν ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ, διωχθήσονται (3. plur. fut. 1. pass.
indic.) omnes, qui volunt pie vivere in
CHRISTO JESU, persecutionem patien-

D tur.

Διωγμός, ὁ, ἡ, (derivatur à 1. sing. præf.
passiv. δεδιώγμαι) persecutio. Act. 8, 1.
ἐγένετο δὲ διωγμός μέγας ἐπὶ τὴν ἐκκλη-
σίαν, orta verò est persecutio magna adver-
sus Ecclesiam. Act. 13, 50. ἐπήγαγον διωγ-
μὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον, excitarunt persecutio-
nem in Paulum. 2. Tim. 3, 11. οἷος διωγ-
μὸς ὑπήνεγκα, quales persecutiones sustinue-
rim.

Διώκτης, ὁ, ὁ, (derivatur à 3. sing. præf.
pass. δεδιώκται) persecutor, 1. Tim. 1, 13.

τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκην, *qui prius eram blasphemus & persecutor.*

Ἀποδιώκω, *persequor.* *Thren. 3, 42.* καὶ ἀπεδιώξας (2. sing. aor. 1. act.) ἡμᾶς, & *persecutus es nos.*

Ἐκδιώκω, *expello.* Fut. ἐκδιώξω. *Luc. 11, 49.* καὶ ἐκδιώξουσιν (3. pl. fut. 1. act. indic.) & *expellent.* a. 1. act. ἐξεδιώξα, *as,* ε. 1. *Theff. 2, 15.* καὶ ὑμᾶς ἐκδιωξάντων (part. aor. 1. act. genit. pl.) & *qui vos expulerunt.*

Ἐπιδιώκω, *persequor, insequor.*

Καταδιώκω, *prosequor.* *Marc. 1, 36.* καταδιώξαν (3. pl. a. 1. act. indic.) αὐτὸν, *B* *prosequuti sunt eum.*

Μεταδιώκω, *persequor, insequor.* 2. *Macc. 2, 32. it. vestigo, inquirō, ut meta-* διώκειν τὴν ἀλήθειαν, *veritatem inquirere.*

Συνδιώκω, *simul persequor.* 2. *Macc. 8, 25.*

Ἐργοδιώκτης, *ε, ὁ, exactor, operarum praefectus, qui urget operas.* τῆς κραυγῆς αὐτῶν ἀκήκοα ἀπὸ τῶν ἐργοδιωκτῶν (genit. pl.) *clamorem eorum ab exactoribus au-* διῖν, *ἐργοδιώκται, ὧν, οἱ, exactores.* *Ex. 5, 10. & 13. c. 3, 7.*

Ἐργοδιωκτέω, *ῶ, sum praefectus ope-* *C* *rum.* 2. *Par. 8, 10.*

Δ Ο Κ Α' Ζ Ω *vel δοκάω, expecto.* Fut. δοκάσω. *Simplicia minus usitata.* προσδοκάω, *ῶ, verò compositum est in frequenti usu, expecto, puto, spero.* Fut. προσδοκήσω. aor. 1. act. προσεδόκησα, *expectavi.* *Psal. 69, 21.* προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου, *expectabit anima mea.* *Luc. 12, 46.* ἐν ἡμέρᾳ, ἥ & προσδοκᾷ (3. sing. praes. act. indic.) *eo die, quo non putat.* *Matth. 11, 3.* ἡ ἕτερον προσδοκῶμεν (1. pl. praes. indic.) *aut aliud expectabimus.* Enallage temporis, προσδοκῶμεν *pro προσδοκήσομεν.* 2. *Pet. 3, 13.* μετὰ τὸ ἐπαγγελμα αὐτῶν προσδοκῶμεν, *secundum promissionem ejus expectamus* (caelos novos & novam terram) *Act. 3, 5.* προσδοκῶν (part. praes.) *τι παρ' αὐτῶν λαβῆν, sperans se aliquid ab iis accepturum.* *Luc. 3, 15.* προσδοκῶντος τῶ λαῶ, *expectante populo.* *Sunt duo genitivi absolute positi.* *Sic Act. 28, 6.* αὐτῶν προσδοκῶντων, *illis expectantibus.* *Act. 28, 6.* οἱ δὲ προσεδόκων (3. pl. imperf. act.) *αὐτὸν, illi autem expectabant eum.* *Act. 10, 24.* ἦν προσδοκῶν (pro προσεδόκα) *expectabat.* *Hellenismus.*

Sic Luc. 8, 40. ἦσαν πάντες προσδοκῶντες (pro προσεδόκων) *αὐτὸν, omnes praestola-* *bantur eum.*

Προσδοκία, *ας, ἡ, expectatio.* *Luc. 21, 26.*

Ἀπροσδοκῆτος, *ε, ὁ, ἡ, inexpectatus, non opinatus, inopinus.* *Sap. 17, 15.*

Ἀπροσδοκήτως, *ex improviso.* 2. *Macc. 12, 37.*

Ἀποκαρδοκία, *ας, ἡ, attenta & sollicita expectatio, facta exerto capite.* *Rom. 8, 19.* ἡ γὰρ ἀποκαρδοκία τῆς κτίσεως τὴν ἀποκάλυψιν τῶν ὑἱῶν τῶ Θεοῦ ἀπεκδέχεται, *et enim creatura quasi exerto capite ob-* *servans expectat patefactionem filiorum Dei.*

Ἀποκαρδοκέω, *ῶ, sollicitè & exerto ca-* *pite expecto, sicut Servator noster dicit* *Luc. 21, 28.* ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς ὑμῶν, *attollite capita vestra, ἀποκαρδοκέω, ῶ, est* *verbum compositum ex ἀπό, & καρδοκέω, ῶ, quod, Suidā interprete, est τῇ κάρᾳ δο-* *κέω, sollicitè & cupide expecto, tanquam* *exserendo caput ad prospiciendum eminus* *eum, qui venturus est, & qui expectatur.* [*usurpat hoc verbum Aquila Psalm. 37, 7.* σίγησον τῷ κυρίῳ, καὶ ἀποκαρδοκέα αὐτὸν, *Tace Domino, & expecta eum.*]

Καρδοκέω *verò est compositum ex κάρᾳ τὸ caput, & δοκέω (pro quo usitatum δοκέω) expecto.* κάρᾳ *verò est ex κάρῃ τὸ caput.* ἀκλιτον. *Et κάρῃ per apocopen κάρηνον, ε, τὸ, caput.* *Sicut δῶ pro δῶμα τεκτον & κρή pro κρήνη, ἥς, ἡ, bordeum.* *Licet verò κάρῃ & κάρᾳ ἀκλιτα legantur in neutro genere; Suidas tamen scripsit τῇ κάρᾳ.* *Et apud Homerum ἐπὶ κάρ in caput, ubi κάρ pro κάρῃ iterata apocope.*

Δ Ο Κ Ε' Ω, *ῶ, puto, existimo, videor.* (*Chald. ܩܕܝܐ videre*) *Luc. 17, 9.* & δοκῶ *non puto* 1. *Cor. 7, 40.* δοκῶ δὲ καὶ γὰρ πνεῦμα Θεοῦ ἔχειν, *videor autem mihi & ego Spiritum Dei habere.* *Matth. 26, 53.* ἡ δοκῆς, *ὅτι & δύναμαι; an putas, me non posse?* *Luc. 8, 18.* καὶ εἰ δοκᾷ ἔχειν, & *quod videtur habere, seu, quod putat se ha-* *bere.* *Gal. 6, 3.* εἰ δοκᾷ τις εἶναι τι μηδὲν ὧν, *si sibi videtur quis aliquid, quum sit ni-* *hil.* τὸ δοκᾶν καὶ τὸ εἶναι *opponuntur, sicut* *apud Latinos videri & esse.* *Act. 25, 27.* ἄλογον γὰρ μοι δοκᾷ, *præter rationem mihi* *vide-*

videtur. Joh. 11, 56. τί δοκεῖ ὑμῖν; quid videtur vobis? Matth. 17, 25. τί σοι δοκεῖ, Σίμων; quid tibi videtur, Simon? Esth. 8, 8. ὡς δοκεῖ ὑμῖν. Hebr. ut bonum est in oculis vestris, hoc est, ut vobis placet. 1. Cor. 14, 37. εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι, si quis videtur propheta esse. εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι, si quis sibi videtur sapiens esse. 1. Cor. 12, 23. καὶ ὁ δοκῶμεν (1. pl. præs. indic.) ἀτιμότερα εἶναι, & quæ (membra) putamus esse minus honesta. Matth. 24, 44. ἢ ὥρα & δοκεῖτε (2. plur. præs.) quâ hora non putatis. Luc. 12, 51. δοκεῖτε, an putatis. Joh. 5, 45. μὴ δοκεῖτε, ne putate. Matth. 6, 7. δοκῶσι (3. pl. præs. indic.) γὰρ, putant enim. Heb. 4, 1. μήποτε δοκῇ (3. sing. præs. subj.) τις, ne quando videatur aliquis. part. præs. δοκέων, ὢν, ἔσχα, ἔσχα, δοκέον ἔν. 1. Cor. 10, 12. ὥστε ὁ δοκῶν ἐσθάναι, βλέπετω μὴ πέσῃ, itaque qui sibi videtur stare, videat, ne cadat. Marc. 10, 42. οἱ δοκῶντες ἄρχεσθαι, qui censentur imperare. Idem quod οἱ δέδοκται, quibus decretum est & constitutum, ut imperent. Gal. 2, 9. οἱ δοκῶντες εἶναι σύλῳι, qui existimantur esse columnæ. Gal. 2, 6. οἱ δοκῶντες, qui sunt in pretio, qui valent autoritate, qui sunt in aliqua existimatione. ibid. ἀπὸ τῶν δοκῶντων (gen. pl. part. præs.) ab iis, qui existimantur esse aliquid. Eadem hujus vocis significatio legitur apud Pindarum Nem. od. VII. πῆσ' ἀδόκητον εἰς καὶ δοκέοντα, cadit in ignobilem, & celebrem. apud Eurip. in Hecuba, λόγος γὰρ ἐκ τῶν ἀδοξάντων ἰὼν, καὶ τῶν δοκάντων, αὐτὸς & ταυτὸν δένει &c. sermo ex ignobilibus & ex celebribus iens simile non confirmat. Gal. 2, 2. κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δοκῶσι (dat. pl. part. præs.) sed privatim scilicet exposui iis, qui in pretio & honore habentur, qui magni fiunt, quorum magna est autoritas. Verbotenus, iis qui videntur scilicet εἶναι τι esse aliquid. Joh. 20, 15. ἐκεῖνη δοκῶσα (part. præs. g. f.) ὅτι ὁ κηπεύς ἐστι, illa putans olitorem seu hortulanum esse Heb. 12, 10. κατὰ τὸ δοκῶν (part. præs. g. n. contractè pro δοκέον) αὐτοῖς, prout ipsis videbatur. 1. Cor. 12, 22. τὰ δοκῶντα (nomin. pl. g. n. part. præs.) μέλη τῆς σώματος ἀδυνέστερα, quæ videntur corporis membra infirmissima, hoc est, abjectissima. ἐναῖδα γῆ gradus. imperf. aor. ἐδόκειον, ἔν, putabam. Act. 12, 9, ἐδόκει

A (pro ἐδόκει est 3. sing. imperf.) δὲ ὄραμα βλέπειν, putabat se visionem videre. Futur. δόξω (raro δοκήσω) decerno, statuo. aor. 1. aor. ἐδόξα Act. 26, 9. ἐγὼ μὲν ἔν ἐδόξα ἐμαυτῷ, equidem statueram apud me. (Notetur syntaxis & phrasıs elegantia.) Luc. 1, 3. ἐδόξε (3. sing. a. 1. aor. indic.) καὶ μοι, visum etiam est mihi. Act. 15, 22, τότε ἐδόξε τοῖς Ἀποστόλοις, tunc visum est Apostolis. Marc. 6, 49. ἐδόξαν (3. pl. a. 1. aor. indic.) φάντασμα εἶναι, putaverunt spectrum esse. Joh. 11, 13. ἐκεῖνοι δὲ ἐδόξαν, at illi putaverunt. 2. Cor. 10, 9. ἵνα μὴ δόξω (1. sing. aor. 1. aor. subj.) ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς, ne videar vobis metum injicere. Matth. 3, 9. μὴ δόξητε (2. pl. a. 1. aor. subj.) λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, ne per arrogantiam & animi elationem putetis vobis dicendum apud vosmetipsos. τὸ δοκεῖν hic non est videri, uti accipitur Act. 25, 27. neque nude putare, aut existimare, ut Luc. 12, 40. 51. item c. 13, 2. Sed aliquid sibi per arrogantiam & animi elationem persuadere. Sic accipitur etiam 1. Cor. 10, 12. Phil. 3, 4. Marc. 10, 42. Act. 27, 13. δόξαντες (nomin. pl. part. aor. 1. aor.) τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι, visi sibi sui propositi facili compotes. part. aor. δεδόκηκα & δέδοχα sunt ἄχρηστα, inusitata. part. pass. (δεδόκημαι) & δέδογμα, ξαι, κται. 3. Esd. 8, 12. καθ' ὅπερ δέδοκται ἐμοί, prout visum fuit mihi. Hinc est nomen

Δόγμα, τος, τὸ, placitum, decretum, edictum, Luc. 2, 1. Act. 17, 7. institutum, statutum. Act. 16, 4. ritus, ceremonia. Eph. 2, 15.

Δογματίζω, dogma aliquod inveho seu introduco, & per synecd. gen. dogma de ritibus seu ceremoniis inveho. fut. δογματίσω. perf. δέδογματικά, 3. Esd. 6, 34. aor. 1. ἐδογματίσα. δογματίζομαι, ritibus oneror. Col. 2, 20. τί δογματίζεσθε; quid placitis adstringimini? à 3. pers. perf. pass. δέδοκται & à priv. est

Ἀδόκητος, &, ὁ, ἡ, inopinatus, improvisus. Sap. 18, 17.

Ἐυδοκέω, ὦ, compositum ex εὖ bene & δοκέω sentio. De quibus benè sentimus, ea approbamus, eis favemus, in eis acquiescimus, & iis oblectamur. Hinc fit, ut verbum hoc aliquando idem significet, quod ἐναναπαύομαι, ἀρέσκομαι, acquiesco, approbo,

probo; oblector, benè erga aliquem affectus sum, & simpliciter volo. Construitur sequenti pr.epos. ἐν item sequente infinitivo. 2. Cor. 12, 10. διὸ εὐδοκῶ ἐν ἀδυναμίαις, propterea oblector in infirmitatibus. Hebr. 10, 38. ἔκ εὐδοκῆ (3. sing. præs.) ἡ ψυχὴ μου ἐν αὐτῷ, non delectatur eo anima mea; anima mea, hoc est, ego. Hebraismus. item sequente infinitivo. 2. Cor. 5, 8. εὐδοκῶμεν (1. pl. præs.) μᾶλλον ἐκδημῆσαι ἐκ τῆς σώματος, gratius est nobis abesse à corpore, seu melius nobiscum agi putamus, si absimus à corpore. 1. Thess. 2, 8. εὐδοκῶμεν (1. pl. imperf.) μεταδῆναι ὑμῖν, libebat (volebamus) impertiri vobis. à prima persona sing. εὐδόκεον, ἔν Atticè ἡυδόκων. Quamvis εὐ diphthongus communiter sit immutabilis, tamen Attici singulari sua dialecto eam eleganter mutant in ἡυ. Fut. εὐδοκήσω. a. 1. aet. εὐδόκησα, as, e. Matth. 3, 17. ἐν ᾧ εὐδόκησα, ad verbum, in quo acquievi. Vertitur in quo acquiesco. Hebraismus, ubi per tempus präteritum, notatur actus continuus, q. d. in quo acquievi, acquiesco, & acquiescam. Luc. 3, 21. ἐν σοὶ ἡυδόκησα (Atticè pro εὐδόκησα) in te acquiesco. Semel cum Accus. construitur & vertitur approbo: Heb. 10, 6. ὁλοκαυτώματα ἔκ εὐδόκησας (2. sing. aor. 1. aet. indic.) holocaustomata non approbasti, noluiisti. Gal. 1, 15. ὅτε δὲ εὐδόκησεν (3. sing. a. 1. aet. indic.) ὁ Θεός, quando verò placuit DEO, scilicet revelare Filium suum. εὐδόκησεν ὁ πατήρ ὑμῖν δῆναι. Luc. 12, 32. libuit Patri vobis dare. Voluit pater vobis dare. 1. Cor. 10, 5. ἀλλ' ἔκ ἐν τοῖς πλείοσιν αὐτῶν εὐδόκησεν ὁ Θεός, sed (tamen) plerosque illorum non approbavit DEUS. 1. Thess. 3, 1. εὐδοκήσαμεν (1. pl. a. 1. aet. indic.) καταλαβῆναι ἐν Ἀθήναις μόνοι, optimum duximus solos Athenis relinqui. Rom. 15, 26. εὐδόκησαν (3. plur. aor. 1.) γὰρ, placuit, libuit illis, 2. Thess. 2, 12. ἀλλ' εὐδοκήσαντες (part. a. 1. aet.) ἐν τῇ ἀδικίᾳ, sed sibi placuerint in injustitia.

Εὐδοκία, as, ἡ, beneplacitum Matth. 11, 26. ὅτι ἔγω ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροθεν σου, quia ita placuit tibi, scilicet abscondere mysteria à sapientibus huius mundi. Eph. 1, 5, κατὰ τὴν εὐδοκίαν τῆς θελήματος αὐτοῦ, pro beneplacito voluntatis suæ. Phil. 2, 13. ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας pro beneplacito. 2. Thess.

1, 11. πληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθοσύνης, compleat omne bonitatis suæ beneplacitum. Refertur ergò hæc vox non solum ad electionem, sed etiam ad reprobationem, ut patet ex Matth. 11, 26. de quo vide paulò antè. [At illud beneplacitum non simplex est & absolutum, sed conditionatum. Sic in loco Matthæi, ad quem provocat Auctor noster, placuit Deo, Evangelium revelare non magnatibus huius mundi, sed vilioribus & contemtis, quales erant Apostoli. Ratio huius placiti erat, quia Deus præviderat, contempturos esse magnates concionem Evangelii. In loco vero Paullino complectiurus esse Deus dicitur beneplacitum voluntatis suæ quoad pios, quod iterum factum est ea conditione, quia Deus fidem ipsorum præviderat] propensa voluntas. Rom. 10, 1. ἡ εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας, propensa voluntas cordis mei. Phil. 1, 15. δι' εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσειν, esse prædicare CHRISTVM propensa voluntate; h. e. non coactum. Luc. 3, 14. ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίας, NB. in hominibus beneplaciti, h. e. electis. Pleraque exemplaria non habent casum genit. sed nominativum εὐδοκία, at mendosè. Theodorus Beza testatur, casum genit. in vetustissimo suo codice, nec non in commentariis Origenis & Chrysostomi plurimis locis legi. Hisce adstipulatur vetus & vulgata versio; cuius auctor etiam legit ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίας. Vertit enim in hominibus bonæ voluntatis [Ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία, in hominibus vel apud homines erit bona voluntas, seu beneplacitum idque propter fructus natiuitatis Christi ad eos redundantes. Hæc vera est lectio, non verò, ut Osiander legit, εὐδοκίᾳ, omnium autem minimè εὐδοκίας, ut cum Beza Autor vult, contra communem omnium exemplarium fidem. Quanquam enim exemplar aliquod antiquum in partes suas trahant, unicum tamen est, nec tantæ fidei, quippe quod pluribus alioquin locis peccat, ut Luc. 3, 23. &c. Neque quicquam hic probat vel unicus Origenis locus, si tamen genuinus, nec Latine Patrum Græcorum versiones, nec Latina vulgata.]

Εὐδοκιμος, s, ὁ, ἡ, probatus, approbatus.

Εὐδοκιμῶ, ᾧ, probor, approbor; celebror.

Εὐδο-

Ἐυδοκέομαι, ἔμαι, idem. Sir. 40, 25. ὑπὲρ ἀμφοτέρων βελή ἐυδοκίμαται, super ambo consilium probatur. Sir. 39, 34. πάντα ἐν καρπῷ ἐυδοκίμηθήσονται.

Ἐυδοκητὸς, ἡ, ὄν, placens, acceptus, gratus. Symmachus Psalm. 68, 31. τοῖς διαλακτίζουσι τέτας αὐτὰς ἐυδοκητὰς ὄντας ὡς δοκιμὴν ἀργυρίου, calcantibus hos, qui accepti sunt ut probatio argenti.

Συνευδοκέω, ὦ, consentio, ultro consentio, comprobo, applaude. cum infinitivo. 1. Cor. 7, 12. καὶ αὐτὴ συνευδοκεῖ οἰκᾶν μετ' αὐτῶ, & hæc consentiat ad habitandum cum eo. Sæpius cum Dativo, idque vi præpositionis. Luc. 11, 48. συνευδοκεῖτε (2. pl.) τοῖς ἔργοις πατέρων, comprobatis facta patrum. Rom. 1, 32. ἀλλ' καὶ συνευδοκεῖ (3. pl. præf. act. indic.) τοῖς πράσσει, sed etiam facientibus applaudunt. Act. 8, 1. συνευδοκῶν (part. præf.) τῇ ἀναγέσει αὐτῶ, ultro consentiens cedi illius, seu in cadem illius.

Δόξα, ης, ἡ, sententia, opinio. Arist. opponit τὰ κατὰ δόξαν & τὰ κατ' ἀλήθειαν. 4. Eth. c. 9. §. 2. item opponit δόξαν τῇ ἐπισήμῃ, nec non distinguit eam ab εὐβελίᾳ, bona consultatione. 6. Eth. c. 9. §. 5. δόξαν opinionem definit Arist. 3. Eth. 2. §. 7. δοξάζομεν ἃ & πάντ' ἴσμεν, opinamur, quæ non admodum scimus. item fama, rumor. Sed tenendum, licet sit vocabulum medium, tamen sæpius ad bonæ famæ significationem restringi, unde vertitur gloria, honor, & in hac significatione accipitur in N. T. Job. 9, 24. δὸς δόξαν τῷ Θεῷ da Deo gloriam, hoc est, fateri veritatem. Similis phrasis Jos. 7. 19. υἱέ μου, δὸς δόξαν σήμερον τῷ Κυρίῳ, Θεῷ Ἰσραὴλ. fili mi, tribue gloriam hodie DOMINO DEO Israël. 1. Cor. 10, 31. πάντα εἰς δόξαν Θεῶ ποιᾶτε, omnia ad gloriam Dei facite. Matth. 25, 31. τότε καθίσει ἐπὶ θρόνον δόξης αὐτῶ, tunc sedebit in throno gloriæ suæ. Majestas. Act. 7, 2. Θεὸς τῆς δόξης Deus gloriæ. Hebraismus, hoc est, Deus gloriosus, hoc est, plenus gloriâ & majestate. 1. Cor. 2, 8. τὸν Κύριον τῆς δόξης DOMINVM gloriæ, h. e. DOMINVM gloriosum. Rom. 1, 23. ἡδυνάξαν τὴν δόξαν τῶ ἀφθάρτου Θεῶ, mutarunt majestatem incorruptibilis Dei. Felicitas cœlestis, seu vita æterna. Job. 17, 22. ἐγὼ τὴν δόξαν, ἣν δέδωκάς μοι, δέδωκάς

αὐτοῖς, ego gloriam, quam dedisti mihi, dedi illis. Hæc felicitas vocatur 2. Tim. 2, 10. δόξα αἰώνιος gloria æterna. Et Petrus ait 1. Pet. 5, 4. κομιεῖτε τὸν ἀμαρτανιον τῆς δόξης σέφανον, reportabitis immarcescibilem illam gloriæ coronam. gloriatio. Rom. 3, 23. ὑπερέβητε τῆς δόξης τῶ Θεῶ, destituuntur gloriatioe coram DEO. Hanc interpretationem suggerit 6. 27. Quidam, ut Theologus Britannus, Samuel Hiero, de justitia originali & de imagine, DEI explicant. (genit. effic.) [Schechina sive gloria Domini, qualis in antiquo fœdere Israëlitis adparuit, & constitit in nubecula quadam pellucida, in qua se Deus ipse videndum præbuit. Factum est hoc primum in columna nubis & ignis, deinde aliquoties tum extra ordinem in tabernaculo & templo, tum ordinarie inter cherubinos arcæ fœderis impositos, quibus ea nubecula perpetuo insedit. Observandum est hoc de omnibus istis locis V. & N. T. in quibus gloria Domini apparuisse dicitur. Lucæ 2, 9. καὶ ἰδὼ, ἄγγελος κυρίου ἐπέση αὐτοῖς, καὶ ἡ δόξα κύριου περιέλαμψεν αὐτῶς, & ecce angelus Domini adstitit eis, (pastoribus) & gloria Domini circumfulsit eos. Stephanus quoque morti vicinus Act. 7, 55. vidit δόξαν Θεῶ, gloriam Dei. Roman. 9, 4. ubi Paulus Israëlitarum privilegia recenset: ὧν ἡ δόξα, καὶ αἱ διαθήκαι, καὶ ἡ νομοθεσία, quorum erant gloria, & pacta, & legis constitutio; ubi voce δόξης, ut ait Pastor, arcæ fœderis intelligitur, quæ erat Dei præsentie symbolum, Schechina vero, hebr. שְׁכִינָה derivatur a radice שָׁכַן habitavit, quia nihil aliud erat, quam signum habitationis Dei inter homines. Et inde quoque de Christo præditatur Job. 1, 14. καὶ ὁ λόγος σὰρξ ἐγένετο, καὶ ἐσκήνωσεν, שָׁכַן, ἐν ἡμῖν, καὶ ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτῶ, שְׁכִינָה, δόξαν ὡς μονογενὲς παρὰ τῶ πατρὸς. Et verbum caro factum est, & habitavit inter nos, & vidimus gloriam ejus, talem scilicet, qualis est primogeniti a patre.] Decor. 1. Cor. 15, 41. ἀλλ' ἡ δόξα ἡλίξ, alius est decor solis. præstantia 2. Cor. 3, 10. Εὐαγγέλιον comparatur cum lege, & illius δόξα dicitur ὑπερβαῖν, supereminens. δόξα, ὧν, αἱ, dignitates, seu metonymicè, principes in dignitate

dignitate constituti. 2. Petr. 2, 10. δόξας
 & τρέμασι βλασφημῶντες, dignitates non
 horrent probris incessere. Jud. 6. 8. δόξας
 βλασφημῶσι, dignitates maledictis inces-
 sunt.

Δοξικὸς, ἡ, ὄν, gloriosus, majesticus.
 2. Macc. 8, 35.

Δοξάζω proprie, sentio, opinor, item
 magnifice de me sentio, mihi tribuo glo-
 riam. Joh. 8, 54. ἐγὼ δοξάζω ἑμαυτὸν, si
 tribuo gloriam mihi ipsi &c. Heb. 5, 5. & ἡ
 αὐτὸν ἐδόξασε (3. sing. a. i. act.) γεννηθῆ-
 ναι ἀρχιερέα, non ipse sibi hanc gloriam
 tribuit, ut fieret pontifex: celebroy, glorio-
 sa celebratione colo, glorifico, laudo, il-
 lustro. Rom. 11, 13. τὴν διακονίαν μου δο-
 ξάζω, ministerium meum illustro. præf. im-
 per. δόξαζε, ἔτω. 1. Pet. 4, 16. δοξαζέτω
 (3. sing. præf. imper. act.) δὲ τὸν Θεόν,
 glorificet Deum. præf. subj. δοξάζω, ης,
 η. Rom. 15, 6. ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ σό-
 ματι δοξάζητε (2. pl. præf. subj. act.) τὸν
 Θεόν, ut unanimiter uno ore celebretis
 Deum. præf. inf. δοξάζειν Marc. 2, 12. ὥς
 ἐδοξάζειν τὸν Θεόν, adeo ut glorificent
 DEVM. part. præf. δοξάζων, οντος, ὁ.
 Luc. 5, 25. δοξάζων τὸν Θεόν, glorificans
 Deum. Luc. 2, 20. δοξάζοντες καὶ αἰνῶντες
 τὸν Θεόν, glorificantes & laudantes Deum.
 imperf. act. ἐδόξαζον, ες, ε. Act. 4, 21. πάν-
 τες ἐδόξαζον (3. pl. imperf. act.) τὸν Θεόν,
 omnes celebrabant Deum. Fut. δοξάσω, εις,
 ει. Joh. 12, 28. πάλιν δοξάσω, rursus glo-
 rificabo. Joh. 13, 32. εὐθὺς δοξάσει αὐτὸν,
 statim glorificabit eum, scilicet à morte,
 quæ tum imminabat. aor. 1. act. ἐδόξασα,
 ας, ε. Rom. 8, 30. τάχως ἐδόξασε (3. sing.
 aor. 1.) hos glorificabit. Act. 3, 13. ἐδόξα-
 σε τὸν παῖδα αὐτῷ Ἰησοῦν, glorificabit pue-
 rum suum JESVM, hoc est, à mortuis
 excitatum, in summam gloriam cœlestem
 evexit. Matth. 9, 8. ἐδόξασαν (3. pl. a. i.
 act. indic.) τὸν Θεόν, glorificaverunt Deum.
 a. i. act. imper. δόξασον, ἄτω. Joh. 12, 28.
 πάτερ δόξασόν σε τὸ ὄνομα, Pater glori-
 fica nomen tuum. 1. Cor. 6, 20. δοξάσατε
 (2. pl. a. i. act. imper.) δὴ τὸν Θεόν ἐν τῷ
 σώματι ὑμῶν, glorificate igitur DEVM
 in corpore vestro. aor. 1. activ. subj. δοξά-
 σω, ης, η. Matth. 5, 16. δοξάσωσι (3. pl. a.
 1. act. subj.) τὸν πατέρα ὑμῶν, glorificent
 Patrem vestrum. Rom. 15, 9. τὰ δὲ ἔθνη

ὑπὲρ ἐλέως δοξάσει (a. i. act. inf.) τὸν
 Θεόν, gentes verò pro misericordia (sibi
 præstita) glorificent Deum. præf. act. δε-
 δόξακα. præf. pass. δοξάζομαι, η, εταί,
 glorificor, laudor, gloriam consequor.
 1. Cor. 12, 26. εἴτε δοξάζεται ἐν μέλος, se
 honore afficitur seu ornatur unum mem-
 brum. ubi δοξάζεται, idem est quod κοσ-
 μῶται. 1. Pet. 4, 11. ἐν πᾶσι δοξάζηται.
 (3. sing. præf. subj. pass.) ὁ Θεός, in omni-
 bus glorificetur DEVS. Luc. 4, 15. docebat
 JESVS in synagogis, δοξαζόμενος (part.
 præf. pass.) ὑπὸ πάντων, ita ut laudaretur
 ab omnibus. præf. pass. δεδόξασμαι, σαι,
 σαι. Joh. 17, 10. δεδόξασμαι ἐν αὐτοῖς,
 glorificatus sum in eis. 2. Cor. 3, 10. καὶ
 γὰρ & δεδόξασται τὸ δεδοξαμένον (part.
 præf. pass.) etenim quod glorificatum fuit,
 ne glorificatum quidem fuit. 1. Pet. 1, 8.
 χαρὰ δεδοξαμένη, gaudio glorioso.

Δόξασμα, ατος, τό, gloria. Esa. 46, 13.

Δοξᾶτος, ἡ, ὄν, gloriosus. Deut. 26, 19.
 aor. 1. pass. ἐδοξάσθην, ης, η. Joh. 12, 16.
 ὅτε ἐδοξάσθην ὁ Ἰησοῦς, quum glorificatus
 esset JESVS: Joh. 11, 4. ἵνα δοξασθῇ (3.
 sing. aor. 1. pass. subj.) ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ut
 glorificetur Filius Dei. Matth. 6, 2. ὅπως
 δοξασθῶσιν (3. pl. aor. 1. pass. subj.) ὑπὸ
 τῶν ἀνθρώπων, ut gloriam consequantur
 ab hominibus. fut. 1. pass. δοξασθήσομαι, η,
 εταί, glorificabor. Es. 49, 3.

Ἀδοξος, &, ὁ, ἡ, inglorius. Sir.
 10, 34.

Ἀδοξέω, ὦ, fut. ἥσω, inglorius sum,
 male audio. Es. 52, 14.

Ἀδοξία, ας, ἡ, infamia. Sir. 3, 10. ὄνει-
 dos τέκνοις μήτηρ ἐν ἀδοξίᾳ, probum est
 liberis mater in infamia (constituta.)

Ἐκδοξάζω, gloria afficio. Hagg. 1, 8,
 καὶ ἐκδοξασθήσομαι, (1. sing. fut. 1. pass.)
 εἶπε κύριος, & glorificabor, dixit Dominus.

Ἐνδοξῶ, &, ὁ, ἡ, gloriosus, a. 1. Cor. 4,
 10. ὑμεῖς ἐνδοξοί, ἡμεῖς ἄτιμοι, vos glo-
 riosi, nos ignominiosi. Eph. 5, 27. ἵνα πα-
 ραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῇ ἐνδοξον τὴν ἐκκλη-
 σίαν, ut sisteret eam sibi gloriosam Eccle-
 siam. magnificus, splendidus. Luc. 7, 25.
 ἰδὲ οἱ ἐν ἱματισμῷ ἐνδόξῳ, ecce, qui vesti-
 tu magnifico utuntur. ἐνδοξα, ὦν, τὰ, res
 gloriosæ. Luc. 13, 17. καὶ πᾶς ὁ ὄχλος
 ἔχαιρεν ἐπὶ πᾶσι τοῖς ἐνδόξοις, tota verò

turba gaudebat super omnibus rebus gloriosis.

Ἐνδοξως, *adverb.* gloriosè, honorificè. Tob. 14, 16.

Ἐνδοξάζομαι, *glorificor. aor. 1. pass.* ἐνδοξάσθην, ης, η. 2. Thess. 1, 12. ὅπως ἐνδοξάσθῃ (3. sing. aor. 1. pass. subj.) τὸ ὄνομα τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, ut glorificetur nomen Domini nostri JESV CHRISTI. 2. Thess. 1, 10. ὅταν ἔλθῃ ἐνδοξασθῆναι (a. 1. pass. inf.) ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, quum venerit, ut glorificetur in sanctis suis.

Ἐνδοξασμός, ὁ, ἡ, glorificatio. Symmachus Psalm. 46, 4: 47, 5.

Ἵπερένδοξος, ὁ, ἡ, valdè gloriosus. Cant. 3. pueror. 6. 30.

Ἐπιδόξως, *adv.* honorificè. 3. Esd. 9, 45.

Ἐπιδόξότης, τητος, ἡ, gloria. Aquila Psalm. 104, 1. ἐπιδόξότητα καὶ διαπρέπειαν ἡμφιάσω, gloriam & splendorem induisti.

Ἐυδοξία, ας, ἡ, gloria. Symmachus Jobi 36, 11. μετ' εὐδοξίας, cum gloria.

Κενόδοξος, ὁ, ἡ, inanis gloriae cupidus. Gal. 5, 26. μὴ γινώμεθα κενόδοξοι, ne simus inanis gloriae cupidi.

Κενοδοξία, ας, ἡ, inanis & vana gloria.

Παραδόξος, ὁ, ἡ, inopinatus, admirabilis. Superl. παραδόξοτατος, ἄτη, ωτον, maxime admirabilis. Sap. 16, 17.

Παραδόξον, ὁ, τὸ, inopinatum. Luc. 5, 26. εἶδομεν παράδοξα σήμερον, vidimus inopinata hodie, incredibilis. Sir. 43, 25. παράδοξα καὶ θαυμάσια ἔργα, incredibilia & mira opera. παράδοξον ἐστὶν etiam thema, à vulgi opinione discrepans. παρὰ τὴν τῷ πλήθους δόξαν, contra vulgi opinionem.

Παραδοξάζω. fut. ἄσω. aor. 1. παρεδόξασα, mirabilem efficio. Sir. 10, 14. glorifico. 2. Macc. 3, 30.

Συνδοξάζω, unà glorifico. συνδοξάζομαι, ης, εται, simul glorificor. Rom. 8, 17. ἐπερ συμπάρομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθῶμεν (1. pl. a. 1. pass. subj.) si cum eo patimur, ut cum eo glorificemur, ab a. 1. pass. indic. συνδοξάσθην, ης, η. in a. 1. pass. subj. συνδοξασθῶ ἡς, ἡ.

ΔΟΚΙΜΗ, ἡς, ἡ, experientia. Rom. 5, 4. ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ ἐλπίδα scil. κατεργάζεται, tolerantia verò experientiam, experientia spem efficit. ex-

A perimentum. 2. Cor. 9, 13. probatio. 2. Cor. 13, 3. ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τῷ ἐν ἐμοὶ λαλῶντος Χριστοῦ, quandoquidem probationem queritis in me loquentis CHRISTI.

Δοκίμιος, ὁ, ἡ, probatus. Psalm. 12, 7.

Δοκίμιον, ὁ, τὸ, experimentum, probatio. 1. Pet. 1, 7. Jac. 1, 3.

Δόκιμος, ὁ, ἡ, probatus, a, probus, spectatus. Sic ἀργύριον δόκιμον, ἀκρίβηλον, pecunia proba, incorrupta, cui nulla scoria est admixta. 1. Cor. 11, 19. ἵνα οἱ δόκιμοι φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν, ut qui probati sunt (seu qui sunt spectatae fidei) manifesti fiant inter vos. Rom. 16, 10. τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ, probatum in CHRISTO. 2. Tim. 2, 15. σκέδασον σεαυτὸν δόκιμον παραστήσας τῷ Θεῷ, stude teipsum probatum sistere DEO. acceptus. Rom. 14, 18. δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις, acceptus hominibus. probandus. 2. Cor. 10, 18. ὁ γὰρ ἑαυτὸν συνιστῶν, ἐκείνός ἐστι δόκιμος, ἀλλ' ὃν ὁ Κύριος συνίστησι, non enim, qui seipsum commendat, is probandus est, sed quem DOMINVS commendat.

C Δοκιμῶω, ὦ, probo. Judic. 7, 4.

Δοκιμάζω, exploro, examino. Rom. 2, 18. δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα exploras, quae excellent, vel ut Erasmus vertit, eximia. approbo. Rom. 14, 22. ἐν ᾧ δοκιμάζεις (3. sing. pres. act.) in eo quod approbat. Luc. 12, 56. πῶς ὁ δοκιμάζετε; (2. pl. pres. act. indic.) qui sit, ut non exploretis? ad verbum, quomodo non exploratis? pres. imper. δοκιμάζε, ἔτω. 1. Cor. 11, 28. δοκιμάζετω (3. sing. pres. act. imper.) δὲ ἑαυτὸν, exploret autem seipsum. probatum reddo, Gal. 4, 4. τὸ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμάζετω ἕκαστος, opus suum probatum reddat unusquisque DEO. probo. 1. Thess. 5, 21. πάντα δοκιμάζετε (2. pl. pres. act. imper.) omnia probate, examine. 2. Cor. 13, 5. δοκιμάζετε ἑαυτοὺς, probate vos ipsos. 1. Joh. 4, 1. δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, probate spiritus, hoc est, doctores, qui revelationem Spiritus S. jaclitant. pres. inf. δοκιμάζεν. Luc. 12, 56. οἴδατε δοκιμάζεν, scitis explorare. Rom. 12, 2. τὸ δοκιμάζεν ὑμᾶς, ut probetis. Phil. 1, 10. εἰς τὸ δοκιμάζεν ὑμᾶς, ut exploretis, part. pres. act. δοκιμάζων, οντος, ὁ. 2. Cor. 8, 8. τὸ τῆς

ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων, *vestra dilectionis sinceritatem reddens exploratam*. 1. Thess. 2, 4. τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν, *exploranti corda nostra*. Eph. 5, 10. δοκιμάζοντες τί ἐσὶν εὐάρεστον τῷ Θεῷ, *probantes quid sit acceptum DEO*. Fut. δοκιμάσω, *as, ei*. 1. Cor. 3, 13. τὸ πῦρ δοκιμάσει, *ignis probabit*. a. i. aēt. ἐδοκίμασα, *as, e*. Ps. 66, 10. ἐδοκίμασας καὶ ἐπύρωσας ἡμᾶς ὁ Θεός, *probasti & conflasti nos o Deus*. 2. Cor. 8, 22. ὃν ἐδοκίμασαμεν (1. pl. a. i. aēt. indic.) ἐν πολλοῖς, *quem in multis probavimus*. Rom. 1, 28. καὶ τὸν Θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, *non visum est iis Deum in agnitione retinere*. NB. Clarus, non judicarunt rectum esse, ut Deum, verò cultu in notitia retinerent. a. i. aēt. imper. δοκίμασον, *άτω*. Ps. 26, 2. aor. i. subj. δοκιμάσω, *ης, η*. 1. Cor. 16, 3. εἰς ἐὰν δοκιμάσητε (2. pl. a. i. aēt. subj.) quoscunque probaveritis, *b. e. probatos & idoneos judicaveritis*. a. i. aēt. inf. δοκιμάσαι, *Luc. 14, 19. πορεύομαι δοκιμάσαι* (pro eis τὸ δοκιμάσαι vel τὰ δοκιμάσαι ἐνεκα) αὐτὰ, *proficiscor ad explorandum ea*, praes. pass. δοκιμάζομαι, *η, εται, probor, exploror*. praes. imper. δοκιμάζε, *έστω*. 1. Tim. 3, 10. ἔτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν (3. pl. praes. pass. imper.) πρῶτον, *hi verò explorentur prius* 1. Pet. 1, 7. διὰ πυρὸς δοκιμαζόμενος (part. praes. pass. genit. sing. à sing. δοκιμαζόμενος, *η, ον*), quod (aurum) per ignem exploratur. praet. aēt. δεδοκίμακα. Jer. 12, 3. δεδοκίμακας τὴν καρδίαν μου, *probasti cor meum*. praet. pass. δεδοκίμασμαι, *σαι, σαι*. 1. Thess. 2, 4. καὶ τὸς δεδοκιμάσμεθα (1. plur. praet. pass. indic.) ὑπὸ Θεῶ, *sicut approbati (hoc est, probi & idonei judicati) sumus à Deo*. part. δεδοκιμασμένος, *probatus*. Sir. 42, 8. *A perfect. passiv. est*

Δοκιμασία, *as, ή*, probatio. Sir. 6, 23.

Δοκιμαστής, *ς, ό*, probator. Jer. 6, 27. a. i. pass. ἐδοκιμάσθην, *ης, η*, probatus fui. Zach. 11, 13. fut. i. passiv. δοκιμασθήσομαι, *η, εται, probabor*.

Ἀποδοκιμάζω, *reprobo*. F. άσω. P. ἀποδοκίμακα. a. i. aēt. ἀπεδοκίμασα, *reprobavi*. Matth. 21, 42. λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν (3. pl. aor. i. aēt. indic.) οἱ οἰκοδομῶντες, *quem lapidem reprobarunt adi-*

ficantes. praet. pass. ἀποδοκίμασμαι. 1. Pet. 2, 4. ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδοκιμασμένον, *ab hominibus quidem reprobatum*. a. i. pass. ἀπεδοκίμάσθην, *ης, η*. Hebr. 12, 17. ἀπεδοκίμάσθην (3. sing. a. i. pass. indic.) *reprobatus fuit*, scilicet Esau. Marc. 8, 31. καὶ ἀποδοκιμασθήναι ἀπὸ (pro ὑπὸ) τῶν πρεσβυτέρων, (aor. i. pass. inf.) *& reprobari à senioribus*.

Ἀδόκιμος, *ς, ό, ή*, reprobus, a. i. Cor. 9, 27. ἵνα μὴ αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι, *ne ipse evadam reprobus. rejectaneus*. 2. Tim. 3, 8. Tit. 1, 16. πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδόκιμοι, *ad omne bonum opus rejectanei, inepti*. Hebr. 6, 8. γῆ ἀδόκιμος, *terra rejectanea, infrugifera, sterilis. iudicii expers*. Rom. 1, 28. παρέδωκεν αὐτὰς εἰς ἀδόκιμον νῆν, *tradidit eos in mentem iudicii expertem, hoc est, lucem recte rationis eis ademit*. Scilicet habenti etiam id aufertur, quod habet, si eo abutatur. Luc. 19, 26.

ΔΟΚΟΨ, *ς, ό*, trabs. Sic dicta παρὰ τὸ δεχεσθαι τὰ ἐπιτιθέμενα βάρη, *quod onera, quae sibi imponuntur, recipiat*. Matth. 7, 4. ἰδὲ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλμῷ σου, *en trabs in oculo tuo*.

Δόκωσις, *εως, ή*, contignatio. Eccl. 10, 18.

ΔΟΛΟΣ, *ς, ό*, dolus, fraus. (à δέλω *inesco*. vel δηλέω *lado*, affine Latino *deleo*) 1. Pet. 2, 22. ἐδὲ εὗρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ, *neque inventus fuit dolus in ore ejus*. Act. 13, 10. ὃ πλήρης δόλος, *o plene omni dolo*. Rom. 1, 29. μεσὺς δόλος, *plenos fraude*. Matth. 26, 4. δόλω. Marc. 14, 1. ἐν δόλῳ (Hebraism.) *dolosè*. 2. Thess. 2, 3. ἔτις ἐν δόλῳ, *neque cum dolo, neque dolosè seu fraudulenter*.

Δολερός, *ς, όν*, dolosus, fraudulentus. Hab. 2, 15.

Δολόω, *ω*, falso, corrumpro, adultero, vitio. 2. Cor. 4, 2. μήτε δολῶντες (part. praes. aēt.) τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, *neque falsantes sermonem Dei*. F. δολώσω. aor. i. aēt. ἐδόλωσα, *dolosè egi*. Ps. 15, 3. πρᾶτ. aēt. δεδόλωκα. praet. pass. δεδόλωμαι. νόμισμα δεδολωμένον, *moneta adulterina*. δολώσαντες οἶνον, *qui vinum corruperunt*.

Δόλιος, *ς, ον*, dolosus, a, um. 2. Cor. 11, 13. ἐργάται δόλιοι, *operarii dolosi*.

Δολιέ-

Δολιεύω, fraudulenter ago. *Incertus A* Genes. 37, 18.

Δολιότης, ητος, ή, fraudulentia. *Sir.* 37, 3.

Δολιόω, ω, dolo utor. *Rom.* 3, 13. ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολίωσαν (3. pl. imperf. act. indic. ad formam verborum in μι, ἐδί-
δωσαν pro ἐδίδαν per dialectum Beoticam. Sic ἡλθωσαν pro ἡλθον. *Pf.* 77, 2.) linguis suis dolo utebantur. *F.* δολιώσω. α. 1. act. ἐδολίωσα. praet. act. δεδολίωκα, κς, ε.

Δολίως, adverb. fraudulenter. *Jer.* 9, 4.

Ἄδολος, α, ό, ή, sincerus. *1. Pet.* 2, 2. τὸ λογικὸν ἄδολον (g. n.) γύλα ἐπιποθήσατε, *lac* illud sermonis sincerum expetite. sincerum seu purum & salubre, circa omnem veneni fraudem.

Ἀδόλως, adverb. sincere. *Sap.* 7, 14.

† ΔΟΡΚΑΣ, άδος, ή, Dorcas. Nomen proprium mulieris elemosynis clare, quam Petrus virtute Christi à mortuis excitavit. *Act.* 9, 36. 39. Estque Graecum origine & significat capream sylvestrem. Vide infra ταβιθά.

Δόρκων, ωνος, ό, idem. *Cantic.* 2, 17. Vide infra in Δράκων.

ΔΟΡΥ, δόρατος, τὸ, hasta. *Sir.* 29, 16.

Δορατοφόρος, α, ό, ή, qui hastam fert, hastatus. *1. Par.* 12, 24.

Δορυφορέω, ω fut. ήσω, ftipo, comitor ut satelles.

Δορυφορία, ας, ή, satellitium. *2. Macc.* 3, 28.

Δορυφόρος, α, ό, ή, satelles. *2. Macc.* 3, 23.

Δορυάλωτος, α, ό, ή, hasta captus, bello captus. *2. Macc.* 5, 11.

ΔΟΥΛΟΣ, α, ό. (*Suid.* à δέω, ligo, astringo. seu potius ab Hebr. 𐤇𐤍 tenuis.) servus, minister. *Matth.* 10, 24. & δὲ δῆλος ὑπὲρ τὸν κύριον, neque (est) servus supra dominum suum. *Eccles.* 5, 11. γλυκὺς ὕπνος τῷ δῆλῳ, suavis est somnus servi.

Δάλη, ης, ή, ancilla, serva. *Luc.* 1, 38. ἰδὲ ἡ δάλη Κυρία, ecce ancilla DOMINI. omnes sumus servi & servae DOMINI. *Pf.* 119, 91. ὅτι τὰ σύμπαντα δῆλα σά, quum omnes creaturae tibi ancillentur. Est alioquin Hebraismus, *synec. gen.* qua phrasi utuntur, qui reverentiam suam erga illum,

qui cum loquuntur, testari volunt, *Gen* 42, 10. ajunt fratres Josephi, servi tui venerunt ad comparandum cibarium, pro nos venimus. *2. Reg.* 5, 25. Non ivit servus tuus huc aut illuc. pro non ivi ego. *2. Sam.* 14, 6. Ancilla tuae duo erant filii. αἱ δῆλα ancilla *Ex.* 21, 7. mancipium. *1. Cor.* 7, 21. *Eph.* 6, 8. ἢτε δῆλος, ἢτε ἐλεύθερος, sive servus fuerit, sive liber. *Luc.* 17, 10. ἀχρεῖοι δῆλοι, inutiles servi. *1. Cor.* 7, 23. μὴ γίνεσθε δῆλοι ἀνθρώπων, ne reddamini servi hominum, hoc est, ne pendete ab autoritate hominum in religione. *Eccles.* 10, 7. ἔιδον δῆλῳς ἐφ' ἵππους, καὶ ἄρχοντας πορευομένους, vidi servos supra equos, & principes euntes. Legitur etiam in neutro genere *Rom.* 6, 19. παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δῆλα τῇ δικαιοσύνῃ, sistite membra vestra, serva justitia.

Δαλικός, ή, όν, Servilis. *Symmachus* *Exod.* 21, 8.

Ἱερόδελος, α, ό, ή, sacris inserviens, edituus; tribuitur Levitis, *3. Esd.* 1, 3. Apud Strabon. ἱερόδελοι γυναῖκες dicuntur mulieres Deo sacratae. Ab ἱερός & δῆλος.

Δαλεύω sum servus (verba in εὖω per C sum explicantur) servio cum *Dat.* *Luc.* 15, 29. τοσαῦτα ἔτη δαλεύω (pro ἐδάλευσα. Enallage temporis) tot annos servivi tibi. *Rom.* 7, 25. δαλεύω νόμῳ Θεῷ, servio legi Dei. *Gal.* 5, 13. δαλεύετε (2. pl. praes. imper.) ἀλλήλοις, servite alii aliis: *1. Tim.* 6, 2. δαλεύετωσαν (3. plur. praes. act. imper.) serviant. *Matth.* 6, 24. & δεῖς δύναται δυσὶ κυρίοις δαλεύειν (praes. act. inf.) nemo potest duobus dominis servire. *Rom.* 6, 6. δαλεύειν τῇ ἁμαρτίᾳ, servire peccato. *Act.* 20, 19. δαλεύων (part. praes. act.) τῷ Κυρίῳ, serviens DOMINO. *Rom.* 12, 11. D τῷ Κυρίῳ δαλεύοντες, DOMINO servientes. *Tit.* 3, 3. δαλεύοντες ἐπιθυμίαις, servientes cupiditatibus. Fut. δαλεύσω. *Rom.* 9, 12. ὁ μείζων δαλεύσει (3. sing. fut. act.) τῷ ἐλάττω, major serviet minori. aor. 1. act. ἐδάλευσα, ας, ε. servivi. *Phil.* 2, 22. σὺν ἐμοὶ ἐδάλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον, mecum serviverit in Evangelio. *Gal.* 4, 8. ἐδάλευσατε (2. pl. a. 1. act. indic.) τοῖς μὴ φύσει ἔσι Θεοῖς, servivistis iis, qui naturā non sunt dii. *Act.* 7, 7. τὸ ἔθνος, ᾧ ἐὰν δαλεύωσι (3. plur. aor. 1. act. subj.) κρινῶ ἐγὼ gentem, cui servierint, puniam ego. praet. act.

ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων, *de-*
stra dilectionis sinceritatem reddens ex-
ploratam. 1. Theff. 2, 4. τῷ δοκιμάζοντι
 τὰς καρδίας ἡμῶν, *exploranti corda nostra.*
 Eph. 5, 10. δοκιμάζοντες τί εἰσιν εὐάρεστον
 τῷ Θεῷ, *probantes quid sit acceptum DEO.*
 Fut. δοκιμάσω, *as, ei.* 1. Cor. 3, 13. τὸ πῦρ
 δοκιμάσει, *ignis probabit.* a. 1. aēt. ἐδοκί-
 μασα, *as, e.* Ps. 66, 10. ἐδοκίμασας καὶ
 ἐπύρωσας ἡμᾶς ὁ Θεός, *probasti & conflasti*
nos o Deus. 2. Cor. 8, 22. ὃν ἐδοκιμάσα-
 μεν (1. pl. a. 1. aēt. indic.) ἐν πολλοῖς,
quem in multis probavimus. Rom. 1, 28. κα-
 θὼς καὶ ἐδοκίμασαν (3. pl. a. 1. aēt. indic.)
 τὸν Θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, *non visum est*
illis Deum in agnitione retinere. NB. Cla-
 rius, *non judicarunt rectum esse, ut Deum*
vero cultu in notitia retinerent. a. 1. aēt.
 imper. δοκίμασον, *άτω.* Ps. 26, 2. aor. 1.
 subj. δοκιμάσω, *ης, η.* 1. Cor. 16, 3. εἰ
 ἐὰν δοκιμάσητε (2. pl. a. 1. aēt. subj.)
quoscunque probaveritis, h. e. probatos &
idoneos judicaveritis. a. 1. aēt. inf. δοκι-
 μάσαι, *Luc. 14, 19. πορεύομαι δοκιμάσαι*
(pro eis τὸ δοκιμάσαι vel τὴν δοκιμάσαι
ἐνεκα) αὐτὰ, proficiscor ad explorandum
ea, praes. pass. δοκιμάζομαι, η, εται, pro-
bor, exploror. praes. imper. δοκιμάζε, ἐσθω.
 1. Tim. 3, 10. ἔτοι δὲ δοκιμαζέσθωσαν (3.
 pl. praes. pass. imper.) πρῶτον, *hi vero ex-*
plorentur prius 1. Pet. 1, 7. διὰ πυρὸς δο-
 κιμαζόμενα (part. praes. pass. genit. sing.
 à sing. δοκιμαζόμενος, *η, ον,)* quod (au-
 rum) per ignem exploratur. praet. aēt. δε-
 δοκίμακα. Jer. 12, 3. δεδοκίμακας τὴν καρ-
 διάν μου, *probasti cor meum.* praet. pass. δε-
 δοκίμασμαι, *σαι, σαι.* 1. Theff. 2, 4. κα-
 θὼς δεδοκιμάσμεθα (1. plur. praet. pass.
 indic.) ὑπὸ Θεῷ, *sicut approbati (hoc est,*
probi & idonei judicati) sumus à Deo.
 part. δεδοκιμασμένος, *probatus.* Sir. 42, 8.
 A perfect. passiv. est

Δοκιμασία, *as, η,* probatio. Sir. 6, 23.
 Δοκιμαστής, *ς, ὁ,* probator. Jer. 6, 27.
 a. 1. pass. ἐδοκιμάσθην, *ης, η,* probatus fui.
 Zach. 11, 13. fut. 1. passiv. δοκιμασθήσο-
 μαι, *η, εται, probabor.*

Ἀποδοκιμάζω, *reprobo.* F. άσω. P. ἀ-
 ποδοκίμακα. a. 1. aēt. ἀπεδοκίμασα, *re-*
probavi. Matth. 21, 42. λίθον, ὃν ἀπεδο-
 κίμασαν (3. pl. aor. 1. aēt. indic.) οἱ οἰκο-
 δομῶντες, *quem lapidem reprobarunt adi-*

ficantes. praet. pass. ἀποδοκίμασμαι.
 1. Pet. 2, 4. ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀποδοκι-
 μασμένον, *ab hominibus quidem repro-*
batum. a. 1. pass. ἀπεδοκίμάσθην, *ης, η.*
 Hebr. 12, 17. ἀπεδοκίμάσθην (3. sing. a. 1.
 pass. indic.) *reprobatus fuit, scilicet Esa-*
hus. Marc. 8, 31. καὶ ἀποδοκιμασθῆναι
 ἀπὸ (pro ὑπὸ) τῶν πρεσβυτέρων, (aor. 1.
 pass. inf.) *εἶ reprobari à senioribus.*

Ἀδόκιμος, *ς, ὁ, η,* reprobus, a. 1. Cor.
 9, 27. ἵνα μὴ αὐτὸς ἀδόκιμος γένωμαι,
ne ipse evadam reprobus. rejectaneus. 2.
 Tim. 3, 8. Tit. 1, 16. πρὸς πᾶν ἔργον ἀγα-
 θὸν ἀδόκιμοι, *ad omne bonum opus reje-*
ctanei, inepti. Hebr. 6, 8. γῆ ἀδόκιμος,
terra rejectanea, infrugifera, sterilis. ju-
dicii expers. Rom. 1, 28. παρέδωκεν αὐτὰς
 εἰς ἀδόκιμον νῆν, *tradidit eos in mentem*
judicii expertem, hoc est, lucem rectae ra-
tionis eis ademit. Scilicet habenti etiam
id aufertur, quod habet, si eo abutatur.
 Luc. 19, 26.

ΔΟΚΟΨ, *ς, ὁ,* trabs. Sic dicta παρὰ
 τὸ δέχεσθαι τὰ ἐπιτιθέμενα βάρη, *quod*
onera, quae sibi imponuntur, recipiat.
 Matth. 7, 4. ἰδὲ ἡ δοκὸς ἐν τῷ ὀφθαλ-
 μῷ σου, *en trabs in oculo tuo.*

Δόκωσις, *ews, η,* contignatio. Eccl.
 10, 18.

ΔΟΛΟΣ, *ς, ὁ,* dolus, fraus. (à δέ-
 λω *inesco.* vel δηλέω *ledo, affine Latino*
deleo) 1. Pet. 2, 22. εἰδὲ εὐρέθη δόλος ἐν
 τῷ στόματι αὐτῶν, *neque inventus fuit do-*
lus in ore ejus. Act. 13, 10. ὃ πλήρης δόλος,
 ὁ plene omni dolo. Rom. 1, 29. μεσὺς δό-
 λος, *plenos fraude.* Matth. 26, 4. δόλος.
 Marc. 14, 1. ἐν δόλῳ (Hebraism.) *dolosè.*
 2. Theff. 2, 3. ἔτις ἐν δόλῳ, *neque cum dolo,*
neque dolosè seu fraudulentè.

Δολερός, *ς, ὁν,* dolosus, fraudulentus.
 Hab. 2, 15.

Δολώω, *ω,* falso, corrumpo, adultero,
 vitio. 2. Cor. 4, 2. μήτε δολῶντες (part.
 praes. aēt.) τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, *neque fal-*
santes sermonem Dei. F. δολώσω. aor. 1.
 aēt. ἐδόλωσα, *dolosè egi.* Ps. 15, 3. praet.
 aēt. δεδόλωκα. praet. pass. δεδόλωμαι. νό-
 μισμα δεδολωμένον, *moneta adulterina.*
 δολώσαντες οἶνον, *qui vinum corruperunt.*

Δόλιος, *ς, ὁν,* dolosus, a, um. 2. Cor.
 11, 13. ἐργάται δόλιοι, *operarii dolosi.*

Δολιέ-

Δολιεύω, fraudulenter ago. *Incertus A* qui cum loquuntur, testari volunt, Gen 42, 10. ajunt fratres Josephi, servi tui venerunt ad comparandum cibarium, pro nos venimus. 2. Reg. 5, 25. Non ivit servus tuus huc aut illuc. pro non ivi ego. 2. Sam. 14, 6. Ancilla tue duo erant filii. αἱ δὲ αἰσ ancilla Ex. 21, 7. mancipium. 1. Cor. 7, 21. Eph. 6, 8. ἢτε δούλος, ἢτε ἐλεύθερος, sive servus fuerit, sive liber. Luc. 17, 10. ἀχρεῖοι δούλοι, inutiles servi. 1. Cor. 7, 23. μὴ γίνεσθε δούλοι ἀνθρώπων, ne reddamini servi hominum, hoc est, ne pendete ab auctoritate hominum in religione. Eccles. 10, 7. ἔδον δούλος ἐφ' ἵππους, καὶ ἄρχοντας πορευομένους, vidi servos supra equos, & principes euntes. Legitur etiam in neutro genere Rom. 6, 19. παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ δικαιοσύνῃ, sistite membra vestra, serva justitiæ.

Δολιότης, ητος, ἡ, fraudulentia. Sir. 37, 3.

Δολιόω, ὦ, dolo utor. Rom. 3, 13. ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολίωσαν (3. pl. imperf. act. indic. ad formam verborum in μι, ἐδίδωσαν pro ἐδίδαν per dialectum Boeoticam. Sic ἡλθον pro ἡλθον. Ps. 77, 2.) linguis suis dolò utebantur. F. δολιώσω. a. 1. act. ἐδολίωσα. pret. act. ἐδολίωκα, κς, ε.

Δολίως, adverb. fraudulenter. Jer. 9, 4.

Ἄδολος, α, ὁ, ἡ, sincerus. 1. Pet. 2, 2. τὸ λογικὸν ἄδολον (g. n.) γάλα ἐπιποθήσατε, Lac illud sermonis sincerum expétite. sincerum seu purum & salubre, circa omnem veneni fraudem.

Ἀδόλως, adverb. sincere. Sap. 7, 14.

† ΔΟΡΚΑΣ, ἄδος, ἡ, Dorcas. Nomen proprium mulieris elemosynis claræ, quam Petrus virtute Christi à mortuis excitavit. Act. 9, 36. 39. Estque Græcum origine & significat capream sylvestrem. Vide infra ταβιθά.

Δόρκων, ωνος, ὁ, idem. Cantic. 2, 17. Vide infra in Δράκων.

ΔΟΡΥ, δόρυς, τὸ, hasta. Sir. 29, 16.

Δορυφόρος, α, ὁ, ἡ, qui hastam fert, hastatus. 1. Par. 12, 24.

Δορυφορέω, ὦ fut. ἥσω, stipo, comitor ut satelles.

Δορυφορία, ας, ἡ, satellitium. 2. Macc. 3, 28.

Δορυφόρος, α, ὁ, satelles. 2. Macc. 3, 23.

Δορυάλωτος, α, ὁ, ἡ, hasta captus, bello captus. 2. Macc. 5, 11.

ΔΟΥΛΟΣ, α, ὁ. (Suid. ἀ δέω, ligo, astringo. seu potius ab Hebr. 𐤇𐤍 tenuis.) servus, minister. Matth. 10, 24. ἐδὲ δούλος ὑπὲρ τὸν κύριον, neque (est) servus supra dominum suum. Eccles. 5, 11. γλυκὺς ὕπνος τῷ δούλῳ, suavis est somnus servi.

Δούλη, ης, ἡ, ancilla, serva. Luc. 1, 38. ἰδὲ ἡ δούλη Κυρίου, ecce ancilla DOMINI. omnes sumus servi & servæ DOMINI. Ps. 119, 91. ὅτι τὰ σύμπαντα δούλα σὰ, quum omnes creature tibi ancillentur. Est alioquin Hebraismus, synec. gen. qua phrasi utuntur, qui reverentiam suam erga illum,

qui cum loquuntur, testari volunt, Gen 42, 10. ajunt fratres Josephi, servi tui venerunt ad comparandum cibarium, pro nos venimus. 2. Reg. 5, 25. Non ivit servus tuus huc aut illuc. pro non ivi ego. 2. Sam. 14, 6. Ancilla tue duo erant filii. αἱ δὲ αἰσ ancilla Ex. 21, 7. mancipium. 1. Cor. 7, 21. Eph. 6, 8. ἢτε δούλος, ἢτε ἐλεύθερος, sive servus fuerit, sive liber. Luc. 17, 10. ἀχρεῖοι δούλοι, inutiles servi. 1. Cor. 7, 23. μὴ γίνεσθε δούλοι ἀνθρώπων, ne reddamini servi hominum, hoc est, ne pendete ab auctoritate hominum in religione. Eccles. 10, 7. ἔδον δούλος ἐφ' ἵππους, καὶ ἄρχοντας πορευομένους, vidi servos supra equos, & principes euntes. Legitur etiam in neutro genere Rom. 6, 19. παραστήσατε τὰ μέλη ὑμῶν δούλα τῇ δικαιοσύνῃ, sistite membra vestra, serva justitiæ.

Δουλικός, ἡ, ὄν, Servilis. Symmachus Exod. 21, 8.

Ἱερόδουλος, α, ὁ, ἡ, sacris inserviens, aedituus; tribuitur Levitis, 3. Esd. 1, 3. Apud Strabon. ἱερόδουλοι γυναῖκες dicuntur mulieres Deo sacratæ. Ab ἱερός & δούλος.

Δουλεύω sum servus (verba in εὖω per C sum explicantur) servio cum Dat. Lucæ 15, 29. τοσαῦτα ἔτη δουλεύω (pro ἐδούλευσα. Enallage temporis) tot annos servivi tibi. Rom. 7, 25. δουλεύω νόμῳ θεῷ, servio legi Dei. Gal. 5, 13. δουλεύετε (2. pl. pres. imper.) ἀλλήλοις, servite alii aliis: 1. Tim. 6, 2. δουλεύετωσαν (3. plur. pres. act. imper.) serviant. Matth. 6, 24. ἐδεῖς δύναται δυεῖς κυρίοις δουλεύειν (pres. act. inf.) nemo potest duobus dominis servire. Rom. 6, 6. δουλεύειν τῇ ἀμαρτίᾳ, servire peccato. Act. 20, 19. δουλεύων (part. pres. act.) τῷ Κυρίῳ, serviens DOMINO. Rom. 12, 11. τῷ Κυρίῳ δουλεύοντες, DOMINO servientes. Tit. 3, 3. δουλεύοντες ἐπιθυμίαις, servientes cupiditatibus. Fut. δουλεύσω. Rom. 9, 12. ὁ μείζων δουλεύσει (3. sing. fut. act.) τῷ ἐλάττω, major serviet minori. aor. 1. act. ἐδούλευσα, ας, ε. servivi. Phil. 2, 22. σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον, mecum serviverit in Evangelio. Gal. 4, 8. ἐδούλευσατε (2. pl. a. 1. act. indic.) τοῖς μη φύσας ἔσι θεοῖς, servivistis iis, qui naturæ non sunt dii. Act. 7, 7. τὸ ἔθνος, ᾧ ἐὰν δουλώσωσι (3. plur. aor. 1. act. subj.) κρινῶ ἐγὼ gentem, cui servierint, puniam ego. pret. act.

αἰ. δεδῆλευκα, ας, ε. Gen. 30, 26. γινώ-
σκεις τὴν δαλείαν, ἣν δεδῆλευκά σοι, nosti
servitutem, quā servivi tibi. Joh. 8, 33. & δε-
νὶ δεδῆλευκαμεν (1. pl. præt. aἰ.) πώπο-
τα, nemini servivimus unquam.

Δαλευτός, ἡ, ὄν, servilis. Incertus Le-
vit. 23, 8. Ἔ 21.

Δαλεία, ας, ἡ, servitus. Gal. 4, 24. εἰς
δαλείαν γεννώσα, ad servitutem generans,
scilicet filium. Hebr. 2, 15. ἐνοχοὶ ἦσαν δα-
λείας, obnoxii erant servituti.

Δαλώω, ὦ, servum constituo, in servi-
tutem redigo. Fut. δαλώσω Aἰ. 7, 6. δα-
λώσασιν (3. plur. fut.) αὐτὸ, servituti sub-
jicient, scilicet Aegyptii illud tuum semen,
illos tuos posteros. a. 1. aἰ. ἐδῆλωσα, ας, ε.
1. Cor. 9, 19. πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐδῆλωσα,
omnibus meipsum servum feci. præt. aἰ. δε-
δῆλωκα. præs. pass. δαλόομαι, ὦμαι, ser-
vus fio. præt. pass. δεδῆλωμαι, σαι, ται.
1. Cor. 7, 15. & δεδῆλωται (3. sing. præt.
pass.) ὁ ἀδελφός, non est servituti subiectus
frater. part. præt. pass. δεδῆλωμένος, η, εν,
servituti subiectus. Gal. 4, 3. ὑπὸ τὰ στοι-
χεῖα τῆς κόρης ἡμεν δεδῆλωμένοι, sub ele-
mentis mundi redacti eramus in servitu-
tem. Tit. 2, 3. μὴ οἶνω ποτῶν δεδῆλωμέ-
νας, non vino multo mancipatas, non vino-
lentiae deditas. aor. 1. pass. ἐδῆλώθη, ης, η.
Rom. 6, 18. ἐδῆλώθητε (2. pl. a. 1. pass.
indic.) τῇ δικαιοσύνῃ, mancipati estis ju-
stitiae. ibid. v. 22. δῆλωθέντες (part. a.
1. pass.) τῷ Θεῷ, servi facti Deo.

Καταδαλώω, in servitutem adigo, plane
subjugo. κατὰ hīc in compositione intendit
significationem. 2. Cor. 11, 20. εἴ τις ὑμᾶς
καταδαλοῖ (3. sing. præs. indic.) si quis
vos in servitutem adigit. in media forma.
Gal. 2, 4. ἵνα ὑμᾶς καταδῶσωνται (3.
pl. a. 1. med. subj.) ut nos in servitutem
adigerent.

Ὁφθαλμοδῆλος, ας, ὁ, ein Augen-Die-
ner, servus, qui spectante hero gnāvius est, eo
verò absente sua oscitanter agit ἔ perfun-
ctoriè.

Ὁφθαλμοδαλεία, ας, ἡ, obsequium ad
oculos exhibitum. Eph. 6, 6. μὴ κατ'
ὀφθαλμοδαλείαν, non ad oculum servi-
entes.

Σύνδῆλος, ας, ὁ, conservus, qui eundem
cum alio habet dominum, Matth. 18, 28.
εὑρεν εἷνα τῶν συνδῶν αὐτῶν, invenit unum

A ex conservis suis, hoc est, incidit in unum ex
conservis suis. Apoc. 19, 10. ὅρα μὴ σύνδε-
λός σε εἶμι, vide, ne (feceris) conservus
tuus sum.

ΔΡΑΚΩΝ, ὄντος, ὁ, draco. sic dictus
ab acumine visus, παρὰ τὸ δέσκειν à viden-
do q. ὁξὺ βλέπων, acutè videns, aut ὅψας
καταπλήττων, aspectu perterrens. δέσχω vi-
deo, aspicio, in aor. 2. aἰ. ἔδρακον ἔ per
metathesin ἔδρακον, in part. aor. 2. aἰ. δρά-
κων, ὄντος, ὁ, sed differentiae causa in no-
mine δράκων, accentus retrahitur. Apoc. 12,
3. ἔ 13, 4. καὶ προσεκύνησαν τὸν δράκον-
τα, ἔ adorarunt draconem. Ab eodem
themate est

Δορκάς, ἄδος, ἡ, caprea, dama. Sir. 27,
20. ἐξέφυγεν ὡς δορκάς ἐκ παγίδος, effu-
git tanquam dama ex reti.

Δορκάδιον, ας, τὸ, damula, parva caprea.
Es. 13, 14.

Δόρκων, ὡν, ὁ, idem quod δορκάς.
Cant. 2, 17.

ΔΡΑΣΣΩ, vel τρω (à Chal. ὕψω)
brachium, unde est δρᾶω, facio, ἔ δρᾶσω.
Scilicet manu apprehendimus) apprehen-
do, pugillo concludo, manu corripio. fut.
δράξω. Præt. δέδραχα. præs. med. δρᾶσσο-
μαι carpo. 1. Cor. 3, 19. δρασσόμενος (part.
præs. med.) τὰς σοφὰς ἐν τῇ πανουργίᾳ
αὐτῶν, carpens sapientes in versutia co-
rum. Sir. 26, 8. δρασσόμενος σκορπίου, pre-
bendens scorpionem. Fut. ζομαι. Num. 5,
26. a. 1. med. ἐδράξομαι, ω, ατο, apprehen-
di. Judith. 13, 8. ἐδράξατο τῆς κόρης, ap-
prehendit casariam, scilicet quod jam ante
facere desideraverat. Ps. 2, 12. δρᾶξάδε (2.
pl. aor. 1. med. imper.) παιδείας, appre-
hendite (cum ardore ἔ zelo) eruditionem.
Verba desiderii regunt Genit. Ergo hoc
verbum regit Genit. quum significat appre-
hendo cum ardore & desiderio. item Ac-
cus. quum idem significat, quod carpo.
præt. pass. δέδραγμαι, unde derivatur

Δράγμα, τος, τὸ, manipulus, Deut.
24, 19.

Δράξ, δρακός, ἡ, pugillus. 1. Reg. 17, 12.
ὅσον δράξ, quantum pugillus, scilicet capit.

Δραίνω, futur. δρανῶ idem quod δρᾶω.

Ἀδρανής, ἑος ὁ, ἡ, vim non habens fa-
ciendi, infirmus. Superl. ἀδρανέστατος. Sap.
13, 19.

Ἐνδρα-

Ἐυδρανῆς, εὐς, ὁ, ἡ, efficax, habilis ad A *res* iuventuti propinare. Non enim igno-
faciendum.

Ἐυδράνεια, ας, ἡ, habilitas ad res agen-
das.

ΔΡΑΧΜΗ, ἡς, ἡ, drachma, ἀδράτ-
τομαι, apprehendo, quæ tantum κερμάτων
(numorum) continet, quantum aliquis
manu in pugnum contractâ capere possit.
Valet decem asses semunciales, seu $\frac{1}{8}$ daleri
imperialis (ut vocant.) Luc. 15, 9. συγ-
χαρήτε μοι, ὅτι εὗρον τὴν δραχμὴν, gratu-
lamini mihi, quia inveni drachmam.

Διδραχμον, x, τὸ, numus, duas drach-
mas continens, scilicet $\frac{1}{4}$ dal. imperialis. B
Matth. 17, 24. ὁ διδάσκαλος ὑμῶν x τελεῖ
τὰ διδραχμα; magister vester non solvit
didrachma?

ΔΡΑΨΩ, ὦ. fut. δράσω. a. i. ἔδρασα, fa-
cio. Part. δράσας, ας, αν. Sap. 14, 10. Item
fugio. Unde est

Δραπέτης, x, ὁ, fugitivus servus. 2.
Macc. 8, 35.

Δραπέτις, ιδος, ἡ, fugitiva ancilla.

Ἀποδιδράσκω, aufugio. aor. 1. Att. ἀ-
πέδρα, ας, ε, pro ἀπέδρασα. Judith 11, 3.

Διαδιδράσκω vel διαδράω, diffugio. 2. C
Macc. 8, 13.

ΔΡΕΠΩ, decerpo, carpo, colligo, vin-
demio, ἀποκόπτω, ich schneide ab. F. ψω.
a. i. ἔδρεψα. præf. act. δέδρεφα.

Δρέπανον, x, τὸ, falx. Apoc. 14, 14. δρέ-
πανον ὅξυ falx acuta. Marc. 4, 29. ἀποσέλ-
λα (pro ἐπιβάλλει) τὸ δρέπανον, immittit
falce.

Δρεπανηφόρος, x, ὁ, ἡ, falcatus. 2. Macc.
13, 2. ἄρματα δρεπανηφόρα, currus fal-
cati.

ΔΡΟΣΟΣ, x, ἡ, ros; quasi ῥόσθ, D
ἀῤῥέω, fluo. Cant. 3. puer. v. 41. Hinc

Δροσερός, ὅ

Δρόσιμος, x, ὅ

Δροσώδης, εὐς, ὁ, ἡ, roscidus.

† ΔΡΟΤΣΙΛΛΑ, ἡς, ἡ, Drusilla.
uxor Felicis præsidis Judææ. Act. 24, 24. ex
δρόσος, x, ἡ, ros. unde est δροσίζω, rore con-
spargo, ὅ ὄλος, x, ὁ, oculus. unde est ὀλ-
λω oculis conniveo, q. d. ejus oculus la-
chrymatur, seu rore conspersa. [Miramur
Pasorem nostrum tantopere delectari allu-
sionibus, easque tanquam veras originatio-

nes iuventuti propinare. Non enim igno-
tum est, cognomen Drusorum apud Roma-
nos fuisse frequens, in familia præcipue
Claudiorum ὃ Liviorum. Primus ipso-
rum nomen habuit a Drauso hostium duce
interfecto. A Drusus est diminutivum
Drusillus, in form. Drusilla.]

ΔΡΥΣ, δρυὸς, ἡ, quercus.

Δρυμὸς, x, ὁ, ὃ δρυμὸν, x, τὸ, silva
querna. 1. Macc. 4, 38.

Ἀκρόδρυον, x, τὸ, pl. ἀκρόδρυα, τὰ, fru-
ctus arborei, propriè qui lignosum puta-
men habent. Cant. 4, 13. 1. Macc. 11, 34.

ΔΥΝΑΜΑΙ, possum (affine Heb.
יָכַל sufficientia, potestas.) Matth. 26, 61.
δύναμαι καταλῦσαι τὸν ναὸν, possum de-
struere templum. In secundâ personâ δύ-
νασαι, ad formam verborum in μι, ut ἴσα-
μαι, στο, ἴσασαι, ἴσαται. Matth. 8, 2. δύνα-
σαι με καθαρῶσαι, potes me purificare. Sed
pro δύνασαι legitur etiam δύνη, quod regu-
lare est. Apoc. 2, 2. δύναται. Joh. 3, 9. πῶς
δύναται ταῦτα γενέσθαι; Quomodo possunt
hec fieri? 1. Tim. 6, 7. xδὲ ἐξενεγκῶν τι
δυνάμεθα (1. pl. præf. act.) neque efferre
quicquam possumus. Joh. 15, 5. χωρὶς ἐμοῦ
x δύναδε (2. plur. præf. act.) ποιῶν xδὲν,
sine me nihil potestis facere. Joh. 8, 43. x
δύναδε, non potestis me audire, hoc est, cum
molestia me auditis. Eodem sensu accipi-
tur hæc phrasis Joh. 6, 60. Rom. 8, 8. οἱ ἐν
σαρκὶ ὄντες, θεῷ ἀρέσκει x δύνανται (3. pl.)
qui in carne sunt (hoc est, non renati, ὃ
CHRISTO nondum insiti) DEO pla-
cere non possunt. præf. opt. δυνάμην, αιο,
αιτο, Act. 8, 31. πῶς γὰρ ἂν δυνάμην;
quomodo enim possim? Act. 27, 12. εἴπως
δύναιντο (3. plur. præf. opt.) si quo modo
possent. præf. subj. δύνωμαι, η, ηται. Apoc.
13, 17. ἵνα μὴ τις δύνῃται, ne quis possit.
Luc. 16, 26. ὅπως μὴ δύνωνται (3. pl. præf.
subj.) ut non possint. præf. inf. δύνανται.
1. Cor. 10, 13. τῷ δύνανται ὑμᾶς ὑπενεγκῶν,
ut possitis sufferre. part. præsentis δυνάμε-
νος. Gal. 3, 21. ὃ δυνάμενος ζωοποιῆσαι, qui
posset vivificare. Genit. δυνάμενος, Act. 27,
15. Dat. δυνάμενος. Rom. 16, 25. Accus.
Matth. 10, 28. φοβήθητε δὲ μᾶλλον τὸν
δυνάμενον καὶ ψυχὴν καὶ σῶμα ἀπολέσαι,
metuite verò potius eum, qui potest ὃ ani-
mam ὃ corpus perdere. Nom. pl. δυνά-
μενοι

μενοι. Rom. 15, 14. Acc. pl. Ἀδ. 27, 43. δύναμειν, ης. Luc. 13, 11. δυνάμεναι. Heb. 9, 9. δυνάμενον, 8. 2. Tim. 3, 15. τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι, quæ te possunt sapientem reddere. imperf. ἐδυνάμην ἔ Atticè ἡδυνάμην, ω, ατο. Marc. 5, 3. ἔδεις ἡδύνάτο αὐτὸν δῆσαι, nemo poterat eum vincere. Marc. 6, 5. ἔκ ἡδύνάτο, nolebat, ad verbum non poterat, scil. obstante ingratitudine Nazarethanorum. 1. Cor. 3, 2. ἔπω γὰρ ἡδύνάδε (2. pl. imperf.) nondum enim robusti eratis. ad verbum, poteratis. Marc. 4, 33. καθὼς ἡδύναντο (3. pl.) ἀκέειν prout poterant audire. Fut. 1. med. δυνήσομαι, η. Luc. 16, 2. ἔγὰρ δυνήσῃ ἔτι, non enim poteris amplius. Rom. 8, 39. ἔτε τις κτίσις ἐτέρᾳ δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀγάπης τῆς Θεῆς, τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. neque ulla alia creatura poterit nos separare à dilectione Dei, quæ (est) in Christo Jesu, Domino nostro. Act. 19, 40. δυνήσομεθα (1. pl.) ἀποδῆναι λόγον, poterimus reddere rationem. Eph. 6, 16. δυνήσεθε σβέσαι, poteritis extinguere. Luc. 21, 15. ἢ ἔδυνήσονται ἀνταπεῖν, cui non poterunt contradicere. aor. 1. pass. ἐδυνήθην potui, pro quo Atticè legitur ἡδυνήθην. 1. Cor. 3, 1. ἔκ ἡδυνήθην λαλῆσαι ὑμῖν, non poteram vobis loqui. Marc. 7, 24. καὶ ἔκ ἡδυνήθη λαθεῖν, sed non potuit latere. Marc. 9, 28. ἔκ ἡδυνήθημεν (1. pl. aor. 1. pass.) non valuimus, non potuimus. Matth. 17, 19. διὰ τί ἔκ ἐδυνήθημεν; (abjecto Atticismo) quare non potuimus? Luc. 9, 40. καὶ ἔκ ἡδυνήθησαν (3. pl.) ἔ non potuerunt. Eph. 6, 13. ἵνα δυνήθῃτε (2. pl. aor. 1. pass. subj.) ἀντιστῆναι, ut possitis resistere. Legitur etiam aor. 1. ἐδυνάθην, prævalui. Gen. 30, 7. cuius συνώνυμον ἐστὶ κατίχυσαι à verbo κατιχύω, inualeco, prævaleo. Matth. 16, 18. D

Δύναμις, εως, ἡ, potentia. Matth. 6, 13. ἔ c. 22, 29. μὴ εἰδότες τὰς γραφάς, μηδὲ τὴν δύναμιν τῆς Θεῆς, ignorantes scripturas ἔ potentiam Dei. 2. Cor. 12, 9. ἡ δύναμις µε ἐν ἀδυναμίᾳ τελειᾶται, potentia mea in infirmitate perficitur. Virtus, robur animi. Luc. 24, 49. ἕως ἔνδύσηδε δύναμιν ἐξ ὕψους, donec induamini robore (scil. animi, hoc est, magnanimitate ad prædicandum evangelium coram regibus ἔ principibus)

A ex alto, hoc est, à Spiritu S. qui mittetur ex alto cælo. vis Luc. 9, 1. ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν, dedit iis vim ἔ potestatem. Hebr. 11, 34. δύναμιν πυρός, vim ignis. facultas, vires. 2. Cor. 1, 8. ὑπὲρ δύναμιν, supra vires. 2. Thess. 1, 7. μετ' ἀγγέλων δυνάμεως αὐτῶν, cum Angelis suis potentibus. efficacia. 2. Tim. 3, 5. τὴν δύναμιν αὐτῆς ἠρνημέναι, qui efficaciam ejus abnegarint. Phil. 3, 10. ut cognoscam τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως, vim resurrectionis ejus. DEVS. Marc. 14, 62. ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως, ex dextra DEI. vide Præterita Drusii lib. VI, in Rom. 8, 38. [Spiritus Sanctus. Luca 1, 35. πνεῦμα ἅγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σε, καὶ δύναμις ὕψους ἐπισκιάσει σοι. Spiritus S. veniet super te, ἔ virtus altissimi obumbrabit tibi. Sunt qui per δύναμιν ὕψους filium Dei intelligunt, sed hos refutat exergasia, duo enim ista commata unum eundemque, hebræorum more, habent sensum. Occurrit ἔ Luca 24, 49. ubi Christus Apostolis mandat, ne abeant ab Hierosolymis, ἕως ἔνδύσηδε δύναμιν ἐξ ὕψους, donec induamini virtute ex alto h. e. Spiritu S. Et longe clarius Act. 1, 8. Ἀλλὰ λήψετε δύναμιν ἐπελθόντος τῆς ἁγίας πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, sed accipietis virtutem supervenientis Spiritus S. in vos.] miraculum. Marc. 9, 39. ἔδεις γὰρ ἔσιν, ὃς ποιήσει δύναμιν ἐπὶ τῷ ὀνόματί µε, καὶ δυνήσεται ταχὺ κακολογῆσαί µε, nullus enim est, qui edat miraculum in nomine meo, ἔ possit cito malè loqui de me. Aristotele interprete vox hæc semper in bonam partem accipitur. Topic. lib. 4. c. 5. §. 32. ὥς ἐδενὸς ψεκτῆ γένος ἡ δύναμις. Quare nullius rei vituperabilis genus, facultas. improprie accipitur Luc. 10, 19. ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τῆς ἐχθρῆς, supra omnem vim inimici, hoc est, diaboli. 1. Cor. 15, 56. ἡ δύναμις τῆς ἁμαρτίας ὁ νόμος, vis autem peccati lex. δυνάμεις, eis, αἱ, miracula, sic dicta, quod excellentis illius divinæ virtutis extraordinarium specimen edant. Matth. 7, 22. δυνάμεις πολλὰς ἐποιήσαμεν, miracula multa edidimus. Luc. 10, 13. ἔ c. 19, 37. περὶ πασῶν, ὧν ἔδον, δυνάμεων, propter omnia, quæ viderant, miracula. per metonymiam effecti θαυματουργοὶ, hac voce indicantur. 1. Cor. 12, 28. ἔπειτα (ἔθετο ὁ Θεός) δυνάμεις, deinde constituit Deus, qui ederent mira-

miracula. Mart. Lutherus eleganter vertit Wunderthäter, exercitus. Gen. 21, 22. ὁ ἀρχιστρατηγὸς τῆς δυνάμεως, imperator exercitus. Ps. 24, 10. Κύριος τῶν δυνάμεων, Dominus exercituum. principes per metonym. adj. Rom. 8, 38. vires Matth. 24, 29. αἱ δυνάμεις ἑρανῶν σαλευθήσονται, vires caelorum concutientur. Differunt δύναμις, potentia, ἔξουσία, ας, ἡ, potestas. Magistratus potestatem habet puniendi facinorosum profugum, sed non potentiam. Sic Caesar Romanus potestatem habet recuperandi regna, quae amisit Romanum imperium, sed deest ei potentia. δύναμις, εως, ἡ, potentia est natura: ἐξουσία, ας, ἡ, potestas est officii. Notentur periphraes Adh. Rom. 1, 4. ἐν δυνάμει, hoc est, δυνατῶς, est Hebr. 1. Chr. 26, 8. וְכֹחַ in potentia, virtute, h. e. potenter, vel Psal. 54, 3. וְכֹחַ in fortitudine, h. e. fortiter, quamvis etiam apud Graecos Scriptores similes legantur periphraes. Aliter accipitur 1. Cor. 15, 43. ἐγείρεται ἐν δυνάμει, excitatur potens, non potenter. ἐν δυνάμει scil. ὄν, in potentia existens. Hebraismus alius. Sic 1. Cor. 2, 7. λαλοῦμεν σοφίαν θεῶν ἐν μυστηρίῳ, hoc est, μυστηριώδη, loquimur sapientiam DEI arcanam. Similis est Hebraismus. Aliter Apoc. 1, 16. ὡς ὁ ἥλιος φαίνει ἐν τῇ δυνάμει αὐτοῦ, sicut sol lucet (scheinet) in robore suo, hoc est, circa meridiem. 2. Tim. 1, 8. κατὰ δυνάμιν θεῶν, ex potentia DEI.

Δυναστεύς, ὁ, potentatum (alicujus loci) obtinens, princeps, dynasta, Luc. 1, 52. καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, detraxit potentes ἐθρονis. 1. Tim. 6, 15. μόνος δυνάστης, JESVS CHRISTVS solus princeps. 2. Macc. 15, 23. καὶ νῦν, δυνάστα τῶν ἑρανῶν, ἔ nunc, Dominator caelorum.

Δυναστεύω, potentatum obtineo, sum princeps, si teneo, Jer. 50, 33. dominor. Prov. 19, 10. ὅτιν ἐμ infero. 1. Chr. 16, 21. cum Accus. F. δυναστεύσω. Sir. 5, 3. τίς με δυναστεύσει; quis in me potentatum obtinebit? aor. 1. aēt. ἐδυναστεύσα. praet. aēt. δεδυναστεύκα.

Καταδυναστεύω, si opprimo, subjugo, sub potestatem redigo. Jac. 2, 6. πλείστοι κα-

ταδυναστεύουσιν (3. plur. praes. aēt. indic.) ὑμῶν, divites per tyrannidem opprimunt vos, si praepositionis κατὰ regit genit. aor. 1. aēt. κατεδυναστεύσα. Ez. 18, 12. Aēt. 10, 38. καταδυναστευόμενος (part. praes. pass.) ὑπὸ τοῦ διαβόλου, sub potestatem diaboli re-dactus.

Δυναστεία, ας, ἡ, potentia, imperium. Sap. 6, 3.

Καταδυναστεία, ας, ἡ, oppressio. Ex. 6, 7.

Δυνατός, ἡ, ὄν, potens. Luc. 1, 49. ὁ δυνατός, potens ille nempe Deus, id est, ὁ παντοκράτωρ omnipotens. tribuitur homini. 2. Cor. 12, 10. ὅταν ἀδενῶ, δυνατός εἰμι, quum infirmus sum, tunc potens sum. item δυνατός εἰμι potens sum, idem quod οἶός τέ εἰμι, possum. Rom. 4, 21. δυνατός ἐσι καὶ ποιῆσαι, potest etiam facere. Luc. 14, 31. εἰ δυνατός ἐσι, utrum possit. Aēt. 25, 5. οἱ δυνατοὶ ἐν ὑμῖν, pro οἱ δυνήσόμενοι, qui inter vos poterunt, scilicet accusare. firmus. Rom. 15, 1. οἱ δυνατοὶ, firmi, hoc est, plenius edocti rationem rerum mediarum ἔ indifferentium, ἔ sic opponitur τῷ ἀδενῆ, hoc est, illi qui libertatem Christianam in rebus adiaphoris nondum intelligit. comparat. δυνατώτερος, α, ον. Sap. 10, 12. πάντων δυνατωτέρα ἡ εὐσέβεια, omnibus rebus potentior est pietas. peritus Aēt. 18, 24. δυνατός ὢν ἐν ταῖς γραφαῖς, potens, hoc est, scripturarum cognitione egregie instructus. Sir. 21, 8. ὁ δυνατός ἐν γλώσσῃ, potens lingua, hoc est, eloquens. Cap. 47, 5. δυνατός ἐν πολέμῳ, potens bello, bellicosus. οἱ δυνατοὶ, potentes, principes. 1. Cor. 1, 26. ἔ πολλοὶ δυνατοὶ, ἔ πολλοὶ ευγενεῖς, non multi potentes, non multi nobiles. Sap. 6, 6. δυνατοὶ δυνατῶς ἐταδήσονται, potentes potenter exquirentur, hoc est, punientur. delecti, bellicosi. 2. Chr. 13, 17.

Δυνατὸν, ὅ, τὸ, potentia. Rom. 9, 22. γνωρίσαι τὸ δυνατὸν αὐτοῦ, notam facere potentiam suam. Adjectivè capitur ἔ vertitur possibile. Matth. 19, 26. παρὰ θεῶν πάντα δυνατὰ ἐσι, apud Deum omnia possible sunt. Quod fieri potest, sicut dicimus ἐξὸν, quod licet. Alcibiades: ἐξὸν Φυγεῖν, μὴ ζῆτα δίκην, si licet fugere, ne quare litem. Gal. 4, 15. ὅτι εἰ δυνατὸν, quod si fieri potuisset. Aēt. 2, 24. καθεῖτε

ἐκ ἧν δυνατὸν, eo quod fieri non poterat. Marc. 14, 35. ἵνα εἰ δυνατὸν ἔσται, ut si fieri possit.

Δυνατέω, ὦ, potens sum. 2. Cor. 13, 3. δυνατεῖ ἐν ὑμῖν, potens est in vobis, nempe, CHRISTVS.

Δυνατῶς, adverb. potenter. Sap. 6, 6.

Ἀδύνατος, ὁ, ἡ, impotens. Act. 14, 8. ἀδύνατος τοῖς ποσὶ ἐκάρητο, eger ex pedibus sedebat. Beza Latine vertit captus pedibus. Rom. 15, 1. τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνάτων βασάζειν, infirmitates imbecillorum (hoc est, in religione nondum satis institutorum) ferre. ἀδύνατον, ὁ, τὸ, adiectivè impossibile. Luc. 18, 27. τὰ ἀδύνατα παρὶ ἀνθρώπων, quæ fieri non possunt apud homines. Heb. 6, 18. ἀδύνατον φέυσασθαι Θεόν, impossibile est Deum mentitum fuisse. Hebr. 11, 6. χωρὶς πίστεως ἀδύνατον εὐαγγελῆσαι (Θεῷ) sine fide impossibile est placere Deo. Substantivè capitur & vertitur impotentia. Rom. 8, 3. τὸ γὰρ ἀδύνατον τῆ νόμου, pro τῆς γὰρ τῆ νόμου ἀδυναμίας scil. ἕως, posteaquam enim hæc erat legis impotentia. Nominativus hic absolute ponitur.

Ἀδυναμία, ας, ἡ, impotentia, Amos. 2, 2.

Ἀδυνατέω, ὦ, non possum. sequente, infin. Sap. 13, 16. ἀδυνατεῖ ἑαυτῷ βοηθεῖσαι, non potest sibi ipsi opitulari. Gen. 18, 14. μὴ ἀδυνατήσῃ παρὰ Θεῷ ῥῆμα; num Deo quicquam erit impossibile? impotens sum. Job. 4, 4. faceſſo negotium cum Acc. Dan. 4, 6. cum Dat. Job. 42, 2. F. ἦσω. Luc. 1, 37. ἐκ ἀδυνατήσῃ (3. sing. fut.) παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα, non impossibilis erit apud Deum ulla res. ῥῆμα per Hebraisimum ponitur pro voce πρᾶγμα res. aor. 1. act. ἠδυνάτησα, ας, ε. Lev. 25, 35. καὶ ἀδυνατήσῃ (3. sing. a. 1. act. subj.) παῖς χειρὶ, & infirmus fuerit ex manibus, Hebr. & vacillaverit manus ejus. Sic Deut. 17, 8. εἰν δὲ ἀδυνατήσῃ ἀπὸ σὲ ῥῆμα, Hebraicè, si occulta fuerit res, si superarit captum tuum.

Δυναμῶ, ὦ, corroboro. Fut. ὥσω. a. 1. act. ἐδυναμῶσα, ας, ε. Ps. 68, 29. δυνάμωσον (a. 1. act. imper.) ὁ Θεὸς τῷ τῷ, ὁ καταργήσω (2. sing. aor. 1. med.) ἐν ἡμῖν,

A corroboro, ὁ Deus, quod operatus es in nobis. præf. pass. δυναμῶμαι, ἔμμι, convallesco, corroboror, Col. 1, 11. ἐν πάσῃ δυνάμει δυναμήμενοι (pari. præf. pass.) omni robore corroborati.

Ἐδυναμῶ, validum reddo, confirmo, corroboro. Phil. 4, 13. πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐδυναμῶντί (part. præf. act.) με Χριστῷ, omnia valeo, per eum, qui me corroborat, nempe per CHRISTVM. F. ἐδυναμῶσω. a. 1. act. ἐεδυναμῶσα, ας, ε. 2. Tim. 4, 17. καὶ ἐεδυναμώσέ με, & corroborabit me. 1. Tim. 1, 12. χάριν ἔχω τῷ ἐδυναμῶσαντί (part. aor. 1. act.) με, gratiam habeo ei, qui me robustum effecit. præf. pass. ἐδυναμῶμαι, ἔμμι, corroboror, invalesco. 2. Tim. 2, 1. τέκνον, ἐδυναμῶ (3. sing. præf. pass. imper.) ἐν τῇ χάριτι, fili, corroborator per gratiam. Eph. 6, 10. ἐδυναμώσθε (2. pl. præf. imper.) ἐν Κυρίῳ, corroboramini in DOMINO. præf. imperf. ἐεδυναμώμην, ἔμην, ὅς, ἔ, ὅετο, ἔτο. Act. 9, 22. Σαῦλ & δὲ μᾶλλον ἐεδυναμῶτο, Saulus autem magis invalescebat. a. 1. pass. ἐεδυναμώθην, ης, η. Rom. 4, 20. ἐεδυναμώθη (3. sing. a. 1. pass. indic.) τῇ πίστι, corroboratus fuit fide. Hebr. 11, 34. ἐεδυναμώθησαν (3. pl. aor. 1. pass. indic.) ἀπὸ ἀσθενείας, corroborati sunt ex infirmitate.

Ἰσοδύναμος, ὁ, ἡ, æque potens.

Ἰσοδυναμῶ, ὦ, æque potens sum, æquipolleo. Prol. Sir.

Ἰσοδυναμῶντα, τὰ, æqualia, æquipolentia. Ab ἴσος & δύναμι.

Παντοδύναμος, ὁ, ἡ, omnipotens; neutro genere legitur Sap. 7, 23. sc̄m. gen. extat Cap. 11, 18. ἡ παντοδύναμός σου χεὶρ, omnipotens tua manus. Ex πᾶς, παντός, & δύναμις.

ὑπερδυναμῶ, ὦ, vinco, supero. Psalm. 65, 3. λόγοι ἀνόμων ὑπερδυναμῶσαν (3. plur. aor. 1. act.) ἡμεῖς, verba impiorum superarunt nos.

ΔΥΟ & Atticè δύω, duo. g. o. significatione tantum dualis numeri, indeclinabile in N. T. si solum Dativum δυοῖ, gen. o. excipias. (à Chald. ١٧ duo) construitur sed non cum dualibus nominibus vel verbis, qualia in N. T. tabulis reperiuntur nulla, sed tantum cum pluralibus. Matth. 19, 5.

ἔσονται δύο εἰς σάρκα μίαν, (Hebraismus pro σάρξ μία) erunt duo caro una. Luc. 9, 13. δύο ἰχθύες, duo pisces. Joh. 6, 9. δύο ὀφείρια, duo pisciculi. Act. 1, 24. ἀνάδειξεν ἐκ τῶν δύο, ostende ex his duobus. Matth. 20, 24. τῶν δύο ἀδελφῶν, duorum fratrum. Act. 21, 33. δεθῆναι ἀλύσει (dat. pl. g. f.) δυσι, vinciri duabus catenis. Matth. 6, 24. δυσι κυρίοις, duobus dominis. Matth. 26, 37. τὰς δύο υἱὰς, duos filios. Act. 19, 34. ὥρας δύο, horas duas. Luc. 5, 2. δύο πλοῖα, duo navigia. Sic Arist. 2. Eth. 8. §. 3. διὰ δύο αἰτίας τὸ συμβαίνει, hoc duabus de causis accidit. Marc. 6, 7. ἤρξατο αὐτὰς ἀποστέλλειν δύο δύο, coepit eos mittere binos ἑ binos. δύο δύο, Hebraismus, h. e. singula paria. Conf. Gen. 7, 9. δύο δύο ἀπὸ πάντων ἀσελεύσονται. duo duo (singularia paria) ex omnibus ingredientur h. e. ingressa sunt. Enallage temporis. Matth. 11, 2. πέμψας δύο (accus. plur.) τῶν μαθητῶν αὐτῶν, postquam misit duos ex discipulis suis. 1. Reg. 8, 9. αἱ δύο πλάκες λίθιναι, duae lapideae tabulae.

Δεκαδύο, idem quod δώδεκα duodecim. Act. 19, 7. ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο, erant autem omnes isti viri circiter duodecim. Act. 24, 11. ἢ πλείους ἢ δεκαδύο, non plures (dies) quam duodecim.

Συνδυάζω, consentio, quando duo simul unum statuunt. Psalm. 141, 5.

Δ Τ Σ particula, xgre, extra composita, quae vide suis locis, non reperitur. Significat rei difficultatem: ut δυανότητος, difficilis intellectu: nonnunquam etiam vitium, ἑ est σερητικόν, ut δυσεβής, impius, δυσειδής aeformis.

Δ Τ Ω vel δύνω sive δύμι, occido, mergor. Fut. δύσω. a. 1. ἔδυσα, ας, ε. Ex. 15, 10. ἔδυσαν ὡς μόλιβδον ἐν ὕδατι, demersi fuerunt seu plumbum in aqua. a. 2. aet. ἔδυν, υς, υ. Luc. 4, 40. δύνοντος (part. praes. aet.) τῷ ἡλίῳ, occidente sole. Marc. 1, 32. ὅτε ἔδυν (3. sing. aor. 2. aet.) ὁ ἥλιος, quando sol occidit. in aor. 2. aet. inf. δύνασθαι subire. praet. aet. ἔδυνκα, ας, ε. Dent. 23, 11. δεδυνάκετο (part. praet. aet.) τῷ ἡλίῳ quum sol occidisset. Sunt duo genitivi absolute p. siti. praet. pass. δύομαι, η, εταί, mergor, δύεσθαι mergi. fut. 1. med. δύσομαι. Es. 60,

20. ἢ γὰρ δύσεται ὁ ἥλιός σοι, non enim occidet sol tuus. praet. passiv. ἔδυσμαι, unde est

Δυσμή, ἡς, ἡ, Solis occasus. plur. num. legitur δύσμαι, ὦν, αἱ, occasus. vide infra ἀνατολή. Matth. 8, 11. ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ δυσμῶν ἥξουσιν, ab oriente ἑ occidente venturi sunt. Gen. 15, 12. περὶ ἡλίου δυσμὰς circa solis occasum. Ex. 22, 26. πρὸ δυσμῶν ante occasum. Psal. 50. 1. ἀπὸ ἀνατολῶν μέχρι δυσμῶν, ab oriente usque ad occasum.

Δυσμικός, ἡ, ον, occidentalis.

Δύσις, εως, ἡ, occasus. Ps. 104, 19. ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτῆς (pro αὐτῆς) sol agnoscit occasum suum. scilicet Sol pro naturā seu formā suā sibi divinitus insitā conficit cursum suum, nec aliter se movere potest.

Ἀναδύω, emergo.

Ἀνάδυσις, emerſio. Sap. 19, 7. ξηρὰς ἀνάδυσις γῆς ἐθεωρήθη, arida emerſio terrae conspecta est, i. e. fundus recedente aqua emerſit, ut terra solum conspiceretur.

Διάδymi, pertranſeo, penetro. 1. Sam. 17, 49. καὶ διέδυ (3. sing. aor. 2. aet.) ὁ λίθος διὰ τῆς περιβεβηλαίας, ἑ penetrauit lapis per galeam.

Ἐισδύνω vel εἰσδύω, subeo, ingredior. 1. Macc. 6, 46. αἰσέδυν ὑπὸ τὸν ἐλέφαντα, subiit elephantem.

Παραδύω, verbum decompositum ex παρα, εἰς ἑ δύω. subreπο. Jud. 6, 4. παραείδυσαν (3. plur. aor. 1. aet. indic.) γέρετινες subreperunt enim quidam.

Ἐνδύνω, irréπο. 2. Tim. 3, 6. οἱ ἐνεδύνοντες εἰς τὰς οἰκίας, qui irrepunt in familias.

Ἐπιδύω, ὀccido. Eph. 4, 26. ὁ ἥλιος μὴ ἐπιδυέτω (3. sing. praes. aet. imper.) ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν, sol ne occidat super exacerbatione vestra.

Καταδύω, ἑ καταδύνω mergo. Amos. 9, 3. destruo. Ezech. 26, 13. descendo. Exod. 15, 5.

Κατάδυσις, εως, ἡ, descensus, specus in quo diis cultum exhibuerunt idololatrae. 1. Reg. 15, 13.

ὑποδύω, subeo. Judith. 6, 13. ὑποδύσαντες ὑποκάτω τῷ ὄρει, cum subiissent subius montem.

ΔΥΩ, induo, à quo verbo Latinum quoque fluxit (proprie ingredior, subeo, & dicitur de veste. Qui enim se induit, q. ingreditur in vestem.)

Ἐκδύω, emergo, egredior. Prov. 11, 8. frequentius de veste dicitur, & vertitur exuo. F. ἐκδύσω. Ez. 16, 39. præt. aët. ἐκδέδουκα. ἐκδέδουκός τὰ δεσμά, exutus vinculis. a. i. aët. ἐξέδουσα, ας, ε. Marc. 15, 20. ἐξέδυσαν (3. pl. a. i. aët. indic.) αὐτὸν τὴν πορφύραν, exuerunt eum purpurâ. Hellenismus. Apud Græcos verba vestiendi regunt geminum accusativum. Vide supra verbum περιβάλλω. Matth. 27, 28. καὶ ἐκδύσαντες (part. aor. i. aët.) αὐτὸν quum exuissent eum. Fut. i. med. ἐκδύσομαι, Lev. 6, 11. a. i. med. ἐξεδυσάμην, ω, ατο. Cant. 5, 3. ἐξεδυσάμην τὸν χιτῶνά μου, exui tunicam meam. 1. Sam. 18, 4. ἐξεδύσατο ἰωνάθαν τὸν ἐπενδύτην, exuit Jonathan tunicam. Es. 32, 11. ἐκδύσαδε (2. pl. aor. i. med. imper.) exuite vos. 2. Cor. 5, 4. & δέλομεν ἐκδύσασθαι (aor. i. med. inf.) non cupimus exui.

Ἐκδιδύσκω, exuo. 1. Sam. 31, 8.

Ἀπεκδύομαι. verb. med. exuo me vel exuor. Fut. ύσομαι, aor. i. med. ἀπεξεδυσάμην, ω, ατο, exui me vel exutus fui. Col. 3, 9. ἀπεκδυσάμενοι (part. a. i. med.) τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον, quum exuti sitis vetere illo homine.

Ἀπέκδυσις, εως, ή, exutio. si ita licet loqui. notatur hac voce ipse exuendi aëtus. Col. 2, 11. ἐν τῇ ἀπεκδύσει τῷ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν, exuendo corpus peccatorum, hoc est, naturam corruptam & lapsu vitiatam.

Ἐνδύω, induo, amicio, vestio, Marc. 15, 17. ἐνδύουσιν (3. pl. præs. aët. indic.) αὐτὸν πορφύραν, induerunt eum purpurâ, scilicet per ludibrium regia veste. ἐνδύουσιν pro ἐνέδυσαν. Enallage temporis. Fut. ἐνδύσω. Ex. 28, 41. καὶ ἐνδύσεις αὐτὰ Ἀαρὼν τὸν ἀδελφόν σου, & indues illa Aaroni, fratri tuo. præt. aët. ἐνδέδουκα. 2. Sam. 6, 14. ἐνδέδουκός (part. præt. aët.) Δαβὶδ σολήν ἐξ αἵματος, indutus David stolâ eximiâ. plusquampr. ἐνεδέδουκεν. Job. 29, 14. a. i. aët. ἐνέδουσα, ας, ε. Matth. 27, 31. ἐνέδυσαν (3. pl. a. i. aët. ind.) αὐτὸν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, induerunt eum vestimentis suis. Luc. 15,

22. ἐνδύσατε (2. pl. a. i. aët. ind.) αὐτὸν (τὴν σολήν) induite eum (stolâ) præt. pass. ἐνδέδουμαι, σαι, ται. Marc. 1, 6. ἐνδέδυμένος (part. præt. pass.) τρίχας καμήλας, indutus pilis camelorum. Metonym. materiae. Matth. 22, 11. ἐκ ἐνδέδυμένον ἐνδύμα γάμος, non indutum veste nuptiali. Apoc. 1, 13. ἐνδέδυμένον ποδήρη, indutum talari. Fut. med. ἐνδύσομαι. Lev. 6, 10. ἐνδύσεται ὁ ἱερεὺς χιτῶνα λινῶν. More Hebraici שָׁדַד usurpari solet in re quavis; cujus accessione vel ornatur, vel contra dedecoratur. Conf. Homer. Ἰλιάδ. α. 149. ubi Agamemnon dicitur impudentia indutus. aor. i. med. ἐνεδυσάμην, ω, ατο. Gal. 3, 27. Χριστὸν ἐνεδύσασθαι (2. plur. aor. i. med. indic.) CHRISTO induti estis. per metaph. aor. i. med. imper. ἐνδύσαι, αςθω 2. pl. ἐνδύσασθε Rom. 13, 14. ἐνδύσασθε τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, induimini Domino JESU CHRISTO. Scilicet ut ille sit in vobis & vos in eo. Gal. 3, 27. Sicut dicitur Spiritus Domini induisse Gedeonem. Judic. 6, 34. Eph. 6, 11. ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, induite universam illam armaturam DEI. Eadem phrasi usus est Achilles, qui Ἰλιάδ. ἰωτῶ 6. 372. sic loquitur de Atride, αἰὲν ἀναιδείην ἐπικαμένος, hoc est, semper impudentia est indutus. Rom. 13, 12. ἐνδυσώμεθα (1. plur. a. i. med. subj.) τὰ ὅπλα τοῦ φωτός, induamur habitu, qui luci conveniat. Luc. 24, 49. ἔως & ἐνδύσησθε (2. plur. a. i. med. subj.) δύναμιν ἐξ ὕψους, donec induti sitis virtute ex alto. Marc. 6, 9. ἐνδύσασθαι (a. i. med. inf.) δύο χιτῶνας, induere duas tunicas. part. aor. i. med. ἐνδυσάμενος, η, ον. Aët. 12, 21. ἐνδυσάμενος ἐσθῆτα βασιλικήν, indutus veste regia. 2. Cor. 5, 3. εἴγε καὶ ἐνδυσάμενοι, si quidem etiam induti.

Ἐνδιδύσκω, induo, ἐνδιδύσκομαι, η, εται, accurate induor. Luc. 8, 27. ἱμάτιον ἐκ ἐνεδιδύσκετο (3. sing. imperf. pass.) vestimento non induebatur. Luc. 16, 19. ἐνεδιδύσκετο πορφύραν, induebatur purpurâ. Hoc verbum est quasi frequentativum, quo luxus divitis illius epulonis arguitur. A præt. passiv. ἐνδέδουμαι est nomen

Ἐνδύμα, τος, τὸ, vestimentum, Matth. 22, 11. ἐνδύμα γάμος, Hebraismus pro ἐνδύμα

δυμα γαμικόν, vestis nuptialis. Soph. 1, 9. ἑνδύματα αἰθότρια exotica vestes.

Ἐνδύσις, εὠς, ἡ, amictus. 1. Pet. 3, 3.

Ἐπενδύομαι superinduo. F. ἐπενδύσομαι. a. 1. med. ἐπενδυσάμην, ω, ατο. 2. Cor. 5, 2. ἐπενδύσασθαι (aor. 1. med. inf.) ἐπιποθέντες, superindui expetentes.

Ἐπένδυμα, ατος, τὸ, indumentum. Ita Ephod vocant Græci Interpretes, quod reliquis vestibus superinduatur. Symmachus Exod. 28, 26. Levit. 8, 7.

Ἐπενδύτης, s, ὁ, amiculum, interula, indusium. Joh. 21, 7. τὸν ἐπενδύτην διέζωσατο, amiculum succinxit.

Ἵποδύτης, s, ὁ, tunica, vestis interior. Exod. 28, 31, 34.

Λωποδύω, veste spolio; ex λῶπος, eos, τὸ, vestimentum tenue, (ἀλοπὸς, cortex, per ἐκτασιν factum, th. λέπω, decortico:) ἔδω. a. 1. inf. λωποδύσαι, spoliare.

Λωποδυσία, ας, ἡ, spoliatio, propriè vestium.

Λωποδύτης, s, ὁ, fur vestium; grafator.

Λωποδυτέω, ὦ, f. ἦσω, veste exspolio; furor, 3. Esd. 4, 24.

ΔΩΜΑ vide supra in δέμω.

ΔΩΡΟΝ, s, τὸ donum. (Etym. ἀδῶω δῶσω, pleonasmō literæ ῶω.) Eph. 2, 8. Θεῷ τὸ δῶρον, s, ἐξ ἔργων, Dei donum (est salus nostra) non ex operibus. Apoc. 11, 10. καὶ δῶρα πέμψουσιν αἱ ἁγίαι, munera mittent alii aliis. largitio. Ex. 23, 8. τὰ δῶρα ἐκτυφλοῖ ὁφθαλμοὺς βλέπόντων, largitiones excæcant oculos videntium, hoc est, ut Sirac. interpretatur cap. 20, 30. ξένια καὶ δῶρα ἀποτυφλοῖ ὁφθαλμοὺς σοφῶν, munera & dona excæcant oculos sapientum. In bonam partem accipitur Matth. 2, 11. προσήνεγκαν αὐτῷ δῶρα, obtulerunt (magi) ei (JESU) munera. munus, quod Deo in V. T. offerebatur. Sacrificia erant ex animalibus, munera verò ex rebus inanimatis, ut oleo, thure &c. Heb. 5, 1. ἵνα προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσιάς, ut offerat dona, (oblationes rerum vitæ expertium) & sacrificia, h. e. pecudes, quæ jugulabantur. Per metonym. adj. gazophylacium. Luc. 21, 4. ἐβαλον εἰς τὰ δῶρα τῷ Θεῷ, injece-

rant in dona Dei, hoc est, in gazophylacium ubi asseruabantur munera & eleemosynæ tales, quæ dicuntur dona Dei, hoc est, Deo consecrata. eleemosynæ. Luc. 21, 1. αἰδὲ τὰς βάλλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν, vidit jacentes eleemosynas suas. Dos Gen. 30, 20. videtur etiam poni pro sacrificio. Heb. 11, 4. μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτῷ τῷ Θεῷ, testimonium perhibente Deo de donis (seu sacrificiis) ejus. plura de hac voce lege infra in κορβανῶν.

Δωρεά, ᾤς, ἡ, donum. Act. 10, 45. ἡ δωρεὰ τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἐκκέχυται, donum Spiritus S. effusum. 2. Cor. 9, 15. ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγῆτῳ αὐτῷ δωρεῇ, super inenarrabili ejus dono. Heb. 6, 4. γεύσασθαι δωρεῆς ἐπαρνήσας, gustare cæleste donum. Joh. 4, 10. εἰ ᾔδεις τὴν δωρεάν τῷ Θεῷ, si scires donum Dei.

Δωρεάν, gratis, adverbialiter sumitur, subauditâ præpos. κατὰ. Sic χάριν, δίκην, quoque accipi constat. τέτρε χάριν, hujus rei gratiâ, ποταμῶν δίκην more fluminum, vel fluminum instar. Matth. 10, 8. δωρεάν ἐλάβετε, δωρεάν δότε, gratis accepistis, gratis date. immeritò ἀναιτίως Joh. 15, 25. ἐμίσησάν με δωρεάν, oderunt me immeritò, hoc est, tale odium non merentem. frustra, μάτην, in cassum, inaniter, inutiliter. Gal. 2, 21. εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, αἴμα Χριστοῦ δωρεάν ἀπέθανε, si enim per legem est justitia, sanè CHRISTUS frustra est mortuus, frustra, hoc est, sine scopo, consilio, sine eventu & fructu, sine necessitate, & sine causa.

Δωρέω, ὦ, dono. Fut. δωρήσω. P. δέδωρηκα. a. 1. ἐδώρησα. Hesiod. εργ. 81. δῶρον ἐδώρησαν, donum donarunt, seu donum contulerunt. Sæpius legitur in media forma. δωρέομαι, ῥμαι, dono, idem quod χαρίζομαι, gratis dono. Prov. 4, 2. δῶρον ἀγαθὸν δωρέομαι ὑμῖν, Heb. disciplinam bonam trado vobis. Ad verbum, donum bonum dono vobis. passivè accipitur Lev. 7, 5. Fut. med. δωρήσομαι. aor. 1. med. ἐδώρησάμην, ω, ατο. Marc. 15, 45. ἐδώρησατο (3. sing. a. 1. med.) τὸ σῶμα τῷ Ἰωσήφ, donavit corpus Josepho. Sir. 7, 26. ἀνδρὶ συνετῷ δώρησαι (aor. 1. imper. med.) αὐτήν, viro intelligenti da eam. præter. pass. δέδωρημαι, σαι, ται, donavi. 2. Pet. 1, 4. τίμια ἐπαγγέλμα-

γέλυμα δαδωρηται, pretiosa promissa donabit. 2. Pet. 1. 3. τὰ πρὸς ζῶην καὶ εὐσεβείαν δαδωρημένης (part. pres. pass.) quæ ad vitum & pietatem pertinent, donabit, ubi sunt duo genitivi absolute positi, scilicet τῆς θεῆας δυνάμεως δαδωρημένης, posteaquam divina potentia donabit &c.

Δώρημα, τὸ, τὸ, donum, beneficium. Rom. 5, 16. Jac. 1, 17. πᾶν δώρημα τέλειον ἄνωθεν ἐστὶ, καταβαῖνον ἀπὸ τοῦ πατρὸς τῶν φωτῶν, omne donum perfectum è supernis est, descendens à PATRE luminum.

E Quinta litera, dicta è ψιλὸν, e tenue, exile, breve, ad differentiam τῆς ἡτά, quod est e magnum & longum. In numeris significat quinque, ut κεφάλαιον e. caput quintum. Respondet juncto Hebræo segol, ut עֲבָרָה ἐβέρ, Luc. 3. 35.

E'A, vah, hem, Adv. Admirationis, ἐπίρρημα ἐκπλακτικόν. ab imperativo ἔα ab εἰώ, q. d. sine me, fac me missum. (sicut ἄγε, ἄπαγε ab ἄγω, ἀπάγω, idè, idè, ab εἰδω in adverbia degenerarunt) item ἔα est adverbium querentis. Marc. 1, 24. Luc. 4, 34. ἔα, τί ἡμῖν καὶ σοὶ Ἰησοῦ; vah, quid nobis (negotii) tecum JESU?

E'A'N conj. connexiva si. Construitur usitate cum subj. & opt. 1. Tim. 3, 15. εἰάν τις βραδύνω (1. sing. aor. 1. act. subj.) si autem tardius venero. Matth. 8, 2. εἰάν τις θέλῃς (2. sing. pres. act. subj.) si velis. 2. Tim. 2, 5. εἰάν τις καὶ ἀθλήῃ τις, & σεφανῶται, εἰάν τις νομίμως ἀθλήσῃ, si verò quis certet, non redimitur, nisi legitime certaverit. Semel cum indicativo. 1. Joh. 5, 15. εἰάν οἶδαμεν, si scimus. Semel deest seu subintelligitur. Joh. 6, 59. ἵνα τις φάγῃ, pro ἵνα εἰάν τις φάγῃ, ut si quis ex ipso manducaverit, ponitur pro ἐπειδὴ, quum, postquam (ex ἐπειδὴ ἂν) 1. Joh. 3, 2. οἶδαμεν δὲ ὅτι εἰάν φανερωθῇ, ὅμοιοι αὐτῷ ἐσόμεθα, nobiscum autem fore, ut quum patefactus fuerit, similes ei simus, pro ὅταν quando Joh. 13, 20. εἰάν τις πέμψω (1. sing. aor. 1. act. subj.) quando aliquem misero. Joh. 14, 3. εἰάν πορευθῶ, quum profectus fuero. pro quamvis, etsi, 1. Cor. 4, 15. εἰάν γὰρ, nam etsi &c. εἰάν μὴ pro ἄλλῃ, [quandoquidem, 1. Thess. 3, 8. ὅτι γὰρ ζῶμεν, εἰάν ὑ-

μῆς τήκητε ἐν κυρίῳ, quoniam nunc vivimus, quandoquidem vos statis in Domino.] sed, Gal. 2, 16. Heb. conf. Gen. 24, 38. ubi **וְ** **וְ** ponitur pro **וְ** **וְ**, & Græcè vertitur ἀλλὰ. Vertitur quoniam Marc. 10, 30. pro εἰάν per aphoresin dicitur ἂν 1. Thess. 2, 7. ἂν θάλπη si foveat. Joh. 20, 23. ἂν τινὸν ἀφῇτε, si quorum remiseritis &c. Pro ἂν potentiali. Matth. 8, 19. ἀκολούθησω σοι, ὅπως εἰάν ἀπέρχῃ, sequar te quocunque abieris. Luc. 10, 22. ὃς εἰάν βέλῃται, cuicunque voluerit. Sic Matth. 15, 5. ὃς εἰάν ἀφελθῇς quocunque judari posses. Joh. 20, 26. ὃς εἰάν θέλῃ, quicunque voluerit. 1. Joh. 3, 22. ὃς εἰάν αἰτῶμεν, quicquid petierimus.

Ἐπὶ (ex ἐπὶ ἂν) postquam cum subj. Matth. 2, 8. ἐπὶ δὲ εὗρητε (2. pl. aor. 1. act. subj.) postquam inveneritis.

Κἄν (ex καὶ ἂν, ut καὶ ἐπὶ pro καὶ ἐπὶ Arist. 3. Eth. c. 8. §. 2.) Sic Latinum etsi est ex et & si. Quamvis, etiam si, cum subj. vel opt. Matth. 26, 35. κἄν δὲ με σὺν σοὶ ἀποθανεῖν, etiam si oportuerit me tecum mori. Marc. 16, 18. κἄν θανάσιμόν τι πίωσιν (3. pl. a. 2. act. subj.) quamvis letale quid biberint. Joh. 8, 14. κἄν ἐγὼ μαρτυρῶ (1. sing. pres. act. subj.) etiam si ego testor. vel Marc. 6, 56. ἵνα κἄν τὰ κρᾶσπέδα ἀψωνται (3. plur. aor. 1. med. subj.) ut vel simbriam tangerent. κἄν idem quod καὶ εἰάν & si Hebr. 12, 20. κἄν θηρίον θίγῃ τὰ ὄρη, & si bestia tetigerit montem, aut, si vel bestia. Saltem Act. 5, 15. ἵνα ἐρχομένῃ Πέτρῳ κἄν ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὲς αὐτῶν, ut venientis Petri saltem umbra inumbraret aliquem eorum. alioquin. 2. Cor. 11, 16. κἄν ὡς ἀφρονὰ δέξασθε με, alioquin ut desipientem recipite me. [si quidem, si forte. Luca 13, 9. κἄν μὲν ποιήσῃ καρπὸν, si forte faciat fructum.]

Ὅταν (ex ὅτε quando & ἂν) quum Luc. 21, 31. ὅταν ἴδῃτε (2. plur. aor. 2. act. subj.) quum videritis. Matth. 5, 11. μακάριοι ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν (3. plur. aor. 1. act. subj.) ὑμᾶς, beati estis, quum vos convitiis affecerint. Matth. 6, 5. ὅταν προσεύχη (2. sing. pres. subj. med.) quum oras. Joh. 16, 21. ὅταν δὲ γενήσῃ, postquam autem pepererit. Hic Nonnus ὅταν reddit per ἡν. ἡν δὲ λοχεύσῃ, quum verò facta fuerit puer-

puerpera. Apoc. 9, 5. ὅταν ποιήσῃ ἄνθρωπον, quum percussisset hominem. Quamdiu. Joh. 9, 5. ὅταν ἐν τῷ κόσμῳ ᾖ (1. sing. aor. 2. act. subj.) quamdiu in mundo fuero. Pro εἰ ponitur etiam

Ἄν per aphoresin τᾶ ε ὅ pro ἄν Ionicè ᾦν, si. Joh. 20, 23. ἄν τινων ἀφῆτε (2. plur. aor. 2. act. subj.) τὰς ἁμαρτίας, si quorum remiseritis peccata. ἄν hinc ortum, sepe est μόριον δυνητικόν, hoc est, particula potentialis, verboque ut plurimum postponitur. Luc. 7, 39. ἄν τις ἐν προφήτῃς ἐγίνωσκεν ἄν, si hic esset propheta, cognosceret, seu posset cognoscere. Joh. 14, 1. εἶπον ἄν ὑμῖν, dixissem vobis. Luc. 10, 13. πάλαι ἄν μστενέησαν, olim resipuissent. ibid. 6. 35. ὅ, τι ἄν προσδαπανήσῃς (2. sing. aor. 2. subj.) quicquid praeterea insumpseris. Hic ἄν praecedit verbum ob ὅ, τι. 1. Joh. 2, 19. μεμενήμεναι ἄν μεθ' ἡμῶν, mansissent utique seu manere potuissent nobiscum. Quandoque ἄν particula potentialis omittitur. Luc. 19, 3. τίς ἐστὶ pro τίς ἄν εἴη, quisnam esset. Act. 25, 22. ἐβλόμεν, ἐδέλπει, (hoc est, deest ἄν) καὶ αὐτὸς ἀνθρώπου ἀκῆσαι, vellem ὅ ipse hominem hunc audire. Rom. 9, 3. ἠυχόμεν (deest ἄν) αὐτὸς ἀνάθεμα εἶναι, optarim ipse anathema esse.

ΕΑΡ, αῖ, τὸ, ver. Genes. 8, 22.

Εαρινός, ἡ, ὄν, vernus.

ΕΑΤΟΤ, ἡς, ἔ. vide αὐτὸς.

ΕΑΩ, ὦ, sino, permitto, item facio missum. Apoc. 2, 20. ὅτι ἐᾷς (pro ἐάεις contractè) quod permittis. Luc. 22, 51. εἴτε (pro ἐάετε 2. plur. praes. act. imper.) εἰς τέτα, finite hucusque. imperf. εἶον contractè εἶων, αἰς ας, αε α. augetur non mutatione τᾶ ε in η, sed epenthesi τᾶ ι. Luc. 4, 41. ἐκ εἶα (3. sing. imperf. act.) non sinebat. Act. 19, 30. ἐκ εἶων (3. pl. imperf. act.) αὐτὸν οἱ μαθηταί, non siverunt eum prodire discipuli. Fut. ἐάσω, ας, α. 1. Cor. 10, 13. ἐκ ἐάσει (3. sing. fut. act.) ὑμᾶς πειραδῆναι ὑπὲρ ὃ δύνασθε, non sinet vos tentari supra id, quod potestis. a. 1. act. εἶασα, ας, ε, σibi. Act. 14, 16. εἶασε (3. sing. a. 1. act. indic.) πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν, sibi omnes gentes incedere in viis suis. Act. 27, 32. καὶ εἶασαν (3. pl. aor. 1. act. indic.) αὐτὴν ἐκπεσεῖν, ὅ siverunt eam excidere. Joh. 10, 20. ἐάσον (2. sing. aor. 1. act. imper.) με ἀναπάυσασθαι με-

Α κρόν, sine me paululum requiescere. Act. 5, 38. ἐάσατε (2. pl. aor. 1. act. imper.) αὐτοὺς, missos illos facite. 2. Macc. 13, 11. μὴ ἐάσαι (aor. 1. inf. act.) τοῖς δυσφήμοις, non permittere infamibus. Act. 23, 32. ἐάσαντες (part. aor. 1. act.) τὰς ἱππεῖς, relictis equitibus. praet. act. εἶακα, ας, ε. praes. pass. ἐάομαι ὦμαι. Strab. ἐκείνοι ἐάδωσαν, illi missi fiant. aor. 1. pass. εἶάθην, ης, η. 3. Macc. 5. τίς ἐνεκεν αἰτίας εἶάθησαν περιβεβιωότες; quam ob causam permissi sunt supervivere? Arist. σὶτ' ἐάθῃς ἐν τῷ ψύχει, frumentum relictum in frigore.

Προσεάω, ὦ, τὸ ἐπιτρέπω permitto. Act. 27, 7. μὴ προσεῶντ' (part. praes. act.) ἡμᾶς τᾶ ἀνέμῃ, non permittente nobis vento, hoc est, vento nobis reslante ὅ obstante. Fut. προσεάσω. aor. 1. act. προσείασα. praet. προσείακα.

† ΕΒΕΡ, ὁ, Heber. ἄκλιτον, Luc. 5, 35. Hebr. בֶּרֶךְ filius Sale, de quo Gen. 10. 23. Hinc est patronymcium בֶּרֶךְ Hebraeus, q. Heberius, ex familiā Heberi ortus, quo nomine Abrahamus primum à Chananeis fuit appellatus. Gen. 14, 13. Mansit hoc nomen in Abrahami posteris. Gen. 39, 14. 15. usque ad Israëlem, unde dicti fuere Israelitæ, ὅ tandem scisso regno post Salomonem, à tribu Judā Judæi fuerunt nominati. Vide R. Aben-Efram Exod. 21, 2. LXX. interpp. Gen. 14, 13. Vertunt Ἀβραάμ τῷ περάτῃ, transitori, secuti opinionem, qua Abraham existimatur ita appellatus ab בֶּרֶךְ trans, ὅ בֶּרֶךְ transivit. quod trans Euphratem in Mesopotamia habitaverit, ὅ inde in terram Chanaan transierit. Hinc formatur

Εβραῖος Act. 6, 1. 2. Cor. 11, 22. Phil. 3, 5.

Εβραϊκός. Luc. 23, 38.

Εβραῖς, ἰδ' ὅ, ἡ, Hebræa. Act. 21, 40. ὅ cap. 22, 2. ὅ cap. 26, 14. τῇ ἐβραϊκῇ διαλέκτῳ, lingua Hebræa.

Εβραῖσι, Hebraicè Joh. 19, 20. itemque Syriacè. Joh. 5, 2. ὅ c. 19, 13. 17. 20. Videmus etiam in hoc nomine ὕ Hebraeus redditum fuisse per spiritum asperum.

ΕΓΓΥΗ, ἡς, η, expromissio, fidejussio, sponsio, q. d. ἐν γύτοις (hoc est χερσὶ)

χερσὶ) τιθεῖσα, *quum manu stipulatā promissimus seu spondimus pro alio γυνίον*, α, τὸ, *membrum, manus*. Prov. 22, 26. μὴ δίδῃς σεαυτὸν εἰς ἐγγύνην, *ad verbum, ne des te in sponsonem, hoc est, ne sponde. in Hebr. ne sis ex complodentibus manu.*

Ἐγγυάω, ὦ, *fidejubeo pro alio, spondeo, manu stipulatā polliceor*. prov. ἐγγύα, πάρα (pro παύσει) δ' αὐτῇ, *sponde, præstò noxa est. item q. εἰς γυνία, hoc est, in manus tradi*. Herod. ἐγγυῶ τὴν παῖδά σοι, *filiam tibi desponsam trado*. Fut. ἐγγυήσω. præf. ἐγγυήκηκα, ας, ε. aor. 1. ἠγγύησα. Scil. *verbum hoc variè augetur, modò χρονικῶς, modò συντακτικῶς*. præf. med. ἐγγυάομαι, ὦμαι. fut. ἐγγυήσομαι. aor. 1. ἠγγυησάμην. Sir. 8, 16. μὴ ἐγγυήσῃς ὑπὲρ δύναμίν σου, καὶ εἰάν ἐγγυήσῃς (2. sing. aor. 1. subj. med.) *ne spondeas ultra vires, quod si sponderis.*

Ἐγγυῶ, α, ὅ, *idem quod*

Ἐγγυητής, ὅ, *vas vadis, fidejussor, sponsor, præf. ἐγγυητὴν καταστήσαι, fidejussorem dare, einen Bürgen stellen*. Hebr. 7, 22. κρείττον' διαθήκης γέγονεν ἔγγυ' Ἰησοῦς, *potioris pacti sponsor factus est JESUS*. Sir. 29, 18. χάριτας ἐγγύς μὴ ἐπιλάθῃ, *gratias sponsoris ne obliviscaris*. 2. Macc. 10, 28. οἱ μὲν ἔγγυον ἔχοντες εὐημερίας, *hi quidem sponforem habentes successus.*

Διεγγυάω, despondeo. Nehem. 5, 3.

Ἐνεγγυάω, ὦ, *spondeo, fidejubeo*. Aquila, Symmachus & Theodotion Prov. 27, 13. ὅτι ἐνεγγυήσεται ἀλλότριον, *quoniam fidejussit pro alieno.*

ἘΓΓΥΤ' Σ. Adv. *propè, comparatur ἐγγύτερ', ἐγγύτατ' & ἐγγίων ἐγγισ'*, *propior, proximus. construitur cum genit. frequentissimè, [idque ob defectum præpositionis ἀπὸ. Lamb. Bos Ellips. Græc. p. 303.]* Joh. 6, 19. ἐγγὺς τῷ πλοίῳ *prope navem*. ibid. 6, 23. ἐγγὺς τῷ τόπῳ, *prope locum*. Joh. 11, 18. ἐγγὺς τῶν Ἱεροσολύμων. & Luc. 19, 11. ἐγγὺς Ἱερουσαλὴμ, *propè Hierosolymam*. Joh. 19, 20. ἐγγὺς τῆς πόλεως, *prope urbem*. Rom. 10, 8. ἐγγὺς σου, *prope te*. Rom. 13, 11. ἐγγύτερον ἡμῶν; *propius nos*. Heb. 6, 8. κατὰρας ἐγγὺς, *maledictioni proxima*. Heb. 8, 13. ἐγγὺς ἀφαισμεῶς, *prope est, ut evanescat. Semel cum*

A Dativo. Act. 27, 8. ὧ ἐγγὺς ἦν πόλις, *cui propinqua erat civitas. Sæpe absolutè ponitur sine casu*. Matth. 26, 18. ὁ καιρὸς μὲ ἐγγὺς ἐστίν, *præstitutum illud tempus meum propè est, non longè abest*. Marc. 13, 28. ἐγγὺς τὸ θεῖον ἐστίν, *propè est æstas, imminet, instat*. Luc. 19, 11. διὰ τὸ ἐγγὺς αὐτὸν εἶναι, *eo quod esset propè*. Joh. 2, 13. ἐγγὺς ἦν τὸ πάσχα, *imminebat pascha*, Phil. 4, 5. ὁ Κύριος ἐγγὺς, *DOMINUS propè est*. Matth. 24, 33. ἐγγὺς ἐστὶν ἐπὶ θύραις, *propè est & ad fores.*

Ἐγγύθεν, adv. *depropè, in vicino*. Jos. 6, 14.

Ἐγγίζω, *appropinquo, inflo, immineo, accedo. construitur cum Dat. item sequente ἐπὶ cum Accus. & εἰς cum Accus. Sæpe etiam absolutè legitur, ut seqq. exempla ostendent*. Matth. 15, 8. ἐγγίξει μοι ὁ λαὸς & τῷ σώματι, *appropinquat mihi hic populus ore suo*. Luc. 12, 33. ὅπως κλέπτῃς & ἐγγίξει, *quo fur non appropinquat*. Luc. 21, 28. διότι ἐγγίξει ἡ ἀπολύτρωσις ὑμῶν, *quoniam appropinquat redemptio vestra*. Heb. 7, 19. δι' ἧς (ἐλπίδ') ἐγγίζομεν (1. pl. præf.) τῷ θεῷ, *quâ spe appropinquamus Deo*. Marc. 11, 1. ὅτε ἐγγίξουσιν (3. pl. præf.) εἰς Ἱερουσαλὴμ, *quum appropinquarent Hierosolymæ. ἐναλλαγή temporis, ἐγγίξουσιν pro ἠγγιζόν. Hebraismus, εἰς Ἱερουσαλὴμ, pro τῇ Ἱερουσαλὴμ. Articulus Dativi casus ἡ sæpe per εἰς reddi solet. Vide infra εἰς*. Act. 9, 3. ἐγένετο αὐτὸν ἐγγίξαι (præf. inf.) τῇ Δαμασκῷ, *factum est, ut appropinquaret Damasco*. part. præf. ἐγγίζων, ὄντ', ὅ, *appropinquans*. Act. 10, 8. & c. 22, 6. in f. g. ἐγγίξου, ἡς, ἡ. Heb. 10, 25. βλέπετε τὴν ἐγγίξουσαν ἡμέραν, *videtis appropinquantem diem*. Hellenismus. participium hîc ponitur pro infinitivo. imperf. ἠγγιζόν, ες, ε. Luc. 22, 1. ἠγγιζε (3. sing. imperf.) δὲ ἡ ἑορτή, *appropinquabat autem festum*. Act. 7, 17. καθὼς δὲ ἠγγιζεν ὁ χρόνος τῆς ἐπαγγελίας, *quum autem appropinquaret tempus promissionis*. Luc. 15, 1. ἦσαν δὲ ἐγγιζόντες (pro ἠγγιζόν) αὐτῷ, *accedebant autem ad eum*. Fut. ἐγγίσω & Atticè ἐγγιῶ, ἴσας, ἄς, ἴσαι, ἰᾶ. Jac. 4, 8. ἐγγίσατε (2. pl. aor. 1. act. imper.) τῷ θεῷ, καὶ ἐγγιᾶ (3. sing. fut. 1. act.) ὑμῶν *appropinquate Deo, & (iunq) appropinquabit vobis*. aor. 1. act. ἠγγισα,

ἡγγισα, as, ε. Luc. 7, 12. ὡς δὲ ἡγγισα (3. sing. aor. 1. act. indic.) τῇ πύλῃ τῆς πόλεως, ut autem appropinquavit porta civitatis, Luc. 22, 47. ἡγγισε (προδότης) τῷ Ἰησοῦ τῷ Φιλῆσαι αὐτὸν, appropinquavit Jesu, ut oscularetur eum. Matth. 21, 1. ὅτε ἡγγισαν (3. pl. a. 1. act. indic.) εἰς Ἱεροσόλυμα, quum appropinquassent Hierosolymis. Luc. 24, 28. ἡγγισαν εἰς τὴν κώμην, appropinquarunt vico. per Hebraismum εἰς hic notat Dativum. a. 1. imper. ἡγγισον, ἀτω. Jac. 4, 8. ἡγγίσατε appropinquate. Sir. 51, 23. ἡγγίσατε πρὸς με ἀπαίδευτοι, appropinquate ad me ineruditi. Ubi notetur constructio verbi cum prepos. πρὸς. Act. 23, 15. πρὸ τῆς ἐγγίσαι (a. 1. act. inf.) αὐτὸν, priusquam appropinquet. part. aor. 1. act. ἐγγίσας, αντ, ὁ. Luc. 24, 15. καὶ αὐτὸς ἐγγίσας, ὅς ipse accederet. Luc. 18, 40. ἐγγίσαντ, δὲ αὐτῶ, quum autem is appropinquasset. præt. act. ἡγγικα, as, ε. appropinquavi ὅς appropinquo. Matth. 3, 2. ἡγγικε γὰρ ἡ βασιλεία τῶν ὁραίων, appropinquavit enim regnum cælorum. Matth. 26, 45. ἰδὲ ἡγγικεν ἡ ὥρα, ecce appropinquat hora illa, hoc est, tempus illud passionis meæ, ab eterno à Deo decretum. Sequentē ἐπὶ cum accus. Luc. 10, 9. ἡγγικεν ἐφ' ὑμῶν ἡ βασιλεία τῆς Θεῆς, appropinquabit ad vos regnum DEI absolute. 1. Pet. 4, 7. πάντων δὲ τὸ τέλος ἡγγικε, omnium verò finis imminet. Scilicet est ex numero illorum verborum, quæ in præterito quoque admittunt significationem præsentis, qualia sunt οἶδα nobis, μέμνημαι memini, recordor, πέποιθα confido, ἐπεποίθην confidebam, Luc. 11, 24. Sic ἤδεν scribam. (vide infra εἰδῶ seu εἰδημι scio) ἐρῶμαι valeo. Sic 2. Tim. 4, 6. ὁ καιρὸς τῆς ἐμῆς ἀναλήσεως ἐφύσηκε, tempus meæ remigrationis inflat, Rom. 13, 12. ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἡγγικεν, nox abiit, dies vero appropinquat. Sic 1. Tim. 6, 7. ἡλπικε (pro ἐλπίζει) sperat ὅς.

Προσεγγίζω, appropinquo, accedo. Fut. προσεγγίσω. præt. προσήγγικα. aor. 1. act. προσήγγισα, as, ε. Marc. 2, 4. καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσαι (aor. 1. act. inf.) αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ὅς quum non possent ad eum accedere propter turbam.

Συνεγγίζω, appropinquo, 2. Macc. 10, 25. 27. ab

Συνεγγυς, adv. propè, proxime; construitur itidem cum Genit. Sir. 14. ὁ καταλύων συνεγγυς τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, qui diversatur proxime ades illius.

ἘΓΕΙΡΩ, excito ex mortuis, suscito, expergefacio, erigo, ex morbo excito. Joh. 5, 21. ὥσπερ ὁ πατήρ ἐγείρει τὰς νεκρὰς, sicut PATER excitat mortuos. præs. imper. ἐγείρε, ἔτω. Matth. 10, 8. νεκρὰς ἐγείρετε (2. pl. præs. imper.) mortuos suscite. part. præs. ἐγείρων, οντος, ὁ. 2. Cor. 1, 9. ἵνα μὴ πεποιδότες ὦμεν ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ, τῷ ἐγείροντι

(part. præs. act.) τὰς νεκρὰς, ne consideremus in nobis ipsis, sed in Deo, suscitante mortuos. Fut. ἐγερῶ, εἰς, εἰ. Matth. 12, 11. ἔχι κρατήσῃ αὐτὸ καὶ ἐγερῇ, nonne apprehendet eum, ὅς eriget. Joh. 2, 19. ἐν τρισὶν ἡμέραις ἐγερῶ αὐτὸν, intra triduum reedificabo illud. Jac. 5, 15. ἐγερῇ αὐτὸν ὁ Κύριος, ex morbo excitabit eum DOMINUS. 2. Cor. 4, 14. αἰδότες ὅτι ἐγείρας (part. a. 1. act.) τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερῇ, scientes fore, ut qui suscitabit DOMINUM JESUM, nos quoque per JESUM suscitet. Præt. act. ἐγερκα

Ἐ Atticè ἐγήγεκα. a. 1. act. ἡγερα, as, ε. Marc. 9, 27. ἡγειρεν (3. sing. a. 1. act.) αὐτὸν, καὶ ἀνέστη, erexit eum, (manu) ὅς ille constitit. Joh. 12, 1. ὃν ἡγειρεν ἐκ νεκρῶν, quem excitavit ex mortuis. Matth. 8, 25. ἡγειραν (3. pl. aor. 1. act. ind.) αὐτὸν expergefecerunt (excitarunt e somno) eum. Luc. 3, 8. ἐγείρα (a. 1. act. inf.) τέκνα τῷ Ἀβραάμ excitare (producere, creare) liberos Abrahamo. part. aor. 1. act. ἐγείρας, αντος, ὁ. Rom. 8, 11. εἰ δὲ τὸ πνεῦμα τῶ ἐγείραντ, Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκῇ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας (part. a. 1. act.) τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ζωοποιήσῃ καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν, si Spiritus ejus, qui excitavit JESUM ex mortuis, habitat in vobis, vivificabit etiam mortalia corpora vestra. aor. 2. act. ἡγερον, es, ε. præs. pass. ἐγείρομαι, η, εταμ.

excitor, expergescio, surgo, resurgo. Matth. 27, 63. μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι, post tres dies resurgam. Enallage temporis. ἐγείρομαι pro ἐγερθήσομαι. Sic Luc. 20, 37. ὅτι ἐγείρονται νεκροί, pro ἐγερθήσονται. quod resurrecturi sint mortui. 1. Cor. 15, 42. σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγείρεται ἐν ἀφθαρσίᾳ, seritur cum corruptione, suscitatur cum incor-

corruptione. *Matth. 11, 5.* κωφοὶ ἀκούσι, νεκροὶ ἐγείρονται, *surdi audiunt, mortui excitantur.* *præs. imper. ἐγείρε, ἐδω surge.* *Matth. 26, 46.* ἐγείρεσθε (2. pl. *præs. pass. imper.*) καὶ ἄγωμεν, *surgite, eamus.* *præt. pass. ἐγήγεσμαι Attice (pro ἤγεσμαι)* *Matth. 11, 11.* ἐκ ἐγήγεσται, *non excitatus fuit, seu non exortus fuit propheta major.* *Luc. 7, 16.* προφήτης μέγας ἐγήγεσται ἐν ἡμῖν, *propheta magnus suscitatus fuit inter nos.* *Marc. 16, 14.* θεασαμένοις αὐτὸν ἐγηγεμένον (*part. præs. pass.*) qui ipsum conspexerant suscitatum ἐ mortuis. *aor. 1. pass. ἠγέρθη, ης, η, surrexi.* *Matth. 27, 52.* πολλὰ σώματα τῶν κοιμημένων ἁγίων ἠγέρθη, *multa corpora sanctorum, qui obdormierant, surrexerunt.* *Matth. 28, 6.* ἐκ ἐστὶν ὧδε, ἠγέρθη, *non est hic, surrexit.* *Matth. 25, 7.* τότε ἠγέρθησαν (3. plur. *a. 1. pass. indic.*) tunc surrexerunt, scilicet virgines illæ, ut obviam irent. *aor. 1. pass. imper. ἠγέρθητι, ἦτω.* *Matth. 17, 7.* ἐγέρθητε (2. pl. *a. 1. pass. imper.*) καὶ μὴ φοβῆσθε, *surgite & ne metuite.* *Matth. 16, 21.* τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθῆναι, (*aor. 1. pass. inf.*) tertio die suscitari. *Matth. 26, 32.* μετὰ δὲ τὸ ἐγερθῆναι με, *postquam suscitatus fuero.* *part. a. 1. pass. ἐγερθεὶς, ἐντ, ὁ.* *Matth. 2, 20.* ἐγερθεὶς παράλαβε τὸ παιδίον, *experrectus (ἐ somno) accipe puerulum.* *Rom. 7, 4.* τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι, *ei qui ex mortuis excitatus fuit.* *fut. 1. pass. ἐγερθήσομαι, η, εται, surgam, suscitabor, exoriar.* *Matth. 12, 42.* βασίλισσα νότα ἐγερθήσεται (3. sing. *fut. 1. pass.*) ἐν τῇ κρίσει, *regina Austri surget (prodibit) in iudicio.* *Matth. 17, 23.* τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερθήσεται, *tertio die suscitabitur ex mortuis.* *Matth. 24, 11.* ψευδοπροφῆται ἐγερθήσονται (3. plur. *fut. 1. pass. indic.*) falsi propheta exorientur. *aor. 1. med. ἠγειράμην, ω, ατο, Matth. 9, 5.* ἔγειραι, (2. sing. *a. 1. med. imper.*) καὶ περιπάτει, *surge & ambula.* *Marc. 10, 49.* λέγοντες αὐτῷ. θάρσει, ἔγειραι. Φωνεῖ σε. *dicentes ei: esto bono animo, surge: vocat te.* *A 2. sing. præt. pass. ἐγήγεσσαι vel ἤγεσσαι derivatur*

Ἐγερσις, *eus, ἡ, resurrectio.* *Matth. 27, 53.* μετὰ τὴν ἔγερσιν αὐτοῦ, *post ejus resurrectionem, item expergefatio, resurrectio.* *Pf. 139, 2.* σὺ ἐγνως τὴν ἔγερσίν μου, *tu nosti surgere meum.* *extructio, Herod.*

Ἐγερσις τῶν τειχῶν, *mœnium extructio.* *3. Esd. 5, 83.* ἐπὶ τῇ ἐγέρσει τῆς οἰκῆς, *super extructioe domus.*

Ἀνεγείρω, *resuscito, excito.* *Sir. 49, 15.*

Διεγείρω, *expergefacio.* *per metaph. memoriam réfrico.* *2. Petr. 3, 1.* ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν τὴν διάνοιαν quibus literis vobis in mentem revoco. *Marc. 4, 38.* διεγείρουσιν (3. plur. *præs. aet. indic.*) αὐτὸν, *expergefaciunt eum, ἐ somno excitant.* *2. Pet. 1, 13.* διεγείρειν (*præs. aet. inf.*) ὑμᾶς, *excitare vos, reddere attentos.* *aor. 1. aet. διήγειρα, ας, ε.* *Luc. 8, 24.* διήγειραν (3. plur. *aor. 1. aet. indic.*) αὐτὸν, *expergefecerunt eum.* *præs. pass. διεγείρομαι, excitor, surgo.* *imperf. pass. διηγειρόμην, κ, ετο.* *Joh. 6, 18.* ἡ θάλασσα, ἀνέμῳ μεγάλῳ πνέοντ, διηγείρετο, *mare, vento magno flante, insurgebat, intumescibat.* *aor. 1. pass. διηγέρθη excitatus fui, part. aor. 1. pass. διεγερθεὶς, ἐντος, ὁ, experrectus.* *Matth. 1, 24.*

Ἐξεγείρω, *excito.* *Fut. ἐξεγερῶ.* *1. Cor. 6, 14.* καὶ ἡμᾶς ἐξεγερεῖ (3. sing. *fut. aet. indic.*) διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, *nos suscitabit potentiâ suâ.* *aor. 1. aet. ἐξήγειρα, ας, ε.* *Rom. 9, 17.* εἰς αὐτὸ τῆτο ἐξήγειρά σε, *in hoc ipsum te excitavi, hoc est, creavi.* *Præt. ἐξήγεσκα & Atticè ἐξεγήγεσκα.*

Ἐπεγείρω, *excito.* *Fut. ἐπεγερῶ, εἷς, εἷ.* *præt. aet. ἐπήγεσκα, & Atticè ἐπεγήγεσκα.* *aor. 1. aet. ἐπήγειρα, ας, ε.* *Aet. 13, 50.* ἐπήγειραν (3. plur. *aor. 1. aet. indic.*) διωγμὸν ἐπὶ τὸν Παῦλον, *excitarunt persecutionem in Paulum.*

Συνεγείρω, *una excito.* *Fut. συνεγερῶ.* *præt. συνήγεσκα.* *aor. 1. aet. συνήγειρα, ας, ε.* *Eph. 2, 6.* καὶ συνήγειρε, & (Deus nos) una excitavit. *præs. pass. συνεγείρομαι, una resurgo.* *Col. 2, 12.* ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε (2. plur. *aor. 1. pass. indic.*) per quem etiam una surrexistis.

ἘΓΚΑΤΑ, *ων, τὰ, intestina, viscera.* *Sir. 21, 14.* Ab

Ἐγκτ, κ, interior; quod est ab ἐν & κεῖμαι.

ΕΓΚΡΙΣ, *ίδος, ἡ, simila.* *sive aliud opus pistorium* *Exod. 16, 31.* γεῦμα αὐτοῦ ὡς ἐγκρὶς ἐν μέλιτι, *gustus ejus (manna) sicut simila in mella.* *Videtur derivari ab ἐγκιννάω, vel ἐγκεραυνῶ,*
com-

commisceo unde ἐγκρασις ἔγκρις, mixtura.

ΕΓΡΗΓΟΡΟΣ, α, ο, vigil. Thren. 4, 14. ἐσαλεύθησαν οἱ ἐγρήγοροι αὐτῆς, commoti sunt vigiles ejus. Derivatur ab ἐγείρω, excito, cujus aor. 2. act. est ἤγειρον. Hinc fit præt. med. ἤγορα, sicut ἔτεμον τέτομα, ab ἐλεγον λέλογα, ubi emittitur in o pro ἤγορα, Attica reduplicatione ἐγήγορα, ἔ per epenthesein τξ ρ ἐγρήγορα, vigilavi, Jer. 44, 27. Hinc fit nomen ἐγρήγορος, α, ο, vigil. ἔ verbum

Ἐγρηγορέω, ω, ἔ per apharesein γρηγορέω, ω, vigilo. præf. imper. γρηγόρεε εἰ, ἐέτω εἴτω, Matth. 24, 42. c. 26, 41. γρηγορεῖτε (2. pl. præf. act. imper.) vigilate. præf. subj. γρηγορέω, ω, ἐης, ῆς, ἐη ἦ. 1. Thess. 5, 6. γρηγορῶμεν (1. pl. præf. act. subj.) καὶ νήφωμεν, vigilemus ἔ sobrii simus. part. præf. act. γρηγορέων ὦν, ἐόντ' ἔντ', ο, vigilans. Apoc. 3, 2. γίνε γρηγορῶν, esto vigilans. Col. 4, 2. γρηγορῶντες ἐν αὐτῇ (scilicet προσευχῇ) invigilantes, hoc est, operam dantes precibus. Luc. 12, 37. ὁ Κύριος ἐυρήσει γρηγορῶντας, DOMINVS inveniet vigilantes. F. γρηγορήσω, εἰς, εἰ. præf. ἐγρηγόρηκα, ας, ε. Jer. 1, 12. aor. 1. act. v. ἐγρηγόρησα, ας, ε. Matth. 24, 43. ἐγρηγόρησεν (3. sing. a. 1. act. indic.) αὐν, vigilaret. aor. 1. act. imper. γρηγόρησον, ἄτω, ατε. 1. Pet. 5, 8. νήφατε, γρηγορήσατε (2. pl. a. 1. act. imper.) sobrii estote, vigilate. aor. 1. act. subj. γρηγορήσω, ῆς, ἦ. Apoc. 3, 3. ἐὰν μὴ γρηγορήσης, si non vigilaveris. a. 1. act. inf. γρηγορήσαι, vigilare. Marc. 14, 37. ἔκ' ἰσχυσας μίαν ὥραν γρηγορήσαι, nequidvisisti unam horam vigilare.

Διαγρηγορέω, ω, evigilo. Luc. 9, 31. διαγρηγορήσαντες καὶ εἶδον τὴν δόξαν αὐτοῦ, quum autem evigilassent, viderunt gloriam ejus. διὰ auget significationem.

Γρηγόρησις, εως, ἦ, vigilantia. Dan. 5, 12.

ΕΓΩ, Atticè ἐγωγε, ego, pronomen prima persona. g. o. Joh. 8, 58. πρὶν Ἀβραάμ γενέσθαι, ἐγὼ εἰμι. priusquam Abrahamus existeret, ego sum, scilicet secundum deitatem.

Καὶ γὰρ pro καὶ ἐγώ, & ego. Luc. 22, 29. Joh. 1, 33. ἔ c. 10, 15. ἐμφατικῶς cum verbo sæpe exprimitur. Joh. 18, 37. βασιλεὺς εἰμι ἐγώ. ἐγὼ εἰς τὰ το γέννημα. Rex ego

sum, ego in hoc natus sum. Matth. 28, 20. ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι, ego vobiscum sum. Genit. ἐμὲ vel με mei. Matth. 12, 30. ὁ μὴ ὦν μετ' ἐμὲ, κατ' ἐμὲ ἐστὶ, qui non est mecum, adversus me est. Quamvis vero με affixa Hebraeorum referat, tamen eleganter præponi solet, ut Matth. 8, 8. ἵνα με ὑπὸ τὴν σέγην εἰσέλθῃς, ut sub tectum meum ingrediaris. Sic Luc. 7, 45. με τὰς πόδας pro τὰς πόδας με, pedes meos. Col. 4, 18. μνημονεύετε με τῶν δεσμῶν, memores estote vinculorum meorum. Dat. ἐμοὶ vel μοι mihi Joh. 6, 56. ἐν ἐμοὶ μένει, καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ. 1. Cor. 15, 8. καὶ μοι pro καὶ ἐμοὶ, ἔ mihi. 1. Cor. 5, 12. τί γὰρ μοι; nam quid mea refert? Joh. 2, 4. τί ἐμοὶ καὶ σοί, γύναι; Quid mihi negotii tecum est, mulier? Accus. Joh. 7, 28. καὶ με pro καὶ ἐμέ. Matth. 27, 11. ἐμέ & πάντοτε ἔχετε, me non semper habetis, nempe secundum carnem [imò potius visibiliter presentem, sicut egenos ἔ pauperes jam habetis.] Joh. 8, 29. ὁ πέμψας με, qui misit me.

Ἐμὸς, ἦ, ὄν, meus, a, um. eleganter ante se habet articulum præpositivum. Joh. 8, 37. ὁ λόγος ὁ ἐμὸς & χωρεῖ ἐν ὑμῖν, sermo meus non habet locum apud vos. Joh. 18, 36. ἡ βασιλεία ἡ ἐμὴ, regnum meum. 1. Cor. 26, 21. τῇ ἐμῇ χειρὶ manu mea. Joh. 4, 34. ἐμὸν βρῶμά ἐστιν, ἵνα ποιῶ τὸ θέλημα τοῦ πέμψαντός με, esca mea est exsequi voluntatem ejus, qui misit me. Matth. 20, 23. ἔκ' ἐστιν ἐμὸν δεῖναι, non est meum dare. Joh. 18, 36. οἱ ὑπηρέται οἱ ἐμοὶ (nomin. plur. gen. masc.) ministri mei. Joh. 14, 15. ἐντολαὶς τοῖς ἐμοῖς τηρήσατε, mandata mea servate. Joh. 10, 27. τὰ πρόβατα τὰ ἐμὰ οὐκ ἐσθ' ἐμὰ. ibid. v. 14. γινώσκωμαι ὑπὸ τῶν ἐμῶν (gen. pl. g. n.) cognoscor à meis.

Ἡμετέρος, α, ὄν, noster, a, um. Act. 24, 6. κατὰ τὸν ἡμετέρον νόμον, secundum legem nostram. Rom. 15, 4. εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν, ad doctrinam nostram. 1. Joh. 1, 3. ἡ κοινὴ νῆα ἡ ἡμετέρα, communio nostra. Tit. 3, 14. ἡμετέροις scilicet ἀδελφοῖς, fratres nostri, hoc est, Christiani.

ΕΔΑΦΟΣ, ε, το, solum. (ab ἐζαμαι sedeo. F. ἐδξαμαι) Act. 22, 7. ἔπεσον τε εἰς τὸ ἐδαφος, cecidique in solum.

Ἐδαφίζω, solo adæquo, pavior item humi eterno, allido. Fut. ἐδαφίσω ἔ Atticè ἐδαφίω. Luc. 19, 33. καὶ ἐδαφίσαι (3. pl. fut.

ful. act.) σε, teque solo equabunt. a. i. act. A ἡδάφισα, as, e. Ezech. 31, 12. ἡδάφισαν αὐτὸν, straverunt eum. Hos. 10, 14. μητέ-
ρα ἐπὶ τέκνους ἡδάφισαν, matrem super fi-
lios alliserunt. præt. act. ἡδάφισα. præt.
pass. ἡδάφισμαι, Amos 9, 14. οἰκοδομήσα-
σι πόλεις ἡδαφισμένους, alii legunt ἡφeno-
μένους, edificabunt urbes solo adequatas.
aor. i. pass. ἡδαφίδην, ης, η. fut. i. pass.
ἡδαφιδήσομαι, η, εται, Esa. 3, 26. Hos.
24, 1.

Ε'ΔΩ, med. ἔδομαι, edo. Sir. 30, 18.

Ἔδεσμα, ατος, τὸ, edulium. Sap. 19, 12.

Κατέδομαι, comedo. Levit. 26, 22.

† Ε'ΖΕΚΙ'ΑΣ, ε, ὁ, Ezechias, no-
men Regis Judæ. Matth. 1, 9. 10. Heb.
יְחִיָּהוּ chiskijáhu, qui DOMINUM
apprehendit. ex יְהוָה apprehendit & יְהוָה
pro יְהוָה, quod est DEI nomen pro-
prium, b. e. adhærens Domino. יְהוָה et-
iam significat fortem esse. unde quidam ver-
tunt, fortem à DOMINO. Scilicet ille
solus fortis est & vivit, qui DEO adhæret
fide. Rom. 1, 17. Justus enim ex fide vivit
vel (quod malim) fortitudo mea est DO-
MINUS יְהוָה fortitudo mea. jod sic est af-
fixum ex יְהוָה ego. vox separata יְהוָה ro-
bur à Rad. יָדָה. Sensus est idem.

Ε'ΖΩ, sedere facio. imperf. ἕζον col-
locabam. ἕζομαι sodeo. Ἰλίουδ. β. ἕζετο δ'
ὁρῶντες, sedebat erectus. ἕζετο 3. sing.
imperf. pro ἕζετο. Poëta, quoties metrum
requirit, augmentum abjiciunt. Fut. ἕδ-
μαι. Dicitur eodem sensu ἵζω ἵζομαι. Fut.
ἵσω, mutato τῷ ε in ι, vel contra.

Ἔδρα, as, ἡ, sella, sessitatio, confes-
sus. item anus, i, podex, nates, Deut.
28, 27. 1. Sam. 6, 17. ἔδρα χρυσῶν nates
aureæ.

Ἐδρίζω, colloco. F. ἔδράσω. Prov. 8,
25. πρὸ τῶ ὄρη ἔδραδῆναι. (aor. i. inf. pass.)
antequam montes collocati essent. Sir. 22, 18.
καρδία ἡδρασμένη ἐπὶ διανοίας συνέσεως,
cor fundatum super cogitatione intelligen-
tiæ.

Ἐδρασμα, τὸ, τὸ, fundamentum,

Ἐδραῖος, ε, ὁ, sedentarius. βίος ὁ
ἔδραῖος, vita sedentaria.

Ἐδραῖος, αία, αῖον, stabilis, firmus,
inconcussus. 1. Cor. 7, 37. ὅς ἐστι ἕστητος

ἔδραῖος, qui vero perstat firmus. 1. Cor. 15,
58. ἔδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, firmi
estote, immoti. Col. 1, 23. τεθεμελιωμέ-
νοι καὶ ἔδραῖοι, fundati & stabiles.

Ἐδραῖος, ὦ, stabilio, firmo, unde est
ἔδραῖωμα, τὸ, τὸ, fundamentum, sta-
bilimentum. 1. Tim. 3, 15. σῶλός καὶ ἔδραῖ-
ωμα τῆς ἀληθείας, columna & stabilimen-
tum veritatis.

Ἀφεδρῶν, ε, ἡ, purgatio menstrua-
mulierum, menstruum. Ez. 18, 6. πρὸς γυ-
ναῖκα ἐν ἀφεδρῶν (ἔσαν) & προσεγγιεῖ, ad
uxorem menstruo laborantem non appro-
pinquabit.

Ἀφεδρῶν, ὦν, ὁ, latrina, q. d. lava-
trina, ut Varroni placet. Medici in sua
Schola sic vocant rectum intestinum, quæ
significatio etiam hic locum habere potest.
Matth. 15, 17. καὶ εἰς ἀφεδρῶνα ἐκβάλλε-
ται, & in latrinam ejicitur.

Ἐνέδρα, as, ἡ, insidix. Act. 25, 3. ἐν-
έδραν ποιοῦντες, insidias struentes.

Ἐνέδρον, ε, τὸ, idem. Act. 23, 16. τὸ
ἐνέδρον ἀκέσας, insidias istas quum audi-
visset. Judic. 9, 25. ἔθεντο αὐτῷ ἐνέδρα,
posuerunt ei insidias.

Ἐνεδρεύω, insidior cum acc. Act. 23, 21.
ἐνεδρεύει γὰρ αὐτὸν, insidiantur enim
illi. Luc. 11, 54. ἐνεδρεύοντες αὐτὸν, insi-
diantes illi, insidiosè eum observantes. im-
perf. ἐνήδρευον, es. Fut. ἐνεδρεύσω. a. i.
pass. ἐνήδρευσα, as, e. Jud. 9, 34. ἐνήδρευ-
σαν ἐπὶ σίκιμα. Jud. 16, 2. ἐνήδρευσαν ἐπ'
αὐτὸν, insidias ei struxerunt. Jud. 9, 32.
ἐνέδρευον pro ἐνέδρευον per syncopen τῶ
σῖγμα. Jud. 21, 20. ἐνεδρεύσατε (2. plur.
aor. 2. act. imper.) ἐν τοῖς ἀμπελῶσι, in-
sidiimini in vineis. Deut. 19, 11. ἐνεδρεύση
(3. sing. aor. i. act. subj.) αὐτὸν, insidia-
tus fuerit ei. Semel cum Dat. quod tamen
D exemplum videtur mendosum. Jud. 9, 43.
ἐνήδρευεν αὐτῷ (in Hebræo ἐν ἀγρῷ) insi-
diatus est ei.

Ἐνεδρευτής, ε, ὁ, insidiator. Symma-
chus 1. Samuel. 22, 8.

Ἐξέδρα, as, ἡ, exedra, ein Ercker.
Ezech. 40, 46.

Καθέδρα, as, ἡ, cathedra, ex κατὰ &
ἔδρα. Matth. 23, 2. ἐπὶ τῆς Μωσέως κα-
θέδρας, in Mosis cathedra, quæ erat cathe-
dra docentium. Marc. 11, 15. καθέδραι τῶν
πωλάντων, cathedra vendentium.

Πρωτοκαθεδρία, ας, ἡ, q. d. πρώτη καθεδρία, primus confessus. Matth. 23, 6. Luc. 11, 43. ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν, diligitis (appetitis) primum confessum. Differunt πρωτοκαθεδρία ἔς πρωτοκλισία, quod hæc fieret ἐν τοῖς δειπνοῖς in conviviiis, ubi cœnitabant: illa verò ἐν ταῖς συναγωγαῖς in Synagogis.

Πάρεδρος, &, ὁ, assessor, qui est à consiliis. Hesych. ὁ παρακαθήμενος, qui assidet. Sap. 9, 4.

Παρεδρεύω, assideo. Proverb. 8, 3.

Εὐπάρεδρος, ον. i. Cor. 7, 35. aptè conveniens. Alia exemplaria eodem sensu habent εὐπρόσεδρον, de quo paulò post.

Πρόσεδρος, &, ὁ, assessor. item assidue occupatus (οχολάζων).

Προσεδρεύω, propriè assideo. cum Dat. i. Cor. 9, 13. τῷ θυσιαστηρίῳ προσεδρεύοντες, altari assidentes. item, assiduus sum, gnabiter incumbo. Fut. εὐσω. a. i. act. προσήδρευσα, ας, ε. Arist. polit. lib. 2. προσεδρεύειν πρὸς τὸ ἴδιον, proprio commodo in-vigilare.

Προσεδρία, ας, ἡ, assiduitas, qualis est ejus qui semper alicui assidet; perseverantia, 3. Macc. 4.

Εὐπρόσεδρος, &, ὁ, ἡ, constanter seu aptè adhaerescens. i. Cor. 7, 35.

Σύνεδρος, &, ὁ, confessor, assessor.

Συνεδρεύω, confideo. Sir. 42, 13. ἐν μέσῳ γυναικῶν μὴ συνέδρευε, inter mulieres ne confide. item sum ejusdem curiæ, sum collega, quo sensu Ovidius utitur verbo confideo, in Metamorphos. confedere duces, inquit.

Συνέδριον, &, τὸ, propriè confessus. item synedrium, confessus judicum. item locus, ubi conveniebant, Act. 6, 15. compositum ex συν ἔς ἔδρα, ας, ἡ, sessio, sella, sedes. Act. 23, 6. ἔκραζεν ἐν τῷ συνεδρίῳ, clamavit in confesso. Hæc vox à Syris, tanquam Syriaca, prout in pluribus facere consueverunt, scribitur סנהדרין sanhedrin. quamvis non semper, ut Matth. 5, 22. Erat autem Sanhedrin duplex, majus ἔς minus. Majus constabat assessoribus 72. eratque summa curia seu supremus senatus Judæorum, quemadmodum apud nos in Germania est curia Spirensis, apud Anglos comitia regni, apud Gallos curia Parisiensis, quæ vulgo vocæ Gallica

vocatur parliamentum. Minus constabat senatoribus 23. Habebant vero Judæi in majori synedrio LXXI senatores ex prisca DEI institutione. Num. 11, 16. segrega mihi septuaginta seniores, quibus si addatur Moses, erunt LXXI. Ab hoc Sanhedrin CHRISTUS fuit damnatus ἔς Apostoli judicati. Act. 5, 27. Matth. 5, 22. ἐνοχῶ ἔσται τῷ συνεδρίῳ, tenebitur Synedrio. Metonymicè senatores ipsi. Act. 22, 30. ἐκέλευσε ἔλθαι ὅλον τὸ συνέδριον, jussit venire totum Synedrium. Marc. 13, 9. παραδώσκειν ὑμᾶς εἰς συνέδρια (pro τοῖς συνεδρίοις, Hebraismus) tradent enim vos Synedriis, scilicet judicandos.

Συνεδρία, ας, ἡ, confessus; hinc

Συνεδριάζω, confideo. Prov. 3, 32.

Καθεζομαι, sedeo. Luc. 2, 46. καθεζόμενον (part. pres.) ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων, sedentem in medio doctorum. Job. 20, 12. ἐν λευκοῖς (ἱματίοις) καθεζομένους, albis vestimentis indutos, seu albatos sedentes. imperf. ἐκαθεζόμην, &, ετο. Matth. 26, 55. καθ' ἡμέραν πρὸς ὑμᾶς ἐκαθεζόμην, quotidie apud vos sedebam. Job. 4, 6. ἐκαθέζετο (3. sing. imperf.) ἔως ἐπὶ τῇ πηγῇ, ita sedit ad fontem. Fut. καθεδύμαι. Ez. 26, 16. aor. i. pass. ἐκαθέδην, ης, η, Job. 39, 27. καθεδεῖς (part. aor. i. pass.) fut. i. pass. καθεδήσομαι, η, εταί Lev. 12, 5.

Ἰδρύω, seu Ἰδρύμι, f. ὑσω. sedere facio, statuo, colloco. q. ab ἵζω.

Ἰδρυμα, ατος, τὸ, firmamentum.

Ἰδρυσις, εως, ἡ, constitutio, fundatio.

Καθίδρος, &, ὁ, ad insidentium instructus, ἵππος καθίδρος. Jerem. 8, 6.

Καθιδρύνω, vel καθιδρύω, colloco, construo. f. ὑσω. a. i. καθιδρύσα, 2. Macc. 4, 21. Pres. pass. καθιδρύμαι, collocor. part. p. p. καθιδρυμένος, collocatus, Ep. Jer. 6, 17.

Καθίζω (ex κατὰ ἔς ἵζω) propriè facio sedere, colloco, constituo, item confido. Sæpius sedeo, maneo, cōmmotor, i. Cor. 6, 4. τέτας καθίζετε, eos collocare. F. καθίσω Atticè καθίω, constituam. Jer. 32, 37. καθίω αὐτὸς πεποιθότως. Matth. 25, 31. τότε καθίσει ἐπὶ θρόνον δόξης αὐτοῦ, tunc sedebit in throno gloria sue. Atticè καθίει sedebit, Job. 36, 7. aor. i. act. ἐκά-

Ἰσα sedi. Apoc. 3, 21. ἐκάθισα μετὰ τῷ πατρὶ μὲν, & sedeo cum Patre meo. Eph. 1, 20. ὃν ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ, quem collocavit ad dextram. Act. 18, 11. ἐκάθισεν ἐν αὐτῶν, commoratus est annum. 1. Cor. 10, 7. ἐκάθισεν ὁ λαὸς Φαρισαῖν, sedit populus ad edendum. Act. 13, 14. ἐκάθισαν (3. pl. aor. 1. act. indic.) ingressi Synagogam, confederunt. Apoc. 20, 4. sederunt. a. 1. act. imper. κάθισον, ἀτῶ, confide, setz dich, confidite, setzet euch, sedere, sitzen, significat quietem in loco, sed fidere seu considerare sich setzen, motum ad locum. prout ex Virgiliano illo apparet Aen. 3. Linquere tunc portus jubeo, & confidere transtris. Sic Aen. 7. Confidere mensis pro accumbere. Et Ilium dicitur confidere in ignes, Aen. 2. Matth. 26, 36. κάθισατε (2. pl. a. 1. act. imper.) αὐτῶν, confidite hic. Luc. 24, 49. κάθισατε ἐν τῇ πόλει, manete in urbe. aor. 1. act. subj. κάθισω, ης, η. Matth. 19, 28. ὅταν κάθισῃ (3. sing. a. 1. subj.) quum sederit. Matth. 19, 28. κάθισωμεν (1. pl. aor. 1. act. subj.) sedeamus. Matth. 20, 21. ἵνα κάθισωσιν (3. pl. a. act. subj.) ut sedeant, ut tantum consequantur honorem, & sint proximi à te. aor. 1. act. inf. κάθισαι sedere. Matth. 20, 23. τὸ δὲ κάθισαι ἐκ δεξιῶν μὲν, sedere autem à dexteris meis. part. aor. 1. act. κάθισας, ἀντὶ, ὅ, sedens. Act. 25, 6. κάθισας ἐπὶ τῷ βήματι, sedens pro tribunali. Marc. 9, 35. κάθισαντες sedentes. Act. 16, 13. præt. act. κεκάθισκα, ας, ε. sedi. Marc. 11, 2. ἐφ' ὃν ἔδει αὐτῶν κεκάθικε, in quo nullus hominum sedit. Fut. κάθισομαι, η, εταί & καθιῆται Atticè. Deut. 21, 13. 1. Reg. 1, 13. 17. Matth. 19, 28. κάθισεθε (2. pl. fut. med.) καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους, sedebitis etiam vos in duodecim thronis. 3. pl. fut. med. κάθισονταί & Atticè καθιῆνται Hof. 14, 7. fessuri sunt. aor. 1. med. ἐκαθίσάμην, ω, ατο. a. 1. med. subj. κάθισωμαι, η, ηται. Luc. 22, 30. καὶ καθίσηθε (2. pl. a. 1. med. subj.) & sederitis.

Κάθισις, εως, ή, possessio. Jerem. 49, 7.

Κάθισμα, ατος, τό, confessus Psalm. 46, 11. Ita LXX. reddiderunt vocem Selah.

Καθίζάνω, colloco, sedere facio. Proverb. 18, 16.

Ἀνακαθίζω, resideo. F. σω. a. 1. ἀνεκάθισα, refedi. Luc. 7, 15. καὶ ἀνεκάθισεν ὁ

Α νεκρὸς, tunc resedit, qui fuerat mortuus.

Διακαθίζάνω, sedeo. Deut. 23, 13. ὅταν διακαθίζῃς ἔξω καὶ ὁρύξῃς, quando confederis extra & foderis.

Ἐγκαθίζω, infideo; it. colloco. Sir. 8, 11. ἵνα μὴ ἐγκαθίσῃ (3. sing. a. 1. subj. act.) ὡς ἐνεδρον τῷ σωματί σου, ne velut insidias collocet ori tuo. Drusius neutraliter: ne infideat.

Ἐπικαθίζω, colloco. Matth. 21, 7. καὶ ἐπεκάθισαν (3. pl. a. 1. act. ind.) ἐπάνω αὐτῶν, & collocarunt ipsum super ea.

Παρακαθίζω, assideo. Luc. 10, 39. παρακαθίσασα (part. a. 1. act. g. f.) παρὰ τοὺς πόδας τοῦ Ἰησοῦ, assidens (imperf. temporis) ad pedes JESU.

Περικαθίζω, hostiliter circumfideo, obfideo, 1. Macc. 6, 20. περιεκάθισαν ἐπ' αὐτούς, obsederunt eos; notetur syntaxis. Sed & sine praeposit. 2. Macc. 10, 33. περιεκάθισαν τὸ Φράγιον, obsederunt praesidium.

Συγκαθίζω, una colloco. Eph. 2, 6. συνεκάθισεν (3. sing. a. 1. act. ind.) ἐν τοῖς ἐπερανίοις, una collocavit in caelis. Ex dictis patet verba haec tam intransitive capi, quam transitive, una sedeo. Luc. 22, 55.

Συγκαθισάντων (part. a. 1. act. gen. pl. g. m.) αὐτῶν, quum una confedisent.

Ε' Θ Ε' Λ Ω. Fut. ἐδεήσω volo. Vide δέλω.

ΕΘΝΟΣ, εως, τό, gens, familia, natio. Luc. 7, 5. ἀγαπᾷ τὸ ἔθνος ἡμῶν, diligit gentem nostram, scilicet Judaeos. Job. 18, 35. τὸ ἔθνος τὸ σὸν, gens tua, hoc est, populares tui. populus, λαὸς, ὅς, ὁ. Joh. 11, 48. ἀρῶσιν ἡμῶν καὶ τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος, tollunt tum locum nostrum, tum populum. Act. 2, 5. ἀπὸ παντὸς ἔθνους τῶν προ τῶν, ex omni populo, quia ἔθνος est nomen multitudinis. Act. 10, 22. ἐπὶ ὅλῃ τῷ ἔθνῳ τῶν Ἰσραηλίων, à toto populo Judaeorum. Matth. 4, 15. Γαλιλαία τῶν ἐθνῶν, Galilaea populorum, hoc est popuifosa. Hebraismus, seu Galilaea gentium, sic dicta, quod tam diverse gentes, Tyrii, Sidonii, Aegyptii, Arabes, &c. incoherent. Vide Schindl. in ἡλ. populus alienus ab Ecclesia, cujus descriptionem lege Eph. 2, 12. 1. Cor. 12, 3. Rom. 1, 21. 22. 23. Matth. 10, 5. εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθῃτε, in viam gentium ne abieritis. Act. 14, 16. εἰσαγε πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν,

αὐτῶν, sicut gentes incedere in viis suis. A
 „Populus ad Ecclesiam NB. vocandus,
 „sed nondum vocatus. * Rom. 10, 19. πα-
 ραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' ἧν ἔθνη, ad emu-
 lationem provocabo vos per gentem, quæ
 non est gens. Heb. **בְּלֹא חֵן** belo ham.
 Deut. 32, 21. conf. Hof. 2, 22. popu-
 lus Christianus. 1. Petr. 2, 9. ἔθνος ἁγίων,
 populus sanctus. Rom. 4, 17. πατέρα πολ-
 λῶν ἐθνῶν τέθεικά σε, patrem multarum
 gentium constitui te. Rom. 15, 11. αἰνεῖτε
 τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη, laudate DO-
 MINUM omnes gentes.

Ἐθνικός, ἡ, ὄν, proprie gentilis, e,
 ad gentem pertinens. Sic Αἰγύπτιος ὄνο-
 μά ἐστιν ἐθνικόν, est nomen gentile. item
 ethnicus, homo profanus ἔ ab Ecclesia,
 alienus, Matth. 18, 17. ἔσω σοι ὥσπερ ὁ
 ἐθνικός καὶ ὁ τελώνης, sit tibi tanquam
 ethnicus ἔ publicanus.

Ἐθνικῶς, adv. gentiliter, more genti-
 um seu Græcorum. Gal. 2, 14. ἐθνικῶς
 ζῆς, gentiliter vivis. ubi opponitur τῷ Ἰ-
 δαΐζειν.

Ὁμοεθνής, εὐς, ὁ, ἡ, qui est ejus-
 dem gentis seu nationis; Ex ὁμοῦς, simi-
 lis, ἔ ἔθνος. Oppositum

Ἀλλοεθνής, εὐς, ὁ, ἡ, qui est alte-
 rius gentis, alienigena, peregrinus, 3.
 Macc. 4. Dicitur ἔ

Ἀλλεθνής, εὐς, ὁ, ἡ, idem.

Ε'ΘΩΣ, εὐς, τὸ, consuetudo, mos.
 (ab ἔθω ex consuetudine facio.) Luc. 22,
 39. κατὰ τὸ ἔθος, pro more. Luc. 2, 42.
 κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς, ex more festi.
 Job. 19, 40. καθὼς ἔθος ἐστὶ τοῖς Ἰδδαί-
 οῖς ἐνταφιάζειν, sicut mos est Judæis fune-
 rare. Act. 25, 16. ἧν ἔστιν ἔθος Ῥωμαίοις,
 non est mos Romanorum, seu non est moris
 apud Romanos. Hebr. 10, 25. καθὼς ἔθος
 τισὶν, sicut mos est quibusdam. Isocr. ἔθος
 Φαῦλον, prava consuetudo. ritus, cere-
 moniæ. Luc. 1, 9. κατὰ τὸ ἔθος τῆς ἱερα-
 τείας, secundum ritum functionis sacerdo-
 talis. Act. 6, 14. ἀλλάξει τὰ ἔθνη, muta-
 bit ceremonias. Act. 15, 1. εἰ μὴ περιτέμ-
 νηδε, τῷ ἔθει Μωυσέως, nisi circumcida-
 mini ritu Moysis Act. 16, 21. καταγγέλλου-
 σιν ἔθνη, annunciant ritus. Act. 28, 17. ἔθνη

πατρῴα, ritus patrii, h.e. à patribus accepti.

E'ΘΩ, ex consuetudine facio. item as-
 suefio, asuesco. Ἰλιαδ. π. (ab ἴππῳ ire.
 Sic mos à meo, as, are) unde est præ-
 perf. med. εἰώθα, as, ε, solitus sum, con-
 suevi. Dicitur εἰώθα pro εἶθα per epenthe-
 sin τῷ ω. Est ex numero illorum verbo-
 rum, quæ pro augmento assumunt jota. Sir.
 37, 18. plusq. perf. med. εἰώθειν, as, ε.
 consueveram, solebam. Matth. 27, 15. εἰώ-
 θει ὁ ἡγεμὼν, consueverat præses. Marc.
 10, 1. ὥς εἰώθει, ut solebat. part. præ-
 med. εἰώθως, υἷα, ὅς, consuetus, a, um. Luc.
 4, 16. εἰσῆλθε κατὰ τὸ εἰώθος αὐτοῦ, in-
 travit pro more suo, seu sicut consueverat.
 Act. 17, 2. κατὰ τὸ εἰώθος (part. præ-
 med. g. n.) τῷ Παύλῳ. sicut Paulus con-
 sueverat, seu pro more suo, seu ut solebat.
 παρὰ τὸ εἰώθος, præter morem.

Ἐθίζω, assuefacio. Lucian. πρὸς τὰς
 πόλεις τὰ σώματα ἐθίζειν, ad labores cor-
 pora assuefacere. imperf. ἐθίζον. Fut. ἐθί-
 σω. Præ-
 perf. med. εἰθίκα a. i. act. εἰθισα, as, ε.
 Sir. 23, 9. ὅρκω μὴ ἐθίσῃς (2. sing. aor. i.
 act. subj.) τὸ στόμα σου, juramento ne as-
 suefacias os tuum. præ-
 perf. med. εἰθίζομαι, as-
 suefio. assuefio. præ-
 perf. med. εἰθισμαι, σαι,
 ται. Luc. 2, 27. κατὰ τὸ εἰθισμένον (part.
 præ-
 perf. med. gen. n.) τῷ νόμῳ, quod secun-
 dum legem fieri consueverat. Xenoph. ἐθι-
 σέον τὸ σῶμα ὑπηγετεῖν τῇ γνώμῃ, corpus
 est assuefaciendum, ut animo seu rationi
 pareat.

Συνεθίζω, consuefacio, assuefacio.
 Pass. συνεθίζομαι, assuefio, Sir. 23, 9.
 13. 15.

EI, si. Chald. **ܐܝܢ** ἔ Thlamudistæ ab-
 jecto nun **ܢ**, conjunctio connexiva, con-
 struitur cum indicativo. Matth. 4, 3. εἰ
 υἱὸς εἶ τῷ Θεῷ, si es filius Dei. Matth. 11,
 14. εἰ θέλετε δεῖξάδαι, αὐτός ἐστιν Ἡλίας,
 si vultis recipere, ipse (Johannes) est Elias
 quod. Marc. 15, 44. εἰ ἤδη τέθνηκε, quod
 jam mortuus esset. Rarius cum optativo.
 Act. 17, 11. εἰ ἔχοι ταῦτα ἔτι, an hæc
 ita se haberent. Act. 24, 19. εἰ τι ἔχοιεν
 πρὸς με, si quid haberent adversus me.
 Act. 25, 20. εἰ βούλοιο, si vellet. Act. 27, 39.

* Populus ad Ecclesiam traducendus (vocatus enim omnis populus est) sed nondum
 traductus.

εἰ δύναντο ἐξῶσαι τὸ πλοῖον, an possent extrudere navem. 1. Cor. 15, 37. εἰ τύχῃ (3. sing. a. 2. act. opt.) si casus tulerit. 1. Petr. 3, 14. εἰ πάροχοιτε, si patimini. *Rarissime cum subjunctivo modo.* 1. Cor. 14, 5. ἐκτός εἰ μὴ διερμηνεύῃ, excepto nisi interpretetur. Phil. 3, 18. quamvis. 2. Cor. 13, 4. Sæpè pro adverbio interrogandi ἄρα utrum adhibetur. Luc. 6, 7. παρατήσαν δὲ αὐτὸν, εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύσει, observabant eum, utrum sab-
bato sanaturus esset. Luc. 22, 49. εἰ πατά-
ξομεν ἐν μαχαίρᾳ; percutiemusne gla-
dio? Hebraïsmus. Act. 21, 37. εἰ ἐξεσί-
μοι ἀπεῖν τι; Licetne mihi aliquid dicere? 2. Cor. 2, 9. εἰ εἰς πάντα (pro ἐν πᾶσι) ὑπήκοοί ἐστε, utrum in omnibus sitis obse-
quiosi. it. pro μῶν, num. Luc. 22, 49. Act. 21, 37. Act. 22, 25. εἰ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον ἐξεσιν ὑμῖν μαρτύρειν, num hominem Ro-
manum licet vobis flagellare? Act. 25, 20. εἰ βάλοιτο πορεύεσθαι, num velit proficisci. *Particula εἰ in jurando vim habet negantis.* Marc. 8, 12. εἰ δοθήσεται τῇ γενεᾷ ταύτῃ σημεῖον, si dabitur generationi huic signum, h. e. non dabitur. conf. versionem Syriacam. *Aliis est Hebraïsmus, nempe elliptica ora-
tio Hebræis familiaris, ubi subauditur ἡμιν
vanus, vel patiar haberi mendax, vel hæc
faciat mihi DOMINUS, vel aliquid simi-
le. Ellipsis hæc ut plurimum convenit gra-
viter commotis. Vide Gen. 14, 23. Ἔ c. 21,
23. Aliquando nulla est ellipsis, ut 1. Sam.
3, 17. 2. Sam. 19, 13. Ἔ c. 20, 10. 2. Reg. 6,
31. Ἔ cap. 20, 10. Ethnici dixerunt dispe-
ream, emoriar,*

Ἰλιάδ. δ. 183.

Τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών. Tunc
mihi dehiscat lata terra.

Æneid. 4. 29.

Sed mihi vel tellus optem prius
ima dehiscat.

*Quæ profana voces à nobis Christianis, qui
Spiritus S. nos profitemur discipulos, longe
abesse debent. A natura abhorret, sibi ipsi
malum imprecari: à charitate, alii cui-
cunque. Sic Hebr. 4, 3. ex Num. 14, 23. Ἔ
Ps. 95, 11. ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου, εἰ εἰσε-
λεύσονται εἰς τὴν κατὰπαυσίν μου, juravi*

A in irâ meâ, si introibunt in requiem meam. *Ellipsis consequentis in enunciato connexi-
vo, usitata in juramentis apud Hebræos,
pro juravi in irâ meâ, dicens, si introibunt
in requiem meam, non ero Deus. εἰ quan-
doque valet ἐπεὶ quandoquidem. Act. 4, 9.
εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα, quando-
quidem de nobis hodiè questio habetur.
[Etsi, quamvis. Lucæ 18, 4. Ἐι καὶ τὸν
θεὸν ἔ φοβῶμαι, καὶ ἄνθρωπον ἔκ ἐντρέ-
πομαι, etsi Deum non timeo, nec quen-
quam hominum revereor. 2. Corinth. 3, 4-
καὶ γὰρ εἰ ἐσαυρώθῃ ἐξ ἀσθενείας, ἀλλὰ
ζῇ ἐκ δυνάμεως θεῶ, Licet enim crucifi-
xus sit ex infirmitate, vivit tamen ex poten-
tia Dei.] Quia Rom. 8, 31. εἰ ὁ θεὸς ὑπὲρ
ἡμῶν, τίς κατ' ἡμῶν; Quia Deus pro no-
bis, quis contra nos? vertitur quod si, vel
etiamsi εἰ καὶ. 2. Cor. 2, 5. εἰ δὲ τις λελύ-
πηκεν, ἔκ ἐμὲ λελύπηκεν, quod si quis tri-
stitiam attulit, non mihi tristitiam attulit.
εἰ ponitur pro ὅτι quod Act. 26, 23. οἱ προ-
φῆται ἐλάλησαν καὶ Μωσῆς, εἰ παθητὸς
ὁ Χριστὸς. propheta Ἔ Moses predixerunt,
nempe quod Christus sit passurus. Demosth.
Olynth. 2. non præcul à fine: ἀλλ' ἐκεῖνο
θαυμάζω, εἰ Λακεδαιμονίοις ποτὲ ὑπὲρ
τῶν ἑλληνικῶν δικαίων ἀντήρατε Ἔ c. Sed
illud miror, quod Lacedæmoniis quondam
bellum intuleritis pro jure Græcorum Ἔ c.
Hic εἰ ponitur pro ὅτι quod. Budæus in
commentariis plura id genus exempla ex
profanis Græcis autoribus allegat. Nonnun-
quam ἐλλείπει deest. Jac. 5, 13. εὐθυμεῖ
τις; ψαλλέτω. (pro εἰ εὐθυμεῖ τις) bono
animo est aliquis? oret. [εἰ ἄρα, si forte,
formula bene sperantis. Actor. 8, 22. δεήθη-
τι τῷ θεῷ, εἰ ἄρα ὁφείδῃς σεαυτῷ ἢ ἐπίνοια
τῆς καρδίας σου. roga Deum, si forte remit-
tatur tibi cogitatio cordis tui.] εἰ μὴ nisi.
D Marc. 8, 14. καὶ εἰ μὴ ἓνα ἄρτον ἔκ ἔχον,
Ἔ non nisi unum panem secum habebant.
præterquam, 1. Cor. 1, 14. εἰ μὴ Κρίσπον,
præterquam Crispum, Ἔ c. Sed Job. 17, 12.
καὶ ἔδειξ ἐξ αὐτῶν ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ υἱὸς
τῆς ἀπωλείας, Ἔ nemo ex iis periit, sed
sed filius perditionis, 1. Cor. 7, 17. εἰ μὴ
ἐκάσω ὡς ἐμέρισεν ὁ θεός, sed ut unicui-
que partitus est Deus. εἰ δὲ μὴ alioqui.
Job. 14, 2. εἰ δὲ μὴ εἶπον ἂν ὑμῖν, alio-
qui dixissem vobis. Lucæ, 5, 36. 37. [εἰ
μήτι, nisi. Lucæ 9, 13. εἰ μήτι πορευ-
θέντες*

θέντες ἡμεῖς ἀγοράσωμεν, nisi abeuntes A
nos emamus.

Ἔϊθε, utinam. Symmachus Jobi 6, 2.
ὡς εἴθε ἐσαυμίζετό με ἡ ὀργή, utinam
appenderetur ira mea.

Ἐπεὶ componitur ex ἐπὶ εἰ quoniam,
quandoquidem. Luc. 1, 34. πῶς ἔσται τῶ-
το, ἐπεὶ ἄνδρα ἔγινώσκω; quomodo erit
istud, (vel qui fiet istud) quandoquidem
virum non nobis? Quum. Luc. 7, 1. Alio-
quin. Rom. 11, 6. ἐπεὶ ἡ χάρις ἔκ ἔτι γί-
νεται χάρις, alioqui gratia jam non est
gratia. 1. Cor. 7, 14. ἐπεὶ ἄρα τὰ τέκνα
ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐσι, alioqui certè liberi B
vestri impuri essent. 1. Cor. 15, 29. ἐπεὶ τί
ποιήσουσιν; alioqui quid facient? Heb.
9, 26. ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν,
alioquin oportuisset ipsum saepe passum
fuisse. ἐπεὶ καὶν alioquin. Heb. 10, 2. ἐπ-
εὶ καὶν ἐπαύσαντο, alioquin desissent. A-
λλὶ ἐπὶ αὐτῶν pro ἐπεὶ καὶν.

Ὡσεὶ compositum ex ὡς εἰ, tan-
quam, Adv. similitudinis. Matth. 28, 3.
ὥσεὶ χιῶν, tanquam nix. Luc. 9, 28. ὥ-
σεὶ ἡμέραι ὀκτώ, quasi dies octo, scili-
cet quum intercessissent, Act. 2, 3. ὥσεὶ
(scilicet γλῶσσαι) πυρὸς, instar ignis, seu
quasi ignea. item circiter. Act. 19, 7. ferè.
Matth. 14, 21. οἱ δὲ ἐδίοντες ἦσαν ἄν-
δρες ὥσεὶ πεντακισχίλιοι, εἰ qui come-
derant, erant viri ferè quinquies mille.
Luc. 22, 41. καὶ αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐ-
τῶν ὥσεὶ λίθος βολὴν, εἰ ille abscessit ab
eis ferè ad jactum lapidis.

Ὡςπερὶ compositum ex ὥςπερ (εἰ hoc
ex ὡς εἰ περ) εἰ, sicut. 1. Cor. 15, 8.
ὥςπερὶ τῷ ἐκτρώματι ὡφθῆ καὶ μοι, vel-
uti abortivo visus etiam est mihi, hoc est,
visus fuit etiam à me. ἐπεὶπερ vide in-
περ. ἐπειδὴ in δι.

Εἶδ' Εἶδ' ὦ vel εἶδημι, scio, cogno-
sco, intelligo. (affine τῷ Εἶδ') εἶδημι
esse usitatus, liquet ex presenti act. opt.
εἶδεῖν, ης, η, quod usitatissimum est εἰ
legitur apud Xenoph. paed. lib. 1. item
Ἰλιάδ. π. 23. Ὀδυσ. ε. 206. εἰ. No-
tum est adagium ἢν εἶδεῖν, ἕκαστος ἑρ-
δοι τέχνην, quam sciverit quisque, exer-
ceat artem. Hic εἶδεῖν non est ab εἶδ'ω
sed εἶδημι, ad formam τιδεῖν. praes. subj.
εἶδῶ, ἦς, ἦ. 1. Cor. 14, 11. εἰάν τις μὴ

εἶδῶ (1. sing. praes. subj.) τὴν δύναμιν τῆς
φωνῆς, nisi sciam vim vocis. 1. Tim. 3, 15.
ἵνα εἰδῆς (2. sing. praes. act. subj.) πῶς δὲ
ἐν οἴκῳ θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ut nōris, quo-
modo oporteat in domo DEI versari. 1. Cor.
2, 12. ἵνα εἰδῶμεν (1. pl. praes. act. subj.)
ut sciamus. Matth. 9, 6. ἵνα δὲ εἰδῆτε
(2. pl. praes. act. subj.) ut autem sciatis,
hoc est, ut autem vobis constet. Fut. εἰδή-
σω, εἰς, εἰ. Heb. 8, 11. ὅτι πάντες εἰ-
δήσασιν (3. pl. fut. act. indic.) με, quia
omnes me cognoscent. praet. act. εἶδ'ηκα,
ας, ε. praet. act. inf. εἰδέναι pro εἰδ'ηκί-
ναι, per syncopen duarum literarum η κ.
(Quamvis videri possit praesens infinitivus
ab εἶδημι, ad formam τιδεῖν à τί-
δημι.) Tit. 1, 16. θεὸν ὁμολογᾶσιν εἰ-
δέναι, DEUM profitentur se scire seu
cognoscere. Joh. 14, 5. profiteri seu fa-
cere, ut aliquis sciat. 1. Cor. 2, 2. εἰ
γὰρ ἔκρινα εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, non enim
statui quicquam profiteri inter vos. 1. Thess.
5, 12. ἐρωτῶ δὲ ὑμᾶς, εἰδέναι τὰς κοπι-
ῶντας ἐν ὑμῖν, rogamus autem vos, ut
agnoscatis, (hoc est, debita reverentia
prosequamini) eos, qui laborant inter
vos. part. praet. act. g. m. εἰδ'ως ὅτος εἰ
(per syncopen pro εἰδ'ηκως) Marc. 6, 20.
εἰδ'ως αὐτὸν ἄνδρα δίκαιον, sciens eum
esse virum justum. Matth. 22, 29. πλα-
κάδε μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς, erratis ne-
scientes scripturas, hoc est, non intelligen-
tes, τὸ ῥητὸν quidem callebant, sed non
τὴν διάνοιαν, hoc est, sensum. 2. Thess. 1,
8. διδόντες ἐκδίκησιν τοῖς μὴ εἰδόσι (dat.
plur.) θεὸν, infligens ultionem iis, qui
non norunt DEUM. 2. Pet. 1, 12. καί-
περ εἰδότες (acc. plur.) quamvis peritos,
gnaros. part. praet. act. g. f. εἰδ'υῖα, υῖας,
ἦ, quae novit. Marc. 5, 33. εἰδ'υῖα ὁ γέγο-
νεν ἐπ' αὐτῇ, quum sciret, quod in se fa-
ctum fuerat. Act. 5, 7. καὶ ἡ γυνὴ αὐτῆς μὴ
εἰδ'υῖα τὸ γεγονός, uxor quoque ipsius ne-
sciens, quod acciderat. part. praet. act. g. n.
εἰδ'ος, ὅτι, τὸ. 1. Thess. 4, 5. καὶ τὰ
εἶδη, τὰ μὴ εἰδόμενα τὸν θεόν, εἰ gentes,
quae non noverunt DEUM. plusquam p.
act. εἰδ'ηκειν, εἰς, εἰ, εἰ per syncopen εἰ-
δεῖν, εἰς, εἰ. Atticè verò ἦδειν, εἰς, εἰ,
noveram, sciebam, quod solum est usita-
tum. Joh. 1, 33. καὶ γὰρ ἔκ ἦδειν αὐτὸν, εἰ
ego non noveram ipsum. Joh. 4, 10. εἰ
ἦδεις

ἤδεῖς (2. sing. plusquamperf. aet.) τὴν δωρεάν A 8, 56. καὶ εἶδε, ἔς vidit, hoc est, praevidit, scilicet ex singulari Dei revelatione. Hinc Propheta V. T. dicebantur οἱ βλέποντες. 1. Chr. 29, 29. Matth. 2, 2. εἶδομεν (1. pl. a. 2.) vidimus. Matth. 25, 38. πότε δέ σε εἶδομεν ξένον; quando TE vidimus peregrinum? Phil. 4, 9. καὶ εἶδετε (2. pl. aor. 2.) ἔς vidistis. Act. 12, 16. εἶδον (3. plur. a. 2.) αὐτὸν, viderunt eum, scilicet Petrum liberatum ex vinculis per angelum, pro εἶδον usitatum etiam est ἰδόν, in indicativo quidem raro; in reliquis vero modis semper, ἔς quidem solum. Nunquam Benim legeris εἶδε, εἶδοιμοι ἔς. Phil. 1, 30. οἷον ἴδετε (2. pl. a. 2. aet.) ἐν ἐμοί, quale certamen vidistis in me. a. 2. imper. ἴδε communiter (vel Atticè ἰδε) Joh. 20, 27. ἴδε τὰς χεῖράς μου, vide manus meas. Joh. 11, 3. ἴδε, ὃν φιλεῖς, ἀδελφεῖ, en, quem diligis, aegrotat. ubi adverbialiter capitur, ἔς idem valet quod ἰδὲ en, ecce, (quod legitur Matth. 2, 13. 2. Cor. 6, 2.) estque particula attentionis. Sic Joh. 19, 5. ἴδε ὁ ἄνθρωπος, ecce homo. Ps. 46, 9. δεῦτε καὶ ἴδετε (2. pl. aor. 2. aet. imper.) τὰ ἔργα Κυρίου, venite ἔς videte opera DOMINI.

Εἰδήσις, εἰς, ἡ, scientia Sir. 42, 25. Συνειδέω ὦ vel συνείδημι conscius sum. Fut. συνειδήσω. Præt. συνείδηκα. præt. aet. inf. per. syncopen συνειδέναι. part. præt. aet. συνειδὼς, ὅτι, ὁ, conscius, in f. g. συνειδυῖα, υἱας, ἡ, conscia, τὸ συνειδὼς ponitur etiam substantivè, conscientia. Act. 5, 2. συνειδυῖας καὶ τῆς γυναικὸς αὐτῆς, etiam ipsius uxore conscia.

Συνείδησις, εἰς, ἡ, conscientia. Rom. 2, 15. συμμαρτυρέσης αὐτῶν συνειδήσεως, attestante eorum conscientia. Joh. 8, 9. ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι, à conscientia convicti. 2. Cor. 1, 12. τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως, testimonium conscientiae. συνείδησις ἀγαθὴ, 1. Tim. 1, 5. καθαρά, 2. Tim. 1, 3. καλὴ, Heb. 13, 18. ἀπρόσκοπος, Act. 24, 16. hoc est, conscientia bona, pura, salva, offendiculi expers. συνείδησις πονηρὰ, Hebr. 10, 22. μεμιασμένη, Tit. 1, 15. hoc est, conscientia mala, laesa, contaminata. συνείδησις ἄλλῃ, aliena conscientia. 1. Cor. 10, 29. συνείδησις ἰδία, propria conscientia. 1. Tim. 4, 2. τῇ συνειδήσει τῶν εἰδώλων cum conscientia idoli, hoc est, putantes idolum aliquid esse. συνείδησις ἀδυνάστα, conscientia infirma. 1. Cor. 8, 10. τύποντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀδυνάστα, vulnerantes ipsorum conscientiam infirmam.

Εἶδω, video (ὤν scivit) cognosco F. εἶσομαι vel ἴσομαι videbo. ἔς per metaph. sciam. Ἰλιάδ. α. 6. 547. εἴσεταί sciet. aor. 2. εἶδον vidi. Act. 11, 5. καὶ εἶδον ὄραμα ἔς vidi visum. Marc. 1, 10. ἀναβαίνων (pro τῷ ἀναβαίνοντι scilicet Ἰησοῦ Atticè) εἶδε, conspexit, scil. ὁ Ἰωάννης. Joh.

8, 56. καὶ εἶδε, ἔς vidit, hoc est, praevidit, scilicet ex singulari Dei revelatione. Hinc Propheta V. T. dicebantur οἱ βλέποντες. 1. Chr. 29, 29. Matth. 2, 2. εἶδομεν (1. pl. a. 2.) vidimus. Matth. 25, 38. πότε δέ σε εἶδομεν ξένον; quando TE vidimus peregrinum? Phil. 4, 9. καὶ εἶδετε (2. pl. aor. 2.) ἔς vidistis. Act. 12, 16. εἶδον (3. plur. a. 2.) αὐτὸν, viderunt eum, scilicet Petrum liberatum ex vinculis per angelum, pro εἶδον usitatum etiam est ἰδόν, in indicativo quidem raro; in reliquis vero modis semper, ἔς quidem solum. Nunquam Benim legeris εἶδε, εἶδοιμοι ἔς. Phil. 1, 30. οἷον ἴδετε (2. pl. a. 2. aet.) ἐν ἐμοί, quale certamen vidistis in me. a. 2. imper. ἴδε communiter (vel Atticè ἰδε) Joh. 20, 27. ἴδε τὰς χεῖράς μου, vide manus meas. Joh. 11, 3. ἴδε, ὃν φιλεῖς, ἀδελφεῖ, en, quem diligis, aegrotat. ubi adverbialiter capitur, ἔς idem valet quod ἰδὲ en, ecce, (quod legitur Matth. 2, 13. 2. Cor. 6, 2.) estque particula attentionis. Sic Joh. 19, 5. ἴδε ὁ ἄνθρωπος, ecce homo. Ps. 46, 9. δεῦτε καὶ ἴδετε (2. pl. aor. 2. aet. imper.) τὰ ἔργα Κυρίου, venite ἔς videte opera DOMINI. Ca. 2. opt. ἴδοιμι, οἷς, οἱ. Genes. 33, 10. a. 2. subj. ἴδω, videro. Joh. 20, 25. εἰ μὴ ἴδω, nisi viderim. Apoc. 18, 7. πένθῃ & μὴ ἴδω (1. sing. a. 2. aet. subj.) luctum non videro. Ex. 23, 5. εἰ μὴ ἴδῃς (2. sing. aor. 2. subj.) τὸ ὑποζύγιον τῷ ἐχθρῷ σε πεπτωκὸς ὑπὸ τὸν γόμον αὐτοῦ, & παρελεύσῃ αὐτὸ, ἀλλὰ συνεγερῇς αὐτὸ, si vero videris jumentum hostis tui collapsum sub onere, non praeteribis, sed eriges illud. Joh. 8, 56. ἵνα ἴδῃ (3. sing. aor. 2. subj.) ut videret diem meum. Joh. 6, 30. ἴδωμεν (1. pl. aor. 2.) videamus. Luc. 2, 15. ἴδωμεν τὸ ῥῆμα ταῦτο, videamus factum istud. Joh. 4, 48. εἰ μὴ ἴδῃτε (2. plur. a. 2. subj.) nisi videritis. Matth. 23, 39. & μὴ με ἴδῃτε (pro ὀψέδε) nequaquam me videbitis. Ioh. 12, 9. ἵνα τὸν Λάζαρον ἴδωσιν (3. plur. a. 2. subj. aet.) ut Lazarum viderent. Matth. 5, 16. ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, ut videant vestra bona opera. a. 2. inf. ἰδεῖν, videre. Matth. 11, 9. τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; quid exiistis visuri? Luc. 2, 26. μὴ ἰδεῖν τὸν θάνατον, πρὶν ἢ ἡδὴ τὸν Χριστὸν Κυρίαν, ipsum non visurum mortem, priusquam vidisset CHRISTUM illum

illum DOMINI. adire, convenire aliquem. Luc. 8, 20. ἰδεῖν σε θέλοντες, hoc est, adire te volentes sive te visitaturi. Et λαλῆσαι, quod habet Matth. 12, 46. non explicat sensum τῷ ἰδεῖν, ut quidam volunt, quasi ἰδεῖν Luc. 8, 20. idem sit ac colloqui, sed tantum visitationis scopum. part. aor. 2. ἰδὼν, ὄντος, ὁ. Matth. 9, 2. καὶ ἰδὼν quum manifesto signo cognovisset. ibid. 6, 4. ἰδὼν τὰς ἐνθυμήσεις ἔ. quum cognovisset cogitationes ἔ. c. Act. 7, 34. ἰδὼν εἶδον Th. Beza vidi, vidi. Hebraismus videns vidi, hoc est, omnino vidi. Luc. 1, 12. ἔ. c. 9, 47. ἔ. c. 18, 43. ἰδόντες Matth. 9, 8. Luc. 20, 21. 29. ἰδῶσα, ης, ἡ. Luc. 1, 29. prat. med. οἶδα novi (sicut ἀπειθῶ πέποιθα, ἀλείπω λέλοιπα, ab εἶκω οἶκα ἔ. Atticè εἶκα ἔ. c. Sic etiam ab εἶδω οἶδα, descendit) quod tempus in solo indicativo omnium est usitatissimum. 2. Cor. 12, 2. ἐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν, haud novi, DEUS novit. Joh. 13, 18. οἶδα, ὅς ἐξελεξάμην, novi quos elegerim. Joh. 3, 8. ἐκ οἶδας, nescis. Joh. 21, 16. σὺ οἶδας ὅτι φιλῶ σε. 6. 17. σὺ πάντα οἶδας, tu omnia explorata habes ἔ. perspecta. Deut. 9, 2. οἶσθα (per syncopen pro οἶδασθα Æolicè) pro οἶδας, nosti. 2. Cor. 5, 1. οἶδαμεν, scimus, certò scimus, non putamus. Sic Rom. 8, 28. Scimus. ἔ. ibid. 6, 38. ait Paulus certus sum. 2. Cor. 5, 16. ὁδὲνα οἶδαμεν (1. plur. prat. med.) κατὰ σάρκα, neminem novimus secundum carnem, hoc est, neminem ex externis æstimamus. Joh. 4, 22. ὁ ἐκ οἶδατε (2. plur.) quod non intelligitis. Jude 6, 10. αὐτοὶ δὲ ὅσα μὲν ἐκ οἶδασι (3. plur. prat. med.) βλασφημῶσι, quæ non intelligunt, vituperant.

Ἰδὲ, ecce, adv. usurpatur sæpius emphatice, ita ut res singularis tunc ponatur, unde a viris doctis asterismus Spiritus S. sive signum attentionis vocatur. Matth. 1, 20. ἔ. c.

Ἰδέα, ας ἡ, visus. Matth. 28, 3. ἦν δὲ ἰδέα αὐτῷ ὡς ἀστραπή, visus ejus erat tanquam fulgur. item forma, species. Dan. 1, 13. 15. Plutarch. in Pericle: τὴν ἰδέαν τῷ σώματι ὁμιεμπτῶ, quoad formam corporis irreprehensibilis. figura. Gen. 5, 3. ἐγέννησε κατὰ τὴν ἰδέαν αὐτῷ, genuit secundum figuram suam, ἰδέαι, ὦν, αἱ, apud Platonem species abstractæ.

Ἰδοῦ, eos, τὸ, species. Luc. 3, 22. σω-

ματικῶ εἶδει, corporeâ specie scilicet apparuit Spiritus S. Apparentia (ut ita loquar) 1. Thess. 5, 22. ἀπὸ παντὸς εἶδους πονηρῶ ἀπέχεσθε, ab omni re, quæ etiam videtur mala, abstinete. aspectus, 2. Cor. 5, 7. διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, ἔ. διὰ εἶδους, hoc est, ἐκ αὐτοφει, per fidem enim ambulamus, non per aspectum. Multa sunt ex εἶδος eleganter composita, ut

Ἀλλοειδής, ἐ, ἰδ, ἡ, formam aliam habens.

Δειδής, eos, ὁ, ἡ, perspicuus, quod facile pervideri potest. Interpp. Ezech. 1, 4.

Δυσειδής, deformis.

Ἐυειδής, formosus.

Θεοειδής, Deo similis; pro quo per contr. dicitur

Θεοδής, unde

Θεόδειο, ας, ἡ, pietas: quippe qua Deo similes esse studeamus. Sunt tamen qui à Θεὸς ἔ. ἀδέω, placeo, deducant.

Μονοειδής, uniformis.

Πολυειδής, diversas species habens.

Κρυσταλλοειδής, crystalli vel glaciei similis, Sap. 19, 20.

Χρυσοειδής, auri speciem vel colorem habens, 3. Esd. 8, 57.

Ἰδαίλλομαι, similis videor vel appareo. Pro eodem frequentius est

Ἰνδαίλλομαι, idem. Hinc

Ἰνδαλμα, ατος, τὸ, simulachrum, species, Sap. 17, 3.

Ἰδῶλον, ας, τὸ, simulacrum, imago, idolum. 1. Cor. 8, 4. οἶδαμεν, ὅτι ὁδὲν εἰδῶλον ἐν κόσμῳ, scimus, idolum nihil esse in mundo. 1. Chr. 16, 26. οἱ Θεοὶ τῶν ἐθνῶν εἰδῶλα, dii gentium sunt idola. 1. Cor. 12, 2. πρὸς τὰ εἰδῶλα τὰ ἄφωνα, ὡς ἂν ἡγεσθε, ἀπαγόμενοι, ad idola muta, prout ducebamini, vos abripi. Habac. 2, 18. ποιῆσαι εἰδῶλα κωφά, fingere simulacra muta. 1. Joh. 5, 21. φυλάξατε ἑαυτὰς ἀπὸ τῶν εἰδῶλων, vetus interpret hanc vertit, custodite vos à simulacris. Apoc. 9, 20. εἰδῶλα χρυσᾶ, simulacra aurea. Hippocrates aphorism. 18. lib. 8. corpus humanum, à quo anima discessit, vocat εἰδῶλον, simulacrum. Hebraicè dicuntur idola. ἡ, hoc est, ut Græci verterunt, τὰ μὴ ὄντα, non entia. 1. Sam. 12, 21. μὴ παραβῆτε ὀπίσω τῶν μηδὲν ὄντων, ne transgredimini ad non entia, vel ne sequimini ipsam in-

nitatem. Es. 27, 9. τὰ εἰδῶλα ἐκκεκαμμένα, simulacra exsculpta. χειροποίητα, manu facta Es. 30, 22. τὰ εἰδῶλα τὰ περηγυρωμένα καὶ περιεχρυσωμένα λεπτὰ ποιήσεις, simulacra argentata & aurata in frustula rediges. 2. Chr. 15, 16. κατέκοψε τὸ εἰδῶλον, comminuit seu concidit imaginem, nempe obscenam & visu turpissimum Priapi simulacrum. Ps. 96, 5. πάντες οἱ θεοὶ τῶν ἐθνῶν (עֲלֵלִים εἰδῶλα, ὁ δὲ κύριος τὰς ἔρανας ἐποίησε, omnes dii gentium sunt idola, sed, (דֹּמִינֻס DOMINUS caelos fecit. In Scriptura laudantur iconoclastae seu idoloclastae. Ex. 32, 20. 1. Reg. 15, 13. 2. Reg. 11, 18. & 2. Reg. 18, 4. Graphicam idolorum seu imaginum descriptionem lege Psal. 115. & 135, 15. 16. 17.

Εἰδωλεῖον, εἶς, τὸ, idolium, delubrum. 1. Cor. 8, 10.

Κατείδωλος, α, ὁ, ἡ, idolis deditus, refertus. Act. 17, 16. θεωρῶντι κατείδωλον ἔσαν τὴν πόλιν, quum conspiceret urbem idolis esse refertam.

Ἀπειδῶ, respicio. F. ἀπεισομαι. aor. 2. act. ἀπειδῶν, es, e. Phil. 2, 23. ὡς ἂν ἀπειδῶ (1. sing. a. 2. act. subj.) simulatque videro.

Εγείδῶ, video, inspicio. Genes. 20, 10.

Ἐπειδῶ, intueor. F. ἐπεισομαι. a. 2. ἐπειδῶν, es, e. Luc. 1, 25. ἔγω μοι πεποίηκεν ὁ Κύριος ἐν ἡμέραις, αἷς ἐπειδεν (3. sing. a. 2. act. indic.) ita mihi fecit DOMINUS diebus, quibus me intuitus est. Act. 4, 29. ἐπίδε (aor. 2. act. imper.) ἐπὶ τὰς ἀπειλὰς αὐτῶν, respice minas eorum.

Κατείδῶ, video, respicio, attendo vel poena infligendae vel auxilii ferendi causa, α. 1. κατείδῶν, imper. κάτιδε, Judith. 6, 20. Bar. 2, 16.

Παρείδῶ, despicio, contemno, negligo. Sir. 28, 7. καὶ πάριδε ἄγνοιαν, & despice ignorantiam.

Προσείδῶ, adspicio, α. 2. προσείδῶν, adspexi, inf. προσιδεῖν, Sap. 17, 9.

Προείδῶ, praevideo, praescio. F. προεῖσομαι. aor. 2. act. προείδῶν. Act. 2, 31. προεὶδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ, praescius locutus est de resurrectione CHRISTI. Gal. 3, 8. προεῖδσα (part. a. 2. act. g. f. ἡ γραφή, quum praevidisset autem scriptura.

Συνείδῶ, considero, Fut. συνείσομαι.

A aor. 1. act. συνεῖδον, es, e. Act. 12, 12. συνειδῶν. (part. a. 2. act.) τε ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μαρίας, & re considerata venit domum Mariae. Præf. med. σύννοια, ας, ε, conscius sum. 1. Cor. 4, 4. ἐδὲν ἐμαντῶ σύννοια, nullius rei, (in honesta) mihi conscius sum. Act. 5, 2. συνειδύοις καὶ τῆς γυναικὸς αὐτοῦ, etiam ipsius uxore conscia, συνειδύας est part. præf. act. g. f. ἀσυνειδῶς, ὅτος, ὁ, per syncopen pro συνειδηκῶς, ὅτι, ὁ, vide supra συνειδέω. ubi obiter notandum σύννοια, ας, ε, legi in solo indicativo, in infinitivo verò συνειδέναι & in part. συνειδῶς, ὅτος, ὁ. Sunt verò hæc verba εἰδέω & εἶδω valde cognata, ut vel ex hoc solo composito liquere potest. Inter εἶδω, ὁράω, βλέπω, θεωρομαι, θεωρέω, hoc videtur interesse, quod εἶδω sit perspicio, ὁράω intueor, βλέπω video, θεωρομαι specto, θεωρέω, cum admiratione video, Marc. 4, 12. ἵνα βλέποντες βλέπωσι, καὶ μὴ ἴδωσι, ut videntes videant, & non cernant, hoc est, intelligant. Hic τὸ ἰδεῖν plus est, quam τὸ βλέπειν.

Ἰπερείδῶ, idem quod ὑπεροράω, ὦ, ich übersehe, conniventia dissimulo. Fut. ὑπερεῖσομαι. (F. ὑπερόφομαι usitatum) C aor. 2. act. ὑπερείδῶν. Act. 17, 30. τὰς μὲν ἔν χρόνῳ τῆς ἀγνοίας ὑπεριδῶν (part. aor. 2. act.) ὁ θεός, DEUS igitur temporibus ignorantiae connivendo dissimulatis.

Εἰκῆ Adh. temerè, inconsideratè, sine ratione, ἀπὸ τοῦ εἶκω cedo, quum quis in agendo cedit malis affectibus, ab iisque vincitur. Matth. 5, 22. ὅτι πᾶς ὁ ὀργιζόμενος τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ εἰκῆ, quicumque irascitur fratri suo temere. frustra, μάτην, sine ulla rei effectui, sine ulla causa finali. Rom. 13, 4. & γὰρ εἰκῆ τὴν μάχαιραν φορεῖ, non enim frustra gladium gestat.

Εἰκαῖος, α, ον, vilis, inanis. Symmach. 2. Sam. 6, 20. D Εἰ'ΚΩ, cedo, non repugno, non resisto. cum Dat. F. εἰζῶ, aor. 1. act. εἰζα, ας, e. Gal. 2, 5. οἷς ἐδὲ πρὸς ὥραν εἰζάμεν, quibus ne ad momentum cessimus. Thuc. εἰκειν τοῖς συμφοραῖς, succumbere calamitatibus.

Ἰπεικῶ, obsecundo. Hebr. 13, 17. πεῖθεσθε τοῖς ἡγαμένοις ὑμῶν, καὶ ὑπεικete, obedite ductoribus vestris, iisque obsecundate. Plat.

Ἀνύπεικτος, α, ὁ, ἡ, immorigerus. Hinc est

Ἀνύπεικτος, α, ὁ, ἡ, immorigerus. Hinc est

est ἐκὼν, ὄντος, ὁ, cedens, voluntarius, Ἔ A
ἐκὼν, ὄντος, ὁ, invitatus, vide infra.

Εἰ'ΚΩ, (ab Hebr. ַיִּקְוָה sicut) similis
sum. in præf. med. ἔοικα, ας, ε. Atticè pro
οἶκα similis sum (ad formam τῆς λέλοιπα ἀ
λείπω.) Jac. 1, 6. Ἔ 23. ἔστος ἔοικε κλύδωνι
θαλάσσης ἀνεμίζωμένῳ, similis est fluctui
maris à ventis agitato.

Ἐικὼν, ὄνος, ἡ, imago (q. d. imitago)
Matth. 22, 20. τίς ἡ εἰκὼν αὐτῆς; cuius
est ista imago? forma expressa, quæ oppo-
nitur τῇ σκιᾷ, τὰτέστι τῇ σκιαγραφίᾳ um-
bra, h. e. adumbrationi. Heb. 10, 1. σκιὰν
γὰρ ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
ἐκ αὐτῆς τὴν εἰκόνα, lex enim umbram ob-
tinens futurorum bonorum, non ipsam ex-
pressam formam rerum. Metaphora est
desumpta à pictoribus, qui primò picturam
adumbrant (Ἔ hac est umbra ἡ σκιαγρα-
φία.) Deinde lineamenta addunt (Ἔ hac
est figura σχῆμα.) Tertiò penitus eam
effingunt, Ἔ hac est ipsa εἰκὼν imago, for-
ma expressa. Arist. inquit 1. Eth. 7. §. 8.
δεῖ ὑποτυπῶσαι πρῶτον, εἶθ' ὑπερον ἀνα-
γράφειν, oportet prius adumbrare, vel ad-
umbratim delineare, postea autem vivis de-
pingere coloribus. item imago essentialis.
Col. 1, 15. ὅς ἐστιν εἰκὼν τῆς θεῆς ἀοράτης, qui
est imago Dei invisibilis. imago accidenta-
lis. 1. Cor. 11, 7. εἰκὼν θεῆς ὑπάρχων, qui
scilicet vir est imago Dei. Col. 3, 10. κατὰ
εἰκόνα τῆς κτίσαντος αὐτὸν, secundum ima-
ginem ejus, qui condidit ipsum. Gen. 1, 26.
ποιήσωμεν (1. plur. a. 1.) ἀνδρώπον κατ'
εἰκόνα ἡμετέραν καὶ κατ' ὁμοίωσιν, facia-
mus hominem NB. secundum (non ad)
,,imaginem nostram Ἔ secundum similitu-
,,dinem nostram. Similitudo. Rom. 8, 29.
προώρισε συμμόρφως τῆς εἰκόνος τῆς υἱῆς
αὐτῆς, prædestinavit conformandos imagi-
ni Filii sui. scilicet ut prius paterentur,
antequam ad gloriam cælestem eveherentur.
Sic ab Ovidio somnus dicitur mortis imago,
hoc est, aliquid morti simile. somnus ut est
mortis, sic lectus imago sepulcri. 1. Cor. 15,
49. καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τῆς χοι-
κῆς, φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τῆς ἐπ' ἀθανά-
της, sicut gessimus imaginem terreni (Adami.)
geremus etiam imaginem cælestis, nempe
CHRISTI. Sic. Apoc. 13, 15. ἡ εἰκὼν τῆς
θηρίας, imago bestie.

Ἐικάζω, fut. ἄσω. aor. 1. εἰκασα. affi-
milo, conjicio, represento. Sap. 8, 9. τὰ
μελλόντα εἰκάζειν, futura conjicere vel re-
presentare. ἐκάσαι (aor. 1. inf. act.) con-
jicere. Sap. 19, 17.

Ἀπαικάζω, assimilo, comparo. Sap.
13, 13.

Ἀπείκασμα, ατος, τό, simulacrum, ima-
go. Sap. 13, 10.

Ἀνείκαστος, ος, ἡ, incomparabilis, nul-
li assimilandus, 3. Macc. 1.

Ἐικονίζω, effingo.

Ἐξακονίζω, imaginem omnibus linea-
mentis ad exemplar exprimo. Ex. 21, 23.
καὶ ἐξέλθῃ τὸ παιδίον αὐτῆς μὴ ἐξακονισ-
μένον, Ἔ egrediatur infans ejus non effictus.
Notetur Hebr. Rom. 1, 23. καὶ ἠδὲ αἶψαν
τὴν δόξαν τῆς ἀφθάρτου θεῆς ἐν ὁμοιωματι
εἰκόνος φθαρτῆς ἀνθρώπου, mutarunt glo-
riam incorruptibilis Dei in simulacrum
imaginis corruptibilis hominis. εἰκόνος hic
est genitivus speciei. conf. Rom. 4, 11. ση-
μεῖον ἔλαβε περιτομῆς, signum accepit
circumcisionis. Matth. 24, 15.

Ἀεκής, ἔτος, ὁ, ἡ, non consentaneus, in-
dignus.

Ἐπεικής, ἔτος, ὁ, ἡ, consentaneus, de-
cens. item, qui equitatem stricto juri ante-
ponit, qui miti est ingenio, qui de jure suo
remittit. 1. Tim. 3, 3. ἀλλ' ἐπεικῆς ἄμα-
χον, sed equum, alienum à pugnis. Arist.
Eth. 5. c. 10. ὁ μὴ ἀκριβοδίκαιος ἐπὶ τὸ
χαῖρον, ἀλλὰ ἐλαττωτικὸς, καίπερ ἔχων νό-
μον βοηθόν, ἐπεικῆς ἐστίν, hoc est, qui non
exquisite Ἔ strictè jus suum persequitur in
detrimentum (adversarii) sed qui ipse ex-
tenuat factum, quamvis habeat legem pro
se, ille est ἐπεικῆς. indulgens. Ps. 86, 5. ὅτι
σύ Κύριε χρηστός καὶ ἐπεικῆς, quia tu DO-
MINE benignus es Ἔ indulgens.

Ἐπεικῆς, ἔτος, τό, idem quod ἡ ἐπεικεία,
equitas. Hellenismus. Phil. 4, 5. ἐπεικῆς
ὑμῶν γνωστῇ τῇ πᾶσιν ἀνθρώποις, equitas
vestra innotescat omnibus hominibus.

Ἐπεικέω, clemens sum. Esdr. 9, 8.

Ἐπεικεία, ας, ἡ, equitas. Act. 24, 4.
τῇ σῇ ἐπεικειᾷ, pro tua equitate, seu faci-
litate, seu humanitate. Sic 2. Macc. 9, 27.

Ἐπεικῶς καὶ Φιλανθρώπως, indulgen-
ter Ἔ humaniter conjunguntur. 2. Cor. 10, 1.
διὰ τῆς προφότητος καὶ ἐπεικειᾶς τῆς Χριστοῦ,
per clementiam Ἔ equitatem CHRISTI.

Ἐπει-

Ἐπεικαίως, *adv.* decenter, 2. Reg. 5, 23.

Εἴκοσι, viginti, *nomen numerale*, pluralis numeri tantum, οἱ, αἱ, τὰ ἄκλιτον. Apoc. 4, 10. εἴκοσι καὶ τέσσαρες, viginti quatuor, item εἴκοσι τρεῖς viginti tres, εἴκοσι τέσσαρες viginti quatuor, εἴκοσι πέντε viginti quinque, tanquam composita leguntur. 1. Cor. 10, 8. Apoc. 5, 8. Job. 6, 19. σάδις εἴκοσι πέντε stadia viginti quinque. Act. 1, 15. εἴκοσιν pro εἴκοσι sequenti vocali, quæ παραγωγή τῆς ν notanda est 2. Reg. 10, 36. εἴκοσιοκτὼ viginti octo. Gen. 23, 1. εἴκοσιεπτὰ viginti septem. 1. Chr. 7, 40. εἴκοσι ἔξ 1. Reg. 9, 10. εἴκοσι ἔτη non εἴκοσιν ἔτη, viginti anni. at 2. Sam. 3, 20. εἴκοσιν ἄνδρες, viginti viri. conf. Gen. 6, 3. Ex. 26, 19. Num. 3, 47. legimus εἴκοσι ὄβοι, ἔς Num. 18, 16. εἴκοσιν ὄβοι, viginti oboli. v. ergo modò additur, modò non. Act. 27, 28. βολίσαντες εὖρον ὀργυιᾶς εἴκοσι. demissâ bolide invenerunt passus quindecim.

Ἐικός, ἄδος, ἦ, vicenarius numerus; vigesima mensis dies, Gen. 7, 11.

Ἐικοςός, ἦ, ὄν, vigesimus, 3. Reg. 15, 9.

Εἴλᾱ Εἴλᾱ, volvo, verso, circumago. (εἰλέω verò cum tenui concludo, coarcto, cogo, unde est

Ἐίλῃ ἔς ἔλῃ, ἡς, ἦ, agmen. 2. Macc. 5, 3. ἔλας ἵππων, agmina (cursus) equorum)

Ἐελέω, ὦ, involvo, quod legitur Marc. 15, 46. est ex ἐν ἔς εἰλέω. καθελὼν αὐτὸν ἐνεῖλησε (3. sing. aor. 1. act. indic. (τῇ σινδόνι, cum demissum involverunt sindone. ab εἰλέω est

Ἐίλημα τος, τὸ, volumen,

Εἴλᾱ ἸσΣΩ vel Atticè τῖω, circumvolvo, pro quo etiam dicitur ἐλίσσω vel ἐλίτῖω. Fut. ἐλίζω. Heb. 1, 12. ὥσεῖ περιβόλαιον ἐλίζεις (2. sing. fut. 1. act.) αὐτὸς, velut amictum involves illos. Præt. εἰλίχα. præf. pass. εἰλίσσομαι, unde est part. præf. pass. εἰλιώμενος, convolutus. Apoc. 6, 14. præf. pass. εἰλιγμαι, ξαι, κται, unde est

Εἰλίνδῃσις, εως, ὅ, convolutio. Aquila Psalm. 55, 6.

Ἐίλιξ vel ἔλιξ, ικ, ἦ, involucrium, item species hederæ, quæ arboribus circumvolvitur. Geometris etiam helix vocatur, lineæ, quæ distat inæqualiter à medio, ut-

A cunque compressi spatii. Urfa major Astro-
nomis dicitur

Ἐλίκη, ἡς, ἦ, παρὰ τὸ ἐλίσσεται περὶ τὸν πόλον, quod volvatur circa polum.

Ἐλικτός, ἦ, ὄν, flexus. 1. Reg. 6, 8. ἐλικτή, ἀνάβασις, gradus flexi, eine Schnecke.

Ἀελίσσω, revolveo, expando, quemadmodum antiqui libros sive volumina sua revolvere solebant. Ezech. 2, 10. καὶ ἀνείλισσεν αὐτήν, ἔς revolvit illum sc. librum.

Εἴμι Ἰ, sum. (ab ἔω, quod est ab Ἰῖῖ) ὑπαρκτικὸν ῥῆμα, hoc est, verbum substantivum. Matth. 27, 24. ἁθῶός εἰμι innocens sum. Act. 25, 10. ἐσὼς εἰμι, sto, ubi postponitur part. præf. ἔς tamen præsentem habet significationem. Matth. 8, 8. ἄκ εἰμι ἱκανός, non sum dignus. Joh. 10, 11. ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλός, ego sum pastor ille bonus. in secunda persona εἶ vel εἷς, es, quorum illud in prosa, hoc in ligata oratione est usitatissimum. Vide Ἰλιάδ. π. 515. 538. Φ. 150. Ψ. 835. ω. 43. 407. ἔς. Ὀδυσ. α. 170. 207. δ. 371. ἔς. Quæ propterea annoto, quia non nemo negavit, εἷς esse usitatum. Marc. 14, 70. ἀληθῶς ἔξ αὐτῶν εἶ, verè ex ipsis es. Luc. 19, 21. αὐστηρὸς εἶ, austerus es. Marc. 5, 14. τί ἔσι τὸ γεγονὸς, quidnam accidisset. Joh. 12, 31. νῦν κρίσις ἔσι τῷ κόσμῳ τῷ τῷ, nunc damnatio adest huius mundi.

Τετέστιν, hoc est, Act. 1, 19. Marc. 7, 2. Rom. 7, 18. pro τετέστι ponitur ὁ λέγεται Joh. 1, 39. item Marc. 3, 17. ὁ ἔσι. Divisè cum apostropho, eodem sensu legitur Rom. 9, 8. ἔς c. 10, 6. 7. 8. τῷ ἔσι, ἔς tum ἔσι accentum retinet in prima, quemadmodum etiam post seqq. dictiones ἄκ, ὡς, καὶ, ἀλλὰ, εἶ. Col. 3, 25. ἄκ ἔσι προσωποληψία, non est faciei acceptio. 2. Reg. 10, 24. ἴδετε εἶ ἔσι μεθ' ὑμῶν (tis) τῶν δέλων Κυρίᾱ, videte, si sit vobiscum aliquis ex servis DOMINI. Legitur etiam sine apostropho, quamvis non eadem ratione τῷ ἔσι, hoc est. Marc. 14, 22. interdum idem est quod σημαίνω, significo, Hebr. 7, 2. βασιλεὺς Σαλήμ, ὁ ἔσι βασιλεὺς εἰρήνης, Rex Salem, quod significat (seu vertitur) rex pacis. (vel ὁ ἔσι hic idem est quod τετέστι, de quo paulò ante, vel idem quod ὁ ἐρμηνεύεται, quod interpretatur. Johan. 9, 7.) Matth. 13, 39. ὁ δὲ ἐχθρὸς ὁ σπείρας αὐτῶν, ἔσιν

ἔστιν ὁ διάβολος, ὁ δὲ θερισμὸς συντέλεια τῶν αἰῶνων, οἱ δὲ θερισαὶ ἄγγελοι εἰσιν, messores autem (in hac parabola) sunt, hoc est, significant angelos. ἔστι hic accentum in prima habet, quia in principio distinctionis est. Scilicet non tantum in principio periodi, sed etiam post distinctionem quancunque, ut post κόμμα, sicuti in hoc loco. Hebr. 9, 5. περὶ ὧν ἔκ ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος, de quibus dicere jam non licet singulatim. Hic ἔστι accentum habet in prima post ἔκ, de qua re paulò ante. Deinde ἔστι hic idem est quod ἔξεστι. Quandoque deest ἔ subintelligitur. Marc. 5, 7. τί ἐμοὶ καὶ σοὶ: quid mihi ἔ tibi? subintell. ἔστι. Hebraismus. Joh. 2, 4. τί ἐμοὶ καὶ σοὶ, γύναι; quid rei mihi tecum est, mulier? Joh. 4, 24. πνεῦμα ὁ Θεὸς scilicet ἔστι. Spiritus Deus est. 1. Cor. 1, 9. πιστὸς ὁ Θεὸς scilicet ἔστι. Fidelis est Deus. 1. Cor. 3, 9. Θεὸς ἔσμεν συνεργοί, Dei sumus administri. 1. Cor. 6, 19. ἔκ ἔστέ ἐαυτῶν, non estis vestri ipsorum. 1. Cor. 14, 22. αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖον εἰσι, linguae sunt signum. Hebraism. Imperat. praes. ἴδι esto pro ἔσο. Matth. 2, 13. ἴδι ἐκεῖ, ἕως ἂν εἴπω σοι, esto illic, usque dum dixerò tibi. Act. 1, 20. ἔσω (3. sing. imper. praes.) vel Atticè ἦτω. 1. Cor. 16, 22. 1. Pet. 3, 3. ὧν ἔσω (3. sing. imper. praes.) ἔχ ὁ ἔξωθεν κόσμος, quorum ornatus non sit externus. ἦτω pro ἔσω esto, tanquam ab ἔω. in imperat. ἔε, ἔέτω ἔ crasi duorum ἐφιλῶν in η. 2. Cor. 16, 22. εἴ τις ἔ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἦτω (3. sing. imper.) ἀνάθεμα. Si quis non amat Dominum Jesum Christum, esto anathema. Matth. 5, 37. ἔσω ὑμῶν λόγος, ἔ ἔ. Sermo vester sit etiam etiam, non non. Subintelligitur Rom. 15, 33. ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν scilicet ἔσω, Deus pacis sit vobiscum omnibus. 2. pl. ἔσε differt à 2. pl. praes. ἔστέ solo accentu. 3. pl. ἔσωσαν sint. 1. Tim. 3, 12. διάκονοι ἔσωσαν μιᾷς γυναικὸς ἄνδρες, diaconi sint unius uxoris mariti. optat. praes. εἴην, εἴης, εἴη. Apoc. 3, 15. ὁφελον ψυχρὸς εἴης, utinam frigidus esses. Luc. 22, 23. τὸ τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν, ecquis ex ipsis esset. subj. praes. ὦ, ἦς, ἦ, sim. 2. Tim. 3, 17. ἵνα ἄρτιος ἦ, ut perfectus sit. 2. Cor. 13, 7. ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὤμεν, (1. pl. praes. subj.) nos verò tanquam rejectanei simus. Jac. 1, 4

ἵνα τέλειοι ᾦτε (2. plur. praes. subj.) ut perfecti sitis. Joh. 17, 21. ἵνα πάντες ἐν ὧσι, ut omnes unum sint. inf. praes. εἶναι. Luc. 9, 18. ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν προσευχόμενον κατὰ μόνας, quum ipse seorsim precaretur. [Act. 5, 36. λέγων εἶναι τινὰ ἑαυτὸν, dicens se esse aliquem, h. e. se esse magnum aliquem virum, prout infra additur c. 8. 9. λέγων εἶναι τινὰ ἑαυτὸν μέγαν, dicens se esse aliquem magnum.] part. praes. ὦν ens. Tribuitur Deo, tanquam nomen ipsi proprium. Exod. 3, 14. ὁ ὦν ἀπέστειλέ με, ENS, nempe Deus, misit me. Apoc. 1, 4. ἀπὸ τῶ ὦν, ἀπὸ τῶ (scilicet ὅς λέγεται, est ellipsis. vel cujus nomen est, ἔ τὸ ὄνομα ἔστιν) ὁ ὦν, hoc est, ut legimus Gen. 24, 50. Πῶς ἀπὸ τῶ Κυρίου. vide infra nomen Θεὸς ἔ Πῶς in nominibus propriis. Joh. 3, 4. γέρων ὦν, qui sit senex. Luc. 22, 53. ὄντος μεθ' ὑμῶν, quum vobiscum essem. Act. 24, 10. ὄντα σε κριτὴν (pro εἶναι σε κριτὴν) te esse judicem. ubi participium more Atticorum ponitur pro infinitivo. Luc. 23, 7. ὄντα καὶ αὐτὸν pro ὅς καὶ ἦν qui etiam erat. Heb. 8, 4. ὄντων τῶν ἱερέων, manentibus sacerdotibus. Hinc Adv.

ὄντως verè (opponitur τῷ φαινομένῳ, apparenter) Luc. 23, 47. ὄντως ὁ ἄνθρωπος ἔτ' δίκαιος ἦν, verè hic homo justus fuit. 1. Tim. 5, 5. ἡ δὲ ὄντως χήρα, quae autem verè vidua est. Saepe participium ἐδέλπει deficit. Joh. 13, 1. ἀγαπήσας τὰς ἰδίους τὰς ἐν τῷ κόσμῳ scilicet ὄντας, quum dilexisset suos, qui erant in mundo. Eleganter quandoque redundat. Rom. 8, 28. τοῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοῖς ἔσιν, ex proposito vocatis. ἔσα, ης, ἦ. Act. 9, 39. imperf. ἦν eram, ἦς eras, ἔ per dialectum, Baoticam ἦσθα. Matth. 26, 69. καὶ σὺ ἦσθα μετὰ Ἰησοῦ τῷ Γαλιλαίῳ, ἔ tu cum Jesu Galileo eras. ἦ vel Atticè ἦν (quod solum in N. T. usitatum est) erat. Joh. 1, 1. ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, in principio erat S E R M O. Luc. 5, 17. καὶ δύναμις Κυρίου ἦν (ἐπ' αὐτὸν) εἰς τὸ ἰᾶσθαι αὐτούς, ἔ virtus Domini adesset ei ad sanandum illos. Joh. 10, 6. ἔκ ἔγνωσαν τίνος ἦν ὃ ἐλάλει, non intellexerunt, quenam illa essent, quae loquebatur eis. Luc. 5, 1. αὐτὸς ἦν ἔσως, ipse stabat, pro αὐτὸς ἴσατο. Sic. Luc. 5, 17. αὐτὸς ἦν διδάσκων pro ἐδίδασκε, ipse doce-

docebat, & passim, ubi eleganter per verbum subst. cum participio quocunque modus indicativus indicatur. Est verò periphrasis hæc apud Græcos elegans. Arist. 3. top. 1. εὐνηρηκὼς ἔσομαι tollam, negabo. δεδειχὼς ἔσομαι demonstrabo &c. 1. Thess. 3, 4. ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἦμεν (1. plur. imperf.) quum apud vos essemus. 1. Cor. 6, 11. καὶ ταῦτα τινὲς ἦτε, & hæc eratis quidam. Eph. 5, 8. ἦτε γὰρ ποτε σκότος, eratis enim olim tenebræ. Marc. 14, 56. καὶ ἴσαι αἱ μαρτυρίαι ἃς ἦσαν, sed paria eorum testimonia, non erant, hoc est, non congruebant. Luc. 5, 29. ἦσαν κατακείμενοι pro κατέκειντο, ac-cumbebant. Luc. 2, 33. ἦν ponitur pro ἦσαν, prout Hesiodus in Theog. v. 32. ait, τῆς δ' ἦν τρεῖς κεφαλᾷ, pro ἦσαν τρεῖς κεφα-λαί. Aor. 2. ἦν fui cum imperfecto coinci-dit, quæ significatio & contextus tantum distinguit. Joh. 11, 21. εἰ ἦς, (2. sing. aor. 2. indic.) ὦδε, si hic fuisses. Joh. 9, 18. ἃ καὶ ἐπίστευσαν ἐν οἱ Ἰουδαῖοι περὶ αὐτῶ, ὅτι τυφλὸς ἦν, non crederunt igitur Judæi de eo, quod cæcus fuisset. ibid. v. 24. ὃς ἦν τυφλὸς, qui fuerat cæcus. Matth. 2, 15. καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδης, & fuit illic usque ad mortem Herodis. Marc. 11, 32. ὅτι ὄντως προφήτης ἦν, quod verè pro-pheta fuisset. Joh. 9, 5. ὅταν ἐν κόσμῳ ᾶ, (a. 2. subj. 1. pers.) quamdiu fuero in mundo. plusquampr. ἦμην, fueram, ἦσο, ἦτο. Joh. 16, 4. ὅτι μεθ' ὑμῶν ἦμην, quia vobiscum eram. 1. Cor. 13, 11. ὅτε ἦμην νή-πιος, quum essem infans. Gal. 1, 10. Χρι-στὸς δὲ ἄν ἦμην, Christi servus non forem. Act. 10, 30. ἦμην νηστεύων, eram je-junus. F. ἔσομαι, η, εται, ero. Heb. 8, 10. ἔσομαι αὐτοῖς εἰς Θεόν, ero illorum Deus. Hebraïsmus. Luc. 23, 43. σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ, hodiè tecum eris in paradiso. Joh. 12, 26. ὅπῃ εἰμὶ ἐγώ, ἔκει καὶ ὁ διάκονος ὁ ἐμὸς ἔσται, ubi ego fuero, illic & minister meus erit. ἔσται per syncopen pro ἔσεται. Marc. 11, 24. καὶ ἔσται ὑμῖν, & dabitur vobis. Rom. 9, 9. ἔσται τῇ Σάρῃ υἱός, erit Saræ filius. Luc. 21, 24. ἔσται παταμένη pro πατηθήσεται conculcabitur. ἔσται subintelligitur Rom. 9, 29. λόγον συντελῶν scilicet ἔσται rem con-ficiens erit, hoc est, rem conficiet. 1. Thess. 4, 17. σὺν Κυρίῳ ἔσόμεθα. (1. pl. fut.) cum DOMINO erimus. Act. 1, 8. καὶ ἔσε-

Α Δέ (2. pl. fut.) μοι μάρτυρες, & eritis mihi testes. Matth. 24, 9. ἔσεδε μισήμε-νοι, pro μισηθήσεδε odio habebimini seu exosi eritis. Matth. 12, 27. αὐτοὶ ὑμῶν ἔ-σονται κριταί, ipsi erunt vestri judices. Subj. Fut. med. 1. ἔσωμαι, η, ηται, sim. Eph. 6, 3. ἵνα εὖ σοι γένηται (2. sing. fut. 1. subj.) μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς γῆς, ut bene tibi sit, & sis longævus in hac terra. Alii ajunt (ἔση) esse a. 1. med. subj. Sed de-ficiente aliquo tempore in indicativo, in re-liquis modis idem quoque deficit. Derive-mus ergò hoc à suo futuro indicativ. præfer-tim quum alia id genus occurrant plura. v. g. Joh. 17, 3. δώσω (3. sing. fut. 1. subj.) à δώσω, ης, η, non ab a. 1. indic. ἔδωκα. Sic 1. Pet. 3, 1. κερδηθήσονται est 3. plur. fut. 1. pass. ab indic. κερδηθήσομαι à ver-bo κερδαίνω, lucror, sed suis singula locis fu-sius explicabuntur. Col. 2, 8. βλέπετε, μή τις ὑμᾶς ἔσαι (pro ἔσηται) συλαγωγῶν videte, ne quis vos deprædetur. Heb. 3, 12. βλέπετε μήπως ἔσαι (pro ἔσηται,) videte ne quando sit. Fut. 1. inf. ἔσεδαι. Act. 23, 30. εἰς τὸν ἄνδρα μέλλειν (pro μέλλεσθαι) ἔσεδαι, viro illi eventuris. [Ὅτι εἶνασ notat mortuum esse. Matth. 2, 18. ὅτι ἔκ εἰσι, quia deleti sunt. Est εὐφημισμὸς gentilibus inprimis usitatus, qui mortis de-nominationem quovis modo declinare sole-bant. Occurrit tamen etiam Genes. 42, 13. Jerem. 49, 10. Psalm. 39, 14. Adde Lederlinum de Græcorum & Hebr. εὐφη-μίας §. 19. VVolfium ad Libanii epist. 26. p. 64.] A participio f. gen. ἔσα deri-vatur

Ὀυσία, ας, ή, essentia, substantia, fa-cultates, opes. Luc. 15, 13. διεσκόρπισε τὴν ἔστίαν αὐτῶ, dilapidavit substantiam suam, D hoc est, pecuniam suam.

Περίεσιος, ος, ό, peculiaris. Tit. 2, 14. καθάρισεν αὐτῷ λαὸν περιέσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων, purificaret sibi ipsi populum peculiarem, accensum studio bonorum ope-rum. Derivatur verò περιέσιος à verbo περιείμι, superstes sum. 2. Macc. 14, 10. ἄχρι γὰρ Ἰούδας περιέειν, donec enim Judas superstes est. Cap. 7, 24. ἐτι τῶ νεωτέρῳ περιόντῳ, adhuc juniore superstite. οἱ πε-ριόντες superstites. item præsto, antecello. Ἰλιάδ. α. αἶα' ὅδ' ἀνὴρ ἐδέλει περιπάντων ἔμμεναι ἄλκων, sed hic scilicet Achilles vult

omnibus antecellere. Querela Agamemnonis. Hinc Græci Bibliorum interpretes formatunt vocem περιέσις, ad exprimendam vocem Hebraeam לְךָ Deut. 7, 6. ὅτι λαὸς ἅγιος ἐστὶ Κυρίῳ τῷ Θεῷ σου, καὶ σε προεἰλετο Κύριος ὁ Θεός σου, εἶναί αὐτῷ λαὸν περιέσιον. Nam populus sanctus es Domino Deo tuo, & te elegit Dominus Deus tuus, ut esses ipsi populus peculiaris. Eandem vocem Hebraeam etiam vertunt περιεσιασµὸν possessionem. Ps. 135, 4. ἀπὸ τοῦ περιεσιασµοῦ, suppetunt mihi opes.

Περιεσία, ας, ἡ, copia q. d. coopia, hoc est, cum opibus, abundantia, quæ superest. Hinc ἀφενός, & ὁ, & eos, τὸ exponitur ἡ ἀφ' ἐνὸς ἐν περιεσίᾳ, proventus ex uno anno reliquus. (πλῆτος, vide suo loco.)

Ἀπειμι, absūm. Col. 2, 5. τῇ σαρκὶ ἀπειμι, corpore absūm. Joh. 6, 13. ἀπέειν defecit. Fut. ἀπέσομαι, η, εται. imperf. & aor. 2. ἀπῆν, ἦς, ἦ. pres. inf. ἀπεινᾶν abesse. part. ἀπὼν, ὄντος, ὁ, absens. 1. Cor. 5, 3. ὡς ἀπὼν τῷ σώματι, ut absens corpore, 2. Cor. 10, 11. ἀπόντες absentes. in f. gen. ἀποῦσα, ἐσης, ἡ, unde est.

Ἀπεία, ας, ἡ, absentia. Phil. 2, 12. ἐν τῇ ἀπείᾳ μου, in absentia mea.

Ἐνείμι insum. ἐνί pro ἐνεσι & hoc pro ἔσι. Gal. 3, 28. Col. 3, 11. Jac. 1, 17. παρ' ᾧ ἐκ ἐνί παραλαβή, apud quem non est transmutatio. ἐνί verò poëtice pro ἐν est ὁξύτονον, Luc. 11, 41. τὰ ἐνόντα (part. pres.) quæ penes nos sunt, proprie, quæ insunt nobis. ellipsis est τὰ κατὰ. pro iis quæ adsunt vel quantum ferre facultates vestrae queunt. Sic vertit Steph. videtur verò his verbis intelligi ipse hominis animus. De lotionem enim manuum & externa puritate est quaestio, cui CHRISTVS opponit τὸ ἔσωθεν, & τὰ ἐνόντα, hoc est, internam animi puritatem (de qua Act. 15, 9.) quam expositionem etiam requirunt sequentia, ubi Christus ait, & ecce omnia vobis erant pura. Nam ab animo ceu fonte pendent & aestimantur omnes actiones exteriores, quo puro omnia sunt pura, & contrà.

Ἐξείμι sum ab aliquo scilicet natus. Sic accipitur Ἰλιαδ. ζ. 6. 99. Hinc est ἐξεσι licet, in tertia persona tantum usitatum. Luc. 6, 4. ἄς ἐκ ἐξεσι φαγεῖν, εἰ μὴ μόνος τὰς

ἱερεῖς (pro μόνους τοῖς ἱερεῦσι, prout Marcus habet c. 2, 26.) quibus non licet vesci, nisi solis sacerdotibus. Est verò Atticissimus, quum pro Dat. ponitur Accusativus. Plato ἦτις αὐτὸν ἀρέσκει, quæ ipsi placeat. Plat. Epist. 7. πολλὰ κακὰ δρᾶν τὰς ἄλλας omnia mala facere aliis &c. Vide Syntaxin P. Rami de Rectione c. 17. Sic Theognis v. 26.

ἔδδ' γὰρ ὁ Ζεὺς

ἔδδ' ὅων πάντας ἀνδάνει, ἔτ' ἀνέχων. Neque enim Jupiter omnibus placet, neque quando pluit, neque quando pluere cessat.

Theocritus εἰδυῖα. κη. 6. 22. πολλοί με μνῶοντο, νόον δ' ἐμὸν ἔτις ἔαδε. Multi me memorabant, sed animo meo nullus placuit.

Matth. 12, 4. ἐκ ἐξόν (part. pres. g. n.) ἦν φαγεῖν αὐτῷ, non licebat ei vesci. Fut. ἐξέσει (pro ἐξέσεται) licebit. Subintelligitur Rom. 14, 2. ὅς μὲν πιστεύει φαγεῖν scilicet ἐξεῖναι, alius quidem credit vesci licere. Sicut à Latino verbo licet derivatur licentia, ita à Græco ἐξεσι oritur

Ἐξεία, ας, ἡ, licentia. 1. Cor. 8, 9. & c. 9. 4. 5. autoritas. Matth. 7, 29. ἦν διδάσκων ὡς ἐξείαν ἔχων, docebat, ut auctoritatem habens. potestas. Matth. 8, 9. ἐγὼ εἰμι ὑπὸ ἐξείαν, ego sum sub alterius potestate. Joh. 17, 2. ἔδωκας αὐτῷ ἐξείαν πάσης σαρκὸς, dedisti ei potestatem in omnem carnem. Rom. 9, 21. ἐκ ἐξείαν ὁ κεραμεὺς τῷ πηλῷ; annon figulus habet potestatem in lutum? Hinc

Ἰπεξείσιος, & ὁ, aliena potestati subiectus. jurisdictio. Luc. 23, 7. ὅτι ἐκ τῆς Ἡρώδης ἐξείας ἐστὶ, quod ex Herodis jurisdictione esset. jus. Marc. 3, 15. ἔχον ἐξείαν θεραπεύειν τὰς νόσους, haberent jus sanandi egrotos. Dignitas. ἀξίωμα. Joh. 1, 12. ὅσοι δὲ ἔλαβον αὐτὸν, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξείαν τέκνα Θεοῦ γενέσθαι, quot autem receperunt (fide) eum, dedit eis hanc dignitatem, ut filii Dei fierent, seu hoc honore dignatus est, ut eos in filios adoptaret. ἐξείαι, ὡν, αἱ, potestates, magistratus. Luc. 12, 11. ταῖς ἐξείαις, eodem sensu. Rom. 13, 1. Tit. 3, 1. Græci Patres liberum arbitrium videntur nominasse αὐτεξείσιον, & τὸ, ex 1. Cor. 7, 37. ἐξείαν δὲ ἔχει περὶ τῆς ἰδίας θελήματος, sed in potestate habet propriam voluntatem, scilicet

licet in conjugio contrahendo. Potest ducere uxorem, & potest non ducere. Alia tamen est ratio rerum spiritualium, pertinentium ad gloriam DEI & eternam nostram salutem, quas homo ψυχικὸς animalis 1. Cor. 2, 14. non intelligit, tantum abest, ut eas viribus suis eligere, aut velle dici possit. Precise verò loquendo solus Deus est ἀντεξέσσιος, hoc est, nulli potestati subiectus, cujus unius voluntas est liberrima.

Ἐξουσιάζω. Fut. σω. Eccles. 6, 2. potestatem seu copiam alicui facio. καὶ ἔκ ἐξουσιάσει αὐτῷ ὁ Θεὸς τὰ Φαγεῖν, non faciet copiam illi DEUS, fruendi illis bonis. B item potestatem exerceo, dominor cum Genit. 1. Cor. 7, 4. ἡ γυνὴ τῆς ἰδίας σώματος ἔκ ἐξουσιάζει, uxor proprium corpus non habet in potestate. Luc. 22, 25. ἐξουσιάζοντες (part. præs.) αὐτῶν, & potestatem in eas exercent. 1. Cor. 6, 12. ἀλλ' ἔκ ἐγὼ ἐξουσιάζομαι (fut. 1. pass. indic.) ὑπὸ τινος, at ego non redigar sub ullius rei potestatem.

● Ἐξουσιασῆς, ἄ, ὁ, potens, fortis. Jesa. 9, 6.

Ἐξουσιαστικός, ἡ, ὄν, potestatem sive auctoritatem habens. Symmachus Eccles. 8, 4. διὰ τὸ λόγον βασιλέως ἐξουσιαστικὸν εἶναι, eo quod verbum regis auctoritatem præ se ferat.

Ἐνεξουσιάζομαι, potestatem mihi vendico. Sir. 20, 8. in potestatem (alienam) redigor. Sir. 47, 19. καὶ ἐνεξουσιάζῃς ἐν τῷ σώματί σου, & in potestatem (alienam) redactus es corpore tuo.

Κατεξουσιάζω, potestatem exerceo in aliquem. Matth. 20, 25. καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν, & magnates potestatem exercent in eas.

Πάρεμι, adsum, ex παρὰ apud & εἰμι I sum. Matth. 26, 50. ἔταῖρε, ἐφ' ᾧ παρεῖ; (2. sing. præs.) amice, quorsum ades? Joh. 7, 6. ὁ καιρὸς ὁ ἐμὸς ἔπω πάρεσι (3. sing. præs.) tempus meum (scilicet à Deo decretum) nondum adest, Act. 10, 33. ἐνώπιον τῆς Θεῆς πάρεσμεν (1. plur. præs.) in conspectu Dei adsumus. Act. 10, 21. δι' ἣν πάρεσεν; (2. plur. præs.) propter quam adestis. Act. 17, 6. ἔτοι καὶ ἐνθάδε πάρεσιν (3. plur. præs.) & hic sunt præsens, vulg. huc venerunt. imperf. παρήν, ἦς, ἦ, aderam. Luc. 13, 1. παρήσαν (2. plur. imperf. δέ τινες,

Ααδεραντ verò quidam. Alii vertunt adfuerunt. & sic foret 3. pl. a. 2. Vide supra verbum simplex. Gal. 4, 18. ἐν τῷ παρεῖναι (præs. inf.) με, quum præsens sum. ib. 20. ἡθέλον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς, velim nunc adesse apud vos. part. præs. 1. Cor. 5, 3. παρὼν δὲ τῷ πνεύματι, præsens autem spiritu. Hebr. 12, 11. πρὸς μὲν τὸ παρὸν (part. præs. g. n.) hoc quidem presenti tempore. Angl. for the present. 2. Cor. 10, 11. παρόντες præsentes.

Παρχσία, ας, ἡ, præsentia (derivatur à part. præs. g. f. παρῆσα, ἔσης, ἡ.) Phil. 2, 12. Adventus. 1. Thess. 3, 13. ἐν τῇ παρχσίᾳ τῆς Κυρίας ὑμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων τῶν ἁγίων αὐτῆς, in adventum Domini nostri JESU CHRISTI cum omnibus sanctis ejus. ἐν τῇ παρχσίᾳ pro eis τὴν παρχσίαν.

Συμπάρεμι, unà adsum. (συμ pro σύν εὐφωνίας ἔνεκα. littera ν mutatur in μ ante litteras labii, nempe ante β. μ. π. φ.) Act. 25, 24. συμπρόντες (part. præs. nomin. pl. g. m.) ἡμῖν ἄνδρες, & viri, qui adestis nobiscum.

Πρόσειμι, adsum:

C Συμπρόσειμι, simul adsum. Psalm. 94, 20.

Σύνειμι, sum cum alio. Luc. 9, 18. συνῆσαν αὐτῷ οἱ μαθηταὶ erant eum eo discipuli. Regit Dat. vi prepositionis σύν. Act. 22, 11. χειραγωγέμενος ὑπὸ τῶν συνόντων μοι, manu ductus ab iis, qui mecum erant.

Συνσχία, ας, ἡ, consuetudo, conversatio, concubitus.

Συνσχιάζω, coëo; unde

Συνσχιασμός, ἄ, ὁ, coitus. Sir. 23, 6. κοιλίας ὀρεξίς καὶ συνσχιασμός μὴ καταλαβέτωσάν με, ventris appetentia & coitus ne comprehendant me.

E I M I, vado, eo. εἰς is, εἰσι it. verbum anomalon, ab antiquo & obsoleto εἶω, unde εἶω, εἶμι & ἵημι. Joh. 2, 34. & 7, 36. ὅπως εἶμι ἐγὼ quo ego vado. Ex obsoleto εἶω adhuc remansi aor. 2. ἴον, ἐς, ε. sicut à λείπω aor. 2. ἔλιπον. penultima aor. 2. est corripienda; duarum ergo vocalium tollitur prior. Ex ἵημι verò est ἦν, ἦς, ἦ, præs. imper. εἶ (ἐξ contracte εἶ ab εἶω) pro quo usitatus ἴδι i. ἴτω eat. Ex. 22, 26. ἴτω πρὸς με, veniat ad me. aor. 1. med. εἰσάμην, ω, ατο.

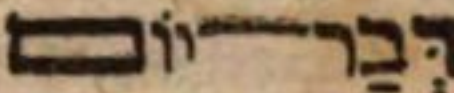
ω, ατο. penetravi. Didymus exponit δι-
ήλθε. Ἰλιαδ. δ. 138. Ἰλιαδ. ε. 538. Ἔc.
Quod tempus quum à Grammaticis, nec
non Lexicographis, quos ego viderim, omis-
sum fuerit, hic interserere libuit.

Ἀπειμι, abeo. Fut. ἀπείσω. Act. 17, 10.
eis τὴν συναγωγὴν τῶν Ἰουδαίων ἀπήεσαν,
ierunt in synagogam Iudaeorum. ἀπήεσαν
est 3. pl. plusquamp. med. pro ἀπήεισαν.
Præs. imper. ἀπει ἔ ἀπιθι abi. veterum
heluonum dīcterium ἢ πιθι, ἢ ἀπιθι, aut
bibe, aut abi. præf. inf. ἀπειναι ἔ ἀπιέναι
ab ἀπίνμι. nam pro εἶμι eo dicitur etiam
ἦμι. præf. med. ἀπειῖα, Atticè ἀπῆα. plusq.
perf. med. ἀπειείν, Atticè ἀπῆειν. Hinc est
3. pl. ἀπήεσαν ἔ ejecto jota ἀπήεσαν.

Ἐισεimi, ingredior. Hebr. 9, 6. οἱ ἱερεῖς
εἰσίσαιιν, sacerdotes intrant. εἰσίσαιιν Ionicè
pro εἰσίσαι 3. pl. præf. indic. Legitur inf.
præs. εἰσιέναι (ad formam τῆ τιθέναι ab
εἰσίνμι) ingredi. Act. 3, 3. μέλλοντας εἰσ-
ιέναι εἰς τὸ ἱερόν, ingressuros in templum.
præs. imper. εἰσεῖ vel εἰσιθι, intra. Act.
21, 18. 26. εἰσῆει εἰς τὸ ἱερόν, ingressus est
in templum. εἰσῆει est 3. sing. plusq. perf.
medii (pro perfectō) à prima persona εἰσῆ-
ειν, εἰς, εἰ.

Ἐπειμι succedo, sequor. aor. 2. ἐπίον.
part. a. 2. ἐπιών, ἔσα, ὄν, succedens, se-
quens. Act. 16, 11. τῇτε ἐπίσση εἰς Νεά-
πολιν, sequenti die Neapolim, scilicet per-
venimus. τῇ ἐπίσση subintellige ἡμέρα (uti
quoque Act. 20, 15. ἔ c. 21, 18.) quæ vox
additur Act. 7, 26. Sic τῇ ἐπίσση νυκτὶ,
sequenti nocte, Act. 23, 11. Hinc

Ἐπίσσι. succedaneus, adjectitius, ad-
ventitius, quotidianus. Matth. 6, 11. τὸν
ἄρτον ἡμῶν τὸν ἐπίσσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
panem nostrum quotidianum da nobis ho-
diè. Qui enim ἄρτον ἐπίσσιον, vel panem
futurum; vel super-substantialem, vel vi-
tæ & substantiæ conservativum, noth-
dürfftige Nahrung, vertunt, nativam
huius vocis significationem non videntur as-
sequi. Non enim παρὰ τὸ ἐπιεῖναι, à su-
peresse, sed παρὰ τὸ ἐπιέναι à succedendo de-
rivatur. Quamquam enim ille ipse panis,
quem hic petimus, ad substantiæ nostræ con-
servationem pertinet; hoc tamen præcipue
vox hæc infert, quod panem, qui singulis
diebus sufficiat, diurnum, diarium suo
diei convenientem intendamus. Wir

A bitten daß uns GOTT täglich unser
Theil wolle zuwerffen. Sicut Dam. 1, 5. di-
citur: Ἐ constituit eis Rex rem diei in die suo. Hinc Luc.
11, 3. post ἐπίσσιον additur τὸ καθ' ἡμέ-
ραν, quotidie. hic est ille panis, quem Iaco-
bus ἐφήμερον τροφήν, quotidianum nutri-
mentum vocat c. 2, 15. ἔ b. 16. τὰ ἐπιτή-
δεια τῆ σώματος, commoda corporis. Agur
Prov. 30, 8. ubi ita orat: ale me pane de-
mensi mei. LXX. egregiè: σύνταξον δὲ
μοι δέοντα καὶ τὰ αὐτάρχη, constitue verò
mibi necessaria, ἔ sufficientia. Luc. 12, 42.
τὸ σιτομέτριον, demensum. Matth. 24, 45.
τροφήν ἐν καιρῷ, alimentum in tempore.
Nulla igitur hic tautologia, ut quidam pu-
tant, est, si sic explicetur: panem nostrum
quotidianum, hoc est, demensum nostrum,
quod nec superfluit, nec deficit, da nobis ho-
diè, i. e. hac quoque die ἔ in posterum no-
bis suppedita ἔ c. Ulti quoque cœnam quo-
tidianam hoc ferè sensu Plin. l. IX. 35. ἔ
victum quotidianum Cic. pro Roscio Amer.
dixerunt. Monemur nimirum hoc ipso
etiam, ut habentes victum ἔ amictum con-
tenti simus juxta 1. Tim. 6, 8.

Ἐξεimi, exeo, abeo. Act. 20, 7. μέλλων
ἐξιέναι (præs. inf. ad formam τῆ τιθέναι)
τῇ ἐπαύριον scilicet ἡμέρα, abiturus postri-
diè. Act. 17, 15. ἐξήεσαν, abierunt. vulgata
versio, profecti sunt. ἐξήεσαν est 3. plur.
plusq. perf. med. indic. pro ἐξήεισαν sublato
ἰώτα, à prima persona ἐξήειν, εἰς, εἰ. D.
ἐξήειτον, εἴτην. P. ἐξήειμεν, ἐξήειτε, ἐξή-
εισαν, ἔ sublato ἰώτα ἐξήεσαν. Act. 13, 42.
ἐξιόντων τῶν Ἰουδαίων, egressis autem Ju-
daeis. ἐξιόντων est gen. pl. a. 2. act. part. à
singulari ἐξιὼν, ἔσα, ὄν, ab aor. 2. indic.
ἐξίον, es, ε, tanquam ab ἐξείω, pro quo di-
cimus ἐξεimi exeo.

Πάρεimi, accedo, pervenio, progredior.
Act. 12, 20. παρήσαν (3. pl. aor. 2. act.
indic. à 1. pers. παρήν, ἦς, ἦ) πρὸς αὐτόν,
accesserunt ad eum. Col. 1, 6. τῆ παρόντ
εἰς ὑμᾶς, quod evangelium ad vos pervenit.
τῆ παρόντος pro παριόντος. part. a. 2. à.
πάρεimi. in a. 2. παρήν ἔ παρίον, es, ε, nisi
velimus referre ad πάρεimi, adsum. Alii
tamen hic distinguunt παρήν deducentes à
παρήμι, quod idem est cum πάρεimi. Nam
pro εἶμι eo, etiam ἦμι eo dicitur, unde
3. sing.

3. sing. ἴησι idem quod εἴσι. it. πᾶριον δε-
πο à πάριμι accedo.

Πρόσειμι, accedo.

Ἀπρόσιτος, α, ὁ, ἡ, inaccessus. 1. Tim.
6, 16, Φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, lucem habi-
tans inaccessam.

Δυσπρόσιτος, α, ὁ, ἡ, difficilis accessu.
2. Macc. 12, 21.

Σύνειμι, coëd, convenio, congregior,
ex συν ἔειμι eo. a. 2. σύνιον, es, ε. hinc
part. a. 2. συνιών, ὄντ. Luc. 8, 4. συν-
ιόντος δὲ ὄχλου ποδῶν, conveniente autem
turba multa.

Εἴργω, arceo, prohibeo. fut. εἰρξω. B
imperf. ἔργον, 3. Esd. 5, 73. Pass. ἔργο-
μαι, perf. ἔργμα. aor. 1. ἔρχθην, 3. Esd.
5, 73. ἔρχθισαν τῆς οἰκοδομῆς, depulsi
sunt à fabrica sive adificatione templi ἔ-
urbis.

Ἀπέργω, idem. 2. Maccab. 12, 40.

Εἴργω. fut. ξω. a. 1. ἔρξα, includo,
in carcerem conjicio.

Εἰργμός, α, ὁ, detentio. Symmachus
Deuter. 22, 9.

Εἰρατή, ἡς, ἡ, carcer. Sap. 17, 16.

Ἑρκος, εος, τό, septum.

Πολιορκέω, ὦ, urbem obsideo. 5. Esd. C
5, 73.

Πολιορκία, ας, ἡ, urbis obsessio 3. Esd.

2, 23.

Πολιορκητής, α, ὁ, urbium obsessor.

Πολιορκητικός, α, ὁ, obsidionalis.

Δυσπολιορκητός, α, ἡ, qui difficulter
obsideri potest, vix expugnabilis. 2. Macc.
12, 21.

Ἐκπολιορκέω, obsideo. Josue 7, 3.

Ἐμπολιορκέω, obsideo. Sirac. 50, 4.

Εἴρηνη, ἡς, ἡ, proprie pax, ἔορ-
ponitur bello. Sic dicta παρὰ τὸ εἰς ἐν εἰ-
ρεν, à connectendo in unum, sicut πόλεμος
παρὰ τὸ πολεῖν, bellum à versando, quod
omnia verset sursum deorsumque. Pax
animos conciliat, conjungit, at bellum eos-
dem distrabit. Marc. 5, 34. ὕπαγε εἰς εἰ-
ρήνην (pro ἐν εἰρήνῃ, conf. Act. 16, 36.) abi-
tum pace. Hebraismus. Sic Luc. 7, 50.
πορεύε εἰς εἰρήνην, vade cum pace. Act. 12,
20. ἠτᾶντο εἰρήνην, petebant pacem. 2. Cor.
13, 11. ὁ Θεὸς τῆς ἀγάπης καὶ εἰρήνης ἔσται
μεθ' ὑμῶν, Deus charitatis ac pacis erit vo-
biscum. Per Hebr. idiotismum accipitur
pro felici ἔ prospero rerum successu. Joh.

20, 19. 21. 26. εἰρήνη ὑμῶν pax vobis, prout
Latini dicunt salвете, ἔ Græci χαίρετε,
Germani Gott grüsse euch, hoc est, DEVS
vos magnos reddat. Hebr. שְׁלָמֵיכֶם
Joh. 16, 33. ἵνα ἐν ἐμοὶ εἰρήνην ἔχητε, ut
in me pacem haberetis, hoc est, ut per me vo-
bis bene esset. 2. Sam. 18, 29. εἰρήνη τῷ παι-
δαρίῳ; Estne pax puero? hoc est, an adhuc
bene habet? Est ne adhuc saluus filius meus?
Reconciliatio cum DEO. Rom. 5, 1. Gu-
stus paterni DEI favoris, quò electi ἔ πρὶ
discernuntur ab impiis, quòque majus bo-
num homini in hac vita obtingere nequit,
Phil. 4, 7.

Ἐιρηνεύω, in pace ago, seu vivo, pace
fruor. 2. Cor. 13, 11. εἰρηνεύετε in pace agi-
te. 1. Thess. 5, 13. εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς,
pacem colite inter vos mutuò. Rom. 12, 18,
μετὰ πάντων εἰρηνεύοντες, cum omnibus
pacem colentes. Fut. εἰρηνεύσω. Job. 5, 23.
aor. 1. ἀέ. εἰρήνευσα, ας, ε. Job. 3, 26. ἔτε
εἰρήνευσα, ἔτε ἡσύχασα, nonne pacem ha-
bui, nonne quievi? 2. Par. 20, 30. καὶ εἰ-
ρήνευσεν ἡ βασιλεία Ἰωσαφάτ, ἔ pacem
habuit regnum Josaphati. prat. ἀέ. εἰρή-
νευκα, ας, ε.

Ἐιρηνικός, ἡ, ὄν, pacificus, tranquillus,
a, um. Jac. 3, 17. εἰρηνική, ἐπεικὴς, ἐμ-
πειθής, pacifica, equa, obediens.

Ἐιρηνικῶς, pacificè. 1. Maccab. 5, 25.

Ἐιρηνοποιός, α, ὁ, pacificus. Matth. 5, 9.
μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, beati pacifici.

Ἐιρηνοποιέω, ὦ, reconcilio. F. ἦσω. P.
εἰρηνοποίηκα. aor. 1. ἀέ. εἰρηνοποίησα. Col.
1, 20. εἰρηνοποιήσας (part. a. 1. ἀέ.) διὰ
τῆς αἱματος τοῦ σταυροῦ, pace per sanguinem
crucis facta, Prov. 10, 10. ὁ ἐλέγχων μετὰ
παρόρησίας, εἰρηνοποιεῖ, qui liberè reprehen-
dit, pacem stabilit.

Εἴρη, proprie necito, inde est compo-
situm

Ἐνείρω, connecto, consuo: Jobi 10,
11. ὅσέοις δὲ καὶ νέυροις με ἐνείρας, ossibus
vero ἔ nervis me consuisti. item per Syn-
gen. dico, quòd sermo nihil aliud sit, quàm
concinna verborum connexio. Sic sermo
(pro sermone) ἔ sermone ejusdem est originis
Ὀδυσ. λ. τάδε τοι νημερτέα εἶρω, hæc tibi
vera dico, seu narro. usitatissimum est in fut.
ἀέ. ἐρῶ dicam, ἐρεῖς, εἶ, ἔμεν, εἶτε, ἐρεῖσι.
2. Cor. 12, 6. ἀλήθειαν ἐρῶ, veritatem
dicam.

dicam. Act. 23, 5. ἐκ ἐρεῖς κακῶς τὸν ἀρχόντα, principi populi tui non maledices. ἀρχόντα pro τῷ ἀρχόντι Hellenismus. Gen. 46, 36. ἐρεῖτε, ἄνδρες κτηνοτρόφοι ἐσμὲν, dicetis, pecuarii sumus. A fut. ἐρῶ poetica dialysi sit ἐρέω, ὦ, nuntio, interrogo, dico, inquam. Phil. 4, 4. χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε. πάλιν ἐρῶ χαίρετε, gaudete in DOMINO semper: rursus, inquam, gaudete. Matth. 21, 3. ἐρεῖτε (2. plur. pres. act. imper.) dicite. Sed in presenti usitatum est λαλέω, λέγω. 6i. gr. Gal. 1, 9. ὡς προειρήκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν λέγω, ut antea diximus, etiam nunc iterum dico. Hic non est ἐρέω, vel εἶρω, sed λέγω. Ergo verbum hoc dico Græcè exprimitur in presenti per λέγω, λαλέω, in prat. act. per εἶρηκα. in aor. 2. act. per εἶπον, in fut. act. per ἐρῶ, εἰς, εἴ Ἔ. ubi semper videndum, quid usus ferat. Nonnulli ab ἐρέω, derivant prat. act. εἶρηκα, as, ε, dixi, de quo vide infra ἐρέω. Fut. ῥήσω dico. Sed illos aberrare, aliàs Ἔ alibi facile demonstrāro. Si enim (ut hæc obiter addam) εἶρηκα est ab ἐρέω, etiam ἐρρήθην Ἔ ἐρρήθην, item ῥήθεις, εἶσα, ἐν, item ῥήθίσομαι, item ῥήμα, ῥήτωρ, ῥήτρα, as, ἦ, Ἔ. quæ omnia sunt usitatissima, ab eodem fuerint themate. Hoc falsum esse, quilibet Græcarum literarum mediocriter gnarus intelligit. Vera ergo analysis Grammatica verbi εἶρηκα dixi hæc est, ut Thema ejus statuatur ἐρέω, in Fut. ῥήσω: in prat. act. ἐρρήκα Ἔ Atticè εἶρηκα. Sicut pro λέληθα accepī Attici dicunt εἴληθα, pro διαλέλεγμαi collocutus fui, διείλεγμαi Ἔ. c.

Ἐιρων, ωνος, ὁ, dissimulator in oratione, qui aliter loquitur, ac sentit.

Ἐιρωνεία, as, ἡ, dissimulatio in oratione, est etiam genus Tropi Rhetorici, cum ex re nominata intelligitur ejus contrarium.

Ἐιρωνεύομαι, utor dissimulatione in loquendo; illudo, cavillor. 2. Macc. 13, 3.

Ἀντερέω, ὦ, Ἔ ἀντέρομαι sive ἀντεῖρομαι, vicissim interrogo, contra dico. Judith. 12, 13.

Ἀπερέω, ὦ, interdico. ἀπειρημένον, (part. prat. pass.) prohibitum. Aquila Levit. 18, 23.

Εἰς, præpositio ad (differt à πρὸς, quod

A hoc usitatè animatis, illud (εἰς) inanimatis præponi solet. Gaza in Grammat. lib. 4.) usitatè dico, quia Homerus Ὀδυσ. γ. 386. αἶτ τοῖσιν δ' ἡγεμόνευεν εἰς πρὸς δώματα Νέστωρ, hisce præibat domum suam Nestor, scilicet licentia hæc est poetica. cum verbis significantibus motum ad locum vertitur in, Ἔ regit Accus. Marc. 16, 19. ὁ μὲν ἐν Κύριος μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς, ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανόν, Dominus itaque postquam locutus fuisset eis, sursum receptus est in cælum. 2. Cor. 2, 12. ἐλθὼν εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον, quum venissem Troadem ad prædicandum Evangelium. Luc. 5, 3. εἰς ἐν τῶν πλοίων, in unum istorum navigiorum. Rom. 11, 24. εἰς καλλιέλαιον, in veram oleam. Nec tantum de loco, sed etiam de tempore dicitur. Luc. 12, 19. κείμενα εἰς ἔτη πολλά, reperta in annos multos. item de persona. Joh. 5, 45. εἰς ἐν ἡλπίκατε, in quem speratis. Sæpe ponitur pro ἐν in, quæ præpositio significat quietem in loco. idque more Hebræorum Gen. 49, 29. ubi ἦν ponitur pro ἐν. Sic sæpe ἦ quod redditur per εἰς ponitur pro ἐν, ut Ps. 15, 10. καὶ καταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς ᾧδην, non relinques animam meam in inferno. imò etiam more aliorum disertissimorum Græcorum, ne quis putet, solos Hebræos ita fuisse locutos. Hesiod. α. 293. 296. ἐς τελευτᾶς pro ἐν τελευτῇ in calathis. Phocyl. 6. 105. καὶ ἐν ἐς ᾧδην ὄλαβον ἔχειν, non licet in tumultu habere opes. Terentius: ubi videt me esse in tantum honorem, Ἔ. c. Matth. 2, 23. κατῴκησεν εἰς πόλιν, pro ἐν πόλει, habitavit in urbe. Matth. 10, 41. εἰς ὄνομα προφήτου, pro ἐν ὀνόματι nomine propheta, hoc est, tanquam prophetam. Marc. 13, 16. ὁ εἰς τὸν ἀγρὸν (pro ἐν τῷ ἀγρῷ) scilicet ὦν, qui est ruri. Luc. 11, 7. τὰ παῖδιά μου μετ' ἐμοῦ εἰς τὴν κοίτην; pro ἐν τῇ κοίτῃ, pueruli mei mecum sunt in cubiculo. [Act. 2, 39. ὑμῖν γὰρ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία, καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν, καὶ πᾶσι τοῖς εἰς μακρὰν. Vobis enim facta Ἔ promissio Ἔ filiis vestris, Ἔ omnibus, qui a longe sunt. τοῖς εἰς μακρὰν, pro τοῖς ἐν μακρῷ sc. χώρῃ ἔστι, iis qui in longe diffitis regionibus versantur] Luc. 12, 21. μὴ εἰς θεόν (pro ἐν θεῷ) πλετῶν, non dives in Deo. Marc. 5, 34. Δύναπερ ὑπάγε εἰς εἰρή-

εἰρήνην pro ἐν εἰρήνῃ. *Filia, abi in pace.* Sic Luc. 8, 48. πορεύεαι εἰς εἰρήνην, *vade cum pace.* Joh. 1, 18. ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον pro ἐν τῷ κόλπῳ, *qui est in sinu Patris.* Act. 23, 11. εἰς ῥώμην pro ἐν ῥώμῃ, *Romæ.* *Vertitur inter,* 1. Thess. 1, 5. εἰς ὑμᾶς inter vos, *pro ἐν ὑμῖν.* Joh. 6, 9. εἰς τοσάτους, *inter tam multos.* Apud. Luc. 24, 47. κηρυχθῆναι εἰς πάντα τὰ ἔθνη, *prædicari apud omnes gentes.* Rom. 15, 16. εἰς τὰ ἔθνη, *apud gentes.* 2. Cor. 8, 23. συνεργὸς εἰς ὑμᾶς, *adjutor apud vos.* coram. Act. 22, 30. ἔστησεν εἰς αὐτὰς, *statuit (eum) coram illis.* propter. 1. Pet. 4, 7. νήψατε εἰς τὰς προσευχὰς, *propter preces.* [Marc. 1, 38. εἰς τὸτο γὰρ ἐξελήλυθα, *propter hoc enim egressus sum.* Act. 26, 16. εἰς τὸτο γὰρ ὤφθην σοι, *propterea enim apparui tibi*] Pro ἀντί. 1. Cor. 4, 3. ἐμοὶ εἰς ἐλάχισον, *pro ἀντί ἐλάχιστον, mihi verò pro minimo est, hoc est, ego plane non moror vestra de ne sinistra judicia.* [Pro, ὑπέρ. 1. Cor. 16, 1, περὶ δὲ τῆς ἐυλογίας τῆς εἰς τὰς ἁγίας sc. γενομένης, *de collecta verò, qui fit pro sanctis.*] Per. 1. Cor. 10, 2. πάντες εἰς τὸν Μωσῆν ἐβαπτίσαντο, *omnes per Moysen baptizati sunt.* *Hebraismus.* εἰς τὸν Μωσῆν pro ἐν τῷ Μωσῇ ἢ hoc pro διὰ τῆς Μωσέως 𐤀𐤓𐤌𐤃 hoc est, per Moysen. Ad πρὸς, Matth. 15, 24. ἔκ ἀπεστάλην. εἰ μὴ εἰς τὰ πρόβατα ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραὴλ, *non sum missus (scilicet tanquam propheta) nisi ad oves perditas domus Israël.* Luc. 11, 49. ἀποσελῶ εἰς αὐτὰς προφῆτας, *mittam ad eos prophetas.* Joh. 1, 7. ἦλθεν εἰς μαρτυρίαν, *venit ad testimonium, hoc est, ut testaretur (ut ipse textus explicat) usque ad Joh. 13, 1. εἰς τέλος usque ad finem.* Eph. 1, 14. εἰς ἀπολύτρωσιν, *usque ad redemptionem.* Erga Hebr. 6, 10. εἰς τὸ ἔννομα, *erga nomen.* Matth. 26, 10. εἰς ἐμέ, *erga me.* Rom. 16, 6. εἰς ἡμᾶς, *erga nos.* De περὶ. Eph. 5, 32. ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν ἐκκλησίαν, *ego verò loquor de CHRISTO ἢ de Ecclesia.* 2. Cor. 12, 6. μή τις εἰς ἐμέ λογισηται, *ne quis de me cogitet.* Per διὰ. Act. 7, 53. εἰς διαταγὰς pro ἐν διαταγαῖς *Hebraismus.* Græcè διὰ διατάγων, *hoc est, per dispositiones (ministerium) angelorum.* Adversus, contra. Act. 25, 8. ἔτα

εἰς Καίσαρα ἡμαρτον, *neque adversus Caesarem peccavi.* Luc. 7, 30. εἰς ἑαυτὰς, *adversus seipsos.* Luc. 12, 10. ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τῆς ἀνθρώπου, *quisquis aliquid locutus fuerit adversus filium hominis.* Rom. 8, 7. ἔχθρα εἰς Θεόν, *inimicitia adversus Deum.* Finem notat Matth. 10, 18. εἰς μαρτύριον αὐτοῖς pro ἐπ' αὐτὰς, *in testimonium contra eos.* Luc. 9, 5. εἰς μαρτύριον ἐπ' αὐτὰς, *ut sit testimonium adversus eos.* Matth. 28, 19. βαπτίζοντες αὐτὰς εἰς τὸ ὄνομα, *in nomen, hoc est, baptizantes eos in cultum Patris, Filii Ἔ Spiritus S.* 1. Tim. 4, 3. ἀπέχεσθαι βρωμάτων ἃ ὁ Θεὸς ἐκτίσεν εἰς μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας, *abstinere à cibis, quos DEUS condidit ad participandum cum gratiarum actione.* Ponitur pro Genitivo. 1. Tim. 2, 7. εἰς ὁ pro ἢ. Sæpius per Hebraismum Dativum indicat ἢ respondet τῷ ἢ articulo Dativi casus. Matth. 5, 22. εἰς τὴν γέενναν pro τῇ γέεννῃ *Gehennæ.* Matth. 24, 9. παραδώσασιν ὑμᾶς εἰς θλίψιν, *pro τῇ θλίψει tradent vos afflictioni.* Joh. 8, 26. ταῦτα λέγω εἰς τὸν κόσμον, *pro τῷ κόσμῳ, hæc loquor mundo.* Marc. 11, 1. ὅτε ἐγγίξουσιν εἰς Ἱερουσαλὴμ, *pro τῇ Ἱερουσαλὴμ, quum appropinquarent Hierosolymis.* Heb. 2, 3. εἰς ἡμᾶς pro ἡμῖν. Marc. 13, 10. εἰς πάντα τὰ ἔθνη pro πᾶσιν ἔθνεσιν, *omnibus gentibus.* Luc. 8, 34. ἀπήγγειλαν εἰς τὴν πόλιν, *pro τῇ πόλει, annunciarunt urbi.* Luc. 9, 13. εἰς πάντα λαόν, *pro τῷ παντὶ λαῷ, omni populo.* Rom. 16, 26. εἰς πάντα τὰ ἔθνη γνωριζέσθαι, *pro πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, quod omnibus gentibus innotuit.* Gal. 6, 8. ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτῆς, *pro τῇ σαρκὶ ἑαυτῆς, qui seminat carni suæ.* Col. 1, 20. εἰς αὐτὸν pro αὐτῷ, *sibi reconciliaret.* 1. Pet. 1, 25. εἰς ὑμᾶς pro ὑμῖν, *vobis evangelizatum est.* 1. Joh. 5, 10. ὁ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν pro τῇ μαρτυρίᾳ, *non crediderunt testimonio.* Græci etiam ita loquuntur, *sed rarissime.* Demosth. olynth. 1. βοηθησάντων εἰς Ὀλυνθον pro τῇ Ὀλύνθῳ, *eorum, qui juverunt Olyntho.* Notandus quoque hic est Hebraismus alius, ubi εἰς ponitur non pro ἢ articulo sed pro 𐤀, quod valet præpositionem in. Matth. 19, 5. ἔσονται αἱ δύο εἰς σάρκα μίαν, *hoc est, οἱ δύο ἔσονται σὰρξ μία, hi duo erunt caro una.* 1. Pet. 2, 7. Gen. 20, 12. γενήθη μοι εἰς γυναῖκα

γυναικα, pro ἐγενήθη μοι γυνή, & facta est A
 uxor mea. Latine, nupsit mihi. Jer. 31,
 33. καὶ ἔσομαι αὐτοῖς εἰς θεὸν **יהוה**
 pro καὶ ἔσομαι αὐτοῖς θεός, & ero illis
 D E U S. Sine Hebraismo hac leguntur
 2. Cor. 6, 16. Apoc. 21, 7. Sic 1. Joh. 5, 8.
 εἰς τὸ ἐν εἶναι, hoc est, ἐν εἶσι, unum sunt.
 1. Cor. 15, 45. ἐγένετο Ἀδάμ εἰς ψυχὴν ζῶ-
 σαν. Hebraismus duplex, pro ἐγένετο Ἀ-
 δάμ ψυχὴ ζῶσα. ψυχὴ hic ponitur pro per-
 sona. Et factus est Adamus persona viva.
 Construitur cum genitivo per ellipsin casus
 proprii. Act. 2, 31. εἰς ᾧδε scilicet δῶμα B
 seu τόπον. Th. Beza vertit apud inferos. Sic
 Ἰλιαδ. Φ. 48. eadem est ellipsis πέμψαν εἰς
 αἶδαο, καὶ ἐκ ἐθέλοντα νέεσθαι, missurum
 ad Plutonis domum, licet non volentem ire.
 Caterum εἰς τὸ eleganter infinitivis prapo-
 ni solet, & gerundium in dum significat.
 Resolvi potest in conjunctionem causalem
 ἵνα, ὅπως, quod causa finalis ea notetur. ut
 Matth. 6, 1. εἰς τὸ θεαθῆναι, pro ὅπως
 θεαθῶσι, ut viderentur, vel ut ibidem con-
 tinenter subjicitur, ὅπως δοξαδῶσιν ὑπὸ
 τῶν ἀνθρώπων, ut glorificentur ab homini-
 bus. Rom. 1, 20. εἰς τὸ εἶναι αὐτὰς ἀναπο-
 λογήτας, ut sint inexcusabiles. Rom. 4, 11.
 εἰς τὸ λογιθῆναι, ut imputetur. ibid. 5, 18.
 εἰς τὸ γενέσθαι αὐτὸν πατέρα, fore, ut ipse
 fieret pater. 1. Cor. 11, 22. εἰς τὸ ἐδίειν ad
 edendum. ibid. 5, 33. εἰς τὸ φαγεῖν ad ve-
 scendum. 2. Cor. 4, 4. εἰς τὸ μὴ ἀυγάζαι
 αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν, ne irradiet eos illu-
 stratio Evangelii. Eph. 1, 12. εἰς τὸ εἶναι
 ἡμᾶς εἰς ἐπαινον τῆς δόξης, ut simus laudi
 glorie ipsius. [Abundat quoque cum par-
 ticula πάλιν positum. 2. Corinth. 13, 2. εἰς
 τὸ πάλιν pro πάλιν, iterum] Saepè omit-
 titur. Matth. 2, 2. ἤλθομεν προσκυνῆσαι
 αὐτῷ (pro εἰς τὸ προσκυνῆσαι) venimus
 ut adoremus eum. Matth. 18, 11. ἤλθε
 γὰρ ὁ υἱὸς τῶ ἀνθρώπου σῶσαι (pro εἰς τὸ
 σῶσαι) τὸ ἀπολωλός, venit filius hominis
 ad servandum, quod perierat. Luc. 19, 10.
 ἤλθε ζητῆσαι, pro εἰς τὸ ζητῆσαι, seu τῶ
 ζητῆσαι ἕνεκα, venit ut quærat. [Omitti-
 tur quoque in hac locutione ἡμέραν ἐξ ἡμέ-
 ρας, 2. Petr. 2, 8. quod integrum est ἐξ
 ἡμέρας εἰς ἡμέραν, de die in diem. Item
 apud nomina substantiva. 1. Timoth. 2, 6.
 ὁ δὲ εἰς αὐτὸν ἀντίλυτρον pro εἰς ἀντίλυ-

τρον, qui dedit semetipsum in pretium re-
 demtionis. 2. Thessal. 3, 9. ἀλλ' ἵνα εἰ-
 τὰς τύπον δώμεν ὑμῖν, sed ut nos vobis in
 exemplum demus.] Cum infinitivo po-
 nitur pro ὅτι δήπερ. Heb. 11, 3. εἰς τὸ μὴ
 γεγονέναι, quod videlicet ea, quæ videmus,
 non sint facta &c. Hic infinitivus non pot-
 est resolvi per ut, sed per quod, quippe ubi
 non finis, sed modus & res gesta notatur.
 Adverbialiter capitur. εἰς τέλος Joh. Pisc.
 indefinenter immerbar. Luc. 18, 5. Alii
 vertunt tandem. Mart. Luth. zuletzt.
 Galli finalement. Joh. 6, 66. εἰς τὰ ὀπίσω,
 retrò.

Εἰς, μία, ἐν, unus, a, um. (ab εἰμί
 sum, ens est unum. Hebr. **אֶחָד** est Arab.
واحد ens, res) Eph. 4, 5. εἰς Κύριος, μία
 πίστις, ἐν βάπτισμα, unus DOMINVS,
 una fides, unum baptisma. Apoc. 9, 12. ἡ
 τρίτη ἡ μία θάλασσα, &c. unum. Hebraismus du-
 plex. 1. ubi fœmininum genus ponitur pro
 neutro q. d. τὸ καὶ τὸ πρῶτον, &c. primum.
 2. ubi μία ponitur pro πρώτῃ. Sic Apoc.
 11, 14. ἡ τρίτη ἡ δευτέρα, &c. alterum. Ge-
 nit. ἐνός, μιᾶς, ἐνός. Luc. 10, 42. ἐνός δὲ
 ἐστὶ χρεία, unius verò est necessitas, hoc est,
 unum est necessarium, videlicet ut credamus
 in JESUM CHRISTUM. Nam
 qui non crediderit, damnabitur. 1. Tim. 3,
 2. μιᾶς pro μίας. Dat. ἐνὶ, μιᾷ, ἐνί. Luc.
 15, 7. 10. ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ, super uno pec-
 catore. Luc. 5, 17. ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν quo-
 dam dierum illorum. Sic ἰὼ ἡματι uno
 die (pro ἰὼ) ab ἰός, ἰα, ἰόν, unus, a, um.
 Accus. ἕνα, μίαν, ἐν. Marc. 15, 27. ἕνα ἐκ
 δεξιῶν, καὶ ἕνα ἐξ ἐκωνύμων, unum à dex-
 tris, alterum à sinistris. Luc. 17, 22. μίαν
 τῶν ἡμερῶν, unum ex diebus. Ps. 27, 7. μίαν
 ἡμέραν ἀπὸ Κυρίου, unum petivi à
 DOMINO, μίαν. pro ἐν per Hebrai-
 smum. Luc. 5, 3. εἰς ἐν τῶν πλοίων, in
 unum istorum navigiorum, εἰς καὶ εἰς,
 alius post alium, sigillatim. καὶθ' pro καὶ
 εἴτα, & deinde. Joh. 8, 9. Marc. 14, 19.
 q. d. unus & deinde alius. οἱ καθ' ἕνα
 singuli, Eph. 5, 33. καθ' ἕνα πάντες. 1. Cor.
 14, 31. sigillatim. Rom. 3, 12. ἐκ εἰς
 ἐνός, non est usque ad unum. Latini di-
 cunt omnes ad unum, hoc est, nullo exce-
 pto. Rom. 12, 5. ὁ δὲ καθ' εἰς, pro οἱ δὲ
 καθ' ἕνα, singuli. εἰς τις unus quidam.

Marc. 14, 51. εἰς ἕνα & unusquisque
 Luc. 4, 40. Eph. 4, 16. ubi εἰς more Latini-
 norum redundat. εἰς τῶν δώδεκα, Marc.
 14, 43. unus illorum duodecim. & ibid.
 5, 20. εἰς ἐκ τῶν δώδεκα, unus ex illis duo-
 decim. quæ phrasæ sunt ἰσοδυναμοῦσαι.
 1. Thess. 5, 11. οἰκοδομεῖτε εἰς τὸν ἕνα (pro
 αὐτῷ) & edificare singuli singulos. Matth.
 24, 40. ὁ εἰς παραλαμβάνεται, καὶ ὁ εἰς
 ἀφίσταται, unus assumitur, alter verò relin-
 quitur. Luc. 18, 10. ὁ εἰς τελώνης, ὁ ἕτερος
 Φαρισαῖος, unus erat publicanus, alter
 Phariseus. Luc. 14, 18. ἀπὸ μιᾶς scilicet
 Φωνῆς sive ψυχῆς, uno consensu. Marc. 16,
 2. τῇ μιᾷ σαββάτων uno (die) Sabba-
 thorum, seu primò die hebdomadae, sicut
 ibidem ille Hebraismus 6, 9. explicatur, ubi
 Marcus scribit, τῇ πρώτῃ σαββάτῃ, primò
 (die) Sabbathi. Sic Joh. 20, 19. ἐν ἡμέρᾳ
 τῇ μιᾷ τῶν σαββάτων, die uno, hoc est, die
 primo sabbathorum, id est, hebdomadae,
 quem diem scriptura etiam vocat domini-
 cum. [Recte hæc explicat noster, sunt
 enim ex hebreo שַׁבָּתוֹן הַפְּרִמָּה prima in
 Sabbatho, vel prima Sabbathi sive septi-
 mane dies; prout ostendimus prolixè ad
 Lamb. Ros Ellipses Gr. p. 73. f.] Apoc. 1,
 12. Conf. Gen. 1, 5. καὶ ἐγένετο πρωὶ ἡμέ-
 ρα μία (hoc est, πρώτη) & fuit manè dies
 primus. Joh. 21, 25. εἰάν γραφῆται καθ'
 ἕν, si scribantur singula. Act. 28, 25. ῥῆμα
 ἕν, verbum hoc, seu hoc propheta dictum.
 Ponitur pro tis aliquis. Matth. 8, 19. εἰς
 γραμματεὺς, quidam scriba, idem quod
 γραμματεὺς τις. Marc. 9, 17. εἰς ἐκ τῶν
 ὄχλων, quidam è turba. Luc. 9, 19. προφή-
 της εἰς τῶν ἀρχαίων ἀνέστη, propheta qui-
 dam ex priscis resurrexit. Luc. 5, 12. ἐν μιᾷ
 πόλει, in quadam urbe. Pro μόνῳ so-
 lus. Marc. 2, 7. τίς δύναται ἀφίεναι ἁ-
 μαρτίας, εἰ μὴ εἰς ὁ Θεός; Quis potest
 remittere peccata, nisi solus Deus?

Ἐνότης, ἡτός, ἡ, unitas. Eph. 4, 3. 13.
 σπαιδίζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τῶν πνεύ-
 ματων, studentes conservare unitatem
 Spiritus.

Οὐδεὶς, ἑδεμία, ἑδέν, nullus, a, um.
 Matth. 19, 17. ἑδεὶς ἀγαθὸς εἰ μὴ εἰς ὁ
 Θεός, nullus est bonus, nisi unus DEUS.
 Es. 40, 17. πάντα τὰ ἔθνη ὡς ἑδέν ἐσι,
 omnes gentes velut nihil sunt. Act. 25, 10.

Αἱ Ἰσδαίαις & δὲν ἠδίκησα, Judæos non affecti
 injuria. confer vulgatam versionem. & δὲν
 hic ponitur pro ἀν. Sic Demosth. Olynth.
 prima: καὶ μὰ δὲ & δὲν ἀπίστον ἴσως, &
 profecto non est incredibile fortassis &c.
 in Genit. & δὲνός, & δεμιάς, Deut. 16, 5.
 & δὲνός. Joh. 26, 7. κρεμάζων γῆν ἐπὶ & δὲ-
 νός, suspendit terram super nihilum. Di-
 vise legitur Matth. 27, 14. καὶ ἔκ ἀπε-
 κριθῆ αὐτῷ πρὸς & δὲ ἐν ῥῆμα, & non re-
 spondit ei ad ullum verbum. Joh. 1, 3. χω-
 ρὶς αὐτῶν ἐγένετο & δὲ ἐν, absque eo factum
 est nihil. 2. Sam. 13, 30. & κατελείφθη ἐξ
 αὐτῶν & δὲ εἰς, neque relictus est ex iis
 unus, seu ne unus quidem superstes mansit.
 Matth. 5, 13. εἰς & δὲν ἰσχύει ἔτι, ad nihil
 valet amplius. Sic

Μηδεὶς, μηδεμία, μηδέν, nullus, a, um.
 Marc. 5, 43. Luc. 4, 35. in Genit. casu
 μηδενός, μηδεμιάς, μηδενός. Act. 23, 14.
 μηδενός γεύσασθαι (pro γεύσεσθαι) nihil
 gustaturos. Dativ. μηδενί, μηδεμιά, Rom. 12, 17.
 μηδενί κακὸν ἀντὶ κακῶ ἀπο-
 δίδόντες, nemini malum pro malo reddentes.
 Acc. μηδένα, μηδεμίαν, μηδέν. 2. Cor.
 6, 3. μηδεμίαν δίδόντες προσκοπήν, nul-
 lum dantes offendiculum. Licet verò εἰς
 careat plurali numero, composita tamen
 πληθυντικῶς efferri, didicimus à Sopho-
 cle, qui homines vilissimos vocat & δένους.

Οὐδεὶς, ἑδεμία, ἑδέν, nullus, a, um.
 1. Sam. 21, 1. ἑδεὶς, compositum ex ἑτε-
 εἰς nullus, a, um. ubi ε abjicitur & τ mu-
 tatur in θ propter sequentem vocalem a-
 spiratam. 1. Cor. 13, 2. ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω,
 ἑδέν εἰμι, charitatem autem non habeam,
 nihil sum.

Ἐξεδενέω, ὦ, contemno, nihili æsti-
 mo. Sirac. 31, 25. καὶ μὴ ἐξεδενήσῃς με,
 & ne contemnas me.

Ἐξεδενίζω, contemno, unde subst.

Ἐξεδενισμός, ὤ, ὁ, contemptus. Aquila
 Psalm. 123, 4. πολλὰ ἐνεπλήθη ἡ ψυχὴ
 ἡμῶν τῷ ἐξεδενισμῷ τῶν ὑπερφερῶν.
 Multum repleta est anima nostra despe-
 ctione superbiorum.

Ἐξεδενόω, ὦ, nihili facio, pro nihilo
 habeo, contemno. cum Accus. (idem quod
 ἐκφραυλίζω, vilipendo, ἐξεδενέω, ὦ, sperno,
 pro nihilo habeo. Fut. ἐξεδενώσω, eis, ei.
 Psalm. 51, 19. τεταπαινωμένην ὁ Θεός ἐκ
 ἐξ-

ἐξεδένωσα, & humiliatum cor Deus non A
contemnet. aor. 1. ἐξεδένωσα, ας, ε. Jud.
9, 38. 2. Sam. 6, 16. καὶ ἐξεδένωσεν αὐτὸν
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς, & vilipendit eum
in corde suo. præt. act. ἐξεδένωκα, ας, ε,
1. Sam. 10, 19. σήμερον ἐξεδένωκατε (2.
pl. præt.) τὸν θεόν, hodie sprevisistis Deum
vestrum. præt. pass. ἐξεδένωμαί,σαι,ται.
Psalm. 15, 4. ἐξεδένωται ἐνώπιον αὐτοῦ ὁ
πονηρευόμενος, in cuius oculis contemptus
est malitiosus. aor. 1. pass. ἐξεδένωθην, ης,
η, spretus fui. aor. 1. pass. subj. ἐξεδένω-
θῶ, ῆς, ῆ. Marc. 9, 12. ἵνα πολλὰ πάθῃ
καὶ ἐξεδένωθῇ, ut multa patiatux, & pro B
nihilò habeatur.

Ἐξεδένωσις, εως, ῆ, contemptus, Ps. 119.
22. περιελε ἀπ' ἐμοῦ ὄνειδος καὶ ἐξεδένω-
σιν, devolve à me opprobrium & contem-
ptum.

Ἐξεδενέω, ῶ, pro nihilo habeo, sper-
no, vilipendo. caret augmento, quia &
est διφθόγγος ἀμετάβλητος, Diphthon-
gus immutabilis cum Accus. Rom. 14, 10.
τί ἐξεδενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; cur pro ni-
hilo habes fratrem tuum? Rom. 14, 3. ὁ
ἐδίων, τὸν μὴ ἐσθίωντα μὴ ἐξεδενεῖτω
(3. sing. præs. imper.) qui comedit, ne pro
nihilò habeto non comedentem. 1. Thess.
5, 20. προφητείας μὴ ἐξεδενεῖτε (2. pl.
præs. imper.) prophetias ne pro nihilò ha-
bete. part. præs. ἐξεδενέων, ῶν, ἔοντες, & ἡ-
τος ὁ. Luc. 18, 9. F. ἐξεδενήσω, ας, ε.
Prov. 1, 7. σοφίαν καὶ παιδείαν ἀσεβεῖς
ἐξεδενήσασιν, sapientiam & institutionem
impii spernent, præt. perf. ἐξεδένηκα, ας,
ε. 1. Sam. 8, 7. & σὲ ἐξεδενήκασιν, ἀλλ'
ἢ ἐμὲ, non enim te spreverunt, sed me.
præt. pass. ἐξεδένημαι,σαι,ται. 1. Cor. 1,
28. τὰ ἐξεδενημένα (part. præt. pass.)
ἐξελέξατο ὁ θεός, sprete elegit Deus. 2. Cor. D
10, 10. ὁ λόγος ἐξεδενημένος (part. præt.
pass.) sermo est nihili. 1. Cor. 6, 4. τὰς
ἐξεδενημένους καθίζετε, vilissimos consti-
tuite arbitros. aor. 1. pass. ἐξεδενήθην, ης,
η, unde est part. a. 1. pass. ἐξεδενήθεις, con-
temptus, reprobatus Act. 4. 11. a. 1. act.
ἐξεδένησα, ας, ε, sprebi. Gal. 4, 14. & ἡ
ἐξεδενήσατε (2. pl. a. 1. act. indic.) non
pro nihilò habuistis. 1. Cor. 16, 11. μή τις
ἐν αὐτὸν ἐξεδενήσῃ (3. sing. aor. 1. act.
subj.) ne quis igitur eum pro nihilò habeat.
Luc. 23, 11. ἐξεδενήσας (part. a. 1. act.)

δὲ αὐτὸν Ἡρώδης, quum tum pro nihilo
habuisset Herodes.

Ἐξδένημα, τος, τὸ, contemptus. Ps.
22, 6. Ab & deis est Adv.

Οὐδαμῶς, Prov. 23, 5. 1. Reg. 2, 37.
& & δαμῶς, & à μηδεὶς μηδαμῶς. Ez.
4, 14. nequaquam, neutiquam. Matth.
2, 6. καὶ σὺ Βηθλεὲμ & δαμῶς ἐλαχίστη
εἶ, & tu Bethlehema nequaquam es mi-
nima.

E I T A Adv. ordinis, (ἀπὸ τῆς tem-
pus) deinde Marc. 4, 28. αὐτομάτῃ γὰρ
ἡ γῆ καρποφορεῖ, πρῶτον κόρπον, εἶτα σῖ-
χυν, εἶτα πλήρη σῖτον, sua sponte enim
terra fructum fert, primò herbam (herba-
scentes segetes) deinde spicam, deinde ple-
num frumentum. 1. Cor. 15, 24. εἶτα τὸ
τέλος deinde erit finis. 1. Tim. 2, 13. εἶτος
Ἑβραῖα, deinde Ἑβραῖα, itanè, itane verò. Heb.
12, 9. ἐδείξει deest (ut vult Camerarius)
Rom. 2, 9. Ἰσραεὶς τε πρῶτον, καὶ (εἶτα)
Ἑβραῖος, Judæi primum & (deinde)
Græci.

Ἐπειτα ex ἐπὶ & εἶτα adverb. ord. de-
inde. 1. Cor. 12, 28. ἔπειτα δυνάμεις de-
inde virtutes.

Μετέπειτα, adverb. decompositum ex
μετά, ἐπὶ & εἶτα, postea. Hebr. 12, 17. εἰς
τὸ μετέπειτα, imposterum.

Καθ' αἷς, vox composita ex tribus, nempe
ex καὶ εἶτα αἷς. Job. 8, 9. αἷς καθ' αἷς ἐξηγ-
χοντο, alius post alium exhibant, iῶτα
subscriptum solet quandoque excidere.
Marc. 14, 19. αἷς καθ' αἷς, figillatim. Ver-
botenius unus & deinde alter &c. καθ' pro
καὶ εἶτα.

E K vel ἐξ ex, à, ἐ, præpositio regit Ge-
nit. in ponitur sequente consona: ἐξ seq.
vocali. Significat causam efficientem.
Act. 5, 39. εἰ ἐκ θεοῦ ἐστὶ, si à Deo est.
Rom. 11, 36. ἐξ αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτοῦ, καὶ
εἰς αὐτὸν τὰ πάντα, ex eo, & per eum, &
in (id est, propter) eum sunt omnia.
1. Cor. 11, 12. τὰ τε πάντα ἐκ τοῦ θεοῦ,
omnia verò à Deo. Matth. 1, 20. ἐκ πνεύ-
ματος ἁγίου, à Spiritu S. Hebr. 2, 11. ἐξ
ἐνὸς πάντες, ex uno omnes. Matth. 1, 5. ἐκ
τῆς Ραῦθ, ex Rutha. 2. Cor. 3, 5. ἡ ἱκανό-
της ἡμῶν ἐκ τοῦ θεοῦ, quod idonei sumus,
id ex Deo est. Rom. 1, 4. ἐξ ἀναστάσεως,
per

per resurrectionem. 1. Joh. 3, 8. ἐκ τῆς δια-
βόλης ἐστὶ, ex diabolo est. Sic Matth. 5,
37. ἐκ τῆς πονηρᾶς, ex maligno, hoc est,
diabolo. ponitur pro ὑπὸ post verba passi-
va Joh. 6, 65. εἰάν μὴ ἡ δεδομένον αὐτῷ ἐκ
(pro ὑπὸ) τῆς πατρὸς μου, nisi fuerit ei
datum à Patre meo. instrumentum. Matth.
21, 16. ἐκ στόματος νεπίων, ex ore infan-
tum. Matth. 27, 7. ἐξ αὐτῶν ἠγόρασαν
ἀγρὸν τῆς κεραμείας, iis emerunt agrum
figuli. Rom. 1, 17. ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζή-
σεται, justus ex fide vivet. Rom. 10, 17. ἡ
πίστις ἐξ ἀκοῆς, fides est ex auditu. Negat
instrumentum. Rom. 11, 6. οὐκ ἐξ ἔργων,
non ex operibus. Significat materiam.
Matth. 27, 29. πλέξαντες στέφανον ἐξ ἀ-
κανθῶν, contexuerunt coronam ex spinis.
1. Cor. 11, 12. ἡ γυνὴ ἐκ τῆς ἀνδρὸς, mulier
est ex viro. Rom. 9, 21. ἐκ τῆς αὐτῆς Φυρά-
ματος, ex eadem massa. Act. 15, 14. λα-
βεῖν ἐξ ἐθνῶν λαόν, ut sumeret ex genti-
bus populum. Quasi materiam. 2. Cor.
4, 6. ἐκ σκοτίας Φῶς λάμψαι, ut è tene-
bris lux splenderet. Effectum. Matth.
12, 33. ἐκ τῆς καρπῆς γινώσκεται τὸ δένδρον,
ex fructu agnoscitur arbor. Matth. 12, 37.
ἐκ τῶν λόγων σε δικαιωθήσῃ, ex sermoni-
bus tuis justificaberis. Subj. locum. Matth.
2, 15. ἐξ Αἰγύπτου ἐκάλεσα τὸν υἱόν μου,
ex Aegypto vocavi filium meum. Marc. 9, 7.
ἦλθε Φωνὴ ἐκ τῆς νεφέλης, λέγασα, venit
vox è nube, dicens. Act. 27, 30. Φυγεῖν ἐκ
πλοῖς, fugere è navī. Act. 28, 4. διασω-
θέντα ἐκ τῆς θαλάσσης, salvum seu conser-
vatum è mari. Matth. 8, 28. ἐκ τῶν μνημέ-
ων ἐξερχόμενοι, è monumentis seu sepul-
cris prodeuntes. Matth. 12, 42. ἐκ περά-
των τῆς γῆς, à finibus terræ. Matth. 24,
31. ἐκ τεσσάρων ἀνέμων, à quatuor ven-
tis. Matth. 28, 2. καταβὰς ἐξ οὐρανῶ, post-
quam descendit è cælo. Luc. 1, 78. ἐξ ὕ-
ψους, ex alto, hoc est, è cælo. Act. 23, 34.
ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστὶ; è quamam juris-
dictione est? Marc. 10, 40. καθίσαι ἐκ
δεξιῶν sedere à dextris, hoc est, proximum
dignitatis locum obtinere. Adj. tempus.
Marc. 10, 20. ἐκ νεότητός μου, à juventu-
te mea. Act. 4, 48. ἐκ κοιλίας μητρὸς, ab
utero matris. Act. 9, 33. ἐκ ἐτῶν ὀκτώ, ab
annis jam octo. Act. 24, 10. ἐκ πολλῶν ἐ-
τῶν ὄντα σε, ex multis annis te esse. Joh.
19, 12. ἐκ τούτου (scil. χρόνου) ex eo tem-

pore. Adj. peccatum. Rom. 7, 24. τίς με
ρύσεται ἐκ τῆς σώματος τῆς θανάτου τούτου;
Quis me liberabit ex hoc corpore mortis?
Rom. 13, 11. ὥρα ἐξ ὕπνου ἡμᾶς ἐγερθεῖν,
tempus est, nos è somno expergisci. Adj.
afflictionem. 2. Cor. 1, 10. ὁς ἐκ τηλικέ-
της θανάτου ἐρύσασατο ἡμᾶς, qui ex tanta
morte nos eripuit. Adj. modum. 2. Cor.
2, 4. ἐκ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρ-
δίας ἔγραψα ὑμῖν, ex multa afflictione &
anxietate cordis scripsi vobis. Integrum.
Matth. 25, 8. ἐκ τῆς ἐλαίας, ex oleo. Marc.
9, 17. εἷς ἐκ τῆς ὄχλης, unus è turba. 1. Cor.
12, 16. οὐκ εἰμὶ ἐκ τῆς σώματος, non sum è
corpore. Apoc. 7, 5. ἐκ τῆς φυλῆς, è tribu.
Matth. 26, 27. πίετε ἐξ αὐτῆς πάντες, bi-
bite ex eo omnes, 1. Cor. 9, 13. ἐκ τῆς ἱερᾶς
ἐσθίας, ex sacro edunt. Genus. Joh.
21, 14. ἐγερθεῖς ἐκ νεκρῶν, excitatus è
mortuis. Luc. 22, 56. σὺ ἐξ αὐτῶν (μαθη-
τῶν) εἶ, tu ex illis es, hoc est, tu es discipu-
lus ejus. [Circumscribit nomina tum sub-
stantiva, tum adjectiva. Actor. 10, 45. οἱ
ἐκ περιτομῆς, ii, qui ex circumcisione
sunt, b. e. Judei. Rom. 2, 8. τοῖς ἐξ ἐρι-
θείας, litigiosis. c. 3, 26. τὸν ἐκ πίστεως Ἰη-
σοῦ, credentem in Christum.] Insevit Ad-
verbiorum periphrasi. Marc. 14, 31. ἐκ
περισσῆς μᾶλλον, multò magis. Heb. 7, 12.
ἐξ ἀνάγκης, necessariò. ἐξ αὐτῆς pro ἐξ
αὐτῆς ὥρας. Act. 21, 32. eodem momento.
2. Thess. 2, 7. ἕως ἐκ μέσας γένηται, donec
è medio tollatur. Col. 2, 14. καὶ αὐτὸ ἡρ-
κεν ἐν μέσας, & istud sustulit è medio, hoc
est, penitus. ἐκ μέσας. 1. Cor. 13, 10. ex
parte b. e. aliquatenus. Marc. 14, 27.
Hebr. 9, 28. ἐκ δευτέρου, secunda vice seu
secundum. Matth. 26, 44. ἐκ τρίτου, ter-
tium. 2. Cor. 8, 13. ἐξ ἰσότητος pari con-
ditione, hoc est, equaliter, pariter. Joh. 3,
34. οὐκ ἐκ μέτρως δίδωσι, non ad mensu-
ram dat, hoc est, non parè admetitur. Eph.
6, 6. ἐκ ψυχῆς, ex animo, hoc est, non
simulate. Rom. 12, 18. τὸ ἐξ ὑμῶν, quan-
tum in vobis est.

Καὶ (ex καὶ) ἐκ, ut καὶ etiam si pro καὶ
ἀν) & ex. Apud Poetas in usus est. It. Eurip.
in Hec. καὶ τῶν δοκέντων, & ex celebribus.

Ἐκτός Adv. cum Gen. extra, extrinse-
cus. 1. Cor. 6, 18. & 2. Cor. 12, 2. ἐκτός
τῆς σώματος, extra corpus. Excepto. 1. Cor.
14, 5. ἐκτός εἰ μὴ διερμηνεύῃ, excepto nisi
inter-

interpretetur. Casus subauditur, Act. 26, 22. ἄδὲν ἐκτὸς (τάτων) λέγων, ὥντε οἱ προφῆται ἐλάλησαν μεθ' ὄντων γίνεσθαι καὶ Μωσῆς, nec quicquam dicens extra ea, quæ prophetae & Moses futura prædixerunt. 1. Cor. 15, 27. ἐκτὸς τῆς ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα, excepto eo, qui ei subjecit omnia. τὸ ἐκτὸς scilicet ὄν, quod extra seu foris est. Matth. 23, 26. ἵνα γένηται καὶ τὸ ἐκτὸς αὐτῶν καθαρόν, ut id quoque, quod extra est, purum fiat. Redundat. 1. Cor. 15, 2. ἐκτὸς εἰ μὴ, nisi. Idem pleonasmus occurrit in Lucian. ἐκτὸς εἰ μὴ τὴν σποδὸν σιτεῖσθαι πεπιστεύκατε, nisi fortè cinere nos vesci credideritis. Vide Thesaur. Stephani.

Παρεκτὸς, idem quod ἐκτὸς, extra, extrinsecus, excepto. Matth. 5, 32. παρεκτὸς λόγου πορνείας, extra rationem fornicationis. Act. 26, 29. παρεκτὸς τῶν δεσμῶν τάτων, exceptis istis vinculis. 2. Cor. 11, 28. χωρὶς τῶν παρεκτὸς scilicet γινομένων, absque iis quæ extrinsecus eveniunt.

Παρεξ, idem quod πλὴν, præterquam, cum Genit. Psalm. 18, 32. τίς Θεὸς παρεξ τῆς Κυρίας; Quis Deus præter DOMINUM.

Ἐξω foris absolutè. Marc. 3, 32. οἱ ἀδελφοὶ ἔξω ζητοῦσίν σε, fratres (cognati) tui foris quaerunt te. Act. 5, 23. ἔξω ἐστῶτας πρὸ τῶν θυρῶν, foris stantes ante januam. 1. Thess. 4, 12. πρὸς τὰς ἔξω scil. ὄντας erga extraneos. foras. Matth. 26, 75. ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε, egressus foras flebit amare. Act. 9, 40. ἐκβάλλων ἔξω πάντας, foras quatiens omnes. Job. 11, 43. δεῦρο ἔξω, veni foras, komm herauf. ὁ ἔξω scilicet ὢν exterior (ὁ ἐσωθεν scil. ὢν interior.) 2. Cor. 4, 16. εἰ καὶ ὁ ἔξω ἄνθρωπος διαφθείρεται, etsi externus homo corrumpatur, Act. 26, 11. εἰς τὰς ἔξω (ἄσας) πόλεις, in exterarum usque urbes. extraneus. 1. Cor. 5, 12. τί δέ μοι τὰς ἔξω κρίνειν; Quid enim mea interest etiam de extraneis judicare? Cum Genitivo. Matth. 21, 17. Marc. 11, 19. ἔξω τῆς πόλεως, extra civitatem. Luc. 20, 15. ἔξω ἀμπελῶν, extra vineam. Act. 14, 19. ἔσυρον ἔξω τῆς πόλεως, traxerunt extra urbem.

Ἐξωθεν, extra, extrinsecus, quod foris est, cum Genit. τὸ ἔξωθεν, pars exterior. Matth. 23, 25. καθαρίσετε τὸ ἔξωθεν τῆς ποτηρίας, purgatis exteriorem par-

tem poculi. 1. Pet. 3, 3. ὢν ἔσω (κόσμος) & ὁ ἔξωθεν, quarum ornatus sit non externus ille. 1. Tim. 3, 7. ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, (ὄντων) ab extraneis. Marc. 7, 15. ἔξωθεν τῆς ἀνθρώπου, extra hominem. Foris. Matth. 23, 27. ἔξωθεν μὲν φαίνονται ὡραῖοι, foris quidem apparent sepulcra illa speciosa. 2. Cor. 7, 5. ἔξωθεν μάχαι, ἐσωθεν φόβοι, foris fuerunt pugnae, intus metus. ἔξωτος, α, ον, exterior, extimus, a, um. Matth. 8, 12. εἰς τὸ σκότος τὸ ἐξώτερον, in tenebras extimas. Ponitur hic comparativus pro superlativo, quæ gradus enallage in N. T. crebra est.

ἘΚΑΣΤΟΣ, η, ον, unusquisque, singuli, æ, a. Nomen Adj. partitivum. Legitur tantum in sing. numero. (Etym. παρὰ τὸ ἐκάς, ὁ μὴ πέλας, διὸν κεχωρισμένος, à procul, qui non est prope, utpote separatus, seorsim hic & ille) 1. Cor. 3, 8. ἕκαστος τὸν ἴδιον μισθὸν λήψεται, unusquisque suam accipiet mercedem. Gal. 6, 5. ἕκαστος τὸ ἴδιον φορτίον βαρύνει, suum quisque onus feret. Hebr. 3, 13. κατ' ἐκάστην ἡμέραν, quotidie Luc. 6, 44. ἕκαστον τὸ δένδρον, quævis arbor. cum Genit. plural.

Rom. 14, 12. ἕκαστος ἡμῶν περὶ ἑαυτῆς λόγον δώσει τῷ Θεῷ, unusquisque nostrum de seipso rationem reddet Deo. Hebr. 11, 21. ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ ἐυλόγησε, singulis filiis Josephi benedixit. Construitur cum omnibus personis Est nomen multitudinis, & potestate plurale, licet non terminatione. Matth. 26, 22. ἠρξάντο ἕκαστος αὐτῶν λέγειν ἄρχοντες singuli eorum dicere. Act. 2, 8. πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος; Quomodo nos audimus singuli? Joh. 16, 32. σκορπισθήτε ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια, dispergimini unusquisque ad sua. Phil. 2, 4. μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε, ne sua quisque spectate. Apoc. 20, 13. ἐκρίθησαν ἕκαστος & judicati fuerunt singuli. Apoc. 5, 8. ἔχοντες ἕκαστος κιθάρας, habentes singuli citharas. Apoc. 2, 23. δώσω ὑμῖν ἐκάσῳ δabo unicuique vestrum. Dicitur etiam εἰς ἕκαστος more Latinorum, Apoc. 21, 21. ubi εἰς redundat, nec non ἀνά. ἀνά εἰς ἕκαστος τῶν πυλῶνων, singula porta. Act. 2, 6. ἤκουον εἰς ἕκαστος, audiebant singuli. Eph. 4, 16. ἐνὸς ἐκάσῳ, uniuscuiusque. Col. 4, 6. ἐνὲ ἐκάσῳ ὑποκρίνεσθαι, unicuique respondere. Luc. 4, 40. ἐνὲ ἐκάσῳ, unicuique. 1. Thess.

2, 11. ὡς ἓνα ἕκαστον ὑμῶν, quomodo unumquemque vestrum.

Ἐκαστοτε *adv.* semper, ubivis, subinde. 2. Pet. 1, 13.

ΕΚΑΤΟΝ, g. o. centum, nomen ἀκλιτον pluralis numeri tantum. Luc. 16, 6. ἑκατὸν βάτας ἐλαίου, centum batos olei. Job. 19, 39. ὡσεὶ λίτρας ἑκατὸν, libras ferme centum. Matth. 18, 12. ἑκατὸν πρόβατα, centum oves.

Ἐκατοσὸς, ᾧ, ὁ, centesimus.

Ἐκατοσέυω, centuplico. Gen. 26, 12.

Ἐκατοντάς, ἄδος, ἡ, centuria. 1. Sam. 29, 2.

Ἐκατονταπλασίων, οὐ, ὁ, ἡ, καὶ ἑκατονταπλάσιον, οὐ, τὸ, centuplus, a, um. centuplex. Matth. 19, 29. ἑκατονταπλασίονα λήψεται, centuplicia accipiet. Non est nomen compositum, ut prima fronte videri posset, sed πλάσιος est (ut ita loquar) ληκτικόν, hoc est, certa terminationis species. Sic in Latinis se habet terminatio plex in centuplex.

Διακόσιοι, αι, α, ducenti, x, a. Act. 23, 33. στρατιώτας διακοσίους (g. m.) milites ducentos. Act. 27, 37. διακόσιοι (g. f.) ψυχῶν, ducentae animae, hoc est, homines. Synecdoche Hebraica. Marc. 6, 37. διακοσίων δηναρίων (g. n.) ducentis denariis. Sic

Τριακόσιοι, trecenti.

Τετρακόσιοι, quadringenti.

Πεντακόσιοι, quingenti.

Ἑξακόσιοι, sexcenti ἔς. Apoc. 13, 18. ἔς cap. 14, 20.

ΕΚΕΙ, ibi, illic. *Adv. loci.* Matth. 2, 23. ἔσθι ἐκᾶ ἕως ἂν εἰπω σοι, esto ibi usque dum dixero tibi. Luc. 17, 21. ἰδὲ ὧδε, ἢ ἰδὲ ἐκᾶ, ecce hic, aut ecce illic. ἐκεῖ pro ἐν τῷ. Luc. 22, 12. ἔ pro ἐν αὐτῇ. Tit. 3, 12. ἐκᾶ κέρρικα παραχειμάσαι, illic decrevi hyemare.

Καὶ ἐκᾶ, ex καὶ ἔς ἐκεῖ illic. Job. 3, 22. Act. 14, 7. item & illuc. Act. 17, 13. καὶ ἐκᾶ ἤλθον ἔς illuc venerunt. Jac. 2, 3. σὺ σῆθι ἐκεῖ, ἢ καὶ θῆ, tu sta illic, aut sede eò. Matth. 2, 22. ἐφοβήθη ἐκεῖ ἀπελθεῖν, metuit eò abire. Sic Luc. 12, 18. συναῶω ἐκεῖ πάντα τὰ γεννήματά μου, congregabo eò (in horreum) omnes meos fructus. Hebraismus est. Apoc. 12, 14. ὅπου τρέφεται ἐκεῖ, ubi aleretur.

Α Ἐκεῖθεν, illinc. Luc. 9, 4. ἐκεῖθεν ἐξέρχεσθε, illinc exite.

Καὶ ἐκεῖθεν, & illinc, compositum ex καὶ ἔς ἐκεῖθεν. Act. 14, 25. καὶ ἐκεῖθεν ἀπέπλευσαν, ἔς illinc abnavigaverunt. Divisè καὶ ἐκεῖθεν & illinc legitur Marc. 7, 24.

Ἐκεῖς *Adv. illic.* Act. 21, 3. ἐκεῖς γὰρ ἦν τὸ πλοῖον, illic enim navis erat.

ΕΚΕΙΝΟΣ, εἶν, εἶνο, ille, illa, illud. Pronomen (Etym. παρὰ τὸ ἐκᾶς procul, τὴν γὰρ πόρρω δεῖξιν σημαίνει, ostensionem enim, quae procul est, significat.) Job. 1, 8. ἐκ ἧν ἐκεῖν τὸ φῶς, nota erat ille lux illa. Job. 5, 9. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, in illo die, Marc. 7, 20. ἐκεῖνο κοίνοῖ τὸν ἄνθρωπον, illud polluit hominem.

Καὶ ἐκεῖν pro καὶ ἐκεῖν, & ille. Luc. 22, 12. καὶ ἐκεῖν ὑμῖν δείξει ἀνώγειον, ἔς ille vobis ostendet caenaculum. Job. 10, 16. καὶ ἐκεῖνά με δεῖ ἀγαγεῖν, ἔς illa me oportet adducere. Job. 16, 13. ὅταν δὲ ἐκεῖν ἔλθῃ, quum autem venerit ille. ἐκεῖν pro ἐκεῖνο scilicet πνεῦμα. Anomalia generis, ubi potius ad rem, quam ad vocem fit relatio. Sic Homerus dixit φίλε τέκνον, chare fili pro φίλον τέκνον. Sic Job. 16, 14. ἐκεῖν (scilicet πνεῦμα ἅγιον) ἐμε δοξάσει, ille me glorificabit.

Ἐπέκεινα *Adv. trans cum Genit.* (ἐπίτα, de, cis, citra.) Act. 7, 43. μετοικιῶ ὑμᾶς ἐπέκεινα Βαβυλῶν, transferam vos ultra Babylonem. [ἐπέκεινα, divisim ἐπ' ἐκεῖνα scil. μέρη, ad illas partes vel regiones. Lamb. Bos Ellips. Gr. p. 118. 119.]

Ἐπερέκεινα *Adv. idem.* 2. Cor. 10, 16. εἰς τὰ ὑπερέκεινα εὐαγγελίσασθαι, ut in iis, quae ultra vos sunt, (regionibus) evangelizem, hoc est, Evangelium doceam, seu annunciem salutarem ἔς omni consolatione refertissimam doctrinam de JESU CHRISTO. [Hic itidem elliptice subaudienda vox μέρη, ut modo in ἐπέκεινα.]

ΕΚΩΝ, ὄντος, ὁ, ἐκῶσα, ἡς, ἡ, voluntarius, a. (ab ἐκω cedo, non repugno.) 1. Cor. 9, 17. εἰ ἐκὼν τῷτο πράξω, mihi si volens hoc facio, mercedem habeo. Rom. 8, 20. ἡ κτίσις ὑπετάγη ἐκῶσα, mundus conditus (vanitati) subiectus est non sponte. ubi κατὰ μεταφορὰν ὑπερβολικὴν tribuitur creaturis etiam inanimatis.

Ἐκοντί, ultro, sponte. *Adv. poetice* ἔκρητι. *Deo volente.*

Ἐκείσιος, α, ο, η, spontaneus, a. *Philem. vers. 14.* κατὰ ἐκείσιον (g. n.) sponte.

Ἐκείσιως *Adv.* ultro, sponte. *Heb. 10, 26.* (ἀναγκασῶς 1. *Pet. 5, 2.* coactè) *Lev. 7, 16.* εὐχὴ ἐκείσιος, votum spontaneum. *Pf. 68, 10.* βροχὴν ἐκείσιον, pluviā liberalissimā.

Ἐκείσιόζω vel ἀζομαι, sponte offero, sponte pareo. 1. *Macc. 2, 42.* πῦρ ὃ ἐκείσι-
αζόμενος τῇ νόμῳ, omnis qui sponte pare-
bat legi.

Ἐκείσιασμός, ε, ο, spontaneitas. *Aquila Psalm. 54, 8.* ἐν ἐκείσιασμῷ θυσιάσω σοι, sponte sacrificabo tibi. idem *Judic. 5, 2.* *Theodotion Habac. 3, 1.*

Ἄεκων, crasi ἄκων, onctos, ο, quod est in prosa usitatum, invitus. *Ἰλιάδ. α.* ἄε-
κοντος ἐμεῖο, me invito. ἄεκων compos. ex
α privativ. & ἐκων, ὄντος, ο. *Joh. 14, 17.*
ἔτι ἄκων παρέβην, adhuc invitus transgres-
sus sum.

Ἀκείσιος, α, ο, η, involuntarius, a. *Num. 14, 23.* Sic κατὰ τὸ ἀκείσιον per im-
prudētiā.

Ἀκείσιως *Adv.* non sponte. *Num. 15, 27.*
ὅς ἐάν ποιήσῃ ἀκείσιως, qui non sponte,
seu data opera fecerit.

Ἀκείσιόζω, involuntariē ago. *Num. 15, 26.*

Καθεκείσιος, α, η, η, voluntarius. *Numer. 15, 3.*

ΕΛΑΙΑ, ας, η, olea, arbor. (*E-
tym.* παρὰ τὸ λεῖον, τὸ λεαῖνον, τὸ σῶ-
μα, levis, glatt, quod leviget corpus.) *Rom. 11, 17.* πιότητος τῆς ἐλεαίας, pin-
guedinis oleae particeps. *Rom. 11, 24.* ἐγκεν-
τρισθήσονται τῇ ἐλαίᾳ, inferentur oleae. *D*
Apos. 11, 4. αἱ δύο ἐλαῖαι, duae oleae.
Matth. 21, 1. πρὸς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν, ad
montem olearum. *Joh. 8, 1.* εἰς τὸ ὄρος
τῶν ἐλαιῶν. *Luc. 19, 29.* πρὸς τὸ ὄρος τὸ
καλέμενον ἐλαιῶν, ad montem, qui voca-
tur olearum. *Matth. 24, 3.* ἐπὶ τῷ ὄρει
τῶν ἐλαιῶν, in monte olearum.

Ἐλαιον, α, τὸ, oleum, fructus. *Matth. 25, 3.* ἀκ' ἐλαβον μετ' ἑαυτῶν ἔλαιον, non
acceperant secum oleum. *ibid. v. 8.* δότε ἡ-
μῖν ἐκ τῆς ἐλαίας ὑμῶν, date nobis ex oleo
vestro. *Marc. 6, 13.* ἤλειφον ἐλαίῳ πολ-

λὸς ἀρρώστους, ungebant oleo multos egro-
tos. *Hebr. 1, 9.* ἔχρισέ σε ἔλαιον (acc.
casus) unxit te oleo. *Luc. 10, 34.* ἐπιχέ-
ων ἔλαιον καὶ οἶνον, scilicet τοῖς τραύμασι,
infundens oleum & vinum vulneribus.
Apos. 6, 6. τὸ ἔλαιον μὴ ἀδικήσης, oleum
ne leseris.

Ἐλαιῶν, ὦνος, ο, olivētum. *Act. 1, 12.*

Καλλιέλαιος, α, η, vera & frugifera
olea. *Rom. 11, 24.* κάλλος, εὐς, τὸ, pul-
chritudo (ut haec obiter addam) est ab
Hebr. הָלֵל perfecit. unde *קַלְהָלָה* kal-
B lā sponsa. q. d. perfectè ornata.

Ἀγριέλαιος, α, η, oleaster, agrestis,
oliva, *Rom. 11, 17.* *Theocritus* eam vocat
κότινον, εἰδυλ. καὶ β. 9. quod inscribitur
θαρίσος.

Ἐλάϊνος, η, ον, oleagineus, *Lev. 24, 2.*

Ἐλαιολογέω, ὦ, olivas colligo. *Ex*
ἐλαία & λέγω. *Deut. 24, 20.*

† ΕΛΑΜΙΤΗΣ, α, ο, Elamita,
nomen gentis. ab *עֲלָם* Elam, *Ez. 21, 2.*
quae fuit regio Persidis, à radice *עֲלָם* in
C niphāl. latitavit, occultus, abstrusus
fuit. in hiphil abdidit, celavit, *Act. 2, 9.*

ΕΛΑΧΙΣΤΟΣ (*Etym.* παρὰ τὸ ἔλω, τὸ
ἀφαιρῶ, ab auferendo) pro quo in positi-
vo usitatum est μικρός parvus, exiguus.
Hinc est comparativus ἐλάσσων & Atticè
ἐλάττων, ὀνος, ο, η, minor. *Rom. 9, 12.*
ὁ μείζων δαλεύσει τῷ ἐλάσσονι, major ser-
viet minori. deterior. *Joh. 2, 10.* τὸν ἐλάσ-
σω, minus bonum. Est verò ἐλάσσω hic
accus. sing. scil. pro ἐλάσσονα. Dicimus
ἐλάσσονα & crasi ἐλάσσω, ubi est syncope &
crasis. ἐλαττον, adverbialiter capitur 1.
Tim. 5, 9. Superlativus ἐλάχιστος, η, ον,
minimus, α, um. *Matth. 5, 19.* ἐλάχι-
στος κληθήσεται, minimus vocabitur. 1. *Cor.*
15, 9. ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν ἀπο-
στόλων, ego sum apostolorum minimus.
Matth. 2, 6. ἔδαμῶς ἐλαχίστη ἐ, nequa-
quam minima es. *Luc. 12, 26.* ἔπε ἐλάχι-
σον δύνασθε, ne rem quidem minimam
potestis, scil. praeferre. 1. *Cor. 4, 3.* ἐμοὶ
δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστι, mihi verò pro mini-
mo est, hoc est, ego pro minimo duco. *Jac.*
3, 4. πηδάλιον ἐλάχισον, gubernaculum
minimum. ab ἐλάχιστος formatur novus
compara-

comparativus ἐλαχιστότερος, minimo minor. Tam fecunda est Lingua Græca. Eph. 3, 8. ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων τῶν ἁγίων, mihi longè minimo omnium sanctorum.

Ἐλαττώω, ὤ, minuo. F. ὤσω. Præt. ἤλαττώκα. aor. 1. ἀέτ. ἤλάττωσα, ας, ε. Hebr. 2, 7. ἤλάττωσας (2. sing. aor. 1. ἀέτ. indic.) αὐτὸν βραχύ τι, fecisti eum paulisper inferiorem. ἐλαττώομαι, ἔμαι, minuo, decreasco. Joh. 3, 30. ἐκεῖνον δὲ αὐξάνειν, ἐμὲ δὲ ἐλαττῶσθαι, illum oportet crescere, me verò minui. Hebr. 2, 9. παρὰ ἀγγέλους ἤλαττωμένον (part. præt. pass.) inferiorem factum angelis, scilicet propter cruciatum mortis, hoc est, ut pati ἔσθ μοι posset.

Ἐλαττονέω, ὤ, minus habeo. Fut. ἤσω. Præt. ἤλαττόνηκα. aor. 1. ἀέτ. ἤλαττόνησα, ας, ε. 2. Cor. 8, 15. ὁ τὸ ὀλίγον (συναγών) ἔκ ἤλαττόνησε, qui paululum (collegit) minus non habuit.

Ἐλάσσωμα sive ἐλάττωμα, ατος, τὸ, diminutio, damnum. 2. Maccab. 11, 13.

Ἐλάττωσις, εως, ἡ, imminutio, detrimentum. Sir. 40, 29. ἄκ' ἐστὶ φόβῳ κυρίου ἐλάττωσις, non est (in) timore Domini imminutio. Qui Deum honorat, vicissim à Deo honoratur, ἔσθ est questus magnus pietas. 1. Tim. 6, 6.

ἘΛΑΦΡΟΨ, ἄ, ὄν, levis, e, (q. d. ἐλαφερός ab ἐλαφος, α, ὄ, ἡ, cervus, α.) Matth. 11, 30. φορτίον μου ἐλαφρόν ἐστι, opus meum leve est. 2. Cor. 4, 17. τὸ ἐλαφρόν τῆς θλίψεως ἡμῶν, levitas afflictionis nostræ. ubi τὸ ἐλαφρόν ponitur pro

Ἐλαφρόνω, levis sum. Aquila Jobi 39, 34. ἰδὲ ἤλαφρόν θην (1. sing. aor. 1. pass.) ecce levior factus sum.

Ἐλαφρία, ας, levitas. 2. Cor. 1, 17. μή τι ἄρα τῇ ἐλαφρίᾳ ἐχρησάμην; Num in aliqua re levitate sum usus? Ὅδυσ. ε. v. 240. πλώειν ἐλαφρῶς, celeriter navigare.

ἘΛΑΤ' ΝΩ, agito, progredior, provehor. item remigo, κωπηλατῶ. Ὅδυσ. ο. 503. regit Accus. Sic Cic. 2. de Fin. ait, Xerxen maria ambulare, terramque navigare; ἔσθ Virg. Æn. 1. 6. 59. pari ratione navigo, construit cum Accus. Marc. 6, 48. ἐν τῷ ἐλάυνεν, in agitando, hoc est, in agitandis remis, seu dum remigando pro-

behebantur, seu in remigando. Fut. ἐλάσω (ab ἐλάω ex Hebr. לָא, ad Ex. 25. 12. præt. ἀέτ. ἤλακα ἔσθ Atticè ἐλήλακα. Joh. 6, 19. ἐληλακότες (part. præt. ἀέτ.) ἐν μεσάδῃς εἰκοσιπέντε, probedi itaque ferme stadia viginti quinque. a. 1. ἀέτ. ἤλασα, ας, ε. præs. pass. ἐλάυνομαι, agitor. 2. Petr. 2, 17. νεφέλαι ὑπὸ λαίλαπος ἐλαυνόμεναι, nebulae à turbine agitatae. Jac. 3, 4. τὰ πλοῖα ὑπὸ ἀνέμων ἐλαυνόμενα, naves à ventis agitatae. imperf. pass. ἤλαυνόμην, α, ετο, agitabar. Luc. 8, 29. ἤλαυνετο ὑπὸ τῷ δαίμονος εἰς τὰς ἐρήμους, agitabatur à demone in desertis. Es. 33, 21. πλοῖον ἐλάυνον (part. præs. ἀέτ. g. n.) navigium impellens pro ἐλαυνόμενον, remis impulsum. præt. pass. ἤλαμαι Atticè ἐλήλαμαι.

Ἐλασις, εως, ἡ, incessus, concitatus incedendi modus. Aquila 2. Reg. 9, 20. καὶ ἡ ἔλασις ὡς ἔλασις Ἰησὺς υἱὸς Ναμεσί, ὅτι ἐν παραπληξίᾳ ἐλάυνε. Et incessus ejus ut incessus Jehu filii Namefi, quoniam in stoliditate agit.

Ἐλασμα, ατος, τὸ, productio. Habac. 2, 19.

Ἀνήλατος, ὁ, ἡ, immobilis. Jobi 41, 16. ἔσηκεν ὥσπερ ἄκμων ἀνήλατος, stetit sicut incus, quæ removeri non potest.

Ἀπελάυνω (compositum ex ἀπὸ ἔσθ ἐλάυνω) abigo. Fut. ἀπελάσω. Præt. ἀπήλακα Atticè ἀπελήλακα. aor. 1. ἀέτ. ἀπήλασα, ας, ε. Αέτ. 18, 16. καὶ ἀπήλασεν αὐτὰς ἀπὸ τῷ βήματος, ἔσθ abegit eos à tribunali.

Διελάυνω, penetro, perfigo. Judic. 5, 26. διήλασε (3. sing. aor. 1. ἀέτ.) κεφαλὴν αὐτῷ, perforavit caput ejus.

Ἐξελάυνω, expello. Symmachus Psal. 44, 3. καὶ ἐξήλασας (2. pers. sing. aor. 1. ἀέτ.) αὐτὰς, ἔσθ expulisti eos.

Συνελάυνω, compello, ere, cogo. F. συνελάσω. a. 1. ἀέτ. συνήλασα, ας, ε. Αέτ. 7, 26. συνήλασεν αὐτὰς εἰς εἰρήνην, coëgit eos ad pacem.

Ἐλάτη, ης, ἡ, abies, etis. Gen. 21, 15. ἔρριψε τὸ παιδίον ὑποκάτω ἐλάτης, abjecit (Hagar) puerulum sub abietem. Sic dicta παρὰ τὸ ἐληλακέναι, ὅ ἐστιν εἰς ὕψος ἀνατετάσθαι, quod est in altum extendi, unde Ὅδυσ. ε. ἐλάτη dicitur ἔρανομήκης,

ans, abies cælum sua proceritate tangens.

ἘλάτινⓈ, ἰνη, εν, abiegnus. Ezech. 27, 6.

Ἐλατὸς, ἡ, ὄν, ductilis. Num. 16, 38.

Ἀρματηλάτης, α, ὁ, currus agitator.

2. Macc. 9, 4.

Ἀρματηλασία, ας, ἡ, currus agitatio. Ex ἄρμα, currus, ἔξ ἐλάυνω, agito.

Κωπηλάτης, α, ὁ, remex, ex κώπη, remus. Ezech. 27, 9.

Ληλασία, ας, ἡ, prædatio, actio ejus, qui λεηλατεῖ, i. e. prædam agit.

Ληλατέω, ὦ, depopulor, prædor. 2. Macc. 2, 22. q. λείαν ἐλάυνω, prædam agito. vel à λεὼς pro λαὸς, ἔξ ἄτω, noceo.

Σικυήλατον, α, τὸ, cucumerarium. Epist. Jer. 70. à Σικύα, ας, ἡ, cucurbita, ἔξ ἐλάυνω, quod ibi σικύαι ἐλαύνονται.

† Ε' Λ Ε Α' Ζ Α Ρ, ὁ, Eleazar. Nomen proprium viri ἁκλιτον. עֲלִיזָר Eliézer. Dei auxilium, vel potius Deus auxilii, vel à Deo auxilium. q. d. DEI mei auxilium ex Ez. 18, 4. ex אֱלֹהֵי Deus ἔξ אֵל auxilium. Matth. 1, 15.

Ε' Λ Ε' Γ Χ Ω, arguo, reprehendo, refello, refuto, disputando vinco, convinco. (Etyim. παρὰ τὸ ἔλιν ἔχειν splendorem habere, illuminari) Apoc. 3, 19. ὅσας ἐὰν φιλῶ, ἐλέγχω, quoscunque amo, arguo, hoc est, reprehendo. Sequitur καὶ παιδεύω, ἔξ castigo. Scilicet Deus nos castigando tacite redarguit, nobiscum expostulat, nobisque peccata nostra exprobrat. Joh. 8, 46. τίς ἐξ ὑμῶν ἐλέγχει με περὶ ἁμαρτίας; quis ex vobis arguit me (hoc est, arguere potest) de peccato? 1. Tim. 5, 20. τὰς ἁμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἐλέγχε (præf. aet. imper.) ἁμαρτάνοντας pro ἡμαρτηκότας, eos, qui peccarunt, in conspectu omnium argue, hoc est, reprehende. Tit. 1, 13. ἐλέγχε αὐτὸς ἀποτόμως, redarguito eos præcisè, hoc est, severiter, sine ullis ambagibus. Tit. 1, 9. ἵνα δυνατὸς ᾖ τὰς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν, (præf. aet. inf.) ut possit contradicentes convincere. Fut. ἐλέγξω. Joh. 16, 8. ἐλέγξει τὸν κόσμον περὶ ἁμαρτίας, arguet mundum de peccato. Jer. 2, 19. ἡ κακία σε ἐλέγξει σε, malitia tua te redarguet. præf. aet. ἡ-

Α ληγχα, ας, ε. a. i. aet. ἡλεγχξα, ας, ε. Gen. 21, 25. καὶ ἡλεγχεν Ἀβραάμ τὸν Ἀβιμέλεχ, ἔξ reprehendit Abrahamas Abilechum, expostulavit cum eo. Job. 5, 17. μακάριⓈ ἄνθρωποςⓈ ὃν ἡλεγχεν ὁ ΚύριⓈⓈ, beatus homo, quem arguit Deus. Matth. 18, 15. ἐλέγξον (aor. i. aet. imper.) αὐτὸν, reprehende eum. 2. Tim. 4, 2. ἐλέγξον, ἐπιτίμησον, argue, objurga, increpa. Ps. 6, 1. Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σε ἐλέγξης (2. sing. aor. i. aet. subj.) με, Domine ne in ira tua reprehendas me. præf. pass. ἐλέγχομαι, reprehendor, arguor, convincor. 1. Cor.

B 14, 24. ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, arguitur ab omnibus. Luc. 3, 19. ἐλεγχόμενⓈ ὑπ' αὐτῶ περι ἩρωδιάδⓈ, quum argueretur ab eo de Herodiade. Joh. 8, 9. ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι, qui à conscientia redarguebantur. Jac. 2, 9. ὑπὸ νόμου ἐλεγχόμενοι, à lege redarguimini. Eph. 5, 13. τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τῆς φωτός, φανερεῖται, omnia verò illa (peccata) dum arguuntur à luce (verbi divini) manifesti sunt (ipsi peccatori) præf. pass. ἡλεγμαί, ξαι, κται. a. i. pass. ἡλέγχθην, ης, η. Joh. C 3, 20. ἵνα μὴ ἐλεγχθῇ (3. sing. aor. i. pass. subj.) τὰ ἔργα αὐτῶ, ne arguantur opera ejus.

Ἐλεγμὸς, ὦ, ὁ correptio. Lev. 19, 17. ἐλεγμῷ ἐλέγξεις τὸν πλησίον σε, corripiendo (hoc est liberè) corripe proximum tuum, hoc est, ne dissimula, ne connive in ejus peccatis.

Ἐλεγξίς, εως, ἡ, redargutio. 2. Pet. 2, 16.

Ἐλεγκτὸς, ὦ, ὁ, reprehensione dignus.

Ἐλεγκτικὸς, ὦ, ὁ, qui argumentis convincere potest.

D ἘλεγχⓈ, α, ὁ, increpatio, index, derivatur à præf. ἡλεγχα. 2. Tim. 3, 16. πρὸς ἐλεγχον, ad redargutionem. Prov. 12, 1. ὁ μισῶν τὰς ἐλέγχας, ἄφρων, qui odit reprehensionem, amens est.

Ἀπελέγχω, refuto. F. ἀπελέγξω. Præf. ἀπήλεχχα. aor. i. ἀπήλεγξα. præf. passiv. ἀπήλεγμαί, unde est

Ἀπελεγμὸς, ὦ, ὁ, increpatio, exprobratio. Aet. 19, 27. εἰς ἀπελεγμὸν ἐλθῶν, ad verbum, in increpationem abire, hoc est, ne nobis probrosum evadat.

Διακατελέγχομαι verb. med. magis ac magis redarguo. Verbum decompositum

ex δια Ἑ καταλέγω, redarguo, convinco. δια hic auget significationem, sicut apud Latinos per. Act. 18, 28. τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγετο (3. sing. imperf. med.) δημοσίᾳ, Judeos magis ac magis convincebat publice, seu Judeis convictis demonstrabat. διακατελέγεσθαι cum evictione demonstrare.

Διελέγχομαι, reus peragor. Mich. 2, 6. καὶ μετὰ Ἰσραὴλ διελεγχθήσεται, (3. sing. fut. 1. pass.)

Ἐξελέγω, redarguo, refello. Fut. ἐξελέγξω. aor. 1. act. ἐξήλεγξα, as, e. Jude 6, 15. ἤλθε Κύριος ἐν μυριάσιν ἁγίοις αὐτῶν, ποιῆσαι κρίσιν κατὰ πάντων καὶ ἐξελέγξαι (aor. 1. act. inf.) πάντας τοὺς ἀσεβεῖς, venit DOMINUS cum sanctis milibus suis, ut ferat iudicium adversus omnes, Ἑ redarguat omnes impios.

Ἀνεξιλέγκτος, ὁ, ἡ, irreprehensibilis. Proverb. 10, 18.

Παρελέγω, juxtim arguo. 2. Macc. 4, 33.

ἘΛΕΟΣ, eos, τὸ, Ἑ ἔλεος, α, ὁ, misericordia. (à Chald. **ܢܚܢ** lamentari) Luc. 1, 50. τὸ ἔλεος αὐτῶν εἰς γενεὰς γενεῶν, misericordia ejus in omnes generationes. in generationes generationum, Hebraismus. Ps. 136, 1. ἐξομολογήσῃτε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἀγαθὸς, ὅτι εἰς αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτῶν, celebrate DOMINUM, qui bonus est, quia in seculum est ejus benignitas. Hæc repetuntur Ps. 136. toties, quot sunt in eo versus. Sic Ps. 119. sunt versus 176. Ἑ nullus eorum est, ubi non fiat mentio Sacrae scripturae, excepto versu 122. Eph. 2, 4. ὁ Θεὸς πλάσιος ὢν ἐν ἐλέει, Deus qui dives est misericordia. Matth. 9, 13. ἔλεον θέλω καὶ θυσίαν, misericordiam volo Ἑ non sacrificium, hoc est, misericordiam sacrificio antepono. Conf. 1. Sam. 15, 22. Scilicet charitati cedunt ceremoniæ. Hos. 6, 6. ἔλεος θέλω, misericordiam volo. Hinc

Ἐλεῖω, ὦ, misereor. cum Accus. Rom. 9, 18. ὃν θέλει, ἐλεῖ, cujus vult, misereatur. Jude 6, 22. ἄς μὲν ἐλεῖτε (2. plur. pres. act. indic.) alios quidem commiseramini. Rom. 12, 8. ὁ ἐλεῶν (part. pres. act.) ἐν ἰλαρότητι, qui misereatur, cum hilaritate. Rom. 9, 16. ἐδὲ τῶ τρέχοντος, ἀλλὰ εἰς ἐλεῶντος Θεοῦ, non verò est currentis,

A sed Dei misereantis. Fut. ἐλεήσω. Rom. 9, 15. ἐλεήσω (fut. 1. act.) ὃν ἂν ἐλεῶ, miserebor, cujus misertus fuero. ἐλεῶ pro ἐλεήσω (1. sing. a. 1. act. subj.) aor. 1. act. ἠλέησα, as, e, misertus sum. Matth. 18, 33. καὶ ἐδεῖ καὶ σε ἐλεῆσαι (a. 1. act. inf.) τὸν σὺνδελόν σου, ὡς καὶ ἐγὼ σε ἠλέησα; (1. sing. a. 1. act. indic.) Nonne oportuit Ἑ te miseri fieri conserui tui, ut Ἑ ego tui misertus sum? Phil. 2, 27. ὁ Θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν (3. sing. a. 1. act. indic.) Deus misertus est ejus. Matth. 20, 30. ἐλέησον (aor. 1. act. imper.) ἡμᾶς, Κύριε, misereere nostri, B DOMINE. Rom. 11, 32. ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ, (3. sing. aor. 1. act. subj.) ut omnium illorum miseretur. Pres. pass. ἐλεῖσθαι, ἔμοαι, misericordiam consequor. pres. pass. ἠλέημαι, σαι, ται. 1. Cor. 7, 25. ὡς ἠλεημένος (part. pres. pass.) ὑπὸ Κυρίου, ut misericordiam consecutus à DOMINO. a. 1. pass. ἠλεήθην, ης, η. 1. Tim. 1, 13. ἀλλ' ἠλεήθην, sed misericordiam fui consecutus. 2. Cor. 4, 1. καθὼς ἠλεήθημεν (1. pl. aor. 1. pass. indic.) prout misericordia donati sumus. Rom. 11, 30. νῦν δὲ ἠλεήθητε (2. pl. a. 1. pass. indic.) nunc verò misericordiam estis consecuti. 1. Pet. 2, 10. οἱ καὶ ἠλεημένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες (part. a. pass. pl. num.) non consecuti misericordiam, nunc estis misericordia donati. fut. 1. pass. ἐλεηθήσομαι, η, εται, misericordiam consequar. Matth. 5, 7.

Ἐλεεινός, ἡ, ὃν, miser, a, um. Apoc. 3, 17. σὺ εἶ ταλαίπωρος καὶ ἐλεεινός, tu es pauper Ἑ miser. in comparat. ἐλεεινότερος, in superlat. ἐλεεινότητος. 1. Cor. 15, 19. ἐλεεινότεροι πάντων ἀνθρώπων ἐσμὲν, miserrimi omnium hominum sumus. Ponitur hic comparativus pro superlativo, enallage gradus. à pres. pass. ἠλέημαι, misericordia fui donatus, derivatur

Ἐλεήμων, ονος, ὁ, ἡ, misericors. idem quod οὐκτίρμων, ονος, ὁ, ἡ, Hebr. 2, 17. ἵνα ἐλεήμων γένηται, ut misericors esset. Matth. 5, 7. μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ ἐλεηθήσονται, beati misericordes, quoniam Ἑ ipsi misericordiam consequentur.

Ἀνελεήμων, ονος, ὁ, ἡ, immisericors. Rom. 1, 31.

Ἀνελεής, εος, ὁ, ἡ, immisericors. immi-

immitis. 3. Macc. 5. τὰς ἀνελεῖς ἐλέφαν-
τας, immites elephantos.

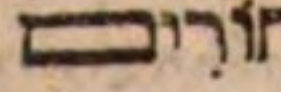
Φιλελεήμων, ονος, ό, ή, amans mise-
ricordiae, misericors. Tobiae 14, 11.

Ἐλεημοσύνη, ης, ή misericordia. Ac-
cipitur in N. T. pro dono, quod erogatur
in pauperem, per metonymiam causae im-
pellentis. Misericordia enim, quam al-
ter alteri debet, nos impellit ad aliis bene-
faciendum. Luc. 11, 41. δότε ἐλεημοσύνην,
date eleemosynam. δίδοναι, ποιῆν ἐλεημο-
σύνην τινι, alicui praestare eleemosynam,
erogare in aliquem eleemosynam. Act. 10, 2.
αἰτῶν ἐλεημοσύνην. Act. 3, 2. petere sti-
pem. Sirac. 3, 13. ἐλεημοσύνη ἐκ ἐπιληθῆ-
σεται, eleemosyna non tradetur oblivioni.
DEUS nempe centuplum refundet. Hinc
ait Servator Matth. 6, 20. θησαυρίζετε
ὑμῖν θησαυροὺς ἐν οὐρανῷ, recondite vobis
thesauros in caelo. Scilicet omnia bona
terrena pereunt, praeterquam illa, quae
pauperibus dederimus, prout recte poeta
cecinit :

Quas aliis dederis, solus habebis o-
pes.

Et Sirac. 40, 19. ἐλεημοσύνη εἰς τὸν αἰῶ-
να διαμένει, eleemosyna in aeternum per-
manet.

Πολυέλεος, multum misericors, multae
miserationis, Ex. 34, 6.

ἘΛΕΥΘΕΡΟΣ, α, ό, ή, liber, cui
opponitur δούλος, α, ό, servus. Col. 3, 11.
δούλος καὶ ἐλεύθερος, servus ἔστω liber. 1. Cor.
12, 13. εἴτε δούλοι, εἴτε ἐλεύθεροι, sive
servi, sive liberi. Rom. 6, 20. ὅτε γὰρ δού-
λοι ἦτε τῆς ἁμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε
τῇ δικαιοσύνῃ, quum enim servi eratis pec-
cati, liberi eratis justitiae, hoc est, justitiae
nullum in vos erat imperium. Eratis
enim peccati iugo prorsus mancipati. ἐλευ-
θέρα, ας, ή, libera. Gal. 4, 26. υἱὸς τῆς
ἐλευθέρας, filius liberae. Eccles. 10, 17. μα-
καρία ἡ γῆ, ἥς ὁ βασιλεὺς υἱὸς ἐλευθέ-
ρων, beata est illa regio, cujus rex est na-
tus liberis. (Hebr.) Ad-
jectivè etiam capitur ἐλεύθερος, α, ον, li-
ber, a, um, ἔσθ' construitur cum Genit.
ἐλεύθερος φόβου, liber metu. Semel cum
dat. Rom. 6, 20. vide paulò antè. it. seq.
præp. ἀπὸ. Rom. 7, 3. ἐλευθέρα ἐσὶν ἀπὸ
τοῦ νόμου, libera est à lege illa. Et seq. præp.

ἐκ 1. Cor. 9, 19. ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων
liber ab omnibus.

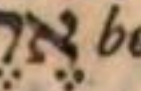
Ἐλευθέριος, α, ό, ή, liberalis, libero
homine dignus. Plutarch. ἐλευθέριοι δια-
τριβαί, studia liberalia. (δολοπρεπής,
servilis.)

Ἐλευθερία, ας, ή, libertas. 2. Cor.
3, 18. ὃ γὰρ τὸ πνεῦμα ἐκεί ἐλευθερία, ubi
est SPIRITUS DOMINI, ibi libertas est.
Gal. 5, 1. τῇ ἐλευθερίᾳ στήκετε, in liber-
tate perstate.

Ἐλευθερώω, ὦ, libero, in libertatem
vindico. F. ἐλευθερώσω. P. ἠλευθέρωκα.
Joh. 8, 32. ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς,
veritas vos in libertatem vindicabit. a. 1. act.
ἠλευθέρωσα, ας, ε. Gal. 5, 1. Χριστὸς ἡμᾶς
ἠλευθέρωσε, CHRISTUS nos liberabit.
Rom. 8, 2. ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου,
liberabit me à lege peccati. Joh. 8, 36. ἐάν
ᾖ ὁ υἱὸς ὑμῶν ἐλευθερώσῃ (3. sing. a. 1.
act. subj.) si igitur Filius vos liberaverit.
praes. pass. ἐλευθερόομαι, ἔμαι. praet. pass.
ἠλευθέρωμαι, ὤμαι, ται. a. 1. pass. ἠλευθε-
ρώθην, ης, η, liberatus fui. Rom. 6, 22.
νυνὶ δὲ ἐλευθερωθέντες (part. aor. 1. pass.)
ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας, tunc verò liberati à
peccato. Fut. 1. pass. ἐλευθερωθήσομαι,
ή, εται, liberabor. Rom. 8, 21.

Ἀπελεύθερος, α, ό, ή, libertus, hoc
est, non liber natus, sed libertate donatus.
1. Cor. 7, 22.

Ἀπελευθερώω, ὦ, libero. Lev. 19, 20.

Ε' Λ Ε' Φ Α Σ, ατος, ό, elephas, e-
lephantus. (affine Hebraeo) Ez.
27, 6. item ebur, dens elephantis. ebur.
q. d. à barro, barrus enim etiam elephan-
tem significat. morbus, qui alias elephan-
tiasis dicitur. Incertus Jobi 2, 7.

Ἐλεφάντινος, η, ον, elephāntinus,
Da, um. Apoc. 18, 12. καὶ πᾶν σκεῦος ἐλε-
φάντινον, ἔσθ' omne vas eburneum. 1. Reg.
10, 18. ἐποίησεν ὁ βασιλεὺς θρόνον ἐλεφάν-
τινον, fecit rex solium eburneum. Amos 6,
4. καθεύδοντες ἐπὶ κλινῶν ἐλεφάντινων,
dormientes in lectis eburneis. Ez. 27, 15. ὀ-
δόντες ἐλεφάντινοι, dentes elephantini.
Adjectiva in inus à Gracis videntur habere
penultimam brevem, ut elephāntinus, ad-
amāntinus, coccinus. à Latinis contrā, ut
equinus, vespertinus. Excipe serótinus.

Ἐλεφαντίασις, εως, ή, elephantiasis,
morbi genus. Symmachus. Deut. 28, 27.

Ἐλε-

Ἐλεφαντάρχης, α, ο, elephantorum A
præfectus. 2. Macc. 14, 12.

† ΕΛΙΑΚΕΙΜ, ο, Eliakim. No-
men proprium viri. Matth. 1, 13. Luc. 3, 30.

q. d. Deus stabiliet, restituet. **לְיָ**

יָקִי. Est verò **יָקִי** 3. pers. fut.

biphil. g. m. sing. à R. **קָם** surgere,
1. Reg. 18, 18.

† ΕΛΙΕΖΕΡ, ο, Eliezer, nomen
proprium viri indeclinabile, origine He-
braeum **אֱלִיעֶזֶר** ex **אֱלֹהִים** Deus & **עֲזָרָה** au-

xilium. q. d. à Deo auxilium. Luc. 3, 29.

† ΕΛΙΟΥΔ, ο, Eliud. Nomen pro-
prium viri indeclinabile. Laus Dei ex **אֱלֹהִים**

Deus & **דָּוָד** decus, gloria, laus.

Matth. 1, 14. 15.

† ΕΛΙΣΑΒΕΤ, ἡ, Elisabet. No-
men proprium indeclinabile uxoris Zacha-
riae, matris Johannis. Luc. 1, 5. Sic quo-

que dicta fuit uxor Aharonis Ex. 6, 23.

אֱלִישֶׁבַח Elischébah, hoc est, Deus ju-
ravit. ex **אֱלֹהִים** Deus & **שָׁבַח** in niphāl

juravit. ubi admonemur de fœdere gratiae.

Luc. 1, 73. vel Deus meus saturitas.

† ΕΛΙΣΣΑΙΟΣ, α, ο, Elisæus.
Nomen proprium prophetae. 1. Reg. 19, 16.

אֱלִישָׁא a Deo salus. ex **אֱלֹהִים** & **שָׁלֵם**

salus. Luc. 4, 27.

ΕΛΙΤΤΩ vide supr. à in ελέω.

ΕΛΚΩ, traho (**לָקַח** fecit ire,

traxit) Jac. 2, 6. καὶ αὐτοὶ ἔλκυσιν ὑμᾶς

εἰς κριτήρια, & (fœneratores) trahunt

vos ad tribunalia. imperf. ἔλκον, es, ε.
traheram. Act. 21, 30. ἔλκον ἔξω τὸν Παῦλον,

traherant (Paulum) extra templum. Fut.

ἔλξω.

Ἐλκύω idem quod ἔλκω, traho. Fut.

ἐλκύσω. Joh. 12, 32. πάντας ἐλκύσω πρὸς

ἐμαυτὸν, omnes traham ad me. aor. 1. aēt.

ἐλκύσα, ας, ε. Joh. 21, 11. ἐλκύσε τὸ

δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, traxit rete in ter-
ram. Joh. 6, 44. εἰ μὴ ὁ πατήρ ἐλκύ-
σῃ (3. sing. aor. 1. aēt. subj.) αὐτὸν, nisi

PATER traxerit eum. Joh. 21, 6. ἐκέτι

αὐτὸ ἐλκύσαι (aor. 1. aēt. inf.) ἴχθυον

nec amplius illud trahere potuerunt.

Ὀλκή, ἡς, ἡ, tractio; pondus. Gen.

24, 22. δέκα χρυσῶν ὀλκή αὐτῶν, decem
aureorum pondus eorum. 1. Macc. 14, 24.

ὀλκῆς μινίων χιλίων, ponderis minarum

mille. Sir. 8, 2. μήποτε ἀντιστήσῃ σε τῇ

ὀλκῇ, ne fortè contra trahat tuum pondus.

Ὀλκίον, α, τὸ, Polluci est ἀγγεῖον ὑ-

γρῶν τε καὶ ξηρῶν, vas ad recipiendum

& humida & sicca; magnus crater, Ju-
dith 15, 15. q. ab ἔλκω, quod propter me-

lem & pondus tractiōne sit opus. ἔλκω, pro

πίνω bibo, nonnunquam dixere veteres;

& μέγα τὸ φορτίον, est calix ingentis

ponderis, apud Athenæum l. 10 Deipno-

soph. cap. 13. pag. 446. a.

Ὀλκῆον, α, τὸ, pro vase quinque

amphorarum, idem habet Athenæus lib. 5.

cap. 7. p. 199. ὀλκῆα δύο, ἐκάτερον χωρῶν

μετροῦσας πέντε, holcæa duo, ut vertit Dale-

champius. Idem in notis interpretatur

vafa unguentaria.

Ἀφέλκω, abstraho, sed ἐφέλκω at-

traho.

Ἐφέλκω idem. ἐφέλκυσας attrahens.

Epist. Jer. 6. 37.

Ἐξέλκω, extraho. Prov. 30, 33. ἐξέλ-

κομαι, abstrahor. Jac. 1, 14. ὑπὸ τῆς ἰδι-

ας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δελεαζό-

μενος, dum à propria cupiditate abstrahi-

tur & inescatur.

Ἐξελκύω, idem. Jobi 20, 15.

Παρελκύω, protraho, remotor, Sir.

4, 1. 3.

Παρέλκυσις, εως, ἡ, protractio.

Παρελκυσῆς, α, ο, procrastinator.

Συνολκή, ἡς, ἡ, contractio. Sap. 15,

15. εἰς συνολκὴν αἰέρεται, in contractionem

aëris.

Ψυχελκῆμα, mente distrahor, ani-

mo sum suspensus, 3. Macc. 5. Ex ψυχῇ

& ἔλκω vel ἐλκόω.

Ἐλκός, ε, τὸ, ulcus dictum παρὰ

τὸ ἔλκειν à trahendo, quod vitiosos attra-

hat humores. Apoc. 16, 2. καὶ ἐγένετο ἔλ-

κος κακόν, factumque est ulcus malum.

Luc. 16, 21. ἀπέλεχον τὰ ἔλκη (contracte

pro ἔλκεα) αὐτῶν, & lingeant ulcere ejus.

Ἐλκόω, ὦ, exulcero. ἐλκόομαι, ἔμαι,

exulceror. præter. pass. ἤλκωμαι, σαι, ται.

unde part. præter. pass. ἤλκωμένος, η, ον,

exulceratus, a, um, seu ulcerosus, a, um.

Luc. 16, 20.

† ΕΛΛΑΣ, ἁδϙ, ἡ, Græcia. Act. 20, 2. ἡλθον εἰς Ἑλλάδα, venerunt in Græciam. nomen regionis. usurpatur etiam adjectivè. Herod. lib. 1. Ἑλὰς χώρα, Græcia regio. Derivari videtur à Græco verbo ἑλλάσσαι, h. e. Hesychio interprete, à prohibendo. Est enim regio ex fluminum & marium multitudine munitissima, à qua hostes facile propulsari possunt: Natalis Comes in Mythologia sua pag. 314. tradit Prometheum genuisse Hellenem è Pyrrhâ, à quo deinde dicti fuerint Græci. Latine dicitur Græcia, quod vocabulum affine est Græco γράω edo. unde γράωσ anus, γράωκός, ἄ, ὁ, anilis, senio confectus. Lycophrōn τὰς Ἑλλήνας vocat γράωκὰς, ubi ait γράωκῶν ἄρις & versu 532. Græcus ab Hebræis vocatur יָבָנִי javani, ab Hebraico יָבָן Javan, qui fuit filius tertius Japheti, Gen. 10, 2. à quo terra, quam incoluit primum, dicta fuit Jonia. Jones verò fuere Græci. Javani nomen hoc inditum fuit à luto. יָבָן Javen enim cœnum seu lutum significat. Sic pius pater eum appellavit, ut hoc nomine admoneretur de humilitate. Cuncti enim facti sumus vel (sicut apud Jobum cap. 33, 8. Elihu loquitur) decisi sumus è luto, & tandem in lutum revertimur. Gen. 3, 19. Eccles. 12, 7. vide plura in voce Ἑλλήν.

ΕΛΛΗΝ, ἡνός, ὁ, Græcus, proprie quem Hebr. יָבָנִי javani vocant, à יָבָן Javan, eorum auctore, de quo Gen. 10, 2. conf. Dan. 8, 21. & Joël. 3, 6. Deinde opponitur non Judæo, q. d. non Judæus, incircumcissus, qualiscunque sit, sive Latinus, sive Ægyptius, sive Teuto. Rom. 2, 9. Tertio opponitur Christiano & idem est, quod Ethnicus seu homo ab Ecclesia alienus, quales Paulus 1. Cor. 5, 12. vocat τὰς ἑξω scilicet ὄντας, extraneos. Rom. 2, 9. Ἑλλήνες, ὡν, οἱ, Gentes. Act. 20, 21. Quartò idem valet, quod προσήλυτος, ἄ, ὁ, ἡ, q. d. accessorius, de qua voce vide infra προσέρχομαι in Themate ἐρχομαι. Joh. 12, 20. Ἑλληνιστής, ἄ, ὁ, in Judæorum gentem per circumcisionem ascitus, alio nomine προσήλυτος, profelytus.

Ἑλληνίς, ἰδός, ἡ, gentilis, Græca. Marc. 7, 26. γυνή Ἑλληνίς, συγοφονισσα

Ατῶ γένει, mulier Græca, Syrophœnissa gente. Act. 17, 12. πόλις Ἑλληνίς, urbs Græca. 2. Macc. 6, 8.

Ἑλληνισί Adverb. Græcè. Act. 21, 37. Ἑλληνισί γινώσκεις; scisne Græcè?

Ἑλληνικός, ἡ, ὄν, Græcus, a, um. ἐν τῇ Ἑλληνικῇ (γλώττῃ) in Græca lingua. Apoc. 9, 11. Ἑλληνικὰ γράμματα, Græcæ literæ. Luc. 23, 38.

Ἑλληνισμός, ἄ, ὁ, Græcismus, gentilismus. 2. Macc. 4, 13.

Ἑλληνίζω cum Græcis facio, Græcos imitor, Græcè loquor. Ἑλληνίζων τῇ Φωνῇ, B voce tantum Græcus.

Ἑλληνιστής, ἄ, ὁ, qui natione Græcus, non Judæus. Sic Act. 11, 20. it. qui natione quidem Judæus, inter Græcos tamen natus ac educatus, qui Græcè loquitur, it. Græcanicus, qui Vetus Testamentum Græcè legebat. Sic Act. 6, 1. & c. 9, 29. συνεζητεῖ πρὸς τὰς Ἑλληνιστάς, disceptabat adversus Græcos. Gentes enim his in locis intelligi nequeunt, de quorum vocatone Apostoli tunc adhuc valdè ambigeretur. Judæorum verò multos dispersos habitasse inter Gentes docet Jac. 1, 1. Plura vide in

C Ἑλὰς. [Ab his Hellenistis nomen accepit lingua, seu potius dialectus. Hellenistica, hoc est, illis Judæis propria qui inter Græcos erant dispersi. Isti vero Judæi græce sic loquebantur, ut multos hebrææ lingue idiotismos immiscerent. An ergo hac lingua conscriptum sit N. T. magna hæctenus inter viros doctos fuit controversia, quum quidam illud negent, alii contra affirmant. Qui negant, terminationem vocis in subsidium vocant, quemadmodum enim Ἀττικιστής, ajunt, is dicitur, qui Atticam scribendi rationem bene callet, sic Ἑλληνιστής, ratione hujus notionis est, qui græcam linguam optime callet, quod tamen non est. His respondendum est, respiciendum esse ad auctores hujus denominationis, qui non Græci fuerunt, sed ipsi Judæi. Ex horum ergo mente, illi ex Judæis, qui græce loquebantur, dicti sunt Hellenistæ, ad differentiam τῶν Ἑβραίων, Actor. 6, 1. Quod vero novum testamentum ejusmodi dialecto conscriptum sit, nemo sanus, qui utramque linguam, græcam & hebræam, novit, negare sustinebit. Exempla enim in singulis paginis

Ἐυελπισί, *adv.* cum bona spē.

Ἐυελπισία, *as, ἡ*, bona spes.

† ΕΛΤΜΑΣ, *α, ὁ*, Elymas, *h. e.* ipso Lucā interprete Act. 13, 8. magus. Th. Beza videtur compositum ex לֵן DEUS, & עֲלִי consiliarius, *q. d.* consiliarius Dei. Verior notatio videtur illorum, qui derivant ab Arab. عِلْمٌ sapiens, à Rad. عָלַי Hebr. latere, Arab. scire.

† ΕΛΩΙ, Deus mi. Marc. 15, 34. אֱלֹהֵי אֲבִי אֲנִי vide infra Θεός.

ΕΜΑΤΤΟΤ, vide αὐτός.

ΕΜΕΩ, *ω*, évomo. Fs. 19, 14. ὡς ἐμῶν, *ut* vomens. Fut. ἐμέσω. Præt. ἤμεκα & Attice ἐμήμεκα. aor. 1. ἀέ. vomui. Apoc. 3, 16. μέλω σε ἐμέσαι (*a. i. act. inf.*) ἐκ τῆς σόματός μου, *volo te evomere ex ore meo.* Metaphora, hoc est, repudiabo te.

Ἐμετ, *α, ὁ*, vomitus. Prov. 26, 11. κύων ὅταν ἐπέλθῃ ἐπὶ τὸν ἑαυτοῦ ἔμετον, *canis, quum redierit ad vomitum suum.* Sirac. 31, 24. αὐτὸς ἐβιάδης ἐν ἐδέσμασιν, ἀνάστα καὶ ἐμεσον (*aor. 1. act. imper.*) *si tibi vis facta in epulis, surge & vomere.* Ἐνταλμα τόδε ἱατρικόν, *præceptum hoc est medicum.*

Ἐξέμέω, *ω*, évomo. Jobi 20, 15. Symmachus Levit. 18, 28.

† ΕΜΜΑΝΟΘΛ, *ο, ὁ*, Emmānuel. Nomen proprium Servatoris ἀκλιτον, origine Hebraeum מַלְאָכִי compositum ex præpositione אִתְּ cum, pronomine אֲנִי nos, & nomine לֵן Deus, quod est ex radice לָן, unde est לָן potentia. Matth. 1, 23. quo nomine mysterium ἀβρόγην unionis personalis indicatur.

† ΕΜΜΑΟΤΣ, *η, ἡ*, Nomen proprium vici ἀκλιτον, Hierosolymis distantis stadiis 60. Luc. 24, 13. in hoc pago fuerunt fontes calidarum aquarum, unde nomen accepit, estque compositum ex מַיִם & מַעְיָן. vide Joseph. bell. Jud. lib. 4. cap. 1. Aliis videtur derivari à voce מַעְיָן quæ arcem seu propugnaculum significat, à radice מַעַן roborabit. מַעַן in principio est heemanticum.

† ΕΜΜΟΡ, *ο, ὁ*, Emmor. nomen viri ἀκλιτον. Act. 7, 16. Hebraeum origi-

A ne מַחֲלֵה à radice מַחַל turbari, luto-
sum esse vel fieri, unde מַחֲלֵה lutum.

ΕΝ præpositio in, regit solum Dativum, & significat quietem (pro ἐν poetice ἐν, ἐν vero pro ἐνέει (Sæpe ex Hebraismo redundat. Matth. 3, 11. βαπτίζω ἐν ὕδατι, baptizo aqua. Lucas, qui minus interdum videtur Hebraizare, quam reliqui tres Evangelistæ, præpositionem hanc omittit, cap. 3, 16. Matth. 5, 13. ἐν τίνι ἀλιθύνεται; Quonam salietur? Matth. 7, 2. ἐν ᾧ γὰρ κρίματι, quo iudicio enim. Rom. 15, 6. ἐν ἐνὶ σόματι δοξάζετε τὸν Θεόν, uno ore glorificetis Deum. Col. 1, 23. τῇ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ τῇ κτίσει pro τῇ πάσῃ κτίσει, prædicati omni creatura. Sæpe etiam εἰς deest. Matth. 7, 22. εἰ τῷ σὺ ὀνόματι, nonne in nomine tuo. Act. 9, 31. πορευόμενοι φόβῳ τῆς Κυρίου (pro ἐν φόβῳ) pergentes in timore DOMINI. Rom. 13, 13. περιπατήσωμεν μὴ κώμοις, pro ἐν κώμοις, ambulemus non in commensationibus. 1. Cor. 7, 28. θλίψιν ἔχετε σαρκὶ pro ἐν σαρκὶ, afflictionem in carne habituri estis. Eph. 5, 19. λαλῶντες ἑαυτοῖς, pro ἐν ἑαυτοῖς, loquentes in vobis ipsis. ubi ἐν denotat intra. Gal. 5, 1. τῇ ἐλευθερίᾳ στήκατε pro ἐν τῇ ἐλευθερίᾳ, in libertate stete. Gal. 6, 16. ὅσοι τῷ κανόνι (pro ἐν τῷ κανόνι) τέτρωτοι, quicumque secundum hanc regulam incedent. 2. Cor. 2, 1. ἐκρίνα ἐμαυτῷ pro ἐν ἐμαυτῷ, apud me statui. Act. 1, 19. τοῖς κατοικοῦσιν Ἱερουσαλὴμ (deest ἐν) habitantibus Hierosolymæ. Conf. Act. 2, 5. Sic Rom. 11, 22. εἰάν ἐπιμένῃς τῇ χρηστότητι, si permanseris in benevolentia, & c. 23. τῇ ἀπιστίᾳ pro ἐν τῇ ἀπιστίᾳ, in incredulitate. Gal. 2, 8. ὁ ἐνεργήσας πέτρῳ pro ἐν πέτρῳ, qui efficax fuit per Petrum. ibidem, ἐνήργησε καὶ ἐμοὶ pro ἐν ἐμοί, etiam efficax fuit per me. Col. 2, 14. χειρόγραφον ἐν δόγμασι, pro τὸ ἐν δόγμασιν ὄν, chirographum in ritibus positum. 2. Cor. 2, 13. εἰ ἔχοντα ἀνέστην (deest ἐν) τῷ πνεύματι μου, non habui relaxationem in spiritu. Tit. 2, 2. ὑγιαίνοντας τῇ πίστει pro ἐν τῇ πίστει, sanos in fide. τῷ μὴ εὗρεν με, pro ἐν τῷ μὴ εὗρεν με, dum non invenirem. Variè accipitur, ut ex seqq. exemplis patebit. post

Luc. 14, 1. ἐν τῷ ἐλθεῖν (pro μετὰ τὸ ἐλθεῖν) postquam venisset. Marc. 13, 24. ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις, post illos dies. inter Matth. 20, 26. ἐν ὑμῖν, inter vos. qui Hellenismus etiam Ciceroni arrisit, ubi dixit in oratoribus, pro inter oratores. Luc. 16, 15. τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν, βδέλυγμα ἐνώπιον τῷ Θεῷ ἐστίν, quod inter homines sublime est, abominatio est coram Deo. Rom. 16, 7. ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, insignes inter apostolos. 1. Cor. 2, 6. ἐν τοῖς τελείοις, inter adultos. Rom. 8, 29. εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς, ut is sit primogenitus inter multos fratres. [coram. Luc. 16, 15. τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν, βδέλυγμα ἐνώπιον τῷ Θεῷ ἐστίν, quod coram hominibus grande est, illud abominatio est coram Deo. Vides hic ἐν idem esse ac ἐνώπιον. 1. Tim. 4, 15. ἵνα σὺ ἡ προκοπὴ φανερὰ ᾖ ἐν πάνσιν, ut profectus tuus manifestus sit coram omnibus.] cum σὺν. Marc. 1, 23. ἦν ἄνθρωπος ἐν πνεύματι ἀκαθάρτῳ, erat quidam cum immundo spiritu, hoc est, erat obsessus. Luc. 4, 32. ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ, cum auctoritate erat sermo ipsius. Eph. 6, 2. ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ, præceptum primum cum promissione. Rom. 15, 32. ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω, ut cum gaudio veniam. 1. Cor. 2, 3. ἐν τρόμῳ ποῦμαι, magno cum metu. per, idque ex Hebraico idiotismo in jurandi formulis. conf. Gen. 22, 6. Jos. 2, 12. Ἔc. Matth. 5, 34. ἐν τῷ ἔρανῳ per cælum. Græcè diceretur: νῆ τὸν ἔρανόν per cælum. Virgilius Æn. 6. per sidera juro. Rom. 9, 1. ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, veritatem dico per CHRISTUM. idem quod νῆ τὸν Χριστὸν, per Christum. prout Germanicè dicunt bey GOTT, quæ verba sunt magni momenti (es seynd theure Worte) quibus non utendum nisi in re seria, gloria DEI ἔc adificatione proximi, tantam asseverationem exigente. Matth. 23, 20, 21. 22. ὁ μὲν ἐν αὐτῷ jurat per eum, per, extra jurandi formulam, itidem per Hebraismum. Luc. 1, 17. ἐν πνεύματι καὶ δυνάμει ἡλίας (pro διὰ πνεύματος) per Spiritum ἔc virtutem Elie. Marc. 9, 29. ἐν ἑδενί (pro δι' ἑδενός) δύναται ἐξελεῖν, per nihil potest ejici. Rom. 12, 21. νίκα ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν, vince bono

malum. propter, ex Hebraismo. Matth. 6, 7. ἐν τῇ πολυλογίᾳ, pro διὰ τὴν πολυλογίαν, in multiloquio, hoc est, propter multiloquium. Eph. 4, 1. δέσμιος ἐν Κυρίῳ pro διὰ τὸν Κύριον, vincit propter Dominum. Apoc. 14, 13. ἐν Κυρίῳ ἀποθνήσκοντες, qui (ceu martyres) propter DOMINUM moriuntur. Hebr. 11, 2. ἐν ταύτῃ pro διὰ ταύτης scilicet πίστεως, propter hanc fidem. Sæpe significat instrumentum, prout Hebræorum ׀ quod per ἐν reddi solet: Hebræi vocant ׀

Matth. 26, 52. ἐν μαχαίρᾳ ἀπολένται gladio peribunt. Apoc. 13, 10. δεῖ αὐτὸν ἐν μαχαίρᾳ ἀποκτανθῆναι, gladio occidendus est. Apoc. 18, 8. ἐν πυρὶ κατακαυνθήσεται, igni comburetur. Rom. 1, 9. ὃ λατρεύω ἐν τῷ πνεύματι μου, cui servio spiritu, hoc est, animo. 1. Tim. 2, 14. ἡ γυνὴ ἐν παραβάσει γένοιντο, mulier cum transgressione fuit, hoc est, causa fuit. Sic quoque poeta dixit ἐν βέλῃ πλαγῆς, telo percussus. valet etiam Ad, εἰς, ἔc significat motum ad locum. Matth. 10, 16. ἀποστέλλω ὑμᾶς ἐν μέσῳ (pro εἰς μέσον) τῶν λύκων, mitto vos in medium luporum. Luc. 8, 7. ἔπεσεν ἐν μέσῳ ἀκανθῶν, cecidit in medium spinarum. Marc. 1, 16. βάλλοντας ἐν τῇ θαλάσσῃ (pro εἰς θαλάσσαν) projicientes rete in mare. Joh. 5, 4. ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ, descendit in piscinam. 1. Cor. 7, 15. ἐν εἰρήνῃ (pro εἰς εἰρήνην) κέκληκεν ἡμᾶς ὁ Θεός, ad pacem vocavit nos Deus. Eph. 6, 24. ἐν ἀφθαρσίᾳ) ad incorruptibilitatem. 1. Tim. 3, 16. ἐν δόξῃ pro εἰς δόξαν, ad gloriam. Secundum κατὰ. Joh. 3, 21. ὅτι ἐν Θεῷ ἐσιν ἐργασμένα, quod secundum Deum (hoc est, secundum voluntatem Dei) facta fuerint. Rom. 8, 34. ὁς καὶ ἐστίν ἐν δεξιᾷ τῷ Θεῷ, qui etiam est ad dextram Dei. Hebr. 4, 11. ἐν τῷ αὐτῷ ἀποδείγματι, juxta idem exemplum. In uno versu duobus modis hæc præpositio exponenda est, per in, quatenus refertur ad tabulas: ἔc per juxta, quatenus refertur ad reliqua duo. (Heb. 9, 4.) instar. Col. 2, 6. ἐν αὐτῷ (Χριστῷ) περιπατεῖτε, vestigiis Christi insistite. idem, quod ἐπακολουθεῖτε τοῖς ἰχνεσιν αὐτοῦ, sectamini vestigia ejus, quæ phrasi Petrus utitur.

utitur. 1. Petr. 2, 21. De Matth. 10, 32. ὁμολογήσω καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ pro περι αὐτῶ confitebor & ego de eo. Rom. 11, 2. ἐν Ἠλίᾳ τί λέγει ἡ γραφή, de Elia, quid dicat Scriptura. Gal. 1, 24. ἐν ἐμοὶ de me. Phil. 1, 30. ἀκούετε ἐν ἐμοὶ pro περι ἐμῶ, audite de me. Apud Rom. 9, 25. ἐν τῷ Ὠσηῆ, apud Hoseam. Act. 2, 29. τὸ μνημα αὐτῶ ἐστὶν ἐν ἡμῖν, sepulcrum ejus est apud nos. Act. 18, 11. διδάσκων ἐν αὐτοῖς, docens apud eos. Rom. 1, 12. ἐν ὑμῖν, apud vos. A, ab ὑπὸ. Luc. 4, 1. ἦγετο ἐν τῷ πνεύματι (pro ὑπὸ τῶ πνεύματι) εἰς τὴν ἔρημον, agebatur à Spiritu in desertum. Pro. Rom. 11, 17. ἐνεκεντρίδης ἐν αὐτοῖς, insitus es pro ipsis. Eph. 4, 16. ἐν μέτρῳ, pro mensura. Erga. Rom. 15, 5. ἐν ὁμοφροσύνῃ, erga vos invicem. 2. Cor. 8, 7. τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ vestra in nos charitate. Nominibus urbium præponitur. Act. 14, 8. καὶ τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις, quidam autem vir erat Lystri. Dativum casum notat ex Hebraismo, εἰς enim refert articulum Hebraicum ל, itemque ἐν. Rom. 1, 24. παρέδωκεν αὐτοὺς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις, tradidit eos cupiditatibus. Marc. 1, 15. πιστεύετε ἐν τῷ εὐαγγελίῳ. Hebraismus. Credite Evangelio. Lege Syntaxin Hebraicam Joh. Buxtorfii de verbo ידנא heemin. 2. Cor. 8, 1. τὴν χάριν τῶ Θεοῦ τὴν δεδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, gratiam Dei præstitam Ecclesiis. Eleganter verbo infin. tanquam nomini præponitur. Luc. 14, 1. ἐν τῷ ἔλθειν αὐτὸν, quum venisset. Luc. 24, 30. ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, quum discubuisse cum eis. Rom. 15, 13. ἐν τῷ πιστεύειν, credendo. Periphrasis ex ἐν Hebraica pro nomine adj. Matth. 6, 9. ἐν τοῖς ἑράνοις scilicet ὡν, idem quod ἑράνιοι cælestis, prout exprimitur Joh. 3, 13. ὁ ὢν ἐν τῷ ἑράνῳ, qui est in cælis, & sine Hebraismo Matth. 6, 14. πατὴρ ὑμῶν ὁ ἑράνιοι, Pater vester cælestis. Luc. 11, 13. eadem periphrasi πατὴρ ὁ ἐξ ἑράνων scilicet ὡν, Pater cælestis. Marc. 13, 32. & δὲ οἱ ἄγγελοι οἱ ἐν ἑράνῳ scilicet ὄντες, neque angeli cælestes. apud Matth. cap. 24, 36. οἱ ἄγγελοι τῶν ἑράνων pro οἱ ἄγγελοι οἱ ἑράνιοι. Adverbiorum periphrasi

A inserbit, more Hebraici & valentis præpositionem in. & hi sunt meri Hebraismi. Joh. 7, 10. ἐν κρυπτῷ, hoc est, κρυπτῶς clam, heimlich. Joh. 17, 19. ἐν ἀληθείᾳ verè, sincerè, verè, sine fūco. pro quo Demosthenes dixit ἐπ' ἀληθείας. Act. 17, 31. ἐν δικαιοσύνῃ pro δικαίως justè. Act. 25, 4. ἐν τάχει pro ταχέως citò. Act. 26, 7. ἐν ἐκτενείᾳ pro ἐκτενῶς, in extensione, hoc est, extensè seu assidue. Rom. 1, 4. ἐν δυνάμει pro δυνατῶς, potenter. ibid. 6, 18. ἐν ἀδικίᾳ pro ἀδικῶς, injustè. Eph. 3, 1. ἐν ὀλίγῳ idem quod δι' ὀλίγων, paucis, breviter. Luc. 5, 34. ἐν ᾧ (subaudi χρόνῳ) quamdiu. Rom. 8, 3. ἐν ᾧ quum, quoniam, vulgata. dum. 1. Petr. 2, 12. ἵνα ἐν ᾧ, ut pro eo. Rom. 12, 13. ὡς ἐν ἡμέρᾳ, ut interdiu.

Ἐνδόν, intus, adv. οἱ δὲ ἐνδόν, qui verò intus (erant.) 2. Macc. 10, 34. intro. cap. 6, 4.

Ἐνδότερον, compos. interiorius. Exod. 26, 33.

Ἐνδοθεν, adv. ab intro, ab interiori loco.

Ἐνδόδια, τὰ, intestina. Sir. 10, 9.

C ἘΝΕΚΑ, ἐνεκεν, poëtice ἔνεκα, ἐνεκεν Adv. causa, propter. Significat causam procreantem. Matth. 19, 5. ἐνεκεν τῆς (pro τῆς ἐνεκα) καταλείψει ἄνθρωπος πατέρα, propterea relinquet vir patrem suum, & adhærebit uxori suæ. Arctissime illius conjunctionis inter maritum & uxorem causa procreans est ipsa DEI creatio & ordinatio. Causam impellentem Marc. 8, 35. ἐνεκεν ἐμῶ καὶ τῶ εὐαγγελίῳ, causa mea & Evangelii. Luc. 21, 12. ἐνεκεν τῶ ὀνόματος μου, propter nomen meum. Causam finalem, idque communissimè. Arist. 2. phys. cap. 2. τὸ τέλος τὸ ἐνεκα, αἷτιον τὸ ἐνεκα causa finalis. Luc. 4, 18. & ἐνεκεν ἔχρισέ με, cujus rei gratia unxit me Act. 19, 32. οἱ πλείους & κῆδαισαν, τίνος ἐνεκεν συνεληλύθεισαν (3. pl. plusq. act.) plerique nesciebant, cujus rei causa convenissent. Sæpe eleganter subauditur. Matth. 11, 1. μετέβη τῶ διδάσκειν digressus est illinc ut doceret. τῶ διδάσκειν scilicet ἐνεκα. Joh. 13, 24. νεύει ἐν τῷ Πέτρῳ πυθέσθαι, pro τῶ πυθέσθαι ἐνεκα, innuit ergo huic Petrus, ut percontaretur. Significat eventum. Luc. 24, 16. οἱ δὲ ὁφθαλμοί

μοι αὐτῶν ἐκράτουντο τῇ μὴ ἐπιγνώσκειν
(subaudi ἐνεκα) αὐτὸν, oculi autem eo-
rum retinebantur, ne eum agnoscerent.
ibid. 6. 45. τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νῦν, τῇ
συνιέναι τὰς γραφάς. τῇ συνιέναι subaudi
ἐνεκα, tunc aperuit eorum mentem, ut in-
telligerent scripturas. vel est Hebraismus pro
eis τὸ συνιέναι. Sape enim Lamed ex li-
zeris bachlam, ut Grammatici loquuntur,
hoc modo indicatur.

Ὁυνεκα ex ἔ ἐνεκα cujus rei causa,
quam ob causam.

Τῇνεκα ex τῇ ἐνεκα hujus rei causa,
propterea.

Ε'ΝΘΑ hic, ibi, ubi. Adverb. loci.
Thema est ἐν.

Ἐνθάδε (ex ἐνθα ἔ δέ) hic. ἐνταῦθα
idem. Luc. 24, 41. ἔχετε τι βρώσιμον ἐν-
θάδε; habetisne hic esculentum quid?
hoc est, habetisne in promptu aliquid cibi?
In promptu, hoc est, quem promere possi-
tis. huc. Job. 4, 15. 16. μηδὲ ἔρχομαι ἐν-
θάδε ἀντλεῖν, neque veniam huc ad hauri-
endum. Sic Act. 25, 17. συνελθόντων ἐν
αὐτῶν ἐνθάδε, quum ergo huc convenissent.
Præstò, Act. 16, 28. ἅπαντες γὰρ εἰσμεν ἐν-
θάδε, nam cuncti (quasi conjuncti) sumus
præstò.

Ἐνθεν hinc. ἐνθεν καὶ ἐνθεν, hinc ἔ il-
linc.

Ἐντεῦθεν idem. Adv. è loco. Joh. 14, 31.
ἀγνομεν ἐντεῦθεν eamus hinc. Joh. 19, 18.
ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν hinc atque illinc, hoc
est, ἀμφοτέρωθεν utrinque, ἔ utroque la-
tere.

Ε'ΝΙΑΤΤΟ'Σ, ἔ, ὁ, annus παρὰ τὸ
εἰς ἑαυτὸν ἰέναι, ita dictus, quod instar an-
nuli in sese recurat, more Hebr. dictionis
אָנָה a Rad. אָנָה iteravit. Joh.
11, 49. κατ' ἐνιαυτὸν quotannis, singulis
annis. Lev. 16, 34. Hebr. 9, 7. ἅπαξ τῇ ἐνι-
αυτῇ, semel in anno, ubi τῇ ἐνιαυτῇ ad-
verbialiter ponitur, sicut καὶ Olynth. 2.
à Demosthene ponitur pro νυνὶ nunc. item
in N. T. ἔ ubi, αὐτῇ ibi. de quibus suo lo-
co. Sic Joh. 11, 51 τῇ ἐνιαυτῇ ἐκείνῃ, in illo
anno, pro ἐν ἐνιαυτῷ ἐκείνῳ. 1. Reg. 10,
25. τὸ κατ' ἐνιαυτὸν, εἰς ἐνιαυτὸν, singulis
annis. Hebraismus. Ex. 23, 14. τρεῖς καὶ
ἑξῆς τῇ ἐνιαυτῇ ἐορτάσετε μοι. Tribus sta-
tis temporibus feriabimini mihi singulis an-
nis. Jac. 4, 13. ποιήσομεν ἐκῇ ἐνιαυτὸν

ἔνα, transigemus ibi annum unum,
Ἐνιαύσιος, ἔ, ὁ, ἡ, anniversarius, a. an-
nuatim rediens; item anniculus. Ex. 12, 5.
Lev. 7, 15.

Ε'ΝΙΟΙ, ὧν, οἱ, aliqui.

Ἐνίοτε, aliquando, interdum. Sir. 37, 14.

Ε'ΝΝΕ'Α, novem g. n. plur. tantum,
ἀκλιτον. Luc. 17, 17. οἱ δὲ ἐννέα πᾶς; novem
verò illi ubinam?

Ἐννατῆς, η, ον, nonus, a, um. Matth.
20, 5. περὶ ἐννάτην ὥραν, circa horam no-
nam. Marc. 15, 33. ἕως ὥρας ἐννάτης, usque
ad horam nonam. Act. 3, 1. ἐπὶ τὴν ὥραν
τῆς προσευχῆς τὴν ἐννάτην, sub horam o-
rationis, nempe nonam. Marc. 15, 34. τῇ
ὥρᾳ τῇ ἐννάτῃ hora nonā, um neun Uhr.

Ἐννενηκονταεννέα, nonaginta novem,
pl. gen. ο. ἀκλιτον compos. ex ἐννενηκοντα
nonaginta ἔ ἐννέα novem. Luc. 15, 4. ποιη-
τὴ ἐνέα simplici ν, ἔ ἐννατῆς pro ἐννατῆς.

Ἐνεὰς, ἄδος, ἡ, novenarius numerus.

Ἐννεάκις Adv. novies.

Ἐνναταῖος, αἴα, αἴον, nonanus. Gal.
πυρετὸς ἐνναταῖος, febris, cuius jam est dies
nonus.

Ε'ΝΝΕΟ'Σ, ἔ, ὁ, mutus, qui loqui
non potest, ἄφωνος. Arist. in probl. μετὰ τὸ
γενέσθαι πολλὸν χρόνον, ἐννεοί εἰσμεν, ἔτα
ὁψέ ποτε φημί σοι, editi in hanc lucem,
diu muti sumus, deinde vix tandem balbu-
timus. Scribitur etiam simplici ν ἐνεός. Sca-
pula deducit ab αὔω clamo, resono, reboo.
Ἰλιαδ. υ. αὔε δ' Ἀθήνη, clamabat verò Mi-
nerva. ἐνεός ergo q. ἐναυός ἐνωός ἔ ἐνεός ἐν
ὧ ἡ αὐδὴ ἀφανίζεται, in quo vox evane-
scit, item attonitus. ἐξεσηκώς μετέωρος, per
meton. effecti. Terror enim facit, ut obmu-
tescamus. Act. 9, 7. εἰσήκεισαν ἐννεοί, sta-
bant attoniti. qui iidem Act. 22, 9. dicuntur
ἐμφοβοὶ timore perculsi. [Hesychius: ἐνεός,
κωφός, μωρός, ὅς ἔτε ἀκκα, ἔτε λαλα.]

Ε'ΝΤΟ'Σ, intus, intra, cum Genit.
Adv. τὰ ἐντὸς scilicet ὄντα, quæ ἔ dicun-
tur ἐντόδια, ὧν, τὰ, intestina ab ἐντοδι,
intus. Luc. 17, 21. ἐντὸς ὑμῶν ἐστὶν ἡ βασι-
λεία τῇ θεῷ, in vobis est regnum Dei, in vo-
bis, h. e. in medio vestro, in sinu gentis ve-
stræ. Matth. 23, 26. ἐντὸς τῇ ποτηρίᾳ scili-
cet ὄν, quod est in poculo (ἐκτὸς extra.) Di-
citur etiam de tempore. ἐντὸς τεσσάρων ἐνι-
αυτῶν, intra quatuor annos. Xenoph. de
Rep. Ath. sub finem: ἐντὸς ὀλίγου χρό-
νου,

vx, intra breve tempus, brevi, in fur- A
ber Zeit.

Ἐντερον, ε, τὸ, intestinum.

Δυσεντερία, ας, ἡ, dysenteria, est morbus in intestinis. Act. 28, 8. δυσεντερίαν συνεχόμενον κατακείδαι, dysenteriam affectum decumbere.

Δυσεντερικὸς, ὁ, qui dysenteriam laborat, compos. ex δὺς, quæ vocula difficultatem significat, ἔντερον, ε, τὸ, intestinum.

† Ε' Ν Ω' Σ, ὁ, Nomen viri ἁκλιτον, origine Hebraum שׂוֹן homo, à radice שׂוֹן ægritudine affici. Luc. 3, 38. Est enim homo infirmus, ἔ pluribus obnoxius morbis, quam vel ipsi cognoverunt medici.

† Ε' Ν Ω' Χ, ὁ, Enochus. Nomen viri. Luc. 3, 37. Heb. 11, 5. עֲנוֹךְ Hebraice Gen. 5, 25. à radice עָנָה initiavit, dedicavit, instruxit. Dicitur ergo Enochus q. dedicatus ἔ consecratus Deo. Jude 6. 14. Ἐβδόμος ἀπὸ Ἀδάμ Ἐνώχ. Septimus ab Adamo Enochus.

Ἑξ, sex. g. o. pl. ἁκλιτον. Matth. 17, 1, μεθ' ἡμέρας ἕξ, post dies sex. Luc. 4, 25. μῆνας ἕξ, menses sex. Job. 12, 1. πρὸ ἕξ ἡμερῶν, ante sex dies.

Ἑξάκις, adv. sexies. 2. Reg. 13, 19.

Ἑξακόσιοι, αἱ, α, sexcenti, e, a. Apoc. 14, 20. vide etiam ἑκατὸν centum.

Ἑξήκοντα, g. o. pl. num. tantum, ἁκλιτον. sexaginta. Apoc. 13, 18.

Ἑκτος, η, αν, sextus, a, um. Matth. 20, 5. περὶ ἑκτὴν ὥραν, circa sextam horam. Matth. 27, 45. ἀπὸ ἑκτῆς ὥρας, ab hora sexta, hoc est, post horam sextam. Marc. 15, 33. γενομένης δὲ ὥρας ἑκτῆς, quum autem esset hora sexta. Luc. 1, 26. ἐν τῷ μηνὶ τῷ ἑκτῷ, mense sexto.

Πέραξ, extra, præter, cum genit. Sir. D
49, 5.

Ε' Ξ Η' Σ [monoptoton in genitivo solo occurrens, à nom. inusitato ἕξῃ, ἥς, successio, series, qui descendit] ab ἔχομαι, ἔξομαι, proximè sequor, cohæreo.

Ἑξῆς vero notat deinceps, ordine, serie perpetua. [ita tamen, ut semper subaudiatur præpositio κατὰ vel ἐπὶ.] ὁ ἕξῆς scil. ὢν sequens. [integre ὁ κατὰ vel κατ' ἕξῆς ὢν, qui in serie sive ordine sequitur: ἔ sic de reliquis. Vide Lamb. Bos Ellips. Græc. p. 334.

335.] Luc. 7, 11. ἐν τῇ ἕξῆς scil. ἡμέρᾳ, die sequenti. ἔ sine præpos. ἐν. Act. 21, 1. τῇ δὲ ἕξῆς sequente vero die. Sic τῷ ἕξῆς ἔτα sequente anno. τὰ κατ' ἕξῆς sequentia.

Κατ' ἕξῆς idem quod ἕξῆς. Luc. 2, 3. Act. 3, 24. ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν κατ' ἕξῆς, à Samuele ἔ sequentibus. Act. 11, 4. ἕξει δὲ το αὐτοῖς κατ' ἕξῆς, exponebat iis ordine.

Ε' ΟΡΘΗ, ἥς, ἡ, Dorice εὐορτά. festum, dies festus, status dies cultui Dei dicatus, ubi ἔ Dei in nos beneficiorum recordamur, ἔ vicissim de nostris singuli admonemur officii. Solennis dies, feriæ. Scalig. ait esse ab Hebræo פֶּסַח quæ vox Hebræis significat diem feriatum. Deut. 16, 8. 2. Reg. 10, 20. Joel. 1, 4. ab פֶּסַח clausit, quia diebus festis portæ sunt claudende, saltem quibus horis habetur concio. Eustath. παρὰ τὸ δὲ αὐτῆς εἶναι (h. e. ἀγαθὰ) ὄρνυθαι, quod per eam nobis bona oriantur. ab εἰς bona ἔ ὄρομαι vel ὄρνυμαι orior. Th. ὄρω, excito. Matth. 26, 5. ἐν τῇ εὐορτῇ, in festo. Luc. 2, 41. τῇ εὐορτῇ τῆ πάσχα festo paschæ. ibid. 6. 42. κατὰ τὸ ἔθος τῆς εὐορτῆς, secundum morem illius festi. Luc. 23, 17. κατὰ εὐορτήν, singulis festis. Dicitur etiam eodem sensu κατ' εὐορτήν, κατ' ἑκάστην εὐορτήν, singulis festis. Luc. 22, 1. ἡγγίζε δὲ ἡ εὐορτὴ τῶν ἀζύμων, instabat verò festum azymorum. Joh. 4, 45. ἦλθον εἰς τὴν εὐορτήν, venerant ad festum, hoc est, Hierosolymam, ubi festum celebrabatur. Metonym. adj. Joh. 5, 1. εὐορτὴ τῶν Ἰουδαίων, erat festum Judæorum. Videtur intelligi pascha κατ' ἐξοχήν, per Syn. gen. consimiliter Sir. 43, 7. ἀπὸ σελήνης σημεῖον εὐορτῆς, à luna indicium Paschatis. Nam plenilunium succedens æquinoctio verno præstitutum à Deo tempus erat celebrandi Paschatis. Luna ergo super horizontem elevata plena initium festo dabat, hanc elevationem ex montium jugis solícite ac religiosè observantibus olim Judæis, ut accepto inde per accensas pyras signo, qui Palestinam incolebant, cuncti eadem hora festum inciperent. Et hodieum cum inter Judæos, tum Christianos, lunaris cursus regula est feriandi Paschalis ἔ consequenter reliquorum festorum omnium.

Εὐορτάζω, festum agito, celebroy, sanctifica

fico, ferio. 1. Cor. 5, 8. ὥς ἐορτάζωμεν (1. plur. pres. act. subj.) itaque festum agitemus. Fut. ἐορτάσω. Lev. 23, 41. ἐορτάσετε ἐορτήν τῷ Κυρίῳ celebrabitis festum DOMINO. Præf. εἰόρτακα vel ἐώρτακα, ας, ε. a. 1. act. εἰόρτασα, ας, ε. Zach. 14, 19. ἀναβήσονται τῇ ἐορτάσῃ (a. 1. act. inf.) τὴν ἐορτήν τῆς σκηνοπηγίας, ascendent, ut celebrent festum tabernaculorum. A perf. pass. est

Ἐορτασµα, ατ, τὸ, festivitas. Sap. 15, 18.

† ΕΠΑΙΝΕΤΟΣ, ὅ, δ, Nomen viri, laudabilis, ab ἐπαινέω, laudo. Rom. 16, 5. Thema est αἰν, vide supra.

† ΕΠΑΦΡΑΣ, ὅ, δ, Nomen viri, ex ἐπὶ ἑ ἀφρός, ὅ, δ, spuma, q. d. super quo spuma est. Col. 1, 7. Philem. 6, 13. Est diminutivum ex Epaphroditus. Vide Joach. Camerarium in Col. 1, 7.

† ΕΠΑΦΡΟΔΙΤΟΣ, ὅ, δ, Epaphroditus. Nomen viri, ἑ significat venustum, compositum ex ἐπὶ ἑ ἀφροδίτη, ης, η, Venus, sic dicta ἀπὸ τῆς ἀφροδῆς ἀ σπυρμά, ut Arist. tradit, quod seminis natura sit ἀφρωδῆς, h. e. spumosa. Phil. 2, 25. ἑ cap. 4, 18.

ἘΠΕΙΓΩ, fut. ξω, urgeo, impello. C. Drac. 6, 30. ὅτι ἐπείγουν αὐτὸν σφόδρα, quod urgeant eum vehementer. 2. Macc. 10, 19. εἰς ἐπείγοντας τόπους, in urgentes locos.

Ἐπειξίς, εως, ἡ, urfio, festinatio. Symmachus Exod. 12, 11. ἐν ἐπέξει, cum festinatione.

Κατεπείγω, urgeo, impello. Exod. 22, 25.

ΕΠΗΡΕΑΖΩ, infesto, damno afficio. [Hesychius: ἐπηρεάζει, βιάζει.] cum Accus. Matth. 5, 44. ὑπὸ τῶν ἐπηρεάζοντων ὑμῶν, ab iis, qui vos infestant, seu qui vobis sunt infesti. conviciis proscindo, incesso. 1. Petr. 3, 16. καταιοχυνθῶσιν οἱ ἐπηρεάζοντες ὑμῶν τὴν ἀγαθὴν ἐν Χριστῷ ἀναστροφὴν, pudefiant, qui incessunt vestram illam in CHRISTO bonam conversationem. Videtur derivari à nomine ἐπήρεια, ας, ἡ, violenta ἑ virulenta calumnia. [Symmachus Ps. 99, 8. ἡ καὶ ἐκδικος ἐν τοῖς ἐπηρείαις αὐτῶν, ἑ vindex afflictionibus ipsorum. Confer eundem Psal. 90, 3. ἑ 93, 20.] item damnum, injuria, quæ sit vi, ἑ Suida interprete, περὶ τῆς πολεμικῆς καταδρομῆς, de hostili incursione seu irruptione accipitur. Thema ergo videtur esse ἄρης ἑ, ἑ

A poëtice ἑ ὁ Mais. quæ vox inter alia, per metonymiam efficientis Ethnicam, bellum significat. Ethnicam dico, quod sciamus bella esse Dei flagella, quibus peccata hominum punire solet, Es. 65, 11. Videtur autem ἄρης dictus παρὰ τὸ ἄραι ἀ tollendo, aufereundo, prout Germanicè Krieg von Kriegen. Nec quantitas obstat. Est enim prima syllaba in ἄρης anceps. Nec ἰῶτα subscriptum id vetat, quippe quod nonnunquam excidere soleat. Vel est ex ἐπὶ cum Accus. adversus ἑ ἑρέω dico.

Ἐπηρεασὴς, ὅ, δ, obtrectator. Symmachus Psalm. 57, 2. ἕως ἂν παρέλθῃ ἐπηρεασὴς, donec pertransseat obtrectator.

ΕΠΙ, præpositio cum Genit. significat in, ἐν Matth. 6, 10. ἐπὶ τῆς γῆς, in terra. Eph. 1, 16. ἐπὶ τῶν προσευχῶν µε, in precibus meis. Matth. 23, 2. ἐπὶ Μωσέως καθέδρας, in cathedra Moysis. Joh. 6, 2. ἐπὶ τῶν ἀδελφάντων, in malè valentibus. Ad, εἰς Joh. 21, 11. ἔλκυσε τὸ δίκτυον ἐπὶ τῆς γῆς, traxit rete in terram. Act. 25, 26. προήγαγον αὐτὸν ἐφ' ὑμῶν, eum ad vos produxi. Luc. 22, 40. ἐπὶ τῇ τόπῃ, ad eum locum. Supra. Rom. 9, 5. Eph. 4, 6. εἰς Θεὸς καὶ πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, scil. ὢν, unus Deus ἑ Pater omnium, qui est supra omnes. Luc. 12, 3. ἐπὶ τῶν δωματίων. Joh. P. supra tecta. Th. B. in solariis. Eras. in tectis. Super. Luc. 4, 29. ἐφ' ἧ πόλις ᾠκοδόμητο, super quo urbs edificata erat. Joh. 19, 19. τίτλον ἑθηκεν ἐπὶ τῇ σταυρῇ, titulum posuit super crucem. Sub. Luc. 4, 27. ἐπὶ Ἐλισαίῃ, sub Elisæo; h. e. tempore Elisæi. 1. Cor. 6, 1. κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδίκων, καὶ ἔχι ἐπὶ τῶν ἀγίων, judicio experiri sub injustis ἑ non sub sanctis. Apud. Matth. 28, 14. ἐπὶ τῇ ἡγεμονίῃ, apud præsidem. Act. 24, 19. ἔς ἑδε ἐπὶ σὲ παρῆναι, quos oportuit apud te esse. de. Gal. 3, 16. ἔλεγει τοῖς σπέρματιν, ὡς ἐπὶ πολλαῶν, αἱ ὡς ἐφ' ἐνὸς, non dicit semini-bus, tanquam de multis, sed tanquam de uno. Coram. Act. 23, 30. ἐπὶ σὲ, coram te, hoc est, te præside. Act. 24, 20. ἐπὶ συνεδρίῃ, coram confesso. Act. 25, 10. ἐπὶ τῇ βήματι καὶ σαρῇ ἑ εἰς εἰμι, coram tribunali Cesaris sto. ἐπὶ τῇ βήματι hic idem valet quod ἔμπροσθεν τῇ βήματι, quæ phrasis legitur 2. Cor. 5, 10. juxta. Joh. 21, 1. ἐπὶ τῆς θαλάσσης, idem quod παρὰ τὴν θαλάσσαν, juxta mare sic-
ut

ut legimus Matth. 4, 18. Sic Matth. 21, 19. ἐπὶ τῆς ὁδοῦ, juxta viam. Sic curam significat, seu praefecturam. Act. 8, 27. ὃς ἦν ἐπὶ πάσης τῆς γάζης αὐτῆς, qui praerat universis ejus opibus, seu arario. Act. 12, 20. ἐπὶ τῷ κοιτῶνι τῷ βασιλέϊ, qui praerat cubiculo regis, hoc est, qui erat ejus cubicularius. cum Dativo idem quod ἐν in. Rom. 5, 12. ἐφ' ᾧ πάντες ἥμαρτον, in quo omnes peccaverunt. Hebr. 9, 17. διαθήκη γὰρ ἐπὶ νεκροῖς βεβαία, testamentum enim in mortuis ratum est. ibid. 6, 26. ἐπὶ συντελείᾳ τῶν αἰώνων, in consumatione saeculorum. Marc. 2, 4. ἐφ' ᾧ, in quo. 1. Thess. 3, 7. ἐπὶ πάσῃ θλίψει, in omni afflictione. Job. 4, 27. ἐπὶ τέτῳ scilicet χρόνῳ, interea. Sic Xenoph. lib. 2. de Cyri pad. (p. 16.) ἐν τέτῳ δὴ τοῖς μὲν λόγοις βραχυτέροις ἐχρῆτο, interea verbis brevioribus utatur. ubi ponitur ἐν τέτῳ pro ἐν τέτῳ χρόνῳ, tunc, eis in. Job. 8, 7. λίθον ἐπ' αὐτῇ βαλέτω, lapidem in eam jaciatur. De. Phil. 4, 10. ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε, qua de re solliciti eratis. ἔνεκα, causa. Luc. 1, 47. ἐπὶ τῷ θεῷ, hoc est, τῷ θεῷ ἔνεκα, propter Deum. Phil. 3, 12. ἐφ' ᾧ, pro ᾧ ἔνεκα. Sic Act. 2, 38. βαπτισθήτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, baptizetur unusquisque vestrum in nomen JESU CHRISTI, NB. hoc est, in cultum JESU CHRISTI. Eph. 2, 10. indicat causam finalem. ἐπὶ τοῖς ἔργοις ἀγαθοῖς, conditi ad bona opera. 1. Thess. 4, 7. ἡ γὰρ ἐκάλεισεν ἡμᾶς ὁ θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, non enim vocabit nos Deus ad impuritatem. Vertitur etiam propter. Luc. 1, 29. διαταράχθη ἐπὶ τῷ λόγῳ αὐτῆς, perturbata est super ejus sermone. Ad. Job. 4, 6. ἐκαθέζετο ἐπὶ τῇ πηγῇ, sedebat ad fontem. 1. Cor. 14, 16. πῶς ἐρεῖ τὸ ἀμήν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ; Quomodo dicturus est amen ad tuam gratiarum actionem? Luc. 16, 26. ἐπὶ πᾶσι τέτοις, ad haec omnia. 1. Thess. 4, 7. ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ad impuritatem. Super. Luc. 15, 7. χαρὰ ἔσται ἐπὶ ἐνὶ ἁμαρτωλῷ, gaudium erit super uno peccatore. (ἐπὶ ἐνὶ pro ἐφ' ἐνὶ, sine apostropho) Iones fugiunt apostrophum. Eph. 2, 20. ἐπὶ τῷ θεμελίῳ, super fundamentum. Act. 14, 3. παρρησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ, liberè loquentes super DOMINO, scilicet innitentes seu freti auxilio

AD DOMINI. 1. Thess. 3, 9. ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ, super omni gaudio. Coram. Apoc. 10, 11. δεῖ σε προφητεῦσαι ἐπὶ βασιλεῦσι Ἑ. c. oportet te prophetare coram regibus. Ex. Luc. 1, 59. καὶ ἐκάλεον αὐτὸ ἐπὶ τῷ ὀνόματι τῷ πατρὸς, vocabant eum ex nomine patris, hoc est, juxta seu secundum nomen patris. Luc. 5, 5. ἐπὶ τῷ ῥήματι σε χαλάσω τὸ δίκτυον, ex jussu tuo demittam rete. per. Phil. 3, 9. ἐπὶ τῇ πίστει, per fidem. Hebr. 8, 6. ἦτις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται, quod pactum praestantioribus promissis sancitum est. Hic ἐπὶ redundat ex Hebraeorum idiotismo. Act. 3, 16. ἐπὶ τῇ πίστει τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, per fidem in nomen ipsius. Cum. Phil. 1, 3. ἐπὶ πάσῃ τῇ μνείᾳ ὑμῶν, cum omni memoria vestri. per. 1. Cor. 8, 11. καὶ ἀπολείται ὁ ἀδελφὸς ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, ἔperibit infirmus frater per cognitionem tuam. Adversus. Luc. 12, 52. τρεῖς ἐπὶ δυοῖ, καὶ δύο ἐπὶ τρισί. διαμεριδιθήσεται πατήρ ἐφ' υἱῷ Ἑ. c. diffidebunt tres adversus duos, ἔ duo adversus tres. Diffidebit pater adversus filium Ἑ. c. cum Accus. significat super. Luc. 1, 33. βασιλεύσει ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰακώβ, regnabit super domo Jacob. ibid. 6, 35. πνεῦμα ἅγιον ἐπιλεύσεται ἐπὶ σε, Spir. S. veniet super te. Luc. 4, 18. πνεῦμα Κυρίου ἐπ' ἐμὲ, Spiritus Domini super me. πνεῦμα ἅγιον ἦν ἐπ' αὐτὸν, Spiritus sanctus erat super eum. ἐπ' αὐτὸν hic notat peculiarem θεόπνευσιν seu inspirationem, ut Num. 11, 26. Jud. 11, 29. 1. Sam. 10, 10. cap. 19, 23. Luc. 15, 5. ἐπιτίθησιν ἐπὶ τὰς ὤμους αὐτοῦ, imponit humeris suis. contra, adversus. Marc. 3, 25. οἰκία ἐφ' ἑαυτήν, domus adversus seipsam. Luc. 12, 52. πενθερὰ ἐπὶ τὴν νόμφην, socrus adversus nurum, Ἑ. c. Act. 13, 50. ἐπὶ τὸν Παῦλον, contra Paulum. eis, in. Hebr. 6, 1. πίστις ἐπὶ θεόν, fides in Deum. Hebr. 8, 10. ἐπὶ καρδίας (accus. pl. pro ταῖς καρδίαις) αὐτῶν ἐπιγράψω, cordibus eorum inscribam. Motum ad locum. Matth. 18, 12. ἐπὶ τὰ ὄρη, ad montes. Quietem in loco. Hebr. 10, 21. ἐπὶ τὸν οἶκον, in domo. ἐν in. Matth. 25, 21. ἐπ' ὀλίγα ἡς πισὸς, in exiguis fuisti fidelis. ad, πρὸς. Luc. 3, 2. ἐγένετο ῥῆμα θεοῦ ἐπὶ Ἰωάννην, factum est verbum Dei ad Johannem. Luc. 10, 9. ἡγγικεν ἐφ' ὑμᾶς βασιλεία τοῦ θεοῦ,

appropinquabit ad vos regnum Dei. Luc. 10, 6. ἀνακάμψα ἐφ' ὑμᾶς, revertetur ad vos. Luc. 12, 11. ἐπὶ τὰς ἀρχάς, ad magistratus. ibid. v. 58. ὑπάγεις ἐπὶ τὸν ἀρχόντα, abis ad magistratum. Luc. 15, 4. παρέρχεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς, scil. πρόβατον, abit ad amissam ovem. Luc. 19, 5. ἐπὶ τὸν τόπον, ad eum locum. Propter. Luc. 23, 28. μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμὲ, ne flete propter me. Apoc. 1, 7. κόψονται ἐπ' αὐτόν, ἔσ' plangent ob eum. Suprà. ἐπάνω Luc. 3, 22. ὥσει περισερῶν ἐπ' αὐτόν, tanquam columbam supra eum. Matth. 27, 29. ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς ἐπέθηκαν, idem quod ἐπάνω τῆς κεφαλῆς, quæ phrasis ibid. legitur v. 37. imposuerunt capiti ejus, vel imposuerunt supra caput ejus. de. Marc. 9, 12. γέγραπται ἐπὶ τὸν υἱὸν, scriptum est de Filio. Erga. Rom. 9, 23. ἐπὶ σκεύη ἐλέους, erga vasa misericordiae. apud, ad, juxta. Luc. 5, 27. καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον, sedentem apud telonium. Act. 10, 17. ἐπέστησαν ἐπὶ τὸν πυλῶνα, constiterunt ante vel juxta januam. Temporis terminum. Luc. 10, 35. ἐπὶ τὴν αὔριον, scilicet ἡμέραν postero die. circiter sive ad, Hebr. 11, 30. ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας, ad dies septem. [circiter. Apoc. 6, 8. ἐπὶ τὸ τέταρτον sc. μέρος, circiter quartam partem.] post καθίστημι constituo, prepositio ἐπὶ trifariam construitur. 1.) cum accusativo v. 14. τίς με κατέστησε δικαστὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς; Quis me vobis judicem, aut partitorem præfecit? 2.) cum genitivo. v. 42. ὃν καταστήσει ὁ Κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτῆς, quem dominus constituet super famulitium suum. 3.) cum dativo. v. 44. ἐπὶ πάντα τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῆς, super omnia, quæ ipsi suppetunt. Ponitur pro casu tertio seu dativo. Luc. 7, 44. ὕδωρ ἐπὶ τὰς πόδας μου ἔδωκας, aquam pedibus meis non dedisti. Luc. 19, 23. διὰ τί ἔκ' ἔδωκας τὸ ἀργύριόν μου ἐπὶ τὴν τράπεζαν; Quare non dedisti pecuniam meam mensariis? Mensa ponitur pro trapezitis vel mensariis seu collybistis, per metonymiam subj. Inserbit periphrasi adverbiorum. Act. 3, 1. ἐπὶ τὸ αὐτὸ, simul. Alii vertunt cæterum. Act. 2, 44. eodem loci. Sed Act. 5, 1. ἐπὶ τὸ αὐτὸ, cæterum. Rom. 7, 1. ἐφ' ὅσον χρόνον, quamdiu, idem quod μέχρι ἔτι idque αἰτίας. Interrogantes enim

A dicimus ἕως πότε; quamdiu? Marc. 9, 19. Ps. 13, 3. item ἐφ' ὅσον quatenus? Rom. 11, 13. ἐφ' ᾧ quorsum? Matth. 26, 50. ἐφ' ᾧ πάρεαι; Quorsum ades?

† ΕΠΙΚΟΤΡΕΙΟΣ, α, ὁ, Epicureus. Act. 17, 18. α in penultima syllabæ mutatur non in α, sed in ε longum. Sectæ Epicureorum sic dicta fuit ab autore, nempe Epicuro, de quâ voce leg. ἐπίκωρος, jam jam sequens.

ΕΠΙΚΟΤΡΟΣ, α, ὁ ἢ, propriè, quæ suppetias fert iis, qui bello premuntur. Ἰλιάδ. ζ.

B Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλέκλητοί τ' ἐπικωροί. Troes elati, clarique adjutores in bello.

At σύμμαχος, α, ὁ ἢ, est belli inferendæ socius, per Synecdochen speciei, auxiliator quibis, βοηθός, ἄ, ὁ.

Ἐπικωρία, ας, ἡ, propriè auxilium, quod fertur bello oppugnatis, copia auxiliares. item auxilium quodvis. per Synecd. speciei Act. 26, 22. ἐπικωρίας ἔν τυχὼν τῆς παρὰ τῷ Θεῷ, auxilium, quod est à Deo, nactus.

Ἐπικωρίω, ᾧ, auxilio venio oppugnatis, C item generaliter, auxiliator, opem fero quamlibet. Fut. ἤσω. α. 1. ἐπικωρήσω. Xenoph. νόσοις ἐπικωρήσαι, morbis auxiliaria adhibere remedia. Etymol. componit ex ἐπὶ, quo significatur τὸ δέον καὶ τὸ πρέπον, decorum ἔς pulchritudinem. κῆρος verò pro κόρος, α, ὁ, juvenis ponitur, quod juvenes deceat πολεμεῖν, arma ferre. Scilicet ἔργα νέων, βλακί τε μέσων, εὐχαι τε γερόντων: Labores juvenum, consiliaque mediorum (hoc est, virorum) ἔς preces senum.

ΕΠΙΤΗΔΗΣ, εὐς, ὁ, ἢ, καὶ τὸ ἐπιτηδὲς (ab ἐπιτάδιος, quod Hesych. vertit ὁ ἐραστὴς, ab ἐπιτείνομαι intendor) aptus, idoneus, α, um.

Ἐπιτήδειος, α, ον, idem. Sap. 4, 5. εἰς ἃ δὲν ἐπιτήδειος, ad nihil aptus. Jac. 2, 16. καὶ τὰ ἐπιτήδεια τῷ σώματι, ἔς quæ sunt commoda corpori.

Ἐπιτηδεύω, data opera aliquid facio. Fut. ἐύσω. P. ἐπιτετήδευσκα. cum Accus. Sap. 19, 13. χαλεπωτέρων μισοζενίων ἐπετήδευσαν (3. pl. a. 1. indic.) gravius erga peregrinos odium exercuerunt.

Ἐπιτήδευμα, τος, τὸ, studium. Videtur aliis dici q. ἐπὶ τὸ δέον ad id, quod oportet,

zet, decet. aliis ab ἡδὺς jucundus, q. d. ἐπὶ Ἀ
τὰ ἡδύα ad jucunda. Quae enim sunt
ἡδονα, ea ipsa nobis jucunda accidunt, no-
bis arident.

ΕΠΟΨ, οπος, ε, upupa. Zachar. 5, 9.

ΕΠΤΑ, septem g. o. plurale tantum,
ἑπτα (ab Hebr. עֶבֶט) Germanicè
sieben (עֶבֶט.) Marc. 12, 20. ἐπτά
ἀδελφοὶ septem fratres. Luc. 20, 31. καὶ οἱ
ἐπτά, ἔ illi septem, scilicet fratres. Matth.
15, 37. ἐπτά σφυροὶ, septem corbes. Act.
13, 19. ἔθνη ἐπτά, septem gentes. Matth.
12, 45. ἐπτά ἕτερα πνεύματα πονηρότερα, B
septem alios spiritus peiores.

Ἑπτάκις, septies. Luc. 17, 4. ἐπτάκις
τῆς ἡμέρας, septies uno die. Matth. 18, 22.
ὃ λέγω σοι ἕως ἐπτάκις, non dico tibi usque
septies. Gen. 33, 3. προσεκύνησεν ἐπὶ τὴν
γῆν ἐπτάκις (Jacobus coram Esauo fratre)
incurvavit se in terram septies. 2. Reg. 5,
14. καὶ ἐβαπτίσατο ἐν τῷ Ἰορδάνῃ ἐπτά-
κις, ἔ immersit se (Nahaman leprosus) in
Jordanem septies. seu, ἔ immersus fuit in
Jordane septies. Habet enim aor. 1. med.
significationem reciprocam. Et poetae La-
tini dicunt terque quaterque, hoc est, per-
fectè. Septenarium enim numerum ha-
buere pro perfectò. pro ἐπτάκις ponitur
ἐπτά Matth. 18, 22. idque ex Hebraeorum
more, ubi עֶבֶט utrumque declarat.

Ἑπτακόσιοι, αι, α, septingenti. Gen.
5, 26.

Ἑπταπλάσιον, ια, ιον, ἔ ἑπταπλασίον,
onos, ο, ἡ, septuplus. Sir. 35, 11.

Ἑπταπλασίως, adv. septuplo. Sir. 7, 3.

Ἑβδομαίς, ἡδος, ἡ, hebdomas sive heb-
domada; it. septima dies sive sabbatum.
2. Macc. 6, 11. ἀγαγὲν τὴν ἑβδομάδα, cele-
brare sabbatum.

Ἑβδομάζω, sabbatum, sive septimam
diem celebroy. Theodotion Ezech. 21, 23.

Ἑβδομος, η, ον, septimus, a, um. Heb.
4, 4. καὶ κατέπαυσεν ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῇ ἑβδόμῃ, ἔ quiescit DEUS die septimo,
hoc est, desit novae creaturarum species
creare. Gen. 2, 3. εὐλόγησε τὴν ἡμέραν
ἑβδόμην, benedixit diei septimo.

Ἑβδομήκοντα, οί, αἱ, τὰ, septuaginta,
plur. ἑπτακοντα. Luc. 10, 1. Act. 7, 14. ἐν ψυ-
χαῖς ἑβδομήκοντα πέντε, cum animabus
septuaginta quinque.

Ἑβδομήκονταίς Adv. septuagies.
Matth. 18, 22.

ΕΠΩ, dico. verbum anomalum: in
praesenti non est usitatum, sed pro eo adhi-
betur λέγω. (ab Hebr. עָוָה os, sermo.)

a. 1. aet. εἶπα, ας, ε, dixit. Job. 10, 34. ex
Ps. 81, 6. ἐγὼ εἶπα, Θεοὶ ἔσε, ego dixi, dii
estis. Jos. 20, 4. ἄς εἶπα πρὸς ὑμᾶς διὰ
Μωσῆν, de quibus edixi vobis per Moysen,
Job. 4, 17. καλῶς εἶπας, benè dixisti.
Matth. 26, 25. σὺ εἶπας, tu dixisti, hoc est,
tu ille ipse es. conf. duos locos Matth. 26,
64. ἔ Marc. 14, 62. unde patebit hujus
Hebraismi sensus. Nam apud Mattheum
legimus σὺ εἶπας, tu dixisti, apud Marcum
verò ἐγὼ εἰμι, ego sum. Gen. 42, 31. εἶ-
παμεν αὐτῷ, εἰρηνικοὶ ἐσμεν, diximus ipsi,
pacifici sumus. Jos. 21, 2. εἶπαν (3. pl. a. 1.
aet. indic.) dixerunt. Jer. 12, 4. ὅτι εἶπαν,
ὃν ὁψεται ὁ Θεός, quia dixerunt, non vi-
debit Deus. a. 1. imper. εἶπον, ἄτω, Apoc.
22, 17. ὁ ἀκούων εἰπάτω (3. sing. aor. 1.
aet. imper.) qui audit, dicat. Matth. 22, 4.
εἶπατε (2. plur. a. 1. imper.) τοῖς κεκλη-
μένοις, dicite vocatis. Marc. 14, 14. εἶπα-
τε, dicite. Act. 24, 20. ἔτοι εἰπάτωσαν
(3. plur. a. 1. imper.) εἴ τι εὑροῦν ἐν ἐμοὶ
ἀδικήματα ipsi dicant, si quam iniquitatem
in me deprehenderint. a. 1. opt. εἰπαίμι,
αίς, αἱ, Num. 23, 19. αὐτὸς εἶπαι (3. sing.
aor. 1. aet. opt.) ἔχι ποιήσει; An ipse
(Deus) dixerit, ἔ non faciet? aor. 2. aet.
εἶπον, es, ε. dixi. augmentum manet in
omnibus modis. Job. 3, 12. εἰ τὰ ἐπύγα
εἶπον (1. sing. a. 2. aet. indic.) ὑμῖν, καὶ
ἐπιστεύετε, πῶς εἰπὼ (1. sing. a. 2. aet.
subj.) ὑμῖν τὰ ἐπαράνια, πιστεύετε; Si
terrena dixi vobis, ἔ non creditis, quomo-
do, si dixero vobis caelestia, credetis? jubeo,
Marc. 10, 49. εἶπεν (3. sing. aor. 2.) αὐτὸν
Φωνηθῆναι, jussit eum vocari. Luc. 19, 19.
εἶπε Φωνηθῆναι αὐτῷ τὰς δόλως, jussit ad
se vocari servos. Luc. 16, 3. εἶπεν ἐν ἑαυ-
τῷ dixit apud se, hoc est, cogitavit. Job.
7, 38. καθὼς εἶπεν ἡ γραφή, sicut dixit
(Deus in) scriptura. Job. 12, 19. οἱ φα-
ρισαιοὶ εἶπον (3. pl. aor. 2.) πρὸς ἑαυτὰς,
pharisei dixerunt inter se. Matth. 8, 8. εἶ-
πέ (aor. 2. imper.) λόγον, dic verbum.
Matth. 4, 3. εἶπέ, ἵνα οἱ λίθοι ἔτοι ἄρτοι
γένωνται, jube, ut lapides hi panes fiant.
subau.

subauditur. *Act.* 9, 6. καὶ ὁ Κύριος πρὸς αὐτὸν scilicet εἶπε, tum *DOMINUS* ad eum dixit. Et *Act.* 9, 11. ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτὸν scilicet εἶπε, ὁ *DOMINUS* ad eum dixit. deferō. *Matth.* 18, 17. εἰπὲ τῇ ἐκκλησίᾳ, defer ad ecclesiam (accentum in fine habet ἀνωμάλως, more τῷ ἐλθεῖ, veni, εὗρεῖ inveni, λαβεῖ, cape, ἰδεῖ, vide.) *Joh.* 20, 15. εἰπέ μοι, πῶς αὐτὸν ἔζηκας, dicito mihi, ubi eum posueris. 2. pl. εἴπετε non est usitata, sed pro ea 2. pl. a. 1. imper. εἴπατε (de quo paulò ante) legitur, *Matth.* 26, 18. ὁ *c.* 28, 7. *Marc.* 11, 3. ὁ *c.* 14, 14. ὁ *c.* 16, 7. *Luc.* 10, 10. *Col.* 4, 17. aor. 2. subj. εἴπω, ης, η. (qui ipse cum aor. 1. coincidit, ὁ exempla, quæ hic subjiciuntur, etiam ad aor. 1. subj. referri possunt) *Matth.* 2, 13. καὶ ἰδοὺ ἐκῆ, ἔως ἂν εἴπω σοι, ὁ esto ibi, donec tibi dixerō ὁ *c.* *Joh.* 8, 55. ἐὰν εἴπω (1. sing. aor. 2. aet. subj.) si dixerō. *Joh.* 12, 49. αὐτός μοι ἐντολὴν ἔδωκε, τί εἴπω (1. sing. aor. 2. subj.) ipse (Pater) mihi mandavit, quid dicam. *Matth.* 8, 4. ὅρα μηδενὶ εἰπῆς (2. sing. aor. 2. aet. subj.) vide, ut nulli dicas. *Rom.* 10, 6. μὴ εἰπῆς ἐν τῇ καρδίᾳ, ne dicas in corde, hoc est, ne cogites. *Marc.* 13, 21. ἐὰν τις ὑμῶν εἴπῃ (3. sing. a. 2. aet. subj.) si quis vobis dixerit. *Marc.* 11, 31. ἐὰν εἴπωμεν (1. pl. aor. 2. subj.) si dixerimus. *Matth.* 17, 9. *Luc.* 9, 54. εἴπωμεν, jubeamus. *Th. Beza* μηδενὶ εἴπητε (2. pl. aor. 2. aet. subj.) nemini dixeritis. (pro μηδενὶ εἴπατε) *Luc.* 6, 26. ὅταν καλῶς ὑμεῖς εἴπωσιν (3. pl. aor. 2. aet. subj.) quum bene dixerint vobis. *Hellenismus.* aor. 2. inf. εἰπεῖν, dicere. *Heb.* 7, 9. ὡς ἔπος εἰπεῖν, ut ita loquar. *Act.* 2, 29. ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς; Licetne liberè loqui apud vos? *Act.* 21, 37. εἰ ἔξεστί μοι εἰπεῖν τι; An licet mihi aliquid dicere? part. aor. 2. εἰπὼν. *Joh.* 20, 20. καὶ τῷτο εἰπὼν, (part. a. 2. g. m.) ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας, ὁ quum hæc dixisset, ostendit eis manus. *Act.* 26, 29. καὶ ταῦτα αὐτῷ εἰπόντῃ, quum hæc dixisset. *Act.* 21, 14. εἰπόντες dicentes. εἰπῶσα. *Joh.* 20, 14. καὶ ταῦτα εἰπῶσα (part. a. 2. g. f.) ὁ quum hæc dixisset.

ἔπος, eos, τὸ, verbum. *Heb.* 7, 9. ὡς ἔπος εἰπεῖν, ut ita loquar. carmen apud profanos autores. ἔπη χρυσᾶ (contractè pro χρύσεα) carmina aurea, hoc est, optima. *Sir.* 44, 6. ἔπη ἐν γραφῇ, carmina in

Scriptura, versus scripti; qualia sunt *Davidica cantica*, à *Sp. S.* in scripturam relata. metaph. *Adag.* ἔδεν πρὸς ἔπῃ, nihil ad rem.

Ἀντέπω compositum ex ἀντὶ ὁ ἔπω contradico. aor. 2. inf. in *N. T.* bis legitur. *Luc.* 21, 15. *Act.* 4, 14. ἔδεν εἶχον ἀνταπεῖν, nihil poterant contradicere. *Hellenismus.*

Ἀπέπομαι, verb. med. ábdico, renuncio. aor. 1. med. ἀπειπάμην, ω, ατο, cum *Accus.* 2. *Cor.* 4, 2. ἀλλ' ἀπαπάμεθα (1. pl. a. 1. med. ind.) τὰ κρυπλὰ τῆς αἰσχύνῃς, sed renunciavimus pudendis latebris.

Προέπω, prædico, antea dico. Ter legitur in *N. T.* 1. *Thess.* 4, 6. καθὼς καὶ προείπαμεν (1. pl. a. 1. aet. indic.) ὑμῖν, sicut ὁ antea diximus vobis. *Gal.* 5, 21. καθὼς καὶ προεἶπον (1. sing. a. 2. aet. indic.) sicut ὁ prædixi. *Act.* 1, 16. ἦν προεἶπε (3. sing. a. 2. aet. indic.) τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον διὰ στόματῃ *Δαβὶδ*, quam prædixit Spiritus S. per os *Davidis*.

Προσέπω, alloquor. a. 2. προσεἶπον, alloquutus, affatus sum, 2. *Macc.* 7, 8.

ἘΠΩ, operor. item sequor. *Fut.* ἔψω. *C* legitur in compos. *Ἰλιαδ.* φ. πότμον ἐφέψεις fata sequeris. præf. med. ἔπομαι, sequor cum *Dat. F.* ἔφομαι, pro quo in *N. T.* usitatum est ἀκολοῦθήσω sequar. imperf. med. εἰπόμεν, 8, ετο. poetice ἐσπόμεν, 8, ετο. *Hom.* μετὰ κτίλον ἐσπετο μῆλα, arietem sequebantur oves.

Διέπω, administro, rego. διέπομαι, idem. *Sap.* 9, 3.

Συνέπομαι, comitor. *Act.* 10, 4. συνεῖπετο δὲ αὐτῷ, comitabatur verò eum. συνεῖπελο est 3. sing. imperf. med. à 1. pers. συνεῖπόμεν, 8, ελο.

ἘΠΩΜΙΣ, ἰδῃ, ἡ, humerale, scapulare. *Sir.* 45, 8. *vid.* ὤμῃ.

ἘΡΑ, ας, ἡ, terra. ἔραζε adv. in terram. *Hesiod.* φύλλα δ' ἔραζε χέει, abjicit humi folia. idem: σάχυνες νεύουσιν ἔραζε, spicæ inclinant versus terram. ἔρα est affine *Hebræo* עָרָא ὁ *Germanico* Erb, Erbz.

Ἐράω, ὦ, amo, cum *Genit.* item aor. inf. ἐράσαι deplere.

Ἐραστής, ὅ, amator.

Ἐράσιμῃ, 8, ὅ,

Ἐραστὸς ὁ

Ἐρα-

Ἐραλός, ἄ, ὁ, amabilis.

Ἐρατίζω, ἀμο, cupio. f. ἴσω.

Ἐξεράω, ὦ, evacuatio. Fut. ἐξεράσω. aor. 1. ἐξήρασα. in aor. 1. inf. ἐξεράσαι, exinannire, evacuare. Præter. ἐξήρακα. præter. passiv. ἐξήραμαι, unde est

Ἐξέραμα, τⲱ, vomitus, idem quod ἐμεῖⲱ, ἄ, ὁ, cibus aut potus qui vomitu rejectus est. 2. Petr. 2, 22. κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα, canis rediens ad suum vomitum. Conf. Prov. 26, 11. Hinc est

Ἔρως, ωτⲱ, ὁ, amor. vulgus derivat παρὰ τὸ εἰσερεῖν, quod amor influat in animos. Plato ἐκ τῆς ἐρώων τὸ ἐρῶν γίνεται, quod ex aspectu nascatur amor. Recte ergo monet Ludovicus Vives, oculos ceu animi fenestras esse claudendos.

† ΕΡΑΣΤΟΣ, ἄ, ὁ, Erastus. Act. 19, 22. Rom. 16, 23. 2. Tim. 4, 20. Nomen viri Græcum, à verbo ἐράω, amo. unde est ἐρασός, amabilis. in nomine proprio accentus retrahitur differentie causâ.

ΕΡΓΟΝ, ἄ, τὸ, opus. creationis opera dicuntur Heb. 4, 10. ἔργα θεῶν ἴδια opera Dei propria. opera bona. Matth. 5, 16. ὅπως ἴδωσιν ὑμῶν τὰ καλὰ ἔργα, ut videant vestra bona opera. in primis ministri verbi debent esse Tit. 2, 7. τύποι καλῶν ἔργων, typi bonorum operum; cuncti verò Tit. 2, 14. ζηλωταὶ καλῶν ἔργων, sectatores bonorum operum. fides & studium pietatis vocatur ἔργον Κυρίου, opus DOMINI. 1. Cor. 15, 58. 2. Cor. 11, 15. τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, finis erit secundum opera illorum. Factum, Luc. 24, 19. δυνατὸς ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, potens re ipsa & verbis. Rom. 15, 18. λόγῳ καὶ ἔργῳ, verbis & facto. effectus. Rom. 2, 15. ἔργον τῆς νόμου, effectus legis, nempe accusare, aut defendere. officium. 1. Tim. 3, 1. καλὸν ἔργον ἐπιθυμεῖ, præclarum officium expetit. 2. Tim. 4, 5. ἔργον ποιήσον εὐαγγελιστῆς, officium fac evangelistæ. Eodem sensu accipitur Job. 17, 4. Act. 13, 2. Et apud Xenophontem dicit Cyrus ad Chrysantam militum tribunum lib. 2. pæd. sub finem, σὸν ἔργον, tuum est officium. facinus. 1. Cor. 5, 2. ἵνα ἐξαρθῇ ἐκ μέσων ὑμῶν, ὃ τὸ ἔργον τῆς τοιοῦτης, ut tollatur e medio vestri, qui facinus hoc patravit. Hebr. 9, 14. ἀπὸ νεκρῶν ἔργων, à mortuis operibus. Hebr. 4, 10.

Ἀπὸ τῶν ἔργων αὐτῶν, hoc est, à peccatis suis. Matth. 23, 3. τὰ ἔργα αὐτῶν μὴ ποιεῖτε, opera eorum ne facite. Hæc impiorum opera vocantur Eph. 5, 11. ἔργα ἀκαρπία τῆς σκότους, opera sterilia tenebrarum. Col. 1, 12. πονηρὰ mala. 2. Petr. 2, 8. ἄνομα impia. Sic Ἰλίουδ. ε. 872. ὁρῶν τὰδε κάρτερα ἔργα, qui vides hæc violenta facinora. causa, Phil. 2, 30. διὰ τὸ ἔργον τῆς Χριστοῦ, propter causam CHRISTI. 1. Joh. 3, 8. ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τῆς διαβολῆς, ut dissolvat opera diaboli, hoc est peccata. Res, 2. Petr. 3, 10. ἡ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται, terraque & quæ sunt in ea res exurentur. regeneratio, Phil. 1, 6. Sic Act. 26, 20. πρίσταν μετανοίας ἔργα facere pœnitentiæ opera. doctrina, 1. Cor. 3, 13. fides infirmi fratris, Rom. 14, 20. subintelligitur. Rom. 14, 16.

Ἀγαθοεργός contractè ἀγαθουργός, ἄ, ὁ, ἡ, beneficus, a. compos. ex ἀγαθός bonus & ἔργον opus.

Ἀγαθοεργέω, ὦ, vel contractè ἀγαθουργέω, ὦ. Fut. ἥσω. P. ἤκα, benefacio, beneficentia prosequor. 1. Tim. 6, 18.

Ἀεργός, ἄ, ὁ, ἡ, otiosus, piger. Prov. 13, 4. & c. 19, 15. ψυχὴ δὲ ἀεργῆ πενάσσει, anima pigri esuriet.

Ἀεργία, ας, ἡ, Ionicè ἀεργίη, ης, ἡ, pigritia. Hesiod. εἰδὲν δ' ἔργον ὄνειδ' ἄεργίη δὲ ὄνειδ' hoc est, nullus labor est cuiuspiam probro, pigritia verò est probrosa. in N. T. pro ἀεργός, ἄ, ὁ, ἡ, legitur contractè

Ἀργός, ἡ, ὄν. & ἀργός, ἄ, ὁ, ἡ, piger, a. um. Matth. 20, 3. εἶδεν ἄλλους ἐστῶτας ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀργούς, vidit alios stantes in foro otiosos. 1. Tim. 5, 13. ἅμα καὶ αἱ ἀργαί, simul etiam otiosæ. inutilis. 2. Petr. 1, 8. Matth. 12, 36. πᾶν ῥῆμα ἀργόν, ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι, ἀποδώσκει περὶ αὐτῶν λόγον, ἐν ἡμέραις κρίσεως, quodcunque verbum otiosum locuti fuerint homines, de eo reddent rationem in die iudicii. edax. Tit. 1, 12. γαστέρες ἀργαὶ ventres edaces, ubi ἀργαί pro μάργαι per poëticam aphæresin τῆς μ. γαστέρες ἀργαί verò pro γαστρίμαργοι, heluones, ventri ad insaniam usque indulgentes. Arist. 3. Eth. c. 11. §. 2. ὡς παρὰ τὸ θεόν τὴν γαστέρα πληρῶντες, velut ventrem præter modum replentes. Ejusmodi aphæreses occurrunt in γαῖα, αἶα, terra, ἔξοχα, ὄχα, excellenter, φημί, ἡμί, ajo.

ajo, &c. Beza tamen sequitur vulgatam, & A
vertit ventres pigri.

Ἀργία, ας, ἡ, otium. Sir. 33, 27. πολλήν κακίαν ἐδίδαξεν ἡ ἀργία, multam malitiam docuit otium.

Ἀργέω, ὦ, otior. F. ἀργήσω. P. ἡργηκα. 2. Petr. 2, 3. οἷς τὸ κρίμα ἐκπαλαί ἐκ ἀργεῖ, quibus damnatio jam olim non otia-

tur hoc est, parata illis jam sunt à Deo gravissima supplicia, quæ ipsos opinione citius obruent.
Καταργέω, ὦ, facio cessare, otiosum, inutilem reddo. Luc. 13, 7. ἵνατί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ; Quorsum etiam terram otiosam seu inutilem reddit? aboleo. Rom. 3, 31. νόμον ἔν καταργεῖμεν διὰ τῆς πίστεως; μη γένοιτο. Num igitur legem abolemus per fidem? absit. Fut. καταργήσω. Rom. 3, 3. μὴ ἡ ἀπίστια αὐτῶν τὴν πίσιν καταργήσῃ; Num illorum infidelitas fidem Dei cassam reddet? Præt. perf. κατήργηκα, ας, ε, ut inutilia sustuli. 1. Cor. 13, 11. ὅτε γεγονάκῃς, κατήργηκα τὰ τῆς νηπίας, postquam autem factus sum vir, ut inutilia sustuli, quæ infantis erant. aor. 1. aet. κατήργησα, ας, ε. Hebr. 2, 14. ἵνα τῷ θανάτῳ καταργήσῃ (3. sing. aor. 1. subj.) τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τῆς θανάτου, ut per mortem evanescere faceret eum, qui mortis habet imperium. 2. Tim. 1, 10. καταργήσαντες (part. a. 1. aet.) μὲν τὸν θάνατον, qui mortem destruxit. Præt. pass. καταργέομαι, ἔμαι, destruo, aboleor. 1. Cor. 15, 26. ἔχθρος ἐστὶ τοῦ κατὰ τὴν θάνατον, ultimus hostis aboletur, mors. præt. pass. κατήργημαι, σαι, ται, evanui. Rom. 4, 14. καὶ κατήργηται ἡ ἐπαγγελία, & cassa reddita est illa promissio. a. 1. pass. κατήργηθην, ης, ἡ, liberatus fui. Rom. 7, 6. νυνὶ δὲ κατήργηθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, nunc autem liberati sumus à lege. evanui. Gal. 5, 4. κατήργηθη (2. pl. a. 1. pass. indic.) ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ, evanuiistis tanquam separati à CHRISTO. F. 1. pass. καταργηθήσομαι, η, εται, destruar. 1. Cor. 13, 10. τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται, tunc quod est aliquatenus, abolebitur.

Δημιουργός, ὁ, (ex δήμι, & ὁ, ἡ, publicus & ἔργον opus) contracte pro δημοεργός, opifex publicus. Hebr. 11, 10. τῆς (πόλεως) τεχνίτης καὶ δημιουργός ὁ

θεός, cuius (civitatis cælestis) artifex & conditor est DEVS.

Δημιουργέω, ὦ, fabricor, condo, efficio, f. ἡσώ. perf. ἡκα, p. pass. δεδημιουργήμαι, part. δεδημιουργημένος, conditus, structus, 2. Macc. 10, 2.

Ἐνεργής, εός, ὁ, ἡ, efficax. Hebr. 4, 12. ζῶν γὰρ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ καὶ ἐνεργής, vivus est enim sermo Dei & efficax.

Ἐνέργεια, ας, ἡ, efficacia. 1. Thess. 2, 11. 12. διὰ τοῦτο πέμψα αὐτοῖς ὁ θεός ἐνέργειαν πλάνης, propterea immittet iis Deus efficaciam erroris. Hebraismus, pro πλάνην ἐνεργημένην errorem efficacem, hoc est, pro iusto suo iudicio tradet eos Satanæ excæcandos.

Ἐνεργέω, ὦ, proprie intus ago, operor, & simpliciter ago, efficio. Fut. ἐνεργήσω a. 1. aet. ἐνήργησα, ας, ε. Gal. 2, 8. ὁ ἐνεργήσας (part. a. 1.) γὰρ Πέτρω &c. ἐνήργησε (3. sing. a. 1.) καὶ ἐμοί; qui efficax fuit per Petrum, efficax etiam fuit per me. Hic ἐνεργεῖν significat intimam presentiam, vim & efficacitatem, qua Deus intus omnia operatur. Eph. 1, 20. ἣν ἐνήργησεν ἐν τῷ Χριστῷ, quam (efficacitatem) C exercuit in CHRISTO. Præs. med. ἐνεργέομαι, ἔμαι, operor, perago. 2. Thess. 2, 7. ἡδὲ ἐνεργεῖται, jam peragitur. Gal. 5, 6. ἡ πίσις δι' ἀγάπης ἐνεργημένη (part. præs. med.) fides per charitatem efficax.

Ἐνέργημα, τος, τό, operatio, actio. 1. Cor. 12, 6. διαίρεσις ἐνεργημάτων εἰσιν, ὁ δὲ αὐτός ἐστι θεός, ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν ᾗσιν, distinctiones operationum sunt, sed idem est DEVS; operans omnia in omnibus.

Ευεργέτης, ὁ, ὁ, beneficus. Luc. 22, 25. εὐεργεταὶ καλεῖνται, benefici vocantur.

Ευεργετέω, ὦ, cum Acc. benefacio. Act. 10, 38. ὃς διήλθεν εὐεργετῶν (part. præs. aet.) καὶ ἰώμενος πάντας, qui obambula-
bulavit beneficiis afficiens & sanans omnes. F. ἡσώ. aor. 1. aet. εὐηργέτησα, ας, ε, Ps. 116, 7. & 57, 3. κερύζομαι πρὸς τὸν θεόν, τὸν εὐεργετήσαντά με, vociferabor ad Deum, qui me affecit beneficiis. Herodotus: πολλὰ ὑπ' αὐτῶν εὐεργετήσεις, multis beneficiis ab eo affectus.

Ευεργεσία, ας, ἡ, beneficium. 1. Tim. 6, 2.

Ευεργ-

Ευεργέτημα, αλος, τὸ, beneficium.

Ευεργετικός, ἡ, ὄν, beneficus. Sap. 7, 22. (Dicitur autem ευεργετικός pro ευεργετητικός; ut φιλικός, amabilis, pro φιλικός, ἀφίλημα.)

Ἀμπελουργός, ὁ, (pro ἀμπελοεργός, ex ἀμπελ, ὁ, ἡ, vitis ὁ ἔργον, ὁ, τὸ, labor) vinitor. Luc. 13, 7. εἶπε δὲ πρὸς ἀμπελουργόν, dixit verò vinitori.

Γενεουργός, ὁ, ὁ, originis autor & causa. Sap. 3, 5.

Γεωργός, ὁ, ὁ, (ex γέα, ας, ἡ, terra, ὁ ἔργον opus, labor) agricola, vinitor, qui terram colit. Joh. 15, 1. ὁ πατήρ μου ὁ γεωργός ἐστίν, Pater meus est agricola ille. Luc. 20, 9. ἐξέδοτο αὐτὸν (ἀμπελῶνα) γεωργοῖς, elocavit illam vineam agricolis seu vinitoribus.

Εὐγεωργός, ὁ, ὁ, agricolationis socius.

Φιλογέωργος, ὁ, ὁ, ἡ, agriculturæ amans, rei rusticæ studiosus.

Γεωργία, ας, ἡ, agricultura. Sap. 7, 16.

Γεώργιον, ὁ, τὸ, arvum, ager. 1. Cor. 3, 9. Θεὸς γεώργιον, Θεὸς οἰκοδομή ἐστίν, Dei ager, Dei ædificium estis.

Γεωργέω, ὦ, agrum colo, idem quod ἐργάζομαι τὴν γῆν. 1. Chr. 27, 26. Hebr. elegantur מְלַכְתְּהוּ מְלַכְתְּהוּ ose meléchet haššadé. ἐργαζόμενοι τὴν γῆν, exercentes opus rusticum. Fut. γεωργήσω. Præf. γεγεώργηκα. præf. pass. γεωργέομαι, ἔμαι, excolor. Heb. 6, 7. εὐθελον ἐκείνοις, δι' ὧς γεωργεῖται, accommodam iis, per quos excolitur terra. γῆ γεωργαμένη proprie arvum, hoc est, terra arata, culta.

Ἀγεώργητος, ὁ, ὁ, ἡ, incultus, a.

Ἱεραργέω, ὦ, (ex ἱερός sanctus ὁ ἔργον labor) sacra obeo, operor, sacrifico, cum Accus. Rom. 15, 16. ἱεραργῶν τὸ εὐαγγέλιον, operantem Evangelio.

Κακοεργός, ὁ, ὁ, ἡ, (ex κακός malus ὁ ἔργον opus) contracte κακῆργος, ὁ, ὁ, quod in prosa est usitatum, maleficus, sceleratus. Luc. 23, 32. ἡγοῦντο καὶ ἑτέροι δύο κακῆργοι, ducebantur etiam alii duo, iique facinorosi.

Κακουργία, ας, ἡ, maleficiū. Psal. 35, 20.

Κακουργέω, ὦ, cum Accus. depravo.

Λαίεργός, ὁ, ὁ, minister publicus. ex

Λήϊτος, ὁ, ὁ, publicus, idem quod δημόσιος. ὁ ἔργον opus, officium, qui publico fungitur munere. λήϊτον, ὁ, τὸ, (scilicet δῶμα) curia, publica domus, πρὺλανεῖον, ampla ὁ magnifica domus. λήϊτοεργός contracte λήϊεργός, etiam usitatum est, pro quo tamen sæpius legitur λαίεργός. Stephanus in suo Thesaurο λήϊτος, ὁ, ὁ, publicus, ponit ut Thema. Videri tamen posset λήϊτος dici pro λήϊσος prædanda partus, per syncopen litera σίγμα, unde à Suida vertitur κληῖος, acquisitus. Scilicet quæ tempore belli prædando acquirebantur,

B saltem maximam partem, in Reip. bonum, seu in publicum cedebant commodum, unde per Synecd. speciei vertitur publicus. Thema sic foret λαίερα, ας, ἡ, præda, proprie idem quod λαΐφυρα τὰ, exuvia, spolia, quæ viro hosti detrahuntur. τὰ σκῦλα verò, quæ mortuo. pro λαίερα, ας, ἡ, dicitur etiam λήϊη, ης, ἡ, unde λήϊζω prædor. Rom. 13, 6. λαίεργοι Θεὸς εἰσιν, publici ministri DEI sunt, scilicet magistratus publici. Sic Josua dicitur Μωϋσῆ λαίεργός. Ex. 24, 13. Jos. 1, 1. 2. Sam. 13, 18. Ammonis, filii Davidis, famulus vocatur παιδάριον puerulus: item λαίεργός. ἐξήγαγεν αὐτὴν (τὴν θαμάρ ἀποπεπαιστωμένην) ὁ λαίεργός ἐξω ὁ eduxit illam (Thamarem vitiatam) minister foras. Angeli dicuntur DEI λαίεργοι. Ps. 103, 21. Levitæ dicuntur λαίεργοι (1. Cor. 9, 13. οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι qui sacris operantur) publici ministri DEI. Jer. 33, 21.

Λαίεργέω, ὦ, ministro, item publicum munus obeo, inservio, cum Dat. Heb. 10, 11. ἔστηκε κοτ' ἡμέραν λαίεργῶν (part. præf.) astat' quotidie sacram functionem obiens. Act. 13, 2. λαίεργῶν δὲ αὐτῶν τῷ Κυρίῳ, illis autem sacram suam functionem obeuntibus, hoc est, Chrysostomo interprete, facientibus præconium. imperf. ἐλαίεργεον, αν, εες, εις, εε, ει. 1. Reg. 1, 4. καὶ ἐλαίεργει αὐτῷ, ὁ inserviebat ei, nempe Davidi, ultima ejus uxor; Schunamitis. Tribuitur sanctis angelis Dan. 7, 10. χίλια χιλιάδες ἐλαίεργῶν (3. plur. imperf.) αὐτῷ, mille myriades ministra- bant ei. F. λαίεργήσω. Num. 1, 50. aor. 1. act. ἐλαίεργησα, ας, ε. Rom. 15, 27. ἐν τοῖς σαρκικοῖς λαίεργῆσαι (a. 1. act. inf.) αὐτοῖς, in carnalibus eis inservire, hoc est, in

in eos erogare eleemosynas. *Præf. λελετάρ-
γηκα, ας, ε.*

Λειξργημα, αλος, τὸ, vas ministrato-
rium. *Numer. 4, 33.*

Λειξργία, ας, ἡ, ministerium, publi-
cum Ecclesiæ munus, functio officii Ec-
clesiastici. *Luc. 1, 23. ὡς ἐπλήθυσαν αἱ ἡ-
μέραι τῆς λειξργίας αὐτοῦ, postquam im-
pleti erant dies ministerii ejus, sc. Zacha-
rie, qui fuit pater Johannis Baptiste, τῷ
προδρόμῳ τῷ σωτῆρι Saluatoris prodromi.
sacrificium, Phil. 2, 17. Eleemosyna.
2. Cor. 9, 12. διακονία τῆς λειξργίας ταύ-
της, nam subministratio eleemosynæ istius, B
seu, ut alii vertunt, oblationis istius. Est
enim eleemosyna hostia quædam, quam
DEO offerimus, benefaciendo egenis CHRI-
STI membris. Officium fraternæ chari-
tatis. *Phil. 2, 30. ὑμῶν τῆς πρὸς με λει-
ξργίας, vestri erga me officii, seu benefi-
centiæ.**

Λειξργικὸς, ἡ, ὄν, ministratorius. *Hebr.
1, 14. ἄγγελοι dicuntur πνεύματα λειξρ-
γικά, spiritus ministratorii.*

Λειξργὸς, ἄ, ὁ, faber lapidarius, qui la-
pides operi aptat, *Sir. 45, 11.*

Λειξργικὸς, ἄ, ὁ, lapidarius, *adjec. ut,
λειξργικὴ scilicet τέχνη, ars lapidaria, sive
peritia excidendorum lapidum.*

Λειξργέω, ὦ, ἔ

Λειξργίζω, lapides sculpo, elaboro.
Ex. 35, 30.

Πανῆργος, α, ὁ, ἡ, callidus, astutus, a.
(ex πᾶν omne ἔργον opus. q. d. πανόεργ-
ος, ἔ per syncopen τῷ ταῦ πανόεργος, ἔ
facta crasi πανῆργος) 2. Cor. 12, 16. πα-
νῆργος ἔ. c. δόλω ὑμᾶς ἔλαβον, callidus,
dolo vos cepi. vos circumdēni. *Prov. 12, 17.
κρύπτει δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀτιμίαν πανῆργος,
abdit verò suam ignominiam callidus. in
comparativo gradu πανῆργότερος, astu-
tior, Prov. 15, 5. in fœminino genere le-
gitur Sir. 22, 30.*

Πανῆργία, ας, ἡ, calliditas, astutia, va-
frities. 1. Cor. 3, 19. ὁ δρασσόμενος τὰς
σοφὰς ἐν τῇ πανῆργίᾳ αὐτῶν, carpit sapien-
tes in versutia eorum.

Πανῆργέω, ὦ, callide seu astute ago vel
cogito.

Πανῆργημα, αλῶ, τὸ, callide factum
aut cogitatum, *it. in bonam partem, so-
lenter factum, industria. Judith. 11, 8.*

Πανῆργευμα, αλος, τὸ, idem; *Sirac. 1,
6. formatur à præf. perf. verbi*

Πανῆργένομαι, astu utor. 1. Sam. 23, 22.

Καλῶπανῆργένω, maligne decerno. *Psal.
83, 3. ἐπὶ τὸν λαὸν σὺ καλῶπανῆργένυσαν
γνώμην, contra populum tuum malam de-
creverunt sententiam.*

Πάρεργος, α, ὁ, ἡ, qui est præter susce-
ptum opus, ad susceptum opus accedens;
mediocris, exiguus, 2. Macc. 15, 19. ἡ πά-
ρεργος ἀγωνία, non mediocris sollicitudo.

Πάρεργον, τὸ, operis appendix sive ac-
cessio; res superflua. Item, quod
obiter tractatur. ὁδὸς πάρεργον, in via trans-
cursu, i. e. obiter.

Ραδιξργὸς, ἄ, ὁ, facinorosus, qui facile
ad scelus perpetrandum allicitur, leichtfer-
tig, cui non est religio perpetrare facinus,
qui est vacuus timore DEI. [Hesychius:
ραδιξργὸς, πονηρὸς.]

Ραδιξργία, ας, ἡ, scelus à perfecta au-
dacia profectum. *Act. 13, 10.*

Ραδιξργέω, ὦ, scelera committo, ad
mala proclivis sum. Hesychius: ραδιξρ-
γεῖ, κακοποιεῖ, δεινοποιεῖ.

Ραδιξργημα, τος, τὸ, idem. *Act. 18, 14.
ραδιξργὸς compositum ex ῥάδιος, α, ὁ, fa-
cilis, ἔ ἔργον factum, facinus.*

Συνεργὸς, ἄ, ὁ, ἡ, adjutor, administer,
ministra. *Rom. 16, 3. 21. Τιμόθεος ὁ
συνεργός μου, Timotheus adjutor meus.
1. Cor. 3, 9. θεῶν γάρ ἐσμεν συνεργοί. DEI
sumus administri. Phil. 2, 25. συνεργὸν καὶ
συσρατιώτην μου, adiutorem ac commilito-
nem meum. Phil. 6, 24. Δημάς, Λουκάς,
οἱ συνεργοί μου, Demas, Lucas, adjutores
mei. 3. Joh. 6, 8. συνεργοὶ γινώμεθα τῇ
ἀληθείᾳ, unà operam impendamus veri-
tati. In fœm. gen. legitur hæc vox apud
Xenoph. lib. 2. memorabil. ἀγαπήνῃ συνερ-
γὸς (ἡ ἀρετὴ) τοῖς τεχνίταις, virtus ar-
tificibus cara laborum socia.*

Συνεργέω, ὦ, unà operor. *Marc. 16, 20.
πανταχῶς τῷ Κυρίῳ συνεργῶν, ubique
DOMINO cooperante. imperf. συνήρ-
γεον, α. Jac. 2, 22. ὅτι ἡ πίστις συνήργει
(3. sing. imperf. act.) τοῖς ἔργοις αὐτοῦ,
fidem administram fuisse operum. Fut. συν-
εργήσω. aor. 1. act. συνήργησα, præf. act.
συνήργηκα, ας, ε.*

Τπαργὸς, ἄ, ὁ, ἡ, (poëtice ὑποεργός, ἄ,
ὁ, ἡ,) minister, adjutor.

Ἀνθυπαργός, ὅ, ἡ, vicissim operam suam alii navans, mutuum officium praestans.

Συνυπαργός, ὅ, ἡ, unā operam suam conferens.

Συνυπαργέω, ὦ, unā operam meam confero. 2. Cor. 1, 11. συνυπαργέντων (part. praes. aet. gen. plural.) καὶ ὑμῶν, vobis unā conferentibus operam.

Χρυσουργός, ὅ, ἡ, aurifex, aurifaber, Sap. 15, 9.

Χρυσουργέω, ὦ, aurum tracto, aurum elaboro.

Ἐργάζομαι, operor, lucror, negotior, ago, laboro, praesto, excolo, exerceo. Joh. 5, 17. ὁ πατήρ μου ἕως ἄρτι ἐργάζεται, καὶ γὰρ ἐργάζομαι. Pater meus hucusque operatur, etiam ego operor. Joh. 6, 30. τί ἐργάζῃ; (2. sing. praes. indic.) quid operaris? Rom. 13, 10. ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται, charitas proximum non afficit malo. Jac. 2, 9. ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε (2. pl. praes. indic.) peccatum committitis. Apoc. 18, 17. νῶνται, καὶ ὅσοι τὴν θάλασσαν ἐργάζονται (3. pl. praes.) nautae, ἔς quotquot ex mari questum faciunt, vel quotquot mare sulcant. sicut usurpat hoc verbum Hes. in Theog. v. 440. ἐργάζεσθαι τὴν γῆν, sulcare terram. Lucian. γῆν ἄλλως ἔσαν ἀνέργασον, terram alioquin inaratam, inexcultam. praes. imper. ἐργάζε, ἔδω. Matth. 21, 28. σήμερον ἐργάζε (2. sing. praes. imper.) ἐν τῷ ἀμπελῶνι, hodie labora in vinea mea. Joh. 6, 27. ἐργάζεσθε (2. pl. praes. imper.) μὴ τὴν βρωσιν τὴν ἀπολλυμένην, omnem operam vestram impendite non cibo pereunti. Col. 3, 23. ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθε, ex animo agite, hoc est, haud simulatè. praes. subj. ἐργάζωμαι, ἡ, ηται, operor. Gal. 6, 10. ἐργαζώμεθα (1. plur. praes. subj.) τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, benefici simus erga omnes. praes. inf. ἐργάζεσθαι, operari. Luc. 13, 14. ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι, in quibus oportet operari. Joh. 9, 4. ἐμὲ δεῖ ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα τὰ πέμψαντός με, oportet me operari ejus opera qui misit me. 1. Cor. 9, 6. οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τὰ μὴ ἐργάζεσθαι; Annon licet nobis non operari (hoc est, abstinere a labore manuum, quo victum acquiritur. 1. Thess. 4, 11. καὶ ἐργάζεσθαι ταῖς ἰδίαις χερσὶ, ἔ operari propriis manibus. part. praes. Eph.

4, 28. ἐργαζόμενοι τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσὶν, operans manibus quod bonum sit. Act. 10, 35. ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, operam dans justitiae. Matth. 7, 23. οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, operam dantes iniquitati. 1. Thess. 2, 9. ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ ἐπιβαρῆσαι τινα ὑμῶν, laborantes, ne cui vestrum oneri essemus. 1. Cor. 4, 12. ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶ, laborantes nostris ipsorum manibus. 1. Cor. 9, 13. οἱ τὰ ἱερὰ ἐργαζόμενοι, qui sacris operantur, qui funguntur munere Ecclesiastico. imperf. med. ἐργαζόμεν, ὁ, ἡ. Act. 18, 3. ἔμενε παρ' αὐτοῖς, καὶ ἐργάζετο (3. sing. imperf.) habitabit apud eos, ἔ operabatur. Fut. ἐργάσομαι, ἡ, ηται. tempus hoc insolentem patitur syncopen ἔς crasin. pro 2. persona ἐργάσῃ operaberis, legitur per dialectum Baoticam ἐργᾶ Ex. 20, 9. ἐξ ἡμέρας ἐργᾶ, sex diebus operaberis. Sic pro ἐργάσεται legitur ἐργᾶται. Jer. 34, 14. καὶ ἐργᾶταί σοι ἐξ ἔτη, ἔ serviet, tibi sex annos. Jer. 30, 8. οὐκ ἐργῶνται. 3. pl. fut. 1. med. contractè pro ἐργάσονται. scilicet σῆγμα tollitur ἔς α ο mutantur in ω. Aor. 1. med. ἐργασάμεν, ὁ, ἡ. 2. Joh. 6, 8. ἵνα μὴ ἀπολέσωμεν, ὁ ἐργασάμεθα (1. pl. aor. 1. med. indic.) ne perdamus, quae egimus. Marc. 14, 6. καλὸν ἔργον ἐργάσατο (3. sing. aor. 1. med. indic.) εἰς ἐμὲ, bonum opus operata est erga me. Hebr. 11, 33. ἐργάσαντο (3. pl. aor. 1. med. indic.) δικαιοσύνην, exercuerunt justitiam. Joh. 24, 6. ἀμπελῶνας ἀσεβῶν ἀμιδί καὶ ἀσιτὶ ἐργάσαντο, vindemias impiorum sine mercede ἔς cibo excoluerunt. aor. 1. med. subj. ἐργάσωμαι, ἡ, ηται. 3. Joh. 6, 5. ὁ ἐὰν ἐργάσῃ (2. sing. aor. 1. med. subj.) quicquid benefici praestiteris. praet. pass. ἐργασμαι. Deut. 21, 3. δάμαλιν ἐκ βοῶν, ἥτις οὐκ ἐργαται, vitulam de armento, quae non aravit. Eccles. 5, 8. ἀγρός ἐργασμένος, ager aratus, vomere proscissus. Joh. 3, 21. ὅτι ἐν θεῷ εἰσιν ἐργασμένα, quod secundum Deum (hoc est, secundum voluntatem Dei) facta sint. aor. 1. pass. ἐργάσθην, ἡς, ἡ, excultus fui. fut. 1. pass. ἐργαθήσομαι, excolar, Ez. 36, 34. ἡ γῆ ἡ ἠφανισμένη ἐργαθήσεται, terra desolata excoletur.

Ἐργασία, ας, ἡ, opera. 12, 58. δὲς ἐργασίαν, da operam, Latinismus. Lucrum, questus.

quaestus. Act. 16, 16. ἥτις ἐργασίαν πολλήν παρεῖχε τοῖς κυρίοις, quæ quaestum magnum praebebat dominis.

Ἐργάσιμος, α, ὁ, ἡ, operarius. ἡμέρα ἐργάσιμος, ein Werkel=Tag. 1. Sam. 20, 18.

Ἐργαλεῖον, α, τὸ, vas, instrumentum. Exod. 27, 19.

Ἐργάτης, α, ὁ, operarius. Luc. 10, 2. ὀλίγοι δὲ ἐργάται, pauci verò sunt operarii. Luc. 10, 7. ἄξιός ἐστις ὁ ἐργάτης τῆς μισθῆς αὐτοῦ, dignus est operarius mercede sua. Luc. 13, 27. ἐργάται ἀδικίας, Hebraismus. operarii injustitiae, operam dantes injustitiae, 2. Cor. 11, 13. ἐργάται δόλοιοι, operarii dolosi. 2. Tim. 2, 15. ἐργάτην ἀνεπαίχοντον, operarium, cui non opus sit erubescere. Jac. 5, 4. μισθὸς ἐργατῶν, merces operariorum. Matth. 20, 1. μισθώσασθαι ἐργάτας, conducere operarios. ibid. 6, 2. συμφωνεῖν μετὰ τῶν ἐργαλῶν, pacisci cum operariis.

Ἐργατεία, ας, ἡ, opificium. Sapient. 7, 17.

Ἐξεργάζομαι, efficio, perficio.

Ἐξεργαστικός, ὁ, ὁ, ad perficiendum idoneus. 2. Macc. 2, 31.

Ἐξεργασία, ας, ἡ, elaboratio, absolutio.

Κατεργάζομαι, perpetro, efficio, conficio, interficio. Rom. 7, 15. ὃ γὰρ κατεργάζομαι, ἔ γινώσκω, quod enim perpetro, non approbo. Rom. 4, 15. ὃ νόμος ὁργὴν κατεργάζεται, lex iram (hoc est, irae divinae adversus peccata notitiam) operatur. 2. Cor. 4, 17. αἰώνιον βῆλος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν, aeternum pondus gloriae conficit nobis. 2. Cor. 9, 11. ἥτις κατεργάζεται δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ, quæ per nos efficit, ut gratiae agantur Deo. Phil. 2, 12. μετὰ φόβῳ καὶ τρόμῳ τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε (2. plur. pres. imper.) cum timore et tremore salutem vestram operamini, Rom. 7, 18. τὸ δὲ κατεργάζεσθαι (pres. inf.) τὸ καλὸν, ἔχ' εὐρίσκω, ut bonum perficiam, non assequor. part. pres. κατεργαζόμενος, η, ον. Rom. 1, 27. τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι, scelerata (obscenitatem) perpetrantes. Rom. 7, 13. κατεργαζομένη (ἀμαρτία) θάνατον, efficiens mortem. aor. 1. med. κατεργασάμεν, ω, ατο. Rom. 7, 8. κατεργάσατε ἐν ἐμοὶ πᾶ-

σιν ἐπιθυμίαν, genuit in me omnem cupiditatem. 2. Cor. 7, 11. πόσῃν κατεργάσατο ὑμῖν σπερδὴν; Quantum in vobis effecit studium? 1. Pet. 4, 3. ἀρετὸν ἔστω τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν κατεργάσασθαι (aor. 1. med. inf.) satis sit, nos hactenus libidinis gentium indulgisse. part. aor. 1. med. κατεργασάμενος, η, ον. 2. Cor. 5, 5. ὁ δὲ κατεργασάμενος εἰς αὐτὸ τῆτο ὁ Θεός, parvè DELLIS est is, qui ad hoc ipsum nos condidit. 1. Cor. 5, 3. ἡδὴ κέρρικα τὸν τῆτο κατεργασάμενον, jam judicavi, ut is, qui hoc perpetravit. Eph. 6, 13. ἅπαντα κατεργασάμενοι, εἶναι (ut possitis) omnibus confectis, hoc est, devictis et prostratis, stare. Chrysost. Et Oecumenius interpretantur καταπολεμήσαντες καὶ ἀνελόντες, hoc est, debellatis, et e medio sublatis. Xenophon ped. 4. κατεργάζεσθαι τὸν λέοντα, interficere leonem. Galli eodem modo desfaire dicunt. aor. 1. pass. κατεργάσθην, ης, η. 2. Cor. 12, 12. τὰ μέν σημεῖα τῆς ἀποστόλης κατεργάσθη ἐν ὑμῖν, indicia quidem apostoli edita sunt apud vos.

Κατεργασία, ας, ἡ, confectio. 1. Paral. 28, 19.

Κατέργασμα, ατος, τὸ, opus. Aquila Proverb. 8, 22. κύριος ἐκτίσά με καὶ φάλακρον τῶν ὁδῶν αὐτοῦ, ἀρχὴ δὲ κατεργασμάτων αὐτοῦ. Dominus possedit me principium viarum suarum, ab initio operum suorum.

Ἀκατέργαστος, ὁ, ὁ, nondum confectus. Psalm. 138, 15. τὸ ἀκατέργαστόν μου ἔδον οἱ ὀφθαλμοί σου. quod in me nondum factum erat, viderunt oculi tui.

Περίεργος, α, ὁ, ἡ, curiosus, a. 1. Tim. 5, 13. Φλύαροι, περίεργοι, garrule, curiosæ. Act. 19, 18. ἱκανοὶ δὲ τῶν τὰ περίεργα πράξαντων, non pauci verò ex iis, qui curiosa illa exercuerant. Curiosa vero ista sunt magica, quemadmodum exemplis auctorum ostendit Ramiresius Pentecontarcho c. 36. Sic Gregorius Nyssenus de vita Mosis p. 68. actiones Bileami vocat περίεργον μαγικαυείαν, cauponationem donorum divinatorum curiosam, sive magicam, et magiam, quam δαιμόνων ἐνεργείας exercuit, περίεργον τινὶ δυνάμει tractasse ibidem dicitur.]

Περίεργεια, ας, ἡ, curiositas, supervacanea diligentia, Sir. 41, 28. Dicitur et περίεργια, ας, ἡ, idem.

Περιεργάζομαι, inaniter satago. 2. A Theff. 3, 11. Sir. 3, 23.

Περιεργασία, ας, ή, curiositas.

Προσεργάζομαι, lucrifacio. Luc. 19, 16. ή μιν σκ προσεργάσατο (3. sing. aor. 1. med. indic.) δέκα μινάς, mina tua lucrificavit decem minas.

ἘΡΕΘΩ (ab ἔρις, ιδθ, ή, lis. Eustathius derivat παρὰ τὸ ἔρω, nectō, τὸ εἰς μάχην, συμπλέκω, quod est ad pugnam concinno.) irritō, laceſſo, prōvoco, poetis usitatum. Ἰλιαδ. γ. 414. μή μ' ἔρεθε χετλήν, μή χωσαμένη σε μετέω, ne me irrites misera, ne irata te deferam. Hinc est

Ἐρεθίζω, prōvoco. in bonam & malam partem accipitur. Deut. 21, 20. ubi filius refractarius & vino deditus dicitur ἔρεθίζεν, irritare parentes suos. & contra Col. 3, 21. μή ἔρεθίζετε (3. pl. pres. imper.) τὰ τέκνα ὑμῶν, ne irritate liberos vestros. Fut. ἔρεθίσω. a. 1. ἠρέθισα. 2. Cor. 9, 2. καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζήλῃ ἠρέθισ (3. sing. aor. 1. act. indic.) τὰς πλείονας, & ex vobis ortus zelus provocabit complures. Hic in bonam partem accipitur, & idem valet, quod παροξύνω, παρορμάω, incito, excito, προκαλέομαι, provoco. Præt. ἠρέθικα.

Ἐρεθισμός, ὅ, irritatio; pruritus, libido. Sir. 31, 29. ἐν ἔρεθισμῷ καὶ ἀντιπλήματι, in irritatione & obnientia.

Ἐρεθιστής, ὅ, provocator, protervus. Deuter. 31, 27.

Παρερεθίζομαι, laceſſo, irritō. Theodotion Psalm. 37, 1.

ἘΡΕΙΔΩ, figo, infigo, firmo, fulcio. Fut. ἐρείσω. Prov. 3, 26. Κύριος ἐρείσει σὸν πόδα, DOMINVS firmabit pedem tuum. aor. 1. ἤρεια, ας, ε. part. aor. 1. act. ἐρείσας, ας, αν. Act. 17, 41. καὶ ή μὲν πρόρα ἐρείσασα (part. aor. 1. act. g. f.) ἐμεινεν ἀσάλευτος, propterea quidem infixa mansit immota. Præt. ἤρεικα, ας, ε. ἐρείδομαι, figor, innitor, cum Dat. Prov. 30, 28. χερσὶν ἐρειδόμενος, manibus innitens.

Ἐρεισμα, ατος, τὸ, &

Ἐρεισμός, ὅ, fulcimentum. Aquila Jesa. 3, 1. ἐρεισμα καὶ ἐρεισμόν.

Ἀντερείδω, contra fulcio. ἀντερείδομαι, obnitor, renitor, non cedo, certo. Sap. 15, 9. ἀλλ' ἀντερείδεται μὲν χρυσουργός, sed concertat quidem cum aurifabris.

Ἀπερείδω & ἀπερείδομαι, firmiter figo.

1. Esd. 2, 10. ἀπηρέεσάτο (3. sing. a. 1. ind. med.) κὺτὰ ἐν τῷ ἑαυτῷ εἰδωλείῳ, statuit ea in suo delubro.

Ἐναπερείδομαι, innitor, firmo. 2. Macc. 9, 4. ἐναπερείσαδαι τὴν κακίαν εἰς τὰς Ἰουδαίους, retorquere injuriam in Judeos.

Ἐπερείδω, fulcio. Jobi 8, 15.

Συνερείδω, impressionem facio. 2. Macc. 8, 30. συνερείσαντες, impressionem facientes.

Ἵπερείδω, sustento.

Ἵπέρεισμα, ατος, τὸ, sustentaculum. Symmachus Psalm. 54, 6.

ἘΡΕΨΩ vel Atticè ἐρέττω, remigo. B Fut. ἐρέσω. Præt. ἤρεια. præt. pass. ἤρεμαι, σαι, ται.

Ἐρεσία, ας, ή, remigatio. Poëtice ἐρεσία, ας, ή. Ionicè ἐρεσίη, ης, ή. Ὀδυσ. μ. Duabus rebus nautis opus est, nempe ope DEI & labore. Ὀδυσ. λ. 6. ultimo: πρῶτος μὲν ἐρεσίη, μετέπειτα δὲ κάλλιμος ἔρος, primum quidem remorum agitatio, deinde optimus ventus.

Ἵπηρεσία, ας, ή, ministerium.

Ἵπηρετέω, ὤ, servio, ministro, cum Dativ. Sap. 16, 24.

Ἐρέτης, ὅ, remex. ὑπηρετής, ὅ, q. C d. subremex, sicuti dicimus ὑποδιδάσκαλος, praeceptor qui alii subest. per metaphoram verò synecdochicam à re navali desumptam, minister, famulus. 1. Cor. 4, 1. ὥτως ἡμῶς λογιζέσθω ἄνθρωπος, ὡς ὑπηρετὰς Χριστοῦ, sic de nobis reputet homo, ut de ministris CHRISTI. apparitor, licitor, lorarius. Marc. 14, 65. οἱ ὑπηρεταὶ ῥαπίσμασιν αὐτὸν ἐβαλλον, apparitores baculorum ictibus eum caedebant. custos carceris. Matth. 5, 25. καὶ ὁ κριτής σε παραδώ τῷ ὑπηρέτῃ & judex te tradat commentariensi, h. e. τῷ δεσμοφύλακι, custodi seu praefecto carceris.

Ἵπηρετέω, ὤ, infervio cum Dativ. id) D warte auf. F. ἤσω. a. 1. ὑπηρετήσω, ας, ε. Act. 20, 34. τοῖς ἅτι μετ' ἐμὲ ὑπηρετήσαν αἱ χεῖρες αὐταί, & iis, qui tecum sunt, manus istae ministrarunt.

Τριήρης, εος, ή, triremis, navis bellica, 2. Macc. 4, 20.

Τριηρίτης, ὅ, qui triremi vehitur.

ἘΡΕΥΓΩ, eructo, ructo. F. ἐρεύξω. Præt. perf. ἤρευχα. præt. pass. ἤρευγμα, unde est

Ἐρευγμός, ὅ, eructatio. a. 2. act. ἤρυγον. præs. med. ἐρεύγομαι, eructo. item

per metaph. desumptam à fontis scaturigine A
éloquor, edissero, palam proloquor, idem
quod ἀποφθέγγομαι, Ps. 19, 3. ἡμέρα ἡ-
μέρα ἐρεύγεται, dies diei eructat, hoc est
plena & plana voce edisserit. Verbo hoc
notatur copia & perpetuitas, qualis est in
perenni scaturigine. Et Hebraeum ערע
quod hac dictione redditum est, proprie
significat scaturivit, exundavit, emanavit.
Fut. med. ἐρεύζομαι. Matth. 13, 35. ἐρεύζο-
μαι τὰ κεκρυμμένα ἀπὸ καταβολῆς κόσ-
μου, eructabo occultata à jatto mundi fun-
damento. Quamvis hoc ipsum verbum
etiam leoni tribuatur, cujus vox est admo-
dum sonora & terribilis. Hos. 11, 10. ὡς λέων
ἐρεύζεται, ut leo rugiet. Amos. 3, 4. εἰ ἐρεύ-
ζεται λέων ἐκ τῆς δρυμῆς; an rugiturus esset
leo ἐκ δρυμῆς? 1. Macc. 3, 4.

Ἐξερεύγω, eructo. Sap. 19, 10. ἀντὶ δὲ
ἐνύδρων ἐξηρεύσατο (3. sing. a. 1. ind. med.)
ὁ ποταμὸς πληθὺν βατράχων, pro aquali-
bus autem eructabit fluvijs multitudinem
ranarum. Mendose in quibusdam exem-
plarib. ἐξηρεύσατο.

ἘΡΕΤΝΑ, ης, ἡ, investigatio. Etym.
τὸ ζητήσις, questio, παρὰ τὸ ἐρέω τὸ ζητῶ,
ab interrogando & querendo.

Ἐρευνᾶω, ὦ, investigo, indago, scrutor.
Job. 5, 39. ἐρευνᾶτε (2. pl. pres. vel etiam
imper. act. indic.) τὰς γραφάς, scrutamini
seu indagatis scripturas. Joel. 1, 7. ἐρευνῶν
ἐξηρεύνησεν αὐτήν. Hebraismus, scrutan-
do scrutatus est eam. Hebraicè, nudando
nudavit eam. Fut. ἐρευνήσω. aor. 1. act.
ἠρεύνησα, ας, ε. Gen. 31, 33. Λάβαν ἠρεύ-
νησεν εἰς τὸν οἶκον Λείας, καὶ οὐκ εὑρεν, Laban
inquisivit in tentorium Lea, & non invenit.
Præter. ἠρεύνηκα, ας, ε.

Ἀνερευνᾶω, ὦ, investigo. Symmachus
Psalm. 77, 7.

Διερευνᾶω, indago, perinvestigo, scrutor.
Sap. 6, 3. τὰς βεβλῆστας διερευνήσας, consilia
perinvestigabit.

Ἐξερευνᾶω, diligenter & accuratè in-
quiro, perscrutor, 1. Pet. 1, 10. περὶ ἧς ἐξη-
ρεύνησαν (3. pl. aor. 1. act. indic.) οἱ προ-
φῆται, quam scrutati sunt prophetae.

Ἐξερευνήσις, εως, ἡ, perscrutatio. Psal.
64, 6.

Ἀνεξερευνήτος, α, ὁ, ἡ, imperscrutabilis.
Rom. 11, 33. ὡς ἀνεξερευνήτα τὰ κρίματα

αὐτῶν, quam imperscrutabilia sunt judicia
eius.

ἘΡΕΨΩ, tego. f. ψω. p. φα, hinc

Ὀροφή, ἡς, ἡ, ἔ

Ὀροφος, α, ὁ, tectum. Sap. 17, 2. item
contignatio.

Ὀροφηφόρος, tectum seu contignatio-
nem ferens; unde ὀροφηφόρον ζῶον, te-
ctum portans animal, quod alias ὀστροκό-
δεσμον, testam gerens: quale est genus
cochlearum.

Ὀροφώω, ὦ, concamero, contigno. Agg.
1, 4. Aqu.

Ὀρόφωμα, ατος, τὸ, tectum. 2. Paral.
3, 7.

Ὀρόφωσις, εως, ἡ, idem.

Διῶροφος, ὁ, ἡ, bicameratus. Gen. 6, 16.

Τριῶροφος, ὁ, ἡ, tricameratus. ibid.

ἘΡΕΨΩ vide supra ἔρψω.

ἘΡΗΜΟΣ, α, ὁ, ἡ, (ⲉⲣⲏⲙⲟⲥ)

desertus, α, ἀνέργαστος, α, ὁ, ἡ, incultus,
vastus. Act. 1, 20. ἡ ἔπαυλις ἐρημος, com-
moratio deserta. Legitur etiam femini-
num ἐρήμη, ης, ἡ, Ὀδυσ. γ. 270. εἰς νῆσον
ἐρήμην, in insulam desertam, εἰς γῆν ἀπᾶν-
θρωπον, in terram inhumanam seu caren-
tem hominum frequentia. Matth. 14, 15.
ἐρημός ἐστιν ὁ τόπος, desertus est locus.
Marc. 1, 45. ἐν ἐρήμοις τοῖς ἦν in locis
desertis erat. Luc. 13, 35. οἶκος ἐρημος, do-
mus deserta. Gal. 4, 27. τέκνα τῆς ἐρήμου,
liberi deserta, hoc est, viduae. ἐρημος, α, ἡ,
substantivè capitur eremus, desertum, so-
litude, locus vastus, incultus, saltuosus, non
habitatus. ἐρημος subauditur χώρα vel γῆ,
deserta regio, terra. Matth. 3, 1. κηρύσσων ἐν
τῇ ἐρήμῳ τῆς Ἰουδαίας, prædicans in deser-
to Judææ, hoc est, in regione saltuosa, in qua
habitabat Zacharias, Luc. 1, 40. Joab, 2.

Sam. 2, 34. Hujus deserti sex oppida nu-
merantur Jos. 15, 51. Deut. 2, 7. ἐρημὸν
μεγάλην, desertum magnum. Marc. 8, 4.
ἐρημοί, ων, αἱ, scilicet χώρας, regiones de-
sertæ, incultæ, inaratae. Luc. 1, 80. ἦν ἐν
ταῖς ἐρήμοις, fuitque in desertis illis locis.

Ἐρημικὸς, ἡ, ὁν, solitarius, α, um. Ps.
102, 7.

Ἐρημίτης, α, ὁ, idem.

Ἐρημία, ας, ἡ, desertum. Matth. 15, 33.
ἐν ἐρημίᾳ, in deserto. Marc. 8, 4. ἐπ' ἐρη-
μίας, in deserto. Hebr. 11, 38. ἐν ἐρημίαις
πλανώμενοι, in desertis errantes.

Ἐρη-

Ἐρημῶω, ὦ, vasto, desolo, desertum. reddo, depopulor. Fut. ἐρημώσω, εἰς, εἰ. Es. 24, 2. Præt. ἠρήμωκα, ας, ε. 1. Macc. 15, 4. aor. 1. ἀέτ. ἠρήμωσα, 2. Reg. 19, 17. Præt. pass. ἐρημόομαι, ἔμαι, vastor. Matth. 12, 15. πᾶσα βασιλεία μεριδῆσα καὶ ἑαυτῆς, ἐρημῶται (pro ἐρημόεται contractè) omne regnum dissidens adversus sese, vastatur. Præt. pass. ἠρήμωμαι, σαι, ται. Ez. 26, 4. Apoc. 17, 16. ἠρημωμένην (part. præt. pass.) ποιήσασιν αὐτήν, vastatam eam reddent. Aor. 1. pass. ἠρημώθη, ης, η. Apoc. 18, 16. ἠρημώθη ὁ τοσῶτος πλῆθος, una hora perierunt tot divitiæ. ibid. v. 19. μιᾷ ὥρῃ ἠρημώθη, una hora desolata est, scilicet urbs illa magna, ἡ ἐπτάλοφος, septuaginta collis illa Fut. 1. pass. ἐρημώθῃσομαι, η, εταί, vastabor. Amos 7, 9.

Ἐρήμωσις, εως, ἡ, vastatio, depopulatio. Luc. 21, 20. ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις αὐτῆς, appropinquare vastationem ejus. Matth. 24, 15. ὅταν ἔν ἴδῃτε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως, quum itaque videritis abominationem illam desolationis. Hypallage, Hebraica, pro vastationem illam abominabilem. Th. Beza vertit, abominationem illam vastatricem.

Ἐξερημῶω, ὦ, devato. Jesa. 37, 26.

ἘΡΙΟΝ, &, τὸ, lana, ab εἶρος εὐς τὸ, lana, & hoc ab εἶρω νεέτο. Hinc fiunt fila, ex filis pannus, idque perpetua fusorum, nec non radiorum circumvolutione, atque connexionione. Apoc. 1, 14. ἔριον λευκὸν, lana candida. Hebr. 9, 19. μετὰ ὕδατος καὶ ἐρίῃ κοκκίνῃ, cum aqua & lana coccinea. Es. 1, 18. ὡς ἔριον λευκανῶ, ceu lanam dealbabo.

Ἐρειος, &, ὁ, ἡ, laneus. Lev. 13, 47. ἱμάτιον ἔρειον, vestis lanea.

Ἐριθός, &, ὁ, ἡ, ἐριθργός, &, ὁ, ἡ, qui vel quæ lanificium exercet, Esa. 38, 12. D Hinc est

Ἐρίθεια, quod propriè est μιδαρνία, ας, ἡ, acceptio mercedis, unde oritur contentio, & per synecd. spec. quævis contentio.

ἘΡΙΣ, ἰδος, ἡ, contentio, concertatio. Rom. 1, 29. μετὰς φθόνου, φόνου, ἐρίδος, plenos invidia, cade, contentione. in. Accus. ἐρίδα, sed frequentius ἐρίν. Phil. 1, 15. διὰ φθόνον καὶ ἐρίν, per invidiam & contentionem. 1. Cor. 1, 11. ἐρίδες (nomin. pl.) ἐν ὑμῖν εἰσι, lites inter vos sunt, ἐρί-

des per syncopen τὰ δ' εἰς crasin ἐρεῖς, 2. Cor. 12, 20. Gal. 5, 20. ἐρεῖς, ζῆλοι, lites, amulationes. Tit. 3, 9. ἐρεῖς (accus. pl. contractè pro ἐρίδας) καὶ μάχας νομικὰς περιέτασο, contentiones & virulentas disputationes de lege cohibe.

Φίλερις, ἰδος, ὁ, litis amans.

Ἐρίζω, litigo. F. ἐρίσω. Matth. 12, 19. ἔκ ἐρίσει ἔδὲ κραυγάζει, non litigabit neque clamabit. Præt. ἤρικα. 2. 1. ἀέτ. ἤρισα, ας, ε. 1. Sam. 12, 14. μὴ ἐρίσητε (2. pl. aor. 1. ἀέτ. subj.) τῷ σώματι Κυρίου, ne rebellate instituto DOMINI. ad verbum, B ne litigate, ne responsate ori DOMINI.

Ἐριςῆς, &, ὁ, litigiosus. Ps. 139, 20. ἄνδρες αἱμάτων, ἐκκλίνετε ἀπ' ἐμῆς, ὅτε ἐρισαί ἔσε, viri sanguinum, declinate à me, quia litigiosi estis. aor. 2. ἤριδον. in fut. 2. ἐριδῶ, unde formatur

Ἐριδέω, ὦ, contendo, unde est

Ἐριτεύω, seu potius ἐριτεύομαι, litigo, rixor. ἐριτεύω per θ non per δ. Sunt verò literæ ejusdem organi & proinde ἐυμετάβολοι, hoc est, inter se permutabiles. quæ voce Aristoteles utitur, unde est

Ἐριθεία, ας, ἡ, rixa. 2. Cor. 12, 20. C ζῆλοι, θυμοί, ἐριθείαι, amulationes, excandescentie, rixæ. At ἐρίθεια, ας, ἡ, contentio, rixa, ab ἐρίδος, &, ὁ, ἡ. vide ἐριον. Jac. 3, 14. 16. ὅπῃ ζῆλος καὶ ἐρίθεια, ἐκεῖ ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. ubi invidia & rixa est, ibi & inquietæ vita, nec non quodvis opus prædum. Sed

Ἐριτεύω, ab εἶρος, lana, significat lanam tracto, laboro, servio. Tob. 2, 11. ἤριτένετο (3. sing. imperf. ind. med.) ἐν τοῖς γυναικείοις, lanam tractabat in gynæceis, Montanus: serviebat; alius: conductitias operas elaboravit.

Προσερίζω, contendo. Aquila Exod. 23, 21. μὴ προσερίσης, ne contendas.

Προσεριςῆς, &, ὁ, contentiosus, litigiosus. Symmachus Ezech. 12, 3.

ἘΡΙΦΟΣ, &, ὁ, ἡ, hædus, partus capra tener. q. d. qui vere nascitur ἔαρι Φύς. Gen. 27, 9. λαβέ μοι δύο ἐρίφους ἀπαλὰς, sume mihi duos hædos teneros. Hebr. λατentes. Hædus latinum à ἡ. Germanicum Geiß ab ἱ, quæ omnia sunt συνώνυμα. Nec perperam fit, quum vocum originationes ad Hebræos revocantur fontes.

Est enim lingua Hebraea omnium prima, & proinde אִמְרֵי mater omnium aliarum linguarum scite appellatur. Matth. 25, 32. ἀφοριεῖ αὐτὰς ἀπ' ἀλλήλων, ὥσπερ ὁ ποιμὴν ἀφορίζει τὰ πρόβατα ἀπὸ τῶν ἐρίφων, separabit eos alios ab aliis, sicut pastor oves separat ab hœdis. Cant. 1, 8. ποιμαίνε τὰς ἐρίφους, pascce capellas tuas.

ΕΡΙΦΙΟΝ, α, τὸ, parvus hœdus, diminut. ab ἐρίφος. Matth. 25, 33.

ΕΡΜΗΝΕΥΣ, εὐς, ὁ, interpres. Videtur fluxisse à voce ἐρμῆς, ἄ, ὁ, Mercurius, παρὰ τὸ εἶρην, à nuntiando. Hanc vocem autem vide statim subseq. ubi etymon ejusdem à capite arcessitur. ἐρμηνεύω, interpretor. Fut. ἐρμηνεύσω. aor. 1. ἔρμηνευσα, ας, ε. Præst. ἔρμηνευκα. præf. pass. ἐρμηνεύομαι, explicor. Job. 1, 38. οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ ῥαββὶ, ὃ λέγεται ἐρμηνευόμενον, διδάσκαλε, illi vero dixerunt ei Rabbi, quod dicitur, si interpreteris, magister.

Διερμηνεύω, interpretor. Luc. 24, 27. διερμηνεύεν (3. sing. imperf. aet.) exponabat.

Μετερμηνεύομαι, explicor. Matth. 1, 23.

Ερμηνευτής, ἄ, ὁ, interpres. Gen. 42, 23.

Διερμηνευτής, ἄ, ὁ, idem.

Δυσερμηνευτός, α, ὁ, ἡ, difficilis explicatu. Hebr. 5, 11.

Ερμηνεία, ας, ἡ, interpretatio. 1. Cor. 12, 10.

Παρερμηνεία, ας, ἡ, mala interpretatio.

† ΕΡΜΗΣ (Doricè ἐρμᾶς) pro Ερμέας. in Gen. Ερμῆ. ab εἶρω, nuntio q. εἰρέας, & per pleonasmum τῶ μὺ Ερμέας, Mercurius. Act. 14, 12. τὸν δὲ Παῦλον ἐρμῆν, Paulum vero nominabant Mercurium. Pro ἐρμῆς dicitur etiam ἐρμᾶς, ἄ, ὁ, Doricè Rom. 16, 14.

† ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ, εὐς, ὁ, Nomen Viri. q. d. ex Mercurio genitus. 2. Tim. 1, 15.

ΕΡΠΩ Gen. 1, 26. unde per metathesin, repo, item serpo, inde etiam ortum est, mutato spiritu aspero in σ, quod ipsum quoque in permultis aliis fieri constat. ut ὕλη sylva, ὕς sus, ἔ se, ἔζω ἐδῶμαι, sedeo, ἥλιος sol, q. felius, ὕδωρ sudor, ἄλς sal &c.

A Soph. πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντ' ὁ Φθόνος ἔρπει, invidia illum comitatur, qui aliquid habet. Scilicet: Tutaque ab invidia divit paupercula turba. Eurip. in Orest. εἰς ὄχλον ἔρπειν παρθένοισιν & καλὸν, in publicum prodire virginibus non convenit. Fut. ἔρψω. aor. 1. εἶρψα. Ps. 105, 29.

Ερπετὸν, ἄ, τὸ, reptile. Gen. 1, 28. ἄρχετε τῶν ἰχθύων καὶ πάντων ἐρπετῶν, dominamini piscibus & omnibus reptilibus. Act. 10, 12. ἐν ᾧ (σκεύει) ὑπῆρχε πάντα τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἐρπετὰ, καὶ τὰ πετεινὰ τῆ ἔρανθ, in quo (vase) erant quævis quadrupedia terra, & fere, ac reptilia, & volucres cæli.

Εξέρπω, proserpere facio. Psalm. 105, 29. ἐξεἶρψεν ἡ γῆ αὐτῶν βατράχους, protulit terra ipsorum ranas.

ΕΡΥΘΡΟΣ, α, ὄν, ruber, a, um, à Themate ἔρευθος, εὐς, τὸ, rubor, ruber color. Act. 7, 36. ἐρυθρὰ θάλασσα, rubrum mare (vide infra θάλασσα.) Sic dictum ab arena rubra, testibus nautis, qui sinum illum lustrarunt. Eandem ob causam Pontus Euxinus vocatur mare nigrum, à nigra arena, unde mare circa litus nigrum apparet, quamvis reuera ejusdem sit coloris cum reliquis aquis. Dissentit ab hac Etymologia Calepinus, qui à Rege Erythra in eo mari suffocato, vel cujus sepulcrum in Ogyri ejusdem insula erat (Vide Clus. Geograph. lib. 1. c. 10.) mare illud rubrum, θάλασσαν ἐρυθραὴν dictum fuisse conjectat. Vide in nominibus propriis Dictionarii Calepini nomen Erythræum. Hebraicè mare illud vocatur הַיָּם הָאֵדֻם mare algæ, hoc est, algosum, ab algæ copia.

Ερυθραίω, ᾧ, erubesco. Jer. 14, 4. ἡρυθρίσαν (3. pl. a. 1. aet. indic.) καὶ ἐκάλυψαν τὰς κεφαλὰς, erubuerunt (agricolæ) & operuerunt capita sua.

Ερυθαίνω, rubefacio, f. ανῶ. a. 1. ἡρύθηνα. part. ἡρυθήνας. Sap. 13, 14.

Ερύθημα, ατος, τὸ, rubor. Jesa. 63, 1.

Ερυσίβη, ης, ἡ, rubigo. 1. Reg. 8, 37.

ΕΡΤΩ, traho, custodio, servo. fut. ὕσω. a. 1. εἶρυσα, p. εἶρυκα. p. p. εἶρυμαι, a. 1. pass. εἰρύθην.

Ερυμα, ατος, τὸ, tutamen, munimentum.

Ερυνὴς, ἄ, ὁ, munitus. 2. Macc. 11, 5.

ἐν ἐχυμένῳ χωρίῳ, in munito loco, vel castello. Alii ἐχυμένῳ, mendoſe, ut opinor; nisi per aphareſin τῆς εἰρηστικῆς videatur. Vulgatus interpretatur anguſto, quaſi ad ἐχυμένην, plateam retulerit.

Ἐχυμνότης, ἡτος, ἡ, munitio. 2. Macc. 12, 14. πεποιθότες τῇ τῶν τεχνέων ἐχυμνότητι, confisi murorum firmitate.

EPXOMAI, venio, proficiscor, eo, sequor. Joh. 8, 14. ὑμεῖς ἔκ οὐδ' οἴδατε, πόθεν ἔρχομαι, vos nescitis, unde venerim. Apoc. 2, 16. ἔρχομαί σοι τάχιον, veniam aduersus te cito. Enallage temporis, ἔρχομαι pro ἐλεύσομαι, redeo. Joh. 14, 18. ἔκ ἀφ' ἧς ὁρῶντες ὑμῶν. ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς, non relinquam vos orphanos: redibo ad vos. Matth. 3, 14. καὶ σὺ ἔρχῃ (2. pers.) πρὸς με; Et tu venis ad me? Matth. 11, 5. ἔρχεται σοι, venit tibi, hoc est, tuo bono. Luc. 12, 40. ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται (pro ἐλεύσεται vel μέλλει ἔρχεσθαι) filius hominis venturus est, Apoc. 1, 7. ἰδὲ ἔρχεται μετὰ νεφελῶν, ecce veniet super nubibus. Matth. 17, 11. Ἡλίας μὲν ἔρχεται (pro ἐλεύσεται) Elias quidem veniet. Luc. 14, 27. ἔρχεται ὀπίσω μου, venit pone me, hoc est, sequitur me. Hebraismus, ubi refertur ad crucem, seu imitationem in cruce ferendam. Scilicet verum Christianum, tria decent, credere, iusta facere, & iniusta pati. glauben, recht thun, und unrecht leiden. De tempore accipitur 1. Thess. 5, 2. ἔρχεται pro ἐλεύσεται, veniet. Joh. 21, 3. ἔρχόμεθα pro ἐλευσόμεθα, ibimus. Enallage temporis. [Non est Enallage, sed significatio hebræo-græca vocis נִבָּא venire, quod notat futurum esse, id quod inter alia evincit nota apud Iudeos & in N. T. distinctio in הָיָה עוֹלָם mundum hunc, & עוֹלָם הָבָה mundum futurum.] Joh. 1, 27. Luc. 23, 29. ἰδὲ ἔρχονται (pro ἔσονται) ἡμέραι, ecce erunt dies. Marc. 2, 3. ἔρχονται (pro ἔλθον) εἰς οἶκον, venerunt domum. Joh. 11, 34. Κύριε ἔρχε (2. sing. imper.) καὶ ἰδε, Domine, veni & vide. Joh. 7, 37. ἔρχέσθω (3. pres. imper.) πρὸς με, veniat ad me. Luc. 14, 17. ἔρχεσθε (2. plur. pres. imper.) venite. Joh. 1, 39. ἔρχεσθε καὶ ἰδετε, venite & videte. Heb. 13, 23. εἰάν τάχιον ἔρχηται (3. sing. pres. subj.) si celerius venerit. Act. 24, 8. ἔρχεσθαι (pres. inf.) ἐπὶ σε, ve-

nire ad te. Joh. 6, 15. ὅτι μέλλουσιν ἔρχεσθαι, quod venturi essent. Matth. 11, 3. σὺ εἶ ὁ ἔρχόμενος; pro ὁ μέλλων ἔρχεσθαι; an tu is es, qui venturus est? Act. 13, 44. τῷτε ἔρχομένῳ σαββάτῳ, sequente autem sabbato. Hebr. 6, 7. γῆ πᾶσα τὸν ἐκ' αὐτῆς ἔρχόμενον ὑετὸν, terra, quæ imbibet in se depluentem imbrem. Joh. 16, 13. καὶ τὰ ἔρχόμενα (hoc est, τὰ μέλλοντα) ἀναγγελεῖ, & quæ futura sunt, renuntiabit vobis. imperf. ἔρχομένην, & ετο. Joh. 8, 2. πᾶς ὁ λαὸς ἤρχετο πρὸς αὐτὸν, totus populus veniebat ad ipsum. Marc. 1, 45. ἤρχοντο (3. pl. imperf.) πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν, veniebant ad eum undique. Fut. 1. med. ἐλεύσομαι, ἡ, εται. 1. Cor. 16, 5. ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς, veniam ad vos. Format sua tempora ab ἐλεύθω, quod in plerisque temporibus est inusitatum. Luc. 20, 16. ἐλεύσεται (3. sing. fut.) pro quo μέλλει ἔρχεσθαι legitur Matth. 16, 27. veniet. Joh. 14, 23. πρὸς αὐτὸν ἐλευσόμεθα (1. plur. fut.) καὶ μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν, ad eum veniemus, & apud eum habitabimus. Joh. 11, 48. ἐλεύσονται (3. plur. fut.) οἱ Ῥωμαῖοι, venient Romani. Joh. 6, 15. (pro ἐλεύσονται) μέλλουσιν ἔρχεσθαι, venturi sunt. pro fut. 1. part. ὁ ἐλευσόμενος legitur Matth. 11, 14. ὁ μέλλων ἔρχεσθαι, qui venturus erat. Præter. med. ἤλυθα (ab aor. 2. ἤλυθον) Atticè ἐλήλυθα veni. Luc. 5, 32. ἔκ ἐλήλυθα καλεῖσαι δικαίους, non veni vocatum iustos, hoc est, hypocritas, qui vana iustitiæ persuasionem turgent. [De loco Joannis 5, 43. ubi ἔρχεσθαι est docere, vide infra in ὄνομα.] Joh. 3, 2. ὅτι ἀπὸ θεοῦ ἐλήλυθας (2. pers. præter. act.) te à DEO venisse, te divinitus missum. Joh. 17, 1. πᾶτες ἐλήλυθεν ἡ ὥρα, Pater, venit hora. Part. præter. ἐληλυθώς, ὤν, ὅς. 1. Joh. 4, 2. Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθότα, Christum in carnem venisse. Marc. 9, 1. ἐληλυθῶσαν ἐν δυνάμει, regnum DEI venisse cum potentia, scilicet statim à gloriosa CHRISTI resurrectione. plusquampr. ἐληλύθει. Joh. 8, 20. ἔτι ἐληλύθει ἡ ὥρα αὐτῆς, nondum venerat hora ejus. Joh. 11, 19. ἐληλύθεισαν (3. pl. plusquampr.) πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρθάν, venerant ad Mariam & Martham. πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν pro πρὸς τὴν Μάρθαν. Hellenismus est, de quo vide infra περὶ. Luc. 5, 17.

οἱ ἦσαν ἐληλυθότες (pro οἱ ἐληλύθεισαν) qui venerant. a. 2. aēt. ἤλυθον ab ἐλεύθω inusitato, mutato ω in ον, ε in η (quod est augmentum temporale) ἔ abiecto u. Penultima enim in aor. 2. semper corripienda est, quam ob causam duarum consonantium abjicitur posterior, duarum verò vocalium prior. In Novo Testamento pro ἤλυθον legitur per apocopen τῷ υ ἤλθον, quod ipsum cum suis ortis omnium temporum est usitatissimum, Matth. 5, 17. ἐκ ἤλθον (1. pers. aor. 2.) καταλῦσαι (pro εἰς τὸ καταλῦσαι) scilicet τὸν νόμον, non veni ut legem (scilicet moralem) dissolvam, hoc est, aboleam, antiquam, sed ut eam impleam, hoc est, rectè interpreter, eamque à corruptelis Phariseorum vindicem. Marc. 1, 24. ἤλθες (2. pers. aor. 2.) ἀπολέσαι ἡμᾶς (eadem ellipsis) venisti nos perditum. Jude v. 14. ἰδὲ ἤλθε Κύριος ἐν μυριάσιν ἁγίας αὐτῷ, veniet DOMINUS cum millibus sanctis suis, scilicet in extremo iudicio. ἤλθε pro ἐλεύσεται. Enallage temporis Hebraica. Job. 6, 23. ἄλλα δὲ ἤλθε πλοιαρία, alia venerunt navigia. Hellenismus. Matth. 2, 2. ἤλθομεν (pl. aor. 2. aēt. indic.) προσκυνῆσαι αὐτῷ, pro εἰς τὸ προσκυνῆσαι αὐτῷ, venimus ut adoremus eum. Matth. 25, 39. ἤλθομεν πρὸς σε, venimus ad te. Act. 28, 14. καὶ ἔτως εἰς Ῥώμην ἤλθομεν, atque ita Romam profecti sumus, seu contendimus. Job. 21, 8. ἤλθον πλοιαρίω, venerunt navigio. Luc. 2, 44. ἤλθον (3. pl. aor. 2.) ἡμέρας ὁδόν, iverunt viam unius diei. Ex. 19, 1. ἤλθοσαν εἰς τὴν ἔρημον, venerunt in desertum. ἤλθοσαν per dialectum Bæoticam, pro ἤλθον. 3. pl. a. 2. aēt. indic. Ps. 79, 1. ὁ Θεὸς (Atticè pro ὦ Θεέ) ἤλθοσαν τὰ ἔθνη εἰς τὴν κληρονομίαν σου, ὁ Deus, venerunt gentes in hereditatem tuam. Imper. a. 2. ἔλθε, veni. Joh. 4, 16. ἔλθε ἐνθάδε, veni huc. Dicitur ἔλθε pro ἔλθε, ad formam, τῷ ἀπὲ, εὐρέ. Luc. 11, 2. ἔλθέτω (3. pers. aor. 2. imper. aēt.) ἡ βασιλεία σου veniat regnum tuum. Subj. ἔλθω, ης, η, veniam ἔ venerim, hoc est, est præs. ἔ præt. significationis. 2. Cor. 13, 2. ἐάν ἔλθω εἰς τὸ πάλιν, si rursus, si iterum venero. Rom. 15, 32. ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω, ut cum gaudio veniam. Luc. 9, 26. ὅταν ἔλθῃ (3. sing. aor. 2. aēt. subj.) ἐν τῇ δόξῃ αὐτῷ, quum venerit cum gloria sua, hoc est, gloriose. Hebraismus.

Item in presenti significatione. Luc. 1, 43. ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τῆς Κυρίου πρὸς με, ut mater Domini veniat ad me. Luc. 16, 28. ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσι (3. plur. aor. 2. subj.) ne ἔ ipsi veniant. 2. Cor. 9, 4. ἐάν ἔλθωσι σὺν ἐμοί, si venerint mecum. inf. a. 2. ἔλθῃν, venire ἔ venisse. Joh. 5, 40. ἔ θέλετε ἔλθῃν πρὸς με, ἵνα ζωὴν ἔχητε, non vultis venire ad me (hoc est, in me credere) ut viam habeatis. Act. 2, 20. πρὶν ἢ ἔλθῃν, antequam veniat. Gal. 2, 12. πρὸ τῷ ἔλθῃν, idem. part. a. 2. ἔλθων, ἔσα, ὄν, veniens, ἔ qui venit. Luc. 15, 17. εἰς ἑαυτὸν ἔλθων, quum autem ad se rediisset. 1. Thess. 3, 6. ἔλθόντος Τιμοθέου, quum Timotheus venisset. 2. Cor. 7, 5. ἔλθόντων ἡμῶν, quum venissemus. Marc. 12, 42. καὶ ἔλθῃσα μία χήρα πτωχή, ἔ quum venisset quædam vidua pauper. Gal. 2, 25. ἔλθέσης δὲ τῆς πίστεως, postquam autem venit fides. Marc. 16, 1. ἵνα ἔλθῃσαι ἀλείψωσιν αὐτὸν, ut venientes ungerent eum. Luc. 11, 25. καὶ ἔλθον (scilicet τὸ πνεῦμα) εὕρισκε σεσαρωμένον, ἔ veniens nempe malus spiritus, invenit domum versam. subintelligitur. Marc. 7, 4. καὶ ἀπὸ ἀγορῶν scilicet ἔλθόντες & ἀ foro venientes. præt. med. ἐλήλυθα véni. Joh. 12, 46. ἐγὼ Φῶς εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθα, ego lux in mundum veni.

Ἐλευσις, εως, ἡ, adventus. Act. 7, 52. Derivatur ab obsoletis ἐλεύθω. F. ἐλεύσω. P. ἤλευκα. præt. pass. ἤλευμαι, ἤλευσαι, ἔ hinc est ἔλευσις, abiecto augmento, ἔ mutato αι in ις.

Ἀνέρχομαι, ascendo, q. d. sursum vado. a. 2. aēt. ἀνῆλθον ascendi. Gal. 1, 17. ἀνῆλθε (3. singul. aor. 2. indic.) δὲ εἰς τὸ ὄρος, ascendit verò in montem, Joh. 6, 3.

Ἐπανέρχομαι, redeo, revertor. Luc. 10, 35. ἐν τῷ ἐπανερχεσθαι με, quum redibo. Luc. 19, 15. ἐν τῷ ἐπανελθῇν (aor. 2. inf.) αὐτὸν, quum rediisset.

Ἀπέρχομαι, abeo. Matth. 8, 19. ὅπου ἂν ἀπέρχῃ (2. pers. præs.) quocunque abiveris. Enallage temporis. Matth. 25, 10. ἀπερχομένων (gen. plur. part. præs. g. f.) δὲ αὐτῶν ἀγογγάσαι, quum autem abirent emptum. Fut. ἀπελεύσομαι. Rom. 15, 28. abibo. 1. pl. πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; Ad quem abibimus? Joh. 6, 68. 3. plur. ἀπελεύσονται. Matth. 25, 46. aor. 2. aēt. ἀπῆλθον, es, e. Luc. 24, 12. 3. plur. ἀπῆλθον, abiit.

*abiverunt. Matth. 8, 32. aor. 2. subj. ἀπέλθω, ης, η. Joh. 16, 7. 2. pl. ἀπέλθητε. Matth. 10, 5. εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, in viam gentium ne abieritis. 3. plur. ἀπέλθωσι. Matth. 28, 10. abeant. aor. 2. inf. ἀπελθεῖν, abire. Matth. 2, 22. Luc. 8, 37. part. aor. 2. ἀπελθὼν, Matth. 13, 46. ὄν-
τῃ, ὄντι. Luc. 9, 59. ἀπελθόντες Matth. 8, 33. quum abiiissent. ἀπελθῆσα, ης, ἥ, quæ abiit. Marc. 7, 30. nom. plur. ἀπελθῆσαι, sectata Jud. 6, 7. præt. med. ἀπελήλυθα, ας, ε, abii. Jac. 1, 24. plusquampr. ἀπεληλύθειν, abiveram. 3. plur. ἀπεληλύθεισαν εἰς τὴν πόλιν. Joh. 4, 8. abiverant in urbem.*

*Διέρχομαι, η. 1. Cor. 16, 5. transeo. Matth. 12, 43. διέρχεται, transit. Luc. 19, 4. ἡμεῖς διέρχεσθαι (præs. inf.) transi-
tus erat. Act. 17, 23. διερχόμενῃ (part. præs.) pertransiens. præteriens. imperf. διήρχομην, α, ετο. Luc. 5, 15. διήρχετο δὲ μακάρον ὁ λόγος, dimanabat verò eò magis sermo. Luc. 19, 1. διήρχετο τὴν Ἰεριχὼ, transibat Jerichuntem. Act. 15, 3. διήρχοντο (3. pl. imperf.) τὴν Φοινίκην, peragrabant Phœnicen. F. διελεύσομαι, η, εταί. Luc. 2, 35. τὴν ψυχὴν διελεύσεταί σου φαίμα, animam tuam trajiciet gladius. a. 1. act. διήλθον. Act. 20, 25. transivì. Rom. 5, 12. εἰς πάντας ὁ θάνατος διήλθεν, in omnes mors pervasit, progressa est. Act. 8, 4. οἱ μὲν διήλθον (3. pl. aor. 2.) peragrarunt. aor. 2. subj. διέλθω. 1. Cor. 16, 5. ὅταν Μακεδονίαν διέλθω, quum Macedoniam pertransiero. Marc. 4, 35. διέλθωμεν (1. pl. aor. 1. subj.) εἰς τὸ πέραν, transeamus in ulteriorem ripam. 2. Cor. 1, 16. δι' ὑμῶν διελθεῖν (aor. 2. inf.) per vos (hoc est, vestram terram) transire. Joh. 8, 59. διελθὼν (part. a. 1.) διὰ μέσον αὐτῶν, quum transisset per medium eorum. Act. 13, 6. διελθόντες δὲ τὴν νῆσον, peragrata verò insula. præt. med. διελήλυθα, permeavi, penetraui. Hebr. 4, 14. διελήλυθότα τὰς ἄστρους, qui penetravit cælos.*

Εἰσέρχομαι, η, εταί, introeo, intro, ingredior, consuesco. Heb. 9, 25. ὁ ἀρχιερεὺς εἰσέρχεται, Pontifex ingreditur. Heb. 4, 3. εἰσερχόμεθα (1. pl.) Matth. 23, 13. ὑμεῖς ἐν εἰσέρχεσθε (2. plur.) vos non intratis. Luc. 21, 21. μὴ εἰσερχέσθωσαν (3. plur. præs. imper.) ne intrent. Luc. 10, 5.

Αἰς ἣν οἰκίαν εἰσέρχησθε (2. pl. præs. subj.) in quam domum ingredimini. part. præs. εἰσερχόμενος, η, ον. Joh. 10, 1. Hebr. 6, 19. Matth. 15, 11. Fut. εἰσελεύσομαι, η, εταί, intrabo. Matth. 19, 23. 3. pl. εἰσελεύσεταί. Act. 20, 29. ingressuri sunt. Hebr. 3, 18. μὴ εἰσελεύσεσθε (fut. inf.) non introituros. aor. 2. εἰσῆλθον, introivi. εἰσῆλθες Matth. 21, 12. ἔταῖρε, πῶς εἰσῆλθες; amice, quomodo introivisti? εἰσῆλθομεν. Act. 11, 12. εἰσῆλθετε. Luc. 11, 52. introivistis. εἰσῆλθον. Matth. 25, 10. intraverunt. aor. 2. imper. εἰσελθε, intra, ingredere. Gen. 16, 2. εἰσελθε πρὸς τὴν παιδίσκην μου, ingredere ad ancillam meam, hoc est, consuesce cum ea. Matth. 6, 6. εἰσελθέτω, Marc. 13, 15. 2. pl. εἰσελθετε, intrate. Matth. 7, 13. εἰσελθετε διὰ τῆς στενῆς πύλης, intrate per angustam portam. aor. 2. subj. εἰσελθω, intravero. Jer. 14, 18. εἰσελθῆς. Luc. 7, 6. subeas. εἰσελθῆ. Marc. 10, 15. intraverit. Ἐ Rom. 11, 25. introierit. εἰσελθωμεν. Marc. 5, 12. introeamus. εἰσελθῆτε, Luc. 9, 4. intraveritis. Luc. 22, 46. introeatis. εἰσελθωσι. 1. Cor. 14, 23. ingrediantur. a. 2. inf. εἰσελθεῖν, intrare. Act. 14, 22. διὰ πολλῶν θλείψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ, per multas afflictiones oportet nos ingredi in regnum Dei. part. aor. 2. εἰσελθὼν, ὄντος, ὅς, qui intravit. Luc. 19, 1. Semel regredior. Luc. 17, 7. ὃς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ, qui regresso ab agro serbo dicat Ἐγώ. εἰσελθῆσα, ἔσης, ἥ, Marc. 6, 22. Ἐ 16, 5. præt. med. Atticum εἰσελήλυθα, intravi. εἰς τὸν κόπον αὐτῶν εἰσεληλύθατε. Joh. 4, 28. Ἐ vos in labores eorum introivistis. Scil. prophetae seiverunt, vos metetis. Jac. 5, 4. εἰς τὰ ὦτα Κυρίου Σαβα὿θ εἰσεληλύθασιν (3. plur. præt. med.) ad aures Domini Sabaoth pervenerunt.

Ἐπισέρχομαι, supervenio, aggredior. 1. Macc. 16, 16. ἐπεισῆλθασαν (pro ἐπεισῆλθον, Dial. Bæotica) τῷ Σίμωνι, supervenerunt Simoni.

*Παρεἰσέρχομαι, clam & insidiosè ir-
répo. Gal. 2, 4. οἵτινες παρεἰσῆλθον (3. pl. a. 2.) κατασκοπήσασθαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν, qui irrepserant ad explorandam libertatem nostram. præterea introeo. Rom. 5, 20. νόμος δὲ παρεἰσῆλθεν (3. sing. a. 2. act. ind.) Lex verò præterea introiit seu accessit.*

Συνεισερχομαι, simul introeo. regit Dat. vi prepositionis. Joh. 18, 15. συνασῆλθε (3. sing. a. 2. act. indic.) τῷ Ἰησοῦ, simul introiit cum JESU.

Ἐξέρχομαι, exeo, egredior, prodeo, dimano, discedo. Matth. 15, 18. ἐκ τῆς καρδίας ἐξέρχεται, ex corde egrediuntur. Luc. 4, 36. καὶ ἐξέρχονται, & exeunt. Matth. 25, 6. ἐξέρχεσθε (2. pl. imper. pres.) εἰς ἀπάντησιν, exite in occursum. Hebr. 13, 13. τοίνυν ἐξερχώμεθα (1. pl. pres. subj.) πρὸς αὐτόν, exeamus igitur ad eum. Luc. 21, 37. τὰς δὲ νύκτας ἐξερχώμεν, noctu vero exiens. Matth. 10, 14. ἐξερχώμενοι τῆς οἰκίας, egredientes domo. Hic vi prepositionis regit. genit. imperf. ἐξήρχομην, exhibam. Luc. 4, 41. ἐξήρχετο δὲ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν, exhibant autem demonia ē multis. Hellenismus. Joh. 8, 9. ἐξήρχοντο (3. plur. imperf.) εἰς καὶ εἰς, singulatim alius post alium exhibant, καὶ pro καὶ & hoc pro καὶ ex καὶ & αὐτά, vide supra αὐτά, Futur. ἐξελεύσομαι, η, εται, exhibo. Matth. 2, 6. ἐκ σῆ γὰρ ἐξελεύσεται ἡ γῆ, ex te enim exhibit dux. Matth. 13, 49. ἐξελεύσονται οἱ ἄγγελοι, prodibunt angeli. Act. 7, 7. μετὰ ταῦτα ἐξελεύσονται, post hæc exhibunt. Præt. med. ἐξελέλυθα. 1. Thess. 1, 8. ἡ πίστις ὑμῶν ἐξελέλυθε, fides vestra dimanabit. Luc. 7, 24. τί ἐξεληλύθατε; quid existivis spectaturi? 1. Joh. 4, 1. πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθασιν εἰς τὸν κόσμον, multi pseudoprophete venerunt in mundum. Hebr. 7, 5. καίπερ ἐξεληλυθότας (part. præt. med. accus. plur.) ἐκ τῆς ὀσφύς Ἀβραάμ, licet egressos ex lumbis Abrahami. Marc. 7, 30. εὗρε τὸ δαιμόνιον ἐξεληλυθός (part. præt. act. g. n.) invenit demonium exivisse. plusq. perf. ἐξεληλύθειν. Luc. 8, 2. ἀφ' ἧς δαιμόνια ἐπτά ἐξεληλύθει, ex qua (Magdalena) demonia septem exierant. aor. 2. act. ἐξῆλθον, es, e. Matth. 12, 44. ὅθεν ἐξῆλθον, unde exivi. Joh. 16, 30. ὅτι ἀπὸ θεῶ ἐξῆλθες, te à Deo prodiiisse. Joh. 19, 34. καὶ ἐνθὸς ἐξῆλθεν (3. sing. a. 2.) αἷμα καὶ ὕδωρ, & statim exivit sanguis & aqua. Rom. 10, 18. εἰς πᾶσαν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, in omnem terram exivit sonus eorum. Act. 16, 29. ὅτι ἐξῆλθεν ἡ ἐλπίς τῆς ἐργασίας αὐτῶν, periisse spem quæstus sui. Act. 16, 13.

ἐξῆλθον (1. pl. aor. 2.) ἐξω τῆς πόλεως, egressi sumus ex urbe. Matth. 26, 55. ὡς ἐπὶ ληστὴν ἐξῆλθετε (2. pl. a. 2.) tanquam adversus latronem exivistis. Matth. 26, 30. καὶ ὑμνήσαντες ἐξῆλθον (3. pl. aor. 2.) & postquam hymnum cecinerunt, exierunt. Joh. 4, 30. ἐξῆλθον ἐκ τῆς πόλεως, exiverunt ex urbe. Joh. 12, 13. ἐξῆλθον (3. pl. a. 2. indic.) εἰς ὑπάντησιν αὐτῷ, prodierunt ei obviam. imper. a. 2. ἐξέλθε Marc. 1, 25. exi. Luc. 5, 8. ἐξέλθε ἀπ' ἐμῆ, discede à me. Act. 7, 3. ἐξέλθε ἐκ τῆς γῆς σου, exi è terra tua, hoc est, è patria tua. Act. 22, 18. σπεῦσον καὶ ἐξέλθε, festina & exi, hoc est, festinanter exi. Apoc. 18, 4. ἐξέλθετε (2. pl. a. 2. imper.) ἀπ' αὐτῆς ὁ λαὸς μου (Atticè pro ὧ λαέ μου) exite ex ea (Babylone) popule mi. Subj. aor. 2. ἐξέλθω, ης, η. Luc. 12, 59. & μὴ ἐξέλθῃς (2. sing. aor. 2. act. subj.) ἐκᾶθεν, non exiveris illinc. Matth. 12, 43. ὅταν ἐξέλθῃ (3. sing. aor. 2. act. subj.) quum exierit. Apoc. 3, 12. καὶ ἐξω & μὴ ἐξέλθῃ ἔτε, nec foras egreditur amplius, seu nec foras ejicietur. Sic n. Syrus vertit per ܢܦܗܟ nephak, quod & exire & ejici significat. unde Matth. 8, 12. pro ἐκβληθήσονται εἰς τὸ σκότος, ejicientur in tenebras, in Syro est ܢܦܗܟ : ܢܦܗܟ Matth. 24, 26. μὴ ἐξέλθῃτε (2. pl. a. 2. subj.) ne exieritis. inf. a. 2. ἐξέλθᾶν. 1. Cor. 5, 10. ἐπεὶ ὁφείλετε ἄρᾳ ἐκ τῆς κόσμου ἐξελθεῖν, alioquin debetis scilicet è mundo exire. Part. aor. 2. ἐξελθὼν, ὄντος, ὁ. Marc. 24, 1. καὶ ἐξελθὼν ὁ Ἰησοῦς, & egressus JESUS. ἐξελθόντι. Marc. 5, 2. ἐξελθόντα. Matth. 26, 71. Matth. 27, 53. ἐξελθόντες ἐκ τῶν μνημείων, egressi è monumentis seu sepulcris suis, scil. qui cum CHRISTO resurrexerant. Luc. 10, 10. ἐξελθόντες εἰς τὰς πλατείας, egressi in plateas. ἐξελθῶσα, ἄσης, ἡ. Matth. 6, 24. ἡ δὲ ἐξελθῶσα εἶπε τῇ μητρὶ ἰλλα (lasciva saltatricula) egressa dixit matri. Act. 28, 3. ἔχιδνα ἐξελθῶσα, vipera prodians. Marc. 28, 8. ἐξελθῶσαι ταχύ ἀπὸ τῶν μνημείων, egressæ cito à sepulcro. ἐξελθόν, ὄντος, τὸ. Marc. 5, 13. ἐξελθόντα (part. aor. 2. act. nomin. plur. gen. neut.) δὲ τὰ πνεύματα τὰ ἀκάθαρτα, εἰσῆλθον εἰς τὰς χοίρας, egressi vero spiritus impuri, introierunt in porcos.

Ἐπεξέρχομαι, supervenio, incursio, invado; *ut. ulciscor. Sap. 14, 31.*

Ἐπεξέλυσαι, *εως, ἡ, vindicta.*

Συνεξέρχομαι, simul exeo. *Proverb. 22, 10.*

Ἐπέρχομαι, supervenio, invado, succedo. *Luc. 21, 26. τῶν ἐπερχομένων (part. pres. gen. pl.) τῇ οἰκισμένῃ, supervenientium orbi terrarum, à nominat. sing. ἐπερχόμενος, ἐνή, ενον. Eph. 2, 7. τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις, seculis succedentibus. Jac. 5, 1. ἐπὶ ταῖς θαλασπυρίαις ταῖς ἐπερχομέναις, ejulantes super arumnis vestris superventuris. F. ἐπελεύσομαι. Luc. 1, 35. πνεῦμα ὀγιον ἐπελεύσεται ἐπὶ σε, Spiritus sanctus superveniet in te. Luc. 21, 35. ὡς παγὶς ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας, ut laqueus invadet in omnes. aor. 2. ἐπῆλθον, es, e. Act. 14, 19. ἐπῆλθον (3. pl. aor. 2.) δὲ, supervenerunt autem quidam Judaei. Subj. a. 2. ἐπέλθω, ης, η. Act. 8, 24. ὅπως μηδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμὲ, ne quid contingat mihi. Act. 13, 40. βλέπετε, μὴ ἐπέλθῃ ἐφ' ὑμᾶς, Videte, ne vobis superveniat. part. aor. 2. ἐπελθὼν. Luc. 11, 22. superveniens. Act. 1, 8. ἀλλὰ λήψετε δύναμιν ἐπελθόντων τῶν ἁγίων πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, sed recipietis virtutem Spiritus S. postquam supervenerit in vos.*

Ἐπήλυτος, *ε, ὁ, advena. Jobi 20, 26.*

Κατέρχομαι, descendo, devenio. *Jac. 3, 15. σοφία ἄνωθεν κατερχομένη (part. pres. g. f.) sapientia supernè descendens. aor. 2. κατήλθον. Luc. 4, 31. καὶ κατήλθεν εἰς Καπερναῶν, ἔ descendit Capernaum. Act. 21, 10. κατήλθέ τις ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, descendit quidam ex Judaea. Act. 27, 5. κατήλθομεν (1. pl. aor. 2.) devenimus. Act. 18, 5. κατήλθον (3. pl.) advenerunt. Act. 13, 4. κατήλθον εἰς Σελεύκειαν, descenderunt in Seleuciam. inf. aor. 2. Act. 9, 32. κατελθεῖν πρὸς τὰς ἁγίας, devenire etiam ad sanctos. part. aor. 2. κατελθὼν, ὄντω, ο, qui descendit. Act. 12, 19. ἔ 15, 1.*

Μετέρχομαι, evenio, accido. *Sapient. 14, 30.*

Παρέρχομαι, praetero, transeo, transgredior, mutior, abeo, accedo, intervenio. *Luc. 18, 37. ὅτι ὁ Ἰησοῦς παρέρχεται, Jesum transire. Luc. 11, 42. παρέρχετε τὴν κρίσιν, praeteritis iudicium. Fut.*

Ἀπαρρεύσομαι. *Jac. 1, 10. ὡς ἄνθος χρόνῳ παρρεύσεται, (3. sing. fut. med.) velut flos herbae praeteribit. Matth. 24, 35. οὐρανὸς καὶ γῆ παρρεύσονται (3. plur. fut. med.) caelum ἔ terra praeteribunt seu mutabuntur. aor. 2. παρήλθον, es, e. Luc. 15, 29. ἀδὲ ποτε ἐντολήν σε παρήλθον, nunquam mandatum tuum transgressus sum. Apoc. 21, 1. πρώτη γῆ παρήλθε, prima terra abierat. Matth. 14, 15. ἡ ὥρα ἤδη παρήλθε, tempus jam praeteriit, elapsum est. imperf. a. 2. πάρελθε. Matth. 26, 39. παρελθέτω (3. sing. a. 2. imper.) ἀπ' ἐμὲ τὸ ποτήριον τῆτο, abeat à me poculum hoc. subj. a. 2. παρέλθω, ης, η. Matth. 5, 18. ἔ c. 24, 34. ἔ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη, nequaquam praeterierit aetas haec. Marc. 13, 31. οἱ δὲ λόγοι μὲ καὶ μὴ παρέλθωσι (3. plur. a. 2. subj.) sermones autem mei nequaquam praeterierint. inf. a. 2. Marc. 6, 48. καὶ ἤθελε παρελθεῖν αὐτὰς, volebat eos praeterire. part. a. 2. Act. 24, 7. παρελθὼν δὲ ὁ Λυσίας, Lysias vero interveniens. Luc. 12, 37. καὶ παρελθὼν διακονήσῃ αὐτοῖς, ἔ accedens serviet iis. Luc. 17, 7. παρελθὼν ἀνάπεσαι, pro πάρελθε καὶ ἀνάπεσαι, accede ἔ accumbe. Act. 16, 8. παρελθόντες δὲ τὴν Μυσίαν, praeteriecti vero Mysiam. Præt. med. παρελήλυθα. 1. Petr. 4, 3. ὁ παρελήλυθὼς (part. præt. med.) χρόνος, tempus praeterlapsum.*

Ἀντιπαρέρχομαι, ex adverso praetero. *Luc. 10, 31. καὶ ἰδὼν αὐτὸν, ἀντιπαρήλθε, (3. singul. aor. 2. indic.) ἔ viso eo, ex adverso ejus praeteriit. Alius vertit, à via deflexit. contravenio. Sap. 16, 10. τὸ ἔλσος γὰρ σε ἀντιπαρήλθεν, misericordia enim tua contravenit, intercescit.*

Περιέρχομαι, circumteo, oberro, circumvago. *Act. 19, 13. οἱ περιερχόμενοι, circulatores. 1. Tim. 5, 13. περιερχόμενοι (part. pres. nomin. pl. g. f.) τὰς οἰκίας, circummeuntes domos. Heb. 11, 37. περιήλθον (3. pl. a. 2. indic.) ἐν μελωταῖς, oberrarunt obillis pellibus induti. Job. 1, 7. περιελθὼν τὴν γῆν, pervagatus terram Satanas.*

Προέρχομαι, praevenio, praecedo, praeeo, prior venio, progredior. *Luc. 22, 47. προήρχετο (3. sing. imperf.) αὐτῶν, praibat iis, q. d. ἤρχετο πρὸ αὐτῶν, ibit ante eos. Regit Genit. δι' praepositionis πρὸ. Marc. 6, 33. καὶ προήλθον (3. pl. a. 2. indic.) αὐτὰς,*

αὐτὰς, ἔς προήλθον. *Act.* 12, 10. προήλθον (3. pl. a. 2. indic.) ὁμίην μίαν, ἔς progressi sunt per unum vicum, seu per unam plateam. *2. Cor.* 9, 5. ἵνα προέλθωσιν (3. pl. aor. 2. subj.) εἰς ὑμᾶς, ut priores venirent ad vos. *Marc.* 14, 35. καὶ προελθὼν (part. aor. 2.) μικρὸν, ἔς progressus paululum. *Act.* 20, 5. προελθόντες (part. aor. 2. nomin. pl.) ἔμενον ἡμᾶς, quum praeiissent, expectarunt nos. *Luc.* 1, 17. αὐτὸς προελεύσεται (3. sing. fut.) ἐνώπιον αὐτῶ, ipse praecedet ante eum. *Hebraismus.*

Προέλευσις, *ews*, ἡ, exitus, processio. *Symmachus Exod.* 21, 8. ἔς προελεύσεται προέλευσιν δαλκὴν, non exhibet, ut servi solent exire.

Προσέρχομαι, accedo, adeo, venio ad, *construitur cum Dat.* vel absolute ponitur. *1. Tim.* 6, 3. καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λόγοις, neque accedit sanis sermonibus, seu, ut vulgatus habet interpres, non acquiescit, hoc est, non adstipulatur, non assentitur, non consentit. *Matth.* 9, 14. τότε προσέρχονται αὐτῷ, tunc accedunt ad eum. *Heb.* 10, 22. προσερχώμεθα (1. pl. praes. subj.) accedamus. *Act.* 24, 23. προσέρχεσθαι (inf. praes.) αὐτῷ, adire eum. part. praes. προσερχόμενῳ, ἐνῇ, ἐνόν. *Luc.* 9, 42. ἔτι δὲ προσερχομένῳ (part. praes. genit. cas.) αὐτῷ, ipso vero adhuc accedente. *Luc.* 23, 36. καὶ οἱ στρατιῶται προσερχόμενοι (part. praes. nominat. plur.) ἔς milites accedentes. imperf. προσηρχόμην, ἔ, ετο. *Act.* 28, 9. προσήρχοντο (3. plur. imperf.) accedebant. Fut. προσελεύσομαι. praet. med. προσελήλυθα. *Heb.* 12, 18. ἔς προσεληλύθατε ὄρει, non accessistis ad montem. aor. 1. προσήλθον, ἐς, ε. *Matth.* 26, 69. προσήλθεν αὐτῷ μία παιδίσκη, accessit ad eum quaedam ancilla. *Joh.* 12, 21. ἔτι ἐν προσήλθον Φιλίππῳ, isti ergo venerunt ad Philippum. imperf. aor. 1. πρόσσελθε, accede. *Act.* 8, 29. Part. a. 2. πρόσσελθὼν, ὄντῳ, ὁ, *Matth.* 8, 19. πρόσσελθὼν εἰς γραμματεὺς, ἔς quum accessisset quidam scriba. πρόσσελθῶσα, ἔσης, ἡ. *Matth.* 28, 9. πρόσσελθῶσα (part. a. 2. nom. pl. g. f.) ἐκράτησαν αὐτῶ τὰς πόδας, illae vero accesserunt ἔς amplexae sunt pedes ejus.

Προσήλυτῳ, ἔ, ὁ, ἡ, proselytus, pro-

A selyta, advena, qui ex paganismo ad Judaismum conversus erat, q. d. accessorius. Per se est adjectivum. *Act.* 2, 10. quem alibi scriptura vocat σεβόμενον, religiosum. *Act.* 13, 43. Populus Dei olim dividebatur in cives natos, ἔς factos. Facti dicebantur προσήλυτοι, qui ex gentibus ad Ecclesiastica politica communionem admittebantur. Illi indigenae, αὐτόχθονες, ἐγχώριοι. *Hebr.* פְּרִיטִין, hi פְּרִיטִין προσήλυται, προσελθόντες, alienigenae in scriptura nominantur. *Ex.* 12, 48. 49. Hinc ponitur pro peregrino. *Ex.* 22, 21. προσήλυτον ἔς κακώσετε, ἦτε γὰρ προσήλυτοι ἐν Αἰγύπτῳ, peregrinum non affligetis, eratis enim peregrini in Aegypto. *Matth.* 23, 15. περιάγετε τὴν θάλασσαν καὶ τὴν ξηρὰν, ποιῆσαι ἓνα προσήλυτον. προσήλυτῳ, ἔ, ὁ, ἡ. (Sunt enim adj. composita gen. com.) derivatur ab obsoleto προσελεύθω. Fut. σω. P. προσήλευκα. praes. pass. προσήλευμαι, σαι, ται, hinc προσέλευτῳ, sed pro hoc hoc usitatum est προσήλυτῳ, retento augmento, ἔς abjecta prima vocali, nempe e in penultima.

Προσηλυτεύω, sum proselytus, habito apud aliquem. *Psf.* 5, 5.

Συνέρχομαι, convenio, unā venio, comitor, consuesco. *Marc.* 3, 20. συνέρχεται πάλιν ὄχλῳ, convenit tursus turba. *1. Cor.* 11, 17. ἀλλ' εἰς τὸ ἥττον συνέρχεσθε, sed cum detrimento convenitis. *Marc.* 14, 53. καὶ συνέρχονται αὐτῷ πάντες, cum quo convenerunt omnes. *1. Cor.* 11, 34. ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχεσθε (2. pl. praes. subj. a. 1. pers. συνέρχωμαι) ne ad condemnationem conveniatis. part. praes. συνερχόμενος, ἡ, ὄν. *1. Cor.* 11, 33. συνερχόμενοι, convenientes. *1. Cor.* 11, 18. συνερχομένων (part. praes. genit. pl.) ὑμῶν, convenientibus vobis. imperf. συνηρχόμην, ἔ, ετο. *Luc.* 5, 15. συνηρχοντο (3. plur.) ὄχλοι πολλοί, ἔς conveniebat turba multa. aor. 2. συνήλθον, ἐς, ε. *Act.* 2, 6. συνήλθε τ' πλῆθος, convenit multitudo. *Act.* 10, 45. ὅσοι συνήλθον τῷ Πέτρῳ, qui venerant cum Petro. *Matth.* 1, 18. πρὶν ἢ συνελθᾶν αὐτὰς, (inf. a. 2. act.) priusquam convenissent, hoc est, antequam Maria cum Iosepho consuevisset. Eodem sensu accipitur hoc verbum. *1. Cor.* 7, 5. part. aor. 2. συνελ-

συνελθόντων, ἔσα, ὄν. *Act.* 15, 38. μὴ συνελθόντα (*accus. cas. aor. 2. part.*) αὐτοῖς, qui eorum comes non fuisset. *Act.* 1, 6. οἱ μὲν ἐν συνελθόντες, quum igitur convenissent. *Joh.* 11, 33. καὶ τὰς συνελθόντας (*part. aor. 2. accus. plur.*) αὐτῇ, ἔς eos, qui unā venerant cum ea. *Act.* 16, 13. ἐλαλῆμεν συνελθέσας γυναῖξιν, allocuti sumus mulieres, quæ convenierant. *Præf. med.* συνελήλυθα. *conveni.* *Act.* 10, 27. εὐρίσκει (*pro εὑρε*) συνεληλυτότας (*part. præf. med.*) πολλὰς, invenitque multos, qui conveniant. *plusquamperf. med.* συνεληλύθειν, eis, ei. *Act.* 19, 32. τίνος ἔνεκα συνεληλύθεισαν, cuius rei causa convenissent.

ἘΡΩΔΙΟΥΣ, ἔ, ὁ, *Erodius*, *ab is.* *Deuter.* 14, 16.

ἘΡΩΤΑΩ, ὦ, (*ab ἔρωμαι interrogo, ἔ hoc ab ἔρω dico*) *interrogo*, *sciscitor*, *percontor*, *πυνθάνομαι. item oro*, *precor.* *Regit accus.* sæpe etiam *geminum*, *unum personæ*, *alterum rei.* *Sed varia huius verbi syntaxis colligi potest ex seqq. exemplis.* *Luc.* 14, 19. ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρητημένον, *oro te, habe me excusatum.* *Joh.* 17, 9. ἔπερι τῆ κόσμου ἐρωτῶ, *non oro pro mundo.* *Luc.* 14, 32. ἐρωτᾷ (*3. sing. præf. indic.*) τὰ πρὸς εἰρήνην, *rogat ea, quæ ad pacem spectant.* 1. *Thess.* 4, 1. ἐρωτῶμεν (*1. pl. præf.*) ὑμᾶς, ἵνα ἔς. *rogamus vos, ut Joh.* 16, 30. ἔχρεάν ἔχεις, ἵνα τίς σε ἐρωτᾷ (*3. sing. præf. act. subj.*) *non opus est tibi, ut quis te interroget.* *Luc.* 19, 31. εἰάν τις ὑμᾶς ἐρωτᾷ (*pro ἐρωτᾷν contractè 3. singul. præf. act. subj.*) *si quis vos interroget.* *Joh.* 16, 19. ὅτι ἤθελον αὐτὸν ἐρωτᾷν (*præf. act. inf.*) *quod vellent eum interrogare.* *Luc.* 7, 3. ἐρωτῶν (*part. præf. act.*) αὐτὸν, ὅπως διασώσῃ, *rogans eum, ut servaret.* *Joh.* 8, 7. ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες (*part. præf. plur.*) ἔπε, *quum autem perseverarent eum interrogare, dixit.* *Act.* 18, 20. ἐρωτῶντων (*pro ἐρωταόντων*) δὲ αὐτῶν, ἐπὶ πλείονα χρόνον μέναι, *petentibus autem illis, ut diutius apud ipsos maneret.* *imperf. act.* ἡρώτωνων, *as as, as α.* *Matth.* 16, 13. ἐρώτα (*3. sing. imperf. act.*) τὰς μαθητάς αὐτῆς, λέγων, *interrogabat discipulos suos, dicens.* *Joh.* 4, 47. καὶ ἡρώτα αὐτὸν ἵνα καταβῇ, *rogabat eum, ut descenderet.* *Joh.* 9, 15. πάλιν ἡρώτων (*3. pl. imperf. act.*) αὐτὸν, πᾶς ἀνέ-

βλεψεν, rursus interrogarunt eum, quomodo videndi facultatem esset adeptus. *Joh.* 4, 40. ἡρώτων αὐτὸν, μέναι παρ' αὐτοῖς, *rogabant eum, ut apud ipsos maneret. μέναι pro ὅπως μένῃ.* *Fut. 1. act.* ἐρωτήσω, *eis, ei.* *Luc.* 20, 3. ἐρωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ λόγον ἕνα, *interrogabo vos ἔ ego aliquid. λόγον ἕνα pro πράγματι rem quampiam.* *Est Hebraismus.* *Joh.* 16, 26. ἐγὼ ἐρωτήσω τὸν πατέρα περὶ ὑμῶν, *ego orabo Patrem pro vobis.* *Joh.* 16, 23. ἐμεῖς ἔκ ἐρωτήσετε (*2. plur. fut. act. indic.*) ἔδὲν, *me, non rogabitis quicquam.* *præf. perf.* ἡρώτηκα. *præf. pass.* ἡρώτημαι, *unde est nomen verbale*

Ἐρώτημα, *tos, τὸ, questio.* *a. 1. act.* ἡρώτησα, *as, ε.* *Marc.* 4, 10. ἡρώτησαν (*3. pl. a. 1. act. indic.*) αὐτὸν, οἱ περὶ αὐτὸν, τὴν παραβολήν, *interrogabant eum, qui circa ipsum erant, de parabola.* *Luc.* 8, 37. ἡρώτησαν αὐτὸν ἀπελθεῖν ἀπ' αὐτῶν, *rogarunt eum, ut discederet ab ipsis.* *Joh.* 9, 21. αὐτὸν ἐρωτήσατε (*2. pl. aor. 1. act. imper.*) *ex eo querite.* 1. *Joh.* 5, 16. ἵνα ἐρωτήσῃ (*3. sing. aor. 1. act. subj.*) *ut oret.* *Luc.* 22, 68. εἰάν δὲ καὶ ἐρωτήσω (*1. sing. aor. 1. act. subj.*) ἔ μὴ ἀποκριθῇτέ μοι, *quod si vos etiam interrogavero, nequaquam responderitis mihi.* *Joh.* 1, 19. ἵνα ἐρωτήσωσιν (*3. pl. aor. 1. act. subj.*) αὐτὸν, σὺ τίς εἶ; *ut interrogarent eum, quisnam esset?* *Luc.* 9, 45. ἐφοβῶντο ἐρωτῆσαι (*a. 1. act. inf.*) αὐτὸν περὶ τῆ ῥήματος τῆς, *metuerunt interrogare eum de hoc dicto.* *Act.* 23, 20. συνέθεντο τῆ ἐρωτήσασέ σε, ὅπως αὐριον εἰς τὸ συνέδριον καταγάγῃς τὸν παῦλον, *constituerunt te rogare, ut cras Paulum deducas in confessum.*

Ἐπερωτάω, ὦ, *interrogo*, *item consulo*, *item rogo*, *peto*, *regit geminum Accus. sicut simplex.* *Joh.* 18, 21. τί με ἐπερωτᾷς (*2. sing. præf. act. indic.*) *quid me interrogas* *Marc.* 7, 5. ἔπειτα ἐπερωτῶσιν (*3. pl. præf. act. indic.*) αὐτὸν, *deinde interrogarunt eum.* ἐπερωτῶσιν *pro ἐπερώτησαν.* *Luc.* 20, 40. ἐπερωτῶν (*præf. act. inf.*) αὐτὸν ἔδὲν, *nec interrogare eum quicquam.* *Luc.* 2, 46. ἐπερωτῶντα (*part. præf. act.*) αὐτῆς, *interrogantem eos.* *imperf. act.* *Marc.* 5, 9. καὶ ἐπηρώτα (*3. sing. imperf. act. contractè pro ἐπηρώτας*) αὐτὸν, *tunc interrogabit eum.* ἐπηρώτα *pro ἐπηρώτησεν.*

Marc.

Marc. 7, 17. ἐπηρώτων (3. plur. imperf. act.) αὐτὸν οἱ μαθηταὶ περὶ τῆς παραβολῆς, interrogarunt eum discipuli de parabola. Rursus ἐπηρώτων pro ἐπηρώτησαν. Fut. 1. act. Marc. 11, 29. ἐπερωτήσω ὑμᾶς καὶ γὰρ ἕνα λόγον, interrogabo vos etiam ego rem quampiam. Hebraismus. vide supra. praet. act. ἐπηρώτηκα. aor. 1. ἐπηρώτησα, us, e. Marc. 9, 16. ἐπηρώτησε τὰς γραμματεῖς, τί συζητεῖτε; Interrogabit scribas, quid altercamini? Matth. 16, 1. ἐπηρώτησαν (3. pl. aor. 1. act. ind.) αὐτὸν σημεῖον ἐπιδειξάμενος, rogarunt eum, ut signum ostenderet. Joh. 18, 21. ἐπερώτησον (2. sing. aor. 1. act. imper.) τὰς ἀκηκοότας, interroga eos, qui audiverunt. Matth. 22, 46. ἀλλ' ἐτόλμησέ τις ἔς. ἐπερωτήσαι (aor. 1. act. inf.) αὐτὸν, neque ausus fuit ququam interrogare illum. aor. 1. pass. ἐπερωτήθην, us, η. Luc. 17, 20. ἐπερωτηθεῖς (part. a. 1. pass.) δὲ ὑπὸ τῶν Φαρισαίων, interrogatus verò à phariseis.

Ἐπερώτημα, tos, τὸ, interrogatio, interpellatio. 1. Petr. 3, 21. συνειδήσεως ἀγαθῆς ἐπερώτημα, conscientiae bonae interrogatio, NB. Scil. in precibus, quae sunt electorum cum Deo colloquia. Preces vero proficiuntur ex fide in Christum, quae sola (tanquam organo) servamur & consequimur remissionem peccatorum. Psal. 32, 6. pro hac (remissione peccatorum) orabit te omnis sanctus. vide in hunc Petri locum scholia Joh. Piscatoris. [Conscientiae bonae interrogatio est, quae bona conscientia intuitu meriti Christi seipsum examinat & absolvit, atque sic de gratia Dei certior facta, pacata redditur & tranquilla; Seu, quae Lutheri sententia videtur esse, quae Deus in baptismo solenni conventionē, confederationē & mutuam obligationē, homini suam gratiam offert, applicat & obsignat, & homo vicissim in conscientia sua de gratia Dei certus, stipulatur se credere remissionem peccatorum, & ad obsequium Deo sese astringit.]

Ἐπερώτησις, eus, ἡ, interrogatio. Genes. 43, 7.

Διερωτάω, ὦ, percontor. Act. 10, 17. διερωτήσαντες (part. aor. 1. act.) τὴν οἰκίαν Σίμωνος, percontati de domo Simonis.

ΕΣΘΙΩ, comedo. Fut. 1. σω. P. ἥδινα. Legitur tantum in praes. & imperf.

A Matth. 9, 11. μετὰ τελωνῶν ἐδία, cum publicanis comedit. Matth. 15, 27. τὰ κυνάρια ἐδία ἀπὸ τῶν ψυχίων, catelli comedunt ex micis. Marc. 7, 5. ἀνίπτοις χερσὶν ἐδίασιν τὸν ἄρτον, illotis manibus comedunt panem. praes. imper. ἐδία, έτω. 2. Thess. 3, 10. εἴ τις ἔδιδει ἐργάζεσθαι, μηδὲ ἐδίετω. si quis nolit operari, etiam non edito. Luc. 10, 8. ἐδίετε τὰ προσιδέμενα, comedite quae apponuntur. 2. Reg. 4, 21. ἐδίετσαν comedant. praes. subj. ἐσθίω, us, η. Luc. 22, 30. ἵνα ἐσθίητε (2. pl. praes. subj.) ut comedatis. 2. Thess. 3, 12. τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν (3. plur. praes. act. subj.) suum ipsorum panem comedant. praes. inf. ἐσθίειν, comedere. Act. 27, 35. καὶ κλάσας ἤρξατο ἐσθίειν, & quum fregisset, cepit comedere. part. praes. ἐσθίων, ontes, ό. Marc. 14, 18. ὁ ἐσθίων μετ' ἐμῶ, qui comedit mecum. ἐσθίσσα, us, η. Es. 29, 6. imperf. ἔσ aor. 2. hic coincidunt. ἥσθιον, es, e. comedebant & comēdi. Luc. 15, 16. ὧν (pro ᾧ Hellenismus) ἥσθιον (3. plur. imperf. act.) οἱ χοῖροι, quas (siliquas) comedebant porci. Luc. 17, 27. ἥσθιον, ἐπινον, ἐγάμην, edebant, bibebant, nuptias celebrabant. 1. Cor. 11, 26. ὅσκις ἂν ἐσθίητε (2. pl. aor. 2. act. subj.) τὸν ἄρτον τῶτον, quotiescunque comederitis panem hunc.

Κατεσθίω, devoro. Matth. 23, 14. κατεσθίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, devoratis domos viduarum. consumo, conficio. Gal. 5, 15. ἀλλ' ἡλῆς δάκνεται καὶ κατεσθίετε, vos invicem mordetis & consumitis. imperf. κατήσθιον, es, e. vescēbar. Gen. 40, 7. τὰ πετεινὰ κατήσθιεν αὐτὰ, volucres devorabant illa. Marc. 14, 40. οἱ κατεσθιόντες pro τῶν κατεσθιόντων. Similia id genus ἀντιπτώσεως, exempla vide apud Eustath. in Ἰλιάδ. 15. β. 353. ubi ponitur ἀσράπτων pro ἀσράπτοντα, & Φαίνων pro Φαίνοντα &c. Num. 13, 33. γῆ κατεσθίσσα τὰς κατοικῶντας, terra consumens incolas suos.

Συνεσθίω, comedo, regit Dativum & prepositionis. Luc. 15, 2. συνεσθία αὐτοῖς, comēdit cum illis. item sequenti praepos. μετὰ. Gal. 2, 12. μετὰ τῶν ἐθνῶν συνήσθιεν (3. sing. imperf. act. ind.) cum gentibus cibum sumebat. Gen. 43, 32. & γὰρ ἐδύναντο οἱ Αἰγύπτιοι συνεσθίειν μετὰ τῶν ἰβραίων ἄγτας, non enim poterant Aegyptii sumere cibum

cibum cum Hebraeis: seu potius, ex prava A consuetudine sibi non licere putabant.

† Ε' Σ Λ Ι', ό, Nomen viri άκλιτον. Luc. 3, 25. ab ἡγῶν axilla, & in plur. num. principes, magnates, proceres, q.d. princeps meus.

Ε' Σ Π Ε' Ρ Α, ας, ή, vespera, à matutino έσπερος, &, ό, vesper. item Hesperus, stella veneris, quæ solem antegrediens Φωσφόρος lucifer, eundem verò subsequens έσπερος appellatur. Sic dici putatur q. έω πέρας lucis diurnæ terminus. Έως, ω, ή, aurora, lux diurna, diluculum. Πέρας, ατος, τό, terminus. Job. 9, 9. ό ποιών πλειάδα καί έσπερον, faciens Pleiades & Hesperum. Luc. 24, 29. προς την έσπέραν έσι, advesperascit. Act. 4, 3. ήν γάρ έσπερα ήδη, nam erat jam vespera. Gen. 19, 1. έσπέρας, vesperi. Ex. 12, 6. προς έσπέραν circa vesperam. Act. 28, 23. από πρωί έως έσπέρας, à matutino tempore usque ad vesperam.

Έσπερινός, ή, όν, vespertinus, a, um. Lev. 23, 5.

† Ε' Σ Ρ Ω' Μ, ό, Esrom. Matth. 1, 3. Luc. 3, 33. Nomen viri άκλιτον, filius Jude 1. Chr. 4, 1. Hebraicum origine יִרְמְיָהוּ chetzrón. Greci pro y posuerunt μ. componitur ex Υἱ sagitta, à radice ΥΨΩ, & יִרְר, hoc est, exultatio, à radice יָרַן cecinit, cantillavit. vel derivatur à יִרְמָ gramen, & Nun in fine est heemanticum, sicut in voce יִרְמָשׁ.

Ε' Σ Τ Ι' Α, ας, ή, focus, lar, domus.

Έστία, ω, convivio excipio, f. άσω, p. είσίακα.

Έστιατωρ, ορος, ό, convivator.

Έστιατορία, ας, ή, annona. 2. Reg. 24, 50. D

Αφίσιος, &, ό, qui abest à domo, non domesticus. Sirac. 37, 14.

Έφίσιος, &, ό, domesticus. Sirac. 37, 11.

Ε' Σ Χ Α' Ρ Α, ας, ή, focus, ara. Sir. 50, 12. παρ' έχάρα βωμῶ, ad focum altaris.

Έχαρις, ίδος, ή, focus, craticula. Exod. 30, 3.

Έχαρίτης, &, ό, placenta, q. d. focalis sive in foco cocta.

Ε' Σ Χ Α Τ Ο Σ, η, ον, ultimus, a, um, παρὰ τὸ χεῖν à continendo & cohibendo, id

videlicet, in quo necesse est, ut consistamus: sicut Latine ultimum dicitur, ultra quod pergere non liceat. Matth. 20, 16. έτις έσονται οι πρώτοι έχατοι, sic erunt primi ultimi. Luc. 14, 9. τὸν έχατον τόπον κατέχειν, ultimum locum occupare. Job. 6, 40. έχάτη ήμέρα, in extremo die, hoc est, die judicii extremi. Aliquando preponitur εν Joh. 7, 37. εν δέ τῇ έχάτῃ ήμέρῃ, ultimo autem illo die, scilicet festi. Hebr. 1, 2. επ' έχάτων ήμερῶν, ultimis temporibus. [Έχάται ήμέραι h. l. & alibi ex hebraismo notant tempora novi testamenti.

B Hebr. עֵשְׂרִית יָמִים in postremo dierum: vide Jesa. 2, 2. Hosea 3, 5. Michæ 4, 1. Act. 2, 17. &c. Sic autem dicuntur vel respectu ad temp. Judaicam, quæ statim post tempora Messie erat interitura, uti Lightfoot ad locum Act. 2 observavit: vel ad durationem mundi, in cuius ultima parte Messias debebat apparere. Alias quoque έχατος notat periculosum, extremum, ut τὸ έχατα παθεῖν, extrema pati, έχάτως εἶναι, pessime se habere, unde lucem sceneratur locus 1. Joann. 1, 18. παιδία, έχάτη ώρα έσι, filioli, periculosa, jam sunt tempora.] 2. Pet. 2, 20. γέγονεν αὐτοῖς τὰ έχατα χειρόνα πρώτων, facta est ultima eorum conditio deterior priore. Sir. 28, 6. μήνητι τὰ έχατα, memento novissima. posterior, & opponitur τῷ πρώτῳ, priori. 1. Cor. 15, 45. ό έχατος Ἀδάμ, posterior Adamus, qui ipse ibid. 6. 47. vocatur ό δεύτερος άνθρωπος, secundus homo. έχατον, &, τὸ (subaudi μέρος) extremitas. sed Hellenismus est, non ellipsis. Adjectiva neutra Græcè eleganter ponuntur pro substantivis, κατὰ χρεσὶν pro ή χρεσὶότης, benignitas, Rom. 2, 2. τὸ επικαλὲς pro ή επικαλία, equitas. Phil. 4, 5. Act. 1, 8. έως έχατῃ τῆς γῆς, usque ad extremitatem terræ. 2. Pet. 3, 3. έλεύσονται επ' έχάτῃ ήμερῶν έμπαῖκται, venient in extremitate dierum, h. e. erunt postremis temporibus irrisores, seu epicuri de grege porci, qui cum Festo Act. 26, 24. deridebunt doctrinam de extremo judicio. Accipitur etiam adverbialiter 1. Cor. 15, 8. έχατον πάντων, ultimo omnium.

Έχάτως Adv. extremè. Marc. 5, 23. τὸ θυγάτριόν με έχάτως εἶχει, filiola mea extremè habet, h. e. in mortis versatur agone.

Έχα-

Ἐχατεύω, *extremus sum*, 1. Macc. 5, 53. A

Ἐχατόγηρος, ω, ό, *extremè senex, decrepitus, silicernium*. Sir. 41, 4.

ἘΣΩ Adv. *intra cum Genit.* (ἔζω, *extra*) Derivatur ab εἰς præpositione in, pro quo poëta dicunt ἐς, quamvis ἔ εἶσω pro ἔσω sit usitatum. Marc. 15, 16. ἀπήγαγον αὐτὸν ἔσω τῆς αὐλῆς, *abduxerunt eum intra aulam*. Sine casu, ἔ vertitur intus. Job. 20, 26. Act. 5, 25. ἔσω ἔδεναι εὐρομεν, *intus neminem invenimus*. Job. 20, 26. πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταί, *rursus erant intus discipuli*. ό ἔσω scilicet ὦν interior, internus. Eph. 3, 16. εἰς τὸν ἔσω ἀνδρωπον, *in interiore homine*.

Ἐσωθεν Adv. *intrinsecus*. Matth. 7, 15. ἔσωθεν δὲ εἰσι λύκοι ἄρπαγες, *intus autem sunt lupi rapaces*. 2. Cor. 7, 5. ἔσωθεν μάχαι, ἔσωθεν φόβοι, *foris pugna, intus timor*. Motum è loco significat Marc. 7, 23. τὰ πονηρὰ ἔσωθεν ἐκπορεύεται, *mala ex interiori, h. e. ex animo egrediuntur*. ό ἔσωθεν internus, ἢ ἔσωθεν scil. ἔσα interna. 2. Cor. 4, 16. ό ἔσωθεν ἀνακαινῆται, *internus homo renovatur*. ἔσώτερος, α, ον, interior, intimus, a, um. Act. 16, 24. ἔβαλεν αὐτὸς εἰς τὴν ἔσώτεραν φυλακὴν, *conjecit eos in intimum carcerem*. Heb. 6, 19. εἰς τὸ ἔσώτερον scilicet μέγῃ, *in interiorum partem*.

ἘΤΑΪΩ, examino, exploro, exquiro, (ubi scrutor τὸ ἔτεόν, id quod verum est) Fut. ἔτάσω. a. 1. aēt. ἦτασα. præf. perf. ἦτακα. 1. Chr. 29, 17. Κύριε, σὺ εἶ ό ἔτάζων καρδίας, *Domine, tu es qui scrutaris corda*.

Ἐτασμός, ῥ, ό, *examinatio, quaestio*. 2. Macc. 7, 37.

Ἐτασις, εως, ἦ, *examen*. Jobi 10, 17.

Ἐξετάζω diligenter examino. præf. D ἔξ auget significationem. F. ἔξετάσω. aor. 1. ἔξῆτασα, ας, ε. Matth. 2, 8. ἔξετάσατε (2. pl. a. 1. aēt. imper.) περὶ τῆ παιδὸς, *accuratè exquirite de puerulo illo*. interrogatio. Job. 21, 12. ἔξετάσαι (aor. 1. aēt. inf.) αὐτὸν, σὺ τίς εἶ; *Interrogare eum, quisnam es?* Præf. ἔξῆτακα. præf. pass. ἔξῆταμαι, σαι, unde est

Ἐξέτασις, εως, ἦ, *examen, diligens exploratio*. ἔξέτασις ὀπλων recensio, lustratio armorum. Thucydides. ἔξέτασιν ποιεῖσθαι τῶν στρατιωτῶν, *lustrare milites*.

Ἀνεξέταστος, ς, ό, ἦ, *imperfcrutabilis*. Aquila Prov. 25, 3.

Διεξετάζω, perquiro, peruestigo.

Ἀδιεξέταστος, ς, ό, ἦ, *imperuestigabilis*. Sir. 21, 18. ἀδιεξέταστοι λόγοι, *sermōnes obscuri ἔ anigmatici*.

Ἀνετάζω, perquiro, quaestioni subji- cio. Germani vocant foltern, peinigēn. Galli dicunt donner la gehenne. Hanc gehennam homines sibi struxerunt ipsis. Nullum est de ea mandatum DEI. Fut. άσω. Præf. ἀνήτακα. Act. 22, 29. οἱ μέλλοντες αὐτὸν ἀνετάζειν, *qui fuerant in eum inquisituri seu tormentis subiecturi*. Jud. 6, 29. ἀνέταζον. percontabantur. præf. pass. ἀνετάζομαι, quaestioni subjicior, examinator. Act. 22, 24. ἐκέλευσεν αὐτὸν μάστιξιν ἀνετάζεσθαι, *jussit ut flagris haberetur quaestio de eo*.

ἘΤΑΙΡΟΣ, ς, ό, *sodalis, socius*. (ab ἔτης, ς, ό, *socius*) Matth. 11, 16. προσφωνῶνσι τοῖς ἑταίροις αὐτῶν, *acclamant sodalibus suis*. amicus. Matth. 26, 50. ἑταῖρε, ἐφ' ᾧ πάρει; *amice, quorsum ades?* Amici appellatio ex ardenti amoris affectu proficiscitur, eaque Dominus beneficia sua Jude in animum revocare ἔ eundem à susceptò facinore advocare atque seriam ἔ veram pœnitentiam in animo ejus exsuscitare voluit, q. d. NB. amice, sublimem tibi in Ecclesia dederam locum, Apostolus eras, domesticus meus eras, patefeceram tibi verbum, dederam sacra fœderis signa, sed te vicissim quomodo geris? Matth. 20, 13. ἑταῖρε, ἃκ ἀδικῶ σε, amice, nullam tibi facio injuriam. Matth. 22, 12. ἑταῖρε, πῶς εἰσῆλθες; amice, quomodo introisti? His duobus dictis ἑταῖρε non est vocabulum amoris sed status. Sic Gallis familiare est, ut dicant compagnon. Et veteres Græci dixerunt ᾧ τὰν pro ᾧ ἔταν, ό amice. ἔταν Doricè pro ἔτα ab ἔτης, ς, ό, idem quod ἑταῖρος, socius. Demost. olynth. 1. ἔ 3.

Ἐταῖρα, ας, ἦ, *meretrix*. Prov. 19, 13. μίσθωμα ἑταῖρας, *merces meretricis*.

Ἐταιρία, ας, ἦ, *sodalitium*.

Ἐταιρίζω, f. ἴσω, *sodalis fio*.

Ἐταιρίζομαι, meretricor. Sir. 9, 3. γυναῖκὶ ἑταιριζομένη, *mulieri meretricanti*.

Ἀρχιεταῖρος, ς, ό, *princeps sodalis sive consiliarius*. 2. Samuel. 16, 16.

Συνεταῖρος, α, ο, sodalis. 3. Esd. 6, A 3. fam.

Συνεταῖρις, ἰδ, η, sodalis, socia. Judic. 11, 37. 38.

Συνεταῖρμα, sodalitatem in eo. cum aliquo; Bud.

ΕΤΕΡΟΣ, α, ον, alius, a, ud. Act. 4, 12. ἔτε γὰρ ὄνομα ἐστὶν ἕτερον ὑπὸ τὸν οὐρανόν, neque enim est aliud nomen sub cælo. alter, ἔ tum de duobus tantum dicitur. Matth. 6, 24. καὶ τὰ ἑτέρα καταφρονήσας, ἔ alterum spernet. sequens. Act. 27, 3. τῇ ἑτέρᾳ scil. ἡμέρᾳ, alias τῇ ἑξῆς vel τῇ ἐπὶ ἐσθῇ ἡμέρᾳ, die seq. Gall. le jour suivant. peregrinus. Act. 2, 4. ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέροις γλώσσαις, cæperunt loqui peregrinis lingvis.

Ἐτέρως, adv. aliter. Phil. 3, 15.

Μηδέτερος, α, ον,

Ουδέτερος, α, ον, q. d. ἑδὲ ἕτερος, neuter, a, um.

Μετεξέτεροι, idem quod ἔνιοι, quidam, nonnulli.

Ἀμφοτέρος, uterque. ἀμφοτέροι, ambo. Gen. 40, 5.

Ἀμφοτέρω, cum utrisque facio.

Ἀμφοτέρωθεν, α, ο, ambidexter. C Jud. 20, 16.

Ἐκάτερος alteruter usitate. rarissime unusquisque. Ez. 1, 11.

ΕΤΙ, adhuc. Adverb. temporis. Matt. 12, 46. ἔτι δὲ αὐτὸς λαλῶν, ipso autem adhuc loquente. Luc. 18, 22. ἔτι ἐν σοὶ λείπει, adhuc unum tibi deest. Joh. 20, 1. σκοτίας ἔτι ἔσσης, quum adhuc essent tenebræ. amplius. Matth. 26, 65. τί ἔτι χρῆαν ἔχομεν μαρτύρων; Quid nobis opus est amplius testibus? Joh. 14, 30. ἔκ ἔτι ποτὶ λαλήσω μεθ' ὑμῶν, non loquer amplius multa vobiscum. atque adeo, Act. 2, 26. ἔτι δὲ καὶ ἡ σὰρξ μου, atque adeo caro mea. insuper. Heb. 11, 36. ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, insuper ἔ vincula ἔ carcerem. porro. Apoc. 22, 11. ἔτι non est particula comparandi pro μᾶλλον vel πλέον, sed temporis pro πορρωτέρων, ὁ δὲ καὶ δικαιοῦνται ἔτι, justus justificetur porro.

Μηκέτι, non amplius. Joh. 8, 11. πορεύσας καὶ μηκέτι ἀμείψαντες, vade ἔ non amplius pecca. ne posthac. 2. Cor. 9, 15. μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν, ne posthac sibi vivant.

Οὐκέτι non amplius. Matth. 22, 46. Philem. 6. 16. ἔκέτι ὡς δούλον, non amplius, ut servum.

Προσέτι insuper. 2. Macc. 10, 3. Cap. 12, 14.

ΕΤΟΙΜΟΣ, η, ον, ἔτοιμος, α, ο, ἡ, (q. d. ἐπὶ εἰς οἶμον, missus in viam.) paratus, a, um. promptus, qui in promptu ἔ ad manum est. Luc. 22, 33. Κύριε, μετὰ σε ἔτοιμός εἰμι, Domine, tecum paratus sum. Matth. 25, 10. αἱ ἔτοιμοι scilicet παρθένοι, virgines paratae, instructæ. Act. 23, 15. ἔτοιμοι τὰ ἀνελεῖν pro πρὸς τὸ ἀνελεῖν, parati ad interficiendum. Hebraismus. 7 n. ex literis בַּחֲלָם bachlam, Græcè per Genitivum quandoque redditur. Cæteroquin explicari per εἰς τὸ vel per πρὸς τὸ, ἔ causam finalem indicare solet. Luc. 12, 40. ὑμεῖς γίνεσθε ἔτοιμοι, vos sitis parati. 1. Pet. 1, 5. εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν, ad salutem paratam. certus, gatus, 2. Cor. 9, 5. ταύτην ἐτοιμὴν εἶναι, hanc paratam esse. ἐν ἐτοιμῳ, in promptu, 3. Macc. 5. ἐκ τῆ παρὰ πόδας ἐν ἐτοιμῳ μόρου, à præsentissima morte. ἐν ἐτοιμῳ ἔχω, paratus sum. Seq. infinit. 2. Cor. 10, 6. καὶ ἐν ἐτοιμῳ ἔχοντες ἐκδικῆσαι, ἔ paratum habendo, quo vindicemus.

Ἐτοιμῶς, adv. promptè. ἐτοιμῶς ἔχω idem quod ἐν ἐτοιμῳ ἔχω, Act. 21, 13. δεῖναι ἐτοιμῶς ἔχω, vinciri paratus sum. 1. Pet. 4, 5.

Ἐτοιμάζω, paro. Fut. ἐτοιμάσω. Præter. ἠτοίμακα. aor. 1. act. ἠτοίμασα, ας, ε. Matth. 22, 4. ἰδὲ τὸ ἄριστόν μου ἠτοίμασα, ecce prandium meum paravi. Luc. 2, 31. ὃ ἠτοίμασας, quam (salutem) parasti. 1. Cor. 2, 9. ὃ ἠτοίμασεν ὁ Θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν, quæ paravit Deus iis, à quibus ipse diligitur. Matth. 26, 19. ἠτοίμασαν (3. pl. a. 1. act. ind.) τὸ πάσχα, paraverunt pascha. Luc. 24, 1. ἠτοίμασαν, præparaverant, ubi aor. 1. habet significationem plusquamper. conf. exemplum simile supra in Them. ἀγορά, verbum ἠγόρασαν. aor. 1. act. imper. ἐτοιμάσον, ἄτω. Luc. 17, 8. ἐτοιμάσον τί δειπνήσω, para quod cenam. Matth. 23, 3. ἐτοιμάσατε (2. pl. aor. 1. act. imper.) τὴν ὁδὸν Κυρίου, parate viam DOMINI. Act. 23, 23. ἐτοιμάσατε στρατιώτας, parate milites. aor. 1. act. subj. ἐτοιμάσω, ης, η. Joh. 14, 3. εἰν πορευθῶ καὶ

ἐτοιμάσω ὑμῖν τόπον, *quum profectus fue-
ro, vobisque paravero locum. Matth. 26,
17. πᾶς θέλεις ἐποιμάσωμέν (1. pl. a. 1. aēt.
subj.) σοι Φαγεῖν τὸ πάσχα; ubi vis, pa-
remus tibi ad comedendum pascha? aor.
1. aēt. inf. ἐτοιμάσαι. Luc. 1, 76. ἐτοιμά-
σαι ὁδὸς αὐτῷ, ut pares vias ejus. præt. aēt.
ἡτοίμακα, ας, ε. præt. pass. ἡτοίμασμαι,
σαι, ται. Marc. 10. 40. ἔκ ἐστιν ἐμὸν δῶ-
να, ἀλλ' οἷς ἡτοίμασαι, non est meum
dare, sed (dabitur) quibus paratum est.
part. præt. pass. ἡτοίμασμένος, η, ον. Apoc.
9, 15. οἱ ἡτοίμασμένοι, parati. Matth.
25, 34. κληρονομήσατε τὴν ἡτοίμασμέ-
νην ὑμῖν βασιλείαν, possidete regnum pa-
ratum vobis. ibid. 6. 41. περεύεσθε εἰς τὸ
πῦρ αἰώνιον, τὸ ἡτοίμασμένον τῷ διαβό-
λῳ, abite in ignem illum aeternum, para-
tum diabolo. a. 1. pass. ἡτοιμάσθη, ης, η.
1. Macc. 1, 17. ἡτοιμάσθη ἡ βασιλεία αὐ-
τῷ, formatum seu itabilitum fuit regnum
ipsius. Apoc. 16, 12. ἵνα ἡτοιμασθῇ (3.
sing. a. 1. pass. subj.) ἡ ὁδὸς, ut pararetur
via.*

Ἑτοιμασία, ας, ἡ, præparatio. Eph. 6, 15. ἐν ἑτοιμασίᾳ, in præparatione.

Προετοιμάζω, πᾶραγο. Fut. ἄσω. Præt. C
προητοίμακα. a. 1. aēt. προητοίμασα, ας, ε.
Rom. 9, 23. ὃ (σκεύη) προητοίμασεν εἰς
δόξαν, quæ (vasa) præparabit ad gloriam.
Eph. 2, 10. ἡς (pro ὃ) προητοίμασεν ὁ Θεὸς,
quæ præparabit DEUS.

ἙΤΟΣ, εὐς, ὅ, annus. Matth. 9, 20. αἰμορροῦσα δώδεκα ἔτη, sanguinis
profluvio laborans duodecim annos. Marc. 5, 25. ἔσα ἐν ῥύσει αἵματος δώδεκα ἔτη.
ἔτη contractè pro ἔτεα existens in fluxu san-
guinis duodecim annos. Luc. 15, 29. το-
σαῦτα ἔτη δαλεύω (pro ἐδάλευσα) tot annos
servivi. Luc. 2, 41. κατ' ἔτος, quotan-
nis, singulis annis. Joh. 8, 57. πενήκον-
τα ἔτη ἔγω ἔχεις, quinquaginta annos
nondum habes, hoc est, nondum es quin-
quaginta annorum, seu nondum es quin-
quagenarius. Luc. 12, 19. εἰς πόλλ' ἔτη, in
multos annos. Act. 19, 10. ἐπὶ ἔτη δύο, per
biennium. Act. 24, 10. ἐκ πολλῶν ἐτῶν, à
multis annis, hoc est, post multos annos.
Rom. 15, 23. ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν idem. Act.
9, 33. δι' ἐτῶν πλειόνων, pluribus annis in-
terjectis, intervenientibus. 2. Cor. 12, 2. πρὸ
ἐτῶν, ante annos. 1. Tim. 5, 9. μὴ ἔλατ-

Α τον ἐτῶν ἐξήκοντα, non infra sexaginta
annos. 2. Pet. 3, 8. χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα
μία, mille anni ut dies unus. Es. 65, 20. ἀ-
μαρτωλὸς ἑκατὸν ἐτῶν (ἔσα) ἐπικατά-
ρατος, peccator etiam centum annorum,
erit maledictus.

Ἐπέτειος, α, ὅ, ἡ, anniversarius, an-
nuus, Sir. 37, 11. μετὰ μισθία ἐπετείᾳ,
cum mercenario annuo; alii legunt ἐφεσίᾳ
domestico.

Πολυετής, ἐ, ὅ, ἡ, qui multorum
est annorum, annosus, Sap. 4, 16.

Πολυετία, ας, ἡ, multitudo annorum,
B annositas. Ex πολλὸς ἔτος.

Διετής, εὐς, ὅ, ἡ, bimulus. Matth. 2, 16. ἀπὸ διετῆς καὶ κατωτέρω, à bimu-
lis ἔ infra. ad verb. à bimulo. [Omissa est
hic vox χρόνος quod Longus supplet, ut ob-
servavi ad L. Bos p. 233. 234.]

Διετηρίς; ἰδοι, ἡ, biennium. 1. Sam. 13, 23.

Διετία, ας, ἡ, biennium. Act. 24, 27.
διετίας δὲ πληρωθείσης, biennio vero com-
pleto.

Τριετής, α, ὅ, ἔ, trietis, εὐς, ὅ, ἡ,
triennis, trimus. τριετὲς παιδίον, puer
trimus, qui trium est annorum. 2. Chr. 31,
16. ἀπὸ τριετῆς à trimo. 2. Macc. 4, 23.
μετὰ δὲ τριετῇ χρόνον, post autem trienniū
tempus.

Τριετία, ας, ἡ, triennium. Act. 20, 31.

Πενταετής, εὐς, ὅ, ἡ, quinquennis.

Lev. 27, 5.

Πενταετία, ας, ἡ, quinquennium.

Πεντετηρίς ἔ, πενταετηρίς, ἰδος, ἡ,

idem. Unde

Πεντετηρικὸς ἔ, πενταετηρικὸς, α, ὅ,
quinquennalis. 2. Macc. 4, 18. ἀγομένῃ
δὲ πενταετηρικῷ ἀγῶνι, cum autem cele-
braretur quinquennale certamen; quin-
quennale dicitur, quod quinto quoque an-
no celebraretur. Sic Ludi quinquennales
Romæ, de quibus Flor. lib. 2. cap. 7.

Ἑπταετής, εὐς, ὅ, ἡ, septennis. Jud. 6, 25.

Ἐικοσαετής, εὐς, contr. ἔς, ὅ, ἡ, vigesi-
mum annum habens. Ex. 18, 21. ἀπὸ εἰκο-
σαετῆς (scil. χρόνος) καὶ ἐπ' αὐτῷ, a vigesimo
anno ἔ supra.

Πεντηκονταετής, εὐς, ὅ, ἡ, quinquagenarius. Num. 4, 24.

Ἐξηκονταετής, εὐς, ὅ, ἡ, sexagena-
rius. Lev. 27, 3.

Ἑκα-

Ἐκατονταέτης, α, δ, centenarius, *centum annos natus. Rom. 4, 19. ἑκατονταέτης, εὐς, δ, ἡ, idem. Gen. 17, 17. εἰ τῷ ἑκατονταετῇ γενήσεται υἱός; An centenario nascetur filius? τεσσαρακονταέτης, ε, δ, ἡ, quadragenarius, Act. 7, 23.*

† **ETA**, ης, ἡ, Eva. Nomen proprium primæ mulieris, communis nostræ omnium parentis. Hebraicum origine **חַוָּה**, Chavva. sic appellata.

כִּי הָיְתָה הִיא אִם כָּל־חַי quod mater fuerit omnium viventium, & derivatur à radice **חַי** vixit. in-

חַיֵּל vivificavit. Dicitur verò **חַיֵּל** pro **חַיָּה**, mutato jod in vau. 2. Cor.

11, 3. serpens Evam decepit. 1. Tim. 2, 13. Hic mutatur accentus nominativi præter morem. Rabbini illi ineptiunt, qui à **חַיָּה** indicavit, vocem hanc derivant, quòd mulier ad indicandum, deferendum & loquendum sit pronior. Nam habemus hic scripturam ipsam interpretem omni exceptione majorem, Gen. 3, 20.

† **ETBOTΛΟΣ**, α, δ, Eubulus. Nomen viri, origine Græcum, compositum ex εὖ bene & βολή consilium, q. d. prudens, bene consulens. 2. Tim. 4, 21.

ETΔΙ'Α, ας, ἡ, serenitas diei. idem est quod εὐκαιρία vel εὐημερία. compos. ex εὖ & διὸς jovis, à nominativo ζεὺς, quæ vox etiam aërem quandoque significat. Sicut Latini quoque dicunt subdio. & Horatius sub jove frigido. Matth. 16, 20. ὁψίας γενομένης λέγετε εὐδία. πυρρῶς γὰρ ὁ ἔσπρονος, vespertino tempore dicitis: serenitas erit: nam cælum rubet. Prov. ἐν εὐδίᾳ μέμνησο ζώλης, in serenitate memento tempestatis.

ETΔΩ, dormio. Fut. εὐδήσω.

Καθεύδω, idem. Marc. 14, 37. Σίμων καθεύδεις; Simon, dormisne? Luc. 8, 52. καθεύδει dormit, h. e. mortuus est. Luc. 22, 46. τί καθεύδετε (2. plur. præf. indic.) quid dormitis? Marc. 14, 41. καθεύδετε (2. pl. præf. imper.) dormite. Ironia præf. subj. καθεύδω, ης, η. 1. Thess. 5, 6. μὴ καθεύδωμεν (1. pl. præf. subj.) ne dormiamus part. præf. καθεύδων, οντ, δ, dormiens. Eph. 5, 14. διὸ λέγει, ἔγειραι ὁ καθεύδων, propterea dicit, surge, qui dor-

mis. surge, evigila scilicet ex somno peccatorum. imperf. ἐκάθευδον, ες, ε. Matth. 8, 24. αὐτὸς δὲ ἐκάθευδε, ille verò dormiebat. Matth. 25, 5. καὶ ἐκάθευδον (3. plur. imperf. act.) & dormierunt. Hic imperfectum supplet defectum aoristi.

Παρακαθεύδω, q. addormio alicui, juxta dormio. Judith. 10, 12. οἱ παρακαθεύδοντας Ὀλοφέρνη, juxta Holofernum dormientes, cubicularii.

ETΘΤ'Σ, ἄα, ὁ, rectus, a. um, planus, Matth. 3, 3. εὐθείας ποιεῖτε τὰς τρίβας, complanate semitas ejus. 2. Pet. 2, 15. καταλιπόντες τὴν εὐθεῖαν ὁδὸν, relicta recta via.

Ἐυθύς, statim. Adv. Marc. 1, 28. ἐξῆλθε ἡ ἀκοή αὐτῆς εὐθύς, emanabit autem fama ipsius statim. Joh. 19, 34. καὶ εὐθύς ἐξῆλθεν αἷμα, & statim profluxit sanguis. Joh. 21, 3. καὶ ἀνέβησαν εἰς τὸ πλοῖον εὐθύς, & ascenderunt in navem statim.

Ἐυθέως, Adv. statim, è vestigio. Marc. 2, 12. καὶ ἠγέρθη εὐθέως, & surrexit statim. Luc. 21, 9. ἐκ εὐθέως τὸ τέλος, non, statim erit finis.

Ἐυθύτης, ητ, ἡ, rectitudo. Hebr. **עֲלֵי**, ὁ, ῥάβδ, εὐθύτητ, virga rectitudinis. Hebraismus. virga recta, hoc est, recta administratio regni tui. εὐθύνω complano. part. præf. εὐθύνων, οντ, δ, gubernator. Jac. 3, 9. Fut. εὐθύνω. Præt. εὐθύνα. aor. 1. act. εὐθυνα vel Atticè ἡθυνα, ας, ε. Joh. 1, 23. εὐθύνετε (2. pl. a. 1. act. imp.) τὴν ὁδὸν Κυρίου complanate viam DOMINI. item, punio, 3. Macc. 2. μηδὲ εὐθύνῃς ἡμᾶς ἐν βεβηλώσει (τάτων) neve punias nos in pollutione horum.

Ἐυθύνη, ης, ἡ, disquisitio, accusatio, pœna, crimen.

ETΘΥΜΟΣ, α, δ, directio. Incertus Genes. 16, 7.

Ἐυθύνα, ης, ἡ, idem.

Κατευθύνω, dirigo. a. 1. act. κατεύθυνα, ας, ε. Luc. 1, 79. τῷ κατευθύναι (a. 1. act. inf.) τὰς πόδας ἡμῶν (subintellige ἐνεκα) ut dirigat pedes nostros. 1. Thess. 3, 11. κατευθύναι (3. sing. aor. 1. act. opt.) τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς, dirigat viam nostram ad vos. 2. Thess. 3, 5. ὁ δὲ Κύριος κατευθύναι (3. sing. aor. 1. act. opt.) ὑμῶν τὰς καρδίας. DOMINUS verò dirigat corda vestra. It. neutraliter bene & felici-

ter dego, sum felix, dives, Sir. 29, 20. ἡ γυνὴ πολλὰς ἀπώλεσε κατευθύνοντας, sponsio multos perdidit divites, sive qui bene & prospere degebant; talis enim divitum vita vulgo putatur. Præf. pass.

Κατευθύνομαι, dirigor, nempe ad amissum recti; rectè me gero. a. 1. pass. κατευθύνην, Sir. 49, 2.

Κατευθυντήρια, as, ἡ, amissis, regula fabrilis.

Ἐπένθυνοι, s, δ, ἡ, obnoxii. Proverb. 1, 23. καὶ ὑπένθυνοι ἐγένοντο ἐλέγχους, & obnoxii erant exprobrationibus.

† E' TNEI' KH, ηs, ἡ, Eunice, hoc est, bona victoria, ex εὖ bene & νίκη victoria. Fuit mater Timothei. 2. Tim. 1, 5. vel potius ex εὖ & νεῖκος, eos, τὸ, contentio, jurgium, bellum. νεῖκος, ex νη & εἰκω, hoc est, non cedo. εὐνείκη ergo significat, non abs re expostulantem.

† E' T O Δ I' A, as, ἡ, Euòdia. Nomen mulieris, ex εὖ & ὁδός, s, ἡ, via, q. d. ἡ εὐοδωμένη, prospere agens, derß wohl gehet. Phil. 4, 2. Alii scribunt εὐωδίαν, quæ vox significat bonum odorem seu bonam fragrantiam, & appellative legitur 2. Cor. 2, 15.

ETPI' Σ K Ω (ab εὖριν, ιν, δ, ἡ, sagax, q. d. sagaciter deprehendo, per metaphoram desumptam à canibus investigantibus) invenio, q. d. in rem præsentem venio. Proprie dicimus invenire rem amissam. item incidere in rem, quam quarimus, quamcunque licet non amissam. Luc. 13, 7. καὶ ἔχ εὕρισκω, & non invenio. Rom. 7, 18. τὸ καλὸν ἔχ εὕρισκω, bonum non assequor. Metaphora. Joh. 18, 38. ἔδεμίαν αἰτίαν εὕρισκω ἐν αὐτῷ, nullum crimen deprehendo in illo. Act. 10, 27. καὶ εὕρισκει συνεληλυθότας πολλὰς, & invenit (offendit) multos, qui convenerant. Act. 23, 9. ἔδεν κακὸν εὕρισκομεν, nihil mali invenimus, hoc est, nullum errorem deprehendimus. part. præf. εὕρισκων, ssa, ον. Matth. 7, 14. ὀλίγοι εἰσὶν οἱ εὕρισκοντες αὐτήν, pauci sunt qui inveniunt (portam) illam. Luc. 11, 24. καὶ μὴ εὕρισκον (part. præf. act. g. n.) & non inveniens. imperf. εὕρισκον, es, e. Marc. 14, 55. καὶ ἔχ εὕρισκον (3. plur. imperf.) & non inveniebant. Act. 7, 11.

καὶ ἔχ εὕρισκον χορτάσματα, & non inveniebant cibos. Fut. 1. act. εὕρήσω, es, e. Matth. 17, 27. εὕρήσεις σατῆρα, invenies statèram, hoc est, monetam, cujus pondus est quatuor drachmarum. Luc. 12, 43. ὃν ἐλθὼν ὁ Κύριος εὕρήσει ποιεῖντα ἔως, quem, quum venerit DOMINUS, inveniet facientem ita. Joh. 7, 35. ὅτε ἡμεῖς ἔχ εὕρήσομεν (1. plur. fut. 1.) αὐτὸν, quod ipsum non sumus inventuri. Luc. 2, 12 εὕρήσετε (2. pl. fut. 1. act.) βρέφους ἐπαργαζωμένον, invenietis infantem fasciis involutum. aor. 1. act. εὕρησα, as, e. Apoc. 18, 14. καὶ ἐκέτι μὴ εὕρησῃς (2. sing. aor. 1. act. subj.) αὐτὰ, & non amplius inveneris illa. aor. 2. act. εὕρον, es, e. Matth. 8, 10. ἔδεν ἐν τῷ Ἰσραὴλ τοσάυτην πίσιν εὕρον, ne in Israël quidem tantam fidem inveni. pasciscor. Luc. 1, 30. εὕρες χάριν παρὰ τῷ θεῷ, nacta es gratiam apud Deum. Hebr. 12, 17. μετανοίας τόπον ἔχ εὔρε, resipiscentie, seu revocationis locum (apud patrem) non reperit. Act. 5, 23. ἔσω ἔδεν εὔρομεν (1. plur. a. 2.) intus neminem invenimus. Matth. 2, 11. εὔρον (3. pl. aor. 2. act. indic.) τὸ παιδίον μετὰ Μαρίας τῆς μητρὸς, invenerunt puerulum cum Maria matre. Jer. 14, 3. ἔχ εὔροσαν (pro εὔρον. 3. pl. a. 2. act. Baoticè) ὕδωρ, non invenerunt aquam. aor. 2. opt. εὔροιμι, ois, oi. Act. 17, 27. εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτὸν καὶ εὔροιεν (3. pl. a. 2. act. opt.) si fortè palpando eum invenerent. aor. 2. subj. εὔρω, ηs, η. 2. Cor. 12, 20. φοβῶμαι γὰρ, μήποτε ἐλθὼν ἔχ οἴξῃς θέλω, εὔρω (1. sing. a. 2. act. subj.) ὑμᾶς, metuo ne quum venero, ne, quales velim, inveniam vos. Luc 15, 8. ἕως ὅτε (Atticè pro ἔ) εὔρη (3. sing. aor. 2. subj.) usque quò (eam) invenerit. Heb. 4, 16. καὶ χάριν εὔρωμεν (1. pl. a. 2. subj.) ut gratiam inveniamus, consequamur. Matth. 2, 8. ἐπὰν δὲ εὔρητε (2. pl. a. 2. act. subj.) postquam autem inveneritis. Luc. 6, 7. ἵνα εὔρωσι (3. pl. a. 2. act. subj.) κατηγορίαν αὐτῷ, ut invenerent (arriperent) accusationem adversus eum. a. 2. act. inf. εὔρεῖν, invenire. Matth. 18, 13. καὶ εἰάν γένηται εὔρεῖν αὐτὸ, quod si acciderit, ut inveniat eam (ovem.) part. aor. 2. act. ἔευρων, ὄν-τ, δ, in f. g. εὐρῶσα, ηs, ἡ. Matth. 10, 39. ὁ εὔρων τὴν ψυχὴν αὐτῷ, qui inveniet,

venerit (hoc est, servaverit) animam, (hoc est, vitam) suam. Joh. 9, 35. εὐρῶν αὐτὸν, postquam incidisset in eum. Joh. 6, 25. καὶ εὐρόντες αὐτὸν πέραν τῆς θαλάσσης, & quum invenissent eum trans mare. Luc. 15, 9. εὐρῶσα συγκαλεῖται τὰς φίλας, (eam) pacta convocat amicas. Luc. 24, 23. καὶ μὴ εὐρῶσαι (part. aor. 2. act. plur. gen. f.) τὸ σῶμα αὐτῆς, & quum non invenissent corpus ejus. præter. act. εὐρηκα, ας, ε. Apoc. 3, 2. & γὰρ εὐρηκά σε τὰ ἔργα, non enim comperi opera tua. Exod. 33, 17. εὐρηκας χάριν ἐνώπιον ἐμῶν, gratiam invenisti in oculis meis. Hebraïsmus, hoc est, diligo te. Joh. 1, 41. εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν, invenimus Messiam. Rom. 4, 1. τί ἐν ἐρεῶμεν Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν εὐρηκέναι (præter. act. inf.) κατὰ σάρκα; Quid igitur dicemus Abrahamum, patrem illum nostrum, adeptum esse secundum carnem (præter. pass. εὐρίσκομαι, η, εταί. 1. Cor. 15, 15. εὐρισκόμεθα δὲ καὶ φευδομαρτυροί, reperimur autem etiam falsi testes. imperf. pass. εὐρισκόμην, &, ετο. Hebr. 11, 5. καὶ ἔχ' εὐρίσκετο (pro ἔχ' εὐρέθη) & non inventus fuit præter. pass. εὐρημαί, σαι, ται. Hos. 14, 9. ἐξ ἐμῶν ὁ καρπὸς σε εὐρηται, ex me (Deo tuo) fructus tuus præstò est. Sine me nihil habes. 1. Sam. 10, 2. εὐρηνται αἱ ὄνοι, inventæ sunt asinæ. Arist. ὅσον τοῖς εὐρημένοις τι προσδεῖναι, facile est inventis aliquid addere. aor. 1. pass. εὐρέθην, ης, η. feci, ut inveniret. Rom. 10, 20. εὐρέθην τοῖς ἐμὲ μὴ ζητῶσιν, feci ut inveniret ab iis, qui me non quærebant. inventus fui. Matth. 1, 18. εὐρέθη ἐν γαστρὶ ἔχουσα, inventa est gravida. 1. Pet. 2, 22. & δὲ εὐρέθη δόλος ἐν τῷ στόματι αὐτῆς, neque inventus fuit dolus in ore ejus. Gal. 2, 17. εὐρέθημεν καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, inventi sumus & ipsi peccatores. aor. 1. pass. subj. εὐρεθῶ, ῆς, ῆ. Phil. 3, 9. καὶ εὐρεθῶ, & comperiar. 1. Cor. 4, 2. ἵνα πισὸς τις εὐρεθῇ, ut quis fidus reperiat. Act. 5, 39. μήποτε καὶ θεομάχοι εὐρεθῇτε (2. pl. a. pass. subj.) ne quomodo etiam cum Deo pugnare comperiimini. 2. Pet. 3, 14. σκληράσατε ἀμώμητοι εὐρεθῆναι, (a. 1. pass. inf.) studete, ut inculpabiles ab eo inveniamini. Phil. 2, 7. σχήματι εὐρεθεὶς (part. a. 1. pass.) ὡς ἄνθρωπος, habitu inventus ut homo. fut. 1.

A pass. εὐρεθήσομαι, η, εταί, inveniar. 2. Cor. 5, 3. & γυμνοὶ εὐρεθήσομεθα, non nudi reperiemur. a. 1. med. εὐρησάμην, ω, ατο, & per syncopen duarum literarum, η σ, εὐράμην, ω, ατο, invenī, consecutus sum, Hebr. 9, 12. αἰωνίαν εὐράμεν (part. aor. 1. med.) λύτρωσιν, eternam adeptus redemptionem.

Εὐρεμα sive εὐρημα, τος τὸ, lucrum. Jer. 38, 2.

Εξεύρεμα, ατ, τὸ, adinventio, lucrum. Sir. 35, 10.

Ευρεσις, εως, ῆ, inventio, Sir. 13, 32.

Ευρετής, &, ὁ, inventor, Proverb. 10, 20.

Εξευρίσκω, adinvenio, excogito. aor. 2. ἐξεῦρον, adinveni. Bar. 3, 36. part. ἐξευρών, 2. Macc 7, 23.

Εξευρεσις, εως, ῆ, adinventio. Bar. 3, 18.

Ανευρίσκω, invenio. Luc. 2, 16. ἀνεῦρον (3. pl. a. 1. act. indic.) τὴν τε Μαριάμ καὶ τὸν Ἰωσήφ, invenerunt Mariam & Josephum. Act. 21, 4. ἀνευρόντες (part. a. 2. act.) τὰς μαθητάς, postquam invenissemus discipulos.

Εφευρίσκω, invenio, excogito, deprehendo. Ὁδύος. τ.

ἔδε τιν' ἄλλην

Μήτιν ἐφευρίσκω, neque aliud consilium invenio.

Εφευρετής, &, ὁ, inventor. Rom. 1, 30. ἐφευρεταὶ κακῶν, inventores malorum.

Κατεύρεμα, ατος, τὸ, inventum, lucrum. Sirac. 37, 9. ἐν ἀγαθῷ ὀφθαλμῷ κατεύρεμα χειρὸς, in oculo bono lucrum est manus h. e. ubi quis benedictione divina contentus est (vide infra in ὀφθαλμὸς) tunc quoque aliquid ex opibus suis in Dei honorem erogat.

ΕΤΡΩ' Σ, ὤτος, ὁ, caries, rubigo. Symmachus Psalm. 39, 12. καὶ διαλύεις ὡς εὐρώτα τὸ ἐπιθυμητὸν αὐτῆς, & dissolvīs ut cariem desiderabile ejus.

Ευρωτιάω, ὦ, cariem patior. Symmachus Ps. 31, 11. καὶ τὰ ὀστέα μου ευρωτίαν, & ossa mea cariem passa sunt.

ΕΤ' Σ (εὐ poetica epenthesi ἐεὺς) ἐέ, poetice etiam ἐή, bonus. pro eodem etiam dicitur ἡὺς. Ἰλιαδ. β. ἡὺς τε μέγας τε, bonusque magnusque. Hinc est Ἀδῶ.

Εὖ, bene. (pro εὖ poeticè εὖ, εὐφρων, εὐνος, ὁ, ἡ, hilaris, cuius mens bene habet, ἔ poetica dialysi εὐφρων.) in compositione vertitur facile. εὐμετάδοτος, facilis ad impertiendum. 1. Tim. 6, 18. εὐπιστος, credulus, εὐπειθής, obsequiosus. Jac. 3, 17. Feliciter, ut εὐτυχής, felix. Benè, εὐπειδής, beneficus. εὐσχήμων, decens. Marc. 15, 43. εὐσημῶς, benè significans, 1. Cor. 14, 9. εὐθυμῶς, qui est bono animo. Act. 27, 36. valde. Luc. 23, 10. εὐτόνως, valde intensè. εὐφορέω, ὦ, exuberō. Luc. 11, 16. rectè, rectè sanè, idem quod εὐγε. Matth. 25, 21. εὖ, ὁλῆς πιστὴ, bene est, serbe fidelis. Marc. 14, 7. δύναδε αὐτὸς εὖ ποιῆσαι, potestis eis benefacere. Act. 15, 29. εὖ πράξετε. ἐργώδε, bene agetis. valete. In initiis literarum Græci scribunt χαίρειν. Act. 23, 25. item εὖ πρῶτ' εἰν. Latini, Salutem plurimam. Hebræi Eph. 6, 3. ἵνα εὖ σοι γένηται, ut bene tibi sit.

Εὐγε Adv. laudantis, rectè, rectè sanè, euge, Ps. 37, 2.

† ΕΤΤΥΧΟΣ, ἄ, ὁ, Eutychus, hoc est, felix, proster, fortunatus, ex εὖ ἔ τύχη fortuna. Fuit nomen adolescentis, quem Apostolus Paulus virtute CHRISTI ex mortuis excitabit, Act. 20, 9.

† ΕΥΦΡΑΤΗΣ, ἄ, ὁ, Euphrates nomen fluvii. Apoc. 9, 14. ἔ 16. Hebr. a fecundavit.

ΕΥΧΗ, ἡς, ἡ, votum. παρὰ τὸ εὖ χεῖν, benè fundere. Eustath. παρὰ τὸ εὖ ἔχειν τὴν θεῖαν, adherere numini. Act. 18, 18. εἶχε γὰρ εὐχὴν, habebat enim votum, nuncupaverat enim votum. precatio. Jac. 5, 15. ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν κάμνοντα, preces fidei (ex fide profectæ) servabunt laborantem.

Εὐχομαι, voveo, vota facio, opto. Gen. 28, 20. Num. 6, 2. ἔ c. 21, 2. εὐχεσθαι εὐχὴν τῷ θεῷ, Deo votum nuncupare. 3. Joh. 2 εὐχομαι σε εὐδοξῆσαι, opto, ut prospere agas. 2. Cor. 13, 7. εὐχομαι γὰρ πρὸς τὸν θεόν, opto enim à Deo. 2. Cor. 13, 9. τὸτο γὰρ καὶ εὐχόμεθα, hoc autem etiam optamus. Jac. 5, 16. εὐχεσθε (2. pl. pres. med. imp.) ὑπὲρ ἀλλήλων, orate alii pro aliis, imperf. med. εὐχόμεν vel Attice ἡυχόμεν, ἄ, ετο. Rom. 9, 3. ἡυχόμεν γὰρ αὐτὸς ὁ γὰρ ἀνάθεμα εἶναι ὑπὲρ τῶν ἀ-

δελφῶν μου, optarim enim ego ipse anáthema esse pro fratribus meis. Act. 27, 29. ἡυχοντο ἡμέραν γενέσθαι, optabant diem oriri. Fut. εὐξομαι, ἡ, εταί. Es. 19, 21. εὐξονται εὐχὰς τῷ Κυρίῳ, vota nuncupabunt DOMINO. aor. 1. med. εὐξάμεν, ἔ Attice ἡυξάμεν, ἡύξω, ἡύξατο. Jon. 2, 10. ὅσα ἡυξάμεν, ἀποδώσω σοι, quæ vobis, rependam. Gen. 31, 30. ἡύξω μοι ἐκὶ εὐχὴν, nuncupasti mihi ibi votum. Jud. 11, 30. ἡυξάτο Ἰεφθά εὐχὴν τῷ Κυρίῳ, nuncupavit Jephtha votum DOMINO. aor. 1. med. opt. εὐξαίμεν, αἰο, αἰτο. Act. 26, 29. εὐξαίμεν ἂν τῷ θεῷ ἔ c. σε γενέσθαι, optarim à Deo, ut fieres.

Ἐπεύχομαι, desidero, adoro. 1. Paral. 23, 13.

Ἐπευκτός, ἡ, ὁν, desiderabilis. Jer. 20, 14.

Κατέυχομαι, precor; benè precor, εὐλογέω. 2. Macc. 15, 12. κατέυχεται τῷ παντὶ τῶν Ἰσρααίων συστήματι, benè precari omni Judæorum cætui.

Προσεύχομαι, precor, preces fundo, cum Dat. Sæpius absolute sine casu ponitur. Ridicula est notatio q. προσοχή, ἡς, ἡ, attentio. Etymon enim simplicis hic spectandum, non plausibilis compositi cum alia voce similitudo. Phil. 1, 9. τὸτο προσεύχομαι, ἵνα ἔ c. hoc oro, ut. Act. 9, 11. ἰδὲ γὰρ προσεύχεται, ecce enim precatur. 2. Thess. 1, 11. εἰς ὃ καὶ προσευχόμεθα πάντοτε περὶ ὑμῶν, cuius etiam rei gratia oramus semper pro vobis. Luc. 20, 47. προφάσαι μακρὰ προσεύχονται, in speciem longis precibus utuntur. præs. imper. προσεύχε, ἔδω. 1. Cor. 14, 13. προσευχέσθω, ἵνα διεγμηνεύη precetur (ita tamen) ut (ignota vocabula) interpretetur. 1. Thess. 5, 17. ἀδια-

λείπτως προσεύχετε, indefinenter orate. Matth. 26, 41. γρηγορεῖτε καὶ προσεύχετε, vigilate ἔ orate. præs. subj. προσεύχωμαι, ἡ, ηται. 1. Cor. 14, 14. εἰάν προσεύχωμαι γλώσση, si orem lingua (aliis ignota) Luc. 11, 2. ὅταν προσεύχηθε (2. pl. pres. med. subj.) quum oratis. præs. inf. προσεύχεσθαι Luc. 11, 1. διδάξον ἡμᾶς προσεύχεσθαι, doce nos orare. 1. Tim. 2, 8. βέλομαι ἐν προσεύχεσθαι τὰς ἀνδρας ἐν παντὶ τόπῳ, volo igitur viros precari in quovis loco. 1. Cor. 11, 13. τῷ θεῷ προσεύχεσθαι, Deum orare. part. præs. προσευχόμενος,

χόμενος, η, ον. *Matth.* 26, 39. ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον αὐτοῦ, προσευχόμενος, *pro-cidit in faciem suam, orans.* *Eph.* 6, 18. προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ, *orantes omni tempore.* *1. Cor.* 11, 5. πᾶσα δὲ γυνὴ προσευχομένη, *omnis mulier orans.* imperf. προσευχόμεν, Ἔ *Atticè* προσευχόμεν, &, ετο. *Marc.* 1, 35. ἀπῆλθεν εἰς ἔρημον τόπον, κακεῖ προσήυχeto, *ab-iiit in desertum locum, & ibi orabat.* *Luc.* 18, 11. ταῦτα προσήυχeto, *hæc orabat.* *Luc.* 1, 10. τὸ πλῆθος ἦν προσευχόμενον (pro προσήυχeto) ἔξω multitudo verò foris precabatur. Fut. προσεύξομαι, *Matth.* 26, 36. orabo. aor. 1. med. προσηυξάμην, ω, ατο, (*Atticè*) orabi. *Matth.* 26, 44. πάλιν προσήύξατο ἐκ τρίτη, *tursus orabit tertia vice, nempe JESUS.* *Jac.* 5, 17. προσευχῇ προσήύξατο (*Hebraismus*) *Elias orando orabit, hoc est, ardentissime orabit.* *Act.* 21, 5. θέντες τὰ γόνατα ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν προσηυξάμεθα, *positis genibus in littore oravimus.* O verum valedicendi morem, *Christianis dignum! Hodie pseudochristiani poculis sese injurgitant, bibentes in salutem principum, in suam ipsorum verò perniciem.* Pro quibus orare debebant, pro iis bibere malunt, quæ turpissima κυκλοποσία ἔ ipsorum principum, derisio, à parasitis suam traxit originem. *Act.* 8, 15. προσήύξαντο (3. pl. a. 1. med. indic.) περὶ αὐτῶν, ὅπως λάβωσι πνεῦμα ἅγιον, *orarunt pro iis, ut acciperent Spiritum sanctum, hoc est, dona Spiritus sancti ad obeundum munus Ecclesiasticum necessaria.* aor. 1. med. imper. πρόσευξαι, ἴδω. *Matth.* 6, 6. πρόσευξαι τῷ πατρί σου ἐν τῷ κρυπτῷ, ora *PATREM* tuum in occulto. *Jac.* 5, 14. προσευξάδωσαν (3. pl. a. 1. med. imper.) ἐπ' αὐτόν, *precentur pro eo.* a. 1. med. subj. προσεύξωμαι, η, ηται. *Marc.* 14, 32. καθίσατε ὧδε, ἕως προσεύξωμαι, *sedete hic, usque dum oravero.* *Matth.* 19, 13. προσεύξηται ἔ oret, nempe pro puerulis. *Rom.* 8, 26. τὸ γὰρ τί προσευξώμεθα, κατὰ δὲ δα, & οἴδαμεν, *quid enim oremus, ut oportet, non novimus.* aor. 1. med. inf. προσεύξαται. *Matth.* 14, 23. ἀνέβη εἰς τὸ ὄρος κατ' ἰδίαν προσεύξαται (pro τῷ προσεύξαται ἕνεκα) *ascendit in montem privatim ad orandum.* *Act.* 10, 9. ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ

τὸ δῶμα προσεύξαται, *ascendit Petrus in solarium (seu in lectum) ut oraret.* part. a. 1. med. προσευξάμενος, η, ον. *Act.* 6, 6. προσευξάμενοι ἐπέθηκαν αὐτοῖς τὰς χεῖρας, *precati imposuerunt eis manus.* *Act.* 13, 3. νηστεύσαντες καὶ προσευξάμενοι, *quum jejunassent & orassent.*

Προσευχῇ, ἥς, ἡ, *precatio.* *Matth.* 17, 21. *Marc.* 9, 29. τῷτο τὸ γένος (τῶν δαιμονίων) ἐν ἑδενὶ δύναται ἐξελεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νηστείᾳ, *hoc genus demoniorum nullo modo potest exire, nisi orando & jejunando.* *Luc.* 6, 12. ἐν τῇ προσευχῇ τῷ θεῷ, (*genitivus objecti*) in *precatione ad DEUM.* Phras. ὁλοάζειν τῇ προσευχῇ, *vacare precibus.* προσκαρτερεῖν τῇ προσευχῇ, *perdurare in oratione.* *Col.* 4, 2. ἐγκόπτειν προσευχὴν. *1. Petr.* 3, 7. *precationem impedire, seu interrumpere.* προσευχή, ὧν, αἱ, *preces.* *Eph.* 1, 16. ποιῆσαι προσευχάς, *preces fundere.* *Col.* 4, 12. ἐν ταῖς προσευχαῖς, in *precibus.* *Philem.* 6, 4. ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, in *precibus meis.*

Προσευχὴ, ἥς, ἡ, *proseucha, domus orationis.* *Act.* 16, 16. πορευομένων ἡμῶν εἰς προσευχὴν, *euntibus nobis ad proseucham seu domum orationis.* *Marc.* 11, 17. ὁ οἶκος μου, οἷον προσευχῆς κληθήσεται, *domus mea domus precationis vocabitur, ex Es.* 56, 7. Hinc *Synagoga* inter gentes videntur dictæ fuisse προσευχαῖ, *proseuchæ, quamvis Henricus Stephanus in Thesauro linguae Græcæ aliter hæc exponat.* [*Proseucha* in eo differebat a *Synagoga*, quod ad *Synagogam* lectionum, auscultandarum, ad *proseucham* vero salutem orationum fundendarum causa conve-nerunt. *Steph. le Moine ad epist. Polycarpi* pag. 71. sq.]

ΕΤΩΧΙΕ, ας, ἡ, *convivium, epulum, παρὰ τὸ εὖ ἔχειν, bene esse.* *Dicimus ei bene esse, qui lautè accipitur, qui benè curat corpus.* Gallicè, *faire bonne chère.* Germanicè, *guter dinge seyn.* Sen- potius ex εὖ ἔ oχῇ, ἥς, ἡ, *cibus, quod corpus eo contineatur & conservetur, q. d. lautæ epulæ, lautus cibus.* Th. ἔχω.

Εὐωχέω, ὦ, *convivio excipio.* εὐωχέομαι, ἔμαι, *convivio excipior, convivor, epulor.* *Judith.* 1, 16. ἦν ἐκεῖ γάθυμῶν καὶ εὐωχέμενος, *erat ibi otia & convi-*

via agitant. imperfect. εὐωχεόμεν ἄμην.

Συνευνωχέομαι, ἄμμαι, unā convivor. 2. Pet. 2, 13. συνευνωχέμενοι ὑμῖν, dum vobiscum epulantur. Jude 6. 12. συνευνωχέμενοι ὑμῖν, ἀφόβως ἑαυτὰς ποιμαίνοντες, dum vobiscum convivuntur, secure seipsos pascentes. Xenoph. lib. 3. memorab. in fine de hoc verbo ita scribit: ἔλεγε δὲ καὶ ὡς τὸ εὐωχεῖσθαι ἐν τῇ Ἀθηναίων γλώττῃ ἐδίειν καλοῦτο. τὸ δὲ εὖ προσκείσθαι, ἔφη, ἐπὶ τῷ ταῦτα ἐδίειν, ἅτινα μήτε τὴν ψυχὴν, μήτε τὸ σῶμα λυποῖν, μήτε δυσεύρετα εἶναι, ὥστε καὶ τὸ εὐωχεῖσθαι τοῖς κοσμίως διαιτωμένοις ἀνετίθαι, hoc est: Adjebat etiam verbum εὐωχεῖσθαι lingua Atheniensium edendi significationem habere. Additam verò esse voculam εὖ, ut ea comedantur, quæ neque animam, neque corpus lædant, nec inventu difficilia sunt. Itaque verbum etiam hoc victu decenter utentibus tribuebat.

Εἰλαπίνη, ης, ἡ, convivium magnifice instructum. videtur idem apud poetas significare. παρὰ τὸ εἰλαπάχθαι pro λελαπάχθαι ἀλαπάζω evacuò.

Εἰλαπινάζω, convivor. Hom. Ὀδυσ. pag. 536.

† Ε'ΦΕΣΟΣ, ος, ἡ, Ephesus. Minoris Asiae metropolis. 1. Cor. 16, 8. Act. 18, 21. Derivatur à Græco verbo ἐφίεμαι, peto, desidero, cupio, appeto. ἐφίεσθαι ἀρετῆς, virtutis esse studiosum. ἐφίεσις, εὐς, ἡ, appetitus, desiderium. item appellatio seu provocatio à judicio inferiori ad superius. ἐφέσιμ' ὁ δίκη, causa, quæ post appellationem agitur. Suprema curia solet esse in metropoli, unde forte urbs hæc nomen accepit. Gen. ἐφέσ, Act. 18, 21. Dat.. ἐφέσω, 1. Cor. 16, 8. Acc. ἐφeson, Act. 18, 19. Hinc derivatur

Ἐφεσῖνος, ἰνῆ, ἴνον, Ephesinus, a, um. Apoc. 2, 1.

Ἐφέσι' ἰα, ἰον, Ephesensis vel Ephesus, Act. 19, 34. Ἔς.

† Ε'ΦΡΑΪ'ΘΑ, ης, ἡ, vide supra βηθλεέμ.

† Ε'ΦΡΑΙ'Μ, ὁ, nomen proprium viri, filii secundi Josephi. Hebr. cuius notationem reddidit ipse Josephus pater, Gen. 41, 52. ubi ait: quia me fructuosum reddidit

A DEUS. Est etiam nomen urbis. Job. 11, 54. εἰς ἐφραῖμ λεγομένην πόλιν. Methathesis, pro, εἰς πόλιν τὴν λεγομένην ἐφραῖμ, in urbem, quæ dicitur Ephraim.

† Ε'ΦΦΑ'ΘΑ'. Marc. 7, 34. Syriacè imperativi ithrael à radice Gracè vertitur διανοίχθητι, aperi-tor, cuius analysin vide infra in οἶγω.

Ε'ΧΘΡΟΣ, ος, ὁ, in N. T. substantivè ponitur, ἔ vertitur hostis. Luc. 6, 27. ἀγαπάτε τὰς ἐχθρὰς ὑμῶν, diligite hostes vestros. κατ' ἐξοχὴν diabolus dicitur ἐχθρὸς hostis. Matth. 13, 39. Luc. 10, 19. ἐπὶ πᾶσαν τὴν δύναμιν τῶν ἐχθρῶν, supra omnem vim inimici, hoc est, diaboli. Derivatur ab ἐχθω, odi. unde est ἐχθ' ἔ, ἔ, τὸ, odium. Ὀδυσ. ζ. ἤχθητο πᾶσι, omnibus erat odio.

Ἀπεχθῆς, ἑος, ὁ, ἡ, invisus.

Ἀπεχθῶς, adverb. inimice, inhospitaliter. Sap. 19, 15. odiosè. 3. Macc. 5. ἀπεχθῶς ἔχοντας πρὸς τὰς Ἰουδαίους, odiosè affectos in Judeos.

Ἀπεχθάνομαι, invisus sum. fut. ἀπεχθήσομαι.

Εἰδεχθῆς, ἑος, ὁ, ἡ, aspectu deformis, qui est odioso aspectu.

Εἰδέχθαι, ας, ἡ, aspectus deformis vel odiosus. Sap. 16, 3. Ex ἔδος, aspectus, quod est ab εἶδα, ἔς ἐχθος.

Ἐχθρα, ας, ἡ, inimicitia (differt ab ἐχθρὰ inimica, solo accentu.) Luc. 23, 12. ἐν ἐχθρᾷ εἶναι, inimicitias exercere, inimicum esse. Rom. 8, 7. τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς ἐχθρὰ εἰς θεόν, sensus carnis est inimicitia adversus Deum.

Ἐχθραίνω, odio prosequor, odio habeo, pro hoste habeo. Sir. 28, 6. μνήθητι τὰ ἔσχατα, καὶ παῦσαι ἐχθραίνων, memento nobisima, ἔς desine inimicitias exercere.

Ἐχθρεύω, inimicus sum, inimicor. Verba in εὖ explicari solent per sum. Ex. 13, 22. ἐχθρεύσω τοῖς ἐχθροῖς σου, inimicabor inimicos tuos, hostiliter agam cum hostibus tuis. conf. 2. Macc. 10, 26.

Φιλεχθρέω, ὦ, inimicitias libenter exerceo. Prov. 3, 30. μὴ φιλεχθρέῃς (2. sing. a. 1. conj. act.) πρὸς ἄνθρωπον μάτην, noli iurgiam exercere cum quodam homine frustra.

ἘΧΙ'ΝΟΣ, ος, ὁ, erinaceus. Jesh. 14, 23.

ἘΧΑΣ

ἘΧΙΣ, ιος, vel εως, ἡ, vipera mas. παρὰ τὸ ἔχεσθαι, quod facile adhærescat. ἔχομαι adhæreo.

Ἐχιδνα, ης, ἡ, vipera, fœmina, sic dicta Latine, quod vi pariat. Græcè verò, ut nonnulli conieciunt, παρὰ τὸ ἔχει ἐν ἑαυτῇ τὴν γονὴν ἄχρι θανάτου, quod ad interitum usque factum in se contineat. Bestiarum est venenosissima, ut liquet ex Act. 28, 4. 5. Per metaph. mali & improbi homines, quorum animi veneno iracundiae & perfidiae tument. item adulteri. Athen. lib. 7. legimus, μύραναι ἔχει μίγνυθαι, muranam cum vipera ἀλλογενεῖ consuescere. Matth. 3, 7. B γεννήματα ἔχιδνῶν, progenies viperarum, q. d. mali corvi, malum odum. Serpens generat serpentem. Vos Pharisei malorum majorum estis mali posterii. Vos estis semen antiqui illius serpentis. Gen. 3, 15. Vos estis callidi insidiatores, pleni veneno, adulteri (Joh. 8, 7.) Vos impletis mensuram patrum vestrorum. Matth. 23, 32. Alii per metaphoram sic explicant: Sicut vipera, dum nascuntur, matrem occidunt, ita & Judæi occiderunt prophetas, per quos spiritualiter, saltem aliqui, erant regeneriti, & quos ipsimet audire debuissent.

Ἐχιδναῖα, αῖα, αῖον, viperinus, a, um.

ἘΧΤΡΟΣ, ὁ, ὄν, munitus, tutus, a, um.

Ἐνέχυρον, &, τὸ, pignus, quo scilicet aliquid ἐχυρὸν, hoc est, tutum redditur. Proverb. 20, 19.

Ἐνεχυράζω, pignora capio. Deut. 24, 10.

Ἐνεχύρασμα, ατος, τὸ, pignus. Exod. 22, 26.

Ἐνεχυρασμός, ὅ, ὄν, pignus. Ezech. 18, 7.

Ὀχυρὸς, ὁ, ὄν, idem quod ἐχυρὸς, munitus.

Ὀχυρόω, ὤ, munio. F. ὠσω. P. ὠχύρωκα. Præf. pass. ὠχύρωμαι munitus fui, unde est nomen verbale

Ὀχύρωμα, τό, τὸ, munitio. 2. Cor. 10, 4. πρὸς κατὰίρεσιν ὀχυρωμάτων, ad destructionem munitiorum. carcer. Gen. 39, 20. ἐνέβαλεν αὐτὸν εἰς ὀχύρωμα, coniecit eum in carcerem.

Ὀχυρωμάτιον, &, τὸ, munitiuncula, 1. Macc. 16, 15.

Ὀχύρωσις, εως, ἡ, munitio. 1. Macc. 10, 11.

Προσχυρόω, ὤ, insuper seu præterea munio, 1. Macc. 13, 48. καὶ προσωχύρωσεν αὐτήν, & præterea munivit eam.

ἘΧΩ, habeo. Act. 3, 6. ὁ ἔχω, τὸ σοι δίδωμι, quod habeo, hoc tibi do. 1. Cor. 4, 7. τί δὲ ἔχεις, ὃ ἐκ ἔλαβες; quid habes, quod non acceperis? Joh. 9, 21. αὐτὸς ἡλικίαν ἔχει, ipse ætatem habet. 1. Joh. 2, 1. παρὰκλήτον ἔχομεν (1. plur. præf.) πρὸς τὸν πατέρα, advocatum habemus apud Patrem. 1. Joh. 5, 15. ἔχομεν αἰτήματα, impetramus petitiones. Col. 4, 1. ἔχετε (2. pl. præf.) Κύριον ἐν ὕψοις, vos habete DOMINUM in cælis. Joh. 15, 22. νῦν δὲ πρόφασις ἐκ ἔχουσιν (3. plur. præf.) nunc non habent, quæ prætexant. possum, Luc. 14, 14. ἐκ ἔχουσιν ἀναποδῆναί σοι, non possunt tibi par pari referre, non possunt tibi retribuire. Luc. 14, 18. ἔχε (præf. imper. 2. sing.) με παρητημένον, habe me excusatum. 1. Cor. 7, 2. ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἔχτω (3. sing. præf. imper. act.) suam quisque uxorem habeat. Jac. 2, 1. μὴ ἔχετε (2. pl. præf. imper.) ne habete. Luc. 9, 3. legitur

C infinitivus ἔχειν, pro 2. pl. imper. ἔχετε. Hellenismus. subintelligitur ὁφείλετε debetis. Sic Phocyl. μὴ πλάστεῖν ἀδίκως, pro μὴ πλάττειν ἀδίκως, ne ditesce injuste. præf. optat. ἔχοιμι, οἷς, οἱ. Act. 17, 11. εἰ ἔχοι (3. sing. præf. opt.) ταῦτα ἔτως, an hæc ita se habuerint. Act. 24, 19. εἴ τι ἔχοιεν (3. pl. præf. opt.) πρὸς με, si quid haberent adversus me. præf. ἔχω, ης, η. 2. Cor. 2, 3. ἵνα μὴ λύπην ἔχω, ne tristitiam capiam. Eph. 4, 28. ἵνα ἔχη (3. sing. præf. subj. act.) μεταδιδόναι τῷ χρείαν ἔχοντι, habeat, quod impertiat egenti. 1. Joh. 2, 28. ἵνα ἔχωμεν

D (1. pl. præf. subj.) παρρησίαν, ut habeamus fiduciam. 1. Joh. 1, 3. ἵνα κοινωνίαν ἔχητε (2. plur. præf. subj.) μεθ' ἡμῶν, ut communionem habeatis nobiscum. Joh. 8, 6. ἵνα ἔχωσι (3. pl. præf. subj.) κατηγορεῖν αὐτῶν, ut possent eum accusare. Hellenismus. Act. 24, 9. φάσκοντες, ταῦτα ἔτως ἔχειν (præf. inf. act.) agentes, hæc ita se habere. part. præf. ἔχων, ἔσα, ὄν. Phil. 3, 4. ἔχων, præcedenti καίπερ, participiis præponi solito. 1. Tim. 6, 16. ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, qui solus habet immortalitatem, hoc est, qui solus est immortalis & æternus.

Matth. 25, 29. τῷ γὰρ ἔχοντί παντὶ δοθή-
σεται, *omni enim habenti dabitur*. 1. Pet.
4, 5. τῷ ἐτοίμως ἔχοντι κρίναι, *qui para-
tus est ad judicandum*. ago, sum. Joh. 11,
17. τέσσαρας ἡδὴ ἡμέρας ἔχοντα ἐν τῷ μνη-
μείῳ, *qui jam quatuor dies fuerat in se-
pulcro*. οἱ ἔχοντες, οἱ κεντημένοι τοῖς ἑστίαις
*habentes, possidentes facultates, h. e. divi-
tes*. 1. Cor. 11, 22. καὶ κατασχύνετε τὰς μὴ
ἔχοντας, *Et pudefacitis eos, qui non habent*.
Sic Sophocles πρὸς τὸν ἔχονθ' ὁ Φθόνος ἔρ-
πει, *invidia illum comitatur, qui aliquid
habet*. Apoc. 12, 2. ἐν γαστρὶ ἔχουσα, *in ven-
tre habens, scil. βρέφος, embryonem, h. e.*
prægnans, gravida. 1. Tim. 5, 12. ἔχουσα κρι-
μα, *habentes damnationem, h. e. damnan-
dæ*. Act. 24, 25. τὸ νῦν ἔχον, *hoc est, ut
nunc se res habet. ubi impersonaliter accipi-
tur*. ἔχον ibi est accus. casus g. n. præf. part.
act. τὸ νῦν ἔχον Ellipsis τῆς κατὰ, *quasi di-
cas, secundum id, quod nunc se habet, hoc
est, rebus ita stantibus*. Atticismus. Sic
etiam impersonaliter usurpatur, ἔξδον, δέον.
sustineo. Phil. 1, 30. τὸν αὐτὸν ἀγῶνα
ἔχοντες, *idem certamen sustinentes*. ἔχον-
τες pro ἔχοντές ἐσε sustinetis. Hebra-
ismus. ubi participium pro presenti indi-
cativi ponitur. Quamvis etiam Græci
elegantè participio cum verbo substantivo
utantur pro indicativo. ut Lucian. δὴλ. &
εἰ ἀγνοῶν, *manifestè es ignorans, pro ma-
manifestè ignoras*. Arist. top. 3. 1. ἀνηρη-
κὼς ἔσομαι, *tollam, negabo*. item δεδευχὼς
ἔσομαι pro δείξω, *demonstraturus sum*.
Marc. 8, 1. ἔχόντων pro ἔχοντες, *scilicet
ὄχλος, quod est nomen multitudinis*. Act. 15,
12. Μωσῆς ἔχει τὰς κηρύσσοντας, *Moses
solet predicari*. imperf. εἶχον, es, e. 3. Joh.
5, 13. ποῦ δ' αὖ εἶχον (1. sing. imperf.) γρά-
φειν, *multa possem scribere*. Joh. 19, 11.
ἐκ εἶχες (2. sing. imperf.) ἐξουσίαν κατ'
ἐμῆ, *non haberes potestatem in me*. Marc.
16, 8. εἶχε (3. sing. imperf.) δὲ αὐτὰς τρό-
μου, *tenebat enim tremor eas*. Marc. 10,
22. ἦν γὰρ ἔχων (pro εἶχε) κτήματα
ποῦ δ' αὖ, *habebat enim possessiones multas*.
Hebr. 6, 13. εἶχε posset. Hebr. 12, 9. πα-
τέρας εἶχομεν (1. pl. imperf.) παιδεύτας,
castigatores habuimus patres. Luc. 17, 6.
εἰ εἶχετε (2. pl. imperf.) πίσιν, *si habere-
tis fidem*. Joh. 9, 41. ἐκ ἂν εἶχετε ἁμαρ-
τίαν, *non haberetis peccatum*. Marc. 11, 32.

A ἅπαντες γὰρ εἶχον (3. pl. imperf.) Ἰωάν-
νην, *ὅτι ὄντως προφήτης ἦν, omnes enim
sentiebant de Johanne, quod vere prophe-
ta esset*. Fut. ἔξω (scribitur spiritu aspero,
ut discernatur ab Adverbio ἔξω foris.)
Matth. 19, 21. ἔξεις θησαυρὸν ἐν οὐρανοῖς,
habebis thesaurum in cælis. Matth. 1, 23.
ἐν γαστρὶ ἔξει (3. sing. fut. 1. act. indic.)
erit gravida. Joh. 16, 33. ἐν τῷ κόσμῳ
θλίψιν ἔξετε (2. plur. fut. indic.) *in mun-
do (hoc est, inter impios homines) afflictio-
nem habituri estis, hoc est, affligemini*.
1. Cor. 7, 28. θλίψιν δὲ τῇ σαρκὶ ἔξουσιν.
B (3. pl. fut.) *afflictionem in carne habituri
sunt*. Præf. act. ἔχνηκα, as, e, (ab obsoleto
οχέω.) 2. Cor. 2, 13. ἐκ ἔχνηκα ἀνεσιν τῷ
πνεύματί μου, *ad verb. non habui quietem
in spiritu meo, hoc est, non potui conquie-
scere*. 2. Cor. 7, 5. ἑδεμῖαν ἔχνηεν (3. sing.
præf. act. indic.) ἀνεσιν ἢ σὰρξ ἡμῶν, *nul-
lam habuit relaxationem caro nostra*.
Rom. 5, 2. προσαγωγὴν ἐχῆκαμεν (1. pl.
præf. act. indic.) τῇ πίσει εἰς τὴν χάριν
ταύτην, *aditum habuimus fide in gratiam
hanc*. Marc. 5, 15. τὸν ἐχνηκότα (part. præf.
accus. sing. g. m.) τὸν λεγεῶνα, *qui habue-
rat legionem*. aor. 2. ἔχον, es, e, (ἀοχέω)
C Jud. 6, 3. ἀνάγκην ἔχον (1. sing. a. 2. act.)
γράψαι ὑμῖν necesse habuit vobis scribere.
Joh. 4, 18. πέντε γὰρ ἄνδρας ἔχε (2.
sing. a. 2. act. indic.) *quinque enim viros
habuisti*. Joh. 4, 52. ἐν ᾗ κομψότερον ἔχε
(3. sing. a. 2. act. indic.) *quâ melius ha-
buerat*. Marc. 2, 25. ὅτε χρειάν ἔχε (sci-
licet ἄρτων) *quum egeret panibus seu cibo*.
Marc. 14, 8. ὃ ἔχεν αὐτῇ, ἐποίησε, *hoc,
quod potuit, fecit*. Luc. 20, 33. ἑπτὰ ἔχον
αὐτὴν γυναῖκα, *septem habuerunt eam ux-
orem*. Rom. 1, 13. ἵνα καρπὸν τινὰ ὦ (1.
sing. aor. 2. act. subj.) *ut fructum aliquem
consequar*. præf. pass. ἔχομαι, cohæreo.
Heb. 6, 9. ἐχόμενα (part. præf. pass. ac-
cus. pl. g. n.) σωτηρίας, *cum salute con-
iuncta, vel salutis adhaerentia, vel ad salu-
tem pertinentia*. σωτηρίας hic est genit.
sing. ἔχεσθαι cum Genit. idem est quod
κοῦδ' αὖσθαι cum Dat. adherere. conf. paulὸ
post ἀντέχομαι. Luc. 13, 33. τῇ ἐχομένῃ
scil. ἡμέρᾳ, *sicut plenè legimus Act. 21, 26.
die sequenti*. Marc. 1, 38. ἄγωμεν εἰς τὰς
ἐχομένας (acc. plur. part. præf. pass.) *κω-
μοπόλεις, eamus in (coherentia) contigua
oppi-*

oppidula. Observentur phrascs ab hoc verbo: *χρεῖαν ἔχειν* τινὸς πράγματος, egere re quapiam, Luc. 22, 71. ἀπρόσκοπον συνείδησιν ἔχειν, Act. 24, 16. salvam, illam habere conscientiam, sibi bene consciunt esse. τιμὴν ἔχειν, Joh. 4, 44. in pretio esse. ἔχειν γυναῖκα, Matth. 22, 28, uxoratum esse. ἔχειν ἄνδρα, Joh. 4, 18. maritalam esse. ἀνάγκην ἔχειν, Luc. 13, 17. cogi, oportere, necesse habere. ἔχειν ἀγάπην ἐν ἀδελφοῖς, Joh. 13, 35. se mutuo amare. χάριν ἔχειν τινι. idem quod χάριν εἰδέναι τινί, 1. Tim. 1, 12. gratiam alicui habere. μομφὴν ἔχειν πρὸς τινά, Col. 3, 13. querelam habere adversus aliquem. ἔχειν ἀσθένειαν, Hebr. 7, 28. laborare infirmitate. ἔχειν χρήματα, Luc. 18, 24. abundare divitiis, in re lauta esse. πρόφασιν ἔχειν, Joh. 15, 22. aliquid obtendere. λύπην ἔχειν, Joh. 16, 21. tristitiā affici κακῶς ἔχειν. Marc. 6, 55. malè habere. κομψότερον ἔχειν, Joh. 4, 52. convalescere. ετοίμως ἔχειν, Act. 21, 13. paratum esse. ἔχειν ἔτη, Joh. 8, 57. annos agere. ἔχειν ἁμαρτίαν, 1. Joh. 1, 8. esse peccatorem. ἔχειν ἄνεσιν, 2. Cor. 2, 12. habere relaxationem, &c.

Ἔξις, εως, ἡ, habitus, quasi formetur præt. act. εἶχα, unde sit præt. pass. εἶγμαι, εἶξαι, unde abjecto augmento ἰῶτα & mutato αι in ις formatur ἔξις. Non itaque semper sequitur, orta sunt usitata; Ergo etiam prima, unde oriuntur. Hebr. 5, 14. διὰ τὴν ἔξιν, propter habitum.

Σχήμα, τό, τὸ, figura. A præt. Act. σχήκα sit. pass. præt. σχήμαι, & hinc est Σχήμα. 1. Cor. 7, 31. τὸ σχήμα τῆς κόσμου παράγει, figura hujus mundi præterit. habitus. Phil. 2, 7. σχήματι εὑρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος, habitu compertus ut homo. A nomine σχήμα derivatur verbum

Σχηματίζω, effingo.

Μετασχηματίζω, transfiguro, figura transfero. F. ἴσω. Phil. 3, 21. μετασχηματίσει (3. sing. fut. 1. act. ind.) τὸ σῶμα ἡμῶν, transfigurabit corpus nostrum. Præt. μετασχημάτικα. aor. 1. act. μετέσχημάτισα. 1. Cor. 4, 6. ταῦτα μετέσχημάτισα εἰς ἐμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶν, hæc figurâ quadam transtuli seu traduxi ad me & Apollum. 2. Cor. 11, 14. αὐτὸς γὰρ ὁ σατανᾶς μετασχηματίζεται (3. sing. præs. pass. ind.)

Αἰς ἄγγελον φωτός, ipse enim Satanas se transformat in angelum lucis.

Συοχηματίζω, ex σύν & σχηματίζω, ubi v abjicitur ob sequentes duas consonantes σχ, construitur cum Dativo, si præpositio nis. conformo. Rom. 12, 2. μὴ συοχηματίζεσθαι (præs. pass. inf.) τῷ αἰῶνι τῷ τῷ, ne vos conformetis huic seculo. 1. Pet. 1, 14. μὴ συοχηματιζόμενοι (part. præs. pass. nomin. pl. g. m.) ταῖς πρότερον ἐπιθυμίαις, qui non conformamini pristinis libidinibus.

Εὐοχήμων, ονος, ὁ, ἡ, καὶ τὸ εὐοχημον B (ex εὖ bene & ὄχημα) honestus, decens. Marc. 15, 43. εὐοχήμων βουλευτής, honorabilis senator. Act. 13, 50. σεβομένας γυναῖκας καὶ εὐοχήμονας religiosas mulieres & honoratas. 1. Cor. 7, 35. πρὸς τὸ εὐοχημον, ad id, quod honestum est. 1. Cor. 12, 24. τὰ δὲ εὐοχήμονα ἡμῶν, quæ enim in nobis sunt decora. Hinc adverbium

Εὐοχημόνως, decenter, honestè, compositè. Rom. 13, 13. περιπατεῖν εὐοχημόνως, compositè incedere, hoc est, honestè vivere. 1. Cor. 14, 40. πάντα εὐοχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω, omnia decenter & ordine fiant.

Εὐοχυμοσύνη, ης, ἡ, decor. 1. Cor. 12, 23.

Ἀσχήμων, ονος, ὁ, ἡ, καὶ τὸ ἀσχημον, indecorus. 1. Cor. 12, 23. τὰ ἀσχήμονα, scilicet μέλη, indecora membra.

Ἀσχημοσύνη, ης, ἡ, fœda actio. propriè obscœni gestus. σχήμα inter alia significat gestum. Rom. 1, 27.

Ἀσχημονέω, ὦ, indecorè ago. 1. Cor. 13, 5. ἐκ ἀσχημονεῖ, non indecorè agit. 1. Cor. 7, 36. ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθένον αὐτῆς, indecorum quid committere in virginem suam, hoc est, in filiam suam virginem. scilicet dum eam viro maturam non elocat matrimonio.

Ἀσχημόνησις, εως, ἡ, opprobrium. Symmachus Psalm. 44, 16. & 69, 8.

Ἀνέχω, sursum tollo. ἀνέχομαι, verb. med. tolero, suffero, construitur cum Genitivo: 1. Cor. 4, 12. διωκόμενοι ἀνεχόμεθα (1. pl. præs. med.) persecutione pressi sustinemus, scilicet illas. 2. Cor. 11, 19. ἡδέως ἀνέχεσθε (2. pl. præs. med.) τῶν ἀφρόνων, libenter toleratis insipientes. 2. Thess. 1, 4. ἐν ταῖς θλίψεσιν, αἵς ἀνέχεσθε, in affli-

afflictionibus, quas suffertis. αἵς pro ὧν Hel-
lenismus, ubi relativum casu etiam con-
venit cum nomine precedente, ad quod re-
fertur. Heb. 13, 22. ἀνέχεσθε (2. pl. præs.
imper.) τῆς λόγῃ τῆς παρακλήσεως, sufferte
sermonem exhortationis. Col. 3, 13. ἀνεχόμενοι (part. præs. med. nomin. pl.) ἀλλή-
λων, sufferentes alii alios. imperf. ἀνεχόμε-
νην ὅ ἡνεχόμενην, & ετο, tolerabam. 2. Cor.
11, 1. ὅφελον ἀνείχεσθαι με (2. pl. imperf.
med.) τῆς ἀφροσύνης utinam sufferetis
meam desipientiam. verba curandi regunt
genitivum, quam syntaxin imitatur ver-
bum ἀνέχομαι, tolero. Quem enim cu-
ramus, seu cuius gerimus curam, in eo mul-
ta toleramus. Ponitur etiam sine casu,
qui tamen subintelligi debet. 2. Cor. 11, 4.
καλῶς ἡνείχεσθε, rectè toleraveritis, scilicet
illum. ἡνείχεσθε 2. pl. imperf. med. cum
duobus augmentis, quorum prius in prae-
positione est anomalum, posterius verò ex ad-
ditione τῆς ἰωτα est regulare. Aēt. 18, 14. ἡν-
εχομένην ὑμῶν, sufferrem seu tolerarem vos.
ἡνεχομένην est 1. sing. aor. 2. med. indic. Du-
plex est augmentum. 1. est augmentum usi-
tatum. ἐχομένην. aor. 2. med. derivatur ab
aor. 2. aēt. ἐχον, qui est ἀρχέω, sicut ἀφι-
λέω est aor. 2. ἐφίλον, ἀτιμάω ἐτιμον, ita
ἀρχέω inusitato est ἐχον, ες, ε, augmentum
est anomalum in praepositione ἀνά, ubi prius
α mutatur in η. Simile exemplum vide in
ἀνοίγω. Fut. 1. med. ἀνέξομαι, sufferam.
Marc. 9, 19. ἕως πότε ἀνέξομαι ὑμῶν;
Quousque sufferam vos? 2. Tim. 4, 2. ἔσται
καιρὸς, ὅτε τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας & α
ἀνέξονται, (3. pl. fut. 1. med. indic.) erit
tempus, quum sanam doctrinam non tole-
rabunt.

Ἀνεκτός, ἢ, ὄν, tolerabilis. in compara-
tivo gradu ἀνεκτότερος, tolerabilior. Matth.
11, 22. τύρω ἀνεκτότερον (g. n.) ἔσται, sci-
licet κρίμα, Tyro tolerabilius erit judi-
cium.

Ἀνοχή, ἡς, ἡ, tolerantia, Rom. 2, 4.

Ἀντέχομαι, cum Genit. nitentem, sed
invalidum adjuvo, sublevo. 1. Thess. 5, 14.
ἀντέχεσθε (2. pl. præs. imper. med.) τῶν
ἀσθενῶν, sublevate infirmos, tenax sum.
Tit. 1, 9. ἀντεχόμενον (part. præs. med.
accus. sing. g. m.) τῆς πιστῆς λόγῃ, tenacem
fidelis illius sermonis. F. ἀνδέχομαι, adhæ-
rebo. Matth. 6, 24. ἡ ἐνὸς ἀνδέχεται

A (3. sing. fut. 1. med. indic.) aut uni adhæ-
rebit.

Ἀπέχω, recipio, reporto, refero. Fut.
ἀφέξω. Præt. ἀπέσχηκα. aor. 2. ἀπέσχον.
Phil. 4, 18. ἀπέχω δὲ πάντα, accepi autem
omnia. Luc. 6, 24. ἀπέχετε (2. plur. præs.
indic.) τὴν παρακλήσιν ὑμῶν, recepistis so-
latium vestrum. Matth. 6, 5. ἀπέχασιν (3.
pl.) μισθὸν αὐτῶν, receperunt mercedem
suam. Ubi nota, verbum hoc in præsenti
etiam significationem præteriti temporis ad-
mittere. Philem. 6. 15. ἵνα αἰώνιον αὐτῶν
ἀπέχης (2. sing. præs. subj. aēt.) ut eum
perpetuum recipias. absūm, disto. Matth.
15, 8. ἡ καρδιά πόρρω ἀπέχει (3. sing. præs.)
cor procul distat. Luc. 15, 20. αὐτὸς μακρὰν
ἀπέχοντο (part. præs. aēt.) quum adhuc
longè abesset. Luc. 24, 13. εἰς κώμην, ἀπέ-
χασαν σταδίους ἐξήκοντα ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ,
in vicum, distantem stadiis sexaginta Hie-
rosolymis. Marc. 14, 41. ἀπέχει, sufficit. ἀ-
πέχομαι, verb. med. abstineo, regit Genit.
1. Thess. 5, 22. ἀπὸ παντὸς ἐῶς πονηρῆ ἀ-
πέχεσθε (2. pl. præs. imper. med.) ab omni
specie mali abstinete. 1. Thess. 4, 3. ἀπέ-
χεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας, ut absti-
neatis à scortatione. 1. Pet. 2, 11. ἀπέχεσθαι
(præs. inf. med.) τῶν σαρκινῶν ἐπιθυμιῶν,
abstineatis à carnalibus cupiditatibus. Aēt.
15, 20. τῆς ἀπέχεσθαι (scilicet ἐνεκα) ἀπὸ
τῶν ἀλισγημάτων, ut abstineant à pollutio-
nibus. imperf. ἀπεχόμενην, & ετο. Fut. 1.
med. ἀφέξομαι. Prov. 22, 5. ἀφέζεται
ἀπ' αὐτῶν, scilicet ὁδῶν σκολιῶν, cavebit
sibi à viis illis pravis.

Ἐνέχω, immineo cum Dat. Luc. 11, 53.
ἡρῶνιο δεινῶς ἐνέχεν, cœperunt vehemen-
ter illi imminere. Marc. 6, 19. ἡ δὲ Ἡρο-
διάς ἐνέχεν (3. sing. imperf.) αὐτῷ. He-
rodias autem imminebat ei. præs. pass. ἐνέ-
χομαι, implicor. Gal. 5, 1. μὴ συγῶ δα-
λείας ἐνέχεσθε (2. pl. imper. pass.) ne ju-
go servitutis implicamini. item teneor, ob-
ligor.

Ἐνοχή, ἡς, ἡ, obligatio.

Ἐνοχῶ, & ὁ, obnoxius, reus. cum Ge-
nit. Matth. 26, 66. ἔνοχῶ θανάτου ἐστί,
reus mortis est. Heb. 2, 15. ἔνοχοι ἦσαν δα-
λείας, obnoxii erant servituti cum Dativ.
Matth. 5, 22. ἔνοχῶ εἶσιν εἰς τὴν γέενναν
(pro τῇ γέεννῃ, Hebraismus) igni gehennæ
tene-

tenebitur. Matth. 5, 21. ἐνοχῶ ἐς αὐτὴν κρίσει, obnoxius erit iudicio.

Προενέχω, jam ante implico, 2. Macc. 5, 18. προενέχεσθαι πολλοῖς ἁμαρτίμασι, multis peccatis jam ante implicatum teneri.

Ἐξέχω, excello. cum Genit.

Ἐξοχή ἧς, ἡ, excellentia. Act. 25, 23. τοῖς κατ' ἐξοχὴν ἔσι, eminentioribus.

Ἐξόχως, adverb. eminenter, eximie.

Ἐπέχω, attendo cum Dat. Luc. 14, 7. ἐπέχων, observans. 1. Tim. 4, 16. ἔπεχε (2. sing. pres. act. imper.) σεαυτῷ, attende tibi ipsi. prætendo. Phil. 2, 16. λόγον ζωῆς ἐπέχοντες (part. pres. act.) sermonem vitæ prætendentes. Act. 3, 5. ὁ δὲ ἐπέχεεν (3. sing. imperf. act.) αὐτοῖς, intendebat in illos, scilicet oculos. subsisto. Fut. ἐφείξω. P. ἐπέοχηκα. a. 2. ἐπέοχον. Act. 19, 22. ἐπέοχε (3. sing. a. 2. act. indic.) χρόνον εἰς τὴν Ἀσίαν (pro ἐν τῇ Ἀσίᾳ) substituit ad tempus in Asia.

Ἐποχή, retentio, constriictio. Proverb. 30, 16. ἐποχὴ μήτρας, constriictio vulvæ.

Κατέχω, retineo, teneo. 1. Cor. 15, 2. εἰ κατέχετε (2. pl. pres. act. indic.) si retinetis. Luc. 8, 15. τὸν λόγον κατέχασι, sermonem retinent, hoc est, surdis auribus eum non transmittunt. 1. Thess. 5, 21. τὸ καλὸν κατέχετε (2. pl. imper.) quod bonum est, retinere. Heb. 10, 23. κατέχωμεν (1. pl. pres. act. subj.) τὴν ὁμολογίαν, teneamus professionem. obtineo. Luc. 14, 9. τὸν ἔοχατον τόπον κατέχων (pres. inf. act.) ultimum locum occupare. obsto. 2. Thess. 2, 7. μόνον ὁ κατέχων (part. pres. act.) ἄρτι, tantum qui nunc obstat. 2. Thess. 2, 6. καὶ νῦν τὸ κατέχον (part. pres. act. gen. n.) ἔσθ' nunc quid obstat, quid remoretur. 2. Cor. 6, 10. ὡς μηδὲν ἔχοντες, καὶ πάντα κατέχοντες, (part. pres. nomin. pl. g. m.) ut nihil habentes, ἔσθ' omnia obtinentes. 1. Cor. 7, 30. ὡς μὴ κατέχοντες, tanquam non obtinentes. detineo. Rom. 1, 18. τὴν ἀλήθειαν κατεχόντων (part. pres. act. gen. pl.) veritatem detinentium, seu supprimentium. imperf. Luc. 4, 42. κατεῖχον (3. pl. imperf.) αὐτὸν detinebant ipsum. tendo. Act. 27, 40. κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλὸν, tendebant ad litus. Fut. καθεξέω. P. κατέοχηκα. aor. 2. κατέοχον, es. occupo. Matth. 21, 38. καὶ κατέοχωμεν (1. pl. aor. 2. act. subj.) τὴν

κληρονομίαν, ἔσθ' occupemus hereditatem. Hebr. 3, 6. μέχρι τέλους βεβαίαν κατέοχωμεν, usque ad finem firmam retinuerimus. pres. pass. κατέχομαι, detineor. Joh. 5, 4. ὃ δὴ ποτε κατέχετο (3. sing. imperf. pass.) νοσήματι, quocumque detineretur morbo.

Κατοχή, ἧς, ἡ, detentio. Symmachus. Cantic. 8, 10.

Κατοχεύς, ἐός, ὁ, retinaculum. Symmachus Exod. 26, 17.

Κάτοχος, α, ὁ, retinaculum. Jonæ 2, 7.

Κατόχιμος, η, ον, possessus. Levit. 25, 46.

Κατάχεσις, εως, ἡ, possessio. a 2. pers. pres. pass. κατέοχησαι, mutato αι in is, η in ε, ἔσθ' abjecto augmento. Act. 7, 5. εἰς κατάχεσιν, in possessionem. occupatio. Act. 7, 45.

Ἀκατάχετος, α, ὁ, ἡ, qui coerceri nequit. ex α ἔσθ' κατάχετος, detentivus. Jac. 3, 8. κακὸν ἀκατάχετον, malum, quod coerceri nequit. Ἰλιαδ. ε. 892. μένος ἀάχετον pro ἀκατάχετον, ingenium intractabile, indomitum.

Διακατέχω, teneo, infideo. Judith 4, 7. διακαταοχεῖν τὰς ἀναβάσεις, insidere adscensiones.

Μετέχω, particeps sum. cum Genit. idque vi præpositionis μετά. 1. Cor. 10, 30. εἰ δὲ ἐγὼ χάριτι μετέχω, h. e. εἰ δὲ ἐγὼ σὺν θεῷ μετέχω τῆς τροφῆς, si ego Dei beneficio participo cibum. 1. Cor. 10, 17. πάντες ἐκ τῆς ἐνὸς ἄρτος μετέχομεν, (1. plur. pres. indic. act.) omnes ex uno pane participamus. 1. Cor. 10, 21. εἰ δύνασθε τραπέζης Κυρίου μετέχειν, (pres. inf. act.) non potestis participes esse mensæ Domini. Heb. 5, 13. πᾶς ὁ μετέχων (part. pres. act.) γάλακτος, quisquis enim alitur lactis participatione. Fut. μεθεξέω. Pres. μετέοχηκα. Heb. 7, 13. Φυλῆς ἐτέρας μετέοχηκεν, ad aliam tribum pertinet. aor. 2. μετέοχον, es, ε, Heb. 2, 14. μετέσχε τῶν αὐτῶν, particeps factus est eorundem.

Μετοχή, ἧς, ἡ, consortium. 2. Cor. 6, 14.

Μέτοχος, α, ὁ, socius. Luc. 5, 7. κατένευσαν τοῖς μετόχοις, innuerunt sociis, sic haben gewinctet. consors. Heb. 3, 1. κλήσεως ἐπιδρανίς μετόχοι, vocationis celestis consortes. particeps. Heb. 12, 8. ἦς μετο-

μέτοχοι γηγόνασι πάντες, *cujus participes facti sunt omnes.*

Συμμετέχω, una particeps sum, 2. Macc. 5, 20. συμμετασχών, *particeps factus.*

Συμμέτοχος, α, ο, ή, una particeps. Eph. 3, 6. Ε 5, 7. ex σύν Ε μέτοχος, *mutatur in μ, ευφονίας ένεκα.*

Νανεχής, έος, ο, ή, cordatus, ex νόος, mens. in accusf. νόον νέν, Ε έχω habeo.

Νανεχώς, cordatè. Adv. Marc. 12, 34. νανεχώς, απευρίθη, cordatè respondit. Dicitur etiam eodem sensu νανεχόντως. Demosth. Arist. 3. Eth. 3. §. 1. pro νανεχής ait ο νέν έχων, Ε huic opponit τόν ήλίσθιον ή μαινόμενον, *hominem stolidum vel furiosum.*

Παρέχω, exhibeo, præbeo. 1. Tim. 1, 4. παρέχαι (3. pl. præf. act. ind.) μάλλον ζητήσεις, *potius quæstiones præbent.* Luc. 6, 29. πάρεχε (præf. imper. act. 2. sing.) καί την άλλην, *obverte etiam alteram.* Luc. 11, 7. μή μοι κόπας πάρεχε, *ne molestias mihi crea, ne faceffe negotium.* Gal. 6, 17. κόπας μοι μηδέις παρεχέτω (3. sing. imper. act.) Marc. 14, 6. τί αὐτῇ κόπας παρέχεις (2. pl. præf. imper. act.) *quid ei molestiam exhibetis?* præf. inf. παρέχειν, Luc. 18, 5. exhibere. imperf. παρείχον. Act. 16, 16. εργασίαν πολλήν παρείχε (3. sing. imperf.) *quæstum magnum afferebat.* Act. 28, 2. παρείχον (3. pl. imperf.) Φιλανθρωπίαν, *exhibebant humanitatem.* part. præf. παρέχων, οντος, ό. 1. Tim. 6, 17. τῷ παρέχοντι ήμῖν πλεσίως πάντα, *qui præbet nobis copiose omnia.* Præsto. Fut. 1. act. παρέξω. Præt. παρέσχηκα aor. 2. παρέσχον, es, e. Act. 22, 2. παρέσχον (3. pl. a. 2. act. indic.) ήσυχίαν, *præstiterunt silentium.* Act. 17, 31. πίσιν παρασχών (part. aor. 2. act.) πᾶσιν, *fide palam facta omnibus.* Præf. med. παρέχομαι, præsto, præbeo. Col. 4, 1. την εσότητα τοῖς δέλοις παρέχεσθε (2. pl. imper. med.) *quod æquum est, servis præstate.* Tit. 2, 7. σεαυτόν παρεχόμενος (part. præf. med.) τύπον, *te ipsum præbens exemplar.* imperf. παρειχόμεν, α, ετο. Act. 19, 24. παρείχετο (3. sing. imperf. med.) τοῖς τεχνίταις εργασίαν εκ ολίγην, *præbebat artificibus non exiguum quæstum.* Fut. 1. παρέξομαι, η, εται. Luc. 7, 4. αξίός

είσιν, ὃ παρέξει (2. sing. fut. 1. med.) *dignus est, cui hoc præstes.* παρέξει Atticè pro παρέξῃ. Sic ὄψει pro ὄψῃ à 1. persf. ὄψομαι. Vide ὀπτάνω.

Περιέχω, contineo. 1. Petr. 2, 6. περιέχει (3. sing. præf. act. pro περιέχεται) έν τῇ γραφῇ, *continetur in Scriptura.* Sic Hippocr. aphor. 56. lib. 4. μηκύνει ή νῆσος, *pro μηκύνεται, prorogatur morbus: Vide ἀνακαινίζω, ubi similis est formæ Enallage, hoc est, ubi activum ponitur pro passivo.* Act. 23, 25. γράψας ἐπιστολήν, περιέχουσαν (part. præf. act. g. f. acc. sing.) τόν τύπον τῆτον, *scripta epistola, cujus hoc erat argumentum, seu quæ complectebatur brevem hanc summam.* occupo. Luc. 5, 9. θάμβος περιέσχεν (3. sing. a. 2. act. indic.) αὐτόν, *pavor occuparat eum.*

Περιοχή, ής, ή, comprehensio, complexio. unde apud Rhetores idem est quod ή περίοδος, *exponitur etiam propugnaculum, munitio, præsidium.* 1. Sam. 22, 4. ὄντῃ τῇ Δαβὶδ έν τῇ περιοχῇ, *quibus David erat in eo propugnaculo.* Vocatur etiam argumentum libri alicujus, seu summa partis. Act. 8, 32. ή δὲ περιοχή τῆς γραφῆς, *ήν ἀνεγίνωσκεν, ήν αὐτῇ, locus autem Scripturæ, quem legebat, hic erat.*

Προσέχω adhibeo, scilicet τόν νέν, *hoc est, caveo. item attendo.* Syntaxis observetur ex seqq. exemplis. 1. Tim. 4, 13. πρόσχε (2. sing. præf. act. imper.) τῇ ἀναγνώσει, *attende lectioni, scil. sacrarum literarum.* Matth. 7, 15. προσέχετε (2. pl. præf. act. imper.) ἀπό τῶν ψευδοπροφητῶν, *cavete vobis à pseudoprophetis.* Lucas addit εαυτοῖς, Luc. 12, 1. προσέχετε εαυτοῖς ἀπό τῆς ζύμης, *cavete vobis à fermento.* Act. 5, 35. προσέχετε εαυτοῖς ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τέτοις, *attendite vobis ipsis, quod ad istos homines attinet.* Matth. 6, 1. προσέχετε τήν ἐλεημοσύνην ὑμῶν μή ποιεῖν ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, *attendite, ne eleemosynam vestram detis coram hominibus.* Act. 16, 14. προσέχειν (præf. inf. act.) τοῖς λαλῶμένοις, *ut mentem adverteret ad ea, quæ dicebantur.* Hebr. 2, 1. προσέχειν τοῖς ἀκασθεῖσι, *advertere animum ad ea, quæ audivimus.* part. præf. προσέχων, οντες, ό. 1. Tim. 4, 1. προσέχοντες (nom. pl.) πνεύμασι πλάνοις, *attendentes spiritibus impostoribus.* operam do. 1. Tim. 3, 3. μή ποδῶ

πολλῷ οἴνῳ προσέχοντας (accus. pl.) non multo vino deditos. imperf. προσεῖχον, es, e, Act. 8, 10. ὃ προσεῖχον (3. pl. imperf.) πάντες, quem attendebant seu auscultabant omnes, cui praebebant aures patulas. Curo. F. προσέζω. Præt. προσέχην. Hebr. 7, 13. αὐτῷ ἡς ἀδελφὸς προσέχην τῷ θυσιαστηρίῳ, ex qua (tribu) nullus curabit altare seu cultui divino in altari peragi solito praefuit.

Προσεχόντως, adv. attente. Proverb. 31, 26.

Προσοχή, ἡς, ἡ, attentio. Sap. 6, 19. προσοχή νόμων, attentio ad leges, observatio legum. attentio ad rem, tenacitas, parsimonia, Sir. 11, 18.

Προέχω, praesto, antecello, primas teneo cum Dat. Thucyd. 1. πλήθει πρόχοντας (per crasin pro προέχοντας) eximios, praestantes, plebi anteferendos. προέχομαι, verb. med. idem. Rom. 3, 9. τί ἐν; προεχόμεθα; (1. plur. praes. med. indic.) Quid igitur? praecellimusne?

Συνέχω, constringo. 2. Cor. 5, 14. ἡ ἀγάπη τῆς Χριστοῦ συνέχει (3. sing. praes. act.) ἡμᾶς, amor CHRISTI constringit nos, seu nos totos possidet. Luc. 8, 45. οἱ ὄχλοι συνέχασί (3. pl.) σε, turba te constringit. unā teneo. Luc. 22, 63. οἱ συνέχοντες (nom. plur. part. praes. act.) τὸν Ἰησοῦν, qui unā tenebant Jesum. Fut. συνέξω. Luc. 19, 43. συνέξασί (3. pl. fut. 1. act.) σε πάντοθεν, constringent te undique, hoc est, obsidione te cingent. Præt. act. συνέχην. comprimo. a. 2. συνέχον, es, e. Act. 7, 57. συνέχον (3. pl. a. 2. act. indic.) τὰ ὦτα αὐτῶν, compresserunt aures suas. praes. pass. συνέχομαι, coarctor. Phil. 1, 23. συνέχομαι ἐκ τῶν δύο, coarctor utrinque. Luc. 12, 50. καὶ πῶς συνέχομαι, ὅς quomodo coarctor. Matth. 4, 27. βασάνοις συνεχομένους (part. praes. pass. acc. pl.) cruciatibus detentos. Luc. 4, 38. ἦν συνεχομένη (pro συνείχετο) πυρετῷ μεγάλῳ, laborabat gravi febre. Act. 18, 5. συνείχετο (3. sing. imperf. pass.) τῷ πνεύματι, Spiritus S. afflatu corripiebatur: idem quod Θεοφορέμεν ἦν, divino numine agebatur. Plato ἐπίπνευ ὄντα κατεχόμενον ἐκ θεῶ, vocat virum divinitus afflatum. Luc. 8, 37. φόβῳ μεγάλῳ συνείχοντο (3. pl. imperf. pass.) magno timore tenebantur.

Συνεκτικὸς, ἡ, ὅν, qui aliquem in offi-

cio continet, magistratus, praefectus. Aquila Daniel. 6, 2.

Συνοχή, ἡς, ἡ, anxietas, coarctatio, qua voce Livius usus est lib. 7. de Bello Punico. Et sic accipitur συνέχομαι, vide paulò antè. Luc. 21, 25. συνοχή ἐθνῶν, anxietas gentium. 2. Cor. 2, 4. συνοχή καρδίας, anxietas cordis.

Ἐπισυνέχω, insuper mecum teneo, habeo. 3. Esd. 9, 17.

Ἐπισύχεσις, εως, ἡ, retentio. Incertus Levit. 23, 36.

Ἵπερέχω, superemineo, praestantior sum, supero. 1. Pet. 2, 13. βασιλεῖ ὡς ὑπερέχοντι, (part. praes. act. dat. c.) regi ut supereminenti. Phil. 2, 3. ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας (part. praes. accus. pl.) ἑαυτῶν, alii alios sibi praecellere existimantes. Phil. 4, 7. ἡ ὑπερέχουσα (part. praes. act. g. f.) πάντα νῦν, quae superat omnem intellectum. Rom. 13, 1. ἐξουσίας ὑπερεχούσας, potestatibus supereminentibus. ὑπερέχον, οὐλῶ, τὸ, (part. praes. act. g. n.) ponitur substantivè excellentia, eminentia. Phil. 3, 8. διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως, propter eminentiam notitiae CHRISTI.

Ἵπεροχή, ἡς, ἡ, eminentia. 1. Cor. 2, 1. καθ' ὑπεροχὴν λόγου, cum eminentia faciundia. 1. Tim. 2, 2. τῶν ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, in eminentia constitutis. 2. Macc. 3, 10. ἀνδρὸς ἐν ὑπεροχῇ κεμένους, viri in eminentia positi seu constituti.

Ἵπέχω, sustineo. Iudae 6. 7. πυρὸς αἰωνία δίκην ὑπέχουσα, (part. praes. act. nomin. pl. g. f.) ignis aeterni poenam sustinentes.

Γαλαχέω, ὦ, lacto. Symmachus Iesai. 49, 23.

Δαδῆχος, ε, ὅ, facem seu tædam habens.

Δαδαχέω, ὦ, facem teneo, praeluceo.

Δαδαχία, ας, ἡ, facis gestatio. 2. Macc. 4, 22.

Ευνῆχῶ, ε, ὅ, eunuchus, castratus. ad verb. ὁ εὐνήν ἔχων, qui lecti curam gerit q. Latine dicatur lecticustos, cubicularius. Sic νηῆχῶ, ε, ὅ, qui navem custodit, πολιῆχῶ, ε, ὅ, urbis custos, ἔς. Phab. παρὰ τὸ εὐ νῆν ἔχειν, bonum animum habere. eviratus Es. 56, 3. μὴ λεγέτω ὁ εὐνήχῶ, ὅτι ξύλον ἐγώ εἰμι ξηρόν, ne dicat eunuchus, ego lignum aridum sum. princeps, praefectus, nobilis aulicus. Act.

8, 27. ἰδὲ ἀνὴρ Αἰθίοξ εὐνῆχος, ecce vir *Aethiops Eunuchus*. *Es.* 39, 7. vertitur δυνάστης, 8, 6. Quam variè accipiat, videre licet *Matth.* 19, 12. Et proinde eunuchi quoque dici queunt, qui integri sunt corpore Et conjuges, domitasque habent libidines.

Ἀρχιευνῆχος, 8, 6, princeps eunuchorum. *Gen.* 1, 3, 7, 8. seqq.

Εὐνυχίζω propriè castro, éviro, quæ voce *Varro* utitur, hoc est, virilia réseco. item constante proposito uxorem non duco. *Matth.* 19, 12. item libidines édomo. a. i. pass. εὐνυχίζην, ης, η. Nullum est augmentum ob diphthongum eu immutabilem.

Εὐεκτέω, ὦ, bene habeo, valeo. *Inf.* εὐεκτεῖν. *Prov.* 17, 23.

Εὐεξία, ας, ή, bona corporis habitudo. *Sir.* 30, 15. ὑγία καὶ εὐεξία. sanitas Et bona valetudo.

Ἡνίοχος, 8, 6, auriga, propriè, qui habenas habet. *1. Reg.* 22, 34.

Κακυχέω, ex έχω, malè habeo, vexo. *F.* ήσω. *P.* κεκακῆχκα. κακυχέομαι, ἔμαι, malè vexor. *Hebr.* 11, 37. κακυχόμενοι (part. pres. pass. nomin. pl. g. m.) à nominat. sing. κακυχόμεν.

Κακυχία, ας, ή, afflictio. *Aquila Deut.* *Deut.* 16, 3. Et *Psal.* 10, 14.

Συγκακυχέομαι, ἔμαι, unà malè vexor, *Heb.* 11, 25.

Κληροχία, ας, ή, possessio, hæreditas. *Symmachus Psalm.* 74, 2. ἐλυτρώσω σκήπτρον κληροχίας σου, redemisti sceptrum hæreditatis tue.

Ραβδόχος, 8, 6, licitor, apparitor. ex ράβδος, 8, ή, baculus, virga. Et έχω habeo, αἱ ράβδοι, Latine dicebantur fasces. *Act.* 6, 35. ἀπέστειλαν οἱ στρατηγοὶ τὰς ραβδούς, præfecti miserunt licitores. Alii vertunt viatores.

Πλεονέκτης, 8, 6, avarus. q. d. avens aurum. Est vox Græca παρὰ τὸ πλεόν έχειν, à plus habendo, *1. Cor.* 6, 10.

Πλεονεκτέω, ὦ, propriè plus habere, cupio, item in bonam partem, plus perfe-ro, ut apud *Xenoph.* τὸν ἀρχόντα δεῖ τῶ ἡλίῳ πλεονεκτᾶντα φανερόν εἶναι, Imperatorem oportet solis æstum perpeti supra omnes. item præsto. πλεονεκτεῖν τιμαῖς, honoribus præcellere. Accipitur in malam

partem pro præripere aliî commodum, einem ein Abbruch thun. apud *Xenoph.* quæstui habere. cum *Acc.* *1. Thess.* 4, 6. τὸ μὴ πλεονεκτεῖν (inf. pres. act.) τὸν ἀδελφὸν αὐτῶ, non habere quæstui, seu non circumvenire fratrem suum. *Fut.* πλεονεκτήσω. a. i. ἐπλεονέκτησα. *2. Cor.* 12, 17. δεῖ αὐτῶ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς; num per quamquam quæstui vos habui? *2. Cor.* 7, 2. εἰδὲνα ἐπλεονεκτήσαμεν, nominem quæstui habuimus, hoc est, nemini quicquam per avaritiam eripuimus seu extorsimus. pres. pass. πλεονεκτέομαι, ἔμαι, superior. per synecd. speciei. Variè quis circumveniri potest: hic verò fraudibus Et insidiis usurariorum, negotiatorum. *2. Cor.* 2, 11. ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν (i. pl. aor. i. pass. subj.) ὑπὸ τῶ σατανᾶ, ne superemur à Satana. Per metaphoram comparatur Satanas cum avaris illis sanguisugis, viduarum, orphanorum Et domos devorantibus.

Πλεονέκτημα, ατος, τὸ avaritia. *Jesa.* 56, 11.

Πλεονεξία, ας, ή, acquirendi cupiditas, aviditas illa inexhausta facultates suas augendi. nimia habendi cupido, sive ea sit opum, sive honorum, sive libidinum. *Luc.* 12, 15. ὁρᾶτε καὶ φυλάσσετε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας, ἐπεὶ ἔκ ἐν τῷ περιστέλειν τινὲ ἡ ζωὴ αὐτῷ ἐστίν, ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτῷ. videte Et cavete ab acquirendi cupiditate, siquidem non in redundando cuiquam ipsi vita est ex eis, quæ possidet. Significare autem his verbis voluit vitam hominis non in eo sitam esse, quo facultates ejus justam Et sufficientem sortem exsuperent, Et quo per interversas res alienas auctiores factæ sint. avaritia, *Eph.* 5, 3. ἡ πλεονεξία μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῖν, avaritia neque nominetur inter vos. *2. Cor.* 9, 5. ὡς πλεονεξίαν, ut extortum aliquid. metaphora desumpta ab avaris, à quibus etiam, quæ debentur, extorquenda sunt. Et bona, quæ habemus, non sunt nostra, sed eorum sumus æconomi, reddituri Deo de iis rationem. Ergo qui hic viscera Et manus claudit, ne is iniquus est dispensator! *Eph.* 4, 19. ἐν πλεονεξίᾳ, certatim.

ΕΨΩ, coquo. fut. ἐψήσω, aor. i. ἔψησα, tanquam ab ἐψάω vei ἐφέω.

Εψημα, ατος, τὸ, coctile. *Draco* 40. Εφθός,

Ἐφθός, ἡ, ὄν, coctus. Numer. 6, 19.

Ἡμίεφθός, α, ὅ, ἡ, semicoctus. Jesa. 51, 20.

Ἐξέψω, decoquo. Ezech. 24, 11.

ἘΩ, induo. F. ἔσω (poëtice ἔσσω) a. i. aēt. εἶσα, ας, ε, augetur additione τῆς ἰω-
τα. a. i. med. εἰσάμην ἔ poëtice ἔσάμην,
ω, ατο. præt. pass. εἶμαι, unde est

Εἶμα, τος, τὸ, vestis. cujus diminuti-
vum est

Εἰμάτιον, α, τὸ, sicut ἀκτῆμα, possessio,
oritur κτημάτιον possessiuncula. Sed in
prosa pro εἰμάτιον usitatum est ἰμάτιον τὸ,
vestimentum, vestis. nomini εἶμα εἶμα-
τος affine est Germanicum Hembd. Matth.
11, 8. μαλακὰ ἰμάτια, molles vestes. Jac.
5, 2. ἰμάτια σητόβρωτα, vestimenta à tineis
consumpta. Hebr. 1, 11. πάντες ὡς ἰμάτιον
παλαιωθήσονται, omnes ut vestimentum
veterascent. pallium. Job. 19, 5. τὸ πορ-
φυρεὶν ἰμάτιον, purpureum pallium. Aēt.
12, 8. περιβαλὲ τὸ ἰματίον σου, amicitor
pallio tuo.

Ἰματιοφύλαξ, ακος, ὅ, vestium custos,
2. Reg. 22, 14. qui etiam dicitur σολητής,
3, ὅ. 2. Reg. 10, 23.

Ἰματίζω, vestio, amicio, Fut. ἰματίσω.
Præt. aēt. ἰμάτικα. Præs. pass. ἰματίσμαι.
Luc. 8, 35. εὗρον καθήμενον τὸν ἄνθρωπον
ἔς. ἰματισμένον (part. præt. pass.) καὶ
σωφρονεῖντα, invenerunt hominem seden-
tem, vestitum ἔ sanā mente præditum.

Ἰματισμός, α, ὅ, vestitus, vestis. Matth.
27, 35. ἰματισμός πολυτελής, vestis pre-
tiosa. 1. Tim. 2, 9. ἰματισμός ἐνδοξός,
vestis splendida, regia. Luc. 7, 25. οἱ ἐν
ἰματισμῷ ἐνδόξῳ καὶ τρυφῇ ὑπάρχοντες,
ἐν τοῖς βασιλείοις εἰσὶν, qui vestitu magni-
fico utuntur, ἔ in luxu versantur, sunt in
palatiis regis.

Ἐδῆν, ἡτ, ἡ, vestis, unde hæc vox
Latina orta est, præposita litera, vau, qua
Græci carent, ἔ mutato θ in τ. Latini
enim adversantur literas aspiratas. Luc. 23,
11. περιβαλὼν αὐτὸν ἐδῆτα λαμπράν,
postquam amiccivisset ipsum veste splendida.
Aēt. 12, 21. ἐνδυσάμενον ἐδῆτα βασιλικήν,
indutum veste regia. Jac. 2, 2. ἐδῆς ὄψα-
ρά, vestis sordida.

Ἐδῆσις, εως, ἡ, vestis. Luc. 24, 4. ἐν
ἐδῆσειν ἀτραπίσας, vestibus fulguran-

A tibus. Pro ἔω dicitur etiam ἐννώ vel ἐν-
νυμι, induo.

Ἀμφιέννυμι vel ἀμφιεννώ amicio, cir-
cumvestio. Matth. 6, 30. Θεὸς ἔτως ἀμ-
φιέννυσι χόρτον, DEUS sic vestit gramen.
F. ἀμφιέσω, præs. pass. ἀμφιέννημαι, ve-
stior. præt. pass. ἡμφιέσμαι, vestitus sum
vel fui. part. præt. pass. ἡμφιεσμέν, ἡ
ον, vestitus, a, um. Matth. 11, 8. Luc. 7, 25.
ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον, molli-
bus vestibus indutum.

ἘΩ, mitto, ex quo est ἰέω, unde ἱήμι.
Fut. ἱσω. P. εἶκα. a. i. ἦκα. a. 2. ἦν, ad
B formam verbi τίθην, θήσω, τέθεικα, ἔ-
θην.

Ἀνίημι, laxo, relaxo, remitto, omitto,
dimitto, defero. part. præs. ἀνιείς, ἐντος,
ὅ. Eph. 6, 9. ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν, remis-
sis (hoc est, omissis) mihi. Fut. ἀνήσω.
Jer. 15, 6. ἐκέτι ἀνήσω αὐτούς, non amplius
deferam eos. Es. 5, 6. ἀνήσω τὸν ἀμπελῶ-
νά μου, deferam vineam meam. Jos. 24, 9.
ἐκ ἀνήσει τὰ ἀμαρτήματα ὑμῶν, non re-
mittet peccata vestra. præt. ἀνείκα, ας, εα
aor. 1. aēt. ἀνῆκα, ας, ε. Es. 37, 27. aor. 2.
aēt. ἀνῆν, ἦς, ἡ. aor. 2. aēt. imper. ἀνες,
C remitte, 2. Chr. 21, 15. aor. 2. subj. ἀνῶ,
ἦς, ἡ. Heb. 13, 5. ἔ μή σε ἀνῶ, nequaquam
te deferam. part. a. 2. ἀνείς, ἐντ, ὅ, Aēt.
27, 40. ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδα-
λίων, laxatis vinculis gubernaculorum.
præs. pass. ἀνιέμαι. imperf. pass. ἀνιέμην,
σο, το, Ez. 1, 25. præt. pass. ἀνείμαι, σαι,
ται. Es. 3, 8. ὅτι ἀνείται Ἱερουσαλήμ, quum
Hierosolyma fuerit. part. præt. pass. ἀνεί-
μέν. Mal. 4, 2. ἐκ δεσμῶν ἀναμένα, ex
vinculis relaxata, χεῖρες ἀναμένα, manus
remissæ. Es. 35, 3. aor. 1. pass. ἀνέθην, ἦς, ἡ.
Aēt. 16, 26. πάντων τὰ δεσμά ἀνέθη, omnia
D um vincula fuerunt laxata.

Ἀνεσις, εως, ἡ, relaxatio. Aēt. 24, 23.
ἔχειν τε ἀνεσιν, ut haberet relaxationem.
2. Cor. 2, 13. ἐκ ἔχην ἀνεσιν τῷ πνεύμα-
τί μου, non fuit relaxatio spiritui meo.
2. Cor. 7, 5. ἐδερίαν ἔσχεν ἀνεσιν ἡ σὰρξ
ἡμῶν, nullam habuit relaxationem caro
nostra. Opponuntur ἀνεσις ἔ θλίψις, af-
flictio. 2. Cor. 8, 13. ἔ γὰρ ἵνα ἀπο-
νεσις, ἡμῶν δὲ θλίψις, non enim dico, ut
aliis sit relaxatio, nobis autem afflictio.

Ἀφίημι, remitto, dimitto, sino, relin-
quo, missum facio, permitto, omitto.

Joh. 14, 27. εἰρήνην ἀφίημι ὑμῖν, *pacem relinquo vobis*. Matth. 4, 11. τότε ἀφίησιν αὐτὸν ὁ διάβολος, *tunc missum eum fecit diabolus*. Luc. 7, 49. τίς ἔτος ἐστίν, ὁ καὶ ἁμαρτίας ἀφίησιν; *Quis est ille, qui etiam peccata remittit?* Matth. 6, 12. ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν, *sicut et nos remittimus*. Marc. 7, 12. ἐκέτι ἀφίετε, *neque amplius permittitis*. praes. imper. act. ἀφίεδι, *ιέτω*, 1. Cor. 7, 12. μὴ ἀφίετω αὐτήν, *ne eam dimittito*. Marc. 11, 25. ἀφίετε (2. pl. praes. act. imper.) *remittite*. praes. inf. act.) ἀφιέναι. Matth. 9, 6. ἀφιέναι ἁμαρτίας, *remittere peccata*. Luc. 11, 42. ταῦτα ἔδει ποιῆσαι, κακῆνα μὴ ἀφιέναι, *hac oportuit facere, et illa non omittere*. 1. Cor. 7, 11. καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι, *et vir uxorem ne dimittito*. ἀφιέναι pro ἀφίετω. Infinitivus pro imperativo. Hellenismus. Fut. ἀφήσω. Matth. 18, 21. καὶ ἀφήσω αὐτῷ, *et remittam ei*. Joh. 14, 18. ἐκ ἀφήσω ὑμῖς ὁρφανὰς, *non relinquam vos orphanos*. Matth. 6, 14. ἐὰν ἀφῆτε (2. plur. aor. 2. act. subj.) ἀνθρώποις τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἀφήσει (3. sing. fut. 1. act. indic.) καὶ ὑμῖν ὁ πατήρ ὑμῶν, *si remiseritis hominibus offensas eorum, remittet etiam vobis Pater vester*. Apoc. 11, 9. ἐκ ἀφήσῃσι (3. plur. fut. 1. act.) τεθῆναι εἰς μνήματα, *non sinent poni (cadavera eorum) in monumentis, hoc est, insepulta relinquent*. praet. act. ἀφεῖκα, *ας, ε*. Atticè ἀφέωκα, *ας, ε*. aor. 1. act. ἀφῆκα, *ας, ε*. Matth. 18, 32. πᾶσαν τὴν ὀφειλὴν ἐκείνην ἀφῆκά σοι, *totum debitum illud remisit tibi*. Apoc. 2, 4. ὅτι τὴν ἀγάπην σου τὴν πρώτην ἀφῆκας, *quod charitatem tuam primam omiseris*. Matth. 8, 15. ἀφῆκεν αὐτὴν ὁ πυρετός, *dimisit eam febris*. Joh. 4, 28. ἀφῆκεν ἐν τὴν ὑδρίαν, *reliquit ergo hydriam*. Act. 14, 17. ἐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν, *non passus est se esse expertem testimonii*. Luc. 12, 39. εἰ ἤδει, ἐκ ἀφῆκε, *si sciret, non lineret*. Marc. 5, 19. ἐκ ἀφῆκεν αὐτὸν, *non admisit eum*. Matth. 19, 27. ἰδὲ ὑμεῖς ἀφήκαμεν πάντα, *ecce nos reliquimus omnia*. Matth. 23, 23. ἀφήκατε τὰ βαρύτερα τῶ νόμου, *omistis, quae in lege sunt graviora*. a. 2. act. ἀφῆν, *ἡς, ῆ*. Ἐφῆιον, *ies, is*. (ab ἀφίεω) Marc. 11, 16. καὶ ἐκ ῆφεν (3. sing. aor. 2. act. indic.) *nec linebat*. a. 2. act. imper. ἀφες, *έτω*. Matth. 3, 15.

ἀφες ἄρτι, *omitte me nunc*. Matth. 5, 24. ἀφες ἐκὰ τὸ δῶρόν σου, *relinque istic donum tuum*. Matth. 27, 49. ἀφες, *ιδώμεν, sine, videamus*. Luc. 13, 8. Κύριε, ἀφες αὐτήν καὶ τὸ τοῦ ἐτῆ, *Domine, relinque eam etiam hoc anno*. Joh. 18, 8. ἀφετε (2. pl. aor. 2. act. imper.) *τέτας ὑπάγειν, finite hos abire*. Luc. 18, 16. ἀφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι πρὸς με, *finite puerulos venire ad me*. aor. 1. act. subj. ἀφῶ, *ῆ, ῆ*. Marc. 12, 19. καὶ τέκνα μὴ ἀφῆ, *et filios non reliquerit*. Joh. 11, 48. ἐὰν ἀφῶμεν, (1. pl. a. 2. act. subj.) αὐτὸν ἔτω, *si omittamus eum, ita*. Matth. 6, 14. ἐὰν ἀφῆτε (2. pl. aor. 2. act. subj.) *si remiseritis*. Joh. 16, 32. καὶ ἐμὲ μόνον ἀφῆτε (pro ἀφίσετε) *meque solum relinquetis*. Enallage temporis. part. a. 2. act. ἀφείς, *έντῃ, ὁ*. Matth. 26, 44. καὶ ἀφείς αὐτῶν, ἀπελθὼν πάλιν προσήυξατο, *et relictis illis abiit et rursus oravit*. Matth. 4, 20. εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, *statim relictis retibus*. Rom. 1, 27. ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν, *relicto naturali usu*. praes. pass. ἀφίεμαι, *σαι, ται*. Matth. 23, 38. ἀφίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν ἔρημος, *relinquitur vobis domus vestra deserta*. Matth. 24, 40. ὁ εἷς παραλαμβάνεται, καὶ ὁ εἷς ἀφίεται, *unus assumitur, alter deferitur*. Joh. 20, 23. ἂν τινων ἀφῆτε (2. pl. a. 2. act. subj.) τὰς ἁμαρτίας ἀφένται αὐτοῖς, *si quorum remiseritis peccata, remittuntur eis*. praet. pass. ἀφείμαι, *Atticè (ἀφέωμαι)* Matth. 9, 5. ἀφένται σοι αἱ ἁμαρτίας, *remissa sunt tibi peccata*. ἀφένται pro ἀφῆνται Atticè. a. 1. pass. ἀφέθην, *ης, η*. Rom. 4, 7. μακάριοι ἂν ἀφέθηναν (3. pl. aor. 1. pass. indic.) *αἱ ἀνομίαι, beati quibus remissa sunt legis transgressiones*. Marc. 4, 12. καὶ ἀφεθῇ (3. sing. a. 1. pass. subj.) αὐτοῖς τὰ ἁμαρτήματα, *et remittantur iis peccata*. Marc. 13, 2. μὴ ἀφεθῇ λίθος ἐπὶ λίθῳ, *non relinquetur lapis super lapide*. Fut. 1. pass. ἀφεθήσομαι, *η, εταί*. Matth. 12, 31. ἐκ ἀφεθήσεται τοῖς ἀνθρώποις, *non remittetur hominibus*. Act. 8, 22. εἰ ἄρα ἀφεθήσεται σοι, *si forte remittatur tibi*.

Ἀφεμα, *ατῷ, τὸ*, remissio, id ipsum quod dimittitur.

Ἀφεσις, *εως, ῆ*, remissio, Heb. 9, 22. χωρὶς αἱματεκχυσίας ἔγινεται ἀφεσις, *absque sanguinis effusione non fit remissio*. liberatio,

ratio, dimissio. *Luc. 4, 18.* κηρύττει αἰχμαλώτοις ἄφεςιν, ut predicem captivis dimissionem. ibidem ἐν ἄφεσι pro eis ἄφεςιν in libertatem.

Ἐναφίημι, immitto. *Ezech. 21, 17.* καὶ ἐναφίσω τὸν θυμὸν μου, ἔ immittam iram meam.

Ἐξαφίημι, dimitto. *2. Macc. 12, 24.* ἐξαφέναι σῶον, dimittere saluum.

Ἐπαφίημι, idem. *Ezech. 16, 41.*

Ἐνίημι, immitto. *Baruch. 2, 20.* ὅτι ἐνέγκας τὸν θυμὸν σε ἐφ' ἡμᾶς, quoniam immisisti iram tuam super nos.

Καθίημι, demitto. *F. καθίσω. P. καθῆκα. a. 1. aet. καθῆκα. Luc. 5, 19.* διὰ τῶν περάμων καθῆκαν (3. pl. a. 1. aet. indic.) αὐτὸν, per tegulas demiserunt eum, hoc est, perfosso seu perrupto tecto. *Act. 9, 25.* καθῆκαν διὰ τῆ τέχης, demiserunt eum per murum. *præf. pass. καθιέμαι, σαι, ται, demittor. part. præf. pass. καθιέμεν, η, ον. Act. 10, 11.* σκεῦ, καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς, vas, quod demittebatur in terram. *Act. 11, 5.* ὁθόνην καθιέμενην, linteum, quod demittebatur. καθιέναι λόχος, ἔ insidias collocare.

Κάθεμα, ατος, τὸ, torques, qui a collo demittitur vel dependet. *Ezech. 16, 11.*

Ἐγκαθίημι, immitto, unde est

Ἐγκάθετ, 8, ὁ, subdolus infidiator, *Luc. 20, 20.*

Παρίημι, remitto. *præf. pass. παρίεμαι, remissus fio. Heb. 12, 12.* χεῖρες παρημέναι (part. præf. pass.) manus remissa, *Sir. 25, 26.*

Πάρεσις, εως, ἡ, remissio. *Rom. 3, 25.* διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προγεγονότων ἁμαρτημάτων, propter remissionem ante commissorum peccatorum.

Προίημι, præmitto, projicio, jacio. *2. Macc. 10, 34.* λόγους ἀθεμίτους προίεντο (3. pl. imperf. ind. med.) sermones nefandos jaciebant. *Præf. med.*

Προίημαι, rejicio, contemno, negligo, *Demostheni usitatissimum, cum Accusf. Olynth. 1. ἔ 2. Prov. 5, 9.* ἵνα μὴ προῇ. (2. perf. sing. a. 2. med. subj.) ἄλλοις ζώην σε, ne rejicias aliis vitam tuam. *Prov. 30, 32.* εἰν προῇ, si contempseris. *aor. 2. med. inf. προίθαι.*

Προσίημι, accedo. *1. Sam. 17, 16.*

Συνίημι, Atticè ζυνίημι, intelligo, cum

A Accusf. Matth. 13, 13. συνίᾳσι intelligunt (pro συνίᾳσι tanquam à συνιένω ω.) *2. Cor. 10, 12.* ἔ συνίᾳσι non animadvertunt. *præf. imper. aet. συνιέθι, έτω. Matth. 15, 10.* ἀκέετε καὶ συνιέετε, audite ἔ intelligite. *præf. subj. συνιῶ, ἡς, ἦ. Matth. 13, 15.* μὴ ποτε τῇ καρδίᾳ συνιῶσι (3. pl. præf. aet. subj.) ne quando corde intelligent. *Marc. 4, 12.* καὶ μὴ συνιῶσι, ἔ ne intelligent. *præf. inf. συνιέναι, intelligere. Luc. 24, 45.* τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νῦν, τῷ συνιέναι τὰς γραφὰς, tunc aperuit illorum mentem, ut intelligerent scripturas. τῷ συνιέναι,

B Hebraismus, pro eis τὸ συνιέναι. potest etiam subintelligi ένεκα. part. præf. συνιείς, έντ, ὁ. Matth. 13, 19, Eph. 5, 17. συνιέντες τὶ τὸ θέλημα τῷ Κυρίᾳ, intelligentes, quæ sit voluntas DOMINI. item part. præf. συνιῶν, contractè pro συνιένων à συνιένω, ad formam verbi ποιέω, Φιλέω, verba in μι quandoque ad formam verborum contractorum, unde ipsa quoque suam traxerunt familiam, conjugantur. *Rom. 3, 11.* ἔκ ἔστιν ὁ συνιῶν, non est qui intelligat. *Fut. συνήσω, eis, ei. Rom. 15, 21.* καὶ οἱ ἐκ ἀκηκόασι, συνήσασι, qui non au-

C dierunt, intelligent. præf. perf. συνῆκα. a. 1. aet. συνῆκα. (Atticè ζυνῆκα ἔ poetice ζυνέηκα,) as, ε, intellexi. Matth. 13, 51. συνῆκατε ταῦτα πάντα; intellexistis hæc omnia? *Luc. 2, 50.* καὶ αὐτοὶ ἔ συνῆκαν τὸ ῥῆμα, ἔ illi non intellexerunt verbum, hoc est, sermonem seu verba illa. *a. 2. aet. συνῆν, ἡς, ἦ. a. 2. aet. imper. σύνες. Dan. 8, 17.* σύνες, υἱέ ἀνθρώπου, animadvertite, fili hominis. *aor. 2. aet. subj. συνῶ, ἡς, ἦ. Matth. 13, 14.* ἀκοῇ ἀκήσετε, καὶ ἔ μὴ συνῆτε (2. pl. a. 2. aet. subj.) audiendo audietis, ἔ non intellexeritis. *part. aor. 2. aet. συνείς, έντ, ὁ, ἔ συνιῶν, έντ, ὁ, Matth. 13, 23.* ὁ τὸν λόγον ἀκήων καὶ συνιῶν, qui sermonem DEI audit ἔ intellexit. De duplici aoristo 2. aet. vide pauld ante ἀφίημι.

Σύνεσις, εως, ἡ, intelligentia. *Marc. 12, 33.* καὶ ἐξ ὅλης τῆς συνέσεως, ἔ ex tota intelligentia. *Luc. 2, 47.* ἐξίσαντο ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτῷ, percellebantur super ejus intelligentia (acumine) ἔ responsis. *2. Tim. 2, 7.* δώη σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι, det tibi DOMINUS intelligentiam in omnibus.

Συνετός, ἡ, ὄν, intelligens, prudens. *Matth.* 11, 25. *Act.* 13, 7. *1. Cor.* 1, 19.

Συνετός, adv. intelligenter, prudenter.

Ἀσύνετος, &, ὁ, ἡ, desipiens, amens. *Matth.* 15, 16. ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; adhuc & vos intelligentia caretis? *Rom.* 1, 21. ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία, obtenebratum est desipiens cor eorum. *Rom.* 10, 19. ἐπὶ ἔθνεσιν ἀσυνέτω per gentem intelligentiae expertem.

Ἀσυνετός, ὦ, stultus, insipiens sum. *Psal.* 119, 157.

Συνετίσω, intelligentem reddo, cum *Accus.* Fut. συνετίσω & Atticè συνετιῶ. a. 2. ἐσυνέτισα, *Ps.* 32, 8.

ΕΩΣ, Adverb. temporis, donec (75) quousque, usque ad, ita ut tempus sequens excludatur. *Matth.* 2, 13. ἰδοὺ ἐκεῖ, ἕως ἂν εἶπω σοι, esto ibi (in Aegypto) donec dixerō tibi. *ibid.* 6, 15. καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς τῆς Ἡρώδης, & fuit ibi (Josephus) usque ad mortem Herodis. *conf. Gen.* 27, 44. & c. 49, 10. Vel ita, ut sequens tempus non excludatur, ut *Matth.* 1, 25. καὶ ἔκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, ἕως & ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, non cognovit eam, quousque peperisset filium illum suum primogenitum. *Matth.* 28, 20. μετ' ὑμῶν εἰμι ἕως τῆς συντελείας τῆς κόσμου, vobiscum sum usque ad consummationem seculi. *Conf. Gen.* 28, 15. *2. Sam.* 6, 23. Aliquando negat, idemque significat, quod nunquam. *Matth.* 5, 26. & μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἂν ἀποδώσῃς τὸν ὀχλοῦν κοδράντην, non exiveris illinc, donec solveris ultimum quadrantem, hoc est, nunquam exhibis. item simpliciter negat. *Rom.* 3, 12. & κ' εἰς ἕως ἐνός, non est usque ad unum, hoc est, planè nullus est, seu nullo prorsus excepto. Prout & Latini dicunt, omnes ad unum sunt cæsi, h. e. ad interuersionem usque sunt deleti, nullo prorsus excepto. *Hebr.* 7, 12. etiam non unus. Quandoque est concessionis particula, *Matth.* 5, 18. ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ ἥλιος καὶ ἡ γῆ, ἵνα ἐν ἡμῖν κεραία & παρέλθῃ ἀπὸ τῆς νόμου, usque dum præterierit cælum & terra, jota unum aut unus apex non præterierit ex lege. quasi dicatur, si maxime concederetur, cælum & terram

*A*nteritura, tamen fore, ne jota aut minimum punctulum interiret ex lege (i. e. Sacra scriptura) quò minus executioni mandaretur. interim dum vertitur *1. Tim.* 4, 13. Modò regit Genitivum, modò sine casu præponitur verbo, idque seq. particula ἂν, vel non sequente. *Luc.* 4, 42. ἦλθον ἕως αὐτῆς, venerunt usque ad ipsum. Genitivus & postponi solitus sæpè subintelligitur. *Joh.* 9, 4. ἕως ἡμέρας ἐστὶ, pro ἕως & (scil. χρόνος) ἡμέρας ἐστὶ, donec dies est. *Joh.* 12, 35. ἕως (pro ἕως &) τὸ φῶς ἔχετε, dum lucem habetis. *Luc.* 22, 51. ἕως τέρας (scil. χρόνος) hucusque, *Heb.* 1, 13. ἕως ἂν θῶ, donec posuero. Pro ἕως τῆς, eleganter Atticè ἕως ὅτε. ὅτε pro & per Atticam litteræ τῶν epenthesis. *Luc.* 15, 8. ἕως ὅτε εὕρῃ, donec invenerit. De loco etiam dicitur *Act.* 17, 15. ἡγάγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν, deduxerunt eum Athenas usque. *2. Cor.* 12, 2. ἕως τρίτης ὀρανῆς, usque in tertium cælum. *Luc.* 10, 15. ἕως τῆς ὀρανῆς ὑψωθεῖσα, usque ad cælum elata es. Adverbiis etiam præponitur. *Marc.* 9, 19. ἕως πότε; Quousque? *Luc.* 23, 5. ἕως ὧδε, hucusque. *Joh.* 2, 7. ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἂνω, impleverunt eas usque ad summum, hoc est, usque ad orificium. *Joh.* 2, 10. ἕως ἄρτι, hucusque. *Matth.* 24, 21. ἕως τῆς νῦν (scilicet χρόνος) usque ad hoc tempus. Differt verò hoc adverbium ἕως usque à nomine

C ἕως, ω, ἡ, quod quidem est cum nomine

Ἡώς, ὅος, ἄς, ἡ, aurora. ἄμα ἡοῖ, primo diluculo. ἄμα ἕω, prima luce.

Ἡώς, matutinus.

Ἑωθινός, ἡ, ὄν, idem. (δειλινός, ἡ, ὄν, pomeridianus, à δειλῇ, ης, ἡ, tempus pomeridianum.)

D ZHTA est littera sexta, & tamen in numeris significat septem. Senarius indicatur per 5. ortum verò videtur ab Hebræo ז zade, quæ vox significat furcam, seu venabulum bifidum, quale est zade finale, à quo zeta Latinorum & Græcorum ortum esse, ipsa ostendit figura.

† ZABOT ΛΩ'N, Zabulon, Decimus filius Jacobi, & sextus Lea, sic à matre Leā nominatus fuit. *Genes.* 30, 20. Hebraicè זבולוֹן Est ergo nomen huius patriarchæ origine Hebræum זבולוֹן, à ra-

dice **זָכַר** habitavit. *Lea enim par-
tu hujus sui filii letior facta & animosior
dixit:*

**הָפַעַם יִזְכְּלֵנִי אִישִׁי כִּי יִלְדֵתִי
לִּי שֵׁשׁ בָּנִים וְתִקְרָא
אֶת שְׁמוֹ זְבֻלֹּן:** Nunc tandem
cohabitabit mecum vir meus, quia pe-
peri ei sex filios: idcirco vocavit nomen
ejus Zebulunem, hoc est, filium cohabita-
tionis, id est, qui amorem mariti mihi con-
ciliabit. Nun in fine est heemanticum.
Matth. 4, 13. 15.

† **ΖΑΚΧΑΓΓΟΣ**, αἴσ, ε, Zacchæus,
nomen viri. Luc. 19, 2. 5. 8. Syriacè **זָכַר**,
hoc est, justus. à radice Syriacâ **זָכַר**
mundavit, justificavit. **זָכַר** & **זָכַר**
innocens, justus. Hebraice **זָכַר** &
זָכַר purus fuit. Nomen ergò à justitiâ
& innocentia habet.

† **ΖΑΡΑ'**, ο, Nomen viri **זָרַח**,
qui fuit filius Jude ex Thamar, Gen. 38,
30. Hebr. **זָרַח**, hoc est, ortus **אֶלְפִּינִי**.
à radice **זָרַח** ortus fuit. 2. Sam. 23, 4.
שֶׁשׁ זָרַח orietur sol, Matth. 1, 3.

† **ΖΑΧΑΡΙΑΣ**, α, ο, Zachariás.
Nomen proprium prophetae. Luc. 11, 51. &
sacerdotis. Luc. 1, 5. 12. 23. Hebraicè
זְכַרְיָה Secharja, hoc est, memoria
Domini. compositum ex **זָכַר** memoria &
יָהּ quæ vox de solo Deo dicitur. Matth.
23, 35.

ΖΑΩ, ω, personæ contractæ usitatæ sunt.
ζῶ vivo. Gal. 2, 20. Joh. 4, 50. ὁ υἱός σου
ζῆ filius tuus valet. **ζῆ** pro **ζῶ**, **ζῆς** pro
ζῶς, Gal. 2, 14. lætus sum, 1. Thess. 3, 8.
Sic dicimus **ζῆτε** pro **ζῶτε** vivitis. Luc. 20,
38. πάντες αὐτῷ (θεῷ) **ζῶσι** omnes (nem-
pe quorum Deus est Deus, hoc est, qui ipsi
sunt fœderati) ei vivunt. præf. inf. Rom.
8, 13. **ζῆν** pro **ζῶν**, vivere. Phil. 1, 21. ἐμοὶ
γὰρ τὸ **ζῆν** Χριστός, mihi enim vita Chri-
stus. Heb. 2, 15. διὰ παντός τῶ **ζῆν**, per
totam vitam. Ubi infinitivus ponitur pro
nomine. Hellenismus. Ps. 145, 16. ἐμπι-
πλῶς πᾶν **ζῶν** (pro **ζῶον**, part. præf.) εὖ-
δοκίως, impleo omne vivens beneplacito.

A imperf. aet. **ἐζῶν**, **ἐζῶν**, **vivēbam**, Rom. 7,
9. **ἐζῆτε**, **vivēbatis**, pro **ἐζῶτε** ex **ἐζάετε**,
Col. 3, 7. Fut. **ζήσω**, **vivam**. Rom. 6, 2.
Frequentius in media forma **ζήσομαι**, **ζή-
ση**, Luc. 10, 28. **ζήση** (2. sing. fut. 1. med.)
vives, scilicet in æternum. Joh. 11, 25. καὶ
ἀποθάνῃ, **ζήσεται**, etsi mortuus fuerit, **vi-
vet**. Hebr. 10, 38. **revivisco**. Ez. 37, 3. εἰ
ζήσεται τὰ ὀστά ταῦτα; an **reviviscant**
ossa ista? in a. 1. aet. **ἐζήσα**, nunquam in
media forma (quod legerim) **ἐζήσάμην**,
vixi, Apoc. 13, 14. καὶ **ἐζήσε**, sed **revixit**.
Apoc. 20, 4. καὶ **ἐζήσαν** (3. pl. aor. 1. aet.)

B **ἔ** **revixerunt**. item transitivè accipitur Ps.
41, 3. ubi **ἔ** vertitur **ζήσας** (3. sing.
aor. 1. aet. opt.) **vita restituat eum**. aor.
1. aet. subj. **ζήσω**, **ης**, **η**. Gal. 2, 19. ἵνα
θεῷ **ζήσω**, ut **DEO viverem**. Jac. 4, 15.
ἐάν ὁ Κύριος θελήσῃ καὶ **ζήσωμεν** (1. pl.
aor. 1. aet. subj.) si **DOMINVS** volue-
rit **ἔ** **vixerimus**. a. 2. aet. **ἐζήν**, **ης**, **η**,
tanquam à **ζῆμι**. Dan. 3, 9. βασιλεῦ εἰς
τὰς αἰῶνας **ζῆδε** (2. sing. aor. 2. aet. im-
per.) 2. Chr. 23, 11. καὶ εἶπαν, **ζήτω** ὁ βα-
σιλεὺς, **ἔ** **dixerunt**, **vivat rex**, hoc est, **va-
leat**. part. præf. **ζῶν** pro **ζῶον**, **vivus**. Joh.
6, 51. ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ego sum
panis ille **vivificus**, ubi rursus transitivè
capitur. **ζῶσα**, **viva**, pro **ζάσσω**. 1. Tim. 5,
16. χήρα σπάλιαλῶσα, **ζῶσα** τέθνηκε, **vidua**
lasciviens viva mortua est. in n. g. **ζῶον**
ζῶν, **vivum**. Joh. 4, 11. πόθεν ἔχεις τὸ ὕ-
δωρ τὸ ζῶν; unde habes aquam illam **vi-
bam**? in Genit. **ζῶντος** **ζώσης** **ζῶντος**. 2.
Cor. 3, 3. & c. 6, 16. ὑμεῖς γὰρ ναὸς θεῶ **ἔ**
ζῶντος, vos enim estis templum Dei **viven-
tis**. Ps. 69, 33. ἐξαλεφθήτωσαν ἐκ βίβλου
ζῶντων, **deleantur** è libro **viventium**, hoc
est, **ostendantur non fuisse scripti**. part. aor.
1. aet. **ζήσας**, **ζήσασα**, **ζήσαν**, Luc. 2, 36. ἡ
ζήσασα ἔτη ἐπτά, **postquam vixisset annos**
septem. Pro **ζῶ** dicunt Poëta **ζῶω vivo**
LXX.

Ζωῶω vivum reddo, Psal. 80, 19. & 85,
7. **ζώσεις** ὑμᾶς **ἔ** **vivificabis**, seu
in **vivis conseruabis nos**.

Ζωῶσις, ως, ἡ, **vivificatio**. Aquila Genes.
45, 5.

Ἀναζωῶω, ω, **vivifico**, ad vitam reduco.
Symmachus Psalm. 30, 4. ἀνεζώωσάς με,
ad vitam reduxisti me.

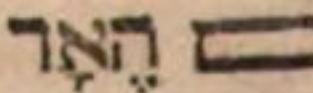
Συνετός, ἡ, ὄν, intelligens, prudens. *Matth.* 11, 25. *Act.* 13, 7. *1. Cor.* 1, 19.

Συνετός, adv. intelligenter, prudenter.

Ἀσύνετος, ὁ, ὄν, desipiens, amens. *Matth.* 15, 16. ἀκμὴν καὶ ὑμεῖς ἀσύνετοί ἐστε; adhuc & vos intelligentia caretis? *Rom.* 1, 21. ἐσκοτίθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδιά, obtenebratum est desipiens cor eorum. *Rom.* 10, 19. ἐπὶ ἔθνεσιν ἀσυνέτω per gentem intelligentiae experientem.

Ἀσυνετέω, ὦ, stultus, insipiens sum. *Psal.* 119, 157.

Συνετίσω, intelligentem reddo, cum *Ac-* *cus.* *Fut.* συνετίσω & Atticè συνετιῶ. *a. 2.* ἐσυνέτισα, *Pf.* 32, 8.

ΕΩΣ, Adverb. temporis, donec (7Υ) quousque, usque ad, ita ut tempus sequens excludatur. *Matth.* 2, 13. ἰδοὺ ἐκεῖ, ἕως ἂν εἶπω σοι, esto ibi (in Aegypto) donec dixerō tibi. *ibid.* 6, 15. καὶ ἦν ἐκεῖ ἕως τῆς τελευτῆς τῆς Ἡρώδης, & fuit ibi (Josephus) usque ad mortem Herodis. *conf.* *Gen.* 27, 44. & c. 49, 10. Vel ita, ut sequens tempus non excludatur, ut *Matth.* 1, 25. καὶ ἔκ ἐγίνωσκεν αὐτήν, ἕως & ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, non cognovit eam, quousque peperisset filium illum suum primogenitum. *Matth.* 28, 20. μεθ' ὑμῶν εἰμι ἕως τῆς συντελείας τῆς κόσμου, vobiscum sum usque ad consummationem seculi. *Conf.* *Gen.* 28, 15. *2. Sam.* 6, 23. Aliquando negat, idemque significat, quod nunquam. *Matth.* 5, 26. & μὴ ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν ἕως ἂν ἀποδώσῃς τὸν ἔσχατον κοδράντην, non exiberis illinc, donec solveris ultimum quadrantem, hoc est, nunquam exhibis. item simpliciter negat. *Rom.* 3, 12. ἔκ ἐστὶν ἕως ἐνός, non est usque ad unum, hoc est, planè nullus est, seu nullo prorsus excepto. Prout & Latini dicunt, omnes ad unum sunt cæsi, h. e. ad internecionem usque sunt deleti, nullo prorsus excepto. *Hebr.* 7, 12. etiam non unus. Quandoque est concessionis particula, *Matth.* 5, 18. ἕως ἂν παρέλθῃ ὁ ἄρανος καὶ ἡ γῆ, ἵνα ἐν ἡμῖν κεραία & παρέλθῃ ἀπὸ τῆς νόμου, usque dum præterierit cælum & terra, jota unum aut unus apex non præterierit ex lege. quasi dicatur, si maxime concederetur, cælum & terram

A interitura, tamen fore, ne jota aut minimum punctulum interiret ex lege (i. e. Sacra scriptura) quò minùs executioni mandaretur. interim dum vertitur *1. Tim.* 4, 13. Modò regit Genitivum, modò sine casu præponitur verbo, idque seq. particula ἂν, vel non sequente. *Luc.* 4, 42. ἦλθον ἕως αὐτῆς, venerunt usque ad ipsum. Genitivus & postponi solitus sæpè subintelligitur. *Joh.* 9, 4. ἕως ἡμέρας ἐστὶ, pro ἕως & (scil. χρόνος) ἡμέρας ἐστὶ, donec dies est. *Joh.* 12, 35. ἕως (pro ἕως &) τὸ φῶς ἔχετε, dum lucem habetis. *Luc.* 22, 51. ἕως τέρας (scil. χρόνος) hucusque, *Heb.* 1, 13. ἕως ἂν θῶ, donec posuero. Pro ἕως τῆς, eleganter Atticè ἕως ὅτε. ὅτε pro & per Atticam litteræ τὰν epenthesein. *Luc.* 15, 8. ἕως ὅτε εὕρῃ, donec invenerit. De loco etiam dicitur *Act.* 17, 15. ἡγάγον αὐτὸν ἕως Ἀθηνῶν, deduxerunt eum Athenas usque. *2. Cor.* 12, 2. ἕως τρίτης ἄρανῆς, usque in tertium cælum. *Luc.* 10, 15. ἕως τῆς τρίτης ὑψώσεως, usque ad cælum elata es. Adverbiis etiam præponitur. *Marc.* 9, 19. ἕως ποτε; Quousque? *Luc.* 23, 5. ἕως ὧδε, hucusque. *Joh.* 2, 7. ἐγέμισαν αὐτὰς ἕως ἄνω, impleverunt eas usque ad summum, hoc est, usque ad orificium. *Joh.* 2, 10. ἕως ἄρτι, hucusque. *Matth.* 24, 21. ἕως τῆς νῦν (scilicet χρόνος) usque ad hoc tempus. Differt verò hoc adverbium ἕως usque à nomine ἕως, ω, ἡ, quod quidem est cum nomine

Ἡώς, ὅος, ἔς, ἡ, aurora. ἄμα ἡοῖ, primo diluculo. ἄμα ἕω, prima luce.

Ἡώς, matutinus.

Ἑωθινός, ἡ, ὄν, idem. (δειλινός, ἡ, ὄν, pomeridianus, & δειλη, ης, ἡ, tempus pomeridianum.)

D ZHTA est littera sexta, & tamen in numeris significat septem. Senarius indicatur per 5. ortum verò videtur ab Hebraeo ז zade, quæ vox significat furcam, seu venabulum bifidum, quale est zade finale, à quo zeta Latinorum & Græcorum ortum esse, ipsa ostendit figura.

† ZABOT ΛΩ'N, Zabulon, Decimus filius Jacobi, & sextus Lea, sic à matre Lea nominatus fuit. *Genes.* 30, 20. Hebraicè זבולוֹן Est ergo nomen huius patriarchæ origine Hebraum זבולוֹן, à ra-

dice **וְיָבִיט** habitavit. *Lea enim par-
tu hujus sui filii letior facta ē animosior
dixit:*

**וְיָבִיט אִישׁ כִּי יוֹלֶדְתִּי
לִי שָׁשׂוּר בָּנִים וְתִקְרָא
אֶת שְׁמוֹ זְבֻלֹן:** Nunc tandem
cohabitabit mecum vir meus, quia pe-
peri ei sex filios: idcirco vocavit nomen
ejus Zebulunem, hoc est, filium cohabita-
tionis, id est, qui amorem mariti mihi con-
ciliabit. Nun in fine est heemanticum.
Matth. 4, 13. 15.

† ZAKXAGOS, αἴα, ε, Zacchæus,
nomen viri. Luc. 19, 2. 5. 8. Syriacè **זַכָּי**,
hoc est, justus. à radice Syriacà **זָכַן**
mundavit, justificavit. **זָכַן וְזָכַן**
innocens, justus. Hebraice **זָכַן** et
זָכַן purus fuit. Nomen ergo à justitiâ
et innocentia habet.

† ZAPA', ο, Nomen viri ἀναλιτον,
qui fuit filius Jude ex Thamar, Gen. 38,
30. Hebr. **זָרַח**, hoc est, ortus Aufgang.
à radice **זָרַח** ortus fuit. 2. Sam. 23, 4.
שֶׁמֶשׁ זָרַח orietur sol, Matth. 1, 3.

† ZAXAPIAS, α, ο, Zachariás.
Nomen proprium prophetae. Luc. 11, 51. et
sacerdotis. Luc. 1, 5. 12. 23. Hebraicè
זַכַּרְיָה Secharja, hoc est, memoria
Domini. compositum ex **זָכַר** memoria et
יָהּ quæ vox de solo Deo dicitur. Matth.
23, 35.

ZAN, ω, personæ contractæ usitate sunt.
ζω vivo. Gal. 2, 20. Joh. 4, 50. ο υἱός σ
ζῆ filius tuus valet. ζῆ pro ζῶ, ζῆς pro
ζῶς, Gal. 2, 14. lætus sum, 1. Thess. 3, 8.
Sic dicimus ζῆτε pro ζῶτε vivitis. Luc. 20,
38. πάντες αὐτῷ (θεῷ) ζῶσι omnes (nem-
pe quorum Deus est Deus, hoc est, qui ipsi
sunt fœderati) ei vivunt. præf. inf. Rom.
8, 13. ζῆν pro ζῶν, vivere. Phil. 1, 21. ἐμοὶ
γὰρ τὸ ζῆν Χριστός, mihi enim vita Chri-
stus. Heb. 2, 15. διὰ παντός τῷ ζῆν, per
totam vitam. Ubi infinitivus ponitur pro
nomine. Hellenismus. Ps. 145, 16. ἐμπι-
πλῶς πᾶν ζῶν (pro ζῶον, part. præf.) εὖ.
δοκίως, implet omne vivens beneplacito.

A imperf. act. ἐζῶον, ἐζῶν, vivebam, Rom. 7,
9. ἐζῆτε, vivebatis, pro ἐζῶτε ex ἐζῶτε,
Col. 3, 7. Fut. ζήσω, vivam. Rom. 6, 2.
Frequentius in media forma ζήσομαι, ζή-
ση, Luc. 10, 28. ζήση (2. sing. fut. 1. med.)
vives, scilicet in æternum. Joh. 11, 25. καὶ
ἀποθάνῃ, ζήσεται, etsi mortuus fuerit, vi-
vet. Hebr. 10, 38. revivisco. Ez. 37, 3. εἰ
ζήσεται τὰ ὀστέα ταῦτα; an reviviscant
ossa ista? in a. 1. act. ἐζήσα, nunquam in
media forma (quod legerim) ἐζησάμην,
vixi, Apoc. 13, 14. καὶ ἐζήσε, sed revixit.
Apoc. 20, 4. καὶ ἐζήσαν (3. pl. aor. 1. act.)

B et revixerunt. item transitivè accipitur Ps.
41, 3. ubi **יְהִי** vertitur ζῆσαι (3. sing.
aor. 1. act. opt.) vita restituat eum. aor.
1. act. subj. ζήσω, ης, η. Gal. 2, 19. ἵνα
θεῷ ζήσω, ut DEO viverem. Jac. 4, 15.
ἐὰν ὁ Κύριος θελήσῃ καὶ ζήσωμεν (1. pl.
aor. 1. act. subj.) si DOMINVS volue-
rit et vixerimus. a. 2. act. ἐζήν, ης, η,
tanquam à ζῆμι. Dan. 3, 9. βασιλεῦ εἰς
τὰς αἰῶνας ζῆδι (2. sing. aor. 2. act. im-
per.) 2. Chr. 23, 11. καὶ εἶπαν, ζήτω ὁ βα-
σιλεὺς, et dixerunt, vivat rex, hoc est, va-
leat. part. præf. ζῶν pro ζῶον, vivus. Joh.
6, 51. ἐγὼ εἰμι ὁ ἄρτος ὁ ζῶν, ego sum
panis ille vivificus, ubi rursus transitivè
capitur. ζῶσα, βίβα, pro ζῶσσα. 1. Tim. 5,
16. χήρα παλαιῶσα, ζῶσα τέθνηκε, vidua
lasciviens videri mortua est. in n. g. ζῶον
ζῶν, vivum. Joh. 4, 11. πόθεν ἔχεις τὸ ὕ-
δωρ τὸ ζῶν; unde habes aquam illam vi-
vam? in Genit. ζῶντος ζωῆς ζῶντος. 2.
Cor. 3, 3. et c. 6, 16. ὑμεῖς γὰρ ναὸς θεῶ ἐσε
ζῶντος, vos enim estis templum Dei viven-
tis. Ps. 69, 33. ἐξαλεφθήτωσαν ἐκ βίβλ.
ζῶντων, deleantur e libro viventium, hoc
est, ostendantur non fuisse scripti. part. aor.
1. act. ζήσας, ζήσασα, ζήσαν, Luc. 2, 36. ἡ
ζήσασα ἐτη ἐπτά, postquam vixisset annos
septem. Pro ζῶ dicunt Poëta ζῶω vivo
LXX.

Zωῶ vivum reddo, Psal. 80, 19. et 85,
7. ζωώσας ὑμᾶς **יְהִי** vivificabis, seu
in vivis conservabis nos.

Zώωσις, ως, ἡ, vivificatio. Aquila Genes.
45, 5.

Ἀναζώω, ω, vivifico, ad vitam reduco.
Symmachus Psalm. 30, 4. ἀνεζώωσάς με,
ad vitam reduxisti me.

Zōds, ἡ, ὄν, vivus, a, um.

Zōon, α, τὸ, animal. 2. Pet. 2, 12. ἔτσι
ὡς ζῶα ἄλογα, hi ceu bruta animalia. ζῶον,
α, τὸ, animal, accentu distinguitur, à ζῶν
vivum.

Zōh, ἡς, ἡ, vita, Joh. 11, 25. ἐγὼ εἰμι ἡ
ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ, ego sum resurrectio &
vita. Ez. 33, 15. ζῶῃ ζήσεται, omnino vi-
vet. Hebraïsmus. Apoc. 20, 15. ἐν τῇ βίβλῳ
τῆς ζωῆς γεγραμμένῃ, in libro vite
scriptus.

Εὐζωία, ας, ἡ, prosperitas, felicitas vi-
væ. Aquila Genes. 30, 11.

Zōixōs, α, ὁ, vivax, vitalis. Sap. 15, 11.

Ἀναζάω, ὦ, revivisco. Fut. ἀναζήσω.
aor. 1. ἀνέζησα, revixi, Luc. 15, 24. Rom.
7, 9. ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν, peccatum revixit,
hoc est, vires seu potius virus exseruit. Apoc.
20, 5. οὐκ ἀνέζησαν, non revixerunt.

Διαζάω, ὦ, ad extremum vivo, διαβιώω;
vivo, vitam ago. 2. Macc. 5, 27. ἐν τοῖς
ὄρεσι διέζη (3. sing. aor. 2. act.) in monti-
bus dixit.

Ἐπιζάω, ὦ, vivo. Genes. 47, 28.

Συζάω, ὦ. Fut. συζήσω. a. 1. συνέζησα,
simul vivo, Rom. 6, 8. construitur cum Dat.
si prepositionis, 2. Cor. 7, 3. εἰς τὸ συζῆν,
ad simul vivendum. Nō litera propter se-
quentem duplicem abjicitur, idque εὐφωνίας
ἕνεκα.

Z E A, ας, ἡ, far. Jesa. 28, 25.

† Z E B E Δ A I O Σ, αῖα, ὁ, Zebedæ-
us. Nomen viri, qui fuit pater Johannis
& Jacobi Apostolorum. Matth. 4, 21. Sy-
riacè ܙܒܕܝ Sabbdai. à radice ܙܒܕ Sab-
had, hoc est, donavit, dotavit. ܕܕܕ dos.
Zebedæus ergo idem quod donatus vel mu-
nificus.

Z E T Γ N T Ω vel ζεύγνυμι. F. ζεύξω. D
præt. act. ἔζευχα. a. 1. act. ἔζευξα, (tan-
quam à ζεύγω) jungo, copulo, item pon-
te conjungo. Xerxes ab Isocrate dicitur
ζεύξαι τὸν ἑλκίσποντον, hoc est, Helleston-
tum ponte conjunxisse. Herod. ζευγνύειν γέ-
φυραν ἐπὶ τῷ ποταμῷ, super fluvium pon-
tem jungere. præt. med. ἔζευγα, unde est

Ζεύγος, εἶ, τὸ, jugum, Luc. 14, 19.
par. Luc. 2, 24. ζεύγος τρυγόνων, par tur-
turum. Luc. 14, 19. ζεύγη (contractè pro
ζεύγεα) βοῶν ἡγόρασα πέντε, juga bovm
emi quinque,

A Ζευγίζω, jugo. Aquila & Theodotion
Numer. 25, 3.

Ζυγός, α, ὁ, idem. Matth. 11, 29. 30. ἄ-
ρατε τὸν ζυγόν μου ἐφ' ὑμᾶς, tollite ju-
gum meum. metaphora desumpta à ju-
mentis. Act. 15, 10. ἐπιθέναμι ζυγόν, jugum
imponere. Gal. 5, 1. ζυγῷ δαλείας εὐέχε-
δε, jugo servitutis implicamini. in pl. num.
ζυγοὶ & ζυγά, juga. ζυγός significat etiam
stateram. Apoc. 6, 5. ἔχων ζυγόν (accus.
sing. g. m.) ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ, habens sta-
teram in manu sua. Pythagoræ symbo-
lum: μὴ ζυγὸν παραβαίνειν, stateram ne
transgrediaris.

Ζύγιον, α, τὸ, statera. Aquila & Theo-
dotion Proverb. 11, 1. ζύγια ἐπιθέσεως.
statera fraudis, Hebraïsmus, i. e. fraudu-
lente.

Βοοζύγιον, α, τὸ, jugum boum. Sir.
26, 7.

Σύζυγος, α, ὁ, ἡ, socius, a. Phil. 4, 3.

ὑπόζυγος, α, ὁ, ἡ, subjectus, subjuga-
tus. Sirac. 51, 34. τὸν τραχήλον ὑπόθετε
ὑπόζυγον, collum vestrum subdite, ut sub-
jectus sit.

ὑπόζυγιος, subjugis. Matth. 21, 5.
C 2. Petr. 1, 10.

Ἐτεροζυγέω, ὦ, alteram jugi partem
traho. 2. Cor. 6, 17. μὴ γίνεσθε ἐτεροζυ-
γῆτες ἀπίστοις, ne impari jugo copulamini
cum infidelibus.

Ζευκλήρεια, ας, ἡ, vinculum. Act. 27, 40.
ἀνέντες τὰς ζευκλήρειας τῶν πηδαλίων, la-
xantes vincula gubernaculorum.

Ἀναζευγνύω vel ἀναζεύγνυμι, revertor.
vid. tempora in simpl. Propriè significare
putatur, equos iterum jungo currui ad re-
ditum. Pertinet ad bellum & dicitur ἀ-
ναζευγνύειν, qui vel adventat vel revertitur
cum exercitu. Judith. 7, 1. 2.

Ἀναζυγή, ἡς, ἡ, castrorum motio, re-
ditio domum cum exercitu. ἀναζυγήν ποιή-
σαι, idem est quod ἀναζευγνύειν, 2. Macc.
9, 2.

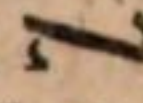
Ἐπιζευγνύω & ὑμι, adjungo, conjun-
go. 2. Macc. 2, 33. τοῖς προερχομένοις το-
σῶτον ἐπιζεύξαντες, prædictis tantum ad-
jungentes.

Ἐπίζευξις, εως, ἡ, conjunctio; Epi-
zeuxis, cum dictio aliqua, aliis non inter-
jectis, geminatur.

Παρεξευγνύω ἔς υμῖν, adjungo equos A
curruī, currum jungo, Judith. 10, 17. πα-
ρέξευξαν αὐτῇ καὶ τῇ ἄβρᾳ, junxerunt
currum illi ἔς ancille.

Συζεύγνυμι, conjungo. Matth. 9, 6. ὁ
ἐν ὁ θεὸς συνέζευξεν, ἄνθρωπος μὴ χωρι-
ζέτω, quod Deus conjunxit, homo ne se-
paret. Elegans metaphora desumpta à
jugo (ἀποζεύγνυμι, disjungo, quo verbo
utitur Euripides, de matrimonii dissolutio-
ne scribens.)

† ZETΣ, διὸς, ὁ, Jupiter. Æolicè δεὺς,
διὸς, Doricè ζᾶν ζανὸς, ὁ. Nomen pro-
prium dei fictitii seu idoli inter Gentiles.
Sic dictus à ζέω ferveo. Act. 14, 12. 13.
Alii derivant à δεύω, irrigo. Et calor
ἔς irrigatio sunt à cælo. Alii παρὰ τὸ
ζῆν, à vivendo. Lactantius lib. 1. cap. 11.
sic dictum tradit, quod primus in vrbis man-
serit ex filiis Saturni, quem Eustathius vo-
cat παιδοβρωτα. Vide Eustathium in
ὁδύος. δ. β. 762. Inter varia cognomina
audit etiam Ὀλύμπιος, Olympius, Olym-
pum incolens, sole habitans, 2. Macc. 6, 2.

ZEΩ. Fut. έσω. (ardere
Chaldaicè) ferveo, Act. 18, 25. ζέων τῷ
πνεύματι, fervens spiritu. Rom. 12, 11. τῷ
πνεύματι ζέοντες, spiritu ferventes.

Ζέμα, αἶος, τὸ, fervor, facinus aliquod
festinatum. Judic. 20, 6.

Ζεσὸς, ἡ, ὄν, fervidus, a, um. Apoc. 3, 15.
ἔτε ψυχρὸς ἢ ἔτε ζεστός. ὁφελον ψυχρὸς
εἶης ἢ ζεσὸς, neque frigidus es, neque fer-
vidus: utinam frigidus esses, aut fervidus.
Ζεσὸς ἔς θερμοὺς fervidus ἔς calidus diffe-
runt, ut majus ἔς minus.

Ἀκρόζετος, leviter fervefactus, leviter
coctus, ἔς quasi in superficie duntaxat.

Ἀναζέω, referveo ἔς efferbeo, ebullio;
scaturio, erumpo. 2. Macc. 9, 9. ὥς καὶ
ἐκ τῆς σώματος αὐτῆς σκώληκας ἀναζέειν
(inf. pres.) ut etiam ex corpore ejus ver-
mes scaturirent. Simplex ζέω eodem de
genere mali adhibet Lucianus, apud quem
est σκωλήκων ζέσας, fermibus scatens.

Ἐκζέω, effervesco. Exod. 16, 20.

Ἐπιζεμα, αἶος, τὸ, spuma, quæ mari ef-
fervescente formatur. Symmachus Hoseæ
10, 7.

Ἵπερζέω, ferveo. Symmachus Genes.
49, 3.

ZHΛΟΣ, α, ὁ, (ex ζέω λίαν valde
ferveo) æmulatio, hoc est, studium, quo
rapimur ad virtutes aliorum æquandas
vel superandas. 2. Cor. 9, 2. æstus seu im-
petus animi, profectus ex indignatione de-
iis, quæ indignè committuntur adversus eos,
quos amamus, puta vel adversus homines
nobis charos, 2. Cor. 7, 7. Col. 4, 13. vel
adversus ipsum DEVM. Zelus verò
pro Dei gloria aut est cum vera voluntatis
divinæ notitia conjunctus, qualis est CHRI-
STI zelus, de quo Joh. 2, 17. ὁ ζῆλος τῆς
οἴκας σου κατέφαγέ με, zelus domus tue de-
vorat me. aut non est secundum scientiam,
sed cæcus potius impetus ac furor Rom. 10,
2. ζῆλον θεῶν, (genit. objecti) ἔχουσιν ἁπλῶς
καὶ ἐπίγνωσιν, zelum DEI habent, sed
non ex notitia. Phil. 3, 6. κατὰ ζῆλον
διώκων τὴν ἐκκλησίαν, secundum zelum
persequens Ecclesiam. livor, odium, invi-
dia, 1. Cor. 3, 3. ἐν υμῖν ζῆλος, ἐρις, δι-
χοσασία, inter vos est livor, lis, dissidia ἔς c.
Jac. 3, 14. ζῆλον πικρὸν ἔχετε, amarā la-
boratis invidia. Severitas Dei punientis,
Hebr. 10, 27. πυρὸς ζῆλος ἐδίειν μέλλοντος
τῆς ὑπεναντίας, zelus ignoscens, qui devo-
raturus est adversarios. Notetur Hebra-
ismus. Zelus ignis ponitur pro zelo igneo
seu ignescente. Tribuitur DEO per me-
taphoram 2. Reg. 19, 31. Es. 9, 7. Zelus
DOMINI exercituum faciet. Nempe
zelus, quo DEVS afficitur pro gloria sua,
nempe pro gloria dilectionis ἔς veritatis,
quam Satanas deletam cupit. Ceteroquin
ex opere redemptionis generis humani elucet
gloria sapientiæ, dilectionis universalis,
omnipotentiae, sanctitatis, misericordiae,
justitiæ ἔς veritatis divinæ ἔς c.

Ζηλόω, ὦ, æmulor, item in malam par-
tem depereo. Gal. 4, 17. ζηλοῦσιν υμᾶς ἔ
καλῶς, depereunt vos non bene. Fut. ζη-
λώσω. Præter. ἀέτη. ἐζήλωκα. 1. Reg. 19, 10.
καὶ ἔπεν ἡλίας· ζηλῶν ἐζήλωκα τῷ Κυρίῳ,
ἔς dixit Elias: zelando zelavi, hoc est,
vehementissimo arsi zela pro DOMINO.
Philo religionis studiosos vocat θεοσε-
βαν ἐζηλωκότας cultum Dei zelantes,
affectantes. Gal. 4, 17. ἵνα αὐτὰς ζηλοῦ-
τε, ut se affectetis. Hic ζηλοῦτε non ζη-
λῶτε. ἵνα regit etiam indicativum. Vide
ἵνα. aor. 1. ἀέτη. ἐζήλωσα, Apoc. 3, 19. ζη-
λωσον (aor. 1. imper.) καὶ μετανόησον,
el 4

ferve

ferve mei studio, Ἔς respisce. Num. 25, 11. ἐν τῷ ζηλώσει μου τὸν ζῆλον, quum zelaret zelotypiam meam Pinehas, hoc est, quum gloriæ meæ zelo accenderetur. studiosè affecto, 1. Cor. 12, 31. ambio, 2. Cor. 11, 2. invideo, Act. 7, 9. οἱ παλιεῖς ζηλώσαντες (part. a. 1. act.) τὸν Ἰωσήφ, invidentes Iosepho. Scilicet, Invidus alterius rebus macrescit optimis. æmulor, Num. 11, 29. μὴ ζηλοῖς σύ μοι; numtu (Josua) æmularis pro me (Mose?) Construitur ergo hoc verbum cum Accus. Ἔ Dat. Cum Accus. quum studiosè aliquid affectamus, plenè velis ad aliquid rapimur, ad aliquid aspiramus, 1. Cor. 14, 1. διώκετε τὴν ἀγάπην, ζηλεῖτε τὰ πνευματικά, sectamini charitatem, affectate spiritualia. Cum Dativo, idque per Hebraïsmum, quum pro alio æmulamur, ut Num. 25, 13. ἀντ' ὧν ἐζήλωσε τῷ Θεῷ αὐτῶς, quia (Pinehas) æmulatus est pro Deo suo. Sir. 37. ἀπὸ τῶν ζηλόντων σε κρύψον βελήν, ab iis, qui æmulantur te, occulta consilium, imitandi studio ducor, certatim affecto, Ἔ sic in bonam partem accipitur 1. Cor. 14, 39. ζηλόομαι, ἔμαι, affector. Gal. 4, 18. καλὸν δὲ τὸ ζηλεῖν ἐν καλῷ πάντοτε, præclarum autem est vehementer amare in re bona semper.

Ζήλωσις, εως, ἡ, æmulatio. Sap. 1, 10. ἔς ζηλώσεως, oculus æmulationis, zelo ardens.

Ζηλωτής, ὁ, zelotypus, hoc est, ζήλω τυπεῖς, qui præ fervore amoris rivalem ferre nequit, sed aliis ejusdem amoris invidet societatem, item accensus zelo, æmulus sectator, imitator. Tit. 2, 14. Act. 21, 20. Sic Deus dicitur ζηλωτής per ἀνδρωποπάθειαν. Ex. 20, 5.

Ζηλωτός, ὁ, Zelosus, Exod. 34, 14.

Ἀνίζηλος, ὁ, æmulus, zelotypus. Sir. 26, 7. γυνὴ ἀνίζηλος, mulier zelotypa sive æmula.

Παραζηλώω, ὦ, ad æmulationem provoco, Rom. 10, 19. Ἔ c. 11, 14. Fut. ὥσω, Sir. 30, 3.

ZHMI'A, ας, ἡ, jactura, cui opponitur κέρδος, ut docet Arist. Eth. 5. c. 4. item mulcta. Etym. ζημία dicitur ἡ τῶν ὀνίων πρὸς τὸ ζῆν μείωσις, eorum, quæ ad vitam conducunt, extenuatio, imminutio.

A Pro damno accipitur Act. 27, 10. Phil. 3, 7.

Ζημιόω, ὦ, mulcto, est vocabulum forense. mulcta dicitur à mulgendo, Ἔ proinde rectè scribitur per Ἐ. F. ζημιώσω. Præt. act. ἐζημίωκα, præf. pass. ζημιόομαι, ἔμαι, mulctor, jacturam facio. aor. 1. pass. ἐζημιώθην. Fut. 1. pass. ζημιωθήσομαι. Construitur cum Accus. Phil. 3, 8. δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, (1. sing. a. 1. pass. indic.) propter quem omnibus istis me multavi. Matth. 16, 26. τὴν δὲ ψυχὴν αὐτῶς ζημιωθῇ, (a. 1. pass. subj.) animam verò suam perdat. Hellenismus. Vel cum Ablat. interveniente præpos. ἐν 2. Cor. 7, 9. vel sine casu, 2. Cor. 3, 15.

Ἐπιζημιον, ὁ, τὸ, damnum. Exod. 21, 22.

† ZHNA'Σ, ὦ, ὁ, Zenas. Nomen jurisperiti, Tit. 3, 13. Diminutivum pro ζηνόδωρος, à Græco ζῆν, ζηνός Jupiter. q. d. Jovius. vide ζεύς.

ZHTE'Ω, ὦ, quero. Joh. 5, 30. ἔζητῶ τὸ θέλημα ἐμὸν, non quero voluntatem meam, 1. Cor. 10, 24. μηδεὶς τὸ ἐαυτοῦ ζητεῖτω, (3. sing. præf. imper. act.) nemo, quod suum est, querat. imperf. ἐζήτην, quærebam. Marc. 11, 18. Luc. 2, 48. Fut. 1. act. ζητήσω, quæram, Apoc. 9, 6. a. 1. ἐζήτησα, quæsi, 2. Tim. 1, 17. adspiro ad aliquid, Col. 3, 1. τὰ ἄνω ζητεῖτε, superna querite. Peto cum ardore, Matth. 7, 7. 8. ζητῶν εὕρισκα, quærens invenit. Studeo, Marc. 12, 12. καὶ ἐζήτην αὐτὸν κρατῆσαι, Ἔ studebant eum capere. Requiro. 1. Cor. 1, 22. Ἔ c. 4, 2. ἔδαντες σοφίαν ζητᾶσι, Græci sapientiam requirunt. ζητῶ τὴν ψυχὴν, insidior, vitæ insidias itruo. Matth. 2, 20. τεθνήκασιν οἱ ζητῶντες τὴν ψυχὴν τῶ παιδὶ, mortui sunt, qui vitæ infantis insidias struebant. Hebraïsmus. Conf. 1. Reg. 19, 10. præf. pass. ζητέομαι, ἔμαι, quæror, Hebr. 8, 7. ἐζητᾶτο (3. sing. imperf. pass.) quæreretur. Luc. 12, 48. ὃ ἐδόθη πολὺ, πολὺ ζηληθήσεται (3. sing. fut. 1. pass.) cuicunque multum datum est, multum repetetur ab eo.

Ζήτημα, τος, τὸ, quaestio, Act. 25, 19.

Ζήτησις, εως, ἡ, idem, 1. Timoth. 6, 4.

Ἀναζητέω, ὦ, requiro, Luc. 2, 44.

Ἐκζη-

Ἐκζητέω, ω, exquiro, studiosè quaero, Heb. 12, 17. 1. Pet. 1, 10.

Ἐκζητητής, ὅ, δ, exquisitor, scrutator. Bar. 3, 23.

Ἐπιζητέω, ω, requiro. Matth. 12, 39. expeto. Act. 15, 7.

Συζητέω, ω, disputo, vicissim quaero, Marc. 1, 27, altercor, discepto, Marc. 8, 11. Ἔ c. 9, 16. Luc. 22, 23. Act. 6, 9. Ἔ c. 9, 29. συνεζήτει (3. sing. imperf. act.) πρὸς τὰς ἑλληνιστάς, disputabat cum Graecis.

Συζήτησις, εως, ἡ, disputatio. Act. 15, 2. 7.

Συζητητής, ὅ, δ, disquisitor, disputator, 1. Cor. 1, 20.

ZIBT'NH vel σιβύνη, ης, ἡ, venabulum, propriè quo sues figuntur; nam ἔσσυβύνη vel συβίνη dicitur, à σῦς, sus. Item jaculum. Judith. 1, 15.

ZIZA'NION, ὅ, τὸ, zizanium, Etym. magnum tradit ζιζάνιον esse, τὸ ἀνευ σπορᾶς συμπαραφυόμενον τῷ σίτῳ, quod sine semine simul cum frumento nascitur, componi ex σίτῳ, frumentum, ἔσίνω noceo, dicique ζιζάνιον ἀντὶ τῆς σισάνεον. Suidas τῆς σίτῃς διαφθοράν, frumenti corruptionem, interpretatur. Legitur tantum in plurali num. apud Matth. c. 13, 25. Ἐ seqq. non denotari hac voce lolium, ut ipse antehac putavi, aut viciam, Germanicè Unkraut, inde liquet, quod lolium vulgus separare soleat ab hordeo, tritico, Ἐ c. zizania verò illa, de quibus Servator hic loquitur (per quæ hypocritæ significantur) sine damno bonarum frugum separari aut emdicari nequeant. Sepè enim in uno culmo sunt bona grana, nec non etiam zizania, quæ vocamus Brandforn, Brandweib. Vide observationes Gramm. Abrah. Sculteti in Matth. (quasi Autor considerasset, quod v. 30. Paterfamilias zizania in fasciculos colligere jussit, priorem sententiam retinisset.) Per metaph. significant vitia, quæ virtutem segetem suffocant.

† ZOPOBA'BEA, ὅ, Zorobábel. Matth. 1, 12. 13. Luc. 3, 27. Nomen principis Hebraeum צורבבלא compositum ex צר dispersus, seu peregrinus, ἔ בבל quod est nomen urbis, q. d. exulans in regno Babylonie. Hieronym. componit ex

A צורבבלא iste princeps צורבבלא Baby-
lonis. Rectius tamen videtur derivari à צורבבלא pro צורבבלא satus ἔ צורבבלא Baby-
lone.

ZO'ΦOΣ, ὅ, δ, caligo, 2. Pet. 2, 4. 17. ζόφῳ τῶ σκοτάς, Hebraismus, caligo tenebrarum, hoc est, caligo tenebrosissima. Judæ v. 13. Dicitur ζόφῳ à ζα valde ἔ νέφος nubes.

ZTΘO'Σ, ὅ, δ, Zythus, est potus inebrians; vulgo vertunt cerevisiam. Jesa. 19, 10.

B ZT'MH, ης, ἡ, fermentum. Gal. 5, 9. μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ, paulum fermenti totam massam fermentat. Metaphoricè accipitur in bonam partem, Matth. 13, 33. in malam pro falsa doctrina, Matth. 16, 6. Ἐ scelerata vita, 1. Cor. 5, 7.

Ζυμώω, ω; fermento, Gal. 5, 9. Fut. ζυμώσω. Præt. act. ἐζύμωκα. a. i. act. ἐζύμωσα. præf. pass. ζυμόομαι, ἔμαι, fermentor. a. i. pass. ἐζυμώθην, fermentatus fui. Luc. 13, 21.

Ζυμωτός, ἡ, ὄν, fermentatus. Aquila Deut. 16, 3.

C Ἄζυμος, ὅ, ἡ, infermentatus. Metaph. sincerus. 1. Cor. 5, 7. ἄζυμα, ων, τὰ, azyma. Legitur tantum in plur. num. Matth. 26, 17. Luc. 22, 1. Act. 12, 3. 1. Cor. 5, 8.

Ζυμίτης, ὅ, δ, fermentatus, ut ζυμίτης ἄρτος, panis fermentatus. Lev. 7, 13.

Ἄζυμίτης, ὅ, δ, infermentatus.

ZOMO'Σ, ὅ, δ, jus, jusculentum. Judic. 6, 19.

D ZΩ'NNTMI vel ζωννύω Fut. ζώσω. a. i. ἐζώσα. Præt. act. ἐζωκα. Præt. perf. pass. ἐζωσμαι, cingo. Joh. 21, 18. ὅτε ἦς νεώτερος, ἐζώννυες (2. sing. imperf. act.) σεαυτὸν, quum esses junior, cingebas te. ibid. ὅταν δὲ γεράσῃς, ἐκτενῆς τὰς χεῖρας, καὶ ἄλλῳ σε ζώσῃ, (3. sing. fut. act. ind.) quum verò senueris, extends manus (crucifigeris) ἔ alius (carnifex) te cinget.

Ζῶσις, εως, ἡ, cinctura. Jesa 22, 12.

Ἀναζώννυμαι medium. aor. i. med. part. ἀναζωσάμενος succinctus, 1. Petr. 1, 13.

Διαζώννυμι, præcingo, succingo cum Accus. F. διαζώσω. P. διέζωκα, aor. i. act. διέζωσα.

διέζωσα. Joh. 13, 4. λαβὼν λέντιον διέζω-
σεν αὐτὸν, acceptoque linteo procinxit se.
prat. pass. διέζωσμαι. Joh. 13, 5. ὃ ἦν διε-
ζωσμένῳ, quo erat præcinctus. a. i. med.
διέζωσάμην, ω, ατο. Joh. 21, 7. τὸν ἐπεν-
δύτην διέζωσατο, amiculum succinxit.

Διάζωσμα, ατος, τὸ, subligaculum.
Aquila Levit. 8, 7.

Ευζωνος, &, ὁ, ἡ, bene cinctus. Sir.
36, 26.

Περιζώννυμαι, præcingo. Act. 12, 8.
περίζωσαι καὶ ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου,
περίζωσαι, est 2. pers. a. i. med. imper.
præcinge & subliga sandalia tua. Luc. 12, 35.
αἱ ὀσφύες περιεζωσμέναι, lumbi cir-
cumcincti.

Περίζωμα, ατος, τὸ, cingulum. Ruth.
3, 15.

Συζώννυμι & ὡ, succingo. 1. Macc. 3, 3.

Υποζώννυμι, succingo. Act. 27, 17.
ὑποζωννύντες τὸ πλοῖον, succincta navi. ὑ-
ποζωννύντες est part. pres. act.

Ζώνη, ης, ἡ, zona, cingulum. plur.
num. ζῶναι, ὦν, αἱ. Matth. 3, 4. ζώνη
δερματίνη, zona coriacea. Apoc. 1, 13. ζώ-
νη χρυσῇ, zona aurea. περιεζωσμένους ζώ-
νην χρυσῇν pro ζώνη χρυσῇ, præcinctus
zona aurea. Hellenismus. ubi verba vesti-
endi regunt Accus. crumena seu pera.
Matth. 10, 9. per metonym. subj.

Διαζώνη, ης, ἡ, zona, balteus. A-
quila Exod. 29, 9.

Παραζώνη, ης, ἡ, balteus. 2. Samuel.
28, 11,

Η Τα est e longum seu magnum. ordi-
ne est litera septima. in numeris va-
let 8. valore, potestate, & pronunciatione
respondet puncto Hebraeo Tzere.

Η, aut. conj. discretiva. Marc. 7, 11. **Δ**
τῷ πατρὶ ἢ τῇ μητρὶ, patri aut matri. vel.
Matth. 18, 8. εἰ δὲ χεῖρ σου, ἢ ὁ πᾶς σου, si
verò manus tua vel pes tuus. neque. Rom. 1,
21. ἢ pro ἄτε. an. 1. Cor. 14, 36. ἢ ἄφ' ὑμῶν
ὁ λόγος τῷ Θεῷ ἐξηλθεν; An à vobis ser-
mo Dei profectus est? Quam. Luc. 2, 26.
πρὶν ἢ ἰδεῖν τὸν Χριστὸν, priusquam vidis-
set CHRISTUM. subintelligitur. Joh. 15,
13. μείζονα ταύτης ἀγάπην εἰδὲς ἔχει,
ἵνα τις τὴν ψυχὴν αὐτῷ δῇ, pro ἢ ἵνα τις,
majorem dilectionem nemo habet, quam
ἔσται, ut animam suam ponat. Luc. 18, 14.

ἢ ἐκείνος potius seu magis quam ille. Ali-
quando hæc particula comparationis, κα-
ταχρηστικῶς, ponitur pro negativa, & ver-
titur non, & gr. Ps. 118, 8. quem alii sic
reddunt, melius est confidere in DEO,
quàm (confidere) in hominibus. Sed
puto hæc sic vertenda esse, bonum est con-
fidere in DEO, non autem in homini-
bus. Sic Luc. 18, 14. κατέβη ὁ υἱὸς δεδι-
καιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, ἢ ἐκείνος,
descendit hic justificatus in domum suam,
non autem ille. Atque ita supplemento il-
lo magis, quod alii addunt, non opus est.
Et res ipsa loquitur. Nam planè non liceat
confidere in homine, exceptò Homine Chri-
sto Jesu. Et Phariseus planè non justifica-
tus fuit. Erat enim hypocrita & vanus ja-
ctator. 1. Cor. 7, 9. κρεῖσσον γαμήσαι ἢ
πυρᾶσαι, melius est uxorem ducere, quàm
uri. omninò hæc comparatio equipollet ad-
versativæ sententiæ, q. d. bonum est uxo-
rem ducere, non autem uri. τὸ πυρᾶσαι
enim in vitio ponitur. Hanc τῶ ἢ signifi-
cationem confirmat etiam poeta Ἰλίουδ. α.
β. 117. βέλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ
ἀπολέσθαι, volo ego populum saluum esse,
non perire. Sic Heb. 11, 4. Caini sacri-
ficium planè nullum erat, & tamen cum
Abelis sacrificio comparatur, ferè eodem sen-
su ἀλλ' ἢ. Sed. 2. Chr. 19, 6. ἐκ ἀνδρώπων ὡ-
μαῖς κρίνετε, ἀλλ' ἢ τῷ Κυρίῳ, non pro
homine judicatis, sed pro DOMINO. imò.
Luc. 12, 51. ἀλλ' ἢ διαμερισμὸν, imò dis-
sidium. & Rom. 4, 13. τῷ Ἀβραάμ ἢ
(pro καὶ, ut Syrus quoque habet) τῷ σπέρ-
ματι αὐτοῦ, Abrahamo & semini ejus. ἢ
ἐκ annon. 2. Cor. 13, 5. ἢ ἐκ ἐπιγινώσκε-
τε; annon agnoscitis?

Η certe, profectò, Adv. postponitur

Dei μὴν. Heb. 6, 14.

Η Β Η, ης, ἡ, pubes, pubertas.

Η βίω, pubesco.

Η βήτης, &, ὁ, puber, adolescens.

Εφηβος, &, ὁ, Ephebus, qui ad puber-
tatem pervenit.

Εφηβία, ας, ἡ, pubertas, adole-
scentia. Item, Gymnasium sive Palæstra.
2. Macc. 4, 9.

Η Γ Ε Ο Μ Α Ι, ἔμα, propriè du-
co. Phil. 3, 8. (Syntaxin hujus verbi lege
suprà in nomine ἀρπαγμὸς Th. ἀρπάζω)
item puto, arbitror. 2. Pet. 1, 13. item re-
puto,

puto. 2. *Theff.* 3, 15. μή ὡς ἐχθρόν ἡγεί-
σθε (2. pl. præs. med. imper.) ἀλλὰ ὡς
τᾶτε ὡς ἀδελφόν. ne ut inimicum ducite,
sed admonete ceu fratrem. 1. *Tim.* 6, 1. ἡγείσθω-
σαν (3. pl. præs. med. imper.) reputent 1.
Theff. 5, 13. ἡγείσθαι (præs. med. inf.) du-
cere. Fut. ἡγήσομαι. Præt. perf. pass. in a-
līva significatione ἡγήμαι, duxi. reputavi.
Act. 26, 2. *Phil.* 3, 7. aor. 1. med. ἡγήσα-
μην, 2. *Cor.* 9, 5. putavi. *Phil.* 2, 25. ἡγή-
σατο, putavit. *Phil.* 2, 6. ἡγήσαδε, pu-
tate, est 2. pers. plur. imp. a. 1. med. *Jac.*
1, 2. *Heb.* 10, 29. ἡγησάμενος part. a. 1.
med. ἡγέμενος, & ὁ, propriè ducens. part.
præs. med. item dux, *Matth.* 2, 6. prae-
fectus, *Act.* 7, 10. item *Act.* 14, 12. ἡγέμε-
νος τῶ λόγῳ, qui primas tenebat in ser-
mone.

Ἠγημα, ατος, τὸ, voluntas. *Ezech.*
17, 3.

Ἀφηγέομαι, ἔμαι, duco, impero;
part. ἀφηγέμενος, ducens, dux, prin-
ceps. 2. *Macc.* 10, 30.

Διηγέομαι, ἔμαι, narro. *Marc.* 9, 9.
Act. 8, 33. *Heb.* 11, 32.

Διήγησις, εως, ἡ, enarratio. *Luc.* 1, 1.

Διήγημα, ατος, τὸ, narratio. *Sir.* 8,
9. 11.

Δυσδιήγητος, & ὁ, ἡ, vix enarrabi-
lis, inenarrabilis. *Sap.* 17, 1.

Ἐκδιηγῆμαι, enarro. *Act.* 15, 3. ἀνεκ-
διήγητος, ὁ, ἡ, inenarrabilis, 2. *Cor.* 9, 15.

Ἐξηγῆμαι, expono, explico, *Joh.*
8, 1. Legitur tantum in praesenti ἔ a. 1.
med.

Ἐξήγησις, εως, ἡ, expositio, narra-
tio. *Sir.* 21, 16.

Ἐξηγητής, ἔ, ὁ, expositor. *Genes.*
41, 8.

Προσεξηγέομαι, insuper expono, in-
terpretor. 2. *Macc.* 15, 11. προσεξηγησά-
μενος ὄναρον, interpretatus somnium.

Καθηγέομαι cum. Gen. praesse.

Καθηγητής, ἔ, ὁ, doctor. *Matth.* 23,
8, 10. εἰς ὑμῶν καθηγητής ὁ Χριστός, unus
est doctor vester, nempe CHRISTUS.

Προκαθηγέομαι, ἔμαι, praeo, prae-
sum. 3. *Esd.* 6, 12.

Προηγέομαι, ἔμαι, praeo. *Rom.* 12,
10. τῇ τιμῇ ἀλλήλων προηγέμενοι, honore
alii alius praecuntes.

Α Ἠγεμῶν, ὄνος, ὁ, praeses. *Matth.* 27,
2. 1. *Pet.* 2, 14. dux, *Matth.* 2, 6.

Ἠγεμονίδης, & ὁ, princeps, rector,
2. *Macc.* 13, 24.

Ἠγησις, εως, ἡ, ductus, principa-
tus. 1. *Macc.* 9, 31.

Καθηγεμῶν, ὄνος, ὁ, dux, suator.
2. *Macc.* 10, 28.

Ἠγεμονία, ας, ἡ, imperium. *Luc.*
3, 1.

Ἠγεμονικός, ἡ, ὄν, imperatorius.
Theodotion Proverb. 8, 6.

Ἠγεμονεύω, sum dux.

Β Ἠγεμονεύων, οντος, ὁ, procurator,
Luc. 2, 2. ἔ cap. 3, 1.

Ἀρχηγέτης, & ὁ, dux, auctor. 2.
Macc. 2, 31, τῷ τῆς ἱστορίας ἀρχηγῆτι, hi-
storiae auctori.

Ἀρχηγέτις, ιδος, ἡ, ductrix, pa-
trona.

Ἡ ΔΗ Ἀδβ. jam. *Matth.* 3, 10. ἡδὴ ἡ
ἀξίνη πρὸς τὴν ρίζαν τῶν δένδρων κείται,
jam verò securis ad radicem arborum posita
est, conjunctum cum νῦν est ἐμφατικόν.
1. *Joh.* 4, 3. Vocabula ejusmodi, quo-
ties per pleonasmum ingeminantur aut ipsa
aut affinia seu συνώνυμα, emphatica sunt.
Sic apud Johannem ἀμὴν, ἀμὴν, verè,
verè, hoc est, verissime. *Hesiod.* ἐργ. 91.
νόσφιν ἄτερτε κακῶν, sine & absque ma-
lis, hoc est, plane absque malis. *Plato* πᾶ-
νι σφόδρα prorsus, omnino. Item *Ἰλιαδ.*
β. 8. βάσκι' ἱθι abi, abi, hoc est, celerrī-
mè, quàm ocysimè hinc te proripe. *Ἰλιαδ.*
ε. 312. νωλεμὲς αἰεὶ, assidue semper. Sic
Luc. 10, 19, & μὴ ἀδικήσῃ non ledet. *Matth.*
26, 42. πάλιν ἐκ δευτέρου, rursus altera vi-
ce. Eodem modo dixit *Demosth.* olynth.
2. πάλιν αὖ, ἔς *Plautus* rursus denuo, ἔς c.
hoc est, sine omni mora.

Η ΔΥ Σ, εος, ὁ, suavis. in faemin. g.
ἡδεῖα n. g. ἡδύ.

Ἡδεως, Ἀδβ. libenter, *Marc.* 6, 20.
ἡδιστα libentissime, est neutrum plur. ἔ
ponitur Adverbialiter, 2. *Cor.* 12, 9. 15.

Ἡδω. Fut. σω. delecto. Pr. pass. ἡδομαι,
delector, *Sir.* 37, 4. ἐταῦρος φίλος εὐφρο-
σύνομαις ἡδεταί, amicus amici rebus latis de-
lectatur.

Ἡδονή, ἡς, ἡ, voluptas, ἔς semper
in malam partem accipitur. *Luc.* 8, 14.
Jac. 4, 1. 2. *Pet.* 2, 13. *Tit.* 3, 3. δαλεύον.

τες ἐπιθυμίαις καὶ ἡδοναῖς ποικίλαις, *ser-*
vientes libidinibus & voluptatibus variis.

Ἡδύνω, suave reddo. fut. ἡδυνῶ. *Sir.*
40, 23.

Ἡδυσμα, ατος, τὸ, aroma. *Exod.*
30, 34.

Ἡδυσμός, ὁ, ὁ, bonus odor. *ibid.*

Ἀηδής, εος, ὁ, ὁ, injucundus. *Sym-*
machus Genes. 48, 17.

Ἀηδία, ας, ὁ, ὁ, molestia. *Prov. 20, 3.*

Θυμηδής, εος, ὁ, ὁ, animo gratus,
optatus. *Comp. θυμηδέσσει, Sap. 3, 14.*

Θυμηδία, ας, ὁ, ὁ, animi voluptas. *A*
θυμός, animus, & ἡδοναί.

Φιλήδονος, ος, ὁ, ὁ, voluptatum a-
mans. 2. *Tim. 3, 4.* Φιλήδονοι μᾶλλον ἢ
Φιλόθεοι, voluptatum magis, quam Dei
amantes.

Συνήδομαι, delector, *Rom. 7, 22.* con-
struitur cum Dativo.

ἩΘΟΣ, εος, τὸ, propriè domici-
lium, consuetus locus. *Hesiod. ε. 523.*
item indoles, ingenium. *it. mores. Hesiod.*
ε. 78. ἐπὶ κλοπὴν ἡθῶς furaces mores. 1. *Cor.*
15, 53. φθείρουσιν ἡθῶς χρηστὸν ὁμιλίαν κα-
καί, corrumpunt bonos mores colloquia
prava. *Arist. 2. Eth. c. 1. §. 1.* hanc vocem *C*
derivat ab ἥθει, assuetudo.

Συνήθης, εος, ὁ, ὁ, consuetus, fa-
miliaris, 2. *Macc. 3, 31.*

Συνήθεια, ας, ὁ, ὁ, consuetudo, *Joh.*
18, 39.

Ευήθης, εος, ὁ, ὁ, bonis moribus
præditus, simplex; Item stultus. 2. *Macc.*
2, 33.

Κακοήθης, εος, ὁ, ὁ, malè moratus.
in neut. gen. κακότητες, εος, τὸ, substan-
tively capitur, prava consuetudo.

Κακοήθεια, ας, ὁ, ὁ, morum pravitas,
Rom. 1, 29.

Κακοηθίζομαι, malis moribus sum.
Aquila Prov. 26, 18. κακοηθίζόμενοι, ma-
lis moribus imbuti.

Χρηστοθήα, ας, ὁ, ὁ, morum probitas,
humanitas. *Sirac. 37, 11.* μὴ βιάσθαι μετὰ
ἀνελεῖμνονος περὶ χρηστοθήας, noli consi-
lium capere cum immisericorde de humani-
tate seu misericordia.

ἩΚΩ, venio, adsum. *Joh. 8, 42.*
ἐκ τῆς θεῆς ἐξῆλθον καὶ ἦκω, a Deo prodii
& adsum. *Hebr. 10, 7.* ἰδὲ ἦκω, ecce ad-
sum. *Luc. 15, 27.* ὁ ἀδελφός σου ἦκε, frater

A tuus venit. in præsentī ergo præteritam,
quoque habet significationem. Sic *Joh.*
2, 4. ἔγωγε ἦκα ἢ ὥρα μου, nondum venit
hora mea. ἐναλλαγή temporis, præsens po-
nitur pro præterito, quod in hoc verbo cre-
brò fieri solere, ex Græcis Autoribus patet.
Joh. 4, 47. ἀκούσας ὅτι Ἰησοῦς ἦκε, quum
audisset Jesum venisse. 1. *Joh. 5, 20.* οἶδα-
μεν δὲ, ὅτι ὁ υἱὸς τῆς θεῆς ἦκε, καὶ δέδωκεν
ἡμῶν διάνοιαν, scimus Filium Dei venisse,
& dedisse nobis mentem. *Marc. 8, 3.* ἀπὸ
μακρόθεν ἦκασιν, procul venerunt. imperf.
ἦκον. *Act. 28, 23.* ἦκον πρὸς αὐτὸν, vene-
runt ad eum. ἦκον hic est 3. pl. imperf. vel

B aor. 2. Coincidunt enim hic illa duo tempo-
ra. Sic γέγραφα est præter. perf. act. & med.
Sapè tempora coincidunt, eandemque ha-
bent significationem. Fut. ἥξω. veniam.
Apoc. 3, 3. ἥξω ἐπὶ σε ὡς κλέπτης, veniam
adversus te, tanquam fur, hoc est, ex in-
opinato. *Matth. 23, 36.* ἥξει ταῦτα πάντα
ἐπὶ τὴν γενεάν ταύτην, venient hæc omnia
super nationem hanc. *Matth. 24, 14.* τότε
ἥξει (3. sing. fut. 1.) τὸ τέλος, & tunc ve-
niet finis. *Rom. 11, 26.* ἥξει ἐκ Σιών ὁ ῥυό-
μενος, veniet ex Sione redemptor. *Heb. 10,*
37. ὁ ἐρχόμενος ἥξει, καὶ ὁ χρόνιος, ve-
niens veniet, & non tardabit. *Habac. 2, 3.*

ΝΙΒΙ ΝΙΒ veniendo veniet, hoc est, cer-
tissime veniet, Hebraïsmus. *Luc. 19, 43.*
ἥξουσιν (3. plur. fut. 1.) ἡμέραι ἐπὶ σε, ve-
nient dies adversus te, hoc est, imminet
tempus. Præter. act. ἦκα, veni. *Gen. 42, 7.*
πόθεν ἦκατε (2. pl. præter.) unde venistis?
Gen. 45, 16. ἦκασιν (3. pl. præter. act.) οἱ
ἀδελφοί Ἰωσήφ, venerunt fratres Josephi.
a. 1. ἥξει, ας, ε. *Luc. 13, 35.* ἕως ἃν ἥξη
(3. sing. aor. 1. act. subj.) usque dum vene-
rit, scil. tempus, ἢ ὥρα, *Apoc. 3, 1.* ἵνα
D ἥξωσι (3. plur. a. 1. act. subj.) ut veniant

Ἀνήκω, convenio, ex ἀνά & ἦκω. *Col.*
3, 18. ὡς ἀνήκεν (3. sing. præter.) ut conve-
nit, in significatione præsentis. *Eph. 5, 4.*
τὰ ἃ ἀνήκοντα (nom. pl. part. præf. g. n.)
quæ non conveniunt. *Philem. 8.* τὸ ἀνήκον
(acc. sing. part. præf. gen. n.) quod convenit
seu quod est tui officii.

Ἐπανήκω, redeo, fut. ἐπανήξω. *Sir.*
4, 18.

Διήκω, transeo. *Sap. 7, 24.*

Καθήκω convenio. cum Dat. *Act. 22, 21.*
καθὲν

ὁ γὰρ καὶ θῆκον (part. pres. g. n.) scil. ἐστὶ, non enim convenit, expedit. Rom. 1, 28. ποιεῖν τὰ μὴ καὶ θήκοντα (acc. pl. g. n. part. pres.) facere quæ minimè conveniebant.

Προσκαθήκω, convenio, 1. Macc. 10, 39. εἰς τὴν προσκαθήκασαν δαπάνην τοῖς ἁγίοις, in convenientem seu necessarium sumtum sanctis.

Προσῆκω, pertineo, attineo. προσήκει μοι ταῦτα, pertinent hæc ad me. 2. Macc. 3, 6. μὴ προσήκειν αὐτὰ πρὸς τὸν τῶν θυσιῶν λόγον, non pertinere ista ad sacrificiorum rationem. part. προσήκων, οντος, neutrum προσῆκον, pertinens, decens, consentaneum; κατὰ τὸ προσῆκον, ut decet: 3. Esd. 5. ὡς προσῆκον ἦν, sicut decebat, consentaneum erat.

ἩΛΕΚΤΡΟΝ, &, τὸ, electrum. Ezech. 1, 5.

† Η' Λ Ι', Heli. Nomen viri ἁκλιτον. ἨΎ ascensus. à radice ἨΎ ascendit. Luc. 3, 6.

†† Η' Λ Ι' ἡλὶ λαμὰ σαβαχθανὶ, Matth. 27, 46. quæ verba leguntur Psal. 22, 2. : עֲלֵי לַמָּא סַבְאֲחַדָּאֵי E-li E-li lam-má hasabh-táni. Marc. 15, 34. pro ἡλὶ legimus ἐλοῖ. Sed idem est sensus. ἨΎ vox est conjuncta. Jod in fine est affixum 1. pers. gen. m. ex pronomine ἨΎ ego: vox separata ἨΎ Deus est à radice inusitata ἨΎ unde est ἨΎ ejál robur, potentia, Ps. 88, 5. ἨΎ Lammá, hoc est, ad quid, quare? Græci pro more suo verterunt ἵνα τί; quam versionem Evangelistæ plerumque retinent. Scilicet Ἠ red- dere solent per ἵνα vel per εἰς. valet verò Ἠ hic præpositionem ad, estque inseparabilis. ἨΎ vero est pronomē interrogativum de re, sicut ἨΎ de personâ. Σαβαχθανὶ (Syriacè pro ἁσαβθανὶ) ἨΎ in fine est affixum 1. pers. g. m. ex pronomine ἨΎ. vox separata est secunda persona g. m. præteriti Kal. à radice Syriacâ קַבַּשׁ quæ idem significat cum Hebraâ קָבַע.

† Η' Λ Ι' Α Σ, &, ὁ, Elias, nomen propheta. 1. Reg. 17, 1. ἨΎἨΎ Elijahu,

A compositum ex ἨΎ Deus meus, & ἨΎ Dominus. Matth. 11, 14. Promisit Deus Mal. 3, 23. se ante adventum Messie missurum Eliam, hoc est, Johannem Messie prodromum, Elie Thesbite vocatione, spiritu, zelo, & vitâ simillimum, sicut hæc exponit angelus Luc. 1, 17. & ipse CHRISTUS Matth. 11, 14. & c. 17, 12. 13. Ineptiunt ergo, ne quid gravius dicam, quæ verba Malachie κατὰ τὸ ῥητὸν & κυριολεκτως intelligenda esse contendunt.

Η' Λ Ι' Κ Ο Σ, η, ον, quantus, a, um. Col. 2, 1. ἀόριστον, indefinitum. πηλίκος, η, ον, quantus, a, um, ἐρωτηματικόν, interrogativum. 2. Cor. 11, 25. Sed adhibetur etiam ἀορίσως Gal. 6, 11. & contra ἡλίκος interrogativè accipitur Jac. 3, 5. ἡλίκην ὕλην ἀνάπτει; Quantam materiam accendit?

Ἡλικία, ας, ἡ, statura, Matth. 6, 27. Luc. 19, 3. ætas, Joh. 9, 21.

Συνηλικιώτης, &, ὁ, coævus. Gal. 1, 14.

Συνῆλιξ, ικος, ὁ, idem, Dan. 1, 10.

ἩΛΙΟΣ, &, ὁ, Sol. Sic Latine, q. d. Cselius. Spiritus asper enim Latine mutari solet in σῆγμα. Sic Latini pro ἐπὲρ dicunt super, pro ὕδωρ sudor & c. vide supra ἐρπω. ἥλιος ὅ. videtur dici ab Heb. ἨΎ splendor. Job. 29, 3. unde est ἔλη, ης, ἡ, hell. Nisi dicamus ἨΎ per apharesin poni pro ἨΎ λάμπειν, φωτίζειν, splendere. ἨΎ φωσφόρος, lucifer. ὁ ἑωσφόρος, LXX. verterunt. Es. 14, 3. De Etymo Hebræo vocis vide infra σαμψών. Gen. 1, 18. DEVS solem à se conditum vocat Φωσῆρα τὸν μέγαν, lumen magnum. Matth. 17, 2. καὶ ἔλαμψε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ὡς ὁ ἥλιος, & fulsit facies ejus tanquam sol. ἥλιος δύ- νειν καὶ ἀνατέλλειν, Sol occidere & oriri dicitur. Marc. 1, 32. ἔδυν ὁ ἥλιος, sol occidit. Sic Luc. 4, 40. Per metaph. Filius DEI vocatur (Mal. 4, 2.) ἥλιος δικαιοσύνης, sol justitiæ.

Ἀπηλιώτης, &, ὁ, ventus subsolanus. Judith. 7, 18.

Ἐξηλιάζω, soli expono. 2. Samuel. 21, 6. seq.

ἩΛΟΣ, &, ὁ, clavus, Joh. 20, 25. τύπος τῶν ἥλων, vestigium clavorum.

Ἡλόω,

Ἡλώω, ὦ, configo, clavis affigo. Symmachus Ps. 119, 120. ἡλώθη ἀπὸ πτοήσεως ἡ σάρξ μου, confixa est à consternatione caro mea.

Ἐφελος, ε, ὅ, ἡ, tenuis, exiguus, quasi, qui super clavis pedum ingreditur. Levit. 21, 19.

Καθηλώω, ὦ, clavis affigo. Psalm. 119, 120. κατήλωσον ἐκ τῆ φόβου σου τὰς σάρκας μου, confige timore tuo carnem meam.

Κατήλωσις, εως, ἡ, confixio. Symmachus Ἐ Theodotion Ezech. 7, 23.

Προσηλώω, ὦ. Fut. ὥσω. Præt. κα. α. 1. προσήλωσα, clavis affixi, Col. 2, 14.

ἩΜΑΙ, sedeo. imperf. ἤμην, ἦσο, ἦτο, (pro quo poëta ἦσο) Fut. 1. med. ἔσομαι.

Κάθημαι, sedeo. Apoc. 18, 7. κάθημαι βασίλισσα, sedeo regina, sedeo pro tribunali, jus dictura. Hebraismus. Act. 23, 3. σὺ κάθη (pro κάθησαι) tu sedes. Apoc. 17, 9. ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται, ubi mulier illa sedet, quæ ibid. v. 15. dicitur ἡ πόρνη, meretrix, seu lupa. imperf. med. ἐκάθημην sedebam. augmentum est in principio, quia non mutat significationem thematici. Matth. 26, 58. ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, sedebat cum ministris. Marc. 2, 6. ἦσαν καθήμενοι, pro ἐκάθηντο, sedebant. Imper. præf. κάθησο, sede, pro quo in N. T. semper contractè κάθου. Marc. 12, 36. κάθου ἐκ δεξιῶν μου, sede ad dextram meam. Jac. 2, 3. σὺ κάθου ὧδε, tu sede hic. inf. præf. Marc. 4, 1. καθεῖσαι, sedere. part. præf. καθήμενος, ε, Col. 3, 1. ἐν δεξιᾷ τῆς δεξιᾶς καθήμενος, ab dextram DEI sedens, nactus potestatem judicandi. Est verò judicare regie potestatis. Matth. 4, 16. ὁ λαὸς καθήμενος ἐν σκότεινῳ populus habitans in tenebris. καθεῖσαι per Hebraismum ponitur hic pro κατοικῆν habitare. conf. Psalm. 125, 1. Thren. 1, 1. item positum seu situm esse. Nah. 3, 8. Dicitur No seu Alexandria נִבְרָשָׁא κατοικῆσα sita esse in multis aquis. Apoc. 17, 3. εἶδον τὴν γυναῖκα καθήμενῃν, vidi mulierem sedentem. Matth. 27, 19. καθήμεναι ἐπὶ τῆ βήματος, sedente ipso in tribunali. Apoc. 5, 1. καθήμεναι ἐπὶ τῆ θρόνου, sedentis in throno. Matth. 23, 22. καθήμεναι ἐπάνω αὐτῶν, qui sedet super ipsum. Matth. 20, 30. καθήμενοι παρὰ τὴν ὁδόν, sedentes apud

viam. Fut. καθήσομαι, sedebo. Lev. 13, 46. κεχωρισμένος καθήσεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς separatus sedebit extra castra. Notetur syntaxis καθεῖσαι παρὰ τὴν ὁδόν. Marc. 10, 46. sedere secus viam. ἐπὶ τῆς ἀρματος, in curru. Act. 8, 28. παρὰ τὴν θάλασσαν, juxta mare. Matth. 13, 1. ἐπὶ πῶλον ὄντα, insidere pullo asinae. Job. 12, 15. εἰς τὸ ὄρος. Marc. 13, 3. sedere in monte. Matth. 24, 3. ἐπὶ τῆς ὄρους idem. Marc. 2, 14. ἐπὶ τὸ τελώνιον, apud telonium. πρὸς τὸ Φῶς. Luc. 22, 56. ad ignem. Matth. 11, 16. ἐν ἀγοραῖς in foro. Sic CHRISTUS dicitur καθεῖσαι ἐκ δεξιῶν, sedere ad dextram PATRIS. Matth. 22, 44. ἐν δεξιᾷ τῆς δεξιᾶς, ad dextram Dei. Col. 3, 1. (genuinum hujus phraseos sensum tradunt Lutherani Theologi) Angelus καθήμενος ἐν τοῖς δεξιῶν scilicet μέρεσι. Marc. 16, 5. sedens ad dextram partem sepulcri.

Ἀποκάθημαι, σαι, ται, seorsim sedeo, item langueo. Lev. 15, 32. mulier תְּנֵיבָה impura ex menstrui fluxu, à Graecis interpretibus vertitur ἀποκαθήμενη, menstruata. Es. 64, 6. ὡς ῥάκος ἀποκαθήμενης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν, Hebr. כִּי יָבִין בְּכָל הַיּוֹם verbotenus, sicut pannus centonum, (hoc est, ex centonibus confutis. Idem est sensus. Nam menstruata mulieres uti solent panniculis abjectissimis.) est omnis justitia nostra. Hebr. sunt omnes justitiæ nostræ.

Ἐγκάθημαι, insideo. Ep. Jer. 6, 43. ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐγκάθηνται, vias insident.

Ἐπικάθημαι, insideo. Sir. 33, 6.

Παρακάθημαι, assideo. cum Dat. Esth. 1, 14. οἱ πρῶτοι παρακαθήμενοι τῷ βασιλεῖ. q. d. καθήμενοι παρὰ τῷ βασιλεῖ, primi assidentes juxta regem.

Περίκάθημαι, circumfideo, obfideo, 1. Macc. 5, 3.

Προκάθημαι, præfideo. 5. Esd. 1, 32.

Συγκάθημαι, confideo. Marc. 14, 54. καὶ ἦν συγκαθήμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, confidebat cum ministris. Act. 26, 30. οἱ συγκαθήμενοι αὐτοῖς, qui confederant cum illis. Regit Dativ. δι' προpositionis σύν. habito, una habito, apud alium habito. Ex. 23, 33. & συγκαθήσονται (3. pl. fut. 1. med.) ἐν τῇ γῇ σου, non una habitabunt in terra tua. Psalm. 101, 8. συγκαθεῖσαι

δαί, mendosè pro συγκαθίσταται. *pres. A* καὶ ἐν νόμῳ αὐτῷ φθέγγεται ἡμέρευσιν καὶ νύκτα, *Et in lege ejus loquetur die ac nocte.*

H' M E' P A, ας, ἡ, dies. (q. ζήμερα, *h. e. τὸ τῆς ζῆν μέρα*, pars vita vel q. αματῆς ἐω ῥέεσσα, cum aurora fluens, vel ab ἡμερῶ, mansuetus, opposita nocti, quæ dicitur φοβερά, terribilis, vel quod tempus reddat mansuetiores. Tibull.

Longa dies homini docuit parere leones.

vel ab ἡμαρ, quod est à Syr. **ܢܚܕܝܢ**

H. **ܢܚܕܝܢ**) Matth. 10, 15. ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, ἐν die judicii, qui ipse vocatur ἡμέρα Κυρίου, dies Domini. 2. Pet. 3, 10. item ἡμέρα ἡ μεγάλη, dies ille magnus. Apoc. 6, 17. *Et* Luc. 24, 29. κέκλικεν ἡ ἡμέρα, inclinabit dies, hoc est, advesperascit. ἡμέρα κυριακή, dies dominica, Apoc. 1, 10. legale discrimen dierum. Rom. 14, 6. Heb. 7, 27. καθ' ἡμέραν scil. τεταγμένην, certo seu stato die. Act. 12, 21. τὰ κῆ δὲ ἡμέρα, statuto vero die. Luc. 11, 3. τὸ καθ' ἡμέραν quotidie. Luc. 16, 19. καθ' ἡμέραν idem quod καθ' ἐκάστην ἡμέραν, unoquoque die. Heb. 3, 13. *Et* κατὰ πᾶσαν ἡμέραν, omni die Act. 17, 17. 1. Cor. 4, 16. ἀνακαινέται ἡμέρα καὶ ἡμέρα **ܢܚܕܝܢ**

ܢܚܕܝܢ, renouatur in dies. Hebraismus. conf. 1. Sam. 18, 10. Sic Deut. 14, 22.

ܢܚܕܝܢ ܢܚܕܝܢ anno anno, *h. e. quotannis.* Græci verterunt ad Hebraica ἐνιαυτὸν ἐνιαυτὸν. Aliquando spatium 24. hor. complectitur, quod Græci una voce vocant νυχθήμερον, ας, τὸ, nox *Et* dies (2. Cor. 11, 25.) Job. 11, 17. Aliquando nocti opponitur, *Et* notat spatium horarum duodecim. Luc. 24, 29. Apoc. 14, 11. ἡμέρας καὶ νυκτὸς, die aut nocte. Significat etiam tempus. 1. Cor. 3, 13. ἡ ἡμέρα δηλώσει, tempus manifestabit. 2. Cor. 6, 2. νῦν ἡμέρα σωτηρίας, nunc est tempus salutis, 2. Petr. 3, 18. εἰς ἡμέραν αἰῶν *Et* in tempus perpetuum, sempiternum, vulgata versio, in diem eternitatis. in plurali numero αἱ ἡμέραι, tempora per Hebraismum. Matth. 2, 1. conf. Jud. 7, 6. iudicium. 1. Cor. 4, 3. ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας ab humano iudicio. Dies hic ponitur pro iudicio ex Cilicum idiotismo.

ἡμέρευσις, εως, ἡ, dies, Aquila, Symmachus, Quinta *Et* Sexta Editio Ps. 1, 2.

Ἀυθήμερος, ὁ, ἡ, qui eodem die est, quod eodem die fit.

Ἀυθημερόν, *adv.* eo ipso die, quod ἐλλειπτικῶς dictum est, pro κατ' αὐθήμερον χρόνον. Deuter. 24, 15. αὐθημερόν ἀποδώσεις τὸν μισθὸν αὐτῷ, eodem die dabis mercedem ipsi. Proverb. 12, 16. ἀφρων αὐθημερόν ἐξαγγέλλει ὀργὴν αὐτῷ, stultus eo ipso statim tempore prodit iram suam.

Ἀυθημερινός, ἡ, ὁν, *quotidianus.* Jobi 7, 1. μίσθιος αὐθημερινός, ein Tagelöhner.

Δυσήμερος, ας, ὁ, ἡ, infelix.

Δυσημερέω, ὦ, sum infelix, adversa fortuna ulor. 2. Macc. 8, 35. Hinc

Δυσημερία, ας, ἡ, infortunium. 2. Macc. 5, 6.

Ευήμερος, ας, ὁ, ἡ, prosper, felix, mansuetus.

Ευημερέω, ὦ, sum felix, vitam felicem dego, rem prospere gero. 2. Macc. 12, 11. τῶν περὶ τὸν Ἰσάαν ευημεροσάντων, iis, qui erant circa Judam, rem prospere gerentibus.

Ευημερία, ας, ἡ, prosperitas, prosper successus.

Καθημερινός, ἡ, ὁν, *quotidianus.* Act. 6, 1.

Μακροήμερος, ας, ὁ, ἡ, longævus, Deut. 4, 40.

Μακροημερεύω, sum longævus. Sir. 3, 6. ὁ δοξάζων πατέρα, μακροημερεύσει, qui honorat patrem, longævus erit.

Μακροημέρευσις, εως, ἡ, longitudo dierum, longævitas sive longa vita, Sir. 1, 12. idem quod μακροβίωσις.

Μεσημβρία, ας, ἡ, (pro μεσημερία) meridies. Act. 8, 28. *Et* 22, 6.

Μεσημβρινός, ας, ὁ, meridianus, Ps. 9, 6.

Μονοήμερος, ας, ὁ, qui est unius diei, uno die durans. Sap. 5, 14. Ex μόνῳ, unus, *Et* ἡμέρα.

Ὀκταήμερος *adj.* octavi diei, Phil. 3, 5. περιτομή ὀκταήμερος, circumcisio octavi diei.

Πολυήμερος, ας, ὁ, ἡ, qui est multorum dierum; *ut* πολυήμερος νεκρός, qui multis

Ἡλώω, ὤ, configo, clavis affigo. Symmachus Ps. 119, 120. ἡλώθη ἀπὸ πτοήσεως ἡ σάρξ μου, confixa est à consternatione caro mea.

Ἐφελος, ε, ὅ, ἥ, tenuis, exiguus, quasi, qui super clavis pedum ingreditur. Levit. 21, 19.

Καθηλώω, ὤ, clavis affigo. Psalm. 119, 120. κατήλωσον ἐκ τῆ φόβου σου τὰς σάρκας μου, confige timore tuo carnem meam.

Κατήλωσις, εως, ἥ, confixio. Symmachus & Theodotion Ezech. 7, 23.

Προσηλώω, ὤ. Fut. ὥσω. Præf. κα. α. 1. προσηλώσα, clavis affixi, Col. 2, 14.

ἩΜΑΙ, sedeo. imperf. ἤμην, ἦσο, ἦτο, (pro quo poeta ἦσο) Fut. 1. med. ἥσομαι.

Κάθημαι, sedeo. Apoc. 18, 7. κάθημαι βασίλισσα, sedeo regina, sedeo pro tribunali, jus dictura. Hebraismus. Act. 23, 3. σὺ κάθη (pro κάθησαι) tu sedes. Apoc. 17, 9. ὅπου ἡ γυνὴ κάθηται, ubi mulier illa sedet, quæ ibid. v. 15. dicitur ἡ πόρνη, meretrix, seu lupa. imperf. med. ἐκάθημην sedebam. augmentum est in principio, quia non mutat significationem thematici. Matth. 26, 58. ἐκάθητο μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, sedebat cum ministris. Marc. 2, 6. ἦσαν καθήμενοι, pro ἐκάθηντο, sedebant. Imper. præf. κάθησο, sede, pro quo in N. T. semper contractè κάθου. Marc. 12, 36. κάθου ἐκ δεξιῶν μου, sede ad dextram meam. Jac. 2, 3. σὺ κάθου ὧδε, tu sede hic. inf. præf. Marc. 4, 1. καθεῖσαι, sedere. part. præf. καθήμενος, ε, Col. 3, 1. ἐν δεξιᾷ τῆς δεξιᾶς καθήμενος, ab dextram DEI sedens, nactus potestatem judicandi. Est verò judicare regie potestatis. Matth. 4, 16. ὁ λαὸς καθήμενος ἐν σκότειναις populus habitans in tenebris. καθεῖσαι per Hebraismum ponitur hic pro κατοικεῖν habitare. conf. Psalm. 125, 1. Thren. 1, 1. item positum seu situm esse. Nah. 3, 8. Dicitur No seu Alexandria נְבִינְיָא κατοικῆσαι sita esse in multis aquis. Apoc. 17, 3. ἑδὼν τὴν γυναῖκα καθεμένην, vidi mulierem sedentem. Matth. 27, 19. καθεμένη ἐπὶ τῆ βήματος, sedente ipso in tribunali. Apoc. 5, 1. καθεμένη ἐπὶ τῆ θρόνου, sedentis in throno. Matth. 23, 22. καθεμένη ἐπάνω αὐτῆς, qui sedet super ipsum. Matth. 20, 30. καθήμενοι παρὰ τὴν ἑδὼν, sedentes apud

via. Fut. καθήσομαι, sedebo. Lev. 13, 46. κεχωρισμένος καθήσεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς separatus sedebit extra castra. Notetur syntaxis καθεῖσαι παρὰ τὴν ἑδὼν. Marc. 10, 46. sedere secus viam. ἐπὶ τῆ ἁρματος, in curru. Act. 8, 28. παρὰ τὴν θάλασσαν, juxta mare. Matth. 13, 1. ἐπὶ πῶλον ὄντα, insidere pullo asinae. Joh. 12, 15. εἰς τὸ ὄρος. Marc. 13, 3. sedere in monte. Matth. 24, 3. ἐπὶ τῆ ὄρου idem. Marc. 2, 14. ἐπὶ τὸ τελώνιον, apud telonium. πρὸς τὸ Φῶς. Luc. 22, 56. ad ignem. Matth. 11, 16. ἐν ἀγοραῖς in foro. Sic CHRISTUS dicitur καθήσας ἐκ δεξιῶν, sedere ad dextram PATRIS. Matth. 22, 44. ἐν δεξιᾷ τῆς δεξιᾶς, ad dextram Dei. Col. 3, 1. (genuinum hujus phraseos sensum tradunt Lutherani Theologi) Angelus καθήμενος ἐν τοῖς δεξιῶς scilicet μέρεσι. Marc. 16, 5. sedens ad dextram partem sepulcri.

Ἀποκάθημαι, σαι, ται, seorsim sedeo, item langueo. Lev. 15, 32. mulier תְּהֵאֵלָה impura ex menstrui fluxu, à Graecis interpretibus vertitur ἀποκαθημένη, menstruata. Es. 64, 6. ὡς ῥάκος ἀποκαθημένης πᾶσα ἡ δικαιοσύνη ἡμῶν, Hebr. כְּרֵצָה verbotenus, sicut pannus centonum, (hoc est, ex centonibus confutis. Idem est sensus. Nam menstruatæ mulieres uti solent panniculis abjectissimis.) est omnis justitia nostra. Hebr. sunt omnes justitiæ nostræ.

Ἐγκάθημαι, insideo. Ep. Jer. 6, 43. ἐν ταῖς ὁδοῖς ἐγκάθηται, vias insident.

Ἐπικάθημαι, insideo. Sir. 33, 6.

Παρακάθημαι, assideo. cum Dat. Esth. 1, 14. οἱ πρῶτοι παρακαθήμενοι τῷ βασιλεῖ. q. d. καθήμενοι παρὰ τῷ βασιλεῖ, primi assidentes juxta regem.

Περίκάθημαι, circumsideo, obsideo, 1. Macc. 5, 3.

Προκάθημαι, præsideo. 5. Esd. 1, 32.

Συγκάθημαι, confideo. Marc. 14, 54. καὶ ἦν συγκάθμενος μετὰ τῶν ὑπηρετῶν, confidebat cum ministris. Act. 26, 30. οἱ συγκάθμενοι αὐτοῖς, qui confederant cum illis. Regit Dativ. δι' προpositionis σύν. habito, una habito, apud alium habito. Ex. 23, 33. & συγκάθονται (3. pl. fut. 1. med.) ἐν τῇ γῇ σου, non una habitabunt in terra tua. Psalm. 101, 8. συγκάθεται

διαί, mendosè pro συγκαθίσταται. *pres. A* καὶ ἐν νόμῳ αὐτῷ φθέγγεται ἡμέρευσιν καὶ νύκτα, *Es in lege ejus loquetur die ac nocte.*

H' M E' P A, ας, ἡ, dies. (q. ζῆμέρα, *h. e. τὸ τῆς ζῆν μέρα*, pars vita vel q. ἄμα τῆς ἑω ῥέσσα, cum aurora fluens, vel ab ἡμερῶ, mansuetus, opposita nocti, quæ dicitur φοβερά, terribilis, vel quod tempus reddat mansuetiores. Tibull.

Longa dies homini docuit parere leones.

vel ab ἡμαρ, quod est à Syr. **ܢܚܕܝܢ**

H. **ܢܚܕܝܢ**) Matth. 10, 15. ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, in die judicii, qui ipse vocatur ἡμέρα Κυρίου, dies Domini. 2. Pet. 3, 10. item ἡμέρα ἡ μεγάλη, dies ille magnus. Apoc. 6, 17. *Es* Luc. 24, 29. κέκλικεν ἡ ἡμέρα, inclinabit dies, hoc est, advesperascit. ἡμέρα κυριακή, dies dominica, Apoc. 1, 10. legale discrimen dierum. Rom. 14, 6. Heb. 7, 27. καθ' ἡμέραν scil. τεταγμένην, certo seu statuto die. Act. 12, 21. τὰκῇ δὲ ἡμέρᾳ, statuto vero die. Luc. 11, 3. τὸ καθ' ἡμέραν quotidie. Luc. 16, 19. καθ' ἡμέραν idem quod καθ' ἑκάστην ἡμέραν, υποquo- libet die. Heb. 3, 13. *Es* κατὰ πᾶσαν ἡμέραν, omni die Act. 17, 17. 1. Cor. 4, 16. ἀνακαινίσται ἡμέρας καὶ ἡμέρας **ܢܚܕܝܢ**

ܢܚܕܝܢ, renouatur in dies. Hebraismus. conf. 1. Sam. 18, 10. Sic Deut. 14, 22.

ܢܚܕܝܢ ܢܚܕܝܢ anno anno, *h. e. quotan- nis*. Græci verterunt ad Hebraica ἐνιαυτὸν ἐνιαυτὸν. Aliquando spatium 24. hor. complectitur, quod Græci una voce vocant νυχθήμερον, ας, τὸ, nox *Es* dies (2. Cor. 11, 25.) Job. 11, 17. Aliquando nocti opponitur, *Es* notat spatium horarum duo- decim. Luc. 24, 29. Apoc. 14, 11. ἡμέρας καὶ νυκτὸς, die aut nocte. Significat et- iam tempus. 1. Cor. 3, 13. ἡ ἡμέρα δηλώ- σαι, tempus manifestabit. 2. Cor. 6, 2. νῦν ἡμέρα σωτηρίας, nunc est tempus salutis, 2. Petr. 3, 18. εἰς ἡμέραν αἰῶν *Es* in tem- pus perpetuum, sempiternum, vulgata ver- sio, in diem aternitatis. in plurali nume- ro αἱ ἡμέραι, tempora per Hebraismum. Matth. 2, 1. conf. Jud. 7, 6. iudicium. 1. Cor. 4, 3. ὑπὸ ἀνθρώπινῃς ἡμέρας ab humano iudicio. Dies hic ponitur pro ju- dicio ex Cilicum idiotismo.

ἡμέρευσις, εως, ἡ, dies, Aquila, Sym- machus, Quinta *Es* Sexta Editio Ps. 1, 2.

Ἀυθήμερος, ὁ, ἡ, qui eodem die est, quod eodem die fit.

Ἀυθήμερον, *adv.* eo ipso die, quod ἐλ- λειπτικῶς dictum est, pro κατ' αὐθήμερον χρόνον. Deuter. 24, 15. αὐθήμερον ἀποδώ- σεις τὸν μισθὸν αὐτῷ, eodem die dabis mer- cedem ipsi. Proverb. 12, 16. ἄφρων αὐθι- μερὸν ἐξαγγέλλει ὀργὴν αὐτῷ, stultus eo ipso statim tempore prodit iram suam.

Ἀυθήμερινός, ἡ, ὄν, *quotidianus*. B Jobi 7, 1. μισθὸς αὐθήμερινός, ein. Tag- ge-*Lochner.*

Δυσήμερος, ας, ὁ, ἡ, infelix.

Δυσημερέω, ὦ, sum infelix, *adversa* fortuna ulor. 2. Macc. 8, 35. Hinc

Δυσημερία, ας, ἡ, infortunium. 2. Macc. 5, 6.

Ευήμερος, ας, ὁ, ἡ, prosper, felix, mansuetus.

Ευημερέω, ὦ, sum felix, vitam feli- cem dego, rem prospere gero. 2. Macc. 12, 11. τῶν περὶ τὸν Ἰσδαν ευημερησάντων, iis, qui erant circa Judam, rem prospere C gerentibus.

Ευημερία, ας, ἡ, prosperitas, pro- sper successus.

Καθήμερινός, ἡ, ὄν, *quotidianus*. Act. 6, 1.

Μακροήμερος, ας, ὁ, ἡ, longævus, Deut. 4, 40.

Μακροημερεύω, sum longævus. Sir. 3, 6. ὁ δοξάζων πατέρα, μακροημερεύσει, qui honorat patrem, longævus erit.

Μακροήμερευσις, εως, ἡ, longitudo dierum, longævitas sive longa vita, Sir. 1, 12. idem quod μακροβίωσις.

Μεσημβρία, ας, ἡ, (pro μεσημερία) meridies. Act. 8, 28. *Es* 22, 6.

Μεσημβρινός, ας, ὁ, meridianus, Ps. 9, 6.

Μονοήμερος, ας, ὁ, qui est unius diei, uno die durans. Sap. 5, 14. Ex μόνῳ, u- nus, *Es* ἡμέρα.

Οκταήμερος *adj.* octavi diei, Phil. 3, 5. περιτομή οκταήμερος, circumcisio oc- tavi diei.

Πολύήμερος, ας, ὁ, ἡ, qui est multo- rum dierum; *ut* πολυήμερος νεκρός, qui multis

multis diebus mortuus fuit. longævus, Deut. A 22, 7.

Ἐφήμερος, &, ὁ καὶ ἡ, quotidianus, a. Jac. 2, 15.

Ἐφημερία, ας, ἡ, classis, series, quasi dicatur quotidianeitas, quia, quoties ordo eos tetigit, vices hæc quotidie, indefinenterque erant explenda. Luc. 1, 5. 8.

Ἡμερὸς, &, ἡ, mansuetus, placidus, sedatus.

Ἀνήμερος, ὁ, ἡ, immitis. 2. Tim. 3, 3. Fortè ab ἡμέρα. Nam, Longa dies homines docuit frenare leones.

Ἡμερόω, ὦ, f. ὥσω, mansuefacio. B Presf. pass. ἡμερόομαι, ἔμαι, mansuefio. Metaphoricè de flamma sive incendio, quòd à violentia remittit jamque lentius grassatur. Sap. 16, 18.

Ἡμισυς (quasi ἄμισυς, ut loquuntur Dores, ex ἄμα & ἴσος ex utraque parte equalis) in Genit. ἡμίσεος, &. Fœm. ἡμίσεα. N. ἡμισυ, dimidius, a, um. Marc. 6, 23. ἕως ἡμίσεως, usque ad dimidium. ἡμίσεως hic est gen. neut. ab ἡμισυ, Apoc. 11, 9. ἡμέρας τρεῖς καὶ ἡμισυ, per tres dies & dimidium, τὰ ἡμίση, dimidiam partem, Luc. 19, 8. Est verò ἡμίση plur. num. g. n. pro ἡμίσεα.

Ἡμισεύω, dimidium habeo. Ps. 15. 6. ult. ἄνδρες αἱμάτων & μὴ ἡμισεύσωσι τὰς ἡμέρας ἐαυτῶν, viri sanguinum (sanguinolenti) non dimidiabunt dies suas.

Ἡμισεύμα, ατος, τὸ, dimidium. Numer. 31, 36.

Ἡνεκὴς, εὖος, ὁ, ἡ, perpetuus, continuus.

Διηνεκὴς, εὖος, ὁ, ἡ, idem. διηνεκὴς, εὖος, τὸ, substantivè perpetuitas. Heb. 7. 3. εἰς τὸ διηνεκὴς, in perpetuitatem.

Ἡνία, ας, ἡ, habena, quasi ab D ἐνώω, unio; est enim lorum, quo copulantur & reguntur equi. Metonym. equus aut eques. 1. Macc. 6, 28.

Ἀπηνής, εὖος, ὁ, ἡ, immitis, sævus; quasi qui excussis habenis rectæ rationis ferociat, instar equi δυσνήξ. Sap. 17, 19.

Ἀπηνεία, ας, ἡ, inhumanitas.

Ἀπηνέω, obstupefacio. Dan. 4, 16. ἀπηνεώθη ὥσπερ ὥραν μίαν, obstupefactus est circiter unam horam.

Δυσήμιος, &, ὁ, ἡ, refrænatu difficilis; morosus.

Ἡνία, ας, ὁ, ἡ, quando. extra interrogationem. 2. Cor. 3, 15. 16. πηνία verò ἐρωτηματικόν, h. e. adhibetur in interrogatione.

Ὅπηνία, quando, quandocunque, Judith. 11, 11.

Ἡνιστρὸν, &, τὸ, ventriculus. Malach. 2, 3.

Ἡπαρ, ατος, τὸ, hepar. 1. Sam. 19, 13.

Ἡπιος, &, ὁ, ἡ, placidus, clemens, lenis, benignus. 1. Thess. 2, 7. 2. Tim. 2, 24. ἡπιος πρὸς πάντας, mitis erga omnes.

† Ἡρ, ὁ, Erus, nomen viri ἄκλιτον. Hebr. ויγילans. acris & excitatus ab obeundum munus suum. Mal. 2, 12. Luc. 3, 28.

Ἡρεμος, &, ὁ, quietus, tranquillus. idem quod ἡσυχος, ἡμερος. (ab ἡρέμα sensim, leniter, quod est ab ἡρος, amabilis, Th. ἐράω amo) 1. Tim. 2, 2.

Ἡρεμάζω, quiesco. Esdr. 9, 3.

Ἡρεμαῖα, ὦν, τὰ, incantationes. Aquila Exod. 7, 11. 22. καὶ γε αὐτοὶ οἱ κρυφιασαί. Αἰγύπτῃ καὶ ἐν ἡρεμαίοις ἔτῳς atque sic etiam ipsi magi Egyptii in incantationibus suis sic fecerunt. Ad verbum ita reddidit hebraum ורר, quod notat clanculum, tranquille, deinde etiam incantationem.

† Ἡρῶδης, &, ὁ, Herodes. Nomen proprium præsidis Galilee. Luc. 3, 1. à Romanis constituti, Matth. 2, 19. Syriacè ܠܗܪܘܕܐ Haraudes. Ineptè alii vocem hanc compositam esse ajunt ex ܠܐ mons, & Syriaco ܪܐ quod idem est cum Hebr. רר laus, q. d. mons arrogantia. Constat enim inter omnes filios recens natis hujusmodi indi nomina, quibus illis optima quæque precemur. Fateor me nihil certi hic habere. Fortassis sic dictus fuit à voce ἡρως, ἡρως, ἡρωί. unde Ἡρωίδης & contractè Ἡρώδης, heroë natus, ἡρως vero Hebr. ܠܗܪܐ nobiles, candidati, vel quasi ܠܗܪܐ dominans. à ܠܐ, quæ Etymologia, salvo aliorum judicio, mihi inprimis arridet. In novo vero Testamento fit mentio trium Herodum, (liceat mihi pace Prisciani multa illa monstra numero multi-

multitudinis efferre) juxta versum :

Ascalonita necat pueros, Antipa Jo-
hannem;

Agrippa aut Jacobum, Petrumque in
carcere claudit.

† H' P Ω Δ I A' Σ, ἡδός, ἡ, Herodias,
adis, Herodis concubina. uxor quidem Phi-
lippi, qui Herodis frater fuit, ab Herode
verò rapta ad illicitum concubitum, Matth.
14, 3. Luc. 3, 19.

Ἡρωδianoί, οἱ, ministri Herodis, Matth.
22, 16.

† H' P Ω Δ I' Ω N, ωνος, ὁ, herodion.
Nomen proprium viri, qui fuit Pauli co-
gnatus, Rom. 16, 11. vox videtur composi-
ta ex ἥρα Juno & ὦδῃ, cantus, q. d. Ju-
nonis cantus. ἥραν sic dictam putat Plato
in Cratylo ὡς ἐρατήν τινα, ut amabilem
quandam. Ponitur quandoque pro aëre,
unde & vox facta literarum methatesi, vi-
detur ἥρα ἀήρ, vel dicitur q. ἥρας δίων,
hoc est, heros expellens & profligans sci-
licet hostes.

† H' Σ A I' A Σ, &, ὁ, Esaias. nomen
prophetae Hebraicè יֵשַׁעְיָהוּ Jaschajahu,
compositum ex יֵשַׁע salus & יָהּ Domi-
nus, q. d. Dominus salutis vel salus à Do-
mino, nempe salus nostra est à solo Deo,
qui fons est omnis boni. Matth. 15, 7. καλῶς
προεφήτευσε περὶ ὑμῶν Ἡσαίας, bene
prophetavit de vobis Esaias, Luc. 4, 17.
Βιβλίον Ἡσαίᾳ, librum Esaiæ. Act. 8, 28.
ἀνεγίνωσκε τὸν Ἡσαίαν, legebat Esaiam.

† H' Σ A T', ὁ, Esau, nomen viri in-
declinabile, origine Hebraum יִשָּׁע Gen.
25, 25. qui etiam עֶדְוִן Edom, hoc est,
rufus, dicitur. Genes. 36, 1. à pulre rufa,
seu à jusculo lentium rufo, quo homo gula
deditus jus primogeniti imprudentissime
permutavit, ut liquet ex Gen. 25, 30. Non
verò à rufo corporis colore: quamvis haud
diffitear, eum in lucem hanc produsse rubi-
cundum יִשָּׁע Gen. 25, 25. Radix hujus
vocis est עֶדְוִן rubuit. יִשָּׁע verò dicitur
q. d. factus seu perfectus. Editus enim in
lucem fuit non ut tener infans, sed ut adul-
tus & pilosus, veluti textus habet, similis
togæ villosæ, à radice יִשָּׁע fecit. Rom.
9, 13. Heb. 11, 20. & cap. 12, 16.

A H' Σ Σ Ω N, vel ἡτῶν Atticè οἶνος, ὁ; ἡ,
comparativus ἀνώμαλος. Loco positivi est
μικρὸς, minor, inferior. ἡτῶν οἶνος, pro-
priè qui minor est vino, dessen der Wein
ein Meister ist, hoc est, qui vincitur à vi-
no. Similiter dicitur ἡτῶν ὀργῆς, ἔρω-
τος, ἡδονῆς, iræ, amoris, voluptati de-
ditus. ἡτῶν, οἶνος, τὸ, minus. 1. Cor. 11,
17. εἰς τὸ ἡτῶν cum damno.

Ἡτῶμαι, ὦμαι, superor. 2. Pet. 2, 20.
ἡτῶνται, vincuntur. Præter. ἡτῶμαι victus
fui. 2. Pet. 2, 19. ὃ γὰρ τις ἡτῶται, τὰ τε
καὶ δεδάλωται, a quo quis superatus est,
B ei etiam est mancipatus. aor. 1. ἡτῶθη.
idem. 2. Cor. 12, 13. τί γὰρ ἐστίν, ὃ ἡτῶ-
θητε; Quid enim est, quo facti estis infe-
riores?

Ἡτῆμα, τος, τὸ, defectus, 1. Cor. 6.
diminutio, Rom. 11, 12.

Ἀήτῆτος, &, ὁ, invictus.

Ἡσῶα vel ἡτῶα, ης, ἡ, clades.

H' Σ T X I O Σ & ἡσυχος, &, ὁ, ἡ,
q. d. ἡσιν ἔχων, oblectationem habens, qui-
etus, tranquillus. 1. Tim. 2, 2. ἵνα ἡρεμον
καὶ ἡσύχιον βίον διάγωμεν, ut placidam
& tranquillam vitam degamus.

C Ἡσυχία, ας, ἡ, tranquillitas. Act.
22, 2.

Ἡσυχῶω, ὦ, quiesco. Aquila Amos
6, 11. ἡσυχώθητι (imper. aor. 1. pass.)
τῷ ἀναμνήσαι ἐν ὀνόματι κυρίου, quiesce ad
memorandum in nomine Domini.

Ἡσυχάζω, quiesco, taceo, acquie-
sco. Fut. ἡσυχάσω. a. 1. ἡσύχασα, Luc.
14, 4. Act. 21, 14.

Καθῆσυχάζω, quiesco. Aquila Psalm.
83, 2. μὴ καθῆσυχάσῃς, ne quiescas.

Ἡσυχᾶ &

Ἡσυχῇ, quiete, tacite; adv.

D H X O Σ, &, ὁ, sonus, Act. 2, 2. Heb.
12, 19. rumor, Luc. 4, 37.

Ἡχώ, ὅος, ἔς, ἡ, sonus reciprocus,
echo, vox percussa. Job. 4, 13. qualem
poëta describit, ubi ait, plangentibus as-
sonat echo.

Ἐπῆχος, &, ὁ, sonus. Symmachus Ez.
8, 18. καὶ ὡς ἀφιέντες εἰσὶν ἐπῆχον ὡς
ᾄσμα διὰ τῶν μυκτῆρων αὐτῶν, & sunt
tanquam qui emittunt sonum sicut canti-
cum per nares suos.

Βαρυχηῖς, ἔος, ὁ, ἡ, gravifonus, horri-
fonus. 3. Macc. 5. βαρυχηῖ δόρυβον ἀκῆ-
X

σαντες,

σαντες, horrifonum tumultum audientes. A
 "Ευηχος, α, ο, η, bene sonans. Jobi
 30, 7.

Ἡχέω, resonō. Luc. 21, 25. ἡχέσης θαλάσσης, resonante mari. 1. Cor. 3, 1. γέγονα χαλκός ἡχῶν, factus sum aes resonans. ἡχῶν pro ἡχέων part. pres. gen. n.

Ἀντηχέω, ὤ, contra sono, ex adverso sono vel resonō. Sap. 18, 10.

Ἐξηχέω, ὤ, personō, fut. ἤσω. Sir. 40, 15.

Ἐξηχῶμαι, personō, 1. Thess. 1, 8. ἐξήχηται est pret. pass. habens significationem activam. ὁ λόγος τοῦ Κυρίου ἐξήχηται B (3. pret. pass. indic.) sermo Domini personuit.

Κατηχέω, propriè resonō. item instituo viva & sonanti voce, ἀπὸ στόματος διδάσκω, oretenus doceo. Scil. sicut in echo una vox bis auditur: ita quoque catechiste vox bis audiri debet, tam ex catechumeno, quam ipso catechista. Elegans metaphora. 1. Cor. 14, 19. κατηχέομαι, ἔμαι, institutor, Luc. 1, 4. Fut. act. κατηχήσω. Pret. perf. κατήχηκα, institui. a. 1. κατήχησα, idem. 1. Cor. 14, 19. ἵνα καὶ ἂν κατηχήσω. (1. sing. aor. 1. act. subj.) ut C ἔσ' alios videra voce instituiam. Pret. pass. κατήχημαι. Act. 21, 24. ὧν κατήχηνται (3. plur. pret. pass. indic.) περί σε, quæ facta de te acceperunt. Act. 18, 25. κατηχημένος τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου, initiatus, institutus in via Domini. Hellenismus. a. 1. pass. πατηχήθην, auditione accipi, Luc. 1, 4. περί ὧν κατηχήθης, quas auditione accepisti, κατηχέων ὧν, εἰσὶν, ἔντος, catechista, Gal. 6, 6. κατηχέμενος, ἔμεν, α, ο, qui instituitur aut catechizatur. ibidem usitata etiam sunt

Κατήχησις, εις, η, ἔ

Κατηχισμός, ὅ, brevis institutio, quæ sit videra voce. Vocalis institutio, qualiscunque ἔσ' de quacunque re ea sit, κατ' ἐξοχὴν verò hodiè sic vocatur brevis dialogus doctoris & tironis de præcipuis religionis Christianæ capitibus.

Κατηχίζω, σω, quod idem est cum κατηχῶ item

Κατηχητής, ὅ, κατηχιστής, ὅ, qui viva voce instituit.

Θ Ητα est litera octava, valet novem, ab Hebræo ו. Olim erat litera condemnatoria, nota τὸ θανάτου, occidendi: quemadmodum apud Latinos C, quæ est prima litera in verbo condemnō. Huc allusit Persius Satyr. 4.

Et potis es vitio nigrum præfigere Theta.

† Θ Α Δ Δ Α Ι Ο Σ, α, ο, Thaddæus, Matth. 10, 3. Marc. 3, 18. Vide infra Λεββαῖος.

Θ Α' Λ Α Σ Σ Α, ης, η, mare, collectio ἔσ' confluxus aquarum multarum in locum unum, Gen. 1, 9. Act. 14, 15. (Sic videtur dici à θαλάσῳ vireo, floreo, quod circa maria sint viridantes campi, vel quod ipsum mare sit vitrei coloris.) per synecdo. gen. Mare mediterraneum, Act. 27, 40. Ex Hebraico idiotismo Lacus quoque mare dicitur Matth. 13, 1. prout Luc. 8, 23. λίμνη lacus vocatur, quem Matth. c. 8, 28. mare nominat. Sinus maris, quale fuit mare algosum, quod in N. T. rubrum dicitur ex LXX. interpretatione, ab Edom (alias Esau) rufus, qui circa illa loca habitavit. Vide Drusium. Heb. 11, 29. Quamvis Curtius lib. 8. Calepinus in nominibus propriis aliisque θαλάσσαν ἐρυθράν sic appellatam fuisse putent à Rege quodam Erythra. Possit etiam videri Pharaon cum exercitu suo ibi submersus, cruentato illi mari nomen dedisse. Sicut de Icaro Naso canis: Icarus Icaris nomina fecit aquis.

Διθάλασος, ο, η, bimaris, Act. 27, 41. ita isthmus vocatur. Corinthus fuit bimaris. Sic in Vestfrisia Hollandica urbs Hørna opulenta, ἔσ' mari potens, est bimaris.

Θαλάσσιος, α, ο, marinus. 1. Macc. D 4, 23.

Παραθαλάσσιος, α, ον, maritimus. a, um, Matth. 4, 13.

Θ Α' Λ Α Ω, vireo, pullulo. F. θαλῶ. a. 2. ἔθαλον. Pret. med. τέθηλα, virui. θαλάαν dicitur de plantis, ἀνθῶν de floribus. Ὀδύς. λ. εἰλαπίνη τε θαλυῖα, convivium opiparum, ubi conviviarum animi quasi virent. Hic η mutatum est in α breve, licentia poetica.

Θαλλός, ὅ, ramus. Symmachus Genes. 8, 11.

Ἀναθάλλω, reviresco, Phil. 4, 10.

ἀνεθάλετε, reviruitis. aor. 2. act. indic. 2. pers. pl. num. potius vertendum, revirescere fecistis vestram pro me curam. Nam ἀναθάλλω etiam transitivè capitur pro revirescere, reflorescere facio. Ez. 17, 24. ἐγὼ Κύριος ἀναθάλλω ζύλον ξηρόν, ego DOMINUS facio, ut reflorescat arbor arida. Plura exempla habentur in Apocryphis; Sir. 1, 18. cap. 11, 22. 50, 10. Dicitur etiam ἀναθαλέω, ἔ poëtice ἀναθηλέω, metri causâ, refloresco. Ἰλιαδ. α. 236. εἰδ' ἀναθηλήσει. περὶ γὰρ ῥά ἐχαλκὸς ἔλεψε. Neque revirescet: circumquaque enim ferrum illud delibrabit.

Ἐυθαλής, εὐς, ὁ, ἡ, floridus. Dan. 4, 18.

Ἐυθαλέω, ὦ, floreo. Symmachus Jobi 15, 32. ἐκ εὐθαλήσει, non florebit, id est, arescet, quemadmodum vertit Vulgatus.

Θ Α' Λ Π Ω. F. ψω. Præter. τέθαλφα. a. 1. ἔθαλφα, foveo, concalefacio, ut facit gallina ovis incubans. Eph. 5, 29, 1. Thess. 2, 7. ὡς ἂν τροφὸς θάλπη τὰ ἐαυτῆς τέκνα, tanquam si nutrix foveat liberos suos.

† Θ Α' Μ Α Ρ, ἡ, Thamar. Nomen mulieris, quæ fuit nurus Judæ, ἀκλιτον. Gen. 38, 13. תָּמָר palma. Dicta fuit palma à simili, Psalm. 92, 13. תָּמָר כִּי יִצְחָק תָּרַח justus ceu palma florebit. Matth. 1, 3. Ἐ Zaram è Thamar scil. Judas genuit.

Θ Α' Μ Β Ο Σ, εἶ, τὸ, stupor, atnita admiratio. (à θήπω stupeo. Eustathius refert ad θάπτω sepelio) Luc. 4, 36. Ἐ c. 5, 9. Act. 3, 10. καὶ ἐπλήθησαν θάμβας καὶ ἐκστάσεως, ἔ impleti sunt pavore ἔ stupore.

Θαμβέομαι, ἔμαι, expavesco, in N. D. T. legitur tantum in passiva forma. Marc. 1, 27. Ἐ c. 16, 24. 32. ἐθαμβήθησαν (3. pl. aor. 1. pass.) πάντες, obstupesciti sunt omnes. καὶ ἐθαμβέοντο, ἔ obstupesciebant.

Θάμβησις, εὐς, ἡ, stupor. Aquila Psalm. 31, 22.

Θαμβένω, obstupesco. Aquila Genes. 49, 3.

Θαμβευτής, εἰ, ὁ, obstupescens. Aquila Zephan. 3, 4.

Ἐκθαμβέομαι idem. Marc. 9, 15. ἐκθαμβήθη. aor. 1. pass. expavit. Marc.

14, 33. καὶ ἤρξατο ἐκθαμβεῖσθαι, ἔ cepit expavescere. Ab

Ἐκθαμβέω, ὦ, pavore afficio, percello. Fut. ἦσω. Sir. 30, 9.

Ἐκθαμβος, ὁ, ἡ, expavescit. Act. 3, 11. προσέδραμον ἐκθαμβοί, accurrunt attoniti.

Θ Α' Π Τ Ω, sepelio. (Eustath. à θῶ pono, ut à βῶ βάπτω. Sic Reich, funus, à legen ponere) F. θάψω. Gen. 50, 5. Præter. τέθαφα. aor. 1. ἔθαφα, sepelivi. Matth. 14, 12. θάψα, sepelire. aor. 1. act. inf. Matth. 8, 22. aor. 2. act. ἔταφον, es, e. aor. 2. pass. ἐτάφην, sepultus fui. fut. 2. pass. ταφήσομαι sepeliar. Ruth. 1, 7.

Ταφή, ἡς, ἡ, sepultura, Matth. 27, 7.

Τάφος, εἰ, ὁ, sepulcrum. Matth. 23, 27. Rom. 3, 13.

Ἄταφος, εἰ, ὁ, ἡ, insepultus, inhumatus. 2. Macc. 5, 10.

Ἐνταφιάζω, funero. Fut. ἄσω. Præter. ἐντεταφίακα. 1. ἐνταφίασα. Matth. 26, 12. πρὸς τὸ ἐνταφιάσαι με, ad funerandum me, hoc est, ad præparandum me ad sepulturam, quod fiebat ungendo corpus aromatis, conf. Joh. 19, 40. Differunt C itaque θάπτω ἔ ἐνταφιάζω.

Ἐνταφιαστής, εἰ, ὁ, pollinctor, vespillo.

Συνθάπτομαι, unâ sepelior. Rom. 6, 4. συνετάφημεν (1. pl. aor. 2. pass. indic.) αὐτῷ, conssepulti sumus ei. part. a. 2. pass. συνταφεὶς, ἐντος, ὁ, Col. 2, 12.

Κενοτάφιον, εἰ, τὸ, cenotaphium, sive sepulcrum cadavere vacuum, ἀκενὸς, vacuum, ἔ τάφος, sepulcrum. Usurpatur etiam pro idolis. 1. Samuel. 19, 13.

† Θ Α' Ρ Α, ἡ, Thara. Luc. 3, 38. Nomen viri ἀκλιτον. qui fuit filius Nacho-

ris. Gen. 11. 24. Heb. תָּרַח ἔ cum accentu regio distinguente תָּרַח, à radice inusitata תָּרַח tarâch, cujus significatio me latet. Alii vertunt odorans vel spirans. à radice תָּרַח vel תָּרַח.

Θ Α' Ρ Σ Ο Σ, εἰ, τὸ, fiducia. Act. 28, 18. in bonam partem accipitur, at θράσος, εἰ, τὸ, contra, audacia, ferocitas. Hinc

Θρασὺς, εἶα, ὁ, audax, fortis. Sap. 11, 18. θρασεὺς λέοντας (acc. pl. à λέων) fortes leones. ferox, Sir. 22, 5.

Θρασύνω, ὁ Θρασύνω audacem red- A do. Symmachus Cantic. 4, 9.

Θρασύνομα, audax fio; audacter lo- quor.

Θρασύτης, ητος, ἡ, audacia, teme- ritas.

Θαρσέω, ὦ, confido. Matth. 9, 2. Θάρ- σεα τέκνον, esto bono animo, fili.

Θαρρέω, ὦ, idem. ἀπὼν δὲ Θαρρῶ εἰς ὑμᾶς, absens verò sum erga vos confidens. Fut. ἦσω. Præt. τεθάρρηκα. aor. 1. ἐθάρρη- σα. 2. Cor. 7, 16. ὁ cap. 10, 2. Θαρρήσαι confidenter, hoc est, asperius agere. Arist. 3. Eth. c. 6. §. 2. πρὸς χρημάτων ἀποβο- λὴν εὐθαρσῶς ἔχειν, pecunias cum animi confidentia abjicere.

Εὐθαρσής ἐστί, ὁ, ἡ, fiducia prædi- tus, qui fidenti est animo; It. audax. 2. Maccab. 8, 21.

Εὐθαρσῶς, adv. audacter. 2. Maccab. 7, 10.

Εὐθαρσέω, ὦ, confido, bonum ani- mum habeo. Symmachus Psalm. 57, 5. ἐν μέσῳ λεόντων εὐθαρσῶν ἐκοιμήθην, in medio leonum cum multa fiducia dormi- vi. Idem Psalm. 91, 2. ὁ Θεός μου, καὶ εὐθαρσῆσω ἐν αὐτῷ, Deus meus est, ὅ C sperabo in eo.

Καταθαρσέω, ὦ, confido. 2. Paral. 32, 8.

ΘΑΤΜΑ, τος, τὸ, propriè mira- culum, res mira in N. T. admiratio, ab Hebr. admiratus fuit. Apoc. 17, 6. Θαῦμα μέγα (accus. cas.) miratus sum admiratione magna. Hebraïsmus. Notatur ἐμφασίς.

Θαυμάζω, admiror. Gal. 1, 6. Jude 6. 16. Luc. 2, 33. καὶ ἦν Ἰωσήφ καὶ ἡ μήτηρ αὐτῶν θαυμάζοντες. ἦν pro ἦσαν, D Josephus ὁ mater ejus admirabantur. Duo singularia conveniunt in plurali di- gniori. Eadem Syntaxis legitur in He- siodi Theogonia v. 321. imperf. ἐθαύμα- ζον, admirabar. Luc. 4, 22. Fut. 1. med. θαυμάσομαι, admirabor. Apoc. 17, 8. aor. 1. act. ἐθαύμασα, admiratus fui, Matth. 22, 22. Luc. 7, 9. ἐθαύμασεν αὐ- τὸν, admiratus est eum. a. 1. pass. ἐθαυμά- σθην fui admirationi. 2. Thess. 1, 10. idem Ἀλλεῖς admiratus fui, prout quedam ha- bent exemplaria. (Alii ἐθαύμασεν.) Apoc.

13, 3. Phrases: θαυμάζειν τι, admirari aliquid. Act. 7, 31. θαυμάζειν ἐπὶ τινὶ πράγματι, admirari super re aliqua. Luc. 20, 26. ἐν τινὶ πράγματι, in re aliqua. Luc. 1, 21. Saepè sine casu legitur. Gal. 1, 6. Joh. 3, 7. θαυμάζειν πρόσωπα idem est, quod προσωποληπτῶν, seu blandiri, adulari. (vide Casauboni comment. ad Theophrasti characteres) quæ phrasis legi- tur Judæ 16. Apoc. 13, 3. Et eadem usq̃ sunt LXX. 2. Chr. 19, 7. ubi pius rex Jo- saphatus duo vitia in iudice prohibet, vi- delicet θαυμάσαι πρόσωπον, καὶ λαβᾶν δῶρα, respicere personas, ὅ C accipere dona.

Ἀποθαυμάζω, demiror. Sir. 11, 13. ἀ- πεθαύμασαν ἐπ' αὐτῷ πολλοὶ, demirati sunt super eo multi.

Ἐκθαυμάζω, demiror, admiror. fut. ἄσω. Sir. 27, 23. καὶ ἐπὶ τῶν λόγων σου ἐκ- θαυμάσει, ὅ C verba tua admirabitur.

Θαυμαστός, ἡ, ὁ, admirabilis, ad- miratione dignus. Matth. 21, 42. παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. A DOMINO factum est istud, ὅ C est mirabile in oculis nostris. Hebr. est in αὕτη ὁ θαυμαστὴ pro τοῦτο θαυμαστόν. Quum enim Hebræi careant genere neutro, pro eo utuntur fæminino, videtur tamen ita quoque locutus Homerus Ὀδυσ. χ. 411. ἔχ' ὅσιν (pro ὅσιον) κτα- μένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάαθαι, non fas est interfectis viris insultasse. 1. Pet. 2, 9. εἰς φῶς θαυμαστόν, in lucem admirabi- lem.

Θαυμάσιος, α, ον, idem. Matth. 21, 15. τὰ θαυμάσια, miranda illa.

Θαυμασμός, ὁ, ἡ, admiratio. 2. Mac- cab. 7, 18.

Θαυμαστῶς, admirabiliter. Sir. 43, 8.

Θαυμασῶ, ὦ, mirabilia facio. Psal. 16, 2. ἰθαυμάσησεν πάντα τὰ θελήμα- τα αὐτῶν, mirabiles fecit omnes voluntates suas.

ΘΕΛ'ΟΜΑΙ, ἔμαι, verbum me- dium, specto cum admiratione, singula- ri cum affectu. Fut. θεάσομαι, spectabo. Præt. τεθέαμαι, spectavi. Joh. 1, 32. 1. Joh. 4, 12. θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθέαται, De- um nemo unquam vidit, ibid. v. 14. aor. 1. med. ἐθεασάμην, vidi. Joh. 1, 14. ὁ 1. Joh. 1, 1. ὁ ἐθεασάμεθα, quod spectavimus. ubi annotat Th. Beza τὸ θεᾶσθαι amplius quid signifi-

significare, quam τὸ ὁρᾶν, ἔσ' alibi τὸ ὁρᾶν plus esse, quam τὸ βλέπειν. in inf. θεάσασθαι, visere. Rom. 15, 24. aor. 1. pass. ἐθεάθην, visus fui, vel spectatus fui, in quo tempore semper passivè capitur. Matth. 6, 1. πρὸς τὸ θεαθῆναι, ut spectemini.

Θέαμα, ατος, τὸ, spectaculum. Symmachus Exod. 3, 3.

Θεατής, ὁ, hariolus, divinus, qui se futura praevidere gloriatur. Theodotion Deut. 18, 11.

Θέατρον, ὁ, τὸ, theatrum. 1. Cor. 4, 9. turba. Act. 19, 31.

Θεατρίζομαι, in theatrum producor, B spectaculum fio. Heb. 10, 33.

ΘΕΛΩ, vel ἐθέλω, volo. Matth. 20, 15. ἢ ἔκ' ἐξέσι μοι ποιῆσαι ὃ θέλω ἐν τοῖς ἔμοις; Annon licet mihi, quod volo, facere in rebus meis? Matth. 27, 43. ὁυσι δὲ νῦν αὐτὸν, εἰ θέλει αὐτὸν, liberet nunc eum, si vult eum, hoc est, delectatur eo, uti legimus Psalm. 22, 9. part. pres. θέλων, οντ. Act. 18, 21. τῶ θεῷ θέλοντ', DEO volente. imperf. ἤθελον, volebam. Matth. 2, 18. Si ἤθελον derideretur ab ἐθέλω, est augmentum regulare: si vero à θέλω, est augmentum Atticum. F. θελήσω, volam. tanquam à θελέω, quod non est usitatum. Præter. act. τεθέληκα, volui, pro quo legitur a. 1. ἡθέλησα. Matth. 18, 23. θελήσω, ης, η, voluerim in a. 1. subj. 1. Cor. 4, 19. 2. Cor. 12, 6. εἰάν γὰρ θελήσω (1. sing. aor. 1. act. subj.) καυχῆσασθαι, nam si voluero gloriari.

Θέλημα, τος, τὸ, voluntas. Act. 21, 14. τὸ θέλημα τῷ Κυρίῳ γενέσθω, voluntas Domini fiat. 2. Cor. 1, 1. διὰ θελήματος θεῷ, per voluntatem Dei. Gal. 1, 4. κατὰ τὸ θέλημα τῷ θεῷ, juxta voluntatem Dei: prout Jac. 4, 15. loquitur, εἰάν ὁ Κύριος θελήσῃ, (3. sing. aor. 1. act. subj.) si Dominus voluerit. Libido. Luc. 23, 25. τῷ θελήματι αὐτῶν, Pilatus JESUM tradidit libidini eorum. 1. Pet. 4, 3. κατὰ τὸ θέλημα τῶν ἐθνῶν, juxta libidinem gentium.

Θέλησις, εως, ἡ, voluntas. Heb. 2, 4.

Θελητής, ὁ, qui vult. 1. Macc. 4, 42. θελητής νόμος, qui ea præstare cupit, vel qui iis delectatur, quæ in lege præcepta sunt.

Θελητός, ὁ, ὄν, voluntarius. 1. Samuel. 15, 22.

Α Συνθέλω, consentio. fut. συνθελήσω. Deuter. 13, 8.

ΘΕΜΕΛΟΝ, ὁ, τὸ, fundamentum. (à θέω pono)

Θεμέλιος, ὁ, idem. 1. Cor. 3, 12. 2. Tim. 2, 19. ἔθεμέλιον, ὁ, τὸ, idem. Act. 16, 26. ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια, adeo ut commoverentur ipsa fundamenta.

Θεμελιώω, ὦ, fundo. Fut. θεμελιώσω. Præter. act. τεθεμελίωκα, fundavi, pro quo legitur aor. 1. ἐθεμελίωσα. Heb. 1, 10. 1. Pet. 5, 10. θεμελιώσαι, est 3. sing. aor. 1. act. opt. modi. Perf. pass. τεθεμελίωμαι, fundatus fui. Col. 1, 23. plusquamper. ἐθεμελιώμην, σο, το, fundatus fueram. Matth. 7, 25. τεθεμελίωτο γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν, fundata enim fuerat super petram, ubi augmentum plusquamperfecti abjicitur, sicut etiam Luc. 6, 48.

Θεμελίωσις, εως, ἡ, fundatio. Esdr. 3, 11.

ΘΕΜΙΣ, ις vel ιδ. ἡ, fas, jus, δικη τε καὶ θέμις ταυτὸν ἐστίν, jus ἔσ' fas idem sunt. it. more Hebraico וְדָן consuetudo. Ἰλιάδ. 1. 276. 1. Sam. 8, 11. τῷ ἐσσι τὸ δικαίωμα τῷ βασιλέως, seu αὐτῇ ἐσσι ἡ θέμις τῷ βασιλέως, hæc erit consuetudo regis, scilicet quam sibi sumet propria auctoritate. Hebr. הָיָה לְדָן הַמֶּלֶךְ הַזֶּה Toto cælo aberrant, qui putant ibi jus regis esse præscriptum. conf. infra vocem νόμος. vectigal Iliad. 1. 6. 298.

Θεμιτός, ὁ, licitus, justus. Tob. 2, 13. ἔγὰρ θεμιτὸν ἐστὶ φαγεῖν, non enim licitum est vesci.

Ἀθέμιτος, ὁ, ἡ, nefarius, a. 1. Pet. 4, 3. εἰδωλολατρεῖα ἀθέμιτος, idololatria nefaria.

Ἀθέμιτον, ὁ, τὸ, substantivè, nefas. Act. 10, 28. seq. Dat.

† ΘΕΟΣ, ὁ, DEUS. Videtur hoc nomen ortum ab obsoleto verbo θέω, pro quo nunc usitatum est τίθημι q. d. ὁ θεὸς τὰ πάντα, qui omnia posuit. Vel à θέω curro. conf. 2. Chr. 16, 9. Vel à θεάω, τὸ βλέπω, pro quo med. θεῶμαι nunc in usu est, quod omnia DEI oculis sint τετραχνηλισμένα, hoc est, aperta ἔσ' intime patentia. Prov. 15, 3. oculi DOMINI sunt in omni loco, speculantes bonos ἔσ' malos. Latinum nomen DEUS aliis videtur esse à θεός, dem-

dempta aspiratione. Inter tb t & d cen literas ejusdem organi magna est cognatio, saepeque altera pro altera ponitur. Alii derivant à nomine deos, εὐς, τὸ, timor, quod DEUS à nobis sit timendus, unde Genes. 31, 42, dictus fuit Φόβος Ἰσαὰκ, pavor Isaaci. Alii ab Aol. deus pro ζεύς, ζηνός, quod est à ζῶω, vivo, ὅτι ζῶνς τε καὶ ἰσχύς ἐνάτοῖς ἐστὶν αἰτίας, quod vita & essentia unicuique sit causa. Aristid. Or. 1. & hoc ab Hebr. יי sufficientia, quod solus DEUS sit αὐτάρξης, ἀνεξαρτήτης, sufficiens, nulla re egens, independens. Germ. GOTT von gut, quod DEVS sit fons & scaturigo omnis boni. Latine saniori accipitur à nobis sensu, non pro idolo illo, quem Joven Gentes nominarunt, sed pro vero Deo; qualem se in sacra scripturâ patefacit, nempe pro PATRE, FILIO, & SPIRITU SANCTO. DEUS in Hebræa lingua decem nominibus seipsum nominabit, quorum tria dicuntur ab ESSE ut יהוה יהוה יהוה Tria à POSSE, ut אלהי אלהי אלהי Tria à PRÆSSE, ut אלהים אלהים אלהים Unum ab EMINERE עריון.

Singula quàm brevissimè Grammaticè resolvemus.

יהוה Jehova, DOMINUS, à radice יהוה quæ eadem est cum יהוה fuit. יהוה in principio est ex literis איתן Ethan, sicut Grammatici vocant, sed subjiciuntur puncta non semper eadem. Frequentissimè verò puncta ex nomine divino אדוני Adonai, rariùs ex nomine אלהים Elohim (Et tertiam personam futuri pro nomine proprio poni nihil est novi. Vide infra Ἰσαὰκ, Ἰεφθαίε, Ἰωὴλ, יסא, &c.) Neque in lingua sanctâ novum est, unam & eandem vocem aliter legi juxta puncta, & aliter juxta literas. Esse hoc nomen divinum יהוה proprium & quidem κυριώτατον, inter multa alia inde licet colligere, quod nunquam legatur cum affixo.

יהוה videtur contractum ex nomine יהוה.

א יהוה ero est 1. pers. fui. Kal à radice יהוה fuit. Græci interpretes verba Dei ad Moysen Ex. 3, 14. יהוה אהיה אהיה verterunt, ἐγώ εἰμι ὁ ὢν, hoc est, ego sum ille Ens. Et Johannes Evangelista Hebr. יהוה אהיה sic vertit Apoc. 1, 4. ἀπὸ τῆς οὐσίας, à qui EST. Ratio horum etymorum 1.) quod solus Deus semper fuerit, sit, & futurus sit, Apoc. 1, 8. unde Galli יהוה rectè verterunt L'eternel. 2.) quod is solus necessario sit, hoc est, quod ita sit, ut non possit non esse, Mal. 3, 6. 3.) quod omnes creatura suum esse à Deo habeant. 4.) quod omnes res non tantum à Deo sint conditæ; sed etiam per eundem conserventur, adeo ut sine eo ne ad momentum quidem superesse possint. Ps. 104, 29. Job. 12, 7. Act. 17, 28. Omnes in eo sumus, vivimus & move-mur. 5.) Quod omnes creaturas providentissimè gubernet. Ez. 33, 29. ut omnes experi-antur me esse יהוה. 6.) quod omnia sint propter ipsum. Prov. 16, 4. Deus omnes fecit propter se. 7.) Quod omnes promissiones in eo sint etiam & amen, 2. Cor. 1, 20. sicut Deus ipse interpretatur Ex. 6, 2. Job. 34, 34. 3. 5. conf. Ez. c. 36. ubi in hunc sensum sedecies fit mentio nominis sacrosancti יהוה. 8.) Quod NB. electos * suos ex morte peccatorum excitet, eosque verâ vitâ donet. Rom. 1, 17. Rom. 11, 36. Ex eo, & per eum, & in eum sunt omnia, ipsi sit gloria in se-cula.

אל El. b. e. potens, fortis. à radice אל inusitata איר unde איראל ejaluth virtus, fortitudo. Psalm. 22, 20.

אלהים Elóah, in plur. numer. אלהים quæ vox etsi sit pluralis numeri, in novo tamen Testamento, quoties de Deo dicitur, singulariter redditur. à radice אלהי hoc est, execratus est, quod solus Deus possit maledicere & benedicere. Quicquid virium nobis inest, ab ipso accepimus, 1. Cor. 4, 7. Quid habes, quod non acceperis? vel potius ab אלהי Arabicè colo, veneror, quod Deus à nobis sit unicè & summe colendus, quippe à quò, per quem, & propter quem conditi sumus: & à quo cen-scatu-

* melius peccatores.

scaturigine omnis boni habemus, quæ habemus: & porro accipiemus, quibus opus erit.

אֲדֹנָי Ado-nai, Ps. 2, 4. sustentator cum kamets in fine. à radice **יָדָן** e-den fulcrum, basis. ad differentiam **אֲדֹנָי** quæ vox de hominibus dicitur Gen. 19, 2. Hic est Rex noster, qui nos regit & sustentat, sine quo ne pulvis quidem & umbra sumus. Quanti quanti sumus, ab eo sumus, & ab ipso consequimur hanc gratiam, ut porro simus. Nec ullum est facinus tam tetrum, tam horribile, in quod non quilibet sibi relictus, Deo manum suam subtrahente, prolabatur.

שָׂדַי Schad-dai, Gen. 28, 3. omnipotens, à radice **שָׂרַף** vastavit. Quæ enim potentia Deus omnia creavit, eadem omnia vastare & in nihilum redigere potest. Alii componunt ex **ש** ab **אֲשֶׁר** & **י** sufficientia, quod solus Deus sit αὐτάρκης sibi sufficiens. Act. 17, 25. ὁ δὲ προσδεόμενός τινος, nec ullare indigens. Omnes creature ex hoc inexhausto fonte habent, quicquid boni habent, 2. Cor. 3, 5. Solus Deus est independens. Es. 41, 4. Apoc. 1, 17. & c. 22, 13.

הֵלְיוֹן Hel-jon. Psalm. 73, 11. Genes. 14, 18. hoc est, excelsus, altissimus, à radice **עָלָה** ascendit.

Nil ita sublime est supraque pericula tendit,

Mon sit ut inferius, suppositumque Deo.

Solus Deus est Rex regum & Dominus dominantium. Huic omnes principes hujus mundi (quos parasiti multi ut deastros & omni lege solutos adorant (tandem aliquando de administrato officio reddituri sunt rationem. Non enim sunt domini gladii, quem à DOMINO acceperunt, sed tantum ministri ejus, Rom. 13, 4. Hic DOMINUS potentes detrahit de solio, Luc. 1, 52. & tenues ex sterquilinio evehit, Ps. 113, 7. superbiorum domum demolitur Prov. 14, 11. ut & ipsi agnoscant se pulverem esse, & solum DEUM esse Excelsum, Dan. 4, 32. 34. 37. vel planè perdantur, Esth. 7, 9.

יְהוָה צְבָאוֹת Σαβαωθ, Rom. 9,

A 29. Jac. 5, 4. Hebraice **צְבָאוֹת** exercituum. Κύριος Σαβαωθ, h. e. Κύριος τῶν στρατευμάτων vel Κύριος τῶν δυνάμεων, Dominus exercituum vel virtutum, item Κύριος παντοκράτωρ, Dominus omnipotens, sicut Græci verterunt Psalm. 24, 10. Jer. 11, 20. Hagg. 1, 2. 9. Quoties legitur **יְהוָה צְבָאוֹת** est ellipsis nominis **יְהוָה** pro **יְהוָה יְהוָה צְבָאוֹת** prout plene hæc leguntur Num. 21, 14. 1. Chr. 11, 6. Psalm. 84, 9. & 89, 9. & c. Quum enim **יְהוָה** sit nomen DEI proprium, nunquam legitur in statu constructo, ita ut ultima, litera mutetur, vel ut admittat affixum, vel ut ei **ה** articulus preponatur. Epitheto hoc summa Dei indicatur potentia, ad cuius nutum omnes creature sunt paratissime. Psalm. 80. Quem fiderei tremunt omnes Olympi

Cœtus, & attoniti submissa mente tyranni.

Qui maris irati furias compescit, & undæ

Dejecit insanæ tumidos ad sidera fluctus.

C Qui Pharon elatum letali vulnere stravit &c.

Psalm. 119, 91. ὅτι τὰ σύμπαντα δέχεται σὰ, quia omnia tibi ancillantur. Est verò **צְבָאוֹת** nomen plur. n. gen. f. à singulari **צָבָא** exercitus. à radice **צָבַח** militavit. plurale scæmininum tribuitur Deo, & non singulare, quod omnia Deo pareant, ministrent, ac militent, sicut exercitus & copia optimo & elegantissimo ordine dispositæ, duci suo. Et quanquam robore valeant, ipse tamen omnibus imperet, & superior sit, nec quicquam illis absque ejus virtute & voluntate succedat. Angeli Deo militant, tanquam satellites ipsius, Dan. 7, 10. Ps. 103, 20. Sic Luc. 2, 13. fit mentio militiæ cœlestis laudantium Deum. Stelle Deo militant luce, calore & influxu. Job. 38, 33. Es. 40, 12. elementa, meteora Job. 37, 4. Ps. 144, 6. homines Es. 45, 7. Prov. 21, 1. Et Joel. 2, 25. locustæ, melesonthe, bruchi & eruce dicuntur exercitus Dei magnus. Si quæras, cur id genus voces etiam manserint apud exterarum gentes? Factum id videtur, quod frequentissime

tissime ejusmodi voces essent in Judaeorum ore, à quibus religionem ad Græcos, & à Græcis ad Romanos, Germanos, Gallos, Hispanos, Angelos &c. dimanasse constat. Hinc ex Græcorum Ecclesiâ quædam peregrinæ voces in Latinam sunt inveciæ, ut Kyrie eleison, Halleluja. Caterum ex hisce quoque vocibus colligere licet nos ab Hebræis accepisse veritatem: & contra inter nos etiam Ethnicismi remanserunt vestigia, quæ nos docent, quales majores nostri fuerint ante sui ad Christianismum conversionem. Scribitur etiam per duplex βῆτα, βαββαώθ, Esa. 22, 12. 14. 15. 17. 25. Numen hoc additum aliis vocibus, superlat. notat. Ps. 36, 7. ὡς ὄρη θεῶν, ceu montes altissimi. Ps. 78, 11. κέδροι τῶ θεῶν, cedri Dei, hoc est, maximæ, admodum procerae. 1. Chr. 12, 22. δυνάμεις θεῶν, exercitus Dei, hoc est, exercitus maximus. 2. Tim. 3, 17. ἀνδρῶπιος θεῶν, homo Dei, h. e. legatus & minister Dei, vel interpres voluntatis divinæ. periphrasis est Prophetæ. 1. Reg. 13, 1. Αἶθ. 7, 20. ἄσπερος θεῶν, h. e. singulariter & eximie (ἐξαιρετῶς) pulcher. 2. Cor. 10, 4. τὰ ὅπλα τῆς στρατείας ἡμῶν & σαρκινὰ, ἀλλὰ δυνατὰ τῷ θεῷ, arma militia nostræ non sunt carnalia, sed validissima. τῷ θεῷ. Αἶθ. 7, 20. & hic 2. Cor. 10, 4. pro τῷ θεῷ, quandoque etiam Genit. indicat. Hebrais. Tribuitur in plurali numero magistratibus, qui dii sunt non naturâ, sed ratione officii, quod divinum est. Joh. 10, 34. ἐγὼ εἶπα, θεοὶ ἐστέ, ego dixi, dii estis. ex Ps. 82, 6. De solo Mose bis legitur in sing. numero. Ex. 4, 16. tu eris ei pro Deo. LXX. σὺ αὐτῷ ἔσῃ τὰ πρὸς θεόν. Ex. 7, 1. δέδωκά σε θεόν (τῷ) Φαραῶν, posui te (ut) Deum Pharaoni, scilicet dum stupenda edes miracula, eumque tandem expugnabis. Metaphora. Eadem ratione tribuitur angelis bonis. Ps. 8, 6. & Ps. 97, 7. Per metaphoricam catachresin in sing. num. tribuitur Satana, quem reprobi colunt ceu Deum suum. 2. Cor. 4, 4. Qui ipsi quoque ventrem suum habent pro Deo suo, Phil. 3, 19. Tribuitur etiam fictitiis gentilium diis, Αἶθ. 19, 26. 1. Cor. 7, 5. eadem catachresi, quos apostolus disertè vocat δαιμόνια. 1. Cor. 10, 20. Ex. 20, 3. ἐκ ἔσονται σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ, non erunt tibi dii alieni præter me. Per se nulli sunt dii

alieni, sed tantum opinione & cultu idololatrarum. Conf. 1. Reg. 18, 24.

Θεὸς, ὤς, ἡ, dea. Sic dicebatur ab Ethnicis Diana, dea fictitia, Αἶθ. 19, 37. q. d. διὸς ἄνασσα. At θεῶς, ας, ἡ, spectaculum, accentu differt.

Θεός, θεῶς, θεόν, à θεῖος (poëtice θεῖος,) & per crasin θεῖος, divinus, a, um. 2. Pet. 1, 4. κοινωνοὶ θεῶς φύσεως, participes divinæ naturæ, nimirum per gratiam in Filios DEI adoptionem & gratiosam Spiritus S. inhabitationem.

Θεόν, & τὸ, Numen, Αἶθ. 17, 29. Sulphur, Luc. 17, 29.

Θειώδης, εὐς, ὁ, ἡ, καὶ τὸ θεῖωδες, εὐς, sulphureus, a, um, Apoc. 9, 17. dicitur verò sulphur θεόν, q. d. θεῖον, contractè θεόν, admirabile, unde est θεῖω, θεόμας, admiror. Svid. quod sit ἀπὸ θεῶν, ὡς πῦρ κεράυνιον, à Deo, ut ignis fulmineus.

Θεότης, ητος, ἡ, deitas. Col. 2, 9. Θεότης, ητος, ἡ, divinitas, majestas. Rom. 1, 20.

Ἄθεος, ὁ, ἡ, Dei expers, Eph. 2, 12. Sic dicuntur, quicunque sunt χωρὶς Χριστοῦ, sine Christo, ut Apostolus loquitur, hoc est, quicunque non credunt in Christum. Vulgò ἄθεοι dicuntur, qui, sicut est Ps. 14, in corde suo dicunt, non esse Deum; qui (sicut Petrus scribit 2. Petr. 3, 3.) de extremo judicio contemnitim loquuntur.

Ἀθεΐα, ας, ἡ, impietas erga Deum, atheismus, quando quis ita vivit, ut nullum plane Numen agnoscat. Symmachus Hoseæ 4, 15. Beth Aven interpretatur οἶκον ἀθεΐας, domum impietatis.

Ἰσόθεος, & ὁ, ἡ, Deo similis, æqualis Deo; ab ἴσος & θεός, quæ Phil. 2, 6. disjuncta leguntur, ἴσος ἴσα θεῷ, esse æqualia Deo. 2. Macc. 9, 12. ἰσόθεα φρονεῖν, æqualia Deo sapere. Sententia digna est, quæ & hic repetatur: δίκαιον ὑποτάσσεσθαι τῷ θεῷ, καὶ μὴ θνητὸν ὄντα ἰσόθεα φρονεῖν, justum est subdi Deo, neque mortalis cum sis, paria Deo sapere, h. e. expetere & optare ea, quæ mortalem sortem excedunt. De Phaëtone Phæbus pater: Sors tua mortalis; non est mortale quod optas. Ovidius.

Φιλόθεος, & ὁ, ἡ, Dei amans. 2. Tim. 3, 4.

ΘΕΡΑΠΩΝ, οντος, ὁ, famulus.

Θερά-

Θεράπεινα, ης, ἡ, ferva. Hebr. 3, 5.

Θεραπεύω, famulor, servio, colo. Θεραπεύειν τὸν Θεόν, Deum colere. Per syn. generis accipitur apud medicos pro phar-macis, manu & victus ratione sanare, quod mederi dicunt. Sunt enim medici naturæ ministri. improprie verò in Evangelio ac-cipitur, ut erudite Erasmus monet, pro miraculosè sanare. Matth. 4, 23. imperf. Θεράπευον, sanabam, Marc. 6, 13. Fut. Θεραπεύσω, sanabo, Matth. 8, 7. Præt. aët. τεθεράπευκα. aor. 1. Θεράπευσα, sanavi, Marc. 1, 34. Θεραπεύομαι, sanor, Luc. 13, 14. Θεραπεύεθε, est præf. pass. imper. cura-mini. color, Aët. 17, 25. & δὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων Θεραπεύεται, nec manibus ho-minum colitur. imperf. pass. Θεραπευό-μην, sanabar. Aët. 28, 9. Præt. perf. pass. τεθεράπευμαι, sanatus fui, unde est part. τεθεραπευμένος, η, ον, sanatus, Luc. 8, 1. Joh. 5, 10. Aët. 4, 14. a. 1. pass. Θεραπεύ-θην, sanatus fui, Matth. 17, 18. Apoc. 13, 3. 12. Construitur cum Accus. Luc. 4, 23. ἰατρὲ, Θεράπευσον σεαυτὸν, medice, cura-te ipsum. Xenoph. ἄτε Θεὸς ἴλεως εἶναι σοι βάλαι, Θεραπευτέον τὰς Θεὸς, si Deos pro-pitios tibi esse velis, ii tibi colendi sunt. ibidem: ἄτε τὴν γῆν φέρειν σοι βάλαι καρ-πὸς ἀφ' ὧν, τὴν γῆν Θεραπευτέον, sique velis, ut terra tibi uberes proferat fructus, terra colenda est, hoc est, aranda, iteran-da, occanda, conferenda &c.

Θεραπεία, ας, ἡ, sanatio, Luc. 9, 12. fa-mulitium. Luc. 12, 42. Scaligero videtur hæc vox dicta q. Θεραπεία, ex Græco Θεὸς & Syriaco ῥαφή medicina. Sed de ejusce-modi compositione vide supra vocem βηθ-Φαγή.

ΘΕΡΟΣ, εος, τὸ, æstas, Matth. 24, 32.

Θέρειος, α, ον, æstivus. Aquila Psalm. 32, 4. ἐστράφη εἰς προνομὴν μὲ ἐν ἐρημώ-σῃ Θεραία, conversa est in direptionem meam in devastatione æstiva.

Θερινός, η, ὄν, æstivus. Amos 3, 15.

Θερίζω, meto. Matth. 25, 26. Θερίζω, ὅπου ἔκ' ἐσπερα, meto, ubi non sibi. F. Θερίσω, metam, Gal. 6, 7. Præt. τεθέρικα, pro quo legitur a. 1. Θερίσα, messui, Jac. 5, 4. Præt. pass. τεθέρισμαι, messus fui. a. 1. pass. Θερίσθην. idem. Apoc. 14, 16. καὶ

Α Θερίσθην (3. sing. a. 1. pass. indic.) ἡ γῆ, & demessa est terra.

Θερισμός, ὅ, ὁ, messis, Lev. 23, 22. & συν-τελέσετε τὸ λοιπὸν τῷ Θερισμῷ τῷ ἀγρῷ σὺ, non colligetis, quod in agro reliquum est, ex messe. prædicatio evangelii. Matth. 9, 37. ὁ μὲν Θερισμός πολὺς, messis quidem est magna. Joh. 4, 35. ὁ Θερισμός ἐρχεται (pro ἐλεύσεται) & messis aderit. judi-cium Dei in impios, quorum peccata ma-turuerunt, seu quorum mensura est imple-ta. Apoc. 14, 15. finis mundi præsentis, Matth. 13, 39.

Β Θεριστής, ὅ, ὁ, messor, Matth. 13, 39.

Θεριστήριον, &, τὸ, falx. 1. Sam. 13, 20.

Ἀποθερίζω, demeto, metaph. succido, extinguo. Hosea 6, 5. διὰ τῷτο ἀπεθέ-ρισσα τὰς προφῆτας ὑμῶν, propterea ex-stinxi prophetas vestros.

Ἐκθερίζω, meto. Levit. 19, 9.

Θ Ε Ρ Ω. Fut. Θερῶ, & Æolicè Θέρσω, calefacio.

Θέρισρον, &, τὸ, pallium, quod ideo in-duimus, ut nobis calorem quendam conciliemus. Genes. 24, 65.

Θερμός, η, ὄν, calidus, a, um, pro quo

C in N. T. legitur ζεστός, Apoc. 3, 16.

Θέρμαι, ὦν, αἱ, thermæ, lavacra calida. 1. Reg. 7, 37. Est ellipsis, ita ut integrum sit, Θέρμαι λείπεις, calidæ lotiones.

Θερμαίνω, calefacio. F. 1. Θερμαίνω. Θερμαίνομαι, calefio, vel calefacio me, significatione reciproca. Marc. 14, 54. Joh. 18, 18. ὅτι ψύχος ἦν καὶ ἐθερμαίνοντο, quia frigus erat & sese calefaciebant.

Θερμασία, ας, ἡ, calor, æstus. Jerem. 51, 39.

Διαθερμαίνω, calefacio, incalesco. Exod. 16, 21. ἡνίκα δὲ διεθερμάνεν (3. sing. aor. 2. aët.) ὁ ἥλιος, quum vero incale-sceret sol. 1. Sam. 11, 11. ἕως διεθερμάν-θην (3. sing. aor. 1. pass.) ἡ ἡμέρα, donec incale-sceret dies.

Ἐκθερμαίνω, inflammo. in passivo in-calesco Psalm. 39, 4. ἐξεθερμάνθην (3. sing. aor. 1. pass.) ἡ καρδία μὲ ἐντός μὲ, in-caluit cor meum intra me.

Παραθερμαίνω, inflammo. Deuter. 19, 6.

Θέρμη, ης, ἡ, calor, æstus, Aët. 28, 3.

Θερμότης, ητος, ἡ, caliditas, æstus, Sap. 2, 4.

Θ Ε Σ Μ Ο ' Σ , ᾧ , ὁ , lex, *tanquam à τῷ θεῷ*. Θεσμοὶ *quasi νόμοι τεθέντες* leges posita seu constituta. Athenaeus in XII. de Phalereo : τοῖς ἄλλοις τιθέμενος θεσμοὺς δημήτριος, καὶ τὰς βίβας τάττων, ἀνομοθέτητον ἑαυτῷ τὸν βίον παρεσκεύατε, aliis ponens leges Demetrius ὁ vitam ordinans, nullis legibus constitutam sibi vitam comparavit. consuetudo. Ὀδυσ. ψ. 296.

Ἄθεσμος, ᾧ , ὁ , ἡ , exlex, *idem quod ἄνομος* nefarius. 2. Pet. 2, 7. καταπονέμενον ὑπὸ τῆς τῶν ἀθέσμων ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς ἐρρύσας, (Lotum) libidinosi nefarium conversatione fatigatum eripuit DEUS. Huic opponitur

Ἐνθεσμος, ᾧ , ὁ , ἡ , legitimus, legi consentaneus, 3. Macc. 2.

Ἐνθέσμως, *adv.* legitime, jure.

Προθέσμιος, praestitutus, ante constitutus.

Προθεσμία, *subaudi* ἡμέρα, tempus praestitutum, tempus praefinitum. ponitur substantivè. Gal. 4, 2. ἄχρι τῆς προθεσμίας, usque ad tempus praefinitum.

† Θ Ε Σ Σ Α Λ Ο Ν Ι ' Κ Η , ἡς , ἡ , Thessalonica. urbs Macedoniae, prius Halia, hoc est, *maritima*, nuncupata. Sic dicta quod Philippus Thessalos ibi vicerit, q. d. victoria à Thessalis reportata. Thessalos sic dictos fuisse à Thessalo Herculis filio, testatur Natalis Comes in Mythol. p. 693. Act. 17, 1.

Θεσσαλονικεύς, εὖς , ὁ , Thessalonicensis, Act. 27, 2. Θεσσαλονικέως *genit.* Atticus. in fine ω pro o.

† Θ Ε Τ Δ Α ' Σ , ᾧ , ὁ , Theudas, α. Act. 5, 36. nomen pseudoprophetae, q. θεὸν ὕδας currens seu fluens aqua, torrens, qui paulò post evanescit. olim ὕδας ατος, τὸ , aqua, sed usitatum est ὕδωρ. & reddi solet per ευ Doricè. ποιεῦμεν pro ποιῶμεν. Vel sic dicitur ab Hebræo תודא Thodáh confessio, ubi propter dagesch lene etiam scribitur Todáh; nempe utroque modo. Nam praecedente litera quiescente etiam in Principio vocis valet idem quod ὁ Græcorum. Et Græci dagesch lene non morantur. Sic dicunt Phariseus pro Parisæus.

Θ Ε Ω Ρ Ο ' Σ , ᾧ , ὁ , (ex θεάομαι ὡς cura) spectator, contemplator, peculiari-ter rerum divinarum inspector seu cu-

rator, 2. Macc. 4, 19. qu. ex θεὸς ὡς.

Θεωρέω, ᾧ , specto, video cum admiratione, Act. 7, 56. θεωρῶ τὰς ἐξοανὲς ἀνεωγμένους, video caelos apertos. 1. Joh. 3, 17. Joh. 16, 17. καὶ ὁ θεωρεῖτε, pro θεωρήσετε, ὅ non videbitis, enallage temporis. intelligo. Joh. 4, 19. κύριε, θεωρῶ ὅτι προφήτης, εἶ, domine intelligo te prophetam esse. Matth. 27, 55. ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσιν, procul spectantes, eminus cum mærore ὁ admiratione videntes. Lucas habet cap. 23, 49. ὁρῶσαι ταῦτα, videntes ea. imperf. θεωροῦσιν, αν, spectabam, Luc. 10, 18. Fut. θεωρήσω. aor. 1. θεωρήσα, spectavi, Apoc. 11, 12. Præter. θεωρήκα. Præter. passiv. θεωρήμαι, unde

Θεώρημα, τος , τὸ , theorema, præceptum.

Θεωρητὸς, ᾧ , ὁ , spectabilis, aspectabilis.

Ἀθεώρητος, ᾧ , ὁ , ἡ , sub aspectum non cadens. Sap. 17, 19.

Θεωρία, ας , ἡ , spectaculum, Luc. 23, 48.

Ἀναθεωρέω, ᾧ , contemplor, Act. 17, 23. C Heb. 13, 7.

Παραθεωρέομαι, ᾧ , despicior. Act. 6, 1. ὅτι παρεθεωροῦντο (3. pl. imperf. pass.) quod despicerentur.

Θ Η Λ Η ' , ἡς , ἡ , uberis apex, mamma, papilla.

Θηλάζω, lacto, item fugo. Matth. 21, 16. θήλυς, εὖς , ὁ , fœmineus.

Ἐκθηλάζω, exfugo. Jesa. 66, 11.

Θήλεια, ας , ἡ , fœmina. Rom. 1, 26, 27.

Θήλυ, εὖς , τὸ , idem, Matth. 19, 4. ἄρσεν καὶ θήλυ ἐποίησεν αὐτὰς, masculum, ὁ fœminam fecit eos. γυναῖκες θηλύτερας Ὀδυσ. ψ. 166. dicuntur, quæ inter mulieres excellent: cum quibus comparatur Penelope, Ulyssis uxor, quæ ipsa quoque vocatur θήλυ γυναῖκων, hoc est, mulierum præstantissima Ὀδυσ. α. 332. Euripid. in phœniss. τὸ θήλυ φιλόψυχον, mulier prona ad reprehendendum.

Θ Η Ρ , ὅς , ὁ , ein Thier. pro quo Æoles dicunt φῆρ, ὅς , ὁ , fera. 2. Maccab. 4, 25.

Θηρίον, ᾧ , τὸ , bestia, fera. Marc. 1, 13. καὶ ἦν μετὰ τῶν θηρίων, erat cum feris. indomiti ὁ malitiosi homines per metaph. dicun-

dicuntur κατὰ θηρία, malæ bestia, Tit. 1, 12. Apoc. 14, 11. προσκυνῶντες τὸ θηρίον, adorantes bestiam, videl. Antichristum. Plato lib. 7. de LL. ὁ δὲ καὶ πάντων θηρίων ἐστὶ δυσμεταχειρίσῳτατον, puer omnium ferarum est minimè tractabilis.

Θηριόομαι, ἔμαι, efferor. Part. p. p. τε-θηριωμένῳ, efferatus, 2. Maccab. 5, 11.

Θηριώδης, εὐς, ὁ, ἡ, ferus, belluinus. 2. Macc. 10, 35.

Θηριωδῶς, adverb. ferino more. 2. Macc. 12, 15.

Θήρα, ας, ἡ, tendicula, Rom. 11, 9.

Θήραμα, ατος, τὸ, venatio. Eccles. B 7, 26.

Θηράτης, ε, ὁ, venator. Symmachus Psalm. 22, 17. ὅτι ἐκύκλωσάν με θηράται, quoniam circumdederunt me venatores.

Θηρεύω, venor, feras capio. Fut. θηρεύσω. Præt. τεθήρευκα. a. 1. ἐθήρευσα, venatus sum. Luc. 11, 54.

Θήρευμα, ατος, τὸ, venatio. Levit. 17, 13.

Θηρευτής, ἔ, venator. Sir. 11, 31.

Θ Η Σ Α Τ Ρ Ο ' Σ, vide ἄτριον.

Θ Ι Α Σ Ο Σ, vel θύασος, ε, cætus. Jer. 16, 4.

Θ Ι Γ Ω vel θιγγάνω (affine Hebr. נגם tetigit) Fut. ξω. Præt. τέθιχα. a. 2. αἶ. ἐθιγον, tango, contrecto. Col. 2, 21. μηδὲ γέυση, μηδὲ θίγης, (2. sing. a. 2. subj.) neque gustâris, neque tetigeris. Construitur cum Genit. Heb. 11, 28.

Ἄθικλος, ε, ὁ, ἡ, intactus. Symmachus Levit. 21, 12. ὅτι ἄθικλον ἔλαιον τῷ χρίσματος τῷ θεῷ ἐπ' αὐτῷ, quia oleum unctio- nis, quod a nemine tangi vel confici debet, super ipso est.

Ἐυθικλῶς, ε, ὁ, ἡ, tactu facilis; aptus, congruus.

Ἐυθικλῶς, adverb. aptè, congruè, convenienter. 2. Macc. 15, 38.

Κατευθικλέω, ὦ, convenienter tracto, rectè dirigo sive curo. f. ἦσω. part. a. 1. κατευθικτήσας. 2. Macc. 14, 43. τῇ πληγῇ μὴ κατευθικτήσας, plagam non rectè curans.

Θ Ι Ν aut θίς, ινός, ὁ, ἡ, propriè litus, ubi acervus arena, per syn. gen. Sic dicitur παρὰ τὸ θάνω percutio. Didym. παρὰ τὸ θάνεσθαι, τὸ τύπτεσθαι τῇ προσρήζῃ τῶν κυμάτων, à percutiendo, verberando illisio-

ne fluctuum. θίves τῆς ψάμμου, cumuli arena, per synec. speciei acervus quilibet. Occurrit Deuter. 12, 2. scribitur etiam θήν, νός, Genes. 49, 26.

Ἐυθηνία, ας, ἡ, prosperitas, affluentia. Aquila ἔ Symmachus Proverb. 1, 32. καὶ εὐθηνία ἀφρονῶν ἀνελεῖ αὐτούς, ἔ prosperitas amentium interficiet eos. Symmachus Jobi 20, 5. εὐθηνία ἀσεβῶν ἐπ' ὀλίγον, prosperitas impiorum brevis est.

Ἐυθηνέω, ᾧ, abundo prospere ago. Aquila Jobi 3, 18. ἅμα δέσμιοι εὐθήησαν, simul vincti abundarunt. Symmachus Ps. 123, 4. ποθλῶν ἐνεχορτάθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἐπιλαλόντων τῶν εὐθηνόντων. Multum satiata est anima nostra, obloquentibus abundantibus.

Ἀκροθίνια, ων, τὰ, spoliolum decimæ Hebr. 7, 4. à singulari ἀκροθίνιον, ε, τὰ, quasi τὰ ἄκρα τῆς θινός, summitates acer- vi, ex quibus primitiæ excerpi solebant. Vo- cantur etiam ἀπαρχαί, vide suprâ. Ho- merus vocat θαλύσια παρὰ τὸ θάλλειν, quod primò omnium tales fruges efflorue- rint, unde Latine primitiæ dictæ fuere.

Θ Λ Α ' Ω, ὦ. Fut. άσω. Præt. τέθλακα. C contundo, collido, conquasso, confringo. θλάομαι, ὦμαι, contundor. aor. 1. pass. ἐθλάσθην, contusus fui. Hinc est

Θλάσμα, αῖος, τὸ, confractio. Amos 6, 11.

Θλαδίας, ε, ὁ, contritus. Levit. 22, 24.

Καταθλάω, ὦ, confringo. Jesai. 63, 3.

Συνθλάομαι, ὦμαι, confringor. Matth. 21, 44. συνθλασθήσεσθαι (fut. 1. pass.) Ve- tus interpretes Luc. 20, 18. vertit conquassa- bitur. Sed κυριώτερον redditur confrin- getur. Nam τὰ θλασὰ Aristoteli sunt, quæ in frustra dissiliunt, ut vitrum, glacies, testa, lapis. Quassari verò possunt alia, quæ non confringuntur.

Θ Λ Ι ' Β Ω, affligo, humi sterno, compri- mo Marc. 3, 9. Fut. θλίψω. Præt. τέθλι- φα. a. 1. ἐθλίψα. θλίβομαι, affligor, per- secutionem patior. 1. Thess. 3, 4. ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, nos affligendos esse. Præt. pass. τέθλιμμαι, unde est part. τε- θλιμμένος, afflictus, item strictus, arctus. Matth. 7, 14. τεθλιμμένη ἡ ὁδός, arcta via.

Θλιμμός, ἔ, ὁ, afflictio. Exod. 3, 10.

Θλίψις, εως, ἡ, afflictio. θλίψις με-γάλη.

γάλη, magna afflictio. Matth. 24, 21. in Gen. θλίψεως. Job. 16, 21. ἐκ ἐτι μνημονεύει τῆς θλίψεως, non amplius recordatur afflictionis. Dat. θλίψει, Phil. 4, 14. Accus. θλίψιν. 1. Cor. 7, 28. Job. 16, 33. ἐν κόσμῳ θλίψιν ἐξεῖς, in mundo afflictionem habebitis. Nom. pl. θλίψεις. Gen. θλίψεων. Act. 14, 22. Dat. θλίψεσι. Rom. 5, 3.

Ἀποθλίβω, opprimo, Luc. 8, 45.

Ἀποθλιμμός, ὅ, ὁ, oppressio. Aquila. Exod. 3, 9.

Ἐκθλίβω, contero. Psalm. 18, 52. ἐκθλίψω αὐτούς, conteram ipsos.

Ἐκθλιψίς, εως, ἡ, afflictio. Michæ 7, 2.

Παραθλίβω, collido. 2. Reg. 6, 32.

Προσθλίβω, constringo. Numer. 22, 25.

Συνθλίβω, comprimo. Marc. 5, 24. συνέθλιβον αὐτόν, comprimebant eum.

Θ Ν Η Σ Κ Ω, morior. Fut. θανῶμαι. Præt. perf. τέθνηκα. Matth. 2, 20. plusq. perf. ἐτεθνήκειν, Job. 11, 21. part. præτ. τεθνηκώς, ὅτος, ὅ. Job. 11, 39. ἀδελφὴ τῆς τεθνηκότος, soror demortui. Job. 19, 33. ἤδη τεθνηκότα, jam mortuum. Act. 14, 19. νομίσαντες αὐτόν τεθνάναι, rati eum mortuum esse. τεθνάναι, est præτ. infin. contractum pro τεθναέναι à præτ. medio τέθναα ex θνάω, ut ἔσταα est à στάω. confer infra in Ἰσημι, ἐσάναι. aor. 2. ἔθανον.

Θνησιμαῖος, α, ον, mortuus. τὸ θνησιμαῖον, substantiue, ita ut subaudiatur πλῶμα, vel simile quid, morticinum. Levit. 11, 31.

Θνητός, ἡ, ὄν, mortalis. corpora nostra dicuntur Rom. 8, 11. τὰ θνητὰ σώματα, mortalia corpora. 1. Cor. 15, 53. καὶ τὸ θνητὸν τέτο ἐνδύσασθαι τὴν ἀθανασίαν, ὅ mortale istud induere immortalitatem. 2. Cor. 4, 11. ἵνα ἡ ζωὴ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν, ut vita JESU manifesta fiat in mortali carne nostra. θνητόν, ὅ, τὸ mortalitas. 2. Cor. 5, 4. ἵνα καταποθῇ τὸ θνητὸν ὑπὸ τῆς ζωῆς; ut absorbeat mortalitas à vita.

Ἡμίθνητος, α, ὅ, ἡ, semimortalis, semimortuus. Sap. 18, 18.

Ἀποθνήσκω, morior. 1. Cor. 15, 32. ἄνθρωπον γὰρ ἀποθνήσκομεν, cras enim morimur (pro moriemur) hoc est, prorsus definemus esse. Enallage temporis. Job. 21, 23. ἐκ ἀποθνήσκει, non morietur (pro ἀποθανεῖται, quod Rom. 5, 7. legitur.) Luc. 8, 42.

ἀπέθνησκεν (3. sing. imperf.) moriebatur. aor. 2. ἀπέθανον, mortuus sum. 1. Cor. 15, 3. Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, Christus mortuus est pro peccatis nostris. 2. Cor. 5, 15. εἰ ἔς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον, si unus pro omnibus mortuus fuerit, ergo omnes mortui fuerunt. hoc est, ex voluntate DEI antecedente reputatur, quasi eam obedientiam, quam pro nobis CHRISTVS præstitit, ipsi omnes & singuli perfectè præstitissemus. aor. 2. act. subj. ἀποθάνωμεν (1. pl. a. 2. act. subj.) Job. 11, 16. aor. 2. act. inf. ἀποθανεῖν, Rom. 5, 7. mori. Heb. 11, 4. ἀποθανὼν ἔτι (part. a. 2. act.) λαλεῖται, mortuus adhuc loquitur. Fut. med. ἀποθανῶμαι. Job. 8, 21.

Ἀναποθνήσκω, simul morior. Exod. 22, 3.

Προσποθνήσκω, simul morior. Exod. 21, 29.

Συναποθνήσκω, unà morior. 2. Cor. 7, 3. cum Dat. συναποθανῶν σοι, tecum unà mori. Marc. 14, 31.

Ἀποθανατίζω, mortem obeo. 2. Macc. 6, 28. Quo in loco Vaticana editio, ὅ quæ hanc sequitur Londin. legit ἀπευθανατίζαν. Præs.

Ἀπευθανατίζω, beatam mortem subeo, honestè morior, ex ἀπό, εὖ ὅ θανατίζω.

Θάνατος, α, ὅ, ἡ, mors. Job. 12, 31. persecutio. 2. Cor. 1, 10. pestis. Apoc. 6, 8. LXX. passim verterunt τὸ θάνατος voce θανάτῳ. 2. Sam. 24, 14. 1. Par. 21, 12. Jer. 44, 13. 2. Cor. 11, 23. ἐν θανάτοις in mortibus, hoc est, in periculis mortem intentantibus. metonymia finis. Notentur phrases, γεύεσθαι θανάτου, mortem gustare. D Matth. 16, 28. θεωρεῖν θάνατον, mortem videre, Job. 8, 51. ἰδεῖν θάνατον, idem Luc. 2, 26.

Θανάσιμος, α, ὅ, ἡ, letalis, mortifer, Marc. 16, 18.

Θανατίζω, ὦ, facio mori, h. e. occido. Heb. מִיתָ hemith Futur. θανατώσω, occidam. Matth. 10, 21. Præt. act. τεθανάτωκα, pro quo legitur α. 1. ἐθανάτωσα, Marc. 14, 55. θανατόομαι, ἔμαι, occidor. 2. Cor. 6, 9. aor. 1. pass. ἐθανατώθην, occisus fui. Rom. 7, 4. 1. Pet. 3, 18.

Θανά-

Θανάτωσις, εως, ἡ, mors. 1. Samuel. A 26, 16.

Θανάσιος, α, ὁ, mortifer, Marc. 16, 18.

Ἐπιθανάτιος, α, ὁ, ἡ, morti destinatus, 1. Cor. 4, 9.

Ἀθάνατος, α, ὁ, immortalis, in N. T. non legitur, sed pro eo ἀφθαρτός, incorruptibilis. 1. Tim. 1, 17.

Ἀθανασία, ας, ἡ, immortalitas. 1. Cor. 15, 53.

Εὐθανασία, ας, ἡ, facilis & honesta mors, ex sententia Augusti, de quo Suetonius. Sed vera εὐθανασία est, de qua Johannes in Evangelio cap. 5, 24.

Ἡμιθανής, εὐς, ὁ, ἡ, semimortuus, Luc. 10, 30.

ΘΟΙΝΗ, ης, ἡ, epulum; quasi à θύω, epulor: vel potius ab οἶνός, vinum; vel ab utroque. Sap. 12, 5.

ΘΟΛΟΪΣ, ἡ, ὁ, fordes, fex.

Θολώω, turbo. Symmachus Psalm. 31, 10. ἐθολώθη διὰ παροργισμὸν ὁ ὀφθαλμός μου, turbatus est propter iracundiam oculus meus.

ΘΟΥΡΒΟΣ, α, ὁ, tumultus (à θόρος tumultus & βοή clamor) μετὰ θορύβου, cum tumultu. Act. 24, 18. θόρυβος γίνεται, tumultus excitatur, Matth. 27, 24. Act. 20, 1. μετὰ δὲ παύσεσθαι τὸν θόρυβον, postquam verò cessavit tumultus.

Θορυβώδης, εὐς, ὁ, ἡ, turbulentus. Symmachus Eccles. 7, 26. ἐννοίαν θορυβώδη, cogitationem turbulentam.

Θορυβέω, ὦ, tumultuor. item μεταβατικῶς, transitive, perturbo, Act. 17, 5. ἐθορύβουν τὴν πόλιν, perturbabant urbem. Fut. ἦσω. Præter. τεθορύβηκα. aor. 1. ἐθορύβησα. præter. med. θορυβέομαι, tumultuor. Matth. 9, 23.

ΘΡΑΤΩ, frango. (Chald. 𐤒𐤓𐤕 frangere) Fut. θράύσω. a. 1. ἐθραύσα. Præter. τέθραυκα. θράύομαι, frangor. Præter. τέθραυσμαι, fractus sum. Luc. 4, 18. τεθραυσμένος, fractus. part. præter. pass. Luc. 4, 18. ἀποσείλω τεθραυσμένους ἐν ἀφέσει, ut emittam confractos in libertatem.

Θραῦσμα, ατος, τὸ, fractio. Judith. 13, 7.

Θραυσμός, α, ὁ, idem. Nahum. 2, 10.

Θραῦσις, εως, ἡ, fractio, ruptura; plaga. Sap. 18, 20.

Θραυστός, ἡ, ὁ, fragilis.

Εὐθραυστος, α, ἡ, fractu facilis, fragilis. Sap. 15, 13. ὕλης γεώδους εὐθραυστα σκεύη, materia fictilis fragilia vasa.

Ἐπὶ θράυω, confringo. 2. Macc. 9, 11. ἤρξατο τὸ πολὺ τῆς ὑπερηφάνειας λήγειν, ὑπολεθραυσμένος, (part. præter. pass.) a magna superbia sua desistere cepit, postquam jam confractus esset.

ΘΡΕΪΩ, vel potius θρέομαι, tumultuando clamo, vociferor.

Θρόος, α, ὁ, clamor tumultuantium. Dicitur &

Β Θρόος, per contract. idem quod θρόος, fremitus, tumultus. Sap. 1, 10.

Θροέομαι, ἔμαι, turbor. Matth. 24, 6. Marc. 13, 7. μὴ θροεῖσθε (2. pl. præter. pass. imper.) ne turbemini.

ΘΡΗΝΟΣ, α, ὁ, ἡ, εὐς, τὸ, lamentatio. Matth. 2, 18.

Θρηνέω, ὦ, fleo. Fut. ἦσω. Joh. 16, 20. flebo. a. 1. ἐθρήνησα, flevi, idem quod θρηνῶδεῖν, lugubres cantiones canere. Matth. 11, 17. ἐθρηνήσαμεν (1. pl. a. 1. aor. indic.) καὶ ἐκ ἐκόψαμε, lamentabiles cantiones cecinimus vobis, & non planxistis. Petita sunt hæc ex veteri ritu. Xiphilinus in exequiis Pertinacis in vita Severi, οἱ μὲν ἄλλοι πρὸ τῆς κλίνης προήειμεν, καὶ τινες ἐκόπτοντο, ἐτέρων πένθιμόν τι ὑπαυλῶντων, pars nostrorum lectum anteibat, ubi quidam plangebant, aliis flebile carmen ad tibias canentibus. P. τεθρήνηκα.

Θρήνημα, ατος, τὸ, lamentatio. Ezech. 27, 32.

ΘΡΗΣΚΟΣ, α, ὁ, religiosus. (à 𐤒𐤓𐤕 quæsit. Nam religiosus quærit Deum. Suid. παρὰ τὸ θεὸν δέσκειν, à vidento Deum. Alii à θράξ, poeticè θρήξ, qui Gen. 10, 2. dicitur Thiras. Joseph. lib. 1. antiq. c. 7. alii θράξ à θράξαι pro ταράξαι, quod Thraces hostibus suis fuerint formidabiles. Æschin. Sic Græci pro τάχιον dicunt θάσσον &c.) Jac. 1, 26. Hinc

Θρησκεύω, colo, veneror. Futur. σω.

Θρησκεία, ας, ἡ, religio. Jac. 1, 26. τέκε μάταιος ἡ θρησκεία, hujus vana est religio.

Ἐθελοθρησκεία, ας, ἡ, religio ex cerebro nostro confecta. Col. 2, 23.

ΘΡΙΑΜΒΟΣ, α, ὁ, triumphus. (qui trium-

triumphabant, solebant cum θρόοις ἐμβάι-
ναι, cum fronde festa incedere.)

Θριαμβεύω. F. σω. α. 1. ἐθριάμβευσα,
triumphare facio. 2. Cor. 2, 14. πάντοτε
θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν Χριστῷ, qui facit
nos semper triumphare in Christo. Apud
prophanos scriptores significat triumphare.
Plut. in Romul. ἐθριάμβευσε βασιλεῖς,
triumphabit de regibus.

ΘΡΙΞ, in Genit. τριχὸς, ἡ, pilus. Luc.
12, 7. in Genit. θ mutatur in τ εὐφωνίας
ἐνεκα, ne duplex concurrat aspiratio. in
Dat. pl. manet θ, Joh. 11, 2. ταῖς θριξίν
αὐτῆς, capillis suis Proverb. ἐν τριχὸς πάν-
τα κρέματα, omnia sunt hominum tenui
pendentia filo.

Ἐντριχος, α, ὁ, ἡ, comatum. Symma-
chus Psalm. 68, 22. κορυφὴν ἔντριχον ἀ-
ναστρεφόμενων ἐν ταῖς πλημμελείαις αὐ-
τῆς, verticem comatum versantem in deli-
ctis suis.

Τρίχινος, η, ον, ex pilis factus, Apoc.
6, 12.

Τρίχωμα, ατος, τὸ, capillamentum,
capillus, 3. Esd. 8, 71.

Τριχώδης, εος, ὁ, ἡ, capillaceus, capilli
speciem referens, pilosus.

ΘΡΟΕΪΟΜΑΙ vide θρέω.

ΘΡΟΜΒΟΣ, α, ὁ, grumus, Luc. 22,
44. ὡσεὶ θρόμβοι αἵματος, tanquam gru-
mi sanguinis.

ΘΡΟΝΟΣ, α, ὁ, thronus, solium
regis, à θράω sedeo. 1. Reg. 1, 35. καθήσεται
ἐπὶ τῷ θρόνῳ μου, sedebit in solio meo. per
metonym. adjuncti. imperium. Prov. 25, 5.
κατορθώσει (ἐδραθήσεται) ἐν δικαιοσύνῃ
ὁ θρόνος αὐτοῦ, stabilietur justitia solium
ejus. Luc. 1, 52. καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρό-
νων detraxit potentes è thronis. Per me-
taph. tribuitur DEO. Act. 7, 49. ὁ ἄβυσσος
μοι θρόνος, ἡ δὲ γῆ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν
μου, cælum mihi thronus est, terra autem
scabellum pedum meorum. CHRISTO.
Hebr. 1, 8. ὁ θρόνος σου, ὁ Θεός, εἰς τὸν αἰῶ-
να αἰῶνος, thronus tuus, ὁ Deus, in seculum
seculi. Matth. 19, 28. ὅταν καθίσῃ ὁ υἱὸς
ἐπὶ θρόνον δόξης, quum filius hominis se-
derit super throno glorioso. Angelis.
Col. 1, 16. ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα εἴτε
θρόνοι ἑ. per ipsum creata sunt omnia:
sive throni ἑ. Apostolis. Matth. 19, 28.

καθίσετε καὶ ὑμεῖς ἐπὶ δώδεκα θρόνους,
sedebitis ἑ vos super duodecim thronis.

Ἐνθρονίζω, in thronum colloco. Esth.
1, 2.

ΘΡΥΛΛΟΣ, α, ὁ, susurrus, mur-
mur, tumultus; qu. à θρέω, sono. Hinc

Θρυλλέω, ὦ, susurro, murmuro; di-
vulgo, celebroy. f. ἤσω. Præf. pass. θρυλ-
λέομαι, ἔμαι, divulgor. 3. Maccab. 3.

Θρύλλημα, ατος, τὸ, fabula. Job.
30, 9.

Πολυθρύλλητος, α, ὁ, multum cele-
bratus, pervulgatus.

ΘΡΥΠΤΩ. F. θρύψω. P. τέθρυφα,
frango. perf. pass. τέθρυμμαι, unde
Adθ.

Τέθρυμμένως, delicatè, molliter, lu-
xuriosè.

Διαθρύπτω, contero, comminuo. Na-
hum. 1, 6. καὶ αἱ πέτραι διεθρύβησαν (3.
pl. aor. 2. pass.) ἑ petrae contrite sunt.

Συνθρύπτω, comminuo, Act. 21, 13.

Τρυφή, ἡς, ἡ, luxus, deliciæ. Nihil
enim animum hominis ita effæminat ἑ
frangit, ut luxus ἑ ἀσωτία, Luc. 7, 25. 2.
Pet. 2, 13. τὴν ἐν ἡμέρᾳ τρυφὴν, quotidia-
nas delicias.

Τρυφάω, ὦ, in deliciis vivo, delica-
tam & umbratilem vitam dego. Fut. τρυ-
φήσω. aor. 1. ἐτρύφησα, Jac. 5, 5. Hinc

Τρύφημα, ατος, τὸ, deliciæ. Sir. 31, 3.
ἐν τῇ ἀναπαύσει ἐμπύμπλαται τῶν τρυ-
φημάτων αὐτοῦ, in requie expletur deli-
ciis suis.

Τρυφερός, α, ὁν, voluptarius, qui vo-
luptatibus indulget, & molliter delicate-
que vivit; tener, delicatus, Sus. 6, 31.

Τρυφερότης, ητος, ἡ, mollities. Deuter.
28, 56.

Ἐκτρυφάω, ὦ, delicias habeo. Habac.
1, 10.

Ἐντρυφάω, ὦ, oblecto me, 2. Pet.
2, 13.

Ἐντρύφημα, ατος, τὸ, deliciæ. Eccles.
2, 8.

Κατατρυφάω, ὦ, delecto. Ps. 37, 4.

ΘΤΑ, Thua, arbor quædam odorata.
Hinc

Θύινος, α, ὁ, Thyinus, ut: θύινον ξύ-
λον, thyinum lignum. Apoc. 18, 12.

† ΘΤΑΤΕΙΡΑ, ων, τὰ, Thyatira,
noμην

nomen urbis in Asia minore. Act. 16, 14. A
 Apoc. 1, 11. Etymon huius vocis me latet.
 Fortè ita dicta fuit q. τὰ θύη τέρων victi-
 mas absumens. θύε, εϑ, τὸ, victima,
 τέρω, attero, item absumo, Apoc. 2, 18. 24.

ΘΥΓΑΤΗΡ, ἡ, filia. Varinus de-
 τίδαι παρὰ τὸ θύειν καὶ ὀρμᾶν κατὰ γα-
 στρός. quod citius moveatur in utero ma-
 terni. Alii ex θύω impetu tuo, εἰ γάρ,
 quod celeriter succrescat. Matth. 9, 18. in
 Gen. θυγατρός, Heb. 11, 24. Dat. θυγα-
 τρὶ. Luc. 12, 53. μήτηρ ἐπὶ θυγατρὶ, καὶ
 θυγάτηρ ἐπὶ μητρὶ, mater adversus filiam,
 εἰ filia adversus matrem. Accus. θυγατέ-
 ρα, Luc. 13, 16. Voc. θύγατερ, Luc. 8, 48.
 θάρσα θύγατερ, esto bono animo, filia.
 Joh. 12, 15. μὴ φοβῆ, θύγατερ, ne time,
 filia. Nom. pl. θυγατέρες, Act. 21, 9. Gen.
 θυγατέρων, Luc. 1, 5. Dat. θυγατράσι,
 Num. 18, 11. Acc. θυγατέρας, 2. Cor. 6, 18.
 Voc. θυγατέρες, Luc. 23, 28. Joh. 12, 15.
 μὴ φοβῆ, θύγατερ (vocat. sing.) Σιών,
 ne time filia Sionis. Filia Sion dicitur
 cætus civium habitantium in Sion, hoc est,
 Hierosolymæ. Hebraica metaphora. Nam
 multitudo civium se habet ad civitatem,
 sicut filia ad matrem. Oppida minora
 in Judæa dicebantur etiam θύγατρες. Vi-
 de infra μητρόπολις. proverbium. Heb.
 כַּיּוֹם כַּיּוֹם keimmáh bittáh. Ez. 16,
 44. sicut mater, sic filia ejus.

Θυγάτριον, α, τὸ, filiola. Marc. 5, 23.

ΘΥΕΙΑ, ας, ἡ, mortarium. Numer.
 11, 8.

Θυέκη, ης, ἡ, mortariolum. 2. Paral.
 4, 21.

ΘΥΕΛΛΑ, ης, ἡ, procella. Heb.
 12, 18.

Θυελλῆας, εντος, ὁ, procellosus. com-
 ponitur ex θύω, impetu tuo, εἰ ἀελλα
 procella, quæ vox est ex ἄω seu ἄημι flo.
 Procella enim est à vehementi ventorum
 flatu. Vel ut Porphyrius habet, à θύειν εἰ
 εἰλεῖν, εἰλέω est circumvolvo, verso, circum-
 ago, contorqueo.

ΘΥΛΑΞ, ακϑ, ὁ, saccus, dictus
 quasi φύλαξ, ab asservandis rebus in-
 gestis.

Θύλακϑ, α, ὁ, idem.

Θυλάκιον, α, τὸ, sacculus, culeolus,
 Tob. 9, 5.

ΘΥΜΙΑΩ, ὦ, suffitum facio, odores
 incendo, succendo, à θυμα (quod θύεται)
 odoramentum. Fut. θυμιάσω. P. τεθυμιά-
 κα. aor. 1. ἐθυμιάσα. Luc. 1, 9. τῷ θυμιά-
 σαι. aor. 1. act. inf.

Θυμίαμα, τος, τὸ, suffitus, Luc. 1, 10.
 11. Apoc. 5, 8.

Θυμιατήριον, α, τὸ, altare suffitus, Heb.
 9, 4.

Ἀναθυμίασις, εως, ἡ, suffitus. Symma-
 chus Cant. 3, 6.

Θυμιόω, ὦ, f. ὠσω, idem quod θυμιάω.
 Epist. Jer. 43. θυμιῶσαι τὰ πύργα, ut
 succenderent furfures.

ΘΥΜΟΣ, ὅ, ὁ, (à θύω maesto. item
 impetu proruo. posterior significatio con-
 venit) animus. item excandescencia, ira-
 cundia, ira præceps, ira acerba & vehe-
 mens, quam Græci etiam vocant ὀξύθυμian,
 ἀκροχολίαν, καὶ βαρυθυμίαν, h. e. excan-
 descentiam, vesaniam, εἰ acerbitatem ani-
 mi. Luc. 4, 28. Eph. 4, 31. θυμὸς καὶ ὀρ-
 γή, excandescencia εἰ ira. Gal. 5, 20. ἔρεις,
 θυμοί, lites, excandescencia. Hebr. 11, 27.
 Accipitur etiam in bonam partem Apoc.
 19, 15. εἰ contrà venenum, virus. Apoc.
 18, 3. ὅτι ἐκ τῷ οἶνῳ τῷ θυμῷ τῆς πορ-
 νείας αὐτῆς πέπωκε πάντα τὰ ἔθνη, quia
 ex vino venenato scortationis ejus biberunt
 omnes gentes. Sic Job. 6, 4. ὦν ὁ θυμὸς
 αὐτῶν ἐκπίνει με τὸ αἷμα quia virus eo-
 rum ebibit spiritum meum. Ratio huius
 versionis est, quod 𐤅𐤓𐤕 Hebræum
 significat εἰ virus εἰ iram æstuantem, ubi
 à Græcis redditur nomine θυμός. Conf.
 Ps. 58, 5. θυμὸς αὐτοῖς κατὰ τὴν ὁμοίω-
 σιν τῷ ὄφεως, venenum illis est simile ve-
 neno serpentis. Deut. 32, 33. θυμὸς θρα-
 κόντων ὁ οἶνος αὐτῶν, καὶ θυμὸς ἀσπίδων
 ἀνίατος, venenum draconum est vinum
 eorum, εἰ venenum aspidum insanabile.

Θυμώδης, εως, ὁ, ἡ, iracundus, Sir.
 8, 16.

Θύμημα, ατος, τὸ, cogitatio. 1. Paral.
 28, 9.

Θυμόομαι, ἔμαι, excandescio. Matth.
 2, 16. ἐθυμώθη λίαν, excanduit valde.

Ἀθυμος, α, ὁ, ἡ, non animosus.

Ἀθυμέω, ὦ, animum despondeo. Col.
 3, 21. P. ἦσω. F. ἠθύμηκα, aor. 1. ἠθύ-
 μησα.

Βαρυθυμέω, ὦ, irascor. Num. 16, 15.

Ἐνθυμέομαι, ἔμαι, cogito. Matth. 9, 4. ἵνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρά; cur vos cogitatis mala? Præt. pass. ἐντεθύμημαι, unde est ἐνθύμημα, τῷ, τὸ, crypsis syllogismi, ubi pars alterutra præmissarum deest, quæ cogitanda relinquitur. aor. 1. pass. ἐνεθυμήθην, ης, η, cogitavi, item pœnituit me. Gen. 6, 6. unde est part. aor. 1. pass. ἐνθυμηθεῖς, ἐντῷ, ὅ, qui cogitabit. Matth. 1, 20. ταῦτα δὲ αὐτῷ ἐνθυμηθέντῳ, hæc eo cogitante.

Ἐνθύμησις, εως, ἡ, excogitatio, Act. 17, 29. ἐνθυμήσεως ἀνθρώπου, excogitationis humanæ. cogitatio. Heb. 4, 12. κριτικὸς τῶν ἐνθυμήσεων, dijudicans cogitationes. Matth. 9, 4. καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, ὅτε quum vidisset JESUS cogitationes eorum.

Ἐνθύμιον, &, τὸ, cogitatio. Psalm. 76, 10.

Ἐπιθυμέω, ὦ, concupisco. Gal. 5, 17. ἡ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τὸ πνεῦμα τῷ, caro concupiscit adversus spiritum. peto, aspiro. 1. Tim. 3, 1. καλὸν ἔργον ἐπιθυμεῖ, præclarum officium petit. cupio. Heb. 6, 11. ἐπιθυμοῦμεν, cupimus. Jac. 4, 2. ἐπιθυμεῖτε καὶ ἂν ἔχετε, cupitis ὅτε non habetis. 1. Pet. 1, 12. εἰς ἃ ἐπιθυμοῦσι ἄγγελοι παρακύψαι, in quæ cupiunt angeli intromittere. Part. præf. ἐπιθυμῶν. Luc. 16, 21. imperf. ἐπεθύμεον, ἔν. Luc. 15, 16. καὶ ἐπεθύμα γεμίσαι, ὅτε cupiebat implere. F. 1. aët. ἐπιθυμήσω. Rom. 7, 7. ἂν ἐπιθυμήσεις, non cupies. Luc. 17, 22. ἐπιθυμήσετε, (2. pl. fut. 1. aët.) desiderabitis. Apoc. 9, 6. ἐπιθυμήσασιν. Præt. aët. ἐπιτεθύμηκα, pass. ἐπιτεθύμημαι, unde est verbale

Ἐπιθύμημα, τῷ, τὸ, concupiscentia: pro qua voce legitur in N. T.

Ἐπιθυμία, ας, ἡ. Luc. 22, 15. ἐπιθυμία ἐπεθύμησα, concupiscendo concupiui. Hebraismus, hoc est, admodum valde cupiui. Hic vocabulum ἐπιθυμία desiderium in bonam partem accipitur, nec non Phil. 1, 23. ὅτε 1. Thess. 2, 17. in reliquis locis in malam partem. Aor. 1. aët. Luc. 22, 15. ἐπεθύμησα. Matth. 13, 17. ἐπεθύμησαν. (3. pl. a. 1. aët.) desideraverunt. 1. Cor. 10, 6. concupi-verunt. Matth. 5, 28. πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς, ad concupiscendam illam. construitur cum accus. Ex. 20, 17. Notentur hic phrasæ Joh. 8, 44. ποιεῖν ἐπιθυμίαν, con-

A cupiscentiam facere. Rom. 7, 8. κατεργάζεσθαι ἐπιθυμίαν, operari libidinem. Gal. 5, 16. τελεῖν ἐπιθυμίαν, libidinibus indulgere, seu ad finem eas perducere. de qua re evidenter Jac. 1, 15. 2. Tim. 3, 6. ἄγεσθαι ἐπιθυμίαις, rapi seu duci libidinibus. Tit. 3, 3. δαλεῖν ἐπιθυμίαις, mancipari libidinibus. Rom. 6, 12. ὑπακύν, servire libidinibus. 2. Pet. 2, 18. δελεάζεσθαι, inescari. 2. Pet. 3, 3. Jud. 18. πορεύεσθαι (hoc est ζῆν) κατὰ τὰς ἐπιθυμίας, vivere secundum libidines. Phil. 1, 23. ἔχειν ἐπιθυμίαν εἰς τὸ (pro τῷ) ἀναλῦσαι, teneri desiderio rever-tendi. 1. Pet. 2, 11. ἀπέχεσθαι ἐπιθυμιῶν, abstinere cupiditatibus. 2. Pet. 1, 2. ἀποφεύγεσθαι τὰς ἐπιθυμίας, fugere, domare libidines. Differentiæ causâ libidines dicuntur Tit. 2, 12. κοσμικαί, mundanæ. 1. Pet. 2, 11. σαρκικαί ἐπιθυμίας, carnales libidines.

Ἐπιθυμητὴς, ἔ, ὁ, concupiscens, affectator, 1. Cor. 10, 6.

Ἐπιθυμητὸς, ἔ, ὁ, desiderabilis, expetendus. Sap. 8, 5. ἐπιθυμητὸν κτῆμα, expetenda possessio.

Κατεπίθυμῷ, &, ὁ, ἡ, cupidus, concupiscens, Judith. 12, 16.

Ἵπερἐπιθυμέω, ὦ, supra modum desidero. Symmachus Psalm. 119, 174.

Ἐυθυμῷ, qui est bono animo. Act. 27, 36. comp. εὐθυμότερος, qui est æquiore animo; neutr.

Ἐυθυμότερον, adverbialiter, æquiore animo, Act. 24, 10.

Ἐυθυμέω, ὦ, sum bono ac hilari animo, Jac. 5, 13. εὐθυμέομαι apud Xenoph. aliosque idem est, quod hilariter vivo, indulgeo genio. ich bin guter ding. pro quo legitur εὐφραίομαι. Luc. 10, 19.

Ἐυθυμία, ας, ἡ, animi tranquillitas. Apud Xenoph. lib. 1. pæd. εὐθυμίας, ὦν, αἱ, Kurzweil, Lust. τοιαύτας μὲν αὐτοῖς εὐθυμίας παρεῖχεν (ὁ κύριος) ἐπὶ τῷ δείπνῳ, hoc modo Cyrus inter cœnandum eos exhibebat.

Ἐπευθυμέω, ὦ, bono sum animo, lætor; magno animo sum, confido. Sap. 18, 6.

Καταθύμια, ων, τὰ, cogitationes. Jesa. 44, 9.

Μακρόθυμος, &, ὁ, longanimus, qui iram differre ὅτε cohibere potest. Hebr.

Hebr. **עֵרֵךְ אִפְּאִיִּם** érech appajim, longus iris, hoc est, tardus ad irascendum. Ex. 34, 6. (Prov. 14, 17. ὀξύθυμος, iratus, animo præceps.

Μακροθυμία, ας, ἡ, lenitas. Rom. 2, 4. Ε' 9, 22. 1. Pet. 3, 20. Ε' 2. Pet. 3, 15.

Μακροθυμέω, ὦ, iram cohibeo, iram differo, imo iram procul abjicio. Fut. μακροθυμήσω. a. i. act. ἐμακροθύμησα. Matth. 18, 26. κύριε μακροθύμησον (2. sing. a. i. act. imperat.) ἐπ' ἐμοί. Differ iram erga me. Dicitur etiam μακροθυμεῖν πρὸς τινα, iram cohibere erga aliquem. 1. Thess. 5, 14. εἰς τινα, in aliquem. 2. Pet. 3, 9. Heb. 6, 15. μακροθυμήσας (part. a. i. act.) quum patienter expectasset.

Μακροθύμως, Adv. patienter. Act. 26, 3. μακροθύμως ἀκῶσάί με, patienter me audire.

Ὁμοθυμαδὸν, concorditer. Act. 1, 14. Ε' c. 2, 1. 46. Ε' c. 4, 24. Ε' c. 5, 12. Ε' c. 7, 57. ὡρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν, irruerunt concorditer in eum.

Ὁξύθυμος, ας, ὁ, ἡ, qui facile ad iram commovetur. Proverb. 26, 20.

Πραΐθυμος, ας, ὁ, ἡ, qui est miti animo præditus, mitis, mansuetus. Prov. 16, 20.

Πρόθυμος, ὁ, ἡ, promptus, a. Matth. 26, 41. τὸ μὲν πνεῦμα πρόθυμον, ἡ δὲ σαρκὶς ἀδενής, Spiritus quidem promptus (est) caro vero infirma.

Προθύμως Adv. promptè. 1. Pet. 5, 2. μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως, neque turpis lucri causâ, sed promptè.

Προθυμία, ας, ἡ, alacritas, promptitudo. Act. 17, 11. 2. Cor. 8, 11. 12. 19. Ε' c. 9, 2.

Προθυμέομαι, ἔμαι, alacri sum animo, sum promptus, paratus, 1. Macc. 1, 15. προεθυμήθυσάν τινες ἀπὸ τοῦ λαοῦ, parati fuerunt quidam de populo.

Ῥαθυμέω, ὦ, remisso sum animo, otio & quieti me trado, Judith 1, 16. ῥαθυμῶν καὶ ἐνωχέμεν, otia & convivia agitant. à

Ῥαθυμῶ, ας, ὁ, ἡ, remissus, piger; cuius θυμὸς τὸ ῥέα seu ῥάδιον confectatur: piger enim difficilia fugit.

Ῥαθυμία, ας, ἡ, remissio animi, desidia.

Θ Τ Ρ Α, ἡ, janua. Genit. Θύρας, Matth.

A 28, 2. Dat. Θύρα, Matth. 27, 60. Acc. Θύραν. Act. 3, 2. πρὸς τὴν Θύραν τοῦ ἱεροῦ, apud januam templi, vel ad ostium templi. Nom. pl. Θύραι, Act. 21, 30. Gen. Θυρῶν Ε' c. πρὸ τῶν θυρῶν, ante fores, Jac. 5, 9. occasio, 1. Cor. 16, 9. Θύρα γάρ μοι ἀνέωγε μεγάλη, ostium enim mihi apertum est magnum, hoc est, occasio & opportunitas magna mihi oblata est regnum Christi propagandi. introitus. Col. 4, 3. Christus se vocat Θύραν προβάτων, januam ovium. Job. 10, 7. per metaph. Scilic. per solum CHRISTVM censemur in numero filiorum DEI. Joh. 1, 12. Per eum solum accessum habemus ad PATREM. Joh. 14, 6. Rom. 5, 2.

Θυρίς, ἰδος, ἡ, fenestra. Act. 20, 9. 2. Cor. 11, 33. διὰ θυρίδος ἐξέφυγον, per fenestram effugi.

Πρόθυρον, ας, τὸ, vestibulum.

Ῥπέρθυρον, ας, τὸ, superliminare, limen superius. Jesa. 6, 4. καὶ ἐπήρθη τὸ ῥπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς, & sublatum est limen a sonitu.

Θυρόω, ὦ, januam claudo seu obstruo. f. ὡσω. a. i. ἐθύρωσα 1. Macc. 4, 57.

Θύρωμα, ατος, τὸ, janua. Sir. 14, 23.

Θ Τ Ρ Ε Ο' Σ, ας, ὁ, clypeus (à Græco καλύπτω, tego) scutum, (à similitudine Θύρας, januae. Est enim oblongum) Neh. 4, 6. λόγχαι καὶ θυρεοὶ καὶ τόξα, lanceae & clypei & arcus. Per metaph. accipitur in N. T. Eph. 6, 16.

Θ Τ Ω, macto, immolo. 1. Cor. 10, 20. imperf. ἐθύον, maclabam. Marc. 14, 12. ἐθύον, maclabant, pro ἐθύετο, maclabatur. Hebraismus. F. Θύσω. maclabo. Præf. τέθυκα, pro quo a. i. ἐθύσα legitur. Luc. 15, 27. Act. 10, 13. Θύσον (2. sing. a. i. act. imper.) καὶ φάγε, macla & ede. præf. pass. Θύομαι, mactor. Luc. 22, 7. Præf. τέθυμαι, maclatus fui. τὰ τεθυμένα, maclata. Matth. 22, 4. aor. i. ἐθύθην, idem. 1. Cor. 5, 7. τὸ πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡμῶν ἐθύθη Χριστός, pascha nostrum pro nobis sacrificatum est Christus. Alii scribunt ἐτύθη pro ἐθύθη, sed vitiosè.

Θύτης, ας, ὁ, sacerdos. Symmachus Dan. 2, 27.

Θυσία, ας, ἡ, victima. 1. Cor. 10, 18. Sic dicebatur illud sacrificium, ubi pars aliqua convivio & sacerdotibus decidebatur.

Hebr. **קָרַב**. At **ἐλοκαύτωμα**, vel **ἐλόκαυ-** **σεν**, interpretantur Græci id sacrificiorum genus, in quo totum sacrificium DEO adolebatur. Hebr. **אֲשַׁלֵּחַ** à **אֵלַע** ascendere, quoniam videlicet totum sacrificium crematum ascendebat, ut rectè annotat Hieronymus in cap. Es. 56. Ovidius tamen Latinam vocem *viclima* non à *vivendo*, sed *vincendo* derivat. Fast. 1. *Victima* (ait) quæ dextra cecidit *victrice*, vocatur, Hostibus à *domitis* *hostia* nomen habet. in plur. num. *Θυσίαι* (non *Θύσαι*) Heb. 9, 9.

Θυσιάζω idem est quod *θύω*, Sir. 35. 1. *Θυσιάζων σωτηρίᾳ*, (subintell. *Θυσίαν*) immolans hostiam pro salute. Vid. *σωτήριον*. unde est

Θυσίασμα, *ατος*, τὸ, *viclima*. Esdr. 6, 3.

Θυσιαστήριον, *ς*, τὸ, altare, locus, ubi sacrificia maculantur & offeruntur. Matth. 23, 23. 1. Cor. 9, 13. & c. 10, 18. *Victima*, quæ peccata nostra expiata sunt, est CHRISTVS: altare, in quo seipsum obtulit, fuit *crux*. Hebr. 13, 10.

Ἐνθυσιάζω & *ἐνθύω*, sacrifico. Sir. 31, 7.

Ἐιδωλόθυτον, *ς*, τὸ, idolis immolatum, Act. 15, 29.

Ἄθυτος, *ς*, ὁ, ἡ, non sacrificatus, non immolatus. It. res insacrificabilis, quam immolare fas non est. Lev. 19, 7.

Ἐπιθύω, fut. *θύσω*, immolo. 3. Esd. 5, 69. *θύω* etiam significat, impetu quodam feror quasi furibundus, furo, *μαίνομαι*. Hinc dictus est

Θύρσος, *ς*, ὁ, Thyrsus, hastula frondibus vestita, baculus Bacchicus, quo percussi statim in furorem agitabantur. Item quivis ramus frondeus, quem in letitia publica, prisco more, manibus præferebant tripudiantes. Judith. 15, 12. 2. Macc. 10, 7.

ΘΩΗ, *ῆς*, *ῆ*, damnum, multa. (affine Hebr. **אָוַן** errare. multa ob delictum irrogatur.)

Ἀθῶς, *ως*, ὁ, impunitus, indemnis. it. innocens. Matth. 27, 4. 24.

Ἀθώτης, *ητος*, ἡ, innocentia. Aquila Genes. 20, 5. & Psalm. 26. 6.

Ἀθῶω, innocentem pronuncio, defendo. Aquila & Theodotion Jobi 10, 14. *ἀθώωσας με*, defendas me. Incertus Nu-

mer. 5, 28. *ἀθωωθήσεται*, innocens declarabitur.

† *ΘΩΜΑΣ*, *ς*, ὁ. Nomen proprium Apostoli. Syriacè **ܬܐܘܡܐ** Thaumō, Hebraicè **תאומ** geminus. vide supra *Διδυμος*. Matth. 10, 3.

ΘΩΡΑΞ, *ακς*, ὁ, thorax, (quasi *θύραξ*, quæ vox apud Hesych. idem significat quod *θυρεός*, *ς*, ὁ, scutum. Est enim cordis munimentum. Synonymum est *σῆθος*, *εθς*, τὸ, παρὰ τὸ *σῆναι*, à *stando*, stat enim immotum) propriè significat pectus, quæ corporis pars collo subjecta utrinque costis clauditur, & ab inferiore ventre, (quem Homerus *κενεῶνα*, *Ἰλιάδ.* ε. 284. vocat) diaphragmate separatur, in qua cor & pulmo sedem suam habent. Deinde capitur pro veste & armatura, quæ illam corporis partem ambit. per metonym. subj. Eph. 6, 14. 1. Thess. 5, 8. Apoc. 9, 9.

Θωρακίζω, thorace munio. Præf. Pass. *Θωρακίζομαι*, thorace munior. p. p. *τεθωρακισμαί*. part. *τεθωρακισμένος*, thorace munitus, armatus. 1. Macc. 6, 35.

Θωρακισμός, *ς*, ὁ, loricatio. 2. Macc. 5, 3.

ΙΩΤΑ, est nona litera, in numeris valet decem. Derivatur ab Hebræo *jod* pro *jad*, hoc est, spatium. Sic dicta quod sua tenuitate vacuum relinquat spatium. Litera hæc omnium est minima, Matth. 5, 18.

† *ΙΑΕΙΡΟΣ*, *ς*, ὁ, Jairus, nomen viri, Marc. 5, 22. Luc. 8, 41. ab Hebræo **יָאִיר** illuminabit, 3. pers. fut. hiphil, g. m. à radice **יָאֵר** lucere. Fuit nomen judicis in Israël. **יָאִיר** Jair, Judic. 10, 3.

† *ΙΑΚΩΒ*, ὁ, Nomen patriarchæ *Ἰακώβ*. Hebræum origine **יַעֲקֹב** Jakhakobh, Gen. 25, 26, à nomine **יָקָב** planta, sic dictus, quod in ipsâ sui editione seu in ipso partu sequeretur Esavum fratrem, ejusque plantam manu teneret. Matth. 1, 2. *Ἰσαὰκ δὲ ἐγέννησε τὸν Ἰακώβ*, Isaacus verò genuit Jacobum. Marc. 12, 26. ὁ Θεὸς *Ἰακώβ*, Deus Jacobi, pro ὁ Θεὸς τῷ *Ἰακώβ*. Fuit etiam Jacobus Apostolus, Johannis Evangelista frater, filius Zebedæi, Matth.

4, 21. Ἐ c. 17, 1. Ἐ hic numero tertius fuit. A Item fuit Apostolus alius Jacobus, filius Alphæi, numero nonus, Matth. 10, 3. qui Domini Jesu Christi frater, h. e. cognatus vocatur, Gal. 1, 19. Declinatur etiam more Latinorum Ἰάκωβος, & ὁ, Jac. 1, 1.

† I A M B P H Σ, Jambres. 2. Tim. 3, 8. Fuit δυνάμους, aliàs μάμβρης. Etymologia hujus Ægyptiacæ vocis mihi non liquet. Video alios derivasse Mambres ab Hebræâ voce מַמְרֵי rebellavit. in hiphil exacerbavit.

† I A N N A', ὁ, Janna, nomen viri ἄκλιτον, Hebr. יַעֲנֵי affliget seu humiliabit, scilicet superbos hostes. Luc. 3, 24.

† I A N N H Σ, ὁ, Jannes, 2. Tim. 3, 8. De hujus vocis origine nihil certi habeo. Sunt enim nomina illa Ægyptiorum, quorum lingua nos fugit. Alii vertunt respondentem, hoc est, obloquentem, obstrepentem, à radice Hebræâ עָנָה. Drusus in Talmud scribi testatur יַנְיָ.

I A O M A I, ὤμαί, sano, medeor, (ab ἰά, as, ἡ, vis. vis morbi repellitur à vi natura, cui inservit medicus) Act. 9, 34. ἰάται σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός, sanat te JESVS CHRISTVS. Act. 10, 38. ἰώμενος (part. pres. med. contractè pro ἰαόμενος) sanans. Fut. ἰάσομαι. Præt. ἰάμαι, sanatus fui. Marc. 5, 29. Ἰάται ἀπὸ τῆς μάστιγος, sanata est ab illo flagello. aor. 1. pass. ἰάθην, sanatus fui. ἰάθη (3. sing. aor. 1. pass.) Luc. 17, 5. sanatus esset. 1. Pet. 2, 24. Ἐ τῷ μώλωπι αὐτοῦ ἰάθητε, cujus vibicibus sanati estis, ubi αὐτοῦ ex Hebraismo redundat. Hebr. 12, 13. ἰαθῇ (3. sing. a. 1. pass. subj.) δὲ μᾶλλον, sed sanetur potius. Joh. 5, 13. ἰαθῆς (a. 1. pass. part.) sanatus. Act. 3, 11. ἰαθέντος, Fut. 1. pass. ἰαθήσομαι, sanabor, Luc. 7, 7. imp. med. ἰαόμεν Ἐ contractè ἰώμεν, ἰάσο, ἰάτο, sanabam. Luc. 9, 11. a. 1. med. ἰασάμεν, sanavi, Luc. 9, 42. Ἐ c. 22, 51. aor. 1. med. subj. ἰάσωμαι, Joh. 12, 40. ἰάσηται, Joh. 4, 47. aor. 1. med. inf. ἰάσασθαι, sanare, Luc. 4, 18.

Ἰασις, εὐς, ἡ, sanatio, Act. 4, 22.

Ἰάμα, τος, τὸ, remedium, Galenus, τὰ ἐναντία τῶν ἐναντίων ἰάματα, contraria sunt contrariorum remedia. in Nov. Test. sanatio. 1. Cor. 12, 9.

Ἰατρος, ὁ, medicus. Matth. 9, 12. Ἐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰατροὶ, non egent validi medico.

Ἰατρεία, as, ἡ, medicina. 2. Paral. 21, 18.

Ἰατρεῖον, & τὸ, præmium quod medico datur. In plurali τὰ ἰατρεῖα scil. χρήματα. Exod. 21, 19.

Ἰατρεύω, curo. 2. Reg. 8, 29.

Ἀνίατος, & ὁ, ἡ, insanabilis, immedicabilis. 2. Macc. 9, 5.

Δυσίατος, & ὁ, ἡ, curatu difficilis. Symmach. Genes. 6, 4.

† I A P E Δ, ὁ, Jared. Nomen viri ἄκλιτον, Luc. 3, 37. Allegatur ex Gen. 5, 15.

יָרֵךְ pro יָרֵךְ propter accentum Silluk imperabit. יָרֵךְ Jéredh pro יָרֵךְ per apocopen. 3. pers. gen. m. fut. Kal. sing. num. à radice יָרַךְ radáh dominatus est Ps. 72, 8. יָרֵךְ pro יָרֵךְ Ἐ dominebitur.

ἸΑΣΠΙΣ, ἰδος, ἡ, jaspis, gemma generis. Apoc. 4, 3. ab Hebr. יַשְׁפָּה est lapis pretiosus viridi colore. à R. שָׁפַה vel שָׁפַה contudit, contrivit. שָׁפַה contritio. Rationem hujus notationis explicant medici. Frangit Ἐ dissolvit, quæ sunt expellenda.

† I A Σ Ω N, ονος, ὁ, Jason, hoc est, sanaturus. Nomen viri, origine Græcum, à verbo ἰάω, ὤ, (pro quo usitatum est ἰάομαι, ὤμαι,) Fut. 1. aor. ἰάσω. Hinc est part. fut. 1. aor. ἰάσων, οντος, ὁ, sanaturus. Sed differentie causâ nomen proprium in Genit. abjicit τ. Act. 17, 5. 6. 7. 9. Rom. 16, 21.

† I B I Σ, ἰος, ὁ, ibis, avis. Deuter. 14, 16.

ἸΓΝΤΑ, as, ἡ, poples. 1. Reg. 18, 21.

ἸΔΙΟΣ, as, ὁ, proprius, a, um. Rom. 14, 4. τῷ ἰδίῳ Κυρίῳ σήκῃ ἢ πίπῃ, suo Domino stat aut cadit. Poni solet pro seipso, ἡς, ἕ, vel εὐς, ἡ, ὄν. σφέτερος, as, ὄν, suus, a, um. inter quæ hæc est differentia, quod σφέτερος dicatur de multis. Gal. 6, 5. τὸ ἰδίον φορτίον βαρύνει. pro τὸ εὐτόν φορτίον βαρύνει. suum onus portabit: quamvis sit differentia inter ἰδίον Ἐ εὐτόν. Non enim quæcunque nostra sunt, propria dici queunt. Joh. 19, 27. αἱ τὰ ἰδία scil.

δῶματα, domum suam, in ædes suas. *Elipsis.* Marc. 6, 31. καὶ ἰδίαν, privatim, 1. Thess. 4, 11. πράσσειν τὰ ἴδια, satagere rerum suarum.

Ἰδίαν, privatim, *Adverb.* 1. Cor. 12, 11. elliptice pro ἐν ἰδίᾳ χώρᾳ.

Ἰδιοῦμαι, ἔμαι, mihi vendico.

Ἰδιώτης, ὁ, idiota, plebeius, Act. 4, 13. ἀγράμματοι καὶ ἰδιῶται, illiterati & idiotæ. apud Xenoph. lib. 2. pæd. milites gregarii dicuntur ἰδιῶται.

Ἰδιότης, ἡ, proprietas. Sap. 2, 23.

Ἰδίως, adv. propriè. Sap. 17, 11.

† ἸΔΟΥΜΑΙΑ, ας, ἡ, Idumæa, hoc est, rufa. Regio Syriae, sic dicta, ab Esau, qui & ipse Edom dictus fuit אֱדוֹם, de qua voce vide supra Ἡσαῦ. Marc. 3, 8.

ἸΔΡΩΣ, ὦτος, ὁ, sudor, (affine Græco ἰδῶρ, ατος, τὸ, aqua. Est enim sudor aqueus humor) Luc. 22, 44. ἐγένετο δὲ ὁ ἰδρῶς αὐτοῦ, & fuit sudor ejus, per metonymiam effecti. labor. Gen. 3, 19. ἐν ἰδρῶτι προσώπῃ σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου, in sudore vultus tui vesceris panem tuum. Hesiod. τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προπάροισεν ἔθνηκ' ἀνθρώπων, ante virtutem sudorem (h. e. laborem) dii posuerunt.

Ἰδρώω, ὦ, & Poët. ἰδρώω, ὦσω sudo.

Ἀνιδρώτῃ Adv. sine sudore.

† ἸΕΖΑΒΕΛ, Jezabel, nomen ἁκλῆτον impie Reginae, de qua 1. Reg. 16, 31. & c. 21, 5. יֵזָבֶל: ubi insulsam eorum notationem esse judico, qui vocem hanc componunt ex Syriaco יָזַע, & יֵזַל sterquilinum, q. d. sive sterquilinio. à radice Syriacâ יָזַע stercoreare. Veri enim simile non est, regem Sidoniorum filiae suæ tam scædum imposuisse nomen. potius videtur compositum ex יָזַע insula, Es. 20, 6. & יָבַל zabbal habitare, quod ominaretur, eam habitaturam esse in insulâ, quam habitationem omnium amœnissimam esse constat. Insula enim mare, quo cinguntur, habent pro mœnibus: omnis generis merces importari & exportari queunt, ubi nec pascuorum, nec aquarum est defectus. Apoc. 2, 20. scribitur per sigma.

A vel non impuritas, sicut ikabhod non gloria. 1. Sam. 4, 21.

† ἸΕΡΑΞ, ατος, ὁ, nifus, accipiter. Levit. 11, 16.

† ἸΕΡΑΠΟΛΙΣ, εως, ἡ, Hierapolis, nomen urbis, q. d. sancta civitas. Col. 4, 13.

† ἸΕΡΕΜΙΑΣ, α, ὁ, est nomen Prophetæ. Jeremias. Heb. יְרֵמְיָהוּ, q. d. יְרֵמְיָהוּ יְרֵמְיָהוּ qui exaltabit DOMINUM pro יְרֵמְיָהוּ in nominum priorum sine sepe ponitur יְרֵמְיָהוּ, in principio vero יְרֵמְיָהוּ. B יְרֵמְיָהוּ verò est 3. sing. fut. hiphil. à Rad. יְרֵמְיָהוּ altum esse, Col. 4, 13.

† ἸΕΡΙΧΩ, ἡ, nomen urbis Palestine in tribu Benjamin. Jericho. in Genit. Jerichuntis. Græcè ἱερικὸν in Genit. τῆς ἱερικῶν. Matth. 20, 29. ἀπὸ (τῆς) ἱερικῶν, Jerichunte. Luc. 19, 1. διήρχετο τὴν ἱερικῶν, transibat Jerichuntem. Hebr. יְרֵמְיָהוּ à יְרֵמְיָהוּ luna, q. d. σελήνις, Lunenburg. Alii tamen videntur propius ἐτυμολογεῖν, qui derivant à Rad. יָרַח odorari, riechen. & sic jod initiale est Clitera heemantica. Erat enim urbs hæc sita in solo fertilissimo, ubi balsamum, palmae, aliaque aromatica felicissime proveniebant. Atque ita urbs nomen accepit à fragrantissimis & optime olentibus feracissimi soli fructibus, q. d. εὐώδης bene olens, seu εὐωδία bonus odor.

† ἸΕΡΟΣ, ὁ, ὄν, sacer, a, um. (ab ἱεραῖ cupio) 2. Tim. 3, 15. τὰ ἱερὰ γράμματα, sacra literæ. ἱερὰ ἐργάζεσθαι, sacra peragere. 1. Cor. 9, 13.

† Ἰερὸν, ὁ, τὸ, templum, subauditur δῶμα, sacra ædes. Luc. 18, 10.

D Ἰερεὺς, ὁ, sacerdos, Matth. 8, 4.

† Ἰερεία, ας, ἡ, sacerdotium. 2. Reg. 10, 20.

† Ἀρχιερεὺς, ὁ, pontifex, sic dictus Latine, qui potest facere, hoc est, cui licet sacrificare. Heb. 7, 26. τοιούτῳ ἡμῶν ἐπρεπέν ἀρχιερεὺς, talis nos decebat pontifex.

† Ἀρχιερατικός, ὁ, pontificius. Act. 4, 6.

† Ἀνιερός, ὁ, ἡ, profanus, pollutus; ex α & ἱερός.

† Ἀνιερόω, ὦ, fut. ὠσω, sacrum facio, consecro. 1. Esd. 9.

ἱερατεύω, sacerdotio fungor. *Sirac. A* 45, 20.

ἱερατεία, ας, ἡ, functio sacerdotalis. *Samaritanus Numer. 18, 7.*

ἱερατεύμα, τος, τὸ, sacerdotium. *1. Pet. 2, 5.*

ἱερατικός, ὁ, sacerdotalis. *3. Esd. 4, 54.*

ἱερώμα, ατος, τὸ, id quod consecratum est; sacrum. *2. Macc. 12, 40.*

ἱερωσύνη, ης, ἡ, idem. *Heb. 7, 24.* ἀπαβάτον ἔχει τὴν ἱερωσύνην, perpetuum habet sacerdotium.

Ἀρχιερατεύω, summus sacerdos sum, *B 1. Macc. 14, 47.*

Ἀρχιερωσύνη, ης, ἡ, summum sacerdotium.

† ἹΕΡΟΣΟΛΥΜΑ, ης, ἡ, nomen metropolis Judææ. Bis legitur singulariter in genere feminino. *Matth. 2, 3. & c. 3, 5.*

Ἱεροσόλυμα, ων, τὰ, in neut. gen. pl. num. tantum sepissime *Matth. 16, 21. Marc. 3, 8. Luc. 23, 7. Joh. 1, 19. Act. 8, 1.* τὴν ἐν Ἱεροσόλυμοις scilicet ἔσαν, quæ erat Hierosolymis.

Ἱερουσαλήμ, ἡ, ἀκλιτον. *Act. 12, 25. Luc. 19, 11.* articulus τῇ subauditur, contra exprimitur *Luc. 21, 20.* Latine etiam tribus modis flectitur. Hierosolyma, α, & plural. tantum Hierosolyma, ortum, & Jerusalem. Ἱερουσαλήμ, quâ voce LXX. utuntur, quæ vox est indeclinabilis in utraque lingua. *Hebr. יְרוּשָׁלַיִם Jeruschalaim. Syriacè יְרוּשְׁלֵם Jeruschelém.*

Hebraeum habet speciem dualis numeri, sed esse singulare, Syntaxis docet. Alii tamen ajunt, sic dictam hanc urbem, quod esset bipartita, alii ad terrestrem & cælestem Hierosolymam referunt. Sed Jebusæi, qui hoc nomen urbi indiderunt, non cogitarunt de cælesti Hierosolyma. olim dictam fuisse יְרוּשָׁלַם Schalem eamque à Melchizedeko conditam & sic denominatam esse, sit probabile, partim quòd legamus. *Gen. 14, 18.*

מֶלֶךְ שָׁלֵם מְלִיכֵי צֶדֶק Rex Schalem Melchisedek, nec non *Psal. 76, 3.*

וַיְהִי בְשָׁלֵם סוֹכּוֹ Est enim Schalemi, (hoc est, Hierosolymæ) tentorium ejus (nempe DOMINI.) & quòd

historiographus Joseph. lib. 3. de bello Jud. cap. 18. *Antiq. lib. 1. cap. 10.* idem attestatur. Videtur verò Melchizedek, vir admodum pius, cultor Dei, & typus JESU CHRISTI urbem hanc sic denominasse à pace, prout Apostolus *Heb. 7.* hæc interpretatur, respiciens ad JESUM CHRISTVM. quem Esaias cap. 9, 7. vocat יְרוּשָׁלַם principem pacis, qui ibi docuit, qui ibidem se pro nobis obtulit & immolavit in altari crucis, quâ morte Deum nobis placavit, nobisque pacem erga Deum acquisivit, *Rom. 5, 1.* sicut ipse Dominus testatur *Joh. 16, 33.* ut in ME pacem habeatis. *Joh. 14, 27.* pacem MEAM do vobis. Sed urbs hæc postea à Jebusæis, hominibus profanis, aucta & munita, dicta fuit יְרוּשָׁלַיִם Jeruscha-lâim, non ut quidam notant à יְרֵא videbunt, & יְרוּשָׁלַם pacem. Nam Jebusæi, quorum pectora luce verbi divini non fuerunt illustrata, de istâ pace nunquam cogitarunt. Sed יְרוּשָׁלַיִם dixerunt, q. d. יְרוּשָׁלַם Jeru Schalém, hoc est, timere Schalemum vos adversarii, quibus verbis hostibus terrorem incutere voluerunt. יְרֵא Jeru est imperativi kal (pro יְרֵא regulariter, ad differentiam יְרֵא videbunt) à radice יָרַע timuit, reformidavit & יְרוּשָׁלַם Schalem. quæ vox Apostolo interprete idem valet quod יְרוּשָׁלַם pax. Etymologiam hanc ipse comprobant historia. Josua urbem hanc omnium munitissimam totam expugnare non potuit, *Jos. 18, 28.* Victoria hæc reservata fuit Davidi, *2. Sam. 5, 8.* ubi Jebusæi de deditione postulati, propugnaculis tantæ urbis freti, riserunt Davidem, & copias ejus, dicentes, quòd propugnaculum istud vel à cæcis & claudis possit defendi, ubi alii intelligunt idola Jebusæorum, quæ oculos habent & non vident: & pedes, nec ambulant. Sed ut patet ex *v. 8.* argumentatio est à minori, q. d. Milites nostri bellicosissimi facile vos propulsabunt, quia vel claudi vel cæci in tantis propugnaculis facile id præstare possent. Dicta quoque fuit hæc urbs Jebus, ut liquet ex *Jud. 19, 10.* à ra-

dice **דב** pedibus proculcare, q. d. tanto A propugnaculo hostes facile posse prosterni & pessundari. Hinc **יבוסי** Jebusæus, cujus gentis quoque mentio fit Gen. 10, 16.

Ἱεροσολυμίτης, &, ὁ, Hierosolymitanus. Marc. 1, 5. οἱ Ἱεροσολυμίται Hierosolymitani.

† **ἸΕΣΣΑΪ**, ὁ, Jessai, pater Davidis. Nomen origine Hebr. **ישעי** Jischai. Ruth. 4, 17. Ef. 11, 10. **ישעי** radix Jischai. à radice **ישע** est **ישעי** est, radix, consimilis est **ישעי** unde est **ישעי** B senex. vel est à **ישע** munus, & jod prefixum est heemanticum, nominibus propriis preponi solitum, cujus radix est inusitata **ישע**. 1. Chr. 2, 12. scribitur **ישעי** & 6. seq. **ישעי** Luc. 3, 32. Rom. 15, 12. Christus vocatur **ῥίζα τῆς Ἰεσσαί**, radix Jessæ.

† **ἸΕΦΘΑΪ**, ὁ, Jephthe. Heb. 11, 32. Nomen viri **Ἰεφθαί**, Hebraicè **יפתח** Jiphtbach. à radice **פתח** aperuit, q. d. apertor, Filius Gilhadis ex meretrice, judex in Israël. Jud. 11, 1. jod in principio est litera heemantica nominibus propriis preponi solita. Deut. 23, 1. 2. legimus, spurios & illegitimè natos ad munus publicum non esse admittendos, quâ lege Deus ostendit, quantopere labem hanc detestetur. Cur ergo, inquis, Deus Jephthen, ex scorto natum præfecit populo suo? Resp. Deus non sibi, sed nobis leges præscripsit. Et in lege, de quâ paulò antè, Deut. 23, 1. 2. Deus in eo, qui publicum officium debebat administrare, requirit 1. ne sit ignavus & fracto animo, prout solent esse castrati. 2. D ne sit infamis, qualis est spurius, qui Hebraicè nominatur **ממזל** à **זר** extraneus, quod spurius ad familiam non pertineat. 3. ne sit ex alienigenis hostibus, aut incredulis. Secundum requisitum Jephthen à munere magistratus prohibere potuisset, nisi Deus eum vocasset, & nisi Deus extraordinariis eum ornasset virtutibus, quarum splendor infamie illius nebulas dispulit. Fateor spurios plerumque iusto Dei judicio esse malitiosos, sed Deus hic excipit, quos vult excipere.

† **ἸΕΧΟΝΙΑΣ**, &, ὁ, Jechonias Matth. 1, 11. Hebraicè **יְחִיָּהוּ** conjahu per apheresin, pro **יְחִיָּהוּ** Jechonjahú, hoc est, preparatus à Domino. vox composita ex duabus, nempe ex verbo **כח** præparare, & **יה** DOMINVS.

ἸΖΩ vide **Ἰζω**.

ἸΗΜΙ vide **Ἰω**.

† **ἸΗΣΟΥΣ**, &, ὁ, Jesus, hoc est, Servator, Salvator, **σωτήρ**, nomen Domini & redemptoris nostri, origine Hebraum. Videri quidem posset derivari **παρὰ τὸ ἰάω** iāw, sano. **μ. ἰάσω**, καὶ ἐξ αὐτῆς ἰαῶς, καὶ τροπῇ τῆς α εἰς η Ἰησῶς (ut scribit Basilus) h. e. ἰάσω, & ex eo ἰαῶς, & versione τῆς α in η fit Ἰησῶς. Sed Angelus Mariam non allocutus est Grace. Potius derivatur ab Hebr. radice **ישע** unde est nomen **ישעי** & ab hoc **ישעי** salus, in hiphil. **הושיע** servavit, salvavit, salutem præstitit. Psal. 20, 7. & c. 34, 6. & c. unde est **יהושע** Jehoschua; jod prefixum est heemanticum, quod nominibus propriis preponi solet. C Hanc vocem LXX. semper verterunt Ἰησῶς, Jesus, & quam Apostoli retinuerunt in N. T. Primus, cui hoc nomen fuit, erat filius Nun, Moysis successor, (Act. 7, 45. Heb. 4, 8.) qui populum in terram promissam introduxit, qui typus fuit viri hujus Jesu, cujus herois virtutem & laudes lege Num. 13, 9. 17. & cap. 27, 18. & c. 34, 17. Deut. 1, 38. & c. 34, 9. Jos. 3, 7. Cæterum notatio est ab effectu. JESVS, nempe CHRISTVS, filius Dei unigenitus, natus ex Maria virgine, dicitur à salvando, quia nos salvat ab omnibus peccatis nostris. quæ etymologia est ipsius angeli, à Deo ablegati ad Josephum, Matth. 1, 21. atque ita nomen JESVS nobis est instar brevis Evangelii. Verum enimverò etsi hoc nomen etiam aliis fuerit impositum, Act. 7, 45. Col. 4, 11. 1. Sam. 6. 2. Reg. 23. Hag. 1. Zach. 3. Joseph. antiqu. lib. 11. 6. 7. tamen huic Servatori nostro competit κατ' ἐξοχήν. Josue nomen hoc fuit inditum singulari Dei providentiâ, tanquam typo futuri, & veri hujus Salvatoris, qui tantum temporalem salutem populo attulit. Reliquis, qui hunc secuti sunt, idem nomen fuit

fuit tributum à parentibus, more nostrorum hominum, qui usitatis & tritis nominibus liberos suos in baptismo solent denominare, qui vel nomen habuerunt sine re: vel tantum externè & corporaliter populum iusserunt. Noster verò Salvator, Dominus illa gloriæ, nomen hoc accepit ex immutabili Patris decreto (sicut legimus Luc. 2, 21. Vocatus est hoc nomine ab angelo, priusquam in utero matris conciperetur.) & ille solus plenè nos liberat ab omnibus corporis & animæ malis. Col. 2, 20. In ipso estis consummati. 1. Joh. 1, 7. Sanguis JESV CHRISTI mundat nos ab omni peccato. Rom. 8, 1. Nulla condemnatio est in iis, qui sunt in CHRISTO JESV. Act. 4. Non est in alio salus. Joh. 14, 6. Nemo venit ad PATREM, nisi per ME. Sicut Josua populum carnalem introduxit in terram promissam, lacte & melle fluentem, typum cæli & vitæ æternæ: ita JESVS CHRISTVS populum Dei spiritualem, hoc est, Ecclesiam electorum in cælum introducit. Syrus in Nov. T. scribit ܝܫܘܥ. Syri enim non habent pathabb genubha. Alii ܝܫܘܥ quorum nominum ratio est eadem. Fletur autem, quod adhuc superest, hoc nomen sic: Gen. ٢٨ ܝܫܘܥ, Joh. 19, 25. Dat. ܬܩܝܝܬܝܢ ܝܫܘܥ, Rom. 15, 17. Acc. ܬܩܝܝܬܝܢ ܝܫܘܥ, Act. 3, 13. c. 13, 23. Voc. ܐܝܬܝܢ ܝܫܘܥ, Apoc. 22, 2. 20. ܝܫܘܥ ܝܫܘܥ ܕܝܫܘܥ ܕܝܫܘܥ, quæso veni Domine JESV.

‘IKANOS, ἡ, ὄν, Adj. sufficiens. 2. Cor. 2, 6. ἰκανόν, scilicet πρᾶγμα. Hellenism. conf. Matth. 6, 34. Dignus. Matth. 3, 11. & c. 8, 8. 1. Cor. 15, 9. ὃς ἐκ ἐμὶ ἰκανὸς καλεῖσθαι ἀπόστολος, qui non sum dignus vocari Apostolus. Multus, Luc. 8, 27. Δὲ χρόνων ἰκανῶν, ex multis temporibus. Luc. 23, 8. ἐξ ἰκανῶν scil. χρόνων, à multo tempore, jam pridem. Luc. 20, 9. χρόνος ἰκανῶν, annos aliquot. ἐφ’ ἰκανόν, diu, Act. 20, 11. Act. 17, 9. καὶ λαβόντες τὸ ἰκανόν παρὰ τῷ ἰάσον, qui quum satis accepissent ab Jasone. (quod de satisfactione & judicio fisti intelligendum est.) Sic ποιῶν τὸ ἰκανόν, idem quod ἰκανοποιῶν, satisdare, quod est illius relatum. Phrases hæc sunt jureconsultorum. At Marc. 15, 15. ποιῶν τὸ ἰκανόν paulò aliter capi-

atur, & vertitur satisfacere. 1. Macc. 8, 25. ἐφ’ ἰκανόν, multum, ad multum; satis. ἰκανόω, ᾧ, idoneum facio. aor. 1. ἰκάνωσα, dignum feci. 2. Cor. 3, 6. Deut. 3, 26. ἰκανέω (3. sing. pres. pass. imper.) σοι, μὴ προδῆσῃς ἐτι, satis esto tibi (sufficiat tibi) ne pergas.

ἰκανότης, ἡ, sufficientia, 2. Cor. 3, 5. ἡ ἰκανότης ἡμῶν ἐκ Θεοῦ, quod idonei sumus, id ex Deo est.

IKMAΣ, ὁ, humor. Luc. 8, 6. διὰ τὸ μὴ ἔχειν ἰκμάδα, quia non habebat humorem, ad verb. propter non habere humorem.

Ἐνικμος, ὁ, ἡ, humidus. Aquila Jobi 8, 16. ἐνικμός ἐστιν εἰς πρόσωπον ἡλίου, humidus est in facie solis, h. e. etiam in maximo solis ardore.

IKNOTMAI, verb. med. venio. (ab ἰκω) Fut. med. ἵξομαι. Præt. pass. ἵγμαι. aor. 2. med. ἰκόμην ab inusitato ἵκομαι. pro ἰκω dicitur etiam ἰκάνω, pervenio. ἰκέσθαι supplicare est aor. 2. med. inf.

ἰκέτης, ὁ, ἡ, supplex.

ἰκετικός, ἡ, ὄν, supplicatorius. Symmachus Proverb. 27, 6.

ἰκετηρία, ἡ, supplicatio, Hebr. 5, 7.

ἰκετία, & ἰκετία, ἡ, supplicatio. 1. Macc. 12, 42. εἰς ἰκετίαν προπέντες, ἡζήωσαν, ad supplicationem conversi, orant.

ἰκετεύω, supplico. fut. εὔσω. Sap. 13, 18.

Ἀφικνέομαι, ἔμαι: item ἀφικάνω, pervenio, Rom. 16, 19. ἡ γὰρ ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφίκετο, (aor. 2. med.) vestra enim obedientia (hoc est, rumor, de vestra obedientia) ad omnes pervenit.

Ἀφίξις, εἰς, ἡ, discessus. Act. 20, 29.

Διικνέμαι, pertingo, Heb. 4, 12. διικνέμενος, pertingens.

Ἐφικνέμαι, pervenio, 2. Cor. 10, 13. ἐφικέσθαι (a. 2. med. inf.) pervenisse. 2. Cor. 10, 14. ὥς μὴ ἐφικνέμενοι (part. pres. med.) q. non pervenerimus.

Ἐφικτός, ὁ, ἡ, quem assequi possumus. Neutr. ὅσον ἐφικτόν, vel ὥς ἐφικτόν, pro viribus. 2. Macc. 15, 39. τῷτο ἐφικτόν ἦν μοι, hoc assequi poteram.

Ἀνέφικτος, ὁ, ἡ, inaccessible; incomprehensibilis, 3. Macc. 2. ἀπρόσιτος, 1. Tim. 6, 16.

Καθίνομαι, pervenio. Symmachus Ps. A 38, 2. καθίσταμαι, pervenit usque ad me. Genitivus regitur a prepositione κατὰ, cum qua verbum est compositum.

Συνικνεῖμαι, q. d. una venio, quod verbum, quum in Lexicis reperire non licuerit, hic ascribo. Legitur verò apud Arist. 1. Eth. 11. συνικνεῖσθαι τὰ τῶν ἐκγόνων τοῖς γονεῦσι, hoc est, res posterorum pertinere ad parentes, &c.

† ΙΚΟΝΙΟΝ, & τὸ, Iconium, celeberrima urbs Lycaoniae, Act. 13, 51. de qua Plinius lib. 5. c. 27. cuius Lucas etiam meminit. Act. 14, 1. & Paulus 2. Tim. 3, 11. in qua Paulus & Barnabas Evangelium docuerunt. Fortassis sic dicta fuit παρὰ τὸ ἵκην, à veniendo. Doricè spiritus asper mutatur in tenuem. vel pro ἐκόνιον dixerunt ἰκόνιον, quod est à nomine ἐκὼν, óvos, ἡ, imago.

ΙΚΤΕΡΟΣ, & ὁ, ardor, morbus inflammans. Levit. 26, 16. hodie vulgo reddunt die gelbe Sucht.

ΙΚΤΙΝΟΣ, & ὁ, milvus, vultur. Deuter. 14, 13.

ΙΑΑΩ & ἱλημι. (q. ἵεμαι λάειν cupio videre scil. ut opem feram) F. ἦσω. C 13. Præter. ηκα. propitium reddo, placo.

Ἰλατεύω, expio, Samaritanus Levit. 11, 15.

Ἰλάσκομαι propitius reddor, propitius sum, expio, & in media forma placo. Ἰλιαδ. 147. Heb. 2, 17. εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τῆ λαῶ, ad expiandum peccata populi. Luc. 18, 13. ὁ Θεὸς, ἱλάσθητί μοι ἁμαρτωλῶ, ὁ Deus, propitius esto mihi peccatori. ὁ Θεὸς pro ᾧ Θεέ. Atticè, ἱλάσθητι. aor. 1. pass. imper. ab ἱλάσκω, placo, unde est ἱλάσκομαι, propitius seu placatus sum. F. ἱλάσομαι. aor. 1. pass. D ἱλάσθην. Præter. pass. ἱλασμένος. Num. 5. aries qui offertur pro expiatione, à LXX. vocatur ἱλασμένος κριός.

Ἰλασμός, ὁ, ὁ, propitiatio. Job. 2, 2.

Ἰλαστής, ὁ, ὁ, propitius. Aquila & Theodotion Ps. 86, 5.

Ἰλαστήριον, & τὸ, propitiatorium, propriè instrumentum placationis. in V. T. sic nominabatur operculum arcæ fœderis, quæ CHRISTI typus fuit. Heb. 4. v. ult. placamentum. Rom. 3, 25. propitiatio. 1. Job. 4, 10.

Ἐξιλάσκομαι, placo, pio, expio. fut. ἐξιλάσομαι. Sir. 3, 3. aor. 1. med. ἐξίλασάμην, Sir. 16, 7. passivè.

Ἐξίλασμα, ατος, τὸ, placamen.

Ἐξίλασμός, ὁ, ὁ, placatio, expiatio.

Εὐίλατος, & ὁ, ὁ, ἡ, propitius. 3. Esd. 8, 53. καὶ ἐτύχομεν εὐιλάτα, & nacti sumus propitium (Dominum.)

Εὐίλατεύω, propitius sum. Fut. εὐίσω, Judith. 16, 15. expio. Ps. 103, 3. τὸν εὐίλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σε, expiantem omnia peccata tua.

Ἰλαος, & ὁ, ὁ, ἡ, & Atticè Ἰλεως, in Genit. Ἰλεω, declin. 4. simpl. facilis, clemens, Matth. 16, 22. Ἰλεὼς σοι Κύριε, ellipsis pro Ἰλεὼς σοι ὁ Θεὸς γενέσθω, Κύρις, propitius tibi sit Deus, Domine. Hebraismus. scilicet, ne talia tibi obveniant, de quibus modo locutus es. Septuaginta interpretes (ut vocant) תְּהִי לִי לְחֵן formam deprecandi Hebraeis usitatam sic exprimunt. conf. Gen. 44, 7. 1. Chr. 11, 19. &c. Heb. 8, 12. Ἰλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, propitius ero injustis eorum factis.

Ἀνίλεως, ω, ὁ, ὁ, ἡ, immisericors, Jac. 2, 13. ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος, condemnatio absque misericordia erit ei, qui non præstiterit misericordiam.

Ἰλαρός, ὁ, ὁ, ἡ, hilaris. 2. Cor. 9, 7. ἱλαρόν δότην ἀγαπᾷ ὁ Θεὸς, hilarem datorem amat Deus.

Ἰλαρῶς, adv. hilariter. Jobi 22, 26.

Ἰλαρότης, ητος, ἡ, hilaritas, Rom. 12, 8.

Ἰλαρόω, ᾧ, exhilaro, f. ὠσω. Sir. 35, 8. ἐν πάσῃ δόσει ἱλάρωσον τὸ πρόσωπόν σε, in omni dono exhilara vultum tuum.

Ἰλαρεύω, exhilaro. Symmachus Cant. 1, 4. ἱλαρευσώμεθα, exsultabimus.

Ἰλαρύνω, idem. Sir. 36, 22.

† ἸΛΛΤΡΙΚΟΝ, ὁ, Illyricum, regio Epiro contermina, Italiae propinqua, Rom. 15, 19. Sic dicitur ab Illyrico, Cadmi filio, qui sic dictus videtur, ἀπὸ τῆς λύρας, Lyra. unde λυρικὸς, ὁ, ὁ, Lyricen, Lyricus. Vide Mythol. Natalis Comit. lib. IX. p. 987. qui ait, Polyphemo, de quo apud Theocritum, tres fuisse filios, Celtum, à quo orti sint Celtæ, Illy-

Illyrium, à quo sit Illyris, & Henetum, à quo descenderint Veneti.

ἸΑΤ' Σ, υἱος, ἡ, lutum. Psalm. 40, 2.

ἸΜΑ' Σ, ἀντ', ὁ, lorum, corrigia, Marc. 1, 7. in Dat. plur. ἱμαῖσι. Act. 22, 25.

Ἰμάντωσις, εὖς, ἡ, corrigiarum in calceamentis constrictio. Item, compages. Sir. 22, 16.

ἸΜΕΙ' ΡΟΜΑΙ, cupio, 1. Thess. 2, 8. ἱμερόμενοι ὑμῶν, cupidi vestrum.

Ἰμερος, &, ὁ, desiderium, ἐμὲ τέτῃ ἱμερ' αἰρεῖ, me hujus rei desiderium capit. Affine τῷ ἱεμαι expeto, & ἐρῶ amo, Hesiod. ἐργ. 616.

Μεῖραξ, ακ', ὁ, ἡ, adolescens, puer, puella; q. ab ἱμερώ, cupio, quia aetate concupiscit.

Μεράκιον, &, τὸ, adólescentulus, a. 2. Macc. 7, 25.

Μερακεύομαι, & μαρακισύομαι, adolescentior, adolescentis more ago.

ἸΝΑ, ut, conjunctio causalis (συνδεσμὸς τελικός.) Sic dicta quod proprie notet causam finalem, Gall. à fin que. Construitur cum subj. usitate, rarius cum opt. cum indic. rarissime. Joh. 16, 1. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλιθῆτε, hac dixi vobis, ut ne offendamini. 1. Cor. 2, 12. ἵνα εἰδῶμεν, ut sciamus. In quibusdam exemplaribus videtur mendose ἵνα οἶδαμεν. Col. 4, 17. ἵνα αὐτὴν πληροῖς, contractè pro πληρόης, ut illud impleas. ἐλλείπει, deficit, & subauditur. Matth. 8, 4. ὅρα (ἵνα) μηδενὶ εἰπῆς, vide, ne cui dicas. Matth. 20, 32. τί θέλετε ποιήσω (pro ἵνα ποιήσω) ὑμῖν; Quid vultis, ut faciam vobis? Joh. 18, 39. βέλεσθε ἔν (ἵνα) ὑμῖν ἀπολύσω τὸν βασιλέα τῶν Ἰουδαίων; vultis ne ergo, ut dimittam vobis regem Judaeorum? Verbum quandoque subauditur. 1. Cor. 1, 31. ἵνα (subaudi γένηται) καθὼς γέγραπται, ὁ καυχώμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω, ut fiat, sicut scriptum est, qui gloriatur, in Domino gloriatur. εἰδικῶς ponitur per appositionem. Joh. 15, 12. αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολὴ ἡ ἐμὴ, ἵνα ἀγαπᾶτε (2 pl. subj.) ἀλλήλους, hoc est praeceptum meum, ut diligatis alii alios. Hic non indicatur finis, sed species. Non enim omne mandatum est de amore. Sic Joh. 17, 3. αὕτη δὲ ἐστὶν ἡ αἰώνιος ζωὴ, ἵνα γινώσκωσί σε,

hac est autem vita aeterna, ut cognoscant te. Valet idem quod εἰ seu εἰάν, si. Joh. 15, 8. ἐν τῷ ἐδοξάσθῃ ὁ πατήρ μου, ἵνα καρπὸν πολλὸν φέρῃτε, in hac re glorificatus fuerit Pater meus, si fructum multum feratis. conf. Matth. 10, 25. ἵνα γένηται si fiat. Sic ἵνα μὴ pro εἰ μὴ nisi, Ἰλιαδ. η.

Ἐλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξωμεν ὧδε,

Spero perfici posse, nisi fecerimus ita. ὥστε, adeo ut. Joh. 5, 20. μείζονα τῶν δειξῶν αὐτῷ ἔργα, ἵνα ὑμεῖς θαυμάσητε, majora his monstrabit illi opera, adeo ut sitis admiraturi. Vide plura exempla 2. Cor. 1, 17. 2. Cor. 7, 9. Apoc. 8, 12. & c. 9, 20. & c. 13, 13. Pro ὅταν, quum 1. Joh. 4, 17. ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, quum fiduciam habuerimus in die iudicii, ὅτε, quando. Joh. 16, 2. ἐρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνων ὑμᾶς, δόξῃ λατρεῖαν προσφέρειν τῷ Θεῷ. (Hic ἵνα δόξῃ ponitur pro ὅτε δόξῃ) veniet tempus, quando unusquisque, qui occiderit vos, putabit se cultum præstare Deo. Sic 2. Joh. 6, 4. ἵνα ἀκῶ pro ὅτε ἀκῶ, quando audio. ὅτι, quod. 1. Cor. 4, 3. ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν, ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ, mihi verò pro minimo est, quod à vobis dijudicer. construitur cum indicativo. 1. Cor. 4, 6. ἵνα μὴ φουσιῶσθε (pro φουσιῶσθε) ne inflentini. Ἰλιαδ. α. 6, 362. ἵνα εἰδομεν ἄμφω, ut sciamus ambo. Didymus annotabit hic ἵνα εἰδομεν pro ἵνα εἰδῶμεν. Metrum requisivit. At Xenoph. lib. 1. de paed. τὰ δίκτυα δυσόρατα ἐνεπετάννυσας, ἵνα ἐν τῷ σφόδρα φεύγειν αὐτὸς ἑαυτὸν ἐμπίπτων ἐνέδῃ, retia, quæ vel oculorum aciem fugiunt, extendebas, ut (lepus) impetu fugiens & ruens se ipsum intricaret, ἵνα ἐνέδῃ pro ἵνα ἐνδύσαστο. Ajunt hic ἵνα construi cum præterito indicativi, quando de re præterita sermo sit. Sed confer Apoc. 22, 14. ἵνα τί; cur? vide infra τίς.

† ἸΝΔΙ' Α, ας, ἡ, India, orientalis regio, ab Indo flumine dicta. Alia est citra, alia ultra Gangem. Elegansejus descriptio habetur apud Q. Curtium, lib. VIII, 9.

Ἰνδὸς, &, ὁ, Indus, 1. Macc. 6, 31. καὶ ὁ Ἰνδὸς αὐτῶν, & Indus ejus; nempe qui bestiam regeret. Præstantissimi Elephantum habitati Indici peritissimique horum

rectores Indi, quod magnum huius animalis usum naturamque ejus cognitam haberent.

ἸΕΟ'Σ, ἄ, ὁ, viscus.

Ἰξεύω, visco aves capio.

Ἰξευτής, ἄ, ὁ, Amos 8, 1.

† Ἰ'Ο'ΠΠΗ, ης, ἡ, Joppa. Ἰϫῖ Japho, pulcritudo. Oppidum Syriae in monte situm, unā cum portu, qui à Barbaris nunc Sappho appellatur, Jos. 19, 45. 2. Chr. 2, 16. Jonæ 1, 3. à radice Ἰϫῖ pulcher fuit. Ἰϫῖ pulchrum & venustum reddidit. Act. 9, 36. Ἔc.

† Ἰ'ΟΡΔΑ'ΝΗΣ, ἄ, ὁ, Jordanes. Nomen fluvii Judææ, qui baptismo CHRISTI, aliisque stupendis DEI miraculis est nobilissimus. Hebr. Ἰρדן Jarden, vox composita ex Jor & dan, qui sunt duo fontes ad radices Libani, ex quibus coeuntibus hic fluvius oritur, more Rheni nostri duobus à fontibus, ex ipsis Alpium visceribus scaturientibus, facti. Vel derivatur à radice Ἰרד jarad descendit, & Nun in fine est heemanticum. Vel ex Ἰנר jeor fluvius & dan. Desluit enim à Dan, & est eximia dulcedinis Gen. 13, 10. Vel ex Ἰרד descendens, & נר quod ex Dan descendat. Regiones amœnissimas præterlabitur, & lacum, quem Nov. Testam. mare Genezareth vocat, efficit, ex quo tandem in mare mortuum abit, & ab eodem absorbetur. Matth. 3, 5. 6. 13. 15. Ἔc. 4, 15. 25. Marc. 3, 8. Suidas: ἰορδάνης ὁ ποταμός. ἐκλήθη δὲ ἔτι διὰ τὸ συμμίγνυσθαι δύο ἅμα ποταμούς ἰορ καὶ δάνην. Jordanes fluvius est. Vocatur verò sic, quia duo simul fluvii, Jor & Dan, commiscuntur. Hier. in quæst. Hebraicis. Dan unus è fontibus est Jordanis. Alter vocatur Jor, quod interpretatur ῥῆδρον. Duobus ergo fontibus, qui haud procul distant, in unum rivum fœderatis, Jordanes deinceps appellatur.

Ἰ'Ο'Σ, ἄ, ὁ, ab ἵημι mitto, propriè missile, sagitta. Per Metaph. venenum, cujus virus in omnes corporis venas diffunditur. Rom. 3, 13. item ærugò, quæ paulatim serpit, & est quasi venenum metalli.

Ἰόω, rubigine obduco. Præs. pass. ἰόομαι, ἔμοαι, rubigine obducor. Sir. 12, 10.

Ἰὼς γὰρ ὁ χαλκὸς ἰῶται, sicut enim æs rubigine obducitur. a. 1. ἰώθη, Sir. 29, 10. μὴ ἰώθῃτω (3. sing. a. 1. imp. pass.) ὑπὸ τὸν λίθον, ne id rubigine obducatur sub saxo.

Ἰοβόλῃ, ἄ, ὁ, qui sagittas ejaculatur; item, venenum ejaculans, venenatus, venenosus. δράκοντες, dicuntur ἰοβόλοι. Sap. 16, 10. hoc est, emittentes seu ejaculantes venenum.

Κατιόω, ærugine vitio, obduco. fut. ὠσω. a. 1. κατίωσα. Sir. 12, 11. καὶ γνώσῃ ὅτι ἄκ ἐς τέλος κατίωσαι, & cognosces quod non in finem ærugine obduxerit, hoc est, ut interpretor, senties quod nondum desierit ærugine (malitiæ) obducere (mentem suam.) κατιόομαι, ἔμοαι, ærugine vitior. Jac. 5, 3. ὁ ἄργυρος ὑμῶν κατίωται (3. sing. præter. pass.) argentum vestrum ærugine vitiatum est.

Ἰ'ΟΥΔΑΙ'ΟΣ, α, ον, Judæus, ἰσδαῖα scilicet γῆ Judæa, nomen regionis. γῆ additur Joh. 3, 22. plerumque non additur. Joh. 4, 47. Act. 8, 1. Ἔc. passim.

Ἰσδαϊκὸς, ἡ, ον, judæicus. Tit. 1, 14.

Ἰσδαϊκῶς, judaice. Gal. 2, 14.

Ἰσδαϊζέειν, judaizare, Gal. 2, 14.

Ἰσδαϊσμός, ἄ, ὁ, judaismus. Gal. 1, 13.

vid. vox jam jam sequens ἰσδας, α, ὁ, Judas.

Ἰσδαϊσὶ, adv. judaice. 2. Reg. 18, 26.

† Ἰ'ΟΥΔΑΣ, α, ὁ, Judas. Nomen patriarchæ Ἰηודה Jehuda, à verbo Ἰηודה confessus est, laudavit. à radice Ἰηδ projecit, q. celebrationis filius, quod mater à partu ipsius Deum celebrasset, Gen. 29, 35. Matth. 2, 6. ἐν τοῖς ἡγεμόσιν Ἰσδα (Gen.) inter duces Judæ. Joh. 13, 26. δίδωσιν Ἰσδα. (Dat.) dedit Judæ. δίδωσιν pro δέδωκε est enallage temporis. Luc. 22, 3. εἰς ἡλθε σατανᾶς εἰς Ἰσδαν (accus.) ingressus est Satanas Judam, scilicet Iscarioten, proditorem. Luc. 22, 48. Voc. Ἰσδα, Φιλήματι παραδίδως; Juda an osculo prodis? Primo omnium hoc nomen impositum fuit quarto Jacobi Patriarchæ filio. Gen. 29, 35. ubi etiam ratio huius nominis redditur. Dixit enim Lea, celebrabo Ἰηודה hac vice Dominum, idcirco vocavit ejus nomen Jehudam. Ἰηודה

Psal.

Psal. 76. 6. 2. נֹדַע בִּיהוּדָה אֱלֹהִים A Notus est in Jehuda Deus. ubi per Judam metonymicè intelliguntur posterii Judæ, & synecdochice omnes Israëlita, nempe per synecd. speciei. Deinde multi alii ita dicti fuerunt, uti patet ex libris Machabæorum, 1. Mach. 2, 4. Act. 5, 37. & c. 15, 22. Duo quoque Apostoli eodem nomine fuere appellati, quorum unus differentie causâ dictus fuit Iscariotes, Matth. 10, 4. alter Lebæus, cognomento Thaddæus. Judæ 6. 1. vocatur filius Jacobi & κατ' ἄρσιν, Joh. 14, 22. & ὁ Ἰσκαριώτης, non Iscariotes. Proditor vocatur Iscariotes אִישׁ קִרְיֹת B Isch-kerijoth, h. e. Kerijethensis, ab oppido Judæ, Jos. 15, 25. Franciscus tamen Junius de vero hujus viri etymo in Comment. suo in Judam Apostolum, Tom. I. operum ipsius pag. 1296. sic scribit: Est autem Iscariotes non à falso aut mendacio ita dictus (à שָׁקַר) ut quidam putaverunt, non à gente & natalibus, ut alii, (& nos ipsi paulò ante) sed aut à recipiendo & obferando aut occludendo, quod Syri dicunt (סַכַּר) secar: unde formatum escariuta (marsupium) quod marsupium haberet, essetque velut quæstor ærarii, ad conventum hunc pertinentis. Joh. 13, 29. quod ærarium furatus dicitur Joh. 12, 6. Aut κατὰ πρόληψιν, quod fauces sibi ipse strinxerit, & sese strangulaverit, (quod eodem verbo significatur) ut refertur Matth. 27, 5. & Act. 1, 18. Hactenus Fr. Junius.

Ἰσδαία, ας, ἡ, Judæa. Act. 1, 8. nomen regionis, quæ olim vocata fuit Palæstina a Philistæis. Galilæa tamen & Samaria non ad Palæstinam, sed Phœnicen pertinebant. Joh. 4, 3. Reliquit Judæam, hoc est, ex Judæâ discessit in Galilæam. A morte Salomonis scissus fuit Israël. Decem tribus defecerunt à Rehabeamo ad Jerobeamum Ephrataum, 1. Reg. 12, 10. Duæ tantum tribus, nempe tribus Judæ & Benjamin persisterunt, & Davidis semini adhaeserunt, unde illæ duæ tribus appellantur domus Davidis, regnum Judæ: Decem verò tribus quæ defecerant, vocantur regnum Israël, domus Jacobi & Josephi, Ephraim, regnum Samariæ. Judæa etiam dicta fuit Cananæa. Peleschet, filius fuit

Cananis, & Canaan filius Chami, cui Noëus maledixerat. Vocatur etiam Hebr. 11, 9. terra promissionis, hoc est, promissa, das gelobte oder das verheißene Land. item terra sancta. Vide Ἰσδαῖος.

† ἸΟΤΑΙΟΣ, α, ὁ, Julius. Nomen proprium viri, origine Græcum, a nomine Ἰαλος, α, ὁ, lanugo prima ex puberum genis efflorescens, παρὰ τὸ ἰέναι, à prodeundo. ἰέναι ire, ἰέναι mittere. Act. 27, 13.

Ἰουλία, ας, ἡ, Julia. Rom. 16, 15. nomen mulieris. Julius ergo idem valet, quod Latinum barbatulus.

† ἸΟΤΝΙΑΣ, α, ὁ, nomen proprium viri, cognati Pauli & in vinculis socii. Rom. 16, 7. Derivatur a nomine Junius, qui mensis a junioribus dictus est, quemadmodum Majus a majoribus. Junii autem appellati, qui mense Junio nati fuere.

† ἸΟΥΣΤΟΣ, ἰέσς, ὁ, Justus. Nomen proprium viri Latinum. Act. 18, 7 Col. 4, 11.

ἸΠΠΟΣ, α, ὁ, ἡ, equus, a. Apoc. 6, 4. & c. 18, 13. ἵππων pro ἵππας est anomalia casus, idque propter ellipsin vocabuli πλείους, non omnes equos, sed plurimos seu aliquos equorum, prout Galli dicunt, acheter des chevaux, emere equorum scilicet aliquos. Sic prendre du pain, accipere panis, scilicet particulam. Sed prendre le pain, est accipere totum panem. equitatus, 1. Macc. 4, 1. in quo significatu semper est generis fœminini.

Ἰππάζομαι, equito. Jerem. 50, 42.

Ἰππασία, ας, ἡ, equitatus. Habac. 3, 7.

Ἰππὺς, ἑός, ὁ, eques, Act. 23, 23.

Ἰππέω, equito. Ezech. 23, 23.

Ἰππικὸς, ὅς, ὁ, equestris. 1. Maccab. 15, 38.

Ἰππικόν, ὅς, τὸ, equitatus, Apoc. 9, 16.

Ἐξἰππέω, equito. Habac. 1, 8.

Ἐφιππος, α, ὁ, qui equo infidet; eques miles, qui opponitur τῷ πεζῷ, pediti.

Ἐφιππίον, α, τὸ, certamen equestre; Item, sella equi, ephippium.

Φίλιππος, α, ὁ, amans equorum, bellicosus, nomen proprium, Luc. 6, 14.

οἱ Φί-

οἱ Φίλιπποι, nomen urbis, Act. 16, 12. cap. 20, 6. Phil. 1, 1.

Φιλιππησίος, α, δ, Philippenſis. Phil. 4, 15. vide infra suo loco.

ἸΠΤΑΜΑΙ, volo. Fut. πτήσομαι, volabo. aor. 2. inf. πτέδω, volare; per reduplic. à

Πτάω, ἡμι, volo. Jobi. 20, 8.

Πτηνόν, ε, τὸ, volatile, avis. 1. Cor. 15, 39. à πτάω, pro quo ἵπτημι, in passiva forma ἵπταμαι ad formam τῷ σώω, unde est ἵσημι. ζῶα πτηνά, animalia alata.

Ἀνίπταμαι, in altum volo, sursum volo. Esa. 16, 2. ἔση γὰρ ὡς πετενῶ ἀνιπταμένῃ νεοσσός, eris enim sicut avis altivolantis pullus.

Διίπταμαι, pervolo. Sap. 5, 11. ὡς ὄρνεις διίπτάντ' (gen. sing. part. pres. act. quasi à διίπτειμι) αἴετα, tanquam avis pervolantis aërem. ἐφίπταμαι, indolo, ad volo. Ep. Jer. 6, 22.

Ἐξίπταμαι, volo, evolo. Proverb. 7, 10. γυνὴ ἡ ποιεῖ νέων ἐξίπτασαι καρδίαις, mulier, quæ facit juvenum evolare corda.

Καθίπταμαι, volo. Sirac. 43, 21.

ἸΡΙΣ, ιδ@, ι@, εως, ἡ, iris, arcus cœlestis, ab ἔρω dico, prænuntio, quia iris est pluvie prænuntia. Apoc. 4, 3. & cap. 10, 1.

† ΙΣΑΑΚ, δ, Isaacus. Nomen patriarchæ, filii Abrahami, divinitus ei impositum. Hebr. קִיץ Gen. 17, 19. scribitur etiam per ש קִיץ a radice קִיץ vel קִיץ risit. Gen. 21, 6. omnis qui audierit, arridebit mihi, לִי קִיץ hoc est, gratulabitur mihi vetula. Isaac ergo idem valet quod קִיץ h. e. ridebit, quod est 3. pers. D g. m. sing. num. fut. Kal. a rad. קִיץ risit. Matth. 1, 2. &c.

† ΙΣΑΣΧΑΡ seu ισαχάρ, δ, Isaschar, Apoc. 7, 7. filius Jacobi ex Leâ uxore. Gen. 30, 18. nonus ordine יִשָּׁשְׁכָר Jissachar, compositum ex יִשׁ est שָׁכָר merces, quorum illud est a radice יִשׁ hoc verò a radice שָׁכָר mercede conduxit, יִשָּׁכָר mercenarius, q. d. est merces. h. e. Deus mercedem, quam dederam Rachelæ,

abundè compensavit, pro floribus accepi filium. In memoriam ergo tantæ mercedis, quæ maritum conduxerat, filium suum vocavit filium mercedis. Gen. 30, 16.

ἸΣΗΜΙ, scio. in plur. ἴσμεν, sci-mus, & per syncopen ἴσμεν. ἴσατε, pro quo ἴτε usitatum. Heb. 12, 17. Act. 26, 4. ἴσασι (3. pl. pres. act.) πάντες, noverunt omnes. in imperativo pro ἴσαδι per syncopen ἴδι. Act. 26, 4. Quum Latini dicunt Att. lib. 6. Epist. 4. mihi crede. Græci id efferrunt εὐ ἴδι, probè scito. Lucian.

Ἐπίσκαμαι pro ἐπίσκαμαι per epenthesein τῷ τ pres. med. scio, Marc. 14, 68. 1. Tim. 6, 4. τετύφωται, μηδὲν ἐπισάμενος, is inflatus est, nihil sciens. imperf. med. ἠπισάμην, ω, ατο. Deut. 28, 64.

Ἐπισήμη, ης, ἡ, scientia. Aquila Proverb. 1, 3. τῷ λαβεῖν παιδείαν ἐπισήμης, ad accipiendum disciplinam scientiæ.

Ἐπισήμων, ονος, δ, sciens, peritus, Jac. 3, 13.

Ἐπισημονίζω, doceo. Aquila & Symmachus Jes. 53, 13. ἰδὲ ἐπισημονισθήσεται (3. sing. fut. 1. pass.) δῆλός µε, ecce docebitur servus meus.

Ἐπισηµώω, ῶ, doceo, intelligere facio. fut. ἐπισηµώσω. Aquila Psalm. 32, 8. ἐπισηµώσω σε καὶ φωτίσω σε ἐν ὁδῷ ταύτη, ἡ πορεύση, scire faciam te, & illuminabo te in via hac, qua ambulabis. In passivo doceor intelligentiam, intelligo. Idem Psalm. 2, 10. καὶ νῦν βασιλεῖς, ἐπισηµώθητε (2. plur. imper. aor. 1. pass.) at nunc, reges, intelligite.

Ἀνεπισήμων, ονος, δ, ἡ, imperitus. Symmachus Psalm. 73, 22.

Ἀνεπισηµόνως, adv. inscien-ter. Symmachus Jobi 21, 34.

Συνεπίσκαμαι, conscius sum. Jobi 19, 26. & ἐγὼ ἐμαυτῷ συνεπίσκαμαι, quæ ego mihi ipsi conscius sum.

Ἰστορία, ας, ἡ, historia. Descriptio rerum gestarum, quas ipsi vidimus, quarum testes sumus oculati.

Ἰσπρέω, memoriæ prodo, commemoro. item viso, Gal. 1, 18. ἀνῆλθον εἰς ἱεροσόλυμα, ἰσορῆσαι πέτρον, ascendi Hierosolymam, ut viserem Petrum. [Vox ἰσορῆσαι, ut observavit Chrysostomus, de iis usurpatur, qui honestorum Mediorum & negotiorum causa peregrinationem vel iter susci-

susciunt. Et ita Gregorius Nazianzenus orat. 4. Constantium Imp. in Græciam profectum esse narrat, καὶ ἰσορίαν τῆς ἐλλάδος, καὶ τῶν ἐκείσε παιδευτηρίων, ut Græciam, ejusque scholas inviseret.]

Συνίσωρ, ορϞ, ὁ, ἡ, conscius. Job. 16, 19. ὁ δὲ συνίσωρ μὲ ἐν ὑψίστοις, conscius mei in excelsis.

† ΙΣΚΑΡΙΩΤΗΣ, Ϟ, ὁ. Marc. 3, 19. vide paulò ante Ἰδῶς.

† ΙΣΜΑΗΛ, ὁ, Jismael nomen viri, qui fuit filius Abrahami ex pellice Hagar. Hebr. יִשְׁמָאֵל vox composita ex duabus. יִשְׁמָאֵל exaudiet est 3. sing. gen. m. fut. Kal. a Rad. יִשְׁמָאֵל exaudivit, ἔϞ ἸΣ ΔΕΥΣ. Ratio hujus Etymi legatur Gen. 16, 11. υἱὸς τῆς παιδίσκης, filius ancille. Gal. 4, 30.

ἸΣΟΣ vel ἰσϞ, η, ον, æqualis, par. Prima syllaba ex accentu est anceps, hoc est, modò longa, modò brevis. Job. 5, 18. ἴσον ἑαυτὸν ποιῶν τῷ Θεῷ, æqualem se faciens Deo, se Deo exæquans. Matth. 20, 12. ἴσας ἡμῖν αὐτὰς ἐποίησας, æquales nobis illos fecisti, scilicet dando æqualem mercedem. conveniens, congruus. Marc. 14, 59. ἴση μαρτυρία, conveniens testimonium. ibid. 6. 56. ἴσαι αἱ μαρτυρίαι ἔκ ἡσων, convenientia testimonia non erant, hoc est, non conveniebant, sed unum alterum evertibat. Pugnant inter se Act. 11, 17. τὴν ἴσην δωρεάν ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεός, par donum dedit iis Deus. Luc. 6, 34. ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα, ut recipiant tantundem. ἴσα neutrum plurale more Græcorum adverbialiter capitur, ἔ vertitur æque, æqualiter. Phil. 2, 6. τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ, Deo parem esse, hoc est, ἰσῆδαι τῷ Θεῷ, æquari seu æqualem esse Deo. ἴσα (ut nonnulli volunt) pro ἴσον. ipse Homerus adverbialia posuit pro nominibus adjectivis, qui ut Ethnicus de fictitio suo deo sic scribit, ὁδύος. 3. 6. 158. Ζεὺς πρῶτα Θεῶν, pro πρῶτῳ Θεῶν, Jupiter primus Deorum. ὁδύος. τ. 6. 303. Ζεὺς πρῶτα Θεῶν ὑπατῶ καὶ ἄρι-

Α Ϟ, Jupiter primus deorum, supremus ἔ optimus. ἔ ὁδύος. λ. 303. τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἴσα Θεοῖσι, honoremque consecuti sunt æqualem diis. hic ponitur ἴσα pro ἴσην. Chrysostomus hoc in loco ἴσα exponit per ἴσως, æque. Verba ejus hæc sunt, ἔ γὰρ ἀρπαγμὸν ἠγάγατο τὴν θεότητα αὐτῆ, non rapinam duxit divinitatem suam ἔ paulò post, τὸ εἶναι ἴσως τῷ πατρὶ esse æque Patri. NB. videtur * ergo in verbis τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ ellipsis esse, pro τὸ εἶναι θεὸν ἴσα τῷ Θεῷ scil. τῷ πατρὶ, hoc est, æque esse Deum atque sit ipse Pater. vide Zanch. de incarnatione Filii Dei lib. 1. c. 2. Posselius in Syntaxi sua pag. 134. ait Hellenismum esse, ἔ τὸ εἶναι ἴσα poni pro nomine ἰσότητα. Articulum neutr. gen. τὸ infinitivum mutare in nomen, tritum est. Vide suprà ἀρπάζω. Sic adverbialiter accipitur Job. 10, 10. ἐπηξας δὲ με ἴσα τυρῷ, verbotenus, compegisti me æquè ac caseum. Hebr. coagulasti me ceu caseum. Job. 40, 10. χάστρον ἴσα βεσὶν ἐδίει, gramen æquè comedit atque boves. Hebr. gramen comedit more bovis. ἴσα sequente καὶ. idem. Thucyd. lib. 3. ἐν ᾧ τῷ ἱερῷ ἴσα καὶ ἱκέται ἐσμὲν, in cujus templo æque atque supplices sumus.

Ἰσως Adv. propriè æqualiter. Plerumque est Adv. dubitandi, ἔ redditur fortassis, forsitan. Luc. 20, 13. ἴσως τῆτον ἰδόντες ἐντραπήσονταί, fortassis, quum hunc viderint, revereantur. Alii hic ἴσως vertunt utique, q. d. rationi consentaneum esse. ἴσως verò esse adv. dubitandi, etiam ex Arist. discimus, Rhet. 2. ubi ait, ἀμφισβητῶντες προστιθέασιν αἰ τὸ ἴσως καὶ τάχα, hoc est, dubitantes de te quapiam, addunt ἴσως forte vel τάχα forsitan.

Ἰσότης, ητϞ, ἡ, æquabilitas, par conditio, par jus. 2. Cor. 8, 13. ἐξ ἰσότητῳ, pari conditione. ibid. 6. 14. ὅπως γένηται ἰσότης, ut fiat æquabilitas. æquitas, justitia. Col. 4, 1. τὸ δίκαιον, καὶ τὴν ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθε, quod justum ἔ æquum est, servis præstate.

Ἰσώ,

* Humana natura in Christo, secundum quam se exinanivit, hic dicitur Deo æqualis: non ἐσὶς, essentiā, sed ἐξουσίς, potentiā. Rectè tamen Patres ex hoc loco divinitatem Christi contra Hereticos probarunt: non enim posset Christus secundum humanitatem suam habere divinam Majestatem nisi cum Filio Dei personaliter unita esset.

ἰσώω, ὦ, æquo, æquiparo. *Pass. præf.* A ἰσόομαι, ἔμαι, æquiparor. *Job.* 28, 17. καὶ ἰσώθησεται αὐτῇ χρυσίον, non æquiparabitur ei aurum.

Ἐξισώω, ὦ, exæquo.

Ἐξίσωσις, εως, ἦ, exæquatio. *Aquila Zachar.* 4, 7.

Ἰσάζω, æquo, adæquo.

Ἐξισάζω, exæquo. ἐξισάζομαι, exæquor, me exæquo. *Sir.* 32, 10. ἐν μέσῳ μεγισάνων μὴ ἐξισάζῃς, in medio magnatum ne te (illis) exæqua.

Ἐπισῶ, α, ὁ, æqualis.

Ἐπίσης, adv. æque ac, perinde.

† Iesraël vel Ietzaël, יִשְׂרָאֵל Jisrael compositum ex יִרְמֵן semen ὁ ἰσ Deus, q. d. semen Dei, nomen urbis. *1. Reg.* 21, 1.

† יִשְׂרָאֵל Jisrael, compositum ex יְשׁוּ princeps ὁ ἰσ Deus, q. d. princeps seu victor DEI, *Gen.* 35, 10. Ἰσραήλ, ὁ, nomen indeclinabile. Num verò homo Deum potuit vincere? Filius Dei æternus, Λόγος, Φιλανθρωπότατος, more hominis cum patriarchâ lusit, *Prov.* 8, 31. unâ manu cum eo luctatus, altera eidem opitulatus fuit, cognominatus ita fuit Jacobus patriarcha ab ipso DEO *Gen.* 35, 10. ponitur deinde pro gente, *Rom.* 9, 6. ὅς pro tota Ecclesia. *Gal.* 6, 16. ἐθνικὸν ἐστὶ

Ἰσραηλίτης, α, ὁ, *Job.* 1, 47. ἰσραηλίτης ἐν ᾧ δόλος ἔστι, Israelita in quo dolus non est. *Act.* 2, 22. ἄνδρες ἰσραηλίται, viri Israelitæ. Populus Israeliticus quoque dictus fuit יִשְׂרָאֵל *Deut.* 32, 15. q. d. erectus à R. יְשׁוּ erectus fuit. *Deut.* 33, 5. Moses erat rex in Jeshchyrun.

ἸΣΤΗΜΙ, ἰσάνω, ἰσάω, statuo, facio stare, pono. *Matth.* 4, 5. ὅς c. 25, 33. *Marc.* 9, 36. Stabilio, *Rom.* 3, 31. τὸν νόμον ἰσώμεν, pro ἰσάομεν, legem stabilimus. In *præt.* act. ὅς a. 2. act. intransitivè accipitur, ὅς vertitur sto. *Job.* 1. 26. ὅς c. 21, 4. at in *præs.* act. a. 1. act. ὅς fut. act. transitiuè Imputo. *Act.* 7, 60. μὴ ἰσῆς (2. sing. a. 1. act. subj.) τὴν ἀμαρτίαν, ne imputes iis peccatum. Appendo. *Matth.* 23, 15. οἱ δὲ ἰσῆσαν (3. pl. a. 1. act.) illi verò appenderunt seq. accusativo. unde est

Σταθμός, ἔ, ὁ, (per epenthesein τῷ θ) trutina, pondus. *Sirac.* 6, 16.

Σταθμίον, α, τὸ, idem. *Sir.* 42, 6. περὶ ἀκριβείας ζυγῶ καὶ σταθμιῶν, de accurata ratione statera ὅς ponderum, qu. à nominat. σταθμιά vel σταθμία. nisi verò mendose scriptum est pro σταθμῶν quod Arias Montanus legit. Dicitur etiam

Σταθμίζω, pondero. *Gen.* 23, 16.

Διασταθμίζω, libro. *Aquila Psalm.* 58, 3.

Κοιλόσταθος, α, ὁ, ἦ, ἀ κοῖλος, cavus, ὅς σταθμός trutina, laqueatus. *Hagg.*

B 1, 4. οἶκος κοιλόσταθος, domus laqueata.

Κοιλοσταθμέω, ὦ, obduco. *1. Reg.* 6, 9.

Στήκω, sto, ὅς in N. T. legitur oclies, idque tantum in presenti. *1. Cor.* 16, 13.

στήκετε ἐν πίστει, state in fide. *Fut.* 1. act.

ἀβ ἰσημι ἐστὶ στήσω, collocabo. *Matth.* 25,

33. καὶ στήσει τὰ μὲν πρόβατα ἐκ δεξιῶν αὐ-

τῶ, ὅς collocabit oves quidem à dextra sua.

Præt. perf. act. ἔσηκα semper legitur in N.

T. non ἔσακα, quod est Doricum, *1. Cor.*

7, 37. ὁς δὲ ἔσηκεν ἐδραῖσθαι ἐν τῇ καρδίᾳ,

qui verò perstat firmiter in corde suo. *Matth.*

16, 28. αἰσὶ τινες τῶν ἰσῆσάντων, sunt

C quidam ex his, qui hic sunt præstò. (ab ἔ-

σηκα formatur novum verbum ἰσῆκω, per-

maneo.) unde *præt.* plusquamperf. med.

ἰσῆκαν pro ἰσῆσαν, *Matth.* 12, 46. ἰσῆ-

κισαν ἔζω, stabant foris. *Luc.* 23, 10. *Job.*

18, 16. ὁ δὲ πέτρῳ ἰσῆκεν πρὸς τῇ θύ-

ρῃ ἔζω, Petrus verò stabat ad ostium foris.

Ex his aliisque exemplis liquet, ἔσηκα pro

presenti, ὅς ἰσῆσαν pro imperfecto perse-

pe usurpari. *Præt.* part. ἰσῶς per syncopen

pro ἰσακὼς vel ἰσηκὼς. *Luc.* 18, 13. καὶ ὁ

τελώνης μακρόθεν ἰσῶς, ὅς publicanus

procul stans. in *Gen.* ἰσῶτῳ, *Apoc.* 10, 8.

D *Matth.* 20, 3. in fæminino genere ἰσῶσα

pro ἰσῶια Atticè *Job.* 8, 9. in neutro gen.

ἰσῶς per ω ὅς non per ο, *Matth.* 24, 15.

quambis legamus regulariter ἰσηκὸς in neu-

tro genere. *Apoc.* 5, 6. ὅς c. 14, 1. ἀγνὸν ἰση-

κὸς, agnus stans. Crasis verò est in cau-

sa; ex ἰσαὸς per syncopen τῷ κ fit ἰσῶς, par-

ticipium ἰσηκὼς æque usitatum est; in ge-

nit. regulariter ἰσηκὸς, *Marc.* 9, 1. *Job.*

3, 29. in fæm. gen. ἰσηκῶια, in neutro

ἰσηκὸς, *Apoc.* 14, 1. *præt.* act. inf. modī

ἰσηκέναι vel ἰσακέναι, contractè ἰσῶναι,

Act. 12, 14. ἰσῶναι τὸν πέτρον πρὸ τῶ πυλῶ-

subj. ἀναστῶ, ἦς, ἦ, Marc. 9, 9. resurrexisset. Marc. 12, 23. ὅταν ἀναστῶσι (3. pl. aor. 2. act. subj.) postquam resurrexerint. aor. 1. inf. Luc. 24, 46. ἀναστῆναι, resurgere. part. aor. 2. ἀναστὰς, ἀντος, ὅ, Matth. 9, 9. surgens. ἀναστᾶσα, ἀσης, ἦ, Luc. 1, 30. ἀναστάν, ἀντῶ, τὸ, Luc. 23, 1. præf. pass. ἀνίσταμαι, exsurgo, Rom. 15, 12. Fut. 1. med. ἀναστήσομαι, ἦ. Cant. 3, 2. surgam. Job. 11, 23. ἀναστήσεται ὁ ἀδελφός σου, resurget frater tuus. Marc. 10, 34. ἐν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται, tertio die resurget. Act. 20, 30. ἀναστήσονται (3. plur. fut. med.) exorientur. Luc. 11, 32. ἀναστήσονται ἐν τῇ κρίσει, surgent in iudicio. Præf. pass. ἀνίσταμαι, σαι.

Ἀπανίστημι, abisto, desisto. Sapient. 1, 5. ἀπαναστήσεται ἀπὸ λογισμῶν ἀσυνέτων, desistet à cogitationibus absurdis.

Διανίστημι, surgo. Deut. 11, 19.

Ἐπανίσταμαι, insurgo. Matth. 10, 21. ἐπαναστήσονται τέκνα ἐπὶ γονεῖς, insurgent filii contra parentes.

Κατανίστημι, insurgo contra aliquem. Numer. 16, 3.

Μετανίστημι, transfero. Psalm. 109, 9.

Μεταναστέυω, demigro. Psalm. 11, 1. 62, 6.

Ἀνάστασις, εως, ἦ, resurrectio ex mortuis, Job. 11, 25. ἐγὼ εἰμι ἡ ἀνάστασις καὶ ἡ ζωὴ, ego sum resurrectio & vita. ἀνάστασις νεκρῶν, resurrectio mortuorum. 1. Cor. 15, 42. Rom. 1, 4. ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν, pro τῆς ἐκ νεκρῶν, scilicet ἔσης Ellipsis. liberatio ex præsentissima morte, Heb. 11, 35. ἀνάστασις, εως, ἦ, significat etiam everfionem olynth. 2. Scilicet ἀνίστημι (ex ἀνά rursus, ἵστημι, facio stare) excito, facio stare eum, qui ceciderat. Sed ἀνίστημι ex ἀνά pro ἀνω sursum & ἵστημι est subverto, everto, facio ut quæ deorsum seu quæ sunt ima, ferantur sursum. ἰχθ febre umb.

Ἀνάστημα, ατος, τὸ, erectio, assurrectio. Judith. 9 11. illud quod creatum est, creatura. Genes. 7, 4. πᾶν τὸ ἀνάστημα, ὃ ἐποίησα, omnem creaturam, quam feci

Ἐπανάστημι, ατος, τὸ, proprie quod exsurgit, deinde creatura. Incertus Genes. 7, 4.

Ἀναστατέω, ῶ, subverto, labefacto,

A inquieto, conturbo, tumultum & seditionem concito, à statu dimoveo. ab adjectivo verbali ἀνάστατῶ, ε, ὅ, ἦ, vastatus, sedibus suis pulsus. χώρα ἀνάστατῶ, Demosth. vastata regio. ἀνάστατον πόλιν ποιῶν, Xenoph. civitatem funditus evertere. Gal. 5, 12.

Ἐξανίστημι, excito, Marc. 12, 19. surgo. Act. 5, 5.

Ἐξανάστασις, εως, ἦ, resurrectio, Phil. 3, 11.

Ἀνδίστημι, resisto. F. ἀντιστήσω. præf. act. ἀνδίστηκα. Rom. 9, 19. τῷ γὰρ βελή-

ματι αὐτῷ τίς ἀνδίστηκε; nam ejus voluntati quis obfistet? Rom. 13, 2. οἱ δὲ ἀνδισθηκότες (part. præf. act.) qui vero resistunt. aor. 2. act. ἀντίστην restiti. Gal. 2, 11. ἀντίστησαν (3. pl. a. 2. act.) 2. Tim. 3, 8. restiterunt. Jac. 4, 7. ἀντίστητε (2. plur. aor. 2. act. imper.) resistite. Matth. 5, 39. Eph. 6, 13. ἀντιστήναι (aor. 2. act. inf.) resistere. Act. 13, 8. ἀνδίστατο (3. sing. imperf. pass.) resistebat.

Ἀφίστημι, deficere facio, dirimo, separo, amoveo, seorsum pono. item avoco, avertio, abduco. item (videl. in præf. act. in a. 2. act. & in passiva forma) discedo, descisco. Fut. ἀποστήσω. Præf. act. ἀφίστηκα. aor. 2. act. ἀπέστην, ης, η, Luc. 4, 13. ἀπῆν ἀπ' αὐτῷ, discessit ab ipso. 3. plur. Act. 22, 29. εὐθέως ἐν ἀπέστησαν, statim itaque discesserunt, seu abscesserunt. aor. 2. imper. ἀπόστηθι, discede (pro quo etiam per apocopen legitur ἀπόστα) 2. plur. ἀπόστητε. Luc. 13, 27. ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ, abscedite à me omnes. Act. 5, 38. desistite. 2. Cor. 12, 8. ἵνα ἀποσῇ (3. sing. a. 2. subj.) ἀπ' ἐμοῦ, ut abscederet à me. Hebr. 3, 12. ἐν τῷ διαστήναι (aor. 2. act. inf.) ἀπὸ Θεοῦ

ζῶντῶ, desciscendo à Deo vivō. part. a. 1. ἀποστὰς abscedens. Act. 19, 9. ἀποστάντα (Accus.) Act. 15, 38. eum, qui abscessisset. aor. 1. act. ἀπέστησα, ας, ε. Act. 5, 37. καὶ ἀπέστησε λαὸν ἱκανὸν ὀπίσω αὐτῷ, & fecit, ut populus multus defectione facta ipsum sequeretur, hoc est, fecit ut populus deficeret. Præf. pass. ἀφίσταμαι, deficio, Luc. 8, 13. 3. pl. ἀφίστανται, deficiunt. 1. Tim. 6, 5. ἀφίστασο (2. pers. præf. med. imper.) διατῶν τοιούτων, abscede ab istiusmodi hominibus. imperf. med. ἀφιστάμην, σο, το, Luc. 2, 37. ἡ ἐν ἀφίστατο ἀπὸ τῶ ἱερῶ, quæ

non abscedebat à templo. Fut. i. med. ἀπο-
σῆσομαι, η, εται. 1. Tim. 4, 1. ἀποσῆ-
σονται (3. pl.) τινες τῆς πίστεως (sine
praepositione ἀπὸ) deficient quidam à fide.
Præt. pass. ἀφῆσαμαι, unde est

Ἀπόστημα, τ⊕, τὸ, apostéma, ab-
scessus, vómica. a secunda pers. ἀφῆσασαι
derivatur

Ἀπόσασις, εως, ἡ, defecção.

Ἀποσασία, ας, ἡ, idem. Act. 21, 21.

Ἀποσάσιον, α, τὸ, repudium. Matth.
5, 31. δότω αὐτῇ ἀποσάσιον (hoc est, βι-
βλίον ἀποσασίας) det ei libellum repudii seu
divortii. Matth. 19, 7. δῶναί βιβλίον ἀ-
ποσασίας. Marc. 10, 4. γράψαι βιβλίον
ἀποσασίας, scribere libellum abscissionis. a 3.
pers. ἀφῆσασαι derivatur

Ἀποσάτης, α, ὁ, apostata, transfuga.

Ἀποσάτις, ιδ⊕, ἡ, quæ deficit, re-
bellis. 1. Esd. 2, 18. τὴν πόλιν τὴν ἀποσά-
τιν καὶ πονηράν, urbem illam rebellem &
malam.

Ἀποσατέω, ὦ, deficio, absisto.

Διίστημι, disto, sejungo, Luc. 24, 51.
διέστη (3. sing. a. 2. act. indic.) ἀπ' αὐτῶν
discessit ab iis. ad verbum distitit ab iis.

Διάσασις, distantia.

Διάστημα, τ⊕, τὸ, intervallum.
Act. 5, 7.

Διχοσασία, ας, ἡ, dissensio, dissidi-
um. Rom. 16, 17. Gal. 5, 20.

Ἐξίστημι, obstupefacio, percello. F.
ἐκστήσω præter. act. ἐξέστακα Act. 8, 11. διὰ
τὸ ἐξεστακέναι αὐτοὺς, quod eos dementa-
set. Præs. pass. ἐξίσταμαι idem quod ἐκπλήσ-
σομαι, cum stupore admiror, obstupeo,
obstupefesco, præ admiratione apud me non
sum, de statu mentis dejicior. Matth. 12, 23.
καὶ ἐξίσταντο (3. pl. imperf. pass.) πάντες
ἄνθρωποι, & obstupecebat tota turba. aor. 2.
act. ἐξέστην, ης, η. 2. Cor. 5, 13. Luc. 8, 56.
καὶ ἐξέστησαν (3. pl. a. 2. act. indic.) οἱ
γονεῖς, & obstuperunt parentes, ad stupo-
rem usque admirati fuerunt Obstupefa-
cio. a. 1. act. ἐξέστησα, ας, ε. Luc. 24,
22. ἐξέστησαν (3. plur. aor. 1. act. indic.)
ἡμεῖς perculerunt nos, in admirationem
traduxerunt.

Ἐξισάω, ὦ, idem. Act. 8, 9. ἐξισῶν
τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας, obstupefaciens
gentem Samaritanam.

Ἐξασις, εως, ἡ, stupor. Marc. 5, 42.

A excessus mentis, quum mens extra se
rapitur. Act. 10, 10. & cap. 11, 5.

Παρεξίστημι, insanio. Hoseæ 9, 8. ὥσ-
περ ὁ προφῆτης παρεξέστηκός (part. præter.
act.) sicut propheta insaniens.

Ἐνίστημι, insto. F. ἐνστήσω. in fut. med.
ἐνστήσομαι, instabo. 2. Tim. 3, 1. P. ἐνέ-
στηκα. insto, immineo, præteritum hoc
etiam præsentis habet significationem. 2.
Thess. 2, 2. τὰ ἐνεστώτα, præsentia, con-
tractum pro ἐνεστακότα part. præter. act. In
fæminino ἐνεστώσα, 1. Cor. 7, 26. vide su-
prà ἐσὼς ἐσώσα. Heb. 9, 9. εἰς τὸν καιρὸν

τὸν ἐνεστηκότα, pro tempore illo tunc præ-
sente.

Ἐφίστημι, supervenio, Luc. 2, 9. ad-
sto, Luc. 4, 39. urgeo, 2. Tim. 4, 2. F.
ἐπιστήσω. Præt. ἐφέστηκα, ας, ε. vel ἐφέ-
στακα. 2. Tim. 4, 6. ὁ καιρὸς ἐφέστηκε,
tempus imminet. ἐφεσὼς, ὦτ⊕, ὁ, (part.
præt. act. contracti pro ἐφεστακός) Actor.
22, 20. Act. 28, 2. a. 2. act. ἐπέστην, ης, η,
Act. 12, 7. superveni. Act. 4, 1. ἐπέστησαν,
superbenerunt (3. pl. aor. 2. act. indic.)
2. Tim. 4, 2. ἐπίστηθι (2. sing. a. 2. act. im-
per.) urge. Act. 23, 11. ἐπιστάς (part. a. 2.
act.) αὐτῷ ὁ Κύριος, superveniens ei DO-
MINUS. Act. 17, 5. ἐπιτάντες adorti. Luc.
2, 38. ἐπιστάσα (part. a. 2. act. g. f.) su-
perbueniens. præf. pass. ἐφίσταμαι, σαι, ται,
insto. 1. Thess. 5, 3.

Ἐπισάτης, α, ὁ, magister. in Vocat.
ἐπισάτα, Luc. 5, 5.

Ἐπισατέω, ὦ, præsum, præfectura fun-
gor. 3. Esd. 7, 2. ἐπισάταν (3. pl. imp. ind.
act.) τῶν ἱερῶν ἔργων, fungebantur præfe-
ctura sacrorum operum.

Ἐπισατεύω, idem.

Ἐπισασία, ας, ἡ, &

Ἐπίσασις, εως, ἡ, præfectura, fun-
ctio ἐπισάτης. It. præceptio. 2. Macc. 6, 3.
ἡ ἐπίσασις τῆς κακίας, præceptio malitiæ.

Κατεφίστημι, insurgo, ex κατὰ, ἐπὶ
& ἴστημι Act. 18, 12. κατεπέστησαν (3. pl.
aor. 2.) insurrexerunt.

Συνεφίσταμαι, una insurgo. aor. 2.
act. συνεπέστην, ης, η, una insurrexi.
Act. 16, 22.

Καθίστημι, constituo, Heb. 7, 28. ὁ
νόμος ἀνθρώπων καθίστησιν ἀρχιερεῖς,
lex homines constituit pontifices. 2. Pet. 1, 8.
ἐδὲ ἀνθρώπων καθίστησι, neque infructuo-

fos efficit. *Act.* 17, 15. οἱ δὲ καθίσκωντες (part. pres. act. a καθίσκω) τὸν πᾶνλον, qui vero Paulum susceperant tuto loco constituendum. ubi subauditur eis τὸ ἀσφαλές. Fut. καταστήσω. *Matth.* 25, 21. ἐπὶ πολλῶν σε καταστήσω, super multa te constituam, hoc est, majora tibi committam. *Luc.* 12, 42. ὃν καταστήσει ὁ Κύριος ἐπὶ τῆς δευραπείας αὐτοῦ, quem Dominus praeficiet famulitio suo. *Matth.* 24, 47. ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτῷ καταστήσει αὐτόν, (Hebr. יָרִיבְדִּי) super omnia bona sua eum constituet. *Act.* 6, 3. ἔς καταστήσομεν (1. pl. fut.) quos praeficiemus. aor. 1. act. κατέστησα, αἱ, ε, constitui. *Hebr.* 2, 7. κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου, constituisti eum super opera manuum tuarum. *Act.* 7, 35. τίς σε κατέστησεν ἄρχοντα; Quis te constituit principem? *Tit.* 1, 5. καὶ καταστήσης (2. sing. aor. 1. act. subj.) (κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, & constituas oppidatim seniores. pres. pass. καθίσταμαι, constituor. *Jac.* 4, 4. ἐχθρὸς εἶς θεῶν καθίσταται, inimicus Dei constituitur. *Jac.* 3, 6. ἔτις ἡ γλῶσσα καθίσταται, sic lingua comparata est. aor. 1. pass. κατεστάθην, ης, η. *Rom.* 5, 19. κατεστάθησαν, constituti fuerunt. Fut. 1. pass. κατασταθήσομαι, constituar. *Rom.* 5, 19.

Κατάστημα, τος, τὸ, habitus. *Tit.* 2, 3.

Κατάστασις, εως, ἡ, constitutio; statio contra vel ante aliquem, conspectus, *Sap.* 12, 12. τίς εἰς κατάστασιν σοι ἐλεύσεται ἐκδικος κατὰ ἀδίκων, quis in conspectum tibi veniet vindex propter injustos? sive, ut vertit vir doctus, quis exercebit vindictam adversus te?

Ἀκατάστατος, &, ὁ, inconstans, qui ventis jactatur, & eorum flamine agitur. D proprie qui non consistit in uno loco, ὁ μὴ ἐσόμενος ἐν ἐνὶ τόπῳ. *Jac.* 1, 8.

Ἀκαταστατέω, ὦ, instabilis sum. *Symmachus Hoseae* 8, 6.

Ἀκαταστασία, ας, ἡ, exagitatio, ubi quis consistere nequit. 2. *Cor.* 6, 5. ἐν ἀκαταστασίαις, in exagationibus, hoc est, crebris persecutionibus, quibus subinde huc illuc pellebantur, adeo ut nusquam pedem fingerent, sed cogerentur ἀστατεῖν, hoc est, incertis vagari sedibus, discurrere huc & illuc. tumultuatio, ordinis perturbatio,

A quae Deo & Ecclesiae displicet. 1. *Cor.* 14, 33. Seditio. *Luc.* 21, 9.

Ἀντικαθίστημι, resisto. *Heb.* 12, 4. ἔπω μέχοι αἵματος ἀντικατέστης (2. pl. aor. 2. act. indic.) nondum ad sanguinem usque restitistis.

Ἀποκαθίστημι, restituo. *Matth.* 12, 13.

Ἀποκαθιστάω, ὦ, idem, *Marc.* 9, 12. ἀποκαθιστᾷ πάντα, restituit omnia, &

Ἀποκαθιστάνω, eodem sensu *Act.* 1, 6. ἀποκαθιστάνεις, restitues. Enallage temporis. *Heb.* 13, 19. ἀποκατασταθῶ (1. sing. aor. 1. pass. subj.) restituar.

B Ἀποκατάστασις, εως, ἡ, restitutio, *Act.* 3, 21.

Ἡποκαθίστημι, constituo. *Judic.* 14, 11.

Μεθίστημι, amoveo, avertio, *Act.* 13, 22. μεθίστασθαι vel μετασταθῆναι τῆς οἰκονομίας, *Luc.* 16, 4. amoveri a dispensatione, loco moveri. Fut. μεταστήσω. a. 1. act. μετέστησα, ας, ε. *Act.* 19, 26. μετέστησεν ὄχλον, avertit turbam. transfero. *Col.* 1, 13. ἡμᾶς μετέστησεν εἰς βασιλείαν υἱῶν, nos transtulit in regnum Filii, &c. *Act.* 13, 22. καὶ μεταστήσας (part. aor. 1. act.) αὐτόν, quem amovisset ipsum. 3. *Macc.* 2. C χειρίσω μόρῳ τῷ ζῆν μεταστήσας, pessima morte de vita amovere sive tollere.

Παρίστημι, adsto, *Marc.* 14, 70. *Act.* 1, 10. παρειστήκεισαν astabant. 3. pl. plusq. vide in hoc themate ἐστήκω. aor. 1. act. παρῆστησα, stiti. aor. 1. act. imper. παρῆστατε (sistite). *Rom.* 6, 13. insto, *Marc.* 4, 29. Represento, *Act.* 1, 3. Probo, *Act.* 24, 13. Commendo, 1. *Cor.* 8, 8. Sistō, 2. *Cor.* 11, 2. Sistor. *Rom.* 14, 10. πάντες γὰρ παραστησόμεθα (1. pl. fut. 1. med.) τῷ βήματι τῷ Χριστοῦ, omnes enim sistemur tribunali Christi.

D Παράστασις, εως, ἡ, representatio, apparatus; satellitium, 1. *Macc.* 15, 32.

Παραστάτης, &, ὁ, qui à latere stat; opitulator.

Παραστατέω, ὦ, adhisto, adsum, opitulor.

Συμπαρίστημι, assisto. *Psalms.* 94, 16.

Περιίστημι, circumisto, *Joh.* 11, 42. διὰ τὸν ὄχλον τὸν περιεσῶτα, (part. pres. act. contracti pro περιεσηκῶτα) propter turbam circumstantem. pres. med. περιίσταμαι, ad verbum, circumhisto, id est, observo, & q. obsideo. item cohibeo, vito, fugio,

gio, declino, 2. Tim. 2, 16. τὰς δὲ βεβή-
λας καὶ νοφωρίας περιέλασσο, *pres. med. im-*
per. 2. sing.) profanas vero vocum novita-
tes cohibe, id est, observa & velut obside,
ne in Ecclesiam irrepant.

Περίστασις, εὖς, ἡ, circumstantia; ne-
cessitas, 2. Macc. 4, 16. χαλεπὴ περίστα-
σις, *gravis necessitas.*

Ἐυπερίστατος, ὁ, ἡ, circumstans, vel,
ut Beza vertit, ad circumcingendum pro-
clibis, Heb. 12, 1. [Ἐυπερίστατος dicitur
ἡμαρτία, quia semper circum nos est, nos-
que impedit, quo minus id, quod rectum
est, agere possimus. Similitudo petita est
ab eo, qui nos solet illudere, & jam hic,
jam alibi viam nobis obstruit.]

Συνίστημι, simul sto, Luc. 9, 32. de-
monstro, Rom. 5, 8. constituo, Gal. 2, 18.
παραβάτην ἑμαυτὸν συνίστημι, *transgres-*
sorem meipsum constituo. commendo, Rom.
16, 1. 2. Cor. 10, 18. συνίστων (part. pres.
act.)

Σύστασις, εὖς, ἡ, constitutio, Sap. 7,
17. σύστασιν κόσμου, *constitutionem mundi,*
systema universi.

Συνιστάω, ὦ, commendo, 2. Cor. 4, 2.
συνιστῶντες ἑαυτοὺς, *commendantes vos ipsos.*
imperf. συνίσταον, contr. συνίστων, com-
mendabam. 2. Macc. 9, 25.

Συνιστάνω. idem. 2. Cor. 3, 1. & c. 5, 12.

Συστατικός, ἡ, ὄν, commendatitius,
a, um. 2. Cor. 3, 1.

Ἐπισυνίστημι, insurgo adversus ali-
quem, conspiro. Sir. 45, 18. ἐπισυνέστη-
σαν αὐτῷ, *conspirarunt adversus eum.*

Ἐπισύστασις, εὖς, ἡ, coitio, agmen,
Act. 24, 12. per metaphoram ad multipli-
ces Apostoli curas & molestias admodum
significanter transfertur. 2. Cor. 11, 28. D
ἡ ἐπισύστασις μου, ἡ καὶ ἡμεῶν, *agmen*
illud quotidie in me consurgens.

Ἰεροστάτης, &, ὁ, qui stat in loco sa-
cro sive templo, Levita, aedituus, 3. Esd.
7, 2.

Μετιστάνω, transfero. 2. Cor. 13, 2.
ὥσα ὅση μετιστάνειν, *adeo ut montes trans-*
feram.

Πρωστάτης, &, ὁ, propriè qui pri-
mus sive primo loco stat. Militare ut vo-
lunt, verbum designat eum, quia ante signa
& in prima acie consistit, antesignanus

aut primipilaris. Inde ad alia transla-
tum notat principem aut antistitem. Act.
24, 5. πρωτοστάτης τῆς τῶν ναζωραίων
αἰρέσεως, *princeps sectæ Nazæeorum.*

Προσᾶς, ἄδος, ἡ, porticus, vestibulum.
Judic. 3, 23.

Προστάτις, ἰδος, ἡ, hospita, patrona,
tutatrix, Rom. 16, 2.

Προστάτης, &, ὁ, præses, patronus, &
προΐστημι, præideo, præsum, 1. Macc.
5, 19. πρόστητε (2. pl. a. 2. imper. act.)
τῷ λαῷ τούτῳ, *præstote huic populo.*

Προΐσταμαι, ante sto, præsum, 1. Tim.
3, 4. cum Genit. præcedo, Tit. 3, 8.

Προσάττω, ὦ, præsum, præideo, 1.
Macc. 14, 47. προσετίθησαν πάντων, *omni-*
bus præesse.

ὑφίστημι, substituo. ὑφίσταμαι, sub-
stitutor, subsisto. f. ὑποστήσομαι, Sir. 43,
2. sustineo, 1. Macc. 5, 40.

ὑπόστημα, ατος, τό, statio: 1. Paral.
11, 16. καὶ τούτο ὑπόστημα τῶν ἀλλοφύλων
τότε, & ista tunc erat statio Philistæo-
rum.

ὑπόστασις, εὖς, ἡ, persona. Heb. 1, 3.
Græci eam definiunt ὑφιστάμενον νοερὸν,
hoc est, rem per se subsistentem, intelligen-
tem. Deinde significat confidentiam, 2.
Cor. 9, 4. ἐν τῇ ὑποστάσει ταύτῃ τῆς καυ-
χήσεως, *in ista gloriationis confidentia,*
seu in confidente sive in presidente ista glori-
atione. Th. Beza in hoc fundamento gloria-
tionis. Sed ὑπόστασις hic significat confi-
dentiam seu imperterritam animi subsistena-
tiam, quæ nullis cedat periculis: item
subsistentiam, Heb. 3, 14. τὴν ἀρχὴν τῆς
ὑποστάσεως, Hebraismus, principium, hoc
est, rem præcipuam, quæ est fides, quæ su-
stentamur. Heb. 11, 1. ἐλπίζομεν ὑπόστα-
σις, hoc est, quæ extant, quæ sperantur,
seu quæ facit in animo nostro subsistere, quæ
sperantur futura.

Ἀνυπόστατος, &, ὁ, ἡ, subsistentiam
non habens; epitheton humanæ naturæ
Christi. Item insuperabilis. 2. Macc. 13,
3. cap. 8, 5. Ex α priv. ὑπὸ & ἵστημι.

Προϋφίστημι, contr. προϋφίστημι, ante
subsisto, Sap. 19, 7. ἐκ προϋφειῶτος ὕδα-
τος, *ex ante existente aqua.*

Ευσταθής, εὖς, ὁ, ἡ, stabilis. Sir.
26, 18.

Ἐυστάθεια, ας, ἡ, stabilitas, fir-
mentum. Sap. 6, 24.

Ἐυστάθειω, ὦ, stabilis ac firmus sum.
De mari dicitur, cum stat placidum ac
tranquillum, nec ventorum impetu agita-
tur. f. ἦσω. aor. 1. εἰς ἑθνη. 2. Marc. 14, 25.

ἸΣΤΟΨ, ῥ, ὅ, tela. Jesa. 59, 5.

Ἰσίον, ς, τὸ, velum. Exod. 27, 9.

ἸΣΧΙΪΟΝ, ς, τὸ, nates. 2. Sam. 10, 4.

ἸΣΧΥΨ, υος, ἡ, robur, affine
Heb. וִיץ vir. vel ab ἰσχω habeo, possum,
reprimo. (unde

Ἰπύχομαι vel ὑπιοχνέομαι, ῥμαι, pro-
mitto, f. ὑποχρήσομαι, perf. p. ὑπέχρη-
μαι, a. 1. ὑπεχέθην, a. 2. med. ὑπεχό-
μην. Th. ἔχω, vel ὀξέω.

Ἰπύχεσις, εως, ἡ, promissio. Sap.
12, 21. Marc. 12, 30. Eph. 1, 19. τῆς κρᾶ-
της τῆς ἰσχύος, Hebraismus, hoc est, τῆς
κρατερᾶς ἰσχύος, fortis roboris. Locutio,
ἐκ τῆς παρακλήσεως. Accus. ἰσχύον. Apoc. 5, 12.

Ἀνίχυς, υος, ὁ, ἡ, infirmus, qui nul-
lum habet robur. Esa. 40, 30. καὶ ἐκλεκ-
τοὶ ἀνίχυες ἔσονται, ἔ electi infirmi erunt.

Κατιχύς, υος, ἡ, conflictus, Ex. 32, 18.

Ἰχυρὸς, ὁ, ὄν, robustus, Heb. 12, 34.
potens, Marc. 1, 7. formidabilis, Matth.
12, 29. τὸν ἰχυρὸν, formidabilem illum;
Christus alludit ad locum Es. 49, 24. ubi ὁ
ἰχυρὸς, formidabilis ille, vocatur ἰσχυών.

Hebr. וִיץ aliaque voce synonyma וִיץ
γίγας, ibidem. magnus, λιμὸς ἰχυρὸς,
magna fames. firmus. Luc. 15, 14. ἰχυρὰ
παρακλήσις, firma ἔ solida consolatio.
Heb. 6, 18. munitus. πόλις ἡ ἰχυρὰ, mu-
nita civitas. Apoc. 18, 10. ἰχυρότερος, po-
tentior, Luc. 3, 16.

Ἰχυρῶς, adv. fortiter. Deuter. 12, 23.

Ἰχυρόω, ὦ, confirmo. Jesa. 41, 7. D
ἰχυρῶσαν αὐτὰ ἐν ἡλοῖς, confirmarunt
ista (idola) clavis.

Ἰχύω, possum, prosum, Phil. 4, 13.
πάντα ἰχύω, omnia possum. Matth. 5, 13.
ὅς ἐστιν ἰχύς, ad nihil prodest. imperf.
ἰχυον, poteram. Act. 6, 10. ἐκ ἰχυον, non
poterant. Act. 19, 20. καὶ ἰχυεν, ἔ in-
valescebat. Fut. 1. ἰχίσω, potero. Luc. 13, 24.
καὶ ἐκ ἰχύσει, ἔ non poterunt. a. 1. act.
ἰχυσα potui, volui. Act. 27, 16. μὴ ἰχύ-
σμεν (1. pl. aor. 1. act.) vix potuimus. Luc.
14, 6. ἐκ ἰχύσαν (3. pl. a. 1.) non potuerunt.

A Demosth. olynth. 2. ὅταν δὲ ἰχύσῃ. Quum
vero factus fuerit potens. οἱ ἰχύοντες, sani,
bene valentes. Marc. 2, 17. Arist. 3. Eth. c. 8.
5. 2. ἐν τοῖς τοιαύτοις ἀγῶσιν ἔχ οἱ ἀνδρείο-
τατοι μαχιμώτατοι εἰσιν, ἀλλὰ οἱ μάλιστα
ἰχύοντες, in talibus certaminibus non for-
tissimi in pugna praestant, sed illi, qui sunt
maximè robusti.

Ἐξίχύω, exactè possum, Eph. 3, 18.
ἵνα ἐξίχύσητε (2. plur. a. 1. subj.) κατα-
λαβέσθαι, ut valeatis assequi.

Ἐνιχύω, corroboro, Luc. 22, 43. ἐν-
ιχύων αὐτὸν, corroborans eum. vires re-
colligo seu corroboror, ubi passivè accipi-
tur. Act. 9, 29. καὶ λαβὼν τροφὴν, ἐνίχυ-
σεν (3. sing. aor. 1. act.) ἔ sumpto cibo vi-
res recolligit.

Ἐπιχύω, invalesco, Luc. 23, 5. οἱ δὲ
ἐπιχύον (3. pl. imperf. act.) at illi invale-
scebant.

Συνεπιχύω, corroboro, 2. Paral. 32, 3.
Κατιχύω, invalesco. Luc. 23, 23. καὶ κα-
τιχύον (3. pl. imperf.) αἱ φωναὶ αὐτῶν, ἔ in-
valescebant clamores eorum. Supero. Matth.
16, 18. cum Genit. idque vi praepositionis.
πύλαι ἁδὲ κατιχύουσιν (3. pl. fut. 1. act.)
C αὐτῆς, portae gehennae non praevalerunt ei.
Verbum hoc compositum separatim legitur
Act. 19, 16. ἰχυσε κατ' αὐτῶν, invaluit
contra eos, vel superavit eos.

Ἰπεριχύω, praevalleo, 3. Esd. 3, 10.

Ἰχυρίζομαι, assevero, plus est, quàm
affirmo. Affirmo est idem quod ajo, Graece
ἀπόφημι. Asseverare est obnixè, ἔ qua-
dam cum contentione asserere

Διιχυρίζομαι, valde assevero. F. διιχυ-
ρίζομαι. a. 1. med. διιχυρισάμην, Luc. 22,
39. διιχυρίζετο, (3. sing. imperf. med.)
valde asseverabat. Luc. 22, 59. Act. 12, 15.

Ἐνιχυρίζω, fortis sum, in medio con-
forto me Symmachus Psalm. 52, 9.

Κατιχυρέω, praevalleo. Aquila Psalm.
86, 14. συναγωγὴ κατιχυρευομένων, con-
gregatio praevalentium sive fortium.

† ΙΤΑΛΙΑ, ας, ἡ, Italia, nobilis-
sima totius mundi peninsula, pars Europae,
ita appellata ab Italo rege, vel a pascuorum
ἔ vitulorum praestantia.

Ἰταλός, ς, ὁ, vitulus, Heb. 13, 24.

Ἰταλῖκός, ἡ, ὄν, Italicus seu Latius,
seu Latinus, a, um, Act. 10, 1.

ἸΤΑΜΟΨ, ἡ, ὄν, saxus. Jerem. 6, 23.

Ἰταμία,

Ἰταμία, ας, ἡ, temeritas. Jerem. A 49, 15.

ἸΤΕ Α, ας, ἡ, salix. Levit. 23, 40.

† ἸΤΟΤΡΑΙΑ, ας, ἡ, Ituræa. Nomen regionis Trachonitidis juxta desertum Arabiæ, cujus Tetrarcha fuit Philippus, Luc. 3, 1. sic dicta à Ἰτωρ Jetur, qui fuit filius Ismaëlis. Ἰτωρ verò videtur dici à voce Hebræa Ἰτω ordo, series. vel ἰταροία derivatur à voce Chaldaicâ Ἰτω ὅ Syriacâ ܐܝܬܐ mons. Dan. 2, 35. Fuit enim regio montosa.

ΙΧΘΥΣ, ὁ, (q. ἰχνεσι θύων, B vestigiis impetu proruens. θύω, impetu feror) piscis. in Accus. ἰχθύς, Matth. 17, 27. Luc. 11, 11. Alii scribunt ἰχθύς. Sed mendose. Nulla enim est crasis, sicut ἰχθύς dicitur pro ἰχθύας Hesiod. ἄσπ. 212. ὅ κλέϊς pro κλεῖδας. Apoc. 1, 18. ὅ pro κλεῖδα κλεῖν, Apoc. 3, 17.

Ἰχθύδιον, α, τό, pisciculus, Matth. 15, 34. Marc. 8, 7.

Ἰχθυῖος, ἡ, ὄν, piscarius. 2. Paral. 33, 14.

Ἰχθυρὸς, ὁ, ὄν, idem. Nehem. 12, 38.

Ἰχθυερὸς, ὁ, ὄν, idem. Nehem. 3, 3. C in quibus tribus locis occurrit nomen portæ Hierosolymitanæ, quæ dicebatur piscatoria vel piscaria.

ΙΧΝΟΣ, ὁ, τό, (ex ἰχμι eo, ὅ γνῶω cognosco. τό ἰχνος γνῶρισμα τῶ ἰόντος vestigium (est) est nota seu indicium, euntis) vestigium. Rom. 4, 12. σοιχᾶν τοῖς ἰχνεσι, insistere vestigiis.

Ἰχνεύω, fut. ἰχνεύσω, vestigo, aor. 1. ἰχνευσα.

Ἐξιχνεύω, investigo. fut. σω. α. 1. ἐξιχνευσα. Sir. 42, 18.

Ἰχνευμα, ατος, τό, vestigatio, indagatio. D

Ἰχνευτήρ, ἡρ, ὅ, ὅ ἰχνευτῆς, ὅ, ὅ, vestigator, indigator, Sir. 14, 22.

Ἰχνιάζω. Fut. ἄσω. Præt. κα. investigo, scrutor.

Ἐξιχνιάζω, fut. ἄσω. α. 1. ἐξιχνιάσα, investigo, vestigando assequor. Sir. 18, 6. ἐκ ἔσιν ἐξιχνιάσαι τὰ θαυμάσια τῶ Κυρίου, non licet pervestigare (vestigando assequi) mirabilia Domini.

Ἐξιχνιασμός, ὁ, pervestigatio, indagatio.

Ἀνεξιχνίαστος, ὁ, ἡ, impervestigabilis. Rom. 11, 13.

ΙΧΩΡ, ὁ, sudor. Jobi 2, 8.

† ΙΩΑΘΑΜ, ὁ, Joatham. Matth. 1, 9. Nomen viri ἀκλιτον. Hebr. יוֹתָם Jotham, 2. Chron. 26, 21. à radice יָתַם perfectus fuit. Psal. 19, 14. יָתַם אֲנִי tunc perfectus ero.

† ΙΩΑΚΕΙΜ, Joachim. Hebraice יְחִיָּקִים q. d. DOMINVS excitabit. Nam יְחִי est ex יְהוּה, יְקִים est 3. sing. fut. hiphil à rad. קָם stare, surgere, sommen. In hiphil יְקִים fecit stare, q. d. Græcè ἀναστᾶσις, Anastasius, qui resurget, scil. ex mortuis ad vitam æternam.

† ΙΩΑΝΝΑ, ἡ, Johanna, nomen feminae, Luc. 8, 3. ὅ c. 24, 10. vide Ἰωάννης.

† ΙΩΑΝΝΑΣ, ὁ, nomen viri, Luc. 3, 27. idem.

† ΙΩΑΝΝΗΣ, ὁ, Johannes, nomen alterius Eliæ, Jesu Christi prodromi seu præcursoris, cognomento Baptista, Luc. 1, 36. Fuit enim primus, qui jussu Dei baptizavit, Joh. 1, 33. Est vero nomen origine Hebræum יְחִיָּאֵן Jochanan, 1. Chr. 12, 12. Jer. 41. Scribitur etiam יְהוֹיָכָן Jejochanan, 1. Chr. 26, 3. ὅ utrumque idem significat, compositum ex יְהוָה quod est nomen Dei proprium, ὅ ἵא gratia, quod est a ἵא gratus fuit, q. d. gratia Dei, ὅ Ottes Gnad. Fuit etiam nomen Apostoli, fratris Jacobi, quorum pater Zebedeus dicebatur, Matth. 4, 21. qui, ut à Johanne Baptista distinguatur, Apostolus ὅ Evangelista dicitur, item ὁ θεόλογος κατ' ἐξοχὴν. Scripsit non tantum Evangelium, sed etiam tres epistolas ὅ Apocalypsin. Et hic fuit discipulus, quem Jesus Christus cæteris impensius diligebat, Joh. 13, 23. Legitur etiam Genit. τῶ Ἰωάννᾳ tanquam à nominat. Ἰωάννης, Luc. 3, 27. sed τῶ Ἰωάννᾳ est casus usitatus. Matth. 11, 7. οἱ προφῆται ἕως Ἰωάννᾳ, prophetae usque ad Johannem. item Johannes, qui ὅ Marcus, Act. 12, 12. Dativ. τῶ Ἰωάννῃ, Luc. 7, 18. Accus. τὸν Ἰωάννην, Luc. 9, 9. Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκεφάλισα, Johannem ego decollavi. Sunt verba Herodis tyranni. Græci in medio aspirationem omittunt ex more ὅ proprietate linguæ

lingue. Latine perperam scribitur Joannes. Respiciendum enim est ad primam ejus originem, ubi non simplex, sed duplex est aspiratio.

† I' O' B, δ, pronuntiandum δις ουδ' α' β' per i vocalem. Ez. 14, 14. Nomen viri principis, ἀνάλιτον. Hebr. יוֹב Job, Latine Jobus. a radice יָבַח inimicitias exercere. Græcè ἐχθροποιεῖν. Ergo idem valet quod יָבַח hostibus exosus. Solet in nominibus propriis benoni passive reddi. Sic יְהוֹשֻׁפָּט extractus &c. Fuit enim Jobus hostis malorum, pauperes, viduas & peregrinos prementium. Fuit (Job. 29, 15.) cæcis oculus, pes claudis, & vera pii principis idea, suæque patientiæ & infractæ in Deum spe omnibus præluxit. Jac. 5, 11. τὴν ὑπομονὴν ἵωβ ἡμεῖς αὐτοὶ, tolerantiam Jobi audistis.

† I' O' H' A, δ, Nomen prophetae ἀνάλιτον. Sicut verò omnes prophetae V. T. fuerunt Hebræi, ita & eorum nomina. יוֹאֵל Joël, a radice יָאָל jaal, in hiphil יוֹאֵל voluit, acquievit. יָאָל est 3. pers. fut. hiphil. gen. m. Ex. 2, 21. יוֹאֵל מֹשֶׁה & acquievit Moses, ut habitaret cum viro isto. Est ergo Joël idem quod acquiescet seu contentus erit. Act. 2, 16.

† I' O' N' A' N, δ, Jonan, nomen viri ἀνάλιτον. Luc. 3, 30. Hebr. contractum ex יוֹחָנָן. Vide vocem Ἰωάννης.

† I' O' N' A' Σ, α, δ, Jonas. יוֹנָה Jonah, Hebraice columbus vel columba, a radice יָנָה janah oppressit, afflixit. in hiphil יוֹנָה oppressit. Columba hinc dicta fuit, quod ipsa sit sine bile, imbellis, & proinde oppressioni & præda exposita. Matth. 12, 41. σημεῖον Ἰωνᾶ, signum seu miraculum Jonæ, Luc. 11, 29. Job. 21, 17. Σίμων Ἰωνᾶ Φιλαῖς με; Simon Jona an diligis me? ubi Ἰωνᾶ est vocativus casus similis Genitivo. In codicibus nonnullis legitur παρ Ἰωαννᾶ, ut apud Nonnum πατρὸς Ἰωάννου θεοῦ, ἐκγονε Σίμων, hoc est, patris Johannis pii, fili Simon. Et vulgatus interpres ibid. fili Johannis.

† I' O' P' A' M, δ, Nomen regis ἀνάλιτον. Hebraice יְהוֹרָם Jehoram, ex יְהוֹרָם

A & יְהוֹרָם, q. d. ex Domino excelsus. יְהוֹרָם ram excelsus, a radice יָרָם excelsum esse, unde est Germanorum rühm, sich rühmen, Matth. 1, 8.

† I' O' P' E' I' M, δ, Jorim. Nomen viri. יְהוֹרִים jeorim, hoc est, rivi, fluvii. Es. 33, 21. a radice יָרָם jeor, rivus. Vel est a radice יָרָם in 3. pers. fut. hiphil. יְהוֹרִים exaltabit, in bophal יְהוֹרִים exaltabitur. Luc. 3, 29.

† I' O' Σ' A' Φ' A' T, δ, Nomen pii regis indeclinabile. Matth. 1, 8. Hebr. יְהוֹשָׁפָט Jehoschaphat, ex יְהוֹשָׁפָט Dominus, & יְהוֹשָׁפָט judicabit. q. d. Dominus judicavit.

† I' O' Σ' H' Σ' & Ἰωσὴφ vel Ἰωσῆ, δ, Nomen viri ἀνάλιτον. Act. 4, 36. Luc. 3, 29. Matth. 27, 56. Hebraice יוֹשֻׁפָּט a radice יָשַׁן, unde est יָשַׁן vel a יָשַׁן senex. Job. 12, 12. בְּיִשְׁשָׁן חֵכְמָה in senibus est sapientia. Ἰωσῆs ergo est idem, quod γέρων, q. d. γῆν ὁρῶν, terram intuens, silicernium, steinalt. silicernium tamen senex non dictus, quod incurvatus cernat silices, sed a silendo. Vide Forum Romanum. Drusus in priore commentario ad voces N. T. Joses idem cum Joseph, ut Tobit Tobis, Goliath Goliath, Hannibal Annibas, Hebræi pro יוֹסֵף abjecta ultima יוֹסֵף Jose, unde Joses, sicut a יֵשׁוּ Jesus. Græci enim addunt in fine σίγμα.

† I' O' Σ' H' Φ, δ, Josephus. Matth. 1, 24. Hebr. יוֹסֵף q. d. addet vel addat scilicet Deus plures filios. Etymon a voto matris Rachelis. Gen. 30, 24. Est verò יוֹסֵף 3. sing. g. m. fut. hiphil a Rad. יָסַף addidit. in N. T. legimus de sex, quibus hoc nomen fuit. 1) de Josepho Arimathæo Luc. 23, 50. 2) de Barsaba Act. 1, 23. 3) de Jacobi filio, patriarcha, Act. 7, 9. 4) de Jude filio Luc. 3, 26, 5) de Jona filio Luc. 3, 30. 6) de marito Maria Virginis, qui pater CHRISTI putabatur. Matth. 1, 19. Luc. 3, 23.

† I' O' Σ' I' A' Σ, α, δ, Josias, 2. Reg. 22, 3. Hebr. יוֹשִׁיָּהוּ joschijahu, ex יְהוֹשִׁיָּהוּ ignis & יְהוֹשִׁיָּהוּ Dominus. q. d. ignis Domini. Matth. 1, 10, 11.

K Α' πια decima litera, in numeris significat 20. Derivatur ab Hebr. קָפָה caph, hoc est, vola, quae litera est ejusd. potestatis. Vola dicta fuit ab adj. forma. Refert enim manum incurvatam. Dicitur etiam κόπια, vide Steph. Thesaurum.

ΚΑΘΑΙΡΩ purgo, videtur compositum ex κατὰ deorsum, ἔαιρῶ, rapio, demo) Job. 15, 2. F. καθαίρω, purgabo, Præter. κενάθαρχα, unde est κενάθαρχμαι præter. pass. ἔ part. præf. pass. κενάθαρχμέ-νῳ, purgatus, Heb. 10, 2.

Κάθαρσις, εὐς, ἡ, purgatio. Levit. 12, 4.

Ἀποκαθαίρω, expurgo. Jobi 9, 30. καὶ ἀποκαθαρώμαι (1. sing. fut. 1. pass.) χειρὸς καθαροῖς, ἔ expurgabor manibus mundis.

Ἐκκαθαίρω, expurgo, 1. Cor. 5, 7. ἐκκαθάρατε τὴν παλαιὰν ζύμην, expurgate itaque vetus fermentum. ἐκκαθάρατε, est 2. pl. a. 1. act. imper. ab indicat. ἐξεκάθαρε. 2. Tim. 2, 21. εἰν ἂν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτόν, si igitur quis se purgaverit. ἐκκαθάρῃ est 3. sing. aor. 1. subj. act.

Περίκαθαίρω, expurgo, unde

Ἀπερίκαθαρτος, ὁ, ἡ, immundus. Lev. 19, 23.

Ἀκάθαρος, ὁ, ἡ, impurus, Matth. 10, 1. Act. 10, 14.

Ἀκαθαρσία, ας, ἡ, immunditia, impuritas animi, Matth. 23, 27. Rom. 1, 24. ἔ c. 6, 10. Eph. 5, 3. πορνεία καὶ πᾶσα ἀκαθαρσία, ἡ πλεονεξία, μηδὲ ὀνομαζέσθω ἐν ὑμῶν, scortatio ἔ quævis impuritas, aut avaritia, ne nominator quidem inter vos: per syn. speciei scelus, maleficium, 1. Thess. 2, 3.

Ἀκαθάρτης, ἡ, ἡ, immundities, D Apoc. 17, 4. pro ἀκαθαρτέτης, sicut à Φίλῳ derivatur Φιλότης.

Καθαρός, ὁ, ὁ, purus, a, um, Matth. 23, 26. innocens, Act. 20, 26. καθαρὰ συνείδησις, pura conscientia, 1. Tim. 3, 9. Tit. 1, 15. πάντα μὲν καθαρὰ τοῖς καθαροῖς, omnia pura sunt puris.

Καθαρῶς, adv. innocenter. 2. Macc. 7, 40.

Καθαρότης, ἡ, puritas, mundities, Heb. 9, 13.

Καθάρα ἔ καθαρί, ὁ, ἡ, mundus. Unde

A Καθαρότης, ἡ, munditia, puritas. Sir. 43, 1.

Καθαρίζω, purgo, 1. Job. 1, 7. τὸ αἷμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τὸ υἱὸς αὐτοῦ καθαρίζει ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας, sanguis Jesu Christi Filii ejus purgat nos ab omni peccato. in part. καθαρίζων, καθαρίζουσα, καθαρίζον, Marc. 7, 19. ubi dicitur in neut. gen. καθαρίζον, non καθάριζον, scil. accentus masculini in participiis manet. F. 1. act. καθαρίσω, purgabo. Ex. 20, 7. ἔ γὰρ καθαρίσει (3. sing. fut. 1. act. indic.) non purgabit, hoc est, non relinquet impunitum. Præter. act. κενάθαρικα, pro quo aor. 1.

B ἐκαθάρισα, purgavi, legitur Act. 11, 9. aor. 1. act. imp. καθάρισον. purga. Matth. 23, 26. Jac. 4, 8. καθάρισατε (2. plur. a. 1. act. imper.) χεῖρας, emundate manus. a. 1. subj. καθαρίσω, ης, η, purgem, Tit. 2, 14. 2. Cor. 7, 1. καθαρίσωμεν (1. plur. a. 1. act. subj.) ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμῆ σαρκὸς, purgemus nos ipsos ab omni pollutione carnis. aor. 1. inf. καθαρίσαι, purgare. Luc. 5, 12. part. aor. 1. act. καθάρισας, ασα, αν, Eph. 5, 26. Act. 15, 9. τῇ πίστει καθάρισας τὰς καρδίας, fide purgans corda. præf. pass. καθαρίζομαι, purgor, Matth. 11, 5. Heb. 9, 22. a. 1. pass. ἐκαθαρίσθην, purgatus fui, Marc. 1, 42. Luc. 17, 17. aor. 1. pass. imper. καθαρίσθητι, purgator, Matth. 8, 3.

Καθαρισμός, ὁ, ἡ, purgatio, Marc. 1, 44. Heb. 1, 3.

Ἀποκαθαρίζω, purgo, repurgo, expio. Tob. 12, 9. αὐτὴ ἀποκαθαρίει πᾶσαν ἁμαρτίαν, eadem expiabit omne peccatum.

Διακαθαρίζω, perpurgo, Matth. 3, 12. διακαθαρίει, (3. sing. fut. 1. act.) Attice pro διακαθαρίσει, omnino purgabit. Nam hac est vis præpositionis διά.

Ἐκκαθαρίζω, expurgo. Fut. 1. ἐκκαθαρίσω, ἔ per Syncopen ἐκκαθαρίω. Deut. 32, 44. καὶ ἐκκαθαρίει ὁ κύριος τὴν γῆν τὴν λαῶν. Et expurgabit (vacuam faciet) Deus terram a populo.

Περίκαθαρίζω, emundo. Deuter. 30, 6.

Κάθαρχμα, ατῷ, τὸ, purgamentum. καθάρματα, τὰ, dicuntur homines viles ἔ abjecti; item sacri vel piaculares, qui ad avertendam Deorum iram mactabantur. Pro talibus reputati Apostoli alique sancti Dei homines (ὧν ἔκ ἡν ἁγίος ὁ

κόσμου, Hebr. 11, 38.) 1. Cor. 4, 12. quod tamen loco alii legunt

Περίκαθάρμα, τος, τὸ, purgamentum, sordes verrendo collectæ, quisquiliæ. 1. Cor. 4, 12. ἀπερίκαθαίρω, perpurgo, circumquaque purgo, reseco, Jos. 5. περιεκάθηρε (3. sing. a. 1. act. ind.) τὰς υἱὰς Ἰσραὴλ, circumcidit filios Israël. Græcus Scholiastes τὰ περικαθάρματα vertit τὰ ἀποσάρματα. conf. Ier. Tbren. 3, 45.

K A I', conjunctio copulativa, Et, Act. 6, 6. nam, Matth. 1, 24. c. 4, 19. ἔ c. 11, 29. ἔ c. 12, 29. ἔ c. 28, 10. Luc. 1, 17. Joh. 3, 13. ἔ c. 7, 28. Act. 26, 10. Rom. 1, 23. Eph. 5, 23. Col. 3, 25. quia, causalis particula Luc. 1, 42. καὶ εὐλογημένος ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, quia benedictus est fructus ventris tui. Joh. 6, 54. Sed, at, Matth. 1, 25. ἔ c. 11, 17. ἔ c. 12, 26. 38. 43. ἔ c. 13, 22. ἔ c. 16, 4. ἔ c. 17, 12. Joh. 5, 40. καὶ ὃ θέλετε, sed non vultis, Joh. 8, 55. καὶ ὃ ἐγνώκατε αὐτὸν, sed non nostis eum. Act. 10, 28. 1. Thess. 2, 18. itane, Act. 23, 3. καὶ σὺ κἀθὼ κρινῶν με, itane tu sedes judicans me (quamvis, etiam si, Luc. 18, 7. καὶ (pro καίπερ) μακροθυμῶν ἐπ' αὐτοῖς, etiam iram differat super ipsis, hoc est, quantumvis tardus videatur in ulciscendis piorum hostibus. Vide etiam Joh. 14, 24. 30. Hebr. 3, 9. & tamen, tamen, μέντοι. Joh. 1, 10. καὶ ὁ κόσμος αὐτὸν ὃν ἐγνώ, ἔ tamen, mundus eum non agnovit. Phil. 4, 10. ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε, qua de re tamen solliciti eratis. Igitur, itaque, Matth. 2, 4. ἔ c. 8, 3. Marc. 4, 7. 13. ἔ c. 9, 5. 10. Tunc Matth. 6, 33. ἔ c. 9, 7. Luc. 5, 17. Luc. 4, 3. tum Act. 9, 6. Denique Marc. 14, 22. ἔ c. 15, 1. Etiam Joh. 5, 17. ἔ c. 15, 20. Quando Marc. 15, 25. Idcirco, 1. Joh. 4, 16. Ut, ὥστε, Joh. 15, 16. Vero, Luc. 18, 13. Ioh. 1, 19. Autem, Marc. 1, 23. Magis verò, Joh. 5, 25. ἔ c. 16, 32. Et quidem, Joh. 1, 16. Et certè, Joh. 3, 13. Etenim. 2. Cor. 1, 7. Aliquando redundat, ἔ est ἐρμηνευτικόν, ad interpretationem pertinens. Luc. 8, 1. cap. 19, 23. Eph. 1, 2. 1. Pet. 1, 3. εὐλογητὸς ὁ Θεὸς καὶ ὁ πατὴρ τῶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, benedictus sit Deus ἔ Pater Domini nostri Jesu Christi. Sic 1. Cor. 15, 24. τῷ Θεῷ καὶ πατρὶ, hoc est DEO Patri. poni-

tur pro hoc est Apoc. 12, 12. Non semper similes conjungit casus, ut Luc. 1, 55. ἐλάλησε πρὸς τὰς πατέρας καὶ τῷ Ἀβραάμ, locutus est ad patres ἔ Abrahamo. pro πρὸς τὸν Ἀβραάμ, ad Abraham. ibi subintelligendum supplementum promissione facta, scilicet Abrahamo, Isaaco, Jacobo, Judæ ἔ Davidi. nec semper similia temporaria. Aliquando deest, Col. 1, 18. ἀρχὴ πρωτότοκος, pro ἀρχὴ καὶ πρωτότοκος, principium ἔ primogenitus. absentia ejus eleganter per participium compensatur Act. 8, 31. ἀναβάντα καθίσαι pro ἀναβῆναι καὶ καθίσαι, ut ascenderet sederetque. Luc. 9, 5. σπεύσας κατὰβηθι pro σπεύσον καὶ κατὰβηθι festina ἔ descende. Inservit conclusioni. Rom. 1, 24. 1. Cor. 12, 26. ἔ Col. 1, 21. Aliquando est ἐπεξηγητικόν, ad enarrationem pertinens, Luc. 1, 17. Rom. 15, 6. 1. Cor. 10, 28. c. 11, 22. ἔ c. 15, 24. 2. Cor. 1, 3. Gal. 1, 4. ἔ c. 4, 18. Phil. 4, 20. Col. 2, 2. Jac. 3, 9. Distributivum, Act. 13, 27. ἔ c. 22, 17. Rom. 11, 33. aut. Matth. 12, 37. Rom. 4, 13. Sic Matthæus conjunctionem copulativam Hebraicam ἢ ve vertit per ἢ aut Matth. 15, 14. εἰ καὶ etiam si, Matth. 26, 33. καὶ εἰ πάντες σκανδαλισθήσονται ἐν σοὶ, etiam si omnes offendantur in te, ἔ c. 2. Cor. 12, 11. εἰ καὶ ὃ ἐν ἐμῇ, tamen si nihil sum.

† K A I' A' Φ A Σ, α, ὁ, Cajaphas. Nomen pontificis, qui fuit tempore Christi, Luc. 3, 2. Matth. 26, 3. 57. Joh. 11, 49. ἔ c. Syr. ܟܝܬܝܬܐ Cajapha, à radice ܟܝܬܝܬܐ circumire, q. d. circuitor.

† K A I' N, ὁ, Cain, nomen primi fratricida, Gen. 4, 1. Heb. ܟܝܢ Cajin possessio, acquisitio, à radice ܟܝܢ acquisivit, possedit. Judæ 6. 11. ὅτι τῇ ἐδῶ τῶ Καὶν ἐπορεύθησαν, qui viam Cain ingressi sunt, hoc est, crudeles sunt, ἔ profusione sanguinis gaudent.

† K A I' N A' N, ὁ, Cainan. Nomen viri indeclinabile. Gen. 5, 9. Hebr. ܟܝܢܐ possessor vel emptor, ἔ sic est à radice ܟܝܢ acquisivit. vel à radice ܟܝܢ nificavit, q. d. nidificator. vel à ܟܝܢ in pibel ܟܝܢ lamentatus est, q. d. lamentator, Luc. 3, 36. 37.

ΚΑΙΝΟΨ, ἡ, ὄν, novus, a, um. A Matth. 9, 17. καινή διαθήκη, novum Testamentum, Matth. 26, 28. καινή κτίσις nova creatura, Gal. 6, 15. καινὸς ἄνθρωπος, novus homo, Eph. 4, 24. ἐντολή καινή, mandatum novum, 1. Joh. 2, 7.

Καινότης, ἡτος, ἡ, novitas. Rom. 6, 4. Ἔ c. 7. 6.

Ἀνακαινόω, ὦ, renovo, in pass. legitur. Col. 3, 10. ἀνακαινόμενον, renovatum.

Ἀνακαίνωσις, εως, ἡ, renovatio. Rom. 12, 2.

Καινίζω, novo, renovo, innovo. imperf. ἐκαίνιζον, 2. Macc. 4, 11. fut. καίνισω, Atticè καινιῶ.

Ἀνακαινίζω. renovo. Heb. 6, 6. ἀδύνατον πάλιν ἀνακαινίζειν ἀνασταυρῶντας, impossibile est, ut denuò renovet. vulgata versio renovari: atque ita ἀνακαινίζειν ponetur pro ἀνακαινίζεσθαι. Fut. ἀνακαινίσω. Ps. 104, 30. ἀνακαινιεύς (Atticè) pro ἀνακαινίσεις τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, renovabis faciem terræ. a. 1. aet. ἀνακαίνισα, as, ε. Thren. 5, 21. Præt. aet. ἀνακαίνισα. Præt. pass. ἀνακαίνισμαι. aor. 1. pass. ἀνεκαίνισθην. Fut. 1. pass. ἀνακαινιδήσομαι, renovabor. Ps. 103, 5. ἀνακαινιθήσεται ὡς ἀστὴρ ἡ νεότης σου, renovabitur ut aquilæ juvenitua tua.

Ἐπανακαινίζω, instauro. Jobi 10, 17.

Ἐγκαίνια, ὦν, τὰ, dedicatio cujuscunque rei, encænia, quasi dicas initialia, Svid. Ἐγκαίνια ἑορτή, καὶ ἦν ἐκαινουργήθη τι, hoc est, encænia sunt feriæ seu festum, in quo aliquid novi factum est, vel saltem renovatum. Sic templum Dei Hierosolymis ter solenni dedicatione consecratum fuisse legimus. Primo à Salomone 1. Reg. 8. deinde à Nehemia Esd. 6, 16. Nehem. 12. tertio à Juda Maccabæo, 1. Macc. 4. Et hæc ultima encænia Job. 10, 22. intelliguntur, quæ scilicet hyeme erant, nempe 25. d. Kislebi, qui mensis partim respondebat Decembris nostro. 1. Macc. 4, 59.

Ἐγκαινίζω, dedico. aor. 1. aet. ἐνεκαίνισα. Hebr. 10, 20. Præt. aet. ἐγκεκαίνισα. Præt. pass. ἐγκεκαίνισμαι. Hebr. 9, 18.

Ἐγκαινισμός, ὅ, dedicatio. 1. Macc. 4, 56.

Ἐγκαίνισις, εως, ἡ, idem. Numer. 7, 88.

Ἐπικαινίζω, renovo. Pass. ἐπικαινίζο-

μαι, renovor. a. 1. inf. ἐπικαινιδῆναι, renovari. 1. Macc. 10, 44.

ΚΑΙΡΟΨ, ὅ, [ῥ] tempus certum. differt à voce χρόνος, & ὅ, semper est quidem χρόνος tempus, sed non semper καιρός, tempus opportunum. Hic temporis qualitas, illic verò ejus quantitas indicatur. Luc. 20, 10. ἐν καιρῷ certo ἔσ' præstituto tempore, Rom. 5, 6. κατὰ καιρόν, tempore constituto, scilicet divinitus. opportunitas, occasio. Act. 14, 17. Ἔ c. 24, 25. Col. 4, 5. τὸν καιρόν ἐξαγοραζόμενοι, opportunitatem redimentes, Rom. 12, 11. καιρῷ δαλεῦεν, tempori inservire, hoc est, captare occasionem. 2. Macc. 4, 7. ταῦτα ὁ καιρὸς δηλώσει, hæc tempus docebit. Simpliciter tempus. πρὸς καιρόν ad tempus. 1. Cor. 7, 5. πρὸ καιροῦ, ante tempus. Matth. 8, 29. ubi observa καιρόν quandoque poni pro tempore seu χρόνω, sed non vicissim. 1. Thess. 2, 17. πρὸς καιρόν ὥρας, ad temporis momentum, vel ad momentum horæ. Horatius: Hora momento cita mors venit, aut victoria lata. Ratio seu tempus ordinarium & naturæ conveniens. Hebr. 11, 11. παρὰ καιρόν ἡλικίας, præter rationem ætatis, über ihres Alters Gelegenheit. χρόνος ἔσ' καιρός conjunguntur Act. 1, 7. & χ' ἡμῶν ἐστὶ γινῶναι χρόνος ἢ καιρός, vestrum non est nosse tempora, aut ipsos temporum articulos.

Καίριος, α, ὄν, opportunus. Proverb. 15, 24. & δὲ μὴν εἰπῇ καίριόν τι ἢ καλόν, neque dicat opportunum quid aut pulchrum. καιρία πληγή, vulnus.

Καιρίως, adv. oportune, tempestive. Aquila Deut. 32, 35.

Ἀκαίριος, ὅ, ἡ, breve tempus habens. 2. Macc. 5, 26. διὰ τὸ μικρὸν καὶ ἀκαίριον ζῆν, propterea quod brevi ἔσ' exiguo tempore viveret. Ubi deest vox χρόνον.]

Ἀκαιρος, & ὅ, ἡ, intempestivus, non opportunus.

Ἀκαίριως, intempestivè. 2. Tim. 4, 2. ἐπίσημι εὐκαίριως ἀκαίριως urge tempestivè ἔσ' intempestivè.

Ἀκαιρέομαι, ἔμαι, opportunitate temporis, seu penuria destitutor. Phil. 4, 10. ἡκαιρέετε (2. pl. imperf. pass.) non habebatis ad manum, quæ mitteretis. Sic

Εὐκαιρέω, de quo in seqq. non tantum significat opportunitatem habeo, sed etiam

etiam dives sum, abundo. Vide Suid. & Steph.

Ευκαιροῦ, α, ὁ, ἡ, tempestivus. Hebr. 4, 16. Εὐκαιροῦ βοήθεια, opportunum, auxilium. superlat. εὐκαιρότατος, valde opportunus, 3. Macc. 4.

Ευκαίρως, tempestivè. 2. Tim. 4, 2.

Ευκαίρῳ, ὦ, vacat mihi. Marc. 6, 31. καὶ εἰς Φαρισαίων ἡευκαίρουν (3. plur. imperf. act. contractè pro ἡευκαίρουν) ne edere quidem ipsis vacabat, hoc est, tantillum temporis Christo populum concurrentem docenti non dabatur, ut cibum caperet. Atticè verò dicunt ἡευκαίρουν pro εὐκαίρουν. Est enim eu diphthongus communiter immutabilis. Act. 17, 21. Ἀθηναῖοι εἰς εἰδὲν ἔτερον εὐκαίρουν, ἢ λέγειν τι καὶ ἀκρίβειαν καινότερον, Athenienses ad nihil aliud temporis opportunitate & otio utebantur, quam ut aliquid nobis dicerent, aut audirent. εὐκαίρουν hic sine augmento Attico est 3. plur. imperf. act. Fut. εὐκαιρήσω. a. i. act. ἡευκαίρησα, 1. Cor. 6, 12. ἐλεύσεται δὲ, ὅταν εὐκαιρήσῃ, veniet verò, quum tempus opportunum habuerit. εὐκαιρήσῃ hic est 3. pers. aor. i. act. subj. Præter. act. ἡευκαίρηκα.

Ευκαιρία, ας, ἡ, opportunitas. Matth. 26, 16. & Luc. 22, 6. εὐκαιρίαν τῇ παραδόναι αὐτόν, opportunitatem tradendi illum.

Ἐπικαίριος & ἐπικαίρος, α, ὁ, ἡ, tempestivus, opportunus, 2. Macc. 8, 6.

Ἐπικαίρως, adv. oportune. Symmachus Psalm. 9, 10: 69, 3.

Πρόσκαιρος, α, ὁ, ἡ, temporarius. Matth. 13, 21. 2. Cor. 4, 18. τὰ βλεπόμενα πρόσκαιρα, quæ visibilia sunt temporaria. Hebr. 11, 25. πρόσκαιρος ἀπόλαυσις, D temporaria fruitio.

† ΚΑΙΣΑΡ, ο, ὁ, Cæsar. Matth. 22, 17. 21. Nomen primi Monarchæ inter Romanos, à quo Cajo Julio Cæsare ceteri Imperatores Romani dicti fuere Cæsares. Nomen hoc Latinum est origine. Dictus ita aliis videtur vel à caso matris utero: vel à cesarie, hoc est, comâ, cum quâ ortus fuit: vel, ut alii volunt, à caesis oculis, de cuius nominis ratione consule Plinium, Servium & Spartianum. Postremam notationem Suetonius refutat de Jul. Cæs.

cap. 45. ubi scribit, eum nigris vegetisque oculis fuisse præditum.

† ΚΑΙΣΑΡΕΙΑ, ας, ἡ, Cæsareá, Act. 9, 30. urbs maritima Palestine, in litore maris mediterranei sita, quam Herodes Ascalonita, pater Herodis Tetrarchæ in honorem Augusti Cæsaris instaurabit, quæ prius πύργος turris Stratonis vocabatur, de quâ Josephus lib. 1. belli Jud. cap. 3. & 16. Plin. lib. 2. cap. 13.

ΚΑΙΩ, uro, cremo. (ΚΑΙΩ) Job. 15, 6. accendo. Matth. 5, 15. idem significat uro Aeneid. 7, 275. urit odoratam nocturna in lumina cedrum. Fut. καύσω & καύσομαι, uram. Præter. κέκαυκα. aor. i. act. ἔκακα ἀνάω. præter. pass. καίομαι, uxor, item ardeo. Luc. 24, 32. καιομένη ἦν, hoc est, ἐκαίετο, ardebat cor nostrum. Præter. pass. κέκαυμαι, Hebr. 12, 18. Fut. i. pass. καυθήσομαι, urar, unde est fut i. pass. subj. καυθήσωμαι. 1. Cor. 13, 3. καὶ εἰς παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσωμαι, & si tradam corpus meum, ut comburam. Similia exempla vide supra in εἰμι, κερδαίνω, τίθημι, δίδωμι &c. A 3. pers. præter. pass. κέκαυται oritur nomen

Καυτήριον, α, τὸ, instrumentum quo vitia insanabilia exuruntur in corpore, unde est verbum

Καυτηριάζω, cauterio amputo membrum putre. Fut. αῶ. P. κεκαυτηρίακα. καυτηριάζομαι, cauterio refecor. 1. Tim. 4, 2. κεκαυτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνέδησιν pro μετὰ τὴν ἰδίαν συνέδησιν, Hellenismus; quorum conscientia cauterio est resecta.

Καῦμα, τος, τὸ, æstus, calor nimius, ardor. Apoc. 7, 16. & c. 16, 9. καῦμα μέγα, D magnus æstus.

Καυματίζω, torrefacio. Fut. καυματίσω. a. i. ἐκαυματίσω. Apoc. 16, 8. præter. pass. καυματίζομαι, ardore exhaustior, torreo. aor. i. pass. ἐκαυματίσθην, exustus sum, ardore tactus sum. Matth. 13, 6. Marc. 4, 6.

Καυσός, ἡ, ὄν, ustus.

Ἄκαυστος, α, ὁ, ἡ, non ustus, inustus, non accensus. Job. 20, 26.

Καῦσις, εως, ἡ, exustio, Heb. 6, 8.

Καῦσος, εος, τὸ, æstus. Symmachus Ps. 32, 4. μετεστράφη μοι εἰς διαφθοράν αἰς, καῦσος

καῦσος *Terminon*. *conversum est mihi in corruptionem ut arbor aestivus.*

Καύσων, ων, ὁ, aestus. *Matth. 20, 12. τοῖς βαστάσαι τὸ βάρος τῆς ἡμέρας καὶ τὸν καύσωνα, qui portabimus onus diei & aestum.*

Καυσόω, ὤ, ardore infesto, accendo, καυσόομαι, ἔμαι, exaestuō. *2. Pet. 3, 10. στοιχεῖα δὲ καυσόμενα λυθήσονται, elementa vero exaestuantia solvantur. καυσόμενα est praes. part. pass. pro καυσοόμενα.*

Ἀνακαίω, accendo, incendo. *1. Macc. 13, 28. ἀνέκαυσαν (3. pl. a. 1. ind. aet.) πυράς, accenderunt pyras.*

Ἀπόκαυμα, ατος, τὸ, exustio. *Symmachus Psalm. 102, 4.*

Ἐγκαίω, inuro; *it. inustione pingo. 2. Macc. 2, 30. ἐγκαίαν καὶ ζωγραφῆαν, encaustica & animalia pingere.*

Ἐγκαυσῆς, ῆς, ὁ, inustor; pictor, qui ἐγκαύσει, aliquid pingit.

Ἐγκαυσις, εως, ἡ, inustio.

Ἐγκαυσὸν, ὄν, τὸ, genus picturae, quod inurendo fit; *it. materia inusta ad pingendum apta.*

Ἐγκαυστική, scil. τέχνη, ars inurendi sive encaustica pingendi. *Hoc genus artis totum nunc exolevit atque evanuit. Quale autem fuerit, Plinius refert Nat. Hist. l. 35, 11. Vid. Martin, in Lex. in voce Encaustum.*

Ἐκκαίω, exuro. *Fut. ἐκκαύσω. P. ἐκκέκαυκα. ἐκκαίνομαι, exardesco. Rom. 1, 27. ἐξεκαύθησαν (3. pl. a. 1. pass. indic.) ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους, exarsunt seu libidine alius in alium.*

Προσεκκαίω, accendo. *Numer. 21, 30.*

Κατακαίω, comburo, exuro *Act. 19, 19. τοὺς βίβλους κατέκαιον (3. plur. imperf. aet.) ἐνώπιον πάντων, liberos illos exusserunt in omnium conspectu. Enallage temporis. F. 1. aet. κατακαύσω. Matth. 3, 12. τὸ δὲ ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέσῳ, paleam autem exuret igni inextinguibili. Apoc. 17, 16. αὐτὴν κατακαύσασιν (3. pl. fut.) ἐν πυρὶ, illam (meretricem) igni exurent. Praet. aet. κατέκαυκα. aor. 1. aet. κατέκαυσα, exussi. Deut. 9, 21. Matth. 13, 30. πρὸς τὸ κατακαῦσαι (aor. 1. aet. inf.) αὐτὰ, ad exurendum ea. aor. 2. aet. κατέκαον. Praet. pass. κατακαίνομαι, exaror. Hebr. 13, 11. κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμ-*

*A*βολῆς, exuruntur extra castra. *Hellenismus. Ex. 3, 2. ὁ βάτος & κατεκαίετο (3. sing. imperf. pass.) rubus ille non consumebatur. Praet. pass. κατακέκαυμαι, Es. 27, 4. a. 1. pass. κατακαύθην. Fut. 1. pass. κατακαυθήσομαι. Apoc. 18, 8. ἐν πυρὶ κατακαυθήσεται, igni exuretur. ἐν πυρὶ Hebrais. a. 2. pass. κατεκάην, ης, η, exustus fui. Apoc. 8, 7. τὸ τρίτον τῶν δένδρων κατεκάην, tertia pars arborum exusta est. Fut. 2. pass. κατακαήσομαι, exurar. 2. Pet. 3, 10. γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατακαήσεται, terra & quae in ea sunt exurentur. *B*lenismus.*

Κατάκαυμα, ατος, τὸ, combustio. *Hosea 7, 4.*

Ὀλόκαυσον, ὄν, τὸ, est sacrificii genus, ubi hostia tota cremabatur.

Ὀλόκαυτος, ὄς, ὁ, ἡ, quod integrum comburitur. *Levit. 6, 23. πᾶσα θυσία ἱερῶς ὀλόκαυτος ἔσται, omnis hostia sacerdotis integra comburetur.*

Ὀλοκαυτώω, ὤ, totum comburo.

Ὀλοκαύτωμα, τος, τὸ, holocaustoma, idem quod ὀλόκαυσον, *Marc. 12, 33. Hebr. 10, 6. 8.*

C Ὀλοκαύτωσις, εως, ἡ, holocaustum. *Levit. 4, 34.*

Πρόκαυμα, ατος, τὸ, adustio. *Joël. 2, 6. Legitur & πρόσκαυμα. Nahum 2, 10.*

Πυρίκαυστος, ὄς, ὁ, ἡ, igne accensus. *Jes. 1, 7.*

Συγκαίω, uro. *Psalms. 121, 6.*

Ἰποκαίω, subtus uro. *Jerem. 1, 13. λάβητα ὑποκαίόμενον ἐγὼ ὄρω, lebetem, cui subiectus est ignis, ego video.*

ΚΑΚΟΨ, ἡ, ὄν, (Th. Beza. Eph. 3, 13. παρὰ τὸ χάριαν, à cedendo, quod est segnium & ignavorum militum, & sic pro-prie verteretur ignavus,) per synecd. verò speciei, malus, a, um. *Matth. 27, 23. τί γὰρ κακὸν ἐποίησεν; Quid enim mali fecit? Matth. 24, 48. δούλος κακός, servus nequam. Rom. 3, 8. ποιήσωμεν τὰ κακά, ἵνα ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ, faciamus mala, ut eveniant bona. noxius. ἡ δὲ κακὴ βελή τῷ βελεύσαντι κακίῃ, malum consilium consultori pessimum, h. e. maxime noxium. Confer infra Matth. 21, 41. τὰ κακά, afflictiones. Act. 9, 13. ὅσα κακά ἐποίησε τοῖς ἁγίοις, quot malis affecerit sanctos. κακὸς ἐργάτης infidelis operarius, *Phil. 3, 2.**

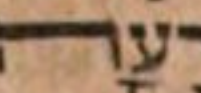
λογίζεσθαι κακόν, *malum cogitare*. 1. Cor. 13, 5. ποιεῖν, πράσσειν κακόν *malum patrare*. Rom. 13, 4. κακόν ἀντὶ κακῆς ἐποδιδόναι, *malum pro malo rependere*, Rom. 12, 17. ἐκκλίνειν ἀπὸ κακῆς, *desistere à malo*. 1. Pet. 3, 11. ἐπιθυμητῆς κακῶν, *cupidus malorum*. 1. Cor. 10, 6. ἐφευρετῆς κακῶν, *repertor malorum*. Rom. 1, 30. κακά τινι ἐνδεικνύου, *mala alicui exhibere*. 2. Tim. 4, 14. κατεργάζεσθαι κακά, *mala perpetrare*. Rom. 2, 9. κακίων, *pejor*, comparativus in N. T. non legitur, sed χείρων, οὗ, ὁ, ἡ, καὶ τὸ χείρον. Matth. 27, 64. ἡ ἔσχατη πλάνη χείρων τῆς πρώτης, *novissimus error (erit) pejor priore*. 2. Pet. 2, 20. τὰ ἔσχατα χείρονα τῶν πρώτων, *ultima pejora prioribus (scil. facta sunt)* Joh. 5, 14. ἵνα μὴ χείρόν τι σοὶ γένηται, *ne pejus quid tibi contingat*. Superlat. χείρις, οὗ, ὁ, ἡ, *pestimus*.

Χείρις, *adverb. pessimè*, 2. Macc. 7, 39.

Κακῶς, *malè* Adv. Matth. 21, 41. κακῶς κακῶς ἀπολέσει, *malos malè perdet*. prov. ἔ elegans πολύπτωτον Rhetoricum. Aristoph. in Pluto : ἀπὸ σ' ὁλῶ κακόν κακῶς, *te malum malè perdam*. contumeliosè. C ἄρχοντα τῶ λαῷ ἐκ ἐρεῖς κακῶς. Act. 23, 5. principi in populo non maledices. miserè, ἀθλίως. Matth. 15, 22. ἡ θυγατὴρ μου κακῶς δαίμονιζεται, *filia mea miserè à diabolo vexatur*. inhonestè. Joh. 18, 23.

Κακῶω, ὦ, *malè accipio, vexo*. Regit Accus. Fut. κακώσω. Act. 7, 6. aor. 1. act. ἐκάκωσα, Act. 7, 19. *malè affectum reddo, irrito, ad iracundiam concito*. Act. 14, 2.

Κάκωσις, εως, ἡ, *vexatio*. Act. 7, 34.

Κακία, ας, ἡ, *vitium, malitia*, Rom. 1, 29. *afflictio. idem quod κάκωσις per Hebraïsmum, ad formam τῶ* . Sic Jonæ 3, 10. μετενόησεν ὁ Θεὸς ἐπὶ τῇ κακίᾳ, *resipuit Deus super malo*. 2. Reg. 6, 33. ἰδὲ αὕτη ἡ κακία παρὰ κυρίου, *ecce hoc malum (est) à Domino* ἔc. Matth. 6, 34. ἀρκετὸν ἡμέρας ἡ κακία αὐτῆς, *sufficit diei suum malum*. ἀρκετὸν ἡ κακία Græcismus, quem poëta imitatur, ubi scripsit :

Triste lupus stabulis.

lupus est triste quid, hoc est, est res tristis. Sic ἀρκετὸν, scilicet πρᾶγμα, est res quæ sufficit.

Κακίζω, *malus sum*. Aquila Exod. 21, 8. ἐὰν κακιῶῃ (3. sing. conj. aor. 1. pass.) ἐν ὀφθαλμοῖς τῶ κυρίου αὐτῆς, *si mala sit (h. e. displiceat) in oculis domini sui*.

Ἀκακῶς, ὁ, ἡ, *minimè malus, innocens*, Heb. 7, 26. Rom. 16, 18. ἐξαπατῶσι τὰς καρδίας τῶν ἀκάκων, *decipiunt animos innocentum*. fatuus. Prov. 14, 15. ἄκακῶς πισεύει παντὶ λόγῳ, *fatuus credit omni sermoni*.

Ἀκακία, ας, ἡ, *innocentia*. Job. 31, 6.

Ἀνεξίκακῶς, ὁ, ἡ, *tolerans malorum, injuriarum*. 2. Tim. 2, 24. ex ἀνέχομαι, B sustineo, ἔ κακόν, *malum*.

Ἀνεξικακία, ας, ἡ, *malorum tolerantia*. Sap. 2, 19.

Ἀποκακέω, *male me habeo, deficio*. Jerem. 15, 9. ἀπεκάκησεν ἡ ψυχὴ αὐτῆς, *defecit anima ejus*.

Ἐγκακέω, ὦ, *in malis sum, vexor*. Symmachus Genes. 27, 46. ἔ Numer. 21, 5.

Ἐγκακήσις, εως, ἡ, *vexatio; afflictio*. Symmachus Psalm. 119, 143. θλίψεις καὶ ἔγκακήσεις κατέλαβόν με, *tribulationes ἔ vexationes apprehenderunt me*.

Ἐκκακέω, evado κακὸς, *hoc est, piger, segnesco*. Gal. 6, 9. τὸ καλὸν ποιεῖντες, μὴ ἐκκακῶμεν (1. plur. pres. act. subj.) *ne benefaciendo segnescamus. ubi notetur Syntaxis, participium ponitur pro infinitivo, more verborum cessandi ἔ perseverandi. defatigor*. Luc. 18, 1. δὲν πάντοτε προσεύχεσθαι, καὶ μὴ ἐκκακῶν, *oportere semper orare, nec defatigari. malo succumbo, animum despondeo*, 2. Cor. 4, 16. διὸ καὶ ἐκκακῶμεν. Quapropter non cedimus malis, vel animum non despondemus. Eph. 3, 13. μὴ ἐκκακῶν ἐν ταῖς θλίψεσι, *non despondere animum in afflictionibus*. Fut. ἐκκακήσω. aor. 1. ἐξεκάκησα. 2. Thess. 3, 13. μὴ ἐκκακήσητε (2. pl. aor. 1. act. subj.) *καλοποιῶντες, ne remissi sitis in benefaciendo*.

Μνησικακος, ος, ὁ, ἡ, *mala vel injurias recordans*. Proverb. 12, 29.

Μνησικακέω, ὦ, *recordor injuriarum*. Proverb. 21, 24.

ΚΑΛΑΒΩΤΗΣ, ος, ὁ, *stellio*. Lev. 11, 30.

ΚΑΛΑΘΟΣ, ος, ὁ, *corbis*. Jerem. 24, 1.

Κ Α Λ Α' Μ Η, ης, ἥ, stipula, 1. Cor. 3, 12.

Καλάμισκος, &, ὁ, dimin. calamus. Exod. 23, 31.

Καλάμινος, η, ον, arundineus. Jesa. 36, 6. ῥάβδος καλαμίνη, baculus arundineus.

Καλαμάομαι, ὦμαι, stipulas lego, spicilegium facio; it. racemorum reliquias colligo, Jer. 6, 9. oleas relictas colligo, Es. 24, 13. metaphorice spolio, Es. 3, 11. πράκτορες ὑμῶν καλαμῶνται ὑμᾶς, exatores vestri spoliant vos.

Ἐκκαλαμάομαι, ὦμαι, spicilegium facio; it. avello.

Ἐπικαλαμάομαι, ὦμαι, post alios spicas colligo; spolio bonis, quæ ab aliis spoliantibus cuipiam relictæ sunt.

Κ Α Λ Α Μ Ο Σ, &, ὁ, arundo, (Etym. à καλῶς ἀμᾶθαι à bene metendo. Alii à ἡρ arefacere, torrere. Et Latine arundo dicitur ab ariditate) Matth. 11, 7. Ὁ c. 12, 20. κάλαμον συντετριμμένον & κατεάξει, arundinem quassatam non confringet. Significat etiam pennam scriptoriam, 3. Joh. 13. vide infra μέλας. virgam geometricam, Apoc. 21, 26. καὶ ἐμέτρησε τὴν πόλιν καλάμῳ, mensurusque est civitatem illam virga geometrica.

Κ Α Λ Ε' Ω, ὦ, voco, (affine τῷ Chald. ἡρ, vox.) Nam voce vocamus. 1. Thess. 5, 24. Fut. καλέσω, vocabo, Rom. 9, 25. καλέσω τὸν & λαόν, λαόν μου, vocabo non populum, populum meum. Matth. 1, 21. καὶ καλέσεις, Ὁ vocabis. Ὁ b. 23. καὶ καλέσονται, Ὁ vocabunt. Ex Es. 7, 14. Apostrophe Prophetæ, Spiritu Dei correpti, Ὁ virginem post tot secula nascituram, quasi presentem, alloquentis. Præt. perf. κέκληκα vocavi. 1. Cor. 7, 15. Part. præt. κεκληκώς, ὤν, ὁς, Luc. 14, 10. aor. 1. ἀκ. ἐκάλεσα, vocavi, Matth. 2, 15. 2. Thess. 2, 14. aor. 1. ἀκ. imper. κάλεσον, vocavi, Matth. 20, 8. aor. 1. ἀκ. inf. καλέσαι, vocare, Marc. 2, 17. & κ. ἡλθόν καλέσαι δικαίους, non veni vocatum justos. part. aor. 1. ἀκ. καλέσας, αὐτός, ὁ. 1. Pet. 5, 10. præf. pass. καλέομαι, ἔμαι, nominor, Apoc. 12, 9. Ὁ c. 19, 11. Præt. perf. κέκλημαι, vocatus sum, Matth. 22, 4. ἀπατε τοῖς κεκλημένοις, dicitur vocatis. aor. 1. pass. ἐκλήθην, vocatus sum, 1. Cor. 7, 26. ἕκαστος ἐν τῇ κλήσει, ἢ ἐκλή-

θῇ, ἐν ταύτῃ μενέτω, in sua quisque vocatione, ad quam vocatus est, permaneat. item ἐκλήθην idem est quod nominatus fui, 1. Joh. 3, 1. Luc. 15, 19. invitatus fui, Luc. 14, 8. Joh. 2, 2. Fut. 1. pass. κληθήσομαι, vocabor. item ero. Matth. 5, 9. Luc. 1, 35. κλητὸς, ἢ, ὄν, vocatus. Matth. 20, 16. πολλοὶ κλητοὶ, ὀλίγοι δὲ ἐκλεκτοὶ, multi vocati, pauci vero electi. [Passivum καλεῖσθαι, vocari ex Hebraismo nonnunquam idem est ac εἶναι esse. Lucæ 1, 35. Sanctum, quod ex te nascetur, κληθήσεται υἱὸς Θεοῦ, vocabitur filius Dei. Et. b. 76.

Β καὶ σὺ παιδίον, προφήτης ὑψίστης κληθήσῃ. Et tu, puer, Propheta altissimi vocaberis i. e. eris. Adde Lucæ 2, 23. Matth. 2, 23. Ὁ c. 5, 9.]

Κλήσις, εως, ἡ, vocatio ad vitam æternam. Rom. 11, 29. vocatio ad officium, 1. Cor. 7, 20.

Ἀκλητος, ὁ, ἡ, non vocatus. Esther. 4, 11. ὅς εἰσελεύσεται πρὸς τὸν βασιλέα ἀκλητος, quisquis ingreditur ad regem non vocatus.]

Ἀνακαλέω, voco. Numer. 1, 17. τὰς ἀνακληθέντας (part. pass. aor. 1.) ἐξ ὀνόματος, vocatos nomine tenus.

Ἀντικαλέω, ὦ, vicissim invito, Luc. 14, 12.

Ἐγκαλέω, ὦ, accuso, in jus voco, appello aliquem de crimine. imperf. ἐνεκάλεον. Act. 23, 28. F. ἐγκαλέσω. Rom. 8, 33. τίς ἐγκαλέσει κατὰ τῶν ἐκλεκτῶν Θεοῦ; quis accusabit electos Dei? a. 1. ἐνεκάλεσα, Sir. 46, 22. Præt. ἐγκέκληκα. ἐγκαλεῖν τινι προδοσίαν, appellare aliquem de prodicione. Act. 26, 2. περὶ πάντων, ὧν ἐγκαλεῖμαι, (præs. pass.) super omnibus, de quibus accusor.

Ἐγκλημα, τος, τὸ, crimen, Act. 23, 28.

Ἀνέγκλητος, inculpatus, 1. Cor. 1, 8. Tit. 1, 6, 7.

Ἀντέγκλημα, τος, τὸ, recriminatio.

Εισκαλέω, ὦ, vel ἔομαι, ἔμαι, intro voco, Act. 10, 23.

Ἐκκαλέω, ὦ, évoco.

Ἐκκλητος, &, ὁ, evocatus, famosus. Sir. 42, 11.

Ἐκκλησία, ας, ἡ, Ecclesia, cœtus evocatus. 1.) proprie accipitur pro cœtu hominum quacunque de causa convenientium, Act. 19, 32. pro cœtu civili in curia, Act.

Act. 19, 39. 2.) Demosth. περί παραπρεσβείας, de falsa seu male gesta legatione. ἐφοβῶντο δὲ μὴ ἐξαίφνης ἐκκλησία γένηται metuebant autem, ne repente concio fieret. ubi accipi videtur pro concione, magnatum repente convocatorum. Nam, ut Suidas annotat, νόμιμος ἐκκλησία dicebatur ἢ κυρία καὶ ὠρισμένη τρεῖς τῶν μηνῶν, σύγκλητος δὲ ἢ ἐξαίφνης γενομένη διὰ τι κατεπαύον, h. e. Legitima dicebatur fixa stataque concio, quae ter in mense habebatur, convocata autem & indicta concio, quae repente, urgente quadam de causa, fiebat. ubi distinguit inter ἐκκλησίαν νόμιμον concionem legitimam, ἔκκλησίαν συγκλητὸν, concionem convocatam. 3.) κατ' ἐξοχὴν, pro cætu eorum, qui Christum externè profitentur, sicut Synagoga de Judæis peculiariter dici cæpit. 4.) NB. pro cætu * sanctorum, seu electorum, seu verè credentium, idque, vel pro Ecclesia tota, Eph. 5, 23. vel sola militante, Act. 8, 3. vel pro fidelibus unius provinciae, regni aut urbis, Apoc. 12, 5. Rom. 16, 5. vel denique pro presbyterio, qui senatus est Ecclesiasticus, per synecd. integri. Matth. 18, 17. qui 1. Tim. 4, 14. πρεσβυτέριον dicitur. Quoniam verò, ut paulò ante dictum fuit, Ecclesia quemcunque cætum, puta civilem aut alium significare potest, differentiae causa additur ἢ ἐν Χριστῷ, quae in Christo (est) Gal. 1, 22. ἐν ἐκκλησίαις ταῖς ἐν Χριστῷ in Ecclesiis, quae in Christo (sunt.)

Ἐκκλησιάζω, in concione delibero, verba facio.

Ἐκκλησιαστής, ὁ, Ecclesiastes.

Ἐξεκκλησιάζω, concionem advoco, congreco. fut. ἄσω. a. 1. ἐξεκκλησίασα, 1. Macc. 8, 19. a. 1. pass. ἐξεκκλησιάσθην, Jer. 26, 9. congregatus sum.

Ἐπικαλέομαι, ἔμαι, invoco, Act. 2, 21. πᾶς, ὅς ἂν ἐπικαλέσῃται (3. sing. a. 1. med. subj.) τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται, quisquis invocaverit nomen Domini, servabitur. Deinde ἐπικαλεῖσθαι est appellare superiorem magistratum. Act. 25, 11. καίσαρα ἐπικαλέομαι, Caesarem Appello. Act. 25, 12. Καίσαρα ἐπικέκλησται (2. sing. praet. pass.) Caesarem appellasti.

A Act. 26, 32. εἰ μὴ ἐπικέκλητο (3. sing. plusquampr. pass.) Καίσαρα, nisi appellasset Caesarem. cognominor. Hebr. 11, 16. Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν, cognominari DEUS eorum. Act. 1, 23. ὃς ἐπικλήθη (3. sing. aor. 1. pass.) Ἰῆσους, qui cognominabatur Justus. Jac. 2, 7. ὄνομα, τὸ ἐπικληθὲν (part. aor. 1. pass.) ἐφ' ὑμᾶς nomen, à quo estis cognominati. Hebraismus. Sic dicitur patris nomen vocari super filios. Gen. 48, 16. Ἐ mariti super uxorem. Es. 4, 1. Sic Jer. 14, 8. 9. τὸ ὄνομα σε ἐπικέκληται (3. sing. praet. pass.) ἐφ' ἡμᾶς, de tuo (nempe Dei) nomine cognominati sumus, scilicet filii Dei. Sic Act. 15, 17. vide infra ὄνομα.

Ἐπίκλησις, εὖς, ἡ, invocatio. 2. Macc. 8, 15.

Ἐπίκλητος, ὁ, ἡ, celebris. Jos. 20, 9.

Προσκαλέομαι, ἔμαι, advoco. Marc. 3, 13. προσκαλεῖται, ἔς ἡθέλεν αὐτὸς, vocavit ad se, quos voluit. Praet. pass. προσκέκλημαι, σαι, ται, advocavi. Act. 13, 2. εἰς τὸ ἔργον, ὃ προσκέκλημαι (pro πρὸς ὃ κέκλημαι) αὐτῆς, ad opus seu officium, ad quod eos vocavi. Act. 16, 10. ὅτι προσκέκληται ἡμᾶς Κύριος, quod advocasset nos Dominus. a. 1. med. προσκαλεσάμεν, ω, ατο, advocavi. aor. 1. med. imper. προσκαλέσαι, ἄδω. Jac. 5, 14. προσκαλεσάτω τὰς πρεσβυτέρους, accersat seniores. part. a. 1. med. Matth. 10, 1. προσκαλεσόμενος τὰς δώδεκα, advocatis duodecim. Erasm. accersitis.

Μετακαλέω, ὦ, ad me voco, accerso, 3. Esd. 1, 50.

Μετακαλέομαι, ἔμαι, accerso. Fut. 1. med. Act. 24, 25. μετακαλέσομαι σε, accersam te. a. 1. med. μετεκαλεσάμεν, D accersivi. Act. 20, 17. μετεκαλέσατο τὰς πρεσβυτέρους, accersivit seniores. Act. 10, 32. μετακαλέσαι (2. sing. aor. 1. med. imper.) Σίμωνα, accerse Simonem.

Παρακαλέω, ὦ, precor, rogo, Rom. 15, 30. παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς ἀδελφοί, precor autem vos fratres. hortor. Rom. 12, 1. παρακαλῶ ἐν ὑμᾶς, adhortor igitur vos. 2. Cor. 6, 1. παρακαλῶμεν, hortamur. Marc. 7, 32. παρακαλῶσιν αὐτὸν, Ἐ precantur eum. 1. Tim. 6, 2. ταῦτα διδάσκει καὶ παρακαλεῖ

* Pro cætu eorum, qui cultus Dei præstandi gratia congregantur. Matth. 16, 18.

παράκλησις (2. sing. pres. act. imper.) hac
doce & exhortare. Tit. 2, 6. παρακάλει
σωφρονεῖν, hortare, ut sint temperantes.
1. Thess. 5, 11. παρακαλεῖτε (2. pl. pres. act.
imper.) ἀλλήλους, adhortamini alii alios.
Luc. 3, 18. ποῦν μὲν ἂν καὶ ἕτεροι παρα-
καλῶν (part. pres. act.) de multis igitur
aliis admonens. 2. Cor. 7, 6. παρακαλῶν
τὰς ταπεινὰς, consolans depressos. imperf.
act. παρεκάλειν, αν. Act. 11, 23. ἐχάρη καὶ
παρεκάλει (3. sing.) πάντας, gavisus fuit
& hortatus est omnes, παρεκάλει pro παρε-
κάλεισε, est enallage temporis. Luc. 7, 4. πα-
ρεκάλειν (3. plur. imperf. act.) αὐτὸν, ora-
bant eum. παρεκάλειν contractè pro παρε-
κάλειον. Fut. 1. act. παρακαλέσω. Præt. act.
παρακέκληκα. aor. 1. act. παρεκάλεισα, ας,
ε. 1. Cor. 16, 12. ποῦν παρεκάλεισα αὐ-
τὸν, sæpè precatus sum eum. Semel advo-
co. Act. 28, 20. παρεκάλεισα ὑμᾶς, ἰδεῖν καὶ
προσλαλῆσαι, vos advocavi, quos viderem
& alloquerer. Act. 8, 31. παρεκάλεισε τὸν
Φίλιππον, precatus est Philippon. Act. 15,
32. διὰ λόγον ποῦν παρεκάλεισαν (3. plur.
aor. 1. act. indic.) τὰς ἀδελφὰς, multo ser-
mone exhortati sunt fratres. aor. 1. act.
imper. παρακάλεσον, αἶτω, exhortare. 2.
Tim. 4, 2. consolator. aor. 1. act. subj. πα-
ρακαλέσω, ης, η. Col. 4, 8. καὶ παρακαλέ-
σῃ (3. sing. a. 1. act. subj.) τὰς καρδίας
ὑμῶν, & consoletur corda vestra. aor. 1. act.
inf. παρακαλέσαι. Matth. 26, 53. precari.
2. Cor. 8, 6. εἰς τὸ παρακαλέσαι ἡμᾶς Τί-
τον, ut adhortaremur Titum. part. aor. 1.
act. παρακαλέσας. αντ', δ, exhortatus.
Act. 20, 2. pres. pass. παρακαλέομαι, ἔμαι,
consolatione érigor, perfruor, item rogor.
Luc. 16, 25. νῦν δὲ ὁδε παρακαλεῖται, nunc
autem hic solatio fruitur. 2. Cor. 1, 4. ἥς
(pro ἧ Hellenismus) παρακαλεῖσθαι αὐ-
τὸν ὑπο τῆς θεῆς, (qua consolatione) nos
ipsi perfundimur a Deo, seu, qua Deus nos
consolatur. 1. Cor. 14, 31. ἵνα πάντες πα-
ρακαλῶνται (3. plur. pres. pass. subj.) ut
omnes consolationem accipiant. Præt. pass.
παρακέκλημαι, σαι, ται. 2. Cor. 7, 13. πα-
ρακεκλήμεθα (1. plur. præt. pass.) ἐπὶ τῇ
παρακλήσει ὑμῶν, consolationem hausimus
ex vestri consolatione. aor. 1. pass. παρεκλή-
θην, ης, η. 2. Cor. 7, 7. ἡ παρεκλήθη ἐφ'
ὑμῶν, quam consolationem percepit ex vo-
bis. Act. 28, 14. παρεκλήθημεν (1. pl. aor.

pass. indic.) rogati fuimus. Act. 20, 12.
παρακλήθησαν (3. plur. aor. 1. pass.) &
μετρίως, & recreati fuerunt non mediocri-
ter, non parum. Col. 2, 2. ἵνα παρακληθῶ-
σιν (3. pl. aor. 1. pass. subj.) ut consola-
tionem accipiant. Matth. 2, 18. & ἡθελε
παρακληθῆναι (a. 1. pass. inf.) volebat
consolationem admittere. Matth. 5, 4. ὅτι
αὐτοὶ παρακληθήσονται (3. pl. fut. 1. pass.
indic.) quia ipsi consolatione perfun-
dentur.

Παράκλησις, εως, ἡ, consolatio. 2. Cor.
1, 3. exhortatio, Rom. 12, 8.

Παράκλητ', ε, ὁ, consolator. Job.
14, 16, 26. & c. 16, 7. advocatus. 1. Job.
2, 1.

Παρακλητικός, ἡ, ὁν, consolatorius.
Zachar. 1, 13.

Παρακλητήτωρ, ορ', δ, consolator. Job.
16, 2. παρακλητήτορες κακῶν πάντες, con-
solatores malorum omnes.

Προσπαρακαλέω, in superadvoco, adhor-
tor, 2. Macc. 12, 31.

Προκαλέω, ὦ, propriè prius voco. προ-
καλέομαι, ἔμαι, provoco. εἰς ἐμίχραν κα-
λέμαι, laceffo, ad certamen provoco. Xe-
noph. εἰς μάχην προκαλεῖτο ad pugnam
provocabat. per metaphoram Gal. 5, 26.
ἀλλήλους προκαλέμενοι, alii alios provo-
cantes.

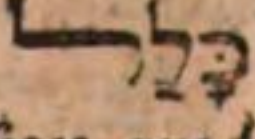
Πρόκλησις, εως, ἡ, provocatio, 2. Macc.
4, 14.

Συγκαλέω, ὦ, convoco, Marc. 15, 16.
Act. 5, 21. συγκαλέομαι, ἔμαι, idem, Luc.
9, 1. & c. 15, 9. & c. 23, 13.

Σύγκλητος, ε, ὁ, ἡ, convocatus. Num.
16, 2. σύγκλητοι βεβλήσ, Senatores.

Συμπαρακαλέομαι, ἔμαι, communem
exhortationem percipio. Rom. 1, 12.

ΚΑΛΟΣ, ε, ὁ, funis. Numer. 3, 37.
Καλώδιον, ε, τὸ, dimin. funis. Judic.
15, 13.

ΚΑΛΟΪΣ, ἡ, ὁν, (ab Hebr.)
absolvere, ornare, vel à καλέω, voco quod
homines ad se alliciat, quæ notatio est Dru-
si) bonus. Job. 10, 14. 1. Thess. 5, 21.
1. Tim. 4, 4. πᾶν κτίσμα θεῆς καλόν, omnis
Dei creatura bona est. Matth. 15, 26: & κ
ἐστὶ καλόν, non est decorum. 2. Tim. 1, 14.
καλὴ παρακαταθήκη, præclarum depo-
situm.

Καλῶς,

Καλῶς, benè, rectè, *Adverb.* *Joh.* 4, 17. καλῶς εἶπας, bene, scitè dixisti. *Jac.* 2, 19. καλῶς ποιᾷς, bene facis, κάλλιον, melius. *Adverb.* *Act.* 25, 10.

Κάλλος, εὐς, τὸ, pulcritudo. *Sapient.* 5, 17.

Καλλιόω, ὦ, pulcher sum. *Cant.* 4, 10. τί ἐκαλλιώθησαν μασοὶ σ; quam pulchra sunt ubera tua?

Καλλονή, ἥς, ἡ, idem. *Sir.* 6, 16.

Καλλωπίζω, decoro, propriè pulchros oculos facio. *Præf. pass.* καλλωπίζομαι, exornor, *Judith.* 10, 4. ἐκαλλωπίσατο (3. sing. aor. 1. ind. med.) σφόδρα, vultum B venustè composuit.

Κ Α Λ Τ Π Τ Ω, operio, *Luc.* 8, 16. Fut. καλύψω, tegam. *Jac.* 5, 20. καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν, teget multitudinem peccatorum. *Præt.* κεκάλυφα, operui. a. 1. ἐκάλυφα, idem. *Luc.* 23, 30. καλύπτομαι, teger. *Matth.* 8, 24. *Præt. perf.* κεκάλυμμαι, tectus fui, 2. *Cor.* 4, 3. τὸ εὐαγγέλιον τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶ κεκαλυμμένον, evangelium iis qui pereunt (quos diabolus excæcavit) est occultatum. *Matth.* 10, 26. ἔδεν γὰρ ἐστὶ κεκαλυμμένον, ὃ ἐκ ἀποκαλυφθήσεται, nam nihil est opertum, quod non retegatur, vel quod tandem non sit revelandum.

Καλυπτῆρ, ἥρος, ὁ, operimentum. *Ex.* 27, 3.

Κάλυμμα, τος, τὸ, velamen, 2. *Cor.* 3, 13.

Κάλυξ, κλϙ, ἡ, rosa clausa; it. id quo aliquid includitur, ut folliculus, putamen: numeratur etiam in mundo muliebri. *Sap.* 2, 8. στεφάνωμεθα ῥόδων κάλυξιν, coronemur rosarum calyculis; ita Montanus, qui legit κάλυξι (dat. pl.) Calyculos autem sive caliculos appellant Latini glandium ἔ castanearum putamina; à calyx, quod est à καλύπτω, quia nucleum aut florem tegit.

Ἀκάλυπτος, ς, ὁ, ἡ, idem. *Ep. Jer.* 6, 31.

Ἀκαλύπτως, ἀδῶ, aperte.

Ἀνακαλύπτω, detego, unde est part. *præs. pass.* ἀνακαλυπτόμενος, reiectus, 2. *Cor.* 3, 18. ἀποκαλύπτω, revelo. *Matth.* 16, 17. σὰρξ καὶ αἷμα ἐκ ἀπεκάλυψέ σοι, caro ἔ sanguis non retexit tibi. Naturā animis nostris velum ignorantie obductum

A fuit. Nisi itaque Spiritus S. hoc velum removeat, prorsus cæcutimus. 1. *Cor.* 2, 10. 14. Nihil hic valet acumen ingenii humani. ἀποκαλύπτομαι, reregor, patefio, *Joh.* 12, 38. *Rom.* 1, 17.

Ἀποκάλυψις, εὐς, ἡ, patefactio, *Rom.* 2, 5. ἔ c. 16, 25. ἀποκάλυψις Κυρίου, patefactio Domini, dicitur dies novissimus. 1. *Cor.* 1, 7. 2. *Thess.* 1, 7. 1. *Pet.* 1, 7. 13. ἔ c. 4, 13. idem vocatur etiam ἀποκάλυψις τῶν υἱῶν Θεῶν, patefactio filiorum Dei.

Ἐκκαλύπτω, celo, obtego. *Proverb.* 26, 26.

Ἐπικαλύπτω, contego. *Sir.* 39, 27.

Ἐπικάλυμμα, τος, τὸ, velamen, 1. *Pet.* 2, 16.

Κατακαλύπτομαι, velor. 1. *Cor.* 11, 6.

Κατακάλυμμα, ατος, τὸ, velum. *Numm.* 3, 21.

Ἀκατακάλυπτος, ς, ὁ, ἡ, non velatus, tectus. 1. *Cor.* 11, 5. 13.

Συγκατακαλύπτω, contego. 2. *Paral.* 4, 12.

Παρακαλύπτω, occulto, fut. ψω. παρακαλύπτομαι, occultor. *Luc.* 9, 45.

Παρακάλυμμα, ατος, τὸ, velum, velamentum, *Sap.* 17, 3. ἀφεγγᾶ λήθης παρακαλύμματι, obscuro oblivionis velo.

Περικαλύπτω, obvolvo. *Marc.* 14, 65. obtego. *Luc.* 22, 64. circumtego. *Hebr.* 9, 4. περικεκαλυμμένην, circumtectam.

Συγκαλύπτω, ἔ

Συγκαλύπτομαι, operior, *Luc.* 12, 2.

Συγκάλυμμα, ατος, τὸ, operimentum. *Deuter.* 22, 30.

Ἵποκαλύπτω, obtego. *Jerem.* 3, 25. ὑπεκάλυψεν (3. sing. aor. 1. act.) ἡμᾶς ἡ ἀτιμία ἡμῶν, obtexit nos ignominia nostra.

Κ Α Μ Α Ρ Α, ας, ἡ, fornix. *Jesa.* 40, 22. inde est latinum camera.

Κ Α Μ Η Λ Ο Σ, ς, ὁ, ἡ, camelus, *Matth.* 3, 4. ἔ c. 19, 24. derivatum est ex Hebræo קמל gamál *Gen.* 24, 19. γ ἔ κ sunt literæ palati, ideoquæ faciliè inter se permutantur, os verò Græca est terminatio. Sunt qui *Matth.* 19, 24. per κάμηλον funem nauticum, seu rudentem intelligendum esse putant. Unde quidam distinctionis gratia scribunt per ἰῶτα κάμηλϙ. *Suidas*: κάμηλϙ τὸ παχὺ χοινίον, camelus crassus

crassius funiculus. Joachimus Camera-rius negat κάμιλον vocem probam esse, hoc est, negat esse ullum autorem Græcum, qui κάμιλον aut κάμηλον pro rudente nau-tico usurparit. Hyperbolica est locutio περὶ τῆ ἀδυνατίας, ab impossibili. Sic Matth. 23, 24. Pharisei dicuntur deglutire ca-melum.

ΚΑ'ΜΙΝΟΣ, ὁ, ἡ, (ἀπὸ τῆ καίεν, ab urendo,) fornax. Matth. 13, 42. εἰς τὴν κάμινον τῆ πυρὸς (Genitivus adj. locati) in caminum ignis. Apoc. 9, 2. κάμινος σι-δηρεῖα, fornax ferrea, Dan. 4, 20.

Καμινιαῖος, α, ον, quod de fornace est. Exod. 9, 8. αἰθάλη καμινιαία, fuligo ex fornace.

ΚΑ'ΜΝΩ, defatigor. Fut. καμῶ. Præter. κέκμηκα. per syncopen pro κεκάμη-κα. Apoc. 2, 3. καὶ ὁ κέκμηκας, ὅς non es defatigatus. ἱλίουδ. ζ. ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μέν σ' μέγα οἶνον ἀέξει, viro autem defa-tigato vinum robur magnum addit. a. 2. aet. ἔκαμον, Heb. 12, 3. ἵνα μὴ κάμητε, ne fatiscatis, κάμητε est 2. pers. plur. aor. 2. aet. subj.

Κάματος, ὁ, ὁ, labor, defatigatio.

Κάμαξ, ακος, ἡ, palus, pertica, it. ha-C sta, 2. Macc. 5, 3.

ΚΑ'ΜΠΗ, ἡ, ἡ, eruca. Joël. 1, 4.

ΚΑ'ΜΠΤΩ, flecto. Eph. 3, 14. κάμ-πτω τὰ γόνατά μου πρὸς τὸν πατέρα, fle-cto genua mea ad Patrem. Fut. κάμψω, flectam. Rom. 14, 11. ὅτι ἐμοὶ κάμψαι πᾶν γόνυ, quia mihi sese flectet omne genu. aor. 1. ἔκαμψα, flexi. Rom. 11, 4. Phil. 2, 20.

Καμπτός, ἡ, ὁν, flexilis. Aquila Pro-verb. 2, 9.

Καμπή, ἡ, ἡ, flexio, item rota, semita. Aquila Prov. 2, 15: 4, 11.

Καμπύλος, ὁ, ον, curvus. Prov. 2, 15.

Ἀκαμπής, ὁ, ὁ, ἡ, inflexibilis, re-fractarius. Jobi 27, 13,

Ἀνακάμπτω, proprie reflecto navem. ἀνακάμπειν navale esse videtur, ὅς pro-prie significat in contrariam partem fle-tere. Sic ἀναστρέφειν de peditibus ὅς equitibus dicitur. item revertor. Fut. 1. ἀνακάμψω, Aet. 18, 21. aor. 1. ἀνέκαμψα. Matth. 2, 12. ἀνακάμψαι, (a. 2. aet. inf.)

Διακάμπτω, incurvo me. 2. Reg. 4, 34. ἐνεφύσησεν αὐτὸν, καὶ διέκαμψεν ἐπ' αὐτὸν,

Ἀinsufflabit ipsum, ὅς incurvabit se super ipsum.

Κατακάμπτω, incurvo. Ps. 38, 6.

Περικαμπής, ὁ, ὁ, ἡ, inflexus. Aquila Hof. 6, 8.

Συγκάμπτω, incurvo. Rom. 11, 10. σύγκαμψον, incurva, est aor. 1. aet. im-per.

Κάμψα, ἡ, ἡ, theca, capsa.

Καμψάκης, ὁ, ὁ, vas olearium, Judith. 10, 5.

† ΚΑΝΑ, ἡ, nomen urbis ἀκλιτον, Genit. τῆς Κανᾶ, Joh. 21, 2. Dativus ta-men declinatur τῇ Κανᾷ, Joh. 2, 11. Ac-cus. τὴν Κανᾶ, Joh. 4, 46. Hebr. קנא Jos. 19, 28. א קנא hoc est, nidus, quod est א קנא nidificare &c. vel significat possessio-nem, à radice קנא acquisivit, posse-dit. vel ita dicta fuit א קנא canna, calamus vel arundo. Fuit verò duplex Cana, major ὅς minor. De hac legimus Joh. 2, 1. de illa Jos. 19, 28. quæ sua fuit in tribu Aser. Minor pertinebat ad tribum Zabulon.

† ΚΑΝΑΝΙ'ΤΗΣ, ὁ, ὁ, Cananites, Matth. 10, 4. sic dictus fuit cognomento Simon. Est verò Cananites interprete Lu-cæ cap. 6, 15. idem quod ζηλωτής, ὁ, ὁ, æmulator, zelotes. origine Hebr. קנא Ex. 20, 5. קנא id. Jos. 24, 19. à radice קנא zelotypus fuit. Dici-tur ζηλότυπος Græcè quasi zelo percus-sus.

† ΚΑΝΔΑ'ΚΗ, ἡ, ἡ, Candace, no-men commune omnibus Æthiopum reginis; Aet. 8, 27. vox est origine Æthiopica, quam linguam ignoramus. Alii conjectant vo-cem esse compositam ex קנא acquisi-vit, ὅς Syriaco קנא mundus fuit. He-braicè קנא q. d. munda possessio. quibus tamen repugnat orthographia Sy-riaca, qua nomen hoc scribitur קנא cum ק koph in fine non cum ק caph finali.

ΚΑΝΕΟΝ, contr. κανῶν, ὁ, τὸ, cani-strum, in plur κανῶν. Genes. 40, 16.

ΚΑ'ΝΘΑΡΟΣ, ὁ, ὁ, proprie cantha-rus

rus, ein Rößter, deinde tignum. *Habac.* 2, 11.

ΚΑ'ΝΘΟΣ, α, ὁ, oculi angulus, hircus. *Tob.* 11, 13.

ΚΑΝΩΝ, ὁ, ὁ, regula, norma, *Gal.* 6, 16. *Phil.* 3, 16. mensura. 2. *Cor.* 10, 16. Derivatur à Græca voce κᾰνή vel κᾰνήνη, ης, ἡ, storea, quod est ab Hebræo קַנֶּה calamus, arundo, calamus menforius, *Ez.* 42, 8. vel 16.

† ΚΑΠΕΡΝΑΟΤΜ, ὁ, Capernaum. Nomen ἀκλιτον oppidi Galilææ juxta lacum Genesareth, ubi Christus habitavit, *Matth.* 4, 13. Syriacè ܟܝܦܪܢܐܘܬܡ Cepharnâchum vel Capharnâchum. Hebraeum origine ex קָצוֹ vicus, villa, 1. *Sam.* 6, 18. ἔ ܟܝܦܪܢܐܘܬܡ consolatio, q. d. vicus consolationis. Consentit Hieronymus in libro interpretationum, ubi ait, Caphernaum, ager aut villa consolationis. ἔ Hesychius καπερνάη, χωρίον παρακλήσεως, Capernaum, locus consolationis.

ΚΑ'ΠΗΛΟΣ, α, ὁ, caupo, propola. (q. κακύνων πηλόν vitians vinum. πηλός, ὁ, propriè lutum, sed per metaph. vinum. Sic Hebr. קַמֶּח lutum, קַמֶּח merum.) *Es.* 1, 22. οἱ κᾰπήλοι μισγῶσι τὸν οἶνον ὕδατι, caupones miscebunt vinum aquâ. *Martialis* : Non potes, ut (pro quamvis) cupias, vendere caupo merum.

Καπηλεύω, cauponor, quæstui habeo. καπηλεύοντες τὸν λόγον τῷ Θεῷ. 2. *Cor.* 2, 17. cauponantes sermonem Dei.

ΚΑΠΝΟΣ, ὁ, ὁ, fumus, ἐκ τῷ καίω καὶ πνοῇ, ex uro ἔ flatus, q. ἐκ τῆς καύσεως πνοῇ, flatus ex exustione, *Act.* 2, 19. *Apoc.* 15, 8.

Καπνώδης, εὐς, ὁ, ὁ, fumosus. *Hosæ* 13, 3.

Καπνίζω, fumo. *Tobie* 6, 7.

† ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ, ας, ἡ, Cappadocia. Asiæ regio. Nomen habet ab amne Cappadoce. 1. *Pet.* 1, 1. *Act.* 2, 9. cujus incolæ dicuntur Cappadoces. Syriacè ܟܦܪܕܘܟܝܐ Caphdukija. Hebraicè dicitur קַפְּתֹר Kaphthór, hoc est, globus, eine Kugel. *Amos.* 9, 6. 7. *Gen.* 10, 6. 14. unde קַפְּתֹר Cappadoces, *Deut.*

A 2, 23. Hoc verò posset videri conflatum ex קַפְּתֹר incurvabit, ἔ קַפְּתֹר explorabit.

ΚΑ'ΡΑ, τὸ, ἀκλιτον, ἔ κᾰρηνον, α, τὸ, caput.

Κᾰρᾰνον, α, τὸ, idem.

Κᾰρνίον, α, τὸ, calvaria, *Luc.* 23, 33. τόπος κᾰρνίς, locus calvariae, *Marc.* 15, 22. *Joh.* 19, 17.

Δίκᾰρᾰνον, α, τὸ, bipennis, q. duo habens capita. *Symmachus Psalm.* 74, 6.

ΚΑ'ΡΒΑΣΟΣ, α, ἡ, carbasus, linē praestantioris genus. Scribitur ἔ κᾰρπασος, unde

Καρπάσινος, carbasinus. *Esth.* 1, 6.

ΚΑΡΔΙΑ, ας, ἡ, cor. Poëtæ τὸ κᾰρ τῷ κᾰρῷ, ἔ contractè τὸ πῆρ τῷ κῆρῳ. *Hom.* ὁδύς. ο. περὶ κῆρῳ Φιλᾰν, ex animo diligere, unde Latina vox cor originem suam traxit. In N. Testamento accipitur pro hominis animo, *Act.* 4, 32. 1. *Cor.* 4, 5. καὶ Φανερώσα τὰς βελάς τῶν καρδιῶν, ἔ patefaciet consilia animorum. item pro voluntate hominis. *Matth.* 22, 37. 1. *Petr.* 1, 22. ἀγαπᾶν ἐκ καρδίας ἔ ἐν καρδίᾳ, diligere ex animo, hoc est, plena ferri voluntate ad diligendum ἐν ἀπλότῃ καρδίᾳ, *Col.* 3, 22. ἐν ἀφελότητι καρδίας, *Act.* 2, 46. simplicitate cordis. *Matth.* 18, 35. ἀπὸ τῶν καρδιῶν ὑμῶν, ex cordibus vestris, hoc est, non fictè. opponitur hypocrisi. *Hebr.* 3, 12. καρδία πονηρὰ ἀπιστίας, cor malum, non credens. καρδία ἀπιστίας, pro ἀπιστος, ἔ Hebraismus. conscientia. 1. *Joh.* 3, 20. ἐὰν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδία, si nos condemnat conscientia nostra, idque more Hebr. *Prov.* 15, 15. לֵב טוֹב תְּמִידָה bonum cor, hoc est, bona conscientia est jure convivium. Ac-

D cipitur etiam per Hebraismum καρδία pro interiore parte. *Matth.* 21, 40. ἐν τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς, in corde terræ, hoc est, sepulcro. Qui enim sepulti sunt, veluti in terra visceribus sunt absorpti. Phrases. *Matth.* 24, 48. ἀπᾰν ἐν καρδίᾳ αὐτῷ, dicere in corde suo, hoc est, cogitare. *Rom.* 1, 21. ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία, cor eorum insipiens obtenebratum est. *Act.* 2, 26. διὰ τῷτο εὐφράνθη ἡ καρδία μου, idcirco gessit animus meus. *Luc.* 21, 14. Θέτε ἔν ἐς τὰς καρδίας ὑμῶν, habete itaque fixum in cordibus vestris. Θέτε est 2. plur.

aor. 2. med. imp. à τίθημι. 1. Pet. 1, 22. Ἐκ καθαρῆς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσατε, ex puro corde alter alterum diligite. 1. Cor. 7, 37. ὁς δὲ ἐσηκέν ἐδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ, qui verò statuit firmiter in corde. In Græco est firmus. Hellenismus. Sic Luc. 24, 22. ὁρδριαί pro ὁρδρα dilucularis pro diluculo. vide libellum meum de Dialectis nobi Testamenti, num. 54. 2. Cor. 3, 2. ἐγγραφειμένη ἐν ταῖς καρδίαις, inscripta in cordibus. Rom. 2, 15. γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, scriptum in cordibus eorum. 1. Cor. 2, 9. ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου καὶ ἀνέβη, in mentem hominis non pervenit, hoc est, quam homo cogitando assequi non potuit.

Ἀκάριος, α, ὁ, vecors, excors, carens corde. Sir. 6, 22.

Βαρυκάριος, ὁ, ἡ, durus corde, obstinatus. Ps. 4, 3.

Ἐκκαρδίω, ὦ, stupefacio, einem das Herz nehmen. Cantic. 4, 9. ἐκκαρδίωσας ἡμᾶς ἀδελφὴ ἡμῶν νύμφη, cor nobis abstulisti soror nostra sponsa.

Θρασυκάριος, α, ὁ, ἡ, audax corde. Prov. 14, 14.

Νωθροκάριος, α, ὁ, ἡ, piger corde. Prov. 12, 8.

Σκληροκαρδία, ας, ἡ, durities cordis, Matth. 19, 8. Marc. 16, 14.

Στερεοκάριος, α, ὁ, ἡ, durus corde. Ezech. 2, 4.

ὑψηλοκάριος, α, ὁ, ἡ, superbus, ab ὑψηλός, excelsus. Prov. 16, 6. ἀκάθαρτος παρὰ θεῷ πᾶς ὑψηλοκάριος, impius est apud Deum omnis superbus.

ΚΑΡΟΣ, α, ὁ, sopor. Symmachus Genes. 2, 21.

Καρύω, ὦ, veternum induco. Jerem. 51, 39.

Κάρωσις, εως, ἡ, veternus, somnolentia. Aquila Psalm. 60, 5. ἐπότισας ἡμᾶς οἶνον καρώσεως, potasti nos vino soporis.

ΚΑΡΠΟΣ, α, ὁ, carpus manus vel pedum.

Καρπωτός, ἡ, ὄν, qui ad carpum usque pertingit. χιτῶν καρπωτός, tunica talaris. 2. Sam. 13, 18.

† ΚΑΡΠΟΣ, α, ὁ, Carpus, nomen viri. 2. Tim. 4, 13. vox Græca est. Latine fructus.

ΚΑΡΠΟΣ, α, ὁ, fructus. proprie dicitur de quarumlibet plantarum fructu. (Eustath. derivat à κάρφω τὸ ξηραίνω exsicco, quod fructus ad maturitatem excoctus humore destituatur, qui in viriditate ascenderat, nempe ex radicibus ἔσ caudice.) Matth. 12, 33. ἐκ γὰρ τῆς καρπῆς τὸ δένδρον γινώσκεται, ex fructu agnoscitur arbor. Per metaphoram transfertur etiam ad embryonem: Luc. 1, 42. ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, fructus ventris tui. Significat etiam generaliter quamlibet utilitatem aut commodum, Rom. 1, 13. ἵνα καρπὸν τινὰ οἶω, ut emolumentum aliquod consequar. Confessio ἔσ celebratio nominis divini vocatur καρπὸς χαλῶν, fructus labiorum, Hebr. 13, 15. Βοηα αἰτίαι dicuntur καρπὸς πνεύματος, fructus Spiritus. Gal. 5, 22. Semen humanum vocatur καρπὸς τῆς ὀσφύος, fructus lumbi, Act. 2, 30. καρπὸν φέρειν, fructum ferre, Joh. 15, 8. καρπὸν ποιῶν, Matth. 13, 26. idem.

Ἀκαρπος, α, ὁ, ἡ, sterilis, Jude 6, 12.

Ἐγκαρπος, α, ὁ, ἡ, ferax, fructiferus. Jer. 31, 12.

Καρπίζομαι, fructus colligo. Proverb. 8, 19.

Κάρπιμος, η, ὄν, pomiferus. Gen. 1, 11.

Καρπύω, ὦ, fructum colligo, carpo ad fruendum; it. fructum offero, sacrifico. f. ὦσω. a. 1. ἐκάρπωσα, Cant. 3. pueror. 6, 14.

Κάρπασις, εως, ἡ, fruitio; it. victima, oblatio.

Κάρπωμα, ατος, τὸ, idem. Sir. 30, 19.

Κατάκαρπος, α, ὁ, ἡ, fructiferus. Hos. 14, 7.

Κατακάρπωσις, εως, ἡ, reliquiae. Lev. 6, 10.

Ὁλοκαρπύω, totum adoleo, Sir. 45, 14. θυσιάαι αὐτῷ ὀλοκαρπωθήσονται, victimæ ejus totæ adolebuntur vel offerentur.

Ὁλοκάρπωμα, ατος, τὸ, idem quod

Ὁλοκαρπώσις, εως, ἡ, holocaustum, quod est sacrificii genus, quo tota victima cremabatur; cum alias, in sacrificiis Deorum, exta tantum ara superimposita flammis adoleri consuevissent.

ΚΑΡΤΑΛΛΟΣ, α, ὁ, cophinus sive corbis in angustum desinens; it. cavea, canistrum, Sir. 11, 31. forte à καρτός, consus,

tonsus, scissus; quia ex scissis virgulis con-
texti solet.

ΚΑΡΤΟΣ, vide infra κάρτος.

ΚΑΡΤΑ, ας, ἡ, nux. Cant. 6, 10.

Κάρυον, α, τὸ, idem. Genes. 43, 11.

Καρύϊσκος, α, ὁ, dimin. nucula, sive
globulus. Exod. 25, 33.

Καρύϊνος, η, ον, nuceus. Gen. 30, 37.

ΚΑΡΦΩ. Fut. φω. Prat. κέκαρφα, sic-
co, arefacio, deprimio. Hesiodus utitur hoc
verbo in metaphorica significatione ἐργ. 7.
ῥῆα δὲ τ' ἰθύει σκολιὸν, καὶ ἀγένορα κάρ-
φει. Facile verò Deus erigit obliquum, hoc
est, miserum, & strenuum seu insolentem,
deprimit. Hinc est nomen

Κάρφος, εος, τὸ, quod festucam signifi-
cat, Matth. 7, 3. affine Hebræo כרפ
exarescere. Festuca est arida. Homerus
ἰλιάδ. α. 462. vocat ὀλίζην, à ὀλίζω, findo.

ΚΑΣΣΙΤΕΡΟΣ, α, ὁ, stannum;
quasi à κάσσα, meretrix: videtur enim
argentum, nec est. Sir. 47, 18.

ΚΑΤΑ propositio, construitur cum
Genitivo (rarissimè cum Dativo, 3. Macc.
3. μετὰ πόλεσιν, per civitates, vel in civi-
tatibus.) & Accusativo cum GENITIVO
significat contra, adversus. 1. Petr. 2, 11.
ἀπέχεσθε τῶν σαρκικῶν ἐπιθυμιῶν, αἵτι-
νες στρατεύονται κατὰ τῆς ψυχῆς, abste-
ne à carnalibus cupiditatibus, quæ militant
adversus animam. De. 1. Cor. 15, 15. ὅτι
ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τῆς θείας, quoniam
de DEO testificati sumus. E. Marc. 5, 13.
καὶ ὤρμησεν ἡ ἀγέλη κατὰ τῆς κρημνῆς εἰς
τὴν θάλασσαν, & ruit ille grex e præcipi-
tio in mare. 2. Macc. 6, 10. ἐκρήμυσαν
κατὰ τῆς τείχους, precipitarunt e muro.
Super, Marc. 14, 3. κατέχεεν αὐτῆς κατὰ
τῆς κεφαλῆς, effudit super caput ejus. 1.
Cor. 11, 4. κατὰ κεφαλῆς ἔχων, super ca-
pite habens, scilicet velamen. Per. Hebr.
6, 13. ὡμοσε καθ' ἑαυτῆς, juravit per se.
Act. 9, 31. καθ' ὅλης τῆς Ἰσραήλ, per
totam Judæam. In, ἐν. 2. Cor. 8, 2. ἡ κα-
τὰ βάρους (scilicet ἔσθα) πτωχεία pro-
funda paupertas. in, εἰς, Job. 19, 11. καὶ
ἔχες ἐξουσίαν κατ' ἐμῆς, non haberes po-
testatem in me. Cum ACCUSATIVO
secundum, Act. 18, 14. κατὰ λόγον, se-
cundum rationem, hoc est, quatenus æquum
esset. Eph. 5, 33. ὑμεῖς καθ' ἑνα, vos sin-
guli. 1. Cor. 14, 31. καθ' ἑνα πάντες, sigil-

Alatim omnes. 1. Tim. 1, 11. κατὰ τὸ εὐαγ-
γέλιον, secundum Evangelium. Sic τὸ
κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον, Evangelium
secundum Matthæum, Gen. 1, 26. ποιήσω-
μεν ἄνθρωπον καθ' εἰκόνα ἡμετέραν, fa-
ciamus hominem secundum imaginem no-
stram. Sic Col. 3, 10. κατ' εἰκόνα τῆς κτί-
σαντος αὐτὸν, secundum imaginem DEI
qui creavit ipsum, ubi κατὰ non vertendum
ad, sed secundum. Non enim finis, sed
forma hominis indicatur. Job. 7, 24. καὶ
ὄψιν μὴ κρίνετε, ne judicate juxta vul-
tum. Sic 2. Cor. 10, 7. τὰ κατὰ πρόσωπον
scilicet ὄντα, externa, quæ in oculos in-
currunt. Rom. 5, 6. κατὰ καιρὸν, præstituto
tempore. Sæpè restringit seu limitat. Rom.
1, 3. τὸ κατὰ σάρκα secundum carnem.
Per. 1. Tim. 5, 21. μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσ-
κλισιν, nihil faciens per inclinationem,
hoc est, in alterutram partem inclinando,
sed deposita tam nostra, quam aliena per-
sona, solius officii habenda est ratio. Hebr.
4, 15. πεπερασμένον δὲ κατὰ πάντα καθ'
ὁμοιότητα, χωρὶς ἁμαρτίας, tentatum per
omnia similiter, sed tamen absque peccato,
1. Cor. 14, 27. κατὰ δύο ἢ τρεῖς, per duos
aut tres. in. Matth. 1, 20. καὶ ὄναρ in.
somnia. 2. Tim. 4, 1. κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν
αὐτῆς, in suo illustri adventu. Luc. 15, 14.
κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην, in illa regione.
propter. Phil. 4, 11. καὶ καθ' ὑπέρησιν
λέγω, non quod propter penuriam (hæc)
dicam, vel ut alii vertunt, non quod respe-
ctu penuriæ hæc dicam. Quod attinet
ad. Rom. 11, 28. κατὰ τὸ εὐαγγέλιον, quod
ad evangelium attinet. Rom. 9, 5. τὸ κα-
τὰ σάρκα, quod ad carnem attinet. Sic
Herodotus in Clio: κατὰ δὲ τὴν ἀπόκρι-
σιν, καὶ ἔχω εἰπεῖν, ὅ, τι τοῖσι λυδοῖσιν ἔ-
χρησε, hoc est, ad responsum quod attinet,
non possum dicere, quidnam (oraculum)
Lydis responderit. 2. Thess. 2, 3. κατὰ μη-
δένα τρόπον, nullo modo. in. Act. 25, 3.
κατὰ τὴν ὁδὸν, in via. Act. 25, 16. κατὰ
πρόσωπον, in conspectu. Act. 24, 12. καὶ
κατὰ τὴν πόλιν, neque in urbe. ibid. 6. 14.
πιστεύων πᾶσι τοῖς κατὰ τὸν νόμον, καὶ
τοῖς προφῆταις γεγραμμένοις, credens
omnibus, quæ in lege & in prophetis scri-
pta sunt. Act. 15, 23. τοῖς κατὰ τὴν Ἀν-
τιόχειαν, idem quod τοῖς ἐν τῇ Ἀντιο-
χείᾳ, iis, qui sunt Antiochia. 2. Macc. 1, 1.
τοῖς

τοῖς κατ' αἴγυπτον ἰσδαίοις, qui in Aegyptio, vel per Aegyptum, sunt Judaeis. ellipsis. Col. 4, 7. τὰ κατ' ἐμὲ scilicet ὄντα, res meas. Rom. 1, 15. τὸ κατ' ἐμὲ, quantum in me situm est. Luc. 8, 4. οἱ κατὰ πόλιν, incole urbis. Sic τὰ κατὰ τὴν πόλιν, quae in urbe aguntur. De. Act. 25, 14. τὰ κατὰ τὸν παῦλον, de Pauli statu. Act. 24, 22. διαγνώσομαι τὰ κατ' ὑμᾶς, dispiciam res vestras, negotium vestrum. Ad. Luc. 10, 32. γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, quum venisset ad illum locum. ib. v. 33. ἦλθε κατ' αὐτὸν, venit ad eum, scilicet locum vel hominem. Utrumlibet subintelligas, idem manet sensus. Act. 27, 12. βλέποντα κατὰ λίβα, spectantem ad Africum. versus. Act. 16, 7. κατὰ τὴν βιθυνίαν πορεύεσθαι, Bithyniam versus proficisci. ob. Gal. 3, 1. οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς προεγράφη, quibus ob oculos prius fuerat depictus. cum. Marc. 1, 27. κατ' ἐξουσίαν ἐπιτάσσει τοῖς πνεύμασι, cum autoritate imperat spiritibus. Rom. 14, 22. κατὰ σεαυτὸν ἔχει, tecum habe. vel apud temetipsum habeto. inter. Act. 21, 21. τὰς κατὰ τὰ ἔθνη πάντας omnes, qui sunt inter gentes. apud. Act. 26, 3. πάντων τῶν κατὰ Ἰσδαίους ἔθων, omnium, quae apud Judaeos sunt, rituum. Paulo aliter accipitur Act. 17, 28. τινὲς τῶν κατ' ὑμᾶς ποιητῶν, quidam vestratium poetarum. ex. Matth. 19, 3. κατὰ πᾶσαν αἰτίαν quavis ex causa. Hebr. 7, 16. κατὰ δύναμιν, ex vi. Rom. 4, 4. κατὰ χάριν, ex gratia. Tit. 3, 5. κατὰ τὸν ἔλεον αὐτοῦ, ex sua misericordia. Philem. v. 14. κατ' ἀνάγκην, ex necessitate. 2. Cor. 11, 21. κατὰ ἀτιμίαν λέγω, contumeliae respectu dico. usque ad. Job. 21, 25. ἅτινα ἐὰν γράφηται κατ' ἐν, quae si scribantur usque ad unum, hoc est, singula. comparisonem similium indicat Luc. 17, 30. κατὰ ταῦτα ἔσται, ἡ ἡμέρα ἀποκαλύπτεται, similiter se habebit dies, quo revelabitur, &c. Sicut. Gal. 4, 28. κατ' Ἰσαάκ, sicut Isaacus. Notetur periphrasis. Act. 25, 23. οἱ κατ' ἐξοχὴν ὄντες, primates. Praeponitur Hebr. 7, 22. κατὰ τοσούτον κρείττον, pro τοσούτω κρείττον, tantò præstantioris. Distributivè accipitur. Luc. 21, 11. κατὰ τόπους, singulis locis. Act. 8, 3. κατὰ τὰς οἰκὰς, domatim. 1. Cor. 16, 2. κατὰ μίαν σαββάτων, primo quoque die hebdomadis. objectum no-

Atat, & valet idem quod περί. Rom. 9, 11. ἡ κατ' ἐκλογὴν πρόθεσις, de electione propositio. 2. Cor. 11, 21. κατ' ἀτιμίαν (hoc est, περί ἀτιμίας) λέγω, de contumelia loquor. causam finalem, 2. Tim. 1, 1. κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς; secundum promissionem vitae, hoc est, ad annunciandum hominibus promissionem illam DEI, quā is vitam eternam promisit omnibus, qui in JESUM CHRISTUM credunt. κατὰ variis nominibus eleganter junctum vertitur adverbialiter, ut κατ' ἄνδρα, viritim. Num. 4, 49. Matth. 17, 1. κατ' ἰδίαν, privatim, seorsim. κατ' ἰδίαν scilicet χώραν, loco separato, loco suo. Act. 28, 16. μένον κατ' ἑαυτὸν, manere seorsim. Luc. 9, 18. κατὰ μόνους seorsim (scilicet χώρας vel μονὰς) Joh. 10, 3. τὰ ἴδια πρόβατα καλεῖ κατ' ὄνομα, oves suas vocat nominatim. Tit. 1, 5. κατὰ πόλιν, oppidatim. κατὰ πόλιν scilicet ἐκάστην, idem quod κατὰ πόλεις. Sed quum additur articulus κατὰ τὴν πόλιν, ut Act. 24, 12. intelligitur urbs una. Sic Luc. 8, 1. κατὰ πόλιν καὶ κώμην, oppidatim & vicatim. Act. 2, 46. κατ' οἶκον, domesticatim. Luc. 11, 3. Act. 17, 11. τὸ καθ' ἡμέραν, quotidie. Act. 16, 5. κατ' ἡμέραν, idem. Act. 17, 17. κατὰ πᾶσαν ἡμέραν, quovis die. Heb. 3, 13. κατ' ἐκάστην ἡμέραν, singulis diebus. Ap. 22, 2. κατὰ μῆνα ἓνα ἕκαστον, per singulos menses. Heb. 10, 3. κατ' ἐνιαυτὸν, quotannis. Act. 19, 20. κατὰ κράτος, fortiter. 1. Pet. 3, 7. κατὰ γνώσιν, sapienter. Hebr. 9, 20. κατ' ὅσον, quatenus. Heb. 9, 27. κατ' ὅσον, sicut. Act. 27, 25. κατ' ὃν τρόπον, quemadmodum. Matth. 24, 7. κατὰ τόπους, singulis locis. Participio praepositum. Heb. 12, 10. κατὰ τὸ δοκεῖν (accus. part. praes. D g. n. contractè pro δοκέον) αὐτοῖς, prout videbatur iis. Rarò subintelligitur ipsum nomen. Rom. 12, 5. ὁ δὲ κατ' ἑᾶς ἀλλήλων μέλη, singulatim autem, alii aliorum membra. ὁ δὲ κατ' ἑᾶς per ellipsin, pro ὁ δὲ ἑᾶς ἕκαστος κατ' ἑαυτὸν, unusquisque per se seu seorsim consideratus, seu singuli seorsim considerati, alii sunt aliorum membra. Eleganter & saepe ipsa praepositio κατὰ subintelligitur, ut Joh. 4, 52. χθὲς ὥραν ἐβδόμην, pro κατ' ὥραν. Heri circa horam septimam. Hebr. 5, 1. ἀρχιερεὺς κατὰ δίσταται τὰ (pro κατὰ τὰ) πρὸς τὸν θεόν, consti-

constituitur in iis, quæ apud Deum agenda sunt. Hebr. 10, 22. λελασμένοι τὸ σῶμα pro κατὰ τὸ σῶμα, loti corpore. Matth. 14, 24. μέσον τῆς θαλάσσης, pro κατὰ μέσον τῆς θαλάσσης, in medio mari. Matth. 20, 2. τὴν ἡμέραν pro κατὰ τὴν ἡμέραν, in diem. 1. Cor. 9, 25. πᾶς ἀγωνιζόμενος, πάντα (pro κατὰ πάντα) ἐγκρατεύεται, qui certat, in omnibus est continens. 1. Cor. 10, 33. πάντα (pro κατὰ πάντα) πᾶσιν ἀρέσκω, per omnia omnibus placeo. 1. Cor. 15, 30. πᾶσαν ὥραν, pro κατὰ πᾶσαν ὥραν, omni momento. Heb. 10, 22. ἐρρηντισμένοι τὰς καρδίας, pro κατὰ τὰς καρδίας, aspersi cordibus. 1. Tim. 6, 5. διεφθαρμένων τὸν νῦν, mente corruptorum. Matth. 10, 1. ἐξουσίαν πνευμάτων pro κατὰ πνευμάτων, potestatem adversus spiritus Luc. 6, 7. ἵνα εὐώσῃ κατηγορίας αὐτῷ pro κατ' αὐτῷ, ut invenirent accusationem adversus eum. Act. 18, 3. ἦσαν γὰρ σκηνοποιοὶ τὴν τέχνην, pro κατὰ τὴν τέχνην, erat enim tabernaculorum confector arte. Job. 11, 44. δεδεμένος τὰς πόδας, pro κατὰ τὰς πόδας, vinclis pedibus. Luc. 13, 7. τρία ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν, pro κατὰ τρία ἔτη, per annos tres venio, querens fructum. Sic ibid. v. 8. ἀφες αὐτὴν καὶ τῆτο τὸ ἔτος, pro κατὰ τῆτο τὸ ἔτος, relinque hanc sicut etiam per hunc annum. Luc. 21, 37. ἦν δὲ (subintellige κατὰ) τὰς ἡμέρας διδάσκων ἐν τῷ ἱερῷ, τὰς δὲ νύκτας ὑπνίσκετο εἰς τὸ ὄρος, interdiu docebat in templo, nocte vero pernoctabat in monte. Luc. 23, 56. τὸ σάββατον ἡσυχάσαν pro κατὰ τὸ σάββατον, sabbato quieverunt. Matth. 4, 15. ὁδὸν θαλάσσης pro κατὰ ὁδὸν, ad viam maris. Luc. 2, 44. ἦλθον ἡμέρας ὁδὸν pro κατὰ ὁδὸν, iverunt unius diei iter. Luc. 22, 41. ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ λίθος βολὴν pro κατὰ βολὴν, abstraxit se ab illis quasi ad iactum lapidis. Job. 6, 10. οἱ ἄνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πεντακισχίλιοι, viri numero quinquies mille. (ἀριθμὸν pro κατὰ ἀριθμὸν) 2. Tim. 4, 3. κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν, pro κατὰ τὴν ἀκοήν, prurientes auribus. Sæpe etiam κατὰ exprimitur. 1. Cor. 15, 31. καθ' ἡμέραν, quotidie 1. Cor. 16, 2. κατὰ μίαν σαββάτων, primo quoque die hebdomadis.

K A T Ω, deorsum (ex κατὰ in compositione deorsum) Adverbium loci. Matth.

4, 6. ἢ κάτω scil. εἰς inferior, Marc. 14, 66. comparativus, κατώτερος, infimus, Eph. 4, 9. enallage gradus. κατώτέρω Adverbium infia, inferius, magis infra. Matth. 2, 16. ὑποκάτω Adv. sub cum Gen. Marc. 7, 28. ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐδία, sub mensâ edit.

Κάτωθεν, adv. deorsum. Exod. 26, 24.

ὑποκάτωθεν, inferius. 1. Reg. 6, 8. ὁ πυλῶν τῆς πλευρᾶς τῆς ὑποκάτωθεν, porta ad latus inferius sc. sita.

K A T A O' Σ, ἄ, ὁ, proprie caulis, germen, deinde hostile, stipites. Exod. 25, 31.

Εκκαυλέω, ὦ, progermino. Symmachus Psalm. 129, 6. πρὶν ἐκκαυλῆσαι (aor. 1. inf. act.) antequam excaulescat sive progerminet.

K A T X A' O M A I, ὦμαι, glorior.

Prov. 27, 1. μὴ καυχῶ τὰ εἰς αὐριον, ne gloriare de die crastino. 1. Cor. 1, 31. ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω, qui gloriatur, in Domino gloriatur. Rom. 2, 17. καυχᾶσαι ἐν Θεῷ, gloriaris in Deo, καυχᾶσαι est 2. pers. pres. pro καυχάεσαι, ad formatῖσμαι ἴσασαι. Vide infra thema ὁδύνη, ubi explicabitur ὁδυνᾶσαι. Fut. 1.

καυχῆσομαι, gloriabor, 2. Cor. 12, 5. ὑπὲρ τῆς τοιᾶντα καυχῆσομαι, super tali gloriabor. Præter. κεκαύχημαι, gloriatus sum. 2. Cor. 7, 14. a. 1. med. ἐκαυχῆσάμην, gloriatus sum. 1. Cor. 1, 29. ὅπως μὴ καυχῆσηται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον τῆς Θεᾶς, ne gloriatur ulla caro coram Deo. καυχῆσηται hic est 3. pers. aor. 1. subj. med. in prima persona καυχῆσωμαι. in infinitivo καυχῆσασθαι, 2. Cor. 12, 6. καυχᾶσθαι cum Accus. jactare, ostentare. 2. Cor. 9, 2. item καυχᾶσθαι ἐν τινι. 1. Cor. 3, 21. ἐπὶ τινι. Rom. 5, 2. ὑπὲρ τινος πράγματος, gloriari re quapiam, 2. Cor. 12, 5.

Καύχημα, τος, τὸ, (idem quod ἄνχημα, τος, τὸ,) gloriatio, ostentatio. Rom. 4, 2. καύχησις, eως, ἡ, idem, Rom. 3, 27.

Ἐγκαυχάομαι, ὦμαι, glorior. Psalm. 74, 5.

Κατακαυχάομαι, ὦμαι. cum Gen. gloriari adversus aliquem, quasi divisim dicatur καυχᾶσθαι κατὰ τινος. Rom. 11, 18. μὴ κατακαυχῶ (2. sing. pres. med. imper.) τῶν κλάδων εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι (2. sing. pres. med. indic.) ne gloriare adversus ramos: Si vero gloriaris &c. ubi notetur

κατακαυχᾶσθαι proprie esse cervicem contra aliquem jactare, alicui insultare more equorum insolentium, à nomine αὐχὴν, ἔνος, ὁ, cervix, τὸ μεταξὺ κεφαλῆς καὶ ὤμων, id quod est inter caput & humeros.

† Κ Ε Γ Χ Ρ Ε Α Ι, ὦν, αἱ, Cenchrea, arum. Nomen loci, videl. portus Corinthiorum ad sinum Saranicum, distans ab urbe stadia LXX. Strabo lib. 8. sic dicta à Græco nomine κέγχρος, α, ὁ, milium. quod circa eum locum legumen illud copiosè cresceret, Act. 18, 18. Rom. 16, 1. Alii scribant κενχρέαι, sed mendose.

Κ Ε Δ Ρ Ο Σ, α, ἡ, cedrus, arbor nota, quæ nec cariem sentit, nec vetustatem; cujus illita succo res multa secula perdurant; dicta quasi à κέω pro καίω, uro; & ἰδρώω, ὦ, sudo: quod inter urendum sudet. Sir. 24, 13. ὡς κέδρος ἐν τῷ λιβάνῳ, sicut cedrus in Libano.

Κέδρινος, α, ὁ, cedrinus; ut: ξύλον κέδρινον, lignum cedrinum, Lev. 14, 4.

† Κ Ε Δ Ρ Ω Ν, ὁ, Kedron. Nomen torrentis indeclinabile, Hebraum origine קִדְרוֹן kidron. à radice קָרַר obscuratus fuit. unde benoni קָרַר atratus, pulla & lugubri incedens veste. Ps. 35, 14. Job. 5, 11. Torrens ille dictus fuit קִדְרוֹן hoc est, tenebricosus à profundâ & obscurâ valle, per quam decurrit. Joh. 18, 1. τῶν κέδρων pro τῆς κεδρών. Sic legitur 1. Reg. 15, 13. ἐν τῷ χαμᾶρῳ τῷ κεδρών, non τῶν κέδρων. in torrente Kedron.

Κ Ε Ι Μ Α Ι, jaceo. item positus sum. Phil. 1, 17. εἰδότες ὅτι εἰς ἀπολογίαὺν τῆς εὐαγγελίας κείμεαι, scientes me ad defensionem evangelii constitutum esse. 2. pers. κῆσαι, jaces, vel positus es. 3. pers. κείται, 1. Tim. 1, 9. δικαίῳ νόμος & κείται, justo lex non incumbit. Lex, hoc est, legis maledictio. Similis sententia est Rom. 6, 14. prima pers. plur. κείμεθα, 1. Thess. 3, 3. εἰς τῆτο κείμεθα, in hoc constituti sumus, scilicet ex decreto Dei. κείθε, κείνται. imperf. ἐκείμεν, ἔκεισο, ἔκειτο. 3. pl. ἔκειντο. Matth. 28, 6. ὅπου ἔκειτο, ubi jacebat. Joh. 19, 29. σκεῦος ἔκειτο, vas positum erat. Apoc. 4, 2. θρόνος ἔκειτο, thronus positus erat. Fut. 1. med. κείσομαι, jacebo. part. præf. κείμενος. Joh. 11, 41. & ἦν ὁ τεθνηκὼς κείμενος, ubi mortuus positus

erat. Luc. 2, 16. ἀνεῦρον τὸ βρέφος κείμενον ἐν φάτνῃ, invenerunt infantem jacentem in præsepi. Joh. 2, 16. κείμεναι positæ. ponitur pro desideo, commoror. ἱλιαδ. β. κείτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ, commoratur apud desponsatam uxorem.

Ἀνάκειμαι, discumbo, Matth. 9, 10. jaceo, Marc. 5, 40. ὁ ἀνακείμενος, conviva, Matth. 22, 10. Luc. 22, 27. sedens Marc. 16, 14. ἀνακειμένοις sedentibus. ἀνακεῖσθαι hinc non est discumbere cœnandi causa, sed simpliciter sedere, seu recubare, sicut accipitur Marc. 5, 40. Suidas etiam annotat ἀνακεῖσθαι sæpè accipi ἀντὶ τῆς κατακεῖσθαι pro decumbere. imperf. ἀνεκείμεν. Matth. 26, 20. ἀνέκειτο μετὰ τῶν δώδεκα, discumbebat cum duodecim.

Συνανάκειμαι, simul discumbo, accumbo, Matth. 9, 10. συνανέκειντο τῷ Ἰησοῦ, simul accumbebant cum Jesu peccatores.

Ἀντίκειμαι, opponor, 1. Tim. 1, 10. τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, sana doctrina opponitur seu repugnat. Luc. 21, 15. οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν, qui se vobis opponent, hoc est, adversarii vestri. Enallage temporis pro οἱ μέλλοντες ἀντικεῖσθαι ὑμῖν. 1. Cor. 16, 9. ἀντικείμενοι πολλοί, adversarii multi. 2. Thess. 2, 4. ὁ ἀντικείμενος, sese opponens.

Ἀπόκειμαι, reponor. Luc. 19, 20. In tertia persona ἀπόκειται; statutum est, Heb. 9, 27. ἀπόκειται τοῖς ἀνθρώποις ἀπαξ ἀποθανεῖν, μετὰ δὲ τῆτο κρίσις, hoc est, statutum est hominibus, ut semel moriantur, postea verò judicium, scilicet à Deo statutum est, qui dixit Gen. 3, 19. γῆ ἐστὶ καὶ εἰς γῆν ἀπελεύσῃ, terra es & in terram redibis

Διόκειμαι, decumbo. 2. Maccab. 9, 21. καὶ γὰρ δὲ ἀθενῶς διεκείμεν (3. sing. imperf.) ego vero graviter decubui.

Ἐγκειμαι, incumbo. Genes. 8, 21.

Ἐπίκειμαι, incumbo, 1. Cor. 9, 16. ἀνάγκη γὰρ μοι ἐπίκειται, necessitas enim mihi incumbit. Luc. 5, 1. ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι αὐτῷ, turba ei imminente, ei incumbente; seu eum premente. insto, urgeo. Luc. 23, 23. οἱ δὲ ἐπῆκειντο Φωναῖς μεγάλαις, at illi instabant vocibus magnis, hoc est, magno cum clamore urgebant.

imponor Joh. 11, 38. καὶ λίθος ἐπέκειτο ἐπ' αὐτῷ, & lapis erat ei impositus.

Κατάκειμαι, decumbo. Marc. 1, 30. πενθερὰ Σίμωνος κατέκειτο πυρέσσουσα, socrus Simonis decumbebat febricitans, decumbebat ex febre. Jaceo, ponor. Act. 9, 33. κατακείμενοι ἐπὶ κρᾶββάτῳ, jacentem seu decumbentem in grabbato. Accumbo, Marc. 2, 15. Luc. 5, 29. οἱ ἦσαν μετ' αὐτῶν κατακείμενοι, qui cum ipsis accumbebant, seu qui mense assidebant.

Παράκειμαι, adjaceo, adsum. Rom. 7, 18. τὸ θέλει παραύκειται μοι, velle adest mihi. ibid. 6, 21. ἐμοὶ τὸ κακὸν παραύκειται, mihi malum adjacet.

Περίκειμαι, circumponor. Luc. 17, 2. εἰ μύλος ὀνικὸς περικείται περὶ τὸν τράχηλον αὐτοῦ, si mola asinaria circumponatur circa collum ejus. Circumdor, Act. 28, 20. τὴν ἄλυσιν ταύτην περικείμεαι, catena hac circumdor. Hebr. 5, 2. ἐπεὶ καὶ αὐτὸς περικείται ἀδένειαν, quod & ipse circumdatus sit infirmitate. ubi περικείμεαι constructur more verborum vestiendi. Hebr. 12, 1. περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, circumstantem nos nubem testium.

Πρόκειμαι, proponor. 2. Cor. 8, 12. εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται, si enim prius adsit promptus animus. Jude 6, 7. πρόκεινται δᾶγμα, proposita sunt exemplo. Hebr. 12, 1. τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, propositum nobis stadium decurramus.

Πρόσκεμαι, aditus sum, adjaceo; it. addictus sum alicui, adhæreo, faveo, 2. Macc. 14, 24. ψυχικῶς τῷ ἀνδρὶ προσέκειτο, ex animo viro favebat. Alii προσεκέκλιτο, inclinatus erat, ἀ προσκλίνω, inclino ad aliquem, προσκλινόμαι, inclinor.

Σύγκειμαι, simul positus sum, Sir. D 43, 30.

Ἰπέρκειμαι, excello. Prov. 31, 29.

Ἰπόκειμαι, subjaceo, adjaceo. 1. Macc. 12, 7. ὡς τὸ ἀντίγραφον ὑπόκειται, quem admodum copia adjacet.

ΚΕΙΡΙΑΙ, ὦν, αἵ, fasciæ, in nominat. sing. κειρία, ας, ἡ, originem ejus ad thema, κῆρ, ὅς, ἡ, fatum, mors, sors funesta, referunt, unde est κηρία fasciæ sepulcrales, pro qua voce etiam scribatur κειρία, quod etymon veri sit simile. Joh. 11, 44. δεδεμέναι τὰς πόδας καὶ τὰς χεῖρας κειρίαις,

A manus & pedes vinculis fasciis. Hellenismus. δεδεμέναι τὰς πόδας, pro κατὰ τὰς πόδας. Vide κατὰ.

ΚΕΙΡΩ, tondeo. F. κερῶ. Prat. κέ-καρκα. a. 1. ἐκείρω totondi, pro quo in N. T. legitur a. 1. med. ἐκείραμην, ω, ατο, Joh. 1, 20. ἐκείρατο τὴν κόμην, totondit comam (Hebr. caput) a. 1. med. imper. κείρα, ἄδω. 1. Cor. 11, 6. aor. 1. inf. κείρασαι, tonderi, in pass. significatione, ubi ab Apostolo συνώνυμον τὸ ξυρᾶσαι subjicitur 1. Cor. 11, 6. Act. 18, 18. κειράμενος (part. aor. 1. med.) τὴν κεφαλὴν, quum totondisset caput, hoc est, tondendum curasset. à prat. med. κέκορα est.

Κορῇ, pro quo usitatum est κερὰ, ᾧς, ἡ, tonsura. per meton. pro lana accipitur. Deut. 18, 4. Job. 31, 20.

Hinc κερεὺς, ἐ, ὁ, tonsor. Jud. 16, 20. ἐκάλεσε τὸν κερέα καὶ ἐξύρησε, vocavit tonsorem & is totondit Simsonem.

Κειρὰς, ἄδος, ὁ, qui tonsus est. Jer. 48, 31.

Περικείρω, tondeo. Jerem. 9, 25.

Πρωτόκερ, κ, ὁ, primum tonsus.

Πρωτοκερία, ας, ἡ, prima tonsio, Tob. 1, 6.

ΚΕΛΕΤΩ, jubeo, legitur in N. T. tantum in presenti, imperfecto & aoristo primo. Act. 23, 3. κελεύεις με τύπτεσθαι; jubes me cædi? imperf. ἐκέλευον, jubebam, Act. 16, 22. ἐκέλευον ῥαβδίζειν, juebant virgis cædi. Matth. 15, 35. ἐκέλευσε τοῖς ὄχλοις, jussit turbam. a. 1. pers. ἐκέλευσα jussi, quæ est aor. 1. act. indic. Act. 21, 33. ἐκέλευσε δεῖναι ἀλύσει, jussit vinciri catenis.

Κέλευσμα, τος, τὸ, hortatio, propriè significat naucleri exhortationem seu acclamationem, qua remiges ceterosque socios ad officium excitat. 1. Thess. 4, 16. ἐν κελύσματι, cum hortationis clamore.

Κελαδέω, ὦ, modulator. Aquila Jesa. 49, 13. κελαδήσατε ὄρη αἰνέσιν, modulamini montes laudem.

ΚΕΝΟΨ, ἡ, ὄν, vanus, a, um, (affine τῷ ἐνέω, vacuo, inanio, quo verbo Hippocrates sæpe utitur pro κενόω, evacuatio. ab Hebr. כֵּן non) Jac. 2, 20. ὦ ἄνθρωπε κενέ, ὁ vane homo, Act. 4, 25. οἱ λαοὶ ἐμελέ-

ἐμελέτησαν κενὸν, *populi meditati sunt vana*. Vacuus, inanis *Marc. 12, 3.* καὶ ἀπέ-
στειλαν κενόν, *Et remiserunt vacuum. 1. Cor.*
15, 58. ὁ κόπος ὑμῶν ἔστι κενὸς ἐν Κυ-
ρίῳ, *labor vester non est vacuum in Domino.*
εἰς κενόν, in vanum, frustra. *Phil. 2, 16.*
καὶ εἰς κενόν ἐδράμον, *et ad eum κενόν ἐκοπί-
σα, non frustra cucurri, neque incassum
laboravi. Hebraismus.* **קִנְיָן**

Κενῶς *Adv.* inaniter. *Jac. 4, 5.*

Κενεῶν, ὠν, ὁ, venter, latus. *2. Macc.*
14, 44. εἰς τὸν κενεῶνα (*acc. sing.*) in
latus.

Κενόω, ὦ, exinanio, humilio. *F.* κενώ-
σω. *P.* κεκένωκα. *a. i.* ἐκένωσα, exinanivi,
1. Cor. 9, 15. Phil. 2, 7. ἐαυτὸν ἐκένωσε,
seipsum exinanivit. κενόομαι, ἔμαι, inanis
reddor. *Præst.* κεκένωμαι, inanis & inutilis
redditus sum. *Rom. 4, 14.* εἰ γὰρ οἱ ἐκ
νόμου κληρονόμοι, κεκένωται ἡ πίστις, *si
enim ii, qui ex lege sunt, heredes sunt,
inanis facta est fides. a. i.* ἐκενώθην, ina-
nis fui redditus. *1. Cor. 1, 17.* ἵνα μὴ κε-
νώθῃ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ, *ne inanis redda-
tur crux Christi, hoc est, ne hominum con-
versio potius carnali eloquentia adscriba-
tur, quam virtuti Christi; ne idem de
Evangelio dicatur, quod de Achille Alexan-
der, quem idcirco beatum prædicavit, quod
Homerum nactus esset laudum suarum
praconem. Et hanc ipsam ob causam
Christus voluit, ut doctrina Evangelii per
piscatores, publicanos, contemptosque ho-
mines longè lateque propagaretur.*

Κένωμα ατος, τὸ, inanitas. *Aquila.*
Genes. 1, 2. ἡ δὲ γῆ ἦν κένωμα καὶ ἄδεν,
terra autem erat inanitas & nihilum.

Ἀποκενόω, ὦ, evacuo. *fut.* ὥσω. *Sir.*
13, 7.

Διακενῆς ἔ διακένως, *adv.* supervacuò,
frustra, inaniter.

Ἐκκενόω, ὦ, evacuo, exsicco. *Judith.*
7, 21. οἱ λόκκοι ἐξεκενῶντο (*3. pl. imperf.*
ind. pass.) lacus exsiccabantur.

KENTE'Ω, ὦ. *Fut.* ἥσω. *Præst.* κεκέν-
τηκα. *aor. i.* ἐκέντησα, pungo, stimulo.
cum Acc. *Apud Hom.* legitur etiam κέν-
τω. *Fut.* κένσω. *aor. i.* ἐκενσα in eadem
significatione. Hinc est

Κέντημα, ατος, τὸ, stimulus. *Sym-
machus & Theodotion Prov. 12, 18.*

A Κέντωρ, ορος, ὁ, stimulator, qui pungit,
quâ voce Nonnus utitur in *fæm. gen.* κέν-
τορι λόγχῃ, *acuta lancea.*

Κέντρον, &, τὸ, stimulus, *Act. 9, 5.* σκλη-
ρόν σοι πρὸς κέντρον λακτίζειν, *durum tibi
fuerit contra stimulos calcitare. 1. Cor. 15,
55.* πᾶς σε θάνατε τὸ κέντρον; *ubinam
tuus, o mors, est stimulus?*

Βέκεντρον, &, τὸ, stimulus boum. *Ec-
cles. 12, 11.* λόγοι σοφῶν ὡς τὰ βέκεν-
τρα.

Ἐγκεντρίζω, infero. *Fut.* σω. *a. i.* ἐνε-
κέντρισα, inferui. *Rom. 11, 23.* δυνατὸς γὰρ
ἐστὶν ὁ Θεὸς πάλιν ἐγκεντρίσαι αὐτοὺς, *pot-
est enim Deus rursus inferere eos. ἐγκεν-
τρίζομαι, inferor. a. i.* ἐνεκεντρίθην, in-
situs fui. *Rom. 11, 17.* ἐνεκεντρίθης ἐν αὐ-
τοῖς, *insitus es illis. ibid. 6, 19.* ἵνα ἐγὼ
ἐγκεντρίδῶ, *ut ego inferar. Fut. i.* ἐγκεν-
τρίδησομαι, *inferar, Rom. 11, 24.*

Ἀποκεντέω, transfigo, perfodio. *Num.*
25, 8. καὶ ἀπεκέντησεν ἀμφοτέρους, *Et per-
fodit ambos. 1. Sam. 31, 4.*

Ἐκκεντέω, ὦ, transfigo. *aor. i.* ἐξεκέν-
τησα, *bis legitur Joh. 19, 37.* ὁφονται εἰς
ὃν ἐξεκέντησαν, *videbunt, quem transfixe-
runt. Apoc. 1, 7.* ὁτινες αὐτὸν ἐξεκέντη-
σαν, κόφονται, *qui ipsum transfixerunt,
plangent.*

Συνεκκεντάω, vel τέω, confodio, trans-
fodio, *2. Macc. 5, 26.* συνεξεκέντησε, con-
fodit.

Κατακεντάω, vel τέω, *it.* κατακεντάν-
νυμι, pungo, stimulo, vulnero, confo-
dio. *Judith. 16, 12.* κατεκέντησαν (*3. pl.*
a. i. ind. act.) αὐτοὺς, *confoderunt illos.*

Συγκεντέω, ὦ, compungo. *2. Macc.*
12, 23.

+++ KENTTPION, ωνος, ὁ, Cen-
turio, qui centum peditibus præest, decu-
rio, qui decem. *Vox origine Latina.*
Græcè dicitur ἐκατόνταρχος, &, ὁ. Conf.
Marc. 15, 39. cum Lev. 23, 47.

KEPAMOS, &, ὁ, (*Var.* ab ἐρα,
ας, ἡ, terra, quia est κεκαυμένη γῆ, terra
cremata) terra figularis, ex qua fictilia
fiunt. per meton. mat. tegulam significat
Luc. 5, 19. διὰ τῶν κεράμων, *per tegulas,
hoc est, per foramen pavimenti testacei.*
conf. Marc. 2, 4. Tecta Judæorum non sunt

acuminata, sicut nostra, sed ita facta, ut in iis ambulare liceat. conf. Deut. 22, 8.

Κεραμικός, ἡ, ὄν, fictilis. *Apoc. 2, 27. σκεύη κεραμικά, vasa fictilia seu testacea.*

Κεράμιον, &, τὸ, amphora fictilis, urceus. *Matth. 14, 13.*

Κεραμεύς, ἐϛ, ὁ, figulus, vel Atticè in Genit. κεραμέως, *Matth. 27, 7. ἡγόρασαν ἐξ αὐτῶν ἀγρὸν τῷ κεραμέως, emerunt ex eis agrum figuli. Rom. 9, 21. ἢ ἐκ ἐχέει ἐξουσίαν ὁ κεραμεύς τῷ πηλῷ; An non figulus potestatem habet in lutum?*

Κεραννύω vel κεράννυμι, misceo, infundo. Fut. κεράσω. aor. 1. act. ἐκέρασα, ας, ε. a. 1. act. imper. κέρασον, άτω. 2. pl. κεράσατε, propinate, *Apoc. 18, 6. Præt. pass. κεκέραμαι, & per syncopen κέκραμαι, σαι, ται. Hinc est*

Κέρασμα, ατος, τὸ, mixtio, *Psal. 57, 7. &*

Κράμα, ατος, τὸ, mixtura. *Cantic. 7, 2.*

Κρατήρ, ἡϛ, ὁ, cratera, vas in quo vinum miscetur, aquaque diluitur, *Ex. 24, 6.*

Κράσις, εως, ἡ, mixtio, temperamentum.

Ευκρασία, ας, ἡ, bona corporis temperies.

Δυσκρασία, ας, ἡ, contrà. In novo testamento *Apoc. 14, 10. legitur præt. pass. κεκέρασμαι, in part. præt. κεκερασμένϛ, η, ον, infusus, a, um. aor. 1. pass. ἐκράσθη.*

Ἀκρατϛ, &, ὁ, ἡ, non mistus, impermistus, merus, meracus; ut οἶνϛ ἄκρατϛ, vinum purum, non mixtum. Est etiam substantivum

Ἀκρατον, &, τὸ, propriè, non mistum, h. e. merum. *Apoc. 14, 10.*

Συλκεράννυμι, contempero. F. συγκεράσω. aor. 1. act. συνεκέρασα. 1. *Cor. 12, 24. ἀλλ' ὁ Θεὸς συνεκέρασε τὸ σῶμα, τῷ ὑπερῶντι περισσοτέραν δὲς τιμὴν, sed Deus contemperabit corpus ei, cui deerat, ampliore tributo honore. Hebr. 4, 2. μὴ συγκεκραμένους (part. præt. pass.) τῇ πίστει τοῖς ἀκράσασιν, qui sermo fide non contemperatus fuerit apud eos, quò audierant. part. aor. 1. pass. συγκεκρασθῆς, 2. *Macc. 15, 40. ἁ κεράννυμι est**

Α Συγκρασις, εως, ἡ, commixtio. *Ex. 22, 20.*

Κιρνάω, ῶ, misceo.

Μετακιρνάω, ῶ, permisceo; transmuto, converto. Præt. pass. μετακιρνάομαι, ῶμαι, convertor, transmutor, *Sap. 16, 21. πρὸς ὃ τις ἐβόλετο μετεκιρνᾷτο (3. sing. imperf. indic.) ad id, quod quisque vellet, convertebatur.*

Κ Ε Ρ Α Σ, τος, τὸ, cornu, (Hebr. קֶרֶן kéren.) *Apoc. 5, 6. ἔχεν κέρατα ἑπτὰ habens cornua septem. Luc. 1, 69. κέρασ σωτηρίας, cornu salutis. Cornu Hebraeis robur significat. Metaphora est, ducta à cornupetis, quæ cornibus feriunt & prosternunt, quæque robur suum cornibus precipuè exercent, quales sunt boves, arietes &c. Hinc κεραίζω, vasto, metaphora desumpta à bove petulco. ἱλιαδ. ε. β. 557.*

Κερεῖνός, ἡ, ὄν, corneus. Substantivo κερεῖνός hircum. Symmachus *Psal. 50, 9. Aquila Deut. 32, 14.*

Κεράσης, &, ὁ, cerastes, species serpentis cornuti. *Proverb. 23, 32.*

Κερατίζω, cornu percutio. fut. 1. κερατυῶ. *Deut. 33, 17.*

Κερατισῆς, &, ὁ, cornupeta. *Exod. 21, 29. ταῦρος κερατισῆς, taurus qui cornu ferit.*

Συγκερατίζω, confingo. *Daniel. 11, 40.*

Μονόκερος, ωτος, ὁ, unicornu, animal. *Numer. 23, 22.*

Κερατίνη, ης, ἡ, buccina. *Iosue 6, 4. seq. Videtur esse nomen adjectivum κεράτινος, η, ῖον, corneus, hic vero subintelligenda vox σάλπιγξ, tuba.*

Κεράτιον, &, τὸ, siliqua, leguminum folliculus, à corniculi similitudine, ut putatur, q. d. corniculata. *Luc. 15, 16. καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι κοιλίαν ἀπὸ τῶν κερατίων, ὧν ἡδίων οἱ χοῖροι, & cupiebat implere ventrem siliquis, quas edebant porci.*

Κεραία, ας, ἡ, idem quod κέρασ. item apex, punctulum. *Matth. 5, 18. μία κεραία & μὴ παρέλθῃ ἀπὸ τῆ νόμου, unicuique apex non præterierit ex lege. Per apicem intelligitur hic punctum. Puncta vocalia ergo tempore Christi fuerunt, & non, ut quidam fingunt, recens inventa.*

Ἀκέραιϛ, &, ὁ, ἡ, q. d. sine cornibus. innocens ex α & κεραία, qui aliis vim nullam

nullam infert, vel sincerus, simplex, à A
κεράννυμι misceo. Matth. 10, 16.

Κεράω, vide tempora in κεράννω vel
κεράννυμι.

Ἵπερκεράω, ὦ, cornu circumvenio,
alterum cornu hostis supero; profligo,
clade afficio, 1. Macc. 7, 46. ὑπερεκέρων
(3. pl. imperf. ind. act.) αὐτὰς, clade af-
ficiebant eos, Judith 15, 7. ὑπερεκέρσαν
αὐτὰς πληγῇ μεγάλῃ, profligarunt eos
clade magna (affectos.)

ΚΕΡΑΤΝΟΨ, ἄ, ὁ, fulmen,
quasi à κείραν ἔσ' αὐαν, quia scindit ἔσ' urit.
Sap. 19, 13. Hinc

Κεραυνόω, ὦ, fulmino, f. ὦσω, Esa.
30, 30. metaph. saxa in aliquem conjicio.

Συγκεραυνόω, ὦ, simul fulmino vel
lapido, 2. Macc. 1, 16. συνεκεραύνωσαν,
lapidaverunt.

Κερκύνει ἔσ'

Κεραύνιος, ἄ, ὁ, ἡ, fulmineus; κε-
κεραύνει ἔσ' Ζεὺς, Jupiter fulminator.

Τερπικέραυνος, ἄ, ὁ, fulmine gau-
dens, ejusdem Jobis epitheton, à τέρπω,
delecto ἔσ' κεραυνός.

ΚΕΡΔΟΣ, εἰς, τὸ, lucrum, Phil.
1, 21. ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν, Χριστός, καὶ τὸ
ἀποθανεῖν κέρδος, mihi enim vivere, est
Christus: ἔσ' mori, lucrum. ibid. cap. 3, 7.
ἅτινα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἠγάπησα διὰ
Χριστὸν ζημίαν: quae mihi erant lucra, ea
duxi propter Christum damnatum esse.

Κερδαίνω, lucror. Fut. κερδαίνω ἔσ' κερ-
δήσομαι, lucrabor. Præst. κεκέρδηκα. aor.
3. ἐκέρδησα, lucratus sum, quod tempus
tantum legitur in N. T. decies quater. In
indicativo significationem habet præteri-
tam; in reliquis modis presentem. Matth.
18, 15. ἐκέρδησας τὸν ἀδελφόν σου, lucra-
tus es fratrem tuum. κερδήσω. (1. sing. a. 1. D
subj. act.) Χριστὸν, ut lucrifaciam CHRI-
STUM. Act. 27, 21. κερδήσω (a. 1. act.
inf.) vitare. Præter aoristum primum le-
gitur 1. Petr. 3, 1. κερδηθήσονται, lu-
crifient, à κερδηθήσωμαι, η, ηται, à fut.
1. pass. indicativi modi, ἔσ' hoc κερδηθήσο-
μαι, ab aor. 1. pass. ἐκερδήθην, lucrifa-
ctus sum. Est vero κερδηθήσονται, fut.
1. pass. subjunctivi modi, cuius generis plu-
ra observandi exempla.

Ἀποχρερόδης, ἔος, ὁ, ἡ, deditus tur-
pi lucro. 1. Tim. 3, 8. Tit. 1, 7.

Ἀποχρερόδης, ἔος, ἡ, turpis quaestus.

Ἀποχρερόδης, turpis lucris studio. 1.
Petr. 5, 2.

Ἐπικερόδης, ἔος, ὁ, ἡ, quaestuosus.
Sap. 15, 12.

ΚΕΡΚΟΣ, ἄ, ἡ, cauda: Exod.
4, 4.

Κέρκιον, ἄ, τὸ, cauda, dimin. Sym-
machus ἔσ' Theodotion Levit. 8, 25.

Κέρκωψ, ὦπος, ὁ, à κέρκος, ἔσ' ὦψ fa-
cies, quasi qui caudam habet in facie; hoc
est, astutus, callidus. Proverb. 26, 22.

ΚΕΡΜΑ, τος, τὸ, numus, segmen-
tum monetae minutulum, xs. Joh. 2, 15.
καὶ τῶν κοδωνβιστῶν ἐξέχευε τὸ κέρμα, ἔσ'
argentariorum numulos effudit. Graece τὸ
κέρμα est singulare, ἔσ' significat monetam
minimam, λεπτότατον νόμισμα. τὸ κέρ-
μα vertunt xs idque more Graecorum.

Κερματίζω. Fut. σω, ad cudendos nu-
mos, xs aliudve metallum in minutias re-
digo.

Κερματιστής, ἄ, ὁ, numularius, qui
maiores monetas minutulis numis permutat,
non sine quaestu, qui etiam κοδωνβιστής,
trapezita alio nomine dicitur de quo suo lo-
co. Ultraque haec vox legitur Job. 2, 14, 15.

ΚΕΦΑΛΗ, ἡς, ἡ, caput. (ab Hebr.
כֶּפֶל duplicabit, quod omnia in capite
sunt ferè dupla. Sunt bini oculi, bina au-
res, bina nares, ἔσ' c.) Matth. 14, 11. καὶ
ἠνέχθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ ἐπὶ πίναν, ἔσ'
allatum fuit caput ejus in patina. Præcipua
pars, Act. 4, 11. γενόμενος εἰς κεφαλὴν
γωνίας, factus est caput anguli. Hebrais-
mus. vide supra thema εἰς. Rex. Eph. 4, 15.
ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός, qui est ca-
put, nempe Christus. Col. 1, 18. ἔσ' c. 2, 10.
ὅς ἐστι κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας,
qui caput est omnis imperii ἔσ' potestatis.
Metaphoricè accipitur Es. 9, 14. ἀφελεῖ
κύριος κεφαλὴν καὶ ἄρσεν, excindet DO-
MINUS caput ἔσ' caudam, penitus excin-
det.

Κεφάλαιον, ἄ, τὸ, summa textus, seu
libri. Heb. 8, 1. Summa pecuniae, Act.
22, 28. ἐγὼ πολλὰ κεφαλαία τὴν πολιτείαν
ταύτην ἐκτησάμην, ego multa pecunia ci-
vitatem istam, seu jus illius civitatis mihi
comparavi. Haec est differentia inter κε-
φαλὴν ἔσ' κεφάλαιον. κεφαλὴ proprie signi-
ficat

ficat membrum animalis : κεφάλαιον verò A
caput seu summam alicujus rei.

Κεφαλαίω, ὦ, Fut. ὥσω, caput vul-
nero, comminuo. a. i. ἐκεφαλαίωσα, ca-
put vulneravi, Marc. 12, 4. λιθοβολή-
σαντες ἐκεφαλαίωσαν, Et huic quoque la-
pidato caput comminuerunt. Item, sum-
matim attingo, in summas redigo, Sir.
32, 8. κεφαλαίωσον (a. i. imper.) λόγον,
in summas redige sermonem; confer sermo-
nem in capita.

Ἀνακεφαλαίωμα, ἔμα, recolligo,
sub unum caput reduco, in unum cor-
pus conjungo. Eph. 1, 10. ἀνακεφαλαίω-
σαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ τε ἐν
τοῖς οὐρανοῖς, καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, recol-
ligere omnia illa in Christo, qui caput est
tum, quæ in cælis sunt, tum quæ in terra.
Summatim comprehendor, passivè. Rom.
13, 9. ἐν τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαίω-
σαι, in hoc sermone summatim comprehen-
ditur. Scilicet in his verbis: diliges proxi-
mum tuum, comprehenduntur omnia po-
sterioris tabule præcepta.

Κεφαλὴ, ἰδϙ, ἡ, caput. Hebr. 10,
7. ἐν κεφαλίδι βιβλίας γέγραπται περὶ
ἐμῆ, in capite libri scriptum est de me. Hy-
pallage in capitulo libri, hoc est, in libro
inftar capituli convoluto in Hebr. כִּתְּוִב
רִבּוּ in volumine libri, hoc est, in libro
convoluto. Complicabant enim prisce Judei
libros in cylindri morem, sicut etiamnum
Judei exemplar illud legis, quod in synago-
gis suis pergameno descriptum habent, con-
volvere solent. Vide infra πτύω.

Περικεφαλαία, ας, ἡ, galea, Eph.
6, 17.

Προσκεφάλαιον, & τὸ, cervical, Marc.
4, 38.

Ἀποκεφαλίζω, decollo, caput am-
puto. Fut. σῶ. aor. i. act. ἀπεκεφάλισα,
decollavi. Luc. 9, 9. Ἰωάννην ἐγὼ ἀπεκε-
φάλισα, ego Johannem decollandum cu-
rabi.

Ἐγκέφαλος, & ὁ, cerebrum. κεφα-
λικὴ ἐχθρὰ, inimicitiae capitales. Sed
hæc sunt ἄγραφα.

ΚΗΔΟΣ, ϙ, τὸ, cura, solici-
tudo; it. exequiæ.

Κηδεία, ας, ἡ, funeratio, sepultura.
2. Macc. 4, 49.

Κηδεμὼν, ὄνος, ὁ, qui alicujus rei cu-
ram gerit, curator, tutor, patronus;
2. Macc. 4, 2. particulariter, funeris sive
exequiarum curator.

Κηδεμονία, ας, ἡ, curatio, cura, so-
licitudo, officium, ut: κηδεμονία πατρι-
κῇ, officium paternum.

Ἀκηδία vel ἀκηδεία, ας, ἡ, incuria.
Bar. 3, 1.

Ἀκηδιάζω, non curo, sum negligens,
securus. Fut. ἄσω. Sir. 22, 13. & μὴ ἀκη-
διάσης (2. sing. aor. i. subj.) ἐν τῇ ἀπονοίᾳ
αὐτῆς, ne eslo securus in amentia ejus.

ΚΗΛΙΣ, ἰδος, ἡ, macula. 2. Macc.
6, 25. κηλὶδα τῆς γῆρας, maculam sene-
ctutis.

Κηλιδόω, ὦ, maculo. Pass. κηλιδό-
μαι, ἔμαι, maculor, p. p. κεκηλιδώμαι,
Jer. 2, 22.

Κηλιδωτϙ, & ὁ, maculatus.

Ἀκηλιδωτϙ, & ὁ, ἡ, immaculatus.
Sap. 4, 9.

ΚΗΜΟΣ, ἔ, ὁ, frenum, camus.
Psalm. 32, 12.

††† ΚΗΝΣΟΣ, & ὁ, census,
h. e. aestimatio bonorum, secundum quam
C tributa pendebantur. Matth. 22, 17. A Gra-
cis Jure-consultis qui eodem tributo censi-
erant, dicebantur ὁμόκηνσοι. Sic Roma-
na monarchia sua vocabula in alias quoque
gentes, quibus imperitavit, invehit.

ΚΗΠΟΣ, & ὁ, hortus. videtur ori-
ri à κάπτω comedo. In horto sunt, quæ
comedimus. Dicitur verò κῆπϙ pro κάπϙ,
quod Doribus est usitatum. Joh. 18, 1. ὅπου
ἦν κῆπϙ, eis ὃν εἰσῆλθεν, ubi erat hortus,
in quem ingressus est.

Κήπιον, & τὸ, hortulus.

Κηπεύω, hortum colo.

D ΚΗΡΟΣ, ἔ, ὁ, cera. Judith. 16, 13.
ὡς κηρὸς τακήσονται, tanquam cera lique-
scent. It. favus, Sir. 24, 20. ὑπὲρ μέλιτϙ
κηρῆ, super mellis favum.

Κηρώω, ὦ, cera obduco.

Κηρίον, & τὸ, favus. Luc. 24, 42. οἱ
δὲ ἐπέδωκαν αὐτῷ ἰχθύϙ ὅπτῃ μέρϙ,
καὶ ἀπὸ μελισσῶν κηρί; dederunt verò
ipsi piscis assi partem, Et ex apiario favo.

ΚΗΡΥΞ, τῆς κήρυκος, ὁ, præco.
(Chaldaicè ܩܪܝܢܐ predicare) 1. Tim. 2, 7.
κήρυξ καὶ ἀπόστολος, præco & Aposto-
lus.

lus. 2. Pet. 2, 5. δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξε, justitiæ præconem custodivit.

Κηρύσσω vel τῶ, prædico, Act. 19, 13. ἐν ᾧ παῦλος κηρύσσει, quem Paulus prædicat. Fut. κηρύξω, prædicabo. a. 1. aet. ἐκήρυξα, prædicavi, 1. Pet. 3, 19. καὶ πορευθεὶς ἐκήρυξε, & profectus prædicabit, 1. Thess. 2, 9. ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς, prædicavimus vobis. εἰς ὑμᾶς pro ὑμῖν. Hebr. aor. 1. aet. imper. κήρυξον ἄνω. 2. Tim. 4, 2. κήρυξον τὸν λόγον, prædica sermonem illum. Matth. 10, 27. κηρύξατε prædicate. Marc. 16, 15. κηρύξας part. aor. 1. aet. 1. Cor. 9, 27. Luc. 4, 18. κηρύξαί (aor. 1. aet. inf.) ἀρχιμαλώταις ἄφειν, ut prædicem (ܢܪܩܐ) captivis dimissionem, Hebr. libertatem. Res eodem redit. κηρύξαί pro τῷ κηρύξαι ἕνεκα. imperf. ἐκήρυsson, prædicabam. Marc. 1, 7. & c. 7, 12. 36. κηρύσσομαι vel τῶμαι, prædicor. 1. Cor. 15, 12. εἰ δὲ Χριστὸς κηρύσσεται, si verò Christus prædicatur. præf. perf. κηρύχθαι. aor. 1. ἐκηρύχθην, prædicatus fui. ἐκηρύχθην. 1. Tim. 3, 16. κηρύχθῃ 3. perf. aor. 1. pass. subj. Matth. 26, 13. κηρύχθῃναι, prædicari, Luc. 24, 47. a. 1. pass. inf. 2. Cor. 1, 19. κηρύχθεις, έντος, ὁ, prædicatus. aor. 1. pass. part. Col. 1, 23. τῷ κηρύχθέντος ἐν πάσῃ τῇ κτίσει, τῇ ὑπὸ τὸν οὐρανόν, prædicati omni creaturæ, hoc est, omnibus hominibus, qui sub cælo sunt. Fut. 1. pass. κηρύχθήσομαι. Matth. 24, 14. κηρύχθήσεται τὸ εὐαγγέλιον, prædicabitur hoc Evangelium.

Κήρυγμα, τὸς, τὸ, prædicatio. Matth. 22, 41. 1. Cor. 1, 11. Tit. 1, 3.

Ἐκκήρυκτος, &, ὁ, ἡ, abdicatus. Jer. 22, 30.

Προκηρύττω, ante prænuntio. Act. 13, 24. προκηρύξαντος Ἰωάννης, postquam ante prædicasset Johannes. Præf. pass. προκεκήρυγμαί, ante prædicatus fui. Act. 3, 20. καὶ ἀποστείλῃ τὸν προκεκηρυγμένον ὑμῖν Ἰησοῦν Χριστόν, & miserit prius prædicatum vobis Jesum Christum.

ΚΗΤΟΣ, εὖς, τὸ, cetus, balæna. Matth. 12, 40. ὥς γὰρ ἦν Ἰωάννης ἐν τῇ κοιλίᾳ τοῦ κήτους, &c. Sicut enim Jonas in ventre ceti erat.

† ΚΗΦΑΣ, ᾧ, ὁ, Kephas. Sic dictus fuit Simon, frater Andrea, à Serva-

tore Matth. 16, 18. ex eventu. Sic Jacobus dictus fuit Israël: Abram, Abraham à promissione illi factâ. Saul dictus fuit Paulus nomine Latino, quâ re Deus ostendere voluit, se per pusillum hunc, per has hoc infirmum splendidam hujus mundi potentiam infracturum doctrinam Evangelicam inter Gentes, quibus tum Latini imperitabant, longè lateque propagaturum. Bina ergò nomina heroibus illis fuere imposita. Et solet Deus plerumque per contraria agere, ut eo magis humana ratio confundatur. Augustin. tract. 124. in Matth.

B Ecclesia (ait) fundata est supra petram, unde & Petrus nomen accepit. Non enim à Petro petra, sed Petrus à petra nomen accepit. Ideo ait Dominus, super hanc petram, quod dixisti tu es Filius DEI viventis. Super hanc ergo petram, quam confessus es, edificabo Ecclesiam meam. Joh. 1. 42. σὺ κληθήσῃ Κηφᾶς, ὁ ἐρμηνεύεται πέτρος, tu vocaberis Kephas, quod est, & interpreteris, Petrus. Syriacum origine,

ܢܪܩܐ Kipha. Hebraice ܚܝܬ é bhen. Matth. 16, 18. in Syriaco est vox una kipha, quæ petram significat. Sed in Græco textu sunt duæ, πέτρος, &, ὁ, & πέτρα, as, ἡ, ubi Spiritus Sanctus propter genus Grammaticum Apostolo tribuit nomen, quod est generis masculini. Probabile vero est, Servatorem Syriacè locutum esse, ubi non sunt duæ voces, sed una. Sed tamen inter πέτρον & πέτραν mihi videtur hoc interesse, quod πέτρος idem sit quod lapis λίθος, πέτρα vero idem quod rupes, Matth. 26, 51. 60. Differunt ergo ut genus & species. idque interprete Eustath. in Iliad. v. adv. 137.

139. &c. ܢܪܩܐ in Targum respondet D Hebræo ܪܫܐ hoc est, rupes. Ergo sicut à Christo Christianus, ita à petra Petrus denominatus fuit. Vide infra in voce πέτρος plura. Sophistæ verò, qui abutuntur hoc loco, ad stabiliendam suam ἰσχυρίαν & tyrannidem, non attendunt in dicto loco Matth. 16, 18. ἀντανάκλασιν, quæ talis est figura, ubi eadem quidem vox iteratur, sed in alia significatione, cujus generis exempla afferri possent permulta. Matth. 8, 22. Luc. 9, 26. Joh. 2, 23. 24. Joh. 3, 6. &c. Ad animum revocare debebant, de quonam themate fuerit colloquium illud, utrum de

CHRISTO, an de Petro. CHRISTUS ait Matth. 16, 15. Quem vos me dicitis esse? non ait, Quem dicitis Simonem esse? Simon respondet suo & ceterorum condiscipulorum nomine: quam responsionem & fidei professionem Servator noster ita probat, ut novo nomine eum cobonestaret, Petrumque denominaret à se petrâ, qui solus est Ecclesiae caput, qui solus est petra illa, supra quam Ecclesia est aedificata prout hoc ipse Petrus confessus est 1. Pet. 2, 7. Et qui in Epistola suae inscriptione se non vocat ἀρχιποιμένα principem pastorum seu ἀρχαπόστολον, principem Apostolorum, sed solum CHRISTUM. 1. Petr. 5, 4. vocat ἀρχιποιμένα, reliquos verò verbi ministros nominat πρεσβύτερος, presbyteros, se vero σὺν πρεσβύτερον, una presbyterum, non ἀρχιπρεσβύτερον, presbyterorum principem. 1. Pet. 5, 1. Augustinum hinc iis opponam, qui serm. 2. de Pentecoste hac orthodoxè sic exponit: Super hanc petram. Non dixit, super hunc Petrum. Non enim super hominem, sed super fidem Petri aedificavit Ecclesiam. Idem in Matth. serm. 14. Super hanc petram, quam cognovisti, dicens: Tu es CHRISTUS &c. aedificabo Ecclesiam meam, id est super me ipsum FILIUM DEI vivi aedificabo Ecclesiam meam. Super me aedificabo te, non me super te. Hisce congruentissimè Bernhardus Abbas ad Papam Eugenium ita scribit: Esto, ut hac tibi alia quavis ratione vindices, non apostolico more. Nec tibi dare Petrus potuit, quod non habuit: quod habuit, hoc dedit, sollicitudinem super Ecclesias. Nunquid dominatum? Audi ipsum, non dominantes, inquit, Cleris, 1. Pet. 5, 3. Et ne dictum sola humilitate putes, non veritate, vox DOMINI est, Reges Gentium dominantur iis, Vos non sic. Matth. 20, 25. 26. Planum est, Apostolis interdicitur dominatus. Is ergo tu, & tibi usurpare aude, aut apostolatium, aut apostolatus dominatum. Planè ab utroque prohiberis. Si utrumque simul habere voles, utrumque amittes. Hæc sunt verba Bernardi, clarissimi monachi.

KI' B Δ Η Λ Ο Σ, &, δ, η, cui scoria admixta est; metaphor. non sincerus, fucatus, adulterinus. q. à κιβδης, lutum scil. metallorum sive scoria. Deut. 22, 11. &κ

Α ἐνδύσῃ κιβδηλα, non indues vestimenta adulterina, nempe ex lana & lino pariter contexta. Sap. 2, 16. εἰς κιβδηλα ἐλογίζημεν αὐτῷ, in adulterina reputati sumus illi, h. e. iudicat nos esse adulterinae naturæ homines, quorum vitare commercium debeat, ut Iudæis olim non licuit ἐνδύσασθαι κιβδηλα, per legem paulo ante citatam.

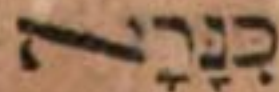
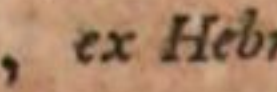
K I B Ω Τ Ο ' Σ, &, η, α, (ἐν ᾗ καίτοι τὰ βιωτικά, in qua posita sunt, quæ ad huius vitæ usum pertinent) Luc. 17, 27. εἰσῆλθε Νῶε εἰς τὴν κιβωτὸν, ingressus est Noachus in Arcam. Heb. 11, 7. κατεσκεύασε κιβωτὸν, præparavit arcam. κιβωτὸς τῆς διαθήκης, arca fæderis. Heb. 9, 4. Deut. 10, 5. ἐνέβαλεν τὰς πλάκας εἰς τὴν κιβωτὸν, immisit tabulas in arcam scilicet fæderis.

K I Γ Κ Λ Ι ' Σ, ἰδος, η, cancelli. Syrus Ezech. 8, 10.

Κιγκλιδωτὸς, η, ὄν, cancellatus. Aquila 1. Reg. 1, 2.

K I ' Δ Α Π Ι Σ, εως, η, cidaris, pileus regius apud Persas, isque admirandi operis, quem diadema sive fascia cerulea albo distincta circuibat; ut cum Plutarcho testatur Q. Curtius. Sed & inter ornamenta Sacerdotum erat cidaris, Ex. 28, 42. Judith. 4, 12. inprimis autem venerabile caput Aaronis hoc insigni resplenduit, Sir. 45, 12. Caterum byssinas fuisse illas sacerdotum κιδάρας, intelligimus ex Ex. 39, 27. Ez. 44, 18.

Ἀποκιθαρώ, ὦ, cidarim detraho. Levit. 10, 6. κεφαλὴν ὑμῶν &κ ἀποκιθαρώσετε, caput vestrum ne denudetis.

††† K I Θ Α ' Ρ Α, ας, η, cithara (Chald. , ex Hebræo , vñ & θῆτα, sunt literæ unius organi. hinc est Latinorum canere) 1. Cor. 14, 7. nomen instrumenti musici. Quintil. lib. 1. cap. 8. Sicut cithara, ita oratio perfecta non est, nisi ab imo ad summum omnibus intenta nervis consentiat. Alio nomine Φόρμιγξ ab Homero vocatur. Videtur aliis sic dicta q. κινῆσαι ἢ κεύθσαι τὰς ἔρωτας, excitans seu occitans seu premens amorem.

Κιθαρωδὸς, &, δ, citharædus, qui citharâ canit, Apoc. 14, 2. componitur ex κιθάρα,

κιθάρα, cithara, ἑ ᾠδὸς, ᾠ, ὁ, cantor, A pro αἰδὸς, ᾠ, à themate αἰδῶ, pro quo contracte αἰδῶ usitatum est in prosa.

Κιθαρίζω, cithara pulso, cano. Legitur tantum bis, in presenti Activo Apoc. 14, 2. Ἐ presenti passiv. 1. Cor. 14, 7. Notetur Hebraismus, Apoc. 14, 2. κιθαρίζοντων ἐν κιθάραις, cithara canentium in citharis, ubi ἐν præpositionem Hebraeam, quæ in Ablativis instrumenti adhiberi solet, refert.

† ΚΙΛΙΚΙΑ, ας, ἡ, Cilicia, nomen regionis maritimæ in Asia, ubi Tarsus Pauli patria, ἔκ ᾧσημὶ πόλις, non obscura civitas, ut ipse Paulus loquitur Act. 21, 39.

Κίλιξ, ικ, ὁ, ἡ, Cilix, icis, nomen gentile, significat hominem ex Ciliciâ oriundum. per synecd. speciei ponitur pro crudeli. Cilices enim crudeles fuisse perhibentur. Est vero Κίλιξ, ικ, ὁ, ἡ, ipsa radix. Alii vertunt, volvens. sed κυλίω est volvo. Differunt verò ἑ ὕ.

ΚΙΝΑΜΩΜΟΝ ἑ, κιννάμωμον, ας, τὸ, cinamomum vel cinnamomum, frutex brevis ἑ surculosus, cujus dos omnis in cortice est, Apoc. 20, 13.

ΚΙΝΔΥΝΟΣ, ας, ὁ, periculum. κινδυνῶ quasi κινῶν δυνάμενος, move-te potens, vel quasi κινῶν ὀδύνας, ciens dolores. Rom. 8, 35. 2. Cor. 11, 26. κινδύνοις ποταμῶν, κινδύνοις ληστῶν, in periculis fluminum, in periculis latronum fui.

Κινδυνεύω, periclitor, 1. Cor. 15, 30. κινδυνεύομεν δὲ πᾶσαν ὥραν, periclitamur qualibet hora. Luc. 8, 23. καὶ ἐκινδύνεον, (1. sing. imperf. act.) & periclitabar. Fut. κινδυνεύσω, periclitabor. Præt. κεκινδύνευκα. a. 1. ἐκινδύνευσα, periclitatus sum. κινδυνεύειν περὶ τῆ βίᾳ, de vita periclitari. κινδυνεύω videtur Act. 19, 27. idem valere, quod periculum affero. τῆτο κινδυνεύει ἡμῖν, hoc periculum nobis affert. Vel post κινδυνεύει debet esse κόρυμα, ἑ tunc vertendum, & periculum est, seu, in periculo versamur. Legitur quidem κινδυνεύω cum Dativo rei, sed nunquam personæ. Vide Thesaurum Stephani.

Διακινδυνεύω, periclitor valde. 2. Macc. 11, 7. διακινδυνεύοντας (accus. plur. part. præf.) ἐπιβουλεύον, periclitantibus subde-

Ἀκινδυνῶ, ὁ, ἡ, periculi expers, extra periculum constitutus. Arist. Eth. 4. 3. 5. 5. ἔκ ἐστὶ μικροκινδυνῶ ἔδὲ φιλοκινδυνῶ μεγαλοκινδυνος δὲ, h. e. non est talis, qui parva adeat pericula, neque qui libenter adeat pericula: magna autem subit, ἑc.

Ῥιφοκινδυνος, ας, ὁ, Thraso, ad audendum projectus, qui se in pericula precipitat.

Παρακινδυνεύω, temerè periclitor.

ΚΙΝΕΩ, ὦ, moveo. Matth. 27, 39. κινῶντες τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, moventes capita sua. Fut. κινήσω, movebo. Apoc. 2, 5. κινήσω τὴν λυχνίαν σε, movebo, capdelabrum tuum. Præt. κέκίνηκα. aor. 1. ἐκίνησα, Matth. 23, 4. κινέομαι, ἑμαί, moveor. Act. 17, 28. ἐν αὐτῷ ζῶμεν καὶ κινῶμεθα, in ipso vivimus ἑ movemur. Præt. perf. κέκίνημαι, inotus fui. Hinc est

Κίνημα, ατος, τὸ, motus, commotio, tumultus, 1. Macc. 13, 44.

Κίνησις, εως, ἡ, motus, motio. Joh. 5, 3. aor. 1. ἐκινήθην, idem. Act. 21, 30. ἐκινήθη τε ἡ πόλις ὅλη, commotaque fuit urbs tota.

Κινητικός, ας, ὁ, cui movendi facultas inest, mobilis, celer. Sap. 7, 24. πάσης κινήσεως κινητικότερον σοφία, omni motu mobilior sapientia.

Διακινέω, ὦ, commoveo. Aquila Jobi 26, 11.

Ἐκκινέω, ὦ, removeo. Sapient. 13, 11.

Ἐπικινέω, ὦ, moveo, commoveo. Pass. ἐπικινέομαι, ἑμαί, commoveor. 3. Esd. 8, 72. ὅσοι ἐπεκινῶντο (3. pl. imp. ind. pass.) quotquot commovebantur.

Ἐυκίνητος, ας, ὁ, ἡ, qui facile movetur, mobilis. Sap. 7, 22.

Μετακινέω, ὦ, dimoveo, muto. μετακινέομαι ἑμαί, mutor. Col. 1, 13.

Μετακίνησις, εως, ἡ, commotio. Esdr. 9, 11.

Ἀμετακίνητος, ὁ, ἡ, immotus, 1. Cor. 15, 58.

Συγκινέω, ὦ, commoveo, Act. 6, 12. συνεκίνησαν τὸν λαόν, concitarunt plebem.

ΚΙΝΤΡΟΜΑΙ, lamentor, lugubri voce queror. Hinc

Κινύρα, ας, ἡ, cithara, musici instrumenti genus ad lugubria maxime accomodatum. Contra quæ in scripturis sacris dicitur

dicitur κινύρα, in rebus tantummodo letis & canendis Dei laudibus fuit adhibita, Sir. 39, 15. ea remota luctus publicus significabatur, 1. Macc. 3, 46. ut altera Etymologia, qua ἀπὸ τῆς κινεῖν τὰ νεῦρα, à movendis nervis derivant, minus abluere videatur.

† ΚΙΣ, ὁ, Kis. Act. 13, 21. nomen viri, qui fuit pater primi regis in Israele. Hebraeum origine קיש Kisch, 1. Sam. 9, 1. durus, à radice קש durus fuit. vel à radice קשקש stipulas collegit. & per synecd. speciei diligenter excussit. Soph. 2, 1. q. d. sedulus investigator.

ΚΙΣΣΟΣ, Atticè κισσός, ὁ, hederæ, 2. Macc. 6, 7. κισσὸς ἔχοντες, hederaceas frondes habentes sive gestantes; quales dicti fuerunt κισσοφόροι vel κισσοφόροι.

Κισσόφυλλον, ὁ, τὸ, hederæ folium, 3. Macc. 2. At

Κισσα. Att. κίτσα, ἡ, pica, morbus & avis. Est autem pica, morbus, ciborum consuetorum fastidium & rerum insolitarum appetitus; alio nomine dicitur malacia. malum pregnantibus familiare. Unde

Κισσάω, ὦ, pica sive malacia laboro; Item cupio, concipio. Psalm. 51, 6. καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου, & in peccatis concepit me mater mea.

Ἐγκισσάω, ὦ, concipio. Genes. 30, 39. 40. 41.

ΚΙΩΝ, οὗτος, ἡ, columna. Judic. 16, 27.

ΚΛΑΔΟΣ, ὁ, ramus παρὰ τὸ κλάω, frango. Est veluti fragmentum seu pars arboris. Etymol. παρὰ τὸ καλὸν εἶδος ἔχειν, quod pulcra sit aspectu Matth. 24, 32. κλάδος ἀπαλός, ramus tenerescens. Luc. 13, 19. κατεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις, scilicet τὰ πτενὰ, volucres nidulatae sunt in ramis.

Κλαδέω, ramos amputo: unde

Κλάδευσις, εὖς, ἡ, putatio. Aquila & Symmachus Cant. 2, 12.

ΚΛΑΙΩ, fleo, deHeo. cum ἐπὶ seq. Dat. vel Accus. vel cum solo Accus. sine prepositione. Luc. 23, 28. μὴ κλαίετε ἐπ' ἐμὲ, ἀλλ' ἐφ' ἑαυτάς, nolite flere super me, sed super vos ipsas. Matth. 2, 18. ῥαχὴλ κλαί-

ῥαχὴλ κλαίει τὰ τέκνα ἑαυτῆς, Rachel deplorans filios suos. Joh. 20, 15. imperf. ἐκλαιον, Apoc. 5, 4. Luc. 8, 52. Marc. 14, 72. Fut. κλαύσω, Luc. 6, 25. Præter. κέκλαικα. aor. 1. ἐκλαυσά. Matth. 26, 75. Luc. 19, 41. ἰδὼν τὴν πόλιν, ἐκλαυσεν ἐπ' αὐτῇ, aspiciens urbem flebit super illam. Fut. 1. med. κλαύσομαι. Apoc. 18, 9. κλαύσουσιν αὐτήν, deflebunt eam.

Ἀποκλαίω, ploro. Proverb. 26, 24.

Κλαυθμός, ὁ, ὁ, (interponitur, ut supra in βαθμός, σαθμός) fletus, Matth. 2, 18. & c. 24, 51.

Κλαυθμών, ὦτος, fletus. Judic. 2, 1.

† ΚΛΑΤ' ΔΗ, ἡ, Clauda, nomen insulae prope Cretam, Act. 27, 26. à Latina voce claudus. Ab aliis vertitur vox fracta, tanquam ex κλάω, frango, & αὐδὴ vox. Hinc oriuntur

† ΚΛΑΤ' ΔΙΟΣ, ὁ, Claudius, nomen Caesaris cujusdam, Act. 11, 28. & c. 18, 2. & c. 23, 26. &

Κλαυδία, ἡ, Claudia, nomen feminae. 2. Tim. 4, 21. videntur ab Insula. Clauda sic dici, nisi malimus derivare à Latino claudo, quod idem est cum Græco κλάω.

ΚΛΑΨΩ, frango, 1. Cor. 10, 16. τὸν ἄρτον, ὃν κλάμεν, ἔχὶ κοινωνία τῆς σαματὸς τῆς Χριστοῦ ἐσιν; panis, quem frangimus, nonne communicatio corporis Christi est? Hellenismus est, τὸν ἄρτον, pro ὃ ἄρτῳ. Fut. κλάσω, frangam, aor. 1. ἐκλασα, fregi, Matth. 26, 26. καὶ εὐλογήσας ἐκλασε, & postquam benedixisse fregit. Marc. 8, 19. ὅτι τὰς πέντε ἄρτους ἐκλασα, quando quinque panes fregi seu distribui.

Κλάσμα, τὸς, τὸ, fragmentum, Matth. 14, 20. & c. 15, 37. Joh. 6, 12. συναγάγετε τὰ περισσέυσαντα κλάσματα, colligite reliqua fragmenta. συναγάγετε προσυναγάγετε, Atticè. Act. 27, 44. ὅς δ' ἐπὶ τινων τῶν ἀπὸ τῆς πλοῖας, alii quibusdam navis fragmentis scilicet salvī evaserunt. ubi τὸ κλασμάτων subauditur.

Κλάσις, εὖς, ἡ, fractio, Luc. 24, 35. ἐν τῇ κλάσει τῶν ἄρτων, in fractione panis.

Ἀνακλαίω, ὦ, refringo, reflecto.

Ἀνάκλασις, εὖς, ἡ, reflexio, repercussio. Decompos.

Ἀντανεκλαίω, ὦ, refringo, repercutio. Sap.

Sap. 17, 19. ἡ ἀντανανκλωμένη ἐκ κοιλότη-
τος ὁρέων ἤχῳ, aut resonans ex cavitati-
bus montium echo.

Ἀντανανκλασμός, ᾧ, ὁ, ἔς ἀντανάκλα-
σις, εως, ἡ, repercussio, reciprocatio.

Ἀποκλάω, frango. Aquila Psalm. 141, 7.

Ἐκκλάω, defringo. ἐκκλάομαι, ὤμαι, defringor. a. i. ἐξεκλάσθην, defractus sum. Rom. 11, 19. 20.

Κατακλάω, ὤ, confringo. Marc. 6, 41. κατέκλασε τὰς ἄρτας, fregit panes.

Μετακλάω, contero. Symmachus Psal. 75. 11.

Περικλάω, undique frango, confringo, Sap. 4, 5. περικλαδίσσονται κλώνες ἀτέλεστοι, confringentur rami inconsummati.

Συγκλάω, confringo, comminuo. Sir. 28, 17.

Κλών, ὠν, ὁ, ramus vel furculus, qui deputari solet, Sap. 5, 4.

Κλωνίον, &, τὸ, ramulus, dicitur ἔς κλώνιον, idem.

Κλωνίζω, ramulos seu furculos defringo aut amputo.

Κ Λ Ε Ι Ω, claudio, Apoc. 3, 7. Fut. κλείσω, claudam. aor. i. ἐκλείσα, clausi. Apoc. 20, 3. καὶ ἐκλείσεν αὐτήν, ἔς clausit illam. i. Joh. 3, 17. καὶ κλείσῃ (3. sing. aor. i. aet. subj.) τὰ σπλάγχνα αὐτῆς, ἔς clauserit viscera sua, hoc est, ἔς non misertus fuerit ejus. Per viscera intelligitur cor per synecd. gen. phrasis Hebraica. Præt. perf. κέκλεικα, unde est præter. perf. pass. κέκλεισμαι, clausus fui. Luc. 11, 7. Joh. 20, 19. τῶν θυρῶν κεικλεισμένων, januis clausis. Sunt duo genitivi absoluti, NB. quibus * tempus indicatur, quo Christus discipulis suis se voluit præbere conspiciendum cum iisque cadere sermones. aor. i. pass. ἐκλείσθην, clausus fui. Matth. 25, 10. καὶ ἐκλείσθη ἡ θύρα, ἔς janua clausa fuit. Luc. 4, 25. ἐκλείσθη ὁ θρανός, clausum fuit

caelum, hoc est, non pluit. Act. 21, 30. καὶ ἐνθὺς ἐκλείσθησαν αἱ θύραι, ἔς subito clausa sunt fores.

Ἀποκλείω, occludo. aor. i. ἀπέκλεισα, Luc. 13, 25.

Ἀπόκλεισμα, ατος, τὸ, clausura, carcer, Jerem. 29, 26. καὶ δώσεις αὐτὸν εἰς τὸ ἀπόκλεισμα, ἔς pones illum in carcerem.

Ἀποκλεισμός, ᾧ, ὁ, clausura, carcer. Aquila Psalm. 142, 8.

Ἀπόκλειστος, &, ὁ, ἡ, conclusus. Aquila 1. Reg. 6, 20.

Β Ἐγκλείω, includo. part. aor. i. ἐγκλείσθεις, inclusus, legitur 2. Macc. 5, 8.

Ἐκκλείω, excludo. aor. i. ἐξέκλεισα, Rom. 3, 27. Gal. 4, 17.

Κατακλείω, includo, Luc. 3, 20. κατέκλεισε (3. sing. aor. i. aet.) τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ, inclusit Johannem carceri. vel sine ἐν, Act. 26, 10.

Κατάκλειστος, &, ὁ, ἡ, inclusus, conclusus. 2. Macc. 3, 19. αἱ κατάκλειστοι τῶν παρθένων, incluse virgines; desponsatae, quae, more orientalium populorum, toto illo tempore, quod inter sponsalia ἔς nuptias intercedebat, in publicum non prodibant, sed in abdita aedium parte solícite custodiebantur.

Παρακλείω, concludo carcere, in vincula conjicio, 2. Macc. 4, 34.

Συγκλείω, concludo, Luc. 5, 6. συνεκλείσαν, (3. pl. a. i. aet.) ἰχθύων πλῆθος, ἔς concluserunt piscium multitudinem. Vide præterea Rom. 11, 32. Gal. 3, 22. Præt. pass. συγκέκλεισμαι, conclusus fui, Gal. 3, 23.

Σύνκλεισμα, ατος, τὸ, junctura. i. Reg. 7, 28.

Συγκλεισμός, ᾧ, ὁ, conclusio; locus conclusus ἔς obsessus, 2. Sam. 22, 46.

Κλαῖς, ἡ, clavis, Apoc. 9, 1. ἡ κλαῖς τῆς φρενός, clavis putei. in Genit. κλαῖδος. in Dat. κλαδὶ. in Accus. κλαῖδα, Luc. 11, 52.

B b

* Genitivis his non tantum tempus indicatur, sed modus etiam miraculosi ingressus. Tempus enim per ea verba notatur: κῆς ὀψίας, cum esset vespersa. Et si tempus saltem notandum fuisset, simpliciter dixisset: μετὰ τῶν θυρῶν κεικλεισμένων: Unde apparet, scopum Evangelistae esse describere miraculosum ingressum, quod vel sequentia verba etiam notant: ἐν μέσῳ ἔστη, in medio stetit ex improviso, ἔς 6. 30. ubi Johannes addit, Christum alia quoque fecisse miracula in conspectu discipulorum.

11, 52. ἤρατα τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως, *sustulisti, removisti clavem cognitionis. pro κλεῖδα dicitur etiam κλεῖν, Atticè juxta quadam exemplaria. Apoc. 3, 7. ὁ ἔχων τὴν κλεῖν τῆς Δαβὶδ, qui habet clavem Davidis. Nom. plur. αἱ κλεῖδες. Accus. plur. τὰς κλεῖδας, ἔ per syncopen κλεῖς. Matth. 16, 19. δώσω σοι τὰς κλεῖς, dabo tibi claves. Apoc. 1, 18. ἔχω τὰς κλεῖς τῆς ᾗδου καὶ τῆς θανάτου, habeo claves tartari ἔ mortis.*

Κλεῖθρον, *z*, τὸ, claustrum, *sera*, Epist. Jer. 18.

Κλοιὸς, *z*, ὁ, collare, *vinculum*, quo collum circumligatur; jugum, Jer. 28, 10. 12. 14. Sir. 6, 24. 29. ἀ κλείω, quia anteriori parte clauditur vel constringitur.

Ἐγκλοιόω, *ω*, circumdo, tanquam collare applico. Proverb. 6, 21. καὶ ἐγκλείωσαι (*imp. aor. 1. med.*) περὶ τοῦ τραχήλου, ἔ circumda collo tuo.

Κ Λ Ε Ι Ω, significat etiam celebros, unde est

Κλέος, *eos*, τὸ, ἔ quod usitatus est, κλέος, *eos*, τὸ, gloria, 1. Pet. 2, 20. ποῖον κλέος; Quæ gloria? Prov. 11, 2. ἐκ πόνου κλέος, ex indefesso studio gloria, ἔ contra, ex otio ἔ inertia ignominia. Derivari etiam potest à poëtico verbo κλύω, audio, unde est κλυτὸς, celebris, inclytus.

Ἐυκλεῖς, *eos*, ὁ, ἡ, gloriosus, Sap. 3, 15. ἀγαθῶν πόνων καρπὸς εὐκλεῖς, bonorum operum fructus gloriosus.

Ἐυκλαα, *as*, ἡ, gloria, splendor nominis.

Δυσκλεῖς, *eos*, ὁ, ἡ, inglorius, infamis, 3. Macc. 3. διὰ τῆς δυσκλειεστάτης ἐμβιωσεως, ob infamem vitam.

† Κ Λ Ε Ο Ξ Π Α Σ, *α*, ὁ, Cleopas, nomen viri, qui erat ex discipulis Christi, ut patet ex Luc. 24, 18. nomen Græcum, compositum ex κλέος, *eos*, τὸ, gloria, pro quo poëta κλεῖος, *eos*, τὸ, à Themate κλείω claudio, obfero. item celebros, celebrem reddo, ἔ πᾶς omnis, q. d. κλέος πᾶν gloria omnis. κλέος etiam significat rumorem, ἔ tum derivatur à verbo poëtico κλύω audio. unde est κλυτὸς, ὁ, ἡ, inclytus, *a*, clarus, celebris. Scaligero est ὑποκοριστικὸν ex κλεόπατρος. 1. Macc. 10, 57. fit mentio Cleopatras, quæ fuit filia Ptolemæi, uxor Alexandri, quæ vox est composita ex κλέος

A gloria ἔ πάτρα, vel Ionicè πάτρη patria, q. d. κλέος τῆς πάτρης, gloria patriæ. [A-pine sunt omnia, quæ hic dicuntur: vide quæ supra notata sunt in Ἀλφαιος.]

Κ Λ Ε Π Τ Ω, furor, clepo. Rom. 2, 21. ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν, κλέπτεις, qui prædicas non furandum, ipse furaris. Fut. κλέψω. furabor. Matth. 19, 18. ἔ κλέψεις, non furaberis, hoc est, ne furare. Hebræi prohibitiones per futurum concipiunt. Est ergo Hebraismus. pro μὴ κλέπτει, vel μὴ κλέπτειν. Photyl. σπέρματα μὴ κλέπτειν, semina ne furare. Præf. perf. κέκλεθα. aor. 1. ἐκλεψα, furatus sum, Matth. 28, 13. ἐκλεψαν αὐτόν, ἡμῶν κοιμωμένων, furati sunt eum, nobis dormientibus. aor. 2. ἀέκ. ἐκλαπον. Præf. pass. κλέπτομαι, furto auferor, subtrahor. Præf. pass. κέκλεμμαι, ψαί, πταί.

Διακλέπτω, suffuror. 2. Sam. 19, 3. καὶ διεκλέπτετο ὁ λαὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἔ suffurabatur se populus die isto.

Κλέπτης, *z*, ὁ, fur. 1. Thess. 5, 2, ὡς κλέπτης ἐν νυκτὶ, tanquam fur nocturnus. Apoc. 16, 15. ἰδὲ ἔρχομαι ὡς κλέπτης, ecce venio tanquam fur, hoc est, adventus meus erit repentinus ἔ inopinatus. Job. 10, 8. κλέπται εἰσὶ καὶ λησταί, fures sunt ἔ latrones.

Κλέμμα, *tos*, τὸ, furtum, Apoc. 9, 21.

Κλοπή, *ης*, ἡ, idem. Matth. 15, 19. Marc. 7, 22. κλοπή derivatur à præf. med. κέκλοπα, furatus sum. κέκλοπα est ab ἔκλαπον, aor. 2. ἀέκ. indic. ἐκλάπων dicitur pro ἔκλεπον. a. 2. pass. ἐκλάπην, Gen. 40, 15. κλοπῇ ἐκλάπην, omnino per plagium surreptus fui. Hebraismus.

Κλεψιμαῖος, *z*, ὁ, furtivus, furto ablatum, Tob. 2, 13.

Κ Λ Η Δ Ω Ν, ὄνος, ἡ, gloria, fama, rumor: derivatur vulgo a κλείω, celebros.

Κληδονίζομαι, observo verba, vaticinor. Deuter. 18, 10.

Κληδονισμὸς, *z*, ὁ, divinatio. Deuter. 18, 14.

Κ Λ Η Μ Α, *tos*, τὸ, palmes, virga vitea. à κλάω, frango. Job. 15, 25. πᾶν κλημα ἐν ἐμοὶ μὴ φέρον καρπὸν, æræ autem, omnem palmitem in me non ferentem fructum, tollit eum, autem hic redundat, per pleonasmum Hebraicum.

Κληματὶς, *ides*, ἡ, sarmentum aridum,

dum, accus. sing. κληματίδα, Cantic. 3. A pueror. 6. 22.

Κληματίον, α, τὸ, idem.

Ἐκκληματέω, ὦ, frondeo, palmite progermino. Hosea 10, 1.

† ΚΛΗΨΗΣ, ηντος, ὁ, Clemens, nomen viri. Phil. 4, 3. Latinum origine, & significat mitem, benignum. Conjectat quidam vocem Latinam ortam esse ex κλέος gloria, & μένος, eos, τὸ, mens, animus. Est enim clementia, vera animi gloria. Iram, qui vincere & domare novit, verè triumphat.

ΚΛΗΨΟΣ, α, ὁ, fors. (affine Hebr. קלף) Job. 19, 24. ἐπὶ τὸν ἱματισμὸν μὲν & βάλον κλήρον, & super veste mea jecerunt sortem. Act. 1, 26. καὶ ἔπεσεν ὁ κλήρος ἐπὶ ματθίαν, & cecidit fors super Matthiam. Prov. 18, 18. ἀντιλογίας παύει κλήρος, contentiones cessare facit fors. per metonym. efficitur possessio. Act. 8, 21. ἐκ ἑσποιο μερὶς οὐδὲ κλήρος ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ, non est tibi pars neque fors in hoc sermone, hoc est, doctrina hæc, quam annuntiamus, ad te non pertinet. hæreditas, Act. 26, 18. τὰ λαβὴν αὐτὰς ἀφ᾽ ἑσποιο ἁμαρτιῶν, καὶ κλήρον ἐν τοῖς ἡγιασμένοις, ut remissionem peccatorum & hæreditatem inter sanctificatos accipiant. hæreditatem, hoc est, vitam æternam & gloriam cælestem. conf. Rom. 8, 17. Sic accipitur Col. 1, 12. ubi de omnibus Christianis dicitur. 1. Pet. 5, 3. μηδ' ὡς κατακυριεύοντες τῶν κλήρων, neque ut dominantes cleris, hoc est, Ecclesiæ, quæ Deo tam cara est, ut nobis patrimonium. Petrus Apostolus per metonym. adjuncti metaphoricam singulos cæstus fidelium vocat κλήρος, qui sunt Christi hæreditas & peculium.

Κληρόω, ὦ, forte lego, allego. præf. pass. κληρόομαι, ἔμαι, in sortem adsciscor, ut obtineam hæreditatem vel munus. κληρόομαι dicuntur magistratus, qui sortitò creantur. item sortito obtineo, sorte accipio. Sic tribus Israëlitis κεκληρώονταί, sortito obtinuerunt suam singulæ hæreditatem. ἐκκληρονόμησαν τὴν γῆν αὐτῶν, jure hæreditatis obtinuerunt terram suam. Num. 21, 35. aor. 1. pass. ἐκκληρώθη. Eph. 1, 11. ἐν ᾧ καὶ ἐκκληρώθημεν, in quo etiam in sortem adsciti sumus.

Κληρωτὶ, ἀδὸ, per sortem. Jos. 21, 4. f. Ἀκληρος, α, ὁ, ἡ, exors; it. pauper, inops, infelix, ærumnosus.

Ἀκληρέω, ὦ, exors sum, perturbor. 2. Macc. 14, 8.

Κατακληρέομαι, ἔμαι, sortito accipio. 1. Samuel. 10, 20.

Προκληρόω, ὦ, sorte allegere. προσκληρόομαι, ἔμαι, propriè sorte lectus adjungor, item confocior. Act. 17, 4.

Προσεκληρώθησαν τῷ παύλῳ, confociati sunt Paulo.

Ὀλόκληρος, α, ὁ, ἡ, propriè hæres ex asse, qui omnia possidet, quæ sortito et obtigerunt. integer, totus. 1. Thess. 5, 23. Ὀλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα, totius vester spiritus. 1. Macc. 4, 47. ἔλαβον λίθους Ὀλοκλήρους κατὰ τὸν νόμον, acceperunt lapides integros secundum legem. Conf. Deut. 27, 6.

Ὀλόκληρον, α, τὸ, integritas. substantivè accipitur. Zach. 11, 16. καὶ τὸ Ὀλόκληρον ἔμαρ κατευθυνῇ (2. sing. fut. 2. med.) & integritatem non diriges. nulla labe aut vitio notatus. Jac. 1, 4. ἵνα ᾦτε τέλει καὶ Ὀλόκληροι, ut sitis perfecti, nullaque labe notati.

Ὀλοκληρία, ας, ἡ, integritas, sanitas. Act. 3, 16.

Ναύκληρος, α, ὁ, qui navem possidet, navis dominus, nauclerus. Act. 27, 11.

††† ΚΛΙΒΑΝΟΣ, α, ὁ, clibanus, Atticè κρίβανος propriè fornax, in qua hordeum coquitur, q. d. κριθῆς βαυνός. κριθῆ, ἡς, ἡ, hordeum. βαυνός, α, ὁ, fornax. Matth. 6, 30. αὐριον εἰς κλίβανον βαλὼν, cras in clibanum abjicitur.

ΚΛΙΜΑΞ, ακος, ὁ, gradus. Nehem. 3, 15.

Κλιμακτῆς, ἡρος, ὁ, idem. Ezech. 40, 23.

ΚΛΙΝΩ, inclino, reclino, Matth. 8, 20. ἐκ ἔχασ, πᾶ τὴν κεφαλὴν κλίνῃ (3. sing. a. 1. act. subj.) non habet, ubi caput reclinet. Luc. 24, 5. κλινεσῶν (part. præf. act. g. f. pl.) τὸ πρόσωπον εἰς τὴν γῆν, inclinarent faciem in terram. Gestus erat adorationis. Fut. κλινῶ. Præt. perf. κέκλινα, inclinaui, Luc. 24, 29. κέκλιεν ἡ ἡμέρα, inclinavit dies. a. 1. act. ἐκλινεῖ idem significat cum præterito. item facio ut aliquid inclinet. Heb. 11, 34. παραμύνηται.

λαὸς ἐκλιναν ἀπὸ τριῶν, castra fecerunt inclinare exterorum, hoc est, exercitus eorum in fugam verterunt. Joh. 19, 30. καὶ κλίνας τὴν κεφαλὴν παρέδωκε τὸ πνεῦμα, ἔκκλινω capite tradidit spiritum. κλίνας hic est aor. 1. act. part.

††† Κλίμα, τὸ, regio, tractus, plaga. derivatur à primâ pers. præter. perf. pass. κέκλιμα. Rom. 15, 23. Apud Mathematicos propriè est spatium respondens duobus parallelis, quo diei longitudo ad dimidiam horam variat, ἔκκλιμα vocatur. Dictum ab inclinando: inclinatur enim versus Polum, ἔκκλινω ab æquatore. Pro regione ergo quavis ponitur per metaphoram. [Notat etiam palmitem in vite, ein Reben. Jerem. 48, 32. quia propter gracilitatem facile flecti potest.]

Κλιματὶς, ἰδος, ἡ, sarmentum. Jes. 18, 5.

Κλισία, ας, ἡ, discubitus, Luc. 9, 14. Præter. med. κέκλικα, unde est

Κλίνη, ης, ἡ, lectus, in quo recumbentes cibum capiebant, ἔκκλινω hic dici poterat discubitorius, unde triclinia. item lectus nocturnus, in quo dormiebant. Matth. 9, 2. ἐπὶ κλίνης βεβλημένον, in lecto decumbentem. Luc. 17, 34.

Κλινίδιον, α, τὸ, lectulus, Luc. 5, 19, 24.

Κλίσις, εως, ἡ, inclinatio, latus. Ps. 128, 3. ὡς ἄμπελος ἐν θυμῷ ἐν ταῖς κλίσεσι τῆς οἰκίας, quemadmodum vitis extendens se in lateribus domus.

Κλίτῃ, ε, τὸ, latus, Num. 35, 5.

Ἀκλινής, εος, ὁ, ἡ, non vacillans. q. d. in neutram partem inclinans. Hebr. 10, 23.

Ἀνακλίνω, reclino. Fut. ἀνακλινῶ, faciam discumbere, Luc. 12, 37. καὶ ἀνακλινεῖ αὐτοὺς, ἔκκλινω faciet eos discumbere. aor. 1. ἀνέκλινα, reclinavi, reposui. Luc. 2, 7. καὶ ἀνέκλινεν αὐτὸν ἐν φάτνῃ, ἔκκλινω reclinavit eum in præsepiti. Luc. 9, 15. καὶ ἀνέκλιναν ἅπαντας, ἔκκλινω fecerunt discumbere omnes. Marc. 6, 39. καὶ ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλίνου (aor. 1. act. inf.) πάντας, tunc jussit eos facere, ut discumberent omnes a. 1. pass. ἀνέκλιθην, discubui, Matth. 14, 19. Fut. 1. pass. ἀνακλιθήσομαι, discumbam, Matth. 8, 11. ἀνακλιθήσονται (3. pl. fut. 1. pass.) μετ' Ἀβραάμ, ἔκκλινω discumbent

Atum Abrahamo, hoc est, æternæ felicitatis cum iis erunt participes.

Ἀνάκλισις, εος, ἡ, accubitus. Cant. 1, 11.

Ἀνάκλιτον, α, τὸ, reclinatorium, locus ubi discumbunt. Cant. 3, 10.

Ἀποκλίνω, inclino, vergo, deflecto. 1. Macc. 5, 35.

Ἐκκλίνω, deflecto. Rom. 3, 12. πάντες ἐξέκλιναν καὶ ἡχρεώθησαν, omnes defecerunt ἔκκλινω inutiles facti sunt, inepti ad omne bonum. ἐξέκλιναν, 3. pers. pl. aor. 1. act. indic. amoveo. 1. Pet. 3, 11. ἐκκλινάτω ἀπὸ κακῶ, (Es. 1, 16. est hiphil ὑὶ ἰσραὴλ amoveat malignitatem) amoveat seipsum à malo.

Ἐκκλισίς, εως, ἡ, declinatio. Theodotion Jerem. 28, 16. ὅτι ἐκκλίσιν ἐλάλησας πρὸς τὸν κύριον, quia declinationem locutus es contra Dominum, hoc est, locutus es impia, quæ ostendunt te a Deo declinasse.

Ἐπικλίνω, inclino. Genes. 24, 14.

Κατακλίνω, facio discumbere, Luc. 9, 14. κατακλίνατε (2. plur. a. 1. act. Imper.) αὐτοὺς, facite, ut discumbant. κατακλινόμαι, discumbo, Luc. 14, 8. ἔκκλινω 24, 30.

Κατάκλισις, εως, ἡ, reclinatio. Symmachus Hosea 7, 14.

Μετακλίνω, declino. Symmachus 1. Samuel. 8, 3. Psalm. 44, 19.

Παρανακλίνω, inclino, Sir. 47, 19.

Ἀρχιτρίκλινος, α, ὁ, architriclinus, quem συμπόσιον vocare licet, cujus officium est προγεύεσθαι, prægustare ἔκκλινω dapes convivis apponere. Nos vocamus eum Hofmeister. Luth. reddidit Speisemeister. Joh. 2, 8. 9. componitur ex ἀρχὸς, ὁ, princeps, ἔκκλινω

Τρίκλινος, α, ὁ, ἡ, locus tribus constratus lectis. Ponitur etiam pro ternis lectis contiguis circum ternas mensas appositis, quibus discumbi solebat. τρίκλινος ergo compositum est ex τρεῖς, in dat. τρισὶ ἔκκλινω, ης, ἡ, lectus discubitorius.

Προσκλίνω, inclino, propensum reddo, 2. Macc. 14, 24. ψυχικῶς τῷ ἀνδρὶ προσέκλιτο (3. sing. plusq. passiv.) ex animo viro inclinatus erat.

Πρόσκλησις, εως, ἡ, inclinatio, 1. Tim.

5, 21. μηδὲν ποιῶν πρὸς πρόσκλισιν, *nihil faciens in alteram partem inclinando. Videtur metaphora à balance desumpta.*

Πρωτοκλισία, ας, ἡ, primus accubitus, Matth. 23, 6. Luc. 14, 7. 2. Macc. 4, 21. διὰ τὰ πρωτοκλίσια Πτολεμαίῃς, propter protoclisia Ptolomæi; τὰ πρωτοκλίσια interpretor confessum procerum seu primatum regni, comitia. Alii legunt πρωτοκλήσια (ἀπρῶτος ἔκκαλέω) quod vertere possis convocationem sive conventum principum.

Κλονέω, ὦ, verito, moveo. Aquila, Exod. 15, 4.

Κλόνησις, εως, ἡ, commotio. Aquila Job. 3, 17. ἔ. 26.

Κ Α Τ Ζ Ω, eluo, abluo, lavo, (affine verbo κλύω, audio, ἔ. ἱλιαδ. χ. β. 61. dicitur de sonitu, quem audimus, dum plangunt litora fluctus) Plato (ut refert Diogenes Laërtius (male habens in Ægypto, sanatus fuit τῇ διὰ θαλάττης θεραπείᾳ, fortè vomitu. Unde dixisse fertur, θαλάσσοι κλύει πάντα τ' ἀνθρώπων κακά, mare eluit omnia nominum mala. Fut. κλύσω. Præt. κέκλυκα, Præt. pass. κέκλυμαι, lotus sum.

Κλύσμα, τος, τὸ, lotio.

Κλυτήρ, ἥρος, ὁ, (vocabulum medicæ arti peculiare) quo anus eluitur.

Ἐπικλύζω, proluo, inundo. Judith. 2, 8. ποταμὸς ἐπικλύζων, fluvius inundans. immergo, 3. Macc. 2.

Κατακλύζω, obruo, submergo. κατακλύζομαι, submergor, 1. Pet. 3, 6.

Κατακλυσμὸς, ὅς, ὁ, diluvium, Matth. 24, 38. 2. Pet. 2, 5.

Περικλύζω, circumcirca lavo, abluo, Tob. 6, 2. κατέβη περικλύσαθαι (a. i. inf. med.) descendit ut ablueretur.

Συγκλύζω, inundo, obruo, submergo, Sap. 5, 22.

Κλύδων, ων, ὁ, fluctus, Luc. 8, 24.

Κλυδωνίζομαι, fluctuo, Eph. 4, 14.

Ἐυροκλύδων, ων, ὁ, Euris fluctuosus, qui tollit vastos ad litora fluctus. Act. 27, 14.

Κ Α Ω Θ Ω, neo, glomero, torqueo, νήθω sive νέω. perf. pass. κέκλωμαι, part. κέκλωμένος, glomeratus. Ex. 26, 1. ἐκ βύσσου κέκλωμένης, quod cap. 36, 33. dicitur, ἐκ βύσσου νενησμένης, è bysso glomera-

ta vel torta filata, Sir. 45, 11. Item filum vitæ duco tanquam una è Parcis, fataliter destino; inde κέκλωμένα etiam dicuntur fato destinata.

Κλωτήρ, ἥρος, ὁ, fusus.

Κλώθω, οος, ας, ἡ, Clotho, una è Parcis, colum bajulans; ut est in fabulis. à perf. pass. κέκλωμαι est

Κλῶσμα, ατος, τὸ, filum, quod nendo deductum est; vitta, Sir. 6, 30.

† Κ Α Ω Π Α Ξ, ᾱ, ὁ, Clopas, nomen viri, contractum ex Κλεόπας, de quâ voce paulo antè. Nam eo contrahuntur Β in α, ἔ. Doricè in ω: nisi malis derivare à κλάω frango ἔ. πᾶς omnis, quod omnes frangat ἔ. vincat, Job. 19, 25.

Κ Ν Α Ω, κνήμι ἔ. κνάομαι, ὦμαι, scindo, rado, scalpo; it. pruritum moveo.

Κνήθω idem. Fut. σω, scalpo, frico, 2. Tim. 4, 3. κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν, auribus prurientes.

Κ Ν Η Μ Η, ἥς, ἡ, tibia, fura pedis, der Schenckel. Deuter. 28, 35.

Κνημὶς, ἴδος, ἡ, ocrea. 1. Sam. 17, 6.

Περικνημὶς, ἴδος, ἡ, ocrea. Dan. 3, 21.

Κ Ν Η Φ η, ἥς, ἡ, prurigo, Deut. 28, 27. ψώρα, ας, ἡ, scabies. ibid.

Κνίζω, seco, rado, abscindo. Amos 7, 14. it. titillo, pruritum excito. unde

Κ Ν Ι Θ Η, ἥς, ἡ, urtica. Jobi 31, 40.

ἔ. κνὶς, ἴδος, ἡ, Symmachus Jesa. 55, 13.

Κονίζη, ἥς, ἡ, idem. Jesa. 55, 33.

Κνίψ, ἰπὸς, ὁ, vermiculus erodens ligna; culex, pediculus. Dicitur etiam

Σκνίψ, ἰπὸς, ὁ, idem, Sap. 19, 10.

Αποκνίζω, abscindo, amputo. Levit. 1, 15. καὶ ἀποκνίσει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, ἔ. abscindet caput ejus. circumcido. Ezech.

17, 22. καρδίας αὐτῶν ἀποκνιῶ (futur. 1. act. per elisionem τῆς σ, pro ἀποκνίσω) corda ipsorum circumcidam.

Κατακνίζω, corrodo. Symmachus Proverb. 27, 4. θυμὸς κατακνίζων, animus maligne rodens.

† Κ Ν Ι Δ Ο Σ, ας, ἡ, Knidus, nomen Insule opposita Asia. Actor. 27, 7. à Græca voce κνίδιον, ας, τὸ, atriplex, nomen herbe purgativæ vel laxativæ. vide Diosc.

Κ Ν Ω Δ Α Λ Ο Ν, ας, τὸ, bestia, proprie marina, à κινᾶσθαι ἐν ᾧ (quia mo-

beatur

beatum in mari;) inde ad animantia terrestria translatum, Sap. 11, 15. 16. 1.

††† ΚΟΔΡΑΝΤΗΣ, &, ὁ, quadrans, quarta pars assis, hoc est, uncia tres. vox origine Latina. Græcè τεταρτημόριον, &, τὸ, vel τεταρτήμορον, &, τὸ, Matth. 5, 26. Marc. 12, 42.

ΚΟΙΛΙΑ, ας, ἡ, venter, derivatur ab adjectivo κοῖλῃ, κοίλη, κοῖλον, cavus, a, um, concavus. venter est cavus. Matth. 12, 40. ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς κήτης, in ventre ceti. per meton. subj. voluptas. Phil. 3, 19. ὦν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὦν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία, quorum finis perditio, quorum Deus venter, h. e. voluptas. Rom. 16, 18. τῷ Χριστῷ & δαλεύουσιν, ἀλλὰ τῇ ἐαυτῶν κοιλίᾳ, CHRISTO non serviunt, sed ventri suo, hoc est, deliciis & voluptatibus. uterus, Matth. 19, 12. Αἰ. 3, 2. ἐκ κοιλίας μητρὸς, ex utero matris. Sic Job. 3, 4. ventriculus, Matth. 15, 17. Luc. 15, 16. 1. Cor. 6, 13. Apoc. 10, 9. cor, Job. 7, 38. corpus, Luc. 1, 42. ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου, fructus corporis tui.

Ἐγκοιλία, ων, τὰ, quæ in ventre sunt, intestina. Levit. 1, 9.

Κοιλαίνω, cavo.

Κοιλίς, ἀδός, ἡ, vallis, à specie concava.

Κοίλη, ἡς, ἡ, alveus navis, Jon. 1, 5. κατέβη εἰς τὴν κοίλην τῆς πλοῖα, descendit in alveum navis.

Κοιλότης, ητῃ, ἡ, cavitas, concavum, Sap. 17, 19.

Κοίλωμα, ατος, τὸ, cavum, cavitas, 2. Macc. 1, 19.

ΚΟΙΛΟΣ, η, ον, cavus.

Ἐγκοίλος, ὁ, ἡ, humilis. Levitic. 13, 31.

† ΚΟΙΛΗ ΣΥΡΙΑ, Cava Syria; item, Κοιλησυρία, ἢ κοιλοσυρία, ας, ἡ, Coelesyria vel Coelosyria, Asia regio ultra Seleucidem in Egyptum & Arabiam recedens; sed propriè quæ Libano terminatur & Anti-Libano; nomen sortita à concavitate, quam Græci κοιλότητα nominant, 3. Esd. 2, 17. 24. 1. Macc. 10, 69. Populi appellantur Græcè Κοιλόσυροι.

ΚΟΙΜΑΪΩ, ὦ, facio dormire, sopio, Fut. αἰ. κοιμήσω. Præt. κεκοίμηκα.

præs. pass. κοιμάομαι, ὦμαι, dormio, sopio, & per metaphoram mortuus sum. Ratio metaphora est, quia mortui à Deo excitabuntur, & quidem longe facilius, quam nos proprie dormientes expergefaceri solemus. 1. Cor. 11, 30. καὶ κοιμῶνται ἱκανοί, & dormiunt, hoc est, mortui sunt multi. Præt. pass. κεκοίμημαι, dormivi, Job. 11, 11. Λάζαρος ὁ φίλος ἡμῶν κεκοίμηται, Lazarus amicus noster obdormivit, hoc est, mortuus est. part. præt. pass. κεκοιμημένῃ, η, ον, qui obdormivit, hoc est, mortuus. Matth. 27, 52. πολλὰ σώματα τῶν κεκοιμημένων ἁγίων

ἠγέρθη, multa corpora sanctorum dormientium surrexerunt. 1. Cor. 15, 20. ἀπαρχὴ τῶν κεκοιμημένων ἐγένετο, primitiæ dormientium factus est, nempe CHRISTUS. 1. Thess. 4, 13. & θέλωμεν δεῦμας ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἵνα μὴ λυπῶμεθα, nolim autem vos ignorare, fratres, quod ad eos attinet, qui obdormierunt, ut ne doleatis, &c. 2. Cor. 1, 4. οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, patres mortui sunt. Fut. 1. pass. κοιμηθήσομαι, η, εταί, dormiam, moriar, 1. Cor. 15, 51.

Κοίμησις, εως, ἡ, dormitio, Job. 11, 13. Etiam à profanis sepulcrum nominatur εὐναστήριον, cubiculum, dormitorium, & εὐδαί, dormire, κατ' εὐφημισμὸν idem esse quod mori prolixè ex profanis demonstrat Johann. Meursius in Lycoph. pag. 206.

Κοίμητρον, &, τὸ, lectus. Symmachus Judic. 4, 18.

Κοιμητήριον, &, τὸ, cubile propriè: per elegantem verò metaphoram sepulcrum, vocamus cœmeterium. Es. 57, 7. sepulcra dicuntur קוֹבֵדִים cubilia, unde in N. T. mortui dicuntur κεκοιμήθαι.

Κοιμίζω, sopio. Judic. 16, 20.

Ἀκοίμητος, &, ὁ, ἡ, insomnis, pervigil. Metaphor. inextinctus, Sap. 7, 10.

Ἐπικοιμάομαι, ὦμαι, indormio, incubo. 3. Esd. 5, 72. ἐπικοιμώμενα τοῖς ἐν τῇ Ἰερουσαλὴμ, incubantes illis, qui in Iudæa.

Σύγκοιτος, &, ὁ, ἡ, concumbens. Michæ 7, 5.

Συγκοιμάομαι, ὦμαι, concumbo. 1. Sam. 2, 24.

ΚΟΙΝΟΨ, ἡ, ὄν, communis. (af-
fine Hebr. **קָנַס** canās congregavit.
קָנַס cenēseth, cœtus, die *Gemeine*.
Varinus derivat à κείω, jacere cupio, vel
καίμαι, posui sum, q. τοῖς πᾶσι προκέ-
μενος, omnibus propositus.) Tit. 1, 4. κα-
τὰ κοινὴν πίσιν, in communi fide. Jude
v. 3. περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, de com-
muni salute. pollutus, impurus, inqui-
natus. Marc. 7, 2. κοινᾶς χειρὶ, τῶν
ἐσὶν ἀνόμοις, pollutis manibus, hoc est,
illotis. Rom. 14, 14. ἔδεν κοινὸν δι' ἑαυτῶν
nihil est impurum per se. Atque hoc signi-
ficatu tanquam συνώνυμα conjunguntur κοι-
νός, ἀκάθαρτος, impurus. Act. 14, 10.
Eccl. 11, 8.

Κοινῶς, adv. communiter, pariter,
Tob. 5, 13.

Κοινῶ, ὦ, polluo, βεβηλώ, μιαι-
νώ, ἐπὶ κοινοχρησίαν μεταφέρω, nempe,
quod promiscuo omnium usui patet, solet
inquinari. Scilicet alia naturā sunt impu-
ra, alia usu tantum impura sunt. Matth.
15, 11. τὸ κοινοῦ τὸν ἄνθρωπον, hoc
contaminat hominem. Fut. κοινώσω. Præ-
t. κεκοίνωκα, inquinavi, profanavi. Act.
21, 28. κεκοίνωκε τὸν ἅγιον τόπον, profa-
nabit sanctum locum. part. præf. πᾶν κοι-
νῶν, Apoc. 21, 27. omne inquinans, quæ
verba continue à Johanne explicantur, ubi
adjicit, καὶ ποιῶν βδέλυγμα, & perpe-
trans abominationem. impurum judico.
Act. 10 15. σὺ μὴ κοίνῃς, tu ne cense polluta,
ubi κοίνῃς pro κοίνῃς est imper. præf. Act. 11,
9. ὃ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε σὺ μὴ κοίνῃς. quæ Deus
purificavit, tu ne polluito, hoc est, pro pol-
lutis habeto, vel ne vocato polluta.

Ἀνακοινῶ, ὦ, & ὁμοί, ἔμαι, com-
munico cum hoc vel illo rem aliquam,
consulto cum aliis de re quapiam. 2. Macc.
14, 20. τῷ ἡγεμόνι τοῖς πλήθεσιν ἀνα-
κοινωσαμένῃς, cum ad populum seu concio-
nem retulisset, rem cum populo communi-
casset.

Κοινωνός, ὁ, ἡ, socius, a. 2. Cor.
8, 23. κοινωνός ἐμὸς, καὶ εἰς ὑμᾶς (per
Hebraïsmum pro ὑμῖν) συνεγγός, socius
meus, & vobis adjutor. Matth. 23, 30. κοι-
νωνοὶ αὐτῶν ἐν τῷ αἵματι τῶν προφητῶν,

A socii eorum in cæde prophetarum. Particeps.
2. Pet. 1, 4. ἵνα γένητε θεῖας κοινωνοὶ φύ-
σεως, ut fiat participes divine nature,
* h. e. ut imago Dei in vobis collapsa restau-
retur. In fæminino genere legitur Malach.
2, 14. ἡ κοινωνός σου, socia tua.

Κοινωνία, ας, ἡ, communio, 1. Cor.
1, 9. ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ,
vocati estis ad communionem Filii ejus. so-
cietas, Gal. 2, 9. δεξιὰς ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ
Βαρνάβᾳ κοινωνίας, dextras dederunt mihi
& Barnabæ societatis, scilicet tanquam sym-
bolum nostræ in Evangelii doctrina consen-
sionis. Beneficentia, quæ ex communione
fluit, & unde ceu argumento certo verè co-
gnoscitur. Hebr. 13, 16. Arbor cognoscitur
non ex floribus, sed fructibus. Verba sunt
flores, sed ipsa officia & beneficia sunt fru-
ctus. Sic Rom. 15, 26. κοινωνίαν πινὰ ποιῶ-
σασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων, conferre
aliquid in pauperes sanctos, hoc est, eroga-
re in eos eleemosynas. κοινωνίαν ἔχειν μετὰ
θεοῦ, communionem habere cum Deo.
1. Joh. 1, 6. & 1. Joh. 1, 7. κοινωνίαν ἔχομεν
μετ' ἀλλήλων, communionem cum eo
habemus mutuam: in qua communione
C summa hominis felicitas & summum ejus
bonum positum est.

Κοινωνικός, ὁ, ὄν, sociabilis, non au-
sterus, fastuosus, difficilis, qui facile se-
demittit ad tenuiorum hominum consuetu-
dinem, 1. Tim. 6, 18.

Κοινωνέω, ὦ, communico. F. κοινωνή-
σω. Præf. κεκοινωνήκα. Heb. 2, 14. κεκοινώ-
νηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, participes facti
sunt carnis & sanguinis. aor. 1. ἀέ. ἐκοινώ-
νησα, communicavi, Phil. 4, 15. ἐδεμίκα
μοι Ἐκκλησία ἐκοινώνησε, nulla Ecclesia
mihi communicavit. Construitur Heb. 2, 4.
D cum Genit. cum Dativo frequentissime. 1.
Tim. 5, 22. μὴ δὲ κοινωνῇς (2. sing. præf. ἀέ.
imper.) ἀμαρτίαις ἀδελφῶν, neque te
participem constitue alienorum peccatorum.
Gal. 6, 6. κοινωνεῖτω (3. sing. præf. ἀέ.
imper.) δὲ ὁ κατηχέμενος τὸν λόγον τῷ κα-
τηχάντι ἐν πάσιν ἀγαθοῖς, communicet
verò, qui instruitur in sermone cum eo, qui
instituit, omnia bona. Hic κοινωνεῖν idem
est quod impertire.

Bb 4

Ἀκοι-

* nimirum per gratiosam Spiritus S. inhabitationem & spiritualem cum Deo unionem.

Ἀκοινώνητος, &, ὁ, ἡ, incommuni-
cabilis. Sap. 14, 21. conf. Ef. 42, 8.

Ἐπικοινωνέω, ὦ, communico. Part.
pres. f. g. ἐπικοινωνῶσα, communicans,
Sir. 26, 6.

Συγκοινωνός, &, ὁ, ἡ, particeps, con-
fors. Rom. 11, 17. 1. Cor. 9, 23. Phil. 1, 7.
Socius, Apoc. 1, 9.

Συγκοινωνέω, ὦ, unâ participo, Eph.
5, 11. μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις, ne
commercium habete cum operibus illis. aor.
1. act. συνεκοινώνησα, communicavi. A-
poc. 18, 4. μὴ συγκοινωνήσητε (2. pl. aor.
1. act. subj.) ταῖς ἁμαρτίαις, ne parti-
cipes fiat peccatorum. Phil. 4, 14. συγκοι-
νωνήσαντές με τῇ θλίψει, unâ participa-
stis meam afflictionem, hoc est, mea affli-
ctio vos affecit, tanquam vobismet illata,
seu vicem meam doluistis, tanquam ve-
stram ipsorum.

ΚΟΙΤΗ, ης, ἡ, cubile, lectus,
(ἀ κῆμαι cubo. Synonymum est κλίνη,
ης, ἡ,) Luc. 11, 7. εἰς τὴν κοίτην εἰσὶ,
pro ἐν τῇ κοίτῃ, in lecto sunt. Semen ge-
nitale viri, Rom. 9, 10. ἐξ ἑνὸς κοίτην ἔχ-
ουσα, quum ex uno concepisset. concubitus.
Heb. 13, 4. καὶ ἡ κοίτη ἁμίανται, & C
concubitus impollutus. κοίται, libidines, per
metonym. subj. loci. Rom. 13, 3.

Κοιτὼν, κοιτῶν, ὁ, cubiculum.
Act. 12, 20. Judith. 13, 4.

Κοιτάζομαι, dormio. Levit. 15, 20.

Κοιτασία, ας, ἡ, concubitus. Levit.
20, 15.

Ἀρσενοκοίτης, &, ὁ, cinædus, 1. Cor.
6, 9. 1. Tim. 1, 10. Quem scriptura alibi
canem vocat, per metaph. à libidinosa ca-
nis natura. Deut. 23, 17. Vocatur cinædus,
παρὰ τὸ κινεῖν τὰ αἰδοῖα, à movendo pu-
denda, quam gestuum obscenitatem Apo-
stolus vocat ἀσχημοσύνην, fœdam actionem,
Rom. 1, 27.

Παράκοιτος, &, ἡ, concubina. Dan.
5, 2. ita ut subaudiatur vox γυνή, mulier.

ΚΟΚΚΟΣ, &, ὁ, granum, bacca
(ἀ κυέω, sum gravida, pario, videtur
dici. Semen plantæ enim continet) Matth.
17, 20. εἰάν τις ἔχηται πίστις ὡς κόκκον σινα-
πεως, si habeatis fidem, quantulum est gra-
num sinapis. κόκκος τὸ σίτη granum fru-
menti. Job. 12, 24. γυμνὸς κόκκος, nu-
dum granum. 1. Cor. 15, 37.

Α Κόκκινος, η, ον, coccineus, Matth.
27, 28. περιέθηκαν αὐτῷ χλαμίδα κοκ-
κίνην, imposuerunt ei chlamydem coccine-
am, sive purpuream. Est enim coccus,
Latinè granum, quod ad purpuram tingen-
dam adhibetur.

ΚΟΛΑΖΩ, punio.) affine Hebr.
כָּלַף cohibuit, כַּלְסָה carcer, q. d.
κολασήριον locus supplicii, vel tormentum.)
Fut. σω. Pres. κεκόλακα. Pass. pres. κο-
λάζομαι, punior. 2. Pet. 2, 9. Sap. 11, 17.
δι ὧν τις ἁμαρτάνει, δι αὐτῶν καὶ κολά-
ζεται, per quæ quis peccat, per ea & pu-
nitur. κολάζομαι, medium legitur in Acti-
da significatione. aor. 1. med. ἐκολάσαμεν,
ω, ατο. Act. 4, 21. πῶς κολάσονται (3. pl.
a. 1. med. subj.) αὐτοὺς, quomodo punirent
eos.

Κόλασις, εως, ἡ, cruciatus, Matth.
25, 46. καὶ ἀπελεύσονται ἔτοι εἰς κόλασιν
αἰώνιον, & abibunt isti ad cruciatum ater-
num. 1. Job. 4, 18. ὁ φόβος κόλασιν ἔχει,
metus cruciatum habet.

Ἀκόλαστος, &, ὁ, ἡ, propriè, q. d.
impunibilis, qui jugo discipline excusso dis-
solutè vivit, incontinens.

ΚΟΛΛΑΞ, in Genit. κόλλακος, ὁ,
adulator, parasitus. (Sic dictus q. d. κόλ-
λαξ, παρὰ τὸ κολλᾶσθαι, ab adherendo,
vel ἀ κόλον, &, τὸ, cibus, unde ollaris a-
micus dici consuevit, & parasitus, q. d. πα-
ρὰ τῷ σίτῳ, apud cibum, qui quamdiu
videt se à nobis juberi posse, nobis adest. At,
Tempora si fuerint nubila, solus eris.)
Arist. 4. Eth. 3. 6. 7. πάντες οἱ κόλλακες θη-
τικοί, omnes adulatores sunt serviles.

Κολακεύω, adulator, cum acc. Sap. 14, 17.
εἴνα τὸν ἀπόντα ὡς παρόντα κολακεύωσι, ut
absentem tanquam presentem adularentur.

Κολακεία, ας, ἡ, adulatio, assentatio, 1.
Thess. 2, 5. λόγος κολακείας, sermo assenta-
torius, pro λόγος κολακικός. Prov. κρεῖσσον
εἰς κόρακας ἐμπεσεῖν, ἢ εἰς κόλλακας, melius
est incidere in corvos, quam in adulatores.

ΚΟΛΑΠΤΩ, tundo. (ab Hebr.
כָּלַף unde est nomen כַּלְסָה mallei.)
tundendo excavo, sculpo, excido, Sir.
45, 11. ἐν γραφῇ κεκολαμμένη (dat. sing.
f. g. part. p. p.) in scriptura sculpta. 3. Reg.
7, 9. ἐκ λίθων τιμίων κεκολαμμένα, ex
lapidibus pretiosis excisa.

²Εγκολάπτω, insculpo, incido.

²Εγκολαπτός, ἡ, ὄν, insculptus. 1. Reg. 6, 31.

²Εγκόλαμμα, ατος, τό, sculptura. Exod. 39, 5.

²Εκκολάπτω, exsculpo. f. φω. α. ι. ἐξε-κόλαψα. 3. Macc. 2.

Συγκολάπτω, contundo. Aquila Lev. 22, 24.

Κόλαφος, α, ὁ, colaphus, âlapa.

Κολαφίζω, cum Accus. colaphum alicui infringo, Marc. 14, 45. ἤρξαντό τινες κολαφίζειν αὐτόν, ἔ caeperunt quidam colaphos ei infligere. 2. Cor. 12, 7. ἵνα με κολαφίσῃ (3. sing. pres. subj.) ut me colaphis cædat. Fut. κολαφίσω, colapho cædam, alapam impingam. aor. 1. ἐκολάφισα, Matth. 26, 67. καὶ ἐκολάφισαν αὐτόν, ἔ eum colaphis cæciderunt. κολαφίζομαι, colaphis cædor, 1. Cor. 4, 11. γυμνητεύομεν, καὶ κολαφίζόμεθα, καὶ ἀσπατῶμεν, nudi, pauperes sumus, ἔ colaphis cædimur, ἔ incertis vagamur sedibus.

Κολαβρίζω, contero. Jobi 5, 4.

ΚΟΛΕΟΨ, α, ὁ, vagina. 1. Paral. 21, 27. Scribitur ἔ κελεός. 1. Sam. 17, 51.

ΚΟΛΛΑ, ης, ἡ, gluten.

Κολλάομαι, ὦμαι, proprie conglutinor. per metaphoram adhæresco, τὸ ἀντέχομαι, ἀντέξομαι. 1. Cor. 6, 17. ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυρίῳ, ἐν πνεύματι ἐστίν, qui agglutinatur Domino, unus cum eo spiritus est. a. i. pass. ἐκολλήθην, agglutinatus sum vel adhæresco. Luc. 10, 11. τὸν κονιορτὸν κολληθέντα ὑμῖν, pulverem adhærescentem vobis. Luc. 15, 15. ἐκολλήθη ἐνὶ τῶν πολιτῶν, adhæsit uni ex civibus. Act. 8, 29. κολλήθητι (a. i. pass. imper.) τῷ ἄρματι τέτρω, adhæreto currui istī. Rom. 12, 9. ἀποσυγχῶντες τὸ πονηρὸν, κολλώμενοι (part. pres. pass.) τῷ ἀγαθῷ, odio prosequentes malum, dediti bono.

Κόλλησις, εως, ἡ, conglutinatio. Aquila Jesa. 41, 1.

²Εγκολλάομαι, ὦμαι, adjungo. Zachar. 14, 5.

Προσκολλάομαι, ὦμαι, agglutinor, adhæreo, idem quod simplex κολλῶμαι. Matth. 19, 5. legitur in fut. 1. pass. indic. cum Dat. Marc. 10, 7. cum præpositione πρὸς. προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτῆς, pro τῇ γυναικὶ αὐτῆς, adhærebit

A uxori suæ. Hebraismus. Articulus ἡ quandoque exprimitur per εἰς, hic per præpositionem πρὸς. Thema κόλλα affine est Hebræo חָבַד continere, complecti, Es. 40, 12. חָבַד ἔ complexus est.

Συγκολλάω, glutine compingo vel conjungo, Sir. 22, 7.

ΚΟΛΛΑΤΒΟΣ, α, ὁ, numulus. item grandioris monetæ per numulos permutatio. Hesych. κόλλυβος, ὁ ἐν τῷ χαλκῷ κεχαραγμένος βᾶς, bos in æneo numismate sculptus.

Κολλυβιστής, α, ὁ, numularius, collybista. à Plauto Trapezita dicitur, qui mensæ assidens pecunias numerat, aurum argento, argentumve obolis terunciisve permutans, quem nos Germani vocamus ein Wechseler. Matth. 21, 12. Job. 2, 15. Marc. 11, 15.

ΚΟΛΛΑΤΡΙΟΝ sive κολλήριον, α, τὸ. παρὰ τὸ κωλύειν, seu κολλᾶν τὸν ῥῆν, à prohibendo ἔ quasi glutinando fluxu. collyrium, genus medicamenti, Apoc. 3, 18.

Κολλύρα, ας, ἡ, ἔ κολλυρίς, ἰδος, ἡ, genus quoddam panis. 2. Sam. 6, 19.

Κολλυρίζω, panes ejusmodi facio. 2. Sam. 13, 6.

ΚΟΛΟΒΟΣ, α, ὁ καὶ ἡ, idem quod ὁ κόλος, mancus, mutilus.

Κολοβόω, ὦ, decurto, contraho, amputo. F. κολοβώσω, decurtabo. a. i. act. ἐκολόβωσα, decurtavi. Marc. 13, 20. εἰ μὴ ἐκολόβωσε τὰς ἡμέρας, nisi decurtasset dies. κολοβόομαι, ὦμαι, decurtor, amputor. a. i. pass. ἐκολοβώθην, decurtatus fui, Matth. 24, 22. Fut. 1. pass. κολοβωθήσομαι, decurtabor, Matth. 24, 22.

Κολοβότης, τητός, ἡ, decurtatio, defectio. Aquila Exod. 6, 9. ἀπὸ κολοβότητος πνεύματος, propter angustiam spiritus.

ΚΟΛΟΚΤΝΘΗ, ης, ἡ, cucurbita. Jonæ 4, 7. f.

ΚΟΛΟΝ, α, τὸ, cibus, unde quidam vocem κόλαξ derivant, quem Latini quoque Græca voce parasitum, gnathónem, hoc est, mensarum affeclam vocant.

Βοκόλιον, α, τὸ, armentum. Joel. 1, 18.

Αἰπόλος, α, ὁ, pro αἰγοπόλος per synco-

pen caprarius, qui versatur circa capras pascendas. Amos. 7, 14.

Βεκόλος, α, ό, bubulcus, qui bobus pabula præbet, qui eos pascit.

Δύσκολος, difficilis in sumendo cibo, qui est stomacho fastidioso. Jer. 49, 7. Dicitur per synecd. spec. de re quavis difficili, Marc. 10, 24. πῶς δύσκολόν ἐστι τὰς πεποιθότας ἐπὶ ταῖς χρήμασιν εἰς τὴν βασιλείαν τῆς Θεῆς εἰσελθεῖν; quomodo difficile est eos, qui confidunt opibus, in regnum Dei ingredi?

Δυσκόλως Adv. difficulter. Marc. 10, 23.

Ευκόλος, α, ό, ή, facilis, expeditus. B 2. Sam. 15, 3.

† ΚΟΛΟΣΣΑΙ, ὦν, αῖ, Colossæ, arum. civitas Phrygiæ, quæ est in Asia minori, Col. 1, 2. videtur derivari à Græco themate κολοσσός, α, ό, colossus, statua immensæ magnitudinis, qualis fuit illa Nebucadnezaris, Dan. 3. olim dicti fuere Rhodii, ἔ postea à colosso Solis, qui longus fuit 80. cubitorum κολοσσεῖς Colossenses. Vide Festum Colossus.

ΚΟΛΠΟΣ, α, ό, sinus, Ex. 4, 6. 7. gremium. Gen. 16, 5. Ponitur pro loco beatorum, per metaph. Luc. 16, 23. ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραάμ, idem quod ἐν τῷ κόλπῳ, in sinu Abrahamæ. Pluralis numerus ponitur pro singulari, sicut ibidem. 6. 22. εἰς τὸν κόλπον, in sinum. Luc. 6, 38. εἰς τὸν κόλπον, pro ἐν τῷ κόλπῳ. Sic Job. 1, 18. ὃ ὦν εἰς τὸν κόλπον τῆς πατρὸς, qui est in sinu Patris. Job. 13, 23. ἐν τῷ κόλπῳ in sinu. Sinus maris, per metaph. Germani per eundem tropum brachium maris vocant. Act. 27, 39. κόλπον δὲ τινα κατενόον, sinum verò quendam animadvertabant.

Κόλπωμα, ατος, τό, sinus. Ezech. 43, 13.

ΚΟΛΥΜΒΑΩ, ὦ, nato. Act. 27, 43. D (Etymol. ait, Dorienses dicere κολυμβᾶν, quia natantes κόλοι φαίνεσθαι non toti apparent.)

Ἐκκολυμβάω, ὦ, énato, Act. 27, 42.

Κολυμβητής, α, ό, natator, urinator.

Κολυμβήθρα, αν, ή, piscina, Job. 5, 2.

Διακολυμβάω, ὦ, transnato, 1. Macc. 9, 48. διεκολύμβησαν (3. pl. a. 1. ind. aet.) εἰς τὸ πέραν, transierunt in ulteriorem ripam.

† ΚΟΛΩΝΙΑ, ας, ή, nomen Latini; vide Calepinum, Act. 16, 12. vel à

A Græco κολῶνς, α, ό, locus altus, mons.

ΚΟΜΒΩΜΑ, τος, τό, ornamentum, vestitus. ἀκομβόμαι, ἔμαι. κομβώσασθαι Hefychius interpretatur εὐλίσσασθαι, hoc est, vestire se vel vestiri, vestimento ornari. Hinc est ἐγκομβώσασθαι, intus ornari, ab ἐγκομβόμαι, ἔμαι. Videtur aliis thema esse κόμπος, α, ό, nodus, Spangen, ἔ sic ἐγκομβώσασθαι est elegantibus fibulis vestes connectere. Vocem hanc explicat Suidas; ἔ ἐγκομπώσασθαι per π ait, esse εὐλίσσασθαι, quam orthographiam exemplar Complutense sequitur. Scribitur ergo verbum hoc duobus modis in eadem significatione. Sed res eodem redit. π ἔ ἔ sunt literæ labii, alteraque pro altera sæpe ponitur. Nec alienum est verbum κομπόμαι, ἔμαι, idem quod κομπάζω, gloriari, jactito me. 1. Pet. 5, 5. τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε, hoc est, ἐνδύσασθε, induite vos, vel induimini humilitate. Est enim verbum medium, quod utramque significationem, ἔ Activam ἔ Passivam admittit. Germanicè schmücket euch mit der Demuth. Est verò ἐγκομβώσασθε aor. 1. med. imper. Petrus hic monet adolescentes, qui inprimis in vestium luxu suam produnt vanitatem, ut de vero ornatu, ἔ de vera hominis veste, quæ est humilitas, sint solliciti.

ΚΟΜΕΩ, ὦ, curo, cum Acc. (κομῆω etiam ponitur pro alo, Hesiod. ἐργ. 602.)

Κομίζω, idem, item afferro. Luc. 7, 37. Fut. κομίσω. aor. 1. ἐκόμισα, attuli. κομίζομαι (medium) reporto. 1. Pet. 1, 9. F. κομίσομαι, ἔ Atticè κομιῆμαι. Eph. 6, 8. εἰδότες ὅτι ὃ ἐάν τι ἕκαστος ποιήσῃ ἀγαθόν, τᾷτο κομίζεται παρὰ τῆς Κυρίας, scientes, singulos, quicquid fecerint boni, hoc reportaturos à Domino. κομίζεται hic Atticè pro κομίσεται (3. sing. fut. 1. med.) 1. Pet. 5, 4. κομίζετε pro κομίσετε referetis. Col. 3, 25. ὃ δὲ ἀδικῶν, κομίζεται ὃ ἠδίκησε, qui verò injuria alios afficit, referet injuriam, quam aliis intulit, hoc est, Deus tanquam justus judex par pari referet. aor. 1. med. ἐκομισάμην, obtinui. Heb. 11, 39. ἔκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, non obtinuerunt promissionem. Retuli, 2. Cor. 5, 10. ἵνα κομισῇται (3. sing. aor. 1. med. subj.) ἕκαστος τὰ διὰ τῆς σώματος, ut reportet unusquisque, quæ in corpore suo vel per

per suum corpus scilicet fecerit. Sic Heb. A 10, 36. κομισήσα ἐστὶ 2. pers. plur. aor. 1. med. subj. Tob. 7, 12. κομίζε (pres. imper. med.) αὐτήν, curam habe illius, vel, habe tibi illam. Cap. 9, 2. κομισαί (a. 1. imper. med.) μοι τὸ ἀργύριον, affer mihi argentum.

Ἀνακομίζω, refero, reveho. Item deporto. 1. Macc. 12, 39. σώματα ἀνακομισαῖ (a. 1. inf. med.) corpora deportare.

Ἀποκομίζω, idem. 2. Macc. 2, 15. τὰς ἀποκομιζέοντας (acc. pl. m. g. part. fut. 1. act. Atticē) relatueros, deportatueros.

Διακομίζω, transfero, transveho, transporto. 3. Esd. 2, 14. σκεῖν διακομιδῇ (3. sing. aor. 1. ind. pass.) χρυσᾶ, vasa aurea translata sunt.

Ἐκκομίζω, effero, exporto.

Ἐκκομιζομαι, efferor, Luc. 7, 12. ἰδὲ ἐξεκομίζετο (3. singul. imperf. passiv.) τεθνηκώς, efferebatur mortuus.

Ἐκκομιδῇ, ἥς, ἡ, exportatio, asportatio. 2. Macc. 3, 7.

Παρακομίζω, apporto, porto, fero, 2. Macc. 4, 19. παρακομιζόντες ἀργυρῆς δραχμαῖς, apportantes argenti drachmas; C effero tanquam funus, humo, sepelio, 2. Macc. 9, 29.

Παρακομιδῇ, ἥς, ἡ, advectio, apportatio.

Συγκομίζω, unā effero, unā funus curo. aor. 1. act. συνεκόμισα, Act. 8, 2. συνεκόμισαν τὸν Στέφανον, unā curarunt funus Stephani.

Κομιδῇ, ἥς, ἡ, cura, unde

Κομιδῇ, Adv. studiosè, diligenter, item valdè; κομιδῇ γίγνεται, admodum juvenis.

Γλωσσόκομον, &, τὸ, propriè significat thecam, tibiatarum linguis recondendis idoneam. Deinde per synecd. metaphoricam signif. marsupium, in qua significatione legimus Joh. 12, 6. καὶ τὸ γλωσσόκομον ἔχει, & habebat marsupium.

ΚΟΜΗ, ἥς, ἡ, coma, ἡ τρίχωσις. Suid. Τριζ τῆς κεφαλῆς, crinis capitis, qui Latine uno nomine dicitur capillus, quasi capitis pilus. (ἀκομῆω orno) 1. Cor. 11, 15.

Κομάω, ὦ, comatus sum. 1. Cor. 11, 14.

ἀνὴρ ἐὰν κομᾷ ἀτιμία αὐτῷ ἐστὶ, coma viro est dedecori.

Κομήτης, &, ὁ, comatus, qui alit promissos capillos, caesariem. item meteorum, quod dicitur comēta. Lucret. vocat sidus crinitum.

ΚΟΜΗΟΣ, &, ὁ, fonitus, propriè apri dentes acuentis. Hinc

Κομπέω, crepito, glorior.

Κομπός, &, ὁ, jaçtator.

Περιοκοπέω, ὦ, circumstrepo, circumfono, Sap. 17, 4.

ΚΟΜΨΟΨ, ἡ, ὁ, scitus, elegans, B bellus, lepidus, urbanus, (affine τῷ κομῆω, orno) in comp. κομψότερος, elegantior. unde κομψότερον melius, Adv. Joh. 4, 52. ἐν ᾗ κομψότερον ἔχει, qua hora melius habuit.

ΚΟΝΔΥ, vos, τὸ, calix. Jesa. 51, 17. τὸ κόνδυ τῷ θυμῷ ἐξέπιες, calicem iræ ebibisti.

ΚΟΝΔΥΛΟΣ, &, ὁ, colaphus.

Κονδυλισμός, &, ὁ, contumelia, Zeph. 2, 8.

Κατακονδύλιζω, pugnīs percutio. Amos. 5, 11.

ΚΟΝΕΨ, ὦ, festino, operor, famulor, (affine nomini κόνις, eus, ἡ, pulvis. Nam qui festinant, motu suo pulverem excitant.)

Διάκονος, &, ὁ, ἡ, minister, a. Matth. 23, 11. ὁ δὲ μέγιστος ὑμῶν, ἔσται ὑμῶν διάκονος, maximus inter vos erit vester minister. μέγιστος hīc pro μέγιστος. διάκονος, &, ὁ, ἡ, compos. ex δια, quod in compositis significationem intendit, & κονέω, festino, q. d. praefestinans, expeditus, paratus, promptus. Tribuitur iis, qui praerant xario Ecclesiastico, & curam gerebant pro

D pauperibus, qui sine mora pauperes juvare debent. Act. 6, 2. Legitur in f. g. Rom. 16, 1. Tribuitur verbi divini doctoribus. 1. Cor. 3, 5. Magistratui politico Rom. 13, 4. Scilicet Deus constituit ministros & verbi & gladii, qui utrique de administrato officio DOMINO DEO reddituri sunt rationes. Rex ergo & magistratus quilibet, quia DEI est διάκονος, diaconus, festinare debet, imprimis in litibus finendis, quae aequo longius quandoque solent procrastinari. conf. Habac. 1, 4. Amos. 5, 7.

Διακονία, *as*, ἡ, ministerium, *Act.* 6, 4. ἐν τῇ διακονίᾳ τῷ λόγῳ, *in ministerio verbi.* 2. *Cor.* 5, 18. διακονίαν τῆς καταλλαγῆς, *ministerium reconciliationis.* Tribuitur Apostolis *Act.* 1, 25. Episcopis 2. *Tim.* 4, 5. 1. *Cor.* 12, 5. διαίρεσις διακονιῶν αἰσι, καὶ ὁ αὐτὸς κύριος, *divisiones seu distinctae species ministeriorum seu officiorum sunt, sed idem Dominus.* custodia electorum, *Heb.* 1, 14. cura eleemosynarum ad pauperes perferendarum, 2. *Cor.* 9, 1. subministratio & sublevatio, *Act.* 11, 29. officium quod praestatur captivo, 2. *Tim.* 4, 11. Labor qui praestatur hospiti, *ut lautè excipiat, Luc.* 10, 40.

Διακονέω, *ω*, inservio, ministro. 2. *Pet.* 4, 11. imperf. διακόνεον & contractè διακόνεν inserviebam, *Marc.* 1, 13. *Luc.* 8, 3. διακόνεν (3. plur. imperf. *act.*) αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων, ministrabant ei ex iis, quae ipsis suppetebant. F. διακονήσω, inserviam, ministrabo. *Luc.* 12, 37. aor. 1. *act.* διακόνησα, ministravi, 2. *Tim.* 1, 18. *Præt.* *act.* διακόνηκα. *Præs.* pass. διακονέομαι, alii mihi inserviunt, 2. *Cor.* 8, 19, 20. aor. 1. pass. διακονήθην, *Matth.* 20, 28. ἐκ ἧλθε διακονηθῆναι (aor. 1. pass. inf.) ἀλλὰ διακονῆσαι (a. 1. *act.* inf.) Non venit Filius hominis, ut sibi ministretur, sed ut ministret. 2. *Cor.* 3, 3. ἐστὶ ἐπιστολὴ Χριστοῦ, διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, vos estis epistola Christi, subministrata à nobis, vel potius, cui mea praestiti servitia.

ΚΟΝΙΣ, *aws*, ἡ, pulvis. item cinis.

Κονία, *as*, ἡ, pulvis, cinis. ἦθ' αὖ ἐν κονίῃσι, *in cineribus sedere erat signum magni luctus.* ὁδὸς. η. 153. ἔζετ' ἐπ' ἐσχάτῃ ἐν κονίῃσι sedebat ad focum in cineribus. Sic de Laërte ὁδὸς. ω. Sic 2. *Sam.* 13, 18. unde *Es.* 61, 3. ornatus pro cinere. *Joh.* 2, 9. vide σποδὸς. item κονία, calx, in factum. gen. ἄσβεστος κονία, calx viva, non extincta. (à καίω, pro quo usitatum est καίω, uro, cinis enim est pulvis ex re usta. Et calx fit igni. Sic Hebr. קִנִּיָּה épher, cinis, est à קָץ fregit, unde est τέφρα, *as*, ἡ, cinis. Suidas derivat à καίνω τὸ κόπλω, seco, & τὴν κόνην vocat γῆν διακαυμένην, terram perustam.)

Κονιάω, *ω*, propriè calce dealbo. Fut. αἴσω. *Præt.* κεκονίακα. *præs.* pass. κονιόο-

μαι, *ωμαι*, dealbor. *Matth.* 23, 27. παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, *similes estis sepulcris dealbatis, Act.* 23, 3. τοῖχε κεκονιαμένε, *paries delbate, hoc est, tu hypocrita.*

Κονίαμα, *tos*, τὸ, superficies dealbata. *Dan.* 5, 5.

Κονιάζω, pulvere conspergo. κεκονιασμένος, pulvere conspersus. *Symmachus* 2. *Sam.* 1, 2.

Κονίζω, in pulvere volvo: deinde pugno, certo, ut exprimatur hebraicum, קָצַן, quia exinde oritur pulvis. *Incertus Genes.* 32, 24.

ΚΟΝΤΟΨ, *ε*, ὁ, contus. *Ezech.* 39, 9.

ΚΟΨΡΟΣ, *ε*, ἡ, stercus, lutum. (περίτλωμα τῆς τροφῆς, *superfluitas alimenti, q. κοπιᾶρος, molestus, κοπιᾶζω, negotium facesso*) *Num.* 19, 5. σὺν τῇ κόπρῳ, cum stercore. *Es.* 37, 12. ἵνα φάγωσι τὴν κόπρον αὐτῶν, ut comedant excrementa sua.

Κοπρία, *as*, ἡ, fimus. *Luc.* 13, 8. καὶ βάλω (a. 2. subj.) κοπρίαν, & adjecero *stercum, quo agri & vineae stercorari solent.*

Κόπριον, *ε*, τὸ, fimus. 2. *Macc.* 2, 62.

Κοπρών, *ωνος*, ὁ, sterquilinium. 2. *Reg.* 10, 29.

ΚΟΨΤΩ, seco, cædo. imperf. ἐκοπλον, cædebam, *Matth.* 21, 8. F. κόψω, cædam. *Præt.* κέκοφα. a. 1. *act.* ἐκοφα, *as*, ε, cæcidi, κόπτομαι, verbum med. plango, hoc est, clara voce lamentor & pectoris femorumque percussione animi dolorem testor. Hæc enim etiam Latine vocis propria est significatio; ut Plangunt litora fluctus. Et *Ovid.* plangere nuda meis conabar pectora palmis. & κόπλω videtur dici ab Hebræo קָץ vola, manus. manu cadimus, secamus, plangimus. Construitur cum Accus. *Luc.* 8, 52. ἐκλαιον δὲ πάντες, καὶ ἐκόπλοντο αὐτήν, flebant autem omnes, & plangebant eam. Fut. 1. med. κόφομαι, plangam, *Apos.* 1, 7. καὶ κόπονται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς, & plangent coram eo omnes tribus terra. aor. 1. med. ἐκοφάμην, ω, ατο, *Matth.* 11, 17. καὶ ἐκ' ἐκόφαδε (2. pl. a. 1. med.) & non plangistis. *præt.* med. κέκοπα, unde est

Κόπος,

Κόπος, &, ὁ, molestia, negotium, quod cedit, ὅ quasi vires frangit. Luc. 11, 7. μή μοι κόπος πάρεχε, ne mihi facesse negotium. Heb. 6, 10. ἐπιλαθέσθαι τὴν κόπον τῆς ἀγάπης, oblivisci laboriosae charitatis. Hypallage Hebraica. labor. 1. Cor. 3, 8. μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἰδίον κόπον, mercedem accipiet secundum suum laborem.

Κοπώδης, εως, ὁ, ἡ, laboriosus. Symmachus Eccles. 1, 8.

Ἀκοπος, &, ὁ, ἡ, indefessus; item qui molestia affectus non est.

Ἀκόπως ὁ ἀκοπιάσως, it. ἀκοπιάτως, Sap. 16, 20. ἀδύ. sine labore ὁ lassitudine.

Ευκοπος, ὁ, ἡ, facilis. εὐκοπώτερον, facilius. Luc. 18, 25.

Ευκοπία, ας, ἡ, facilitas.

Κοπή, ἡς, ἡ, caedes, strages, Heb. 7, 1. ὑποσφύροντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων, revertenti à strage regum.

Κοπιᾶω, ὦ, laboro, ὅ quidem manu, cum difficultate ὁ defatigatione, prout rustici laborant. Col. 1, 29. ὁ καὶ κοπιῶ, ad quod etiam enitor. 2. Tim. 2, 6. Matth. 6, 28. ὁ κοπιᾷ, ὅτε νήθει, non laborat neque net. Præf. act. κεκοπίακα, laboravi, Joh. 4, 38. Gal. 4, 11. Apoc. 2, 3. Fatigor, Matth. 11, 28. δεῦτε πρὸς με πάντες κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, venite ad me omnes defatigati ὁ onerati. Joh. 4, 6. κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, defatigatus ex itinere. κεκοπιακῶς est part. præf. act. aor. 1. ἐκοπίασα, 1. Cor. 15, 10. περισσώτερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, amplius, quam illi omnes, laboravi. Luc. 5, 5. δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιᾶσαντες (part. a. 1. act.) quamvis per totam noctem nos fatigaverimus. ἀκῆ, εἰς κενὸν κοπιᾶν, frustra, incassum laborare. Gal. 4, 11. Phil. 2, 16. Per metaphoram κοπιᾶν ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ, laborare in verbo ὁ doctrina, hoc est, in docendo Dei verbo, 1. Tim. 5, 17. ποῦ καὶ κοπιᾶν, multum laborare, Rom. 16, 6. 12. part. præf. 2. Tim. 2, 6. γεωργὸς κοπιῶν, agricola laborans. Rom. 16, 12. Τρύφαινα κοπιῶσα, Tryphana laborans.

Κοπάζω, cesso, quiesco gravi defatigatus labore. De ea quiete proprie dicitur, quæ gravissimam aliquam motionem consequitur. Græci interpretes vocem קָנַח

hoc verbo expresserunt. Gen. 8, 1. Fut. κοπάσω. aor. 1. ἐκόπασα, quievi, Matth. 14, 32. ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, conquievit ventus, quasi stando delassatus. sedo, quiescere facio, Sir. 43, 23. ἐν λογισμῷ αὐτῷ ἐκόπασεν ἄβυσσον, oratione sua sedavit abyssum. Cap. 48, 10. κοπάσαι ὀργήν, sedare vel ad sedandam iram.

Κοπετός, &, ὁ, planctus, Act. 8, 2. καὶ ἐποιήσαντο κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ, ὁ ediderunt planctum magnum super eo, hoc est, magno cum planctu mortem ejus desleberunt.

Κόμμα, ατ, τὸ, segmen, caesum, incisum, membrum periodi imperfectum; Item, nota sive signum in nummo percussio, moneta, 1. Macc. 15, 6. ἐπέτρεψά σοι ποιῆσαι κόμμα ἰδίον, νόμισμα τῇ χώρῃ σε, permisi tibi facere monetam propriam, numisma regioni tue. q. à p. p. κέκομμα.

Κοπανίζω, tundo. 1. Reg. 5, 11. ἔλαον κεκοπανισμένον, oleum contusum.

Κοπόω, ὦ, lasso, f. ὠσω, Eccles. 10, 15. Præf. pass. κοπόομαι, ἔμαι, lassor, fatigor, p. p. κεκόπωμαι, part. κεκοπωμέν, Judith. 13, 1. a. 1. ἐκοπώθην, lassatus sum.

Κόπωσις, εως, ἡ, lassitudo, defatigatio, Eccles. 12, 12.

Ἀνακόπῳ, inhibeo, interpello, Gal. 5, 7. τίς ὑμᾶς ἀνέκοψε; Quis vos interruptit in cursu vestro?

Ἀποκόπῳ, abscindo. a. 1. ἀπέκοψα, abscidi, Joh. 18, 10. καὶ ἀπέκοψεν αὐτῷ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν, ὁ abscidit ei auriculam dextram. Imp. aor. 1. ἀπόκοπον, resecā, Marc. 9, 43. 45. F. 1. med. ἀποκόφομαι, abscindar, Gal. 5, 12. ὁφελον καὶ ἀποκόπονται οἱ ἀνασταύντες ὑμᾶς, utinam ὁ abscendantur, qui vos inquietant!

Ἀπόκομμα, ατος, τὸ, abscissio. Aquila Ezech. 20, 7.

Διακόπῳ, disseco, intercido. 2. Macc. 10, 37. τὰς πύλας διέκοπτον (3. pl. imperf. ind. act.) fores intercidebant, effringebant.

Διακοπή, ἡς, ἡ, divisio. Judic. 5, 17.

Ἐγκόπῳ, proprie cum ictu adigo, incido, infigo, intercido. item interpello, Act. 24, 4. ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεον σὲ ἐγκόπῳ, ne verò te diutius interpellem, σὲ hic retinet accentum, quia δακλικῶς ponitur. aor. 1. ἐνέκοψα, inhibui, Gal. 5, 7. impedivi. 1. Thess.

pen caprarius, qui versatur circa capras A Græco κολῳός, ὅ, locus altus, mons. pascendas. Amos. 7, 14.

Βεκόλος, α, ὁ, bubulcus, qui bobus pabula præbet, qui eos pascit.

Δύσκολος, difficilis in sumendo cibo, qui est stomacho fastidioso. Jer. 49, 7. Dicitur per synecd. spec. de re quavis difficili, Marc. 10, 24. πῶς δύσκολόν ἐστι τὰς πεποιθότας ἐπὶ τοῖς χρήμασιν εἰς τὴν βασιλείαν τῆς Θεᾶς εἰσελθεῖν; quomodo difficile est eos, qui confidunt opibus, in regnum Dei ingredi?

Δυσκόλως Adv. difficulter. Marc. 10, 23.

Ευκόλος, α, ὁ, ἥ, facilis, expeditus. B 2. Sam. 15, 3.

† ΚΟΛΟΣΣΑΙ, ὦν, αῖ, Colossæ, arum. civitas Phrygiæ, quæ est in Asiâ minori, Col. 1, 2. videtur derivari à Græco themate κολοσσός, ὅ, colossus, statua immensæ magnitudinis, qualis fuit illa Nebucadnezaris, Dan. 3. olim dicti fuere Rhodii, ἔ postea à colosso Solis, qui longus fuit 80. cubitorum κολοσσεῖς Colossenses. Vide Festum Colossus.

ΚΟΛΠΟΣ, α, ὁ, sinus, Ex. 4, 6. 7. gremium. Gen. 16, 5. Ponitur pro loco beatorum, per metaph. Luc. 16, 23. ἐν τοῖς κόλποις Ἀβραάμ, idem quod ἐν τῷ κόλπῳ, in sinu Abrahamæ. Pluralis numerus ponitur pro singulari, sicut ibidem. 6. 22. εἰς τὸν κόλπον, in sinum. Luc. 6, 38. εἰς τὸν κόλπον, pro ἐν τῷ κόλπῳ. Sic Job. 1, 18. ὃ ὧν εἰς τὸν κόλπον τῆς πατρὸς, qui est in sinu Patris. Job. 13, 23. ἐν τῷ κόλπῳ in sinu. Sinus maris, per metaph. Germani per eundem tropum brachium maris vocant. Act. 27, 39. κόλπον δέ τινα κατενόον, sinum verò quendam animadvertabant.

Κόλπωμα, ατος, τὸ, sinus. Ezech. 43, 13.

ΚΟΛΥΜΒΑΪΩ, ὦν, nato, Act. 27, 43. D (Etymol. ait, Dorienses dicere κολυμβᾶν, quia natantes κόλοι φαίνεσθαι non toti apparent.)

Ἐκκολυμβάω, ὦν, énato, Act. 27, 42.

Κολυμβητής, ὅ, natator, urinator.

Κολυμβήθρα, αν, ἥ, piscina, Job. 5, 2.

Διακολυμβάω, ὦν, transnato, 1. Macc. 9, 48. διεκολύμβησαν (3. pl. a. 1. ind. act.) εἰς τὸ πέραν, transierunt in ulteriorem ripam.

† ΚΟΛΩΝΙΑ, ας, ἥ, nomen Latini; vide Calepinum, Act. 16, 12. vel à

Græco κολῳός, ὅ, locus altus, mons.

ΚΟΜΒΩΜΑ, τος, τὸ, ornamen-
tum, vestitus. ἀκομβόμαι, ἔμαι. κομβώ-
σασθαι Hesychius interpretatur σολίσασθαι,
hoc est, vestire se vel vestiri, vestimento
ornari. Hinc est ἐγκομβώσασθαι, intus
ornari, ab ἐγκομβόμαι, ἔμαι. Videtur
aliis thema esse κόμπος, α, ὁ, nodus,
Spangen, ἔ sic ἐγκομβώσασθαι est ele-
gantibus fibulis vestes connectere. Vocem
hanc explicat Suidas; ἔ ἐγκομπώσασθαι
per π ait, esse σολίσασθαι, quam ortho-
graphiam exemplar Complutense sequitur.
Scribitur ergo verbum hoc duobus modis in
eadem significatione. Sed res eodem redit.
π ἔ ἔ sunt literæ labii, alteraque pro al-
tera sæpe ponitur. Nec alienum est ver-
bum κομπόμαι, ἔμαι, idem quod κομπά-
ζω, gloriari, jactito me. 1. Pet. 5, 5. τὴν
ταπεινοφροσύνην ἐγκομβώσασθε, hoc est,
ἐνδύσασθε, induite vos, vel induimini hu-
militate. Est enim verbum medium, quod
utramque significationem, ἔ Activam ἔ
Passivam admittit. Germanicè schmecket
euch mit der Demuth. Est verò ἐγκομ-
βώσασθε aor. 1. med. imper. Petrus hic mo-
net adolescentes, qui inprimis in vestium
luxu suam produnt vanitatem, ut de vero
ornatu, ἔ de vera hominis veste, quæ est
humilitas, sint solliciti.

ΚΟΜΕΪΩ, ὦν, curo, cum Acc. (κομῆω
etiam ponitur pro alo, Hesiod. ἐργ. 602.)

Κομίζω, idem, item afferro. Luc. 7, 37.
Fut. κομίσω. aor. 1. ἐκόμισα, attuli. κο-
μίζομαι (medium) reporto. 1. Pet. 1, 9.
F. κομίσομαι, ἔ Atticè κομιῶμαι. Eph. 6,
8. εἰδότες ὅτι ὃ ἐάν τι ἕκαστος ποιήσῃ ἀγα-
θόν, τῷτο κομίζεται παρὰ τῆς Κυρίης, sci-
entes, singulos, quicquid fecerint boni, hoc
reportaturos à Domino. κομίζεται hic At-
ticè pro κομίσεται (3. sing. fut. 1. med.)
1. Pet. 5, 4. κομίζετε pro κομίσετε refe-
retis. Col. 3, 25. ὃ δὲ ἀδικῶν, κομίζεται ὃ
ἠδίκησε, qui verò injuria alios afficit, re-
feret injuriam, quam aliis intulit, hoc est,
Deus tanquam justus judex par pari refe-
ret. aor. 1. med. ἐκομισάμην, obtinui. Heb.
11, 39. ἔκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, non
obtinnerunt promissionem. Retuli, 2. Cor.
5, 10. ἵνα κομισῇται (3. sing. aor. 1. med.
subj.) ἕκαστος τὰ διὰ τῆς σώματος, ut re-
portet unusquisque, quæ in corpore suo vel
per

per suum corpus scilicet fecerit. Sic Heb. A 10, 36. κομισθηδαι est 2. pers. plur. aor. 1. med. subj. Tob. 7, 12. κομίζε (pres. imper. med.) αὐτήν, curam habe illius, vel, habe tibi illam. Cap. 9, 2. κόμισαι (a. 1. imper. med.) μοι τὸ ἀργύριον, affer mihi argentum.

Ἀνακομίζω, refero, reveho. Item deporto. 1. Macc. 12, 39. σώματα ἀνακομισαδαι (a. 1. inf. med.) corpora deportare.

Ἀποκομίζω, idem. 2. Macc. 2, 15. τὰς ἀποκομιζήντας (acc. pl. m. g. part. fut. 1. act. Atticè) relatueros, deportatueros.

Διακομίζω, transfero, transveho, transporto. 3. Esd. 2, 14. σκεύη διακομιδῇ (3. sing. aor. 1. ind. pass.) χρυσῶν, vasa aurea translata sunt.

Ἐκκομίζω, effero, exporto.

Ἐκκομιζομαι, efferor, Luc. 7, 12. ἰδὲ ἐξεκομίζετο (3. singul. imperf. passiv.) τεθνηκώς, efferebatur mortuus.

Ἐκκομιδῇ, ἥs, ἡ, exportatio, asportatio. 2. Macc. 3, 7.

Παρακομίζω, apporto, porto, fero, 2. Macc. 4, 19. παρακομίζοντας ἀργυρῆs δραχμαῖs, apportantes argenti drachmas; C effero tanquam funus, humo, sepelio, 2. Macc. 9, 29.

Παρακομιδῇ, ἥs, ἡ, advectio, apportatio.

Συγκομίζω, unà effero, unà funus curo. aor. 1. act. συνεκόμισα, Act. 8, 2. συνεκόμισαν τὸν Στέφανον, unà curarunt funus Stephani.

Κομιδῇ, ἥs, ἡ, cura, unde

Κομιδῇ, Adv. studiosè, diligenter, item valdè; κομιδῇ νέεσθαι, admodum juvenis.

Γλωσσόκομον, s, τὸ, propriè significat thecam, tibiatarum linguis recondendis idoneam. Deinde per synecd. metaphoricam signif. marsupium, in qua significatione legimus Job. 12, 6. καὶ τὸ γλωσσόκομον ἔχε, ἔ habebat marsupium.

ΚΟΜΗ, ηs, ἡ, coma, ἡ τρίχωσιs. Suid. Ἰπὶζ τῆs κεφαλῆs, crinis capitis, qui Latine uno nomine dicitur capillus, quasi capitis pilus. (à κομέω orno) 1. Cor. 11, 15.

Κομάω, ὦ, comatus sum. 1. Cor. 11, 14.

ἀνὴρ ἐὰν κομᾷ ἀτιμία αὐτῷ ἐστὶ, coma viro est dedecori.

Κομήτης, s, ὁ, comatus, qui alit promissos capillos, cesariem. item meteorum, quod dicitur cometa. Lucret. vocat sidus crinitum.

ΚΟΜΗΟΣ, s, ὁ, fonitus, propriè apri dentes acuentis. Hinc

Κομπέω, crepito, glorior.

Κομπός, s, ὁ, jaçtator.

Περικομπέω, ὦ, circumstrepo, circumsono, Sap. 17, 4.

ΚΟΜΨΟΨ, ἡ, ὁ, scitus, elegans, B bellus, lepidus, urbanus, (affine τῷ κομέω, orno) in comp. κομψότερος, elegantior. unde κομψότερον melius, Adv. Job. 4, 52. ἐν ᾗ κομψότερον ἔχε, qua hora melius habuit.

ΚΟΝΔΥ, vos. τὸ, calix. Jesa. 51, 17. τὸ κόνδυ τῷ θυμῷ ἐξέπιες, calicem iræ ebibisti.

ΚΟΝΔΥΛΟΣ, s, ὁ, colaphus.

Κονδυλισμός, s, ὁ, contumelia, Zeph. 2, 8.

Κατακονδύλιζω, pugnis percutio. Amos. 5, 11.

ΚΟΝΕΨ, ὦ, festino, operor, famulor, (affine nomini κόνις, eus, ἡ, pulvis. Nam qui festinant, motu suo pulverem excitant.)

Διάκονος, s, ὁ, ἡ, minister, a. Matth. 23, 11. ὁ δὲ μέζων ὑμῶν, ἔσαι ὑμῶν διάκονος, maximus inter vos erit vester minister. μέζων hinc pro μέγιστος. διάκονος, s, ὁ, ἡ, compos. ex δια, quod in compositis significationem intendit, ἔ κονέω, festino, q. d. praefestinans, expeditus, paratus, promptus. Tribuitur iis, qui praerant exarario Ecclesiastico, ἔ curam gerebant pro D pauperibus, qui sine mora pauperes juvare debent. Act. 6, 2. Legitur in f. g. Rom. 16, 1. Tribuitur verbi divini doctoribus. 1. Cor. 3, 5. Magistratui politico Rom. 13, 4. Scilicet Deus constituit ministros ἔ verbi ἔ gladii, qui utrique de administratione officio DOMINO DEO reddituri sunt rationes. Rex ergo ἔ magistratus quilibet, quia DEI est διάκονος, diaconus, festinare debet, imprimis in litibus finendis, quæ equo longius quandoque solent procrastinari. conf. Habac. 1, 4. Amos. 5, 7.

Διακονία, ας, ἡ, ministerium, Act. 6, 4. ἐν τῇ διακονίᾳ τῷ λόγῳ, in ministerio verbi. 2. Cor. 5, 18. διακονίαν τῆς καταλλαγῆς, ministerium reconciliationis. Tribuitur Apostolis Act. 1, 25. Episcopis 2. Tim. 4, 5. 1. Cor. 12, 5. διακρίσεις διακονιῶν αἰσι, καὶ ὁ αὐτὸς κύριος, divisiones seu distinctae species ministeriorum seu officiorum sunt, sed idem Dominus. custodia electorum, Heb. 1, 14. cura eleemosynarum ad pauperes perferendarum, 2. Cor. 9, 1. subministratio & sublevatio, Act. 11, 29. officium quod praestatur captivo, 2. Tim. 4, 11. Labor qui praestatur hospiti, ut lautè excipiat, Luc. 10, 40.

Διακονέω, ᾧ, inservio, ministro. 2. Pet. 4, 11. imperf. διηκόνειον & contractè διηκόνειν inserviebam, Marc. 1, 13. Luc. 8, 3. διηκόνειν (3. plur. imperf. act.) αὐτῷ ἀπὸ τῶν ὑπαρχόντων, ministrabant ei ex iis, quae ipsis suppetebant. F. διακονήσω, inserviam, ministrabo. Luc. 12, 37. aor. 1. act. διηκόνησα, ministravi, 2. Tim. 1, 18. Præt. act. διηκόνηκα. Præs. pass. διακονέομαι, alii mihi inserviunt, 2. Cor. 8, 19, 20. aor. 1. pass. διηκονήθην, Matth. 20, 28. & ἦλθε διακονηθῆναι (aor. 1. pass. inf.) ἀλλὰ διακονῆσαι (a. 1. act. inf.) Non venit Filius hominis, ut sibi ministretur, sed ut ministret. 2. Cor. 3, 3. ἐστὶ ἐπιστολὴ Χριστοῦ, διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, vos estis epistola Christi, subministrata à nobis, vel potius, cui mea praestiti servitia.

KO'NIΣ, εως, ἡ, pulvis. item cinis.

Kovía, ας, ἡ, pulvis, cinis. ἦθαι ἐν κοινήσι, in cineribus sedere erat signum magni luctus. ὁδύος. η. 153. ἔζετ' ἐπ' ἑσχάτῃ ἐν κοινήσι sedebat ad focum in cineribus. Sic de Laërte ὁδύος. ω. Sic 2. Sam. 13, 18. unde Es. 61, 3. ornatus pro cinere. Joh. 2, 9. vide σποδὸς. item kovía, calx, in faem. gen. ἄσβεστος kovía, calx viva, non extincta. (ἀ καίω, pro quo usitatum est καίω, uro, cinis enim est pulvis ex re usta. Et calx fit igni. Sic Hebr. קֵפֶר épher, cinis, est ἀ קָפַר fregit, unde est τέφρα, ας, ἡ, cinis. Suidas derivat ἀ καίνω τὸ κόπῳ, seco, & τὴν κόνην vocat γῆν διακαυμένην, terram perustam.)

Kovιάω, ᾧ, propriè calce dealbo. Fut. αἶσω. Præt. κεκονίακα. præs. pass. κονιάο-

Amay, ᾧμαι, dealbor. Matth. 23, 27. παρομοιάζετε τάφοις κεκονιαμένοις, similes estis sepulcris dealbatis, Act. 23, 3. τοῖχε κεκονιαμένε, paries delbate, hoc est, tu hypocrita.

Kovíama, τος, τὸ, superficies dealbata. Dan. 5, 5.

Kovιάζω, pulvere conspergo. κεκονιασμένος, pulvere conspersus. Symmachus 2. Sam. 1, 2.

Kovίζω, in pulvere volvo: deinde pugno, certo, ut exprimatur hebraicum, פָּדַן, quia exinde oritur pulvis. Incertus Genes. 32, 24.

KONTOS, ᾧ, ὁ, contus. Ezech. 39, 9.

KO'ΠPOΣ, ε, ἡ, stercus, lutum. (περίτλωμα τῆς τροφῆς, superfluitas alimentii, q. κοπιὰς, molestus, κοπιάζω, negotium faceſſo) Num. 19, 5. σὺν τῇ κόπρῳ, cum stercore. Es. 37, 12. ἵνα Φάγωσι τὴν κόπρον αὐτῶν, ut comedant excrementa sua.

Kopría, ας, ἡ, fimus. Luc. 13, 8. καὶ βάλω (a. 2. subj.) κοπρίαν, & adjecero finum, quo agri & vineae stercoreari solent.

Kóπpιον, ε, τὸ, fimus. 2. Macc. 2, 62.

Kopῶν, ᾧνος, ὁ, sterquilinium. 2. Reg. 10, 29.

KO'ΠTΩ, seco, caedo. imperf. ἐκοπλον, caedebam, Matth. 21, 8. F. κόψω, caedam. Præt. κέκοφα. a. 1. act. ἐκοψα, ας, ε, caecidi, κόπτομαι, verbum med. plango, hoc est, clara voce lamento & pectoris femorumque percussione animi dolorem testor. Hec enim etiam Latinae vocis propria est significatio; ut Plangunt litora fluctus. Et Ovid. plangere nuda meis conabar pectora palmis. & κόπῳ videtur dici ab Hebræo קָפַר vola, manus. manu cadimus, secamus, plangimus. Construitur cum Accus. Luc. 8, 52. ἐκλαιον δὲ πάντες, καὶ ἐκόπλοντο αὐτήν, flebant autem omnes, & plangebant eam. Fut. 1. med. κόψομαι, plangam, Apoc. 1, 7. καὶ κόψονται ἐπ' αὐτὸν πᾶσαι αἱ φυλαὲ τῆς γῆς, & plangent coram eo omnes tribus terræ. aor. 1. med. ἐκοψάμην, ω, ατο, Matth. 11, 17. καὶ & ἐκόψατε (2. pl. a. 1. med.) & non plangistis. præt. med. κέκοπα, unde est

Kóπος,

Κόπος, &, ὁ, molestia, negotium, quod cedit, & quasi vires frangit. Luc. 11, 7. μή μοι κόπος πάρεχε, ne mihi facesse negotium. Heb. 6, 10. ἐπιλαθέσθαι τὴν κόπον τῆς ἀγάπης, obliuisci laboriose charitatis. Hypallage Hebraica. labor. 1. Cor. 3, 8. μισθὸν λήψεται κατὰ τὸν ἴδιον κόπον, mercedem accipiet secundum suum laborem.

Κοπώδης, εως, ὁ, ἡ, laboriosus. Symmachus Eccles. 1, 8.

Ἄκοπος, &, ὁ, ἡ, indefessus; item qui molestia affectus non est.

Ἀκόπως & ἀκοπιάσως, it. ἀκοπιάτως, Sap. 16, 20. ἀδύ. sine labore & lassitudine.

Ευκοπος, ὁ, ἡ, facilis. εὐκοπώτερον, facilius. Luc. 18, 25.

Ευκοπία, ας, ἡ, facilitas.

Κοπή, ἡς, ἡ, caedes, strages, Heb. 7, 1. ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων, reuertenti à strage regum.

Κοπιᾶω, ὦ, laboro, & quidem manu, cum difficultate & defatigatione, prout rustici laborant. Col. 1, 29. ὁ καὶ κοπιῶ, ad quod etiam enitor. 2. Tim. 2, 6. Matth. 6, 28. & κοπιᾷ, ἕτε νήθεα, non laborat neque net. Præter. act. κεκοπίακα, laboravi, Joh. 4, 38. Gal. 4, 11. Apoc. 2, 3. Fatigor, Matth. 11, 28. δεῦτε πρὸς με πάντες κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, venite ad me omnes defatigati & operati. Joh. 4, 6. κεκοπιακὸς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, defatigatus ex itinere. κεκοπιακὸς est part. præter. act. aor. 1. ἐκοπίασα, 1. Cor. 15, 10. περισσότερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα, amplius, quam illi omnes, laboravi. Luc. 5, 5. δι' ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιᾶσαντες (part. a. 1. act.) quamvis per totam noctem nos fatigauerimus. εἰκῇ, εἰς κενὸν κοπιᾶν, frustra, incassum laborare. Gal. 4, 11. Phil. 2, 16. Per metaphoram κοπιᾶν ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ, laborare in verbo & doctrina, hoc est, in docendo Dei verbo, 1. Tim. 5, 17. ποῦ καὶ κοπιᾶν, multum laborare, Rom. 16, 6. 12. part. præter. 2. Tim. 2, 6. γεωργὸς κοπιῶν, agricola laborans. Rom. 16, 12. Τρύφαινα κοπιῶσα, Tryphæna laborans.

Κοπάζω, cesso, quiesco gravi defatigatus labore. De ea quiete proprie dicitur, quæ gravissimam aliquam motionem consequitur. Græci interpretes vocem קָנַח

A hoc verbo expresserunt. Gen. 8, 1. Fut. κοπάσω. aor. 1. ἐκόπασα, quievi, Matth. 14, 32. ἐκόπασεν ὁ ἄνεμος, conquieuit ventus, quasi stando delassatus. sedo, quiescere facio, Sir. 43, 23. ἐν λογισμῷ αὐτῆς ἐκόπασεν ἄβυσσον, oratione sua sedabit abyssum. Cap. 48, 10. κοπάσαι ὀργήν, sedare vel ad sedandam iram.

Κοπετός, &, ὁ, planctus, Act. 8, 2. καὶ ἐποίησαντο κοπετὸν μέγαν ἐπ' αὐτῷ, & ediderunt planctum magnum super eo, hoc est, magno cum planctu mortem ejus defleuerunt.

Κόμμα, ατ, τὸ, segmen, caesum, incisum, membrum periodi imperfectum; Item, nota sive signum in nummo percusso, moneta, 1. Macc. 15, 6. ἐπέτρεψά σοι ποιῆσαι κόμμα ἴδιον, νόμισμα τῇ χώρῃ σου, permisi tibi facere monetam propriam, numisma regioni tue. q. à p. p. κέκομμαι.

Κοπανίζω, tundo. 1. Reg. 5, 11. ἔλαιον κεκοπανισμένον, oleum contusum.

Κοπῶ, ὦ, lasso, f. ὠσω, Eccles. 10, 15. Præter. pass. κοπόομαι, ἔμαι, lassor, fatigor, p. p. κεκόπωμαι, part. κεκοπωμέν, Judith. 13, 1. a. 1. ἐκοπώθην, lassatus sum.

C Κόπωσις, εως, ἡ, lassitudo, defatigatio, Eccles. 12, 12.

Ἀνακόπῳ, inhibeo, interpello, Gal. 5, 7. τίς ὑμᾶς ἀνέκοψε; Quis vos interrupt in cursu vestro?

Ἀποκόπῳ, abscindo. a. 1. ἀπέκοψα, abscidi, Joh. 18, 10. καὶ ἀπέκοψεν αὐτῷ τὸ ὠτίον τὸ δεξιόν, & abscidit ei auriculam dextram. Imp. aor. 1. ἀπόκοψον, resecā, Marc. 9, 43. 45. F. 1. med. ἀποκόφομαι, abscindar, Gal. 5, 12. ὄφελον καὶ ἀποκόψονται οἱ ἀναστατῶντες ὑμᾶς, utinam & abscendantur, qui vos inquietant!

D Ἀπόκομμα, ατος, τὸ, abscissio. Aquila Ezech. 20, 7.

Διακόπῳ, disseco, intercido. 2. Macc. 10, 37. τὰς πύλας διέκοπτον (3. pl. imperf. ind. act.) fores intercidebant, effringebant.

Διακοπή, ἡς, ἡ, divisio. Judic. 5, 17.

Ἐγκόπῳ, proprie cum ictu adigo, incido, infigo, intercido. item interpello, Act. 24, 4. ἵνα δὲ μὴ ἐπὶ πλεον σὲ ἐγκόπῳ, ne verò te diutius interpellem, σὲ hic retinet accentum, quia δεικτικῶς ponitur. aor. 1. ἐνέκοψα, inhibui, Gal. 5, 7. impedivi. 1. Thess.

1. Theff. 2, 18. imperf. pass. ἐνεκοπλόμην, impediēbar, Rom. 15, 22. ἐνεκοπλόμην τῷ ἔλθῃν πρὸς ὑμᾶς, prohibēbar venire ad vos, seu distinebar, quò minus ad vos venirem. ubi τῷ ἔλθῃν ponitur pro Genitivo τῆς ὁδοπορίας, itineris. Verba arcendi seu prohibendi regunt Genit. Sic Plutarch. ἄργω πυρὸς καὶ ὕδατος, interdicto igni & aqua. Homerus, μὴ δὲ μ' ἔρυκε μάχης, ne me arceto à pugna.

Ἐγκοπή, ἥς, ἡ, impedimentum, 1. Cor. 9, 12. ἵνα μὴ ἔγκοπὴν τινὰ δώμεν τῷ εὐαγγελίῳ τῷ Χριστῷ, ne impedimentum aliquod afferamus Evangelio Christi, ne cursum ejus interrumpamus. δώμεν est aor. 2. act. subj.

Ἐγκοπος, ὁ, ἡ, laboriosus. Theodotion Jobi 6, 3.

Ἐκκόπῳ, excido, excindo. Fut. ἐκκόψω, Luc. 13, 9. excindam. aor. 1. ἐξέκοψα, excidi. Matth. 18, 8. ἐκκόψον αὐτὰ, excinde ea. 2. Cor. 11, 12. ἵνα ἐκκόψω τὴν αἰσχρομῆν, ut præscindam occasionem, vel ut præcidam omnem ansam. præf. pass. ἐκκόπιτομαι, excindor, Matth. 3, 10. 1. Pet. 3, 7. εἰς τὸ μὴ ἐκκόπτεσθαι τὰς προσευχάς, ne interrumpantur preces. a. 2. pass. ἐξεκόπην, exsectus sum, Rom. 11, 24. Fut. 2. pass. ἐκκοπήσομαι, excindar, ἐκκοπήσῃ, excindéris, Rom. 11, 22.

Ἐκκοπή, ἥς, ἡ, excisio. Aquila Jesa. 51, 1. πρὸς ἐκκοπὴν τῷ λάκκῳ, ὅθεν ἐξεκόπητε, respicite ad excisionem lacus unde excisi estis l. e. ad majores vestros, unde ortum trahitis.

Καλάκόπῳ, concido, Marc. 5, 5. καλάκόπων ἐαυτὸν λίθοις, concidens seipsum lapidibus.

Καλάκοπος, ὁ, ἡ, labore confectus, fatigatus. 2. Macc. 12, 36.

Προκόπῳ, propriè præfeco, præcido, præscindō. Sic præsecatur glacies, quæ navigantibus obstat. Sic alia impedimenta præciduntur & remouentur, quæ nos ulterius progressuros remorari & retardare possent, usitate pergo, prodebor ulterius, progressus facio, proficio, cum Dat. Luc. 2, 52. Ἰησοῦς προέκοπε σοφίᾳ, Jesus proficiebat sapientia. procedo, & in malam partem accipitur. 2. Tim. 2, 16. ἐπὶ πλεῖον γὰρ προκόψουσιν ἀσεβείας ad plus enim procedent impietatis, hoc est, in majorem

prolapsuri sunt impietatem, 2. Tim. 3, 13. προκόψουσιν (3. pl. fut. 1. act. indic.) ἐπὶ χεῖρον, precedent in pejus. Prætereo, Rom. 13, 12. ἡ νύξ προέκοψε (3. sing. a. 1. act. indic.) nox præterit προκόπλει τῇ ἡλικίᾳ, ætate progredi, Luc. 2, 52. & cum præpositione ἐν in. προκόπλει ἐν Ἰουδαϊσμῷ, in Judaïsimo proficere.

Προκοπή, ἥς, ἡ, profectus, progressus, incrementum. Phil. 1, 12. 25. 1. Tim. 4, 15.

Προσκόπῳ, offendo, impingo, cum Dativo construitur, vel seq. præpos. πρὸς.

Rarò sine casu est, Joh. 11, 9. εἰάν τις περιπατῇ ἐν ἡμέρᾳ, & προσκόπῃ, si quis ambulet intérdiu, non impingit. aor. 1. act. προσέκοψα, impegi. Rom. 9, 32. προσέκοψαν τῷ λίθῳ, impegerunt in lapidem. Luc. 4, 11. μὴ ποτε προσκόψῃς (2. sing. a. 1. act. subj.) πρὸς λίθον τὸν πόδα σου, ne quando offendas ad lapidem pedem tuum. Hic idem est quod προσκράειν, Prov. 26, 2. πρὸς τὸν αὐτὸν, αἰσχρὸν, προσκράειν λίθον, turpe est, bis in eundem impingere lapidem. Construitur cum Dat. Matth. 7, 27. & sequente præpos. πρὸς, Matth. 4, 6.

Πρόσκομμα, τὸς, τὸ, idem Budæo interprete quod πλῆσµα, id est, casus, offensio, peccatum. σκάνδαλον verò est id, in quod impingis, hoc est, titubas, turbaris & tentaris, sed non cadis, non corruis. Rom. 14, 13. τὸ μὴ τιθέναι πρόσκομμα τῷ ἀδελφῷ, non ponere offendiculum fratri.

Προσκοπή, ἥς, ἡ, offensio. 2. Cor. 6, 3. δίδοναι προσκοπὴν τινί, præbere alicui offensionem.

Συγκόπῳ, percutio. Genes. 34, 29.

Ἀπρόσκοπος, ὁ, ἡ, offendiculi expers, non offensus, & non offendens, accipitur activè, & passivè. Act. 24, 16. ἀπρόσκοπος συνείδησις, conscientia sine offensa. 1. Cor. 10, 32. ἀπρόσκοποι γίνεσθε Ἰουδαίοις, sine scandalo estote Judæis. Phil. 1, 10. ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, sine scandalo usque ad diem Christi.

Ἀργυροκοπέω, ὦ, argentum conflo. Jerem. 6, 29.

Ἀργυροκόπος, ὁ, ὁ, signator argenti, faber argentarius. Act. 19, 24.

Ἀρτοκοπέω, panem conficio.

Ἀρτοκοπιᾶς, ἡ, ὄν, 1. Paral. 16, 3. ἄρ-
τον ἓνα ἀρτοκοπιᾶκόν, panem unum con-
fectum.

Βωλοκοπέω, ὦ, sulco. Symmachus Jes.
28, 24. ex βῶλος, gleba ἔ κοπέω, cado.

Δωροκοπέω, ὦ, munera seco, h. e. par-
tem ex munere decerpo, munus non inte-
grum ἔ illibatum offero. Sir. 35, 12. μὴ
δωροκόπει (2. sing. pres. ind.) quod ita
vertit Joan. Drusus: Noli munera offer-
re, de quibus aliquid ademptum sit. Præf.
pass. δωροκοπέομαι, ἔμαι, muneribus cor-
rumpor, 3. Macc. 4. ὡς δεδωροκοπημένοις,
tanquam qui muneribus corrupti essent. B
Ex δῶρον, donum, ἔ κοπή, sectio.

Δωροκοπία, ας, ἡ, corruptela munerum.
Aquila Proverb. 6, 35.

Ευλοκόπος, α, ὅ, ligna cadens. Deut.
29, 11.

Πορνόκοπος, α, ὅ, leno. Prov. 23, 21.

Συμβολοκοπέω, ὦ, symbolas do in con-
vivis, comestationibus vaco, conbibor,
Sir. 9, 9. Α συμβολοκόπη, α, ὅ, combi-
bo, comestator Prov. 28, 7. Aqu. Ex σύμ-
βολον vel συμβολή, ἔ κοπή, sectio; quod
collata pecuniola esset instar tessera (quam
veteres in fœderibus ἔ amicitia sancienda
secabant) signumque ac pignus indubitati
accessus.

Φαντασιόκοπος, α, ὅ, qui phantasiis,
h. e. vanis quibusdam cogitationibus ἔ
imaginationibus, percellitur.

Φαντασιοκοπέω, ὦ, phantasiis percutio,
percello, Sir. 4, 33. Item, neutralit. phan-
tasia laboro.

ΚΟΡΑΞ, αἶος, ὅ, corvus, (ἀ κρώω
idem quod κράζω clamo. Est avis clamo-
sa.) Luc. 12, 24, κατανόησατε τὰς κόρα-
κας, θεὸς τρέφει αὐτὰς, considerate corvos,
Deus alit illos. Prov. 30, 17. ἰφθαλμόν,
καταγελῶντα πατέρα, ἐκκόψαι κόρακας;
oculum deridentem patrem excident cor-
vi. ἐς κόρακας, ad corvos (Latine in rem
malam.) Locus suppliciorum in Thessalis
fuit, unde ortum est verbum

Σκορακίζω, ἔ compos.

Ἀποσκορακίζω F. ἴσω. aor. i. ἀπέ-
σκοράκισα, ad corvos amando, jubeo abire
in rem malam. Ps. 27, 9. βοηθός μου γενῆ,
μὴ ἀποσκορακίσῃς με, ἔc. adjutor meus
esto, ne relinquant, ad corvos mittas me.
Inde

Σκορακισμός, ἔ, ὅ, contumelia, con-
tumeliosa repulsio, qua aliquem ad cor-
vos amandamus ἔ in malam crucem abi-
re jubemus. Sir. 41, 19.

Ἀποσκορακισμός, ἔ, ὅ, increpatio. Esa.
66, 15.

Νυκτίκοραξ, αἶος, ὅ, nycticorax, ex
νύξ, nox, ἔ κόραξ, q. d. corvus nocturnus.
1. Sam. 26, 20.

†† ΚΟΡΒΑΝ, κορβανῶν, Syriacè
קרבן Kurbana. Hebraicè קרבן
korban, oblatio. Lev. 1, 2. Marc. 7, 11. ἃ
radice קרבן appropinquavit. in biphil
obtulit. Matth. 23, 6. εἰς κορβανῶν in
Corbanan, hoc est, templi ærarium. Lucas
idem aliis verbis interpretatur, ubi cap. 21,
4. ait. ἔβαλον εἰς τὰ θύρα, injecerunt in
dona pro eis τόπον τῶν δώρων, in locum do-
norum seu εἰς τὸ γαζοφυλάκιον, in gazo-
phylacium. per meion. adjuncti, vide supra
δῶρον. Marc. 7, 11. κορβαν (ὅ ἐστι δῶρον)
Korban (hoc est donum.)

† ΚΟΡΕ, ὅ, nomen viri indeclina-
bile. Jude 6. 11. Hebræum origine. Num.
16, 24. קרח Korach glacies, gelu. idem
quod קרח Ps. 147, 17. ἃ radice קרח
glabavit se, calvitium induxit. Hinc
קרח keréach calvus, ἔ קרח kará-
chat calvitie. Fuit ἔ alius Κορ. Ex.
6, 21. Hebr. קרח legens Chaldaicè
præco, proclamans. κράζων, Græcè κήρυξ,
Dan. 3, 4. קרח etiam perdicem signi-
ficat. 1. Sam. 26, 20. Jer. 17, 11. sed diffe-
runt hæc duo nomina, licet Græcè iisdem
exprimantur literis.

ΚΟΡΕΝΝΥΜΙ vel κωρεννύω, saturo,
exsatio. Fut. κορέσω saturabo, desumit
sua tempora ἀ κορέω. Præf. pass. κορέννυ-
μαι, saturor. Præt. κωρέσμαι, saturatus
sum, 1. Cor. 4, 8. a. i. pass. ἐκορέσθην,
idem, Act. 27, 38. κορεθέντες γὰρ τροφῆς,
nam satiati cibo. ἰλ. ρ. οἶνοιο κορεσάμενος
καὶ ἐδάδῃς. vino expletus ἔ dapibus. κο-
ρεσάμενος part. aor. i. med.

Ἀκόρεστος, α, ὅ, ἡ, τὸ ἄπληστος, insatia-
bilis, inexplebilis. ἀ κορέννυμι est

Κόρος, α, ὅ, satietas. Pindar. καὶ τὸ μέ-
λι κόρον ἔχει, etiam mellis satietate capi-
mur.

mur, (ἐδεῖς κόρος τῶν καλῶν, nulla est satietas honestorum, hoc est, virtutum)

† K O P I N Θ O Σ, α, ὁ, Corinthus, nomen urbis maritimae in Achaia quae Ἐφρα dicebatur, Act. 18, 1. vide Calepinum, qui eam sic dictam putat à conditore Corintho. videtur Κόρινθος, α, ὁ, quod est nomen viri, dictum à κόρος, α, ὁ, juvenculus, Ἐΐονθος, α, ὁ, lanugo, primus pilorum efflorescentium exortus. Dictus ergo fuit ille Corinthus q. juvenis barbatus, cui primi efflorescunt pili. Ἰόνθος, dicitur ἀπὸ τῆς ἰόναις ἔανθῆν, hoc est, prodire ἔ florescere. Hinc adjecit.

Κορίνθιος, ια, ιον, Corinthius. Act. 8, 8. 2. Cor. 6, 11. Vide Δάλασσα.

K O P I O N, α, τὸ, coriandrum. Ex. 16, 14.

† K O P N H A I O Σ, α, ὁ, Cornelius. Nomen viri, Act. 10, 1. 3. 7. 17. 21. ἔc. Fuit autem familia Corneliorum Romae clarissima. Dictum tradunt à cornu. Graecè κέρως, ατ, τό. Hebr. כֶּרֶן ké-ren. posset videri ortum ex κερήλι, q. d. κέρως τῆς ἡλίου, radius solis, Sonnenstral. Hebraeum ἔ cornu ἔ radium significat. C Graecum etiam cincinnos. Inter cincinnos ἔ radios convenit, quod ambo ex corporibus suis, tanquam centris, emittantur, ἔ veluti promanent.

K O P O Σ, α, ὁ, scopæ, τὸ κάδυντρον, redimiculum, à verbo κορέω, purgo. item juvenculus, pro quo Poëta, ὁ κῆρος, κέρως. Act. 28, 11. διόσκαροι jobis filii. Vide Etyma. ἡ κέρη ἔ Doricè κέρως adolescentula, sic dicta à munditie, cujus ea aetas, inprimis verò sexus faemininus, naturâ duce, studiosior esse solet. item

Κόρη, ης, ἡ, pupilla, 'quae vox aliàs D puellam significat, more Hebraeorum, qui pupillam vocant פִּיפּוּ puellam, filiam. item פִּיפּוּ virunculum, quod imago viri in oculo ceu speculo naturali conspiciatur. Zach. 2, 8. ὁ ἀπ' ὀμῶν ὑμῶν, ὡς ὁ ἀπ' ὀμῶν τῆς κόρης τῆς ὀφθαλμῶν αὐτῆς, qui tangit vos, sicut qui tangit pupillam oculi ejus. item, mensurae genus, capiens decem batos, ad imitationem Hebraee vocis כֶּסֶס cor. pro qua lxx. ἔ ipse quoque Josephus κόρον scripserunt. Men-

A sura fuit rerum aridarum, quae decem Atticos medimnos capiebat, ut testatur idem Josephus lib. antiq. 15. cap. 12. Luc. 16, 7. ἑκατὸν κόρος σῖτος, centum coros tritici. κοράσιον, α, τὸ, puella, adolescentula. Matth. 9, 24. 25. ἔ γὰρ ἀπέθανε τὸ κοράσιον, ἀλλὰ καθεύδει, non enim mortua est puella, sed dormit. Sic quoque nominatur lasciva illa saltatrix, filia Herodiadis, Marc. 6, 22. 28.

Νεωκόρος, α, ὁ, ἡ, ædituus, qui templum verrit. Act. 19, 35. νεωκόρον ἔσαν τῆς μεγάλης θεᾶς, ædituam magnæ deæ. Vulgatus interpres cultricem.

K O P T N H, ης, ἡ, balteus. 2. Samuel. 21, 16.

K O P T Σ, υθ, ἡ, galea, cassis, acc. sing. κόρυθα ἔ κόρυ, Sap. 5, 18. q. à κόρυς, caput; quia capiti tuendo imponitur.

K O P T Φ H, ης, ἡ, vertex, Drac. 6. 56. summum in quavis re.

Κορυφαῖος, α, ὁ, verticalis; supremus, præcipuus, Coryphæus.

K O P Ω N H, ης, ἡ, cornix, cornicula, Ep. Jer. 54.

C Κορωνίζω, cornici colligo stipem, more circulatorum quorundam, qui cornicem circumferentes stipem ei corrogabant, cantilenam quandam canentes. Athenæus.

Κορώνισμα, ατος, τὸ, carmen, quod ejusmodi circulatorum canebant.

Κορωνιστής, ἔ, ὁ, circulator.

Κορωνίς, ἰδος, ἡ, fastigium; it. finis, à κορώνη, quod inter alia quamvis summum significat.

K O Σ K I N O N, α, τὸ, vel κόσκινος, α, ὁ, cribrum, Sir. 27, 4. ἐν σέσµατι κοσκίνῳ, in concussione cribri.

D Κοσκινίζω, cribro, fut. κοσκινιῶ, Aquila ἔ Symmachus. Hos. 9, 9.

K O Σ M O Σ, α, ὁ, mundus, σύστημα ἔρανῶ καὶ γῆς, systema cæli ἔ terra, ipsa mundi fabrica. Matth. 13, 35. ἔ c. 25, 34. ἀπὸ καταβολῆς κόσµου, à jactis mundi fundamentis, per metonym. subj. homines. Rom. 3, 19. ἵνα ὑπόδικῃ γένηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ θεῷ, ut obnoxius fiat totus mundus condemnationi Dei. Hominum multitudo. Joh. 12, 19. ἴδε ὁ κόσμος ὁπίσω αὐτῆς ἀπῆλθε, ecce totus mundus post eam abiit. Terra, Joh. 16, 28. ἐλήλυθα εἰς

εἰς κόσμον, *veni in mundum. mundana* A
conditio & conversatio. 1. Cor. 7, 33. με-
ριμνᾷ τὰ τῷ κόσμῳ, *solicitus est de iis,*
qua sunt mundi. reprobi homines. *
1. Cor. 6, 2. οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινῶσι,
sancti mundum judicabunt Joh. 17, 9. &
περὶ τῷ κόσμῳ ἐρωτῶ, *non oro pro mundo.*
Joh. 3, 16. ἔτις ἠγάπησεν ὁ Θεὸς τὸν κόσ-
μον, *tantoperè dilexit Deus mundum* **
ornatus muliebris, *qui Latine quoque*
mundus dicitur. 1. Pet. 3, 3.

Ἀκοσμητός, ὁ, ἡ, inornatus.

Ἀκόσμως, *adv.* tarpiter. 2. Macc. 9, 1.

Φιλόκοσμητός, ὁ, ἡ, ornatus amans; *It.* B
amans mundum, i. e. res mundanas.

Κόσμιος, ὁ, ἡ, bene compositus, ho-
nestus, gravis. Opponitur *habitu lasciviam* *præ se ferenti, item rusticitati.* 1. Tim.
2, 9.

Κόσμιον, ὁ, τὸ, dignitas, ornatus, Eccl.
12, 9.

Κοσμιότης, ἡ, τὸς, ἡ, venustas, mo-
destia

Κοσμίως, *adv.* compositè, decenter,
modestè.

Κοσμικός, ὁ, ὄν, mundanus. Heb. 9, 1.
ubi τὸ ἅγιον κοσμικόν, *sanctum munda-*
num opponitur τῷ ἐπικρανίῳ, τῷ ἀχαρο-
ποιήτῳ, cælesti, sine manu facto, h. e. τῷ
ἐπικρανίῳ cælo.

Κοσμέω, ὦ, orno. Fut. ἤσω. Præf. κε-
κόσμηκα. a. 1. ἐκόσμησα. 1. Tim. 2, 9.
item præparo. Matth. 25, 7. καὶ ἐκόσμη-
σαν τὰς λαμπάδας αὐτῶν, *ἔς* *præpara-*
tunt lampades suas. Præf. pass. κεκόσμη-
μαι, Luc. 21, 5. ἀναθήμασι κεκόσμηται,
templum donariis ornatum fuit. Matth.
12, 44. οἶκον κεκοσμημένον, *domum or-*
natam.

Ἀποκοσμέω, ὦ, aufero, amoveo, vita, D
privo, 2. Macc. 4, 38.

Ἀποκόσμιος, ὁ, ὁ, ἡ, procul à mundo
degens, in secessu & monasterio vivens.

Διακοσμέω, ὦ, exorno. Pass. præf. δια-
κοσμέομαι, ἔμαι, exornor. part. perf.
διακεκοσμημένος, *exornatus.* 2. Macc.
3, 25.

Διακόσμησις, εὖς, ἡ, ornatus. 2. Macc.
2, 30.

Ευκοσμέω, ὦ, modestè me gero; *Item*
actiōe, gubernō, rego. 1. Macc. 8, 15. εὖ-
κοσμεῖν αὐτοὺς, *ut regerent illos; ita vide-*
licet, ut populo benè esset sub eorum impe-
rio, ut beneficiis ornarent subditos.

Ευκοσμία, ας, ἡ, decentia, ornatus,
Sir. 45, 7. modestia, mores compositi.
Sir. 32, 3. *Ab*

Ευκοσμος, ὁ, ὁ, ἡ, benè ordinatus,
concinnus.

Ευκόσμως, *adv.* concinnè, rectè.

Κατακοσμέω, ὦ, orno, 1. Macc. 4, 57.
alias compono, digero in ordinem.

Περικοσμέω, ὦ, circumorno. Psalm.
144, 14. θυγατέρες περικεκοσμημέναι ὡς
ὁμοίωμα ναῶ, *filiae, exornatae ad similitu-*
dinem templi.

ΚΟΨΤΜΒΟΣ, ὁ, ὁ, nodus circa
vestes. Exod. 28, 4.

Κοσυμβωτός, ὁ, ὄν, nodatus. Exod. 28,
13. χιτῶν κοσυμβωτός, *tunica nodata.*

ΚΟΨΟΣ, ὁ, ὁ, ira.

Κοτέω, ὦ, irascor.

Εγκοτέω, ὦ, idem. Gen. 27, 14.

Εγκότῆμα, ατος, τὸ, odium. Jerem.
48, 39. *alii legunt ἐγκότῆμα.*

Εγκότησις, εὖς, ἡ, iracundia. Aquila
Hof. 9, 7.

ΚΟΤΤΛΗ, ἡς, ἡ, sextarius, *mensura*
fluidorum. Levit. 14, 10. *f. κοτύλη ἐλαίου,*
sextarius olei.

† ΚΟΤΑΡΤΟΣ, ὁ, ὁ, Quartus.
Rom. 16, 23. *Nomen viri Latinum. à qua-*
tuor. Sic in *Græcis Novellis coll. 3.*
Tit. 7. Nov. 20. cap. 5. *questor Græcè*
scribitur κοιαίτωρ, ὡς, ὁ.

††† ΚΟΤΣΤΩΔΙΑ, ας, ἡ, custo-
dia. Matth. 27, 16. *hoc est, milites custo-*
des, per metonym. finis. à nomine custos
g. c. quæ vox videtur componi ex curo ἔ-
στο: qui enim te custodit, curat, ut stes, ne
aufugias.

ΚΟΤΦΟΣ, κέφη, κῆφον, levis, e.
Sirac. 11, 21.

Κέφως, *adv.* leviter. Jes. 5, 26.

cc

Κεφί.

* infideles & impii.

** h. e. universum genus humanum. Sic Joh. 3, 17. *ἵνα σωθῇ ὁ κόσμος δι' αὐτοῦ,*
ut servetur mundus per eum, nimirum ex voluntate Dei antecedente, eaque
seria.

Καφίζω, állevo, sublevo, *Act.* 27, 38. ἐκκαφίζον (3. pl. imperf. act.) τὸ πλοῖον, ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν, *allebabant navem, ejicientes frumentum in mare.*

ΚΟΦΙΝΟΣ, κ, ὁ, sic dictus ἀπὸ τῆς καφότητος, à levitate. cophinus, corbis, *Joh.* 6, 13. ἐγέμισαν δώδεκα κοφίνους κλασμάτων, *duodecim cophinos fragmentis impleverunt. Quanti verò fuerint hi cophini, vix patet. An autem σπυγὶς ἔκκοφινος synonyma sint, dubitari potest, quod Matth.* 16, 9. 10. *videantur contradistingui.*

ΚΟΧΛΑΞ, ακος, ὁ, filex, *1. Macc.* 10, 73.

††† ΚΡΑΒΒΑΤΟΣ, κ, ὁ, (παρὰ τὸ κρεμᾶν τὰς βάσεις, à suspendendis pedibus, quòd sic in lecticis portarentur, ne pedibus terram contingerent, unde alii lecticam pensilem interpretantur. Perotus tamen mavult componere ex κράβα caput, ἔκβαω seu βατὸν perdivium, ut dicatur quasi κράβατον, quod in eo recumbamus capite.) grabatus, lectus humilior, in quo veteres meridiari solebant. Latini primam corripunt, ἔκ secundam producant, *Græci contra. Sic lacus prima brevī, Græcè producit, λάκκος, κ, ὁ, ἔκ.* Calpurnius grabatos pro pauperum ἔκ mendicantium lectalis accipi tradidit. *Marc.* 2, 11. ἄρον τὸν κράββατόν σε, tolle grabatum tuum.

ΚΡΑΔΗ, ης, ἡ, ramus ficulnus, folium; cujus natura est facile concuti seu agitari à vento.

Κράδῃ, κ, ἡ, ἔκ

Κράδαιον, κ, τὸ, idem; q. à κλάδῃ, ramus, λ in ρ mutata.

Κραδαίνω, vibro; concutio cum tremore, *2. Macc.* 11, 8.

ΚΡΑΖΩ, clamo. (Heb. קרא) *Rom.* 9, 27. Ἡσαΐας δὲ κράζει, *Esaias vero clamat. Jac.* 5, 4. ὁ μισθὸς ἀπεσπέρημένῃ κράζει, *merces interversa clamat, hoc est, mercenarii. Metonym. adj. hyperbolica. imperf. ἐκράζον, clamabam, Marc.* 3, 11. *Joh.* 19, 12. *Act.* 19, 28. Fut. κράζω, clamabo. aor. 1. act. ἐκράξα, clamavi. (ἔκ per reduplicationem ἐκἐκράξα, *Pf.* 61, 2.) *Matth.* 8, 29. *Joh.* 12, 44. Ἰησοῦς δὲ ἐκράξε καὶ εἶπεν, *Jesus verò clamavit ἔκ dixit.*

A Marc. 15, 13. 14. οἱ δὲ πάλιν ἐκράζαν, *illi verò rursus vociferati sunt. Act.* 7, 60. *Dei δὲ τὰ γόνατα, ἐκράζε φωνῇ μεγάλῃ, flexis verò genibus, clamavit voce magnā. part. pres. κράζων, clamans, Apoc.* 14, 15. *κράζουσα f. g. κράζον gen. n. clamans. Gal.* 4, 6. Fut. paulò post, κεκράζομαι, *vociferabor, in activa signif. Luc.* 19, 40. οἱ λίθοι κεκράζονται, *lapides vociferabuntur. Præter. med. κέκραγα, clamavi, Job.* 1, 15. *Hinc per epenthesein τῷ υ est*

Κραυγὴ, ἡς, ἡ, clamor. *Matth.* 25, 6. μέσης δὲ νυκτὸς κραυγὴ γέγονεν, *media verò nocte clamor ortus est. Vociferatio virulenta, convicium, Eph.* 4, 31.

Κραυγάζω, vociferor, clamito. *Act.* 22, 23. Fut. κραυγάσω, clamitabo, *Matth.* 12, 19. a. 1. act. ἐκραύγασα, *vociferatus sum, Matth.* 15, 22. ἐκραύγασεν, αὐτῷ λέγασα, *ubi post ἐκραύγασεν debet esse κοίμα, vociferata est, ipsi dicens. Job.* 11, 43. ἔκ c. 18, 40. ἔκ c. 19, 6. 15. ἐκραύγασαν (3. pl. a. 1. act.) *clamaverunt.*

Ἀνακράζω, exclamo. Fut. ἀνακράζω. aor. 1. act. ἀνέκραξα, κς, ε. *Luc.* 4, 33. ἀνέκραξε *vociferatus est. Marc.* 6, 49. ἀνέκραζαν (3. pl. a. 1. act.) *exclamaverunt præ metu. Luc.* 23, 18. ἀνέκραζαν παμπληθεῖ, *exclamavit universa turba. Luc.* 8, 28. ἀνακράζας, *quum exclamasset.*

††† ΚΡΑΙΠΛΑΪΗ, ης, ἡ, crapula, lucta capitis ex vinositate orta, q. πάλιν κς τὸ κῆρα, *quatiens caput, Luc.* 21, 34. *Suidas τὸν ἐκ ποτῆς οἰνώσεως παλμὸν, h. e. agitationem seu vibrationem ex vinositate, seu vibrantem dolorem ex nimio vino, interpretatur. ἀκραίπυλα φάρμακα, medicamenta crapulam arcentia, quò pertinet brassica. Aliis hic est comessatio, ingurgitatio. Gressen vertitur Germanicè. Psal.* 78, 75. *κεκραίπυληκὸς ἐξ οἴνου, crapulam sentiens ex vino. Hebr. cantillans ex vino. à verbo*

Κραιπαλάω, ὦ, crapulam sentio, per crapulam deliro.

ΚΡΑΝΙΟΝ in κῆρα.

ΚΡΑΤΟΣ, εος, τὰ, robur, potentia, (à κράς, κρατὸς, caput. vel à κραίνω impeto) *Luc.* 1, 51. ἐποίησε κράτῃ, *forte facinus edidit. vel ut Nicolaus Chesselinus vertit, exseruit robur seu vires. 1. Tim.* 6, 16. ὃ τιμὴ καὶ κράτῃ αἰώνιον, *cui, nempe Deo,*

Deo, sit honor & robur æternum. Job. 12, 13. παρ αὐτῷ (Deo) κράτος καὶ ἰσχύς, apud ipsum (Deum) est potentia & robur. Eph. 1, 19. τῇ κράτει τῆς ἰσχύος pro τῆς κρατε-
ρᾶς ἰσχύος, fortis roboris. Hebraismus. Col. 1, 11. τὸ κράτος τῆς δόξης, potentiam gloriae, dixit Hebraeorum more pro poten-
tiam gloriosam. imperium. Heb. 2, 14. τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τῷ θανάτῳ, eum qui habet mortis imperium. κατὰ κράτος, Heb.

חִזְקָא fortiter, Act. 19, 20. κατὰ κράτος ὁ λόγος τῷ Θεῷ ἠυζανε, fortiter crescebat sermo Dei. vehementer. Jud. 4, 3. Hebr.

קְרָאִים Κραταῖος, α, ὄν, potens. 1. Pet. 5, 6. ταπεινώθητε ὑπὸ τὴν κραταίαν χεῖρα τῷ Θεῷ, humiliamini sub potenti manu DEI.

Κραταιότης, ητος, ή, vis, robur, fortitudo.

Κραταῖομαι, ἔμαι, fortis & animosus sum, 1. Cor. 16, 13. ἀνδρίζεσθε, κραταῖοι (2. pl. pres. pass. imper.) masculinè vos gerite, fortes estote. Eph. 3, 16. κραταιωθῆ-
ναι (aor. 1. pass. inf.) corroborari. Acti-
vum est κραταίω, ὦ, confirmo. 1. Sam. 23, 16. Psal. 103, 11.

Κραταίωμα, ατος, τὸ, firmamentum, robur, Ps. 24, 15.

Κραταίωσις, εως, ή, firmitas, robur, Judith. 7, 22.

Κραταῖως, adverb. validè, fortiter.

Ἐπικραταίω, ὦ, vinco, Eccl. 4, 12.

Κρατέω, ὦ, firmiter, fortiter teneo, Apoc. 3, 11. κράτει, ὃ ἔχεις, firmiter tene, quod habes. Heb. 4, 14. κρατῶμεν (1. pl. pres. act. subj.) τῆς ὁμολογίας, firmiter retineamus hanc professionem. impero, Prov. 16, 32. ὁ κρατῶν ὀργῆς (κρείσσων) καὶ λαμβανόμενος πόλιν, qui imperat iræ, præstantior est eo, qui capit urbem. Scilicet hoc verbum pro varia significatione variè construitur. Quum significat idem quod ἄπτομαι, tango, prehendo, more verborum sentiendi regit Genitiv. Matth. 9, 25. Quum idem valet quod ἄρχω, impero, more verborum dominandi etiam Genitivum regit, ut modò exemplum habuimus. In reliquis regit Accus. Fut. κρατήσω, apprehendam, Matth. 12, 11. ἔχι κρατήσῃ αὐτὸ, nonne apprehendet eam ovem? a. i. ἐκρά-
τησα, apprehendi, cum Genitiv. Matth.

9, 25. ἐκράτησε τῆς χειρὸς αὐτῆς, & apprehendit manum ejus. cum Accusativo subaudito, firmiter teneo. Apoc. 2, 25. πλὴν ὃ ἔχετε (τῷτο) κρατήσατε (2. pl. a. 1. act. imper.) tamen id quod habetis, firmiter tenete, omnibus viribus retinete. continui cum Accus. Marc. 9, 10. τὸν λόγον ἐκράτησαν (3. plur. aor. 1. act.) πρὸς ἑαυτοὺς, isti itaque hanc rem continuerunt apud se. cepi, captivum abduxi cum Accus. Matth. 21, 46. ζητῶντες αὐτὸν κρατῆσαι, studentes eum prehendere seu capere. Præt. act. κεκράτηκα. Act. 27, 13. δόξαν-
τες τῆς προθέσεως κεκρατηκέναι, visi sibi facti propositi sui compotes. Præt. pass. κεκράτημαι, Job. 20, 23. κεκράτηνται (3. pl. præt. pass.) retenta sunt.

Κράτησις, εως, ή, potestas, Sap. 6, 3. idem quod δυνατεία vel ἐξουσία.

Ἀκρατής, έος, ό, ή, impotens, q. d. κράτος ἔχων, potentiam non habens, ut ἀκρατὴς θυμῷ, impotens iræ. ἀκρατὴς γέλωτος, qui risum continere nequit. Item incontinens, intemperans, 2. Tim. 3, 3.

Ἀκρασία, ας, ή, intemperantia. Matth. 23, 25.

Διακρατέω, ὦ, obtineo pertinaciter. Judith 6, 12. διεκράτησε (3. sing. aor. 1. ind. act.) τὴν ἀνάβασιν, obtinuerunt ascensum.

Ἐγκρατέω, ὦ, robur habeo, obtineo. Jobi 18, 15.

Ἐγκρατής, έος, ό, ή, temperans, continens.

Ἐγκράτεια, ας, ή, temperantia, continentia, Act. 24, 25. 2. Petr. 1, 16.

Ἐγκρατεύομαι, contineo me, sum continens. Verba enim in εὖω, per sum exponi queunt. 1. Cor. 7, 9. εἰ δὲ ἄν ἐγκρατεύονται, si se non continent. 1. Cor. 9, 25. πᾶς δὲ ἀγωνιζόμενος, πάντα ἐγκρατεύεται, porro quisquis certat, in omnibus est temperans, seu exquisitissima utitur dieta. πάντα hic est accus. pl. g. n. subintelligitur κατὰ. κατὰ πάντα scilicet τὰ βιωτικά, in omnibus ad victum pertinentibus.

Ἐπικρατέω, ὦ, prævaleo, potior, dominium obtineo, regno. 1. Macc. 1, 8. ἐπικράτησαν, regnarunt.

Ἐπικράτεια, ας, ή, robur. Aquila Hosea 11, 12.

Κατακρατέω, ὦ, domo, subjugo. 1. Macc. 6, 54.

Παγκρατής, εὐς, ἡ, omnipotens, 2. Macc. 3, 22. ἐπεκαλῶντο τὸν παγκρατῆ Κύριον, invocabant omnipotentem Dominum. Ex πᾶν ἑκράτος.

Περικρατής, εὐς, ὁ, ἡ, compos, cum Genit. Act. 27, 16. μόλις ἰχύσαμεν περικρατῆς γενέσθαι σκάφης, vix potuimus scaphæ compotes fieri, seu scapham obtinere.

Συγκρατέω, ὦ, contineo. Symmachus Psalm. 17, 5.

ὑπερεκράτησε (aor. 1. act.) τὸν λαόν, superavit populum.

Κοσμοκράτωρ, ορος, ὁ, princeps mundi, hoc est, reproborum. tribuitur Satana. Eph. 6, 12. qui ipse vocatur ὁ τῷ κόσμῳ τῶν ἄρχων, mundi hujus princeps, Job. 12, 31. ἑ c. 14, 30. ἑ cap. 16, 11. Pro κράτος, per literarum metathesin, dicitur etiam

Μεγαλοκράτωρ, ορος, ὁ, q. d. magnipotens, qui magna potest præstare, 3. Macc. 6.

Παντοκράτωρ, ορος, ὁ, omnipotens: tribuitur soli Deo, 2. Cor. 6, 18. Apoc. 1, 8. ἑ c. 4, 8. ἑ c. 11, 17. ἑ c. 15, 3. ἑ c. 16, 7. 14. ἑ c. 19, 6. ἑ c. 21, 22.

Κάρτος, εὐς, τὸ, in eadem significatione.

Κάρτα, Adv. valdè.

Καρτερός, ὁ, robustus, vehemens, 2. Macc. 10, 29. γενομένης δὲ καρτερᾶς μάχης, facta verò vehementi pugna.

Κρατερός, ὁ, idem.

Καρτερέω, ὦ. Fut. ἤσω. forti sum animo, Heb. 11, 27. ἐκαρτέρησε (3. sing. aor. 1. act. indic.) Fr. Jun. constanter toleravit. Th. Beza forti animo fuit.

Διακαρτερέω, ὦ, perduro, tolero. Judith. 7, 27. διακαρτερήσωμεν (1. plur. aor. 1. subj.) perduremus.

Προσκαρτερέω, ὦ, construitur cum Dat. semper sum præstò, Marc. 3, 9. ἵνα πλοιοῦριον προσκαρτερῇ αὐτῷ, ut navigiolum ei semper præsto esset. Assiduus sum, perduro, Act. 1, 14. ἔτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες τῇ προσευχῇ, hi omnes perdurabant in precatatione. permaneo. Act. 2, 46. καὶ ἡμέραν τε προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν ἐν τῷ ἱερῷ, ἑ quotidie permanentes concorditer in templo. assidue

A operam navo. Act. 2, 42. ἦσαν δὲ προσκαρτεροῦντες τῇ διδαχῇ τῶν ἀποστόλων, assidue autem operam navabant doctrinæ apostolorum. Fut. προσκαρτερήσω, perdurabo. Act. 6, 4. τῇ διακονίᾳ τῷ λόγῳ προσκαρτερήσομεν, in subministratōe verbi perdurabimus. Col. 4, 2. τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦτε, in oratione perdurate. Incumbo, sequenti præpos. eis. Rom. 13, 6. λειτουργοὶ γὰρ θεῷ εἰσιν, eis αὐτὸ τῷ προσκαρτεροῦντες, nam publici ministri sunt Dei, in hoc ipsum incumbentes.

Προσκαρτερέητις, εὐς, ἡ, perseverantia, B Eph. 6, 18.

Καρτερόω, ὦ, confirmo. Aquila, Symmachus ἑ Theodotion Proverb. 31, 14.

ΚΡΕ'ΑΣ, τὸ, caro. (Eustath. derivat à κρατύνω, solido, confirmo) Genit. κρέατος per syncopen τῷ τ κρέατος, ἑ facta crasi κρέας Atticè, carnis. Dat. κρέατι, κρέαϊ, κρέα, carni. Nom. pl. κρέατα, Atticè κρέα carnes, Rom. 14, 21. 1. Cor. 8, 13.

ΚΡΕΜΑ'Ω, suspendo. Fut. κρεμάσω. aor. 1. ἐκρέμασα. suspendi. Act. 10, 39. ὃν ἀνέλον, κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλῳ, quem interemerunt posteaquam suspenderunt in ligno. κρέμαμαι, suspensor vel pendeo, in secunda persona κρέμασαι pendes, ad formatam τῷ ἴσασαι ἴσασαι, Matth. 22, 40. κρέμανται pendent. Gal. 3, 13, ἐπικατάρατος πᾶς ὁ κρεμάμενος ἐπὶ ξύλῳ, maledictus omnis pendens in ligno. a. 1. pass. ἐκρεμάδην, suspensus fui, Matth. 18, 6. συμφέρει αὐτῷ, ἵνα κρεμαδῇ, (3. sing. aor. 1. pass. subj.) conducit illi, ut suspendatur, ἑ c. Luc. 23, 39. εἰς δὲ τῶν κρεμαδέντων, unus autem ex suspensis.

Ἀνακρεμάω, ὦ, suspendo. Incertus D 2. Sam. 18, 10.

Ἐκκρέμαμαι, pendeo ab aliquo, Luc. 19, 48. Regit Genit. δι' ἀποθέσεως ἐξ. λαὸς ἅπας ἐξεκρέματο αὐτῷ, totus populus pendebat ab eo.

Ἐπικρέμαμαι, adhæreo. Jesa. 22, 24. καὶ ἔσονται ἐπικρεμάμενοι αὐτῷ, ἑ adhærebunt ei.

ΚΡΗΜΝΟ'Σ, ὅ, ὁ, præcipitium, locus præruptus. κατὰ τῷ κρημνῷ, ἐπὶ præcipitio, Matth. 8, 32. Marc. 5, 13. Luc. 8, 33.

Κρημνότης, ητος, ἡ, præcipitium, altitu-

titudo, 2. Macc. 10, 34. sed alii legunt A Theocrit. εἰδυῖα. α. quæ vox significat carnem.

Ἀπόκρημνος, α, ὁ, ἡ, præruptus, præceps. 2. Macc. 13, 5.

Κατάκρημνος, α, ὁ, ἡ, præceps.

Κρημνίζω, præcipito, 2. Macc. 6, 10. κατὰ τὴν τεῖχος ἐκρημνίσαν, à muro præcipitarunt.

Κατακρημνίζω. Fut. σω. præcipito, præcipitem ago, deturbo. aor. 1. κατεκρημνίσαι præcipitavi, Luc. 4, 29. εἰς τὸ κατακρημνίσαι (a. 1. aēt. inf.) αὐτὸν, ad eum præcipitandum.

ΚΡΗΝΗ, ης, ἡ, fons, Sir. 48, 17. ὡς B κοδόμησας κρήνας εἰς ὕδατα, edificabit fontes, ut funderent aquas.

ΚΡΗΠΙΣ, ἰδος, ἡ, crepida; basis, fundamentum, q. à κρεῖνω, suspendo, ἔπῃς, quod à pede veluti suspensa sit eique adhaerescat. Dicitur etiam κρηπὶς pars quadam templi Hierosolymitani, crepido, vestibulum, Joel. 2, 17. 2. Macc. 10, 26. Item, ripa, 1. Macc. 9, 45.

Κρηπίδωμα, ατος, τὸ, crepido. Aquila Ezech. 43, 14.

† ΚΡΗΨΚΗΣ, ηντος, ὁ, Crescens. 2. Tim. 4, 10. Nomen viri Latinum, à C themate cresco, quasi creasco, à creo, quod est à Græco κρᾶίνω, perficio, perfectum reddo. Hom. ὀδυσ. β. 115. κρηῖνον, pro κρηῖνον. aor. 1. aēt. imper. perfice. Eurip. κρηνθῆσα ψῆφος perfectus calculus.

Ἀκρηντος, nondum ad finem perductus.

† ΚΡΗΤΗ, ης, ἡ, Creta. Nomen insule, quæ hodiè Venetis paret, olim dicta ἐκατόμπολις, hoc est, centum urbibus instructa: sed hodie, ut Budæus refert, vix τριπόλις. Nomen accepit ab incolis Curetibus, ἔ prius appellata fuit Cureta, ἔ D deinde per syncopen τῇ U Creta. Vide Calepinum. Aēt. 27, 7. Tit. 1, 5. Natal. Comes in Mythol. lib. v. c. xiii. pag. 511. ait, Ammonem annonæ caritate laborantem in Cretam necessario confugisse, duxisseque filiam unius Curetum tunc impetrantium, atque insulam Cretam nomine, prius Ideam nominatam, ab uxore Cretam vocasse.

Κρης, ητος, ὁ, Cretensis. Tit. 1, 12. Scribitur acuto ad differentiam κρης, τὸ.

Κρησα, ης, ἡ, Cretensis fœmina.

ΚΡΙΘΗ, ης, ἡ, hordeum, (Eust. à κρίνω, discerpo, quod prius aliis frugibus repertum sui usu homines à brutis animalibus discreverit) Apoc. 6, 6.

Κρίθινος, η, εν, hordeaceus, α, um, Joh. 6, 9. ἔ 13. ὁ ἔχει πέντε ἄρτους κριθῖνος, qui habet quinque panes hordeaceos.

ΚΡΙΚΟΣ, α, ὁ, fibula. Exod. 26, 6, 11.

ΚΡΙΝΟΝ, α, τὸ, lilium, (à κρίνω, quod foliis sex elegantibus sic distinctum) ἄνθος σεφαναματικόν, hoc est, flos coronis texendis, nectendisque aptus. Matth. 6, 28. καταμάθετε τὰ κρίνα ἀγροῦ, considerate lilia agri. Hebraismus, lilia agri, hoc est, lilia agrestia.

ΚΡΙΝΩ (Hebr. קִרַּנָּה splendere) propriè secerno, decerno. Et Latinum, cerno verbum huic affine videtur, prout compositum διακρίνω, discerno etiam ostendit. In N. T. vertitur judico, statuo, sentio, Joh. 5, 30. καθὼς ἀκρίνω, κρίνω, prout audio, ita judico. Rom. 14, 5. κρίνει πᾶσαν ἡμέραν, peræque æstimat omnem diem. ostendo. Aēt. 13, 46. καὶ ἐκ ἀξίως κρίνετε ἑαυτοὺς τῆς ζωῆς αἰώνις, ἔ vos indignos ostenditis vitā eternā. reprehendo, culpo. Rom. 2, 1. ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἑταῖρον, in quo enim culpas alium. Punio, per metonym. causæ. Aēt. 7, 7. imperf. ἐκρίνον, judicabam, Aēt. 20, 16. Fut. κρίνω, judicabo, sententiam feram, iudicium feram. Luc. 19, 22. ἐκ τῆς σόματος σε κρίνω σε, ex ore tuo te judicabo. Rom. 2, 27. κρίνῃ σε, damnabit te, nempe exemplo suo, conf. Matth. 12, 41. 42. 1. Cor. 6, 2. οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρίνῃσι, sancti mundum hunc judicabunt, nempe approbantes iudicium ἔ sententiam capitis sui JESU CHRISTI. Deut. 1, 16. διακρίσατε, καὶ κρίνετε, planè audite ἔ judicate. Præter. κέκρικα, judicavi, 1. Cor. 5, 3. Tit. 3, 12. aor. 1. aēt. ἐκρίνα, statui, 1. Cor. 2, 2. ἔ γὰρ ἐκρίνα τῇ εἰδέναι τι, non enim statui quicquam scire. Syntaxis Hebraica, de qua vide paulò post. a. 1. pass. ἐκρίθην, nec non infra περιπατέω. Luc. 7, 43. ὁ γὰρ

Θῶς ἐκρίνας rectè judicasti. aor. i. imp. κρίνον, ἄτω, judica, 1. Cor. 10, 15. κρίνατε ὑμεῖς, ὅ Φημι, judicate vos, quod dico. condemnō. a. i. subj. κρίνω, ης, η, Joh. 12, 47. ἐκ ἡλθον, ἵνα κρίνω τὸν κόσμον, ἀλλ' ἵνα σώσω τὸν κόσμον, non veni ut condemnem mundum, sed ut servem mundum. aor. i. act. inf. κρίναι, judicare. 1. Pet. 4, 5. aor. i. part. κρίνας, κρίνασα, κρίναν, 2. Cor. 5, 14. præs. pass. κρίνομαι, judicor. Jac. 2, 12, iudicio experior, 1. Cor. 6, 6. ἀδελφὸς μετὰ ἀδελφῷ κρίνεται, frater cum fratre iudicio experitur, litigat. in iudicium vocor, Act. 23, 6. punior, 1. Cor. 11, 31. damnor, Joh. 3, 18. imperf. pass. ἐκρινόμεν, 1. Cor. 11, 31. ἐκ ἂν ἐκρινόμεθα, non exerceretur in nos iudicium, seu non castigaremur. Præt. perf. κέκριμαι, damnatus sum, Joh. 16, 11. ὁ ἀρχὼν τοῦ κόσμου τὸν κέκριται, princeps huius mundi damnatus est. a. i. pass. ἐκρίθην, decretus fui. Act. 27, 1. ὡς δὲ ἐκρίθη τὸ ἀποπλεῖν, ut autem decretum fuit, ut navigaremus. Syntaxis Hebraïssans. ἐκρίθη τὸ ἀποπλεῖν. τὸ indicat Lamed ex literis bachlam. iudicatus fui, Apoc. 20, 13. καὶ ἐκρίθησαν ἑκάστος, κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν, & iudicati sunt singuli & opera sua. ἑκάστος est nomen multitudinis, ὅτι huius pluralitatis construitur cum verbo plurali, per figuram, quam vocant σύνεσις, etiam Latinis usitatam. Rixor, contendo, Matth. 5, 40. τῷ θέλοντί σοι κριθῆναι, qui velit tecum rixari. Fut. i. pass. κριθήσομαι, iudicabor. Matth. 7, 2. ἐν ᾧ κρίματι κρίνετε, κριθήσεθε, quo iudicio iudicatis, iudicabimini. ἐν ᾧ κρίματι, Hebraïsmus, pro ᾧ κρίματι.

Κρίμα vel κρίμα, τὸς, τὸ, iudicium, Rom. 2, 2. damnatio seu supplicium, Luc. 20, 47. ὅ c. 23, 40. Rom. 3, 8. 1. Tim. 3, 6. 2. Pet. 2, 3. Apoc. 17, 1. κρίμα τῆς πόρνῆς, damnationem meretricis, hoc est, damnatam illam meretricem, Hypallage Hebraïca. impietas. Jud. 6, 4. Pœna, Rom. 13, 2. 1. Cor. 11, 29. 34. Gal. 5, 10. Vindicta, Joh. 9, 39. τὰ κρίματα, controversiæ forenses. 1. Cor. 6, 7.

Κρίσις, εὖς, ἡ, iudicium, Matth. 5, 21. damnatio. 2. Pet. 2, 4. Joh. 5, 29. compositus status, Matth. 12, 18. κρίσιν τοῖς ἔθνεσιν ἀπαγγελεῖ, iudicium, (hoc est, ra-

tionem Deo rectè vivendi) iis annuntiabit. sententia, qua se Deus verè & reipsa victorem declaret omnium hostium suorum, Matth. 12, 20. ἕως ἂν ἐκβάλῃ εἰς νίκην κρίσιν, usque dum proferat ad victoriam iudicium.

Δικαιοκρατία, ας, ἡ, q. d. δικαία κρίσις, justum iudicium, Rom. 2, 5.

Κριτὴς, ὅς, ὁ, iudex, Matth. 5, 25. præsides, Act. 24, 10.

Δικαιοκρίτης, ὅς, ὁ, justus iudex. 2. Macc. 12, 41.

Κριτικὸς, ὅς, ὁ, qui iudicat, Hebr. 4, 12.

Κριτήριον, ὅς, τὸ, tribunal, Jac. 2, 6. ἔλκασιν ὑμεῖς εἰς κριτήρια, trahunt vos ad tribunalia. iudicium, controversia, 1. Cor. 6, 2.

Ἀκρίτως, adv. re non iudicata, 1. Macc. 2, 37.

Ἀντικρίνω, contra iudico, respondeo, Jobi 9, 32. ἐγὼ γὰρ εἰ ἀνδρὼς κατ' ἐμὲ, ᾧ ἀντικρινῶμαι, non enim es homo contra me, cui in iudicio opponi possim.

Ἀποκρίνομαι, respondeo. Matth. 22, 46. aor. i. pass. ἀπεκρίθην, respondi, Marc. 12, 34. νανεχῶς ἀπεκρίθη, cordatè respondit. Matth. 27, 14. καὶ ἐκ ἀπεκρίθη αὐτῷ πρὸς ὃδὲ ἐν ῥῆμα, neque respondit ei ad ullum verbum. Hic nihil respondit: aliàs quoque ad questionem, quæ nullius erat momenti, non respondit, ὅ tamen respondit, ut Joh. 6, 25. 26, dixi, Matth. 12, 38. τότε ἀπεκρίθησαν (3. pl. a. i. pass. indic.) tunc dixerunt. Act. 5, 8. ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ ὁ Πέτρος, dixit verò ei Petrus. Sic enim in V. T. passim occurrit τὸ יָנַי, præcipuè in Job. Nam יָנַי est ἀπαμείβεσθαι, non tantum respondere, sed etiam sermonem exordiri, sive id fiat ad interrogationem, sive aliter. a. i. imp. ἀποκριθῆτι, responde. ἀποκριθῆτέ μοι, respondete mihi, Marc. 11, 29. a. i. inf. ἀποκριθῆναι respondere, Matth. 22, 46. aor. i. part. ἀποκριθεὶς, respondens, Matth. 3, 15. ἀποκριθεῖσα, respondens famina, Luc. 1, 60. aor. i. med. ἀπεκρινάμην, respondi, Matth. 27, 12. ὃδὲν ἀπεκρίνατο, nihil respondit. Luc. 3, 16. ἀπεκρίνατο (3. sing. aor. i. med.) ἅπασι, respondit omnibus. Act. 3, 12. ἰδὼν δὲ Πέτρος, ἀπεκρίνατο, quo

quo viso dixit Petrus. Nulla enim præcessit quaestio, nisi populi illius concursus. Et admirationem pro tacita quaestione accipiamus. Fut. 1. pass. ἀποκριθήσομαι, respondebo. Matth. 25, 37. construitur cum Dat. itemque seq. præpositione πρὸς. Luc. 4, 4. Et c. 6, 3. Et c. 14, 5. Act. 25, 16. ἀποκρίνομαι, semel idem est, quod compellere vel interrogare Apoc. 7, 13.

Ἀπόκριμα, τὸς, τὸ, decretum, 2. Cor. 1, 9.

Ἀπόκρισις, εὖς, ἡ, responsio. Luc. 2, 47. Et c. 20, 26. Joh. 1, 22. καὶ ἀποκρισιν δώμεν τοῖς πέμψασιν ἡμᾶς, Et responsum demus iis, qui miserunt nos.

Ἀνταποκρίνομαι, vicissim respondeo. Luc. 14, 6. item ex adverso respondeo, item obloquor responso, Rom. 9, 20.

Ἀνακρίνω, quaestionem habeo, Luc. 23, 14. dijudico, 1. Cor. 2, 15. scrutor, Act. 17, 11. inquirō, 1. Cor. 9, 3. τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνῃσι, qui me inquirunt. hæsito, 1. Cor. 10, 25. μηδὲν ἀνακρίνοντες, nihil hæsitantes. aor. 1. act. ἀνέκρινα. part. 3. 1. act. ἀνακρίνας, quaestione habita. item Act. 12, 19. quaestioni subijcio. Act. 28, 18. οἵτινες ἀνακρίναντές με, qui quum me examinassent, ἀνακρίνομαι, dijudicor, 1. Cor. 14, 24. ὑπὸ πάντων ἀνακρίνεται, dijudicatur ab omnibus. Act. 4, 9. εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα, quandoquidem hodie de nobis quaestio habetur. aor. 1. pass. subj. ἀνακριθῶ, ἦς, ἦ, 1. Cor. 4, 3. ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνακριθῶ, si à vobis dijudicer.

Ἀνάκρισις, εὖς, ἡ, inquisitio, Act. 25, 26.

Διακρίνω, discerno, Matth. 16, 3. γινώσκετε διακρίναι, nostis discernere. 1. Cor. 11, 29. μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου, non discernens corpus Domini. probo, exploro, 1. Cor. 11, 31. εἰ δὲ ἑαυτὸς διεκρίνομεν (1. plur. imperf. act.) si nos ipsos exploraremus, Et vera resipiscentia ab aliis discernere. dijudico. 1. Cor. 14, 29. διακρινέτωσαν (3. pl. pres. act. imper.) dijudicent. præfero, antefero. 1. Cor. 4, 7. τίς γὰρ σε διακρίνει; Quis enim te discernit, hoc est, eximit à reliquorum collegarum grege? a. 1. act. διέκρινα, as, ε. Act. 15, 9. καὶ εἰδὲν διέκρινε (3. sing. a. 1. act.) μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, nihilque discerebit inter nos Et illos, hoc est, nos iis non

Anteposuit. jus reddo. 1. Cor. 6, 5. ὅς δὲ ἐκνήσεται διακρίναι (a. 1. act. inf.) ἀνὰ μέσον τοῦ ἀδελφοῦ (hoc est, τῶν ἀδελφῶν) αὐτοῦ, qui possit jus reddere inter fratres suos. διακρίνομαι, dubito, iudicium suspendo, ἐπέχω. Jac. 1, 6. μηδὲν διακρινόμενος, nihil ambigens. aor. 1. pass. διεκρίθην, dubitavi. Matth. 21, 21. discrimen feci, Jac. 2, 4. ita discernere, ut aliud alii præferatur. Jud. 6, 22. Rom. 4, 20. εἰς τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ Θεοῦ & διεκρίθη (3. sing. a. 1. pass. indic.) de hac Dei promissione non dubitavit. a. 1. pass. subj. διακριθῶ, ἦς, ἦ, Marc. 11, 23. μὴ διακριθῇ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, nec addubitaverit in corde suo. Matth. 21, 21. μὴ διακριθῆτε (1. pl. a. 1. pass. subj.) Et non addubitaveritis. certo, Jude 6, 9. cum Dat. habeo delectum. Jude 6, 22. ὅς μὲν ἐλεῖτε διακρινόμενοι, (part. pres. med.) alios quidem habito delectu commiseramini.

Διάκρισις, εὖς, ἡ, certamen, Rom. 14, 1. discretio. 1. Cor. 12, 10. διάκρισις πνευμάτων, discretio seu dijudicatio spirituum. Hebr. 5, 14. πρὸς διάκρισιν καλῆς τε καὶ κακῆς, ad discretionem boni Et mali.

Ἀδιάκριτος, ὁ, ὅς, ἡ, qui est absque disceptatione. Jac. 3, 17.

Ἐγκρίνω, adjungo, 2. Cor. 10, 12. cum Dat. & γὰρ τολμῶμεν ἐγκρίναι ἑαυτοὺς τι, non enim audemus adungere nos quibusdam.

Ἐπικρίνω, idem quod simplex κρίνω, judico, Luc. 23, 24. ἐπέκρινε (3. sing. aor. 2. act.) judicavit seu approbavit. 2. Macc. 4, 48. τῶτοις θάνατον ἐπέκρινε, hos morti adjudicavit.

Κατακρίνω, condemno, judico contra aliquem. Præpositio κατὰ in comp. valet contra, Rom. 2, 1. ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις, nam in quo damnas alium, te ipsum condemnas. Fut. κατακρινῶ, condemnabo, Matth. 12, 42. Marc. 10, 33. κατακρινῶσιν αὐτὸν θανάτῳ, condemnabunt Filium hominis morte. aor. 2. κατέκρινε, damnavi. Joh. 8, 10. Heb. 11, 7. 2. Pet. 2, 6. abolevi. Rom. 8, 3. κατακρίνομαι, condemnor. Præter. pass. κατακρίμαι, condemnatus sum, Rom. 14, 23. a. 1. κατεκρίθην, idem, Matth. 27, 3. Fut. 1. κατακριθήσομαι, damnabor, Marc. 16, 16. ὁ δὲ ἀπισήσας, κατακριθήσεται.

ται, qui verò non crediderit, condemna-
bitur.

Κατάκριμα, τος, τὸ, condemnatio,
Rom. 8, 1. ἔδεν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς
ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, nulla igitur nunc est con-
demnatio iis, qui sunt in Christo Jesu.

Κατάκριτος, εως, ἡ, idem. 2. Cor. 7, 3.
Ἀκατάκριτος, 8, ὁ, ἡ, cui indicta
causâ pœna infligitur, Act. 16, 37. Ἔ c.
22, 25.

Ἀυτοκατάκριτος, 8, ὁ, ἡ, suopte judi-
cio condemnatus, Tit. 3, 12.

Προκρίνω, antefero. Plut. in Themist.
τὸν ἐπεικῆ τῶ πλεσίᾳ προκρίνας, qui ho-
minem bonis moribus præditiū antetulit
diviti.

Πρόκριμα, τος, τὸ, prælatio, 1. Tim. 5,
21. χωρὶς προκρίματος, absque eo, ut
unum alteri præferas.

Συγκρίνω, comparo, 2. Cor. 10, 12. συγ-
κρίναι, ἑαυτὰς τισι, seipsos comparare,
quibusdam, vel cum quibusdam. συγκρίναι
est aor. 1. inf. aël. conjungo. 1. Cor. 2,
13. πνευματικοῖς πνευματικὰ συγκρίνον-
τες, cum spiritualibus spiritualia conjun-
gentes.

Σύγκριμα, ατος, τὸ, contentio, com-
paratio; concentus, Sap. 7, 5. It. edi-
ctum, 1. Macc. 1, 6a.

Σύγκρισις, εως, ἡ, comparatio.

Ἵποκρίνομαι, simulo, Luc. 20, 20.

Ἵπόκρισις, εως, ἡ, simulatio, Matth.
23, 28. Luc. 12, 1. Gal. 2, 13. συναπύγεσθαι
τῇ ὑποκρίσει, simulatione abripi.

Ἵποκριτής, 8, ὁ, propriè alienæ perso-
næ in comœdia aut tragœdia effictor,
repræsentator, seu simulator: quales fa-
bularum actores dicebantur mimi, histrio-
nes, scenici, ludiones, pantomimi, ἔ omnes
una voce hypocritæ. Per syn. speciei
quilibet simulator, seu potius per meta-
phoram. Sicut enim mimus in scena
personam repræsentat, qualis ipse revera
non est: ita quoque hypocrite caritatem
aut religionem mentiuntur, hoc est, ta-
lem oculis foris objiciunt, quali tamen
intus revera carent. Fingunt se probos,
licet non sint, Matth. 6, 2. ὥσπερ οἱ ὑπο-
κριταί, sicut hypocritæ, hoc est, simulato-
res, ἔ hoc maxime convenit cum eo, quod
6. h. dixerat πρὸς τὸ θεαθῆναι, ut spe-

Attemini, scilicet tanquam in theatro ali-
quo, quod ἔ ipsum tibicinibus perstrepebat,
ut actio histrionica omnium in se oculos
converteret. Luc. 13, 15. ὑποκριτὰ (vocat.
casus) hypocrita.

Συνυποκρίνομαι, unâ simulo, Gal. 2,
13. συνυπεκρίθησαν (3. plur. aor. 1. pass.)
αὐτῷ, una simularunt cum illo.

Ἀνυπόκριτος, 8, ὁ, ἡ, minimè fucatus,
alienus ab omni simulatione. Rom. 12, 9.
ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος, dilectio minimè
fucata.

Ἐλικρινής, εος, ὁ, ἡ, sincerus, q. d.
τῇ ἀλῇ κρινόμενος. εἰλη sive ἔλη signifi-
cat solis splendorem, qui ad splendorem
solis examen sustinere potest. Phil. 1, 10.
ἵνα ᾦτε ἐλικρινεῖς, ut sitis sinceræ. Sin-
cerus Latina vox rectè simplici i. scribi-
tur, ἔ non γ. propriè enim mel purum
dicitur sincerum, nempe sine cera.

Ἐλικρινεία, ας, ἡ, sinceritas, puri-
tas, 2. Cor. 1, 12. ἐν ἐλικρινείᾳ θεῷ, cum
sinceritate Dei, hoc est, cuius testis Deus
est. 2. Cor. 2, 17. ὡς ἐξ ἐλικρινείας, ut
ex sinceritate. 1. Cor. 5, 8. ἐν ἀζύμοις ἐ-
λικρινείας, non fermentatis panibus sin-
ceritatis.

ΚΡΙΟΨ, 8, ὁ, aries, q. à κέραι,
cornu, quia cornutus; item aries, machi-
na bellica, qua muri quatuntur, 2. Macc.
12, 15.

Κριοδόκη, vel

Κριοδόχη, ης, ἡ, arietaria machina,
ipsum arietem sustinens, à κριὸς ἔ δέ-
χομαι.

Κριοκοπέω, ῶ, arieto, ariete quatio ἔ
subruo; ex κριὸς ἔ κοπή.

† ΚΡΙΨΠΟΣ, 8, ὁ, Crispus. Act.
18, 8. 1. Cor. 1, 14. Nomen viri, ἀρ-
χισυναγῶγα, principis synagoga, quem
nos Rectorem scholæ vocamus. Lati-
num est origine. crispi capilli, frauß
Haar. videtur crispus componi ex cri-
nis ἔ pilus, ubi pilorum copia innui-
tur.

ΚΡΟΨΗ, ης, ἡ, subtegmen. Levit.
13, 48. seq.

ΚΡΟΚΟΔΕΙΛΟΣ, 8, ὁ, crocodi-
lus. Levit. 11, 29.

ΚΡΟΚΟΣ, 8, ὁ, crocus. Cant.
4, 14.

ΚΡΟΜΜΤΟΝ, α, τὸ, cepa. Numer. 11, 5.

ΚΡΟΤΑΦΟΣ, α, ὁ, tempora, pars capitis, die Schläffe. Judic. 4, 22.

ΚΡΟΤΟΣ, α, ὁ, pulsus, plausus; ut eris, remorum, manuum & pedum.

Κροτέω, pulso, verbero. fut. ἔσω. α. 1. ἐκρότησα. plaudo. Psalm. 98, 9.

Ἀνακροτέω, ὦ, explodo, illudo. Theodotion Proverb. 23, 35.

Ἐπικροτέω, ὦ, applaudo, plaudo. Sir. 12, 18. ἐπικροτήσῃ τὰς χερσὶν αὐτῆς, plaudet manibus suis.

Συγκροτέω, ὦ, compello. Num. 24, 10. B

ΚΡΟΤΝΟΣ, ᾧ, ὁ, scatebra, saliens fons. Symmachus Psalm. 42, 7.

Κροναῖος, α, ὁ, ut κροναῖον ὕδωρ, aqua ex fonte saliente.

Κρονηδὼν, ἀδῶ, instar scatebræ, seu fontis salientis, 2. Macc. 14, 45. q. a κρήνη fons.

Κροτισμός, ᾧ, ὁ, scatebra, scaturigo. Aquila 2. Samuel. 5, 8.

ΚΡΟΤΩ, pulso. videtur Scapula de-
rivarī à κέρως, ατος, τὸ, cornu, & sic
diceretur κρώω pro κέρω. Fut. σω. Præt κέ-
κρωκα, α. 1. ἐκρῶσα. Matth. 7, 7. κρούετε
καὶ ἀνοιγήσεται ὑμῖν, pulsate & aperietur
vobis. Luc. 13, 25. κρούετε τὴν θύραν, pul-
sate fores. Luc. 12, 36.

Κρούω, τος, τὸ, sonus.

Κρούμα, ατος, τὸ, percussio. Sym-
machus Jesa. 1, 6. πληγὴ κρούματος, pla-
go percussione h. e. a percussione orta.

Ἀνακρούω, pulso, de instrumentis mu-
sicis. 2. Sam. 6, 14. Δαβὶδ ἀνεκρούετο (3.
sing. imp. med.) ἐν ὄργάνοις, David pulsa-
bat organis.

Ἐγκρούω, infigo. Judic. 4, 21.

Ἐκκρούω, percutio. Deuter. 19, 5. καὶ
ἐκκρούῃ (3. sing. aor. 1. pass.) ἡ χεὶρ αὐ-
τῆς, & percutiatur manus ejus.

Επικρούω, idem. Jerem. 48, 26.

Κατακρούω, impello, pulso. Incertus
Judic. 16, 4.

Προσκρούω, impingo. cum Dat. Conf.
supra προσκόπτω. Arist. 9. Eth. 4. §. 2. τῶν
φίλων οἱ προσκεκρούατες, amici inter quos
fuit collisio, hoc est, contentio.

Παρακρούω, vel in media forma παρα-
κρούω, proprie subplanto aliquem in-

lustra. Verbum est palestra. per syn. spe-
ciei verò decipio, ἐξαπατῶ. Demosth.
olynth. 2. construitur cum accusativo.

Συγκρούω, collido, committo.

Συγκρούσμός, ᾧ, ὁ, collisio, ut συγ-
κρούσμός τῶν ὀπλῶν, collisio armorum.

ΚΡΥΠΤΩ, abdo, abscondo, celo.

Ε. κρύψω. Ρ. κέκρυφα. aor. 1. ἐκρύφα. α. 2.
ἐκρυβεν, occultavi, abscondi, abdidi,
Matth. 13, 44. Apoc. 6, 15. ἐκρύψαν ἑαυ-
τοὺς εἰς σπήλαια, abdiderunt se in spelun-
cas. κρύπτομαι, abdor. Præt. pass. κέκρυμ-
μαι, Col. 3, 3. ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται, vi-
ta vestra abscondita est. Part. præt. pass. κε-
κρυμμένος, η, ον, occultatus. Luc. 18, 34.
Joh. 19, 38. Apoc. 2, 17. aor. 1. pass. ἐκρύ-
βην, occultatus fui. Heb. 11, 23. Joh. 8, 59.
& c. 12, 36. καὶ ἀπελθὼν ἐκρύβη ἀπ' αὐ-
τῶν; ubi ἐκρύβη reciproca significatione
idem est, quod seipsum occultavit, 1. Tim.
5, 25. κρυβήνοα (aor. 2. pass. inf.) & δύνα-
ται, occultari nequit.

Κεκρυμμένως, adverb. occulte. Jerem.
13, 17.

Κρύφα, ἀδῶ, clam. Symmachus Jobi

Κρυφαῖος, α, ὁ, occultus. Sap. 17, 3.

Κρυφαίως, ἀδῶ, clam, occulte. Jerem.

Κρυφιαστής, ᾧ, ὁ, occultorum interpres,
magus. Aquila Genes. 41, 8. Exod. 7, 11.

Κρύφιος, α, ὁ, occultus, abstrusus,
Sap. 14, 23.

Κρύφος, α, ὁ, occultatio, locus ab-
ditus, 1. Macc. 1, 56. cap. 2, 31. 36. 41.

Κρυφή idem quod λάθρα, clam, occul-
τὲ, Eph. 5, 12.

Κρυβή, idem.

Κρυπτός, ἡ, ὁ, occultus, α, um.
Matth. 6, 4. Rom. 2, 16. ἐν ἡμέρᾳ, ἐν ᾗ
κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτά τῶν ἀνθρώπων,
in die, quo judicabit Deus de occultis ho-
minum. Joh. 7, 10. ἐν κρυπτῷ, scilicet τό-
πῳ, idem quod λάθρα clam. τὰ κρυπτά,
integumenta. 2. Cor. 4, 2.

Ἀποκρύπτω, idem quod simplex. Matth.
11, 25. ὅτι ἀπέκρυψας (2. sing. a. 1. act.)
ταῦτα, quod hæc occultaveris. ἀποκεκρυμ-
μένος, η, ον, occultatus, 1. Cor. 2, 7.
Eph. 3, 9.

Ἀποκρυβή, ἡς, ἡ, latibulum. Incertus

tus Jesaie 16, 4. Scribitur Ἐ ἀποκρυφῇ, A Aquila 1. Sam. 25, 20.

Ἀπόκρυφῶς, &, ὁ, ἡ, καὶ τὸ ἀπόκρυ-
φον, absconditus, a, um. masc. gen. le-
gitur. Col. 2, 3. neut. gen. Marc. 4, 22. Luc.
8, 17. Libri quidam in V. T. canonicis sub-
jiciuntur, qui dicuntur ἀπόκρυφοι, ab-
sconditi, quod in demonstrandis articulis
fidei sint abscondendi ἔ non proferendi.
De articulis enim fidei judicandum est non
ex scriptis humanis, qualia sunt illa apo-
crypha volumina, sed ex libris divinis, qui
soli canon sunt vite ἔ fidei nostræ, ἔ pro-
inde illi soli dicuntur canonici.

Συναποκρύπτω, occulto, Epist. Jer. 48.

Ἐγκρύπτω, intego, condo. aor. 1. ἐν-
έκρυψα Luc. 13, 21.

Ἐγκρυφίας, &, ὁ, subcinericius, ubi
semper subintelligitur ἄρτος, panis. Gen.
18, 6.

Κατακρύπτω, occulto, abscondo, 2.
Macc. 1, 19. κατέκρυψαν ἐν κοιλώματι
Φρέατος, absconderunt in concavitate
putei.

Περικρύπτω, occulto, Luc. 1, 24. πε-
ριέκρυβεν (3. sing. a. 2. aet.) ἑαυτήν, oc-
cultabit se.

Συγκρύπτω, celo, abscondo, 2. Macc.
14, 30.

ΚΡΥΣΤΑΛΛΟΣ, &, ὁ, glacies,
ex κρύος, eos, τὸ, frigus, ἔ σέβωμαι
concreresco. item gemma, quæ dicitur crystal-
lum in n. g. vel crystallus in f. g. sic dicta,
quod instar glaciei sit perlucida. Apoc. 4. 6.
ἔ c. 22, 1.

Κρυσταλλίζω, instar crystalli fulgeo,
Apoc. 21, 11.

ΚΡΩΣΣΟΣ, &, ὁ, catena. Exod.
28, 22.

Κρωςσών, &, τὸ, idem. Exod. 28, D
14. Est nomen adjectivum, ita ut πλέγμα
vel simile quid, subaudiatur.

ΚΤΑ'ΟΜΑΙ, ὦμαι, (affine Hebr.
כָּזַב) possideo, Luc. 18, 12. ἀποδε-
κατῶ πάντα, ὅσα κτῶμαι, decimas do de
omnibus, quæ possideo. 1. Thess. 4, 4. τὸ
ἑαυτῷ σκεῦος κτῶσαι, vas suum, hoc est,
corpus suum possidere. Fut. med. κτήσομαι.
Præt. pass. κέκτημαι, possedi. Xenoph.
εὐδαιμονίαν κέκτησθαι (præt. pass. inf.)
felicitatem possidere, felicitate perfrui. aor.
1. med. ἐκτησάμην, acquisivi, Act. 22, 28.

ἐκτησάμην, emi. Act. 1, 18. ἐκτησάτο χω-
ρίον, acquisivit agrum scilic. Judas, quæ de
eo dicuntur habita non voluntatis, sed even-
tus ratione. a. 1. med. subj. κτήσωμαι, η-
νται. Matth. 10, 9. μὴ κτήσηδε, ne com-
paretis. aor. 1. med. imper. κτήσαι, ἀδω.
Luc. 21, 19. ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσαδε
(2. pl. aor. 1. med. imper.) τὰς ψυχὰς
ὑμῶν, per tolerantiam vestram possidete
animas vestras. Semel legitur passivè. Act.
8, 20. διὰ χρημάτων κτῶσαι, pecuniis ac-
quiri.

Κτῆμα, τος, τὸ, possessio, Act. 5, 1.
B ἐπώλησε κτῆμα, vendidit possessionem
suam.

Κτήματα, τὰ, bona, opes. Matth.
19, 22. ἦν γὰρ ἔχων, pro ἔχε γὰρ κτή-
ματα πολλὰ, habebat enim multas divitias,
prædives erat.

Κτημάτιον, &, τὸ, prædiolum, agel-
lus, recula.

Κτήτωρ, οὐ, ὁ, possessor. Act. 4, 34.

Κτήσις, εως, ἡ, possessio. πάντα τῶν
Φίλων κοινὰ, & κτήσις, ἀλλὰ χρήσις, omnia
quæ amici habent, sunt communia, non
possessione, sed usu.

C Ἐγκτήσις, εως, ἡ, emtio. Levit. 25, 16.

Ἐγκτήτος, ὁ, ἡ, emtus. Levit. 22, 11.

Ἐπικτάομαι, ὦμαι, insuper acquiro.

Ἐπίκτητος, ὁ, ἡ, acquisitus; adsciti-
tius, adventitius. 2. Macc. 6, 23. τῆς ἐπι-
κτῆτῃ καὶ ἐπιφανῆς πολιῆς, acquisita ἔ
illustris canitie.

Κατακτάομαι, ὦμαι, possideo. 2. Pa-
ral. 28, 10.

ΚΤΕΙ'ΝΩ, occido, idem quod φονεύω,
διαχειρίζομαι, interficio. Fut. κτενῶ, Præt.
ἐκτακα (ad formam τένω, τεनῶ, τέτακα)
a. 1. aet. ἐκτανα. a. 1. ἐκτανον. Præt. pass.
ἐκταμαι. a. 1. pass. ἐκτάνθην, tanquam a
præt. ἐκταγκα, ἐκταμμαι. fut. 1. pass.
κτανθήσομαι. Præt. med. ἐκτονα. Unde

Κτόν, cædes.

Κτονέω, ὦ, occido.

Ἀποκτανέω, ὦ, idem.

Κκάντης, &, ὁ, interfectior.

Ἀποκτείνω, occido, 2. Cor. 3, 6. τὸ
γράμμα ἀποκτείνει, litera occidit. Fut. 1.
aet. ἀποκτενῶ, Apoc. 2, 23. ἀποκτενῶ ἐν
θανάτῳ. Hebraismus, q. d. interficiendo
interficiam, hoc est, certò interficiam.
Pleonasmus ille Hebraicus est emphaticus.
Matth.

Matth. 17, 23. Ἐ. c. 24, 9. ἀποκτενῶσιν ὑμῶς trucidabunt vos. trucidare, plus est quam occidere. Significat enim eadem cum sevitia ἔ. crudelitate conjunctam. aor. 1. ἀπέκτεινα, trucidavi. Act. 3, 15. τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνετε. (2. plur. aor. 1. act.) principem seu autorem vitæ contrucidastis. Rom. 11, 3. Κύριε, τὰς προφῆτας σὺ ἀπέκτειναι, (3. plur. a. 1. act.) prophetas tuos occiderunt. a. 1. subj. Matth. 26, 4. ubi ἀποκτείνωσι non esse temp. præf. colligo ex verbo proximo præcedenti κρατήσωσι. καὶ enim copulat similia tempora. Ceteroquin ἀποκτείνωσι ambiguum est, ἔ. referri potest ad præsens ἔ. aor. 1. subj. aor. 1. act. inf. ἀποκτεῖναι, trucidare. Matth. 10, 28. τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι, animam autem nequeunt trucidare, perdere. Luc. 6, 9. ἀποκτεῖναι ψυχὴν, animam perdere. Potiora exemplaria ἀπολέσαι. Infinitivus hic frequentissime occurrit, Joh. 5, 16, 18. Ἐ. c. 7, 1. 19. 20. 25. Ἐ. c. 8, 37. 40. Ἐ. c. 18, 31. ἡμῖν ἐκ ἐξέσιν ἀποκτεῖναι ἀδελφά, nobis non licet interficere quempiam. ἀποκτείνομαι, occidior, necor, Apoc. 6, 11. οἱ μέλλοντες ἀποκτείνεσθαι, necandi. a. 1. pass. ἀπεκτανθῆναι, occisus fui. Apoc. 2, 13. Ἐ. cap. 9, 18. Ἐ. c. 11, 13. a. 1. pass. subj. ἀποκτανθῶ, occidar. Apoc. 13, 15. ἀποκτανθῆναι, in infinitivo occidi. Matth. 16, 21. Marc. 8, 31. Luc. 9, 22. Apoc. 13, 10.

Ἀνθρωποκτόνῃ, ἔ. ὁ, homicida, Joh. 8, 44. 1. Joh. 3, 15.

Ἀδελφοκτόνῃ, ἔ. ὁ, fratricida; adject. fratricidialis. Sap. 10, 3. ἀδελφοκτόνοις συναπώλετο θυμῶς, fratricidalibus una petiit cum furoribus.

Νηπιοκτόνος, ἔ. ὁ, infanticida, Sap. 11, 8. νηπιοκτόνον διάταγμα, infanticidiale mandatum, sive, quo infantium cædes præcipitur.

Φονοκτόνῃ, ἔ. ὁ, occisor.

Φονοκτονέω, ὦ, occido, interficio.

Φονοκτονία, ας, ἡ, cædes. 1. Macc. 1, 25. ἀφόνῃ, cædes, ἔ. κτείνω.

ΚΤΗΝΟΣ, εως, τὸ, παρὰ τὸ κτᾶσθαι à possidendo, quod antiquorum divitiarum ἔ. possessiones plerumque in jumentis consistere, ἔ. pecudibus. Sic à pecude pecuniam dictam esse nonnulli tradunt. Et à πῶλῃ pullus eadem ratione derivari πω-

λέω vendo, ἔ. ab ὄνῃ asinus ὄνημι, suo dicetur loco. Hebræi eadem ratione

יָרְבִּי אֶל יָרְבִּי possedit, jumenta, ἔ. pecudes dixerunt. Latine jumentum à juvando. armentum q. aramentum ab arando. Luc. 10, 34. κτήνη pro κτήνεα, jumenta, Act. 23, 24. Genit. plur. κτηνῶν pro κτηνέων, 1 Cor. 15, 39. Apoc. 18, 13.

Κτηνώδης, εως, ὁ, ἡ, brutalis, brutus. Psalm. 73, 22.

ΚΤΙΖΩ, condo, creo. Fut. κτίσω, condam. Præf. ἐκτίκα. aor. 1. ἐκτίκα, creavi, (ab οἰκτίζω pro οἰκίζω ædifico, struo, condo, per aphæresin ἔ. epenthesin, prout apud Herodotum κτίζαν χώραν, νῆσον, idem est quod habitare in regione, in insula.) 1. Tim. 4, 3. ὃς θεὸς ἐκτίσε, quem Deus creavit. Rom. 1, 25. καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα (part. a. 1. act.) ἔ. coluerunt creaturam præterito creatore. Præf. pass. κτίζομαι, creor. Præf. pass. ἐκτισμαί, creatus sum, Col. 1, 16. τὰ πάντα δι' αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτίσας, omnia illa per eum, ἔ. propter eum condita sunt. a. 1. pass. ἐκτίδην, Col. 1, 16. ἐν αὐτῷ ἐκτίδῃ τὰ πάντα, per eum omnia creata sunt. 1. Cor. 11, 9. ἐκ ἐκτίδῃ ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, non creatus est vir propter mulierem. Apoc. 4, 11. ἐκτίδῃσαν κτιοῦς, creatus. aor. 1. part. Eph. 2, 10. κτιοῦντες ἐν Χριστῷ, conditi in Christo.

Συγκτίζω, simul condo, simul creo, Sir. 1, 14.

Κτίσμα, τας, τὰ, creatura, 1. Tim. 4, 4.

Κτίσις, εως, ἡ, creatio, Marc. 10, 6. Res creatæ, Marc. 13, 19. Apoc. 3, 14. omnis generis, sexus, ordinis homines, Marc. 16, 15. κηρύττετε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει, predicate evangelium omnis generis hominibus, vel ut Matthæus habet cap. 28, 19. omnibus gentibus, hoc est, non solis Judæis, uti hætenus factum erat. Confer Act. 10, 34. 35. Ἐ. Gal. 3, 28. nec non Col. 1, 23. ubi prorsus est eadem phras. Structura. Heb. 9, 11. ἡ ταύτης τῆς κτίσεως, non hujus structuræ, hoc est, ἀχειροποίητῃ, sine manibus facta. magistratus. 1. Pet. 2, 13. πάσῃ ἀνθρωπίνῃ κτίσει, cuiusvis magistratui, ut declarat versus sequens. Vocat autem magistratum creaturam,

turam, prout Latini dicunt creare consue-
lem. Humanum vocat ratione materiae non
efficientis, non quod magistratus homines
habeat auctores, sed quod homines eum ge-
rant. κοινή κτίσις, nova creatio, hoc est,
regeneratio per Spiritum S. Gal. 6, 15.

Κτιστής, ὁ, conditor, 1. Petr. 4, 19.

Θεόκτιστος, ὁ, ἡ, à Deo condi-
tus; qui est divinae originis, qui Deum ha-
bet auctorem. 2. Macc. 6, 23.

Νεόκτιστος, ὁ, ἡ, recens conditus;
ex νέος, novus, ἔκ κτίζω. Sap. 11, 18.

ΚΤΑΘΟΣ, ὁ, cyathus. Exod.
25, 29.

ΚΤΑΜΟΣ, ὁ, faba. Ezech. 4, 9.

ΚΤΒΕΡΝΑΩ, ὦ. Fut. ἦσω, guber-
no. Ex hac Graeca voce videtur aliis Lati-
na orta. Sunt enim γ & κ literae unius or-
gani, videlicet palati, unde literae palati-
nae dicuntur, quae literae facile inter se per-
mutari solent. Veruntamen existimo, utram-
que fluxisse ab Hebr. כַּבֵּר praevaluit, un-
de est כַּבֵּר vir, ἔκ כַּבֵּר heus, penes
quem est familiae administratio. Est idem,
quod כַּבֵּר כַּבֵּר roborare navim. vel כַּבֵּר
ἐρευνῶ, fluctus scrutor. Ipsum hoc verbum
non legitur in Nov. Test. sed hinc orta

Κυβέρνησις, εὖ, ἡ, gubernatio, 1.
Cor. 12, 18.

Κυβερνήτης, ὁ, gubernator, nau-
clerus, Act. 27, 11. Apoc. 18, 17.

Διακυβερνάω, ὦ, guberno. Sapient.
14, 3. πάντα ἡδε σὺ, πάτερ, διακυβε-
ρᾷ πρόνοια, Omnia tua, o Pater, provi-
dentia gubernat.

ΚΤΒΟΣ, ὁ, tessera. Suidas: κύ-
βος, πᾶν τετράγωνον, omne quadratum
seu quadrangulare, à κέω (pro quo usita-
tum est κείμαι) jaceo. In quacunque
enim partem projeceris, jacet, ἔκ non ro-
tatur seu volvitur.

Κυβεύω, aleâ ludo.

Κυβεία, ας, ἡ, astutia, seu nequitia
alios fallendi, qualis in aleatores cadere
solet. Eph. 4, 14.

ΚΤΔΟΣ, εὖ, ὁ, gloria. Jesa.
14, 25.

ΚΤΚΑΩ, ὦ, misceo: deinde turbo,
tumultuor. Symmachus Psalm. 2, 1. εἰς τί
ἐθνη κυκᾷ; Quare gentes tumultuantur?

Κύκησις, εὖ, ἡ, tumultus, perturba-
tio. Symmachus Psalm. 64, 3.

ΚΤΚΛΟΣ, ὁ, δ, circulus. In N.
T. legitur tantum Dativus casus κύκλω,
tanquam Adv. in circuitu, ἔκ idem valet
quod κυκλόθεν, Luc. 9, 12. Apoc. 7, 21.

Κυκλέω, verito, gyro. Symmachus 2.
Samuel. 5, 23. κύκλευσον ὀπίσω αὐτῶν,
converte te a tergo ipsorum.

Κυκλῆδον, Adv. in orbem. Symmachus
Jobi 37, 12.

Κυκλόθεν in circuitu, Adv. cum Ge-
nit. Apoc. 4, 3. 4. 8. ἔκ c. 5, 11.

Κυκλώω, ὦ, cingo, circumdo. Fut.
κυκλώσω. a. 1. act. ἐκύκλωσα, circumdedi.
Job. 10, 24. ἐκύκλωσαν (3. plur. a. 1. act.)
δὲ αὐτὸν οἱ Ἰσδαῖται, cinxerunt vero eum
Judaei. praes. pass. κυκλόμαι, ἔμαι, cin-
gor, obsideor, (idem quod πολιορκέομαι
ex πόλις urbs, ἔειργω, includo, unde
ἐρκος, εὖ, τὸ, septum.) Luc. 21, 20.
κυκλαμένην pro κυκλῆσθαι, vel κυκλωθῆ-
ναι. Hellenismus, ubi participium poni-
tur pro infinitivo. aor. 1. pass. ἐκυκλώθην,
circumdatus fui, Hebr. 11, 30.

Κύκλωμα, ατος, τὸ, circuitus. Ez.
48, 35.

Ἐγκυκλώω, ὦ, fut. ὠσω, circumago.

Ἐγκύκλωσις, εὖ, ἡ, rotatio, circu-
lus. Sir. 43, 12.

Ἐισκυκλέω, ὦ, involvo, advolvo;
volvendo ἔκ rotando introduco, inveho.
εἰσκυκλόμαι, ἔμαι, involvor, intro-
ducor. 2. Macc. 2, 25. τοῖς θέλασιν εἰσκυ-
κλῆσθαι τοῖς τῆς ἱστορίας διηγήμασι, vo-
lentibus introduci in historiae narrationes.

Ἐκυκλῶ, ὁ, ἡ, pulchrè orbicu-
latus, bene rotundus. Sap. 5, 21.

Κατακυκλώω, ὦ, circumdo. Judic.
16, 2.

Περικυκλώω, ὦ, circumcingo, Luc. 19,
43. περικυκλώσας σε, circumcingent te.

ΚΤΛΙΩ, Fui. ἴσω. Praes. κελύκω,
volvo. praes. pass. κυλίμαι, volvor, Marc.
9, 20.

Κύλισμα, ατος, τὸ, volutabrum, 2.
Pet. 2, 22. Huic verbo affinis est vox κύλιξ,
ικος, ἡ, calix, quae in Nov. Test. non
extat, sed pro ea legitur ποτήριον, ὁ, τὸ,
παρὰ τὸ πίνειν a bibendo.

Κυλισμός, ὁ, δ, circumvolutio. The-
odotion Prov. 1, 18.

Ἀποκυλίω, devolvo, Matth. 28, 2. A Marc. 16, 3. 4. aor. 1. ἀπεκύλισα, devolvi.

Ἐγκυλίω, involvo. ἐγκυλίωμα, involvor. Sir. 23, 12. ἐν ἁμαρτίαις ἔκ ἐγκυλιώθησονται (3. plur. fut. 1. pass.) peccatis non involventur.

Ἐπικυλίω, devolvo. Symmachus Ps. 37, 5. ἐπικύλισον, devolve in Dominum vias tuas.

Ἐπικυλισμός, ἄ, ὁ, revolutio. Symmachus Proverb. 2, 9. μυκτηρίζουσιν ἐν τοῖς ἐπικυλισμοῖς αὐτῶν, impii subsannant in revolutionibus suis, h. e. viis suis, in quibus se volvunt. Confer eund. cap. 5, 6.

Κατακυλίω, devolvo. Jerem. 51, 25.

Προσκυλίω. Fut. σω. advolvo. aor. 1. προσεκύλισα, advolvi; Matth. 27, 60. καὶ προσκυλίσας (part. a. 1. aor.) λίθον μέγαν τῇ θύρᾳ τῆς μνημεῖας, ἀπῆλθεν, ἔς ἀδολυτο saxo magno ad ostium monimenti, abiit.

ΚΤΛΛΟ΄Σ, ἡ, ὄν, mancus. idem quod κόλλ᾽, ἡ, ὄν, mutilus. ἀκολέω amputo, trunco. Matth. 15, 30. 31. ἔ. c. 18, 8. Marc. 9, 43.

ΚΤΜΑ, τος, τὸ, (ex κύημα, τῶ, τὸ, contractum. Th. κυκάω, misceo, perturbo, propriè de liquoribus) fluctus, Matth. 8, 24. ἔ. c. 14, 24. idem significat quod κλύδων, ὠνος, ὁ.

Κυμαίνω, fluctuo, Sap. 5, 10. κυμαίνοντες ὕδωρ, fluctuans unda.

ΚΤΜΒΑΛΟΝ, ἄ, τὸ, cymbalum, genus instrumenti musici. 1. Cor. 13, 1. ἀ κύμβος, ἄ, ὁ, cibus recessus, vel ἀ κύμβη, ἡ, ἡ, cymba, navis, ab externa figura.

ΚΤΜΙΝΟΝ, ἄ, τὸ, cuminum. D Matth. 23, 23. ab Hebr. יַמְנִין.

ΚΤΝΕ΄Ω, vide κύω.

ΚΤΠΑ΄ΡΙΣΣΟΣ, ἄ, ἡ, cypressus vel cupressus, arbor visendae proceritatis, Sir. 50, 10. ὡς κυπάρισσος ὑψωμένη ἐν νεφέλαις, tanquam cupressus exaltata in nubibus. Diti ἔ. inferis sacra fuit, signoque funeris ad adium ostia poni solita, quod rami hujus arboris excisi nunquam renascuntur.

Κυπαρίσσιος, ἡ, ὄν, ξύλον κυπαρίσσιον, lignum cyparissimum. Nehem. 8, 17.

ΚΤΠΡΙΣ, ἰος, ἡ, ita vocatur Venus, quæ amoris Dea credebatur, ἔ. causa genus humanum transplantandi. Inde

Κυπρίζω, germino. Cantic. 2, 13. καὶ ἄμπελοι κυπρίζουσιν, vineæ progerminant.

Κυπρισμός, ἄ, ὁ, germinatio. Cantic. 7, 12.

† ΚΤΠΡΟΣ, ἄ, ἡ, Cyprus. Nomen insule. Act. 11, 19. ἔ. cap. 13, 4. cujus incola dicitur

Κύπριος, ἄ, ὁ, Act. 4, 36. κύπριος τῷ γένει, Cyprius gente. Est vero κύπριος, ἄ, ἡ, propriè arbor quadam, folia habens oleæ foliis similia. Diosc. lib. 5. cap. 125. Notatio insule à simili. Hinc Latinum cuprum, Germanicè Kupfer, ab illâ insulâ, quæ metallo isto abundabat.

Κυπριάρχης, ἄ, ὁ, præfectus Cypro, præses insule, 2. Macc. 12, 2.

ΚΤΠΤΩ. F. ψω. Præter. φα. (ab Heb. נָתַת incurvabit) incurvo me. Solet referrî ad visum, ut ex sequentiis patebit. solus aor. primus ἐκύψα usitatus est, ἔ. ter legitur in participio. Marc. 1, 7. Joh. 8, 6. 8.

Ἀνακύπτω, erigo, ex ἀνά pro ἄνω sursum ἔ. κύπτω flecto. surrigo, oculos ἔ. caput attollo (prout aves bibentes faciunt) Fut. ἀνακύψω. aor. 1. ἀνέκυψα. Hinc legitur aor. 1. imperf. ἀνακύψατε, suspicite, vel erigite vos ut videatis. verba enim hæc ad visum referuntur. Luc. 21, 28. aor. 1. inf. ἀνακύψαι, erigere se, Luc. 13, 11. ἔ. aor. 1. part. ἀνακύψας, postquam se erexisset, Joh. 8, 7. 10.

Διακύπτω, nuto. Psalm. 92, 7. καὶ διέκυψαν πάντες οἱ ἐργαζόμενοι τὴν ἀνομίαν, ἔ. nutarunt (cecidērunt) omnes qui operantur iniquitatem.

Διεκκύπτω, prospicio. 2. Macc. 3, 19. διὰ τῶν θυρίδων διεξέκυπτον (3. sing. imp. ind.) per fenestras prospiciebant.

Ἐκκύπτω, prospicio. 1. Macc. 19. item, promineo, foris appareo, emergo. 1. Macc. 9, 23. ἐξέκυψαν οἱ ἄνομοι, emerferunt impii.

Κατακύπτω, inclino. 2. Reg. 9, 32.

Παρακύπτω, incurvo me ut videam, introspicio. Fut. ψω. aor. 1. παρέκυψα, Joh. 20, 11. καὶ παρέκυψεν εἰς τὸ μνημεῖον, ἔ. incurvans se introspexit in monumentum. aor. 1. aor. inf. legitur 1. Pet. 1, 12. a. 1. part. Joh. 20, 5.

Παράκνυψις, εως, ἡ, fenestella, per A quam aliquid conspiciamus. Symmachus 1. Reg. 7, 4.

Διαπαράκνυπτω, cancello. 1. Reg. 6, 4. ἐποίησε Φυρίδας διαπαράκνυπτομένας, fecit fores cancellatas.

Προσκύνπτω, inclino me admoventes alii 2. Macc. 7, 27. προσκύνψασα αὐτῷ, cum se inclinasset ad eum.

Συγκύνπτω, incurvo, Luc. 13, 11. καὶ ἦν συγκύνπτουσα, pro συνέκνυπτε, incurvabat se, hoc est, erat valde incurvata, nempe ex aegritudine, ita ut faciem haberet humi conversam. part. p. p. συγκεκνυφώς, incurvatus, Sir. 12, 11.

Κυφός, ὄ, δ, incurvus; item substantivè gibbus. Hinc verbum.

Κυφώω, ὦ, incurvo, Sir. 19, 27. συγκύνφω, incurvans; part. pres. ab inusit.

Συγκύνφω, (ex σύν ἔ κύφω pro κυφώω.) incurvo.

Ἐπίκνυφῶ, ὄ, δ, incurvus.

† Κ Τ Ρ Η Ν Η, ης, ἡ, Cyrene, es, Act. 2, 10. Nomen urbis in Assyriā, sic dicta ab Hebr. קיר, hoc est, murus, paries, Lev. 1, 15. Notatio est à simili. Planè eadem ratione olynth. 3. Demosthenes oppidum seu propugnaculum (πολισμάτιον ἢ ὀχύρωμα) quoddam vocat τᾶχῶ per syn. membri. Vocatur autem Cyrene קיר 2. Reg. 16, 9. quam tamen sententiam Fr. Junius dicto loco rejicit. Alii eam habent pro urbe Libyæ nobilissimā. vide Calepinum. Hinc est adjectivum.

Κυρηναῖῶ, αῖα, αῖον. Drus. Duplex Cyrene; una Lybiæ, altera Assyriæ. De priori Act. 2, 10. De altera vide Amos 9, 7. Cyrenæus, a, um. Matth. 27, 32. Act. 11, 20.

† Κ Τ Ρ Η Ν Ι Ο Σ, ὄ, δ, Quirinus. Luc. 2, 2. nomen origine Latinum. Romulus primū dictus fuit Quirinus, ab antiquā voce quiri, hoc est, hastā, quod hastatus incederet. Hinc Romani olim dicti fuere Quirites. Proverb.

Cum gruibus nunquam gesserunt bella Quirites.

Κ Τ Ρ Ω cum Dat. (ab Hebr. קרר contingere.) F. Æol. κύρω. (Sic θέρω, calesfacio, in Fut. Æolicè θέρω) incido, ἐντυχάνω, occurro. item nanciscor cum Gen.

Κυρίω, ὦ. idem, cum Genit. item evenio, sum.

Κῦρῶ, εἶ, τὸ, plena auctoritas.

Κυρώω, ὦ, sancio, ratum facio. 2. Cor. 2, 8. κυρώσαι (a. 1. act. inf.) εἰς αὐτὸν ἀγάπην, ratam facere in illum charitatem. Gal. 3, 15. διαθήκη κεκυρωμένη (part. pret. pass.) pactio rata.

Κυρτός, ἡ, ὄν, claudus, mutilus. 1. Reg. 20, 11.

Ἀκυρώω, ὦ, propriè omni imperio & auctoritate spolio, irritum reddo. Marc. 7, 13. aor. 1. ἠκύρωσα. Matth. 15, 6. ἠκυρώσατε (2. pl. aor. 1. act. indic.) τὴν ἐντολὴν τῆς θύης, irritum fecistis mandatum. B D E I.

[Ἀκύρος, ὄ, δ, ἡ, irritus, qui nullam auctoritatem habet. Prov. 5, 7. καὶ μὴ ἀκύρος ποιήσεις ἐμὰς λόγους, neque irrita facies mea verba. Proverb. 1, 25.]

Προκυρόωμαι, ἔμαι, antè sancior, Gal. 3, 17.

Προσκυρώω, ὦ, auctoritate mea adjudico quippiam alicui; it. adjudico. 1. Macc. 10, 39. καὶ τὴν προκυρώσαν αὐτῇ (χωρὰν) ἔ propinquam seu subjectam ei regionem; quasi esset προσκύρωσα, à προσκύρω, appropinquo, vicinus sum.

Συγκυρέω, ὦ, accido, evenio, 1. Macc. 11, 34.

Συγκύρημα, ατος, τὸ, quod fortè evenit, accidens, fortuitum.

Κύριῶ, ὄ, δ, Dominus, 2. Tim. 4, 18. καὶ ῥύσεται με ὁ Κύριῶ, ἔ eripiet me Dominus. Luc. 1, 66. καὶ Κυρίῶ ἦν μετ' αὐτῶ, ἔ manus Domini erat cum ipso. Act. 16, 14. Κύριος διήνοιξε τὴν καρδίαν, Dominus aperuit cor. In Nov. Test. tribuitur DEO, ἔ respondet Hebrææ voci יְיָ, sicut Græci interpretes in V. T. eam quoque reddiderunt. Ex. 15, 3. Κύριῶ ὄνομα αὐτῶ, DOMINUS nomen ejus. Col. 4, 1. Κύριον ἔχετε ἐν ἔρανθις, Dominum habetis in cælo. Frequentissimè tribuitur D. N. JESU CHRISTO, quippe qui nos pretioso suo acquisivit sanguine. Act. 10, 36. ἔτός ἐστι πάντων Κύριῶ, hic est omnium DOMINUS. 1. Cor. 8, 6. Apoc. 11, 8. Aliquando opponitur hominibus. Col. 3, 23. Raro opponitur serbo, ἔ tribuitur hominibus. Col. 3, 22. Joh. 13, 16. Caesar Romanus dicitur διάκονῶ Rom. 13. h. e. minister, ratione officii ἔ gladii, ἔ idem ratione

ratione τῶν ἀρχομένων, hoc est, subdito-
rum, vocatur κύριος dominus. Act. 25, 26.
Scilicet saepe est vocabulum honoris. Job. 12,
21. Act. 10, 4.

Κυριότης, ητος, ἡ, dominatio, Eph.
1, 21. collectivè notat quodlibet magistra-
tus collegium. 2. Pet. 2, 11.

Κυρία, ας, ἡ, domina, 2. Job. 6. 1. 5.

Κυριακός, ἡ, ὄν, dominicus, α, um,
1. Cor. 11, 20. κυριακὸν δῆπνον, dominica
coena. Apoc. 1, 10. κυριακὴ ἡμέρα, domi-
nica dies. Sic nominatur dies primus, quo
Servator noster, contrito antiqui serpentis
capite, gloriosè resurrexit.

Κυριεύω, dominor, cum Genit. Dan.
4, 22. ὅτι κυριεύει ὁ ὕψιστος τῆς βασιλείας,
quod dominatur Altissimus regnis. Luc. 22,
25. Fut. κυριεύσω, dominabor, Rom. 6,
14. ἁμαρτία ὑμῶν & κυριεύσει, peccatum
vobis non dominabitur. aor. 1. ἐκυρίευσα,
dominatus sum, Rom. 14, 9. ἵνα καὶ ζών-
των καὶ νεκρῶν κυριεύσῃ (3. sing. aor. 1.
subj.) ut & viventibus & mortuis domi-
netur.

Κατακυριεύω, dominor, cum Genit.
Matth. 20, 25. supero. aor. 1. κατεκυρί-
ευσα. Act. 19, 15.

Κυρεία, ας, ἡ, per syncopen τῆς ἰωτά
(pro κυριεία) dominatio. Es. 40, 10. Dan.
11, 3. Drac. 6. ἔχοντα πάσης σαρκὸς κυ-
ρείαν, habentem omnis carnis sive in omnia
animantia dominium.

Κύρομαι, incido. κυρέω, idem cum
Genit. consequor, incido.

Συγκύρω, q. d. coincido.

Συγκυρία, ας, ἡ, casus, Luc. 10, 31.

Κ Τ Ψ Ε' Λ Η, ης, ἡ, modius. Hagg.
2, 17.

Κ Τ Ω, sum gravida, prægnans, &
ut Græci loquuntur, ἐν γαστρὶ ἔχω, in u-
tero habeo. Es. 59, 4. Fut. κύσω. aor. 1. ἀκτ.
ἔκυσα, ὄδυσ. φ.

— κεφαλὰς καὶ χεῖρας ἔκυσσε.

capita & manus osculatus est. Affine Ger-
manico füssen. Dicitur ἔκυσσε pro ἔκυσσε
ob metrum. ἰλιάδ. ω. ἀρχὴ δ' ἄρα σὰς Χερ-
σὶν ἀχιλλῆος, λάβε γένατα καὶ κύσσε χεῖ-
ρας, propè vero stans manibus Achillis, ac-
cepit genua, & osculatus est manus. At
Aristoph. primam produxit: κύσσόν με καὶ
τὴν χεῖρα δὸς τὴν δεξιάν, osculare me &
manum dæ dextram.

Κυέω, ὦ, idem. F. ἦσω. P. κεκύηκα.

Κύησις, εως, ἡ, conceptus. Ruth.
4, 13.

Ἀποκύω vel ἀποκυέω, ὦ, propriè fa-
tum depono, q. d. defæto. Latine gigno,
pario. Jac. 1, 15. ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελε-
θεῖσα ἀποκύει θάνατον. Peccatum verò
peractum parit (promeretur) mortem.

Ἐγκυος, &, ἡ, gravida, prægnans.
Luc. 2, 5. ἔσῃ ἐγκύω, quæ erat prægnans.
κύω & κυέω etiam significant osculor. Di-
citur etiam κατ' ἐπένδεσιν τῶν κυνέω, ὦ,
osculor. ἀ κυνέω, & non ἀ κύων κυνός, est
προσκυνέω.

Προσκυνέω, ὦ, videri posset propriè, ad
pedes alicujus adbolvi, eosque osculari mo-
re canis. Osculum signum est amoris, hu-
militatis, fidei & reverentiæ. Solèbant ve-
rò osculari sive os, sive manum, sive genua.
unde est illud ἰλιάδ. α. 406. καὶ λάβε γένων
& amplectere genua. construitur cum ge-
nitivo, quia id cum ardore & desiderio fie-
bat. Hinc ortum est illud Θεῶν ἐν γένασε
κατα, hoc est, Deo idcirco supplicandum,
penes quem est potestas dandi, & non dan-
di. Ps. 2, 12. osculamini Filium. ubi LXX.
C pro προσκυνεῖτε τῷ υἱῷ, verterunt δρᾶζα-
δε παιδείας, apprehendite eruditionem.
1. Reg. 19, 18. reliquos autem feci ex Israël
septies mille, quorum genua non curbarunt
se Baali, & quorum os non osculatum est
illum, καὶ πᾶν σῶμα, ὃ & προσεκύνησεν αὐ-
τῷ: ubi προσκυνέω est, prostratus osculor.
Sed Græci interpretes hoc verbo reddiderunt
Hebræum קִנְיָה, quod propriè est,
prostratus in faciem adoro; corpore in
terram prostrato supplico, ex more orien-
taliū, qualis adoratio describitur Luc. 17,
16. Construitur usitatè & propriè cum Acc.
Luc. 4, 8. At juxta Syntaxin verbi Hebr.
etiam cum Dat. Et ut hac obiter addam.
Hebr. quatuor verbis externum honoris
cultum describunt. קִנְיָה προσε-
κύνησε significat totius corporis prostratio-
nem. 2. Chr. 20, 18. Luc. 17, 16. καὶ ἔπεσε
ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τὰς πόδας αὐτοῦ, & pro-
cidit in faciem ad pedes ejus. Hic προσ-
κυνεῖν redditur per τὸ πίπτειν ἐπὶ πρόσωπον,
procidere in faciem. קִנְיָה ἔκυσσε, verticis
inclinationem quæ præcedebat adoratio-
nem.

Es. 56, 10. ubi fideles verbi ministri dicuntur per metaph. κύνες ὑλακτῶντες, canes latrantes, hoc est, vigilantes, & contra infideles & parasiti dicuntur κύνες ἐνεοί, hoc est, canes muti.

Κύνε⊙, impudens, mordax.

Κυνικός, idem.

Κυνάριον, α, τὸ, catellus *Matth. 15, 26. 27. Marc. 7, 27. per metaph. qui seu non est Israëlita, unde liquet, quanta Judaeorum in V. T. fuerit prerogativa & praesstantia. Conf. Rom. 3, 1. 2.*

Κυνηγός, ὅ, &

Κυνηγέτης, α, ὁ, venator.

Κυνηγέω, venor, f. ἤσω, *Gen. 25, 27.*

Κυνηγία, ας, ἡ, &

Κυνήγιον, α, τὸ, venatio, venatus, *Sir. 13, 21.*

Κυνηγετικός, ὅ, ὁ, ad venationem pertinens, venatorius. *Omnia ex κύων & ἄγω.*

Κυνηδὼν, canum more, canine.

Σκύμν⊙, α, ὁ, catulus leonis; *it. catulus in genere. 1. Macc. 3, 4. ὡς σκύμν⊙ ἐρευνγόμενος εἰς θήραν, sicut catulus (leonis) rugiens in venatione.*

Σκυμνίον, α, τὸ, dimin. catulus. *Thema κύων.*

ΚΩΔΩΝ, ων⊙, ὁ, tintinnabulum, nola, *Sir. 45, 9.*

Κωδωνίζω, tinnio.

ΚΩΘΩΝ, ων⊙, ὁ, poculi genus; compotatio, convivium, *3. Macc. 6.*

Κωθωνίζομαι, poto, compoto, epulor. *3. Esd. 4, 63. ἐκωθωνίζοντο, epulabantur.*

ΚΩΚΤΩ, f. ὕσω, fleo, ploro. *Hinc*

Κώκυμα, ατος, τὸ, fletus, ejulatus.

Κωκυτός, ὅ, ὁ, idem. *3. Macc. 6. οἱ μωγὴν τε πᾶσαν καὶ κωκυτὸν ἀπώσάμενοι, luctumque omnem & gemitum repellentes.*

ΚΩΛΩΝ, α, τὸ, propriè significat membrum. *Per Synecdochen corpus, Heb. 3, 17. ὡν τὰ κῶλα ἐπεσεν ἐν ἐρήμῳ, quorum corpora ceciderunt in deserto. Num. 14, 29. τὰ κῶλα ὑμῶν πεσέτω, corpora vestra corruent.*

Κωλεά, ας, ἡ, armus. *1. Sam. 9, 24.*

ΚΩΛΩ, impedio, prohibeo (ab *Hebr. נָשָׂא prohibuit*) *2. Joh. vers. 10. καὶ τὰς βελομένους κωλύει, & volentes pro-*

hibet. 1. Cor. 14, 39. καὶ τὸ λαλᾶν γλώσσαις μὴ κωλύετε, & loqui linguis ne prohibete. Fut. 1. aet. κωλύσω. Ps. 40, 10. Πρατ, κενώλυκα. praet. pass. κενώλυμαι, unde est

Κώλυμα, τος, τὸ, impedimentum.

In N. T. usitata tantum sunt praesens & aoristus primus in utraque forma. a. 1. aet. ἐκώλυσα, prohibui. Act. 27, 43. ἐκώλυσεν αὐτὰς τὸ βελεῖμα⊙, prohibuit eos ab hac deliberatione. aor. 1. aet. inf. κωλύσαι, impedire, praepedire. Eccl. 8, 8. praef. pass. κωλύομαι, impediior, Heb. 7, 23. aor. 1. pass. ἐκωλύθην, prohibitus fui, Act. 16, 6. καὶ

Β λυθέντες ὑπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος⊙, impediti à Spiritu S.

Κωλυτός, ἡ, ὁ, impeditus.

Ἀκώλυτος, ὁ, ἡ, contra. *Sap. 7, 23.*

Ἀκωλύτως, sine impedimento, nullo obstante. *Act. 28, 31.*

Ἀποκωλύω, prohibeo, *1. Sam. 25, 33.*

Διακωλύω, obnixe prohibeo, hoc est, ita impedio, ut obnitar, *Matth. 3, 14. διὰ in compos. intendit significationem.*

ΚΩΜΗ, ης, ἡ, (*Eustath. à κῶ κάμη ait, sicut à ῥῶ ῥώμη, robur, à τῶ τρώμη. κῶ à κέω, unde est κῶμαι jaceo, scilic. ubi est ἀνάπαυσις recreatio hominum*) vicus, pagus, villa, castellum. *Significat etiam vicum in urbe. in N. T. ponitur pro vico seu pago, Matth. 21, 2. πορεύθητε εἰς τὴν κώμην, abite in vicum, κῶμαι pagi, Matth. 9, 35.*

Κώμιον, α, τὸ, viculus, parvus pagus.

Κωμήτης, α, ὁ, pagum incolens.

Κωμήται, οἱ, pagani.

Κωμόπολις, εως, ἡ, oppidulum. *Marc. 1, 38.*

ΚΩΜΟΣ, α, ὁ, propriè Bacchus.

Ab Heb. מוֹאב, Idolum fuit Moab, cui Salomo fanum edificavit. 1. Reg. 11, 7. unde est Graecum κῶμος, Deus vinolentiae, scilicet Bacchus, apud Philostratum. Hinc est Latinorum commessari, comœdia. Nam ab ebrietate (ait Athenaeus lib. 2. de caenis sapientum) comœdia atque tragœdia inventae sunt, idque ipsius vindemiae tempore. Unde & trygœdia ab initio dicta fuit à τρυγᾶω, ὦ, vindemiare, מוֹאב vexo est à Syro-Chaldaico מוֹאב occultare, latitare, unde & Bacchus à Graecis dicitur νυκτελῆ⊙, cui cen principi tenebrarum, noctu sacra

faciebant commessando & libidinando. In Nov. Test. κῶμῳ, &, ὁ, per metonymiam causae efficitur, est comessatio. Rom. 13, 13. Gal. 5, 21. 1. Pet. 4, 3.

Κωμάζω, commessor.

Κωμάσις, &, ὁ, comessor, helluo.

*Εγκώμιον, &, τὸ, laus, encomium. Proverb. 10, 8.

*Εγκωμιάζω, laudo, praedico. Proverb. 29, 2.

ΚΩ'ΝΩΨ, ωπος, ὁ, ἡ, culex. (ex κῶνῳ, &, ὁ, figura ex lato in acutum desinens, & ὦψ, ὦπὸς, ὁ, facies, quod culicis facies in acutum exeat) Matth. 23, 24.

οἱ διυλίζοντες τὸν κῶνωπα, τὴν δὲ κἀμηνλον καταπίνοντες, percolantes culicem, camelum autem absorbentes, deglutientes. Proverbialis haec est sententia in eos, qui in rebus minimis sunt superstitiosi, & interim maxima negligunt.

Κωνωπῆον, &, τὸ, conopeum, velum ad arcendos culices; quodvis velum aut tegumentum, Judith 13, 10. 17.

Κωνώπιον, &, τὸ, idem. Judith. 10, 23.

ΚΩ'Σ, ὠς, τὸ, ovium vellus, stragulum; q. à κέω, jaceo.

Κῶδιον, &, τὸ, corium, pellis, Judith 12, 15. pro κωιδιον, subscriptum jota saepe negligitur.

† ΚΩ'Σ, ὦ, ἡ, Cos nomen insulae in mari Aegaeo, una Cycladum. Est vero Κῶς quarta declinationis simplicium, quae est declinatio Attica. Dicitur Κῶς per crasin, pro κέως, quod est à Græco κέω, hoc est, χρίζω findo. vel à κείω, jacere cupio, unde est κῆμαι, jaceo, ponor. Act. 21, 1. ἤλθομεν εἰς τὴν Κῶν, venimus in Coum. Hinc incola illius Insulae, quae Hippocratis patria fuit, dicitur

Κῶος, Cous.

Κῶα, Coa.

† ΚΩΣ Α'Μ, ὁ, Cosam, Luc. 3, 28. Nomen viri, Hebraeum origine. à R. מוֹרֵא divinavit. מוֹרֵא divinans. Deut. 18, 10. Est vero מוֹרֵא benoni Kal. gen. m. sing. num. in plur. num. מוֹרֵא, ad formam τῶ Μορι פוקר פקד participia in omnibus linguis propter affinitatem, quae iis cum nominibus intercedit,

A persæpe nominaſcunt, hoc est, pro nominibus, & quidem pro substantivis capiuntur.

ΚΩΦΟ'Σ, ἡ, ὁ, mutus, a, um. idem quod ἄφωνος, mutus, (Varinus derivat παρὰ τὸ κενόφθαλ τὴν ὄπα, à cæsa & laesa voce, ut vocem scilicet neque audiat, neque ipsemet eloquatur) κωφὸν πρόσωπον, muta persona, quae nihil loquitur Matth. 9, 33. Surdus. Luc. 7, 22. κωφοὶ ἀκήκοι, surdi audiunt. Luc. 11, 14. ἐλάλησε δὲ ὁ κωφός, mutus vera locutus est. ibid. δαίμονιον κωφὸν, daemon mutus, per meton. effecti.

Κωφότης, ητος, ἡ, surditas.

Κωφεύω, mussito, fileo. Judic. 16, 2. Jobi 6, 24.

*Αποκωφώω, obsurdescere facio. Michæa 7, 16. τὰ ὦτα αὐτῶν ἀποκωφώθησεται, aures eorum obsurdescent.

Δύσκωφος, ὁ, ἡ, ad verbum difficulter mutus, hoc est, balbus. Exod. 4, 11.

*Εθελοκωφέω, ὦ, sum sponte surdus. Sir. 19, 27.

*Εθελόκωφῳ, &, ὁ, qui sponte surdus est, consulto non audiens; qui simulat se non audire. Ex ἐθέλω & κωφός.

† Ετεροκωφῶ, alii surdus sum. Sir. l. c. sed rectius, opinor, ἐθελοκωφῶν. Ab ἐτερεῳ & κωφός.

Λ' Αμβδα est litera undecima, orta ex Hebræo Lamed, unde addito in fine α est λάμβδα, & per syncopen, nec non epenthesein τῶ β est λάμβδα. Vox Hebraica לַמְּדָה significat verum, cuius exhibet similitudinem. Et quia ל' eminet supra alias literas, in medioque consistit aliarum litterarum, regina dicitur. In numeris valet 30.

ΛΑ, particula, per se nihil significans; verum in compositione auget significationem.

ΛΑ'ΒΡΟΣ, α, ον, vehemens. Proverb. 28, 3.

ΛΑΓΑΝΟΝ, &, τὸ, laganum, placenta species. Exod. 29, 2.

ΛΑΓΧΑ'ΝΩ, sortior, sorte accipio, obtrineo, sortitò mihi obtingit. Construitur cum Genit. aor. 2. ἐλαχον, verbo inusitato λήγω, Luc. 1, 9. ἐλαχε

τῇ θυμιάσει, sortitus est suffire seu suffi-
mentum facere, hoc est, per sortem na-
ctus est munus suffimenti faciendi. cum Ac-
cusativo, Act. 1, 17. καὶ ἔλαχε τὸν κλη-
ρον τῆς διακονίας ταύτης ὃς sortitus erat
sortem ministerii huius. sortitus erat, hoc
est, sorte acceperat. sorte, hoc est, provi-
dentia Dei. Sortem ministerii, hoc est,
ministerium tanquam sortem, per hypalla-
gen Hebraicam. 2. Pet. 1, 1. τοῖς ἰσότημον
ἡμῶν λαχῶσι πῖσιν, qui aequē pretiosam
fidem nobiscum sortiti sunt. λαχῶσι hic est
dat. plur. part. aor. 2. Sortes duco, traho.
Job. 19, 24. ἀλλὰ λάχωμεν περὶ αὐτῶν,
scilicet χιτῶν, sed sortes ducamus de ea
tunica. λάχωμεν est 1. pers. plur. a. 2. subj.
à 1. persona λάχω, ης, η, ὅς. Futur.
κληρώσομαι. vide κληρ. Hinc etiam
est praet. med. λελόγησα, ὁδυσ. λ. 303. τεθ-
νάσιν, τιμὴν δὲ λελόγησιν ἴσα θεοῖσι,
moriuntur, honorem verò consecuti sunt a-
qualem diis. part. perf. med. λελόγηως,
sortitus, 3. Macc. 6. Hinc est

Λόγχη, ης, ἡ, lancea, quā aliquem
contingere possumus. Job. 19, 34.

Λ Α Γ Ω Ν, ὄν, ὁ, ilia, Sir. 47, 20.
παρενέκλινας τὰς λαγόνας σε γυναιξίν,
inclinaisti ilia tua faminis; quibus verbis
nimia ὃς rege indigna mulierositas in Salo-
mone notatur.

Λ Α Γ Ω Ο Σ, ὤ, ὁ, ὃς λαγὼς, ὠ, ὁ,
lepus. Psalm. 104, 19. idem significat, quod
χοιρογρύδι, cuniculus, Lev. 11, 6.

† Λ Α Ζ Α Ρ Ο Σ, ὤ, ὁ, Lazarus. Luc.
16, 20. Job. 11. 1. à ἡ unde est ἡ
q. d. thesaurarius. Alii ex ἡ quod à ἡ
non ὃς ἡ auxilium, q. d. auxilio alio-
rum destitutus. Alii existimant ἡ
per aphoresin dictum pro ἡ vide
suprà ἡ. Syrus scribit ἡ. un-
de Drusius putat Hebraice scribendum
ἡ adeo ut Lazarus & Eleazarus
idem valeant.

Λ Α Ι Λ Α Ψ, ἀπος, ἡ, turbo, genus
venti procellosi, ex λα valde, ὃς λάπτω,
lambendo bibo, evacuo, ita dictum à sono,
quem canes lambendo edunt) Marc. 4, 37.
καὶ γίνεται λαίλαψ ἀνέμου μεγάλη, tunc
oritur turbo venti magnus, Luc. 8, 23.

καὶ κατέβη λαίλαψ ἀνέμου εἰς τὴν λίμ-
νην, ὃς descendit turba venti in lacum,
subito oborta fuit tempestas. 2. Petr. 2, 17.
νεφέλαι ὑπὸ λαίλαπτος ἐλαυνόμεναι, ne-
bulae, quae à procelloso vento agitaban-
tur.

Λ Α Κ Κ Ο Σ, ὤ, lacus, fossa, fovea.
Sap. 10, 13.

Λ Α Κ Τ Ι Ζ Ω, calcitro, calce peto,
calcibus insulto, calce pulso, deriva-
tur ab Adverbio λαζ, hoc est, calce, ex-
tremo pede. Act. 9, 5. σκληρόν σοι πρὸς
κέντρα λακτίζειν, durum tibi fuerit con-
tra stimulos calcitrare, hoc est, insanus
es, qui me indictum ὃς omnipotentem
persequendo frustra agis, ὃς tandem te ipsum
perdes.

Ἀπολακτίζω, recalcitro. Deuter. 32,
15.

Διαλακτίζω, calce percutio. Symma-
chus Psalm. 68, 31.

Λ Α Λ Ε Ω, ὦ, loquor. (à λαίω volo.
Sermo est index voluntatis.) Quandoque
in malam partem accipitur, ὃς idem est
quod temere ὃς inconsiderate verba fun-
do, effutio, garrigo. 1. Tim. 5, 13. vide in-
fra. Plut. de Alcib. λαλεῖν ἄρις, ἀδυνα-
τώτατος λέγειν, hoc est, ad garriendum
aptissimus, ad dicendum ineptissimus.
Saepius in bonam accipitur partem, ὃς idem
valet quod λέγω, dico. Act. 26, 26. πρὸς
ὃν παρήσιαζόμενος λαλῶ, apud quem
liberè, sine metu loquor. imp. Act. 18, 9.
λάλει, loquere. Eph. 4, 25. λαλεῖτε ἀλή-
θειαν, loquimini veritatem. subj. Job. 8,
44. ὅταν λαλήῃ τὸ ψεῦδος, ἐκ τῶν ἰδίων
λαλῶ, ὅτι ψεύσης ἐσὶ, quoties loquitur
mendacium, ex propriis, hoc est, à se-
ipso loquitur, quia mendax est. ἐκ τῶν
ἰδίων, pro ἐξ ἑαυτῶν. vide ἴδιος. inf. 1. Cor.
14, 34. ὃς γὰρ ἐπιτέτραπται αὐταῖς λα-
λεῖν, nam non est permissum, hoc est, non
licet illis loqui. part. Act. 6, 13. ῥήματα
βλάσφημα λαλῶν, verba blasphema lo-
quens. Heb. 12, 24. κρείττονα λαλῶντε
magis clamantem. conf. Gen. 4, 10. Φωνὴ
αἱματος τῆς ἀδελφῆς βοᾷ πρὸς με ἐκ τῆς
γῆς, vox sanguinis fratris tui clamat ad
me à terra. in fact. gen. λαλῶσα. 1. Tim.
5, 12. λαλῶσαι τὰ μὴ δεόντα, loquen-
tes seu garrientes, quae non decent. im-
perf. act. ἐλάλεον, ἐλάλεον, loquebar.

1. Cor. 13, 11. ὡς νήπιος ἐλάλην, *tanquam infans loquebar*. Marc. 2, 2. καὶ ἐλάλει, ἔ loquebatur. Act. 16, 13. καὶ ἐλαλήμεν, ἔ loquebamur. Futur. 1. act. λαλήσω, loquar, dicam. 1. Cor. 14, 21. λαλήσω τῷ λαῷ, loquar populo. Joh. 16, 13. ὃ λαλήσει ἑαυτῷ, non loquetur ex se. Marc. 13, 11. τί λαλήσητε (2. plur. fut. 1. act. subj.) quid dicturi sitis. Si cui videatur tempus illud ἄτοπον καὶ ἀδόκον, insolens ἔ absurdum, legat Thematia δίδωμι, εἰμι, κερδαίνω, quæ ipsa etiam habent futurum primum subjunctivi modi. Præt. perf. act. λελάληκα, locutus sum, Joh. 16, 1. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, hæc dixi vobis. aor. 1. act. ἐλάλησα, idem. 2. Cor. 4, 13. ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα, credidi, ideo locutus sum. Luc. 1, 55. ἐλάλησε πρὸς τὰς πατέρας, pro τοῖς πατράσι, pollicitus est patribus. Jac. 1, 19. βραδὺς εἰς τὸ λαλήσαι, (aor. 1. act. inf.) tardus ad loquendum. 2. Joh. 12. στόμα πρὸς στόμα λαλήσαι, os ad os loqui. Hebraismus. Conf. Num. 12, 8. hoc est, præsens præsens-tibus loquar, coram loquar. Heb. 1, 1. λαλήσας (part. a. 1. act.) τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς προφήταις, locutus patribus per prophetas. Triplicem pabet Syntaxin λαλεῖν τινι, Act. 7, 38. Matth. 12, 47. λαλεῖν πρὸς τινά. Luc. 1, 19. λαλεῖν μετὰ τινι, Marc. 6, 50. loqui cum aliquo. præf. pass. λαλέομαι, ἔμαι, dicor, Marc. 5, 36. Act. 17, 19. Præt. pass. λελάλημαι, locutus fui. Act. 27, 25. καθ' ὃν τρόπον λελάλητά μοι, prout mihi locutus est, item dictus fui. Est ergo mediæ significationis. Luc. 1, 45. τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ Κυρίου, quæ dicta sunt illi à Domino. aor. 1. pass. ἐλαλήθην, dictus fui. Luc. 2, 20. καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτὸς, sicut dictum iis fuerat. recitatus fui. Heb. 9, 19. λαληθείσης (part. a. 1. pass.) πάσης ἐντολῆς ὑπὸ μωϋσέως, quum enim omnis Lex à Mose recitata esset. Fut. 1. pass. λαληθήσομαι. Matth. 26, 13. λαληθήσεται καὶ ὃ ἐποίησεν αὕτη, dicetur etiam, quod hæc fecit. part. fut. 1. pass. λαληθήσομεν, dicendus, Hebr. 3, 5.

Λάλημα, ατος, τὸ, sermo, loquacitas, fabula, 2. Reg. 9, 7.

Λαλιά, ἄς, ἡ, lingua, idioma, dialectus. Matth. 26, 73. ἡ λαλιά σου δὴλόν σε

ἂ ποιεῖ, pronuntiatio tua te prodit. Sermo. Joh. 4, 42. διὰ τὴν σὴν λαλίαν πιστεύομεν, propter sermonem tuum credimus.

Ἀλάλητος, ὁ, ἡ, inenarrabilis, Rom. 8, 26.

Ἀντιλαλέω, ὦ, contradico. Symmachus Psalm. 139, 20.

Διαλαλέω, ὦ, colloquor, Luc. 6, 11. καὶ διελάλην (est 3. pl. imperf. act.) πρὸς ἀδελφούς, ἔ colloquebantur alii cum aliis. Fut. act. ἔσω. præf. pass. διαλαλέομαι, ἔμαι, divulgor, Luc. 1, 65. καὶ διελαλέτο (3. pers. sing. imperf. pass.) πάντα τὰ ῥήματα, ἔ divulgabantur omnia verba ista, hoc est, omnes res istæ, Hebraismus.

Ἐκλαλέω, ἐλοquor, effero, sermone exprimo. In malam partem accipitur Act. 23, 22. ubi idem significat, quod effutire: παραγγέλλας μηδενὶ ἐκλαλήσαι, addito mandato, ne cui effutiret.

Ἀνεκλάλητος, ὁ, ἡ, inenarrabilis, 1. Pet. 1, 8.

Ἐπιλαλέω, ὦ, alloquor. Dan. 8, 13.

Καταλαλέω, ὦ, detraho, obloquor, loquacitate obruo, cum Dat. Jac. 4, 11.

Κατάλαλος, ὁ, ὁ, maledicus, obtrectator, refractarius, Rom. 1, 30. Scribitur κατάλαλος, non καταλάλος, ad formam vocis κατάσκοπος explorator. Scilicet composita cum præpositionibus non sunt penacuta, quamvis actiue capiantur.

Καταλαλιά, ἄς, ἡ, obtrectatio, 1. Cor. 12, 20.

Προσλαλέω, ὦ, ἔσω, cum Dati. ἄλλοquor, Act. 13, 43. ἔ cap. 28, 20. προσλαλήσαι, (aor. 1. act. inf.) alloqui.

Συλλαλέω, ὦ, colloquor cum Dat. Marc. 9, 4. καὶ ἦσαν συλλαλῶντες τῷ Ἰησοῦ, pro συνελάλην, ἔ colloquebantur cum Jesu. item seq. præpositione μετὰ cum. Matth. 17, 3. μετ' αὐτῶ συλλαλῶντες, cum eo colloquentes. item seq. πρὸς. Luc. 4, 36. καὶ συνελάλην πρὸς ἀδελφούς, ἔ colloquebantur alii cum aliis. aor. 1. act. συνελάλησα. Act. 25, 12. συλλαλήσας (part. aor. 1. act.) μετὰ τῷ συμβουλῇ, cum concilio collocutus. præf. act. συλλελάληκα.

Ἀλαλος, ὁ, ὁ, ἡ, mutus, Marc. 7, 37. ἔ c. 9, 17. 25. πνεῦμα ἄλαλον per metonym. effecti. Spiritus mutus.

Εὐλαλος, ὁ, ὁ, ἡ, bene loquens, facundus, disertus. Sir. 6, 6.

Μογιλάλος, α, ό, difficulter loquens, A balbus. Marc. 7, 32. componitur ex Adb. μόγης, vix, xgre, magno cum labore, Ε' λάλος, α, ό, ή, qui loquitur. Frequentius tamen in malam partem capitur, Ε' garrulum seu nugatorem significat. λάλος καὶ ἀληθεύη, ἀπιστία, loquaci, etsi vera dicat, fides habetur nulla.

Πολύλαλος, α, ό, multiloquus, Job. 11, 2. in lect. var.

Λ Α Μ Β Α' Ν Ω, accipio, capio. Matth. 7, 8. πᾶς γὰρ ό αἰτῶν, λαμβάνει, quisquis enim petit, accipit. Recipio, Job. 13, 20. ἐμὲ λαμβάνει, me recipit. Β capto. Job. 5, 34. ὃ καὶ ἀνθρώπων μαρτυρίαν λαμβάνω, ab hominibus testimonium non capto. Marc. 11, 24. πιστεύετε ὅτι λαμβάνετε (pro λήψετε) credite vos accepturos esse. Enallage temporis. imperf. ἐλάμβανον, accipiebam, Act. 8, 17. Fut. i. med. λήψομαι, accipiam. λήψη, Exod. 20, 7. ὃ λήψη τὸ ὄνομα Κυρίου τῷ Θεῷ σου ἐπὶ ματαίῳ, non sumes nomen DOMINI DEI tui in vanum. λήψεται, Matth. 10, 41. μισθὸν προφήτη λήψεται, mercedem propheta accipiet. ληφόμοθα, Jac. 3, 1. μᾶζον κρίμα ληφόμεθα, gravius iudicium subibimus. λήψετε, Matth. 23, 14. λήψετε περισσότερον κρίμα, auferetis graviores condemnationem. Ad verbum, accipietis abundantius iudicium. Job. 16, 24. αἰτᾶτε, καὶ λήψετε, petite Ε' accipietis. λήφοντα, Matth. 20, 10. præt. aet. λήληθα, Ε' Atticè ἔληθα, accepi, Apoc. 2, 28. ὡς καὶ γὰρ ἔληθα, sicut Ε' ego accepi. ἔληθας, accepisti, ibid. cap. 11, 17. ἔληθεν accepit, ibid. cap. 8, 5. aor. 2. aet. ἔλαβον, accepi, omnium temporum usitatissimum per omnes modos. 2. Cor. 12, 16. δόλω ὑμᾶς ἔλαβον, dolo vos cepi, circumveni. ἔλαβες, accepisti. 1. Cor. 4, 7. τί δὲ ἔχεις, ὃ καὶ ἔλαβες; Quid vero habes, quod non acceperis? ἔλαβε, accepit, Act. 28, 15. ἔλαβε θάρσος, sumpsit fiduciam, er hat einen Muth gefast. Plautus, animus illi rediit, mentem sumpsit, Menech. 5. 2. Amphit. 5. 1. Cic. ipse se collegit. ἐλάβομεν, cepimus, Luc. 5, 5. ἀδὲν ἐλάβομεν, nihil piscium cepimus. ἐλάβετε, accepistis. Matth. 10, 38. δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε, gratis acce-

pistis, gratis date. ἔλαβον, receperunt, Job. 1, 12. ὅσοι δὲ αὐτὸν ἔλαβον, ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν τέκνα Θεῷ γενέσθαι, quotquot vero eum receperunt (fide) dedit iis hanc dignitatem, ut filii Dei fierent, seu ut adoptarentur in filios DEI. acceperunt. Matth. 25, 3. καὶ ἔλαβον μεθ' ἑαυτῶν, non sumpserunt secum. aor. 2. imper. λάβε, Apoc. 10, 8. (Atticè λαβέ) accipe. λάβετε, sumite, Jac. 5, 10. aor. 2. aet. opt. λάβοιμι, ois, οι, Act. 1, 20. Ε' cap. 25, 16. aor. 2. aet. subj. λάβω, ης, η, Marc. 12, 2. λάβωμεν, λάβητε, Apoc. 18, 4. accipiat. λάβωσιν, Hebr. 9, 15. acciperent. Heb. 9, 19. λαβὼν (a. 2. part. aet.) τὸ αἷμα τῶν μόσχων, sumpto sanguine vitulorum.

Λαβή, ἡς, ή, ansa. Judic. 3, 22.

Λαβὶς, ἰδος, ή, ansa. Exod. 37, 26.

Λῆμμα, ατος, τὸ, sumtio, acceptio. Ita LXX. Intt. vertunt vocem ΝΨΩ ο-nus, quæ species est prophetia, Jer. 23, 33. Nahum 1, 1.

Λῆψις, εως, ή, acceptum, Phil. 4, 15.

Ἀμφιλαφής, ἐς, ό, ή, ingens, magnus, densus. Sap. 17, 18. q. ἀμφιλαφής; παρὰ τὸ ἀμφοτέρωθεν λαβεῖν, quod utrinque capi debeat.

Ἀναλαμβάνω, recipio, Act. 20, 13. μέλλοντες ἀναλαμβάνειν τὸν παῦλον, recepturi Paulum. ior. 2. aet. ἀνέλαβον, recepi. Eph. 6, 13. ἀναλάβετε (aor. 2. imp.) τὴν πανοπλίαν τῷ Θεῷ, assume universam illam armaturam Dei. 2. Tim. 4, 11. μάρκον ἀναλαβὼν (part. aor. 2. aet.) Marcum assumptum. Act. 20, 14. ἀναλαβόντες αὐτὸν ἦλθομεν, recepto eo venimus. ἀναλαμβάνομαι, sursum assumor. aor. 1. ἀνελήφθην, Marc. 16, 19. ἀνελήφθην εἰς ἔρανόν, sursum receptus est in cælum. 1. Tim. 3, 16. ἀνελήφθην ἐν δόξῃ, sursum receptus in gloriam. Act. 1, 11. ἀναληφθεὶς (a. 1. pass. part.) ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν ἔρανόν, sursum assumptus à vobis in cælum.

Ἀνάλημμα, ατος, τὸ, altitudo, ὕψωμα. It. munimentum, pars munimenti quæ lorica dicitur; loricatio. Sir. 50, 2. ἀνάλημμα ὕψηλόν περιβόλξειε, alta loricatio ambitus templi, sive munimen excelsum septi templi.

Ἀναλήψις, εως, ἡ, sursum receptio, A
ascensio in cœlum. Luc. 9, 51.

Ἀντιλαμβάνω, vicissim accipio, ut
quum quis græve onus in humerum vult at-
tollere, eique tollendo solus par non est, alius
qui eum adjuvat, dicitur ἀντιλαμβάνειν,
hoc est, e regione onus illud apprehendere.
ἀντιλαμβάνομαι, suscipio, construitur
cum Genit. Luc. 1, 54. ἀντελάβετο, (a.
a. med.) Demosth. olynth. 2. καὶ ἕως ἐπὶ
καιρὸς, ἀντελάβεθε πραγμάτων, ἕ
donec est occasio, rerum curam suscipite. opi-
tulo. Act. 20, 35. particeps sum. 1. Tim.
6, 2. οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμβάνόμε-
νοι, qui beneficentia illius sunt participes,
scit. servi. Nempe servi æque sunt fideles
ἔ
dilecti, atque ipsorum Domini, quæ
sunt magna Dei beneficia.

Ἀντιλήπτωρ, opor, ὁ, opitulator, au-
xiliator. Judith. 9, 11.

Ἀντίληψις, εως, ἡ, opitulatio, 1. Cor.
12, 28. ἀντιλήψεις, opitationes, h. e.
diaconos, per meton. effecti. occupatio,
administratio, 2. Macc. 11, 27. πρὸς τὴν
τῶν ἰδίων ἀντίληψιν, ad propriorum oc-
cupationem seu administrationem.

Συναντιλαμβάνομαι, una sublevo cum
Dat. Rom. 8, 26. πνεῦμα συναντιλαμβάν-
εται ταῖς ἀδυναμίαις ἡμῶν, Spiritus una
sublebat infirmitates nostras. vicissim ad-
juvo, mutuam præsto operam. Luc. 10,
40. ἵνα μοι συναντιλάβηται (3. sing. a. 2.
med. subj.) ut me vicissim adjuvet.

Ἀπολαμβάνω, excipio, 3. Job. 6. 8.
ἡμεῖς ἔν ὃ φείλομεν ἀπολαμβάνειν τὰς τοι-
ἔ
τας, nos igitur debemus excipere hujus-
modi. Fut. ἀπολήψομαι, recipiam, Col.
3, 24. aor. 2. aet. ἀπέλαβον, Luc. 16, 25.
ὅτι ἀπέλαβες σὺ τὰ ἀγαθά σου, quia reci-
pisti bona tua. Luc. 6, 34. ἵνα ἀπολάβωσι
(a. 2. subj. 3. pl.) τὰ ἴσα, ut recipiant pa-
ria. Gal. 4, 5 ἵνα τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβω-
μεν (1. pers. pl. a. 2. subj.) ut adoptionem
consequamur. Luc. 6, 34. παρ' ὧν ἐλπίζετε
ἀπολαβεῖν (aor. 2. inf.) à quibus speratis
vos recepturos. aor. 2. med. ἀπελαβόμεν,
abduxi, Marc. 7, 33. καὶ ἀπολαβόμενος
αὐτὸν, ἔ
postquam abduxisset eum.

Διαλαμβάνω, diuisim ἔ
sigillatim ac-
cipio, percipio; dijudico, existimo, reor.
2. Macc. 5, 11. διέλαβεν ἀποστατῆν τὴν Ἰσ-
δαΐαν, existimabit deficere Judæam. 2. Macc.

6, 29. διέλαβανον ἀπόνοιαν ἔ
existi-
marunt amentiam (superbiam) esse.

Διάληψις, εως, ἡ, opinio, suspicio,
2. Macc. 3, 32.

Ἐκλαμβάνω, apprehendo. Jobi 31, 39.

Ἐπιλαμβάνομαι, proprie apprehendo,
construitur more verborum sensus ἔ
desi-
derii cum Genit. vide supra κρᾶτέω. Matth.
14, 31. assumo, Hebr. 2, 16. ἔ
γὰρ δὴ καὶ
ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, non enim uti-
que angelos assumpsit. ἐπιλαμβάνεται ἔ
3. pers. sing. pres. ἔ
hic per Hebraïsmum
ponitur pro præterito. Sic eodem cap. v. 14.

B dicit μετέχε pro μετέχεα. aor. 2. ἐπελαβό-
μην, prehendi, cum Genit. Act. 21, 33.
ἐπελάβετο (3. sing. a. 2. med. ind.) αὐτὸν
prehendit eum, cepit eum. 1. Tim. 6, 12. ἐπι-
λαβῶ (2. sing. a. 2. med. imper.) τῆς αἰ-
ωνίᾳ ζωῆς, apprehende vitam æternam, sci-
licet tanquam βραβεῖον. Sic 1. Tim. 6, 19.
ἵνα ἐπιλάβωνται (3. pl. a. 2. med. subj.) ut
apprehendant, seu accipiant. Luc. 20, 20.
ἵνα ἐπιλάβωνται αὐτὸν λόγον, ut caperent
ejus sermonem, hoc est, ut arriperent oc-
casionem eum accusandi. Act. 21, 30. ἐπιλα-
βόμενοι τὸν παῦλον, ἔ
postquam prehen-
dissent Paulum, nempe cum desiderio fu-
rioso ἔ
cæco impetu. carpsi, Luc. 20, 26.
καὶ ἔκ ἰχυσαν ἐπιλαβέσθαι (aor. 2. med.
inf.) αὐτὸν ῥήματος, ἔ
non potuerunt
ejus verbum carpere. part. a. 2. med. ἐπιλα-
βόμενος, Hebr. 8, 9. ἐπιλαβομένους καὶ τῆς
χειρὸς αὐτῶν, quo die prehendi manum
eorum. Construitur verbum cum Genit.
quia Deus id cum zelo fecit. Es. 9, 7. Ea-
dem syntaxis est Hebr. 2, 16. ejusque eadem
ratio. Verba vero desiderii regunt Geniti-
vum.

D Ἐπίληπτος, ὁ, ἡ, furiosus, insanus. 1.
Sam. 21, 14.

Ἀνεπίληπτος, ὁ, ἡ, inculpatus, cu-
jus vitam carpere nemo jure potest, 1. Tim.
3, 2. ἔ
c. 6. 4.

Ἐπιληπτεύω, insanio. 1. Sam. 21, 15.

Κατεπιλαμβάνω, comprehendo. 2.
Sam. 15, 5.

Καταλαμβάνω, deprehendo. Fut. 1.
καταλήψομαι. Præt. κατείληφα, appreh-
endi, Phil. 3, 13. ἀδελφοί, ἐγὼ ἑμαυ-
τὸν ἔ
λογίζομαι κατειληφέναι, (præt.
aet. inf. attici) fratres, ego me ipsum non
puto metam apprehendisse. aor. 1. aet. κα-
τέλα-

τέλαβον, *comprehendi*. *Joh. 1, 5.* ἡ σκο-
τία αὐτὸ & κατέλαβεν, *tenebrae illam non*
comprehenderunt. *præs. med.* καταλαμβάνομαι,
deprehendo, comperio. *Act. 10,*
34. ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι, *verè*
deprehendo. *præst. pass.* κατείλημμαι, *de-*
prehensus fui. *Joh. 8, 3.* ἐν μοιχείᾳ κα-
ταλημμένην, *in adulterio deprehensam.*
aor. 1. pass. κατελήφθην, *apprehensus*
fui. *Phil. 3, 12.* *Joh. 8, 4.* κατελήφθη,
pro κατελήφθη, deprehensa fuit, pro qua
voce quædam exemplaria habent ἔυρομεν.
Sensus est plane idem. *aor. 2. med.* κατέλα-
βόμην, *comprehendi, assequutus sum.* *B*
Eph. 3, 18. ἵνα ἐξιοχύσητε καταλαβέσθαι
(*aor. 2. inf. med.*) *ut valeatis assequi.* *Act.*
25, 25. ἐγὼ δὲ καταλαβόμενος, *ego verò*
quum comperissem, vel deprehendissem.

Κατάληψις, *ews, ἡ, captivitas.* *Deut.*
20, 19.

Περικαταλαμβάνω, *undique depre-*
hendo vel comprehendo.

Περικατάληπτῶ, *z, ὁ, ἡ, undique*
comprehensus, 2. Macc. 14, 41.

Περικατάληψις, *ews, ἡ, deprehensio*
seu comprehensio, qua aliquem undique
deprehendimus vel comprehendimus.

Προκαταλαμβάνω, *præoccupo, anti-*
cipo, anteverto, Judith. 2, 10.

Μεταλαμβάνω, *cario, percipio, par-*
ticeps sum, construitur cum Genit. vi præ-
positionis μετά. *2. Tim. 2, 6.* δὲ πρῶτον
τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν, *oportet prius*
fructus percipere. *imperf. μετελάμβανον,*
Act. 2, 46. μετελάμβανον (*3. plur. im-*
perf.) τροφῆς, *capiebant cibum.* *aor. 2.*
act. μετέλαβον, nactus sum. *Hebr. 12, 10.*
eis τὸ μεταλαβεῖν (a. 2. act. inf.) τῆς
ἀγιότητος, ut participes simus sanctimo-
nia, Act. 24, 25. καιρὸν δὲ μεταλαβὼν,
nactus verò opportunitatem, quod exem-
plum unicuique est, ubi cum Accusativo con-
structum legitur. sine casu positum signifi-
cat, intelligo, reor, suspicor, 2. Macc.
4, 21. μεταλαβὼν ἀδούτριον αὐτὸν γε-
γονέναι, *suspiciens alienum eum factum.*

Μετάληψις, *ews, ἡ, participatio, 1.*
Tim. 4, 3.

Παραλαμβάνω, *assumo, cum Accus.*
Matth. 4, 8. πάλιν παραλαμβάνει αὐτὸν
ὁ διάβολος, *rursus assumit eum Diabo-*
lus. *Futur. 1. act. παραλήψομαι, assu-*

mam, Joh. 14, 3. παραλήψομαι ὑμᾶς
πρὸς ἑμαυτὸν, *assumam vos ad me.* *aor.*
2. παρέλαβον, accepi, 1. Cor. 11, 23. ἐγὼ
γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, *ego enim*
accepi à Domino. *2. Thess. 3, 6.* ἢν παρέ-
λαβε παρ' ἡμῶν, *quam accepit à nobis.*
abduxi. *Matth. 27, 27.* *Matth. 1, 20.* πα-
ραλαβεῖν (*a. 2. act. inf.*) μαριὰμ, *assu-*
mere Mariam. *Alii accipere Mariam. 1.*
Thess. 2, 13. παραλαβόντες (*part. aor. 2.*
act.) *Differunt ut Th. Beza in eo loco ha-*
bet τὸ παραλαμβάνειν ἔς τὸ δέχεσθαι,
quod illud sit interioris sensus ea accipien-
tis, quæ externis sensibus objiciuntur, hoc
vero sit accepta probare ἔς amplecti. *præs.*
pass. παραλαμβάνομαι, assumor, Matth.
24, 40. 41. ὁ εἷς παραλαμβάνεται, *ἔς δὲ*
ἀφίεται, unus assumitur, alter vero re-
linquitur. *aor. 1. pass. παρελήφθην, as-*
sumptus fui. *F. 1. pass. παραληφθήσομαι,*
assumar, Luc. 17, 34. 35. 36.

Συμπαράλαμβάνω, *assumo. Jobi 1, 4.*

Περιλαμβάνω, *complector, compre-*
hendo, Sir. 30, 20.

Περίλημμα, *amplexus. Eccles. 3, 5.*

Συμπεριλαμβάνω, *simul assumo, com-*
plector, Act. 20, 10. συμπεριλαβὼν αὐ-
τὸν, *complexus eum. Legitur tantum in*
a. 2. inf. ἔς part. qui descendit ab aor. 2.
indic. συμπαρέλαβον. Adde 2 Reg. 4, 32.

Προλαμβάνω, *præoccupo, 1. Cor. 11,*
21. τὸ ἴδιον δαῖπνον προλαμβάνει, *propri-*
am cenam præoccupat. *aor. 2. προέλαβον*
idem quod προέφθασα, præveni, ante-
verti, Marc. 14, 8. ὁ ἔσχευ αὐτή, *ἐποίη-*
σε, προέλαβε μυρίσσαι με τὸ σῶμα, quod
habuit (hoc est, potuit, Græcismus) fecit:
prævenit ut ungeret corpus meum.

Προσλαμβάνω, *assumo, semel legitur*
in activa forma Act. 27, 34. προσλαβεῖν
(*aor. 2. inf.*) τροφῆς, *assumere cibum.*
In media vero forma προσλαμβάνομαι est
usitatissimum, ἔς construitur cum Accus.
Rom. 15, 7. διὸ προσλαμβάνετε ἀλλήλους,
propterea assumite alii alios. *aor. 2. προσ-*
ελάβόμην, recepi, Rom. 14, 3. ὁ Θεὸς
γὰρ αὐτὸν προσελάβετο (*3. sing. a. 2. med.*
indic.) *Deus enim eum recepit quasi in*
suam familiam, hoc est, in Ecclesiam,
qui est populus Dei. *aor. 2. imp. med. προσ-*
λαβῶ, recipe, Philem. 6. 17. προσλαβῶ
αὐτὸν, *ὡς ἐμε, recipe seu excipe eum,*

tanquam me. aor. 2. opt. προσλαβοίμην. Aor. 2. subj. προσλάβωμαι. aor. 2. inf. προσλάβέσθαι. aor. 2. part. προσλαβόμενος, assumens, *Matth.* 16, 22. *Marc.* 8, 32. *Act.* 17, 5. Ἐ cap. 27, 36. cum Genitivo legitur *Act.* 27, 36. καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς, etiam ipsi sumpserunt cibum. Ratio syntaxeos est, quod ista cibi sumptio facta sit cum appetitu ἔξ desiderio. Verba vero desiderii regunt genitivum.

Πρόσληψις, εως, ἡ, assumptio, *Rom.* 11, 16. derivatur à 2. pers. prat. pass. προσείληψαι, ἔξ hæc à 1. pers. προσείλημμαι, ἔξ hæc à prat. act. προσείληφα.

Συλλαμβάνω, comprehendo. Futur. 1. med. συλλαψομαι, ἡ, εταί, concipiam, *Luc.* 1, 31. συλλαψή ἐν γαστρὶ, concipies in ventre. Prat. act. συνείληφα, concepi, *Luc.* 1, 36. συνειληφύῃα υἱὸν ἐν γήτρᾳ αὐτῆς, quæ concepit filium in senectute sua. aor. 2. act. συνέλαβον, concepi, *Luc.* 1, 24. *Jac.* 1, 15. comprehendi, *Luc.* 5, 9. ἔξ c. 22, 54. *Joh.* 18, 12. *Act.* 1, 16. ἔξ c. 12, 3. συλλαμβάνομαι, verbum med. cum Dativo. adjuvo, opitulor, *Phil.* 4, 3. συλλαμβάνεσθε αὐτάς, adjuva illas. aor. 1. pass. συνελήφθην, comprehensus fui, *Act.* 23, 27. conceptus fui in utero, *Luc.* 2, 21. πρὸ τῆς συλληφθῆναι (a. 1. pass. inf.) antequam conciperetur. *Act.* 23, 27. συλληφθέντα (part. a. pass. accus. casus) comprehensum. Sed in Symbolo Apost. conceptum. aor. 2. med. συνελαβόμην, adjuvi, cum Dat. *Luc.* 5, 7. συλλαβέσθαι αὐτοῖς, opitulari illis. item comprehendi cum accusativo. *Act.* 26, 21. ἐμὲ συλλαβόμενοι, me comprehendentes. aor. 2. med. part.

Σύλληψις, εως, ἡ, comprehensio. *Jerem.* 34, 3.

ὑπολαμβάνω, existimo, *Luc.* 7, 43. D excipio, sive respondeo. *Luc.* 10, 30. præsumo, *Luc.* 7, 43. suscipio, cum Accus. *Act.* 1, 9. καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτόν, ἔξ nubes suscepit seu NB. subdexit eum.

Δωρολήπτης, ὁ, qui munera accipit. *Prov.* 15, 27. Ex δῶρον ἔξ λαμβάνω.

Προσωπολήπτης, ὁ, personarum acceptor, *Act.* 10, 34. ex πρόσωπον persona ἔξ λαμβάνω, accipio, quæ phrasis legitur *Luc.* 20, 21.

Προσωποληψία, ας, ἡ, personarum acceptio.

Ἀπροσωπολήπτως, Adv. sine personarum respectu. 1. *Pet.* 1, 17.

Προσωποληπτέω, ὦ, personam respicio. *Jac.* 2, 9.

Δεξιολάβος, ὁ, satelles, stipator, *Act.* 23, 23. accentus est in penultima, δεξιολάβος, δορυφόρος, qui active capiuntur.

Ἐυλαβῆς, εὐς, ὁ, ἡ, proprie, qui bene, hoc est, cautè, timide, atque circumspēctè capit, quod porrigitur aut quod vult prebendere. *Demosth.* εὐλαβῶς ἀπτεταρ cautè tangit, per syn. speciei cautum ἔξ timidum in genere significat. Per synecd. generis pro religioso ponitur, h. e. pro eo, qui Deum timet, cui religio est Deum offendere, qui solícite caret, ne Deum offendant, ne temere nomen ejus sumat. *Luc.* 2, 25.

Ἐυλαβῶς, adv. timidè, cautè, religiosè. 2. *Macc.* 6, 11. διὰ τὸ εὐλαβῶς ἔχων, propterea quod vererentur sive religioni ducerent.

Ἐυλάβεια, ας, ἡ, reverentia seu religiosus timor, *Hebr.* 12, 28. metus, formido, *Hebr.* 5, 7.

Ἐυλαβέομαι, ἔμαι, verb. med. vereor, *Act.* 23, 10. εὐλαβηθεῖς (part. a. 1. pass.) veritus. *Hebr.* 11, 7. εὐλαβηθεῖς κατεσκεύασε, veritus construxit. Subintelligitur *Rom.* 11, 21. (εὐλαβῆ) μήπως ἔδῃ σὲ Φείσηται, cave ne tibi quoque non parcat. εὐλαβητέον, cum accus. cavendum.

Διευλαβέομαι, ἔμαι, vereor, 2. *Macc.* 9, 29. διευλαβηθεῖς τὸν υἱὸν Ἀντιόχῃ, veritus filium Antiochi.

Ἐπευλαβέομαι, ἔμαι, metuo, vereor. Imperf. ἐπευλαβεῖτο (3. sing.) metuebat. 2. *Macc.* 14, 18.

Ἐργολαβέω, ὦ, opus faciendum suscipio, quæstum facio.

Ἐργολάβος, ὁ, qui opus faciendum suscipit, qui quæstum facit.

Ἐργολάβεια sive ἐργολαβία, ας, ἡ, faciundi operis susceptio, quæstus, captatio. *Sir.* 29, 19. διώκων ἐργολαβείας, ἐμπεσεῖται εἰς κρίσεις, qui persequitur captandi quæstus studium, incidet in lites. Possis etiam vertere: qui vadimonia captat. Nam ἔξ hoc significat ἐργολάβεια, ut ἐργολάβος interdum est manceps. In vernacula interpretatione ista, ut complura alia, non comparent; sicut nec in Latina vetere legun-

leguntur. Arias Montanus reddit: qui A persequitur mercedes; Drusius: qui multa opera seclatur.

† Λ Α Μ Ε Χ, ὁ, Lamech. Nomen viri indeclinabile. Luc. 3, 36. Hebraum origine למך . Gen. 4, 18. & 5, 25. cujus etymologiam ignorare me fateor. Fuit olim radix למ , cujus significatio & usus jam nullus. Alii coniectant dici à radice למד attenuari, depauperari, in angustias, ad inopiam redigi, q. d. miser.

Λ Α Μ Π Ω, splendo, Matth. 5, 15. ἀμπεῖ πάντες , splendet omnibus. Fut. ἀμψω . a. 1. ἐλάμψα , splendui, luxi. Matth. 17, 2. καὶ ἐλάμψε, & splenduit. 2. Cor. 4, 6. ὅς ἐλάμψεν (3. sing. a. 1. aet.) ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, qui, videlicet Deus, splenduit in cordibus nostris. aor. 1. aet. imper. ἀμψον , άτω, Matth. 5, 16. $\text{ἔτω λαμψάτω τὸ φῶς ἡμῶν}$, sic luceat lux vestra.

Λαμπάς, ἀδϙ, ἡ, lampas, Matth. 25, 1. Aet. 20, 8. ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερώῳ, erant verò lucernæ non paucæ in cenaculo.

Λαμπάδιον, & τὸ, dimin. lampas. Zachar. 4, 2.

Λαμπρὸς, ἀ, ὄν, splendidus, a, um, Aet. 10, 30. ἐν ἐσθῇτι λαμπρᾷ veste splendida.

Λαμπρύνω, illustro. Symmachus Psal. 119, 9.

Λαμπρῶς, splendidè. Luc. 16, 19.

Λαμπρότης, ητϙ, ἡ, splendor, Aet. 26, 13.

Λάμψις, εως, ἡ, splendor. a. 2. pers. præt. pass. Baruch. 4, 2.

Λαμπτήρ, ἡσος, ὁ, fax. Incertus Prov. 20, 27.

Ἀναλάμπω, resplendo, reluceo. 2. Macc. 1, 22. ὅτε ἦλιϙ ἀνέλαμψε, cum sol reluxisset.

Ἀντιλάμπω, è contrario splendo seu fulgeo, 2. Macc. 1, 32.

Ἀντίλαμψις, εως, ἡ, luminis reciprocatio.

Ἐκλαμπρϙ, splendidus, clarissimus. Sap. 17, 5.

Ἐκλάμπω, effulgeo, Matth. 13, 43. Fut. ψω. aor. 1. ἐξέλαμψα.

Ἐκλαμψις, εως, ἡ, splendor. 2. Macc. 5, 3.

Ἐπιλάμπω, illucesco. Jesa. 4, 2.

Καταλάμπω, illustro, illumino. Præt. passiv. καταλάμπομαι, illuminor. imperf. κατελαμπόμην, Sap. 17, 20.

Περιλάμπω, circumfulgeo, cum Accus. Luc. 2, 9. καὶ δόξα Κυρίῃ περιέλαμψεν αὐτὸς, & gloria Domini circumfulsit eos. περιλάμπομαι, splendore & luce circumfundor.

Λ Α Ν Θ Α Ν Ω, lateo, sumit sua tempora à λήθω, quod ipsum quoque apud Poetas usitatum est. Pro λήθω, dicunt Dores λάθω, unde est Latinum lateo. (ab Hebr. לח clam. Ruth. 3, 6. לח κρυφῇ, secretò) Aet. 26, 26. λανθάνειν γὰρ αὐτόν τι τῶν, & πείθομαι, latere enim eum aliquid horum, non credo. 2. Pet. 3, 8. μὴ λανθανέτω ὑμᾶς, ne lateat vos. vos celare nequeo. Fut. λήσω à λήθω, latebo. Præt. λέληκα, unde est Præt. pass. λέλησμαι. aor. 2. aet. ἐλαθον, oblitus sum, omnium temporum usitatissimum. Derivatur à λήθω, & η mutatur in α, ut penultima aoristi 2. corripitur queat. Hebr. 13, 2. ἐλαθόν τινες ξενίσαντες ἀγγέλους, inscii quidam exceperunt hospitio angelos. Hellenismus, pro ἐξένισαν λαθόντες, vel λάθρα ἦτοι ἀγνοῶντες ἐξένισαν, clam aut inscientes exceperunt hospitio. Marc. 7, 24. & κ ἡδυνήθη λαθεῖν, non potuit latere. Præt. med. λέληθα, latui. λεληθότως vel λανθανόντως, latenter, idem quod

Λάθρα, clam, Matth. 1, 19. Aet. 16, 37.

Λαθραῖϙ, & ὁ, clandestinus.

Λαθραίως, adv. clam, 2. Macc. 1, 19.

Λάθριϙ, & ὁ, occultus, obscurus.

Λήθη, ης, ἡ, oblivio, παραδιδόναι λήθητι, tradere aliquid oblivioni. est phrasis Græca. Sic. 2. Pet. 1, 9. λήθην λαβὼν τῷ καθαρισμῷ, oblitus purgationis.

Ἐκλανθάνομαι, obliviscor, Heb. 12, 5. ἐκλέληθε (2. plur. præt. pass.) & obliti estis. Construitur cum Genit.

Ἄλυσος, & ὁ; ἡ, Dor. ἄλαςϙ, cujus erit memoria perpetua.

Ἀλάτωρ, ορϙ, ὁ, qui perpetravit ἄλασα, i. e. non obliuiscenda; execrandus. 2. Macc. 7, 9.

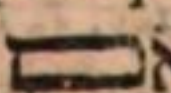
Ἐκλανθάνομαι, obliviscor, cum Genit.

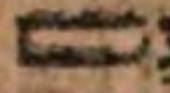
usitate Heb. 13, 2. τῆς φιλοξενίας μὴ ἐπι-
λανθάνετε. aor. 2. med. ἐπελαθόμεν, &
στο, Hof. 8, 14. ἐπελάθετο Ἰσραὴλ τὴν
ποίησάντ' αὐτὸν, Israel oblitus est opificis
seu creatoris sui. Matth. 16, 5. ἐπελάθον-
το (3. plur. aor. 2. med. indic.) ἄρτους λα-
βῆν, obliti sunt panes accipere. Heb. 6, 10.
ἐπιλαθέσθαι, oblivisci, est aor. 2. med. inf.
ad formam τῆς τυπέσθαι. Luc. 12, 6. Se-
mel cum Accus. Phil. 3, 13. in novo testa-
mento. Plato epist. 7. eandem sequitur
syntaxin, ἔς. Præter. pass. accipitur passivè,
ἐκ ἔστιν ἐπιλησμένον, non est oblivioni
traditum.

Ἐπιλησμονή, ἡς, ἡ, oblivio, Jac. 1, 25.
ἀκροατὴς ἐπιλησμονῆς, auditor oblivionis,
est Hebraismus, pro ἀκροατὴς εὐεπίλη-
ς, auditor obliuiosus.

† ΛΑΟΔΙΚΕΙΑ, ας, ἡ, Laodi-
cæa. Nomen urbis in Asia minore haud
procul sita à Colossis ἔς Hierapoli, Col. 2,
1. ἔς. 4, 13. vox composita ex λαὸς,
populus ἔς δίκη, jus, q. d. jus populi.
Hinc

Λαοδικεύς, ἐς, ὁ, Laodicensis, Col. 4,
16. Apoc. 3, 14.

ΛΑΟΨ, ἄ, ὁ, populus, (Atticè λε-
ὤς, ὦ, ὁ.) Quidam derivabit à λαὸς λαὸς,
ὁ, lapis, à lapidea duritie, ad fabulam
Deucalionis respiciens. Sed hæc est allu-
sio. Malo illud derivare à λαύω (vide pau-
lὸ post) seu λαύω fruor, quòd nati sumus
ad societatem, alterque alterius frui debeat
consilio ἔς auxilio. Eustathius. ἰλ. α. ex λα
valdè, ἔς αὐτὸν sono, ὅτι ὁ λαὸς πολὺφω-
νος, quia populus multarum est vocum.
Heb. leom, populus, Matth. 4,
16. ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει, popu-
lus sedens in tenebris, hoc est, qui versatur
in multis erroribus ἔς peccatis. (1. Joh. 1,
7. περιπατεῖν ἐν φωτί, ambulare in luce,
hoc est, vivere ἔς sentire juxta verbum Dei.
Est enim verbum Dei (Ps. 119, 113.) λύ-
ν' τοῖς ποσὶ, καὶ φῶς τοῖς ὀφθαλμοῖς, lucer-
na pedibus ἔς lumen semitis. Luc. 6, 17.
πληθος τῶ λαῶ, multitudo populi. Act.
10, 41. ἔς παντὶ λαῶ, non omni populo.
Rom. 9, 25. καλέσω τὸν ἔς λαόν μου, λαόν
μου, vocabo non populum meum, populum
meum. Apoc. 18, 4. ἐξέλθετε ἐξ αὐτῆς ὁ
λαὸς μου, pro ὦ λαί μου. Atticismus, ἔς

Apraterè ἐξέλθετε pro ἐξέλθε, anomaliam
numeri. exite ex ea populo mi. λαὸς δι-
detur respondere Hebraeo , ἔδν' ἔ
verò nomini ἡλ quorum illo populus Dei,
hoc verò Gentes indicari solent. Persape
verò discrimen hoc non servatur. Act. 4,
25. λαοὶ ἐμνητέησαν κενά, populi (hoc est,
gentes infideles) meditati sunt vana, nempe
contra regnum CHRISTI. Vide vocem
ἔδν'.

ΛΑΠΙΖΩ, f. ἰσω, insolentius me ef-
fero, jacto me, q. ex λα, particula intensi-
va, ἔς ἔπος. Hinc

Β Λαπιστής, ἄ, ὁ, jactator, nugax. Sir.
26, 7.

ΛΑΨΟΣ, α, ὁ, latus, avis species. Lev.
11, 16.

ΛΑΨΤΓΞ, υγγος, ὁ, guttur. (à λαύω
fruor. λαίμους ejusdem est significatio-
nis ἔς originis) Rom. 3, 13. τὰφος ἀνεργ-
μένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν, sepulcrum aper-
tum est guttur eorum.

† ΛΑΣΑΙΑ, ας, ἡ, Lasæa. Nomen
urbis. Act. 27, 8. vox hæc affinis est Græco
themati λάσιος, hirsutus. item herbidus.
C Xen. hellen. 4. καὶ γὰρ ἦν λάσιον τὸ χω-
ρίον, locus ille erat herbidus, arboribus-
que & fruticibus confusus.

ΛΑΨΡΙΣ, ιος, ὁ, ἡ, mercenarius, ὁ
μίσθιος ἐργάτης, ein armer Tagelöhner,
qui mercede conductus servit: servus, a.
Athen. lib. 6. λάτριας αὐτῶν ὀνομάζει,
scilicet pauperes mercede conductos, vocat
λάτριας, operarios. Lege plura exempla
in Thesaurο Stephani. Job. 2, 9. καὶ γὰρ
πλανήτης καὶ λάτρις, ego verò ex abunda-
aliis ancillabor. Theognis: πικρὸς καὶ γλυ-
κὺς ἴδι, καὶ ἀργαλέος καὶ ἀπηνὴς λάτρισι
καὶ δμῶσιν, γάτοςί τ' ἀγχιθύρας, hoc est,
asper ἔς dulcis esto, difficilis ἔς mitis Famu-
lis ac servis, vicinisque propinquis. Eurip.
Εκαβ. ἀρχαία λάτρι, ὁ antiqua ancilla,
annosa famula. Sunt qui vocem hanc
componunt ex λα αὐξητικῶ, particula
intensiva ἔς τρέω tremo, quod servi ad he-
rorum jussu tremere soleant. Sunt qui
putant λάτρις, α, ὁ, etiam dici, sed ha-
beo pro voce fictitia. Hinc est verbum

Λατρεύω, servio, colo. Construitur
in N. T. cum solo Dativo, Act. 24, 14. λα-
τρεύω τῷ πατρίω Θεῷ, servio patrio Deo.
Rom.

Rom. 1, 9. ὃν λατρεύω ἐν τῷ πνεύματι μου, quem colo spiritu meo. Heb. 8, 5. καὶ σκιᾷ λατρεύουσιν ὡς umbrae deserviunt. Præs. subj. λατρεύω, ης, η, Heb. 12, 28. λατρεύωμεν (1. pl. præs. subj. act.) εὐαγέζως τῷ Θεῷ, colamus Deum, ut ei grati simus. Præs. inf. Heb. 9, 14. ὅς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι, ad colendum Deum vivum. Part. præs. λατρεύων, οντος, ὅ, cultor. Hebr. 9, 9. colens. Act. 26, 7. Phil. 3, 3. οἱ πνεύματι Θεῷ λατρεύοντες, qui spiritu Deum colimus. λατρεύσασα, ἄσης, ἡ, Luc. 2, 37. dedita, seu serviens, scilicet vidua illa Anna. ubi absolute sine casu legitur, nisi dicamus esse, supplendum. Futur. 1. act. λατρεύσω, ες, ei. Matth. 4, 10. καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις, ὅς ei soli servies. Act. 7, 7. καὶ λατρεύσῃσι (3. plur. fut. 1. act. indic.) μοι, colunt me. Præt. act. ἐλάτρευκα. aor. 1. act. ἐλάτρευσα, ας, ε, colui. Rom. 1, 25. ἐλάτρευσαν (3. pl. a. 1. act. indic.) τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, coluerunt res conditas praterito creatore.

Λατρευτὸς, ἡ, ὄν, fervilis. Exod. 12, 16. πᾶν ἔργον λατρευτὸν & ποιήσετε, nullum opus servile perficietis.

Λατρεία, ας, ἡ, servitium. Proprie Suida interprete est ἡ ἐπὶ μισθῷ δαλεία, hoc est, servitium, quod mercede conducti præstant.

Λάτριον, α, τὸ, idem est quod ὁ μισθὸς merces. unde mercenarii milites olim à Latinis dicti fuerunt latrones. Hac ergo interest inter λάτριον ὃ δῆλον, quod ὁ λάτριος mercede conductus serviat, δῆλος verò nostrum sit mancipium, ὃ servire teneatur. Conf. Joh. 8, 33. Paulus se semper vocat δῆλον Χριστῷ, nunquam λάτριον. Quare inepte quidam distinguunt inter δαλείαν καὶ λατρείαν, quasi λατρεία plus sit, quàm δαλεία. ὅς licet λατρεύω Deo tribuatur, non tamen semper. Deut. 28, 48. legimus καὶ λατρεύσεις τοῖς ἐχθροῖς σου, servies hostibus tuis, ubi de civili servitute accipitur, ὃ profanis hominum operibus. Sic ἔργον λατρευτὸν, opus servile, opus profanum. Lev. 23, 7. πᾶν ἔργον λατρευτὸν & ποιήσετε, nullum opus servile facitote. Eadem leguntur Lev. 23, 8. 21. 25. 35. 36. Num. 28, 18. ὃ c. 29, 1. 12. 35. Caterum inter δαλείαν ὃ λατρείαν non esse talem differentiam, qualem quidam fingunt, inde

Aliquet, quòd verbum Hebraicum לָבַד servire, modò verbo δαλεύειν, modò verbo λατρεύειν indifferenter sit versum. Conf. Luc. 4, 8. cum Deut. 6, 13. ὃ c. 10, 20. item Act. 7, 6. 7. cum Gen. 15, 13. Sed Græci interpretes, quos septuaginta vocant, verbum לָבַד servire, similiter indifferenter verterunt, modò verbo δαλεύειν, modò verbo λατρεύειν. Per vocem λατρεύειν reddiderunt Exod. 4, 23. ὃ cap. 23, 25. Deut. 6, 13. ὃ cap. 10, 12. 20. ὃ c. 11, 13. Jos. 24, 15. Jud. 10, 16. Dan. 6, 20. ὃ δῆλος τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, ὃ Θεὸς ὃν σὺ λατρεύεις ἐν δαλεχῶς, εἰ ἐδυνάσθῃ ἐξελεῖσθαι σε ἐκ σώματος τῶν λεόντων; Serve Dei viventis, potuitne Deus, cui tu servis continuo, liberare te ex ore leonum? per vocem δαλεύειν reddiderunt Deut. 13, 4. Jud. 2, 7. 1. Sam. 7, 3. ὃ c. 12, 11, 20. 24. 1. Reg. 16, 31. 1. Chr. 28, 9. 2. Chr. 30, 8. ὃ c. 35, 16. ὃ c. 34, 33. Neh. 9, 35. Job. 21, 15. Ps. 2, 11. ὃ 100, 1. Es. 60, 12. Jer. 2, 20. Ez. 20, 40. ὃ c. 29, 18. Dan. 7, 14. 27. Zach. 2, 9. Mal. 3, 14. 18. Nusquam ferè in libris Regum, Paralip. Psalmorum, ὃ Prophetarum reperitur λατρεύειν, sed ubique δαλεύειν Θεῷ. In novo Testamento etiam abque discrimine Deo tribuitur λατρεία ὃ λατρεύειν, itemque δαλεία ὃ δαλεύειν, Matth. 4, 10. Luc. 1, 74. ὃ c. 2, 37. ὃ c. 4, 8. Joh. 16, 2. Act. 7, 7. 42. ὃ c. 24, 14. ὃ c. 26, 7. ὃ 27, 23. Rom. 1, 9. ὃ c. 9, 4. Phil. 3, 3. 2. Tim. 1, 3. Heb. 9, 14. ὃ c. 12, 28. Apoc. 7, 15. ὃ c. 22, 3. De cultu ceremoniali Heb. 9, 1. 6. 9. ὃ c. 8, 5. ὃ c. 10, 2. ὃ c. 13, 10. Dicimur DEO δαλεύειν servire Matth. 6, 24. Luc. 6, 13. Act. 20, 19. Rom. 7, 6. 25. ὃ c. 12, 11. ὃ c. 14, 18. ὃ c. 16, 18. Eph. 6, 7. Col. 3, 24. 1. Thess. 1, 9. Ergo tam δαλεία quàm λατρεία religiosa in solum Deum cadit. Nihil ex ea decerpit beata virgo, nihil angeli sancti, nihil apostoli, ὃ c. Et ut ex dictis allegatis patet, tanquam συνώνυμα accipiuntur. Nonnus, cui in lingua Græca meritò multum tribuimus, Joh. 16, 2. λατρείαν vertit δαλασύνην, non ob metrum, sed ἰσοδυναμίαν. Sed Laurentius Valla, stans alioquin à partibus Romanensium, secus sentientium, in annotationibus suis in cap. 4. Evangelii secundum Matthæum fuse probat nihil interesse inter δαλεύειν ὃ λατρεύειν.

minat. Luc. 20, 37. λέγομεν, 1. Theff. 4, 15. λέγετε, Matth. 15, 5. λέγασι. Matth. 9, 28. λέγασιν αὐτῷ, καὶ Κύριε, respondent illi, etiam Domine, Matth. 23, 3. λέγασι γὰρ ἔ ποιῶσι, dicunt seu docent enim, ἔ non faciunt. imperf. ἔλεγον, es, 2. 1. Cor. 9, 3. Matth. 9, 21. ἔλεγε γὰρ ἐν ἑαυτῇ, dicebat enim apud se, h. e. cogitabat. Joh. 6, 71. ἔλεγε δὲ τὸν ἰσθάν, loquebatur autem de Juda. Luc. 17, 6. ἐλέγετε, diceretis. Matth. 9, 34. ἔλεγον, dicebant seu objiciebant. Præf. λέλεχα non legitur, sed pro eo λελάληκα. aor. 1. ἔλεξα, neque hoc legitur in N. T. sed pro eo εἶπα vel εἶπον. Fut. λέξω, pro quo in N. T. ἐρῶ, εἶς, vide supra εἶρω. aor. 2. ἔλεγον, dixi, Phil. 3, 18. 2. Theff. 2, 5. Præf. imper. λέγε, ἔτω, Jac. 1, 13. Præf. subj. λέγω, Philem. 6, 19. ἵνα μὴ λέγω, ut ne dicam. Heb. 11, 32. λέγει, Jac. 2, 14. λέγωμεν, 2. Cor. 9, 4. λέγητε, 1. Cor. 1, 10. λέγωσι, 1. Theff. 5, 3. Præf. inf. λέγειν, Matth. 3, 9. λέγειν ἐν ἑαυτοῖς, cogitare. Heb. 5, 11. explicare. δυσερμηνευτος λέγειν, difficilis explicatu. Part. præf. λέγων, Matth. 1, 20. ἔ c. 2, 20. λέγοντος, Matth. 4, 14. λεγόντων, Apoc. 3, 9. λέγασα, ης, ἡ, Matth. 13, 14. Apoc. 1, 11. λέγασα, dicentes, quæ dicunt. Subintelligitur Matth. 26, 54. λέγον, Apoc. 4, 8. λέγοντα, clamantia. Præf. pass. λέγομαι, ης, εταί, Heb. 7, 13. ἐφ' ὃν γὰρ λέγεταί ταῦτα (Hellenismus pro λέγονταί) de quo enim narrantur hæc. Heb. 9, 2. ἥτις λέγεταί ἅγια, quod tabernaculum nominatur sanctum. ubi ἅγια est pl. num. g. n. Præf. inf. λέγεσθαι. Heb. 3, 15. ἐν τῷ λέγεσθαι σήμερον, dum dicitur hodie. Part. præf. pass. λεγόμεν, ἐνη, ενον, Matth. 10, 2. Σίμων ὁ λεγόμεν Πέτρος, Simon, qui dicitur seu vocatur Petrus. 2. Theff. 2, 4. ὑπεραρρόμενος ἐπὶ πᾶν τὸ λεγόμενον Θεόν, efferens se adversus quicquid dicitur Deus, ubi quædam exemplaria habent ἐπὶ πάντα, sed mendosè. Eph. 2, 11. οἱ λεγόμενοι, qui dicebamini seu vocabamini. λεγομένη, Matth. 2, 23. quæ vocabatur. P. m. λέλογα, hinc

Λόγ, 8, ὁ, sermo, Matth. 8, 8. Filius Dei, Joh. 1, 1. ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ Λόγος, in principio erat Sermo, h. e. Filius Dei. Metaph. Sicut nos sensa animi verbis explicamus,

ita DEVS PATER per FILIVM

A nobis revelabit arcanum suum consilium de nostri redemptione. [Occurrit in Chaldaicis sacrae Scripturae interpretibus sepiissime phrasibus **דבריהם**, verbum Domini, quæ, si ex idiotismo lingua chaldaica explicetur, idem est, ac si dicas, ipse Deus. Nam hujusmodi periphrasin faciunt etiam hebraica voces **אני**, os, ἔ **נפשי**, anima, ut quando dicitur: **היום היום אני**, in illo ipso die, ἔ c. Occurrit tamen loca, in quibus B Targumistæ laudati ad Messiam respiciunt, sensu non incommodo, e. c. Hoseæ 1, 7. legitur: Et liberabo eos **בדבריהם** per Dominum: quod reddit Jonathan, **בדבריהם** per verbum Domini ἔ c. Hinc adeoque post tempora captivitatis Babylonica in usu habuere Judæi, ut Messiam venturum hoc nomine designarent, qui ipse est Deus, ἔ tamen persona a Deo Patre diversa. Johannes autem Evangelista denominatione hac, tanquam Judæis jam usu recepta, uti voluit, ad divinitatem Servatoris eo melius Judæis demonstrandam.] verbum, Matth. 15, 23. ἔκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον, non respondit ei verbum. Joh. 17, 17. ὁ λόγος ὁ σὸς ἀλήθεια ἐστίν, verbum tuum veritas est. 1. Theff. 4, 15. ἐν λόγῳ Κυρίου, verbo Domini. liber. Act. 1, 1. τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάμην, primum quidem librum confeci. Respectus, Matth. 5, 32. παρεκτός λόγος πορνείας extra rationem scortationis. Ratio, Rechnung. Luc. 16, 2. ἀπόδοτε τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας, redde rationem dispensationis. Matth. 12, 36. ἀποδώσιν ὑπὲρ αὐτῶν λόγον, reddent de eo (verbo otioso) rationem. Phil. 4, 15. ἐν λόγῳ δόσεως καὶ λήψεως, in ratione, h. e. computatione dati ἔ accepti. æquitas. Act. 18, 14. κατὰ λόγον, quatenus æquum esset. Erasmi merito, prout Græci dicunt ἐυλόγως. rumor, Act. 11, 22. ἠκρόθη δὲ ὁ λόγος εἰς τὰ ὦντα τῆς ἐκκλησίας, pervenit autem hic rumor ad aures Ecclesiæ. Concio, Luc. 3, 4. ὡς γέγραπται ἐν βίβλῳ λόγων ἡσαΐα, scriptum est in libro concionum Esaie. negotium, Act. 19, 38. πρὸς τινα λόγον ἔχασιν, negotium habent cum aliquo. res. Matth.

Matth. 15, 23. ἐκ ἀπεκρίθη αὐτῇ λόγον, *non respondit ei quicquam.* res blasphemata. *Luc. 12, 10.* loquendi facultas, 1. *Cor. 1, 5.* ἐν παντὶ λόγῳ, omni loquendi facultate. Et apud Demosthenem passim, imprimis *olynth. 3.* οἱ λέγοντες idem quod οἱ εἰρητορες, oratores. Inania verba, prout Latini dicunt, verba sunt, hoc est, phaleta ἔ inanis verborum splendor, strepitus. 1. *Cor. 4, 19.* ἀ λόγον τῶν πεφυσιωμένων, ἀλλὰ τὴν δύναμιν, non verba eorum, qui inflati sunt, sed virtutem. Verbum λέγω compositum cum prepositionibus.

Λέξις, τὸς, ἡ, sermo, aor. 2. præt. pass. *Sir. 23, 13.*

Ἀναλέγω, colligo, recolligo. 3. *Macc. 2.* ἀναλεξάμεν ἐαυτὸν, recolligens seipsum.

Ἀναλεκτήριον, ἡ, τό, pera, collectorium, sive vas in quo aliquid colligi vel recondi potest. *Aquila 1. Sam. 17, 40.*

Προσαναλέγομαι, insuper recito, narro, 2. *Macc. 8, 19.*

Ἀντιλέγω, contradico. *Job. 19, 12.* ἀντιλέγει τῷ Καίσαρι, contradicit, hoc est, se opponit seu adversatur Cæsari. Præt. præt. ἀντιλέγων, οὗτος, ὁ, *Rom. 10, 21.* λαὸν ἀπειθῶντα καὶ ἀντιλέγοντα, populum rebellem ἔχοντα responsantem. contendo, *Luc. 20, 27.* ἀντιλέγοντες, pro λέγοντες, dicentes seu contendentes, *Tit. 1, 9.* ἐλέγχον τὰς ἀντιλέγοντας, redarguere eos, qui contradicunt. imperf. ἀντέλεγον, es, e. *Act. 13, 45.* ἀντέλεγον (3. plur. imperf.) τοῖς ὑπὸ τῷ Παύλῳ λεγομένοις, contradicebant iis, quæ à Paulo dicebantur. ἀντιλέγομαι, mihi contradicitur. *Act. 28, 22.* ὅτι πανταχῶ ἀντιλέγεται, scilicet αὕτη ἡ αἵρεσις, quod huic heresi ubique contradicatur. *Luc. 2, 34.* εἰς σημεῖον ἀντιλέγομενον, hoc est, ὃ ἀντιλέγεται in signum, cui contradicitur, contra quem censorum tela contradictionum suarum hostes dirigunt.

Ἀντιλογία, ας, ἡ, contradictio, responsio, obmurmuratio, *Jude v. 11.* controversia, *Hebr. 6, 16.*

Διαλέγομαι, colloquor, dissero cum.

Dat. Heb. 5, 12. ὑμῖν ὡς υἱοῖς διαλέγεται, vobis tanquam filiis loquitur. *Act. 19, 9.* διαλεγόμενος (part. præs. mediæ) ἐν τῇ σχολῇ, differens in schola. *Act. 20, 9.* διαλεγόμενος τῷ Παύλῳ, differente Paulo. imperf. διελεγόμην, ε, ετο. *Act. 20, 7.* Παῦλος διελέγετο αὐτοῖς, Paulus colloquebatur cum iis. *Jude v. 9.* διελέγετο περὶ τοῦ Μωσέως σώματος, disceptabat de corpore Moysis. Fut. διαλέξομαι. aor. 1. pass. διελέχθην, ης, η, *Act. 18, 19.* διελέχθη τοῖς Ἰουδαίοις, disseruit cum Iudeis. *Marc. 9, 34.* πρὸς ἑαυτὰς διελέχθησαν ἐν τῇ ὁδῷ, alii adversus alios disceptaverant in via. præt. pass. διαλέλεγμα, ἔ Atticè διείλεγμα, ξαι, κται.

Διάλεκτος, ε, ὁ, sermo unicuique genti peculiaris, lingua. *Act. 21, 40.* τῇ ἑβραϊκῇ διαλέκτῳ, Hebraicâ linguâ.

Διαλεκτικός, ἡ, ὁ, ad fermocinationem pertinens. item peritus Logicæ.

Διαλεκτική, ἡς, ἡ, (subintelligitur τέχνη) Dialectica, quam omnium artium apicem Plato vocat.

Διάλογος, ε, ὁ, dialogus, colloquium (à præt. med. διαλέλογα.)

Ἐκλέγομαι, eligo. imperf. ἐξελεγόμην, ε, ετο. *Luc. 14, 7.* πῶς ἐξελέγοντο, quomodo eligerent. aor. 1. med. ἐξελεξάμην, ἐλέγι. *Job. 13, 18.* ἔ c. 15, 19. ἐξελέξω, elegisti. *Act. 1, 24.* ὃν ἐξελέξω, quem elegeris. *Luc. 10, 42.* τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο, meliorem partem elegit. *Job. 15, 16.* ἐχ ὑμεῖς με ἐξελέξαθε, non vos me elegistis. *Act. 6, 5.* ἐξελέξαντο τὸν Στέφανον, elegerunt Stephanum. præt. pass. ἐκλέλεγμα, ξαι, κται, unde derivatur

Ἐκλεκτός, ὁ, ὁ, electus, *Luc. 23, 35.* ὁ τῷ Θεῷ ἐκλεκτός, electus Dei, hoc est, quem Deus peculiari prosequitur favore, quemque æternò decretò humani generis Salvatorem constituit. *Matth. 20, 16.* ὀλίγοι ἐκλεκτοί, pauci sunt * electi NB. ad vitam eternam. 2. *Tim. 2, 10.* πάντα ὑπομένω διὰ τὰς ἐκλεκτάς, omnia tolero propter electos. ** acceptus. 1. *Pet. 2, 4.* conservatus in prima integritate, 1. *Tim. 5, 21.* ἐκλεκτή, ἡς, ἡ, electa. 2. *Job. 6, 13.* τῆς

* electi, b. e. finaliter in pietate perseverantes.

** b. e. pios auditores meos, ut non tantum doctrinâ, sed etiam exemplo salutem ipsorum procurent.

ἀδελφῆς ἐκλεκτῆς, sororis electæ. 1. Pet. A 2, 9. ὑμεῖς δὲ γένος ἐκλεκτὸν (n. g.) vos estis genus electum.

Ἐκλεκτῶς, adv. electe, h. e. optime. Aquila Ps. 2, 12. καταφιλήσατε ἐκλεκτῶς, osculamini electe. Sic interpretatus est Aquila vocem 𐤀𐤊𐤍𐤊𐤁 quasi esset a 𐤀𐤊𐤍𐤊𐤁 mundus fuit.

Συνεκλεκτός, ὁ, unā electus. 1. Pet. 5, 13. A præf. med. ἐκλέλογα derivatur

Ἐκλογὴ, ἡς, ἡ, electio, 2. Pet. 1, 10. electi per metonym. adj. Rom. 11, 7. ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν, sed electio affecuta est, h. e. electi affecuti sunt. Act. 9, 15. σκεῦος ἐκλογῆς, Hebraismus, pro σκεῦος ἐκλεκτὸν, vas electum.

Ἐπιλέγω, dictis addo; deligo, adscisco, Judith. 10, 17.

Ἐπίλεκτος, ὁ, ἡ, electus, selectus; eximius.

Ἐπιλέγομαι, dicor, Job. 5, 2. ἡ ἐπιλεγομένη ἑβραϊστὶ, quæ Hebraicè nominatur. Allego, adscisco. in media forma Act. 15, 40. augetur in medio, sicut et reliqua cum præpositionibus composita. aor. 1. ἐπέλεξα μὲν, ω, απο, allégi.

Καταλέγω, deligo, conscribo. καταλέγομαι, allegor, 1. Tim. 5, 9. χήρα καταλεγέω, vidua allegator. à præf. med. καταλέλογα est

Κατάλογος, ὁ, catalogus, proprie recensio seu enumeratio nominum eorum, qui stipendia merent, hoc est, militum.

Καταλογία, ας, ἡ, caterva. 2. Paral. 31, 18.

Παραλέγομαι, præterlego, præternavigo. Act. 27, 8. παρελέγοντο (3. pl. imperf.) τὴν κρήτην, præternavigabant Cretam.

Προλέγω, prædico, Gal. 5, 21. ἃ προλέγω ὑμῖν, quæ prædico vobis. imperf. προέλεγον 1. Thess. 3, 4. προσλέγομεν, prædicebamus.

Πρόλογος, ὁ, præfatio. τὰ προλεγόμενα, quæ præfatur.

Συλλέγω, colligo. Luc. 6, 44. item evello, eradico, Matth. 13, 29. Fut. συλλέξω, Matth. 13, 41. aor. 1. συνέλεξα. Matth. 13, 48. aor. 1. imper. σύλλεξον, αἶτω, ατε. Matth. 13, 30. aor. 1. subj. συλλέξω, ης, η, 1. pl. συλλέξωμεν αὐτὰ, colligamus illa. Matth. 13, 28.

Σύλλογος, ὁ, circulus colloquentium. item conventus, collegium. Vide infra in μείρω verbum συμμερίζομαι.

Συλλογὴ, ἡς, ἡ, collectio. 1. Sam. 17, 40. Derivata à nomine λόγος.

Λογῶν, ὁ, τὸ, rationale, τὸ μάντευμα ὅπερ ἐφόρει ὁ ἱερεὺς, ἐν ᾧ ἦσαν ἐγκεικολλημένοι οἱ δώδεκα λίθοι, vaticinamentum, quod ferebat summus sacerdos, in quo erant insculpti duodecim lapides; Suidas. Exponitur et pectorale Ex. 28. Sir. 45, 12. Idem dicitur λόγιον.

Λόγιος, ὁ, disertus, eloquens, facundus. Act. 18, 24.

Λόγιον, ὁ, τὸ, responsum divinum. λόγια, ων, τὰ, eloquia. Rom. 3, 2. τὰ λόγια τῆς Θεᾶς, eloquia Dei. 1. Pet. 4, 11. ὡς λόγια Θεᾶς, tanquam eloquia Dei.

Λογικὸς, ὁ, ὄν, rationalis. Rom. 12, 1. τὴν λογικὴν λατρείαν, rationalem illum cultum, qualis imprimis in homines N. Test. competit, qui cum hominibus V. T. tanquam cum pueris collati sunt viri. Conf. Gal. 4, 3. 4. Et in hoc ipso Lexico vocem λατρεία, verbalis, 1. Pet. 2, 2.

Ἄλογος, ὁ, ἡ, rationis expers. 2. Pet. 2, 12. ὡς ἄλογα ζῶα, veluti bruta bestia. absurdus, Act. 25, 27. ἄλογον γὰρ μοι δοκεῖ, ineptum enim mihi videtur.

Ἀλογέω, ὦ, aspernor, contemno, nullam rationem ejus habeo. fut. ἥσω. præf. ηκα. perf. pass. ἡλόγημαι, aor. 1. ἡλογήθην, inf. ἀλογηθῆναι, 2. Macc. 12, 24.

Ἀλόγιος, ὁ, rationis expers. Sap. 12, 25.

Ἀλογισία, ας, ἡ, inconsideratio. 2. Macc. 14, 8.

Ἀνδρολογέω, ὦ, viros lego, ad militiam videlicet, delectum habeo.

Ἀνδρολογία, ας, ἡ, virorum collectio ad militiam, virorum delectus. It. collectio qualibet, quæ sit viritum. 1. Macc. 12, 43. καὶ ἀνδρολογίαν, secundum collectionem quæ fiebat viritum, sive, viritum colligendo.

Ἀργυρολόγος, ὁ, qui argentum sive pecuniam colligit, coactor, quaestor.

Ἀργυρολογία, ας, ἡ, pecuniæ exactio.

Ἀργυρολογέω, ὦ, argentum colligo.

Ἀργυρολόγητος, ὁ, ἡ, ad pecuniam colligendam institutus. 2. Macc. 11, 3. tributarius. Ex ἄργυρος et λέγω.

Ἀστρολόγος, α, ὁ, astrologus. *Esa.* 47, 13.

Δευτερολογέω, ὦ. fut. ἦσω. aor. 1. ἐδευτερολόγησα, secundo loco dico; *It.* sermonem iterum habeo. 2. *Macc.* 13, 22.

Δευτερολογία, ας, ἡ, secunda actio, secundæ dicendi vel agendi vices.

Δικαιολογέω, ὦ, iudicio contendo.

Δικαιολόγος, α, ὁ, advocatus, causidicus.

Δικαιολογία, ας, ἡ, causæ defensio. 2. *Macc.* 4, 44. ἐπ' αὐτῶ τὴν δικαιολογίαν ἐποιήσαντο, coram eo causam dixerunt.

Ἀνάλογος, α, ὁ, ἡ, ad proportionem similis, proportioni respondens. à verbo ἀναλέγω, colligo. ἀναλέγομαι lego. item supputo.

Ἀναλόγως, ἀδῶ. proportionaliter convenienter. *Sap.* 13, 5.

Ἀναλογία, ας, ἡ, proportio, ἰσότης τῶ λόγου, propriè in *Arithmetica*. Similitudo rationis: ut quæ ratio est binarii ad quaternarium, eadem quinarium ad denarium, &c. Scilicet eadem utrinque ratio est, nempe dupla. mensura. *Rom.* 12, 6. κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίσεως, pro mensura fidei.

Δίλογος, α, ὁ, ἡ, bilinguis. 1. *Tim.* 3, 8.

Ἐλογος, α, ὁ, ἡ, ratione præditus, α.

Ἐλογέω imputo. Fut. ἐλογήσω α. 1. ἐνελόγησα *Philem.* 6, 18. τῷτο ἐμοὶ ἐλέγχα. reputo. *Rom.* 5, 13. ἁμαρτία δὲ ἐκ ἐλογεῖται (præs. pass.) μὴ ὄντος νόμου, peccatum verò non reputatur, quia non est lex.

Λογία, ας, ἡ, collecta, 1. *Cor.* 16, 1.

Λογίζομαι, propriè ψηφίζω, computo, supputo, rationem ineo. item colligo, ratiocinando deduco, infero, concludo. Verbum medium, quod modò actiue accipitur, modo passivè. *Rom.* 8, 18. λογίζομαι γὰρ, statuo enim. item puto 2. *Cor.* 11, 5. arbitror, existimo. 1. *Pet.* 5, 12. διὰ σιλικανῶ ὑμῶν τῶ πῖσιν, ὡς λογίζομαι, per Sylvanum vobis fidum fratrem, ut existimo. Hoc iudicium in Petro erat iudicium caritatis. Sic 2. *Pet.* 2, 1. καὶ τὸν ἀγοράσαντα αὐτὸς δεσπότην ἀρνέμενοι, & abnegantes Dominum, qui eos mercatus est, scilicet ΝΒ. ex iudicio caritatis. *Rom.* 2, 3.

Λογίζη (2. pers.) δὲ, cogitas verò. *Rom.* 4, 5. λογίζεται (passivè) imputatur. *Rom.* 9, 8. τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα, filii promissionis reputantur, hoc est, habentur pro semine. Hellenismus. λογίζεται pro λογίζονται. 1. *Cor.* 13, 5. & λογίζεται τὸ κακόν, non cogitat malum. *Rom.* 3, 28. λογίζομεθα ἅν, concludimus itaque. præs. imper. med. λογίζε, λογίζεσθω, 1. *Cor.* 4, 1. ἡμᾶς λογίζεσθω (3. sing. imper. med.) ἄνθρωπος, nos reputet homo. 2. *Cor.* 10, 11. cogitet. λογίζεσθε. *Phil.* 4, 8. ταῦτα λογίζεσθε,

hæc curate. præs. part. λογιζόμενος 2. *Cor.* 5, 19. imputans. imperf. ἐλογιζόμεν, α, ετο, *Marc.* 11, 31. καὶ ἐλογίζοντο (3. plur.) πρὸς ἑαυτούς. ratiocinabantur apud se. Fut. λογίσομαι. Præt. λελόγισμαι. α. 1. pass. ἐλογίσθην, ης, η. *Marc.* 15, 28. μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη, sceleratis annumeratus fuit. *Rom.* 4, 3. ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, imputatum est ei ad iustitiam. *Rom.* 8, 36. ἐλογίσθημεν (1. plur.) ὡς πρόβατα σφαγῆς, habiti sumus veluti oves destinatae maculationi. 2. *Tim.* 4, 16. μὴ αὐτοῖς λογιζείη (3. pers. α. 1. pass. opt.) ne illis imputetur. *Rom.* 4, 11. εἰς τὸ λογιζέσθαι. (aor. 1. pass. inf.) ut imputetur. Fut. 1. pass. λογιθήσομαι, η, εται. *Rom.* 2, 26. εἰς περιτομήν (Hebraismus) λογιθήσεται, pro circumcisione reputabitur, seu habebitur. Periphrasi Græca, idem verbum exprimitur *Rom.* 4, 24. οἷς μέλλει λογίζεσθαι, quibus imputabitur. aor. 1. med. ἐλογισάμην, ω, ατο. *Rom.* 4, 8. ᾧ & λογίσσεται (3. pers. α. 1. med. subj.) cui non imputabitur. 2. *Cor.* 3, 5. λογισάσθαι (α. 1. inf. med.) cogitare. *Heb.* 11, 19. λογισάμενος (part. α. 1. med.) ratiocinatus.

Λογισμός, ὅ, ὁ, cogitatio. *Rom.* 2, 15. ratiocinatio. 2. *Cor.* 10, 4. it. sermo. *Sir.* 43, 23.

Λογιστής, ὅ, ὁ, æstimator. 2. *Paral.* 26, 15.

Ἀναλογίζομαι, reputo. *Heb.* 1, 23. ἀναλογίσασθε (2. pl. α. 1. med. imper.) reputate.

Ἐκλογίζομαι, numero, computo; æstimo.

Ἐκλογιστής, ὅ, ὁ, computator, rationibus præfectus. *Tob.* 1, 20.

Ἐκλογ-

Ἐκλογισία, ας, ἡ, computatio, rationes. Tob. 1, 19.

Ἐπιλογίζομαι, reputo. 2. Macc. 11, 4. ἔδαμῶς ἐπιλογιζόμενός τὸ τῷ Θεῷ κράτος, nequaquam reputans Dei robur.

Ἐπιλογισμός, ὅ, cogitatio. Aquila Cant. 7, 4.

Καταλογίζομαι, computo, annuero, adscribo. Sap. 5, 5. πῶς καταλογίδη ἐν υἱοῖς Θεῶν, ut annumeratus est filiis Dei.

Καταλογισμός, ὅ, computatio, enumeratio.

Παραλογίζομαι, argumentando fallo; decipio, Jud. 16, 13.

Παραλογισμός, ὅ, falsa ratiocinatio; deceptio, 2. Macc. 1, 13.

Προσλογίζομαι, imputo, acceptum fero; adscribo, annuero, Sir. 7, 17. μὴ προσλογίζεσθε αὐτὸν ἐν πλήθει ἁμαρτωλῶν, ne annumera te ipsum in multitudine peccatorum, i. e. ne te addas peccatoribus, ne te illis similitudine scelerum adjungas.

Διαλογίζομαι, discepto. 2. plur. διαλογίζεσθε. Matth. 16, 8. ὑπὸ ἀνθρώπων, nec cogitatis. Marc. 2, 8. ὅτι ἔτι διαλογίζονται (3. pl. pres.) ἐν ἑαυτοῖς, eos ita ratiocinari apud se. Luc. 5, 21. ἤρξαντο διαλογίζεσθαι (pres. inf.) ceperunt ratiocinari. Marc. 2, 6. διαλογιζόμενοι (part. pres. med.) ratiocinantes. Luc. 3, 15. διαλογιζομένων (gen. pl. pres. part.) πάντων, cogitantibus omnibus. Præter. imperf. διελογιζόμεν, α, ετο. Luc. 1, 29. cogitabat. 2. pl. διελογίζεσθε, Marc. 9, 33. disceptabatis. Luc. 20, 14. διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς, colloquebantur inter se. Fut. 1. med. διελογίσομαι. Aor. 1. med. διαλογισάμην. Præter. passiv. διαλελόγισμαι. Hinc est

Διαλογισμός, ὅ, disceptatio. Luc. 6, 8. cogitatio. Matth. 15, 19. Luc. 9, 47. Rom. 1, 21. dubitatio. 1. Tim. 2, 8.

Παραλογίζομαι, argumentando fallo. Jac. 1, 22. παραλογιζόμενοι ἑαυτοὺς, falsò ratiocinando fallentes vos ipsos. Col. 2, 4. ἵνα μή τις ὑμᾶς παραλογίζηται (3. pers. pres. subj. med.) ut ne quis vos falsò argumentando decipiat. Fut. παραλογίσομαι, a. 1. med. παραλογισάμην. P. παραλελόγισμαι.

Παραλογισμός, ὅ, captio, falsa ratiocinatio.

Α Συλλογίζομαι, ratiocinor. Futur. συλλογίσομαι. Lev. 25, 27. καὶ συλλογιᾶται (Atticè pro συλλογίσεται) τὰ ἔτη τῆς πρῶτης, ὅ computabit annos venditionis. a. 1. συλλογισάμην, ω, ατο. Luc. 20, 5. οὐδὲ συλλογίσαντο (3. pl. aor. 1. med.) πρὸς ἑαυτοὺς, at illi ratiocinati sunt apud se. P. συλλελόγισμαι, unde est

Συλλογισμός, ὅ, computatio, ubi Arithmeticus subductis calculis summam colligit. item ratiocinatio Logica, syllogismus. Vox Λόγος composita cum aliis dictionibus.

Β Αἰσχρολόγος, α, ὅ, qui spurca & obscæna loquitur, scurra. compos. ex αἰσχροῦ turpis, ὅ λόγος, ὅ quia vox est penacuta, ætēnam habet significationem.

Αἰσχρολογία, ας, ἡ, sermo turpis, Col. 3, 8.

Ἀκριβολογία, ας, ἡ, accuratus sermo. Aquila Judic. 5, 16. ἀκριβολογίαι καρδίας, accurati sermones h. e. cogitationes cordis.

Κενολογέω, ὦ, vana loquor. Jesa. 8, 19.

Μικρολόγος, α, ὅ, qui rei parvæ rationem habet, sordidus. Sir. 14, 3. ἀνδρὶ μικρολόγῳ ἔκαλός ἐστι πλῆτος, viro sordido non bonæ divitiæ.

Μικρολογέομαι vel σμικρολογέομαι, ἔμαι, rei parvæ rationem habeo; sordide & præparce me gero. Ex μικρός, parvus, ὅ λόγος, ratio.

Μυθολόγος, α, ὅ, fabularum narrator, Bar. 3, 23.

Μυθολογέω, ὦ, fabulas narro.

Μυθολογία, ας, ἡ, narratio, expositio fabularum; fabula. Ex μῦθος, fabula, ὅ λόγος.

Ξενολόγος, α, ὅ, externorum militum collector.

Ξενολογία, ας, ἡ, externorum militum collectio.

Ξενολογέω, externos milites colligo sive cogo. 1. Macc. 4, 35. Ex ξένος, peregrinus, ὅ λέγω.

Ὀππολογέω, ὦ, arma colligo, armis aliquem spolio, 2. Macc. 8, 27.

Χρησιμολογέω, ὦ, utilia loquor, divino. Jerem. 38, 4. ἔτος ἔ χρησιμολογᾷ εἰρήνην τῷ λαῷ τούτῳ, is non loquitur de pace populo huic.

Ψηφολογέω, ὦ, opere tessellato seu vermi-

vermiculato sterno, tessello, Tob. 13, 17. λίθῳ ἐκ σφαιρῶ φηφολογηθήσονται, lapide ophirico tessellabuntur. Ex φῆφος, calculus, ἔς λόγος, ἀ λέγω.

Ἀπόλογος, α, ὁ, narratio fabulosa. a prat. med. ἀπολέλογα, quod est ab ἀπολέγω, veto, interdico.

Ἀπολογία, ας, ἡ, defensio, quae fit verbis, oratio qua quis innocentiam suam tuetur. Act. 22, 1. 1. Pet. 3, 15.

Ἀπολογέομαι, ἔμαι, pro defensione mei vel alterius loquor. Act. 24, 10. περὶ ἑμαυτῆ ἀπολογῆμαι (pro ἀπολογήσομαι. Enallage temporis) pro mei defensione dicam. Act. 19, 33. ἤθελεν ἀπολογεῖσθαι (prat. inf.) τῷ δήμῳ, apud populum. imperf. ἀπελογέμην. Act. 26, 1. ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, Paulus pro sui defensione loquebatur. Fut. ἀπολογήσομαι. aor. 1. med. ἀπελογησάμην, ω, ατο. Luc. 12, 11. πῶς ἢ τί ἀπολογήσῃς (2. plur. aor. 1. med. subj.) Prat. pass. ἀπολελόγημαι. Lucian. ταῦτα ὑπὲρ ἑμῶ ἀπολελόγημαι, hac pro mei defensione dixi. a. 1. pass. ἀπελογήθην, ης, η. Luc. 21, 14. μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι (aor. 1. pass. inf.) non praemeditari, quibus verbis innocentiam suam defendant.

Ἀπολόγημα, ατος, τὸ, causa, apologia. Jerem. 20, 2. πρὸς σε ἀπεκάλυψα τὰ ἀπολογήματά μου, a te abscondidi causam meam.

Ἀναπολόγητος, α, ὁ, inexcusabilis, Rom. 1, 20.

Ἀρμολογέω, ὦ, aptè concinno, committo, compingo. componitur ex ἀρμός, ἔ, ὁ, apta compages, ἀ verbo ἄρω aptare. F. ἀρῶ. P. ἤρκα. pass. ἤρμαι, unde mutato spiritu est ἀρμός, ἔς λόγος.

Συναρμολογέω, ὦ, congruenter coagmento, congruente proportionem confituo. Futur. σω. Perf. συναρμολόγηκα. Prat. pass. legitur Eph. 2, 21.

Βατλολογέω, ὦ, deblatero, nugor. ex βάτλος, α, ὁ, quod est nomen proprium Poëtae, multa inaniter garrientis, ἔς λόγος. F. ἤσω. P. βατλολόγηκα, aor. 1. ἐβατλολόγησα. Matth. 6, 7. μὴ βατλολογήσητε

(2. plur. a. 1. aet. subj.) ne eadem blateretis. [Consistit autem battologia in longa oratione de rebus saltem temporalibus agente, qua sollicite omnia Deo enarramus. Prius constat ex 6. 7. ubi synonymum ejus est πολυλογία: posterius ex 6. 8.]

Γενεαλόγος, α, ὁ, genealogix scriptor, ex γενεά, ας, ἡ, progenies, ἔς λόγος, quod hic (ut ostendit accentus) actiue capitur.

Γενεαλογία, ας, ἡ, recensio generis, genealogia. 1. Tim. 1, 4.

Γενεαλογέω, ὦ, seriem generis memoro. cum Accus. Fut. ἤσω. P. γεγενεαλόγηκα. γενεαλογέομαι, ἔμαι, in genere alicujus annumeror. γενεαλογέμενος (part. prat. pass.) qui in genere alicujus annumeratur. Heb. 7, 6. Prat. pass. γεγενεαλόγημαι.

Ἀγενεαλόγητος, α, ὁ, cujus prosapia enarrati nequit. ὃν εἰδὼς δύναται γενεαλογῆν, Heb. 7, 3.

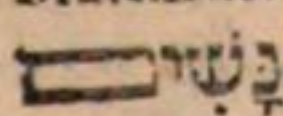
Δίλογος, α, ὁ, bilinguis. 1. Tim. 3, 8.

Εύλογος, α, ὁ, ἡ, eloquens. Incertus Exod. 4, 10.

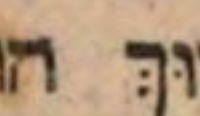
Εὐλογία, ας, ἡ, benedictio. Eph. 1, 3. C benoficentia. 2. Cor. 9, 5. per metonym. efficientis Hebraicam, ἐπ' εὐλογίαις, in benoficentiis seu benedictionibus, h. est, μετὰ δαφιλίας, cum largitate, uti ex antithesi rectè exponit Scholiastes Græcus. pluralis numerus ἐμφασιν connotat q. d. benignissimè, liberalissimè. Referet enim Deus ἔς refundet pro uno centuplum. Matth. 19, 29. Hebraismus. Psal. 84, 7. בְּרַחֲמֶיךָ berachoth, hoc est, liberalissimè. Eleemosyna seu benoficentia vocatur Græcè benedictio, εὐλογία, ubi intelligitur benoficentia Dei homini bona largientis, quæ possit erogare in pauperes. abundantia, copia. 2. Cor. 9, 6. quæ ipsa quoque proficiscitur ex Dei benedictione. Nam ut legimus Prov. 10, 23. εὐλογία τῆ Κυρίᾳ πλετίζει, sola Dei benedictio ditat. 1. Cor. 15, 38. Deus dat grano corpus. 1. Cor. 3, 7. Deus dat incrementum, NB. gratiarum actio. 1. Cor. 10, 16. * τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας poculum gratiarum actionis, h. e.

* Ποτήριον τῆς εὐλογίας, ὃ εὐλογῶμεν, poculum benedictionis, cui benedicimus, non gratiarum actionis. Nam Paulus non dicit ποτήριον εὐχαριστίας, sed εὐλογίας, quod propriè benedictionem significat.

„ h. e. poculum cœnæ Dominicæ. Vide „ infra εὐχαριστία. liberatio à pœna peccatorum, & regeneratio per Spiritum S. qua liberamur à peccato inhabitante. Gal. 3, 14. ἵνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία τῆς Ἀβραάμ γένηται, ut in gentes benedictio Abrahami extet. In malam partem accipitur pro assentatione, vel pro inani facundia specie pseudapostolorum. Rom. 16, 18.

Εὐλογέω, ὦ, benedico. εὐλογεῖν τὸν Θεόν, est Deum laudare, celebrare, de eo, majestati ejus convenienter loqui gratisque eum venerari. At quum Deus homini benedicit, intelligitur eum prosequi favore & gratiâ. Quum verò homo homini benedicit, honorificè ejus meminit, omniaque fausta & felicia ei precatur. Matth. 5, 44. εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους, benedicite, (hoc est, fausta precamini) iis, qui vos debent. imperf. ἠυλόγεον, εν, (Atticè pro εὐλόγεον. Est enim εὐ diphthongus immutabilis) Marc. 10, 16. Fut. εὐλογήσω. Heb. 6, 14. εὐλογῶν εὐλογήσω σε, benedicens (pro benedicendo) benedicam tibi. Hebraismus, hoc est, gratia & favore meo paterno te complectar. Præt. act. εὐλόγηκα, Heb. 7, 6. aor. 1. εὐλόγησας, ε. Luc. 2, 28. εὐλόγησε τὸν Θεόν, laudavit Deum, eique egit gratias. Heb. 11, 21. Ex. 20, 11. διὰ τὸτο ἠυλόγησε (3. sing. aor. 1. act.) κύριος τὴν ἡμέραν τὴν ἐβδόμην, ideoque benedixit DOMINUS diei septimo. ἠυλόγησε pro εὐλόγησε Atticè præf. pass. εὐλογέομαι, ἔμαι, benedico. Gal. 3, 9. ὥς οἱ ἐκ πίστεως εὐλογῶνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ, itaque, qui ex fide sunt, benedicuntur cum illo fideli Abrahamo. præf. pass. εὐλόγημαι, unde est part. præf. εὐλογημένος, η, ον, benedictus, a, um. Job. 12, 13, Luc. 1, 28. εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, benedicta tu inter mulieres, hoc est, tu omnium mulierum es benedictissima, Hebraismus. conf. Hobadiah 6, 2. & Cant. 1, 7. ἡ καλὴ ἐν γυναιξίν, pulchra inter mulieres, hoc est, omnium mulierum pulcerrima, à tertia pers. præf. pass. εὐλόγηται derivatur

Εὐλογητός, ἔ, ό, benedictus. Luc. 1, 68. εὐλογητός (ἔσω) Κύριος ό Θεός, benedictus, hoc est, celebratus sit Dominus

A Deus. DEUS. Marc. 14, 61. σὺ εἶ ό Χριστός, ό υἱός τῆς εὐλογητῆς; Tunc es Christus, filius ille benedicti, hoc est, Dei? [Est vero hac notio mere hebraica, ubi Deus κατ' ἐξοχὴν dicitur בָּרֵךְ, benedictus, & בָּרֵךְ שְׁרָרָה sanctus benedictus.]

Εὐελογέομαι, ἔμαι, benedico. Gal. 3, 8.

Κατευλογέω, ὦ, deprædico, laudibus extollo; it. benedico, Tob. 10, 12. κατηνλόγησεν ῥαχαήλ καὶ ἔδναν, benedicebat Raguel & Ednam.

B Θεολόγος, ε, ό, Theologus, q. d. de rebus divinis differens. Tribuitur in N. T. Johanni Evangelistæ, quippe qui solus Deitatem τῆς ΛΟΓΟΤ omnium luculentissimè exposuerit, eamque adversus hereticorum & cacodæmonum furores asseruerit. Apoc. 1. ἀποκάλυψις Ἰωάννη τοῦ Θεολόγου, Revelatio Johannis Theologi. Eandem ob causam Gregorius Nazianzenus inter Patres dictus fuit Θεολόγος.

Θεολογία, ας, ή, studium sacr. litt.

Θεολογέω, ὦ, dissero de rebus divinis.

Κακολόγος, ε, ό, maledicus.

Κακολογέω, ὦ, maledico. Matth. 15, 4. ό κακολογῶν πατέρα, qui maledicit patri. Construitur cum Acc. probra in aliquem jacto, Act. 19, 9. F. ἤσω. α. 1. ἐκακολόγηκα. Marc. 9, 39. Præt. κακακολόγηκα.

Κακολογία, ας, ή, maledicentia.

Κοινολογέομαι, ἔμαι, in communi loquor vel consulto, conféro sermones, 1. Macc. 14, 9. πάντες περὶ ἀγαθῶν κοινολογῶντο, omnes de bonis consultabant in communi.

D Κοινολογία, ας, ή, colloquium, collocutio, 2. Macc. 14, 22. τὴν ἀρμόζουσαν ἐποιήσαντο κοινολογίαν, congruum fecerunt colloquium, h. e. collato sermone intense constituerunt, quid à quoque fieri oporteret.

Κοινολογίζομαι, conféro sermonem, colloquor cum aliquo de re quâpiam, 1. Macc. 15, 28.

Λιθολογέω, ὦ, lapides colligo. Aquila Michæ 3, 12. Ἱερουσαλήμ λιθολογηθήσεται, Jerusalem in acervum lapidum colligetur.

Λιθολογία, ας, ἡ, acervus lapidum. *Aquila Psalm. 79, 1.*

Ματαιολόγος, α, ὁ, vaniloquus. *Tit. 1, 10.*

Ματαιολογία, ας, ἡ, vaniloquentia, *1. Tim. 1, 6.*

Μωρολόγος, α, ὁ, stultiloquus.

Μωρολογία, ας, ἡ, stultiloquium. *Eph. 5, 4.*

Ὁμολόγος, α, ὁ, iisdem utens verbis, consentiens.

Ὁμολόγως, adv. manifeste. *Hosea 14, 5.*

Ὁμολογία, ας, ἡ, confessio. *1. Tim. 6, 12. 13. professio. Heb. 3, 1. & c. 4, 44.*

Ὁμολογέω, ὦ, propriè usurpatur in mutua stipulatione, significatque factam stipulationem responso suo ratam habere, ut quem unus querit, spondes? Alter respondet: spondeo. Posterior hic dicitur propriè ὁμολογεῖν, q. d. ὁμᾶ λέγειν, id est, simul dicere, affirmare, assentiri, & confessione sua sese ad præstandum obligare. per synecd. speciei generaliter accipitur pro ὑποχνεῖσθαι, promittere; sicut etiam apud Latinos spondere usurpari cæpit, item per eundem tropum pro confiteor. *Act. 24, 14. profiteor, 3. sing. ὁμολογεῖ, 1. Joh. 4, 3. plur. ὁμολογῶσιν. Tit. 1, 16. profitemur. 1. Joh. 1, 9. ὁμολογῶμεν (1. pl. præf. subj.) τὰς ἁμαρτίας, confiteamur peccata. Heb. 13, 15. ὁμολογούντων (gen. plur. præf. part.) celebrantium. Joh. 12, 41. εἰς ὅμολόγησιν, (3. plur. imperf.) non profitebantur. Fut. ὁμολογήσω. *Matth. 7, 23. ὁμολογήσει. Luc. 12, 8. a. 1. ὁμολόγησα, ας, ε. Matth. 14, 7. μετ' ὅρκου ὁμολόγησε, cum jurejurando spondederat. 1. Tim. 6, 12. ὁμολόγησας, professus es. a. 1. subj. ὁμολογήσω, ης, η. Rom. 10, 9. 1. Joh. 4, 15. Luc. 12, 8. ὁς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοί (pro D) εἰ με Hebraismus. conf. *Nehem. 9, 2.*) qui cumque me confessus fuerit, & c. part. a. 1. ὁμολογήσας, αὐτός, ὁ. *Heb. 11, 13. præf. pass. ὁμολογέομαι, ἔμαι. Rom. 10, 10. σόματι ὁμολογᾶται, sit confessio. part. præf. ὁμολογέμενος, unde est adverb.***

Ὁμολογμένως, sine controversia. *1. Tim. 3, 16. ὁμολογμένως μέγα μυστήριον, mysterium, quod omnium confessione magnum est.*

Ἀνθομολογέομαι, ἔμαι, palam confiteor, gratias ago. *Luc. 2, 38. ἀνθωμολο-*

γᾶτο (3. sing. imperf. med.) palam confitebatur Domino. Est autem phrasis Hebraica confiteor DOMINO & idem significat, quod laudare DOMINUM. *Synecd. generis. Conf. Matth. 11, 25.*

Ἀνθομολόγησις, εως, ἡ, confessio. *Sir. 17, 21.*

Ἐξομολογέω, ὦ, spondeo. *Luc. 22, 6. ἐξωμολόγησε (3. pers. a. 1. act.) spondidit. ἐξομολογέομαι, ἔμαι, confiteor, cum. Dat. Matth. 11, 25. laudo. Jac. 5, 16. ἐξομολογῆθε (2. pl. præf. imper.) Matth. 3, 6. ἐξομολογέμενοι (part. præf.) τὰς ἁμαρτίας, confitentes peccata. Fut. ἐξομολογήσομαι. *Rom. 15, 9. ἐξομολογήσομαι σοι ἐν ἔθνεσι, celebrabo te inter gentes. Rom. 14, 11. πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται τῷ θεῷ, omnis lingua confitebitur Deo. aor. 1. med. ἐξωμολογησάμεν. Phil. 2, 11. ἐξομολογήσεται (3. pers. aor. 1. med. subj.) profiteatur.**

Ἐξομολόγησις, εως, ἡ, confessio, prædicatio, gratiarum actio. *2. Macc. 10, 38.*

Καθομολογέω, ὦ, despondeo. *Exod. 21, 8.*

Πιθανολογία, ας, ἡ, sermonis probabilitas. compos. ex πιθανός, ἡ, ὄν, persuasorius, a, um, à verbo πείθω, persuadeo, *Col. 2, 4.*

Πολυλόγος, α, ὁ, ἡ, verbosus.

Πολυλογία, ας, ἡ, loquacitas. *Matth. 6, 7. conf. Eccles. 5, 2. Φωνὴ ἄφρονος ἐν πλήθει λόγων, vox stolidi in multitudine verborum Prov. 10, 19. ἐκ πολυλογίας ἐκ ἐκφύξῃ (2. sing. fut. 1. med.) ἁμαρτίαν, ex loquacitate non effugies peccatum. σπερμολόγος, α, ὁ, (pro σπερματολόγος) garrulus, qui facile quævis etiam ex trifido artempta disseminat, in vulgus spargit, compos. ex σπέρμα, τος, τὸ, semen. quod est à σπείρω dissemino. *Act. 17, 18.**

Πρωτολογία, primus sermo, sive principium sermonis. *Prov. 18, 17.*

Στρατολογέω, ὦ, exercitum conscribo, milites colligo, deligo. F. ἦσω. P. ἐστρατολόγηκα. a. 1. ἐστρατολόγησα. *2. Tim. 2, 4. ἵνα τῷ στρατολογήσαντι (part. a. 1. act.) ἀρέσῃ, ut ei, à quo delectus est miles, placeat.*

Χρησολόγος, α, ὁ, qui blandis verbis alios decipit, qui bene dicit & malè facit. Compos. ex χρησός, ἡ, ὄν, utilis, bonus, & λόγος.

Χρησολογία, ας, ἡ, blandiloquentia. A Rom. 16, 18.

Ψευδολόγος, ας, ἡ, falsiloquus, qui orationis adhibet vanitatem. 1. Tim. 4, 2. ψευδολόγων προ ψευδολόγοις, ἀντίπτωσις. Vide supra κατεδιόντες. Ἔ Th. Beza.

Ψευδολογία, ας, ἡ, mendacium.

Ψευδολογέω, ὦ, mentior. F. σω. P. ἐψευδολόγηκα.

Λ Ε Γ Ω, facio cubare. λέγομαι, cubo, dormio. ὀδυάσ. δ.

Λέκτρον, ας, τὸ, lectus.

Λέχος, εος, τὸ, idem.

Λοχεύω, parturio. Psalm. 77, 76. coëo. B Rom. 11, 5. Genes. 33, 13.

Ἀλέκτωρ, ορος, ὁ, gallus, sic Græcè dicitur, quod nos excitet è lecto. Luc. 22, 60.

Ἀλεκτορίς, ἰδος, ἡ, gallina.

Ἀλεκτρυών, ὄνος, ὁ, ἡ, idem.

Λ Ε Ι Α, ας, ἡ, præda. poëticè λήϊη ἔς λήϊς, ἰδος, ἡ. idem ληίζω, prædor. ληίζομαι, idem.

Ληστής, ἄ, ὁ, prædo, raptor in terra. πειρατής, ἄ, ὁ, verò pirata, prædo marinus. Matth. 21, 13. ἔ c. 27, 44. τὸ δ' αὐτὸ καὶ οἱ λησταὶ οἱ συσσυρωθέντες ὠνεύον, id ipsum autem ἔ latrones, qui cum eo crucifixi erant, exprobrabant ei. Synecdoche Hebraica, hoc est, alteruter ex latronibus, ita loquendo in incerto relinquit uter exprobraverit. Sic Jon. 1, 5. יָרַד, יָרַדְתִּי הַמִּצְפֵּי נָרַדְתִּי descendit in

latera navis, hoc est, in alterutrum latus. Gen. 8, 3. ἔ navis resedit super montibus

Ararat נָרַדְתִּי הַרֵּי אֲרָרָט. idem Hebraismus, hoc est, super alioquo montium, Drus. Vel etiam de utroque exponi potest, quorum tamen alter conversus Messiam agnoverit.

Λητεύω, prædor, prædonem ago, 3. Esd. 4, 23.

Ληστήριον, ας, τὸ, latrocinium. 2. Paral. 22, 1.

Λ Ε Ι Β Ω, φω, libo, fundo, idem quod σπένδω. Hinc est

Λιβύς, λιβὸς, ὁ, ventus Africus, qui fundit aquas. Act. 27, 12.

Λ Ε Ι Ο Σ, λεία, λείον, planus, a, um. Luc. 3, 5. glaber, Gen. 27, 11.

Λειώω, ὦ, emollio. Aquila Proverb. 28, 23.

Λαόγλωσσος, ας, ὁ, ἡ, lenis lingux h. e. dolosus. Symmachus ἔ Theodotion Prov. 6, 24.

Λ Ε Ι Π Ω, defum, Luc. 18, 22. ἔτι ἐν σοὶ λείπει, adhuc unum tibi deest. Tit. 3, 13. ἵνα μηδὲν αὐτοῖς λείπη, ne quicquam eis desit. Fut. λείψω, linquam. Præter. λέλειπα, pro quo usitatus est præteritum medium λέλοιπα, reliqui. λείπομαι, destituor, construitur cum Genit. Jac. 2, 5. εἰ δὲ τις ὑμῶν λείπεται σοφίας, si quis vestrum destituitur sapientiâ.

Λείμμα, τος, τὸ reservatio, reliquæ,

Rom. 11, 5.

Λείψανον, ας, τὸ, reliquæ. Symmachus Judic. 5, 13.

Λοιπὸς, ἡ, ὄν, reliquus, a, um. In masculino ἔ feminino genere legitur tantum in pl. num. 1. Tim. 5, 20. ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι, ut ἔ reliqui timeant. 2. Pet. 3, 16. παρεβλήσιν, ὡς καὶ τὰς λοιπὰς γραφὰς, detorquent, sicut ἔ reliquas scripturas. In neutro genere est utriusque numeri, 1. Cor. 1, 16. λοιπὸν cæterum Adverbialiter Eph. 6, 10. τὸ λοιπὸν, quod reliquum est. 1. Cor. 7, 29. in posterum. Gal. 6, 17. τὰ λοιπὰ, de cætero. 1. Cor. 11, 34. τὰ λοιπὰ, ὡς ἂν ἔλθω, διατάξομαι, reliqua verò, quum venero, constituam.

Ἀπόλοιπος, ὁ, ἡ, reliquus. Ezech. 41, 15.

Λιμπάνω, idem quod λείπω.

Ἀπολιμπάνω, derelinquo. Symmachus Jobi 20, 21.

Διαλιμπάνω, interrelinquo, intermitto. Tob. 10, 7. ἔ διελίμπανε (3. sing. imperf. ind. act.) θρηνησα Τωβίαν, non intermittebat deslere Tobiam.

Καταλιμπάνω, relinquo. 2. Samuel. 5, 21.

Ἐγκαταλιμπάνω, derelinquo. Psalm. 119, 53.

Ἀπολείπω, relinquo. aor. 2. ἀπέλιπον, reliqui. 2. Tim. 4, 13. 20. part. aor. 2. ἀπολιπὼν, ὄντος, Jud. 6, 6. qui dereliquit. ἀπολείπομαι, relinquo, Hebr. 4, 6. 9. ἔ c. 10, 26. καὶ ἐτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυσία, non amplius pro peccatis reliqua est hostia.

Διαλείπω, intermitto, cessō. aor. 2. ἀπέλιπον, es, e, intermisi. Luc. 7, 45. ἔ διε-

λιπε καταφειλῶσά με τὰς πόδας, non intermisit osculari pedes meos. Notetur μετὰ θεοῖς pronominis με τὰς πόδας, pro τὰς πόδας με.

Ἀδιάλαπτος, ὁ, ἡ, non intermissus, perpetuus.

Ἀδιαλείπτως, indefinenter, 1. Thess. 5, 17. ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε, indefinenter orate.

Ἐπιλείπω, deficio. Fut. ἐπιλείψω, Hebr. 11, 32. ἐπιλείψα γάρ με διηγόμενον ὁ χρόνος, deficiet enim me narrantem tempus.

Ἐπίλοιπος, ὁ, ὁ, ἡ, reliquus. 1. Pet. 4, 2. ὁ ἐπίλοιπος χρόνος, reliquum tempus. 1. Macc. 3, 11. οἱ ἐπίλοιποι ἔφυγον, reliqui aufugerunt.

Ἐκλείπω, deficio, Luc. 22, 32. ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σε, ne deficiat fides tua. aor. 2. ἐξέλιπον, defeci. Luc. 16, 9. ἵνα ἔταν ἐκλίπητε, δέξωνται ὑμεῖς, ut quum defeceritis, recipiant vos. præt. med. ἐκλέλοιπα. Gen. 47, 15. 16.

Ἐκλειψις, εως, ἡ, eclipsis, defectus Solis & Lune.

Ἀνέκλειπτος, ὁ, ὁ, ἡ, qui nunquam deficit, aternus. ἀνέκλειπτος θησαυρὸς, qui nunquam deficit, thesaurus. Luc. 12, 33.

Ἀνεκλιπής, ἑος, ὁ, ἡ, indeficiens, indefinitus, Sap. 7, 15. Ex αὐτῷ ἐκλιπής, ἑος, ὁ, ἡ, deficiens, prætermisus.

Ἐκλιπής, ἑος, ὁ, ἡ, deficiens.

Παρεκλείπω, juxta deficio, Judith 11, 12. παρεξέλιπεν αὐτὰς τὰ βρώματα, defecerunt eos cibi.

Καταλείπω, relinquo, Luc. 15, 4. & καταλείπει; annon relinquit? Fut. 1. καταλείψω, relinquam, Eph. 5, 31. ἀντὶ τούτου καταλείψει ἄνθρωπος, propterea relinquet homo. Matth. 19, 5. ἕνεκεν τούτου καταλείψει, propter hoc relinquet. Præt. καταλέλοιπα. aor. 1. κατέλειπα, reliqui, Act. 6, 2. aor. 2. κατέλιπον, idem. Rom. 11, 4. κατέλιπον ἑμαυτῷ, reliqui seu reservavi mihi. Tit. 1, 5. τούτου χάριν κατέλιπόν σε ἐν Κρήτῃ, hujus rei causa reliqui te in Creta. Luc. 5, 28. καταλιπὼν (part. a. 2. aor.) ὅπαντα, relictis omnibus. καταλείπομαι, relinquo, Heb. 4, 1. Præt. perf. καταλέλειμαι. Act. 25, 14. καταλέλειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος, relictus à Felice in vinculis. Hinc est nomen

Κατάλειμμα, τος, τὸ, reliquiae, Rom.

A 9, 27. τὸ κατάλειμμα σωθήσεται, reliquia servabuntur. a. 1. pass. κατελείφθην, relictus sum. Joh. 8, 9. καὶ κατελείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς, & relictus est solus JESVS. Act. 2, 31. ὅτι & κατελείφθη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ εἰς ὄλεθρον, quia non relictus est anima ejus in inferno. 1. Thess. 3, 1. ἐυδοκήσαμεν καταλείφθηναι (aor. 1. pass. inf.) ἐν Ἀθήναις μόνοι, voluimus relinqui Athenis soli. à præt. med. καταλέλοιπα est nomen

Κατάλοιπος, ὁ, ὁ, ἡ, reliquus. Legitur in plur. num. Act. 15, 17. οἱ κατάλοιποι τῶν ἀνθρώπων Atticè, reliqui homines.

Κατάλειψις, εως, ἡ, reliquiae. Genes. 45, 7.

Ἐγκαταλείπω, defero, Heb. 10, 25. Fut. ἐγκαταλείψω, deferam, Act. 2, 27. & ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν με, non relinques animam meam, hoc est, me. Hebraismus. aor. 2. ἐγκατέλιπον, deferui, Matth. 27, 46. Θεέ με, Θεέ με, ἵνα τί με ἐγκατέλιπες; Deus mi, Deus mi, cur me dereliquisti? item significat etiam reliqui, seu reservavi, quæ est contraria significatio, Rom. 9, 29. εἰ μὴ Κύριος Σαβαώθ ἐγκατέλιπεν ἡμῶν σπέρμα, nisi Dominus exercituum nobis reliquisset & reservasset semen, hoc est, posteros. In passiva forma legitur semel. 2. Cor. 4, 9. διωκόμενοι, ἀλλ' & ἐγκαταλατόμενοι, persecutione pressi, sed non deserti, seu, ut præsens tempus magis exprimat, persecutione premimur, sed non derelinquimur. Hebr. 13, 5. & μὴ σε ἐγκαταλίπω, (1. sing. aor. 2. aor. subj.) nunquam te deferam. juxta vocem deferuero.

Ἐγκατάλειμμα, ατος, τὸ, reliquiae. Deuter. 28, 5. 17.

Προσκαταλείπω, reliquum habeo. Ex. 36, 6.

D Παραλείπω, prætermitto, omitto. Hinc libri Chronici in Bibliis dicuntur παραλειπούμενα, scilicet βιβλία, hoc est, libri, in quibus extant ea, quæ in libris Regum prætermissa fuerunt. Hebræi vocant verba dierum. Latini annales. Græci τὰ χρονικά.

Περιλείπομαι, reliquus sum, legitur tantum in part. præf. 1. Thess. 4, 15. 17. ἡμεῖς οἱ περιλειπούμενοι, nos, qui reliqui erimus.

Περίλοιπος, ὁ, ὁ, ἡ, reliquus. Psalm. 21, 13.

ὑπολείπομαι, relinquo. Rom. 11, 3. καὶ γὰρ ὑπελείφθην (a. i. pass. indic.) μό-
νος, ἔγωγε Elias relictus sum solus. 1. Reg.
19, 10. ὑπολέλειπμαι ἐγὼ μονώτατος, re-
lictus ego sum planè solus. Gen. 27, 36. ἔχ
ὑπολέλειπτό (3. sing. plusq. perf. pass.)
μοι εὐλογία, πάτερ; Annon mihi reser-
vata est benedictio, pater? pro λέπω dicitur
etiam λιμπάνω, unde ὑπολιμπάνω, relin-
quo, 1. Pet. 2, 21. ἡμῖν ὑπολιμπάνων ὑπο-
γραμμὸν, relinquens nobis exemplar.

ὑπόλειμμα, αὐτός, τὸ, reliquia, quod
residuum est, 1. Macc. 6, 53.

ὑπόλειψις, εὖς, ἡ, idem. Sed

ὑπόληψις, εὖς, ἡ, præsumptio, suspi-
cio, opinio, Sir. 3, 22. ποῦδ' ἐπλάνησεν
ἡ ὑπόληψις, multos decipit opinio. Ab
ὑπολαμβάνω, quod vid.

ὑπόλοιπος, α, ὁ, ἡ, reliquus: in neutro
τὸ ὑπόλοιπον sc. ὄν, illud quod reliquum
est, reliquia. Jesa. 11, 11. τὸ καταλείφ-
θὲν ὑπόλειπον, reliquiae relictæ.

ΛΕΙΧΩ, lingo, lambo. (Hebr.

לִיחַ quod ipsum à LXX. vertitur λείχω.
Psal. 72, 9. Esa. 44, 29. Fut. λείξω. Mich.
7, 17. Præt. λέλειχα. a. i. ἔλειξα. 1. Reg.
21, 19.

Λειχήν, ἦνος, ὁ, impetigo. Levit. 21, 20.

Ἀναλείχω, lingo, inde

Καταναλείχω, circumlingo. Sapient.
16, 16. πυρὶ καταναλειχόμενοι, igne cir-
cummissi: per metaph.

Ἀπολείχω, lingo, Luc. 16, 21. καὶ οἱ
κύνες ἐρχόμενοι ἀπέλειχον (3. pl. imperf.
act.) τὰ ἔλκη αὐτῶ, ἔ canes venientes
lingeant ulcera ejus.

Ἐκλείχω, delingo, futur. ξω. Jud. 7.

ΛΕΚΑ'ΝΗ, ης, ἡ, vasculum. Judic.
5, 25.

††† ΛΕ'ΝΤΙΟΝ, α, τὸ, linteum.
Joh. 13, 4. Hesychius dicit esse περίζωμα
ιερατικόν, hoc est, cinctum sacerdotalem.
Est verò linteum adjectivum Latinum, sub-
stantivè usurpatum, ubi subaudiri potest
cingulum, à masculino linteus pro lineus,
Græcè λίνεος, ἄς, ex nomine linum, Græce
λίνον, Germanicè Lein. Sic linea proprie
significat filum lineum, ein Leinfaden.
per metaph. verò ponitur pro serie litera-
rum, quam Græci γραμμὴν dicunt. Sic
Græcè dicimus nova paragraphus, καὶ νῆ

Α παράγραφος, ubi subintelligitur γραμμὴ.
παράγραφος, item ἔρημος, διφθογγος ἔς.
sunt quidem gen. com. sed propter nomina
fæminina, quæ subintelliguntur, fæmininè,
accipiuntur. ἔρημος scilicet χώρα, ager,
διφθογγος scilicet συλλαβὴ, syllaba.

ΛΕ'ΠΡΑ, ας, ἡ, lepra, pertinacissimæ
scabiei genus, de qua in scholis Medicorum.
Vocatur etiam Elephantiasis à cutis asperæ
similitudine. Videtur sic dici ἀπὸ τῆς λε-
πίδος à squama. Vide paulò post λέπω
Matth. 8, 3. ἐκαθαρίσθη αὐτῷ ἡ λέπρα,
purgata fuit ejus lepra. Luc. 5, 12. πλήρης
B λέπρας, plenus leprâ.

Λεπρός, ἄ, ὁ, leprosus, Matth. 11, 5. λε-
προὶ καθαρίζονται, leprosi purgantur. Luc.
17, 12. δέκα λεπροὶ, decem leprosi.

Λεπρόν, ἄ, τὸ, lepra. 2. Reg. 5, 11.

Λεπρῶω, ὦ, leprosus sum. Exod. 4, 6.
καὶ ἐγενήθη ἡ χεὶρ αὐτῶ λεπρῶσα, ἔ facta
est manus ejus leprosa

ΛΕΠΤΟ'Σ, ἡ, ὄν, tenuis, e. (παχὺς,
crassus.)

Λεπτόν, τὸ, genus quoddam minuti nu-
mi, Marc. 12, 42. ἔβαλε λεπτὰ δύο, pro-
jecit duo minuta seu duos numulos, terun-
C cios, obulos, hoc est, minimam monetam.
Luc. 12, 59. καὶ τὸ ἕχατον λεπτόν ἀποδώς,
ἔ ultimum etiam minutum reddideris.

Λεπτότης, ητος, ἡ, tenuitas.

Λεπτύνω, extenuo.

ΛΕ'ΠΩ. Fut. φω. Præt. λέλεφα. de-
cortico. Præt. pass. λέλεμμαι.

Λέπυρον, α, cortex. Cantic. 4, 3.

Λεπίς, ίδος, ἡ, squama, Act. 9, 18. καὶ
εὐθέως ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐ-
τῶ ὡς λεπίδες, statim autem deciderunt ab
oculis ejus tanquam squama.

Λεπίζω, decortico, desquamo, f. ίσω.
D Tob. 11, 13. ἐλεπίσθη (3. sing. a. i. pass.)
ἀπὸ τῶν κύνων τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶ τὰ
λευκώματα, desquamate sunt de hircis
sive angulis oculorum, ejus albugines.

Λέπισμα, ατος, τὸ, quod decorticatum
est; decorticatio. Gen. 30, 37. ἐλέπισεν
αὐτὰς Ἰακώβ λεπίσματα λευκὰ, decortica-
bit eas Jacob decorticationes albas.

ΛΕ'ΣΧΗ, ης, ἡ, fermocinatio, con-
fabulatio.

Ἀδύλεος, α, ὁ, ἡ, loquax, garrulus.
Ex ἄδω, latio, vel ἄδω, εος, τὸ, satietas,

Ε' λέχη, q. d. qui ad satietatem usque sermocinatur.

Ἀδολεσχείω, ὦ, loquax sum, nugor, garrigo. Sir. 7, 15. μὴ ἀδολέχῃς ἐν πλήθει πρεσβυτέρων, ne sis loquax in cœtu seniorum.

Ἀδολεσχία, ας, ἡ, garrulitas. Psalm. 119, 85.

Καταδολεσχείω, ὦ, meditor, intra me ipsum loquor. Thren. 3, 20. καὶ καταδολεσχήσῃ ἐπ' ἐμὲ ἡ ψυχὴ μου, Ε' meditabitur intra me anima mea.

† ΛΕΤΙ' Ε' Λευίς, Levi, Luc. 5, 29. Gen. τῷ Λευί. Luc. 3, 29. Apoc. 7, 7. ἐκ φυλῆς Λευί, ex tribu Levi. Dat. τῷ Λευί. Accus. τὸν Λευί, Luc. 5, 27. ἐθεάσατο τὴν Λώνην, ὀνόματι Λευί, conspexit publicanum, nomine Levin. Fuit autem primò Levi dictus, tertius filius Jacobi patriarchæ. Hebr. לֵוִי Gen. 29, 34. Lea enim peperit filium & dixit, nunc demum se adjunget mihi vir meus יְשִׁי לֵוִי לֵוִי à radicè לֵוִי mutuo dedit, item adhæsit, in niphal לֵוִי לֵוִי adjunctus fuit. Levi ergo dicitur quasi adhæisionis filius. Sperabat enim Lea, maritum Jacobum arctiori amoris vinculo in posterum adhæsurum ipsi, quòd nunc tres filios ei peperisset, Rachel verò nullum. Matthæus quoque dictus fuit Levi, Luc. 5, 29.

Λευίτης, ε, ὁ, Levita. Job. 1, 19.

Λευιτικός, ἡ, ὄν, Leviticus, a, um. Heb. 7, 11. διὰ τῆς Λευιτικῆς ἱερωσύνης, per Leviticum sacerdotium.

ΛΕΤΚΟ'Σ, ἡ, ὄν, (λευόσω video) albus, a, um, candidus, Matth. 5, 36. & δύνασαι μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μέλαιναν ποιῆσαι, non potes unum pilum album aut nigrum facere. Matth. 28, 3. καὶ τὸ ἐνδύμα αὐτῶ λευκὸν ὡσεὶ χιῶν, Ε' vestimentum ejus candidum erat sicut nix. Marc. 16, 5. περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, indutum vestitu candido. Hellenismus.

Λευκαίνω, dealbo. Fut. λευκανῶ. aor. 1. ἐλέυκανα. Apoc. 7, 14. καὶ ἐλέυκαναν στολὰς αὐτῶν, Ε' dealbarunt stolas suas. Marc. 9, 3. & δύναται λευκαῖναι, (aor. 1. αἶτ. inf.) nequit dealbare.

Λευκανθίζω, albesco. Levit. 13, 38.

Λευκώω, ὦ, dealbo.

Λέυκωμα, ατος, τὸ, albugo oculorum. Tobie 2, 9.

Λευκότης, ητος, ἡ, albedo, candor. Sir. 43, 22.

Διάλευκος, ὁ, ἡ, subalbus. Genes. 30, 40. 41.

Ἐκλευκος, ὁ, ἡ, albus. Levit. 13, 24.

Ἐκλευκαίνω, dealbo. Daniel. 11, 35.

Λεύκη, ης, ἡ, populus, arbor. Hoseæ 4, 13.

ΛΕΩΝ, οντος, ὁ, (ἀ λᾶω video, sicut Hebr. לֵוִי à לֵוִי leo, Heb.

11, 33. per metaphoram dicitur de tyrannide. 2. Tim. 4, 17. ἐβρύθην ἐκ στόματος λέοντος, liberatus sum ex faucibus leonis, hoc est tyrannide Neronis. 1. Petr. 5, 8. ὡς λέων ὠρυόμενος, tanquam leo rugiens. Accipitur etiam in bonam partem. Apoc. 5, 5. dat. pl. λέεσι, Sir. 47, 3. ἐν λέεσιν ἔπαιζεν ὡς ἐν ἐρίφοις, cum leonibus ludebat tanquam cum hædis.

Λέαινα, ης, ἡ, leæna.

Λεοντώδης, εος, ἡ, leoninus.

Λεοντηδόν, αδφ. leonino more, 2. Macc. 11, 11.

ΛΗΓΩ, cessō, desino, quiesco, desisto, f. ζω, aor. 1. ἔληξα, desii, 2. Macc. 15, 24. α. 2. ἔληγον, cum genit. 2. Macc. 9, 6.

Καταλήγω, desino; item transitive, definere facio, finio. 2. Macc. 9, 5. αὐτῶ καταλήξαντος τὸν λόγον, cum ille finiisset sermonem.

Ἀληκτος, ε, ὁ, ἡ, incessabilis, ut ἄληκτον πένθος, perpetuus luctus, 3. Macc. 4.

Κατάληξις, εως, ἡ, terminatio.

Καταληκτικός, ε, ὁ, ut, καταληκτικὸς σίχος, versus, qui in pedem desinit imperfectum; καταληκτικὸν μέτρον, carmen, cui ad perfectionem syllaba deest.

Ἀκατάληκτον μέτρον, metrum, cui nihil deest.

ΛΗΚΕΩ, seu potius λακέω crepo, resono. a. 2. ἔλακον. Prat. med. λέλακα. a. 1. ἐλάκησα, crepui, Act. 1, 18. καὶ προηνὴς γενόμενος ἐλάκησε μέσος, Ε' precipitatus crepuit medius. Affine Chald. נִפְּץ frangi, percuti.

ΛΗΝΟ'Σ, ε, ἡ, (affine τῷ λεαίνω, comminuo) torcular. Matth. 21, 33.

καὶ

καὶ ὠρυζεν ἐν αὐτῷ ληνόν, *foditque in ea* A
(vinea) torcular. Apoc. 19, 15. καὶ αὐτὸς
πατεῖ τὴν ληνόν, *Et ille calcit torcular.*
Lacus preli torcularii. Apoc. 14, 19. καὶ
ἐβαλεν εἰς τὴν ληνόν, *Et coniecit in lacum.*

Προλήνιον, *z*, τό, torcular, Jesh. 5, 2.

Ἐπολήνιον, *z*, τό, lacus in torculari, in
quem excipitur liquor uvarum, Marc. 12, 1.

ΛΗΡΟΣ, *z*, ὁ, in plur. λῆροι, (ex
λα valde, *Et* ῥέω loquor,) nugæ, Luc.
24, 11. ὥστε λῆροι τὰ ῥήματα αὐτῶν,
tanquam nugæ erant verba eorum.

Ληρώδης, *z*, ὁ, ἡ, nugatorius, in-
eptum, 2. Macc. 12, 24. περιωδὸν ἦν καὶ B
ληρώδης, *superbacaneum erat atque in-*
eptum.

Ληρέω, *ω*, nugor.

Συλληρέω, *ω*, sum congerro, unā confa-
bulor, nugor, ineptio, affine Latino
verbo deliro.

ΛΙΑΝ, valde, Adv. Adjicitur ver-
bis. ἐχάρη λίαν, *gavisus est valde.* Luc.
23, 8. ἐδυμώθη λίαν, *excaudit valde.*
Matth. 2, 16. *Et* nominibus adjecit. Matth.
4, 8. εἰς ὅς ἐψηλὸν λίαν, *in montem*
valde altum. *Et* c. 8, 28. χαλεποὶ λίαν,
sævi valde, Marc. 9, 3. λευκὰ λίαν, *val-*
de candida. Hebraismi, qui indicant su-
perlativum gradum. Redundantia ejus ex-
aggerat. Marc. 6, 51. λίαν ἐκ περιούσι, mul-
to magis. Verbum substantivum subintel-
ligitur 2. Cor. 11, 5. 12, 11. τῶν ὑπὲρ λίαν
ἀποστόλων, *summis apostolis.* Quæ duæ
voculae in quibusdam codicibus coaluerunt,
ut junctim scribantur: ὑπερλίαν, valde,
nimium.

ΛΙΒΑΝΟΣ, *z*, ὁ, thus, ab Hebr.
לְבָנוֹן acceperit nomen à candore. Radix
לָבַן candidus, albus fuit. Germanicè
Weyrauch. q. d. sacer fumus. Libanus
etiam est arbor thurifera, item est nomen
montis, Hebr. לְבָנוֹן à candore sic dicti.
Sic Latine Alpes à nivium albedine, Matth.
2, 11.

Λιβανωτόν, *z*, τό, thuribulum, Apoc.
8, 3. 5.

Χαλκολίβανον, *z*, τό, orichalcum,
dictio composita ex χαλκός, *z*s, *Et* λίβα-
νος, thus. Svidas tradit esse electri ge-
nus auro pretiosius. Apoc. 1, 15.

††† ΛΙΒΕΡΤΙΝΟΣ, *lvx*, ὁ.
Hac vox prima fronte videtur Latina. Li-
bertinus, hoc est, servus quidem natus,
sed tamen libertate donatus. Ingenuus di-
citur, qui liber natus est. Liber eri, pri-
mâ longâ, franc, fren. Liber, bri, pri-
mâ brevi, ein Buch. Act. 6, 9. sed hoc

nomen est secta, *Et* derivatur ex Ægyptia-
câ voce lubratenu. de qua notatione vide
Bezam in hunc locum, *Et* Tremellium in
versione Syriacâ. [Libertini apud Roma-
nos antiquis temporibus dicebantur ii, qui
ex libertis erant nati: Ciceronis vero tem-
pore liberti *Et* libertini erant fidem. Loon

de manumissione servorum 4. 2. Apud Ju-
daeos vero Libertini, hebr. מְשֻׁבְּרִים

(à rad. שָׁבַר, liber fuit, addita per pro-
thesin littera שׁ, quod saepe fit) erant, qui
a Romanis in servitutem abducti libertatem
postea receperunt. Et hi Romæ quoque ha-
buerunt synagogas, adeo ut tempore Tiberii
Cæsaris quatuor millia libertini generis Ju-
daica superstitione infecta Romæ fuisse nar-
ret Tacitus Annal. 2. 85. 4. Plures vero il-
lorum in Judæam revertentes Hierosolymis
deinde peculiarem habuere synagogam. C
Confer Jo. Henr. Majum fil. Observat. sacr.
lib. 3. pag. 87.]

† ΛΙΒΤΗ, *ns*, ἡ, Libya, nomen re-
gionis. Hebraice vocatur לִיבָא. Gen. 10, 6.
Put Græcè Φῶθ. Latine vertitur Aphrica,
quæ sic dicta fuit à filio Chami, cui tale no-
men fuit impositum. à Syriaco לִיבָא sufficit,
q. d. dives, pinguis. Derivatur vero Λι-
βύη à nomine Λίβυς, *vos*, ὁ, Afer, Pœ-
nus. in fœm. gen. Λίβυσα ὄρνις, *Aphrica*
avis, Λίβυσα ἁλὺς *Africum mare.* Deri-
vatur à λιψ, λιβός, ὁ, Ventus Aphricus.
Thema est λίβω, stillo, ex λείβω, fundo.
Fut. ψω. ὀδυοῦ. *z*. δάκρυα λείβων, *lacrymas*
fundens. ὀδυοῦ. π. δάκρυον εἶβειν per Aphæ-
resin pro λείβειν. Sic αἶα pro γαῖα. Λίβυς
Afer ergo nomen accepit à regione versus Λί-
βα sita. Sic Norvegia ab aquilone, Au-
stria ab Austro, VVesterwald à Zephyro *Et* c.
nomina sua olim acceperunt.

ΛΙΓΥΡΙΟΝ, *z*, τό, lycurius vel
lyncurius, gemma species. Exod. 28, 19.

ΛΙΘΟΣ, *z*, ὁ, lapis, Matth. 3, 9.
Luc. 19, 40. οἱ λίθοι κοροάζονται, *lapides*
clamabunt. Luc. 22, 41. ὥστε λίθος βολὴν

ἀπεσπείδῃ ἀπ' αὐτῶν, abscessit ab iis quasi ad jactum lapidis. Joh. 8, 7. πρῶτος τὸν λίθον ἐπ' αὐτῇ βαλέτω, primus in eam jaciat lapidem. 1. Cor. 3, 12. λίθος τίμιος, lapis pretiosus. De CHRISTO per metaph. Matth. 21, 42. λίθον, ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκοδομῆντες, ἔστος ἐγερῆθῃ, lapidem, quem reprobarunt edificantes, hic factus est. λίθον pro λίθος. Sic Virgil. urbem, quam statuo, vestra est. Vide supra ἄρτος.

Λίθινος, η, ον, lapideus, Joh. 2, 6.

Λιθώδης, εος, ό, ή, lapidosus, saxosus, Sir. 32, 20. ἐν λιθώδεσι, in saxosis.

Λιθοόμαι, ἔμαι, lapidesco; unde compositum

Ἀπολιθοόμαι, ἔμαι, fio sicut lapis. Exod. 15, 16. μεγέθει βραχίονός σου ἀπολιθωθήτωσαν, per potentiam brachii tui fiant sicut lapides.

Λιθάζω, lapido. Joh. 10, 32. 33. λιθάζετέ με, lapidatis me. Fut. λιθάσω, lapidabo. aor. 1. ἐλίθασα, lapidavi. Joh. 10, 31. ἵνα λιθάσωσιν (3. pers. plur. aor. 1. subj.) αὐτόν, ut lapidarent eum. Joh. 11, 8. λιθάσαι, lapidare. est aor. 1. inf. act. Act. 14, 19. λιθάσιντες, (aor. 1. part.) τὸν Παῦλον, postquam lapidassent Paulum. λιθάζομαι, lapidor. a. 1. ἐλιθάδην, Heb. 11, 37. ἐλιθάδθησαν, ἐπρίδθησαν, lapidati, dissecti sunt. Act. 5, 26. ἵνα μὴ λιθαδῶσι, (a. 1. subj.) ne lapidarentur.

Καταλιθάζω, lapido. F. καταλιθάσω. Luc. 20, 6. πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς omnis populus lapidabit nos.

Χρυσόλιθος, ος, ό, chrysolithus, nomen gemmæ. Apoc. 21, 20.

† ΛΙΘΟΣΤΡΩΤΟΣ, ος, ό, Lithostrotus. Nomen loci, ubi Pilatus pro tribunali sedens, CHRISTUM Dominum nostrum morti adjudicavit, Joh. 19, 13. Est vero λιθόστρωτος, nomen adjec. Græcum gen. communis, compositum ex λίθος, ος, ό, lapis, ἔστρωτος, ή, όν, stratus, a, um. à radice στρώννυμι, sterno. F. στρώσω. P. ἐστρωκα. q. d. lapidibus stratus, mit Steinen gepflastert. vide supra Γαββαθα.

ΛΙΚΜΟΣ, ό, ό, ventilabrum. Amos 9, 9.

Λικμάω, ᾧ, propriè ventilo, glumas ἔ paleas à frumento separo. ἱλιαδ. ε. β. 500. videtur Eustathio compositum hoc verbum

ex λίαν valde ἔ καμᾶν, laborare, defatigari, ὅτι καματηρόν, quia est laboriosum. Vide infra πτύον, ος, τὸ, ventilabrum. in N. T. bis legitur in futuro, ἔ idem significat, quod dissipare, comminuo, quasso. Matth. 21, 44. ἐφ' ὃν δ' ἂν πείσῃ (aor. 2. subj. act.) λικμήσει αὐτόν, super quem verò ceciderit, comminuet eum.

Λικμήτωρ, ορος, ό, dissipator. Prov. 20, 26. λικμήτωρ ἀσεβῶν βραχίλειος σοφός, rex sapiens dissipator est impiorum.

Ἐλικμάω, ᾧ. fut. ἥσω. aor. 1. ἐξελίμῃσαι, ventilo; it. populo. Judith. 2, 27.

ΛΙΜΗΝ, ἕνός, ό, portus, Act. 27, 8. 12. dictum tradit Eust. παρὰ τὸ λίαν μέναι, a valde manendo seu conquiescendo, ad differentiam fluctuantis maris, ἔ Euriporum terra vicinorum. Euripus est fretum seu mare reciprocum, ideoque inquietissimum.

Ἐλλιμενιστής, ἔς, ό, portitor, portitorii exactor, publicanus.

ΛΙΜΝΗ, ης, ή, lacus, παρὰ τὸ λίαν μέναι, a valde manendo. Luc. 5, 1. παρὰ τὴν λίμνην, juxta mare, seu lacum. C stagnum, palus, ἡσουλ. Apoc. 20, 10. ἐβλήθη εἰς τὴν λίμνην τῆς πυρὸς καὶ θείας, conjectus est in stagnum ignis ἔ sulphuris, hoc est, καυομένην πυρὶ καὶ θείῳ (Apoc. 21, 9.) ardentem igni ἔ sulphure.

Λιμναῖος, α, ον, palustris, lacustris.

Λιμνώδης, εος, paludosus.

Παράλιμος, ό, ή, qui à lacu alluitur.

ΛΙΜΟΣ, ἔς, ό, fames. (à λείπω deficio. Fames est ex defectu cibi) Matth. 24, 7. καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ λοιμοί, erunt fames ἔ pestilentiae. Luc. 4, 25. λιμὸς μέγας, fames magna, ἔ cap. 15, 14. eodem sensu λιμὸς ἰσχυρὸς Luc. 15, 17. λιμῷ ἀπόθνημι, fame pereco.

Λιμαίνω, fame laboro.

Λιμώτῃω idem.

Ἐκλιμώτῃω, esurio. Part. ἐκλιμώτων, ος, ον, famelicus. Aquila Deuter. 28, 65.

Ἐκλιμία, ας, ή, esuries. Deut. 28, 20.

Λιμοκτονέω, fame neco, f. ἥσω, Prov. 10, 3. Ex λιμὸς ἔ κτείνω, occido.

ΛΙΝΟΝ, ος, τὸ, linum, bis legitur. Matth. 12, 20. λίνον τυφόμενον ἔ σβέσει, linum fumigans non extinguet, ἔ Apoc. 15, 6.

Λίνεος,

Λίνεος, ὅς, ἐν ἧ, εὐν ἔν, ὅ
 Λίνεος, εἰα, ον, lineus, a, um,
 † ΛΙΝΟΣ, ὅ, ὅ, nomen viri. Li-
 nus. 2. Tim. 4, 21. G. Rete. scil. ex lineis
 funiculus factum. ἱλιάδ. π. 408.

ΛΙΠΟΣ, εὐς, τὸ, pingvedo.
 Λιπαίνω, pingvefacio, f. ανῶ. a. i. ἐλί-
 πηναι ὅ ἐλίπαναι. a. i. imper. λίπανον, pin-
 gvefacito. Sir. 38, 11.

Λίπασμα, ατος, τὸ, pinguefactum,
 3. Esd. 9, 51. Φάγετε λιπάσματα, edite
 pinguefacta.

Λιπαρός, αἰ, ὄν, pingvis, Apoc. 18, 14.
 Λιπαρότης, τητος, ἡ, pingvedo. Sym-
 machus Psalm. 73, 7.

Ἀλιπής, εὐς, ὅ, ἡ, pingvedinis ex-
 pers, macilentus.

ΛΙΣΣΟΜΑΙ, supplico, hinc
 Λίτη, ης, ἡ, supplicatio.
 Λιτανεία, ας, ἡ, idem. 2. Macc. 3, 20,
 Λιτανεύω, supplico, precor, oro, 2.
 Macc. 14, 15.

ΛΙΤΟΣ, ἡ, ὄν, tenuis. Judic. 11, 3.
 ††† ΛΙΤΡΑ, ας, ἡ, libra, ubi τ
 ponitur pro β. mensura ὅ ponderis nomen
 duodecim continens asses. passim de ponde-
 re usurpant; quamobrem, ubi ambigui-
 tas est, addunt vel μέτρῳ vel σταθμῷ, Job.
 12, 3. Conf. etiam c. 19, 39.

ΛΙΧΑΝΟΣ, ὅ, ὅ, index, digitus;
 qu. à λίαν χαίνειν, quia inter hunc ὅ pol-
 licem magnus est hiatus sive intervallum:
 vel à λείχω, lingo.

Λίχνος, ὅ, ὅ, liguritor.
 Λιχνεία, ας, ἡ, liguritio, gula, gu-
 lositas. 3. Macc. 6, 8. πότῃ χάριν καὶ λιχ-
 νείας, non potius causa ὅ gula.

ΛΟΒΟΣ, ὅ, ὅ, reticulum, quod
 est super hepate. Exod. 29, 13.

Πρόλοβος, ὅ, ὅ, vesicula. Lev. 1, 16. D

ΛΟΓΧΗ, ης, ἡ, Vide λαγχάνω.
 ΛΟΙΔΟΡΟΣ, ὅ, ὅ, conviciator,
 maledicus, (ex λαός, populus, ὅ δέρω,
 percutio.) 1. Cor. 5, 11. Accipitur etiam
 adjectivè, ut γραμματεῖον τὸ λοιδορον,
 libellus famosus.

Λοιδορία, ας, ἡ, convicium. 1. Tim.
 5, 14. λοιδορίας χάριν, ad maledicen-
 dum. 1. Pet. 3, 9. μὴ ἀποδίδαντες λοιδο-
 ρίαν ἀντὶ λοιδορίας, non reddentes convi-
 cium pro convicio.

Λοιδορέω, ὡ, convicior, cum Accus.

A Job. 9, 28. ἐλοιδορήσαν, (3. pl. aor. 1.)
 ἔν αὐτὸν, itaque conviciati sunt ei, Act.
 23, 4. ἀρχιερεῖα τῷ θεῷ λοιδορεῖς; pon-
 tifici illi Dei conviciari? λοιδορέομαι, ἔ-
 μοι, conviciis afficior. 1. Cor. 4, 12. λοι-
 δορέμενοι (part. pres. pass.) εὐλογῶμεν,
 conviciis affecti bene precamur.

Λοιδόρησις, εὐς, ἡ, convicium, jur-
 gium. Exod. 17, 7.

Ἀντιλοιδορέω, ὡ, convicium regero.
 1. Pet. 2, 23. ὅς λοιδορέμενος ἔκ ἀντελοι-
 δορεῖ (3. sing. imperf. act.) qui conviciis af-
 fectus, non vicissim conviciabatur. Convi-
 cium scribitur Latine per c, quasi convi-
 cium.

Διαλοιδορέω, ὡ, conviciis lacero, dif-
 famo.

Διαλοιδορέομαι, ἔμοι, maledictis in-
 cessor.

Διαλοιδορήσις, εὐς, ἡ maledictio vel
 maledicentia, diffamatio. Sir. 27, 15.

Συλοιδορέω, ὡ, increpo. Jer. 29, 27.

ΛΟΙΜΟΣ, ὅ, ὅ, pestis, quam
 Hippocrates vocat ἐπιδήμιον νόσημα, hoc
 est, agritudinem communem, quæ passim
 invadit homines Matth. 24, 7. Luc. 21, 11.
 C λοιμοὶ ἔσονται, pestes erunt. Per metaph.
 homo dicitur λοιμός, pestis, hoc est, exi-
 tialis. 1. Sam. 25, 25. ubi Nabal vocatur
 à LXX. ἄνθρωπος λοιμός, homo pestis.

Hebr. לִמְוֶהֱ וְיָנִי Act. 24, 9. εὐ-
 ροντες γὰρ τὸν ἄνδρα τῷτον λοιμόν, com-
 perimus enim virum hunc esse pestem, hoc
 est, pestilentem. Metaphora metonymica.

Λοιμώδης, εὐς, ὅ, ἡ, pestilens.

Λοιμώτῳ, peste laboro.

ΛΟΦΟΣ, ὅ, ὅ, collis, summitas.

Λοφία, ας, ἡ, summitas. Jobi 15, 2.

ΛΟΧΟΣ, ὅ, ὅ, cohors, agmen;
 item insidia, q. à λέγομαι, cubo, insideo.

Hinc

Λοχάω ὅ

Λοχάζω, insidior, Sap. 14, 24.

Συλοχάω, simul insidior, f. ἦσω, aor.
 1. συνελόχησα, 1. Macc. 4, 28. ubi expo-
 nitur colligo.

Λοχαγός, ὅ, ὅ, manipuli ductor.
 Symmachus 2. Samuel. 4, 2.

† ΛΟΤΚΑΣ, ὅ, ὅ, Lucas. No-
 men Evangelistæ, qui fuit professione me-
 dicus. Col. 4, 14. Apostoli Pauli comes
 perpe-

perpetuus. Philem. v. 24. Act. 20, 6. & c. 21, 15. 2. Tim. 4, 11. vide Λένικς.

† Λ Ο Υ Κ Ι Ο Σ, α, ο, Lucius. Nomen prophetae. Act. 13, 1. Rom. 16, 21. sic dicitur à luce : quod nomen impositum fuit iis, qui oriente sole nati fuerunt.

Λ Ο Υ Ω, lavo, propriè dici traditur de corpore, sicut νίπτω, de manibus, & πλύνω, de pannis & vestimentis. (videtur ortum esse à λύω, solvo) Fut. λήσω, lava-bo. Præt. λέλυκα, pro quo legitur a. i. ἔλυσσα, lavi. Act. 16, 33. ἔλυσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν, lavit eorum plagas, vel abluit ab eorum plagis sordes. λούομαι, abluor. item B lavo me. λουμένη die sich badete. 2. Sam. 11, 2. Præt. pass. λέλυμαι, lotus sum. in 3. pers. λέλυται, lotus est, unde est

Λατρὸν, ὦ, τὸ, lavacrum, aqua ipsa, quâ nos lavamus. balneum, Eph. 5, 26. Tit. 3, 5. ἔσωσεν ἡμᾶς διὰ λατρὸς παλιγγενεσίας, servavit nos per lavacrum regenerationis. λατρὸν, ὦ, τὸ, accentum habet in fine, ad differentiam vocis λατρεῖν, α, τὸ, aqua sordida, in qua aliquis se lavit.

Λατρῶν, ὦνος, ο, locus lotioni desti-natus.

Λατήρ, ἥρος, ο, pelvis. Exod. 31, 8. C part. præt. pass. λελυμένος, η, ον, lotus, ablutus. Joh. 13, 10. ὁ λελυμένος & χρείαν ἔχει ἢ τὰς πόδας νίψασθαι, qui lotus est, non opus habet lavari, nisi pedes. Hebr. 10, 22. λελυμένοι τὸ σῶμα. Hellenismus, ubi subintelligitur κατὰ, Latine abluto corpore. aor. i. med. ἔλυσάμην, lavi & lotus sum. λήσασθαι. a. i. med. inf. lavare se, sich baden. Ex. 2, 5. 2. Pet. 2, 22. ὡς λουσαμένη (aor. i. med. part.) sus lota.

Ἀπολύω, abluo. Legitur tantum in aor. i. med. ἀπελυσάμην, abluī me & ab-lutus sum. Act. 22, 16. ἀναστὰς βάπτισαί με καὶ ἀπόλυσαι (aor. i. med. imp.) τὰς ἁμαρτίας σου, surge, baptizator & abluitor à peccatis tuis. 1. Cor. 6, 11. ἀπὸ ἀπελυσάμεθα (2. plur. a. i. med. indic.) sed ab-luti estis.

Περιλέω, circumcirca lavo, Judith 10, 3.

† Λ Τ Δ Δ Α, ης, ἡ, Lydda, civitas Palestine in littore magni maris sita. Act. 9, 35. quæ etiam Διόσπολις, hoc est, Jovis urbs nominatur. 1. Macc. 11, 34. Di-citur etiam Λύδη pro Λύδῃ. Videtur ergo

A oriri à Λυδὸς, ὦ, ο, Lydus. Sunt vero Lydi populi quidam Asia. Hinc Λύδιος λίθος, Lydius lapis, coticula genus in Ly-dia frequens, quo aurum exploratur. eim Probierstein. vel à לוד Lud, filio Se-mi. Gen. 10, 22. à לודי genuit. item pe-perit, unde לודי natus. & per aphare-sin τὰ ἰώτα לודי. Sic לודי partus. Jer. 13, 21. ubi jod quoque abjicitur.

† Λ Τ Δ Ι Α, ας, ἡ, Lydia, nomen mulieris. Act. 16, 14. vide vocem præceden-tem.

Λ Τ Θ Ρ Ο Ν, α, τὸ, cruor, sanguis pulverulentus.

Λυθρόω, ὦ, cruento.

Λυθρώδης, εος, ο, ἡ, cruentus, Sap. 11, 6. αἷμα λυθρώδες, sanguis pulvere per-mistus. q. à λύω pro λήω, lavo, purgo; quia indiget purgatione.

† Λ Τ Κ Α Ο Ν Ι Α, ας, ἡ, Lycaonia. Act. 14, 6. Nomen regionis in Asia, Cap-padocibus finitimâ. Videtur composita ex λυκῇ, ὧ Doricè λυκᾶ, lupina pellis. λυ- C κῇ & per crasin λυκῇ subintelligitur δορά pellis, & verbo ὀνήμι juvo. Fut. ὀνήσω. aor. i. ὤνησα juvi. ὄνεος, utilis. Videtur ergo Lycaonia dici quasi Lupina.

† Λ Τ Κ Ι Α, ας, ἡ, Lycia, provincia Asia Act. 27, 5. cujus etiam fit mentio 1. Macc. 15, 23. à Græcâ voce λύκος, α, ο, lupus. vel λύκιον, α, τὸ, lycium, arbo-ris spinosa genus.

Λ Τ Κ Ο Σ, α, ο, lupus. (Sic dictus πρὸς τὸ λύειν, dissolvere, vel ab Hebr. לָקַח absorbere.) Matth. 10, 16. ὡς πρό- D βατα ἐν μέσῳ λύκων, ut oves (Lucas ha-bet cap. 10, 3. ὡς ἄρνας tanquam agnos) inter lupos. Per metaphoram pseudo-Pro-pheta, hæreticus. Matth. 7, 15. λύκοι ἄρ-παγες, lupi rapaces, Act. 20, 29. λύκοι βαρεῖς, lupi graves, hoc est, admodum no-xii. hostis. Es. 11, 6. συμβοσκηθήσεται λύκος μετὰ ἄρνός, pascetur (Hebr. com-morabitur) lupus cum agno.

Λύκειος, α, ον, lupinus, α, um.

Λυκῖν, subintellige δορά, lupina pellis.

Λύκαινα, ης, ἡ, lupa, quæ sic Latine dicitur q. λύπη, Doricè λύπα, dolor.

Λ Τ Μ Α, τος, τὸ, purgamentum, fordes, idem quod κάθαρμα. Sic κατ' ἐμφωνίαν dicitur pro λέμα, à verbo λέω, λαβὼ.

Λύμη, ης, ἡ, exitium, lues, noxa.

Λυμαίνω, perniciem affero, labefacto.

Λυμαίνομαι, vasto. Αἰτ. 8, 3. α. 1. med. ἐλυμηνάμην, ω, ατο.

Λ Τ Π Η, ης, ἡ, tristitia, animi ægritudo. Etymol. scribit, dictam λύπην παρὰ τὸ λύνειν εἰς δάκρυα τὰς ὥπας, quod resolvat in lacrymas oculos. κοιμᾶσθαι ἀπὸ λύπης, Luc. 22, 45. præ mœstitia dormire. Joh. 16, 6. ἡ λύπη πεπλήρωκεν ὑμῶν τὴν καρδίαν, tristitia implevit cor vestrum. Joh. 16, 22. λύπην ἔχετε, tristitia affici-mini. 2. Cor. 7, 10. ἡ κατὰ θεὸν λύπη, tristitia, quæ est secundum Deum. Phil. 2, 27. ἵνα μὴ λύπην ἐπὶ λύπῃ ᾔω (aor. 2. subj.) ut tristitiam super tristitia haberem. 1. Pet. 2, 19. εἰ ὑποφέρει τις λύπας, si quis suffert molestias.

Λυπηρὸς, ὁ, ὁ, molestus, tristis, Sap. 2, 1.

Λυπέω, ὦ, mœrorem alicui offero, contristo. 2. Cor. 2, 2. λυπῶ ὑμᾶς, tristitia vos afficio. Eph. 4, 30. μὴ λυπᾶτε τὸ πνεῦμα, ne contristate Spiritum S. Metaphorica locutio, hoc est, ne committite, ut Spiritus S. dona sua ἔσ gratiosam operationem vobis subtrahat. Sicut enim tristes non operantur, uti solent: ita nec Spiritus S. unde fit, ut ad preces, ad meditandas sacras literas, ἔσ ad Deum contemplandum plane inepti simus. Vel sic verti queunt, ne offendite Spiritum sanctum. Nam apud Xenoph. lib. 2. pæd. circa finem λυπέω, ὦ, ponitur pro προσκόπτω, offendo. Verba ejus hæc sunt: ἡδίων εἶναι εὖ τε λέγοντα καὶ εὖ ποιῶντα παρορμᾶν μάλλον (τὰς συμμάχους) ἢ λυπῶντα καὶ ἀναγκάζοντα, hoc est, suavius esse bene tum dicendo tum faciendo potius excitare (belli socios) quam offendendo ἔσ cogendo. Fut. λυπήσω. Præter. λελύπηκα. 2. Cor. 2, 5. εἰ δὲ τις λελύπηκεν, ἔκ ἐμὲ λελύπηκεν, si vero quis tristitia affecit, non me tristitia affecit. aor. 1. ἐλύπησα, idem. 2. Cor. 7, 8. λυπέομαι, ἔμοι, mœreo, doleo, tristor. 1. Thess. 4, 13. ἵνα μὴ λυπηῖσθε. (2. pl. præf. pass. subj.) ut ne contristemini. Matth. 19, 22. ἀπῆλθε λυπᾶμενος, abiit tristitia affectus.

Matth. 26, 22. λυπεῖσθαι σφόδρα, valde mœrere. ἔσ 6. 37. ἤρξατο λυπεῖσθαι καὶ ἀδμονεῖν, cepit contristari ἔσ gravissime angere. aor. 1. ἐλυπήθην, contristatus fui. Matth. 14, 9. Joh. 21, 7. ἐλυπήθη ὁ Πέτρος, contristatus fuit Petrus. 2. Cor. 7, 9. ἐλυπήθητε (2. plur. aor. 1. pass. indic.) tristitia affecti fueritis. 1. Pet. 1, 6. λυπηθέντες (part. a. 1. pass.) ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, tristitia affecti variâ in variis temptationibus. Matth. 17, 23. ἐλυπήθησαν (3. plur. aor. 1. pass.) σφόδρα, vehementer contristati fuerunt. 2. Cor. 7, 11. λυπηθῆναι (aor. 1. pass. inf.) κατὰ θεόν, secundum Deum contristari. Fut. 1. λυπηθίσομαι, dolebo, Joh. 16, 20. ὑμεῖς δὲ λυπηθήσεσθε, vos verò dolebitis, tristes eritis.

Ἄλυπος, ὁ, ἡ, dolorum expers. in compar. ἄλυπότερος, minus dolens, Phil. 2, 28.

Ἐπίλυπος, ὁ, ὁ, ἡ, valde mœstus, pertristis.

Ἐπιλυπέω, ὦ, contristo. ἐπιλυπέομαι, ἔμοι, contristor. 2. Macc. 4, 37. ψυχικῶς ἐπιλυπηθεὶς, ex animo contristatus.

Περίλυπος, ὁ, ἡ, undiquaque tristis, valde tristis. Matth. 26, 38. περίλυπός ἐστιν ἡ ψυχὴ μου, undiquaque tristis est anima mea. Marc. 6, 26. καὶ περίλυπος γενόμενος ὁ βασιλεὺς, ἔσ admodum tristis factus rex. (πρὶν χαρῆς, ἔσ, ὁ, ἡ, qui effusè letatur, πρὶν intendit significationem. conf. Arist. lib. 4. Eth. c. 3. §. 4.) 3. Esd. 8, 71. σύννεος καὶ περίλυπος, cogitabundus ἔσ undiquaque tristis.

Συλλυπέομαι, ἔμοι, condoleo. Marc. 3, 5. sequenti præpos. ἐπὶ cum Dat.

† Λ Τ Σ Α Ν Ι Α Σ, ὁ, ὁ, Lysanias, nomen præfecti Romani, Luc. 3, 1. vox Græca composita ex λύω, solvo. F. λύσω ἔσ ἀνία, as, ἡ, molestia, tristitia, q. d. dissolvens tristitiam.

† Λ Τ Σ Ι Α Σ, ὁ, ὁ, Lysias. Αἰτ. 24, 7. 22. Α themate λύω. λύσας, αὐτός, ὁ, qui dissolvit. Fuit dux exercitus, Kriegsführer.

† Λ Τ Σ Τ Ρ Α, as, ἡ, Lystra, nomen civitatis in Lycæoniâ. Αἰτ. 14, 6. 21. ἔσ c. 16, 2. Legitur etiam pluraliter in neut. gen.

Λύστρα, ων, τὰ, Lystra, orum. Αἰτ. 14, 8. καὶ τις ἀνὴρ ἐν Λύστραις, quidam autem

autem vir Lystris. Hanc eandem civitatem nominari Μύρα Αἰτ. 27, 5. quidam existimant, de qua voce suo loco. Vocem λύτρα derivant alii παρὰ τὸ λύεσθαι à dissolvendo. vide Beza in Αἰτ. 27, 5.

Λύστρεα, α, ὁ, Lytstrensis.

Λ Τ Χ Ν Ο Σ, α, ὁ, lucerna, compos. ex λύω, solvo, ἔ νύχος, idem quod νύξ, νυκτός, ἡ, νύχ, quod pellat tenebras noctis, ein Licht. Luc. 8, 16. εἰδὲς δὲ λύχνον ἄψας (part. aor. 1. αἰτ.) nemo accendens lucernam. Matth. 5, 15. καίαν λύχνον, quod idem est quod ἄπτειν accendere lucernam. Joh. 5, 35. ἐκείνος ἦν ὁ λύχνος ὁ καίόμενος, καὶ φαίνων, ille erat lucerna ardens ἔ lucens. καίω, facio ardere, hoc est, ascendo. καίομαι, ardeo. Apoc. 22, 5. καὶ χρείαν ἔκ ἔχουσι λύχνοι, ἔ ποῦ opus est illis lucernā. Metaphora Matth. 6, 22. ὁ λύχνος τοῦ σώματος ὁ ὀφθαλμός, lucerna corporis est oculus.

Λυχνία, ας, ἡ, candelabrum. Matth. 5, 15. ἐπὶ τὴν λυχνίαν, in candelabrum. Apoc. 1, 12. εἶδον ἑπτὰ λυχνίας χρυσαῖς, χρυσαῖς pro χρυσέαις, vidi septem candelabra.

Λ Τ Ω, solvo, Luc. 13, 15. imperf. ἔλυον, solvebam, Joh. 5, 18. Fut. λύσω. aor. 1. ἔλυσα, solvi, Αἰτ. 22, 30. ἔλυσεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν δεσμῶν, solvit eum à vinculis. Joh. 1, 27. ἵνα λύσω (aor. 1. subj.) ut solvam. Joh. 2, 19. λύσατε (aor. 1. imp.) destruite. Apoc. 5, 2. λύσαι (a. 1. αἰτ. inf.) solvere. Præt. λέλυκα. Pass. λύομαι, solvor. 2. Pet. 3, 11. imperf. ἐλύομην, solvebar, Αἰτ. 27, 41. ἡ δὲ πρύμνα ἐλύστο, puppis vero solvebatur. Præt. pass. λέλυμαι, solutus sum. Matth. 16, 19. ἔσαι λελυμένον ἐν τοῖς ἔθνεσιν, erit solutum in cælis. Hebr. 13, 23. λελυμένον, dimissum. 1. Cor. 7, 27. λέλυσαι (2. sing. præt. pass.) ἀπὸ γυναίκος, solutus es à muliere? aor. 1. pass. ἐλύθην, solutus fui, Marc. 7, 35. καὶ ἐλύθη ὁ δεσμός τῆς γλώσσης αὐτοῦ, ἔ solutum fuit vinculum linguae ejus. Αἰτ. 13, 43. λυθείσης (aor. 1. pass. part.) δὲ τῆς συναγωγῆς, soluta vero, hoc est, dimissa synagoga, seu dimisso conventu. Fut. 1. pass. λυθήσομαι, solvar, Apoc. 20, 7. λυθήσε-

ται, solvetur. 2. Pet. 3, 12. οἱ ἄνθρωποι πυρέμενοι λυθήσονται, in quo, scilicet adventu Christi, cæli deflagantes solventur. Hic δὲ ἦν scil. παρὰ τὴν προῆν, nisi vertamus propter quem. vulgata versio per quem. Sed διὰ cum genitivo significat per. Sensus est planus.

Λύσις, εως, ἡ, dissolutio. 1. Cor. 7, 27.

Λύτρον, α, τὸ, pretium redemptionis seu pretium, quod pro redimendo captivo penditur. Gallicè rançon. Matth. 20, 28. καὶ δόναι (aor. 2. inf.) τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν, ἔ dare, hoc est, ut det animam suam, hoc est, ut profundat vitam suam in redemptionis pretium pro multis. Marc. 10, 45. eadem leguntur.

Ἀντίλυτρον, α, τὸ, idem quod λύτρον, redemptionis pretium. 1. Tim. 2, 6. ὁ δὲ (a. 2. part.) ἑαυτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, qui sese ipse dedit redemptionis pretium pro NB. quibusvis, * h. e. omnis ordinis electis. λυτρόομαι, ἔμαι, redimor. Luc. 24, 21. ὁ μέλλων λυτρώσθαι τὸν Ἰσραὴλ, qui redempturus esset Israël. aor. 1. pass. ἐλυτρώθην, redemptus fui. 1. Pet. 1, 18. ἐφθαρτοῖς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε, vos non caducis rebus, argento aut auro redempti estis. aor. 1. med. ἐλυτρώσάμην, liberavi, redemi. Tit. 2, 14. ἵνα λυτρώσῃται (a. 1. med. subj.) ἡμᾶς, ut nos redimat.

Λύτρωσις, εως, ἡ, redemptio, Luc. 1, 68. ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ, ἔ redemit populum suum. Luc. 2, 38. προσδέχεσθαι λύτρωσιν, expectare redemptionem. Hebr. 9, 12. αἰωνίαν λύτρωσιν ἐυρέμενος (part. aor. 1. med.) æternam redemptionem adeptus.

Λυτρωτής, ὁ, liberator. Αἰτ. 7, 35. τῶτον ὁ θεὸς ἄρχοντα καὶ λυτρωτὴν ἀπέσταλεν, hunc Deus principem ἔ liberatorem, seu redemptorem misit.

Ἀπολυτρόω, ῶ, redimo.

Ἀπολύτρωσις, εως, ἡ, redemptio, Luc. 21, 28. Rom. 8, 23.

Ἀναλύω, revertor, Luc. 12, 36. πότε ἀναλύσει, quando revertetur. morior, Phil. 1, 23. τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλύσθαι,

* qui sese ipse dedit redemptionis pretium, ὑπὲρ πάντων, pro omnibus, non quibusvis aut omnis ordinis electis seu generibus singulorum, sed singulis generum.

אוי, hoc est, משׁיבׁוֹתַי, transferri, ut
vertit Chrysostomus. Sicut nauta aliò na-
vigaturi solvere dicuntur. Sed melius ver-
titur reverti, desidero redire seu reverti.
Conf. Eccles. 12, 7. pulvis redit in terram,
sicut fuit, sed spiritus (anima) redit ad
Deum, qui dederat illum רוח תשוב

ל-פאליהם

²Ἀνάλυσις, εὖως, ἡ, resolutio, reditus, mors, 2. Tim. 4, 6.

Ἀπολύω, absolvo, Luc. 6, 37. ἀπολύ-
ετε, absolvite. Act. 3, 13. κρίναντας ἐκεί-
νην ἀπολύειν, scil. δεῖν, quum judicasset
(Pilatus) se oportere illum dimittere, ab-
solvere. dimitto, Matth. 1, 19. ἀπολύσαι
(a. i. αἰ. inf.) libero hujus vitæ ærum-
nis. Luc. 2, 29. νῦν ἀπολύεις τὸν δούλον σου,
nunc liberas servum tuum ex misera hac vi-
ta. ἀπολύομαι, dimittor. item discedo.
Act. 28, 25. item liberor. Præf. pass. ἀπο-
λέλυμαι, σαι, ται, cum Genit. vi præ-
positionis. Luc. 13, 12. ἀπολέλυσαι τῆς ἀ-
δυναμίας, liberata es ab infirmitate. Hebr.
13, 23. γινώσκετε τὸν ἀδελφὸν τιμόθεον
ἀπολελυμένον, scitote fratrem nostrum
Timotheum solutum esse vinculis. Hinc

Ἀπόλυσις, εως, ἥ, obitus, mors.
qua scil. homo liberatus hac lacrymarum
valle transfertur in vitam eternam. Pro-
fani scriptores, mysteriorum scripturæ igna-
ri, vocem hanc pro morte acceperunt. Un-
de Theophrast. Hist. plant. l. 8. c. 17. mor-
tem doloris expertem vocat ἀπόλυσιν ἀπο-
νον. Act. 26, 32. ἀπολελεύσθαι (pret. pass.
inf.) dimitti, absolvi. Fut. 1. pass. ἀπο-
λυθήσομαι absolvar, Luc. 6, 37.

Διαλύομαι, dissolvor. Act. 5, 36. ὅσοι
ἐπίθοντο αὐτῷ διαλύθησαν, (3. pers. pl.
aor. 1. pass.) qui credebant ei, nempe
Theudæ, dissoluti sunt, in nihilum reda-
cti sunt.

Διάλυσις, εως, ἥ, dissolutio. *Nebern.*
I, 7.

Ἀδιάλυτοι, α, δ, η , indissolubilis.
Exod. 39.

³Ἐπιλύω, explico, *Marc. 4, 34.*

¹Ἐπίλυσις, εως, ἡ, explicatio, 2. Pet.
I, 20.

Ἐκλύω, dissipō. *Matth. 9, 36.* ἐκλε-
λυμένοι, *dissipati.* discedo, digredior,
2. *Macc. 12, 18.* ἀπὸ τῶν τόπων ἐκλελυτό-

τα, ab illis locis digressum. præf. pass. ἐκ-
λύομαι, frangor animo, deficio. Gal. 6,
9. μὴ ἐκλυόμενοι, si non frangamur ani-
mo. aor. 1. pass. ἐξελύθην, defeci. Matth.
15, 32. μὴποτε ἐκλυθῶσιν (3. pl. a. 1. pass.
subj.) ne deficient. Marc. 8, 3. ἐκλυθή-
σονται (3. pl. fut. 1. pass.) deficient, hoc
est, viribus exhaustis fame peribunt.

Ἐκλυσis, εως, ἡ, dissolutio, animi
deliquium, consternatio. 2. Macc. 3, 24.
αἱς ἐκλυσιν καὶ δειλίαν τραπήναι, in-
dissolutionem & metum verti, h. e. animo
frangi metuque percelli.

B Καταλίω, destruo, Matth. 27, 40. ὁ καταλύων τὸν ναὸν, *destruens templum*.
F. καταλύσω, destruiam, Marc. 14, 58. Αἶθ. 6, 14. Πρατ. καταλέλυκα, aor. 1. κατέλυσα, destruxi, Gal. 2, 18. Luc. 9, 12. καταλύσωσι (3. plur. aor. 1. αἶθ. subj.) *divertant*. Matth. 26, 61. καταλῦσαι aor. 1. αἶθ. inf. *destruere*. Item *diverti*. Luc. 19, 7. εἰς ἣν ἦλθε καταλῦσαι, *introiit, ut ibi diversaretur*, *h. e. ut dissolveret & deponeret vestes itineris, item sarcinas*. Matth. 5, 17. μὴ νομίσητε, ὅτι ἦλθον καταλῦσαι τὸν νόμον, *ne putate, me venisse dissolvere aut*
C *abrogare legem*. λῦσαι νόμον *idem significat*. Demosth. *olynth.* 3. λύσατε *abrogate*. Matth. *tamen* 5, 19. *est etiam violare legem*. καταλύομαι, destruo. a. 1. κατελύθη Marc. 13, 2. ὃς & μὴ καταλυθῇ (3. pers. sing. aor. 1. pass. subj.) *qui non destruat, vel destruetus fuerit*. Fut. 1. καταλυθήσομαι, destruar, Luc. 21, 6. ὃς & καταλυθήσεται, *qui non destruetur*. Αἶθ. 5, 38. εἰ ἢ ἐξ ἀνθρώπων τὸ ἔργον τῷτο, καταλυθήσεται, *si est ex hominibus opus hoc, dissolvetur, hoc est, evanescet, non permanebit*.

D Κατάλυμα, τὸς, τὸ, diversorium,
hospitium, Marc. 14, 14.

Κατάλυσις, εως, ἡ, dissolutio, destruction.

Καταλυτής, $\tilde{\alpha}$, δ , destructor, ever-
for; *sed*

Καταλύτης, & , ὁ , hospes , qui diver-
tit ad aliquem , Sap. 5 , 15. ὡς μνεία κατα-
λύτ & μονοήμερ & , tanquam memoria hospi-
tis unius diei.

Ἀνατάλυτος, ὁ, ἡ, indissolubilis.
Heb. 7, 16.

Παραλύω, dissolvo, enervo. παραλύ-
μας,

μα, paralyfi laboro. in part. prat. pass. παραλελυμένος, paralyticus, Luc. 5, 18. 24. Act. 8, 7. Ε' c. 9, 33. Hebr. 12, 12. παραλελυμένα γόνατα, genua soluta, Sir. 25, 23.

Παράλυσις, εως, ή, paralyfis, nervorum resolutio.

Παραλυτικός, ος, ή, paralyticus, qui laborat paralyfi, Matth. 8, 6.

Περίλυω, solvo, dissolvo. Aquila 1. Samuel. 5, 9. Symmachus 1. Samuel. 5, 12.

Συλλάω, simul solvo; item reconcilio, 1. Macc. 13, 27.

Σύλλυσις, εως, ή, compositio litis seu controversia.

Τ'πολύω, solvo. Ruth. 4, 7. καὶ ὑπέλυτο (3. sing. imperf. med.) ἀνὴρ τὸ ὑπόδημα αὐτοῦ, Ε' solvit vir calceamentum suum.

Τ'πόλυσις, εως, ή, dissolutio. Nabum 2, 10. ὑπόλυσις γονάτων, dissolutio genuum.

† ΛΩΙΣ, ιδος, ή, Lois, idis, Nomen pie matronae, quae fuit Timothei αβία, 2. Tim. 1, 5. sic dicta quasi λωίων, melior, q. d. quam magis volumus. λάω, contractè λῶ volo. ὀδυος. α. λωίτερος, melior; tanquam à λωίς. pro λωίων, in prosa legimus λῶων λῶισος, optimus, Ε' contractè λῶσος, λῶιον, melius, satius. Adagium: λῶιον περιδραμεῖν ἢ κακῶς δραμεῖν. Satius est circuitione uti, quàm malè currere.

† ΛΩΤ, ος, Nomen proprium viri ἀκλιτον. Luc. 17, 28. ἐν ἡμέραις Λῶτ, tempore Loti. 2. Pet. 2, 7. δίκαιον Λῶτ, justum Lotum. Hebraeum origine לוֹט. Gen. 11, 27. à radice לוֹח occultare, contegere, abscondere, obvolvere. לוֹח clam. Graece λάτρω. לוֹח absconfio. Hac ipsa vox legitur appellativè Gen. 37, 24. Ε' significat resinam pretiosam, quae dicitur σακτή à לXX. hoc est, stillans, à verbo סָאָץ, stillo. item fundo, instillo. quamvis interpretes varient, Ε' ab aliis לוֹח hoc loco non reddatur σακτή. לוֹח vero nomen proprium significat absconditum, obvolutum, hoc est, clypeo providentiæ divinæ coniectum.

M est duodecima litera, orta ab Heb. מַעַל, à מַעַל macula, prout

apud Arist. μῦ pro flebili sono positum legitur, vel ab Arabico مَيْم unde per apocopen est μῦ, quod tamen ipsum est ab Hebraeo mem. Minusculum μῦ nota est numeri quadragenarii. Majusculum vero Μ. index est ejus numeri, qui ab ipso incipit, nimirum τῆς μυριάδος, sicut χ τῆς χιλιάδος.

† ΜΑΛΘ, ος, solennis, festivus à מַלְאָה quod est à מַלְאָה congregare, indicare conventum. Nomen viri ἀκλιτον, Hebraeum origine. Luc. 3, 26. מַלְאָה Nehem. 10, 35. q. d. vacillans, nutans. à radice מַלְאָה nutavit, vacillavit.

† ΜΑΓΔΑΛΑ, vulgata versio Maggedan, est nomen loci Matth. 15. 6. ult. Hebraeum origine מַגְדָּל turris. à radice מַגְדָּל magnus fuit. Dicitur etiam מַגְדָּל 2. Sam. 22, 51. Estque nomen proprium loci, Ex. 14, 2. quamvis non idem locus, de quo Matth. 15, 39. significetur, sed alius in Aegypto prope mare rubrum, seu sinum Arabicum. Solet vero usquepersaepe venire, ut idem nomen diversis tribuatur locis.

† ΜΑΓΔΑΛΗΝΗ, ης, ή, Magdalene, Nomen proprium mulieris. Luc. 8, 2. Syriace מַגְדָּלָה Magdelétha, h. e. magnifica, florida, crescens. à radice מַגְדָּל magnus fuit, crevit. Litera D est heemantica. Drusius derivat à vico Magdala, vel certe à מַגְדָּל Chaldaice turris. ut ergo à monte montanus, ita à turri, turrensis dicetur, inquit Hieronym. Μαρία ή καλεμένη Μαγδαληνή, ἐξ ἧς δαιμόνια ἐπτά ἐξεληλύθα. (3. plusquamper. med.) Maria, quae vocatur Magdalena, ex qua demonia septem exierant. Luc. 8, 2.

ΜΑΤΕΙΡΟΣ, ος, ος, coquus. 1. Samuel. 9, 23.

Ἀρχιμάγειρος, ος, ος, princeps coquorum. Genes. 37, 35. 39, 1.

Μαγείρισσα, ης, ή, coqua. 1. Sam. 8, 13.

Μαγειρεύω, coquo. Thren. 2, 21.

Μαγειρεῖον, ος, τὸ, olla. Ezech. 46, 24.

††† ΜΑΓΟΣ, ος, ος, magus, vox origine Persica, quae significat sapientem, peritum.

peritum. olim idem erat quod sophus vel philosophus. sed deinde propter abusum acceptum fuit pro præstigiatore, impostore, & venefico. Opinantur quidam magistrum dici q. μαγίς ἵσορα, hoc est, magiæ, id est, philosophiæ peritum. μαγίς ωρ ad formam τῆς πολυτέλειω. Alii ab Hebræâ voce מַחְבֵּה מַחְבֵּה mahgeb seter, hoc est, meditans secreta, deducunt, in pl. num. מַחְבִּים mahgim, σοφοὶ θεωρητικοί, sapientes, rerum contemplationibus dediti. Est vero מַחְבֵּה sing. num. presentis, hi-phil, ad formam τῆς מַחְבֵּה à radice מַחְבֵּה meditatus est: prout & ipsi Hebræi Dialecticam, artem illam artium, & clavem philosophiæ nominarunt מַחְבֵּה higgajon, μελετητικήν, hoc est, meditativam, quæ nos doceat viam ac modum rectè meditandi, & interpretandi. in More lib. 1. cap. 34. & 35. unde מַחְבֵּה habegjoni Logicus, Dialecticus. & in magistro inprimis requiritur notitia Grammaticæ & Logicæ, quarum illa clavis est verborum, hæc vero ipsarum rerum. Suidas παρὰ Πέρσας μάγοι (ἐγένοντο) φιλόσοφοι καὶ φιλόθεοι, hoc est, apud Persas Magi fuerunt sapientiæ studiosi & Dei cultores. Et Cic. lib. 1. de div. de magis sic scribit: quod genus, ait, doctorum & sapientum habebatur in Persia. Hoc sensu accipitur Matth. 2, 1. 7. 16. In malam deinde partem acceptum fuit pro venefico & præstigiatore, & idem huic nomini accidit, quod nominibus tyranni, sophistæ, furis, latronis, &c. Hoc sensu accipitur Act. 13, 6, 8.

Μαγεύω. Fut. εὔσω, artem magicam D exerceo, Act. 8, 9.

Μαγεία, as, ἡ, ars magica, Act. 8, 11.

Μαγικός, ὁ, ὁ, magicus, ut: μαγική τέχνη, ars magica, Sap. 17, 7.

† M A Γ Ω Γ, ὁ, Nomen proprium filii Japhethi, Gen. 10, 2. Hebraice מִגְוֹג à quo Scythæ familiam suam trahunt, qui ipsi primum Magogi dicti fuere, Apoc. 20, 8. à radice inusitata מִגְוֹג unde est

A nomen מִגְוֹG rectum. in pl. מִגְוֹG recta. Mem litera in Magog est litera beemantica & idem valet, quod regumentum, munimentum.

† M A Δ I A' N, ἡ, Madian, nomen proprium regionis. Hebr. מִדְיָן Midian, quæ sic dicta fuit à filio Abrahami, nati ex Ceturâ, uxore ultima, Gen. 25, 2. & c. 36, 35. Significat autem judicium. à radice דִּין judicare, disceptare, Jer. 22, 16. דִּין עַיִן judicavit causam pauperis. Hinc est מִדְיָן regio, q. d. jurisdictio, uti vulgus loqui solet, Esth. 1, 22. in N. T. legitur Act. 7, 29. Litera mem in principio vocis, & נ in fine sunt beemantica.

M A Δ O' Σ, ἡ, ὄν, lævis, glaber. Μαδάω, ὦ, pilis careo. Ezech. 29, 18. Μαδαρόω, ὦ, decalvo. Nehem. 13, 25. Μαδίζω, calvus sum. Levit. 13, 40. Hesychius: Μαδίσας, τὰς τρίχας ἀποβαλὼν, comas abjiciens.

† M A Θ O T Σ A' Λ A, ὁ, Nomen filii Enoch indeclinabile. Luc. 3, 37. Hebr. מְתוּשָׁלַח Gen. 5, 21. vox composita ex מוּת mors & שָׁלַח misit, immisit, præmisit, transmisit. in pihel מְשָׁלַח expulit, ejecit. Hinc מְשָׁלַח missile, gladius. in plur. num. propago, inis. Cant. 4, 13. Dicitur ergo Methusala, hoc est, mortem expellens.

M A I' A, as, ἡ, obstetrix. Genes. 35, 17.

Μαιόομαι, obstetricem ago. Exod. 1, 16. ὅταν μαιώσθε (2. plur. pres. ind. contr. pro μαιόεσθε) τὰς ἐβραίας, quando obstetricamini apud mulieres Hebræas.

M A I M A' Ω, ὦ, & Μαιμάω, fluctuo, vehementer cupio. Jobi 38, 8. & Theodotion Jerem. 4, 19. μαιμάσσει ἡ ψυχὴ μου, fluctuat anima mea.

† M A I' N A' N, ὁ, Mainan, nomen viri indeclinabile. Luc. 3, 31. vulgata versio Menna, q. d. præparatus. à radice נָנָה numeravit. in pihel מִנָּה minnah, præparavit.

M A I' N O M A I. Fut. μανῶμαι, insano, Plato: μαινέσθαι τῷ σωφρονεῖν ἐναντίον, insanire est contrarium τῷ mentis esse compotem. aor. 2. pass. ἐμάνην. part. a. 2. pass.

pass. *μανείς*, εἶσαι, ἐν. Fut. 2. pass. *μανήσομαι*. a. 2. med. *ἐμανόμην*, &, ετο. Præter. med. *μέμνηται*. Sap. 14, 28. *Joh. 10, 20.* δαιμόνιον ἔχει, καὶ μαίνεται, *cacodæmone obsidetur*, & insanit. *Act. 26, 24.* μαίνῃ Παῦλε, τὰ πολλὰ σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει, *insanis Paule, multæ literæ te ad insaniam adigunt.*

Μανία, ας, ἡ, *insania, furor.*

Μανιώδης, εος, ὁ, ἡ, *furiosus, insanus, furore percitus.*

Ἐμμανόμηναι, *insanio. Jerem. 25, 16.*

Ἐμμανόμηναι cum Dat. furo adversus aliquem, *Act. 26, 11.*

Ἐμμανής, ἐσ, ὁ, ἡ, *furiosus, insanus.*

Ἐπιμανόμηναι, idem cum *Dat.*

Ἐπιμανής, ἐσ, ὁ, ἡ, *furiosus, a.*

Θηλυμανής, εος, ὁ, ἡ, *comp. ex θῆλυ, fœmella, & μανόμηναι, & notat eum, qui infano fœmellæ amore captus est, Jerem. 5, 7. ἵπποι θηλυμανῆς, equi prævenere insanientes.*

ΜΑΚΑΡ, αρος, ὁ, *felix, beatus, τρεῖς καὶ τετράκις μάκαρ, terque quaterque beatus. Tria & quatuor constituunt septem, qui numerus perfectus habetur.*

Μακάριος, α, ον, idem. Dicitur vero *μακάριος* q. μὴ κηρὶ ὑποκείμενος, *fato, hoc est, morti non obnoxius, κηρ, κηρός, ἡ, fatum: at κῆρ (pro κέαρ) cor, est gen. neutrius, in Genit. κῆρος. Aliter Arist. lib. 7. Nicom. ἀπὸ τῆς μάλιστα χαίρειν, à salde gaudendo. 1. Tim. 1, 11. μακάριος Θεός, beati Dei. Matth. 16, 17. μακάριος Σίμων, beatus es, Simon. Luc. 6, 20. μακάριοι οἱ πτωχοί, beati pauperes. Apoc. 14, 13. μακάριοι οἱ νεκροί, οἱ ἐν κυρίῳ ἀποθνήσκοντες, beati mortui, qui Domini causa moriuntur. in f. gen. Luc. 1, 45. μακάριοι ἡ πισεύσασα, beata, que credidit. Luc. 23, 29. μακάριοι αἱ στείραι, beati steriles. in n. g. *Act. 20, 35. μακαρίον ἐστὶ δίδοναι μᾶλλον, ἢ λαμβάνειν, beatius est dare, quam accipere. Comparativus in f. g. legitur 1. Cor. 7, 40. μακρῶτέρως δὲ ἐστίν, εἰάν τις μείνῃ, beatior vero est, si ita maneat, scilicet extra conjugium in vita cælibe.**

Μακαρίζω, *beatum prædico, Luc. 1, 48. Jac. 5, 21. μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας, beatos prædicamus eos, qui sunt tole-*

antes. F. μακαρίσω, & Attice μακαρίζω, beatum prædicabo. Luc. 1, 48. μακαρίζοι με πᾶσαι αἱ γενεαί, beatam me prædicabunt omnes ætates. μακαρίζοι Attice προμακαρίσασιν. perf. pass. μεμακάρισμαι, unde

Μακαρισμός, ὁ, beatificatio, beatitudinis prædicatio. *Rom. 4, 6. 9. Gal. 4, 15.*

Μακαριστός, ὁ, beatus. 2. *Macc. 7, 24.*

† *ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ*, ας, ἡ, *Macedonia, regio Græciæ, à themate Græco μῆκας, & τὸ, pro quo Dores dicunt μακρός, εος, τὸ, longitudo, unde est μακρός, & ὄν, longus. Hinc apud poëtas μακεδονός, longus, unde dicitur μακεδονία. Est enim oblonga regio è regione Italiæ sita, & hodie vocatur Albania. Act. 16, 9. 1. Cor. 16, 5. Phil. 4, 15. 1. Tim. 1, 3.*

Μακεδών, όνος, ὁ, *Macedo, Macedonis, incola Macedoniae. Act. 16, 9. in dat. plur. Μακεδόσι. 2. Cor. 9, 2.*

††† *ΜΑΚΕΛΛΟΝ*, α, τὸ, *macellum. 1. Cor. 10, 25. Græcè ὀψοπωλεῖον, & τὸ ἰτ. κρεωπώλειον. à κρέας, caro, & πωλέω, vendo.*

† *ΜΑΚΚΑΒΑΙΩΣ*, α, ὁ, *Macchabeus. Hebr. מַכַּבִּי, nomen compositum ex primis literis vocum earum, quas in vexillo suo expressas Duces Judæorum habuerunt, desumptas ex Ex. 15, 11. מִכָּהֲרֵם מִיָּהֲרֵם, hoc est, Quis sicut tu inter fortissimos DOMINE? Fullerus relius à מַכָּה extinxit. l. 2. c. 13.*

ΜΑΚΡΟΣ, α, ὄν, *longinquus, a, um. Luc. 15, 13. εἰς χώραν μακράν, in longinquam regionem. item longus, Matth. 23, 14. μακρὰ προσεύχεσθαι, longis uti precibus. q. d. longum orare. μακρὰ ἐστὶν n. gen. plur. num. & ponitur hic adverbialiter.*

Μακράν, *Adv. longe, procul, eminus, subaudita voce χώραν. Marc. 12, 34. & μακράν εἰ ἀπὸ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, non procul abes à regno Dei.*

Μακρότης, ητος, ἡ, *magnitudo, Ps. 91, 16. μακρότης ἡμερῶν longitudo dierum i. e. longa vita.*

Μακρόθεν *procul. Adv. Luc. 18, 13. ἀπὸ μακρόθεν, è longinquo, Luc. 16, 23.*

Μακρίνω, *longè summoveo, 1. Macc. 8, 23. ῥομφαία καὶ ἐχθρὸς μακρυδαίη (3. sing. a. 1. opt. pass.) ἀπ' αὐτῶν, ensis & ini-*

Et inimicus longe summoveantur ab illis.

Μάκρυμα, ατος, τὸ, piaculum: quasi dicas: res quedam, quæ a conspectu reliquorum hominum submoventi debet. Esdr. 9, 1. II.

M A A A, valde, multum, admodum, vehementer, Adverb. ab Hebræo מְאֹדָּה. redundat post particulam עַד, 2. Macc. 10, 8. δύο πύργους ὀχυρὰς εὖ μάλα, duas turres firmas valde, v. 32. εὖ μάλα Φόρειον, valde munitum. in comparativo gradu μᾶλλον magis, Philem. v. 9. μᾶλλον παρακαλῶ, potius precor. ποῦ μᾶλλον, multo magis, Matth. 6, 30. πόσω μᾶλλον; Quanto magis? Matth. 18, 13. μᾶλλον ἢ, magis quam, Job. 3, 19. Act. 5, 29. vel non sequente ἢ, 1. Cor. 14, 18. πάντων ὑμῶν μᾶλλον γλώσσας λαλῶν, magis quam vos omnes linguis loquens. Redundat, Phil. 1, 13. sed non sine emphasi, ποῦ μᾶλλον κρείσσον, valde multo melius. Sic Matth. 6, 26. μᾶλλον διαφέρετε, magis præstatis. verbum enim præsto per se vim habet comparativi. Marc. 7, 36. μᾶλλον περισσότερον ἐκήρυκον magis divulgabant. μᾶλλον hic redundat. Simile quid occurrit apud Hirtium lib. de bello Africano p. 397. exercitus ejus magis suspensiore animo commovebatur. μᾶλλον pro μάλιστα maximè. 1. Cor. 14, 1. μᾶλλον καὶ μᾶλλον, magis ac magis, Phil. 1, 9. imò verò. Rom. 8, 34. μάλιστα, maximè, est superl. gradus. 1. Tim. 4, 10. Ἔ c. 5. 8. 17.

† M A A A E H A, δ, Malaleel, Filius Cenani, de quo Genes. 5, 12. Hebr. מַחֲלַלֵּל Mahalaleel, hoc est, laudans Deum. Componitur ex מַחֲלֵל Mehallél, laudans. Est benoni piel a radice מַחֲלֵל insanire. in piel מַחֲלֵל laudare, Ἔ ex nomine מַחֲלֵל Deus. quo nomine parentes filium admonere voluerunt de fine hominis, qui est, ut Deum laudemus. Luc. 3, 37.

M A A A Σ Σ Ω, sive μαλάττω. F. ξω. Præf. μεμάλαχα. Præf. pass. μεμαλάχμα, mollio. Plut. μαλάσαν τὰ ἥθη, emollire mores.

Μάλαγμα, ατος, τὸ, malagma, quod ad emolliendum adhibetur, Sap. 16, 12.

Μαλακός, ἡ, ὄν, mollis, e. Matth. 11, 8. τί ἐξήλθετε ἰδεῖν; ἄνθρωπον ἐν μαλακοῖς ἱματίοις ἡμφιεσμένον; Quid exiistis visuri? an hominem molliibus vestibus amictum? ib. ἰδὲ οἱ τὰ μαλακὰ φορῶντες, μαλακοί, scilicet ἱματία, quam vocem Lucas addit c. 7, 25. ecce qui gerunt mollia vestimenta. μαλακός quoque ponitur pro libidinoso ἔ impuro homine, per metaph. (1. Cor. 6, 9.) a re corporeâ ad animum hominis translaturum. Hinc est

Μαλακῶς, adv. molliter. Jobi 14, 22.

Μαλακύνω, emollio. Jobi 23, 16.

B Μαλακίζομαι, mollesco, effæminor, ignavior & remissior fio. Hinc quoque est μάλθη, ης, ἡ, cera emollita. μάλθη (ait Galen.) ὁ κηρός, μάλισα δὲ ὁ μεμαλαγμένος, hoc est, μάλθη est cera, maxime vero emollita.

Μαλακία, ας, ἡ, languor corporis, morbus, proprie, idem quod κίτλα, ης, ἡ, pica, sive stomachi ignavia. Matth. 4, 23. Ἔ c. 9, 35. Ἔ c. 10, 1.

† M A A X O Σ, α, ὁ, malchus, nomen servi pontificis, cujus auriculam Petrus absciderat. Job. 18, 10. Est vero origine Hebræa. Cum מַלְכִּי rex, a radice מָלַךְ regnavit, cui voci cognata est Græca μαλακός mollis, q. d. regius.

M A M M H, ης, ἡ, avia, 2. Tim. 1, 5. est vox puerulorum ad matrem, aviambo, sicut ἀτλα, πάππα ad patrem aut avum. Svidas: μαμμίαν Ἀττικοὶ τὴν μητέρα, scil. καλεῖσιν, ἀπὸ τῆς τὰ παιδία μαμμὴν τὸ φαγεῖν λέγειν, b. e. μαμμίαν. Attici seu Athenienses vocant matrem, quia puerulis μαμμὴν idem est, quod edere. Scilicet quoties lac maternum aliumve expetunt cibum, dicunt μαμμὴν ἔ hinc vocem hanc ortam esse, veri est simillimum. Alii deducunt ab Hebr. מִנִּי vide infra μήτηρ.

†* M A M Ω N A Σ ἔ μαμμωνᾶς, δ, mamonag. m. vox origine Syriaca, ex Hebræo מָוֶן b. e. firmus fuit, ad formam τῆς מָוֶן, quod est ab מָוֶן valet idem quod Hebræum מָוֶן substantia, quæ vox pro divitiis capitur. Prov. 3, 9. sicut quoque Græca dictio σοῖα. Luc. 16, 12, 13. Ἀβάρι serbiunt mamonæ, sicut voluptarii ἔ belluones ventri, quem ceu Deum colunt. Phil. 3, 9. Alii lucrum vertunt, alii opes, alii pecuniam.

niam, quæ versiones omnes eodem redeunt, ubi locum habet illud:

--- κακά κέρδεα ἴσ' ἄτησι

--- mala lucra æqualia damnis.

מן לXX. vertitur κλῆτ Psal. 37, 16.

Es. 16, 14. & c. 29, 5. 8. Dicitur mammona injustitiæ per Hebraïsmum pro mammona injustus, quia, ut dici solet, divites plerumque aut injusti sunt, aut injustorum heredes. Vel, ut alii exponunt, Luc. 16, 9. μαμωνῶς ἀδικίας (pro ἀδικῶ) hoc est, incertus, vanus, fallax, minime firmus, instabilis. δίκαιος enim ex idiotismo Hebraico accipitur etiam pro vero, necessario, firmo. מן Chaldaicè, necesse fuit. Luc. 16, 11. εἰ ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμωνῶ πιστοὶ ἐστέ γενέσθε, τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῶν πιστεύσει; Si in fallaci mammona non fuistis fideles, vera bona quis credet vobis? Notetur hic antithesis. Genit. τῷ μαμωνῶ. Luc. 16, 9. Dativ. τῷ μαμωνῶ. Luc. 16, 13. Hi duo casus in N. Test. tantum leguntur. Matthæus scribit per duplex μ, Lucas vero per simplex. Nominativus ejus potius videtur esse μαμωνῶς, ad formam σατανῶς, quam μαμωνῶ, ut alii scribunt: Et hic Suidam sequimur, qui vocem hanc ita exprimit, & pro interpretatione adjicit χρησὸς, γήινος, κλῆτος, hoc est, aurum, terrenæ divitiæ, & subjicit ἐχ' ὃ ἐκ τῷ σατανῶ, ἀλλ' ὃ περιτλὸς, scil. κλῆτος, καὶ ὑπὲρ τὴν χρεῖαν, h. e. non hæ divitiæ sunt à Satana, sed superflue & supra necessitatem, scilicet quis avarus sine fine & stultè sitit, de quo verè Poëta:

Si plueret polus, & pontus si funderet aurum,

Effet avarorum tamen insatiata cupido. Sed satis de hoc monstro.

† MANAH'N, ὁ, Manaën, nomen proprium viri ἀκλιτον. Act. 13, 1. Fortè idem est quod מנחם Menachem. Latine scribitur Manahem, h. e. consolator, estque benoni pihel à radice מנח, & legitur ut nomen viri 1. Reg. 15, 14. ut verbum Thr. 1, 2. In Syriaca tamen Nov. Test. versione est מנחל Manail, q. d. vas seu instrumentum Dei, compositum ex Syriaco מנח il, h. e. Deus. Hebraice el, & nomine מן vel מנחל quod idem est

A cum Hebr. מנחל Jud. 18. In Chaldaica versione מנחל instrumenta seu arma belli, hoc est, bellica. Tremell. annotat ad Act. 13, 1. eos, qui inter Judeos מנחל vocentur, ab exteris, quibus cum commercia habent, nominari Manuel, cujus quidem rationem se fatetur ignorare.

† MANA Σ Σ Η Σ, Manaffes, filius primogenitus Josephi, Gen. 41, 51. מנשח Menaschische, benoni pihel, hoc est, faciens oblivisci. à radice מנשח oblitus est. in pihel מנשח fecit oblivisci. Notationem ipse Josephus reddit, ubi Genes. 41, 51. ait מנשח כי quia Deus me fecit oblivisci omnem laborem meum. ubi מנשח legitur pro מנשח nempe patach pro chirek. Deinde filius Ezechie regis sic dictus fuit 2. Reg. 21, 1. de quo Matth. 1, 10. Declinatio nominis hujus variat. in Genit. Μανασση, Apoc. 7, 6. ἐκ φυλῆς Μανασση, ex tribu Manassa, in Accus. Μανασση. Matth. 1, 10. Ἐξεκίας δὲ ἐγέννησε τὸν Μανασση. Μανασσης δὲ ἐγέννησε τὸν Ἀμὼν. Ezechias vero genuit Manassen, Manaffes vero genuit Amon.

MANΔΡΑ, ας, ἡ, septum, caula. 2. Sam. 7, 8. ἔλαβόν σε ἐν τῇς μάνδρας τῶν προβάτων, sumsi te a caula ovium.

Μανδραγόρας, α, ὁ, mandragora, herba species, quæ alias Circea dicitur. Ita vero LXX. vertunt Dudaïm Genes. 30, 13. sq. & alibi. Videtur compositum ex μάνδρα, & ἀγορά, celebritas, quia frequens in iis locis crescit, ubi sunt ovium pascua.

MANΔΤΑΣ, α, ὁ, genus vestis, quo primores utebantur. 2. Sam. 10, 4. Hesy chius. Μανδύας, εἶδος ἱματίου περσῶν πολεμικῆς, species vestis Persarum militaris.

MANΘΑ'NΩ, disco, Fut. μαθήσομαι, discam, tanquam à μαθήω, ab Hebr. מנחל didicit, (dempta prima syllaba) Deut. 5, 2. πρᾶξ. imper. μάνθανε, discere. 1. Tim. 2, 11. γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μανθάνετω, (3. sing. præs. aet. imper.) mulier cum silentio discat, 1. Cor. 14, 31. ἵνα πάντες μανθάνωσι (3. pl. præs. aet. subj.) ut omnes discant. 2. Tim. 3, 7. πάντοτε μανθάνοντα, scilicet

scilicet τὰ γυναικάρια, καὶ μηδέποτε εἰς
ἐπίγνωσιν ἀληθείας ἐλθῶν δυνάμενα, mu-
lierculae semper discentes, & nunquam ad
cognitionem veritatis pervenientes. Præ-
terf. μεμαθήκα, didici, Job. 7, 15. πῶς
ἔτος γράμματα οἶδε μὴ μεμαθηκώς;
Quomodo hic literas novit, qui nihil didi-
cit, qui synagogas nostras non frequentabit.
aor. 2. ἐμαθον, didici, quod tempus omni-
um usitatissimum; in indic. & part. signi-
ficationem habet præteritam, in reliquis
modis præsentem, Phil. 4, 11. ἐγὼ γὰρ ἐμα-
θον, ἐν οἷς εἰμι, αὐτάρκης εἶναι, nam ego
didici, in quibus sum, iis ipsis esse contentus.
Matth. 11, 29. μάθετε (2. plur. aor. 2. aēt.
imper.) ἀπ' ἐμοῦ, discite à me vel ex me.
1. Cor. 4, 6. ἵνα μάθητε, (2. plur. aor. 2.
aēt. subj.) τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέγραπται φρονεῖν,
ut discatis non sapere super id, quod scri-
ptum est. 1. Cor. 14, 35. εἰ δέ τι μαθῶν (a.
2. aēt. inf.) θέλωσιν ἐν οἴκῳ τὰς ἰδίους ἀν-
δρας ἐπερωτάωσαν, hoc est, si quid discere
volunt, domi viros suos interrogent. Job. 6,
45. ἀκέσας παρὰ τῆ θεῆ καὶ μαθῶν, (part.
a. 2. aēt.) ἔρχεται πρὸς με, hoc est, qui au-
divit à Patre & didicit, venit ad me.

Μάθημα, τος, τὸ, quod quis didicit, aut
discit, disciplina. unde est illud: πάθημα μά-
θημα, nocumentum, documentum. καὶ ἐξο-
χὴν verò artes numerandi & metiendi dictæ
sunt Mathematicæ & μαθήματα, quòd in iis
singulare ingenii acumen, & industria re-
quiratur indefessa.

Μαθητὴς, ὁ, discipulus, Luc. 6, 40.
[Sic apud Hebræos dicebantur ii, qui ma-
gistrum quendam sectabantur, ut ab ipso
diviniores litteras & Rabbīnorum tradi-
tiones addiscerent. Hebr. תלמידים
discipuli sapientum.]

Συμμαθητὴς, ὁ, condiscipulus, Joh.
11, 16.

Μαθήτρια, ας, ἡ, discipula, Aēt. 9, 36.
[hoc est, ejusmodi mulier, quæ sectabatur
discipulos Christi, eorumque doctrinæ &
fidei adhærebat.]

Μαθητεύω. Fut. εὐσω. Præterf. μεμα-
θήτευκα. aor. 1. ἐμαθήτευσα. sum di-
scipulus propriè. Nam verba in εὐω per
sum exponi solent, & sic regit Dat. Matth.
27, 57. καὶ αὐτὸς ἐμαθήτευσε τῷ Ἰησοῦ,
& ipse discipulus fuerat Jesu. item doceo,

A facio discipulos, ποιῶ μαθητὰς, quæ phra-
sis Joh. 14, 1. legitur. Matth. 28, 29. μα-
θητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, docete omnes
gentes, hoc est, colligite mihi discipulos ex
omnibus gentibus.

Ἀμαθής, ὁ, indoctus, rudis, impe-
ritus, rerum ignarus, 2. Pet. 3, 16.

Ἀμαθία, ας, ἡ, stultitia. Eurip. τὰς τῶν
κρατέντων ἀμαθίας φέρειν χρεών, Regum
stultitias ferre oportet.

Ευμαθής, ὁ, ἡ, docilis, inge-
niosus.

Ευμάθεια, ας, ἡ, docilitas; acumen
ingenii.

Ευμαθῶς, adv. ingeniosè. Sap. 13, 11.

Πολυμαθής, ὁ, ἡ, qui multa
didicit, multiscius, eruditus, Prol. Sir.

Πολυμάθεια & πολυμαθία, ας, ἡ, mul-
tarum rerum peritia.

Πολυμαθῶς, adv. eruditè.

Φιλομαθής, ὁ, ἡ, discendi cu-
pidus.

Φιλομαθέω, ὦ, discendi desiderio te-
neor.

Φιλομάθεια, ας, ἡ, discendi cupi-
ditas.

C Καταμανθάνω, contemplor, confidero,
Matth. 6, 28. καταμάθετε (2. plur. aor.
2. aēt. imper.) κρίνα τῆ ἀγροῦ, hoc est,
considerate lilia campi.

Μεταμανθάνω, pœnitet me, resipisco.
q. d. ex post-facto aliud quid disco. Sym-
machus Jobi 39, 35. μεταμανθάνω ὑπὸ
παιδίας, resipisco ex correptione.

ΜΑΝΙΑΚΗΣ, ὁ, torques, Dan.
5, 7. 31. peregrinum videtur. 3. Esd. 3, 6.
καὶ μανιάκην περὶ τὸν τράχηλον, & tor-
quem circa collum.

D †† ΜΑ'ΝΝΑ, τὸ ἀκλιτον, manna,
g. n. videtur ortum ex questione Israëlita-
rum, Ex. 16, 15. ubi de manna cœlitus de-
lapso, tanquam de re insueta & admira-
tione digna, dicebant מַן מַן man
hu? hoc est, uti LXX. interpretati sunt,
τί ἐστὶ τῆτο; Quid rei hoc est? Joh. 6,
31. 49. 58. vel sic dicitur q. cibus præpa-
ratus, aut comparatus sine labore, uti ap-
pellatur Sap. 16, 20. ἑτοιμός, paratus, ὃς
πρὸς παρασκευασέν. Apoc. 2, 17. τῷ νι-
κῶντι δώσω αὐτῷ φαγῶν ἀπὸ τοῦ μάννα,
καὶ κρυμ-

αεχθόμενος, ei, qui vicerit, dabo, ut comedat ex manna occulto, hoc est, Spiritus S. primitias ei dabo, seu, ut clarius dicam, bonitatis divinæ gustum, paternum Dei favorem gustandum ei præbebo. ubi Spiritus Sanctus testatur spiritui vestro nos esse filios Dei, Rom. 8, 16. Vide supra ἀπαρχή. Deut. 8, 16. τὴν ψωμίσαντός σε τὸ μάννα, qui cibabit te manna. Dicitur etiam Græcè τὸ μάν, eodem sensu. Ex. 16, 31. ἐπονόμασαν τὸ μάν, nominarunt man.

ΜΑΝΤΙΣ, εως, ὁ, ἡ, vates. in Vocat. μάντι, παρὰ τὸ μανίνεσθαι, ab insanendo. Insanire enim vates videntur. Jos. 13, 22.

Μαντεύομαι, vaticinor, Act. 16, 16.

Μαντεία, ας, ἡ, vaticinium. Numer. 23, 23.

Μαντεῖον, α, τὸ, divinatio. Numer. 22, 7.

Χειρόμαντις, εως, ὁ, ex manuum inspectione divinans.

ΜΑΡΑΓΔΟΣ, α, ὁ, gemma, quæ ἔσμαραγδός appellatur, smaragdus, Apoc. 21, 19.

Σμαραγδίνος, η, ον, smaragdinus, a, um, Apoc. 4, 3.

ΜΑΡΑΙΝΩ. Fut. ανῶ, marcescere facio. à Chald. מֵרַג merang agrotare. μαραϊνομαι, marcesco, flaccesco, elanguesco, contabesco, Jac. 1, 11.

Μαρασμός, ὅς, ὁ, immodica corporis diminutio, tabes, marasmus sentilis.

Ἀμαράντος, ὁ, ἡ, non marcescens. 1. Pet. 1, 4.

Ἀμαράντινος, α, ὁ, ἡ, non marcescens.

†† ΜΑΡΑΝ ΑΘΑ. 1. Cor. 16, 22. Syriacè ܡܪܢܐ Dominus noster venit. Nun finale in Μαράν est affixum 1. pers. ex pronomine ܡܢ. vox separata ܡܪܢܐ Dominus, Chaldaicè ܡܪܢܐ idem quod Hebraeum ܡܪܢܐ. Dan. 2, 47. ܡܪܢܐ est ipsa radix venit. Hebr. ܡܪܢܐ ex ܡܪܢ. quibus verbis nempe maran atha extremi anathematis formula indicatur, ubi extremae Christi condemnationi, in iudicio futurae, peccator addicebatur. Suidas : μαράν ἀθὰ κατὰ τὴν

Ἀβραάμ φωνὴν λέγεται ἀντὶ τοῦ ὁ Κύριος ἦλθε, Maran atha secundum linguam Hebraeam dicitur, contra quam Dominus venit, hoc est, Dominus venit. praeteritum ponitur pro futuro more prophetico, q. d. Dominus noster veniendo veniet, hoc est, tandem certissimè veniet ἔ ulciscetur. Conf. Jude v. 15. 16. ἰδὲ ἦλθε Κύριος ἔ. ecce veniet Dominus.

†† ΜΑΡΓΑΡΙΤΗΣ, α, ὁ, scilicet λίθος lapis, λίθος τίμιος, lapis pretiosus. μαργαρον, α, τὸ (μαρμαίρω, luceo) unio, gemma, margarita. Videtur Bermanno vox hac orta ex Indico nomine

ܡܪܓܪܝܬܐ bargerith, ex ܡܪܐ purus, ἔ

ܡܪܓܪܝܬܐ gargerith, grana, bacca. ܡ

verò ἔ ܡ sunt litera unius organi, scilicet labii, ἔ proinde εὐμετάβολοι, hoc est,

alia pro aliâ persapè poni solet. Græca vox est generis masculini, margarita verò Latine generis f.

Alia id genus exempla sunt permulta. v. g. αἶων, ὤνος, ὁ. Latine ævum, gen. n. ὁ δόμος Latine domus, g. f.

ἡ κύλιξ, calix, gen. masc. ὁ σπόγγος, sponsa, gen. fem. ἡ κλίμαξ, climax. gen. m.

ὁ θῆρ, ὅς, Doricè ὁ φῆρ, Latine, fera, gen. f. ὁ χάρτης, α, charta, g. f. ὁ σάλος, α,

salum, gen. n. ὁ ὄϊς, ovis, g. f. ὁ οἶνος, vinum, gen. n. λάγηνος, α, ὁ, lagéna. g. f.

ἔ. quæ omnia à primorum generibus deflectunt. Vox hac legitur Matth. 7, 6. 1. Tim. 2, 9. Apoc. 17, 4.

† ΜΑΡΘΑ, ας, ἡ, Martha. Nomen mulieris, quæ fuit soror Lazari illius, quem Christus excitavit à mortuis. Joh. 11, 1. ἔ. videtur dici à ܡܪܐ amaritudo. 2. Sam. 2, 26. מַרְאֵת מָרָה maráth

náphech, amara animo, hoc est, valdè tristis. 1. Sam. 1, 10. vel derivatur à Syriaco ܡܪܐ quod idem est cum Hebræo ܡܪܐ

magister, doctor. unde est in N. T. 1. Cor. 16, 22. μαράν, hoc est, magister seu dominus noster. Et sic Martha idem valeret quod magistra. Notetur enormis ἔ anomala ejus declinatio. Genitivum enim format per α pro μαράθης, Joh. 11, 1.

† ΜΑΡΙΑ, ας, ἡ, Maria. Matth. 1, 18. Marc. 16, 9. nomen beatæ virginis, τῆς θεοτόκου καὶ ἀπαρθεντος, Deiparæ ἔ semper-virginis. Declinatur ut Φιλία. Hebraicè

braicè מִרְיָם Mirjam. *Græcè* Μαγιάμ, ἡ, & in hac terminatione est indeclinabile. ἡ μαριάμ Luc. 2, 19. τῆς μαριάμ, τῇ μαριάμ, Luc. 2, 5. τὴν μαριάμ, Luc. 2, 16. ὡ μαριάμ, Luc. 1, 30. Radix ejus est מָרָם amarus fuit. Unde est מָרָם amarus. מָרָם amara. Hinc Mara nomen proprium loci, ab amaris aquis sic dicti. Ex. 15, 23. Nabomi de se sic loquitur Ruth 1, 20. Ne vocate me (מָרָם) Nohomi, vocate me Maram (מָרָם) eò quod amaricabit, hoc est, tristitiā affecit omnipotens me valde. Ergo Mara vel Maria significat amaram, hoc est, valde tristem, per metaph. Sicut enim amara palato accidunt injucunda, ita animo mæror. Affine verbo מָרָם mutare quod mæror hominem mutare soleat. Hinc Simeon ad beatam virginem dixit Luc. 2, 35. Quin & tuam ipsius animam trajiciet gladius, hoc est, mæror maximus, ubi videris filium hunc tuum ab hostibus rapi ad supplicium. Mariae plures in N. Test. memorantur. Mater Domini nostri Matth. 1, 16. Magdalena Luc. 8, 2. soror Marthæ Joh. 11, 5. Cleopæ uxor Luc. 24, 10. Joh. 19, 26. Jacobi minoris mater Matth. 27, 56. Marc. 15, 40. Johannis Marci mater, Act. 12, 12. Maria, quæ salutatur à Paulo Rom. 16, 6.

† MAPKOS, ὁ, Marcus, Act. 12, 12. Nomen proprium viri. Sic Latine dictus, qui natus fuit mense Martio. Sed hoc viri Hebræi nomen potius derivàvero ab Hebræo verbo מָרָם marák, hoc est, polivit, terfit. Syriacè מַרְקוּס Marcaus. [Ridicula est hæc originitio. Nam Marcus, uti notum, erat prænomen Romanorum. Judæis vero istorum temporum, sub Romanorum quippe imperio viventibus, solenne erat, duo habere nomina, unum Judaicum, alterum Romanum. Exempla ex N. T. congeffit Noldius in historia Idumæa p. 207. seqq.]

MAPMAIPΩ, ἄγῳ, resplendo, (ἀμαίρω luceo; Hebr. מִרְיָם visus) unde est μάγμαγος, candidus, &

††† Μάρμαρον, τὸ, marmor, Apoc. 18, 12.

Μαρμάρινος, ἡ, ον, marmoreus. Cant. 5, 16. σύλοι μαρμαρίνοι, columna marmorea.

MAPCTIIOS, μάρσικος, & μάρσιππος, ὁ, it.

Μαρσῦπιον & μαρσίπιον, it. μαρσυνπῆον, ὁ, τὸ, marsupium, crumena, q. μάρης σιπὴν, manus arcula. Sir. 18, 33. scribitur etiam cum duplici κ.

MAPTTP, os, ὁ, ἡ, (videtur oriri à μάγω, dirimo, qui testis sermone dirimit dubitantes, vel ab Hebr. מְרַן. locutus fuit) testis, 2. Cor. 13, 1. ἐπὶ σώματος δύο μαρτύρων καὶ τριῶν σταθήσεται πᾶν ῥῆμα, ex ore duorum aut trium testium stabile erit omne verbum. Hebraismus. hoc est, omne negotium. 2. Cor. 1, 23. μάρτυρα τὸν θεὸν ἐπικαλέσμαι, testem Deum invocō. Ponitur etiam pro eo, qui non tantum oris confessione, sed etiam sanguinis profusione veritatem cælestem obsignat, Act. 22, 20. Gen. τὸ μάρτυρος, Act. 22, 20. Dat. τῷ μάρτυρι, Acc. τὸν μάρτυρα, 2. Cor. 1, 23. Act. 1, 22. Voc. ὁ μάρτυρ. Nom. plur. οἱ μάρτυρες, Act. 1, 8. Gen. τῶν μαρτύρων, 2. Tim. 2, 2. Matth. 18, 16. Acc. τὰς μάρτυρας, Act. 6, 13. Voc. ὁ μάρτυρες. Nominativus ὁ μάρτυρ, & Dativus pl. μάρτυρσι non leguntur, sed pro iis casibus est ὁ μάρτυς, quod idem significat. Rom. 1, 9. 1. Thess. 2, 5. Phil. 1, 8, Apoc. 1, 5. & τοῖς μάρτυσι, testibus, Act. 10, 41. Heb. 10, 28. Apoc. 11, 3. Format etiam Accus. μάρτυν. Plures casus ex μάρτυς non leguntur. [Notanda hujus vocis, tum quoque derivatorum & compositorum, notio, quando notat præconem alicujus rei sive oratorem, unde apud Johannem Evangelistam de Johanne Baptista sæpius legitur, quod venerit in testimonium, & quod testatus fuerit de Christo. Significatio est non hebræa solum, sed & aliis in oriente populis vulgata. Occurrit 2. Reg. 17, 13. מְרַן, est testificatus est Dominus Israël & Judæ per manus omnium Prophetarum: h. e. prædicabit ipsis, instruxit ipsos de malitia sua, & suppliciis divinis. Et in Alcorano, Mohammedes impostor c. 2. aliquoties provocat Christianos & reliquas gentes Adferte mihi testes vestros h. e. præcones religionis vestræ. Conferantur, quæ inferius adnotata sunt.]

Μαρτύρομαι, testor, testificor, testatum facio. Legitur tantum in presenti, construitur cum Dat. Gal. 5, 3. construitur verò etiam cum Accus. μαρτύρομαι τὸν Θεόν, testor Deum, hoc est, Deum testem appello; quam syntaxin Latini quoque imitantur.

Μαρτυρία, as, ἡ, testimonium, Joh. 5, 32. Ἐ c. 19, 35. ἀληθινὴ αὐτῷ ἐστὶν ἡ μαρτυρία, verum ejus est testimonium. ἀληθὴς μαρτυρία, verum testimonium. Joh. 8, 14. Ἐ c. 21, 24. Tit. 1, 13. καλὴν μαρτυρίαν ἔχων, bonum testimonium vitæ anteactæ habere, 1. Tim. 3, 7. [instructio, commonitorium, Matth. 8, 4. ubi Christus leproso ait: Vade, ostende te sacerdoti, Ἐ offer mihi manus tuas, quod præcepit Moses, eis μαρτύριον αὐτοῖς, in testimonium ipsis: h. e. quo ipsos instruas, atque ostendas, te verbo meo vere sanatum Ἐ restitutum esse. Hæc notio itidem est hebraica: nam **אֵלֶּיךָ**, **אֵלֶּיךָ** arca testimonii Judæis erat, quæ Judæos de vera veri Dei præsentia instrueret, adeoque præsentem Deum ipsis quotidie testaretur. Ipsi Judæi **אֵלֶּיךָ**, testimonium, interpretantur per **אֵלֶּיךָ**, instructionem, in tractatu Talmudico Rosch haschanah fol. 6. 1. Huc pertinet ea significatio, quando pro concione Ἐ predicatione Evangelii accipitur. Adhibetur quoque pro certitudine aliqua de hujus vel illius rei veritate: quæ certitudo ex instructione debita oritur. 1. Joh. 5, 10. ὁ πιστεύων εἰς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν ἑαυτῷ, qui credit in filium Dei, habet testimonium apud seipsum: h. e. certitudinem de veritate filii Dei. Ex sequentibus constat, esse hic sermonem de certitudine; nam Deum mendacem facere nihil aliud est, quam de veritate ac divinitate verborum ejus desperare. Huc spectat etiam testimonium internum Spiritus S. de quo Rom. 8, 16. αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύματι ἡμῶν, ὅτι ἐσμὲν τέκνα τοῦ Θεοῦ, ille ipse spiritus contestatur spiritui nostro, quod sumus filii Dei: h. e. instruit nos Ἐ certiores nos facit, de gratia divina. Hæc uno loco monere conjunctim voluimus, ne toties essent repetenda. Uno quoque ad singula exemplo contenti fuimus, plura enim ex Concordantiis peti possunt.]

A Μαρτύριον, s, τὸ, idem quod μαρτυρία. Jac. 5, 3. εἰς μαρτύριον ὑμῶν ἔσται, in testimonium vobis erit. Hebraismus. 1. Cor. 1, 6. τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ (Genit. objecti) testimonium de CHRISTO. 2. Cor. 1, 12. τὸ μαρτύριον τῆς συνειδήσεως, testimonium conscientiae. Accipitur vulgò pro afflictione Martyrum, qui sic κατ' ἐξοχὴν dicuntur. Act. 22, 20. καὶ ὅτε ἐξεχῆτο τὸ αἷμα Στεφάνου, τὸ μαρτύριόν σου, καὶ αὐτὸς ἡμῶν ἐφείνητο, Ἐ quum effunderetur sanguis Stephani, martyris tui, ego quoque adstabam.

B Ἀμάρτυρος, s, ὁ, ἡ, testimonii expers, Act. 14, 17. Ἐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν, Deus se non reliquit sine testimonio, scilicet sui erga nos amoris.

Μαρτυρεῖν, ὠ, testor, Gal. 4, 15. μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν, testatum enim vobis facio. Matth. 23, 31. μαρτυρεῖτε ἑαυτοῖς, testamini adversus vosmetipsos. Act. 10, 43. τὰ τῶ πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσιν, huic omnes propheta testimonium dant. imperf. ἐμαρτύρεον, εν, testabar. Joh. 12, 17. ἐμαρτύρει εν ὁ ὄχλος testabatur autem populus. Luc. 4, 22. ἐμαρτύρεν (3. plur. imperf. act.) αὐτῷ, testabantur de eo. αὐτῷ pro περὶ αὐτῷ. Hebraismus. Vide Joh. Pisc. in Jude v. 14. Fut. μαρτυρήσω, testabor, Joh. 15, 26. ἐκείνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ, ille testabitur de me. Præt. perf. μεμαρτύρηκα, testatus sum. Joh. 1, 34. καὶ γὰρ εἶδον καὶ καὶ μεμαρτύρηκα, Ἐ ego vidi Ἐ testatus sum. Joh. 3, 26. ὃ σὺ μεμαρτύρηκας, cui tu testimonium perhibuisti. Joh. 5, 33. καὶ μεμαρτύρηκε τῇ ἀληθείᾳ, Ἐ testimonium dedit veritati. Joh. 19, 35. ὁ εἶδον καὶ μεμαρτύρηκε, qui vidit, testatus est. aor. 1. ἐμαρτύρησα, idem. Act. 15, 8. καὶ ὁ καρδιογνώστης τοῦ Θεοῦ ἐμαρτύρησεν αὐτοῖς, Ἐ cordium scrutator Deus dedit iis testimonium. μαρτυρέομαι, s, mihi, testimonium mihi perhibetur, testibus comprobor, testimonio confirmor. (Sic διακονέομαι, servitium mihi præstatur) Act. 22, 12. μαρτυρέμενος ὑπὸ πάντων testimonio ornatus omnium. Rom. 3, 21. μαρτυρεμένη ὑπὸ τοῦ νόμου καὶ προφητῶν comprobata testimoniis Legis Ἐ prophetarum. imperf. pass. Act. 16, 2. ὁς ἐμαρτυρεῖτο ὑπὸ τῶν ἐν Λύστρις, scilicet ὄντων, cui dabant testimonium, qui Lystris erant. Præt. pass. μεμαρτύρημαι, testimonium

nium fui consecutus. Heb. 11, 5. μαρτυρή-
ρηται εὐηγγελικῶς τῷ Θεῷ, testimonium
obtinuerat, quod gratus fuerit Deo. aor. 1.
pass. μαρτυρήθη. idem, Heb. 11, 2. μαρ-
τυρήθησαν οἱ πρεσβύτεροι, testimonio fue-
runt ornati seniores, hoc e. majores nostri,
Abrahamus, Isaacus, Jacobus, &c. ex qui-
bus nos orti sumus. Part. aet. μαρτυρέων,
ῶν, testans, Joh. 8, 18. μαρτυρέσα, ἔσα,
Joh. 4, 39. in neutro genere μαρτυρέον, ἔν,
1. Joh. 5, 6. καὶ τὸ πνεῦμά ἐστι τὸ μαρτυ-
ρῶν, & Spiritus est, qui testatur. Part. praes.
pass. μαρτυρούμεν, & με, Act. 26, 22.
μαρτυρομένη, κμένη. 1. Tim. 5, 10.

Ἀντιμαρτυρέω, ῶ, testimonium con-
trarium fero. 2. Macc. 7, 6.

Ἀπομαρτυρέω, ῶ, testimonium defero,
contestor. Cap. 12, 30.

Διαμαρτύρομαι, etiam atque etiam ob-
testor, valde testor. 1. Tim. 5, 21. Act. 18, 5.
διαμαρτυρόμενος τοῖς Ἰουδαίοις, τὸν Χριστὸν
Ἰησοῦν, etiam atque etiam testificans Judaeis,
JESUM esse CHRISTUM. imperf. med.
διαμαρτυρόμεν, & ετο. Act. 2, 40. λόγοις
πλείοσι διαμαρτύρετο, sermonibus pluribus
obtestabatur. Fut. med. διαμαρτυρήμαι,
Jer. 6, 10. aor. 1. med. διαμαρτυράμεν, ω,
ατο. Act. 23, 11. ὡς διαμαρτύρω τὰ περὶ
ἐμῶν, sicut etiam atque etiam testificatus es,
quae ad me spectant. aor. 1. med. imper.
διαμαρτύραι, ἀδω, contestare, Ex. 19, 21.
aor. 1. med. subj. διαμαρτύρωμαι, η, ηται,
(coincidit cum praes. med. subj.) Luc. 16, 28.
ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς, ἵνα μὴ. κλ.
ut obtestetur eos, ne, &c. aor. 1. med. inf.
διαμαρτύρασθαι, Act. 20, 24. denuntiare.
part. aor. 1. med. διαμαρτυρέμεν, Act.
8, 25. praet. pass. διαμεμαρτύρημαι,
1. Sam. 21, 2. condixi, à verbo διαμαρτυ-
ρέομαι.

Διαμαρτυρία, ας, ἡ, testimonium. Gen.
43, 3.

Ἐμαρτυρέω, testor. 2. Macc. 3, 36.

Καταμαρτυρέω, ῶ, testificor adversus
aliquem cum Genit. idque vi praepositionis
κατά. Matth. 27, 13. πόσα σε καταμαρτυ-
ρῶσι, quàm multa adversus te testificentur.

Προμαρτύρομαι, prænuntio, cum Accus.
1. Pet. 1, 11.

Συμμαρτυρέω, ῶ, unà testor, testimo-
nium reddo, Rom. 2, 15. συμμαρτυρέσης
(part. praes. aet.) αὐτῆς συνεδήσεως, at-

A testante ipsà conscientiā. cum Dativo.
Rom. 9, 1. συμμαρτυρέσης μοι συνεδήσεως,
attestante mihi simul conscientiā meā. Rom.
8, 16. καὶ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ πνεύ-
ματι ἡμῶν, ὅτι ἐσμὲν τέκνα Θεοῦ, & Spi-
ritus S. testatur spiritui nostro, nos esse filios
Dei. Apoc. 22, 18. συμμαρτυρέμαί γὰρ
παντὶ ἀκούοντι, enimverò una testor cuius
audienti, &c. ubi συμμαρτυρέμαί legitur
in forma media.

Ἐπιμαρτυρέω, ῶ, testimonium tribuo
cum Dat. augetur in medio. aor. 1. ἐπι-
μαρτύρησα, testimonium tribui.

B Συνεπιμαρτυρέω, ῶ, testimonium prae-
beo, Heb. 2, 4. προμαρτύρομαι, prænun-
tio, cum Accusat. 1. Pet. 1, 11.

Ψευδομάρτυρ, ος, ὁ, falsus testis, Matth.
26, 60. 1. Cor. 15, 15. ψευδομάρτυρες, falsi
testes.

Ψευδομαρτυρία, ας, ἡ, falsum testimo-
nium, Matth. 26, 59.

Ψευδομαρτυρέω, ῶ, falsum testimo-
nium dico. Matth. 19, 18. & ψευδομαρτυ-
ρήσας, non dices falsum testimonium.
Marc. 14, 56. πολλοὶ γὰρ ἐψευδομαρτύρουν,
multi enim dicebant falsum testimonium.
C Verba, quae sunt ex nominibus composita,
augentur à principio, ut ψευδομαρτυρῶ, in
imperf. ἐψευδομαρτύρουν, in aor. 1. ἐψευδο-
μαρτύρησα. Luc. 18, 20. μὴ ψευδομαρτυρή-
σης (2. sing. aor. 1. aet. subj.) ne falsum
testimonium dixeris. Praet. ἐψευδομαρτύ-
ρηκα.

ΜΑΣΑ'ΟΜΑΙ, sive μασάομαι, ῶ-
μαι, mando, ich tãue, Apoc. 16, 10. καὶ
ἐμασώλω (3. pl. imperf. med.) τὰς γλώσ-
σας αὐτῶν, & mandebant linguas suas.
affine Arabico τῷ مض المضطجع.

D Ἀμάσῃλος & ἀμώσῃλος, & ὁ, ἡ, non
mansus, non manducatus; item qui nihil
manducavit. Jobi 20, 18.

Διαμασάομαι, ῶμαι, manduco cupide
aut immodice. Sir. 31, 18. μὴ διαμασῶ (2.
sing. praes. imper.) ne esto avidus cibi.

ΜΑ'ΣΣΩ, vel μάττω. F. ξω. Praet.
μέμαχα. aor. 1. ἔμαξα, pinso, subigo. Heb.
700 item abstergo. Ab aor. 2. ἔμα-
γον fit

Μαγίς, ἰδος, ἡ, frustum. Judic. 7, 13.
μαγίς ἄρτι κριθίν, frustum panis hor-
deacei.

Μᾶζα, ης, ἡ, massa, libum, libamen, Drac. 6. 27.

Ἀπομάσσομαι, idem, Luc. 10, 11. κονιορτὸν ἀπομασόμεθα, pulverem abstergi-mus, hoc est, nihil nobis vobiscum erit com-mercii.

Ἐκμάσσω, abstergo, Job. 13, 5. imperf. ἐξέμασον, abstergebam. Luc. 7, 38. aor. 1. ἐξέμαξα, absterxi, Job. 12, 3. καὶ ἐξέμαξε τοῖς δριξίν αὐτῆς τὰς πόδας αὐτῆς, & ex-terisit pedes ejus capillis suis. perf. ἐκμέμα-χα. part. ἐκμεμαχώς. Sir. 12, 11.

ΜΑΣΤΙΞ, γος, ἡ, flagrum, flagel-lum, scutica. (μάστιξ pro ἰμάστιξ per apba-tesin, ab ἰμάσσω verbero, loris cado,) μά-στιγι ξαινόμενοι, qui scuticis caduntur. Act. 22, 24. ἐκέλευσεν αὐτὸν μάστιξιν ἀνετά-ζεσθαι, jussit, ut flagris inquireretur in eum, ubi flagra fuerunt loco tormentorum. Si-gnificat etiam morbum per metaphor. Marc. 3, 19. ἵνα αὐτῶν ἀψωνῶμαι (a. 1. med. subj.) ὅσοι ἔχον μάστιγας, ut ipsum tange-rent, quotquot tenebantur flagellis, hoc est, morbis. Sunt enim morbi flagella Dei, quibus nos castigat, nos humiliat, & in officio retinet.

Μαστιγῶω, ῶ, flagello, Hebr. 12, 6. ὃν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος, παιδεύει· μαστιγοῖ δὲ πάντα υἱὸν, ὃν παραδέχεται, i. e. quem enim amat Dominus, castigat: flagellat autem, quemcunque filium recipit, hoc est, agnoscit. Fut. μαστιγώσω. Matth. 10, 17. μα-στιγώσασιν ὑμᾶς, flagellabunt vos. Præt. aet. μεμασίγωκα. a. 1, aet. ἐμασίγωσα, flagel-lavi. Job. 19, 1.

Μασίζω, idem quod μασιγῶω, Act. 22. 25. εἰ ἄνθρωπον Ῥωμαῖον καὶ ἀκατάκριτον ἐξεσιν ὑμῖν μασίζαν; Num hominem Ro-manum, quidem indicta causa vobis licet flagellare?

ΜΑΣΤΟΣ, ῆ, ὁ, mamma, q. d. με-τὸς τῆς γάλακτος plenus lacte. μαζὸς, ῆ, ὁ, idem. Pro μαζὸς dicunt Dores μασθὸς. Luc. 11, 27. μακαρία ἡ κοιλία ἡ βασάσασά σε, καὶ μαστοί, ὅς ἐθήλασας, beatus est ven-ter, qui te portavit, & ubera, quæ suxisti. Dicitur de viro, Apoc. 1, 13. πρὸς τοῖς μα-στοῖς, ad mammillas.

ὑπομάστιος, ὑπομάστιος & ὑπομαδι-αῖος, ῆ, ὁ, submammillaris, qui adhuc est sub mamma, seu adhuc lactens, 3. Macc. 3. ἀπὸ γηραιῶ μέχρι νηπίος μέχρι

Ἀτῶν ὑπομαστίων, à sene usque ad puerum, usque ad lactentes.

ΜΑΤΗΝ, Adv. frustra, affine He-bræo מַתַּ mat, nutare, vacillare, Matth. 15, 9. μᾶτην δὲ σέβονταί με, frustra co-lunt me. vanè. Psal. 39, 15. εἰς μᾶτην, idem. Jer. 4, 30.

Μάταιος, ῆ, ὁ, ἡ, vanus. Jac. 1, 26. τέτρε μάταιος ἡ θρησκεία, hujus vana est religio: & μάταιος in f. g. ματαῖα. in n. g. μάταιον. 1. Cor. 3, 20. γινώσκε τὰς διαλογισμὰς τῶν σοφῶν, ὅτι εἰς μᾶταια, nobis cogitationes sapientum esse vanas. 1. Cor. 15, 17. ματαῖα ἡ πίστις ὑμῶν, vana est fides vestra. 1. Pet. 1, 18. ματαῖα ἡ ἀ-ναστροφὴ, vana conversatio.

Μαλαίως, adv. in vanum, sine causa. Psalm. 73, 13.

Ματαιότης, ἡ, ὁ, vanitas. Rom. 8, 20. τῇ γὰρ μαλαότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη (aor. 2. pass. indic.) & ἐκῆσα, vanitati enim creatura est subjecta, non sua sponte.

Μαλαίόομαι, ῆμαι, vanus fio, Rom. 1, 21. ἐμαλαιώθησαν, vani facti sunt.

† ΜΑΤΘΑΙΟΣ αἰς, ὁ, Matthæus. Nomen Apostoli, qui ante vocationem & conversionem fuit publicanus, & mammo-næ servivit, Matth. 9, 9. qui etiam Levi dictus fuit, de quo nomine vide suo loco. Fuit ergo binominis. Est verò hoc nomen origine Hebræum. Syriacè scribitur ܡܬܬܝܬܐ Matthai, à radice ܡܬܬ dedit. Hinc ܡܬܬܐ donum, quasi datum dicas. Dicitur ergo Matthæus quasi donatus, à Deo datus.

† ΜΑΤΘΑΝ, Matthan, Matth. 1, 15. Nomen viri ἀκλῖνον. ab Hebræo ܡܬܬܐ, hoc est, donum. nomen g. m. à radice ܡܬܬ dedit. Mem prima litera est heemanti-ca, h. e. indicat nomen verbale.

† ΜΑΤΘΑΤ, ὁ, Matthat, Luc. 3, 24. 29. Nomen viri ἀκλῖνον, ab Hebr. ܡܬܬܐ, hoc est, donum, à radice ܡܬܬ. Dicitur Matthat pro Manthat. Est enim radix ex defectivis pe & lamed num. Mem est litera heemantica.

† ΜΑΤΘΙΑΣ, α, ὁ, Matthias. Act. 1, 23. 26. nomen Apostoli, in locum Judæ proditoris suffecti. Syriacè ܡܬܬܝܐ Hebr.

Hebr. מַתָּא vox composita ex nomi-
ne דָּוֶן donum & אֱלֹהִים Deus, q. d. do-
num Dei, idemque significat, quod Græcum
Θεόδωρος. Synonyma sunt, Theodorus,
Nathanaël, Jonathan, Theodorctus, Theo-
dorus, Theodotus, Diodotus, (Thucyd.
lib. 3.) Diodorus, Dorotheus, Dorothea,
&c. q. d. A Deo datus.

† MATTAΘΑ, ὁ, Nomen viri Ἀ-
ελιτον. idem cum precedente. Luc. 3, 31.

† MATTAΘΙΑΣ, α, ὁ, Matta-
thias, nomen viri, ejusdem cum precedente
originis & flexionis. Luc. 3, 25.

ΜΑΧΟΜΑΙ, pugno, 2. Tim. 2, 24.
δὲλον τὸ Κυρίῳ & δὲ μάχεσθαι, servum Do-
mini non oportet pugnare, & δὲ πλήκην
εἶναι, qua voce utitur 1. Tim. 3, 3. & Tit.
1, 7. Fut. μαχέσμαι, item μαχήσομαι &
μαχέσομαι, pugnabo. P. μεμάχημαι ἂ
μαχέομαι, præliatus sum, pugnavi. Job.
6, 52. ἐμάχοντο (3. pl. imperf. aët. indic.)
ἐν πρὸς ἀλλήλους οἱ Ἰσραῖτις, pugnant
igitur Judei alii adversus alios, hoc est,
disceptabant inter se.

Μάχιμος, η, ον, pugna. 2. Reg. 19, 25.
Ἀπομάχομαι, depugno. 2. Macc. 12,
30. ἀπεμάχοντο (3. pl. imperf. ind.) εὐρώ-
σως, pugnant robuste seu fortiter.

Διαμάχομαι, depugno. Act. 23, 9. διε-
μάχοντο, depugnabant. perf. pass. διαμε-
μάχημαι. Sir. 51, 19. ubi alii legunt: δια-
μεμάχισαι, quod est ἂ

Διαμαχίζομαι, depugno, decerto.

Μάχη, ης, ἡ, pugna. (affine Hebræo
מַחָה machá, delebit.) 2. Tim. 2, 23.
εἰδὼς ὅτι γεννῶσι μάχας, sciens illas gigne-
re pugnas. Tit. 3, 9. μάχας νομικὰς περιέ-
σασο. (imp. med. pres.) pugnas legales
vita. Lites, jurgia, contentiones, Jac.
4, 11.

Μαχέω, pugno, unde

Μαχητής, ὁ, bellator. Aquila Jer.
50, 37.

Ἀμαχῶ, α, ὁ, ἡ, alienus à pugna, 1.
Tim. 3, 3. Tit. 3, 2.

Γνωσιμαχέω, ὦ, resipisco, quasi cum
mea ipsius cognitione & conscientia pugno.
Symmachus 2. Paral. 12, 7. ἐγνωσιμάχη-
σαν, resipuerunt.

Θεομάχῶ, α, ὁ, Deo repugnans, Act.

5, 39. μήποτε καὶ Θεομάχοι εὐρεθῆτε, ne
etiam cum Deo pugnare comperiamini.

Θεομαχέω, ὦ, Deo repugno, Act. 23, 9.
μὴ Θεομαχῶμεν, ne reluctemur Deo.

Θηριομαχέω, ὦ, cum bestiis depugno,
(ἀ θηριομάχῶ, α, ὁ, qui cum belluis pu-
gnat.) Fut. ἦσω. aor. 1. αἶτ. ἐθηριομάχη-
σα, ας, ε. 1. Cor. 15, 32.

Θυμομαχέω, ὦ, sum animo infenso,
construitur cum Dat. Act. 12, 20.

[Καταμαχέω, expugno.

Καταμάχητος, ὁ, ἡ, qui expugnari
potest.

Β Ἀκαταμάχητος, ὁ, ἡ, qui vinci aut ex-
pugnari non potest. Sapient. 5, 20. λήφε-
ται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὁσιότητα, su-
met tanquam clypeum invincibilem sancti-
tatem]

Λογομάχῶ, α, ὁ, qui contentione ver-
borum delectatur, argutator.

Λογομαχία, ας, ἡ, verborum pugna,
1. Tim. 6, 4. νοσῶν περὶ ζητήσεως καὶ λογο-
μαχίας, insaniens circa quæstiones & pu-
gnas de verbis.

Λογομαχέω, ὦ, de verbis pugnam mo-
veo, 2. Tim. 2, 14. Fut. λογομαχήσω.

Πρᾶτ. λελογομάχηκα.

Μονομάχῶ, α, ὁ, ἡ, singulari certamine pu-
gnans.

Μονομαχία, ας, ἡ, singulare certamen,
duellum.

Μονομαχέω, ὦ, singulari certamine de-
cerno. Ex μόνῳ & μάχομαι.

Ὀπλόμαχῶ, α, ὁ, ἡ, bellicosus. Jes.
13, 4. ἔθνος ὀπλόμαχον, gens bellicosa.

Πρόμαχος, α, ὁ, ἡ, propugnator, ante-
signanus.

Προμαχέω, ὦ, propugno, inter primos
seu in prima acie pugno, f. ἦσω. aor. 1.
προεμάχησα, Sap. 18, 21.

Προμαχὼν, ὠνος, ὁ, propugnaculum,
Tob. 13, 16.

Σύμμαχος, α, ὁ, ἡ, commilito, pugnae
socius. φίλος καὶ συμμαχός appellant
Græci, quos Romani amicos & socios dixe-
runt, 1. Macc. 8, 20.

Συμμαχέω, ὦ, in bello sum socius,
1. Macc. 8, 25. 27. auxilior. 2. Macc. 11, 13.
πάντα δυναμένῃ Θεῷ συμμαχῶντος αὐτοῖς,
omnipotente Deo auxiliante ipsis.

Συμμαχία, ας, ἡ, belli vel pugnae so-
cietas.

Συμμα-

Συμμαχικός, ὁ, socialis.

Συμμαχικόν, ὁ, τὸ, commilitium; copiae sociorum. Omnia à συμμαχομαι, simul pugno.

Ἐπέρμαχος, ὁ, propugnator, 2. Macc. 8, 36. item, Adjectiv.

Ἐπέρμαχος, ὁ, ἡ, Sap. 10, 20. τὴν ἐπέρμαχόν σε χεῖρα ἤνεσαν, propugnatricem manum tuam laudaverunt.

Ἐπερμαχέω, ὦ, propugno, 1. Macc. 16, 3.

Ἐπερμάχησις, εως, ἡ, propugnatio. Symmachus Exod. 12, 11.

Μάχαιρα, ας, ἡ, q. μάχην αἶρεσα, pugnam tollens, gladius, idem quod ξίφος, ὁ, τὸ, Job. 18, 10. πέτρος ἔχων μάχαιραν, Petrus habens gladium. Matth. 26, 52. ἀπέσπασε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, strinxit gladium suum. Act. 12, 2. ἀνῆλθε (aor. 1. act. indic.) Ἰάκωβον μαχαίρα, interemit Jacobum gladio. Apoc. 13, 10. εἴ τις ἐν μαχαίρα ἀποκτενεῖ, δὲ αὐτὸν ἐν μαχαίρα ἀποκτείνῃ, si quis gladio occiderit, oportet eum gladio occidi, hoc est, is rursus gladio est occidendus. ἐν μαχαίρα, Hebraismus, pro μαχαίρα. Per quem verò debet hoc fieri? Resp. per magistratum. Ergo in N. C. Test. habemus expressum mandatum de gerendo magistratu. conf. Matth. 26, 52. πάντες οἱ λαβόντες μάχαιραν, ἐν μαχαίρα ἀποκτείνονται, quicunque acceperint gladium, gladio peribunt. Ergo ex mandato DEI Gen. 9, 6. quod hic repetitur, in populo DEI aliquis esse debet, qui gladium stringat, ὅς sit executor vindictae divinae. conf. Rom. 13, 3. 4. hoc est, debet esse magistratus. Luc. 21, 24. πεσῶνται (f. 1. med. 3. pl.) σώματι μαχαίραις, cadent ore gladii, h. e. acie gladii. Hebraismus. Job. 18, 11. βάλε (aor. 2. act. imp.) τὴν μάχαιράν σε εἰς τὴν θήκην, reconde gladium tuum in vaginam. Rom. 13, 4. τὴν μάχαιραν φορεῖ, gladium gestat.

ΜΕΓΑΣ, magnus, ἡ μεγάλη, magna, τὸ μέγα, magnum. Matth. 5, 19. ὁστος μέγας κληθήσεται, hic vocabitur magnus. Matth. 7, 27. grandis, Heb. 11, 24. μωσῆς μέγας γενόμενος, Moses grandis factus. πλῶσις μεγάλη, ruina magna. Luc. 16, 26. χάσμα μέγα hiatus magnus. Genit. μέγας, Matth. 5, 35. πόλις μέγας βασιλέως, civitas est magni Regis, DEI, qui est REX regum. Luc. 17, 15. μετὰ μεγάλης φωνῆς,

Altā voce. Dat. μεγάλῳ, Act. 26, 22. μεγάλῃ, Job. 7, 37. ἡμέρα τῇ μεγάλῃ, die maximè solenni. Accus. μέγαν, Matth. 27, 60. λίθον μέγαν, saxum magnum, μεγάλην, Luc. 2, 10. μέγα, Luc. 22, 12. Nom. pl. μεγάλοι, Luc. 21, 11. graves, Apoc. 19, 5. adulti. μεγάλα. Apoc. 13, 16. τὰς μικρὰς καὶ τὰς μεγάλας, parvos et magnos, jungund. alt. μεγάλα, Apoc. 15, 3. μεγάλα καὶ θαυμαστά τὰ ἔργα σε, magna et mirabilia sunt opera tua. Genit. μεγάλων, Job. 21, 11. Apoc. 19, 18. à Genit. pl. mutato ν in σ est Adverb.

B Μεγάλως, magnoperè.

Μεγαλῶσι, Jon. pro μεγάλως, valdè, magnoperè, 3. Esd. 5.

Phil. 4, 10. Dat. μεγάλοις, Apoc. 11, 18. Acc. μεγάλας. Apoc. 13, 16. μεγάλας, Marc. 13, 2. μεγάλα, Matth. 24, 24. Apoc. 13, 5. in comparativo gradu μείζων, onos, ὁ, ἡ, major, Matth. 11, 11. Rom. 9, 12. ὁ μείζων δαλεύσει τὸν ἐλάττω, major serviet minori. Job. 13, 16. οὐκ ἐστὶ δὺλος μείζων τῷ κυρίῳ αὐτοῦ, non est servus major domino suo, 1. Job. 5, 9. ἡ μαρτυρία τῆς Θεοῦ μείζων ἐστὶ, testimonium Dei majus est. potentior,

C 1. Job. 3, 20. item ἡ μείζων, maxima, 1. Cor. 13, 13. enallage gradus, ubi comparativus ponitur pro superlativo. Sic Matth. 13, 32. μείζον τῶν λαχάνων, maximum olerum. Ejusdem enallages exempla lege Matth. 18, 1. 4. ὅς c. 23, 11. Job. 10, 29. Sir. 1, 4. μείζον, onos, τὸ, majus, Matth. 13, 32. in Genit. μείζονος, per o. g. Hebr. 6, 13. ὅς c. 9, 11. in Accus. μείζονα, Job. 15, 13. Hebr. 11, 26. Jac. 4, 6. item pro μείζονα legitur μείζω contractè Job. 5, 36. in n. g. μείζον, Jac. 3, 1. Voc. ὦ μείζων, in n. g. μείζον. Nom. pl. οἱ καὶ αἱ μείζονες, 2. Pet. 2, 11. τὰ μείζονα, Job. 5, 20. ὅς μείζω contractè. Job. 1, 50. μείζω τέτων ὄψα, majora istis videbis. ubi μείζω est Accus. pl. g. n. ὅς c. in superlativo gradu μέγιστος, ἡ, ον, maximus, a, um, 2. Pet. 1, 4.

Μεγιστῶνες, οἱ, procures, plur. num. tantum. Apoc. 6, 15. in Dat. μεγιστῶσι, Marc. 6, 21. δεῖπνον ἐπόει τοῖς μεγιστῶσιν αὐτοῦ, convivium parabat proceribus suis. Dat. sing. legitur Sir. 4, 7. μεγιστῶνι ταπεινῶ τὴν κεφαλὴν σε, magnati submitte caput tuum. Sic in plur. num. οἱ μεγάλοι, magnates, Matth. 20, 25. Marc. 10, 42.

Μεῖ-

Μεῖζον, magis, *Adv. Matth. 20, 31. item pro μεῖζων, comparativo, legitur etiam μαζότερος. 3. Joh. 6. 4. μαζότεραν τῶν ἐκ ἔχω χαράν, hoc est, majus istis gaudium non habeo.*

Μεγαλεῖα, ὦν, τὰ, manifesta facta. *Luc. 1, 49. Act. 2, 11. Dicitur ἑ in sing.*

Μεγαλεῖον, τὸ, magnificentum opus, 2. *Macc. 3, 34. δι' ἡγγελε πᾶσι τὸ μεγαλεῖον τῆς Θεᾶς, annunciatum omnibus magnificentum Dei opus. Derivatur ab adjectivo*

Μεγαλεῖος, εἷς, εἷς, magnificus, a, um. 2. *Macc. 7, 37. θεωρεῖ τὸ μεγαλεῖον αὐτῆς κράτος, considera magnificentum ejus robur.*

Μεγαλειότης, ἡ, majestas, *Luc. 9, 43. Act. 19, 27. 2. Pet. 1, 16.*

Μεγαλύνω, produco, *Matth. 23, 5. item prædico, celeberr. Luc. 1, 46. Fut. μεγαλυνῶ. aor. 1. ἐμεγάλυνα, magnum reddidi, Luc. 1, 58. præf. pass. μεγαλύνομαι. imperf. pass. ἐμεγαλυνόμην, prædicabar, Act. 19, 17. aor. 1. pass. ἐμεγαλύνθην, amplificatus fui, 2. Cor. 10, 15. μεγαλυνθῆναι, pro μεγαλυνθῆσεσθαι. Enallage temporis. Vid. notas J. Camerarii. Fut. 1. pass. μεγαλυνθῆσομαι, magnificabor, Phil. 1, 20.*

Μεγαλωσύνη, ἡ, majestas, *Hebr. 1, 3. ἑ c. 8, 1. Judæ 6. 25. Scribitur ἑ μεγαλοσύνη, per o. Aquila Psalm. 131, 1.*

Μεγάλωμα, ατος, τὸ, magnificentia. *Jerem. 48, 16. Alii legunt μεγαλείωμα.*

Μεγεθος, εος, τὸ, magnitudo, *Eph. 1, 19.*

Μεγεθύνω, magnifico. *Aquila Num. 6, 5.*

Ἐυμεγέθης, εος, ὁ, ἡ, ingens, procerus, *Bar. 3, 26.*

Παμμεγέθης, εος, ὁ, ἡ, maximus. *Symmachus Psalm. 68, 31.*

Ἵπερμεγεθος, εος, τὸ, excelsa magnitudo. *Aquila Psalm. 8, 2.*

Ἵπερμεγέθης, εος, ὁ, ἡ, valde magnus. *Aquila ἑ Symmachus Psalm. 16, 3.*

ΜΕΘΥΝ, vos, τὸ, vinum, sic dictum, ὅτι μεθύησι, hoc est, μεθεμμένους ποιεῖ, remissos reddit, temetum, unde abstemius, q. d. absque temeto, αἶνος.

Μέθη, ἡ, ebrietas, *Luc. 21, 34. Rom. 13, 13.*

Μεθύω. Fut. ὕσω. ebrius sum, inebrio, (*Athenæus ex Aristotele ait μεθύειν pro*

μετὰ τὸ θύειν dici, post sacrificia solebant convivari. vide 1. Cor. 10, 20. 21.) *Apoc. 17, 6. Metaphor. inundo, Sir. 39, 22. ὡς κατὰ κλυσμός ἐξηράν ἐμέθυσεν, sicut diluvium inebriavit aridam. aor. 1. pass. ἐμέθυθην, inebriatus sum, Apoc. 17, 2. largiter bibi, sum benè potus, Joh. 2, 10. ὅταν μεθύσῃσι, (aor. 1. pass. subj. 3. plur.) postquam affatim biberunt. ubi ex usu lingue Hebrææ non temulentiam, sed paulo hilariorum potationem significat, quando liberalius, intra modestiæ tamen fines genio indulgetur. Conf. Gen. 43, 34, ἐπὶ οὖν καὶ ἐμέθυθησαν μετ' αὐτῶν, biberunt ἑ inebriati sunt cum eo.*

Μέθυσμα, ατος, τὸ, ebrietas. *Hoseæ 4, 11.*

Μεθύσκω, ebrium reddo. μεθύσκομαι, inebrior, vino obruor. *Legitur tantum in præfenti Luc. 12, 45. Eph. 5, 18. μὴ μεθύσκεσθε οἶνω, ἐν ᾧ ἔστιν ἁσυχία, ne inebriamini vino, in quo est luxur.*

Μέθυσος, ε, ὁ, ἡ, ebriosus, a. 1. Cor. 5, 11. *Atticè etiam μεθύση, ἡ, temulenta.*

Ἀμέθυσος, ε, ὁ, ἡ, nomen gemmæ. *Apoc. 21, 20. Sic dicta est quod ebrietati resistat. Plin. lib. 27. c. 9. ἑ l. 14. c. 2.*

ΜΕΙΔΑΪΩ, ὦ, seu μαδέω, ὦ, rideo, subrideo. fut. ἥσω. aor. 1. ἐμεῖδῃσα, perf. μεμεῖδῃκα.

Ἀμαδῆς, εος, ὁ, ἡ, risus expers; tristis, terricus.

Μειδιάζω vel μαδιάω, ὦ, rideo leniter; idem quod μειδάω, *Sir. 21, 20. f. ἁσώ.*

Μειδίαιμα, vel μειδίασμα, ατος, τὸ, risus, idem quod

Μεῖδημα, lenis risus.

ΜΕΙΡΩ, seu potius μείρομαι, partior, divido. Præf. pass. εἰμαρμαι cum spiritu aspero, pro μέμαρμαι, *Atticè, unde est εἰμαρμένη, ἡ, fatum, fatalis necessitas. vocatur etiam πεπωμένη. vide infra πέρας. Præf. med. μέμορα, ἑ per metathesin ἑμμορα, nactus sum, idem quod ἑλαχον, ἑτυχον, ἑ construitur cum Genit.*

Μόρος, ε, ὁ, pars, mors.

Μοῖρα, ας, ἡ, portio, fatum.

Ἀμοιγος, ε, ὁ, ἡ, parte carens. *Sap. 2, 9,*

Ἰσήμειγος, ἑ

Ἰσόμοιγος, ε, ὁ, ἡ, cui portio par & æqualis cum cæteris datur. 2. *Macc. 8, 30.*

Ἰσομοιρέω, ὦ, æquam portionem capio.

Ἰσομοιρία, ας, ἡ, æqualis portio.

Μεμψίμοιρος, querulus, qui non acquiescit in eo loco & vita, in qua Deus eum collocavit, Jude 6. 16.

Μέρ, ε, τὸ, pars. ἀπὸ μέρους, ex parte, Rom. 11, 25. aliquatenus, Rom. 15, 15. ἐκ μέρους quadantenus, 1. Cor. 13, 9. 2. Cor. 2, 5. ἀπὸ μέρους, quadantenus. 1. Cor. 12, 27. ἐκ μέρους, particulatim. 1. Pet. 4, 16. ἐν τῷ μέρει τάτῳ, hac in parte, 1. Cor. 11, 18. μέρ (accus. casus. subaudi κατὰ) τι πισεύω, partim credo. ἀνὰ μέρ, vicissim, 1. Cor. 14, 27. ἔχεν μέρ ἐν τινὶ πράγματι, pro μετέχεν, participem esse alicujus rei. Apoc. 20, 6. Joh. 13, 8. ἂν ἔχῃς μέρος μετ' ἐμοῦ, nihil habebis mecum commune. Sic Luc. 12, 46. καὶ τὸ μέρος αὐτῆς μετὰ τῶν ἀπίστων θήσῃ, partemque cum infidis ei statuet, seu assignabit: quos infidos Matth. 24, 51. vocat hypocritas. In phrasi partem ponere, ὅς, est Hebraismus. κατὰ μέρ singulatim. Heb. 9, 5. Αἵ. 23, 6. ἐν μέρ τῶν σαδδουκαίων, una secta Sadduceeorum. ibid. 6. 9. οἱ γραμματεῖς τῶν μέρους τῶν Φαρισαίων, hoc est, scribæ qui faciebant cum Phariseis, Αἵ. 19, 27. τὸ μέρος, scilicet ἡμῶν, quod nobis peculiare est, seu unde quaestus ad nos redire solet. ἐν μέρει, respectu. Col. 2, 16. ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς, aut respectu festi, 1. Pet. 4, 16.

Μέρη, η, ἑων ὦν, τὰ, partes, tractus, plagæ, regiones. Αἵ. 20, 2. διελθὼν τὰ μέρη ἐκεῖνα, quum peragrasset illas regiones. Eph. 4, 9. ὅς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς, in infimas terræ partes. Sapè subintelligitur hoc plurale. Luc. 23, 33. Marc. 2, 2. ὥς μὴκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ (scilicet μέρη) πρὸς τὴν θύραν, ut non caperent eos neque loca, quæ circa januam erant. Luc. 22, 69. καθήμενος ἐκ δεξιῶν scilicet μερῶν, sedens a dextris.

Μεγαλομερής, εὖ, ὁ, ἡ, magnis constans partibus, magnificus, 3. Macc. 5. μετὰ μεγαλομερῆς ἐπιφανείας, cum magnifica apparitione, illustri magnificentia sua declaratione.

Μεγαλομερῶς, adv. magnificè, lautè, splendide, 2. Macc. 4, 22. alii μεγαλοπρεπῶς.

Πολυμερής, εὖ, ὁ, καὶ ἡ, multis partibus constans.

Πολυμερῶς, Adv. multifariam, multis vicibus. Hebr. 1, 1.

Τετραμερής, εὖ, ὁ, ἡ, quadripartitus, neut. τετραμερῆς, 2. Macc. 8, 21.

Μερίς, ἰδος, ἡ, pars, portio, Luc. 10, 42. τὴν ἀγαθὴν μερίδα ἐξελέξατο (a. i. med.) bonam partem elegit. communio, 2. Cor. 6, 15. τίς μερίς πιστῶ μετὰ ἀπίστων; Quæ communicatio fidei cum infidei?

Μεριτεύομαι, partior. Jobi 40, 25.

Μερίζω, divido. Fut. μερίσω. Præter. μεμέρισκα, pro quo legitur aor. 1. aet. ἐμέρισκα, partitus sum, Rom. 12, 3. ἐκάσῳ, ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισε μέτρον πίστεως, prout cuique Deus partitus est seu distribuit mensuram fidei. Heb. 7, 2. ὧ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισε, cui decimas ex omnibus partibus dedit. præf. pass. μερίζομαι, dividor, dissideo. Est enim dissidium nihil aliud, quàm animorum divisio. Præter. pass. μεμέρισμαι, divisus sum. 1. Cor. 1, 13. μεμέρισται ὁ Χριστός; Num divisus est Christus? Paulò aliter accipitur 1. Cor. 7, 33. vel 34. μεμέρισται ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος, discretæ sunt uxor & virgo, hoc est, magnum inter eas est discrimen, non eodem modo se habent. aor. 1. pass. ἐμερίσθην, dissedi, Matth. 12, 26. εἰ ὁ σατανᾶς ἐφ' ἑαυτὸν ἐμερίσθῃ, si Satanas secum ipso vel adversus seipsum dissidet. Ergò μερισθῆναι ἐφ' ἑαυτὸν, est secum ipso dissidere. ibid. 6. 25. μερισθῆναι κατ' ἑαυτῶν. κατ' ἑαυτῆς, idem. πᾶσα πόλις μερισθεῖσα κατ' ἑαυτῆς, & σαθήσεται, omnis civitas dissidens adversus seipsam, non stabit. a. 1. med. ἐμερισάμην, ὦ, ατο, divisi, partitus sum. Luc. 12, 13. διδάσκαλε, εἰπὲς τῷ ἀδελφῷ μου, μερίσασθαι (aor. 1. med. inf.) μετ' ἐμοῦ κληρονομίαν, Magister, dic fratri meo, ut partiatur mecum hereditatem.

Μερισμός, ὅς, ὁ, distributio, Heb. 2, 4. divisio, Heb. 4, 12.

Μεριστής, ὅς, ὁ, partitor, Luc. 12, 14.

Ἀπομερίζω, attribuo, 2. Macc. 12, 27.

Διαμερίζω, partior, Marc. 15, 24. διαμερίζον (3. plur. imperf. aet. indic.) τὰ ἱμάτια αὐτῶν partiti sunt vestimenta ejus, (non dividerunt, seu diffecerunt) Αἵ. 2, 45. διαμερίζον αὐτὰ πᾶσι, dividebunt seu distribuebant ea inter omnes. aor. 1. aet. διαμέρισσα, ας, ε. aor. 1. aet. imper. διαμέρισον, αἶτω.

άτω. Luc. 22, 17. διαμερίζετε (2. plur. aor. 1. act. imper.) ἑαυτοῖς τὸ ποτήριον, distribuite inter vos poculum, hoc est, alter alteri porrigat. διαμερίζομαι, idem, Matth. 27, 35. διεμερίσαντο (aor. 1. med.) dividerunt. Dissideo, Luc. 11, 17. βασιλεία ἰφ' ἑαυτὴν διαμεριδῆσα (aor. 1. pass. part.) regnum adversus se dissidens. Luc. 12, 53. διαμεριδῆσεται (fut. 1. pass. indic.) πατήρ ἰφ' υἱῷ, dissidebit pater adversus filium. ibid. v. 52. ἔσονται γὰρ ἀπὸ τῆ νῦν πέντε ἐν οἴκῳ ἐνὶ διαμεμερισμένοι (part. praet. pass.) erunt enim ex hoc tempore quinque in una domo dissidentes.

Διαμερισμός, ὅ, dissidium, Luc. 12, 51.

Καταμερίζω, divido, participo. Levit. 25, 46.

Συμερίζομαι, unā partem capio, 1. Cor. 9, 13. cum Dativ. τῷ θυσιάζοντι συμερίζονται, altaris partem una capiunt, sic geniesen des Altars mit. Α συμερίζω est

Συμμορία, ας, ἡ, collegium, tribus, quā voce Demosthenes utitur.

Συμμορίτης, ὅ, collega.

ΜΕΛΑΘΡΟΝ, ὅ, τὸ, trabs, tignum. 1. Reg. 7, 4.

Μελαθρόω, ὦ, contigno, trabibus connecto. 1. Reg. 7, 5.

ΜΕΛΑΣ, αινά, αν, niger, a, um, (ex μὴ non ἔσ' λάω video. Nigredo imitatur tenebras) Apoc. 6, 5. Ἰππὸς μέλας, equus niger, ibid. v. 12. καὶ ὁ ἥλιος ἐγένετο μέλας, ἔσ' sol factus est niger. Genit. μέλανος, μελαίνης. Matth. 5, 36. ὁ δύνανται μίαν τρίχα λευκὴν ἢ μελαίναν ποιῆσαι, non potes unum capillum album aut nigrum facere.

Μέλαν, ανος, τὸ, subst. atramentum, 2. Cor. 3, 3. ἐγγεγραμμένη, ἔσ' μέλανι, ἀλλὰ πνεύματι θεῷ ζῶντος, scripta non atramento, sed Spiritu Dei viventis. 2. Joh. 12. διὰ χάριτος καὶ μέλανος, charta ἔσ' atramento. 3. Joh. 8, 13. ὁ θέλω διὰ μέλανος καὶ παλάμῃ σοι γράψαι, nolo atramento ἔσ' calamo tibi scribere.

Μελανία, ας, ἡ, nigredo; it. vultus tetricus, Sir. 19, 20. συγκεκυφὼς μελανίᾳ, qui incurvatus tetrico vultu incedit; aut qui pullo habitu quandam probitatis ἔσ' sancti-

monia opinionem affeclat. Conf. Matth. 6, 16.

Μελανόω, ὦ, nigrum reddo, Ep. Jer. 21. μεμελανωμένοι ἀπὸ τῆ καπνῆ, nigri facti à fumo. Idem quod

Μελαίνω, nigrum facio, infusco.

† ΜΕΛΕΑ, ὅ, Melea, nomen proprium viri ἀκλιτον, seu potius μελεῦς, τῆ μελεῦ Luc. 3, 31. vulgata versio Melcha. Sed derivatur à radice מלך malè, plenus fuit. מלך implevit. à quā voce est Græcum μέλα, valde, Melea ergo, q. d. plenus, abundans.

Β ΜΕΛΕΙ, curæ est. μέλαι μοι, curo. μέλαι σοι, curas. Fut. μελήσει. Præter. μεμήληκε, ἔσ' per syncop. μεμήληκε apud poetas. part. μεμηλώς, cujus cura geritur, item qui curat. ἰλ. ε. μέγα πρότοιο μεμηλώς, nimis opes curans: nimis ad rem attentus: inhians opibus. Matth. 22, 16. ὁ μέλαι σοι περὶ ἀδελφῶν, tu curas nullum si de neminem. Marc. 4, 38. ὁ μέλαι σοι, ὅτε ὑποκλύμεθα; non est tibi cura, quod perimus, hoc est, nil moraris interitum nostrum? Joh. 12, 6. περὶ τῶν πτωχῶν ἔμελεν (3. pers. sing. imperf. act.) pauperes curaret. Construitur etiam sine præpositione cum solo Genit. 1. Cor. 9, 9. μὴ τῶν βοῶν μέλαι τῷ θεῷ; num Deo boves curæ sunt? Act. 18, 17. καὶ ἀδελφῶν τῶν Γαλιλίων ἐμελεν, (3. sing. imperf.) neque quicquam eorum Gallioni curæ erat. 1. Cor. 7, 21. ὁ ἀλλος ἐκλήθη; μὴ σοι μελέτω, servus vocatus es? ne sit tibi cura. μελέτω hic est 3. sing. præf. imper. act.

Μελέτη, ης, ἡ, meditatio. Eccles. 12, 12.

Μελετικός, ἡ, ὁν, meditans. Ezech. D 7, 16.

Μελετάω, ὦ, meditor, 1. Tim. 4, 15. ταῦτα μελέτα, (2. sing. præf. act. imper.) hac meditare. Marc. 13, 11. μηδὲ μελετάτε, neque meditamini. Fut. μελετήσω. aor. 1. ἐμελέτησα, Act. 4, 25. λαοὶ ἐμελέτησαν κενὰ, populi meditati sunt vana.

Διαμελετάω, ὦ, meditor. Symmachus Psalm. 76, 13.

Ἐκμελετάω, ὦ, meditor, exerceo. 2. Macc. 15, 12. ἐκ παιδὸς ἐκμεμελετηκότα τὰ τῆς ἀρετῆς, qui à puero exercuerat ea quæ sunt virtutis.

Ἐμμε-

Ἐμμελετάω, ὦ, meditor.

Ἐμμελέτημα, ατος, τὸ, meditatio; it. quod arte & ingenio efficitur. Sap. 13, 10. ἄργυρον τέχνης ἐμμελέτημα, argentum, singulari arte fabrefactum

Προμελετάω, ὦ, præmeditor, Luc. 21, 14. μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι, non. præmeditari defensionem. Dicitur etiam μέλομαι, curo, cum Genit. μέλεται ponitur etiam pro μέλει. Fut. μελήσεται.

Ἐπιμελής, εὐς, ὁ, ἡ, diligens, gnarus, impiger, sollicitus.

Ἐπιμελῶς, sollicitè, accuratè, Luc. 15, 8.

Ἐπιμέλεια, ας, ἡ, cura, Act. 27, 3. ἐπιμελείας τυχεῖν, curari.

Ἐπιμελέομαι, ἔμαι, curam ago, verbum med. cum Genit. Luc. 10, 34. καὶ ἐπιμελήθη (aor. 1. pass.) αὐτῶ, ἔ ejus curam egit. ibid. 6. 35. ἐπιμελήθητι (imper. aor. 1. pass.) αὐτῶ, curam ipsius gere.

Μεταμέλομαι, πœnitet me. 2. Cor. 7, 8. imperfectum, ibid. μετεμελόμην, πœnitebat me, aor. 1. pass. μετεμελήθην, πœnituit me. Matth. 27, 3. In bonam partem accipitur Matth. 21, 29. ὕστερον δὲ μεταμεληθεὶς (part. a. 1. pass.) ἀπῆλθε, ubi μεταμεληθεὶς idem est quod μελανοήσας. Fut. 1. pass. μελαμεληθήσομαι, πœnitebit me, Heb. 7, 21. ὤμοσε Κύριος, καὶ ἔ μελαμεληθήσεται, jurabit Dominus, ἔ non πœnitebit eum.

Μελαμέλεια, ας, ἡ, πœnitentia.

Ἀμεταμέλητος, ὁ, ἡ, cujus nos non πœnitet, Rom. 11, 29. 2. Cor. 7, 10.

Μετάνηλος, α, ὁ, πœnitentia, 3. Ματθ. 2. ἔδαμῶς εἰς μετάνηλον ἦλθεν ἐπιτιμηθεὶς, nequaquam in πœnitentiam venit castigatus.

Ἀμελής, εὐς, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ ἀμελές, D negligentia.

Ἀμέλεια, ας, ἡ, incuria.

Ἀμελέω, ὦ, negligo. cum Genit. 1. Tim. 4, 14. μὴ ἀμέλει τῷ ἐν σοὶ χαρίσματός, ne negligito donum, quod in te est. Fut. ἀμελήσω. 2. Pet. 1, 12. διὸ ἔκ ἀμελήσω ὑμᾶς αἰεὶ ὑπομιμνήσκειν περὶ τῶν, quare non intermittam vos semper commonefacere de hisce. Hic ὑμᾶς non regitur ab ἀμελήσω, sed ab ὑπομιμνήσκειν. Et ἔκ ἀμελήσω idem quod ἔκ παύσομαι, aor. 1. ἠμέλησα, despexi, Heb. 8, 9. καὶ γὰρ ἠμέ-

λησα, αὐτῶν, ἔ ego despexi eos. Fr. Jun. neglexi ipsos. Matth. 22, 5. οἱ δὲ ἀμελήσαντες (part. aor. 1. act.) ἀπῆλθεν, illi verò hæc non curantes, abierunt.

ΜΕΛΙ, τος, τὸ, (ἀ γλῶσσα γλυκαίνει-
σαι, dulcescere, conf. Ps. 119, 103.) mel, Matth. 3, 4. μέλι ἄγριον, mel sylvestre. Apoc. 10, 9. ἔσται γλυκὺ, ὡς μέλι, erit dulce, scilicet illud volumen, tanquam mel. Pind. κόρον δ' ἔχει καὶ τὸ μέλι, etiam mellis nos capit satietas.

Μελίττα vel μέλισσα, ης, ἡ, apis. Sir. 11, 3.

Β Μελισσών, ὦνος, ὁ, apiarium. 1. Sam. 14, 26.

Μελίσσιος, α, ὁ, apiarius. Luc. 24, 42.

† ΜΕΛΙΤΗ, ης, ἡ, Méliota, Act. 28. 1. nomen insule inter Epirum & Italiam sita versus Siciliam, in Mari mediterraneo, origine Græcum. μέλι, ιτος, τὸ, mel, q. d. melliflua, μελιτίνη. hinc μελίτη.

ΜΕΛΛΩ, futurus sum. Matth. 2, 13. μέλλει ζητεῖν, quæsiturus est. ib. c. 17, 22. μέλλει ὁ υἱὸς τῷ ἀνθρώπῳ παραδίδεται εἰς χεῖρας, tradendus est filius hominis in manus &c. Aliquando redundat, Act. 23, 30. ἔ c. 27, 10. μέλλειν ἔσεσθαι. Imperf. ἔμελλον, futurus erat. Luc. 10, 1. ἔμελλον αὐτὸς ἔρχεσθαι, ipse venturus erat. pro ἔμελλον dicitur etiam Atticè ἡμελλον, Luc. 7, 2. Job. 4, 47. ἔ c. 18, 32. Fut. μελήσω. Matth. 24, 6. μελήσετε δὲ ἀκέειν πολέμους, futurum autem est, ut audiat bellum. μέλλω etiam significat cunctor, Act. 22, 16. καὶ νῦν τί μέλλεις; ἔ nunc quid cunctaris? incipio, Act. 27, 2. μέλλοντες πλεῖν incipientes navigare. Alii navigaturi: ubi potius animi voluntas, quam tempus innuitur. εἰς τὸ μέλλον, in posterum, seu in futurum, 1. Tim. 6, 19. Rom. 8, 38. ἔτε ἐνεσῶτα, ἔτε μέλλοντα, neque presentia, neque futura. ζῶν (1. Tim. 4, 8.) δόξα (Rom. 8, 18.) πόλις (Hebr. 6, 13.) ὄργη (Luc. 3, 7.) μέλλεσθαι, ἔ c. vita, gloria, civitas, ira futura.

ΜΕΛΟΣ, εὐς, τὸ, membrum, ab Hebr. מַל mal, secare, Jac. 3, 5. γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστὶ, lingua parvum membrum est. 1. Cor. 6, 15. ἔκ οἴδατε, ὅτι τὰ σώματα ὑμῶν μέλη (nom. plur.) Χριστοῦ εἰσιν; An nescitis, corpora vestra esse membra

membra Christi? Matth. 5, 29. ἀπόληται (aor. 2. med. subj.) ἐν τῶν μελῶν (gen. plur.) σκ, pereat unum ex membris tuis. Rom. 7, 5. 23. ἐν τοῖς μέλεσι (dat. plur.) μκ, in membris meis. 1. Cor. 12, 18. ὁ θεὸς ἐθετο (3. sing. aor. 2. med. indic.) τὰ μέλη (Accus. plur.) Deus constituit membra, suo singula loco. carmen aptis membris seu pedibus constans (ⲙⲗⲏ dictio) Sir. 32, 7.

Μελωδός, ὅς, ὁ, qui rhythmos canit. Symmachus Psalm. 68, 26.

Μελωδία, canticum, melodia. Aquila Jobi 35, 10.

Μελωδέω, ὦ, modulator, concino. Aquila Psalm. 71, 22.

Μελώδημα, ἄλως, τὸ, canticum. Aquila Psalm. 4, 1.

Μελίζω. Fut. σῶ. membratim concido. aor. 1. αἶ. ἐμέλισα Jud. 20, 6. item modulator.

Ἐυμελής, ἑός, ὁ, ἡ, canorus, suavissonus. Sap. 17, 19.

Ἐυμέλεια, ας, ἡ, apta modulatio.

Πλημελής, ἑός, ὁ, καὶ ἡ, inconcinnus, absopus, contra normam modulationis. ex πλὴν ἔς μέλος, q. d. sine modulatione, sine harmonia, ubi est confusio ἔς κακοφωνία.

Πλημελέω, ὦ, pecco, transgredior, LXX. interpretibus est admodum tritum. πλημελεῖν εἰς τινά, peccare in aliquem, augetur à principio.

Πλημελέεια, ας, ἡ, peccatum ex ignorantia, incuria, aut oblivione admissum. Lev. 7, 7. 37. vel delictum, hoc est, peccatum omissionis. Metaphora desumpta à Muscis.

Πλημελέημα, ατος, τὸ, peccatum, delictum.

Πλημελέησις, εὠς, ἡ, iniquitas, delictum. Lev. 5, 19. ἐπλημελέησε γὰρ πλημελέειν πλημελέησιν, deliquit n. delinquendo delictum; Hebraism.

Μέλπω, q. μέλος ἔπω, canto. ἐπῶ, εῶ, τὸ, verbum, res. item carmen. Decompos. est

Προαναμέλπω, praecono, Sap. 18, 9.

† M E Λ X I, ὁ, Melchi. Nomen viri ἀκλίτον. Luc. 3, 24. 28. Hebr. ⲙⲗⲏ rex meus. vox conjuncta ex duabus. jod in

A fine est affixum i. pers. ex pronomine ⲙⲗⲏ ego. vox separata est ⲙⲗⲏ rex, à radice ⲙⲗⲏ regnavit.

† M E Λ X I Σ E Δ E K, ὁ, Melchisedecus, nomen indeclinabile viri. compositum ex ⲙⲗⲏ rex & ⲙⲗⲏ justitia, q. d. rex justitiae, hoc est, rex justus. Hebr. 5, 6. ἔ cap. 7, 1. Hebr. ⲙⲗⲏ ⲙⲗⲏ Gen. 14, 18. fuit ⲙⲗⲏ ⲙⲗⲏ rex Schalem, quae urbs deinde dicta fuit Jerusalem. Nec tantum rex fuit, sed etiam sacerdos Dei ex celsi, typus Domini nostri JESV CHRISTI. Heb. 7, 1.

††† M E M B P A' N A, ας, ἡ, membrana. proprie pellis exterior, quae membrum tegit. deinde per metonym. materiae chartae pergamena. 2. Tim. 4, 13.

M E M Φ O M A I (q. μῶμον φάω, convivium dico) Fut. φουμαι, conqueror, Marc. 7, 2. ἐμέμφαντο (3. plur. a. 1. med. indic.) exprospularunt. Succenseo, Rom. 9, 19. Incuso, Heb. 8, 8. μεμφόμεν γὰρ (scilicet αὐτήν, nempe τὴν πρώτην διαθήκην) αὐτοῖς λέγα, in eo scilicet testamento aliquid desiderans, iis dicit. Th. B. vertit incusans. Verbum μέμφομαι rarius construitur cum Dat. sapientius cum Accusat.

Μομφή, ἡς, ἡ, querela, ἔχεν μομφὴν πρὸς τινά, habere querelam adversus aliquem, Col. 3, 13.

Μέμψις, εὠς, ἡ, querela, reprehensio. Eleganter Sap. 13, 6. ἀπὸ ἐπὶ τέτοις ἐστὶ μέμψις ὀλίγη, at hi minus reprehendendi sunt.

Ἀμεμπτος, ὁ, ἡ, inculpatus, Luc. 1, 6. ἦσαν δὲ δίκαιοι ἀμώβτεροι ἐνώπιον τοῦ θεοῦ, ἀμεμπτοί: erant vero justī ambo coram Deo, irreprehensibiles. In quo nihil potest desiderari. Heb. 8, 7. εἰ ἡ πρώτη ἐκείνη (διαθήκη) ἦν ἀμεμπτος, si prius illud (testamentum) tale fuisset, ut nihil in eo posset desiderari.

Ἀμέμπως. Adverb. inculpate. 1. Thess. 5, 23.

Ἀπομέμφομαι, accusatio. Jobi 33, 27. τότε ἀπομέμψεται (3. sing. fut. 1. aet.) ἄνθρωπος, tunc accusabit homo.

Καταμέμφομαι, reprehendo. Genesi 44, 4.

Πολυμεμφής, εὖς, ὅ, ἡ, querulus, A Nonnus.

M E N conj. discret. quidem. Solet hanc particulam excipere δὲ verò, de quo suprā. Matth. 9, 38. ὁ μὲν θείσμιος πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι, ipsa quidem messis est multa, operarii verò pauci. Jac. 2, 8. tamen 2. Tim. 2, 19. Jude 6. 8. δὲ non subjicitur Joh. 11, 16.

M E N O Σ, εἶ, τὸ, animus, ira; It. vis, robur: quasi ἀ μένω, maneo. Hinc

Δυσμενής, εὖς, ὅ, ἡ, malevolus, inimicus.

Δυσμένεια, ας, ἡ, animus malè erga aliquem affectus, odium, inimicitia. 2. Macc. 6, 29.

Δυσμενῶς, adverb. inimicè, hostiliter.

Εὐμενής, εἶ, ὅ, ἡ, benevolus, benignus.

Εὐμένεια, ας, ἡ, benevolentia, animus benè in aliquem affectus.

Εὐμενῶς, adverb. beniguè.

M E N Ω (affine Hebraeo מָנָה man-
sie, habitatio) maneo, Joh. 8, 35. Habito, Act. 28, 16. pro ἀναμένω expecto, Act. 20, 5. cum Acc. pro περιμένω Act. 20, 23. λέγων ὅτι δεσμά με καὶ θλίψεις μένουσιν, dicens vincula & afflictiones me manere. duro, 2. Cor. 9, 9. 2. Tim. 3, 14. σὺ δὲ μένε (imper. pres.) ἐν οἷς ἐμαρτες, at tu maneto in iis, quæ didicisti. ἐν οἷς, pro ἐν ταῖς, οἷς. Hellenismus. diversor, Luc. 10, 7. Act. 20, 15. vivo, supersum, 1. Cor. 15, 6. ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, ex quibus plerique vivunt (seu supersunt) usque adhuc, manent scil. in vita. Eodem sensu accipitur Joh. 21, 22. Act. 20, 23. θλίψεις με μένουσιν, afflictiones me manent. Latini-
smus, h. e. mihi eventura sunt. Rom. 9, 11. ἵνα ἡ κατ' ἐκλογὴν τῆ θεῆ πρόθεσις μὲνη (3. sing. pres. act. subj.) ut propositum Dei, quod pertinet ad electionem, maneret. Luc. 10, 7. μένετε (2. pl. pres. act. imper.) manere, hoc est, hospitium vobis deligite, quod alia voce Græci dicerent καταλύετε. Hebr. מָנָה Infinit. μένειν, manere, scilicet in vobis. Joh. 21, 22. Conf. 1. Cor. 15, 6. part. μένων, manens, 2. Joh. 6, 9. μένους, Heb. 13, 14. & γὰρ ἔχομεν ὧδε μένουσιν πόλιν, non enim habemus hic stabilem civitatem. in g. n. μένον, manens, Joh. 1, 33. Act. 5, 4. ἀχὶ μένον σοι ἔμενε; nuncne dum manebat,

tibi? Imperf. ἔμενον, manebam, Joh. 1, 32. expectabam. Act. 20, 5. ἔμενον (pro περιμένον) ἡμεῖς, expectabant nos. Fut. μενῶ, manebo, Phil. 1, 25. Præter. act. μεμένηκα, mansi, quod legitur in διαμένω, Luc. 22, 28. aor. 1. act. ἔμεινα mansi, Matth. 11, 23. in imper. μένον. Matth. 26, 38. μένετε, manete. in subj. μένω, ης, η, maneam, Joh. 15, 4. 1. Tim. 2, 15. εἰάν μὲνωσι pro μείνη, si manserint scil. mulier. Synesis. Non enim ibi sermo est de individuo, sed de sexu muliebri, cui rectè, quoad sensum, respondet pluralis numerus. aor. 1. act. inf. μείναι, manere, Act. 9, 43. & c. 18, 20. ἐπε πλείονα χρόνον μείναι, diutius manere. durare. Apoc. 17, 10. part. aor. 1. act. μείνας, ας, αν, manens, Act. 20, 15. καὶ μείναντες, & quum diversati fuissetus. aor. 2. act. ἔμενον. Act. 20, 5. Præter. med. μέμονα, unde est nomen

Μονή, ης, ἡ, habitatio, Joh. 14, 2. μονὴν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν, apud eum habitabimus.

Μόνιμος, ὅ, ἡ, stabilis.

Μίμνω, idem quod μένω, ἰλ. p. μίμνομεν, cum Acc. sustinemus hostem irruentem.

Ἀναμένω, expecto, cum Accus. 1. Thess. 1, 10.

Ἀναμονή, ης, ἡ, patientia. Symmachus Psalm. 39, 8.

Διαμένω, permaneo, Luc. 1, 22. καὶ διέμεινε κωφός, & permansit mutus, scilicet ad tempus. ibidem c. 22, 28. ὑμεῖς δὲ ἐσθε οἱ διαμεμνημένοι (part. præter. act. nom. plur.) μετ' ἐμῶ ἐν τοῖς πειρασμοῖς μὲν, vos autem ii estis, qui permansistis mecum in tentationibus meis.

Εμμένω, permaneo, constructur cum Dat. sine præpositione ἐν, Act. 14, 22. & cum præpositione ἐν Gal. 3, 10. Heb. 8, 9. & ἐνέμεσαν (3. plur. aor. 1. act.) ἐν τῇ διαθήκῃ μὲν, illi non perstiterunt in illo meo pacto. ἐπιμένω, persevero, persisto, permaneo, Fut. ἐπιμενῶ. Rom. 6, 1 ἐπιμενῶμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, permanebimus in peccato? aor. 1. act. ἐπέμενα, ας, ε. Act. 12, 16. ὁ δὲ πέτρῳ ἐπέμεινε κρούων, Petrus verò pergebat pulsare. aor. 2. act. ἐπέμενον. Joh. 8, 7. ὡς ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτὸν, cum perseverarent interrogare eum. Verba cessan-

di & perseverandi construi solent cum participio.

Ἐμμονος, 8, δ, ἥ, perpetuus, perseverans, Levit. 13, 51.

Ἐπίμονος, 8, δ, ἥ, stabilis : respondet hebraico עֲמֻנָה, fidelis. Symmachus. Deut. 28, 59.

Καταμένω, cōmmoror, Act. 1, 13.

Παραμένω, permaneo, Jac. 1, 25. 1. Cor. 26, 6. πρὸς ὑμᾶς δὲ τυχὸν παραμενῶ, apud vos fortè permanebo.

Συμπαράμενω, simul permaneo, cum. Dat. Phil. 1, 25.

Περιμένω, cum Accus. exspecto, Act. B 1, 4.

Προσμένω, permaneo, cum Dat. Marc. 8, 2. ἡμέρας τρεῖς προσμένει μοι, tres dies permanent apud me. 1. Tim. 5, 5. προσμένα ταῖς δεήσεσι, permanent in precationibus.

ὑπομένω, cum Accus. tolero, 1. Cor. 13, 7. πάντα ὑπομένει, omnia tolerat charitas, multas injurias deborat. Sustineo. Heb. 12, 7. εἰς παιδείαν ὑπομένετε, si disciplinam sustinetis. vel uno verbo, si castigamini. Sensus est, si castigamini, Deus vobiscum tanquam cum filiis agit. Sine casu persevero. 2. Tim. 2, 12. patior. Rom. 12, 12. τῇ θλίψει ὑπομένοντες, in afflictione patientes. Fut. ὑπομενῶ, sufferam. 1. Pet. 2, 20. Præt. aet. ὑπομεμένηκα, as, e. part. præt. aet. ὑπομεμενηκώς, ότος, ό, Heb. 12, 3. a. 1. aet. ὑπέμεινα, toleravi, Heb. 12, 2. ὑπέμεινε σταυρόν, toleravit crucem. Hebr. 10, 32. ποδὲν ἂν ἄθλησιν ὑπεμείνατε (2. plur. aor. 1. aet. indic.) ingens certamen sustinulistis. Remansi, Luc. 2, 43. Exspecto, Ps. 27. ὑπόμεινον (2. sing. aor. 1. aet. imper.) τὸν Κύριον, exspecta DOMINVM. Ps. 40, 2. ὑπομένων ὑπέμεινα, exspectando exspectavi. D Hebraismus. hoc est, indefinenter exspectavi. Præt. med, ὑπομέμωνα, unde est

ὑπομονή, ἥς, ἥ, tolerantia. Rom. 15, 5. Luc. 8, 15. ἐν ὑπομονῇ, pro di ὑπομονῆς per patientiam. Hebrais. Luc. 21, 19. ἐν ὑπομονῇ, ubi ἐν ex Hebraismo redundat. Rom. 8, 25. di ὑπομονῆς per tolerantiam. Hebr. 12, 1. di ὑπομονῆς, constanter. patiens exspectatio, 2. Thess. 3, 5. εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ, ad patientem exspectationem, quā scil. exspectatis Christum rediturum ad judicandum vivos & mortuos, passivè ergo

A hic accipitur pro exspectatione, quā Christus à nobis exspectatur. 1. Thess. 1, 3. τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος, spem tolerantem. Est Hypallage.

MEPIMNA, ἥς, ἥ, cura, Matth. 13, 22. μεριμναὶ βιωτικαί, sollicitudines hujus vitæ. Luc. 21, 34. μεριμνα videtur dici παρὰ τὸ μερίζαν τὸν νῦν, à dividenda & distrahenda mente. Nam, ut Virgilius loquitur Aeneid. 4. cura

-- animum nunc huc; nunc dividit illuc,

In partesque rapit varias.

Μεριμνάω, ὦ, curo, sollicitè & anxie cogito. Matth. 6, 28. περὶ ἐνδύματος τί μεριμνᾶτε; de vestibus cur solliciti estis? F. μεριμνήσω, sollicitus ero. Matth. 6, 34. ἡ αὔριον μεριμνήσει τὰ ἐαυτῆς, crastinus dies sollicitus erit de rebus suis. Phil. 2, 20. εἰδέναι γὰρ ἔχω ἰσόψυχον, ός τις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει, neminem enim habeo pari animo præditum, qui sincerè de rebus vestris sit sollicitus. aor. 1. aet. ἐμεριμνήσα, legitur tantum in subj. Matth. 6, 34. μὴ ἐν μεριμνήσῃτε εἰς τὴν αὔριον, ne igitur sitis solliciti in diem crastinum. εἰς τὴν αὔριον pro τῇ αὔριον. Hebraismus. vide supra eis. Luc. 12, 12. μὴ μεριμνᾶτε (imp. præs.) τῇ ψυχῇ ὑμῶν, ne solliciti estote de vita vestra. Ajunt quidam τὸ φροντίζαν in bonam, μεριμναν verò & μεριμνῶν in malam partem accipi. Et si id fiat frequenter, non tamen semper, testantur exempla seqq. 2. Cor. 11, 28. 1. Pet. 5, 7. 1. Cor. 7, 34. Phil. 2, 20. &c.

Ἀμεριμνῶ, ό, ἡ, securus, a, curis vacuus, a, Matth. 28, 14. ὑμᾶς ἀμεριμνας ποιήσομεν, vos securos præstabimus.

Ἀμεριμνως, adv. sine cura, confidenter. Symmachus Judic. 18, 7.

Ἀμεριμνία, as, ἡ, securitas. Symmachus Psalm. 60, 10. & 108, 10.

Ἀμεριμνέω, ὦ, sine cura sum, Symmachus Psalm. 36, 8. υἱοὶ δὲ τῶν ἀνθρώπων ὑπὸ σκίαν τῶν πτερυγῶν σου ἀμεριμνήσῃ, filii vero hominum sub umbra alarum tuarum a sollicitudine liberi sunt. Sperare. Aquila Psalm. 62, 9. ἀμεριμνεῖτε ἐν αὐτῷ ἐν παντί καιρῷ, λαός, sperate in eo omni tempore, populus.

Λυσιμεριμνῶ, ό, ἡ, curas pellens, est vini epithetum.

Προμεριμνάω, antè sum sollicitus, *Marc.* 13, 11.

† ΜΕΣΟΠΟΤΑΜΙΑ, us, η, Mesopotamia. Nomen regionis, majoris Asiae & Syriae pars, compositum ex μέσος, medius, & ποταμός, fluvius, q. d. inter-amnis, sita inter Tigridem & Euphratem, flumina nobilissima, quibus fluminibus veluti insula quaedam amœnissima, cingitur. In quo ipso loco paradisum fuisse, veri est simile. *Act.* 7, 2. Hebraice verò vocatur **אַרָם נַחְרָאִים** Arám naharájim, hoc est, Syria duorum fluviorum, q. d. Syria interamnis. Est enim **אַרָם נַחְרָאִים** dualis numeri, & significat duo flumina. à singulari **נַחְרָא** fluvius. in pl. num. **נַחְרָאִים**. *Es.* 18, 2. in duali num. **נַחְרָאִים** Naharájim, *Gen.* 24, 10. à radice **נָחַר** fluxit. Vocatur etiam **אַרְצָא פְּתָא** campus Syriae, hoc est, Syria campestris. Appellatur etiam simpliciter **פְּתָא** campus κατ' ἐξοχήν. Hebr. **פְּתָא אַרָם** verò Aram est nomen proprium viri. *Gen.* 10, 22. prout pleraque regiones à primo incolá nomen suum acceperunt **אַרָם** à **אַרָם** altum esse. **אַרָם** Syrus. *Gen.* 25, 20. nomen gentile, qui est ex Mesopotamiá. Dagesch forte in Mem videtur hic indicare radicem **אַרָם** attolli, elevari.

ΜΕΣΟΣ, η, ον, medius, a, um, (Chald. **ܡܝܬܬܐ** partiri, dimidiare) *Act.* 1, 18. *Joh.* 19, 18. εἰς τὸ μέσον, in medium, *Marc.* 14, 60. *Luc.* 6, 8. μέσης νυκτός, mediá nocta, *Matth.* 25, 6. ὁ κατὰ μέσον τῆς νυκτός, *Act.* 27, 27. eodem sensu; ubi μέσον, & τὸ, substantivè ponitur pro medietate. κατὰ μέσον, pro κατὰ μεσότητα. praepositio subintelligitur. *Matth.* 14, 24. τὸ δὲ πλοῖον ἦδη μέσον τῆς θαλάσσης ἦν, navigium verò jam in medio maris erat. Ellipsis praepositionis κατὰ. μέσον pro κατὰ μέσον. Sic *Luc.* 17, 11. διὰ μέσῃ Σαμαρείας, per medietatem Samariae, hoc est, διὰ τῆς Σαμαρείας, per Samariam. *Luc.* 10, 3. ὡς ἄρνας ἐν μέσῳ λύκων, hic ἐν μέσῳ ponitur pro εἰς μέσον. Heterosis Hebraica. ἀνὰ μέσον, 1. *Cor.* 6, 5. idem est quod ἐν τῷ μέσῳ, Hebraice **בֵּין**, Graece, μεταξὺ, Latine,

A inter, diceretur. *Gen.* 9, 13. ἀνὰ μέσον ἐμῆ καὶ ὑμῶν, inter me & vos. *Matth.* 13, 25. ἀνὰ μέσον τῶ σίτου, inter triticum. μέσον etiam adverbialiter ponitur cum Genit. *Matth.* 14, 24. Ionice ponitur μέσος pro μέσον (vide libellum meum de Dialectis N. T.) Paulò aliter usurpatur μέσος *Joh.* 1, 26. μέσος δὲ ὑμῶν ἔστηκεν, pro ἐν μέσῳ ὑμῶν, sed in medio vestrum stat. *Joh.* 19, 18. μέσον δὲ τὸν Ἰησοῦν, pro ἐν μέσῳ, in medio verò Jesum. *Joh.* 20, 26. καὶ ἔστη εἰς τὸ μέσον, pro ἐν τῷ μέσῳ, & stetit in medio. *Act.* 26, 13. ἡμέρας μέσης, scil. ἔσης, in ipso meridie. Latinismus est, quum Graeci dicunt αἶρεν ἐκ μέσῃ, è medio tollere, hoc est, occidere. *Col.* 2, 14. Sic εἶς ἐκ μέσῃ γένηται, (aor. 2. med. subj.) donec è medio sublatus fuerit.

Μεσάζω, sum in medio, medius. f. ἄσω, *Sap.* 18, 14. νυκτὸς μεσαζέσης, nocte media (existente.)

Μεσίτης, & ὁ, mediator, 1. *Tim.* 2, 5. εἰς γὰρ Θεὸς, εἰς καὶ μεσίτης Θεὸς καὶ ἀνθρώπων, nam unus est Deus, unus etiam mediator Dei & hominum. internuntius, *Gal.* 3, 19.

C Μεσιτεύω, interpono me, *Heb.* 6, 17. ἐμεσίτευσεν ὁρκῷ, intervenit vel fidejussit jujejurando. Fr. Jun. confirmavit.

Μεσῶ, ὦ, medius sum. Fut. ὡσω. Praet. μεμέσωνκα. *Joh.* 7, 14. τῆς ἐορτῆς μεσέσης, festo medio.

Μεσότης, ητος, η, medietas, medium.

† ΜΕΣΣΙΑΣ, α, ὁ, Messias, *Joh.* 1, 42. cognomen Domini nostri JESV, quo officium ejus triplex indicatur. Hebraum origine **מָשִׁיחַ**, hoc est, unctus, à radice **מָשַׁח** unxit, idem quod χριστός. *Joh.* 4, 25, vide χρίω.

D ΜΕΣΤΟΣ, η, ὄν, (affine Syriaco **ܡܬܝܬܐ** sufficientia) plenus, refertus, a, um, cum Genit. *Joh.* 19, 29. σκεῦος ὄξυς μεσόν, vas aceto plenum. per metaphoram accipitur *Matth.* 23, 28. ἔσωθεν δὲ μεσοὶ εἰτε ὑποκριταί, intus verò pleni estis hypocritae. *Jac.* 3, 17. μεσῇ ἐλέει, plena misericordia.

Μεσῶ, ὦ. Fut. ὡσω. P. μεμέσωκα, tepleo. μεσόμεαι, ἔμαι, plenus sum, *Act.* 2, 13. γλεύκας μεμεσώμενοι εἰσὶ, vino dulci pleni sunt, h. e. ἐμεθύθησαν, inebriati sunt,

sunt, prout & Germani dicunt, sic sunt A in N. T. Verò legimus ἐν τῇ χειρὶ, Apoc. voll.

META', præpositio cum Genitivo, cum. Luc. 5, 34. ἐφ' ᾧ ὁ νυμφίος μετ' αὐτῶν ἐστὶ, quamdiu sponsus cum illis est. Luc. 11, 7. μετ' ἐμῶν, mecum. 1. Joh. 1, 6. κοινωνίαν ἔχειν μετὰ τῷ Θεῷ, communionem habere cum Deo. Joh. 3, 26. ὅς ἦν μετὰ σῶν, qui apud te erat. σῶν hic retinet accentum, post præpositionem, quod plerumque fieri solet. Sic. Act. 18, 10. μετὰ σῶν, tecum. Joh. 17, 21. ἐν σοὶ, in te. Luc. 16, 2. περὶ σῶν, de te. Act. 26, 2. ἐπὶ σῶν, &c. Matth. 12, 30. ὁ μὴ ὢν μετ' ἐμῶν, qui non est mecum, hoc est, qui non stat à partibus meis. Matth. 17, 3. μετ' αὐτῶν συλλαλῶντες (pro συλλαλῶντες αὐτῶν, Marc. 9, 4.) cum eo colloquentes. Joh. 6, 43. μὴ γογγύζετε μετ' ἁλλήλων, ne murmurate inter vos. Luc. 24, 5. τί ζητᾶτε ζῶντα μετὰ νεκρῶν; Quid inter mortuos queritis viventem? Act. 14, 27. ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν, pro di' αὐτῶν, quæ Deus fecisset per eos. Apoc. 11, 7. ποιήσει πόλεμον μετ' αὐτῶν, geret bellum adversus eos, vel cum iis. Apoc. 1, 7. μετὰ νεφελῶν, super nubibus. Act. 15, 4. ὅσα ὁ Θεὸς ἐποίησε μετ' αὐτῶν, quæcumque Deus per ipsos effecerat. Hebr. 11, 31. μετ' εὐρήνης, pacificè. Luc. 1, 72. μετ' αὐτῆς, erga eam. Luc. 10, 37. ὁ ποιήσας ἔλεος μετ' αὐτῶν, qui exercuit misericordiam erga eum. Cum Accusativo, post, Joh. 3, 22. μετὰ ταῦτα ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς, post hæc venit Jesus. Matth. 27, 63. μετὰ τρεῖς ἡμέρας ἐγείρομαι, pro ἐγερθήσομαι, hoc est, post triduum resurgam. Enallage temporis. Sic Marc. 9, 2. μετ' ἡμέρας ἕξ, sexto post die. Act. 28, 11. μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας, post tres verò menses. Luc. 15, 13. μετ' 8 πολλὰς ἡμέρας, non multo post. Notetur D μετὰ Θεοῖς μετ' 8 pro 8 μετὰ. Act. 13, 15. μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῶ νόμου, post lectionem legis verò. Act. 15, 13. μετὰ δὲ τὸ σιγῆσαι, postquam verò conticuisse. ubi τὸ σιγῆσαι (aor. 1. inf.) construitur cum μετὰ tanquam nomen, quæ in lingua Græca singularis elegantia est. Sic 1. Cor. 11, 25. μετὰ τὸ δεῖναι, postquam cœnassent. Heb. 10, 15. μετὰ τὸ προεφηκέναι, postquam prius dixisset. ibid. 6. 26. μετὰ τὸ λαβεῖν, postquam accepimus. μετὰ χειρὸς ἔχειν τι, in manibus aliquid habere, phrasis usitata:

A in N. T. Verò legimus ἐν τῇ χειρὶ, Apoc. 14, 14.

METALLON, 8, τὸ, metallum; fodina, 1. Macc. 8, 3. ex μετὰ ἑῶν, quia aliud post aliud eruitur.

Μεταλλεύω, metalla eruo; it. transformo, Sap. 16, 25.

METAZT', Adv. inter cum Genit. à μετὰ, quod apud poetas cum Dativo valet inter. ἱλιάδ. λ. 743. εἴην ὅρα μετὰ προμάχοισι, steti inter primos pugnatores, hoc est, steti in prima acie. Luc. 16, 26. μεταξὺ ἡμῶν καὶ ὑμῶν, inter nos & vos. Act. 12, 6. κοιμώμενοι μετὰ δύο στρατιωτῶν, dormiens inter duos milites. Sic Matth. 18, 15. & c. 23, 35. & Luc. 11, 51. de loco dicitur. De tempore legitur adverbialiter Joh. 4, 31. ἐν δὲ τῷ μεταξὺ scilicet χρόνῳ, interea temporis, interim. Act. 13, 42. εἰς τὸ μεταξὺ σάββατον, pro εἰς σάββατον τὸ μεταξὺ scilicet ὅν, intra proximè sequens sabbatum. Sic dicimus μεταξὺ λόγων, inter loquendum. Rom. 2, 15. μεταξὺ ἁλλήλων, inter se invicem. Act. 15, 9. & δὲν διέκρινε μεταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν nihilque discrevit inter nos Judæos, & illos gentes.

METEΩΡΟΣ, 8, ὁ, ἡ, sublimis, editus, ex μετὰ ἑῶν attollo. ἵππος μετέωρος, equus, qui posterioribus pedibus insistens se erigit. μετέωρα dicuntur apud Philosophos, cometa, pluvia, unde Aristoteles scripsit 4. libros, quos vocat μετεωρολογικά. item μετέωρος est, qui in alto seu pelago navigat: & navis, quæ in pelago versatur, μετέωρος dicitur apud Demosth. & Thucyd. Significat etiam superbum. Suidas: μετέωρος ἦν ἡ ἑλλάς παρὰ Θουκυδίδην, ἀντὶ τῶ ἐνεκίνητο καὶ ἐχ' ἡσυχάζον, superba erat Græcia apud Thucydidem, propter quem moti fuerant & non acquiescebant.

Μετεωρίζω, in sublime tollo. Fut. ἵσω. Præf. μεμετεωρίζω. præf. pass. μετεωρίζομαι, animo sum suspensio. Luc. 12, 29. μὴ μετεωρίζεσθε, ne estote animo suspensio (pro quo apud Matthæum c. 6, 25. μὴ μεριμνᾶτε, ne estote solliciti.) Joh. Pisc. ne in sublime tollamini. Syrus, ne distrahatur cogitatio vestra.

Μετεωρισμός, 8, ὁ, elevatio in sublime, sublimitas, Sir. 23, 4.

ΜΕΤΡΟΝ, 8, τὸ, mensura, (Hebr.

ἡ μετρί) Matth. 7, 2. ἐν ᾧ μέτρῳ (Hebraismus pro ᾧ μέτρῳ) μετρεῖτε, quā mensura metimini. τῷ αὐτῷ μέτρῳ, eadem mensura, Luc. 6, 38. ἢ ἐκ μέτρῳ, non ex mensura, hoc est, abundantissime. Joh. 3, 34. (κατὰ τὸ μέτρον, juxta mensuram, parcè, Eph. 4, 7.) 2. Cor. 10, 13. ἢ ἐμέτρισεν ἡμῖν θεὸς μέτρῳ, qua mensus est nobis Deus mensurā; ubi τὸ μέτρῳ, non refertur ad Deum, sed ad præcedens ἢ, vel ad nomen κανόνος. Apud Matthæum legimus c. 23, 32. καὶ ὑμεῖς πληρώσατε (imper. aor. 1. aet. 2. pers. pl.) τὸ μέτρον τῶν πατέρων ὑμῶν, vos quoque complete mensuram patrum vestrorum. proverbium Hebraicum, h. e. pergite vos quoque imitari majores vestros, cumulate peccata peccatis, donec tandem improbitas vestra ad summum perveniat gradum. Sic Gen. 15. Deus Abrahamo exponit causam, cur non statim ei Amorrhæos tradat exscindendos. ἔγω γὰρ (φησὶν) ἀναπεπλήρωται αἱ ἁμαρτίαι τῶν Ἀμορρηαίων, nondum enim (ait) completa sunt iniquitates Amorrhæorum.

Μετρέω, metior, Luc. 6, 38. τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ, ᾧ μετρεῖτε, eadem enim mensura, qua metimini. 2. Cor. 10, 12. ἐν ἑαυτοῖς ἑαυτὰς μετρῶντες, in sese seipsos metiuntur, hoc est, vanā freti persuasionē plus sibi arroganti quā fas est. Similis est, ἔτι tamen hic dissimilis elegantia Latina, metiri se pede suo. Fut. μετρήσω, metiar. aor. 1. aet. ἐμέτρησα, mensus sum, cum Accus. Apoc. 21, 16. καὶ ἐμέτρησε τὸ τεῖχος αὐτῆς, ἔτι mensus est murum ejus, seu mœnia ejus. Es. 40, 12. τίς ἐμέτρησε τῇ χειρὶ τὸ ὕδωρ καὶ τὸν ἄραρον σπινθῆμα; quis mensus est manu aquam ἔτι cælum spiritum? præf. pass. μετρέομαι, ἔμαι, mensuror. aor. 1. pass. ἐμετρήθην, unde est fut. 1. pass. μετρηθήσομαι, mensurabor, Marc. 4, 24.

Ἀντιμετρέω, ᾧ, vicissim metior. ἀντιμετρέομαι, ἔμαι, vicissim mensuror. Fut. 1. pass. ἀντιμετρηθήσεσθε ὑμεῖς. Matth. 7, 2. Luc. 6, 38. rursus mensurabitur vobis.

Διαμετρέω, ᾧ, dimetior. Symmachus Psalm. 48, 14. ἔτι 2. Sam. 8, 2.

Διαμέτρησις, εὐς, ἡ, dimensio. Incertus Jerem. 31, 39.

Ἐκμετρέω, metior. Deut. 21, 2.

Καταμετρέω, ᾧ, divido. Numer. 34, 29.

Καταμέτρησις, εὐς, ἡ, dimensio. Aquila Jobi 28, 25.

Μετρητής, ἢ, ὁ, amphora Attica, non Romana, cadus. Continebat autem amphora Attica tres urnas, urna octodecim constituunt culeum, ein Juder Wein. Joh. 2, 6. Turpiter ergo hic errant ἔτι mentiuntur pictores, qui urceos pingere solent.

Μέτριος, ἢ, ὁ, mediocris, modum non excedens. Sir. 31, 20.

Μετρίως, parum, Act. 20, 12.

Μετριάζω, moderor. Nehem. 2, 2.

Ἀμετρον, ἢ, τὸ, immensum, εἰς τὰ ἄμετρα καυχᾶσθαι, gloriari de iis, quæ Deus nobis non est admensus. 2. Cor. 10, 13. 15.

Ἀμέτρητος, ἢ, ὁ, ἡ, immensus, Bar. 3, 15.

Περίμετρος, ἢ, ὁ, ἡ, orbiculari rotunditate dimensus; perimeter, ambitus, Sir. 50, 3. θαλάσσης τὸ περίμετρον, maris ambitus. 3. Macc. 4. ἀπλέτω περίμετρον, ingenti ambitu.

Πρόμετρος, ἢ, ὁ, ἡ, procerus. 2. Sam. 21, 20.

Σύμμετρος, ἢ, ὁ, ἡ, ad mensuram aptatus. Jerem. 22, 14.

Γεωμετρία, αἰς, ἡ, geometria, terræ mensura, ex γῆα, contra γῆ, terra. Jesh. 34, 11. σπικρίον γεωμετρίας, funis geometricus, eine Meß-Kette.

Γεωμετρικός, ἢ, ὁ, ἡ, geometricus. Zachar. 2, 1. χοινίον γεωμετρικόν, idem.

Δίμετρον, ἢ, τὸ, mensura binæ. 2. Reg. 7, 1. 16. 18.

Σιτομέτριον, ἢ, τὸ, demensum, Luc. 12, 42.

Σιτομετρέω, ᾧ, frumentum divido. Genes. 47, 12.

MH, Adverbium prohibendi, ne, ἔτι construitur cum imper. Matth. 6, 7. μὴ βαττολογήσατε (aor. 1. aet. imper.) ne eadem blaterate, Luc. 11, 7. μὴ μοι κόπας πάρεχε, ne facesse mihi negotium. Luc. 12, 11. 22. μὴ μεριμνᾶτε, ne solliciti estote. 1. Cor. 7, 21. μὴ σοι μελέτω, ne tibi sit cura, ne cura. Eph. 5, 18. μὴ μεθύσκεσθε, ne inebriamini. Aliquando imperativus subauditur, ut Gal. 5, 13. μόνον μὴ τὴν ἐλευθερίαν, supple μετατίθετε, (prout accipitur hoc verbum Judæ 6. 4.) ne libertatem transferte seu arripite, ἔτι. Construitur etiam cum optativo. Rom. 3, 4. μὴ γένοι-

γενοίτο, absit. cum subjunctivō. Act. 23, 9. *μη θεομαχῶμεν, ne repugnemus DEO. Θεομαχεῖν idem quod ἀντιμάχεσθαι Θεῷ. cum infinitivo. Luc. 9, 3. μήτε ἔχειν pro ἔχετε, neque habete. Rom. 2, 21. κηρύσσω μή κλέπτειν, publicè docens, ne furare. Phocyl. ψεύδεα μή βάζειν, mendacia ne dicite. βάζω verbum Poëticum ἀντὶ τῷ λέγω, ἀγορεύω, pro lego, verba facio. Valet etiam idem quod Ne vel ἵνα μή, 2. Cor. 11, 16. πάλιν λέγω, μή τις με δόξῃ (3. pers. a. i. act. subj.) ἄφρονά εἶναι, rursus dico, ne quis me putet amentem esse. 1. Cor. 10, 12. μή πέση (a. 2. subj.) ne cadat. Valet etiam idem quod non. 1. Cor. 5, 9. Ἔc. 9, 6. τῷ μη ἐργάζεσθαι, non laborandi. Luc. 20, 27. ἀντιλέγοντες ἀνάσσειν μή εἶναι, dicentes, resurrectionem non esse. Nota hic aut μή redundare, aut pro ἀντιλέγοντες legendum λέγοντες. Alii tamen ἀντιλέγοντες hic vertunt contententes. [non tam. Luca 14, 12. ὅταν ποιῇς ἄριστον ἢ δεῖπνον, μή φῶναι τὰς φίλους σὺ, quando facies prandium aut cœnam, non tam invitabis amicos tuos. Joh. 6, 27. ἐργάζεσθε μή τὴν βρωσιν τὴν ἀπολλυμένην, Versamini circa cibum, non tam huiusmodi, qui perit.] & μή nequaquam, Gal. 4, 30. Luc. 13, 35. Duplex negatio fortius negat. μήποτε vide in ὅτε. μήπως in ὡς, μήτε nunquid, in τὶς. item est ἐρωτηματικόν, hoc est, interrogativum, Ἔc. valet idem quod num, annon? 1. Cor. 9, 4. μή ἔχουεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; *annon habemus potestatem edendi & bibendi?* φαγεῖν, πιεῖν sunt aor. 2. inf. ab indicativo ἐφαγον, ἐπιον ibid. 8. μή κατὰ ἀνθρώπον ταῦτα λαλῶ; *num secundum hominem hæc dico?* 2. Tim. 2, 25. μή ποτε δῶ experiendo, an Deus det illis, Ἔc. ἵνα μή, ne, Phil. 2, 27. ἵνα μή λύπησῃς (aor. 2. act. subj.) ne tristitia afficerer. εἰ μή, nisi, Marc. 2, 7. τίς δύναται ἀφίεναι ἁμαρτίας, εἰ μή εἰς ὁ Θεός; quis potest remittere peccata, nisi solus Deus? Sed, Matth. 12, 4. εἰ μή τοῖς ἱερεῦσι νόμοις, sed sacerdotibus suis. Joh. 17, 12. εἰ μή ὁ υἱὸς τῆς ἀπωλείας, ubi vetus interpres, nisi filius perditionis, malè vertendum, sed filius ille perditionis, hoc est, perditissimus ille. Sic Gal. 1, 7. idque per Hebraïsmum.*

Conf. Gen. 24, 38. ubi **וְלֹא**

אֵין Sic *ἀπὸν μή* pro ἀπὸ. Gal. 2, 16. Matth. 12, 4. 1. Cor. 12, 17. Apoc. 9, 4. Ἔc. 21, 27. per eundem Hebraïsmum.

† **ΜΗΔΟΣ**, s, ὁ, Medus. Sunt verò Medi populi, maris Caspii versus orientem accolæ. Act. 2, 9. Hinc

Μηδία, αs, ἡ, Media, quæ est provincia Asiæ. Plin. lib. 6. c. 26. Hanc sic appellatam à Madai **מַדַּי** Japheti filio, Josephus lib. 1. c. 14. Judaic. antiquit. refert: Hieronymus ipsam inter flumina Indum & Tigrim collocat. Jer. 25, 25. **מַדַּי** Madai verò Gen. 10, 2. qui primus Medorum genti nomen indidisse fertur, sic dictus à **מד** mensura, vel vestis, quæ est corporis nostri mensura. **מדד** dimensio. **מדד** **שׁוֹן** vir dimensionis, hoc est, procerus, 1. Chr. 20, 9. à radice **מדד** contractè **מד** mensus est. Unde etiam est inferiorum Germanorum meten, pro quo superiores Germani dicunt messen. Madai ergo Japheti filius, à quo postea Media ita dicta fuit, à metiendo nomen accepit.

ΜΗΚΟΣ, eos, τὸ, longitudo, Eph. 3, 18. τί τὸ πλάτος, καὶ μήκος, καὶ βάθος, καὶ ὕψος, quæ sit illa latitudo, & longitudo, & profunditas, & altitudo.

Μηκύνω, produco. **μηκύνομαι**, in longitudinem excreasco. Marc. 4, 27. Pro μήκος dicunt **δορ** **μακός**, unde est μακρός, de quo supra.

Ἀνδρομήκης, eos, ὁ, ἡ, virilem staturam habens.

Ἐπιμήκης, eos, ὁ, ἡ, prælongus, procerus, prolixus. Bar. 3, 24.

Ἐυμήκης, eos, ὁ, ἡ, longus, sublimis. Deuter. 9, 2.

Ἰπερμήκης, eos, ὁ, ἡ, præmagnus. Numer. 13, 33.

ΜΗΛΟΝ, s, τὸ, ovis, pecus.

Μηλωτή, ἡs, ἡ, exuvium, pellis ovi detracta. ovilla pellis. Heb. 11, 37. Significat etiam **μηλον**, malum primà longà, pomum. Cantic. 4, 3. **δορ** **μαλον**, unde Latini vocem hanc habent.

Μηλέα, αs, ἡ, malus arbor.

ΜΗΝ, μηνός, ὁ, mensis, Luc. 1, 36. ἕκτος μὴν ἕκτος, hic est mensis sextus. Dac.

μηνί, Luc. 1, 26. Acc. μῆνα, Apoc. 9, 15, pl. A
μῆνες, μηνῶν, μήνεσι, μῆνας, Act. 28, 11.
μετὰ δὲ τρεῖς μῆνας, post tres menses verò.

Μηνιαῖος, αἷα, αἷον, menstruus, a, um.
unius mensis, Levit. 27, 6.

Μήνισκος, ἄ, ὅ, lunula, torques. Jesa.
3, 18.

Ἑμμενος, ὅ, ἡ, καὶ τὸ ἑμμενον, idem,
ἑμμεναῖα. ἑμμενοι καθαρίσεις, menstruae
purgationes.

Δεκαμηνιαῖος, decemestris seu decem-
mensium. Sap. 7, 2. ἐν κοιλίᾳ μητρὸς ἐγλύ-
φησάμην δεκαμηνιαῖος, in utero matris for-
matus sum caro decemestri scil. tempore.

Δωδεκάμηνον, ἄ, τὸ, tempus duodecim
mensium. Dan. 4, 26.

Διχομηνία, ας, ἡ, dimidiatus mensis,
cum dimidia parte prateriit; quo tempore
pleno orbe fulget luna. Hinc ὅ plenilu-
nium significat. Sir. 39, 12. ὥς διχομηνία
ἐπληρώθην, sicut plenilunium repletus sum.
Ex δέχα, cujus thema δὲς, ὅ μὴν.

Τετράμηνον, ἄ, τὸ, quadrimestre spa-
tium, Joh. 4, 35.

Νεμηνία, ας, ἡ, novilunium, calendæ;
q. νεομηνία, quod legitur 1. Sam. 20, 5. ex
νέος, novus, ὅ μὴν, Col. 2, 16.

Προνεμηνία, ας, ἡ, antenovilunium,
dies qui praecedit novam lunam, Judith.
8, 6.

Τρίμηνον, ἄ, τὸ, trimestre spatium,
Heb. 12, 23. Joh. 4, 35. ἔτι τετράμηνον
ἔστι, adhuc quadrimestre spatium superest.
Sic

Ἑξάμηνος, qui sex mensium est, se-
mestris.

Ἑπτάμηνος, qui septem mensium est.

Ὀκτάμηνος, qui octo mensium est &c.

Πάμηνος, per omnes menses durans,
&c. Hinc videtur

Μήνη, luna, derivari, Doricè μῶνα, cui
affine est Germanicum VVesterwaldicum,
der Monat.

Σκοτομηνία, ας, ἡ, nox illunis.

M H N, particula, quæ aliis subjungi so-
let. ἡ μὴν, certè. Heb. 6, 14. separatim
apud Plat. Xenoph. idem quod δὲ, ὥμως.
Doricè μῶν.

M H N I Σ, ιος, ἡ, ira permanens, q. ἀ-
μένω.

Μηνίω, iram exerceo, f. ἰσω. aor. 1. ἐμή-
νισα, Sir. 10, 6.

Μηνιδμός, ἄ, ὅ, ira divina, odium divi-
num adversus delinquentes.

Μήνιμα, ατος, τὸ, idem.

Μηνιάω, ὦ, Atticum pro μηνίω, iram ex-
erceo. Hinc

Μηνίαμα, ατος, τὸ, idem quod μήνιμα,
Sir. 40, 5.

M H N T Ω, indico, significo, nuntio.
Fut. μηνύσω. Præter. μεμήνυκα, quo utitur
Plato. a. 1. act. ἐμήνυσσα, Luc. 20, 37. ἐμή-
νυσεν, significavit. Joh. 11, 57. ἵνα ἐάν τις
γνώ (3. pers. aor. 2. act. subj.) πᾶς ἐστὶ, μη-
νύσῃ (3. pers. a. 1. act. subj.) ut si quis nos-
set, ubi esset, indicaret. part. aor. 1. act. με-
νύσας, ατος, ὅ, 1. Cor. 10, 28. qui indi-
cavit. μηνύομαι, indicor, Act. 23, 30. με-
νυθείσης. (aor. 1. pass. part.) δέ μοι ἐπι-
βελῆς, indicatis autem mihi insidiis. Duo
genitivi absoluti apud Græcos respondent
ablativis absolutis apud Latinos. Com-
ponitur etiam cum ἐκ, κατὰ, πρό.

Προμηνύω, ante indico, prænuncio,
Sap. 18, 19.

M H P O Σ, ἄ, ὅ, femur, Apoc. 19, 16.

Μηρίον, ἄ, τὸ, ilia. Levit. 3, 10, 15.

M H P T K A Ω, ὦ, rumino. Deut. 14, 8.

C Μηνυκισμός, ἄ, ruminatio. Levit. 11, 3.

M H P T Ω, filo. Proverb. 31, 13. μηνυο-
μένη ἔργα καὶ λίνον, nens lanam ὅ linum.

M H T H P, ἡ, mater. ab Heb. מִתְּנָה
facta literarum metathesi, ὅ addita termi-
natione Græca τηρ. Doricè μῶτηρ. Alii
ἀ μῶω, vehementer cupio, ἀ magna in so-
bolem storge. item instar matris veneran-
da. Gal. 4, 26. ἥτις ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν,
quæ (Ecclesia) est mater omnium nostrum
(fidelium) Joh. 19, 27. Rom. 16, 13. 1. Tim.
5, 2. Gen. τῆς μητέρος, poëtice, μητρὸς,
in prosa, ὅ N. Test. Act. 14, 8. χωλὸς ἐκ
κοιλίας μητρὸς, claudus ab utero matris.
Dativ. μητέρι poëtice, in prosa ὅ N. T.
μητρί, Joh. 19, 26. λέγει τῇ μητρί αὐτῆς,
dicit matri suæ. Accus. μητέρα, tantum,
Eph. 6, 2. τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μη-
τέρα honora patrem tuum ὅ matrem. Ac-
cusativus non patitur syncopen (ad vitan-
dam confusionem cum nomine

Μήτρα, ας, ἡ, uterus, matrix, quæ vox
legitur Luc. 2, 23. Siracidis est, τὸν ὑψέν-
τα ἡμέρας ἡμῶν ἐκ μήτρας, exaltan-
tum dies nostros ab utero, cap. 50, 25.
Rom.

Rom. 4, 19.) Voc. ὁ μῆτερ, qui in N. A (Græcè dicitur etiam μίσγω, Germanicè mischen. ab Heb. מִשָּׁח masách.) Fut. 1. act. μίζω, miscebo, ex obsoleto μίγω. Præt. act. μέμιχα. aor. 1. act. ἔμιξα, miscui. Luc. 13, 1. aor. 2. act. ἔμιγον Præs. pass. μίγνυμαι, misceor, μίγνυσθαι, misceri. Præt. pass. μέμιγμαι, mixtus fui, Matth. 27, 34. ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὃς μετὰ χολῆς μεμιγμένον, dederunt ei acetum felle permixtum, ut biberet. πιεῖν, aor. 2. inf. pro τῷ πιεῖν ἐνεκα. Demosth. ἡ παρὰ τοῖς πλείστοις ἀγνοία μέμιχται κακία, plerorumque ignorantia cum malitia conjuncta est. aor. 1. pass. ἐμίχθην, μιχθῆναι, μιχθῆς. aor. 2. pass. ἐμίγην, μιγῆναι, ὅς. usitatissima sunt. extra Nov. Test. construuntur cum Dativ. μίγνυσθαι τῇ πόρνῃ, cum scorto corpus commiscere, hoc est, coire. item μίξαται τινι est versari cum aliquo: atque ita in bonam partem accipitur. Μιγὰς, ἀδϙ, ὁ, ἡ, mistus. Μίγμα, τϙ, τὸ, mistura, Joh. 19, 39. Μικτός, ϙ, ὁ, mixtus; pl. μικτὰ, τὰ, mixta. Μίξις, εως, ἡ, mistio, Φίλεχθρϙ μίξις, inimicitiarum amans mistio.

Ἀμῆτωρ, ορος, ὁ, qui caret matre. Hebr. 7, 3. Christus, qua Deus est, dicitur ἀμῆτωρ, quia homo, ἀπάτωρ, qui caret patre.

Ὁμομήτριος, ϙ, ὁ, ἡ, qui eandem matrem habet, ab ὁμῶ simul, ὅ μήτηρ. Genes. 43, 29. ἀδελφὸς ὁμομήτριος, frater uterinus.

Ὁρτυγομήτρα, ας, ἡ, coturnicum matrix; it. coturnix, Sap. 16, 2. Ab ὀρτυξ, υγος, ὁ, coturnix, ὅ μήτρα.

MHXANH', ἡς, ἡ, artificium, solertia, machina. 1. Macc. 5, 30.

Μηχανάω, ὦ, machinor. Imperf. ἐμηχανάομην, ὦμην, 3. Macc. 5.

Μηχανένω, machinor. 2. Paral. 26, 15.

Μηχανόω, ὦ, ædifico; unde

Μηχανώμα, ατος, τὸ, structura artificiosa. Symmachus Levit. 8, 7.

Ἀμῆχανος, ϙ, ὁ, ἡ, simplex, minimè solers. 2. Macc. 3, 12.

Ἀμηχανάω, ὦ, dubius sum, quo me vertam, vel quid agam. Incertus Jobi 23, 15.

MIAINΩ, polluo, inquino, contamino, Jud. 6, 8. F. μιανῶ. Lev. 13, 44. Præt. μεμίαινα. a. 1. ἐμίηνα. a. 2. ἀέμιανον, Gen. 34, 5. μιαίνειν χεῖρας φόνου, vel αἵματι, manus commaculare sanguine. μιαίνομαι, conspurcor, inquinox. Præt. pass. μεμίαιμαι, ὅ Atticè μεμιάσμαι, pollutus sum. Tit. 1, 15. τοῖς δὲ μεμιασμένοις εἰδὲν καθαρόν, pollutis verò nihil purum. Hinc

Μίασμα, τος, τὸ, inquinamentum, 2, Pet. 2, 20.

Μιασμός, ϙ, ὁ, idem, 2. Pet. 2, 10. a. 1. pass. ἐμιάνθην, Joh. 18, 28. ἵνα μὴ μιανθῶσι, ne polluerentur.

Μίανσις, εως, ἡ, pollutio. Levit. 13, 44.

Μιαρός, α, ὄν, impurus. 2. Maccab. 4, 19.

Ἀμιάντος, ὁ, ἡ, impollutus, Hebr. 7, 26.

Ἐκμιαίνω, polluo, Levit. 18, 20. f.

Συμμιαίνω, coinquino, Bar. 3, 10.

MITNTMI ὅ μινύω, misceo,

(Græcè dicitur etiam μίσγω, Germanicè mischen. ab Heb. מִשָּׁח masách.) Fut. 1. act. μίζω, miscebo, ex obsoleto μίγω. Præt. act. μέμιχα. aor. 1. act. ἔμιξα, miscui. Luc. 13, 1. aor. 2. act. ἔμιγον Præs. pass. μίγνυμαι, misceor, μίγνυσθαι, misceri. Præt. pass. μέμιγμαι, mixtus fui, Matth. 27, 34. ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὃς μετὰ χολῆς μεμιγμένον, dederunt ei acetum felle permixtum, ut biberet. πιεῖν, aor. 2. inf. pro τῷ πιεῖν ἐνεκα. Demosth. ἡ παρὰ τοῖς πλείστοις ἀγνοία μέμιχται κακία, plerorumque ignorantia cum malitia conjuncta est. aor. 1. pass. ἐμίχθην, μιχθῆναι, μιχθῆς. aor. 2. pass. ἐμίγην, μιγῆναι, ὅς. usitatissima sunt. extra Nov. Test. construuntur cum Dativ. μίγνυσθαι τῇ πόρνῃ, cum scorto corpus commiscere, hoc est, coire. item μίξαται τινι est versari cum aliquo: atque ita in bonam partem accipitur.

Μιγὰς, ἀδϙ, ὁ, ἡ, mistus.

Μίγμα, τϙ, τὸ, mistura, Joh. 19, 39.

Μικτός, ϙ, ὁ, mixtus; pl. μικτὰ, τὰ, mixta.

Μίξις, εως, ἡ, mistio, Φίλεχθρϙ μίξις, inimicitiarum amans mistio.

Ἀμιξία, ας, ἡ, q. d. impermiscentia, misturæ defectus, 2. Maccab. 14, 38.

Παμμιγῆς, ἐϙ, ὁ, ἡ, omni ex genere mixtus, promiscuus, 2. Macc. 3, 21. dat. plur. παμμιγέσι, 2. Macc. 12, 13. exponitur etiam miscellaneus, confusaneus. Ex πᾶν ὅ μινύμι.

Πάμμικτϙ, ϙ, ex πᾶν ὅ μικτός, mistus; idem.

Ἀναμίγνυμι, misceo, permisceo.

Συναναμίγνυμι, commisceor, commercium habeo. cum Dat. 2. Thess. 3, 14. μὴ συναναμίγνυθε (2. pl. præs. pass. imp.) αὐτῷ, ne commercium habete cum eo. 1. Cor. 5, 9. μὴ συναναμίγνυσθαι (præs. pass. inf.) πόρνοις, ne versemini cum scortationibus, vitate illorum consortium.

Συνανάμιξις, εως, ἡ, conjunctio. Daniel. 11, 23.

Ἐπιμίγνυμι ὅ ὦ, misceo. aor. 2. pass. ἐπεμίγην. inf. ἐπιμιγνῆναι, 3. Esd. 8, 87.

Ἐπίμικτος, ϙ, ὁ, ἡ, permixtus, Judith. 2, 20.

Ἐπιμιξ, adverb. promiscuè.

Ἐπιμιξία, ας, ἡ, commercium.

Καταμίγνυμι, commisceo. Exod. 28, 14.

Συγκαταμίγνυμι, commisceo. Josue 23, 12.

Προσμίγνυμι, admisceo. Prov. 14, 13.

Συμμίγνυμι, commisceo.

Συμμιγής, ές, ό, ή, commixtus.

Σύμμικτ@, &, ό, ή, omnigenus, commixtus; Judith. 1, 16. πᾶς ό σύμμικτος αὐτῷ, omnis commixtus ejus, id est, omnis turba, quæ aderat.

Σύμμιξις, &@, ή, commixtio.

Συμμίσγω, idem quod συμμίγνυμι, 1. Macc. 11, 22.

ΜΙΚΡΟΨ, &, όν, parvus, a, um, in metro etiam σμικρός Luc. 19, 3. τῇ ἡλικίᾳ μικρός, statura parvus. Gal. 5, 9. μικρά ζύμη, parum fermenti. Joh. 16, 17. μικρόν, καί & θεωρεῖτέ με, pro θεωρήσετε με, pusillum, & non videbitis me. μικρόν, scilicet χρόνος, parum sive paulum, sive paululum temporis restat. Est ergo in eo loco adverbium. Sic Marc. 14, 70. μετὰ μικρόν, paulo post, vel post paululum scilicet temporis. Joh. 7, 33. ἔτι μικρόν χρόνον μεθ' ὑμῶν εἰμι, adhuc paulisper vobiscum ero. 2. Cor. 11, 16. ἵνα μικρόν τι καὶ γὰρ καυχῶμαι, ut & ego paululum glorier. Heb. 10, 37. ἔτι γὰρ μικρόν, ὅσον ὅσον, adhuc enim pusillum, quantumcunque. ἐλάττων vide in ἐλαχύς. comp. μικρότερος, α, ον, minimus, a, um, habet significationem superlativi, Matth. 11, 11. & c. 13, 32. Marc. 4, 31. Luc. 7, 28, 48, irregulariter habet.

Μικρῶς, adv. exigue. 2. Maccab. 14, 8.

Μείων, ονος, ό, ή, minor.

Μειόμαι, ἔμαι, minuor, imminuor, μειῶσθαι τὴν διάνοιαν, minui mente, b. e. in delirium vergere. Sir. 43, 7. luna dicitur Φωστὴρ μειῶμενος ἐπὶ συντελείᾳς, luminare quod minuitur in consummatione vel post consumm. Simul enim ac pleno perfectoque subsit orbe, rursus ad deminutionem tendit; utut ea luminis decrefcentia non nisi post unum & alterum diem adverti à nobis possit. Superl. μικρότατος 2. Chr. 21, 17. μικρῶ, parum abest, ponitur adverb. μικρὸς, minor natus, item pusillus. Marc. 15, 40. (μέγας.) Luc. 12, 32. μὴ φοβῆσθαι τὸ μικρόν ποίμνιον, ne timeto pusille grex. τὸ pro ᾧ Atticè. Act. 8, 10. πάντας ἀ-

πὸ μικρῶ ἕως μεγάλῃς. Hebraismus, hoc est, omnes ad unum, nullo excepto. Conf. Hebr. 8, 11. & Gen. 19, 4.

Μικρύνω, vel σμικρύνω, parvum reddo, imminuo, Sir. 35, 8. aor. 1. pass. ἐσμικρύνθην, imminutus sum.

Κατασμικρύνω, extenuo. 2. Sam. 7, 19. & 1. Chr. 17, 17. κατεσμικρύνθην.

Μικρότης, ητος, ή, 1. Reg. 12, 10. parvitas, tenuitas.

† ΜΙΛΗΤΟΣ, &, ή, Milétum. nomen urbis in Asia maritima. G. Act. 20, 15. ἀ μίλτ@, &, ή, minium, μίλτος Βλημνί, terra Lemnia. Sic ergo vocatur, q. d. coccinea, seu rubra.

††† ΜΙΛΙΟΝ, &, τὸ, miliare, Matth. 5, 41. Vox hac origine Latina est, nempe à mille. Sed Græci per simplex λ. q. χίλιον ex χίλιοι, αλ, α, mille. atque ita μ positum pro χ. μέτρον γῆς χιλίων βημῶν, terra dimensio mille passuum: sicut hanc vocem recte interpretatur Faborinus. Latini quoque miliare vocant lapidem, quia miliaria in Latio lapidibus erant designata, unde legimus, ad tertium lapidem, bis auf oder an die dritte Meil. Herodianus vocat σημεῖον, signum. ποταμὸς ἀπέχετο τῆς πόλεως σημεῖα ἑκαταίδεκα, fluvius ab urbe aberat sedecim miliaria. Græci alioquin locorum interballa stadiis solebant metiri, sicut Persæ parasangis, & Ægyptii Schœnis.

ΜΙΑΤΟΣ, &, ή, minium, Jer. 22, 14. Sap. 13, 14.

ΜΙΜΕΪΟΜΑΙ, ἔμαι, imitor. Ε. μιμήσομαι. 3. Joh. 6, 11. μὴ μιμῆσθαι τὸ κακόν, ne imitare quod malum. Hebr. 13, 7. μιμεῖσθε τὴν πίσιν, imitamini fidem. 2. Thess. 3, 7. εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς, ad nos D imitandum, vel ad nos imitandos.

Μίμημα, ατος, τὸ, imitamentum, Sap. 9, 8.

Μίμησις, εως, ή, imitatio.

Μιμητής, ἔ, ό, imitator. Ephes. 5, 1. γίνεσθε μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, estote imitatores Dei. μιμηταὶ μὲς γίνεσθε, estote mei imitatores. 1. Cor. 4, 16. & c. 11, 1.

Συμμιμητής, ἔ, ό, una imitator, Phil. 3, 17. μιμῶ, &, ό, mimus, histrio.

Μιμῶ, ό@, ή, idem quod πίθηξ, ηκος, & πίθηκος, &, ό, simius, simia.

MIMNH-

MIMNH'ΣKOMAI, memor sum. **A** sumit sua tempora ἀμνάομαι, ὤμαι. Fut. μνήσομαι, cum Genit. Hebr. 2, 6. ὅτι μνησκή (2. sing. pres. med. indic.) αὐτῶ, quod recorderis ejus. Heb. 13, 3. μιμνήσκετε τῶν δεσμίων, ὡς συνδεδεμένοι, memores estote vinculorum, tanquam una vincit. Hec enim est sancta illa συμπάθεια, quae inter Christianos vigere debet. Præter. μέμνημαι, memini, μέμνησαι, μέμνηται. Dual. μεμνήμεθον, μέμνηθον, μέμνηθον. Plural. μεμνήμεθα, μέμνηθε. 1. Cor. 11, 2. ὅτι πάντα μὲς μέμνηθε, quod in omnibus mei fueritis memores. πάντα pro κατὰ πάντα. Ellipsis. pro qua versione facit omisio articuli τὰ. Alioquin enim dicendum fuisset ὅτε πάντα τὰ ἐμὲ μέμνηθε, quod omnia mea memineritis. μέμνηται. Imper. præter. μέμνησο, memento. Part. μεμνημένος, η, ον, memor, cum Genit. 2. Tim. 1, 4. μεμνημένος σὺ τῶν δακρύων, memor lacrymarum tuarum. aor. 1. pass. ἐμνήδην, recordatus sum, Act. 11, 16. ἐμνήδης, ἐμνήσθης, Matth. 26, 75. Apoc. 16, 19. Plur. ἐμνήσθημεν. Matth. 27, 63. ἐμνήσθησαν, Luc. 24, 8. recordatae sunt. sed passive accipitur Act. 10, 31. in memoriam venerunt. in imper. aor. 1. S. μνήθητι, recordare, Luc. 16, 25. Exod. 20, 8. μνήθητι τὴν ἡμέραν τῶν σαββάτων ἁγιάζαν αὐτήν, memento diei sabbati, ut sanctifices illum. Hebraeus. Luc. 23, 42. μνήθητί μὲ, Κύριε, memor esto mei, Domine. 2. plur. construitur cum Genitivo, conf. Luc. 1, 54. 72. Ἔ. c. 24, 8. Matth. 26, 75. Act. 11, 16. 2. Tim. 1, 4. At Exod. 20, 8. est Hebraica Syntaxis. μνήθητε, Luc. 24, 6. Judæi. 17, in subj. aor. 1. pass. μνηθῶ, Hebr. 8, 12. recordatus fuero. μνηθῆς. Matth. 25, 23. aor. 1. pass. inf. μνηθῆναι, meminisse, 2. Pet. 3, 2.

Ἀναμνήσκω, in mentem revoco, 1. Cor. 4, 17. cum duplici Acc. ὅς ὑμᾶς ἀναμνήσει (3. sing. fut. 1. aor.) τὰς ὁδὰς μὲς, qui vobis in memoriam revocabit, quænam sint viæ meæ. 2. Tim. 1, 6. δι' ἣν αἰτίαν ἀναμνήσκω σε, quam ob causam suggero tibi, Ἔ. c. præf. med. ἀναμνήσκομαι, recordor. Heb. 10, 32. cum Acc. ἀναμνήσκετε (2. plur. imper. med.) τὰς πρότερον ἡμέρας, revocate in memoriam superiores dies. præter. pass. ἀναμνήσκει. a. 1. pass.

ἀνεμνήδην recordatus fui. Marc. 11, 21. ἀναμνησθεῖς (part. aor. 1. pass.) ὁ Πέτρος, λέγει αὐτῷ, recordatus Petrus, dixit ei.

Ἀνάμνησις, εὖς, ἡ, recordatio, Luc. 22, 19. iterata & repetita mentio Heb. 10, 3.

Ἐπαναμνήσκω, commonefacio, cum Accus. Rom. 15, 15.

Ἐπιμνήσκω, recordor. 1. Maccab. 10, 46. ὅτι ἐπεμνήσθησαν τῆς κακίας τῆς μεγάλης, quia recordati sunt vexationis magnæ.

B ὑπομνήσκω, cum Accus. in memoriam revoco, memoriam refrico. Job. 14, 26. 2. Tim. 2, 14. Tit. 3, 1. Notentur phrases 2. Pet. 1, 12, 13. ὑπομνήσκω ὑμᾶς περὶ τῶν ἑσθλῶν, ut revocem vobis de istis, Ἔ. c. ὑπομνήσκω, recordor, Luc. 22, 61. Fut. 1. ὑπομνήσω. Job. 14, 26. καὶ ὑπομνήσει ὑμᾶς πάντα, cum gemino Acc. hoc est, suggeret vobis omnia. Luc. 22, 61. καὶ ὑπεμνήσθη (aor. 1. pass.) ὁ Πέτρος τὸ λόγον, ἔ. recordatus est Petrus sermonis.

C ὑπόμνησις, εὖς, ἡ, commonefactio, 2. Tim. 1, 5. ὑπόμνησιν λαμβάνων, revocans in memoriam. 2. Pet. 1, 13. διεγείρειν ἐν ὑπομνήσει, excitare per commonefactionem.

Προσυπομνήσκω, insuper in memoriam revoco, commonefacio, part. aor. 1. προσυπομνήσας, 2. Macc. 15, 9.

Μνεία, ας, ἡ, mentio. μνείαν ποιᾷς θαύματος, facere alicujus mentionem, Rom. 1, 9. Eph. 1, 16. περὶ τινος μνείαν ἔχων, eodem sensu. 2. Tim. 1, 3.

Μνημεῖον, τό, τὸ, monumentum, Marc. 5, 5. Luc. 23, 53. Act. 2, 29.

Ἐπιμνημα, ατος, τό, monumentum.

D ὑπομνηματίζω, commentariis scriptis interpreto, 3. Esd. 6, 23. ἐν ᾧ ὑπομνηματίσθη τὰ ἑσθλὰ, in quo exposita ἔ. consignata erant ista.

ὑπομνηματισμός, ὁ, commentarius, qui memoriae causa conficitur, Galli vocant Memoires. 2. Maccab. 2, 13. Ἐξηγῶντο δὲ ἐν τοῖς ὑπομνηματισμοῖς τοῖς κατὰ τὸν Νεβμίου τὰ αὐτὰ, inferebantur autem eadem in commentariis Nehemiae.

Μνημεῖον, α, τό, idem, Matth. 27, 60. Ἔ. cap. 28, 8.

Μνήμη.

Μνήμη, ης, ἡ, memoria, mentio, 2. Pet. 1, 15.

Μνημονεύω, memini, cum Genit. Joh. 16, 21. Act. 20, 31. 35. præf. imper. μνημόνευε, memento, Apoc. 2, 5. Ἔσθ. 3, 3. absolute ponitur. 2. Tim. 2, 8. μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγρηγομένον memento Jesu Christi resuscitati. μνημονεύετε, memento, Eph. 2, 11. 1. Thess. 2, 9. commemo, 1. Thess. 1, 3. Fut. 1. act. μνημονεύσω. aor. 1. act. ἐμνημόνευσα, recordatus sum, Apoc. 18, 5. cum Accusf. Alia vero ejus est syntaxis Hebr. 11, 22. περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐμνημόνευσε, de egressu filiorum Israhel meminit. μνημονεύειν, cum Gen. meminisse oportet. Præf. pass. μνημονεύομαι, celebror. Isocr.

Ἀμνημονεύω, ἔμνημονέω, ὦ, item ἀμνησέω, obliviscor, silentio prætereo. Fut. ἥσω. Sir. 37, 6.

Ἀμνησία ἔμνηστία, ας, ἡ, oblivio. Sir. 11, 25. ἀμνησία κακῶν, oblivio malorum, quam uno vocabulo ἀμνηστιακίαν dicunt.

Μνημόσυνον, ἡ, τὸ, memoria, recordatio, Act. 10, 4. à tertia pers. præf. pass. μέμνησται oritur

Μνηστὸς, ἡ, ὁ, sponsus ἔ

Μνηστὴ, ἡς, ἡ, sponsa.

Μνησεύω, ambio nuptias, quod est viri. Fut. σω. Præf. μεμνήσευκα. aor. 1. ἐμνήσευσα. Eurip. ἐμνήσευσα παῖδα σὴν, filiam tuam petidi in uxorem. vel nuptias filiae tuae ambivi. μνησεύομαι, despondeor. quod est mulieris. cum Dativ. Matth. 1, 18.

[Ἀμνήσευτος, ὁ, ἡ, nondum desponsatus. Exod. 22, 16. Ἐὰν δὲ ἀπαντήσῃ τις παρθένον ἀμνήσευτον, quod si vero quis occurreret virgini nondum desponsatae.]

ΜΙΣΘΟΣ, ἡ, ὁ, merces, (Etym. merces menstrua, ex μεῖς ἔθεις) 1. Tim. 5, 18. ἄξιός ἐστις ὁ ἐργάτης τῆς μισθοῦ αὐτοῦ, dignus est operarius mercede sua. 2. Pet. 2, 15. μισθὸν ἀδικίας, Hebraismus, pro μισθὸν ἀδικον, mercedem injustam. ἀπέχεν τὸν μισθὸν, referre mercedem, Matth. 6, 2. μισθὸν λαμβάνειν, accipere mercedem, Matth. 10, 41. ἀπολαμβάνειν, idem, 2. Joh. 6, 8. κομίζεσθαι μισθὸν, idem. 2. Pet. 2, 13. δῆναι τὸν μισθὸν, dare mercedem, Apoc. 11, 18. μισθὸς ἐργατῶν, merces operariorum, Jac. 5, 4. μισθὸν ἔχειν me-

Areri. Matth. 5, 46. 1. Cor. 9, 17. idem quod μισθοδοτεῖσθαι, sequente ὑπὸ vel παρὰ, ἔμισθαρεῖν, mereri.

Μισθόομαι, ἔμαι, conduco. Fut. μισθώσομαι, conducam. Præf. μεμισθώομαι, mercede sum conductus. item conduxi. Genes. 30, 16. aor. 1. med. ἐμισθώσαμην, conduxi. Matth. 20, 1. ἐξῆλθε πρὸς μισθώσασθαι ἐργάτας, exiit mane conductum operarios, ibid. 6. 7. εἰς ἡμῶς ἐμισθώσατο, nemo nos conduxit.

Μισθωμα, τος, τὸ, merces. Proverb. 19, 13. item conductum ædificium. Act. 28, 30. ἔμεινεν ἐν ἰδίῳ μισθώματι, mansit in proprio conducto.

Μισθωτὸς, ἡ, ὁ, mercenarius, Joh. 10, 12. 13.

Μισθίος, ἡ, ὁ, idem, Luc. 15, 17.

Ἀμισθί, ἀδ. fine mercede. Jobi 24, 6.

Ἀντιμισθία, ας, ἡ, merces, quæ meritis respondet. ἀντιμισθία itaque plus est quam μισθός. Rom. 1, 27. par compensatio, remuneratio. 2. Cor. 6, 13.

ΜΙΣΟΣ, εος, τὸ, odium. ex μὴ ἴσος non equalis. inequality est causa odii. vel ab Hebr. שׂנא ex odio reprobavit, repudiavit, respuit. Pl. μίσος ἔχειν πρὸς τινα, aliquem odio prosequi.

Μισέω, ὦ, odi, odio habeo. Apoc. 2, 15. ὁ μισῶ, quod odi. item postpono, seminus amo, Luc. 14, 26. καὶ ὁ μισεῖ τὸν πατέρα αὐτοῦ, ἔ non postponit patrem suum. Joh. 12, 25. ὁ μισῶν περὶ ψυχὴν, qui postponit vitam suam. Scilicet DEUS à nobis diligendus est supra omnia, quod merito inculcatur in singulorum decalogi præceptorum expositione. Joh. 15, 23. ὁ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν πατέρα με μισεῖ, qui odit me, etiam PATREM meum odit. Imperf. ἐμίσην. Luc. 19, 14. Fut. μισήσω. Matth. 5, 43. μισήσεις τὸν ἐχθρὸν σου, odio habebis hostem tuum, Præf. act. μεμίσηκα, odio habui. Joh. 15, 18. γινώσκετε, ὅτι ἐμὲ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν, scitis me prius, quam vos, odio habitum. aor. 1. act. ἐμίσησα, Rom. 9, 13. ἐμίσησας, Heb. 1, 9. ἐμίσησε, Joh. 17, 14. 3. plur. ἐμίσησαν. Joh. 15, 25. ἐμίσησάν με ὄντες, oderunt me immerito. præf. pass. μισέομαι, ἔμαι, odio habeor. Luc. 21, 17. ἔσεσθε μισέμενοι pro μισηθήσεσθε, odio habebimini.

Præf.

Præf. pass. μεμίσσημαι, unde part. μεμισσημένῳ, odio habitus, Apoc. 18, 2. aor.

I. pass. ἐμισήθην, μισηθεὶς, ἔc.

Μισητὸς, ἄ, ὁ, odiosus.

ΜΙΤΡΑ, ας, ἡ, mitra, diadema, capitis; it. fascia qua caput obligatur, aut capilli religantur. Judith 6, 8.

† ΜΙΤΤΛΗΝΗ, ης, ἡ, Mitylene. Act. 20, 14. Nomen insule in mari mediterraneo versus Asiam. Videtur vox composita ex nomine μίτος, υῖος, ἡ, cera impurior, ἔ ληνός, ἄ, ὁ, torcular, prelum torcularium. Vel à nomine μίτυλῳ, mutilus.

† ΜΙΧΑΗΛ, ὁ, Michaël. nomen angeli ἀκλιτον. Jude 6. 9. מִיכָאֵל compositum ex pronomine מִי quis, ex adverbio similitudinis כֵּן, ἔ nomine ἁלֵלֵינוּ Deus, hoc est, Quis est sicut Deus? Solent nomina angelorum desinere in ἁלֵלֵינוּ. Sunt enim legati ἔ ministri Dei. Dan. 10, 13. Tribuitur etiam hominibus Num. 13, 14. I. Chr. 7, 3.

ΜΝΑ, mina, libra. Ionice μνέα circumflectitur per omnes casus. ab Hebræo מְנָה mēne, mina à Rad. מָנָה numepavit. Luc. 19, 16. ἡ μνᾶ σε προσεργάσατο (aor. I. med.) δέκα μνᾶς, mina tua lucrificet decem minas.

ΜΝΑ'ΟΜΑΙ, ὦμαι, vide μιμνήσκομαι.

† ΜΝΑ'ΣΩΝ, ωνος, ὁ, Mnason. G. Act. 21, 16. nomen proprium viri. à μνάω, ὦ, in memoriam revoco. F. μνήσω ἔ Dorice μνασῶ. part. Fut. I. act. μνήσων ἔ Dorice μνάσων, q. d. hortator. Conf. supra ἰάσων.

ΜΟΓΙΣ, Adv. vix. à μόγῳ, α, ὁ, labor, arumna, q. d. magno cum labore, difficulter. Luc. 9, 39. μόγῳ affine Hebræo מְאִיִּם fatigans ex מְאִי laborabit.

††† ΜΟΔΙΟΣ, α, ὁ, modius, mensura aridorum, ein Maßte, Cestei. Matth. 5, 15. Marc. 4, 21. Luc. 11, 33.

††† ΜΟΙΧΟΣ, ἄ, ὁ, mœchus, adulter, qui alienum thalamum corrumpit (ab Hebr. מוֹכֵחַ moché, delens, corrumpens; vel à מוֹכֵחַ comprime. Ez.

A 23, 3. Vel ex μὴ ἔ οἶκος, quod à domo sua adversus alio se convertat.) Luc. 18, 11.

Μοιχῇ, ἡς, ἡ, adultera, mœcha.

Μοιχαλὶς, ιδῶ, ἡ, adultera, Jac. 4, 4. μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, adulteri ἔ adulteræ. metaphorice accipitur Heb. 13, 4. πορνᾶς δὲ καὶ μοιχᾶς κρινεῖ ὁ Θεός, scortatores vero ἔ adulteros judicabit DEUS, Matth. 12, 39. γενεὰ πόρνη καὶ μοιχαλὶς, gens mala ἔ adulterina. Judei hic dicuntur spurii ἔ degeneres, quos Hebræi vocant בְּנֵי נִכְרִי Psalm. 144. Allusio sit ad Es. 57, 3. ubi Deus Israelitas apostatas ἔ idolatras vocat σπέρμα μοιχῶν καὶ πόρνης. quo spectant etiam CHRISTI verba Job. 8, 39. ἔ 44. Abstractè significat adulterium, 2. Pet. 2, 14.

Μοιχάομαι ὦμαι, mœchor, adulterium committo, Matth. 5, 32.

Μοιχεύω, idem, Rom. 2, 22. F. μοιχεύσω, Matth. 5, 27. Præf. μεμοίχευκα. aor. I. ἐμοίχευσα, adulterium commisi. Matth. 5, 28. ἡδὴ ἐμοίχευσεν αὐτήν, jam adulterium cum ea commisit. Marc. 10, 19. μὴ μοιχεύσης (aor. I. subj.) ne mœcheris. μοιχεύομαι, in media forma. Job. 8, 4. μοιχευομένη, præf. part. perpetrans adulterium.

Μοιχεύα, ας, ἡ, adulterium, Matth. 15, 19.

ΜΟΛΕΩ, sive μόλω, venio, advenio.

Ἀυτομολέω, ὦ, transfugio, prodita ἔ deserta mea parte ad alteram mea sponte transeo. Fut. ἤσω. aor. I. ἤυτομόλησα. I. Macc. 9, 24.

Ἀυτόμολῶ, transfuga, α, ὁ.

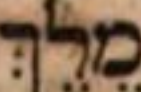
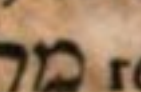
ΜΟΛΙΒΔΟΣ, seu μόλυβδος, α, ὁ, plumbum, Sir. 47, 18. Hinc

Μολίβδῳ, contr. ας, it.

Μολίβδινῳ ἔ μολύβδινος, plumbeus.

ΜΟΛΙΣ, vix. Adv. à μόλῳ labor, pugna, fremitus, q. d. non sine pugna. Act. 14, 18. μόλις κατέπαυσαν τὰς ὀχλὰς, vix compescuerunt turbam. ibidem, cap. 27, 16. μόλις ἐσχύσαμεν, vix potuimus.

† ΜΟΛΟΧ, ὁ, Moloch. מֹלֶךְ nomen ἀκλιτον idoli Ammonitarum. 2. Reg. 23, 10. Act. 7, 43. quod etiam milcom dicitur 1. Reg. 11, 33. מלכּוּם item מלכּוּם Malcam, Jer. 49, 1. q. d. rex eorum.

eorum. finale est affixum 3. pers. pl. A. num. gen. m. vox separata rex. Moloch. Heb. Moléch, b. e. regnans, est benoni Kal. à radice regnavit.

ΜΟΛΥΝΩ, polluo, conspurco, fcedo. Fut. μολυνῶ. Præt. act. μεμόλυγκα. aor. 1. act. ἐμόλυνα, pollui, Apoc. 3, 4. Præs. pass. μολύνομαι, polluor, 1. Cor. 8, 7. ἡ συνείδησις μολύνεται, conscientia inquinatur. Præt. pass. μεμόλυμμαι Ἐ Attice μεμόλυσμαι. aor. 1. pass. ἐμολύθην, contaminatus fui, Apoc. 14, 4.

Μόλυνσις, εως, ἡ, inquinatio. Jerem. B 44, 4.

Μολυσμός, ὅ, inquinamentum, 2. Cor. 7, 1.

Ἀμόλυντος, ὁ, ἡ, impollutus. Sap. 7, 22.

Ἐμολύνω, inquino. Proverb. 24, 10. ἐμολυνθήσεται (3. sing. fut. 1. pass.) ἐν ἡμέρᾳ κακῇ, inquinabitur in die mala.

ΜΟΝΟΣ, η, ον, solus, a, um. Nomen adj. 1. Tim. 6, 16. ὁ μόνος ἔχων ἀθανασίαν, hoc est, qui solus est immortalis. Apoc. 15, 4. ὅτι μόνος ὁσιος, quia solus sanctus est. 2. Tim. 4, 11. Λακῆς ἐστὶ μόνος μετ' ἐμῶ, Lucas est solus tecum. Matth. 18, 15. ἔλεγξον αὐτὸν μεταξὺ σὲ καὶ αὐτῶ μόνον, argue eum inter te ἔ ipsum solum, hoc est, leniter eum admone, ἔ in viam revocare stude, ne latius spargantur mala, quibus mederi possumus privatis remediis. Luc. 24, 12. τὰ ὁθόνια μόνος, lintea solum. superl. μονώτατος, plane solus, 2. Reg. 10, 21. μόνον, tantum, Adδ. Luc. 8, 50. μόνον πίστευε, tantummodo crede. Rom. 5, 3. ἔ μόνον δέ, neque id solum. dummodo. 1. Cor. 7, 39. μόνον ἐν Κυρίῳ, dummodo in Domino, hoc est, D religiosè ἔ cum timore Dei.

Καταμόνας, seorsim, Phavorinus vertit κεχωρισμένως, separatim, ex κατὰ ἔ μόνως, subaudi χώρας, sicut dicimus κατ' ἰδίαν, privatim, adhibetur adverbialiter, Marc. 4, 10. Luc. 9, 18.

Μονιός, ὁ, ὄν, solitarius. Ps. 80, 14.

Μονάξω, solus sum. Psalm. 102, 8.

Μοναχός, ἡ, ὄν, solitarius. Aquila. Psalm. 25, 16. 22, 11.

Μονόμοι, ἔμοι, sum solus. part. præt. pass. μεμονωμένη, desolata, 1. Tim. 5, 5.

Μονότης, ητος, ἡ, solitudo. Symmachus Psalm. 22, 21.

ΜΟΡΦΗ, ἡς, ἡ, Doricè μορφά, unde facta literarum metathesi, est Latina vox forma, Dan. 5, 6. imago, Es. 44, 13. vestitus, habitus. Marc. 16, 12. ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, apparuit in alio habitu. conditio, status. Phil. 2, 6. 7.

Μορφώω, ῶ, formo. Fut. μορφώσω. Præt. μεμόρφωκα. aor. 1. ἐμόρφωσα. μορφοομαι, ἔμοι, formor, Gal. 4, 19.

Μόρφωσις, εως, ἡ, informatio vel institutio. Rom. 2, 20. inanis species. 2. Tim. 3, 5. ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἡρνημένοι, habentes speciem pietatis, vim vero ejus abnegantes.

Ἀμορφος, ὁ, ἡ, informis, deformis. Sap. 11, 18. ἐξ ἀμόρφου ὕλης, ex informi materia.

Ἀμόρφωτος, ὁ, ἡ, informis, imperfectus. Psalm. 139, 16. ἀμόρφωτόν με εἶδον οἱ ὀφθαλμοί σου, imperfectum (quum adhuc imperfectus essem) me odorant oculi tui.

Ευμορφος, ὁ, ἡ, formosus.

Ευμορφία, ας, ἡ, bona forma, formositas. Sap. 7, 11.

Μεταμορφώω, ῶ, transformo. μεταμορφοομαι, ἔμοι, transformor. 2. Cor. 3, 18. (κατὰ) τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφόμεθα (1. plur. præs. pass.) secundum eandem imaginem transformamur. Matth. 17, 2. μετεμορφώθη (aor. 1. pass.) ἐμπροσθεν αὐτῶν, transformatus (hoc est, glorificatus) fuit coram illis.

Σύμμορφος, ὁ, ὁ, conformis, Rom. 8, 29. Phil. 3, 21.

Συμμορφοομαι, ἔμοι, conformor, Phil. 3, 10. συμμορφόμενος (part. præs. pass.) τῷ θανάτῳ αὐτῶ, dum conformis fio ejus morti.

ΜΟΣΧΟΣ, ὁ, vitulus, Luc. 15, 23. τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν θύσατε, vitulum saginatum mactate. Veteres inter cibos πολυτελεστάτους sumptuosissimos, refectunt τὰς μόσχους σιτευτὰς, vitulos saginatos. E contrario Dab. Chytræus in 3. c. Matth. ubi de locustis, Johannis cibo, agit, scribit in provincia sua (scilicet Rostochiana ad maris Baltici litus) scelus haberi, si vitulus mactetur. taurus. Exod. 34, 19. πρωτότοκον μόσχου, primogenitum tauri.

Jud.

Jud. 6, 25. μόχον τὸν δεύτερον τὸν ἑπτα-
ετῇ λαβὲ, tantum alterum septennem ac-
cipe. Et sic vertunt nonnulli Apoc. 4, 7. ra-
mus novellus.

Μοχόριον, α, τὸ, dimin. vitulus. Le-
vit. 9, 2. seq.

Μοχεύω, furculis ex arbore demptis
fero, ramis ex arbore abulsis planto, ut,
μοχεύειν τὰ κλήματα, viviradices facere
ex sarmentis. A perf. pass. est

Μόχευμα, ατος, τὸ, furculus qui ex
arbore demptus feritur; It. viviradix,
propago, Sap. 4, 3.

ΜΟΤΟΨ, ὦ, vulnero. Hosea 6, 1.

ΜΟΤΨΑ, ης, ἥς, Plutarchus de a-
more fratrum ait, ὅτι τὰς μῦσας ὠνομά-
σαι λέγασιν διὰ φιλαδελφίαν, ὥσπερ ὁμῶς
ἔσας, h. e. Musas nominatas ajunt quasi
ὁμῶς ἔσας, id est, simul unā degentes seu
cohabitantes, propter sororiam animorum
conjunctionem. Alii deducere malunt ab
Hebraeo מוֹטֵר eruditio. Alii à μάω ar-
cessunt, quasi μῶσα, inquirens seu inda-
gatrix. Svidas, μῶσα ἡ γνῶσις ἀπὸ τῆς
μῶ τὸ ζητῶ, ἐπειδὴ ἀπάσης παιδείας αὐ-
τῇ τυγχάνει αἰτία, hoc est Musa, id est,
notitia, à verbo μάω, ὦ, quod idem si-
gnificat quod ζητῶ, quæro, quandoqui-
dem omnis eruditionis existat causa. Mu-
sa fingeantur ab Ethnicis literarum præ-
sides, sed ex divinis Novi Testamenti ta-
bulis discimus, quisnam sit verus libera-
lium disciplinarum præses, Jac. 1, 5. 17.
Ipsa illa dicta, propter adolescentes, sa-
pientie ἔ' virtutis studiosos, adscribam,
ut discant, undenam vera sapientia, quæ
semper cum virtutis studio conjuncta est,
sit petenda. Jac. 1, 5. εἰ δέ τις ὑμῶν λεί-
πεται σοφίας, αἰτείτω παρὰ τῆς διδόν-
τος Θεοῦ πάνσιν ἀπλῶς, καὶ μὴ ὀνειδίζον-
τος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ hoc est, si cui
vestrum deest sapientia, petat eam à Deo,
qui largitur eam omnibus benigne, nec
exprobrat, ἔ' dabitur ei. ἔ' ibid. vers. 17.
πάντα θόσις ἀγαθὴ, καὶ πᾶν δῶρημα τέ-
λειον ἄνωθεν ἐστὶ, κασαβαῖνον ἀπὸ τῆς πα-
τρὸς τῶν φώτων παρὰ ᾧ ἔκ ἐνὶ παραλλα-
γῇ, ἢ τροπῇ ἀποσκίασμα, hoc est, omnis
donatio bona, ἔ' omne perfectum donum
est ἐ' supernis, descendens à Patre lumi-
num, apud quem non est transmutatio, aut

A conversionis obumbratio. Deinde Musa si-
gnificat cantum,

Μουσικός, ἔ, ὁ, musicus, canendi pe-
ritus, Apoc. 18, 22.

Μουσική, ἥς, ἡ, Musica, quæ est ars
canendi, Sir. 22, 6.

Μουσικά, τὰ, Musica, orum, Sir. 40, 20.

Μουσῶν, α, τὸ, locus studiis destina-
tus, musæum.

Ἀμασθ, Musica imperitus.

Φιλόμωσος, Musica studiosus.

ΜΟΧΘΟΣ, α, ὁ, ærumna, 2.

Cor. 11, 27. in vulgata versione defatigatio.

B Differunt vero κόπος, κόπος ἔ' μόχθος, ut
minus ἔ' majus, κόπος ἔ' μόχθος tan-
quam συνώνυμα conjunguntur, ἔ' laborem
significant cum molestia singulari conjun-
ctum. 1. Thess. 2, 9. ἔ' 2. Thess. 3, 8.

Μοχθηρός, ἔ, ὁ, ærumnosus, ma-
lus, Sir. 26, 5. Hinc est

Μοχθέω, cum difficultate laboro.
Phocyl.

Μισθὸν μοχθήσαντι δίδε, ' μὴ θλίβε
πένητα.

Mercedem laboranti da, ne afflige egen-
tem, quæ conveniunt cum Deut. 24, 14.

C Ἐπίμοχθος, α, ὁ, ἡ, ærumnosus,
laboriosus. Neutrum

Ἐπίμοχθον videtur adverbii vicem susti-
nere, Sap. 15, 4. laboriosè.

Κακόμοχθος, α, ὁ, ἡ, malè, id est,
in vanum laborans, Sap. 15, 8.

ΜΟΧΛΟΣ, ἔ, ὁ, vectis, pessu-
lus, Sir. 28, 25. τῷ στόματί σου ποίησον θύ-
ραν καὶ μοχλὸν, ori tuo fac januam ἔ'
pessulum.

ΜΤΓΑ'ΛΗ, ης, ἡ, sangvisuga.
Levit. 11, 30.

ΜΤΕΛΟΣ, ἔ, ὁ, medulla, affine
D Heb. מֵלֶךְ Heb. 4, 12.

Μυελός, εντος, medullosus. Num.
24. in Græca versione legimus καὶ τὰ πύχνη
αὐτῶν ἐκρυελίσαι, Atticè pro ἐκρυελίσαι,
pingvicia eorum emedullabit, à verbo

Ἐκρυελίζω, emedullo.

ΜΤΕΨ, instituo in sacris, initio, f.
ἦσω, p. κα. Præf. pass. μυέομαι, ἔμαι, ini-
tior, perf. p. μεμύημαι, initiatus sum, 3.
Macc. 2. οἱ κατὰ τὰς τελεταὶς μεμυημέ-
νοι, sacris initiati.

ΜΤΖΩ, μύσσω, μύττω, ἔ' μυζέω,
emungo.

Ἐκμυζέω, ὦ, idem.

Ἐκμύζησις, εως, ἡ, emunctio. *Aquila Proverb. 30, 33.* Ἐκμύζησις θυμῷ ἐξοίσα αἷμα, emunctio furoris (in Hebræo est **ΠΝ** quod ἔ nasum ἔ furorem denotat) educet sanguinem.

M T K T H P, ἥρος, ὁ, naris, meatus odorandi. item nasus.

Μυκτηρίζω, nasō suspendo. Notatur gestus irridentis, nares videlicet attrahentis. derideo. F. μυκτηρίσω. Præter. μεμυκτήρισα. Præter. pass. μυκτηρίζομαι, derideor. Gal. 6, 7. Θεὸς δὲ μυκτηρίζεται, Deus non deridetur, hoc est, Deum ne quis celare quicquam. Et qui putat se Deum aliquid celare posse, cum hominibus equiparat (quasi perinde falli posset ac si homo esset) atque ita eum deridet. Præter. pass. μεμυκτήρισμαι. Unde

Μυκτηρισμὸς, ὅ, ὁ, irrisio, fanna, 2. Macc. 7, 39.

Μυκτηριστὴς, ὅ, ὁ, irrisor.

Ἐκμυκτηρίζω, fannis excipio. Luc. 16, 14. καὶ ἐξέμυκτηρίζον (3. plur. imperf. act.) αὐτὸν, ἔ deridebant illum.

M T Θ O Σ, ὁ, ὁ, verbum, oratio. Sir. 20, 19. μῦθος ἄκαιρος, verbum in-tempestivum. Ἰλιάδ. 1.

Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, πρηκτῆρ' τε ἔργων.

oratore verborum esse, factoremque rerum. fabula, figmentum. 1. Tim. 1, 4. Tit. 1, 14. μὴ προσέχοντες μύθοις, non attendentes fabulis. In Nov. Test. tria fabularum genera notantur. Scilicet alie fabule sunt aniles, quas Græci vocant ὕβρις γράων, nugæ vetularum, de quibus 1. Tim. 4, 7. Alie sunt Judæorum, quibus adhuc referuntur eorum Talmud, de quibus Tit. 1, 14. Alii fuerunt à Græcis poetis ἔ philosophis singulari ingenii acumine conficte, de quibus 2. Pet. 1, 16. Differunt fabula & Apologus. illa est in comædiis, tragædiis. In apologo verò bestie, aut etiam res inanimatae introducuntur loquentes. Jud. 9, 12. καὶ εἶπαν τὰ ξύλα τῇ ἀμπέλῳ, ἔ dicebant arbores viti, ἔc. Sic in Æsopo sunt apologi (quos tamen vulgus fabulas improprie vocat.) In Novo Testamento sunt parabole, quæ apologis sunt similes.

A Ἀνύθητος, ὁ, ὁ, ineffabilis. 2. Macc. 3, 6. Ex α priv. Ἐμυθέομαι, ἔ-μαι, dico, dictito.

Ἐγγαστρίμυθος, ὁ, ὁ, pytho. Levit. 19, 31.

Παραμυθέομαι, ἔμαι, consolor, 1. Thess. 5, 14. παραμυθεῖσθε (2. pl. præf. med. imper.) τὰς ὀλιγοψύχας, consolamini pusillanimes, Job. 11, 19. ἵνα παραμυθῶσινται (3. plur. aor. 1. med. subj.) αὐτὰς, ut consolarentur eas. hortor, 2. Macc. 15, 9. παραμυθέμενος αὐτὰς ἐκ τῆ νόμου, hortans eos ex lege.

B Παραμυθία, ας, ἡ, consolatio, 1. Cor. 24, 3.

Παραμύθιον, ὁ, τὸ, idem, Phil. 2, 1.

M T I A, ας, ἡ, musca, q. à μύζω, murmuro. Sap. 16, 9.

Μυιώδης, myiodes, muscarum deus, qui ἔ

Μυίαγρος, ex μυῖα, ἔ ἄργα, q. muscarum captator.

Μυιοθήρας, ὁ, ὁ, muscarum venator.

Μυιοσέβης, ὁ, ὁ, muscarum abactor,

Μυιοσοβέω, ὦ, muscas abigo. Ex μυῖα, ἔ σοβέω, ὦ.

C M T K A Ω, ὦ, mugio, factum per ὀνοματοποιεῖν, παρὰ τὸ μῦ λέγειν, à dicendo μῦ rugio. Apoc. 10, 3. ὡς λέων μυκᾷται, sicut leo rugit. Futur. μυκήσω. P. μεμύκηκα. præter. med. μέμυκα. Hesiod. erg. 506.

M T Λ O Σ, ὁ, ὁ, mola. (à μύλλω permolo.) Dicitur etiam ἡ μύλη, Matth. 18, 6. μύλος ὄνικος, mola asinaria, quæ voce intelligitur mola inferior, quæ trasior est ἔ major, quæque ὄνος per metaphoram dicitur, Latine meta: superior verò dicitur catillus.

D Μυλικὸς, ἡ, ὁ, molaris, e. Marc. 9, 42.

Μύλων, ὦνος, vel μυλῶν, ὦνος, ὁ, pistrinum, die Mühle. Matth. 24, 41.

Ἐπιμύλιον, ὁ, τὸ, lapis molaris superior. Deut. 24, 6.

Ἐμμύλων, ὦνος, ὁ, mola, Num. 11, 8.

Μυλωθρὸς, ὁ, ὁ, molitor. Suidas: ὁ μύλων κακτημένος καὶ ἐργαζόμενος, qui pistrinum possidet, ἔ in eo laborat.

† M T P A, ὦν, τὰ. Myra, orum. Nomen oppidi in Lyciâ. Act. 27, 5. sic dicta à μύρον, ὁ, τὸ, unguentum, vel à verbo

verbo μύρω, fluo, fundo, μύρομαι, lacrymor. ὀδυάσθαι. τ. Οἰκῶ ἐν ἀλλοτρίῳ γούνατά τε, μυρόμενόν τε, domi alienæ lugentem lacrymantemque.

ΜΤΡΙΟΣ, α, ον, παροξύτονον, infinitus. μυρίον πληθύνω, infinita multitudo. Plutarch. ἐν πένιᾳ μυρίᾳ εἰμί, in extrema versor egestate. Hom. μυρίον πένθος, ingens luctus. ἱλιάδ. α. μυρία ἄλγεα, infiniti dolores. Αἱ μύριοι, μύρια, μύρια, (προπαροξύτονον) significat decies mille, 1. Cor. 4, 15. εἰάν γὰρ μυρίας παιδαγωγὰς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πόδας πατέρας, nam etsi decies mille pedagogos habeatis in Christo, non tamen multos patres.

Μυριάς, ἄδης, ἡ, myrias, numerus decem millium, item innumera turbæ multitudo. vi primæ significationis. Luc. 12, 1. ἐπισυναχθεῖσιν (part. aor. i. pass.) μυριάδων ὄχλῳ, quum congregata essent hominum multa millia. Synecd. speciei. Certus numerus ponitur pro alio quovis maximo. Alii qui vertunt, quum esset aggregata permulta turba, vim phrasos hujus non satis exprimunt. Eras. quum convenisset innumera turbæ multitudo. Judæ vers. 14. ἰδὲ ἦλθε Κύριος ἐν μυριάσιν ἁγίων αὐτῶν, ecce venit Dominus cum myriadibus suis sanctis. ἦλθε pro ἐλεύσεται, prateritum pro futuro, prophetarum more. Hebraismus, (Sir. 47, 6.) ἐν μυριάσιν pro μετὰ μυριάδων, ubi sanctos angelos intelligit, nec non homines, qui animo & corpore ante extremum diem in cælum fuerunt translati.

Μύριοι, μύρια, μύρια, decies mille. decem millia.

Δισμύριοι, viginti millia, 2. Macc. 10, 31.

Μυριότης, ἡτος, ἡ, numerus infinitus, per Synecd. Sap. 12, 22.

Μυριοπλάσιοι, infinito plures. proprie, decies mille partibus plures.

Μυριοπλασίως, adv. infinities. Sir. 23, 19. ὀφθαλμοὶ κυρίου μυριοπλασίως ἤλεις φωτεινότεροι, oculi Domini infinities sole splendidiore.

ΜΤΡΟΝ, α, τὸ, unguentum. ἀ μύρω fluo. cognata sunt Hebr. מִן gutta, מִן myrrha. Matth. 26, 9. ἡδύνατο γὰρ

ἄτετο τὸ μύρον προθεῖναι (a. i. pass. inf.) πολλῶν, poterat enim istud unguentum magno venire, seu vendi. Luc. 23, 56. ἡτοιμάσαν ἀρώματα καὶ μύρα, preparaverunt aromata & unguenta, Joh. 11, 2. ἡ ἀλείψασα (aor. i. act. part.) τὸν Κύριον μύρῳ, quæ unxit Dominum unguento. ὅσα μὴ μύρα, odor unguenti, Joh. 12, 3.

Μυρεψός, α, ὁ, unguentorum coctor, unguentarius, Sir. 38, 8.

Μυρεψικός, α, ὁ, pertinet ad unguentarios, Exod. 30, 25.

Μυροβραχής, εὖς, ὁ, ἡ, unguento tinctus, delibutus, madefactus, 3. Macc. 4.

Μυροβρεχής, idem; ἀ μύρον & βρέχω.

Μυρίζω. Fut. ὠ. Præt. μεμύρικα. aor. i. ἐμύρικα, ungo, scilicet unguento. Marc. 14, 8. προέλαβε μύρισσιν (aor. i. act. inf.) μὲν τὸ σῶμα, prævenit, ut ungeret corpus meum. προέλαβε idem quod προέφθασε.

Μυρισμός, α, ὁ, unctio, unguentorum illitus, Judith. 16, 8.

Μύρισμα, ατος, τὸ, idem.

ΜΤΣ, μυός, ὁ, mus. Levit. 11, 29.

† ΜΤΣΙΑ, ας, ἡ, Mysia. provincia Asia, nunc Æolis dicta, quam Paulus adiit, Act. 16, 7. 8. sic dicta à nomine μῦσος, εὖς, τὸ, scelus, facinus detestandum, flagitium execrabile μυσός, α, ὁ, abominabilis. Hesych. Eustath. derivat παρὰ τὸ μῦσος, ut sit πρὸς ὃ μύομεν, ad quod oculos claudimus, ejus turpitudinem intueri haud sustinentes. Dicitur ergo Mysia, quasi abominabilis, scelerata.

ΜΤΣΟΣ, εὖς, τὸ, scelus, 2. Macc. 6, 19.

Μυσαρός, α, ὁ, detestandus, abominandus. Levit. 18, 23.

ΜΤΣΤΑΞ, ατος, ὁ, barba. 2. Sam. 19, 24.

ΜΤΧΟΣ, α, ὁ, penetrale, locus intimus. Sap. 17, 14.

Ἐνδόμυχος, α, ὁ, ἡ, abditus, occultus; ex ἐνδόν & μυχός.

ΜΤΩ. Fut. ὠ. Præt. μεμύκα. claudio, occludo, comprimio, proprie de ore & labiis dicitur, ut μύω τὰ χεῖλη, τὸ στόμα, claudio labia, os. Suidas: μύαν ἐς τὸ κλέειν, hoc est, μύαν ἐστὶν κλάνειν.

Καμύω, ύω, conniveo, pro κατα-
μύω, per syncopen τ̃ α & mutationem
τ̃ α τ in μ, idque εὐφωίας ένεια. Ratio
vero petitur ex ipsarum literarum natura
& affectione, quod τ & μ sint literæ di-
versorum organorum. τ nimirum lingvæ,
μ vero labii. Act. 28, 27. καὶ τὰς ὀφθαλ-
μὰς αὐτῶν ἐκάμυσαν, oculos suos clau-
serunt, vel oculis suis conniverunt. Hinc
est verbum.

Μύω, ὦ. fut. μύσω. præter. act. με-
μύηκα. præter. pass. μεμύημαι. doceo ea,
quæ ad res sacras & divinas pertinent, in-
stituo in sacris, initio, Phil. 4, 12. με-
μύημαι, initiatus sum, didici. Factum,
ut vult Eustath. à μύω, quoniam τοῖς μύ-
σαις necesse erat μύειν τὸ σόμα, καὶ μὴ
ἐκφαίνειν, ὡς μεμύηται, claudere eos &
non divulgare, quæ didicerunt. Hinc est

Μυσήριον, pro μυσήριον, εὐφωίας ε-
νεα per syncopen τ̃ α η. Gentibus seu ve-
teribus Græcis τὰ μυσήρια erant Cære-
ris sacra. Sed saniori sensu hic vocem
hanc accipimus, estque μυσήριον, & τὸ
mysterium, res arcana, clausa, abstrusa,
quæ nos latet. Tob. 12, 6. μυσήριον τ̃ α
βασιλέως, arcanum regis. Sir. 22, 24. μυσ-
τήρια ἀποκάλυψις, arcani revelatio. Sap.
14, 23. κρύφια μυσήρια, occulta myste-
ria. Drusus derivat ab Hebr. מְסֹרֶת,
quod est à מְסֹרֶת latuit, abscondit, Dan.
2, 28. ἔστι Θεὸς ἐν ἔθανι, ὁ ἀποκαλίπ-
των μυσήρια, est Deus in cælo, qui re-
velat arcana. 1. Cor. 14. 2. πνεύματι δὲ
λαλᾷ μυσήρια, spiritu loquitur mysteria,
hoc est, res, quæ non intelliguntur ab ipso
cæti, apud quem loquitur. 1. Cor. 15, 51.
ait Apostolus: ἰδὲ μυσήριον ὑμῖν λέγω,
πάντες μὲν & κοιμηθήσόμεθα, πάντες δὲ
ἀναστήσόμεθα (fut. 2. pass. indic.) Ecce
mysterium, hoc est, rem sine revelatione
ignotam, vobis dico, non omnes quidem
dormiemus, hoc est, moriemur in ad-
ventu Domini nostri, omnes vero muta-
bitur, quæ mutatio erit instar mortis.
Ephes. 5, 32. τὸ μυσήριον τ̃ α το μέγα
ἐστίν, mysterium hoc magnum est, nempe
communio Christi cum Ecclesia, uti
verba, quæ Paulus ἐξηγητικῶς subjicit,
luculenter demonstrant. arcanum DEI de-
cretum & consilium de nostri liberatio,

A ne per CHRISTVM. Rom. 16, 25. κα-
τὰ ἀποκάλυψιν μυστήρια χρόνοις αἰώνι-
οις σεσιγημέναι, secundum patefactionem
mysterii, quod à temporibus seculorum ta-
citum fuit. Eph. 1, 9. γνωρίσας ἡμῖν, τὸ
μυσήριον τ̃ α θελήματος αὐτοῦ, postquam
notum fecit nobis mysterium voluntatis
sux. Col. 1, 26. τὸ μυσήριον τὸ ἀποκε-
κρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων, mysterium,
quod absconditum fuit à seculis. & paulo
post: νῦν δὲ ἐφανερώθη τοῖς ἁγίοις αὐ-
τοῦ, nunc vero revelatum est sanctis eius.
Capita doctrinæ Christianæ, quorum co-
gnitio hominem per naturam latet. 1. Cor.
4, 1. οἰκονόμος μυστηρίων θεῶ, dispen-
satores mysteriorum DEI, nempe verbi
& sacramentorum. Hinc Græcus Pater
Eucharistiam vocabit μυσήριον φοβερόν,
mysterium tremendum. Transfertur et-
iam ad mala, quæ ad hominem fugiunt,
2. Thess. 2, 7. μυσήριον τῆς ἀνομίας, my-
sterium iniquitatis. Hebraica hypallage,
hoc est, iniquitas occulta, velata. Velum
illud est nomen Ecclesiæ, quod meretrix
istâ Babylonica jactitat, & quo fuce fa-
ciem, frontemque meretriciam ita tegit,
C (tanquam sanctissima persona) ut multos
seducat. Sic Joseph. lib. 1. de bello Jud. scri-
bit de Antipatro, filio Herodis, bipedum
sceleratissimo, τὸν Ἀντιπάτρε βίον & αὐ-
τὸν αἰμαῖοις τις αἰὶν κακίας μυσήριον, hoc
est, non erraverit, qui dixerit, vitam
Antipatri fuisse malitiæ mysterium, hoc
est, malitiam occultam, profundam, quæ
altissimas egerit radices.

Μύστης, & δ, mystes, qui admittitur
ad arcana sacrorum; mysteriorum peritus.
Unde sævamin.

Μύστις, ἰδος, ἡ, sacris initiata; con-
D scia mysteriorum, Sap 8, 4.

Μῶκος, & δ, fatuus, irrisor,
quasi à μῶω, ὦ, quæro, quod in aliena
semper inquirat. Hinc

Μωκάω, ὦ, irrideo, illudo. Præter. pass.
μωκώμαι, ὦμαι, irrideor, præter. pass. με-
μώκημαι, Sir. 34, 19. προσφορὰ μεμω-
κημένη, oblatio ridicula, sive digna, quæ
irrideatur.

Αταμωκάωμαι, ὦμαι, derideo, de-
ludo, cum genit. Sir. 13, 9.

Μῶλαψ, ὦπος, δ, vibex, verbe-
rum in cute vestigium. Sir. 28, 17.

Μῶμος, & δ, verberans,

ΜΩΜΟΣ, α, ὁ, ab Hebr. **מָוֶם** A
macula, dedecus, probrium, 2. Pet. 2,
13. σπίλοι καὶ μῶμοι, labes & maculae.
Significat etiam derisorem, qui scoptice &
scabiose de aliis loquitur.

Μωμῶμαι, ὠμαι, vitupero, cum
Acc. 2. Cor. 8, 20. μὴ τις ὑμᾶς μωμήσῃ-
ται (3. sing. aor. 1. med. subj.) ne quis vos
vituperet. aor. 1. pass. ἐμωμήθην, vitupe-
ratus fui, 2. Cor. 6, 3. ἵνα μὴ μωμηθῇ
(3. sing. aor. 1. pass. subj.) ἡ διακονία, ne
vituperetur ministerium. Dicitur etiam μω-
μίσταμαι, ἔσταμαι, eodem sensu, unde ada-
gium, ῥᾶν μωμίσταμαι ἢ μιμῆσθαι, fa-
cilis est carpere, quam imitari.

Μώμημα, ατος, τὸ, dictum, quo re-
prehendimus aut irridemus; reprehensio,
irrisio. Sir. 34, 18. Alii

Μώκημα, ατος, τὸ, irrisio, illusio;
ἀμωκᾶω, ὦ, th. μῶκος.

Μωμητός, ὁ, ὁ, vituperabilis, Deut.
32, 5.

Ἀμωμος, α, ὁ, ἡ, expers vitii, ma-
culæ, inculpatus, in quo nec momus quic-
quam inveniat, quod jure carpere possit.
Eph. 5, 27. Apoc. 14, 5.

Ἀμώμητος, α, ὁ, ἡ, omni culpa &
reprehensione vacans, irreprehensibilis.
Phil. 2, 15. 2. Pet. 3, 14.

Ἐμωμος, α, ὁ, ἡ, reprehensibilis.
Aquila & Symmachus Malach. 1, 14.

ΜΩΡΟΣ, ὁ, ὄν, q. d. μὴ ὄρῶν, ni-
hil videns, scilicet oculis mentis, fatuus,
stultus, Matth. 5, 22. & c. 25, 8. τὸ μω-
ρὸν, substantivè accipitur. Stultitia, 1. Cor.
1, 25. per concessionem ironicam.

Μωρία, ας, ἡ, idem, 1. Cor. 1, 18, 23.

Μωραίνω, stultè ago, infatuo, stul-
tum reddo. Fut. 1. μωρανῶ. aor. 1. ἐμώρα-
να. Præt. μεμώρανα. 1. Cor. 1, 20. **ω-**
ραίνομαι, infatuor, stultus fio. Præt. pass.
μεμώραμαι. aor. 1. pass. ἐμωράνθην.
Rom. 1, 22. item insipidus fio. Matth. 5,
13. ἐὰν δὲ τὸ ἄλως μωρανθῇ (3. sing. aor.
1. pass. subj.) si vero sal desipuerit, hoc est,
salis & condimenti saporem amiserit. Sed
Latine quoque cibi insipidi & inconditi di-
cuntur fatui. Martialis in Xenis: Ut sa-
pient fatuæ fabrorum prandia betæ, O
quàm sæpe petet vina piperque co-
quus! fatuas betas dixit falsi saporis
expertes.

Συκομωρία, ας, ἡ, Sycomorus ar-
bor, Luc. 19, 4.

† **ΜΩΣΗΣ**, Moses, nomen prophe-
ta. Filia Pharaonis Mosi hoc nomen im-
posuit Exod. 2, 10. Er vocavit nomen
(**מֹשֶׁה**) extraxi eum. Hebraicè
מֹשֶׁה Moschè extractus, ubi **מִן**
ponitur pro **יְהוֹשֻׁעַ** Josephus Antiq. Jud.
lib. 2. c. 5. 9. Vocem hanc aliter interpre-
tatur, & ait, dictum fuisse Moysen, quod
projectus fuerit in profluentem & ab hoc ca-
su nomen ei fuisse impositum. Aquam
enim Ægyptii (ut tradit) vocant mo. yses
vero servatus, q. d. ex aqua servatus. Pro-
babiliter hæc affert, quod filia Pharaonis
locuta fuerit Ægyptiacè, non Hebraicè.
Sed res & sensus ferè eodem redit. Sen-
sum verborum Moses Hebraicè expresse.
Declinatio hujus nominis (quod est ἐτερό-
κλιτον) variat, quam propter juniores
subnotare volui. Nominativus ὁ Μωσῆς.
(tanquam contractum ex Μωσέας. Joh. 7,
22. Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν τὴν περιτομὴν,
Moses, (hoc est, scripta Mosi, quæ sunt
δεόπνευστα, per metonym. effig.) dedit vo-
bis circumcisionem. Legitur etiam in no-
minativo casu Μωυσῆς, Act. 7, 37. ubi
v præterea additur. juxta Hebraeam vo-
cem scriberetur Μωϋσῆς, sed Greci He-
braum **ו** emollire solent, & ut plurimum
pronunciare, tanquam **ו** & **ο**. Act. 7,
40. ὁ γὰρ Μωυσῆς ad Moysen quod atti-
net. Nominativus absolute positus, mo-
re Hebræorum. Genitiv. τῷ Μωσέως,
quasi à Μωσέως Matth. 23, 2. Luc. 24,
27. ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως, incipiens à
Mose. item τῷ Μωσέως, Actor. 15, 1. 5.
Hebr. 9, 19. Dativus τῷ Μωσῇ, Joh. 9,
29. Μωσῇ λελάληκεν ὁ Θεός, Mosi Deus
locutus est. Matth. 17, 4. Μωσῇ μίαν,
καὶ μίαν Ἠλίαν, Mosi unam & unam
Eliae. item τῷ Μωσῇ, 2. Tim. 3, 8. ἀν-
τίστησαν Μωσῇ, restiterunt Mosi. Exod.
3, 12. τῷ Μωσῇ, Accus. τὸν Μωσῆν.
1. Cor. 10, 2. εἰς τὸν Μωσῆν. **ΜΩΣΗΣ**
per Hebraismum, pro διὰ Μωσέως per
Moysen. Luc. 16, 29. ἔχουσιν Μωσέα καὶ
προφῆτας, habent Moysen & Prophetas.
item Μωυσῆν. Exod. 3, 14. Vocativus
ὦ Μωσῇ.

ᾧ Μωσῇ. *Exod.* 3, 4. ἐκάλεσεν αὐτὸν Κύριος ἐκ τῆς βότᾱ λέγων, Μωσῇ Μωσῇ, vocabit eum DOMINUS ex rubo, dicens, Mose Mose.

N T^m est litera ordine decima tertia, ab Hebræo nun pro נִי soboles, filius. unde est per apocopen. In numeris valet 50.

† N A A Σ Σ Ω' N, ὁ, Naasson. Nomen viri ἀκλιτον. Hebr. נִשְׁחֹן nachschon, 1. Chr. 2, 10. hoc est, anguiculus, seu parvus serpens. diminutivum est à nomine שִׁחִי serpens. vel significat æreum seu chalybeum. à נִשְׁחֹן æs, chalybs. Radix est שִׁחֹן in pibet auguratus est, divinavit, conjectavit, expertus est. *Matth.* 1. 4. *Luc.* 3, 32. Drusus putat Naasson Latine scribendum cum aspiratione nempe Nahasson.

N A' B A H, ης, ἡ, nablia. instrumentum Musicum. 1. *Macc.* 13, 51. ἐν ψάλλαις καὶ ἐν ὕμνοις, cum nabliis & hymnis. Scribitur ἔν ψαλμῳ. 2. *Sam.* 6, 5.

† N A Γ Γ A I', ὁ, Naggai vel Naggeus. Drusus putat rectius scribi Latine Nagge, quam Naggæ: ut ab Ἰεσσαί Jesse non Jessæ, à Μιχαίας Micheas non Michæas. Neque enim agnoscit diphthongum Syrus in fine. Syrus נַגַּי. nomen viri ἀκλιτον. *Luc.* 3, 25. Hebræum origine. à radice נִגַּג splenduit, נִגַּג splendor. in pibet נִגַּג fecit splendere, hoc est, illuminavit. Sed solum Kal est usitatum. Ergo Naggai reddi potest illuminans seu illustrans.

† N A Z A P E' Θ vel Ναζαρετ, ἡ, *Luc.* 1, 26. *Act.* 10, 38. *Matth.* 2, 23. Nomen urbis in Galilea ἀκλιτον, Hebræum origine, a nomine נִצָּץ surculus, germen, à radice נִצָּץ custodivit. Surculi egent custodibus, ne à bestiis, capris, leporibus, aliisve feris ledantur. *Matth.* 2, 23. *Luc.* 4, 16. Hinc

Ναζωραῖος, αἰα, αἰον, Nazareus, a, um. *Matth.* 2, 23. Ναζωραῖος κληθήσεται, Nazareus vocabitur. Hic respicit Spiritus sanctus ad prophetias, ubi JESUS CHRISTUS Servator noster dicitur נִצָּץ surculus, *Es.* 11, 1. נִצָּץ germen, *Jer.* 23, 3. נִצָּץ adducturus sum ser-

A vum meum GERMEN, *Zach.* 3, 8. [Occurrit etiam *Act.* 4, 10. ἔς alibi. Cæterum, vox ista, si rem accurate pensitamus, non a נִצָּץ descendit, uti quidem vult Passor, sed potius ex נִצִּיר Nasiræus. Puto enim Evangelistam potius respicere ad locum *Judic.* 13, 7. ubi de Simsone: כִּי יִהְיֶה נִצִּיר quoniam Nasiræus erit. Ratio est, quia Judæi, qui tum temporis græce scribebant, litteram Ξ exprimebant per σ, ῥ vero per Ζ. Porro perinde erit, quod ad ipsam rem spectat, nam neque ex loco *Jesaiæ* poteris concludere, id voluisse Prophetam, ut JESUS in Nazareth esset educandus, sed argumentatio Evangelistæ potius contra Judæos κατ' ἀνθρώπων directæ est. Vide Surenhusium in βίβλῳ καταδελγῆς pag. 197.]

Ναζαρενός, Nazareus, *Marc.* 1, 24. *cap.* 14, 67. ἔς *cap.* 16, 6. *Luc.* 4, 34.

† N A Θ A' N, ὁ, Nathan. Nomen propheta, qui vixit regnante Davide, 1. *Sam.* 7, 2. נָתָן Nathan propheta. Est ipsa radix נָתַן dedit. Verbum defectivum pe ἔς lamed nun. Sic quoque dictus fuit filius quidam Davidis, de quo *Luc.* 3, 31.

† N A Θ A N A H' A, ὁ, Nathanaël. Nomen viri ἀκλιτον, *Joh.* 1, 46. ἔς c. 21. 2. Hebræum origine, compositum ex נָתַן dedit, ἔς אֱלֹהִים Deus. q. d. Deus dedit. *Num.* 1, 8. Græce Θεόδωρος, à Deo datus.

N A I', nα, profecto, utique (Hebr. נִי) Adv. *Luc.* 12, 5. ναὶ λέγω ὑμῖν, τὰτον φοβήθητε, sanè, dico vobis, hunc metuite. ita. *Matth.* 5, 37. ἔγω δὲ ὁ λόγος ὑμῶν ναὶ ναὶ, & &, sermo vester sit etiam etiam, non non. certe. *Rom.* 3, 29. ναὶ καὶ ἐθνῶν, certe ἔς gentium. etiam. *Matth.* 11, 26. ναὶ ὁ πατήρ, etiam Pater. veruntamen *Matth.* 15, 27. ἡ δὲ ἀπε, ναὶ Κύριε, hæc autem dixit, veruntamen DOMINE. Sic bene vertit M. L. item obsecro, quaeso. *Apoc.* 22, 20. ναὶ ἔρχου, Κύριε, quaeso veni, Domine. Vide notas Casaub. in *Matth.* 16, 26.

† N A I' N, ἡ, Nain, nomen urbis ἀκλι-

ἀκλιτον. Syriacum origine. Luc. 7, 11. **יְנִנִּי** pl. q. d. Amœni scilicet agri. à sing. **יְנִנִּי** pulcher, elegans. in fœm. genere **יְנִנִּי** pulchra, decora. pro quo in libris Latine legitur Naim.

ΝΑΪΩ, habito. Jobi 22, 12. τὰ ὑψηλά νοίω, in altis habitans.

ΝΑΝΑΙΑ, ας, ἡ, Nanxa, Dea fortunæ vel Diana, 2. Macc. 1, 15. 23. Eadem videtur esse Anaitis, Ἀναίτις, Armeniorum Dea.

ΝΑΟΨ, ὅ, ὁ, templum. à νέομαι, venio, sicut ædes ab adeo. Job. 2, 20. ὠκοδομήθη ὁ ναὸς ἑστῶς, edificatum est templum hoc. 1. Cor. 3, 16. ναὸς θεῶς ἐστὶν, templum Dei estis. Attice νεὺς, sicut λεὺς pro λαός. in Genit. νεῶ, λεῶ.

† **ΝΑΟΤΜ**, ὁ, Naum. Nomen viri ἀκλιτον. Luc. 3, 25. **נְאֻם** dictus. pabul verbi kal à radice **נָאָם** dixit, vel à **נְאֻם** consolatione erectus, à rad. **נָאָם**. in niphal **נִנְחַם** consolationem admisit. Fuit etiam nomen prophete. Nah. 1, 1. Nahum non Naum ait Drusus. Græci voces in medio non aspirant. Alia autem est ratio aliarum linguarum. Ceterum nussiam nomen hoc proprium in V. T. scribitur cum **נ** in medio, sed semper cum **נ** E. posterior notatio est magis genuina.

ΝΑΨΗ, ης, ἡ, nemus. Num. 24, 6.

††† **ΝΑΨΔΟΣ**, ας, ἡ, ab Hebr. **נָדָה** nardus, genus herbe fragrantissimæ & odoratissimæ, ex qua fiebant unguenta, de quo D. lib. 1. cap. 6. Marc. 14, 3. Job. 12, 3.

ΝΑΨΚΗ, ης, ἡ, torpedo, piscis, cujus ea est natura, ut propius accedentes seque tangentes obstupesciat. Hinc pro torpore, stupore, & eterno capitur.

Ναυρόω, torpore afficio.

Ναυράω, torpore afficior.

Ἀπονάυραω, ὦ, obtorpeo. Theodotion 1. Samuel. 30, 10.

Καταναυράω, ὦ, obtorpeo cum alicujus incommodo, 2. Cor. 11, 8. & κατενάρακα ἑδνός, pro & ἐνάρακα κατ' ἑδνός non obtorpi cum ullius incommodo. Helle-

Νισμus est, & ἀδενός, planè nullius, ubi duplex negatio fortius negat.

† **ΝΑΨΚΙΣΣΟΣ**, ας, ὁ, Narcissus. nomen viri, cujus meminit Apostolus Rom. 16, 11. Est vero νάρκισσος, ας, ὁ, ἡ, narcissus; nomen herbe, & derivatur à nomine νάρκη, ης, ἡ, torpor, sic dicta, quod odore suo torporem afflare & afferre soleat, teste Eustathio & Plutarcho. Dictus ergo ita fuit vir ille Narcissus vel a simili, vel κατ' ἀντίφρασιν.

ΝΑΨΣ, αὐός, ἡ, navis. à νάω fluo, Act. 27, 41. ἐπώκειλαν (3. plur. aor. 1. aor. indic. à verbo ἐποκέλλω) τὴν ναῦν, impegerunt seu alliserunt navem.

Ναῦλον, ας, τὸ, naulum, portorium, merces, quæ pro navigatione penditur.

Ναυτία, ας, & Ionice ναυσία, ας, ἡ, unde ortum latinum, nausea, proprie quæ quis in mari corripitur.

Ναυτιάω, ὦ, nauséo.

ΝΑΨΤΗΣ, ας, ὁ, nauta, Act. 27, 27. 30. Apoc. 18, 17. οἱ ναῦται, τῶν ναυτῶν. Latini poetae pro nauta scribunt navita, metri causa. Ex νάω, fluo, & αἰά, semper, est

ΝΑΨΝΑ & αἰέννα, ας, ὁ, ἡ, semper fluens, Bar. 5, 6. Ἰννας (acc. sing. a Ἰν) αἰέννας, litora, quæ undis perpetuo alluuntur, Sir. 11, 7. πηγὴ αἰέννα ποταμῶ, fons semper fluentis fluminis. Generaliter æternus 2. Maccab. 7, 36.

ΝΑΨΘΑ, ης, ἡ, naphtha, oleum Medee, bitumen, Cant. 3. puer. καίοντες τὴν κόμινον νάφθην, accendentes caminum (fornacem) naphtha.

† **ΝΑΨΩΨ**, ὁ, Nachor, nomen viri, qui fuit avus Abrahami Gen. 11, 27. Luc. 3, 34. **נָחֹר** forte à rad. inusit. **נָחַר**, unde **נַחְרִי** nares (ut Latine Naso.) Ceteroquin cognationem etiam aliquam habet cum Chald. **נָחַר** liberare.

ΝΑΨΩ, & ναίω, fluo.

Νάμα, ατος, τὸ, fluentum, latex. Cantic. 8, 2.

† **ΝΕΑΨΘΑΙΣ**, εως, ἡ, Neapolis, Neustadt. civitas Thraciae, cujus fit mentio Act. 16, 11. componitur ex νέα nova, & πόλις urbs. Ejus nominis civitates hac ætate sunt plurimæ, inter quas Neapolis, regni Neapolitani metropolis, facile excellit.

NEBPO'S, ὅ, hinnulus. *Can-*
tic. 2, 9.

† NEEMA'N, ὅ, Naaman. Nomen
principis militiae apud regem Syriae, ἀντι-
τορ, 2. Reg. 5, 1. cuius fit mentio Luc. 4, 27.
Hebr. [נִמְנִם] à radice [נָמַן] amœnus
fuit.] in fine est litera beemantica.

NEIKOΣ, εὐς, τὸ, ex va priv. ἔ-
κω cedo, ubi non cedimus, iurgium, al-
tercatio, rixa.

Φιλόνηκτος, ὅ, ἡ, contentiosus, a,
1. Cor. 11, 16.

Φιλονεικία, ας, ἡ, contentio, quâ al-
ter alteri anteferri cupit. Luc. 22, 24.

Φιλονεικίω, ὦ, contentiones amo. Pro-
verb. 3, 13.

NEKTΣ, υὸς, ὅ, mortuus, poëti-
cum, unde est Latinorum neco, nex. affine
est Hebr. co [נָכַח] in hiphil [נָכַח] per-
cussit, occidit. In prosa, itemque in N.
T. usitatum est

Νεκρός, ὁ, ὄν, mortuus, a, um,
Matth. 8, 22. ἐκ νεκρῶν, ex mortuis,
Marc. 6, 14. ἔκ. 9, 9. 10. Luc. 9, 7. ἀπὸ
νεκρῶν, idem, Luc. 16, 30. ὑπὲρ τῶν νε-
κρῶν, super mortuos, 1. Cor. 15, 29. hoc
est, super mortuorum sepulcra, nec super
cadavera. Nam νεκρός etiam cadaver si-
gnificat. ὁδὺς. μ. 14. νεκρός τ' ἐκείν, ca-
daver combustum fuit. Videatur Th. Beza in
commentario N. T. interdum significat spi-
ritualiter mortuum, Matth. 8, 22. Job. 5,
25. Eph. 2, 5. νεκρὸς τοῖς παραπτώμασι,
mortuos lapsibus.

Νεκρώω, ὦ, mortifico. Fut. νεκρώσω.
Præt. νενέκρωκα. aor. 1. ἐνέκρωσα. Col. 3, 5.
νεκρώσατε ἐν τοῖς μέλη ὑμῶν, mortificate
igitur membra vestra. Præt. pass. νενέκρωμαι,
unde part. νενεκρωμένος, emortuus, Rom.
4, 19. Heb. 11, 12.

Νέκρωσις, σως, ἡ, mortificatio, Rom.
4, 19. 2. Cor. 4, 10. πάντοτε τὴν νέκρωσιν
τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέρον-
τες, ubi νέκρωσις notat conditionem illam
ministri verbi, quotidianis mortibus ob-
noxiam. Sterilitas. Rom. 4, 19.

NE'MΩ, tribuo, distribuo, distribu-
tum possideo, habito, colo. item pascō.
it. rego. Fut. νεμῶ. Præt. νενέμηκα. aor. 1.
ἔνεμα. Præt. med. νέμευα, unde est

Νύμη, ἡς, ἡ, pascuum, Job. 10, 9. νο-

μὴν ἔχω, depascor, 1. Tim. 2, 17. it. pos-
sessio. 2. Macc. 5, 14. ἐν χειρῶν νομαῖς, in
manuum captivitate; ut Arias Montanus
vertit. Verbum vel Participium dissimula-
tur. Est autem sermo de mancipatione, quæ
in servitutem redacti captæ urbis incole.
Quod Græcis est ἐν χειρὶ νέμεν, id Latini
dicunt mancupio dare vel mancupio datum
possidere.

Νομῶ, ὦ, consequor, accipio, quasi
in distributione. Sirac. 29, 24. πολλοὶ ὡς
εὗρεμα ἐνόμησαν δάνος multi tanquam in-
venirent aliquid, acceperunt lucrum.

B Νομεύω, pascō, f. εὖσω.

Προνομῆ, ἡς, ἡ, pabulatio; it. direptio.

Προνομεύω, pabulatum egredior; præ-
dationibus infesto, diripio. f. εὖσω, a. 1.
προενόμεισα, 1. Macc. 1, 64. præf. pass.
προνομεύομαι, captivus abducor ab iis
qui pabulatum egressi sunt, Sir. 48, 15. ἕως
ἐπρονομεύθησαν ἀπὸ τῆς γῆς αὐτῶν, donec
captivi abducerentur terra sua.

Καταπρονομεύω, captivo. Numer. 21, 1.

Νόμος, ὁ, ὅ, lex, Hebr. [תּוֹרָה] do-
ctrina, Rom. 2, 2. ab hiphil. [תּוֹרָה]

C docuit, vel à R. [תּוֹרָה] projecit, sagitta-
vit, quod lex sit sagitta, quæ collimet in
CHRISTUM, tanquam scopum suum.
Luc. 16, 16. νόμος καὶ προφῆται ἕως Ἰω-
άννη, lex ἔς Prophetas usque ad Johannem.
Per νόμον intelligitur hic lex ceremonialis,
doctrina pro lege, synecdoche gen. ἔξ lex
pro lege morali idem est tropus. Rom. 7, 7.
τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνων, εἰ μὴ διὰ νόμου,
peccatum non cognovi, nisi per legem, hoc
est, per legem moralem seu decalogum,
pro sola secunda tabula, Rom. 13, 8. Job. 18,
31. κατὰ τὸν νόμον ὑμῶν κρίνατε (aor. 1.
D imper.) αὐτὸν secundum legem (scil. fo-
rensem) vestram judicate eum. præce-
ptum, ἐντολὴ, Gal. 6, 2. ἀναπληρώσα-
τε τὸν νόμον τῷ Χριστῷ, reipsa exsequi-
mini mandatum CHRISTI, quod extat
Job. 13, 34. 35. νόμος pro maledictione
legis, Rom. 6, 14. pro libris Moysis seu
Pentateucho, Luc. 24, 44. pro tota ve-
teris Testamenti Scriptura. Job. 10, 34.
ἔξ cap. 12, 34. ἔξ cap. 15, 25. 1. Cor. 14,
21. Gal. 4, 21. doctrina Evangelii. Ef.
2, 3. Sic Rom. 3, 27. διὰ νόμου πίστεως,
per doctrinam fidei. per metaphoram insti-
gatio

gatio peccati originalis vocatur lex peccati Rom. 7, 25. Secta, religio. Phil. 3, 5. κατὰ νόμον Φαρισαῖς, religione Pharisaeus. Xenophonti de politia Athen. νόμος idem est quod ἔθος consuetudo. ait enim νόμος ἦν τὸν δῶλον τύπτειν, consuetudo erat, ut servus vapularet. Aristoph. in Pluto. νόμος ἐστὶ Φιλαῖν consuetudo est osculandi. Hebraeum לְבַר eodem sensu accipitur 1. Sam. 8, 11. conf. Jer. 30, 18. Vide supra *θέμις*.

Νομάς, ἄδός, ὁ, q. d. pascualis, in pascuis degens cum armento, ut βῆς νομάς, bos armentarius; item pastoritiam vitam agens, pascendis pecoribus adsuetus. 2. Macc. 12, 11. οἱ νομάδες Ἀραβες, pastoritium genus hominum Arabes.

Νομίζω, lege sancio; it. existimo, fut. ἴσω, perf. νενόμικα. aor. 1. ἐνόμισα. Sap. 13, 21. 2. Macc. 4, 32.

Νομικός, ἡ, ὄν, ad legem pertinens, Tit. 3, 9. νομικός, ἄ, ὁ, jureconsultus, Matth. 22, 35. alias νομοδιδάσκαλος, Luc. 5, 17. 1. Tim. 1, 7. item γραμματεὺς, scriba.

Νόμιμος, ὁ, ἡ, legitimus.

Νομίμως, legitimè. Adverb. 1. Tim. 1, 8. οἶδαμεν δὲ ὅτι καλὸς ὁ νόμος, ἐάν τις αὐτῷ νομίμως χρῆται, scimus autem bonam esse legem, si quis eam legitime utatur.

Νομίζω, existimo, puto, autumo. 1. Cor. 7, 26. imperf. ἐνόμιζον, existimabam, Act. 7, 25. ἐνόμιζε συνιέναι τὰς ἀδελφὰς αὐτῆς, putabat intelligere fratres suos. Futur. νομίσω. Prat. νενόμικα. 2. 1. ἐνόμισα, putavi, Matth. 20, 10. ἐνόμισαν, ὅτι πλείονα λήψονται, putabant se plus accepturos. Matth. 5, 17. Ἐ cap. 10, 34. μὴ νομίσητε (aor. 1. subj.) ὅτι ἤλθον, ne putate, me venisse. Luc. 2, 44. νομίσαντες (aor. 1. part.) δὲ αὐτὸν ἐν τῇ συνουσίᾳ εἶναι, putantes vero eum in comitatu esse. νομίζομαι, putor. imperf. ἐνομίζομεν, putabar, Luc. 3, 23. ὡς ἐνομίζετο υἱὸς Ἰωσήφ, ut putabatur, filius Josephi. Act. 16, 16. ἔνομίζετο προσευχῇ εἶναι, ubi lege aut more receptum erat, ut orarent, seu ubi solebat precatio esse.

Νόμισμα, τὸς, τὸ, numisma, scilicet

nummus legitimus, cujus usus ἔσται valor νενόμισαι, hoc est, lege sancitus est. Matth. 22, 19. ἐπιδάξατέ (aor. 1. imper. act.) μοι τὸ νόμισμα, ostendite mihi numisma, ubi questio fuit non de dimidio siculo, à DEO mandato, qui templo dependebatur, prout plerique putant, sed de extraordinario ἔσται Romanorum extorto tributo.

Νομή, ἡς, ἡ, pascuum, Joh. 10, 9. pabulum, 2. Tim. 2, 17. apud Ictos possessio.

Ἄνομος, ὁ, ἡ, sceleratus, Luc. 22, 37. καὶ μετ' ἀνόμων (Marc. 15, 28. μετὰ ἀνόμων) ἐλογίσθη, sceleratis annumeratus fuit. Impius, Act. 2, 23. Antichristus, q. d. abolitor legis, seu exlex ille. 2. Thess. 2, 8. τότε ἀποκαλυφθήσεται ὁ ἄνομος, tunc revelabitur exlex ille. Sic Antichristus ab Apostolo vocatur κατ' ἐξοχήν, quia is iugo legum divinarum excusso (Psalm. 50, 17.) traditiones suas de coelibatu, de ciborum delectu, ἔσται Ecclesiae erat obtrusurus. Sicut ipse Apostolus hanc prophetiam interpretatur, 1. Tim. 4, 1. 2. 3. Ethnicus, qui non vivit secundum legem Moysis. qui dici potest exlex. 1. Cor. 9, 21. ἄνομα ἔργα, scelera, turpia facinora, 2. Pet. 2, 8.

Ἄνομως, sine lege, seu non audita lege Mosaica, Rom. 2, 12.

Ἀνομέω, ὦ, inique ago, legem transgredior.

Ἀνόμημα, ατος, τὸ, flagitium, iniquitas. Sap. 3, 14.

Ἀνομία, ας, ἡ, iniquitas, impietas, Matth. 24, 12. διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν ἀνομίαν, crescente impietate. peccatum, quodvis. Rom. 4, 7. discrepantia à lege Dei. 1. Joh. 3, 4. ἡ ἀμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία, peccatum est discrepantia à lege.

Ἐννομός, ὁ, ἡ, legitimus, Act. 19, 38. ἐν τῇ ἐννόμῳ ἐκκλησίᾳ, in legitima concione, subiectus legi, 1. Cor. 9, 21. κληρονόμος, α, ὁ, hæres, vox composita ex κληρὸς, sors, ἔννομω, possideo, qui possidet, quæ sortito obtigerunt, vel qui possidet sortem, hoc est, bona, quæ sortito obtigerunt. Metonymia adjuncti. Act. 19 accipitur, quia vox penacuta. Matth. 21, 38. Rom. 8, 17. Hebr. 1, 2. ὃν ἔθηκε κληρονόμον πάντων, quem heredem

redem instituit omnium, Hebr. 11, 7. ἐγέ-
νετο κληρονόμος, factus est heres.

Ἐννόμως, adverb. legitime, Prov. 31, 26.

Ἐυνομία, ας, ἡ, æquitas. Aquila Pro-
verb. 8, 14.

Δευτερονόμιον, &, τὸ, altera lex, sive
repetitio legis, Josua 8, 32. Sic vocatur
quintus liber Moſis, quia in eo repetuntur,
quæ in antecedentibus adfuerunt.

Κληρονομία, ας, ἡ, hæreditas. 1. Pet.
1, 4. κληρονομία ἁφθαρτος, hæreditas
nulli corruptioni aut interitui obnoxia.
Matth. 21, 38. κατὰρχωμεν (aor. 2. subj.)
τὴν κληρονομίαν αὐτῆς, obtineamus hære-
ditatem ejus, Luc. 12, 13. μερίσασθαι (aor.
1. med. inf.) μετ' ἐμῶς τὴν κληρονομίαν,
ut partiatur mecum hæreditatem meam.

Κληρονομέω, ὦ, hæreditatis jure ob-
tineo, regit Accus. 1. Cor. 15, 50. Fut.
κληρονομήσω. Matth. 5, 5. ὅτι αὐτοὶ κλη-
ρονομήσουσιν τὴν γῆν, quia illi, scilicet mi-
tes, hæreditatis jure obtinebunt terram.
Præt. κκληρονόμηκα, Hebr. 1, 4. hære-
ditatis jure possideo. aor. 1. ἐκληρονόμη-
σα, Matth. 25, 34. κληρονομήσατε (aor.
1. imper. act.) τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βα-
σιλείαν, possidete regnum vobis paratum. C
Marc. 10, 17. ἵνα ζωὴν αἰώνιον κληρονο-
μήσω, (aor. 1. subj.) ut vitam æternam
consequar: ubi κληρονομῶν idem est quod
λαγχάνειν, ἐπετυχᾶν, adipisci. Gal. 4,
30. & γὰρ μὴ κληρονομήσῃ (3. sing. aor. 1.
act. subj.) non enim heres fuerit.

Κατακληρονομέω, ὦ, decompos. ex κα-
τὰ, κληρος, νέμω, hæreditatem jure ad-
eo, heres fio. f. ἦσω. aor. 1. κατεκληρο-
νόμησα. inf. κατακληρονομῆσαι, Sir. 44, 21.

Συγκατακληρονομέω, ὦ, simul possi-
deo. Numer. 32, 20.

Συγκληρονόμος, cohæres. Rom. 8, 17. D
Eph. 3, 6. τὰ ἔθνη συγκληρονόμα, gentes
cohæredes.

Συγκληρονομέω, ὦ, cohæres sum,
simul hæreditatem adeo, Sir. 22, 26.

Κρεανομέω, ὦ, in frustra concido, ex
κρέας, caro, & νέμω. Uſurpatur de sa-
cerdotibus, qui victimas conscindunt. Lev.
8, 19.

Οἰκονόμος, &, ὁ, dispensator. Actiue
accipitur, quasi νέμων τὸν οἶκον, pascens
domum, vel gubernans domum. νέμω
enim, ut supra diximus, omnes illas habet

A significationes, Luc. 12, 42. 1. Pet. 4, 10. Rom.
16, 23. οἰκονόμος τῆς πόλεως, quaestor era-
rii urbis, Gal. 4, 2. idem significat, quod
ἐπίτροπος, &, ὁ, κηδεμὼν, ὄνος, ὁ, curator,
tutor, Luc. 16, 8. τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικί-
ας, est Hebraïsmus, pro τὸν οἰκονόμον ἀ-
δικόν, dispensatorem injustum.

Οἰκονομία, ας, ἡ, dispensatio, Luc. 16, 2.
ἀπόδος τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου, redde
rationem villicationis seu dispensationis tuæ.
1. Cor. 9, 17. οἰκονομίαν πεπίστευμαι, Hel-
lenismus, pro ἡ οἰκονομία ἐμοὶ πεπίστευ-
ται, dispensatio mihi credita est. Tribui-
tur etiam Deo, Col. 1, 25. & significat or-
dinationem, hoc est, gubernationem. B

Οἰκονομέω, ὦ, administro, sum di-
spensator. Fut. ἦσω. aor. 1. ὠκονόμησα,
Luc. 16, 2.

Παράνομος, &, ὁ, ἡ, transgressor; it.
illegitimus, Sap. 3, 16.

Παρανόμως, contra leges, præter re-
ceptam consuetudinem.

Παρανομία, ας, ἡ, transgressio, 2. Pet.
2, 16. 2. Macc. 3, 4. περὶ τῆς κατὰ τὴν
πόλιν παρανομίας, de ea, quæ in urbe, trans-
gressione; alii, ἀγορανομίας, Genit. ab

Ἀγορανομία, ἡ, annonæ præfectura;
ab

Ἀγορανόμος, &, ὁ, præfectus an-
nonæ.

Παρανομέω, ὦ, legem transgredior,
Act. 23, 3. Præt. παρανομῆκα.

Ἀπονέμω idem quod simplex νέμω, tri-
buo, 1. Pet. 3, 7.

Διανέμω, divido, διανέμομαι, divi-
dor. it. divulgor, serpo, Act. 4, 17. ἵνα μὴ
ἐπὶ πλεῖον διανεμηθῇ εἰς τὸν λαόν, ne
latius disseminetur in vulgus, διανεμηθῇ
est 3. sing. aor. 1. pass. subj. à suo indic.
διανεμήθην, quod à διανενέμηται, quod à
διανενέμηκα, ad formam τῆς μεμένηκα,
mansi, quæ in præteritis & aor. 1. pass. ver-
borum circumflexorum formam imitantur.

Ἐννέμομαι, pascor; habito, 3. Macc.
3. τὰς ἐννεμομένους, habitantes.

Κατανέμω, depascor, consumo, de-
vastor. Symmachus Psalm. 80, 14. κατε-
νεμήσατο (3. sing. act. 1. med.) αὐτὴν
ὁς ἐκ δρυμῆς, vastabit eam aper de
silva.

ΝΕΪΟ Σ, α, ον, novus, a, um. Adject.
(Latini dicunt novus pro nevus. Ger-
mani-

manicum neu affine est) οἶνος νέος, vinum recens, Matth. 9, 17. διαθήκης νέας μεσίτη Ἰησοῦ, Testamenti nobis mediatori Jesu, Heb. 12, 24. ἵνα σωφρονίσωσι τὰς νέας, ut sapere doceant adolescentuli. Tit. 2, 4. νέον φύραμα, nova massa, 1. Cor. 5, 7. In compar. νεώτερος, α, ον, junior, natu minor, Luc. 15, 12. 1. Tim. 5, 14. βέλαμαι νεωτέρας γαμῆν, volo ut juniores nubant. minimus, Luc. 22, 26.

Νεωτερίζω, nova molior.

Νεωτερικὸς, ἡ, ὄν, juvenilis, e, 2. Tim. 2, 22.

Νεότης, ητος, ἡ, juvenus, Matth. 19, 20. ταῦτα ἐφυλαξάμην (a. 1. med.) ἐκ νεότητός μου, hac servavi à juventute mea. 1. Tim. 4, 12. μηδεὶς σε τῆς νεότητος καλῶ φρονέτω, nemo juventutem tuam contemnit.

Νεόω, ὦ, novare, novellare. Jer. 4, 4. h. e. agrum denuo proscindere.

Νέωμα, ατος, τὸ, novale, ager novalis. Jer. 4, 4.

Ἀναεόω, ὦ, renovo. 1. Macc. 12, 1. ἀναγεώσασθαι (aor. 1. inf. med.) τὴν Φιλίαν, renovare amicitiam.

Ἀνανέωσις, ιως, ἡ, renovatio. 1. Macc. 12, 17.

Νεανίας, α, ὁ, adolescens, Act. 20, 9. νεανίας ὀνόματι Εὐτυχος, adolescens, nomine Eutychus. Sic Saulus νεανίας vocatur Act. 7, 58.

Νεανίσκος, α, ὁ, idem, Marc. 14, 51. εἷς τις νεανίσκος ἠκολούθει, (imperf.) αὐτῷ, quidam juvenis sequebatur eum. τις hic redundat. Additur quidem, quum incerta est persona. Sic Cicero unus aliquis. Hic autem certus et notus homo designatur. Luc. 7, 14. νεανίσκος, adolescens.

Νεανὺς, ἰδος, ἔ, νεᾶνις, ἰδος, ἡ, juven- D cula, Sir. 20, 3.

Ἀνανεόμαι ἑμαυ, renovor, Eph. 4, 23. in aor. 1. med. inf. ἀναγεώσασθαι, renovare, instaurare.

Νεοτὶς ἢ νεοσσός, ἄ, ὁ, pullus, Luc. 2, 24. δύο νεοσσὸς περισσεῶν duos pullos columbarum.

Νεοτλία ἢ νεοσσία, ας, ἡ, nidus, pullo- rum cubile. Scribitur etiam νεοσσία. νεοσσός per syncopen νεοσός, ἄ, ὁ, pullus.

Νοσσία ὤς, ἡ, pullities, mansuicula, Luc. 13, 34. νοσσίον, α, τὸ, idem. Matth.

23, 37. ὃν τρόπον ἐπισυνάγει ὄρνις τὰ νοσσία ἑαυτῆς ὑπὸ τὰς πτέρυγας, sicut congregat gallina pullulos suos sub alas. ὄρνις avis, hic per syn. g. ponitur pro ἀλεκτορίδι, ἰδος, gallina.

Νοοσεύω, nidulor, nidifico. Psalm. 104, 17.

Ἐννοοσέω, idem. Jer. 22, 23.

Νεωσι nuper, Judith. 4, 3. pro quo usitatus ἐναγχος, in N. T. προσφάτως. Act. 18, 2. vide suo loco.

† ΝΕΡΩΝ, ωνος, ὁ, Nero, nomen Caesaris Romani, crudelissimi Ecclesiae persecutoris. 2. Tim. 4. in fine. Vide infra Τιβέριος. Est verò nomen hoc Sabinum, quo significatur virtus seu robur.

ΝΕΤΡΟΝ, α, τὸ, nervus, robur.

Νευρά, ἄς, ἡ, idem; it. taurea. 2. Macc. 1, 1. μάστιγι καὶ νευραῖς αἰκίζομένους, flagris et taureis cruciatos.

Νευρία, ας, ἡ, funis è nervis tomus, Jud. 16, 7. 8.

Νευροκοπέω, ὦ, abscindo nervos, nervos incido, Judic. 5, 22. Ex νεῦρον, ἔ, κοπή, th. κόπῳ, seco.

C ΝΕΤΩ, innuo, (affine Hebraeo נָחַן nutare, movere se) Joh. 13, 24. νεύει ἔν αὐτῷ Σίμων, innuit ergò illi Simon. Fut. νεύσω Præt. νένευκα. aor. 1. ἐνευσα, Act. 24, 10. νεύσαντος (aor. 1. part.) αὐτῷ τῷ ἡγεμόνος, quum innuisset ei praeses, hoc est, quum nutu ei significasset.

Νεῦμα, τος, τὸ, nutus.

Ἀνανεύω, renuo. Fut. σω. aor. 1. ἀνένευσα. Num. 30, 6.

Ἀνάνευσις, εος, ἡ, nutus. Psalm. 72, 4.

Ἀπονέω, abnuo, renuo. Prov. 26, 24.

Διανεύω, innuo. Luc. 1, 22.

Ἐκνεύω, énato, ideoque videtur hac vox composita ex ἐκ ἔ, νεύω, quod equipollet τῷ νέω, h. est, nato, per metaphoram verò clam evado, elábor. Usitatum enim est, confertam ἔ in varias partes velut exundantem multitudinem commoto mari conferri, unde qui se recipiat, meritò dicatur quasi enatare. Joh. 5, 13. ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐξέ- νευσεν ὄχλῳ ὄντος ἐν τῷ τόπῳ, Jesus enim emerferat ex turba, quae erat in illo loco. ubi ἐκνεύω regit Genitivum δι prepositionis ἐκ.

Ἐννεύω, innuo, Luc. 1, 62. ἐνένευσεν Hb 5 (3. plur.

(3. plur. imperf.) δὲ τῷ πατρὶ αὐτοῦ, in-
nuebant autem patri ejus.

Ἐπνεύω, annuo, Act. 18, 20. & ἐπέ-
νευσεν, non annuit, h. e. non consensit.

Κατανεύω, innuo. aor. 1. κατένευσα in-
nui cum Dat. Luc. 5, 7.

† NEΦΘΑΛΕΙΜ, ὁ, Naphthalim.
Sextus Jacobi patriarchæ filius ex Bilhâ
ancillâ Rachelis. Gen. 30, 8. Nomen est
ἀκλιτον. Hebr. נַפְתָּלִי à radice נָפַח
niphāl נָפַח luctari, contorqueri,
intorqueri, ut fit luctando, q. d. filius lu-
ctæ meæ. Dixit enim Rahel, Maximis
luctationibus luctata sum cum sorore
meâ Leâ, & prævalui. Deinde per me-
tonym. efficientis ponitur pro tribu seu po-
steris: itemque pro regione, quæ illi tribui
sortitò obtigit, per metonymiam subjecti.
Matth. 4, 13. 15. Apoc. 7, 6.

NEΦΟΣ, εὐς, τὸ, nubes, (ab Heb.
נֶפֶשׁ nuf stillare) Heb. 12, 1.

Νεφέλη, ης, ἡ, idem, Matth. 17, 5. Act.
1, 9. καὶ νεφέλη ὑπέλαβεν αὐτόν, & nubes
suscepit eum. νεφέλαι ἀνύδρου, nubes aquæ
expertes. Judæ 6, 12.

Ἐπνεφής, εὐς, ὁ, ἡ, nubibus tectus seu
obductus. 2. Macc. 1, 22.

Συννεφής, εὐς, ὁ, ἡ, nubilus, caligans.
Deut. 33, 28.

Συννεφέα, ας, ἡ, tempestas nubila.
Theodotion Jobi 3, 5.

Συννεφέω, ᾧ, obnubilo. Symmachus
Jobi 37, 21.

NEΦΡΟΣ, ᾧ, ὁ, ren. (ex νέω, no, fluo,
& φέρω, defero. Quia renes deferunt hu-
mores in vesicam) Apoc. 2, 23. ἐγὼ εἰμι ὁ
ἐρευνῶν νεφρὸς καὶ καρδίαν, ego sum, qui
scrutor renes & corda.

NEΩ, no, nato, f. ἦσω & νεύσω.

Νηκτής, ᾧ, ὁ, natator.

Νηκτός, ᾧ, ὁ, natatilis.

Νηκτά, τὰ, natatilia, Sap. 19, 18.

NH, adv. in juramentis adhiberi soli-
tum cum accus. νῆ θεόν, per Deum. Sic
Apostolus 1. Cor. 15, 31. νῆ τὴν ἡμετέραν
καύχησιν, per nostram gloriationem, q. d.
testes appello omnes ærumnas, quas me in-
ter vos sustinuisse, verè gloriari possum. Sic
μαί. Gen. 42, 15. μὰ τὴν ὑγίαν Φαραὼ,
per salutem Pharaonis. Eustathius in
Ἰλιάδ. α. 6, 234. annotat μὰ esse adverbium

Ajurandi, quum aliquid sumus negaturi, ex
μὴ non: νῆ verò ex νοί, quum aliquid su-
mus affirmaturi, prout hæc ipsa quoque ex-
empla ostendunt.

NHΘΩ, neo (ex νέω, Hebr. נָוַם move-
ri) Matth. 6, 28. & κοπιᾷ, & δὲ νῆθει, ne-
que laborat, neque net.

Διωνήθω, filo. Exod. 28, 33. κόκκινον
διωνησμένον, coccinum filatum.

NHΠΙΟΣ, & ὁ, infans, ex νη parti-
cula privativa, & ἑπος, verbum. puer 1. Cor.
13, 11. τὰ τῶ νηπίου, puerilia. simplex &
contemptus coram hominibus, Matth.
11, 25. & α. 21, 16. indoctus, rudis, Rom.
2, 20. 1. Cor. 3, 1. & ἡδυνήθην λαλῆσαι
ὑμῖν, ὡς πνευματικῶς, ἀλλ' ὡς νηπίοις ἐν
Χριστῷ, non potui loqui vobis, ut spirita-
libus, sed locutus sum vobis ut carnalibus,
id est, ut infantibus in CHRISTO. mansue-
tus. 1. Thess. 2, 7. ὡς νηπίοι, idem quod ὡς
ἡπίοι, ut mansueti.

Νηπιᾶζω, infantiliter ago, 1. Cor. 14, 20.
τῇ κακίᾳ νηπιᾶζετε, malitiâ estote in-
fantes.

Νηπιότης, ητος, ἡ, infantia, Ez. 16, 22.

† NHPEΥΣ, εὐς, ὁ, Nereus, nomen
viri. Rom. 16, 15. à Græca voce νηρός, hu-
milis, Hesychio interprete.

† NHPT, ὁ, Neri, nomen viri ἀνδρίων.

Luc. 3, 27. nomen origine Hebræum נֵר
lucerna. à radice נָר. quæ vox Chaldaicè
ignem significat, Dan. 7, 9. מְנוֹרָה
menoráh candelabrum. Alii vertunt no-
vale, quod Hebraicè dicitur נֵר nir. Prov.
13, 23. à radice נָר in hiphil. נָרָה no-
vellavit, agrum iterabit seu de novo ara-
bit. Sed prius etymon præfero. In V. T.
D nomen hujus viri legitur 1. Chr. 9, 36. fuit
abus Saulis primi regis populi Israëliti.
1. Chr. 8, 33.

NHΣΟΣ, & ὁ, insula, à νέω no. vi-
detur enim mari innatare. Act. 13, 6. &
c. 27, 26. & c. 28, 1. 7. 9. 11. Apoc. 1, 9. &
c. 6, 14. & c. 16, 20.

Νησίον, & τὸ, parva insula, Act. 27, 16.
Accentus hic est ἀνώμαλος, pro νήσιον. Nam
accentus genitivi in primitivo manet. Sic
dicimus παιδίον, puerulus, quod est ex παι-
δός: at dicimus κτημάτιον, prædiolum,
quod est ex κτήματος.

Νησίς,

Νησις, ἴδος, ἡ, idem quod νησίον.

Χερσόνησος sive χερσόνησος, & ἡ, peninsula. componitur ex χέρσος sive χέρσος, ὅ, ἡ, desertus, incultus, item terra, & νῆσος. χέρσος θαλαττάσσα, terra mari merfa.

ΝΗΣΤΙΣ, εως, ὁ, ἡ, jejunus, a, im-
pastus. videtur componi ex νῆ (quæ par-
ticula in compositis est negativa aut priva-
tiva, ut νηπενθής, qui non lugeat) & ἐδίω,
edo, Matth. 15, 32. Marc. 8, 3.

Νησεύω, jejuno, cibum non capio,
Luc. 18, 12. νησεύω δις τῷ σαββάτῳ, bis je-
juno in hebdomade. Luc. 5, 33. νησεύουσι
πυκνὰ jejunant crebrò. Fut. νησεύσω, jeju-
nabo, Matth. 9, 15. καὶ τότε νησεύουσι,
& tunc jejunabunt. Præt. νηνήσευκα. aor. 1.
ἐνήσευσα, jejunavi, Act. 13, 3. τότε νησεύ-
σαντες (a. 1. act. part.) καὶ προσευξά-
μενοι (aor. 1. med. part.) καὶ ἐπιθέντες
(aor. 2. act. part.) τὰς χεῖρας αὐτοῖς, ἀ-
πέλυσαν, quum ergò jejunassent & orassent,
& imposuissent eis manus, dimiserunt.

Νησεία, ας, ἡ, jejunium, inedia, Marc.
9, 29. τῷτο τὸ γένος ἐν ὁδῷ δύναται ἐξελ-
θεῖν, εἰ μὴ ἐν προσευχῇ καὶ νησείᾳ, hoc est,
hoc demoniorum genus nullo modo potest
PELLI, nisi orando & jejunando. Luc. 2, 37.
νησείας καὶ δεήσεις λατρεύουσα (τῷ θεῷ)
jejunis & precibus serviens Deo. σχολάζαν
τῇ νησείᾳ, vacare jejunio, 1. Cor. 7, 9.

ΝΗΦΩ, (ex νῆ, non, & πίω, bibo)
sobrius sum, cui opponitur μεθύω, ebrius
sum. Plut. τὸ ἐν τῇ καρδίᾳ τῷ νήφοντι,
ἐπὶ τῆς γλώττης ἐστὶ τῷ μεθύοντι, quod
est in corde sobrii, in lingua ebrii esse solet.
1. Thess. 5, 8. ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες, νήφω-
μεν, nos verò qui sumus diei, sobrii sumus.
per metaphoram transfertur ad animum.
2. Tim. 4, 5. σὺ δὲ νήφε ἐν παντί, tu autem
vigilans esto in omnibus. Fut. νήψω, Præt.
νένηφα. aor. 1. ἐνήψα. 1. Pet. 5, 8. νήψατε
καὶ γρηγορήσατε, sobrii estote & vigilate.

Νηφάλις, & ὁ, ἡ, sobrius. interdum
vigilans. Tit. 2, 2. πρεσβύτεας νηφαλίς
ἔνααι, ut senes sobrii sint. in, fæminino ge-
nere legitur 1. Tim. 3, 11.

Ἀνανήφω, propriè ad sobrietatem redeo.
item per metaphoram mentis sanitatem re-
cipio. Sic qui voluptatibus hujus mundi
inebriati fuere & resipiscunt, dicuntur ἀνα-
νήφαι, 2. Tim. 2, 26. ἀνανήψουσιν (aor. 1.

A subj.) ἐκ τῆς τῷ διαβόλῃ παγίδος, & sa-
nitate mentis recepta ex Satana laqueo.

Ἐκνήφω, evigilo. F. ἐκνήψω. aor. 1. ἐξέ-
νηψα. 1. Sam. 25. ὡς ἐξένηψε, postquam
evigilavit à vino, seu crapulam edormivit
Nabal. 1. Cor. 4, 34. ἐκνήψατε, (aor. 1.
imper. act.) evigilate.

Ἐκνήψις, εως, ἡ, requies. Thren. 2, 18.

ΝΗΧΟΜΑΙ, nato. Jobi 11, 12. νή-
χεσαι λόγοις, natate sermonibus h. e. in-
certum & dubium esse.

† ΝΙΓΕΡ, ὁ, Niger. cognomen est
Latinum prophetae cujusdam Act. 13, 1.

† ΝΙΚΑΝΩΡ, ορος, ὁ, Nicanor. Act.
6, 5. Nomen viri, Ecclesie diaconi, origine
Græcum, & compositum ex νίκη, νης, ἡ, vel νί-
κος, εος, τὸ, victoria, & ἀνὴρ, vir, q. d. vir
victoriae, hoc est, victoriosus. Dicitur et-
iam Νικάτωρ, ορος, ὁ, Nicator, hoc est, vi-
ctor, pro Νικήτωρ, Doricè, à νικάω, vinco.

ΝΙΚΑΩ, ὦ, vinco, supero. Plutar-
chus vult dici παρὰ τὸ μὴ εἶκην, à non ce-
dendo. 1. Job. 5, 4. πᾶν τὸ γεγεννημένον
ἐκ τοῦ θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον, quicquid na-
tum est ex Deo, vincit mundum. Apoc. 3, 12.
ὁ νικῶν (part. pres. act.) quod attinet ad
eum, qui vicerit. Hebraismus est, quum
nominativi ita absolute ponuntur. conf.
Ps. 18, 31. & 104, 17. Eccles. 2, 14. Hos. 9,
11. & c. 12, 7. Fut. νικήσω, vincam, Apoc.
17, 14. τὸ ἀρνίον νικήσει αὐτούς, agnus vin-
cet eos. Præt. νενίκηκα, vici, Job. 16, 33.
ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον, ego vici mundum.
aor. 1. ἐνίκησα, idem, Apoc. 3, 21. ὡς καὶ
ἐγὼ ἐνίκησα, sicut & ego vici. Rom. 3, 4. νι-
κήσης, vincas, hoc est, justus agnoscaris. in
Hebr. est וְהָיָה ut sis purus. Aposto-
lus retinuit interpretationem Græcam. Sen-
sus est idem. Luc. 11, 22. ἐπὶ ὧν δὲ νικήσῃ
(3. pers. aor. 1. act. subj.) postquam verò
vicerit. Apoc. 13, 7. νικήσας, vincere, est
aor. 1. act. inf. 1. Job. 5, 4. ἡ νικήσασα
(aor. 1. part. g. f.) τὸν κόσμον ἡ πίσις ἡ-
μῶν, quæ vicit mundum, est fides nostra.
νικάομαι, ὦμαι, vincor, Rom. 12, 21. μὴ
νικῶ (pres. imper. pass.) ὑπὸ τῷ κακῷ, ἀλ-
λὰ νικά ἐν τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν, ἐν hîc ex
Hebraismo redundat. Ne vincitor à malo,
sed vince bono malum.

Νίκημα, ατος, τὸ, victoria, 3. Esd.
3, 9.

Νίκη,

Νίκη, ης, ἡ, victoria, 1. Joh. 5, 4.

Νικῶ, eos, τὸ, idem, Matth. 12, 20. ὡς
ἀν ἐκβάλοι εἰς νικῶ, (pro ἐν νίκῃ) τὴν
κρίσιν, donec protulerit victoriosè judicium.
vel juxta Hebraeum נִכְנֹח (in verita-
te) Tunc cognoscent veritatem. perpetui-
tas, ad formam Hebraei נִכְנֹח 1. Cor. 15,
54. κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς νίκος, ab-
sorpta est mors in aeternum seu in perpe-
tuum. Hebraismus ad exprimendam pro-
pheta, qui ibi allegatur, phrasin נִכְנֹח
quamvis ibidem 1. Cor. 15, 55. 57. per elo-
gantem antanaclasin νίκος, eos, τὸ, ponatur
pro victoria.

Ἐννικάω, ὦ, vinco. Symmachus Eccl.
1, 8. ἀδύνατόν ἐστιν ἄνθρωπον ἐννικῆσαι
λέγοντα, impossibile est hominem vincere
dicentem.

Ἐπινικάω, vinco. Esdr. 3, 9.

Ἐπινίκιον, &, τὸ, hymnus sive carmen
de parta victoria,

Ἐπινίκια, τὰ, præmia sive munera, quæ
victoribus dantur. 3. Esd. 3, 5. Item dies
festi, qui ob partam victoriam aguntur.
2. Macc. 8, 33. Ab

ὑπερνικάω, ὦ, plus quam victor sum,
Rom. 8, 37.

Ἀνίκητος, &, ὁ, ἡ, invictus, indomitus;
ex α privativo ἔ νικάω.

† ΝΙΚΟΔΗΜΟΣ, &, ὁ, Nicodé-
mus, nomen Pharisei, Judæorum princi-
pis, Joh. 3, 1. videtur compositum ex νίκη
victoria ἔ δῆμος populus, q. d. victor po-
puli, ἔ sic idem significat quod Νικόλαος.
Sunt tamen qui viri Hebraei nomen malunt
ex Hebræâ linguâ derivare, videlicet ex
נָקִי innocens ἔ נָקִי sanguis. נָקִי
est ex radice נָקִי innocens, purus,
insons fuit, ἔ נָקִי. Et hoc videtur
quibusdam per apheresin dictum ab נָקִי
rubuit. Est enim sanguis rubicundi co-
loris.

† ΝΙΚΟΛΑΟΣ, &, ὁ, vel Atticè
Νικόλεως, ω, ὁ, Nicolaus. Nomen viri,
Ecclesiæ diaconi, Act. 6, 5. compositum ex
νίκος, eos, τὸ, victoria, ἔ λαὸς populus,
q. d. victor seu domitor vulgi. Hinc

Νικολαίτης, &, ὁ, Nicolaita, Apoc. 2, 6.
18. affecta Nicolai hæresiarchæ, promiscuam

A libidinem probantis, de quo legatur Euse-
bius hist. Eccles. lib. 3. c. 26.

† ΝΙΚΟΠΟΛΙΣ, εως, ἡ, Nicopo-
lis, q. d. victoriae urbs, vel civitas victrix.
Est nomen urbis in Thraciâ, compositum ex
νίκη, ης, ἡ, vel νίκος, eos, τὸ, victoria, ἔ
πόλις, εως, ἡ, urbs. Tit. 3, 12.

† ΝΙΝΕΤΕ, ἡ, Nineve, Nomen ἁ-
κλιτον urbis, quæ fuit Assyriæ metropolis,
Gen. 10, 12. ἔ 2. Reg. 19, 36. quæ, ut Suidas
putat, deinde dicta fuit Babylon à Semira-
mide reginâ Assyriorum. Hebr. נִינְוָה ἔ
נִינְוָה habitavit, q. d. habitaculum. vel sic
dicta fuit à Nino conditore Beli filio. Heb.
נִינְוָה filius. Job, 18, 19. Augustinus lib. 15.
civit. Dei. Hinc Ptol. in descriptione As-
syriæ vocat Ninum. Vulgò exponitur spe-
ciosa habitatio, à נִינְוָה pulcher. Avēna-
rius vertit locum decorum, amœnum,
Jon. 1. vocatur urbs Dei (per Hebraismum,)
hoc est, urbs maxima, Luc. 11, 32. Drusio
videtur Ninive ita dicta à nomine composit-
to, ex נִינְוָה Nino ἔ נִינְוָה habitaculum.

Νενευίτης, &, ὁ, Ninevita, urbis incolæ,
C in nom. plur. Νενευῖται, οἱ, Ninevite.
Matth. 12, 41. Luc. 11, 30.

ΝΙΠΤΩ, lavo manus aut pedes. Job.
13, 6. Κύριε σύ μὲ νίπτεις τὰς πόδας; Do-
mine tune lavas meos pedes? q. d. hoc pla-
nè est indecorum. Fut. νίψω, vel νίψομαι,
Ps. 26, 6. lavabo. a. 1. ἐνίψα, lavi, Job. 13,
14. εἰ ἐγὼ ἐνίψα ὑμῶν τὰς πόδας, ὁ Κύριος
καὶ διδάσκαλος, καὶ ὑμεῖς ὀφείλετε ἀδελ-
φῶν νίπτειν τὰς πόδας, si ego lavi pedes ve-
stros, Dominus ἔ magister, vos quoque de-
betis alii aliorum lavare pedes. arg. est à
majori. ibid. v. 8. ἐὰν μὴ νίψω σε, nisi la-
vero te. νίψω, hîc est 1. pers. aor. 1. act.
subj. ibidem. νίψῃς, laveris, est 2. pers. aor.
1. act. subj. νίπσομαι, lavar, ἔ in mediâ
significatione lavo, Matth. 15, 2. ἔ γὰρ νί-
πτονται τὰς χεῖρας, non enim lavant ma-
nus. aor. 1. ἐνιψάμην, Job. 9, 15. καὶ ἐνι-
ψάμην καὶ βλέπω, ἔ ablui ἔ video. ibid.
v. 7. ἐνίψατο, abluit, scilicet oculos. ibidem
v. 11. νίψαι, (aor. 1. med. imper.) ibid.
ἀπελθὼν δὲ καὶ νιψάμενος (aor. 1. med.
part.) ἀνέβλεψα, ut autem abii ἔ ablui,
vidi. ἀνέβλεψα hîc non est visum recipi,
sed vidi. Natus enim erat cæcus. aor. 1.
med.

med. subj. νίψωμαι, η, ηται. Marc. 7, 3. A
aor. i. med. inf. νίψαθαι, lavare vel laba-
ri, Joh. 13, 10. ὁ λελαβμένος, & χεῖρας ἔχει
ἢ τὰς πόδας νίψαθαι, (h. e. κατὰ τὰς πό-
δας) h. e. ei qui lotus est, non opus est nisi
ut pedes lavet, vel ut laventur pedes.

Ἄνιπτος, ὁ, ἡ, illotus, Matth. 15, 20.
ἀνίπτοις χερσὶ φαγεῖν (aor. 2. inf.) Marc.
7, 2. κοιναῖς χερσὶ, h. e. edere illotis ma-
nibus.

Νιπτῆρ, ἦρος, ὁ, pelvis, malluvium.
Malluvium est vas, ubi lavantur manus,
sicut pelluvium vas est, in quo lavantur pe-
des. Græci vocant χειρόνιπτρον, ποδόνι-
πτρον, & τὸ, Joh. 13, 5. εἴτα βάλλα ὕδωρ
εἰς τὸν νιπτῆρα, deinde aquam in pelvim
effundit.

Ἀπονίπτομαι, verbum med. abluo. aor.
i. ἀπενίψαίμην, ablui, Matth. 27, 24. λα-
βὼν ὕδωρ, ἀπενίψατο τὰς χεῖρας ἀπέναντι
τῷ ὄχλῳ, & accepta aqua abluit manus
coram turba. in signum innocentiae, conf.
Deut. 21, 6. Ps. 26, 6. vide Th. Beza.

ΝΙΤΡΟΝ, & τὸ, nitrum. Jerem.
2, 22.

ΝΟ'ΘΟΣ, & ὁ, ἡ, spurius, a, nothus,
supposititius. Heb. 12, 8. Etym. componit
ex νε πρίθ. & θεῖος divinus, legitimus. Deut.
23, 2. ἐκ εἰσελεύσεται ἐκ πόρνῃς (h. e. νό-
θος, ὁ ἐκ πόρνῃς γενόμενος, spurius, ex me-
retrice natus.) εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου, non
ingredietur spurius in Ecclesiam DOMI-
NI, scil. ut publico munere fungatur. Vi-
de in ἰεφθάε.

Νοθεύω, adultero, corrumpo, Sap.
14, 24.

ὑπονοθεύω, subadultero, clam vitio;
corruptione ambio, 2. Macc. 4, 7. ὑπε-
νόθευσεν Ἰάσων τὴν ἀρχιερωσύνην, corru-
ptione ambivit Jason summum sacerdo-
tium. corruptione aliquem submoveo,
ibid. 6. 26. τὸν ἰδίον ἀδελφὸν ὑπονοθεύσας,
cum germanum fratrem, corrumpendo re-
gem, submovisset.

ΝΟ'ΟΣ, & ὁ, mens, cogitatio, sen-
tentia, pro quo in soluta oratione legitur
νῆς. (affine Heb. נָחַם moveri. mens est in
perpetuo motu) Tit. 1, 15. μεμίανται αὐ-
τῶν καὶ ὁ νῆς καὶ ἡ συνείδησις, polluta sunt
eorum & mens & conscientia. Gen. τὰ νόα
νῆ, pro quo in N. Test. semper est νοός, ad

formam χειρὸς, Rom. 7, 23. intelligentia
1. Cor. 14, 19. διὰ τῆς νοός μου λαλήσας, ex
intelligentia mea loqui, hoc est, lingua mi-
hi & popularibus meis nota, atque usitata.
Dat. τῷ νόῳ νῶ, pro quo in N. Test. τῷ νοῷ.
Rom. 7, 25. ἐγὼ τῷ μὲν νοῷ δαλέω νόμῳ
θεῷ, ego quidem mente servio legi Dei. ibid.
cap. 14, 5. ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοῷ πληροφο-
ρεῖσθω (præs. pass. imper.) unusquisque in
animo suo plenè certus esto. 1. Cor. 14, 15.
προσέυξομαι καὶ τῷ νοῷ, orabo etiam intel-
ligentia, hoc est, addam interpretationem,
ut à cætu intelligar. Accus. τὸν νόον, νῆν,
B 1. Cor. 2, 16. ἡμεῖς δὲ νῆν Χριστῷ ἔχομεν,
nos autem mentem Christi habemus, hoc
est, nos Spiritu Christi præditi sumus. Rom.
1, 28. παρέδωκαν αὐτοὺς εἰς ἀδόκιμον νῆν,
tradidit eos in reprobam mentem. Phil. 4,
7. καὶ ἡ εἰρήνη τῆς θεῆς ἡ ὑπερέχουσα πάν-
τα νῆν, & pax illa Dei, (gustus paterni Dei
favoris) quæ exsuperat omnem ingenii
humani aciem. Theocrit. εἰδύλ. 27, 22. νόον
δ' ἐμὸν ἔτις ἔαδε, sed nullus animo meo
placuit. animo meo, hoc est, mihi, prout
Hebraei dicunt נַפְשִׁי animæ meæ. vide
C infra ψυχῇ.

Νοερός, ὁ, mentalis; intelligens, ra-
tionis capax, Sap. 7, 22.

Νοέω, ὦ, mente agito, in animo verso,
cogito, considero, Matth. 24, 15. ὁ ἀνα-
γινώσκων νοεῖτω, qui hac legit, ea conside-
ret. 2. Tim. 2, 7. νόει, ἃ λέγω, considera
vel perpende, quæ dico. intelligo, συνίημι.
Hebr. 11, 3. πίστει νοεῖμεν, κατηρητίδα τὰς
αἰῶνας ῥήματι θεῷ, per fidem intelligimus,
perfectum esse mundum verbo Dei. Matth.
15, 17. ἔπω νοεῖτε, nondum intelligitis.
Fut. νοήσω. Præs. νενόηκα. aor. 1. ἐνόησα.
D Joh. 12, 40. καὶ νοήσωσι τῇ καρδίᾳ, & in-
telligent corde. νοήσωσι est 3. plur. aor. 1.
subj. act. præs. pass. νοέομαι, ἔμαι, intel-
ligor, Rom. 2, 20.

Νόημα, τὸς, τὸ, cogitatio, 2. Cor. 10, 5.
αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα, in captivi-
tatem redigendo omnem cogitationem. τὰ
νοήματα, cogitationes, Phil. 4, 7. mentes,
2. Cor. 4, 4. ἐτύφλωσε τὰ νοήματα τῶν
ἀπίστων, excæcavit mentes infidelium. co-
gitationes. 2. Cor. 11, 3. ἔτω φθαρῇ (3.
pers. aor. 2. pass. subj.) τὰ νοήματα ὑμῶν,
116

ita corrumpantur cogitationes vestrae. machinationes. 2. Cor. 2, 11.

Νοήμων, ονος, ό, ή, mentis compos, prudens. Sir. 19, 25.

Νοητός, ή, ό, intelligibilis.

Νοηώς, adv. intelligibiliter, Prov. 23, 1.

Ἀνοησία, ας, ή, insipientia. Theadotian Proverb. 11, 14.

Ἀγνοέω, ω, (ex α priv. ἔννοέω, cum epenthese literae γ) ignoro, in ignorantia versor, rudis sum. 1. Cor. 14, 38. εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, si quis ignarus est. 2. Cor. 2, 11. ἀγνοούμεν, ignoramus. Rom. 6, 3. ἢ ἀγνοεῖτε; an ignoratis? 2. Pet. 2, 12. ἀγνῶσι, ignorant. praes. imper. ἀγνόετε, α, εἴτω εἴτω. 1. Cor. 14, 38. εἰ δέ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοεῖτω, si verò quis ignorat, ignarus esto, hoc est, illius iudicium tanquam ignari ac contumacis contemnitur. praes. inf. ἀγνοεῖν. 1. Cor. 10, 1. εἰ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, nolim vos ignorare. part. praes. ἀγνοέων, ων. 1. Tim. 1, 13. ἀγνοῶν ἐποίησα, ignorans feci imperf. ἠγνόεον, αν. Marc. 9, 32. οἱ δὲ ἠγνόουν τὸ ῥῆμα τῆτο, illi verò non intelligebant dictum hoc. Fut. ἀγνοήσω. aor. 1. act. ἠγνόησα. Act. 13, 27. praet. act. ἠγνόηκα. praes. pass. ἀγνοέομαι, εμαι, in participio ἀγνοούμενος, ignotus. Gal. 1, 22. praet. pass. ἠγνόημαι, unde est nomen verbale

Ἀγνόημα, τος, τὸ, erratum, Heb. 9, 7.

Ἀπονοέομαι, εμαι, amens fio; mente alienor ab aliquo, descisco. 2. Macc. 13, 23. ἀπονενοήθησιν (perf. inf. pass.) τὸν Φίλιππον, descivisse Philippum.

Ἀπόνοια, ας, ή, amentia.

Διάνοια, ας, ή, cogitatio, mentis agitatio, Marc. 12, 30. ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, ex tota cogitatione tua. Matth. 22, 37. retinetur Hebraismus ἐν ὅλῃ τῇ διανοίᾳ σου. διάνοια est quasi διάλογος quidam, mentis qualis est Rom. 10, 6. μὴ εἶπῃ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, h. e. μὴ διανοῆς ne dixeris in corde tuo, hoc est, ne cogites. mens, Eph. 1, 18. πεφωτισμένους τὰς ὀφθαλμούς τῆς διανοίας ὑμῶν, illuminatis oculis mentis vestrae, Col. 1, 21. ἐχθρὰς διανοίας, hostes mente seu animo. Hebr. 8, 10. διδὸς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν, indens leges meas menti eorum 1. Pet. 1, 13. ἀναζωσάμενοι τὰς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, succincti lumbis mentis vestrae. 2. Pet. 3, 1. τὴν ἑλπι-

ακρινὴ διάνοιαν, sinceram mentem. διάνοια, ων, ας, cogitationes, Eph. 2, 3. ποιεῖντες τὰ θελήματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, facientes, quae carni et cogitationibus libebant. mentes. Heb. 10, 16. Matth. 22, 37.

Διανόημα, τος, τὸ, cogitatio. Luc. 11, 17. αὐτὸς δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα, ipse verò quum nosset eorum cogitationes.

Διανόησις, εως, ή, cogitatio. 2. Paral. 2, 14.

Διανοέομαι, εμαι, cogito, mente agito, Syllogismum facio. In syllogismo est iudicium διανοητικόν, ad cogitationem perti-

B nens, in axioma vero νοητικόν, intelligibile.

Ευδιανόητος, ας, ό, ή, facilis intellectu. Symmachus 1. Sam. 25, 3.

Εννοέω, ω, mente concipio, cogito, recordor. Bar. 2, 12. ἐννόησον εἰς ἡμᾶς, recordare nostri. 1. Macc. 2, 61. ἔτως ἐννοήθητε, sic cogitate.

Επινοέω, ω, comminiscor, excogito. Sap. 14, 2. Praes. pass. ἐπινοέομαι, εμαι, excogitor. aor. 1. ἐπενοήθην, Sap. 14, 14.

Επινόημα, ατος, τὸ, cogitatio, commentum.

C Επινουηματικός, ας, ό, qui prompto est ad excogitandum ingenio.

Επινουητικός, ό, consultus, solers.

Ομονοέω, ω, concors sum, consentio, unde

Ομονοεῖον, concordiae templum, apud veteres.

Ομόνοος, έ

Ομόνους, unanimis.

Ομόνοια, ας, ή, unanimitas, concordia, Sir. 25, 1. Ex ὁμός, similis, έ νόος.

Κατανοέω, ω, animadverto, confidero, perpendo, observo. Matth. 7, 3. ἐν τῷ σῶμα ὀφθαλμῷ δοκὸν εἶ κατανοεῖς, in oculo tuo trabem non animadvertis. Heb. 10, 24. κατανοῶμεν (1. pl. praes. subj.) ἀλλήλους, observemus alii alios. Jac. 1, 23. κατανοῶντε (praes. part.) τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ, consideranti faciem suam nativam. imperf. κατενόουν, animadvertebam, Act. 11, 6. έ c. 27, 39. Fut. κατανοήσω. Praet. κατανενόηκα. aor. 1. κατενόησα. Rom. 4, 19. εἰ κατενόησε τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἤδη νεκρωμένον, non considerabit corpus suum esse iam emortuum. in imperat. κατανοήσατε τὰ κρίνα, considerate lilia. à sing. κα-

ταγόν-

κατανόησον, *Luc. 12, 27. in part. κατανόησας* A
 δὲ αὐτῶν πανουργίαν, *animadvertens verò*
eorum calliditatem. Luc. 20, 23.

Κατανόησις, *ως, ἡ, consideratio, con-*
templatio. Sir. 41, 21.

Περίνοέω, *ω, cogito, recogito. Aquila,*
Symmachus & Theodotion Proverb. 3, 4.

Περίνοια, *ας, ἡ, cogitatio. Symmachus*
Psal. 77, 12.

Προνοέω, *ω, & προνοῶμαι, mente præci-*
pio, prævideo. item in media forma pro-
curo, Rom. 12, 17. 2. Cor. 8, 21. cum Acc.
& in activa forma provideo, prospicio
cum Genit. 1. Tim. 5, 8. εἰ δὲ τις τῶν ἰδίων B
ἐπρονόει, si quis suis ipsius rebus non pro-
videt.

Ἀπρονόητος, *ς, ὁ, ἡ, inconsultus, teme-*
rarius.

Ἀπρονόητως, *adv. inconsulto, impro-*
vide, imprudenter. 3. Macc. 1, 14.

Πρόνοια, *ας, ἡ, providentia. Sap. 14, 3.*
industria. Jos. 20, 3. cura, prudentia, Act.
24, 2. διὰ τῆς σῆς προνοίας, prudentia tuâ.
Rom. 13, 14. σαρκὸς πρόνοιαν μὴ ποιεῖς
(præf. med. imper.) carnis curam ne ge-
rite.

Πρόνοος, *ς, prudens, unde προνέστερος,* C
prudentior.

Προσνοέω, *insuper mente agito, animad-*
verto, Tob. 11, 6.

Σύννοος, *ς, cogitabundus, meditabun-*
dus, uistis, 3. Esd. 8, 71.

Σύννοια, *ας, ἡ, profunda cogitatio,*
inceror.

Συννοέω, *ω, cogito, intelligo, animad-*
verto, 2. Macc. 5, 6. 11, 13.

Ἄνοος, *ς, amens. Prov. 13, 15.*

Ἄνοια, *ας, ἡ, amentia, insipientia. 2.*
Tim. 3, 9. ἄνοια αὐτῶν ἐκδήλος ἔσται, in-
spicientia eorum manifesta erit. furor, in- D
saniam, Unsinnigkeit, μανία, Luc. 6, 11.
ἐπλήθησαν ἀνοίας, repleti fuerunt furore,
hoc est, vehementissimè excanduerunt, adeò
ut furere viderentur. Est enim ira furor
brevis.

Ἀνόητος, *ς, ὁ, ἡ, demens, Luc. 24, 25. ὧ*
ἀνόητοι καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ, ὁ amentes
& tardi corde.

Δυσνόητος, *ς, ὁ, ἡ, difficilis intellectu,*
2. Pet. 3, 16.

Ἐνοια, *ας, ἡ, amentia, insania. Aquila*
3. Sam. 6, 7.

Ἐννοος, *ς, ὁ, mentis compos.*

Ἐννοια, *ας, ἡ, cogitatio, Hebr. 4, 12.*

Ἀπέννοια, *ας, ἡ, insania. Aquila Psalm.*
139, 20.

Ἐπίνοια, *ας, ἡ, cogitatio, machinatio,*
Act. 8, 22.

Ἐυνοος, *ς, benevolus.*

Ἐυνοια, *ας, ἡ, benevolentia, 1. Cor. 7,*
3. ἔυνοιαν ὀφειλομένην, benevolentiam de-
bitam, hoc est, complexum conjugialem.
Eph. 6, 7. μετ' εὐνοίας, ultro, sponte, ex
benevolo animo.

Ἐυνοέω, *ω, sum bene affectus, Matth.*
5, 25.

Μετανοέω, *ω, pœnitet me, resipisco.*
proprie post factum sapio, & de errore,
admisso ita doleo, ut corrigam. Matth.
3, 2. μετανοεῖτε, resipiscite. Luc. 17, 4.
μετανοῶ, pœnitet me. Fut. μετανοήσω.
aor. 1. μετενόησα, resipui, Luc. 10, 13. με-
τενόησαν, resipuissent. Apoc. 9, 21. & με-
τενόησαν (3. plur. a. 1. act. indic.) ἐκ τῶν
φόνων αὐτῶν, neque resipuerunt ex cadibus
suis. in imper. μετανόησον, resipisce, Apoc.
2, 16. Act. 8, 22. μετανόησον ἐν ἀπὸ τῆς
κακίας σε ταύτης, resipisce igitur ab ista
tua malitia. in subj. μετανοήσω. Marc.
6, 12. ἐξελθόντες ἐκήρυξαν, ἵνα μετανοή-
σωσι, egressi proclamabant, ut resipiscerent.
Conjunguntur tanquam συνώνυμα μετα-
νοεῖν καὶ ἐπιστρέφειν, resipiscere & converter-
tere se. Act. 26, 20. Act. 3, 19. μετανοήσατε
καὶ ἐπιστρέψατε, resipiscite & convertite,
vos. 2. Cor. 12, 21. καὶ μὴ μετανοήσαντων
(part. aor. 1. act.) ἐπὶ τῇ ἀκαθαρσίᾳ, ἣ
ἔπραξαν, neque resipuerunt super impuri-
tate, quam patrarunt.

Μετάνοια, *ας, ἡ, idem quod μεταμέ-*
λας, pœnitentia. Heb. 12, 17. μετανοίας
τόπον ἔχουσε, resipiscencie locum non re-
perit scilicet in Isaaco, hoc est, Isaacum
patrem flectere nequivit, ut retractaret
benedictionem Jacobo impertitam. resipi-
scientia, pœnitentia salutaris, cum qua sem-
per coheret ὁ σωφρονισμὸς, sanitas animi.
βάπτισμα μετανοίας, baptisma resipiscen-
tiae, Marc. 1, 4. Luc. 3, 3. Act. 13, 24. &
c. 19, 4.

Ἀμετανόητος, *resipiscere nesciens,*
Rom. 2, 5.

Ἰπρόνοια, *ας, ἡ, suspicio, 1. Tim. 6, 4.*

Ἰπρονόω, *ω, suspicor, Act. 13, 25.*

με ὑπονοεῖτε εἶναι; quemnam me suspicamini esse? Act. 27, 27. ὑπενόον (3. pl. imperf. act.) suspicabantur. Synonymum ejus est ὑποπτέω, suspicor, suspectum habeo.

ὑπονόημα, αὐτός, τὸ, suspicio, conceptus animi, Sir. 25, 9.

Ἀνυπονόητος, &, ὁ, ἡ, qui est extra suspicionem. Sir. 11, 5.

Ἀνυπονοήτως, adverb. inopinato.

Ν Ο Σ Ο Σ, &, ἡ, morbus, (ex ve priv. τῖθο ἔσος salvus) Matth. 9, 35. Θεραπεύων πᾶσαν νόσον, sanans omnem morbum. Act. 19, 12. ἀπελάσσεσθαι ἀπ' αὐτῶν τὰς νόσους, ἔ discedere ab iis morbos. Subintelligi videtur Joh. 5, 6. nisi dicamus ex versu precedenti repetendum ἀπὸ τῆ κοινῆ. καὶ γνῶς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει scil. ἐν ταύτῃ νόσῳ, seu ἐν ταύτῃ ἀδυνείᾳ, ἔ cognovisset, eum jam multum temporis egisse in isto morbo.

Νοσερὸς, αἰ, ὄν, morbidus. Jerem. 14, 15. ἐν θανάτῳ νοσερῶ ἀποθανέσθαι, morte acerba morientur.

Νοσέω, ὦ. Fut. νοσήσω. Præter. νενόσηκα. aor. 1. ἐνόσησα, ægroto. in N. T. semel legitur 1. Tim. 6, 4. ἔ idem est quod furere seu insanire, per metaphoram: ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεως καὶ λογομαχίας, sed insanians circa quæstiones ἔ pugnas de verbis.

Νόσημα, τὸς, τὸ, morbus, Joh. 5, 4. ὃ δὴποτε κατέλχεται νοσήματι, quocunque teneretur morbo.

Ν Ο Σ Φ Ι seu νόσφιν, Adv. seorsum; item, sine (ex ve priv. ἔπομαι sequor)

Νοσφίζω separo, νοσφίζομαι, inverto, Act. 5, 2. καὶ ἐνοσφίσατο (3. sing. aor. 1. med. indic.) ἀπὸ τῆς τιμῆς, ἔ intervertit aliquid ex illo pretio. Sic servi jubentur (Tit. 2, 10.) ἔδεν νοσφίσασθαι (aor. 1. med. inf.) nihil intervertere, suffurari. 2. Macc. 4, 32. χρυσώματα τινὰ τῶν τῶν ἱερῶ νοσφισάμενος ἐχαρίσατο τῷ Ἀνδρόνικῳ, aurea vasa quædam templi suffuratus donavit Andronico.

Ν Ο Τ Ο Σ, &, ὁ, notus, auster, nomen venti, à nomine νοτῖς, ἰδὸς, ἡ, humor, Act. 27, 13. ὑποπνέσαντος δὲ νότου, aspirante verò noto. plaga meridionalis, Matth. 12, 42. βασίλισσα νότου, regina austri, hoc est, regina Saba, quæ à meridie venerat. Luc. 13, 29. ἀπὸ βορρῆα καὶ νότου, à septentrione ἔ meridie.

Α † Ν Τ Μ Φ Α Σ, ᾧ, ὁ, Nymphas. Nomen viri. Col. 4, 15. q. d. sponsus. à Græca voce Νύμφη, ης, ἡ, sponsa, nova nupta, ἔ hoc ex νέον ἔ φαίνεσθαι, apparere, ut notat Eustathius.

Ν Τ Μ Φ Η, ης, ἡ, sponsa. Eust. derivat à νέον novum ἔ φαίνεσθαι, apparere, Joh. 3, 29. ὁ ἔχων τὴν νύμφην, νυμφίος ἐστὶ, qui habet sponsam, sponsus est. nurus. Matth. 10, 35. νύμφη κατὰ τῆς πενθερᾶς, nurus contra socrum, ἔ Luc. 12, 53. πενθερὰ ἐπὶ τὴν νύμφην αὐτῆς, socrus contra nurum suam.

Β Νυμφίος, &, ὁ, sponsus, Matth. 25, 1. εἰς ἀπάντησιν τῆ νυμφῆς, in occursum sponsi. ibid. 6. 5. χρονίζοντες δὲ τῆ νυμφῆς, cunctante verò sponso.

Νυμφῶν, ὦνος, ὁ, thalamus, Matth. 9, 15. οἱ υἱοὶ τῆ νυμφῶνος. filii thalami, hoc est, familiares ἔ amici sponsi, quos in suum usque thalamum admittit. Hebraismus. Conf. Judic. 14, 10. vide νυμφῶς ὁ.

Νυμφεύω, desponso, inde

Νύμφευσις, εὠς, ἡ, desponsatio. Cantic. 3, 11.

Σύννυμφος, &, ἡ, connurus. Ruth.

Γ 1, 15.

Ν Τ Ν, nunc, Adv. temp. Joh. 2, 8. ἔ c. 4, 18. Matth. 24, 21. ἕως καὶ νῦν, usque ad hoc tempus, ὁ νῦν scilicet ὦν, idem quod ὁ παρών. Rom. 11, 5. ἐν τῷ νῦν καιρῷ, hoc tempore. Act. 18, 6. ἀπὸ τῆ νῦν, ab hoc tempore. modò, nicht lang. Joh. 11, 8. νῦν ἐζήταν σε λιθάσαι, modò studebant te lapidare. Dicitur etiam νυνὶ 1. Cor. 15, 20. interdum servit assumptioni syllogismi, Joh. 18, 36. ubi verti potest atqui vel sed. Sic quoque accipitur 1. Cor. 7, 2. 14. ἔ c. 15, 20.

Τοίνυν, igitur, postponitur Luc. 20, 25. 1. Cor. 9, 26. Semel preponitur Heb. 13, 13.

Τανῦν, nunc, Act. 27. 22.

Ν Τ Ξ, nox, (Nox dicitur à nocenda, seu potius à Græco νύξ. νύξ verò à νύσσω, ut vult Eustathius, stimulo κατ' ἀντίφρασιν. Sed malo à νύχος, ἔ hoc à [] quiescere. Germanicè Nacht à [] nachti, quievi.) gen. f. Joh. 13, 30. ἦν δὲ νύξ, erat verò nox. in Gen. νυκτὸς, Marc. 5, 5. νυκτὸς καὶ ἡμέρας, nocte ἔ die. Adverbialiter accipitur Matth. 2, 14. ἔ cap. 27, 64. Joh. 7,

Joh. 7, 50. Ὡς c. 19, 39. νυκτός, noctu, Matth. 25, 6. μέσης δὲ νυκτός, media verò nocte, pro ἐν μέσῃ δὲ νυκτὶ, vel κατὰ μέσον τῆς νυκτός, quæ verba habentur Act. 27, 27. Sic Matth. 26, 34. ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ, hac nocte. Lucas sine præpositione ἐν cap. 12, 20. ταύτῃ δὲ νυκτὶ, hac verò nocte. Joh. 21, 3. ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ, Ὡς Act. 12, 6. τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ, illa nocte. Præpositio ἐν ergò modò additur, modò omittitur. Act. 20, 31. νύκτα καὶ ἡμέραν ἢ ἐπαυσάμην, nocte Ὡς die non cessavi. ubi Accusativ. ponitur pro Genitivo, Ὡς subintelligi potest præpositio κατὰ. Luc. 5, 5. δι' ὅλης τῆς νυκτός, tota nocte, & διὰ τῆς νυκτός, noctu, vel per noctem, Act. 5, 19. Ὡς c. 17, 10. More Latinorum verò Græci utuntur accusativo, in temporis spatio, ubi per quamdiu questio sit, ut Matth. 4, 2. νυθεύσας ἡμέρας καὶ νύκτας τεσσαράκοντα, postquam jejunasset dies Ὡς noctes quadraginta. Metaphoricè Tempus ignorantiae, Rom. 13, 12. Sic I. Thess. 5, 5. υἱοὶ νυκτός opponuntur υἱοῖς ἡμέρας, hoc est, filii noctis filiis diei, quos Sol justitiæ cognitione Dei collustrabit.

Νυκτερινός, ὅς, nocturnus.

Νυκτερεύω, pernocto. Symmachus Ps. 91, 1.

Νυκτερίς, ἰδος, ἡ, vespertilio, Epist. Jer. 6, 22.

Νύκτωρ, noctu, nocturnus. Sir. 38, 27.

Μεσονύκτιον, &, τὸ, media nox, Marc. 13, 35. ὁψὲ ἢ μεσονυκτίᾳ, vespere an media nocte. Luc. 11, 5. καὶ πορεύσεται πρὸς αὐτὸν μεσονυκτίᾳ, Ὡς ibit ad illum media nocte. Act. 16, 25. κατὰ τὸ μεσονύκτιον, media nocte. Sic περὶ circa, cum Accus. eodem sensu construitur. Act. 20, 7. μέχρι μεσονυκτίᾳ, usque ad mediam noctem.

Διανυκτερεύω. Fut. ἐύσω, pernocto, D Luc. 6, 12.

Ἐννυχον vel ἐννυχᾶ, quo adverbio significatur tempus veluti intra noctem latens, Ὡς vertitur multa nocte, ante lucem, Marc. 1, 35.

Ἐννυχίον, adv. idem, ab

Ἐννυχῶ, ἡ, ον, seu ἐννυχίῳ, &, nocturnus, ab ἐν Ὡς νύξ, 3. Macc. 5.

Ἀπονυκτερεύω, pernocto foris, abnocto.

NTΣΣΩ vel νύττω. Fut. ξω, aor. 1. act. ἐνυζα. Præt. νένυχα, pungo, fodico,

A punctim cædo. (affine Hebr. מִשְׁבֵּי mordit) Joh. 19, 34. λόγχῃ αὐτῆς τὴν πλευρὰν ἐνυζε, lancea latus ejus fodit.

Κατανύσσομαι, compungor, per metaph. Act. 2, 37. κατενύγησαν, compuncti sunt, est 3. pers. pl. a. 2. pass. indic. p. p. κατανένυμαι. part. κατανενυγμένῳ, Sus. 6, 10.

Κατάνυξις, eus, ἡ, propriè compunctio, qua corpus vulneratur. Sed quum Rom. 11, 8. allegetur ex propheta, ubi habetur מִשְׁבֵּי, verti potest, stupor, B sopor, altissimus veternus, qui omnem sensum adimat. πνεῦμα κατανύξεως, spiritus compunctionis, hoc est, πνεῦμα κατανενυγμένον, Spiritus compunctus. Hebraismus.

Ἰπονύσσω, affligo. Jesa. 58, 3. πάντας τὰς ὑποχαρίδας ὑμῶν ὑπονύσσετε, omnes subiectos vestros affligitis.

NTΣTA'ZΩ (ἀνέω) nicto, dormito. 2. Petr. 2, 3. ἡ ἀπώλεια αὐτῶν & νυσάζει, exitium eorum non dormitat.

Νύσαγμα, ατῷ, τὸ, dormitatio. Job. 33, 15.

Νυσαγμός, ὅς, ὅς, idem. Sir. 31, 2.

Ἐπινυσάζω, dormio. Proverb. 6, 4.

† NΩE, ὅς, Noachus, nomen ἀκλιτον. Hebraeum origine. נֹחַ nóch requiescere, quod est makor Kal. à radice נָח requiescere. hiphil נִחַיָּה fecit quiescere. נָח náchath quies, unde est Germanorum Nacht. nox enim divinitus quieti est destinata. Sic dictus fuit Noachus à patre, quæ notatio est ab effectu. Vide Gen. 5, 29. נִחַיָּה נֹחַ hic consolabitur nos, per syn. gen. hoc est, præstabit quietem ab istis gigantibus Ὡς tyrannis, à quibus prima mundi ætas vexata fuit, item à laboribus seu miserabili omnium rerum in hoc mundo vanitate, scilicet (conf. Apoc. 14, 13.) à peccatis Ὡς pœnis, quæ illa consequi solent. Ubi tamen verbum, quo redditur nominis ratio, ipsi nomini non est conjugatum. conjugatum foret נִחַיָּה נֹחַ jenichénu, dabit nobis quietem. Videtur hic Lamechus putasse, quasi Noachus futurus esset filiorum Dei consolator. Sed hic fuit

fuit JESVS CHRISTVS, suo tempore in A ne circumferimini. novus. 1. Pet. 4, 12. ὡς
carnem missus. Matth. 24, 37. 38. &c.

N Ω Θ Η' Σ, ἐϛ, ὁ καὶ ἡ (ex ve & dēo
non curro) tardus, piger, segnis.

N ω δ ρ ὁ ς, α, ὄν, idem. Heb. 5, 11. ἐπεὶ
νωδρὸι γηγόνετε τοῖς ἀκοῖς, quandoqui-
dem segnes facti estis auribus. Heb. 6, 12.
ἵνα μὴ νωδρὸι γένησθε (aor. 2. med. subj.)
ne sitis segnes. Sir. 4, 32. νωδρὸς καὶ παρ-
μένϛ, iners atque remissus.

N ω δ ρ ὁ τ η ς, ητϛ, ἡ, tarditas, 3. Mac-
cab. 4.

N Ω Τ Ο Σ, α, ὁ, tergum, dorsum, (ἀ
νέω, ut Rücke à regen movere. Dor-
sum constat vertebrae ad motum) Rom. 11,
10. τὸν νῶτον αὐτῶν διὰ παντὸς σύγκυ-
ψον, dorsum eorum semper incurva. κατὰ
νῶτα, à tergo. in plur. num. νῶτοι, ων, θί.
1. Reg. 7, 32. Ἐ νῶτα, ων, τὰ, in n. g. Jer. 2,
27. ἔσρεψαν ἐπ' ἐμὰ νῶτα, obverterunt mi-
hi dorsa.

■ i littera XIV. orta ex Hebr. Ψ.

■ magnam habet affinitatem cum κ
■ & σ, in quas saepe mutatur. At-
tici pro σὺν dicunt ξύν. In numeris va-
let 60.

Ξ Α' Ι Ν Ω, rado, polio, fut. ξανῶ,
aor. 1. ἐξανα.

Καταξάνω, contero. Judic. 8, 19. καὶ
κατέξανεν (3. Sing. aor. 1. act.) αὐτοὺς, &
contribit ipsos.

Ξ Α Ν Θ Ο' Σ, ἄ, ὁ, flavus, quasi ab
ἀνδϛ, flos.

Ξανδίξω, flavum reddo; it. Haveo,
sum flavus. Lev. 13, 32.

Ξανδικὸς, ἄ, ὁ, Aprilis Mensis apud
Macedonas, qui Hebraeis Nisan. 2. Macc.
11, 30. μέχρι τριακάδϛ ξανδικῶ, usque
ad tricesimum Aprilis. 6. 33. ξανδικῶ πέμ-
πτη καὶ δεκάτη, quinta decima Aprilis.

Ξ Ε Ν Ο Σ (vel ξῆνϛ) α, ὁ, hospes,
qui hospitio excipitur. (Etyim, à σκηνή
deducit.) Matth. 25, 35. ξένϛ ἡμῶν, καὶ
συνηγάγετέ με, peregrinus eram, & colle-
gistis me, hoc est, hospitio excepistis. Ho-
spes, qui hospitio excipit, Rom. 16, 23.
ἀσπάζεταισθαι ὑμᾶς Γάϊϛ, ὁ ξένϛ μὲν, salu-
tat vos Gajus, hospes meus.

Ξένϛ, η, ὄν, peregrinus, α, um, Heb.
13, 9. διδασκαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ
περιφέρεσθε, doctrinis variis & peregrinis

ne circumferimini. novus. 1. Pet. 4, 12. ὡς
ξένϛ (scilicet πράγματϛ) ὑμῶν συμβεβή-
κοντϛ, ac si aliquid novi vobis accideret.

Ξένιϛ, vel ξένιος, α, ὁ, hospitalis, ξένος
ξένιος, Jupiter Xenius sive hospitalis, gen.
διὸς ξενία, 2. Macc. 6, 2.

Ξένιον, vel ξένιον, α, τὸ, munus, quod
datur hospiti, Sir. 20, 29. ξένια καὶ δῶρα
ἀποτυφλοῖ ὀφθαλμούς σοφῶν, munera &
dona occaecant oculos sapientum.

Ξενιτεία, ας, ἡ, peregrinatio, Sap.
18, 3.

Ξενία, ας, ἡ, hospitium, Act. 28, 23.
B ἤκον (3. plur. imperf. indic.) πρὸς αὐτὸν
αἰς τὴν ξενίαν πλείονες, veniebant ad eum
in hospitium complures. Philem. 6. 22.
ἐτοίμαζε μοι ξενίαν, prepara mihi hospi-
tium. subintelligitur Luc. 9, 52.

Ξενίζω, excipio hospitio, regit accus.
Fut. ξενίσω. aor. 1. act. ἐξένισα. Act. 10, 23.
cum Accus. ib. c. 28, 7. ὃν ἀναδεξάμενος
ἡμᾶς τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν,
qui nos exceptos triduo peramicè hospitio
excepit. τὰ ξενίζοντα, in part. peregrina,
absoluta, absurda, à vulgi sententia abhor-
rentia, Act. 17, 20. ξενίζοντα γὰρ τινα
C εἰσφέρεας αἰς τοὺς ἀκοῖς ἡμῶν, peregrina,
enim quaedam infers auribus nostris. ξενί-
ζομαι, diversor, Act. 10, 6. ἔτϛ ξενίζεσθαι
παρὰ τινι Σίμωνι βυρσεῖ, is diversatur
apud Simonem quendam coriarium. ibid.
6. 32. ἔτϛ ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ Σίμωνϛ, hic
diversatur in domo Simonis. aor. 1. pass.
ἐξενιάθην, diversatus sum, Act. 21, 16. ἄγον-
τες πᾶρ ᾧ ξενιῶμεν, (1. plur. aor. 1. pass.
subj.) adducentes, apud quem diversaremus.
Paulò aliter accipitur 1. Pet. 4, 12. μὴ ξε-
νίζεσθε (2. pl. pres. pass. imper.) ne tan-
quam hospites percellamini, id est, ne
D perinde sitis attoniti, ut qui in rem aliquam
novam incidunt, & de qua nunquam cogi-
tarunt.

Ξενισμός, ἄ, ὁ, hospitalitas. Proverb.
15, 18.

Ἀπόξενος, α, ὁ, inhospitalis.

Ἀποξενόω, ᾧ, fut. ὥσω, aor. 1. ἀπεξένω-
σα, peregre abigo seu expello; it. peregri-
nor, 2. Macc. 5, 9.

Ἐπιξένος, adv. peregre. 2. Macc. 5, 9.
Alii divisim legunt ἐπὶ ξένος, ut subaudia-
tur γῆς vel χώρας, in peregrina terra.

Ἐπιξενόομαι, ἄμαι, hospitio excipior,
peregre

peregre advenio. perf. p. ἐπεξένωμαι, Sir. 29, 27. ἐπεξένωτά μοι ὁ ἀδελφός, hospitio exceptus mihi est frater, vel, peregre ad me advenit.

Μισόξενος, ὁ, ὁσος peregrinorum, inhospitalis.

Μισοξενία, ας, ἡ, inhospitalitas, Sap. 19, 13.

Φιλόξενος, ὁ, ὁ, καὶ ἡ, hospitalis, 1. Tim. 3, 2.

Φιλοξενία, ας, ἡ, hospitalitas, Rom. 12, 13. Heb. 13, 2.

††† ΞΕΣΤΗΣ, ὁ, sextarius, hoc est, sexta pars congi. Mensura liquidis ac aridis communis, apud Romanos duas capiens heminas. Marc. 3, 4. 8. Derivatur à Latina voce sextus. Ponitur etiam pro vase quotidianis usibus destinato, ex quo vinum aut aqua fundebatur, sive sextarium caperet, sive plus, sive minus, unde vertitur urceus à vulg. Ἐ Eras. Marc. 7, 4.

ΞΕΩ, Fut. ἔσω, rado, polio, scalpo.

Ξεστός, ὁ, rufus, scalptus, politus, 1. Macc. 13, 27.

Λαξεύω, quasi λαῶν ξέω, lapidem polio. Ezech. 40, 43. λαῶς, lapis, g. m. in Genit. Λάα, ὁ, contractè λαῶς. in Accus. λαῶν, λαῶν. Hinc est

Λαξευτός, ὁ, ὁ, ex lapide excisus. Luc. 23, 53. ξύω idem quod ξέω, unde

Λαξευτήριον, ὁ, τὸ, ascia, Ps. 74, 7.

Ξυρός, ὁ, ὁ, acutus, ad scalpendum idoneus.

Ξυρός, ὁ, ὁ, vel ξυρόν, ὁ, τὸ, novacula, culter tonsorius. Num. 6, 5. ἰλιαδ. α. ἐπὶ ξυρῇ ἵσταται ἀκμῆς, ad novacule cuspidem ponitur.

Ξυράω, ὦ, rado, tondeo. Præter. ἐξύρηκα. aor. 1. ἀκτ. ἐξύρησα. Gen. 41, 14. ἐξύρησαν αὐτόν, tototonderunt eum, nempe Josephum. In N. T. legitur tantum passivum Ἐ medium ξυράομαι, ὦμαι, 1. Cor. 11, 6. ξυράσθαι, tonderi, in præter. part. ἐξυρημένη, tonsa, ibid. 6. 5. part. aor. 1. med. ἐξυρησάμενη, rasi, Act. 21, 24. ἵνα ξυρήσωνται τὴν κεφαλὴν, pro κατὰ τὴν κεφαλὴν, (3. plur. aor. 1. med. subj.) ut radantur capite. passivè verto, quia seipsum nemo tondet. Pro ξυράομαι dicitur etiam ξύρομαι, nec non ξυρέομαι. Differentiam inter τὸ κείρεσθαι Ἐ ξυράσθαι, tonderi

Ἐ radi vide apud Had. Jun. in tractatu de Coma c. 1. citat ibi ex Dionis lib. 57. responsum Tiberii, quod rescripsit Æmilio Probo, Ægypti prætori, graviora consuetis vestigalia imperanti, κείρεσθαι μὲν τὰ πρόβατα, ἀλλ' ἐν ἀποξυρέσθαι βάλομαι, tonderi pecus volo, non radi.

Ξύρησις, εως, ἡ, calvities. Jesa. 22, 12.

Ἀποξύω, abrado. Levit. 14, 41. μετὰ τὸ ἀποξυδῆναι (inf. aor. 1. pass.) τὴν οἰκίαν, postquam abrasa est domus.

Καταξύω, derado, abrado; it. polio. Ep. Jer. 6. 6. γλῶσσα κατεξυσμένη (g. f. part. p. p.) ὑπὸ τέκτονος, lingua polita à fabro.

Περιξύω, circumrado, circumscarifico, Sap. 13, 11.

Περιξυράω, ὦ, circumrado, circumscalpo. Symmachus Levit. 19, 27.

Ξυτός, ὁ, ὁ, rufus, scalptus, politus, 3. Esd. 6, 9.

ΞΗΡΟΣ, ὁ, ὁ, aridus, a, um, Matth. 12, 10. τὴν χεῖρα ἔχων ξηράν, manum habens aridam. ξηρά, ας, ἡ, arida. scilicet terra, ad formam Hebrææ vocis Gen. 1, 10.

ΞΗΡΑΙΝΩ, Matth. 23, 15. Heb. 11, 29.

Κατάξηρος, ὁ, ὁ, aridus. Num. 11, 6. νῦν ἡ ψυχὴ ὑμῶν κατάξηρος, nunc anima vestra deficit, nun sincti euch der Muth.

Ξηραίνω, arefacio. Fut. ξηρανῶ. aor. 1. ἀκτ. ἐξήρανα, Jac. 1, 11. ἀνέταλε γὰρ ὁ ἥλιος τὸν καύσωνι, καὶ ἐξήρανε τὸν χρότον, nam exortus est Sol cum aestu, Ἐ arefecit herbam. Præter. pass. ξηραίνομαι, arefio, exaresco. Apud Hipp. dicitur albus ξηραίνεσθαι, arefieri, quum astringitur. Marc. 9, 18. ῥήσα αὐτόν, καὶ ἀφρίξα, καὶ τρίζα τὰς ὀδόντας αὐτῆς, καὶ ξηραίνεται, lacerat eum, Ἐ is spumat, Ἐ stridet dentibus suis, Ἐ exarescit, hoc est, post paroxysmum instar trunci jacet, adeò, ut se non moveat. Conf. 6. 26. Præter. pass. ἐξηραμμαι, exarui, Marc. 11, 21. καὶ ἡ συκῆ, ἣν κατηράσω, (2. pers. aor. 1. med. ind.) ἐξηρανται, Ἐ ficus illa, quam execratus es, exaruit. Part. præter. pass. ἐξηραμμένη, η, ὁ, arefactus, a, um, Marc. 3, 3. καὶ λέγει τῷ ἀνδρῶπι, τῷ ἐξηραμμένην ἔχοντι χεῖρα, Ἐ dicit viro, habenti manum arefactam. aor. 1. pass. ἐξηράνθην, exarui, Matth. 13, 6. καὶ διὰ τὸ μὴ ἔχειν ῥίζαν, ἐξηράνθην, Ἐ

Ε' quia semina non habebant radicem, exaruerunt.

Ξηρασία, ας, ἡ, ficcitas. *Nehem.* 9, 11.

Ξηρέω, exsicco. *Sapient.* 19, 19.

Ἀναξηραίνω, exsicco. *Sir.* 14, 9.

Ἀποξηραίνω, exsicco. *Psal.* 37, 2. ὡς ἐχόρτ' ταχὺ ἀποξηρανθήσεται (3. sing. fut. 1. pass.) quemadmodum gramen celeriter exsiccabitur.

Ξ' Ι Φ Ο Σ, eos, τὸ, gladius.

Παραξιφίς, ἰδος, ἡ, pugio. 2. *Samuel.* 5, 8.

ΞΥΛΟΝ, α, τὸ, (q. d. ἐξ ὕλης, ex sylva) lignum, 1. *Cor.* 3, 12. Fustis, *Matth.* 26, 55. Ex idiotismo Hebraico arbor, *Apor.* 2, 7. *Eccles.* 11, 3. τόπων, & (adv.) πεσῆται τὸ ξύλον, ἐκεῖ ἔσται, in quo loco ceciderit arbor, ibi mansura est. Crux, *Act.* 5, 30. Ἔ. c. 10, 39. ὃν ἀνέλινον (3. plur. aor. 2. act.) κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλῳ, quem interemerunt, suspensum ex ligno, vel postquam suspenderunt. κρεμάσαντες enim actiōem habet significationem. Numella, *Act.* 16, 24. ἡσφαλίσατο (aor. 1. med.) εἰς τὸ ξύλον pro ἐν τῷ ξύλῳ, per Hebraismum, pro τῷ ξύλῳ, adstrinxit numella.

Ξυλάριον, α, τὸ, dimin. lignum. 1. *Reg.* 7, 12.

Ξύλινος, η, ον, ligneus, α, um, 2. *Tim.* 2, 20. *Apor.* 9, 20.

Ξυλόομαι, ὤμαι, lignis operio, contigno. *Ezech.* 41, 16.

Ἀξύλος, lignis carens. item lignosus, lignis abundans. *ἱλιαδ.* λ. 155.

Ἀξύλία, ας, ἡ, lignorum inopia.

ΟΜΙΚΡΟΝ, ο parvum, est litera XV. in numeris valet 70. Respondet puncto Hebraeo camets chatuph.

Ο cum spiritu aspero sine accentu, est articulus praepositivus, gen. masc. num. sing. cuius faemininum est ἡ, neutrum τὸ. Idem valet, quod in vernacula nostra lingua, der, die, das, ἔ facile distinguitur ab articulo postpositivo ὅς, ἡ, ὃ, de quo suo loco, cui respondent Germanica, welcher, welche, welches. *Marc.* 2, 27. ἔχ' ὁ ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον, non homo propter Sabbatum. Graeci saepe omittunt hunc articulum, inprimis in nominibus propriis. 1. *Pet.* 1, 20. πρὸ καταβολῆς κόσ-

μου, ante jactum mundi fundamentum.

Hic nullus est articulus. Sic *Luc.* 20, 37.

τὸν Θεὸν ἀβραάμ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰσαὰκ, καὶ τὸν Θεὸν Ἰακώβ, pro τὸν Θεὸν τῶ ἀβραάμ, ἔ. c. Deum Abrahae ἔ. Isacae ἔ. Jacobi.

ubi articulus distingvens omittitur. additur vero *Matth.* 1, 2. *Joh.* 4, 6.

Rom. 9, 13. Quoties articulus praepositivus absolute ponitur, participium ὢν ὄν-τ' vel nomen substantivum subaudiri solet.

Col. 3, 2. τὰ ἄνω (scil. ὄντα) Προ-νῆτε, superna curate, *Act.* 25, 23. τῇ ἐπ' αὐριον, scilicet huiusmodi, postero die.

Matth. 6, 9. ὁ ἐν τοῖς ἀστροῖς scilicet ὢν, qui es in caelis. ὁ nominativus hic construitur cum Vocativo πάτερ. Scilicet articuli carent Vocativo.

Sed hic est Hebraismus. nempe Hebraica periphrasis. Graece πάτερ ἁγίας, pater caelestis, ὁ ergo hic indicat ἡ Hebraicum, quod vocant ἡ hajediah.

ceteroquin ipse quoque Homerus vocativum construxit cum nominativo, ubi ait ἱππότεα νέστωρ, eques Nestor.

Sic *Apor.* 1, 4. ἀπὸ τῶ ὢν καὶ ὁ ἦν καὶ ὁ ἐρχόμενος, ab eo, qui est ἔ. qui erat ἔ. qui venit. Hebraice ἡ Adonai. ἀπὸ

τῶ ὢν, Ellipsis, subintellige ὅς λέγεται, qui dicitur ὁ ἦν, qui fuit. εἰμὶ non habet participium prateriti activi.

Ergo per aor. 2. indicativi effertur ἀπὸ τῶ ὢν, ἀπὸ τῶ scilicet ὅς λέγεται. *Rom.* 16, 5.

καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν Ἐκκλησίαν, scilicet ἔσαν, item Ecclesiam, quae in domo eorum est, *Phil.* 4, 22. μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας, scilicet ὄντες, maxime, qui sunt ex Caesaris domo.

Sed οἱ πρὸ ἡμῶν, maiores nostri, οἱ μετ' ἡμῶν posterī, Graecis usitata sunt. Saepè exprimitur, *Rom.* 8, 8. οἱ ἐν σαρκὶ ὄντες, qui sunt in carne.

Sic *Luc.* 6, 3. οἱ μετ' αὐτῶ ὄντες, qui erant cum illo. Interdum articuli praepositivi ponuntur loco pronominum relativorum, αὐτὸς, αὐτή, αὐτοὶ, αὐταί.

ἔ. vim habet ἀναφορικὴν, relativam. *Matth.* 21, 29. ὁ δὲ ille vero, pro τὸ δέ. Nam praecessit τέκνον. Hellenismus.

Hic subintelligitur συνώνυμον τὸ υἱός, filius, *Matth.* 2, 5. οἱ δὲ ἔπον, pro αὐτοὶ δὲ ἔπον, illi vero dixerunt. *Matth.* 4, 20. οἱ δὲ εὐθέως ἀφέντες τὰ δίκτυα, pro αὐτοὶ δὲ, illi vero statim relinquentes retia, ἔ. c. *Luc.* 5, 33. οἱ δὲ ἔπον πρὸς αὐ-

τὸν, illi verò dixerunt ad eum. idque *eleganter*, ne eadem vox subinde iteretur. Luc. 6, 8. ὁ δὲ ἀναστὰς ἔστη, pro αὐτὸς δὲ, ille verò surgens stetit, &c. Interdum redundat, 1. Cor. 9, 19. ἵνα τὰς πλείονας κερδήσω, ut plures lucrifaciam, ubi τὰς redundat. Eleganter pronomini pos-
 sessivis præponi solet. Joh. 5, 30. ἡ κρίσις ἡ ἐμὴ δικαία ἐστὶ, iudicium meum est æquum. Joh. 7, 6. ὁ δὲ καρὸς ὁ ὑμέτε-
 ρος, tempus verò vestrum. Gal. 6, 11. τῇ ἐμῇ χειρὶ, manu mea. Pronomini de-
 monstrativo postponitur. Joh. 5, 15. δὸς μοι τῆτο τὸ ὕδωρ, da mihi istam aquam. Rarius præponitur. Act. 4, 23. ἐν τῇ πό-
 λει ταύτῃ, in hac urbe. Interdum vim habet ἀναφορικὴν, relativam. Matth. 11, 25. ἕως ἔτεκε τὸν υἱὸν αὐτῆς, quousque peperisset filium illum suum. ubi arti-
 culus Græcus (τὸν) non est otiosus, sed si-
 gnificat, de eo filio agi, cujus antea facta fuit mentio ab angelo. Sic Matth. 2, 11. εὗρον τὸ παιδίον, invenerunt illum pueru-
 lum, scilicet cujus in precedentibus facta fuit mentio. Luc. 1, 34. εἶπε δὲ Μαριάμ πρὸς τὸν ἄγγελον, dixit vero Maria ad illum angelum, scilicet ad Gabrielem, cujus mentio præcesserat. Joh. 19, 5. Φορῶν τὸν ἀκάνθινον στέφανον, ferens spineam, illam coronam, scilicet de qua v. 2. Sæpè indicat superlativum gradum, ut quum di-
 co ὁ ἀπόστολος & intelligo Paulum. Synecd. gen. Joh. 1, 21. ὁ προφήτης εἶ σὺ; Esne tu ille propheta, qui est propheta pro-
 phetarum, hoc est, summus propheta, nempe CHRISTUS. contra articulus omittitur, ubi infinite sermo accipitur, ut Luc. 1, 34. ὅτι ἄνδρα εἰ γινώσκω, quia virum non agno-
 sco, non Josephum maritum, sed virum quemcunque. Eleganter pro ὅς Matth. 4, 5. ὁ λαὸς ὁ καθήμενος ἐν σκότει. ὁ κα-
 τήμενος idem valet quod ὅς καθεσται, po-
 pulus qui sedet in tenebris. ubi lingvæ Græ-
 cæ studiosi observent, ὁ, ἡ, τὸ, præponi solis nominibus, & participiis, quæ ipsa quo-
 que pro nominibus habentur, non verò verbis. Excipitur hic, quando ὁ, ἡ, τὸ, ponuntur pro αὐτὸς, ἡ, ὁ, itemque infini-
 tivus, quoties pro nomine ponitur, vel pro gerundio Latino, ut Rom. 1, 20. εἰς τὸ εἶναι αὐτὰς ἀναπολογήτας, ut sint inexcusabi-
 les. Aliquando isti articuli vim habent

ἀόριστον, indefinitam. ut Matth. 13, 2. εἰς τὸ πλοῖον, pro εἰς πλοῖόν τι, in navem quandam. Luc. 8, 5. ἐξῆλθεν ὁ σπέρων, exiit quidam sator. Sæpe usurpantur em-
 phaticè ad notandum rem quampiam ex-
 cellentem, & omnibus notam, aut saltem notam iis, ad quos habetur sermo. Luc. 2, 26. πρὶν ἢ ἰδῇ τὸν Χριστὸν Κυρίαν, ante-
 quam vidisset Christum illum Domini. Joh. 15, 1. ἐγὼ εἰμι ἡ ἀμπελος ἡ ἀληθινὴ, ego sum vitis illa vera. Joh. 10, 11. ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, ego sum pastor ille bo-
 nus, scilicet de quo propheta prædixerunt. Joh. 1, 21. ὁ προφήτης εἶ σὺ; es tu pro-
 pheta ille? scil. olim promissus, Deut. 18, 15. Quandoque ἐλάπα, & subintelligi-
 tur substantivum, ut Matth. 1, 6. ἐκ τῆς τῆς ἑρῖα, scil. γυναικὸς, ex ea, quæ fuerat uxor Uriæ. Luc. 2, 49. ἐκ ἡδᾶτε, ὅτι ἐν τοῖς τῆς πατρὸς µα δὲ εἶναι µε; an ne-
 sciebatis, me oportere esse in domo patris mei? ἐν τοῖς, scilicet τόποις, h. e. in tem-
 plo, seu domo Dei, conf. Matth. 21, 13. Joh. 2, 15. 16. Et sic Syrus vertit, in domo Pa-
 tris mei. Vel ut alii subintelligunt, πράγ-
 ματι, hoc est, in negotiis Patris mei. Res eodem redit. Sic Rom. 11, 4. τῇ βάαλ scil. εἰκόνι, imagini Baalis. Adhibentur et-
 iam in dividendo, adjunctis voculis μὲν, δὲ, Phil. 1, 16. 17. οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν, οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης, alii quidem per contentionem Christum annuntiant, alii verò ex charitate. Sæpè articulus postpositivus ponitur pro præpo-
 sitivo, vide infra ὅς, ubi hæc enallage ex-
 plicatur. τὸ aliquando ponitur pro τῆτο vel τόδε, Marc. 9, 23. τὸ εἰ δύνασαι πι-
 σεῦσαι, pro εἰ τῆτο δύνασαι, si hoc potes credere. Sic Demosth. de Corona: εἰ τὸ καὶ τὸ ἐποίησεν ἄνθρωπος ἕτος, ἐκ ἂν ἀπέθανον, si hoc & hoc fecisset ille homo, non fuisset mortuus. Eadem ratione vi-
 detur accipiendum illud philosophi, ubi formam indicat his vocibus τὸ τί ἦν εἶναι hoc est, illud quid sit esse. scil. esse pro-
 prium h. e. essentia propria. materia enim essentiam communem complectitur. Sic omittitur, Luc. 10, 36. τίς τῶν τῶν τριῶν δοκεῖ σοι πλησίον γεγονέναι; quis horum trium videtur tibi proximus fuisse? πλησίον pro ὁ πλησίον scil. ὢν. Idem sit sæpè ante numeralia Act. 10, 11. & c. 11, 5.

Ἐ c. 21, 23. Ἐ cap. 27, 29. idem quandoque ante titulos librorum. ut πράξεις τῶν ἀποστόλων, non αἱ πράξεις, ἀλλὰ apostolorum. Apoc. 1. ἀποκάλυψις Ἰωάννη τῷ Θεολόγῃ, non ἡ ἀποκάλυψις Ἐ c. Patefactio Johannis theologi. τὸ eleganter absolute ponitur, Ἐ vertitur de illo, vel ad illud quod attinet. Luc. 22, 2. τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτὸν, de eo, quomodo ipsum interimerent. Rom. 9, 5. τὸ κατὰ σάρκα, quod ad carnem attinet. Eleganter Adverbiis praepositur, aut aliis vocibus, quas tum in Adverbia commutat. Marc. 15, 1. τὸ πρῶτ' mane. Act. 4, 28. τὸ κατ' ὄλα prorsus. Luc. 11, 3. τὸ κατ' ἡμέραν, quotidie. Sic Demosth. olynth. 2. τὸ κατ' ἀρχαίς, in initio, anfänglich.

ΟΒΕΛΟΣ, ὁ, veru.

Ὁβελίσκος, ὁ, dimin. cuspis. Jobi 41, 22.

ΟΒΟΛΟΣ, ὁ, obolus, monetae minuta species. Exod. 30, 13.

ΟΓΚΟΣ, ὁ, pondus, moles, Heb. 12, 1. ὄγκον ἀποθέμενοι πάντα, abjecto omni pondere. Erasmus vertit ὄγκον, onus, Ἐ intelligit opes, curas, aliaque id genus impedimenta. item tumor, Ἐ per metaph. fastus.

ὑπερόγκος, ὁ, ἡ, καὶ τὸ ὑπερόγκον, pratumidus, 2. Pet. 2, 18. Judae 6. 16. καὶ τὸ σῶμα αὐτῶν λαλεῖ ὑπερόγκον, Ἐ os eorum loquitur pratumida.

ΟΔΟΣ, ὁ, ἡ, via, Num. 21, 22. ὁδὸς βασιλική, via regia. Matth. 2, 12. δι' ἄλλης ὁδοῦ, per aliam viam. Marc. 2, 23. ὁδὸν ποιεῖν, progredi. consuetudo, Gen. 19, 31. introitus, Christus ait Joh. 14, 6. ἐγὼ εἰμι ἡ ὁδὸς, ego sum via illa, scilicet quae ducit in caelum. Matth. 22, 16. τὴν ὁδὸν τῷ Θεῷ διδάσκεις, viam Dei doces, hoc est, doces modum vivendi à Deo praescriptum. Act. 22, 4. ταύτην τὴν ὁδὸν ἐδίωξα, hanc viam, hoc est, sectam, seu religionem persecutus sum. Act. 19, 23. περὶ τῆς ὁδοῦ, de via illa. confer ibid. 6. 9. h. e. de religione Christiana. Arabs Ἐ Syrus de via DEI. Decreta DEI dicuntur viae DEI, Rom. 11, 33. ὡς βάθος πλάτος καὶ σοφία, καὶ γνώσις Θεῶν, ὡς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα αὐτῶν, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτῶν, ὁ profundas divitias tum sapientiae tum cognitionis Dei, quàm imperscrutabilia sunt ejus ju-

Adicia, Ἐ ejus viae impervestigabiles! ἐν τῇ ὁδῷ, in via, Marc. 8, 27. κατὰ τὴν ὁδὸν, idem, Act. 24, 14. παρὰ τὴν ὁδὸν, juxta viam, Marc. 10, 46. ἐκάθητο παρὰ τὴν ὁδὸν, sedebat juxta viam. ὁδὸς ἡμέρας, iter diei, Luc. 2, 44. ὁδὸς σαββάτου, via Sabbati, hoc est, via bis mille passuum. Act. 1, 12. καταλείπειν εὐθεῖαν ὁδὸν, rectam viam deferere, 2. Pet. 2, 15. proverbium via Caini, hoc est, vita hominis invidi, similitatem foventis, Ἐ fratri insidias struentis. Synecdoche speciei. Judae 6. 11. ὅτε τῇ ὁδῷ (pro ἐν τῇ ὁδῷ) τῷ Κεῖν ἐπορεύθησαν, quia viam Caini sunt ingressi, vel quia vestigiis Caini insistant.

Ὀδέω, iter facio, Luc. 10, 33. pro quo etiam legitur ὁδὸν ποιῶ, Marc. 2, 23, 24.

Ἀφodus, ὁ, ἡ, discessus; item latrina.

Ἀφoδέω, excerno, alvum exonero, Tob. 2, 10.

Ἀφoδυτήριον, ὁ, τὸ, latrina.

Ἀμφodus, ὁ, ἡ, bivium. Dicitur etiam ἀμφoδον, ὁ, τὸ, in eadem significatione, Marc. 11, 4. ἐπὶ τῷ ἀμφoδῷ, in bivio.

Ἀνοδία, ας, ἡ, invia. Symmachus Jobi 12, 24. Numer. 14, 41.

Δίοδος, ὁ, ἡ, transitus. Judith. 7, 22.

Ἐισodus, ὁ, ἡ, adventus, Act. 13, 24. πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου, ante adventum, Hebraismus.

Ἐισοδία, ων, τὰ, ea quae ad viam spectant, apparatus. Daniel. 11, 13.

Ἐισοδιάζομαι, infero. 2. Reg. 12, 4.

Ἐξodus, ὁ, ἡ, exitus, Luc. 9, 31. ubi mortem significat.

Ἐξoδέω, ὡς Ἐ εἶω, iter facio ex aliquo loco, excedo, digredior. Item latrocinia exerceo, praedandi causa vias publicas frequento. 3. Esd. 4, 23. 1. Macc. 15, 41.

Ἐξoδιον, ὁ, τὸ, exitus; it. festum Judaicum, quod in memoriam exitus Israelitarum ex Aegypto celebrabatur. Deut. 16, 8.

Ἐξoδία, ας, ἡ, exitus, egressio. It. excursio militum. 2. Reg. 3, 22.

Ἐξoδιάζω, exire facio, expendo. 4. Reg. 12, 12. ὅσα ἐξωδιάδην ἐπὶ τὸν οἶκον, quaecunque expensa sunt in domum.

Ἐπίανodus, ὁ, ἡ, reditus, regressus.

Ἐφo-

Ἐφώδευω, iter facio; obed. *Judith. 7, A*

7. insidior. *Aquila Psalm. 5, 4.*

Ἐφώδευτης, ὁ, lustrator, insidiator. *Aquila Genes. 42, 9.*

Ἐφώδω, ὁ, ἡ, via, aditus, accessus.

Ἐφώδιον, ὁ, τὸ, viaticum.

Ἐφωδιάζω, f. άσω, viaticum do.

Κάθοδος, ὁ, ἡ, descensus; it. reditus, *3. Esd. 2, 24.*

Διέξοδος, ὁ, ἡ, compitum. plur. διέξοδοι, αἱ, compita, ut sunt trivium, quadrivium. alio nomine dicuntur

Ἀμφοδα, τὰ, *Matth. 22, 9. πορεύεσθαι ἐπὶ τοῖς διέξοδοις τῶν ὁδῶν, ite ad compita B viarum. διέξοδοι τῶν ὑδάτων, rivuli aquarum. Ps. 1, 3.*

Ἐυοδω, ὁ καὶ ἡ, pervius, a, item iter expeditum habens; prosper.

Ἐυόδως, prospere. *Prov. 30, 39.*

Ἐυοδώω, ὦ, prosperum iter concedo. *1. Reg. 22, 12. ἐυοδώσει σε ὁ Κύριος, Dominus diriget iter tuum.*

Ἐυοδόομαι, ἔμαι, prosperum iter nanciscor, *Rom. 1, 10. ἔπως ἦδη ποτὲ ἐυοδώσωμαι, si quo modo tandem aliquando prosperum mihi detur iter. item, prosperé ago, bellè habeo, 3. Joh. 6, 2. ἐυχόμενός σε C ἐυοδώσει καὶ ὑγιαίνειν, καὶ ὡς ἐυοδῶται σε ἡ ψυχὴ, opto, ut prosperé agas & valeas, sicut prosperé agit animus tuus. 1. Cor. 16, 2. ὅ, τι ἂν ἐυοδώται (pres. subj. 3. pers. contractè pro ἐυοδόηται) quod pro Dei benignitate licuerit.*

Ἀνευόδωτος, ὁ, ἡ, qui non prospere agit. *Incertus, Jerem. 22, 30.*

Κατευοδόομαι, ἔμαι, prosperor, *1. Macc. 2, 47. καὶ κατευοδώθη τὸ ἔργον ἐν χειρὶ αὐτῶν, & prosperatum est opus in manu eorum.*

Διόδευω, iter facio per aliquem locum. *Luc. 8, 1. διώδευε (3. sing. imperf. act.) καὶ D τὰ πόλιν, iter faceret oppidatim. Fut. σω. Prat. διώδευκα. aor. 1. διώδευσα. Luc. 8, 1. Act. 17, 1. διοδένοντες (aor. 1. act. part.) διὰ τὴν ἀμφίπολιν, itinere autem factio per Amphipolin.*

Μεθόδω, ὁ, ἡ, via compendiaria. *2. Macc. 13, 18. διὰ μεθόδων, per compendia viarum.*

Μεθόδευω, hominem in via ex insidiis aggredior, adior, invado, astute, subdole ago, machinor. *Fut. σω. 2. 1. ἐμεθόδευσα.*

Μεθωδία, ας, ἡ, insidiæ, circumventio, *Eph. 4, 14.*

Μεθώδιον, ὁ, τὸ, idem quod ἐφώδιον, ὁ, τὸ, viaticum.

Πάροδος, ὁ, ἡ, transcursus, *1. Cor. 16, 7. ἐν παρόδῳ ἰδεῖν τινα, videre aliquem in transcursu, cui opponitur ἐπιμένειν (aor. 1. act. inf.) χρόνον τινα πρὸς τινα, aliquamdiu manere apud aliquem. ib.*

Παροδίτης, ὁ, ὁ, viator. *Aquila 2. Sam. 12, 4.*

Παροδύνω, prætereo, prætergredior, f. εὐσω, aor. 1. παρώδευσα, *Sap. 5, 14.*

Περίοδος, ὁ, ἡ, circuitus. *Jos. 6, 16.*

Περιοδέω, circumeo. *2. Sam. 24, 8.*

Προδέω, anteeo, præeo. *Symmachus Psalm. 84, 7.*

Πρόσωδος, ὁ, ἡ, adventus, accessus; it. reditus, proventus, *2. Macc. 3, 3. χορηγῶν ἐκ τῶν προσόδων πάντα, supposito ex propriis redditibus omnia.*

Σύνωδος, ὁ, ἡ, conventus.

Συνωδία, ας, ἡ, comitatus, *Luc. 2, 44. ἐν τῇ συνωδίᾳ in comitatu.*

Συνοδέω, iter facio cum alio. *Act. 9, 7. cum Dat. ὅτι προpositiois, οἱ συνοδῶντες τῷ Παύλῳ, qui iter faciebant cum Paulo.*

Πολυοδία, ας, ἡ, multum iter. *Jes. 57, 10.*

ΟΔΟΤΣ, ὄντος, ὁ, (ab ἔδω, edo.) dens. *Matth. 5, 38. ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, dentem pro dente. ibid. cap. 8, 12. ἐκὰς ἔσονται κλαυθμὸς καὶ βρυγμὸς ὀδόντων, illic erit fletus & stridor dentium. Act. 7, 54. ἐβρυχον τὰς ὀδόντας ἐπ' αὐτὸν, & stridebant dentibus in eum. Ex. 21, 24. ὀδόντα ἀντὶ ὀδόντος, dentem pro dente. Num. 11, 33. κρέα ἔτι ἦν ἐν τοῖς ὀδῶσιν (dat. plur.) αὐτῶν, carnes erant adhuc inter dentes eorum.*

Ἀιμωδέω, ὦ, dolorem sentio ex dentibus sangvinolentis. *Ex αἷμα & ὀδῶς.*

Ἀιμωδία, ας, ἡ, dentium dolor seu stupor.

Ἀιμωδεύω, ὦ, dentium stupore laboro. *fut. άσω. aor. 1. ἡμωδίασα, Jer. 31, 29, 30.*

ΟΔΥΝΗ, ης, ἡ, dolor, cruciatus, *Rom. 9, 2. ἀδιάλειπτος ὀδύνη τῇ καρδίᾳ μου, indefinens dolor est cordi meo.*

Ὀδυνηγός, ὁ, ὁ, dolorem afferens, acerbus, erumposus. *Unde Ad6.*

Ὀδυνηγῶς, dolenter, moleste.

Ὀδυνάομαι, ὠμαί, doleo, Luc. 2, 48. ὀδυνώμενοι ἐζητέμεν σε, dolentes querebamus te. crucior, Luc. 16, 24. ὀδυνώμαι ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ, crucior in hac flamma. ibid. 6, 25. σὺ δὲ ὀδυνᾷσαι, tu vero cruciaris, ubi ὀδυνᾷσαι est contractum pro ὀδυνάσαι. Et hoc pro ὀδυνᾶν, ad formam verborum in μι, ἴσαμαι, ἴσασαι, ἴσαται.

Συνὸδυνάομαι, ὠμαί, una doleo, Sir. 30, 10. ἵνα μὴ συνὸδυνηθῇς, ut ne simul doleas.

Ὡδὴν, sive ὠδὴς, in genit. ἴνος, ἡ, dolor parturientis, ὀδύνῃ ἐκ τοκετῆ, dolor ex partu. Thess. 5, 3. ὥσπερ ἡ ὠδὴν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχέουσα, sicut dolor partus mulieri gravidæ. interdum idem valet, quod ὀδύνῃ, dolor, Act. 2, 24. λύσας τοὺς ὠδίνους τῆ θανάτου, solutis doloribus mortis.

Ὡδίνω, partus doloribus crucior, item parturio. Galat. 4, 19. τέκνιά μου, ἅς πάλιν ὠδίνω, filioli mei, quos rursus parturio. Apoc. 12, 2. κράζα ὠδίνουσα, clamabat parturiens. fut. ὠδινῶ. Et ὠδινήσω, quæ ab ὠδινάω, vel ἐώ, Sir. 19, 11. aor. 1. ὠδίνῃσα, Sir. 48, 19.

Κατώδυνος, α, ὁ, ἡ, dolore affectus. C Judic. 18, 25. κατώδινος τῇ ψυχῇ, von Herzen betrübt. Scribitur etiam per ο, κατόδυνος. Symmachus Jesa. 29, 2. Theodotion Judic. 12, 25.

Κατοδυνάω, ὠ, affligo. Exod. 1, 14.

Συνὠδίνω, una parturio, Rom. 8, 21.

ὈΔΥΡΟΜΑΙ, lamentor, ploro, gemo. Fut. ὀδυρῶμαι. Præt. pass. ὠδυρῆμαι. item defleo, Et construitur cum Accus.

Ὀδυρμός, ὤ, ὁ, ejulatus, Matth. 2, 18. 2. Cor. 7, 7.

Πανόδυρος, α, ὁ, ἡ, omnino flebilis, planè lamentabilis, 3. Macc. 4. ex πάνυ D Et ὀδυρτός, flebilis, lamentabilis.

Ὀδυρτικός, ὤ, ὁ, querulus.

Προσόδύρομαι, lamentor, aggemo, Sap. 19, 3. προσοδυρόμενοι τάφοις νεκρῶν, lamentantes ad sepulchra mortuorum.

† ΟΖΙΑΣ, α, ὁ, filius Amazie regis Jude, 2. Chr. 26. Hebr. יִזְיָאֵל hoc est, robur Domini. vox composita ex nomine יִזְיָא robur; in compositione holem resolvitur pro more in kybbutz; à radice יִזְיָא roboravit, Et nomen Dei יְיָ pro quo

A scribitur in compositione יִזְיָא. Est verò יִזְיָא uti quidam volunt, contractum ex יִזְיָא, Et hoc est à radice יִזְיָא fuit, vide Θεός, Matth. 1, 8, 9.

ΟΖΟΣ, α, ὁ, nodus arboris, ramus, Sap. 13, 13. ξύλον σκολιὸν καὶ ὅζοις συμπεφυκός, lignum cinctum Et nodosum.

ΟΖΩ, oleo. Fut. ὀζήσω, Et ὀζέσω. P. ὠζήκα. Præt. med. ὠδα, Et Atticè ὀδωδα, malè oleo, δυσωδῶ. Joh. 11, 39. Κύριε, ἥδη ὀζα τέταρτος γὰρ ἐστὶ. Domine, jam olet: quatuor enim dierum vel quatrinduanus est, τέταρτος, hoc est τετραήμερος. ὀζα hic ponitur pro δυσωδῶ, malè olet.

Ὄσμη, ἡς, ἡ, odor. 2. Cor. 2, 16. Eph. 5, 2. εἰς ὀσμήν ευωδίας, in odorem bonæ fragrantie.

Ἠθύσμων, α, τὸ, mentha, genus herbarum, Matth. 23, 23. Luc. 11, 42. ab adj.

Ἠθύσμος, ὁ, ἡ, jucundè olens.

Ἠθύσμία, ας, ἡ, odoris suavitas.

Δυσοσμία, ας, ἡ, fætor, putidus odor. Symmachus Amos. 4, 10.

Δυσωδιά, ας, ἡ, idem. Symmachus Jesa.

34, 3.

Ευοσμος, α, ὁ, ἡ, bene olens, fragrans.

Ευοδμος idem.

Ευώδης, εος, ὁ καὶ ἡ, idem.

Ευωδία, ας, ἡ, bonus odor, bona fragrantia. Phil. 4, 18. videtur illud ευώδης compositam ex ευ Et ὀδωδή, ἡς, ἡ, odor, quod est à præt. medio ὀδωδα, olui, de quo paulò antè.

Ευωδιάζω, bonum odorem edo, bene oleo. fut. ἄσω. aor. 1. ευωδίασα. Sir. 39, 17.

Επόζω, computresco. fut. 1. ἐποζέσω. D Exod. 7, 18.

Προσόζω, male oleo. Psalm. 38, 5.

ΟΘΕΝ, Adverbium, (ab articulo postpos. ὅς, ὅ) unde, Matth. 12, 44. ὅθεν ἐξῆλθον, unde exivi, pro ἐξ ἧς scilicet οἰκῆς ἐξῆλθον, ex qua domo exivi, more Latinorum inde, ubi. Matth. 25, 24. συνάγων ὅθεν ἔδισκώριπας, congregans inde, ubi non dispersisti, hoc est, sevisisti. quam ob causam. Act. 26, 19. ὅθεν ἔκ ἐγενόμην ἀπειθήης τῇ ἐναντίῳ ὀπτασίᾳ, quam ob causam non fui rebellis cælesti illi apparitioni. ὅθεν est ἀόριστον, hoc est, indefinitum.

Πόθεν

Πόθεν verò unde? est interrogativum. Solet enim π notare interrogationem. Eodem modo se habent ἡλίκος, πηλίκος, quantus: & ὅς, ubi? ὅσος, πόσος, &c. de quibus suo loco. Matth. 13, 27. πόθεν ἔχει τὰ ζιζάνια, unde habet illa zizania? ibid. v. 56. πόθεν ἐν τέτρω ταῦτα πάντα; unde igitur huic ista omnia? Jac. 4, 1. πόθεν πόλεμοι, καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν; unde sunt bella & pugnae inter vos?

ΟΘΟΝΗ, ης, ἡ, linteum. (Chald. **וּלְיוֹן**) Act. 10, 11. & c. 11, 5.

Ὁθόνιον, & τὸ, idem, Luc. 24, 12. Joh. 19, 40. καὶ ἔδησαν αὐτὸ ὀθονίοις, & obvinxerunt illud, videl. corpus, linteis.

Οἱ, adverb. hei, heu.

Ὁιμῶζω, fut. ἔω, ploro, ejulo; qu. ab οἱ μοι, hei mihi!

Ὁιμωγή, ἡς, ἡ, ejulatus, luctus, 3. Macc. 6.

Ὁιμωγμα, ατ, τὸ, idem.

Ὁιμωκτὶ & ὀιμωκτῶ, cum ploratu & ejulatu, adv. ab

Ὁιμωκτὸς, deplorandus, lugendus.

Οἶγω, aperio. Fut. οἶξω. Præt. med. ὄγα, & Atticè ἔωγα.

Ἀνοίγω, idem, Joh. 10, 3. Fut. ἀνοίξω, aperiam, Matth. 13, 35. aor. 1. ἠνοιξα & ἀνέωξα, aperui, Joh. 9, 26. 30. πῶς ἠνοιξέσθ τὰς ὀφθαλμούς; Quomodo aperuit tuos oculos? Luc. 13, 25. κύριε, κύριε, ἀνοίξον (aor. 1. aet. imper.) ἡμῖν, domine, domine, aperi nobis. Luc. 12, 36. ἀνοίξωσιν (3. plur. aor. 1. aet. subj.) aperiant. Act. 8, 35. ἀνοίξας (part. aor. 1. aet.) τὸ στόμα, quum aperuisset os. Act. 5, 23. ἀνοίξαντες (part. aor. 1. aet.) quum aperuissemus. Præt. aet. ἀνέωχα, sed ἀχρηστον h. e. inusitatum. P. pass. ἀνέωγμαι, apertus sum. à 2. p. sing. ἀνέωξαι est

Ἀνοίξις, εως, ἡ, apertio, Ephes. 6, 19. ἐν ἀνοίξει τῷ σώματός μου, in apertione oris mei.

part. ἀνεωγμέν, η, ον, apertus, a, um. Act. 7, 56. θεωρῶ τὰς θύρας ἀνεωγμένας, video caelos apertos. ibid. cap. 16, 27. ἰδὼν ἀνεωγμένας θύρας, videns apertas fores. aor. 1. pass. ἀνέωχθην, Luc. 1, 64. ἀνέωχθι δὲ στόμα αὐτῷ παραχρημα, apertum autem est os ejus illico. In exempla-

A ribus Plantinianis post καὶ ἡ γλῶσσα αὐτῷ sequitur διηρῶσθην (3. sing. aor. 1. pass. indic.) soluta fuit, ut articulatè loqueretur. à διηρῶσω, ὦ, articulis suis distinguo. Fut. ὥσω. P. διηρῶσκα. Præt. pass. διηρῶσμαι, σαι, ται. aor. 1. pass. διηρῶσθην, ης, η. Th. ἀρῶρον, & τὸ, proprie artus, articulus, naturalis ossium compages. Per metaphoram transfertur ad sermonem. Apoc. 20, 12. καὶ βιβλίον ἄλλο ἠνεώχθην, & alius liber apertus fuit. Matth. 27, 52. καὶ τὰ μνημεῖα ἀνέωχθισαν, & sepulchra aperta fuerunt. Luc. 3, 21. ἀνεωχθῆναι (aor. 1. pass. inf.) ἀνομιᾶς, pro ἀνοιχθῆναι. Tempora enim aorista augmentum abjiciunt extra indicativum. Variè ergò augetur hoc verbum, modo in principio, ut ἠνοιξα. Act. 5, 19. modò in medio, ut ἀνεωγμένος, 2. Cor. 2, 12. modò in principio & medio, ut Apocal. 20, 12. ἠνεώχθην. Apoc. 10, 8. ἠνεωγμένος. item in aor. 1. pass. ἠνοιχθην, Act. 12, 10. Matth. 20, 33. ἵνα ἀνοιχθῶσιν (3. plur. aor. 1. pass.) ut aperiantur. aor. 2. pass. ἠνοιγην, Apoc. 15, 5. Fut. 2. pass. ἀνοιγήσομαι, aperiar, Matth. 7, 8. τῷ κρῶντι ἀνοιγήσεται, pulsanti aperietur. Præt. med. ἀνέωγα, pateo, apertus sum. 1. Cor. 16, 9. θύρα μοι ἀνέωγε, janua mihi aperta est, ubi ἀνέωγε passivam habet significationem. 2. Cor. 6, 11. τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέωγε, os nostrum apertum est. Sic Joh. 1, 51. ὄψεσθε τὸν θρανὸν ἀνεωγότα, videbitis caelum apertum.

Ἀνοιγμα, ατος, τὸ, ostium, (proprie apertura) 1. Reg. 14, 6. εἰσερχομένης αὐτῆς ἐν τῷ ἀνοίγματι, quum intraret illa per ostium.

Διανοίγω, adaperio. in part. διανοίγων, adaperiens, Act. 17, 3. in n. g. διανοίγον, Luc. 2, 23. πᾶν ἄρσεν διανοίγον μήτραν, omnis masculus aperiens uterum. imperf. διήνοιγον, explicabam, Luc. 24, 32. aor. 1. διήνοιξα, aperui, Act. 16, 14. διήνοιξε καρδίαν, aperuit cor, Luc. 24, 45. τότε διήνοιξαν αὐτῶν τὸν νῦν, tunc aperuit eorum mentem. aor. 1. pass. διηνοιχθην, apertus fui. Marc. 7, 35. διηνοιχθισαν, aperte fuerunt. ibidem. v. 34. διανοίχθη, perf. a. 1. pass. imper. aperitor.

Προσείγω, aperio. Gen. 19, 6. τὴν θύραν προσέωξεν, januam aperuit.

ΟΙΚΟΣ, σ, δ , domus (ab οἶω, fero, eo ferimus nostra, vel ab ἔκω, cedo, quod eo secedamus.) Luc. 11, 17. οἶκος ἐπὶ οἶκον, domus supra domum. neque ἐπὶ οἶκον idem est ac ἐφ' ἑαυτὸν, uti nec Gen. 19, 24. à DO-MINO idem est ac à seipso: sed distinguuntur ibi Filius & Pater. Matth. 9, 6. ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου, abi domum tuam. Matth. 12, 44. ἐπιστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου, revertar domum meam, οἶκος σχολάζων, domus vacua. ibid. Luc. 1, 27. ἐξ οἴκου Δαβὶδ, ex domo, hoc est, familia Davidis. Act. 16, 21. σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου, servaberis tu & domestici tui. Act. 7, 42. οἶκος Ἰσραὴλ pro ὧ οἶκῳ Ἰσραὴλ, Atticè, domus Israël. ἐν οἴκῳ, domi. 1. Cor. 11, 34. κατ' οἶκον, domesticatim, Act. 2, 46. δημοσίᾳ καὶ κατ' οἴκους, publicè & domatim. Act. 20, 20. Ecclesia vocatur οἶκος Θεοῦ, Domus DEI. 1. Tim. 3, 13. Hebr. 10, 21. 1. Petr. 4, 17. Respublica Israëlitarum, Hebr. 3, 5. οἶκος πνευματικός, domus spiritualis, 1. Petr. 2, 5.

Οικία, $\alpha\varsigma, \eta$, idem quod οἶκος. Matth. 2, 11. Job. 4, 53. καὶ ἡ οἰκία αὐτῶ ὅλη, & tota ejus domus. Metonymia, hoc est, omnes ejus domestici. ἐξ οἰκίας εἰς οἰκίαν, è domo in domum, hoc est, ut alibi κατ' οἰκίαν, domesticatim. Facultates etiam significat per metonym. subj. ubi continens ponitur pro re contenta. Matth. 23, 14. κατεδίετε τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν, devoratis domos viduarum. Matth. 8, 6. ἐν τῇ οἰκίᾳ, domi. 2. Joh. 6, 10. μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, ne recipite eum tectò. Matth. 12, 29. τὴν οἰκίαν διαρπάσει, hoc est, τὰ ἐν οἰκίᾳ, domum, h. e. quæ in domo sunt, diripiet. οἰκία ἐπίγειος, domus terrestris, 2. Cor. 5, 1. οἰκία ἀχειροποίητος, domus non manu facta. οἰκοδομεῖν οἰκίαν, edificare domum, Luc. 6, 48.

Οικίδιον, $\sigma, \tauὸ$, domuncula, parva domus, 2. Macc. 8, 33.

Οικίσκος, σ, δ , parva domus. Jesa. 44, 13.

Οικίζω, habito, ædifico, Sir. 10, 3. πόλις οἰκισθήσεται ἐν συνέσει δυναστῶν, civitas habitabitur intelligentia potentum.

Οικιακός, $\eta, \delta\eta$, domesticus, α, um , Matth. 10, 25.

Οικῶ, εἰς, εἶον, interdum opponitur externo, interdum peregrino, interdum inepto, interdum alieno & vertitur proprius. οἰκαότερον, magis propriè. in N. T. signifi-

cat domesticum. Eph. 2, 19. 1. Tim. 5, 8. μάλιστα τῶν οἰκείων & προνοεῖ, maxime verò domesticis non providet. Christianus, qui est domesticus DEI. Eph. 2, 19. οἰκεῖται τῷ Θεῷ, domestici DEI, Gal. 6, 10. Est enim Ecclesia domus DEI.

Οἰκειότης, $\eta\tau\omicron\varsigma, \eta$, consanguinitas. Levit. 20, 19.

Οικέω, ω , habito. Fut. οικήσω. Præter. ὤκηκα, aor. 1. ὤκησα. 1. Cor. 3, 16. τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, Spiritus Dei habitat in vobis. οἰκεῖν μετὰ τινος, habitare cum aliquo, 1. Cor. 7, 12. 13. construitur cum Accus. 1. Tim. 6, 16. Φῶς οἰκῶν ἀπρόσιτον, lucem habitans inaccessam.

Οικημένη, $\eta\varsigma, \eta$, orbis terrarum, propriè terra habitabilis. Matth. 24, 14. Luc. 2, 1.

Οίκημα, $\tau\omicron\varsigma, \tauὸ$, carcer, Act. 12, 7.

Οίκησις, $\epsilon\omega\varsigma, \eta$, habitatio, sedes, domicilium, 2. Par. 17, 12.

Οικητήριον, $\sigma, \tauὸ$, domicilium, Judæ 6, 6.

Οικητός, σ, δ , habitabilis. 2. Macc. 9, 17.

Οικέτης, σ, δ , servus domesticus, Luc. 16, 13. οἱ οἰκέται, servi, 1. Petr. 2, 18. τῶν οἰκετῶν, servorum, Act. 10, 7.

Οικέτις, $\iota\delta\omicron\varsigma, \eta$, serva. Levit. 19, 20.

Οικετία, $\alpha\varsigma, \eta$, familia, famulitium. Symmachus Jobi 1, 3.

Οικήτωρ, $\omicron\rho\tau\omicron\varsigma, \delta$, habitator, Sap. 12, 3.

Ἀοίκητος, σ, δ, η , non habitatus, vastus, Sap. 11, 2.

Ἀποικέω, ω , aliunde habitatum venio, migro in coloniam. f. ἦσω.

Ἀποικία, $\alpha\varsigma, \eta$, colonia. Sap. 12, 7.

Ἀποικεσία, $\alpha\varsigma, \eta$, migratio ex uno loco in alium. 2. Reg. 19, 25.

Ἀποικίζω, in coloniam deduco. fut. ἴσω. aor. 1. ἀπώκησα. Sirac. 29, 21. ἄνδρας δυνατὲς ἀπώκησεν, viros fortes abduxit. perf. pass. ἀπώκησμαι, part. ἀπώκησμεν, $\eta, \omicron\nu$, in coloniam deductus.

Ἀποικισμός, σ, δ , demigratio. Jerem. 46, 9: 48, 11.

Διοικέω, ω , ordino, rego, administro. Sap. 8, 1. 15.

Διοίκησις, $\epsilon\omega\varsigma, \eta$, administratio. Tob. 1, 21.

Διοικητής, σ, δ , administrator, procurator. Tob. 1, 22.

Ἔνοικος, ὁ, habitator. *Jerem.* 48, 9. A
Ἔνοικέω, ὦ, inhabito, *Rom.* 8, 11. διὰ
τῆς ἐνοικῆντος πνεύματος, per inhabitantem
Spiritum. Fut. ἔσω. 2. *Cor.* 6, 16. ἐνοικήσω
ἐν αὐτοῖς, habitabo in eis ex *Lev.* 26, 12. aor.
1, aē. ἐνώκησα 2. *Tim.* 1, 6. ἦτις ἐνώκησε,
que habitabit. Metaph.

Ἔνοικίζω, fut. ἴσω, aor. 1. ἐνώκησα, in
ædibus colloco, domo excipio. *Sir.* 11, 34.
ἐνοίκισον (aor. 1. imper. aē.) ἀλλότριον,
domi excipe alienum.

Ἐξοικος, ὁ, exsul. *Jobi* 6, 18.

Ἐποίκιον, ὁ, τὸ, domus. *Josue* 18, 24.

Κατοικέω, ὦ, habito. vide paulo post, B
Ἐ confer τὸ κατοικέω. construitur cum Ac-
cus. Aē. 9, 32. κατοικῆντας λυδῶν, qui
habitabant Lydæ. Aē. 2, 14. *Pf.* 2, 4. ὁ
κατοικῶν ἐν ἔθροισ, habitans in cælis, mi-
nus propriè à LXX. redditum Hebræum
כּוּשׁ Melius καθίσας, sedens, hoc est, ju-
dicans, pro tribunali sedens, jus dicturus.
Pf. 9, 5. καθίσας ἐπὶ θρόνον ὁ κρινων, se-
dens super thronum judicans. Fut. ἔσω.
Præt. κατώκηκα. aor. 1. κατώκησα. *Matth.*
2, 23. Aē. 7, 4. *Eph.* 3, 17. κατοικήσω (aor.
1. aē. inf.) τὸν χριστὸν ἐν ταῖς καρδίαις, ut
habitet CHRISTUS per fidem in cordibus
vestris. Conf. *Job.* 6, 37. Ἐ c. 14, 23. Scili-
cet Christus habitat in nobis, tanquam he-
tus in domo, aut DEUS in templo suo. Aē.
9, 22. τὰς κατοικῆντας ἐν δαμασκῷ pro
τὴν δάμασκον. (utraque Syntaxis est usi-
tata.) qui habitabant Damasci.

Ἐγκατοικέω, ὦ, habito, 2. *Petr.* 2, 8.

Κατοίκησις, εως, ἡ, domicilium, *Marc.*
5, 3.

Κατοικητήριον, ὁ, τὸ, habitaculum,
Apor. 18, 2.

Κατοικία, ας, ἡ, habitatio. Aē. 17, 26.

Κατοικίζω, habitare facio; habitatum
mitto. fut. ἴσω. 4. 1. κατώκησα, 1. *Macc.* 13,
48. Pass. κατοικίζομαι, habitatum mittor,
tanquam colonus deditor; habitatio mihi
datur: hinc milites, quibus habitationes
in urbibus cum agris distributæ, οἱ κατοικι-
ζόμενοι στρατιωτῶν dicebantur.

Κατοικᾶς, ἄδος, ὁ, domesticus, ædes
habitans.

Κατοίκισις, εως, ἡ, ἔ

Κατοικισμός, ὁ, collocatio in ædibus
sive domicilio.

Κατοικέσια, ων, τὰ, feriæ domesticæ
sive festa, quæ quotannis agebantur eo die,
quo quis habitatum aliquo venisset.

Κάτοικος, ὁ, ἡ, incola, *Gen.* 50, 11.

Μέτοικος, ὁ, ἡ, demigrans. *Jerem.*
30, 3.

Μετοικέω, ὦ, mutatis sedibus & domi-
cilio transmigro: transmigrare facio. *Jer.*
20, 4.

Μετοικεσία, ας, ἡ, pro μετοικισμός, ὁ,
ὁ, transportatio, vel αἰχμαλωσία, ας, ἡ,
captivitas, ubi cuspide gladii capti cum
ignominia abducebantur. *Matth.* 1, 11.

Μετοικίζω, transfero. Fut. σω. Aē. 7,
43. μετοικῶ Atticè pro μετοικίσω, trans-
feram. Præt. μετώκηκα. aor. 1. μετώκησα.
Aē. 7, 4. μετώκισεν αὐτὸν εἰς τὴν γῆν
ταύτην, transtulit eum in regionem hanc.

Πάροικος, ὁ, ἡ, accola, advena, Aē. 7, 6.
Eph. 2, 19. πάροικοι, ἔ οικεῖοι domestici
opponuntur.

Παροικία, ας, ἡ, commoratio, Aē. 13,
17. Petrus vitam hanc nostram vocat 1. *Pet.*
1, 17. παροικίαν, peregrinationem. Conf.
Gen. 47, 7.

Παροικέω, ὦ, commoror. *Gen.* 12, 10.
C peregrinus sum, *Luc.* 24, 18. παροικεῖς ἐν
Ἱερουσαλὴμ; peregrinus ne ἔ hospes es Hie-
rosolymæ? Sic vertit Syrus, itemque vetus
interpres. aor. 1. παρώκησα, *Heb.* 11, 9. pe-
regrinor. *Gen.* 20, 1. καὶ παρώκησεν ἐν Γε-
ράροις, ἔ peregrinatus est in Geraris. oppo-
nuntur ergὸ τὸ κατοικεῖν habitare & πα-
ροικεῖν commorari. Vita nostra elegan-
ter dicitur παροικία, peregrinatio. Et
DEUS nobis hic domicilium non habitan-
di, sed commorandi dedit.

Παροικεσία, ας, ἡ, colonia. *Ezech.*
20, 38.

Παρόικησις, εως, ἡ, commoratio, habi-
tatio propinqua, incolatus, *Sir.* 21, 30.

Περίοικος, ὁ, ἡ, accola. οἱ περίοικοι, ac-
colæ, qui circa nos habitant, *Luc.* 1, 59.

Περιοικέω, ὦ, accola sum, circumhabi-
to, *Luc.* 1, 65.

Συνοικέω, ὦ, unà versor, habito, 1. *Pet.*
3, 7. cum Dat.

Συνοικίζω, cohabito; simul dormio,
Deut. 21, 13. 22, 22. Item, habito, una ha-
bitare facio. Præs. pass. συνοικίζομαι, ha-
bitor, habitatoribus frequenter. *Sir.* 16, 5.
ἀπὸ γὰρ ἐνὸς συνετῆ συνοικιθήσεται πόλις,
ab

ab uno enim sapiente habitabitur civitas seu frequentabitur.

Πανοικί, Adv. cum tota familia, Act. 16, 34.

Πανοικία, it. πανοικισία & πανοικησία, idem.

Πάνοικος, ut πάνοικος ἀπόδυσται, cum tota domo seu familia perit.

ΟΪΚΤΟΣ, &, ὁ, misericordia. (ab οἶκω, cedo, quod misericordes facile cedant aliorum petitioni.

Ἀνοικτος, &, ὁ, ἡ, immisericors, immittis. Sed

Ἀνοικτός, &, ὁ, apertus, apertilis; ab ἀνέωκται, 3. sing. perf. pass. verbi ἀνοίγω.

Οἰκτίζω, commiseror. Fut. σω. Præst. ὤκτισα. a. i. aet. ὤκτισα.

Οἰκτις, ἡ, ον, miserandus. 2. Macc. 9, 28. οἰκτίσῃ μοῖρῃ κατέσχεψε τὸν βίον, miseranda morte occubuit.

Οἰκτεῖρω, commiseror. Fut. οἰκτερήσω, Rom. 9, 15. aor. i. aet. ὤκτερα apud Xenoph.

Οἰκτερίζω, idem. Thren. 3, 31.

Οἰκτεῖρημα, ατος, τὸ, miseratio. Jer. 31, 3.

Οἰκτιρμός, &, ὁ, commiseratio. Rom. 12, 1. διὰ τῶν οἰκτιρμῶν τῷ Θεῷ, per miserationes DEI. 2. Cor. 1, 3. ὁ πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν, Pater ille miserationum, hoc est, summè misericors. Numerus multitudinis est emphaticus. Hebraismus. Col. 3, 12. σπλάγχνα οἰκτιρμῶν viscera miserationum, hoc est, cor ad commiserandum propensissimum. Vide infra σπλάγχνον.

Οἰκτίρμων, ονος, ὁ, ἡ, misericors, Luc. 6, 36. γίνεσθε οἰκτίρμονες, καθὼς καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστὶ, estote misericordes, sicut & Pater vester misericors est. Sir. 2, 12. οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, pius & D misericors Dominus.

Οἰκτρός, &, ὁ, miserabilis, Sap. 18, 10. superl. οἰκτρότατος & οἰκτις, 2. Macc. 9, 28. οἰκτίσῃ μοῖρῃ κατέσχεψε τὸν βίον, miserabilissimo obitu commutabit vitam.

ΟΪΜΟΣ, &, ὁ, ἡ, ὁ ὅμιλος, ἡ, via, semita.

Παροιμία, ας, ἡ, proverbium, adagium, vulgare dictum, quo viatores ad tedium temporis fallendum uti consueverunt, unde à Basilio dicitur παρόδιος λόγος, q. d. scitum & festivum dictum, seu sermo, quo

Auti solemus in itinere, ubi imprimis illi commendantur sermonis sales & lepores. Est enim facetus comes pro vehiculo. 2. Pet. 2, 22. συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθείας παροιμίας, sed accidit iis, quod vero proverbio dici solet. Deinde significat etiam parabolam, Joh. 10, 6. ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς, hanc parabolam dixit illis Jesus.

Παροιμιαστής, &, ὁ, paroemiarum sive proverbiorum artifex. Symmachus Eccl. 12, 10.

Προοίμιον, &, τὸ, prooemium, exordium. Jobi 25, 2.

ΟΪΝΟΣ, &, ὁ, vinum (ab Hebræo יַיִן Aram. יַיִן jena) Joh. 2, 10. οἶνος ἐλάσων, villum, vinum tenue. ibid. οἶνος καλός, vinum generosum. οἶνος νέος, vinum novum, οἶνος ἐσμυρνισμένος, vinum myrrhatum, Marc. 15, 23. Psal. 104, 14. οἶνος εὐφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου, vinum exhilarat cor hominis. Ἠλιαδ. γ. 246. οἶνον εὐφρονα καρπὸν ἀγένης, vinum latum fructum terræ.

Οἰνώω, ὤ, inebrio. Ezech. 23, 42.

Πάροινος, &, ὁ, vinosus, q. d. ὁ πικρὰ ὡν παρὰ τῷ οἴνῳ, 1. Tim. 3, 3. qui crebro est in taberna.

Οἶνοπότης, ὁ, ἡ, abstemius q. d. absque temeto. Temetum derivant ab ἐμετος vomitus. Diogenes τὸν πλεῖστον εἶπε τύχης ἐμετον εἶναι, divitias dixit Fortune Vomitum esse, ut refert Stobæus. Eph. 5, 18. μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ne inebriamini vino. Inferat medicine. Luc. 10, 34. 1. Tim. 5, 23. χρῶ οἴνῳ ὀλίγῳ, utere pauculo vino. vites per metonym. Apoc. 6, 6. per metaphoram. Apoc. 17, 2.

ΟΙΪΟΜΑΙ & contractè οἶμαι, puto, arbitror. (ab οἶω, pro quo poëta οἶω, sicut pro οἰομαι οἶομαι. ubi τὸ οἶωτα producit) imp. ὀύμην & ὀύμην. Fut. οἰήσομαι. Præst. ὤημαι. aor. i. ὤηθην, Joh. 21, 25. εἰδὲ αὐτὸν οἶμαι τὸν κόσμον χωρῆσαι τὰ γραφόμενα βιβλία, ne ipsum quidem mundum opinor capturum eos, qui scriberentur, libros. Jac. 1, 7. μὴ οἰέσθω (3. sing. præf. imper.) ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος, ne putet homo ille. Phil. 1, 16. οἰόμενοι, existimantes, part. præf. med. ab οἶομαι.

Κατοίωμα, arrogans sum, magna de me A
sentio. Habac. 2, 5.

ΟΙΪΟΣ, οἶα, οἶον, qualis, est αόριστον,
indefinitum. ποῖος vero est interrogativum.
Matth. 14, 21. οἶα & γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς
κόσμος ἕως τῆς νῦν, qualis afflictio non fuit
à principio mundi usque ad hoc tempus. Luc.
5, 19. διὰ ποίας (subaudi ὁδῶς vel θύρας)
εἰσενέγκωσιν αὐτὸν, quā ipsum inferrent.
Act. 23, 34. ἐκ ποίας ἐπαρχίας ἐστὶ, ex qua-
nam provincia esset. Luc. 12, 39. ποία ὥρα,
quanam hora. Luc. 9, 55. οἷα (pro ποία)
πνεύματος ἐσε ὑμεῖς; cuius spiritus estis
vos? E contrario ποῖος ponitur pro οἷος, B
Joh. 18, 32. οἷος quandoque idem est, quod
δυνατός. Rom. 9, 6. & οἶον δὲ pro & δυνα-
τὸν δὲ, non possibile erat. τε solet plerum-
que sequi. ut οἷος τε γίνομαι vel εἰμὶ pos-
sum. Aliquando post οἷος sequitur τοῖος
vel τοιῶτος, talis, ut 1. Cor. 15, 48. οἷος ὁ
χοῖκος, τοιῶτοι καὶ οἱ χοῖκοι, qualis pulve-
reus ille, tales & pulverei sunt. Sir. 49, 16.
ἐδὲ εἷς ἐκτίσθη οἷος ἐνώχ τοιῶτος ἐπὶ τῆς
γῆς, ne unus quidem creatus est qualis He-
noch talis in terra. Omittitur saepe, 2. Cor.
12, 20. & οἷος θέλω, εὖρω (aor. 2. act.
subj.) ὑμᾶς, non quales velim, inveniam C
vos. τοιόσδε, huiusmodi. 2. Pet. 1, 17. Φω-
νῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιῶσδε, voce ad eum
delata huiusmodi. ὁ ποῖος, οἶα, οἶον, idem
quod οἷος, Act. 26, 29. ὁ ποῖος καὶ γὰρ εἰμι,
qualis & ego sum: ubi praecedit τοιῶτας.
Legitur praeterea 1. Cor. 3, 13. Gal. 2, 6. 1.
Thess. 1, 9. Jac. 1, 24.

ΟἷΣΤΡΟΣ, &, ὁ, oestrus, insectum
majus, quod cum jumentis insidet, ea facit
insanire.

Παροιστρέω, ὦ, insanio. Ezech. 2, 6. Ha-
betur & παροιστράω, ὦ. Incertus 2. Sam.
17, 8.

ΟΙΪΧΟΜΑΙ, abeo, discedo. F. οἷχή-
σομαι. P. ὤχημαι,

Ἀπολχομαι, discedo. Hosea 11, 13. ἔτως
ἀπώχοντο (3. pl. imp. ind.) ἀπὸ προσώπα
σε, ita discesserunt a facie tua.

Παροίχομαι, praetereo. Part. præt. πα-
ρωχημένος, η, ον, praeteritus, a, um, Act.
14, 16. ἐν ταῖς παρωχημέναις γενεαῖς, pra-
teritis aetatibus.

ΟΙΩΝΟΣ, &, ὁ, avis, oscen; item
augurium, omen. Hinc

Οἰωνίζομαι, auguro, fut. οἰωνίζμαι,
Lev. 19, 26. a. 1. οἰωνισάμην, Gen. 30, 27.

Οἰωνισμα, ατος, τὸ, &

Οἰωνισμός, &, ὁ, auspicium, augurium,
Sir. 34. μαντεῖαι καὶ οἰωνισμοὶ καὶ ἐνύπνια
μάταιά ἐσι, vaticinia & auguria & in-
somnia vana sunt.

Οἰωνιστής, &, ὁ, augur, qui ex voce avium
volatuque auguria captat.

Ο'ΚΕ'ΛΛΩ, appello. Herod. ὠκέλλον
τὰς νῆας, appellebant naves. Thema ejus
videtur κῶλῳ, (celeriter curro) appello,
pervenio in portum. Fut. κέλσω.

Ἐξοκέλλω, confringo, vinco. Proverb.
7, 21. βρόχοις τε τοῖς ἀπὸ χαλῶν ἐξώκει-
λεν αὐτόν, pluviis vero, qui a labiis ipsius
descendebant, vicit ipsum.

Ἐποκέλλω, allido, impingo, Act. 27, 41.
ἐπώκειλαν (3. plur. aor. 1. act. indic.) τὴν
ναῦν, impegerunt navem.

Ο'ΚΝΟΣ, &, ὁ, (ex & κινεῖν à non
movendo.) pigritia, ignavia, metus ad-
eundi laboris.

Ὀκνέω, ὦ, cunctor. item vereor, timeo,
non audeo praemetu. item piget me. Fut.
ήσω. aor. 1. ὀκνησα, cunctatus sum, Act.
9, 38. παρακαλῶντες μὴ ὀκνησαι διελθεῖν
ἕως αὐτῶν, rogantes, ne (pigraretur) cun-
ctaretur usque ad ipsos progredi. Erasmus
vertit, ne gravaretur.

Ὀκνηρός, ἄ, ὄν, piger. Rom. 12, 11. τæ-
diosus, Phil. 3, 1. ἐμοὶ & ὀκνηρόν, me non
piget, mihi non affert tedium. Matth. 25,
26. δὲλε πονηρὲ καὶ ὀκνηρὲ, serbe nequam
& piger.

Ὀκνηρία, ας, ἡ, pigritia. Eccles. 10, 18.

Ο'ΚΤΩ, ὀκτο, nomen numerale pl. n.
tantum, ἄκλιτον, Luc. 2, 21. Act. 9, 33.

Ὀγδοός, η, ον, octavus, a, um, Luc. 1, 59.
D 2. Pet. 2, 5. ὀγδοήκοντα, octoginta, Luc.
16, 7. ὀγδοηκοσός, octuagesimus.

Ο'ΛΒΟΣ, &, ὁ, felicitas, opes, Sir.
30, 14. ὄλβος ἀμέτρητος, opes immensa.

Ὀλβιος, &, ὁ, beatus, dives.

Πανόλβιος, &, omni ex parte beatus.

Ο'ΛΙΓΟΣ, η, ον, exiguus, paucus.
Matth. 7, 14. & c. 20, 16. ὀλίγοι ἐκλεκτοί,
pauci electi. 1. Tim. 5, 25. ὀλίγω χρηῶ,
vino pauculo utere. Luc. 12, 48. θαρήσεται
ὀλίγας, paucis caedetur, scil. plagis, ubi
θαρήσεται imitatur syntaxin sui activi.

Ὀλίγον, parum, Adv. 1. Pet. 5, 10.
Marc.

Marc. 1, 19. καὶ προβάς (aor. 2. act. part.) ἐπαύειν ὀλίγον, ἔ progressus illinc paululum, Jac. 4, 14. ἀτμὶς πρὸς ὀλίγον φαινομένη, vapor ad exiguum tempus apparens, hoc est, non diu. 1. Pet. 5, 12. δι' ὀλίγον ἔγραψα, paucis scripsi. ἐν ὀλίγῳ idem, Eph. 3, 3. item propemodum. Act. 26, 28. ἐν ὀλίγῳ με πείθεις χριστιανὸν γενέσθαι, propemodum persuades mihi, ut sim Christianus. 1. Tim. 4, 8. πρὸς ὀλίγον ὠφέλιμος, ad pauca utilis.

Ὀλιγύω, ὦ, pauca facio. 2. Reg. 4, 3.

Ὀλιγοσὺς, ἄ, ὅ, paucissimus, Sir. 48, 17. qui cum paucis est, paucis comitatus, 1. Macc. 3, 16. Dicitur ἔ ὀλίγος, Superlat. ab ὀλίγος.

Ὀλιγότης, ἦτος, ἦ, paucitas. Psalm. 102, 24.

ὈΛΙΣΘΟΣ, α, ὅ, lapsus, casus. Hinc

Ὀλιθαίνω vel ὀλιθέω, ὦ, labor, cado, f. ἦσω, aor. 1. ὠλίθησα, it. cadere facio, labefacto, Sir. 3, 24.

Ὀλίθημα, ατος, τό, lapsus, ruina, casus, Sir. 20, 18.

Ὀλιθηρὸς, ἄ, ὅ, labilis, lubricus.

Ἐξολιαθαίνω, periculum effugio. Proverb. 12, 14.

ὈΛΛΥΩ vel ὀλλυμι, perdo. F. 1. act. ὀλέσω, ab inusitato ὀλέω. aor. 1. ὤλεσα. Præt. perf. act. ὤλεκα, Atticè ὀλώλεκα, in composito, Deut. 32, 28. Præt. med. ὀλλυμαι, pereoo. Præt. med. ὤλα, Atticè ὀλώλα, perii. Fut. 2. act. ὀλώ. a. 2. med. ὠλόμην, perii. aor. 2. med. opt. ὀλοίμην, in subj. ὀλωμαι in inf. ὀλέσθαι, in part. ὀλόμενος. Fut. 2. med. ὀλῶμαι, peribo.

Ὀλέκω, idem. Jobi 10, 16. δανῶς με ἐλέκεις, graviter me perdis.

Ὀλέθριος, α, ὅ, ἦ, exitialis, perniciosus, Sap. 18, 15.

Ὀλεθρία, ας, ἦ, idem quod

Ὀλεθρῶς, α, ὅ, pernicies, exitium, interitus, 1. Cor. 5, 5. εἰς ὀλεθρον τῆς σαρκὸς, in interitum carnis, hoc est, corruptæ naturæ. 2. Thess. 1, 9. ὀλεθρος αἰώνιος, exitium æternum. unde est

Πανωλεθρία, exitium, quo res aliqua prorsus interit. item

Ὀλοθρεύω pro ὀλεθρεύω, perimo, vasto, depopulo, Hebr. 11, 28. πίσα πεποίηκε τὸ πάχος, καὶ τὴν πρὸχυσιν τῶ αἵματος, ἵνα

Α μὴ ὁ ὀλοθρεύων τὰ πρωτότοκα, δίγῃ αὐτῶν, fide celebrabit, sive peregit Pascha, ἔ effusionem illam sanguinis, ne qui perdidit primogenitos, ipsos tangeret.

Ὀλόθρευσις, εως, ἦ, deletio. Josue 17, 13.

Ὀλοθρευτής, ἄ, ὅ, exterminator, 1. Cor. 10, 10.

Ἐξολοθρεύομαι, dispereo, Act. 3, 23. ἔξολοθρευθήσεσθαι (3. sing. fut. 1. pass. ind.) ἀπρ. pass. ἔξωλόθρευμαι, σαι, ται, unde est aor. 1. pass. ἔξολοθρεύθην, ης, η, ἔ hinc fut. 1. pass. ἔξολοθρευθήσομαι, η, εταί.

Ἐξολόθρευμα, ατος, τό, perditio; id quod devotum est ac destinatum cædi. 1. Reg. 15, 21. τὰ πρῶτα τῶ ἔξολοθρεύματος, prima anathematis; potissima eorum, quæ devota erant.

Ἐξολόθρευσις, εως, ἦ, perditio destructio. Judic. 1, 17. 1. Macc. 7, 7.

Ἀπόλλυμι, vel ἀπολλύω, perdo, Apoc. 9, 11. ἀπολλύων, vastator, Rom. 14, 15. μὴ τῷ βρώματί σου ἐκείνων ἀπόλλυε, ne perde illum cibo tuo. ἀπολλύς, ὕντος, ὅ, perdens. part. præf. ab ἀπόλλυμι, Jer. 23, 1. Fut. 1. act. ἀπολέσω, perdam, Marc. 12, 9. καὶ

ἀπολέσει τὰς γεωργίας, ἔ perdet illos agricolas. Marc. 11, 18. πῶς αὐτὸν ἀπολέσασθαι (pro ἀπολέσῃ) quomodo eum perderent. Enallage modi. conf. Luc. 22, 2. Hæc enallage Hebraica inprimis locum habet, ubi futurum indicativum ponitur pro imperativo. Vide Joh. Piscat. in Luc. 2, 23. ἔ c. 4, 8. 12. ἔ c. 12, 34. ἔ c. 17, 4. Act. 3, 22. ἔ c. 7, 37. Phil. 3, 4. ἔ c. Fut. 2. act. ἀπολλῶ, perdam, 1. Cor. 1, 19. aor. 1. act. ἀπώλεσα, perdidici, perf. ἀπώλεκα, Attic. ἀπολώλεκα, perdidici, Sir. 2, 14. ὑμῖν τοῖς ἀπολωλεκόσι (dat. pl. part. p. p.) τὴν ὑπαμονήν, vobis qui perdidistis patientiam. Joh. 18, 19. ἐκ ἀπώλεσα ἐξ αὐτῶν ἄδενά, non perdidici ex illis ullum. aor. 1. act. subj. ἀπολέσω, ης, η, Matth. 10, 42. pl. ἀπολέσωμεν, ητε, ωσι. Matth. 12, 14. aor. 1. act. inf. ἀπολέσαι, perdere. part. aor. 1. act. ἀπολέσας, ασα, αν, Luc. 9, 25. præf. pass. ἀπόλλυμαι, pereoo, vel perdor, Luc. 15, 17. ἐγὼ λιμῶ ἀπόλλυμαι, ego fame pereoo. Matth. 8, 25. Κύριε, σῶσον ἡμᾶς, ἀπολλύμεθα, Domine, serva nos, perimus. in part. ἀπολλύμεθα, η, ον, periens, Joh. 6, 27. aor. 2. med. ἀπωλόμην, α, ετο, perii. Job. 17, 12. Jac. 1, 11. pl. ἀπω-

Δ

pl. ἀπώλομεθα, ἀπώλεθε, ἀπώλοντε, Ju-
de b. 11. 1. Cor. 10, 9. ὑπὸ τῶν ὄφεων ἀπώ-
λοντο, à serpentibus perierunt. ibid. v. 10.
ἀπώλοντο ὑπὸ τῆς ὀλοθρευτῆς, perierunt à
vastatore. Imitatur syntaxin passivorum,
quæ exigunt genitivum, mediante præposi-
tione ὑπὸ vel παρὰ. in subj. ἀπόλωμαι,
peream, η, ηται. Matth. 5, 29. 30. 3. plur.
ἀπόλωνται, pereant. Joh. 10, 28. in inf.
ἀπολείδω, perire, mori. Joh. 18, 14. συμ-
φέρει ἓνα ἄνθρωπον ἀπολείδω ὑπὲρ τῆς λαῆς,
expedit, unum hominem mori pro populo.
2. Pet. 3, 9. μὴ βελομένους τινὰς ἀπολέ-
σθαι, nolens ullos perire seu damnari. part.
aor. 2. med. ἀπολόμενος, qui periit, Luc. 11,
51. Fut. 2. med. ἀπολέμαι, peribo. 1. Cor.
8, 12. καὶ ἀπολείται (3. sing. fut. 2. med.
indic.) ὁ ἀδελφὸς ἀδελφός, ὅς peribit infir-
mus frater. Luc. 13, 3. καὶ πάντες ὁσαύτως
ἀπολείδω (2. plur. fut. 2. med.) omnes ite-
dem peribitis. Luc. 5, 37. οἱ ἄσχοι ἀπολέν-
ται, utres peribunt. Rom. 2, 12. ἀνόμως καὶ
ἀπολένται, absque lege quoque peribunt.
præter. med. ἀπόλωλα, perii, unde est par-
ticipium ἀπολωλώς, qui perierat, Luc. 15,
24. in f. g. ἀπολωλύα, in n. g. ἀπολωλός.
Luc. 15, 6. τὸ πρόβατον ἀπολωλός, ovis per-
dita plur. ηται. τὰ ἀπολωλότα, Matth.
10, 6.

Ἀπώλεια, ας, ἡ, idem quod ὄλεθρος,
α, ὁ, 1. Tim. 6, 9. exitium, perditio, inte-
ritus, Matth. 7, 13. ἡ ἀπάγισσα εἰς ἀπώ-
λειαν, quæ abducit in exitium. Joh. 17, 12.
εἰ μὴ ὁ υἱὸς τῆς ἀπώλειας, (subaudi ἐνοχος)
nisi filius ille perditionis, h. e. perditionis
reus, seu est Hebraismus filius perditionis
hoc est, perditissimus. Sic Antichristus vo-
catur 2. Thess. 2, 3. ὁ υἱὸς τῆς ἀπώλειας,
filius ille perditionis. 2. Pet. 2, 1. αἱρέσεις
ἀπώλειας, hæreses exitii, hoc est, exitiales.
jactura. Matth. 26, 8. εἰς τί ἡ ἀπώλεια
αὕτη; Quorsum hæc jactura, inutilis hæc
profusio?

Ἐξαπόλωμι, funditus perdo.

Ἐξαπόλωμαι, emorior, pereoo. Sap.
10, 6.

Προσαπόλωμι, præterea perdo. 2. Macc.
13, 4.

Συναπόλωμαι, una pereoo, Heb. 11, 31.
καὶ συναπώλετο (3. sing. aor. 1. med. indic.)
τοῖς ἀπειθήσασιν, non periit unā cum iis,
qui non obedierant.

Διόλωμι ὅς ὡ, disperdo. διόλωμαι,
dispereo. Sap. 17, 9. διώλυντο (3. pl. im-
perf. indic. pass.) ἐντρομοί, interibant ex-
territi, metu exanimabantur.

Ἐξόλωμι ὅς ὡ, disperdo. ἐξόλωμαι,
pereoo, dispereo. Sir. 5, 7. καὶ ἐν καιρῷ
ἐκδικήσεως ἐξολῇ, (2. sing. fut. 2. ind. med.)
ὅς in tempore ultionis peribis.

Ο'ΛΟΛΥΖΩ, propriè ululo, nomen
habet à sono (ab Hebr. הליל helil, ulu-
lare) ejulo, idem quod ὀδύρομαι, lamen-
tor, ὀλοφύρομαι, ejulo, ploro, q. d. ὀλοῶς
φέρωμαι, perniciosè feror. Jac. 5, 1. ὀλολύ-
ζοντες ejulantes. Fut. ὀλολύξω. Es. 16, 7.
aor. 1. act. ὠλόλυξα. Præter. act. ὠλόλυχα.
Præter. pass. ὠλόλυγμαι, unde est

Ὀλολυγμός, ὅς, ululatus, Jer. 25, 36.

Ο'ΛΟΣ, η, ον, (affine Hebr. כל) to-
tus, a, um, ὅλος νόμος, tota lex, Matth.
22, 40. ὅλη οἰκουμένη, totus terrarum or-
bis, Matth. 24, 14. συνέδριον ὅλον, totus
confessus, Matth. 26, 59.

Ὀλως omnino, prorsus. 1. Cor. 5, 1. ὅς
c. 15, 29.

Διόλως, adverbialiter, notat semper.
1. Reg. 10, 8. μακάριοι οἱ παρεστηκότες ἐνώ-
πιόν σου διόλως, beati qui stant coram te sem-
per. Est locutio elliptica, ubi deficit vox
χρόνος, q. d. δι' ὅλως χρόνος omni tempore.

Καθόλως, idem quod ὄλως, accipitur ad-
verbialiter, estque compositum ex κατὰ ὅλως,
q. d. per totum. κατὰ enim cum Ge-
nitivo inter alia significat per, ut Act. 9, 31.
κατ' ὅλης Ἰουδαίας, per totam Judæam.
Apud Aristotelem in universum, in genere.
Act. 4, 18. τὸ καθόλως μὴ φθέγγεσθαι ἐπὶ
ὀνόματι τῆς Ἰησοῦ, planè nihil loqui in no-
mine JESU.

Καθολικός, η, ον, universalis, e, ἐκκλη-
σία καθολική, Ecclesia Catholica. Epithe-
ton Ecclesie N. Testamenti, quæ non tantum
ex Judæis, sed etiam gentibus omnisque ge-
neris hominibus fuit collecta, ὅς porro colli-
getur usque ad finem mundi. Hinc jubet
CHRISTUS discipulos suos Marc. 16, 15.
κηρύττειν τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ κτίσει, præ-
dicare Evangelium omni creaturæ. Sic
ἐπιστολή καθολική, Epistola Catholica, ad
quosvis Christianos scripta, non ad certum
aliquem populum aut certam personam.
Jac. 1. 1. Pet. 1. ὅς.

Σύνολον, τὸ, totum, universum; τὸ ἅνολον, *tanquam* *adv.* in universum, omnino, *Sir.* 9, 10.

Συνόλως, *adv.* prorsus, omnino.

† Ο'ΛΤΜΠΑΣ, ᾧ, ὁ, Olympas, hoc est, caelestis. *Rom.* 16, 15. Nomen viri, à monte altissimo Ὀλυμπός, & olympus, di-eius quasi Ὀλός λαμπρός, hoc est, totus fulgens, splendens, cujus fastigium nunquam nubibus obscurari perhibent, unde factum, ut per metaph. pro caelo ponatur.

Ο'ΛΤΝΘΟΣ, & ὁ, (ex ὀλέειν τὸ ἀνθός, perdere florem.) grossus, ficus immatura, *Apoc.* 6, 13.

Ο'ΛΤΡΑ, ας, ἡ, far. *Exod.* 9, 35.

Ολυρίτης, & ὁ, panis filigineus. *i. Reg.* 19, 6.

Ο'ΜΑΛΟΣ, ᾧ, ὁ, planus, laevis; aequalis, aequabilis. *Fæmininum* ὁμαλή, ἡς, ἡ, substantivè accipitur, ita, ut subaudiatur vox χώρα, & denotat planitiem. *Aquila Numer.* 22, 1. *Amos.* 6, 14. Sic quoque neutrum plurale ὁμαλά, ubi subintelligenda vox μέρη. *Aquila Numer.* 26, 3.

Ομαλής, εὖς, ὁ, ἡ, idem. *Aquila i. Samuel.* 23, 24. ἐν ταῖς ὁμαλέσι in locis planis, in planitie: sc. χώραις.

Ἀνώμαλος, & ὁ, ἡ, &

Ἀνομαλής, εὖς, ὁ, ἡ, asper, inaequalis.

Ομαλίζω, planum reddo; laevigo, aequo. *Symmachus Jesai.* 40, 3.

Ομαλίζομαι, planus reddor, *Sir.* 21, 10. ὁδὸς ἀμείρωτων ὁμαλισμένη ἐκ λίθων, καὶ ἐπ' ἐσχάτῳ αὐτῆς ὁδὸς ἔδωκε, via peccatorum plana reddita ex lapidibus; sed in extremo ejus fovea inferni.

Ομαλισμός, ᾧ, ὁ, complanatio, laevigatio. *Bar.* 5, 6.

Ο'ΜΒΡΟΣ, & ὁ, (ex ὀμβρῆν, h. e. D simul fluere) imber, pluvia, *Luc.* 12, 54. ὀμβρος ἔρχεται, pluvia imminet.

Ομβρέω, ᾧ, pluo. *Aquila Psalm.* 78, 2.

Ομβρημα, ατός, τὸ, pluvia. *Psalm.* 78, 49.

Ἀνομβρος, & ὁ, ἡ, imbribus carens.

Ἀνομβρέω, ᾧ, fut. ἦσω, more imbris effundo. *Sir.* 39, 8. ἀνομβρήσει ῥήματα σοφίας, *tanquam* imbrem effundet verba sapientiae. *Cap.* 50, 27. ὁς ἀνώμβρησε σοφίαν ἀπὸ καρδίας αὐτοῦ, qui quasi effudit sapientiam à corde suo.

Εξομβρέω, ᾧ, effundo. fut. ἦσω. *a. i.* ἐξώμβρησα. *Sir.* 1, 19.

Ο'ΜΗΡΟΣ, & ὁ, obses.

Ὁμηρα, τὰ, idem. *i. Macc.* 1, 11. ὁς ἦν ὁμηρα ἐν τῇ ῥώμῃ, qui erat obses Romae. *Cap.* 8, 7. δίδοναι ὁμηρα, dare obsides.

Ὁμηρέω, sum obses.

Ο'ΜΙΛΟΣ, & ὁ, turba, multitudo hominum. (ex ὀμῶ, simul, & ἴλη turma, agmen.) *Apoc.* 18, 17. vulgus, plebs. *Phocyl.* λαὸν μὴ πίστευε, πολύτροπος ἐστὶν ὁμιλός, ne crede populo, variatum est vulgus, & bellua multorum capitum.

Β Ομιλέω, ᾧ, colloquor, *Luc.* 24, 14. καὶ αὐτοὶ ὠμίλουν (3. pl. imperf. aet.) πρὸς ἀλλήλους, & ipsi colloquebantur inter se. ὠμίλει (3. sing. imperf. aet.) αὐτῷ, colloquebatur cum ipso. *Aet.* 24, 26. Fut. 1. aet. ὠμιλήσω. aor. 1. aet. ὠμίλησα. *Aet.* 20, 11. ἐφ' ἱκανόν τε ὠμιλήσας (aor. 1. aet. part.) ἄχρις αὐγῆς, & aliquamdiu collocutus usque ad diluculum.

Ὁμιλία, ας, ἡ, commercium, colloquium, *i. Cor.* 15, 33.

Προσομιλέω, ᾧ, conversor. προσομιλεῖν τινι, conversari cum aliquo.

Συνομιλέω, ᾧ, unà colloquor, *Aet.* 10, 27. cum Dat.

Συνόμιλος, & ὁ, congerro, confabulator.

Ο'ΜΙΧΛΗ, ης, ἡ, nebula. *Sir.* 24, 3.

Ὁμιχλώδης, εὖς, ὁ, ἡ, nebulosus, caliginosus.

Ο'ΜΝΥΩ vel ὁμνυμι, juro (*Chald.* ܡܢܝܢ omif, juravit) Fut. 1. aet. ὁμόσω.

Præter. ὠμοσα, Atticè ὁμώμοκα. *Jac.* 5, 12. μὴ ὁμνύετε, μήτε τὸν ἔρανον, ne jurate neque per caelum, ὁμνύω ergo construitur cum Accus. interveniente adv. νῆ, vel eo omisso, uti hoc in loco, in infin. ὁμνύειν, jurare, *Marc.* 14, 71. aor. 1. aet. ὠμοσα, juravi, *Heb.* 4, 3. & c. 7, 21. ὠμοσε Κύριος, καὶ ἐμεταμεληθήσεται, jurabit Dominus & non poenitebit eum. *Aet.* 2, 30. ὅρκῳ ὠμοσεν, jurejurando juravit. *Apoc.* 10, 6. καὶ ὠμοσεν ἐν τῷ ζῶντι εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων, & jurabit per eum, qui vivit in secula seculorum. aor. 1. aet. subj. ὁμόσω, ης, η, juraverim. *Matth.* 23, 16. aor. 1. aet. inf. ὁμόσαι, jurare. *Matth.* 5, 34. part. aor. 1. aet. ὁμόσας, qui juravit, *Matth.* 23, 21.

Fut.

Fut. 2. med. ὁμῶμαι, ἢ, ἔται, jurabo. Es. A 45, 23. ἐμοὶ κάμψα πᾶν γόνυ, καὶ ὁμῆται πᾶσα γλῶσσα, mihi incurvatum iri omne genu, & juraturam omnem linguam.

Συνωμοσία, ας, ἢ, conjuratio, Act.

23, 13.

Ἀνώμοτος, injuratus. Eurip. ἡ γλῶσς ὁμώμοχ', ἢ δὲ Φρήν ἀνώματος, lingua juravit, mens verò injurata manet, hoc est, non juravit. Impium hoc est, & blasphemum. Lingua sine mente ne moveri quidem potest, cujus est interpretes & internantia. Ab ea igitur discrepare non debet. ὁμώμοχ' pro ὁμώμοκε, ubi κ mutatur in χ propter sequentem aspirationem.

Ὀρκωμοσία, ας, ἢ, jusjurandum, Heb. 7, 20. 21. 28. q. d. ὅρκος ὁμοσις, juramenti juratio. Ez. 17, 18. 3. Esd. 8, 93.

Ο' Μ Ο' Σ, ἄ, ὁ, similis. (affine voci ἄμα, una, simul. Similis simili gaudet.)

Ὀμῶς, similiter, æquè, pariter.

Ὀμοῖος & ὁμοῖος, similis. in f. g. ὁμοία, in n. g. ὁμοιον & ὁμοιον. in novo tamen Testamento semper acutus legitur in antepenultima. Luc. 6, 48. ὁμοῖος ἀνθρώπῳ, similis homini. 1. Joh. 3, 2. ὁμοιοὶ αὐτῷ ἐσόμεθα, similes illi erimus. ὁμοία in g. f. Matth. 13, 31. ὁμοιον g. n. Apoc. 4, 7. ζῶον ὁμοιον, animal simile. pl. τὰ ὁμοια, similia. Gal. 5, 21. καὶ τὰ ὁμοια τέτοις, & his similia, vel, & alia id genus. Construitur semel cum Genit. Joh. 8, 55. ἔσομαι ὁμοῖος ὑμῶν, forem similis vobis.

Ὀμοίως, similiter, Adv. Matth. 22, 26. pariter, Joh. 5, 19. Sic apud disertissimos Græcos ὁμοῖος saepe ponitur pro ἴσος, æqualis, Arist. 5. polit. c. 8. τὸ ἐξαμήνης τὰς ἀρχὰς εἶναι, ἵνα πάντες οἱ ὁμοιοὶ μετέχῃσι, semestres esse magistratus, ut pares omnes capessere possint. quod est νομοθέτημα δημοτικόν, hoc est, institutum popolare seu democratia accommodatum, & c. qualis democratia est Helvetiorum & liberorum Belgarum, qui jugum servitutis excusserunt.

Ὀμοιότης, ητος, ἢ, similitudo, Heb. 4, 15. κατ' ὁμοιότητα, scilicet ἡμῶν, secundum similitudinem nostri, hoc est, similiter nobis. Hebr. 7, 15. κατ' ὁμοιότητα Μελχισεδεκ, instar Melchisedeci.

Ὀμοιάζω, similis sum, Marc. 14, 70. ἡ λαλία σου ὁμοιάζει, locutio tua similis est.

Ὀμοιῶ, ῶ, assimilo, comparo, Matth. 11, 16. τίνι ὁμοιώσω; cui assimilabo? Præter. ὁμοίωκα. aor. 1. ὁμοίωσα. Marc. 4, 30. τίνι ὁμοιώσωμεν (aor. 1. act. subj. 1. pl.) cui assimilaverimus, vel comparaverimus. præter. pass. ὁμοιόομαι, ἔμαι, similis fio, comparor. a. 1. pass. ὁμοιώθην. Matth. 22, 2. ὁμοιώθῃ ἡ βασιλεία τῶν ἑρανῶν ἀνθρώπῳ βασιλεῖ, simile est regnum cælorum homini regi. Heb. 2, 17. τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, fratribus similis fieri. Fut. 1. pass. ὁμοιωθήσομαι, ero similis, Matth. 25, 1.

Ὀμοίωμα, τος, τὸ, assimilatio, conformatio. Est enim nomen verbale passivum, & includit verbi actionem. Rom. 6, 5. vix exprimere queo propriè ejus significationem. Nam nomen verbale ortum à 2. pers. præter. pass. actum & motum significat: nomen verbale verò ortum à prima pers. præter. pass. indicat rem motu factam.

Ὀμοίωσις ergò propriè foret assimilatio, ὁμοίωμα verò aliquid ex illa assimilatione ortum, quam conformationem interpretantur similitudo, Rom. 1, 23. figura, Apoc. 9, 7.

Ὀμοιώσις, εως, ἢ, similitudo, Jac. 3, 9. κατ' ὁμοίωσιν, secundum similitudinem, Col. 3, 10. eodem sensu dicitur κατ' εἰκόνα, juxta imaginem.

Ἀφωμοιωμένος, assimilatus, Hebr. 7, 3. est part. præter. pass. à verbo ἀφομοιόομαι, ἔμαι, assimilor, quod est ab ἀφομοιῶ, ῶ, similem reddo, item similitudinem seu formam alicujus repræsentō, & hoc à nomine ἀφόμοις, absimilis, dissimilis. ubi ortum discrepat à significatione primi.

Ὀμᾶ, simul Adv. Joh. 4, 36. pariter, Joh. 20, 4. ἔτρεχον καὶ οἱ δύο ὁμᾶ, currebantque illi duo unà.

Ἀνόμοιος, ἄ, ὁ, dissimilis, Sap. 2, 15.

Ἀνομοιότης, ητος, ἢ, dissimilitudo.

Ἐξομοιῶ, ῶ, assimilo, similem efficio. Pass. ἐξομοιῶμαι, similis efficior. inf. ἐξομοιῶμαι, similem fieri, 2. Macc. 4, 16.

Παρόμοιος, ἄ, ὁ, confimilis, Marc. 7, 8.

Παρομοιάζω, similis sum, Matth. 23, 27.

ὈΜΦΑΛΟ'Σ, ἄ, ὁ, umbilicus. Jobi 40, 11.

Ο' Μ Φ Α Ξ, ακος, ἢ, uva acerba, necdum

dum matura, quia ὠμός εἰς τὸ φαγεῖν, cruda ad vescendum. Jer. 31, 29. 30.

Ὀμφακίζω, uvam acerbam necdum maturam emitto, produco. *Es. 18, 5.*

Ὀμφάκινος, & ὁ, ex uvis acerbis & immaturis confectus.

Ὀμφακίτης, & ὁ, idem; ut Ὀμφακίτης οἶνος, vinum ex immaturis confectum uvis.

Ο' ΜΩ Σ, *Adv.* veruntamen, 1. Cor. 14, 7. Gal. 3, 15. ὁμως μέντοι, tamen, Joh. 12, 42. subintelligitur 1. Cor. 5, 2. καὶ ὑμεῖς, pro καὶ ὁμως ὑμεῖς, & tamen vos.

Ο' Ν Α Ρ, τὸ, ἀκλιτον, somnium, Matth. 1, 20. & c. 2, 12. 13. 19. 22. & c. 27, 19. κατ' ὄναρ, in somnio. Hinc est

Ὀνειρος, & ὁ, & ὄνειρον, & τὸ, somnium. 2. Macc. 15, 11. προσεξηγησάμενος ὄνειρον ἀξιόπιστον, cum exposuisset somnium dignum fide.

Ὀνειρώτῳ, somnio. Inter ὄνειρον verò & ἐνύπνιον, quod etiam somnium significat, id discriminis est, quod ἐνύπνιον sit φάντασμα ἀσήμενον, hoc est, nihil significans futuri: ὄναρ verò seu ὄνειρον ἐνέργειάν τινα μετὰ τὸν ὕπνον ἀποδησάμενον εἰς ἀγαθόν τι ἢ κακόν τι. h. e. actionem aliquam in somno representans in aliquid bonum aut malum. Sic videtur dici à quibusdam q. d. ὄντος ἄρσις, entis negatio ὁδους. τ. ἐν ὄναρ, ἀλλ' ὑπαρὲς δὸν, ὁ τοῖ τετελεσμένον εἶναι, non somnium, sed vigilantia bonum est, quod perfectum erit. clarius ita distinguuntur hac duo ὄναρ & ὑπαρ quasi παρὰ τὸ ὄν αἶρεν, à tollendo ens. ut plurimum enim falsas imaginationes objicit: ἢ παρ verò quasi ὑπναρ, παρὰ τὸ τὸν ὕπνον αἶρεν à tollendo somnum. Pindarus olymp. ode 13. ἐξ ὀνείρου δ' αὐτίκα ἦν ὑπαρ, ex somnio autem statim hoc vigilantia fuit evidens.

Ο' Ν Ε Ι Δ Ο Σ, eos, τὸ, probum, Luc. 1, 25. (Etym. ex ὀνόω, vitupero, carpo, & εἶδος species.)

Ὀνειδίζω, probris afficio, probrosè obijcio, cum Accus. Matth. 11, 20. ἤρξατο ὀνειδίζειν τοῖς πόλεσι, cepit probris afficere civitates. imperf. ὀνειδίζον, Marc. 15, 32. ὀνειδίζον αὐτὸν, conviciis afficiebant eum. Matth. 27, 44. ὀνειδίζον αὐτῷ, exprobra-
bant ei. Hic regit dativ. Marc. 16, 14. ὀνειδισε (a. i. aet.) τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν, exprobrauit incredulitatem eorum. Matth.

5, 11. ὅταν ἀνειδίωσιν (aor. i. aet. subj.) ὑμᾶς, quum vos conviciis affecerint. ὀνειδίζομαι, conviciis laceror, prosciador, 1. Pet. 4, 14. εἰ ὀνειδίζετε ἐν ὀνόματι Χριστοῦ, μακάριοι, si maledictis afficimini in nomine Christi, beati estis.

Ὀνειδισμῶς, αὐτός, τὸ, opprobrium. Ezech. 36, 3.

Ὀνειδισμὸς, & ὁ, ἡ, convicium, probum. Heb. 10, 33. ὀνειδισμοῖς τε καὶ θλίψεσι θλατρίζομενοι, probris & afflictionibus spectaculum facti. Heb. 11, 26. ὀνειδισμὸς Χριστοῦ, probum Christi, hoc est, quod Christi causa in nos jaetatur. Hebr. 13, 13. φέρειν ὀνειδισμόν, probum ferre. 1. Tim. 3, 7. ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμόν ἐμπίσῃ, ne in probum incidat. Rom. 15, 3. οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδίζόντων ἐπέπεσον ἐπ' ἐμὲ, convicia eorum, qui conviciantur tibi, inciderunt in me.

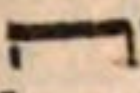
Ἐπανείδιστος, & ὁ, ἡ, exprobrabilis, quæ exprobrari potest. Proverb. 19, 26. λόγος ἐπανείδιστος, sermo exprobratorius Proverb. 27, 11.

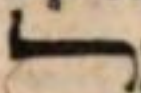
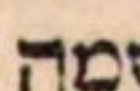
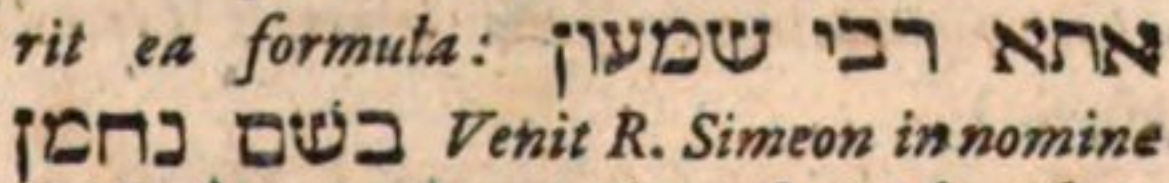
Ο' Ν Η Μ Ι, juvo. Fut. ὀνήσω. aor. i. ὤνησα, & ὀνίνημι. Luc. τί με ὀνίησι; quid mihi prodest? Præf. pass. ὀναμαι, & per redupl. ὀνίναμαι, fructum consequor. Philem. 6, 20. ἐγὼ σὺ ὀναίμην ἐν Κυρίῳ, fructum à te consequar in Domino. ubi ὀναίμην aor. i. medii opt. per syncopen τῆ ησ pro ὀνησαίμην, ab indic. ὤνησάμην, quod in hac significatione more verborum participandi cum Genit. construitur. Sed quum significat juvo, item vitupero, cum Acc.

Ἀνόνητος, & ὁ, ἡ, inutilis, injucundus. Sap. 3, 11. κόποι ἀνόνητοι, labores inutilis.

† Ο' Ν Η Σ Ι Μ Ο Σ, & ὁ, Onesimus. Nomen viri fidelis. Col. 4, 9. Philem. 6, 10. Est verò hoc nomen origine Græcum, & derivatur à verbo ὀνήμι, juvo, profum. Fut. ὀνήσω. aor. i. ὤνησα. ὀνησις, εὐς, ἡ, utilitas. Hinc derivatur ὀνήσιμος utilis, quæ nos juvare potest, quâ voce utitur Sophocles. Sic à χρησις, usus, dicitur χρησιμος, utilis.

Ο' Ν Ο Μ Α, τὸς, τὸ, nomen, (Plato derivat παρὰ τὸ ὄν μαίεσθαι, ab inquirendo ente.) Quidam Latinum nomen deducunt ab ὄνομα: alii, quasi dicatur nomen pro notimen, à nosco, sicut dicitur semen pro serimen, à serendo. Æolice ὄνυμα, poeti-

poëtice ὄνομα. Matth. 1, 21. καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτῆς Ἰησοῦν, ἔς vocabis nomen ejus Jesum. Luc. 2, 21. ἐκλήθη τὸ ὄνομα, vocatum est nomen. Act. 16, 1. μαθητὴς τις ἦν ἐκᾶ, ὀνόματι Τιμόθεος, discipulus quidam ibi erat, nomine Timotheus. Marc. 5, 9. τί σοι ὄνομα; Quod tibi nomen est? Job. 10, 3. καλᾶ κατ' ὄνομα, vocat nominatim. 3. Job. 6. ult. ἀσπάσας τὰς φίλους κατ' ὄνομα, saluta amicos nominatim. Matth. 27, 57. τὸ ὄνομα Ἰωσήφ, nomine Josephus. Subauditur hic κατὰ, pro κατὰ τὸ ὄνομα. Phil. 2, 9. ὄνομα τὸ ὑπὲρ πάντων ὀνομα, nomen supra omne nomen, hoc est, summam gloriam & majestatem. Conf. Eph. 1, 21. Ex. 23, 21. τὸ ὄνομά μου ἐστὶν ἐπ' αὐτῷ, nomen meum est in ipso, hoc est, majestas divina in angelo illo (fæderis) habitat. ita ut sit quod nomen soli Deo con- venit. Es. 42, 8. Jac. 2, 7. καὶ αὐτοὶ βλασφημοῦσι τὸ καλὸν ὄνομα, τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς; Annon blasphemant præclarum illud nomen (CHRISTI) à quo estis cognominati (Christiani.) conf. Act. 11, 26. NB. „Ergo sicut Dei Patris nomen est in Christo „Filio Ex. 23, 20. 21. ita quoque nomen „Christi est in nobis Christianis. Jer. 14, 8. 9. τὸ ὄνομά σου ἐπικέκληται ἐφ' ἡμᾶς, de nomine tuo (nempe DEI) cognominamur. Per JESUM CHRISTUM emerſimus ad tantam dignitatem, ut dicamur Christiani ἔς filii Dei. ὄνομα ponitur etiam pro persona, Act. 1, 15. ἦν δὲ ὄχλος ὀνομάτων, erat autem turba capitum. τὰ ὀνόματα, capita, quia nominatim solent homines censi, quum exquiratur eorum numerus. Apoc. 3, 4. ἔς c. 11, 13. Act. 4, 12. ἔτε γὰρ ὄνομά ἐστιν ἕτερον, neque est aliud nomen, hoc est, alia persona. Sic ὄνομα Κυρίου, nomen Domini, ponitur pro ipso Domino. Act. 2, 21. Job. 1, 12. fama, Sir. 41, 12. Φρόντισον περὶ ὀνόματος, curam habeto fama. Aliquando mandatum significat. Marc. 16, 17. Luc. 24, 47. Matth. 28, 19. βαπτίζοντες ἐς τὸ ὄνομα τῆς πατρὸς, τῆς υἱῆς, καὶ τῆς ἁγίας πνεύματος, baptizantes in nomen, NB. non

A in nomine. * ἔς hic notat finem ἔς baptizari in nomen alicujus, est illi consecrari ad cultum, ut quis ab illo tanquam suo Domino denominetur, ejusque servitio se totum addicat, sicut percipitur ex verbis Pauli 1. Cor. 1, 12. seqq. Act. 2, 38. ἐπὶ τῷ ὀνόματι, in nomen. Hebraismus, ubi exprimitur per ἐπὶ. Act. 10, 49. ἐν τῷ ὀνόματι pro ἔς τὸ ὄνομα, in nomen. Heterosis Hebraica. Conf. Act. 8, 16. 1. Pet. 4, 14. ἐν ὀνόματι Χριστοῦ propter CHRISTUM. Act. 15, 17. ἐφ' οὗς ἐπικέκληται τὸ ὄνομά μου, ἐπ' αὐτοὺς, super quos invocatum fuerit nomen meum, super ipsos, hoc est, quæ gentes à me fuerint denominate, videlicet Christiani. Hebraif. geminus, unus in phrasi, alter in repetitione pronominis. ὄνομα est etiam species inanis, seu inanis pietatis larva. Apoc. 3, 1. ὄνομα ἔχεις, ὅτι ζῆς, nomen (hoc est, externam ἔς inanem speciem) habes, quod dīvas. idem quod μόρφωσις εὐσεβείας. 2. Tim. 3, 5. ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας, habentes formam pietatis. [In phrasi ἐν ὀνόματι occurrunt aliquot hebraismi vestigia, quæ nemo recte explicabit, nisi qui Talmudistarum scripta evoluerit. 1. enim notat titulum vel nomine alicujus rei, propterea quia res ita sit. Matth. 10, 41. Ὁ δεχόμενος προφήτην ἐς ὄνομα προφήτη, qui suscipit Prophetam nomine Propheta b. e. quia Propheta est. Sic in Avoda sacra fol. 27. 2. circumcisio præcipitur a lege, ut fiat , nomine ejus, b. e. quia lex ita præcepit. Vide quæ ibi notat Edzardus c. 2. p. 281. 282. 2. cum verbo ἔρχεσθαι constructum, ἔρχεσθαι ἐν ὀνόματι τινος, notat ea docere, quæ ab alio audivimus. Nam in Talmudistarum monumentis sæpius occurrat ea formula: Venit R. Simeon in nomine R. Nachman. Ita explicanda verba Christi Job. 5, 43. Ἐγὼ ἐλήλυθα ἐν τῷ ὀνόματι τῆς πατρὸς μου b. e. Ego tradidi vobis ea, quæ a patre meo audiui. Et paullo post:

Kk 2

post:

* in nomen seu in nomine. Per verba enim hæc non tantum cultus, sed multò plura connotantur, v. g. mandatum Dei, agnitio ἔς invocatio veri Dei, quod Deus ipse sit, qui baptizet per ministrum, quodque is, qui baptizatur à Deo patre in Baptismo ἔς per baptismum, in gratiam recipiatur, propter filii meritum, ἔς Spiritus S. ad justitiam ἔς salutem æternam obfignetur.

post: εἰν ἄλλος ἐλθῇ ἐν τῷ ὀνόματι τῷ ἰδίῳ, si alius quis talia doceat, quæ ipse in cerebro excogitabit. Lightfoot ad Lucæ 13, 35.]

ἈνώνυμⓄ, α, ὁ, ἡ, expers nominis, sine nomine. Sap. 14, 27.

ΕὐώνυμⓄ, ὁ, ἡ, boni nominis, item sinister, Act. 21, 3. ἐξ εὐωνύμων, ad sinistram. Matth. 20, 21, 23. Ἐ c. 25, 33. 41. Ἐ 27, 38. ἐξ εὐωνύμων, sicut ἐκ δεξιῶν scilicet μερῶν, vide supra δεξιός. Act. 21, 3. καταλιπόντες αὐτὴν εὐώνυμον, relinquentes eam sinistram, pro ἐξ εὐωνύμων, à sinistra.

Κακωνυμία, ας, ἡ, infamia. Symmachus Exod. 32, 25.

Μεγαλώνυμος, α, ὁ, ἡ, magnum nomen habens. Jerem. 32, 19.

ΟμώνυμⓄ, α, ὁ, ἡ, cognominis, idem nomen habens, Prol. Syr.

ΨευδώνυμⓄ, α, ὁ, ἡ, falsò nominatus, 1. Tim. 6, 20.

Ονομάζω, nomino, 2. Tim. 2, 19. πᾶς ὁ ὀνομάζων τὸ ὄνομα Χριστοῦ, quisquis se proficitur Christi discipulum, seu Christianum. Fut. ὀνομάσω. Præt. ὠνόμακα. aor. 1. ὠνόμασα, nominavi, Luc. 6, 13. ἔς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασε, quos etiam apostolos nominabit. Præt. pass. ὀνομάζομαι, nominor, 1. Cor. 5, 1. Præt. pass. ὠνόμασμαι. aor. 1. pass. ὠνομάσθην, nominatus fui, Rom. 15, 20. ἔχ' ὅπ' αὖ ὠνομάσθη Χριστός, non ubi nominatus esset Christus (præt. pass.)

Ἐπ'ονομάζομαι, cognominor, Rom. 2, 17. σὺ Ἰσραὴλ' ἐπ'ονομάζῃ, tu Judæus cognominaris.

Προσ'ονομάζω, agnominò, cognomino, 2. Macc. 6, 2. προσ'ονομάσαι Διὸς Ὀλυμπίου, cognominare Jovis Olympii (templum.)

Ὀνομασία, ας, ἡ, nominatio, Sir. 23, 9.

Ὀνομαστός, ὁ, ἡ, clarus, celebris, nobilis, Gen. 6, 4. Num. 16, 3.

Ὀνοματογραφία, ας, ἡ, nominum scriptio seu inscriptio; nomenclatura, 3. Esd. 6, 12.

ὈΝΟΣ, α, ὁ, ἡ, asinus, a, dictus παρὰ τὸ ὀνήσασθαι à jubando. Est jumentum species, jumentum dicitur à jubando. Matth. 21, 2. ὄνον δεδεμένην ἀσινάμ ligatam. ibid.

Α 6. 5. ἐπιβεβηκὼς ἐπὶ ὄνον, insidens asinae. Vid. Theod. Beza commentarium. item per metaph. lapis molaris. Vide supra vocem μύλη.

Ὀνικός, ἡ, ὄν, asinarius, a, um, Matth. 18, 6.

Ὀνείος, α, ὄν, asininus, a, um.

Ὀνείον, α, τὸ, stabulum asinorum.

Ὀνάς, ἁδός, ἡ, asina. Aquila Numer. 22, 23. Symmachus Judic. 5, 10.

Ὀνάριον, α, τὸ, asellus, Job. 12, 14.

Ὀναγρος, α, ὁ, ἡ, onager, ὄνος ἄγριος, asinus ferus sive sylvestris, Sir. 13, 21.

Β Ημίονος, α, ὁ, ἡ, q. d. semiasinus, mulus, a, Ps. 32.

ὈΝΤΞ, υχος, ὁ, unguis vel ungula, Ezech. 17, 3. derivatur à νύσσω, pungo, in fut. νύξω pleonasmò τῷ ο. Est enim pars corporis ad fodicandum ἔ' lancinandum idonea. Prov. δι' ὀνυχὸς ἀκριβεῖν, ad unguem exigere. ἐξ ὀνύχων τὸν λέοντα, ex ungue leonem. Denotat ἔ' lapidem pretiosum, onyx. Sirac. 24, 18.

Ὀνύχιον, α, τὸ, dimin. onyx. Exod. 28, 20.

Ὀνυχίζω, ungulas divido. Levit. 11, 3.

Ὀνυχιστὴρ, ἡρος, ὁ, unguis. ibid.

Περὶονυχίζω, ungues circumcido. Deut. 21, 12.

Σαρδόνυξ, υχος, ὁ, sardonix, gemma, quæ sic dicitur à candore, qualis est in unguibus, ἔ' à loco, videlicet insula Sardinia, Apoc. 21, 20.

ΟΞΤΣ, ἑός, ὁ, acutus, in f. g. ὀξεία, in n. ὀξύ dicitur de armis. Hom. κατέκτανον ὀξείι χαλκῷ, occiderunt acuto are, hoc est, gladio aeneo. Apoc. 1, 16. ῥομφαία δίσομος, ὀξεία, gladius anceps, acutus. Apoc. 14, 14. δρεπάνον ὀξύ, falx acuta. D per metaphoram de acumine sensuum dicitur. Aristoph. ὀξύτερον βλέπων τῷ λυγκέως, acutiùs lynce cernit. item celer, subitus, Rom. 3, 15. ὀξείς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέου αἷμα, pro εἰς τὸ ἐκχέαι, celeres pedes eorum ad effundendum sanguinem.

Ὀξέως, adverb. celeriter, Sap. 3, 18.

Ὀξός, εός, τὸ, acetum, Matth. 27, 34. ἔδωκαν αὐτῷ πιεῖν ὄξος μετὰ χολῆς, dederunt ei acetum bibendum cum felle. Job. 19, 29. σκεῦος ἑκατό ὄξος μεσόν, vas erat positum aceto plenum.

Ὀξύ-

Ὁξύτης, ἡτος, ἡ, acrimonia. Jerem. 8, 16.

Ὁξύνω, acuo. Fut. ὀξυνῶ. Præt. ὤξυνυ-
κα. Præt. pass. ὤξυμαι.

Ἐποξύνω, exacuo; item accelero. 2. Macc. 9, 7. ἐποξύναν πῆν πορείαν, festina-
re iter.

Παροξύνω, irrito. Prov. 17, 5. ὁ κατα-
γελῶν πτωχῶ, παροξύνει (Heb. ὀνειδίζει)
τὸν ποιήσαντα, qui deridet pauperem, pro-
bro afficit factorem ejus. Fut. παροξυνῶ.
aor. 1. παρώξυνα, idem quod παρεπίκρανα.
Ps. 10, 25. παρώξυνε τὸν Κύριον ὁ ἁμαρτω-
λὸς, exacerbat Dominum peccator. Præt. B
pass. παροξύνομαι, exacerbor, item exti-
mulor. Act. 17, 16. παρωξύνετο (3. sing.
imperf. pass.) τὸ πνεῦμα αὐτῶ, exacerba-
batur spiritus ejus. Præt. pass. παρώξυ-
μαι ἔ Atticè παρώξυσμαι, unde est

Παροξυσμός, ὅ, exacerbatio, dissen-
sio, Act. 15, 39. item in bonam partem ac-
cipitur, ἔ verti potest incitatio, exstimu-
latio. Heb. 10, 24. εἰς παροξυσμὸν ἀγάπης
καὶ καλῶν ἔργων, ut nos acuamus ad chari-
tatem ἔ bona opera.

ΟΠΑΖΩ, persequor, comitem do,
præbeo; q. ab ἔπομαι, sequor. Inde

Ὁπαδὸς ἔ ὀπηδὸς, ὅ, afflecla, comes,
Prol. Sir. ὀπαδὸς τῷ Σολομῶντος, comes Sa-
lomonis.

Ὁπαδέω vel ὀπηδέω, ὦ, sequor.

ΟΠΗ, ἡς, ἡ, caverna, Heb. 11, 38. fo-
ramen Jac. 3, 11. ab ὀπτομαι video. per
foramen videre possumus. Hinc

Ὁπήτιον, ὁ, τὸ, subula, qua ὀπὰς ca-
ernas facimus.

ΟΠΙΣΩ (vel poëtice ὀπίσω) Adv.
loci, retrorsum. Joh. 18, 6. ἀπῆλθον εἰς
τὰ ὀπίσω, abierunt retrorsum. εἰς τὰ ὀπί-
σω, scilic. μέρη. vel εἰς τὰ μέρη, τὰ ὀπίσω
ὄντα, hoc est, in partes, quæ retro erant.
post (non tamen idem, quod μετὰ cum
accusativo, quod in prosa ad tempus referri
solet) Matth. 4, 19. δεῦτε ὀπίσω μὲ, veni-
te post me, hoc est, à tergo sequimini me.
Hebraismus. Et sic construitur cum Genit.
Matth. 10, 38. ἀκολούθει ὀπίσω μὲ, sequi-
tur me. Joh. 12, 19. ὁ κόσμος ὀπίσω αὐτῶ
ἀπῆλθε, mundus eum secutus est. Luc. 21, 8.
μὴ ἐν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν, ne sequimi-
ni eos, hoc est, ne amplectimini falsam eo-

rum doctrinam. 1. Tim. 5, 15. ἡδὴ γὰρ τι-
νες ἐξετράπησαν ὀπίσω τῷ σατανᾷ, jam
enim nonnullæ deflexerunt, secutæ satanam.
Scil. libidinari, lascivire, κατασθηνιῶν, est
relictis CHRISTI castris ad satanæ castra
profugere. retro, à tergo. Luc. 9, 62. βλέ-
πειν εἰς τὰ ὀπίσω, respicere ad ea, quæ
retro sunt. εἰς τὰ ὀπίσω scilicet πράγμα-
τα. Hebraismus. Conf. Gen. 19, 17. μὴ
βλέψῃς εἰς τὰ ὀπίσω, ne retrospicias. pro-
cul à. Marc. 8, 33. ὑπάγε ὀπίσω μὲ, σατα-
νᾷ, facesse hinc procul à me, Satana. Sic
ἀπέρχεσθαι εἰς τὰ ὀπίσω, est discedere ab
aliquo, deficere, quæ phrasis legitur Joh. 6,
66. Ferè redundat Matth. 10, 38. ὁς ἔ
λαμβάνει τὸν σταυρὸν αὐτῶ, καὶ ἀκολουθεῖ
ὀπίσω μὲ, ἔκ ἐστι μὲ ἄξιος, qui non accipit
crucem suam ἔ pone me sequitur, non est
me dignus.

Ὁπίθεν (vel poëtice ὀπίθεν) retrò. à
tergo. Adv. loci. Luc. 8, 44. προσελθῶσα
ὀπίθεν, quum accessisset à tergo. ponè. Luc.
23, 26. σταυρὸν φέρειν ὀπίθεν τῷ Ἰησοῦ, fer-
re crucem ponè JESVM. Apoc. 4, 6. ἔμ-
προθεν καὶ ὀπίθεν, ante ἔ retro. prov. βλέ-
πειν πρόσω καὶ ὀπίσω, hoc est, cernere præ-
terita ἔ futura. 2. Chr. 34, 33. ἔκ ἐξέκλι-
νεν ἀπὸ ὀπίθεν Κυρίου, non defecerunt re-
tro à Domino.

Ὁπίδιος, ὁ, ἡ, posterior. Exod.
26, 23.

Ὁπισθίως, adv. retro. 1. Sam. 4, 19.

Ἐξὀπίθεν, à tergo. Ps. 78, 71. ἐξὀπισ-
θεν τῶν λοχευομένων ἔλαβεν αὐτὸν, à
tergo factarum assumpsit eum, scilicet Davi-
dem. ὀπισθεν videtur derivari ab ὀπισ,
idos, ἡ, ultio, qua Deus persequitur impios.
ὀπισ verò est ab ὀπάζω prosequor. κατό-
πιν διώκω, à tergo prosequor. ut Eust. expo-
nit. unde ὀπαδὸς, ὅ, comes, ἔ hinc ὀπισ-
θεν, itemque ὀπίσω.

Κατόπισθεν, post. Genes. 37, 16.

Κατόπιν, retro, post. Symmachus Jos.
10, 19.

ΟΠΑΛΟΝ, ὁ, τὸ, arma, in N. T. sem-
per legitur in pl. num. Joh. 18, 3. habitus,
vestitus, quo homines se tegunt ἔ ornant.
Hebraismus. conf. Deut. 20, 5. ubi τὸ
וְהָיָה pro vestitu accipitur. ἔ ὀπλί-
σασθε apud Homerum est apparare, in-
struere, ornare. εὐτρεπίσασθαι, ex qua
signi-

significatione □ Υ Υ Π juvenes ab eo-
dem vocantur ὀπλότεροι, qui natura pa-
tiores ad quævis negotia obeunda exerceri
queunt. ὀδυσ. μ. 292. Rom. 13, 12.

Ὀπλίζω, armo. Fut. ὀπλίσω. Præt.
ὀπλικα. aor. 1. aet. ὀπλισα. Præt. pass.
ἐπλίζομαι, armor, 1. Pet. 4, 1. aor. 1. med.
ὀπλισάμην. aor. 1. med. imper. ὀπλισαι,
ἀδω, 1. Pet. 4, 1. τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὀπλί-
σαδε (2. plur. aor. 1. med. imper.) eadem
cogitatione armamini, vel vos armate.

Ὀπλίτης, α, ὁ, armatus, Num. 32, 21.

Ἀφοπλίζω, armis instruo. Theodotion,
Hosea 11, 8.

Ἐνοπλος sem ἐνόπλιος, α, ὁ, armatus, qui
in armis est.

Ἐνοπλίζω, fut. ἴσω, aor. 1. ἐνώπλισα,
armo, armis orno. Pass. ἐνοπλίζομαι, ar-
mis ornor. Part. p. p. ἐνωπλισμένος, ar-
matus, Judith. 15, 13.

Ἐνοπλισμός, ὅ, ὁ, armatura. Aquila
3. Sam. 3, 27.

Ἐξοπλῶ, α, ὁ, armatus.

Ἐξοπλίζω, armo, armis instruo. Pass.
ἐξοπλίζομαι, armis instruor. perf. ἐξώ-
πλισμαι. 2. Macc. 5, 2. λόγους σπειρηδὸν
ἐξωπλισμένους, hastis cohortis instar ar-
matos.

Ἐξόπλισις, εως, ἡ, ἔξοπλισία, ας,
ἡ, instructio, qua armis aliquis instru-
itur.

Ἐξοπλισμός, ὅ, ὁ, idem.

Καθοπλίζομαι, armor. Luc. 11, 21.
καθωπλισμένῳ, (part. præt. pass.) ar-
matus.

Πανοπλία, ας, ἡ, universa armatura à
capite ad talos. Luc. 11, 22. Eph. 6, 13.

Ὀπλή, ἡς, ἡ, ungula, 2. Macc. 3, 25.

Ὀπλοθήκη, ἡς, ἡ, armamentarium.

ὈΠΤΟΜΑΙ vel ὀπτάνω, video,
Act. 1, 3. δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὀπτα-
νόμενος αὐτοῖς, per dies quadraginta
conspectus ab iis, ὀπτανόμενῳ αὐτοῖς pro
ὑπ' αὐτῶν. Similem Hellenismum vide
paulò post in ἑφθῇ ἔ' infra in ἐξήκῳ
ἔ' c. Fut. ὀψομαι, videbo, Matth. 27, 4.
εὐ ὀψαι (Atticè pro ὀψῇ) tu videris. Præt.
pass. ὀπτάνομαι, videor, imperf. ὀπτανό-
μην, Tob. 12, 19. [Ὀπτεδαι' τινα, videre
aliquem, ἔ' hebraismo notat apud aliquem
esse, cum aliquo conversari, ad aliquem

venire. Consideret Lector primo loca Ge-
nes. 43, 5. Esther. 1, 14. ἔ' 19. porro con-
ferat Matth. 5, 8. ὅτι θεὸν ὀψοντο, quo-
niam Deum videbunt. Locus huic paral-
lelus legitur 1. Thess. 4, 17. καὶ ἔ' τω πάν-
τοτε σὺν κυρίῳ ἐσόμεθα. Et sic semper
cum Domino erimus. Cogitet exinde,
quantopere aberrarint, qui aeternam vi-
tam in sola externa visione Dei beati-
fica consistere, tradiderunt. Non externa
visio solum erit, sed conversatio cum Deo,
fructio Dei. Est aliquid, fateor, unde
modificare quasi illam visionem voluerit.

B Scholastici, locus nim. 1. Joh. 3, 2. ὅτι ὀψό-
μεθα αὐτὸν, καὶ ὥς ἐστὶ, videbimus ipsum,
sicut est. Sed locum Johannis sic explica-
bis commodissime, cum ipso, sicut est, ente
nimirum immenso ἔ' infinito, homines jam
fixiti ἔ' fragiles, esse, ipsum contemplari,
ipso frui, cumque ipso conversari poter-
imus.] A 1. Præt. pass. ὤμμαι, est nomen

Ὄμμα, τος, τὸ, oculus, Marc. 8, 23,
2. p. ὤψαι, unde est

Ὄψις, εως, ἡ, species, facies. Joh. 7, 24,
μὴ κρίνετε κατ' ὄψιν, ne judicate ex aspe-
ctu. 3. p. ὤπται (unde est

C Ὀπτὸς ἡ, ὄν, visibilis.

Ἐνοπτos, α, ὁ, ἡ, conspicuus, aspecta-
bilis, Epist. Jer. 6. 61.)

Πρόσοψις, εως, ἡ, aspectus, 2. Macc. 6,
18. aor. 1. pass. ὠφθην, visus fui 1. Cor. 15,
8. ὠφθῇ καὶ μοι, visus fui etiam à me.
Fut. 1. pass. ὀφθήσομαι Act. 26, 16. ὀφθῇ-
σεται Hebr. 9, 28. Præt. med. ὤπα ἔ' Atti-
cè ὀπωπα, vidi.

Ὀπτάζομαι, video. Numer. 14, 14.

Ὀπτασία, ας, ἡ, visio, apparitio. 2.
Cor. 12, 1. ὄραμα, τος, τὸ, visio. Hæc
fieri solet κατ' ὄναρ, dormienti, illa κατ'
ὑπαρ, hoc est, vigilianti; que tamen diffe-
rentia non videtur usque quaque observari.
Nam ὄραμα etiam ponitur pro ὀπτασίᾳ
Matth. 17, 9.

Ἀυτόπτης, α, ὁ, qui ipse vidit, testis acu-
latus. Luc. 1, 2.

Ἐπόπτης, α, ὁ, idem, 2. Pet. 1, 16.

Ἐπόπτομαι sive ἐπιόπτομαι, adspicio,
inspicio. fut. ἐπόψομαι. Sir. 7, 10. τῷ πλή-
θει τῶν δώρων με ἐπόψεται, multitudinem
munerum meorum adspiciet.

Ἐποπτεύω, spectro. Fut. ἐποπτεύσω.
aor. 1. ἐπώπλευσα, 1. Pet. 2, 12. ἐποπτεύ-
σαντες,

σαντες, quæ conspexerunt. ib. c. 3, 2. ἐπα-
πλεύσαντες τὴν ἀγνὴν ἀναστροφὴν ὑμῶν,
ubi conspexerint castam vestram conversa-
tionem.

Ἀυτοφά *Adv.* ipso aspectu.

Ἄιδος, οπος, ὁ, niger, αἶδος λιμός,
atra fames. Sic dicitur quasi αἶδων τὴν
ὄψιν, seu κακαυμένος τὴν ὄψιν. αἶδω est
ardeo, q. d. cujus facies est adusta. Sic
αἶδος οἶνος, nigrum vinum. ὀδυς. β. 57.
εἰλκπινάζουσιν, πίνασί τε αἶδοπα οἶνον,
convidantur & bibunt generosum vi-
num.

Ἄιδιος, οπος, ὁ, ἡ, idem. Est etiam B
nomen gentile Æthiops. Act. 8, 27. pro-
verbium αἰδίου & λευκαίνεται, Æthiops
non albescit, vel ut Hebræa habent Jer. 13,
23. יָרֵעַ יְשֻׁכָּה בְּהֵיכָל נָרִי ὁ αἰδίου
& ἀλλάζεται τὸ δέσμα αὐτῆς (pro αὐτῆς)
Æthiops non mutabit cutem suam.

Ἀιδιόπια, ἡς, ἡ, Æthiopia, regio. Jos.
22, 1.

Ἀιδιόπια, ας, ἡ, Æthiopia, regio. Jos.
28, 19.

Ἐσοπίρον, α, τὸ, speculum, 1. Cor. 13,
12. Jac. 1, 23. κάτοπτρον, α, τὸ, idem, un-
de est

Κατοπιρίζομαι, tanquam in speculo in-
sueor. 2. Cor. 3, 18.

Κατόπτης, α, ὁ, speculator; proprie,
qui ab excelsa loco ea, quæ infra sunt, spe-
ctat. Scite admodum de Deo dicitur, 2.
Macc. 15, 21.

Ἱπερόπτομαι, despicio, contemno.
Judith. 8, 18. ὅτι ἔχ' ὑπαρόψεται ἡμᾶς,
nam non despiciet nos.

Ἱπέρους, εος, ἡ, contemptus. Levit.
20, 4.

Ἱπόπτης, α, ὁ, suspiciosus.

Ἱποπτος, α, ὁ, ἡ, suspectus; item, qui
suspiciatur, suspicax, 2. Macc. 3, 32. ὑπο-
πιλος δὲ γενόμενος ὁ ἀρχιερεὺς, suspicans
autem summus sacerdos. Cap. 12, 4. μηδὲν
ὑποπτον ἐχόντων, nihil suspectum haben-
tibus.

Ἱποψία, ας, ἡ, suspicio, 2. Macc. 4,
34. ἐν ὑποψίᾳ κείμενος, in suspitione po-
situs.

Ἱποπτεύω, suspicor. Plut. in Artax.
τὴν δ' αἰτίαν ὑπώπτει, hanc verò esse

A causam suspicabatur, pro qua voce in Nov.
Test. ὑπονοέω, ὦ, vide νόος.

Ὀφθαλμός, ὤ, ὁ, oculus, Marc. 14,
40. ἦσαν ὀφθαλμοὶ αὐτῶν βεβαρημένοι,
erant oculi eorum gravati, (somno.) Matth.
20, 15. ὀφθαλμός πονηρός, oculus malus,
qua phrasi invidentiam significat, quæ in-
primis ex oculis elucet. Gen. 31, 5.

Ἀντοφθαλμέω, ὦ, obnitor cum Dat.
Act. 27, 15. Sapient. 12, 14.

Μονόφθαλμος, α, ὁ, Adj. luscus, cui
unus est oculus, Matth. 18, 9. Marc.
9, 47.

Πονηρόφθαλμος, α, ὁ, ἡ, invidus, ad
verbum, malo oculo præditus. Incertus
Proverb. 23, 6.

Ὀπιτόσ, ἡ, ὄν, (affine Hebr. יָסַח
coxit,) assus, a, um, Luc. 24, 42. ἰχθὺς
ἁπτός, piscis assus, à themate.

Ὀπτάω, ὦ, asso, torreo. Fut. ὀπτήσω.
Præt. ὤπτηκα. ὀπτᾶν τὰ κρέα, assare car-
nes. aor. 1. ὤπτησα, Ef. 44, 16. præf. pass.
ἁπτάομαι, ὦμαι. Præt. pass. ὤπτημαι. aor.
1. pass. ὤπτήθην. Fut. 1. pass. ὀπτηθή-
σομαι.

Ὀπιώρ Α, ας, ἡ, (comp. ex ὀπός, ὤ, ὁ,
C succus, & ὥρα, tempus, q. d. succi tempus,
scilicet ubi poma & uvæ decerpuntur) au-
umnus. item fructus, Apoc. 18, 14. ὀπώ-
ρα τῆς ἐπιθυμίας τῆς ψυχῆς σε, fructus
concupiscentiæ animæ tuæ, id est, fructus
concupiscibiles animæ tuæ. Hebraismus.
Φθινοπωρινός, ἡ, ὄν, emarcidus, Judæ
2. 12. δένδρα φθινοπωρινά, arbores emar-
cida h. e. ἐν αἷς ἡ ὀπώρα φθίνε, in quibus
fructus perit.

Ὀπιώσ, ut, conj. causalis. idem quod
ἵνα, construitur cum subj. Matth. 2, 8. ὅπως
καὶ γὰρ ἐλθὼν προσκυνήσω αὐτῷ, ut & ego
D veniam & adorem eum. quomodo. Matth.
12, 14. συμβάλιον ἐλάβον ὅπως αὐτὸν ἀπο-
λέσωσι, consilium ceperunt, quomodo eum
perderent. Eodem sensu ὅπως accipitur
Matth. 22, 15. & c. 26, 59. Luc. 24, 20. &c.
Et in hac significatione decies in una perio-
do accipitur à Xenophonte, qui ob suam
αὐτέπαιαν, facundiam, apud Atticam dictus fuit.
lib. 1. de pæd. Cyri sub finem. In hac
significatione regit etiam indicativum. ἔρ-
ξον, ὅπως ἐθέλεις, fac, ut vis. Xenoph. pæd.
2. ἀρχοντός ἐστιν, & αὐτὸν μόνον ἀγαθὸν
εἶναι, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀρχομένων ἐπιμελῆς-
θαι,

Ἰδοὺ, ὅπως ὡς βέλτιστοι ἔσονται, magistratus est non tantum, ut ipse sit bonus, sed etiam curam gerere debet subditorum, quoniam modo optimi evadere possint. ibid. Xenoph. νῦν δὲ ὅπως μὲν ταῦτα ἔξετε, ἐμοὶ μελήσει. Nunc verò quomodo ea sitis consecuturi, mihi cura erit. Ἐπὶ passim Hom. ὀδυσ. ψ. 117. ἡμεῖς δὲ Φραζώμεθ' ὅπως ὅχ' ἄριστα γένηται, nos verò dispiciamus, qui hac longè optimè fiant. postquam, Act. 3, 20. ὅπως ἔλθωσι, posteaquam venerint.

ΟΡΑΩ, ὦ, (ab Hebr. **רָא**) video, philosophus hac voce utitur, quum de rebus valde evidentibus differit. Luc. 16, 23. Act. 22, 26. ὄρα τί μέλλεις ποιεῖν. vide quid facturus sis. imperf. act. ὄραον, ὡν ἔστι Atticè ἐώρων. Joh. 6, 2. Fut. ὄράσω. Præt. ἐώρακα pro ὄρακα Atticè, vidi, Col. 2, 1. Præt. plusq. perf. ἐώρακεν, videram, Act. 7, 44.

Ὁραμα, τὸ, visio, quæ representatur menti in ecstasi. Act. 7, 31. Ἐκ c. 10, 17. 19. ponitur pro ὀπτασίᾳ Matth. 17, 9.

Ὁραματίζομαι, video, intueor. Aquila Psalm 11, 4.

Ὁραματισμός, ὅ, visio. Aquila, Jobi C 4, 13.

Ὁραματιστής, ὅ, visionarius, qui nil nisi visiones ἔστι revelationes divinas crepat. Symmachus Jesai. 56, 10.

Ὁρασις, εὖ, ἡ, visio, Act. 2, 17.

Ὁράτης, ὅ, inspector. Jobi 35, 13.

Ὁρατός, ἡ, ὄν, spectatus, spectabilis. 1. Paral. 11, 23.

Ὁραία, ας, ἡ, tenebræ. Esai. 59, 9.

Ὁρατός, ἡ, invisibilis, 1. Tim. 1, 17. Heb. 11, 27.

Ὁρασία, ας, ἡ, cæcitas. Sap. 19, 16.

Ὁφθαλμός, ὦ, intueor, Heb. 12, 2. ἀφ' ὧν τὸν ἀρχηγὸν intuentes in ducem.

Διοράω, perspicio. Josue 6, 19.

Ἐφορός, ὅ, inspector. Incertus Psal. 59, 11. ὁ ἔφορός μου τὸ ἔλεος αὐτοῦ σκεπάσας με, inspector meus misericordia ejus obteget me.

Ἐφθαλμός, ὦ, intueor, observo. 2. Macc. 7, 6. ὁ κύριος ὁ θεὸς ἐφθαλμῶν, Dominus Deus observat.

Καθοράομαι, ὦμαι, perspicio, pervideor, Rom. 1, 20.

Παροράω, ὦ, transversum intueor; per-

Aperam video; videre me dissimulo. it. contemno, negligo. Sap. 11, 24. παροράς ἀμαρτήματα ἀνθρώπων εἰς μετάνοιαν, dissimulas te videre peccata hominum in penitentiam, i. e. non punis peccata, ut des locum penitentiae.

Παρόραμα, ατος, τὸ, error, quem quis perperam videndo commisit.

Παρόρασις, εὖ, ἡ, adspetus negligens; despicientia, 2. Macc. 5, 17.

Προοράομαι, ὦμαι, prospicio, Act. 2, 25. προωρώμην, (1. sing. imperf. med.) prospiciebam. Act. 21, 29. ἦσαν προεωρακότες, B viderant ante.

Συνεοράω, ὦ, conspicio, conspicio; Metaph. animadverto, intelligo, 2. Macc. 2, 25. Ἐπὶ sæpius alibi.

ὑπεροράω, ὦ, contemno, despicio. Sirac. 14, 8. ἀποσρέφω πρόσωπον, καὶ ὑπερορῶν ψυχὰς, avertens vultum ἔστι despiciens homines.

ὑπερόρασις, εὖ, ἡ, contemptus. Num. 22, 30.

ὑφοράω, vel potius ὑφοράομαι, ὦμαι, q. d. subaspicio, suspicio, 2. Macc. 7, 24.

Πυλωρός, ὅ, janitor, ex πύλῃ, janua, ἔστι ὄράω, video. Jobi 38, 17.

Τιμωρός, ὅ, ultor, contractum ex τιμήρος, ὁ καὶ ἡ, παρὰ τὸ ὄραν καὶ ὄν τῆς τιμῆς, ab observato vindictæ tempore.

Τιμωρία, ας, ἡ, pœna, Hebr. 10, 29.

Τιμωρέω, ὦ, punio, Act. 26, 11. Ἐν aor. 1. pass. subj. Act. 22, 5. ἵνα τιμωρῇσιν, ut punirentur.

Τιμωρητής, ὅ, vindex, 2. Macc. 4, 16.

Ἀτιμώρητος, ὅ, ἡ, impunitus. Proverb. 11, 21.

ΟΡΓΑΝΟΝ, ὅ, τὸ, instrumentum, D organum, q. ἔργον, ab ἔργον, opus. machina, 2. Macc. 12, 5.

Ὁργανικός, ὅ, instrumentalis, organicus, 2. Macc. 12, 15.

ΟΡΓΗ, ἡ, (ab ὄρω excito, ἔστι ἄγω impello) ira, Matth. 3, 7. Eph. 2, 3. Rom. 9, 22. συνένη ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν, vasa ira coagmentata ad interitum. irati DEI judicium, pœna, Rom. 3, 5. μὴ ἄδικος ὁ θεὸς ἐπιφέρει ὀργήν. (conf. Rom. 2, 5.) num injustus DEVS, qui inferat pœnam? ira DEI justitiam punientem in DEO notat 1. Thess. 5, 9.

Ἄορ-

Ἀοργῶ, α, ὁ, ἡ, qui non irascitur, A
lentus.

Ἀοργησία, ας, ἡ, lenitudo.

Ὀργίζω, irrito, ira accendo. Præf. pass.
ὀργίζομαι, irritor, irascor, cum Dativo.
Matth. 5, 22. πᾶς ὀργιζόμενος τῷ ἀδελ-
φῷ αὐτοῦ, quisquis irascitur fratri suo.
aor. 1. pass. ὀργίσθην, iratus fui, Matth. 22,
7. ὁ βασιλεὺς ὀργίσθη, rex iratus est.

Ὀργισθεὶς, iratus, Luc. 14, 21.

Ὀργίλος, η, ον, iracundus, Tit. 1, 7.

Ὀργιλότης, ητος, ἡ, iracundia.

Ἀποργίζομαι, irascor. perf. pass. ἀπώρ-
γισμαι.

Ἀποργής, έος, ὁ, ἡ, iracundus.

Ἐποργίζομαι, irascor, 2. Macc. 7, 33.
ἐπώργισα, succensuit.

Παροργίζω, ad iram prόνoco. Eph. 6, 4.
μὴ παροργίζετε, (Col. 3, 21. ἐρεθίζετε) τὰ
τέκνα ὑμῶν, ne irritate liberos vestros. Fut.
παροργίσω, Ἐ Atticè παροργιῶ, ad iram
provocabo, Rom. 10, 19. cum Accus. Præt.
παρώργικα.

Παροργισμὸς, ὅς, ὁ, exacerbatio, Eph.
4, 26.

Παρόργισμα, ατος, τὸ, irritatio. 1. Reg.
16, 33.

Ἵποργίζομαι, subirascor, paulum ira-
scor.

ΟΡΓΥΙΑ, ᾶς, ἡ, (ἀπὸ τῆς ὀρέγειν τὰ
γῆνα, porrigere membra, sive pedes, sive ma-
nus) passus, mensura sex pedum, eine
Klasser. Act. 27, 28.

ΟΡΕΓΩ vel ὀρέγνυμι, porrigo, ex-
tendo. Fut. ξω. Præt. ὄρεχα. aor. 1. act.
ὄρεξα. præf. med. ὀρέγομαι, appeto.
(Targum Chald. desiderare) scilicet
quæ expetimus, ad ea manum extendimus.
Fut. ὀρέξομαι, 1. Tim. 3, 1. εἴ τις ἐπισκο-
πῆς ὀρέγεται, καλῶς ἔργα ἐπιθυμεῖ, si quis
episcopatum desiderat, ad præclarum offi-
cium aspirat. præf. pass. ὄρεγμαι, ξαι,
κται. aor. 1. pass. ὄρέχθην, appetivi aor.
1. med. ὄρεξάμην, idem.

Ὀρεξίς, εως, ἡ, libido, Rom. 1, 27. ap-
petitus, Sap. 16, 2. εἰς ἐπιθυμίαν ὀρέξεως,
in concupiscentiam appetitus. ibid. 6, 3. τὴν
ἀναγκαίαν ὀρεξιν, necessarium, seu natu-
ralem, appetitum.

ΟΡΘΟΣ, ἡ, ὄν, (ab ὄρω, excito) re-
ctus, a, um, Act. 14, 10. ἀνάστηθι ἐπὶ τοὺς
πόδας σου ὀρθὸς, surge in pedes tuos rectus.

Ὀρθῶς, rectè, Adverb. idem quod κα-
λῶς, Marc. 7, 35. ἐλάλει ὀρθῶς, loqueba-
tur expedite. Luc. 7, 43. ὀρθῶς ἐκρινάς,
bene judicasti. ibid. c. 10, 28. ὀρθῶς ἀπε-
κρίθης, bene respondisti, Ἐ cap. 20, 21. ὀρ-
θῶς διδάσκεις, rectè doces.

Ὀρθίος, α, ον, rectus. Ezech. 1, 7.

Ὀρθόω, ὦ, erigo, corrigo. Fut. ὀρθώσω.
Præt. ὄρθωκα. aor. 1. ὄρθωσα.

Ἀνορθόω, ὦ, surrigo, rursus erigo, Luc.
13, 13. Act. 15, 16.

Ἐπανορθόω, ὦ, corrigo.

Ἐπανόρθωσις, εως, ἡ, correctio, 2. Tim.
B 3, 16.

Διορθόω, ὦ, corrigo, emendo, Sap. 9, 18.
ἔτως διωρθώθησαν αἱ τρίβοι, ita rectifica-
tae sunt viae.

Διόρθωσις, εως, ἡ, directio, Heb. 9, 10.

Διορθωτής, ὅς, ὁ, corrector, Sap. 7, 16.

Ἐπιδιορθόω, ὦ, corrigo. aor. 1. ἐπιδιόρ-
θωσα. Tit. 1, 5. ἵνα ἐπιδιορθώσῃ (3. sing.
aor. 1. act. subj.) ut corrigat.

Κατορθόω, ὦ, erigo, restituo. f. ὦσω,
a. 1. κατώρθωσα, 3. Esd. 5, 50. κατώρθω-
σαν τὸ θυσιαστήριον, crexerunt aram. 2.
Macc. 8, 36. φόρον κατορθώσασθαι, (aor.
C 1. inf. med.) tributum restituere. Item
cum virtute & felici successu aliquid gero.
Præt. pass. κατορθόομαι, ἔμαι, felici suc-
cessu geror, τὰ ἀνδρείως κατορθωθέντα, res
fortissime prosperrimeque gesta.

Κατέρθωμα, τος, τὸ, res præclare &
feliciter gesta. Act. 24, 2. item officium.

Κατόρθωσις, εως, ἡ, correctio, restituo,
Judith 11, 7.

Ἵπορθόω, ὦ, corrigo, emendo. Sym-
machus Psalm. 44, 19.

ΟΡΘΟΣ, α, ὁ, diluculum, (ὅτι
ἡμᾶς ὀρθοῖ ἐπὶ τὸ ἔργον, quod nos erigit
D ad opus) Luc. 24, 1. ὀρθῶς βαθείος (scil.
ὄντος) ἦλθον ἐπὶ τὸ μνημεῖον, profundo
diluculo venerunt ad monumentum. item
ὀρθῶς, summo mane, Job. 8, 2. ὑπὸ τὸν
ὀρθρον, sub diluculum, Act. 5, 21

Ὀρθριος, α, ον, dilucularis, Luc. 24, 22.
γενόμεναι ὀρθρικί, quæ diluculo venerunt.
Hellenismus, ubi pro adverbio sæpe ponitur
Adjectivum.

Ὀρθρίζω, diluculo venio, summo ma-
ne accedo, Luc. 21, 38. καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὄρ-
θριζε (3. sing. imperf.) πρὸς αὐτὸν, Ἐ omnis
populus summo mane veniebat ad eum.

Fut. ἴσω. aor. i. act. ὤρθρισα. Luc. 21, 38. aor. i. act. imper. Ex. 8, 20. ὀρθρισον, ἀταί, surge mane.

Ὀρθρινός, ἡ, ὄν, matutinus, a, um, Apoc. 12, 16. ἀστὴρ ὀρθρινός, stella matutina.

Ἐξορθρίζω, matutinus adsum. Aquila Psalm. 110, 3. ἀπὸ μήτρας ἐξορθρισμένης (part. prat. pass.) σοι δρῖσθαι παιδιότητός με, a vulva matutina tibi ros puerilis pulchritudinis mea.

ΟΨΚΟΣ, ὁ, (ab ἄργω prohibeo) juramentum, jusjurandum, Luc. 1, 73. Hebr. 6, 16. ἀντιλογίας πέρας ὁ ὅρκος, controversiae finis est jusjurandum. Matth. 14, 7. μεθ' ὅρκου ὡμολόγησεν, cum jurejurando sponderat. Ε' cap. 26, 72. ἡρνήσατο μετὰ ὅρκου, negavit cum juramento.

Ἐπίορκος, ὁ, ἡ, perjurus, 1. Tim. 1, 10.

Ἐπίορκον, ὁ, τὸ, perjurium.

Ἐπιορκία, ας, ἡ, idem, Sap. 14, 25.

Ἐπιορκέω, ὦ, pejero, Matth. 5, 33. καὶ ἐπιορκήσεις, non pejerabis. Præst. ἐπιώρκηκα.

Ὀρκίζω, jurejurando obstringo. Marc. 5, 7. ὀρκίζω σε τὸν Θεόν, adjuro te per Deum. Notetur Syntaxis cum gemino Accusativo & personæ & rei. Hellenismus. Sic 1. Thess. 5, 27. ὀρκίζω ὑμᾶς τὸν Κύριον, adjuro vos per DOMINUM.

Ὀρκισμός, ὁ, ὁ, jus-jurandum. Sir. 36, 7.

Ἐνορκέω, ὁ, ὁ, juratus.

Ἐνόρκως, ἀδὲ, juratō, jurejurando ingessposito. Tob. 8, 20.

Ἐνόρκιον, ὁ, idem quod ἐνορκος.

Ἐνόρκιον, ὁ, τὸ, jusjurandum. Numer. 5, 21.

Ἐνορκέω, juro. Tobie 8, 15.

Πολύορκος, ὁ, ὁ, multum jurans, Sir. 23, 11.

Ἐξορκίζω, adjuro. Fut. σω Præst. ἐξώρκηκα. Matth. 26, 63. ἐξορκίζω σε κατὰ τὸ Θεόν, adjuro te per Deum.

Ἐξορκιστής, ὁ, ὁ, exorcista. Act. 19, 13.

ΟΨΜΗ, ἡς, ἡ, impetus, (ab ὄρω, concito.) Act. 14, 5.

Ὀρμάω, ὦ, impetu feror. Fut. ὀρμήσω. Præst. ὤρμηκα. Legitur in N. T. quinquies, & semper in aor. i. act. ὤρμησα. Matth. 8, 32. καὶ ἰδὼ ὤρμησε, & ecce ruit. Act. 7, 57. καὶ ὤρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτὸν, & iruerunt concorditer in eum.

Α Ὀρμημα, τος, τὸ, impetus, Apoc. 1, 21.

Ἀφορμή, ἡς, ἡ, occasio. ἀφορμήν λαβὼν, occasionem sumere, Rom. 7, 8. ἀφορμήν διδόναι τινί, alicui occasionem dare, seu ansam præbere. ἐκκόπτειν ἀφορμήν, præcidere ansam, occasionem removere, 2. Cor. 11, 12.

Ἐξορμάω, ὦ, erumpo. 2. Macc. 11, 18. ὁμοῦ δὲ προθύμως ἐξώρμησαν, simul verò promptè eruperunt.

Ἐφορμάω, ὦ, irruo, impetum facio. Symmachus Judic. 14, 6.

Β Παρορμίζω, transfero cum impetu. Symmachus Hosea 5, 10.

Συνεξορμάω, una erumpo, 3. Esd. 8, 11.

Παρορμάω, ὦ, incito, 2. Macc. 15, 17. ἐπ' ἀρετὴν παρορμήσαι, ad virtutem incitare.

ΟΨΜΟΣ, ὁ, ὁ, monile, item statio navium. ναυσάθμος, ὁ, ὁ, navale.

Ὀρμίσκον, ὁ, ὁ, monile. Judic. 8, 26.

Καθόρμιον, ὁ, τὸ, monile. Hosea. 2, 13.

Ὀρμέω, stationem habeo, sum in portu. ὀρμίζω. Fut. ἴσω. Præst. ὤρμηκα, navem in stationem subduco & appello. item navem stabilio.

Προορμίζομαι, idem, Marc. 6, 53. καὶ προσωρμίσθησαν, (3. plur. a. i. pass. indic.) & appulerunt, in portum pervenerunt.

ΟΨΝΙΣ, ἡ, ὁ, ἡ, avis, ales, in N. T. per Synecd. gen. ἡ ὄρνις de gallina dicitur, Matth. 23, 37. Luc. 13, 34. Acc. ὄρνιθα, ὄρνιν. pl. ἡμεροὶ ὄρνιθες cicones aves.

Ὀρνέον, ὁ, τὸ, volucris, Apoc. 19, 21. παρὰ τὸ ὄρνυμι seu ὄρξεν dictum, quod quodam cum impetu per inane feratur.

Ὀρνίθιον, ὁ, τὸ, dimin. avis. Lev. 14, 4.

ΟΨΟΣ, ὁ, τὸ, (ab Hebr. ֶרֶב)

Δ mons, Matth. 4, 8. Luc. 21, 37. ἡυλίσετο εἰς τὸ ὄρος, pro ἐν τῷ ὄρει, pernoctabat in monte. Matth. 5, 14. ἐπάνω ὄρους καμένη, supra montem sita. καταβαίνειν ἀπὸ τῷ ὄρους, ex monte descendere, Matth. 8, 1. ἐπὶ τῷ ὄρει, in monte, Matth. 24, 3. ἐν τῷ ὄρει, idem, Luc. 8, 32. in num. plur. τὰ ὄρεα, contractè ὄρη, montes, Luc. 21, 21. τότε ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι, tunc incipient dicere montibus, Luc. 23, 30.

Ὀρεινός, ὁ, ὄν, montanus, a, um. ὄρεινή, scilicet χώρα, montana regio, Luc. 1, 39. 65. Scribitur & ὄρινός. Jerem. 17, 3.

Ο'Ρ Ο Σ, ε, δ, terminus, limen, finis. A (ab ο'ρῳ, video. limites enim eriguntur, ut sint conspicui.)

Ο'ρion, ε, τὸ, idem, in pl. τὰ ὅρια, fines, in N. T. tantum in plur. num. legitur. Matth. 2, 16. Marc. 10, 1.

Μεθ' ὅρια, τὰ, confinia, Marc. 7, 24.

Ὁμορος, ε, δ, conterminus. 1. Paral. 31, 16.

Ὁμορέω, ῶ, confinis sum, 1. Paral. 12, 40. Συνομορος, unā conterminus.

Συνομορέω, confinis sum, Act. 18, 7. ἡ οἰκία ἦν συνομορέα τῇ συναγωγῇ, cuius domus erat confinis synagoga.

Ὁρίζω, definitio, Heb. 4, 7. Fut. ὀρίσω, Ἔ Atticè ὀριῶ. Num. 34, 6. a. 1. ὠρίσα, constitui, Act. 17, 31. ἐν ἀνδρὶ (Hebr. pro δὲ ἀνδρὸς) ὧ ὠρίσα (Hellenismus pro ὃν ὠρίσα) per virum, quem definivit. decrevi, Act. 11, 29. ὠρίσαν ἕκαστος αὐτῶν πέμψαι, decreverunt singuli mittere. aor. 1. act. part. ὀρίσας, Act. 17, 26. Præt. pass. ὠρίσμαι, ab act. præt. ὠρίκα, Act. 10, 42. ὃ ὠρισμένος ὑπὸ τῆς Θεῆς κριτῆς ζώντων καὶ νεκρῶν, definitus seu constitutus à Deo iudex viventium ἔ mortuorum. Decerno. Luc. 22, 22. κατὰ τὸ ὠρισμένον, secundum decretum, scilicet Dei, Christus fuit proditus. Conf. Act. 2, 23. Ἐ c. 4, 28. cap. 17, 26. ὠρισμένους καιρὸς, statuta tempora. aor. 1. pass. ὠρίδην, declaratus seu demonstratus fui, Rom. 1, 4. τῆ ὀριδέντος υἱῆς Θεῆς, demonstrato filio Dei. Chrysost. τί ἐν ἐστὶν ὀριδέντος; quid igitur est ὀριδέντος? subjungit δειχθέντος, ἀποφανθέντος, ostensi, demonstrati.

Ὁρισμός, ε, δ, finitio, definitio, terminus. 2. Macc. 12, 25.

Ὁριστής, ε, δ, finitor, constitutor, iuris ἔ arbiter conditionum.

Ἀφορίζω, separo, segrego, ex synagoga ejicio. Matth. 25, 32. imperf. ἀφώριζον, Gal. 2, 12. ἀφώριζεν ἑαυτὸν, separavit se. F. ἀφορίσω, Ἔ Atticè ἀφοριῶ, Matth. 13, 49. Præt. ἀφώρικα. a. 1. ἀφώρισα, Act. 19, 9. ἀφώρισε τὰς μαθητάς, separavit discipulos. Gal. 1, 15. ὃ ἀφορίσας με ἐκ κοιλίας μητρός μου, qui separavit me ab utero matris meae. in imper. aor. 1. ἀφορίσατε, separate, Act. 13, 2. Luc. 6, 22. ἀφορίσω-σιν (3. pl. aor. 1. act. subj.) ὑμεῖς, ἐ synagoga vos ejecerint. Præt. pass. ἀφωρισμέ-

νος, separatus, Rom. 1, 1. item ἀφορίζω est idem quod βραχυλογέω, συνεσταλμένως λέγω, concisè loquor, unde

Ἀφορισμός, ε, δ, sententia praeclara, breviter circumscripta, paucis iisque nervosis verbis comprehensa.

Ἀφόρισμα, ατος, τό, separatio, segregatio. Exod. 29, 24. seqq.

Διορίζω, determino. Josua 5, 10.

Ἀποδιορίζω, segrego, Judae 6, 19.

Ἐξορία, ας, ἡ, exilium.

Ἐξορίζω proprie extermino, in exilium pello.

Β Περιορισμός, ε, δ, definitio, circumscriptio. Symmachus Ezech. 43, 13.

Προορίζω, praedestino, decerno, Act. 4, 28. προώρισε (aor. 1. act.) γενέσθαι, prius definierat seu decreverat, ut fierent. Eph. 1, 5. προορίσας, aor. 1. act. part. aor. 1. pass. προωρίδην, praedestinatus fui, Eph. 1, 11. προοριδέντες κατὰ πρόθεσιν, praedestinati secundum propositum.

Προορισμός, ε, δ, praedestinatio.

Ο'Ρ Τ Τ Τ Ω vel ὀρύσσω, (affine τῷ ὤρη Arabit.) fodio. Fut. ὀρύξω, Præt. ὠρυχα, Ἔ Atticè ὀρώρυχα, a. 1. ὠρυξα, Ps. 7, 16. aor. 2. ὠρυγον. Præt. med. ὠρυγα Ἔ Atticè ὀρώρυγα, fodi, Matth. 21, 33. Ἐ 25, 18. Marc. 12, 1.

Ἀνορύσσω, effodio. Jobi 3, 21.

Ἀπώρυξ, propago, Ezech. 17, 6.

Ἀπορύττω, effodio. Symmachus Psalm. 71, 24.

Διορύσσω, perfodio, Matth. 6, 19. ὅπου κλέπτει διαορύσσει, ubi fures perfodiunt. Luc. 12, 39. διορυγήναι, perfodi, est aor. 2. pass. inf. ab indic. a. 2. διωρύγην, ab activo διώρυγον.

Διώρηξ, υχας, ὁ, fossa. Sir. 21, 34.

Διόρυγμα, ατος, τό, perfossio. Exod. 22, 1.

Ἐξορύττω, perfodio, aor. 1. ἐξώρυξα, perfodi, Gal. 4, 15. τὰς ἀφθαλμὰς ὑμῶν ἐξορύξαντας, evulsis oculis vestris.

Κατορύττω, defodio, obruo, sepelio. Tob. 14, 16.

Ἰπορύττω, suffodio. Symmachus Psalm. 35, 7.

Ο'Ρ Φ Α Ν Ο' Σ, ε, δ, (ab ὀρφνη, ἡ, ἡ, tenebrae) orphanus, orbus parentibus, pupillus, Johan. 14, 18. ἐκ ἀφῆσας ὑμᾶς

ὑμᾶς ὀρφανὲς, non relinquam vos or-
bos.

Ὀρφανία, ας, ἡ, sterilitas. Jesa. 47, 8.

Ἀπορφανίζομαι, orbus fio. Fut. ἰσο-
μαι. aor. 1. pass. ἀπορφανίδην 1. Thess. 2,
17. ἀπορφανιδέντες (aor. 1. pass. part.) ἀφ'
ὑμῶν, orbatī vobis.

ΟΡΧΕΪΟΜΑΙ, ἔμαι, (ab ὄρχος, ὄ,
ὅ, vitium ordo in vinea. item plantae ordi-
ne confite, ἔς areis distinctae) salto. Fut. 1.
med. ὀρχήσομαι. Præt. pass. ὤρχημαι. aor.
1. med. ὤρχησάμην, saltavi, Matth. 14, 6.
ὤρχησατο ἡ θυγάτηρ, saltavit filia. Luc.
7, 32. ἠυλήσαμεν ὑμῖν, καὶ ἐκ ὤρχησαδε, B
tibiis vobis cecinimus, ἔς non saltastis.

ΟΨΩ. Fut. ῶω vel ὄρω, excito, con-
cito. aor. 1. ὤρωα. Præt. med. ὄρωρα At-
ticè pro ὤρω, item trajectis literis ὠρωα.
usurpatur etiam passivè, ut ἱλιαδ. γ. τῷ
(pro ἔ) ἔνεκα νεῖκος ὄρωρεν, cujus causa lis
seu bellum excitatum est.

Κονιορτός, ὄ, ὁ, pulvis, Matth. 10, 14.
ἐκτινάξατε (2. plur. aor. 1. act. imper.) τὸν
κονιορτὸν τῶν ποδῶν ὑμῶν, excutite pulve-
rem pedum vestrorum. Dicitur verò κo-
νιορτός, q. κόνης ὀρτή, pulvis excitatus.

ΟΨ, ἡ, ὅ, qui, quæ, quod, articulus C
postpositivus. Rom. 8, 25. ὅ ἐ βλέπομεν,
ἐλπίζομεν, quod non videmus, speramus.
οἷς μὲν, οἷς δὲ 2. Cor. 2, 16. ubi μὲν refer-
tur ad propinquius, δὲ verò ad remotius.
Enallage articuli hīc elegans est, ut pro
ὅ μὲν, ὅ δὲ, ponatur ὅς μὲν, ὅς δὲ, Jude
6, 23. imò seq. verb. alii articulo, præter-
quam postpositivo, locus propriè non est.
Nam post ὅ, ἡ, τὸ aut nomen sequitur, aut
participium vel expressum, vel subintelle-
ctum. 1. Cor. 7, 7. ὅς μὲν ἔτως, ὅς δὲ
ἔτως, scilicet ἔχει, alius quidem sic, alius
verò sic sese habet. 1. Cor. 11, 21. ὅς μὲν D
πεινᾷ, ὅς δὲ μεθύει, alius quidem esurit,
alius verò est potus. Sic Matth. 13, 8. ὅ
μὲν, ὅ δὲ pro τὸ μὲν, τὸ δὲ. pro ὅς poni-
tur ὅ Rom. 14, 2. ὅς μὲν πιστεύει Φαγαῖν
πάντα, ὅ δὲ (pro ὅς δὲ) ἀθενῶν λάχανα
ἐδίει, alius quidem credit sibi licere vesci
omnibus, alius autem fide infirmus olera
edit. Sic pro ὅς dixit Homerus ὀδυος. ψ.
360. ὁ ὀφόμενος πατέρ' ἐδλόν, ὁ μοι πυ-
κνῶς ἀκάχηται, visurus patrem bonum,
qui mihi frequenter dolet. ubi ὁ μοι po-
nitur pro ὅς μοι. ὅτ' pro ἔ est Genitivus

A Atticus Luc. 22, 18. ἔ cap. 13, 8. ἕως ὅτ' ε
σκάψω, donec eam ablaqueabero. ὅτ' ε
verò ponitur pro ἔτιν' ε, vide infra τις,
Rom. 16, 27. pro αὐτῷ. In Complutensi
exemplari omittitur. Luc. 12, 3. ἀνδ' ὧν
quapropter, ex ἀντὶ ἔ ὅ, in genitivo plu-
rali ὧν. Anomalia generis hīc quoque
tam frequensest, quàm elegans. Marc. 12,
42. ἐλαβε λεπτὰ δύο, ὅ (pro ἅ) ἐστὶ κο-
δράντης, immisit minuta duo, quod est qua-
drans. ὅ scilicet νόμισμα, quæ moneta.
Rom. 9, 24. οὓς ἐκάλεσεν, quos vocabit, ubi
οὓς refertur ad σκέυη ἐλέας, vasa miseri-
cordiæ, scilicet relatio fit ad rem, non ad
vocem, οὓς scilicet ἐκλεκτός. Gal. 4, 19.
τεκνία µα, οὓς (pro ἅ) πάλιν ὠδίνω, fi-
lioli mei, quos rursus parturio. Eph. 1, 14.
ὅς (pro ὅ refertur enim ad vocem πνεῦμα)
ἐστὶν ἀρρόβων, qui est arrhabo. Phil. 2, 15.
ἐν οἷς (pro ἐν ἡ scilicet γενεᾷ) φαίνεσθε
ὡς φωστῆρες, inter quos splendētis, ut faces.
2. Joh. 6, 1. τέκνοις, οὓς (pro ἅ) ἀγαπῶ,
filiis, quos diligo. Philem. 6, 10. περὶ τέκνῃς,
ὄν (pro ὅ) ἐγέννησα, propter filium, quem
genui. idque instar illius Homerici:

Δωρόν τοι καὶ ἐγὼ, τέκνον φίλε, τᾷτο
δίδωμι,

Donum tibi etiam ego, fili chare,
hoc do.

Sic Act. 26, 17. καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὓς, pro
εἰς ἅ, ἔς gentium, in quas; in quibus aliis-
que id genus exemplis, neglectā vocis ratio-
ne ἔς genere Grammatico, ad sensum respi-
citur. anomalia numeri Act. 15, 36. κατὰ
πάντας πόλιν, ἐν αἷς pro ἐν ἡ. per omnem
civitatem, in qua ad sensum respicitur, ἐν
αἷς scilicet πόλεσι. quia præcesserat men-
tio non unius sed multarum urbium. Act.
24, 11. ἡμέρας εἰςί μοι, ἀφ' ἧς pro ἀφ'
ῶν, dies sunt mihi, à quibus. 2. Pet. 3, 1.
δευτέραν γράφω ἐπιστολὴν, ἐν αἷς (pro ἐν
ἡ) alteram scribo epistolam, ubi αἷς po-
tius refertur ad rem, quam ad vocem. Fit
enim mentio duarum epistolarum. q. d. ἐν
αἷς scilicet τῇ πρώτῃ καὶ τῇ δευτέρῃ ἐπι-
στολῇ, in quibus, nempe prima ἔς secunda
epistola. Elegantissimè articulus postposi-
tivus convenit casu cum nomine ad quod
refertur, neglecto verbo sequente, idque
ex Syntaxi Attica. 1. Cor. 6, 19. σῶμα
ὑμῶν ναὸς τῷ ἐν ὑμῖν πνεύματι ἁγίῳ, ἔ
(pro ὅ) ἔχετε. corpus vestrum templum est
Spi-

Spiritus S. qui est in vobis, quem habetis. Eph. 4, 1. ἀζίως περιπατήσαι τῆς κλήσεως, ἧς (pro ἡ) ἐκλήθητε, dignè incedere vocatione, quā vocati estis. Ellipsis quoque relati hic crebra est & elegans. Luc. 23, 41. ἀζία, ὧν (pro αὐτῶν, ὧν) ἐπράξαμεν, digna iis, quæ patravimus. Act. 26, 16. μάρτυρα ὧν τε (pro τῶν, ἅτε) εἶδες, testem eorum quæ vidisti. ibidem. ὧν τε (pro ὧν ἐνεκα) ὁφθήσομαι σοι, & quorum causa tibi apparebo. Rarò neglecto hellenismo id non fit. Joh. 4, 5. πλησίον τῆς χωρὶς, ὅ (non ἔ) δέδωκε, juxta prædium, quod dedit.

Ἄτε, utpote, quippe, quia, quasi, ceu. B Διὸ, quapropter, pro διὸ, 2. Pet. 1, 10. διὸ μᾶλλον ἀδελφοὶ σπουδάσατε, quapropter, fratres, magis studete.

Ἄου, ubi, Adv. loci. Matth. 2, 9. ἔην τὸ παιδίον, ubi erat puerulus. Quò. Luc. 10, 1. & cap. 24, 28. Matth. 28, 16.

Ἄου, ubi, Adv. loci. Matth. 6, 20. quò, Luc. 12, 33. Hebr. 6, 20. Quum 1. Cor. 3, 3. ὅπῃ γὰρ ἐν ὑμῖν ζήλῳ, quum enim inter vos sit libor &c.

Πᾶ, ubi, est interrogativum. Matth. 2, 2. πᾶ ἐστὶν ὁ τεχθεὶς βασιλεὺς; ubi est ille rex, qui natus est? Luc. 22, 9. πᾶ θέλει ἐτοιμάσωμεν; ubi vis paremus? item πᾶ pro & vel ὅπῃ Matth. 8, 20. ὁ υἱὸς τῆς ἀνθρώπου ἔκ ἔχει, πᾶ τὴν κεφαλὴν κλίνει, Filius hominis non habet, ubi caput reclinat. ὅπῃ quò Joh. 14, 5. πᾶ aliquando ἐγκλίναται & vertitur circiter, Rom. 4, 19. ἑκατονταέτης πᾶ ὑπάρχων, quum centum circiter annos esset natus. alicubi Hebr. 2, 6. διεμαρτύρατο δὲ πᾶ τίς, testatus autem est quidam alicubi. Hebr. 4, 4. ἔρηκε γὰρ πᾶ, dixit enim quodam in loco. ἀνθ' ὧν, eò quò. Luc. 19, 44. ἀφ' ἧς (scilicet ὥρας) ex quo tempore. Luc. 7, 45. ἐν ᾧ (scilicet χρόνῳ) interim dum. Joh. 5, 7. quamdiu. Marc. 2, 19. ἐν οἷς (scilicet χρόνοις) interea. Luc. 12, 1. quo tempore. Act. 24, 18. ἐξ ἧς (scilicet τόπῃ) unde, idem quò ὅθεν, Phil. 3, 20.

Καθὼ, sicut, Rom. 8, 26. καθὼ δὲ, sicut oportet. καθὼ, compositum ex κατὰ & ὅ q. d. secundum quò. καθὰ pro κατὰ & idem. Matth. 27, 10. καθὰ συνέταξε, sicut præcepit.

Ο' Σ Ι Ο Σ, α, εν, (Syriacè ܐܘܢ)

A sanctus, a, um, Act. 2, 27. ὁσίως Atticè pro ὁσίας, 1. Tim. 2, 8. ὁσία, ων, τὰ, beneficentiæ Act. 13, 34. Hebraismus, ubi tenendum LXX. ܐܘܢ interpretari solere ὁσίον, unde factum, ut ܐܘܢ vertant τὰ ὁσία.

Ὀσιώω, ὦ, sanctum reddo, sanctifico. Sap. 6, 10. οἱ φυλάξαντες ὁσίως τὰ ὁσία, ὁσιωθήσονται, qui custodierint sanctè sancta, sanctificabuntur.

Ὀσίως, sanctè, 1. Thess. 2, 10.

Ὀσιότης, ητῶ, ἡ, sanctitas, Luc. 1, 75.

Ἄνοσιῶ, ὁ, ἡ, nefarius, profanus, 1. Tim. 1, 9. 2. Tim. 3, 2.

Ἄνοσίως, adv. impie, sceleratè.

Ο' Σ Ο Σ, η, εν, propriè quantus, a, um, citra interrogationem. Apoc. 21, 16. ὅσον τὸ πλάτῳ, quanta est latitudo. Heb. 10, 37. in pl. numero qui, quæ, Gal. 3, 27. Act. 4, 6. & c. 9, 39. & cap. 13, 48. item quotquot, Joh. 1, 12. Rom. 8, 14. ὅσον χρόνον, quamdiu, Marc. 2, 19. ἐφ' ὅσον χρόνον, idem, Gal. 4, 1. ἐφ' ὅσον, quatenus, Rom. 11, 13. καθ' ὅσον, idem, Heb. 7, 20. καθ' ὅσον sicut Heb. 9, 27. ὅσω διαφορώτερον, quantò excellentius, Heb. 1, 4. ὅσον ὅσον quantulumcunque. Heb. 10, 37.

Ὀσάκις, quoties, 1. Cor. 11, 25.

Πόσῳ; quantus? est interrogativum, Luc. 12, 44. πόσῳ μᾶλλον; Quanto magis? Luc. 15, 17. πόσοι μίσθιοι; Quot mercenarii?

Ποσάκις; quoties? Adv. interrogandi. Matth. 23, 37. Luc. 13, 34. πόσῳ χρόνῳ ἐστὶ; Quamdiu? Marc. 9, 21. πόσος, quotus, est vox Græca, sed non legitur in Nov. Test.

Ποσαπλῶς, quotiescunque. Psalm. 62, 2. Ποσαχῶς, quotnam modis? quanto magis? Sir. 10, 34.

Ο' Σ Τ Ε' Ο Ν, εν, τὸ. Gen. ὁσίς, ἔ, os, osis. Latinum videtur ortum à ܐܘܢ robur, Græcum ab ἰσάω stabilio. Offsa enim sunt in corpore humano, quod in edificio columnæ, trabes, quæ fabricam corporis humani stabiliunt & corroborant, ne caro mollietie sua concidat. Matth. 23, 27. ἔσωθεν δὲ γέμυσιν ὁσέων νεκρῶν, intus verò plena sunt ossibus mortuis Luc. 24, 39. σάρκα καὶ ὀστᾶ ἐκ ἔχει, carnem & ossa non habet.

Ο' Σ Τ Ρ Α.

Ο'Σ ΤΡΑΚΟΝ, &, τὸ, testa. (quasi A ab ὀστέον os.) Sir. 22, 7.

Ὅσρακίνοσ, &, ὁ, testaceus, 2. Cor. 4, 7. ἔχομεν δὲ θησαυρὸν τῆτον ἐν ὀσρακίνοις σκέυεσι, habemus autem thesaurum hunc in testaceis vas. DEUS pro eterna sua & impervestigabili sapientia thesaurum Evangelii per infirmos homines distribuit, non per angelos. Cum infirmis agit per infirmos. Sic Paulum peccatorem & persecutorem misit ad gentes. Hinc est

Ὅσρακίζω, relégo, unde est

Ὅσρακισμός, &, ὁ, exilium decennale, quo saepe apud Athenienses multabantur innocentes. Atque hæc est vis votorum in Democratica Reip. forma.

Ο'Σ ΦΡΑΙΝΟΜΑΙ (comp. ex ὀσμή odor, & φῆς, φινός, ἡ, nasus) Fut. ανῶμαι, odoror. aor. 1. ὡσφράνθην, Tob. 8, 1. ὅτε δὲ ὡσφράνθῃ τὸ δαιμόνιον τῆς ὀσμῆς, cum verò odoratum est demonium odorem.

Ὅσφρασία, ας, ἡ, odor, Os. 14, 7.

Ὅσφρησις, εως, ἡ, odoratus, 1. Cor. 12, 17.

Ὅσφραντήριον, &, τὸ, olfactorium.

Ο'Σ Φ Τ'Σ, ὅσ, ἡ, lumbus. Genit. ὀσφύος, lumbi, Heb. 7, 5. ἐκ τῆς ὀσφύος Ἀβραάμ, ex lumbis Abrahami. Dat. ὀσφύϊ, Heb. 7, 10. ἐν τῇ ὀσφύϊ ἦν, in lumbo fuit. Acc. ὀσφύν Matth. 3, 4. Nom. pl. ὀσφύες, lumbi, Luc. 12, 35. Accus. ὀσφύας, 1. Pet. 1, 13.

Ο'Τ Ε, quando, Luc. 4, 25. ὅτε ἐκλείσθη ὁ ἔρανος, quando clausum fuit cælum. Joh. 4, 21. ὅτε quando, &c. quum Adv. temporis. Matth. 12, 3. ὅτε ἐπείνασεν αὐτός, quum esuriret ipse, nempe David. Luc. 17, 22. ἐλεύσονται αἱ ἡμέραι, ὅτε (pro ἐν αἷς) venient dies, quum pro in quibus, &c. ὁ, τε cum virgula, est articulus prepositivus, und der. Act. 13, 1. Luc. 23, 12.

Πότε, interrogativum est, quando? Matth. 25, 39. πότε σε εἶδομεν (aor. 2.) αἰσθενῆ; Quando vidimus te aegrotum? At πότε Luc. 12, 36. ponitur pro ὅτε, extra interrogationem. ποτέ, aliquando, Rom. 1, 10. olim, Eph. 5, 8. ὡς δὴ ποτέ, quocunque, Joh. 5, 4. ἢ ποτέ, si quando.

Πώποτε, unquam, Joh. 1, 18. 1. Joh. 4, 12. τότε, tunc, Act. 1, 12. Matth. 16, 21.

ἀπὸ τότε, ex eo tempore. ὁπότε, quando, quum.

Ουδέποτε, nunquam, Marc. 2, 12. 1. Cor. 13, 8.

Μηδέποτε, nunquam, Heb. 11, 7.

Μήποτε, ne quando, ne forte, Matth. 13, 29. Numnam, Luc. 3, 15. Num aliquando. 2. Tim. 2, 25. Nondum, Heb. 9, 8. & simpliciter ne, Matth. 11, 32. ἕως πότε; Quamdiu? Matth. 17, 17.

Ο'Τ Ι, conjunctio causalis, quia, quod. (ex ὅς, ἡ, ὁ, prout ὁ pro ὅτε ponitur ὁδύσι. ψ. 220.) construitur cum indicativo causam efficientem notat Joh. 8, 44. τὸ ψεῦδος ἐκ τῶν ἰδίων λαλεῖ, ὅτι ψεύτης ἐστὶ, mendacium à seipso loquitur, quia mendax est. causam impellentem, & vertitur quare, more Hebraei ὅτι Marc. 9, 11. ὅτι (pro διατί) λέγουσιν οἱ γραμματεῖς; Quare dicunt scribae? Luc. 2, 49. τί ὅτε ἐζητᾷτέ με; quare quarebatis me? confectionem, Matth. 13, 13. ὅτι βλέποντες & ἑλέπασιν, pro ἵνα βλέποντες & βλέπωσι, ut videntes (quidem, sed spernentes justō Dei judicio) non videant. Conf. Marc. 4, 12. & Luc. 8, 10. Nam, Luc. 4, 43. ὅτι εἰς τῆτο ἀπέσταλμαι, nam ad hoc missus sum. 1. Cor. 9, 10. Effectum, Luc. 7, 47. ἀφένονται αἱ ἁμαρτίαι αὐτῆς αἵ πόκαι, ὅτι ἠγάπησε πολὺ, remissa sunt peccata ejus multa, quia dilexit multum. Adjunctum tempus, & vertitur quum, quando, Joh. 9, 8. ὅτι (pro ὅτε) τυφλὸς ἦν, quum cæcus esset. Sic 1. Cor. 12, 2. diversa, & vertitur quamvis. Luc. 23, 40. & δὲ φοβῆσθαι τὸν θεόν, ὅτι ἐν τῷ αὐτῷ κρίματι εἰ; neque Deum tu times; quamvis in eadem sis damnatione. Act. 1, 17. ὅτι κατηγορημένος ἦν, quamvis annumeratus fuisset nobiscum. Quatenus, Joh. 5, 27. ὅτι υἱὸς ἀνθρώπου ἐστὶ, quatenus filius hominis est. Servit declarationi, & vertitur scilicet. Luc. 16, 15. nempe, 1. Joh. 3, 20. ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν, nempe potentior est Deus corde nostro. Miméti servit, Matth. 4, 6. & cap. 5, 20. & c. 26, 65. 72. & c. 28, 7. Marc. 1, 15. & c. 3, 21. & c. 14, 58. 69. 71. Luc. 4, 11. 21. 43. & c. 5, 26. & c. 6, 5. & c. 7, 4. 16. & c. 12, 55. Redundat seu vacat, quum verba alicujus citantur. Matth. 5, 31. ἐρρίθη δὲ, ὅτι δὲ

ἐν ἀπολύσει τὴν γυναῖκα αὐτῆς, δότω αὐτῇ ἀποστάσιον, dictum autem, quisquis dimiserit uxorem suam, det ei libellum dissolutionis. Matth. 9, 18. λέγων, ὅτι ἡ θυγάτηρ μου ἄρτι ἐτελεύτησε, dicens filia mea modo mortua est. Matth. 20, 7. λέγουσιν αὐτῷ, ὅτι εἰς ἡμᾶς ἐμίσθωσατο, dicunt ei, nemo nos conduxit. Job. 1, 20. καὶ ὡμολόγησεν, ὅτι ἐγὼ εἰμι ὁ χριστός, ἔσ' confessus est: (Johannes Baptista. allegantur verba ejus, qui dixerat) non sum ego CHRISTUS. ὅτι ergo hic est μιμητικόν, ἔσ' proinde in versione nulla ejus habetur ratio. Luc. 19, 42. λέγων, ὅτι εἰ ἔγνων καὶ σὺ, dicens, ὅ σὺ tu vel nosses. Sic Job. 4, 17. λέγει αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς καλῶς ἔπας, ὅτι ἄνδρα ἐκ ἐγώ, dicit ipsi Jesus: benè dixisti; virum non habeo. Hic ὅτι rursus παρέλκει. Allegantur enim verba mulieris Samaritanæ. Rom. 3, 8. καθὼς φασί τινες, ὅτι ποιήσωμεν κακὰ, prout quidam dicunt, faciamus mala, ubi ὅτι redundat, ἔσ' sequitur subj. qui post ὅτι sequi non solet; ex qua insolenti syntaxi vocula hæc otiosa esse amplius colligitur. Constructum legitur cum infinitivo Act. 27, 10. ὅτι μέλλαν ἐσεσθαι, quod futurum sit. μέλλαν, pro μέλλας, vel τὸ ὅτι ibi est superfluum. Græci enim quandoque imitantur Latinos, qui omisso quod accusativum præponunt infinitivo. Sic Job. 11, 56. τὸ ὅτι redundat, ἔσ' sequens verbum ἐλθῇ ponitur pro ἐλεύσεταί, quæ est enallage temporis ἔσ' modi. Similis syntaxis est 1. Thessal. 4, 15. Φθάσωμεν pro Φθάσομεν præveniemus. ἀλλ' ὅτι imò. 1. Cor. 10, 20. ἀλλ' ὅτι ἂν θύαται εἰς θύνην, δαίμονις θύει, καὶ εἰς θεῷ, imò (illud dico) quæ immolant gentes, demoniis immolant, ἔσ' non Deo.

Δηλονότι, videlicet, nempe q. d. δηλονότι ὅτι, quia manifestum. 1. Tim. 6, 7.

Διότι, nam. Luc. 1, 13. μὴ φοβῆ, διότι ἐσηκασθῇ ἡ δέησίς σου, ne timeas: nam exaudita est precatio tua. Quoniam. Act. 18, 10. Εὐὸ quod. Luc. 2, 7.

Καθότι, eὐὸ quod, Luc. 1, 7. καθότι ἡ ἐλισάβετ ἦν σῆρα, eo quod Elisabetha esset sterilis. prout, Act. 2, 45. καθότι ἂν τις χρεῖαν ἔχει, prout cuique opus erat. Sed hæc propriè pertinent ad Th. τίς. καθότι enim compositum est ex κατὰ ἔσ' ὅτι, non verò ex κατὰ ἔσ' ὅτι.

ΟΤΡΤΝΩ. Fut. unō, incito, urgeo, exhortor. (ab ὄρω, excito)

Παροτρύνω, excitulo. aor. 1. act. παρώτρυνά, excitavi, Act. 13, 50. παρώτρυναν τὰς σεβομένας γυναῖκας, incitarunt mulieres religiosas. Hinc ὁτρυνὸς, diligens.

ΟΤ, non, est Adverbium negandi, ἔ, ἐκ, ἐχ, idem significant. ἔ adhibetur seq. consona, ἐκ seq. vocali, ἐχ verò sequente vocali aspirata. Matth. 26, 39. ἐχ ὡς ἐγὼ θέλω, non ut ego volo. In fine tamen periodi semper scribitur ἔ cum accentu acuto, etiam ante vocales. ἔ pro ἔπω nondum. Marc. 7, 18. Duplex negatio apud Græcos fortius negat. Job. 8, 15. ἐγὼ ἔ κρίνω εἰδέναι, ego non judico quenquam, vel, ego planè nullum judico, scilicet hoc tempore. Luc. 10, 19. εἰδέν ὑμᾶς ἔ μὴ εἰδικήσεαι, planè nihil vos lædet. Matth. 24, 21. εἰδ' ἔ μὴ γένηται, neque unquam fiet. Marc. 14, 25. ἐπεὶ ἔ μὴ πίνω, non amplius bibero. Triplex negatio hic fortissime negat. ἐν ἐκ pro ἀνευ, sine, Hebraismus pro נִלְוָה Thren. 1, 7. ἐν ἐκ ἰσχυί, sine robore. Aliquando nihil negat sed corrigit. Job. 7, 16. ἡ ἐμὴ διδασχὴ ἐκ ἐστὶν ἐμῇ, doctrina mea non est mea. Scilicet ut vos putatis, mea tantum, hoc est, à me conficta. conf. Job. 12, 44. Aliquando non negat, sed est nota comparativi gradus, ut Matth. 9, 13. ἔλεον θέλω καὶ εἰς θυσίαν, misericordiam volo ἔ non sacrificium. καὶ εἰς h. e. μάλλον ἢ, magis quam. constantiam indicatis & factis notat Matth. 5, 37. ἐστὼ δὲ ὁ λόγος ὑμῶν ναὶ, ναὶ, ἔ, ἔ, sermo verò vester sit etiam, etiam, non, non. Sic Jac. 5, 12. ἦτω δὲ τὸ ναὶ ὑμῶν ναὶ, καὶ τὸ ἔ ἔ. Sit autem vestrum est est, ἔ non non. (contra 2. Cor. 1, 18. λόγος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς, ἐκ ἐγένετο ναὶ καὶ ἔ, sermo noster apud vos non fuit etiam ἔ non, hoc est, inconstans, fallax, levis.) Aliquando est interrogativum, ἔ idem valet, quod nonne, 1. Cor. 12, 15. ἔ παρὰ τῷτο ἐκ ἐστὶ ἐκ τῷ σώματος, an propterea non est ex corpore? Job. 9, 8. ἐχ εἰς ἐστὶν; Nonne hic est? post ἵνα sequitur μὴ, non ἔ. 1. Cor. 7, 5. ἵνα μὴ παράσῃ ὑμᾶς σατανᾶς, ne tentet vos Satanas. Ουχὶ nonne Adv. interrogandi. Act. 5, 4. Atticè non, 1. Cor. 5, 2. c. 10, 29. ἔ 2. Cor. 10, 13. nequaquam. Luc. 13, 3. ἔ c.

O⁷T, ubi, vide *suprà* 'os.

O⁷T A, vah, Adv. indignantis, & deridentis, Marc. 15, 29.

O⁷T A I, Væ, ab Hebr. וֵאֵן Adv. dolentis, aut dolorem denuntiantis. Construitur cum Dativo Matth. 11, 21. Modò præcedit, Luc. 6, 24. & αὐτῶν πλῆθους, & vobis divitibus! Modò sequitur, Luc. 11, 46. ὑμῶν τοῖς νομικοῖς & αἰ. Væ vobis legis interpretibus! Apoc. 9, 12. ἡ & αὐτῶν ἡ μία ἀπῆλθε, & unum abiit. ἡ & αὐτῶν ἡ μία. Geminus Hebraismus. pro τὸ & αὐτῶν πρῶτον, & primum.

O⁷T A H, ἡ, cicatrix. Levit. 13, 2.

Συνέλωσις, εως, ἡ, idem. Jerem. 33, 6.

O⁷T N, igitur, conjunctio rationalis.

1. Cor. 6, 15. Significat etiam autem, Job. 12, 17. verò, Matth. 12, 12. interdum inservit transitioni, Job. 9, 18. 1. Cor. 14, 13. interdum epanalepsi, Job. 8, 42.

Τοιγαρᾶν, proinde 1. Thess. 4, 8.

O⁷υκᾶν, nonne igitur. Job. 18, 37. & κᾶν βασιλεὺς εἶ σύ. Ergone tu rex es? Differunt & κᾶν, nonne, & & κᾶν nequaquam, solo accentu. item & ν in fine redditur per eunque, ut olynth. 3. ὅντινᾶν, qualemcunque, ὅσοσᾶν, quantuscunque. 2. Macc. 5, 10. ἡσινοςᾶν, cujuscunque, & δ' ἡσινοςᾶν, nullius, ex ἡς, τινός, & ν.

O⁷T P A, ᾶς, ἡ, cauda, (ab ὀρεσθᾶν, erigi) Apoc. 9, 6. 19. & c. 12, 4.

Ἄιλᾶρος, & ὁ, catus, felis. Epist. Jer. 6, 22. Ex αἰόλω, vario; it. verito, quod est ab αἰόλος, & ὁ, varius, & ᾶρά.

O⁷υραγός, & ὁ, extremi agminis dux.

O⁷υραγέω, ᾶ, extremum agmen ducō; sum ultimus, Sir. 32, 12. ἐν ᾧ & ἐξεγείρω, & μὴ & ᾶγαι, in tempore excitare, & ne sis ultimus. Jos. 6, 9. οἱ & ᾶγῶντες dicuntur promiscuum vulgus. ὁ λοιπὸς ὄχλος, & πᾶς, reliqua turba omnis, 6. 13.

O⁷υραγία, ας, ἡ, extremum agmen, Deut. 25, 18.

O⁷T P A N O⁷Σ, & ὁ, (ab Hebr. וֵאֵן lux. Chaldaicè וֵאֵן ora, pro & ᾶνός Dores dicunt ᾶνός) cœlum, quod ab Apostolo tertium vocatur 2. Cor. 12, 2. & 6. 4. παράδεισος, seu sedes beatorum. Matth. 3, 16. & ἰδὲ ἀνεψχθῆσαν αὐτῶν οἱ & ᾶνοί, & ecce aperti sunt illi cœli. cœlum stelliferum, æther, 1. Reg. 8, 27. ὁ & ᾶ-

νός τῶν & ᾶνῶν, cœlum cœlorum. (minus propriè cœli, cœlorum, hoc est, cœlum summum) Hebraismus, Matth. 24, 29. οἱ ἀστέρες πεσῶνται ἀπὸ τοῦ & ᾶνός, stellæ decident à cœlo, h. e. ex æthere. cœlum ætherium, seu ær, Matth. 6, 26. ἐμβλέψατε αἰς τὰ πετεινὰ τοῦ & ᾶνός, respicite volucres cœli. Per meton. ponitur pro DEO, qui cœlos fecit, & in illis sedet, veluti in throno suo, Matth. 21, 25. conf. Luc. 15, 18. Dan. 4, 26. Luc. 20, 4. pro angelis Hebr. 12, 26. σείω τὸν & ᾶνόν, concutiam cœlum h. e. ipsos angelos admiratione percellam. Le-

ge Th. B. σείω pro σείσω, Enallage temporis. Eodem sensu capitur Apoc. 12, 12. εὐφραίνεσθε οἱ & ᾶνοί, & οἱ ἐν αὐτοῖς σκηῶντες, hilares estote cœli, hoc est, habitantes in eis. & ἡ hic idem valet quod hoc est. habitant verò in cœlo sancti angeli, & beati homines, intuentes faciem DEI. Per Hebraismum & ᾶνοί idem significant quod & ᾶνός. Hebraica enim vox non habet singularem numerum. Verba ergo illa, Matth. 6, 9. πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς & ᾶνοῖς, verti possunt: Pater noster, qui est in cœlis, vel qui es in cœlo. Qui hic in plurali numero scrupulosius distinguendo hærent, Hebraicam phrasin, ad quam stylus N. Test. passim accommodatus est, non attendunt.

O⁷υράνιος, & ὁ, ἡ, cœlestis. ὁ πατὴρ ἡμῶν ὁ & ᾶνιος, Pater vester cœlestis. Matth. 6, 14. 26. ibid. 6. 32. οἶδε πατὴρ ἡμῶν ὁ & ᾶνιος, novit pater vester cœlestis. στρατιά & ᾶνιος, exercitus cœlestis, Luc. 2, 13.

O⁷επ& ᾶνιος, ὁ, ἡ, cœlestis, 1. Cor. 15, 40.

Μεσ& ᾶνήμα, τὸ, τὸ, medium cœli, ter legitur, Apoc. 8, 13. & c. 14, 6. & c. 19, 17.

O⁷υρανόθεν Adv. cœlitus, Act. 14, 17. & ᾶνόθεν ἡμῶν ὑετὸς διδὸς, dans nobis cœlitus pluvias. & ᾶνόθεν dicimus, non, & ᾶνοθεν, contra οἰκόθεν non οἰκόθεν, ubi orta accentum primitivorum suorum retinent.

O⁷TPBANO⁷Σ, & ὁ, Urbanus. nomen viri Latinum. Rom. 16, 9. dicitur ab urbe. Urbs verò ab antiquo urbum, h. e. curvatura aratri, affine Græco ἔργος pro ὄργος. Solebant enim olim aratro urbis adificandæ spatium circumscribere.

† O⁷T.

† O'TPIAΣ, α, δ, Urias, nomen vi-
ri. Matth. 1, 6. Hebr. יְרִיָּא 2. Sam.
11, 12. lux Domini. ex יָרֵא lux & אֵשׁ
Dominus. vel ex Chaldaeo אֵשׁ ignis. Es.
50, 11. unde est Latinorum uro.

O'TPOΣ, α, δ, ventus secundus. (at
ἄρον, α, τὸ, urina.) Sic dictus, δ ἄρος, ut
quidam autumant, ὅτι δὲ αὐτῷ ὄρεα ἢ
ναῦς, quia per eum cum impetu fertur na-
vis ὄρεω poëticum est, & idem valet quod
ὄρμαιν, ὦ. Vel ita dictus, παρὰ τὸ ἐπε-
σθαι τῇ τῆς ναὸς ἄρῃ, quia navis puppim
sequitur. Qui feliciter cupiunt navigare,
iis opus est ἄρῳ καὶ εἰρεσίᾳ, hoc est, vento
secundo, qui à Deo est, & remigatione,
quæ à nautis. ὀδύσ. λ. β. ultimo. πρῶτα
μὲν εἰρεσίῃ, μετέπειτα δὲ καὶ ἀλῆμος ἄρος,
primum quidem remigatio, postea verò
optimus ventus. ἱκμενος ἄρος, ventus se-
cundus. ἱκμενος pro ἰκόμενος ab ἰκνέμαι
in a. 2. med. ἰκόμεν, idque per syncopen
τῷ ομικρῷ, & mutationem spiritus Æoli-
cam. item custos, inspector. & tum ἄρος
derivatur ab ὄρᾶω, video. Milites enim
praesidarii quum excubant, circumspiciunt,
ne hostis exercitum invadat, aut ne propu-
gnacula occupet.

Φρᾶρος, ἄ, δ, pro προφᾶρος, idem, Hesych.
σωματοφύλαξ q. d. satellites, corporis cu-
stos. Φρᾶροι, custodes, satellites. milites
praesidarii. Φρᾶρος compositum est ex προ
& ἄρος, facta crasi, & π mutato in φ, sicut
Φρᾶδθ dicitur pro πρόδος, qui disparuit,
evanuit, evanidus.

Φρᾶρά, ᾶς, ἡ, custodia, praesidium, ex-
cubita. 2. Sam. 8, 6.

Φρᾶριον & Φρᾶριον, α, τὸ, idem; item,
locus praesidio munitus, 2. Macc. 10, 32. 33.
Est etiam Adjectiv.

Φρᾶριος, α, δ, munitus, ut: ὀχύρωμα
& μάλα Φρᾶριον, praesidium bene muni-
tum; ibid.

Φρᾶρία, ᾶς, ἡ, custodia. 1. Paral. 18, 13.
ἔθετο ἐν τῇ κοιλάδι Φρᾶριαν, posuit in lo-
co cavo custodium.

Φρᾶρέω, custodio, verbum est militare,
excubias pono. imperf. ἐφρᾶρεον, εν, cu-
stodiebam. 2. Cor. 11, 32. ἐφρᾶρει τῶν Δα-

μασκηνῶν πόλιν, praesidio tenebat Dama-
scenorum urbem. Fut. Φρᾶρήσω, custodi-
am, protegam. Phil. 4, 7. Φρᾶρήσει τὰς
καρδίας ὑμῶν, custodiet corda vestra. Ap-
positè Apostolus hinc utitur verbo militari.
Bellum enim gerimus cum Satana, mundo
& carne, qui hostes nobis eripere satagunt
pacem illam, quæ superat omnem intellectum.
Præs. pass. Φρᾶρέομαι, ἔμαι, praesidio cu-
stodior, 1. Pet. 1, 5. ἐν δυνάμει Θεοῦ Φρᾶρα-
μέντες, qui potentia Dei tanquam praesidio
custodimini. ἐν δυνάμει, est Hebraismus.
imperf. pass. ἐφρᾶρέμην, praesidio tene-
bar, Gal. 3, 23. ὑπὸ νόμον ἐφρᾶρέμεθα,
sub praesidio legis tenebamur.

Κηπᾶρος, ἄ, δ, hortulanus, quasi ἄρος
τῷ κήπῳ, custos horti, Joh. 20, 15.

Οἰκᾶρος, ἄ, δ, ἡ, custos domus, domi
manens, Tit. 2, 5. σώφρονες, ἀγνῶς, οἰκᾶ-
ρῆς, (gen. f.) temperantes, castas, domi
manentes.

Θυρᾶρος, ἄ, δ, ἡ, januae custos, janitor,
ostiarius, a, Marc. 13, 34. τῷ θυρᾶρῷ ἐνε-
τείλατο, ἵνα γρηγορῇ, janitori praecepit, ut
vigilaret. Johan. 10, 3. τέτω ὁ θυρᾶρος
ἀνοίγοι, huic aperit janitor. Joh. 18, 17.
λέγει ἐν ἡ παιδίσκῃ ἡ θυρᾶρος τῷ Πέτρῳ,
dixit ergò Petro ancilla janitrix.

Ὀλιγωρέω, ὦ, parum curo, negligo, re-
git Genit. Heb. 12, 5. υἱέ, μὴ ὀλιγώρει παι-
δείας, fili, ne parvi pendas castigationem.
videntur tamen haec potius referenda ad
thema ὥρα, ᾶς, ἡ, cura, ὠρέω, curo.

Ὀτς, ὠτὸς, τὸ, (ab αἰτῷ, audio, vel ab
Hebr. אָזן ofen) auris. Dicitur etiam
(sed poëticè) ἄς, ἄυτος, unde per synco-
pen ortum est ἄς, quæ vox in prosa & so-
luta oratione est usitata, oratio prosa q. d.
profusa. Luc. 22, 50. ἀφᾶλεν αὐτῷ τὸ ἄς
τὸ δεξιόν, & abscidit ejus aurem dextram.
Luc. 12, 3. πρὸς τὸ ἄς λαλεῖν, in aurem di-
cere. Marc. 4, 9. ὁ ἔχων ὠτὰ ἀκείν, ἀκ-
έτω, qui habet aures ad audiendum, au-
diat *, hoc est, NB. qui est ex numero ele-
ctorum, in quibus solis Spiritus S. aures
animi aperit, & quos solos salvifica fide
donat. ὁ ἔχων ὠτὰ ἀκείν, qui habet
aures ad audiendum, pro ἀκείν δυνά-

L l

μενα,

* hoc est: quicumque praedicationem verbi audit, attendat, nec Spiritus S. operationi
resistat, sed obsequatur.

μενα, quæ possunt audire. Act. 7, 57. συνέχον (aor. 2. ind.) τὰ ὦτα αὐτῶν, continuerunt aures suas, hoc est, eas obturarunt, seu digitis occluserunt aures suas. Act. 28, 27. τοῖς ὡς βαρέως ἤκουσαν, ἔς auribus difficulter audiverunt, Luc. 9, 44. Θέσθε ὑμῖς εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν τὰς λόγους τὰς τούτους, reponite in aures vestras sermones hosce. Hebraismus, hoc est, attentè hæc audite ἔς notate. Luc. 1, 44. ὡς ἐγένετο ἡ φωνὴ σου εἰς τὰ ὦτά μου, pro ἐν τοῖς ὡσί μου, ut exiit vox tua in auribus meis.

Ὡτίον, α, τὸ, auricula, auris, Matth. 26, 54. Job. 18, 10. καὶ ἀπέκοψεν αὐτῷ τὸ ὠτίον, ἔς amputabit ejus aurem.

Ἐνώτιον, α, τὸ, in auris. Ex. 32, 3.

Ἐνωτίζομαι, auribus percipio, in aures admitto, cum Accus. Fut. ἐνωτίσομαι ἔς Atticè ἐνωτιῶμαι, Esa. 42, 3. aor. 1. ἐνωτισάμην. Act. 2, 14. ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματα μου, auribus percipite verba mea. ἐνωτίσασθε est aor. 1. med. imper. Fut. 1. pass. ἐνωτισθήσομαι, Ps. 135, 17. Est verò hoc verbum à LXX. interpretibus ad Hebraeam vocem יִשְׁמְעוּ exprimendam, factum, cujusmodi plura sunt, sicut alibi notabit.

Ο Τ Τ Ο Σ vide suprà αὐτὸς.

Ο Φ Ε Ι Λ Ω, debeo, (aff. Syriaco ܠܝܬܝܝܐ vale, oportet) Matth. 18, 28. ἀπόδοτέ μοι, ὅ, τι ὀφείλετε, redde mihi, quod debes. ὅ, τι, scribitur ad differentiam conjunctionis ὅτε. Matth. 23, 16. ὀφείλει, reus est. Act. 17, 29. ἐκ ὀφειλομένων νομίζετε, non debemus putare. ὀφείλον, debebam, 2. Cor. 12, 11. ἐγὼ γὰρ ὀφείλον ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι, etenim ego debebam à vobis commendari. Luc. 7, 41. ὁ εἷς ὀφείλε δηνάρια πεντακόσια. unus debebat denarios quingentos. Heb. 2, 17. ὅθεν ὀφείλε, unde debuit. Subintelligitur Rom. 13, 7. τῷ τὸν φόρον, τὸν φόρον scilicet ὀφειλομένῳ, cui tributum debetur, tributum reddite. Th. B. At J. Camerarius sic explet τῷ scilicet προσήκοντι λαβεῖν τὸν φόρον, cui convenit accipere tributum. aor. 1. ὀφείλον Fut. ὀφειλήσω, tanquam ab ὀφειλέω.

Ὁφειλέτης, α, ὁ, debitor, Matth. 6, 12. ἔς c. 18, 24. Rom. 1, 14. χρεωφειλέτης, α, ὁ, idem. ex χρέος, eos, τὸ, pro quo etiam dicitur χρέως, debitum, mutuum, as ali-

enum, ἔς ὀφείλω, debeo, Luc. 7, 41. ἔς c. 16, 5.

Προσοφείλω, insuper debeo, Philem. 6, 19.

Ὁφειλή, ἡς, ἡ, debitum, Matth. 18, 32. debitum officium, Rom. 13, 7. ἀπόδοτε πάνσι τὰς ὀφειλάς, reddite omnibus, quæ debetis.

Ὁφείλημα, τὸ, idem, Matth. 6, 12. Rom. 4, 4. Verbum ὀφείλω etiam effertur solet per syncopen, dicitur pro ὀφείλω, ὀφλω, pro ὀφειλήσω, ὀφλήσω, pro ὀφείλαν (aor. 2. inf.) ὀφλῶν. Ab hac syncope sunt verbalia

Ὁφλημα, ατ, τὸ, multa imposita, debitum.

Ὁφλησις, ἡ, debitus, debitum. Bar. 3, 8.

Ο Φ Ε Λ Λ Ω, augeo, adjuvo, debeo.

Ὁφελος, εος, τὸ, utilitas, 1. Cor. 15, 32.

Ο Φ Ε Λ Ο Ν (est ex verbo ὀφείλω, debeo, pro ὀφείλον) utinam, construitur cum indicativo. 1. Cor. 4, 8. ὀφελόν γε ἐβασιλεύσατε, utinam regnum adepti sitis. Gal. 5, 12. ὀφελόν καὶ ἀποκόψονταί, utinam etiam abscindantur, cum opt. Apoc. 3, 15. ὀφελόν ψυχρὸς εἴης ἢ ζεσὸς, utinam esses frigidus, aut calidus. apud profanos etiam cum infin. ὀδύσθαι. ἔς ὡς ὀφελόν θάνατον, utinam interissem. Aliquando personæ habetur ratio. ut Ἰλίουδ. γ. αἰδ' ὀφελος ἄγωνός τ' ἐμεναί, ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι, utinam natus non fuisses, ἔς fuisses sine prole.

Ο Φ Ι Σ, εως, ὁ, serpens, (Varinus ὄφης παρὰ τὸ ὄπτω, τὸ βλέπω. ὀπτικὸν γὰρ, ὅτε κοιμώμενος ἀνεωγμένους ἔχει τὰς ὀφθαλμούς, hoc est ὄφης à videndo, visu enim prestat, quia dormiens apertos habet oculos) 2. Cor. 11, 3. ὡς ὁ ὄφης, sicut serpens. Apoc. 12, 9. ὄφης ὁ ἀρχαῖος, antiquus serpens. Apoc. 12, 14. ἀπὸ προσώπου τῷ ὄφει, à conspectu serpentis. ἀπὸ προσώπου, Hebraismus. Job. 3, 14. ὑψώσατε τὸν ὄφιν, extulit serpentem. Nom. pl. ὄφεις, Matth. 23, 33. Genit. ὄφεων. 1. Cor. 10, 9. Dat. ὄφεσι. Accusat. ὄφεις contrahē pro ὄφεις, Marc. 16, 18. ὄφεις ἀρᾶσι, serpentes tollant. Hinc

Ὁφιδής, ε, ἡ, angvinus.

Ο Φ Ρ Τ Σ, ὅ, ἡ, propriè supercilium (ex ὀφθαλμῷ pro ὀφθαλμῷ visum custodit) Lev.

Lev. 14, 9. Συρήσεται τὰς ὀφρύς (contracte A pro ὀφρύας) radat supercilia. per metaph. fastus. item crepido montis, hoc est, rupes prominens, locus præruptus, seu præcipitium, ex quo facile quis præceps dari potest. Luc. 4, 29. ἕως τῆς ὀφρύος τῆς ὄρας, usque ad montis crepidinem.

ΟΧΘΕΩ, ὦ, indignor, gravor, gravatè fero. (ab ὄχθη, ης, ἡ, ripa) Svidas: ἀπὸ τῆς τοῦ ἐπινηχόμενα ταῖς ὄχθαις προκρίεσθαι, quod ea, qua adnavigant, ripas impingant. Sic foret metaphora. quum offenditur animus, velut aqua ad (ὄχθην) ripam pulsa alliditur. Alii ab ὄχθομαι. Fut. ἐσομαι vel ἥσομαι tanquam ab ὄχθόμαι derivant; ὄχθη, εἶ, τὸ, pondus. ὄχθομαι vero gravor, pondere premor.

Προσοχθέω, ὦ, idem.

Προσοχθίζω, cum Dat. infensus sum, Hebr. 3, 10. 17. αὐτ. 1. προσώχθισα, infensus fui, Sir. 25, 2.

Προσόχθισμα, ατ, τὸ, quod indignationem movet, offensio, offendiculum, Sir. 27, 13.

Προσοχθισμός, εἶ, ὁ, idem.

ΟΧΛΟΣ, εἰ, ὁ, turba, Matth. 13, 2. ὄχλοι in plur. num. legitur in eadem significatione, Matth. 13, 36. ἀφ' εἰς τὰς ὄχλους, dimisso populo, seu dimissa turba. Matth. 21, 8. ὄχλος ἔσρωσαν pro ἔσρωσε, turba straverunt. Joh. 6, 2. ὄχλος ἐώρων, turba videbant. ἐώρων, pro ἐώρα. Nomen multitudinis vi significationis, non adsignificationis Grammaticæ construitur cum plur. num. Eadem numeri anomalia etiam est in seqq. exemplis. Joh. 7, 49. ὁ ὄχλος ἔτος ἐπικατάρατοί εἰσι, pro ἐπικατάρατός ἐστι, turba hæc est maledicta. Act. 6, 7. ὄχλος ὑπήκον, turba ausculta- bant. cætus, Luc. 6, 17. ὄχλος τῶν μαθη- τῶν, cætus discipulorum. tumultus, Luc. 22, 6. ἄτερ ὄχλου, absque tumultu.

Οχλέω, ὦ, turbo. Fut. ἥσω. Præter. ὄχλη- ληκα. ὄχλέομαι, εἶμαι, vexor, torqueor, Luc. 6, 18. Act. 5, 16. ὄχλαμένους ὑπὸ πνευ- μάτων ἀκαθάρτων, vexatos ab impuris spi- ritibus.

Ἀόχλητος, εἰ, ὁ, ἡ, imperturbatus, Sym- machus Jobi 3, 8.

Ἐνοχλέω, ὦ, cum Dat. obturbo, nego- tium facesso, Heb. 12, 15.

Ἐνόχλησις, εἰς, ἡ, perturbatio, mole- stia. Symmachus Psalm. 55, 4. συνεχύθην ἀπὸ ἐνοχλήσεως ἀσεβῶν, effusus sum pro- pter perturbationem impii.

Παρενοχλέω, ὦ, obturbo, negotium facesso. Act. 15, 19. Διὸ ἐγὼ κρίνω, μὴ παρενοχλεῖν τοῖς ἀπὸ τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέφου- σιν ἐπὶ τὸν Θεόν. Quapropter censeo non esse obturbandos eos, qui ex gentibus ad Deum se convertunt.

Πολύοχλος, εἰ, ὁ, ἡ, multitudine turbæ abundans, populosus.

Πολυοχλία, ας, ἡ, multa turba, fre- quentia multitudinis, Job. 31, 34. 39, 7.

Ο'ΧΟΣ, εἰ, ὁ, εἶ, τὸ, currus, ve- hiculum.

Οχέω, ὦ, veho, porto, f. ἥσω.

Οχετός, εἰ, ὁ, canalis.

Ἐποχέω, ὦ, vehor, part. præf. pass. ἐποχόμενος, Symmachus Psalm. 68, 35. τῷ ἐποχαιμένῳ ἐπὶ τὸν ἄρανόν τῆς ἄρανῃ, qui vehitur super cælum cælorum.

Οχία, ας, ἡ, coitus, admissura, Sir. 33, 6. ἵππῳ εἰς ὀχίαν, equus admis- sarius.

Οχεύω, admissarium admitto, f. εὔσω. C p. ὄχευκα.

Κατοχέυω, admitto pecora. Lev. 19, 19.

Μετοχετεύω, per canales derivo. Sym- machus Jesa. 22, 11.

ΟΧΤΡΟΣ, ὅ, ὄν, munitus, idem, quod ἐχυρός. (ab ἔχω teneo, firmiter ha- beo.) vide ἐχυρός supra.

ΟΨΕ, serò, Adverb. (affine Hebr. עֶשְׂרָה, quod est πέρας ἑοχάτον) Marc. 11, 19. item ὀψέ idem est, quod ἐν ὑσέσῳ, in extremo, εἰ tum construitur cum Genit. Matth. 28, 1. ὀψέ τῶν σαββάτων, extremo sabbato, scilicet sub finem sabbati. Non verò hic primam noctis partem, quæ vespere dicitur, sed ultimam designat, quam diluculum vocamus. Sic ὀψέ ἡμέρας, in- clinante die. ὀψέ ἡλικίας, vergente eta- te.

Οψία, ας, ἡ, vespera, serum diei, Joh. 20, 19. Adjectivè.

Οχι, ἰα, ἰον, serus, vespertinus, Marc. 11, 11. ὀψίας ἡδὴ ἔσσης τῆς ὥρας, quum jam esset vespertinum tempus.

Οψίζω, serò aliquid facio. vespere ve- nio, Sir. 36, 27. καταλύοντι, εἰς ἃν ὀψίση, differ-

tum. 1. Tim. 1, 20. ἵνα παιδευθῶσι μὴ βλασφημεῖν, *ut discant non blasphemare, vel ut castigentur & discant, seu ut castigati discant non blasphemare.*

Παιδεία, ας, ἡ, disciplina, Eph. 6, 4. ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ, *disciplinā & admonitione.* institutio. 2. Tim. 3, 16. castigatio, Heb. 12, 5. υἱέ μου, μὴ ὀλιγώρῃ παιδείας Κυρίου, *fili mi, ne parvi facito castigationem Domini.*

Παιδευτής, ὁ, institutor, informator, Rom. 2, 20. παιδευτὴν ἀφρόνων, *doctorem insipientum.* castigator, Heb. 12, 9.

Ἀπαιδευτος, ὁ καὶ ἡ, ineruditus, 2. B Tim. 2, 23.

Ἀπαιδευσία, ας, ἡ, inscitia, imperitia. Sir. 21, 24.

Καταπαιδεύω, erudio. Symmachus, Thren. 1, 13.

Παίζω *per syncopen pro παιδίζω.* Fut. ζω. & σω. puerorum more ludo, choreas duco, 1. Cor. 10, 7, καὶ ἀνέστησαν παίζειν, *pro τῷ παίζειν ἕνεκα, vel πρὸς τὸ παίζειν, & surrexerunt ad choreas ducendas.* Eodem quoque sensu accipitur ab Homero ὀδυσσ. ψ. vers. 147. ab Hesiodo ὄσπ. 277. &c. item *jocor, apud Xenophontem.*

Παιγνία, ας, ἡ, illusio, Jer. 49, 15.

Παίγνιον, ὁ, τὸ, ludibrium, res ludicra, Sap. 15, 12.

Ἀναπαίζω, illudo, *cum Dat.* Marc. 15, 20. καὶ ἀνέπαιζαν αὐτῷ, & illuserunt illi. ἅπαξ λεγόμενον, *hoc est, semel legitur in N. T.*

Ἐμπαίζω, idem, *cum Dat.* Marc. 15, 31. imperf. ἐνέπαιζον, illudebam, Matth. 27, 29. Luc. 22, 63. & cap. 23, 36. Fut. ἐμπαίξω, Marc. 10, 34. καὶ ἐμπαίξουσιν αὐτῷ, & deridebunt illum. aor. 1. ἐνέπαιξα, Matth. 27, 31. καὶ ὅτε ἐνέπαιζαν αὐτῷ, & postquam illuserunt ei. aor. 1. aet. inf. ἐμπαίξαι, Matth. 20, 19. & aor. 1. part. ἐμπαίξας, αὐτος, ὁ, Luc. 23, 11. Praes. pass. ἐμπαίζομαι, deludor, ludibrio habeor, Matth. 2, 16. ὅτι ἐνεπαίχθη (aor. 1. pass.) ὑπὸ τῶν μάγων *quod delusus (vel deceptus) esset à magis.* Fut. 1. pass. ἐμπαίχθήσομαι, deridebor, Luc. 18, 32. ἐμπαίχθήσεται καὶ ὑβριζθήσεται, *deridebitur & contumeliā afficietur.*

Ἐμπαιγμός, ὁ, ludibrium, Hebr. 11, 36.

Ἐμπαιγμῶν πᾶσαν ἔλαβον, *ludibria sunt experti.*

Ἐμπαιγμα, ατος, τὸ, illusio, ludibrium. Sap. 17, 17. μαγικῆς ἐμπαίγματα τέχνης, *magicae artis ludibria, praestigiae.*

Ἐμπαίκτης, ὁ, derisor, Jude 6, 18. ὅτι ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμπαῖκται, *quia in extremo die erunt irrisores.*

Καταπαίζω, illudo. Jerem. 2, 16.

Ἐγκαταπαίζω, illudo. Jobi 40, 14.

Προσπαίζω, ludo vel *jocor cum aliquo,* Sir. 8, 4. μὴ πρόσπαιζε ἀπαιδευτῷ, *ne jocare cum inerudito.*

Συμπαίζω, colludo, *cum quopiam ludo,* Sir. 30, 9. σύμπαιζον αὐτῷ, καὶ λυπήσῃς, *lude cum illo, & contristabit te.* Unde

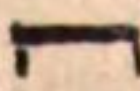
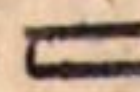
Συμπαιστής, ὁ, & συμπαίτωρ, ορος, ὁ, collusor; (*fæm. συμπαίστρια, quæ colludit*) *exponitur etiam simul nutritus.*

Συμπαίκτης, ορος, ὁ, idem.

ΠΑΙΨΩ, (*Hinc est Latinorum pavire*) percutio, ferio, Fut. 1. aet. σω. Praes. πέπαικα. Hos. 6, 1. αὐτὸς πέπαικε, καὶ ἰάσεται ἡμᾶς, *ille percussit, & sanabit nos.* aor. 1. aet. ἔπαισα, percussi, pulsavi. Marc. 14, 47. ἔπαυτε τὸν δᾶλον τῷ ἀρχιερέως, *percussit servum pontificis.* ἀρχιερέως pro ἀρχιερέος, Atticè. aor. 1. subj. aet. παίσω, ἡς, ἡ, Apoc. 9, 5. ὅτων παίσῃ ἄνθρωπον, *quum percusserit hominem.* aor. 1. inf. aet. παίσαι, aor. 1. aet. part. παίσας. Matth. 26, 68. τίς ἐστὶν ὁ παίσας σε; *quis est percutiens te, vel quis te percussit?* Luc. 22, 64. προφῆτευσον, τίς ἐστὶν ὁ παίσας σε; *divina, quisnam sit, qui te percussit?*

† ΠΑΚΑΤΙΑΝΗ, ἡς, ἡ, Pacatiana. 1. Tim. 6, 21. sub finem illius Epistolae, *nomen regionis, fortassis Latinum, q. d. pacata, unde formarunt πακατία, ας, & hinc Adj. πακατιανός.*

ΠΑΛΑΪΩ, ἡς, ἡ, massa ficuum aut caricarum, *quas in morem laterum figurantes, ut diu illae permanerent, calcant atque compingunt,* 2. Reg. 16, 1. 2. Judith 10, 5.

ΠΑΛΑΙΩ, olim, *Adθ.* (ab Hebr. bala *vetus.* olim *verò, Latina* box, *est ab Hebr.* holām) Matth. 11, 21. ἔκπαλαι, *jam olim,* 2. Pet. 2, 3. & c. 3, 5. ὁ παλαιός scil. ὧν *vetus,* 2. Pet. 1, 9.

τῶν πάλαι ἁμαρτιῶν, *veterum peccatorum*.

Παλαιός, ὁ, ὄν, antiquus, a, um, *Marc. 2, 22. Luc. 5, 39. παλαιός (οἶν) χρηστότερός ἐστι, vinum vetus est utilius. Rom. 6, 6. παλαιός ἄνθρωπος, vetus homo, hoc est, corrupta natura.*

Παλαιότης, ἡ, vetustas, *Rom. 7, 6.*

Παλαιόω, ὦ, antiquo, aboleo, *Heb. 8, 13. πεπαλαιώκε τὴν πρώτην, antiquabit prius. παλαιόομαι, ἔμαι, veterasco, Luc. 12, 33. βαλάντια μὴ παλαιέμενα, crumenas non veterascentes. metonym. subj. Heb. 1, 11. πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, (fut. 1. pass.) omnes ut vestimentum veterascent. præt. perf. πεπαλαιώομαι, *Susan. 52. πεπαλαιωμένε ἡμερῶν κακῶν, in veterate dierum malorum.**

Παλαιώμα, ατος, τὸ, antiquitas. *Jobi 36, 28.*

Π Α Λ Η, ἡς, ἡ, lucta, (ἀ πάλω, quatio) *Ephes. 6, 12. ἐκ ἐστὶν ἡμῖν πάλῃ πρὸς αἷμα καὶ σάρκα, non est nobis lucta adversus sanguinem & carnem. παλαίω, luctor, certo, Gen. 32, 24. ἐπάλασεν ἄνθρωπος μετ' αὐτῷ, & luctabatur vir cum illo.*

Παλαστής, ὁ, luctator.

Παλαίστρα, ας, ἡ, palæstra, luctæ locus, *2. Macc. 4, 14.*

Ἀντίπαλος, ας, ὁ, adversarius in lucta. *emulus. 2. Macc. 14, 17.*

Ἐκπαλαίω, pugno. *Judic. 20, 33.*

Π Α Λ Ι Ν, Ἀδῶ. rursus, iterum, *Joh. 16, 19. καὶ πάλιν μικρόν, & iterum paulisper. denuò, 2. Cor. 13, 2. εἰς τὸ πάλιν, si denuo venero. retro, εἰς τὸ πίσω Joh. 20, 10. Gal. 4, 9. πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν; (pro εἰς τὸ πίσω vel εἰς τὸ μάλιν) quomodo convertitis vos retrorsum? Redundat, *Joh. 4, 54.**

Ἀνάπαλιν, rursus, *Sap. 19, 20.*

Π Α Λ Λ Α Ξ, ακος, ὁ, juvenis, adolescens; q. jam idoneus ad τὸ πάλαν, ad vibrandum (hastam.)

Παλλακή, ἡς, ἡ, item.

Παλλακίς, ἰδος, ἡ, puella; pellex, concubina, *Gen. 22, 24.*

† Π Α Μ Φ Τ Λ Ι Α, ας, ἡ, Pamphylia, provincia Asiae, *Act. 2, 16. vox Græca, composita ex πᾶς, omnis, & Φῶλον, ας, τὸ, matio. q. d. gens ex variis na-*

tionibus conflata, colluvies variarum gentium.

Π Α Π Π Α Σ, ας, ὁ, pappas, pater; vox liberorum.

Παππασμός, ὁ, ὁ, compellatio patris vocando illum πάππα, *Suid. à*

Παππάζω, abblandior patri vocando pappam.

Πάππος, ας, ὁ, avus; πάππος ὁ πρὸς πατρός, avus paternus; πάππος ὁ πρὸς μητρός, avus maternus. Sed & sine adjectione dicitur, *Prol. Sir. ὁ πάππος μου Ἰησοῦς, avus meus Jesus.*

Π Α Π Τ Ρ Ο Σ, ας, ὁ, papyrus, junci species in Aegypto. *Exod. 2, 3. θίβη παπύρου, cista juncea. Ex ea faciebant papyrus, in quo scribebatur.*

Π Α Ρ Α, Præpositio, cum Genit. à vel ab. *2. Tim. 1, 13. παρ' ἐμοῦ ἤκουσας, à me audivisti. 2. Tim. 3, 14. εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, sciens à quo didiceris. Joh. 6, 45. ἀκούσας παρὰ τῷ Πατρὶ, qui audivit à Patre. Quandoque subintelligitur. Act. 1, 4. ἣν ἠκούσατέ μου, pro παρ' ἐμοῦ, quam audivistis ex me. verba passiva sequi solet, *Luc. 1, 45. λελαλημένοις αὐτῇ παρὰ**

*Κυρίου, quæ dicta ei sunt à Domino. idem, quod πρὸς, Marc. 3, 21. οἱ παρ' αὐτῷ, scilicet ὄντες, ipsius agnati. Erasmi. qui ad eum attinebant. Th. B. in notis, qui cum sanguine attingebant. conf. Marc. 5, 26. Cum Dativo, apud, *Luc. 1, 30. μὴ φοβῆ Μαριάμ, εὗρες γὰρ χάριν παρὰ τῷ Θεῷ, ne time Maria, invenisti enim gratiam apud Deum. Act. 21, 16. παρ' ᾧ, apud quem. & c. 22, 5. παρ' ᾧ ἐπιστολὰς δεζόμενος, à quo acceptis literis & c. Act. 26, 8. παρ' ὑμῖν, apud vos. ad, *Luc. 19, 7. παρ' ἁμαρτωλῶ ἐσῆλθε, ad peccatorem, ingressus est. subintelligitur, Heb. 4, 2. μὴ συγκεκραμένους τῇ πίσει (παρὰ) τοῖς ἀκούσασιν, non contemperatus fide apud eos, qui audiverant. 2. Cor. 2, 1. ἔκρινα ἐμαυτῷ, pro παρ' ἐμαυτῷ, statui apud me. Cum Accus. contra, Act. 18, 13. παρὰ τὸν νόμον, contra legem. Gal. 1, 8. παρ' ὃ ἐυηγγελισάμεθα ὑμῖν, pro παρὰ τῷτο ὃ, contra id, quod evangelizavimus vobis. Præter, *1. Cor. 3, 11. παρὰ τὸν κείμενον, scilicet θεμέλιον, præter id, quod positum est, fundamentum. 2. Cor. 11, 24. παρὰ μίαν, unā minus, vel deficiente una. [infra, Hebr.****

Hebr. 2, 9. ἡλάττωσας αὐτὸν βρωχὺ τι παρ' ἀγγέλων, minuísti ipsum paulisper infra angelos.] Apud. Luc. 5, 1. παρὰ τὴν λίμνην, apud lacum. Marc. 1, 16. παρὰ τὴν θάλασσαν, apud mare. In, Matth. 13, 4. παρὰ τὴν ὁδὸν, in viam. Ad, Act. 16, 13. παρὰ ποταμὸν, ad fluvium. Luc. 10, 39. παρὰ τὰς πόδας, ad pedes. Juxta, Matth. 20, 30. Luc. 18, 35. παρὰ τὴν ὁδὸν, juxta viam. Ultra, Luc. 3, 13. παρὰ τὸ διατεταγμένον, ultra id, quod constitutum est. Propter, 1. Cor. 12, 16. παρὰ τῆτο, propter hoc. Arist. 3. Ethic. c. 6. §. 4. οἱ δὲ εὐέλπιδες εἰσι παρὰ τὴν ἐμπειρίαν, hi vero benè sperant propter experientiam. Πρὶς, ἔσ notat comparisonem imparium. Luc. 13, 2. παρὰ πάντας, prae omnibus. conf. Rom. 1, 25. Rom. 14, 5. κρίνει ἡμέραν παρ' ἡμέραν, judicat, hoc est, aestimat diem prae die.

ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ, ♂, ὁ, paradísus, Luc. 23, 43. σήμερον μετ' ἐμῶ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ, hodie tecum eris in paradiso. 2. Cor. 12, 4. ὅτι ἡρπάγη (aor. 2. pass. indic.) εἰς τὸν παραδείσον, raptum esse in paradísium. παραδείσος verò vox origine Hebraea est פָּרְדֵּסַּי pardés, quae legitur Eccl. 2, 5. Neh. 2, 8. ἔς Cant. 4, 13. ἔσ significat hortum amœnissimum, omnis generis fructiferis arboribus consitum. videtur vox composita esse ex Hebraea voce פֶּרֶץ fructus tulit, produxit, ἔς מִרְיָן myrtus vel מִשְׁכָּה herba. Buxtorf. in Lexico Chald. à פָּרַץ separare, disjungere.

ΠΑΡΔΟΣ, ♂, ὁ, (παρὰ τὸ πέρθαι, à vastando, vel ab Hebr. פָּרַץ separabit) pardus, fera, quae etiam dicitur πάνθηρος, ὁ, q. d. planè fera, panthéra.

Πάρδαλις, ♂, ἡ, idem. Apoc. 13, 2. καὶ θυρίον, ὁ ἄδον, ἦν ὅμοιον παρδάλει, ἔσ bestia, quam vidi, erat similis pardo.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ, ♂, ἡ, (ab Hebr. פָּרְתָהּ, porath, fructifera. Vel à παρθένω τῇ μητρὶ, prope curro matri.) virgo, Matth. 1, 23. Luc. 1, 27. Tribuitur etiam viris, Apoc. 14, 4. παρθένοι γὰρ εἰσι, virgines enim sunt. Metaphoricè triremes, à mari adhuc intactæ, dicuntur παρθένοι

Α τριήρας. τριήρης, ♂, ἡ, scilicet ναῦς, ex τρεῖς, ἔσ ἐρέτης, qui remigat, ab ἐρίσσω, remigo. de qua voce supra; ubi παρθένος adjectivè adhibetur.

Παρθένιος, ὁ, ἡ, ἔσ παρθενεῖος, α, ον, virginalis. In plur. τὰ παρθένια. Deut. 22, 15. ἔσ παρθενεῖα. Judic. 11, 37. virginitas, ita ut subaudiatur ὄντα, ea quae sunt virginis.

Παρθενία, ας, ἡ, virginitas. Luc. 2, 36.

Παρθενών, ὦνος, ὁ, locus, ubi degunt virgines.

Ἀπαρθένος, ἡ, à Nonno dicitur, quae amplius virgo non est. Beata virgo Maria à priscis Graecae Ecclesiae doctoribus rectè vocatur ἀει-παρθένος, hoc est, quae semper virgo mansit.

Ἀποπαρθενόω, fut. ὠσω. aor. 1. ἀπεπαρθένωσα, devirgino. Sir. 20, 3.

Διαπαρθενέω, constupro. Ezech. 23, 3. 8.

† ΠΑΡΘΟΣ, ♂, ὁ, Parthus, nomen gentis, Act. 2, 9. vox est Scythica, ἔσ fugacem seu exulem significat. affine est Hebraeae radici פָּרַץ paradb separavit, divisit, q. d. divisus.

† ΠΑΡΜΕΝΑΣ, ᾶ, ὁ, Parmenas, nomen diaconi Act. 6, 5. q. d. permanens, à verbo παραμένω permaneo, pro quo Poëta etiam dicunt παρμένω per syncopen. ἔλαιαδ. ο.

ΠΑΡΟΣ, ♂, ἡ, Parus, insula maris Aegæi, ubi marmor fuit optimum.

Πάριος, α, ον, Parius. Ὁ πάριος, subaudi χίτος, Parius lapis i. e. marmor. 1. Paral. 29, 2.

Πάρινος, η, ον, Parius. Esther, 1, 6.

ΠΑΣ, πᾶσα, πᾶν, omnis, e. (affine Hebraeo מִשְׁכָּה, in prat. מִשְׁכָּה augescere, multiplicari, abundare) 1. Tim. 2, 4. ὅς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, qui omnes omnino homines vult servari: [Non enim distributivè, sed collectivè vox omnis est sumenda, quod prae alia ex ipso textu clarum sit. Nam Apostolus pro omnibus preces institui vult, ἔσ hanc rationem reddit, quia Deus omnes salvos vult fieri.] Eph. 4, 6. διὰ πάντων, per omnes, non per omnia, ut habet vulgata versio. Joh. 12, 32. πάντας ἐλκύσω πρὸς ἐμαυτὸν, omnes traham ad me, scilicet in extremo die, ad quos dicet Matth. 25, 34.

Venite benedicti. Matth. 7, 21. & πᾶς ὁ λέγων μοι, non quisquis mihi dixerit. non omnis hoc in loco non opponitur omni, sed quibusdam. Matth. 11, 28. Δεῦτε πρὸς με πάντες, venite ad me omnes. interdum idem valet, quod ullus, a, um, Luc. 1, 37. ὅτι οὐκ ἀδυνατήσει παρὰ τοῦ Θεοῦ πᾶν ῥήμα, quia non erit impossibile apud Deum ullum verbum, hoc est, ulla res. Hebraismus. vide præterea Act. 10, 14. Rom. 3, 19. 1. Cor. 1, 29. Gal. 2, 16. Pro omnis generis, Luc. 11, 42. ἀποδεκατῆτε πᾶν λάχανον, decimatis quodvis olus. conf. præterea Luc. 18, 12. Act. 2, 17. Ἔ. c. 10, 12. 35. Rom. 14, 2. 1. Cor. 1, 5. item totus, a, um, Rom. 11, 26. πᾶς Ἰσραὴλ, totus Israël. Matth. 3, 5. τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν πᾶσα Ἰουδαία, tunc exiit ad eum tota Judea. metonymia synecdochica, hoc est, plurimi Judæi, Matth. 8, 32. πᾶσα ἡ ἀγέλη. totus ille grex. Rom. 10, 18. εἰς πᾶσαν τὴν γῆν, in totam terram. Matth. 27, 45. σκότος ἐγένετο ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, tenebrae factæ sunt super totam terram. Marc. 15, 33. ἐφ' ὅλην τὴν γῆν. super universam regionem. 1. Cor. 13, 2. πᾶσαν τὴν πίσιν, totam illam fidem, scilicet miraculorum. Ephes. 4, 16. πᾶν τὸ σῶμα, totum corpus. item perfectus, a, um. Rom. 15, 13. 14. πάσης χαρῆς perfectō gaudio, πάσης γνώσεως perfectā scientiā. πάντες, omnes pro fere omnes. Matth. 10, 22. Marc. 1, 5. Aliquando istæ voces omnes, omnia, restringendæ sunt ad hypothesein seu rem, de qua in textu agitur. Luc. 20, 38. πάντες γὰρ αὐτῷ ζῶσιν, omnes enim illi vivunt. omnes nempe quorum DEUS est DEUS.

Περὶ πάντων, inprimis, 3. Joh. 6, 2.

Διαπαντός, Adv. pro d. x. παντός scilicet χρόνος, semper Marc. 5, 5.

Πάντα, τὰ, prorsus, idem quod πάντως. Ephes. 4, 15. ubi videtur ἐλλείπειν κατὰ.

Ἄπας, ἅπασα, ἅπαν, eodem modo accipitur, sicut πᾶς, est compositum ex ἅμα una, eum, ἔ. πᾶς, omnis, Luc. 19, 48. ὁ λαὸς γὰρ ἅπας, populus enim universus. Luc. 4, 6. in fæm. gen. ἅπασα. in neut. gen. ἅπαν, Luc. 23, 1. καὶ ἀναστὰς ἅπαν τὸ πλῆθος, ἔ. surgens universa multitudo. Nom. plur. ἅπαντες, cuncti, quasi conjuncti. Jac. 3, 2. ποῦθεν γὰρ πλά-

ομεν ἅπαντες, sæpe enim impingimus omnes. Luc. 5, 11. ἀφέντες ἅπαντα, relictis omnibus.

Σύμπας, σύμπασα, σύμπαν, universus, totus, 2. Mac. 3, 12. κατὰ τὸν σύμπαντα κόσμον, per universum mundum.

Πάντῃ, Adv. semper, Act. 24, 3. item passim. Sir. 50, 24.

Πάντως, omninò, Act. 28, 4. πάντως φονεύς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὅστις, omninò homicida est homo ille. Rom. 3, 9. & πάντως, nullo modo.

Πάνυ, adv. omninò, 2. Macc. 12, 43. πάνυ καλῶς καὶ ἀσεύως πράττων, omninò benè ἔ. prudenter agens.

Καθ' ἅπαν, pro κατὰ ἅπαν, adv. idem, 2. Macc. 4, 16.

Παντοδαπός, ἡ, ὄν, varii generis, omnigenus. Jobi 40, 16.

Πάντοθεν, undique, undiquaque, Luc. 19, 43. συνέξασί σε πάντοθεν, constringent te undique.

Πανταχῶ, Adv. ubivis, Marc. 16, 20. ἐκήρυξαν πανταχῶ, prædicarunt ubique terrarum, non amplius in sola Judea. 1. Cor. 4, 17. καθὼς πανταχῶ ἐν πάσῃ Ἐκκλησίᾳ διδάσκω, sicut ubique in omni Ecclesia doceo.

Πανταχόθεν, Adv. undique, Marc. 1, 45. καὶ ἤρχοντο πρὸς αὐτὸν πανταχόθεν, ἔ. veniebant ad ipsum undique.

Πάντοτε, Adv. temp. semper, legitur tricies nobis in N. T. Matth. 26, 11. ἐμὲ δὲ & πάντοτε ἔχετε, me verò non semper habetis. Luc. 18, 1. πάντοτε προσεύχεσθαι, semper orare, Joh. 7, 6. πάντοτε ἐστὶν ἑτοιμῶ, semper est paratum.

Παντοῦ, & ὁ, omnigenus, varius, 2. Macc. 5, 3.

D *ΠΑΨΣΑΛΟΣ, & ὁ, pessulus, paxillus, Sir. 14, 24. dicitur ἔ. πάτταλῶ, Att. à πάσσω, pro πήσσω Dor. idem quod πήγνυμι, figo, infigo.*

ΠΑΨΣΩ, vel ττώ, inspergo, conspergo, superinjicio, f. άσω. p. ακα.

Καταπάσσω, vel ττώ, idem, 2. Macc. 10, 26. γῇ τὰς κεφαλὰς καταπάσαντες, terra sive pulvere capita conspergentes.

Πασός, & ὁ, flammeum virginale, umbraculum sive velum, quod capiti novæ nuptæ superinjiciebatur; It. thalamus, Ps. 19, 5. Joel. 2, 16. 1. Macc. 1, 28.

Πασοφόρος, α, ή, thalamifera, epith. *Ver-*
neris.

Πασοφόριον, α, τὸ, pastophorium, lo-
cus, ubi thalamus stat; It. adstructæ tem-
plo Hierosolymitano mansiunculæ, in
quibus pernoctabant sacerdotes, dicuntur
πασοφόρια, τὰ, 3. Esd. 8, 60. 1. Macc. 4,
38, 57.

Προσπάζω, adspargo. α. 1. προσέπασα,
adpersit, Tob. 11, 9.

†† ΠΑΣΧΑ, τὸ, ἄκλιτον, pascha,
vox origine Hebræa, פֶּסַח pēsach, quæ
significat transitum, à radice פָּח trans-
filiit, præterivit. Græcè diceretur παρέ-
λευσις, sicut LXX. ejus conjugatō utuntur
Ex. 12, 23. καὶ παρελεύσεται Κύριος, πα-
τάξας τὰς Αἰγυπτίους, καὶ ὄψεται τὸ αἷμα
ἐπὶ τῆς φλιᾶς, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρων σαρ-
μῶν, καὶ παρελεύσεται Κύριος τὴν θύραν,
καὶ ἐκ αὐθήσεται τὸν ὄλοθρεύοντα εἰσελθεῖν
εἰς τὰς οἰκίας ὑμῶν, ἔ transibit Dominus,
qui percussit Ægyptios (Syn. gen. hoc est,
Ægyptiorum primogenitos) ἔ videbit san-
guinem in limine, ἔ super utroque poste,
ἔ transibit Dominus januam, nec sinet
vastatorem introire in ædes vestras. Luc.
2, 41. τῇ ἑορτῇ τῆ παύχα, festo paschæ.
Joh. 2, 23. ἐν τῇ παύχα, in pascha vel festo
paschæ. Hebr. 11, 28. πεποίηκε τὸ παύχα,
celebravit pascha. Sic Luc. 22, 7. dicitur
τὸ παύχα θύσθαι, pascha maclari, h. e.
agnus, transitus illius μνημόσυνον ἔ effi-
cax typus futuri agni paschalis Christi.
Conf. 1. Cor. 5, 7. NB. Metonymia in Sa-
cramentorum doctrinā persfrequens.

ΠΑΣΧΩ, patior. format sua tempo-
ra à πήθω ἔ πονέω (affine Hebræo פָּח
path, vel ut Judæi pronunciant, pás, frangi)
2. Tim. 1, 12. ταῦτα πάσχω, hæc patior. D
1. Cor. 12, 26. εἰ πάσχει ἐν μέλος, συμπά-
σχει πάντα τὰ μέλη, si patitur unum mem-
brum, cōdolent omnia membra. Matth.
17, 15. σεληνιαῖζεται, καὶ κακῶς πάσχει,
lunaticus est, ἔ malè afficitur. 2. Cor. 1, 6.
πάσχομεν, patimur, 2. Thess. 1, 5. πάσχετε,
patimini. Fut. πείσομαι pro πήσομαι, quod
est ab inusitato πήθω, pro quo in N. T.
Matth. 17, 12. μέλλει πάσχειν ὑπ' αὐτῶν,
patietur ab illis. Apoc. 2, 10. μέλλεις πά-
σχειν, patiēris. aor. 2. ἀτ. ἐπάθον, passus
sum, vel fui. Matth. 27, 19. 1. Pet. 2, 21.

καὶ Χριστὸς ἐπάθεν ὑπὲρ ἡμῶν, ἔ Chri-
stus passus est pro nobis. 1. Pet. 3, 18. ἔπαξ
περὶ ἁμαρτιῶν ἐπάθε, semel pro peccatis
passus est. Heb. 5, 8. ἀφ' ὧν ἐπάθε, Græ-
cismus, pro ἀπὸ τέτων, ἔ ἐπάθε, ex iis,
quæ passus est. 1. Thess. 2, 14. ὅτι ταυτὰ
ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς, quia eadem passi estis
etiam vos. Luc. 22, 15. πρὸ τῆ με παθεῖν,
ante me pati, hoc est, antequam patiar,
Act. 1, 3. μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν, post pas-
sionem ejus. Act. 9, 16. ὑπὲρ τῆ ὀνόματός
με παθεῖν, pro nomine meo pati. Præ-
perf. med. πέπονθα, à πονέω, per epenthe-
sin τῆ θ pro πέποννα. Heb. 2, 18. ἐν ᾧ γὰρ
πέπονθεν, quatenus enim passus est ἔc. Luc.
13, 2. ὅτι τοιαῦτα πεπόνθασιν, quod talia
passi sunt. Sic πέποσθε passi fuistis. ἰλιαδ.
γ. 99. ψ. 53. pro πεπόνησθε per syncopen à
πονέω, laboro. item tolero, sustineo. quæ
adscribo, ne quis putet derivationem τῆ πέ-
πονθα à præf. med. πέποννα nimis longè esse
petitam. ποθὲν πονήσας qui multa pas-
sus est.

Πάθος, εως, τὸ, affectus, Rom. 1, 26.
mollities, Col. 3, 5. morbus, 1. Thess. 4, 5.

Ἀπαθής, εος, ὁ, ή, proprie qui pati ne-
quit. item liber ab animi perturbatione.

Ἀπάθεια, ας, ή, affectuum vacuitas,
indolentia.

Δυσπάθεια, ας, ή, ægritudo. Aquila
Psalm. 73, 4.

Ευπαθέω, ὦ, bene est mihi, recte ha-
beo. Aquila Jobi 3, 26. καὶ ευπάθησα,
non bene fuit mihi. Incertus Psalm. 122,
6. καὶ ευπαθήσειαν (aor. 1. Æol. opt. ἀτ.)
οἱ ἀγαπῶντές σε, ἔ felices sint, qui
amant te.

Ευπάθεια, ας, ή, prosperitas, bonus
status. Incertus Psalm. 122, 7.

Ὁμοιοπαθής, εος, ὁ, ή, iisdem præditus
affectibus, Act. 14, 15. Jac. 5, 17. improprie
tribuitur terræ, Sap. 7, 3. ἔ exponitur
similiter passa, vel, quæ pariter erga omnes
affecta est.

Ὁμοιοπάθεια, ας, ή, affectuum simili-
tudo.

Ὁμοιοπαθέω, ὦ, similiter sum affectus.

Πάθημα, τος, τὸ, afflictio. Rom. 8, 18.

2. Cor. 1, 7. vitiosus affectus, Gal. 5, 24.

Παθητός, ες, ὁ, qui pati potest, (ἀπα-
θής.) item passurus, Act. 26, 23.

Κακοπαθής, εος, ὁ, ή, ærumnolosus.

Κακοπάθεια, ας, ἡ, vexatio, Jac. 5, 10.
 Κακοπαθῆω, ὦ, tolero labores. aor. 1.
 ἐκακοπάθησα. 2. Tim. 2, 3. σὺ ἔν κακοπά-
 θησον, tu ergo tolera labores. Affligor
 Jac. 5, 13. Symmachus Psalm. 128, 2. οἱ
 ἐσθίωντες τὸν ἄρτον κακοπαθόμενον, qui
 comedunt panem cum erumnis conjun-
 ctum.

Συγκακοπαθῆω, ὦ, particeps sum affli-
 ctionum, unā patior. aor. 1. συνεκακοπά-
 θησα, 2. Tim. 1, 8.

Μετριοπαθῆω, ὦ, idem quod συγκαθῆω
 Heb. 5, 2. condoleo, vel ut alii vertunt,
 quantum satis est, commiseror, vel pro mi-
 seria magnitudine commiseror.

Συμπαθῆς, ἔως, ὁ καὶ ἡ, mutuo mole-
 stiarum sensu affectus. 1. Petr. 3, 8.

Συμπαθῆω, ὦ, condoleasco. aor. 1. συνε-
 πάθησα, condolui, simul afflictus fui,
 unā passus sum, Heb. 4, 15. Ἔ c. 10, 34.
 τοῖς δεσμοῖς με συνεπαθήσατε, de vinculis
 meis mecum doluistis.

Προπάχω, ante patior. aor. 2. προέπα-
 θον, 1. Theff. 2, 2.

Συμπάχω, simul patior. Rom. 8, 17. ubi
 dicimur συμπάχαν τῷ Χριστῷ, pati cum
 CHRISTO. item aliorum calamitatibus
 afficior. 1. Cor. 12, 26. aor. 3. συνέπαθον.

† ΠΑΤΑΡΑ, ων, τὰ, Patara, civitas
 Lyciae, provinciae in Asia. Act. 21, 1. vide-
 tur vox composita ex πατέω, calco, ich tre-
 te. πάτος, ας, ὁ, callis, semita, ein Pfad, ἔ
 ἀρὰ, ας, ἡ, noxa, damnum, q. d. calcatrix
 noxarum, hoc est, noxiorum. Calepinus
 derivat à Pataro.

ΠΑΤΑΣΣΩ, percutio, (ab inusitato
 ΠΩ, unde est ΠΩ malleus, instru-
 mentum, quo ferimus) Apoc. 19, 15. F.
 πατάξω, percutiam, Matth. 26, 31. πατά-
 ξω τὸν ποιμένα, percutiam pastorem. Luc.
 22, 49. εἰ πατάξομεν ἐν μαχαίρᾳ; He-
 braismus, pro εἰ πατάξομεν τῇ μαχαίρᾳ;
 percutiemusne gladio? Præf. act. πεπάτα-
 χα. aor. 1. act. ἐπάταξα, percussit, Act. 12,
 23. ἐπάταξεν αὐτὸν ἄγγελος Κυρίου, per-
 cussit eum angelus Domini, Apoc. 11, 6. πα-
 τάξαι (a. 1. act. inf.) τὴν γῆν πάση πλη-
 γῇ, percutere terram omni plaga. Act. 12, 7.
 πατάξας (a. 1. act. part.) δὲ τὴν πλευρὰν
 τοῦ Πέτρου, pulsavit latus Petri, scilicet dor-
 mientis, ut excitaretur.

Α ΠΑΤΕΩ, ὦ, (q. d. βατέω, à βαίνω,
 vado, eo, quod est ab Hebr. venit.)
 calco, conculco, Luc. 10, 19. τῷ πατῶν
 ἐπ' αὐτῶν ὄφρων καὶ σκορπίων, calcandi serpen-
 tes ἔ scorpiones. Fut. 1. πατήσω, calcabo,
 Apoc. 11, 2. Præf. pass. πατέομαι, ἔμαι,
 calcor, Luc. 21, 24. ἔσται πατεμένη, concul-
 cabitur. aor. 1. pass. ἐπατήθην, conculca-
 tus fui, Apoc. 14, 20. ἐπατήθη ἡ ληνὸς
 ἔξω τῆς πόλεως, ἔ calcatus est lacus (scilicet
 torcularii preli) extra civitatem.

Πάτημα, ατος, τὸ, conculcatio. Ezech.
 34, 19. πρόβατά με τὰ πατήματα τῶν
 ποδῶν, oves meae, quae a pedibus concul-
 cantur.

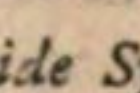
Πάτος, ας, ὁ, calcata & trita via, via
 publica, cuius affine est vocabulum Ger-
 manicum, ein Pfad.

Ἀποπατέω, calco. Esai. 63, 2. ἐνδύματα
 ας ἀποπατῶντος ληνόν, vestes tuae (sunt
 quasi) calcantis torcular.

Καταπατέω, ὦ, conculco, cum Accus. in
 medio augetur, Luc. 12, 1. Fut. καταπατή-
 σω. aor. 1. act. κατεπάτησα, Matth. 7, 6.
 μήποτε καταπατήσωσιν αὐτὰς, ne quando
 conculcent eas, scilicet margaritas. κατα-
 πατήσωσιν est 3. plur. aor. 1. act. subj. Heb.
 10, 29. τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας,
 (part. aor. 1. act.) qui filium Dei conculca-
 rit, hoc est, extreme contempserit, per meton.
 effecti. καταπατέομαι, ἔμαι, conculcor,
 Matth. 5, 13. καταπατέομαι ὑπὸ ἀνθρώ-
 πων, conculcari ab hominibus. aor. 1. pass.
 κατεπατήθην, conculcatus fui, Luc. 8, 5.
 καὶ κατεπατήθη, ἔ conculcatum fuit, nem-
 pe semen, quod cecidit secus viam.

Καταπάτημα, ατος, τὸ, conculcatio.
 Ezech 36, 4.

Καταπάτησις, εως, ἡ, idem. 2. Reg.
 13, 7.

Περιπατέω, ὦ, ambulo, Matth. 11, 5.
 χωλοὶ περιπατοῦσι, claudi ambulant. Act.
 3, 6. ἔγεραι (aor. 1. med. imper.) καὶ πε-
 रिπάτα, surge ἔ ambula. Act. 3, 12. πεποι-
 ηκόσι τῷ περιπατεῖν, iis, qui fecerunt am-
 bulare, Hebraismus, ad exprimendum ἵ in
 makor imperf. vide Syntaxin
 verbi cum infinitivo in Hebr. Grammatica
 Johan. Buxtorffii. περιπατοῦν, ambula-
 bam, Act. 14, 10. ἤδετο (imperf. ab ἕλ-
 λουμαι) καὶ περιπατεῖ, exsiliit ἔ ambu-
 lavit.

lavit. Fut. περιπατήσω, Apoc. 3, 4. περιπατήσασι μετ' ἐμῶ, ambulabunt mecum. Pro praet. περιεπάτηκα, usitatus est aor. 1. aet. περιεπάτησα, 1. Joh. 2, 6. καθὼς ἐκεῖνος περιεπάτησε, sicut ille ambulavit. Eph. 2, 2. ἐν αἷς ποτε περιεπατήσατε, in quibus peccatis olim ambulastis. Col. 3, 7. ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, in quibus vitis & vos ambulastis quondam. περιπατεῖν per Hebraismum ponitur pro vivere, sic Gen. 17. ambula in conspectu meo. 2. Thess. 3, 6. περιπατεῖν ἀτάκτως, ambulare inordinate, hoc est, dissolutè vivere. Sic 2. Joh. 6, 6. περιπατεῖν κατὰ τὰς ἐντολάς τῷ Θεῷ. 1. Joh. 2, 11. ἐν τῇ σκοτίᾳ περιπατεῖν, in tenebris, hoc est, in ignorantia versari. 2. Cor. 4, 2. περιπατῶντες ἐν καυχρίᾳ, ambulantes cum calliditate. Col. 4, 5. ἐν σοφίᾳ (hoc est, σοφῶς) περιπατεῖτε, sapienter vitam institute. Eph. 5, 15. ἀκριβῶς περιπατεῖτε, accuratè ambulate. Rom. 14, 15. εἰ ἐτι κατὰ ἀγάπην περιπατεῖς, non jam secundum charitatem ambulas, hoc est, te verè charitatis expertem esse demonstras, qui proximum ledis. Sic opponuntur κατὰ σάρκα περιπατεῖν & κατὰ πνεῦμα, secundum carnem ambulare & secundum spiritum. Rom. 8, 1. item περιπατεῖν ἐν φωτὶ & ἐν σκότει, ambulare in luce & in tenebris. 1. Joh. 1, 6. 7. Sine praepositione κατὰ vel ἐν. Act. 21, 21. τοῖς ἔθνεσι περιπατεῖν, secundum ritus ambulare, hoc est, observare ceremonias à Mose praescriptas.

Περιπατος, α, ὁ, deambulatio. Ezech. 42, 4.

Περιπάτημα, ατος, τὸ, idem. Symmachus Psalm. 73, 9.

Ἐμπεριπατέω, ὦ, inambulo, 2. Cor. 6, 16. ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς καὶ ἔμπεριπατήσω, habitabo in iis, & inambulabo, hoc est, protegam eos. Sic Apoc. 2, 1. FILIUS DEI dicitur περιπατῶν ἐν μεσῶ τῶν ἑπτὰ λυχνιῶν τῶν χρυσῶν, ambulans in medio septem candelabrorum aureorum, hoc est, circumambulando Ecclesias suas protegens, juxta promissionem Matth. 28, 20. Hoc sensu apud Homerum accipitur τὸ περιβῆναι, circumambulando protegere, ἱλιάδ. ε. 21. Sic ἀμφιβῆναι, ἱλιάδ. α. 37. ὃς χρύσῃν ἀμφιβέβηκας, qui urbem Chrysam tueris. ἀμφιβαίνω & περιβαίνω sunt ἰσοδυναμῶν-

τα. (τὸ περιπατεῖν tribuitur etiam Sata-na. Sed hic circumambulat, sicut lupus ovium septa, scilicet ut perdat, jugulet & devoret, 1. Pet. 5, 8.)

Συμπατέω, ὦ, conculco. 2. Reg. 7, 17.

ΠΑΤΗΡ, pater, ab Hebraea voce פֶּאֶר facta literarum metathesi, itemque ejusdem organi literarum mutatione, & addita in fine terminatione Gracorum τηρ. Matth. 23, 9. εἰς γὰρ ἐστὶ πατήρ, unus enim Pater est. Genit. τῷ πατέρω poëtice, in prosa verò & N. T. πατρός. Joh. 16, 28. ἐξῆλθον πατέρα τῷ πατρός, prodii à Patre. Dat. τῷ πατρί, in prosa πατρί. Joh. 14, 10. ἐγὼ ἐν τῷ πατρί, καὶ ὁ πατήρ ἐν ἐμοὶ ἐστὶ, ego in Patre, & Pater in me est. Acc. τὸν πατέρα tantum, (non πάτρα, ad differentiam vocis ἡ πάτρα, ας, patria.) Joh. 8, 41. ἕνα πατέρα ἔχομεν, unum Patrem habemus. Vocat. πάτερ, Joh. 17, 11. πάτερ ἅγιε, pater sancte. Atticè ὁ πατήρ, Luc. 10, 21. καὶ ὁ πατήρ, ὅτι ἔτως ἐγένετο εὐδοκία ἔμπροσθέν σου, verbotenus, profectò Pater, quia sic fuit beneplacitum coram te, hoc est, quia ita placuit tibi. Hebraismus, quo dicitur אָבִיךָ. Plur. num. οἱ πατέρες. Joh. 6, 31. Genit. τῶν πατέρων, Rom. 15, 8. ἐπαγγελίας πατέρων, promissiones patrum, hoc est, patribus factas. Heb. 11, 23. ἐκρύβη ὑπὸ τῶν πατέρων, occultatus fuit à parentibus, ubi hoc vocabulo etiam ipsa mater comprehendi videtur. Dat. τοῖς πατράσι, Heb. 1, 11. πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσι, olim Deus locutus patribus. Acc. τὰς πατέρας. Act. 3, 22. πρὸς τὰς πατερας εἶπε, ad patres, hoc est, majores nostros dixit. Voc. ὦ πατέρες, Act. 22, 1. ἄνδρες ἀδελφοὶ καὶ πατέρες, ἀκούσατέ με ἀπολογίας, viri fratres & patres, audite meam defensionem. Eph. 6, 4. οἱ πατέρες (Atticè pro ὦ πατέρες) μὴ παροργίζετε τέκνα ὑμῶν, vos patres, ne provocate ad iram liberos vestros.

Πατρικὸς, ἡ, ὄν, patrius, a, um, Gal. 1, 14. τῶν πατρικῶν με παραδόσεων, paternarum traditionum, hoc est, traditionum à patribus profectarum. Lev. 22, 13. οἶκος πατρικὸς, domus paterna.

Πάτριος, α, ὁ, ἡ, patrius, à patre vel patribus traditus, 2. Macc. 7, 8. τῇ πατρίᾳ φωνῇ, patria lingua.

Ὁμοπάτριος, α, ον, qui eundem patrem habet. *Levit. 18, 1. ἀλλήλῃ ὁμοπατρία, soror germana.*

Πατρῷος, idem, *Act. 24, 14. Ἔ c. 28, 17. Dicitur πατρῷος pro πατρώιος.*

Πατρία, ἄς, ἡ, familia. *Luc. 2, 4. Act. 3, 25.*

Ἀρχιπατριώτης, x, ὁ, idem quod πατριάρχης, princeps familiae. *Jos. 21, 1.*

Πατρις, ἰδος, ἡ, patria, *Matth. 13, 54. Luc. 4, 24. ἑδὲς προφήτης δεκτός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτῆς, nemo propheta acceptus ἐστὶν in patria sua. Patria ab Hebraeis vocatur ἡ γῆ τῆς γενέσεως, terra generationis. Gen. 31, 13.*

Ἀπάτωρ, ορ, ὁ, qui caret patre, *Heb. 7, 3.*

† ΠΑΤΜΟΣ, x, ἡ, Patmos, nomen insulae in Aegeo mari una τῶν σκορὰδων. Sunt in illo mari plurimae insulae admodum exiguae, quae Græco nomine dicuntur σκορὰδες, Latine Sporades, hoc est sparse seu disseminatae, ex quarum numero est hæc Patmus. Verum ἔτυμον ignoratur. Aliis videtur sic dicta q. πότμος, x, ὁ, fatum. ἄποτμος, infelix, cui fatum est adversum, cui reluctatur ἔ

Brachia qui contra torrentem extendere frustra

Nititur.

ex quorum conjectura dicitur πάτμος, q. d. fortunata. Malim à πάομαι, acquiro, vescor, unde est πάτμος per epenthesein τῆς τ. Sic ἀτμός, vapor, est ab ἄω, spiro. In nominibus propriis accentus, discriminis causa, solet retrahi, q. d. acquisitio, seu pabulum. *Apoc. 1, 9.*

† ΠΑΤΡΟΒΑΣ, α, ὁ, Patrobas. Nomen viri *Rom. 16, 14. ex πατήρ, pater, ἔ βαs, qui incessit. Est enim βᾶs, βᾶσα, βᾶν, aor. 2. part. act. à verbo βαίνω, incedo, eo. Ergo Patrobas sit, qui paternis insistit vestigiis. πατήρ verò dicitur ab Hebræo בן.*

† ΠΑΤΛΟΣ, x, ὁ, Paulus. Nomen Apostoli Latinum origine. Valet verò idem quod pusillus. Fuit binominis. Nam idem etiam dictus fuit Saul. *Hebr. שָׁאֻל Schaul, hoc est, petitus. Act. 2, 10. Ἔ c. 13, 9. à radice שָׁאֻל petivit, rogavit. Hic*

confitetur suam infirmitatem *Gal. 4, 13. qui quamvis neque externa valeret autoritate, neque eloquentia humana, tamen profundissime doctus fuit, omniumque illuminatissimus, ut ipsius testantur Epistole 2. Cor. 10, 10. 11. 12. A paucus sit pauxillus. à pauxillus verò Paullus. Paullus ergò Latine est valde parvus. Sed pro Paullus dicitur Paulus. Vide supra κηφᾶs. Fuit autem præter Apostolum ἔ alius Paulus ἀνδύπατος dictus, de quo Act. 13, 7.*

ΠΑΤΩ. Fut. σω. Præt. πέπαυκα, aor. 1. ἐπαύσα, facio cessare, finem impono, coërceo, sedo (ab Hebr. פָּאָח paah, cujus hiphil legitur *Deut. 32, 26. ἔ à lxx. subjicitur καταπαύσω, ab aliis παύσω, faciam cessare inter mortales memoriam eorum.*) In N. Test. semel legitur in activa forma, 1. *Pet. 3, 10. καυσάτω τὴν γλῶσσαν αὐτῆς ἀπὸ κακῆς, coërceat linguam suam à malo. Sæpe verò in forma media παύομαι cesso (pro quo Græcis etiam usitatum est λήγω) ἔ construitur cum part. non cum infin. more verborum cessandi & perseverandi. Eph. 1, 16. ἔ παύομαι εὐχαριστῶν, non desino gratias agere. Col. 1, 9. ἔ παύομεθα προσευχόμενοι, non cessamus orare. imperf. ἐπαύομην, cessabam. Act. 5, 42. ἔκ ἐπαύοντο διδάσκοντες, non cessabant docere. Fut. 1. med. παύσομαι, η, εται, destinam, Act. 13, 10. ἔ παύσῃ διατρέφων τὰς ὁδὰς Κυρίου, non cessabis pervertere vias Domini. 1. Cor. 13, 8. γλῶσσαι παύσονται, linguae cessabunt. Præt. pass. πέπαυμαι, destiti, 1. *Pet. 4, 1. πέπαυται ἁμαρτίας, destitit à peccato, ubi construitur cum Genit. aor. 1. med. ἐπαυσάμην, ω, ατο, destiti, cessavi, destii. Act. 20, 31. ἔκ ἐπαυσάμην μετὰ δακρύων νηθετῶν, non cessavi cum lacrymis monere. Luc. 5, 4. ὡς δὲ ἐπαύσατο λαλῶν, postquam verò cessavit loqui. Act. 21, 32. ἔκ ἐπαύσαντο τύποντες τὸν Παῦλον, non cessarunt cadere Paulum. absolute ponitur *Luc. 11, 1. ὡς ἐπαύσατο, postquam cessavit. Act. 20, 1. μετὰ δὲ τὸ παύσασθαι (aor. 1. med. inf.) τὸν θόρυβον, postquam verò cessavit tumultus.***

Παῦσις, εως, ἡ, requies. *Jerem. 48, 2.*

Παῦλα, ηs, ἡ, idem. 2. *Maccab. 4, 6.*

Ἀναπαύω, do requiem, concedo relaxationem, reficio, recreo. Fut. ἀναπαύσω. *Matth. 11, 28. καὶ γὰρ ἀναπαύσω ὑμᾶς, ἔ*

ego reficiam vos. a. i. aet. ἀνέπαυσα, recreavi, 1. Cor. 16, 18. ἀνέπαυσαν γὰρ τὸ ἐμὸν πνεῦμα, refocillarunt enim spiritum meum. Philem. v. 20. ἀνάπαυσόν (aor. i. aet. imper.) μετὰ τὰ σπλάγχνα ἐν Κυρίῳ, refocilla mea viscera in Domino, hoc est, Philemonem, prout Latini amicum vocant corculum, & Græci φίλον κάρα, dilectum caput. Præf. med. ἀναπαύομαι, requiesco, Luc. 12, 19. ἀναπαύε, φάγε, πίε, ἐνφραίνε, requiesce, ede, bibe, hilaris esto. Servator noster jubet discipulos suos, Matth. 26, 45. καθεύδειν καὶ ἀναπαύεσθαι, dormire & requiescere, idque κατ' ἐρωσίαν, ut quidam exponunt. Alii facta collatione cum Marc. 14, 37. & Luc. 22, 46. ajunt signum interrogationis hic omissum pro καθεύδετε τὸ λοιπὸν καὶ ἀναπαύεσθε; & hac per indicationem sic interpretanda, an jam dormitis & requiescitis? Præf. pass. ἀναπέπαυμαι, 2. Cor. 7, 13. ὅτι ἀναπέπαυται τὸ πνεῦμα αὐτῶ ἀπὸ πάντων ὑμῶν, quod refocillatus sit spiritus ejus ab omnibus vobis. Hic ἀπὸ ponitur pro ὑπὸ. aor. i. ἀνεπαυσάμην, requievi, Apoc. 6, 11. ἵνα ἀναπαύσονται, ut requiescerent.

Ἀνάπαυμα, ατος, τὸ, requies. Esa. C 28, 12.

Ἀνάπαυσις, εως, ἡ, requies, relaxatio, recreatio à labore, Matth. 11, 29. εὐρήσετε ἀνάπαυσιν ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν, invenietis requiem animabus vestris. ἔχειν ἀνάπαυσιν, requiem habere, quietē frui, Apoc. 4, 8. & c. 14, 11. ζητεῖν ἀνάπαυσιν, quærere requiem, Matth. 12, 43.

Διαναπαύω, requiescere facio, conolor. Genes. 5, 29. ἔτος διαναπαύσει ἡμᾶς ἀπὸ τῶν ἔργων ἡμῶν, hic consolabitur nos ab operibus nostris.

Ἐπαναπαύομαι, cum Dativo, acquiesco, Rom. 2, 17. ἐπαναπαύῃ τῷ νόμῳ, acquiescis in lege. 1. Macc. 12, 8. item requiesco, Luc. 10, 6.

Προαναπαύομαι, una cum aliquo quiesco, requiesco, Sap. 8, 16.

Συναναπαύομαι, unà refocillor, Rom. 15, 32. καὶ συναναπαύσωμαι (a. i. med. subj.) ὑμῖν, & unà refociller vobiscum. Construitur cum Dativo vi præpositionis σύν.

Διαπαύω, cello. Levit. 2, 13.

Καταπαύω, compesco, inhibeo, Act.

14, 18. μόλις κατέπαυσαν (3. pl. a. i. aet.) τὰς ὀχλὰς, vix inhibuerunt turbam. item intransitivè, requiesco, Heb. 4, 4. κατέπαυσεν (3. sing. a. i. aet.) ὁ Θεὸς ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἐβδόμῃ, requiebit Deus die septimo. & ibid. v. 8. transitivè, in requie collocasset.

Δυσκατάπαυτος, & ὁ, ἡ, qui vix sedari vel cessare potest; incessabilis, 3. Macc. 5. δυσκαταπαύσῳ βοῇ, incessabili clamore. Κατάπαυσις, εως, ἡ, requies, Heb. 3, 18. Κατάπαυμα, ατος, τὸ, idem.

Ἀκατάπαυστος, cessare nescius, 2. Pet. 2, 14. ἀκαταπαύστους ἀμαρτίας, qui à peccato desistere nequeunt.

† ΠΑΦΟΣ, & ἡ, Paphus. Civitas Cypri, quæ frequenti terræ motu collapsa, nunc tantum ruinarum ostendit vestigia. Act. 13, 6. 13. Affine est hoc nomen verbo παφλάζω, æstuo, ebullio, ferveo, proprieque de maris æstu dicitur per metaphoram. παφλάσματα, τὰ, dicuntur verba insolentia, sesquipedalia.

ΠΑΧΝΗ, ης, ἡ, pruina, ros congelatus, q. ἀπήγνομαι, compingo. Sir. 16, 29. ὡς χαμέριος πάχνη, sicut pruina hiberna.

Παχνόω, ὦ, congelo, gelu constringo. Παχνώδης, εἶδος, ὁ, ἡ, pruinofus.

ΠΑΧΥΣ, εἶα, ὁ, crassus, a, um, pinguis, obesus (ἀπήσσω, compingo, concretere facio, congelo.) παχῆα γαστήρ, obesus venter. in comp. παχύτερος, superl. παχύτατος. Hippoc. τὰ παχύτατα τῶν παιδίων pueri pinguiissimi.

Παχύνω, pinguefacio, obesum reddo. Fut. aet. παχυνῶ. παχύνομαι, pinguefio. Matth. 13, 15. Act. 28, 27. ἐπαχύνθη aor. i. pass. pinguefactum est cor, hoc est, stupidum, ineptum ad intelligenda mysteria regni cælorum.

Πάχος, εἶδος, τὸ, crassities, crassamentum, 2. Macc. 4, 41.

ΠΕΔΗ, ης, ἡ, pedica, compes, pedum vinculum, (ἀπῆς, ποδὸς, pes, q. d. πόδη) Marc. 5, 4. πέδας καὶ ἀλύσεις δέδωκεν, pedicis & catenis vinctum fuisse. Luc. 8, 29. πέδας φυλάσσειν, pedicis custodiri.

Χαροπέδα, manicæ, i. e. vincula manuum. Sir. 21, 19.

Πεδάω, ὦ, compedibus constringo.

ΠΕ΄.

ΠΕΔΟΝ, & τὸ, solum, terra. (ἀπὸ πῆδος, A
ubi pedem figimus.)

Πεδίον, & τὸ, campus, planities. Sirac.
24, 16.

Πεδίως, ἄδος, ἡ, planities, locus cam-
pestris. Symmachus Numer. 22, 1. Amos
6, 14.

Κράσπεδον, & τὸ, fimbria, ita dictum,
quasi κρεμᾶμενον εἰς πέδον, in terram de-
pendens. Marc. 9, 20. ἤψατο (aor. i. med.)
τῇ κράσπεδῃ, tetigit fimbriam seu extre-
mam vestimenti oram.

Πεδινός, ἡ, ὄν, campestris, e, Luc. 6, 17,
ἔσθῃ ἐπὶ τόπῳ πεδινῷ, stetit in loco cam-
pestri. scribitur ἔς πεδανός. Jer. 21, 13.

Περιπέδιнос, & ὁ, ἡ, campestris, campis
circumdatus. In plurali τὰ περιπέδινα,
scil. χωρία, loca campestria. Aquila.
Genes. 14, 3.

Ἰσόπεδος, & ὁ, planus. 2. Macc. 9, 14.
πόλιν ισόπεδον ποιῶν, urbem solo aquare,

Οικόπεδον, & τὸ, area domus, solum
supra quod domus diruta stetit aliquan-
do. Ps. 102, 7. Sir. 49, 15.

Στρατόπεδον, & τὸ, exercitus, q. d. στρα-
τός ἐν πέδῳ, exercitus in campo, Luc.
21, 20.

Στρατοπεδεία, ας, ἡ, castrorum meta-
tio, 2. Macc. 13, 14. Item, idem quod στρα-
τόπεδον.

Στρατοπεδέω, castra metor. Num.
24, 2.

Ἀναστρατοπεδεύω, castra moveo, re-
vertor cum exercitu. 2. Macc. 3, 35. ἀνα-
στρατοπέδευσε πρὸς τὸν βασιλέα, cum ca-
stris rediit ad regem.

Καταστρατοπεδέω, castra moveo ad-
versus, infesto cum exercitu invado, 2. Macc.
4, 22. Item, castra metor, Judith 3, 10.

ΠΕΖΑ, ης, ἡ, malleolus pedis, plan-
ta pedis, ἀπὸ πῆδος, pes.

Πεζός, & ὁ, pedes, itis, qui pedibus iter
facit. Sirac. 16, 11.

Πεζικός, ἡ, ὄν, pedestris. 1. Maccab.
4, 38.

Πεζέω, terra iter facio, opponitur navi-
gationi, Act. 20, 23. μέλλων πεζέειν, ter-
ρά iter factururus.

Πεζῇ, scilicet ὁδῷ, Matth. 14, 13. ἠκολ-
ούθησαν αὐτῷ πεζῇ, secuti sunt illum
terra, itinere terrestri, non mari. ponitur
Adν. unde hac duo opponuntur κατὰ διά-

λασσαν καὶ πεζῇ, mari ἔς terrā. πεζοί, pe-
dites, tamen interdum opponuntur etiam
equitibus. 1. Macc. 16, 7. καὶ τὰς ἱππεῖς
ἐν μέσῳ τῶν πεζῶν, ἔς equites in medio pe-
ditum. Apud Xenoph. ἡ πεζὴ δύναμις co-
pia pedestres, Fustbold. cui opponitur τὸ
ἱππικόν, scil. στρατεύμα, equitatus.

ΠΕΙΘΩ, persuadeo, suadeo, allicio,
(ab Hebr. פָּרַעַד persuadeo) propriè est
verbum forense, ἔς Advocatorum, quo di-
cuntur πείθειν κριτὰς, persuadere judici-
bus. Act. 26, 28. ἐν ὀλίγῳ με πείθεις, pro-
pmodum seu serè mihi persuades, seu me
allicis. (Græci aliàs dicunt ὀλίγῳ δὶω πεί-
θεσθαι, opus habeo parum persuadere)
Act. 28, 23. πείθων (part. pres. act.) αὐ-
τὰς τὰ περὶ τοῦ Ἰησοῦ. Hic regit gemi-
num Accusativum. imperf. ἐπαθον, per-
suadebam, Act. 13, 43. ἐπαθον αὐτὰς, per-
suadebant iis. F. act. πείσω. Matth. 28, 14.
ἡμεῖς πείσομεν αὐτὸν, nos persuadebimus
illi. 1. Job. 3, 19. πείσομεν τὰς καρδίας
ἡμῶν, secunda reddemus corda nostra. Præt.
act. πέπεικα. a. i. act. ἐπείσα, persuasi,
Matth. 27, 10. ἐπείσαν τὰς ὄχλους, per-
suaserunt turbæ, seu incitarunt turbam.
Præt. pass. πείθομαι, pareo, obedio, Gal.
3, 1. τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι, veritati
non parere. Act. 26, 26. ἔς πείθομαι ἑδὲν,
nequaquam mihi persuadeo. imperf. ἐπα-
θόμην, credebam, Act. 5, 36. 37. assentie-
bar, Act. 28, 24. καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο, οἱ δὲ
ἠπίσαν, alii quidem assentiebantur, alii
non credebant, hoc est, non assentiebantur.
Præt. pass. πέπεισμαι, persuasus sum, per-
suasum habeo, certus sum. Rom. 8, 38. ἔς
c. 15, 14. πεπεισμένῳ, η, ὄν, persuasus.
Luc. 20, 6. Heb. 6, 9. πεπεισμεθα δὲ περὶ
ὑμῶν τὰ κρείττονα, nobis verò persuasimus
de vobis meliora. aor. i. pass. ἐπείσθην, as-
sensus sum, Act. 5, 39. ἐπείσθησαν δὲ αὐ-
τῷ, assensi sunt illi. Act. 17, 4. καὶ τινες
ἐξ αὐτῶν ἐπείσθησαν, ἔς quidam eorum
crediderunt. Act. 23, 21. ἵνα μὴ πείσθῃς
(aor. i. pass. subj.) ne assentiaris. Heb.
11, 13. πείσθέντες, postquam crediderunt.
Fut. i. pass. πείσθήσομαι, credam, Luc. 16,
31. πείσθησονται, credent. Præt. med. πέ-
ποιθα, confido. Matth. 27, 43. πέποιθεν
ἐπὶ τὸν Θεόν, confisus est Deo. Rom. 2, 19.
πέποιθας τε σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν,
confi-

confidisque te ducem esse cætorum. Gal. 5, 10. πέποιθα εἰς ὑμᾶς pro ὑμῖν, confido vobis, Hebraïf. vel pro ἐν ὑμῖν, quæ syntaxis legitur Phil. 3, 3. Ps. 146, 3. μὴ πεποιθᾶτε ἐπ' ἄρχοντας, nolite confidere principibus. Philem. 6. 21. πεποιθὼς τῇ ὑπακοῇ σου, fretus obsequio tuo. Heb. 2, 13. ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ, fretus ero ipso. Luc. 18, 9. τὰς πεποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς, confisos sibi ipsis. Phil. 1, 6. πεποιθὼς αὐτὸ τῷτο, persuasum habens hoc ipsum, ubi construitur cum accus. Infin. πεποιθέναι, confidere, Phil. 3, 4. plusq. perf. ἐπεποιθάν, Luc. 11, 22. ἐφ' ἣ ἐπεποιθαί, scilicet πανοπλίᾳ, quâ armatura confidebat seu nitebatur. Bar. 3, 17. ὧ ἐπεποιθίσαν οἱ ἄνθρωποι, cui confisi fuerant homines. Notetur Syntaxis πεποιθέναι τινὶ, ἐπὶ τινά, ἐπὶ τινι, ἐν τινι, εἰς τινά. Hinc est

Πεποιθήσις, εὖς, ἡ, fiducia, Eph. 3, 12. Phil. 3, 4.

Πεποιθότως, adv. confidenter. Jerem. 32, 16.

Πασμυνή, ἡς, ἡ, persuasio, item credulitas, seductio, seu inductio in errores, quo sensu accipitur Gal. 5, 8.

Ἀπειθής, ἐϛ, ὁ, inobediens, refractarius, Act. 26, 19. ἀπειθής τῇ ὁπτασίᾳ, rebellis visioni. Rom. 1, 30. γονεῦσιν ἀπειθεῖς, parentibus immorigeri.

Ἀπειθεία, ας, ἡ, aut consideratur in intellectu, quum quis doctrinæ veritatis assentiri renuit. Act. 14, 2. Joh. 3, 36. aut in voluntate, ὧ dicitur contumacia, Eph. 2, 2. υἱοὶ τῆς ἀπειθείας, Hebraïsm. pro υἱοὶ ἀπειθεῖς, filii inobedientes.

Ἀπειθέω, ὦ, non credo, cum Dat. Joh. 3, 36. ὁ δὲ ἀπειθῶν τῷ υἱῷ, qui non credit filio, ubi τὸ πιστεύειν καὶ τὸ ἀπειθεῖν opponuntur, tanquam contraria. unde liquet ἀπειθέω eo in loco nihil aliud significare, quàm non credere. imperf. ἡπειθεόν, αν, Act. 19, 9. καὶ ἡπειθάν κακολογῶντες τὴν ὁδόν, ὧ parere volebant, malè loquentes de via illa. aor. 1. ἡπειθήσα, non obedivi, Rom. 11, 30. 31. ἡπειθήσατε (2. pl. aor. 1. act.) τῷ θεῷ, non obedivistis Deo. Hebr. 11, 31. ἔ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασιν, (part. aor. 1. act. dat. pl.) non periit cum iis, qui non obedierant.

Ευπειθής, ἑς, ὁ, ἡ, obsequiosus, Jac. 3, 17.

Ἀναπειθῶ, persuadeo, cum Acc. Act. 18, 13. 1. Macc. 1, 12. ἀνέπεισαν (3. pl. a. 1. ind. act.) ποῦλ' ας, persuaserunt multis.

Συμπείθω, una persuadeo; persuadeo, 2. Macc. 13, 26.

Πιθανός, ἡ, ὁν, persuasorius, persuadendi vim habens.

Πιθανῶς, probabiliter; pro πιθανὸς seu πειθανὸς legimus in N. T. per syncopen πειθός. 1. Cor. 2, 4. καὶ ἐν πειθοῖς ἀνθρώπων σοφίας λόγοις, non in persuasoriis humanæ sapientiæ verbis. Attamen melius sic verti videtur in persuasionibus, nempe humanæ sapientiæ verbis, ubi post πειθοῖς est κόμμα, ὧ seqq. adduntur per appositionem: atque ita juxta hanc versionem πειθοῖς est dativus pl. à singulari ἡ πειθῶ, ὁ ὧ ες, suadela, persuasio, videatur Eusebius in initio Evangel. preparat. nec non versio Syriaca, ὧ Arabica.

ΠΕΙΝΑ, ης, ἡ, fames (ἀπείνομαι.)

Πεινάω, ὦ, esurio. Phil. 4, 12. χορτάζεσθαι καὶ πεινᾶν, saturari ὧ esurire. Fut. act. πεινάσω. Apoc. 7, 16. ἔ πεινάσασιν ἔτι, non esurient amplius. aor. 1. act. ἐπεινάσα, esurivi. Matth. 25, 42. Joh. 6, 35. καὶ μὴ πεινάσῃ (aor. 1. act. subj.) nequaquam esurierit. [valde desiderare, sensu metaphorico. Matth. 5, 6. Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν δικαιοσύνην: Beati qui sitiunt ὧ esuriunt justitiam. Adde Pfochenii Diatr. 5. 64. Lamb. Bos Observ. c. 21.]

Πρόσπεινος, ας, ὁ, famelicus, qui esurit, Act. 10, 10.

ΠΕΙΡΑ, ας, ἡ, experimentum, periculum, (ἀ πείρω transeo) Heb. 11, 29. ἡς πείραν λαβόντες, cujus facto periculo. ibid. 6. 36. πείραν λαβεῖν μασίγων, experiri flagra.

Ἀπειρος, ὁ καὶ ἡ, rudis, Hebr. 5, 13.

Πολύπειρος, ας, ὁ, ἡ, qui multa tentavit, peritus, callidus. Sir. 24, 22.

Πολυπειρία, ας, ἡ, multarum rerum experientia, Sap. 8, 9.

Πειράζω, tento, experior, Sir. 12, 26. ἀξίαν θεῷ κρίσιν πειράσσει, justum Dei judicium experientur. sæpius ponitur in vitio pro insidiosa exploratione, quod Satana ὧ malorum proprium est, ut Jac. 1, 13. πειράζει γὰρ αὐτὸν ἡ δέναν, tentat enim is nullum, scilicet ad malum. Marc. 12, 15.

τί με πειράζετε; *Quid me tentatis?* *Diabolus dicitur ὁ πειράζων, Matth. 4, 3. idem quod*

Πειρασῆς, ὅ, infidiosus explorator. participium ponitur pro nomine. imperf. ἐπειράζων, tentabam. *Act. 16, 7. ἐπειράζων (3. pl. imperf.) κατὰ τὴν βιθυνίαν πορεύεσθαι, tentabant ire, hoc est, utrum ire possent Bithyniam versus. F. πειράσω, tentabo, aor. 1. ἐπείρασά, as, ε, tentavi, temere & incredulitate Deum ad iram provocavi. 1. Cor. 10, 9. (ἐπείρασαν, 3. plur. aor. 1. act.) tentarunt. Heb. 3, 9. ἐπείρασάν με ὁ πατέρες ὑμῶν, tentarunt me patres vestri. Act. 5, 9. πειράσαι τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ, tentare Spiritum Domini. πειράζομαι, tentor, Jac. 1, 13. ἀπὸ Θεοῦ πειράζομαι, à Deo tentor. ἀπὸ pro ὑπὸ hic ponitur. Marc. 1, 13. πειραζόμενος ὑπὸ τῷ σατανᾷ, tentatus à Satana. Præt. πεπείρασμαι, tentatus fui, aor. 1. ἐπείραδην, idem, Heb. 11, 37. ἐπείραδισαν, tentati fuerunt. Fr. Jun. legit ἐπυράδισαν, cremati fuerunt. Gal. 6, 1. μὴ καὶ σὺ πειραδῆς, ne & tu tenteris. Matth. 4, 1. πειραδῆναι pro τῷ πειραδῆναι ἕνεκα, ut tentaretur. πειράζω etiam idem est, quod δοκιμάζω, exploro. In bonam partem accipitur 2. Cor. 13, 5. εἰ αὐτοὶ πειράζετε, vos ipsos explorate. Hoc sensu etiam Deo tribuitur Gen. 22, 1. ὁ Θεὸς ἐπείραξε τὸν Ἀβραάμ. Deus tentabat Abrahamum. aor. 1. med. ἐπείρασάμην, ω, ατο, Apoc. 2, 2. ἐπείρασω, (2. sing. a. 2. med. ind.) exploraveris.*

Καταπειράζω, tento, exploro, 2. Macc. 13, 18.

Πειράω, ὦ, conor, tento. *Act. 24, 6. τὸ ἱερόν ἐπείρασε βεβηλώσας, templum conatus est profanare. præf. med. πειράομαι, ὦμαι, idem, Act. 9, 26. ἐπειράτο (imperf. med.) κοῦσθαι τοῖς μαθηταῖς, conabatur se adungere discipulis. Act. 26, 21. ἐπειρῶντο (με) διαχειρίσασθαι, conabantur me interficere.*

Πειράτης, ὁ, pirata. *Jobi 25, 3. Φῶγες εἰνάλιοι, fures marini, vocantur οἱ πειράται à ποῖτα. vide supra λαία.*

Πειρατεύω, tento. *Genes. 49, 19.*

Πειρατήριον, ὁ, tentatio. *ibid.*

Πειρασμός, ὁ, tentatio, *Matth. 6, 13. 1. Cor. 10, 13. πειρασμός ὑμῶν ὅτι ἐκ ἐλθῇ, εἰ μὴ ἀνθρώπινος, tentatio vos non cepit,*

nisi humana. experimentum. Gal. 4, 14. 1. Pet. 4, 12. πρὸς πειρασμὸν ad vestri experimentum.

Ἀπειρία, as, ἡ, imperitia. *Symmachus. Psalm. 69, 6.*

Ἀπειράσθω, qui tentari nequit, intentatus, *Jac. 1, 13.*

Ἀποπειράομαι, ὦμαι, tento. *Proverb. 16, 29. ἀνὴρ παράνομος ἀποπειράται φίλων, vir legum transgressor tentat etiam amicos.*

Ἐκπειράζω, tento, *Matth. 4, 7.*

Π Ε Ι Ρ Ω, transadigo, item transeo. *B Fut. περῶ. Præt. πέπαρκα. aor. 1. ἐπείρα. Præt. med. πέπορα, unde est*

Πόρος, ὁ, meatus, via, vadum, transitus.

Πορίζω, præbeo; acquiro, *Sap. 15, 12. ἐκ κακῶ πορίζειν, ex malo acquirere, i. e. malis artibus rem familiarem augere. Fut. πορίσω. Præt. πεπόρικα.*

Πορισμός, ὁ, quæstus, *1. Tim. 6, 5.*

Ἀναπείρω, idem quod πείρω. 2. Macc. 2, 12. 22. ὥστε ταῖς τῶν ξιφῶν ἀκμαῖς ἀναπείρεσθαι, ut gladiatorum mucronibus conficerentur.

Εμπειρος, ὁ, ἡ, peritus.

Ἐμπειρία, as, ἡ, peritia, experientia.

Ἐμπειρικός, ὁ, Empiricus, medicus qui ab experimentis solum medicinam novit & tractat.

Περιπείρω, transfigo. aor. 1. act. περιέπειρα, *1. Tim. 6, 10.*

Πορεύομαι, iter facio, (idem quod πορείαν ποιῶμαι, quæ phrasis legitur *Luc. 13, 22. Joh. 11, 11. πορεύομαι, ἵνα ἐξυπνίσω αὐτόν, ab eo, ut e somno eum excitem. præf. in med. πορεύ, abi, Joh. 4, 50. & Joh. 8, 11. πορεύ, καὶ μηκέτι ἀμάρτανε, abi, & ne amplius pecca. Act. 24, 25. τὸ νῦν ἔχον πορεύ, ut nunc se res habent, abi. Luc. 9, 53. τὸ πρόσωπον αὐτῶν ἦν πορευόμενον (pro πορευομένῳ) facies ejus erat euntis. imperf. med. ἐπορευόμην, ὁ, ετο, ibam. Luc. 19, 28. ἐπορεύετο ἔμπροσθεν, precedebat, antegrediebatur, præibat. Act. 8, 39. ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτῶν χαίρων, pergebat igitur in via sua gaudens. Præt. pass. πεπόρευμαι, ivi, à 3. sing. πεπόρευται est*

Πορευτός, ὁ, meabilis, per quem transiri potest. 2. Macc. 5, 21. τὸ πῆλαγος πορευτὸν θέσθαι, mare meabile reddere. *Mich.*

Mich. 2, 7. ὁρδοὶ πεπόρευνται, rectè ambulaverunt. 1. Pet. 4, 3. πεπορευμένοις ἐν ἀσελγείαις, qui incessim in libidinibus. Gen. 31, 30. πεπόρευσο (præt. pass. imper.) vade. aor. 1. pass. ἐπορεύθην, profectus sum, Joh. 8, 1. ἐπορεύθη εἰς τὸ ὄρος, abiit ad montem. in imper. πορεύθητι, abi, Act. 28, 26. Fut. πορεύσομαι, proficiscar, Luc. 15, 18. πορεύσομαι πρὸς τὸν πατέρα μου, proficiscar ad patrem meum.

Πόρευσις, εὐς, ἡ, ambulatio. Gen. 33, 14.

Πορεία, ας, ἡ, via, iter. Jac. 1, 11.

Πορῆον, &, τὸ, vehiculum. Genes. 45, 17.

Διαπορεύομαι, transeo, Rom. 15, 24. ἐλπίζω γὰρ διαπορευόμενος θεάσασθαι ὑμᾶς, spero enim fore, ut transiens visam vos. Luc. 13, 22. διεπορεύετο κατὰ πόλεις, peragrabat singulas urbes. Act. 16, 4. διεπορεύοντο τὰς πόλεις, transibant urbes.

Ἐισπορεύομαι, ingredior, Marc. 1, 21. Ἐ c. 7, 19. Act. 28, 30. εἰσπορεύεσθαι εἰς πόλιν, ingredi civitatem. Marc. 1, 21. Ἐ εἰς κώμην, vicum, Marc. 11, 2. εἰς τὸ ἱερόν, sanctum. Act. 3, 2. πρὸς αὐτὸν scilicet Παῦλον, Act. 28, 30. De Saule converso legitur Act. 9, 28. καὶ ἦν μετ' αὐτῶν εἰσπορευόμενος καὶ ἐκπορευόμενος, ἔ erat cum iis ingrediens ἔ exiens. Hebraismus, hoc est, cum illis versabatur. imperf. εἰσεπορευόμην, &, ετο, intrabam, Marc. 6, 56.

Παρεισπορεύομαι, juxta vel clam ingredior, 2. Macc. 8, 1. παρεισπορευόμενοι λεληθότως τὰς κώμας, ingredienties latenter vicos.

Ἐκπορεύομαι, egredior, Marc. 7, 19. 21. imperf. ἐξεπορευόμην, &, ετο, exhibam, Matth. 3, 5. τότε ἐξεπορεύετο πρὸς αὐτὸν ἱεροσόλυμα, tunc egrediebatur ad ipsum Hierosolyma. Marc. 11, 19. ἐξεπορεύετο ἔξω τῆς πόλεως, egressus est extra urbem. Eph. 4, 29. πᾶς λόγος σαπρὸς ἐκ τῆς σόματος ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω, nullus sermo putris ex ore vestro egreditor. [Phrasis hæc ἐκπορεύθαι ἐκ vel διὰ σώματος, est mandare, loqui, ex Hebraismo פהו נשׁו. Thren. 3, 38. Jesa. 45, 23. 55, 11. Ergo πᾶν ῥῆμα ἐκπορευόμενον διὰ σώματος θεῶ, est unaquavis res, quam Deus jussit saturare homines, vel destinavit, ut hominem saturaret.]

Συνεκπορεύομαι, simul egredior. Judio. 11, 3.

A Ἐπιπορεύομαι, proficiscor, Luc. 8, 4. At 2. Macc. 2, 28. ἐπιπορεύεσθαι τοῖς ὑπογραμμοῖς τῆς ἐπιτομῆς, est, quasdam rerum delineationes sequi, rem delineare ἔ compendio tradere.

Καταπορεύομαι, proficiscor deorsum, descendo, 2. Macc. 11, 30.

Ἀπορῆ, &, ὁ, ex α priv. ἔ πόρος, &, ὁ, via, transitus, meatus, ubi non datur transitus, ubi via est interclusa. propriè de corpore. per metaphoram verò transfertur ad animum perplexus, dubius, item pauper, cum Genit.

B Ἀπορία, ας, ἡ, consilii inopia, Luc. 21, 25.

Ἀπορέω, propriè ad angustias, ex quibus me explicare nequeo, redactus, hæsitō præf. med. ἀπορέομαι, ἔμαι, dubito. Gal. 4, 20. Act. 25, 20. ἀπορέμεν ἔ εἰς τὴν περὶ τέττ ζήτησιν, incertus autem ego super ejusmodi questione.

Ἐξαπορέομαι, ἔμαι, prorsus hæreo, planè anxius & perplexus sum. 2. Cor. 1, 8. ὥς ἐξαπορηθῆναι (aor. 1. pass. inf.) ἡμᾶς καὶ τῶ ζῆν, scilicet ἐνεκα, adeo ut prorsus animi penderemus, etiam quod ad vitam.

Διαπορέω, ὦ, ambigo, hæsito, in imperf. act. διηπόρην. Luc. 9, 7. καὶ διηπόρε (3. sing. imperf. act.) ἔ hæsitabat, Act. 10, 17. ὥς δὲ ἐν ἑαυτῷ διηπόρε ὁ Πέτρος, quum autem apud se ambigeret Petrus. διαπορέομαι, ἔμαι, medium, idem significat, Luc. 24, 4. ἐν τῷ διαπορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τέττ, in hæsitare eas de hoc, hoc est, dum ea in re hæsitarent.

Ἐμπορῆ, &, ὁ, q. d. ὁ ἐν πόρῳ scilicet ὦν, qui semper est in via, Rauffmann, Rauffmann, mercator, Matth. 13, 13. 45. ἔμποροι τῆς γῆς, mercatores terræ. Apoc. 18, 3. 11. 15.

Ἐμπορία, ας, ἡ, mercatura, Matth. 22, 5.

Ἐμπορίον, &, τὸ, mercatus, forum nundinarium, Joh. 2, 16.

Ἐμπορεύομαι, mercor, negotior, Jac. 4, 3. ἐμπορευσόμεθα, negotiabimur. Mercatores igitur nomen habent à peragrandō, trajiciendo, ἔ proficiscendo, quippe qui merces important ἔ exportant.

Ἐυπορος, pervius, item dives, item facilis.

Ευπορία, ας, ἡ, divitiæ, facultates, *Act.* 19, 25.

Ευπορέομαι, ἔμαι, suppetit mihi, *Act.* 11, 29. καθὼς ἠυπορεῖτό τις, (*augmentum Atticum*) prout cuique suppetebat.

Μεσοπόρος, α, ὁ, per medium iter ingrediens, per medium transiens.

Μεσοπορέω, ὦ, per medium transeo, medium iter teneo, *Sir.* 31, 24. *Ex μέσος, medius, ἔς πόρος, transitus, ἀ πείρω.*

Ὀδοιπόρος, α, ὁ, q. d. itinerans. *Latine iter faciens, viator. Jud.* 19, 17.

Ὀδοιπορία, ας, ἡ, iter. *Joh.* 4, 6. κεκοπιακῶς ἐκ τῆς ὁδοιπορίας, fessus ex itinere. *B*

Ὀδοιπορέω, ὦ, iter facio, *Act.* 10, 9.

Παραπορέομαι, prætergredior, *Matth.* 27, 39. uná iter facio, *Marc.* 9, 30. παρεπορεύοντο διὰ τῆς Γαλιλαίας, uná iter faciebant per Galileam. proximè iter facio, *Marc.* 11, 20.

Περιπορέομαι, transeo.

Ἐκπεριπορέομαι, pertranseo. *Josue* 15, 3.

Ποντοπορέω, ὦ, in mari eo, navigo. *Prov.* 30, 19. ναῦς ποντοπορεῖσα.

Προπορέομαι, præcedo, *Luc.* 1, 76. προπορεύση (3. sing. fut. 1. med. indic.) γὰρ πρὸ προσώπῃ κυρίου, præibis enim ante faciem Domini. *C*

Προσπορέομαι, cum Dativ. accedo, *Marc.* 10, 35.

Συμπορέομαι, uná proficiscor, *Luc.* 7, 11. συναπορεύοντο (3. pl. imperf. med.) αὐτῷ, uná cum illo ibant. convenio, *Marc.* 10, 1. καὶ συμπορεύονται πάλιν ὄχλοι πρὸς αὐτόν, ἔς συνένιτ rursus turba ad eum.

ΠΕΛΑΓΟΣ, ιος, τὸ, (ἀ πλέω, navigo ἔς ἄγω duco, vel ab Hebr. *פֶּלֶג* péleg, alveus aquarum. vel ut *Bectm.* q. πέλας τῆς γῆς. *D*

Quoniam maribus circumfluit orbis.)

pelagus, maris profunditas, *Matth.* 18, 6. ἐν τῷ πελάγῃ τῆς θαλάσσης, in profunditate maris. *Latine est g. m. ἔς n.*

ΠΕΛΑΣ, Adv. propè, idem quod ἐγγύς. ὁ πέλας scilicet ὢν vicinus, proximus. *Prov.* 27, 2. ἐγκωμιαζέτω σε ὁ πέλας, laudet te proximus.

Διαπελάζω, transeo. *Aquila Ps.* 90, 10.

Πλησίον idem, est adv. *Joh.* 4, 5. πλησίον τῆς χωρῆς, prope prædium. ὁ πλησίον scilicet ὢν, proximus, qui nos attingit. *Luc.* 10, 29. τίς ἐστὶ μου πλησίον; Quis est meus proximus? Genit. τῆς πλησίον, proximi. Dat. τῷ πλησίον, proximo, *Rom.* 13, 10. ἡ ἀγάπη τῷ πλησίον κακὸν ἐκ ἐργάζεται, charitas proximum non afficit malo. Accus. τὸν πλησίον. *Matth.* 22, 39. ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου, diliges proximum tuum.

Πλησιάζω, appropinquo, converſor, *2. Macc.* 6, 4.

Παραπλησίως, consimiliter, *Hebr.* 2, 14.

Παραπλήσιον, proximè cum Dat. *Phil.* 2, 27. ἡθάρνησε παραπλήσιον θανάτῳ, agrotabit proximè mortem, lethali correptus fuit morbo.

ΠΕΛΕΚΑΨ, ἄνος, ὁ, pelicanus. *Levit.* 11, 18. Habetur etiam πελεκᾶνος, α, ὁ, *Aquila Zeph.* 2, 14.

ΠΕΛΕΚΤΗΣ, εως, ὁ, (ab Hebr. *פֶּלֶח* palách diffecare. *Latine securis à secando. Germanicè* *Ux* affine *Græco* ἀξίλην ab ἀξω frangam.) securis, bipennis. *Epist. Jer.* 6, 15.

Πελεκίζω securi ferio, *Apor.* 20, 4. τὰς ψυχὰς τῶν πεπελεκισμένων, (part. præter. pass.) animas securi percussorum.

Πέλυσ, υκος, ὁ, securis, *Ezech.* 9, 2.

Ἀπελέκητος, ὁ, ἡ, non edolatus. *1. Reg.* 10, 17, 12.

ΠΕΛΙΔΑΝΟΣ, ἡ, ὢν, livens. *Prov.* 23, 29.

ΠΕΛΤΗ, ης, ἡ, pelta, scutum, qualè *Macedones præcipue utebantur. Ezech.* 27, 10.

Πελταστής, ὁ, ὁ, scutatus. *2. Paral.* 14, 8.

ΠΕΜΠΩ, mitto, (affine Hebr. *פָּעַם*) *Joh.* 20, 21. καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς, ἔγω mitto vos. *Act.* 25, 25. ἔκρινα πέμπειν αὐτόν, decrevi eum mittere. Fut. πέμψω. *Luc.* 20, 13. πέμψω τὸν υἱόν μου, mittam filium meum. aor. 1. ἔπεμψα, misi. *Col.* 4, 8. ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς, quem misi ad vos. aor. 1. imper. πέμψον, mitte. *Luc.* 16, 24. subj. *Luc.* 16, 27. ἵνα πέμψῃς αὐτόν, ut mittas eum. aor. 1. inf. πέμψαι, mittere, *Luc.* 20, 11. προσέθετο πέμψαι ἄλλον δούλον, perrexit mittere alium servum. missurum esse, *Phil.* 2, 16. enallage tempo-

temporis. part. aor. i. πέμψας, Joh. 8, 18. Genit. τῷ πέμψαντος, Joh. 9, 4. Dat. τῷ πέμψαντι, Joh. 5, 24. Acc. τὸν πέμψαντα, Joh. 12, 45. Ec. Nom. pl. οἱ πέμψαντες, Act. 19, 31. Gen. τῶν πέμψαντων. Dat. τοῖς πέμψασιν, Joh. 1, 22. Ec. πέμπομαι, mitto, Luc. 7, 10. καὶ ἀποστέλλαντες οἱ πεμφθέντες, (aor. i. pass.) Et reversi, qui missi erant. perf. med. πέπομπα, unde

Πομπή, ἡς, ἡ, missio, pompa, solenne spectaculum in modum triumphi. Hinc verbum

Πομπεύω, transmitto, transveho; pompam duco, triumpho, Sap. 4, 2. σεφάνη-Φορῶσα πομπεύει, coronam gestans triumphat. 2. Macc. 6, 7. πομπεύειν τῷ Διονύσῳ, pompam agere Libero.

Ἀναπέμπω, remitto. Philem. 8, 22. ὃν ἀνέπεμψα, quem remisi.

Ἀποπομπή, ἡς, ἡ, emissio. Levit. 16, 10.

Ἀποπομπᾶιος, ὁ, ὁ, hircus emissarius, qui in festo magno expiationis in desertum mittebatur. Levit. 16, 8. 9.

Διαπέμπω, dimitto. Proverb. 16, 28.

Ἐισπέμπω, immitto, submitto. 2. Macc. 13, 20. τοῖς δὲ ἐνδόν τὰ δεόντα εἰσέπεμψε, illis autem, qui erant intus, necessaria submitit.

Ἐκπέμπω, emitto. aor. i. ἐξέπεμψα, emisit, Act. 17, 10. part. a. i. pass. ἐκπεμφθεὶς, Act. 13, 4. ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τῷ πνεύματι τῷ ἁγίῳ, emissi à Spiritu Sancto.

Προεκπέμπω, deduco. 2. Sam. 19, 31.

Ἐμπέμπω, immitto. Nehem. 2, 5.

Ἐπιπέμπω, immitto. a. i. inf. ἐπιπέμψαι, Sap. 11, 17.

Μεταπέμπομαι, accerso, Act. 24, 26. aor. i. pass. μετεπέμφθην, unde participium (Act. 10, 29.) ἦλθον μεταπεμφθεὶς, veni accersus. Pro Fut. i. med. μεταπέμφομαι legitur μετακαλέσομαι, accersam, cum Accus. Act. 24, 25. aor. i. med. μετεπεμψάμην, accersivi, Act. 24, 24. μετεπέμψατο τὸν Παῦλον, accersivit Paulum: in aor. i. med. imper. μεταπέμψαι, accersere, Act. 10, 5. in subj. aor. i. μελαπέμψωμαι, Act. 25, 3. in a. i. med. inf. μελαπέμψαδαι, accersere. Act. 10, 22.

Παραπέμπω, prætermitto; deduco, comitor. Unde

Παραπομπή, ἡς, ἡ, deductio, comitatus, 1. Macc. 9, 37. μετὰ παραπομπῆς με-

γάλης, cum comitatu magno. Item, ambitio, pompa.

Προπέμπω, deduco, Act. 21, 5. προπεμπόντων ἡμῶς πάντων, deducuntibus nos omnibus. imperf. προπεμπον, Act. 20, 38. aor. i. προέπεμψα, deduxi. in a. i. act. imper. πρόπεμψον, Tit. 3, 13. deducendum cura. 1. Cor. 16, 11. προπέμψατε δὲ αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ, deducite verò eum cum pace, hoc est, saluum Et incolumem. 1. Cor. 16, 6. προπέμψητε (2. plur. a. i. act. subj.) prosequamini. In passiva forma legitur, Act. 15, 3. προπεμφθέντες, deducti.

Συμπροπέμπω, comitor. Genes. 12, 20.

Προσπέμπω, insuper mitto ad; vel simpliciter, mitto ad.

Συμπέμπω, unà mitto, 2. Cor. 8, 18. aor. i. συνεπέμψαμεν, unà misimus, tantum bis legitur.

ΠΕΝΘΟΣ, εὖς, τὸ, luctus, (q. d. πόνθος, ἀπέπονθα passus sum: Et verè luctus est grave pondus) Apoc. 21, 4. πένθος οὐ ἔσται ἔτι, non amplius erit luctus.

Πενθικός, ὁ, ὁ, lugubris. Symmachus Ezech. 2, 7.

Πενθέω, ὦ, lugeo, Matth. 5, 4. μακάριοι οἱ πενθῶντες, beati lugentes: Fut. πενθήσω, lugebo, Luc. 6, 25. πενθήσετε καὶ κλαύσετε, lugebitis Et flebitis. Præt. act. πεπένθηκα. aor. i. act. ἐπένθησα, luxi, 1. Cor. 5, 2. οὐχὶ μάλλον ἐπενθήσατε; non potius luxistis? 2. Cor. 12, 21. μὴ πενθήσω πολλὰς; ne lugeam multos, ubi πενθήσω est 1. pers. a. i. act. subj. Jac. 4, 9. πενθήσατε, (2. plur. a. i. act. imper.) lugeate. πενθέω, sicut Latinum lugeo, modò active accipitur, Et idem valet quòd οδυρεσθαι, δακρύειν, θρηνηεῖν, de flere, deplorare; quæ ipsa cum Accus. construuntur: modò absolute Et neutraliter ponitur pro eo, quod est in luctu esse, πένθος αἰεῖν, Matth. 19, 15. item sicut dicimus δακρύειν τὸν ἀποθανόντα Et ἐπὶ νεκρῷ, de flere mortuum; Et lugere mortui causā, quæ phrasi Lucianus utitur. Ita etiam πενθεῖν ἐπὶ τινι, Apoc. 18, 11. πενθεῖσιν ἐπ' αὐτῇ lugent super eā, hoc est, ejus causā. Sic Æschines: ἐφ' οὗς ἡ πόλις ἐπένθησε, propter quā civitas in luctu fuit.

Καταπενθέω, ὦ, lugeo. Exod. 33, 4.

Ἀπενθής, εὖς, ὁ, ὁ, ὁ ἀπένθηλος, 2. οὐ, ὁ, ὁ, luctu carens, indeflectus. 2. Macc. 5, 10.

Πενθερός, ὅ, ὁ, focer, Joh. 18, 13.

Πενθερά, ἄς, ἡ, focrus, Matth. 8, 14. Luc. 12, 53. sic dictus potius à luctu, quàm à gaudio. Senes naturā sunt queruli, & aduersis rebus magis afficiuntur, quàm alii. Græci distinguunt inter πενθερόν & ἐκυρόν. πενθερός est uxoris, ἐκυρός verò mariti pater.

ΠΕΝΟΜΑΙ, facio, ago, (ΠΕΝΟΜΑΙ, preparabit)

Πένης, ἡτος, ὁ, qui labore victum quaerit. in f. g. πένησας, ἄς, ἡ, eine Tagelöhnerin, cuius synonymum est λῶτρης, ὁ, ὁ, ἡ, mercenarius. Vide suprā. 2. Cor. 9, 9. ἔδωκε τοῖς πένησιν, dedit pauperibus. Differunt itaque πένης & πτωχός. πτωχός mendicus est, qui ostiatim petit eleemosynam.

Πενία, ἄς, ἡ, paupertas, inopia, penuria, à πρᾶτ. med. πέπονα verbi πένομαι derivatur nomen

Πόνος, ὁ, ὁ, labor. Xenoph. lib. 1. pæd. ἐπικαίριζα τι ἡ τιμὴ τὰς πόνας τῷ ἄρχοντι, ipse honos labores principis aliquantulum allebat. à πέπονα est πέπονθα, passus sum. Multa enim patiuntur οἱ πένητες.

Πονικός, ἡ, ὄν, molestus. Theodotion, Proverb. 51, 1.

Ἐπίπονος, ὁ, ὁ, ἡ, laboriosus. Sir. 7, 15.

Ἐμπόνος, ὁ, ὁ, qui est in labore, laboriosus. 3. Macc. 1.

Φιλόπονος, ὁ, ὁ, gnavus, amans laborum.

Φιλοπονέω, ὦ, med. φιλοπονέομαι, ἔμα, laborum amans sum, cum labore efficio; item, elaboro, elucubro.

Φιλοπονία, ἄς, ἡ, diligentia. sed in N. T. πόνος ter legitur, & dolorem, cruciatum, seu passionem significat. Apoc. 16, 10. 11. & c. 21, 4. Et apud Hippocr. πόνος sæpè idem quod κακοπάθεια, dolor. Euripid. ἄλ' ἡδὺ τὸν σωθέντα μεμνηῖσθαι πόνων, sed dulce sanatum meminisse dolorum.

Πονηρός, ὁ, ὄν, malus, malignus, qui nobis negotium facessit. Matth. 5, 11. πονηρόν ῥῆμα, malum seu virulentum verbum, conficium. 2. Tim. 4, 18. ἔργον πονηρόν, opus malum. Matth. 7, 18. καρπὸς πονηρός, fructus malus. Act. 18, 14. ῥαδιέργημα πονηρόν, facinus sceleratum. Gal. 1, 4. αἰὼν πονηρός, malum seculum, ubi vita præsens intelligitur. Eph. 5, 16. & c. 6, 13.

ἡμέρα πονηρά, malus dies, ubi varia experimur tentationum tela. Satanas dicitur πονηρός καὶ ἐξοχήν, Matth. 5, 37. & c. 6, 13. Eph. 6, 16. 1. Joh. 2, 13. πνεύματα πονηρά, mali spiritus, Act. 19, 13. πονηρότερα comparativus legitur Matth. 12, 45. & Luc. 11, 26. πνεύματα πονηρότερα, spiritus peiores, nequiores, sceleratiores. Tribuitur etiam hominibus, Matth. 25, 26. πονηρὲ δὴλὸ καὶ ὀκνηρὲ, male serbe & ignave. Matth. 13, 38. υἱοὶ τοῦ πονηροῦ, filii illius maligni, videl. Satanae, h. e. impii, NB. reprobi, qui Gen. 3, 16. dicuntur semen serpentis. articulus preponitur κατὰ διάκρισιν. πονηρός ὁ Φθαλμός, invidus oculus, Matth. 20, 15. quia ista animi labes imprimis per oculum, unde etiam nomen accipit, sese prodit. Est enim invidere idem quod agere videre. τὸ πονηρόν substantivè accipitur Rom. 12, 9. ἀποσυγχόντες τὸ πονηρόν, abhorrentes à malo, à quavis nequitia. in plur. num. τὰ πονηρά, scilicet πράγματα, scelera Luc. 3, 19.

Πονηρεύομαι, malignor, de industria male ago, Sir. 19, 22. ἔσι πονηρεύομενος, est nequiter agens. Sus. 6. 43. ὧν ἔτοι ἐπονηρεύσαντο κατ' ἐμῶν, eorum quæ isti maligne egerunt contra me. 6. 62. ὃν τρόπον ἐπονηρεύσαντο τῷ πλησίον ποιῆσαι, quemadmodum malignati sunt ut facerent proximo.

Πονηρία, ἄς, ἡ, prava machinatio, malitia, pravitas, scelus, Matth. 22, 18. Luc. 11, 39. Act. 3, 26. πονηρία Marc. 7, 21. Act. 3, 26. ἀπὸ τῶν πονηριῶν ὑμῶν, à pravitatibus vestris.

Μισοπονηρέω, ὦ, malum odio prosequor, improbitatem adversor, 2. Macc. 4, 49. A

Μισοπόνηρος, ὁ, ὁ, malorum osor.

Μισοπονηρία, ἄς, ἡ, improbitatis odium, 2. Macc. 3, 1.

Συμμισοπονηρέω, una malum odio prosequor, una indignor ob facti iniquitatem, 2. Macc. 4, 36.

Πονέω, laboro, item xgroto, seq. Accus. πονεῖν τὰς νεφρὰς, ubi est ellipsis prap. κατὰ, laborare ex renibus. F. πονέσω. Sir. 13, 7. aor. 1. ἀστ. ἐπόνεσα. 2. Chr. 35, 23. ἐπόνεσα σφόδρα, egrotus sum valde.

Διαπονέομαι, ἔμα, molestè fero, Act. 4, 2. & c. 16, 18. διαπονηθεὶς, (part. a. 1. pass.) molestè ferens.

Δια-

Διαπόνησις, εως, ἡ, labor, molestia. *Aquila Jesa. 50, 11.*

Διαπόνημα, ατος, τὸ, idem. *Aquila Psalm. 16, 4. Ὡς 114, 4.*

Καταπονέομαι, ἔμαι, opprimor. *Act. 7, 24. fatigor, 2. Pet. 2, 7. καταπονέμενον, (part. pres. pass.) qui fatigabatur.*

Καταπόνησις, εως, ἡ, afflictio, labor. *Incertus Exod. 3, 6.*

Πενιχρός, ὁ, ὄν, pauperculus, *Luc. 21, 2.*

ΠΕΝΤΕ, (Æolicè πέμπε) quinque, nomen numerale, pl. tantum. g. o. ἄκλιτον, *Matth. 25, 2. πέντε ἦσαν Φρόνιμοι, καὶ πέντε μωροί, quinque erant prudentes, Ὡς quinque fatua. ibidem v. 15. πέντε τάλαντα, quinque talenta. Luc. 1, 24. μήνας πέντε, menses quinque. Joh. 5, 2. πέντε στήλαι, quinque columnas. ibid. c. 6, 9. πέντε ἄρτοι, quinque panes.*

Πεντάκις, ἀδ. quinquies. *2. Cor. 11, 24. Πενταπλασίως, quintupliciter. Genes. 43, 6.*

Πεντήκοντα, quinquaginta. pl. tantum. gen. o. ἄκλιτον, *Marc. 6, 40. Joh. 8, 57.*

Πεντηκοστός, ἡ, ὄν, quinquagesimus, a, um.

Πεντηκοστή, ἡς, ἡ, pentecoste. *Act. 2, 1. Ὡς c. 20, 16. accipitur substantivè pro festo hebdomadarum, quod fuit institutum in memoriam legis latæ in monte Sinai. Sic nominatur etiam à nobis Christianis, quia, est quinquagesimus dies à resurrectione D. N. Jesu Christi.*

Πεντακόσιοι, quingenti, *Luc. 7, 41.*

Δεκαπέντε, quindecim, *Joh. 11, 8. Gal. 1, 18.*

Πέμπτος, ος, ὄν, quintus, a, um, *Apos. 16, 10.*

Ἀποπεμπόω, ὦ, quintam partem accipio. *Genes. 41, 34. 47, 26.*

Ἐπίπεμπλος, ὁ, ἡ, quintus. *Levit. 5, 16. καὶ τὸ ἐπίπεμπλον (scil. μέρος) προσθήσει ἐπ' αὐτό, Ὡς quintam partem addet ipsi.*

ΠΕΠΤΩ, coquo, fut. 1. πέψω, aor. 1. ἐπέψα. *Genes. 19, 3. A pret. pass. πέπεμαι sit*

Πέμμα, ατος, τὶ, coctio. *Hosea 3, 1.*

Πέψις, εως, ἡ, coctio. *Hosea 7, 4.*

Πέπερος, α, ὄν, maturus, quod satis coctum est. *Genes. 40, 10.*

ΠΕΠΩΝ, ονος, ὁ, peper. *Numer. 11, 5.*

ΠΕΡ, particula enclitica, vox imperfecta, quæ aliis orationis partibus annecti solet, Ὡς plerumque significat quamvis. ὁδὸς, γ. κηδόμενοιπερ, etsi solliciti essent. interdum respondet Latine particula cunque, ὅπερ περ ἐστὶ, ubicunque sit. *Marc. 15, 6. ὄνπερ ἤτξαντο pro ὄνπερ ἂν ἤτξαντο, quemcunque postulassent, sive quemcunque postulare potuissent. Aliquando est ἄσημον, hoc est, nihil significat, Ὡς in carmine,*

est μόριον συμπληρωματικόν, particula expletiva. ἤπερ, quam, Joh. 12, 43. καίπερ, quamvis, 1. Cor. 8, 5. καὶ γὰρ ἔπερ εἰσι λεγόμενοι θεοί, nam etiam si sint, qui dicantur dii. καίπερ, equidem, Phil. 3, 4. cum part. εἰάνπερ, siquidem. Heb. 6, 3. εἰάνπερ ἐπιτρέπη ὁ θεός, si quidem permiserit Deus. καθάπερ, sicut, 1. Thess. 4, 5. εἴπερ, quia, 2. Thess. 1, 6. ἐπεὶπερ, quandoquidem, Rom. 3, 30. ἐπειδήπερ, idem, Luc. 1, 1. ὥσπερ, sicut, Rom. 5, 19. διόπερ, quapropter, 1. Cor. 8, 13. Ὡς c. 10, 14. Ὡς c. 14, 13.

ΠΕΡΑΣ, ατος, τὸ, finis, terminus, *Heb. 6, 16. πάσης ἀντιλογίας πέρας, omnis controversiæ finis. τὰ πέρατα, fines, termini. Rom. 10, 18. Luc. 11, 31.*

Περατόω, ὦ, determino. unde Xenophon mortem hominis, verbo Dei *Joh. 14, 5. congruentissimè, vocat πέλος πεπερωμένον, contractè pro πεπερατωμένον, finem à Deo determinatum, præstitutum.*

Πέραν, trans, ἀδ. cum genit. *Marc. 5, 1. πέραν τῆς θαλάσσης, trans mare. Ora, Marc. 10, 1. διὰ τῆς πέραν τῆς ἰορδάνης, per oram Jordanis. Joh. Pisc. per regionem, quæ est trans Jordanem. εἰς τὸ πέραν, ponitur pro ulteriore parte, q. d. εἰς μέρος τὸ πέραν, scilicet ὄν. Matth. 8, 18. Marc. 8, 13. Sic εἰς τὸ πέραν τῆς θαλάσσης, in ulteriorem lacus ripam, Marc. 5, 1. cis vel secus, Matth. 4, 15. Ὡς c. 19, 1.*

Ἀντιπέραν, ἐ regione, *Luc. 8, 26. cum Genit.*

Περαίνω, termino, finio, condo.

Συμπεραίνω, consumo. *Habac. 2, 10.*

Ἀπέραντος, ος, ὁ, ἡ, infinitus, a, 1. *Tim. 1, 4. γενεαλογία ἀπέραντοι, genealogiæ nunquam finiendæ, hoc est, quæ sunt perobscuræ, ubi ex una questione aliæ oriuntur, cum nulla edificatione conjunctæ.*

ΠΕΡΑΨΩ, ὦ. Fut. ἄσω, Ὡς ἤσω, transeo, vendo.

vendo. (*Alii derivant à πείρω, transseo, A γυνή είδος έχουσα πορνικόν, femina speciem meretricis habens.*)

Διαπεράω, ω, trajicio. Act. 21, 2. εύρόν-
τες πλοῖον διαπερῶν εἰς Φοινίκην, nacti na-
vem trajicientem in Phœnicem. διαπερῶν
pro διαπεράον est part. præf. act. g. n. na-
vigationem perficio. διαπλέω, διανύω τὸν
πλῆν. Matth. 14, 34. aor. 1. act. διεπέρασα,
trajeci, Matth. 9, 1. διεπέρασε, trajecit. con-
struitur cum Accusf. Isocr. διαπερᾶν τηλι-
καῦτα πελάγη, navigando emetiri tanta
maria. In N. Test. verò semper absolute
legitur. At Luc. 16, 26. non de aqua tra-
jicienda, sed alio loco emetiendo dicitur.

Ἐκπεράω, transire facio. Numer. 11, 31.

Πιπράσκω, per reduplicationem factum
ex πράω, quod per syncopen dicitur pro
περάω, vendo. Thuc. πιπράσκει ὁ κακὸς
πάντα πρὸς ἀργύριον, vendit malus omnia
pecuniâ. imperf. ἐπίπρασκον, vendebam,
Act. 2, 45. καὶ τὰς ὑπάρξεις ἐπίπρασκον,
et facultates vendebant. Fut. πράσω. Præt.
ἀεί. πέπρακα, Matth. 13, 46. præf. pass.
πιπράσκομαι, vendor, Act. 4, 34. Præt.
pass. πέπραμαι, venditus fui. aor. 1. pass.
ἐπράθην, Bar. 4, 6.

Πράσις, εως, ή, venditio, Lev. 25, 14. C
auctio, Amos 8, 6.

Πράτης, ε, ὁ, venditor. Relatum ejus
ώνητης, ε, ὁ, emptor.

Πρατὸς, ε, ὁ, venalis, 2. Macc. 11, 4.
aor. 1. ἐπράθην, idem. Matth. 26, 9. ἡδύ-
νατο γὰρ τῷτο τὸ μύρον πραθῆναι (a. 1.
pass. inf.) ποῦδ' ε, potuit enim unguentum
istud magno venire. Marc. 14, 5. πραθῆναι
ἐπάνω τριακοσίων δηναρίων, venire am-
plius quàm triginta denariis.

Ἀποπρατίζομαι, vendo. Tob. 1, 7. ἀπε-
πρατίζομένην, (imperf. ind.) vendebam.

Περνάω, ω, ex περάω per epenthesein τῶ
νῦ, unde est πέρνημι, vendo. πέρναμαι ven-
dor. Hinc oritur

Πόρνος, ε, ὁ, scortator, 1. Cor. 5, 9.

Πόρνη, ης, ή, meretrix, prostibulum,
scortum, lupa, quæ corpus habet venale,
quæ se prostituit. Matth. 21, 31. 32. αἱ πόρ-
ναι ἐπίστευσαν αὐτῷ, meretrices crediderunt
ei. Luc. 15, 30. ὁ καταφαγὼν σὺ τὸν βίον
μετὰ πορνῶν, qui abligavit bona tua cum
scortis.

Πορνικὸς, ή, ὁν, meretricius. Prov. 7, 10.

Πορνείον, ε, τὸ, lupanar, Ez. 16, 24.

Πορνεύω, scortor, 1. Cor. 10, 8. μὴδὲ πορ-
νεύωμεν, (præf. subj.) neque scortemur.
1. Cor. 6, 18. ὁ δὲ πορνεύων, scortans verò.
Fut. πορνεύσω. aor. 1. act. ἐπόρνευσα, 1. Cor.
10, 8. Apoc. 17, 2. μεθ' ἧς ἐπόρνευσαν οἱ
βασιλεῖς τῆς γῆς, cum qua scortati sunt
(spiritualiter) reges terra.

Πορνεία, ας, ή, scortatio. Gal. 5, 19. per
synecd. speciei adulterium, Matth. 5, 32.
et c. 19, 9.

Β Ἐκπορνεύω, scortor effusè, Fut. σω. Præt.
ἐκπεπόρνευκα. aor. 1. ἐξεπόρνευσα. Sir. 46,
11. Jud. 6, 7. ἐκπορνεύσασαι (nom. pl. part.
4. 1. act. g. f.)

† ΠΕΡΓΑΜΟΣ, ε, ή, Pergamus,
clarissima Asia civitas, quam Silenus in-
termeat annis, ad cujus Ecclesiam jussu FI-
LII DEI Johannes Apostolus scripsit, Apoc.
1, 11. et c. 2, 12.

† ΠΕΡΓΗ, ης, ή, Perga, Pamphiliæ
urbs, cujus meminit Plin. lib. 5. c. 27. Stra-
bo lib. 14. Lucas Act. 13, 13. 14. et c. 14. 25.
G. sic dicitur q. περίγαϑ, terræ pro-
xima.

ΠΕΡΔΙΞ, ιαϑ, ὁ, ή, perdix, avis,
Sir. 11, 31. πέρδιξ θηρευτῆς ἐν καρτάδῳ,
perdix venatrix (capta) in cavea.

ΠΕΡΘΩ, (Etyim. à περιθῆω, circum-
curro, quod vastatores circumquaque cursi-
tent, et pedes eorum sint celeres ad effunden-
dum sanguinem. Sed malo derivare à
ΠΑΡΑD, parád, separavit, disjunxit. in bi-
phil, dissipavit, diremit. δ et θ sunt lite-
ra ejusdem organi, et proinde inter se per-
mutabiles) vasto. Fut. 1. πέρσω. F. 2. παρ-
θῶ, et per metathesein παρθῶ. a. 2. act. ἐπαρ-
θον. οδυς. 1. 40. ἐνθα δ' ἐγὼν πόλιν ἐπαρ-
θον, ὡλεσα δ' αὐτὰς, ubi ego urbem depu-
latus sum, occidi autem ipsos. præt. act.
πέπερκα. præt. pass. πέπερμαι, ἱλιάδ. π.
708. σῶ ὑπὸ δρεὶ πόλιν πέρθαι (præt. pass.
inf. pro πεπέρθαι) τρώων ἀγερώχων, tua
hasta urbem expugnari Trojanorum magna-
nimorum. πέρθεται (3. sing. imperf. pass.)
εὐvertebatur. ἱλιάδ. μ. 15. πέρθεται δὲ
πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ, everte-
batur verò urbs Priami, hoc est, Troja,
anno decimo. à præt. med. πέπορθα de-
turbatur

Πορθέω, ὤ, vasto, diripio, depopulo. Fut. ἤσω. Præst. πεπόρθηκα. aor. 1. ἐπόρθησα. Gal. 1, 13. 23. ἣν ποτε ἐπόρθησα, (3. pers. imperf. act.) quam olim vastabat. Alii malunt πορθέω derivare ἀπὸ πόρθη in-cendo, q. d. incensis domibus omnia ad vastitatem vocare, omnia flamma & ferro delere.

Ἐκπορθέω, ὤ, devasto. Jobi 12, 5.

ΠΕΡΙ, præpositio, cum Genitivo significat de, Luc. 24, 27. τὰ περὶ αὐτῶ, scilicet γεγραμμένα, quæ de ipso scripta sunt. Sic Eph. 6, 22. alia est ellipsis, ἵνα γινώτε τὰ περὶ ἡμῶν, scilicet πράγματα, ut cognoscatis res nostras, seu statum nostrum. Joh. 5, 46. περὶ γὰρ ἐμῶ ἔγραψεν, nam de me scripsit. ἐμῶ hic est Genit. ob-jecti. 1. Cor. 1, 4. περὶ ὑμῶν, de vobis. ὑμῶν hic est gen. causa impellentis. 1. Cor. 7, 25. περὶ δὲ τῶν παρθένων, ad virgines de-τὸ quod attinet. 1. Cor. 12, 1. περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν, scilicet χαρισμάτων, porro de spiritualibus donis: ubi sequitur distin-cta illius epistolæ pars. Joh. 1, 22. τί λέ-γεις περὶ σεαυτῶ; Quid dicis de teipso? 1. Cor. 16, 12. περὶ δὲ ἀπολλῶ, ad Apol-lum quod attinet. ἀπολλῶ est g. Atticus. pro ἀπολλῶ. Sic νεὼς in genit. νεῶ, ἡλεως ἡλεω, &c. Pro ὑπὲρ Col. 4, 3. περὶ ὑμῶν, pro vobis. Matth. 26, 28. τὸ περὶ πολλῶν ἐκχυνόμενον, qui pro multis effunditur. Joh. 17, 9. ἐγὼ περὶ αὐτῶν ἐρωτῶ, ego oro pro iis. vide præterea Act. 8, 15. Rom. 8, 3, 2. Thess. 1, 11. Heb. 5, 3. &c. 10, 8. περὶ ἁμαρτίας, scilicet θυσίαν ex v. 26. vel προσφορὰν ex v. 18. 1. Pet. 3, 18. Χριστὸς ἅπας περὶ ἁμαρτιῶν ἔπαυε, Christus se-mel pro peccatis passus est. Propter, Luc. 19, 37. περὶ πασῶν, ὧν ἔδον, δυνάμεων. propter omnia, quæ viderunt, miracula. ὧν pro ἅς est, Hellenismus. Joh. 10, 33. περὶ καλῶ ἔργου, ob bonum opus. Contra, Joh. 6, 41. περὶ αὐτῶ, contra illud. Phra-sis, ἐξουσίαν ἔχειν περὶ τῶ ἰδίου θελήμα-τος, in potestate habere propriam volun-tatem. æstimationem significat 1. Cor. 7, 37. περὶ πολλῶ ποιῶνταί τινα, magni ali-quem facere. περὶ πλείονος, pluris &c. Plato: θεοί, ἅς ἂν περὶ πλείους ποιῶνται, θεῶν ἀπαλλὰτλασι τῶ ζῆν, dii, quos plu-rimi faciunt, eos citius ex hac vita eri-piunt. 3. Joh. 6, 2. περὶ πάντων, in primis.

1. Pet. 5, 7. αὐτῶ μέλας περὶ ἡμῶν, nos ei sumus curæ, Phil. 2, 19. γνῶς τὰ περὶ ὑμῶν, cognito statu vestro, ibid. 6, 20. res vestras. Cum Accusativo, circa, de loco, Act. 28, 7. περὶ τὸν τόπον ἐκείνον, circa locum illum. Apoc. 15, 6. περὶ τὰ στήθη, circa pectora. De actionibus, 1. Tim. 6, 4. περὶ ζητήσεως, circa quæstiones. De tempore, Act. 22, 6. περὶ μεσημβρίαν, circiter meridiem. Per, Tit. 2, 7. περὶ πάντα, per omnia. Significat etiam ad-junctum comitatum, & vertitur Cum, Act. 21, 8. οἱ περὶ τὸν Παῦλον, scilicet ὄν-τες, qui cum Paulo erant. Luc. 22, 49. οἱ περὶ αὐτὸν, scilicet Ἰησοῦν, qui erant cum JESU. Sed notetur hic Hellenismus, ubi οἱ περὶ αὐτὸν etiam ponitur pro αὐτὸς. Joh. 11, 19. πρὸς τὰς περὶ Μάρθαν καὶ Μαρτίαν, hoc est, ad Martham & Mariam. Sic ἱλιάδ. 1. 81. ἥδ' ἄμφ' Ἀσκάλαφον, καὶ ἰάλμενον υἱᾶς Ἀρηος, Et Ascalaphus, & Jalmenus filii Martis. ubi ἄμφ' pro περὶ ponitur. Sic οἱ περὶ Πλάτωνα, Plato. οἱ περὶ Πρίαμον Priamus. Sic Aristot. Rhet. 3. ὅπερ ἐποίαν οἱ περὶ Θεόδωρον, quod fa-ciebat Theodorus. subiectum occupans. οἱ περὶ τὰ ἱερὰ, scilicet ὄντες, hoc est, οἱ ἱερεῖς, sacerdotes, Phil. 2, 23. τὰ περὶ ἐμὲ, re-tum mearum statum. in compositione intendit significationem, Matth. 26, 38. περιλυπὸς, valde tristis. (περιχαρὴς valde letus.) 1. Tim. 5, 13. περιεργός, curiosus, nimis diligens. Odi nimirum diligentes.

Πέριξ, Adv. circumquaque, Act. 5, 16. τῶν πέριξ πέλαων, scilicet ἐσῶν, urbium vi-cinarum.

Περισὸς vel περιτλός, ἢ, ὄν, redundans. περισόν, supervacaneum. 2. Cor. 9, 1. item præstans, eximius. in comp. περισσότερος, præcellentior, Matth. 11, 9. περισσότερον προφήτη, excellentiorem prophetâ. 1. Cor. 12, 23. Gravis, Matth. 23, 14. λήψετε περισσότερον κρίμα, feretis graviorem condemnationem. 2. Cor. 2, 7. μήπως πε-ρισσοτέρα λύπη καταποδῇ, ne graviore seu vehementiore tristitia absorbeat. περισ-σέν, ἄ, τὸ, substantivè, præstantia, excel-lentia, Rom. 3, 1. τί ἔν τὸ περισόν τῶ Ἰουδαίᾳ; Quid igitur (est) præstantia Ju-dæi? copia. Joh. 10, 10. περισόν ἔχωσι, abundant. Marc. 6, 51. ἐκ περισῶς abun-danter, valde.

Περιοσῶς, *Adv.* amplius, *Matth.* 27, 23. Α
περιοσotέρως, vehementius, *Marc.* 15, 14.
potissimum, 2. *Cor.* 1, 12. περιωότερον,
plus, 1. *Cor.* 15, 10. περιωόν quandoque in
malam partem accipitur, *Matth.* 5, 37.

Περιοσεύω, vel περιττεύω, abundo, *Luc.*
12, 15. ὅτι ἐκ ἐν τῷ περισεύειν ἡ ζωὴ, non
in abundantia cuiusquam vita est. *Luc.* 15,
17. περισεύουσιν ἄρτων, abundant panibus.
(*Phil.* 4, 12. περισεύειν καὶ ὑπερᾶν, abundare & carere. excello. 1. *Thess.* 4, 1.
ἵνα περισσεύητε, (2. pl. pres. act. subj.)
Supersum, *Matth.* 14, 20. *Job.* 6, 12. τὰ
περισσεύσαντα (part. aor. 1. act. pl. num.) Β
κλάσματα, quæ superfuerunt fragmenta.
Fut. περισεύσω, abundabo. a. 1. ἐπερίσ-
σευσα, 2. *Cor.* 8, 2. *Eph.* 1, 8. abundare,
facio, 2. *Cor.* 9, 8. περισεύσαι, (a. 1. act.
inf.) facere, ut abundet. 1. *Thess.* 3, 12. πε-
ρισσεύσαι (3. sing. aor. 1. act. opt.) τῇ ἀγά-
πῃ, (pro ἐν τῇ ἀγάπῃ) faciat abundare in
dilectione.

Περιοσεύον, οντ, τὸ, part. pres. est, ac-
cipitur substantivè. *Matth.* 14, 20. τὸ πε-
ριοσεύον τῶν κλασμάτων, pro τὰ περισ-
σεύοντα κλάσματα, reliqua fragmenta.

Περίσευμα, τ, τὸ, abundantia, C
Matth. 12, 34. ἐκ τῆς περισεύματος τῆς
καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ, ex abundantia
cordis os loquitur.

Περιοσεῖα, ας, ἡ, redundantia. (ὑπέ-
ρημα, τ, τὸ, 2. *Cor.* 8, 13. defectus) *Rom.*
5, 17.

ὑπερπεριοσεύω, ομαι, superabundo,
Rom. 5, 20. ὑπερπεριοσεύσεν (3. sing. a. 1.
act.) ἡ χάρις, superabundavit gratia. 2.
Cor. 7, 4. ὑπερπεριοσεύομαι τῇ χαρᾷ, su-
perabundo gaudio.

ὑπερπεριοσῶς, *Adv.* supra modum, D
Marc. 7, 37.

ὑπερεκπεριοσῶ, magis ac magis, 1. *Thess.*
3, 10.

ΠΕΡΙΣΤΕΡΑ', ᾶς, ἡ, (videtur sic
dicta à laborioso volatu, παρὰ τὸ πέτεσθαι
σερῶς, à volando duriter. Nulla enim
adricula tantum suis alis strepitum excitat.
vel παρὰ τὸ περιοσῶς ἐρᾶν, ab abundanter
amando. κύσσι γὰρ αἰδῶν, osculantur
enim se mutuò, ut *Arist.* lib. 6. de anim. lo-
quitur. περισερὸς, ᾶ, ὁ, columbus) colum-
ba. *Matth.* 3, 16. *Job.* 2, 16.

Περισερίδιον, ᾶ, τὸ, dimin. columba.
Levit. 1, 15.

ΠΕΡΚΟΣ, σive πέρχ, ᾶ, ὁ, item

Περκνός, ᾶ, ὁ, niger, nigris maculis va-
riegatus.

Περκάζω, nigresco, nigris distingui ma-
culis incipio. Sic dicitur ὕδα περκάζειν,
cum pingi incipit & nigrescere, *Sir.*
51, 15.

ΠΕΡΠΕΡΟΣ, ᾶ, ὁ, temerarius, levis,
Vertumno inconstantior, Proteo mutabi-
lior. (παρὰ τὸ περιφέρειν, à circumfe-
rendo, vel ut *Erasmus* tradit, à perperis
fratribus, qui & cecropes sunt dicti, quo-
rum procacia & improbitas fabulis poëta-
rum est nobilitata.)

Περπερεύομαι, perperam ago, 1. *Cor.*
13, 4. ἡ ἀγάπη & περπερεύεται, hoc est,
Chrysostomo interprete, & προπετεύεται,
charitas non est præceptus, nihil temerè, in-
consideratè & præcipitanter agit cum pro-
ximo. Alii vertunt, non ostentat se, alii,
non adulatur, alii, non garrit. *Th. B.* nihil
agit perperam. *Syrus*: non tumultua-
tur.

† ΠΕΡΣΙΣ, ιδ, ἡ, Persis. Nomen
mulieris sanctæ, *Paulo Apostolo* charissimæ,
Rom. 16, 12. à πέρις εως, ἡ, vastatio. πέρ-
σω, vasto, perdo. Sed in masc. genere
πέρις, ᾶ, ὁ, Persa. Hoc verò à ΠΡ. di-
visit, unde est *Latinorum* Pars, quæ ex di-
visione originem suam traxit. *Dan.* 5, 25.
& c. 11, 2. ΠΡ. ungula, q. d. fissura.
Lev. 11, 3.

ΠΕΡΤΣΙ, *Adv.* temporis, (à περᾶω,
transseo) anno superiore, anno proximè
elapso, 2. *Cor.* 8, 10. ἀπὸ πέρσι, ab anno
superiore, h. e. jam pridem. Sic. 2. *Cor.* 9, 2.
ἀπὸ πέρσι, ab anno superiore.

ΠΕΣΣΩ, vel πέττω, pinso, *Exod.*
16, 23.

ΠΕΤΑ'Ω, vel πετάννυμι (à ΠΤ. ἀ-
peruit) pando, explico. Fut. άσω. pres.
act. πεπέτακα, & per syncopen πέπτακα;
unde pres. pass. πέπταμαι.

Πέταλον, ᾶ, τὸ, lamina. *Exod.* 29, 6.
quæ est ferrum extensum.

Ἀναπετάω, vel ἀναπετάννυμι, expan-
do. *Job.* 39, 20. ἀναπετάσας (part. aor. 1.
act.) τὰς πτέρυγας, expandens alas.

Διαπετάω, vel διαπετάννυμι, extendo, distendo. 1. Reg. 6, 18. πέταλα διαπεπτασμένα, (part. prat. pass.) laminae distenta.

Ἐκπετάννυμι, expando. Rom. 10, 21. ἐξέπτασα (1. sing. aor. 1. act. indic.) τὰς χεῖρας μου, expandi manus meas.

Καταπετάννυμι, idem. item obtego, velo.

Καταπέτασμα, τῶ, τὸ, aulæum, velum, quo quid obtegatur, Matth. 27, 51. τὸ καταπέτασμα τῆς ναῦ ἐσχίσθη εἰς δύο, velum templi fissum est in duas partes.

Παραπέτασμα, ατῶ, τὸ, velum. A-B quila Exod. 36, 35.

Πέτασος, ο, ὁ, petasus, galerus, tegmen capitis latum & expansum; Item, umbraculum, i. e. locus, vel frondibus vel operimento alio, tectus ad umbram. Inde pars palæstræ, contra solem & pluvias tecta, ad exercendos adolescentes luctatores, 2. Macc. 4, 12.

Πέταυρον, ο, τὸ, laqueus. Prov. 9, 18.

ΠΕΤΟΜΑΙ vel πετάομαι, ὦμαι, volo, as, Apoc. 12, 14. ἵνα πέτηται, ut avolet. πέτηται est 3. pres. subj. in prima, persona πέτωμαι à verbo πέτομαι. Apoc. 4, 7. ὁμοιον αὐτῷ πετωμένῳ, simile aquila volanti. πετωμένῳ à nominativo πετώμενος, contractum ex πετάόμενος, à verbo πετάομαι, ὦμαι.

Ἐκπέτομαι vel ἐκπετάομαι, ὦμαι, evolo, Sir. 43, 14. ἐξέπτησαν (3. plur. aor. 1. ind.) νεφέλαι ὡς πεταυρά, evolarunt nubes tanquam volucres.

Καταπέταμαι, devolo. Prov. 27, 8.

Τὰ πεταυρά, volucres, Matth. 6, 26. semper legitur in pl. num. Luc. 12, 24. διαφέρετε πεταυνῶν, præstatis volucribus. Singularis numerus esset πεταυνόν, ὦ, τὸ, volatile.

† ΠΕΤΡΟΣ, ο, ὁ, lapis. idem quod λίθος, lapis, quem tractare possumus. ut patet ex illud. π. 734. 2. Macc. 1, 16. βάλλοντες πέτρας, jacentes saxa. Cap. 4, 41. Est etiam nomen proprium, de quo vide supra Κηφῶς. Marc. 3, 16. καὶ ἐπέθηκε τῷ Σίμωνι ὄνομα πέτρον, cui imposuit (Jesus) nomen Petri.

Πέτρα, ας, ἡ, petra, rupes, saxum ingens & immotum. Germanice Fels q. d. hoher Ort. Matth. 7, 24. 25. τεθεμελίω-

Α το γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν, fundata enim fuerat supra petram. 1. Cor. 10, 4. ἡ δὲ πέτρα ἣν ὁ Χριστός, & petra illa erat Christus, hoc est, significabat Christum. Per elegantem & Scripturæ familiarem metaphoram, ipse Deus vocatur יהוה Ps. 18, 3. & 6. 34. ἡ γὰρ rupes nostra, Ps. 19, 15. צור יי, & passim. Sic solus CHRISTVS est rupes seu fundamentum Ecclesiæ suæ. Matth. 16, 18. ἐπὶ ταύτῃ τῇ πέτρᾳ, super hac petra, hoc est, super me Christo, qui solus sum fundamentum Ecclesiæ, 1. Cor. 3, 11. & tanti edificiū lapis angularis, Matth. 21, 42. 1. Pet. 2, 7.

Πέτρινος, η, ον, lapideus. Josue 5, 2.

Πετρώδης, εῶ, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ πετρώδες, petrosus, a, um, Matth. 13, 5. ἄλλα δὲ ἐπεσεν ἐπὶ τὸ πετρώδες, alia verò ceciderunt in petrosa. ἐπὶ τὸ πετρώδες, scilicet χωρίον, in petrosū locum. Hoc sensu accipiunt Græci τὸ χωρίον.

ΠΕΤΚΗ, ης, ἡ, abies. 1. Reg. 5, 10.

Πεύκινος, η, ον, abiegnus, 1. Reg. 5, 8.

ΠΗΓΗ, ἡς, ἡ, (ἀπήννυμι) fons, Joh. 4, 6. πηγὴ ἁνδρός, fons sine aqua. Fluxus, Marc. 5, 29. πηγὴ τῆς αἱματὸς, fluxus sanguinis.

ΠΗΓΝΤΩ, vel πήγνυμι: item πήτω, compingo. in Fut. πήξω. Prat. πέπηχα. aor. 1. ἐπηξα. Heb. 8, 2. ἣν ἐπηξεν ὁ Κύριος, καὶ ἐκ ἀνδρωπῶ, quod fixit seu compegit Dominus, & non homo. a. 2. act. ἐπαγον. a. 2. pass. ἐπάγην. illud. ε. 616. νεαίρη δ' ἐν γαστρὶ πάγῃ δολιχόσκιον ἔγχετο, inferiori autem ventri defixa fuit longa hasta. πάγῃ pro ἐπάγῃ propter metrum. Prat. med. πέπηχα. Doricè πέπαγα. Hinc

Πάγος, ο, ὁ, collis, Act. 17, 19. pagus, Ex. 16, 14. & Latinum vocabulum pagus hinc ortum est, sic dictus, quod ibi sint villæ complures, veluti in unum corpus compactæ.

Πάγος, εος, τὸ, gelu, humor frigore adstrictus, Nah. 3, 17.

Παγετός, ο, ὁ, glacies, compacta aqua, Sir. 3, 15. Hinc quoque

Πηγὴ, ἡς, ἡ, fons, quod pagi juxta fontes & aquarum salubrium scaturigines soliti fuerint construi.

Σκηνοπηγία, ας, ἡ, tabernaculorum fixio,

fixio, seu compactio. *Joh. 7, 2.* ἀπὸ τῆς Α πῆξεως ἀγκῶν ἐπ' ὤρους, à fixatione cubiti supra panes.

Σκηνοπηγὸς, ὅς, tabernaculotum struor. Sic ἀναλόγως dicimus

Βιβλιοπηγὸς, ὅς, bibliopégus, librorum compactor.

Ἐμπήγνυμι, infigo. *Psal. 38, 2.* τὰ βέλη σε ἐνεπάγησάν (αορ. 2. pass.) μοι, tela tua infixa sunt mihi.

Ἐμπαγὴ, ἥς, ἡ, laqueus. *Symmachus Prov. 11, 15.* ὁ δὲ μισῶν ἐμπαγὰς, πέποιθε, qui autem odit laqueos, securus est.

Καταπήγνυμι, configo. *Hof. 5, 2.* οἱ Β ἀγρεύοντες τὴν θήραν κατέπηξαν, venantes feram confixerunt.

Περιπήγνυμι, circumconcreasco, *Symmachus Levit. 15, 3.*

Προσπήγνυμι. Fut. προσπήξω. αορ. 1. προσπέπηξα. Præt. αἶ. προσπέπηχα. affigo, *Aët. 2, 23.* διὰ χειρῶν ἀνόμων προσπήξαντες ἀνείλετε, manibus sceleratorum affixum interemistis.

Διάπηγα, τὰ, fixura, *1. Reg. 7, 30. 31.*

Πήγανον, ὅς, τὸ, ruta, herbae genus, παρὰ τὸ πηγνύναι τὸ σπέρμα ἢ τὴν γονὴν. *Luc. 11, 42.*

Παγὶς, ἰδος, ἡ, laqueus. *Luc. 21, 35. Rom. 11, 9. 1. Tim. 3, 7.* propriè laqueus in terram deperditus; decipulum, *1. Maccab. 5, 4.* οἱ ἦσαν τῷ λαῷ εἰς παγίδα καὶ σκάνδαλον, qui erant populo in laqueum & scandalum.

Παγιδεύω, propriè illaqueo, laqueo capio, *Eccles. 9, 12.* ἔκ ἔγνω ὁ ἄνθρωπος τὸν καιρὸν αὐτῷ, ὡς οἱ ἰχθύες οἱ θηρευόμενοι, καὶ ὡς ὄρνεα τὰ θηρευόμενα ἐν παγίδι, ὡς αὐτὰ παγιδεύονται &c. nescit homo tempus suum, sicut pisces capiuntur, & sicut aves capiuntur laqueo, sic illi illaqueantur. Per metaphoram captiosa & sophistica argumentatione aliquem eò redigere, ut nihil respondere possit, tanquam captus & victus. Idque sophistæ in primis suis dilemmatis (quos cornutos vocant syllogismos) machinantur. *Matth. 22, 15.* ὅπως παγιδεύωσιν (3. plur. a. 1. αἶ. subj.) ἐν λόγῳ, quomodocumque eum illaquearent in sermone, quo pacto eum irretire possent, ne sese extricaret.

Πῆξες, εως, ἡ, fixio, *Sir. 41, 24.* ἀπὸ

πῆξεως ἀγκῶν ἐπ' ὤρους, à fixatione cubiti supra panes.

ΠΗΔΑΩ, ὦ, (ἀπηδόν) salio, salto.

Ἀναπηδαῶ, ὦ, subfilio. *Tob. 6, 2.*

Ἀποπηδαῶ, ὦ, refilio. *Hof. 7, 13.*

Διαπηδαῶ, ὦ, transilio, *Symmachus Cant. 2, 8.*

Ἐισπηδαῶ, ὦ, infilio. Fut. ἴσω. Præt. ἤκα. αορ. 1. εἰσεπήδησα. *Aët. 16, 27.* αἰτήσας δὲ φῶτα εἰσεκήδησε, petitis luminibus insiliit.

Ἐκπηδαῶ, exilio, profilio. *Judith. 14, 17.*

Ἐμπηδαῶ, ὦ, infilio. *1. Macc. 9, 48.*

Καταπηδαῶ, defilio. *Gen. 24, 64.*

ΠΗΔΟΣ, ὅς, ligni species.

Πηδόν, ὅς, τὸ, remus.

Πηδάλιον, ὅς, τὸ, clavus navis, gubernaculum, *Aët. 27, 40.*

ΠΗΛΟΣ, ὅς, ἡ, (Hesych. ἀπαλάσσω, inquino) lutum, *Joh. 9, 6. 11. 14. 15.* πηλὸν ἐπέθηκεν ἐπὶ τὰς ὀφθαλμούς μου, lutum imposuit oculis meis.

Πήλινος, ἡ, ὄν, luteus. *Jobi. 4, 19.*

Περιπηλίζω, circumlinio. *Aquila & Theodotion, 1. Reg. 6, 20.*

Συμπροσπηλακέομαι, lacecco. *Dan. 11, 10.*

ΠΗΜΑ, ατ, τὸ, damnum, exitium, clades. Hinc

Ἀπήμον, ὄν, ὅς, ἡ, illæsus.

Ἀπήμαντος, ὅς, ὅς, ἡ, idem. *Sap. 7, 22.*

ΠΗΡΑ, ας, ἡ, pera, *Matth. 10, 10. Luc. 22, 35.* ἄτερ πήρας, sine pera. *ibid. 6, 36.* μηδὲ πήραν, neque peram.

ΠΗΡΟΣ, ὅς, ὅς, mutilus.

Ἀνάπηρος, ὅς, ὅς, idem, *Luc. 14, 13.* & 21. κἀλα πτωχεῖς, ἀναπήρες, voca mendicos, claudos.

ΠΗΧΥΣ, εως, ὅς, cubitus, item, mensura sesquipederalis. *Matth. 6, 27.* τίς δύναται προδεῖναι ἐπὶ τὴν ἡλικίαν αὐτῷ πῆχυν ἓνα; quis potest apponere ad staturam suam cubitum unum? *Joh. 21, 8.* ὡς ἀπὸ πηχῶν διακασίων, sed circiter cubitis ducentis aberant à terra. πηχῶν contra è pro πηχέων.

Πήχισμα, ατος, τὸ, mensura cubitalis. *Symmachus Ezech. 43, 13.*

Δεκάπηχυς, εως, ὅς, ἡ, decum cubitorum. *Jer. 52, 18.*

Δωδεκάπηχυς, εως, ὅς, ἡ, duodecim cubitorum. *1. Reg. 7, 10.*

Ὀκτάπηχus, εος, ὅ, ἡ, octo cubitorum. A *centem in gratiam Judaeorum condemnabit, Matth. 27, 2. 26. Est verò Pilatus nomen Latinum, q. d. pilo seu telo armatus. pilum, i. hoc est, telum, sagitta, jaculum. pilus, i. verò idem est quod crinis.*

Πεντάπηχus, quinque cubitorum. 1. *Parap. 11, 23.*

ΠΙΑΖΩ, prehendo. Fut. πιάσω. duodecies legitur, & tantum in a. 1. aet. & a. 1. pass. ἐπίασα, prehendi, *Joh. 8, 20. καὶ αὐτὸς ἐπίασεν αὐτόν, nemo prehendit eum. Apoc. 19, 20. καὶ τὸ θηρίον ἐπιάθη, & bestia capta fuit.*

ΠΙΕΖΩ, premo. Fut. έσω. Præt. πεπίεκα. Præt. pass. πεπίεσμαι, *Luc. 6, 38. μέτρον πεπίεσμένον, mensuram pressam.*

Πιετήρ, ἦρος, ὅ, torcular, prælum, per *B simplex e, q. premulum à premo.*

Ἐπιέζω, exprimo. *Prov. 30, 33.*

ΠΙΘΟΣ, & ὅ, dolium. *Prov. 23, 27.*

ΠΙΚΡΟΣ, ὅ, ὄν, amarus, (γλυκὺς, dulcis) proprie de sapore, *Jac. 3, 11. item virulentus, Jac. 3, 14.*

Πικρὸς, amarè, *Ad. Luc. 22, 62. ἐκλαυσεν πικρὸς, flebit amarè.*

Πικρία, ας, ἡ, amarulentia, *Rom. 3, 14. Eph. 4, 31.*

Πικρίδες, ων, αἱ, luctuæ amaræ, quales *Hebræi cum agno paschali comedebant. Exod. 12, 8.*

Πικραίνω, amaritudinem affero. Fut. πικρανῶ, *Apoc. 10, 9. καὶ πικρανεῖ σε τὴν κοιλίαν, amaritudinem asferet ventri tuo. πικραίνομαι, amarulentus sum, exacerbor. Col. 3, 19. μὴ πικραίνετε πρὸς αὐτάς, ne esote amarulenti erga eas. Apoc. 19, 10. ἐπικράνθη (aor. 1. pass.) ἡ κοιλία μου, amaruit venter meus.*

Πικρασμός, ὅ, ὅ, amaritudo. *Symmachus Psalm. 6, 8. Habetur etiam πικραμὸς. Aquila, Jobi 3, 5.*

Ἐπικραίνω, exacerbo. *Deuter. 32, 16.*

Κατάπικρος, & ὅ, ἡ, amarulentus, 2. *Samuel. 17, 8. Κατάπικροι τῇ ψυχῇ αὐτῶν, quorum animi facile irritari possunt.*

Παραπικραίνω, exacerbo, *Hebr. 3, 16. παρεπίκραναν, (3. plur. aor. 1. indic.) exacerbarunt, nempe Dominum.*

Παραπικρασμός, ὅ, ὅ, exacerbatio, *Heb. 3, 8. 15.*

† ΠΙΛΑΤΟΣ, & ὅ, (pro πίδα-
τῷ) Pilatus. nomen præsidis & judicis *Hierosolymitani à Romano Cesare constituti. Luc. 3, 1. qui CHRISTVM inno-*

centem in gratiam Judaeorum condemnabit, Matth. 27, 2. 26. Est verò Pilatus nomen Latinum, q. d. pilo seu telo armatus. pilum, i. hoc est, telum, sagitta, jaculum. pilus, i. verò idem est quod crinis.

ΠΙΜΠΡΑΜΑΙ, vide πρήθω.

ΠΙΝΑΞ, ακος, ὅ, tabula, item quadra, patina, *Matth. 14, 8. Luc. 11, 39.*

Πινακίδιον, & τὸ, tabella, *Luc. 1, 63.*

ΠΙΝΩ, bibo, *Matth. 26, 29. & πίνω, non bibo. ἐναυαγὴ presentis pro futuro.*

Marc. 10, 39. ποτήριον, ὃ ἐγὼ πίνω, poculum, quod ego bibo. imperf. ἔπινον, bibe-

bam, Luc. 17, 27. ἡδίων, ἔπινον, edebant, bibebant. Fut. 1. aet. πώσω, bibam. Præt.

perf. aet. πέπωκα, bibi, Apoc. 18, 3. πέπωκε πάντα τὰ ἔθνη, biberunt omnes gen-

tes. aor. 1. aet. ἔπωσα, pro quo usitatus aor. 2. aet. ἔπιον, bibi, Marc. 14, 23. Imper.

aor. 2. aet. πίε, bibe, Luc. 12, 19. Φάγε πίε, ἐνφραίνε, ede, bibe, & genio indulge.

Matth. 26, 27. πίετε (2. pl. aor. 2. aet. imper.) ἐξ αὐτοῦ πάντες, bibite ex eo omnes.

πίε etiam adsciscit syllabam δι, πιδι, unde per crasin πιδι idem quod πίε, bibe: un-

de est illud veterum belluonum, ἢ πιδι, ἢ

απιδι, aut bibe, aut abi, aor. 2. aet. opt, πίοιμι in N. Test. non legitur. aor. 2. subj.

πίω, bibero, Matth. 26, 29. ὅτι & μὴ πίω, (1. sing. aor. 2. aet. subj.) non bibero. ver-

tunt non bibam. Marc. 14, 25. Job. 18, 11. πίν, Luc. 1, 15. Job. 4, 14. πίνωμεν, Matth.

6, 31. πίντε, Joh. 6, 53. Luc. 12, 29. πίνωσι. Marc. 16, 18. καὶ πίνωσι θανάσιμον, & si

biberint lethale quid. aor. 2. inf. πιδέν, bi-

bere, Johan. 4, 7. δός μοι πιδέν, da mihi, quod bibam. aor. 2. aet. part. πιδών, Luc. 5,

39. πιδσα, Hebr. 6, 7. ἡ γῆ πιδσα ὑπὸν, terra, quæ imbibit pluviā. Præt. pass.

πίνομαι, bibor. Præt. pass. πέπωμαι, (unde est

Πόμα, τος, τὸ, potus, 1. Cor. 10, 4. mutato ω in ο ad differentiam τῷ πῶμα,

τῷ, τὸ, operculum. ἱλιαδ. δ. 116. π. 221. &c. proprie operculum poculi.

Ἐπιπωμάζω, operio. *Aquila, Ps. 44, 20. καὶ ἐπεπώμασας ἡμῖν σκιδὴν θανάτου, & operuisti nos umbra mortis. Symmachus*

Psalm. 69, 16. μηδὲ ἐπιπωμάσαι (3. sing. opt. aor. 1. med.) μοι φρέαρ τὸ σῶμα αὐ-

τῷ, neque obstruat mihi puteus os suum.) πέπωσαι (unde oritur

Πόσις, εως, ἡ, potio. Dan. 1, 10.) πέπω-
ται, unde

Πότημα, ατος, τὸ, potus. Jer. 51, 39.

Ποτήριον, &, τὸ, poculum, Matth. 26,
27. ubi metonymicè intelligitur vinum po-
culo contentum. modus poenæ, quæ pecca-
tis nostris infligitur, Matth. 26, 39. ubi
Christus ceu sponsor noster, personam no-
stram sustinens, consideratur. modus affli-
ctionis, quæ ad nos probandos & confir-
mandos à Deo immittitur, Matth. 20, 23.
cujusque sors & conditio Ps. 16, 5. trans-
latione sumpta à familiis, in quibus pro
varia domesticorum conditione distribuitur
cibus & potus. aor. 1. pass. ἐπόθην. Fut. 1.
pass. ποθήσομαι. Fut. med. πίομαι, bi-
bam, ex quo in N. Test. legimus secundam
singularem & secundam pluralem, πίη, bi-
bes, pro quo πίεσαι, Luc. 17, 8. Φάγεσαι
καὶ πίεσαι σὺ, edes & bibes tu. πίεδε, bi-
betis, Matth. 20, 23. Marc. 10, 39. part.
fut. med. πίομενος.

Ἐκπίνω, ebibo. Draco, 6. 15. κατέφα-
γον πάντα καὶ ἐξέπιον, devorarunt omnia
& ebiberunt.

Καταπίνω, deglutio, devoro, Matth.
23, 24. aor. 2. κατέπιον, 1. Pet. 5, 8. τίνα
καταπίη, (3. sing. a. 2. subj.) quem devo-
ret. aor. 1. pass. κατεπόθην, absorptus fui;
Hebr. 11, 29. οἱ Αἰγύπτιοι κατεπόθησαν,
h. e. κατεκλύθησαν, Aegyptii absorpti seu
submersi fuerunt. 1. Cor. 15, 54. κατεπόθη
ὁ θάνατος, absorpta est mors. 2. Cor. 2, 7.
μήπως καταποθῇ, (3. sing. a. 1. pass. subj.)
ne absorbeat.

Κατάποσις, εως, ἡ, guttur. Aquila Pro-
verb. 23, 2. καὶ θήσεις μάχαιραν ἐν κατα-
πόσει σε, & pones gladium ad gula
tuam.

Ἀκατάποτος, ὁ, ἡ, qui non potest de-
vorari, deglutiri. Jobi 20, 18.

Συμπίνω, unà bibo, Act. 10, 41. συνε-
πίομεν αὐτῷ, unà cum eo bibimus.

Συμπόσιον, &, τὸ, compotatio, convi-
vium, quæ vox legitur Marc. 6, 39. συμπό-
σια, συμπόσια, ein Tisch voll nach dem
andern. Hebraismus.

Συμποσιάζω, compotationem instituo.
Aquila Deuter. 21, 20.

Συμπότης, &, ὁ, compotator, combibo,
3. Macc. 2.

Συμπότης, ιδος, ἡ, συμπότρια, ας, ἡ,
compotatrix.

Πότας, &, ὁ, potus, 1. Pet. 4, 3.

Ποτίζω, potum præbeo, Rom. 12, 20.
ἐὰν διψᾷ, πότιζε αὐτὸν, si sitit, præbe ei
potum. aquatum ducō, Luc. 13, 15. im-
perf. ἐπότιζον. Matth. 27, 48. ἐπότιζεν
αὐτὸν, dabat ei, quod biberet. Fut. ποτίσω.
Præt. πεπότικα, Apoc. 14, 8. πεπότικε
πάντα τὰ ἔθνη, potum præbuit omnibus
gentibus. aor. 1. aet. ἐπότισα, alui, 1. Cor.
3, 2. γάλα ὑμῶς ἐπότισα, lactis potu vos
alui. Hellenismus. Regit geminum Accus.
B irrigo, 1. Cor. 3, 6. ἐπότισε, rigabit Matth.
10, 42. ὃς ποτίσῃ (3. sing. a. 1. aet. subj.)
ἐν ποτήριον ψυχρῶ, qui dederit uni pocu-
lum frigida. a. 1. pass. ἐποτίσθην, 1. Cor.
12, 13. πάντες εἰς ἐν πνεῦμα ἐποτίσθη-
μεν, omnes in unum Spiritum potionati
sumus.

Ποτισμός, ὁ, ἡ, irrigatio. Aquila Pro-
verb. 3, 8.

Ποτιστής, ὁ, pocillator. Aquila Genes.
40, 1.

Ποτισήριον, &, τὸ, canalis pro aquandis
pecoribus. Theodotion, Ezech. 45, 15.

Πόσις, εως, ἡ, potus, Joh. 6, 55. τὸ αἷμα
μὲν ἀληθῶς ἐστὶ πόσις, sanguis meus verè est
potus.

Οἶνοπότης, &, ὁ, vinosus, temulentus,
Luc. 7, 34. Φάγος καὶ οἶνοπότης, edax &
vinipotor.

Οἶνοποτέω, ὦ, vinum bibo. Prov. 31, 4.
μετὰ βελῆς οἶνοπότα, bibe vinum cum
ratione, vel consilio.

Ἵδροποτέω, ὦ, aquam bibo, sum abste-
mius, 1. Tim. 5, 23.

Ἵδροπότης, &, ὁ, aquæ potor.

Πίπτω, cado, labor, Marc. 5, 21.

Πίπτει πρὸς τὰς πόδας αὐτοῦ, accidit ad
pedes ejus. Fut. 1. πλώσω, cadam, Præt.
perf. πέπτωκα, cecidi, unde est part. præ-
τ. πεπλωκώς, qui cecidit, Apoc. 9, 1. ἐκ τῆς
ἐρανῆς πεπλωκότα εἰς γῆν, (stellam) è caelo
delapsam in terram. in f. g. πεπλωκυῖα, Act.
15, 16. ἀνοικοδομήσω τὴν σκηνὴν Δαβὶδ τὴν
πεπτωκυῖαν, instaurabo tabernaculum Da-
vidis collapsum. aor. 1. aet. ἔπτωσα, pro
quo in N. Test. legimus ἔπεσα, cecidi,
Apoc. 1, 17. ἔπεσα πρὸς τὰς πόδας αὐτοῦ,
cecidit ad pedes ejus. Apoc. 22, 8. ἔπεσα,
cecidit. Tertia pluralis ἔπεσαν, ceciderunt,
Apoc.

Apo. 5, 14. ubi legimus ἐπεσαν, non pro ἐπέσαν, ut vulgus Grammaticorum perperam tradit, sed à verbo obsoleto πέτω. Fut. πέσω. aor. 1. ἐπέσα. πεσέω verò (verbi illius, cuius illi faciunt mentionem) nulla uspiam apparent vestigia. aor. 2. ἐπεσον, cecidi, omnium temporum est usitatissimum. ἐπεσε, cecidit, Matth. 13, 4. ἐπεσον, ceciderunt. Luc. 17, 16. ἐπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τὰς πόδας αὐτοῦ, procidit in faciem ad pedes ejus. Hoc est propriè προσκυνεῖν, vide suprâ. Matth. 17, 6. Joh. 18, 6. καὶ ἐπεσον χαμαὶ ὅτι ceciderunt humi. a. 2. imper. πέσετε, cadite, Luc. 23, 30. Apo. 6, 16. aor. 2. subj. πέσω, cadam, πέση, cadat, h. e. peccet, 1. Cor. 10, 12. ceciderit. Apo. 7, 16. πέσητε, cadatis, Jac. 5, 12. πέσωσι, cadant, Rom. 11, 11. aor. 2. inf. πεσεῖν, cadere, Luc. 16, 17. part. aor. 2. πεσών, όντος, Matth. 4, 9. πεσόντες, prostrati, Matth. 2, 11. πεσῶσα, έσης, Luc. 8, 47. πεσόν, όντος, Luc. 8, 14. Fut. med. πεσῶμαι, cadam, Matth. 10, 29. ἐν ᾧ πεσεῖται ἐπὶ τὴν γῆν, unum non cadet humi. Prov. 24, 16. ἐπτάκις γὰρ πεσεῖται ὁ δίκαιος, καὶ ἀναστήσεται, septies enim cadet (affligetur) justus, ὅτι resurget. Matth. 15, 14. ἀμφοτέροις εἰς βόθυνον πεσόντων, utrique in foveam cadent. Matth. 24, 29. οἱ ἀστέρες πεσόντες, stelle decident. Luc. 21, 24. πεσόντες σὺματι μαχαίρας, cadent acie gladii. πίπτω ergò propriè cado. per metaphoram vero affligor, Proverb. 24, 10. pecco. 1. Cor. 10, 12. ei opponitur ἐ regione τὸ ἰσάναι stare, 1. Cor. 10, 12. ὁ δοκῶν ἰσάναι, βλέπω, μὴ πέση, qui sibi videtur stare, videat ne cadat.

Δυσπέτημα, ατ, τὸ, casus adversus; à

Δυσπετής, έος, ὅ, ἡ, malè cadens. Utrumque est à δὺς ὅτι πέτω pro πίπτω, cado.

Ἀναπίπτω, recumbo vel discumbo. aor. 1. act. ἀνέπεσα, ας, ε. aor. 1. act. imper. ἀνάπεσον, άτω, discumbe, occupa locum. Luc. 14, 10. aor. 1. act. ἀνέπεσον, ες, ε. Matth. 15, 35. aor. 1. med. ἀνεπεσάμην, ω, ατο. Luc. 17, 7. ἀνάπεσαι, (2. sing. aor. 1. med. imper.) accumbe. Marc. 8, 6. ἀναπεσεῖν (aor. 2. act. inf.) ἐπὶ τὴν γῆν, discumbere humi.

Ἀντιπίπτω, adversor, obnitor, cum Dat. Act. 7, 1.

Ἀντίπτωμα, ατος, τὸ, adversus casus, ruina. Sir. 31, 34.

Ἀποπίπτω, decido. Act. 9, 18.

Ἀπίπτωμα, ατος, τὸ, id quod decidit. Aquila ὅτι Symmachus, Jes. 34, 4.

Διαπίπτω, intercido, deficio.

Διάπτωσις, casus perturbatio, 1. Paral. 4, 9.

Ἀδιάπτωτος, α, ὅ, ἡ, stabilis, firmus, indeficiens. Sap. 3, 15.

Ἐκπίπτω, excido, defino, 1. Cor. 13, 8. ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει, charitas nunquam excidit. Marc. 13, 25. ἀστέρες ἔσονται ἐκπίπτοντες, (Atticè pro ἐκπεσόντες) stelle excident. Fut. ἐκπτώσω. Præter. ἐκπέπωκα, excidi. Rom. 9, 6. Apo. 2, 5. aor. 1. act. ἐξέπεσα, excidi, Gal. 5, 4. τῆς χάριτος ἐξέπεσατε, gratiâ excidistis. aor. 2. ἐξέπεσον, idem, 1. Pet. 1, 24. τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, flos ejus decidit. 2. Pet. 3, 17. ἐκπέσητε, excidatis, est 2. pers. plur. aor. 2. subj. Act. 27, 17. ἐκπέσωσι (3. pl. a. 2. subj.) exciderent.

Ἐμπίπτω, incido. 1. Tim. 6, 9. ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμόν. Fut. med. ἐμπεσῶμαι. Luc. 14, 5. aor. 2. act. ἐνέπεσον, ες, ε. aor. 2. act. subj. ἐμπέσω, ης, η. Matth. 12, 11. 1. Tim. 3, 7. a. 2. act. inf. Heb. 10, 31. φοβερόν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζώντος, horrendum est incidere in manus Dei viventis.

Παρεμπίπτω, intervenio, interlabor, irrepo, Sap. 7, 25. οὐδὲν μωμιαμμένον εἰς αὐτὴν παρεμπίπτει, nihil immundum in eam irreperit.

Παρέμπτωσις, εως, ἡ, intervenientia, interventio.

Ἐπιπίπτω, irruo, incido, Marc. 3, 10. Luc. 1, 2. illabor, Act. 11, 15. ἐπέπεσε τὸ πνεῦμα ἅγιον ἐπ' αὐτούς, illapsus est Spiritus Sanctus in eos incumbo, Joh. 13, 25. ἐπιπεσὼν δὲ ἐκείνος ἐπὶ τὸ στήθος τοῦ Ἰησοῦ, is verò, quum se inclinasset in pectus Jesu.

Καταπίπτω, decido. a. 2. act. κατέπεσον, Act. 26, 14. πάντων δὲ καταπεσόντων (part. aor. 2. act. g. plur.) ἡμῶν εἰς γῆν, quum autem omnes decidissemus in terram.

Κατάπτωμα, ατος, τὸ, ruina. Psalm. 144, 17.

Μεταπίπτω, cresco. Lev. 13, 5.

Παραπίπτω, prolabor, Hebr. 6, 6. plus

plus est quam πταίειν ἢ προσκόπτειν. Hinc

Παράπλωμα, ατ@, τὸ, proprie lapsus. Matth. 6, 14. vide paulò post.

Παράπτωσις, εως, ἡ, ruina. Jerem. 22, 21.

Περίπτω, incido, cum Dat. Luc. 10, 30. λησταὶ περιέπεσαν, (3. sing. a. 2. act.) in latrones incidit. Jac. 1, 2. ὅταν πειρασμοῖς περιπέσητε (1. plur. a. 2. act. subj.) ποικίλοις, quum in explorationes incideritis varias. part. a. 2. act. περιπεσόντες, ὄντ@, ὁ, Act. 27, 41. περιπεσόντες εἰς τόπον διθάλασσον, quum incidissent in locum bima-rem.

Περίπτωμα, ατ@, τὸ, casus ruina. 2. Samuel. 1, 6. περιπτώματι περιέπεσον ἐν τῷ ὄρει, internecione ceciderunt in monte.

Προπίπτω, procido, cado; οἱ προπεπτωκότες, qui ceciderunt in praelio, 2. Macc. 12, 39.

Πρόπλωσις, εως, ἡ, prolapsio, procidentia, 2. Macc. 3, 21.

Προσπίπτω, accido, irruo, cum Dat. Matth. 7, 25. προσέπεσον τῇ οἰκίᾳ ἐκεῖνῃ, irruerunt in domum illam. Luc. 8, 47. προσπεσῶσα αὐτῷ, probovens se ad pedes ejus. peculiariter ad aures accido, innotesco, 2. Macc. 5, 11.

Ἀπρόσπλωτος, α, ὁ, ἡ, in quem impetus fieri nequit, quem adoriri tutum non est, 3. Macc. 3.

Συμπίπτω, corruo, Jesa. 3, 4.

Σύμπλωμα, ατος, τὸ, collisio. Ps. 91, 6.

ὑποπίπτω, decido, me submitto, 3. Esd. 8.

Πτῶσις, εως, ἡ, casus, ruina, Matth. 7, 27. καὶ ἦν ἡ πτῶσις αὐτῆς μεγάλη, ἔσθαι ruina ejus magna. Sic domus dicitur Latine ruinam minari.

Πτῶμα, τ@, τὸ, cadaver, Matth. 24, 28. Apoc. 11, 8.

Παράπτωμα, τ@, τὸ, lapsus, per metaphoram peccatum (παράπλωμα non derivatur, prout non nemo putabit, ἀ παρὰ πλω seu παρὰ πλομα. in tangendo aberro. ich mißföhle. Sic enim diceretur πά-γραμμα vel παραφῆ. Sed ἀ παραπίπτω, prolabor. in prat. pass. παραπέπλωμα ἔσθαι.) Rom. 4, 15. ὅς παρεδόθη διὰ τὰ παραπλώματα ἡμῶν, qui traditus est propter lapsus nostros. Matth. 18, 35. τὰ παραπλώματα

αὐτῶν, lapsus eorum. Metaphora, hoc est, peccata eorum.

Composita ex inusitato πέτω, unde tamen ipsum πίπτω factum est.

Ἀεροπετής, ἐ@, ὁ, ἡ, ex aëre delapsus.

Προπετής, εως, ὁ, ἡ, καὶ τὸ προπετὲς praeceps, Act. 19, 36. μηδὲν πρῶττον προπετὲς, nihil precipitanter facere.

Προπέτεα, ας, ἡ, temeritas, 2. Samuel. 6, 7.

Γονυπετέω, ὦ, ad genua accido, advolvor, provolvor. Matth. 17, 14. cum Dativ. γονυπετήσας, part. aor. 1. sequente adv.

ἐμπροσθεν. ad genua advolutus, Matth. 27, 29. ἔ cum Accus. Marc. 1, 40. ἔ c. 10, 17. γονυπετῶν αὐτόν, ad genua ejus accidens. Gestus hic supplicantium elegantissime depingitur ἱλιαδ. α. 500. Hinc γανύομαι vel γανάζομαι cum Acc. accido ad genua, genibus advolvor, supplico. ἱλιαδ. α. 427. καὶ μιν γανάζομαι, ipsius genibus advoluta supplicabo.

Χαμουπετής, εως, ὁ, ἡ, humi cadens, in terram decidens, 3. Esd. 8.

Χαμουπετῶς, adv. humiliter, in terram procidendo.

† ΠΙΣΙΔΙΑ, ας, ἡ, Pisidia, nomen regionis in Asia minori. Act. 13, 14. ἔ 14, 24. Gr. picea. ἀ πίσα, ης, ἡ, pix.

ΠΙΣΣΑ seu πίττα, ης, pix, Sir. 13, 1. ὁ ἀπτόμεν@ πίσσης, μολυνθήσεται, qui tangit picem, inquinabitur. q. ἀ πίσα, pingvedo; quia pingvis; aut ἀ πίτυς, pinus.

ΠΙΣΤΙΣ, εως, ἡ, fides, (Budeo ἔ Stephano videtur hoc nomen ortum παρὰ τὸ πεπᾶσθαι, sicut ἔ ipsum πείδομαι ali- quando idem valet quod πισεύω, ut Act. 5, 37. ἔ c. 23, 21.) constantia in dictis & factis, Gal. 5, 22. 1. Tim. 5, 11. fidelitas, Tit. 2, 10. 1. Tim. 2, 7. διδάσκαλ@ ἐθνῶν ἐν πίσει καὶ ἀληθείᾳ, Doctor gentium in fide ἔ veritate. Hebraismus pro διδάσκαλ@ πιστός, hoc est, doctor fidelis ἔ sincerus. Fides historica, Jac. 2, 14. Fides temporaria, 2. Tim. 2, 18. Fides miraculorum, Luc. 17, 16. 1. Cor. 13, 2. Fides salvifica ἔ justificans, de cujus natura vide paulò post phrasin πιστεύειν εἰς Θεόν, πιστεύειν εἰς Ἰησοῦν Χριστόν. Rom. 3, 22. δικαιοσύνη δὲ Θεῷ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, justitia Dei per fidem Jesu Christi. Ἰησοῦ Χριστοῦ

Χριστὸς sunt hic genitivi objecti, hoc est, per fidem in Jesum Christum. Rom. 3, 28. 1. Cor. 13, 13. 2. Thess. 3, 2. ἐπὶ πάντων ἡ πίσις, fides non est omnium. Rom. 12, 3. μέτρον πίστεως, mensuram fidei. Gal. 2, 20. ἐν πίστει ζῶ, vivo per fidem. ἐν πίστει pro διὰ πίστεως, est Hebraismus. Tit. 1, 1. κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν (Gen. subj.) Θεῶν, secundum fidem electorum Dei. Marc. 11, 22. ἔχετε πίστιν Θεῶν, habete fidem DEI, hoc est, quā creditur DEO. Genitivus subj. occup. Luc. 17, 5. πρόσθε ἡμῖν πίστιν, adde vel auge nobis fidem. Rom. 1, 17. ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, hoc est, ex sola fide, tali fide, quæ quotidie incrementum capit. Conf. Ps. 84, 8. Phil. 3, 9. διὰ πίστεως Χριστοῦ, (Genitivus objecti) per fidem in CHRISTVM prædicatio evangelii. Gal. 3, 23. πρὸ τῆς δὲ ἐλθῆναι τὴν πίστιν, antequam autem venisset fides. certum fidei aut fiduciæ gradum, Matth. 8, 10. Luc. 7, 9. τοσαύτην πίστιν εὗρον, tantam fidem, tam sublimem fidei aut fiduciæ gradum, inveni. Unde explicandus est locus apud eundem Lucam, c. 18, 8. ubi dicit Salvator: πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐλθὼν ἄρα εὐρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ τῆς γῆς; veruntamen filius hominis cum venerit, an reperturus est fidem in terra? ut hæc verba Erasmus convertit. Existimant pii homines, hanc esse verborum illorum sententiam, ut filius hominis dicatur inopinato adventu suo vix fidem facturum ipsis fidelibus exoptatæ suæ glorioseque præsentiae. Spe, ajunt, citius, ac opinione celerius veniet Dominus, & quem adesse fideles sentient, venisse vix credent, admiratione perculsi & latitia quodammodo ebrii, quod rebus afflictis suis ac propè deploratis tam opportunum feratur auxilium. Conf. Ps. 126, 1. Jam rei nihil derogo, nec horum sententiam valdè esse piam inficior. Sed quo minus interpretationi allatæ assentiam, sequentia me movent. Primum ostendant, quibus collibitum est Latinismum, condere in hac formula, πίστιν εὐρίσκειν ἢ εὐρεῖν, ostendant, inquam, exemplum aliqujus sacri aut profani scriptoris & illius idonei, quo probetur adductam formulam respondere Latinorum locutioni, cum dicunt fidem invenire i. e. assensum mereri aut reportare. Greci eam rem cum volunt exprimere, utuntur ferè verbo πισωδῆναι, quod est ἀπιστῶ, fidem facio. Dominus

ergo, si id, quod illi volunt, significare voluisset, potius dicturus fuerat: ἀγαπισωδῆσται ἐπὶ τῆς γῆς; Deinde præfixus Articulus facit, ut credam, eam hic fidem intelligendam esse, cujus haud obscura præcessit mentio, in electis, quæque similitudinem quandam habet cum vidua petacæ: quæ non nisi in salvificam fidem & cum Deo luctantem competunt. Tertio in locis suprâ adductis, ubi eadem locutio extat, non alia interpretatio obtinere locum potest, quam quæ de fide salvifica τὴν πίστιν exponit: ergo nec hic querenda alia, cum ad hoc faciendum nulla utique idonea ratione impellamur. At, inquis, fideles semper aliqui sunt futuri, in quibus utique fidem salvificam Dominus deprehendet, cum veniet. Ita est; sed non reperiet illum fiduciæ gradum, illam luctantis fidei virtutem heroicam, quam in imagine viduæ petacis expressam voluit. Erunt utique sub mundi finem aliqui fide præditi; sed quorum fides afflictionum magnitudine sic infirmabitur, ut, nisi Dominus adventu suo illorum ruinam anteverterit, metuendum sit, ne prorsus excidant. conf. Matth. 23, 12. Sed non ille quenquam supra vires tentari sinet. Quare, ut concludamus, allati dicti paraphrasis hæc est: filius hominis cum venerit, an eum fiduciæ gradum in quoquam hominum est reperturus?

Πιστὸς, ἢ, ὄν, fidelis. Matth. 24, 45. πιστὸς δὲ λαός, fidelis servus. Luc. 12, 42. πιστὸς οἰκονόμος, fidelis œconomus. 1. Cor. 10, 13. πιστὸς δὲ ὁ Θεός, Deus verò est fidelis. certus, indubitatus, ἀξιόπιστος, hoc est, fide dignus. 1. Tim. 4, 9. πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς ἄξιος, certus est hic sermo, & omninò dignus, qui recipiatur, credens in Christum, seu Christianus, Act. 10, 45. 1. Tim. 6, 2.

Πισή, ἡς, ἡ, mulier credens in Christum. Actor. 16, 1. 1. Tim. 4, 3. τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπεγνωκόσι τὴν ἀλήθειαν, fidelibus, & iis, qui agnoverunt veritatem. 3. Joh. 6, 5. πισὸν ποιῶς, fideliter agis, pro πισῶς ποιῶς.

Πισικὸς, ἡ, ὄν, sincerus, purus, fidei exploratæ. Marc. 14, 3. Joh. 12, 3. νάρδος πισικῆς, nardi puri. Quanquam enim plures & diversissima circa hanc vocem sint In-

terpretum sententia: hæc tamen derivatio à πῖς omnium videtur optima. Quidam vocem hanc deducunt à πῖς, quod idem sit quod πῖτος, potabilis, potui aptus, à verbo obsoleto πῖω, bibo, sed hi non attendunt, quod, quanquam unguentum hoc fuerit liquidum; propterea tamen potabile dici statim non debeat. Quidam putant πῖςικῆς mendose descriptum pro ὀπῖςικῆς (seu pro σπικατῆς sive σπεκατῆς) omisso ὀμικρῶ, vel sic per aphoresin fuisse vocem illam appellatam, prout legitur σπικατῆς Rom. 15, 24. 28. pro ἰσπανία &c. Dicitam verò fuisse nardum opisticam ab oppido Opis, prope Babylonem, ubi pretiosissima nardi unguenta confecta & in alias regiones transportata fuerint. Sed illi vocem nimis torquent: Omnium igitur optimè per sincerum seu purum nardum exponitur cum Theophylacto & Hieronymo. Belgæ cum Luthero Syrum quoque paraphraster secuti, dexterrimè: Unversälscht.

Πισόω, ὦ, confirmo, stabilio. Fut. ὥσω. Præt. πεπίσωκα. Præt. pass. πεπίσωμαι. aor. 1. pass. ἐπισώθην, 2. Tim. 3, 14. σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπισώθης, tu verò maneto in iis, quæ didicisti, & de quibus fides tibi facta est.

Πεπισωμένως, adv. descendens a partic. præt. pass. verbi πισόω, fideliter. Aquila. Numer. 5, 22.

Πίσωσις, εως, ἡ, fides data, probatio. Incertus Levit. 6, 2. ἐν πίσώσει χειρὸς, per probationem manus.

Ἀπίστος, α, ὁ καὶ ἡ, infidelis, alienus à fide Christiana. 1. Cor. 6, 5. 2. Cor. 4, 4. 1. Tim. 5, 8.

Ἀπισία, ας, ἡ, incredulitas, opposita fidei Christianæ. Rom. 11, 23. 2. Tim. 1, 13. infirma fides, Marc. 9, 24. Κύριε, βοήθει τῇ ἀπιστίᾳ μου, Domine, succurre infirmæ meæ fidei.

Ἀπίστον, incredibile, Act. 26, 8.

Ἀπισέω, ὦ, sum infidus, diffido, non credo, fidem dérogo. 2. Tim. 2, 13. εἰ ἀπιστοῦμεν, ἐκείνος πῖςος μένει, si infidi sumus, ille tamen fidus manet. imperf. ἠπίσσειν, αv, Luc. 24, 11. καὶ ἠπίσαν αὐταῖς, & non credebant illis mulieribus. Act. 28, 24. οἱ μὲν ἐπειθόντο τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπίσαν, (3. plur. imperf. act.) & alii quidem credebant ea, quæ dicebantur, alii verò

non credebant. Fut. ἀπισήσω. Præt. act. ἠπίσηκα, non credidi. Marc. 16, 11. & 10. ὁ δὲ ἀπισήσας κατακριθήσεται, qui verò non crediderit, condemnabitur. ἀπιστοῦμαι, mihi non creditur, fides mihi non habetur.

Ὀλιγόπιστος, α, ὁ, ἡ, exigua fide præditus, Matth. 14, 31.

Πισέω, credo, fidem habeo. 1. Cor. 11, 18. καὶ μέρος τι πισέω, & aliquatenus credo. μέρος pro κατὰ μέρος, ellipsis Græcis usitata. Luc. 8, 50. μόνον πίστευε, tantummodo crede. Marc. 1, 15. πισεύετε

ἐν τῷ εὐαγγελίῳ, ubi ἐν ex Hebraismo redundat, credite evangelio. Sic Luc. 24, 25. πισεύειν ἐπὶ πᾶσι credere omnibus, ubi ἐπὶ similiter redundat, confido, fiduciam pono, 1. Joh. 5, 13. ἴνα πισέητε, (2. pl. præf. act. subj.) ut credatis. Phil. 1, 29. & μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πισεύειν, (præf. inf. act.) non tantum credere in eum. Joh. 6, 47. ὁ πισέων (part. præf. act.) εἰς ἐμὲ ἔχει ζωὴν αἰώνιον, qui credit in me, habet vitam æternam. imperf. act. ἐπίσσειν, credebam, Act. 18, 8. ἐπίσειν καὶ ἐβαπτίζοντο, credebant & baptizabantur.

C Joh. 2, 24. ἃ ἐπίσειν ἑαυτὸν αὐτοῖς, non credebant seu committebat se iis. Fut. πισεύσω, credam, Luc. 16, 11. τὸ ἀληθινὸν τίς ὑμῶν πισεύσει; verum quis credet vobis? Præt. perf. πεπίσεικα, credidi. 2. Tim. 1, 12. οἶδα γὰρ, ὃ πεπίσεικα, novi enim, cui crediderim. Joh. 20, 29. ὅτι ἐώρακας με, πεπίσεικας, quia vidisti me, credidisti. 1. Joh. 5, 10. ὅτι & πεπίσεικεν εἰς τὴν μαρτυρίαν, Hebraismus, pro τῇ μαρτυρίᾳ, quod non crediderint testimonio. 1. Joh. 4, 16. ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύκαμεν, cognovimus & credidimus. Joh. 16, 27. πεπιστεύκατε, ὅτι ἐγὼ παρὰ τῷ Θεῷ ἐξῆλθον, credidistis me à Patre exiisse. Part. præt. πεπισευκώς τῷ Θεῷ πανοικί, qui credidit Deo cum totâ domo. οἱ πεπισευκότες, Act. 15, 5. Genit. plur. πολλοὶ πεπισευκότων, multi ex iis, qui crediderunt, Act. 19, 18. Dat. plur. πεπισευκόσι, Act. 18, 27. Accus. πεπισευκότας, Joh. 8, 31. Plusquamper. ἐπεπισεύκειν, credideram, Act. 14, 23. εἰς ὃν πεπιστεύκεισαν, in quem crediderant, ubi augmentum plusquamperfecti abjicitur. Simile exemplum vide in μένω. aor. 1. act. ἐπίσενκα, 2. Cor. 4, 13. credidi. Luc. 1, 20.

ἐν ἐπίστευσας τοῖς λόγοις μου, non fidem habuisti verbis meis. Rom. 4, 3. Ἀβραάμ ἐπίστευσε τῷ Θεῷ, Abrahamus credidit Deo. Gal. 2, 16. ἐπιστεύσαμεν (1. plur. aor. 1. act. indic.) εἰς Ἰησοῦν Χριστόν, credidimus in Jesum Christum. ἐπιστεύσατε, Matth. 21, 25. ἐπιστεύσαν, Marc. 16, 14. Joh. 2, 23. πολλοὶ ἐπίστευσαν, multi crediderunt. aor. 1. act. imp. πισέυσον, Joh. 10, 38. πισεύσατε, credite, b. e. certò statuete, me esse Messiam olim promissum, & in me fiduciam vestram collocate. Subj. a. 1. act. πισεύσω, credam, Joh. 9, 36. πισεύσης, Rom. 10, 9. πισεύση, Joh. 17, 21. πισεύσωμεν, Marc. 15, 32. Joh. 6, 30. 1. Joh. 3, 23. Joh. 6, 29. ἵνα πισεύσητε (2. pl. a. 1. act. subj.) εἰς ὃν ἀπέσταλεν. pro εἰς ἐκείνον ὃν ἀπέσταλεν. Omittitur τὸ ἐκείνον, quia sequitur ἐκείνος, ut credatis in eum, quem misit ille. 3. pl. aor. 1. act. subj. πισεύσωσι, Joh. 11, 42. aor. 1. act. inf. πισεύσωι credere, Matth. 21, 32. Joh. 5, 44. Part. aor. 1. act. πισεύσας, Act. 11, 21. πισεύσαντες, Eph. 1, 13. τοῖς πισεύσασιν, Act. 11, 17. Judæ 6, 5. τὰς μὴ πισεύσαντας ἀπώλεσε, eos, qui non crediderunt, perdidit. Præf. pass. πισεύομαι, credor, Rom. 10, 10. καρδίᾳ γὰρ πισεύεται, corde enim creditur, item, concreditur mihi. Præf. perf. πεπίστευμαι. 1. Cor. 9, 17. οἰκονομίαν πεπίστευμαι, dispensatio mihi est concredita, miri isti auvertrauet. Singularis hæc est in lingua Græca elegantia, quum verba passiva regunt casum sui activi. Sic Gal. 2, 7. πεπίστευμαι τὸ εὐαγγέλιον, (Accus. casus,) Evangelium mihi est concreditum. aor. 1. pass. ἐπιστεύθην legitur in eadem significatione, Tit. 1, 3. ὃ (Accus. casus) ἐπιστεύθην ἐγὼ, quæ prædicatio mihi est concredita. 1. Thess. 2, 4. πισεύθηναι, eodem sensu adhibetur. Rom. 3, 2. ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια (Accus. casus) τὰ Θεῶ, quia iis concredita sunt eloquia DEI. item, fides mihi habita fuit, 1. Tim. 3, 16. ἐπιστεύθη ἐν κόσμῳ, fides illi habita fuit in mundo. Sic 2. Thessal. 1, 10. ὅτι ἐπιστεύθη τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς, quod fides habita fuerit testimonio nostro apud vos. πισεύειν εἰς Θεόν, εἰς Χριστόν, credere in Deum, in Christum, est phrasys nobis Testamenti, quæ extra illud non reperitur alibi, & ne quidem apud LXX. ut vocant. Genuina ejus phrasys expositio

ex novo, & veteris Testamenti lingua Hebraea petenda est. πισεύειν εἰς Θεόν, non est tantum fidem habere Deo, quod etiam demonia faciunt, Jac. 2, 19. sed Deo confidere, fiduciam suam in Deo collocare, inniti Deo, acquiescere in Deo tanquam in vita ac salute nostra omni sufficiente. Deut. 30, 20. adhærendo ei, nam ille est vita tua. Gr. ἔχεθαυ αὐτῷ, ὅτι αὐτὸς ἡ ζωὴ σκ. Hinc fides hæc vivifica dicitur in N. T. πεποιθήσις, fiducia, πληροφορία, plena assensio, Rom. 4, 21. Col. 2, 2. παρρησία, fiducia, Eph. 3, 12. 1. Pet. 1, 13. 1. Joh. 5, 13. 14. ὑπόστασις confidentia, subsistentia. Heb. 11, 1. πισεύειν etiam apud profanos scriptores idem esse quod θαρσύνειν, ἰχυρίζεσθαι, πεποιθέσθαι, hoc est, fidere, niti, fretum esse, fiduciam collocare, Henricus Stephanus aliquot exemplis demonstrat. Cum Dativo construitur. In N. T. verò πισεύειν εἰς Χριστόν, εἰς Θεόν, Hebraismus est, ad formam verbi יִדְנָהּ heemin, quod construi solet cum præpositione ׀, cui in lingua Græca respondet εἰς. Ex. 14, 31. legimus, ἐπίστευσαν τῷ Θεῷ καὶ Μωϋσῇ, in Hebræo est ἐπίστευσαν εἰς Θεόν καὶ Μωϋσῆν, hoc est, crediderunt DEO & Mosi, fisti sunt Deo & Mosi. Deo tanquam Patri cælesti, omnipotenti, cujus veritas est prima, summa & immutabilis, imò qui est ipsa veritas. Mosi verò, non tanquam homini nudo, sed legato Dei, in cujus ore Deus posuerat verbum suum, seu per quem Deus tanquam per os suum loquebatur. Sic Jeremias (c. 15, 19. εἶμα μὲ ἐσθ) vocatur os DEI. Hoc est, ut clarius dicam, fisti sunt non Mosi, sed promissionibus DEI, quas Moses in annuntiabat. Mercerus annotat in Thesaurο Santis Pagnini pag. 120. יִדְנָהּ sequente ׀ articulo Dativi casus, esse fidem habere, sed sequente præpositione ׀ (quæ Græcè per εἰς reddi solet) majorem vim habere, & vertendum inniti, fidere. In Græcis tamen discrimen hoc usquequaque non observari, patet ex Joh. 8, 30. 31. & ex collatione dicti Rom. 4, 3. cum Gen. 15, 6. unde Apostolus illud allegavit; conf. etiam 1. Joh. 5, 10. & Luc. 24, 25. illic πισεύειν εἰς μαρτυρίαν pro τῇ μαρτυρίᾳ: hic πισεύειν ἐπὶ πᾶσι pro πισεύειν τοῖς πᾶσι legitur. Quocunque verò accipiuntur pacto, quoties post πισεύω, sequitur

eis vel ἐπὶ, id fieri per Hebraism. tenendum est. Es. 28, 16. **שִׁיחִי לִי נֶחֱמֵן**, hoc est, Rom. 9, 33. & πιστεύων ἐπ' αὐτῷ (idem quod eis αὐτὸν) & καταπονεθήσεται. juxta Hebr. Qui credit non praestinat, hoc est, licet Dei promissiones & vestigio non impleantur, tamen idcirco animum despondere non solet. Nunquam confundetur. Scilicet fundamentum fidei nostrae (τὸ πιστεύειν) est voluntas seu promissio Dei, & potentia Dei. Non tantum nos oportet promissiones Dei, sed etiam certo confidere, Deum posse ea nobis prestare, quae promisit, qua fide Abrahamus pater credentium praeditus fuit. Gen. 15, 6. Qui ergo in Jesum Christum credit, is non tantum certo statuit, Jesum Christum esse Servatorem hominum, sed etiam esse Servatorem suum, atque ita fide illi adheret, in eoque spem & omnem fiduciam reponit. Quicumque fide non adheret Jesu Christo, atque ita Deo, is adhuc versatur in regno Satanae, & spiritualiter mortuus est. Justus enim (Rom. 1, 17.) ex fide, quā solā Deo, qui ipsa vita est, unitur, vivit. Phrases ergo sunt ἰσοδυναμεῖσθαι **בְּיְהוָה רַבֵּק** adherere DOMINO. Deuter. 4, 4. Josue 23, 8. 2. Reg. 18, 6. **בְּיְהוָה בָּטַח** confidere in DOMINO, 2. Reg. 18, 5. Psalm. 25, 2. & 118, 8. **בְּיְהוָה נֶחֱמֵן** Gen. 15, 6. Deut. 1, 30. credere in DOMINUM.

Ἐμπιστεύω, fido, concredo, fidei committo.

Ἐμπιστεύομαι, fidem invenio. Sir. 36, 15. καὶ οἱ προφῆται σὺ ἔμπιστευθήτωσαν, & Prophetae tui fidem inveniant.

Καταπιστεύω, credo. Michea 7, 5.

ΠΙΤΤΡΟΝ, & τὸ, furfur; q. à πέτω pro πίπτω, cado: est enim id quod πέττει, i. e. excidit à frumento, cum molitur. πίτυρα, τὰ, cortices frumenti vel hordei, quibus grana integuntur. Epist. Jer. 6, 43. θυμιῶσαι τὰ πίτυρα, ad succendendum furfures. Furfures contemptim appellat placentulas ex hordeo aut alio faris genere paratas, quas diis deabusve immolabant alienae à Christo mulierculae. His furfuraceis magis quam hordeaceis ipsos deludenti diabolo vicissim illudebant, vel quia pinguius donum paupertas negaret, vel quod

pro avaritia sua meliori munere deos dedignarentur.

ΠΙΩΝ, onos, ὄ, ἦ, pingvis.

Πῶς, eos, τὸ, pingvedo. (à **Πῶ** multiplicari.)

Πιότης, ητος, ἦ, idem, Rom. 11, 7.

Πιαινῶ, pingvescacio, fut. πιαίνω, Sir. 26, 23.

Ἀποπιαίνω, pingvedinem sive succum exprimo. aor. 1. ἀπεπίασεν. Judic. 6, 38.

ΠΑΑΓΓΙΟΣ, & ὄ, ἦ, obliquus, transversus, Sus. 6, 18. κατὰ τὰς πλαγίας θύρας, per obliquas portas. q. à πλάζομαι, erro.

Πλαγιάζω, torqueo. Jes. 29, 21.

ΠΑΑΝΗ, ης, ἦ, (à πλάζω, errare facio.) error, 1. Joh. 4, 6. τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης, spiritum erroris, hoc est, seductorem. 2. Thess. 2, 11. πέμψει ἐνέργειαν πλάνης, mittet (tanquam justus judex) efficaciam erroris.

Πλάνος, & ὄ, impostor, deceptor, planus prima brevi. 2. Joh. 6, 7. Adjective quoque capitur πλάνος, η, ον, 1. Tim. 4, 1. προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις, attenti spiritibus deceptoribus.

Πλανάω, ὤ, seduco, facio, ut alii errent, in errorem alios induco. 1. Joh. 1, 8. εἰν τὰς πλανῶμεν, nos ipsos fallimus. Futur. πλανήσας πολλὰς, seducent multos. Præter. πεπλάνηκα, seduxi. aor. 1. ἀπλάνησα, decepi, Apoc. 19, 20. Præter. pass. πλανάομαι, ὤμαι, Matth. 22, 29. πλανῶθε, μὴ εἰδότες τὰς γραφὰς, erratis, nescientes scripturas. 1. Pet. 2, 25. ὡς πρόβατα πλανώμενα, sicut oves errantes. Præter. pass. πεπλάνημαι, seductus sum, Joh. 7, 47. μὴ καὶ ὑμεῖς πεπλάνηθε; An etiam vos seducti estis? erravi, Matth. 18, 13. τοῖς μὴ πεπλανημένοις, quae non aberrant. aor. 1. pass. ἐπλανήθην, seductus fui, Apocal. 18, 23. ἐπλανήθησαν πάντα τὰ ἔθνη, seducta sunt omnes gentes. Luc. 21, 8. βλέπετε, μὴ πλανηθῆτε, (2. pl. aor. 1. pass. subj.) videte, ne decipiamini. Fut. 1. pass. πλανηθήσομαι, errabo.

Πλάνησις, εως, ἦ, error. Jes. 30, 28.

Πλανήτης, & ὄ, erro. item stella. Jude 13. ἀστέρες πλανῆται, stellae erraticae.

Πλανῆτις, ἰδο, ἦ, errabunda, Joh. 2, 9.

Ἀπλάνητος, α, δ, ἡ, infallibilis, qui er- A
rare nequit. Symmachus, Jobi 12, 18.

Ἀποπλανᾶω, ὦ, in errorem impello, à
recta via abduco, Marc. 13, 22. ἀποπλα-
νᾶμαι, ὦμαι, aberro, 1. Tim. 6, 10. ἀπε-
πλανήθησαν (3. pl. a. 1. pass.) ἀπὸ τῆς πί-
στεως, aberrarunt à fide.

Ἀποπλάνησις, εως, ἡ, error. Deuter.
29, 19.

Π Λ Α Ξ, ακὸς, ἡ, (πλατὺς) tabula.
Heb. 9, 4. αἱ πλάκες, tabulae. 2. Cor. 3, 3.
ἐν ἐν πλαξὶ λιθίναις, non in tabulis la-
pideis. Exod. 31, 18. πλάκας λιθίνας γε-
γραμμένας τῷ δακτύλῳ τοῦ Θεοῦ, tabulas B
lapideas scriptas digito Dei.

Π Λ Α Σ Σ Ω, ὅ Atticè πλάττω, (à
πηλὸς lutum, in quo tractando figuli oc-
curantur) fingo. Fut. ἄσω. Præter. πέ-
πλανα. aor. 1. ἐπλάσα. Genes. 2, 7. Rom.
9, 20. aor. 1. pass. 1. Tim. 2, 13. Ἀδὰμ
γὰρ πρῶτος ἐπλάσθη, Adam enim prior
formatus.

Πλάσμα, τος, τὸ, figmentum, Rom. 9,
20. μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι, τί
με ἐποίησας ἔτως; Num dicet figmentum
figulo, cur me tale fecisti?

Πλαστὴς, ἡ, ὄν, fictus, 1. Pet. 2, 3. πλα- C
στοῖς λόγοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται, fictis ser-
monibus vos negotiabuntur.

Ἀναπλάσσω, refingo, reformo. Item
fingo. Sap. 15, 7.

Ἐπίπλαστος, α, δ, ἡ, fucatus, e mentitus.
Symmachus, Jobi 13, 4. ἱατροὶ ἐπίπλαστοί
με, κατασπεννύζοντες ἄλογα, medici fuca-
ti mei, concinnantes absurda. Respondet
etiam hebreo עֲלִיפְלִאִס, ὅ notat gen-
tilium de astros. Aquila, Psalm. 96, 5.

Καταπλάττω, emplastrum impono.
Jes. 38, 21.

Πρωτόπλαστος, qui primus fictus est.
Epitheton Adami, factum ex verbis Aposto-
li 1. Tim. 2, 13. Ἀδὰμ γὰρ πρῶτος ἐπλά-
σθη, ἔτα ἔνα, Adam enim prior formatus
est, postea Eva.

Ἀπλάστος, α, δ, ἡ, sincerus, candidus, sine
fusco, apertus, Gen. 25, 28.

Χαλκοπλάστης, α, δ, faber ærarius,
Sap. 15, 9.

Π Λ Α Τ Τ Ξ, ἄα, ὁ, latus, amplius, spa-
tiosus, α, um, Matth. 7, 13. ὅτι πλατεῖα ἡ
πύλη, quia lata est porta.

Πλατεῖα, εἰς, ἡ, platea, Matth. 6, 5.
ἐν ταῖς γωνίαις τῶν πλατειῶν, in angulis
platearum. Apocal. 21, 21. ἡ πλατεῖα τῆς
πόλεως, platea civitatis. Apoc. 11, 8. ἐπὶ
τῆς πλατείας πόλεως, in platea civitatis.
forum. Apoc. 22, 2. ἐν μέσῳ τῆς πλατείας
αὐτῆς, in medio foro ejus.

Πλατύνω, dilato, Matth. 23, 5. πλατύ-
ναι τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, dilatant phy-
lacteria sua. Fut. πλατυνῶ. Præter. perf.
πεπλάτυγκα. Præf. pass. πλατύνομαι, di-
lator, Perf. πεπλάτυμμαι. 2. Cor. 6, 11. ἡ
καρδία ἡμῶν πεπλάτυνται, cor nostrum di-
latatum est. Hebraismus, hoc est, latitia
perfusum. aor. 1. Pass. ἐπλατύνθην, 2. Cor.
6, 23. α. 1. imper. πλατύνθητε, ἴτω, 2. pl.
πλατύνθητε dilatamini. F. 1. pass. πλα-
τυνθήσομαι. Gen. 28, 14.

Διαπλατύνω, dilato, Ezech. 41, 7.

Ἐμπλατύνω, idem. Exod. 34, 24.

Πλατυσμός, α, δ, dilatatio, Sir. 47, 12.
κατέλυσεν ἐν πλατυσμῷ, diversatus est in
latitudine seu dilatatione, i. e. late regna-
vit, postquam regni fines parens late ex-
tenderat.

Πλάτος, εος, τὸ, latitudo, Eph. 3, 18.

Πλάσιγξ, γλος, ἡ, lanx è jugo suspen-
sa, cui pondus imponitur; statera, Sap.
11, 23. ὡς ῥοπή ἐκ πλασίγγων ὅλη ὁ
κόσμος, tanquam momentum è statera
totus mundus. (Est ὅ πλασίγξ pro πλή-
σιγξ, γλος, ἡ, ferula, flagellum; à πλήσ-
σω, percussio.)

Πλάτανος, α, ἡ, platanus arbor; quia
late diffusa ramis. Sir. 24, 14.

Π Λ Ε Κ Ω, (unde est Latinorum pli-
co.) contexo, connecto. Fut. πλέξω.
Perf. πέπλεχα. aor. 2. ἐπλάκον. Perfect.
pass. πέπλεγμαι. Job. 40, 12. α. 1. ἐπλέχ-
θην. aor. 1. ἐπλάκην. Thr. 1, 14. Perf. med.
πέπλοκα. Hinc est

Πλοκή, ἡς, ἡ, contextura. Exod. 28, 14.
vexatio. Ez. 7, 7.

Πολύπλοκος, α, δ, ἡ, multum versutus,
Jobi 5, 13.

Πλόκιον, α, τὸ, casaries. Cant. 7, 5.

Πλέγμα, τος, τὸ, in pl. num, πλέγμα-
τα, cincinni. 1. Tim. 2, 9.

Ἐκπλέκομαι, implicor, 2. Marc. 15, 17.
μετὰ πάσης ἐνανδρίας ἐκπλανέντες (part.
α. 1. pass.) cum omni fortitudine implicati.

Ἐμπλέκομαι, implicor, 2. Tim. 2, 4. Ἐμπλέκεται ταῖς τῷ βίᾳ πραγματείαις, implicatur hujus vite negotiis. 2. Pet. 2, 20. Ἐμπλακέντες, (aor. 2. pass. part.) implicati.

Ἐμπλοκή, ἥς, ἡ, implicatio, nodus, 1. Pet. 3, 3.

Ἐμπλόκιον, α, τὸ, torques, Num. 31, 50.

Περιπλέκω, circumplico, implico, circumplector, 3. Macc. 2. δικαίᾳ περιπεπλεγμένον κρίσει, justo implicatum iudicio.

Συμπεριπλέκω, circumplico. Aquila & Theodotion, Proverb. 7, 18.

Προσπλοκή, ἥς, ἡ, complexus. Aquila, Exod. 28, 32.

Συμπλέκω, implico. Zachar. 14, 13.

Συμπλεκτός, ἡ, ὄν, conjunctus. Exod. 39, 22.

Πλακία, ας, ἡ, delictum, erratum; ἀπλέκω, quod instar laquei hominem implicet.

Ἀμπλακία, ας, ἡ, idem, 3. Macc. 2.

Ἀμπλακέω, ὦ, ἔ, ἀμπλακίσκω, pecco; παρὰ τὸ ἀναπλέκεσθαι, quod peccatum homines misere involvat. Sed

Ἀμπλάκιος, α, ὁ, ἔ

Ἀμπλάκητ, α, ὁ, ἡ, peccato carens, justus; ex ἀπρίθαι. cum inserto μ, ἔπλακία.

Ἀμπλάκημα, ατος, τὸ, delictum, peccatum. Dan. 6, 4.

ΠΛΕΪΟΣ, Poëtice πλεῖος, α, ὁ, Attice πλέως, ω, ὁ, plenus, refertus. compar. πλειότερος, plenior.

Πλήρης, ε, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ πλήρες, plenus, α, um. Joh. 1, 14. πλήρης χάριτος καὶ ἀληθείας, plenus gratiā & veritate. Act. 6, 3. ἄνδρα πλήρη πίστεως, virum plenum fide. Act. 9, 36. αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων, hac erat dives bonorum operum. in pl. num. πλήρεις contractè πλήρεις, pleni, α. τὰ πλήρεα, η, plena, Act. 6, 3. Accus. πλήρεις, contractè πλήρεις, plenos, vel plenas, Matth. 14, 20. ἔκ. 15, 37. Marc. 8, 19. πλήρεις κλασμάτων, plenos fragmentis.

Πληρόω, impleo, & proprie dicitur de mensura impletionem; per synech. metaphoricam de quacunque alia impletionem. omnis abundantia, Hebrais significatur verbo מָלַא, omnes officii partes oboeo.

Col. 4, 17. βλέπε τὴν διακονίαν, ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς (pro plenioris, contractè 2. sing. pres. act. subj.) vide ut ministerium, quod recepisti in Domino, impleas. Imperf. act. ἐπλήρουν, ας, οες ας, οε α. Act. 13, 15. ἐπλήρῃς (3. sing. imperf. act.) expleret. Fut. 1. πληρώσω, implebo. Act. 2, 28. πληρώσεις με ἐν φροσύνης, implebis me letitiā. Phil. 4, 19. πληρώσει πᾶσαν χρεῖαν ὑμῶν, supplebit (Deus) quicquid vobis opus fuerit. Pres. act. πεπλήρωκα, Rom. 13, 8. ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἑτερον, νόμον πεπλήρωκε, qui diligit alterum, legem implevit. aor. 1. act. ἐπλήρωσα, implevi. Act. 2, 2. ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον, implevit totam domum. prorsus occupavit, Act. 5, 3. διὰ τί ἐπλήρωσεν ὁ σατανᾶς τὴν καρδίαν σου; cur implevit seu prorsus occupavit Satanas cor tuum? finio, Luc. 7, 1. ἐπλήρωσε πάντα τὰ ῥήματα, quum ad finem perduxisset omnia verba, Latine, quum perorasset. perorare enim, τὸ ἐπιλέγειν, orationi finem imponere. aor. 1. act. imper. πλήρωσον, ἄτω. Matth. 23, 32. πληρώσατε (2. plur. aor. 1. act. imper.) τὸ μέτρον τῶν πατέρων

Ὑμῶν, implete mensuram patrum vestrorum. Est ironice dictum. Eph. 4, 10. ἵνα πληρώσῃ (3. sing. aor. 1. act. subj.) τὰ πάντα, ut impleret omnia, scilicet corpore suo, quò in caelos ascendit, licet indivisibili, ut jam presentissime dominetur omnibus creaturis. aor. 1. act. inf. πληρώσαι, perficere. Matth. 3, 15. πληρώσαι πᾶσαν δικαιοσύνην, perficere omne officium, scilicet à DEO mandatum. Pres. pass. πληρόομαι, ἔμαι, impleor, Gal. 5, 14. ἐν ἐνὶ λόγῳ πληροῦται, uno verbo (Lex) impletur. Fit etiam verbum med. & Activè accipiuntur. Ephes. 1, 23. Actor. 13, 25. imperf. ἐπληροόμην, ἔμην. 2. sing. ἐπληρόῃς, contractè ἐπληρῇς, Act. 7, 23. ὡς δὲ ἐπληρῶτο, quum verò expleretur. Perf. pass. πεπλήρωμαι, impletus fui. 2. Cor. 7, 4. πεπλήρωμαι τῇ παρακλήσει, impletus fui consolatione. 1. Joh. 1, 4. ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ἡ πεπληρωμένη, ut gaudium nostrum sit consummatum. Phil. 1, 11. πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης, repleti fructibus justitiæ. Plusq. pass. ἐπεπληρώμην, ὠσο, ὠτο. 2. Macc. 3, 30. aor. 1. pass. ἐπληρώθην, idem Jac. 2, 23. καὶ ἐπληρώθη ἡ χρεὼς, & impleta

pleta fuit scriptura 2. Tim. 1, 4. ἵνα χαρῶς πληρωθῶ, (1. sing. aor. 1. pass. subj.) ut gaudio replear. Matth. 13, 35. ὅπως πληρωθῇ (3. sing. aor. 1. pass. subj.) τὸ ῥηθὲν, ut impleatur dictum. Col. 1, 9. ἵνα πληρωθῆτε (2. plur. aor. 1. pass. subj.) τὴν ἐπίγνωσιν τῆς θελήματός αὐτῆς, ut impleamini agnitione voluntatis ejus. Scilicet verbum passivum eleganter regit casum sui activi. Conf. Act. 18, 25. Ἔ c. 21, 3. 1. Cor. 9, 17. Ἔ c. ubi est eadem Syntaxis. Luc. 21, 24. ἄχρι πληρωθῶσι (3. plur. aor. 1. pass. subj.) καιρὸς ἐθνῶν, usque quò impleantur tempora gentium. Conf. Rom. 11, 25. Scriptura dicitur saepe impleri, hoc est, executioni mandari. Impletur verò 1.) historicè, ut Ps. 22, 17. foderunt manus meas & pedes meos, quæ in solo CHRISTO fuere impleta. 2.) typicè Exod. 12, 46. non frangetis ei (agno) os. 3.) analogicè Hos. 11, 1. ex Ægypto vocavi filium meum. Conf. Matth. 2, 15. 4.) vel per allusionem, seu κατὰ σύνοιχον, per conjugatum, ut Matth. 2, 23. Ναζωραῖος κληθήσεται. Πῦξ Nazarethum, ἔς τῦξ furculus, prout CHRISTVS nominatur Es. 11, 1. sunt conjugata. συνώνυμον Πῦξ germen de eodem unico nostro Servatore legitur Zach. 6, 11. Fut. 1. pass. πληρωθήσομαι, implebor, Luc. 1, 20. Ἔ c. 3, 5. Notentur Hebraismi, quid sit implere legem, nempe eam servare. Sic implentur prophetiæ divinæ, quum executioni mandantur. Sic implentur alia, quum fiunt. Sic munus implemus, quum illo fideliter fungimur. Num. 3, 3. juxta Hebr. ὧν ἐπλήρωσε τὰς χεῖρας, scilicet μωσῆς, quorum manus implevit Moses, h. e. ministerio consecravit. Vide verbum τελεσιόω, ubi hæc phrasis exponitur.

Πλήρωμα, τὸς, τὸ, plenitudo. Job. 1. 16. ἐκ τῆς πληρώματος αὐτῆς, ex abundantia ἔς divitiis ejus. Quicquid continetur, 1. Cor. 10, 20. τῆς γὰρ Κυρίᾳ ἡ γῆ, καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. DOMINI est terra, ἔς quicquid continetur in ea; ut sunt animantes, stirpes, fruges, metalla ἔ c. Sic Ps. 98, 8. θάλασσα καὶ πληρωμα αὐτῆς, mare ἔς quicquid continet, supplementum, Matth. 9, 16. impletio, perfectio, Rom. 13, 10. πλήρωμα ἐν νόμῳ ἢ ἀγάπῃ, impletio igitur legis est charitas.

πλήρωσις, εὖς, ἡ, plenitudo. Exod. 35, 25. Ἀναπληρώω, ὦ, compleo, 1. Cor. 14, 16. ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον τῆς ἰδιότητος, qui implet locum idiotæ. aor. 1. act. ἀνεπλήρωσα. 1. Cor. 16, 17. Gal. 6, 2. ἀναπληρώσατε, (aor. 1. act. imper.) implete, hoc est, reipsa exequimini. Phil. 2, 30. ἵνα ἀναπληρώσῃ (aor. 1. act. subj.) ut impleat, 1. Thessal. 2, 16. εἰς τὸ ἀναπληρῶσαι, (aor. 1. act. inf.) ad implendum. pres. pass. ἀναπληρομαι, ἔμαι, compleor, Matth. 13, 14. ἀναπληρῶται ἡ προφητεία, impletur prophetia.

Ἀναπλήρωσις, εὖς, ἡ, impletio. 1. Esd. 1, 58.

Ἀνταναπληρώω, ὦ, vicissim expleo. Col. 1, 24.

Προσαναπληρώω, ὦ, suppleo, 2. Cor. 9, 12. aor. 1. προσανεπλήρωσα, supplevi, 2. Cor. 11, 9.

Ἐκπληρώω, ὦ, expleo. Præt, perf. ἐκπεπλήρωκα. Act. 13, 33.

Ἐκπλήρωσις, εὖς, ἡ, expletio, Act. 21, 26.

Ἐπιπλορόω, ὦ, impleo. 2. Macc. 3, 10.

Συμπληρόομαι, ἔμαι, compleor, Act. 2, 1. ἐν τῇ συμπληρῶσθαι τὴν ἡμέραν, quum compleretur dies, hoc est, quum advenisset dies. Luc. 8, 23. καὶ συνεπληρῶντο, (3. plur. imperf. pass.) ἔς complebantur, Metonym. adjuncti, pro complebatur, nempe navibus.

Πλήθω, impleo. Fut. πλήσω. Præt, πέπληκα. aor. 1. act. ἐπλησα, implevi, Joh. 19, 29. οἱ δὲ πλήσαντες σπόγγον ὄξος, illi verò impletâ spongiâ aceto. Luc. 5, 7. ἐπλησαν ἀμφοτέρω τὰ πλοῖα, impleverunt ambo navia. pro πλήθω dicitur etiam πίμπλημι, unde est

Ἐπιπίμπλημι ἔς ἐμπιμπλάω, ὦ, impleo, Act. 14, 17. ἐμπιπλῶν τροφῆς, impletens cibo, ubi τὸ μ abjicitur.

Διεμπίμπλημι, repleo. Pass. διεμπίμπλαμαι, repleor. 2. Macc. 4, 40. ταῖς ὀργαῖς διεμπιμπλαμένων (ὄχλων) ἵνα replete cum essent (turbæ.) aor. 1. pass. ἐπλήσθην, impletus fui, cum Genit. ἀπλήσθωμαι, impleor, in tertia persona ἐπλήσθη, Matth. 22, 10. Luc. 1, 67. ἐπλήσθη πνεύματός ἁγίου, repletus fuit Spiritu sancto. ἐπλήσθησαν, repleti fuerunt. Luc. 5, 26. ἐπλήσθησαν φόβος, repleti fuerunt timore. Act. 3, 10. ἐπλήσθησαν θαμβήσας, impleti fuerunt pavore, hoc est, obstupuerunt

runi &c. in subj. πληθῶ, ἥς, ἥ, Act. 9, 17. A in part. πληθεῖς, ἄσα, ἐν, impletus, Act. 4, 8. &c. 13, 9.

Ἀπληστος, &, ὁ, ἡ, insatiabilis, inexplebilis. Prov. 28, 25.

Ἀπλησεύομαι, sum inexplebilis, sum avidus. Sir. 31, 17. μὴ ἀπλησεύῃς ἐν πάσῃ τρυφῇ, ne esto inexplebilis in quibuscunque deliciis.

Ἀπλησία, ας, ἡ, inexplebilis, insatiabilitas, Sir. 37, 31.

Ἀπλετος, pro ἀπλητος, &, ὁ, ἡ, idem, quod ἀπληστος, inexplebilis, infinitus, grandis, ingens, 3. Macc. 4.

Ἀναπλήθω, impleo. Construitur cum genit. vi praepositionis ἐκ, quae omittitur. Sir. 47, 16. Aliquando cum duobus accusativis, Exod. 31, 3. καὶ ἀνέπλησεν αὐτὸν πνεῦμα θεοῦ σοφίας, & implevi ipsum divino spiritu sapientiae.

Ἐμπλήθω, impleo, cum Genit. Luc. 1, 53. πεινῶντας ἐνέπλησεν (aor. 1. aet.) ἀγαθῶν, famelicos implevit bonis. Ἐμπλήθομαι, impleor. Perf. ἐμπέπλησμαι, impletus fui. Luc. 6, 25. καὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησμένοι, pro οἱ ἐσε, & vobis saturis, & vobis, qui impleti estis. aor. 1. ἐνεπλήθην, impletus fui, Joh. 6, 12. ὡς δὲ ἐνεπλήθησαν, ut autem saturati fuerunt, prout poeta ait Iliad. 1. 221. αὐτὰρ ἐπεὶ πόσι & καὶ ἰδητύος ἐξ ἔρον ἔντα, sed postquam potus & cibi desiderium exemerunt.

Πλήσμα, τος, τὸ, explementum.

Πλήμη, τος, τὸ, idem. πλήμη seu πλήμη, maris aestuantis accessus.

Πλημύρα vel πλημμύρα, idem, item inundatio, Luc. 6, 48. ἐκρυσσε τῆς θαλάσσης εἰς τὴν γῆν, effluxio maris in terram. (Cui opponitur ἀμπωτις, εως, ἡ, maris aestuantis recessus)

Πλημμυρέω, ὦ, aestuo, redundo. Symmachus, Eccl. 1, 7. καὶ ἡ θάλασσα & πλημμυρεῖ, & mare non redundat.

Πλησμονή, ἥς, ἡ, satietas, Col. 2, 23. πρὸς πλησμονὴν τῆς σαρκὸς, quibus farciatur caro, ut sunt cibus & potus.

Πληθῶ, εἶ, τὸ, multitudo, Marc. 3, 7. πολὺ πληθῶ ἠκολούθησαν, magna multitudo sequebatur. Anomalia numeri. Luc. 19, 37. ἤρξαντο ἅπαν τὰ πληθῶ τῶν μαθητῶν, χαίροντες αἰνεῖν τὸν θεόν. pro ἤρξατο τὸ πληθὸς χαῖρον, incepit tota

multitudo discipulorum gaudere & laudare Deum. Duplex anomalia generis & numeri. Luc. 2, 13. πληθὸς στρατιῶν ἐρανία, multitudo exercitus caelestis. Luc. 1, 10. πληθὸς λαῶν, multitudo populi. Joh. 21, 6. ἀπὸ πλήθους ἰχθύων, pra multitidine piscium. Jac. 5, 20. πληθὺ ἁμαρτιῶν, multitudo peccatorum. Act. 19, 19. ἐνώπιον τῶν πλήθους, coram vulgo. ibidem 23, 7. ἐσχίσθη τὸ πληθῶ scissa est multitudo, hoc est, dissidium in populo ortum fuit.

Παμπληθής, εἶ, ὁ, ἡ, permultus, quamplurimus, numerosus, 2. Maccab. 10, 24.

Πολυπληθής, εὖ, ὁ, ἡ, multus numero.

Πολυπληθία, εἶ, πολυπληθία, ας, ἡ, magna multitudo, frequentia, copia, 1. Macc. 8, 16.

Πωλυπληθέω, ὦ, multus numero sum, cresco, sive augeor numero, Ex. 5, 5.

Πολυπληθύνω, f. υνῶ, multiplico, Ex. 32, 12.

Παμπληθεῖ, Adv. quod fit ab universa turba. Luc. 23, 18. ἀνέκραξαν δὲ παμπληθεῖ, exclamavit autem universa turba. παμπληθεῖ ponitur pro πᾶν πληθὸς. Verbum plural. convenit cum nomine multitudinis singulari. ejusdem forma est πικνήμεναι, adv. cum omni populi totius frequentia. Ex πᾶν & δῆμος. in plur. num. legitur Act. 5, 14. πλήθη (contracte pro πλήθη) ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, multitudines virorum simul & mulierum.

Πληθὺς, εἶ, ἡ, multitudo. 3. Macc. 4. διὰ τὴν ἀμέτρητον αὐτῶν πληθύν, propter immensam eorum multitudinem.

Πληθύνω, multiplico. Fut. aet. πληθύνω, Hebr. 6, 14. πληθύνων πληθυνῶ σε, multiplicans multiplicabo te, Hebraismus, D multiplicando multiplicabo te, hoc est, valde te multiplicabo. item intransitive cresco, Act. 6, 1. πληθυνόντων τῶν μαθητῶν, crescentibus discipulis. aor. 1. aet. ἐπλήθυνα, 2. Cor. 9, 10. πληθύναι (3. sing. aor. 1. opt. aet. à 1. pers. πληθύναιμι) Praes. pass. πληθύνομαι, multiplico, cresco. imperf. ἐπληθύνομην. Act. 6, 7. &c. 9, 31. ἐπληθύνοντο, multiplicabantur. aor. 1. pass. ἐπληθύνθη, multiplicatus fui, crevi, Act. 7, 17. ἠύξησε καὶ ἐπληθύνθη λαὸς, crevit & multiplicatus fuit populus. 1. Pet. 1, 2. χάρις ὑμῖν πληθυνθείη (aor. 1. opt.)

gratia

gratia vobis multiplicetur. Matth. 24, 12. διὰ τὸ πληθυνθῆναι (aor. 1. pass. inf.) τὴν ἀνομίαν, crescente hominum malitia.

Πληθύνω, plenus sum, abundo, frequens sum; confluo, 2. Macc. 3, 19. κατὰ τὰς ὁδὸς ἐπλήθυνον, per vias confluebant.

ΠΑΕΤΡΑ', αἶς, ἡ, latus, costa. Joh. 19, 34. λόγχῃ αὐτῆς τὴν πλευρὰν ἐνυξέ, lancea latus ejus fodit. Act. 12, 7. πατάξας τὴν πλευρὰν τῷ Πέτρῳ, percussio latere Petri.

ΠΑΕΩ, navigo, in prima persona non contrahitur. πλεῖ pro πλέει apud Eurip. item πλεῖν pro πλέειν legitur Act. 27, 2. μέλλοντες πλεῖν τὰς κατὰ τὴν Ἀσίαν τόπας, incipientes navigare loca secundum Asiam. Notetur syntaxis, ubi πλεῖν cum accusativo construatur. Sic Cic. 2. de Fin. quum Xerxes maria ambulavisset, ἔς tertiam navigasset. in part. πλέων, οὐλῶ, Luc. 8, 23. in n. g. πλέων, Act. 27, 6. πλέων εἰς Ἰταλίαν, navigans in Italiam. Act. 27, 24. πάντας τὰς πλέοντας μετὰ σκ, omnes navigantes tecum. Fut. πλεύσω, navigabo. aor. 1. ἐπλεύσα, navigavi.

Πλοῖον, σ, τό, navis. Luc. 5, 2.

Πλοῖάριον, σ, τό, navicula, Joh. 6, 22. Joh. 21, 8. τῷ πλοιαρίῳ ἦλθον, navigio venerunt. ubi πλοιαρίῳ est dativus instrumenti.

Πλόῳ, αἶς, Genit. ὅς ῥ, ὁ, navigatio. Proverb. 21, 1. πᾶν τὸς ἀνδρὸς ἐς κόρινθον ἐστὶ ὁ πλῆς, non cuivis homini contingit adire Corinthum. verbotenus. Non omnis viri versus Corinthum est navigatio. in Accus. πλόον, ἔν, Act. 21, 7. ἔς c. 27, 10. ἐσεσθαι τὸν πλῆν, futuram navigationem. Sicut pro νῆ, νοὸς, ita quoque pro πλῆ legitur πλοὸς, Act. 27, 9.

Πλωτὸς, ῥ, ὁ, navigabilis, 2. Maccab. 5, 21.

Πλωτικός, ῥ, ὁ, navigationi aptus, qui nauticae rei dat operam; item mercator, ἀ πλώμει seu πλώω, Poët. pro πλέω.

Ἀποπλέω, abnavigo. Act. 27, 1. ὡς δὲ ἐκρίθη τῷ ἀποπλεῖν ἡμεῖς, postquam autem decretum fuit, ut abnavigaremus; τῷ ἀποπλεῖν, de qua syntaxi lege in voce περιπατέω. Act. 13, 4. ἀπέπλευσαν (3. plur. aor. 1.) εἰς τὴν Κύπρον, abnavigaverunt in Cyprium.

Βραδυπλοέω, tardè navigo, Act. 27, 7.

Βραδυπλοῶντες, pro βραδυπλοῖντες, tardè navigantes.

Διαπλέω, pernavigo, navigando emetior, Act. 27, 5. διαπλεύσαντες κατήλθομεν, emensi (pelagus) devenimus.

Ἐισπλέω, adnavigo. Part aor. 1. εἰσπλεύσας, 2. Macc. 14, 1.

Ἐκπλέω, enavigo, Act. 18, 18. ἐξέπλει (3. sing. imperf.) enavigabat, pro ἐξέπλεε. Act. 20, 6. ἐξεπλεύσαμεν, (1. pl. aor. 1.) enavigavimus. Act. 15, 39. ἐκπλεῦσαι, (aor. 1. inf.) enavigare.

Ἐπιπλέω, innavigo. Symmachus, Jobi 24, 18. ἐπιπλέων ὕδατι, innavigans aqua.

Καταπλέω, transnavigo, pro quo Latini dicunt trajicio. Luc. 8, 26. κατέπλευσαν, trajecerunt.

Κατάπλοῳ, contr. κατάπλες, navigatio, qua descendimus seu devehimur aliquo. Dativ. sing. κατάπλω, 3. Maccab. 4.

Παράπλοῳ, αἶς, praternavigatio; it. trajetus, 3. Maccab. 4. τῷ παράπλες (gen. sing.) περὶ τὸν ἵππον, navigatione trajecta, postquam trajecissent; seu in adverso litore appulissent.

ὑποπλέω, subnavigo, Act. 27, 4. ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, sublegimus Cyprium.

ΠΑΗΘΟΣ quare in πλέος.

ΠΑΗΝ, Adverb. praterquam. Modò cum casu legitur, modò sine casu. Quam variae ejus sint significationes, nec non syntaxes, ex seqq. exemplis apparebit. Act. 8, 1. πάντες διεσπάρησαν πλὴν τῶν ἀποστόλων, omnes dispersi fuerunt prater Apostolos, seu praterquam Apostoli. πλὴν οἱ ἀπόστολοι. Habet vim excipiendi, ἔς ut plurimum casum exigat superiori similem. Sophocles: ἐκ ἅρ' ἀχαιοῖς ἄνδρες εἰσὶ, πλὴν ὁδε; annon Achivis alii viri sunt, praterquam iste? Sic Deut. 1, 36. εἰ ὅψεται τις τὴν γῆν κλ. πλὴν χάλεβ, υἱὸς ἰεφθονί, nullus videbit terram ἔς c. praterquam Caleb, filius Jephunne. Hic praecedit nominativus, ἔς proinde post πλὴν sequitur etiam nominativus, more Latinorum. Aliquando subintelligitur praecedens nominativus, ut 2. Reg. 24, 14. ἔχ ὑπελείφθη (ἔδειξεν) πλὴν οἱ πτωχοί, nullus relictus fuit praterquam pauperes. prater, cum Genitivo.

Marc. 12, 32. ὅς ἐστι Θεός, καὶ ἂν ἔστιν ἄλ-
 λ' πλὴν αὐτοῦ, unus est Deus, ἔ non est
 alius præter eum. Sic Exod. 20, 3. ἂν
 ἔσονται σοι Θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ, non
 erunt tibi dii alii præter me. Sed Luc. 6,
 24. πλὴν καὶ ὑμῶν, sed et vobis. Verun-
 tamen, Matth. 18, 7. πλὴν καὶ τοῦ ἀνθρώ-
 πῳ ἐκείνῳ, veruntamen et illi homini. Luc.
 22, 22. ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται
 κατὰ τὸ ὀρισμένον. πλὴν καὶ τοῦ ἀνθρώ-
 πῳ ἐκείνῳ, ὃς ἔ παραδίδεται, filius quidem
 hominis abit, prout decretum est: Verunta-
 men et homini illi, per quem proditur. Sci-
 licet non hic arcana ἔ absoluta Dei volun-
 tas indigitatur, quasi Deus scandala fieri
 absolute velit: sed præmonentur pii par-
 tim, ut ab ipsis sibi caveant, partim ut
 sorte suâ contenti credant, ea circa divi-
 nam permissionem ἔ præscientiam non fie-
 ri, de quâ certi sunt, quod pessimas impie-
 tatis actiones semper in bonum dirigat.
 Atque sic divina illa præscientia nullam
 rebus præscitis infert necessitatem: Non
 enim ideo Deus scandala prævidit, ut fie-
 rent: sed tanquam futura prævidit. Scri-
 bo (ut hæc obiter dicam) veruntamen,
 non veruntamen, quia η ἔ t literæ ejus-
 dem organi. Sic ἰμβάλλω, non ἐνβάλλω,
 quia μ ἔ β sunt literæ ejusdem orga-
 ni, nempe labii. Sed tantum Act. 27, 22.
 ἀποβολὴ γὰρ ψυχῆς καὶ ἐμεῖα ἔσται ἐξ ὑμῶν,
 πλὴν τοῦ πλοῦ, jactura enim nulla erit
 ejusquam ex vobis, sed tantum navis.
 Attamen, Phil. 1, 18. τί γάρ; πλὴν παν-
 τὶ τρόπῳ κλ. Quid igitur? Attamen
 quovis modo ἔ c. 1. Cor. 11, 11. πλὴν ἔτε
 ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς, attamen neque vir
 absque uxore ἔ c. Tamen, Luc. 10, 11. πλὴν
 τοῦτο γινώσκετε, tamen hoc scitote. Quin
 etiam, Matth. 11, 22. 24. πλὴν λέγω ὑμῶν,
 quin etiam dico vobis. Imo, Luc. 11, 41.
 πλὴν τὰ ἐνόντα δότε, imò ea, quæ penes
 vos sunt, date. Cæterum, Luc. 22, 21. πλὴν
 ἰδὲ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος με μετ' ἐμοῦ
 ἐπὶ τῆς τραπέζης cæterum ecce manus ejus,
 qui me prodet, mecum est in mensa. παρα-
 δίδοντος pro παραδῶσονται, est enallage
 temporis. Itaque, Eph. 5, 33. πλὴν καὶ ὑ-
 μῶν οἱ καθ' ἓνα, itaque ἔ vos singuli. E-
 rasmus vertit quanquam. Sed textus co-
 hærentia planè ostendit, esse hic illativam
 particulam. Aristoph. ἀλλ' ἔ τίς (τισί)

πλὴν τοῖς μαθηταῖς λέγειν, sed non est
 fas cœpiam dicere, præterquam discipulis.
 Hic præcedit dativus subintellektus, ἔ se-
 quitur dativus. Idem fit in accus. Apoc.
 2, 25. πλὴν ὃ ἔχετε, (τοῦτο) κρατήσατε,
 tamen id, quod habetis, firmiter tenete.
 Jos. 11, 13. καὶ ἄλλας πόλεις, πλὴν τῆς
 ἁσὼρ μόνην, αὐτὴν ἐνέπρησε, non alias ur-
 bes, ἔ c. sed solum Asor incendio vasta-
 vit. videtur πλὴν ortum ex πλέον, sicut
 Gallorum mais ex magis, ἔ Germano-
 rum (quos alii Belgas vocant) maer ex
 mehr.

B ΠΛΗΡΗΣ vide paulò ante πλεῖον.

ΠΛΗΣΣΩ vel πλήττω, (affine
 Heb. $\sqrt{?}$ contremiscere) percussio. Fut.
 πλήξω. perf. πέπληχα. aor. 1. ἐπληξα.
 aor. 2. ἐπληγον ἔ ἐπλαγον. pass. πλήτ-
 τομαι, percutor. perfect. πέπληγμαι.
 aor. 1. ἐπλήχθην. Futur. 1. πληχθήσο-
 μαι. aor. 2. pass. ἐπλάγην. Præt. perfect.
 med. πέπληγα. 2. Sam. 4, 4. πεπληγὼς
 τὰς πόδας, claudus.

Πλήκτης, κ, ὁ, percussor, pugna, 1.
 Tim. 3, 3.

C Πληγὴ, ἥς, ἡ, plaga, Act. 16, 33. Apoc.
 22, 18.

Πληξίς, εως, ἡ, percussio. Aquila, Pro-
 verb. 17, 10. πληξίς ἐπιτιμήσεως ἐπὶ συ-
 νιόντι, percussio increpationis ab intelli-
 gente, plus est quam centies percuti à stul-
 to.

Διαπληκτίζω, rixor, pugno. Exod. 2,
 13. ὁρᾷ δύο ἀνδρας διαπληκτιζομένους, vi-
 dit duos viros rixantes.

Ἐκπλήσσω, percello, ἐκπλήσσομαι,
 percellor, ad verbum, excutior. Nam
 iis, qui obstupescunt, mens veluti ictu va-
 lido excutitur. Matth. 7, 28. ἐξεπλήσ-
 στοντο, (3. plur. imperf. pass.) percellebantur,
 non sine stupore admirabantur. Matth.
 13, 54. ὥστε ἐκπλήττεσθαι αὐτὰς καὶ λέγειν,
 adeò ut percellerentur ἔ dicerent. Act. 13,
 12. ἐκπλησσίμεν, (part. pres.) percul-
 sus. ἐκπλήσσεσθαι ἐπὶ τινι πράγματι, per-
 celli re aliqua. imperfect. ἐξεπλησσομένην, κ,
 στο, percellebar, Marc. 11, 18. πᾶς ὁ ὄχ-
 λος ἐξεπλήσσετο, totus populus percelleba-
 tur. Luc. 2, 48. ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγη-
 σαν, (3. pl. aor. 2. pass.) ἔ viso eo parentes
 obstupuerunt.

Ἐκπλη-

Ἐκπληξίς, εως, ἡ, terror, stupor. Symmachus, Ps. 64, 2. ἀπὸ ἐκπλήξεως ἐχθρὸς περιφράζει τὴν ζωὴν μου, a terrore inimici circummunies vitam meam. Confer eundem Psalm. 88, 16.

Ἐπιπλήττω, increpo. 1. Tim. 5, 1. cum Dat. πρεσβυτέρω μὴ ἐπιπλήξῃς, (2. sing. aor. 1. subj. act.) seniore[m] ne increpa, ne ei plagam infer, ne eum perstringe mordacibus verbis, scilicet peccata subinde iterando. Verbera juvenes, verba dura senes affligunt; inprimis à juvene profecta, qualis erat Timotheus. Differunt ἐπιπλήττειν, μέμφεσθαι, ἐπιτιμᾶν, λοιδορεῖν. ἐπιπλήττειν est acerbè reprehendere cum nimia, ἔ subinde repetita exaggeratione. μέμφεσθαι est reprehendere, ut simul conqueramur de injuriis. ἐπιτιμᾶν est reprehendere, ita ut comminemur mulctam, quæ à Græcis dicitur ἐπιτίμιον. item interminor, hoc est, interdico additis minis. λοιδορεῖν verò est reprehendere, ita ut misceamus convicia. Omnia illa regunt Dat. praterquam τὸ μέμφεσθαι, quod tamen Hebr. 8, 8. etiam cum Dativo jungitur. ὀνειδίζω cum Acc. cum probris increpo. Matth. 11, 20.

Ἐπίπληξίς, εως, ἡ, increpatio. 2. Macc. 7, 33. χάριν ἐπιπλήξεως καὶ παιδείας, objurgationis ἔ castigationis gratia.

Καταπλήττω, velω, percello, obstupescio. Præf. pass. καταπλήσομαι vel τλομαι, percellor, stupeo, admiror. 2. Macc. 3, 24. καταπλαγέντες τὴν τῷ Θεῷ δύναμιν, admirati DEI virtutem. Cap. 15, 24. καταπλαγίσαν, (3. plur. aor. 2. opt. pass.) percellantur.

Καταπληγμός, ὅ, objurgatio, Sir. 21, 5.

Κατάπληξίς, εως, ἡ, terror. Aquila ἔ Symmachus, Exod. 23, 27.

Καταπληκτικός, ἡ, ὄν, terrorem adferens. Quinta Editio Cant. 6, 19.

Ἐγκατάπληξίς, εως, ἡ, terror. Esdr. 3, 3.

Παράπληκτος, ὁ, ἡ, amens, stupidus. Deuter. 28, 34.

Παραπληξία, ας, ἡ, amentia. Deuter. 28, 28.

Παραπληκίζομαι, insanio, stultus sum. Aquila, 1. Sam. 21, 14. 15.

ΠΑΙΝΘΟΣ, ὁ, later. Genes. 11, 3.

Πλινθίον, ὁ, τὸ, dimin. later. 2. Sam. 12, 31.

Πλινθίσω, lateres facio. Genes. 11, 3.

Πλινθεία, ας, ἡ, latericium. Exod. 1, 14.

Πλινθουργία, ας, ἡ, confectio laterum. Exod. 5, 7.

ΠΑΟΤΤΟΣ, ὁ, (ex πολὺ ἔτος, εἰς, τὸ, annus, q. d. redditus ex multis annis collecti (ἄφενος, ὁ, ἔς, εἰς, τὸ, redditus ex uno anno reliqui, ἄφ' ἐνὸς ἔτους, ex uno anno, ἐν, ὁ, annus) divitiæ, singularis num. tantum. Luc. 12, 19. definit ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλὰ, bona reposta in multos annos. 1. Tim. 6, 17. Jac. 5, 2. ἡ ἀπάτη τῶν πλάτῃς, hypallage Hebraica, hoc est, divitiæ deceptrices. Matth. 13, 22. 1. Tim. 6, 17. μηδὲ ἡλπικένοι ἐπὶ πλάτῃς ἀδηλόγητι, neque spem ponere in divitiis incertis. Per metaphoram tribuitur aliis rebus. Rom. 2, 4. ἔς c. 11, 33. Eph. 1, 7, 18. ἔς c. 2, 7. ἔς c. 3, 8. 16. Phil. 4, 19. Col. 1, 27.

Πλατέω, ὦ, dives sum. 1. Tim. 6, 9. 18. Fut. ἦσω. Præf. πεπλήτηκα, Aroc. 3, 17. aor. 1. act. ἐπλήτησα, dives fui, 1. Cor. 4, 8. 2. Cor. 8, 9. Aroc. 18, 3. 15, 19.

Πλατίζω, divitem reddo, ditto, locupletto. Fut. σω. Præf. ικα. Prov. 11, 23. εὐλογία Κυρίου, αὕτη πλατίζῃ, benedictio Dei ipsa ditat. πλατίζομαι, ditor. 2. Cor. 9, 11. aor. 1. ἐπλατίσθην, ditatus fui, 1. Cor. 1, 5.

Πλάσιος, ὁ, (habens πολλὰς εἰσίας, multas opes) dives, locuples, opulentus. Matth. 27, 57. ἄνθρωπος πλάσιος, vir dives. Luc. 16, 1. ἄνθρωπος τις ἦν πλάσιος, vir quidam dives erat. Matth. 19, 23. δυσκόλως πλάσιος εἰσελεύσεται εἰς τὴν βασιλείαν τῶν ἁγίων, difficulter dives intrabit regnum cælorum. 2. Cor. 8, 9. δι' ἡμᾶς ἐπλώχευσε πλάσιος ὢν, propter nos pauper factus est, quum esset dives. Eph. 2, 4. ὁ Θεὸς πλάσιος ὢν ἐν ἐλέει, Deus, qui dives est misericordiâ. Jac. 2, 5. πλάσιος ἐν πίστει, divites fide. Luc. 18, 23. πλάσιος σφόδρα, dives valde.

Πλασίως, copiosè. Col. 3, 16. ὁ λόγος τῷ Χριστῷ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν πλασίως, sermo Christi inhabitet inter vos copiosè.

ΠΑΤΝΩ, lavo vestimenta. Fut. πληνώ.

νῶ. Leβ. 11, 25. aor. 1. ἐπλυνά, lavi, Apoc. 7, 14.

Πλύσις, εως, ἡ, lotio, ablutio. Syrus, Psalm. 60, 10.

Ἀποπλύνω, abluo, Luc. 5, 2.

Ἐκπλύνω, abluo. Jesa. 4, 4.

Πλύντης, α, ὁ, fullo.

Πλύντρον, α, τὸ, merces, quæ pro lotura solvitur.

Π Ν Ε' Ω, flo, spiro, Luc. 12, 55. πνέοντα, non πνέοντα. Joh. 6, 18. πνέοντος. Act. 27, 40. τῇ πνεύσει. Tertia tamen persona contrahitur in indic. Joh. 3, 8. τὸ πνεῦμα ὅπερ θέλει, πνέει, ventus, quò vult, spirat. in subj. secus, Apoc. 7, 1. ἵνα μὴ πνέη, ne spiret. aor. 1. ἐπνευσά, spiravi, (à fut. πνεύσω) Matth. 7, 25. ἐπνευσαν οἱ ἄνεμοι, flaverunt venti.

Πνεύμων, ον, ὁ, pulmo.

Πνεῦμα, τος, τὸ, ventus, Joh. 3, 25. Spiritus, ὃ tribuitur Deo, Joh. 4, 24. πνεῦμα ὁ Θεός, Deus est spiritus. Et ita vocatur tertia persona SS. Trinitatis, 1. Joh. 5, 7. Act. 5, 3. Apoc. 1, 10. ἐγενόμην ἐν πνεύματι, fui Spiritu correptus. Gal. 5, 16. πνεύματι περιπατεῖτε, Spiritu incedite, hoc est, vivite ex instinctu Spiritus S. secundum legem DEI. Angelus bonus sic dicitur, Heb. 1, 14. ἔχοντες πάντας αἰσὶ πνεύματα λειτουργικά; Nonne omnes sunt spiritus ministratorii? Malus angelus, Matth. 12, 43. Eph. 2, 2. τὸ πνεῦματος ἐνεργεῖν, pro τὸ πνεῦμα ἐνεργεῖν, Spiritus operans. Antiptosis, ubi Genitivus ponitur pro Accusativo. Anima hominum, Act. 7, 59. δέξαται τὸ πνεῦμά μου, recipe animam meam. Interpretatio Scripturæ prophetice, 1. Cor. 14, 32. πνεύματα προφητῶν προφήταις ὑποτάσσεται, hoc est, interpretationes prophetarum subjiciuntur ipsis prophetis, nempe scriptis prophetarum ceu normæ et regulæ. 1. Cor. 14, 15. προσεύχεσθαι τῷ πνεύματι, orare spiritu est, orare linguâ peregrinâ, quam Spiritus dictaverit, prout Apostoli ex afflatu Spiritus S. omnibus loquebantur linguis. doctrina Evangelii, 1. Joh. 5, 6. 2. Cor. 3, 6. is, qui Spiritus dono se prædictum esse jactitat, 1. Joh. 4, 1. μὴ παντὶ πνεύματι πιστεύετε, ne cuiusvis spiritui (hoc est, doctori revelationem Spiritus sancti jactanti) credite. [Notatur quoque hac voce idem quod Gallis voce esprit, h. e.

mens hominis hoc vel isto modo comparata. Huc referenda sunt, licet obnitantur plurimi, loca Paulina, ubi occurrit πνεῦμα χριστοῦ. Rom. 8, 9. ἃ δέ τις πνεῦμα Χριστοῦ ἔχει, ἔστος ἐκ ἐσιν αὐτοῦ. Quod si quis Spiritum Christi non habet, is ad eum non pertinet. Alio loco Paulus adpellat νῶν χριστοῦ. 1. Cor. 2, 16. Et forte huc spectat πνεῦμα υἱοθεσίας ὃ πνεῦμα ἀδελφείας, h. e. mentes, quæ liberorum more adfectæ sunt, ut ex amore divino sua agant; ὃ quæ non nisi minis legis Mosaicæ ad bonum exsequendum sunt adigendæ.]

Πνοή, ἡς, ἡ, flatus, halitus, (à præter. πένουα) Act. 17, 25. διδόντες πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα, dans omnibus vitam et halitum, et omnia, nempe Deus.

Ἀπνοῖα, ἄπνους, ὁ, ἡ, in acc. sing. ἄπνοον, ἄπνον, flatu seu respiratione carens; mortuus, exanimis. Sap. 15, 5.

Ἐμπνοῖα ὃ ἔμπνους, ὁ, ἡ, spirans, vivus. Ab ἐμπνέω.

Πύρπνοῖα, idem quod πυρίπνοῖα contr. πυρίπνους, ignem spirans. Dicitur etiam πυρπνόῖα, accentu in penult. Sap. 11, 18. πυρπνόον Φυσῶντας ἄδμα, ignibomum spirantes halitum.

Πνευματικός, ἡ, ὁν, spiritualis, e, Rom. 7, 14. νόμος πνευματικός ἐστίν, lex spiritualis est. Per Spiritum sanctum regeneratus, 1. Cor. 2, 15. ubi ὁ πνευματικός opponitur τῷ ψυχικῷ, h. e. homini non renato. Quî virtute Spiritus S. sustinetur, quem Apostolus Rom. 15, 1. δυνατὸν vocat. Gal. 6, 1. ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιοῦτον ἐν πνεύματι προόπτηα, vos spirituales instaurate hujusmodi hominem cum spiritu mansuetudinis. edoctus de doctrina Christiana, 1. Cor. 3, 1. præditus donis spiritualibus, 1. Cor. 14, 37. Gloriosus, 1. Cor. 15, 44. Aliquando opponitur rebus profanis, Eph. 5, 19. τὰ πνευματικά, res spirituales, 1. Cor. 2, 13. dona spiritualia, 1. Cor. 12, 1. Eph. 6, 22. πάλη πρὸς τὰ πνευματικά τῆς πονηρίας, lucta adversus spirituales improbitates. Hellenismus, quem etiam imitatur Apul. 1. metam. 1. ardua montium pro arduos montes. Lege Vechneri Hellenolexiam, ubi alia id genus exempla ex classicis autoribus allegantur pag. 97. Quidam verò volunt, τὰ πνευματικά τῆς πονηρίας positum

situm esse pro τὰ πνεύματα τῆς πονηρίας, Et hoc per Hebraismum pro τὰ πνεύματα τὰ πονηρὰ, spiritus malos.

Πνευματικῶς, spiritualiter, 1. Cor. 2, 14. item non propriè, sed per metaphoram, Apoc. 11, 8. ἡ τις καλεῖται πνευματικῶς Σόδομα, quæ vocatur spiritualiter Sodomia.

Ἀναπνέω, respiro. Jobi 9, 18. ἔκ ἐφ' ἧς με ἀναπνεύσας, non enim sinit me respirare.

Ἀνάπνευσις, sive, ἡ, respiratio. Aquila, Exod. 8, 15.

Ἀναπνοή, respiratio. Esa. 2, 22. ὃ ἀναπνοή ἐν μυκτῆρι αὐτοῦ, cui respiratio in nasu ejus.

Διαπνέω, perflo. Cant. 2, 17. ἕως ἔτι διαπνέουσα ἡ ἡμέρα, donec perflet dies, h. e. donec aura incipiat spirare.

Ἀδιάπνευστος, α, ὁ, ἡ, qui nondum perfatus est, qui spiritum non emisit. Symmachus, Jobi 32, 19. οἶνος νέος ἀδιάπνευστος, vinum novum, quod nondum apertum est Et Spiritum nondum emisit.

Ἐισπνέω, adspiro. Aquila, Eccles. 1, 5. ὃ ἥλιος εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ εἰσπνεῖ, sol ad locum suum aspirat, i. e. festinat.

Ἐκπνέω, exspiro, efflo, exhálo animam, hoc est, morior. Marc. 15, 37. ἀφ' ἧς φωνὴν μεγάλην ἐξέπνευσε, emissâ voce magna exspiravit.

Ἐμπνέω, inspiro, regit Accus. Philo de vita Moysis lib. 1. θάρσος ἐμπνεύσας τοῖς Ἑβραίοις, inspirata Hebræis audacia, seu potius inspirato Hebræis animi robore. θάρσος enim in bonam partem accipitur, θράσος contra. Sed Act. 9, 1. ponitur pro simplici πνέω, Et construitur (more verborum desiderii) cum Genit. ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόβου, spirans minas Et cædem.

Ἐμπνευσις, sive, ἡ, inspiratio. Psalm. 18, 18.

Ἐκπνέω, adspiro, Act. 17, 13.

Θεόπνευστος, α, ὁ, καὶ ἡ, divinitus inspiratus, a, 2. Tim. 3, 16.

ΠΝΙΓΩ, suffoco, strangulo, (q. d. πνοὴν ἄγω, spiritum frango) item simpliciter premo, comprimo. Fut. πνίξω. Præter. πένιχα. aor. 1. ἐπνίξα. Perf. pass. πέπνιγμαι. aor. 1. ἐπνίχθην. Fut. 1. πνιχθήσομαι. aor. 2. ἐπνίγην. Fut. 2. πνιγήσομαι. Med. πνιγομαι, suffoco & suffocor. Matth.

18, 28. ἐπνίγε 3. pers. imperf. act. hoc est, premebat fauces illius debitoris, tanquam eum suffocaturus. Erasmi. obtorto collo trahebat. Marc. 5, 13. καὶ ἐπνίγοντο ἐν τῇ θαλάσσῃ, Et suffocabantur in mari.

Πνιγμός, α, ὁ, suffocatio. Sirac. 51, 6.

Πνικτὸν, α, τὸ, animal suffocatum, Act. 15, 29.

Ἀποπνίγω, suffoco. aor. 1. ἀπέπνιξα. Matth. 13, 7. ἀπέπνιξαν αὐτὰ, Et suffocaverunt ea semina. Luc. 8, 33. καὶ ἀπέπνιγνεν (3. pers. sing. a. 2. pass. indic.) Et suffocatus fuit.

Ἐπιπνίγω, suffoco, coarcto, Luc. 8, 7. ἐπέπνιξαν, 3. pl. a. 1. act.

Συμπνίγω, una suffoco, Matth. 13, 22. Marc. 4, 19. imperf. συνέπνιγον, Luc. 8, 42. οἱ ὄχλοι συνέπνιγον (3. pl. imperf. act.) αὐτὸν, turba premebat seu coarctabat eum. aor. 1. act. συνέπνιξα, suffocavi, Marc. 4, 7. Præter. pass. συμπνιγομαι, suffocor, Luc. 8, 14.

ΠΟΘΟΣ, α, ὁ, desiderium. item, amor. (ab inusitato πέθω desidero, unde est Latinorum peto.)

Ποθέω, Fut. ἥσω, cupio.

Ἐπιποθέω, desidero, expeto, propensè amo, maximo amore complector, idem, quod ὑπεραγαπῶ. Rom. 1, 11. ἐπιποθῶ γὰρ ἰδεῖν ὑμᾶς, cupio enim vos videre. Phil. 1, 8. Et c. 2, 26. ὡς ἐπιποθῶ πάντας ἡμᾶς, quàm propensè amem omnes vos. Fut. ἐπιποθήσω. aor. 1. ἐπεπόθησα, desideravi, 1. Pet. 2, 2. ἐπιποθήσατε (aor. 1. imper.) expetite. 2. Cor. 9, 14. ἐπιποθέωντων ὑμᾶς, maximo amore vos complectentium. Hic respondet τῷ ΡΩΠ. item idem quod ὀρμαῖν, impetu ferri, Jac. 4, 5. πρὸς φθόνου ἐπιποθεῖ, ad invidiam fertur.

Ἐπιπόθημα, αἶος, τὸ, desiderium. Aquila, Ps. 140, 9. μὴ δὸς κύρις τὰ ἐπιποθήματα ἀσεβῆς, ne da Domine desideria impiorum.

Ἐπιπόθησις, sive, ἡ, desiderium, 2. Cor. 7, 7. 12.

Ἐπιπόθητος, ὁ καὶ ἡ, exoptatus, a, Phil. 4, 1.

Ἐπιποθία, ας, ἡ, desiderium, Rom. 15, 23. ἐπιποθίαν ἔχων τῷ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, cupiens venire ad vos.

ΠΟΙΕΩ, ῶ, facio, Matth. 26, 18. πρὸς σέ ποιῶ (pro ποιήσω) τὸ πάσχα, apud te faciam pascha. Enallage temporis. Rom.

Rom. 7, 19. ἐὼ δὲ θέλω, ποιῶ, non quod volo, facio. operor, Joh. 5, 19. Ellipsis huius verbi notetur Rom. 14, 21. μηδὲ (ποιεῖν τι) ἐν ᾧ προσκόπῃ, neque (quicquam facere) in quo (frater) impingat. Joh. 3, 21. ὁ ποιῶν (part. pres. act.) τὴν ἀλήθειαν, qui operam dat veritati. [Vide, quæ de hæc phrasi supra notata sunt ad vocem ἀλήθεια.] imperf. ἐποίεον, ἄν, faciebam, Marc. 6, 21. δεῖπνον ἐποίησεν, cenam apparabat. Fut. ποιήσω, faciam, Marc. 1, 17. Matth. 27, 22. τί ἔν ποιήσω Ἰησοῦν, τὸν λεγόμενον Χριστόν; quid verò faciam Jesu, qui dicitur Christus? Hellenismus Ἰησοῦν pro τῷ Ἰησοῦ, sicut legimus Luc. 6, 11. Sic Thucydides: ἐξέσει τοῖς ἐφόροις τὸν βασιλέα δρᾶσαι τῷτο, licet ephoris regem facere hoc, id est, regi. Scilicet verba faciendi duplicem regunt accusativum. Eandem Syntaxin imitantur verba docendi, monendi, celandi, petendi, induendi, ἐπιδιδόναι; de quibus singulis vide suo loco. Præt. perf. πεποίηκα, feci, Joh. 13, 12. γινώσκετε, τί πεποίηκα ὑμῖν; nostisne, quid fecerim vobis? Marc. 7, 37. πάντα καλῶς πεποίηκε, omnia bene fecit. Joh. 12, 18. αὐτὸν πεποίηκέναι τῷτο σημεῖον, eum edidisse hoc miraculum. Act. 3, 12. πεποίηκόσι τῷ περιπατεῖν, iis, qui fecerunt ambulare. vide περιπατέω, ubi hæc syntaxis ex primis eruitur fontibus. plusq. perf. ἐπεποίηκα, feceram, Marc. 15, 7. πεποίηκασαν, pro ἐπεποίηκασαν. aor. 1. ἐποίησα, feci. Joh. 7, 21. ἐν ἔργον ἐποίησα, unum opus feci. Heb. 8, 9. ἐποίησα διαθήκην τοῖς πατράσι, fædus pepigi cum patribus. Marc. 3, 14. ἐποίησε δώδεκα, constituit duodecim. Luc. 19, 18. lucrificit. Matth. 20, 12. οἱ ἔσχατοι μίαν ὥραν ἐποίησαν, (3. plur. aor. 1. act.) isti ultimi unam horam laborarunt. Matth. 12, 13. ποιήσατε, (2. plur. aor. 1. act. imper.) ponite, seu statuite. Matth. 23, 23. ταῦτα ἔδε ποιῆσαι, καὶ κεῖνα μὴ ἀφίεναι, hæc oportuit facere, ἔ illa non omittere. Differunt ποιῆσαι, ποιήσαι, solis accentibus. ποιήσαι est aor. 1. inf. act. ποιήσαι est 2. pers. aor. 1. imper. med. ποιήσαι verò est 3. pers. aor. 1. act. opt. Luc. 6, 11. τί ἂν ποιήσαν τῷ Ἰησοῦ, quidnam facerent Jesu. ποιήσαν est 3. plur. aor. 1. act. opt. Æolicè pro ποιήσαιεν. pres. pass. ποιέομαι, ἔμαι, ἴσθι, sæpe

A medium est, ἔσθις activam habet significationem, Act. 20, 24. ἐδενὸς λόγον ποιέομαι, nullius rei habeo rationem. Præt. perf. πεποίημαι, Heb. 12, 27. ὡς πεποιημένων, (part. pres. pass.) tanquam factitiarum. aor. 1. ἐποίηθην. Fut. 1. ποιηθήσομαι. aor. 1. med. ἐποίησάμην, feci. Heb. 1, 3. Phrases ex hoc verbo observantur, εὐθεῖαν ποιεῖν τὴν τρίβον, planam facere viam, expeditam viam sternere, Matth. 3, 3. Marc. 1, 3. Hebr. 12, 13. ποιεῖν καρπὸν, ferre fructum, Matth. 3, 8. ἔ c. 7, 17. ποιεῖν ἀλιεῖς, constituere piscatores, Matth. 4, 19. ποιεῖν ἀποστόλους, B constituere apostolos, Marc. 3, 14. καλῶς ποιεῖν τινα, alicui benefacere, Matth. 5, 44. καλῶς ποιεῖτε τὰς μισθύντας, benefacite osoribus seu hostibus vestris. Sic Marc. 14, 7. δύναδε αὐτὰς εὖ ποιῆσαι, eis potestis benefacere. Apud Lucam tamen more Latinorum legimus c. 6, 27. καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισθύνουσιν ὑμᾶς, benefacite iis, qui odierunt vos. ποιεῖν ἐλεημοσύνην τινὶ, erogare in aliquem eleemosynam, Matth. 6, 2. Act. 9, 36. πλήρης ἐλεημοσυνῶν, ἔν (pro αὐτῷ) ἐποίησεν, dives eleemosynarum, quas erogabat. Hellenismus. Act. 10, 2. ποιῶν τε ἐλεημοσύνας ποδάς, præstabat eleemosynas multas. δυνάμεις ποιεῖν, edere miracula. Matth. 7, 22. ἔ c. 13, 58. ποιεῖν σημεῖα, idem, Joh. 2, 23. ἔ c. 3, 2. τέρατα, Act. 7, 36. ποιεῖν τινα φανερόν, δηλον, prodere aliquem, Matth. 12, 16. ἔ c. 26, 73. ποιεῖν ἀνομίαν, perpetrare, committere facinus, iniquitati operam dare, peccatis indulgere, Matth. 13, 41. ποιεῖν σκηνάς, extruere tabernacula, Matth. 17, 4. ποιεῖν idem quod κτίζειν, creare, condere, ἔ tribuitur Deo, Matth. 19, 4. Marc. 10, 6. Act. 17, 24. 26. Hebr. 1, 2. ποιεῖν πάσχα, celebrare pascha, Matth. 26, 18. ποιεῖν τινα ἀμέριμνον, securum aliquem præstare, Matth. 28, 14. συμβάλιον ποιεῖν κατὰ τινος, consilium inire contra aliquem. Act. 23, 12. 13. ποιεῖν συσροφὴν, item ποιεῖν συνωμοσίαν, inire conjunctionem, conspire, δεῖπνον ποιεῖν, cenam parare, Marc. 6, 21. ποιεῖν ἄριστον, prandium parare, Luc. 14, 12. δοχὴν μεγάλην ποιεῖν τινι convivium magnum alicui apparare, Luc. 5, 29. τὸ ἱκανὸν ποιῆσαι τινι, satisfacere alicui, Marc. 15, 15. ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τινος, exercere misericordiam in aliquem, Luc. 1, 72.

1, 72. ἐποίησε λῆτρωσιν τῷ λαῷ αὐτῷ, redemit populum suum, Luc. 1, 68. ποιεῖν κράτος, potentiam demonstrare, Luc. 1, 51. δεήσεις ποιεῖσθαι, preces fundere, Luc. 5, 33. Phil. 1, 4. 1. Tim. 2, 1. περισσότερόν τι ποιῆσαι, aliquid amplius facere, Luc. 12, 4. πορεύαν ποιεῖσθαι, iter facere, Luc. 13, 22. Φρονίμως, ποιεῖν, prudenter facere, Luc. 16, 8. ὑγιῇ ποιεῖν, sanitati restituere, Joh. 5, 15. κρίσιν ποιεῖν, iudicium exercere, Joh. 5, 27. ἐκδίκησιν ποιεῖν, vindictam exercere, Act. 7, 24. τὰ ἀρεστὰ ποιεῖν τινι, facere quæ alicui arrident, Joh. 8, 29. ἀπεσυνάγωγον ποιεῖν, synagogā excludere, excommunicare, Joh. 16, 2. ἀνθρακιὰν ποιεῖν, pruinās congerere, focum extruere luculentum, Joh. 18, 18. ποιεῖν τινι χάραν μεγάλην, aliquem ingenti afficere seu perfundere gaudiō, Act. 15, 3. ποιεῖν χρόνον, idem quod κατατρίβειν χρόνον, consumere, terere tempus, Act. 15, 33. 2. Cor. 11, 25. Jac. 4, 13. ποιεῖν ἐπισύσασιν ὄχλῳ, facere, ut populus concurrat, convolet, confluat, hoc est, ut Plautus loquitur Amph. arg. 2. 6. 6. turbas ciere; Et ibid. 6. 14. turbas conciere. idem Bacch. arg. 6. 6. turbas movere. Idem Pers. 1. 19. turbam facere, Terent. in Eunuch. turbas dare. ποιεῖσθαι μνείαν τινός, facere alicujus mentionem, Rom. 1, 9. ἐνέδραν ποιεῖν τινι, insidias alicui struere, Act. 25, 3. ἐκβολὴν ποιεῖσθαι, iacturam facere, Act. 27, 18. τῆς σαρκὸς πρόνοιαν ποιεῖσθαι, carnis curam habere, Rom. 13, 14. ποιεῖν τὰ θελήματα σαρκός, facere, quæ carni placent, allubescunt, Eph. 2, 3. ποιεῖν τὸ θελήμα τῷ θεῷ, Eph. 6, 6. b. e. facere, quæ Deus vult. ἔργον ποιεῖν, officium facere, 2. Tim. 4, 5. ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τινος, bellum cum aliquo gerere, Apoc. 19, 19. ποιεῖν ψεῦδος, D committere mendacium, Apoc. 22, 15. ποιεῖν μίαν γνώμην, consentire, Apoc. 17, 17.

Ἀναποιέω, præparo. Levit. 6, 40. πᾶσα θυσία ἀναπεποιημένη ἐν ἐλαίῳ, omnis hostia oleo præparata.

Ἀντιποιέομαι, ἔμαι, vendico, capeſſo, acquiro. cum Genit. 1. Macc. 15, 3. ἀντιποιήσασθαι τῆς βασιλείας, acquirere regnum.

Ἀποποιέω, projicio. Jobi 8, 20. ὁ δὲ κύριος ἔμην ἀποποιήσασθαι (3. sing. aor. 1.

A conj. med.) τὸν ἄκακον, Deus vero nunquam rejiciet pium.

Διαποιέω, ὦ, perficio. Daniel. 8, 24. ubi tamen pleraque exemplaria habent simplex ποιῆσαι.

Ἐκποιέω, ὦ, efficio, copiam facio. Sir. 18, 3. ὁ δὲ ἐξεποίησεν ἐξαγγεῖλαι τὰ ἔργα αὐτῷ, nemini copiam fecit enunciare opera ejus; quippe quæ nobis verè sunt ἀνεξήγητα καὶ ἀνεξάγγελτα, nec à quoquam mortalium, in hac rerum caligine, satis perspicui Et intelligi, nedum enarrari ac prædicari possunt.

Β Ἐμποιέω, ὦ, efficio, induco, acquiro. Sir. 39, 11.

Ἐμποιέομαι, ἔμαι, fungor. 3. Esd. 5, 38. οἱ ἐμποιέμενοι ἱερωσύνης, fungentes sacerdotio.

Ποίημα, τὸ, τὸ, opus, Eph. 2, 10. res cōditæ. Rom. 1, 20.

Ποίησις, εὖς, ἡ, opus, actio. Jac. 1, 25.

Ποιητής, ἄ, ὁ, poëta, Act. 17, 28. effector, Rom. 2, 13. Jac. 1, 22. 25. observator, Jac. 4, 11.

Ἀγαθοποιός, ἄ, ὁ, beneficus.

Ἀγαθοποιέω, ὦ, bene facio, bene ago cum Acc. Luc. 6, 33. εἰν ἀγαθοποιῆτε (2. plur. præf. act. subj.) τὰς ἀγαθοποιούντας, si benefeceritis iis, qui vobis benefaciunt. 3. Job. 11. ὁ ἀγαθοποιῶν, ἐκ τοῦ θεοῦ ἐστίν, qui benè agit, ex Deo est.

Ἀγαθοποιία, benefactum, 1. Pet. 4, 19.

Ἀδηλοποιέω, ὦ, occultum reddo, aboleo, aufero. Symmachus Jobi 9, 5. ἐξαίρων ὅρη καὶ ἀδηλοποιῶν αὐτὰ, auferens montes Et annihilans eos.

Χαροποίητος, ἄ, ὁ, ἡ, manu factus, Marc. 14, 58. Act. 7, 48. Eph. 2, 11.

Ἀχαροποίητος, ἄ, ὁ, ἡ, sine manu factus, Marc. 14, 58. 2. Cor. 5, 1. Col. 2, 11.

Ἐιρηνοποιέω, ὦ, reconcilio, pacem firmo, stabilio, Col. 1, 20.

Ἐιρηνοποιός, ἄ, ὁ, pacificus, pacis studiosus, Matth. 5, 9.

Εὐποιέω, ὦ, benefacio, f. ἦσω. a. 1. imper. εὐποίησον, bene facito, Sir. 12, 2.

Εὐποιός, ἄ, ὁ, beneficus, idem quod εὐποιητικός.

Εὐποιία, beneficentia, Heb. 13, 16.

Κακοποιός, ἄ, ὁ, maleficus, Joh. 18, 30.

Κακοποίησις, εὖς, ἡ, maleficium, 3. Macc. 3.

Κακοποιέω, ας, ἡ, idem.

Κακοποιέω, ὦ, malefacio, *Luc. 6, 9. augetur à principio. item noceo, lædo, Gen. 31, 29. καὶ νῦν ἰσχύει ἡ χεὶρ μου κακοποιῆσαί σε, & nunc valet manus mea nocere tibi, hoc est, satis sum instructus ad te ledendum.*

Καλοποιέω, ὦ, benefacio, 2. *Theff. 3, 13. μὴ ἐκκακήσητε (aor. 1. subj.) καλοποιῶντες, ne segnescatis in benefaciendo.*

Λογοποιέω, ας, ἡ, sermonicatio, meditatio. *Symmachus, Psalm. 102, 1.*

Μεγαλοποιέω, ὦ, magnifice ago, magnas res gero, *Sir. 50, 22. τῷ μεγαλοποιῶντι, res magnas gerenti.*

Μισοποιός, ὅ, hostis, inimicus, qui nos odio habet. *Symmachus, Ps. 81, 16.*

Μισοποιέω, ὦ, odio habeo. *Aquila Ps. 81, 16.*

Ὀδοποιέω, ὦ, viam facio. *Psalm. 68, 4.*

Ὀλιγοποιέω, ὦ, paucos facio, diminuo, f. ἦσω, aor. 1. ὀλιγοποίησα, *Sir. 48, 2.*

Ὀπλοποιέω, ὦ, arma fabricor, ex ὕπλιν ποιέω; armo, *Sap. 5, 18. ὁ πλοποιήσας τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν, armabit creaturam in ultionem inimicorum.*

Ὀψοποιέω, ὦ, opsonia coquo, paro.

Ὀψοποίημα, ατος, τό, obsonium, cibaria, *Judith 12, 1. ἀπὸ τῶν ὀψοποιημάτων αὐτοῦ, de cibariis ejus.*

Παιδοποιέω, ὦ, liberos procreo, 2. *Macc. 14, 25. ἃ*

Παιδοποιός, ὅ, liberos procreans; παιδοποιητικὴν ἐργάζεσθαι, operam dare liberis.

Συμποιέω, ὦ, adjuvo, auxiliior, 3. *Esd. 6, 28. cum Dat.*

Τερατοποιός, ὅ, prodigia faciens, epith. Dei, 2. *Macc. 15, 21.*

Μοχοποιέω, ὦ, vitulum conflo, facio, aor. 1. ἐμοχοποίησα, *Act. 7, 41.*

Νοσσοποιέω, ὦ, nidum construo. *Jesa. 13, 22.*

Ὀχλοποιέω, ὦ, turbam cogo, *Act. 17, 5. ὀχλοποιήσαντες (part. aor. 1. act.) at si sequatur κόμμα, ut in plerisque exemplaribus, legendum ὀχλοποιήσαντας, in Accus. ab aor. 1. indic. ὠχλοποίησα.*

Σωματοποιέω, ὦ, corpus facio, h. e. sanitati restituo. *Ezech. 34, 4.*

Τεκνοποιέω, ὦ, gigno, pario, *Gen. 11, 30.*

Α Σάρα ἦν σάρα, καὶ ἐκ ἐτεκνοποίησεν, *Sara erat sterilis, & non peperit.*

Περιποιέω, ὦ, comparo, 1. *Macc. 6, 44. περιποιῆσαι ἑαυτῷ ὄνομα αἰώνιον, comparare sibi nomen eternum. servo, 2. Macc. 3, 35. τῷ τὸ ζῆν περιποιήσαντι, ei qui vitam servaverat.*

Περιποιέομαι, ἔμαι, acquiro. cum *Accus. 1. Tim. 3, 13. aor. 1. περιποιησάμεν, acquisivi, Act. 20, 28.*

Περιποίησις, εως, ἡ, acquisitio, 1. *Theff. 5, 9. peculium, Eph. 1, 14. qua voce intelligitur populus DEI, conf. 1. Pet. 2, 9. conservatio. Hebr. 10, 39.*

Προσποιέω, ὦ, proprie q. d. facio ut meum sit; in potestatem meam vendico, acquiro, *Sir. 31, 30. προσποιῶν τραύματα acquires vulnera: Item, simulo. Praef. med.*

Προσποιέομαι, ἔμαι, simulo, prae me fero. *Luc. 24, 28. προσεποιᾶτο (3. sing. imperf. med.) prae se ferebat, prae se ferre, Latine est dicto, silentio, facto vel gestu aliquid ostendere, quam significationem inter multas alias etiam habet verbum προσποιέομαι, quae huic loco optime convenit.* C Nam Christus gestu seu ambulatione ostendebat, quasi aliò esset iturus, quod fieri potuisset. Sic DEUS saepe prae se fert, quasi nos nolit exaudire, procrastinando auxilium, quum tamen nos sit adjuturus. Scilicet ut nos excitet ad preces. Nihil hic est simulationis.

Ζωοποιέω, ὦ, vivifico. ζωοποιέομαι, ἔμαι, vivificor, 1. *Cor. 15, 22.*

Ζωοποίησις, εως, ἡ, vivificatio, refocillatio. *Esd. 9, 8.*

Συζωοποιέω, ὦ, unà vivifico, *Eph. 2, 5. ἡμᾶς συζωοποίησε (3. sing. aor. 1. act. indic.) Χριστῷ, nos unà vivificabit cum Christo. Scilicet Resurrectionis Christi fructus etiam ad nos membra redundat.*

Σιτοποιός, ὅ, pistor.

Ἀρχισιτοποιός, ὅ, princeps pistorum, *Gen. 40, 1.*

Σκηνοποιός, ὅ, tabernaculorum confector, *Act. 18, 3.*

Σκηνοποιέω, ὦ, tabernacula seu umbracula fabricor.

ΠΟΙΚΙΛΟΣ, η, ον, varius, a, um, *Jac. 1, 2. 1. Pet. 1, 6. ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, in variis tentationibus. 1. Pet. 4, 10.*

ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεῷ, A
tanquam boni dispensatores variae Dei gra-
tiae. Item versutus, quasi à πύκα λίαν,
prudenter valde.

Ποικιλία, ας, ἡ, varietas, Sir. 43, 25.

Ποικίλω, variego. perf. p. πεποίκιλ-

μαι, part. πεποικιλμένῳ, η, ον, Ps. 45, 15.
 Ποικιλμα, ατος, τὸ, varietas. Usurpa-
 tur de aromatibus inter se commixtis.
 Ezech. 27, 16.

Ποικιλτής, ὅ, ὁ, variegator, qui versicolori
 colore ornatu vestes elaborat, Sir. 45, 10.

Ποικιλτός, ὅ, ὁ, variè pictus, versicolor.
 ποικιλτὰ ὑφάναι, variegata texere, Ex. B
 35, 33.

Πολυποίκιλος, ὁ, ἡ, admodum varius,
 Eph. 3, 10. ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ,
 multiformis illa sapientia Dei.

ΠΟΙΜΗΝ, ἐνΘ, ὁ, pastor, Marc. 6,
 34. ὡς πρόβατα μὴ ἔχοντα ποιμένα, sicut
 oves non habentes pastorem. Joh. 10, 11.
 ἐγὼ εἰμι ὁ ποιμὴν ὁ καλὸς, ego sum bo-
 nus ille pastor. Heb. 13, 20. ποιμένα τὸν
 μέγαν, pastorem illum magnum. 1. Pet.
 5, 4. Φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποίμενος, (in
 nominatibo

Ἀρχιποίμην, ενος, ὁ,) quum conspicuus C
 factus fuerit ille pastorum princeps.

Ποιμενικός, ἡ, ὁν, pastoralis. 1. Sam.
 17, 40.

Ποιμαίνω, pascō. Et per metaphoram
 curo, item doceo. Joh. 21, 16. ποιμαίνε
 τὰ πρόβατά μου, pascē oves meas. Meta-
 phora allegorica. Fut. ποιμανῶ. guberno,
 rego. Matth. 2, 6. ὅστις ποιμανεῖ τὸν λαόν
 μου, qui pascet populum meum, hoc est,
 qui gubernabit. metaphora desumpta à
 pascere, cui rex similis esse debet. Sic
 Homerus reges ποιμένας λαῶν vocat. Et
 praeclarum est illud Xenophontis dictum,
 παραπλήσια ἔργα εἰς νομέως ἀγαθῆ καὶ
 βασιλέως ἀγαθῆ. Et Germani eleganter
 dicunt, duo requiri in viro principe: Wa-
 ters Herzh und Hirten-Sorg; item rego
 ita, ut compescam, coërceam, puniam. Apoc.
 2, 27. καὶ ποιμανεῖ αὐτοὺς ἐν ῥάβδῳ σιδη-
 ρῇ, ὅς τεget eos virga ferrea. Pro ποιμα-
 νῇ legitur μέλαι ποιμαίνειν, Apoc. 12, 5.
 aor. 1. act. ἐποίμανα, pavi, hoc est, docui.
 1. Pet. 5, 2. ποιμάνατε (2. pl. aor. 1. act.
 imper.) τὸ ἐν ὑμῶν ποίμνιον τοῦ Θεοῦ, pascite
 Dei gregem, qui apud vos est.

Ποίμνη, ης, ἡ, grex, Joh. 10, 16. γενή-
 σεταί μία ποίμνη, fiet grex unus.

Ποίμνιον, α, τὸ, idem. Luc. 12, 32. μὴ
 φοβῆ τὸ μικρὸν ποίμνιον, ne metue pusille
 grex. τὸ μικρὸν ποίμνιον pro ὧ μικρὸν ποί-
 μνιον, est Atticismus. Act. 20, 29. μὴ φα-
 δόμενοι τῇ ποιμνίᾳ, non parcentes gregi.

ΠΟΚΟΣ, α, ο. vellus. 2. Reg. 3, 4.

ΠΟΛΕΜΟΣ, α, ὁ, bellum. (Etyim.
 παρὰ τὸ τὰς πόλεις μειῶν, à minuendis
 urbibus. Tzezes q. d. πολυαμής, multos
 demetens, πολυεμής, multos evomens, vel
 παρὰ τὸ τὰς πόλεις ἀμαῶν vel ἐμαῶν, à
 demetendis vel emobendis urbibus; alii ex
 ὀδύμει, perdo, quasi ὄλημΘ. Addo ma-
 gnā esse affinitatem in verbis πολεμίζω
 bellum gero, ὅς πελεμίζω quasso, quod
 Eustath. à παλάμη derivat, mit der Faust,
 prout Hesiodus ἔργ. 190. δίκη δ' ἐν χειρὶ
 Faust. Recht. Nec ineptè derivaretur à
 πολέω everto, verso, quia bellum omnia
 sursum atque deorsum versat, Aristoph.
 ἄνω καὶ κάτω κυδοιδοπᾶ πάντα, sursum
 atque deorsum confundit omnia. ἀρήνη
 contra ab ἔρω connectio. item πόλεμος q.
 πάλωμΘ, à πάλλω. in aor. 2. act. ἐπαλον
 ὅς sic à παλεῖν à quassando.) Matth. 24,
 6. μετὰ ἡσετε δὲ ἀκέαν πολέμων, audituri
 estis bella.

Πολεμικός, ὅ, ὁ, bellicus, 1. Macc. 3, 3.
 τὰ σκεύη τὰ πολεμικά, instrumenta bel-
 lica sive arma.

ΠολέμιΘ, α, ὁ, hostis, inimicus.

Πολεμία, ας, ἡ, scil. χώρα, solum ho-
 stile, ager hostilis; ἐν πολεμίᾳ χώρα, in
 hostico.

Πολεμιστής, ὅ, ὁ, bellicosus, bellator,
 Sap. 18, 15.

Πολεμέω, ὦ, bello, pugno, praelior,
 Apoc. 19, 11. πολεμεῖ, pugnat. Fut. πολε-
 μήσω, Apoc. 2, 16. πολεμήσω μετ' αὐτῶν,
 (vulgò πρὸς αὐτοὺς) pugnabo cum illis. Ex.
 14, 14. Κύριος πολεμήσει περὶ ἡμῶν, DO-
 MINUS bellabit pro nobis. a. 1. act. ἐπο-
 λέμησα, praeliatus sum, Apoc. 12, 7.

Ἀντιπολεμέω, ὦ, contra pugno. Esa.
 41, 12.

Ἐκπολεμέω, ὦ, debello, expugno. 1.
 Macc. 11, 20. τῇ ἐκπολεμήσει (aor. 1. inf.
 act.) τὴν ἄκραν, ad expugnandum arcem.
 cap. 15, 31. ἐκπολεμήσομεν ὑμᾶς, vox ex-
 pugnabimus.

Συνεκπολεμέω, ὦ, una pugno, una bel-
lum gero, Sap. 5, 20.

Καταπολεμέω, ὦ, oppugno. Josue 10, 25.

Συμπολεμέω, ὦ. Fut. ἦσω. Jos. 10, 42.
ὅτι ὁ Θεὸς συνεπολέμα (3. sing. imperf.)
τῷ Ἰσραήλ, quia Deus pugnavat pro Is-
raele.

ΠΟΛΕΩ, ὦ. fut. ἦσω. aor. 1. ἐπόλησα,
verto, verso. It. pascō. Unde est

Ἀιπόλος, α, ὁ, caprarius. Amos 7, 14.
ab αἶζ, capra, ὅ πολέω.

Ἀναπολέω, ὦ, revolvō, animo verso,
cogito. Symmachus, Psalm. 39, 4. ἐν τῷ
ἀναπολεῖν με ἐνεκαίωμην πυρὶ, cum ani-
mo versarem, comburebar igne. Confer
eundem, Psalm. 42, 5. ὃ 77, 12.

Πολάζω, circumvoco, unde comp.

Ἐπιπολάζω, supernato. 2. Reg. 6, 6.
ἐπεπόλασε τὸ σιδήριον, innatabit ferrum.

ΠΟΛΙΟΣ, ὦ, ὁ, canus, albus; q. à
παλαιός, vetustus: vetusta enim solent esse
cana, Lev. 19, 32. ἀπὸ προσώπου πολὺς ἐξα-
ναστήσῃ, in conspectu senis assurges. πολὺς
τριξ, canus capillus.

Πολιὰ, ὦς, ἡ, canities, pl. πολιὰ, canī.
Sap. 2, 10. πολιὰς πολυχρόνιας, canos
multi temporis.

ΠΟΛΙΣ, εως, ἡ, urbs. à πολέω versor,
quod ibi multi homines versentur, ὅτι ἡ πό-
λις ἐστὶ πολύανδρος, quia urbs est populo-
sa. Act. 14, 19. ἐξω τῆς πόλεως, extra ur-
bem. Matth. 10, 23. ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, in
hac civitate. Marc. 1, 45. εἰς πόλιν εἰσέρ-
χεσθαι, in urbem ingredi. Judæ 6. 7. καὶ
αἱ περὶ αὐτὰς πόλεις, ὅ finitimæ urbes.
Luc. 5, 12. ἐν μιᾷ τῶν πόλεων, in una
urbe. Act. 26, 11. εἰς τὰς ἐξω πόλεις, in
exteris urbes. Matth. 23, 34. ἀπὸ πόλεως
εἰς πόλιν, oppidatim. per metonymiam
subjecti cives, Matth. 21, 10.

Πολίτης, α, ὁ, civis, Luc. 19, 14. pl. οἱ
πολίται, cives.

Πολίτις, ἰδος, ἡ, civis foemina.

Ἰσοπολίται, cives æquales, 3. Macc. 2.
ἰσοπολίτας Ἀλεξανδρεῦσιν εἶναι, æquales
cives Alexandrinis esse.

Ἰσοπολιτεία, ας, ἡ, par jus civitatis,
ἰσοπολιτείας μεταλαβεῖν, pari jure civi-
tatis uti, ejusdem in republica juris parti-
cipem esse.

Συμπολίτης, α, ὁ, concivis, Eph. 2, 19.

Φιλοπολίτης, amans civium, civitatis
commodis studens, 2. Macc. 14, 37.

Πολιτεύω, Remp. administro. πολι-
τεύομαι, idem. item gubernor, 2. Macc.
6, 1. in N. T. in media voce aliquando idem
est, quod versor, vivo, me gero. Phil. 1,
27. μόνον ἀξίως τῷ εὐαγγελίῳ πολιτεύεσθε,
tantum digne Evangelio vos gerite. Lucian.
de luctu, ἄσιτος αὐτοῖς πολιτεύεται, sine
cibo inter eos versatur. πολιτεύομαι, Ser-
vio, propriè magistratu fungor, per synec-
doch. verò speciei, officio meo quocunque
fungor. Act. 23, 1. ἐγὼ πάση συνεδήσας
ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ Θεῷ, ego omni
bona conscientia servivi (vel munere meo
functus sum) Deo.

Πολίτευμα, τὸ, τὸ, vita civilis, civitas,
Phil. 3, 20. ἡμῶν τὸ πολίτευμα ἐν τοῖς
ἄρανοις ὑπάρχει, nostra civitas in caelis est.

Πολιτεία, ας, ἡ, Respublica. Eph. 2, 12.
civitas, jus civium, Act. 22, 28.

Ἀκρόπολις, εως, ἡ, arx, 2. Macc. 4, 27.
ἐπαρχος τῆς ἀκροπόλεως, praefectus arcis.

Ἀπολις, ἰδος, ὁ, ἡ, extorris, patriā or-
batus. propriè urbe expulsus.

Ἀμφίπολις, εως, ἡ, nomen urbis quam
C utrimque aqua alluit, Act. 17, 1.

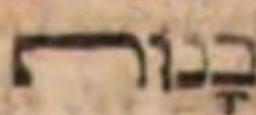
Ἐλέπολις, εως, ἡ, machina obsidiona-
lis, capiendis urbibus apta, 1. Macc. 13, 43.
44. Ab αἰρέω, capio, ὅ πόλις.

Δεκάπολις, εως, ἡ, nomen proprium
regionis, ita dictæ à decem urbibus,
Matth. 4, 25.

Πεντάπολις, εως, ἡ, sic appellantur Sap.
10, 6. quinque illæ urbes, quarum quatuor
igne celitus delapso conflagrarunt, servata
Zoar, quæ esset hospitium justī. Solet
enim Deus propter Ecclesiam ὅ impiis sæpe
parcere.

Ἱεράπολις, εως, ἡ, sancta civitas, no-
men urbis. Col. 4, 13.

Κωμόπολις, εως, ἡ, oppidulum. Marc.
1, 38. vel vicus oppidi æmulus, qui alias
vocatur μητροκωμία, vicorum mater.

Μητρόπολις, εως, ἡ, urbs princeps, me-
tropolis, q. d. μήτηρ πόλεων τῶν κυκλό-
θεν ὁσῶν, mater urbium finitimarum.
(Florus lib. 3. c. 7.) Vox hæc legitur in
fine prioris epistolæ ad Timotheum. Ἐα-
dem metaphora Hebræi oppida, pagos ὃ
villas vocant , θυγατέρας, filias,
Jud.

Jud. 11, 26. 1. Chr. 5, 16. Ἔ urbem primariam N matrem. Num. 21, 25. 32. Es. 7, 8. 9. 2. Sam. 20, 19.

Περιπόλια, τὸ, suburbana, suburbium, 1. Macc. 11, 4.

ΠΟΛΥΣ, ποῦλῃ, πολὺ, (ἀπέλω sum) multus, a, um, Matth. 9, 37. 2. Cor. 7, 4. Genit. ποῦλῃς, ποῦλῃς, ποῦλῃς, Act. 24, 2. Ἔ c. 27, 10. magnus Luc. 21, 27. κατὰ δόξης ποῦλῃς, cum ingenti gloria. Dat. πολλῶ, ποῦλῃ, ποῦλῶ, 2. Cor. 6, 4. ἐν ποῦλῶ admodum. Praepositur comparativis. Joh. 4, 41. ποῦλῶ πλείους, multo plures. Accus. πολλήν, ποῦλῃν, πολὺ. Matth. 13, 5. Marc. 6, 34. Nom. pl. ποῦλοι, ποῦλαι, ποῦλά. Matth. 8, 11. Joh. 21, 25. Hinc ortum est verbum Latinum polleo. omnes. Rom. 5, 15. οἱ ποῦλοι ἀπέθανον, omnes mortui sunt. Comparat. πλείων, ονος, ὅ, ἡ, amplior, copiosior, Heb. 11, 4. πλείονα θυσίαν, majoris pretii sacrificium. Act. 27, 20. ἐπὶ πλείονας ἡμέρας, ad complures dies. pro πλείονας verò legimus etiam πλείους contractè Act. 21, 10. Ἔ c. 25, 6. In neutro genere πλεῖον, plus, Matth. 6, 25. ἔχι ἡ ψυχὴ πλεῖον ἐστὶ τῆς τροφῆς; Nonne vita est aliquid praestantius alimento? Pro πλεῖον legitur etiam πλέον, Luc. 3, 13. μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατεταγμένον, nihil amplius praeter id, quod constitutum est.

Ἐπὶ πολὺ, diu. Act. 28, 6. ἐπὶ πλεῖον, amplius, 2. Tim. 3, 9. Act. 4, 17. diutius, Act. 20, 9. Ἔ c. 24, 4. Post πλεῖον, sequitur genitivus, more comparativorum, aut adverb. ἢ quam, Luc. 11, 31. πλεῖον Σολομῶντος ὧδε, plus quam Salomo hic est, hoc est, ego Salomoni longè sum anteferendus. Luc. 21, 3. πλεῖον πάντων ἔβαλον, plus quam omnes immisit, scilicet pauper vidua. Joh. 21, 15. ἀγαπᾷς με πλεῖον τούτων; an me plus diligis, quam hi? Luc. 9, 13. ἔκ εἰσὶν ἡμῖν πλεῖον, ἢ πέντε ἄρτοι, non sunt nobis plus, quam quinque panes. Matth. 21, 36. πλείονας πρώτων, plures prioribus. Act. 25, 6. πλείους ἢ δέκα, plures quam decem. Act. 13, 31. ἐπὶ ἡμέρας πλείους (pro ποῦλῃς) per dies multos, ponitur hic comparativus gradus pro positivo. Enallage. vide Syntaxin meam N. Test. de comparativo. Act. 24, 17. δι' ἑτῶν πλείων, interjectis pluribus annis, h. e. post multos annos. 2. Cor. 4, 15. διὰ

Ἀ πλείων per plures. 2. Cor. 2, 6. ὑπὸ τῶν πλείων, ab amplioribus, hoc est, presbyteris, qui aliis dignitate antecellunt. ἐν πλείοσι, in pluribus, 1. Cor. 10, 5. λόγοις πλείοσι, verbis pluribus, Act. 2, 40.

Πλεῖστος, ἡ, ον, plurimus, a, um, Matth. 11, 20. πλεῖσται δυνάμεις, plurimae virtutes, hoc est, miracula. Matth. 21, 8. πλεῖστος ὄχλος ἔσρωσαν, plurima turba straverunt. anomalia numeri.

Ποῦλᾷ, saepe, Adverbialiter, Rom. 15, 22. valdè, Marc. 3, 12. multum, 1. Cor. 16, 12. ποῦλᾷ παρεκάλεσα αὐτόν, multum precatus sum eum. Etiam cum praeposito articulo. Rom. 15, 22. ἐνεκοπτόμην τὰ ποῦλᾷ, praepeditus fui saepenumero.

Ποῦλᾷς, idem, Matth. 17, 15. ποῦλᾷς πίπτει εἰς πῦρ, saepe cadit in ignem. Poëta etiam ποῦλᾷς.

Ποῦλαχῶς, adv. multipliciter. Ezech. 16, 25.

Ποῦλος, ἡ, ον, multus. 2. Samuel. 23, 20.

Πλεονάκεις, adv. saepius. Sir. 34, 12.

Πλεσάνκεις, saepissimè. Eccles. 7, 23.

Τὸ πλεῖστον, ad plurimum seu summum, 1. Cor. 14, 27.

Πλεονάζω, augeor, abundo, exubero, 2. Thess. 1, 3. Fut. πλεονάσω. aor. 1. ἐπλεόνασα, 2. Cor. 8, 15. ὁ τὸ πολὺ (scilicet συναγαγὼν) ἔκ ἐπλεόνασε, qui plus collegit, plus non habuit. 1. Thess. 3, 12. πλεονάσαι (aor. 1. act. opt.) Dominus faxit, ut abundetis. Rom. 6, 1. ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ (3. sing. aor. 1. subj.) ut gratia superabundet.

ὑπερπλεονάζω, superabundo, 1. Tim. 1, 14. in medio augetur.

Πάμπολος, permultus. in Gen. παμπόλῃς, Marc. 8, 1. παμπόλῃς ὄχλος ὄντος, quum esset multa turba.

Πολυπλάσιος, ἡ, ὅ, multiplex, 2. Macc. 9, 16.

Ποῦλαπλᾶς, ἡ, idem.

Πολυπλασιάζω, multiplico. Deut. 8, 1. πολυπλασιασθήτε (2. plur. aor. 1. subj. pass.) καὶ εἰσέλθῃτε, multiplicemini et ingrediamini.

Ποῦλαπλασιάζω, idem.

Ποῦλαπλασίων, ον, ὅ, καὶ ἡ, multiplex, admodum varius, Luc. 18, 30.

Πολυπλέω, ὦ, multiplico. Ps. 138. 3.

Non est compositum, sed habet saltem terminationem finalem ad formam ὀλιγωρέω.

ΠΟΝΗΡΟΨ, πονηρία vide supra Th. πένομαι.

† ΠΟΝΤΙΟΣ, α, ὁ, Pontius, praenomen praesidis Romani, Judaeis praefecti. Sic dictus fuit à pontò. Act. 4, 27. 1. Tim. 6, 13. vide vocem πιλάτῳ.

† ΠΟΝΤΟΣ, α, ὁ, Pontius, lata Asiae minoris regio ad mare Ponticum, quod ipsum & Euxinum appellatur, sita. Vox est origine Graeca, & significat mare. Ovidius ἐπὶ ἠνίξαι, ubi scribit, Omnia pontus erat. Act. 2, 9. 1. Pet. 1. 1. Hinc derivatur

Ποντικός, ἄ, ὁ, Ponticus, hoc est, incola Ponti, Act. 18, 2.

ΠΟΝΤΟΣ, α, ὁ, (παρὰ τὸ ποιεῖν à laborando) mare, pontus.

Ποντόθεν dicitur è mari. ἀνωμάλως pro πόντοθεν. ἰλακδ. ζ.

Ποντίζω, Fut. ἴσω. Praet. πεπόντικα, mergo.

Καταποντίζω, demergo. Fut. ἴσω. P. καταπεπόντικα. Praet. pass. καταποντίζομαι, demergor. Praet. pass. καταπεπόντισμα. aor. 1. pass. καταποντίσθην, ης, η. Matth. 18, 6. καὶ καταποντίσθῃ (3. sing. aor. 1. pass. subj.) & demergatur. Singulare fuit supplicii genus, ubi collo fontis saxum alligabatur, atque in profundo maris demergebatur.

Καταποντισμός, ἄ, ὁ, Psalm. 52, 4. ῥήματα καταποντισμοῦ, verba quae interitum minantur.

† ΠΟΠΛΙΟΣ, α, ὁ, Publius. Nomen viri Latini, q. publicus, quod dicitur q. populicus. Est verò πῶπλις, qui populo gratus est. Act. 28, 8.

† ΠΟΡΚΙΟΣ, α, ὁ, Porcius, praeses Judaeae, cognomento Festus, Act. 24, 28. nomen origine Latinum à porco, vel à Graecā voce πόρκος, α, ὁ, rete piscatorium. Sic πόρκιος, idem foret quod πορκεύς, ἐϛ, ὁ, piscator.

ΠΟΡΠΗ, ης, ἡ, fibula. Item, annulus clypei. Hinc

Πορπαῖω sive πορπῶω, ὦ, fibulo.

Ἐκπορπαῖω vel ὦω, idem.

Ἐμπορπαῖω vel ὦω, infibulo, fibula alligo seu subnecto. Pass. ἔμπορπέρομαι,

infibulor, 1. Macc. 14, 44. ἔμπορπαῖσαι πόρπων χρυσῇν, infibulari fibula aurea.

Συμπορπαῖω, ὦ, astringo. Exod. 39, 5.

ΠΟΡΡΩ, procul, longè, (à πρό ante, unde πρόσω (ὀπίσω, retrorsum) pro πρόσω per metathesin dicitur πόρσω & pro hoc πόρρω.) Hinc est Latinum porro. Act. Matth. 15, 8. ἡ δὲ καρδία αὐτῶν πῶρρῳ ἀπέχει ἀπ' ἐμῆ, cor autem eorum longè distat à me. ἐminus. Luc. 14, 32. πορρωτέρω, ulterius, Luc. 24, 28.

Πόρρωθεν, procul, Luc. 17, 12. ἔστησαν πόρρωθεν, steterunt procul. Heb. 11, 13.

ΠΟΡΦΥΡΑ, ας, ἡ, (ἀπὸ τῆς πόρεως φέρων a ferendo quæstu. Nam πόρεϛ, α, ὁ, quandoque idem est quod πορισμός, ἄ, ὁ, quæstus, lucrum.) purpura, genus conchæ marinae. item pannus purpurea liquore tinctus. item vestis purpurea, Marc. 15, 17. 20. Luc. 16. 19. Matth. 27, 28. Vestem hanc vocat χλαμύδα, chlamydem. Scilicet ratione materiae fuit purpura, sed ratione formæ chlamys, de qua voce vide infra suo loco.

Πορφύρεος, & contractè πορφυρῆς, ὁ, purpureus, Joh. 19, 2. ἱμάτιον πορφυρῆν pro πορφύρεον, vestem purpuream.

Ὀλοπόρφυρος, α, ὁ, ἡ, totus purpureus. Numer. 4, 7.

Περιπόρφυρος, α, ὁ, ἡ, purpura circumdatus. τὸ περιπόρφυρον, substantivè, scil. ἔνδυμα, vestis pretexta. Jesa. 3, 20.

ΠΟΤΑΜΟΣ, ἄ, ὁ, fluvius, (quasi πότιμος, α, ὁ, ἡ, ποτῇ aptus) Matth. 7, 15. 27. Marc. 1, 5. Act. 16, 13. παρὰ ποταμόν, ad flumen.

Μεσοποταμία, ας, ἡ, Mesopotamia, regio Asiae majoris.

D ΠΟΤΑΠΟΣ, ἡ, ὁ, ὦ, supra δάπεδον.

ΠΟΤΕΡΟΣ, α, ὁ, uter, in f. g. ποτέρω, in n. g. πότερον. Joh. 7, 17. πότερον ἐκ τῆς θεᾶς ἐστίν, ἢ ἐγὼ ἀπ' ἐμαυτοῦ λαλῶ, utrum ex Deo sit, an ego à me ipso loquar. Subintelligitur, 1. Cor. 4, 21. ἐν ῥάβδῳ ἢ ἐν ὀφθαλμοῖς, ἢ ἐν ἀγάπῃ, pro πότερον ἐν ῥάβδῳ & c. utrum cum virga veniam ad vos, an cum charitate & c.

ΠΟΤ, ubi? item περὶ circiter, alicubi. est dictio enclitica. Rom. 4, 19. vide supra in ὅς.

† ΠΟΤ-

† ΠΟΤΛΗΣ, ηντος, ὁ, Pudens, nomen viri Latinum, à verbo pudet. Est verò pudens idem quod pudibundus, h. e. verecundus, qui frontem non perfricuit. 2. Tim. 4, 21.

ΠΟΤΣ, ποδός, ὁ, pes (Fuß) Matth. 18, 8. ὁ πῆς σε, pes tuus, 1. Cor. 12, 15. εἰπὴ ὁ πῆς, si dixerit pes. Videtur Phavorino ita dici quasi παύς, παρὰ τὸ παύειν, à cessando. Sed malo derivare à Chald.

יָרַד incedere. Marc. 5, 22. πῖπτε πρὸς τὰς πόδας, accidit ad pedes. Act. 10, 25. πεσὼν ἐπὶ τὰς πόδας, procidens in pedes. Job. 20, 12. πρὸς τοῖς ποσὶν, apud pedes. Act. 22, 3. παρὰ τὰς πόδας Γαμαλιήλ, ad pedes Gamalielis, scilicet sedens. Sic 2. Reg. 2, 15. εἰ ἔγνω, ὅτι σήμερον λαμβάνει Κύριος τὸν κύριόν σε ἐπάνωθεν τῆς κεφαλῆς σε; An nosti, quod hodie DOMINUS assumpturus sit dominum tuum à capite tuo? Dictum ex more sedendi in Scholis, ubi praeceptor sedet loco altiore in cathedra, discipulus verò in inferiore, ita ut situs ille sit super horum caput, hi verò sint ad illius, nempe doctoris, pedes. Hinc Paulus ait, se sedisse ad pedes Gamalielis. Et Elias dicitur assumendus à capite Elisæi. Act. 22, 3. Luc. 8, 35. παρὰ τὰς πόδας τῷ Ἰησοῦ, ad pedes JESU, scilicet instar discipuli, audientis verba CHRISTI, conf. Luc. 10, 39. Rom. 10, 15. ὡς ὠραῖοι οἱ πόδες, quàm pulchri pedes. Act. 14, 8. ἀδύνατος τοῖς ποσὶν, captus pedibus. Gen. 33, 14. κατὰ πόδα τῶν παιδαρίων μου, juxta gressum puellorum meorum, hoc est, lentè.

Ἀνδράποδον, ἄ, τὸ, mancipium.

Ἀνδραποδίζω, mancipio, q. d. manu capio, ὅ in servitutem redigo.

Ἀνδραποδιστής, ἄ, ὁ, plagiarus, 1. Tim. 1, 10. Dicitur ἀνδράποδον quasi πῆς ἀνδρός, pes viri. Sunt enim mancipia pedes dominorum suorum, quos pro capitibus agnoscunt.

Ἀροτρόπας, ὁδος, ὁ, vomer, q. d. pes aratri. Judic. 3, 31.

Δασύπας, ὁδος, ὁ, lepus.

Ὁρθόπας, ὁδος, ὁ, rectos pedes habens.

Ὁρθοποδεῖω, ᾧ, rectis pedibus incedo, Gal. 2, 14.

Ἰπεπόδιον, ἄ, τὸ, (q. d. τὸ ὑπὸ τὰς πό-

δας ὄν, quod est sub pedibus) scabellum pedum, Matth. 5, 35. ὅ c. 22, 44.

Τετράπας, ὁδος, ὁ, ἡ, quadrupes, in n. gen. τετράπην. in nom. pl. οἱ καὶ αἱ τετράποδες, quadrupedes, καὶ τὰ τετράποδα, quadrupedia, Act. 10, 12. Rom. 1, 23.

Ἀναποδίζω, retrocedo, retroagor. Sir. 46, 5. ἀνεπόδισεν ὁ ἥλιος, retrocessit sol.

Ἀναποδισμός, ἄ, ὁ, retrocessio, remeatio. Sap. 2, 5.

Ἐμποδίζω. Fut. σω. impedio, proprie pedes involvo seu implico. cum Accus. pro quo in novo Testamento legitur ἐγνόπτω, 1. Thess. 2, 18.

Ἀνεμπόδιστος, ἄ, ὁ, ἡ, non impeditus, liber. Sap. 17, 20.

Ἀνεμπόδισως, adv. nullo negotio, sine impedimento.

Παραποδίζω, idem quod ἐμποδίζω.

Ἀπαρἀπόδιστος, ἄ, ὁ, ἡ, non præpeditus, non interruptus, 3. Maccab. 6.

Συμποδίζω, pedes colligo. Gen. 22, 6.

† ΠΟΤΤΙΟΛΟΙ, οἱ, Puteoli, orum, Act. 28, 13. civitas Campanie ab aqua calida putore sic dicta, ut conjectat Festus. Alii etiam sic appellatam putant à puteorum multitudine. (Itali vocant Pozzolo) Hinc Adjectivum Puteolanus.

††† ΠΡΑΙΤΩΡΙΟΝ, ἄ, τὸ, prætorium. Marc. 15, 16. à nomine prætor, q. d. prætor, à præeundo, quod juri dicendo præesset, aliisque justitiæ laude præiret. In Græcis Novellis, Authent. coll. 4. de præsid. Pisid. tit. 3. nov. 24. leguntur hæc verba: οὗς δὴ καὶ προαίτωρας ἐκάλεον, ἐκ τῶ πρὸ τῶν αἰδων ἀπάντων ἵέναι καὶ παρατάττεσθαι, hoc est, quos prætores vocabant, eò quod omnibus præirent ὅς mandata

darent. Prætor ergo apud Romanos fuit civilis ὅς militaris magistratus. Et Authent. coll. 4. de præat. Thrac. tit. 5. nov. 26. ὁ προαίτωρ ὁ Ῥωμαίων στρατηγός τε ὁ καὶ νομοθέτης, hoc est, prætor Romanus dux simul exercitus ὅς legislator. Hinc Act. 16, 20. prætores dicuntur στρατηγοί. Magna ergo fuit prætorum dignitas. προαίτωριον, adjectivum est gen. neut. (in masculino προαίτωριος) ὅς subauditur δῶμα, Latine domicilium. Sic cohors prætoria, hoc est, quæ præcipua est ὅς ad belli imperatorem spectat. sic navis prætoria,

ad regem seu principem pertinens. Germani vocant *Schultes*, ab Hebraea voce שולט scholét imperans. Phil. 1, 13. per praetorium intelligitur Caesaris regia.

ΠΡΑΪΟΣ, α, ον. Legitur etiam sine subscripto ἰώτα πραῖος, quod more Hebraici dagesch in pluribus solet excidere. (videtur aliis esse à παρὰ, apud, vel à πᾶς, ante) Vertitur mitis, lenis, mansuetus, Matth. 11, 29. μάθετε ἀπ' ἐμῆ, ὅτι πραῖός εἰμι, discite ex me, quod lenis sim. in Gen. πραῖα. in foem. gen. πραῖα, mansueta, quod est à masculino πραῖς, ἐ, ὁ, in neut. gen. πραῖ. Matth. 5, 5. μακάριοι οἱ πραῖς, beati mites. 1. Pet. 3, 4. τῶ πραῖος mansueti. Comp. πραῖτερος. Superl. πραῖντος.

Πραῖνω, mansuefacio.

Καταπραῖνω, mitigo, lenio, demulceo, 2. Macc. 13, 26. συνέπεισε, κατεπραῖνεν, εὐμενῆς ἐποίησε, persuasit, demulsit, benignos fecit.

Καταπραῖνσις, εως, ἡ, mitigatio, sedatio.

Πραῖότης, ητος, ἡ, mansuetudo, 1. Cor. 4, 21. πνεύματι πραῖότητος, est Hebraismus, pro πνεύματι πραεῖ vel πράω spiritu miti, Gal. 5, 23.

Πραῖότης, ητος, ἡ, idem, Jac. 1, 21.

ΠΡΑΣΙΑ, ας, ἡ, areola in horto. Sir. 24, 31. ποτιῶ με τὸν κήπον, καὶ μεθύσω με τὴν πρασίαν, potum dabo horto meo, ἔ inebriabo aream meam. Marc. 6, 40. πρασίαι πρασίαι. per areolas q. d. areolatim. Graecè diceretur κατὰ πρασιὰς. Distributa enim turba super viridi gramine videri poterat hortus in totidem areolas distinctus. Hebraismus. Videtur oriri à πράσον, α, τὸ, porrum. Hinc est

Πράσινος, η, ον, prasinus, viridis. Genes. 2, 12.

Χρυσόπρασος, α, ὁ, chrysóprafus, gemma viridis, ἔ prafum colore referens, ex χρυσοῦς aurum, ἔ πράσον porrum. Apoc. 21, 20.

ΠΡΑΤΤΩ vel πράσσω, facio, ago. Rom. 7, 19. ὃ ἔ θέλω κακὸν, τῷτο πράσσω, malum quod nolo, hoc ago. Act. 26, 31. πράσσει pro πέπραχε perpetrabit. enallage temporis, Act. 5, 35. τί μέλλετε πράσσειν, quid facturi sitis. Act. 19, 36. μηδὲν προ-

πειτὲς πράττειν, nihil precipitanter, temerè agere, 1. Thess. 4, 11. πράσσειν τὰ ἴδια, res vestras agere. Sic ἰλιαδ. ζ. 490. τὰ σavy-τῆς ἔργα κόμιζε, rerum tuarum satage. item in N. T. exigo. Luc. 3, 13. πράσσετε, exigit. Fut. πράξω. aor. 1. act. ἐπραξα. Luc. 19, 23. σὺν τόκῳ ἂν ἐπραξα (pro ἐξέπραξα) αὐτὸ, cum faenore ipsam exegissem Luc. 23, 41. ἄξια γὰρ (αὐτῶν) ὧν ἐπραξαμεν ἀπολαμβάνομεν, nam digna factis recipimus. ὧν ἐπραξαμεν pro ἀ ἐπραξαμεν, Hellenismus. Articulus convenit cum precedenti nomine vel expresso, vel subintelleto, ut hinc, neglecto verbo. perf. πέπραγα, (non πέπρακα, quod est à πιπράσκω, vendo.) Unde

Ἀπραγος, α, ὁ, ἡ, otiosus, qui nihil agit. Symmachus Judic. 9, 4.

Ἀπραγία, ας, ἡ, inertia. Symmachus Proverb. 12, 11.

Δικαιοπραγέω, ὦ, juste ago. Symmachus Genes. 18, 25.

Δυσπραγέω, ὦ, infeliciter ago. Symmachus Jobi 5, 24. ἔ μὴ δυσπραγήσῃ, nequaquam infeliciter aget.

Κακοπραγέω, ὦ, conflictor malis, infelix sum; malè ago.

Κακοπραγία, ας, ἡ, infelicitas in rebus gerendis; Item mala actio, malignitas, Sap. 5, 24. Πράξι παρὰ. Præf. pass. πράττομαι. Præf. pass. à πράττω, πέπραγμα. Luc. 23, 15. ἔδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶ πεπραγμένον αὐτῷ, nihil dignum morte perpetratum est ab eo. αὐτῷ pro ὑπ' αὐτῷ, Atticè.

Ἀντιπράττω, repugno, 3. Esd. 2, 26. πόλις ἐκάνη βασιλεῦσιν ἀντιπράσσειν, civitas illa regibus resistens Hippocr. ἐν νόμῳ τῆς φύσεως ἀντιπρατλέσης πάντα κενεά, natura repugnante omnia sunt frustra.

Προπράττω, ante vel prius ago, 3. Esd. 1, 33. τὰ προπραχθέντα ὑπ' αὐτῷ, prius ab eo gesta.

Συμπράττω, simul ago. Symmachus 2. Sam. 2, 9.

Πράγμα, τος, τὸ, res, Act. 5, 4. negotium, 1. Cor. 6, 1. opus, Jac. 3, 16. καὶ πᾶν Φαῦλον πᾶγμα, ἔ omne pravum opus. à secunda persona πέπραχα est

Πράξις, εως, ἡ, actio, Matth. 16, 27. κατὰ τὴν πράξιν αὐτῷ, secundum facta ipsius. Rom. 12, 4. τὰ δὲ μέλη πάντα ἔ τὴν αὐ-

τὴν ἔχον προῖξιν, *membra verò omnia non eandem habent actionem. πράξεις, εἰς, αἱ, acta, res gestæ. πράξεις ἀποστόλων, Acta apostolorum. A tertia persona πέπρακται derivatur*

Πράκτωρ, ὁρος, ὁ, exactor, Luc. 12, 58.

Πραγματεύομαι, negotior. aor. 1. med. ἐπραγματεύσάμην, ὦ, ατο, negotiatus fui, aor. 1. med. imper. πραγματεύσασθαι ἀδω. in plur. num. πραγματεύσαδε, negotia-mini, Luc. 19, 13.

Πραγματεία, ας, ἡ, negotium, quale esse solet mercatorum, aut fœeneratorum, qui artem rem faciendi norunt. in pl. B num. αἱ πραγματεῖαι, 2. Tim. 2, 4. ἐμπλέκεται ταῖς τῇ βίᾳ πραγματεαῖς; implicatur vitæ huius negotiis. videl. mercatura, agricultura, &c.

Πραγματικός, ὁ, ὁ, ferius, solers in rebus tractandis. 3. Esd. 8, 22. idem videtur esse quod

Πραγματεὺς, ἑός, ὁ, vel

Πραγματευτής, ὁ, negotiator; item qui negotium administrat: c. l. πραγματικοῖς τῇ ἱερᾷ, iis, qui administrant negotia templi.

Ἀπρακτός, ὁ, ὁ, nihil agens. 2. Macc. C 12, 18.

Ἀπράκτως, adv. re infecta.

Διαπράττω, perficio, perago. 2. Macc. 8, 29. ταῦτα δὲ διαπραζάμενοι (part. aor. 1. med.) hæc verò cum peregissent.

Ἐισπράσσω, exigo. Aquila Jobi 3, 18. ἃκ ἤκεσαν Φωνὴν εἰσπράσσοντος, non audierunt vocem exactoris.

Ἐισπράκτης, ὁ, ὁ, exactor. Aquila Jobi 39, 7. Exod. 5, 6.

Ἐυπράσσω vel τῶ, felix sum, secundis rebus utor, benè rem gero.

Ἐυπραγής, ἑός, ὁ, ὁ, felix.

Ἐυπραγία, ας, ἡ, idem quod

Ἐυπραξία, ας, ἡ, felicitas in rebus gerendis.

Ἐυπραγέω, ὦ, bene ago. Symmachus Psalm. 36, 4. ἀπείχετο τῇ ἐννοῇ ἐυπραγῆσαι, abstinit ab intelligendo ut bene faceret.

Κακοπραγία, ας, ἡ, infelicitas in rebus gerendis; it. malignitas.

Κακοπράγμων, ὁρος, ὁ, ὁ, maleficus.

Κακοπραγμονέω, ὦ, improbè ago.

Κακοπραγμοσύνη, ης, ἡ, nequitia, improbitas.

Διαπραγματεύομαι, negotior, Luc. 19, 15. τίς τί διεπραγματεύσατο, quis quid negotiando lucratus esset.

Συμπραγματεύομαι, una procuro negotium, una versor sive conversor cum aliquo, 3. Macc. 3.

Πολυπράγμων, ὁρος, ὁ, ὁ, qui vel quæ multis se implicat negotiis.

Πολυπραγμονέω, ὦ, curiosus sum, 2. Macc. 2, 31. πολυπραγμονεῖν ἐν τοῖς κατὰ μέρος. curiosum esse in iis quæ sunt secundum partem, i. e. res particulares & minima quæque curiosè scrutari & persequi

Πολυπραγμοσύνη, ης, ἡ, vana curiositas. ἡμέραι ἀπρακτοί, dies festi, ubi feriamur, & labore abstinemus. Plut.

ΠΡΕΠΩ, convenio, decorus sum, cum Dat. Eph. 5, 3. καθὼς πρέπει ἁγίοις, sicut convenit sanctis. Tit. 2, 1. σὺ δὲ λάλει, ὡς πρέπει, tu verò loquere, quæ decent. Heb. 2, 10. ἔπρεπε γὰρ αὐτῷ, decebat enim eum. ibid. c. 7, 26. τοιοῦτος γὰρ ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερεὺς, talis enim nos decebat pontifex.

Πρέπον, ὄντος, τὸ, decorum, Matth. 3, 15. ἔτω γὰρ πρέπον ἐστὶ, sic enim decet, 1. Cor. 11, 13. πρέπον ἐστὶ, decorum est, & gravitati consentaneum.

Πρεπόντως Adv. cum Dat. convenienter. 2. Macc. 15, 12.

Διαπρέπω, decorus sum. Symmachus Psalm. 72, 16. διαπρέψα ὡς λίβανος καρπὸς αὐτῷ, decorus erit sicut Libanus fructus ejus.

Διαπρέπεια, ας, ἡ, decor. Aquila & Symmachus Ps. 29, 2. ἐν διαπρεπείᾳ ἡγιασμένη, in decore sancto.

Διαπρεπής, ἑός, ὁ, ὁ, admodum decorus. 2. Macc. 3, 26. τῇ ῥώμῃ μὲν ἐκπρεπεῖς, διαπρεπεῖς δὲ τὴν περιβολὴν, robore quidem præstantissimi, habitu autem perdecoro.

Ἐκπρεπής, ἑός, ὁ, ὁ, decorus, elegans.

Ἐκπρεπῶς, adv. decorè.

Ἐπιπρέπεια, ας, ἡ, decor, splendor. Incertus Zachar. 6, 13.

Ἐυπρεπέω, ὦ, decorus sum. Aquila Prov. 2, 10.

Θεοπρεπής, Deo conveniens. Multa

de Deo dicuntur ἀνθρώποπαθῶς, quæ intelligenda sunt & explicanda θεοπρεπῶς, hoc est, divinæ majestati convenienter.

Ἱεροπρεπῆς, ἑὸς, ὁ, sanctimoniam decens, Tit. 2, 3.

Ἐυπρεπῆς, ἑὸς, ὁ, ἡ, valde decorus.

Ἐυπρέπεια, ας, ἡ, decor, Jac. 1, 11.

Ἐυπρεπῶς, adverb. decorè, decenter.

Μεγαλοπρεπῆς, ἑὸς, ὁ, magnificus, 2. Pet. 1, 17.

Μεγαλοπρέπεια, ας, ἡ, magnificentia.

Μεγαλοπρεπῶς, adv. magnificè, 2. Macc. 4, 22.

ΠΡΕΨΒΥΤΣ, vos, & Atticè εως, ὁ, senex, it. legatus, in fæm. gen. πρέσβεια, in neutro gen. πρέσβυ. comparat. πρεσβύτερος, senior, Luc. 15, 25. υἱὸς ὁ πρεσβύτερος, filius major natu, cui ibidem opponitur, υἱὸς ὁ νεώτερος filius minor natu. (vide- tur aliis πρέσβυς dictus à πῶρ ignis, & σβέω extinguo, quod in iis calor nativus extingui incipiat. Aliis παρὰ τὸ περιεσῶς βεβιω- κέναι à diuturna vita.) Est etiam nomen officii, Tit. 1, 5. καταστήσης κατὰ πόλιν πρεσβυτέρους, constituas oppidatim presby- teros, hoc est, qui fungantur munere Ec- clesiastico, & cum primis qui doceant. Qua ratione etiam apostoli hac voce denotantur 1. Pet. 5, 1. Conf. Act. 6, 4. & c. 20, 28. 1. Tim. 5, 17. Senator. Marc. 8, 31. ἀπο- δοκιμαζήναι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων, re- probari à senioribus, hoc est, à senatoribus illis, qui constituebant Sanhedrin. Vide supra.

Πρεσβυτέρα, ας, ἡ, mulier grandæva, natu grandior, ætatis provectionis. 1. Tim. 5, 2.

Συμπρεσβύτερος, α, ὁ, una presbyter, 1. Pet. 5, 1.

Πρεσβυτέριον, α, τὸ, senatus Ecclesia- sticus, qui etiam à nobis Latine dici solet Presbyterium, Luc. 22, 66. 1. Tim. 4, 14.

Πρεσβύτης, α, ὁ, senex; Luc. 1, 18. ἐγὼ γὰρ εἰμι πρεσβύτης, nam ego sum senex.

Πρεσβύτις, ιδος, ἡ, anus, vetula, Tit. 2, 3.

Πρεσβεύω. F. σω. legatione fungor, Eph. 6, 20. ὑπὲρ ᾧ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει, cujus (Evangelii) gratiâ legatione fungor catenatus. Scilicet ad legationes adhi- bebantur viri primarii, ætate & ordine venerabiles.

Πρεσβεύς, ἑὸς, ὁ, senex; it. legatus.

Πρεσβευτής, ᾱ, ὁ, idem.

Πρεσβεία, ας, ἡ, legatio, Luc. 14, 32. ἀποσείλας πρεσβείαν, hoc est, πρέσβας, missis legatis; metonymia adjuncti.

Πρεσβεῖον, α, τὸ, honorarium, quod meretur is, qui maximus est natu; it. se- nectus, 3. Macc. 6.

ΠΡΗΘΩ, incendo. item inflo. (à πρᾶω, quod est affine Hebr. בָּאָר bāar, ardere. unde composit.

Ἐμπρᾶω, idem quod ἐμπρήθω, incen- do, imperf. ἐνεπίμπρα (3. sing. cont. pro ἐνεπίμπραε) incendebat, 2. Macc. 8, 6.) Fut. πρήσω. Præt. act. πύπρηκα. aor. 1. act. ἔπρησα. Præs. pass. πρήθομαι, incendor, præt. pass. πέπρησμαι. Num. 5, 21. aor. 1. pass. ἐπρήσθην. Fut. 1. pass. πρηθήσομαι. Num. 5, 27.

Πρηθήρ, ἦρος, ὁ, igneus turbo, item ser- pens ab inextincta sitis ardore, quem morsu infert.

Πίμπρημι idem quod πρήθω. præs. inf. act. πιμπράναι incendere. imperf. ἐπίμ- πραον, ων, qd. à πιμπράω, 2. Macc. 10, 36. præs. pass. πίμπραμαι incendor, item idem quod Φυσῶμαι, inflo, intumesco. Act. 28, 6. μέλειν πίμπραμαι (præs. pass. inf. ad formam τῆ Ἰσαΐαι) an futurum esset, ut intumesceret, seu inflammaretur.

Ἐμπρήθω & ἐμπίμπρημι, incendo. aor. 1. act. ἐνέπρησα. præt. pass. part. ἐμ- πεπρησμένος, accensus. Es. 4, 26.

Ἐμπρησμός, ᾱ, ὁ, incendium.

Ἐμπρηστής, ᾱ, ὁ, incendiarius.

Προεμπρήθω, aduro. Ezech. 22, 16.

ΠΡΗΝΗΨ, ἑὸς, ὁ, pronus, præceps, Act. 1, 18. ex πρὸ ante, & νεύω nuto, ver- go. Vergit enim deorsum. τὰ πρηνῆ τῶ σώματος, pronæ corporis partes.

Πρηνίζω, pronum dejicio, præcipito pronum, πρηνιχθεῖς (part. a. 1. pass.) prone præcipitatus.

Πρηνισμός, ᾱ, ὁ, præcipitatio, dejectio in caput.

Πρηνηδὼν, adv. prone.

ΠΡΙΝ, Adv. prius, antè. item prius- quam. construitur in N. T. cum optativo. Act. 25, 16. πρὶν ἢ ἔχοι, antequam habeat. cum subj. Luc. 2, 26. πρὶν ἢ ἰδῆν antequam vidisset. Sapissimè verò cum infin. Marc. 14, 72. πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι δὲ, ante- quam

quam gallus bis caneret. Joh. 4, 49. κα-
τάβηθε πρὶν ἀποθανεῖν τὸ παιδίον μὲ,
descende priusquam moriatur filius meus.
Joh. 14, 29. εἰρήκα ὑμῖν πρὶν γενέσθαι
(idem quod πρὸ τῆς γενέσθαι, quæ phrasis
eodem sensu legitur Joh. 8, 58. Ἐ c. 13, 19.)
dixi vobis, priusquam fieret. Eleganter
additur ἦ, Marc. 14, 30. Act. 7, 2. πρὶν ἢ
κατοικῆσαι αὐτὸν, priusquam ille habitaret.
πρὶν ἔ ἢ sæpè coalescunt in unam dictio-
nem, ut Sir. 51, 13. πρὶν ἢ πλανηθῆναι με,
antequam ego seductus essem. Cum Ar-
ticulo, τὸ πρὶν, olim, 3. Macc. 6.

ΠΡΙΝΟΣ, α, ὁ, ilex, arbor. Sus. 58.

Πρινίδιον, α, τὸ, parva ilex.

Πρίνινος, α, ὁ, iliceus, iligneus.

† ΠΡΙΣΚΑΣ, α, ὁ, Priscas. No-
men viri, origine Latinum à nomine
priscus, quod est ab antiquo pri. Ἐ hoc
ex πρὶν, unde etiam est pridem. 2. Tim.
4, 19.

† ΠΡΙΣΚΙΑΛΑ, ης, ἡ, Priscilla.
Nomen mulieris Latin. q. d. prisca, anti-
qua, Act. 18, 2.

ΠΡΙΨΩ, ferra seco vel fendo, divido.
πρίομαι dissecor, Heb. 11, 37. ἐπρίσθησαν,
dissecti fuerunt.

Ἐκπρίω, ferra exseco vel excido. Sap.
13, 11. Φυτόν ἐκπρίσας (part. aor. 1. act.)
arborescens cum exciderit.

Διαπρίομαι, per metaphoram frendeo,
dentibus infrendeo, Act. 5, 33. διεπρίον-
το, fredebant, præ iracundia simul con-
cussis ἔ στρίκτις dentibus vocem emittebant.
vel ut H. Steph. vertit, cor illis findeba-
tur: quæ phrasi Plautus utitur in Bacchi-
dibus.

Πρίων, ονος, ὁ, ferra, Es. 10, 15. Item,
plures una serie monticuli, instar den-
tium in ferra prominentes; dorsum mon-
tis prælongi variis vallium depressionibus
interstinctum, ut è longinquo spectantibus
ferræ speciem præbeat, Judith. 3, 11. ubi
montes Gilboe designari putamus.

ΠΡΟ', præpositio, cum Genit. ante,
Joh. 12, 1. πρὸ ἑξ ἡμερῶν τῆς πάσχα, sex
diebus ante paschæ. Johan. 13, 1. πρὸ τῆς
ἑορτῆς τῆς πάσχα, ante festum paschæ. 1.
Cor. 4, 5. πρὸ καιρῶ, ante tempus. 1. Pet.
3, 20. πρὸ καταβολῆς κόσμου, ante jacta
mundi fundamenta. 2. Tim. 4, 21. πρὸ

Αχαμῶνος, ante hyemem. Eleganter cum
infinitivo tanquam nomine construitur.
Joh. 1, 49. πρὸ τῆς σε Φίλιππον φωνῆσαι,
priusquam te Philippus vocaret. Nec de
tempore tantum dicitur, sed etiam de lo-
co. Act. 5, 23. πρὸ θυρῶν, præ foribus, vel
ante fores. ibid. c. 12, 6. πρὸ τῆς θύρας.
Luc. 7, 27. πρὸ προσώπου σε, ante faciem
tuam. Hebraism. ubi πρὸ προσώπου idem
est quod ἔμπροσθεν Act. 13, 24. πρὸ προσώπου
τῆς εἰσόδου, pro πρὸ τῆς εἰσόδου, ante in-
gressum. Jac. 5, 12. πρὸ πάντων δέ, ante
omnia verò, hoc est, inprimis verò vobis est
attendendum. item nota est comparatio-
nis imparium. Herod. πόλεμον πρὸ εἰ-
ρήνης αἰρέσεται, bellum præ pace eligit.
idem quod ὑπὲρ pro apud profanos Au-
ctores. Xenoph. pæd. 1. πρὸ ἐαυτῶν βε-
λεύεται, pro sese consilium capere. Eu-
ripid. πρὸ παιδὸς θανεῖν, pro filio mori.
Periphrasis ex hac præpositione, οἱ πρὸ
ἡμῶν, scilicet ὄντες, majores nostri, Matth.
5, 12. Lev. 18, 16. πρὸ comparatur. in-
compar. πρότερος, α, ον, prior, prius, Eph.
4, 22. κατὰ τὴν προτέραν ἀναστροφὴν, se-
cundum, hoc est, quod attinet ad pristi-
nam conversationem.

Τὸ πρότερον prius. Act. Joh. 6, 62. Gal.
4, 13. vel simpliciter ponitur πρότερον ad-
verbialiter, sine articulo, pro

Προτέρως, prius, antea, 2. Cor. 1, 15.
Heb. 4, 6. Ἐ 7, 27. vel subintelligitur ver-
bum substantivum. Heb. 10, 32. τὰς πρό-
τερον scil. ἔσας pristinas.

Ἡ προτεραία scilicet ἡμέρα dies ante-
cedens, pridie. (ὑστεραία, dies posterior,
postridie.) Apud Herod. additur προτε-
ραία ἡμέρα τῆς μάχης, pridie quam præ-
lium fieret.

Προτερῶ, ὦ, prior sum, vinco.

Προτέρημα, ατος, τὸ, victoria. Judic.
4, 9.

Πρῶτος, (contractum ex πρότατος)
η, ον, primus, α, um, Apoc. 1, 11. πρῶτος
καὶ ἔσχατος, primus ἔ ἑσχατος. 1. Cor. 15,
45. ὁ πρῶτος ἀνθρώπος Ἀδάμ, primus
homo est Adamus. Apoc. 20, 5. ἀνάστασις
ἡ πρώτη, resurrectio prima. optimus. Luc.
15, 22. ἐξενέγκατε τὴν σολὴν τὴν πρώτην,
proferte stolam optimam. interdum idem

valet quod πρότερος prior, Joh. 1, 15. πρῶ-
τός μ' ἦν, prior me erat. Joh. 15, 18. ἐμὲ
πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν, me prius quam
vos odio habuit, Eccl. 20, 4. καὶ ἦλθε πρῶ-
τος, Et venit prior. Rom. 10, 19. πρῶτος μω-
σῆς λέγει, primus (fuit) Moses, qui dicit.
Nam post eum Esaias idem dixit. J. Pisc.
πρῶτ' ponitur pro adverbio πρῶτον pri-
mum. Sic πρῶτον adverbium primò po-
nitur pro τὸ πρόταρον, Joh. 15, 18. ἐμὲ
πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν, me prius quam
vos odio habuit. Luc. 17, 25. πρῶτον δὲ δαΐ-
αυτὸν πολλὰ παθεῖν, sed prius oportet eum
multa pati Eccl. Arist. 7. polit. 14. τὸν μέλ-
λοντα καλῶς ἄρχαν ἀρχθῆναι Φασι δ' αὖν
πρῶτον, ut rectè quispiam imperet, oportet
ajunt, ut prius hic imperio fuerit sub-
jectus. inprimis. Luc. 12, 1. πρῶτον προσέ-
χετε ὑμῖν, inprimis cavete vobis. Eodem
sensu accipitur ἐν πρώτοις. Latinismus.
1. Cor. 15, 3. Præcipuus, primarius, Et re-
fertur ad vitia. 1. Tim. 1, 15. ὧν πρῶτός
εἰμι ἐγώ, inter quos ego præcipuus sum.
Aut ad divitias Et honorem aliaque Dei
dona. Rom. 3, 2. πρῶτον μὲν γὰρ, prima-
rium etenim Eccl. Act. 28, 7. τῷ πρώτῳ τῆς
νῆσος, primario viro illius insule. Aut
ad ordinem seu seriem quamcunque Marc.
12, 28. πρώτη πασῶν ἐντολῇ, primum
omnium mandatum, hoc est, præcipuum in-
ter omnia. Sic in plur. num. οἱ πρῶτοι,
primates, magnates. Luc. 19, 47. οἱ πρῶ-
τοι τῆ λαῶ, primores populi. Act. 17, 4.
γυναικῶν τε πρώτων ἀπὸ οὐλίας, Et ex pri-
mariis mulieribus non pauca.

Πρωτεύων, & τὸ, principatus, primatus,
τὰ πρωτεῖα, i. e. πρῶτα, primæ partes.

Πρωτεύω. Fut. εὔσω, primas teneo. Col.
1, 18.

Φιλοπρωτεύω, primatum ambio, 3. Joh.
6, 9.

Δευτερόπρωτος, & δ', alter primus. in
neutro genere legitur Luc. 2, 1. σαββάτῳ
δευτεροπρώτῳ, in sabbato alterò primo,
h. e. die ultimo festi azymorum, qui pari
cum primo solennitate celebrandus erat,
ac proinde illi velut è regione respon-
debat.

Ἡρώην Adv. pridem, diu, nuper, ante.
Jof. 8, 5.

Ἐμπροσθεν cum Genit. coram. item

Ante (ὀπίθεν, retrò à tergo) 1. Theff. 1, 3.
Ἐμπροσθεν τῷ Θεῷ, coram Deo. Joh. 1, 15.
Ἐμπροσθέν μ' ἔγονεν, antepositus mihi
fuit, scilicet ut sponsus Et magister suo di-
scipulo, ubi adverbium non tempus, nec lo-
cum, sed gradum notat. Temporis signi-
ficationem habet 3. Macc. 4. τὴν ἔμπροσθεν
βραχὺ προδεδηλωμένην λατρείαν, ante pau-
lo præsignificatam servitutem. Sed tunc
Adverbium est.

Ἐμπρόδι', &, anterior. 2. Macc. 3,
25. τὰς ἔμπροδίας ὀπλάς, anteriores un-
gulas.

ΠΡΟΒΑΤΟΝ, & τὸ, (ἀ προβαίνω
progredior, probenio, unde πρόβασις,
eius, ἡ, probentus. Magnus reditus ex
ovibus. ὀδύας. 6.) ovis, Luc. 15, 4. Matth.
15, 24. εἰς τὰ πρόβατα, Hebraismus, pro
τοῖς προβάτοις, ovibus. 1. Pet. 2, 25. ἥτε
γὰρ ὡς πρόβατα πλανώμενα, nam eratis
velut oves errantes. Num. 27, 17. ὥσει
πρόβατα, οἷς ἀπὸ ἑστὶ ποιμὴν sicut oves, qui-
bus non est pastor. in Dativo pl. προβάτοις
Ex. 10, 9. κείρας τὰ πρόβατα tondere oves.
ποτίσαν aquatum ducere Ex. 2, 19. βόσκων,
ποιμαίνειν pascere.

Προβάτιον, & τὸ, ovicula.

Προβατικὴ scilicet πύλη, pecuaria sci-
licet porta. Joh. 5, 4.

ΠΡΟΪΣ præpositio significat cum GE-
NITIVO Pro. Act. 27, 24. πρὸς τῆς
ὑμετέρας σωτηρίας, pro salute vestra, vel
ad salutem vestram, hoc est, conservatio-
nem corporis spectat. Cum DATIVO.
apud. Joh. 18, 16. πρὸς τῇ θύρᾳ apud
januam. Joh. 20, 12. πρὸς τῇ κεφαλῇ,
apud caput, seu in eo loco, ubi caput fue-
rat repositum. usque ad. Luc. 19, 37. πρὸς
τῇ καταβάσει, usque ad descensum. Apoc.
1, 13. πρὸς τοῖς μαστοῖς, ad mamillas usque.
supra, 2. Macc. 12, 20. ἱππεῖς δὲ δύο χι-
λίας πρὸς τοῖς πεντακοσίοις, equites verò
bis mille supra quingentos. Cum AC-
CVSATIVO ad. Joh. 14, 12. πρὸς
τὸν πατέρα μ' πορεύομαι, ad Patrem
meum proficiscor. Luc. 15, 18. πορεύσο-
μαι πρὸς τὸν πατέρα, proficiscar ad
patrem. Joh. 13, 28. πρὸς τί quorsum.
Paulò aliter accipitur Matth. 27, 4.
τί πρὸς ἡμᾶς; (quid ad nos?) Latine,
Quid

Quid nostra refert? Job. 21, 22. τί πρὸς σέ; *Quid tua refert?* Erga. 2. Tim. 2, 24. ἡπιον ἄναι πρὸς πάντας, placidum esse erga omnes. inter. Act. 28, 25. ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους, quum autem inter se discordes essent. Marc. 16, 3. ἔλεγον πρὸς ἑαυτοὺς, dixerunt inter se. in Hebr. 12, 11. πρὸς τὸ παρόν, in praesens. Apud. Matth. 13, 56. πρὸς ἡμᾶς εἰσι, apud nos sunt. Matth. 26, 18. πρὸς σε ποιῶ (pro ποιήσω) τὸ πάσχα, apud te celebrabo pascha. Marc. 6, 3. αἱ ἀδελφαὶ ὧδε πρὸς ἡμᾶς, sortores ejus hic sunt apud nos. Marc. 9, 19. ἕως πότε πρὸς ὑμᾶς ἔσομαι; Quousque apud vos ero? Job. 1, 1. ὁ Λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεόν, sermo erat apud Deum. 1. Cor. 2, 3. πρὸς ὑμᾶς, apud vos. Luc. 18, 11. πρὸς ἑαυτὸν προσηύχετο, apud se orabat. Luc. 22, 58. πρὸς τὸ Φῶς, apud ignem. Luc. 24, 12. πρὸς ἑαυτὸν θαυμάζων τὸ γεγονός, apud semetipsum miratus. Secundum, juxta, Luc. 12, 47. μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα, neque fecerit secundum voluntatem ejus. Gal. 2, 14. πρὸς τὴν ἀλήθειαν, juxta veritatem, seu sicut veritati Evangelicae convenit. 2. Cor. 5, 10. πρὸς ὃ ἐπράξεν, congruenter ad id, quod fecerit. Adversus, contra, Eph. 6, 11. πρὸς τὰς μεθοδείας, adversus callidas machinationes, adversus artes. Act. 23, 30. λέγειν τὰ πρὸς αὐτὸν ἐπὶ σὺ, ut quae habent adversus eum, dicant apud te. Act. 26, 14. πρὸς κέντρα, contra stimulos. Luc. 20, 19. πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ἔειπε, contra illos parabolam dixit. Hebr. 12, 4. πρὸς τὴν ἁμαρτίαν ἀνταγωνιζόμενοι, adversus peccatum decertantes, circiter, Luc. 24, 29. πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ, circiter vesperam est, advesperascit. Ex, Eph. 3, 4. πρὸς ὃ δύναδε νοεῖν, ex quo potestis intelligere. De, περὶ, Heb. 1, 7. καὶ μὲν πρὸς τὰς ἀγγέλους λέγει, pro περὶ τῶν ἀγγέλων, Et de Angelis quidem dicit. Heb. 4, 13. πρὸς ὃν ἡμῖν λόγος, de quo nobis est sermo. Propter, Matth. 19, 8. πρὸς τὴν σκληροκαρδίαν ὑμῶν ἐπέτρεψεν, propter duritiam cordis vestri permisit. Cum, Rom. 8, 18. πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν, cum futura gloria collata. A vel ab. 2. Cor. 13, 7. εὐχομαι γὰρ πρὸς τὸν Θεόν, opto enim a Deo. Eventum notat. 1. Johan. 5, 16. ἁμαρτία πρὸς θάνατον, peccatum ad mortem. Finem, Luc. 14, 32. ἢ c. 19, 42. τὰ

πρὸς εἰρήνην, quae ad pacem spectant. Luc. 14, 28. εἰ ἔχει πρὸς ἀπυρτισμὸν, utrum habeat, quae ad ejus (turris) perfectionem requiruntur. Rom. 15, 2. πρὸς οἰκοδομήν, ad adificationem. tempus, 1. Cor. 7, 5. πρὸς καιρὸν, ad tempus. Hebr. 12, 10. πρὸς ὀλίγας ἡμέρας, ad paucos dies. Dativum casum indicat, sicut etiam praepos. eis, de qua supra, exprimens Hebraeum ה, articulum dativi casus. Luc. 1, 73. ὥμοσε πρὸς Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν, pro ὥμοσε τῷ Ἀβραάμ, juravit Abrahamo patri nostro. ibidem v. 80. πρὸς τὸν Ἰσραὴλ pro τῷ Ἰσραὴλ. Heb. 9, 20. ἧς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς (pro ὑμῖν) ὁ Θεός, quod mandavit vobis Deus. Eleganter cum infinitivo construitur, ad notandum gerundium in dum. Matth. 5, 28. πρὸς τὸ ἐπιθυμῆσαι αὐτῆς, ad concupiscendum eam. Eph. 6, 11. πρὸν τὸ δύνασθαι ὑμᾶς σῆναι ut possitis stare. Non enim dicimus Latine ad possendum stare. Luc. 18, 1. πρὸς τὸ δεῖν προσεύχεσθαι, eò spectantem, quod oporteret eos orare. Saepe ἔλλείπει deficit. Luc. 10, 40. μόνην με κατέλιπε διακονεῖν, pro πρὸς τὸ διακονεῖν, me solam reliquit ad ministrandum. Luc. 14, 31. βασιλεὺς πορευόμενος συμβαλεῖν (pro πρὸς τὸ συμβαλεῖν) ἐτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον, rex proficiscens ad committendum praelium adversus alium regem. Luc. 18, 10. ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν προσεύξασθαι (pro πρὸς τὸ προσεύξασθαι) ascenderunt in templum ad orandum. Scil. Infinitivus cum verbis motum ad locum significantibus vim habet prioris supini. Matth. 11, 7. Τί ἐξήλθετε εἰς τὴν ἔρημον θεάσασθαι; Quid existis visum in solitudine? Matth. 10, 34. ἐκ ἡλθον βαλεῖν εἰρήνην, ἀλλὰ μάχαιραν, non veni missum (ut mitterem) pacem, sed gladium, Rom. 15, 12. ὁ ἀνιστάμενος ἄρχαν τῷ ἔθνει, qui exsurgit ad imperandum gentibus. ἄρχαν pro πρὸς τὸ ἄρχαν. Eadem Syntaxis etiam in verbis passivis elegans est. Matth. 20, 28. ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐκ ἡλθε διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι, filius hominis non venit, ut sibi ministraretur, sed ut ministraret.

† ΠΡΟΧΟΡΟΣ, κ, δ, Prochorus, nomen diaconi ex πρὸ ante ἢ χορὸς, κ, δ, chorus, chorea, hoc est, expeditus, paratus, qui in choreâ praet, seu qui chorum ductitat, praesultor. Act. 6, 5.

Π Ρ Υ Μ Ν Α, ης, ή, puppis, idem quod A ναὺς πρυμνή, extrema navis pars. à πρυμνός, ή, όν, extremus, a, um. Marc. 4, 38. καὶ ἦν αὐτὸς ἐπὶ τῇ πρυμνῇ, ἔ ipse erat in puppi. πρυμνός ex πέρας finis ἔ μένω, maneo. Vide etiam Act. 27, 29. 41.

Πρυμνήτης, x, ό, gubernator in puppi sedens.

Π Ρ Υ Τ Α Ν Ι Σ, εως, ό, praefectus, rector, administrator, Sap. 13, 2. πρυτάνεις κόσμου θεὸς ἐνόμισαν, rectores mundi Deos putaverant. vel quasi πυρότανις, ut sit proprie frumentorum praefectus; vel à πρῶτος.

Πρυτανεύω, sum πρύτανις, ago πρύτανιν, rego, moderor, administro.

Πρυτανεία, ας, ή, dignitas seu potestas prytanica. Decem erant tribus Athenis, quibus haec dignitas collata. Ex illis itaque tribubus una quotannis fuit πρυτανεία seu munere prytanico fungens.

Πρυτανείον, τό, locus Athenis, ubialebantur publicè benè de republica meriti, lactente ibi Vesta perpetuo igne. Leges ἔ instituta Prytanei, nec non sobriam convivendi rationem; τῶν ἐν πρυτανείῳ σιταμένων exponit Athenæus, Deipn. Lib. 4, 13. pag. 149. seq. Adde Animadv. Casauboni, pag. 420. 993. qui nullam fuisse olim Græciæ urbem contendit, quæ suam non habuerit πρυτανείον, i. e. locum, ubi ignis perpetuus Vestæ πρυτανίτιδι sacer servabatur. Sed fecit splendor Athenarum, ut ejus urbis Prytaneum alia omnia obscura ἔ penè incognita redderet, Prytaneique res ἔ nomen proprium Atheniensium putaretur.

Π Ρ Ω Ι, mane. Adverbium temporis. German. früh. (ὀψὲ vesperi.) Matth. 16, 3. καὶ πρῶτ' (λέγετε) ἔ mane dicitis. Matth. 20, 1. ἐξῆλθεν ἅμα πρῶτ', exiit cum prima luce. Homerus: ἅμ' ἡοὶ Φαινομένη, hoc est, prima luce, summo mane. Marc. 1, 35. πρῶτ' ἐννυχον λίσαν, mane valde multa nocte, hoc est, quum nondum noctescere desisset. Marc. 13, 35. ἡ ἀλεκτοροφωνίας, ή πρῶτ', an in gallicinio, an manè. Marc. 15, 1. ἐπὶ τὸ πρῶτ', verbotenus ad ipsum mane, hoc est, primo diluculo sequentis diei. Marc. 16, 2. λίσαν πρῶτ' valde manè. Act. 28, 23. ἀπὸ πρῶτ' ἕως ἑσπέρας, à mane usque ad vesperam.

Πρῶτ' ἔν, mane. Exod. 18, 13. 14.

Πρῶτος, α, όν, matutinus, a, um.

Πρωία, ας, ή, subaudi ὥρα matutinum tempus. Accipitur substantivè. Job. 18, 28. ἦν δὲ πρωία, erat autem mane. Matth. 21, 18. πρωίας δὲ ἐπανάγων εἰς πόλιν, mane autem revertens in urbem, pro πρωίας δὲ ἔσης. vel πρωίας γενομένης, quæ verba leguntur Matth. 27, 1. quum autem mane esset. Job. 21, 4. πρωίας δὲ ἦδη γενομένης, mane verò jam exorto.

Πρωίμῳ, η, όν, matutinus, a, um, Jac. 5, 7. ὑετὸν πρωίμῳ καὶ ὄψιμῳ, pluviam matutinam ἔ serotinam. Hebr.

B שִׁקְמוֹתַי וְיָוֵן, quæ videntur oppo- ni pluviiis meridianis, quæ ut plurimum noxiæ sunt. Alii tamen per matutinam (prout ipsa Hebræa innuere videntur) intelligunt pluviam, quæ paulo post sementem decidit: per serotinam verò, quæ effuso humore augescunt ἔ maturescunt segetes paulò post metendæ. Hebr. יָוֵן est jácere, שִׁקְמוֹתַי verò demetere, defecare.

Πρωινός, ή, όν, matutinus, a, um, Apoc. 2, 28. δώσω αὐτῷ τὸν ἄστρα τὸν πρωινόν, dabo illi stellam matutinam, hoc est, concedam illi gloriosam resurrectionem, ubi corpus ejus instar stellæ matutinæ fulgebit. Conf. Dan. 12, 3. Scripsi (ut hæc πρωτό-σερον addam propter juniores) vocem Latinam mane sine accentu, quia pro nomine habeo. Est nomen ἄκλιτον. ut Mart. totum mane. Persius, clarum mane. Plant. à mane ad vesperam. Est verò mane prima pars diei post tenebras noctis.

Π Ρ Ω Ρ Α, ας, ή, prora, Act. 27, 30. δι- στα est παρὰ τὸ προορᾶν, à prævidendo, quasi πρόορα contractè πρῶρα, alii malunt à πρὸ antè ἔ ῥέω fluo: unde est

D Πρωρεύς, έος, ό, ἔ πρωρήτης, x, ό, qui prout regit. sicut βρυμνήτης ἔ κυβερνήτης, qui puppim curat.

Π Τ Α Ι Ρ Ω, sternuto.

Πταρμός, x, ό, sternutatio. Jobi 41, 10.

Π Τ Α Ι Ω, impingo, Jac. 3, 2. πολλὰ γὰρ πταίομεν ἅπαντες, sæpe enim impingimus omnes. Fut. πταίσω. Jac. 2, 10. πταίσει δὲ ἐν ἐνὶ, impinget verò in uno. aor. 1. ἐπταίσα, impégi. Rom. 11, 11. μὴ ἔπταισαν; Num impegerunt? hallucinor, perf. ἔπτασα, part. ἔπτακώς, 2. Maccab. 14, 17. cado, intercido, Sir. 2, 8. x μὴ πταίση

πλάση ὁ μισθὸς ὑμῶν, nequaquam interci-
derit merces vestra.

Πταῖσμα, τὸς, τὸ, lapsus, error.

Ἀπλαιστος, &, ὁ, ἡ, immunis à lapsu seu
peccato, Judæ 6. 24.

Πρόσπλαισμα, τὸς, τὸ, offendiculum,
scandalum. Aquila & Symmachus Exod.
10, 17.

ΠΤΕΡΝΑ, ης, ἡ, calx pedis, Joh. 13,
18. ἐπῆρεν (aor. 1. act. indic.) ἐπ' ἐμὲ τὴν
πτέρναν, sustulit adversus me calcem suam.

Πτερνίζω, supplanto. Gen. 27, 36.

Πτερνισμὸς, supplantatio, dolus. Ps.
41, 10.

ΠΤΕΡΤΕ, γ, ἡ, ala, Matth. 23,
37. quater legitur in N. Test. Derivatur à
πτερόν, &, τὸ, ala, q. per syncopen dictum
pro πετερόν, a verbo πέτομαι, volo, de quo
verbo supra.

Πτερύσσω, alas moveo. Ezech. 3, 13.

Μεγαλοπτέρυγος, &, ὁ, ἡ, magnas alas
habens. Ezech. 17, 3.

Πτερόω, ὦ, alas addo, alis subveho. Sic
naves velo πτεροῦται dicuntur; & homo di-
citur πτεροῦται ἐλπίδι, spe & gaudio ex-
ultare, per metaphoram.

Πτερωτός, ἡ, ὄν, alatus, pennatus. Ge-
nes. 1, 21.

Ἀναπτερόω, alatum facio. Metaphor.
excito quempiam ad agendum; animum
addo, in spem erigo. Sir. 34, 1.

Πλέρυξ, quod Hesychius interpretatur
ἀκρωτήριον, summitatem: inde diminu-
tium

Πτερύγιον, &, τὸ, pinna ædificii, Matth.
4, 5. Luc. 4, 9.

Περίπτερον, &, τὸ, volatile. Cantic. 8, 6.

ΠΤΙΣΣΩ, tundo, a. 2. ἐπίσσω, unde
est ptisana, hordeum contusum, Græke.

Ἐμπτίσσω, contundo. Aquila & Theo-
dotion Prov. 27, 22. ἐὰν κόπῃς τὸν ἄφρο-
να ἐν ὀλμῷ ἐν μέσῳ ἐμπτισομένων, si
contuderis amentem in mortario in medio
eorum, quæ contunduntur.

ΠΤΟΕΩ, ὦ, terrefacio. (à πέτω,
pro quo usitatum est πίπτω, cado, quando
ita aliquem territamus, ut animus ejus con-
cidat, seu quemadmodum Homerus loqui-
tur, ut in pedes decidat) πτοέομαι, ἔμαι,
perterrefio, consternor, πτοῦμαι terreri,
pavesceri, seu werden. propriè dici de
equis tradit Joh. Pisc. in 1. Pet. 3, 6. Luc.

21, 9. μὴ πτοηθῆτε (2. plur. aor. 1. pass.
subj.) ne exravescite, ne consternemini. Luc.

24, 37. πτοηθέντες δὲ καὶ ἐμφοβοὶ γενό-
μενοι, territi verò & exravesciti.

Πτόησις, εως, ἡ, consternatio, 1. Pet.
3, 6.

Ἀπλόητος, ὁ, ἡ, alacer. Jer. 50, 2.

Πτήσω, item πλώσω, poëticè pro πτοέο-
μαι, trepido, oberro mendicans. Deuter.
1, 29.

Καταπλήσω, consternor, perterrefio, f.
καταπλήξω, Sir. 32, 18. & καταπτήξει φό-
βον, non consternabitur metu. παρὰ τὸ

Β πτώσω derivatur

Πτωχός, ἡ, ὄν.

Πτωχός, &, ὁ, mendicus, pauper, hu-
milis, Matth. 5, 3. οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύμα-
τι humiles animo idem quod ταπεινοὶ τῇ
καρδίᾳ. πτωχὸς n. ex Hebraismo respondet
Hebræo עני conf. Prov. 3, 34. 1. Pet. 5, 5.
Sic Ps. 69, 33. LXX. verterunt τὸ עני
πτωχοί. Santes Pagn. humiles. [Hesychi-
us πτωχέειν explicat per ταπεινῶσαι, hu-
miliari. Adde Salmasium de sænore Tra-
pezit. p. 661. seqq.] πτωχή, ἡς, ἡ, egena.
Marc. 12, 42. χήρα πτωχή, vidua pauper.
Gal. 4, 9. πῶς ἐπιστρέφετε ἐπὶ τὰ ἀδενῆ
καὶ πτωχὰ (accus. pl. gen.) σοιχείᾳ; quo-
modo convertitis vos retrorsum ad impoten-
tia & egena elementa?

Πτωχέυω, pauper sum, mendico. 2.
Cor. 8, 9. δι' ἡμᾶς ἐπλώχευσε, (a. 1. act.
indic.) πλάσι' ὧν, propter nos pauper
fuit, quamvis dives esset.

Πτωχεία, ας, ἡ, paupertas, inopia, 2.
Cor. 8, 2. 9. Apoc. 2, 9.

Πτωχίζω, mendicum facio. 1. Sam. 2,
7. κύριος καὶ πτωχίζει καὶ πλετίζει, Do-
minus mendicos & divites facit.

† ΠΤΟΛΕΜΑΙΣ, ἰδ, ἡ, Pto-
lemæis idis, civitas Judææ maritima pro-
pe montem Carmelum, quæ quondam à
quodam Ptolemæo sic dicta fuit. Act. 21, 7.
1. Macc. 5, 15. Derivatur à nomine πτό-
λεμος, &, ὁ, bellum, poëticè pro πόλεμος.
Sic dicitur poëticè πτόλις pro πόλις. Pto-
temæis ergo idem valet quod bellatrix. Vel
nomen accepit à Ptolemæo, quod nomen
bellicosum, seu bellipotentem significat.
Strabo lib. 16. πτολεμαῖς μεγάλη πόλις,
ἣν αἰκὴν ἀνόμαζον πρότερον, Ptolemæis
magna

magna est civitas, quam impetum vocabant A primūm.

Π Τ Τ Ρ Ω, terreo, (ortum à πτοέω, ω, vide paulò antè ejus ἔτυμον, quando ita aliquem territamus, ut animus in pedes concidat, prout Homerus scribit ἱλιάδ. ο. 280. τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παρὰ ποσὶ κἀπ- πασε θυμὸς, trepidarunt, omnibus enim in pedes decedit animus. Propriè de equis consternatis dicitur. Diodorus lib. 17. πολλὰ τῶν ἀρμάτων, πλυρομέων τῶν ἵππων ἐ- σρέφετο, multi currus consternatis equis evertabantur.) præf. pass. πλύρομαι terreor, percellor, Phil. 1, 28. καὶ μὴ πλυρόμενον B ἐν μηδενὶ, ne percellimini in ulla re.

Π Τ Τ Σ Σ Ω, complico. Fut. πλύξω. Præf. πέπλυχα. aor. 1. ἐπλύξα. Luc. 4, 20. καὶ πλύξας (part. aor. 1. act.) τὸ βιβλίον, & quum plicuisset librum.

Πτύξις, ews, ῆ, ruga, complicatio. Jobi 41, 5.

Πτυχὴ, ῆς, ῆ, plica. 1. Reg. 6, 33.

Ἀναπτύσσω, explico, evolvo, aperio. aor. 1. act. ἀνέπλυξα, explicavi, Luc. 4, 17. verbum hoc referendum est ad ejus tempo- ris morem, quo libri non erant distinctis foliis compacti, uti nunc sunt, sed in formam cylindri convoluti. Hinc librum C Latini nominarunt volumen, & Hebraei פתחא à פתח volvere. plura le- ge in voce κεφαλὴς & ἄλφμα.

Π Τ Τ Ω, spuo. Fut. πλύσω. Præf. πέ- πλυχα. aor. 1. ἐπτυσσα. Job. 9, 6. ἐπτυσ- χαμαι, spuit in terram.

Πτύσμα, τῷ, τὸ, sputum. Job. 9, 6.

Πτυέλός, ῥ, ὁ, sputum. Jobi 7, 18.

Πτύον, ς, τὸ, ventilabrum, (Wurff- schauffel) quo frumentum ex una parte areæ in oppositam projicitur, ut glutina & frumenti retrimenta à frumento separen- tur. Et proinde τὸ πτύον distingvendum est à nomine λίκνον, ς, τὸ, vannus, eine Wanne. conf. supra λικμός, ῥ, ὁ, Matth. 3, 12.

Ἐκπλύω propriè exspuo, per metapho- ram contumeliosè rejicio. aor. 1. ἐξέπλυ- σα. Gal. 4, 14.

Ἐμπλύω, inspuo. Marc. 14, 56. ἤρξαν- τό τινες ἐμπλύειν αὐτῷ, cæperunt quidam inspuere in eum. Fut. ἐμπλύσω. aor. 1. act. ἐνέπλυσα, inspuì, Matth. 26, 27. ἐνέπλυσαν

(3. plur. aor. 1. act. indic.) εἰς τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, tunc inspuerunt in faciem ejus. Fut. 1. pass. ἐμπλυθήσομαι, η, εταί, conspuar, Luc. 18, 32.

Π Τ Ω Χ Ο' Σ vide in πτοέω.

Π Τ Θ Μ Η' Ν, ἑνος, ὁ, abyssus. Prov. 14, 12.

† Π Τ' Θ Ω Ν, ων, ὁ, Pytho. Sic dictus fuit Apollo, δαιμόνιον μαντικόν, dæmonium vaticinans παρὰ τὸ πυθέσθαι, quod ressonsa daret interrogantibus & pe- tentibus. Qui talem spiritum habebant, dicebantur ἐγλασρίμυθοι, ventriloqui. Act. 16, 16. puella habens spiritum Pythonis, hoc est, Apollinis, dæmonii fatidici. Vide πυν- θάνομαι.

Π Τ' Κ Α, adv. densè, spisse; accura- tè, prudenter.

Πυκάζω, denso, stipo; munio, coo- perio, 3. Macc. 4. γηραιῶν πλήθος πολὺ πεπυκασμένων, senum multitudo canitie coopertorum.

Πυκασμός, ῥ, ὁ, densatio, densitas.

Π Τ Κ Ν Ο' Σ, ῆ, ὄν, creber, a, um, 1. Tim. 5, 23. πυκναὶ ἀδένεια, crebra agritu- dines. πυκνὰ, Adverbialiter, crebro, Luc. 5, 33. νηεύουσι πυκνὰ, jejulant crebrò.

Π Τ Λ Η, ης, ῆ, porta. Matth. 7, 13. πλατὴν ἢ πύλη, lata porta. ibid. 6. 14. πύλη στενή, porta est angusta. Scil. αὕτη ἡ πύλη τῆ ἐρανῶ, hæc est porta cæli. Gen. 28, 17. Matth. 16, 18. πύλαι ᾧδε portæ infer- ni, Hebraismus, hoc est regnum diaboli, ad quod pertinent omnes Ecclesie adversa- rii, qui sunt semen antiqui serpentis. Pau- lus 2. Cor. 4, 10. ὀχυρώματα, munitiones vocat. In portis olim erant curia. Intel- liguntur ergo Satanae & affeclarum consilia & machinationes.

Πυλῶν, ων, ὁ, atrium, vestibulum, D Luc. 16, 20. πρὸς τὸν πυλῶνα, ad vestibulum. Act. 10, 27. ἐπὶ τὸν πυλῶνα, prope ve- stibulum. Act. 12, 14. πρὸ τῆ πυλῶνος, ante vestibulum. item πυλῶν, ὦνος, ὁ, porta Apoc. 21, 21. Hinc sunt multa composita :

Πρόπυλον, ς, τὸ, vestibulum. Amos 9, 1.

Προπύλαιον, ς, τὸ, idem. Symmachus Ezech. 8, 16.

Ἀμφίπυλος, utrinque portas habens.

Ἐπτάπυλος, septem portas habens.

Ἐκατόμυλος, centum portas ha- bens, &c.

ΠΤΝΘΑΝΟΜΑΙ, percontor, sci-
scitor, h. e. scire cupio, *Act.* 10, 29. imperf.
ἐπυνθανόμην, & ετο, percontabar, *Matth.*
2, 4. ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν, percontaba-
tur ab iis. *Act.* 4, 7. ἐπυνθάνοντο, percon-
tabantur. Fut. πεύσομαι, percontabor,
à verbo πεύδομαι. aor. 2. med. ἐπυθόμην,
percontatus sum, *Joh.* 4, 52. ἐπύθετο ἐν
παρ' αὐτῶν, percontatus itaque est ab iis. in
aor. 2. med. inf. πυθέσθαι, percontari, di-
ligenter inquirere, *Joh.* 13, 24. νεύει ἐν
πυθέσθαι pro τῇ πυθέσθαι ἕνεκα, innuit er-
gò, ut percontaretur. part. aor. 2. πυθόμε-
νος, percontatus, *Act.* 23, 34.

Πύθων, ων, ὁ, pytho, divinator, qui
de rebus dubiis & perplexis interrogabatur.
Act. 16, 16.

ΠΤΞ, *Adv.* pugno. Sic λαξ, calce.

Πυγμή, ἡς, ὁ, pugnus, pugilatus. *Marc.*
7, 3. πυγμῇ, hoc est, crebro, sedulo, enixe,
ubi πυγμῇ adverbialiter capitur, sicuti
κύκλω, in circuitu, παρρησίᾳ, palam, &
apud Homerum σιωπῇ, tacite &c. ducta
metaphora à pugilum pugna, quæ dicitur
πυγμή. In hac enim crebro & magno cum
molimine pugni jactantur, ut superiores e-
vadant. Significat etiam mensuram cubiti,
unde dicti sunt

Πυγμαῖοι pusilli homines, q. d. cubi-
tales.

Πύκτης, & ὁ, pugil.

Πυκτεύω, pugilem seu athletam ago,
1. Cor. 9, 26.

Πυκτεῖον, & τὸ, palæstra, locus, ubi pu-
giles se exercent.

ΠΤΞΟΣ, & ὁ, buxus. *Jesa* 41, 19.

Πυξίον, & τὸ, parva pyxis. *Cantic.* 5, 15.

ΠΤΡ, g. n. ignis. (*Germ.* *Feuer*)
Hebr. 12, 29. Genit. πυρός, *Matth.* 5, 22.
Dat. πυρὶ, *Matth.* 13, 40. πυρὶ κατακαίε-
ται, igni comburitur. Accus. πῦρ. ignis
miraculosus *Act.* 7, 30. *Luc.* 17, 29. ἔβρε-
ξε πῦρ, pluit ignem. Per metaph. *Hebr.*
12, 29. ὁ Θεὸς ἡμῶν πῦρ παταναλίσκον,
DEVS noster est ignis consumens. Species
illa, qua Spiritus Sanctus visibiliter Aposto-
lis illapsurus erat, vocatur ignis. *Matth.* 3,
11. in specie ignitarum linguarum appari-
turus *Act.* 2, 3. qua apparitione ejus indi-
catur vis & efficax operatio in animis cre-
dentium. Afflictio. *1. Cor.* 3, 13. τὸ ἔργον
τὸ πῦρ δοκιμάσει, opus ignis probabit, quæ

eodem sensu vocatur πύρωσις, vide paulò
infra. pœna æterna vocatur πῦρ ἄσβεστον,
ignis inextinguibilis. *Matth.* 3, 12. τὸ πῦρ
τὸ αἰώνιον, ignis æternus. *Matth.* 25, 41.

Πυρά, ἄς, ἡ, pyra, rogos, bustum, stru-
es lignorum accensorum. *Act.* 28, 2. ἀνά-
ψαντες γὰρ πυράν, accensa enim pyra.

Πυραμὶς, ἰδος, ἡ, pyramis, moles maxi-
ma, ex lapidibus quadratis è lato in acu-
tum tendens; dicta ab ignis similitudine,
qui surgens latior in acutum desinit, *1.*
Macc. 13, 28.

Ἄπυρος, ὁ, ἡ, qui nondum in igne fuit,
B aurum obryzum. *Es.* 13, 12. ἔντιμοι μᾶλ-
λον ἢ χρυσίον ἄπυρον, pretiosiores auro ob-
ryzo.

Πυρεῖα, ἄς, ἡ, locus ubi accenditur
ignis. *Jesa.* 54, 16.

Πυρεῖον, & τὸ, igniarium; it. thuribu-
lum, *Sir.* 50, 9.

Πυρετὸς, ἄς, ὁ, febris, *Matth.* 3, 31. ἀφῆ-
κεν αὐτὴν πυρετὸς, dimisit eam febris.

Πυρέτιον, & τὸ, febricula.

Πυρέσσω vel τρω, febricito, *Matth.* 8,
14. πυρέσσαν, febricitantem. *Marc.* 1.
30. ἡ πενθερά Σίμωνος κατέκατο πυρέσ-
C σσα, socrus Simonis decumbibat ex febre.

Πυρὸς, ἄς, ὁ, flamma. *Jud.* 20, 38.

Πυρσέω, accendo. *Prov.* 16, 28.

Πυρίνος, ἡ, ὁ, igneus, a, um, *Apoc.* 9,
17. Dicitur & πύρινος, & ὁ, idem. *Sir.* 48,
9. ἐν ἄρματι ἵππων πυρίνων, in curru equo-
rum igneorum. Sed

Πύρινος, & ὁ, triticeus, est à

Πυρός, ἄς, ὁ, triticum, frumentum;
quod dicitur quasi σπυρός pro σπορός, à
σπείρω, semino perf. med. ἔσπορα.

Πυρόω, ὦ, igni injecto uro, accendo. πυ-
ρόομαι, ἔμαι, uro, ardeo, *1. Cor.* 7, 9.
D κρεῖσσον γαμήσαι ἢ πυρεῖσαι, satius est
matrimonium contrahere, quam uri, hoc est,
impuris cogitationibus conscientiam ledere.
Metaph. *2. Cor.* 11, 29. πυρεῖμαι, uro, hoc
est, molestiam experior. Præter perf. πεπύ-
ρωμαι, accensus fui, *Eph.* 6, 16. βέλη πε-
πυρωμένα tela ignita. exploratus fui igni,
Apoc. 3, 18. χρυσίον πεπυρωμένον ἐν πυρὶ,
aurum exploratum igni.

Πυρώδης, εὸς, ὁ, ἡ, igneus, ignitus, *Sir.*
43, 4.

Πυρωσις, εὼς, ἡ, exploratio, quæ fit per
afflictionem tanquam per ignem. Metaph.
1. Pet.

1. Pet. 4, 12. Conf. 1. Cor. 3, 15. incendi-
um, Apoc. 18, 9.

Πυρρός, ἡ, ὄν, ignitus. Nehem. 3, 8.

Πυρρός, ἡ, ὄν, rufus, Apocal. 6, 4. Ἔ
c. 12, 3.

Πυρράζω, rubeo. Fut. σω. Perfect. κα.
Matth. 16, 2.

Πυρράκης, α, ὁ, ἡ, rufus, Genes. 25, 25.

Πυρίζω, rubesco. Lev. 13, 19.

Ἐκπυρος, α, ὁ, ardens, fervidus, ex-
stuosus.

Ἐκπυρόω, incendo, inflammo.

Ἐκπυρόομαι, ἔμαι, inflammor, exar-
desco. 2. Macc. 7, 3. 4.

Ἐκπύρωσις, εως, ἡ, inflammatio, in-
censio.

Ἐμπυρος, α, ὁ, ἡ, ignitus.

Ἐμπυρίζω, incendo, cremo. Fut. ἴσω.
aor. 1. ἐνεπύρισα. Cantic. 3. pueror. β. 24.
Pass. ἐμπυρίζομαι, incendor, cremor.
Perf. ἐμπεπύρισμαι. aor. 1. ἐνεπυρίδην.
Sir. 8, 10.

Ἐμπυρισμός, ἔ, ὁ, incensio.

Προσπυρόω, ὦ, inflammo, metaph. in-
stigo, impello, 2. Macc. 14, 11.

Ζύπυρον, α, τὸ, Φυσητήρ, ἡρ, ὁ, follis,
quo ignis in cineribus latens suscitatur.

Ζωπυρέω, ὦ, ignem sopitum, carbones-
que cineribus obrutos accendo. Svidas,
ἀνχζῆν ποιῶ, h. e. reviviscere facio. idem:
ζωπυρῆσαι κυρίως ἐστὶ, τὸ ἐκ μικρᾶ σπιν-
θῆρος Φυσῶντα, μεγάλην Φλόγα ἀνάψαι,
proprie est ex exigua scintilla flando ma-
gnam accendere flammam.

Ἀναζωπυρέω, ὦ, proprie est ignem cine-
ribus conditum folle aut flatu suscitare, ut
redardescat. rursus accendo, ἔ per me-
taph. exuscito. 2. Tim. 1, 6. 1. Macc. 13, 7.

ΠΥΡΓΟΣ, α, ὁ, ἀπὸ τῆ πυρός, cuius
pyramidatam representat figuram, turris,
Burg. Matth. 21, 33. Luc. 13, 4.

ΠΩΓΩΝ, ωνος, ὁ, barba, q. πόα γε-
νίσ, herba fruticans in mento. 3. Esd. 8, 71.

Πωγωνίας, α, ὁ, barbatus; qui est ma-
gna barba.

Πωγωνιάτης, α, ὁ, idem; Jobis Epith.

Πωγωνοτροφία, ὦ, barbam nutritio. Ex
πώγων ἔ τρέφω.

ΠΩΛΕΪΝ, ὦ, proprie pro pullo, (qui
Græcè dicitur πῶλ) aliud quippiam ac-
cipio. Sic ἀρνυδαί proprie dando ἄρνα,
agnos, aliud quippiam recipio, q. d. agnis

res alias permuto. Sic ὄνέω vel ὄνημι ju-
βο, ἀπὸ τῆ ὄνκ ab asino, derivari quidam
existimant, quod in pecoribus veterum di-
bitia ἔ commercia consisterent, pecuniæ usus
nondum reperto, quam ipsam à pecudibus
dictam fuisse conjeclant. Per syn. spec.
vendo, Matth. 13, 44. imperf. ἀέ. ἐπώ-
λων. Fut. ἴσω. Perf. πεπώληκα. aor. 1.
ἐπώλησα, Act. 5, 1. aor. 1. ἀέ. ἐπώλησα,
ας, ε. aor. 1. ἀέ. imper. πώλησον ἄτω. in
3. pl. πωλήσατε. aor. 1. ἀέ. inf. πωλήσαι.
πωλέομαι, ἔμαι, vendor. 1. Cor. 10, 25.
Luc. 12, 6. pro quo verbo in N. T. sæpius le-
gitur πιπράσκω. Relata sunt πωλεῖν sive
πιπράσκειν, ἔ ἀγοράζαν, vendere ἔ eme-
re. Apoc. 13, 17.

Ἐμπολέω, ὦ, etiam per omicron, vendo.
Amos 8, 5.

Πορφυρόπωλις, εως, ἡ, mulier, quæ
purpuram vendit, Act. 16, 14. à masculi-
no πορφυροπώλης, α, ὁ, purpurarius. πώ-
λης in fine pro πωλητῆς, ἔ, ὁ, venditor,
καὶ ἐν Φωνίαν.

Κρεωπώλης, α, ὁ, lanus, carniū ven-
ditor.

Κρεωπώλιον, α, τὸ, macellum, laniena
(1. Cor. 10, 25. Latino nomine Græcè dici-
tur μάκελλον, α, τὸ.)

Κρεωπωλέω, ὦ, carnes vendo.

ΠΩΛΟΣ, α, ὁ, (Etym. à πόα herba
ἔ ἄλλομαι salio.) pullus Matth. 21, 2.
πῶλος ὄνκ, pullus asini, Joh. 12, 15. Hinc
ortum est verbum πωλέω, ὦ, de quo vide
paulò ante.

ΠΩΡΟΣ, α, ὁ, cæcus. (q. πηρός mi-
tilus) πῶρος, α, ὁ, luctus. (ab Heb. פרו
frangi, rumpi.)

Ταλαίπωρος, α, ὁ, ἡ, miser, a, quasi
τλάων τὸν πῶρον, ferens luctum, pro quo
Latini dicunt, luctuosus, qui est in luctu,
Rom. 7, 24.

Ταλαιπώρης, ἀδ. misere. Jud. 5, 17.

Ταλαιπωρία, miseria, infelicitas. Rom.
3. 16. πληθυντικῶς, h. e. pluraliter legitur
Jac. 5, 1.

Ταλαιπωρέω, ὦ, sensu miserie tangor.
Jac. 4, 9. τωλαιπωρήσατε (2. plur. aor. 1.
ἀέ. imper.) καὶ πενθήσατε, sensu ærummæ
tangimini ἔ lugete. πῶρος, α, ὁ, significat
etiam callum, hoc est, carnem in manibus
pedibusque, quæ ex laboribus obdu-
ruit.

Πωρώ, ω, callum obduco, obduro. F. A ωσω. P. πεπώρωκα. Job. 12, 40. Per metaph. ut plurimum transfertur ad mentem obstinatam, & pœnitere nesciam. πωρόομαι, ἔμαι, occallesco, stupidus fio, item vecors sum, prout accipitur Marc. 6, 52. ἡ καρδία αὐτῶν πεπωρωμένη, cor eorum stupidum erat, hoc est, non intelligebat. Rom. 11, 7. οἱ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν, reliqui vero occalluerunt.

Πώρωσις, σως, ἡ, induratio, Eph. 4, 18.

PΩ est litera ordine XVII. orta ex Hebraeo Resch, hoc est, pauper, quia nimirum pauci sunt, qui hanc literam caninam & tremulam rectè enuntiant. Arabicum 𐤒 re propius ad Græcam hanc literam accedit, unde est, si invertas, Latinorum or. Græci pro re dicunt ῥω rho. In numeris valet 100. Græci eam in medio solent duplicare, à qua re Hebræi abhorrent. Rom. 4, 19. Σάργα ex Hebræo 𐤒𐤕𐤔.

† P A A' B, ἡ, Rachab. Nomen hospita, civis Jerichuntis, quæ exploratores Josue lecto excepit, Jos. 2, 1. Hebr. 11, 31. Hebr. 𐤒𐤕, quæ vox significat latitudinem, amplitudinem. à radice 𐤒𐤕 dilatar. in hiphil 𐤒𐤕𐤕 dilatare. Hinc etiam ῥαχάβ dicitur Matth. 1, 5.

† P A B B I', Matth. 23, 8. Syriacè ܒܒܝ Hebr. 𐤒𐤕 multus, amplius. item magister sic dictus, quod multà polleat eruditione. Job. 1, 38. ῥαββί, ὁ λέγεται ἐρμηνεύομενον, διδάσκαλε, Rabbi, quod dicitur, si interpreteris, magister. in plur. numero 𐤒𐤕𐤕 magnates. Jer. 43, 1. à radice 𐤒𐤕 multiplicari.

ῥαββανὶ Job. 20, 16. &

ῥαββονὶ Marc. 10, 51. ejusdem sunt significationis & originis.

† P A B Δ O Σ, α, ἡ, (παρὰ τὸ ῥᾶον βαλίζειν, à facile eundo) virga, 1. Cor. 4, 21. scipio, Matth. 10, 10. baculus, Hebr. 9, 4. sceptrum, ad formam Hebrææ vocis 𐤒𐤕𐤔, Hebr. 1, 8. Apoc. 2, 27. severa & acerba reprehensio. metaphora desumpta à pueris, qui virgis cedi solent. 1. Cor. 4, 21. Hebr. 11, 21. καὶ προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτῆς (pro αὐτῇ Bæoticè) & adorabit baculo innixus. In Hebræo textu est

Genes. 47, 31. & adorabit Israël ad caput lecti 𐤒𐤕𐤕 𐤕𐤓𐤕 𐤕𐤓𐤕 ubi 70. pro 𐤒𐤕𐤕 hammittà legerunt 𐤒𐤕𐤕 hammatte.

ῥαβδίων, α, τὸ, virgula. Theodotion. Prov. 14, 3.

ῥαβδίζω, virgis cædo. Act. 16, 22. ῥαβδίζομαι, vâpulo, virgis cædor. aor. 1. ἐῤῥαβδίθην, virgis fui cæsus, 2. Cor. 11, 25.

† P A Γ A T, ὁ, Ragau. Nomen ἀκλιτον viri, filii Pelégi. 1. Chron. 1, 25. Luc. 3, 35. Hebr. 𐤒𐤕 Rehu, à nomine 𐤒𐤕 amicus. 2. Samuel. 15, 37. vel 𐤕𐤕 proximus, amicus. Prov. 17, 17. Vau in fine est affixum ex pronom. 𐤒𐤕 plenius affixum illud exprimitur Gen. 11, 3. Jud. 1, 6. ἐν τοῖς ὄρεσιν ῥαγαῦ, in finibus Ragau campum significat circa Euphratem & Tigrim, teste Ortelio.

† P A I' N Ω (à ῥέω fluo. Germ. rinnen.) Fut. ῥανῶ perfundo.

Διαῤῥαίνω, aspergo. Prov. 7, 17. διῤῥαγκα (1. sing. præter. act.) τὴν κοίτην μακρόν, aspersi lectum meum croco.

Ἐπιῤῥαίνω, adaspergo, 2. Macc. 1, 21. ἐπιῤῥαίναι (aor. 1. inf. act.) τῷ ὕδατι, adspargere sive respergere aqua.

Περιῤῥαίνω, aspergo. Levit. 14, 7.

Προσῥαίνω, idem. Lev. 4, 6.

ῥανὶς, ἰδος, ἡ, stilla, gutta.

ῥαντὸς, α, ὁ, adpersus, unde est

ῥαντίζω, aspergo, Heb. 9, 13. Fut. ῥαντίσω. Perf. ἐῤῥάντικα, pro quo legitur aor. 1. act. ἐῤῥάντισα. Hebr. 9, 19. καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐῤῥάντισε, & totum populum aspersit. Perf. pass. ἐῤῥάντισμαι, aspersus fui. Heb. 10, 22. ἐῤῥαντισμένοι ταῖς καρδίαις, Hellenismus, cordibus aspersi.

ῥαντισμὸς, α, ὁ, aspersio. Heb. 12, 24. 1. Pet. 1, 2.

Ἐπιῤῥαντίζω, aspergo. Levit. 6, 27.

Περιῤῥαντίζω, aspergo, Incertus Numer. 19, 18.

Περιῤῥαντισμὸς, α, ὁ, aspersio. Symmachus Zachar. 13, 1.

†† P A K A' Syr. ܢܦܪ id est, interprete Hesychio, & Hieronymo lib. 2. contra Pelagianos κενὸς, vacuus, vanus & absque cerebro. Sic Jud. 9, 4. & cap. 11, 2. & 2. Sam. 6, 20. 𐤒𐤕𐤕 vocantur

vocantur

vocantur ἄνδρες λιτοὶ ἢ κενοὶ, homines vani, scurrae. Radix est Hebr. קִרְיָ in bipbil. קִרְיָ evacuavit, exhaustit, deplevit. Alii derivant à קִרְיָ spuerе, conspuere, ita ut ῥακὰ notet hominem κατάπτυσον consputum vel conspuendum, hoc est, vilem & abjectum. Si quas, quomodo ergo differat τὸ ῥακὰ à sequente μωρὸς; Respondeo cum Basilio M. in Definitionibus: ῥακὰ ἐπιχώριον ῥῆμα ἡπιωτέρας ὑβρεως πρὸς τὰς οἰκειότερας λαμβανόμενον, hoc est, ῥακὰ usitatum in illis locis vocabulum erat mollioris vel levioris probri erga familiares. μωρὸς autem gravioris erat convicii. Servator noster Matth. 5. contra ψευδεργυνηταὶν Phariseorum docet, quot modis preceptum quintum violetur: nempe 1. voluntate & affectu, quum quis immeritò stomachatur. 2. quum quis fratrem vilipendit, idque gestu, eum conspuendo. Conf. Num. 12, 14. Deut. 25, 9. 3. quum verbis contumeliosis proximum laceffit, eum μωρὸν appellitando. 4. quum facto ipso ostendit, se nolle pacem colere, ut patet ex v. 23. 24. ejusdem capituli.

† 'P A M A', ἡ, Rhama, Matth. 2, 18. civitas in tribu Benjamin prope Gibeonem, Jud. 4, 5. & c. 19, 3. Hebr. רָמָה Rama, b. e. excelsa. Nomen Toar gen. f. à masc. רָם Ram, celsus, excelsus à radice רָם rum, altum esse Prov. 6, 17. עֵינַי רָמוּ oculi elati.

'P A M N O Σ, α, ἡ, spina alba, spinosus frutex, Ep. Jer. 71. q. ῥαίων μένος, corrumpens robur.

'P A Π Γ Σ, ἰδϙ, ἡ, (à ῥαίω, profligo) virga, fustis, bacillus, de apparitore seu viatore: σκηπτρον verò de rege, à Didymo vocatur ῥάβδος βασιλική, baculus seu sceptrum regium.

'Ραπίζω, baculò cædo. item plana palma ferio. F. ῥαπίσω, Matth. 5, 39. ὅστις σε ῥαπίσῃ ἐπὶ τὴν δεξιὰν σιαγόνα, qui te cædet in dextram maxillam. aor. i. act. Matth. 26, 67. οἱ δὲ ἐρράπισαν, alii verò bacillis ceciderunt. à præt. perf. pass. ἐρράπισμαι derivatur

'Ράπισμα, τος, τὸ, ictus baculi, Job. 18, 22. Scilicet οἱ ὑπηρέται, (qui Act. 16, 35.

A dicuntur ῥαβδῆχοι lictores) gestabant bacillos, quibus JESVM D. N. ceciderunt, Marc. 14, 65. interim τὸ ῥαπίζαν refert τὸ ῥαβδίζαν, unde per quandam syncopen videri posset ortum esse.

'P A Π Τ Ω (q. d. ῥᾶον ἄπτω, facile apto, neclo.) Fut. ψω. Præt. act. ἐρράφα, suo, consuo. per metaph. machinor.

'Ράμμα, ατος, τὸ, filum. Judic. 16, 12.

'Ραπτὸς, ἡ, ὄν, consutus. Ezech. 16, 16.

'Ραφίς, ἰδϙ, ἡ, acus, Matth. 19, 24. διὰ τρυπήματος ῥαφίδος, per foramen acus.

B 'Ραφιδευτής, ᾧ, ὁ, acupictor, polymitarius. Exod. 27, 16.

'Αρράφϙ, α, ὁ, ἡ, inutilis, Job. 19, 23.

'Επιρράπιω, insuo. Marc. 2, 21.

Συρράπιω, consuo. Ezech. 13, 18.

'Υπορράπιω, qd. subsuo; it. restauro, instauro, Sir. 50, 1. ὑπέρραψεν οἶκον, instauravit domum, Montanus: suffulcit; Drusius: refarciit.

'P A Σ Σ Ω, allido, dejicio; q. per apharesin pro ἀράσσω, ferro amputo, abscindo. Judith. 9, 10. ῥάξον αὐτῶν τὴν ἰσχὺν ἐν δυνάμει σου, dejice eorum robur in virtute tua. f. ζω. p. χα.

Καταράσσω, vel τλω, it. καταρράσσω, impetuosè deturbo. Sap. 17, 5. ἦχοι καταράσσοντες, sonitus terribiles, qui valeant homines veluti cum impetu de statu mentis dejicere magno terrore percussos. Sir. 46, 9. κατέρραξεν ἐπ' εἰς τὴν πόλεμον, transtulit cum impetu in gentes bellum. Inde

Καταράκτης vel καταρράκτης, α, ὁ, cataracta, locus abruptus & præceps in flumine, unde aqua ruit potius, quam fluit. Gen. 7, 11. οἱ καταρράκται τῆς ἕρην, ut multi contendunt, sunt receptacula aquarum supracælestium, quæ in diluvio Noachico ad disperdendum terrarum orbem inde fuerint precipitatae.

† 'P A X A' B, ἡ, ἄκλιτον. vide suprā 'Ραάβ.

† 'P A X H' A, ἡ, Rachel, Matth. 2, 18. altera uxor Jacobi, filia Labanis, Gen. 29, 9. לַחֵל ovis, agna, Es. 53, 7. Notatio est à simili. Græci verterunt ὡς ἀμνὸς, ut agnus.

'P A X I Σ, ιος, ἡ, tergum. Jobi 40. 13.

† 'P E B E' K K A, ἡ, Rebecca uxor Isaac,

Isaaci, filia Bethulielis, filii Nachoris. Rom. 9, 10. Gen. 24, 15. רִבְחָה Ribhka, à radice inusitatâ רִבַּח, unde est, מִרְבַּח saginarium. Amos. 6, 4. כַּעֲלֵי מִרְבַּח sicut vituli saginarii, hoc est, saginati, Mal. 4, 2. Ergo Rebecca idem est quod saginata, seu crassa.

††† P E Δ H, ης, ή, rheda, pensile vehiculum, pilentum, eine Rutsche. Apoc. 18, 13. ῥέδιον, & τὸ, rhedula. Videtur sic dicta à verbo ῥέω, fluo, à celeri motu, quo ferri solet. Genus erat leviculi currus, quo nobiliores gestabantur, abituri in villas suas. Quintilianus lib. 2. cap. 5. Vocem hanc ortu Gallicam esse tradit. Germanica reiten. Sax. riden. non longè abludunt. Th. Beza ait, hac voce intelligi lecticas, quibus, Romæ etiamnum utantur nobilia scorta.

P E M B Ω, in gyrum ago. Legitur apud Symmachum Cantic. 1, 6. Hinc

Ῥόμβος, & ὁ, rhombus, rota.

Ῥεμβάζω, vagor mente, animo sum, vagabundo.

Ῥεμβασμός, & ὁ, vagatio mentis, Sap. 4, 12. ῥεμβασμός ἐπιθυμίας, vaga concupiscentia, vel inconstantia concupiscentiæ.

Ῥεμβέω, circumdo. Jesa 23, 16.

Καταῤῥεμβέω, circumduco. Numer. 32, 13.

† P E M Φ A' N, ὁ, Remphan, nomen idoli, Amos. 5, 26. Hebraicè dicitur רִמְפָּן Cijun, hoc est, basis. ex radice רָמַן stabilire. Aben-Esra docet ex lingvâ Arabicâ & Persicâ vocem hanc constare, & stellam Saturni sic appellari رَمْيَان unde Græci pro Caph legentes Resch, dixerunt revan, & per epenthesein τῷ μ legerunt ῥεμφάν, Act. 7, 43.

P E Ω (à רִוּוּ vel רִוַּי revâ rigavit, & רִי ri significat rivum.) Fut. ῥεύσω. Præter. ῥέουκα. fluo.

Ῥεῦμα, τὸ, τὸ, fluxus.

Ῥοή, ης, ή, &

Ῥόϛ, &ς, idem, à præter. medio inusitato ῥόϛα, sicut τόμϛ & τομή à τέτομα.

Ἀιμόρροια, ας, ή, fluxus sanguinis. Incertus Levit. 20, 18.

Ἀιμορροῖσα, sanguinis profluvio laborans, Matth. 9, 20. Pro ῥέω dicitur etiam

ῥέω, unde aor. 2. pass. ῥέρον, fluxi. (Legitur etiam fut. med. ῥήσομαι, fluam, Sap. 16, 29. aor. 1. act. ῥέρονσα, perf. ῥέρονκα, fluxi, tanquam a ῥέω.) Hinc est

Ῥύσις, εως, ή, fluxus, Marc. 5, 25. & c. 8, 44. ή ῥύσις τῷ αἵματι, fluxus sanguinis.

Ῥύαξ, ακος, ὁ, rivus, canalis. Ez. 40, 41.

Ῥῆδρον, & τὸ, fluentum. Aquila Genes. 7, 24.

Ἀπορρέω, defluo, diffluo.

Ἀπορρύω, idem. 1. Macc. 9, 3.

Ἀπόρροια, ας, ή, fluxus, defluxio.

Ἀπορρύζις, εως, ή, idem.

Γονορρέω, ὦ, seminis effluvio laboro. Levit. 15, 32.

Γονορρύης, εος, ὁ, ή, qui seminis effluvio laborat. Levit. 15, 4.

Διαρρέω, diffluo, dilabor, elabor. 2. Macc. 10, 20. ἑασάν τινες διαρρύηνας (inf. a. 2. pass.) siverunt quosdam elabi.

Ἐκρύω vel ἐκρέω, item ἐκρυέω, effluo, elabor, dilabor. 1. Macc. 9, 6. ἐξεῤῥύησαν (3. plur. aor. 1.) dilapsi sunt.

Ἐπιρρέω, decurro, defluo. Incertus Jobi 22, 16. πόταμος ἐπιρρέων οἱ θεμέλιοι αὐτοῦ, (tanquam) fluvius decurrens sunt fundamenta ejus

Ἐπιρρύω, idem, unde

Ἐπιρρύτης, & ὁ, infusorium, Aquila Zachar. 4, 2.

Κατάρροια, ας, ή, defluxus. Aquila Psalm. 78, 44.

Καταρρέω vel καταρρέω, ὦ, defluo.

Κατάρρυτος, & ὁ, ή, irriguus, fluens, 2. Macc. 12, 16. ή λίμνη κατάρρυτος αἵματι, stagnum fluens sanguine.

Παραρρέω, perfluo, Heb. 2, 1. μή ποτε παραρρύωμεν, ne quando perfluamus, hoc est, auditum sermonem ventis & oblivioni tradamus. Est verò παραρρύωμεν 1. plur. aor. 2. pass. subj. ab aor. 2. indic. παρεῤῥον, ης, ή, ab aor. 2. act. παρεῤῥουν. Prov. 3, 21. ὡς μή παραρρύης, fili, ne effluas, hoc est, (ut Hebræa habent) ne recedant scilicet sapientia monita, ab oculis tuis. [Symmachus Prov. 4, 21. μή παραρρύησάτωσαν ἐξ ὀφθαλμῶν σῶ, ne diffuant sive recedant ab oculis tuis.]

Ἵπενρῶ, q. d. subeffluo, sensim aut clam effluo, evanesco; it. clam me subduco, 3. Macc. 5.

Χείμαρρος, α, ό, torrens, q. χείματ A
 ρόος, hyemis fluentum, Job. 18, 1.

‘Ρ Ε Ω, (ab ερέω per apharesin, sicut ab
 ερύω est ερύω, traho.) dico. Fut. ερήσω.
 Præt. εῖρηκα Ἐ Atticè εἶρηκα, dixi. vide
 thema εἶρω. Job. 14, 29. νῦν εἶρηκα ὑμῖν
 πρὶν γενέσθαι, nunc dixi vobis priusquam
 fiat. Job. 12, 50. καθὼς εἶρηκέ μοι ὁ πα-
 τήρ, prout dixit mihi pater. Act. 18, 24. ὧν
 εἰρήκατε (2. plur. præt. act.) qua dixistis.
 Act. 17, 28. ὡς καὶ τινες εἶρηκασι, sicut Ἐ
 quidam dixerunt. 3. plur. Beotica extat
 Apoc. 19, 3. δεύτερον εἶρηκαν (pro εἶρηκα-
 σιν) ἀλληλεκτία, secundo dixerunt alleluja. B
 Job. 4, 18. τῷτο ἀληθὲς εἶρηκας, hoc verè
 dixisti. Præt. pass. ῥέομαι. præt. pass. εἶ-
 ρημαι, dictus fui. Luc. 4, 12. Hebr. 4, 7.
 εἶρηται (3. sing. præt. pass.) dictum est. Rom.
 4, 18. κατὰ τὸ εἰρημένον, secundum id,
 quod dictum fuit. aor. 1. pass. εῖρξέν, di-
 ctus fui, per ἔψιλον in penult. Matth. 5, 21.
 ἠκούσατε ὅτι εῖρξέν τοῖς ἀρχαίοις pro ὑπὸ
 τῶν ἀρχαίων, Hellenismus, audivistis dictum
 fuisse à veteribus. Apoc. 6, 11. Ἐ cap. 9, 4.
 penultima etiam regulariter per ἦτα scri-
 bitur. Rom. 9, 12. εῖρξέν αὐτῇ, dictum est
 ei. Sic in part. aor. 1. ῥήθην, dictum, nun-
 quam ῥεθέν. Matth. 1, 22. ἵνα πληρωθῇ
 τὸ ῥήθην, ut impleretur, quod dictum fuit.

‘Ρῆμα, τος, τὸ, verbum, Matth. 12, 36.
 πᾶν ῥῆμα ἀργόν, omne otiosum verbum.
 ῥῆμα Ἐ λόγον, pro eodem accipi patet ex
 collatione Luc. 20, 20. cum v. 26. ejusdem
 capitis. sermo Luc. 2, 50. αὐτοὶ Ἐ συνῆκαν
 τὸ ῥῆμα, ipsi non intellexerunt sermonem.
 Res more Hebraico, Matth. 5, 11. καὶ ἔπωσι
 πᾶν πονηρὸν ῥῆμα, Ἐ dixerint quamlibet
 rem malam, seu quidvis mali. Matth. 18,
 16. πᾶν ῥῆμα, res tota. Luc. 1, 37. Ἐπ
 ἀδυνατήσει παρὰ τῷ Θεῷ πᾶν ῥῆμα, non
 erit impossibilis apud Deum ulla res. Act.
 10, 37. τὸ γενόμενον ῥῆμα, res gesta. fa-
 ctum, Luc. 2, 15. ἴδωμεν τὸ ῥῆμα τῷτο τὸ
 γεγονὸς, videamus factum istud. iussum,
 mandatum, Luc. 5, 5. ἐπὶ δὲ τῷ ῥήματι
 σκ, ex tuo verò jussu. Deut. 4, 13. τὰ δέκα
 ῥήματα, decem verba, hoc est, decem præ-
 cepta. Et hinc Lex moralis dicta fuit à
 Græcis δεκάλογος. 2. Cor. 12, 4. ῥήματα
 ἀρρήτα, verba, quæ fari non licet.

‘Ρῆσις, εως, ἡ, dictum, sententia prola-
 ta. Prov. 1, 6. ῥήσις σοφῶν, dicta sapien-

tum. Ἐ Prov. 15, 27. ἀγνῶν δὲ ῥήσις σεμ-
 νοῦ, castorum verò dicta sunt gravia, hoc est,
 nihil in iis apparet levitatis.

‘Ρῆτραί, ὦν, αἱ, sanctiones, statuta, de-
 creta, apud Græcos Jure-Consultos.

‘Ρήτωρ, ορς, ό, Rhetor, orator. Act.
 24, 1.

‘Ρητὸς, ἡ, ὄν, dictus, non omnia effata
 accipienda sunt κατὰ τὸ ῥητὸν, secundum
 literam, sed eorum inquirenda est ἡ διάνοια,
 hoc est, verus Ἐ genuinus sensus.

‘Ρητὼς, disertè, manifestè, 1. Tim. 4, 1.
 ῥητὼς λέγει, disertè dicit.

Ἀναντιρρήτς, ό, ἡ, irrefutabilis, Act.
 19, 35. ἀναντιρρήτων δὲ ὄντων τέτων, quum
 igitur istis non possit contradici.

Ἀναντιρρήτως, Adv. irrefragabiliter,
 ubi nemo contradicere potest, Act. 10, 29.

Παῤῥησία, ας, ἡ, pro πανρησία, εὐφωρί-
 ας ἔνεκα, libertas dicendi, ubi sine metu
 liberè omnia dicimus, nec, quæ dicenda
 sunt, reticemus, Act. 4, 13. μετὰ παῤῥησί-
 ας λαλεῖν, cum omni libertate loqui, ne-
 minem reformidare, (sicut ipse Apostolus
 alibi Act. 28, 31. per Adv. ἀκωλύτως, sine
 impedimento, nullo vetante, interpreta-
 tur,) Act. 2, 29. Ἐ c. 4, 18. 31. χρῆσθαι
 παῤῥησίᾳ, 2. Cor. 3, 12. uti evidentia, quo
 sensu vox hæc etiam accipitur Marc. 8, 32.
 Job. 10, 24. libertas, qua liberi à labe ne-
 minem reformidamus. 1. Tim. 3, 13. oppo-
 nitur probro Ἐ laqueo diaboli. 1. Tim. 3, 7.
 fiducia, Heb. 4, 16. Ἐ c. 10, 35. παῤῥησίᾳ,
 palam, manifestè, Adverbialiter Job. 7,
 26. Ἐ c. 11, 54. ἐν παῤῥησίᾳ, idem, Col. 2,
 15. ζητεῖ ἐν παῤῥησίᾳ εἶναι, Job. 7, 4. qua-
 rit (hoc est, studet) in omnium ore esse. evi-
 denter, apertè, liberè, Marc. 8, 32. καὶ
 παῤῥησίᾳ τὸν λόγον ἐλάλει, Ἐ apertè eum
 sermonem loquebatur. Job. 11, 54. ἐκέτε
 παῤῥησίᾳ περιπάτα, non amplius libere
 versabatur. Hellenismus. Dativi sæpe
 ponuntur adverbialiter, ut δημοσίᾳ publi-
 cè, ἰδίᾳ, privatim, σιωπῇ, tacitè ἰλιδ. 1.
 190. Phil. 1, 20. ἐν πάσῃ παῤῥησίᾳ, cum
 omni libertate Ἐc. Significat etiam po-
 testatem. Hebr. 10, 19.

Παῤῥησιαζομαι, liberè loquor, Act. 19,
 9, 28. Act. 14, 2. παῤῥησιαζόμενοι ἐπὶ τῷ
 κυρίῳ, singularis syntaxis, liberè loquentes
 freti DOMINO. Imperf. ἐπαῤῥησιαζό-
 μην, liberè loquebar, Act. 19, 8. aor. 1.

ἐπαῤῥ-

ἐπαρρησιασάμεν, ω, ατο, *Act.* 9, 27. liberè locutus sum. aor. 1. med. subj. παρρησιασώμαι, η, ηται. *Ephes.* 6, 10. part. aor. 1. παρρησιασάμενος, *Act.* 13, 46. παρρησιαστής, ὁ, ὅ, qui libertate in dicendo utitur.

Προρρέω (malè alii προερέω) prædico. Fut. προρρήσω. Præter. aet. προέρρηκα. *Matth.* 24, 25. prædixi. *Heb.* 10, 25. μεταγὰρ προειρηκέναι (præt. aet. inf.) posteaquam enim prius dixit. perf. pass. προείρημαι, part. προειρημένος, prædictus.

Προρρήσις, εως, ἡ, vaticinium. *Herodian.*

Μεγαλορρήμων, ονος, ὁ, ostentator.

Μεγαλορρήμονέω, ὦ, grandibus verbis me ostento, magna loquor & jactito, superbè loquor, *Judith* 6, 17. ὅσα ἐμεγαλορρήμωσεν ὁ Ὀλοφέρνης, quæcunque superbe locutus est Holofernes.

Μεγαλορρήμοσύνη, ης, ἡ, magniloquentia, superba ostentatio.

Πολυρρήμων, ονος, ὁ, multiloquus. *Jobi* 8, 2.

Ἀπόρρητος, &, ὁ, ἡ, arcanus, silentio suppressus vel suppressendus.

Ἀπόρρητα, ων, τὰ, absurda. *Sir.* 13, 22.

Ἀρρητος, &, ὁ, ἡ, καὶ τὸ ἀρρητον, ineffabilis, e, 2. *Cor.* 12, 4. καὶ ἤκουσεν ἀρρητα ῥήματα, & audivit res, quas fando explicare nemo potest.

† ΡΗΓΙΟΝ, &, τὸ, Rhegium, civitas Siciliae maritima, viginti millia passuum distans à promontorio Peloro. Sic dicta, quod terra motu abulsa fuerit ab Italia, cui antea coherebat. *Plin.* lib. 3. c. 8. à Græco themate ῥήσω, rumpo, frango, ich reisse. pro quo dicitur usitatus ῥήγνυμι. Fut. ῥήξω. Præt. aet. ῥέρηχα. pass. ῥέρυμαι. unde est ῥήγμα, τος, τὸ, res fracta. ῥέρηξαι, unde est ῥήξις, ruptio. præt. med. ῥέρηγα, unde est ῥηγὴ, ἡς, ἡ, ruptio, fractio, quâ voce utitur Hippocrates. hinc est ῥήγιον, q. d. fractiuncula, parva ruptura, *Act.* 28, 13. Sic ipsa Sicilia, quæ olim cum peninsulâ florentissimâ totius mundi, nempe cum Italiâ cohesit, dicta fuit ab antiquo sicilire, hoc est, dividere.

† ΡΗΣΑ, ἡς, ἡ, Resa, nomen viri *Luc.* 3, 27. Syriacè ܨܪܐ Rasa, à radice ܨܪܐ aspersit, stillavit. & contractè ܨܪ, aspergit, stillavit.

unde est Latinorum res. Resa ergo nomen accepit ab aspersione.

ΡΗΣΩ, (affine est Hebr. ܪܫܐ confregit) rumpo, frango, item erumpo, *Marc.* 2, 22. ῥήσῃ, frangit, cum Accus. pro quo etiam dicitur

ῤηγνύω & ῥήγνυμι, in pass. præs. ῥήγνυμαι, rumpor, frangor, *Matth.* 9, 17. ῥήγνυνται, rumpuntur. Fut. ῥήξω, frangam, rumpam. Præt. aet. ῥέρηχα, pro qua legitur aor. 1. aet. ῥέρηξα, fregi, allisi, *Luc.* 9, 42. ῥέρηξεν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον, allisit eum demonium. in aor. 1. imper. ῥήξον

(*Gal.* 4, 27.) καὶ βόησον, erumpe & clama. in aor. 1. subj. *Matth.* 7, 6. καὶ ῥήξωσιν ὑμᾶς, & dilacerent vos. aor. 2. aet. ῥήραγον. aor. 2. pass. ῥήραγην. *Eustath.* in ἱλιάδ. νῦ. 137. κυλίνδεται ἀπορραγεῖς τῆς πέτρας, volvitur abruptus lapide, scilicet ὁ πέτρῃ seu λίθῳ lapis. infinitivo ῥήσῃ affine est Germanicum verbum reissen. A perf. pass. ῥήρηγμαι, dilaceratus fui, oritur nomen

ῤήγμα, τὸ, ruina, *Luc.* 6, 49.

ῤαγὰς, ἀδᾶς, ἡ, scissura. *Jesa* 7, 19.

ῤάκος, εος, τὸ, panniculus, lacera vestis, vestis detrita, rejicula. *Matth.* 9, 16.

ῤακόεις, εντῷ, ὁ, pannosus.

Ἀναρρήγνυμι, dirumpo, discerpo. 2. *Reg.* 15, 16. καὶ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχάσας ἀνέρρηξε, & gravidas discerpfit.

Ἀπορρήσω & ἀπορρήγνυμι, seu ἀπορρηγνύω, abrumpo, dirumpo, frango.

Ἀπορρωγὰς, ἀδῷ, ἡ, abrupta seu divulsa: 2. *Maccab.* 14, 46. ἐπὶ τινὶ πέτρᾳ ἀπορρωγάδῃ, super aliqua petra prærupta.

Ἀρρηγὴς, εος, ὁ, ἡ, infractus.

Ἀρρηκτος, &, ὁ, ἡ, idem.

Διαρρήγνυμι, dirumpo. Fut. διαρρήξω. aor. 1. διέρρηξα, *Matth.* 26, 65. διέρρηξε τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, dirupit vestimenta sua. part. aor. 1. διαρρήξας, legitur *Marc.* 14, 63. *Act.* 14, 14. διαρρήξαντες τὰ ἱμάτια, dirumpentes vestimenta. διαρρήγνυμαι, dirumpor. imperf. διέρρηγνυτο τὸ δίκτυον, dirumpebatur rete, *Luc.* 5, 6.

Ἐκρηγνύω, vel ἐκρήσω, dirumpo.

Ἐκρηγμα, ατος, τὸ, ruptura. Ita vocatur canalis quidam qui ex lacu Sirbonitico in mare mediterraneo ductus est. *Ezech.* 30, 16.

Καταρρήγνυμι, collido *Pf.* 89, 43. Ἐρῶ

νον αὐτῆ εἰς τὴν γῆν κατέρραξας, *thronum A
ejus in terram dejecisti.*

Περίρρηγνυμι, dirumpo, diffringo. aor.

I. περιέρρηξα, diffregi, *Act. 16, 22.*

Προσρήγνυμι, illido. *Luc. 6, 48.* προσ-
έρρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰκίᾳ ἐκείνῃ, im-
pexit torrens rapidus in domum illam. προσ-
έρρηξεν pro προσέρηξεν. Scilicet propter
εὐφωρίαν ᾧ duplicatur, cujus literæ inge-
minatio in Hebraicis literis est κακόφωτος.

ῬΗΤΙΝΗ, ἡς, ἡ, resina. *Gen. 37, 12.*

ῬΙΓΟΣ, εὐς, τὸ, febris ardens, stu-
por. *Deut. 28, 22.*

ῬΙΖΑ, ἡς, ἡ, radix, (per quam ῥῆι τὸ B
ζῆν, vita fluit. Est enim radix os plantæ)
Matth. 3, 10. Luc. 8, 13. ῥίζαν ἔκ ἔχασι,
radicem non habent. *Marc. 11, 20.* ἐκ ῥί-
ζων, radicibus.

Ῥίζω, ὦ, radico, f. ὠσω, perf. ἐρρίζωκα,
Sir. 3, 28. aor. 1. ἐρρίζωσα.

Ῥίζομαι, ἔμαι, radicon, *Eph. 3, 17.* ἐρ-
ρίζωμένοι, radicati. part. præter. pass.

Ῥίζωμα, ατος, τὸ, fundamentum. *Jobi*
36, 30.

Ῥιζος, ἄ, ὁ, ἡ, nullam radicem habens.
Job. 31, 8.

Ῥυριζος, ἄ, ὁ, ἡ, bene radices agens. C
Psal. 43, 2.

Ὀλόριζος, ἄ, ὁ, ἡ, totam radicem ha-
bens. *Jobi 4, 7.* ὀλόριζοι ἀπώλοντο, radi-
cibus perierunt.

Ἐκριζώ, ὦ, eradico. Fut. ἐκριζώσω.
aor. 1. ἐξερρίζωσα, *Matth. 23, 29.* ἐκριζώ-
σητε (2. plur. aor. 1. aet. subj.) eradicetis.
Matth. 15, 13. ἐκριζώθησεται (3. pers. fut.
1. pass.) eradicabitur, ab aor. 1. ἐξερρίζω-
σθην, *Luc. 17, 6.* ἐκριζώθητι (aor. 1. pass.
imper.) eradicator.

ῬΙΝ, ῥινός, ὁ, nasus.

Ἐπίρρινον, ἄ, τὸ, quod naso imponitur, D
ornamentum narium. *Symmachus Jobi*
42, 11. Scribitur ἔς ἐπὶ ῥρίνιον, ἄ, τὸ, idem.
Ezech. 16, 12.

ῬΙΠΤΩ, abjicio. Dicitur etiam At-
ticè ῥιπλέω sicut pro γράφω γράφω, scribo.
Act. 22, 23. Fut. ῥίψω. Perf. ἐρρίψα. aor. 1.
ἐρρίψα. *Act. 27, 19.* τὴν σκευὴν τῶ πλοῖος
ἐρρίψαμεν, armamenta navis abjecimus.
Matth. 27, 5. ῥίψας (part. aor. 1. aet.) τὰ
ἀργύρια, projectis pecuniis *Luc. 4, 35.* καὶ
ῥίψαν αὐτὸν, ἔς quum projecisset eum, sub-
litem humi stravisset. Præter. perf. pass. ἐρρί-

ψαμαι, *Matth. 9, 36.* ἐρρίμμενοι ὡσεὶ πρό-
βατα, disjecti, tanquam oves. *Luc. 17, 2.*
ἐρρίπταται εἰς τὴν θάλασσαν abjectus fuerit
in mare.

Ῥιπή, ἡς, ἡ, jactus, ortum à præterito
medio ἐρρίπα, 1. *Cor. 15, 52.* ἐν ῥιπῇ ὁφ-
θαλμοῦ, jactu oculi, *Luc. 4, 5.* ἐν στιγμῇ
χρόνου in puncto temporis, hoc est, momen-
to. Vide in τέμνω phrasin ἐν ἀτόμῳ. Græ-
ci quoque dicunt ἀκαρεῖ. vide τέμνω.

Ῥιπίζομαι, jactor, *Jac. 1, 6.*

Ῥοπή, ἡς, ἡ, jactus. *Sapient. 18, 12.* im-
petus. *Sirach. 1, 19.*

Ῥόπαλον, ἄ, τὸ, clava. *Prov. 25, 18.*

Ἀπορρίπτω, abjicio, *Act. 27, 43.*

Διαρρίπτέω, ὦ, disjicio. *Jobi 41, 11.* καὶ
διαρρίπτωνται ἐσχάται πυρὸς, ἔς disjiciun-
tur foci ignis.

Ἐκρίπτω, Atticè ἐκριπτέω, jacio, eji-
cio, projicio. 2. *Macc. 10, 30.* ἐξερρίπτων
(3. plur. imperf. ind. pro ἐξερρίπτειον) ja-
ciebant.

Ἐπιρρίπτω, injicio, *Luc. 19, 35.* α. 1. αἶ.
ἐπέρριψα, 1. *Pet. 5, 7.*

Ἐπιρρίπτέω, ὦ, injicio. 2. *Macc. 3, 26.*
πολλὰς ἐπιρρίπταντες αὐτῷ πληγὰς, mul-
tas injicientes ipsi plagas.

Καταρρίπτω vel καταρρίπτέω, dejicio,
præcipito. Pass. καταρρίπτομαι, *Sap. 17, 19.*
κτύπος ἀπηνῆς καταρρίπτομένων πετρῶν,
sonus horribilis præcipitatarum petrarum.

Παραρρίπτω, abjicio, projicio, 2. *Macc.*
1, 16.

Παραρρίπτέω, ὦ, idem. *Ps. 84, 11.* ἐξε-
λεξάμην παραρρίπτέσθαι ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ,
elegi abjectus esse in domo Dei.

† ῬΟΒΟΑΜ, ὁ, Roboam, filius Sa-
lomonis, 1. *Reg. 11, 43.* Hebraicum origine
nomen est רְחַבְבָּם Rechabh-bam.
compositum ex רַחַב dilatus fuit ἔς עֵץ
populus, notatio κατ' ἀντίφρασιν ex even-
tu. At ex parentum voto notatio erat ab
effecto. Sperabant enim ipsum fore Au-
gustum. Roboam idem est quod Augu-
stus. *Matth. 1, 7.*

† ῬΟΔΗ, ἡς, ἡ, Rhode, nomen puel-
la. *Act. 12, 13.* sic dicta à Græco nomine
ῥόδον, ἄ, τὸ, rosa. vel à ῥόδη, ἡς, ἡ, quæ
vox significat fruticem rosas producen-
tem. Vel ab insula Rhodo, in qua est
urbs ei cognominis, quæ videtur ita dicta,
quod

quod frutices rosas producentes ibi inventae essent, quum jacerentur ejus fundamenta. Sic amplissima & potentissima Berna, in Uchtlandia Helvetiorum, ab urso in venatione capto nomen accepisse in historiis legitur.

‘P O’ Δ O N, α, τὸ, q. ex ‘ρῶα’ & ὀδμή, quia ex ea fluit odor. Sap. 2, 8.

‘Ρόδη, ηs vel ῥοδή, ῥs, ῥ, frutex rosas produicens.

‘Ρόδιος, rosaceus.

‘Ροδαίος, εντος, idem. Dicitur & ῥόδεος, it. ῥοδαυός & ῥοδαγός, rosaceus, roseus; speciosus.

† ‘P O’ Δ O Σ, α, ῥ, Rhodus, Cycladum insularum nobilissima, sita in mari mediterraneo, olim Ophiusa dicta. Solinus autor est, nunquam ibi nubibus caelum ita obduci, quo minus sol videri possit. Aurum Rhodi pluisse ob insulae felicitatem, cecinit Pindarus, ubi studia liberalium artium, & imprimis oratoria facultatis flourerunt. In ea fuit admiranda magnitudinis colossus 70. cubitos altus, soli dicatus, Act. 21, 1.

‘P O’ Γ Z O Σ, α, ὁ, ῥ, proprie stridor sibili. ὀδυος. 1. 6. 320. πολλή δὲ ῥοίζω πρὸς ὄρος τρέπε πτόνα μῆλα, plurimo autem sibilo ad montem egit pingvia pecora. Tribuitur etiam sagittae volanti, fluctibus, & procelloso vento.

‘Ροιζέω, ὦ, strideo, stridorem edo. ῥοιζέομαι, ἔμοαι, cum impetu & stridore feror, circumagor.

‘Ροιζηδόν, cum stridore. Adverb. 2. Pet. 3, 10. ἐν ᾗ οἱ ἄρανοι ῥοιζηδόν παραλεύσονται, quo die caeli cum stridore praeteribunt.

‘P O’ Γ Σ K O Σ, α, qv. parva ῥοά, figura referens malum Punicum; sphaerula. A

‘Ροά, vel ῥοιά, ἄs, ῥ, malus Punica, vel malum Punicum. Sir. 45, 11.

††† ‘P O M Φ A Γ A, αs, ῥ, romphaea, gladius. Accipitur proprie Apocal. 6, 8. ἀποκτεῖναι ἐν ῥομφαίᾳ καὶ λιμῶ, trucidandi gladio & fame, per metaphoram, acerbissimi dolores. Luc. 2, 35. ὅτι αὐτῆς τὴν ψυχὴν διελύσεται ῥομφαία, tuam ipsius animam penetrabit seu trajiciet gladius. Symbolum vindictae. Apoc. 1, 16. ῥομφαία διστομος, ensis anceps, Apoc. 2, 16.

ἐν τῇ ῥομφαίᾳ, in gladio. ibid. cap. 2, 12. τὴν ῥομφαίαν. Quidam derivant à ῥέπω, vergo, propendeo. Aliis melius à ῥαμφή, ῥs, ῥ, ensis, quod videtur esse à ῥαίω destruo, confringo, affine Chald. 𐤒𐤕𐤒 confregit. Gellius vult esse genus teli Thracica nationis.

† ‘P O T B H’ N, ὁ, Ruben. nomen viri, Apoc. 7, 5. filius Jacobi primogenitus ex Lea. Gen. 29, 32. Hebr. 𐤓𐤕𐤒 Reu-bhen visionis filius, quia Deus, ut loquitur Lea, respexit afflictionem meam 𐤓𐤕𐤒 est ex ra-

B dice 𐤓𐤕𐤒 vidit, unde est Graecorum ὀράω, & 𐤓𐤕𐤒 filius, nomen gen. masc. à radice 𐤓𐤕𐤒 ædificavit, quod filius familiam & patrium nomen propagare soleat, unde Phocyl.

Μὴ μένῃς ἄγαμῶς, μὴ πως νώνυμῶς ὀλησῇ.

b. e. Ne maneat coelebs, pereat ne nomen avitum.

Drus. 𐤓𐤕𐤒 videte filium quasi dixerit, ecce filium peperit, non filiam, & proinde spero, me posthac marito meo forcariorem.

† ‘P O T’ Θ, ῥ, Ruth, uxor Mahalonis filii Elimélech Bethlehemite. Ruth. 1, 4. Hebr. 𐤓𐤕𐤒 à radice 𐤓𐤕𐤒 gen. m. tremor. Hof. 13, 1. Syrus scribit 𐤓𐤕𐤒, quod Hebr. notat amicam, sociam. Neque rarum est, elidi Θ, uti in Bel &c. Matth. 1, 5.

† ‘P O T’ Φ O Σ, α, ὁ, Rufus. Marc. 15, 21. Rom. 16, 13. Nomen viri Latinum.

‘P T’ Δ H N, affluenter, abundanter; it. vehementer, impetuosè, cum vehemente strepitu, 2. Macc. 3, 25.

‘P u d’ ὄν, adv. fusè, affatim, abundè; à ῥύω vel ῥέω, fluo.

‘P T’ Θ M O’ Σ, α, ὁ, rhythmus, concentus, Sap. 17, 19. concinnitas, quicquid certo modo & ratione fit.

‘P u θ’ μοποιός, α, ὁ, rhythmorum factor. seu fictor.

‘P u θ’ μίζω, ad numeros aptos redigo; item tempero, compono, effingo, Esa. 44, 13.

Διαῤῥυθμίζω, apte & concinne effingo. 2. Macc. 7, 22. τὴν ἐκάστω σοιχείῳσιν

ἐκ ἐγὼ διεξέρχουμαι (aor. 1. ind. act.) unicuiqueque artus non ego apte & concinne efformavi.

‘P T M H, ης, ἡ, vicus, platēa, tractus in urbe (à ῥύω traho.) Luc. 14, 21. Act. 9, 11. & c. 12, 10. [Matth. 6, 2. notat locum publicum, & omnium conspectui expositum, qualis erat, cum e templo egrederentur.]

‘P T Π T Ω, sordes eluo, purgo. Fut. ῥύψω. Præt. act. ἐῤῥύψα. aor. 2. act. ἐῤῥύπον. Hinc est præt. med. ἐῤῥύπα, unde est

‘Ρύπας, & ὁ, sordes, 1. Pet. 3, 21.

‘Ρυπαρός, αἰ, ὄν, sordidus, Jac. 2, 2.

‘Ρυπαρία, ας, ἡ, sordes, Jac. 1, 21.

‘Ρυπίω, ὦ, sordesco. Part. præf. ῥυπύων, ὦν, sordescens. Fut. 1. act. ῥυπύσω. aor. 1. act. ἐῤῥύψωσα. aor. 1. act. imper. ῥύπωσον, αἴτω. Apoc. 22, 11. ὁ ῥυπὼν ῥυπώσάτω ἔτι, qui sordidus est, sordescat adhuc. Exemplar Complutense habet, ὁ ῥυπαρός ῥυπαρευθήτω (3. sing. aor. 1. pass. imper.) ἔτι. Sensus est planè idem. ῥυπαρεύω & ῥυπύω sunt συνώνυμα.

‘Αῤῥύπος, & ὁ, ἡ, mundus, sine sordibus. Symmachus Jobi 25, 4.

‘P T T I Σ, ἰδος, ἡ, (à ῥύω traho. fit ex cute contracta) propriè ruga, per metaph. deformitas ex peccati reliquiis, nec non afflictionibus. Eph. 5, 27.

‘P T Ω, fluo, vide suprà ῥέω.

‘P T Ω vel potius ῥύομαι (ab ἐῤῥύω traho) propriè traho. item libero, eximo, redimo. Sap. 19, 9.

‘Ρύτης, & ὁ, liberator. Ps. 18, 1.

‘Ρητήρ, ἥρας, ὁ, & ῥύτωρ, ορ, ὁ, tractor, custos, liberator, Helv. ein Rüter, eques. præf. med. ῥύομαι. 1. Thessal. 1, 10. Ἰησὺν τὸν ῥυόμενον ἡμῶς, Jesum, liberantem nos. Fut. med. ῥύσομαι, libero, Rom. 7, 24. τίς με ῥύσεται; Quis liberabit me? aor. 1. med. ἐῤῥύσάμην, liberavi, Col. 1, 13. ὃς ἐῤῥύσατο ἡμῶς, qui liberabit nos. Matth. 6, 13. ῥύσαι (2. sing. aor. 1. med. imper.) ἡμῶς, libera nos. Matth. 27, 43. ῥυσάδω (aor. 1. med. imper. 3. pers.) αὐτὸν, liberet eum. aor. 1. pass. ἐῤῥύθην, liberatus fui, 2. Tim. 4, 17. ἐῤῥύθην ἐκ στόματ’ ἑλέοντος, ereptus, extractus sum ex faucibus leonis, nempe Neronis. Rom. 15, 31. ἵνα ῥυθῶ (1. sing. aor. 1. pass. subj.) ut liberer. 2. Thessal. 3, 2. ἵνα

ῥυθῶμεν (1. plur. a. 1. pass. subj.) ut eripiamur. aor. 1. pass. part. ῥυθείς, έντος, ὁ, ereptus, liberatus, Luc. 1, 74. ῥυόμεν’ & ὁ, liberator, vindex, Rom. 11, 26. ἡξει ἐκ Σιών ὁ ῥυόμεν’, ex Sione veniet ille, vindex.

‘Αναῤῥύω, libero. Aquila Ps. 34, 5.

† ‘P Ω M H, ης, ἡ, Roma. Olim metropolis Italiae bellicosissima, populorum domitrix, imperii sedes. Nomen hoc origine Græcum est, & significat robur, à themate ῥώννυμι roboro. in Fut. ῥώσω. præt. ἐῤῥώκα. aor. 1. ἐῤῥώσα. Alii à Romulo conditore dictam volunt. Romulus Græcè ‘Ρώμυλος q. ‘Ρωμαλέος, robustus, Act. 19, 20. δεῖ με καὶ ‘Ρώμην ἰδεῖν, oportet me etiam Romam videre. Hinc

‘Ρωμαῖ’, αἴα, αἶον, Romanus, a, um. Joh. 11, 48. Act. 22, 27.

‘Ρωμαῖκός, ἡ, ὄν, idem. Luc. 23, 38.

‘Ρωμαῖσι, Latinè, Joh. 19, 20.

‘P Ω N N T Ω vel ῥώννυμι, róboro, (à ῥώω, quod affine est Hebr. נָצַח pavit. è pastu robur) Fut. ῥώσω. Præt. ἐῤῥώκα. præf. pass. ῥώννυμαι. perf. pass. ἐῤῥώμαι, corroboratus fui. Hinc quibusdam dicta videtur

‘Ρώμη, ης, ἡ, Roma, nomen urbis. Act. 18, 2. & c. 19, 21. & c. 23, 11. εἰς ‘Ρώμην μαρτυρῆσαι, Romæ testificari. εἰς ‘Ρώμην pro ἐν ‘Ρώμῃ. est Hebraismus. Eἰς enim poni solet pro ἡ articulo dativi casus. Sed si hinc Roma derivatur, cur ῥ non aspiratur? Vide paulò ante ῥώμη. Est & Appelativum.

‘Ρώμη, ης, ἡ, robur, tam corporis, quam animi, unde

‘Ρωμαλέος, &, robore præditus, robustus, 2. Macc. 12, 27.

D ‘Ρωμαλέότης, ητ’, ἡ, robur, virilitas.

‘Ρωμαλέω, ὦ, robustum reddo, firmo. A secunda persona ἐῤῥώσαι est præter. imper. pass. ἐῤῥώσο, vale, esto robustus, Actor. 23, 30. in plur. Num. ἐῤῥώδε, valete, Actor. 15, 29. Solent hoc modo & Græci & Latini literas suas concludere.

‘Επιῤῥώννύω & ἐπιῤῥώννυμι, corroboro. 2. Maccab. 11, 9. ἐπιῤῥώδησαν (3. plur. aor. 1. ind. pass.) ταῖς ψυχαῖς, corroborati sunt animis.

Ἀρρώστος, α, δ, η, agrotus, a, Matth. 14, 14. 1. Cor. 11, 30.

Ἀρρώστια, ας, η, infirmitas. Aquila Deut. 28, 61.

Ἀρρώστω, ὦ, infirmus sum, f. ἦσω. p. ηκα. aor. 1. ησα, Sir. 18, 20.

Ἀρρώσημα, ατ, τὸ, idem Aquila Jesa. 1, 5.

Ευρωσ, α, δ, η, robustus, validus, valens.

Ευρώως, validè, fortiter.

ΡΩΞ, ῥωγός, granum. Jes. 17, 6. refer supra ad ῥήγνυμι.

Σγμα est Gracorum XVIII. litera. Dores vocant σάν, quod est ex Hebræo Sin ש. vel dicitur σγμα pro σίγμα, ab Hebræo ש Samech, quod est à radice שש continuabit. Sic dicta fuit hac litera, quod in sese continetur & ducatur. Dicta fuit litera serpentina à sibilo serpentis, imò etiam ab externa forma. Figura enim hujus literæ omnibus lingvis formam serpentis refert. ut σ s ש ש σigma minuscule Gracorum ab Hebræo Samech ortum esse & inde nostra quoque fluxisse elementa, quisquis non videt, nihil videt.

† ΣΑΒΑ, η, Nomen regionis. Sabæi dicuntur Arabiae felicis incolæ, Hebr. שַׁבָּא. Est verò שַׁבָּא Syriacè cepit, captivum abduxit, q. d. domitrix. 2. Chr. 9, 1. βασίλισσα σαβὰ ἤκουσε τὸ ὄνομα σολωμών, Regina Sabæ auditit nomen Salomonis. Hac vocatur in N. T. Luc. 11, 31. βασίλισσα νότα regina Austri, hoc est, quæ venerat ex plagâ Australi. Erat verò Arabia Judæis sita versus meridiem.

† ΣΑΒΑΩΘ vide supra Θεός.

†† ΣΑΒΒΑΤΟΝ, α, τὸ, vox Hebraica, propriè cessatio à labore, requies, Sabbatum. Septimus dies sic dictus fuit, quo laborare fas non erat. Hebr. שַׁבָּת schabbath, item שַׁבְּתוֹן schabbathon, quæ vox Gracè scribenda esset σαββαθόν, sed à Gracis duriuscule illæ adspirationes emolliuntur, ut in Græca V. Test. versione, itemque in N. Testam. semper legitur σάββατον, sabbatum,

Matth. 24, 20. Marc. 2, 27. ἄνθρωπος διὰ τὸ σάββατον, non homo est propter sabbatum. Job. 5, 18. ἔλυε τὸ σάββατον, solvisset sabbatum. ὁδὸς σαββάτου. Act. 1, 12. iter sabbati, ut ex Syriaca paraphrasi colligi potest. Fuit iter miliaris Italici, respondentis quartæ parti leucæ Germanicæ. Job. 19, 31. ἦν γὰρ μεγάλη ἡ ἡμέρα ἐκείνη τῷ σαββάτῳ, erat enim magnus dies illius Sabbati, hoc est, sabbatum illud erat maximè solenne, concurrente duplici solennitate, una sabbati, altera festi paschæ. unde Sabbatum magnum dictum fuit. Hebdomada, Luc.

18, 12. νησεύω δις τῷ σαββάτῳ, jejuno bis hebdomada. Hic per synecd. membri sabbatum ponitur pro tota hebdomada Matth. 24, 20. μὴδὲ ἐν σαββάτῳ, neque sabbato. Job. 20, 1. τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων, una die hebdomadæ. Hebraismus, hoc est, prima die, quæ dies etiam nominatur κυριακὴ, dominica. Apoc. 1, 10. Vide supra εἰς, ubi explicatur ἡ μία σαββάτων. Act. 20, 7. ἐν δὲ τῇ μιᾷ σαββάτων, primo autem die Hebdomadis, hoc est die dominico, quem etiamnum celebrant Christiani. σάββατον. In singulari numero est 3. declin. simpl. & declinatur ut ζύλον, in plur. est declin. 5. simpl. & declinatur ut ποιήματα. Matth. 12, 1. ἐπορεύθη ὁ Ἰησοῦς τοῖς σάββασι, ibat Jesus Sabbato. Act. 17, 2. κατὰ σάββατα τρία διελέγετο, per sabbata tria differebat. Act. 1, 12. σαββάτῳ ἔχον ὁδόν. ἔχον, id est, ἀπέχον distans. per iter sabbati intelligitur tantum spatii, quantum eo die Judæis emetiri licebat, idque per traditionem. Continebat verò tale iter bis mille cubitos. Legatur Chaldaus paraphrastes. Ruth. 1, 16. R. Salomon Jarchi Exod. 28, 29. ad verba legis, ne exeat vir de loco suo.

Σαββατίζω, quiesco, Lev. 26, 35. τότε σαββατιᾷ (pro σαββατίσῃ) ἡ γῆ, tunc quiescet terra.

Σαββατισμός, ὅ, sabbatismus, Hebr. 4, 9. utitur Hebræa voce, quum antea dixisset κατάπαυσις. Sunt ergo synonyma σαββατισμός & κατάπαυσις.

Προσάββατον, α, τὸ, dies, qui sabbatum antegreditur. Marc. 15, 42.

†† ΣΑΔΔΟΤΚΑΙΟΣ, αἷα, δ, A Sadducæus, sic dictus à quodam Zadoko sectæ illius autore. Vocem קִדְּשׁ verò vide in Σαδὼν, quæ derivatur à radice קִדְּשׁ justus fuit. Qui 1. negabant resurrectionem carnis. 2. negabant quoque esse spiritus, hoc est, angelos & animas hominum. 3. solum pentateuchum habebant pro sacrâ Scripturâ, reliquos libros tanquam apocryphos non admittebant. Hinc Servator noster disputans cum eis, ex solo Mose eorum refutat errorem, Matth. 22. Fuit & alia secta Essenorum, quorum tamen in N. Testam. nulla fit mentio, sic dicti ex Hebr. עֲשֵׂוּ operantes, quod est benoni Kal. plur. num. gen. m. à radice עָשָׂו operatus est. Ratio notationis est, quod vitam austeram degentes more eremitarum putarent se solos operari, & vitam degere filiis Dei dignam. Etsi autem verè tantum scimus, quantum operamur, tamen ea operandi ratio nobis à Deo non est præscripta, ut hominum fugientes commercia, more monachorum nostrorum in claustris latitamus, aliorumque aversemur consuetudinem ὡς μισάνθρωποι. Sed verius ab עֲשֵׂוּ, hoc est, ὅσοι à pietatis & religionis cultu ita dicebantur. Nam pro עֲשֵׂוּ Antiocheni עֲשֵׂוּ scribebant, teste Drusio ad voces N. T. p. 134.

† ΣΑΔΩ'K, δ, Sadoc. Nomen viri, filii Achitubi ἀκλιτον, Hebræum origine. 2. Sam. 8, 17. קִדְּשׁ à radice קִדְּשׁ justus fuit. Matth. 1, 14. Idem ergo est quod justus. Scribitur etiam aliàs סαδδὼν itemque סαδδὼν, unde dicti fuere.

Σαδδουκαῖοι, Sadducæi, qui ita dicti putantur non à justitia, sed à Sado-co, quodam hæresiarcha, qui discipulus fuit Antiochi Sochai. Hi non nisi pentateuchum recipiebant, & vocabantur alio nomine סִנְיָק, quod legi scriptæ adhererent, aliam quæ ἀγγραφὴ dicitur, rejicientes, inquit Drusus. Matth. 3, 7.

ΣΑΘΡΟ'Σ, α, δν, putris. Sapient. 14, 1.

Σαθρόω, ὦ, corrumpo. Judic. 10, 8.

ΣΑΙ'ΝΩ, vide infra σέο sub finem.

ΣΑΙ'ΡΩ, scopis purgo. (ab Hebr. רָצָה recedere, auferri) Fut. σαρώ. Perf. σέσαρχα, unde est perf. pass. σέσαρχμαι & nomen

Σάρμα, τος, τὸ, sordes verrendo collectæ, purgamenta. aor. 2. ἔσαρον. Præter. perf med. σέσαρχα, unde

Σάρης, α, δ, scopæ, & hinc

Βαρόω, ὦ, scopis purgo, mundo, verro, Luc. 15, 8. σαροῖ τὴν οἰκίαν, verrit domum. Fut. σαρώσω, verram. Præter. perf. σέσαρχα, verri. Perf. pass. σέσαρχμαι, Matth. 12, 44. οἶκον σεσαρχμένον καὶ νεκοσμημένον, domum versam & ornata.

ΣΑ'ΚΚΟΣ, α, δ, faccus (cilicium) ΡΩ ein Sack, Marc. 11, 21. Apoc. 6, 12. & c. 11, 3.

† ΣΑΛΑ', δ, Sala. Luc. 3, 35. Nomen viri ἄκλιτον. Hebr. שְׁלַח Schelach fuit filius Arphaxadi, Genes. 10, 24. Significat verò missile, jaculum, telum. 2. Chr. 32, 5. ensen strictum, Joel. 2, 8. in plur. num. propagines. à radice שָׁלַח C misit, emisit.

† ΣΑΛΑΘΙΗ'Α, δ, Matth. 1, 12. Salathiel. Zorobabelis, ducis Jude pater, Hagg. 1, 1. Hebr. שְׁחַלְתִּי־אֵל Schealti-él, hoc est, rogavi Deum, petivi à Deo. vox composita ex שְׁחַלְתִּי quod est 1. perf. sing. n. g. com. prat. Kal. à radice שָׁלַח, & אֵל Deus, de quâ voce vide supra.

† ΣΑΛΑΜΙ'Σ, ἴνος, ἡ, Salamin, vel Salamis, vel Salamina, insula Cypri in mari Euboico, è regione Athenarum sita, in quâ Paulus & Barnabas Evangelium docuerunt, Act. 13, 5. videtur dici q. ἀμὴν τῷ Σάλα, hoc est, matula Sali. vel q. μὴνθῃ τῷ Σάλα, hoc est, sordes maris. σάλα, α, δ, salum, mare, unde σαλεύω, agito, commoveo, unde quidam interpretantur fluctuantem, commotam, conquassatam. Sed primum etymon hisce & aliis videtur anteferendum.

† ΣΑΛΕΙ'Μ, δ, Salim. nomen loci, Job. 3, 23. Baptizabat autem Johannes ἐγγὺς τῷ Σαλεῖμ, prope Salim. Hebr.

Hebr. dicitur **לחש** 1. Sam. 9, 4. A singulari **לחש** pugillus. Radix est **לחש**, sed inusitata. unde etiam est **לחש** vulpes, Neh. 4, 3. Nomen ergo habet vel à pugillo, vel à vulpe. Hieronymus putat **σαλῆμ** idem esse quod **σαλήμ**, quod sequitur.

† Σ Α Λ Η Μ, ἡ, Salem nomen urbis ἁκλιτον. Heb. 7, 1. 2. Hebr. **שָׁלֵם** pacificus. vide supra Ἱεροσόλυμα.

† Σ Α Λ Μ Ω Ν, ὁ, Salmon. Nomen viri ἁκλιτον. Matth. 1, 4. 5. Syrus scribit **שַׁלְמוֹן** Salmun. Hebraicè **שַׁלְמוֹן** Schalmón, atavus Davidis. à radice **לחש** compleri, perfici, pacem colere. unde est **שַׁלְמוֹן** retributio, pluralis numerus **שַׁלְמוֹנִים** retributiones, legitur Es. 1, 23. Dicitur ergo Salmon, q. d. vir retributionis, hoc est, homo gratus, qui beneficia accepta refundit.

† Σ Α Λ Μ Ω Ν Η, ἡ, Salmóne, Cretæ promontorium, est ejusdem cum præcedente originis. Act. 27, 7. vel reddi potest Hebr. **שַׁלְמוֹן**, hoc est, umbra prohibita.

††† Σ Α Λ Ο Σ, ὁ, (σειέται ἡ ἅλς, movetur mare) salum, maris ora, fluctuum agitatio. κλύδωνος κίνησις, fluctus motio, vertitur ab Hesychio. Luc. 21, 25. ἡχώσης θαλάσσης καὶ σάλς, resonante mari ἔσalo. item, jactatio propriè ejus qui navigat, Sir. 40, 6.

Σαλεύω, agito, sicut mare à ventis commoveri solet. Act. 17, 13. Fut. σαλεύσω. Præt. perf. σεσάλευκα. aor. 1. ἐσάλευσα, agitavi, Hebr. 12, 26. ἡ φωνὴ τὴν γῆν ἐσάλευσε τότε, cujus vox tunc concussit terram. Luc. 6, 48. καὶ ἐκ ἰσχύος σαλεύσαι αὐτήν, ἵνα nequirit eam quaterere. σαλεύομαι, agitor, instabilis sum, concutior, quatio, undarum more huc illuc impellor. Eadem ratione Latine segetes dicuntur fluctuare, quum à ventis agitantur. Matth. 11, 7. ἐπὶ ἀνέμῳ σαλευόμενον, à vento agitatam. Hebr. 12, 27. τὰ σαλευόμενα, instabiles. Præt. perf. pass. σεσάλευμαι, agitatus seu concussus fui, Luc. 6, 38. μέτρον σεσαλευμένον, mensuram agita-

tam. aor. 1. pass. ἐσαλεύθην, commotus fui, Act. 4, 31. ἐσαλεύθη ὁ τόπος, concussus fuit ille locus. Act. 2, 25. ἵνα μὴ σαλεύθῃ (aor. 1. subj.) ne concutiar. Act. 16, 26. ὥστε σαλεύθῃναί τὰ θεμέλια, ut concuterentur fundamenta. Metaphoricè accipitur 2. Thess. 2, 2. εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλεύθῃναί ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοῦς, ne citò dimoveamini à mente. Fut. 1. σαλευθήσομαι, commovebor.

Ἀσάλευτος, ὁ, ἡ, inconcussus, immotus, Act. 27, 41.

Διασαλεύω, commoveo. Habac. 2, 16.

Σ Α Λ Π Ι Γ Ξ, γλῶσς, ἡ, tuba, 1. Cor. 14, 8. ἡχος σάλπιγγος, sonus tubæ. Latine cantus tubæ, Heb. 12, 19. Φωνὴ σάλπιγγος, vox tubæ, Matth. 24, 31. 1. Cor. 14, 8. 1. Thess. 4, 16. ἐν σάλπιγγι θεῶν, in tuba Dei, duplex Hebraïsm. **שַׁלְפִּיץ** pro μετὰ σάλπιγγος σάλπιγγι θεῶν, h. e. πολυήχεσάτη maxime sonora.

Σαλπίζω, tuba cano, Apoc. 10, 7. Fut. ἴσω. 1. Cor. 15, 52. Præt. σεσάλπικα. aor. 1. ἐσάλπισα, tuba cecini, Apoc. 11, 15. ἐσάλπισε, tuba cecinit. Matth. 6, 2. μὴ σαλπίζης (2. sing. aor. 1. act. subj.) ne curato bucina cani. [In quo loco adtendenda est hebraeorum quedam antiquitas. Nam **תִּרְפִּיץ** buccinæ, erant vasa, in quibus eleemosynas conjiciebant e templo exeuntes. Dicebantur ita propter formam buccinæ, nam magis patula erant, eo loco, ubi pecunias ingerebant, angustiora vero postea. Quod si quis nummos cum quadam violentia eo conjiceret, ut sonitum ederent, is σαλπίζειν dicebatur.] Apoc. 8, 6. ἵνα σαλπίσωσι, (3. plur. aor. 1. subj.) ut tuba canant.

Σαλπιστής, ὁ, tubicen, Apoc. 18, 22. αὐλητῶν καὶ σαλπιστῶν, tibicinum ἔσ tubicinum. Extra N. T. legitur etiam

Σαλπίγγω, ζῶ, ἱλιαδ. φ. 388. σάλπιγγεν pro ἐσάλπιγγεν.

† Σ Α Λ Ω Μ Η, ἡ, Salome. Marc. 16, 1. nomen mulieris, significat perfectam, integram. Heb. **שָׁלֵם** in masc. gen. **שָׁלֵם** perfectus, incolumis. à radice **לחש** compleri, pacem colere.

† Σ Α Μ Α Ρ Ε Ι Α, ἡ, Samaria, nomen montis. Hebraum origine **שַׁמְרָא**

Scho-meron, à viro שִׁמְרֹן 1. Reg. 16, 24. à radice שִׁמְרָא custodivit. item est etiam nomen urbis, quæ deinde Regum Israël sedes fuit, 2. Reg. 6, 19. itemque regionis, Luc. 17, 11.

† ΣΑΜΑΡΕΙΤΗΣ, α, ὁ, Samaritanus. hoc est, incola Samarie, Job. 4, 39. πολλοὶ ἐπίστευσαν εἰς αὐτὸν τῶν Σαμαρειτῶν, multi Samaritanorum crediderunt in eum. Derivatur à voce Samaria.

Σαμαρεῖτις, εἰσὶδος, ἡ, Samaritana. Job. 4, 9.

ΣΑΜΒΥΚΗ, ης, ἡ, sambuca. Dan. 3, 5.

† ΣΑΜΟΘΡΑΚΗ, ης, ἡ, Samothrace. Act. 16, 11. nomen insulae è regione Thraciae, sic dicta, quod eam Samii & Thracæ incolerent. unde dicatur Samius itemque Thrax, vide suo loco.

† ΣΑΜΟΣ, α, ὁ, Samus, Act. 20, 15. nomen insulae. Virgil. 7. Aeneid.

Threiciamque Samum, quæ nunc Samothracia fertur.

Fuerunt verò duæ Sami, quarum una dicta fuit Samus sita in mari Jonio juxta Ephesum, altera Samothracia in mari Aegæo. Abundat luto conficiendis fictilibus aptissimo, unde est istud:

Fama est fictilibus cœnasse Agathoclea regem,

Atque abacum Samio sæpe onerasse luto.

Videtur quibusdam dici quasi σάμμος, & redditur arenosa, sed nimis longè petita est hæc etymologia. σάμμος, α, ὁ, Græcè fastigium significat. σάμμοι, οἱ, τὰ ὕψη. Sic ergo dicta fuit insula, quod aliis esset elatior & eminentior, q. d. elata seu emnens, quæ circa mare multas haberet crepidines.

† ΣΑΜΟΥΗΛ, ὁ, Samuel, nomen Prophetæ ἀκλιτον, Act. 3, 24. & c. 13, 20. Hebr. 11, 32. qui fuit filius Elcanæ ex Annâ uxore alterâ. Hebr. שְׁמׁוּאֵל Schemuel exauditus à DEO. ex שָׁמַע & הָאָלֶף litera ך̄ εὐφωνίας ἐνεκα expuncta. שָׁמַע est à radice שָׁמַע audivit, exaudivit, obedivit. 1. Sam. 1, 20. Et vocavit Channa nomen ejus Schemuel, quia à Domino יְהוָה petivi eum. ubi hæc verba,

subintelliguntur. & exaudivit me. Hinc ergo pia mater entheam sobolem appellavit Schemuelem, hoc est, à Deo exauditum, ut quoties nomine hoc ejus aures personarent, toties animus ad Deo gratias agendas inflammaretur. Alii perperam vertunt positus à Deo. Nam in Hebræo non est Sin, sed Schin. de quibus etymologiis judicare tantum possunt, qui Hebraicè sciunt. Alii putant ita dictum q. שִׁינָא petitus à Deo. Græcè Σεσίτη-της, α, ὁ, qualem etiam Plato in philosophicis suis dialogis cum Cratylo & aliis introducit philosophantem. שִׁינָא est pabul. N est ex præpositione נ. Nun absens compensatur per punctum longum &c.

† ΣΑΜΨΩΝ, ὁ, Samson, nomen herois V. T. de quo Jud. 13, 24. Hebr. 11, 32. Hebræum origine שִׁמְשׁוֹן Schimschon, à nomine שֶׁשׁ Sol. Nomina in on solent esse diminutiva in linguâ Hebræâ. Schimschon ergo parvum solem significabit. Derivatur verò שֶׁשׁ sol à radice שָׁשׂ, unde est Chaldaicum, C pabel שָׁשׂ ministravit, Dan. 7, 10. Nomen ergo habet à subministranda luce.

††† ΣΑΝΔΑΛΙΟΝ, α, τὸ, (Chald. נַפְּטָא calceus & לָוִי suspendere) propriè calceamentum muliebre, quod plantas pedum tuebatur ab injuria, superne ansulis quibusdam aut funiculis alligatum. sandalium, idem quod ὑπόδημα Marc. 6, 9. Act. 12, 8. ὑπόδησαι τὰ σανδάλιά σου, subliga calceos tuos.

ΣΑΝΙΣ, ἰδ, ἡ, tabula, asser (Etym. q. τανίς, ἰδ, à τένω extendo) Dat. pl. σανίσι, Act. 27, 44. ἐπὶ σανίσι, in asseribus, tabulatis.

Σανίδιον, α, τὸ, tabella.
Σανίδωμα, ατος, τὸ, tabula, 3. Macc. 4. à perf. pass. verbi

Σανιδῶ, ῶ, rego tabulis; tabulo, contabulo; part. p. p. σεσανιδωμέν, tabulis stratus, tabulatus.

Σανιδωτός, ἡ, ὁ, tabulatus. In neutro σανιδωτὸν sc. δῶμα, tabulatum. Exod. 27, 8.

ΣΑ'ΟΣ vide infra σό.
† ΣΑΟΤΑ, ὁ, Nomen primi regis Israël-

Israëlitarum ἰσραηλιτῶν. 1. Sam. 9, 2. Hebr. **לֶחֶם** hoc est, petitus, quod est pabul
à radice **לָחַץ** petivit, postulavit.
Sic quoque Paulus Apostolus ante conver-
sionem dictus fuit, qui ipse etiam erat ex
tribu Benjamin. Act. 9, 4. Σαῦλ Σαῦλ,
τί με διώκεις; Saul, Saul, quid me per-
sequeris? Me, hoc est, Christianos, per me-
ton. subiecti. Regulariter etiam sic fle-
ctitur ὁ Σαῦλος, Act. 8, 1. τῷ Σαύλῃ, Act.
11, 30. τῷ Σαύλῳ, Act. 9, 24. τὸν Σαῦλον,
Act. 13, 2.

† ΣΑΠΦΕΙΡΑ, ας, ἡ, Sapphira, B
nomen mulieris, Ananiae uxoris, de qua
Act. 5, 1. Dicitur verò Sapphira à gemmā
sapphiro. σάπφειρος, α, ὁ, est lapis pre-
tiosus, coloris cærulei, aureis punctis collu-
cens, de quo vide Plin. 37. c. 9. oritur ab
Hebræa voce ספיר in makor piel ספיר
sapper enumerare, recensere, exponere:
unde est ספיר Sapphirus. Ex. 28, 18.
Dicitur verò ita Sapphirus ab effectu. Sic
Margareta est à Margaro, hoc est, unione
seu gemmā.

ΣΑΠΦΕΙΡΟΣ, α, ὁ, sapphirus, no- C
men gemmæ, Apoc. 21, 19. ab Hebr. ספיר
sappir. Ex. 28, 18. à Rad. ספר numeravit,
enarravit.

ΣΑΡΓΑΝΗ. Vide σάτρω.

† ΣΑΡΔΕΙΣ, ας, Sardes. nomen
urbis, plur. num. tantum. Syr. סרס tre-
pidavit, expulit. At Rabbinicè סרס Sa-
rad idem valet quod Hebræorum סרס cly-
peus. Chald. סרס notat cribrum. Apoc.
1, 11. εἰς Σάρδεϊς, Sardes versus. Apoc. 3,
14. ἐν Σάρδεϊσι, Sardibus.

ΣΑΡΔΩΝ ἢ Σαρδων, ὄν, ἡ, Sardinia, D
nomen insulæ in mari Ligustico.

Σάρδιν, α, ὁ, subaudi λίθ. Apoc. 4,
3. item

Σάρδι, α, ὁ, Sardius, Apoc. 12, 20. gem-
mæ species.

† ΣΑΡΕΠΤΑ, τὰ, nomen urbis pl.
εἰς σάρεπτα Sareptam. Luc. 4, 26. סרפתא
1. Reg. 17, 9. Tzorpátha, hoc est, versus
Tzorpam. Est ergò סרפתא Tzorpa no-
men urbis Hebrææ, quam Græci pro more
mutatis literis corruptè appellarunt τὰ Σά-

ρεπτα, 70. verò (ut vocant) pro τ scri-
bunt Σ ἢ pro π φ, σαρπεφθὰ, 1. Reg. 17, 9-
10. Abdiæ v. 20. ἕως σαρπεφθῶν, usque ad
Sareptam. Derivatur à radice סרפ con-
flavit, purgavit, defæcavit. item per me-
taph. examinavit. Hinc סרפ Tzoréph,
aurifaber. Significat ergò Sarepta offici-
nam aurifabri, ubi metalla conflare ἢ ex-
plorari solent.

ΣΑΡΞ, κὸς, ἡ, caro, 1. Cor. 15, 39. ἡ
πᾶσα σὰρξ ἡ αὐτὴ σὰρξ, non omnis caro
est eadem caro. corpus humanum, 1. Pet.
4, 6. in Symbolo credimus ἀνάστασιν σαρ-
κὸς, resurrectionem carnis. Eph. 6, 5. τοῖς
κυρίοις κατὰ σάρκα, dominis secundum
carnem. Humana natura, 1. Pet. 3, 18.
Rom. 9, 5. 1. Tim. 3, 16. Θεὸς ἐφανερώθη
ἐν σαρκί, Deus conspicuus factus est in car-
ne. Homo, [præcipue verò status homi-
nis corruptus, quod in sequentibus recte
animadvertit Auctor noster. Desumpta au-
tem est isthæc locutio e lingua hebraica,
ubi שרר illud est, quod in homine quo-
vis caducum est ac fragile. Genes. 6, 3. Ps.
56, 5. ἢ 78, 58. ἢ c. Judæis verò istorum
temporum, quibus vixit Servator, ἢ ho-
dientum, frequentatissima est isthæc locutio
miseriam humanam denotans כשר ורם,
caro & sanguis.] Eph. 6, 12. πρὸς αἵμα
καὶ σάρκα, adversus carnem ἢ sanguinem,
hoc est, homines. Matth. 24, 22. ἢ αὖ
ἐσώθη πᾶσα σὰρξ, non conservaretur ullus
homo, Rom. 3, 20. ἢ δικαιοσύνησεται πᾶσα
σὰρξ, non justificaretur ulla caro, hoc est,
ullus homo. proximus, Es. 58, 7. διάθρυ-
πτε πεινῶντι τὸν ἄρτον σου, καὶ πτωχὸς
ἀσέγης εἰσάγαγε εἰς τὸν οἶκόν σου, εἰάν τις
γυμνὸν περιβάλῃ, καὶ ἀπὸ τῶν οἰκείων τῶ
σπέρματός σου ἢ ὑπερόψῃ. frange esu-
rienti panem tuum, ἢ pauperes extorres
introducas in domum tuam, quum videris
nudum, vesti eum, ἢ (juxta Hebræa) à
carne tua ne absconde te. à carne tua, hoc
est, à proximo. consanguinei, Rom. 11,
14. Homo corruptus, Job. 3, 6. corrupta
natura, Rom. 8, 1. 3. corrupta hominis ra-
tio, 2. Cor. 1, 17. naturalis humani inge-
nii vis & acies, Matth. 16, 17. externæ
hominis dotes 2. Cor. 10, 2. ut est externi
corporis spectabile decus, eloquentia ἢ c.
vide

vide Joh. Pise. Anima corrupta, Rom. 7, 18. infirmitas humana, seu vita hæc mortalis, Heb. 5, 7. ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, in diebus carnis sue, hoc est, in diebus hujus vite mortalis. Sic accipitur etiam Gal. 2, 20. carnalis & illicitus concubitus, Jude 6. 23.

Σαρκικός, ἡ, ὄν, carnalis, Rom. 7, 14. ἐγὼ δὲ σαρκικός εἰμι, ego verò carnalis sum, hoc est, labe peccati originalis infectus, quæ labe caro dicitur, quia carnali generatione in nos propagatur. νεόφυτος in fide Christiana, & proinde adhuc rudis. 1. Cor. 3, 1.

Σάρκινος, ἡ, ὄν, carneus, 2. Cor. 3, 3. ἐν πλαξὶ σαρκίνοις, in tabulis carneis, ubi opponuntur πλαίνες λίθιναι & πλαίνες σάρκιναι, tabulae saxeæ & carneæ.

Ἐκσαρκίζομαι, carnibus separor. Ezech. 24, 4. σκέλος καὶ ὤμον ἐκσεσαρκισμένα ἀπὸ τῶν ὀστέων, os & humerum separata ab ossibus.

Μεγαλόσαρκος, ὁ, ἡ, magnis pudendis præditus. Ezech. 16, 25. Nam vocabulum שָׂרָפֶּה caro in textu hebraico aliquando per εὐφημισμὸν notat pudenda. Vide Lederlinum, dissert. de Græcorum & Hebræorum εὐφημίας S. 43.

Σαρκοτροφέω, ὦ, cutem curo, qua phrasi Horatius utitur, ubi ait:

In cute curanda plus æquo operata juvenus.

† ΣΑΡΟΥΧ, ὁ, Saruch. Nomen viri ἀκλιτον. In vulgata versione Sarug, idque juxta Hebraicam veritatem שָׂרוּךְ Gen. 11, 20. hoc est, palmes, furculus, à radice שָׂרָה, unde est pyhal שָׂרָה implicari, perplexum esse. Luc. 3, 35.

† ΣΑΡΡΑ, ἡ, uxor Abrahami. Sicut ingeminatio literæ ρ in linguâ Græcâ est εὐφωνία, ita in Hebræa κακόφωνος. Hebraice שָׂרָה Sara, Gen. 17, 15. valet idem quod domina, princeps in feminino genere. à masculino שָׂרָ princeps, dux, Ex. 2, 14. Quis constituit te שָׂרָרָה) virum principem & judicem super nos? שָׂרָרָה primitus dicta fuit. quæ vox est ejusdem radicis cum שָׂרָה: sed Deus Jod mutabit in he, quâ permutatione

A tanquam externo signo ei jam vetula, effacta, viribusque exhausta, imò natura sterili & ad parandum ineptissima promittebat semen, & numerosissimam posteritatem. Est enim illud שָׂרָרָה ex nomine שָׂרָרָה quod multitudinem significat. Radix est שָׂרָ princeps fuit, principem egit, principatu functus est. Prov. 8, 16. Per me (ait aterna sapientia ὁ Λόγος) principes (שָׂרָרָה) gerent principatum. Gen. τῆς Σάρρας. Rom. 4, 10. Gen. 20, 2. & c. 24, 67. Dat. τῇ Σάρρα Rom. 9, 9. Accus. τὴν Σάρραν. Gen. 23, 19.

† ΣΑΡΩΝ, ὁ, Saron, Act. 9, 35. regio campestris, pascuosissima, vinorumque optimorum feracissima, inter Caesaream Palestinæ & Taborem montem, lacumque Genesareth longo tractu ultra Joppen diffusa. 1. Chr. 5, 16. & c. 27, 29. שָׂרֹן Scharon, à radice שָׂרָ solvere, emittere, sicut קָלוֹן Ignominia, à radice קָלָה vilescere, שָׂרֹן videtur idem significare quod שָׂרִיֹן lorica, thorax, vel derivatur à radice שָׂרָ contempleri, quòd locus ille fuerit instar paradisi, ubi omnis generis fruges, agros, viridaria, pomaria, vineta & pecudes contemplari licuerit. יַיִן הַשָּׂרֹן vinum Scharoniticum, quod tam generosum fuisse Rabbini scribunt, ut duabus partibus aquæ fuerit diluendum. Schabbath. fol. 77. Nidda fol. 19. Hinc Canticorum 2, 1. Ego sum lilium Scharon שָׂרֹן, hoc est præstantissimum. שָׂרֹנִי Saronites seu incola illius regionis.

D † ΣΑΤΑΝ, ὁ, Satan, princeps malorum angelorum. Nomen est ἀκλιτον, origine Hebr. שָׂטָן adversarius, ἀντιδικός, à radice שָׂטָן adversari, odio habere. Psal. 71, 13. שָׂטָנִי נִפְשִׁי adversantes animæ meæ. 2. Cor. 12, 7. ἄγγελος Σατᾶν, angelus Satanæ. Græcè tamen usitatus juxta Syriacam vocem שָׂטָנָא ita flectimur ὁ Σατανᾶς, Satanas. Luc. 13, 16. ἢν ἰδοῦσεν ὁ Σατανᾶς, quam vinxerat Satanas, hoc est, cujus corpus per annos octo-decim à Satanâ fuerat incurbatum. Genitibo

nitivo τῷ Σατανᾷ, Act. 26, 18. 2. Theff. 2, A
9. ἐκ τῆς ἐξουσίας τῷ Σατανᾷ ἐπὶ τὸν Θεόν,
ex potestate Satanæ ad Deum homines
convertas. Dativo τῷ Σατανᾷ, 1. Cor. 5,
5. παραδῶναι τῷ Σατανᾷ, tradere Satanæ,
hoc est, excommunicare, communione ἔ-
cætu fidelium excludere. Accusativo τὸν
Σατανᾶν. Rom. 16, 20. συντρίψαι τὸν Σατα-
νᾶν, conteret Satanam. Vocativo Matth.
4, 10. ὑπάγε Σατανᾶ, Apage te Satana,
pact dich. troll dich hinweg Satan. In
genere notat eum, qui Dei voluntati ad-
versatur, belex malitia, ut Judas, Job. 13,
27. vel incogitantia quadam, ut Petrus, B
Matth. 16, 23.

†† ΣΑΤΟΝ, α, τὸ, satum. origino
Hebraum מִנּוֹ seah, mensura arido-
rum, trigesima pars cori sive homeris, ter-
tia ephæ, ἔ continuit sex cabos. in statu
constructo מִנּוֹ seath. unde est Syr.
ܣܬܐ Sata. Hesychius vertit σιτι-
κὸν μέτρον, h. e. frumenti mensura. Vid.
Matth. 13, 33. Luc. 13, 21.

†† ΣΑΤΡΑΠΗΣ, α, ὁ, Satrapa,
provincia præses; vox Persica.

Σατραπεία, ας, ἡ, Satrapia, principa-
tus, regio vel provincia, cui satrapa impo-
situs. 2. Macc. 9, 25.

ΣΑΤΤΩ (Hebr. שָׂחַט schath,
mollius sath ponere. Germ. satlen, est
ephippium equo imponere.) Fut. ξω. Præ-
τέσσαχα, onero, onus impono, idem quod
φορτίζω. Ab aor. 2. ἔσαγον descendit

Σαγή, ἡς, ἡ, operimentum equi, pha-
leræ. 2. Macc. 3, 25.

Σάγμα, ατος, τὸ, onus jumentis sarcini-
arii. Genes. 31, 34. inde sagmarius equus,
qui clitellas habet impositas.

Σαγήνη, ης, ἡ, sagena, Matth. 13, 47. ἔ
per pleonasmum τῷ ρ

Ἀποσάττω, desterno. Genes. 24, 32.
καὶ ἀπέσαξε καμήλας, ἔ destravit ca-
melos.

Ἐπισάσσω, vel ἄττω, inferno. Genes.
22, 3.

Ἐπίσαγμα, ατος, τὸ, stragulum. Lev.
15, 9.

Σαργάνη, ης, ἡ, sporta ῥορβ, vel crates,
ein Hurd, 2. Cor. 11, 33.

† ΣΑΤΛΟΣ, vide supra παῦλος.

ΣΑΤΡΑ, ας, ἡ, lacerta. Levit. 11, 30.

ΣΑΦΗΣ, εος, ὁ, ἡ, manifestus, cer-
tus. 2. Macc. 12, 40.

Σαφῶς, adv. manifeste. Deuter. 13, 14.

Διασαφένω, ὦ, significo, indico, Matth.
18, 31. διεσαφέναν (3. plur. aor. 1. aet.
indic.) τῷ κυρίῳ, indicarunt domino, idem
quod διηγήσαντο.

Διασάφησις, σεως, ἡ, manifestatio. Gen.
40, 8.

ΣΒΕΝΝΥΜΙ, extinguo, 1. Theff.
5, 19. τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε, Spiritum
ne extinguite. Fut. σβέσω. Matth. 12, 20.
λίνον τυφόμενον ἔ σβέσει, linum fumigans
non extinguet. aor. 1. aet. ἔσβεσα, extin-
xi, Heb. 11, 34. ἔσβεσαν δύναμιν πυρός,
extinxerunt vim ignis. σβέσαι, extingueret,
est aor. 1. aet. inf. Eph. 6, 16. præs. pass.
σβέννυμαι, extinguior, Marc. 9, 44. τὸ
πῦρ ἔ σβέννυται, ignis (gehenna) non ex-
tinguitur. Matth. 25, 8. αἱ λαμπάδες σβέν-
νυνται, lampades extinguuntur. aor. 1. pass.
ἔσβέσθην, extinctus fui. Es. 43, 17. fut. 1.
pass. σβεσθήσομαι, extinguar. 1. Sam. 3, 3.
pro σβέννυμι dicitur etiam σβεχνύω.

Σβεστικός, ὁ, ὁ, q. d. extinctivus, i. e.
extinguendi vim habens, Sap. 19, 19.

Ἀσβεστος, ὁ, ἡ, inextinctus, vel potius
inextinguibilis, Matth. 3, 12. πυρὶ ἄσβε-
στο, igni inextinguibili. Marc. 9, 43. εἰς τὸ
πῦρ τὸ ἄσβεστον, in ignem, qui extingui
nequit. Hom. ἱλιάδ. π. φλόξ ἄσβεστη, pro
ἄσβεστος, flamma inextincta. ἄσβεστος κο-
νία, calx non extincta.

Ἀποσβέννυμι ἔ ὦ, extinguo. fut.
ἀποσβέσω. Sir. 3, 29.

ΣΕΑΤΤΟΤ̃ vide αὐτός.

ΣΕΒΩ, veneror, adoro, colo. σέβομαι,
D idem, legitur tantum in presenti. (σέβω
q. d. σιὸν βοῶ, Deum in voce. Aoles pro
θεὸς dicunt σιός) Matth. 15, 9. μάτην σέ-
βοντάς με, frustra colunt me. Act. 19, 27.
ἣν ὅλη ἡ Ἀσία σέβεται, quam colit univer-
sa Asia. Fut. σέψομαι. Act. 18, 13. σέβεσθαι
τὸν θεόν, Deum colere. σεβόμενος, α, ὁ, re-
ligiosus, qui alio nomine vocatur προσή-
λυτος. Vide supra in προσέρχομαι Act.
13, 43. ἔ c. 17, 17. σεβομένη, ης, ἡ, reli-
giosa, Act. 13, 50.

Σεπτός, ἡ, ὁ, venerabilis, e.

Σέβας τὸ (ἄκλιτον) veneratio. ὁδους. ζ.
σέβας

σέβας μ' ἔχει ἀσπορόντα, *religio me intuentem incessit.*

Σεβάζομαι, idem quod σέβομαι. aor. 1. pass. ἐσεβάδην, colui, Rom. 1, 25. ἐσεβάδισαν, & coluerunt. Construitur cum Accus. ἱλιαδ. ζ. σεβάσατο γὰρ τόγε θυμῷ, *religioni id habuit. σεβάσατο pro ἐσεβάσατο, ab aor. 1. med. ἐσεβασάμην, colui.*

Σέβασμα, τος, τὸ, numen, 2. Thess. 2, 4. τὰ σεβάσματα, sacra, Act. 17, 23.

† Σεβαστός, ὁ, venerandus, tribuitur Cesari Romano, Actor. 25, 21. quem Latini vocant Augustum. Augustus dicitur ab augendo. σεβαστός παρὰ τὸ σεβάζεσθαι à venerando, colendo, q. d. veneratione dignus. Luc. 2, 1. σεβαστή, ἡς, ἡ, Augusta, Caesaris uxor, ἔσπετρα σεβαστή, cohors augusta, Act. 27, 1.

Ευσεβής, ἑος, ὁ καὶ ἡ, pius, a, Act. 10, 2. ευσεβής καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν, pius & timens Deum. ibid. 6. 7. στρατιώτην ευσεβῆ, militem pium. 2. Pet. 2, 9. οἶδε Κύριος ευσεβῆς, novit Dominus pius.

Ευσεβῶς, πῖε, Adv. 2. Tim. 3, 12. οἱ θέλοντες ευσεβῶς ζῆν, qui volunt πῖε vivere.

Ευσέβεια, ας, ἡ, pietas, 1. Tim. 3, 16. μέγα τῆς εὐσεβείας μυστήριον, magnum est pietatis (hoc est, religionis Christianæ) mysterium. 1. Tim. 4, 7. γύμναζε σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν, exerce te ipsum in pietate. plur. αἱ εὐσέβειαι, pietatis officia, 2. Pet. 3, 11.

Ευσεβέω, ὦ, colo. Act. 17, 23. ὃν ἔν ἀγνοῶντες εὐσεβᾶτε, quem igitur ignorantes colitis. in pietate informo, instituo, exerceo, 1. Tim. 5, 4. τὸν ἰδίον οἶκον εὐσεβᾶν, propriam domum, hoc est, domesticos in pietate informare.

Ἀσεβής, ἑος, ὁ, ἡ, impius. Rom. 4, 5. δικαιῶντα τὸν ἀσεβῆ, qui justificat impium. 1. Pet. 4, 18. ἀσεβής πᾶς φανήται; impius ubi comparebit? 1. Tim. 1, 9. ἀσεβέσι, impiis.

Ἀσέβεια, ας, ἡ, impietas. Jude 6. 15. ἔργα ἀσεβείας, opera impietatis, hoc est, impia. ibid. 6. 18. κατὰ ταῖς ἐπιθυμίας τῶν ἀσεβειῶν, secundum cupiditates impietatum, hoc est, admodum impias. proverbium. 1. Sam. 24, 14. ἀσεβής ποιεῖ ἔργα

ἄδικα, Hebraic. נִשְׁחָדָה, נִשְׁחָדָה ab improbis egreditur impietas.

Ἀσεβέω, ὦ, impiè ago. aor. 1. ἠσέβησα, impiè & nefariè egi. Jude 6. 15.

Ἀσέβημα, ατος, τὸ, impietas. Thren. 1, 15.

Δυσεβής, ἑος, ὁ, ἡ, impius,

Δυσέβεια, ας, ἡ, impietas.

Δυσεβέω, ὦ, ago impiè. 2. Macc. 6, 13.

Δυσέβημα, ατος, τὸ, impium & nefarium facinus.

Θεοσεβής, ἑος, ὁ, ἡ, Dei cultor, vel cultrix. Job. 9, 31.

Θεοσέβεια, ας, ἡ, cultus Dei. 1. Tim. 2, 10.

ΣΕΙΡΑ, ᾶς, ἡ, catena, 2. Pet. 2, 4.

Σειρώ, ὦ, catenis constringo. Symmachus Jerem. 48, 12. καὶ σειρώσασιν αὐτὸν, & catenis constringent eum.

Σειρωτός, ἡ, ὄν, catenatus. Symmachus & Theodotion Exod. 28, 32.

Σειρήν, ἥνος, ἡ, monstri marini genus. & αἱ σειρήνες dictæ videntur ἀπὸ τῆς σειρᾶς, quod suavitæte cantus tanquam catena homines in naufragium abducant, quo nomine poëtæ voluptates & libidines notare voluerunt.

ΣΕΙΩ, moveo, Heb. 12, 26. σάομαι, moveor, Apoc. 6, 13. Fut. act. σείσω. Perf. σέσεικα. Præter. pass. σείσειμαι, commotus fui.

Σεισμός, ὁ, δ, terræ motus, Matth. 8, 24. σεισμοὶ plural. eodem sensu, Marc. 13, 8.

Σᾶσμαι, ατος, τὸ, idem, Sir. 27, 4.

Σείσις, εως, ἡ, concussio, quassatio. aor. 1. pass. ἐσείδην, Matth. 21, 10. ἐσείδη πᾶσα ἡ πόλις, commota fuit tota civitas. D Matth. 28, 4. ἀπὸ τῆς φόβης ἐσείδησαν (3. plur. aor. 1. pass.) præ metu fuerunt perculsi. Fut. 1. pass. σειδήσομαι, η, εται. Job. 2, 2. cælum commovebitur.

Ἀνασείω, concito cum Accus. Luc. 23, 5. ἀνασείει τὸν λαόν, concitat populum. Marc. 15, 11. ἀνέσεισαν τὸν ὄχλον, concitarunt turbam.

Διασείω, concutio, vim manifestam infero, Luc. 3, 14. μηδένα διασείσητε (2. pl. aor. 1. act. subj.) neminem concusseritis.

Respondet Hebræo נִשְׁחָדָה. 1. Sam. 12, 3. וְנִשְׁחָדָה

וְנִשְׁחָדָה

וְיָצַף *quem concussi? wem hab ich Gewalt gethan?*

Ἐνσείω, incutio, infligo. aor. i. ἐνέσεισα 2. Macc. 3, 25.

Ἐπισείω, impello. Judic. 1, 14.

Κατασείω, ich wincke, Act. 13, 17. κατασείσας (part. aor. i. act.) δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν, manu postulatō ab iis silentiō. Sic Act. 21, 40. κατέσεισε τῇ χειρὶ τῷ λαῷ, manu silentium postulabit à populo. Semel cum Accus. Act. 19, 33. Pro σείω dicitur etiam σαίνω, quatio, concutio, propriè dicitur de canibus caudam agitantibus, eaque abblandientibus. Fut. i. act. σανῶ. aor. i. act. ἔσηνα, σαίνομαι, commoveor, perturbor, 1. Thess. 3, 3. τῷ μηδέν σαίνεισθαι ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις, ut nemo perturbetur propter hasce afflictiones.

Συσεείω, simul quatio, concutio, Sir. 26, 19. συσεείοντο τρόμφ, concutiuntur tremore.

Συσεισμός, ὁ, concussio, Sir. 22, 16.

† ΣΕΚΟΤΝΔΟΣ, ὁ, Secundus, nomen viri Latinum. Act. 20, 4. Dicitur verò secundus q. *secutus à primo, à secundo, vel à sequendo, quod primum sequatur.* Ponitur pro prospero & felici: ut navigatio secunda, quæ conatui & voto obsequitur. ubi habemus ventum à dorso & nos sequentem. Res secundæ, quæ pro desiderio nostro sequuntur. Virgil. Aeneid. 10.

Nescia mens hominum fati, fortisque futuræ,

Et servare modum rebus sublata secundis.

Hinc secundare, obsecundare eadem ratione & notatione descendunt.

ΣΕΛΑΣ, αἶ, τὸ, (à nomine ἑλῆ, ὅς, ἡ, splendor, spiritus asper sepe mutari solet in σῖγμα. Vide supra) fulgor, lumen.

Σελαίω, splendo.

Σελήνη, ἡ, (q. d. σέλας νέον splendor novus. Subinde enim novus accipit phases.) Luna, Matth. 24, 29. καὶ ἡ σελήνη & δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, nec Luna edet splendorem suum.

Σεληνιάζομαι, Lunaticus sum, Matth. 17, 15. σεληνιάζομεν, ὁ, Lunaticus, Matth. 4, 24. Lunatici dicuntur, qui furore aut morbo comitiali laborant, non illo

A quidem perpetuo, sed intervallis quibusdam recurrente. Videtur ita morbus ille dictus, quod instar Lune statis intervallis recrudescat, vel quod iis, qui in ipso nati sunt interlunio, familiaris esse consueverit.

† ΣΕΛΕΥΚΕΙΑ, ας, ἡ, Seleucia. civitas in promontorio Syriae prope Antiochiam sita. Nomen accepit à conditore, Seleuco Nicánore. Joseph. lib. 18. antiq. Judaic. Egesipp. lib. 4. cap. 1. quam Paulus peragravit Act. 13, 4. Alii conquassatum interpretantur, quasi σαλευτὸν à σαλεύω agito, quasso, quod est à nomine σάλας, ὁ, salum, mare. Hinc

Σελευκίς, ἰδῶ, ἡ, poculi genus à Seleuco inventum.

ΣΕΛΙΣ, ἰδος, ἡ, pagina. Jer. 36, 23.

† ΣΕΜΕΙ, ὁ, Semei. Luc. 3, 26. Nomen viri ἀκλιτον. 1. Chr. 2, 27. cognatum est Syr. שִׁמְעַי cognominavit. Hebr. שִׁמְעַי Schammai à radice שִׁמְעַי desolari, & quum ad animum transfertur, obstupescere Es. 52, 14. q. d. consternatus, attonitus. נִשְׁמַעַי res stupenda, Jer. 5, 30. stupor, Jer. 8, 21. desolatio, vastitas, Ps. 73, 19. Est ergo שִׁמְעַי propriè desolari, vastari, per meton. efficit. verò consternari, obstupescere. Desolatio enim nos in stuporem traducit.

ΣΕΜΙΔΑΛΙΣ, εως, ἡ, simila, similago, farina ex tritico, Apoc. 18, 13. Erat hac inter oblationes & libamina V. T. Sir. 28, 12. δὲς θυμῶν καὶ μνημόσυνον σεμιδάλεως, da bonum odorem & memoriam similaginis. Lex est Lev. 9, 4. jubens offerri σεμιδάλην ἀναπεφυραμένην ἐν ἑλαιῷ similaginem maceratam oleo.

ΣΕΜΝΟΣ, ἡ, ὄν, venerabilis, honestus, gravis, Tit. 2, 2. σεμνὸς, σώφρωνας, venerandos, temperantes. Phil. 4, 8. ὅσα σεμνὰ, ὅσα δίκαια, quaecunque veneranda, quaecunque justa sunt.

Σεμνότης, ἡ, gravitas, honestas, 1. Tim. 2, 2. ἐν πάσῃ σεμνότητι in omni honestate, ibid. c. 3, 4. μετὰ πάσης σεμνότητος, cum omni honestate. Arist. σεμνότης ἐστὶν αὐθαδείας ἀνὰ μέσον τε καὶ ἀρεσκείας, honestas in medio est superbiae & scurrilitatis.

Σεμνύνομαι, glorior. Aristot. 4. Eth. 3.

5. 7. ἐν τοῖς ταπεινοῖς σεμνύνεσθαι φορτικόν, inter humiles gloriari molestum est.

Ἀντισεμνύνομαι, gravitatem gravitati oppono.

† ΣΕΡΓΙΟΣ, 8, ὁ, Sergius. Act. 13, 7. nomen proconsulis seu propretoris Paphi, urbe Cypri, cognomento Pauli, quem Paulus & Barnabas ad religionem Christianam converterunt. Act. 13, 12. Etymon huius vocis affine est Hebraeae radici שרר Sarag, perplexum esse, implicari, intricari. Unde est שריר Sarig, quod tamen tantum in plurali numero legitur, palmes, furculus, ramus perplexus. Joel. 1, 7. שרגו filius Regu, de quo Gen. 11, 20.

† ΣΗΘ, Sethus. Luc. 3, 38. Hebraice שח Scheth, Gen. 4, 25. filius Adami, cuius nominis rationem ipsa Eva explicavit, ubi ait Gen. 4, 25. Nam (שח) reposuit mihi Deus semen alterum pro Hebelo. Significat verò שח fundamentum, ubi ponitur aedificium in plur. שחות fundamenta. Es. 19, 10. item, per metaph. sic dicuntur nates, quod homo sessurus se in eam ponat partem, Es. 20, 4. vel שח dicitur pro שח decus, ornamentum. Solent enim Chirek & Tzere persaepe inter se commutari, à radice שח ponere.

† ΣΗΜ, ὁ, Sem filius Noachi, Gen. 1, 32. Hebraice שמ Schemus, h. e. nomen, q. d. futurus hic est vir nominis שמח שמח prout Hebraei loquuntur, hoc est, vir longè celeberrimus & nobilissimus. Nomen hoc est ἄκλιτον Luc. 3, 36.

ΣΗΜΑ, τος, τὸ, signum, nota, bustum.

Ἀσημος, 8, ὁ, ἡ, obscurus, ignobilis. Act. 21, 39. 8κ ἀσήμου πόλεως πολίτης, urbis haud obscurae civis.

Σύσημον, 8, τὸ, commune signum, Marc. 14, 44.

Παράσημον, 8, τὸ, insigne.

Παράσημος, 8, ὁ, ἡ, insigni notatus, Act. 28, 11. ἐν πλοίῳ παρασήμῳ Διοσκύροις, in nave, cui erat insigne Castor & Pollux. Διοσκυροί, quasi κῆροι διὸς, ado-

lescentes seu filii Iovis, quo nomine Castor & Pollux à Gracis fuere dicti. κῆροι pro κήροι. Vide supra κήρος.

Ἐπίσημος, ὁ, ἡ, insignis, Rom. 16, 7. οἵτινες εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς Ἀποστόλοις, qui excellunt inter Apostolos. Matth. 27, 16. δέσμμιος ἐπίσημος, insignis captivus.

Ἐυσημος, ὁ, ἡ, bene significans, 1. Cor. 14, 9. λόγος εὐσημος, sermo perspicuus.

Σημεῖον, 8, τὸ, signum. Apud Arist. signum probabile, quod non semper eodem modo habet. (τεκμήριον, signum indubitatum, necessarium, quod semper idem significat) Apud Medicos, σημεῖον signum rei praesentis, τεκμήριον verò signum rei futurae, prout τεκμαίρομαι quoque idem est quod conjecto, rei futurae signum indico. Sed in N. T. σημεῖον significat signum certum. Sic Xenoph. pæd. 1. fulgura & tonitrua, quae cernebantur & audiebantur exeunte Cyro domo paterna ad bellum, dicuntur τὰ τῷ μεγίστῳ θεῷ σημεῖα, maximi Dei signa. Rom. 4, 11. σημεῖον ἔλαβε περιτομῆς, Genitiv. speciei, hoc est, accepit circumcisionem tanquam signum. 1. Cor. 14, 22. αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖον εἰσιν, linguae sunt signum. εἰς σημεῖον Hebraismus. Vide supra miraculum. Miracula verò vocantur signa, quod aliud representent, quàm quod cernitur, ut quae nihil aliud sint quàm verae doctrinae sigilla. Matth. 12, 38. & c. 24, 24. σημεῖα δώσασιν, miracula edent. Job. 2, 11. τὴν ἀρχὴν τῶν σημείων. Hebraica hypallage, hoc est, miraculum hoc initiale seu primum edidit JESUS. Hebr. 2, 4. συνεπιμαρτυρῶντος τῷ θεῷ σημείοις τε καὶ τέρασι καὶ ποικίλοις δυνάμεσι καὶ πνεύματος ἁγίου μερισμοῖς, testimonium illis praebente Deo & signis, & prodigiis, variisque virtutibus & Spiritus S. distributionibus. portentum, Marc. 8, 11. Apoc. 12, 3.

Σημειόομαι, 8μαι, noto. 2. Thess. 3, 14. τῷτον σημειώδε, hunc notate.

Σημείωσις, εως, ἡ, significatio. Psalm. 60, 4.

Σημαίνω, significo, Joh. 21, 19. Fut. σημαίνω. aor. 1. ἐσήμανα, significavi, Act. 11, 28. in aor. 1. inf. σημαίνει, significare, Act. 25, 27. pro ἐσήμανα dicitur etiam ἐσήμηνα. Præter. perf. ἀέ. σεσήμαγχα. Præter. pass. σεσήμαμμαι, & Atticè σεσήμασμαι.

Σημα-

Σημασία, ας, ἡ, signi datio, classicum, 1. Macc. 7, 45. ἐσάλπισαν ταῖς σάλπιγξι τῶν σημασιῶν, cecinerunt tubis classicum. διπλώματα σεσημασμένα, diplomata ob-signata, apud Plut. Sic dicuntur literæ Principum sigillis obsignata, quas vulgus patentes vocat, aut bullas. σημαίνω ab Hebr. שָׁמַר signare.

Ἐπισημαίνω, signo, designo, noto. aor. 1. inf. med. ἐπισημήναυ. 2. Macc. 2, 6.

Απαρσημαίνω, ὁ, ἡ, innominatus, incelebris, obscurus. mit dem es nicht viel zu bedeuten hat. 2. Macc. 15, 36.

Προσημαίνω, præsignifico, ante significo; prædico, 2. Macc. 4, 23. τὸν τῷ προσημασμένῳ Σίμωνος ἀδελφόν, prædicti Simonis fratrem.

ὑποσημαίνω, indico, significo, 3. Esd. 6. μέχρι τῷ ὑποσημανθῆναι Δαρείῳ περὶ αὐτῶν, donec significatum esset Dario de illis: alii, ἀποσημανθῆναι, à verbo

Ἀποσημαίνω, idem.

ΣΗΜΕΡΟΝ, Adv. hodiè, Matth. 6, 11. Luc. 2, 11. ἐτέχθη ὑμῖν σήμερον σωτήρ, natus est vobis hodiè Servator. ἡ σήμερον subauditur ἡμέρα, hodiernus dies. Matth. 11, 23. ἔμειναν ἂν μέχρι τῆς σήμερον, mansissent utique in hunc usque diem. ἡμέρα additur Rom. 11, 8. ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας, in hodiernum diem. pro σήμερον Atticè τήμερον, quam utramque vocem alii ad thema ἡμέρα revocant. Dicitur enim τήμερον quasi τῇδε ἡμέρα, hoc est, hoc ipso die. elapsa nocte. Matth. 27, 19. σήμερον κατ' ὄναρ elapsa nocte (quæ pars est diei naturalis) in somnio. Syn. integ. Ab æterno. Heb. 1, 5. ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε, ego hodie genui te, item dum tempus datur resipiscendi. Hebr. 3, 13. ἄχρις ἧς τὸ σήμερον καλεῖται, quoad appellatur dies hodiernus, hoc est, opportunitas resipiscendi. Scilicet hæc vita est tempus misericordiæ, sed altera vita erit tempus iustitiæ.

ΣΗΠΩ, putrefacio. Fut. φω. Præt. σέσηφα. aor. 2. ἐσαπον. aor. 2. pass. ἐσάπην, computrui. Interrogatus quidam, cur ita anima ejus fæteret, seu malè oleret, respondit ὅτι ποτὶ ἀπόρρητα ἐν τῷ σῆθεϊ μου κατεσάπησαν, quia multa secreta in pectore meo computruerunt. Præt. med.

Ασέσηπα. putrefio. Jac. 5, 2. ὁ πλεῖστος ὑμῶν σέσηπε, divitiæ vestræ computruerunt.

Σῆψις, evis, ἡ, putredo. Jesa. 14, 11.

Ἀσηπιος, ὁ, ἡ, imputrescibilis. 2. Par. 3, 10.

Σαπρὸς, ὁ, ὄν, putris, e, putridus, a, um, Eph. 4, 29. λόγος σαπρὸς, sermo putris, hoc est, obscænus, spurcus, quo castæ aures offenduntur, qui arguit animum in peccatis suis computrescentem. Matth. 7, 17. σαπρὸν δένδρον, putris arbor, seu marcida, cariosa. Sic multi referunt arbores foris quidem speciosas, intus verò vitiatas, quod ex fructibus demum apparet.

Σαπρία, ας, ἡ, putredo, Job. 2, 9.

Σαπρίζω, corrumpo. Exod. 5, 21.

ΣΗΡ, ὁς, ὁ, vermiculus, qui net sericum. σῆρας, οἱ, Seres, de quibus Servius in Georg. 2. Apud Indos (inquit) ἔσ Seres sunt quidam in arboribus vermes, qui bombyces appellantur, qui in araneorum morem fila tenuissima deducunt, unde est sericum. item σῆρες nominantur etiam ipsi vermiculi, nentes sericum.

Σηρικὸς, ἡ, ὄν, adj. sericus, Apoc. 18, 12.

††† ΣΗΡΙΚΟΝ, ὃ, τὸ, sericum, C Seidengewand, vide suprâ. Apoc. 18, 12. substantivè ponitur.

ΣΗΣ, σῆτος, ὁ, vermiculus vestibibus noxius. Matth. 6, 20. ἔτε σῆς, ἔτε βρωσις ἀφανίσει, (Luc. 12, 33. διαφθείρει) neque tineæ, neque erosio corrumpit. σῆς, τὸς, ὁ, tineæ, ab Hebræo שָׁס sas, tineæ, blatta, Es. 51, 8. βρωθήσεταί ὑπὸ σῆτος, comedetur a tineæ.

ΣΘΕΝΩ, valeo, possum, imperf. ἐθενον, 3. Macc. 3. hinc

Σθένος, εος, τὸ, robur.

Σθενώω, ὦ, roboro. Fut. ὠσω. aor. 1. ἀκ. ἐθένωσα. 1. Pet. 5, 10. θενώσαι, roboret, est (3. pers. aor. 1. act. opt.)

Ἀθενής, εος, ὁ, ἡ, ægrotus, Matth. 25, 39. 44. Marc. 14, 38. infirmus fide, 1. Cor. 9, 22. contemptus, 2. Cor. 10, 10. Comp. ἀθενέστερος, infirmior, 1. Pet. 3, 7. ἀθενέστερῳ σκεύει, infirmiori vase, ἀθενὲς, εος, τὸ, substantivè capitur 1. Cor. 1, 25. τὸ ἀθενὲς τῷ Θεῷ, infirmitas Dei. Sic loquitur Apostolus per concessionem ironicam.

Ἀδένεια, ας, ἡ, infirmitas. 1. Cor. 15, 43. ἀδένεια, αῖς, morbi. Luc. 8, 2. infirmitates.

tes. Heb. 4, 15. μὴ δυνάμενον συμπαθεῖν
σαι τοῖς ἀδυνείαις ἡμῶν, qui non possit
affici sensu infirmitatum nostrarum.

Ἀδυνέω, ὦ, agroto, malè habeo, Jac.
5, 14. ἀδυνεῖ τις ἐν ὑμῖν; agrotat aliquis
inter vos? affligor. 2. Cor. 11, 29. τίς ἀδυνεῖ;
quis affligitur? vires meas non ex-
ero, infirmus sum. 2. Cor. 13, 3. ὁς (Χρι-
στὸς) εἰς ὑμᾶς ἐκ ἀδυνεῖ, qui CHRISTVS
erga vos non est infirmus, 1. Cor. 8, 9. τοῖς
ἀδυνεῖσι pro ἀδυνέεσι, dat. pl. pres. part.
(idem quod τοῖς ἀδυνέεσιν, 1. Cor. 9, 22.)
imperf. act. ἡδυνέον, ἔν, agrotabam, Job.
4, 46. ἡδυνεῖ, agrotabat, infirmor, viribus
destituor. Rom. 8, 3. infirmabatur. Fut.
ἀδυνήσω. Præt. perf. ἡδύνηκα, pro quo in
N. T. legitur a. 1. ἡδύνησα, Phil. 2, 26.
ἡδύνησε agrotavit. sum infirmus, ubi non
de corpore, quæ est propria ejus significa-
tio, sed de animo accipitur. 2. Cor. 11, 21.
ἡδυνήσαμεν, infirmi fuimus. Rom. 4, 19.
μὴ ἀσθενήσας τῇ πίσει, non infirmus fide.
Act. 9, 37. ἀσθενήσασα quæ agrotaverat.
ἀσθενήμα, τος, τὸ, imbecillitas, Rom. 15, 1.

Ἐξασθενέω, ὦ, imbecillem reddo. Ps.
63, 8.

Μεγαλοσθενής, ἑος, ὁ, ἡ, magnis viri-
bus præditus, 3. Macc. 5.

Μεγασθενής, ἑος, ὁ, ἡ, idem. Ex μέ-
γας ἔσθενω, valeo.

ΣΙΑΓΩΝ, ὄνος, ἡ, (ex σείω moveo,
ἔσγω frango) maxilla, Matth. 5, 39. Luc.
6, 29.

Σιαγόνα, ὦν, τὰ, maxilla. Deut. 18, 3.

ΣΙΑΛΟΝ, ἄ, τὸ, saliva. Legitur ἔ-
σσελον, ἄ, τὸ, 1. Sam. 21, 13. ἔσσελος, ἄ,
ὁ, Jesa. 40, 15.

Περισιαλόω, ὦ, circumcirca variego.
Exod. 39, 5. λίθοι περισιαλόμενοι χρυσίῳ,
lapides auro inclusi.

Προσσιαλίζω, ἵπουο. Levit. 15, 8.

ΣΙΓΑΩ, ὦ, fileo, taceo, 1. Cor. 14, 30.
ὁ πρῶτος σιγάτω, primus taceat. σίγας ἔ-
contra ἔσσε σίγα, tace, σιγαέτω, ἄτω, taceto
vel taceat. ibid. 5. 34. αἱ γυναῖκες ὑμῶν
σιγάτωσαν (3. plur. pres. act. imper.) mu-
lieres vestrae taceant. Act. 12, 17. σιγᾶν, ta-
cere. Fut. σιγήσω. Præt. act. σεσίγηκα. aor.
1. act. ἐσίγησα tacui. Act. 15, 12. ἐσίγησε
δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, tacuit autem tota illa
multitudo. Luc. 20, 26. ἐσίγησαν (3. plur.
aor. 1. act.) siluerunt. a. 1. inf. σιγήσαι ta-

cuisse, Act. 15, 13. Præt perf. pass. σεσίγη-
μαι, absconditus fui, silentiò sepultus
seu suppressus fui, Rom. 16, 25. μυσηγῆς
σεσιγημένε, mysterii taciti, h. e. nemini
mortalium, imò ne ipsis quidem angelis
patefacti, ut colligitur ex 1. Pet. 1, 12.

Σιγή, ἡ, ἡ, silentium, Act. 21, 40. πολ-
λῆς δὲ σιγῆς γενομένης, magno silentio
præstito.

Σιγηρὸς, ἄ, ὁ, taciturnus, Sir. 26, 16.
γυνὴ σιγηρὰ καὶ ἔννε, mulier taciturna
ἔ quæ est bonæ mentis.

Κατασιγάω, ὦ, conticesco. Ezech. 27, 32.

ΣΙΔΗΡΟΣ, ἄ, ὁ, ferrum, Apoc. 18,
12. σιδήρεος, ἔ per crasin σιδηρῆς, ferreus
(ad formam τῆς χρύσεος ἄς, ἀργύρεος ἄς)
in sam. gen. σιδηρεά, ἔ per crasin σιδη-
ρᾶ, Apoc. 2, 27. ἐν ῥάβδῳ σιδηρᾷ, virgula
ferreâ. Apoc. 9, 9. ὡς θώρακος σιδηρῆς, ut
loricas ferreas. σιδηρῆς ἔ per crasin σιδη-
ρῆς est accus. cas. pl. g. m.

Ἀσιδηρός, non ferreus, ferrum non ha-
bens. Sap. 17, 16.

† ΣΙΔΩΝ, ὦνος, ἡ, Sidon. Matth. 11,
21. 22. urbs Phœnicie maritima, in finibus
Judææ sita, ἔ sic appellata à filio primo-
genito Chanaan, cujus nomen fuit צידון
Tzidôn, Gen. 10, 15. qui sic dictus fuit à
radice ציד venari. Nun in fine est hec-
manticum, ἔ dicitur צידן, q. d. vir ve-
nationis, hoc est, venator ציד Jer. 16, 16.
ציד Tzâjid, venatio, Gen. 10, 9.

Σιδώνιος, ἄ, ὁ, Sidonius, Sidonis civis
seu incola, Act. 12, 20.

†† ΣΙΚΑΡΙΟΣ, ἄ, ὁ, sicarius, for-
origine Latina, à substantivo sica, ἄ, quasi
seca à secando, vel ut aliis placet à siccân-
do, ad formam Hebrææ vocis כרבי ché-
rebh. Est genus gladii brevioris. Græcè
δόλων, ὦνος, ὁ, ein Dolchen, pugio occul-
tus, quo alterius vita insidiosè ἔ dolosè pe-
titur. Sicarius ergo propriè est, qui sicam
maleficii alicujus gratiâ gerit, Act. 21, 38.

†† ΣΙΚΕΡΑ, τὸ ἀκλινόν, ficera, per
quam intelligitur quilibet potus inebrians
præter vinum, sicut apud nos sunt cerevisiæ
pinguiiores, aliique potus facilius. Est verò
σικερά vocabulum origine Hebr. שכר sche-
châr, (Es. 5, 11.) à radice שכח schachâr,
ebrius

ebrius fuit. quam vocem Græci interpretes A semper reddiderunt σικερα. Lev. 10, 9. Es. 28, 7. in N. Test. est ἀπαξ λεγόμενον, hoc est, semel tantum legitur. Luc. 1, 15.

† ΣΙΚΛΟΣ, σ, ὁ, siclus, Hebræorum numisma argenteum, pondus habens quatuor drachmarum, auctore Josepho, lib. 3. Antiquit. c. 10. Hieronymus Siclum idem dixit esse, quod Staterem. Vide Stater. Habuit Siclus Judæorum in altero latere caliculus thuris, in altero virgam Aaronis. Erat vel sacer, vel profanus; de quo plura, qui de antiquis nummis Hebræor. exposuerunt.

† ΣΙΛΑΣ, α, ὁ, Silas nomen viri, Act. 15, 22. idem quod Sylvanus. vide hac de re fuse Johannem Piscatorem in 1. Thess. 1, 1. vel à verbo fileo, q. d. taciturnus, filens.

† ΣΙΛΟΤΑΝΟΣ, σ, ὁ, Silvanus, 2. Cor. 1, 19. nomen viri Latinum à nomine sylva, quod Latine per y scribimus, quia deducitur à Græco ὕλη, Doricè ὕλα, ubi spiritus asper pro more mutatur in σ & vau interponitur. (Alii silva moti hoc loco scribunt per simplex i) Sic Latini à Græco ὠν dicunt ovum. ab ὄϊς ovis. ab ἰς vis, ab αἰὼν ævum. Spiritus asper Latine mutatur in σ, ut ἔς, sus, ἔλε, ἄλω salio. ἄλς sal, ἡμί semi. ἑπτὰ septem. ἕξ sex, ἔρπω, serpo, ἕζω, ἔδρα sedeo. ὕδωρ sudor, ἥλιος sol. ὑπὲρ super. ὑπὸ sub, ὑπὲρβιος superbius, εὖς tuus pro meus, sicuti dicimus meus. sic tuus pro meus; ex τὸς, & τὸς Doricè pro σὸς tuus, per eandem εὐφωνίαν.

† ΣΙΛΩΑΜ, ὁ, Siloam ἀκλιτον. Job. 9, 7. 11. nomen piscine illius Hierosolymitanæ, multis miraculis, quæ DEVS per eam edidit, claræ, Job. 5, 4. Fuit sita ad radices montis Sion, perennibus aquis ebulliens, cujus sit mentio Es. 8, 6. סִילּוֹחַ Schiloach dicitur Hebraicè, à radice סָלַח misit, emisit, quod Deus hanc scaturiginem ex visceribus terre emisit, tanquam singulare donum. סִילְלִיחַ Schillúach propriè significat munus, quod alii transmittitur. Mich. 1, 14. & hinc etiam dicitur סִילְלִיחַ mensa, in quam mittuntur cibi, qui Latine quoque dicuntur fercula à ferendo.

† ΣΙΜΕΩΝ, ὁ, Simeon ἀκλιτον. se-

cundus filius Jacobi ex Leâ. Gen. 29, 33. Hebr. שִׁמְעוֹן filius audientis, scilicet Dei à radice שָׁמַע audivit, exaudivit, quia (ut loquitur Lea) Dominus audivit me esse exosam, ideo dedit mihi hunc filium. Deinde alius eodem nomine fuit appellatus, qui CHRISTVM suscepit in ulnas, quum inferretur in templum. Luc. 2, 28. Scribitur etiam per υ Συμεών ὁ ἀκλίτως. Apoc. 7, 7. ἐκ φυλῆς Συμεών, ex tribu Simeon.

†† ΣΙΜΙΚΙΝΘΙΟΝ, σ, τὸ, semicinctium, vide Σαδάριον.

B † ΣΙΜΩΝ, ων, ὁ, Simon, nomen duorum Apostolorum, quorum unus ab ipso Christo (ceu vera petra) novo nomine ob insignem fidei sue confessionem dictus fuit κηφᾶς, h. e. πέτρος, non aliter ac nos Christiani à Christo denominamur. Marc. 3, 16. Luc. 6, 14. qui aliàs dicebatur Simon, filius Jonæ; alter appellatus fuit Simon Cananites, h. e. ζηλωτής, sicut Lucas exponit c. 6, 13. vide supra κανανίτης. Simon ab Hebr. שִׁמְעוֹן audivit, q. d. obediens. Fuit & alius sic appellatus, quæ coactus fuit crucem CHRISTI bajulare. Matth. 27, 32. plures, ut Drusus rectè observabit, fuere Simones. Simon Petrus Matth. 10, 2. qui & Simon Barjona. & Simon Cananites Matth. 13, 4. Simon leprosus. Matth. 26, 6. Simon Cyrenæ. Matth. 27, 32. Simon, pater Jude Ischarioth. Joh. 13, 2. Simon coriarius. Act. 9, 43. Simon Niger. Act. 13, 1. &c.

† ΣΙΜΩΝ, ὁ, fuit nomen Magi. Act. 8, 9. Hebr. שִׁמְעוֹן Schimon, quod nomen etiam legitur 1. Chr. 4, 20. Derivatur à radice שָׁמַע impinguari, saginari, pinguem esse. unde est שֶׁמֶן oleum, pinguedo. A pinguedine ergo nomen habuit ille Magus, quem Latine nominare licet Crassum.

† ΣΙΝΑ, ὁ, Sina. Act. 7, 30. 38. nomen montis Arabiæ ἀκλιτον. LXX. interpp. Ex. 19. scribitur סינא. Ex. 16, 1. סִינַי Sinai. sic dictus ab Hebræâ voce סִינַי rubus, à rubi copiâ, qui mons alio nomine etiam dictus fuit חֹרֶבֶב סִינַי chorebb. Ex. 3, 1. hoc est, desolatio, siccitas, vastitas, & per metonym.

metonym. effecti æstus, qui causa est siccitatis, Gen. 31, 40. à radice אַרִיז aruit, in solitudinem redactus fuit. Gal. 4, 25.

††† ΣΙΝΔΩΝ, ὄν@, ἡ, (*ab Hebr.*
 פִּדְיוֹן *sadin*) sindon, amictus ex lino Æ-
 gyptiaco, *linteum tenue & pretiosum, פִּדְיוֹן*
lich Leinwand. Martialis vocat Tyriam
sindonem à Tyro, quod in ea urbe vendere-
tur. Marc. 14, 51. περιβεβλημένος σινδόνα,
amictus sindone. Hellenismus. Matth. 27,
59. ἐνετύλιξεν, Marc. 15, 46, ἐνέκλυσεν αὐ-
τὸ τῇ σινδόνι, involvit illud sindone.

ΣΙΝΗΠΙ, , τὸ, sināpi, ita dictum B
παρὰ τὸ σίνεσθαι τὰς ὀφθαλμοὺς, quæ lædit
oculos. in N. T. pro σίνηπι legimus σινάπι
Doricè, in Genitivo σινάπιως, Atticè. Matth.
17, 20. εἰ ἔχετε πίστιν ὡς κόκκον σινά-
πιως, si habeatis fidem, quantulum est gra-
num sinapis.

ΣΙΝΙΑΪΩ, (*ἀσείω μοθεο.*) Fut. σω.
Præter. σενινίακα. aor. i. ἐσινίασα, ventilo,
vanno vel cibro purgo, *Luc.* 22, 31. τῇ σι-
νιάσῃ (*aor. i. aet. inf.*) ὡς τὸν σῖτον, ut
ventilaret, tanquam triticum.

Σινιαήριον, & τὸ, *cribrum, idem quod*
 κόσκινον, & τὸ, *unde est κοσκινίζω cribro.*

ΣΙΤΟΣ, s, ό, proprie frumentum.
(videtur oriri ex σίω vel σέω pro σείω qua-
tio, quòd frumentum ex aristis excuti so-
leat.) Eustath. σῖτος, s, ό, frumentum,
annona.

Σῖτον, & τὸ, verò panis, cibus, βρώμα.
unde τὰ σῖτα, alimenta. quod semel legitur
in N. T. Act. 7, 12. ἀκέσας δὲ Ἰακώβ ὄντα
(pro ἔσσαι Atticè) σῖτα ἐν Αἰγύπτῳ, quum
audisset Jacobus esse alimenta in Aegypto.
Gen. 41, 2. Synecdochicè triticum, quod
alioquin Græcè dicitur πυρὸς, & ὁ, Matth.
3, 12. συναγάξει τὸν σῖτον αὐτοῦ εἰς τὴν ἀπο-
θήκην, colliget triticum suum in horreum.
Matth. 13, 30. τὸν δὲ σῖτον συναγάγετε,
triticum verò colligite.

Σιτέω, frugibus sagino, pinguefacio.

Σιτευτός, ἢ, ὄν, saginatus, Luc. 15, 23.
τὸν μόσχον τὸν σιτευτὸν, vitulum sagina-
tum.

Σιτέομαι, ἔμα, comedo, vescor, 2.
 Μacc. 5, 27. χορτώδη τροφήν σιτάνενοι,
 gramineo cibo vescentes.

Σιτίζω, idem quod σιτέω.

Σιτισὸς, ἡ, ὄν, altilis, *Matth.* 22, 4.

A Ἄσιτοι, & ὁ, ἡ, jejunius, Aeth. 27, 33.
ἀσιτοι διατελᾶτε, μηδὲν προσλαμβάνοντες,
jejuni permanetis, nullo cibo sumpto.

Ἀσιτέω, jejunos sum, 1. Maccab. 3, 17.

Ἀσιτία, ας, ἡ, inedia, Act. 27, 21. πολλοὶ δὲ ἀσιτίας ὑπαρχόντες, quum jampridem à cibo abstinuissent, scilicet præ mastitia & naufragii metu, ordinarias prandii & cœna horas non frequentassent. Eos enim tamdiu omni prorsus abstinuisse cibo, minimè sit verisimile.

Ἀσιτι, sine cibo, ad 6. Jobi. 24, 6.

Ἀσπιζω, sine cibo sum. *Esther. 4, 15.*

B Ἐυστιθέω, ὦ, pascor. Jobi 40, 25.

³Ολιγοσιτία, μήτηρ τῆς ὑγείας, conti-
nētia in vīdū est mater sanitatis.

²Ἐπισιτισμός, ἔ, ὁ, cibaria, Luc. 9, 12. ἄ
 verbo ἐπισιτίζω cibum præbeo.

Συναίτιον, 8, τὸ, coenobium, mensa
communis.

Σύναιτ(θ), θ, convictor.

ΣΙΦΩ'Ν, ὠγος, ὅ, canalis.

Ἐκσιφωνίζω, deglutio. Jobi 6, 5. Ἐκσιφωνώσῃ (3. sing. aor. 1. opt. pass.) ἀντὶ τῶν ἡ ἰσχύος, absorbentur ipsorum robur.

† ΣΙΩ'Ν, δ, Sion Matth. 21, 5. no-
C men montis ἀκλιτον. יְרוּשָׁלַם nomen accepit
à siccitate. יְרוּשָׁלַם Hebr. siccitas. Es. 41, 18.
וְיְרוּשָׁלַם significat aridum locum. Es. 25,
5. וְעַ. 32, 7. Nun finale est heemaniti-
cum.

Σ Ι Ω Π Η, $\frac{7}{5}$, $\frac{5}{7}$, silentium.

Σιωπάω, ὦ, (ex σιγάω taceo, Ἑ ὁψ box)
fileo, Marc. 4, 39. σιώπα pro σιώπαι, file.
imperf. ἐσιώπων, Marc. 3, 4. ἐσιώπων, ta-
cebant. Matth. 26, 63. ὁ δὲ Ἰησῆς ἐσιώπα,
Jesús verò tacebat. Fut. σιωπήσω, filebo,
Luc. 1, 20. pro σιωπήσεις legitur ἔσῃ σιω-
πῶν, eris silens. aor. 1. ἐσιώπησα, tacui,
Act. 18, 9. λάλει καὶ μὴ σιωπήσης, loquere
Ἑ ne taceas. Marc. 10, 48. ἵνα σιωπήσῃ,
(3. sing. aor. 1. act. subj.) ut taceret, Luc.
19, 40. ἐὰν ᾗτοι σιωπήσωσιν, si hi tace-
rint.

Σιῶπησις, eως, ἡ, silentium. *Cantic.*
4, 1.

⁹ Ἀποσιωπῶ, ὤ, taceo. *Jer.* 38, 27.

Κατασποπάω, ὦ, conticesco. Jobi 39, 17.

Παρασιωπάω, ὦ, idem Proverb. 12, 2.
 ἀνὴρ παράνομος παρασιωπηθήσεται, viz
 reprobus ad silentium redigetur.

ΣΚΑ'ΖΩ. Fut. σω. (רִשׁ crus. clauditas est morbus in pede aut crure) claudico.

Σκασμὸς, ὅ, οὐ, claudicatio. Aquila. Psalm. 35, 15.

Ἐπισκάζω, claudico. Genes. 32, 31.

Σκαῖος, ἁ, ὄν, laevus, a, um. σκαῖα χεῖρ, laeva manus.

Σκαμβὸς, ἡ, ὄν, obliquus, curvatus oblique ingrediens, πλαγίως περιπατῶν.

Σκάνδαλον, α, τὸ, offendiculum, Rom. 11, 9. εἰς θῆραν καὶ εἰς σκάνδαλον, in tendiculam & scandalum. σκάνδαλον, ὅ, πρόσκομμα, (Rom. 14, 13.) itemque παγὶς, θῆρα, differunt ut causa & effectus. Scandalum est causa lapsus seu τὸ πρόσκομμα. (Rom. 11, 9.) Scandalum proprie significat obstaculum pedum, quod in via insidiosè ponitur, ut qui illac transeunt, in illud impingant pedem atque ita laesi claudicent. De hac ejus propria significatione vide in libro Judith. c. 5, 1. Sic πρόσκομμα proprie est impedimentum in via, in quod impingentes cadimus, de qua voce vide supra in κόπτω, προσκόπω. Omnes ergo istae appellationes sunt metaphoricae, & per scandalum, offendiculum, tendiculam, laqueum &c. intelligitur, quicquid nos in via seu cursu ad vitam eternam aut remorari, aut prorsus impedire potest. Th. Beza putat, Rom. 4, 13. haec ita differre, ut πρόσκομμα notet levio-rem offensam, qua aliquis non corruat, Rom. 11, 11. σκάνδαλον vero gravio-rem, ex qua quispiam prolapsus claudicet.

Σκανδαλίζω, offendo, facio, ut quis offendar. Matth. 5, 29. Fut. σκανδαλίσω. aor. 1. ἐσκανδάλισα. Legitur tantum in subj. σκανδαλίσω, 1. Cor. 8, 13. ἵνα μὴ τὸν ἀδελφὸν σκανδαλίσω, ne faciam, ut frater offendar. σκανδαλίση Marc. 9, 42. Luc. 17, 2. σκανδαλίζομαι, offendor, 2. Cor. 11, 29. contristor. Rom. 14. ex collatione v. 15. cum v. 21. imperf. ἐσκανδαλιζόμεν, Marc. 6, 3. aor. 1. pass. ἐσκανδαλίσθην legitur in subj. Matth. 11, 6. ὃς εἰάν μὴ σκανδαλιθῇ, qui non fuerit offensus. Job. 16, 1. ἵνα μὴ σκανδαλιθῇτε, ne offendamini. Fut. 1. pass. σκανδαλιθήσομαι, offendar, Matth. 26, 33. σκανδαλιθήσεσθε, offendemini, Marc. 14, 27. σκανδαλιθήσονται, offendentur, Matth. 26, 33. σκανδαλίζειν τινὰ, τιθέναι τῷ ἀδελ-

Φῶ πρόσκομμα ἢ σκάνδαλον, offendere aliquem, ponere fratri offendiculum aut scandalum. Rom. 14, 13. διδόναι πρόσκοπὴν τινι, 2. Cor. 6, 3. praeberē alicui scandalum, esse alicui scandalo. Servator noster ad Petrum ait Matth. 16, 23. σκάνδαλόν με εἶ, offendiculo mihi es.

ΣΚΑΙΡΩ, (רָפַץ est Rabb. saltare) falio, saltito, tripudio, saltu lascivio. Fut. σκαίρω.

Σκαρίζω, palpiro, inde

Ἀποσκαρίζω, idem. Judic. 4, 21.

Σκιρτάω, ὦ, salto, exulto, Luc. 1, 41.

Β ἐσκήρτησε τὸ βρέφος, subsiliit foetus. Luc. 6, 23. σκιρτήσατε, exultate.

Διασκιρτάω, ὦ, exfilio, Sap. 19, 9. ὡς ἄμνοι διεσκήρτησαν (3. plur. aor. 1. ind. aet.) sicut agni exfilierunt.

ΣΚΑΠΤΩ, fodio, excavo (affine τῷ ἤρ cavum, quod est ἡρ Luc. 16, 3. σκάπην ἐκ ἰσχύω, fodere nequeo. Fut. σκάψω, fodiam, Luc. 13, 8. aor. 1. ἐσκάψα, fodi, Luc. 6, 48. Luc. 13, 8. ἕως ὅτε σκάψω (1. sing. aor. 1. aet. subj.) donec eam ablaqueavero. Prat. aet. & med. ἐσκαφα. C Quid Columella sit ablaqueare, vide Calpinum. Proverb. ὑπὲρ τὰ ἐσκαμμένα πηδᾶν, fines rei alicujus transilire.

Σκάμμα, τὸς, τὸ, fossa.

Σκαφεὺς, ἐϛ, ὁ, fossor.

Σκαφεῖον, α, τὸ, ligo. instrumentum fodendi. Symmachus 1. Sam. 13, 20.

††† Σκάφη, ης, ἡ, scapha, navigii genus, eine Rache, sic dicti à cavitate. Alio nomine ἐφόλκιον, α, τὸ, παρὰ τὸ ἐφέλκε-δαι ταῖς μεγάλαις ναυσὶ, quod grandioribus navibus soleat adjungi. Aet. 27, 30.

Σκάφος, ἐϛ, τὸ, scapha; item generaliter navigium, navis. 2. Macc. 12, 3. 6.

Ἀνασκάπω, effodio. Psalm. 7, 16. λάκκον ὥρυξε καὶ ἀνέσκαψεν αὐτὸν, foveam fodit, & effodit eam.

Κατασκάπω, diruo, Rom. 11, 3. τὰ θυσιάστηρίε σε κατέσκαψαν, altaria tua suffoderunt. κατεσκαμμένα τὰ, ruinae, Aet. 15, 16.

ὑποσκάπω, suffodio, subtus fodio, Sir. 12, 17. ὡς βοηθῶν ὑποσκάψα πτέρναν σε, quasi adjubans suffodiet calcaneum tuum; alii, ὑποχάσσει, subtus scarificabit. Simplex est

Σχάω vel σχάζω, scarifico, scalpo, A aperio.

Σχάσις, εως, ἡ, apertura, seu incisura, quæ sit cultro, σχάζω est etiam cohibeo, inhibeo; item laxo, impello.

ΣΚΕΔΑΩ, ὦ, σκεδάζω ἔσ σκεδάννυμι, dissipor, dispergo, fut. άσω, perf. έσκέδακα.

Ἀποσκεδάζω, dispergo. Aquila Prov. 29, 18.

Διασκεδάω, ίάζω vel άννυμι, dissipor, disjicio. Cantic. 3. puer. 6. 8. μὴ διασκεδάσης (2. sing. aor. 1. subj. act.) τὴν διαθήκην σου, ne disjeceris testamentum tuum. Pass. διασκεδάζομαι, dissipor. Sap. 2, 4. ὥς εἰμίχλη διασκεδασθήσεται (3. sing. f. 1. ind. pass.) sicut nebula dissipabitur.

Διασκέδασις, εως, ἡ, dissipatio, dispersio. Aquila Jesa. 5, 7.

Κατασκεδάζω, conspergo. Exod. 24, 8.

ΣΚΕΛΛΩ, arefacio (idem quod ξηραίνω) σκέλλομαι, exaresco. σκελέω idem, ἔσ hinc est

Σκελετός, ό, arefactus.

Σκελετόν, ε, τό, compages ossium corporis humani, carne ἔσ nervis detractis, Skeleton.

Σκέλῃ, εος, τό, crus, in plur. num. σκέλεα ἔσ per crasin σκέλη, τὰ, crura, Job. 19, 31. 32. 33.

Σκελίζω, supplantor, Jerem. 10, 17.

ὑποσκελίζω, subverto pedem. Psalm. 37. 33. καὶ εἰς ὑποσκελισθήσεται (3. pers. sing. fut. 1. pass.) τὰ διαβήματα αὐτοῦ, ἔσ non subvertentur gressus ejus.

ὑποσκέλισμα, ατος, τό, supplantatio. Prov. 24, 17. ἐν τῷ ὑποσκελίσματι αὐτοῦ μὴ ἐπαίξῃ, in supplantatione sive lapsu ejus noli exultare.

ὑποσκελισμός, ε, ό, idem. Proverb. 21, 3.

Περисκελής, έσ, ό, ἡ, crura ambiens.

Περисκελή, τὰ, femoralia, Sir. 45, 11.

Περισκέλιον, τό, idem quod

Περисκελὶς, ιδος, ἡ, feminine, caliga, bracca.

ΣΚΕΠΑΡΝΟΝ, ε, τό, ascia. Jesa. 44, 12.

ΣΚΕΠΤΟΜΑΙ (ab Hebr. שׁקט) respicere) Fut. φομαι, Præt. έσκεμμαι, aor. 1. med. έσκεψάμην, circumspicio,

dispicio. Isocr. σκέψαι καὶ διέλθε πρὸς σεαυτόν, considera ἔσ tecum perpende. a præt. med. έσκοπα est

Σκοπιὰ, ες, ἡ, specula, Sir. 40, 7. Inde

Σκοπιάζω, speculor.

Σκοπός, ε, ό, meta, ad quam sagittarii collimant ἔσ tela sua dirigunt. Et per metaph. Scopus quilibet, Phil. 3, 14. κατὰ σκοπὸν, scopum versus.

Σκόπελον, ε, τό, scopulus. 2. Reg. 23, 17. quia per accuratam circumspeditionem considerandus est ἔσ evitandus.

Σκοπέω, ὦ, confidero, Luc. 11, 35. σκόπεε ἔν, perpende itaque. Gal. 6, 1. σκοπῶν σεαυτόν, considerans temetipsum; σκοπῶν pro σκοπῶντες ἑαυτοὺς considerantes vos ipsos. enallage numeri. Th. Beza addit supplementum unusquisque. Nomen vero multitudinis singulare habet vim pluralis numeri Phil. 2, 4. μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε, ne sua quisque spectate.

Σκοπέυω, speculor. Jobi 39, 29.

Σκόπευσις, εως, ἡ, speculatio. Aquila Hosea 5, 1.

Σκοπευτής, ε, ό, speculator. Aquila C Jsaie 56, 10.

Ἀποσκοπέυω, seu ἀποσκοπέω, scopum intueor, item. prospecto. Judith 10, 10. ἀπεσκοπέουν αὐτήν οἱ ἄνδρες, prospectabant illam viri.

Ἐπισκέπτομαι, invisor, visito, Heb. 2, 6. ἐπισκέπτη, respicis, Jac. 1, 27. ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανούς, invisere orphanos (Ex. 36. ἐπεσκεμμένοι ἄνδρες, viri recensiti, a præt. pass. ἐπέσκεμμαι) Fut. ἐπισκέψομαι, invisam. a. 1. med. ἐπεσκεψάμην, visi, invisit, Luc. 1, 68. ὅτι ἐπεσκέψατο, quia visitabit. Matth. 25, 36. εἰς ἐπεσκέψασθέ με, non visitastis me. deligo, Act. 6, 13. ἐπισκέψασθε (aor. 1. med. imper.) ἄνδρας ἐξ ὑμῶν, deligite viros ex vobis. a. 1. med. subj. Act. 15, 36. ἐπισκεψώμεθα, invisamus. aor. 1. med. inf. Act. 7, 23. ἐπισκέψασθαι, visitare. Sicut σκέπλω ἄχρηστον format aor. 2. έσκεπον, unde præt. med. έσκοπα: Sic etiam ἐπέσκοπα, unde est

Ἐπίσκοπος, ε, ό, visitator, episcopus, pastor Ecclesiæ, qui in N. T. sic dicitur, quia oves suas debet visitare ἔσ pascere, alioquin episcopus tantum fuerit nominatus,

tenus, non re ipsa. Voce hac Jud. 9, 28. A redditur Hebraum **תִּשְׁבֵּר** & Latine vertitur praefectus. Sic 1. Macc. 1, 51. ἐπίσκοποι dicuntur, qui populo imposui erant, ut mandati regii observationem urgerent & transgressores denunciarent. 1. Tim. 3, 2. Tit. 1, 7. δὲ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέγκλητον εἶναι, oportet visitatorem seu episcopum, vite inculpatae esse. Vulgò vertunt inspectorem (quem Græci ἐφορον vocant,) ubi notandum ἐπισκέπτεσθαι in N. T. esse invisere, visitare, uti supra ostendi. In V. T. Græca versione etiam idem valet, & præterea etiam significat lustrare, **muster**, quod ipsum nihil aliud est quàm visitare, Num. 3, 15. ἐπίσκεψαι, recense, 1. Sam. 14, 16. ἐπισκέψασθε, visitate. Num. 2, 26. οἱ ἐπισκεμμένοι recensiti. Num. 2, 33.

Ἐπίσκεψις, εως, ἡ, lustratio, recensio, Jud. 20, 15. ἐπισκέπησαν (aor. 2. pass. indic.) lustrati fuerunt, & Jud. 21, 9. καὶ ἀπεσκέπη ὁ λαός, in Hebræo est hithpabel, & populus recensuit seipsum. ubi in Hebræo est **תִּשְׁבֵּר**, cujus genuina significatio est visitare, recensere, præficere aliquem ut visiter. Atque hæcenus de genuina hujus vocis significatione. 1. Pet. 2, 25. Christus dicitur ἐπίσκοπος τῶν ψυχῶν, episcopus, hoc est, custos animarum, qui verè est ἀρχιεπίσκοπος ὁ ἡμέτερος, sicut Petrus eum vocat ἀρχιεπίσκοπον, hoc est, principem pastorum, 1. Pet. 5, 4. 1. Pet. 2, 25. ἐπίσκοπον ψυχῶν, curatorem animarum.

Συνεπισκέπτομαι, simul numero. Numer. 1, 47.

Ἐπισκοπή, ἡς, ἡ, episcopatus, Act. 1, 20. visitatio, Luc. 19, 44. Duplex est Dei visitatio, alia est gratiæ, alia iræ, uti liquet D ex Ex. 20, 5. 6.

Ἐπισκοπέω, ὦ, prospicio, Heb. 15. visitationi vaco, 1. Pet. 5, 2.

Ἐπισκοπέω, aspicio. Michæ 7, 7.

Ἀδοτριοεπίσκοπος, &, ὁ, idem ferè quod πολυπράγμων, curiosus hospes domi alienæ. 1. Pet. 4, 15.

Πανεπίσκοπος, &, ὁ, omnium rerum inspector, omnia prospiciens; neutro genere legitur Sap. 7, 23. πνεῦμα πανεπίσκοπον, spiritus omnia prospiciens.

Κατασκέπτομαι, confidero. Numer. 21, 32.

Κατάσκοπος, &, ὁ, explorator, Heb. 11, 31. derivatur à κατέσκοπα, quod est ab aor. 2. act. κατέσκεπον, & hoc ab imperf. κατέσκεπον, & hoc à κατασκέπω. At inquis, quia ἐπίσκοπος & κατάσκοπος actibè capiuntur, cur accentus non est in penultima, sicut in voce ἐρανοσκοπος; Respondetur: Alia est ratio vocum cum præpositionibus compositarum.

Κατασκοπέω, ὦ, exploro. Fut. ἦσω. Præt. κατεσκόπηκα. aor. 1. κατεσκόπησα, Gal. 2, 4. κατασκοπήσαι, explorare, expiscari, aor. 1. act. inf.

Κατασκοπεύω, exploro, speculor, 1. Macc. 5, 38. ἀπέστειλε κατασκοπεῦσαι (aor. 1. inf.) τὴν παρεμβολήν, misit qui specularentur castra.

Συσκέπτομαι, adsum apud aliquem: postea consulto. Symmachus Psalm. 2, 2. καὶ ὑπαρχοὶ συσκέπτονται ὁμοθυμαδόν, & principes consultant simul.

Σύσκεψις, εως, ἡ, consilium. Symmachus Psalm. 64, 3. κρύψαι με ἀπὸ συσκέψεων κακῶν, abscondes me a consiliis malorum. C

Τερατοσκοπος, &, ὁ, augur, qui prodigiis attendit. Zachar. 3, 8.

Ὀρνιθοσκοπέω, ὦ, auspicor, Lev. 19, 26.

ΣΚΕΠΩ, (affine Heb. **תָּכַס** text) tego, velo.

Σκέπη, ἡς, ἡ, tegumentum, protectio. 2. Macc. 13, 17.

Σκεπηνός, ἡ, ὁ, absconditus. Nehem. 4, 13.

Σκεπαστής, &, ὁ, protector, Sir. 52, 2. à verbo

Σκεπάω & σκεπάω idem quod σκέπω.

Σκέπασμα, τος, τὸ, tegumentum. 1. Tim. 6, 8. ἔχοντες διατροφὰς καὶ σκεπάσματα, τέτοις ἀρκεσθῆσόμεθα, hoc est, habentes alimenta, & quibus tegamur, hæc nobis satis erunt.

Σκέπατρον, &, τὸ, operimentum. Symmachus Jobi 24, 15.

Ἀποσκεπάω, retego. Thren. 3, 42.

Ἐπισκέπω, superne intego & operio. Sir. 49, 15. τὰ ὅσα αὐτὸς ἐπεσκέπησαν, ossa ejus recondita sunt.

Ἐπισκευάζω, obduco, obtego. *Thren. A* 3, 43.

Κατασκευαστός, ἡ, ὄν, coopertus. *Aquila Numer. 7, 3.*

† ΣΚΕΤΑΣ, ᾧ, ὁ, Sceva. *Act. 19, 14.* nomen pontificis. *Videtur sic dici ἀσκεῦος* εὐος, τὸ, vas. *Et Paulus vocatur σκεῦος ἐκλογῆς*, vas electionis. *Act. 9, 10.* unde est verbum σκευάζω, instruo, paro, unde alii σκευᾶν, interpretantur paratum. Sed verò Judeo potius *Hebraum* nomen inditum fuisse dixerim ἀ radice *תקן* æquari, adæquari, æqualem esse, prodesse, expedire, in *pihel תקן* æquare, ponere. *Dictus ergo fuit Scevas, q. d. æquator.*

ΣΚΕΤΟΣ, εὐος, τὸ, (affine τῷ *תקן*) instrumentum, *Act. 9, 15.* σκεῦος ἐκλογῆς, *Hebraismus*, pro σκεῦος ἐκλεκτόν, instrumentum electum. *Velum, Act. 27, 17.* γαλάσαντες τὸ σκεῦος, dimissis velis. *Corpus hominis, 1. Thess. 4, 4.* τὸ ἐαυτῶ σκεῦος κλῆθαι, suum vas, hoc est, corpus possidere, per metaphoram mulier. *1. Pet. 3, 7.* ὡς ἀδελφεῖς ἐρῶ σκεύει τῷ γυναικίῳ, vasi muliebri ut infirmiori, *תקן* *Hebraum*, cui respondet τὸ σκεῦος, significat instrumentum *Matth. 12, 29.* καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ διαρπάσαι, ἔσθ' ὑὰς eius diripere, in pl. num. σκεύει, ἔσθ' contractè σκεῦη, vasa, *2. Tim. 2, 20.* σκεῦη χρυσᾶ, vasa aurea. *Rom. 9, 23.* σκεῦη ἐλέως, vasa misericordiæ. *ibid. v. 22.* σκεῦη ὀργῆς, vasa iræ.

Σκευή, ἡς, ἡ, armamenta. *Act. 27, 19.* σκευὴν τῶ πλοίῳ ἐξήρψαμεν, armamenta navis abiecit.

Σκευάζω, paro. σκευάζομαι, fabricor, fabrefio. *Sir. 49, 1.* μνημόσυνον ἐσκευασμένον, monumentum fabricatum seu fabrefactum.

Σκεύασμα, ατος, τὸ, quod paratum & fabrefactum est; pl. σκευάσματα, τὰ, suppellectilia, *Judith 15, 13.*

Σκευασία, ας, ἡ, condimentum. *Eccl. 10, 1.*

Σκευαστός, ὅς, ὁ, paratus, factus; factitius, ut: σκευαστὸν σῶμα, cui opponitur τὸ κατὰ φύσιν γεγνός. *Es. 54, 17.* πᾶν σκεῦος σκευαστὸν, omne instrumentum fabrefactum; ut sunt arma, tela.

Ἀνασκευάζω, labefacto, destruo, in-

struo, demolior, *Act. 15, 24.* ἀνασκευάζοντες τὰς ψυχὰς ὑμῶν, labefactantes animas vestras. *Fut. ἀνασκευάσω. Præst. ἀνεσκεύακα. aor. 1. ἀνεσκεύασα.*

Ἀνασκευή, ἡς, ἡ, refutatio.

Ἀποσκευή, ἡς, ἡ, sarcina, supellex, *1. Macc. 5, 13.*

Διασκευάζω, apparo, instruo, adorno.

Διασκευή, ἡς, ἡ, apparatus. *2. Macc. 11, 10.*

Ἐσκευάζω, præparo. *Sir. 49, 1.* ἐσκευασμένον ἔργον μερῶν, preparatum opus pharmacopoli.

Β Ἐπισκευάζω, instauro, exstruo. *1. Macc. 12, 37.*

Ἐπισκευή, ἡς, ἡ, præparatio, *Symmachus 2. Reg. 12, 5.*

Μετασκευάζω, muto. *Amos 5, 8.*

Παρασκευάζω. *Fut. σω. Præst. κα. præparo, apparo. Fut. 1. med. παρασκευάσσομαι, apparabor 1. Cor. 14, 8.*

Παρασκευή, ἡς, ἡ, apparatus, parasceve. *Matth. 27, 62. Marc. 15, 42.* interpretatur προσάββατον. *Luc. 23, 54.* ἡμέρα ἦν παρασκευή, dies erat parasceve. *Job. 19, 14.* παρασκευὴ τῆ πάσχα, Parasceve Paschatos.

Ἀπαρασκευάστος, ὅς, ὁ, ἡ, imparatus, *a. 2. Cor. 9, 4.*

Ἀποσκευάζομαι, colligo sarcinas, *Act. 21, 15.*

Κατασκευάζω, præparo, instruo. *Fut. καλῶσκευάσω. Matth. 11, 10.* ὃς κατασκευάσει τὴν ὁδόν, qui præparabit viam. *Præst. κατεσκεύακα. aor. 1. κατεσκεύασα, Heb. 11, 7.* εὐλαβηθεὶς κατεσκεύασε κιβωτόν, veritus construxit arcam. *Hebr. 3, 3.* ὃ τὰ πάντα κατασκευάσας Θεός, qui omnia construxit est Deus. *Præsens pass. Hebr. 3, 4.* κατασκευάζεται ὑπὸ τινος, præparatur ab aliquo, *1. Pet. 3, 20.* καλῶσκευαζομένης κιβωτῆς, cum præpararetur arca. *Præst. perf. καλῶσκεύασμαι, Luc. 1, 17.* *Hebr. 9, 6.* aor. 1. *Hebr. 9, 2.* καλῶσκευάσθη σκηνή, tabernaculum apparatus fuit.

Καλῶσκεύασμα, ατος, τὸ, præparatio, instructio; id quod structum est, opus, *Sir. 32, 7.* ἐν καλῶσκευάσματι χρυσῷ, in opere ex auro constructo. *καλῶσκευάσματα, τὰ pecunia parata, 2. Macc. 12, 43.* ποιησάμενος κατ' ἀνδρολογίαν κατασκευάσματα

ματα εἰς ἀργυρίᾳ δραχμαῖς διχιλίας, con-
ficiens collectione viritum facta parata pe-
cunia ad argenti drachmas bis mille.

[Ἀκατασέυαστος, ὁ, ἡ, non bene præ-
paratus, rudis. Gen. 1, 2. ἡ δὲ γῆ ἦν ἀόρα-
τος καὶ ἀκατασέυαστος, terra vero erat ob-
scura & rudis.]

Κατασκευή, ἡς, ἡ, structura, fabricatio,
2. Maccab. 4, 20. structura sermonis, 2.
Macc. 15, 40. item defensio, demonstratio,
adstructio, probatio; unde questio aliqua
sive argumentum dicitur δειδῶν κατασκευ-
ῆς, egere probatione.

Προκατασκευάζω, ante struo aut mo-
lior; præparo. Prol. Sir.

Συσκευάζω, vasa colligo, spolio. Exod.
3, 22.

ΣΚΗΝΗ, ἡς, ἡ, tabernaculum, voca-
bulum hoc ortum est ab Hebræo שְׂכָנִי schachán, habitabit. Hebr. 9, 3. σκηνή ἡ λεγο-
μένη ἁγία ἁγίων, tabernaculum, quod vo-
catur sancta sanctorum, quod ipsum et-
iam nominatur σκηνή τῆς μαρτυρίας, taber-
naculum testimonii, Act. 7, 44. tentorium,
Heb. 11, 9. ἐν σκηναῖς κατοικήσας, in ten-
toriis habitans. Coeli dicuntur σκηναὶ
αἰώνιοι, tabernacula aeterna Luc. 16, 9. &
Heb. 8, 2. ἡ σκηνή ἡ ἀληθινή, verum illud
tabernaculum. ibid. cap. 9, 11. τελειότερα
σκηνή, & χειροποίητος, perfectius taberna-
culum, non manu factum. Templum Sa-
lomonis vocatur σκηνώμα τῷ Δαῦδ, Act. 7,
45. vide hanc vocem paulo post. corpus ho-
minis vocatur anima tabernaculum seu do-
micihum. 2. Pet. 1, 14.

Σκῆνος, eos, τὸ. idem quod σκηνή. per
elegantem metaphoram transfertur ad cor-
pus humanum. 2. Cor. 5, 1. 4. οἱ ὄντες ἐν
τῷ σκηνεῖ τέτρω, σενάζομεν, qui sumus in
hoc tabernaculo, suspiramus. Hippocrates
aphorismo omnium ultimo eadem utitur
metaphora, ubi ait ἀπολείπασα ἡ ψυχὴ τὸ
τῆς σώματος σκῆνον, relinquens anima cor-
poris domicilium.

Σκηνόω, habito, Apoc. 13, 6. τὰς ἐν τῷ
ἐρανώ σκηνήντας, in cælo habitantes. Fut.
Apoc. 21, 3. σκηνώσῃ μετ' αὐτῶν, habita-
bit cum eis. Apoc. 7, 15. σκηνώσῃ ἐπ' αὐτὰς,
umbraculo proteget illos. aor. 1. act. Joh. 1,
14. ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, habitavit inter nos.

Σκηνώμα, τὸς, τὸ, idem quod σκηνή,

Act. 7, 46. Per metaph. corpus humanum.
2. Pet. 1, 13.

Ἀποσκηνόω, ὦ, tabernaculum removeo.
Gen. 13, 18.

Ἐπισκηνόω, ὦ, in tentoriis habito. 1.
Cor. 12, 9. ἵνα ἐπισκηνώσῃ (3. sing. aor. 2.
act. subj.) ἐπ' ἐμὲ ἡ δύναμις τῆς Χριστοῦ, ut
tanquam in tabernaculo habitet in me vir-
tus CHRISTI. Metaphora à tabernaculis
non ad temporariam habitationem, sed tan-
tū ipsius hospitii fragilitatem significan-
dam. Quamvis alioqui verum etiam sit,
fragilitatem hanc non fore perpetuam. 1.
Cor. 5, 4.

Κατασκηνόω, ὦ, tentorium struo, Xe-
noph. libr. 6. παιδ. per metaphoram nidi-
fico, κατασκηνῶν ἐν τοῖς κλάδοις, nidulari
in ramis. Item habito, commoror Num.
35, 34. ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος κατασκηνῶν,
ἐν μέσῳ τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. Ego enim sum
Dominus habitans in medio filiorum Israël.
Fut. Act. 2, 26. κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι,
commorabitur cum spe. aor. 1. act. κατε-
σκήνωσα habitavi. item ad formam verbi
hiphil μεταβατικῶς feci habitare. Psalm.
78, 61. Jer. 7, 12. & κατεσκήνωσα τὸ ὄνο-
μά μου, ubi feceram, ut habitaret illic no-
men meum. Matth. 13, 32. κατεσκήνωσε,
Luc. 13, 19. nidulata sunt.

Κατασκήνωσις, εως, ἡ, nidus, Luc. 9, 58.

Προσκήνιον, &, τὸ, proscenium, ve-
stibulum scenæ vel tabernaculi, Judith
10, 24.

Σύσκηνος, &, ὁ, ἡ, cohabitator, vicinus.
Exod. 3, 22.

ΣΚΗΠΤΡΟΝ, &, τὸ, sceptrum;
metonym. regnum. Sir. 34, 18. σκῆπτρα
ἀδίκων συντρίψῃ, sceptra iniquorum contri-
berit. It. scipio, baculus, super quo quis
σκήπτεται. & verbo

Σκήπῳ, innitor, incumbo.

Βκήπων, scipio.

Σκηπτρῶχος, &, ὁ, ἡ, sceptrifer, ex
σκήπτρον & ἔχω.

ΣΚΙΑ, ἁς, ἡ, umbra, (affine Hebræo
שֵׁטָה texit) Marc. 4, 32. ὑπὸ τὴν σκιάν, sub
umbra. Matth. 4, 16. σκιᾷ θανάτου, um-
bra mortis, hoc est, ignorantia, quæ affert
mortem aeternam seu damnationem. Col.
2, 17. σκιὰ τῶν μελλόντων, umbra rerum
futurarum, hoc est, typi. præsignificantes

promissiones Dei suo tempore implendas. A Hebr. 10, 1. ponitur pro σκιαγραφία. vide *suprà* ἀκὼν, ubi indicatur discrimen inter umbram, figuram, & imaginem.

Ἐυσκιος, σ, ὁ, ἡ, umbrosus. Jer. 11, 16.

Σκιάζω, obumbro. Sap. 19, 7.

Σκιάδιον, σ, τὸ, umbraculum. Jes. 66, 30.

Ἀποσκιάζω, obumbro.

Ἀποσκίασμα, τⲟ, τὸ, obumbratio. Jac. 1, 17.

Ἐπισκιάζω, inumbro, regit Dat. Marc. 9, 7. ἐγένετο νεφέλη ἐπισκιάζουσα αὐτοῖς, extitit nubes, quæ inumbravit eos. Fut. ἐπισκιάσω, Luc. 1, 35. ἐπισκιάσει σοι. Semel cum Accus. a. i. act. Matth. 17, 5. ἰδὲ νεφέλη φωτεινὴ ἐπεσκίασεν αὐτὸς, nubes lucida inumbravit eos. Act. 5, 15. καὶ ἡ σκιά ἐπισκίασεν τινὲς αὐτῶν, vel umbra inumbraret aliquem eorum.

Κατάσκιⲟ, σ, ὁ, ἡ, umbrosus. Ezech. 30, 28.

Κατασκιάζω, obumbro. Hebr. 9, 5.

Σύσκιος, σ, ὁ, ἡ, umbrosus. Cant. 1, 15.

Συσκιάζω, obumbro. Exod. 33, 22.

Σκιαγράφος, σ, ὁ, qui rem aliquam adumbrat; pictor, Sap. 15, 4.

ΣΚΙΡΟΣ, σ, ὁ, marmoris fragmentum, cæmentum, gypsus. Hinc

Σκίρⲟⲥ, σ, ὁ, scirrhus, tumor quidam durus, ut in hepate, liene; quia similis σκίρⲟ.

Σκίρῶω, ὦ, induro in σκίρῶον, seu tumefactum induro.

Σκίρῶδης, σⲟ, ὁ, ἡ, similis σκίρῶ, vel callosa duritie rigidus & induratus; Metaph. durus, contumax.

Κατασκίρῶω, ὦ, idem quod σκίρῶω.

Προκατασκίρῶω, ante induro, pridem callum induco; pridem inveterascere facio. Præf. pass. προκατασκίρῶομαι, ἔμαι, dudum inveterasco, vel occalleo. 3. Macc. 4. προκατεσκίρῶμένης ἀπεχθείας, inveteratae dudum inimicitiae.

ΣΚΛΗΡΟΣ, α, ὁ, durus, a, um, in N. Test. tantum metaphoricè accipitur. Matth. 25, 24. σκληρὸς εἶ, durus, hoc est, severus es. Joh. 6, 60. σκληρὸς ὁ λόγος, durus sermo. Act. 9, 5. σκληρόν σοι, difficile, noxium tibi est. Jac. 3, 4. ὑπὸ σκληρῶν ἀνέμων, à vehementibus ventis. Judæ 6. 15. περὶ πάντων σκληρῶν de omnibus virulentis verbis.

Σκληρὸς, adv. graviter. Gen. 35, 17.

Σκληρότης, ητος, ἡ, durities, Rom. 2, 5.

Σκληρία, ας, ἡ, durities, Eccl. 7, 26.

Σκληρύνω, induro, Rom. 9, 18. ὁς δὲ θέλει, σκληρύνει, quem vult, indurat. Hebr. 3, 8. μὴ σκληρύνετε, ne induretis. Ubi σκληρύνετε potest esse 2. plur. præf. subj. vel aor. 1. subj. ab indicativo ἐσκληρύναι, induravi. præf. pass. σκληρύνομαι, induro. imperf. Act. 19, 9. ἐσκληρύνοντα, indurabantur. a. 1. pass. Hebr. 3, 13. ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐξ ὑμῶν, ne quis vestrum induretur, vel ut alii vertunt, seducatur.

Ἀποσκληρύνω, induro. Jobi 39, 6.

ΣΚΟΛΙΟΣ, α, ὁ, (σκολιός stultus, ἄφρων) tortuosus, curvus, Luc. 3, 5. καὶ ἔσται τὰ σκολιὰ εἰς εὐθεΐαν, scilicet ὁδὸν, ὅ, quæ curva sunt, fient recta via. pravus per metaphoram. Act. 2, 40. σώθητε ἀπὸ τῆς γενεᾶς τῆς σκολιᾶς, servamini ex natione ista prava. asper, cerebrosus, difficilis. 1. Pet. 2, 18. ἀλλὰ καὶ σκολιοῖς (scil. δεσπόταις ὑποτάσσεσθε) sed pravibus beris (scil. iniqua quidem, sed tamen non impia jubentibus) subjicimini. ubi σκολιὸς orronitur τῷ ἀγαθῷ, bono, probò, aequo.

Σκολιῶς, adverb. tortuose. Jerem. 6, 27. σκολιῶς πορευόμενοι, in adia secedentes.

Σκολιάζω, tortuose incedo. Proverb. 14, 2.

Ἐνσκολιεύομαι, intorqueo. Jobi 40, 19.

ΣΚΟΛΟΨ, οπος, ὁ, præacutus palus, (affine τῷ σκάλλω, fodio) ut sunt ligna præacuta, quæ claudendis hortis, vel sustinendis vitibus solo infiguntur. 1. Cor. 12, 7. ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, dedit mihi palum in carne. ubi Apostolus per σκόλοπα non intelligit concupiscentiam, ut nonnulli volunt per metaphoram, quòd illa iuxta teli carni nostræ penitus sit infixæ, sed exquisitissimos dolores, quos in tentationibus experiebatur. Unde etiam hunc sive stimulum sive sudem suum angelum Sathane colophizantem se appellat: Ille enim est, qui permissu Dei conscientias peccatis gravatas stimulat, easque cruciatibus suis quasi colaphis cedit, ubi dolor cum pudore est conjunctus: Interdum idem valet, quòd σκυρὸς, crux, ὅ

Σκολοπίζω idem significat quod σκω-
ρώ, ὤ, crucifigo. Illi dicuntur σκολο-
πίζεσθαι, qui vel palo affiguntur, vel
(quod supplicii genus est crudelissimum,
hominibusque indignum) qui palo traji-
ciuntur.

Ἀποσκολοπίζειν, notat viam parare, fu-
stes, palos ἔς virgulta e medio tollendo. A-
quila Psalm. 68, 5. ἔς 119, 118.

ΣΚΟΡΟΔΟΝ, α, τὸ, allium. Nu-
mer. 11, 5.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ, α, ὁ, scorpius, ita di-
ctus παρὰ τὸ σκορπίζειν τὸν ἰὸν, ἀσπargen-
do veneno. Luc. 11, 12. μὴ ἐπιδώσῃς αὐτῷ B
σκορπίον; num dabit illi scorpium?

Σκορπίδιον, α, τὸ, parvus scorpius;
item, bellicum instrumentum sive machina
emittendis jaculis accommodata, 1. Macc.
6, 51.

Σκορπίζω, spargo, dissipō, Matth. 12,
30. Joh. 10, 12. σκορπίζει τὰ πρόβατα, di-
spersit oves. Fut. σκορπίσω. Præter. aēt.
ἐσκόρπισα. aor. 1. aēt. ἐσκόρπισα, 2. Cor.
9, 9. ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησι, disper-
sit, dedit pauperibus. aor. 1. pass. Joh. 16,
32. ἵνα σκορπιδῇτε (2. pl. a. 1. pass. subj.)
ἐκαστος εἰς τὰ ἴδια, quum dispergimini unus-
quisque ad sua.

Ἀποσκορπίζω, dispergo. 1. Macc. 11, 59.

Διασκορπίζω, dispergo, dilapido, Luc.
16, 1. ὡς διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα,
tanquam dilapidans bona, scil. domini sui.
Fut. διασκορπίσω. Præter. aēt. διεσκόρπισα.
aor. 1. aēt. διεσκόρπισα, Luc. 1, 51. διεσκόρ-
πισε τὰς ὑπερηφάνους, dissipavit superbos.
Præter. pass. διεσκόρπισμα, Johan. 11, 52.
τέκνα τῶ θεῷ τὰ διεσκόρπισμένα, filii
Dei dispersi. aor. 1. pass. διεσκορπίσθην,
Aēt. 5, 37. διεσκορπίσθησαν, dispersi fue-
runt. Fut. 1. pass. Matth. 26, 31. διασκορ- D
πισθήσεται τὰ πρόβατα τῆς ποιμένης, disper-
gentur oves gregis.

Διασκορπισμός, ὁ, dispersio. Dan.
12, 7.

ΣΚΟΤΟΣ, ὁ, τὸ, ἔσκότῃ, α,
ἔ, tenebræ, caligo, (ὤρῃ quiescere.
Noctu in tenebris quiescimus) Luc. 23, 44.
ἐσκότος ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν. Res ad-
versæ. Psalm. 18, 29. Κύριε, φωτίεις (At-
ticè pro φωτίσεις) τὸ ἐσκότῃ μου, Domine,
illuminabis tenebras meas. ignorantia
Dei. Rom. 2, 19. Ὡς τῶν ἐν ἐσκότει, scil.

όντων, lumen eorum, qui sunt in tenebris.
Hebr. 12, 18. ἐσκότῃ caligini. Satanas Luc.
22, 53. ἐξουσία τῶ ἐσκότῃ, potestas tenebra-
rum h. e. Satane, antiqui illius serpentis,
mordentis calcaneum CHRISTI, juxta
prophetiam DEI Gen. 3, 15. Col. 1, 13. ὁς
ἐξῆύδατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τῶ ἐσκότῃ,
qui eripuit nos ex potestate tenebrarum, hoc
est, diaboli. Dicitur etiam

Σκοτία, ας, ἡ, tenebræ, Johan. 20, 1. ἔ-
cap. 6, 17. cæcitas spiritualis. 1. Joh. 1, 5.
ἔ 1. Joh. 2, 11. animus hominis à lapsu,
Joh. 1, 5.

Σκοτεινός, ὁ, ὄν, tenebricosus, α, um-,
Matth. 6, 23.

Σκοτάζω, obscuro. 2. Sam. 23, 4.

Σκοτασμός, ὁ, ὁbscuratio. Symma-
chus Ps. 88, 19.

Συσκοτάζω, obscurus sum. Jer. 4, 28.

Σκοτίζω, obscuro, tenebras alicui of-
fundo. Fut. σκοτίσω. Præter. ἐσκότικα.
aor. 1. ἐσκότισα. Præter. perf. pass. ἐσκό-
τισμα, Ephes. 4, 18. ἐσκοτισμένοι τῇ δια-
νοίᾳ, obtenebrati mente. aor. 1. pass. ἐσκο-
τίσθην. Rom. 1, 21. ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος
αὐτῶν καρδία, obtenebratum est desipiens
cor eorum. aor. 1. pass. subj. σκοτιδῶ, ἦς,
ῆ, Apoc. 8, 12. aor. 1. pass. imper. σκοτίσ-
θητι, ἦτω, Rom. 11, 10. σκοτιθήτωσαν, ob-
tenebrentur.

Σκοτόω. Fut. ὥσω. Præter. ὤκα, obscuro,
tenebras induco. σκοτόομαι, ἔμαι, tene-
bræ mihi offunduntur. Apoc. 16, 10. ἡ βα-
σιλεία αὐτῶ ἐσκοτωμένη, regnum ejus est
tenebris circumfusus.

ΣΚΤΒΑΛΟΝ, α, τὸ, quasi κυσί-
βαλον, h. e. τὸ τοῖς κυσὶ βαλλόμενον, quod
canibus projicitur, ut quidam interpretan-
tur. A quâ expositione non dissentit Pho-
cyl. ubi scribit, μὴδ' ἄλλα παρὰ δαιτὸς
ἔδοις σκυβάλισμα τραπέζης, h. e. neque
de alterius cæna vescaris mensa rejectamen-
tis. Fortassis intelligit repotia. σκυβάλισμα
est à verbo

Σκυβαλίζω, rejicio, tanquam rem vilis-
simam aspernor. Sir. 26, 28. ἄνδρες συνε-
τοὶ ἐὰν σκυβαλισθῶσιν, viri prudentes
si contemnantur. Deinde accipitur pro
re qualibet vili, quæ rejicitur, pro quis-
quiliis. item pro excrementis, Sir. 27, 4.
item pro fecibus, aliisque sordibus in-
Nov.

Noῦ. Testam. vetus interpres vertit Phil. 3, 8. πάντα ἡγῆμαι σκύβαλα, omnia arbitror esse stercorea, h. e. omnia habeo pro stercoreibus, scil. collata cum fide Christiana.

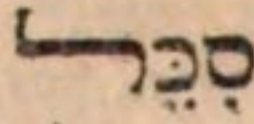
† ΣΚΤΘΗΣ, α, ὁ, Scythia, qui est ex Scythia Col. 3, 11.

Σκυθίζω Scythas imitor, item ebrius sum, quod Scythae poculis dediti essent. dictus à Græcâ voce σκυθός, α, ὁ, qui tetrico & tristi vultu est, qui ipse etiam dicitur σκυθῶπς.

Περисκυθίζω, propriè est cutem cum crinibus amputo; scythico more rado: sed exponitur & generaliter, excorio, 2. Maccab. 7, 4. περিসκυθίζαντας ἀκρωτηρίαζειν, excoriantes extremas partes abscindere.

Σκυθόπολις, εως, ἡ, Σκυθῶν πόλις, Scythopolis, oppidum Palestine ad ripam Jordanis fluvii, versus montes Gilbot; distans ab Hierosolyma stadiis sexcentis, 2. Macc. 12, 29.

Σκυθοπαλίτης, α, ὁ, Scythopolitanus; ibid. v. 30.

ΣΚΤΛΛΩ, (affine τῷ in-fatuabit) vexo, fatigo, tantum in præf. activo & passivo legitur. Marc. 5, 35. τί ἐτι σκύλλεις τὸν διδάσκαλον; quid amplius vexas magistrum? Luc. 8, 49. μὴ σκύλλῃς τὸν διδάσκαλον, ne molestias facesse magistro. Luc. 7, 6. μὴ σκύλλῃς (præf. imp. pass.) ne vexator, mach dir keine Unruh.

Σκυλμός, α, ὁ, vexatio, 3. Macc. 4.

ΣΚΤΤΟΣ, εος, τὸ, corium: inde

Σκυτάλη, ης, ἡ, scutica. 2. Sam. 3, 19.

Σκύτινος, η, ον, coriaceus. Exod. 36, 12.

ΣΚΩΛΗΞ, ηκς, ὁ, (à σκάλλω, fo-dio) vermis, propriè accipitur Exod. 16, 24. Proverb. 12, 4. per metaph. mala conscientia & sensus iræ divina, Marc. 9, 44. ὅπως ὁ σκώληξ αὐτῶν & τελευτᾷ, ubi vermis eorum non moritur, per metaph. sic vocatur homo infirmus & mortalis, qui in hac terra reperit, & tandem more vermium in terram irrepit. Imò in quo vīvo nascuntur vermes, & quorum tandem in sepulchro fit esca Job. 25, 6. υἱὸς ἀνθρώπου & σκώληξ, filius hominis, vermis. item vermis, vile & contemptum animal, pro-

A verbio locum fecit, ut dicatur vermis, qui est abjectissimus, & quasi hominis nomine indignus. Psalm. 22, 7. ἐγὼ δὲ εἰμι σκώληξ καὶ ἄνθρωπος, ego verò sum vermis & non homo. (conf. Es. 52, 14. cap. 53, 3. Job. 19, 6.) Es. 41, 14. μὴ φοβῆσθαι σκώληξ Ἰακώβ, ubi Hebræi annotant innui hac metaphora maxime infirmitatem. Judeos enim in captivitate Babylonica, exilio, bellis, fame, aliisque flagellis ita fuisse debilitatos, ut vermibus quàm hominibus vīsi fuerint similiores.

ΣΚΩΛΟΝ, α, τὸ, offendiculum. Judic. 11, 35.

Σκωλώω, ὦ, offendo, impingo. Aquila Hosea 9, 8. ἐσκωλώμενος, in offendiculum cadens.

ΣΜΑΩ, ες, μετώ, abstergo, detergo, purgo.

Σμύχω, idem. Hinc

Σμῆγμα, ατος, τὸ, smegma, quo in abstergendo utimur. Susa. 17.

ΣΜΙΛΑΞ, ακος, ἡ, taxus. Nabum. 1, 10.

† ΣΜΥΡΝΑ, ης, ἡ, Smyrna, nomen urbis. Apoc. 1, 11. nomen origine Græcum, & significat myrrham. Matth. 2, 11. Job. 19, 39. Æolicè etiam dicitur

Μύρρα, ας, ἡ, pro σμύρνα, ut annotat Gal. Alii ad thema μύρον, α, τὸ, unguentum referunt.

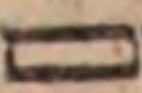
Σμυρνίζω, myrrham redoleo. Fut. ἴσω. Præt. ἐσμύρνικα. præf. pass. σμυρνίζομαι, myrrha imbuor. præf. pass. ἐσμύρνισμαι, part. præf. pass. ἐσμυρνισμένς, η, ον. Marc. 15, 23. ἐσμυρνισμένον οἶνον, vinum myrrhatum.

ΣΟΒΕΩ, ὦ, abigo, expello. It. moveo, concito. Fut. ἴσω, perf. σεσόβηκα.

Ἀποσοβέω, ὦ, abigo. Deut. 28, 26. & Jerem. 7, 31. ἂν ἔσται ὁ ἀποσοβῶν, non erit abigens.

Ἐκσοβέω, ὦ, expello; commoveo, concito. Pass. ἐκσοβέομαι, εμαι, commoveor. Sap. 17, 9. ἐρπετῶν συριγμοῖς σεσοβημένοι, serpentum sibilis commoti.

Ἐπισοβέω, ὦ, abigo.

† ΣΟΔΟΜΑ, ων, τὰ, Sodoma, Sodomæ, & Sodoma Sodomorum. pl. num. Nomen urbis. Hebr. Sedóm. videtur Sodomis nomen inditum à planitie agri-

propter heredes salutis futuros. Hebr. 2, 3. ἀμελεῖν τῆς σωτηρίας, negligere salutem. Hebr. 2, 10. ἀρχηγὸς τῆς σωτηρίας, princeps, causa salutis. Hebr. 5, 9. αἰτίᾳ σωτηρίας αἰώνιας, causa aeternae salutis, scil. est Jesus Christus, Filius Dei, Dominus noster. 1. Pet. 1, 9. σωτηρίαν ψυχῶν κομίζεσθαι, reportare salutem animarum. Jude v. 3. περὶ κοινῆς σωτηρίας, de communi salute, hoc est, de salute communi omnibus credentibus. De salute corporis accipitur Act. 27, 34.

Ἀσωτῶ, α, δ, ἥ, asotus, qua voce Latini quoque utuntur, hoc est, luxuriosus, qui luxuria diffluit. Arist. lib. 4. Nicom. ὁ μὴ σώζων ἀλλὰ διασκορπίζων τὴν εὐσίαν. Ad-do μάλιστα δὲ ὁ μὴ σώζων τὴν φρένα καὶ τὸ σῶμα, hoc est, qui non tantum dilapidat sua bona, sed etiam, quod caput mali est, qui et animae et corporis valetudinem labefaciat.

Ἀσωτία, ας, ἥ, profusio, luxuria, Eph. 5, 18. Tit. 1, 6. 1. Pet. 4, 4.

Ἀσώτως profusè, Luc. 15, 13. ζῶν ἀσώτως, dissolutè et profusè vivens.

Ἀσωλέω, luxuriose ago, in passivo luxuriae succumbo. Theodotion Jesai. 28, 7. ἠσωλέυθησαν, temulentia obruti sunt.

Ἀσωτέον, α, τὸ, popina, ganeum, gulosorum diverforium, lupanar.

Ἀνασώζω, reservo, 1. Maccab. 6, 53. οἱ ἀνασωζόμενοι, qui reservati erant.

Ἀνασωμὸς, ὅ, ὅ, salvatio, ereptio. Aquila Gen. 45, 7.

Διασώζω, servo, fano. Fut. διασώσω. aor. 1. act. διέσωσα, Luc. 7, 3. ὥπως διασώσῃ (3. sing. aor. 1. act. subj.) τὸν δούλον, ut sanaret servum. Act. 23, 24. ἵνα διασώσωσι (3. plur. aor. 1. act. subj.) ut salvum perducant. Act. 27, 43. βεβλόμενος διασώσαι (aor. 1. act. inf.) τὸν Παῦλον, volens in vivis conservare Paulum. aor. 1. pass. διεσώθη, Matth. 14, 36. καὶ ὅσοι ἤψαντο, διεσώθησαν, et quotquot tetigerunt, liberati sunt à morbis. 1. Pet. 3, 20. διεσώθησαν δι' ὕδατος, conservatae sunt per aquas. Act. 27, 44. διασωθῆναι (aor. 1. pass. inf.) in vivis conservari. Act. 28, 1. καὶ διασωθέντες, (part. a. 1. pass.) in vivis conservati. ibid. v. 4. διασωθέντα ἢ δίκην ζῆν ἐκ αἵασι, quem conservatum, seu morte praesentissima liberatum ultio non sibi vivere.

A Διασωμὸς, ὅ, ὅ, evasio. Aquila Psalm. 54, 9.

Περισώζω, servo, salvum facio. Symmachus Ps. 41, 3.

ΣΟΡΟΨ, ὅ, ἥ, loculus, capulum, i, νεροφόρον. capulum ita dicitur à capiendo. Unde senex capularis dicitur, qui morti vicinus est. (Chald. ܣܪܝܢ fœtere, conf. Joh. 11, 19.) Luc. 7, 14. ἤψατο τῆς σορῆς, tetigit loculum.

Σορεύω, cadavera in loculo recondo.

††† ΣΟΤΔΑΡΙΟΝ et σιμινίδιον, qua leguntur Act. 19, 12. sunt origine Latina. Sudarium est linteum, quo sudor faciei detergitur, et nares purgantur. καψιδρώτιον Græcè dicitur. Alii strophion seu muccinium vocant, quo narium mucum rapimus, (Græcè σινώμακτρον lineolum, abstergendis naribus aptum.) Sudarium verò seu sudariolum est, quo utimur in abstergendo sudore. Svet. in Ner. ligato circa collum sudario prodierat in publicum; quod ipsum etiam nostrates peregrè in aestu abituri faciliare solent. Dicitur verò sudarium à sudore. Sudor verò affine est Græcæ voci ὕδωρ. Solent enim Latini spiritum asperum mutare in sigma. σιμινίδιον Latine semicinctium, quod et succinctorium aut subligaculum dicitur, Græcè ὑπόζωμα.

† ΣΟΤΣΑΝΝΑ, ης, ἥ, Susanna, Luc. 8, 3. Nomen fæminæ. Origine Hebraum à nomine שושן lilium. 1. Reg. 7, 19. Sic ergo dicitur à simili, affine nomini שושן byssus. Est enim lilium candidissimum instar byssi. it. τῷ שושן sex. quod lilium sex habeat folia, uti annotat Rabbi D. Kimchi.

ΣΟΦΟΨ, ἥ, ὄν, sapiens, (Hebr. ܣܦܝܐ speculator) Rom. 16, 27. 1. Tim. 1, 17. Jude v. 25. μόνῳ σοφῷ θεῷ, soli sapienti Deo. 1. Cor. 3, 19. ὁ δρασόμενος τὰς σοφὰς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν, carpens sapientes in astutia ipsorum. peritus, 1. Cor. 3, 10. σοφὸς ἀρχιτέκτων peritus architectus. in comp. σοφώτερος, α, ὄν, 1. Cor. 1, 25. superl. σοφώτατος, sapientissimus.

Σοφῶς, adv. sapienter. Jes. 31, 2.

Σοφία

Σοφώω, ὦ, sapientem reddo, doceo. Ps. A 146, 6. κύριος σοφοῖ τυφλούς, dominus erudit cæcos.

Σοφία, ας, ἡ, sapientia, Ephes. 3, 10. ἡ πολυποίκιλος σοφία τῆς Θεῆς, multiformis Dei sapientia, quæ scilicet elucebat ex vocatione Judæorum & gentium. Evangelica doctrina vocatur sapientia Dei, 1. Cor. 1. 24. 1. Cor. 2, 7. σοφίαν Θεῆς ἐν μυστηρίῳ, hoc est, μυστηριώδη sapientiam Dei mysticam. Hebraismus. mysterium æternæ prædestinationis, Rom. 11, 33. opificium seu fabrica hujus mundi, 1. Cor. 1, 21. Sapientia tribuitur homini, quam accipit à Deo. B Jac. 1, 5. vide supra μῦθος. Luc. 11, 31. & c. 21, 15. δώσω ὑμῖν σοφία καὶ σοφίαν, dabo vobis os & sapientiam. Ephes. 1, 17. δώη (pro δοῖν, Atticè) ὑμῖν πνεῦμα σοφίας, det vobis Spiritum sapientie. Quenam vera sit sapientia, docet ipse Deus, Deut. 4, 6. Facultas oratoria, 1. Cor. 1, 17. & ἐν σοφίᾳ λόγος, non cum dicendi peritia. opponitur sapientia Dei ἡ ἀνθρωπίνη σοφία, sapientia humana 1. Cor. 2, 13. h. e. pomposa rhetorum eloquentia, quæ ipsa dicitur ἡ σαρκικὴ σοφία carnalis sapientia, 2. Cor. 1, 12. Sic 1. Cor. 1, 19. ἀπολῶ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν, abolébo sapientiam sapientum, scilicet ingenium & acumen philosophorum, quorum pectora à Spiritu Dei non fuerunt collustrata.

Σοφίζω, sapientem reddo. Fut. σοφίσω. aor. 1. ἐσόφισα. 1. Tim. 3, 15. δυνάμενα σὲ σοφίσαι, quæ possunt te sapientem reddere. Accentus in σὲ hic non est δεικτικός, sed εὐφωνικός. Præt. aor. σεσόφισα. Præs. pass. σοφίζομαι, sophisticor; sapientiam præ me fero: item doceor sapientiam. Præt. pass. σεσοφισμένος, edoctus, 2. Pet. 1, 16. σεσοφισμένοις μύθοις ἐξακολουθήσαντες, arte compositas fabulas secuti. σεσοφισμένος, more sophistarum. aor. 1. pass. ἐσοφίσθην, sapientiam edoctus sum, Sir. 47, 14.

Σοφιστής, ὅ, doctus & peritus artifex, item impostor, cavillator, qui quæstus aut ostentationis causa philosophatur, & rudiorum oculis tenebras offundit.

Κατασοφίζομαι, sophisticate circumvenio, callidè alii impono, dolosè alium opprimere cogito. Act. 7, 19. ἔστος κατασοφισάμενος (aor. 1. med. part.) τὸ γέ-

νος ἡμῶν, hic, nempe Pharaon, pestem & interitum genti nostræ machinans. conf. Judith 5, 11.

Ἀσοφος, α, ὁ, ἡ, sapientiae expers. Eph. 5, 15.

Φιλόσοφος, α, gen. com. sapientiae studio deditus. Act. 17, 18. στωικῶν φιλοσόφων, Stoicorum Philosophorum.

Φιλοσοφία, ας, ἡ, amor sapientiae, Col. 2, 8. διὰ τῆς φιλοσοφίας, ne quis vos deprædetur per philosophiam, ubi Apostolus Sophisticam, & veræ philosophiæ abusum intelligit.

Φιλοσοφέω, ὦ, philosophor, studium Philosophiæ capesso, artibus humanioribus operam do. Fut. φιλοσοφήσω. Præt. aor. πεφιλοσόφηκα. aor. 1. aor. ἐφιλοσόφησα, & c.

ΣΠΑΔΩΝ, οντος, ὁ, spado, eunuchus. Gen. 37, 35.

† ΣΠΑΝΙΑ, ας, ἡ, Hispania. regio Europæ amplissima, quæ aliquot complectitur regna. præcipua sunt Arragonia, Castilia & Lusitania. Nomen est origine Græcum σπάνιος, rarus. σπανία, rara, hoc est, pretiosa. Rom. 15, 24. 28. aut rara, hoc est, sterilis, scilicet ob locorum multorum sterilitatem. Strabone teste lib. 3. multis in locis οἰκᾶται φαύλως, incommode habitatur. Scilicet tempore Strabonis. At hoc seculo quàm sit opulenta, culta, omniumque frugum ferax, lege Phil. Cluverii Geograph. lib. 2. c. 2.

ΣΠΑΝΟΣ, ὅ, ὁ, & σπάνιος, α, ὁ, rarus, infrequens.

Σπάνις, εως, ἡ, raritas, Judith 8, 9. ἐν τῇ σπάνει τῶν ὑδάτων, in penuria aquarum.

Σπανίζω, penuria laboro, f. ἴσω, perf. ἐσπάνικα. Præs. pass. σπανίζομαι, rarefco, diminuo, Judith 11, 12. ἐσπανίθη πᾶν ὕδωρ, diminuta est omnis aqua.

ΣΠΑΡΑΣΣΩ, discerpo, dilacero, dilanio, vellico. Fut. σπαράξω. Præt. ἐσπάραχα. aor. 1. ἐσπάραξα, Marc. 9, 20. ἐσπάραξεν αὐτόν, vellicavit eum, Marc. 1, 26. σπαράξαν (part. aor. 1. aor. gen. n.) quum discerpisset.

Συσπαράττω vel σσω, discerpo, augetur in medio. Luc. 9, 42. καὶ συνεσπάραξεν (3. sing. aor. 1. aor.) discerpit. cum Acc.

Σπαργμός, ὄ, δ, laceratio. Symmachus
Jesa 51, 17.

ΣΠΑΡΓΑΝΟΝ, ὄ, τὸ, (ex σπαρῶν
colligare, obvincire, ἔ γόνος, ὄ, δ, proles)
fascia, pannus oblongus, in quo infans
obvolvitur. Sap. 7, 4. ἐν σπαργάνοις ἀνε-
τρέφην, in fasciis innutritus sum.

Σπαργανῶ, ὦ. F. ὠσω. Perf. ὠκα, fa-
scii involvo, Luc. 3, 7. ἐσπαργάνωσεν αὐ-
τὸν, fasciis eum involvit. Præc. pass. ἐσπαρ-
γάνωμαι, Luc. 2, 12. εὐρήσετε βρέφες ἐσπαρ-
γανωμένον, invenietis infantem fasciis in-
volutum.

ΣΠΑΡΤΟΝ, ὄ, τὸ, spartum, herba, B
ex qua funes confici poterant.

Σπαρτίον, ὄ, τὸ, funis. Ezech. 40, 3.

ΣΠΑΤΑΛΗ, ης, ἡ, deliciae, idem
quod τρυφή (Scapula à σπατάω, prodi-
gè licia tele addo. per metaph. profuse
vivo.)

Σπάταλος, ὄ, δ, mollis, delicatus. Sym-
machus Deut. 28, 54.

Σπαταλάω, ὦ, delictior, lautis epulis
victito, lascivio, cutem delicatè curo. 1.
Tim. 5, 6. χήρα σπαταλώσα, vidua lasci-
viens. Fut. ἥσω. aor. 1. ἀέτ. ἐσπατάλησα.
Jac. 5, 5. ἐσπαταλήσατε (2. plur. aor. 1. C
ἀέτ. indic.) lascivistis.

Κατασπαταλώ, ὦ, exsulto. Amos. 6, 4.

ΣΠΑΩ, ὦ, traho. Fut. σπάσω, Præc.
ἔσπακα. aor. 1. ἔσπασα. in inf. σπᾶν, at-
trahere. σπάομαι, ὦμαι; trahor, item in
media significatione idem quod σπάω. Fut.
σπάσομαι. aor. 1. med. ἐσπασάμην, eduxi,
strinxi. Marc. 14, 47. σπασάμεν τὴν
μάχαιραν, stricto gladio. à Præc. pass. ἔ-
σπασμαι derivatur

Σπασμός, ὄ, δ, convulsio, educatio. 2.
Macc. 5, 3. μαχαιρῶν σπασμοὶς, gladiatorum
educationes.

Ἀνασπάω, ὦ, sursum traho, item retra-
ho. ἀνά enim in compositione significat mo-
dò te, modò sursum, Luc. 14, 5. ἀνασπά-
σα (3. pers. fut.) retrahet. Act. 12, 10. ἀνε-
σπάδῃ (3. pers. a. 1. pass.) ἀπάνη, omnia
sursum retracta sunt.

Ἀποσπάω, ὦ, abstraho, Act. 20, 30. ἀ-
ποσπᾶν τὰς μαθητάς, abstrahere discipu-
los. edúco, extraho, Matth. 26, 51. ἀπέ-
σπασε τὴν μάχαιραν, eduxit gladium. avel-
lo, abstraho, abscedo, discedo, 2. Maccab.
12, 17. ἐκᾶθεν δὲ ἀποσπάσαντες, inde au-

tem discedentes. Luc. 22, 41. ἀπισπάδῃ
(aor. 1. pass.) ἀπ' αὐτῶν, abscessit ab iis, a-
vulsus fuit ab iis.

Ἀπόσπασμα, ατος, τὸ, avulsio. Jerem.
46, 20.

Διασπάω, ὦ, discerpo. διασπάομαι,
ὦμαι, discerpor, Marc. 5, 4. διὰ τὸ διεσ-
πᾶσθαι (perf. pass. inf.) ὑπ' αὐτῆς τὰς ἀλῆ-
σας, quia discerpta ab eo fuerant catenæ.
Act. 23, 10. μὴ διασπαδῇ (aor. 1. pass. subj.)
ne discerperetur.

Διασπασμός, ὄ, δ, dilaceratio. Jer. 15, 3.

Ἐισσπάω, attraho. Gen. 19, 10.

Ἐκσπάω, ὦ, detraho. Jud. 16, 15.

Ἐπισπάω, ὦ, attraho. ἐπισπάομαι, ὦ-
μαι, attrahor, 1. Cor. 7, 18. μὴ ἐπισπά-
δῃ (3. pers. præf. pass. imp.) ne attrahen-
dum (præputium) curet, quod quidem
fit chirurgi opera, ut cutis ferro adducta
glandem rursus operiat, sicut docet Celsus l.
7. c. 25.

Ἐπίσπαστρον, ὄ, τὸ, tentorium. Exod.
26, 36.

Κατασπάω, ὦ, detraho. Micha 1, 6.

Περισπάω, ὦ, distraho. Basil. ὑπὸ ἀρχο-
λιῶν περισπώμεν, negotiis distentus, di-
stractus, Luc. 10, 40. περισπᾶτο (imperf.
pass. 3. pers.) περὶ πολλὴν διακονίαν, distra-
hebatur variis laboribus Martha. In
Grammatica circumflecto. dictio περισπω-
μένη, quæ circumflexum accentum habet in
ultima.

Περισπασμός, ὄ, δ, distractio, circum-
flexio. Sed est ἔ vocabulum castrense,
genus quoddam stratagematis apud anti-
quos denotans. Legitur 2. Macc. 10, 36.
ἐν τῷ περισπασμῷ, in illa distractione.
Nimirum viginti illi juvenes in se traxerant
propugnatores arcis. Qua ceteri occasio-
ne utentes ἔ ipsi in arcem evadunt deser-
tasque à propugnatoribus turres incen-
dunt. Possis etiam exponere in illa solli-
citudine aut labore; quo significatu sapi-
us legitur apud Ecclesiasten, ut cap. 1, 13. 2,
23. 26.

Ἀπερίσπαστος, ὄ, δ, ἡ, inconcussus, non
distractus. Sap. 16, 11. ἀπερίσπαστοι γένων-
ται τῆς σῆς εὐεργεσίας, beneficiis tuis sine
ulla distractione adhaerescerent. Sir. 41, 2.
ἀνδρὶ ἀπερίσπαστῳ, viro non distracto, scilicet
curis.

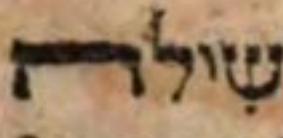
††† ΣΠΕΓΡΑ, ας, ἡ, spira, proprie
linea

linea flexuosa, orbisque faciens in sese non redeunt, Græcè ἑλίσσ, κθ, ἦ, per metaph. cohors. sic dicitur σπῆρα στρατηγῆς, cohors prætoria, quæ scilicet belli imperator stipatur & cingitur, tanquam spirâ quâpiam. videtur dici παρὰ τὸ σπῆραν. Suidas circumflectit penultimam, & in N. Test. Nominativus & Accusativus eandem circumflectunt. Matth. 27, 27. Job. 18, 3. 12. Alii penultimam acunt. Genitiv. regulariter formatur σπείρας. In Complutensi tamen, aliisque exemplaribus legitur Genitivus σπείρης, Act. 10, 1. & c. 21, 31. & c. 27, 1.

Σπαραγδὼν, Adverb. more cohortis, 2. Macc. 5, 2. Cap. 12, 30. διατάξας τὴν αὐτῆς στρατίαν σπαραγδὼν, cum ordinasset exercitum suum in cohortes, cum in cohortes distribuisset.

ΣΠΕΙΡΩ, sero, semino, semina spargo (affine τῷ sero, extruso π, quod est ab Hebr. שָׂרָה sarah seminavit.) 1. Cor. 15, 36. ὁ σπείρας, quod seris. Matth. 6, 26. & σπείρασι non serunt. Matth. 13, 4. ἐν τῷ σπείρειν inter seminandum, in semine. 2. Cor. 9, 6. ὁ σπείρων φειδομένως, qui serit parcè. imperf. Jer. 12, 13. ἐσπείρετε πυρὰς, καὶ ἀκάνθας ἐθρίσατε, seminabatis triticum & spinas messuistis. Fut. σπερῶ, seram, præf. act. ἐσπαρκα. aor. 1. act. ἐσπειρα, sevi, Matth. 25, 26. Θέρισω ὅπου οὐκ ἐσπειρα, meto, ubi non sevi. 1. Cor. 9, 11. ὑμῶν τὰ πνευματικά ἐσπείραμεν, vobis spiritualia seminamus. Gal. 6, 7. ὁ γὰρ ἐὼν σπείρη (aor. 1. subj.) ἄνθρωπος, τῷτο καὶ θείσει, ut sementem fecerit, ita metet. Luc. 8, 5. σπείρα, (aor. 1. inf. act.) serere. Matth. 13, 30. ὁ σπείρας, (aor. 1. act. part.) qui sevit. aor. 2. act. ἐσπαρον sevi. Præf. pass. σπείρομαι, seror, 1. Cor. 15, 43. σπείρεται ἐν αἰμίᾳ, ἐγείρεται ἐν δόξῃ, seritur (hoc est, sepelitur) fæde, excitatur gloriōse. ἐν αἰμίᾳ. Hebraismus pro αἰμίως, vide ἐν. Præf. pass. ἐσπαρμαι, satus fui, unde derivatur

Σπέρμα, ros, τὸ, semen, 1. Cor. 15, 38. posteri, 2. Cor. 11, 22. σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; καὶ γώ. Semen Abrahami sunt? Sum & ego. Marc. 12, 20. de prole seu uno homine dicitur. Luc. 20, 28. de sola prole mascula. καὶ ἐξ ὧν verò de CHRIS-

ATO, qui Gen. 49, 10. & Gen. 3, 15. semen mulieris vocatur. Gal. 3, 16. καὶ τῷ σπέρματι σου, ὅς ἐστι Χριστός, & semini tuo, qui est CHRISTVS. Spiritus Sanctus 1. Job. 3, 9. Sic vocatur ab effectu, quod ejus virtute, tanquam ex semine quodam nobis homines efficiamur. Part. præf. pass. ἐσπαρμέν, η, ον, satus, Matth. 13, 19. Marc. 4, 15. aor. 2. pass. ἐσπάρην, ης, η, satus fui, Marc. 4, 31. ὅς ὅταν σπαρῇ (3. pers. aor. 2. subj.) quod quum satum fuerit. part. aor. 2. pass. σπαρεῖς, ἐντ, satus, Marc. 4, 20. Præf. med. ἐσπορα ab αἰθῆρα aor. 2. ἐσπαρον, unde est

Σπερματίζω, semino. Lev. 12, 2. γυνὴ ἐὰν σπερματιδῇ (3. sing. aor. 1. pass.) mulier si seminata fuerit, vel semen susceperit, h. e. imprægnata fuerit.

Σπερματία, ας, ἡ, sementis. Symmachus Ps. 65, 10.

Σπόρος, α, ὁ, semen, Luc. 8, 11. σπόρος ἐστὶν ὁ λόγος τῷ θεῷ, semen est Dei verbum. Marc. 4, 27. καὶ ὁ σπόρος μὴ κύνεται, & semen surgat in altum. 2. Cor. 9, 10. πληθύνει (3. pers. aor. 1. act. opt.) τὸν σπόρον ὑμῶν, multiplicet sementem vestram.

Σπορά, ας, ἡ, idem, 1. Pet. 1, 23.

Σπόριμος, ὁ καὶ ἡ, qui seminari solet, τὰ σπόριμα, sata, Matth. 12, 11.

Διασπείρω, dissemino, dispergo. Act. 8, 1. πάντες δὲ διασπάρησαν (aor. 2. pass.) omnes dispersi fuerunt. Act. 11, 19. διασπαρέντες (part. aor. 2. pass.) dispersi. In N. T. semper metaphoricè accipitur.

Διασπορά, ας, ἡ, dispersio, Job. 7, 35.

Ἐκσπερματίζω, semino. Num. 5, 28.

Κατασπείρω, semino. Lev. 19, 19.

Περσπείρω, dispergo.

Περσπόριος, α, ὁ, ἡ, dispersus. In plurali τὰ περσπόρια, substantivè, subaudi δάμαλα, suburbia, q. d. domus ante portas hinc inde disperse. Jos. 21, 2.

††† ΣΠΕΚΟΤΑΤΩΡ, agor, ὁ, speculator. sic Latine dictus à speculo, quod gestabat, Græcè δορυφόρος, α, ὁ, Spiculatorum dicti sunt principum satellites, (Trabanten) qui spicula (hoc est, hastas) ferebant ad defendendum corpus principis, Marc. 6, 27. pro carnifice accipitur, qui

Johanni Baptiste jussu Herodis caput amputavit. Sed eo seculo, sicut liquet ex historia Evangelica, militibus uti solebant in sumendis suppliciis.

ΣΠΕΝΔΩ, libo, id est, liquida, ut vinum &c. quæ quis degustare aut delibare potest, offero. (unde libare videtur dictum quasi labiare, seu potius oritur à Greco λάβω, rigo, fundo, libo, stillo, idem quod σπεύδω, σάζω.) Fut. σπείσω (à σπεύδω.) aor. 1. ἐσπείσα σπένδομαι, in media forma libo. item fœdus sancio, ferio, quod in fœderibus ejusmodi ceremonie solerent intervenire. Ethnici olim, ut Homerus scribit, antequam accumberent, diis suis libabant. ἱλιάδ. ἰωτα. 221. Ἔ rursus quum discederent. ibid. ν. 653. scilicet aliquid vini abjecerunt in ignem. ἱλιάδ. π. 227. Achilles antequam libaret, precatus est, Ἔ cœlum suspexit. Accipitur etiam in passiva forma. Ἔ vertitur libor, pro libamento offeror, Phil. 2, 17. 2. Tim. 4, 6. ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, nam ego jam libor. Præt. med. ἐσπονδα, unde est

Σπονδή, ἡς, ὅ, libamen. Jer. 32, 29. item fœdus.

Σπόνδειον, vel σπονδεῖον, α, τὸ, vas, quo vinum libant in sacrificiis, patera libatoria, 3. Esd. 2, 13.

Ἄσπονδος, ὁ, ἡ, implacabilis, Rom. 1, 31. qui inducias facere, multo magis verò fœdus ferire recusat.

Ὁμόσπονδος, α, ὁ, ὅ, libaminum confors; It. fœdere junctus, amicus, 3. Macc. 3. μήτε τῷ βασιλεῖ, μήτε ταῖς δυνάμεσιν ἐμοσπόνδως γίνεσθαι, neque Regi, neque exercitibus amicos esse.

ΣΠΕΟΣ, εος, τὸ, specus, spelunca, antrum.

Σπήλαιον, α, τὸ, idem, Matth. 21, 13. ἐποιήσατε σπήλαιον ληστῶν, convertistis in speluncam latronum. Heb. 11, 38. πλανώμενοι καὶ (ἐν) ὄρεσι καὶ σπηλαίοις, errantes in montibus & speluncis. Apoc. 6, 15. ἐκρυψαν ἑαυτοὺς εἰς τὰ σπήλαια, abdiderunt se in speluncis.

ΣΠΕΤΔΩ, festino, (quasi σπᾶν ὁδόν, contrahere viam, fugere ambages aut moram.) 2. Pet. 3, 12. πνεύδοντας, (supple. πρὸς vel εἰς) τὴν παρασίαν τῆς τῆ Θεῷ ἡμέρας, properantes ad adventum diei Dei. Erasmus vertit accelerantes. Melius de-

Atus interpret. Usitatum enim est Græcis in hoc dicendi genere supplere præpositionem εἰς vel πρὸς. Hesiod. πνεύδειν εἰς ἄφρονον, properare ad divitias. Aristoph. σπεύδω πρὸς σε, festino ad te. Sæpè verò subaudiri solet. Pind. pyth. γ. μὴ φίλα ψυχὰ βίον ἀθάνατον σπεῦδε, pro πρὸς βίον ἀθάνατον, noli, dilecta anima, ad vitam immortalem properare. Thucyd. σπεύδω τὴν ἡγεμονίαν, pro πρὸς τὴν ἡγεμονίαν, ad principatum propero. Imperf. Ἀέτορ. 20, 16. ἐσπευδε γὰρ γενέσθαι Ἱεροσόλυμα, festinabat enim, ut esset Hierosolymæ. Fut. σπεύσω, festinabo. aor. 1. ἀέτ. ἐσπευσα, festinavi, Ἀέτορ. 22, 18. σπεῦσον (3. sing. aor. 1. ἀέτ. imper.) καὶ ἐξελθε ἐν τάχει, festina & exi citò. Jer. 4, 6. σπεύσατε, μὴ σῆτε, festinate, ne stete. Luc. 19, 5. Ζαχαῖε, σπεύσας (part. aor. 1. ἀέτ.) κατέβη, Zachæe, festinans descende. præf. pass. σπεύδομαι acceleror. Esth. 3, 15. Præt. med. ἐσπεδα.

Ἐσπευσμένως, ἀδβ. festinanter. Aquila Ps. 68, 32.

Ἐπισπεύδω, accelero, festino. Proverb. 6, 18.

Κατασπεύδω, idem quod simplex σπεύδω. Sir. 28, 12. Item festinare facio, urgeo, Exod. 5, 13.

Κατάσπauσις, εως, ἡ, festinatio. Theodotion Prov. 1, 27.

Σπexδῆ, ἡς, ἡ, propriè festinatio, Luc. 1, 39. μετὰ σπexδῆς, cum festinatione. Philip. Mel. ad animum refert, Ἔ interpretatur magna cum animi intentione & desiderio, conveniendi amicos, Ἔ narrandi ea, quæ sibi dicta fuerunt ab angelo. diligentia, Jude 3. πᾶσαν σπexδὴν ποιέμενος, omnem adhibens diligentiam. Rom. 12, 8. ἐν σπexδῇ pro σπexδαίως, diligenter. Studium, 2. Cor. 8, 16. χάρις δὲ τῷ Θεῷ τῷ δίδοντι τὴν αὐτὴν σπexδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου, Gratia verò habetor Deo, qui cordi Titi indidit idem studium pro vobis. item ἡ σπexδῆ, gratia, Ἔ opponitur τῇ παιδιᾷ joco, lusu. Theophrastus in Characteribus suis opponit τὴν σχολὴν τῇ σπexδῇ, hoc est, Casanbono interprete, otium negotio.

Σπexδάζω, studeo, feriò ago. Ephes. 4, 3. σπexδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητά, studentes conservare unitatem, urgeo, facio festinare. Gen. 19, 11. ἀγγελοι ἐσπexδάζον τὸν

Λώτ. *Angeli faciebant festinare Lothum.* Fut. σπιδάσω, studebo, 2. Pet. 1, 10. aor. 1. αἶ. Gal. 2, 10. ἐσπιδάσα ποιῆσαι, studui facere. 1. Thessal. 2, 17. ἐσπιδάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν, studuimus faciem vestram videre. 2. Tim. 4, 9. σπιδάσον (aor. 1. imper.) ἐλθεῖν πρὸς με ταχέως, fac, ut quam primum ad me venias. 2. Pet. 1, 10. σπιδάσατε, studete, Heb. 3, 11. σπιδάσωμεν, (aor. 1. subj.) studeamus.

Σπιδάσιος, αἰά, αἰον, studiosus, diligens, 2. Cor. 8, 22. in comp. σπιδαιότερος, diligentior, 2. Cor. 8, 17. 22. σπιδαιότερον, diligentius, adverbialiter capitur. 2. Tim. 1, 17. σπιδαιότερον ἐζήτησέ με, diligentius quaesivit me. Dicitur etiam

Σπιδαιότερως, studiosius, Phil. 2, 28.

Σπιδαίως, Adv. studiosè, diligenter, Luc. 7, 4. Tit. 3, 13. τὰ σπιδαῖα, seria, apud Xenoph. Ἔ

Σπιδάζω res serias ago. lib. 1. pæd. Sacas Cyrum, volentem adire abum, prohibebat, inquiens, σπιδάζει γὰρ πρὸς τινάς, res enim ei serie sunt cum quibusdam.

Ἐπισπιδάζω, festino. Prov. 13, 11. Ὑπαρξίς ἐπισπιδαζομένη μετὰ ἀνομίας, ἐλάσσων γίνεται. Opes, quæ per iniquitatem festinantur, minores fiunt.

Ἐπισπιδασίης, ἄ, ὁ, sollicitator. Jesa. 14, 4.

Κατασπιδάζω, sollicitum reddo, conturbo. Aquila Psalm. 2, 5. in furore suo κατασπιδάσει, conturbabit eos. Idem Ps. 6, 11. κατασπιδασθήσαν σφόδρα, conturbentur valde.

Κατασπιδασμός, ἄ, ὁ, sollicitudo. Aquila Zephani. 1. 18.

Περισπιδάζω, sollicitus sum. Symmachus Psalm. 68, 17.

ΣΠΙΘΑΜΗ, ἡς, ἡ, spithama, palmus, mensura species. Exod. 28, 16.

ΣΠΙΛΩ, ἄ, ὁ, macula, labes, Eph. 5, 17. Ἐκκλησίαν μὴ ἔχσαν σπῖλον ἢ ῥυτίδα, Ecclesiam macula ἢ ruga expertem.

Σπιλάς, ἄδος, ἡ, macula, Jude v. 12. Ἔτοί εἰσι ἐν ταῖς ἀγάπαις ὑμῶν (ὡσεὶ) σπιλάδες, hi sunt in agapis (seu cariditiis) vestris tanquam macula Ἔ c.

Σπιλώω, ῶ. Fut. ῶσω. Præt. ἐσπίλωκα, maculo, inquino, contamino, polluo, Jac. 3, 6. ἡ σπιλῆσα pro σπιλόσαι, part. præf. αἶ. g. f. contaminans, construitur

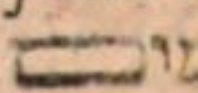
A cum Accus. σπιλόσαι, ἔμαι, maculor, Jude v. 23. ἐσπιλωμένον χιτῶνα, pollutam tunicam. ἐσπιλωμένον est accus. casus, part. præf. perf. pass. in indic. præf. ἐσπίλωμαι, ad formam τῆς κεχρύσμαι. aor. 1. ἐσπιλώθην, Sap. 15, 4. εἶδος σπιλωθὲν χρώμασι διηλλαγμένοις, species maculata coloribus variis.

Σπίλωμα, ατοί, τὸ, macula, Jesa. 28, 8.

Ἄσπιλος, ἄ, ὁ καὶ ἡ, immaculatus, maculae & labis expers, intemeratus, Jac. 1, 27. 1. Pet. 1, 19. 2. Pet. 3, 4.

ΣΠΙΝΘΗΡ, ἡρος, ὁ, scintilla, qv. α σπῶν ἔσται ἰgnis. Sir. 28, 12. εἰάν φουσίης σπινθήρα, ἐκκαήσεται, si afflaveris scintillam, accendetur.

ΣΠΛΑΓΧΝΟΝ, ἄ, τὸ, viscus. Eustathius tradit, nomen hoc derivari à σπλάν Doricè pro σπλήν splen, lien, qui est unum ex σπλάγχνοις. τὰ σπλάγχνα, viscera, Act. 1, 18. σπλάγχνα ἐλέος, viscera misericordiae, hoc est, intima misericordiae, ardens charitas. Phil. 2, 1. σπλάγχνα οἰκτιρῶν, idem. conf. Col. 3, 12. Hebraismus. σπλάγχνα οἰκτιρῶν, hoc est, cor commiseratione ardens. per Syn. viscera ponuntur pro corde. Notetur quoque hic hypallage. Et sicut Hebraei dicunt vir doli pro viro dolo: cor miserationum pro corde ad commiserandum propensissimo. Col. 3, 12. κλείειν τὰ σπλάγχνα claudere viscera, hoc est, non misereri. Synecdoche est, quando per viscera intelligitur cor. Metonymia, quando per cor intelligitur affectus ejus, scilicet charitas, 1. Joh. 3, 17.

Σπλαγχνίζουαι, misericordiâ commoveor, intima misericordia tangor. quod verbum tantum in Nov. Testam. legitur ad exprimendum Hebraicum rachamim, quæ vox significat commiserationes, quæ ex intimis procedunt visceribus (LXX. reddunt τὰ σπλάγχνα.) caret singulari numero, quia multa sunt opera misericordiae, quæ ex intimis visceribus, hoc est ex ipso corde, non verò hypocrisis proveniunt. Psalm. 26, 6. Zach. 7, 9. Notetur verò quadruplex hujus verbi syntaxis. Matth. 9, 36. ἐσπλαγχνίδη περὶ αὐτῶν, miseruit ipsum eorum. Ἔ c. 14, 14. ἐπ' αὐτῶν, Ἔ c. 18, 27. σπλαγχνισθεὶς δὲ ὁ Κύριος

τᾷ δ' ἄλλῃ, *miseratus* verò dominus servi. *Marc.* 6, 34. ἐσπλαγχνίσθη ἐπ' αὐτοῖς, *intima* misericordiā commotus fuit super eis, *sen* miseruit ipsum eorum. *Item*

Σπλαγχνίζω, *sacrifico*, 2. *Macc.* 6, 8. *Hinc*

Σπλαγχνισμός, ἄ, ὁ, *sacrificium*, proprie in quo τὰ σπλάγχνα, extra, cremantur; 2. *Macc.* 6, 7, 21. *cap.* 7, 42.

Ἐκσπλαγχνίζομαι, *misericordia* valde commoveor, ἐκ *b. l.* auget compositionem. *Incertus Deuter.* 13, 8. ἐκσπλαγχνισθήσῃ (2. *sing.* fut. 1. *med.*) *misericordia* commoveberis.

Ἐπισπλαγχνίζομαι, *idem.* *Symmachus Deuter.* 13, 8. ἐκ ἐπισπλαγχνισθήσῃ (ut modo) *poli* misericordia commoveri.

Ἀσπλαγχνος, α, ὁ, ὅ, *immisericors.* *Symmachus Prov.* 17, 11.

Ἀσπλαγχνέω, ὦ, *immisericors* sum. *Aquila & Theodotion Jobi* 41, 1.

Εὐσπλαγχνος, α, ὁ καὶ ἡ, *misericors*, *Eph.* 4, 32. γίνεσθε εἰς ἀλλήλους χρηστοί, *εὐσπλαγχοι*, *estote alii in alios benigni*, *misericordes.* 1. *Pet.* 3, 8. πάντες (γίνεσθε) *Φιλάδελφοι*, *εὐσπλαγχοι*, *Φιλόφρονες*, *omnes estote fraternā praecliti caritate*, *misericordes*, *comes.*

Πολύσπλαγχνος, α, ὁ, *fac.* 5, 11. ὅτι πολὺσπλαγχνός ἐστιν ὁ Κύριος, *quia Dominus est multarum miserationum.*

††† ΣΠΟΓΓΟΣ, α, ὁ, *spongia*. (*Etym.* παρὰ τὸ σπᾶν τὰ ὑγρά ἀτράβηδο *humida.*) *Matth.* 27, 48. *Joh.* 19, 29. *Marc.* 15, 36.

Σπογγίζω, *spongiā* tergo.

Σπογγίσματα, τὰ, *sordes spongiæ deterſa.*

ΣΠΟΔΟΣ, ἄ, ὁ, *cinis*, *idem* quod κόνις ἢ τέφρα. *Matth.* 11, 21. ἐν σάκκῳ καὶ σποδῷ μετενόησαν, *cum sacco & cinere resipuisse.*

Σποδιά, ἄς, ἡ, *idem.* *Num.* 19, 17.

Σποδῶ, ὦ. *med.* σποδοῦμαι, ἄμαι, *cinere conspergo*, *Judith.* 4, 9. καὶ ἐσποδῶσαντο (3. *sing.* aor. 1. *ind.* *med.*) τὰς κεφαλὰς αὐτῶν, *& cinere consperserunt capita sua.*

ΣΠΤΡΙΣ, ἰδ@, ἡ, *sporta*, *corbis*, (*Etym.* derivat à πυρὸς triticum quasi πυρεῖς, *pleonasmō* τᾷ σ.) *Matth.* 15, 37. ἐπὶ τὰ σπυρίδας πλήρεις (κλασμάτων,) *septem*

sportas plenas fragmentis. *Matth.* 16, 10. πόσας σπυρίδας ἐλάβετε; *quot sportas acceperitis?* *Marc.* 8, 8. *Actor.* 9, 25. χαλάσαντες ἐν σπυρίδι, *submissum in sporta.* 2. *Cor.* 11, 11. 33. vocatur σαργάνη.

††† ΣΤΑΔΙΟΣ, α, ὁ, ὅ, *στάδιον*, α, τὸ, *stadium*, *mensura pedum sexcentenarium.* (vel *spatium* 125. *passuum*) *Latine* curriculum sive campus, ubi athletæ certant, aut equites equestria exercitia frequentant (*Stephanus* derivat ab ἵστημι, unde est στάδην, *adv.* quasi dicas *stando.* In *stadio* non solum alii currunt, qui σταδιοδρομοὶ nominantur, sed etiam alii *stando* expectant, donec ordo ipsos tangat.) *Luc.* 24, 13. ἀπέχεσθαι στάδης ἐξήκοντα, *distantem stadiis sexaginta.* 1. *Cor.* 9, 24. οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες, *qui in stadio currunt.*

ΣΤΑΖΩ, *stillo*, *f.* ζῶ. *Judic.* 5, 4. *Hinc*

Σταγών, ὄνος, ὁ, *stilla*, *Sir.* 1, 2.

Σταγετός, ἄ, ὁ, *stillicidium.* *Aquila* *Prov.* 19, 13.

Στακτὴ, ἥς, ἡ, *stacte*, *unguentum ex myrrha tusa vel pressa fluens*; *Est & στακτὴ*, scil. *κονία*, *lixivium*, *liquidum ex quo cinere colatum*; quasi *stillatitium.*

Στακλὺς, ἄ, ὁ, *stillatitius.*

Σταλάζω, *stillo.* *Micha* 2, 11.

Ἀποσάζω, *destillo.* *Prov.* 10, 32. σόμει δικαία ἀποσάζει σοφίαν, *os justi destillat sapientiam.*

Ἀποσταλάζω, *idem.* *Joël.* 3, 18. *Amos.* 9, 13.

Κατασάζω, *destillo.* *Symmachus Psalm.* 119, 28. κατέσαξεν ἡ ψυχὴ μου, *destillabit anima mea.*

ΣΤΑΜΝΟΣ, α, ὁ, καὶ ἡ, *urna*, *Heb.* 9, 4. ἐν ᾗ (κιβωτῷ) στάμνος χρυσῇ ἔχεσσε τὸ μάννα, καὶ ἡ βίβλος Ἀαρὼν, καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης, *in qua (arca) erat urna aurea habens manna, & virga illa Aaronis, & tabula ille fœderis.*

ΣΤΑΤΗΡ, *vide supra ἵστημι.*

ΣΤΑΤΡΟΣ, ἄ, ὁ, *crux.* (*Eustath.* vocem hanc dictam putat παρὰ τὴν εἰς αἶθρα εἶσιν, ἢ παρὰ τὰ εἰς αἶθρος ἵστασθαι, & consistentia in aëre aut à stando in vento. *Hes.* ἐκ τᾷ αἶς αἰστανῆστασθαι, *ex stando in aurâ.* Alii à στάω, quod *crux* stet erecta, vel quasi *ταυρός.* imitatur enim figuram τᾷ ταῦ) *Matth.* 27, 40. ὁ λόγος γὰρ τᾷ σταυρῷ (*Ge-*

(Genitivus objecti) nam sermo ille de cruce CHRISTI, hoc est, de CHRISTO crucifixo. [Furca h. e. tale patibuli genus, quod circumgestabant per urbem Romanorum serbi, ubi manibus impaetis a sequente alio virgis cadebantur. Variæ ejus figuræ videri possunt apud Lipsium de cruce lib. 3. c. 2. 3. 4. 5. cui addatur Kippingius de Cruce Exerc. 22. & Lydius in florum sparsione ad passionem Christi p. 194. Eo respicere puto locum Matth. 10, 38. ὃς ἂν λαμβάνῃ τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἀκολουθῇ ὀπίσω μου, ἐκ ἐστὶ μου ἄξιός, qui non accipit crucem suam & sequitur me, non est me dignus. Nam 1. σταυρὸς non solum duo ligna transversa denotat, sed & χάρακα h. e. contum sive lignum relictum, sic enim explicat Hesychius, & Scholiastes Thucydidis 4. 90. per ὁρῶν ξύλα. 2. quod in loco Matthæi citato est λαμβάναν σταυρὸν, sumere crucem, id apud eundem c. 16, 25. Marcum, c. 8, 35. & Lucam 14, 27. est αἰεῖν, tollere, & Luc. 17, 33. βαστάζειν, gestare. 3. Ejusmodi furca apud Judeos in usu non erat, videbant tamen sæpe Romanorum serbos hunc in modum per urbem vapulantes. 4. De cruce Christi vero loca ista explicari non possunt, quia de ea neque discipuli neque reliqui auditores Servatoris nostri aliquid noverant.]

Σταυρώω, ὦ, palum depango, item crucifigo, in crucem tollo. Fut. σταυρώσω, crucifigam, Johan. 19, 15. Matth. 23, 34. Præter. perf. ἐσταύρωκα. aor. 1. ἐσταύρωσα, crucifixi, 1. Cor. 2, 8. ἐκ αὐτὸν τὸν Κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν nequaquam Dominum gloriæ crucifixissent. per metaph. Gal. 5, 24. οἱ δὲ Χριστοὶ, τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν, qui enim sunt CHRISTI, carnem suam crucifixerunt. conf. Rom. 6, 6. carnem suam crucifixerunt, hoc est, corruptam naturam ita compescuerunt, ne regnet in ipsis: domitas habent libidines, idque virtute Spiritus S. quem D. N. Jesus morte crucis nobis acquisivit. Et hac phrasis nobis in memoriam revocat mortem JESU CHRISTI, quæ recordatio nos inflammare debet, ut rursus in honorem ejus, carnis impetum frangamus, libidines edomemus, affectibus frenum injiciamus, imò ipsam carnem mortificemus, ancipiti & penetranti verbi divini λόγῳ eam maculemus, ita ut sanguis veteris hominis profluat. Heb. 4, 12. ὁ exopta-

A tam cladem! aor. 1. imper. σταυρώσον, crucifige, Marc. 15, 13. Luc. 23, 21. in pl. σταυρώσατε, crucifigite, Joh. 19, 6. aor. 1. subj. σταυρώσω, Marc. 15, 20. ἵνα σταυρώσωσιν αὐτὸν, ut crucifigerent eum. aor. 1. inf. σταυρώσαι, crucifigere, Joh. 19, 10. ἐξουσίαν ἔχω σταυρώσαι σε, potestatem habeo crucifigendite, ubi Pilatus errabit. Magistratus enim minister est gladii (Rom. 13, 4.) non dominus, qui malis debet esse terrori, eosque punire, innocentes verò tueri. part. aor. 1. σταυρώσας, in Genit. σταυρώσαντος, Matth. 27, 35. Marc. 15, 24. σταυρούμεθα, ἔμεθα, crucifigor, Matth. 27, 38. σταυρῶνται σὺν αὐτῷ δύο ληστές, crucifiguntur cum eo duo latrones. Præter. perf. ἐσταύρωμαι, crucifixus fui, Gal. 6, 14. διὲ ἐμοὶ κόσμος ἐσταύρωται, per quem mundus mihi crucifixus est. Mundum vocat, omnem hominum ceterarumque rerum splendorem, qui pseudapostolorum præstringebat oculos, ut Christum contemnerent. Mundum ait sibi esse crucifixum, hoc est, mortuum, nullum, contemptum, per metonymiam causæ. Part. præter. perf. ἐσταυρωμένος, crucifixus, Gal. 3, 1. ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένος, inter vos crucifixus. aor. 1. pass. ἐσταυρώθην, Joh. 19, 20. ὅπου ἐσταυρώθῃ ὁ Ἰησοῦς, ubi crucifixus fuit JESUS. 1. Cor. 1, 13. μὴ παῦλος ἐσταυρώθῃ ὑπὲρ ὑμῶν; num Paulus crucifixus fuit pro vobis? Matth. 27, 22. σταυρωθήτω, (aor. 1. imper.) crucifigatur. Joh. 19, 16. ἵνα σταυρωθῇ (3. pers. aor. 1. pass. subj.) ut crucifigeretur. Luc. 23, 23. αἰτῶμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι (aor. 1. inf.) petentes, ut crucifigeretur. Matth. 26, 2. παραδίδοται εἰς τὸ σταυρωθῆναι, traditur ut crucifigatur. part. aor. 1. pass. σταυρωθεῖς, εἶσα, ἐν. in Symbolo Apost. σταυρωθέντα (accus. sing. g. m. part. aor. 1. pass.) Notetur phrasis scripturæ, σταυρῶν τὴν σάρκα, crucifigere carnem, hoc est, libidines carnis habere domitas, pruritus peccati originalis vincere, superare.

Ἀνασταυρώω, ὦ, de novo crucifigo, Heb. 6, 6. ἀνασταυρῶντας ἑαυτοὺς τὸν υἱὸν τοῦ Θεοῦ, rursus crucifigentes sibi filium Dei. Hujus sceleris exemplum insigne fuit Julianus Apostata. [Contra perpetuam lingue græcæ consuetudinem peccant, qui tradunt, vocem ἀνασταυρῶν habere significationem de novo crucifigendi. Nam verbum hoc semper notat caput conto infigere, & spe-

etandi causa circumgestare. Non opus A est exempla plura in hanc rem congerere, quod jam praestiterunt Amelius *Erörterung* part. 1. p. 25. 26. Lamb. Bos in distribis ad Hebr. 6, 6. Bæclerus ad Herodianum 3. 8. 2. Ἀνασταυρῶν ergo est Christum apud semet ipsum vel in mente sua pro ludibrio habere.]

Συσταυρόμαι, ἔμαι, simul crucifigor. Præt. perf. pass. Χριστῷ συνεσταυρώμαι, Gal. 2, 20. unā cum Christo crucifixus sum. Marc. 15, 32. καὶ οἱ συνεσταυρωμένοι αὐτῷ, ἔ qui cum eo crucifixi erant. aor. 1. pass. συνεσταυρώθη. Rom. 6, 6. ὁ παλαιὸς ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, vetus ille homo unā crucifixus est. Matth. 27, 44. λησταὶ οἱ συσταυρωθέντες αὐτῷ, latrones cum eo crucifixi.

ΣΤΑΦΙΣ, ἴδος. ἡ, uva passa.

Σταφυλή, ἡς, ἡ, uva, Matth. 7, 16. μή τι συλλέγῃσιν ἀπὸ ἀκανθῶν σταφυλήν; utrum colligunt ex spinis uvam? Es. 5, 2, ἀντὶ σταφυλῶν ἀκανθαί (pro οἴνωνταί) pro uvis labruscae. proverbium frustrata spei vel expectationis, qualis est, pro tritico palea. item pro thesauro carbones.

† ΣΤΑΧΥΣ, υῤ, ὅ, Stachys, est nomen viri Rom. 16, 9. Significat hac vox etiam spicam. Notatio est à simili. Dat. στάχυι, Marc. 4, 28. Accus. στάχυν, ibidem. Accus. plur. στάχυας, Marc. 2, 23. τίλλοντες τὰς στάχυας, vellentes spicas.

ΣΤΕΑΡ, ατ, τὸ, sebum, adeps, Sir. 47, 2.

Στεatóω, ὦ, sagino. Ezech. 39, 18.

ΣΤΕΓΩ, tego, quod ipsum hinc ortum videtur. Fut. σέξω. Præt. perf. ἔσχεα. Præt. med. ἔσχεα. unde est

Στέγη, ἡς, ἡ, ἔσχος, eos, τὸ, tectum, domus, Marc. 2, 4. δῶμα ἔσχητα distinguntur ab aliis, quod δῶμα sit summaedium pars, Matth. 10, 27. σέγη verò notat tabulatum τῷ δώματι. Marc. 2, 4. Significat verò σέγω 1.) tego, quod ipsum hinc ortum videtur 1. Cor. 9, 12. πάντα σέγομεν, omnia legimus. 2.) protego. Suid. πύργοι, οἱ πόλιν σέχουσιν, turres, quæ urbem defendunt. 3.) tolero, sustineo; suffero, 1. Cor. 13, 7. ἡ ἀγάπη πάντα σέχει, charitas omnia tolerat, multas injurias deborat, in aliorum naebis connivet. 4.) me contineo, 1. Thessal. 3, 5. καὶ γὰρ μηκέ-

τι σέγων, ἔ ego non amplius me continens.

Ἄσχος, α, ὅ, qui est sine tecto, qui est peregrinus. Prov. 26, 28. σάμα ἄσχος est os patens, quod effutit, quacunque in buccam veniunt. ἔ Prov. 10. ἄσχος χάλεσι, idem significat.

Τρίσεγον, α, τὸ, tertia contignatio. Act. 20, 9.

Στεγάζω, idem quod σέγω. Fut. σω.

Ἀποστέγάζω, detego, Marc. 2, 4. ἀπέσχεσαν τὴν σέγην, ὅπερ ἦν, detexerunt tectum, ubi erat.

Β ΣΤΕΙΒΩ, calco. σίβω ἔ σιβέω, idem.

Στιβάς, ἄδος, ἔ σσιβάς, ἄδος, (à præt. med. ἔσσιβα) ἡ, stratum. item frons frondis, quia strata illa ex teneris frondibus fiebant, Marc. 11, 8. ἄλλοι δὲ σσιβάδας ἔκοπτον ἐκ τῶν δένδρων, alii verò frondes cadebant ex arboribus.

Στιβαρὸς, α, ὄν, gravis. Ezech. 3, 6. σιβαρὸς τῇ γλώσῃ, obscuram linguam habens.

Στιβαρῶς, adv. graviter. Habac. 2, 6.

Στοιβάζω, struo.

Β Ἐπιστοιβάζω, superstruo. fut. ἄσω. aor. 1. ἐπισοίβασα. Sir. 8, 4. μὴ ἐπισοιβάσῃς ἐπὶ τὸ πῦρ αὐτῷ ξύλα, ne superstruxeris super ignem ejus ligna.

ΣΤΕΙΧΩ, ordine incedo. ἰλιαδ. ἰώτα. καὶ οἱ ἄμ' ἔσειχον, adolescentes unā incedebant. Fut. σείξω. Præt. act. ἔσχεα. aor. 1. ἔσχεα. aor. 2. ἔσειχον. Præt. med. ἔσειχα ἔ σσειχα.

Στίξ, ιχὸς, ἡ, ordo.

Στίχος, α, ὅ, versus capitis in libro aliquo, ordo. Exod. 28, 20.

Στιχίζω, ordino. Ezech. 42, 2.

Στοιχῶ, α, ὅ, series.

Τετραστικῶ, seu τετράσσιχος, α, ὅ, ἡ, quadriordo, quatuor constans ordinibus, aut versibus, Sap. 18, 24. ἐπὶ τετρατίχῃ λίθῃ γλυφῆς, in quatuor ordinum lapidis sculptura.

Στοιχῶν, α, τὸ, elementum 2. Pet. 3, 10. σσιχῶν in plur. num. per metaphoram rudis institutio, qualis fuit legalis pedagogia in V. T. Gal. 4, 3. Heb. 5, 12.

Στοιχέω, ὦ, incedo. Act. 21, 24. ἀλλὰ σσιχῶ καὶ αὐτὸς τὸν νόμον φυλάσσειν, sed incedis ἔ ipse ita, ut legem observes.

Construitur

struitur cum Dativo, Phil. 3, 16. τῷ αὐτῷ σοιχαῖν κανόνι, τὸ αὐτὸ φρονεῖν, eadem incedere regula, idem sentire. Rom. 4, 12. σοιχαῖν τοῖς ἰχνεσι (τῷ Ἀβραάμ) insistere vestigiis Abrahami. Fut. σοιχήσω. Gal. 6, 16. ὅσοι τῷ κανόνι τῷ σοιχήσῃ, quicunque secundum hanc regulam incedent. Gal. 5, 25. πνεύματι σοιχαῖν, spiritu incedere, idem est quod κατὰ πνεῦμα περιπατεῖν, quae phras. legitur Rom. 8, 1. item πνεύματι περιπατεῖν, 2. Cor. 12, 18. Gal. 5, 16.

Συσοιχέω, ὦ, (pro συσοιχέω, ad vitandum consonarum concursum, εὐφωνίας ἕνεκα) eadem serie respondeo, Galat. 4, 25. B cum Dativo συσοιχεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, eadem serie respondet ei Hierosolyma, quae nunc est.

Στοιχειόω, ὦ, elementa doceo; Item, ex elementis seu principiis compono. Hinc

Στοιχείωσις, εὐς, ἡ, elementorum traditio; rei ex elementis & principiis compositio, 2. Macc. 7, 22. τὴν ἐκείνην σοιχείωσιν ἔκ ἐγὼ διεβύβημισα, uniuscuiusque ex elementis (articulatam) compositionem non ego effinxi.

ΣΤΕΛΕΧΟΣ, εἶ, τὸ, truncus, caudex, stirps, Sir. 50, 14. ὡς σελέχη φοινίκων, tanquam stirpes palmarum.

ΣΤΕΛΛΩ, mitto. item apparo, instruo, ornó, vestimentis exorno, contraho, reprimo, coërceo. Fut. 1. act. σελῶ. Fut. 2. act. σαλῶ. Præter. ἔσταλα. aor. 2. ἔσταλον. Præter. med. ἔσολα, unde est

Στολή, ἡ, stola, Luc. 15, 22. ἐξενέγκατε τὴν στολὴν τὴν πρώτην, proferte, vel promitte stola[m] illam primam. toga. Luc. 20, 46. τῶν θελούντων περιπατεῖν ἐν στολαῖς, qui volunt ambulare stola[m]. Marc. 16, 5. περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, amictum stola candida.

Στολητής, ὁ, præfectus vestium. 2. Reg. 10, 23.

Στολίζω, vestio, stola induo. Præf. pass. στολίζομαι, vestior, 2. Macc. 3, 33. ἐν ταῖς αὐταῖς ἐδῆσεν ἐστολισμένοι ἰσίδεσθαι vestibus induti.

Στολισμός, ὁ, amictus, i. e. ipsa actio amictiendi veste, Sap. 19, 30.

Στόλος, ὁ, militaris expeditio; classis. 2. Maccab. 12, 9. σέλλομαι, proprie mittor, ablegor. aor. 2. ἐστάλην, missus fui. in N. Test. devito, missum facio, 2. Cor.

A 8, 20. cum Accus. σελλόμενοι τῷτο, evitantes hoc. subduco. 2. Thess. 3, 6. σέλλομαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ, ἀτάκτως περιπατεῖν, ut subducatis vos ab omni fratre, qui inordinate ambulat, hoc est, qui dissolute vivit.

Ἀνασέλλω, inhibeo, prohibeo. 1. Macc. 7, 24. ἀνεσάλησαν τῷ πορεύεσθαι, prohibiti sunt, ne abirent.

Ἀποσέλλω, mitto, ablego, mitto cum mandatis, mitto legatum, Thucyd. μισησίππον ἀποσέλλα εἰς τὰς ἀθήνας. Milesippum ablegavit Athenas. Matth. 10, 16. ἐγὼ ἀποσέλλω ὑμᾶς, ego ablego vos. imperf. ἀπέσπελλον. Fut. ἀποσάλλω, mittam. Matth. 13, 41. Luc. 11, 49. Act. 7, 34. remittam, Matth. 21, 3, ἐνθὺς δὲ ἀποσέλα (3. sing. Fut. 1. act.) αὐτὰς, statim verò remittet eos. Præter. act. ἀπέσταλα, Act. 9, 17. ὁ Κύριος ἀπέσταλκέ με, Dominus misit me. absolutè ponitur Joh. 3, 33. ὑμᾶς ἀπέσταλκατε πρὸς τὸν Ἰωάννην, vos misistis ad Johannem. Act. 16, 36. ἀπέσταλκασι, miserunt. aor. 1. act. ἀπέσταλα, Luc. 22, 35. Joh. 4, 38. ἀπέσταλας, Joh. 17, 3. 18. 21. 23. 25. ἀπέσειλε, Marc. 12, 4. Joh. 6, 57. καθὼς ἀπέσειλέ με ὁ ζῶν Πάτερ, sicut misit me vivens ille Pater. 1. Cor. 1, 17. ἔκ ἀπέσειλέ με Χριστὸς βαπτίζειν, pro πρὸς τὸ βαπτίζειν, non misit me CHRISTVS (scilicet primario) ut baptizarem. 3. plur. aor. 1. act. ἀπέσειλαν. Joh. 7, 32. Ἔ 11, 3. aor. 1. act. imper. ἀπόσταλον, mitte, Actor. 11, 13. aor. 1. act. subj. Marc. 5, 10. ἵνα μὴ ἀποσείλῃ, ne expellat, exterminet. aor. 1. act. inf. Luc. 4, 18. ἀποσείλαι, mittere. part. aor. 1. act. ἀποσείλας, αὐτῷ, ὁ, qui misit, Matth. 2, 16. καὶ ἀποσείλας ἀνεῖλε πάντας τὰς παιδας, ἔ 11, 3. missis (carnificibus) interemit omnes infantes. Sic Marc. 6, 27. eodem sensu accipitur. Præf. pass. ἀποσέλλομαι, mittor, ablegor. Hebr. 1, 14. Præter. pass. ἀπέσταλμαι. Luc. 4, 43. ὅτι εἰς τῷτο ἀπέσταλμαι, quia ad hoc missus sum. part. præter. pass. ἀπεσταλμένος, ὁ, missus, Joh. 1, 6. ἀπεσταλμένος παρὰ θεῷ, missus à Deo. Aroc. 5, 6. τὰ ἀπεσταλμένα (πνεύματα) spiritus missi. a. 2. pass. ἀπεσάλην, Matth. 15, 24. ἔκ ἀπεσάλην, non missus sum. Act. 13, 26. Ἔ c. 28, 28. ὅτι τοῖς ἔθνεσιν ἀπεσάλη τὸ σωτήριον τῷ θεῷ, quod gentibus missa sit hæc Dei salus. aor. 2. pass. subj.

Rom. 10, 15. εἰ μὴ ἀποσταλῶσι, nisi missi fuerint. part. aor. 2. pass. 1. Pet. 1, 12. ἀποσταλάντι ἀπ' ἐραυῆ, missum ē cælo. à præ. med. ἀπέστολα derivatur

Ἀπόστολος, ὁ, legatus, apostolus, Luc. 6, 13. ὅς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασε, quos etiam apostolos nominavit. Job. 13, 16. ἔδὲ ἀπόστολος μείζων τῷ πέμψαντι αὐτόν, neque legatus maior est eo, à quo ipse missus fuit. Rom. 16, 7. ἐπίσημοι ἐν τοῖς ἀποστόλοις, insignes inter apostolos. Tribuitur Apostolorum discipulis, 1. Cor. 15, 7. Phil. 2, 15. item ipsi JESU CHRISTO, quem PATER ad nos misit, Hebr. 3, 1.

Ἀποστολικός, ὁ, apostolicus, a, um. σύμβολον ἀποστολικόν, symbolum apostolicum.

Ψευδαπόστολος, ὁ, falsus apostolus, qui se apostolum mentitur, 2. Cor. 11, 13.

Ἀποστολή, ἡ, missio, it. profectio, Baruch. 2, 25. peculiariter apostolatus, munus apostoli, Act. 1, 25. it. donum sive munus, quod mittitur, 2. Macc. 3, 2. ἀποστολαῖς ταῖς κρατίσταις, muneribus, quæ mittebant, optimis seu præstantissimis.

Ἀνταποσέλλω, rursus ablego. 1. Reg. 20, 10.

Ἐξαποσέλλω, ablego, emitto. Fut. ἔξαποσελῶ Act. 22, 21. μακρὰν ἔξαποσελῶ σε, longè emittam te, hoc est, ad remotas gentes te ablegaturus sum. aor. 1. act. ἔξαπέσειλα, ablegavi, Act. 9, 30. ἔ c. 12, 11. misi. Act. 7, 12. dimisi, Luc. 1, 53. ἔ c. 20, 10. ἔξαπέσειλαν κενὸν, dimiserunt vacuum. emisit. Gal. 4, 6.

Ἐξαποστολή, ἡ, ablegatio, emissio, expulso.

Ἐπαποσέλλω, immitto, superimmitto, Sap. 11, 15. ἐπαπέσειλας αὐτοῖς, superimmissisti illis. cap. 16, 3. διὰ τὴν εἰδέχθαι (alii legunt δειχθεῖσαν τῶν ἐπαπεσταλμένων, propter fastidiosum aspectum eorum, quæ sub mittebantur.

Ἐπαποστολή, ἡ, immissio. Symmachus Psalm. 78, 49. ἐπαποστολήν ἀγγέλων κακόντων, immissionem angelorum mala inferentium.

Προσποσέλλω, insuper ablego, 2. Maccab. 11, 14.

Προσεξαποσέλλω, aliquo emitto, præmitto, 2. Macc. 12, 21.

Συναποσέλλω, unà ablego. aor. 1. συναπέσειλα, 2. Cor. 12, 28.

Διασέλλω, discerno, distinguo, separo. 1. Reg. 8, 53. ὅτι διέσειλας (2. sing. aor. 1. act. indic.) αὐτὰς σεαυτῷ εἰς κληρονομίαν ἐκ πάντων λαῶν, quia separasti illos tibi in hereditatem ab universis populis. διασέλλω, verb. medium interdico, veto. Marc. 7, 36. διέσειλατο; (3. pers. aor. 1. med. in prima persona διέσειλάμην) vetuit. mando, præcipio, Act. 15, 24. οἱς ἐ διεσειλάμεθα (1. plur. aor. 1. med.) quibus non præceperamus.) a præ. med. διέστολα derivatur

Διαστολή, ἡ, distinctio. Rom. 3, 22.

Ἀποδιασέλλω, dispesco, arceo, intersepio; veto. part. pers. pass. ἀποδιεσταλμένος, vetitus, 2. Maccab. 6, 5.

Διάστασις, εἰς, ἡ, præceptio, fœdus, 2. Macc. 13, 25. ἀθετεῖν τὰς διατάσεις, violare fœdera.

Ἐπισέλλω, mitto, Act. 21, 25. scribo epistolam, Hebr. 13, 22. διὰ βραχέων ἐπέσειλα (aor. 1. act. indic.) ὑμῖν, paucis de hoc scripsi vobis. Act. 15, 20. ἀλλὰ ἀποσεῖλαι (aor. 1. act. inf.) αὐτοῖς, sed ad eos scribendum. à præ. med. ἐπίστολα est nomen

Ἐπιστολή, ἡ, epistola, 2. Cor. 10, 11. δι' ἐπιστολῶν, per literas. Inventa est epistola, ut certiores faceremus absentes, si quid esset, quod eos scire, aut nostra aut ipsorum interesset. Hæc sola est, quæ homines absentes præsentem facit. Unde scitè literarium dicitur alloquium. Galli vocant une missive.

Κατασέλλω, reprimo, sedo, cum Accus. Act. 19, 35. κατασείλας δὲ ὁ γραμματεὺς τὸν ὄχλον, tum scripta sedatâ turbâ. ib. v. 36. κατασταλμένος, sedatus.

Καταστολή, ἡ, amictus, 1. Tim. 2, 9.

Περίσέλλω, circumcirca involvo, obvolvo; decenter compono, orno, Sir. 38, 17. περίσειλον τὸ σῶμα, obvolve corpus, orna honore funeris.

Συσέλλω, subtraho, Act. 5, 6. συσείλαν αὐτόν, subtraxerunt eum, hoc est, removerunt. Alii ad sepulturam composuerunt, hoc est vestimentis sepulchralibus eum pro more induerunt. Hoc sensu utitur Homerus τῷ περισέλλω, ὀδυσσ. ω. 292.

Con-

Contraho, 1. Cor. 7, 29. ὁ καιρὸς συνεσταλ-
μένῳ, *tempus contrahitum.*

ὑποσέλω, subterfugio, subduco me,
Gal. 2, 12. ὑπέσσεσθε (*imperf.*) καὶ ἀφώρι-
ζεν ἑαυτὸν, *subducebat & separabat sese.*
ὑποσέλωμαι. aor. 1. med. ὑπεσελάμην,
suppressi, detrectavi, subterfugi, Act. 20,
20. & c. 20, 27. aor. 1. subj. ὑποσείλωμαι,
ἦ, ηται, Heb. 10, 38. καὶ εἰν ὑποσείληται,
& si quis se subduxerit.

ὑποσολῆ, ἥς, ἡ, subductio, Hebr. 10, 39.
ἡμεῖς δὲ ἐκ ἐσμεν ὑποσολῆς εἰς ἀπώλειαν,
nos non sumus ii, qui nos subducamus ad
exitum. ὑποσολῆς, subaudi τέκνα. He-
braismus.

Μετασέλω, accerso, pro quo in N. T.
μεταπέμπομαι, ex μετὰ post, q. d. post
aliquem mitto, ut eum docet. Act. 10, 5, 22.
29. & c. 11, 13.

ΣΤΕΜΦΥΛΟΝ, & τὸ, cortex uvæ,
vel etiam acinus. Numer. 6, 4.

ΣΤΕΝΟΨ, ἡ, ὄν, angustus, arctus.
Xen. εἰς στενὸν συνελαύνειν, *ad angustias*
redigere. Matth. 7, 13. εἰσελθετε διὰ στενῆς
πύλης, *introite per angustam portam.*

Στενῶς, *adv.* arcte. 1. Sam. 13, 6.

Στενότης, ητῶ, ἡ, angustia. 2. Maccab. C
12, 21.

Στενύω, ὦ, in angustum spatium re-
digo.

Στένω, gemo. scilicet ab angusto corde.
Genes. 4, 11.

Στενάζω, idem, Rom. 8, 23. ἐν ἑαυτοῖς
στενάζομεν, *apud nos ipsos ingemiscimus.*
2. Cor. 5, 4. στενάζομεν βαρέμενοι, *suspi-*
ramus gravati. Jac. 5, 9. μὴ στενάξετε κατ'
ἀδελφῶν, *ne suspirate alius adversus alium.*
Fut. 1. στενάξω. Nab. 3, 7. aor. 1. ἐσέναξα,
ingemui. Marc. 7, 34. Præt. act. ἐσέναχα.
Præt. pass. ἐσέναγμαι, *unde est*

Στεναγμὸς, ὅ, ὁ, gemitus, suspirium.
Act. 7, 34. τῷ στεναγμῷ αὐτῶν ἤκουσα,
suspirium eorum audiui. Rom. 8, 26. στεναγ-
μοῖς ἀλαλήτοις, *suspiriis ineffabilibus.*

Ἀστενάκτως, *adv.* fine gemitu.

Ἀναστενάζω, altè ingemisco, Marc. 8,
12. καὶ ἀναστενάξας (*part. aor. 1. act.*) τῷ
πνεύματι, *quum altè ingemisset spiritu.*

Καταστενάζω, ingemisco. Jerem. 22, 23.

Συστενάζω, una suspiro, Rom. 8, 22.

ΣΤΕΡΓΩ. Fut. ἔω. naturæ instin-
ctu diligo, amo. Soph. εἰδὲς ἔργα ἄγγε-

Α λον κακῶν ἐπῶν, *nemo diligit rerum ma-*
larum nuntium. item acquiesco, cum Dat.
& Accus. ἑργε παρόντα *acquiesce in præ-*
sentibus. præt. ἔσερχα. aor. 1. ἔσερξα.
Præt. pass. ἔσεργμαι, ἔω, κται.

Στέρξις, εως, ἡ, amor, qualis est paren-
tum erga liberos & vicissim. in præt. med.
ἔσοργα, *unde*

Στοργή, ἥς, ἡ, affectus amoris, quo pa-
rentes feruntur in liberos, amor recipro-
cus, divinitus pectori consanguineorum
insitus.

Ἀστοργῶ, & ὁ καὶ ἡ, in quo amor ille est
B extinctus. Rom. 1, 31. 2. Tim. 3, 3.

Φιλόστοργῶ, & ὁ, ἡ, ad amandum pro-
pensus, a, Rom. 12, 10.

Φιλοστοργία, ας, ἡ, reciprocus ille amor
inter parentes & liberos, it. generaliter,
amor, 2. Macc. 6, 20.

Φιλόστοργως, *adv.* amoris affectu illo
inter parentes & liberos mutui; generali-
ter, amore magno, 2. Macc. 9, 21.

ΣΤΕΡΕΟΨ, ὁ, ὄν, solidus, 2. Tim. C
2, 19. ὁ μὲν τοι σερεὸς θεμέλιῳ τῷ θεῷ
ἔστηκεν, ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτην, ἔγνω
Κύριῳ τὰς ὄντας αὐτῷ, *solidum tamen*
fundamentum Dei stat, habens sigillum
hoc, novit Dominus eos, qui sunt sui. σερεὰ
τροφῆ, Hebr. 5, 14. *solidus cibus.* ibid. 6, 12.
σερεῖς τροφῆς. Firmus, 1. Pet. 5, 9. ὧ ἀν-
τίστητε (*aor. 2. imper.*) σερεοὶ τῇ πίστι,
cui obsistite firmi per fidem.

Στερεόω, ὦ, corroboreo, confirmo, Act.
3, 16. ἐσερέωσε τὸ ὄνομα αὐτῷ, *confirma-*
vit nomen ipsius. aor. 1. pass. ἐσερεώθην,
confirmatus fui, Act. 3, 7.

Στερέωμα, τος, τὸ, soliditas, Col. 2, 5.
τὸ στερέωμα τῆς πίστεως. Hebraismus.
pro τὴν σερεάν πίσιν, *stabilem, inconcus-*
D *sam & firmam fidem.* Alii ipsam fidei
formam, hoc est, fiducialem meriti CHRI-
STI applicationem hac voce denotari tra-
dunt.

ΣΤΕΡΕΩ, ὦ. Fut. ἴσω & ἦσω, privo,
orbo. (*Chald.* ܐܪܕܐ destruere, demoliri.
Et Latinum sterilis affinia sunt) Sirac.
3, 2.

Στερίσκω, fraudo. Eccles. 4, 8. στερίσκω
τὴν ψυχὴν μου ἀπὸ ἀγαθοσύνης, *defraudo*
animam meam letitia, vel bono.

Ἀποστερέω, ὦ, 1. Cor. 7, 5. μὴ ἀποστε-
ρεᾶτε ἀδελφάς, *ne private alter alterum,*
Kr 5 defrau-

defraudo, damno afficio, ἀποσερῶτε ἀδελ-
Φὰς, 1. Cor. 6, 8. damno afficitis fratres.
Fut. ἀποσερήσω. aor. 1. ἀπεσέρησα. Marc.
10, 19. μὴ ἀποσερήσης, ne damno quem-
piam afficito. ne fraudem feceris: qui-
bus verbis decimum praeceptum indicatur.
Præt. perf. ἀπεσέρηκα. Præt. pass. ἀπεσέρη-
μαι. 1. Tim. 6, 5. ἀπεσερημένων τῆς ἀλη-
θείας, eorum qui destituti sunt veritate.
Jac. 5, 4. ὁ ἀπεσερημένος ὑφ' ὑμῶν, abla-
ta vel interversa (merces) a vobis per
fraudem.

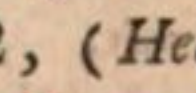
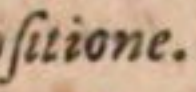
Στερέωσις, εως, ἡ, solidatio, firmamen-
tum, Sir. 28, 12.

Στέρα, ας, ἡ, sterilis, quæ non parit,
quasi ἡ τῆς τίκτειν ἐσερημένη, orbata vi
pariendi, Luc. 1, 7. 36. Ἐ c. 23, 29. Gal.
4, 27.

Σταρόω, ὦ, σηρόομαι, ἔμαι, sterilefco,
sterilitati obnoxius sum, Sir. 42, 10.

ΣΤΕΡΝΟΝ, α, τὸ, pectus; quia
σερεὸν, ossibus firmiter munitum; it. pa-
vimentum aut fundamentum, quia soli-
dum esse debet ad ferendam structuram,
Ἐ eos, qui inambulant, Sir. 26, 18. ἐπὶ σέ-
ροις εὐσαδέσι, super pavimenta stabilia;
alii, εὐσαδέες, subintell. οἰκήματα.

† ΣΤΕΦΑΝΑΣ, ᾱ, ὁ, Stephanas.
Nomen viri. 1. Cor. 1, 16. Ἐ c. 16, 15. 17. va-
let idem quod Στέφανος, α, ὁ, Stephanus,
quæ vox Græca est, Ἐ sertum seu coronam
significat. à themate σέφω, redimire, co-
ronare. Fut. σέψω. Præt. act. ἔσεφα. Præt.
pass. ἔσεμμαι, unde est σέμμα, ατος, τὸ,
sertum. ein Kranz. σεφανόω, coronō,
diademate cingo, diadema impono.

ΣΤΕΦΩ, (Heb. ornamen-
tum ab impositione. ponere) re-
dimio, cingo, coronō. Fut. σέψω. Præt.
ἔσεφα. aor. 1. ἔσεφα. Præt. pass. ἔσεμ-
μαι.

Στέμμα, τος, τὸ, sertum, Act. 14, 13.
ταύρας καὶ σέμματα, tauros vittatos. Rem
unam duabus vocibus explicabit, ἐν διὰ
δυσὶν, ut in illo Virgilii: Pateris libamus
Ἐ auro, hoc est, aureis pateris, prout Ser-
vius interpretatur. Sic Rom. 1, 5. gratiam
Ἐ apostolatum, hoc est, gratiam aposto-
latus.

Στέφος, εος, τὸ, corona.

Στέφανος, α, ὁ, idem. Matth. 27, 29.

καὶ πλέξαντες σέφανον ἐξ ἀκανθῶν, Ἐ
contextuerunt coronam ex spinis. ornamen-
tum, decus. Phil. 4, 1. χαρὰ καὶ σέφανός
μας, gaudium Ἐ corona mea. præmium,
1. Pet. 5, 4. τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης σέ-
φανον, non marcescentem gloriæ coronam.

Στεφάνη, ης, ἡ, corona. Exod. 25, 25.

Στεφανόω, ὦ, coronō, orno. Dem. σε-
φανῶν τὰς νεκροκότας, coronare eos, qui
vicerunt. Fut. ὥσω. Præt. ὠκα. aor. 1. ἐσε-
φάνωσα, Hebr. 2, 7. τιμῇ ἐσεφάνωσας
αὐτὸν, honore coronasti eum. Præt. ἐσεφά-
νωκα. pass. σεφανόομαι, ἔμαι, coronor.

B 2. Tim. 2, 5. Ἐ σεφανῆται, non coronatur.
Præt. ἐσεφάνωμαι, Heb. 2, 9.

ΣΤΗΘΟΣ, εος, τὸ, pectus, (à στα-
θῆναι, stabiliri, pectus costis munitum est à
DEO creatore adversus injurias) Luc. 13,
18. ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ, sed
cadebat pectus suum. Luc. 23, 48. τύπον-
τες ἑαυτῶν τὰ στήθη, cadentes seu tun-
dentes pectora sua.

Στηθύσιον, α, τὸ, dimin. pectusculum,
pectus. Exod. 29, 26.

Περιστήδιον, α, τὸ, pectorale. Exod.
28, 4.

C ΣΤΗΛΗ, ης, ἡ, lapis e terra extans
munitionis vel signi gratia; columna, sta-
tua, cippus, Sap. 10, 7.

Στηλόω, ὦ, cippum erigo; statuò. me-
taph. ita me alicui rei dedo, ut ab ea non
discedam. Pass. στηλόομαι, affigor alicui
rei; ut, ἐστηλωμένος τῷ Θεῷ, deditus Ἐ
affixus Deo. Item neutraliter, consisto,
sto. 1. Reg. 17, 16.

Στηλωμα, ατος, τὸ, columna, Es.
6, 13.

Στηλίδιον, α, τὸ, item στηλῆς, ἰδος, ἡ,
columnella seu parvus cippus.

D Στηλογραφία, ας, ἡ, inscriptio in co-
lumnā seu cippo.

Στηλογραφίω, ὦ, columnæ seu cippo
inscribo.

ΣΤΗΡΙΖΩ, confirmo, stabilio, ful-
cio. Ps. 104, 15. ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου
στηρίζει, panis cor hominis fulcit. Fut. στη-
ρίζω, 2. Thess. 3, 3. ὅς στηρίζει ὑμᾶς, qui
stabiliet vos. Præt. perf. ἐστήριχα. aor. 1.
ἐστήριξα, Luc. 9, 51. τὸ πρόσωπον αὐτοῦ
ἐστήριξε, faciem suam direxit. Luc. 22, 32.
στήριζον (aor. 1. imper.) τὰς ἀδελφὰς σας,
confirma fratres tuos. Jac. 5, 8. στηρίζετε
τὰς

τὰς καρδίας ὑμῶν, *stabilite corda vestra*. A 1. Pet. 5, 10. *σηρίζαι* est 3. pers. aor. 1. opt. 1. Thess. 3, 13. εἰς τὸ *σηρίζαι* (aor. 1. inf.) ὑμῶν τὰς καρδίας, *ad stabilendum corda vestra*. *σηρίζομαι*, confirmor. Præter. perf. ἐσηρίγμαι. Luc. 16, 26. χάσμα μέγα ἐσηρίγεται, *hiatus ingens seu vasta vorago stabilita est, scilicet divinitus*. 2. Pet. 1, 12. ἐσηρίγμενους ἐν παρόσῃ ἀληθείᾳ, *stabilitos in præsentē veritate*. Gen. 28, 12. κλίμαξ ἐσηρίγμένη, *scala constituta*. aor. 1. pass. ἐσηρίχθην, *confirmatus fui*, Rom. 1, 11. εἰς τὸ *σηρίχθῃναι*, (aor. 1. pass. inf.) ὑμᾶς, *ut confirmemini*.

Στήριγμα, *tos, τὸ, fulcrum*. *Aquila* Ezech. 41, 3.

Στηριγμός, ὅ, ὁ, *fulcimentum*. *Symmachus* Jesai. 3, 1.

Ἀντισηρίζω, *fulcio, sustentor*. *Psalms* 37, 25. ὅτι κύριος ἀντισηρίζει χεῖρας αὐτοῦ, *quia dominus sustentat manum ipsi*. Esa. 48, 2.

Ἀντισήριγμα, *ατος, τὸ, fulcimentum adversus quippiam*. *Sir.* 34, 16.

Ἀσήρικτος, ὁ, ὁ, ἡ, *instabilis*, 2. Pet. 2, 14. ὃ 3, 16.

Ἐπισηρίζω, *confirmo, augetur in medio*. *Act.* 14, 22. aor. 1. ἐπεσηρίξα. *Act.* 15, 32. ἐπεσηρίξαν (3. plur. aor. 1.) *confirmarunt*. Gen. 28, 13. ὁ Κύριος ἐπεσηρίκω (3. sing. plusquamperf. pass.) ἐπ' αὐτῆς, ὃ DOMINVS innitebatur ei (*scale*).

Κατασηρίζω, *confirmo*. *Jobi* 20, 7.

Ἵποσηρίζω, *confirmo*. *Psalms* 37, 18. ὑποσηρίζει δὲ τὰς δικαίας ὁ κύριος, *confirmat autem Justos Dominus*.

Ἵποσήριγμα, *ατος, τὸ, substructio*. 1. Reg. 10, 12. *fundamentum*, *Jerem.* 5, 10.

ΣΤΙΒΗ, *ης, ἡ, stibium, unguentum, quo facies coloratur*. *Jerem.* 4, 30.

Στιβίζω, *stibio depingo*. 2. Reg. 9, 30.

ΣΤΙΖΩ. *Fut.* ζω. *pungo*.

Στικτός, ἡ, ὁ, *inscriptus*. *Levit.* 19, 28. γράμμα σικτὰ ἔποιήσετε ἐν ὑμῖν, *litteras insculptas non facietis in vobis*.

Στιγμα, *ῆς, ἡ, punctum*. *Luc.* 4, 5. ἐν σιγμῇ χρόνῳ, *in puncto temporis, hoc est, uno momento, seu jactu oculi, ἐν ᾧ πῇ ὀφθαλμῷ, quæ phrasis legitur 1. Cor. 15, 51. Metaph. desumpta à Mathematicis. Sicut enim σιγμὴ punctum se habet ad lineam; ita momentum ad tempus*. *Es.* 29, 5.

Στίγμα, *τος, τὸ, stigma, signum alicui inustum, seu quomodocunque impressum*, *Gal.* 6, 17.

ΣΤΙΛΒΩ, *splendo, niteo, luceo*. *ἱλιαδ.* γ. καὶ εἰτε σίλβων καὶ εἰμασι, *nitens oris specie ὃ vestibibus*. *Marc.* 9, 3. τὰ ἱμάτια αὐτῶ ἐγένετο σίλβοντα *vestimenta ejus facta sunt corusca*.

Στιλβός, ἡ, ὁ, *lucidus*. *Ezech.* 27, 18.

Στιλβώω, ὦ, *vibro*. *Psalms* 7, 13. τὴν ῥομφαίαν αὐτῶ σιλβώσῃ, *gladium suum vibrabit*.

B Στίλβωσις, *fulgor*. *Ezech.* 21, 10.

ΣΤΟΑ, *ᾶς, ἡ, porticus*. μακρὰ σοά, *longa porticus, h. e. locus amplius ὃ spatiosus, tecto inclusus propter imbres, umbrarum ὃ deambulationis gratiā extructus*. σοά βασιλῆος, *regia porticus*. *Joh.* 5, 2. πάντε σοὰς ἔχοντα, *quinque porticus habens*.

††† ΣΤΟΛΗ, *ῆς, ἡ, Stola*. *vide supra*. significat vestem ad ipsos usque pedes demissam.

ΣΤΟΜΑ, *τος, τὸ, os, oris, (affine τῷ*

C *κλεινῷ claudere)*. *Matth.* 15, 11. *Act.* 23, 2. τύπτειν τὸ στόμα, *cadere os*. κολαφίζαν, *alapa alicui infringere, ὃ τύπταν τὸ στόμα differunt*. Est enim alapa seu colaphus proprie plaga, quæ palmā in maxillam alicujus incutitur. *Sermo*. *Rom.* 3, 14. ὦν τὸ στόμα ἀρᾶς καὶ πικρίας γέμεται, *quorum os diris ὃ amarulentia plenum est*. *Luc.* 19, 22. ἐκ τῶ στόματος σε κρινῶ σε, *ex verbis tuis te judicabo, hoc est, ea in te retorquebo, tuo te jugulabo gladio*. *Luc.* 21, 15. δώσω ὑμῖν στόμα, *indam vobis sermonem*. *Rom.* 15, 16. ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζετε τὸν Θεόν, *uno ore glorificetis Deum, hoc est, una voce*. *Act.* 18, 14. ἀνοίγειν τὸ στόμα, *aperire os, est loqui*. 2. *Cor.* 6, 11. τὸ στόμα ἀνέωγε, *os aperuit, hoc est, locutus est*. *Legatus* *Jer.* 15, 19. τὸ στόμα μου ἔσῃ, *os meum eris, hoc est, legatus meus*. *Fauces*, 2. *Tim.* 4, 17. ἐξ ῥύθου ἐκ στόματος λέοντος, *ereptus sum ex faucibus leonis*. *Hebr.* 11, 33. ἐφράξαν στόματα λεόντων, *obstruxerunt ora seu fauces leonum*. *Acies gladii*, *Hebr.* 11, 34. ἐφύγον στόματα μαχαίρας *effugerunt acies gladii*. 2. *Joh.* 6, 12. στόμα πρὸς στόμα λαλῶν, *coram loqui*. *Hebraismus* *לִפְנֵי פִּה*

D

Π idem quod πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, à facie ad faciem. 1. Cor. 13, 12. Apoc. 12, 16. ἡ γῆ ἠνοιξε τὸ σῶμα αὐτῆς, terra aperuit os suum, hoc est, hiavit, aperta fuit.

Ἀποσοματίζω, allicio ad loquendum, cum Accus. Luc. 11, 53. item memoriter recito, sicut ἔ apud Xenoph. legitur extra compositionem. ἀπὸ σόματος ἐπᾶν, memoriter dicere.

Ἐπισομίζω, os obthuro, Tit. 1, 11. οὓς δὲ ἐπισομίζαν, quibus oportet os obthurare.

Δίσομα, ♂, ὁ καὶ ἡ, duo ora, hoc est, B duas acies habens. Hebr. 4, 12. μάχαιραν δίσομον, gladium ancipitem. Apoc. 1, 16. ῥομφαία δίσομα, ensis anceps.

Περυσόμιον, ♂, τὸ, orarium, capitium. Exod. 28, 32.

Στομῶω, ὦ, (σῶμα ἔχων ποιῶ,) ore afficio; acuo. Hinc

Στόμωμα, ατ, τὸ, chalybs. Sir. 31, 26.

Στόμωσις, εως, ἡ, actio indurandi ferum; Item, acies, acumen, robur.

ΣΤΟΜΑΧΟΣ, ♂, ὁ, stomachus, sic dictus quasi σῶματ' ἐχόμεν', ori adherens seu conjunctus. proprie enim significat fistulam illam, per quam cibus ἔ potus in ventriculum transmittuntur. Deinde ponitur pro ipso ventriculo. 1. Tim. 5, 23. χρῶ ὀλίγω οἴνω διὰ τὸν σῶμαχόν σου, utere vino pauculo propter stomachum tuum. qui alioquin nominari solet ἡ κοιλία. Vide supra, qua voce Hippocrates in aphorif. ἔ passim in hac utitur significatione, sect. 1. aph. 15. αἱ κοιλίαι χαμῶνος καὶ ἡρ' δεμόταται φύσα, καὶ ὑπνοί μακρότατοι. ventres hyemis ac veris naturā calidissimi, ἔ somni longi.

ΣΤΟΡΕΩ, ὦ, ἔσω, sterno, hinc per syncop. τὸ μικρὸν, στρωννύω, ἔ στρώννυμι, Marc. 11, 8. καὶ ἐστρώννουν (3. pl. imperf. act.) ἔ sternebant. Fut. στρώσω. Præt. ἔστρωκα. a. 1. ἔστρωσα. Matth. 21, 8. ὄχλος ἔστρωσαν, populus straverunt. Act. 9, 34. στρώσον σεαυτῷ, sperne tibi lectum. Vel potius, collige.

Στρώμα, τος, τὸ, stratum.

Στρωμνή, ἡς, ἡ, vestis stragula. Amos. 6, 4.

Διαστρωννύω, substerno. aor. 1. διέστρωσα 2. Reg. 21, 10.

A Ἐπιστρωννύω, idem. Ezech. 27, 30.

Καταστρώννυμι, prosterno. 1. Cor. 10, 5. κατεστρώθησαν (3. pers. aor. 1. pass.) prostrati sunt. sterno sive paro mensam, Judith. 12, 1. συνέταξε καταστρώθηναι αὐτῇ, praecepit parari ei (mensam.)

Κατάστρωμα, ατος, τὸ, tabulatum. Symmachus 1. Reg. 6, 5. 10.

Λιθόστρωτ', ♂, ὁ, locus lapidibus stratus. Job. 19, 13.

ὑποστρωννύω ἔ ὑποστρώννυμι, substerno, Luc. 19, 36. ὑπεστρώννουν (3. plur. imperf. act. indic.) substernebant.

ὑπόστρωμα, ατος, τὸ, substratum. Theodotion Jesa. 28, 20.

ΣΤΟΧΑΖΟΜΑΙ, collimo, recta ad scopum tendo. Fut. στοχάζομαι. Præt. ἐστόχασμαι. a. 1. med. ἐστοχασάμην, ω, αἶο, conjecto, conjecturam facio, cum Accus. Sap. 13, 9. Sir. 9, 19. cum genit. 2. Macc. 14, 8. nisi forte pro στοχάζομεν' legendum est οχολαζόμενος, ut est in Bibliis Arie Montani.

Στοχασῆς, ♂, ὁ, conjector. Es. 3, 2.

Ἄστοχος, ♂, ὁ, qui non bene collimat.

Ἀστοχέω, à scopo aberro. Fut. ἀστοχήσω.

C Præt. ἠστόχηκα. aor. 1. ἠστόχησα, à scopo aberravi. Construitur cum Genit. 1. Tim. 6, 21. 2. Tim. 2, 18. vel seq. praepositione περί. 1. Tim. 1, 6. ἀστοχῶν περί τὴν πίσιν, aberrare à fide.

Ἐυστοχ', ♂, ὁ, ἡ, felix in jaculando seu tangendo scopo, bene collimans; Item, recta ad scopum tendens. Sap. 5, 21.

Ἐυστόχως, adv. dextre, aptè, modo eorum qui a scopo non aberrant. 3. Reg. 22, 34. ἐνέτεινεν ἄς τὸ τόξον ἐυστόχως, intendit quidam arcum dextre.

Ἐυστοχία, ας, ἡ, dexteritas in jaculando, solertia in conjiciendo.

Ἐυστοχέω, ὦ, à scopo non aberro; solerter conjicio.

ΣΤΡΑΤΟΣ, ♂, ὁ, exercitus, (à στρέω sterno)

Στρατεύομαι, bello, milito, 2. Cor. 10, 3. στρατεύομεθα, militamus. 1. Pet. 2, 11. στρατεύονται, militant. στρατεύομενος, ♂, miles. 2. Tim. 2, 4.

Στρατεία, ας, ἡ, militia, 2. Cor. 10, 4. τὰ ὅπλα τῆς στρατείας ἡμῶν, arma militiae nostrae.

Στράτευμα, τος, τὸ, exercitus, Matth.

22, 7. σέμψας τὰ στρατεύματα αὐτῶ, *missis copiis suis*. Manus *Act.* 23, 10. 27. ἐπισῶς σὺν τῷ στρατεύματι, *superbeniens cum militum manu*. milites. *Luc.* 23, 11. σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτῶ, *cum militibus suis*. *Synecd.* integri.

Στρατιά, ἄς, ἡ, exercitus. *Luc.* 2, 13. πλῆθος στρατιᾶς ἑβραίων, *multitudo exercituum caelestium*. *Matth.* 24, 29. vocantur δυνάμεις τῶ ἑβραίων, *virtutes caeli*. *Act.* 7, 42. τῇ στρατιᾷ τῶ ἑβραίων, *exercitui caeli* (*Hebraismus*) *pro* τῇ στρατιᾷ ἑβραίων.

Στρατιώτης, ἄς, ὁ, miles, 2. *Tim.* 2, 3. ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ, *tanquam bonus miles Jesu Christi*. *Joh.* 19, 23. ἐκάτω στρατιώτῃ μέρος, *unicuique militi partem*. *Act.* 10, 7. στρατιώτην ἐνσεβῆ, *scilicet Φωνήσας*, *militem prium vocabit*. *Act.* 27, 32. τότε οἱ στρατιῶται, *tunc milites*. *Act.* 12, 6. ἦν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ δύο στρατιωτῶν (ἦν κοιμώμενος, *pro* ἐκοιμᾶτο) *Petrus dormiebat inter duos milites*. *Matth.* 28, 12. ἀργύρια ἱκανὰ ἔδωκαν τοῖς στρατιώταις, *pecunias multas dederunt militibus*. *Act.* 23, 23. ἐτοιμάσατε στρατιώτας, *præparate milites*.

Συστρατιώτης, ἄς, ὁ, commilito, *Phil.* 2, 25. συστρατιώτην μου, *commilitonem meum*, *Philem.* 1, 2. τῷ συστρατιώτῃ ἡμῶν, *commilitoni nostro*.

Ἀντιστρατεύομαι, rebello, repugno, *cum* *Dat. Rom.* 7, 23.

Ἐκστρατεύω, in aciem egredior. *Prov.* 30, 27.

Ἐπιστρατεύω, expeditionem suscipio adversus. 2. *Macc.* 12, 27. ἐπεστράτευσεν ἐπὶ Ἐφρών, *expeditionem suscepit adversus Ephron*.

Ἐπιστρατεία, ἄς, ἡ, expeditio militaris.

ΣΤΡΕΒΛΩ, ἄς, ὁ, (παρὰ τὸ στρέφειν ἀvertendo) tortus, flexuosus.

Στρεβλότης, ἡ, tortuositas,

Στρεβλόω, ὦ, detorqueo, depravo, in alienum sensum rapio, 2. *Pet.* 3, 16. ὅτι οἱ ἄμαθεῖς καὶ ἀσύνετοι στρεβλῶσι, *quæ indocti parumque stabiles detorquent*.

Στρεβλωτήριο, ἄς, τὸ, locus tormenti, *Symmachus Jerem.* 20, 1.

Στρέβλη, ἡ, tormentum, prelum, *Sir.* 33, 26.

Ἀποστρεβλόω, ὦ, contorqueo, 2. *Macc.* 9, 7.

Πολύστρεβλος, ἄς, ὁ, ἡ, valde perversus. *Incertus Proverb.* 28, 16.

ΣΤΡΕΦΩ, verito, muto, *Apoc.* 11, 6. στρέφειν αὐτὰ (ὕδατα) εἰς αἷμα, *convertendi illas aquas in sanguinem*. *Fut.* 1. στρέψω. *Fut.* 2. στρέψω, ἔσ. *Præter. act.* ἔστρεφα. *aor.* 1. ἔστρεψα, verti. *Act.* 7, 42. ἔστρεψε δὲ ὁ Θεὸς NB. vertit autem eos DEUS, b. e. mentes eorum, sicut etiam dicitur *mens versa*. [ἔστρεψε ὁ Θεός, b. e. avertit autem Deus scil. εαυτὸν, seipsum. *Fraudi fuit Auctori neglectus Ellipseos*. *Vide quæ ad hunc locum notarunt Erasmus Schmidius*

B. Is. Casaubonus] *Obverto*, *Matth.* 5, 39. στρέψον αὐτῷ καὶ τὴν ἄλλην (σιναιχίονα) *obverte illi ἑ alteram maxillam*. στρέφομαι, *converto me*, *accipitur reciprocè*. *aor.* 2. *act.* ἔστρεφον, *Act.* 13, 46. ἰδὲ στρέφομεθα εἰς τὰ ἔθνη, *ecce convertimus nos ad gentes*. *præter. pass.* ἔστρεμμαι, *unde est*

Στρέμμα, τος, τὸ, id quod intortum est.

Στρεπτός, ἄς, ὁ, versatilis, volubilis *ἱλιαδ.* v. στρεπτή γλῶσσα, *lingua volubilis*.

Στρεπτόν, ἄς, τὸ, accipitur substantivè, ἑ significat funem. *Deut.* 22, 12. *aor.* 1.

C. ἐστρέφην. *aor.* 2. *pass.* ἐστράφην, *reciprocè vertitur*, *converti me*. *Joh.* 20, 14. ἐστράφη

εἰς τὰ ὀπίσω, *convertit se retrorsum*. *Act.* 7, 39. καὶ ἐστράφυσαν ταῖς καρδίαις αὐτῶν

εἰς Αἴγυπτον, ἑ *aversi sunt cordibus suis in Ægyptum*. *Matth.* 18, 3. εἰάν μὴ στρα-

φῇτε (3. plur. *aor.* 2. *pass.* subj.) καὶ γέννη-

θε ὡς τὰ παῖδια, *nisi convertatis vos ἑ*

rursus fiatis pueruli. *Hebraismus*, in quo

ἰῶ quando cum alio verbo construitur,

valet rursus, iterum, denuo. *conf.* *Gen.* 26,

18. ἑ *Græcam LXX. versionem ibidem*. item

Gen. 30, 31. ἑ 43, 1. ἑ 44, 25. ἑ c. Sed

tamen hoc non semper fieri, patet ex *Luc.* 7,

9. 44. *Vide etiam versionem Syriacam ἑ*

Hebream in Matth. 18, 3. ἑ c. part. *aor.* 2. *pass.* στραφείς, *conversus*, *Matth.* 16, 23. ὁ δὲ στραφείς ἔπε τῷ Πέτρῳ. *Hic verò rursus dixit Petro Joh.* 20, 16. στραφῆσα ἐκέλευ

λέγει αὐτῷ, *illa rursus dicit ei*. *Fut.* 2. *pass.* στραφήσομαι, ἡ, εταί, *convertar*, *Ef.* 34, 9. *præter. med.* ἔστρεφα, ἄς, ἡ, *unde est*

Στροφή, ἡ, versutia, *Prov.* 1, 3.

Στροφεύς, ἑός, ὁ, cardo, 1. *Reg.* 6, 33.

Ἐυστροφία, ἄς, ἡ, agilitas. *Proverb.* 14, 37.

Στρόφος, ὁ, Latinè tormina in plur. *Sir.* 31, 23. σρόφος μετὰ ἀνδρὸς ἀπλήστου, tormina viro insatiabili.

Στρόφιγξ, ἰγγος, ἡ, cardo. *Proverb.* 26, 14.

Στροφωτός, ὁ, ductilis. *Ezech.* 41, 24.

Ἀνασρέφω, revertor. Fut. ἀνασρέψω, Aēt. 15, 16. μετὰ ταῦτα ἀνασρέψω, post hac revertar. aor. 1. aēt. ἀνέσρεψα, everti, *Joh.* 2, 15. καὶ τὰς τραπέζας ἀνέσρεψε, Et mensas evertit. item reversus fui, Aēt. 5, 22. ἀνασρέψαντες (part. aor. 1. aēt.) δὲ ἀπήγγειλαν, reversi verò annuntiaverunt. B præs. med. ἀνασρέφομαι, converfor. *Heb.* 13, 18. ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀνασρέφειν, in omnibus cupientes honestè conversari. Verfor, me gero. 1. *Tim.* 3, 15. ἵνα εἰδῇς πῶς δεῖ ἐν οἴκῳ θεῷ ἀνασρέφειν, ut nôris, quomodo oporteat in domo Dei versari. *Matth.* 17, 22. ἀνασρεφομένων (part. præs. med.) δὲ αὐτῶν ἐν γαλιλαίᾳ versantibus autem ipsis in Galilea. 2. *Pet.* 2, 18. τὰς ἐν πλάνῃ ἀνασρεφομένους, qui in errore versantur. aor. 2. pass. ἀνεσρέφην, conversatus sum. *Eph.* 2, 3. ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεσρέφημέν ποτε, inter quos C Et nos omnes conversati sumus olim. 1. *Pet.* 1, 17. ἀνασρέφητε (2. plur. aor. 2. pass. imper.) conversamini.

Ἀναστροφὴ, ἡ, conversatio. 1. *Pet.* 3, 2. τὴν ἀγνὴν (ἢ 16. τὴν ἀγαθὴν) ἀναστροφὴν ὑμῶν, castam conversationem vestram. 2. *Pet.* 2, 7. ὑπὸ τῆς ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς, à lasciva conversatione. Arabismus, ut annotat Erpenius in Grammatica sua p. 157. conf. 1. *Cor.* 2, 7. λαλῶμεν σοφίαν θεῶν ἐν μυστηρίῳ, hoc est, μυστηριώδη. loquimur sapientiam Dei mysticam. 1. *Pet.* 1, 18. ἐκ τῆς ματαιίας ἀναστροφῆς, ex vana conversatione. 2. *Pet.* 3, 11. ἅγιοι ἀναστροφῇ, sanctæ conversationes.

Ἐπανασρέφω, revertor. *Genes.* 18, 10, 14.

Συνανασρέφω, una revertor. Præs. pass. συνανασρέφομαι, converfor, verfor cum aliquo, *Sir.* 41, 5. συνανασρεφόμενα παροικίας ἀσεβῶν, qd. versantur in viciniis impiorum.

Συναναστροφὴ, ἡ, conversatio, consuetudo quotidiana, quæ alii cum alio intercedit, *Sap.* 8, 16.

Ἀποσρέφω, avertor. *Luc.* 23, 14. ὡς ἀποσρέφοντα τὸν λαόν, tanquam eum, qui avertat populum. Fut. ἀποσρέψω amovebo, removebo, *Rom.* 11, 26. avertor, 2. *Tim.* 4, 4. aor. 1. aēt. ἀπέσρεψα, retuli, *Matth.* 27, 3. μεταμεληθεὶς ἀπέσρεψε τὰ τριᾶκοντα ἀργύρια, penitentiâ ductus retulit triginta illos numos argenteos. *Matth.* 26, 52. ἀπόσρεφόν (aor. 1. aēt. imper.) σκτὴν μάχαιραν, averte gladium tuum. ἀποσρέφομαι, verb. med. averfor, *Tit.* 1, 14. ἀποσρεφομένων τὴν ἀλήθειαν, averfantium veritatem. *Hebr.* 12, 25. οἱ τὸν ἀπ' ἁρᾶν ὄντα ἀποσρεφόμενοι, eum, qui è cælis est, averfantes. 2. *Tim.* 1, 14. ἀπεσρέφυσάν με πάντες, averfati me sunt omnes. (ἀπεσρέφυσαν 3. plur. aor. 2. pass. indic.) *Jer.* 3, 12. ἀποσρέφηθι (aor. 2. pass. imper.) πρὸς με, revertere ad me. *Matth.* 5, 42. μὴ ἀποσραφῇς (2. pers. a. 2. pass. subj.) ne averferis.

Ἀποστροφὴ, ἡ, averfio, refugium. *Sir.* 16, 31.

Ἀπόστροφος, ὁ, ἡ, averfus. Symmachus *Psal.* 21, 13. θέσεις αὐτὰς ἀποστροφος, pones eos averfos h. e. in fugam conjicies.

Ἀναπόσρεπτος, ὁ, ἡ, qui averti non potest. Symmachus *Jobi* 9, 13.

Διασρέφω, perverto, *Luc.* 23, 2. τῶτον εὔρομεν διασρέφοντα τὸ ἔθνος, compertimus istum pervertere gentem. Aēt. 13, 10. διασρέφων τὰς ὁδὰς τοῦ κυρίου, pervertens vias Domini. aor. 1. διέσρεψα, perverti. aor. 1. aēt. inf. διασρέψαι, pervertere, Aēt. 13, 8. ζητῶν διασρέψαι τὸν ἀνδύπατον ἀπὸ τῆς πίστεως, studens avertere præconsulem à fide. In passivo usitatum tantummodo est participium præteriti διεσραμμένον, ὁ, ὁν, perversus, a, um. *Matth.* 17, 17. ὁ γενεὰ ἄπιστος καὶ διεσραμμένη, gens incredula Et perversa. Aēt. 20, 30. λαλῶντες διεσραμμένα, loquentes perversa.

Διεσραμμένως, perverse, distortè, *Sap.* 4, 18.

Διαστροφὴ, ἡ, ἡ, subversio. *Proverb.* 2, 14.

Διάστροφος, ὁ, ὁ, distortus, perversus.

Ἀδιάστροφος, ὁ, ἡ, nihil habens obliqui; minimè perversus, inconcussus, 3. *Macc.* 3. εὐνοίαν καὶ πίσιν ἀδιάστροφον διαφυ-

διαφυλάσσοντες, *benefolentiam & fidem, inconcussam servantes.*

Ἐκτρέφω, *averto, semel legitur in 3. pers. sing. præt. pass. Tit. 3, 11. εἰδὼς ὅτι ἐξέτραπται ὁ τοιαύτος, ut qui noris eversum esse eum.*

Ἐπιστρέφω, *convertito, Act. 14, 15. ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν θεὸν τὸν ζῶντα, convertere se ad Deum viventem. Fut. act. ἐπιστρέψω, revertar, Matth. 12, 44. convertam, Luc. 1, 16. καὶ πολλὰς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ἐπιστρέψει, & multos ex posteris Israël convertet. Præt. act. ἐπέστρεφα. aor. 1. act. ἐπέστρεψα, reversus fui, Luc. 2, 20. ἐπέστρεψαν οἱ ποιμένες, reversi sunt pastores. aor. 1. act. imper. ἐπίστρεφον, ἐπιστρέψάτω, Marc. 13, 16. μὴ ἐπιστρέψάτω εἰς τὰ ὀπίσω, ne revertatur retrò. Act. 3, 19. ἐπιστρέψατε, convertite vos. aor. 1. subj. Matth. 13, 15. ἐπιστρέψωσι, convertant se. Luc. 17, 4. εἰάν ἐπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ ἐπὶ σε, si septies uno die revertatur ad te. aor. 1. act. inf. ἐπιστρέψαι, Act. 26, 18. regredior, 2. Pet. 2, 21. part. a. 1. Luc. 22, 32. καὶ σύ ποτε ἐπιστρέψας, & tu aliquando conversus. 2. Pet. 2, 22. κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέγραμα, canis reversus ad vomitum suum. Verbum passivum legitur tantum in aor. 2. ἐπεστράφην. 1. Pet. 2, 25. ἀλλ' ἐπεστράφητε νῦν ἐπὶ τὸν ποιμένα, sed nunc conversi estis ad pastorem. aor. 2. pass. imper. ἐπιστράφητε, ἐπιστραφήτω, Matth. 10, 13. ἡ εἰρήνη ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐπιστραφήτω, pax vestra ad vos revertatur. aor. 2. pass. subj. Job. 12, 40. καὶ ἐπιστραφῶσι, & convertantur. part. aor. 2. pass. ἐπιστραφεῖς, conversus, Matth. 9, 22. Marc. 5, 30. In syntaxi huius verbi nunquam additur pronomen εαυτὸν, εαυτὰς, σεαυτὸν, &c. prout in Latina lingua fieri solet, v. g. Act. 3, 19. μετανοήσατε καὶ ἐπιστρέψατε, resipiscite & convertite vos. In Græco est ἐπιστρέψατε nudè, non ἐπιστρέψατε ἑαυτὰς, &c. Præt. med. ἐπέστροφαι, unde est nomen*

Ἐπιστροφή, ἡ, converſio, Act. 15, 3. idem significat quod ἡ μετάνοια.

Ἀνεπείστροφω, *averto. Jerem. 23, 22. καὶ τὸν λαόν μου ἀνεπέστρεψαν, & populum meum averterunt.*

Κατατρέφω *subverto, everto, legitur tantum bis in aor. 1. act. Matth. 21, 12. Marc. 11, 15. κατέστρεψε τὰς τραπέζας,*

Avertit mensas. καταστροφή (à præt. med. κατέστροφα) ἡ, ἡ, subversio, 2. Tim. 2, 14. 2. Pet. 2, 6.

Μετατρέφω, *convertito, commuto, perverto. Gal. 1, 7. μεταστρέψαι. aor. 1. act. inf. pervertere. In passiva forma bis legitur Act. 2, 20. ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται (3. sing. fut. 2. pass.) εἰς σκότος, sol convertetur in tenebras. Jac. 4, 9. ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστραφήτω, (3. sing. aor. 2. pass. imper.) risus vester in luctum convertatur.*

Μεταστροφή, ἡ, ἡ, *aversio. 1. Reg. 12, 15.*

Περίστροφω, *convertito.*

Περίστροφή, ἡ, ἡ, *conversio, Sir. 50, 5.*

Συστρέφω, *colligo, converro, ich raff zusammen. Act. 28, 3.*

Συστροφή, ἡ, ἡ, *coitio, concursus, tumultus. Act. 19, 40. & c. 23, 12.*

Σύσρεμμα, *ατος, τὸ, conjuratio. 2. Reg. 14, 19.*

Ἐπισυστρέφω, *congrego, convoco, proprie tumultus causa, adversus aliquem. Num. 16, 42. ἐν τῷ ἐπισυστρέφεσθαι τὴν συναγωγὴν, cum convocaretur concio; nempe contra Moſen & Aaronem. 1. Macc. 14, 44. ἐπισυστρέψαι συστροφήν ἐν τῇ χώρῃ, agere conventum provincialium.*

ὑπόστροφω, *revertor, Luc. 8, 39. ὑπόστρεφε εἰς τὸν οἶκόν σου, revertere domum tuam. Luc. 2, 43. ἐν τῷ ὑπόστρεφειν αὐτὰς, dum illi revertebantur. imperf. ὑπέστρεφον; revertabar, pro quo Act. 8, 28. legimus ἦν δὲ ὑπόστροφων, erat autem revertens, hoc est, revertebatur verò. Luc. 23, 48. ὑπέστρεφον, revertebantur. F. ὑπόστρέψω, revertar, Luc. 11, 24. aor. 1. act. ὑπέστρεψα, reversus sum, ex quo tertia singularis &*

D plur. tantum leguntur. ὑπέστρεψε, Luc. 1, 56. & c. 17, 15. Act. 12, 25. ὑπέστρεψαν, reversi sunt, Luc. 2, 45. & c. 10, 17. Act. 14, 21. & c. 21, 6. & c. 23, 32. Gal. 1, 17. aor. 1. act. inf. ὑπόστρέψαι, reverti, Luc. 8, 40. & c. 19, 12. part. aor. 1. act. ὑπόστρέψας, αὐτος, ὁ, reversus, Luc. 7, 10. ὑπόστρέψασα, ἁσῆς, in plur. ὑπόστρέψασαι, reversæ. Luc. 23, 56. & c. 24, 9. Ἀστρέφω volunt esse

Στραγγὴς, ὁ, ὁ, *tortuosus, obliquus, (alii derivant à στραγγί, ἡ, gutta, stilla, quod à σάζω, stilo, per Epenthesein τῶν γ & ρ) Hinc*

Στραγγ-

Στραγγεύω, torqueo. Prov. 8, 19. ὁ μὴ ἰώμεν^Θ ἑαυτὸν ἐν τοῖς ἔργοις, qui non medetur sibi ipse in operibus; ubi Symmachus habet: στραγγευόμενος.

Στραγγίζω, idem; nec non guttatim exprimo, effundo, Lev. 1, 15.

Ἐκστραγγίζω, exprimo, f. ἐκστραγγιῶ, Ex. 23, 34.

Καταστραγγίζω, adspargo, facio destillare, Lev. 5, 9.

Στραγγάλη, ης, ἡ, laqueus.

Στραγγαλιά, ᾧς, ἡ, tortuosus laqueus; dolosum consilium, Es. 58, 6.

Στραγγαλιώδης, εὖς, ὁ, ἡ, tortuosus, distortus, Prov. 8, 8. Item, perversus, dolosus.

Στραγγαλόω, ᾧ, strangulo, Tob. 2, 3. ἐστραγγαλωμένος strangulatus.

ΣΤΡΗΝΟΣ, εὖς, contrahē^ς ας, τὸ, deliciae, luxus, (ex σέρεω, privo, aufero, ἔ^ς ἡνία, ας, ἡ, habēna) metaphora sumpta à jumentis, quae benè saginata ferociunt, ἔ^ς ruptis aut avulsis habenis quaquaversum vagantur. Apoc. 18, 3. τὰ στρήνας αὐτῆς, luxus ejus.

Στρηνιάω, ᾧ, luxurior. Fut. ἄσω. aor. 1. ἀστ. ἐστρηνίασα, Apoc. 18, 7. ἔ^ς 9.

Καταστρηνιάω, ᾧ, luxurior, delictior, libidinor, 1. Tim. 5, 11. καταστρηνιάσωσι (3. plur. aor. 1. ἀστ. subj.) lascivē adversus Christum se gesserint. in a. 1. indic. κατεστρηνίασα, Fut. ἄσω. Præst. ἀστ. κατεστρηνίακα.

ΣΤΡΙΨΝΟΣ, ας, ὁ, nervosa caro. Jobi 20, 8.

ΣΤΡΟΒΕΩ, ᾧ, circumago. Jobi 9, 34.

ΣΤΡΟΓΓΥΛΟΣ, ης, ὁ, rotundus. 1. Reg. 7, 22.

Στρογγυλόω, ᾧ, rotundus sum. 1. Reg. 7, 30.

Στρογγύλωσις, εὖς, ἡ, conversio. 1. Sam. 17, 20.

Στρογγύλωμα, ατος, τὸ, convolutio. Aquila. 1. Sam. 19, 16.

ΣΤΡΟΤΘΟΣ, ας, ὁ, passer. Jerem. 10, 21.

Στραθίον, ας, τὸ, passerulus, Matth. 10, 31. πολλαὶν στραθίων διαφέρεται, multis passerulis praestatis. Luc. 12, 6. ἔχ^ς πέντε στραθία πωλεῖται, ἀσπαρίων δύο,

A nonne quinque passeruli veneunt assariis duobus?

Στραθίζω, garrio. Jesa. 10, 14,

ΣΤΡΩΝΝΤΩ, vide σορέω.

ΣΤΤΛΟΣ, ας, ὁ, columna, (ἀ σάω ἵστημι, facio stare. Columna enim domum fulcit) Gal. 2, 9. οἱ δοκῶντες σύλοι εἶναι, qui existimantur columna esse, hoc est, praecipui. per metaphoram desumptam ab aedificiis. Sic 1. Tim. 3, 15. Ecclesia dicitur σύλος καὶ ἐδραῖωμα τῆς ἀληθείας, columna ἔ^ς stabilitamentum veritatis. Est enim Ecclesia domus Dei vivi, in qua habitat, ita ut extra eam veritas coelestis nunquam reperiat: Innixa enim est lapidi angulari Christo, unde ἔ^ς portae inferorum ipsi prevalere nequeunt.

Ἐπιστύλιον, ας, τὸ, epistylium, ornamentum columnae superimpositum. Symmachus 1. Reg. 7, 16.

Περίσυλος, ας, ὁ, ἡ, columnis cinctus.

Περίσυλον, ας, τὸ, scil. οἶκημα, locus circumcirca columnatus, 2. Macc. 4, 46.

ΣΤΤΞ, υγὸς, ἡ, Styx. propriè fons in Aetadia, qui tam frigidus fuisse fertur, ut bibentes necaret. item tremor ἔ^ς horror ex frigore. Per metaph. ponitur pro palude inferorum, sicut quoque gehenna in divinis literis per eundem tropum pro damnatorum carcere accipitur.

Στυγέω, ᾧ. Fut. σύξω, tanquam ἀ σύγω, odio prosequor.

Στυγητός, ης, ὁ, ὁ, odiosus, a, um, horribilis, Tit. 3, 3. στυητοί, μισῶντες ὁ^ς ἀλλήλους, horribiles, alii alios odio habentes.

Στυγνός, ης, ὁ, ὁ, torvus, tristis. Propriè odiosus. στυγνὴ προσώπων, torbo vultu. Hinc est

Στυγνάξω, contristor, mœrore afficior. Fut. στυγνάσω. Præst. ἀστ. ἐστυγνάκα. aor. 1. ἐστυγνάσα. Marc. 10, 22. ὁ δὲ στυγνάσας (part. aor. 1.) ἐπὶ τῷ λόγῳ ἀπῆλθε, ille verò mœstus ex hoc sermone abiit. Per Metaphoram Matth. 6, 3. dicitur ὁ ἔρανος στυγιάζων, cœlum triste, hoc est, nubibus obductum, non serenum. Sic Latine frons serena opponitur torbo vultui.

Ἀποστυγέω, ᾧ, abhorreo, aversor. cum Accus. Rom. 12, 9.

Θεοσυχής, εὖς, ὁ, ἡ, Dei osor, Rom. 1, 30.

ΣΤΤΠΗ, ἔ^ς σύππη, ης, ἡ, stupa.

Στυπεῖον vel στυπεῖον, item στυπίον, ας, τὸ,

τὸ, idem. Sir. 21, 9. q. ἀσύφω, quia ea utimur ad stipandum.

Στιπύινος, η, ον, stupeus. Levit. 13, 47.

ΣΤΩΙΚΟΣ, ὁ, Stoicus, sic dictus à schola, cui nomen fuit Stoa. Act. 17, 18.

ΣΤ, tu, pronomen secundae personae g. o. Gen. 28. In nominativo & vocativo semper accentum retinet. In Genitivo verò, Dativo & Accusativo ἐγκλίνεται, ideoque σὺ σοὶ σε, referuntur inter dictiones encliticas. Act. 11, 14. σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σε, tu & universa tua domus. Hic σε reponit accentum in syllabam proximè præcedentem vocis properisponenae. Non reponit circumflexum, accentum proprium, sed pro eo acutum vicarium. Matth. 7, 5. ἐκ τοῦ ὀφθαλμοῦ τοῦ ἀδελφοῦ σε, ex oculo fratris tui. σε hoc in loco, sicut & Act. 23, 5. non esse à σὺς, tuus, inde patet, quia utrimque amittit accentum. σὺ verò à σὺς semper retinet accentum. Matth. 3, 14. ἐγὼ χρεῖαν ἔχω ὑπὸ σε βαπτισθῆναι, καὶ σὺ ἔρχῃ πρὸς με; mihi opus est, ut à te baptizer, & tu venis ad me? σὺ hic retinet accentum, quia dactylicè ponitur. Notetur μετάθεσις. Luc. 7, 44. εἰσῆλθὼν σε εἰς τὴν οἰκίαν pro εἰς τὴν οἰκίαν σε, ingressus sum domum tuam. Dat. σοι, Matth. 9, 2. ἀφείωνταί σοι ὡς ἁμαρτίαι σε, remissa tibi sunt peccata tua. Matth. 21, 5. ἰδὲ βασιλεύς σε ἔρχεται σοι πρῶτος. Ecce rex tuus venit tibi mansuetus, venit tibi, hoc est, tuo bono. At contra Apoc. 2, 16. ἔρχομαι σοι ταχὺ, veniam adversus te cito. σοι, hoc est, tuo damno. Rom. 15, 24. εἰ ἂν ὑφ' ὑμῶν πρῶτον ἐμπλησθῶ, si vestra consuetudine prius expletus fuerō. Accus. σε, Phil. 4, 3. ἐρωτῶ καὶ σε σύζυγε γνήσιε, rogo te quoque socie germane. Vocativus σὺ. Luc. 1, 76. καὶ σὺ παιδίον, & tu puerule. Matth. 2, 6. καὶ σὺ Βηθλεὲμ, & tu Bethlehemum. Nom. plur. ὑμεῖς, vos, Marc. 13, 11. & γὰρ ἐσε ὑμεῖς, οἱ λαλῶντες, non enim estis vos, qui loquimini. Genit. ὑμῶν, vestri, Luc. 10, 16. ὁ ἀκούων ὑμῶν, ἐμὲ ἀκούει, qui vos (legatos meos) audit, me audit. 1. Cor. 5, 2. ἐκ μέσσε ὑμῶν, ἐ medio vestri, hoc est, ἐ cœtu vestro. Joh. 2, 4. τί ἐμοὶ καὶ σοί; quid mihi tecum negotii est? Hebraïsmus. Sic Matth. 27, 9. μηδὲν σοι καὶ δικαίῳ ἐκένω, nihil tibi sit negotii cum illo iusto. Conf. 2. Sam. 16, 10. 2. Cor. 13, 9.

εὐχόμεθα τὴν ὑμῶν κατάρτισιν, optamus vestram instaurationem, h. e. optamus ut non tantum in potentia ista permaneatis, sed ut omnino restauremini. Id enim nōn est vox κατάρτισις, quæ membrorum luxationum restitutionem significat. Dat. ὑμῖν, vobis. Matth. 7, 7. αἰτᾶτε καὶ δοθήσεται ὑμῖν, pétite & dabitur vobis. Accus. ὑμᾶς, vos, Rom. 11, 25. & γὰρ θέλω ὑμᾶς ἀγνοῶν, nolim enim vos ignorare. Voc. ὑμεῖς, vos, Act. 7, 20. à Genitivo sing. σε derivatur

Σὺς, σὴ, σὸν, tuus, a, um, Joh. 17, 17. ὁ λόγος ὁ σὺς ἀλήθεια ἐστίν, sermo tuus veritas est. Marc. 5, 10. πρὸς τοὺς σε, ad tuos. Marc. 2, 18. οἱ δὲ σοὶ μαθηταί. σοι hic non esse dativum à σὺ, patet ex accentu. Si enim esset ex σὺ, sic hæc scriberentur: οἱ δὲ σοὶ μαθηταί. Sicut Matth. 9, 14. οἱ δὲ σε μαθηταί. Luc. 5, 33. οἱ δὲ σοὶ ἐδίδασκoi tui verò edunt Joh. 17, 10. τὰ ἐμὰ πάντα, σὰ ἐστίν, omnia mea, tua sunt. à Genit. plurali ὑμῶν est

Τμέτερος, α, ον, vester, a, um, Joh. 7, 6. Luc. 6, 20. & c. 16, 12. Act. 27, 34. Rom. 11, 31.

ΣΤΚΗ (per crasin pro συκῇ) ἡ, ἡ, ἡ, ficus, arbor. g. fœm. propter quam crasin circumflectitur ultima in omnibus casibus. Matth. 21, 19. καὶ ἐξηράνθη παραχρῆμα ἡ συκῇ, & exaruit illicò ficus illa. Matth. 24, 32. ἀπὸ τῆς συκῆς μάθετε, à ficu autem discite. Luc. 13, 7. ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ, in ficu hac. Matth. 21, 19. καὶ ἰδὼν συκὴν μίαν, & quum vidisset ficum quandam μίαν hic ponitur pro τινι, more Germanisimi nostri.

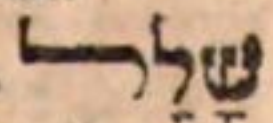
Σύκον, α, τὸ, ficus fructus, Matth. 7, 16. (συλλέγει) ἀπὸ τριβόλων σύκα; an colligunt ex tribulis ficus? Marc. 11, 13. & γὰρ ἦν καιρὸς σύκων non enim erat tempus ficuum.

Συκὼν, ὦνος, ὁ, olivetum. Jer. 5, 17.

Συκάμινος, α, ἡ, sycaminus, sycomorus, nomen arboris, Luc. 17, 6.

Συκομορσάια, ας, ἡ, idem, Luc. 19, 4.

ΣΤΛΗ, ης, ἡ, spoliū, præda.

Σκύλον, α, τὸ, idem, (ab Heb.) spoliū. Luc. 11, 21. καὶ τὰ σκύλα αὐτοῦ διαδίδωσιν, & spolia ejus distribuit.

Σκυλαία, vel σκυλαία, it. σκυλία, as, ἡ, spoliū, 1. Macc. 4, 23.

Σκυλεύω, spolio, f. εὐσω, aor. 1. ἐσκούλευσα spoliavi, Sap. 10, 20. Dicitur quoque σκυλεύω, idem.

Συλάω, ὦ, spolio, prædor. Fut. συλήσω. aor. 1. ἐσύλησα. 2. Cor. 11, 8. ἄλλας Ἐκκλησίας ἐσύλησα, alias Ecclesias spoliavi.

Ἀσυλῶ, x, ὁ καὶ ἡ, à præda & violentia tutus, unde Latini Locum tutissimum vocant asylum. Sic oppida refugii, de quibus Ex. 22, 23. & Deut. 10, 4. 5. Latine Græcò nomine dici queunt asyla.

Ἀσυλία, as, ἡ, sanctitas loci, inviolabilitas, immunitas. 2. Maccab. 3, 12.

Ἱεροσυλῶ, x, ὁ, sacrilegus.

Ἱεροσυλέω, ὦ, sacrilegium committo, Rom. 2, 22.

Ἱεροσυλία, as, ἡ, sacrilegium. 2. Macc. 13, 6.

Ἱεροσύλημα, ατος, τὸ, idem, 2. Macc. 4, 39.

† ΣΤΜΕΩΝ vide suprà Σιμεών.

ΣΤΝ, præpositio cum, construitur cum solo Dativo, Phil. 1, 23. σὺν Χριστῷ εἶναι, cum Christo esse. 1. Thess. 4, 17. σὺν Χριστῷ ἐσόμεθα, cum CHRISTO erimus. Matth. 26, 35. καὶ νὺν με σὺν σοι ἀποθανεῖν, quamvis oporteret me tecum mori. Act. 26, 13. σὺν ἐμοί, tecum. 2. Cor. 1, 21. σὺν ὑμῖν vobiscum. σὺν τινι εἶναι, ab alicujus partibus stare, facere cum aliquo. Act. 14, 4. οἱ μὲν ἦσαν σὺν τοῖς Ἰσθαίοις, οἱ δὲ σὺν τοῖς Ἀποστόλοις, alii quidem stabant à partibus Judæorum, alii verò à partibus Apostolorum. σὺν Θεῷ, Deo juvante, favente, ope Dei. pro σὺν Atticè & Jonicè ξύν. ξύν τῷ Θεῷ πᾶς καὶ γελοῦς κ' ὀδυρεῖται, cum Deo omnis & ridet & dolet, hoc est, tam adversa quam secunda à Deo proveniunt. Matth. 25, 27. σὺν τόκῳ, cum fœnore. apud. Luc. 1, 56. ἔμεινε σὺν αὐτῇ, mansit apud illam. præter. Luc. 24, 21. ἀλλὰ γε σὺν πᾶσι τέτοις, atqui præter hæc omnia.

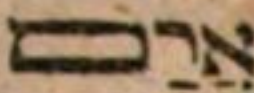
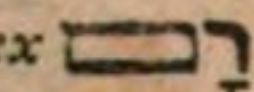
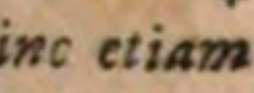
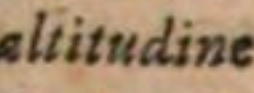
† ΣΤΝΤΥΧΗ, ης, ἡ, Syntycha. nomen mulieris, origine Græcum. Phil. 4, 2. q. d. colloquens, congregiens. à verbo συντυγχάνω, convenio. συντυχία, as, ἡ, colloquium, congressus. compositum ex σὺν & themate τυγχάνω. in aor. 2. ἔτυχον.

Apæt. med. τέτυχα. unde est nomen τύχη, ης, ἡ, fortuna.

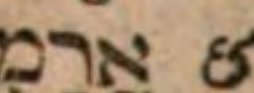
† ΣΤΡΑΚΟΤΙΣΑΙ, ὦν, αἱ, Syracusæ, urbs Siciliae sub monte Pachinno. Act. 28, 12. composita vox ex σύρω, traho, & ἄκων, ἄκωσα, ἄκων, invitus, a, um. ἄκων pro ἄέκων per crasin. à themate ἐκὼν, ὄν-τῶ, ὁ, voluntarius, spontaneus. ἐκφντί, sponte. Συρακῆσαι ergò dicuntur q. invitos trahentes, vel violenter trahentes.

ΣΤΡΒΗ, ης, ἡ, tumultus. Atticè τύρβη, turba.

Τυρβάζομαι, turbor, satago. Luc. 10, 41. τυρβάζῃ περὶ πολλὰ, satagis de multis, vel perstrepis circa multa. Ad verb. turbatis. Xen. lib. 1. ποῦδ. Κυρί, τύρβη ἀγοραία, strepitus fori.

† ΣΤΡΙΑ, as, ἡ, Syria. Gal. 1, 21. ἦλθον εἰς τὰ κλίματα Συρίας, venit in tractus Syriae. Hebraicè vocatur à filio Semi Aram, cujus fit mentio Gen. 10, 22. idem significat quod simplex excelsus. à radice . Hinc etiam est arx, palatium, ab altitudine ita dictum. Συρία verò videtur dici παρὰ

τὸ σύρειν ab attrahendo. Nomen gentile

Σύρος, x, ὁ, Syrus. Hebr. f. g. Luc. 4, 27.

ΣΤΡΙΣΣΩ vel συρίτω, item, συρίζω, fut. ξω, sibilō, Sap. 17, 18. Hinc

Σύριγμα, ατος, τὸ, sibilus. Jer. 18, 6.

Σύριγξ, γλος, ἡ, fistula.

Συριγμός, ὦ, ὁ, vel συρισμός, ὦ, ὁ, sibilus, stridor, Sap. 17, 9.

Διασυρίζω, sibilō, adspiro, susurro. Cant. 3. puer. 6. 26.

Ἐκσυρίζω, exhibilo. Sir. 22, 1. πᾶς ἐκσυριᾷ (3. sing. fut. 1. ind. Att.) ἐπὶ τῇ ἀτιμίᾳ αὐτῆς, omnes exhibilabunt ejus infamiam.

† ΣΤΡΟΦΟΙΝΙΣΣΑ, ης, ἡ, Syrophœnissa. Marc. 7, 26. sicut nominatur muliercula illa Cananæa, cujus fidem CHRISTVS tantopere commendat Matth. 15, 22. scilicet quadam Cananæorum reliquie remanserant in Phœniciâ. vox composita ex Σύρος, de quâ vide Συρία & Φοῖνιξ, κῶ, ὁ, palma. Adjectivè ponitur etiam pro rubro aut purpureo.

† ΣΤΡΤΙΣ, εως, ἡ, Syrtis. in pl. num.

num. Σύρτες, αἵ, Syrtes. duo sunt sinus A in extrema Africā versus Ægyptum periculofissimi propter arenosum, vadofum & reciprocum mare. sic dictæ παρὰ τὸ σύρειν à trahendo, quòd naves attrahat aut mergant aut retineant. Servius rectè asserit, ubicunque sunt arenosa loca, ea Syrtes vocari. Ergo in primis pro duobus illis periculofissimis sinibus ponitur per synecd. gen. Act. 27, 17. εἰς σύρτιν, in Syrtē. Latini hujusmodi loca breviter vocant, Æneid. 1. 6. 111. ubi Virgilius ad visum breviter illa describit.

ΣΤΡΩ. Fut. ῥῶ, traho. Apoc. 12, 4. σύρειν, trahit, Job. 21, 8. σύροντες δίχτυον, trahentes rete. Act. 14, 19. ἔσυρον, traxerunt, nempe per terram, est 3. plur. aor. 2.

Ἀνασύρω, extraho. Esa. 47, 2. ἀνέσυρε τὰς πολιὰς, extraxit canos.

Ἀναξυρίδες, ων, αἵ, femoralia. Symmachus Dan. 3, 21. Et a σύρω, pro quo Attice dicunt ξύρω.

Διασύρω, detraho. Aquila 1. Sam. 2, 17.

Ἐκσύρω, devolveo, detraho. Theodotion Judic. 5, 16.

Κατασύρω, pertraho, Luc. 12, 58. μή ποτε κατασύρη σε πρὸς τὸν κριτὴν, ne quando pertrahat te ad judicem.

Περισύρω, circumcirca traho, distraho, 2. Macc. 7, 7.

Συσύρω, contrecto, contumeliosè tracto, 2. Macc. 5, 16.

Σύρμα, τῷ, τὸ, syrma, vestis caudata matronarum nobilium, cujus cauda, seu extrema ora per solum trahitur, unde propria verbi hujus significatio colligi potest. Germani vocant schleiffen.

Συρίζω, traho, inde

Ἀποσυρίζω, abstraho, aufero. Esa. 30, 14. ἐν ᾧ ἀποσυρίεις (2. sing. fut. 1. act. D 6. eliso pro ἀποσυρίσεις) ὕδωρ μικρὸν, in quo aufero paululum aquæ.

Ἀσυρής, εὖς, ὅ, ἡ, temerarius. Sir. 23, 14.

† ΣΤΧΑ'Ρ, ἡ, Sychar. Job. 4, 5. nomen urbis ἀκλιτον. à radice סַחַר mercede conduxit. סַחַר mercenarius. Ergò Sichar dicitur mercenaria. vel à סַחַר conclusit. unde est סַחַר pro סַחַר, וְ enim & וְ sunt elementa ἰσοδυναμῶνται καὶ εὐμετάβολα, excipulus, locus, in

quo concluduntur aquæ. Es. 19, 10. Rectius tamen sentire videntur, qui urbem hanc Συχαρ temporis successu appellatam esse statuunt, quæ olim Συχαρ dicebatur.

† ΣΤΧΕ'Μ, Est nomen viri. Gen. 33, 26. & sic scribitur סַחֵם. item nomen urbis. Jos. 20, 7. Act. 7, 16. q. d. סַחֵם humerus, dorsum. item tumulus, agger. Gen. 33, 26. à radice inusitatâ סַחַם unde est hiphil סַחֵם summo manè surgere. 2. Sam. 15, 2.

ΣΦΑΖΩ, seu σφάττω, jugulo, mactato, occido. (à φάω, quod inter alia est occido. Hinc σφάγανον, & per metaph. φάσγανον, & τὸ, ensis, ὀδυσ. χ. 79.) Fut. 1. σφάξω. Præt. perf. ἔσφαγα. aor. 1. ἔσφαξα. 1. Job. 3, 12. ἔσφαξε τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς, & occidit fratrem suum. Apoc. 6, 4. ἵνα αἱ ἄλλαι σφάξωσι, (aor. 1. subj.) ut alii alios mactent. aor. 2. ἔσφαγον. Præt. pass. σφάττομαι. Præt. pass. ἔσφαγμαι. aor. 2. ἔσφαγην. Apoc. 5, 9. ὅτι ἔσφαγης, καὶ ἡγόρασας τῷ Θεῷ ἡμᾶς ἐν τῷ αἵματι σου, quoniam mactatus es & redemisti nos Deo per sanguinem tuum. Præt. med. ἔσφαγα, unde est

Σφαγή, ἡς, ἡ, mactatio, lanièna, Act. 8, 32. ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν ἤχθη, ut ovis ad laniènam ductus fuit. epulum, Jac. 5, 5. ὡς ἐν ἡμέρᾳ σφαγῆς, utpote in die epuli, seu tanquam tempore solennis convivii.

Σφάγιον, & τὸ, victima, Act. 7, 42. μή σφάγια καὶ θυσίας προσηγάτε μοι, num victimas & sacrificia obtulistis mihi? Part. præt. pass. ἔσφαγμένῳ, ἡ, ον, mactatus, a, um, Apoc. 5, 12. τὸ ἄρνιον τὸ ἔσφαγμένον, agnus mactatus.

Κατασφάττω, jugulo, Luc. 19, 27. κατασφάξτε (aor. 1. imper.) ἔμπροσθέν μου, jugulate eos coram me.

ΣΦΑΛΛΩ, supplanto, everto, labefacto, prosterno. (Hinc Latinorum fallo. & affine est Chald. סָפַל deprimi, prosterni. vel Heb. נָפַל naphal, unde est Germanorum fallen.) Fut. σφαλῶ. Præt. ἔσφαλκα. aor. 1. act. ἔσφηλα, fefelli. Præt. pass. ἔσφαλμαι, unde est

Σφάλμα, τῷ, τὸ, erratum. aor. 2. pass. ἔσφαλην, lato successu fui frustratus.

Σφαλερός, α, όν, periculosus. Proverb. 5, 6.

Ἀσφαλής, έϑ, ό, ή, certus. Act. 22, 30. βελομένϑ γνώναι τὸ ἀσφαλές, volens certum rescire. Act. 25, 26. περὶ τῷ ἀσφαλές τι γράψαι ἐκ έχω, de quo certi quid scribere non possum. tutus, Phil. 3, 1. υμῶν δὲ ἀσφαλές, vobis verò tutum est.

Ἀσφαλῶς. Adv. tutò, certò, Marc. 14, 44. ἀπαγάγετε (Atticè pro ἀπάγετε) ἀσφαλῶς, abducite tutò.

Ἀσφαλές, έϑ, τὸ, veritas, substantivè accipitur. Act. 21, 34.

Ἀσφάλεια, ας, ή, securitas, veritas, 1. Theff. 5, 3. Luc. 1, 4. Act. 5, 23. ἀσφαλίζομαι, munio. Fut. ἀσφαλίσομαι. aor. 1. pass. ήσφαλίσθην. in inf. ἀσφαλιδῆναι, muniri. Matth. 27, 64. aor. 1. med. ήσφαλισάμην, munivi, Matth. 27, 66. ήσφαλίσαντο τὸν τάφον, muniverunt sepulcrum. aor. 1. med. imper. ἀσφάλισαι. in plur. ἀσφαλίσαδε, munite, Matth. 27, 65. item astringo, Act. 16, 24.

Κατασφαλίζω, communio, munitum vel tutum reddo; it. demissum munio aut obfirmo, 1. Macc. 1, 19. ἐν ᾧ κατασφαλίσαντο, in quo demissum obfirmaverunt.

Παρασφαλίζω, confirmo. Nehem. 3, 8.

Ἐπισφαλής, έϑ, ό καὶ ή, periculosus, Act. 27, 9.

Ἐπισφαλῶς, adv. periculosè. Sap. 4, 4.

ΣΦΕΝΔΟΝΗ, ης, ή, funda, instrumentum quo lapides violenter jaci queunt, Sir. 47, 4. 1. Macc. 9, 11.

Σφενδονέω, ὦ, funda jacio. 1. Sam. 17, 49.

Σφενδονίζω, fundam agito, fundator.

Σφενδονίτης, α, ό, funditor.

Σφενδονιτής, ε, ό, idem, Judith 6, 12.

ΣΦΗΝΟΩ, ὦ, obfirmo. Judic. 3, 23.

ΣΦΗΞ, ηκός, ό, vespa, acc. pl. σφήκας, Sap. 12, 8. qv. α

Σφηκία, ας, ή, crabro. Exod. 23, 28.

Σφίγγω, stringo, constringo, gracilem facio; est enim gracile animal. Ab hoc σφίγγω est

Σφιγγία, ας, ή, parsimonia, sordities in victu, cum quis strictiore manu, quam deceat, sumptus facit, Sir. 11, 18.

Συσφίγγω, contraho, complico. Deut. 35, 7.

Σφιγκτήρ, ήρος, ό, uncinus. Aquila. Exod. 28, 13.

ΣΦΟΔΡΟΣ, ε, ε, vehemens, validus.

Σφόδρα, Adv. valde, vehementer, Matth. 2, 10. έχάρησαν χάραν μεγάλην σφόδρα, gavisi sunt gaudiò magnò valdè.

Σφοδρῶς, idem, Act. 27, 18.

ΣΦΟΝΔΥΛΟΣ, α, ό, vertebra spinæ dorsii. Levit. 5, 8.

ΣΦΡΑΓΙΣ, ή, sigillum, 1. Cor. 9, 2. Gen. σφραγίδος, Dat. σφραγίδι. Accus. σφραγίδα, Apoc. 7, 2. ε c. 8, 1. ε c. 9, 4. 2. Tim. 2, 19. Gen. plur. σφραγίδων, Apoc. 6, 1. Dat. σφραγίδι, Apoc. 5, 1. Accus. σφραγίδας, Apoc. 5, 5.

Σφραγίζω, obfigno, sigillò munio, Apoc. 7, 3. Fut. σφραγίσω. Præt. act. έσφράγισα. aor. 1. act. έσφράγισα, Job. 3, 33. ε c. 6, 27. τῷτον ό Πατήρ έσφράγισεν, hunc Pater obfignavit, hoc est, tanquam sigillò impressò approbavit, aliisque commendabit. aor. 1. act. imper. σφράγισον, obfigna, Apoc. 10, 4. aor. 1. act. subj. Apoc. 22, 10. μή σφραγίσῃς, ne obfignes, hoc est, ne occultes, sed potius communices cum aliis.

aor. 1. act. part. Matth. 27, 66. σφραγίσαντες τὸν λίθον obfignato lapide. Præt. pass. σφραγίζομαι, obfignor, ε in media significatione obfigno. Præt. pass. έσφραγισομαι. Part. præt. έσφραγισμένϑ, obfignatus. Apoc. 7, 4. aor. 1. pass. έσφραγίδην, Eph. 1, 13. έσφραγίδητε (2. plur. aor. 1. pass.) τῷ πνεύματι τῆς επαγγελίας τῷ άγίῳ, obfignati estis per Spiritum illum promissionis sanctum. Fut. 1. med. σφραγίσομαι. Compl. exemplar. 2. Cor. 11, 10. ε σφραγίσεται (3. sing. fut. 1. med.) pro εκ ἀνασφραγίσεται, non infringetur.

Ἀνασφραγίζω, resigno, signum ε sigillum tollo, quod vulgata vertit infringo. Cetera exemplaria (quæ est verior lectio) habent φραγίσεται, cuius vocis analysin vide infra in φράσσω, Atticè φράττω. aor. 1. med. έσφραγισάμην, obfignavi, in part. bis legitur σφραγισάμενϑ, Rom. 15, 28. ε 2. Cor. 1, 22. ό καὶ σφραγισάμενος ήμᾶς, qui etiam obfignavit nos.

Ἀποσφράγισμα, ατος, τὸ, sigillum. Jer. 22, 24. Ezech. 28, 12.

Ἐπισφραγίζω, obfigno. Nehem. 9, 38.

Κατα-

Κατασφραγίζω, obfigno. Fut. σω. Præt. κατασφράγινα. aor. 1. aët. κατασφράγισα. Præt. pass. κατασφράγισμαι. Unde est part. κατασφραγισμένος obfignatus. Apoc. 5, 1.

Σ Φ Τ Ρ Α, α, ἡ, ὁ σφυρά, ἄς, ἡ, it. σφύρη, ης, ἡ, Jon. malleus, instrumentum fabrile, Sir. 38, 28.

Σ Φ Υ Ρ ὸ ν, ὅ, τὸ, malleolus pedis. Act. 3, 7. sic dictus ob mallei similitudinem.

Ὀλόσφυρος, ὁ ὀλοσφύρητος, α, ὁ, ἡ, qui totus malleo ductus est sive fabricatus; solidus, Sir. 50, 10.

Σ Χ Ε Δ Ο ' Ν, Adv. propè, ferè, ferme, contiguè, (ab ἔχομαι, contiguus sum) Act. 13, 44. σχεδὸν πᾶσα ἡ πόλις συνήχθη, ferè tota urbs, hoc est, omnes cives congregati fuerunt.

Σ χ έ δ η, ης, ἡ, tabella, pugillares, in quibus tumultuariè aliquid notamus, seu quæ ex tempore nobis in mentem veniunt, in iis scribimus.

Σ χ έ δ ι ος, α, ὁ, extemporalis, subito factus, non elaboratus.

Σ χ έ δ ι α, scil. ναῦς, navis subitanea, navigium temere factum ex trabibus connexis ὅς sine fabrica compactis; ratis, Sap. 14, 5. 6.

Σ χ έ δ ι ά ζ ω, ex tempore facio, rem leviter tracto, inconsiderate ago, Bar. 1, 19. ἐχέδιαζόμεν πρὸς τὸ μὴ ἀκῆαν τῆς φωνῆς αὐτῆς, leves eramus ad non audiendum vocem ejus.

Σ χ έ δ ι α σ μ α, τας, τὸ, opus ex tempore factum.

Ἀυτοσχεδιάζω, properè & ex tempore facio.

Ἀυτοσχεδιαστὴς, ex tempore, non præmeditatè.

Ἀυτοσχεδίως, casu. Sap. 2, 2. αὐτοσχεδίως ἐγεννήθημεν, casu nati sumus.

Σ Χ Ε ' Τ Λ Ι Ο Σ, α, infelix, miserabilis; q. à χέω ὁ τάλας, qui miseriam habet. Item, durus, sævus, nefarius, 2. Macc. 15, 5.

Σ χ ε τ λ ι ά ζ ω, conqueror, lamentor.

Σ χ ε τ λ ι α σ μ ὸς, ὅ, lamentatio.

Σ χ ε τ λ ι α σ ι κ ὸς, ὅ, miserationi aptus, indicans χετλιασμόν, i. e. querelam de miseria.

Σ Χ Ι ' Ζ Ω, findo, scindo, (à Chald.

ΑΥΡΩ schesah, diffindere) Luc. 5, 36. τὸ καινὸν χίζαι (τὸ παλαιὸν) novum findit vetus. Fut. χίσω. Præt. aët. ἔχικα. aor. 1. ἔχισα, fidi. Joh. 19, 24. μὴ χίσωμεν (aor. 1. subj.) αὐτὸν, ne findamus eam. Præt. pass. χίζομαι, findor, Marc. 1, 10. εἶδε χιζομένους τὰς ἄρνας, vidit medios discedere cælos. Præt. pass. ἔχισμαι, unde est

Σ χ ι σ μ α, τος, τὸ, fissura, Matth. 9, 16. καὶ χῆρον χίσμα γίνεται, ὅς fit peior fissura. diffidium, Joh. 7, 43. χίσμα ἐν ἐν τῷ ὄχλῳ ἐγένετο, diffidium ergo in turba ortum est. Secta, 1. Cor. 11, 18. aor. 1. pass. ἐχίδην, fissus fui, Matth. 27, 51. τὸ καίλαπιτασμα τῆς ναὸς ἐχίδη εἰς δύο, velum templi fissum fuit in duas partes. ibidem. καὶ αἱ πέτραι ἐχίδησαν, ὅς rupes dissilierunt. Act. 14, 4. ἐχίδη δὲ τὸ πλῆθος τῆς πόλεως, scissa verò fuit plebs illius urbis, hoc est, dissederunt inter sese.

Σ χ ι σ μ ῆ, ἡς, ἡ, scissura. Jesa. 2, 21.

Σ χ ι δ α ξ, ακός, ὁ, lignum scissum. 1. Reg. 18, 33.

Σ χ ι σ ὸς, ἡ, ὄν, fissilis. Jesa. 19, 9.

Σ χ ι ζ α, ης, ἡ, fissura; it. sagitta, 1. Reg. 20, 19. 1. Macc. 10, 80.

Σ χ ι ν ας, α, ἡ, lentiscus arbor, Sus. 54.

Ἀναχίζω, disseco. Amos. 1, 13. ἀνθ' ὧν ἀνέχισον τὰς ἐν γαστρὶ ἐχέσας, propterea quod gravidas dissecuerunt.

Ἀποχίζω, separo. Numer. 16, 26. ἀποχίσητε ἀπὸ τῶν σκηνῶν, separamini vel separate vos a tentoriis.

Διαχίζω, intercludo, Sap. 18, 23. διέχισεν (3. sing. aor. 1. ind. aët.) τὴν ὁδόν, interclusit viam.

Καταχίζω, diffindo, discindo, 1. Macc. 1, 56.

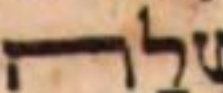
Περισχίζω, abscindo. Jesa. 36, 22.

Σ Χ Ο Ι ' Ν Ο Σ, α, ὁ, ἡ, (παρὰ τὸ χεῖν h. e. à retinendo) funis è junco plexus.

Σ χ ο ι ν ῖ ο ν, α, τὸ, (pro χοῖνιον) funiculus, Joh. 2, 15. ποιήσας φραγέλιον ἐκ χοινίων, factò flagello ex funiculis. Act. 27, 32. ἀπέκοψαν τὰ χοινία τῆς σκάφης, absciderunt funiculos scaphæ.

Σ χ ο ι ν ι σ μ α, ατος, τὸ, funiculus. Jos. 17, 14.

Σ χ ο ι ν ι σ μ ὸς, ὅ, idem. Jos. 17, 15.

Σ Χ Ο Λ Η, ἡς, ἡ, otium, vacatio, (ab Hebr. quiescit) ἐν χολῇ, ἐπὶ χολῇς,

οχολῆς, in otio. κατὰ οχολήν, per otium. **A** cunct acheter des chevaux. *Anomalia casus.*
 οχολήν ἄγειν, otuari. *Lucian.* οχολήν πρὸ δάπνης ἤγε, ante cœnam otiosus fuit. *Plat. de Rep. lib. 2.* τῶν ἄλλων οχολήν ἄγων, ab aliis cessans. mora ejus, qui lentè agit. *Thucyd. lib. 1.* Lucubratio, quam quis per otium composuit. *Plut. in exordio lib. de aud.* Sic Petrus Ramus scripsit *Scholæ Metaphysicas, Logicas &c.* Locus ipse, ubi artes humaniores docentur. *Act. 19, 9.* ἐν τῇ οχολῇ Τυράννης τινός, in schola cujusdam, cui nomen erat Tyranno. *Schola usitate hodie dicitur cœtus docentium & discipulorum linguas, sapientiam, & vir-*

Σχολάζω, propriè otiosus sum, otior, item vacuus sum, *Matth. 12, 44.* item vaco, operam do, studeo cum *Dat. 1. Cor. 7, 5.* ἵνα οχολάζητε τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ, ut vacetis jejuniis & precationi.

Σχολαστής, ὁ, otiosus. *Exod. 5, 17.*

Ἀχολεύω, ὦ, occupo. item occupatus sum. ἀχολεύμαι, occupatus sum. *Herod. περὶ ταῦτα ἠχοόληντο περιώως, vehementer in hac incubuerant.*

ΣΩΖΩ vide σός.

ΣΩΜΑ, τὸς, τὸ, corpus (ἀ σώζω, servo) Dicitur de hominibus, *1. Cor. 5, 3.* ἀπὸν τῷ σώματι, absens corpore. corpus hominis defuncti, *Matth. 14, 12.* ἤραν τὸ σῶμα καὶ ἔθαψαν αὐτὸ, sustulerunt corpus (Johannis Baptiste) & sepeliverunt illud. cadaver, πτώμα. *Luc. 17, 37.* ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ αἰετοί, ubi est cadaver, eo congregantur, seu convelant aquilæ. *De plantis, 1. Cor. 15, 38.* ὁ δὲ Θεὸς αὐτῷ δίδωσι σῶμα, Deus vero illi dat corpus. *1. Cor. 15, 44.* ἐγείρεται σῶμα πνευματικόν, excitatur corpus spirituale, hoc est, glorificatum, legibus hujus vitæ non obnoxium. Manebit quidem eadem corporis substantia & essentia, qualis in hac vita fuit, sed aliæ erunt illius corporis qualitates. Non algebit, calebit, non egebit cibo, potu, vestitu, non tardum erit, sensus non erunt hebetes &c. sed pares futurum sumus angelis, sicut Servator noster pronunciat *Matth. 22, 30.* σώματα, ὦν, τὰ, mancipia, idem quod ἀνδράποδα. *Apoc. 18, 13.* καὶ ἑδῶν καὶ σωμάτων, & thebas & mancipia, mutatâ syntaxi pro καὶ ἑδῶς καὶ σώματα, prout Galli di-

cunt acheter des chevaux. *Anomalia casus.*

Σωματικός, ὁ, ὄν, corporeus, a, um. *1. Tim. 4, 8.* ἡ σωματικὴ γυμνασία, corporalis exercitatio. *Luc. 3, 22.* σωματικῷ ἔδει, corporeâ specie.

Σωματικῶς. *Adv.* corporaliter, item ὑποστατικῶς, personaliter, *Col. 2, 8.*

Ἄσωμῶς & ἀσώματος, ὁ καὶ ἡ, incorporeus.

Σύσωμῶς, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ σύσωμον, ejusdem corporis particeps. *Eph. 3, 6.* εἶναί τὰ ἔθνη συγκληρονόμα καὶ σύσωμα, καὶ συμμετοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτῆς ἐν Χριστῷ, gentes videl. esse coheredes & concorporales, participesque promissionis ejus in Christo.

† ΣΩΠΑΤΡΟΣ, ὁ, Sopater, Nomen viri Græcum, compositum ex σῶς pro σά, salvus, & πατήρ, pater. q. d. salvus pater. *Act. 20, 4.*

ΣΩΡΟΣ, ὁ, (ἀ σαίρω conberro) acervus, cumulus.

Σωρεύω, coacervo. *Fut.* σωρεύσω, *Rom. 12, 20.* ἄνθρακας πυρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῆς, carbones ignis coacerdabis in caput ejus, hoc est, facies, ut hostis in se descendat, seipsum accuset, tibi que nocere desinat, vel saltem remittat, nisi sit perfrixtæ frontis, pessimæ naturæ, & vacuus omni Dei reverentia, coram cujus τῆ καρδιογνώστῃ oculis semper sumus. *Prov. 15, 3.* conf. *1. Sam. 24, 5.* *11. 17.* ἄνθρακας πυρὸς pro πεπυρωμένους, carbones ignitos. est *Hebraismus.* *Præc. act. σεσώρευκα a. 1. act. ἐσώρευσα, &c.*

Σωρείτης, ὁ, sorites, est argumentationis quoddam genus apud Logicos, ubi syllogismo principi alii illigati & implicati sunt prosyllogismi, ideoque in tali syllogismo plures duabus sunt præmissæ.

Σωρηδόν, *adv.* acervatim, cumulatè, *Sap. 18, 23.*

Ἐπισωρεύω, accumulo, acervatim aggero, coacervo &c. *2. Tim. 4, 3.* ἐπισωρεύσας διδασκάλους, κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν, sibi ipsis coacerdabunt doctores, auribus prurientes. κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν, ellipsis τῆς κατὰ.

† ΣΩΣΘΕΝΗΣ, εὐς, ὁ, Sosthenes, nomen viri, Rectoris Scholæ Judaicæ, quem illi nominarunt ἀρχισυνάγωγον, hoc est, Syna-

Synagoga principem. Compositum ex nomine σίϑ, & δ, & per crasin σῶς ὦ, ὁ καὶ ἦ, pro quo etiam dicitur σῶς saluus, incolumis, & δένϑ, & ϑ, τὸ, robur, q. d. saluum robur. cuius vires adhuc sunt integra. Act. 18, 17. ubi legitur σωθένην. Scilicet quedam nomina primæ contractorum admittunt nonnunquam flexionem primæ simplicium. Ne mireris (inquit Priscianus, priscus ille Grammaticus libr. 6.) si apud Latinos legeris ὁ Socrate. Nam Attici propria nomina primæ declinationis contractorum, ut σωκράτης, accusandi & vocandi casu, instar nominum primæ declinationis declinant, τὸν σωκράτην, ὦ σοκράτη. Hætenus Priscianus. 1. Cor. 1, 1.

† ΣΩΣΙΠΑΤΡΟΣ, & δ, Sosipater, nomen ducis. 2. Macc. 12, 19. item cognatus Pauli. Rom. 16, 21. vox composita ex σῶσις, conservatio, à σῶζω, servo. f. σῶσω, & πατήρ, ὅς, ὁ, pater, q. d. conservatio patris. σωτήρ Servator. σῶσον, & τὸ, premium, quod conservatori loco gratitudinis offerimus. Thema verò est σῶος, & δ, saluus, vel, ut alii volunt, σῶος, & δ, unde est σῶς, & hinc σῶζω.

ΤΑῦ est litera decima nona, in numeris valet 300. Nomen accepit ab Hebræo ט, quæ vox significat terminum. Sic verò dicta fuit ab adjuncto ordine, quod Hebræum Alphabetum terminet. Arabes more Latinorum vocant ت te. Tau Hebræum cum dageſch valet ταῦ Græcorum, secus idem quod theta.

† TABEPNA vid. τῆς ταβέρνας.

† TABIΘΑ, ἡ, Tabitha. Fuit discipula Christi, hoc est, Christiana. Act. 9, 36. Syriacè טביתא vel טביתא caprea, dama. à masculino טב. Hebraicè diceretur צבי caprea. Deut. 12, 22. Sic uxor Jacobi appellata fuit רחל i. e. ovis. uxor Davidis רחל vitula. 2. Sam. 3, 5. Græcè δορκάς, ἀδϑ, ἡ, caprea. à δόρξ, δόρκος, ἡ, capra sylvestris, dama. thema est δέσχω, video, sic appellata, quòd illa animantia sint ὀξυδερκῆ, hoc est, acuto visu prædita. vide supra Δορκάς,

††† ΤΑΛΑΝΤΟΝ, & τὸ, talen-

Atum, trutina, pondus 125. librarum. instrumentum, quo pondus exploratur παρὰ τὸ ταλῶν, à ferendo, quod pondus ferat. Deinde significat ipsum pondus. Matth. 18, 24. & c. 25, 15. 16.

Ταλαντιαῖϑ, αἶα, αἶον, talentarius, a, um. talentum æquans. Apoc. 16, 21. χάλαζα μεγάλη, ὡς ταλαντιαία, grando magna quasi talentaria, hoc est pondus talenti æquans.

Διτάλαντον, & τὸ, duo talenta. 2. Reg. 5, 23. διτάλαντον ἀργυρία, duo talenta argenti.

Β ΤΑΛΛΩ, ὦ, tolero; sustineo, audeo. Hinc

Τάλας, αὐος, ὁ, miser, infelix. fact. τάλανα, neut. τάλαν. Sap. 15, 14.

Τάλασις, εὐος, ἡ, tolerantia. Sed

Ταλάσιον, & τὸ, lana.

Ταλασία, ας, ἡ, lanificium.

Ταλάσιος, & δ, lanifex.

†† ΤΑΛΙΘΑ ΚΟΤΜΙ, Mart. 5, 41. Syriacè ܬܠܝܬܐ ܕܟܘܬܡܝ Euan- gelista verba hæc explicat per τὸ κοράσιον ἔγειραι. & Suidas per ἡ παῖς ἐγείρει, hoc est, puella surge. ܬܠܝܬܐ est nomen gen. fact. à masc. ܬܠܝܬ ex ܬܠܝܬ Syr. puer, juvenis.

ΤΑΜΙΑΣ, & δ, (ab Hebr. ܬܡܝܐ tamán, abscondere, recondere, reponere, unde est ܬܡܝܢ matmon, thesaurus) promus condus, quæstor, cellarius, qui cellæ vinarie aut frumentarie præest.

Ταμειῶν, & τὸ, propriè significat locum secretiorem, in quo recondimus aliquid. item cellam penuariam, seu locum, ubi quæstor recondit accepta, item ærarium, item conclave quodcunque. per synecd. speciei. Matth. 6, 6. ἄσελθε εἰς τὸ ταμειῶν σου, introito in conclave tuum. Pro ταμειῶν legitur etiam ταμειῶν, & τὸ, in eadem significatione. Matth. 24, 26. Luc. 12, 3. 24.

Ταμειύω, quæstoris munus obeo, item recondo, asservo.

ΤΑΝΤΩ, extendo, Sir. 43, 13. χᾶρες ἐψίεσσαν ἐπ' αὐτὸ, manus Altissimi extenderunt illud; à τένω.

Παραπάνυσμα, ατος, τὸ, tentorium. Aquila & Symmachus Exod. 27, 16.

Παραταπνυσμός, ὅ, ὁ, idem. *Aquila*. *Exod.* 26, 36.

ΤΑΠΕΙΝΟΣ, ἡ, ὄν, humilis, e. *Adj.* sicut humilis ab humo dicitur; ita ταπεινὸν quidam dictum putant tanquam ἑδαφεινὸν, ab ἑδαφος, solum, pavimentum: alii tanquam ταφεινὸν ab ἑταφον sepelivi. Est enim cœmeterium schola humilitatis. Proprie opponitur τῷ ὑψηλῷ, procero. *Jas.* 1, 9. opponitur τῷ πλεσίῳ, diviti, ut liquet ibidem ex antithesi v. 10. Frequentissime verò per metaphoram τῷ ὑψηλόφρονι, superbo, *Matth.* 11, 29. ταπεινὸς τῇ καρδίᾳ, humilis corde. opponitur etiam, *B* magno, ὅ vertitur vilis, abjectus. *Luc.* 1, 52. καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὑψωσε ταπεινούς, detraxit potentes e thronis, ὅ extulit humiles. *Jas.* 4, 6. ταπεινοὶς δὲ δίδωσι χάριν, humilibus verò largitur gratiam. 2. *Cor.* 10, 1. opponitur τῷ θαρσύνῃ καὶ τολμηρῷ, confidenti ὅ audaci.

Ταπεινότης, ἡ, ὅ, humilitas, *Sir.* 13, 20.

Ταπεινώω, ὦ, humiliatio, humilem reddo, deprimio, demitto, submitto. 2. *Cor.* 11, 7. ἑμαυτὸν ταπεινῶν, meipsum submitto. *Fut.* ταπεινώσω, *Matth.* 23, 12. ὅστις ταπεινώσῃ ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται, qui se humiliabit, extolletur. *Præf. aet.* τεταπείνωκα. *aor. 1. aet.* ἑταπείνωσα, *Pf.* 119, 71. ἀγαθόν μοι, ὅτι ἑταπείνωσάς με, bonum, hoc est, utile est mihi, quod me (variis temptationibus) humiliasti. Sic Deus venena suis filiis convertit in medicinam. *Phil.* 2, 8. ἑταπείνωσεν ἑαυτὸν, ipse se submitto seu humiliavit. *Matth.* 18, 4. ὅστις ἔν ταπεινώσῃ (3. sing. *aor. 1. aet. subj.*) ἑαυτὸν, quisquis igitur se submitto. 2. *Cor.* 12, 21. μὴ πάλιν ἐλθόντα με ταπεινώσῃ ὁ θεός, ne me ad vos reversum deprimat (seu affligat) *D* Deus. *præf. pass.* ταπεινόομαι, ὁμαι, humilior. *Phil.* 4, 12. οἶδα δὲ ταπεινῶσθαι, οἶδα καὶ περιστεύειν, novi autem deprimi, seu carere, (per meton. effecti) novi etiam abundare. *Præf. pass.* τεταπείνωμαι, τεταπείνωσαι, unde est

Ταπεινώσις, εως, ἡ, humilitas, animi demissio, *Luc.* 1, 48. ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπεινώσιν τῆς δούλης αὐτῆς, quia respexit humilem ancillam suam. Ad verb. humilitatem ancille sue, hoc est, vilem ὅ abjectam ejus conditionem. *Phil.* 3, 21. τὸ σῶ-

μα τῆς ταπεινώσεως, corpus humilitatis, hoc est, humile, vel potius corpus humiliationis, hoc est, corpus humiliatum, tot morbis, tot afflictionibus in hac lacrymarum valle maceratum. Scilicet lutum non fit urceus, nisi tundatur: Sic nec corpora nostra sunt vasa gloriæ, nisi prius tot fuerint subacta calamitatibus. *Hebraism.* *Jas.* 1, 10. ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτῆς, in submissione sui. *aor. 1. pass.* ἑταπεινώθην, depressus fui. *Jas.* 4, 10. ταπεινώθητε (2. plur. *aor. 1. pass. imper.*) humiliamini *Fut. 1. pass.* ταπεινωθήσωμαι, humiliabor, *Matth.* 23, 12. ταπεινωθήσεται, deprimetur, *Luc.* 3, 5. βουνὸς ταπεινωθήσεται, collis deprimetur.

ΤΑΨΗΣ, ἡ, ὅ, tapes; unde

Ἀμφίταπος, ὁ, ἡ, nomen *adjec.* notat utrinque villosum. 2. *Sam.* 17, 28. ἤνεγκαν δέκα νοίτας ἀμφιτάπας, attulerunt decem lectos utrinque villosis tapetibus ornatos *Usurpatur deinceps substantivè, ὅ notat tapetem.* *Prov.* 7, 16. ἀμφιτάποις διέσρῳσα τοῖς ἀπ' Αἰγύπτου, tapetibus ex Ægypto constravi.

ΤΑΡΑΣΣΩ, ὦ, ταράττω, (affine Syriaco *ܬܪܫܐ* agitare.) turbo, commoveo,

C perturbo, proprie de aqua dicitur, quum limus in ea commovetur, ὅ ipsa aqua turbida redditur, in qua significatione reperitur *Joh.* 5, 4. 7. ubi angelus certo tempore legitur descendisse, ὅ piscinam Bethesdam turbasse. Per metaphoram idem est quod perplexum reddere, affectus movere, terere, seducere. *Gal.* 5, 10. ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς, qui verò vos turbat. *imperf.* ἐτάρασσον, turbabam. *Joh.* 5, 4. καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ, ὅ turbabat seu agitabat aquam. *Fut.* ταράξω. *Præf. aet.* τετάραχα. *a. 1. aet.* ἐτάραξα, *Joh.* 11, 33. καὶ ἐτάραξεν ἑαυτὸν, ὅ *D* perturbavit seipsum. *Act.* 15, 24. ἐτάραξαν ὑμᾶς λόγοις, vos turbaverunt verbis. *Præf. pass.* ταράσσομαι, perturbor, *Joh.* 14, 1, μὴ ταρασσέδω (*præf. imper.*) ὑμῶν ἡ καρδία, ne turbator cor vestrum, hoc est, ne terretor. *Præf. perf.* τετάραγμα, perturbatus fui, *Joh.* 12, 27. νῦν ἡ ψυχὴ μου τετάρακται, nunc anima mea turbata est, hoc est, περιλυπὸς ἐστίν. (*Matth.* 16, 38.) valde tristis est. *Luc.* 14, 38. τί τεταραγμένοι ἐστέ; Quid turbati estis? *aor. 1. pass.* ἐταράχθην. *Matth.* 2, 3. ἐταράχθην, ὅ perturbatus, hoc est, perterritus fuit. *Matth.* 14, 26. καὶ

καὶ ἐταράχθησαν, & territi fuerunt. Job. A 5, 7. ὅταν ταράχῃ (3. pers. aor. 1. subj.) quum turbata fuerit. Job. 13, 21. ἐταράχθη τῷ πνεύματι, turbatus fuit spiritu. 1. Pet. 3, 14. μὴ ταράχῃτε (aor. 1. pass. subj.) ne perturbemini, ne metuite, ubi τὸ ταράσσειν idem est quod τὸ φοβεῖσθαι, terreri.

Ταράχη, ἡς, ἡ, turba, Marc. 13, 8. καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ ταράχαι, & erunt fa- mes & turbae. turbatio, Job. 5, 4.

Τάραχος, ὁ, tumultus, Act. 12, 18. (ὁ Act. 19, 23.) καὶ ἦν τάραχος ἃν ὀλίγος ἐν τοῖς στρατιώταις, τί ἄρα ὁ πέτρος ἐγένε- το, & erat inter milites non parvus tumultus, quidnam accidisset Petro.

Ἀτάρακτος & ἀτάραχος, ὁ, ἡ, im- perturbatus, 2. Macc. 11, 23.

Ἀταραξία, ας, ἡ, status animi imper- turbati.

Ταραχώδης, εὖς, ὁ, ἡ, turbulentus, Sap. 17, 9. εἰ μὴδὲν αὐτὰς ταραχώδεις ἐφύβα, si nihil eos turbulentum terrebat.

Ἀναταράττω, perturbo. Symmachus Psalm. 39, 3,

Διαταράσσω, conturbo, commoveo, exagito. Luc. 1, 29. ἡ δὲ ἰδῆσα, διαταράχθη (3. sing. aor. 1. pass. indic.) ἐπὶ τῷ λό- γῳ αὐτῆς, illa verò quum eum vidisset, per- turbata fuit super ejus sermone.

Ἐκταράσσω, percello, terrefacio, Act. 16, 20. ἐκταράσσωσιν ὑμῶν τὴν πόλιν, con- turbant civitatem vestram.

Ἐπιταράσσω, interturbo, perturbo. 2. Macc. 9, 24.

Συνταράττω, conturbo, perturbo. 1. Macc. 3, 6.

Συντάραξις, εὖς, ἡ, conturbatio.

Προσάραττω, insuper conturbo, Sir. 4, 3.

ΤΑΡΙΧΟΣ, ὁ, item εὖς, τὸ, falsa- mentum piscium; caro sale condita & D exsiccata.

Ταριχεύω, sale condio; item, condio, macero. Epist. Jer. 6, 28.

† ΤΑΡΣΟΣ, ὁ, ἡ, Tarsus, metropo- lis Ciliciae maritimae, Apostoli Pauli patria Act. 9, 11. sic dicta à conditore ΨΥΤΑ, qui fuit filius Jabanis, nepotis Noachi ex Japheto, Gen. 10, 1. 2. 4. Notatio ergo est ab efficiente. Deinde pars Oceani, quae urbem hanc alluit, etiam dicta fuit Tarsus.

1. Reg. 22, 49. Psalm. 72, 10. quòd urbs hac esset emporium maritimum, & portus maris mediterranei celeberrimus, unde in omnes mundi partes quaquaversum navi- gare solebant mercatores. Cum urbe hac hodie comparare licet Amstelodamum, Ve- netias, Dantiscum. Dantiscum est portus maris Balthici celeberrimus: Amsteloda- mum Oceani Belgici: Venetiae maris medi- terranei.

ΨΥΤΑ Tarschisch verò est vox composita ex ΨΥ explorare, unde est ΤΑ negotiator, mercator, qui terras varias solet explorare, 1. Reg. 10, 15. & ΨΥΤΑ Schájisch contractè ΨΥΤΑ Schesch marmor, 1. Chr. 29, 2. Tarsus ergo sic dicta fuit ab explorando marmore, quae notatio est ab objecto. Nominatur etiam ΨΥΤΑ gemma quadum, quam vulgus Turcicum ein Türkis vocant, interpre- tes verò nostri beryllum thalassium, idque à colore caeruleo, quo refert colorem Oceani. Qui vertunt contemplationem gaudii, non attendunt ΨΥΤΑ gaudere scribi per Sin, non per Schin. In novo Testamento legitur Act. 9, 30. & c. 11, 25. & cap. 22, 3. Hinc

ΤΑΡΣΕΥΣ, εὖς, ὁ, Tarsensis, Act. 9, 11. & c. 21, 39.

ΤΑΡΤΑΡΟΣ, ὁ, profundissi- mus inferorum locus, tartarus. Sic dictus, παρὰ τὸ ταρασσεῖν, quod opacis suis & densissimis tenebris terrorem damnatis in- cutiat.

Ταρταρώω, ὤ, in tartarum detrudo, con- jicio, precipito. 2. Pet. 2, 4. ἀλλὰ σαρ- ραῖς ζόφῳ ταρταρώσας (part. aor. 1. act.) sed catenis caliginis vinctos in tartarum detrudit.

ΤΑΤΤΩ vel τάσσω, ordino, consti- tuo, statuo (ab Hebr. טָאָה taah, de- terminare. vel à Chald. דָּאָח dātha. lex.) Fut. τάξω. Præst. act. τέταχα. aor. 1. act. ἔταξα. Act. 15, 2. ἔταξαν (3. plur.) statuerunt. 1. Cor. 16, 15. ἔταξαν ἑαυτὰς, constituerunt seipsos, hoc est, se totos devo- verunt, dicarunt, addixerunt. aor. 1. act. ἔταγον. Præst. pass. τάττομαι vel τάσσομαι, ordinator, Luc. 7, 8. ὑπὸ ἐξουσίαν τασόμε- νῳ, sub potestate constitutus. Præst. pass. τέταγμα, ordinatus fui. Act. 22, 10. περὶ

πάντων, ὧν τέτακλ'αί σοι, de omnibus, quae constituta sunt tibi. Hellenismus, *Act.* 13, 48. καὶ ἐπίστευσαν, ὅσοι τεταγμένοι ἦσαν (3. plur. plusquampr. pass. indic.) εἰς ζωὴν αἰώνιον, & crediderunt, qui ordinati, fuerant ad vitam aeternam. *Lyra*: quot, quot praordinati fuerant, in glossa addit, à Deo, cuius ordinatio frustrari non potest. *Chrysostomus* exponit per τὸ ἀφορισμένοι. h. e. separati. [Inconueniens est huic loco, quod soli illi fidem assumpsisse dicuntur, qui ad vitam aeternam sunt praordinati: nam ἔσ' procul omni dubio in hac multitudine fuerunt quidam πρόσκαργοι, qui ad tempus fidem veram possederunt, eadem tamen posthac iterum exciderunt, quos nemo sanus dicat ad vitam aeternam fuisse praordinatos. Probat ergo mihi sententia Nortoni Knatchbull, qui probat τάττεσθαι idem esse quod congregare, ἔσ' quidem ex loco *Exod.* 29, 43. καὶ τάξομαι ἐκεῖ τὰς υἱὰς Ἰσραὴλ. Et congregabo ibi filios Israël. Sensus adeoque huius commatis hic erit: καὶ ἐπίστευσαν, ὅσοι ἦσαν τεταγμένοι, εἰς ζωὴν αἰώνιον. Et crediderunt, quotquot erant congregati, ad vitam aeternam.] *Rom.* 13, 1. ἐξουσία ὑπὸ τῆς θεῆς τεταγμένοι, εἰσὶν, potestates à Deo ordinate sunt. aor. 1. pass. ἐτάχθην. aor. 1. med. ἐταξάμην, constitui. *Matth.* 28, 16. εἰς τὸ ὄρος, ἃ ἐτάξατο αὐτοῖς Ἰησοῦς, in montem, ubi constituerat iis Iesus, scilicet ut adessent. Deus ad Ezechiam letaliter decumbentem, dixit, *Es.* 38, 1. τάξαι (aor. 1. imper. med.) περὶ τῆς οἴκου σου, da praecepta domui tuae. *Act.* 28, 23. ταξάμενοι δὲ αὐτῷ ἡμέραν, quum igitur constituiissent ei diem.

Τεταγμένως, adverb. accurate. *1. Maccab.* 6, 40.

Τάγμα, τος, τὸ, ordo, *1. Cor.* 15, 23. D ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι, unusquisque autem suo ordine.

Τάξις, εως, ἡ, ordo, *1. Cor.* 14, 40. πάντα εὐχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω, omnia decenter ἔσ' ordine fiant. *Luc.* 1, 8. ἐν τῇ τάξει, in ordine.

Ἀταξία, ας, ἡ, confusio.

Τακτός, ἡ, ὄν, statutus, a, um, *Act.* 12, 21. τακτῇ δὲ ἡμέρᾳ, statuto autem die.

Τακτικός, ἡ, ὄν, constitutus. *Dan.* 6, 2.

Ἀτακτος, ος, ὁ καὶ ἡ, inordinatus, confusus, a. *1. Thessal.* 5, 14. νῆθετε τὰς

ἀτάκτας, monete inordinatos, hoc est, dissolutos, item qui deserta statione sua, saltem immittunt in alienam messem, qui turbas dare solent.

Ἀτάκτως, inordinatè, *2. Thessal.* 3, 6.

Ἀτακτέω, ὦ, inordinatè me gero, dissolutè vivo, *2. Thess.* 3, 7. ἐκ ἡτακτήσαμεν (1. plur. aor. 1. act. indic.) ἐν ὑμῖν, non inordinatè nos gessimus inter vos.

Εὐτακτέω, ὦ, ordinem, seruo, ordinatè me gero. Sic miles dicitur εὐτακτῶν, qui ordinem non deserit; aut qui disciplinam militarem seruat. Item pactis sto, promissum seruo, praesto, solvo. *2. Macc.* 4, 27. τῶν ἐπηγγελμένων τῷ βασιλεῖ χρημάτων ἔδεν εὐτάκτεα (3. sing. imperf. ind. act. pro εὐτάκτεε) promissarum regi pecuniarum nihil praestabat.

Εὐταξία, ας, ἡ, bonus ordo.

Ἀνατάσσομαι, compono, *Luc.* 1, 1. ἀνατάξωμαι (aor. 1. med. inf.) διήγησιν, componere narrationem.

Προανατάσσω, propono. *Psal.* 137, 8.

Ἀντιτάσσομαι, oppono me; cum *Dan.* Jac. 4, 6. *1. Pet.* 5, 5. ὁ θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, Deus superbis resistit. *Rom.* 13, 2. ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ, qui resistit potestati.

Ἀποτάσσω vel ἀποτάττω, renuncio; secerno, attribuo, destino. *1. Macc.* 11, 3. ἀπέτασσε τὰς δυνάμεις, secernebat exercitus.

Ἀποτάσσομαι, valedico, cum *Dan.* *Luc.* 14, 33. ἀποτάσσεται πᾶσι τοῖς ἐαυτῷ ὑπάρχουσιν, valedicit omnibus suis bonis, hoc est, omnes huius mundi opes tanquam bona caduca habet pro derelictis, seu, ea, si auferantur, non curat. *Mavult* amittere terrena, quàm caelestia. Deus est à nobis diligendus supra omnia. *Fut.* 1. med. ἀποτάξομαι, valedicam. aor. 1. med. ἀπεταξάμην, ω, ατο, valedixi. *Act.* 18, 21. ἀπετάξατο αὐτοῖς, valedixit iis, extremum vale iis dixit. aor. 1. med. inf. ἀποτάξασθαι, valedicere, *Luc.* 9, 61. part. aor. 1. med. ἀποταξάμενος, *Marc.* 6, 46. quum amandasset eos, vel quum valedixisset iis. *2. Cor.* 2, 13. ἀποταξάμενος αὐτοῖς, quum iis valedixissem.

Διατάσσω, praecipio, *Matth.* 11, 1. διατάσσω τοῖς δώδεκα μαθηταῖς αὐτῶν, praeci-
piens duodecim discipulis suis. *Fut.* διατάξω.

τάζω. Præt. aét. διατέταχα, præcepi, mandavi, jussi, Aét. 18, 2. διὰ τὸ διατεταχέναι (præt. aét. inf.) Κλαύδιον, propter præcepisse Claudium, hoc est, quia Claudius jufferat. aor. 1. aét. διέταξα, 1. Cor. 16, 1. ὡς περ διέταξα, quemadmodum ordinavi. Luc. 8, 55. καὶ διέταξεν αὐτῇ δοῦναι, Et jussit ei dari. 1. Cor. 9, 14. ἔτω καὶ ὁ Κύριος διέταξε, sic etiam Dominus constituit. διατάσσομαι, ordinar. item dispono, in pass. Et med. signif. 1. Cor. 7, 17. ἔτω διατάσσομαι, sic dispono, ordino. Fut. 1. med. διατάξομαι, disponam, constituam, 1. Cor. 11, 34. Præt. pass. διαλέταγμαι, Aét. 20, 13. ἔτω γὰρ ἦν διαλεταγμένος (pro διετέτακτο) sic enim edixerat. Aét. 23, 31. καὶ αὐτὸ διαλεταγμένον αὐτοῖς, prout iis edictum erat. aor. 1. pass. διέλαχθην, Luc. 17, 9. ὅτι ἐποίησε τὰ διαλαχθέντα αὐτῷ, quia fecerat, quæ ipsi mandata fuerant. aor. 2. pass. διέλαγην, unde est part. aor. 2. διαλαγείς. Gal. 3, 19. aor. 1. med. διαταξάμην, Tit. 1, 5. ordinavi. à præt. med. διαλέταγα oritur Διαταγή, ἡς, ἡ, dispositio, Aétor. 7, 53. εἰς διαλαγὰς, pro διὰ διαταγῶν, per dispositiones, Hebraïsm. Rom. 13, 2. τῇ τῷ Θεῷ διαταγῇ ἀντέστηκεν, ordinationi Dei resistit.

Διάταγμα, τὸ, τὸ, mandatum, edictum. Hebr. 11, 23. ἐκ ἐφοβήθησαν τὸ διάταγμα τῷ βασιλέως, non metuerunt edictum regis, scilicet Pharaonis.

Διάταξις, εως, ἡ, institutio.

Ἐπιδιολάσσομαι, superaddo, Gal. 3, 15.

Ἐκλάσσω vel ἀτῶ, aciem instruo, exercitum ordino. 2. Macc. 15, 20. τῆς στρατιᾶς ἐκταγείσης, exercitu ordinato.

Ἐντάττω, mundo, præcipio. Dan. 5, 26. 27.

Ἐπιτάττω, impero, mando, jubeo.

Marc. 9, 25. ἐγὼ σοι ἐπιτάσσω, ego tibi mando Luc. 4, 36. ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις πνεύμασι, imperat impuris spiritibus. Fut. 1. ἐπιτάξω. Fut. 2. ἐπιταγῶ. Præt. perf. ἐπιτέταχα. aor. 1. ἐπέταξα, Marc. 6, 31. ἐπέταξεν αὐτοῖς ἀνακλῖναι πάντας, imperabit illis, ut accumbere curarent omnes. Luc. 14, 22. γέγονεν ὡς ἐπέταξας, factum est, uti imperasti. Luc. 8, 31. ἵνα μὴ ἐπιτάξῃ (a. 1. subj.) ne imperaret.

Ἐπιταγή, ἡς, ἡ, imperium, præceptum, Rom. 16, 26. καὶ ἐπιταγὴν τῷ αἰωνίῳ Θεῷ,

A ex imperio Dei. 1. Cor. 7, 6. καὶ ἐπιταγὴν, non ex imperio. 1. Tim. 1, 1. Tit. 1, 3. καὶ ἐπιταγὴν, ex imperio. Tit. 2, 15. μετὰ πάσης ἐπιταγῆς, cum omni imperio.

Ἐπιταγμα, ατος, τὸ, præceptum. Symmachus Jobi 25, 3.

Κατατάττω, instruo. Jobi 35, 10.

Παρατάσσω vel τῶ, aciem ordino.

Παρατάσσομαι, in acie sto, dimico, 2. Macc. 1, 11. 12.

Παράταξις, εως, ἡ, instructio aciei; instructa acies.

Προτάττω, præstitutor, Aétor. 17, 26. B ὁρίσας προτεταγμένους καιροὺς, definiens statuta tempora.

Προσάττω, præcipio, injungo, impono. Legitur tantum in aor. 1. aét. Et præt. pass. a. 1. aét. προσέταξα, præcepi. Matth. 1, 24. ἐποίησεν ὡς προσέταξεν αὐτῷ, fecit, ut mandavit illi. Matth. 8, 4. ὁ προσέταξε Μωσῆς, quod præcepit Moses. Marc. 1, 44. ὁ προσέταξε Μωσῆς, quæ præcepit Moses. Luc. 5, 14. καθὼς προσέταξε Μωσῆς, prout præcepit Moses. Præt. pass. προστέταγμαι, Aétor. 10, 33. ἀκούσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ τῷ Θεῷ, ut audiamus Omnia, quæ tibi præcepta sunt à Deo.

Πρόσταγμα, τὸ, τὸ, mandatum, præceptum.

Πρόταξις, εως, ἡ, ordinatio, mandatum, 2. Macc. 9, 16.

Συντάττω, proprie construo, item injungo, præcipio. aor. 1. συνέταξα. Matth. 27, 10. καθὰ συνέταξέ μοι Κύριος, sicut injunxit mihi Dominus.

Σύνταξις, εως, ἡ, construxio, conjunctio. 1. Macc. 4, 35.

Συνταγή, ἡς, ἡ, signum, quod quidam inter se constituunt, ut se invicem cognoscant. Judic. 20, 28.

Σύνταγμα, ατος, τὸ, instructio. Jobi 15, 8. volumen, syntagma. 2. Macc. 2, 24.

ὑποτάσσω, subordino, item certo ordine subjicio. Fut. ὑποτάξω. aor. 1. aét. ὑπέταξα, 1. Cor. 15, 27. Eph. 1, 22. Hebr. 2, 5. 8. ἐν τῷ ὑποτάξαι (a. 1. aét. inf.) in subjecisse, hoc est, quia subjecit. 1. Cor. 15, 28. τῷ ὑποτάξαντι, (part. aor. 1.) ei, qui subjecit. Præter. aét. ὑποτέταχα. Præt. pass. ὑποτάσσομαι, subjicior, construitur cum Dativo. 1. Cor. 14, 32. πνεύματα προφητῶν προφήτας ὑποτάσσεται, spiritus prophetarum

phetarum prophetis subjiciuntur. Pareo, A vel subjicio me. Luc. 10, 17. δαιμονία ὑποτάσσεται ὑμῖν, demonia se subjiciunt nobis, Luc. 2, 51. καὶ ἦν ὑποτασσόμενος, Et erat obediens, hoc est, ὑποτάσσεται, parebat. Præs. imper. ὑποτάσσε, ὑποτασσέσθω, Rom. 13, 1. subjiciat se, subdita sit. plur. ὑποτάσσεσθε, Eph. 5, 22. αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, vos mulieres vestris ipsarum viris paréte. Præs. subj. 1. Cor. 16, 16. ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε (2. plur. præs. pass. subj.) τοῖς τοιούτοις, ut Et vos obediatis talibus. Præs. pass. inf. ὑποτάσσεσθαι, parére. vel pro ὑποτάσσειν ἑαυτὸν, subjicere se. Rom. 13, 5. 1. Cor. 14, 34. Tit. 2, 9. Et c. 3, 1. Part. præs. pass. ὑποτασσόμενος subjectus, Eph. 5, 21. 1. Pet. 3, 1. Tit. 2, 5. Præt. pass. ὑποτέταγμα, 1. Cor. 15, 27. πάντα ὑποτέτακται, omnia sunt subiecta. Heb. 2, 8. ὁρῶμεν αὐτῷ τὰ πάντα ὑποτεταγμένα, videmus ei omnia esse subiecta. aor. 1. pass. ὑπελάχθην, pro quo usitatus est aor. 2. pass. ὑπετάγην, subiectus fui. Rom. 8, 20. τῇ ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπετάγη, vanitati creatura est subiecta. Rom. 10, 3. τῇ δικαιοσύνῃ τῆ θεοῦ ἡ ὑπετάγησαν, justitiæ Dei non fuerunt subiecti. aor. 2. pass. imper. ὑποτάγητε, ἦτω. 1. Pet. 5, 5. ὑποτάγητε (2. plur. aor. 2. pass. imp.) πρεσβυτέροις, paréte senioribus. aor. 2. pass. subj. ὑποταγῶ, ἦς, ἦ, 1. Cor. 15, 28. ἔταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, postquam verò subiecta ei fuerint omnia. 1. Pet. 3, 22. ὑποταγέντων (part. aor. 2. pass.) αὐτῷ ἀγγέλων, subiectis ei angelis. Fut. 2. pass. ὑποταγήσομαι, subjiçiar, 1. Cor. 15, 28. ὁ υἱὸς ὑποταγήσεται, filius subjiçietur. [sive subordinabitur. Nam τάσσειν est ordinare ὑποτάσσαν, postremo loco collocare, Et ὑποτάσσεσθαι, extremo loco positum esse. Christus ergo in die extremo singulos ἐν ἰδίῳ τάγματι, ordine suo Patri presentabit, ipse vero ὑποταγήσεται, extremum ordinem subiturus est, h. e. regno suo ultimum colophonem impositurum. Vide quæ prolixè Et erudite de hac re tractabit Zeltnerus in dissert. de subiectione Christi gloriosa. c. 2. §. 17. seqq.] Hebr. 12, 9. ὑποταγησόμεθα, parebimus. Præt. med. ὑποτέταγα, unde est nomen verbale.

ὑποταγή, subiection, 1. Tim. 2, 11. ἐν πάσῃ ὑποταγῇ, cum omni submissione.

Legitur præterea 2. Cor. 9, 13. Gal. 2, 5. 1. Tim. 3, 4.

Ἀνυπότακτος, refractarius, 1. Tim. 1, 9.

T A T P O Σ, α, ὁ, taurus, à Chaldaica voce תא pro qua Hebræi תור. Solent enim Chaldaei U Hebraum (more Atticorum) mutare in ט. Matth. 22, 4. οἱ ταῦροι μου, tauri mei. Hebr. 9, 13. αἷμα ταύρων, sanguis taurorum. ibid. c. 10, 4. ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων, ἀφαιρῆν αἵματός, fieri enim nequit, ut sanguis taurorum Et hircorum tollat peccata.

T A X Υ Σ, ε, ὁ, in f. g. εἰς, in n. gen. ὁ, ε, pernix, celer, velox, Jac. 1, 19. ταχύς εἰς τὸ ἀκούσαι, βραδὺς εἰς τὸ λαλῆσαι, celer ad audiendum, tardus ad loquendum. in Acc. ταχύν. Nomina enim in is Et us, quorum Genitivus habet ου, Accusativum in υ formant, ut ὅφισ ὅφιν. ὁξὺς ὁξέος ὁξύν, Et c. raro in α ul ὁξέα. Comparatur per ὑteros ὑτάλας, Et ἰων ἰσος.

Ταχινός, ἡ, ὄν, idem quod ταχύς, 2. Pet. 1, 14. Et c. 2, 1. ἐπάγοντες ἑαυτοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν, accersentes sibi celerem interitum. Scribitur Et ταχινός, per υ. Proverb. 1, 16.

Ταχύ, citò, Adv. Matth. 5, 25. ἴδι ἐυνοῶν τῷ ἀντιδίκῳ σου ταχύ, redi in gratiam cum adversario tuo citò.

Ταχέως, idem quod ταχύ Adv. citò, confestim, sine ulla mora, ocyus, è vestigio. Luc. 14, 21. ἔξελθε ταχέως, exi citò. Luc. 16, 6. καθίσας ταχέως γράψω, sedens citò scribe. Joh. 11, 31. ταχέως ἀνέστη, citò surrexit. 1. Cor. 4, 19. ἐλεύσομαι ταχέως πρὸς ὑμᾶς, brevi ad vos veniam, 2. Thess. 2, 2. ταχέως σαλευθῆναι, citò dimoveri. 1. Tim. 5, 22. χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει (pro ἐπιτίθετι) manus citò ne cui imponito.

Τάχιον, citius, Joh. 20, 4. προέδραμα τάχιον τῷ Πέτρῳ, præcurrit citius Petro. citò, subitò, Joh. 13, 27. ὁ ποιεῖς, ποιήσον τάχιον, quod facis, mox facito, pro quo dicitur θάσσον vel θάττον, idem, 2. Maccab. 4, 31.

Τάχιστα, citissimè, ocyssimè, celerissimè. Act. 17, 15. ἵνα ὡς τάχιστα ἔλθωσι, ut quàm celerrimè veniant.

Τάχος, ε, τὸ, celeritas, festinatio. ἐν τάχει idem quod ταχέως Hebraismus. Act. 12, 7. ἀνάστα ἐν τάχει, surge cito. Act. 22, 18.

ἔξελ-

ἐξελθε ἐν τάχει, *ocys exi. Apoc. 22, 18.* αὐ-
δεῖ γενέσθαι ἐν τάχει, *quæ oportet fieri ci-
tò. 3. Masc. 3. διὰ τάχης, idem quod ἐν
τάχει, citò, subito.*

Τάχα, forsitan, fortassis, *Adverb. Rom. 5, 7. utique. Philem. 6. 15.*

Ταχύνω, accelero, festino, *f. υνῶ. aor. 1. ἐτάχυνα, 1. Macc. 2, 35. ἐτάχυναν ἐπ' αὐ-
τὸς πόλεμον, acceleraverunt contra eos
prælium. Cap. 13, 10. ἐτάχυνε τὰ τελέσαι
τὰ τεύχη, festinabit consummare muros.*

TE, conjunctio. Et. Semper postpo-
nitur, ut Latinorum *que*, estque ex numero
dictionum encliticarum. Vocula Latina *Et* B
hinc orta est, facta literarum metathesi.
Dictiuncula *τε* καὶ inter se opposita distri-
butionem notant, sicut *Et* καὶ καί. *Rom. 1,
16. Homerus ἀνδρῶν τε θεῶν τε, quæ Virgi-
lius reddidit hominum, divumque. Ele-
ganter redundat sequente καὶ. Rom. 1, 27.
ὁμοίως τε καὶ, similiterque. Act. 15, 9. με-
ταξὺ ἡμῶν τε καὶ αὐτῶν, inter nos Et illos.
autem. Act. 13, 44. τῷ τε ἐρχομένῳ σαβ-
βάτῳ, sequente autem sabbato. Et in prin-
cipio κὼλ & Act. 12, 8. ἔπε τε dixitque. In
principio periodi ibid. 6. 12. συνιδὼν τε, Et
re considerata. ponitur in principio versus C
Act. 10, 28. ἔφη τε πρὸς αὐτὸς, dixitque
ad illos. Et Act. 16, 26. ἀνεψήχθησαν τε,
apertæque fuerunt. ubi καὶ neque antece-
dit, neque sequitur. Act. 27, 3. τῇ τε ἑτέρῃ
altera verò die. ibid. 6. 5. τέ, τε Et c. ibid.
6. 17. φοβούμεοι τε, timentesque. *Rom. 16,
26. διὰ τε γραφῶν, Et per Scripturas. 1.
Cor. 4, 21. εἴτε live. Luc. 24, 20. ὅπως τε,
Et quomodo. Refertur quandoque ad καὶ
præcedens. Act. 10, 2. εὐσεβὴς καὶ φοβέ-
μενος, ποιῶν τε ἐλεημοσύνας, pius ac ti-
mens Deum, qui Et erogabat eleemosynas.
Vel, qui Et præstabat eleemosynas. τε καὶ D
exponi possunt per & & vel tum tum, *Rom.
1, 20. ἦτε αἰδὶος αὐτῶς δυνάμεις καὶ θειότης,
æterna ejus tum potentia tum divinitas.
Heb. 2, 11. ὁ, τε γὰρ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγια-
ζόμενοι, nam Et qui sanctificat, Et qui san-
ctificantur, ὁ, τε scribitur ad differentiam
adverbii ὅτε quando Heb. 2, 11. ὁ, τε γὰρ
ἀγιάζων, nam Et qui sanctificat. Sic τό,
τε differt ab Adv. τότε tunc, Et simili vir-
gula discriminatur. Heb. 9, 1. τό, τε ἁγι-
ον κοσμικόν, Et sanctum mundanum. *Rom.
1, 12. ὑμῶν τε καὶ ἐμῶν, Et vestri Et mei.****

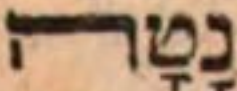
A *Ephes. 1, 10. πάντα ἐν τοῖς ἀρανοῖς, καὶ τὰ
ἐπὶ τῆς γῆς, scilicet ὄντα, tum quæ in cælis
sunt, tum quæ in terra: connotatur hic
distributio. Apoc. 1, 2. ὅσα τε εἶδε Et quæ-
cunque vidit. Legitur etiam per pleona-
smum καὶ τε, prout Latini dicunt atque, ex
ac Et que. ὁδυσσ. ψ. 13.*

Μήτε neque, quinquies in uno versu
legitur *Luc. 9, 3.*

Ὡς, adeo ut, *construitur cum indicati-
vo. Gal. 2, 13. ὥς συνάπῃ χθι, adeo qui-
dem, ut abreptus fuerit. Sapius cum infi-
nitivo, Matth. 8, 28. ὥς μὴ ἰσχύαν τινὰ
παρελθεῖν διὰ τῆς ὁδοῦ ἐκείνης, adeo ut non
valeret quisquam præterire per viam illam.
Et cap. 15, 31. ὥς τὰς ὄχλους θαυμάσαι,
adeo, ut turba mirata fuerit. Et cap. 24, 24.
ὥς πλανῆσαι, adeo ut seducant. 1. Cor. 7,
7. ὥς με μάλλον χαρῆναι, adeo ut magis
gavisus fuerim. 1. Thess. 1, 8. ὥς μὴ χρεῖ-
αν ἡμῶς ἔχειν λαλεῖν τι, ita ut necesse non
habeamus quicquam loqui. Ponitur nude
pro ἵνα ut *Rom. 7, 6. ὥς δελεῦειν ἡμῶς,
ut serviamus, Luc. 9, 52. ὥς ἐτοιμάσαι,
ut pararent. Quandoque ἐλλείπει, deest.
2. Cor. 10, 16. Aliquando idem valet,
quod καὶ γάρ, 2. Cor. 5, 17. ὥς εἴ τις ἐν
Χριστῷ καινὴ κτίσις, κλ. ἰδὲ γέγονε καινὰ
τὰ πάντα. Etenim si quis in Christo est
nova creatura, Et c. ecce nova facta sunt
omnia. Sæpe idem est quod ἔν igitur,
quare, itaque, idque in initio periodi. 1.
Thess. 4, 18. ὥς παρακαλεῖτε ἀλλήλους
ἐν (Hebr.) τοῖς λόγοις τέτοις, itaque con-
solamini alii alios istis sermonibus.**

Οὐτε, neque, *Act. 25, 8. μήτε idem.*

Εἴτε, live, 1. Cor. 3, 22. in uno versiculo
legitur octies. Interdum est copulativum.
2. Cor. 5, 9. 1. Cor. 13, 8. Et 1. Cor. 15, 11.
Col. 1, 20. 2. Thess. 2, 15. Et c.

TEINΩ, tendo. (ab Hebr.)
per metathesin) Fut. *τενῶ. Præt. τέτακα.
aor. 1. ἔτεινα. aor. 2. ἔτανον. Præt. pass. τέ-
ταμαι. præf. med. τέτονα. Arist. Eth. 10.
τὰ τείνοντα πρὸς ἀρετὴν, quæ ad virtutem
pertinent.*

Τόνος, & ὁ, tenor, sonus, vocis inten-
tio, accentus.

Ἀτονός, & ὁ, ἡ, qui se non potest exten-
dere, infirmus. *Aquila Jobi 5, 16.*

Ἀτονέω, ὦ, infirmus sum. *ἐκ ἀτο-
νήσω,*

νήσω, non deficiam viribus. *Aquila Ps. A*
26, 1,

Ἀτονόω, ὤ, infirmum reddo, nutare
facio. *Aquila Ps. 59, 24. Vox*

Ἐυτόνω, acriter, vehementer, magna
cum contentione, *Luc. 23, 10. Act. 18, 28.*
ab adj.

Ἐυτονος, valde intensus. *comparat. εὐ-*
τονότερος, magis intensus, vehementior.
2. Macc. 12, 23.

Μονοτονία, ας, ἥ, una soni & spiritus
intensio. est vitium Rhetori vitandum.

ΒαρύτονⓄ, quæ gravi accentu est notata.

Ὁξύτονος, quæ in fine acutum habet:

Παροξύτονος, quæ penacuta est:

Προπαροξύτονος, cujus antepenultima,
syllaba accentu acuto est signata. Notetur
discrimen inter vocabula Græca, quæ sonum
significant. Φόφος, ς, ὅ, sonus muris ali-
quid rodentis. item sonus in genere. *Vide*
Aristot. lib. 4. de historia animal. cap. 9.
τόνος proprie est sonus ex intensis fidibus
in musica instrumentali. ΦλοῖσβⓄ, ς, ὅ,
est sonus fluctuum marinorum. δᾶπος, ς,
ὅ, est sonus aquarum ex edito loco delaben-
tium. ἦχος, ς, ὅ, est sonus reciprocus. βρό-
μⓄ, ς, ὅ, est sonus ignis seu flammæ. C
Φθόγγος, ς, ὅ, proprie est sonus vocis hu-
manæ. ἄραβος, ς, ὅ, est sonus armorum
cadentium.

Χαροτονέω, ὤ, manum protendo, item,
scisco, protensa manu eligo, per suffragia
creo, quoniam in suffragiis ferendis manus
elevari solebant. *Demosth. ὁ δῆμⓄ τὰς*
ἐμὰς γνώμας περὶ σωτηρίας τῆς πόλεως
ἐχαροτόνεα, hoc est, scito suo probabat, sub-
latione manuum testabatur, se habere de-
creta mea rata. *Fut. χαροτονήσω. Præter.*
act. κέχαροτόνηκα. aor. 1. act. ἐχαροτό-
νησα, Act. 14, 23. χαροτονήσαντες δὲ αὐ
τοῖς πρεσβυτέροις, quumque ipsis per suf-
fragia creassent presbyteros. *χαροτονέομαι,*
ἔμοι, creor. *aor. 1. pass. ἐχαροτονήθην, 2.*
Cor. 8, 19. χαροτονήθης ὑπὸ τῶν Ἐκκλη-
σιῶν, suffragiis delectus ab Ecclesiis. *Vul-*
gata versio, ordinatus ab Ecclesia. *Arist. 9.*
Ethic. c. 2. §. 1. στρατηγὸν χαροτονητέον
τὸν πολεμικόν, imperator delegendus est
belli peritus.

Χαροτονία, ας, ἥ, proprie manus pro-
tensio; suffragium, plebiscitum, creatio
magistratus.

Χαροτονητός, ὅ, suffragiis creatus.

Προχαροτονέομαι, ἔμοι, prius designor.
Act. 10, 43. μάρτυσι τοῖς προκεχαροτονη-
μένοις ὑπὸ Θεῶν, testibus prius designatis à
Deo.

Ἀποτάνω, extendo, procedo. *Exod.*
8, 28.

Διατάνω, extendo, distendo; neutra-
liter pertingo. *Sap. 8, 1.*

Διατόνιον, ις, τὸ, fibula. *Exod. 35, 10.*

Ἐκτείνω, extendo, *Act. 4, 30. χεῖρα ἐκ-*
τείνειν, manum extendere. *Fut. ἐκτενῶ, ex-*
tendam. Job. 21, 18. ἐκτενῆς τὰς χεῖρας
σὺ, extends manum tuam, *Metonym. adj.*
hoc est, figeris cruci. aor. 1. act. ἐξέτεινα, ex-
tendi, Matth. 12, 13. ἐξέτεινε, extendit,
Luc. 22, 53. ἐκ ἐξτείνετε τὰς χεῖρας ἐπ'
ἐμὲ, non extendistis manus in me. *aor. 1.*
act. imper. ἐκτεινον ἅτω. Matth. 12, 13. ἐκ-
τεινον τὴν χεῖρά σου, extende manum tuam.
Part. aor. 1. act. ἐκτείνας, ασα, αν, qui ex-
tendit &c. Matth. 8, 3. Præter. pass. ἐκτέτα-
μαι, extensus fui. Hos. 5, 1.

Ἐκτασις, εως, ἥ, extensio, *Ezech. 7, 3.*
μακρὸς τῇ ἐκτάσει, longius extensione h. e.
qui longo membrorum ductu præditus est.

Ἐκτενής, ἐⓄ, ὁ καὶ ἡ, καὶ τὸ ἐκτενὲς,
intentus, assiduus, a, um. *Act. 12, 5. προσ-*
ευχὴ ἐκτενὲς, precatio assidua. *1. Pet.*
4, 8. τὴν εἰς ἑαυτὸς ἀγάπην ἐκτενῇ ἔχον-
τες, charitatem alii in alios intensam ha-
bentes. *3. Macc. 3. πᾶν ἐκτενὲς προσέειπας,*
ἢ προσοίσουσθαί, omnem diligentiam adhi-
bere.

Ἐκτενῶς, *Adb. totis viribus, impensè.*
1. Pet. 1, 22. ἀλλήλους ἀγαπήσατε ἐκτενῶς,
alii alios diligite impensè.

Ἐκτενέστερον, intentius, *Luc. 22, 44. ἐκ-*
τενέστερον προσήχετο, ardentius orabat.

Ἐκτένεια, ας, ἥ, perpetuitas. *ἐν ἐκτενείᾳ,*
Act. 26, 7. perpetuò, pro ἐκτενῶς. Hebrai-
smus.

Ἀπέκτασις, εως, ἥ, extensio. *Jobi 36, 29.*

Ἐπεκτείνομαι, verb. med. contendo.
Phil. 3, 14. τοῖς δὲ ἐμπροσθεν ἐπεκτενί-
μενⓄ, ad ea verò, quæ à fronte sunt, con-
tendens.

Παρεκτείνειν, extendo. *Ezech. 47, 20.*

Ἵπερεκτείνω, extendo me ultra quam
fas est. *2. Cor. 10, 14. Ἵπερεκτείνομεν ἑαυ-*
τοὺς, extendimus nos ipsos ultra quam de-
ceat.

Ἐντείνω, intendo. Xenoph. *pad.* 4. τό-
ζα ἐντείνανταί (aor. 1. med. inf.) arcus in-
tendere.

Ἐντενῆς, ἐς, ὁ, ἡ, contentus, intentus.

Ἐντενίζω, intendo oculos, intentis ocu-
lis aspicio, *Act.* 10, 4. ὁ δὲ ἐντενίσας αὐτῷ,
intentis ὁρῶ oculis eum aspiciens.

Ἀτενῆς, ἐος, ὁ, ἡ, intentus, αὐτὸς hic non est
privativum, sed intensivum, ἐπιτατικόν.

Ἀτενίζω idem quod ἐντενίζω, oculos in
aliquem defigo, *Act.* 3, 12. ἡ ἡμῶν τί ἀτε-
νίζετε; aut quid intentos oculos in nos ha-
betis? *Act.* 1, 10. ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν
ὄρανόν, intentis oculis cælum aspexerant.
Fut. ἀτενίσω aor. 1. aet. ἡτένισα. aor. 1.
aet. inf. ἀτενίσαι, 2. *Cor.* 3, 7. ὥστε μὴ δύ-
νασθαι ἀτενίσαι τὰς ὕψος Ἰσραὴλ εἰς τὸ
πρόσωπον Μωσέως, adeo ut non possent in-
tentis oculis intueri in faciem Moysis. Part.
aor. 1. aet. ἀτενίσας, *Act.* 3, 4. ἀτενίσας δὲ
Πέτρος εἰς αὐτὸν, Petrus ὁρῶ oculis in eum
defixis. *Act.* 6, 15. καὶ ἀτενίσαντες εἰς αὐ-
τὸν, intentis oculis aspicientes ipsum. *Luc.*
22, 56. καὶ ἀτενίσασα αὐτῷ ἔπει, intentus
in eum (Petrum) oculis, dixit.

Ἐπιτάνω, intendo, contendo. *Præf.*
pass. ἐπιτείνωμαι, intendor; augeor, au-
gmentor. 2. *Macc.* 9, 11. ἐπιταυόμενος ταῖς
ἀλγηδόσι, augmentatus doloribus; cum
intenderentur dolores.

Ἐπίτασις, εως, ἡ, intensio. *Sap.* 14, 18.
εἰς ἐπίτασιν θρησκείας, ut cultus eo major
reddatur.

Κατατείνω, affligo. *Lev.* 25, 43.

Παρατείνω, produco, *Act.* 20, 7. παρέ-
τεινέ τε (aor. 1.) τὸν λόγον, produxitque
sermonem seu concionem.

Προτείνω, produco, *Act.* 22, 25. ὡς δὲ
προέτεινεν (3. sing. aor. 1. aet.) αὐτὸν τοῖς
ἱμαῖσι, quum autem objecisset eum loris, (ut
dicimus, objicere aliquem gladio) hoc est,
quum ei jam verbera intentaret, vel quum
eum distendisset loris, ita ut προτείνειν hic
idem sit quod διατείνειν.

ΤΕΙΧΟΣ, εως, τὸ, murus. (ἀ τεύ-
χω, struo) *Apoc.* 21, 14. τὸ τεῖχος τῆς πό-
λεως, murus civitatis. *Act.* 9, 25. κατήσαν
(αὐτὸν) διὰ τῶν τεύχεων, demiserunt eum per
murum. *Apoc.* 21, 17. ἐμέτρησε τὸ τεῖχος,
mensus est murum. *Heb.* 11, 30. πίσει τὰ
τείχη Ἰεριχὼ ἔπαθεν, fide muri Jerichuntis
corruerunt.

Τειχίζω, muris cingo. *Num.* 32, 17. πό-
λεις τετειχισμέναι, urbes muris cinctæ.

Τειχισῆς, ἔ, ὁ, murarius. 2. *Reg.* 12, 12.

Ἀτειχίσως, *Adv.* sine muro. *Symma-
chus Zachar.* 2, 4.

Ἀτειχιστος, ὁ, ἡ, muro non circumda-
tus. *Prov.* 25, 29.

Ἀποτειχίζω, a muro depello, deinde
in genere avertō. *Symmachus Ps.* 54, 7.

Ἀποτείχισμα, ατος, τὸ, propugnacu-
lum, quod hostis a muro arceri potest. *Sym-
machus Eccles.* 9, 14.

Περιτειχίζω, muro circumdo seu cingo,
1. *Macc.* 13, 33. περιτειχίσε πύργοις ὑψη-
λοῖς, cinxit turribus excelsis.

Περίτειχος, εως, τὸ, castrum, 4. *Reg.*
24, 21.

Προτείχισμα, ατος, τὸ, munitio. 2. *Par.*
32, 5.

ΤΕΚΜΑΡ, ατος, τὸ, finis, signum.
(*Etyim.* ἀ τέκω pario, efficio. *Finis* dicitur
quum res effecta est,) *Aristot. Rhet.* 1. τὸ
γὰρ τέκμαρ καὶ πέρας ταυτὸν ἐστὶ κατὰ
τὴν ἀρχαίαν γλῶττιαν, hoc est, τέκμαρ ἔ-
πέρας idem sunt ex antiqua lingua. Vo-
cabulum τέκμαρ ergo etiam ipsius Aristote-
lis etate obsoletum minusque tritum fuit.

Τεκμαίρω, certis signis probō, conjī-
cio. Fut. τεκμαρῶ. aor. 1. aet. ἐτέκμηρα.
Præt. aet. τετέκμηρα.

Τέκμαρσις, εως, ἡ, conjectura, *Thu-
cyd.* 1, 2.

Τεκμήριον, ε, τὸ, certum & indubita-
tum signum, seu necessarium, non proba-
bile aut contingens, quod nunquam fal-
lit. *Act.* 1, 3. οἷς καὶ παρέστησεν ἑαυτὸν ζῶν-
τα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτὸν, ἐν πολλαῖς τεκ-
μηρίοις, quibus etiam stitit se viduum à pas-
sione sua, multis certissimis signis.

ΤΕΛΛΩ, θέμα τόδε ἄχριστον, Thema
hoc inusitatum est.

Ἀνατέλλω, facio exoriri, ἔ dicitur pro-
priè de astris. [Idque ex significatione he-
braica conjugationis Hiphil, quam una voce
alias exprimere Græci non possunt.] *Matth.*
5, 45. ὅτι τὸν ἥλιον αὐτὸς ἀνατέλλει, quia
facit, ut sol suus oriatur. Frequentius In-
transitivè, orior. *Luc.* 12, 54. ὅταν ἰδῇτε τὴν
νεφέλην ἀνατέλλουσαν, quum videritis nu-
bem orientem. Fut. ἀνατελῶ, oriar. *Præt.*
aet. ἀνατέταλκα, ortus sum. *Hebr.* 7, 14.
ὅτι ἐξ Ἰδὲ ἀνατέταλκεν ὁ Κύριος, quia

ex Juda ortus est Dominus. aor. i. aet. ἀνέ-
 τελα, idem, Jac. 1, 11. ἀνέτειλε γὰρ ὁ
 ἥλιος, exortus enim est sol. 2. Pet. 1, 19.
 καὶ φωσφόρος ἀνατέλλει (3. sing. aor. 2.
 aet. subj.) ὅς lucifer. Matth. 13, 6. ἀνατεί-
 λαντος γὰρ τὸ ἥλιος ἐκαυματίδην, solis
 autem ardore taeta sunt versantis in meri-
 die. ἀνατεῖλαι (aor. i. aet. inf.) enim apud
 Græcos est non tantum oriri, sed etiam τὸ
 μεσημβριάζειν, ἢ ἐπὶ κεφαλῆς ἐστάναι,
 meridiari vel super caput stare, quod Æ-
 gyptii dixerunt μεσηρανεῖν.

Ἀνατολή, ἡς, ἡ, oriens, (δυση, occi-
 dens.) Matth. 2, 2. ἐν τῇ ἀνατολῇ, in ori-
 ente. ἀνατολαί, ὧν, αἱ, idem. Matth. 2, 1.
 ἰδοὺ μάγοι ἀπὸ ἀνατολῶν, ecce magi ab ori-
 ente. Matth. 24, 27. ἀπ' ἀνατολῶν, ubi
 multitudinis numero videtur significari
 triplex ortus, nempe austrinus, equinoctia-
 lis, ὅς boreus. Luc. 1, 78. ἀνατολή per met.
 adj. ponitur pro sole. ὅς sol per metaph.
 (Conf. Mal. 4, 2.) pro D. N. Jesu Christo.
 Verba illius versus hæc sunt: ἐπεσκέψατο
 ὑμᾶς ἀνατολή ἐξ ὕψους, invisit nos oriens
 ex alto. hoc est, ὁ ἥλιος μεσημβριάζων,
 sol meridionalis.

Ἀνατολικός, ἡ, ὄν, orientalis. Symma-
 chus Jobi 1, 3.

Ἐξανατέλλω, succresco, exorior. Marc.
 4, 5. καὶ εὐθέως ἔξανέτειλε, ὅς statim
 succrebit.

Προανατέλλω, ante exorior. Ezech. 17, 9.

Ἐντέλλομαι, mando, Job. 15, 14. ὅσα
 ἐγὼ ἐντέλλομαι ὑμῖν, quaecunque præcipio
 vobis. Fut. med. ἐντελέμμαι, mandabo.
 Matth. 4, 6. ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτῷ ἐντε-
 λέιται, quia angelis suis mandabit. Sape
 arcanè gubernare significat 1. Reg. 17, 4.
 τοῖς κόρυξι ἐντελέμμαι διατρέφειν σε ἐκεῖ,
 corvis mandabo, ut te alant ibi. Præf. pass.
 ἐντέταλμαι, mandavi, Act. 13, 47. ἔγω
 γὰρ ἐντέταλται ἡμῖν ὁ Κύριος, sic enim
 præcepit nobis Dominus. aor. i. med. ἐντε-
 τελάμην, præcepi, Matth. 28, 20. τηρεῖν
 πάντα ὅσα ἐνετείλάμην ὑμῖν, servare o-
 mnia, quæ mandavi vobis. ἐνετείλατο,
 Matth. 15, 4. Job. 8, 5. aor. i. med. imper.
 ἐντεῖλαι, ἀδω manda. Gen. 45, 19.

Ἐντάλμα, τος, τὸ, præceptum, man-
 datum, Matth. 15, 9. ὅς Marc. 7, 7. ἐντάλ-
 ματα ἀνθρώπων, mandata hominum. Col.
 2, 22. κατὰ τὰ ἐντάλματα καὶ διδασκα-

λίας τῶν ἀνθρώπων, ex præceptis ὅς doctri-
 nis hominum.

Ἐντολή, ἡς, ἡ, præceptum. Rom. 4, 9.

Τ Ε Λ Ο Σ, eos, τὸ, finis. (ἀτέλλομαι,
 fio.) Luc. 1, 33. τῆς βασιλείας αὐτῷ ἔκ
 ἔσται τέλος, regni ejus, nempe CHRISTI,
 non erit finis. Luc. 21, 9. ἔκ εὐθέως τὸ τέ-
 λος, nondum statim erit finis, scilicet hu-
 jus mundi. Marc. 3, 26. τέλος ἔχει, finem
 haberet, scilicet diabolus. Vectigal, Rom.
 13, 7. τὰ τέλη δημόσια. Plut. publica ve-
 ctigalia, τὰ τέλη εἰσαγωγικὰ καὶ ἐξαγω-
 γικὰ, quæ pro exportatis ὅς importatis pen-
 duntur. (Discrimen inter τέλος, eos, τὸ,
 vectigal, φόρος, ὁ, ὅς vectigal extraordina-
 rium, ὅς δασμὸς, ὁ, τὸ, tributum, quod
 pendimus hosti, ne noceat, vide infra in
 φόρος, Them. φέρω.) merces, ad formam
 Hebr. מַרְכָּוָה vel מַרְכָּו. item τὰ τέ-
 λευ portoria. Vide Th. Beza in Matth. 9,
 10. 1. Pet. 1, 9. κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς
 πίστεως, reportantes mercedem fidei. sco-
 pus seu causa finalis. Rom. 10, 4. τέλος
 γὰρ νόμος Χριστός, finis enim legis est Chri-
 stus. exitus seu eventus, 2. Cor. 11, 15. ὧν
 τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα, quorum fi-
 nis erit secundum opera. Phil. 3, 19. ὧν τὸ
 τέλος ἀπώλεια, quorum finis est exitium.
 impletio, Luc. 22, 37. καὶ γὰρ τὰ περὶ
 ἐμῶς τέλος ἔχει, nam quæ scripta sunt de
 me, finem habent. εἰς τέλος, ad extremum
 usque, Job. 13, 1. εἰς τέλος Diosc. lib. 6.
 c. 11. idem est quod perpetuò, quæ exposi-
 tio textui Job. 13, 1. æque, imò propius con-
 venit. ἕως τέλους, usque ad finem, 2. Cor.
 1, 13. μέχρι τέλους idem, Heb. 3, 6. ἄχρι
 τέλους, idem. Heb. 6, 11.

Ἀτέλεια, ας, ἡ, immunitas, 1. Maccab.
 10, 34.

Ἀτελής, ὅς, ὁ, ἡ, imperfectus, Sap.
 10, 7.

Βραχυτελής, εὐς, ὁ, ἡ, brevem finem
 habens; item compendarius, brevis. Sap.
 15, 9.

Ἐντελής, ὅς, ὁ, ἡ, perfectus, integer.
 Ex ἐν ὅς τέλος.

Ἐνδελεχής, ὅς, ὁ, ἡ, ὅς ἐντελεχής,
 perfectus, assiduus, æternus. 3. Esd. 6, 24.
 ὕπαι ἐπιθύσει διὰ πυρὸς ἐνδελεχῶς, ubi
 immolant per ignem æternum. Sir. 17, 19.
 οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῷ ἐνδελεχεῖς, oculi ejus
 assidui.

Ἐνδελεχῶς, *adv.* assidue. *Ex ἐντελής* A Luc. 22, 37. δεῖ τελεσθῆναι (aor. 1. pass. inf.) ἐν ἐμοί, oportet impleri in me. Fut. 1. pass. τελεσθήσομαι perficiar, implebor. Luc. 18, 31.

Ἐνδελεχέω, ὦ, *sum assiduus, continuo.* fut. ἴσω. Sir. 30, 1. ἐνδελεχήσει μάστιγας αὐτῆς, continuabit flagella ejus, assidue ipsum castigabit.

Ἐνδελεχίζω, fut. ἴσω, *sum assiduus, continuo.* Sir. 9, 4. μετὰ ψαλλέσης μὴ ἐνδελέχιζε, cum cantatrice ne esto assiduus. Cap. 37, 12. ἀλλ' ἢ μετὰ ἀνδρὸς εὐσεβῆς ἐνδελέχιζε, quin assiduo versare cum viro pio. Pass. ἐνδελεχίζομαι, continuo. Sir. 20, 19.

Ἐνδελεχισμός, ὅ, *assiduitas, continuatio.* Sir. 7, 13. 3. Esd. 5, 52.

Ἐυτελής, ἑός, ὅ, ἡ, *tenuis, infirmus; It. frugalis.*

Ἐυτελῶς, *Adverb.* exiliter, frugaliter, parce.

Ἐυτελίζω, vilipendo. contemno aliquid tanquam εὐτελής, h. e. tenue, facilem impensam requirens. Ab εὐ ὅς τέλος, impensa, sumptus.

Ἐυτέλεια, ας, ἡ, *parva impensa; Item frugalitas, interdum ὅς vilitas.*

Ἐξευτελίζω, vilipendo. Symmachus Psalm. 70, 34. καὶ τὰς δεσμώτας τὰς ἑαυτῆς καὶ ἐξευτελίσει, ὅς vinculos suos non vilipendet.

Τελέω, ὦ, solvo. Rom. 13, 6. φόρους τελέετε, tributa solvitis. servo Rom. 2, 27. νόμον τελέω, legem servans. Fut. τελέσω. Præter. perf. τετέλεκα, perfeci. 2. Tim. 4, 7. τὸν δρόμον τετέλεκα, cursum consummavi, seu confeci. aor. 1. act. ἐτέλεσα, finem feci. Matth. 11, 1. καὶ ἐγένετο, ὅτε ἐτέλεσεν ὁ Ἰησοῦς, ὅς factum est, quum finem fecisset JESVS. Matth. 10, 23. καὶ μὴ τελέσητε (2. plur. aor. 1. act. subj.) τὰς πόλεις, nequam obieritis urbes, seu iter quod per urbes illas emetimini, ad finem perduxeritis. Eodem sensu accipitur Gal. 5, 16. Scilicet cupiditates ad finem perducuntur, quum ipsum facinus perpetratur, conf. Jac. 1, 15. Apoc. 11, 7. τελέσωσι (3. plur. aor. 1. act. subj.) peregerint. Præter. pass. τελέομαι, ἔμαι, perficior. Præter. pass. τελέεσμαι, Joh. 19, 30. ἔπε, τελέεσαι, dixit consummatum est. aor. 1. pass. ἐτελέσθη, Apoc. 15, 1. ἐτελέσθη ὁ θυμὸς τῆς θείας, consummata est ira Dei. Luc. 12, 50. ἕως ἃς τελεσθῇ (3. sing. aor. 1. pass. subj.) donec perficiatur.

Luc. 22, 37. δεῖ τελεσθῆναι (aor. 1. pass. inf.) ἐν ἐμοί, oportet impleri in me. Fut. 1. pass. τελεσθήσομαι perficiar, implebor. Luc. 18, 31.

Τέλεον, *adv.* penitus. Aquila Ps. 13, 12.

Ἀτέλες, ὅ, ὁ, ἡ, *imperfectus, infectus.* Sap. 3, 16.

Ἀποτελέω, ὦ, *efficio, perficio.* 2. Macc. 15, 40.

Ἀποτελέομαι, ἔμαι, *perficio.* Jac. 1, 15.

Διατελέω, ὦ, *permaneo.* Act. 27, 33.

Ἐκτελέω, ὦ, *perficio.* Luc. 14, 29. ὅς καὶ ἐκτελέσει (aor. 1. inf.) ὅς non potuit perficere, scilicet illud adificium.

Ἐπιτελέω, ὦ, *perago, exequor.* Luc. 13, 32. ἰάσεις ἐπιτελέω σήμερον καὶ αὔριον, sanationes peragam hodie ὅς cras. Hebraismus. ad finem perduco. 2. Cor. 7, 1. ἐπιτελῶντες ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ Θεοῦ, ad finem perducentes sanctificationem in timore Dei. perficio. Fut. ἐπιτελέσω, Phil. 1, 6. ἐπιτελέσει ἄχρις ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ, perficiet usque ad diem JESU CHRISTI. Hebr. 8, 5. μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκηνὴν, consummaturus tabernaculum. aor. 1. ἐπετέλεσα, absolvi. in imper. 2. Cor. 8, 11. ἐπιτελέσατε, absolvite. in subj. 2. Cor. 8, 6. ἐπιτελέση, absolbat. in inf. 2. Cor. 8, 11. ἐπιτελέσαι, in part. ἐπιτελέσας, Rom. 15, 28. ἐπιτελέομαι, ἔμαι, Gal. 3, 3. νῦν σαρκὶ ἐπιτελέετε; nunc carne perficimini?

Συντελέω, ὦ, *finio.* Rom. 9, 28. συντελέω, scilicet ἔσαι, conficiet. Fut. συντελέσω. Hebr. 8, 8. pangam. aor. 1. συνετέλεσα, Matth. 7, 28. ὅτε συνετέλεσε, quum finisset, absolvisset. Luc. 4, 13. συνετέλεσας (part. aor. 1.) πάντα πειρασμόν, finitâ omni tentatione. συντελέομαι, ἔμαι, perficior, Marc. 13, 4. εἰπον ἡμῖν, ὅταν μέλλῃ ταῦτα συντελεῖσθαι, dic nobis, quando futurum est, ut hæc omnia consummentur. Luc. 4, 2. καὶ συντελεσθῶν (part. aor. 1. pass.) αὐτῶν, ὕστερον ἐπείνασε, sed iis exactis (finitis) postea esuriit.

Συντέλεσις, εως, ἡ, *consummatio, perfectio.* Aquila Ps. 119, 96.

ὑποτελέω, ὦ, *differo, nego.* Amos 1, 10. καὶ ἡ γῆ ὑποτελεῖται (3. pers. sing. præf. med.) ἔσθαι τὰ ἐκφόρια, ὅς terra negat dare proventus suum.

Συντέλεια, ας, ἡ, consummatio. *Matth.* A *jam sum consummatus*. 1. *Joh.* 4, 17. ἐν τῷ τῷ τέλει τῷ αἰῶνι, in hoc perfectus est charitas. Part. præt. τετελειωμένῳ, consummatus, *Joh.* 17, 23. ἵνα ὥστε τετελειωμένοι εἰς ἓν, ut sint consummati in unum. *Hebr.* 7, 28. εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον, in aeternum perfectum. (hoc est, nulli peccato obnoxium) *Apostolus* homines in cælo receptos vocat τετελειωμένους, *Hebr.* 12, 23. hoc est, perfectos & consummatos, etiamsi altera sui parte dormiant in pulvere terræ, usque ad diem judicii. 1. *Joh.* 4, 17. ἀγάπη τετελειωμένη, charitas perfecta.

Τέλειος, εἶα, εἶον, perfectus, a, um, *Matth.* 5, 48. ὅς ἐστιν τέλειος ὡς ὁ πατήρ, si vis perfectus esse. *Jac.* 1, 4. ἵνα ᾖτε τέλειοι, ut sitis perfecti. 1. *Joh.* 4, 18. ἡ τελεία ἀγάπη, perfecta charitas. Sincerus, *Deut.* 18, 13. τέλειος ἔσῃ ἐναντὶ Κυρίου τοῦ Θεοῦ σου. Sincerus eris ante Dominum Deum tuum. adultus, 1. *Cor.* 2, 6. ἐν τοῖς τέλειοις, inter adultos. *Heb.* 5, 14. τελειῶν δὲ ἐστὶν ἡ σερρεὰ τροφὴ, adultorum verò est solidus cibus. 1. *Cor.* 14, 20. ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε, prudentia verò adulti estote. Comparat. τελειότερος, perfectior, *Heb.* 9, 11. Superl. τελειότατος.

Τελείως, Adv. usque ad finem, 1. *Pet.* 1, 13. νήφοντες τελείως, sobrietatem colentes usque ad finem.

Τελειότης, ητ, ἡ, perfectio, *Col.* 3, 14. *Heb.* 6, 1.

Τελετή, ἡς, ἡ, finis; item, sacrificium, *Sap.* 12, 4. 14, 15. τέκνοφόνους τελευτάς, filiorum occisiva sacrificia; conf. *Lev.* 18, 21.

Τελειῶω, ὦ, perficio, absolvo, consummo, ad finem perduco. Fut. τελειώσω. Part. aet. τετελείωκα, *Hebr.* 10, 14. τετελείωκεν εἰς τὸ διηνεκές, consummabit in perpetuum. aor. 1. ἐτελείωσα. *Joh.* 17, 4. consummavi. Conf. *Hebr.* 7, 19. aor. 1. aet. subj. τελειώσω, perficiam, *Joh.* 4, 34. aor. 1. aet. inf. τελειῶσαι τὸν δρόμον, absolvere cursum, *Act.* 20, 24. τελειῶσαι consummare, *Hebr.* 2, 10. Nunquam simpliciter notat consecrare, sed cum addito. vide *Exod.* 29, 33. τελειῶσαι τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἀγιάσαι αὐτάς, ad implendas manus eorum, idque ad eos consecrandos. Notandum hic, quod sacerdotum initiandorum manus ad sacrificandum hoc ritu fuerint consecratae, scilicet traditione certorum instrumentorum in sacrificiis adbiberi solitorum, unde nata est hæc phrasis, implere manus alicujus, hoc est, creare sacerdotem. Part. pass. τελειόομαι, ἔμαι, perficior, *Luc.* 13, 31. τελειῶμαι, consummabor, id est, occidar. enallage temporis. 2. *Cor.* 12, 9. ἡ δύναμις μου ἐν ἀδυναμίᾳ τελειᾶται, potentia mea per infirmitatem perficitur. Part. perfect. τετελείωμαι, *Phil.* 3, 12. ἡ ἡδὴ τετελείωμαι, aut

aor. 1. ἐτελειώθην, *Jac.* 2, 22. ἡ πίστις ἐτελειώθη, fides perfecta fuit, hoc est, perfecta demonstrata & cognita. *Hebr.* 11, 40. ἵνα μὴ τελειωθῶσι (a. 1. subj.) ne consummarentur. *Joh.* 19, 28. ἵνα τελειωθῇ ἡ γραφή, ut impleretur scriptura. *Hebr.* 5, 9. καὶ τελειωθεὶς, & consecratus. Vide supra τελειῶσαι (part. a. 1.)

Τελειῶσις, εως, ἡ, perfectio, consummatio, *Luc.* 1, 45. sanctificatio, *Heb.* 7, 11.

Τελειωτής, ὁ, perfectior, consummator, vel ut alii vertunt, consecrator. Sed res eodem recidit. Nam qui nos Deo consecrat, ille quoque nos perficit: Deo servire est regnare *Hebr.* 12, 2. ubi conjunguntur ἀρχηγὸς καὶ τελειωτής, *Luth.* reddidit: der Anfänger und Vollender.

Τελεισόμενος, η, ον, perfectus. *Deut.* 23, 18.

Δημοτελής, ἐ, ὁ, ἡ, publicis expensis, vel publico nomine factus; publicus, 3. *Macc.* 4. δημοτελής εὐχρία συνίστατο, publicis expensis institutum est convivium. δημοτελεῖς ἑορταί, feriae publicae; *Chrysostom.*

Λυσιτελής, ἐ, ὁ, ἡ, utilis, frugifer. (quasi ὁ λύων τὰ τέλη solvens decigalia.)

Λυσιτέλεια, ας, ἡ, utilitas. 2. *Maccab.* 2, 28.

Ἀλυσιτελής, ἐ, ὁ, ἡ, inutilis. *Hebr.* 13, 17.

Λυσιτελέω, ὦ, utilis sum, expedio, confero. *Luc.* 17, 2. λυσιτελεῖ, expedit.

Ὁλοτελής, ὅς, ὁ, ἡ, totus, a. 1. *Thess.* 5, 23. ἀγιάσαι ὑμᾶς ὀλοτελεῖς, sanctificet vos totos.

Πολυτελής, ἐ, ὁ, καὶ ἡ, pretiosus, a. *Marc.* 14, 3. νόμισμα πικτικῆς πολυτελεῖς, nardi liquida, pretiosa. 1. *Tim.* 2, 9. τιμα

τισμῷ πολυτελεῖ, *pretioso amictu*. 1. Pet. 3, 4. ὁ ἐστὶν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πολυτελής, qui (spiritus) in conspectu Dei est pretiosus.

Τελευτή, ἥς, ἡ, finis, obitus, mors, Matth. 2, 15. ἕως τῆς τελευτῆς Ἡρώδης, usque ad mortem Herodis.

Τελευταῖος, αἰα, αἰον, ultimus, postremus.

Τελευτάω, ὦ, finio, scilicet vitam, per syn. generis, morior, [ita quidem, ut subaudiatur βίος, vita] Marc. 9, 44. ὁ σκώληξ αὐτῶν καὶ τελευτᾷ, vermis eorum non moritur. Matth. 15, 4. θανάτῳ τελευτάω, morte moriatur. ubi τελευτάω est 3. pers. pres. imper. act. Hebraismus. in Græca versione Lev. 20, 10. habetur phrasis similis θανάτῳ θανατίζω (3. pres. pass. imper.) מָוֶת מָוֶת. Hebr. 11, 22. Ἰωσήφ τελευτῶν, Josephus moriens. Luc. 7, 2. ἡμελλε τελευτᾶν, moribundus erat. Fut. 1. act. τελευτήσω, moriar. aor. 1. act. ἐτελεύτησα, mortuus fui. Matth. 9, 18. ἄρτι ἐτελεύτησεν, modò obiit. Matth. 2, 19. τελευτήσαντος (part. aor. 1.) δὲ τοῦ Ἡρώδης, mortuo verò Herode.

Παντελής, ἐός, ὁ, ἡ, plenus, eis τὸ παντελής, prorsus in perpetuum. Luc. 13, 11. Hebr. 7, 25.

Παντελῶς, Adv. totaliter, omninò, 2. Macc. 11, 1.

TEMNΩ, seco. (Hebr. כָּתַם dam, succidere. Chald. כָּתַם in frustra concidere) Fut. 1. τεμῶ. Fut. 2. ταμῶ. Præst. act. τετέμηκα ἔ per syncopen τέτμηκα. aor. 2. act. ἐτεμον. Præst. pass. τέμνομαι. Præst. perf. τέτμημαι. aor. 1. pass. ἐτμήθην. aor. 1. pass. ἐτέμην. Præst. med. τέτομα, unde est

Τομή, ἥς, ἡ, sectio. Jobi 15, 32.

Τόμος, ο, ὁ, pars. Jesa. 8, 1.

Τομός, acutus, τομώτερος, acutior, Heb. 4, 12. λόγος τοῦ Θεοῦ ἐνεργής καὶ τομώτερος ὑπὲρ πᾶσαν μάχαιραν δίτομον, verbum Dei est efficax, ἔ penetrantius quovis gladio ancipiti.

Ἀτομον, ο, τὸ, insectile, propriè dicitur de quantitate corporis. Deinde per metaph. transfertur ad significandum temporis momentum. 1. Cor. 15, 52. ἀλλαγῆσόμεθα ἐν ἀτόμῳ καὶ ῥιπή ὀφθαλμοῦ, mutabimur in momento ἔ jactu oculi.

A idem ἀκαρῆ vel ἀκαρῆ momento temporis, ab ἀκαρῆς, εος, ὁ, ἡ, insectilis, ἀ κάρω, tondeo, scindo.

Τμητός, ἡ, ὄν, sectus. Exod. 20, 25.

Ἀκρότομος, ο, ὁ, ἡ, cujus summæ partes sectæ sunt; ut πέτρα ἀκρότομος, Sap. 11, 4. rupes adeo prærupta latera habens, ut ferro resecta esse videatur. Conf. Sir. 48, 17. ex ἄκρον, τὸ, ἔ τόμος, ὁ, seu τομή.

Ἀνατέμνω, refeco, disseco. Tob. 6, 4.

Ἀποτέμνω, abscindo.

Ἀπότομος, ο, ὁ, abscissus, præruptus, item durus, severus, inexorabilis, Sap. 6, 5.

Ἀπότομή, ἥς, ἡ, abscissio. Jud. 5, 26.

Ἀπότομία, ας, ἡ, severitas. Rom. 11, 22.

Ἀπότόμως, severè, rigidè, præcisè, Adv. Tit. 1, 13. ἐλεγχε αὐτοὺς ἀπότόμως, reprehende seu redargue eos præcisè.

Ἀπότμημα, αἰος, τὸ, sectio, segmentum. Aquila Ps. 136, 13.

Βάτομος, ὁ, ἡ, quod bobus cæditur, herba vel gramen. Jobi 40, 16.

Γλωσσοτομέω, ὦ, elinguo, linguam exseco. 2. Macc. 7, 4.

Γλωσσότμητος, ὁ, ἡ, cui lingua exsecta est. Lev. 22, 22.

Διαλέμνω, disseco. 2. Sam. 18, 23. ἑδὸς διατέμνεσθαι, via diffecans, h. e. compendiosa.

Διχοτομῶ, ὦ, disseco, ex δίχα dupliciter, in duas partes, ἔ τέμνω seco. διχοτομεῖν, ergo propriè est dividere in duas partes Matth. 24, 51. καὶ διχοτομήσῃ αὐτόν, ἔ diffecabit (alii, separabit) eum.

Διχοτόμημα, αἰος, τὸ, frustum, segmentum. Exod. 20, 17.

Ἐπτέμνω, exseco. aor. 2. ἐξέταμον. Part. ἐκτεμὼν, 2. Macc. 15, 33.

D Ἐκτομίας, ο, ὁ, exsectus, spado, eunuchus. Lev. 22, 24.

Ἐντέμνω, incido.

Ἐντομῆς, ἑδος, ἡ, incisio. Lev. 19, 18.

Ἐπιτέμνω, incido, concido; abbrevio, in epitomen redigo. 2. Macc. 2, 24. 33.

Ἐπιτομή, ἥς, ἡ, epitome, amputatio.

Καταλέμνω, concido.

Κατατομή, ἥς, ἡ, concisio. Phil. 3, 2.

Λατόμος, ο, ὁ, lapicida.

Λατομέω, ὦ, excinda. comp. ex λαός, λαός, ὁ, lapis ἔ τόμος, ex præst. med. τέτομα à verbo τέμνω, scindo, seco. Fut. ἥσω.

Præt. λελαβόμην. a. 1. ἐλαβόμην. Matth. 27, 60. part. præ. pass. λελατομηνέν. excisus in saxo. Marc. 15, 46.

Λατομητός, ἢ, ὄν, excisus. 2. Reg. 12, 12. λίθοι λατομητοί, lapides excisi.

Ἐκλατομέω, ὦ, excindo. Num. 21, 18.

Ὀρδοτομέω, ὦ, recte seco, 2. Tim. 2, 15.

Περιτέμνω, circumcido, Job. 7, 22. ἐν σαββάτῳ περιτέμνετε ἄνθρωπον, sabbato circumciditis hominem. Act. 15, 5. Ἔ. c. 21, 21. περιτέμνειν, circumcidere. F. περιτέμνω, Præt. act. περιτέτμην. aor. 2. περιέτεμον, Act. 7, 8. περιέτεμεν αὐτὸν τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἔ. circumcidit eum die octava. Luc. 1, 59. καὶ ἦλθον περιτεμεῖν (aor. 2. inf.) τὸ παιδίον, ἔ. venerunt ad circumcidendum puerum. ἦλθον περιτεμεῖν est Hellenismus, ubi verba motus infinitivum regunt. Sic Matth. 5, 17. ait Servator: ἃκ ἦλθον καὶ ἀλῦσαι, ἀλλὰ πληρῶσαι (τὸν νόμον) non veni, ut dissolvam, sed ut impleam legem. περιτέμνομαι, circumcisor. 2.

Cor. 7, 18. μὴ περιτεμνέσθω (præs. pass. imper.) ne circumcisor. Gal. 5, 2. ἐὰν περιτέμνητε (2. plur. præs. act. subj.) si circumcidamini. Gal. 6, 12. ἔτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, ii cogunt vos circumcidi. Gal. 5, 3. περιτεμνομένῳ (dat. sing.) circumciso, à nominativo περιτεμνόμενος, &, ὁ, qui circumciditur. part. præs. pass. Præt. pass. περιέτμην. circumcissus fui, Genes. 34, 22. περιτέτμηναι, circumcisi fuerunt. unde est participium ejus, 1. Cor. 7, 18. περιτεμηνέν. circumcissus. aor. 1. pass. περιέμην. idem, Col. 2, 11. περιετμήθητε (2. plur. aor. 1. pass. indic.) circumcisi estis circumcissione, quæ fit sine manibus. Gal. 2, 3. ἠναγκάσθη περιεμηνῆσθαι (aor. 1. inf.) coactus fuit circumcidi. aor. 2. med. περιετέμμεν, &, ετο. Gen. 24, 25. Ἔ. c. 34, 17. περιτεμίσθαι (aor. 2. med. inf.) circumcidi. Fut. 1. pass. περιτμήθησομαι, circumcidar. Gen. 17, 12. Præt. med. περιτέτομα, unde est

Περιτομή, ἥς, ἡ, circumcisio, Job. 7, 22. Μωσῆς δέδωκεν ὑμῖν περιτομήν, Moses dedit vobis circumcisionem, hoc est, mandatum Dei de circumcissione, (meton. adj. occupati.) Rom. 2, 29. ἡ περιτομή καρδίας, circumcisio cordis. (metaph.) Rom. 4, 11. σημεῖον ἔλαβε περιτομῆς, (Genitivus speciei)

signum accepit circumcisionis, hoc est, circumcisionem accepit, tanquam signum fæderis. Act. 10, 45. οἱ ἐκ τῆς περιτομῆς, scilicet ὄντες, qui sunt ex circumcissione, hoc est, circumsi (met. adj.) Rom. 15, 8. λέγω δὲ Ἰησοῦν Χριστὸν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς, dico autem Jesum Christum ministrum fuisse circumcisionis, hoc est, circumcisorum. conf. Matth. 15, 24. Sic Rom. 4, 12. Scriptura Abrahamum vocat πατέρα περιτομῆς, patrem circumcisionis, b. e. circumcisorum. Meton. adj.

Ἀπερίτμητος, &, ὁ καὶ ἡ, incircumcissus, a, Act. 7, 51.

Προτομή, ἥς, ἡ, prominentia, 1. Reg. 10, 19.

Συντέμνω, concido, præcido, decurto. Rom. 9, 28. σύντομος, &, ὁ, concisus, brevis, compendarius. neut. σύντομον, τὸ, breve, brevis, 2. Macc. 2, 32. τὸ σύντομον τῆς λέξεως μεταδιώκειν, brevitatem dictionis sectari.

Συντόμως, Adv. concisè, breviter, paucis (δι' ὀλίγων, 1. Pet. 5, 12.) Act. 24, 5. παρακαλῶ ἀκῶσά σε ἡμῶν συντόμως, precor, ut audias nos paucis.

Ἐλοτόμος, &, ὁ, lignorum cæsor. Sap. 13, 11.

Ἐλοτομέω, ὦ, ligna in sylvis cædo. Ab ὕλη, materia, ἔ. τέμνω. A τέμνω est etiam

Τέμενος, eos, τὸ, nemus sacrum, portio agri seorsim siti, ac velut à cæteris resecti; cujusmodi agri fere Deo alicui aut Heroi consecrati erant, unde significat etiam fanum seu delubrum, 1. Macc. 1, 15. 15. οἰκοδομήσαι βωμὰς καὶ τεμένη, adificare aras ἔ. delubra.

ΤΕΡΑΣ, ατος, τὸ, prodigium, ostentum, sic dictum, quod novum ἔ. insuetum quid exhibeat. (ἀτρέω tremo) Matth. 24, 24. δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα, edent signa magna ἔ. prodigia, seu miracula.

Τεράσιος, &, ὁ, portentosus, prodigiosus. Symmachus Numer. 13, 34. In neutro plurali τὰ τεράσια notat prodigia, elliptice pro τὰ τεράσια, scil. ὄντα, ea, quæ prodigiosa sunt. Symmachus Ps. 40, 6. ἔ. 88, 11.

Τερατεύω ἔ. τερατεύομαι, portendo, 3. Macc. 1, 14. ἱ. portenta loquor.

ΤΕΡΕΒΙΝΘΟΣ, α, ἡ, terebinthus, A arbor. Gen. 43, 11. Scribitur ὅτε τερεβινθος. Gen. 14, 6.

ΤΕΡΕΩ, torno, terebro.

ΤΕΡΕΤΡΟΝ, α, τὸ, terebra, Jesa. 44, 12.

Τορεύω, torno.

Τορευτός, ἡ, ὄν, tornatilis. Cant. 7, 2.

ΤΕΡΜΑ, ατος, τὸ, terminus, finis. Sap. 12, 27.

Τορματίζω, termino, finio.

Τέρμιος, α, ὁ, extremus.

ΤΕΡΠΩ, delecto, exhalo, mulceo. Fut. φω. P. φα. Sir. 1, 12. φόβος κυρίου

τέρψαι καρδίαν, timor Domini exhilarabit cor. Praes. P. τέρπομαι. Sap. 13, 3. τῇ καλλονῇ τερπόμενοι, qui pulchritudine delectantur.

Τερπνός, ἡ, ὄν, jucundus. Ps. 81, 2.

Τερπνότης, ητος, ἡ, jucunditas, delectatio. Ps. 16, 11.

Τέρψις, εως, ἡ, delectatio. Sap. 8, 18.

Ἐπετερπής, εος, ὁ, ἡ, delectabilis, jucundus. 2. Macc. 15, 39.

Κατατέρπομαι, delector. Zeph. 3, 15.

ΤΕΡΣΩ, arefacio, sicco. Hinc

Ταρσός, Att. ταρρός, α, ὁ, crates, super qua casei & alia solent siccari; item, ala avium, Sap. 5, 12. ὅς ordo remorum. item vola manus. Aquila Num. 6, 19.

† ΤΕΡΤΙΟΣ, α, ὁ, Tertius. nomen viri Latinum à nomine tres, quod est à Graeco τρεῖς. Germani dicunt drey. Rom. 16, 22. notatio est ab adjuncto ordine.

† ΤΕΡΤΙΛΛΟΣ, α, ὁ, Tertullus. nomen oratoris cujusdam seu tabula forensis, accusantis Paulum, Act. 24, 1. 2. Notatio hujus vocis non liquet. posset videri composita ex τέρω τέρω, attero, ὅτε τύλ, α, ὁ, callus.

ΤΕΣΣΑΡΕΣ, quatuor, plural. tantum. Atticè τέτταρες, Nom. οἱ τέσσαρες. Act. 21, 13. εἰσὶν ἡμῖν ἄνδρες τέσσαρες, sunt nobis (hoc est, apud nos) viri quatuor. αἱ τέσσαρες, Act. 21, 9. τάτῳ δὲ ἦσαν θυγατέρες παρθένοι τέσσαρες προφητεύσασαι, huic autem erant filiae virgines quatuor prophetae. τὰ τέσσαρα, Apoc. 5, 8. τὰ τέσσαρα ζῶα, quatuor animalia. Genit. τῶν τεσσάρων. Marc. 2, 3. ὑπὸ τεσσάρων, scilicet ἄνδρων, à quatuor viris. Matth. 24, 31. ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων, à quatuor ventis.

Apoc. 9, 13. ἐκ τῶν τεσσάρων κεράτων, ex quatuor cornibus. Dat. τέσσαρσι, Apoc. 7, 2. τοῖς τέσσαρσιν ἀγγέλοις, quatuor angelis. Apocal. 20, 8. τέσσαρσι γωνίαις, quatuor angulis. Act. 12, 4. τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν, quater quaternis militibus. ad verbum, quatuor quaternionibus militum. Accus. Apoc. 7, 1. τέσσαρας ἀγγέλους, quatuor angelos. Act. 27, 29. ἀγκύρας τέσσαρας, anchors quatuor. Joh. 19, 23. ἐποίησαν τέσσαρα μέρη, fecerunt quatuor partes.

Δεκατέσσαρες, quatuordecim, Matth. 1, 17.

Τέταρτος, η, ὄν, quartus, α, um, Matth. 14, 25. Apoc. 8, 12. ὁ τέταρτος ἀγγελος, quartus angelus. Matth. 14, 25. τετάρτη φυλακή, quarta vigilia. Apoc. 4, 7. τὸ τέταρτον ζῶον, quartum animal.

Τεταρταῖος, αῖα, αῖον, quatrduanus, α, um. Joh. 11, 39. Sic dicimus τεταρταῖος πυρετός, febris quartana.

Τετράδιον, α, τὸ, quaternio, Act. 12, 4.

Τετράκις, Adv. quater.

Τεσσαράκοντα, quadraginta, plur. tantum gen. ο. Matth. 4, 2. ὅς cap. 15, 38.

Τετρακόσιοι, α, α, quadringenti, α, α. Act. 5, 36.

ΤΕΤΧΩ, fabricor, struo, paro. Hesiod. οἱ αὐτῷ κακὰ τεύχεα ἀνὴρ, ἄλλω κακὰ τεύχων, sibi ipsi mala machinatur, alii qui mala machinatur. Conf. hic lumen naturae cum lumine gratiae. Prov. 11, 13. Marc. 4, 24. Fut. τεύξω. Praeter. ἀέτ. τέτευχα. aor. 1. ἔτευξα. aor. 2. ἀέτ. ἔτυχον. Praet. pass. τέτυγμα pro τέτευγμα. aor. 1. ἐτύχθην (tanquam à τύχω) τεύχομαι, in media forma paro. τεύξασθαι (a. i. med.) δόρον, cenam parare.

Δ Παρατεύχομαι, fabricor. Symmachus Eccl. 11, 5.

Τέκτων, ονος, ὁ, faber, Matth. 13, 55. τὸ τέκλονος υἱός, fabri filius.

Τεκτονικός, ἡ, ὄν, fabrilis. Exod. 31, 5.

Ἀρχιτέκτων, ονος, ὁ, architectus, 1. Cor. 3, 10. ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, tanquam peritus architectus fundamentum posui.

Ἀρχιτεκτονία, ας, ἡ, architectura. Exod. 35, 30.

Ἀρχιτεκτονέω, ῶ, fabrico, architector. Exod. 31, 4.

τηρηθῆναι (3. sing. aor. 1. pass. opt.) *seruetur*. A
Act. 25, 21. τηρηθῆναι (a. 1. inf.) *asseruari*.

Τήρησις, εως, ἡ, custodia, carcer. Act.
4, 3. & c. 5, 18. observatio. 1. Cor. 7, 19.
τήρησις ἐντολῶν τῷ Θεῷ, *observatio man-*
datorum Dei.

Τοποτηρητής, ὁ, vicarius. Gallicè
Lieutenant.

Διατηρέω, *conseruo*, semel legitur Luc.
2, 51. διατήρει (3. pers. imperf.) πάντα τὰ
ῥήματα, *conseruabat omnia verba*. Act. 15,
29. διατηροῦντες (part. pres. act.) ἑαυτοὺς,
caventes vobis.

Διατήρησις, εως, ἡ, custodia. Exod. 16, B
33-34.

Ἐπιτηρέω, ὦ, *obseruo*, *insidior*. Sym-
machus Ps. 71, 10. καὶ οἱ ἐπιτηροῦντες τὴν
ψυχὴν μου, ἐπεβλήσαντο ἐπὶ τὸ αὐτό, &
qui insidiati sunt vitæ meæ consilium cepe-
runt simul.

Ἐπιτήρησις, εως, ἡ, observatio, in specie
augurii. Incertus 1. Reg. 15, 23.

Παρατηρέω, ὦ, *verbum hoc in N. Test.*
in malam partem accipitur, q. d. præter
ius & fas obseruo, superstitione obseruo.
παρὰ in compos. saepe redditur perperam.
Quamvis haud negarim extra N. Test. et-
iam in bonam partem accipi, pro diligenti
animadversione noto. Tertia pluralis
imperfecti παρατήρον, observabant: legi-
tur Marc. 3, 2. Luc. 6, 7. Act. 9, 24. aor. 1.
act. παρατήρησα, Susann. 6, 12. παρατήρη-
σαν ὁρᾶν αὐτήν, observabant videre illam.
part. παρατηρήσαντες, observantes. Luc. 20,
20. Legitur etiam in media forma, Gal. 4,
10. ἡμέρας παρατηρεῖτε, dies observatis.
Luc. 14, 1. ἦσαν παρατηρούμενοι (pro παρα-
τηροῦντο) observabant.

Παρατήρησις, εως, ἡ, splendor, pompa,
Luc. 17, 20. καὶ ἐρχεται ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ
μετὰ παρατηρήσεως, *ita ut observari possit.*
hoc est, regnum Christi non veniet cum splen-
dore externo, qualem Pharisei sibi imagi-
nantur.

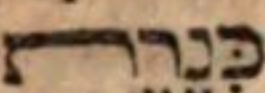
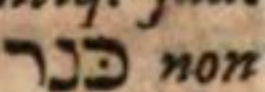
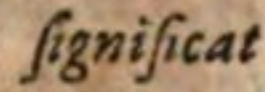
Διαπαρατηρέω, ὦ, *obseruo*. 2. Sam. 3,
30. διαπαρατηροῦντο τὸν Ἀβενέρ, *observa-*
bant Abnerum.

Συντηρέω, ὦ, *conseruo, obseruo, re-*
vereor, Marc. 6, 20. συνετήρει (3. sing. im-
perf. act.) αὐτόν, *Herodes Johannem ob-*
servabat, alii reverebatur, alii tutabatur.
Vulgata versio custodiebat, legitur Luc. 2,

19. 3. plur. pres. pass. συντηροῦνται *conser-*
vantur, legitur Matth. 9, 17. Luc. 5, 38.

Συντήρησις, εως, ἡ, *conservatio, obser-*
vatio; synteresis conscientiae.

ΤΙΑΡΑ, ας, ἡ, tiara, tegumentum ca-
pitis. Ezech. 23, 15.

† ΤΙΒΕΡΙΑΣ, ἡ, Tiberias,
adis. urbs Galilææ ad Locum Genesareth
sita, quod ab ipsa civitate vocatur quoque
mare Tiberiadis, Joh. 6, 1. 23. & cap. 21, 1.
Hanc civitatem olim Cenereth.
appellatam, Herodes tetrarcha in honorem
Cæsaris Tiberii condidit, & Tiberiadem
nominavit, teste Josepho lib. 18. antiq. Jud.
& Egesippo lib. 2. cap. 3. Radix non
est usitata. Ortum hinc est vocabulum
Latinum canere. cinnor significat
instrumentum musicum. Fr. Jun. vertit
citharam. Et hinc fortassis antiqua illa
Cenereth nomen habuit. Plura de hac urbe
vide in Masoretico comment. D. Buxtor-
fi cap. 4.

† ΤΙΒΕΡΙΟΣ, ὁ, Tiberius.
Luc. 3, 1. nomen Cæsaris Romani. Si-
cut Nero quoque appellatus fuit, qui ob
ebriositatem castrensi joco dictus fuit Me-
ro Biberius, pro Nero Tiberius. Tibe-
rius verò dictus à fluvio Tibere, quod jux-
ta Tiberim natus esset, quæ notatio est à sub-
jecto loco. Tiberis vel Tibridis, fluvius
est Italiæ ex medio Apennino profluens, duo-
bus & quadraginta fluviiis auctus, tandem
duobus ostiis in mare revertitur. A Non-
no in Joh. 13, 4. 5. vox Romana vocatur
Τυμβρίας αὐδή. At enim λέγειον (quæ
voce Evangelista utitur) esse vocem Roma-
nam seu Latinam. Tiberis à Græcis Τύμ-
βρις appellatur non poetis tantum, sed et-
iam πεζογράφοις, ut Herodiano aliisque
olim Albula dictus. Alii à Tiberino Al-
banorum rege in trajectu ejus submerso
originem hujus nominis arcessunt. Alii
aliunde.

† ΤΙΓΡΙΣ, ἡ, Tigris,
fluvius ingens, rapidissimus; caput attol-
lens, quemadmodum Solinus scribit, in Ar-
menia: Ex eorum fluviorum numero, quos
ex Paradiso exiisse scriptura testatur; men-
tio fit ejus Sir. 24, 25. At

Τίγρις, ἡ, tigris, bestia.

ΤΙΘΗΜΙ, pono (ab obsoleto τίω,

pono, facio, quod est affine Hebr. **תָּנָה** A *taáh determinabit*) 1. Pet. 2, 6. *τίθημι ἐν Σιών λίθον, statuo in Sion lapidem.* Joh. 13, 4. *καὶ τίθησι, ἔ* ponit. Joh. 2, 10. *πρῶτον τὸν καλὸν οἶνον τίθησι, primò bonum vinum apponit.* Matth. 5, 15. *τιθέασιν pro τιθέουσιν* Jonicè ponunt. 1. Cor. 16, 2. *τίθετω* ponat (*præs. imper.*) 1. Joh. 3, 16. *ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν τοῖς ψυχαῖς τιθέναι, (præs. act. inf.) pro fratribus animas ponere, h. e. vitam profundere.* Marc. 10, 16. *τιθεὶς* ponens. Marc. 15, 19. *τιθέντες τὰ γόνατα, ponentes genua.* imperf. act. *ἐτίθην, ης, η, ponebam.* Pro *ἐτίθην* legimus B *ἐτίθεα, ponebat, 2. Cor. 5, 13. (tanquam à τιθέω) more circumflexorum.* Act. 3, 2. *ὅς ἐτίθεν κατ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν, quem collocabant quotidie ad ostium.* *ἐτίθεν pro ἐτίθεσαν ad formam τῆς ἐποίησεν.* Futur. 1. act. indic. *θήσω, ponam, Matth. 12, 18. θήσω τὸ πνεῦμά μου ἐπ' αὐτόν, ponam Spiritum meum super eum.* 1. Cor. 9, 18. *ἵνα εὐαγγέλιον ἀδοῦμαι θήσω, (fut. 1. act. subj. vide plura exempla in δίδωαι, εἰμι, κερδαίνω) ut evangelium gratuitum reddam, seu faciam.* *τίθημι* quandoque idem quod facio. Præter. act. *τέθεικα (pro τέθηκα)* posui, Act. 13, 47. *τέθεικά σε εἰς φῶς ἐθνῶν, constitui te, ut sis lux gentium.* Joh. 11, 34. *πᾶς τεθείκατε αὐτόν; ubi posuistis illum?* 2. Pet. 2, 6. *τεθεικώς, (part. præter. act.) qui constituit.* aor. 1. act. *έθηκα, posui, Joh. 15, 16. καὶ έθηκα ὑμᾶς, ἔ* constitui vos. Luc. 19, 21. *αἶρας ὃ & ἡθηκας, tollis, quod non deposuisti.* Luc. 23, 53. *έθηκας, deposuit.* Joh. 19, 42. *έθηκας, posuerunt.* aor. 2. act. *έθην, posui.* aor. 1. act. imper. *θέσ, pone.* aor. 2. act. subj. *θα, ἦς, ἦ, 1. Cor. 15, 25. ἄχρις ἧς ἂν θῇ donec posuerit.* aor. 2. act. inf. *θέναι* ponere. Luc. 5, 18. aor. 2. act. part. *θές, έντος, qui posuit, Luc. 14, 29. ἔ* c. 22, 41. Præs. pass. *τίθεμαι, ponor, Marc. 15, 47. ἐθεώρουν, πᾶς τίθεται, spectabant, ubi poneretur.* Præter. pass. *τέθεμαι, positus fui.* Hinc

Θέμα, utros, τὸ, id quod ponitur; thesaurus, Tob. 4, 9. apposita fercula dicuntur θέματα βρωμάτων, Sir. 30, 18. à 3. pers. eliso est

Θέσις, εως, ἡ, positio, positus, 1. Esd. 1, 3. Sap. 7, 19. ἀστέρων θέσις, siderum positus.

Ἀθεσία, ας, ἡ, inconstantia in pactis, prævaricatio, scelus. 1. Maccab. 16, 17. ἐποίησεν ἀθεσίαν μεγάλην, fecit scelus magnum. plusquamperf. pass. ἐτεθείμην, positus fueram (legitur tantum in συντίθημι Joh. 9, 22.) aor. 1. pass. ἐτέθην, positus fui, formatur à τέθεται, sed penultima corripitur abjecto jota; ἔ præteriti mutatur in τ, aspirata in tenuem, εὐφωρίας ἕνεκα, ne dua litera aspirata concurrant.

1. Tim. 2, 7. *εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ, ad quod (annuntiandum) constitutus sum præco.* Luc. 23, 55. *ἐτέθη τὸ σῶμα, positum fuit corpus.* subintelligitur 1. Cor. 6, 13. *τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, scilicet ἐτέθη, cibi ventriculo destinati sunt.* Et paulò post *σῶμα καὶ ἡ πορνεία, subaudi ἐτέθη, corpus verò non scortationi destinatum est.* 1. Pet. 2, 8. *εἰς ὃ ἐτέθησαν, ad quod * positi fuerant.* NB. ex decreto Dei constituti. Marc. 4, 21. *τεθῇ (3. sing. aor. 1. pass. subj.) ponantur.* Apoc. 10, 13. *ἕως τεθῶσιν (3. plur. aor. 1. pass. subj.) donec ponantur.* C Apoc. 11, 9. *τεθῆναι (aor. 1. inf.) poni.* a. 2. med. *ἐθέμην* statui, *έθεσο, pro quo έθε* abjecto σ, ἔ mutato eo in &, Act. 5, 4. *έθετο, Actor. 1, 7. ἔ* πατήρ έθετο ἐν ιδίᾳ ἐξουσίᾳ, qua (tempora) Pater in sua ipsius autoritate statuit. Actor. 19, 21. *έθετο (3. sing. aor. 2. med.) ὁ Παῦλος ἐν τῷ πνεύματι, Paulus in animum induxit.* 1. Thessal. 5, 9. *ἔ* έθετο ἡμᾶς ὁ θεὸς εἰς ὀργήν, non posuit nos Deus in iram, hoc est, nos non reprobavit, Actor. 5, 25. *ἔ* έθετε (2. plur. aor. 2. med. indic.) ἐν τῇ φυλακῇ, quos posueratis in carcere. Act. 27, 12. οἱ πλείονες *έθεντο (3. plur. aor. 2. med. indic.) βάλην, plerique ceperunt consilium.* aor. 2. med. imper. *θέσο, θέσω, pone.* Luc. 9, 44. *θέτε (2. plur. aor. 2. med. imper.) εἰς τὰ ὦτα ὑμῶν, reponite in aures vestras, hoc est, attentè audite.* Luc. 21, 14. *θέσθε εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, habete fixum in cordibus vestris, hoc est, ad animum redocate,* 2. Cor. 5, 19. *θέμενος (part. aor. 2. med.) ἐν ὑμῖν τὸν λόγον τῆς κηρύττειας, qui posuit in*

* εἰς ὃ, ad quod, refertur ad πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ credere in eum, in v. 6. vid. Gerb. in comment. pag. 185.

in nobis sermonem illum reconciliationis. 1. Tim. 1, 12. *ἑμέσος εἰς διακονίαν*, (pro in διακονίᾳ) posuit in ministerio.

Θήμων, ὦν, ὅ, acervus rerum simul positarum, cumulus.

Θημωνία, ας, ἡ, idem, Sir. 29, 28.

Θήκη, ης, ἡ, vagina, Job. 18, 11.

Ἀνατίθεμαι, expono. vel, ut interpretatur Budens, est, consilia & arcana communicare, in sinum amicorum effundere, ut illi quasi consiliarii & sinceri iudices ea probent, improbent; addant, demant, suadeant, aut dissuadeant, prout eis e re nostra esse videatur, item simpliciter exponere, propriè sursum ponere, ex ἀνά pro ἄνω sursum & τίθεμι pono. suspendere, dicare, consecrare, committere, item retractare q. d. iterum ponere. metaphora ducta ab iis, qui calculos perperam collatos, errore intellecto, melius & in debito loco collocant. Gal. 2, 2. *ἀνεθέμην* (a. 2. med.) αὐτοῖς τὸ εὐαγγέλιον, exposui eis Evangelium. Act. 25, 14. *ἀνέθετο* τὰ κατὰ τὸν Παῦλον, exposuit de Paulo.

Προσανατίθεμι, confero. Gal. 1, 16. & *προσανέθεμην* (1. sing. aor. 2. med. indic.) σαρκὶ καὶ αἵματι, non contuli cum carne & sanguine Gal. 2, 6. *ἔθεν* προσανέθεντο, (3. plur. aor. 2. med. indic.) nihil mecum communicarunt.

Ἀνάθημα & *ἀνάθεμα* hinc orta plurimum differunt.

Ἀνάθημα, τος, τὸ, donarium, Luc. 21, 5. ex ἀνά pro ἄνω sursum, quia e parietibus aut columnis publicæ domus ut curiæ &c. suspendebatur. Demosth. *ἀναθήματα ἀνατίθεναι*, donaria consecrare. Æschin. *ἀνέθεμεν χρυσᾶς ἀσπίδας*, dicavimus aurea scuta. ornamenta templi. 2. Macc. 9, 16. *καλλίστοις ἀναθήμασι κοσμήσαν*, se pulcherrimis anathematis (templum) exornaturum.

Ἀνάθεμα, τος, τὸ, anathema, homo diris devotus, filiorum DEI communionem indignus, ab ἀνατίθεμι sepono, removeo. Hesych. *ἐπάρατος*, ἀκοινωνήτος. Rom. 9, 3. *ἠυχόμεν γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα εἶναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ*, optarim enim ego ipse anathema esse, separatus à Christo. Gal. 1, 8. *ἀνάθεμα ἔστω*, anathema sit, hoc est, maledictus, pertinens ad semen serpentis, ad regnum Diaboli. Item idem quod ἀνά-

ἑνός, donum, donarium 2. Maccab. 2, 13.

Ἀνεθεματίζω, execror, devoveo, Act. 23, 14. *ἀναθέματι ἀναθεματίσαμεν* (1. plur. aor. 1. aet. indic.) ἑαυτὰς devotione devovimus nos ipsos. Hebraismus q. d. devovendo devovimus nos, hoc est, dirè & horribiliter devovimus nos. Act. 23, 12. *ἀνεθεματίσαν* (3. plur. aor. 1. aet. indic.) ἑαυτὰς, devoverunt sese. Marc. 14, 71. *ἠρξάτο ἀναθεματίζειν καὶ ὁμνύειν*, cepit sese diris devovere & jurare.

Κατὰνάθεμα τος, τὸ, anathema devotum, per metonym. adj. homo execrabilis & exitio devotus. talis scilicet non erit in Ecclesia cælesti. Apoc. 22, 3.

Καταναθεματίζω, devoveo, Matth. 26, 74. ubi habeatur ratio τῷ κατὰ, quasi dicatur κατ' ἑαυτῷ, contra seipsum.

Ἀντιτίθεμι, oppono, pono, repono. Levit. 14, 42.

Ἀντίθεσις, εως, ἡ, oppositio, 1. Tim. 6, 20. *ἀποτίθεμαι*, depono, Eph. 4, 25. aor. 2. med. *ἀπέθεμην*, deposui, Act. 7, 58. *ἀπέθεντο* (3. plur. aor. 2. med. indic.) τὰ ἱμάτια αὐτῶν, deposuerunt pallia sua.

Col. 3, 8. ἀπόθετε, deponite (2. plur. aor. 2. med. imper.) Eph. 4, 22. *ἀποθέσθαι* (aor. 2. med. inf.) deponere. Heb. 12, 1. *ὄγκον ἀποθέμενοι* (part. a. 2. med.) πάντα, deponentes omne pondus. Jac. 1, 21. *διὸ ἀποθέμενοι* πᾶσαν ῥηπαρίαν, quapropter abjectis omnibus sordibus.

Ἀπόθεσις, εως, ἡ, depositio, 1. Petr. 3, 21. & *σαρκὸς ἀπόθεσις ῥύπαν*, non depositio carnis, seu corporis sordium. 2. Pet. 1, 14. *ἡ ἀπόθεσις τοῦ σκηνώματος μου*, depositio tabernaculi mei, hoc est, mors mea.

Ἀπόθετος, ος, ὁ, ἡ, depositus. Usurpatur substantive in masculino & neutro genere pro thesauro, ita ut in priore *θησαυρὸς*, in posteriore *ἀργύριον*, πρᾶγμα, vel simile quid subintelligatur. Sic *ἀποθέτας κεκρυμμένους*, thesauros absconditos dixit Aquila Deuter. 33, 19. Neutrum occurrit apud Symmachum Ps. 17, 14. & 31, 20.

Ἀποθήκη, ης, ἡ, horreum, ubi fruges reponuntur. Matth. 3, 12. *συνάξει τὸν σῖτον αὐτῷ εἰς τὴν ἀποθήκην*, colliget frumentum suum in horreum. Matth. 1, 16. *ἔδὲ συνάγασιν εἰς ἀποθήκας*, neque cogunt in horrea. Luc. 12, 18. *καθελῶ* (fut. 2. aet.)

2. aēt.) μετὰ τὰς ἀποθήκας, destruo mea.

Βιβλιοθήκη, ης, ἡ, bibliotheca. 2. Macc. 2, 13.

Διατίθεμαι, paciscor. légo prima longa. fœdus pango. propriè dispono. Luc. 22, 29. καὶ γὰρ διατίθεμαι ὑμῖν, ἔγω λέγω vobis (regnum) Fut. 1. med. διαθήσομαι, Heb. 8, 10. ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ, quod (fœdus) pangam cum domo Israël. aor. 2. med. διεθέμην, εσο, εἶλο, pactus sum, Aēt. 3, 25. καὶ διαθήκης, ἥς διέθετο, ὁ θεός, ἔσται, quod pepigit, Deus. ἥς pro ἣν Hellenismus, ubi relativum convenit cum precedenti casu, non verò à sequenti verbo regitur. Heb. 9, 17. ὅτε ἔτι διεθέμενος (part. aor. 2. med.) quum vivit testator, vel vivente testatore. διατίθεμαι ergò inter alia significat idem, quod testor, seu testamento aliquid mando heredibus.

Διάθεσις, εως, ἡ, dispositio; affectio, affectus. 2. Macc. 5, 24. ἀπεχθῆ ἔχεν διάθεσιν πρὸς τινά, hostiliter in aliquem affectum esse. conditio, 3. Macc. 3. ἐν εὐσταθείᾳ καὶ βελτίᾳ διαθέσει καλῶς αἰσέσας, in bono statu ἔσται optima conditione constitutum iri. Cap. 2. οἰκετικὴ διάθεσις, C servilis conditio.

Ἀντιδιατίθεμενος (part. præs. pass.) contrario animo affectus, 2. Tim. 2, 25. à verbo decomposito ἀντιδιατίθεμαι, contraria sentio, statuo.

Διαθήκη, ης, ἡ, testamentum, Hebr. 9, 17. Fœdus, Matth. 26, 28. Aēt. 3, 25. conf. Gen. 17, 2. Jer. 31, 31. 32. διαθήκη ergò (qua voce LXX. Hebraeum נְדָבָה semper expresserunt) significat etiam fœdus, quod viventes ferire ἔσται inire solent. Gen. 15, 18.

Ἐκτίθεμι, expono

Ἐκθεμα, αῖος, τὸ, expositio. Esther. 8, 17.

Ἐντίθεμι, impono, recondo. part. aor. 2. ἐνθεῖς, plur. ἐνθέντες, 2. Macc. 3, 27.

Ἐνθεμα, αῖος, τὸ, torques. Cant. 4, 9.

Ἐνθήκη, ης, ἡ, depositum. Symmachus Genes. 41, 36.

Ἐπιτίθεμι, impono, Luc. 8, 16. ἔσται 15, 5. ἐπιτίθειν, imponit. Matth. 23, 4. ἐπιτιθέασιν pro ἐπιτίθεσιν (3. plur. præs.

A aēt.) per dialectum Jonicam. 1. Tim. 5, 22. χεῖρας ταχέως μὴ δέμι ἐπιτίθει, manus citò ne cui imposito. ἐπιτίθει pro ἐπιτίθει, præs. imper. aēt. ad formam circumflexi ποίει, tanquam à themate τιθέω, ὦ. Ritus verò impositionis manuum ortus est ex more Sacerdotum V. T. qui pectus immolande manus imponebant, eamque hoc gestu Deo consecrabant. Ex. 29, 10. Sic quum in N. T. initiandis sacri ministerii candidatis imponimus manus, ostendimus illos Deo consecrari. (conf. Num. 27, 18.) Apoc. 22, 18. ἐπιτίθει (3. sing. præs. aēt. subj.) apponat. imperf. Aēt. 8, 17. ἐπέθειν (3. plur. imperf. aēt.) imponebant, pro ἐπέθεσαν, ad formam circumflexi, ἐποίησεν, tanquam ab ἐπιτίθει, ὦ. Verba in μι solent quandoque imitari circumflexa, ex quorum genere ipsa suam trahunt familiam. Fut. ἐπιθήσω, imponam, Matth. 16, 18. Apoc. 22, 18. Præt. aēt. ἐπέθεικα. aor. 1. aēt. ἐπέθηκα, imposui, ex quo tertia singularis ἔσται plur. leguntur. ἐπέθηκε, imposuit, Marc. 3, 16. 17. ἔσται 8, 25. Luc. 13, 13. Joh. 9, 15. Apoc. 1, 17. ἐπέθηκαν, imposuerunt, Matth. 21, 7. ἔσται 27, 29. 37. Luc. 23, 26. Joh. 19, 2. aor. 2. aēt. ἐπέθεν, imposui, Matth. 9, 18. ἐπίθει (aor. 2. imper.) impone. Aēt. 8, 19. ἵνα ἐπιθῶ (aor. 2. subj.) ut imponam. Marc. 5, 23. ἐπιθῆς, imponas, Matth. 19, 13. ἵνα τὰς χεῖρας ἐπιθῇ αὐτοῖς, ut manus imponat illis. Aēt. 15, 10. ἐπιθεῖναι (aor. 2. inf.) imponere. Luc. 4, 40. ἐπιθεῖς, (part. a. 2.) Aēt. 19, 6. ἐπιθέντος. Præs. med. ἐπιτίθεμαι, Aēt. 15, 28. ἐπιτίθεσθαι, imponere. aor. 1. pass. ἐπετέθεν, Marc. 4, 21. ἵνα ἐπιτεθῇ, (3. sing. aor. 1. pass. subj.) ut imponatur, Fut. 1. med. ἐπιθήσομαι, D imponam, Aēt. 18, 10. ἐπιθήσει, imponent. aor. 2. med. ἐπέθεμην, imposui, Aēt. 28, 10. ἐπέθεντο (3. plur. aor. 2. med. indic.) τὰ πρὸς τὴν χρείαν, imposuerunt quibus egebamus, seu necessaria ad nos alendos. τὰ πρὸς τὴν χρείαν, scilicet τὰ νοῦτα, ad necessarium victum pertinentia.

Ἐπίθεμα, αῖος, τὸ, impositio, notat ejusmodi sacrificium, quod statim ad tollitur, ἔσται altari imponitur, qua quidem in re differt ab aliis, quae primum circum altare ferebantur, postea demum imponebantur. Levit. 4, 27. 8, 28. ἔσται.

Ἐπί-

Ἐπίθεσις, εως, ἡ, impositio. *Act.* 8, 18. διὰ τῆς ἐπίθεσεως τῶν χειρῶν, impositione manuum. Hoc gestu in primitiva Ecclesia edebant miracula. *Marc.* 16, 18. item in V. T. persone Deo consecrabantur hoc gestu, *Num.* 27, 17. nec non in N. T. *1. Tim.* 4, 14. etiam bestiae immolanda in Vet. Test. hoc gestu consecrabantur. *Ex.* 29, 10. symbolum quoque fuit benedictionis, *Matth.* 19, 13. invasio, conatus, *2. Macc.* 4, 40. fraus. *Aquila Psalm.* 43, 1. ἀπὸ ἀνδρὸς ἐπιθέσεως καὶ παρανομίας, a viro fraudis & iniquitatis

Ἐπιθέτης, ὁ, impostor, fraudulentus. *Symmachus Psalm.* 1, 1. καὶ ἐν καθεδρῷ ἐπιθετῶν & κεκοινώνηκε, & in cathedra impostorum non communicabit.

Συνεπιτίθημι, una aggredior. *Zachar.* 1, 15.

Ἐκτίθεμαι, expono, in media forma. imperf. med. ἐξετίθεμην, exponebam, explicabam, interpretabar. *Act.* 11, 4. & c. 28, 23. ἐξετίθετο, exponebant. aor. 1. pass. ἐξετέθη, expositus fui, *Act.* 7, 21. ἐκτέθειλα (part. a. 1. pass.) expositum. aor. 1. med. ἐξετέμην, explicavi. *Act.* 18, 26. ἐξετέθειλο τὴν τῷ θεῷ ὁδὸν, exposuerunt viam Dei, hoc est, modum Deum rectè colendi docuerunt.

Ἐκθεσις, εως, ἡ, expositio. Proprie capitur, & quidem de abiectione infantis *Mosis*, *Sap.* 11, 15. ὃν ἐν ἐκθέσει πάλαι ῥιφέντα ἀπᾶν, quem in expositione aliquando projectum despexerant.

Ἐκθετός, ὁ, ἡ, καὶ ἐκθετόν τὸ, expositus, a, um, *Act.* 7, 19. τῷ ποιῶν ἐκθετοὺς τὰ βρέφη αἰτῶν, ut exponerent infantes suos.

Κατατίθημι, depono. *Marc.* 15, 46. κατέθηκεν (3. sing. aor. 1. act.) αὐτὸν ἐν μνημείῳ, deposuit eum in monumentò *Act.* 24, 27. θέλων δὲ χάριτας καταθέσθαι (aor. 2. med. inf.) τοῖς Ἰουδαίοις, volens autem gratiam inire à Judæis. *ibid.* c. 25, 9. καταθέσθαι χάριν, eodem sensu.

Παρακατατίθημι, depono, fidei alicujus committo, custodiendum trado, *2. Macc.* 3, 25. τοῖς παρακαταθεμένοις (dat. plur. m. g. part. aor. 2. med.) ταῦτα σῶα διαφυλάξαι, his qui deposuerunt hæc salva custodire.

Παρακαταθήκη, ἡ, depositum, *1. Tim.*

6, 20. τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, depositum illud custodi.

Συγκατατίθεμαι, assentior, cum Datis, *Luc.* 23, 51. ὁσὸς & ἦν συγκαταθεμένος (part. pres. pass.) τῇ βουλῇ, qui non assensus fuerat consilio.

Συγκατάθεσις, εως, ἡ, consensus, *2. Cor.* 6, 16.

Μετατίθημι, transpono, transfero. *Jude* 6, 7. τὴν χάριν μετατίθεντες (part. pres. act.) gratiam transferentes. *Heb.* 11, 5. μετέθηκε, (aor. 1. act.) transtulit. μετατίθεμαι, transferor. *Gal.* 1, 6. μετατίθεσθε, (2. plur. pres. pass. indic.) transferimini. *Heb.* 7, 12. μεταθεμένης (part. pres. pass. g. fact.) γὰρ τῆς ἱερωσύνης, mutato enim hoc sacerdotiò. *Heb.* 11, 5. πίσει μετέτεθη (3. sing. aor. 1. pass.) Ἐνώχ, fide translatus est Enochus. *Act.* 7, 16. μετέτεθησαν, (3. plur. aor. 1. pass. indic.) translati sunt.

Ἀμετάθετος, ὁ, ἡ, immutabilis, *Heb.* 6, 18. Substantivè accipitur ἀμετάθετον, & τὸ, immutabilitas, *Heb.* 6, 17.

Μεταθεσις, εως, ἡ, mutatio; *Heb.* 7, 12. C translatio, *Heb.* 11, 5.

Παρατίθημι, appono, *Luc.* 9, 16. παρατίθεναι (pres. inf. act.) τῷ ὄχλῳ, apponere turbæ. *Fut.* act. παραθήσω. *Luc.* 11, 6. apponam. aor. 1. act. παρέθηκα, apposui, *Act.* 16, 34. proposui, *Matth.* 13, 24. aor. 2. act. παρέθην, idem, *Marc.* 8, 6. ἵνα παραθῶσι, ut apponerent. *Marc.* 8, 7. παραθεῖναι (aor. 2. act. inf.) apponere. *Pres.* med. παρατίθεμαι, propono. *1. Tim.* 1, 18. commendo, *Act.* 20, 32. παρατίθεμαι ὑμᾶς τῷ θεῷ, commendo vos Deo. *1. Pet.* 4, 19. παρατίθεσθαι (3. pl. pres. med. imper.) τὰς ψυχὰς ἐαυτῶν commendent animas suas. appono, *1. Cor.* 10, 27. *Luc.* 10, 8. ἐσθίετε τὰ παρατιθέμενα ὑμῖν, edite, quæ vobis apponuntur. *Fut.* 1. med. παραθήσομαι, *Luc.* 23, 46. depono, commendo. (futurum pro presenti) pro παρατίθεμαι, aor. 2. med. παρετέμην, εσο, εἶλο, commendavi, *Luc.* 12, 48. ὃ παρέθεντο (plur. aor. 2. med. indic.) πολὺ, cui commendaverint multum. *Act.* 14, 23. παρέθεντο αὐτὰς τῷ Κυρίῳ, commendarunt eos Domino. *2. Tim.* 2, 2. παράθε pro παράθεσο, (2. sing. aor. 2. med. imper.) committe.

Παρα-

Παραθήκη, ης, ἡ, depositum, 2. Tim. 1, 12. plur. num. legitur 2. Macc. 3, 10.

Παράθεσις, εως, ἡ, appositio. 1. Macc. 9, 52. παραθέσας βρωμάτων, appositiones ciborum.

Ἀντιπαρατίθηναι, contra pono, assimilo me, assimilor. Symmachus Ps. 89, 5. τίς γὰρ ἐν αἰθέρι ἀντιπαραθήσει τῷ κυρίῳ; quis enim in caelo aquabitur domino?

Προτίθηναι, εμου, propono, legitur tantum in aor. 2. med. προσέμεν, proposui, Rom. 1, 13. προσέμεν ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, constitui venire ad vos. Rom. 3, 25. Ἐ Eph. 1, 9, προσέθετο (sing. aor. 2. med. indic.) proposuit.

Πρόθεσις, εως, ἡ, propositio. Hebr. 9, 2. ἡ πρόθεσις τῶν ἁγίων, hypallage Hebraica, pro ἁγιοι τῆς προθέσεως, panes propositio- nis, hoc est, proposititii (de quibus panibus lege Lev. 24, 5. qui Ex. 25, 30. dicuntur ἁγιοι ἐνώπιον panes in conspectu positi.) Luc. 6, 4. τὰς ἁγίας τῆς προθέσεως ἔλαβε, panes proposititios accepit. Propositum, Act. 11, 23. τῇ προθέσει τῆς καρδίας, proposito cordis. decretum. Eph. 3, 11. κατὰ πρόθεσιν, secundum decretum.

Προστίθηναι, appono. imperf. act. προσ-ετίθην, Act. 2, 47. προσετίθεα pro προσε-τίθη, tanquam à προστιθέω, vide paulò ante verbum ἐπιτίθηναι. Fut. 1. act. προ-θήσω, apponam. aor. 1. act. προσέθηκα, adjeci, Luc. 3, 20. προσέθηκε καὶ τὰτο ἐπὶ πᾶσι, adjecit ἔ hoc supra omnia. aor. 1. act. προσέθην; idem, in imper. (Luc. 17, 5.) πρόθες (2. sing. aor. 2. act. imper.) ἡμῖν πίσιν, auge nobis fidem. pergo, Luc. 19, 11. προθὰς (part. aor. 2. act.) ἔειπε, pergens dixit. Hebraismus. Matth. 6, 27. προθέ-ναι, addere, apponere. προστίθεμαι, ad- jungor, Act. 5, 14. προσετίθεντο (3. plur. imperf. pass.) addebantur. Act. 13, 36. προσετέθη (a. 1. pass.) πρὸς τὰς πατέρας, adjunctus seu appositus fuit patribus, hoc est, sepultus fuit. Hebraismus, Act. 2, 41. προσετέθησαν, adjuncti fuerunt. Fut. 1. pass. προστεθήσομαι, apponar, adjiciar. Num. 31, 2. ait Deus ad Moysen ὑσερον προσ-τεθήσῃ (2. sing. fut. 1. pass.) πρὸς τὸν λαόν σου postea (videl. sumpta vindicta à Midia- nitis) apponéris ad populum tuum, (hoc est, morieris.) Matth. 6, 33. καὶ ταῦτα πάντα προστεθήσεται ὑμῖν, ἔ hac omnia adi-

cientur vobis. aor. 2. med. προσέμεν, perrexi, phrasis Hebraica. Luc. 20, 11. προσ-έθετο πέμψαι ἕτερον δούλον, perrexit mit-tere alium servum. Act. 12, 3. προσέθετο συλλαβεῖν καὶ Πέτρον, pergebat compre- hendere etiam Petrum.

Πρόσθεμα, ἄλος, τὸ, additamentum. Symmachus 2. Samuel. 5, 9.

Προσθήκη, ης, ἡ, additamentum. A-quila Proverb. 1, 9.

Ἐπιπροστίθηναι, insuper adjungo; pro- ficio. Prol. Sir. ὅπως ἐπιπροσθῶσι (3. plur. aor. 2. subj.) ut proficiant.

Περίθηναι, circumpono, 1. Cor. 12, 23. περιτίθεμεν, circumponimus, Marc. 15, 17. περιθέκασιν pro περιθέκασιν (3. plur. praes. Ionicè) circumponunt. aor. 1. περιέθηκα, circumposui, Matth. 21, 33. Marc. 12, 1. περιέθηκε circumposuit. Matth. 27, 28. περιέθηκαν, circumposuerunt. aor. 2. περιέ-θην. idem. Matth. 27, 48. περιθέας (part. aor. 2.) Joh. 19, 29, περιθέντες.

Περίθεσις, εως, ἡ, circumpositio. 1. Pet. 3, 3.

Συντίθεμαι, constituo, legitur tantum in plusquamperf. ἔ aor. 2. med. Joh. 9, 22. συνέθετοντο (3. plur. plusquamperf. pass.) constituerant, decreverant. Luc. 22, 5. συνέθετοντο (3. plur. aor. 2. med.) & παθὶ sunt. Sed Act. 24, 9. assenserunt, seu con- senserunt.

Σύνθεμα, ἄλος, τὸ, signum, quod ex composito datur, tessera, 2. Macc. 13, 15. Cap. 8, 23.

Σύνθεσις, εως, ἡ, compositio. Siracid. 49, 1.

Σύνθετος, ος, ὁ, ἡ, compositus. Exod. 30, 7.

Ἀσυνθεσία, ας, ἡ, impietas, pravarica- tio. 1. Paral. 9, 1.

Συνθήκη, ης, ἡ, foedus. Sap. 12, 21. ὅρ- κος καὶ συνθήκας ἔδωκας ἀγαθῶν ὑποχέ- σεων, juramenta ἔ fœdera dedisti bona- rum promissionum.

Σύνθημα, ἄλος, τὸ, idem quod σύνθε-μα. Vid. paulò supra.

Ἀσύνθετος, ος, ὁ, ἡ, foedifragus, turbu- lentus. Rom. 1, 31. ἀσυνθέτως, pacta vio- lantes.

Ἀσυνθετέω, ὦ, pravaricor. Esd. 10, 10. ὑμᾶς ἡσυνθετήκατε (2. plur. praet. act.) vos pravaricati estis, egistis contra fœdus,

in quo promissistis, vos velle vivere secundum verbum meum, in quo prohibui, ne duceretis uxores alienigenas.

ὑπερτίθημι, superimpono. *Præs. pass. ὑπερτίθημαι*, differo, procrastino.

Ἀνυπέροστος, &, ὅ, ἡ, qui differri & procrastinari nequit.

Ἀνυπεροστέως, *adv.* sine mora, sine dilatione, 3. *Macc.* 5.

Ἀνυπεροσσία, *as*, ἡ, celeritas. *Aquila Psalm.* 7, 7.

Ἀνυπεροστέω, *ω*, accelero. *Aquila Ps.* 78, 21.

ὑποτίθημι, *μαι*, suppono, subjicio. *Rom.* 16, 4. τὸν ἐαυτῶν τράχηλον ὑπέθηκαν, suam ipsorum cervicem supposuerunt (*Latine*, objecerunt.) 1. *Tim.* 4, 6. ταῦτα ὑποτιθέμεν (part. *præs. med.*) τοῖς ἀδελφοῖς, hæc si subjeceris fratribus.

ὑπόθεμα, *ατος*, τὸ, suppositio, id quod supponitur. *Exod.* 25, 38. ὑποθέματα αὐτῆς ἐκ χρυσοῦ καὶ θυμῶν ποιήσεις, suppositiones ejus ex auro puro facies.

Θετός, ἡ, ὃν, positus, a, um.

Εὐθετός, &, ὅ καὶ ἡ, propriè bene positus. ἡμέρα εὐθείος, καιρὸς εὐθείος, tempus opportunum. *Psal.* 32, 7. appositus, aptus, idoneus. *Luc.* 9, 62. ἂν εὐθετός ἐσιν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, non est aptus ad regnum Dei, nempe ad ministerium verbi. intelligitur hæc aptitudo ad officium. accommodus *Luc.* 14, 35. ἔτε εἰς κοπρίαν εὐθετόν ἐστι (τὸ ὅλας) neque ad sterquilinum est accommodatum, schickt sich nicht. utilis. *Heb.* 6, 7.

Εὐθετέω, *ω*, decenter compono. *Aquila Eccles.* 11, 6.

Ἀνευθέτος, &, ὅ καὶ ἡ, non appositus. *Act.* 27, 12. ἀνευθέτα δὲ τὰ λιμένας scil. D ὄντος, quum appositus portus non esset.

Ἄθετος, &, ὅ καὶ ἡ, irritus, ineptus, inutilis.

Ἀθετέω, *ω*, aboleo, *Gal.* 2, 21. ἂν ἀθετῶ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, non irritam facio gratiam Dei. sperno. *Joh.* 12, 48. ὁ ἀθετῶν ἐμὲ, qui me rejicit. *Marc.* 7, 9. ἀθετεῖτε, abrogatis. *Judæ* 6, 8. κυριότητα δὲ ἀθετεῖσι, dominatum verò aspernantur. *Fut.* ἀθετήσω. 1. *Cor.* 1, 19. *aor.* 1. ἠθέτησα. *Luc.* 7, 30. ἠθέτησαν, abrogarunt, recusando contra fidem datam. *Marc.* 6, 26. ἂν ἡ-

ἤλυσεν αὐτὴν ἀθετῆσαι (*aor.* 1. *act. inf.*) noluit illi (adolescensculæ) recusare.

Ἀθέτημα, *ατος*, τὸ, abrogatio; iniquitas, perfidia. *Jer.* 12, 1.

Ἀθέτησις, *εως*, ἡ, abrogatio. *Hebr.* 7, 18. *Ἔ* cap. 9, 26.

ὑπεροστέω, *ω*, despicio. *Aquila Ps.* 89, 39. ὑπεροστέησας μετ' ἡλειμμέα σου, despexisti cum uncto tuo.

Νεθετέω, *ω*, admoneo. *cum Accus. Act.* 20, 31. νεθετέω ἓνα ἕκαστον, adhortor unumquemque. Septies legitur, *ἔ* semper in presenti tempore.

Β Νεθέτημα, *ατος*, τὸ, admonitio. *Jobi* 5, 17.

Νεθέτησις, *εως*, ἡ, idem. *Proverb.* 2, 2.

Νεθεσία, *ας*, ἡ, quasi amissa mentis repositio. *Ad verbum* in animo positio. Sic dicitur admonitio, quod in animo moniti ponat, *ἔ* imprimat, quidnam factum oporteat, aut oportuerit. 1. *Cor.* 10, 11. ἐγγράφη δὲ πρὸς νεθεσίαν ἡμῶν, scripta verò sunt ad nostri admonitionem.

Νομοθέτης, &, ὅ, legislator, *Jac.* 4, 12. ἓς ἐστὶν ὁ νομοθέτης, unus est legislator.

Νεμοθετέω, *ω*, leges sancio. *Fut.* ἤσω. *Præt. νενομοθέτηκα. Præt. perf. pass. Heb.* 8, 6. νενομοθέτηται, sancitum est. *Hebr.* 7, 11. ὁ λαὸς ἐπ' αὐτῷ νενομοθέτητο (3. *pers. plusquam. pass.*) populus propter illum leges accipit. Abjicitur augmentum plusquamperfecti.

Νεμοθεσία, *ας*, ἡ, legislatio seu legis constitutio. *Rom.* 9, 4.

Ὁροθεσία, *ας*, ἡ, terminus positus, *Act.* 17, 26.

Ἑιοθεσία, *ας*, ἡ, adoptio, *Rom.* 8, 15. 23. *ἔ* c. 9, 4. *Gal.* 4, 5. *Eph.* 1, 5.

Ἑιοθετέω, *ω*, adopto.

Ἑιοθέτος, &, ὅ καὶ ἡ, adoptatus, a.

ΤΙΚΤΩ, pario, propriè est mulieris. *Hesiod.* τίκτασι δὲ γυναῖκες ἑοικότα τέκνα γονεῦσι, pariunt verò mulieres liberos similes parentibus. *Homerus* tamen *ἱλιάδ.* 5. 547. abusive etiam viro tribuit. *Joh.* 16, 21. ὅταν τίκῃ (3. *sing. præs. act. subj.*) quum parit. *Gal.* 4, 27. ἐυφρανθήσεσθαι, ἡ & τίκτασα, latere sterilis, quæ non parit. Per metaph. tribuitur concupiscentiæ. *Jac.* 1, 15. item terræ, quæ est communis nostrum omnium nutritrix, *ἔ* tum idem significat quod ἐκφέρω, produco, profero. *Hebr.*

Hebr. 6, 7. Fut. 1. med. τέζομαι, pariam, A τέζη, paries, Luc. 1, 31. τέζη υἱόν, paries filium, τέζεται, pariet. Matth. 1, 21. per metaph. Prov. 27, 1. & γὰρ οἶδας, τί τέζεται ἡ ἐπιῶσα, nescis, quid ferat dies sequens. Præter. act. τέτεχα inusitatum. (unde est passivum τέτεγμαι.) aor. 2. act. ἔτεκον, peperit. Matth. 1, 25. ἕως & ἔτεκε, usque dum peperit. Apoc. 12, 5. καὶ ἔτεκεν υἱὸν ἄρρενα, & peperit prolem masculam. ibid. 6. 4. τέκη. (3. pers. aor. 2. subj.) Luc. 1, 57. ὁ χρόνος τῷ τεκεῖν, (aor. 2. inf.) tempus parienti, Luc. 2, 11. ἐτέχθη (aor. 1. pass. indic.) σωτήρ, natus est Servator. B Matth. 2, 2. ὁ τεχθεὶς (part. aor. 1. pass.) natus. Præter. med. τέτοκα, peperit, unde

Τοκάς, ἄδος, ἡ, quæ peperit, ἡ τετοκῦα. Non solum autem mulieribus, sed & pecudibus tribuitur, 3. Reg. 4, 26. τοκάδες ἵπποι, equæ.

Τοκετός, ὅ, ὁ, partus, puerperium; nativitas, Sir. 23, 14. ἡμέραν τῷ τοκετῷ σου μὴ καταράσῃ, diem nativitatis tuæ ne execreris.

Ἀποτίκτω, pario, in pass. nascor. Exod. 1, 22. πῶν ἄρσεν ὃ ἐὰν ἀποταχθῇ τοῖς ἑβραίοις, omne masculum, quod nascetur C Hebræis.

Ἐκτίκω, progenero. Jesa. 55, 10.

Τόκος, ὁ, ὁ, proprie partus. ἱλιάδ. ρ. 5. πρωτοτόκῳ μῆτηρ, & πρὶν εἰδῆαι τόκοιο, primò enixa parens, non antea partum experta. item per metaph. usura, Matth. 25, 27. Luc. 9, 23. σὺν τόκῳ ἔπραξα, cum usura exegissem. dolus Hebr. תִּשָּׁ. Ps. 72, 14. ubi LXX. interpretes ad vocem Hebræam ὁμόφωνον, Græcam eleganter flexerunt.

Ἀλλόκοτος, ὁ, ὁ, ἡ, alienus, (per metaphorin pro ἀλλότοκος, alieno loco natus) D Symmach. 1. Sam. 26, 19.

Ἐπίτοκος, ὁ, ὁ, ἡ, vicina partui, usurpatur saltem de mulieribus. Symmachus 1. Sam. 4, 19.

Ἐκτοκίζω, fœnori do, Deut. 23, 20. ἐκ ἐκτοκίαις, (Atticè pro ἐκτοκίσαις,) τῷ ἀδελφῷ, non fœnori des fratri.

Κατατοκίζομαι, fœnore obtruor.

Δυστοκέω, ὠ, difficulter pario. Gen. 35, 16. ῥαχὴλ ἐδυστόκησεν, Rabel difficulter peperit.

Πολυτόκος, ὁ, ὁ, ἡ, multa pariens.

Psalm. 144, 16. πρόβατα πολυτόκα, oves fœcundæ.

Πρωτότοκος, ὁ, ὁ, primogenitus. Matth. 1, 25. τὸν υἱὸν αὐτῆς τὸν πρωτότοκον, filium suum primogenitum. Rom. 8, 29. πρωτότοκον ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς, primogenitum inter multos fratres. Col. 1, 15. πρωτότοκος πάσης κτίσεως, genitus ante omnem creaturam.

Πρωτοτόκια, τὰ, jus primogeniti, Heb. 12, 16. quæ voce LXX. usi sunt Gen. 25, 32.

Πρωτοτόκῳ, ὁ, ἡ, primipara, quæ primum peperit.

Πρωτοτοκέω, ὠ, primogenitum pario. Jerem. 4, 3.

Πρωτοτοκέω, primogenitum facio. Deuter. 21, 16.

Τέκνον, ὁ, τὸ, proles, soboles, sive sit mascula, sive fœminina. Latius ergo patet quàm υἱός, per syn. generis filius, Matth. 9, 2. θάρσει τέκνον, bono animo eslo fili. Philem. 6. 10. παρακαλῶ te περὶ τῷ ἐμῷ τέκνῳ, ὃν ἐγέννησα ἐν τοῖς δεσμοῖς, precor autem pro filio meo, quem genui in vinculis. ὃν pro ὁ anomalia generis. Sic Homerus ἱλιάδ. χ. 84. φίλε τέκνον, care fili. C τέκνα τὰ, liberi, Matth. 15, 26. ἐκ ἐστὶ καλὸν λαβεῖν τὸν ἄρτον τῶν τέκνων, non est bonum accipere panem liberorum &c. Rom. 8, 16. ἐσμὲν τέκνα Θεῷ, sumus filii Dei. τέκνα τῆς σοφίας, filii sapientie, Matth. 11, 19.

Τεκνίον, ὁ, τὸ, filiulus, τεκνία, τὰ, filiolli. Job. 13, 33. 1. Job. 2, 1.

Τεκνέω, ὠ, pario. Exod. 21, 4.

Ἀτεκνέω, ὁ, ὁ, καὶ ἡ, qui est absque liberis, Luc. 20, 20.

Ἀτεκνία, ας, ἡ, sobolis carentia, vita improlis. Sap. 4, 1.

Ἀτεκνόω, ὠ, liberis privo, 1. Sam. 15, 33. Gen. 31, 38. αἱ αἰγές σου ἐκ ἐτεκνώθησαν (3. pl. a. 1. pass.) capræ tuæ non fuerunt steriles.

Ἀτέκνωσις, εως, ἡ, orbitas. Aquila Ps. 35, 12.

Πολύτεκνῳ, ὁ, ὁ, ἡ, qui habet numerosam sobolem.

Φιλότεκνος, ὁ, ὁ, ἡ, amans liberorum. Tit. 2, 4.

Τίλλω, vello, véllico, Marc. 2, 23. τίλλοντες, Luc. 6, 1. ἐτίλλων (3. pl. imperf.) vellicabant. Fut. τιλλῶ. Præter. τέτιλλα.

Ἐκτίλλω.

Ἐκτίλλω, evello, idem quod ἐκρίζω, ὦ, A
eradico. Fut. ἐκτιλλῶ. Jer. 45, 4. aor. 2. ἀέτ.
ἐξέτιλον. Dan. 11, 4. ἐκτιλήσεται (3. sing.
f. 2. pass.) eradicabitur, funditus tolletur.

Κατατίλλω, depilo, compilo, convello;
it. evello. 3. Esd. 8, 71. καὶ κατέτιλα (aor.
1. ind. act.) τὰ τριχώματος τῆς κεφαλῆς
καὶ τὰ πύγων, & ebelli pilos capitis &
barbae.

† TIMAIŌΣ, ἄ, ὁ, Timæus. Marc.
10, 46. pater Bartimæi cæci. ܬܝܡܝܐ est vox
Syriaca, & significat filium. Τιμαῖος
verò ܬܝܡܝܐ Syriacè scribitur, à radice
ܬܝܡܝܐ pollutus fuit. Unde videtur
ortum contamino.

† TIMOΘΕΟΣ, ἄ, ὁ, Timotheus.
Pauli Apostoli comes & συνεργὸς fidelissi-
mus, piis & Christianis natus parentibus,
qui cum Τιμόθεον in baptismo nominarunt,
ut quoties audiret nomen, de fine vite sue
tam ipsi parentes, quàm filius admonere-
tur. Est verò nomen hoc Græcum, compo-
situm ex τιμάω, honoro, & Θεός, Deus.
q. d. cultor Dei, vel honorans Deum. Act.
16, 1. Rom. 16, 21. Τιμόθεος, ὁ συνεργὸς
μῶ, Timotheus, adjutor meus.

† TIMŌN, ων, ὁ, Timon. nomen
diaconi cujusdam Act. 6, 5. sic dictus παρὰ
τὸ τιμᾶν ab honorando. τιμάω verò deri-
vatur à τιμή, ἥς, ἡ, honor, pretium: &
hæc vox verbalis est, à præter. passivo τέτιμαί,
quod est à themate τίω, honoro, item ul-
ciscor, vindico. item solvo.

TINA΄ΣΣΩ. F. ζω. P. τετίναχα. aor.
1. ἐτίναξα, quatio, concutio, vibro. Jesa.
28, 27.

Τίναγμα, ατος, τὸ, concussio. Jobi
28, 26.

Ανατίναγμός, ἄ, ὁ, excussio. Nahum.
2, 10.

Ἀποτινάσσω, excutio. Luc. 9, 5. ἀπὸ
τῶν ποδῶν ὑμῶν ἀποτινάξατε (aor. 1. im-
per.) à pedibus vestris excutite. Act. 28, 5.
ἀποτινάξας (part. aor. 1.)

Ἀποτίναγμα, ατος, τὸ, excussio, res
excussa. Theodotion Judic. 16, 9. Symma-
chus Jesa. 1, 31.

Διατινάσσω, quatio. Aquila 2. Reg. 6, 16.

Ἐντινάσσω, incutio, projicio, 2. Macc.
4, 41. ἐντινάσσειν (3. pl. imperf. ind. act.)

αἱς τὰς περὶ τὸν λυσίμαχον, projiciebant
in eos qui erant circa Lysimachum.

Ἐντιναγμός, ἄ, ὁ, incussio.

Ἐντίναγμα, ατος, τὸ, excussio. Aquila
Jesa. 32, 2.

Ἐκτινάσσω, idem, Matth. 10, 14. ἐκτι-
νάξατε (aor. 1. imper.) Act. 13, 51. ἐκτι-
ναζόμενοι (part. a. 1. med.) τὸν κονιορ-
τὸν, excusso pulvere.

Ἐκτιναγμός, ἄ, ὁ, excussio. Sirac.
22, 13.

ΤΙ΄Σ, quis vel quæ, τί quid, nomen
adj. interrogativum, semper habet acutum,
& casus bisyllabi τίνος, τίνι, τίνα, τίνες,
τίνων, τίσι, τίνας sunt penacuti (affine
Chaldaico ܬܝܢ di, qui) Job. 8, 25. σὺ τίς
εἶ; Tu quis es? Marc. 5, 31. τίς με ἥψα-
το; Quis me tetigit? Act. 10, 21. τίς ἡ
αἰτία; Quæ causa est? Matth. 20, 21. τί
θέλεις, quid vis? Job. 2, 4. τί ἐμοὶ καὶ σοὶ
γυνὴ; Quid rei mihi tecum mulier?
Matth. 8, 29. τί ἡμῖν καὶ σοὶ; Quid rei
nobis tecum? (τί scilicet πρῶγμα) Luc.
1, 66. τί ἄρα τὸ παιδίον τῶτο ἔσται; Quis-
nam puerulus hic erit? Jer. 9, 1. τίς δώσει
pro ὀφελον ἂν τις δόιν, utinam quis daret!
Hebraismus, Job. 6, 9. ταῦτα (pro τῶτο)
τί ἐσιν, hæc quid sunt? Luc. 20, 24. τίνας
ἔχει εἰκόνα; Cujus habet imaginem? Gen.
32, 17. τίνας εἶ; Cujusnam es? Ps. 27, 1.
ἀπὸ τίνος δαλιάσω; A quo timebo? 1. Sam.
12, 3. τίνος μόχον ἔληθα; Cujusnam vi-
tulum accepi? Luc. 20, 33. τίνος αὐτῶν γί-
νεται γυνή; Cujus eorum erit uxor? γυνή hic
autem habet in ultima, quia in fine periodi.
Nec signum interrogationis esse potest, nisi
in fine periodi. Luc. 7, 21. τίνι ὁμοιώσω;
Cuiam assimilabo? Luc. 11, 19. ἐν τίνι,
D quonam? Luc. 12, 20. τίνι ἔσται; cuius erunt?
Hebraismus pro τίνος ἔσται; ܬܝܢ ܬܝܢ
Job. 6, 68. πρὸς τίνα ἀπελευσόμεθα; Ad
quem ibimus? Job. 8, 53. τίνα σεαυτὸν
ποιᾷς; Quem tu teipsum facis? Job. 20,
15. τίνα ζητᾷς; Quem queris? Luc. 11,
21. τίνα πατέρα; ecquem patrem? Job. 18,
29. τίνα (gen. f.) κατηγορίαν φέρετε;
Quam accusationem assertis? Es. 60, 8. τί-
νες οἶδε; quinam hi sunt? Act. 19, 15. τί-
νες εἰσὲ; Quinam estis? Deut. 6, 20. τίνα
(nominat. plur. gen. n.) ἐστὶ τὰ μαρτύρια;
Quæ-

Quenam sunt testimonia? Matth. 17, 25. ἀπὸ τίνων λαμβάνει τέλη; à quibusnam accipiunt tributa? *Sequenti Genitivo.* 1. Cor. 2, 11. τίς οἶδεν ἀνθρώπων; *Quis hominum novit?* Huc pertinent loquendi formulæ, quæ saltem potestate sunt interrogativæ, ubi τίς ἔ τι non possunt Latine verti aliquis aliquid. Marc. 15, 24. τίς τί ἄρῃ, quis quid tolleret. Eph. 3, 18. τί τὸ πλάτος, quæ sit illa latitudo. Hic τί non est reipsa interrogativum neque indefinitum. Refero tamen ad interrogativum, quia verti nequit aliquid. Luc. 22, 23. τίς ἄρα ἔστι ἐξ αὐτῶν, *ecquis ex ipsis esset:* ubi in ipso textu non est interrogatio, sed modus loquendi interrogationi est affinis. Job. 12, 28. πρὸς τί εἶπεν αὐτῷ, *quorsum dixisset ei.* Luc. 1, 62. τὸ τί ἂν θέλω καλεῖσθαι αὐτόν, *quomodonam cum vellet vocari.* Act. 19, 32. τίνος ἔνεκα, *cujus rei gratia.* Joh. 10, 6. ἔκ ἐγνωσαν τίνα (nom. pl. g. neut.) ἦν, ἃ ἐλάλει αὐτοῖς, *non intellexerunt, quanam essent, quæ eis loquebatur.*

Διατί quare; (idem quod διὰ τίνα αἰτίαν; τίνος ἔνεκα quamobrem? quam ob causam?) Adverb. interrogandi, compositum ex διὰ τί, prout divisè legitur Matth. 17, 19. Luc. 19, 31. Rom. 9, 23. 2. Cor. 11, 11. διὰ τί; Nonnunquam τί ponitur pro διατί, ut Luc. 6, 41. τί βλέπεις; Quare aspicias? Rom. 3, 7. τί ἔτι καὶ γώ; Cur amplius ego? Rom. 8, 24. ὃ βλέπει τις, τί καὶ ἐλπίζει; Quod quis videt, cur speret? Joh. 10, 30. τί αὐτῷ ἀκέετε; quare illum auditis?

Τί quoque valet quomodo. Marc. 4, 24. βλέπετε, τί ἀκέετε, videte, qui audiat.

Ἰνατί quare, ex ἵνα τί (prout divisè legitur Act. 7, 26.) Græcis interpretibus usitatissimum, quo Hebræum מַה ex-presserunt. Ps. 2, 1. ἵνατί ἐφρούραζαν τὰ ἔθνη; (quæ verba allegantur Act. 4, 25.) Quare fremuerunt gentes? Quorsum? Luc. 13, 7. ἵνατί καὶ τὴν γῆν καταργᾷ; Quorsum etiam terram inutilem reddit? διότι, καλόθι, vide supra in ἔτι.

Τίς, τί, aliquis, aliquid, ἀόριστον indefinitum, dictio enclitica, ejusque casus bisyllabi, quoties accentum retinent, eum in

ultima habent, ἔ præterea notandum, solere postponi, hoc est, non esse in principio qualiscunque distinctionis. τινὸς, τινὲ, τινὰ, τινὲς, τινῶν, τισὶ, τινάς. Jac. 2, 16. εἴπῃ δέ τις, dicat verò aliquis, Luc. 11, 54. θηροῦσαί τι ἐκ τοῦ σώματος αὐτοῦ, venari aliquid ex ipsius ore. Matth. 12, 19. ἐδὲ ἀκέσα τις, neque audiet quisnam. Luc. 24, 1. καί τινες, ἔ nonnullæ 1. Cor. 3, 7. ὥς ἔτε ὁ φυτεύων ἐστὶ τι, itaque neque is qui plantat est aliquid, hoc est, ministri nihil conferunt ad conversionem hominum sed DEUS operatur eam per efficaciam verbi sui. Act. 3, 2. καὶ τις ἀνὴρ pro καὶ ἄνθρωπος, ἔ vir quidam. Quidam 1. Cor. 15, 6. τινὲς δὲ ἐκοιμήθησαν, quidam verò obdormiverunt. Hic videtur τινὲς in principio distinctionis poni, sed id fit, quia ἀπὸ τοῦ κοινῆ repetendum ἐξ ὧν, ἔ imprimis, quia est distributivum. Conf. exemplum simile. Phil. 1, 15. 2. Cor. 10, 12. συγκρίναί ἐαυτοῖς τισι, conjungere nos cum quibusdam. Luc. 7, 18. προσκαλεσάμενθ' δύο τινὰς τῶν μαθητῶν ἑαυτῶν, (pro δύο ἐκ τῶν μαθητῶν,) qui advocatos duos quosdam ex discipulis suis misit. Luc. 21, 5. καὶ τινῶν λεγόντων, ἔ quibusdam dicentibus. unusquisque. 1. Cor. 6, 11. καὶ ταῦτα ἦτε τινὲς, ἔ hæc eratis unusquisque. Sic quidam hæc explicant. Verum vide supra in Themate αὐτὸς vocem ταῦτα, ubi sensus hujus pronominis verus eruitur. Aliquando subintelligitur. Act. 21, 16. συνῆλθον δὲ (pro δὲ τινες) καὶ τῶν μαθητῶν Venerunt etiam quidam ex discipulis. Luc. 8, 20. λεγόντων, scilicet τινῶν, dicentibus nonnullis. Luc. 21, 16. θανατώσουσιν (scilicet τινὰς) ἐξ ὑμῶν, occident aliquos ex vobis.

Ὅς, ἥτις, ὅ, τι (ad differentiam conjunctionis ὅτι, quia, post o virgula seu incisum, seu κόμμα scribitur) qui, quæ, quod, Matth. 18, 4. ὅς τις ταπεινώσῃ ἑαυτόν, quisquis humiliaverit se. Eph. 3, 13. ἥτις ἐστὶ δόξα ὑμῶν, quæ est gloria vestra. ἥτις ἐστὶ hic pro αἰτινες αἰσι. Præcessit enim ἐν ταῖς θλίψεσι. scilicet Relativum inter duo nomina cum utrolibet convenire potest. Matth. 18, 28. ὅ, τι ὀφείλεις, quod debes. Luc. 10, 35. ὅ, τι ἂν προσδαπανήσῃς, quicquid infuseris. Joh. 2, 5. ὅ, τι ἂν λέγῃ, quicquid dixerit. 1. Cor. 16, 2. ὅ, τι ἂν εὐδοῶται, quod pro Dei benignitate

tate licuerit. Genitibo ἄτινος, (Atticè ἄτινος, Matth. 5, 25. Luc. 13, 8. Joh. 9, 28.) ἡτινος. Datib. ὅτινι, ἡτινι. Accus. ὄντινα, ἡντινα, ὅ, τι. Hebr. 10, 11. αἵτινες ἀδελφοὶ δύνανται, περιελεῖν ἁμαρτίας, quæ hostia (scilicet pecudes maculata & oblata) nunquam possunt auferre peccata. Col. 2, 23. ἄτινά ἐστι λόγον ἔχοντα σοφίας, quæ speciem habent sapientiæ. Joh. 21, 25. ἄτινα εἰάν γραφῆται καθ' ἐν, quæ si scribantur singula. pro ἄτινα legitur etiam (sed ἀγράφως) ἄτλα, & ἄτλα.

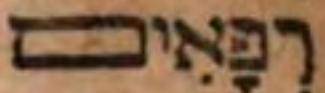
Διότι quoniam, compositum ex διὰ propter, & ὅ, τι quod. Rom. 1, 19. διότι τὸ γνωστὸν τῷ Θεῷ, quoniam id quod de Deo cognosci potest. propterea. Rom. 1, 21. Logici distinguunt inter ὅτι & διότι, sicut inter effectum & causam. Formam quoque ut causam latentem & essentiam rei propriam vocant τὸ τί ἦν εἶναι, scilicet id quod quid sit, τὸ ἐστὶν articulus q. d. illud quidnam sit esse scilicet τὸ εἶναι ἰδίον, essentia propria & specifica, quæ forma dicitur. Rem obscuram & abstrusam obscurissimis indicant vocibus. Quidnam res sit, ex ejus discimus definitione. Perfecta verò definitio formam rei complectitur. Fere simile exemplum lege Luc. 22, 23. τὸ τίς ἄρα εἶη, quisnam esset. εἴ τις (divise) si quis. Matth. 16, 24. εἴ τις θέλει ὀπίσω με ἔλθῃν (Hebr.) Si quis me vult sequi. Marc. 4, 23. εἴ τις ἔχει ὦτα ἀκούειν, si quis habet aures, quibus audire possit, hoc * est, NB. „Si quis est ex oculis meis, quæ solæ audiunt vocem meam. Marc. 8, 23. εἴ τι βλέπει, an quid videat. Luc. 19, 8. εἴ τίς τινός τι ἐσυκοφάντησα, si quid cuiuspiam per calumniam extorsi. Phil. 2, 1. εἴ τινα (gen. n.) σπλάγχνα, si aliqua viscera, si quæ commiserationes. παρὰ τι penè, bernah Luc. 5, 7. ὥστε παρὰ τι βυθίζεσθαι αὐτὰ, adeo ut penè mergerentur illæ.

Μήτι, num. Luc. 6, 39. Joh. 7, 31. μήτι πλεονάζοντα σημεῖα τέτων ποιήσει, num signa plura sit editurus hisce.

Ἐὶ μήτι nisi. Luc. 9, 13. 1. Cor. 7, 5.

† TITAN, ἄνος, ὁ, Titan, Saturni frater, ut est in fabulis, Celi & Vestæ filius; Poëtis pro sole usurpatur. plur.

Τιτῶνες, Titanes, terræ filii, quos ante

A Gigantes edidit. Titanes ἀπὸ τῆς τίσεως, ab ultione, dictos volunt. Hebraicum Τιτῶνες vertunt LXX. 2. Reg. 5, 18. alias γίγαντες, Gigantes; it. γηγενεῖς terræ filii vel terra geniti: Symmachus Θεόμαχοι, adversus Deum pugnantes; quæ fabulas Græcorum respiciunt. Judith 16, 7.

TITΘΟΣ, ἄ, ὁ, mamma, mammilla. Hinc

Τίτη, ης, seu τίτη, ἥ, ἡ, idem; it. nutrix.

B Τιτηνός, ἄ, ὁ, ἡ, nutritius, nutritia, sive nutrix, Es. 49, 23. ἔσονται βασιλεῖς τιτηνοὶ σε, erunt reges nutritii tui. 2. Reg. 4, 4.

Τιτηνέω, ὦ, nutrio, nutricor; nutritis more tracto, demulceo, f. ἡσω. aor. 1. ἐτιθήνησα. Sir. 30, 9. τιθήνησον τέκνον καὶ ἐκθαμβήσει σε, tracte blanditer filium & exterrebit te. 3. Macc. 3. ποῦν ἡ Φιλανθρωπία τιτηνήσασθαι τὰ ἔθνη, multa humanitate indulgenter tractare populos.

†† TITΛΟΣ, α, ὁ, titulus. quæ vox facta est ex Latinâ per syncopen literæ u. Græcè ἐπιγραφή, ἥ, ἡ, inscriptio Überschrift. Joh. 19, 19.

† TITΟΣ, α, ὁ, Titus, Episcopus seu minister verbi in insula Creta. Tit. 1, 4. Est verò vox Græca τίτος, & columbam significat, sicut τίττος, pullum, aviculam. Legitur Ἰλίουδ. ν. ἄτιτος inglorius. compositum ex α & τίτος, honoratus. Ergo Titus aut à columbâ accepit nomen, ut Jonas Hebræus: aut dicitur q. τίτος honoratus à verbo τίω, magni æstimo, in pretio habeo, honoro: quam posteriorem notationem præfero.

D TITΡΑΩ, seu τίτρημι, & τιτράινω, fut. τρήσω, tanquam à τράω, aor. 1. ἐτέτρηνα à τετράινω, perforo, terebro. Præf. pass. τιτράομαι, & τιτράινομαι, perforor. p. p. τέτρημαι, part. τετρημένος, perforatus.

Τρήμα, ατος, τὸ, foramen.

Τρανός, ἄ, ὁ, perspicuus, apertus; metaphora desumpta ab iis, quæ sunt ita perspicua & aperta, ac si essent perforata. Item, disertus; quia perspicuitatem sermonis

* hoc est, qui non est contumax contemptor verbi, nec vilipendit salutem suam.

monis vel maxime requirunt in eo, qui haberi disertus velit. Sap. 10, 21. γλώσσας νηπίων ἔθηκε τρανάς, linguas infantium fecit disertas. cap. 7, 22. [Hesychius: τρανός, σαφής, ἀληθής.]

ΤΙΤΡΩΣΚΩ, vulnero, cutem pertundo, perfodio. Fut. τρώσω, tanquam ἄ τρώω. Præt. τέτρωκα. Præs. pass. τιτρώσκομαι, vulneror. 2. Macc. 3, 16. τιτρώσκειται τὴν διάνοιαν, vulnerari animo, i. e. vehementer commoveri. Præt. pass. τέτρωμαι, unde est

Τρώμα, τος, τὸ, vulnus.

Τραῦμα, τῷ, τὸ, idem, Luc. 10, 34. B κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ, obligavit ejus vulnera. τραύμα pro τρώμα, ab obsoleto τράω, pro quo τραύω. Inde composit.

Ἐποτραύω, vulnero, perf. pass. ὑποτέτραυσμαι, vulneratus sum, part. ὑποτετραυσμένος, vulneratus, 2. Macc. 9, 11.) sicut pro λάω λαύω, vide supra. Sic pro αἰλέω αἰλεύω ἔc.

Ἄτρωτος, α, ὁ, ἡ, invulneratus. 2. Macc. 8, 36.

Τραυματίας, α, ὁ, vulneratus, faucius, 2. Macc. 1, 20. ἔπεσον τραυματίαι πολλοί, C ceciderunt vulnerati multi.

Τραυματίζω, vulnero, faucio. Fut. σω. Præt. κα. Luc. 20, 12. τέτον τραυματίσαντες (part. aor. 1.) ἐξέβαλον, hunc vulneratum ejecerunt. Act. 19, 16. τετραυματισμένους, vulneratos. part. accus. casus, pl. num. præt. pass.

Ἐκτιτρώσκω, abortum facio. Fut. ἐκτρώσω. Præt. ἐκτέτρωκα. Præt. pass. ἐκτέτρωμαι. unde est

Ἐκτρώμα, τος, τὸ, abortus, 1. Cor. 15, 8. ὡς περὶ τῷ ἐκτρώματι ὡφθη καί μοι, tanquam abortui visus est etiam mihi.

Κατατιτρώσκω, vulneribus conficio, percutio, prosterno, aor. 1. κατέτρωσα, 2. Macc. 5, 27.

ΤΙΩ, pendo, ich deizable. Fut. τίσω, ἔ τίσομαι Prov. 20, 12. Præt. τέτικα. Præt. pass. τέτιμαι, unde est

Τιμή, ἡς, ἡ, pretium, item honor, Joh. 4, 44. προφήτης ἐν ἰδίᾳ πατρίδι τιμὴν ἔχων, Propheta in patria sua honorem non habet, hoc est, (ut Lucas habet c. 4, 24.) non est acceptus. Rom. 13, 7. τῷ τὴν τιμὴν, τιμὴν, cui honorem (debetis,) honorem

A (præstate.) Pretium, Matth. 27, 6. τιμὴ αἱματός ἐστι, pretium sanguinis est. Act. 5, 2. Syriacè scribitur ܬܝܡܝܬܐ, unde apparere potest, quàm inveterata sit illa vitiosa pronuntiatio, ubi pro etha legerunt itha.

Τιμάω, ὦ, honoro, Job. 8, 49. τιμῶ τὸν πατέρα μου, honoro patrem meum. Matth. 15, 8. χέλις μου τιμᾷ, labiis me honorat. Matth. 15, 4. τίμα (præs. imper.) honora, ad formam paradigmatis βόα. 1. Pet. 2, 17. τὸν βασιλέα τιμᾶτε, regem honorate. Job. 5, 23. ἵνα τιμῶσι (3. plur. præs. subj.) ut honorent. ibidem, τιμῶν, honorans, E. τιμήσω, honorabo, Job. 12, 26. τιμήσει αὐτὸν ὁ πατήρ, honorabit eum pater. aor. 1. ἐτίμησα, honoravi, Act. 28, 10. πολλοὶς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς, multis honoribus nos fuerunt prosecuti. 1. Pet. 2, 17. πάντας τιμήσατε (aor. 1. imper.) omnes honorate. Matth. 15, 5. ἔ μὴ τιμήσῃ, (3. pers. a. 1. subj.) non honoraverit. ἔ μὴ, planè non, Gracismus, ubi duplex negatio fortius negat. Præt. act. τετίμηκα, æstimavi. Præs. pass. τιμάομαι, ὦμαι, æstimo, or. Præt. pass. τετίμημαι, æstimatus fui. Matth. 17, 9. τὴν τιμὴν τῷ τετιμημένῳ, pretium æstimati (agri) aor. 1. med. ἐτιμησάμην, æstimavi. Matth. 27, 9. ἐτιμήσαντο, æstimaverant. Vocabula, quæ ibi sequuntur, ἀπὸ υἱῶν Ἰσραὴλ, ἀ filiis Israël, referenda sunt ad verbum, præcedens ἔλαβον, acceperunt. Signis enim parenthesios ἀ versu distinguenda sunt hæc (τὴν τιμὴν τῷ τετιμημένῳ, ὃν ἐτιμήσαντο, pretium æstimati (agri) quem æstimaverant.)

Τίμημα, ατος, τὸ, pretium. Symmachus Jobi 28, 13.

D Τίμιος, α, ον, honorabilis, e, Act. 5, 34. τίμιος παντὶ λαῷ, honorabilis seu auctoritate pollens apud omnes. Hebr. 13, 4. τίμιος ὁ γάμος, honore dignæ sunt nuptiæ. Pretiosus, α, um. λίθος τίμιος, lapis pretiosus, 1. Cor. 3, 12. Apoc. 17, 4. ἔ c. 18, 12. 16. ἔ c. 21, 11. 19. τίμια ἐπαγγέλματα, pretiosa promissa. carus, α, um. Act. 20, 24. ἔδὲ ἔχω τὴν ψυχὴν μου τίμιαν, neque vita mihi cara est, hoc est, officium meum vite meæ antefero. Deus enim diligendus est supra omnia, atque ita etiam supra nos ipsos. In comparat. τιμώτε-

τιμιώτερος, α, ον, pretiosior, us, 1. Pet. 1, 7. τιμιώτερον χρυσίον, pretiosius auro. Superlat. τιμιώτατος, η, ον, Apoc. 18, 12. ξύλον τιμιώτατον, lignum pretiosissimum. Apoc. 21, 11. ὅμοιος λίθῳ τιμιωτάτῳ, simile lapidi pretiosissimo.

Τιμιότης, ητος, η, opulencia, Apoc. 18, 19.

Ἀτιμος, ο, η, inhonoratus, inglorius, Matth. 13, 57. Marc. 6, 4. 1. Cor. 4, 10. compar. ἀτιμότερος, inhonoratior, 1. Cor. 12, 23.

Ἀτιμία, ας, η, ignominia, Rom. 1, 26. εἰς πάθῃ ἀτιμίας, pro πάθεσιν ἀτίμοις, tradidit eos fœdis affectibus. Geminus Hebraismus. 1. Cor. 15, 43. σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, hoc est, ἀτίμον, feritur fœdum.

Ἀτιμάζω, contumelia afficio, Rom. 2, 23. τὸν θεὸν ἀτιμάζεις, Deum dedecoras. Job. 8, 49. ἀτιμάζετέ με, contumelia afficitis me. Fut. ἀτιμάσω. aor. 1. ἠτίμασα, Jac. 2, 16. ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν, contumelia affecistis pauperem. Luc. 20, 11. ἀτιμάσαντες (part. aor. 1.) ἀτιμάζομαι, ignominia afficior, infamia notor. in media significatione accipitur Rom. 1, 24. τὰ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς, ut fœdarent corpora sua in semetipsis. aor. 1. pass. ἠτιμάσθην, Act. 5, 41. ἀτιμασθῆναι (aor. 1. pass. inf.) contumeliâ affici.

Ἀτιμασμός, ο, ο, η, ignominia. 1. Macc. 1, 42.

Ἐξατιμάζω, dehonesto. 1. Sam. 17, 24.

Ἀτιμάω, ὦ, item ἀτιμόω, ὦ, idem significant, quod ἀτιμάζω. Marc. 12, 4. ἠτιμωμένον, contumeliâ affectum, est part. pres. pass. accus. sing. à verbo ἀτιμόω, ὦ. Fut. ἀτιμώσω. Pres. ἠτίμωκα, unde est Pres. pass. ἠτίμωμαι, ἔ hinc particip. ἠτιμωμένος.

Ἀτίμηλος, ο, ο, η, inæstimabilis. Sap. 7, 10.

Ἀτιμόω, idem. 2. Sam. 10, 5.

Ἐξατιμόω, ὦ, idem. Ezech. 16, 60.

Πολύτιμος, ο, ο, η, valde pretiosus, a. Matth. 13, 46.

Βαρύτιμος, ο, ο, η, gravis pretii, Matth. 26, 7.

Ἰσότιμος, ο, ο, η, æque pretiosus, 2. Pet. 1, 1.

Διατίμαω, ὦ, æstimo, examino. Samaritanus Levit. 27, 14.

Ἐλιμος, ο, ο, η, pretiosus, Luc. 1, 2. ἐντιμότερος, dignior, Luc. 14, 8.

Ἐντίμως, adv. honorificè.

Ἐντιμάω, ὦ, honoro. aor. 1. imper. pass. ἐντιμωθήτω, 4. Reg. 1, 13.

Ἐπιτιμάω, ὦ, proprie, pretium augeo. Demosth. σῖτος ἐπιτιμήθη, frumenti pretium auctum. Et quum homines invehē soleant in eos, qui pretium cujuscunque rei augent, persæpe idem est quod objurgo, reprehendo, Marc. 8, 32. ἡρξάτο ἐπιτιμᾶν αὐτῷ, cœpit eum reprehendere, id est, eē contradicere. Luc. 4, 41. ἐπιτιμῶν, objurgans. imperf. ἐπετίμων, objurgabam. Marc. 3, 12. Luc. 23, 40. ἐπετίμα (3. sing. imperf. act.) αὐτοῖς, interminabatur iis. Marc. 10, 13. 48. ἐπετίμων, objurgabant. F. 1. act. ἐπιτιμήσω. Pres. act. ἐπιτετιμήκα. a. 1. act. ἐπετίμησα, Matth. 12, 16. ἐπετίμησεν αὐτοῖς, ἔ interminatus est eis, hoc est, præcepit iis, additis minis. Matth. 19, 13. ἐπετίμησαν αὐτοῖς, ἔ objurgarunt illos. 2. Tim. 4, 1. ἐπιτίμησον, (aor. 1. act. imper.) increpa. Jude v. 9. ἐπιτιμήσαι (3. pers. sing. aor. 1. act. opt.) increpet. videtur adhiberi hoc verbum, ubi vis vi opponitur, ἔ objicitur. Sic Matth. 8, 26. ubi sedatur tempestas. ἔ hic ubi Deus dicitur Satanam increpare, hoc est, compescere ἔ vi sua omnipotente constringere. Luc. 9, 21. ἐπιτιμήσας (part. aor. 1.) interminatus.

Ἐπιτιμώμαι, ὦμαι, castigor, 3. Macc. 2. ἐπιτιμηθεῖς, castigatus.

Ἐπιτίμησις, εως, η, castigatio. Sapient. 12, 26.

Ἐπιτιμία, ας, η, multa, idem quod

Ἐπιτίμιον, ο, τό, (quæ vox in Apocryphis significat culpam, Sir. 8, 5. πάντες ἐσμεν ἐν ἐπιτιμίᾳ, omnes sumus in culpa. D pœnam, 2. Macc. 6, 13. περιτίμειν ἐπιτιμῶν, vindicare pœnis. Sir. 9, 5. pro ἐπιτιμῶν, pœnis, cum Drusio leges ἐπιτιμῶν, concupiscentiis) 2. Cor. 2, 6. Alii increpatio idem quod ἐπιτίμησις. Sed 2. Cor. 2, 6. non objurgationem intelligi, sed tempus excommunicationis (quæ hinc mulctam vocat) ex seqq. liquet, ubi hortatur Corinthios, ut illi condonerent, hoc est, ut desinant eum mulctare.

Προσπιτιμάω, insuper increpo, Sir. 13, 22. προστιμάω, mulcto insuper, ut: ὁ νόμος προσέμην ἐπέταξε, lex mulctari eum jussit, U u 2

Demosth.

Demosth. Unde προσίμημα, ἄλος, τὸ, ἔσ' A προσίμησης, εως, ἡ, item, πρόσιμον, & τὸ, mulctæ seu pœnæ adjectio; mulcta, pœna, 2. Macc. 7, 36. Δεῖ κρίσει δίκαια τὰ πρόσιμα τῆς ὑπερηφανίας ἀποίση, Dei iudicio justas pœnas superbiæ feres.

Προσιμάω, ὦ, pluris facio, ante honora, 2. Macc. 15, 2. τῇ προσιμημένῃ ἡμέρᾳ, jam ante (à Deo) honorata diei.

Συψίμησης, εως, ἡ, æstimatio pretii. 2. Reg. 12, 4.

Φιλοσιμέομαι, ἔμαι, ambio honorem. In seqq. locis in bonam accipitur partem, 1. Thess. 4, 11. contendo. Rom. 15, 20. 2. B Cor. 5, 9. διὸ καὶ φιλοσιμέμεθα, quapropter ἔσ' ipsi contendimus.

Φιλότιμος, & ὁ, ὅ, ἡ, honoris cupidus, ambitiosus; honorificus, magnificus, Sap. 18, 3.

Φιλοτιμία, ας, ἡ, ambitio, æmulatio, contentio, Sap. 14, 18.

Φιλοτίμως, adv. studio honoris nimio, ambitiosè; strenuè, 2. Macc. 2, 22.

Ἀποτίνω pro ἀπότιω (pro τίω etiam τίνω dicitur) dependo, Philem. 6. 19. ἐγὼ ἀποτίσω, ego solvam seu dependam.

Ἀνταποτίω, remunero, rependo. 1. Sam. C 24, 20. κύριος ἀνταποτίσει αὐτῷ ἀγαθὰ, Dominus retribuet ipsi bona.

Τίννυμι, τιννύω ἔσ' τίνω, idem quod τίω, lupo, solvo.

Ἀπελιννύω, persolvo, ulciscor. Sir. 20, 12.

ΤΟΙ particula enclitica, quæ adverbiiis ἔσ' conjunctionibus necdē solet, ut ἦτοι aut, idem quod ἦ.

Καίτοι licet. Heb. 4, 3.

Καίτοιγε, etli, Job. 4, 2.

Μέντοι, tamen, Job. 7, 13. & μέντοι, non tamen, Job. 20, 5. & δὲ μέντοι, nemo tamen, Job. 4, 27. ὅμως μέντοι veruntamen, Job. 12, 42. modo, sanè, Jac. 2, 8.

ΤΟΙΧΟΣ, & ὁ, ὅ, paries. (τοιχος, & ὁ, paries à τεύχω fabricor, sicut paries à paro. ferè convenit cum voce τεῖχος, εως, τὸ, murus) canis periphrasis in V. T. 1. Sam. 2, 34. ἐρῶν πρὸς τοῖχον mingens ad parietem. ἐρέω meje Act. 23, 3. τοῖχε κεκονιαμένε, paries dealbate, h. e. ὁ hypocrita.

Μεσότοιχον, & τὸ, intergerinus paries, Eph. 2, 14.

ΤΟΛΜΑ, ης, ἡ, audacia. Judith. 16, 8.

Τολμάω, ὦ, audeo. 2. Cor. 11, 21. τολμῶ καὶ γὰρ, audacia utor ἔσ' ego. Rom. 5, 7. τολμᾷ sustinet. 2. Cor. 10, 12. τολμῶμεν (1. pers. plur. pres. subj.) audemus. Phil. 1, 14. περισσοτέρως τολμᾶν, amplius audere. imperf. ἐτόλμαον, ων, audebam, Job. 21, 12. & δὲ ἐτόλμα, nemo audebat. Luc. 20, 40. & ἐτι δὲ ἐτόλμων, nec amplius audebant. Fut. τολμήσω, audebo, Rom. 15, 18. aor. 1. ἐτόλμησα, ausus sum. Tertia persona singularis legitur Matth. 22, 46. Jude 6. 9. part aor. 1. τολμήσας, αὐτος, ὁ, Marc. 15, 43. τολμήσας ἀσπλῆτε, sumpta fiducia introiit.

Τολμητής, ἔ, ὁ, audax, 2. Petr. 2, 18.

Ἀποτολμάω, ὦ, audacia utor, Rom. 10, 20.

Τολμηρὸς, ἔ, ὁ, audax, intrepidus. Isocr. οἱ νεώτεροι ἀνδρῶπων τολμηρότεροι, juniores sunt audaciores.

Τολμηρότερον, audaculè, Adv. Rom. 15, 15. ubi τολμηρότερον adverbiascit, ἔσ' in bonam partem accipitur, pro παρρησιασικώτερον, h. e. liberius, apertius.

Ἐυτολμος, & ὁ, ὅ, ἡ, audax, animosus.

Ἐυτολμία, ας, ἡ, audacia, animositas. 2. Macc. 13, 18.

Κατατολμάω, ὦ, audeo adversus, aggredior contra. 2. Macc. 3, 24. τὰς κατατολμήσαντας συνελθεῖν, qui ausi fuerant (adversus) convenire.

ΤΟΞΟΝ, & τὸ, arcus, Apoc. 6, 2. ἔχων τόξον, habens arcum.

Τοξικός, ἔ, ὁ, sagittarius.

Τοξευτής, ἔ, ὁ, idem.

Τοξότης, & ὁ, idem.

Τόξευμα, ατος, τὸ, sagitta, 2. Macc. 10, 30. ἀ τοξείω, arcu peto, ferio.

Κατατοξεύω, arcu configo, pres. pass. κατατοξεύομαι configor ab arcu, Heb. 12, 20. κατατοξευθήσεται (3. sing. fut. 1. pass. indic.)

ΤΟΠΟΣ, & ὁ, ὅ, locus, Luc. 14, 9. δὲς τάτω τόπον, da huic locum, h. e. cede. Marc. 1, 35. ἐρημος τόπος, desertus locus. ibid. 6. 45. ἐν ἐρήμοις τόποις, in desertis locis. Matth. 24, 15. ἐν τόπῳ ἀγίῳ, in loco sancto. Eph. 4, 27. μὴ δότε τόπον διαβόλῳ, ne date locum Diabolo, hoc est, profligate eum. Rom. 12, 19. δότε τόπον ἐργῇ, date

date locum ire, scilicet Dei, cuius solius est vindicta. regio. Joh. 11, 48. ἀρῶσιν ἡμῖν τὸν τόπον καὶ τὸ ἔθνος, auferent nobis & regionem & populum. Luc. 21, 11. κατὰ τόπους, singulis in locis, passim. Luc. 22, 40. ἐπὶ τῷ τόπῳ, ad eum locum, nempe montem oleatum. tempus Act. 25, 16. τόπον ἀπολογίας λάβοι, locum (tempus) defensionis accipiat. Mart. Luth. bene vertit, Raum empfaben. pro eo. Rom. 9, 26. ἐν τῷ τόπῳ & ἐξ ῥήθη αὐτοῖς, pro eo, quod dictum fuit eis &c.

Τοπάζω, colloco.

Τοπάζιον, &, τὸ, topazius, nomen gemme, Apoc. 21, 20.

Ἄτοπος, ὁ, ἡ, propriè, qui nulli loco convenit, importunus, turbulentus, absurdo quodam ingenio præditus, officii seu loci sui nullam rationem habens, insolens. 2. Thess. 3, 2. inconueniens, vel improbus, Luc. 23, 41. εἰδὲν ἄτοπον ἐπραξε, nihil indecens fecit. Act. 28, 6. μηδὲν ἄτοπον, nihil incommodi, nihil damni.

Ἀτοπία, ας, ἡ, absurditas, inconuenientia. Judith 11, 11.

Ἐκτοπίζω, loco moveo, 2. Macc. 8, 13. διεδίδρασκον ἑαυτὰς καὶ ἐξετόπιζον, in fugam conuertebant seipsos & à loco recedebant, loco se movebant.

Ἐντόπιος, &, ὁ, qui est in loco, inquilinus, Act. 21, 12.

ΤΡΑΓΟΣ, &, ὁ, hircus. Heb. 9, 12, 13. τὸ αἷμα τράγων καὶ μόσχων, sanguis hircorum & vitulorum.

ΤΡΑΠΕΖΑ, ης, ἡ, (videtur sic dici per aphoresin pro τετράπεζα, ex τετράς, ἑίδος, ἡ, numerus quaternarius, & πέζα, ης, ἡ, pes, planta pedis, quod mensa sit quadrata, quatuorque insistant fulcris.) mensa, Marc. 7, 28. ὑποκάτω τῆς τραπέζης ἐδίει, sub mensa edunt (catelli.)

Τραπεζίτης, &, ὁ, numularius, collybista, quem Plautus vocat trapezitam. Vide supra κέρμα, Matth. 25, 27.

ΤΡΑΧΗΛΟΣ, &, ὁ, collum, (ex τραχὺς asper, & ἦλος clavius.) Matth. 18, 6. Luc. 15, 20. ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον, incidit in collum, hoc est, ruit in amplexum.

Τραχηλιάω, ὦ, cervicem induro. Jobi 25, 25.

Τραχηλίζω, in collum seu in cervicem resupino, patefacio. Fut. τραχηλίσω.

A Præt. act. τετραχίλικα. præ. pass. τετραχίλισμα, unde part. præ. pass. τετραχίλισμένος, η, ον, apertus, patens, Heb. 4, 13. πάντα τετραχίλισμένα τοῖς ὀφθαλμοῖς αὐτοῦ, omnia intimè patentia oculis ejus. Metaphora. Nam τραχηλίζεσθαι propriè dicuntur, quæ à collo suspensa exco- riantur, & per dorsi spinam tandem resu- pinata finduntur, ut tota foris & intus ocu- lis pateant.

Ἐπιτράχηλον, &, τὸ, stola, quia ex collo dependet. Incertus Gen. 38, 18.

Περίτραχίλιον, &, τὸ, torques. Aquila Proverb. 1, 9.

Σκληροτράχηλος, &, ὁ, ἡ, duræ cervicis homo, pertinax, præfractus. Metaph. de- sumpta à feroci, sternaci & indomito equo. Act. 7, 31. Hebraismus ex Ex. 34, 9. עָרֵב-יָצֵק Populus durus ceruice.

ΤΡΑΧΥΤΗΣ, ἑας, ὁ, asper, scaber, sa- lebrofus, (videtur ortum à τετράραχα verbi ταραάω, aspera nos turbant.) Luc. 3, 5. οἱ τραχεῖαι, scil. ὁδοί, asperæ viæ. Act. 27, 29. εἰς τραχεῖς τόπους, in aspera loca.

Τραχύτης, ἦλος, ἡ, asperitas, exaspera- tio, 3. Macc. 1.

Τραχύνω, exaspero.

† ΤΡΑΧΩΝΙΤΙΣ, ἑδος, ἡ, Tra- chonitis Syriae regio, quæ & Iturea dicta fuit, juxta desertum Arabia, cui præerat Philippus frater Herodis, Luc. 3, 1. Deri- vatur à Græca voce τραχών, ὦνος, ὁ, locus asper & salebrofus. Thema est τραχὺς, ἑος, ὁ, in fæm. Gen. τραχεῖα, ἑας. in neut. gen. τραχὺ, ἑος, asper, a, um.

ΤΡΕΙΣ, αἱ αἱ, tres, pl. tant. (German. drey.) Act. 10, 19. ἄνδρες τρεῖς ζητοῦσίν σε, viri tres querunt te. τρία τὰ, 1. Cor. 13, 13. Genit. τριῶν, trium. Luc. 10, 36. Act. 5, 7. ὥρων τριῶν διάστημα, trium horarum inter- vallum. Dat. τρισί, tribus, Luc. 12, 52. τρεῖς ἐπὶ δυοῖ, καὶ δύο ἐπὶ τρισί, tres ad- versus duos, & duo adversus tres. Accus. τρεῖς, Act. 20, 3. & e. 25, 1. μετὰ τρεῖς ἡμέρας, post triduum. τρία, Act. 17, 2. ἐπὶ σάββατα τρία διελέγετο, tribus sabbatis differebat. Gal. 1, 18. μετὰ ἑτη τρία, post annos tres.

Τρίτος, η, ον, tertius, a, um, Matth. 22, 26. ὁ τρίτος, tertius, Marc. 15, 25. ἦν δὲ ὥρα τρίτη, erat autem hora tertia. Apoc.

4, 7. τὸ τρίτον ζῶον *tertium animal*. 2. Cor. 12, 2. Genit. ἕως τρίτης ἡμέρας, usque in *tertium caelum*. Act. 23, 23. ἀπὸ τρίτης ὥρας, à *tertia hora*. Apoc. 6, 5. ἤκουσα τῆς τρίτης ζῶας, *audivi tertium animal*, &c. Matth. 26, 44. ἐκ τρίτης, *tertia vice*, *tertio*: 2. Cor. 13, 1. τρίτον τῆς τοῦ, *tertia hac vice*. Job. 21, 17. καὶ λέγει αὐτῷ τὸ τρίτον, & *dicit ei tertio*. Apoc. 8, 7. τὸ τρίτον *tertium*, h. e. *tertia pars*, subaudi μέρος, Matth. 20, 3. περὶ τὴν τρίτην ὥραν, *circa tertiam horam*. ibid. 6. 19. τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται (*fut. med.*) *tertio die resurget*. Luc. 12, 38. ἐν τῇ τρίτῃ Φυλακῇ, *tertiā vigiliā*. Luc. 13, 32. τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, *hoc est*, post breve tempus. Similiter usurpantur illa verba Gen. 31, 2. ὥσπερ χθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν, *sicut heri & nudius tertius*, *hoc est*, *sicut tempore nuper praeterito*. Sir. 28, 14. γλῶσσα τρίτη ποῖδ' ἔσ' ἀλευσε, *lingua tertia multos commovit*, nempe excitando dissidia inter duos. Alii, γλῶσσα διπλή, *lingua duplex*; alii, γλῶσσα τρητή, q. *lingua perforata*, foramina habens; falsa, maligna: ab inusitato τράω, pro τήτρώω, perforo.

Ἑντρίλος, α, ὁ, ἡ, triplex. Eccles. 4, 12. C σπαρτίον ἑντρίλον, *funis triplex*.

Τρίς, ter. Adv. 2. Cor. 12, 8. τρίς τὸν Κύριον παρεκάλεσα, *ter Dominum rogaui*. Chrysostomus vertit ποῖδ' αἰς. ἐπὶ τρίς ter, Act. 10, 16. Et ita Theocritus Idyl. 2. ἐς τρίς ἀποσπένδω, *ter libo*.

Τρισσός, ἡ, ὄν, triplex. Ezech. 42, 2.

Τρισσῶς, adv. ter. 1. Sam. 20, 12.

Τρισσώω, ὦ, tertium facio. 1. Reg. 18, 34.

Τρισσέω, ter facio. 1. Sam. 20, 17.

Τριακὰς, ἄδος, ἡ, tricenarius numerus; trigesima mensis dies, 2. Macc. 11, 30.

Τριάκοντα, g. ο. ἀκλίον. plur. tantum, triginta, Marc. 4, 8. καὶ ἔφερεν ἐν τριάκοντα, & *tulit aliud tricena*. Luc. 3, 23. ἐτῶν τριάκοντα, *annorum triginta*.

Τριακόσιοι, α, α, trecenti, α, α, Marc. 14, 5. Job. 12, 5.

Τριπλάσιος, α, ὁ, triplu major.

Τριπλασίων, ονος, ὁ, idem.

Τριπλασιάζω, triplico, vel triplo majorem.

Τριπλασίως, adv. triplo magis, Sir. 43, 4.

+ ΤΡΕΙΣ ΤΑΒΕΡΝΑΙ, ὦν, αἱ, nomen loci aut oppiduli, aut pagi in Latio, de quo Act. 28, 15. Sine dubio nomen accepit ab usu, quod ibi essent tabernae vinariae, ubi hospites fessi & sitibundi sese reficerent. Sic in Nassoviā oppidum est, cui nomen Tripago, Dridorff. Taberna verò derivatur à tabulā, quod ex tabulis & asseribus fieri soleret taberna diversoria eint Wirthshaus. taberna vinaria, in qua vinum venditur.

ΤΡΕΜΩ, τρόμος vide τρέω.

ΤΡΕΠΩ, verito. Fut. 1. τρέψω. Præst.

B τέτρεφα. aor. 1. ἔτρεφα. aor. 2. ἔτραπον, unde derivatur

Ἐυτράπελος, α, ὁ, urbanus, scitus, facetus.

Ἐυτραπελία, ας, ἡ, urbanitas, lepor. cujus exempla vide 1. Reg. 18, 27. Es. 14, 11. 16. Ab Apostolo tamen accipitur in malam partem, pro dicacitate & scurrilitate, quam Arist. vocat βωμολοχίαν lib. 2. Ethic. Eph. 5, 4. Conf. Matth. 12, 36. Præst. pass. τέτραμμαι. aor. 1. ἔτρεφθην. aor. 2. ἔτραπην. Fut. 2. τραπήσομαι. Præst. med. τέτροπα, verti, unde est

Τρόπος, α, ὁ, proprie versio, item modus. ὃν τρόπον, pro καὶ ὃν τρόπον, quemadmodum, Matth. 23, 37. Act. 1, 11. ὃν τρόπον ἐδεάσαθε αὐτόν, quemadmodum conspexistis eum. mores, Hebr. 13, 5. ἀφιλάργυρος ὁ τρόπος, mores alieni ab avaritia.

Τρόπαιον, α, τὸ, seu τροπαῖον, α, τὸ, tropaeum, monumentum τῆς τῶν πολεμίων τροπῆς, confessorum in fugam vel devictorum hostium, 2. Macc. 15, 6. συστήσαται τρόπαιον: statuere tropaeum.

Τροπέω, f. ἥσω, converto me; retroeo.

Τροπώω, in fugam verito. Præst. pass.

D τροπόμαι, ἔμαι, in fugam vertor, p. p. τετρόπωμαι, 1. Macc. 4, 20. aor. 1. ἔτροπώθην, in fugam versus sum; à sequenti

Τροπή, ἥς, ἡ, conversio, mutatio, Jac. 1, 17.

Μονότροπος, α, ὁ, ἡ, solitarius, qui secum solus conversatur. Ps. 68, 7.

Πολύτροπος, α, ὁ, ἡ, variorum morum, vertumnus aliquis, seu Proteus. Phocyl. λαῶ μὴ πίστευε, πολύτροπός ἐστιν ὁμίλος, populo ne crede, versatilis ingenii est vulgus, est bellua multorum capitum.

Πολυ-

Πολυτρόπως, *Adv.* multis modis, *Heb.* Α 1, 1.

Ἀνατρέπω, subverto, legitur tantum bis, idque in presenti. 2. Tim. 2, 18. Tit. 1, 11.

Ἀνατροπή, ἡς, ἡ, subversio. Habac. 2, 15.

Προσανατρέπω, insuper subverto, f. ψ, Sir. 13, 23.

Ἀποτρέπω, averto, ἀvoco, deterreo, dehortor, *Isocr.* ἀποτρέπεν τῶν ἀμαρτημάτων, à peccatis advocare. ἀποτρέπομαι, in *med. form.* averfor. 2. Tim. 3, 5. καὶ τῶς ἀποτρέπεσθαι hosce averfare.

Ἀποτροπιάζω, expio. *Ezech.* 16, 21. quasi dicas, facio aliquid, quo malum imminens *B* advertatur.

Διατρέπω, averto, pudore injecto deterreo.

Ἀδιάτρεπτος, α, ὁ, ἡ, qui averti vel abstrahi nequit; *it.* impudicus, verecundus, *Sir.* 42, 11.

Ἐπιτρέπω, permitto, 1. Tim. 2, 12. γυναῖκα δὲ διδάσκειν καὶ ἐπιτρέπω, mulieri verò docere non permitto. 1. Cor. 16, 7. εἰ ὁ Κύριος ἐπιτρέπῃ (*pres. subj.*) si Dominus permiserit. *Fut.* ἐπιτρέψω, permittam. *aor.* 1. ἐπέτρεψα, permisi, *Matth.* 19, 8. ἐπέτρεψεν ὑμῖν ἀπολύσαι τὰς γυναῖκας ὑμῶν, permisit vobis dimittere uxores vestras. *Act.* 21, 39. ἐπέτρεψόν (*2. sing. aor. 1. act. imper.*) μοι λαλῆσαι, permitte mihi loqui, hoc est, liceat mihi verba facere ad hunc populum. *Luc.* 9, 59. ἐπέτρεψόν μοι ἀπελθόντι (*pro ἀπελθεῖν*) permitte mihi, ut abeam. *Pres. pass.* ἐπιτέτραμμαι, 1. Cor. 14, 34. καὶ γὰρ ἐπιτέτραπται αὐταῖς λαλῆν, non enim permissum est illis loqui, scil. coram populo. *aor. 2. pass.* ἐπετράπην, *Act.* 28, 16. τῷ δὲ Παύλῳ ἐπετράπη, Paulo verò permissum fuit.

Ἐπιτροπή, ἡς, ἡ, procuratio, *Act.* 26, 12. *D*

Ἐπιτροπος, α, ὁ, procurator, *Matth.* 20, 8. *Luc.* 8, 3. Tutor, *Gal.* 4, 2. ὑπὸ ἐπιτρόποις ἐστὶ, sub tutoribus est.

Ἀνεπιτρέπτως, *adv.* circa permissio- nem; irrevocabiliter, 3. *Macc.* 1.

Ἐκτρέπομαι, defleto, exorbito, diverto, averfor. 1. Tim. 6, 20. ἐκτρέπομενος τὰς βεβήλας κενόφωνίας, averfare profanos illos de rebus inanibus clamores. *aor. 2. pass.* ἐξετράπην, deflexi, 1. Tim. 1, 6. ἐξετράπησαν εἰς ματαιολογίαν, deflexerunt ad vaniloquentiam. *aor. 2. pass. subj.* ἐκ-

τραπῶ, ἡς, ἡ. *Hebr.* 12, 13. ἵνα μὴ τὸ χαλὸν ἐκτραπῇ, ne id, quod claudum est, amplius luxetur. Luxari est divertì à commissura ossium. hoc est, ne amplius nobis offendiculo periclitetur. Metaphora. *Fut. 2. pass.* 2. Tim. 4, 4. ἐπὶ τῶς μύθῃς ἐκτραπήσονται, ad fabulas deflectent.

Ἐντρέπω, pudefacio, 1. Cor. 4, 14. καὶ ἐντρέπων ὑμᾶς, non pudefaciens vos ἐντρέπομαι, revereor, *verb. med.* *Luc.* 18, 2. καὶ ἀνδρῶπον μὴ ἐντραπόμενος, ἔσ hominem non revereens *ibid.* v. 4. καὶ ἐντρέπομαι, non revereor, *Hebr.* 12, 9. ἐνετραπόμεθα (*1. plur. imperf. med.*) reverebantur. *aor. 2. pass.* ἐνετράπην, erubui, 2. *Thess.* 3, 14. ἵνα ἐντραπῇ (*aor. 2. pass. subj.*) ut erubescat. *Sir.* 4, 25. περὶ τῆς ἀπαιδευσίας σε ἐντραπήθῃ, (*aor. 2. pass. imper.*) de inscitia tua erubescito. *Ex.* 10, 3. ἕως τίνος καὶ βέλα ἐντραπήναι (*aor. 2. pass. inf.*) με; Quousque non vis me revereeri? *Matth.* 21, 37. ἐντραπήσονται (*3. pers. fut. 2. pass. indic.*) τὸν υἱὸν μου, reverebuntur filium meum. ἐντραπήσομαι ergò est *fut. 2. pass. formatione, modium verò significatione. conf.* *Marc.* 12, 6. Significatio verò τῆς ἐντραπήναι orta videtur ex eo, quod ii, quos pudet, faciem solent avertere, ἔσ in se convertere ipsos, ab iis, quorum aspectum non sustinent. Hinc impudentes, qui frontem non advertunt, dicuntur perfrictæ frontis:

Ἐντροπή, ἡς, ἡ, (*à prat. med. ἐντέτραπα*) pudor, verecundia, 1. Cor. 6, 5. ἔσ c. 15, 34. πρὸς ἐντροπὴν ὑμῶν λέγω, ad pudorem vobis incutiendum dico; hoc est, hæc dico, ut vos pudeat tanta ignorantia.

Ἀνεντρέπω, everto. *Symmachus Ezech.* 7, 24.

Ἐντροπίζω, exorno, in passivo decorus sum. *Symmachus Psalm.* 141, 6.

Παρατρέπω, everto, subverto. *Symmachus Jobi* 12, 24: 24. 4.

Περιτρέπω, propriè circumverto, circumago, redigo. *Act.* 26, 24. μαίνῃ Παύλε, τὰ πολλαὰ σε γράμματα εἰς μανίαν περιτρέπει, insanis Paule, multe literæ te ad insaniam redigunt.

Ἀπερίτρεπτος, α, ὁ, ἡ, immutabilis, qui converti non potest. *Symmachus Ps.* 10, 10.

Προτρέπομαι, adhortor, ἀπαξ λεγόμενον, semel legitur *Act.* 18, 27. προτρέψα-

μενοι (aor. i. med. part.) adhortati. Isocr. λόγος προτρέπτικός, oratio adhortatoria, (λόγος ἀποτρέπτικός, oratio dissuasoria.)

Συντρέπω, converto. Histor. Drac. v. 33.

Ἀτραπὸς, ἄ, ἡ, via trita, non habens diverticula; ex qua non licet τραπέδω, diverti. Ex τράπω, quod Ionicum est pro τρέπω, Ἔ α prius. Sap. 5, 10.

ΤΡΕΨΩ, alo, nutrio. (simillimum Hebræo תִּרְפָּה téreph, cibus) Luc. 12, 20. καὶ ὁ Θεὸς τρέφει αὐτούς, Ἔ Deus alit eos Apoc. 12, 6. ἵνα τρέφωσιν, ut alerent Fut. Τρέψω, alam, ubi est Τ pro τ. Scilicet in presenti B pro Τρέφω legimus τρέφω ne duplex concurrat aspiratio. Præter. τέτρεφα. Præter. pass. τέτρεφμαι, Luc. 4, 16. ἔην τετρεφμένος, ubi erat educatus, hinc ortum est

Θρέμμα, τος, τὸ, pecus, Joh. 4, 12. καὶ αὐτὸς ἐξ αὐτοῦ ἐπιε, καὶ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ, καὶ τὰ θρέμματα αὐτοῦ, Ἔ ipse (Jacob) ex eo bibit, Ἔ filii ejus, Ἔ pecora ejus. [vox θρέμμα istis temporibus in regionibus præcipue Asiaticis notabat alumnum, id quod exemplis ex Maximo Tyrio, Luciano, Jamblichio, Ἔ Asiaticis inscriptionibus probatum dedit Jo. Henr. Maius fil. Observ. C S. lib. 4. p. 6. f. quæ significatio huc melius, quam quidem animalium quadrat.] a. i. aet. ἐθρέψα, alui, Matth. 25, 37. καὶ ἐθρέψαμεν, Ἔ aluimus. Jac. 5, 5. καὶ ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν, nutritivisti corda vestra, hoc est, vobis indulgistis, frenos libidinibus laxastis, fecistis quicquid lubuit. Act. 12, 20. διὰ τὸ τρέφεσθαι αὐτῶν τὴν χώραν ὑπὸ τῆς βασιλικῆς, eò quòd aleretur regio ipsorum ex regis ditione.

Θρεπτός, ἡ, ὁν, nutritus. Esther. 2, 7. παῖς θρεπτή, alumna.

Τροφός, ἄ, ὁ καὶ ἡ, alitor seu altor, nutritrix. 1. Thess. 2, 7. ὡς ἂν τροφὸς θάλπη τὰ ἐαυτῆς τέκνα, ut si nutritrix foveat liberos suos.

Τροφή, ἡς, ἡ, alimentum, nutrimentum, Matth. 10, 10. ἄξιόν ἐστιν ἐργάτης τῆς τροφῆς αὐτῆς εἶναι, dignus est operarius alimento suo. Act. 2, 46. μετελάμβανον τροφῆς, assumebant cibum. Act. 27, 34. προσλαβάν τροφῆς, assumere cibum ib. v. 36. προσελάβαντο τροφῆς ceperunt cibum. Hellenismus. Non tantum verba desiderii regunt Genit. sed etiam verba alia, quorum actio conjuncta est cum desiderio. Ex-

Arant, qui putant esse synecdochen, qualis est in Gallico sermone prendre du pain, h. e. accipere panis scilic. particulam. Act. 27, 38. κορεθέντες τροφῆς, saturati cibo. Jac. 2, 15. τῆς ἐφημέρας τροφῆς, quotidiani victus.

Τροφέω, nutrio. Exod. 2, 7. καλέσω σοι γυναῖκα τροφεύσσαν, vocabo tibi mulierem nutrientem vel nutricem.

Ἐυτροφός, ἄ, ὁ, ἡ, pinguis. Symmachus Amos 4, 1. αἱ βόες ἔυτροφοί, boves saginatae.

Ἐυτροφία, ἄς, ἡ, pinguedo. Symmachus Psalm. 68, 15. ὄρος ἐντροφίης, mons pinguedinis, hebr. i. e. mons pinguis.

Κτηνοτρόφος, ἄ, ὁ, qui rem pecuariam exercet, pastor, a κῆνος, pecus, Ἔ τρέφω. Genes. 46, 33.

Ξενοτρόφος, externos milites alens; unde

Ξενοτροφία, ἄς, ἡ, ipsa actio alendi milites externos Ἔ stipendii illis præbendi.

Ξενοτροφέω, ὤ, externos milites alo, vel mercede conduco. 2. Macc. 10, 14. Ex ξένος, peregrinus, Ἔ τρέφω.

Παντοτρόφος, ἄ, ὁ, ἡ, omnium nutritor & altor, Sap. 16, 25. τῇ παντοτροφῇ σὺ δωρεῇ, omnia nutriente munere tuo. Ex πᾶν Ἔ τροφός.

Παντρόφος, ἄ, ὁ, ἡ, idem.

Ποιμνωτρόφος, ἄ, ὁ, pastor. Aquila 2. Reg. 3, 4. Amos 1, 1.

Πολεμοτροφέω, ὤ, bellum nutrio, bellum foveo, 2. Macc. 10, 14. πρὸς τὰς Ἰουδαίους ἐπολεμοτρόφει, bellum apud Judeos nutriebat.

Σύντροφος, ἄ, ὁ, ἡ, una educatus, a, Act. 13, 1. neut. σύντροφον simul educatum, enutritum. γλυκὺ πᾶν σύντροφον,

D Prov. dulce est omne simul enutritum; equalium aut eorum, qui una nobiscum adoleverunt, jucunda nobis est ut plurimum consuetudo.

Συνεκτρέφω, enutrio. 2. Paral. 10, 8.

Συνέκτροφος, ἄ, ὁ, ἡ, idem quod σύντροφος, 1. Macc. 1, 7.

Τεκνοτροφέω, ὤ, liberos educo. Fut. ἥσω. Præter. τετεκνοτρόφηκα. aor. i. aet. ἐτεκνοτρόφησα. 1. Tim. 5, 10. vox composita ex τέκνον Ἔ τροφέω, alo, qua vocatur utitur Homerus ὀδύσας. γ. vel potius est a nomine

Τεκνοτρόφος, α, ὁ, liberorum altor.

Ἀνατρέφω, enutrio. ἀνατρέφομαι, alor. aor. 1. med. ἀνεθρεψάμην, alui, Acl. 7, 21. Part. præf. pass. ἀνετρεφάμενος, educatus, Acl. 22, 3. aor. 2. pass. ἀνετρεφην, nutritus fui. Acl. 7, 20. ὃς ἀνετρεφῆ μῆνας τρεῖς ἐν τῷ οἴκῳ τῆς πατρὸς αὐτοῦ, qui fuit nutritus menses tres in aedibus patris sui.

Ἀνατροφὴ, ἡς, ἡ, educatio. 2. Macc. 6, 23.

Βυθοτρέφης, ἑος, ὁ, ἡ, in profundo nutritus; epitheto balanae seu ceti, 3. Macc. 6.

Διατρέφω, alo, unde est

Διατροφή, ἡς, ἡ, alimentum, 1. Tim. 6, 8.

Ἐκτρέφω, enutrio, Eph. 5, 29.

Ἐντρέφω, nutrio, ex quo legitur tantum part. præf. pass. 1. Tim. 4, 6. ἐντρεφόμενος, innutritus.

Συντρέφω, simul educo, nutrio. Pl.

T P E X Ω, propriè curro, (affine Hebr. דָּרַךְ dērech, via. à quo Hebr. verbo est Germano-Belgicum drecfen) per metaph. transfertur ad curriculum vitae humanae, vel muneris functionem vel felicem progressum, vel vires liberi arbitrii. 1. Cor. 9, 26. ἐγὼ τοίνυν ἔτῳ τρέχω, ego itaque sic curro. Joh. 20, 1. τρέχει, currit 1. Cor. 9, 24. πάντες μὲν τρέχουσιν, omnes quidem currunt. Jer. 23, 21. ἐκ ἀπέσταλα τέκας προφήτας, καὶ αὐτοὶ τρέχουσι non misi istos prophetas, sed tamen currunt. 1. Cor. 9, 24. ἔτῳ τρέχετε (2. plur. præf. acl. imper. acl.) ἵνα καταλάβητε, sic currite, ut comprehendatis. Gal. 2, 2. μήπως τρέχω (1. pers. præf. subj.) ne currem, 2. Thess. 3, 1. ἵνα ὁ λόγος τῆς Κυρίου τρέχη (3. sing. præf. subj.) ut verbum DOMINI currat. Hebr. 12, 1. τρέχωμεν (1. plur. præf. acl. subj.) τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, decurramus propositum nobis stadium. Rom. 9, 16. ἔδὲ τῶς τρέχοντος, neque currentis est. Imperf. ἔτρεχον, currebam. Gal. 5, 7. ἐτρέχετε καλῶς, currebatis bene. Fut. τρέξω, Præf. δεδράμηκα, aor. 2. ἔδραμον (ab inusitato δραμέω) cucurri, Phil. 2, 16. ἐκ αἰς κενὸν ἔδραμον, non frustra cucurri. Marc. 5, 6. ἔδραμε cucurrit: a. 2. acl. imper. δράμε ἔτῳ curre, 1. Sam. 20, 36. à præf. med. δέδρομα est

A Δρόμος, α, ὁ, Acl. 13, 25. cursus, πληρῶσαι vel τελεῖν τὸν δρόμον explere, seu absolvere cursum Acl. 20, 24. 2. Tim. 4, 7.

Δρομεύς, ἑως, ὁ, cursor. Amos 2, 14. Joh. 9, 25. βλεῖτε μὲ ἐσιν ἐλαφρότερος δρομεύς, Hebr. dies mei velociores fuerunt cursore.

Δρομαίς, ἀδος, ἡ, dromedaria. Aquila, Symmachus & Theodotion Jer. 2, 23.

Δρομῶ, ὦ, currere facio. Aquila Ps. 77, 32.

Τροχός, ὤ, ὁ, rota, Sir. 33, 5. item curriculum per metonym. efficit. metaphoricam τροχὸν τῆς γενέσεως scil. ἡμῶν, totius vitae nostrae curriculum inde à nativitate usque. Jac. 3, 6. τροχός, α, ὁ, cursus,

Β Τροχιάς, ἄς, ἡ, orbita, Hebr. 12, 13. τροχιάς ὁρθάς ποιήσατε, rectas orbitas facite, hoc est, rectum cursum tenete.

Τρόχισκος, α, ὁ, rotula. Ezech. 16, 12.

Ἀνατρέχω, ascendo. 2. Maccab. 14, 43. ἀναδραμῶν (aor. 2. acl.) γενναίως ἐπὶ τὸ τεῖχος, ascendens fortiter in murum.

Ἀποτρέχω, decurro, recurro. Sir. 32, 12. ἀπότρεχε εἰς οἶκον, καὶ μὴ ῥαθύμει, accurre in domum, sed ne desideas.

C Ἐκτρέχω, excurro. Judic. 13, 10. ἐτάχυνε γυνὴ καὶ ἐξέδραμε (aor. 2. acl.) festinavit mulier & excurrit.

Ἐντρέχω, incurro, convenio, quadro, inhæreo.

Ἐντρεχὴς, ἑος, ὁ, ἡ, velox, solers, diligens. Sir. 31, 22.

Ἐντρέχεια, ας, ἡ, discursus, diligentia, industria.

Κατεντρεχὴς, ἑος, ὁ, ἡ, versutus, ingenio dexter.

Ἐπιτρέχω, incurso, irrumpo. Susan. 6, 19. καὶ ἐπέδραμον αὐτῇ, & incursabant in illam.

Παρατρέχω, prætercurro, prætereo, præterlabor. Sap. 5, 9.

Παραδρομή, ἡς, ἡ, transcursus. Cant. 7, 5.

Ἐιστρέχω, intrò curro, Acl. 12, 14. ἀσδραμῆσα (part. aor. 2. acl. g. f.)

Ἰππόδρομος, α, ὁ, hippodromus, circus. Genes. 48, 7.

Κατατρέχω decurro. Acl. 21, 32. κατέδραμεν (3. sing. a 2. acl.) ἐπ' αὐτοὺς, decurrit ad illos.

Καταδρομή, ἥς, ἡ, incurfus, decurfus, A 2. Macc. 5, 3.

Συντρέχω, concurreo.

Συνδρομή, ἥς, ἡ, concurfus, Acl. 21, 30. συνδρομή τῆ λαῶ, concurfus populi.

Συντροχάζω, coarcto. Eccl. 12, 6.

Ἐπισυντρέχω, ita concurreo cum aliis, ut incumbam. Marc. 9, 25. ἰδὼν δὲ καὶ ὁ Ἰησοῦς ὅτι ἐπισυντρέχει ὄχλος, quum autem vidisset JESVS, ita concurrere turbam, ut ipsi incumberet.

Πεστρέχω, percurro, Marc. 6, 55.

Προτρέχω præcurro, cursu alium anteverto. aor. 2. acl. προέδραμον, præcurri, B Joh. 20, 4. προέδραμε τάχιον τῷ Πέτρῳ, præcurrit citius Petro. Luc. 19, 4. προδραμὼν, præcurrens, Joh. 20, 4.

Πρόδρομος, ὁ, præcursor, Hebr. 6, 20. ὅπερ πρόδρομος ὑπὲρ ἡμῶν ἀσῆλθεν Ἰησοῦς, quò (nempe in cælum) præcursor pro nobis ingressus est JESVS.

Προτρέχω, accurreo, Marc. 9, 15. προστρέχοντες ἠσπάζοντο αὐτόν, accurrentes salutabant eum. aor. 2. acl. προσέδραμον, accurre, Marc. 10, 17. ἔ. Acl. 18, 2. προσδραμὼν (part. aor. 2. acl.) accurrens.

Ἐποτρέχω infra cursu deferor. Acl. 27, 26. ὑποδραμόντες (part. aor. 2. acl.)

Διαδραμέω, ὦ, percurro. med. διαδραμέομαι, ἔμοι. Sap. 3, 7.

Ἐυθυδρομέω, ὦ, rectum cursum teneo, Acl. 16, 11.

T P E Ω (ἀ τείρω, unde est Latinorum zero, vexo, ἔ hoc à Chald. ܐܪܐ terà destruere,) tremo, contremisco, trepido, horreo. Fut. τρέσω.

Τρέμω, idem, Marc. 5, 33. ἡ δὲ γυνὴ φοβηθεῖσα καὶ τρέμασα, mulier autem metuens ἔ tremens. 2. Pet. 2, 10. δόξας ἔ τρέμασι βλασφημεῖν, non horrent dignitates probris incescere. à prat. med. τέτρομα de-tribatur

Τρόμος, ὁ, tremor. Eph. 6, 5. μετὰ φόβῳ καὶ τρόμῳ, cum timore ἔ tremore. Marc. 16, 8. ἔχε δὲ αὐταὶ τρόμος, tenebat vero eas pavor.

Τρομέω, tremo, f. ἤσω, aor. 1. ἐτρόμησα, tremui, 1. Macc. 2, 24.

Ἐντρομος, ὁ καὶ ἡ, tremefactus, Acl. 16, 29. ἐντρομος γενόμενος προσέπεσε τῷ Παύλῳ, tremefactus accidit ad pedes Pauli.

Heb. 12, 21. ἐκφοβός εἰμι καὶ ἐντρομος, expavescens sum ἔ tremebundus.

Ἀτρομος, ὁ, ἡ, intrepidus, a.

Ἀτρόμως, intrepidè.

††† T P I Β Ο Λ Ο Σ, ὁ, tribulus, Distel. herba fragibus inimica. à Plinio inter terræ pestes numeratur. Matth. 7, 16. Heb. 6, 8.

T P I Β Ω, tero, contero, tundo, comminuo. Fut. τρίψω. Prat. τέτριφα. aor. 1. ἔτριφα. Prat. pass. τέτριμμαι. a. 1. ἐτριφθην. Prat. med. τέτριβα, unde est

Τρίβος, ὁ, ἡ, semita à viatoribus trita. Matth. 3, 3. εὐθεῖας ποιεῖτε τὰς τρίβας, complanate semitas.

Ἀποτρίβω, contero, removeo. Hosea 8, 3. ἀπότριψαι (imp. aor. 1. med.) τὸν μόχον σου, Σαμάρεια, contere vitulum tuum, Samaria.

Διατρίβω, commoror, dego. Acl. 16, 2. imperf. διέτριβον, degebam, versabar. Joh. 3, 22. ἔ. c. 11, 54. Acl. 12, 19. ἔ. c. 14, 28. ἔ. c. 15, 35. ἔ. cap. 25, 14. aor. 1. διέτριψα, commoratus sum, Acl. 14, 3. ἔ. c. 20, 6. καὶ διέτριψαμεν ἡμέρας ὀκτώ, ubi commorati sumus dies octo.

C Διατριβή, ἥς, ἡ, doctorem ἔ philosophorum disputatio.

Ἐνδιατρίβω, immoror. Prov. 23, 16. καὶ ἐνδιατρίψαι λόγων τὰ σὰ χείλη, ἔ imitabuntur sermonibus labia tua.

Παραδιατριβή, ἥς, ἡ, præpostera & perversa exercitatio, 1. Tim. 6, 5. παραδικτριβαί, disputationes inutiles, noxia ἔ pestilentes.

Ἐκτρίβω, extero, deleo. Numer. 15, 29. ἐκτρίψαι ἐκτριβήσεώς (fut. 2. pass.) ἡ ψυχὴ ἐκείνη, deletionem delebitur anima ista.

Ἐκτριψίς, εὖς, ἡ, deletio. Num. 15, 29.

D Ἐντρίβω, intero. Historia Draconis 6, 40. καὶ ἐνέτριψεν ἄρτον εἰς σκάφην, ἔ intrivit panem in vasculum.

Ἐπίτριψις, εὖς, ἡ, allisio, concussio. Ps. 93, 5.

Ἐπιτριμμός, ὁ, attritio. Aquila Deut. 23, 1. τραυματίας ἐπιτριμμῷ, qui vulneratus est attritione.

Ἐπίτριπτος, ὁ, ἡ, attritus, fractus, tenuis. Aquila Ps. 9, 10.

Κατατρίβω, deleo, Prov. 5, 11. ἡνίκα ἂν κατατρίβῃσι σάρκες σώματός σου, quando deleantur carnes corporis tui.

Προστέριβω, attero. Symmachus Proverb. 6, 13.

Συνεκτέριβω simul extero, elido; ex-termino, Sap. 11, 19.

Συντερίβω, contundo, quasso, Luc. 9, 39. In passiva forma legitur Marc. 5, 4. συντε-
τερίβω (præt. pass. inf.) contritus fuisse. Matth. 12, 20. κάλυπον συντετριμμένον (part. præf. pass.) & κατεύξα arandinem, quassatam non confringet.

Σύντριμμα, τος, τὸ, contritio, Rom. 3, 16.

Συντριμμὸς, ἄ, ὁ, contritio. 2. Sam. 22, 5. συντριμμοὶ θανάτου, dolores mortis.

Σύντριψις, ἑως, ἡ, plaga. Josue 10, 10.

Συντριβή, ἡς, ἡ, contritio, comminu-
tio, concussio, 1. Macc. 4, 32. aor. 2. pass. συν-
τριβήσομαι, Job. 19, 36. ὅσῃν & συντριβή-
σελαι αὐτῷ, nihil confringetur ullum os ipsius.

Χρονοτριβέω, ὦ. Fut. ἥσω. tempus tero,
Act. 20, 16. χρονοτριβήσας, aor. 1. inf. ab
ind. ἐχρονοτριβήσας, tempus trivi.

T P I' Z Ω, strideo, verbum ex sono fa-
cium, ἅπαξ λεγόμενον, semel legitur Marc.
9, 18. τρίζει τὰς ὀδόντας, stridet dentibus.

Τρύζω idem ferè quod τρίζω, murmuro,
susurro, propriè est turturis, qui hinc no-
minatur

Τρυγών, ὄν, ἡ, unde proverbium, τρυ-
γόνος λαλίστερος, turture vocalior. Luc. 2,
24. ζεύγος τρυγόνων ἢ δύο νεοσσὸς περισσε-
γῶν, par turturum, aut duos pullos colum-
barum.

† ΤΡΟΦΙΜΟΣ, α, ὁ, Trophimus,
Act. 20, 4. vir Ephesus. τρόφιμος, α, ὁ,
altor, qui alit. item alumnus. τροφίμη, ης,
ἡ, materfamilias, hera. à τροφὸς, ἄ, ὁ, nu-
tritor, altor, quod est à præf. medio τέτρο-
φα, & hoc ab aor. 2. act. ἔτρεφον, & hoc à
Themate τρέφω nutrio, alo. Fut. θρέψω.

T P T B A I O N ἔ τρυβλίον, α, τὸ, ca-
tinus, paropsis, pátina, Matth. 26, 23. ὁ
ἐμβάψας μετ' ἐμῶ ἐν τῷ τρυβλίῳ τὴν χεῖ-
ρα, qui intingit mecum manum in catino.
Marc. 14, 20. εἰς τὸ τρυβλίον, in catinum.
τρυβλίον in quod βάλλοντα τὰ τρυόμενα,
turunda panis in liquido madefacienda, in-
trita.

T P T Γ H, ης, ἡ, triticum, hordeum,
fruges. item vindemia, sic dicta à vino de-
mendo.

Τρυγᾶω, ὦ, fruges colligo. item vinde-

A mio, uvas decerpo. Luc. 6, 44. & δὲ ἐκ βά-
τα τρυγῶσι σαφυλὴν, neque è rubo decer-
puit uvas. Fut. τρυγήσω. aor. 1. ἐτρυγή-
σα, vindemiavi. Apocal. 14, 19. ἐτρυγήσε
τὴν ἄμπελον τῆς γῆς, vindemiabit vineam
terrae. Apoc. 14, 18. τρύγησον (aor. 1. im-
per.) τὰς βότρυας τῆς γῆς, vindemia botros
terrae, hoc est, decerpe uvas seu racemos.

Τρυγητής, ἥρος, ὁ, ἔ τρυγητής, ἄ, ὁ,
frugum collector, vindemiator, Sir. 33, 16.

Τρυγητὸς, ἄ, ὁ, frugum collectio, vin-
demia, Sir. 24, 27.

Ἄτρυγος, ὁ, ἡ, defecatus, purus. Exod.
B 27, 20.

Ἐπανατρυγᾶω, ὦ, revindemio. Levit.
19, 10.

Ἀποτρυγᾶω, vindemio. Amos 6, 1.

Ἐκτρυγᾶω, idem. Lev. 25, 5.

T P T Γ Ω' N, vide τρίζω.

T P T' Π A, ης, ἡ, foramen.

Τρυπάω, ὦ, térebro.

Τρύπημα, τ, τὸ, foramen, Matth. 19,
24. διὰ τρυπήματ' ῥαφίδ', per fora-
men acus.

† T P T' Φ A I N A, ης, ἡ, Tryphæna.
nomen mulieris Græcum, significat delicio-
sam, delicatulam. à nomine τρυφή, ἡς, ἡ,
delicia. à themate τρύπω. Futur. ψω,
frango, comminuo, contero. Deliciae &
voluptates frangunt animum hominis, &
virum effæminant, Rom. 16, 12. Unde &
τρυφῶσα, ὥτης, ἡ, malè enim per i scribi-
tur, nomen itidem fæminæ ibid. Illis verò,
qui τρυφῶσα per i scribunt, videtur sic di-
cta ex τρι, quod in compositione significat
ter, & φῶσα, quod est part. præf. act. à ver-
bo φάω, luceo, q. d. ter lucens. Partic.
φάων, φάσσα, φάον, lucens. φάσσα legi-
tur apud Aratum. Sicut verò pro βοάσσα
D dicimus βοῶσα: ita etiam pro φάσσα
φῶσα.

T P T' Φ A Λ I' Σ, ἰδος, ἡ, caseus. 1. Sam.
17, 18. καὶ τὰς δέκα τρυφαλίδας τῷ γά-
λακτος, & decem caseos lactis.

T P T' X Ω, tero; vexo, affligo. Pass.
τρύχομαι, vexor. imperf. ἐτρυχόμην, Sap.
11, 11. Idem quod sequens

T P T' Ω, tero, attero, idem quod τέρω,
unde ortum esse videtur. (ὀδυνος. δ. ἔτειρε δὲ
γαστέρα λιμὸς, vexabat verò ventrem fa-
mes.) à præf. pass. τέτρυμαι est

Τρύμα, τος, τὸ, foramen.

Τρυ-

Τρυμαλιὰς, ἄς, ἡ, idem, Marc. 10, 25. διὰ τῆς τρυμαλιᾶς τῆς ῥαφίδος, per foramen acus. Luc. 18, 25.

† ΤΡΩΑΣ, ἄδος, ἡ, Troas, civitas Asiae maritima. Act. 16, 8. fortè à Troibus ita appellata. Τρῶς Tros est nomen proprium Regis Troje, ut habet Ovidius. itemque Vergilius Georg. 3. videtur nomen adeptus à Græco themate τρώω, perforo, pro quo usitatum est τιτρώω, sicut à δῶω δίδωμι dicitur δῶς, ita ἔς à τρώω τρῶς, q. d. perforator, penetrator, terebrator.

ΤΡΩΓΛΗ, ἡς, ἡ, foramen. Jesa 7, 19. ἐν ταῖς τρώγλαις τῶν πετρῶν, in foraminibus petrarum.

† ΤΡΩΓΥΛΛΙΟΝ, & τὸ, Trogylum. Act. 20, 15. nomen urbis, compositum ex τρώω, comedo, rodo, τρώξις, εὖς, ἡ, rolio, ἔς γύλλιος, & δ, vas vimineum, quo milites asservabant cibos, quum ad bellum proficiscebantur. Sic ergò dicitur q. cella penuaria.

ΤΡΩΓΩ edo. Fut. τρώξομαι. Præt. τέτρωχα. aor. 2. ἔφαγον, Matth. 24, 38. Joh. 6, 54. 57. 58. ἔς c. 13, 18.

ΤΥΓΧΑΝΩ, adipiscor, (regit Genit.) sum. Luc. 10, 30. ἀφέντες ἡμῖθ' αὐτῇ τυγχάνοντα, eo seminece relicto. Act. 24, 2. πολλῆς ἐρήνης τογχάνοντες, multam pacem consequentes. τεύξομαι (à τεύχω fabricor) aor. 2. ἔτυχον, 1. Cor. 14, 10. εἰ τύχοι (3. sing. aor. 2. act. opt.) si casus tulerit. 2. Tim. 2, 10. ἵνα σωτηρίας τύχωσι (aor. 2. subj.) ut salutem adipiscantur. part. aor. 1. τυχών, ἔσα, ὄν, vulgaris, e, obvius, communis. Act. 28, 2. ἔτυχ' ἔσαν Φιλανθρωπίαν, non vulgarem humanitatem. Act. 19, 11. δυνάμεις ἔτυχ' ἔσαν, miracula non vulgaria, hoc est, qualia antehac alii vidissent, non passim obvia, in quæ quis incidere posset. τυχόν, fortè Adverb. 1. Cor. 16, 6. Præt. act. τέτευχα Hebr. 8, 6. Legitur ἔλιαδ. γ. 101. ἔς passim. 3. Macc. 5. τῆς δα τῆς βοηθείας αὐτῆς τελευχότες. istud auxilium ejus consecuti. 3. pers. præf. pers. pass. τέτυκται, paratus est, (pro τέτευκται abjecto ε)

Ἐντυγχάνω, interpello, (proprie, occorro alicui precandi causa. Sic Abigail occurrit Davidi 1. Sam. 25, 18. ἔς deprecata est imminentem cladem) Rom. 8, 34. ὁς ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν, qui interpellat pro

A nobis. Hebr. 7, 25. ἄς τὸ ἐντυγχάνειν, ad interpellandum. Act. 25, 24. ἐνέτυχόν (a. 2.) μοι, compellaverunt me. it. generaliter occorro, incido in aliquem, 2. Macc. 2, 27. τοῖς ἐντυγχάνουσιν, incidentibus, scil. in hunc librum, i. e. legentibus.

Ἐντευξις, εὖς, ἡ, interpellatio, preces. 1. Tim. 2, 1. ἔς c. 4, 5.

Ἐπερεντυγχάνω, interpello, intercedo. Rom. 8, 26. αὐτὸ τὸ πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν, ipse Spiritus intercedit pro nobis.

Ἐπιτυγχάνω, potior, assequor, legitur tantum in aor. 2. act. idque quater. Rom. 11, 7. ἡ ἐκλογὴ ἐπέτυχ' ἐ, electio (hoc est, electi) assecuta est. Hebr. 11, 33. ἐπέτυχον ἐπαγγελιών, adepti sunt promissiones.

Ἐπιτυχὴς, ἐς, ὁ, ἡ, qui voti sui compos fit.

Ἐπιτυχία, ἄς, ἡ, prosper successus, eventus. Sap. 13, 19.

Κατεντυγχάνω, oro contra aliquem.

Κατεντευκτής, ὁ, contrarius. Jer. 7, 19.

Κατατυγχάνω, assequor. Jobi 3, 22.

Παρατυγχάνω, obvius ἥο, Act. 17, 17. πρὸς τὰς παρατυγχάνουσας, cum quibusvis obviis seu occurrentibus.

Συντυγχάνω, convenio, cum Dativ. Luc. 8, 19. ἐκ ἡδύνατο συντυχεῖν αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, non poterant eum convenire propter turbam.

Τύχη, ἡς, ἡ, felicitas, quæ vox in N. T. non legitur, Gen. 30, 10. in versione LXX. legitur. Sic Germanicè Glück von gelin, gen. affine nomini γλυκύ. Quid de Fortuna gentilium sentire liceat, lege NB. Exegetin Joh. Piscatoris in Aphorismos Loci VI. Aph. II. Et docet Augustinus qui scripsit: pœnitent me, quod scribens contra Academicos, toties usus sum vocabulo fortuna. Video enim homines in pessima consuetudine habere, ut ubi dicere deberent, hoc DEUS voluit, dicant, hoc fortuna voluit. l. 1. Retract. c. 1. Fortuna Gentilium est blasphemia, quam Diabolus exspuit in divinam providentiam.

Ἀτυχία, ἄς, ἡ, misera, infortunium. 2. Macc. 12, 30.

Ἀτυχέω, ὦ, infelix sum. Prov. 27, 10.

ΤΤΑΟΣ, & δ, callus seu callum, hoc est, cutis in aliqua corporis parte, quæ ex crebris laboribus obduruit.

Τύλη, ης, ἡ, culcitra.

Τυλώω, ὤ, occalleo. Deut. 8, 4. εἰ πόδες
ἐκ ἐκ ἐτυλώθησαν (3. pl. aor. i. pass.) pe-
des tui non occalluerunt.

Τυλίττω, in modum culcitrae seu stra-
guli convolvo.

Ἐντυλίττω, involvo, Matth. 27, 59.
Luc. 23, 53. ἐνεύλιξεν (3. sing. aor. i. act.)
αὐτὸ σινδόνι καθαῖον, involvit illud sindo-
ne pura. Job. 20, 7. ἐντετυλιγμένον, invo-
lutum. (part. pres. pass.)

Τ Τ Π Τ Ω, verbero, (affine Hebr.
תָּעַר τέτυφε, pulsabit) Matth. 24, 49. τύ-
πτειν τὰς συνδύλας, verberare conservos.
imperf. ἔτυπτον (3. plur.) verberabant.
Marc. 15, 19. Part. i. Cor. 8, 12. τύπτοντες
αὐτῶν τὴν συνείδησιν, vulnerantes eorum
conscientiam. Fut. τύψω, εις, ει, in N. T.
non legitur, sed Act. 23, 3. τύψειν σε μέλ-
λει ὁ Θεός, percutiet te Deus. τύπτομαι,
verberor, vapulo, cædor. Act. 23, 3. καλέυ-
εις με τύπτεσθαι, jubes me cadi. a præ-
med. τέτυπα derivatur

Τύπος, ο, ὁ, propriè significat notam in-
cisam, insculptam, pulsatione seu percussio-
ne effectam quali fabri ferrarii, secures, bi-
pennes, ferras, &c. consignare solent, ein
eingeschlagen Zeichen. propriè accipitur
Job. 20, 25. εἰ μὴ ἴδω τὸν τύπον τῶν ἥλων,
nisi videro vestigium clavorum. typus seu
signum rei futuræ. i. Cor. 10, 11. vide suprâ
σικὰ ὅς εἰκὼν. imago, figura, Rom. 5, 14. ὅς
ἐστὶν τύπος τοῦ μέλλοντος, qui est imago fu-
turi. forma. Act. 7, 44. κατὰ τὸν τύπον,
ὃν ἐώρακεν, juxta formam, quam viderat.
Simulacrum. Act. 7, 43. τὰς τύπας ἃς ἐποι-
ήσατε, simulacra, quæ fecistis. exemplar,
exemplum. Phil. 3, 17. ἔχετε τύπον ἡμῶν,
habetis nos pro exemplari. i. Tim. 4, 12.
τύπος γενέ, esto exemplar. 2. Thessal. 3, 9.
ἐαυτὰς τύπον δώμεν εἰς τὸ μιμεῖσθαι, nos
exemplum demus ad imitandum. brevis
summa seu argumentum, Act. 23, 25.

Ἀντίτυπος, ο, ὁ, propriè qui instar du-
ræ incudis repercutit, ideoque pro refracta-
rio accipitur, qui reluctatur. In N. Test.
legitur tantum in n. g. ὅς significat typum ἐ
regione respondentem alii typo. i. Pet. 3, 21.
ὃ καὶ ἡμᾶς ἀντίτυπον νῦν σώζει βάπτισμα,
cui rei nunc respondens exemplar baptismus
nos quoque servat.

A Τυπόω, informo, figuro, signum im-
primo, f. ὡσω, aor. i. ἐτύπωσα, Sir. 38, 30.

Ἀνατυπόω, ὤ, ὅς ἀνατυπόομαι, refor-
mo, typo represento. Sap. 14, 17.

Διατυπόω, informo, conformo, melius
dispono. Item reformo, muto. Sap. 19, 6.
ὅλη ἡ κτίσις διετυπᾶτο (3. sing. imperf.
ind. pass.) tota creatura mutabatur.

Ἐκτυπόω, ὤ, exprimo, effingo. Exod.
28, 36.

Ἐκτύπωμα, ατος, τὸ, effigies, expressio.
Sir. 45, 14.

Ἐκτύπωσις, εως, ἡ, efformatio. i. Reg.
6, 34.

B Ἐντυπόω, ὤ, incido, insculpo, 2. Cor. 3,
7. ἐντετυπωμένους ἐν λίθοις, informatum in
lapidibus.

Ζηλότυπος, ο, ὁ, q. ζήλω τυπεῖς, zelo
percussus.

Ζηλοτυπία, ας, ἡ, Zelotypia. Num. 5, 15.

Ἰποτυπόω, ὤ, oculis imaginem rei subj-
cio, represento, adumbro.

Ἰποτύπωσις, εως, ἡ, exemplar, i. Tim.
1, 16. expressa forma. i. Tim. 1, 13. ὑποτύ-
πωσιν ἔχε ὑγιαίνόντων λόγων, expressam
formam teneto sanorum verborum.

C Τύμπανον (pro τύπανον, ο, τὸ, quod
ipsum etiam usitatum est, ὅς significat in-
strumentum bellicum, quo ciatur sonus) tym-
panum. Hebr. תֹּפֶן toph, à sono. fustis;
it. supplicium, ejus, qui fuste necatur, 2.
Macc. 6, 19.

Τυμπανίζομαι, instar tympani disten-
dor, Hebr. 11, 35. ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθη-
σαν (3. plur. aor. i. pass.) alii distenti fue-
runt, ὅς distracti, quemadmodum corium in
tympano distenditur. It. fustigo, flagello.

Τυμπανίστρια, ας, ἡ, tympanistria, mu-
lier quæ tympanum pulsat. Ps. 68, 27.

D Ἀποτυμπανίζομαι, fidiculis extendo,
fustibus concido; torqueo, 3. Macc. 3.
αἰσχίσαις βασάνοις ἀποτυμπανισθήσεται,
probrosissimis tormentis torquebuntur.

Κτυπέω, ὤ, pulsu sonitum cieo, strepo,
strepito, factum ex τυπέω pro τύπῳ pleo-
nasmῳ τὰ κ. Hinc

Κτύπος, ο, ὁ, sonitus, strepitus. Sap.
17, 19.

† ΤΥΡΑΝΝΟΣ, ο, ὁ, Tyrannus:
(affine est nomen Chald. ܬܪܝܢܐ pala-
tium seu ܬܪܝܢܐ turan, satrapa, princeps.

Et quum Chaldaei primum regnarint, videtur origine esse Chaldaicum. Vide versionem Chaldaicam Jos. 13, 3. Olim Reges sic dicebantur, posteribus autem seculis nomen hoc factum est infame, teste Servio in 7. Aeneid. de quo Arist. Eth. 8. ita scribit: ὁ μὲν τύραννος τὸ ἐαυτῷ συμφέρον, ὁ δὲ βασιλεὺς τὸ τῶν ἀρχομένων σκοπεῖν. Tyrannus spectat suum commodum, Rex verò subditorum. In Nov. Test. est nomen proprium. Act. 19, 9.

Τυραννέω, ὦ, tyrannus sum, regno, imro; construit. cum Genit. Sap. 10, 14.

Τυραννία, ας, ἡ, tyrannis, tyrannicus dominatus; potentatus, 1. Macc. 1, 5.

Τυραννίς, ἰδὸς, ἡ, tyrannis; imperium.

Κατατυραννέω, tyrannidem exerceo. Symmachus Num. 16, 13.

Ὡμοτύραννος, α, ὁ, crudelis tyrannus. 2. Macc. 7, 27. Ex ὥμοις ἔς τύραννος.

ΤΥΡΟΣ, ε, ὁ, caseus; q. à τείρω, sicco, quia est lac siccatum. Jobi 10, 10. ἔπηξάς με ὡς τυρῶν, compegisti me instar casei.

Τυρόω, ὦ, coagulo, inf. pass. τυρῶμαι, dicitur de lacte cum in caseum condensatur. Psal. 119, 70. ἐτυρώθη (3. sing. aor. 1. pass.) ὡς γάλα ἢ κηρὶς αὐτῶν, coagulata est tanquam lac anima ipsorum.

Βέτυρον, α, τὸ, butyrum, lactis spuma, Gen. 18, 8. à βῆς, vacca, ἔς τυρός, caseus, quod è bubulo lacte plurimum fiat. Butyri rem nomenque diu ignorarunt Graeci, nec Romani minus; qua de re legendus Casaub. Animadv. in Athenaeum, lib. 10, 14. p. 744.

† ΤΥΡΟΣ, α, ὁ, Tyrus. Civitas maritima, emporium florentissimum, metropolis Phœniciae, Matth. 11, 21. Hebraicè 𐤕𐤕𐤓 rupes, pro quo Syri dicunt 𐤕𐤕, à radice 𐤕𐤕 in angustias redegit, constrinxit, pressit, obsidione cinxit. Sic dicta fuit Tyrus, quod in rupe esset edificata. Sic Rupella Gallorum, à rupe nomen suum habet. Hinc est

Τύρις, α, ὁ, Tyrius, civis Tyri. Act. 10, 20.

ΤΥΦΛΟΣ, ἡ, ὄν, cæcus, a, um, Matth. 9, 27. ἔς 11, 5. Act. 13, 11. καὶ ἔσθι τυφλὸς, μὴ βλέπων ἥλιον, ἔς eris cæcus, non videns solem. Ignarus rerum spiritualium, h. e. ad cultum Dei ἔς aternam hominis salutem pertinentium. Matth. 23,

A 16. καὶ ὑμῖν, ὁδηγοὶ τυφλοὶ, ἕα ὑοῖς, ὁ cæci duces! Rom. 2, 19. σεαυτὸν ὁδηγὸν ἔσθι τῶν τυφλῶν, te ducem esse cæcorum.

Τυφλώω, ὦ, excæco. Fut. τυφλώσω. Præt. perf. τετύφλωκα, excæcavi, Joh. 12, 40. a. 1. ἐτύφλωσα, idem, 2. Cor. 4, 4. 1. Job. 2, 11.

Ἀποτυφλώω, ὦ, occæco. Sir. 20, 29. ἐξενία καὶ δῶρα ἀποτυφλοῖ ὀφθαλμούς σοφῶν, munera ἔς dona occæcant oculos sapientum.

Ἀποτύφλωσις, εως, ἡ, cæcitas. Zachar. 12, 4.

B Ἐκτυφλώω, ὦ, excæco. Exod. 23, 8.

ΤΥΦΩ, fumum excito. Fut. θύψω per θ, tenui mutata in aspiratam, ut distinguatur à τύψω verbi τύπῃ verbero. Præt. τέθυφα. aor. 1. ἔθυφα. Suidas θύψαι exponit per κατακαῦσαι, comburere. τύψομαι, fumigo, fumum edo. Matth. 12, 20. λῖνον τυφόμενον ἔσβεσα, linum fumigans non extinguet.

Τύφος, α, ὁ, ἔς τυφός, α, ὁ, fumus. Item inflatio seu tumor animi, fastus.

Τυφώω, ὦ, fumo infesto, éneco, item insolentem reddo, effero. τυφόομαι, ἔμαι, C efferor, insolesco, superbio, 1. Tim. 6, 4. τετύφωται, (3. pers. præt. pass.) μηδὲν ἐπισάμενος, inflatus est, nihil sciens. 2. Tim. 3, 4. τετυφωμένοι, inflati, superbi, superciliosi, 1. Tim. 3, 6. ἵνα μὴ τυφωθῆς (part. aor. 1. pass. ab ἐτυφώθην) ne inflatus, seu tumefactus ἔς.

Τυφών, ὦν, ὁ, ventus procellosus, vortex, turbo.

Τυφωνικός, ἡ, ὄν, turbulentus, a, um, Act. 27, 14. ἀνεμὸς τυφωνικός, ventus procellosus, tempestuosus.

† ΤΥΧΙΚΟΣ, ε, ὁ, Tychicus, nomen proprium viri, fortunatus, à voce τύχη, ης, ἡ, casus. à themate τυγχάνω, nanaiscor. in aor. 2. ἐτυχον. præt. med. τέτυχα. unde est τύχη, ης, ἡ, eventus, casus, fortuna. ἔς hinc est τυχικός, ε, ὁ, quod idem est cum voce εὐτυχής, felix, fortunatus, prosper. Act. 20, 4. ἔς.

ΥΨΙΛὸν, hoc est, y tenue, est littera xx. in numeris valet 400. Respondet Hebraeo puncto kibbyts, quod sic vocatur à 𐤕𐤔, h. e. contraxit, quod contrahitō ora proferatur. Apud Græcos in principio vocis semper

semper aspiratur. Et quaecunque voces Latinae habent ὑψιλόν, eas origine Græcas esse colligimus. Est enim ὑψιλόν littera Græcorum.

ΤΑΙΝΑ, υς, ὅ, hyæna, bellua quadrupes in Ægypto, canum generi infesta admodum; vide Solinum. Sir. 13, 20. τίς εἰρήνη ὑάανη πρὸς κύνα; quæ pax hyænæ cum cane?

ΤΑΚΙΝΘΟΣ, α, ὅ, ἡ, hyacinthus, nomen gemmæ, quæ ex flavedine rubet, ignisque flammæ imitatur. Propriè significat herbam, quam alii vocant vaccinium, alii violam purpuream, Apoc. 21, 20. Item, lana aut fila hyacinthino colore imbuta, Exod. 26, 1. 31.

Τακίνθινος, υς, ὄν, Adb. hyacinthinus, a, um, Apoc. 9, 17.

ΤΑΛΟΣ, α, ὅ, vitrum (dicitur etiam ὑαλος, α, ὅ) Apoc. 21, 21. ὡς ὑάλος διαφανής, tanquam vitrum perlucidum.

Τάλινος, υς, ὄν, vitreus. Apoc. 4, 6. Τάλασσα ὑαλίνη, mare vitreum.

ΤΒΡΙΣ, εως, ἡ, injuria, contumelia, Act. 27, 10. μετὰ ὑβρεως cum injuria. Act. 27, 21. καὶ ὁδησάμενος τὴν ὑβρὴν ταύτην, lucrari (hoc est, vitare) injuriam hanc. 2. Cor. 12, 10. ἐν ὑβρεσιν in injuriis.

Τβρίζω, contumeliā afficio, regit Accus. Luc. 11, 45. καὶ ἡμεῖς ὑβρίζοις, ἔσθ' nos contumelia afficis. Fut. ὑβρίσω. Præter. ὑβρικα. aor. 1. act. ὑβρισαί, Matth. 22, 6. ὑβρισαν, contumelia affecerunt. Act. 14, 5. ὑβρίσαι, (aor. 1. act. inf.) contumeliā afficere. Præter. pass. ὑβρισμαι, hinc

Τβρισμα, τος, τὸ, contumelia, in 3. pers. ὑβρισαι, unde est

Τβρισης, ὅ, ὁ, contumeliosus, injuriosus, Rom. 1, 30. 1. Tim. 1, 13. aor. 1. pass. ὑβρίσθην, 1. Thess. 2, 2. Fut. 1. ὑβριθήσομαι, contumelia afficiar, Luc. 18, 32.

Τβρίστια, ας, ἡ, præsumtuosa, quæ alios contumelia adficit. Jerem. 50, 31. ἰδὲ ἐγὼ ἐπὶ σέ τὴν ὑβρίστην, ecce ego contra te superbam.

Τβριστικός, ἡ, ὄν, injuriosus, Prov. 20, 1. ὑβριστικὸν μέθη (scil. πρᾶγμα ἐστὶ) injuriosum quid est crapula h. e. ebrii facile se invicem injuria afficere solent.

Ἐνυβρίζω, contumelia afficio, probra in aliquem jacto, protervè in aliquem debacchor. Hebr. 10, 29.

Α Ἐνυβρίζω, insolentius efferor; item idem quod ἐνυβρίζω. Metaphor. flumina dicuntur ἐνυβρίζειν, quum extra alveum erumpunt, ut ἔσ' plantæ, quæ nimia soli ubertate lascivunt. 2. Maccab. 1, 28. ἐνυβρίζοντες ἐν ὑπερηφανίᾳ, insolenter se effertentes.

Ἐφύβρίζω, contumelia afficio.

Ἐφύβριστος, α, ὅ, contumeliosus. Sap. 17, 7. τῆς ἐπὶ φρονήσεως ἀλαζονείας ἔλαγχεν Ἐφύβριστος, ἔσ' in prudentia jactantiæ correptio contumeliosa; alii legunt Ἐφύβριστο, contumelia affecta erat (3. sing. plusq. pass. ind. verbi Ἐφυβρίζω.)

Κατ'εβρίζω, injuria afficio. Prov. 19, 28.

Μισύβρις, εως, ὅ, ἡ, osor contumeliæ, injuriæ detestator; voc. sing. μισύβρις, 3. Macc. 6. Deo tribuitur qui odio habet injustos ἔσ' contumeliosè aliis insultantes.

ΤΓΙΗΣ, ἰος, ὅ, ἡ, καὶ ὑγιής, τὸ, sanus, a, um, Joh. 5, 6. θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; cupis sanus fieri? ibid. 6. 14. ὑγιὴς γέγονας, convalescisti. ibid. 6. 11. ὁ ποιήσας με ὑγιῆ (contractè pro ὑγιέα) qui me sanum fecit, seu valetudini restituit. Per metaphor. sincerus, ab errore immunis. Tit. 2, 8. λόγον ὑγιῆ, sermonem sanum.

Τγιάζω, sano. Lev. 13, 8. Ezech. 47, 9.

Τγιάίνω, sanus sum. Tit. 1, 13. ἵνα ὑγιαίνωσι (3. plur. præf. act. subj.) ἐν τῇ πίσει, ut sint sani in fide. 3. Joh. 6, 2. εὐχομαι σε εὐοδεῖσθαι καὶ ὑγιαίνειν, opto ut prosperè agas ἔσ' valeas. part. præf. ὑγιαίνων, οντος, Luc. 5, 31. ἀχρεῖαν ἔχασιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροῦ, non opus est iis, qui sani sunt medico. 1. Tim. 6, 3. ὑγιαίνειν (dat. plur. part. præf.) λόγοις, sanis sermonibus. in f. g. ὑγιαίνεσα, υς, ἡ διδασκαλία ὑγιαίνεσα, doctrina sana. 1. Tim. 1, 10. τῇ ὑγιαίνεσθαι διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, sanæ doctrinæ repugnat.

Τγία, ας, ἡ, pro quo per Syncop. dicitur

Τγία, sanitas, bona valetudo, Sap. 7, 11. ὑπὲρ ὑγίαιαν καὶ εὐμορφίαν, supra bonam valetudinem ἔσ' formæ elegantiam. Sir. 30, 15. ὑγία vel ὑγία σώματος valetudo corporis.

ΤΓΡΟΣ, ὢ, ὄν, (affine τῷ ὕω pluvio) humidus, a, um, madidus, item virens. Luc. 23, 31. ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ, in ligno virente. ubi ὑγρὸν opponitur ξηρῷ arido.

Τγρό-

Υγρότης, ητΘ, η, humiditas.

Υγραίνω, humecto. Jobi 24, 8.

Υγρανσις, εως, η, humectatio.

Υγρασία, ας, η, humor. Ezech. 7, 17.

Τ Δ Ω, celebros, cano.

Υδένω, ω, idem

Ύμνος, ο, δ, hymnus, carmen. Eph. 5, 19. Col. 3, 16. ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις, καὶ ψαλμοῖς πνευματικαῖς, psalmis, hymnis, et cantionibus spiritualibus (non profanis.)

Ύμνέω, ω, hymnum cano. Imperf. ὕμνεον, αν, hymnum canebam, Act. 16, 25. ὕμνεον τὸν Θεόν, hymnis laudabant Deum. Fut. ὕμνήσω. Hebr. 2, 12. ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὕμνήσω σε, in medio Ecclesiae tibi hymnum canam. aor. 1. ὕμνησα. Matth. 26, 30. καὶ ὕμνήσαντες ἐξῆλθον, et decantato hymno exierunt. Apostolus Eph. 5, 19. conjungit hymnos, Psalmos et cantiones (ψαλμοὶς) inter quas voces hoc videtur interesse, quod hymnus sit cantio, qua laudes Dei decantantur: psalmus vero sit cantus, ubi vox humana cum organis seu instrumentis musicis conjungitur: ὡδή cantio vero sit vox generalis.

Ύμνητός, ο, δ, celebratus, celebris.

Καθυμνέω, ω, laudo. 2. Par. 30, 21.

Υπερύμνητος, ο, δ, η, et

Υπερυμνητός, ο, δ, summis laudibus celebratus vel celebrandus, Cant. 3. puer. 6. 30.

Τ Δ Ω Ρ, ατος, τὸ, aqua. Genit. Luc. 16, 24. ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου αὐτοῦ ἐν ὕδατι. ὕδατος pro ἐν ὕδατι. Syntaxis hac legitur etiam apud profanos. Hes. Theog. 6. 5. 6. καὶ τὰ λοεσσάμενα τέρενα χρόα τερμυσοῖο, ἢ ἵππε καρήνης, ἢ ὀλμειῶ ζαθέοιο. Atque ablute seu lotae fuerunt (sic haben sich gebadet) scilicet Musa, tenerum corpus (hoc est, secundum tenerum corpus) in Termeso, aut equi in fonte, aut in Holmio sacro. Hic ponitur τερμυσοῖο pro ἐν τερμύσῳ. item καρήνης pro ἐν καρήνῃ et c. Matth. 3, 11. βαπτίζω ἡμᾶς ἐν ὕδατι, (ubi ἐν ex Hebraismo redundat) baptizo vos aqua. Marc. 1, 8. Luc. 8, 25. ἐπιτάσσει τῷ ὕδατι, imperat aquae, nempe mari, seu lacui. synecd. gen. Accus. ὕδαρ. Matth. 27, 24. λαβὼν ὕδαρ, accepta aqua. Job. 4, 7. ἀντλήσας ὕδαρ, haurire aquam. Job. 4, 10. ὕδαρ ζῶν, aquam vivam. (ζῶν pro ζάον, part. praes. act. g. n.) Apocal. 22, 17. ὕδαρ ζωῆς, aquam vitae. Hebr. Nom. plur. τὰ

ὕδατα, aquae. Matth. 14, 28. Apoc. 17, 15. Genit. τῶν ὑδάτων Apoc. 1, 15. et c. 7, 17. Dat. τοῖς ὕδασι, Matth. 8, 32. Acc. Matth. 14, 29. περιεπάτησεν ἐπὶ τὰ ὕδατα, inambulavit aquis.

Υδρία, ας, η, hydria, Job. 2, 6. ὑδρία λιθινά, hydriae lapideae. Non fuerunt urcei, sed labra, folia et ampla vasa, ut patet ex 6. 6. 8. vide supra μετρητής.

Ἄνυδρος, ο, δ, η, aqua carens, Matth. 12, 43. δι' ἀνύδρων τόπων, per arida loca, hoc est, per solitudines. 2. Pet. 2, 17. πηγαὶ ἀνύδροι, fontes aqua carentes. Jud. 6. 12. νεφέλαι ἀνύδροι, nubes sine aqua.

Ἀνυδρία, ας, η, aquarum penuria.

Ἐνυδρος, ο, δ, η, aquis irriguus, aquosus; item, in aquis degens, aquaticus: ut ἐνυδρα ζῶα, animalia in aquis degentia. Sap. 19, 10.

Ἐνυδρία, ας, η, aquae copia, aquatio.

Υδραγωγός, ο, δ, aquae ductor, aquae ductus, Sir. 24, 30. Ex ὕδαρ, et ἄγω.

Υδραγώγιον, ο, τὸ, aquae ductus. Aquila 2. Sam. 8, 1.

Υδρεύομαι, aquor, aquam haurio, Judith 7, 10. ἐκεῖθεν ὕδρευοντα πάντες οἱ κατοικοῦντες, ibi aquantur (inde aquam hauriunt, petunt) omnes habitantes. fut. ὕδρευσομαι, aqua potabo (act.) Genes. 24, 19. aor. 1. ind. med. ὕδρευσάμην, aquam hausi.

Υδρευμα, ατος, τὸ, aquatio. Theodotion Jerem. 39, 10.

Τ Ι Ο Σ, ο, δ, filius, (affine Hebr. בֶּן־ bejò, esse) Matth. 22, 42. τίς υἱός ἐστι; cuius filius est? Genit. Matth. 1, 1. υἱῶν, filii. Dat. υἱῷ, Hebr. 1, 1. ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν υἱῷ, (hoc est, δι' υἱῶν) locutus est nobis per Filium. Hebraismus. Luc. 18, 31.

τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν προφητῶν τῷ υἱῷ (pro περὶ τοῦ υἱῶν) τῷ ἀνθρώπῳ, quae scripta sunt per prophetas de filio hominis. Matth. 21, 9. ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαβὶδ, opitulare, quaeso, filio Davidis. verbum Hebraicum (cuius analysin vide infra) construitur cum accusativo et dativo. Jud. 7, 2. 2. Sam. 10, 11. Accus. Job. 3, 35. ὁ Πατήρ ἀγαπᾷ τὸν υἱόν, Pater diligit filium. Voc. Matth. 8, 29. υἱὲ τοῦ Θεοῦ, filii Dei. Luc. 18, 38. υἱὲ Δαβὶδ, filii Davidis. Nom. plur. υἱοὶ τοῦ Ἰσραὴλ, hoc est, posterii Israelis. Act. 7, 37. per metonymiam Hebraicam, 1. Thess. 5, 5. υἱοὶ ἡμεῖς.

ἡμέρας, filii diei. *ibid.* υἱοὶ φωτός, filii lucis. *Joh.* 12, 36. ἵνα υἱοὶ φωτός γέννηθε, ut fiat filii lucis. *Hebraismus*, hoc est, qui studeant ambulare in luce, id est, secundum verbum Dei. *Genit.* υἱῶν, *Luc.* 1, 16. *Gen.* 29, 1. εἰς γῆν υἱῶν ἀνατολῆς, in terrarum incolarum orientis. *Dat.* υἱοῖς, *Act.* 7, 37. *Accus.* υἱὸς, *Gal.* 4, 22. Ἀβραάμ δύο υἱὸς ἔσχεν, Abrahamus duos filios habuit. *Matth.* 1, 20. υἱὸς Δαβὶδ, pro υἱῷ Δαβὶδ, fili Davidis. *Atticismus*. Notentur phrases, *Matth.* 8, 20. υἱὸς ἀνθρώπου, filius hominis, hoc est, homo. *Hebraismus*. Sic passim vocatur Servator noster, idque κατ' ἐξοχήν. *Marc.* 3, 28. τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, hoc est, hominibus. *Græcè* quoque υἱοὶ ἰατρῶν filii medicorum dicuntur medici, & apud *Homerum* passim *Græci* dicuntur υἱες Ἀχαιῶν, filii seu posterī Achivorum. *Matth.* 17, 25. ὑπὸ τῶν υἱῶν αὐτῶν, à familia sua. *Matth.* 11, 19. υἱοὶ τῆς σοφίας, filii sapientie, qui audiunt sapientiam, vel saltem, qui audire debebant, sicuti filii prophetarum dicuntur, qui eorum discipuli sunt. *Sir.* 4, 12. ἡ σοφία υἱὸς αὐτῆς ἀνύψωσε, sapientia filios suos, hoc est, sui studiosos evehit. *Luc.* 20, 25. υἱοὶ Θεῶν, υἱοὶ τῆς ἀναστάσεως, filii Dei, filii resurrectionis (*ibid.* v. 34. ὅ c. 16, 8. οἱ υἱοὶ τῆς αἰῶνος τῆς τῆς, filii hujus seculi.) *Luc.* 10, 6. υἱὸς εἰρήνης, filius pacis, h. e. dignus pace. *Matth.* 9, 15. υἱοὶ τῆς νυμφῶν, filii thalami, vide supra νύμφη. *Rom.* 9, 7. υἱοὶ (τέκνα) τῆς ἐπαγγελίας, filii promissionis, hoc est, qui vi promissionis gratiæ divinæ spiritualiter gignuntur. *Matth.* 13, 38. υἱοὶ τῆς βασιλείας filii regni. *Matth.* 23, 15. υἱὸς γεέννης, filius gehennæ, h. e. damnatus. *Joh.* 17, 12. υἱὸς τῆς ἀπωλείας, filius exitii, h. e. exitio destinatus. *2. Cor.* 6, 18. ἔσεσθε εἰς υἱὸς, & eritis filii, *Hebraismus* ex *Jer.* 31. Solet enim lamed *Hebraicum* reddi per εἰς. Tribuitur pullo asini per metaphoram *Hebraicam*. *Matth.* 21, 5. υἱὸς ὑποζυγίου, foetus subjugis asinæ. *Conf.* *Jon.* 4, 5.

ΤΑΗ, ης, ἡ, materia. *Jac.* 3, 5. ὕλην ἀνάπτει, materiam, hoc est, ligna accendit. Hinc videtur Latina vox sylva. Van interponitur, uti in dictionibus ὠὸν ovum, οἷς vel οἷς ovīs, ἴς vis, ἑσπέρα vespera, εἰδέω video, αἰὼν ævum. Alii Latinam vocem melius vi-

A devent derivare à filendo. vide σίλας, σιλανός.

ὑλώδης, εὖως, ἔς, ὅ, ἡ, multam materiam habens. *Jobi* 29, 5. ὅτε ἡμην ὑλώδης λίαν, quum essem dives valde.

ὑλάζομαι, lignor, ligna colligo.

ὑλίζω, defæco, percólo, per colum transfundo.

Αὐλίζω, σῶ, idem. *Matth.* 23, 24.

Ἀνυλος, ὅ, ἡ, sylvis carens.

Ἀύλος, ὅ, ἡ, materiæ expers.

ὑλήεις, εντ, ὅ, sylvosus, nemorosus.

† ΤΜΕΝΑΙΟΣ, αἷς, ὅ, Hymenæus, hoc est, nuptialis. nomen heretici, negantis carnis resurrectionem. *2. Tim.* 2, 17. à Themate ὑμην, ἐνός, ὅ, pellicula seu membrana, virginittatis index, quæ primo coitu rumpitur.

ΤΜΗΝ, ἐνός, ὅ, membrana, pellicula; quæ ab ὕω, quia ex humore nascitur. vel Hymen, carmen nuptiale, q. ab ὕω seu ὕδωρ cano. Hinc

ὑμέναιος, ἔς, ὅ, hymenæus, carmen nuptiale, *3. Maccab.* 4. θρήνον ἀνθ' ὑμεναίων ἐξῆρχον, planctum pro hymenæis incipiebant.

ΤΠΕΡ, præpositio, regit Genitivum & Accusativum. Cum Genit. signif. pro, videlicet sinem seu scopum. *Joh.* 6, 51. ἡν (σάρκα) ἐγὼ δώσω ὑπὲρ τῆς τῆς κόσμου ζωῆς, quam ego dabo pro mundi vita. *Eph.* 3, 13. ὑπὲρ ὑμῶν, pro vobis. *Joh.* 11, 41. ὑπὲρ τῆς δόξης τῆς Θεῶν, pro Dei gloria. *1. Cor.* 15, 3. ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, mortuus est pro peccatis nostris, hoc est, in eum sinem, ut Deo pro iis satisfaceret. *Luc.* 22, 20. τῆτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐν τῷ αἵματι, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν ἐκχυνόμενον, hic est calix, novum testamentum in sanguine meo, qui pro vobis effunditur. pro seu ὑπὲρ est præpositio. Debemus hæc verba ὑπὲρ ὑμῶν pro vobis, Satanae tentationibus seu scutum præponere seu opponere. Propter, (significat causam impulsivam,) *2. Thess.* 1, 5. ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε, propter quod (regnum Dei) etiam patimini. Super vel supra (ubi notatur locus.) *1. Cor.* 15, 29. ὑπὲρ τῶν νεκρῶν, super mortuos, hoc est, sepulcris eorum. Secundum, *Phil.* 2, 13. ὑπὲρ εὐδοκίας, pro κατ' εὐδοκίαν, pro benevolo suo libitu. Aliquando adhibetur

pro ἀντί, vice, loco. Philem. 6. 13. ἵνα ὑπὲρ σε διακονῇ μοι, ut loco tuo ministraret mihi. 2. Cor. 5, 20. ὑπὲρ Χριστοῦ nomine CHRISTI. περί, de, Matth. 12, 36. ὅτι πᾶν ῥῆμα ἀργόν, ὃ ἐὰν λαλήσωσιν οἱ ἄνθρωποι ἀποδώσκειν ὑπὲρ αὐτῶν λόγον ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως. Quodcunque verbum otiosum locuti fuerint homines, de eo reddent rationem in die judicii. 2. Cor. 1, 6. ἡ ἐλπίς ἡμῶν βεβαία ὑπὲρ ὑμῶν, spes nostra firma est de vobis. 2. Cor. 8, 23, 24. Phil. 1, 7. Per, ἔς inferbit iurijurando. 2. Thess. 2, 1. ὑπὲρ τῆς παρουσίας, per adventum. ὑπὲρ τινος εἶναι, à partibus alicujus stare, Rom. 8, 31. εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς κατ' ἡμῶν; Si Deus pro nobis, quis contra nos? ἔνεκα causa. Rom. 1, 5. ὑπὲρ τῆς ὀνόματος αὐτοῦ, hoc est, ἔνεκα τῆς ὀνόματος αὐτοῦ, nominis ejus causa, scilicet ut etiam inter Gentes innotescat. Conf. 2. Thess. 1, 12. Cum Accus. suprā. 1. Cor. 4, 6. τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέγραπται φρονεῖν, suprā id, quod scriptum est, non sapere. ὑπὲρ sequitur comparativum. Luc. 16, 8. Φρονιμώτερος ὑπὲρ υἱὸς τῆς φωτὸς, pro τῶν τῆς φωτὸς υἱῶν, prudentior filiis lucis. Superlativum indicat Ps. 19, 11. τὰ δικαιώματα Κυρίου γλυκύτερα ὑπὲρ μέλι, statuta Domini dulciora melle (sunt) id est, dulcissima. Gal. 1, 14. προέκοπτον ὑπὲρ πολλὰς, magis profeci, quam multi absolute ponitur 2. Cor. 11, 23. ὑπὲρ (αὐτὰς) ἐγὼ εἰμι, iis sum superior. conjungitur cum Adverbiis cognatae significationis. 2. Cor. 11, 5. λογίζομαι δὲ μηδὲν ὑπερηκέναι τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων, puto enim me nihil inferiorem fuisse summis apostolis. Comparatur etiam ὑπὲρ in comp.

ὑπερθεν, suprā.

Καθ' ὑπερθεν, adδ. in summo loco, supra; desuper, 3. Macc. 4.

ὑπέρτερος, α, ὁ, superior, potior, præstantior, major. superl. ὑπέρτατος, α, ὁ, supremus, (πανυπέρτατος, eminentissimus, 3. Macc. 1.) ἔς per syncopen

ὑπατ, α, ὁ, consul.

ὑπατεύω, sum consul, consulatu fungor.

Ἀνθύπατος, α, ὁ, proconsul, Act. 13, 7. 8. 12. ἔς c. 19, 38.

Ἀνθυπατεύω, proconsul sum, proconsulare imperium gero. Act. 18, 12. Γαλιων δὲ ἀνθυπατεύοντος, Gallione autem proconsule.

Α ὙΠΝΟΣ, α, ὁ, somnus, (ex ὑπνεῖν, sub aqua se condere. Georg. 4. conditque natantia lumina somnus.) Matth. 1, 24. διεγερθεὶς ἀπὸ τοῦ ὕπνου, excitatus è somno.

ὑπνώω, ὦ, dormio, obdormisco, Sir. 46, 20. μετὰ τὸ ὑπνῶσαι αὐτόν, postquam ille obdormierat; It. somnum affero vel concilio.

Ἐνύπνιον, α, τὸ, somnium, Act. 2, 17.

ὑπνώδης, εως, ὁ, ἡ, somniculosus, a, Prov. 23, 21.

Β Ἐνυπνιάζομαι, somnino, Judæ 6. 8. ἐνυπνιάζομενοι, somniantes, aor. 1. pass. ἐνυπνιάδην, somniabi. Gen. 28, 12. Fut. 1. pass. ἐνυπνιάδησομαι, somniabo, cum Accus. Act. 2, 17.

Ἐνυπνιάτης, α, ὁ, somniator. Genes. 37, 18.

Ἀφύπνῳ, ὦ, obdormisco, Luc. 8, 23. ἀφύπνωσε.

Ἀϋπν, ὁ καὶ ἡ, insomnis, vigil, per-vigil. Xen. νύξ ἄϋπνος, nox insomnis.

Ἀγρυπνος, idem quod ἄϋπνος, ex eoque ortum pleonasmō literarum γρ

Αγρυπνέω, ὦ, vigilo, non dormio. Heb. 13, 17. αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνεῖεν ὑπὲρ ψυχῶν ὑμῶν, illi enim vigilant pro animabus vestris. augetur à principio aor. 1. ἡγρύπνησα. Est etiam idem quod attentā mente observo, invigilo, ἔς regit Dativ. Lucian. ἀγρυπνῶ τοῖς καιροῖς, observo opportunitates.

Διαγρυπνέω, idem. Diod. διηγρύπναν, noctem insomnem transigebant.

Ἀγρυπνία, ας, ἡ, vigilia, 2. Cor. 6, 5. ἔς c. 11, 27.

Ἐξυπνίζω, è somno excito. Fut. σω. D Præt. ἐξύπνικα. aor. 1. ἐξύπνισα. Job. 11, 11. ἵνα ἐξυπνίσω (1. pers. aor. 1. subj. act.) ne à somno excitem.

Ἐξυπν, α, ὁ, ἡ, expergefactus. Act. 16, 27.

Ἐξυπνιάζομαι, evigilo. Aquila, Symmachus ἔς Theodotion Prov. 23, 35.

Καθυπνέω, ὦ, obdormio. Prov. 24, 33.

Τ Π Ο, regit Genit. Dat. ἔς Accus. Cum Genitivo significat a, ab, ἔς sequitur verba passiva. Rom. 12, 21. μὴ νικῶ ὑπὸ τῷ κακῷ, ne vincitor à malo. Act. 16, 4. τὰ κεκριμένα ὑπὸ τῶν Ἀποστόλων, decreta ab Apo-

Apostolis. subintelligitur, Luc. 8, 20. καὶ ἀπηγγέλη αὐτῷ (ὑπὸ τῶν) λεγόντων Ἔ. Ἐrenuntiatum est ei à dicentibus. Sequitur etiam activa, Apoc. 6, 8. ἀποκτεῖναι ὑπὸ τῶν θηρίων, occidere per feras. item neutra, 1. Thess. 2, 14. ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ἀπὸ τῶν ἰδίων συμφολετῶν, passi estis Ἔ vos à propriis tribulibus. item verba media. 1. Cor. 10, 9. ὑπὸ τῶν ὄφρων ἀπώλοντο, à serpentibus perierunt. Deest. Luc. 9, 8. ἄλλων δὲ, repetendum ἀπὸ κοινῆς, ὑπὸ. Cum Dat. signif. sub. Lucian. ὑπὸ γῆς, sub terra. Hesiod. κοίλῃ ὑπὸ πέτρῃ, sub cavo saxo. Thuc. ὑπὸ Ἀθηναίοις εἰσὶ, Atheniensibus parent.) B Cum Accus. signif. sub, Rom. 6, 15. ἔστε ὑπὸ τὸν νόμον, ἀλλὰ ὑπὸ χάριν, nam non estis sub lege, sed sub gratia. sub lege, hoc est, sub legis maledictione. Sic Gal. 5, 18. ἔστε ὑπὸ νόμον quæ verba ibidem 6. 23. ita explicantur, κατὰ τῶν τοιῶτων ἔστε νόμος, adversus ejusmodi non est lex. Subter, Joh. 1, 48. ὑπὸ τὴν συκὴν, subter ficum. 1. Cor. 10, 1. ὑπὸ τὴν νεφέλην ἦσαν sub nube fuerunt. Col. 1, 23. ὑπὸ τὸν ἔρανόν, sub cælo. in potestate, Matth. 8, 9. ἔχων ὑπ' ἑμαυτὸν στρατιώτας, habens sub me milites. Gal. 4, 2. ὑπὸ ἐπιτρόπῃς ἐσὶ, sub tutoribus est. 1. Pet. 5, 6. ὑπὸ τὴν κραταιὰν χεῖρα τῆς Θεῆς, sub potenti Dei manu.

Ἰπτίος, 8, ὁ, ἡ, supinus. Jobi 14, 19.

Ἰπτιάζω, sursum tollo. Jobi 11, 13. ὑπτιάζεις τὰς χεῖρας πρὸς αὐτόν, sustollis manus ad ipsum.

ἸΤΣ ἸΤΟ'Σ, Ἔ σὺς σὺς, ὁ, ἡ, sus. g. c. (ἀσύω idem quod σείω moveo. rostro enim suo porci sterquilinia Ἔ cespites subruunt, sie wülen, sie würmen.) Prov. 29, 12. 2. Pet. 2, 22. ἡς λασαμένη εἰς κύλισμα βορβόρου, sus lota ad volutabrum cæni. Per metaphoram mulier impudica dicitur sus, ex quo illud Proverb. 11, 22. ὥσπερ ἐνώτιον χρυσῶν ἐν ῥινὶ ὑός, ut in auris aurea in rostro suis. Scilicet ut sus in luto volutatur, ita meretrix, in omni libidine, spurcitieque. Siracides eandem comparat σιάλῳ, hoc est, scorfæ seu sui pingvifactæ. Et Horatius in epistolis hominem voluptatibus deditum vocat Epicuri de grege porcum. Sue nihil immundius, utque Poëta ait, Et amica luto sus.

Ἰα, 8, ὁ, suillus, porcinus, idem, quod σύειος, 2. Maccab. 6, 18. ὕειον κρέας,

A suilla caro. 1. Macc. 1, 50. θύειν ὕεινα, scil. κρέατα, immolare porcinas carnes.

ἸΤΣΣΩΠΟΣ, 8, ἡ, hyssopus, libanotis arborescens, vulgò rosmarinus appellatur. (Hebr. חֲבִיב עֶשְׂבִּי.) Joh. 19, 29. Hebr. 9, 19. Fr. Jun. vocat commodum Ἔ odorum περιβραντήριον. Matth. 27, 48. vocatur κάλαμος, hoc est, arundo, quo nomine ipsa stirps libanotidis videtur significari, resectis undique ramusculis.

ἸΤΣΤΕΡΟΣ, 8, ὁ, propriè, posteri-or, ὕστατ' postremus. in Nov. Testam. comparativus ponitur pro superlativo. ὕστερ' vertitur postremus. Videtur dici ὕστερ' pro ὑπότερ' ab ὑπὸ sub, infra 1. Tim. 4, 1. ἐν ὕστεροις καιροῖς, in postremis temporibus.

Ἰτερον, Adv. postea, post, tandem. Matth. 4, 2. ὕτερον ἐπεινάσε, postea esurivit. Joh. 13, 36. ὕτερον ἀκολουθήσεις μοι, tandem sequeris me. Matth. 22, 27. ὕτερον δὲ πάντων, post omnes verò ad extremum, postremo. Matth. 21, 37. ὕτερον δὲ ἀπέστειλε, postremo autem misit. ὕτερον πρότερον, præposterè, confuse.

Πρωῦτερον five ὕτερόπρωτον, idem.

Ἰτερῶ, ὦ, propriè sum posterior, à tergo maneo, tardius venio, per synecd. speciei sum inferior. 2. Cor. 11, 5. per metonym. causæ effc. careo, deficior, Matth. 19, 20. τί ἐτι ὕτερῳ; (pro ὕστερ' ἔμα) quo adhuc deficior? desum. Marc. 10, 21. ἐν σοὶ ὕτερῳ, unum tibi deest. 1. Cor. 12, 24. τῷ ὕτερῶντι, ei, cui deerat. Interdum idem quod ἀφιστάναι deficere. Hebr. 12, 15. ὕτερῶν ὑπὸ τῆς χάριτος τῆς Θεῆς, deficiens à gratia Dei. Fut. ὕτερῶσω. aor. 1. ὕτέρησα, inferior fui. 2. Cor. 12, 11. ἰδὲν γὰρ ὕτέρησα τῶν ὑπὲρ λίαν ἀποστόλων, nulla enim in re inferior fui summis Apostolis. Carui, Luc. 22, 35. μή τινος ὕτερῶσατε; num aliqua re caruistis, nunquid vobis defuit? Joh. 2, 3. ὕτερῶσαντ' οἶν' ἔσται, deficiente vino. Præter. perf. ὕτέρηκα, inferior fui. 2. Cor. 11, 5. μηδὲν ὕτερῶκένομαι, nihilo inferiore fuisse. Hebr. 4, 1. δοκῇ τις ὑμῶν ὕτερῶκένομαι, videatur aliquis vestrum per tarditatem exclusus. ὕτερῶμαι, ἔμαι, destitutor, careo, deficior, 1. Cor. 8, 8. ὕτερῶμεθα, aliquid nobis decedit, seu pauperiores reddimur. Rom. 3, 23. ὕτερῶνται τῆς

δόξης τῆς Θεᾶς, destituuntur gloria (hoc est, gloriatione) coram Deo. Luc. 15, 14. ἡρξάτο ὑπερεῖδαι, cæpit victu deficere. Phil. 4, 12. περισσεύειν καὶ ὑπερεῖδαι, abundare & carere. Hebr. 11, 37. ὑπερέμεινοι, destituti. aor. 1. pass. ὑπερέβην, destitutus fui, egui. 2. Cor. 11, 9. καὶ ὑπερηβείς, & quum egerem.

Ἀφυσερέω, ὦ, destituor, defraudor. fut. ἦσω. Sir. 14, 14. μὴ ἀφυσερήσης ἀπὸ ἀγαθῆς ἡμέρας, ne defrauda te die bona.

Καθυσερέω, ὦ, posterior vel inferior sum. Sir. 16, 13.

Καθυσερίζω, tardo, moror, f. ἴσω.

Ἑστέρημα, τ⊕, τὸ, defectus, quod deest. Phil. 2, 30. τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, defectum vestri. Luc. 21, 4. ἐκ τῆς ὑστερήματ⊕ αὐτῆς, ex penuria sua, hoc est, ex facultatibus tenuissimis. absentia. 1. Cor. 16, 17. reliquiae. Coloss. 1, 24. τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων τῆς Χριστοῦ, reliquiae afflictionum Christi, (scilicet in corpore ipsius, nempe Ecclesiae.) 1. Thessal. 3, 10. τὰ ὑστερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν, quæ desunt fidei vestrae.

Ἑστέρησις, εως, ἡ, penuria, derivatur à 2. pers. præter. pass. ὑστέρησαι. Phil. 4, 11. καὶ ὑστέρησιν, ex penuria. Marc. 12, 44. ἐκ τῆς ὑστερήσεως αὐτῆς, ex penuria sua.

Τ Φ Α Ω, ὦ, (ἢ Jonicè ὑφώω,) texo, ordior.

Ἑφαίνω, idem. 2. Par. 3, 13.

Ἑφασμα, ατος, τὸ textura. Exod. 28, 17.

Ἑφ⊕, εος, τὸ, tela.

Ἑφῆ, ἡς, ἡ, textus seu textura.

Ἑφάντης, ς, ὁ, textor. Exod. 26, 1.

Ἑφαντός, ἡ, ὄν, contextus, α, um, Joh. 19, 23.

Διυφαίνω, texo, pertexo, Exod. 39, 22. διυφασμένον (part. præter. pass.) συμπλεκτὸν, textum conjunctum.

Καθυφαίνω, texo. Exod. 28, 17.

Συγκαθυφαίνω, contexto. Jesa. 3, 22.

Συνυφαίνω, contexto. Exod. 39, 8.

Συνυφῆ, ἡς, ἡ, contextura. Exod. 39, 19.

Ἐυπάρυφος, ς, ὁ, ἡ, splendidus, ad verbum pulchre contextus. Ezech. 23, 12.

Τ Ψ Ο Σ, εος, τὸ, altitudo, sublimitas, Ephes. 3, 18. βάθος καὶ ὕψος, profunditas & sublimitas. Luc. 1, 78. ἐξ ὕψους ex alto. Jac. 1, 9. ἐν τῷ ὕψει αὐτῆς, in sublimitate

(seu dignitate sua, ad quam per adoptionem & regenerationem pervenit.) Eph. 4, 8. ἀναβὰς (part. a. 2.) εἰς ὕψος, quum ascendisset in sublime.

Ἑψώω, ὦ, extollo. F. ὑψώσω. Jac. 4, 10. Πρατ. ὑψωκα. aor. 1. ὑψωσα. Act. 5, 31. aor. 1. pass. ὑψώθην. aor. 1. pass. subj. ὑψωθῶ, sublatus fuero. Johan. 12, 32. aor. 1. inf. ὑψωθῆναι, extolli. Johan. 3, 14. ἐκ medio tolli Johan. 12, 34. suspendi ut patet ex Joh. 12, 34. Fut. 1. pass. ὑψωθήσομαι extollar. Luc. 18, 14. ὁ ταπεινῶν ἑαυτὸν, ὑψωθήσεται, qui seipsum humiliat, extolletur.

Ἑψωμα, τος, τὸ, sublimitas. Rom. 8, 38.

Ἑψωσις, εως, ἡ, exaltatio. Psalm. 149, 6. αἱ ὑψώσεις τῆς Θεᾶς ἐν τῷ λαύρῳ αὐτῶν, exaltationes s. laudes Dei in gutture eorum.

Ἀνυψώω, ὦ, erigo, extollo.

Ἐξυψώω, extollo. med. ἐξυψόομαι, ἔμα. Sir. 1, 30. μὴ ἐξύψῃς σεαυτὸν, ne extolle teipsum.

Προσυψώω, exalto, extollo, 1. Maccab. 12, 36. προσυψώσαι τὰ τεύχη, exaltare muros.

Συνυψώω, ὦ, in altum tollo. Jerem. 49, 19.

Ἑπερυψώω, valdè exalto, in summam sublimitatem effero, Cant. 3. puer. ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψῆτε αὐτὸν, cantate & exaltate eum. 6. 23. αἰνετὸς καὶ ὑπερηψέμεν⊕, laudabilis & valdè exaltatus.

Ἑπερυψώω, ὦ, in summam sublimitatem effero, Phil. 2, 9.

Ἑψηλός, ς, ὁ, propriè sublimis, altus, editus. Matth. 4, 8. εἰς ὄρε⊕ ὑψηλὸν, in montem altum. Metaphoricè, excellens, magnificus, præcellens. Luc. 16, 15. τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν (scil. ὄν) quod inter homines est sublime, hoc est, quod admirantur & extollunt. Rom. 12, 16. τὰ ὑψηλὰ ὀργυζάντες, sublimia sapientes. hoc est, res magnas mente sua agitantes. Fortis, Act. 13, 17. μετὰ βραχίονος ὑψηλῆς, forti brachio, hoc est, vi sua omnipotente, cui nulla creatura resistere potest.

Ἑψηλοὶ, ὦν, οἱ, cæli, Hebr. 1, 3. ἐν ὑψηλοῖς in cælis. ἐν ὑψηλοῖς scilicet τόποις sive ἔρανοῖς. Sic Luc. 2, 14. ἐν ὑψίστοις eadem est ellipsis. δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, gloria in excelsis Deo. Comparat. ὑψηλότερ⊕, altior,

tior, sublimior. Hebr. 7, 26. ὑψηλότερος τῶν ἑρῶν γενόμενος, sublimior caelis factus. Superl. ὑψηλότερος, pro quo in Nov. Test. legitur ὑψιστος, altissimus, Luc. 1, 32. καὶ υἱὸς ὑψίστου κληθήσεται, ἔσ' filius Altissimi vocabitur. Luc. 6, 35. καὶ ἔσσεσθε υἱοὶ τοῦ ὑψίστου, ἔσ' eritis filii altissimi, hoc est, Dei. Act. 7, 48. ὁ ὑψιστος, altissimus, hoc est, Deus. (Sic LXX. verterunt Hebr. ייִהוָה. Gen. 14, 18.) item τὰ ὑψιστά, scilic. μέγη, coelum. Est enim coelum suprema mundi pars, sicut terra est infima. Matth. 21, 9. ὠσαννά ἐν τοῖς ὑψίστοις, hosanna in altissimis. hosanna, hoc est, serba, quæso, hunc Regem filiae Sionis. in altissimis, hoc est, ὁ Deus, qui es in caelis.

Τ Ω, pluo. Fut. ὕσω. Exod. 16, 4. ἰδὲ, ἔγωγ ὕω ὑμῖν ἄρτους ἐκ τοῦ ἑρῶν, ecce, ego pluo vobis panes de caelo (pro quo verbo in N. Test. legitur ἑρέχω. Matth. 5, 45. Luc. 17, 29. Jac. 5, 17.) ὕσθαι est quod pluendo decidit. Greg. ἄρτος ὕόμενος ἐν ἐρήμῳ. item quod pluvia perfunditur, quod compluitur.

Υάδες, ὡν, αἵ, pleiades, quæ sic nominantur παρὰ τὸ ὕαν à pluendo, quod iis orientibus coelum soleat pluiere. Job. 38, 31. συνῆκας δεσμὸν πληιάδος; intellexisti vinculum pleiadum? pleiades ergo origine etiam Græcum est, ἀπὸ τῶν πλειόνων, quod sint plures stellæ in Tauri capite. Cicero 2. de nat. Deor. sic scribit: Ejus (Tauri) caput stellis conspersum est frequentibus. Has Græci stellæ hyadas vocitare sueverunt à pluendo. Nostri imperitè suculas. Hætenus Cicero, scilicet per metaphoram nominarunt suculas.

Υετός, ἔ, ὁ, pluvia, Act. 14, 17. ἑρῶν δὲν ἡμῖν ὑετός διδός, cœlitus nobis pluviæ dans. Act. 28, 2. διὰ τὸν ὑετὸν, propter pluviā. Jac. 5, 18. ἑρῶν δὲν ὑετὸν ἔδωκε, coelum pluviā dedit, hoc est, pluit. Jac. 5, 7. ὑετὸν πρῶτον καὶ ὄψιμον, pluviā matutinā ἔσ' serotinā. Zachar. 10, 1. αἰτεῖσθε παρὰ Κυρίου ὑετὸν, petite à DOMINO pluviā. Apoc. 11, 6. ἵνα μὴ βρέχη ὑετός, ne riget pluvia (terram.) plura de matutina ἔσ' serotina pluvia vide suprā in πρώτῳ.

Υετίζω, pluo. Jobi 38, 26. υετίσας ἐπὶ τὴν γῆν pluiere super terram.

Α Φ ἱ phi est litera XXI. in numeris valet 500. orta ab Hebræo נ raphato, de quo vide suprā πῖ. Respondet nostro Φ. Φαῦλος est cognatum Germanico Faul. Patri ratione Φυγή, fuga, Φῶρ, fur, Φάμα, fama, Φέρω, sero, Φιάλη, phiala, ἔσ' sese habent.

Φ Α Γ Ω, (affine Hebr. פה phe os.)
 ἐδο, cómedo, vescor, aor. 2. act. ἔφαγον, edi, comédi, Apoc. 10, 10. ἔφαγε, edit. Luc. 4, 2. καὶ ἔκ' ἔφαγεν ἔδὲν, duplex negatio fortius negat, nec edit quicquam, ἔφαγομεν ἄρτον, comedimus panem, 2. Thess. 3, 8. ἔφάγετε, comedistis, Joh. 6, 26. ἔφάγετε ἐκ τῶν ἄρτων, comedistis ex panibus illis. ἔφαγον, comederunt. Matth. 14, 20. ἔφαγον πάντες καὶ ἔχορτάσθησαν, comederunt omnes, ἔσ' saturati fuerunt. aor. 1. imper. φάγε, ede, Joh. 4, 31. φάγετε, edite, 1. Cor. 11, 24. a. 2. opt. φάγοι καρπὸν, comedat fructum. Marc. 11, 14. aor. 2. subj. φάγω, edero, Luc. 17, 8. ἕως φάγω, donec edero. 1. Cor. 8, 13. edem. φάγῃς edas. Marc. 14, 12. φάγη, edat. Joh. 6, 51. Rom. 14, 23. φάγωμεν, edamus, Matth. 6, 31. 1. Cor. 8, 8. ἔσ' c. 15, 32. φάγητε, edatis, Joh. 6, 53. ἐὰν μὴ φάγητε τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου, nisi ederitis carnem filii hominis ἔσ' c. Apocal. 19, 18. φάγωσι, edant, Matth. 15, 32. Joh. 6, 5. ἔσ' cap. 18, 28. aor. 2. inf. φαγεῖν, edere, Matth. 12, 4. part. aor. 2. φαγὼν, qui comédit. φαγόντες, qui comederunt. Marc. 6, 44. ἔσ' c. 8, 9. Luc. 15, 23. Fut. med. φάγομαι, (pro φαγῶμαι) edam. φάγεσας, edes, Luc. 17, 8. φάγεσας καὶ πίεσας, edes ἔσ' bibes. φάγεσας dicitur pro φαγῆ, ad formam τυπῶμαι, τυπῆ, τυπεῖται, 2. Reg. 7, 4. σὺ ὄψει, καὶ ἐκεῖθεν ἔσ' φαγῆ, tu videbis, ἔs' illinc non comedes. Sic Deut. 8, 10. ἐὰν φαγῆ (2. sing. Fut. 1. act. indic.) si comederis. Ergo secunda persona formatur φαγῆ regulariter, ἔσ' ἀνωμαλῶς φάγεσας. φάγεσας, comedet, Luc. 14, 15. (pro φαγεῖται,) φαγόμεθα, comedemus. φάγεσθε, comedetis. φάγονται, comedent, (pro φαγῶνται) Apoc. 17, 16.

Φάγος, ἔ, ὁ, edax, helluo, Matth. 11, 19.

Ἐκφάγω, comedo. Symmachus Ps. 105, 35. καὶ ἐξέφαγον πᾶν γέννημα τῆς χώρας αὐτῶν, ἔs' comederunt omnem fructum agri eorum.

Καταφάγω *Apos. 10, 10. devoro, Luc. 15, 30. ὁ καταφαγών (part. aor. 2. act.) σὺ τὸν βίον μετὰ πόρνων, qui abligurivit bona sua cum meretricibus.*

Συγκαταφάγω, comedo, devoro. *Jesa. 2, 18.*

Προσφάγω, cum pane vescor,

Προσφάγιον, &, τὸ, opsonium, quod cum pane comedimus, *Joh. 21, 5.*

Συμφάγω, simul edo. 2. *Sam. 12, 17. & συνέφαγεν αὐτοῖς ἄρτον, non comedit cum ipsis panem.*

(Βαλανηφάγος, &, ὁ, qui glandibus vescitur.

Ἰχθυοφάγος, &, ὁ, ἡ, piscibus vescens.

Ἰχθυόφαγος, &, ὁ, ἡ, qui vel quæ a piscibus editur, &c.)

Σπλαγχνοφάγος, &, ὁ, viscerum comestor, seu qui extis vescitur, *Sap. 12, 6. Ex σπλάγχνον ἔφαγω.*

Φ Α Ι Ν Ω, (ab obsoleto φάω) in lucem profero, edo, ostendo. item neutraliter luceo, *Joh. 1, 5. τὸ φῶς ἐν τῇ σκοτίᾳ φαίνει, lux ista in tenebris lucet. Apoc. 1, 16. ὡς ὁ ἥλιος φαίνει, sicut sol lucet. Apoc. 21, 23. ἵνα φαίνωσι (pres. subj.) ut luceant. φαίνων, οντος, ὁ, lucens, Joh. 5, 35. 2. Pet. 1, 19. Fut. φανῶ, aor. 1. ἐφῆνα. aor. 2. act. ἐφανον. Præt. act. πέφαγκα. φαίνομαι, appareo, videor, luceo, *Matth. 2, 13. & c. 24, 27. Marc. 14, 64. τί ὑμῖν φαίνεται; Quid vobis videtur? Phil. 2, 15. ἐν οἷς φαίνεσθε, inter quos splendetis. Matth. 23, 27. ἐξωθεν μὲν φαίνονται, foris quidem apparent. φαινόμενος, &, ὁ, qui apparet, Matth. 2, 7. τῇ φαينوμένῃ ἀστέρῃ, apparentis stellæ. Hebr. 11, 3. ἐκ φαينوμένων, ex apparentibus. Præt. pass. πέφασμαι, ἔσ Atticè πέφασμαι, unde est.**

Φάσμα, τος, τὸ, spectrum. *Joh. 20, 8. Fut. 1. med. φανῶμαι, comparebo, 1. Pet. 4, 18. ὁ ἀσεβὴς καὶ ἁμαρτωλὸς πᾶς φανεῖται; impius ἔσ peccator ubi comparebit? aor. 2. pass. ἐφάνην, apparui, Matth. 1, 20. κατ' ὄναρ ἐφάνη, in somnio apparuit. Marc. 16, 9. ἐφάνη πρῶτον Μαρίας, prius apparuit Mariæ. Matth. 9, 33. & τότε ἐφάνη ἔως ἐν τῷ Ἰσραὴλ, nunquam apparuit tale quid in Israël. ἔως pro τοῖόν τι. Hellenismus. *Luc. 24, 11. ἐφάνησαν, apparuerunt, visa fuerunt. aor. 2. subj. (φανῶ, appaream,) φανῆς, appareas, Matth. 6, 18.**

φανῆ, appareat, *Rom. 7, 13. Apocal. 18, 23. φανῶμεν, appareamus. 2. Cor. 13, 7. (φανῆτε, appareatis,) φανῶσι, appareant. Matth. 6, 5. 16. Fut. 2. pass. φανήσομαι, apparebo, Matth. 24, 30. τότε φανήσεται, tunc apparebit.*

Ἀναφαίνω, ostendo. ἀναφαίνομαι, appareo. *Luc. 19, 11. aor. 2. pass. ἀνεφάνην, Act. 21, 3. ἀναφανέντες τὴν κύπρον, cum apparuissemus Cyprio. Hellenismus. Apud Græcos passiva regunt etiam casum Activo- rum. conf. Rom. 3, 2. 1. Cor. 9, 17. Hanc Syntaxin etiam Virgilius imitatus est Eclog.*

B 3. flores inscripti nomina regum, pro nominibus regum. Fut. 2. ἀναφανήσομαι.

Ἀποφαίνω, ostendo, declaro, palam facio.

Ἀποφαίνομαι, idem. 2. *Maccab. 6, 23. ἀπολέθως ἀπεφήνατο (3. sing. aor. 1. ind. med.) consequenter declarabat. part. a. 1. med. ἀποφηνάμενος, η, ον, 2. Macc. 15, 4.*

Διαφαίνω, plenè ostendo.

Διαφανής, εὖς, ὁ, ἡ, perlucidus, *Apoc. 21, 21.*

Ἐκφαίνω, in lucem profero, evulgo; *Sir. 8, 24. παντὶ ἀνθρώπῳ μὴ ἐκφανε τὴν καρδίαν, cuius homini ne manifesta- cor.*

Ἐμφαίνω, repræsentor. 2. *Macc. 3, 16.*

Ἐμφανής, ἐσ, ὁ, ἡ, conspicuus, *Rom. 10, 20.*

Ἐμφανῶς, Adverb. manifeste. *Proverb. 9, 14.*

Ἐμφανίζω, indico, conspicuum me præbeo, *Joh. 14, 22. Fut. ἐμφανίσω Joh. 14, 21. Præt. ἐμπεφάνικα. aor. 1. act. ἐνεφάνισα, indicavi, Act. 23, 21. ὅτι ταῦτα ἐνεφάνισας πρὸς με. πρὸς με pro ἐμοί vide πρὸς. quod hæc ipsi indicasset. item, stiti me, comparui, Act. 24, 1. οἵτινες ἐνεφάνισαν τῷ ἡγεμόνι scilicet ἑαυτὰς, qui seipsos exhibuerunt præsidii, hoc est, qui se stiterunt, qui comparuerunt. Est enim ἐμφανίζω verbum μεταβατικόν. aor. 1. pass. ἐνεφανίδην, significationem habet reciprocam, qualem verbum hithpael in lingua Hebræa. *Heb. 9, 24. ἐμφανιδήναμι, ut compareat. Matth. 27, 53. ἐνεφανίδησαν (3. plur. aor. 1. pass.) πολλοῖς, apparuerunt multis.**

Ἐμφανισμός, ἔ, ὁ, indicium.

Ἐμφασίς, εὖς, ἡ, repræsentatio, species, simulatio. 2. *Maccab. 3, 8. τῇ μὲν ἐμφά-*

ἐμφάσει, specie quidem, hoc est, simulans.

Ἐπιφαίνω, appareo, affulgeo, Act. 27, 20. μήτε ἄστρον ἐπιφανόντων, neque astris apparentibus. aor. 1. act. ἐπέφηναι, apparui. aor. 1. act. inf. ἐπιφάνοι, apparere. Luc. 1, 79. aor. 2. pass. ἐπεφάνην, apparui, Tit. 2, 1. ἐπεφάνη γὰρ ἡ χάρις τῆς Θεῆς, illuxit enim gratia illa Dei.

Ἐπιφανής, εὖος, ὁ, ἡ, illustris. Act. 2, 20.

Ἐπιφάνεια, ας, ἡ, apparitio. Semel accipitur pro nativitate Domin. N. JESV CHRISTI. 2. Tim. 1, 10. Cateris scripturae locis pro illustri ejus adventu ad judicium. 2. Thess. 2, 8. 1. Tim. 6, 14. 2. Tim. 4, 8. τοῖς ἡγαπηκόσι τὴν ἐπιφάνειαν αὐτῆς, qui amaverint (seu expetiverint) illustrem ejus adventum. Apud Scriptores Apocryphos significat hac vox illustrem potentiae Divinae manifestationem; ostentum. 2. Macc. 3, 24. ἐπιφάνειαν μεγάλην ἐποίησε, ostentum magnum fecit. Sed

Ἐπιφάνεια, τὰ, seu ἐπιφάνια, τὰ, dictus fuit dies, quo celebrabatur memoria Baptismi Christi; quo eodem die Catechumeni baptizabantur: vel dies, quo Christus manifestari coepit gentibus, quum habitum primitiae, Magi, ad eum adorandum venissent.

Καταφαίνω, appareo. Gen. 48, 17.

Καταφανής, εὖος, ὁ, ἡ, conspicuus. Aquila Gen. 22, 2.

Προφαίνω, praeluceo, prae-monstro, prae me fero, obtendo. Hinc est

Πρόφασις, εὖος, ἡ, praetextus, Matth. 23, 14. προφάσαι, sub praetextu. Joh. 15, 22. νῦν δὲ πρόφασιν ἔκχεσι, nunc non habent, quae praetexant. Act. 27, 30. προφάσαι sub obtentu. Phil. 1, 18. ἢτε προφάσαι, εἴτε ἀληθείαι, sive in speciem, sive sincere.

Προφασίζω, excuso, praetextum profero. Psalm. 141, 4. προφασισικὸς, ἡ, ὄν, tectus. λόγοι προφασισικοὶ, verba tecta. Deut. 22, 14. 17.

Προφανῶς, adv. conspicuè, apertè, Sir. 51, 18. A

Προφανής, εὖος, ὁ, ἡ, conspicuus; quod est à προφαίνω.

ὑποφαίνω, subluceo, illucesco, 2. Maccab. 10, 35.

Φανὸς, ἡ, ὁ, laterna, fax, Joh. 18, 3. μετὰ φανῶν, cum laternis.

Ὁφθαλμοφανής, εὖος, ὁ, ἡ, sub adspetum oculorum cadens.

Ὁφθαλμοφανῶς, adv. manifestè, perspicuè, more eorum quae oculis cernuntur.

Φανερός, ὁ, ὄν, manifestus, a, um, 1. Cor. 11, 19. Gal. 5, 19. ἐν τῷ φανερῷ, in propatulo, Matth. 6, 4. ὁ ἐν τῷ φανερῷ, scilicet ὢν, Rom. 2, 28. qui in propatulo est.

Φανερόω, ὦ, manifesto, 2. Cor. 2, 14. Fut. Φανερώσω, 2. Cor. 4, 5. καὶ Φανερώσει τὰς βελάς τῶν καρδιῶν, manifesta faciet consilia cordium. Præter. perf. πεφανέρωκα, manifestavi. aor. 1. ἐφανέρωσα, idem, Joh.

17, 6. ἐφανέρωσά σε τὸ ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις, manifestum feci nomen tuum hominibus. ἐφανέρωσε, patefecit, Johan. 21, 1. Tit. 1, 3. aor. 1. imper. Joh. 7, 4. Φανέρωσον σεαυτὸν τῷ κόσμῳ, patefacito teipsum mundo. aor. 1. subj. Φανερώσω, Col. 4, 4. Præter. pass. Φανερόομαι, ἔμαι, patefio, Eph. 5, 13. 2. Cor. 3, 3. item in media signif. patefacio, conspicuum reddo. Eph. 5, 13. πᾶν γὰρ Φανερέμενον Φῶς ἐστὶ; quicquid enim res alias conspicuas reddit, lux est. Præter. act. πεφανέρωμαι, factus sum conspicuus. Hebr. 9, 26. 2. Cor. 5, 11. Præter. inf. πεφανερῶμαι, factum est manifestum. Heb. 9, 8.

aor. 1. pass. ἐφανερώθην, idem, 1. Tim. 3, 16. Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, Deus conspicuus factus est in carne. Marc. 16, 12. ἐφανερώθη ἐν ἐτέρᾳ μορφῇ, apparuit aliâ formâ. Apoc. 15, 4. ἐφανερώθησαν, facta sunt manifesta. aor. 1. pass. subj. Joh. 9, 3. ἵνα Φανερωθῇ τὰ ἔργα τῆς Θεῆς, ut manifesta fiant Dei opera. aor. 1. inf. Φανερωθῆναι patefieri, comparere, 2. Cor. 5, 10. Part. aor. 1. Φανερωθεὶς, ἐντὺ, ὁ, patefactus, manifestus factus. 2. Cor. 11, 6. Φανερωθεῖσα, ης, ἡ, patefacta. 2. Tim. 1, 10. Φανερωθὲν, ἐντας, τὸ, patefactum, Rom. 16, 26. Fut. 1. pass. Φανερωθήσομαι, conspiciar. Col. 3, 4.

Φανέρωσις, εὖος, ἡ, declaratio, 1. Cor. 12, 7. ἡ Φανέρωσις τῆς πνεύματός, declaratio (hoc est, donum) Spiritus Sanctus, quo dono ornatus scripturas explicare potest. 2. Cor. 4, 2.

Φανερός, manifestè, Adverb. Marc. 1, 45. Joh. 7, 10. ubi opponitur ἐν κρυπτῷ, occultè.

Φαντάζω, apparere facio, ostendo.

Φαντάζομαι, appareo, imaginor, Heb.

12, 21. τὸ Φανταζόμενον, quod apparebat (ubi tamen visum verum intelligitur.) phantasias concipio, phantasiis turbor, Sir. 34, 5. ὡς ὠδινάσης Φαντάζεται καρδία, sicut parturientis phantasias concipit cor.

Φαντασία, ας, ἡ, phantasia, visum, imaginatio; ostentatio, Gepräg, Act. 25, 23.

Φάνλασμα, τος, τὸ, spectrum, Matth. 14, 26. Marc. 6, 49. ἔδοξαν Φάνλασμα εἶναι, putarunt esse spectrum.

Ἀφανής, ἔος, ὁ, ἡ, non manifestus, obscurus, ab aspectu nostro remotus, Hebr. 4, 13. καὶ ἐστὶ κτίσις ἀφανής ἐνώπιον αὐτοῦ, nec est ulla res creata non manifesta in conspectu ipsius.

Ἀφανίζω, obscuro, deformat, Matth. 6, 16. corrumpo, aboleo. Matth. 6, 19. ἀφανίζομαι, evanesco, Jac. 4, 14. aor. 1. pass. ἀφανίσθην, disparui, Act. 13, 41. ἀφανίσθητε, disparete. (aor. 1. imper. pass. 2. pl.)

Ἀφανισμός, ὅς, ὁ, obliteration, evanescencia, Hebr. 8, 13. ἐγγὺς ἀφανισμοῦ, prope est, ut evanescat. interitus, cades, 2. Macc. 5, 13.

Ἀφαντος, ὁ, ὁ, Adject. qui apparere definit, non apparens, subductus à conspectu, Luc. 24, 31. (ex α privativo, ἔς φαντός ex πέφανται, apparuit.)

Ἱεροφάντης, ὁ, ὁ, sacrorum antistes, qui sacra ostendit, docet.

Ὁπισθοφάνως, Adv. retrorsum. Genes. 9, 23.

Συκοφάντης, ὁ, ὁ, sycophanta, calumniosus delator. Plutarchus περὶ πολυπραγ. quum Athenis vetitum esset exportare ficus, qui eos deferebant, accusabantque, sycophantae sunt appellati. Est ergo in hac voce synecdoche speciei.

Συκοφαντέω, ὡ, sycophantor, (quo verbo Plautus utitur) hoc est, sycophantam ago, calumniosas comminiscor delationes, item per calumniam alicui aliquid extorqueo. aor. 1. act. Luc. 19, 8. ἐσυκοφάντησα, aliquid per calumniam rapui. Luc. 3, 14. μηδένα διασείσετε, μηδὲ συκοφαντήσητε, (aor. 1. subj.) neminem conculcite, neque per calumniam opprimite.

Συκοφαντία, ας, ἡ, calumnia. Amos 2, 8.

ὑπερήφανος, ὁ, ὁ, ἡ, superbus, arrogans, ὁ ὑπερφαινόμενος ἄλλων, qui supra

alios se conspiciendum praebet. Xenoph. de superba faemina sic scribit: ὑποδήματα ἔχουσα ὑψηλὰ, ὅπως μείζων δοκᾷ εἶναι, ἢ ἐπεφύκει, hoc est, calceos habens altos, ut procerior videretur quàm natura erat. ὑπερφαινομαι, verbum medium, superemineo. Thucyd. ὑπερεφάνησαν (aor. 2. pass.) τὰ λόφα, supra collum apparuerunt. Luc. 1, 51. διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους, dissipabit superbos. 2. Tim. 3, 2. ὑπερήφανοι, superbi. Jac. 4, 6. ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, Deus superbis resistit. comp. ὑπερφανώτερος.

ὑπερηφανέω, ὡ, insolefco, superbè me effero.

ὑπερηφανεύομαι, in med. forma, idem. Tob. 4, 13. μὴ ὑπερηφανεύῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ne insolesce in corde tuo. Sir. 10, 8. τί ὑπερηφανεύεται γῆ καὶ σποδός; quid superbit terra & cinis?

ὑπερηφανία, ας, ἡ, superbia, Marc. 7, 22. ὑπερηφανία, ἀφροσύνη, superbia, stultitia.

ὑπερηφάνως, Adverb. superbè, insolenter.

Ἀφνω (per syncopen pro ἀφανῶς, ἔς abjecto σ) repente, subitò, ex improvise, insperatò, pro quo etiam dicitur

Ἀφνης, Adv. subitò, unde est

Ἀιφνίδιος, ὁ καὶ ἡ, repentinus, a. Luc. 21, 34. αἰφνίδιος ἡ ἡμέρα repentina dies, ubi notetur Hellenismus. veniet repentina dies, hoc est, repente veniet dies ille DOMINI. 1. Theff. 5, 3. αἰφνίδιος ὁλεθρος, repentinus interitus.

Ἀιφνιδίως, Adv. repente, subitò. Luc. 21, 34. αἰφνίδιος ponitur adverbialiter pro repente, more Graecorum. Hesiod. ἐργ, ὥραϊος δὲ γυναῖκα ἄγεσθαι, tempestivus verò uxorem ducito, pro tempestivè. Quam elegantiam etiam Latini poëtae imitati sunt. Aeneid. 8. se matutinus agebat, h. e. manè. Sic nocturnus pro noctu &c.

Ἐξαίφνης (idem est quod ἀφνης vel ἀφνω) ex insperato, repente, pro quo etiam dicitur ἐξαπίνης apud Poëtas, [occurrit tamen etiam Prov. 6, 15. & Num. 35, 22.] & ἐξάπινα, Marc. 9, 8.

Φ Α Ι Ο' Σ, α, ὁν, fuscus. Gen. 30, 32. πᾶν πρόβατον φαῖον ἐν τοῖς ἄρνασι, omnis ovis fusca inter agnos.

Φ Α Κ Ο' Σ, ἔ, ὁ, lens, lentis. Genes. 25, 34. ἔφημα φακῆ, *coctum lentium.*

Φ Α Λ Α Κ Ρ Ο' Σ, ἄ, ὄν, calvus. 2. Reg. 2, 23. ἀνάβαινε Φαλακρῆ, *ascende calve.*

Φαλακρώω, ὦ, rado. Ezech. 27, 31. Φαλακρώσῃσιν ἐπὶ σε Φαλακρώματα, *radent super te calvitiam.*

Φαλάκρωμα, ατος, τὸ, calvities. Levit. 13, 42.

Φαλάκρωσις, εως, ἡ, calvities. Aquila & Symmachus Mich. 1, 6.

Φ Α' Λ Α Γ Ξ, αγγος, ἡ, Phalanx, genus aciei apud Macedonas; acies quævis. 1. B Macc. 6. 35.

† Φ Α Λ Ε' Κ, ὁ, Phalecus. Gen. 10, 25. Luc. 3, 35. Nomen viri ἄκλιτον. Hebraum origine à לָחַץ divisit, quia in diebus ejus לָחַץ hoc est, divisa fuit terra. Gen. 10, 25. Ab eadem radice descendit לָחַץ rivus, q. d. divisa aqua &c. Gigantes enim prata aquam variè derivamus, eamque in multas particulas dividimus, à radice לָחַץ divisit. Et ut hæc ἐν παρόδῳ addam, ad verbum לָחַץ explicandum, Hebraicè concubina vocatur שִׁלְחָה, quæ vox composita est ex לָחַץ divisit & שִׁלַּח vir, quod concubina virum ab uxore abalienet, eumque quasi dividat in partes duas, quarum unam sibi vendicet. Hinc ortum videtur שִׁלְחָה, ἡ, ἡ, & שִׁלְחָה, ἡ, concubina, pellex. A quibus omnibus Latini pellex non multum abludit, & videntur omnia ejusdem esse originis. Gen. 36, 12. Jud. 19, 2.

† Φ Α Ν Ο Θ Η' Α, ὁ, Phanuel. est nomen viri ἄκλιτον. Luc. 2, 36. Est etiam nomen loci, ubi Jacobus tota nocte luctatus est cum Angelo fœderis, Gen. 32, 30. qui ita appellatus fuit ab ipso Jacobo לְפָנָיו, quod illic vidisset Dominum. Est verò לְפָנָיו nomen compositum ex פָּנָיו panui visus, quod est pabul à radice פָּנָה asperxit, & ex nomine Dei לְפָנָיו Deus. In compositione kamets mutatur in scheva propter accentum, qui est in syllaba ultimâ, ad quam vox festinat.

Φ Α' Ο Σ, εος, τὸ, lumen, lux. (Poëti-

cum) Hom. Φάος ἡελίου, lux Solis. Contractè

Φῶς, Φωτός, τὸ, idem, in prosa usitatum. Act. 22, 6. 9. & c. 26, 13. (per meton. effecti) ignis, Marc. 14, 54. Luc. 22, 56. καθήμενον πρὸς τὸ Φῶς, *sedentem ad ignem.* candela, Act. 16, 29. (Per metaph.) Lætitia. Esth. 8, 11. τοῖς δὲ Ἰσραηλίοις ἐγένετο Φῶς καὶ εὐφροσύνη, *Judeis erat lux & lætitia, hoc est, illustris lætitia.* ἐν διὰ δυοῖν. Deus dicitur esse lux, 1. Joh. 1, 5. ὁ Θεὸς Φῶς ἐστίν, *Deus lux est.* 1. Tim. 6, 16. Φῶς οὐκ ὄντων ἀπρόσ-ιτον, *lucem habitans inaccessam.* Joh. 8, 12. ἐγὼ εἰμι Φῶς τοῦ κόσμου, *ego sum lux Mundi.* Matth. 5, 14. ὑμεῖς ἐστέ Φῶς τοῦ κόσμου, *vos estis lux mundi (ministerialiter & instrumentaliter)* Luc. 16, 8. υἱοὶ τοῦ Φωτός. Eph. 5, 8. τέκνα Φωτός filii lucis. 1. Joh. 1, 7. ἐν Φωτὶ περιπατοῦμεν, *in luce (verbi divini) ambulemus.* regnum cœlestē Col. 1, 12. ἐν τῷ Φωτὶ, *in luce, hoc est, in regno cœlesti & glorioso.* (ὁ Φῶς, vir, plur. οἱ Φῶτες, viri, sunt poetica)

Φωτίζω illumino, Joh. 5, 9. Fut. Φωτίσω. 1. Cor. 4, 5. Præter. perf. act. πεφώτισκα, unde est πεφώτισμαι. Eph. 1, 18. πεφωτισμένους (part. præter. pass.) τὰς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας ὑμῶν, *illuminatis oculis mentis vestrae.* aor. 1. act. ἐφώτισα, Apoc. 21, 23. in lucem profero, facio, ut illucescat. part. aor. 1. Φωτίσας, ατος, ὁ, 2. Tim. 1, 10. aor. 1. pass. ἐφωτίσθην, Apoc. 18, 1, ἡ γῆ ἐφωτίσθη, *terra collustrata fuit (seu resplenduit)* part. aor. 1. pass. Φωτίσθεις, έντος, ὁ, *illustratus,* Hebr. 6, 4. & c. 10, 32.

Φωτισμός, ἔ, ὁ, lumen, 2. Cor. 4, 4. 6.

ΔιαΦωτίζω, illumino. Nehem. 8, 5.

Φωτεινός, ἡ, ὄν, lucidus, a, um, Matth. 6, 22. & c. 17, 5.

Φώσκω, luceo.

Φωστήρ, ἡρος, ὁ, luminare, Phil. 2, 15. ὡς Φωστῆρες ἐν κόσμῳ, *tanquam luminaria in mundo.* Apoc. 21, 11.

Φάύω & Φάύσκω, idem quod Φώσκω.

ΔιαΦάύω, vel διαΦάύσκω, dilucesco. Judith. 14, 2. ἡνίκα ὂν διαΦάύσῃ (3. sing. aor. 1. subj.) ὁ ὄρθρος, *cumque diluxerit diluculum.*

ἘπιΦάύω, illucesco, Eph. 5, 14. καὶ ἐπιΦάύσει σοι ὁ Χριστός, & illucescet tibi Christus.

ἘπιΦώσκω, idem, Luc. 23, 54. καὶ σάβ-

βατον ἐπέφωσκε (imperf. aet.) sabbatum illucescebat, hoc est, incipiebat. Syn. Speciei catachrestica. Matth. 28, 1. ὁψὲ τῶν σαββάτων τῇ ἐπιφωσκᾷ, exeunte sabbato, quum illucesceret, pro ὁψὲ τῶν σαββάτων, ὥρα τῇ ἐπιφωσκᾷ. subintelligendum ὥρα, tempore.

Κατηφής, ἑος, ὁ, qui vultu demisso & subtristi incedit, quasi κάτω βάλλων τὰ φάη, hoc est, deorsum convertens lumina, seu oculos. Sap. 17, 4.

Κατήφεια, ας, ἡ, mœror, Jac. 4, 9. καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν μετασραφήτω, & gaudium in mœrorem convertatur. (μετασραφήτω, 3. perf. aor. 2. pass. fing. imp. in 2. perf. μετασράφηθι, ab aor. 2. indic. μετεσράφην, ab activo aor. 2. μετέσραφον, & hoc à μετασρέφω.)

Φαῦσις, εως, ἡ, lux, splendor, flamma, Judith 13, 15.

Φ Α Ρ Α Γ Ξ, αγγος, ἡ, vallis, Luc. 3, 5.

† Φ Α Ρ Α Ω, ὁ, Pharaο. ἄκλιτον. Rex Egypti. Hebr. פֶּרֹאֹה fuit commune nomen Regum Egypti, sicut Cæsar olim Romanorum, hodie Germanorum, Sultanus Turcarum, Chamus Tartarorum, Sophus Persarum &c. Est verò origine Hebræum à radice פֶּרַע nudavit, abstraxit, ultus est. פֶּרַע ultio. Jud. 5, 2. Significat ergò ultorem seu vindicem. Heb. 11, 24. υἱὸς θυγατρὸς Φαραὼ, filius filie Pharaonis. Rom. 9, 17. λέγει ἡ γραφή τῷ Φαραὼ, Scriptura dicit Pharaoni. Act. 7, 10, 13, 21.

† Φ Α Ρ Ε Ξ, ὁ, Phares. Matth. 1, 3. Luc. 3, 33. filius Judæ ex Thamar nuru. Gen. 38, 29. 1. Chr. 4, 1. Hebraicè פֶּרֶץ peretz, & cum accentu distinguente פֶּרֶץ paretz. פֶּרֶץ fractio, ruptura. à radice פֶּרַע rupit, fregit, q. d. filius eruptionis seu rupturæ. Fratrem enim Zerachum, antevergens prior erupit ex utero materno.

Φ Α Ρ Ε Τ Ρ Α, ας, ἡ, pharetra, qd. à φέρω & τρώω, quia fert vulnifica tela, Sir. 26, 13.

† Φ Α Ρ Ι Σ Α Γ Ω Σ, ας, ὁ, Phariseus, hoc est, interpres. Schindlerus ait, ita cognominatos fuisse à פֶּרַע separavit, discrevit, divisit, quasi sequestratos ab aliis vita religiosiori, quæ à Rabb. פֶּרִישָׁה

A dicitur. Sic Hesych. Φαρισαῖος, ἀφωρισμένος, μεμερισμένος, καθαρὸς &c. Alii deducunt à radice פֶּרַע exposuit, explicavit. Matth. 3, 7. Dicuntur Hebraicè פֶּרִישָׁה pro פֶּרֶץ ubi videmus paul quandoque aetivam habere significationem. Contrarium supra vidimus in nomine פֶּשַׁע. Deinde olim Græcos π initiale Hebræum aspirasse. Sic dixerunt Φαλέκ pro πάλεγ. Φαρὲς pro πάρετς. Et Palantus Just. lib. 3. cap. 5. Græcè scribitur Φάλαντος &c.

B Φ Α Ρ Μ Α Κ Ο Ν, ας, τὸ, medicamentum, venenum. Vox media, quæ in bonam & malam partem accipitur. Quum in bonam partem capitur, volunt derivari παρὰ τὸ φέρειν ἄκρος, à ferenda medela at quum in malam, παρὰ τὸ φέρειν ἄχος à ferenda tristitia. Herodianus, quando in malam partem accepit, differentia causâ addidit δηλητήριον, hoc est, interprete Hesychio βλαπτικὸν noxium.

Φαρμακὸς, ὁ, ὁ, veneficus, magus, Apoc. 22, 51.

Φαρμακεὺς, ὁ, ὁ, idem, Apoc. 21, 8.

C Φαρμακεύω, veneno utor.

Φαρμακεία, ας, ἡ, veneficium, Gal. 5, 20. Apoc. 9, 21. & cap. 18, 23.

Φ Α Ρ Τ Γ Ξ, υγγος, ὁ, ἡ, guttur, fauces, Sir. 31, 12.

Φ Α Τ Ν Η, ης, ἡ, præsepe Luc. 2, 7. 12, 16. & c. 13, 15. (ἐκφατνίζομαι, à præsepi depellor.)

Φάτνωμα, ατος, τὸ, laquear, 2. Macc. 1, 16.

Φατνωματικός, ὁ, ὁ, & φατνωτός, ὁ, ὁ, laqueatus. Formantur isthæc à verbo

Φατνόομαι, quod exponitur sum laqueatus, Ez. 41, 15.

Φ Α Τ Λ Ο Σ, ης, ον, Adj. vilis, e, abjectus, a, um; malus, a, um. Job. 3, 20. πᾶς γὰρ ὁ Φαῦλα πράσων, quisquis enim mala patrat. Job. 5, 29. οἱ δὲ τὰ Φαῦλα πράξαντες, qui verò mala egerint. Tit. 2, 8. μηδὲν ἔχων περὶ ὑμῶν λέγειν Φαῦλον, nihil habens, quod de vobis dicat mali. Jac. 3, 16. Φαῦλον πρᾶγμα, prævium opus.

(Φλαῦρος, ας, ὁ, idem. Φλαῦρον ἔπος, contumeliosum verbum.)

Φαυλίζω, pro vili habeo, flocci facio. Fut. ἴσω, aor. 1. ἐφαύλισα. Judith 1, 11.

Φαυλίσ-

Φαυλισμός, ὅ, contemptio, despectus. *Jes. 28, 11.*

Φαυλισμα, ατος, τὸ, illusio. *Zephan. 3, 11.* τότε περιελῶ ἀπὸ σὲ τὰ φαυλίσματα τῆς ὑβρεώς σου, tunc auferam a te illusiones ignominiae tuae.

Φαυλίστρια, ας, ἡ, contemtrix. *Zephan. 3, 1.* αὕτη ἡ πόλις ἡ φαυλίστρια, haec est urbs contemtrix, quae alias praese se contemnit.

Ἐκφαυλίζω, contemno magnopere. *Judith 14, 5.*

Φαυλότης, ητος, ἡ, vilitas; pravitas, *Sap. 4, 12.*

Φ Α Ω, dico, inusitatum, pro quo legitur *Φημι*, 1. *Cor. 7, 29.* *Φῆς αἰς*, *Φησὶ*, dicit, *Act. 19, 35.* subintelligitur *Luc. 5, 14.* post vocem ἀλλὰ *Φασὶ*, dicunt, *Rom. 3, 8.* aor. 2. *ἔφην*, dixi. *Joh. 1, 23.* *Act. 26, 32.* *ἔφης* ἔ per apharesin *Φῆς*, dixisti. per geminam apharesin *ἦν*, ἦς, ἡ, pro *ἔφην*, ης, η. infin. *Φάνομαι*, per α acutum. *Φάνομαι* enim per α circumflexum est aor. 1. ἀ *Φαίνω*, appareo.

Φάσις, εως, ἡ, rumor, nuntius. *Act. 21, 31.* ἀνέβη *Φάσις* τῷ χιλιάρχῳ, rumor pervenit ad tribunum cohortis.

Ἀφασία, ας, ἡ, loquendi impotentia, obmutescencia. *Ex α ἔ Φάω*, Sed

Ἀφασία, ας, ἡ, ex *Φαίνω*, est disparitio seu disparentia. 2. *Macc. 14, 17.*

Φάσκω ceu frequentativum plus significat quam *Φημι*. *Act. 24, 9.* *Φάσκοντες*, ταῦτα ἔτως ἔχον, acriter agentes hac ita se habere. *ibid. cap. 25, 19.* *ἔφασκον* ὁ *παῦλος*, assererat *Paulus*. *jaclito Rom. 1, 22.* *Φάσκοντες* εἶναι σοφοὶ dum *jaclitant* se esse sapientes. *Apoc. 2, 2.* τὰς *Φάσκοντας* εἶναι ἀποστόλους, qui se *jaclitant* esse apostolos. *Demosth. Olynth. 2.* τῷ τὴν ἀμφίπολιν *Φάσκον* παραδώσει, quum *jaclitaret* (*Philippus*) se nobis (*Atheniensibus*) *Amphipolin* traditurum.

Φήμη, ης, ἡ, fama, *Matth. 9, 26.*

Βλάσφημι, ας, ὁ, blasphemus, famam laedens, quasi *βλάπτω* τὴν *Φήμην*, laedens famam. 1. *Tim. 1, 13.* 2. *Tim. 3, 2.* *Act. 6, 11.* ῥήματα *βλάσφημα*, verba blasphema, quae in Deum *jaclantur*.

Βλασφημία, ας, ἡ, blasphemia, maledicencia, *Matth. 12, 31.* ἡ δὲ τῷ πνεύματι (genitivus obiecti) *βλασφημία* bla-

sphemia vero in Spiritum *Matth. 15, 19.* ἔ c. 26, 65. *Marc. 2, 7.* ἔ c. 3, 28. ἔ c.

Βλασφημέω, ὦ, impiè loquor, *Matth. 9, 3.* *blasphemo*, *Jac. 2, 7.* *Tit. 3, 2.* μηδὲνα *βλασφημεῖν*, neminem maledictis incessere. Imperf. *ἐβλασφήμουν*, *Luc. 23, 39.* *Marc. 15, 29.* Fut. *βλασφημήσω*. aor. 1. *ἐβλασφήμησα*, *Matth. 26, 65.* *Apoc. 16, 9.* 11. 21. a. 1. subj. *βλασφημήσω*. *Marc. 3, 29.* aor. 1. inf. *βλασφημήσαι*, *Apoc. 13, 6.* Praes. pass. *βλασφημέομαι*, blasphemor. *Rom. 2, 24.* ὄνομα *θεοῦ βλασφημεῖται*, nomen Dei blasphematur. conf. supra in *Th.* ὄνομα *Jer. 14, 8.* 1. plur. *Rom. 3, 8.* *βλασφημέμεθα*, de nobis malè loquuntur. malè audio. *Rom. 14, 16.* tanquam blasphemus accusor, 1. *Cor. 10, 30.* 1. *Cor. 4, 13.* 1. *Pet. 4, 14.* Fut. 1. pass. *βλασφημηθήσομαι*, conviciis proscindar, 2. *Pet. 2, 2.*

Διαφημέω, ὦ, spargo famam. aor. 1. *διαφήμησα* *Matth. 9, 31.*

Διαφημίζω, divulgo, dissemino, invulgo spargo, cum *Accus.* *Marc. 1, 45.* a. 1. pass. *διαφημίδην*. *Matth. 28, 15.*

Δύσφημος, ας, ὁ, ἡ, maledicus, infautus.

Δυσφημέω, ὦ, defero aliquem, calumnior. 1. *Macc. 7, 4.*

Δυσφημία, ας, ἡ, convicium. 2. *Cor. 6, 8.*

Εὐφημι, ας, ὁ, ἡ, honorificus, boni nominis, *Phil. 4, 8.* *εὐφημι μνήμη*, honorifica memoria.

Εὐφημία, ας, ἡ, propriè bona fama. item honorifica appellatio, laus, 2. *Cor. 6, 8.*

Εὐφημέω, celebroy laudo, fausta precor. apud *Xenoph. lib. 2. pad.* καὶ ὁ κύριος, εὐφήμεν, ἔφη, ἔ Cyrus dixit, bona verba quaeso. *Lucian.* εὐφήμεν ὦ ἄγες ἔ γὰρ ἀσφαλὲς λέγειν τὰ τοιαῦτα, Bona verba quaeso ὁ *Mars*. Non enim tutum est talia loqui.

Ἀνευφημέω, ὦ, laudo, celebroy. *Symmachus Psalm. 63, 8.*

Ἐπιφημίζω, pervulgo, rumore diffemino. *ἐπιφημίζομαι*, idem. *Sap. 2, 12.*

Πρόφημι, praedico. aor. 2. *προέφην*, praedixi.

Προφήτης, ας, ὁ, propheta, qui praedicat futura. *Act. 3, 24.* interpretes prophetarum, 1. *Cor. 14, 32.* πνεύματα προφητῶν προφή-

ταῖς ὑποτάσσεται, *spiritus prophetarum prophetis subjiuntur. Sic vocatur etiam Ethnicus poeta. Tit. 1, 12. Nom. Joh. 1, 21. Gen. τῷ προφήτῃ, Matth. 1, 22. (Dativ. τῷ προφήτῃ) Accus. τὸν προφήτην, Act. 8, 30. Vocat. ὁ προφήτης. Nom. pl. οἱ προφῆται, Act. 3, 24. Genit. τῶν προφητῶν, Act. 7, 42. Dat. τοῖς προφήταις, Act. 13, 40. Accus. τὰς προφήτας, Rom. 11, 3. τὰς προφήτας σε ἀπέκτειναν, prophetas tuos occiderunt. Voc. Apoc. 18, 20. οἱ προφῆται, Atticè pro ὧν προφῆται.*

Προφῆτις, idos, ἡ, prophetissa, Luc. 2, 36. in Accus. προφῆτιν (pro προφήτιδα) B Apoc. 2, 20.

Προφητικὸς, ἡ, ὁν, propheticus, à prophetis tanquam legatis DEI profectus, Rom. 16, 26. διὰ γραφῶν προφητικῶν, per scripturas propheticas. 2. Pet. 1, 19. προφητικὸν λόγον, propheticum sermonem.

Προφητεύω, prophetō, Matth. 11, 13. Ἔ c. 15, 7. prophetas interpretor, 1. Cor. 14, 4. interpretes prophetarum audio, 1. Cor. 11, 4. carmen seu epinicion scribo, quo DEI laudes decantentur, 2. Chr. 20, 37. imperf. προεφήτευσον, Act. 19, 8. Fut. προφητεύσω, Act. 2, 17. Apoc. 11, 3. aor. 1. προεφήτευσα, προεφήτευσε, prophetavit, Marc. 7, 6. Jud. 6, 14. προεφητεύσαμεν, prophetavimus, Matth. 7, 22. προεφήτευσαν, prophetarunt. Matth. 11, 13. ἕως Ἰωάννη προεφήτευσαν, usque ad Johannem prophetarunt, scilicet de futuro CHRISTO. aor. 1. act. imper. προφήτευσον, Matth. 26, 68. aor. 1. act. inf. προφητεύσαι, prophetare, Apoc. 10, 11. part. a. 1. act. προφητεύσας, αὐτὸς, ὁ, 1. Pet. 1, 10.

Προφητεία, ας, ἡ, prophetia, Matth. 13, 14. scripturæ explicatio, 1. Cor. 13, 8. προφητεῖαι καταργηθήσονται, prophetia D abolebuntur.

Ψευδοπροφήτης, ας, ὁ, pseudopropheta, falsus propheta. Matth. 7, 15. Ἔ c. 24, 11. 2. Pet. 2, 1.

Πρόσφατος, ας, ὁ, ἡ, propriè recens matatus, cæsus, ex πρὸς Ἐ φάω obsoleto occido. per syn. speciei verò novus, recens. Hebr. 10, 20. Sir. 9, 14.

Προσφάτως, nuper, Adv. Act. 18, 2. (ἀντίφημι, contradico, ἀπόφημι, nego. κατάφημι, ajo, affirmo. ἀπόφασις, negatio. κατάφασις, εὖς, ἡ, affirmatio.)

Σύμφημι, consentio, adstipulor, assentior cum Dat. Rom. 7, 16.

Φ Ε Β Ο Μ Α Ι, fugio, item timeo, metuo. à prat. med. πέφοβα derivatur

Φόβος, ας, ὁ, timor, Act. 19, 17. ἐπέπεσε δὲ φόβος ἐπὶ πάντας. Luc. 8, 37. φόβῳ μεγάλῳ συνέχοντο, metu magno tenebantur. Eph. 6, 5. μετὰ φόβῳ, cum timore. Rom. 13, 7. τῷ τὸν φόβον, τὸν φόβον, cui timorem, timorem. Φόβος Θεῷ, timor Dei, Rom. 3, 18. Φόβος τῷ Κυρίῳ, timor Domini, Act. 9, 31. Hebraismus est, ἐν φόβῳ, 2. Cor. 7, 1. pro μετὰ φόβῳ, quæ phrasis legitur 2. Cor. 7, 15. Eph. 6, 5. terror. 2. Cor. 5, 11. εἰδότες ἅν τὸν φόβον τῷ Κυρίῳ, scientes igitur terrorem illum Domini, hoc est, tremendum illud Dei iudicium. Luc. 7, 16. ἔλαβε φόβος ἀπαντας, cepit autem omnes timor, 1. Cor. 2, 3.

Ἄφοβος, ας, ὁ, ἡ, metu vacuus, intrepidus, imperterritus.

Ἄφόβως intrepidè, Luc. 1, 74. Phil. 1, 14. Judæ 6, 12. ἐμφοβος, expavescens, Act. 10, 4. Ἔ c. 22, 9. Ἔ c. 24, 26.

Ἄφοβία, ας, ἡ, securitas. Prov. 15, 17.

Φοβερός, ας, ὁ, ὁν, horrendus, tremendus, C formidabilis, Heb. 10, 27. 31. Ἔ c. 12, 21. Comp. φοβερώτερος. Superl. φοβερώτατος, maximè formidabilis, terribilis. Arist. θάνατος πάντων φοβερῶν φοβερώτατον, mors omnium rerum terribilium est maximè terribilis, scilicet non credentibus in Jesum Christum, quales erant Ethnici illi Philosophi, quorum pectora luce salvifica fidei in Jesum Christum non fuerunt collustrata.

Φοβερῶς, adv. terribiliter, tremendum in modum. Psalm. 139, 14. ἐξομολογήσομαι σοι ὅτι φοβερῶς ἐθαυμασώθης, laudabo te, quod te timendum in modum admirabilem exhibuisti.

Φοβερίζω, terreo. Nehem. 6, 19. ἐπιστολὰς ἀπέστειλαν τωβία, φοβερίσαι με, epistolas miserunt ad Tobiam, ut terrerent me.

Φοβερισμός, ας, ὁ, terror. Psalm. 88, 17. οἱ φοβερισμοί σε ἐξετάραζάν με, terrores tui perturbarunt me.

Φοβέω, ὦ, propriè in fugam verto, ἔ per meton. causæ timorem incutio, injicio, terreo, territo, terrefacio. φοβέομαι, ἔμα, metuo, timeo, reformido, cum Accus.

Accus. & sine casu vereor. 2. Cor. 11, 3. Gal. 4, 11. φοβέμαι μήπως vereor, ne quo modo. Luc. 23, 40. & δὲ φοβῆ (3. sing. pres. indic.) σὺ τὸν Θεόν; neque Deum quidem tu times? φοβέσθ, 3, time. Luc. 1, 13. Act. 27, 24. μὴ φοβῆ (2. sing. pres. pass. imper.) Παῦλε, ne metue Paule. Luc. 2, 10. μὴ φοβεῖσθε (2. plur. pres. pass. imper.) ne metuite. 1. Pet. 2, 17. τὸν Θεὸν φοβεῖσθε, τὸν βασιλέα τιμᾶτε, Deum timete, regem honorate vereor. Eph. 5, 33. ἡ γυνὴ φοβῆται (3. sing. pres. subj.) τὸν ἄνδρα, uxor revereatur virum. terreor. Rom. 13, 3. Θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι (pres. pass. inf.) vis autem non terri. Imperf. ἐφοβεόμην & μην, ἐξ ἧ, ἐστοῦτο. Luc. 19, 21. ἐφοβόμην γὰρ σε, metuebam enim te. Luc. 22, 2. ἐφοβῶντο. γὰρ τὸν λαόν, metuebant enim plebem. Præt. pass. πεφόβημαι, timui, pro quo in N. T. legitur aor. 1. pass. ἐφοβήθην, timui. Matth. 14, 5. ἐφοβήθη τὸν λαόν, metuuit turbam. Marc. 4, 41. καὶ ἐφοβήθησαν φόβον μέγαν, & timuerunt timore magno, repente consternati contremuerunt. Sophocl. φόβῳ πεχάμανται φρένες. χαμαίνεσθαι est tempestate vexari. Hebr. 11, 13. καὶ ἐκ ἐφοβήθησαν, & non metuerunt. aor. 1. pass. imper. φοβήθητι, metue, (idem quod φοβῆ, Job. 12, 15.) φοβήθητε, metuite. (idem quod φοβεῖσθε, 1. Pet. 2, 17.) Matth. 10, 28. Apoc. 14, 7. aor. 1. pass. subj. φοβηθῶ, timeam. φοβηθῆς, Matth. 1, 20. φοβηθῆ, Apoc. 15, 4. φοβηθῶμεν, Heb. 4, 1. φοβηθῆτε, 1. Pet. 3, 14. Matth. 10, 26. 28. φοβηθῶσι, (aor. 1. inf. φοβηθῆναι) pres. inf. φοβεῖσθαι, metuere, legitur Rom. 13, 3. part. pres. φοβόμενος, timens, Act. 10, 2. εὐσεβὴς καὶ φοβόμενος (part. pres. pass.) τὸν Θεόν. pius & timens Deum. metuens, 1. Job. 4, 18. aor. 1. pass. ἐφοβήθην, timui. Luc. 12, 5. φοβήθητε (2. plur. aor. 1. pass. imper.) timete. Luc. 12, 4. φοβηθῆτε timeatis (2. plur. aor. 1. pass. subj.) part. aor. 1. pass. φοβηθεὶς, έντος, ὁ, timens, Heb. 11, 27. φοβηθεῖσα, ης, ἡ, Marc. 5, 33. Fut. 1. pass. φοβηθήσομαι, timebo, Heb. 13, 6.

φόβητρον, 3, τὸ, terriculamentum, Luc. 21, 11.

Διαφοβέω, ὦ, terreo

Διαφόβημα, ατος, τὸ, terror. Jerem. 30, 16. ἔσονται διαφοβῶντες σε εἰς διαφο-

βημα, terrentes te erunt in terrorem h. e. terrebuntur.

Ἐκφοβος, 3, ὁ, ἡ, exterritus, 1a, Marc. 9, 6.

Ἐκφοβέω, ὦ, terrorem injicio, territo. ἐκ intendit significationem. Fut. ἔσω. Præt. ἐκπεφόβηκα. aor. 1. ἐξεφόβησα. 2. Cor. 10, 9. Præt. pass. inf. ἐκπεφοβῆσθαι, exterritum fuisse.

Ἐπίφοβος, 3, ὁ, ἡ, tremendus, timendus. Aquila Psalm. 89, 8. ἐπίφοβος ἐπὶ πάντας τὰς κύκλῳ αὐτῆς, Deus tremendus est omnibus qui circa ipsum sunt. Adde Symmachum ibid.

Κατάφοβος, ὁ, ἡ, timidus. Proverb. 29, 16.

ΦΕΓΓΟΣ, εϙ, τὸ, (Hebr. **וְהִ**) splendor, Matth. 24, 29. Luc. 11, 33. τὸ Φέγγος βλέπωσι, splendorem videant. Marc. 13, 24.

Ἀφεγγής, εος, ὁ, ἡ, obscurus. Sap. 17, 3.

ΦΕΙΔΟΜΑΙ, parco, (q. d. φεύγω τὸ δῆναι ἀγρὲ δο.) construitur cum Gen. 1. Cor. 7, 28. ὑμῶν Φείδομαι, vobis parco. Prov. 13, 24. ὃς Φείδεται βακτηρίας, μισᾷ τὸν υἱὸν αὐτῆς, qui parcat baculo, odit filium suum. Parcé loquor, sine casu, 2. Cor. 12, 6. Fut. med. Φείσομαι, parcam, 2. Cor. 13, 2. aor. 1. med. ἐφείσάμην, ω, ατο, peperci, Rom. 8, 32. τῷ ἰδίῳ υἱῷ ἐκ ἐφείσατο, proprio filio non pepercit. aor. 1. med. subj. Φείσωμαι, η, ηται, parcam, Rom. 11, 21.

Φειδομένως, parcé, Adv. 2. Cor. 9, 6. ὁ σπείρων Φειδομένως, Φειδομένως καὶ Τερίσσει, qui serit parcé, parcé metet.

Ἀφαιδία, ας, ἡ, non parcere, Cor. 2, 23.

Ἀφαιδής, εος, ὁ, qui non parcat, profusus.

Φαιδῶ, ὁϙ, ἡ, parsimonia. Hesiod. δαλὴ τῷ ἐπὶ πυθμένι Φαιδῇ, misera est in fundo parsimonia.

Ἀφαιδῶς, adv. liberaliter, non parce, immisericorditer, crudeliter, 2. Macc. 5, 6. 12.

† ΦΕΙΣΩ'Ν, Phison, fluvius Paradisiacus, Sir. 24, 25. Hebraice dicitur **פִּישׁוֹן**, Gen. 2, 11. quod Scaliger Lib. 5. de Emend. tempor. interpretatur πλημύραν, inundationem; propter paludes ingen-

ingentes, quas albeus ille efficiat. Vid. Lex. A Martinii, in voce Paradisus.

Φ Ε Ν Ω, occido, interficio, intérimo, neco. à præf. med. πέφονα fit

Φόνος, α, ό, cædes, homicidium, Matth. 15, 19. Marc. 15, 7. Φόνον πεποιήκεισαν (pro επεπειήκεισαν) cædem commiserant. Act. 9, 1. έμπνέων Φόνος, spirans cædem. construitur cum Genitivo. Vide supra πνέω. Heb. 11, 37. έν Φόνω μαχαίρης απέθανον, cæsi gladio mortui fuerunt.

Φονεύς, ές, ό, homicida, Matth. 22, 7. Act. 3, 14. Ές c. 7, 52. Ές c. 28, 4.

Φονεύω, occido. Fut. Φονεύσω, Matth. 5, 21. & Φονεύσεις, non occides. aor. 1. έφόνευσας, occidi, Matth. 23, 35. Jac. 5, 6. Marc. 10, 19. μή Φονεύσης, (aor. 1. subj.) ne occidas. Part. aor. 1. Φονεύσας, αντος, ό, qui occidit, Matth. 23, 31.

Φονευτής, τς, ό, homicida. Numer. 35, 11. 16.

ΆνδροΦόνος, α, ό, homicida, 1. Tim. 1, 9. (idem quod άνδρωποκτόνος, α, ό, Job. 8, 44.)

ΜιαιΦόνος, α, ό, qui cæde se polluit, homicida, 2. Macc. 4, 38. Ex μιαίνω, polluo, Έ Φόνος.

ΤεκνοΦόνος, α, ό, ή, filiorum interfektor, Sap. 14, 23. τεκνοΦόνοι τελεταί dicuntur crudelia sacra, in quibus filii à parentibus immolabantur.

Φ Ε Ρ Ω, fero, (affine Heb. פָּרָה paráh vel phará, fructum tulit.) Φέρει, affert, 2. Job. 6, 10. Φέρουσιν, afferunt, adducunt. Marc. 7, 32. in imper. Φέρε. Job. 20, 27. Φέρε τον δάκτυλόν σου ὧδε, profer digitum tuum huc. Matth. 17, 17. Φέρετέ μοι αὐτόν ὧδε, adducite mihi eum huc. Marc. 12, 15. Φέρετέ μοι δηνάριον, proferte mihi denarium. Job. 2, 8. Φέρετε, afferte. subj. Φέρω, ης, ή, Job. 15, 2. ἵνα πλείονα καρπὸν Φέρῃ, ut copiosiore fructum ferat. ibid. 6, 8. ἵνα καρπὸν πολὺν Φέρητε, ut fructum multum feratis. infin. Φέρειν, ferre, Job. 15, 4. part. Φέρων, οντος, ό, sustinens, Heb. 1, 3. Φέροντες, adducentes. Marc. 2, 3. proferentes, Act. 25, 7. in fœm. gen. Φέρουσα, ης, ή, ducens, Act. 12, 10. Φέρουσα, afferentes, Luc. 24, 1. in neut. gen. Φέρον, οντος, τός, Job. 15, 2. imperf. έφερον, ferebam, Marc. 4, 8. έφερον, ferebat. Hebr. 12, 20. & έφερον, non ferebant. Fut. αἰσώ,

feram, (ab οἰώ inusitato.) Job. 21, 18. καὶ οἴσας, ὅπως & θέλεις, & transferet, quo noles. Apoc. 21, 26. καὶ οἴσασι τὴν δόξαν, & ferent gloriam. aor. 1. αἶ. ήνεγκα, tuli. (ab ένέχω.) Marc. 9, 17. ήνεγκα τὸν υἱόν μου πρὸς σε, adduxi filium meum ad te. Matth. 14, 11. ήνεγκε τῇ μητρὶ αὐτῆς, & obtulit matri suæ. Marc. 9, 20. καὶ ήνεγκαν, & adduxerunt aor. 1. αἶ. imper. ένεγκον, άτω, ένέγκατε, Job. 21, 10. (2. plur.) afferte. part. aor. 1. αἶ. Act. 5, 2. καὶ ένέγκας μέρος τι, & allatam partem quampiam. aor. 2. αἶ. ήνεγκον idem quod ήνηγκα. Tertia

B persona ήνεγκε, tolerabit, Rom. 9, 22. ad utrumlibet aoristum referri potest. Præs. pass. Φέρομαι, feror, agor. Præs. pass. subj. Φέρωμαι. Hebr. 6, 1. ἐπὶ τὴν τελειότητα Φερώμεθα, ad perfectionem feramur, b. e. tendamus. Præs. pass. inf. Heb. 9, 16. Φερόμεθα, intercedere. Part. præf. pass. Φερόμενος. plur. Φερόμενοι, qui agebantur, 2. Pet. 1, 21. fœm. gen. Φερομένη, quæ offertur, 1. Pet. 1, 13. Act. 2, 2. imperf. έφερόμην, α, ετο. plur. έφερόμεθα, ferebamur, Act. 27, 15. έφεροντο, agitabantur, Act. 27, 17. Præt. pass. ήνεγμαι, (ab ένέχω.) aor. 1. pass. ήνέχθην, ης, ή, Matth. 14, 11. καὶ ήνέχθη ή κεφαλή αὐτῆς, & allatum est caput ejus. 2. Petr. 1, 21. ήνέχθη ποτε προφητεία, allata est olim prophetia. aor. 1. pass. inf. ένεχθῆναι, afferri, Marc. 6, 27. part. aor. 1. pass. ένεχθῆς, ἄσα, έν, allatus, α, um. 2. Pet. 1, 18. Φωνήν ήμῶς ήκῶσαμεν ἐξ οὐρανό ένεχθῆσαν, vocem nos audivimus e caelo delatam. Præt. perf. med. Atticum ένήνοχα (ab ένέχω) tuli. Legitur in προσφέρω, Hebr. 11, 17.

Φορά, ᾶς, ή, proventus. Symmachus Psalm. 67, 7.

Αφορία, ας, ή, sterilitas. Hagg. 2, 18.

Φόρος, α, ό, (tanquam à πέφορα, quod est inusitatum) tributum. Differunt τέλος & Φόρος. τέλος dicitur, quicquid pro more Reipubl. nomine persolvitur, ut decima, portoria, vectigalia pro mercibus. Φόρος verò est extraordinarium tributum, quod in capita civium, aut viritim, aut pro census ratione imponitur. Luc. 20, 22. Καίσαρι Φόρον δῶναί. ibid. c. 23, 2. Καίσαρα Φόρος δίδοναι, Cesari tributum dare, Rom. 13, 6. Φόρος τελᾶτε, tributa penditis.

Φορολόγος, α, ὁ, qui tributa exigit. Job. A ind. act.) ἐπὶ τῷ τῷ ἀνδρὶ ἀδίκῳ φόνῳ, agere ferebant injustam hominis cadem.

3, 17.

Φορολογέω, ὦ, tributum colligo.

Φορολόγητος, α, ὁ, tributarius, Deut.

20, 11.

Ἀφορολόγητος, α, ὁ, ex quo non colligitur seu exigitur tributum. 3. Esd. 4.

Φορολογία, ας, ἡ, tributi collectio, exactio, 1. Macc. 1, 30. ἄρχων φορολογίας, princeps tributi, supremus tributi collector seu exactor.

Ἵπόφορος, α, ὁ, ἡ, tributarius, Jos. 16, 10. Apud Xenophontem lib. 2. pæd. ferè sub finem tributum quod à vicinis exigitur, ut sint tuti à vi hostium, dicitur δασμὸς, α, ὁ, à δάζομαι divido. Hesiod. σπέρματι δάσσεισθαι est ferere. Sic hostis certam summam exigit, cujus solutionem illi, à quibus extorquetur, inter se dividunt. Germani vocant Brandschagung, ut sint tuti ab hoste, omnia alioqui ferro & flamma vastaturo. vide suprà τέλϛ.

+++ Φόρον, α, τὸ, forum, ad quod, quæcunque veneunt, deferri solent, Act. 28, 15. (Græcè ἀγορά, ας, ἡ, forum. Forum piscarium, Græcè ἰχθυοπωλαῖον, forum olitorum, ubi olera venduntur, λαχανοπωλαῖον &c.)

Φορεὺς, ἑως, ὁ, vectis. Exod. 27, 7. καὶ ἔσωσαν οἱ φορεῖς (nom. plur. contracte pro φορέες) κατὰ τὰ δύο πλευρὰ, & sint vectes secundum duo latera.

Φόρεον, α, τὸ, gestatorium, sella gestatoria, lectica, 2. Macc. 9, 8. ἐν φορείῳ παρεκομίζετο, in lectica portabatur. Scribitur etiam

Φορεῖον, alii Φορίον, 2. Macc. 3, 27.

Φορέω, ὦ, gesto, fero. Rom. 13, 4. & γὰρ αἰκὴ τὴν μάχαιραν φορεῖ, non enim frustra gladium gestat. Joh. 19, 5. Φορῶν (part. pres.) τὸν ἀκάνθινον στέφανον, ferens spinam coronam. Matth. 11, 8. οἱ τὰ μαλακὰ φορῶντες (ἱμάτια,) qui gerunt molles vestes. Fut. φορέσω. aor. 1. ἐφόρεσα. 1. Cor. 15, 49. καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τῆς χοϊκῆς, φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τῆς ἐπερρανίας, sicut gessimus imaginem pulverei, geremus etiam imaginem celestis.

Ἀφόρητος, α, ὁ, ἡ, intolerabilis, 2. Macc. 9, 20.

Δυσφορέω, ὦ, fut. ἦσω, ægre fero. 2. Macc. 4, 35. ἐδυσφόρουν (3. plur. imperf.

Δυσφόρως, adv. molestè. 2. Macc. 14, 28. δυσφόρως ἔφερε, molestè ferebat.

Κλοποφορέω, ὦ, furor: ex κλοπῇ, furtum, & φορέω. Gen. 31, 26.

Κυφορέω, ὦ, fœtum gesto. Eccles. 11, 5.

Νωτοφόρος, α, ὁ, ferens humeris, bajulus. 2. Paral. 2, 2. 18.

Ξυλοφόρος, α, ὁ, qui ligna portat. Jos. 9, 21.

Ξυλοφορία, ας, ἡ, lignorum gestatio. Nehem. 10, 34.

Ὀπλοφόρος, α, ὁ, armiger. 2. Paral. 14, 8.

Πολυφόρος, α, ὁ, ἡ, ferax. Symmachus Jesa. 32, 12.

Ποταμοφόρητος, α, ὁ, qui à flumine abripitur. Apoc. 12, 15.

Φόρτος, α, ὁ, quasi φέρτος, onus, Act. 27, 10. propriè de navis onere dicitur.

Φορτίον, α, τὸ, idem, Gal. 6, 5. ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βασάσει, unusquisque enim onus suum feret. Matth. 11, 30. τὸ φορτίον μὲν ἡλαφρόν ἐστι, onus meum leve est. Luc. 11, 46. φορτία δυσβάστακτα, Conera difficilia portatu.

Φορτίζω, onero. Luc. 11, 46. φορτίζετε τὰς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα, oneratis homines oneribus difficilibus. Vexatis eos, vim iis facitis. Construitur cum gemino accusativo. Fut. act. φορτίσω. Præt. act. πεφόρτικα. Præt. pass. πεφόρτισμα. part. præt. pass. πεφορτισμένος, oneratus, Matth. 11, 28. δεῦτε πάντες πεφορτισμένοι, venite omnes onerati. onus, hoc est, peccatum & pœna peccati, quod onus in principio conversionis sentiunt resipiscences.

Ἀποφορτίζομαι, onus depono, ich labe ab, Act. 21, 3.

Ἐυφορος, ὁ, ἡ, fertilis.

Ἐυφορέω, ὦ, uberes fructus fero. Luc. 12, 16. εὐφόρησεν (3. sing. aor. 1. act.) ἡ χώρα, uberes fructus attulit ejus ager.

Θανατηφόρος, α, ὁ, letifer, Jac. 3, 8.

Θυρεοφόρος, α, ὁ, scutum gerens, 1. Paral. 12, 24.

Καρποφόρος, α, ὁ, fructifer, Act. 14, 17.

Καρποφορέω, ὦ, fructum fero, Marc. 4, 28. αὐτομάτῃ γὰρ ἡ γῆ καρποφορεῖ, spontè enim terra fructum fert. Fut. ἦσω. Præt. ηκα. aor. 1. ἐκαρποφόρησα, fructum tuli.

tuli. Rom. 7, 5. εἰς τὸ καρποφορῆσαι τῷ θανάτῳ, *ad fructum ferendum morti*. καρποφορέομαι, ἔμαι, *in media forma semel legitur in part.* Col. 1, 6. καὶ ἔστι καρποφορέμενον, *et fructum profert.*

Πληροφορία, ας, ἡ, plena assensio, plena certioratio. Verbum certiorare, hoc est, certum reddere, Ulpiano usitatum est, Col. 2, 2. 1. Thess. 1, 5. Heb. 6, 11. *et c.* 10, 22.

Πληροφορέω, ὦ, plenam fidem facio, legitur semel in activa forma. 2. Tim. 4, 5. τὴν διακονίαν σε πληροφορήσον (aor. 1. act. imp.) ministerii tui plenam fidem facito. In passiva forma πληροφορέομαι, ἔμαι, certissimus sum, certissime novi & compertum habeo, plenè persuasum habeo. Rom. 14, 5. ἕκαστος ἐν τῷ ἰδίῳ νοίῳ πληροφορεῖδω, (3. pers. pres. pass. imper.) in sua quisque mente certus sit. Præter. pass. πεπληροφορήμαι, Luc. 1, 1. περὶ τῶν πεπληροφορημένων ἐν ἡμῖν πραγμάτων, *de rebus, quarum plena fides nobis facta est.* aor. 1. pass. ἐπληροφορήθην, sum plenè persuasus. Rom. 4, 21. καὶ πληροφορηθεὶς, *et plenè certioratus* (Metaph. est in hoc verbo, petita à ναῦ, quæ recepto justo onere plenè velis fertur, nec impediri potest.

Στεφανοφορέω, ὦ, *et*

Στεφανηφορέω, coronam gesto, Sap. 4, 2. *à*

Στεφανοφόρος, vel στεφανηφόρος, x, ὁ, coronam gestans. Ex στέφανος *et* φέρω.

Τροποφορέω, ὦ, mores alicujus tolero, indulgenter aliquem tracto, Deut. 1, 31.

Τροποφορέω, ὦ, legitur 2. Macc. 7, 27. τροποφορήσασάν σε, ubi Martinius legendum censet τροποφορήσασάν σε, quæ leniter tuli mores tuos. Arias Montanus vertit: quæ molestias educationis sustinui (dis-simulata particula σε.) Proprie significat cibum fero; alimentum præbeo seu sup-pedito, f. ἤσω. a. 1. ἐτροποφόρησα.

Χρυσοφορέω, ὦ, aurum gesto, i. e. aurata vestimenta vel aurea monilia, 1. Macc. 14, 43.

Πλήρωμα, τος, τὸ, Suidæ ὁ τῆς νηὸς φόρτος, navis onus.

Ἀναφέρω, subduco, sursum fero, offero, Matth. 17, 1. καὶ ἀναφέρει αὐτὰς εἰς ὄρος, *et subducit eos in montem: ubi ἀναφέρει idem est quod ἀνάγει. in subj.* Hebr.

A 13, 15. ἀναφέρωμεν (1. plur. pres. act. subj.) θυσίαν αἰνέσεως τῷ θεῷ, offeramus sacrificium laudis Deo. Hebr. 7, 27. θυσίας ἀναφέρειν, victimas offerre. aor. 1. act. ἀνήνεγκα, obtuli, 1. Pet. 2, 24. ἀνήνεγεν, sursum tulit. 1. Pet. 2, 5. ἀνεένγκα (aor. 1. act. inf.) πνευματικὰς θυσίας, offerre spirituales hostias. Hebr. 7, 27. ἐαυτὸν ἀνένεγκας (part. aor. 1.) quum seipsum obtulit. Jac. 2, 21. ἀνένεγκας Ἰσαὰκ τὸν υἱὸν αὐτοῦ, quum obtulisset Isaacum filium suum. aor. 2. act. ἀνήνεγκον. Heb. 9, 29. εἰς τὸ πολλῶν ἀνενεγκῆν ἁμαρτίας, ut multorum tolleretur peccata. Luc. 24, 51. ἀνεφέρετο (3. pers. sing. imperf. pass.) sursum ferebatur.

Ἀναφορά, ας, ἡ, portatio. Num. 4, 20.

Ἀναφορεὺς, εὖς, ὁ, vectis. ibid. 6, 10, 12.

Ἀμφορεὺς, εὖς, ὁ, amphora, qua sursum vehitur aqua. Aquila 1. Sam. 1, 24.

Προσαναφέρω, insuper offero, Tob. 12, 15. fut. προσανοίσω, Judith 11, 18.

Συναναφέρω, simul porto. Genes. 50, 25. καὶ συνανοίσετε τὰ ὀστέα μου ἐντεῦθεν, *et simul portabitis ossa mea hinc.*

Ἀποφέρω, abduco, Marc. 15, 1. ἀπήνεγκαν (3. plur. aor. 1.) abduxerunt. asporto, 1. Cor. 16, 3. ἀπενεγκῆν (aor. 2. inf.) asportare. Luc. 16, 22. ἀπενεχθῆναι, (aor. 1. pass. inf.) asportari.

Διαφέρω, antecello, præsto, cum Gen. 1. Cor. 15, 41. ἀστὴρ ἀστὴρ διαφέρει, stella stelle præstat. Luc. 12, 7. σὺ δὲ τίς διαφέρεις, passertulis præstatis. τὰ διαφέροντα (part. pres. plur. g. n.) ea quæ excellunt. Rom. 2, 18. Phil. 1, 10. Deporto, Marc. 11, 16. ἵνα τις διενέγκῃ (3. sing. aor. 1. subj.) ut quis deportaret. διαφέρομαι, disseminor, dispergor, Act. 13, 49. διεφέρετο (3. sing. imperf. pass.) ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, disseminabatur sermo Domini. Jactator, Act. 27, 27. διαφερομένων (part. pres. pass.) ὑμῶν, *et jactaremur.* altercor, contendo, cum Dativ. 2. Macc. 3, 4. διαφέρει est etiam impersonale, *et* valet idem, quod interest, refert, Gal. 2, 6. ἃ δὲ μοι διαφέρει, nihil mea refert.

Διάφορος, ος, ὁ, ἡ, excellens, item diversus, Rom. 12, 6. Heb. 9, 10. διαφορώτερος excellentior. Hebr. 1, 4. *et* cap. 8, 6.

Διαφορά, ας, ἡ, differentia. Sapient. 7, 20.

Διάφο-

Διάφορον, &, τὸ, *sumptus, impensa*. Ec-
clesiastici 42, 5.

Ἀδιάφορος, &, ὁ, ἡ, *indifferens*, Sir. 7,
19. ἐνεκεν ἀδιαφόρου, scil. πράγματος, pro-
pter rem adiaphoram, seu indifferentem, h.
e. levi de causa. Sunt qui substantivè ex-
ponant, ut sit neutrum

Ἀδιάφορον, &, τὸ, *pecunia*. Sir. 27, 1.
χάριν ἀδιαφόρου, pecuniae gratia.

Ἐισφέρω, infero, ingero. Act. 17, 20.
εἰσφέρεις, ingeris. aor. 1. εἰσήνεγκα, intuli,
1. Tim. 6, 7. ἔδεν εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσ-
μον, nihil intulimus in mundum. Matth.
6, 13. μὴ εἰσηνέγκῃς (aor. 1. subj.) ne in-
ducas. Luc. 5, 19. εἰσηνέγκωσιν (3. plur. aor.
1. subj.) inferrent. aor. 2. act. εἰσήνεγκον,
idem. Luc. 5, 18. εἰσηνεγκῶν, inferre. Pass.
εἰσφέρομαι, inferor. Heb. 13, 11. εἰσφέρεται
αἷμα, infertur sanguis.

Ἐισφορά, ᾧς, ἡ, *oblatio*. Exod. 30, 13. f.

Ἐπεισφέρω, intromitto. Judic. 3, 22.
ἐπεισήνεγκε καὶ γε τὴν λαβὴν ὀπίσω τῆς
φλογός, intromisit etiam manubrium post
aciem.

Παρασφέρω, confero, semel legitur 2.
Pet. 1, 5. καὶ αὐτὸ τῷτο δὲ σπᾶδὴν πᾶσαν
παρασενέγκαντες, ad hoc ipsum verò omni
prætereà collato studio.

Ἐμφέρομαι, feror in aliquem, aggre-
dior, invehor in hostes. 2. Macc. 15, 17. γεν-
ναίως δὲ ἐμφέρεσθαι, generosè autem in-
vehi (in hostes decreverunt.)

Ἐκφέρω, promo, effero, profero. Act.
5, 15. ὥς ἐκφέρειν τὰς ἀδυνάμεις, adeò ut
efferrent agrotos. Hebr. 6, 8. ἐκφέρουσα ἀκάν-
θας, (terra) proferens spinas. Act. 5, 9.
καὶ ἐξοίσῃσι, (3. plur. fut. 1.) ἔσ' efferent.
Luc. 15, 22. ἐξενέγκατε (2. plur. aor. 1. act.
imper.) σολὴν τὴν πρώτην, proferte stolam
illam præcipuam. Act. 5, 10. ἐξενέγκαντες
(part. aor. 1. act. plur. gen. masc.) postquam
exportassent. 1. Tim. 6, 7. ἔδεν ἐξενεγκῶν
(aor. 2. act. inf.) τι δυνάμεθα, neque ef-
ferre quid possumus.

Ἐκφορά, ᾧς, ἡ, *elatio funeris*. 2. Par.
16, 15. ἐποίησαν αὐτῷ ἐκφορὰν μεγάλην,
fecerunt ipsi funus magnum.

Ἐκφόριον, &, τὸ, *fructus*. Malach. 3, 10.

Προεκφέρω, profero. Genes. 38, 28. ὁ
εἰς προεξήνεγκε (3. sing. aor. 1.) τὴν χεῖρα,
unus protulit manum.

Ἐπιφέρω, infero, objicio, Phil. 1, 16.

Ἀδιόμενοι θλίψιν ἐπιφέρειν τοῖς δεσμοῖς
μα, putantes sese afflictionem addere vin-
culis meis. Rom. 3, 5. ὁ ἐπιφέρειν τὴν ὀρ-
γὴν, inferens iram, hoc est, pœnam (meto-
nym. causa) Act. 25, 18. ἔδεμίαν αἰτίαν
ἐπέφερον (3. plur. imperf.) nullum crimen
objiciebant. Judæ 6, 9. ἐπενεγκῶν, (aor. 2.
act. inf. ab indic. aor. 2. ἐπήνεγκον) in-
ferre, impingere. Act. 19, 11. ὥς ἐπιφέρε-
σθαι (pres. pass. inf.) ut deferrentur.

Καταφέρω, defero, Act. 26, 10. κατήνευ-
κα (aor. 1. indic. act.) ψῆφον, tuli suffra-
gium, hoc est, approbavi, Act. 20, 9. κατα-
φερόμενος (part. pres. pass.) ὑπὸ βαθεῖ,
obrutus somno profundo. ibid. κατενεχθεῖς
(part. aor. 1. pass.) ἀπὸ τοῦ ὕπνου, delatus
seu deturbatus præ somno.

Καταφερὴς, ὁ, ἡ, *pronus*. Josue 7, 5.

Καταφορά, ᾧς, ἡ, *somnus altus*. Aquila
Gen. 2, 21. ἔ 15, 12.

Μεταφέρω, transfero, transporto, 3.
Esd. 4, 48.

Παραφέρω, transfero, bis legitur in aor.
2. act. Marc. 14, 36. παρένεγκε (aor. 2.
imper.) τὸ ποτήριον ἀπ' ἐμοῦ τῷτο, trans-
fer à me istud poculum. Luc. 22, 42. παρε-
νεγκῶν (aor. 2. inf.) transferre. [deva-
sto. Incertus Judic. 11, 5.]

Παράφορος, &, ὁ, ἡ, *vecors, insanus*.
Symmachus Deuter. 23, 34.

Παραφορά, ᾧς, ἡ, *furor*. Theodotion
Eccles. 1, 7. ἔ 2, 2.

Περιφέρω, circumfero, in N. T. legitur
tantum in pres. act. & pass. Marc. 6, 55.
τὰς κακὰς ἔχοντας περιφέρειν, malè ha-
bentes circumferre. 2. Cor. 4, 10. περιφέ-
ροντες, circumferentes. περιφέρομαι, cir-
cumferor, Hebr. 13, 9. μὴ περιφέρεσθε, (2.
plur. pres. pass. imper.) ne circumferami-
ni. Eph. 4, 14. περιφερόμενοι (part. pres.
pass.) circumacti. Judæ 6, 12. ὑπὸ ἀνέμων
περιφερόμεναι, ventis circumactæ aor. 1.
περιήνεγκα, 2. Macc. 7, 27. τὴν ἐν γαστρὶ
περιενέγκασάν σε, quæ in utero circum-
tuli te.

Περιφερὴς, ὁ, ἡ, *rotundus, teres*.

Περιφέρεια, ᾧς, ἡ, *circumferentia*. It-
hallucinatio, Eccles. 9, 3. 10, 13.

Περιφορά, ᾧς, ἡ, *circumlatio; error*.
Eccles. 2, 2. 12.

Συμπεριφέρω, una circumfero. Pres.
pass. συμπεριφέρομαι, una circumferor,

una huc illuc ventito; Item, comiter me alicui do, una versor, sum morigerus, consentio. Hinc de concordia maritali dicitur Sir. 25, 2. ἑαυτοῖς συμπεριφερόμενοι, sibi consentientes. obsequor, 2. Macc. 9, 27. αὐτὸν ἐπικεικῶς καὶ φιλανθρωπῶς συμπεριενεχθήσεσθαι (fut. 1. inf. pass.) ὑμῖν, eum esse benignè & humaniter vobis se præbiturum.

Προσφέρω, offero. Verbum hoc omnium ceterorum compositorum usitatissimum. Hebr. 9, 7. ὁ προσφέρει, quod offert. Heb. 10, 1. προσφέρουσιν, offerunt imper. πρόσφερε, offer, Matth. 5, 24. subj. εἰν προσφέρης, si offeras, Hebr. 5, 1. ἵνα προσφέρῃ, ut offerat. Adduco, Luc. 12, 11. ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς, quum verò adduxerint vos, vel (ut præsens exprimatur) quum adducunt vos. infin. προσφέρειν. Joh. 16, 2. λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ, cultum præstare Deo. Part. προσφέρων, offerens, immolans, Hebr. 10, 11. προσφέροντες, offerentes. Luc. 23, 36. ὅξος προσφέροντες αὐτῷ, acetum ei offerentes. Heb. 8, 4. ἱερέων προσφερόντων, offerentibus sacerdotibus. Marc. 10, 13. ἐπιτίμων (3. plur. imperf.) τοῖς προσφέρουσι, (part. præs. d. plur.) ob-
C jurgabant eos, qui adducebant. imperf. προσέφερον. Heb. 11, 17. τὸν μονογενῆ προσέφερον, unigenitum immolabat. Matth. 9, 2. προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν, offerebant ei paralyticum. idem verbum in 3. plur. legitur Marc. 10, 13. Luc. 18, 15. aor. 1. aet. προσήνεγκα, obtuli, Matth. 17, 16. προσήνεγκε, immolavit, obtulit, Matth. 8, 4. Marc. 1, 44. Luc. 5, 14. Hebr. 9, 14. ἑαυτὸν ἄμωμον προσήνεγκε τῷ Θεῷ, seipsum inculpabilem immolavit Deo. item attulit, Matth. 25, 20. obtulit (seu præsentavit, quo verbo Quintilianus & Plinius utuntur.) Aet. 8, 18. προσήνεγκεν αὐτοῖς χρήματα, obtulit iis pecunias. Aet. 7, 42. θυσίας προσήνεγκατέ μοι, victimas obtulisti mihi. Luc. 23, 14. προσήνεγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον τῶτον, adduxistis ad me hominem istum. 3. plur. προσήνεγκαν, obtulerunt. Matth. 11, 11. & c. 4, 24. & c. 8, 16. & c. 14, 35. & c. 22, 19. admoveo. Joh. 19, 29. προσήνεγκαν (3. plur. aor. 1. aet. indic.) αὐτῷ τῷ σώματι, admoventur ori ejus. subj. aor. 1. Heb. 8, 3. προσενέγκῃ, quod offerret. part. aor. 1. προσενέγκας, αὐτος, ὁ, qui ob-

A tulit, Heb. 5, 7. & c. 10, 12. aor. 2. προσήνεγκον legitur in imper. Marc. 1, 44. καὶ προσήνεγκε, (2. sing. aor. 2. aet. imper.) & offer. Matth. 8, 4. Luc. 5, 14. Præs. pass. προσφέρομαι, me exhibeo, me gero erga. Heb. 12, 7. ὑμῖν προσφέρεται ὁ Θεός, Deus se erga vos, tanquam erga filios gerit. offeror, immolor, Hebr. 9, 9. θυσίαι προσφέρονται, sacrificia offeruntur. Heb. 10, 8. αἵτινες κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται, quæ secundum legem (ceremonialem) offeruntur. aor. 1. pass. προσήνεχθην. Tertia sing. προσήνεχθη, adductus fuit, Matth. 12, 22. & c. 18, 24. & c. 19, 13. oblatus fuit, Aet. 21, 26. part. aor. 2. pass. προσενεχθεὶς oblatus, Heb. 9, 28. ὁ Χριστὸς ἅπαξ προσενεχθεὶς, Christus semel oblatus. Præt. perf. med. Atticum προσενήνοχα, obtuli, Heb. 11, 17. πῶς προσενήνοχεν Ἀβραάμ τὸν Ἰσαὰκ, fide obtulit Abrahamus Isaacum. (Atticum voco hoc præteritum propter augmenti ingeminationem. ἐνέχω in præc. med. ἤνοχα & Atticè ἐνήνοχα, ubi duæ initiales literæ repetuntur.)

Προσφορά, ἄς, ἡ, oblatio, Rom. 15, 16. ἡ προσφορά τῶν ἐθνῶν, oblatio (hoc est, C conversio) gentium. Hebr. 10, 10. διὰ τῆς προσφορᾶς, per oblationem. ibid. v. 14. μιᾷ γὰρ προσφορᾷ τετελείωκεν, unica enim oblatione consummavit. Hebr. 10, 5. θυσίαν καὶ προσφορὰν ἐκ ἡδέλης, victimam & oblationem nolui.

Προφέρω, profero, tantum bis legitur in 3. sing. præc. aet. indic. Luc. 6, 45. πρόσφερε, profert, seu promit.

Συμφέρω, conduco, profum, confero, 1. Cor. 6, 12. & πάντα συμφέρα, non omnia conducunt. Joh. 16, 7. συμφέρα ὑμῖν, conducit vobis. 1. Cor. 7, 35. πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον, (part. præc. gen. neut.) ad vestrum ipsorum commodum. 1. Cor. 10, 33. τὸ ἐμαυτῶν συμφέρον, proprium commodum. 1. Cor. 12, 7. πρὸς τὸ συμφέρον, ad utilitatem, scilicet Ecclesie. Hebr. 12, 10. ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμφέρον, hic autem ad commodum nostrum. 2. Macc. 11, 15. τῶν συμφέροντος φροντίζων, utilitatis curam habens. Aet. 20, 20. Comporto, Aet. 19, 19. συνενέγκαντες (part. aor. 1. aet.) τὰς βιβλάς, postquam comportassent libros.

Συμφορὰ, ἄς, ἡ, damnum, calamitas, Sap. 14, 21.

Συμφο-

Συμφορέω, ὦ, condoleo. *Jes. 13, 8.* A

Πνευματόφορος, α, ὁ, ἡ, qui a spiritu fertur vel regitur. *Hos. 9, 8.*

Πνευματοφορέω, ὦ, spiritum duco. *Jer. 2, 24.*

Πυρεφόρος, α, ὁ, ἡ, ignifer. *Jobi 41, 21.*

Τελεσφορέω, ὦ, propriè tributum pro census ratione impositum pendo. ex τελέω solvo, pendo, (*Rom. 13, 6.*) Ἔς φόρος, α, ὁ, tributum. Vide paulò ante. item ad finem & maturitatem fructus fero. *Th. Beza componit ex τέλειος pro τέλειος, perfectus, Ἔς φέρω, fero. ut declaret fructum perfectum Ἔς absolutum ferre, hoc est, eo usque ut matureseat. Hinc à Plutarcho δένδρεα τελεσφόρεα dicuntur arbores, quæ fructus tempestivos, bonos, perfectos Ἔς maturos proferunt, quâ phrasi utitur Columella lib. 3. cap. 10. Luc. 8, 14.*

Τελεσφόρος, α, ὁ, ἡ, propriè qui vectigal aut perfectum fructum reddit; it. meretrix, quæ magistratui tributum solvit ex quaestu, quem corpore facit, *Deut. 13, 18.*

Ἀτελεσφόρητος, α, ὁ, ἡ, imperfectus. *Symmachus Jobi 31, 40.*

Τροποφορέω, ὦ, mores alicujus fero. aor. 1. ἔτροποφόρησα, *Act. 13, 18. Deut. 1, 31.* C

ὑπερφέρω, ferò super, vel, ultra; supero, f. ὑπεροίσω, aor. 1. ὑπερήνεγκα, 3. *Esd. 8, 75.*

ὑπερφερής, ἔς, ὁ, ἡ, præstans; comp. ὑπερφερέστερος, præstantior; superl. ὑπερφερέστατος.

ὑπερφέρεια, ας, ἡ, elatio, superbia. *Aquila Prov. 16, 18.*

ὑποφέρω, suffero, ita sustineo, ut supersint adhuc vires, ad aliquid amplius sustinendum. 1. *Pet. 2, 19.* εἰ ὑποφέρει τις λύπας, si quis suffert molestias. aor. 1. ὑπήνεγκα. 2. *Tim. 3, 11.* οἷος διωγμὸς ὑπήνεγκα, quales persecutiones sustinuerim. aor. 2. ὑπήνεγκον, idem, 1. *Cor. 10, 13.* τῷ δύνανται ὑμᾶς ὑπενεγκῆν, (a. 2. aet. inf.) ut possitis sufferre.

Ἑωσφόρος, α, ὁ, lucifer, q. d. qui auroram affert. 1. *Sam. 30, 17.*

Φωσφόρος, α, ὁ, phósphorus, lucifer. 2. *Pet. 1, 19.*

Ἰδρεφόρος, α, ὁ, aquam portans. *Jos. 9, 21.*

Χλοηφόρος, α, viridem herbam ferens, *Sap. 19, 7.*

Χλοηφορέω, ὦ, herbasco.

ΦΕΡΝΗ, ἡς, ἡ, dos, quam uxor affert; qu. à φέρω, 2. *Macc. 1, 14.* εἰς φερνῆς λόγον, in dotis ratione. Hinc

Φερνίζω, doto. *Exod. 22, 26.* φερνῇ φερνιεῖ αὐτὴν ἐαυτῷ εἰς γυναῖκα, ipse dotabit sibi eam in mulierem.

Παράφερνα, τὰ, bona quæ sponsa præter constitutam dotem secum affert; Paraphernalia.

ΦΕΥΓΩ, fugio, *Job. 10, 13.* ὁ δὲ μισθωτὸς φεύγει, mercenarius autem fugit. Imper. φεύγε, fuge, 2. *Tim. 6, 11.* ταῦτα φεύγε, hæc vita. *Matth. 2, 13.* φεύγε εἰς Αἴγυπτον, fuge in Ægyptum. plur. φεύγετε, fugite. *Matth. 10, 23.* 1. *Cor. 6, 18.* φεύγετε τὴν πορνείαν, fugite scortationem. 1. *Cor. 10, 14.* φεύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρίας, fugite ab idololatria. *Matth. 24, 16.* φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη, fugiant in montes. Fut. med. φεύξομαι, fugiam, *Jac. 4, 7.* ἀντίστητε τῷ διαβόλῳ, καὶ φεύξεσθε ἀφ' ὑμῶν, resistite Diabolo, Ἔς fugiet à vobis. *Joh. 10, 5.* φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, fugient ab eo. aor. 2. aet. ἔφυγον, fugi. *Apoc. 12, 6.* ἡ γυνὴ ἔφυγεν εἰς τὴν ἔρημον, mulier fugit in desertum. *Matth. 8, 33.* οἱ βλάσκοντες ἔφυγον, subulci fugerunt. *Heb. 12, 25.* εἰ γὰρ ἐκείνοι καὶ ἔφυγον (pro ἐξέφυγον) si enim illi non effugerunt. ἔφυγον (3. plur. aor. 2. aet.) effugerunt. aor. 2. aet. subj. φύγω, ης, η. *Matth. 23, 33.* πῶς φύγητε (2. plur. aor. 2. aet. subj.) quomodo effugeritis, hoc est, quomodo effugietis? aor. 2. inf. φυγᾶν, fugere, *Matth. 3, 7.* *Act. 27, 30.* A præ. medio πέφυγα (pro quo tamen ἀνωμάλως *Ex. 14, 5.* legitur πέφευγα, nec non *Act. 16, 27.* in compositione) est nomen

Φυγή, ἡς, ἡ, fuga, *Matth. 24, 20.*

Φυγάς, ἀδ, ὁ, ἡ, profugus, extorris, exul. item servus fugitivus.

Φυγαδεύω, in exilium pello, ejicio. item, neutraliter fugio, exulo, 2. *Macc. 5, 6.* εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἐφυγάδευσεν, in arcem fugit. 1. *Macc. 2, 43.* πάντες οἱ φυγαδεύοντες, omnes fugitivi seu exules. Præs. pass. φυγαδεύομαι, in exilium pello, p. p. πεφυγάδευμαι, part. πεφυγαδευμέν, in exilium pulsus, exul; *φυγαδευθεῖς*, idem, 2. *Macc. 10, 15.*

Φυγαδευτήριον, α, τό, refugium, asylum, 1. *Macc. 1, 56.*

Φυγαδεία, ας, ἡ, exilium, Ezech. 17, 21. A penula longa est, η scripsi. Vox origine
Φυγαδεῖον, &, τὸ, refugium. Numer. Latina.

35, 15.

Ἀποφεύγω, effugio, ter legitur in part.
aor. 2. act. 2. Pet. 1, 4. Ἔ c. 2, 18, 20.

Ἐκφεύγω, effugio. Fut. ἐκφεύξομαι, ἡ,
εταί. Rom. 2, 3. ὅτι σὺ ἐκφεύξῃ τὸ κρῖμα
τῷ Θεῷ, te effugiturum iudicium Dei? Heb.
2, 3. πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα, quomodo
nos effugiemus? Præt. perf. med. ἐκπέφευ-
γα, effugi, Act. 16, 27. νομίζων ἐκπεφευγέ-
ναι τὰς δεσμίας, putans effugisse vinclos.
aor. 2. act. ἐξέφυγον, idem, 2. Cor. 11, 33.
καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτῶν, ἔ effugi
manus ejus. 1. Thess. 5, 3. καὶ ὁ μὴ ἐκφύ-
γωσιν, (aor. 2. subj.) ἔ nequaquam effu-
gerint. Luc. 21, 36. ἐκφυγεῖν, effugere, elabi
(a. 2. inf.)

Ἐκφυγίς, εως, ἡ, effugium. Symmachus
Psalm. 54, 9. ἐνθὺς ἐποίησα ἂν τὴν ἐκ-
φυγίμην μου, statim fecissem effugium meum.

Ἐκφυγή, ἡς, ἡ, effugium, fuga, 3. Macc.
4. εἰς μηχανὴν τῆς ἐκφυγῆς, in meditatio-
nem fugæ.

Διαφεύγω, effugio, ἅπαξ λεγόμενον, se-
mel legitur. Act. 27, 42. μή τις διαφύγοι,
(3. pers. aor. 2. opt. act.) ne quis effugeret.

Καταφεύγω, perfugio. tantum bis legi-
tur, Act. 14, 6. κατέφυγον (3. plur. aor. 2.
indic.) εἰς τὰς πόλεις, perfugerunt in ur-
bes. Heb. 6, 8. οἱ καταφυγόντες, (part.
aor. 2. plur. n.) qui perfugimus. Job. Pisc.
qui cursum eò corripuimus.

Καταφυγή, ἡς, ἡ, perfugium, 2. Macc.
10, 28.

Προσφεύγω, confugio ad aliquem. Sym-
machus 1. Sam. 29, 3.

Προσφύγιον, &, τὸ, refugium. Incertus
2. Sam. 19, 42.

Συμφεύγω, una fugio, confugio, 1. D
Macc. 10, 48.

† ΦΗΛΙΞ, ικος, ὁ, Felix, nomen præ-
sidis Romani Latinum. Act. 24, 3. κράτιστε
Φήλιξ, præstantissime Felix. Act. 25, 14.
ὑπὸ Φήλικι ἁ Felice Act. 23, 25. Φήλικι
χαίρειν, Felici S. P. Act. 23, 24. πρὸς ἡγε-
μόνα Φήλικα, ad præsidem Felicem. Vide-
tur per aphoresin Φήλιξ dici pro ἀΦήλιξ
minorenns.

††† ΦΗΛΟΝΗΣ, &, ὁ, penula. 2.
Tim. 4, 13. Ἄλλοι Φαλόνης, &, ὁ, ἄλλοι Φελό-
νης, &, ὁ, ἄλλοι Φελόνη. Sed quia prima in

ΦΗΜΙ vide Φάω.

† ΦΗΣΤΟΣ, &, ὁ, Festus. Latinum
est, nomen præsidis Palestine ἔ Judææ.
Act. 24, 27. Est verò festus idem quod sa-
cer Deo ἔ solenniter lætus.

ΦΘΑΝΩ, pervenio. Fut. φθάσω. aor.
1. act. ἐφθασα. Rom. 9, 31. καὶ ἐφθασε,
non pervenit. Matth. 12, 28. ἐφθασεν ἐφ'
ὑμῶν, pervenit ad vos. 1. Thess. 2, 16. ἐφθα-
σεν ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργή, occupavit eos ira.
2. Cor. 10, 14. ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθά-
σαμεν, nam etiam usque ad vos pervenimus.
1. Thess. 4, 15. καὶ μὴ φθάσωμεν (1. pl. a. 1.
act. subj.) non perveniamus.

Καταφθάνω, prævenio. Judic. 20, 42.

Προφθάνω, prævenio, anticipo, ante-
verto, Matth. 17, 25. προέφθασεν αὐτὸν ὁ
Ἰησοῦς, prævenit eum Jesus. 1. Macc. 10, 23.
προέφθακεν (3. sing. perf. ind. act.) ἡμεῖς
ὁ ἀλέξανδρος τῷ Φιλίῳ καταδέδωκε, præ-
venit nos Alexander in amicitia consti-
tuenda.

ΦΘΕΓΓΟΜΑΙ, loquor, Act. 4, 18.
φθέγγεσθαι, loqui 2. Pet. 2, 18. φθεγγό-
μενοι, loquentes. Fut. φθέξομαι, Præt.
ἐφθεγμα. aor. 1. med. ἐφθεγξάμην, locu-
tus sum. 2. Pet. 2, 16. ἐν ἀνθρώπῳ φωνῇ
φθεγξάμενον (asina) humana voce locu-
ta. à præf. medio inusitato ἐφθογγα deri-
vatur

Φθόγγος, &, ὁ, sonus, Rom. 10, 18. 1. Cor.
14, 7. ἐπτάφθογγος κιθάρα, cithara septem
fides habens.

Φθογγή, ἡς, ἡ, vox. Aquila Jesa. 59, 11.

Ἀφθογγος, &, ὁ, ἡ, mutus. ἀφθογγοί
γίνεσθε, obmutescite. Symmachus Jobi 21, 5.

Φθέγμα, ατος, τὸ, verbum, sermo.

Εκρίπ.

Ἀναφθέγγομαι, loquor. Symmachus
Jobi 39, 35.

Ἀντιφθέγγομαι, obloquor, pro quo
ἀνταποκρίνομαι, Rom. 9, 20. it. respondeo.

Ἀποφθέγγομαι, eloquor, Act. 26, 25.

Ἀπόφθεγμα, τὸ, dictum præcla-
rum, scitè dictum, scita sententia.

Ἐπιφθέγγομαι, loquor. Aquila Ps. 2, 5.

Ἐποφθέγγεσθαι, eloqui. Act. 2, 4. aor.
1. med. ἀπεφθεγξάμην, ω, ατο, cum allo-
quutus sum, Act. 2, 14.

ΦΘΕΩ, Fut. ἥσω ἔ φθίω. F. ἴσω. item
φθίνω,

Φθίνω, corrompo, labefacto, perdo, A interimo, punio.

Φθίσις, εως, ἡ, tabes, genus morbi.

Φθισικὸς, ὁ, qui laborat tabe.

Φθινοπωρινὸς, emarcidus, componitur ex Φθίνω ὁ ὀπίσσω, autumnus, vel fructus autumnales, (vide supra in ὀπίσσω Jude 6. 12.)

Φθείρω, corrompo, destruo, perdo, violo, 1. Cor. 3, 17. ναὸν τῷ Θεῷ Φθείρει, templum Dei violat, h. e. rem Deo sacram contaminat, ὅτι profanat. 1. Cor. 15, 33. Φθείρουσιν ἡθὴν χρηστὴν ὁμιλίαν κακῶς, corrumpunt mores bonos colloquia prava. pro Χρηστὰ propter apostrophum legitur χρηστὴν ubi accentus retrahitur in primam ὅτι mutatur, ὅτι praeterea τ mutatur in θ propter sequentem aspiratam. Fut. Φθερῶ, 1. Cor. 3, 17. Φθερεῖ τῷ Θεῷ ὁ Θεός, puniet hunc Deus. Præter. perf. ἐφθάρκα, perdidici. Præter. pass. ἐφθάρμαι, perditus sum, (quod legitur in compositione 1. Tim. 6, 5.) unde est nomen

Φθάρμα, ατος, τὸ, corruptio. Levit. 22, 25. ὅτι Φθάρματὰ εἰσιν ἐν αὐτοῖς, quoniam corruptiones sunt in eis. a 3. pers. ἐφθάρται est

Φθαρτός, ἡ, ὄν, corruptibilis, e, Rom. 1, 23. Φθαρτὸν ἀνθρώπου, corruptibilis seu mortalis hominis. 1. Cor. 9, 25. Φθαρτὸν στέφανον, perituram coronam. 1. Pet. 1, 23. ἐκ σπορᾶς Φθαρεῖς, ex semine intereunte. aor. 1. act. ἐφθάρκα, corrumpti, Apoc. 19, 2. ἡτις ἐφθάρει τὴν γῆν, quæ (meretrix fornicatione sua) corrumptit terram. 2. Cor. 7, 2. εἰδέναι ἐφθάρμεν, neminem corrumptimus. aor. 1. act. ἐφθάρκα. aor. 2. pass. ἐφθάρην, ης, η, corruptus sum, 2. Cor. 11, 3. ἔγωγε Φθαρήν (aor. 2. pass. subj.) τὰ νοήματα ὑμῶν, ita corrumpantur cogitationes vestrae. Fut. 2. pass. Φθαρήσομαι, lege in compositione, 2. Pet. 2, 12. Præter. pass. Φθείρομαι, corrompor, Jude 6. 10. ἐν ταῖς Φθείρονται, in hisce corrumpuntur, vel sese corrumpunt. Eph. 4, 22. Φθειρόμενον, (part. præter. pass. acc. s. g. m.) qui corrumpitur, aboletur. Præter. med. ἐφθόρα, unde est nomen

Φθορά, ας, ἡ, corruptio, 1. Cor. 15, 50. ἡ Φθορά, corruptio. 2. Pet. 1, 4. Φθορᾶς, 1. Cor. 15, 42. σπείρεται ἐν Φθορᾷ, seritur in corruptione, hoc est, corruptum. Hebraismus. vide supra phrasin ἐν δυνάμει,

quæ ibid. habetur. 1. Cor. 15, 42. Gal. 6, 8. ἐκ τῆς σαρκὸς Φθείσει Φθορὰν, ex carne metet interitum.

Φθορεὺς, εος, ὁ, stuprator, qui vitiat virginem, seu qui corrumpit, destruit famam ejus.

Ἀφθαρτος, ὁ, ἡ, incorruptibilis, immortalis. Rom. 1, 23. Ἀφθάρτος Θεός. 1. Tim. 1, 17. τῷ δὲ βασιλεῖ Ἀφθάρτῳ, Regi autem incorruptibili, seu immortalis. 1. Cor. 15, 52. οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται Ἀφθαρτοί, mortui resurgent seu suscitabuntur incorruptibiles. 1. Pet. 1, 4. εἰς κληρονομίαν Ἀφθαρτον, ad hereditatem nulli interitui obnoxiam.

Ἀφθαρσία, ας, ἡ, immortalitas, 1. Cor. 15, 42. ἐν Ἀφθαρσίᾳ, h. e. Ἀφθάρτον. Hebraismus. Eph. 6, 24.

Ἀφθορος, ὁ, ἡ, incorruptus. Esch. 2, 3. Διαφθείρω, corrompo, Luc. 12, 33. εἰς τῆς διαφθείρει, neque tineæ corrumptit. 2. Cor. 4, 16. διαφθείρεται, (part. præter. pass.) corrumptitur. 1. Tim. 6, 5. διεφθαρμένων (part. præter. pass.) τὸν νῦν corruptorum mente. Hellenismus pro κατὰ τὸν νῦν. Apoc. 11, 18. διαφθεῖραι, aor. 1. act. inf. ab indic. διεφθαίρειν, aor. 1. act. inf. ab indic. διεφθαίρειν, aor. 2. pass. ind. perit. a præter. med. διεφθόρα derivatur

Διαφθορά, corruptio, Act. 2, 27. ἰδεῖν διαφθορὰν, videre corruptionem, h. e. corrumpti ὅτι in pulverem reverti. Legitur præterea Act. 2, 31. ὅτι c. 13, 34. 35. 36. 37. sepulcrum, Act. 13, 34. per metonymiam effecti

Ἀδιάφθορος, ὁ, ἡ, incorruptus, integer.

Ἀδιαφθορία, ας, ἡ, integritas, ubi quis pecuniis aut precibus corrumpti nequit. Tit. 2, 7.

Καταφθείρω, corrompo, bis legitur 2. Tim. 3, 8. καταφθαίμενοι (part. præter. pass.) τὸν νῦν, corrupti mente. 2. Pet. 2, 12. καταφθαίρονται (3. pl. fut. 2. pass. indic.) interibunt.

Καταφθορά, ας, ἡ, corruptio, destrutio. Sir. 28, 6. 1. Macc. 15, 31.

Ἀνεμόφθορος, ὁ, ἡ, qui a vento corrumptitur. Genes. 41, 27. εἰς αὐτὸς οἱ λεπτοὶ καὶ ἀνεμόφθοροι, spicae tenues ὅτι a vento corruptæ. Esa. 19, 7.

Ἀνεμοφθορία, ας, ἡ, aëris corruptio, **A** robigo. Deuter. 28, 22. 2. Paral. 6, 28.

Λαοφθόρος, &, ὁ, populi pernicies: at λαόφθορος, &, ὁ, à populo perditus.

Οἰκοφθόρος, &, ὁ, qui rem familiarem dilapidat.

Οἰκοφθόρεω, ὦ, qui familiam pessundat, evertit.

Φ Θ Ο' Ν Ο Σ, &, ὁ, invidia, (à φθέω obsoleto labefacio. Vel à φθάνω praevenio. Invidi enim alios volunt praevenire.) Matth. 24, 18. διὰ φθόνον, ex invidia. Rom. 1, 29. μετὰ φθόνον, plenos invidia. Gal. 5, 21. φθόνοι, 1. Pet. 2, 1. φθόνος.

Φθονερός, &, ὁ, invidus, Sir. 14, 9.

Φθονέω, ὦ, invideo, Gal. 5, 26. ἀλλήλοις φθονῶντες, alii aliis invidentes.

Ἀφθόνως, ἀδὲ fine invidia. Sap. 7, 14. ἀδόλως τε ἔμαθον, ἀφθόνως τε μεταδίδωμι, sine dolo didici, sineque invidia trado. Ab

Ἀφθονός, &, ὁ, ἡ, invidia carens, copiosus, nimius.

Φ Ι Α' Λ Η, ης, ἡ, phiala, (à πιεῖν ἄλῃς satis bibendo.) Apoc. 5, 8. Ἔ c. 15, 7. Ἔ c. 16, 1. Ἔ c. 17, 1.

† Φ Ι Λ Α Δ Ε' Λ Φ Ε Ι Α, ας, ἡ, Philadelphiz. civitas Decapolis, juxta Plinium lib. 5. cap. 18. ad cujus Ecclesiam Johannes Evangelista scripsit Apoc. 1, 2. 11. Ἔ c. 3. 7. vox composita ex φίλος, &, ὁ, amicus ἔ ἀδελφός &, ὁ, frater, q. d. amor fraternus, conjugatum ejus Φιλάδελφον fraternā charitate præditus legitur 1. Pet. 3, 8.

† Φ Ι Λ Η' Μ Ω Ν, ονος, ὁ, Philemon, hoc est, deosculans, à themate Φιλέω, diligo, osculor. Φίλημα, τὸ, osculum. Fuit nomen viri. Philem. 6. 1.

† Φ Ι Λ Η' Τ Ο' Σ, &, ὁ, Philétus. Nomen hæretici, Latine dilectus. idem quod ἀγαπητός. à themate Φιλέω diligo. Fut. ἦσω. P. πεφίληκα. Præt. pass. πεφίλημαι. in 3. pers. πεφίληται, unde oritur Φιλητός, idem quod πεφίλημένος, dilectus. 2. Tim. 2, 17.

† Φ Ι Λ Ι Π Π Ο Ι, ων, οἱ, Philippi, pluralis numeri tantum, urbs Macedonia à Philippo Rege, Alexandri Magni parente, condita. Notatio est à causa efficienæ. Act. 16, 12. Dicitur verò Φίλιππος, q. d. bellicosus, qui equis delectatur, Matth. 10, 3. Hinc

Φιλιππήσιος, &, ὁ, Philippensis, Phil. 4, 15.

Φ Ι Λ Ο Σ, &, ὁ, amicus, Luc. 14, 10. φίλε, amice, Luc. 11, 8. διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν φίλον, quod amicus ejus sit. Jac. 2, 23. φίλος τῷ Θεῷ, amicus Dei. Joh. 19, 12. φίλος τῷ Καίσαρι, amicus Caesaris. Jac. 4, 4. φίλος τῷ κόσμῳ, amicus mundi. Joh. 15, 14. ὑμεῖς φίλοι μου ἐστέ, vos estis amici mei. Luc. 15, 29. μετὰ φίλων, cum amicis.

Φίλη, ἡ, amica, Luc. 15, 9. συγκαλεῖ τὰς φίλας, convocat amicas.

Φιλία, ας, ἡ, amicitia, Jac. 4, 4.

B Φιλιάζω, in eo amicitiam, fio amicus, Sir. 37, 1.

Φιλέω, ὦ, diligo, amo, amore completor, prosequor. Joh. 21, 15. Φιλῶ σε, amo te. ibid. 6. 17. Φιλεῖς με; amas me? 1. Cor. 16, 22. εἴ τις ἔ φιλεῖ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, ἦτω ἀνάθεμα, si quis non diligit Dominum Jesum Christum, sit anathema, hoc est, habeatur pro homine pertinente ad regnum Diaboli. ἀναθεματίζαν enim nihil aliud est, quàm, uti Apostolus loquitur 1. Cor. 5, 5. παραδῆναι τῷ Σατανᾷ, tradere Satanae. Joh. 5, 20. ὁ πατὴρ φιλεῖ τὸν υἱόν, Pater amat Filium. Matth. 6, 5. [libenter ago, soleo, ex Hebraismo Psal. 116, 1. וָדַנְּ דִּילֵּי i. e. gratum mihi est. Confer. Genes. 26, 4. 9.] Φιλεῖν προσεύχεσθαι, solent orare. Matth. 23, 6. Φιλεῖν τὴν πρωτοκλισίαν expetunt primum accubitus. Luc. 20, 46. Φιλεῖντων (part. pres. act.) ἀσπασμὸς ἐν ἀγοραῖς, πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς συναγωγαῖς, καὶ πρωτοκλισίας ἐν τοῖς δείπνοις, qui expetunt salutationes in foro, primum confessus in synagogis, ἔ primum accubitus in conviviiis. Imperf. act. ἐφίλεον, ἔν, amabam. Joh. 20, 2. ὃν ἐφίλει ὁ Ἰησοῦς, quem diligebat Jesus. Fut. 1. act. Φιλήσω, amabo. Præt. act. πεφίληκα, amavi. Joh. 16, 27. ὑμεῖς ἐμὲ πεφίληκατε, vos me amastis. Præt. pass. πεφίλημαι aor. 1. act. ἐφίλησα, amavi, item osculatus sum, per metonym. subj. Nam osculum est amoris signum. Matth. 26, 48. ὃν ἂν Φιλήσω, (aor. 1. subj.) quem osculatus fuero. Luc. 22, 47. Φιλήσαι αὐτόν, scilicet ἔνεκα, hoc est, ut eum oscularetur. Φίλημα, τὸ, osculum, Luc. 7, 45. Φίλημά μοι ἔκ ἔδωκας, osculum mihi non dedisti.

dedisti. Luc. 22, 48. Φιλήματι παραδίδως; A
osculone prodis? Φίλημα ἄγιον, osculum
sanctum. Rom. 16, 16. 1. Cor. 16, 20. Ἔ 2.
Cor. 13, 12. Ἔ 1. Thess. 5, 26. Φίλημα ἀγά-
πης, osculum charitatis, 1. Pet. 5, 14.

Καταφιλέω, ὤ, deosculor, Luc. 7, 45.
καταφιλέσσα, (part. pres. gen. f.) deoscu-
lans. Luc. 7, 38. κατεφίλει, (3. sing. im-
perf. aet.) deosculabatur. Act. 20, 37. κατε-
φίλεν, (3. plur. imperf.) deosculabantur.
Matth. 26, 49. κατεφίλησεν, (3. sing. aor.
1. aet.) deosculatus est eum. Fuit hic ri-
tus osculo salutandi Orientalibus fami-
liaris, quemadmodum idem vidi fieri apud B
Belgas ἔ Allobrogas. Superiores Germani
loco osculi porrigunt manum.

Θεοφιλής, ἐϛ, ὁ, ἡ, Dei amans, pius.
Prol. Sir.

Προσφιλής, ἐϛ, ὁ, ἡ, amabilis, gratus.
Phil. 4, 8.

ΦΙΜΟΣ, ἄ, ὁ, ἔ Φίμος, α, ὁ, camus,
fiscella, capistrum.

Φιμόω, ὤ, propriè ori capistrum injicio.
item per metaph. ad silentium adigo. 1. Pet.
2, 15. Φιμῶν (pres. inf.) os obstruere.
Fut. Φιμώσω. 1. Cor. 9, 9. ἔ Φιμώσεις βῆν
ἀλοῶντα, non obligabis os bovi trituranti.
Præt. perf. πεφίμωκα, unde est præ. pass.
πεφίμωμαι, in 2. persona πεφίμωσαι, unde
est præ. perf. pass. imper. πεφίμωσο, ob-
mutesce tu mare, vel tu gente, Marc. 4, 39.
Metaphora hyperbolica q. d. ἔσω νηνεμία,
sit malacia. Solo nutu CHRISTVS ven-
tos tollit. aor. 1. aet. ἐφίμωσα, Matth. 22,
34. ἐφίμωσε τὸς Σαδδουκαίους, occlusit os
Sadduceis. aor. 1. pass. ἐφίμωθην. Matth.
22, 12. ὁ δὲ ἐφίμωθην, at ille quasi capistro
injecto obmutuit. unde aor. 1. imper. Φιμώ-
θητι, Marc. 1, 25. Luc. 4, 35. obmutesce,
per meton. effecti metaphoricam. Nam D
oris occlusio est causa silentii, ἔ præterea
Φιμῶσαι propriè de jumentis capistratis di-
citur.

ΦΛΕΓΩ, incendo, inflammo. Fut.
φλέξω. Deut. 32, 22. Præt. πέφλεχα. Præt.
pass. πέφλεγμαι, unde est

φλέγμα, τϛ, τὸ, pituita, ita dicta
κατ' ἀντίφρασιν, propriè enim φλέγμα
ardorem, incendium, ἔ inflammationem
significat. Præt. med. πέφλογα, ἔ hinc est
φλεγμαίνω, tumeo. Jesa. 1, 6. πληγὴ
φλεγμαίνουσα, plaga tumens.

ΦΛΙΑ', ἄς, ἡ, limen. Exod. 12, 7.

Φλόξ, γὸς, ἡ, flamma. Luc. 16, 24. ἐν
φλογὶ ταύτῃ, in flamma hac. Vide præ-
terea Act. 7, 30. 2. Thess. 1, 8. Hebr. 1, 7.
Aroc. 1, 14. ἔ c. 19, 12.

Φλογίζω, inflammo, Jac. 3, 6. φλογίζ-
σα (part. pres. aet.) ibid. φλογιζομένη,
(part. pres. pass.) inflammata. τὸ πῦρ
φλογίζον, ignis ardens Ex. 9, 24. Fut. φλο-
γίσω. Præt. πεφλόγικα. Præt. pass. πεφλό-
γισμαι, unde est

φλογισμός, ἄ, ὁ, ἔ per syncopen

φλογμός, ἄ, ὁ, ustulatio.

Διαφλέγω, comburo. Psalm. 83, 13.

Καταφλέγω, comburo. aor. 1. κατέφλε-
ξα, subj. καταφλέξω, ης, η, Sap. 16, 18.

Περιφλογισμός, ἄ, ὁ, circumadustio.
Symmachus ἔ Theodotion Deuter. 28, 22.

Πυριφλεγής, ἐϛ, ἡ, igne flagrans,
igneus, Sap. 18, 3. πυριφλεγῇ σῦλον, igne-
am columnam.

Συμφλέγω, comburo.

Συμφλογίζω, simul inflammo, concre-
mo, 2. Macc. 6, 11. συνεφλογίσθησαν, con-
cremati sunt.

† ΦΛΕΓΩΝ, οντϛ, ὁ, Phlegon.
C Nomen viri, Rom. 16, 14. Est part. pres.
aet. à them. φλέγω, ardeo, item uro. q. d.
ardens.

ΦΛΕΨ, φλεβός, ἡ, vena. Hosea 13, 11.
καὶ ἀναξηρανῇ τὰς φλέβας αὐτῆς, ἔ ex-
siccabit venas ipsius.

ΦΛΕΩ, nugor, (idem quod φλυαρέω,
ὤ,) φλύω ἔ φλύζω ἔ φλύσω. Frisonibus
flauen est mentiri. F. ξω. idem

φλύϛ, α, ὁ, nugæ.

Φλύαρος, α, ὁ, nugator, nugax. 1. Tim.

5, 13.

Φλυαρέω, ὤ, nugor, garrigo, 3. Joh. 6, 10.
λόγοις πονηροῖς φλυαρῶν ἡμᾶς, verbis ma-
lis deblaterans in nos.

Οἶνόφλυξ, γὸς, ὁ, ἡ, qui vino bullit,
qui vino ardet, vinosus.

Οἶνοφλυγία, ας, ἡ, compotatio. 1. Pet.
4, 3.

Οἶνοφλυγέω, ὤ, inebrio. Deuter. 21, 20.

ΦΛΟΙΟΣ, ἄ, ὁ, cortex, Sap. 13, 11.

Hinc

Φλοιίζω, decortico.

ΦΟΒΕΟΜΑΙ, vide suprâ φέβομαι.

† ΦΟΙΒΗ, ης, ἡ, Phœbe. Rom. 16, 1.
nomen mulieris. Derivatur à masculino
suo

suo Φοῖβος, &, ὁ, Phœbus, Sol. unde est A
Φοῖβη, ης, ἡ, Luna. Dictus verò Φοῖβος,
q. Φῶς & ex Φῶς lux & βίος vita, hoc est,
lux vitæ. Virgil. lib. 3. *Æneid.*

Phœbeæ lampadis instar.

Hinc poëta Græci eum vocant Φερέσβιον,
quod afferat vitam, nempe instrumentali-
ter. Vere enim, Sole redeunte ad nos, omnia
revirescunt, reflorescunt & q. reviviscunt.
Hebræi Solem vocant שֶׁמֶשׁ, q. d. admi-
nistratorem lucis. Lucem enim à Deo
creatam nobis subministrat, de cuius utili-
tate poëta sic scribit:

Vere reflorescit tellus & flumina cir-
cum

Fundit humus flores, revirescunt pra-
ta, nemusque.

Solvitur acris hyems, & nix liquefacta
calore

Solis, & astrorum tenues vanescit in
auras.

Nec boreas perdit flores, ut fecerat
antè.

Sanguis & in nostro renovatur corpore,
robur

Colligimus, nobis quod ademerat hor-
rida bruma.

† ΦΟΙΝΙΚΗ, ης, ἡ, Phœnice vel
Phœnicia. Syriæ pars est, Tyro & Sido-
ne, duabus amplissimis urbibus clara. No-
men hoc origine Græcum. Act. 11, 19. c. 21, 2.

† ΦΟΙΝΙΞ, ικος, ὁ, palina arbor,
fortè à palmarum copiâ olim sic appellata.
Act. 27, 12. portus quidam ita dictus fuit.
Punica lingua olim etiam dicebatur γλῶσ-
σοινίκων. Job. 12, 13. ἔλαβον τὰ βλαῖα τῶν
φοινίκων, acceperunt ramos palmarum.
Apoç. 7, 9. καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐ-
τῶν, & palme h. e. ramusculi palmæ (tan-
quam victoriæ signa) in manibus eorum. D
Eodem significatu accipitur hæc vocula à
Theophrasto in characteribus περὶ μιντολο-
γίας.

† ΦΟΡΟΝ ἈΠΠΙΟΥ, Forum
Appii Act. 28, 15. nomen oppidi in Italiâ
longius à Roma, quam Aricia distans, quod
Horatius lib. 1. Serm. Sat. 5. ostendit. Ad
quam urbem Paulus venit, quum duceretur
Romam, Act. 28, 15. Φόρον, &, τὸ, παρὰ τὸ
Φέρον à ferendo, quod omnia venalia fe-
rantur in forum. Appius forte ita dicitur,
q. ἀπίων, ενος, ὁ, non pinguis, non crassus.

πίος, εος, τὸ, pinguedo, vel ex obsoleto πίω,
bibō. ἀποπίω & contractè ἀππίω.

† ΦΟΥΡΤΟΥΝΑΤΟΣ, &, ὁ,
Fortunatus 1. Cor. 16, 17. Sic πλάτος ac-
centum habet in penultima. Nomen viri
Latinum à nomine Fortuna, quod est à
fors, tis, & hoc à fero, quod vulgus crederet
fortunam esse rerum humanarum dominam,
& ab eâ afferri tam adversa quàm secunda.
Sed hæc blasphemia est, quam Satanas in
Dei exspuit providentiam. Laude digniss.
est Augustinus, qui in libris retractationum
fatetur, sibi dolere, quod toties usus fuerit
B impio hoc & execrabili fortunæ vocabulo.
Nam Christianum hominem non oportet
tantum recte sentire, sed etiam loqui. Vide
suprà τύχη.

††† ΦΡΑΓΕΛΛΙΟΝ, &, τὸ, fla-
gellum. Vocabulum hoc origine est Lati-
num, cuiusmodi in N. Test. occurrunt com-
plura, ut λέντιον, κρωδιά, πρατώριον,
σπεκλάτωρ, &c. vide singula hæc vocabula
& alia suis locis. Joh. 2, 15. [Causa vero
cur l. latinum h. l. mutatum sit in ρ, est, quia
hebræi temporibus istis pronunciarunt
פָּרְגָל, pargul. Vide David Cohen de
C Lara in Ir David.]

Φραγελλῶ, ὦ, flagello, Matth. 27, 26.
Marc. 15, 15. pro Φραγελλῶ, ὦ, dicunt
Græci φραβδίζω, de quo suo loco. Græci
in hac peregrina voce mutarunt λ. in ρ ex
more linguae suæ, quæ concursum trium
lambda respuit. Sic hodie Itali à majo-
rum suorum consuetudine alieniores l. mu-
tant in i, & pro pleno dicunt pieno: pro
plu, piu: pro placere, piacere, &c.

ΦΡΑΖΩ, dico, commemoro. Fut.
Φράσω. aor. 1. ἔφρασα, Matth. 13, 36. Φρά-
σον ἡμῖν τὴν παραβολήν, ediffere nobis pa-
rabolam. Præt. perf. πέφρακα. aor. 2. ἀφ-
ἔφραδον. Præt. med. πέφραδα. Præt. perf.
pass. πέφρασμαι: unde est part. p. πεφραδ-
μένος, pro πεφρασμένος. Verbum hoc in
N. Test. bis legitur: Matth. 13, 36. & c.
15, 15.

Μεταφράζω, transfero, interpretor.

Μετάφρασις, εως, ἡ, metaphrasis, trans-
latio, interpretatio, 2. Macc. 2, 32.

ΦΡΑΣΣΩ sive Φράττω propriè sepio,
munio, uti ostendit ejus derivatum Φραγ-
μός, de quo paulò post. item os occlu-
do, obturo, obstruo. Fut. Φράζω Præt.
perf.

perf. πέφραχα. aor. 1. ἐφραξα, Hebr. 11, 33. ἐφραξαν σώματα λεόντων, obstruxerunt ora leonum. aor. 2. ἐφραγον. aor. 2. pass. ἐφράγην, ης, η, in subj. φραγῶ, ης, η. Rom. 3, 19. ἵνα πᾶν σῶμα φραγῇ, ut omnes obstruatur. Fut. 2. pass. φραγήσομαι, obstruar, 2. Cor. 11, 10. ἡ καύχησις αὐτῇ & φραγήσεται εἰς ἐμὲ, hæc gloriatio non obstruetur (interrumpetur) in me, hoc est, mihi est permansura.

Φράγμα, ατος, τὸ, sepimentum. Hosea 4, 19. ἠγάπησαν ἀτιμίαν ἐκ φράγματος αὐτῆς, amaverunt ignominiam ex sepimento suo.

Φραγμός, ᾧ, ὁ, septum. Ephes. 2, 14. ὁ ποιήσας τὰ ἀμφοτέρωθεν, καὶ τὸ μεσότοιχον τῶ φραγμῷ λύσας, qui utraque fecit unum, & intergerini parietis septum solvit. item Eccles. 10, 8.

Ἀναφράττω, obstipo. Nehem. 4, 9.

Ἀποφράττω, obstruo, obturo. 1. Macc. 9, 55.

Διαφραγή, ης, ἡ, ruptura. Nehem. 4, 7. ἤρξαντο αἱ διαφραγαὶ ἀναφράσσεσθαι, ruptura incipiebant suppleri.

Ἐμφράττω, obturo, obstruo. 2. Macc. 2, 5. τὴν θύραν ἐνέφραξε, ostium obstruxit.

Ἐμφραγμός, ᾧ, ὁ, septum, obex, Sir. 27, 14.

Ἐπιφράττω, obstruo, constr. cum Dativo. Symmachus Ps. 59, 9. σὺ δὲ κύριε, καταγελάσεις αὐτῶν, ἐπιφράξεις πᾶσι τοῖς ἐθνέσιν, tu vero, Domine, irridebis ipsos, obstrues omnes gentes.

Καταφράσσω, munio. Præs. pass. καταφράσσομαι, munior. 1. Macc. 6, 38.

Κατάφρακτος, ὁ, cataphractus, armis undiquaque munitus, & quasi circumseptus.

Περιφράττω Job. 1, 10. περιέφραξας τὰ ἔσω αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔξω, circumvallasti interiora ejus & exteriora. hoc est, & quæ domi & quæ foris habet. Præs. pass. περιφράττομαι, circumsepior, 2. Macc. 12, 13. πόλις τέχεσι περιπεφραγμένη, urbs mœnibus circumsepta.

Περιφραγμα, ατος, τὸ, circumvallatio. Symmachus Ezech. 46, 23.

Συμφράττω, concludo. Jesa. 27, 12.

ΦΡΕΑΡ, ατος, τὸ, puteus (ἀ φρέω pro φέρω emitto, ut fons à fundendo. Etymol. ἀ φλῶ, bullio vel ὅτι ἐκεῖθεν φέρεται ὕδωρ,

A quod inde feratur aqua) Johan. 4, 11. τὸ φρέαρ ἐστὶ βαθύ, puteus est profundus. Apoc. 9, 1. ἡ κλεῖς τῶ φρέατος, clavis putei. Luc. 14, 5. εἰς τὸ φρέαρ ἐμπεσάτω, in puteum incidet.

ΦΡΗΝ, ενὸς, ἡ, frons, mens. (idem quod νῆς, διάνοια. ἀ προίεω, ὦ, projicio, præmitto, procul jaceo, quod ex mente projiciantur, emittantur & prodeant consilia, pro προῖω τῶ & pro πρῶ φρῶ unde φρὴν, Etymol.) αἱ φρένες, intelligentia. Nam pluralis usitatio est singulari. Hom. σὺ δ' ἐπὶ φρεσὶ βάλεο σῆσι. Virgil. hæc reddit, B tu condita mente teneto. 1. Cor. 14, 20. μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσὶν, ne estote pueri judicio, seu mente, seu intelligentia.

Μετάφρενον, ὁ, τὸ, illud quod est post frontem, scapula, ala. Ps. 91, 4.

Φρενέω, ὦ, ad mentem reduco. Præs. pass. φρενόομαι, ἔμα, ad mentem reducor, menti restitutor; item animosus reddor, efferor, 2. Macc. 11, 4. πεφρενωμένος, animosus redditur, animo elatus, vel, extra mentem positus.

Φρονέω, ὦ, sapio, curo, sentio, Matth. 16, 23. & φρονεῖς τὰ τῶ θεοῦ, non aestimas res ex voluntate & decreto Dei, sed ex sensu carnis & corrupto judicio. Rom. 14, 6. Κυρίῳ φρονεῖ, Domino curat. Phil. 3, 15. εἴ τι ἑτέρως φρονεῖτε, si quid aliter sentitis. Rom. 8, 5. τὰ τῆς σαρκὸς (scilicet ὄντα) φρονέσι, quæ carnis sunt, sapiunt. imper. Col. 3, 2. τὰ ἄνω φρονεῖτε, superna curate. subj. Phil. 2, 2. ἵνα τὸ αὐτὸ φρονήτε, ut idem sentiat. Phil. 3, 15. τῷτο φρονῶμεν, hoc sentiamus. infin. Rom. 12, 3. φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, sapere ad sobrietatem, Phil. 4, 10. ἀνεθάλετε τὸ ὑπὲρ ἐμῶ φρονεῖν, pro τὴν φροντίδα ὑμῶν ὑπὲρ ἐμῶ, redirefcere fecistis vestram pro me curam. ἀνεθάλετε enim accipitur μεταβατικῶς. vide suo loco. part. Rom. 14, 6. ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν, qui curat diem, hoc est, legale discrimen dierum. Phil. 3, 19. τὰ ἐπίγεια φρονέοντες, terrena curantes. imperf. ἐφρόνουν, εν, curabam, Phil. 4, 10. ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε, qua de re etiam solliciti eratis. Fut. φρονήσω, Gal. 5, 10. & δὲν ἄλλο φρονήσετε, nihil aliud sentietis. Præs. pass. φρονέομαι, ἔμα, Phil. 2, 5. τῷτο γὰρ φρονεῖδω (præs. imper.) ἐν ὑμῖν, hoc enim sentiat in vobis. hoc est, hic sit effectus in vobis.

Præst. act. *πεφρόνηκα*. Præst. pass. *πεφρόνημαι*, unde est nomen

Φρόνημα, *τος*, τὸ, quod quis sentit, sensus, desiderium, affectus, cupiditas, studium. Rom. 8, 6. τὸ *Φρόνημα* τῆς σαρκὸς, *θάνατος*, desiderium carnis, mors est. ibid. v. 27. *Φρόνημα* τῷ πνεύματος sensus Spiritus.

Φρόνησις, *εως*, ἡ, prudentia. Luc. 1, 17. Eph. 1, 8.

Φρόνιμος, *ος*, ὁ, ἡ, prudens, quasi providens, prudens versatur περὶ τὰ πρακτέα καὶ εὐλαβήτεια, circa ea quæ sunt facienda aut cavenda, unde liquet, quodnam sit discrimen inter *Φρόνησιν*, ἔσ σοφίαν. Luc. 12, 42. ὁ πιστὸς οἰκονόμος καὶ *Φρόνιμος*, dispensator fidelis ἔσ prudens. Matth. 25, 8. αἱ δὲ μωραὶ ταῖς *Φρονίμοις* εἶπον, fatue verò prudentibus dixerunt, ibid. v. 9. αἱ *Φρόνιμοι*, cordatæ seu circumspectæ. arrogans, Rom. 11, 25. ἵνα μὴ ᾔητε παρ' ἑαυτοῖς *Φρόνιμοι*, ne sitis apud vosmetipsos insolentes. Rom. 12, 16. μὴ γίνεσθε *Φρόνιμοι* παρ' ἑαυτοῖς, ne estote prudentes apud vosmetipsos, hoc est, ne arrogate vobis prudentiam. vel ut legimus Prov. 3, 7. ne sis sapiens in oculis tuis, quod repetitur Es. 5, 21. Compar. *Φρονιμώτερος*, *α*, *ον*, prudentior, us, Luc. 16, 8. Superlat. *Φρονιμώτατος*.

Φρονίμως, Adv. prudenter, circumspectè, Luc. 16, 8.

Ἄφρων, *ος*, ὁ, ἡ, demens. 2. Cor. 12, 11. γέγονα ἄφρων καυχώμενος, fui amens in gloriando. 2. Cor. 11, 16. ὡς ἄφρονες δέξασθε (aor. 1. imper. med.) με, ceu dementem recipite me. Vocat. ἄφρον. stulte. Luc. 12, 20. 1. Cor. 15, 36. plur. οἱ ἄφρονες, stolidi, Eph. 5, 17. Luc. 11, 40. 1. Pet. 2, 15. τὴν ἄφρόνων ἀγνωσίαν, stolidorum ignorantiam.

Ἀφρονέω, stulte ago. Jer. 10, 20. οἱ ποιμένες ἠφρονέυσαντο (3. plur. aor. 1. med.) pastores stulte egerunt.

Ἀφροσύνη, *ης*, *η*, amentia, Marc. 7, 22. 2. Cor. 11, 1. 17. 21.

Ἐυφρων, *ος*, ὁ, ἡ, hilaris, lætus, a.

Ἐυφροσύνη, *ης*, ἡ, lætitia, Act. 2, 28.

Ἐυφρόσυνος, *ος*, ὁ, ἡ, lætus. Judith. 14, 9.

Ἐυφραίνω, exhalo, oblecto, lætitia perfundo, 2. Cor. 2, 2. *ἐυφραίνομαι*, lator, Luc. 12, 19. Præst. imper. *ἐυφραίνε*, Luc. 12, 19. indulge genio, seu guter Ding. in

A plur. *ἐυφραίνεσθε*, letamini, gaudete. Apoc. 12, 12. aor. 1. pass. *ἐυφράνθη*, *ης*, *η*, Act. 2, 26. aor. 1. pass. imper. *ἐυφράνθητε*, gaudete, Rom. 15, 10. aor. 1. subj. *ἐυφρανθῶ*, *ῆς*, *ῆ*, Luc. 15, 29. *ἐυφρανθῶμεν*, letemur, Luc. 15, 23. aor. 1. inf. *ἐυφρανθῆναι*, letari. Luc. 15, 32. Fut. 1. pass. Psalm. 104, 35. *ἐυφρανθήσομαι* ἐν Κυρίῳ, letabor in DOMINO.

Συνευφραίνομαι, congaudeo. Prov. 5, 18. *συνευφραίνε* μετὰ γυναίκος τῆς ἐκ νεότητός σε, congaude cum muliere juventutis tue.

B *Ματαιόφρων*, *ος*, ὁ, ἡ, qui inepta & absurda sapit, 3. Macc. 6. Hinc

Ματαιοφρονέω, *ω*, desipio; ex μάταιος, vanus, ἔσ φρήν, unde *φρονέω*.

Σώφρων, *ος*, ὁ καὶ ἡ, (quasi dicat, σάφ φρένα salvus mentem) mentis compos, sana mente præditus, prudens. item sobrius, continens. 1. Tim. 3, 2. Tit. 1, 8. *σώφρονα*, δίκαιον, ὅσιον, temperantem, æquum, sanctum. Tit. 2, 5. *σώφρονες*, ἀγνὰς, moderatas, castas.

Σωφρόνως, Adv. temperanter, Tit. 2, 22. *σωφρόνως*, καὶ δικαίως, καὶ εὐσεβῶς, temperanter ἔσ justè ἔσ piè.

Σωφροσύνη, *ης*, ἡ, niens sana, Act. 26, 25. ἀληθείας καὶ σωφροσύνης ῥήματα ἀποφθέγγομαι, veritatis ἔσ sanæ mentis verba eloquor. modestia. 1. Tim. 2, 9. μετὰ αἰδῆς καὶ σωφροσύνης, cum verecundia ἔσ modestia.

Σωφρονέω, *ω*, mentis sum compos, (cui opponitur τὸ μαίνεσθαι insanire) 2. Cor. 5, 13. Marc. 5, 15. temperans sum. Tit. 2, 6. sobrius sum, prudens, cautus, omnia consultè facio. 1. Pet. 4, 7. *σωφρονήσατε*, (aor. 1. act. imper.) estote sobrii.

D *Σωφρονίζω*, sapere doceo, facio, ut quis sapiat, ad sanam mentem revoco, Tit. 2, 4. ἵνα σωφρονίζωσι τοὺς νέας, ut sapere doceant ἔσ bonis moribus imbuant adolescentulas. Fut. *σωφρονίσω*. Præst. perf. *σεσωφρονίσμαι*, unde est nomen

Σωφρονισμός, *ος*, ὁ, *ος*, sanitas animi, 2. Tim. 1, 7.

Καταφρονέω, *ω*, contemno, cum Genitivo. Rom. 2, 4. *καταφρονεῖς*, contemnis. 1. Cor. 11, 22. τῆς Ἐκκλησίας τῷ Θεῷ *καταφρονεῖτε*, Ecclesiam Dei contemnitis. Imperat. 1. Tim. 4, 12. *καταφρονεῖτω*, contemnat.

temnat. (3. pers. pres. imper.) 1. Tim. 6, 2. καταφρονεῖτωσαν, (3. plur. pres. imper.) contemptant. part. 2. Pet. 2, 10. κυριότητος καταφρονῶντας, dominatum contemnentes. Fut. καταφρονήσω, spernam. Matth. 6, 24. καὶ τὰ ἑτέρα κατεφρονήσῃ, ἔ alterum contemnet. aor. 1. aēt. κατεφρόνησα, sprevi, contempsi, Hebr. 12, 2. αἰσχύνῃς καταφρονήσας, (part. aor. 1. aēt.) ignominia contempta. Matth. 18, 10. ὁρᾶτε, μὴ καταφρονήσητε, (aor. 1. subj. 2. plur.) videte, ne contemnatis.

Καταφρόνησις, εως, ἡ contemptio, contemptus. 2. Macc. 3, 18. εἰς καταφρόνησιν ἔρχεσθαι, in contemptum venire.

Καταφρονητής, ὅς, ὁ, contemptor, Act. 13, 41.

Ευκαταφρόνητος, ὅς, ὁ, ἡ, contemptus, qui facile contemnitur. Jer. 49, 14.

Κακόφρων, ονος, ὁ, ἡ, stultus. Prov. 11, 22. nequam. Prov. 19, 19.

Κακοφροσύνη, ης, ἡ, malignitas. Prov. 16, 19.

Μεγαλόφρων, ονος, ὁ, ἡ, magnanimus. Prov. 21, 4.

Ὁμόφρων, ονος, ὁ, ἡ, concors, ubi est mens eadem, ex ὁμός, ἡ, ὄν, similis, ἔ φρὴν, C mens, quorum est unum velle ἔ unum nolle. 1. Pet. 3, 8.

Περίφρονέω, ὦ, despicio, Tit. 2, 15. μηδεὶς σε περιφρονεῖτω, nemo te temnat.

Παραφρονέω, ὦ, desipio, 2. Cor. 11, 13.

Παραφρονία, ας, ἡ, dementia, 2. Petr. 2, 16.

Παράφρων, ονος, ὁ, ἡ, amens, Sap. 5, 20.

Παραφρόνιμος, ὅς, ὁ, idem.

Ἵπερφρονέω, ὦ, supra sapio, Rom. 12, 3. μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δὲ φρονεῖν, ne sapiat supra quam oportet sapere.

Ἵψηλοφρονέω, ὦ, efferor animo, Rom. D 11, 20. μὴ ὑψηλοφρόνει, ne efferor animo.

Φιλέφρων, ονος, ὁ, ἡ, comis, benevolus, 1. Petr. 3, 8. Φιλοφρόνως. Adv. comiter. Act. 28, 7.

Φιλοφρονέω, ὦ, prudentiae amans sive studiosus sum, 2. Macc. 2, 26. τοῖς φιλοφρονῶσιν, prudentia studiosis; possis etiam exponere curiosis.

Φιλοφρονέομαι, ἔμαι, verbum med. comitate prosequor, humanitate amanter complector. cum Acc.

Ταπεινόφρων, ονος, ὁ, ἡ, humilis, qui

humiliter de se sentit, nec altos gerit spiritus.

Ταπεινοφροσύνη, ης, ἡ, humilitas, animi demissio, Col. 2, 18. ἐν ταπεινοφροσύνῃ, in animi demissione, ubi in vitio ponitur, ita ut intelligatur praetextus stultae demissionis animi. Act. 20, 19 μετὰ πάσης ταπεινοφροσύνης, cum omni animi submissione.

Ταπεινοφρονέω, ὦ, humiliter sentio. Psalm. 131, 3.

Φ Ρ Ι Ξ, ικός, ἡ, maris vel fluctuum fremitus.

Φρίσσω vel φρίττω, horreo, Jac. 2, 19. τὰ δαίμονια πιστεύουσι καὶ φρίσσωσι, demonia credunt (quidem) sed horrescunt. Fut. φρίξω. Præt. aēt. πέφριχα. aor. 1. aēt. ἔφριξα. Præt. med. πέφρικα.

Φρίκη, ης, ἡ, horror.

Φρικασμός, ὅς, ὁ, idem. 2. Macc. 3, 17. α φρικάζω, quod tamen nusquam lego.

Φρικτώδης ἔ φρικώδης, εως, ὁ, ἡ, horridus, horribilis, Os. 6, 10.

Φρικτῶς, Adv. horrendè. Sap. 6, 6.

Ἵπόφρικος, ἔ ὑπόφρικτος, ὅς, ὁ, ἡ, subhorrens, qui horrore aliquantum tenetur; ab

Ἵποφρίσσω, aliquantum horreo.

Φρικτός, ἡ, ὄν, tremendus, a, um. Chrysost. Φρικτὰ μυστήρια, sacrosancta sacramenta.

Φ Ρ Ο Ν Τ Ι Σ, ιδος, ἡ, cura, sollicitudo, Sap. 8, 10. (α φρονέω, ὦ, sapio, curo, quod est α φρὴν, ενός, ἡ, mens)

Φροντίζω, curo, Tit. 3, 8. ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊσάδαι, ut curent seu studeant bonis operibus praesse. Fut. φροντίσω, vel Atticè φροντιῶ. Præt. perf. πεφρόντικα. Part. πεφροντικῶς, sollicitus.

Πολυφροντίς, ιδος, ἔ πολύφροντις, ιδος, D multas curas habens, Sap. 9, 15.

Φ Ρ Τ Α Τ Τ Ω, fremo. Fut. ξω. Præt. χα. aor. 1. ἐφρύαξα, fremui. Act. 4, 25. ἵνα τί ἐφρύαξαν τὰ ἔθνη; Quare fremuerunt gentes? p. p. πεφρύαγμα, fremui, part. πεφρυαγμένον, 3. Macc. 2.

Φρύαγμα, ατος; τὸ, ἔ

Φρυαγμός, ὅς, ὁ, fremitus; metaph. insolentia.

† Φ Ρ Τ Γ Ι Α, ας, ἡ, Phrygia. Asia minoris regio amplissima, Galatie finitima, quam Paulus peragravit. Act. 16, 6. Φρύξ, γός, ὁ, Phryx. est ejus regionis incolae. Fortissis

lassis sic dicti fuerunt Phryges, παρὰ τὸ Φρύγαν, à torrefaciendo.

Φ Ρ Τ Γ Ω, torreo, torrefacio. Dicitur etiam Φρύσσω vel Φρύττω in eadem significatione.

Φρύγανον, ἄ, τὸ, sarmentum, lignum aridum, crematu facile, Αἰτ. 28, 3.

ΚαταΦρύττω, torreo. Incertus Jobi 30, 30. τὰ ὅσα μὲν κατεΦρύγη (3. sing. aor. 2. pass.) ἀπὸ κύνματος, ossa mea torrefacta sunt ab aestu.

ΣυμΦρύγω, vel συμΦρύσσω, aresco. Jobi 30, 30.

† Φ Τ Γ Ε Λ Λ Ο Σ, ἄ, ὁ, Phygellus nomen viri, de quo apostatà Paulus 2. Tim. 1, 15. conqueritur. Videtur componi ex Φεύγω, in prat. med. πέφυγα, unde est φυγή, ἡς, ἡ, fuga, ἔς nomine ἕλλος, ἄ, ὁ, oculus, q. d. qui se ex oculis nostris subducit.

Φ Τ Κ Ο Σ, εὐς, τὸ, fucus; fruticis marini genus, cujus radice lana inficitur ἔς vultus tingitur, Sap. 13, 14. καταχρίσας μίλτω καὶ Φύκει, inungens milio ἔς fuco.

Φ Τ Λ Α Ξ, ακὼς, ὁ καὶ ἡ, custos, excubitor, vigil (affine Hebraeo וָחָז uti verbum ostendit Φυλάττω, custodio)

Φυλακὴς, ἡ, ὁ, custos foemina. Αἰτ. 5, 23. ἔς c. 12, 6. 19.

Φυλάκισσα, ἡς, ἡ, custos faem. Cant. 1, 5. ἔθεντό με Φυλάκισσαν ἐν ἀμπελῶσιν, posuerunt me custodem in vineis.

Φυλακή, ἡς, ἡ, propriè custodia, per syn. gen. carcer, Matth. 5, 25. εἰς Φυλακὴν βληθήσ, in carcerem conjiciaris. vigilia, Matth. 14, 25. τετάρτη δὲ Φυλακὴ τῆς νυκτός, quarta autem vigilia noctis. Scilicet nox more castrensi erat divisa in quatuor vigilias, ἔς cuique quadranti cedebant ternae horae: juxta horologium Judaeorum fuit hora nona, juxta nostrum foret hora tertia nocturna. Hinc Propertius:

Et jam quarta canit venturam buccina lucem

Ἐν Euripidis Rheseo τετράμοιρος Φρυγὰ, quadripartita vigilia. Valla: Excubiae sunt diurnae ἔς nocturnae, vigiliae tantum nocturnae. Servius: Excubiae sunt diurnae, vigiliae nocturnae. Sic Matth. 24, 43. ποία Φυλακὴ, quamam vigilia, hoc est, quamam hora, seu quonam tempore? Metonym.

A subj. custodia Luc. 2, 8. per metonym. adj. excubitores seu milites vigiles. Αἰτ. 12, 10. διελθόντες τὴν πρώτην Φυλακὴν, cum transissent primas excubias.

Φυλακίζω, in carcerem pertraho. Αἰτ. 22, 19.

Φυλάσσω vel Φυλάττω, custodio, servo. Gal. 6, 13. αὐτοὶ νόμον Φυλάσσει, illi legem servant. Luc. 11, 21. Φυλάσσει, custodiat. Αἰτ. 16, 4. Φυλάσσειν τὰ δόγματα, servare statuta. Αἰτ. 22, 20. Φυλάσσειν τὰ ἱμάτια, custodiens vestimenta. Luc. 2, 8. Φυλάσσοντες τὰς Φυλακὰς, ad vigilantes ad custodiam gregum suorum. Fut. φυλάξω. Job. 12, 25. Prat. perf. πεφύλαχα, unde est πεφύλαγμα, ἔς

Πεφυλαγμένως, cautè, aor. 1. aet. ἐφύλαξα, custodivi. Job. 17, 12. ἔς δέδωκάς μοι, ἐφύλαξα, quos dedisti mihi, custodivi. ἐφύλαξε, 2. Pet. 2, 5. conservavit. ἐφυλάξατε, servastis, Αἰτ. 7, 53. aor. 1. aet. imper. φύλαξον, custodi, 1. Tim. 6, 20. φυλάξατε ἑαυτὰς ἀπὸ τῶν εἰδώλων, caveate vobis ab idolis. aor. 1. aet. subj. φυλάξω, ἡς, ἡ, servem, 1. Tim. 5, 21. aor. 1. aet. inf. φυλάξαι, custodire, Jude 6. 24. pass. ἔς med. φυλάσσομαι, caveo, 2. Tim. 4, 15. ὃν καὶ σὺ φυλάσσε (2. sing. praes. med. imper.) quem ἔς tu cave. Luc. 12, 13. φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας, caveate ab avaritia. Αἰτ. 21, 25. φυλάσσεσθαι αὐτὰς, cavere sibi ab iis. Αἰτ. 23, 35. φυλάσσεσθαι, custodiri. a. 1. med. ἐφυλαξάμην, observavi, Matth. 19, 20.

Ἀποφυλάσσω, custodio. Aquila Jona 2, 8.

Ἀφυλάκτως, Adverb. sine custodia. Ezech. 7, 22.

Ἐπιφυλάττω, studeo. Ezech. 44, 8.

Παραφυλάσσω, custodio, observo. Symmachus Jona 2, 8.

Προφυλάττω, med. προφυλάττομαι, praeservo, praecaveo, 2. Reg. 22, 24. item, excubias ago ante aliquem locum.

Προφυλακή, ἡς, ἡ, excubiae, vigilae, Judith 10, 12. item, praecautio.

Προφυλακτικός, ἄ, ὁ, ad praecautiorem aptus, praeservativus.

Προφύλαξ, ακὼς, ὁ, excubitor, speculator, 1. Matc. 12, 27. ἐξέβαλε προφύλακας κύκλῳ τῆς παρεμβολῆς, emisit excubitores in circuitu castrorum.

Φύλαγμα, τὸς, τὸ, quod custoditur, seu,

seu, quod datum est ad custodiendum; it. A ροφύλακος, pomorum custodia, Es. 1, 8. mandatum, 1. Macc. 8, 26. Ex ὁπώρα, autumnus, ἔ φυλαξ.

Φυλακτήρια, τὰ, phylacteria. q. d. conservatoria, Matth. 23, 5. πλατύνουσι δὲ τὰ φυλακτήρια αὐτῶν, dilatant enim phylacteria sua, hoc est, laminas aut membranas fronti aut brachio alligatas, idque ex falsâ interpretatione locorum Ex. 13, 16. Deut. 6, 8. ut tam ipsis, quàm aliis semper in animum revocaretur lex Dei, quibus tamen Pharisei abutebantur ad vanam ostentationem, πρὸς τὸ θεαθῆναι. Quamvis ex Patribus ἔ recentioribus sint, qui κατὰ ῥητὸν verba hæc accipiunt: plures tamen non abs re eadem metaphoricè interpretantur, quod scilicet legis DEI semper memores esse debeant, sicut aliquis memor est signi fronti vel brachio alligati.

Βιβλιοφυλάκιον, & τὸ, bibliotheca, sic dicta ab asservandis libris. 1. Esd. 6.

Γαζοφυλάκιον, & τὸ, gazophylacium, ærarium ecclesiasticum. Vox composita ex voce Persica γάζα, ης, ἡ, tributa, opes, ἔ φυλακῇ, custodia. Marc. 12, 41. turbā immittebat εἰς τὸ γαζοφυλάκιον, hoc est, in arcam aliquam. Joh. 8, 20. ταῦτα ῥήματα ἐλάλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ γαζοφυλακίῳ, hæc verba locutus est Jesus in Gazophylacio, hoc est, in illa templi regione, quæ oblationibus conferendis erat destinata, seu ubi erat capsula seu arcula illa, in quam eleemosynas ἔ munera sua injiciebant. Custodes illius ærarii dicuntur οἱ γαζοφύλακες.

Γαζοφύλαξ, ακος, ὁ, gazæ seu thesauri custos. 1. Esd. 2.

Δεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, vincetorum custos, qui Latine una voce dicitur commentariensis, Act. 16, 23. 27. 36.

Ἀρχιδεσμοφύλαξ, ακος, ὁ, princeps carceris. Genes. 39, 2.

Θησαυροφύλαξ, ακος, ὁ, thesauri custos. Esdr. 5, 14.

Σωματοφύλαξ, ακος, ὁ, corporis custos.

Ἀρχισωματοφύλαξ, ακος, ὁ, princeps custodum corporis. Esther 2, 21.

Διαφυλάττω, custodio, conservo. Sap. 10, 12. διεφύλαξεν αὐτὸν ἀπὸ ἐχθρῶν, conservabit eum ab inimicis. a. i. inf. διαφυλάττει, custodire, Luc. 4, 10.

Ὀπωροφυλάκιον, & τὸ, casula τῆς ὀπω-

ροφύλακος, pomorum custodia, Es. 1, 8. Ex ὁπώρα, autumnus, ἔ φυλαξ.

Φ Τ Λ Η', ἡς, ἡ, tribus, Matth. 19, 28. κρίνοντες τὰς δώδεκα φυλας, judicantes duodecim tribus. Act. 13, 21. ἐκ φυλῆς Βενιαμὴν, ex tribu Benjamin. Jac. 1, 1. ταῖς δώδεκα φυλαῖς, duodecim tribubus. item

Φύλον, & τὸ, gens, natio, unde est

Συμφυλέτης, & ὁ, contribulis, 1. Thess. 2, 14.

Ἀλλόφυλος, & ὁ καὶ ἡ, alienigena. Act. 10, 28. αἰθέμιτόν ἐστιν ἀνδρὶ Ἰουδαίῳ κολληθῆναι ἀλλοφύλῳ, nefas erat Judæo adhærere alienigenæ, h. e. eo familiariter uti non licebat. item Philistæus.

Ἀλλοφυλισμός, ὁ, ὁ, ritus alienigenarum, gentilismus. 2. Macc. 4, 13. cap. 6, 24.

Ἀρχίφυλος, & ὁ, princeps tribus.

Ὀμόφυλος, & ὁ, ἡ, qui est ejusdem tribus, tribulis, 2. Macc. 4, 10.

Πάμφυλος, & ὁ, ex omnium gentium genere mixtus, 2. Macc. 8, 9. ὑποτάξας παμφύλων ἐθνη, subdens omnis generis gentes; ad animantia transfertur: παμφύλων θηρῶν, omnis generis ferarum.

Δωδεκάφυλος, & ὁ, in duodecim tribus divisus.

Δωδεκάφυλον, & τὸ, duodecim tribus, Act. 26, 7.

Φυλάρχης ἔ φυλάρχος, & ὁ, præfectus seu princeps tribus; Tribunus, 2. Macc. 8, 32.

Φ Τ Λ Λ Ο Ν, & τὸ, folium, (ἀ φύω nascor) τὰ φύλλα, folia, Matth. 21, 19. ἔ c. 24, 32. Marc. 11, 13. Apoc. 22, 2. καὶ τὰ φύλλα τῆς ξύλης, ἔ folia ligni, h. e. arboris (Hebraismus.)

Ἐπιφυλλίς, ἰδος, ἡ, ad verbum foliorum collectio: deinde vindemia. Thren. 1, 23.

Ἐπιφυλλίζω, vindemio. Thr. 1, 23.

Φ Τ Ρ Ω. Fut. ῶ, ἔ φύρω. Præst. πέφυρα, commisceo.

Φυρμός, ὁ, commixtio, perturbatio. Ezech. 7, 23.

Φυράω, ῶ, misceo, macero, subigo. Fut. άσω. Præst. ακα. aor. 1. med. ἐφυρασάμην.

Φύραμα, τος, τὸ, massa luti, Rom. 9, 21. farina aquâ subacta. 1. Cor. 5, 6.

Φύρασις, εως, ἡ, commixtio. Hos. 7, 4.

Ἀναφύ-

²Αναφυράω, commisceo, conspergo. A Lev. 9, 4. καὶ σπειρίδαλιν ἀνυπεφυραμένην (part. præt. med.) ἐν ἐλαίῳ, ἔσ' *similam oleo conspersam*.

²Εκφύρω, inquino. Jer. 3, 2. καὶ ἴδε πᾶς ἄνθρωπος ἐξέφύρθη, ἔσ' *vide, ubi non inquinatus sis*.

Συμφύρω, commisceo, confundo, Sir. 12, 14. συμφυρόμενον ἐν ταῖς ἁμαρτίαις αὐτοῦ, qui commiscetur in peccatis ejus, qui fit peccati socius ἔσ' *se aliena culpa immiscet*.

Σύμφυρτος, α, ὁ, ἡ, commixtus, confusus.

Συμφύρδην, Adv. commixtim, confuse, B promiscue; ἀσύν, ἔσ' φύρδην, Adv. mixtim, permixtim, 2. Macc. 4, 41.

Φ Τ Σ Α vel φύσσα, follis, ἱλιαδ. σ.

Φυσάω, sufflo. Aquila ἔσ' Theodotion Jobi 20, 26.

Φύσημα, ατος, τὸ, flatus. Symmachus Job. 20, 26.

²Εκφυσάω, sufflo. Ezech. 22, 20.

²Εμφυσάω, ὤ, afflo. Job. 20, 22. καὶ τῷ πνεύματι ἐνεφύσησε, (3. sing. aor. 1. act. indic.) ἔσ' *quum hoc dixisset, afflavit eos*.

²Εμφύσημα, ατος, τὸ, insufflatio. Symmachus Jobi 37, 10. ἀπὸ ἐμφυσήματος Θεοῦ δοθήσεται πάχος, ab insufflatione Dei dabitur gelu.

Φυσιόω, ὤ, inflo, superbum reddo. 1. Cor. 8, 1. ἡ γνῶσις φυσιόῃ, scientia inflat. Fut. φυσιώσω. Præt. πεφυσίωκα. Pass. φυσιόομαι, ἔμαι, inflo, turgeo. 1. Cor. 13, 4. ἡ ἀγάπη ἔσ' φασίῃται, *charitas non inflatur*. 1. Cor. 4, 16. φυσιῃτε, pro φυσιώσθε, inflamini. Scilicet ἵνα etiam construitur cum indicativo, quamvis rarissime. Col. 2, 18. φυσιέμενθ' inflatus. Part. præt. πεφυσιωμένθ', η, ον, inflatus, a, um, 1. Cor. 4, 19. ἔσ' cap. 5, 2. aor. 1. pass. ἐφυσιώθην, 1. Cor. 4, 18.

²Εμφυσιόω, ὤ, inflo; inspiro, 3. Esd. 9, 48. ἐμφυσιῇτες ἅμα τὴν ἀνάγνωσιν, inspirantes simul lectionem. Inspirare lectionem, idem esse puto ac puncta vocalia (quæ sunt veluti spiritus ἔσ' anima vocum) subternere; ut auctorem libri in ea sententia fuisse appareat, qua statuitur, vocalium apices ante tempora Esdræ exulasse à Codice sacro, ab eoque demum appositos fuisse. Sed hæc puto potius, quam existimo. a. 1. pass. ἐνεφυσιώθην, inspiratus sum, b. 55.

Φυσιώσις, εως, ἡ, tumor animi, 2. Cor. 12, 20.

Φ Τ Ω, gigno, produco, édo, pario, item neutraliter nascor, enascor, pullulo. Fut. φύσω. Præt. πέφυκα, natus sum, item ita naturâ comparatus sum. Præt. med. πέφυκα ἱλιαδ. δ. aor. 2. act. ἔφυνον. (item aor. 2. ἔφυν, vs, v, à φύμι. unde est aor. 2. part. act. φύς, ὄντθ', ὁ.) aor. 2. pass. ἐφύην. in part. aor. 2. pass. φυεῖς, εἴσα, ἐν, enatus, a, um. Luc. 8, 6. καὶ φυὲν ἐξηράνθη, ἔσ' *enatum exaruit*. Heb. 12, 15. φύσσα, (part. pres. act. g. f.) *suppullulans*.

Φυή, ἡς, ἡ, natura, illud quod innascitur. Dan. 4, 12.

²Αυτοφυής, εως, ὁ, ἡ, sponte nascens. Aquila ἔσ' Theodotion Jesai. 37, 30.

Φύσις, εως, ἡ, natura, Rom. 2, 14. 1. Cor. 11, 14. Eph. 2, 3.

Φυσικός, ἡ, ὄν, naturalis, e, Rom. 1, 26.

Φυσικῶς, naturaliter, Jude b. 10.

Φυτὸς, fatus.

²Εμφυτος, α, ὁ, ἡ, insitus, Jac. 1, 21. δεξασθε τὸν ἐμφυτον λόγον, excipite insititium illum sermonem.

Νεόφυτος, α, ὁ, proprie, nuper plantatus, nuper fatus. novitius, 1. Tim. 3, 6.

²Αναφύω, nascor. Jesa. 34, 13. καὶ ἀναφύσει εἰς τὰς πόλεις αὐτῶν ἀκάνθια ξύλα, ἔσ' *crescent in urbibus ipsorum ligna spinarum*.

²Αναφυή, ἡς, ἡ, furculus. Symmachus Zachar. 6, 12.

²Εκφύω, germino, Matth. 24, 32. ὅταν τὰ φύλλα ἐκφύῃ, (pres. subj. 3. pers. sing. act.) *quum folia germinant*.

²Εκφυμα, ατος, τὸ, pustula. Symmachus Lev. 13, 7.

Φυτὸν, ἔ, τὸ, planta.

Φυτεύω, plantò, confero. 1. Cor. 9, 7. τίς φυτεύει ἀμπελῶνα; Quis plantat vineam? 1. Cor. 3, 2. ἔσ' ὁ φυτεύων (part. pres.) neque qui plantat. imperf. ἐφύτευον, plantabam, Luc 17, 28. ἐπώλυν, ἐφύτευον, vendebant, plantabant. Fut. φυτεύσω, plantabo. aor. 1. act. ἐφύτευσα, plantavi. 1. Cor. 3, 6. ἐγὼ ἐφύτευσα, ego plantavi. Matth. 15, 13. ἡν ἔκ ἐφύτευσεν ὁ Πατήρ μου, quam non plantabit Pater meus. Præt. act. πεφύτευκα, plantavi. unde est præt. pass. πεφύτευμαι, ἔσ' hinc part. præt. pass. πεφύτευμένθ', plantatus. quod legitur Luc. 13, 6. aor.

aor. 1. pass. ἐφυτεύθην, *plantatus fui*. unde aor. 1. imper. φυτεύθῃτι, *plantator*. Luc. 17, 6.

Φύτευμα, ατ@, τὸ, *plantatio*. Jesa. 17, 10.

Φυτεία, ας, ἡ, *satio, plantatio*. it. *planta*, Matth. 15, 13.

Ἐπιφύομαι, *insuper nascor, adnascor, accresco*; Item *cresco, augeor*. 2. Macc. 4, 50. ἐπιφύομενος τῇ κακίᾳ, *crescens malitia*. part. aor. 2. pass. ἐπιφύεις, ἐντος, *adnatus, post natus*.

Ἐυφυής, εὐος, ὁ, ἡ, *habilis, ingeniosus*; it. *opportunus*, 2. Macc. 4, 32.

Καταφυτεύω, *transplanto*; it. *planto*. Sir. 49, 7.

Μεταφυτεύω, *transplanto*. Aquila. Psalm. 1, 3.

Παραφυὰς, ἀδος, ἡ, *propago*. Ez. 31, 6.

Συμφύω, *una nascor, connascor*, Sap. 13, 13. ξύλον σκολιὸν καὶ ὅσοις συμπεφυκὸς, *lignum curvum & adnatis ramis plenum*; Item *coalescere facio, coagmento*.

Συμφύομαι, *simul enascor*, Luc. 8, 7. συμφυῖσθαι αἱ ἄκανθαι, *simul enatae spinae, ubi συμφυῖσθαι est* part. aor. 2. pass. plur. num. g. fœm. in masculino συμφύεις ἐντος. C ab aor. 2. pass. indic. συνεφύην, ης, η.

Σύμφυτος, &, ὁ, ἡ, *una plantatus*, Rom. 6, 5.

Φ Ω Λ Ε Ο' Σ, &, ὁ, (ἀφῶς *lumen & ὀλέω perdo*) *lustrum, antrum, latibulum*. Matth. 8, 20. αἱ ἀλώπεκες φωλεὸς ἔχουσι, *vulpes lustra habent*. Luc. 9, 58.

Φ Ω Ν Η', ἡς, ἡ, *vox*, (ἀφάειν, *pro quo usitatum est φάναί* loqui. vel quasi φῶς νοός *quod sit nota mentis*) Matth. 3, 3. Φωνὴ βοῶντος, *vox clamantis*. ibid. v. 17. Φωνὴ ἐκ τῶν ὀρανῶν, *vox e cœlis*. Matth. 17, 5. Φωνὴ ἐκ νεφέλης, *vox e nube*. Matth. 27, 46. ἀνεβόησεν ὁ Ἰησοῦς Φωνῇ μεγάλῃ, *exclamavit Jesus voce magna*. Act. 12, 22. Θεὸς Φωνῇ, *vox Dei*. 2. Petr. 2, 16. ἐν ἀνθρώπῳ Φωνῇ φθέγγεσθαι, *humana voce loqui*. Lingua. 1. Cor. 14, 10. τοσαῦτα γένη φωνῶν εἰσιν ἐν κόσμῳ, *tot genera linguarum sunt in mundo*. vaticinium, Act. 13, 27. τὰς φωνὰς τῶν προφητῶν ἐπλήρωσαν, *voces, hoc est, vaticinia prophetarum impleverunt*. Hebr. 12, 19. Φωνὴν ῥημάτων, *voce[m] verborum*. Fletus, *vox lamentabilis*. Matth. 2, 18. Sonus, Matth. 24, 31. μετὰ σάλπιγγ@ Φωνῆς,

A *cum voce tubæ*. 1. Cor. 14, 7. τὰ ἄψυχα φωνὴν διδόντα, *inanimata sonum edentia*. Apoc. 9, 9. φωνὴ πτερύγων, *sonus alarum*. rumor, Act. 2, 6.

Φωνέω, *voco, scilicet voce mea non per alium*. Hoc enim est καλεῖν, *cum de præsente, & μεταπέμπεσθαι, cum de absente, agitur*. Job. 11, 28. φωνεῖ σε, *vocat te*. nominatio, Job. 13, 13. ὑμεῖς φωνεῖτέ με, *vos me nominatis, vel salutatis*. invito. Luc. 14, 12. μὴ φώνει, (præs. imper.) *ne invita*. clamo. imperf. ἐφώνεον, &ν, *clamabam*, Luc. 8, 8. ταῦτα λέγων ἐφώνει, *hæc dicens clamabat*. F. φωνήσω, *canam, & dicitur de gallo*. B Job. 13, 39. & μὴ ἀλέκτωρ φωνήσῃ, *nequaquam gallus canet*. aor. 1. ἐφώνησα, *vocavi*. Matth. 20, 32. εὖς ὁ Ἰησοῦς ἐφώνησεν αὐτὸς, *& consistens Jesus vocabit eos*, cecini, *& dicitur de gallo*, Matth. 26, 74. καὶ εὐθέως ἀλέκτωρ ἐφώνησε, *& statim gallus cecinit*. Job. 9, 18. ἐφώνησαν τὸς γονεῖς, *vocaverunt parentes*. aor. 1. imper. φώνησον, *voca*, Job. 4, 16. aor. 1. inf. φωνήσαι, *vocare*, Job. 1, 48. part. aor. 1. φωνήσας, *αὐτος, ὁ, qui vocabit*. Luc. 16, 2. 24. & c. 23, 46. Act. 9, 41. & c. 10, 7. pl. φωνήσαντες οἱ, Act. 10, 18. aor. 1. pass. ἐφωνήθην, *vocatus sum*, bis legitur in infinitivo φωνηθῆναι Marc. 9, 35. Luc. 19, 15.

Ἀναφωνέω, ῶ, *exclamo*, Luc. 1, 42. καὶ ἀνεφώνησε, *& exclamavit*

Ἀντιφωνέω, ῶ, *contrarium sonum edo; obloquor; respondeo*. 1. Maccab. 12, 18. ἀντιφωνήσαντες ἡμῖν πρὸς ταῦτα, *respondentes nobis ad hæc*.

Διαφωνέω, ῶ, *discrepo*. Josue 23, 24. ἐν & διαπεφώνηκεν ἐξ αὐτῶν, *unum verbum non cessavit ex ipsis*.

Ἐπιφωνέω, ῶ, *acclamō*. Legitur ter in solo imperf. Act. 12, 22. ὁ δὲ δῆμ@ ἐπεφώνει, *populus verò acclamabat*. clamo adversus aliquem. Act. 22, 24. ἔτως ἐπεφώνεν αὐτῷ, *sic clamabant adversus eum*. Legitur etiam sine casu, Luc. 23, 21.

Προσφωνέω, ῶ, *exclamo, advoco*. cum Dativ. Matth. 11, 16. καὶ προσφωνᾷ τοῖς ἐταίροις αὐτῶν, *& advocant sodales suos*. alloquor, imperf. Actor. 22, 2. προσεφώνει αὐτοῖς, *alloquebatur eos*. a. 1. act. προσεφώνησα, *absolutè sine casu*. Luc. 23, 20. ὁ Πιλάτος προσεφώνησε, *Pilatus allocutus est*.

Ἄφω.

Ἄφωνος, α, ὁ, ἡ, mutus, *Act. 8, 32. 1. Cor. 12, 2. 2. Pet. 2, 16.*

Ἀφωνία, ας, ἡ, silentium, infantia.

Ἀλλόφωνος, α, ὁ, ἡ, alienam linguam habens. *Symmachus Ps. 114, 1. λαὸς ἀλλόφωνος, populus alterius linguae*

Βαθύφωνος, ὁ, ἡ, obscuram sive incognitam linguam habens. *Esa. 33, 19.*

Ἠδύφωνος, α, ὁ, ἡ, dulcisonus. *Ezech. 33, 32.*

Ἰσχνόφωνος, α, ὁ, ἡ, gracilem vocem habens. *Exod. 4, 10.*

Κενοφωνία, ας, ἡ, de rebus inanibus clamor, *1. Tim. 6, 20.*

Καινοφωνία, ας, ἡ, vocum novitas, *2. Tim. 1, 16.*

Σύμφωνος, consonus. item concors, consentiens, *1. Cor. 7, 5. ἐκ συμφώνων, ex consensu. ubi συμφώνων est gen. casus à nominat. σύμφωνον, α, τὸ, ἔστι idem est quod*

Συμφώνησις, εως, ἡ, consensus, convenientia. *2. Cor. 6, 15.*

Συμφωνία, ας, ἡ, concentus musicus, *Luc. 15, 25. ἦκεσε συμφωνίας καὶ χορῶν, audivit concentum ἔς choros.*

Συμφωνέω, ὦ, consentio. per metaphoram desumptam à Musica. συμφωνεῖν enim propriè est, quum ex diversis ἔς variis vocibus sit elegans concentus. Sunt tantum septem voces; (ut hac obiter addam,) οὕτως enim est prima in sublimiori gradu, ubi prima ἔς secunda per naturam non consonant, sed prima ἔς tertia item quinta ἔς septima. Scilicet numero impari musica gaudet. *Act. 15, 15. καὶ τέτω συμφωνῶσιν οἱ λόγοι τῶν προφητῶν, ἔς huic consentiunt verba prophetarum. Matth. 18, 29. ἐὰν συμφωνήσωσι (3. plur. aor. 1. act. subj.) περὶ πράγματος, si consenserint de re. paciscor, Matth. 20, 13. ἔχι δηναρὶε συνεφωνήσας μοι; Nonne denario pactus es tecum? ibid. 6, 2. συμφωνήσας (part. aor. 1.) μετὰ τῶν ἐργατῶν ἐκ δηναρὶε, pactus cum operariis denario. Act. 5, 9. τί, ὅτι συνεφωνήθη (3. sing. aor. 1. pass.) ὑμῖν; Quid est, cur convenerit inter vos?*

Ἀσύμφωνος, α, ὁ, ἡ, absonus, item discors, per Metaphoram petitam à Musica. *Act. 28, 25. ἀσύμφωνοι ὄντες πρὸς ἀλλήλους, quum inter se essent discordes.*

Ἵπερφωνέω, ὦ, elata voce canto, *Judith 16, 1. ὑπερφώνει πᾶς ὁ λαὸς τὴν αἰνεσιν*

τάυτην, cantabat elata voce universus populus. laudationem hanc sive canticum.

Ἀλεκτοροφωνία, ας, ἡ, gallicinium, *Marc. 13, 35.*

Φωρὸς, ὁ, fur, (idem quod κλέπτης, α, ὁ,) quæ vox dicitur παρὰ τὸ φέρειν, ab auferendo, ad quod thema vocem hanc referre potuissimus. Ab hac voce derivatur fur, ἔστι non à furca.

Φωρὰ, ας, ἡ, furtum.

Φωραίω, ὦ. in furto deprehendo. item per syn. sp. deprehendo, in apricum profero. Φωραθεὶς deprehensus.

Β Ἀφώρτος non deprehensus, in ipso flagrante delicto.

Ἀυτόφωρον, α, τὸ, ipsum furtum. ἔστι per syn. spec. ipsum factum, ipsum facinus.

Ἐαυτοφώρῳ, pro ἐπ' αὐτοφώρῳ, in ipso facto, *Joh. 8, 4.*

Φ Ω Σ vide supra Φάσ.

Χ ἱ est litera vigesima secunda, in numeris est DC. Græci interpretes litteram gutturalem Π hoc elemento expresse runt ut χᾶμ, Ραχήλ, Ραχὰβ ἔς c.

Χ Α Ι Ν Ω, hisco, dehisco. Fut. χανῶ. C aor. 1. ἐχηνα. in infin. χᾶναι. aor. 2. ἔχωνον. in infin. χανεῖν. *ἱλιαδ. 9. γαῖα μέλαινα πᾶσι χάνοι (aor. 2. opt.) terra nigra omnibus dehiscat. Sed imprecatio hæc ethnica est, ἔς Christianis indigna. (Luc. 9, 54.) Præter. med. κέχηνα (pro κέχυνα, quod ipsum tamen etiam legitur.) κέχυνότες à Luciano ἔς Aristoph. dicuntur stulti, quod aperto hiantequæ ore esse, plerumque stultitiæ sit argumentum. χαινεῖν πρὸς τι, rei cuiuspiam inhiare, q. d. hiantæ ore ἔς apertis faucibus captare.*

Χάσμα, τος, τὸ, hiatus, *Luc. 16, 26. πα-*

ρὰ τὸ χαινεῖν, à dehiscendo derivatur

Χῆν, ὅς, ἡ, anser. plural. οἱ χῆνες, Gänse.

Ἀχανής, εὖς, ὁ, ἡ, non hians: Deinde immanis. *Sap. 19, 16. ἀχανεῖ (dat. sing. contr. pro ἀχανεῖ) περιβληθέντες σκότει, immanibus circumdati tenebris.*

Ἀναχηνέω, ὦ, hio. 2. *Maccab. 6, 18. ἀναχηνῶν (part. præf.) ἠναγκάζετο φαγεῖν, hians coactus est comedere, alii ἀναχανῶν, part. a. 2.*

Ἐκχαίνω, hio multum. 3. *Esd. 4, 13. ἐκ αὐτὴν ἐκκέχηναν (3. plur. perf. med. ind.) illi*

illi inhiant multum, in eam oculos conjiciunt vel defigunt.

Χάσκω, idem quod χαίνω.

ΧΑΙΡΩ, gaudeo, Joh. 11, 15. χαίρω δι' υμῶν, gaudeo propter vos. Matth. 18, 13. χαίρει ἐπ' αὐτῷ, gaudet ea, (οὐ) 1. Thess. 3, 9. χαίρομεν δι' υμῶν, gaudemus propter vos. imper. χαῖρε, salve. Luc. 1, 28. χαῖρε πεχαρετωμένη, Ave gratia plena. Matth. 27, 29. χαῖρε ὁ βασιλεὺς, (Atticè pro ὦ βασιλεῦ) salve Rex. Matth. 5, 12. χαίρετε, gaudete, Phil. 3, 1. χαίρετε ἐν Κυρίῳ, gaudete in DOMINO. subj. Apoc. 19, 7. χαίρωμεν, gaudeamus. infin. χαίρειν, salvere, 2. Joh. 6, 10. χαίρειν αὐτῷ μὴ λέγετε, Ave illi ne dicite. Græci literis suis præmittere solent χαίρειν, item εὖ πράττειν, sicut Latini Salutem plurimam. 2. Macc. 1, 10. χαίρειν καὶ ὑγιαίνειν. Act. 15, 23. τοῖς ἀδελφοῖς χαίρειν, fratribus S. P. Act. 23, 26. Φήληκε χαίρειν, Felici S. P. Jac. 1, 1. Φυλαῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ χαίρειν, duodecim tribubus dispersis salutem, ubi semper subintelligitur ἐυχεται precatur, vel optat.

(Χαιρετίζω, saluto, salvere jubeo, Tob. 7, 1.)

Rom. 12, 15. χαίρειν μετὰ χαιρόντων, gaudete cum gaudentibus. ubi infinitivus ponitur pro imperativo. Hellenismus. Sic Phocylides μὴ πλεστεῖν ἀδίκως, ne ditiesce injustè, hoc est, cum damno alterius Ec. Part. χαίρων, gaudens, Col. 2, 5. χαίροντες 2. Cor. 6, 10. Luc. 19, 37. imperf. ἔχαιρον, gaudebam. Luc. 13, 17. πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρε, totus populus gaudebat. Act. 13, 48. ἀκέσαντα δὲ τὰ ἔθνη ἔχαιρον, his auditis gentes gavise sunt. Fut. χαρῶ, gaudebo. Apoc. 11, 10. χαρῶσιν (3. plur. fut. act.) ἐπ' αὐτοῖς, gaudebunt super illis. Præt. act. κέχαρκα. Pass. κέχαρμαι, unde est

Χάρμα, τος, τὸ, lætitia, gaudium.

Χαρμονή, ἡς, ἡ, ἔ

Χαρμοσύνη, ἡς, ἡ, idem. aor. 2. act. ἔχαρον. aor. 2. pass. ἐχάρην, gavisus fui. 3. Joh. 6, 3. ἐχάρην γὰρ λίαν, valde enim lætatus fui. Act. 11, 23. ἐχάρη καὶ παρεκάλεα πάντας, gavisus est ἔ hortabatur omnes. ubi καὶ videtur conjungere dissimilia tempora. Conf. simile exemplum Joh. 16, 20. ἐχάρημεν (1. plur. aor. 2. pass. indic.) gavisī sumus. 2. Cor. 7, 13. ἐχάρητε, gavisī estis, Joh. 14, 28. ἐχάρητε ἂν, gau-

deretis utique. Joh. 20, 20. ἐχάρησαν ἐν οὐρανῷ, lætati ergo sunt discipuli. Subj. aor. 2. pass. χαρήτε, gaudeatis, 1. Pet. 4, 13. infin. aor. 2. pass. χαρῆναι, gaudere, 2. Cor. 7, 7. Fut. 2. pass. χαρήσομαι. Phil. 1, 18. ὁ δὲ κόσμος χαρήσεται, mundus autem gaudebit. Johan. 16, 20. ἐπὶ τῇ γεννήσει αὐτῆς χαρήσονται, Luc. 1, 14. super ejus nativitate gaudebunt. à præf. med. κέχαρα, deridatur

Χαρὰ, ἄς, ἡ, gaudium, Neh. 8, 12. χαρὰ Κυρίου αὐτῇ ἔσται ἡ ἰχὺς ἡμῶν, Matth. 2, 10. ἐχάρησαν χαρὰν μεγάλην σφόδρα. Hellenismus. Sic χαρὰ χαίρειν, Joh. 3, 29. more Hebræorum, qui dicunt gaudendo gaudere, hoc est, ut Terentius loquitur, solidè gaudere. μετὰ χαρᾶς, cum gaudio, Luc. 8, 13. Ec. cap. 10, 17. ἀπὸ χαρᾶς, præ gaudio, Luc. 24, 41. Act. 12, 14. ἐσελθε εἰς τὴν χαρὰν, introito in gaudium, hoc est, in cælum. (Metonym. adj.) Matth. 25, 21. Jac. 4, 9. ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν (μεταστροφῇ) gaudium in mærorem convertatur. Joh. 16, 20. ἡ λύπη ὑμῶν εἰς χαρὰν γενήσεται tristitia vestra in gaudium evadet. πληρῶσαι χαρᾶς, impleri gaudio, lætitia perfundi, Act. 13, 52.

Ἐπιχαίρω, gaudeo, item insulto. Sir. 8, 8. μὴ ἐπιχαίρε ἐπὶ νεκρῷ, ne gaude super mortuo. Bar. 4, 12. μηδεὶς ἐπιχαίρειτω μοι τῇ χήρᾳ, nemo insultet mihi viduæ. Ec. 31. ἐπιχαρέντες (n. plur. part. aor. 2. pass.) τῇ σῇ πλώσει, lætati tuo casu. Sir. 23, 3. καὶ ἐπιχαρεῖται (3. sing. fut. 2. ind. med.) μοι ὁ ἐχθρὸς μου, Ec. insultabit mihi inimicus meus.

Ἐπίχαρμα, ατος, τὸ, ludibrium, irrisio.

Ἐπιχαρής, εος, ὁ, ἡ, lætitiam aliqua ex re capiens.

Ἐπιχαίρεκακός, &, ὁ, idem quod Χαιρέκακος, qui gaudet malis alienis; it. qui malis artibus delectatur.

Ἐπιχαίρεκακία, ας, ἡ, gaudium ex malo alterius obortum; miserum gaudium, Ec. infelix alienumque ab animo pii hominis ac sapientis.

Συγχαίρω, unà gaudeo, congratulor, gratulor, Phil. 2, 17. συγχαίρω πᾶσιν ὑμῖν, gratulor omnibus vobis. 1. Cor. 12, 26. συγχαίρει πάντα τὰ μέλη, unà gaudent omnia membra. imperf. συνέχαιρον, gratulabar, Luc. 1, 58. συνέχαιρον αὐτῇ,

gratulabantur ei. a. 2. pass. imper. συγχα-
ρητέ μοι, gaudete mecum.

Ἵπερχωρῆς, ἑος, ὅ, ἡ, valde gaudens.
Esther 5, 9. ἐξῆλθεν Ἀμάν ἀπὸ τοῦ βασι-
λέως ὑπερχωρῆς, exivit Haman a rege val-
de alacer.

X A Λ A Z A, ης, ἡ, grando. Apoc. 8, 7.
Ἔ c. 11, 19. Ἔ c. 16, 21. refertur inter pla-
gas Dei, Sir. 39, 29.

X A Λ A Ω, ὦ, laxo, remitto. (ἐντεί-
νω, intendo.) Eurip. χαλᾶν δεσμὰ, laxa-
te vincula. demitto, Marc. 2, 4. χαλῶσι
τὸν κράββατον, demittunt grabbatum.
Fut. χαλάσω τὸ δίπτυον, demittam rete,
Luc. 5, 5. aor. 1. ἐχάλασα. Luc. 5, 4. χα-
λάσατε, dimittite. part. aor. 1. χαλάσαν-
τες ἐν πυρίδι, Act. 9, 15. demissum in spor-
ta. Act. 27, 30. χαλασάντων τὴν σκαφήν,
demittentibus scapham. aor. 1. pass. 2. Cor.
11, 33. ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην, in corbe fuit
missus.

Καταχαλάω, ὦ, demitto. Josue 2, 15.

X A Λ B A N H, ης, ἡ, galbanum, Sir.
24, 15. resina quedam aromatica, succus
plantæ ferulaceæ. Ex. 30, 34. refertur in-
ter ea, ex quibus sacer suffitus jussu Dei fie-
ri debuit. Itaque ἔ odoratum fuit. Sed
R. Salomon tradit, quambvis Galbanum te-
tri esset odoris, tamen aromatico admistum
fuisse, ut Judæi commonescerent, infirmos
quoque ἔ peccatores esse cum equitate tole-
randos inter pios ἔ longius in virtute pro-
gressos. Martin. in Lex.

† X A Λ Δ A Γ O Σ, &, ὁ, Chaldæus,
Act. 7, 4. ἐκ γῆς Χαλδαίων, è terra Chal-
dxorum, quæ dicitur Chaldæa, Græcè
Χαλδαία, ας, ἡ, est Asia minoris regio, Ara-
biæ finitima, cujus metropolis est Baby-
lon, civitas nobilissima. Hebr. כַּשְׁדִּי
Casdim, unde mutato ד in ב fit
Χαλδαῖος. Dicitur ergὸ Χαλδαῖος pro
Χασδαῖος; sicut Latini pro Ὀδυσσεὺς di-
cunt Ulysses. Dan. 3, 8. Ezech. 11, 24. Di-
cuntur verὸ כַּשְׁדִּי à נַחֲרִי qui fuit
filius Nachori. Nachor verὸ fuit frater
Abrahami. Hinc lingua Chaldaica est He-
brææ lingvæ dialectus. A Rad. נָחַר.

X A Λ E Π T Ω, cum Accus. noceo, da-
mno afficio. Fut. φω. Præt. φα.

Χαλεπὸς, ἡ, ὄν, difficilis, morosus, mo-
lestus, 2. Tim. 3, 1. ἐνσῆσαντο καὶ οἱ χα-

λεποὶ, impendebunt tempora difficilia. Γε-
vus, Matth. 8, 28. χαλεποὶ λίαν, sibi val-
de. impossibilis. Θεοκρ. εἰδυῖα. κς. χαλε-
πὸν δ' ἐτέρῳ νόον ἰδμεναὶ ἀνδρὸς, impossi-
bile est mentem alterius hominis nosse. Va-
nus. Soph. χαλεπὸν τοῖσι Θεοῖσιν ἀντιμά-
χεσθαι, vanum est DEO repugnare.

X A Λ I N O Σ, &, ὁ, frænum, (ἀ χα-
λάω laxo.) Jac. 3, 3. τῶν ἵππων τὰς χαλι-
νὰς εἰς τὰ στόματα βάλλομεν (notetur hic
μετάθεσις) in equorum ora frenos immit-
timus. Apoc. 14, 20. ἄχοι τῶν χαλινῶν τῶν
ἵππων, usque ad frenos equorum.

B Χαλινῶ, ὦ, fræno, fræno injecto rego,
compresso, reprimo, coërceo.

Ἀχάλινος, ὁ, ἡ, effrenatus, a.

Χρυσοχάλινος, aureo fræno utens, 3.
Esd. 3, 6. ἄρμα χρυσοχάλινον, curtus cum
aureis frænis.

X A Λ K O Σ, &, ὁ, æs, (ἀ ἀλκή ro-
bur. Vel παρὰ τὸ χεῖν τὴν ἀλκὴν τῶν ἀ-
ναιρεμένων à fundendo robore eorum, qui
occiduntur. ponitur apud Hom. pro ferro.
ὀδυσ. ψ. 196. ἔ passim.) 1. Cor. 13, 1. γέ-
γονα χαλκὸς ἢ χῶν factus sum æs resonans.
nummus æneus (per metonym. materia.)
C Marc. 12, 41. βάλλα χαλκὸν εἰς γαζο-
φυλάκιον, projicit æneos nummos in gazo-
phylacium.

Χαλκῆον, &, τὸ, officina fabri ærarii, 3.
Esd. 1, 12.

Χαλκίον, &, τὸ, vas æreum, Marc. 7, 4.

Χάλκεος ἔ contractè χαλκῆς, æreus,
ex ære factus. in f. g. χαλκήη, ἡ, in n. g.
χάλκεον, ἔν. in pl. n. g. n. χάλκεα χαλκᾶ,
Apoc. 9, 20.

Χαλκεὺς, ἑος, ὁ, faber ærarius, ferrarius,
1. Tim. 4, 14.

Χαλκεύω, fabricor. 1. Sam. 13, 20.

Καταχαλκῶ, ὦ, obæro. 2. Par. 4, 9.

Περιχαλκῶ, ὦ, idem. Exod. 27, 6.

Χαλκηδών, ὄνος, ὁ, gemma, quæ dicitur
chalcedonius, Apoc. 21, 19.

X A M A I, humi, Adv. Joh. 9, 6. ἐπι-
σε χαμαί, spuit humi. Joh. 18, 6. ἐπεσον
χαμαί, ceciderunt humi. χαμαί q. χθᾶ-
μαί à χθών, ὄνος, ἡ, terra.

Χθαμαλὸς humilis.

† X A N A A N, ὁ, Chanaan filius
Chami. Genes. 10, 6. Hebraicè יָנָח
Cenâhan, hoc est, depressus, humiliatus.

à τα-

à radice **וַנַּח** in hiphil **וַיַּנַּח** depreffit, A prostravit, humiliavit. Act. 7, 11. & c. 13, 29. Hinc **וַנַּח** Cenahani, Cananeus. item mercator. Exod. 17, 4. per synecdochē speciei Matth. 15, 22. καὶ ἰδὲ γυνὴ Χαναναία, & ecce mulier Chananæa.

ΧΑΡΑΞ, ακ, ὁ, (à χαράσσω) vallum seu agger, quo castra muniri solent. Luc. 19, 43.

Χαρακώω, ὤ, circumvallo, obsideo. Jer. 32, 2. καὶ δύναμις βασιλέως ἐχαράκωσεν ἐπὶ Ἱερουσαλὴν, & potentia regis obsedit Hierosolyma.

Χαράκωσις, εως, ἡ, vallum. Deut. 20, 20. καὶ οἰκοδομήσεις χαράκωσιν ἐπὶ τὴν πόλιν, & construes vallum contra civitatem.

Περιχαράκώω, ὤ, circumvallo. Prov. 4, 8.

ΧΑΡΑΨΣΩ vel **τρω**, sculpo. (ab Hebr. **חָרַב** exarabit.) Fut. χαράζω. P. κεχάρακα. Pass. κεχάραγμα, unde est

Χάραγμα, τος, τὸ, sculptura, Act. 17, 29. character, nota, Apoc. 16, 2. χάραγμα τῆς θηρίας, characterem bestiae. 3. pers. κεχάρακται. unde est

Χαρακτήρ, ἥρος, ὁ, character, imago impressa, insculpta aut incisa, Hebr. 1, 3. χαρακτήρ τῆς υποστάσεως αὐτῆς, character personae illius, quem Apostolus Col. 1, 15. vocat εἰκόνα τῆς ἀοράτης θεῆς, imaginem invisibilis DEI.

Διαχαράττω, delineo. Theodotion Jesa. 49, 16.

ΧΑΡΙΣ, ιτος, ἡ, gratia, 2. Cor. 2, 14. τῷ δὲ Θεῷ χάρις, Deo gratia, scilicet habetur. 2. Cor. 12, 9. ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου, sufficit tibi gratia mea, hoc est, ille status, quo te dignor. Job. 1, 16. χάριν ἀντὶ χάριτος gratiam pro gratia, hoc est, gratiam supra gratiam, q. d. gratiam novā gratia cumulata. Eph. 2, 8. χάριτι ἐστε σθεσωμένοι, gratiā servati estis. εὐρίσκειν χάριν, invenire gratiam, hoc est, nancisci gratiam. Hebraismus. Luc. 1, 30. χάρις pro δεκτὸν gratiosum. 1. Pet. 2, 20. τῷ χάρις παρὰ θεῷ, hoc apud DEVM est gratiosum gaudium. pro χαρὰ, Philem. 6. 7. 2. Cor. 1, 15. Gratiarum actio. 1. Cor. 10, 30. εἰ δὲ ἐγὼ χάριτι μετέχω, quod si ego cum gratiarum actione participo. infra datum χάριν ponitur

A Adverbialiter pro εὐεχα. Luc. 7, 47. & χάριν λέγω σοι, cuius rei gratia dico tibi. Eph. 3, 1. τὰς χάριν, hujus rei gratiā. pro beneficentia accipitur 2. Cor. 8, 4. & 19. eleemosyna. 1. Cor. 16, 3. ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν, ut perferant eleemosynam vestram.

Χαρίζομαι, verb. med. dono. Act. 25, 16. χαρίζεσθαι τινα ἄνθρωπον εἰς ἀπώλειαν, condonare aliquem hominem ad perditionem, hoc est, quempiam perdendum concedere. Eph. 4, 32. χαρίζομενοι ἑαυτοῖς, condonantes vobis mutuò offensas. Fut. 1. med.

B **χαρίσομαι**, Rom. 8, 32. πάντα ἡμῖν χαρίσεται, omnia nobis donabit. praet. perf. pass. ᾧ κεχάρισται, 2. Cor. 2, 10. cui condonavi. Act. 27, 24. Gal. 3, 18. κεχάρισται ὁ Θεός, donavit Deus, 2. Macc. 3, 34. Est ergo hoc verbum formatione passivum, activum verò significatione. aor. 1. pass. ἐχαρίσθην, donatus fui. Phil. 1, 29. ὑμῖν ἐχαρίσθη, vobis datum est. Act. 3, 14. χαρίσθηναι, donari. 1. Cor. 2, 12. τὰ ὑπὸ τῆς Θεῆς χαριζόμενα ἡμῖν, nobis à Deo gratis data. Fut. 2. pass. Philem. 6. 22. χαριζήσομαι ὑμῖν, donabor vobis. aor. 1. med. ἐχαρισάμην, ω, ατο, C condonavi. Eph. 4, 32. καθὼς καὶ ἐν Χριστῷ ὁ Θεὸς ἐχαρίσατο ἡμῖν, sicut & DEUS in CHRISTO condonavit nobis.

Χάρισμα, τος, τὸ, donum. Rom. 6, 23. & c. 11, 29.

Χαρισηρίον, ε, τὸ, munus, quod datur ab agente gratias, 2. Maccab. 12, 45. plur. χαρισηρία, τὰ, munera. Est alias Adject.

Χαρισηρίος, ε, ὁ, qd. gratiarum actorius; sic λόγος χαρισηρίος, sermo, quo gratiae aguntur

Χαριτόω, ὤ, gratia seu favore compleor, prosequor. Fut. ὥσω. Praet. κεχαρίτωκα. aor. 1. ἐχαρίτωσα, facio, ut aliquis sit acceptus, gratus. Verbum hoc ad Hebraismum exprimendum confictum, sicut & ἱκανόω, δικαιοόω, ἐνδοξάζω. Nec alienum ab aliis disertissimis Graecae linguae autoribus, qui saepenumero voces adhibuere aliis inusitatas ad sensum animorum suorum expromenda. Sic Isocrates dixit ἀγωνίζεσθαι, ἀδελφίζεσθαι ἀντὶ τῆς ἀδελφῶν καλεῖν, ἀπαριθμεῖν ἀντὶ τῆς ἀναπληρῆν τὸν ἀριθμὸν, ἀπολελοιπότες dixit προνενηκότες, ὅτι ἀπολείπασιν τὰς ἡττημέ-

υας οἱ δορυμέες νικῶντες. Vide panathen. Sc. quambis apud ceteros eo sensu vocabula illa non accipiantur. similia exempla ex Platone, Xenophonte, aliisque proferri possent, quibus hic supersedeo. Tantum propter corruptissimum quorundam iudicium hac adscribo, qui tam perfrietae frontis sunt, ut dicere ausint, Græcum textum in. Nov. Testam. non esse verè Græcum. Eph. 1, 6. ἐν ᾗ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς, in qua nos sibi acceptos reddidit. χαριτόμοι, ἔμοι, gratiam seu favorem experior, gratia seu favore donor. Præt. pass. κεχαρίτωμαι. Luc. 1, 28. χαῖρε κεχαριτωμένη, ave gratiam gratis consecuta. vel, ave singularem Dei favorem experta, sive favore Dei donata.

Ἄχαρις, ὁ, ἡ, ingratus.

Ἀχάρις, idem, Luc. 6, 35. 2. Tim. 3, 2. Isocr. ad Dem. μὴδὲ τὰς χάριτας ἀχαρίως, χαρίζεσθαι, neque gratias ingratè gratificari.

Ἀχαρίως, adv. ingratè.

Εὐχαρίς, ιτος, ὁ, ἡ, gratiofus; neutrum εὐχαρι, τὸ, gratiofum, gratia, species, Sap. 14, 20.

Εὐχάριτος, α, ὁ, ἡ, gratus, a, beneficii memor. componitur ex εὐ ὅ χαρις quod descendit à χαρίζομαι. Col. 3, 15. εὐχάριτοι γίνεσθε, grati estote. εὐχάριστον γίνεσθαι idem quod εὐχαρισεῖν. Grati sumus pe-
ctore, amore, ore, re.

Εὐχαριστία, ας, ἡ, grata beneficiorum recordatio, Eph. 5, 4. Genit. Act. 24, 3. Dat. 1. Cor. 14, 16. Accus. 1. Thessal. 3, 9. Genit. plur. 2. Cor. 9, 12. Accus. plur. 1. Tim. 2, 1.

Εὐχαριστέω, ὦ, gratias ago, Luc. 18, 11. ὁ Θεὸς (Atticè pro ὦ Θεέ) εὐχαριστῶ (præsens indic. activi) σοι, ὁ Deus, ago tibi gratias. Joh. 11, 41. πατήρ (pro πάτερ Atticè) εὐχαριστῶ σοι, pater ago tibi gratias. 1. Cor. 14, 17. εὐχαρισεῖς gratias agis. Rom. 14, 6. εὐχαρισεῖ τῷ Θεῷ, agit Deo gratias. 1. Thess. 2, 13. εὐχαριζέμεν τῷ Θεῷ, gratias agimus Deo. 1. Thess. 5, 18. εὐχαρισεῖτε. 2. Thess. 1, 3. εὐχαρισεῖν ὀφείλομεν τῷ Θεῷ πάντοτε, gratias agere debemus Deo semper. Eph. 1, 16. ἔ πάνομαι εὐχαριστῶν, non cesso gratias agere. agere DEO gratias, est ei tribuere gloriam, ut exponitur Luc. 17, 16. Fut. εὐχαρισήσω. aor. 1. εὐχαρίστησα, gra-

tias egi. Act. 27, 35. εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ, gratias egit Deo. Rom. 1, 21. εὐχαρίστησαν, gratias egerunt. part. aor. 1. εὐχαρίστησας, gratias actis, Matth. 26, 27. Marc. 14, 23. Luc. 22, 19. (Hinc ex voce conjugata, Coena Domini dicta fuit εὐχαριστία, gratiarum actio, quæ notatio est ab adjuncto nec non voce synonyma εὐλογία, benedictio, 1. Cor. 10, 16. quæ notatio est à vino.) Joh. 6, 23. εὐχαρίστησαντος τοῦ Κυρίου, posteaquam gratias egisset Dominus. aor. 1. pass. εὐχαρίστηθην. 2. Cor. 1, 11. ἵνα εὐχαρισθῇ, (aor. 1. pass. subj. 3. sing.) ut gratiarum actione celebretur.

Γλωσσοχαριτέω, lingvâ gratiam aucupor, blandior, Prov. 28.

† X A P' P' A' N, ἡ, Act. 7, 4. Charran civitas Mesopotamiae, ad quam Abrahamus concessit, ubi etiam pater ejus Thare mortuus fuit. Gen. 11, 31. Hebræum origine, חַרְרָן charán, à radice חָרַץ arsit. חַרְרָא æstus. חַרְרָא æstus iræ. Nomen ab æstu habet. Proximè hanc urbem Romanus cæsus est exercitus, & Crassus dux captus, qui, ut Lucanus scribit.

C Assyrias Latio maculavit sanguine Charras.

X A' P' T H Σ, α, ὁ, charta, sic dicta, quia literis χαράσσεται, inscribitur.

Χάρτον, α, τὸ, idem.

Χαρτίον, α, τὸ, chartula, volumen.

Χαρτηρία, ας, ἡ, charta, 3. Macc. 4.

X A T' N O Σ, α, vel χαυνός, ὁ, laxus, fungosus, tenuis, Sap. 2, 3. It. metaphor. tumidus, inflatus, superbus.

Χαυνότης, ητος, ἡ, laxitas; it. inanis & ventosa ambitio, tumida superbia.

Χάυνος, ανος, ὁ, homo tumida & inanī inflatus superbia.

Χαυνός, laxo, Athen. χαυνόομαι, laxor; stulta superbia inflor, fastu turgeo. Sunt hæc à χαίνω, bio.

X E I' A O Σ, ε, τὸ, labium, 1. Pet. 3, 10. τὰ χεῖλη, labia, contractè, pro χεῖλεα. sermo per Hebraismum 1. Cor. 14, 21. ἐν χεῖλεσιν ἐτέροις λαλήσω τῷ λαῷ τῷ τῷ, labiis alienis (hoc est, lingvis) loquar populo huic. Matth. 15, 8. τοῖς χεῖλεσι τιμῶ με, labiis honorat me, hoc est, verbis, non animo. Hebr. 13, 15. celebratio nominis divini, quæ fit sermone, vocatur καρπὸς χαλίων,

χειλέων, *fructus labiorum*. litus. Hebr. 11, 12. παρὰ τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης, *ad oram seu litus maris*. ripa. Gen. 41, 17. τὸ χεῖλος τῆς ποταμῶν, *ripa fluvii*.

Βαθύχειλος, ὁ, ἡ, *obscuram sive incognitam linguam habens*. Ezech. 3, 5.

X E I M A, τος, τὸ, *hyems*, παρὰ τὸ χέειν, *quod multas fundat pluvias*: sicut ἔῃ ipsa Latina appellatio origine Græca est, παρὰ τὸ ὑεῖν à pluendo.

Χειμῶν, ὦνος, ὁ, ἡ, *idem*, Matth. 24, 20. προσεύχεσθε, ἵνα μὴ γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶν, *orate, ne fiat fuga vestra hyeme*, hoc est, *ne incidat in hyemem*. 2. Tim. 4, 21. πρὸ χειμῶνος, *ante hyemem*. Tempestas adversa, *per metaphoram*. Act. 27, 20.

Χειμάζω, *hyemo, hyberno, hyemem traduco*. Fut. σω. χειμάζομαι, *tempestate jactor, vexor*, Act. 27, 18.

Παραχειμάζω, *hyberno*. Fut. άσω. 1. Cor. 16, 6. aor. 1. act. παρεχέμασα, *as, ε*, *hybernavi*. Tit. 3, 12. ἐκεῖ γὰρ κέκρικα παραχειμάσαι (aor. 1. act. inf.) *illic enim decrevi hybernare*. Præter. act. παρακεχέμακα, *hybernavi*. Act. 28, 11. ἐν πλοίῳ παρακεχειμακότι, *navi quæ hyemaverat*.

Παραχειμασία, *as, ἡ*, *hyematio*, Act. 27, 12.

Χειμερινός, ὁ, ἡ, ἔ

Χαιμέριος, ὁ, ἡ, *hyemalis, hybernus*, 3. Esd. 9, 11. ὥρα χειμερινή, *tempus hybernium*. It. *tempestuosus*.

X E I P, ἡ, *manus*, (à χῶ vel χωρέω *capio*) 1. Cor. 12, 15. ἐκ αἰμὶ χεῖρ, *non sum manus*. Genit. χειρὸς, Act. 28, 3. κατῆψε τῆς χειρὸς, *invasit manum*. Dat. Philem. 6, 19. ἔγραψα τῇ ἐμῇ χειρὶ, *scripsi manu mea*. Accus. Matth. 9, 18. ἐπίθες τὴν χεῖρά σου, *impone manum tuam*. Subintel. ligitur Act. 18, 10. εἰς ἐπιδήσεται σοι *scilicet χεῖρα, nemo te invadet*. Nom. plur. Act. 20, 34. αἱ χεῖρες αὐτῶν, *manus hæ*. Genit. Act. 12, 7. ἐξέπεσον αἱ ἀλύσεις ἐκ τῶν χειρῶν, *exciderunt catenæ ex manibus*. Dat. 1. Thess. 4, 11. ἐργάζεσθαι ἰδίαις χερσὶ, *laborare propriis manibus*. Matth. 15, 20. ἀνίπλοις χερσὶ φαγεῖν, *illotis manibus edere*. Accus. Rom. 10, 21. ἐξέπενασα τὰς χεῖράς μου, *expandi manus meas*. Manus Domini ponitur pro gratia DEI. Luc. 1, 66. ἡ χεῖρ Κυρίου ἦν μετ' αὐτῶν *manus Do-*

A mini erat cum eo. Luc. 1, 74. ἐκ χειρὸς ἐχθρῶν, *ex manu, hoc est, potestate, hostium*, Prov. 18, 21. θάνατος καὶ ζωὴ ἐν χειρὶ τῆς γλώσσης, *mors ἔῃ vita est in manu, hoc est, usu lingvæ*. Manus ponitur pro pravo animi affectu, qui per manum exseritur, Matth. 5, 30. Notetur Hebraismus, pro per dici ἐν χειρὶ, ubi manus idem valet quod ministerium. Gal. 3, 19. ἐν χειρὶ μεσίτης, *per manum, hoc est, ministerium internuntii nempe Moysis*. Act. 7, 35. ἐν χειρὶ ἀγγέλων, *hoc est, δι' ἀγγέλων per angelum*. Conf. Es. 20, 2. Psalm. 77, 21. Angeli enim proprie loquendo non habent manus. Verti ergo potest per ministerium angeli, vel per angelum.

Ἀντίχειρ, ὁ, ἡ, *pollex*. Jud. 1, 5. ubi Græci Hebr. יָדָא verterunt τὸ ἄκρον τῆς χειρὸς, *extremitatem manus*, conf. Ex. 29, 20.

Ἀυτόχειρ, ὁ, ἡ, *qui suis manibus aliquid agit*, Act. 27, 19.

Διαχειρίζομαι, *interficio*, Act. 5, 30. ὃν ὑμεῖς διεχειρίσαθε, (2. plur. aor. 1. med. ind.) *quem vos interfecistis*. Act. 26, 11. διαχειρίσαδαι, (a. 1. med. inf.) *interimere*.

C Δυσχερής, ὁ, ἡ, *difficilis, molestus, odiosus*.

Δυσχέρεια, *as, ἡ*, *difficultas, molestia*. Ex δὺς ἔχειρ.

Ἐγχειρίζω, *manum admoveo*. 2. Paral. 23, 18.

Ἐγχειρίδιον, ὁ, τὸ, *enchiridium, pugio, manubrium*. Ep. Jer. 15.

Ευχερής, ὁ, ἡ, *facilis*.

Ευχέρεια, *as, ἡ*, *facilitas*.

Ευχερῶς, *adv. facile*.

Ὁλοχερής, ὁ, ἡ, *integer, perfectus*;

D 9. ὅλη χειρὶ factus.

Ὁλουχερῶς, *Adv. planè, totis viribus*. 3. Esd. 6, 28.

Ἐγχειρέω, ὦ, *aggredior, tracto*. Jerem. 49, 15.

Ἐγχείρημα, *atos, τὸ*, *conatus*. Jerem. 23, 20.

Κατεγχερέω, *idem. Præf. pass. κατεγχερέομαι, ἔμαι, tentor, suscipior*, 3. Macc. 1. ἐπὶ τοῖς ὑπ' αὐτῶν κατεγχειραμένοις, *super his quæ ab illo tentabantur*.

Ἐπιχειρέω, ὦ, *aggredior*, Act. 9, 29. οἱ δὲ ἐπεχείρουν, (3. plur. imperf. act.) *αὐτὸν ἀνελεῖν*,

ἀνελεῖν, illi verò conabantur eum interficere. ἐπεχειρᾶν, hic ferè idem valet, quod ἐπειρῶντο, quod legitur Act. 26, 21. Luc. 1, 1. ἐπεχειρήσαν, (3. plur. aor. 1. aet. indic.) aggressi sunt. Act. 19, 12. ἐπεχειρήσαν δὲ τινες, aggressi verò sunt quidam.

Ἐπιχειρήματα, ατος, τὸ, conatus, molimentum, artificium; argumentum, peculiariter sophisticum. Sir. 9, 4. μήπως εἰλῶς ἐν τοῖς ἐπιχειρήμασιν αὐτῆς, ne capiaris artificii eius.

Ἐπίχειρον, &, τὸ, manupretium. Jerem. 48, 25.

Ἐπίχειρα, τὰ, præmia militiæ & armoramenta. 2. Macc. 15, 33. ἐπίχειρα τῆς ἀνδρίας dicuntur abscissæ cum humero manus, quas in perniciem Judæorum armavit furens Nicanor; ut vertere possis instrumenta dementiæ, quibus vesanus ille & impius bellator ad oppugnandam Ecclesiam insano consilio fuerat usus. ἐπιχειρία, τὰ, legunt alii, quæ alias ἐπαθλα & νικητήρια dicuntur, victoriæ præmia; it. spolia victis hostibus detracta.

Προχειρίζομαι, deligo, designo, verbum hoc tantum bis legitur in aor. 1. med. Act. 22, 14. προχειρίσατε σε, delegit te. Act. 26, 16. προχειρίσασθαι σε ὑπηρέτην, ut designarem te ministrum.

ὑποχειρῆς, &, ὁ, ἡ, qui sub manu est, in potestatem redactus, subditus, Sap. 14, 15. 2. Macc. 12, 28.

Χειρόομαι, ἔμαι, manum injicio, manu prehendo sive capio, interficio. 2. Macc. 4, 34. 42. mancipio, domo.

Διαχειρόω, deprehendo. Jobi 30, 24.

ΧΕΛΙΔΩΝ, ὄνος, ἡ, hirundo, Epist. Jer. 6, 22. quasi à χεῖλῃ δονεῖν, quod scil. labia agitat; vel quod χεῖλεσιν ᾄδῃ, labiis canit.

ΧΕΛΥΣ, υος, ἡ, testudo, item chelys, instrument. Musicum.

Χελώνη, ης, ἡ, idem. Hoseæ 12, 11.

Χελωνίς, ἰδος, ἡ, stratum, lectus; à forma testudinata seu fornicata & concava, Judith. 14, 15.

† ΧΕΡΟΥΒΙΜ vel Χερουβίμ, τὰ, Hebr. 9, 5. ὑπεράνω δὲ αὐτῆς (κιβωτῆς) Χερουβίμ δύο, κατασπινάζοντα τὸ ἱλαστήριον, supra hanc (aram) erant Cherubim gloriosi obumbrantes propitiatorium. Cherubim, nomen ἑκλῖτον. Sic dicebantur imagines

A in arcâ foederis, quibus sancti angeli representabantur. ab Hebræâ voce כְּרֻבִּים Cerybbim, à singulari כְּרֻב Cerubh. quæ vox, ut placet Rabbinis, composita est ex adverbio similitudinis כְּ & נַרְבִּי pueri, quod Cherubim referrent adolescentes alatos. Fuit ergo imago humana, sed alata, operculo propitiatorio arcæ foederis imposita, (Ex. 25, 18.) representans angelos invisibiles. Moses quoque angelos, qui hominem ab aditu paradisi prohibebant, כְּרֻבִּים vocat. Gen. 3, 24. καὶ ἔταξεν

B τὰ Χερουβίμ, & statuit (Deus) Cherubim, hoc est, angelos. Moses hic orationem suam ad captum populi accommodat, cui Cherubim gloriosi in tabernaculo noti erant, invisibiles vero angeli non item. Videatur Jesuita Hispanus Ludovicus Ballestes in sua onomatographia part. prim. pag. 105. Radici כְּרֻב inusitata affine est verbum רָחַב rachâbh vectus fuit, & verbum בֵּרַךְ benedixit. Cherubim enim Deo benedicunt. Videtur hinc ortum Græcum verbum κρυπ-τω, occulto. in a. 2. ἐκρυβον.

C ΧΕΡΡ'Ο Σ seu χέρσος, &, ὁ, ἡ, desertus, incultus; it. substant. solum, desertum, Sap. 10, 7.

Χερσαῖος, &, ὁ, terrestris, terreus, Sap. 19, 18.

Χερσάω, ὦ, desolo, efficio ut terra fiat inculta & deserta. χερσοόμαι, desolor, Sap. 4, 19.

ΧΕΩ vel χάω, fundo. Fut. 1. αἰ. χέσω vel χείσω. item χεύσω, tanquam à χεύω. Fut. 2. αἰ. χέω. aor. 1. ἔχευσα, ἔχευα & ἔχεα, fudi. a. 2. ἔχουν.

Ἀργυροχόος, &, ὁ, argenti fusor, D Sap. 15, 9.

Διexέω, diffundo. Cant. 3. puer. 6. 23. διεχέτο (3. sing. imperf. ind. pass.) ἡ φλόξ, diffundebatur flamma.

Ἐγχεώ, infundo. Jer. 48, 11.

Ἐκχεώ, effundo. aor. 1. ἐξέχεα. Act. 2, 33. ἐξέχεε, effudit, (3. sing. aor. 1. med. indic.) quamvis etiam referri possit ad aor. 2. αἰ. Sæpe enim coincidunt. Rom. 3, 15. ὁξεῖς οἱ πόδες αὐτῶν ἐκχέου (aor. 1. αἰ. inf.) αἷμα, pro eis τὸ ἐκχέαι αἷμα. Veloces pedes illorum ad effundendum sanguinem. Fut. 2. αἰ. ἐκχεῶ, Act. 2, 17.

Ἐπι-

Ἐπιχέω, infundo, ἅπαξ λεγόμενον *semel legitur*. Luc. 10, 34. ἐπιχέων ἔλαιον καὶ οἶνον, *insundens oleum & vinum*.

Προσεκχέω, effundo. Exod. 29, 16. καὶ λαβὼν τὸ αἷμα προσεκχεῖς ἐπὶ τὸ θυσι-
αστήριον, *& sumens sanguinem effundes jux-
ta altare*.

Ἵπερεκχέω, effundo. Prov. 5, 16. ὕπερ-
εκχεῖδω, (3. sing. imperat. pres. pass.) σοὶ
τὰ ὕδατα ἐκ τῆς πηγῆς, *effundantur tibi
aque ex fonte*.

Καταχέω, effundo, bis legitur in aor. 1.
αἰ. κατέχεα, ας, ε, effudi. Matth. 26, 7.
Marc. 14, 3. κατέχεεν, effudit.

Περιχέω, circumfundo. 2. Paral. 29, 22.

Προσχέω, affundo. Deut. 12, 27,

Συγχέω, confundo, ἅπαξ λεγόμενον,
semel legitur. Act. 21, 27. συνέχεον (3. plur.
aor. 2. aἰ.) πάντα τὸν ὄχλον, καὶ ἐπέβα-
λον τὰς χεῖρας ἐπ' αὐτόν, *concitarunt to-
tam turbam, & injecerunt manus in-
eum*.

Ἵπερσεχέω, effundo, in passivo redundo.
Joël. 3, 13. ὕπερσεῖται (3. sing. pres. ind.
pass.) τὰ ὑπολήνια, ὅτι ἐπληθύνθη, *re-
dundant torcularia, quoniam impleta sunt*.

Ὀινοχόος, ε, ὁ, pincerna. Eccl. 2, 8.

Ὀινοχόη, ης, ἡ, ancilla, quæ pincerna-
tum exercet. *ibid.*

Ὀιχοχρέω, ὦ, pincernatum exerceo.
Genes. 40, 13.

Ἀρχιοινοχόος, ε, ὁ, princeps pincerna-
rum. Genes. 40, 2. seqq.

Ἀρχιοινοχοεῖα, ας, ἡ, dignitas princi-
pis pincernarum. Genes. 40, 13.

Χρυσόχοος, ε, ὁ, auri fusor, Epist.
Jer. 45.

Χῶμα, ατος, τὸ, agger, terra aggesta.
Josue 8, 28. χῶμα ἀοίκητον εἰς τὸν αἰῶνα
ἔθηκε, *tumulum desolatum in aeternum con-
stituit*.

Χωματίζω, in colle sto fundo: in pas-
sivo, in collecto. Josue 11, 13. πᾶσας τὰς
πόλεις τὰς κεχωματισμένας (part. pret.
pass.) ἐκ ἐνέπρησαν Ἰσραὴλ, *omnes urbes in
collibus positas non incenderunt Israël*.

Πρόσχωμα, ατος, τὸ, idem. 2. Samuel.
20, 15.

Χωνεῖα, ας, ἡ, conflatura, fornax.

Χωνεῖον, ε, τὸ, idem; *bas in quo fun-
duntur & conflantur metalla*.

Χωνεύω, in fornacem conflatoriam con-

A jicio, in fornace fusoria fabrico, Epist.
Jer. 24.

Χώνευμα, ατος, τὸ, conflatio. Jer. 10, 3.

Χώνευσις, εως, ἡ, idem. Exod. 38, 27.

Χωνευτός, ἡ, ὁ, conflatus. 1. Reg. 7, 39.

Χωνευτής, ε, ὁ, conflator aeris. Jud. 17, 4.

Χωνευτήριον, ε, τὸ, fornax, in qua me-
talla conflantur, Sir. 3, 6.

ΧΗΛΗ, ης, ἡ, chela, forceps cancro-
rum, ungula pecorum: Levit. 11, 3. *Inde
compos*.

Διχηλέω, ungulas divido. Lev. 11, 3.

Διχηλέω, idem. Lev. 11, 26.

B ΧΗΡΟΣ, ὁ, χήρα, ἡ, χῆρον, τὸ, vi-
duus, a, um. in N. Test. tantum femini-
num legitur. (ἡ χήρα q. χωρὶς ἀνδρός sine
viro.) Luc. 2, 37. αὕτη χήρα, *haec vidua*.
Marc. 12, 42. μία χήρα, *vidua quaedam*.
Luc. 21, 2. εἶδε χήραν πενιχράν, *vidit vidu-
am pauperem*. Plur. αἱ χῆραι, *viduae*. Act.
9, 39. τῶν χηρῶν, *viduarum*. Matth. 23, 14.
ταῖς χήραις, *viduis*. 1. Tim. 5, 16. τὰς χή-
ρας. Jac. 1, 27. ἐπισκέπτεσθαι ὀρφανὸς καὶ
χήρας, *visitare orphanos & viduas*.

Χηρόω, ὦ, viduo, viduum reddo.

Χηρεύω, viduus, a, sum. Judith. 8, 4. in
C passivo χηρεύομαι, *vidua fio*. Symmachus
Psalm. 78, 64. καὶ αἱ χηρευθῆσαι αὐτῶν
ἐκ ἐκλαυσαν, *& viduae ipsorum non flebe-
runt*.

Χήρευσις, εως, ἡ, viduitas.

Χηρεία, ας, ἡ, viduitas.

XΘΕΣ, Adv. heri. Act. 7, 28. Heb. 13,
8. Ἰησοῦς Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτὸς,
JESVS CHRISTVS heri & hodie idem est.
ὁ χθὲς scilicet ὦν hesternus. Hebraismus.
Gen. 31, 2. ὡσεὶ χθὲς καὶ τρίτην ἡμέραν,
sicut heri & nudius tertius h. e. sicut prae-
rito tempore. Conf. Jos. 4, 18. Ruth. 2, 14.
Dicitur etiam ἐχθὲς heri. (2. Sam. 15, 20.)
ὅτι ἔχεται τῇ σήμερον, *quia cohaeret cum
hodierno die*. Joh. 4, 52.

Χθιζὸς, ἡ, ὁ, hesternus. Jobi 8, 9. χθι-
ζοὶ γὰρ ἐσμεν καὶ ἐκ οἰδαμεν: *hesterni
anim sumus, & non novimus*. h. e. vix heri
ortum habuimus

ΧΘΩΝ, ονός, ἡ, terra. (con-
tundere, sic terra à terendo)

Ἀυτόχθων, ονος, ὁ, ἡ, indigena, qui ex
ea terra originem ducit. Lev. 20, 4.

Καταχθόνιος, ε, ὁ, subterraneus. Phil.
2, 10.

Ἐπιχθόνιος, idem quod ἐπίγειος, Matth. 4, 6. κατὰ hīc idem significat quod sub, unde est κατω, deorsum. Dicitur ergο καταχθόνιος q. κατὰ χθονὸς ὧν, qui est sub terra.

ΧΙΛΙΟΙ, αἱ, α, mille. χίλια ἔτη, mille anni, 2. Pet. 3, 8. σαδίων χιλίων, stadiorum mille. Apoc. 14, 20. ἡμέρας χιλίας, dies mille. Apoc. 12, 6.

Χιλιάς, ἄδης, ἡ, numerus millenarius. Nom. plur. αἱ χιλιάδες, Act. 4, 4. ὡσεὶ χιλιάδες πέντε, quasi quinquies mille. Apoc. 7, 4. χιλιάδες ἐσφραγισμένοι, millia obsignata pro ἐσφραγισμένοι, ubi συνώνυμον τὸ ἄθροισι subauditur. Genit. Luc. 14, 31. μετὰ ἑκοσὶ χιλιάδων, cum viginti millibus. Dat. plur. χιλιάσιν, millibus. Luc. 14, 31. Gen. pl. χιλιάδων ib. Acc. χιλιάδας, mille.

Διοχίλιοι, bis mille. ἀνομάλως scriptum est 2. Maccab. 12, 20. ἰππεῖς δύο χιλίας, qv. duo mille, pro διοχιλίας, bis mille equites.

Τριοχίλιοι, ter mille. Act. 2, 41. ψυχὰς ὡσεὶ τριοχίλιας, animæ ferè ter mille, vel tria millia animarum.

Τετρακιοχίλιοι, quater mille. Matth. 15, 38.

Πεντακιοχίλιοι, quinquies mille, vel quinque millia. Matth. 14, 21. ἄνδρες πεντακιοχίλιοι, viri quinquies mille. Genit. πεντακιοχιλίων, Matth. 16, 9, 10. Accus. πεντακιοχιλίας, Marc. 8, 18.

Πεντακιοχιλία, ας, ἡ, numerus quinque millium, agmen quinquies mille equitibus constans, 1. Macc. 4, 28.

Ἑξακιοχίλιοι, sexies mille.

Ἑπτακιοχίλιοι, septies mille, Rom. 11, 4. ἑπτακιοχιλίας ἄνδρας septies mille viros.

Χιλιοςὸς, ἡ, ὄν, millesimus, a, um.

Χιλιοπλασίως, Adverb. millies pluries. Deut. 1, 11. προαδείη ὑμῖν ὡς ἐστὶ χιλιοπλασίως, addat vobis, sicut estis, millies pluries.

ΧΙΜΑΙΡΑ, ας, ἡ, hircus. Lev. 4, 28.

Χίμαρος, ὅ, χίμαρος, 8, ὁ, idem. Lev. 4, 23.

† ΧΙΨΟΣ, 8, ὁ, Chius. Act. 20, 15. insula inter Cycladas atque Bithyniam, affine nomini χιών, ὄνος, ἡ, nix. παρὰ τὸ χεῖν, à fundendo, q. d. χεῶν: sic etiam χῖος dici videtur q. χάος, εὐς, τὸ, rudis, indigestaque moles, confusa congeries, vel quasi

χῖος, ex χέω. vel à verbo χιάζω, aperio, decusso, chiasmum facio. Sed mittamus hasce conjecturas.

ΧΙΤΩΝ, ὦνος, ὁ, (Hebr. כִּתְוֹן) pro quo Iones dicunt κιτῶν. Budæus putat Gallicum hequeton ortum esse ab ὁ χιτῶν. Et Germanicum Kittel affine est Ionico κιτῶν, quæ omnia sunt reuocanda ad linguam primam. Eustath. ἱλιάδ. β. ait, χιτῶνα de viris dicitur, πέπλον de mulieribus, tunica interior, quæ opponitur τῷ ἱματίῳ, vesti interiori. Luc. 6, 29. item tunica exterior, ἐδῆς ἢ ἐπιπολῆς ut observabit Eustath. ἱλιάδ. ζ. prout etiam accipitur in Nov. Testam. Matth. 5, 40. Joh. 19, 23. ἦν δὲ χιτῶν ἁβραάμ, erat autem tunica inconsutilis. Jude 6. 23. μισῶντες καὶ τὸν ἀπὸ τῆς σαρκὸς ἐσπιλωμένον χιτῶνα, odio habentes vel eam tunicam, quæ à carnis contactu sit maculata. Dativ. pl. χιτῶσι, tunicis. Accus. χιτῶνας, Luc. 3, 17. 5. cap. 9, 3.

ΧΙΩΝ, ὦνος, ἡ, nix, q. παρὰ τὸ χεῖν, à fundendo. Matth. 28, 3. λευκὸν ὡσεὶ χιών candidum tanquam nix. αἱ χιόνες, nives. Nix verò Latinum ortum est à Graeco νίφω, φω, φα, ningo.

Νιφάς, ἄδης, ἡ, nix. νιφάδες, ὡν, αἱ, nives. ἱλιάδ. μ. 156. νιφάδες δ' ὡς πίπτον ἔραζε, lapides instar nivium cadebant in terram.

Νιφετὸς, 8, ὁ, idem. Cant. 3. puer.

Χιονόω, ὦ, nive conspergo. Psalm. 68, 15.

Χιονίζω, nive conspergo. Symmachus Ps. 68, 15. ὡς χιονισθεῖσα ἦν Σελμών, ὅρος Θεῶ, tanquam nive dealbata erat Selmon, mons Dei.

††† ΧΛΑΜΥΣ, ὕδος, ἡ, chlamys, ydis, ὅ, yda, æ, vestis quæ tunica superindui solet, Matth. 27, 28. περιέθηκαν αὐτῷ χλαμύδα, circumdederunt ei chlamydem. Fuisse ἀνδρικὴν ἐδῆτα testatur Pollux. Ferè idem significat, quod χλαῖνα, ἡ, læna, vestis duplicata, quæ τῷ χιτῶνι exteriori superindui solebat, byeme præsertim ad arcendum frigus. Alii vertunt sagum villosum. Chlamys verò, teste Nonio, dicta quoque fuit paludamentum, hoc est, pallium insigne bellicum, ὅ, imperatorum ducumque proprium ἐφεστῆς στρατη-

στρατηγική ἐδῆς, ein Ritter Kleid, oder Kriegs-Mantel. Derivatur à χλιαίνω, modicè calefacio: item simpliciter calefacio. ἑσπερίς, ἰδός, ἥ, amiculum: derivatur ab ἐπιέννυμι, induo.

ΧΛΕΥΗ, ἡς, ἥ, risus, illusio, ludibrium, quod peragitur labiis (à χᾶλος, εἶ, τὸ, labium.) Etym. χλεύη quasi χαλεύη.

Χλευάζω, ludificor, irrideo, cavillor, exhibilo. Act. 2, 13. χλευάζοντες, irridentes. Act. 17, 32. οἱ μὲν ἐχλεύαζον, (imperf. 3. plur.) alii ludibrio habebant. Fut. χλευάσω. aor. 1. ἐχλεύασα.

Χλεύασμα, ατος, τὸ, ludibrium, subfannatio. Jobi 12, 4. δίκαιος γὰρ ἐγεννήθη εἰς χλεύασμα, justus enim factus est ludibrium.

Χλευασμός, ὁ, ἰdem. Ps. 44, 15.

Ἐκχλευάζω, irrideo. Symmachus Prov. 14, 9. ἄφρονες ἐκχλευάζουσιν πλημμέλειαν, stulti irrident delictum.

ΧΛΙΑΙΝΩ, tepefacio. Fut. χλιανῶ. Præt. κελίαγκα. Præt. pass. κελίαμμα. a. 1. ἐχλιάνθη.

Χλιαρός, ὁ, ὄν, tepidus, a, um. Apoc. 3, 16.

ΧΛΙΩ, deliciis frango, luxu effecmino.

Χλιδή, ἡς, ἥ, deliciæ, luxus, mollities.

Χλιδήμα, ατος, τὸ, εἰς χλιδός, εος, τὸ, ἰdem.

Χλιδάω, ὦ, luxui sum deditus.

Χλιδών, ὦνος, ὁ, brachiale, Sir. 21, 21. plur. οἱ χλιδῶνες, brachialia; sic dicta, quoniam χλιδῶντες iis utuntur.

† ΧΛΟΑ, vel Ionice χλόη, ἡς, ἥ, herba virens, gramen. vide supra in βοτάνη. Est etiam nomen matrisfamilias, viduæ, nempe Chloe, 1. Cor. 1, 11. Notatio à D simili.

ΧΛΟΕΡΟΣ εἰς per crasin χλωρός, ὁ, ὄν, viridis, e, derivatur à χλόη, ἡς, ἥ, herba virens. Marc. 6, 39. ἐπὶ τῷ χλωρῷ χορτῷ, super viridi gramine. Pallidus, Apoc. 6, 8. καὶ ἰδὲ ἵππος χλωρός, εἰς ecce equus pallidus.

Χλωρίζω, viresco. Levit. 13, 49.

ΧΝΑΥΩ, carpo, vellico. Hinc

Χνόε, ε, εἰς χνᾶς, ὁ, lanugo; metaphor. maris spuma, quoniam veluti lanugo mari innatat: it. pulvis, Sap. 5, 15. ὡς

Α Φερόμενος χνᾶς ὑπὸ ἀνέμου, tanquam pulvis qui agitatur à vento. 2. Macc. 5, 9. ὡς χνᾶς τῆς πατρίδος ἀποξενώσας, tanquam pulvis aut spuma patriæ peregre degens.

ΧΟΙΝΙΞ, ἡς, ἥ, mensuræ nomen, chœnix, Apoc. 6, 6.

ΧΟΙΡΟΣ, ε, ὁ, ἥ, porcus, a, sus. (ab Hebr. חֵזֶן arans. Sus rostro arat, εἰς vermes querit) Luc. 15, 16. ὧν ἡδίων οἱ χοῖροι, quæ comedebant porci. Matth. 8, 30. ἀγέλη χοίρων, grex porcorum. per metaphor. homines impuri & profani religionis contemptores dicuntur χοῖροι. Matth. 7, 7. μὴδὲ βάλητε τὰς μαργαρίτας ἔμπροσθεν τῶν χοίρων, neque obijcite margaritas porcis.

ΧΟΛΑΨΩ, indignor, irascor, construitur cum Dat. ἐμοὶ χολᾶτε, mihi succensetis, Job. 7, 23. fut. ἥσω. aor. 1. ἐχόλησα. 3. Macc. 2.

ΧΟΛΗ, ἡς, ἥ, bilis, fel, Matth. 27, 34. ὄξος μετὰ χολῆς μεμιγμένον, acetum felle permistum. ira virulenta, Act. 8, 23. εἰς χολὴν πικρίας. Hebraismus. in iram Camarulentie, h. e. in iram amarulentam.

Χολέρα, ας, ἥ, cholera. Sir. 31, 20.

Χολόω, ὦ, bile inflammo, ad iram concito, à

Χόλε, ε, ὁ, ἰdem quod χολή.

Χολώδης, εἶ, ὁ, ἥ, bilosus, felleus.

ΧΟΟΣ, ὁ, ὁ, (à χέω fundo. q. γῆ χυτή terra fusilis, diffluens sicut exponit interpretas Thucyd.) Ps. 103, 14. ἐμνήσθη ὅτι χᾶς ἐσμεν, recordatus nos pulverem esse. Genit. χόα, ε, terra egesta, pulvis. Marc. 6, 11. ἐντινάξατε τὸν χᾶν, excutite pulverem. Apoc. 18, 19. ἔβαλον χᾶν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς, injecerunt pulverem capitibus. Format quoque Genitivum χόος, εἰς Dativ. χοῖ, ad formam νοός, νοῖ, à νῆς. 2. Sam. 16, 13. Nonnus in c. 9, 6. ἐκ χόος ἀνδρογόνοιο, ex pulvere, unde homo formatus est. pro χᾶς legitur etiam χνᾶς Psal. 7, 5. εἰς c. 44, 27. eodem significatu.

Χοῖκός, ε, ὁ, pulvereus, terrestris, 1. Cor. 15, 47.

Συγχόω, obruo, terra & pulvere opleo. Aquila Exod. 8, 14.

Χωννύω, aggerem educo, effodio. f. χῶσω,

χῶσω, Tob. 8. χῶσαι τὸν τάφον *effodere sepulchrum*.

† ΧΟΡΑΖΙΝ ἔχωραζίν, ἡ, Chorazin nomen urbis ἀκλιτον. Matth. 11, 21. Syrus interpres ܚܘܪܐܝܢ Caurasin, à Syro-Chaldaicā radice ܚܪܐ cerās, proclamavit, promulgavit, Dan. 5, 29. unde est ܚܘܪܐܝܢ carosa praeo. Dan. 3, 4.

ΧΟΡΔΗ, ἡ, chorda.

Δεκάχορδος, ὁ, ἡ, decem chordarum. Psalm. 33, 2. ἐν ψαλτηρίῳ δεκάχορδῳ ψάλατε αὐτῷ, in psalterio decem chordarum psallite ipsi.

ΧΟΡΟΨ, ὁ, ὁ, chorus, tripudium, chorea. (Vox hac affinitatem habet cum voce ὄρχη, iisdem constante literis. Est verò ὄρχη series plantarum, qualis series etiam cernitur in choro.) Luc. 15, 25.

Χορεύω, salto. Fut. χορεύσω. Præt. κέχορευκα. aor. 1. ἐχόρευσα.

Χορεία, ας, ἡ, saltatio, chorea.

Χορευτής, ὁ, ὁ, saltator.

Φιλόχορος, ὁ, ἡ, chorearum amans.

ΧΟΡΤΟΣ, ὁ, ὁ, propriè gramen. (Hinc videtur Latinorum hortus fluxisse) Marc. 4, 28. foenum, scil. gramen, quod maturuit. 1. Cor. 3, 12. herba, Jac. 1, 10. ἀνθὸς χόρτος, flos herbae. 1. Pet. 1, 24. δόξα ἀνθρώπων ὡς ἀνθὸς χόρτος, gloria hominum est tanquam flos herbae. virens spica, Matth. 6, 30. Hebraeis mos erat uti spicis torrefactis, ut apparet ex Lev. 2, 14. seges herbescens, Marc. 4, 28. ubi distinctè ordine recensentur, χόρτος, στάχυς, σῖτος, seges, spica, frumentum.

Χορτώδης, εὐς, ὁ, ἡ, herbaceus, gramineus, 2. Macc. 5, 27.

Χορτάζω, saturo. Fut. χορτάσω. Præt. κέχορτακα. aor. 1. ἐχόρτασα, Matth. 15, 33. ὥσε χορτάσαι (aor. 1. aet. inf.) ὄχλον τοσῶτον, ut saturemus turbam tantam. Marc. 8, 4. χορτάσαι ἄρτων, satiare panibus. Pass. χορτάζομαι. Phil. 4, 12. χορτάζεσθαι καὶ πανῶν, saturari ἢ esurire. Jac. 2, 16. χορτάζεσθε (praef. imper.) saturamini. aor. 1. pass. ἐχορτάσθην, saturatus sum, famem explevi, Joh. 6, 26. ἐχορτάσθητε, saturati estis. Matth. 14, 20. καὶ ἐχορτάσθησαν, ἢ saturati fuerunt. Luc. 16, 21. ἐπιθυμῶν χορτασθῆναι, (aor. 1.

inf.) ὑπὸ τῶν ψυχίων, cupiens saturari à micis Fut. 1. pass. χορτασθήσομαι, saturabor, Luc. 6, 21. χορτασθήσεσθε, saturabimini. Matth. 5, 6. χορτασθήσονται, saturabuntur. à praet. pass. κέχορτασμαι deribatur

Χόρτασμα, τος, τὸ, cibus. Act. 7, 11.

Χορτασία, ας, ἡ, pabulum. Proverb. 24, 15. μὴ δὲ ἀπατηθῇς χορτασίᾳ κοιλίας, neque decipiaris pabulo ventris.

Ἀχορτασία, ας, ἡ, insatiabilitas. Symmachus Deuter. 28, 20.

Ἀχόρταστος, ὁ, ὁ, ἡ, insatiabilis. Idem B Psalm. 59, 16.

† ΧΟΤΖΑΣ, ὁ, ὁ, Chuzas. nomen viri. Luc. 8, 3. videtur esse ab Hebraeo חזק videns, חזקים videntes dicti fuerunt prophetae, 1. Sam. 9, 9. à radice חזק vidit.

ΧΡΑΪΩ, ὦ, commodo, commodato do, do utendum, ich leihē. Fut. χρήσω. Præt. κέχρηκα. aor. 1. ἐχρησα, commodavi. Luc. 11, 5. χρήσόν μοι τρεῖς ἄρτους, da mihi mutuo tres panes. χράομαι, ὦμαι, propriè mutuor, commodatio accipio. item utor, cum Dat. 1. Tim. 1, 8. εἰάν τις αὐτῷ νομίμως χρήται, si quis ea legitime utatur. χρήται hic est subj. modi. 1. Tim. 5, 23. οἶνω ὀλίγω χρῶ, pauculo vino utere, χρῶ, est praef. imper. 2. Cor. 3, 12. χρώμεθα, (1. plur. praef. indic.) utimur. 1. Cor. 7, 31. χρώμενοι, utentes, (part. praef.) imperf. ἐχρησάμεν ὡμην, ἄς ὦ, ἀέτο ἄτο. in 3. plur. ὄοντο, ὦντο, Act. 27, 17. ἐχρῶντο, utebantur. Fut. χρήσομαι, utar. aor. 1. med. ἐχρησάμεν, usus sum. 1. Cor. 9, 15. ἐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ, non usi fuimus isto jure. 1. Cor. 9, 12. aor. 1. imper. χρήσαι, utere, 1. Cor. 7, 21. aor. 1. med. subj. χρήσωμαι. 2. Cor. 13, 10. ἀποτόμως χρήσωμαι severitate utar. Subauditur ὑμῖν, ne vos severiter excipiam. Act. 27, 3. Φιλανθρώπως χρησάμεν (part. aor. 1. med.) τῷ Παύλῳ, quum Paulum humaniter tractasset.

Κιχράω, ὦ, per reduplicationem tenuis, commodo. 1. Sam. 1, 28.

Χρήσις, εὐς, ἡ, usus, Rom. 1, 26, 27.

Χρήσιμος, ὁ, ὁ καὶ ἡ, utilis, 2. Tim. 2, 14. εἰς ἃ δὲν χρήσιμον, ad nihil utile.

Χρησιμεύω, utilis sum, f. εὐσω, Sap. 4, 3.

Χρηστὸς,

Χρησός, ἡ, ὄν, utilis. item benignus, *A* *Eph.* 4, 32. 1. *Pet.* 2, 3. bonus, *Luc.* 5, 39. honestus, 1. *Cor.* 15, 33. facilis, seu suavis, *Et* opponitur molesto, *Matth.* 11, 30.

Τὸ χρησόν, benignitas, substantivè capitur, idemque valet quod ἡ χρηστότης. *Rom.* 2, 4.

Χρηστότης, ἡ, benignitas.

Χρησῶς, adv. utiliter, commodè, *Sap.* 8, 1.

Χρησεύομαι, benignus sum. 1. *Cor.* 13, 4.

Ἀχρηστός, ὁ, ἡ, inutilis, *Phil.* 6, 11.

Ευχρηστος, ὁ, ἡ, utilis, 2. *Tim.* 2, 21. *B* *Et* c. 4, 11. *Philem.* 6, 11.

Ευχρηστία, ας, ἡ, utendi facilitas, usus commodus, utilitas.

Ευχρηστέω, ὦ, utilis sum. *Symmachus Eccles.* 10, 19. ἀργύριον δὲ εὐχρηστήσει εἰς ἅπαντα, pecunia vero utilis erit ad omnia.

Ἀποχράομαι, ὦμαι, abutor, cum *Dat.*

Ἀπόχρησις, εως, ἡ, usus, *Coloss.* 2, 22.

Καταχράομαι, ὦμαι, abutor. 1. *Cor.* 7, 31. ὡς μὴ καταχρώμενοι, tanquam non abutentes. 1. *Cor.* 9, 18. εἰς τὸ μὴ καταχρησάδαι, (aor. 1. med. inf.) τῇ ἐξουσίᾳ μου, ne abutar jure meo.

Παραχράομαι, ὦμαι, abutor. item, aspernor, flocci facio.

Συγχράομαι, ὦμαι, familiariter utor aliquo, commercium habeo cum aliquo, *Joh.* 4, 9. ὁ γὰρ συγχρῶνται Ἰουδαῖοι Σαμαρείταις, Judaei enim nihil habent commercii cum Samaritis.

ΧΡΕΙΑ, ας, ἡ, necessitas, *Luc.* 10, 42. ἐνός ἐστὶ χρεία, unum est necessarium. *Matth.* 21, 3. ὁ Κύριος αὐτῶν χρεῖαν ἔχει, Domino illis opus est. *Luc.* 15, 7. οἵτινες ὁ χρεῖαν ἔχουσι μετανοίας, quibus resipiscencia non est opus. 1. *Cor.* 12, 21. χρεῖαν ἔχω, te mihi non est opus. Ponitur saepe sine Gen. pro necesse habeo, *Matth.* 14, 16. χρεῖαν ἔχω ἀπελθεῖν, necesse habeo abire. 1. *Thess.* 5, 1. γράφεσθαι, scribere. *Heb.* 5, 12. πάλιν χρεῖαν ἔχετε τῆς διδασκαλίας, iterum necesse habetis doctrinae seu ut quis doceat vos (verbum pro nomine) χρεία significat etiam indigentiam. *Rom.* 12, 13. *Eph.* 4, 28. ἵνα ἔχημεταδιδόναι τῷ χρεῖαν ἔχοντι, ut habeat, quod impertiat egenti. Vertitur usus. *Eph.* 4, 29. πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρείας. Hypallage, pro πρὸς χρεῖαν

οἰκοδομῆς, ad aedificationis usum *Rom.* 12, 13. ταῖς χρεῖαις τῶν ἀγίων κοινωνοῦντες, usibus (Vulg. necessitatibus) sanctorum communicantes. 2. *Macc.* 8, 9. ἄνδρα ἐν πολεμικαῖς χρεῖαις πείραν ἔχοντα, virum in bellicis usibus experientiam habentem.

Ἀχρεῖος, εἷα, εἶον, inutilis, e. idem quod ἄχρηστος. *Philem.* 6, 11. *Matth.* 25, 30. ἄχρεῖον δούλον ἐκβάλετε, inutilem servum ejicite. *Luc.* 17, 10. δούλοι ἄχρεῖοί ἐσμεν, servi inutiles sumus.

Ἀχρεῖω, ὦ, inutilem reddo.

Ἀχρεῖομαι, ἔμαι, inutilis fio, *Rom.* 3, 12. ἡχρεώθησαν, (3. plur. aor. 1. pass. indic.) inutiles facti sunt.

Ἀχρεότης, ἡ, quando quis nemini utilis est. *Tobie* 4, 18. ἡ γὰρ ἀχρεότης μήτηρ ἐστὶ τῆς λιμῆς, inutilitas est mater famis.

Δύοχρηστος, ὁ, ἡ, cujus usus difficilis est, molestus, *Sap.* 2, 12.

ΧΡΕΜΕΤΙΖΩ, hinnio. *Jerem.* 5, 8. ἕκαστος ἐπὶ τὴν γυναῖκα τῆς πλησίον αὐτοῦ χρεμετίζον, unusquisque ad uxorem proximi sui hinniverunt.

Χρεμετισμός, ὁ, hinnitus. *Jerem.* 8, 16. χρεμετισμός ἵππου, hinnitus equitatus.

ΧΡΕΪΟΣ, ὁ, τὸ εἶς χρέως, ὦ, (Atticè) debitum.

Χρεωφάλης, ὁ, debitor. *Luc.* 7, 41. *Et* c. 16, 5. componitur ex χρέως ἔοφάλης, ὁ, debitor, *Matth.* 6, 12. ἀφ' οὗ δέω. *Luc.* 7, 41.

Κατάχρεος, ὁ, siue κατάχρεως, are alieno pressus, obætatus; it. obnoxius. *Sap.* 1, 4. ἐν σώματι κατάχρεος ἁμαρτίας, in corpore obnoxio peccato.

Ἰπόχρεος, ὁ, cui aliquid obligavimus. *Jesa.* 50, 1. ἡ τίνι ὑποχρέω πέπρακα ὑμᾶς; aut quis est creditor, cui vendidi vos.

ΧΡΗ, oportet, est verbum imperf. *Jac.* 3, 10. imperf. ἐχρήν oportebat. Fut. χρήσεται, oportebit. præs. inf. χρήναι, oportere *Compos.*

Ἀπόχρη, satis est. imperf. ἀπέχρη. Fut. ἀποχρήσει. aor. 1. ἀπέχρησε.

ΧΡΗΖΩ, egeo, indigeo, cum Genit. Alii referunt ad thema χρεῖα, quorum sententiae non repugnamus. Dicitur χρήζω, (pro χρεῖαζω) ἔο poëtice χρήζω, ubi ἰῶτα quoque exprimitur. in N. T. quater legitur. *Matth.*

Matth. 6, 32. *χρηζετε τούτων*, indigetis hisce. Luc. 11, 8. *δώσει αὐτῷ, ὅσων χρηζέει*, dabit illi, quibus eget, seu quotquot ei sunt opus. 2. Cor. 3, 1. *χρηζόμεν*, egemus. Rom. 16, 2. *χρηζή* (3. sing. pres. subj.) egeat.

X P H M A, *τος, τὸ*, res, negotium. item pecunia, sic dicta *παρὰ τὸ χρῆναι*, ab utendo, quia eā uti debemus, juxta illud: *Quid mihi divitiæ, si non conceditur usus? Accepit autem nomen ab usu, quia omnium commerciorum nervus est.* Act. 4, 37. *ἤνεγκε τὸ χρῆμα*, attulit pecuniam.

Χρήματα, τὰ, opes, pecuniæ, Luc. 18, 24. *οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες*, qui opes habent. hoc est, *πλέσιοι divites.* Marc. 10, 24. *πεποιθότας ἐπὶ τοῖς χρήμασιν*, qui confidunt opibus. Act. 8, 20. *διὰ χρημάτων κτᾶναι*, pecunias acquiri. Act. 24, 26. *ὅτι χρήματα δοθήσεται αὐτῷ*, ut pecunia darentur illi.

Χρηματίζω, divinitus admoneo, nominor, Hebr. 12, 25. *χρηματίζοντα*, divinitus loquentem. Rom. 7, 3. *χρηματίζει μοιχαλὶς*, nominatur adultera. Fut. *χρηματίσω*, Rom. 7, 3. *μοιχαλὶς χρηματίσει*, adultera vocabitur. aor. 1. *ἐχρημάτισα*, nominatus seu vocatus fui. Act. 11, 26. *χρηματίσαι* (aor. 1. act. inf.) *τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τὰς μαθητὰς Χριστιανὰς*, vocari primum Antiochiæ discipulos Christianos. *χρηματίζομαι*, divinitus admo-
neor. Præter. pass. *κεχρημάτισμαι*, divinitus fui admonitus, jussus. Heb. 8, 5. *καθὼς κεχρημάτισαι Μωσῆς*, sicut Moses divinitus jussus fuerat. Luc. 2, 26. *ἦν δὲ αὐτῷ κεχρηματισμένον*, fueratque ipsi divinitus dictum aor. 1. pass. *ἐχρηματίδην* Act. 10, 22. *ἐχρηματίδην ὑπὸ ἀγγέλου*, divinitus admonitus fuit ab angelo, hoc est, ab angelo divinitus misso. Hebr. 11, 7. *πίσει χρηματίδεις Νῶε*, per fidem Noë divinitus admonitus. Matth. 2, 22. *χρηματίδεις δὲ κατ' ὄναρ*, divinitus admonitus in somnio.

Χρηματισμὸς, ὅ, divinum responsum, Rom. 11, 4.

Χρηματιστήριον, ὅ, τὸ, sella magistratum, sive locus, unde jura & responsa populo reddunt, 3. Esd. 3, 15. Propitiatorium, Psal. 27, 2. Aqu. & Sym. conf. Ex. 25, 22.

Παραχρῆμα, Adv. illic, (idem quod *εὐθέως* statim q. d. *παρὰ χρῆμα*, in re, ad

A *formam Belgicisimi thatlich*. actutum Latine appositissime. *παρὰ cum accusativo in Matth. 13, 4.*) in N. T. legitur decies novies. Matth. 21, 19. 20. Luc. 1, 64. & c. 4, 19. & c. 5, 25. & c. 8, 44. 47. 55. & c. 13. 13. & c. 18, 43. confestim Luc. 19, 11. & c. ἐκ τῆ παραχρῆμα, ex tempore Xenoph.

X P I Ω, ungo. Fut. *χρίσω*. aor. 1. *ἐχρίσα*. Hebr. 1, 9. *διὰ τὸ ἐχρίσέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σε*, ἔλαιον ἀγαλλιάσεως, propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo exultationis. ἔλαιον pro ἐλαίῳ conf. Luc. 7, 46. tantum legitur in N. Test. Luc. 4, 18. Act. 4, 27. & c. 10, 38. Hebr. 1, 9. 2. Cor. 1, 21. Præter. *κέχρικα*. Pass. *κέχρισμαι*, unde est

Χρίσμα, τος, τὸ, unctio. item Spiritus Sanctus, per metonym. effecti metaphoricam. 1. Joh. 2, 20. *ἐλάβετε χρίσμα ἀπὸ τοῦ ἁγίου*, accepistis unctionem à Sancto illo (videl. Jesu Christo profectam.) Per unctionem intelligitur hic Spiritus Sanctus, sicut clarius patet ex v. 27. hujus cap. qui ipse Ps. 45, 8. & Heb. 1, 9. vocatur oleum exultationis. à *κέχρισμαι* est

Χρίσις, εως, ἡ, unctio, Ex. 25, 6. à 3. C *persona κέχρισται* derivatur

† X P I Σ Τ Ο Σ, ὅ, ὁ, unctus, Christus. Joh. 1, 42. *εὐρήκαμεν τὸν Μεσσίαν* (Hebr. *מָשִׁיחַ maschiach*) ὃ ἐστὶ μαθητευόμενον ὁ Χριστός, invenimus Messiam illum (de quo propheta fuerunt vaticinati) quod est, si interpreteris, unctus. Hoc est Domini nostri Jesu cognomen, quo officium ejus triplex indicatur, videlicet officium propheticum, quo functus est in statu humiliationis: officium sacerdotale, quod obiit in his terris, animam & corpus suum pro nobis offerendo in altari crucis, nec non etiamnum in cælis intercedendo pro nobis: officium regium, quod inprimis exercet in statu exultationis, nos regens verbo & spiritu suo: & tandem in extremo die (qui hinc vocatur dies Christi, Phil. 1, 10.) nos plenè liberaturus est, hostibus nostris partim funditus deletis, partim in gehennam detrusis. Heb. 3, 14. *μέτοχοι γὰρ γεγόναμεν τοῦ Χριστοῦ*, participes enim facti sumus Christi. Interdum vox Christus notat Christum cum Ecclesia. 1. Cor. 12, 12. 13. Gal. 3, 16.

² Ἀντίχριστος, & δ, Antichristus, 1. Joh. A 2, 18. 22. Ἐ cap. 4, 3. 2. Joh. 6. 7.

Ψευδόχριστοι, οἱ, falsi Christi, qui mentiuntur se esse Christum. Matth. 24, 24.

Χριστιανός, & δ, Christianus. Act. 11, 26. Ἐ 26, 28. 1. Pet. 4, 16.

Διαχρίω, ungo. Levit. 2, 4.

Ἐπιχρίω, illino, Joh. 9, 6. ἐπέχρισε, (3. sing. aor. 1. act. indic.) illebit.

Ἐγχρίω, inungo. Apoc. 3, 18. ἔχρισον (aor. 1. act. imper.) κολλήσεις τὰς ὀφθαλμούς σου, collyrio inungo oculos tuos.

Καταχρίω, inungo, illino. Sap. 13, 14.

ΧΡΟΝΟΣ, & δ, tempus, spatium B temporis in genere (καὶ τὸν χρόνον ὁμοῦ ὀνομαζόμενον, ut Terentius articulum vocat. Act. 2, 7.) Juda 6. 18. ἐν ἐσχάτῳ χρόνῳ ἔσονται ἐμπαῖντα, extremis temporibus futuri sunt irrisores. Joh. 12, 12. ἐν ποτὶ χρόνῳ σοφία, in Heb. ἐν πρεσβυτέροις σοφία, penes senes sapientia. Luc. 4, 5. στιγμή χρόνου, punctum temporis, hoc est, momentum. Luc. 20, 9. ἀπεδήμησε χρόνος ἱκανός, Ἐ peregrè abfuit multum temporis. Luc. 18, 4. ἐπὶ χρόνον, subaudi πολὺν per multum tempus. Additur Joh. 5, 6. πολὺν χρόνον. diu. Joh. 7, 33. μικρὸν χρόνον paulisper. Homerus ὀδύσ. ο. 493. & ποτὶ χρόνον ἀλλὰ μινυνθα, non diu sed paululum. Act. 15, 33. ποιεῖν χρόνον, agere, transmittere tempus. Rom. 16, 25. χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημέναις, aeternis temporibus, (hoc est, aliis omnibus aetatibus) taciti, hoc est, non revelati.

Χρονίζω, tardo, moror. Luc. 12, 45. χρονίζει ὁ Κύριός μου ἔρχεσθαι, tardat Dominus meus adventum. Luc. 1, 21. ἐν τῷ χρονίζειν, dum tardaret. Matth. 25, 5. χρονίζοντος δὲ τῶ νυμφίῳ, cunctante vero sponso. Fut. χρονίσω Ἐ Atticè χρονιῶ. Heb. 10, 37. & χρονιῇ, non tardabit.

Ἐγχρονίζω, maneo, duro. Prov. 10, 29.

Μακροχρονίζω, longum tempus tero. Deuter. 32, 27.

Πολυχρονίζω, moror, fut. πολυχρονιῶ, Att. Deut. 4, 26.

Συγχρονίζω, coetaneus sum; it. commoror, Prol. Sir. Inde

Συγχρονισμός, & δ, de iis dicitur, quæ concurrunt in idem tempus. Ἀ σύγχρονος, & δ, ἢ, contemporaneus, æqualis.

Μακροχρόνιος, & δ, ἢ, longævus, Eph. 6, 3.

Μακροχρονέω, ὦ, multos annos habeo. Symmachus Jobi 12, 12.

Ὀλιγοχρόνιος, & δ, ἢ, brevis ævi, exiguo tempore durans, Sap. 9, 5.

Πολυχρόνιος, & δ, ἢ, diuturnus, Sap. 4, 8.

Πολυχρονέω, ὦ, diu duro, longævus sum.

ΧΡΥΣΟΣ, & δ, aurum, Matth. 2, 11. moneta aurea. Matth. 10, 9.

Διάχρυσος, & δ, ἢ, deauratus, 2. Macc. 5, 2. διαχρύσας στολὰς ἔχοντας, deauratas stolas habentes.

Περίχρυσος, & δ, ἢ, circumcirca aureus vel inauratus. Epist. Jer. 6. 6. 34.

Περιχρυσόω, ὦ, auro circumvestio, deauro. 1. Reg. 10, 18.

Χρυσίον, & τὸ, aurum. Hebr. 9, 4. aurea monilia in plur. num. 1. Pet. 3, 3. aureus nummus. Act. 3, 6. Ἐ c. 20, 33. 1. Pet. 1, 7. πολὺ τιμιώτερον χρυσίον, longè pretiosior auro.

Χρύσεος & δ, ἢ, aureus. Apoc. 14, 14. στέφανον χρυσέον, coronam auream. in Cf. g. χρυσέη, ἢ, aurea. Heb. 9, 4. σάμντος χρυσῆ, urna aurea. Apoc. 1, 12. λυχνίας χρυσῆς, candelabra aurea. χρυσῆς pro χρυσέας. Apoc. 17, 4. ποτήριον χρυσέον, poculum aureum. Apoc. 9, 20. ἑδῶλα τὰ χρυσῆ, idola aurea.

Χρυσόομαι, ἔμαι, inauror, Apoc. 17, 4. κεχρυσωμένη χρυσῶ, inaurata auro.

Χρύσωμα, ατος, τὸ, vas aureum, res aurea, 3. Esd. 3, 6.

Καταχρυσόω, ὦ, inauoro. Exod. 25, 11. 13.

Χρυσέπρασος, & δ, gemmæ genus, Apoc. 21, 20. ex nomine χρυσός Ἐ πρᾶσον, & τὸ, porrum. item species algæ. Gemma illa ita dicta videtur ab externa figura.

ΧΡΩΣ in genit. χρωτός, ὁ, corpus, ἀπαξ λεγόμενον, semel legitur, Act. 19, 11. Alii derivant à nomine χρώα, ας, ἢ, color.

Χροίζω, colóro.

Χρωννίω seu χρώννυμι, idem.

Χρῶμα, τος, τὸ, color, Sap. 15, 4.

Χρόσ, & δ, Ἐ contractè χρώς. in Genit. χρώος. Dat. χρώϊ, cutis.

Χρῶς, ωτός, ὁ, idem. Corpus nomen habet à colore, tanquam adjuncto proprio.

ΧΥΤΡΟΣ, & δ, olla; q. à χύω, quia in

in eam aliquid funditur cocturae causa. A
Hinc

Χύτρα, ας, ἡ, idem, Sir. 13, 3.

Χυτράσις, ὅς χύτρεος, &, fictilis, testaceus.

Χ Τ Ω vel χύνω idem quod χέω. Fut. χύσω. Præt. κέχυκα. Pass. κέχυμαι. Part. præ. κεχυμένος. aor. 1. ἐχυσά affine verbo nostro vernaculo gieffen.

Χῦμα, ατος, τὸ, effusio, confusio; amplitudo, 2. Macc. 2, 25.

Χυδαῖος, α, ον, abundans, superfluens. Exod. 1, 7. καὶ χυδαῖοι ἐγένοντο, καὶ κατίχυσαν, abundantes & potentes facti sunt.

Χυτὸς, ἡ, ὄν, fusus. Jobi 40, 13. ἡ δὲ ῥάχαις αὐτῆς σίδηρος χυτὸς, spina dorsi ejus est sicut ferrum fustum.

Ἀναχύω, profundo, à 2. pers. præ. pass. ἀνακέχυσαι derivatur nomen

Ἀνάχυσις, εως, ἡ, profusio, 1. Pet. 4, 4.

Διαχύω, diffundo, disjicio. Sap. 5, 15. ὡς καπνὸς ὑπὸ ἀνέμου διεχύθη (3. sing. aor. 1. ind. pass.) sicut fumus à vento disjectus est.

Ἐκχύω vel ἐκχύνω, effundo, legitur tantum in passiva forma. Matth. 26, 28. ἐκχυνόμενον, scilicet αἷμα, sanguis qui effunditur. Est part. præ. nom. cas. gen. n. Præt. pass. ἐκκέχυμαι, effusus sum. Act. 10, 45. ἡ δωρεὰ τῆς ἁγίας πνεύματος ἐκκέχεται, donum Spiritus S. effusum est. idem tempus legitur Rom. 5, 5. aor. 1. pass. ἐξεχύθη, idem, Jude 6. 11. ἐξεχύθησαν, effusi sunt. Fut. 1. pass. ἐκχυθήσομαι, effundar, Luc. 5, 37. καὶ αὐτὸς ἐκχυθήσεται, & ipsum (vinum) effundetur.

Ἐκχυσις, εως, ἡ, effusio.

Ἐπεκχύνομαι, effundor, prorumpo. Judith 15, 4. ἵνα πάντες ἐπεκχυθῶσι τοῖς πολεμίοις, ut omnes effunderentur super inimicos.

Ἐπιχύω, defluo. 1. Reg. 22, 5. καὶ ἐπέχυνε τὸ αἷμα ἀπὸ τῆς πληγῆς, & defluxit sanguis a plaga.

Ἐπιχύω, infundo. Levit. 21, 20. ἐπιχεχυμένον ἐπὶ τὴν κεφαλὴν τῆς ἐλαίας, infuso super caput oleo.

Ἐπίχυσις, εως, ἡ, infusio. Jobi 37, 18.

Ἐπιχυτήρ, ἡρος, ὁ, infusorium. Symmachus Zachar. 4, 2. 12.

Κατάχυσις, εως, ἡ, confusio. Jobi 38, 16.

Περιχύνομαι, circumfundor, 2. Macc. 3, 17. περιεκέχυτο (3. sing. plusq. ind. pass.) περὶ τὸν ἄνδρα δέος, circumfusa erat circa virum formido. Ibid. 6. 27. ποῦδ' ὦ σκότος περιχυθέντα (acc. sing. part. a. 1. pass.) multa caligine circumfufum.

ὑπερεκχύνομαι, superfluo, Luc. 6, 38. legitur semel in part. præ. temporis.

Περιχύω, circumfundo, Judith 13, 3. περιεχεχυμένος, circumfusus. 2. Macc. 3, 27. ποῦδ' ὦ σκότος περιχυθέντα, multa caligine circumfusa.

Προχύω, affundo, unde est

Πρόχυσις, εως, ἡ, affusio, Hebr. 11, 28.

Συγχύνω vel συγχύω, idem quod συγχέω, confundo. Act. 9, 22. συνέχυνε, confundebat. Præt. perf. pass. συγκέχυμαι, confusus sum. Act. 21, 31. ὅλη συγέχεται Ἱερουσαλήμ, tota Hierosolyma conturbata fuit. part. præ. συγκεχυμένος, η, ον, Act. 19, 31. ἦν γὰρ ἡ ἐκκλησία συγκεχυμένη, erat enim concio conturbata, hoc est, cœtus ille erat conturbatus. aor. 1. pass. συνεχύθη idem significat, quod præ. perfectum. Act. 2, 6. συνῆλθε τὸ πλῆθος καὶ συνεχύθη, convenit multitudo, & conturbata fuit.

Σύγχυσις, εως, ἡ, confusio. Act. 19, 29. ἐπλήθη ἡ πόλις ὅλη συγχύσεως, & impleta est civitas tota confusione.

ὑπερχύω, effundo. Thren. 3, 53. ὑπερχύθη (3. sing. aor. 1. pass.) ὕδωρ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν μου, effusa est aqua in caput meum.

ὑποχυτήρ, ἡρος, ὁ, pelvis. Jerem. 52, 16.

Ἀιματεκχυσία, ας, ἡ, sanguinis effusio, Heb. 9, 22.

Χ Ω Λ Ο' Σ, ἡ, ὄν, claudus, a, um, Act. 3, 2. χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς, claudus ex utero materno. Matth. 11, 5. χωλοὶ περιπατοῦσι, claudi ambulant. Hebr. 12, 13. ἵνα μὴ τὸ χωλὸν ἐκτραπῇ, ne, quod claudum est, defleat.

Χωλότης, ητος, ἡ, clauditas.

Χωλαίνω, claudico.

Χωλόω, ὦ, claudum reddo.

Χ Ω Ρ Ι' Σ Adb. seorsum, a, absque, sine. cum Genit. Joh. 15, 5. χωρὶς ἐμοῦ & δύνασθε ποιεῖν ἵδεν, seorsum à me non potestis facere quicquam. Rom. 3, 28. χωρὶς ἔργων νόμου sine operibus legis. Eph. 2, 12. χωρὶς Χριστοῦ, absque Christo. Phil. 2, 14. χωρὶς γογγυσ-

γογγυσμῶν, *absque murmurationibus*. A 4,5. *Act.* 1, 19. *Ec.* 4, 34. ὅσοι γὰρ κτή-
τορες χωρίων, qui enim erant possessores
agrorum. locus. *Matth.* 26, 36.
Postponitur *Heb.* 12, 14. ἢ χωρὶς, sine quo.
Seorsum. *Joh.* 20, 7. excepto, *Matth.* 14,
21. χωρὶς γυναικῶν, exceptis mulieribus.

Χωρίζω, separo, divello, sejungo.
Matth. 19, 6. μὴ χωρίζετω, ne separet.
Fut. χωρίσω, separabo, *Rom.* 8, 35. τίς
ἡμᾶς χωρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ;
quis nos separabit à dilectione Christi? aor.
1. *act.* ἐχώρισα, *Rom.* 8, 39. χωρίσαι, (aor.
1. inf.) separare. Præt. perf. κεχώρικα.
Præs. pass. χωρίζομαι, separor. item disce-
do. 1. *Cor.* 7, 15. χωρίζεται, separatur, h.
e. se separat. *ibid.* χωρίζεσθω, (3. sing. pass. B
imper.) separatus esto. *Act.* 1, 4. μὴ χωρί-
ζεσθαι ἀπὸ Ἱεροσολύμων, ne abscederent
Hierosolymis. Præt. perf. κεχώρισμαι, se-
paratus sum. *Hebr.* 7, 26. κεχωρισμένον
ἀπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν, separatus à pecca-
toribus. aor. 1. ἐχωρίσθην, idem. *Philem.*
v. 15. ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, separatus fuit
ad tempus. aor. 1. subj. 1. *Cor.* 7, 11. ἐάν
δὲ χωρίσῃ, si sese separarit. aor. 1. pass.
inf. χωριδιῆναι, 1. *Cor.* 7, 10. γυναῖκα ἀπὸ
ἀνδρός μὴ χωριδιῆναι, ubi μὴ χωριδιῆναι
pro μὴ δεῖν χωριδιῆναι, vel est hellenismus,
Et infinitivus ponitur pro imperativo, pro
ἢ γυνὴ ἀπὸ ἀνδρός μὴ χωριδιῆτω, uxor à
viro ne separator. part. aor. 1. χωρισθεὶς
ἐκ τῶν Ἀθηνῶν, quum discessisset Athenis,
Act. 18, 1.

Ἀποχωρίζω idem quod χωρίζω. ἀποχω-
ρίζομαι, discedo. Legitur tantum bis in
aor. 1. pass. *Apoc.* 6, 14. ἔρανός ἀπεχωρίσθη,
cælum discessit. *Act.* 15, 39. ὥστε ἀποχωρι-
σθῆναι αὐτὰς ἀπ' ἀλλήλων, adeo ut alter
ab altero discesserit.

Διαχωρίζομαι *Luc.* 9, 39. ἐν τῷ διαχω-
ρίζεσθαι αὐτὰς ἀπ' αὐτοῦ, quum discede-
rent ab eo. Significatio est reciproca, sicut D
apud Hebræos verbum niphal quandoque
actiue capitur.

Ἐκχωρίζω, discedo. *Amos* 7, 12.

Καταχωρίζω, comprehendo. 1. *Paral.*
27, 24.

† ΧΩΡΟΣ, ἄ, ὁ, nomen venti, cho-
rus, *Act.* 27, 12. βλέποντα κατὰ λίβαν καὶ
κατὰ χῶρον, spectans ad Aphricum Et cho-
rum.

ΧΩΡΟΣ, ἄ, ὁ, (ἀ χῶ, capio) locus,
sedes. item ager, prædium, fundus.

Χωρίον, ἄ, τὸ, idem, *Matth.* 26, 36. *Joh.*

4,5. *Act.* 1, 19. *Ec.* 4, 34. ὅσοι γὰρ κτή-
τορες χωρίων, qui enim erant possessores
agrorum. locus. *Matth.* 26, 36.

Χωρία, ὦν, τὰ, prædia. *Act.* 28, 7.

Χώρα, ἄς, ἡ, ager, *Matth.* 8, 28. *Luc.*
12, 16. *Luc.* 21, 21. οἱ ἐν ταῖς χώραις scili-
cet ὄντες, qui sunt in agris. εὐφόρησεν ἡ
χώρα, uberes fructus attulit ager. *Luc.* 15,
15. ἐν τῶν πολιτῶν ἐκείνης χώρας, cuidam
civium istius agri, hoc est, regionis. *Jac.*
5, 4. ἀμνησάντων τὰς χώρας ὑμῶν, qui
messuerunt agros vestros. Pro regione
accipitur *Matth.* 2, 12. *Ec.* 4, 16. *Ec.* 8,
28. *Marc.* 1, 5. *Ec.* 8, 26. *Ec.* bis subin-
telligitur *Luc.* 17, 24. ἐκ τῆς (χώρας) ὑπ'
ἐρανόν, eis τὴν (χώραν) ὑπ' ἐρανόν, ex
una regione quæ sub cælo est, in alteram
quæ sub cælo est.

Ἐγχώριος, ἄ, ὁ, ἡ, provincialis, 2. *Macc.*
9, 2. patrius, domesticus. 3. *Esd.* 6, 25.

Χωρέω, ὦ. Fut. ἥσω. Præt. κεχώρηκα.
aor. 1. ἐχώρησα, cedo, abeo, *Matth.* 15, 17.
intelligo, *Matth.* 19, 11. ἔ πάντες χωρῶσι
τὸν λόγον τοῦτον, non omnes capiunt hunc
sermonem, hoc est, non omnes apti sunt cæ-
libatui, non omnes præditi sunt dono con-
C continentie. comprehendo, *Joh.* 21, 25. tendo,
2. *Pet.* 3, 9 capio, *Joh.* 2, 6. *Marc.* 2, 2.
locum habeo, *Joh.* 8, 37. ὁ λόγος ὁ ἐμὸς ἔ
χωρεῖ ἐν ὑμῖν, sermo meus non habet lo-
cum apud vos. recipio, 2. *Cor.* 7, 2. χωρή-
σατε (a. 1. imper.) ἡμᾶς, recipite nos.

Ἀναχωρέω, ὦ, secedo, *Matth.* 9, 24. ἀνα-
χωρεῖτε, secedite. aor. 1. ἀνεχώρησα, *Matth.*
14, 13. ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν, secessit illinc.
Revertor, *Matth.* 2, 12. δι' ἄλλης ὁδὸς ἀνε-
χώρησαν, (3. pl. aor. 1. *act.*) per aliam
viam reversi sunt. *Act.* 23, 19. ἀναχωρήσας
(part. aor. 1. *act.*) κατ' ἰδίαν, quum se-
cessit seorsum.

Ἀναχώρησις, εὠς, ἡ, secessio. *Symma-
chus Psalm.* 55, 8.

Ἀποχωρέω, ὦ, discedo, *Matth.* 7, 23.
ἀποχωρεῖτε ἀπ' ἐμοῦ, discedite à me. aor. 1.
ἀπεχώρησα, *Act.* 13, 13. ἀποχωρήσας, (part.
a. 1. *act.*)

Ἀποχώρησις, εὠς, ἡ, secessus. *Judic.*
3, 24.

Διαχωρέω, pervado, peregrinor.

Ἐκχωρέω, ὦ, excedo. *Luc.* 21, 21. ἐκχω-
ρεύσων, (3. plur. præf. *act.* imper.) exce-
dant, scilicet ex Judæa.

Ἐπιχω-

Ἐπιχωρέω, ὦ, concedo, permitto. 2. Macc. 4, 9. εἰάν ἐπιχωρηθῇ διὰ τῆς ἐξουσίας αὐτοῦ, si concessum esset per auctoritatem ejus.

Ἐπιχώρησις, εως, ἡ, concessio, permissio.

Παραχωρέω, ὦ, cedo, concedo, 2. Macc. 2, 29.

Παραχώρημα, ατος, τὸ, ἔ

Παραχώρησις, εως, ἡ, cessio, concessio.

Προχώρημα, ατος, τὸ, excrementum. Ezech. 32, 6.

Προχωρέω, concedo sive me confero ad aliquem, cum Dativ. 1. Macc. 10, 26.

Ἵποχωρέω, ὦ, secedo, clam me subduco, Sir. 13, 12. ὑποχωρῶν γίνε, secedens esto, vel, clam te subducito. sensim recedo, Luc. 9, 16. ὑποχωρῶν, secedens, Luc. 9, 10. ὑπεχώρησε, (aor. 1. aet. 3. sing.) secessit.

Συγχωρέω, ὦ, concedo.

Περίχωρος, &, ἡ, circumjacens regio, substantivè usurpatur, sicut ἡ ἐρημος. Matth. 14, 35. εἰς ὅλην τὴν περίχωρον τῆς Γαλιλαίας, in totam regionem circumjacentem Galilaeae. Marc. 1, 28.

Εὐρύχωρος, &, ὁ, ἡ, latus, spatiosus. C Matth. 7, 13. εὐρύχωρος ἡ ὁδὸς, ἡ ἀπώλεσα εἰς ἀπώλειαν, spatiosa est illa via, quae abducit ad interitum.

Εὐρυχωρέω, ὦ, dilato. Symmachus Ps. 17, 37.

Εὐρυχωρία, ας, ἡ, latitudo, amplitudo. Symmachus Ps. 17, 20.

Πλησιοχώρα, ας, ἡ, regio finitima. Dan. 11, 24.

(Στενόχωρος, &, ὁ, ἡ, angustus.)

Στενοχωρία, ας, ἡ, angustia, Rom. 2, 9.

Στενοχωρέομαι, ἔμαι, coarctor, 2. Cor. 4, 8.

Ψ is est litera vigesima tertia, in numeris valet 700. profertur ut ps. ψάλλω, psallo.

ΨΑΛΙΣ, ἰδος, ἡ, forceps. Exod. 27, 10. καὶ αἱ ψαλίδες αὐτῶν ἀργύραι, ἔ for- cipes eorum argenteae.

ΨΑΛΛΩ, psallo, fidibus cano. Jac. 5, 13. εὐθυμεῖ τις, ψάλλετω, si quis est aequo animo, psallat. Eph. 5, 19. ᾄδοντες καὶ ψάλλοντες, canentes ἔ psallentes. Fut. ψαλῶ, psallam Rom. 15, 9. 1. Cor. 14, 15.

A Præt. perf. ἔψαλκα. aor. 1. itemque præt. med. ἔψηλα, unde est

Ψηλαφάω, ὦ, tango, de qua voce vide thema ἄπιω: ex qua composita voce liquet, ψάλλειν, propriè esse tangere, unde apud Eurip. dicuntur Musici, ψάλλειν χορδὰς, tangere chordas, fides. Sicut Ovidius loquitur, non didicit chordas tangere, hoc est, nescit canere fidibus. Germani dicunt die Seyte schlagen.

Ψαλμός, ἔ, ὁ, psalmus. Act. 13, 33. Differunt ὡδὴ, ὕμνος ἔ ψαλμός. ὡδὴ est vox generalis, ἔ cantionem significat, quam vox humana modulatur: ψαλμός cantum fidium: ὕμνος verò, cantionem, qua Dei laudes decantantur.

Ψαλτός, ἡ, ὄν, cantatus. Psalm. 119, 54. Ψαλτὰ ἡσάν μοι τὰ δικαιώματά σου, cantata fuerunt mihi justitiae tuae.

Ἐπιψάλλω, cano. 2. Macc. 1, 30. οἱ δὲ ἱερεῖς ἐπέψαλλον τὰς ὕμνους, sacerdotes verò canebant hymnos.

Διαψάλλο, idem quod ψάλλω.

Διάψαλμα, ατος, τὸ, vocis inter canendum mutatio; alii pausam, alii alterius sensus exordium volunt. Passim in Psalmis legitur.

Ψάλτης, &, ὁ, Psalter.

Ἱεροψάλτης, &, ὁ, sacer psalter. 3. Esd. 1, 15.

ΨΑΜΜΟΣ, &, ἡ, arena, fabulum. Hinc

Ψαμμοδής, εος, ὁ, ἡ, arenosus.

Ψαμμοτός, ἔ, ὁ, idem. Sir. 22, 17.

ΨΑΩ, ὦ, tergo, abstergo. item con-tingo. Fut. ψήσω. Præt. ἔψηκα. aor. 1. ἔψησα. Dicitur etiam ψήχω, frico, rado. item φαίρω, unde est

Ψώρα, ας, ἡ, scabies, Deut. 28, 27.

D Περιψάω, circumcirca abstergo, defri- co. à præt. pass. περιέψημαι derivatur nomen

Περιψήμα, τος, τὸ, propriè sordes, Rneist oder Wust, so man abschabt. item scobs, ramentum, res vilissima. 1. Cor. 4, 13. πάντων περιψήμα ἕως ἄρτι, omnium sor- des usque adhuc. Videtur Apostolus allu- dere ad locum Thren. 3, 45. ita ut περι- κήταγμα respondeat τῷ ΠΙΝΩ, περι- ψήμα verò τῷ ΠΩ. Ex Budæo Theodo- rus Beza vertit homines sacros, quorum capite

capite totius populi scelera luebantur, q. d. A
ita nos hostes execrantur, ut putent nos in-
dignos esse vitæ hujus usurâ; ut putent in-
quam nostri exstirpatione Deum placatum
iri & mundo melius fore.

Ψάω, tango, contrecto.

Προσψάω, attingo, cum Dat. Luc. 11,
46. & προσψάετε τοῖς φορτίοις, non attin-
gitis illa onera.

Ψ Ε Γ Ω, vitupero, reprehendo, f.
ψέζω, p. ἔψεκα.

Ψόγῃ, &, ὁ, reprehensio, vitupe-
rium.

Ψογέω, ᾧ, idem quod ψέγω, f. ἦσω, aor. B
1. ἐψόγησα, 1. Macc. 11, 5.

Ψ Ε Τ Δ Ω, fallo. Fut. ψεύσω. aor. 1.
ἔψευσα. Præter. ἔψευκα. Soph. καὶ με ἔψευ-
σας ἐλπιδῷ, fefellisti spem meam. με hic
retinet accentum propter ἑμφασιν. ψεύδο-
μαι, frustror. Herod. ψευδεῖς ἐλπίδος, spe
frustratus. in Nov. Testam. mentior, cum
Dat. aut absolute, aut sequente præposi-
tione εἰς vel κατὰ. 1. Tim. 2, 7. & ψεύδομαι,
non mentior. 1. Joh. 1, 6. ψευδόμεθα, men-
timur. Jac. 3, 14. καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς
ἀληθείας, & mentimini adversus verita-
tem. Apoc. 3, 9. ψεύδονται, mentiuntur. in
imper. Col. 3, 9. μὴ ψεύδεσθε εἰς ἀλλήλους,
ne mentimini alius adversus alium. Matth.
5, 11. ψευδόμενοι κατ' ὑμῶν, mentientes
adversus vos. Fut. med. ψεύσομαι, men-
dacio fallo. aor. 1. med. ἔψευσάμην, ἔψευ-
σω, Act. 5, 4. & ἔψευσω ἀνθρώποις,
non mentitus es hominibus. Psalm. 18, 49.
ἔψευσαντό μοι, mentiti fuerunt mihi, hoc
est, mendaciter se mihi subjecerunt: ore
quidem, sed non animo. aor. 1. inf. ψεύ-
σασθαι, mentiri. fallo. Act. 5, 3. cum Ac-
cus. ψεύσασθαι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον, fallere
Spiritus sanctum. Hebr. 6, 18.

Ψεύσμα, τος, τὸ, mendacium. Rom. 3, 7.

Ψεύσης, &, ὁ, mendax, qui vanitatem
orationis adhibet, qui sermone suo alios
fallit. Joh. 8, 44. ψεύσης ἐστὶ, mendax est.
Rom. 3, 4. πᾶς ἄνθρωπος ψεύσης, omnis
homo mendax. Tit. 1, 12. κρητὲς αἰεὶ ψεύ-
σαι, Cretenses semper mendaces: unde οἱ
ψευδόμενοι mentientes dicuntur κρητίζειν.
Et hinc videtur etiam dici κρησφύγετον,
refugium, ubi more Cretensium quis tergi-
versatur, aliosque fallere aut circumvenire
studet.

Ψεῦδος, εος, τὸ, mendacium, orationis
vanitas. Joh. 8, 44. λαλεῖν ψεῦδος, men-
dacium dicere. 2. Thess. 2, 9. τέρασι ψεύδης,
prodigiis mendacii, Hebrais. pro τέρασι
ψευδέσι, prodigiis mendacibus. ibid. 11. πι-
σεύειν τῷ ψεύδει, credere mendacio. Apoc.
21, 27. ποιεῖν ψεῦδος, committere menda-
cium. Eph. 4, 25. ἀποθέσθαι ψεῦδος, depo-
nere, hoc est, vitare mendacium.

Ψευδής, εος, ὁ, ἡ, mendax, fallax, fal-
sus. Act. 6, 13. ἔστησαν μάρτυρας ψευδεῖς
stiterunt falsos testes. Apoc. 21, 8. πᾶσι ψευ-
δέσι, omnibus mendacibus.

Ἀψευδής, ἐς, ὁ, mentiri nescius.
Tit. 1, 2.

Διαψεύδομαι, fallo, decipio, mentior.
1. Macc. 13, 17. διεψεύσατο (3. sing. aor. 1.
ind. med.) mentitus est.

Διάψευσμα, ατος, τὸ, mendacium. A-
quila Psalm. 116, 11.

Καταψεύδομαι, mentior; mendacium
dico contra aliquem, mendaciter traduco.
Sap. 1, 11.

Καταψευμὸς, ὁ, ἡ, mendacium. Sir.
26, 6. Dicuntur & passivè καταψεύσθαι,
quæ mentita & conficta sunt. Hinc de-
composit.

Ἀκατάψευσος, &, ὁ, ἡ, non e mentitus,
non confictus.

Ψ Η Φ Ο Σ, &, ἡ, calculus, lapillus,
(παρὰ τὸ ψάω, τὸ λεπτύνω rado, commi-
nuo) Apoc. 2, 17. δώσω αὐτῷ ψῆφον λευ-
κὴν. dabo ipsi calculum album. Et per
metonym. adjuncti suffragium. Act. 26, 10.
κατήνεγκα ψῆφον, tuli suffragium, hoc est,
comprobavi.

Ὁμόψηφος, &, ὁ, ἡ, suffragii ferendi
socius; ὁμόψηφῃ γνώμη, consentiens sen-
tentia. 2. Macc. 14, 20. φανείσης ὁμοψήφῃ
γνώμης. cum appareret sententias sive suf-
fragia consentire.

Ψηφίζω, calculis computo. Luc. 14, 28.
ψηφίζει τὴν δαπάνην, computat sumptus.
Fut. 1. act. ψηφίσω. aor. 1. act. ἔψηφισα,
Apocal. 13, 18. ψηφισάτω, (3. sing. aor. 1.
act. imper.) computet.

Ψήφισμα, ατος, τὸ, scitum, consultum,
decretum, 2. Macc. 6, 8.

Συγκαταψηφίζω, communibus suffra-
giis eligo. Act. 1, 26. συγκατεψηφίσθη,
(3. sing. aor. 1. pass.) communibus suffra-
giis allectus fuit.

μαρτυρεῖ τὸν Θεὸν ἐπικαλεῖμαι ἐπὶ τὴν ἑμὴν ψυχὴν, ego verò testem Deum in voco in animam meam, h. e. in meipsum. Hæc jurabit Paulus per animam suam, sed in re seria & maximi momenti. halitus. Joh. 41, 12. ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, anima ejus, hoc est, halitus ejus (balane) carbones inflammabit. Anima sentiens. Apoc. 8, 9. τὰ ἔχοντα ψυχὰς, animantia.

Ψυχικὸς, ὁ, Adj. animalis, & opponitur regenerato. 1. Cor. 2, 14. ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος & δέχεται τὰ τῶ πνεύματος τῶ Θεῷ, animalis verò homo non capit ea, quæ sunt Spiritus Dei. Opponitur glorificato, 1. Cor. 15, 44. ubi corpus glorificatum vocatur πνευματικόν, spirituale.

Ψυχικῶς, Adv. ex animo, 2. Maccab. 4, 37. ψυχικῶς ἐπιλυπηθεὶς, ex animo contristatus.

Ἀψυχος, ὁ, ἡ, anima carens. 1. Cor. 14, 7. (ἑμψυχος, vivus.)

Δίψυχος, ὁ, ἡ, animo duplex, qui est temerarius, inconstans, & vertumnus aliquis. Jac. 1, 8. & c. 4, 8.

Ἐψυχος, ὁ, ἡ, animosus. 1. Maccab. 9, 14. οἱ ἔψυχοι τῇ καρδίᾳ, animosi corde.

Ἐψύχως, Adv. animosè.

Ἐψυχέω, ὦ, bono sum animo, idem quod εὐθυμέω, Phil. 2, 19.

Ἐψυχία, ας, ἡ, animositas.

Ἰσόψυχος, ὁ, ἡ, eodem animo præditus. Phil. 2, 20.

Ὀλιγόψυχος, ὁ, ἡ, pusillanimus, 1. Thess. 5, 14.

Ὀλιγοψυχίω, ὦ, pusillo sum animo; it. animo deficio. f. ἡσω. aor. 1. ὠλιγοψύχησα, Judith. 7, 17.

Ὀλιγοψυχία, ας, ἡ, pusillanimitas.

Πλατύψυχος, ὁ, ἡ, qui elato est animo. qui altos habet spiritus. Symmachus. Prov. 28, 25. ἀπλατὺς, latus.

Σύμψυχος, ὁ, ἡ, unanimis, qui ejusdem est sententiæ, Phil. 2, 2.

Φιλόψυχος, ὁ, ἡ, animatum amans, Dei epitheton, Sap. 11, 26.

Ἀποψύχω, exanimor, de potestate exeo, animi deliquium patior, Luc. 21, 26.

Ἀναψύχω, refrigero, & per metaph. reficio, recreo, 2. Tim. 1, 16. πολλάκις με ἀνέψυξε, (aor. 1. aor.) sæpe me recreavit.

Ἀναψυχὴ, ἡς, ἡ, requies. Hos. 13, 8.

Ἀνάψυξις, εως, ἡ, refrigeratio, item recreatio, Act. 3, 19. ἐν καιροῖς ἀναψύξεως, in tempore refocillationis.

Ἐκψύχω, animam exhalo, Act. 5, 5. πεισὼν ἐξέψυξε, prolapsus exspiravit. Act. 12, 23. καὶ γενόμενος σκοληκόβρωτος ἐξέψυξεν, consumptus phthiriasi exspiravit.

Καταψύχω, refrigero. aor. 1. aor. κατέψυξα, Luc. 16, 24. καταψύξη, (3. sing. a. 1. aor. subj.) refrigeret, in prima personâ καταψύξω.

Κατάψυξις, εως, ἡ, refrigerium. Theodotion Genes. 3, 8. ἐν τῷ πνεύματι πρὸς κατάψυξιν ἡμέρας, in vento ad refrigerationem diei.

Ψύχος, εος, τὸ, frigus. Joh. 18, 18. ψύχος ἦν frigus erat. Act. 28, 1. διὰ τὸ ψύχος, propter frigus. 2. Cor. 11, 27. ἐν ψύχει, in frigore.

Ψυχρὸς, ὁ, ὁν, frigidus, a, um. Matth. 10, 42. ποτήριον ψυχρὸν, scil. ὕδατος, poculum frigida. Apoc. 3, 15. ἔτε ψυχρὸς εἶ, ἔτε ζεσὸς, neque frigidus es, neque calidus.

ΨΩΜΟΣ, ὁ, buccella, ein Mund voll, frustum, quancum bucca semel capit. (ἀ ψάω, τὸ λεπτύνω, κόπτω, concido, rado, comminuo.)

Ψωμίον, ὁ, τὸ, frustulum, offula, Joh. 13, 26. 27. 30.

Ψωμίζω, propriè cibum contisum, comminutum, præmansum in os ingerere, pro ut matres indunt infantibus. item per synecd. speciei, nutrio, alo, cibo. Rom. 12, 20. ψωμίζε αὐτὸν, ciba eum. F. ψωμίσω. aor. 1. ἐψωμίσω. 2. Cor. 13, 3. εἰν ψωμίσω, (1. sing. a. 1. aor. subj.) si in alendis egenis insumam, si impendam. ubi ψωμίζω est in pastum consumo, frustulatim distribuo. Exemplaria alia hic habent ψωμίσω, alia ψωμίζω (1. sing. præf. aor. subj.) sed res eodem redit.

ΨΩΧΩ, confrico, attenuo, in frusta comminuo. Luc. 6, 1. ψάχοντες ταῖς χερσὶ, confricantes manibus.

Ω Est ultima & XXIV. litera, in numeris valet 800. conflatum est ex duobus ο μικροῖς, uti ajus forma ostendit ω, unde

unde ω μέγα, hoc est, magnum nominatur. Respondet puncto Hebraeo cholem.

Ω Adb. exclamandi cum vocat. Atticè etiam cum nominativo. Rom. 2, 1. ω άνθρωπε. Et c. 9, 20. Luc. 9, 41. ω γενεά άπιστος, o natio incredula. άπιστος pro άπιστε Atticè. Luc. 18, 13. Hesiod. aspid. 6. 95. ω φίλος pro ω φίλε, o amice, Act. 18, 14. ω Ιουδαίοι, o Judaei. Rom. 11, 33. ω βάθος o profunditatem Eph. 5, 33. οί άνδρες pro ω άνδρες Atticè. Raro omittitur. 2. Cor. 6, 11. κορίνθιοι pro ω κορίνθιοι. Rom. 7, 24. ταλαίπωρος εγω άνθρωπος, deest ω, o me miserum. I. Camerarius in suis notis, Et apud Demosthenem crebrum est τὸ ω άνδρες άθηναίος. Tullius verò omittit exclamationis notam, ubi ait Vos Quirites, vos P. C. item iudices, aliquando addit pro Rabirio, o dii immortales Et c.

+ Ω'ΒΗ'Δ, o, nomen viri, ακλιτον Hebr. 𐤁𐤅𐤁𐤃 serviens à Rad. 𐤁𐤅𐤁𐤃 servavit, coluit, q. d. cultor DEI. Fuit avus regis Davidis, Matth. 1, 5. Luc. 3, 32.

Ω'ΔΙ'Ν, ivos, η. Vide οδύνη.

Ω'ΘΕ'Ω, trudo, pello. Fut. ωθήσω Et ωσω. aor. 1. ώσα. præt. act. ώκα. præt. pass. ωσμαι, Psal. 64, 8. Φραγμῶ ωσμένῳ aor. 1. pass. ωδην, Ps. 118, 13. Augmentum hic est nullum, quia ω per se longum.

Απωθέομαι, εμαι, in media forma, repello, abjicio, detrudo. Act. 13, 46. επειδη δε απωθεισθε αυτον, postquam autem illum repellitis. Rom. 13, 12. απωθώμεθα (pro απωθεώμεθα contractè, est 1. plur. præs. subj. med.) abjiciamus. aor. 1. med. απώσαμεν legitur in 3. sing. ter, in 3. plur. semel. Act. 7, 27. απώσατο αυτον, repulit eum. Rom. 11, 1. μη απώσατο ο θεος τον λαον αυτην; num abjecit Deus populum suum? Act. 7, 39. αλλ' απώσαντο, sed repulerunt. 1. Tim. 1, 19. ηντινες απωσάμενοι (part. aor. 1. med.) quam quidam repellentes, vel qua quidam repulsa Et c.

Απωσμός, ε, o, expulsio. Thren. 1, 8.

Προσάπωθέω, ω, insuper abjicio, detrudo. Præs. pass. προσάπωθέομαι, εμαι, abjicior, detrudor, Sir. 13, 21.

Εξωθέω, ω, expello, ejicio, extrudo. F. εξώσω. Joel. 2, 20. Jer. 24, 9. præt. act. εξωκα. præt. pass. εξωσμαι. Jer. 49, 35. aor. 1. pass. εξώσθην. Jer. 16, 4. aor. 1. act.

Α'εζωσα, ας, ε. Legitur bis in aor. 1. act. Act. 7, 45. ων εξωσεν, quas expulit. ων pro ο propter precedentem Genit. Hellenismus. Act. 27, 39. ει δύναιτο εξώσαι, (aor. 1. act. inf.) τὸ πλοϊον, si possent extrudere navem.

Εξωσμα, ατος, τὸ, expulsio. Thren. 2, 14.

Παρωθέω, ω, rejicio, aspernor, abrogo. a. 1. med. παρωσάμεν, ω, ατο, 2. Macc. 4, 11.

Προσωθέω, propello, 2. Macc. 13, 6.

Διωτήρ, ηρος, o, vectis. Exod. 39, 35.

Βεώτης, ε, o, boum agitator, bubulcus. Vox composita ex βῆς βοός, Et ώσης, ε, o, impulsor, abjecto sigma.

ΩΜΟΣ, o, in Gen. ώμω, humerus, Matth. 23, 4. επιτιθέουσιν επι της ώμω, imponunt humeris. Luc. 15, 5. επιτίθησιν επι της ώμω, imponit humeris.

Επωμῖς, ιδος, η, superhumeralis. Sir. 45, 8.

Επωμίδιον, ε, τὸ, parva epomis.

Επωμάδιος, superhumeralis, humeris superimpositus.

Κατωμίζω, humeris tollo.

Ακρώμιον, ε, summitas humeri. Symmachus Jobi 31, 22.

Ωμός, ε, o, crudus. Adjectivum hoc à substantivo solo attentu discriminatur.

Ωμότης, ητος, η, cruditas, it. crudelitas, 2. Macc. 12, 5.

ΩΝΕ'ΟΜΑΙ, εμαι, emo, Act. 7, 16. ο (χωρίον) ωνήσατο Αβραάμ τιμης αργυρίω, quem agrum emerat Abrahamus pretio pecunie.

Αργυρώνητος, ε, o, η, argento emptus, mancipium. Judith 4, 10.

Οψώνης, ε, o, proprie dicitur, ωνέμενος τὸ ὄψον, emens opsonium, opsonator. (Est verò τὸ ὄψον omne id quod cum pane comeditur, vide supra) Hinc derivatur

Οψώνιον, ε, τὸ, opsonium. Sæpe accipitur pro annona, qua militibus in singulos menses dabatur: Et hinc per synecd. spec. pro stipendio seu salario. 1. Macc. 3, 28. ἔδωκεν ὀψώνια ταῖς δυνάμεσιν αὐτῆς, dedit stipendia exercitibus suis. Rom. 6, 23. τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἀμαρτίας, θάνατος, stipendia enim peccati mors. metaphora.

Τελώνης, ε, o, publicanus, qui certâ pecuniâ vectigalia redemit, Et quicquid prater

præter eam colligit, in ejus cedit lucrum. compositum ex τέλος, vectigal ἔσ' ὠνέομαι emo. *Matth. 10, 3. ματθαῖος ὁ τελώνης, Matthæus publicanus, Matth. 18, 17. ὥσπερ ἐθνικός καὶ τελώνης, tanquam ethnicus ἔσ' publicanus, Luc. 7, 29. οἱ τελῶνας publicanῶν*

Τελωνέω, ὦ, vectigalia redimo; vectigal exigo. *Præf. pass. τελωνέομαι, ἔμα, à me exigitur vectigal, tributarius sum, 1. Macc. 13, 19. ἄτι ἄλλο ἐτελωνᾶτο, si quid aliud tributarium erat.*

Τελώνιον, &, τὸ, telonium, locus, ubi sedent publicani; publicanorum mensa, *Matth. 9, 9. Marc. 2, 14.*

Ἀρχιτελώνης, &, ὁ, princeps publicanorum, *Luc. 19, 2.*

Ὡνιῶς, venalis.

Ὡνή, ἡς, ἡ, emptio.

Ὡ Ο' Ν, &, τὸ, ovum, *Luc. 11, 12.*

Ὡ Ο Ν, &, τὸ, superior domus pars. *Spartanorum lingua. vide Bezan in Act. 1, 13.*

ὑπερῶς, &, ὁ, qui in summa ædium parte est.

ὑπερῶν, &, τὸ, scilicet αἶκημα, coenaculum, *Act. 1, 13. ἔσ' c. 9, 37. 39. ἔσ' c. 20, 8.*

Ὡ Ρ Α, ας, ἡ, sic videtur dicta παρὰ τὸ ὀρίζεν, à definiendo, quod tempus definiat. hora, duodecima diei pars. *Matth. 20, 6. tempus. Joh. 16, 2. πρὸς ὥραν, ad tempus, aliquamdiu. Philem. 6. 15. dies. Marc. 6, 35. ἡδὴ ὥρας πολλὰς γενομένης, quum jam multus dies esset. seculum. 1. Joh. 2, 18. ἰσχάτη ὥρα ἐστὶ, extremum seculum est. periculum aut passio jam jam imminens. NB. hora fatalis, Joh. 12, 27. πᾶτερ σῶσόν με ἐκ τῆς ὥρας ταύτης, pater, libera me ab hac hora. momentum. Luc. 12, 12. ἔσ' c. 24, 33. Matth. 8, 13. ἔσ' c. 9, 22. Act. 16, 18. tempus constitutum, hora statuta, Luc. 22, 14. tertius quadrans diei, Marc. 15, 25.*

Ἡμιώριον, &, τὸ, dimidia hora, *Apoc. 8, 1.*

Ὡραῖος, αἰά, αἶον, speciosus, pulcher, a, um, *Matth. 23, 27. ὥραία πύλη, speciosa porta. Act. 3, 2. Derivatur ab ὥρα, ας, ἡ, pulchritudo. ὥραϊος. Hesych. ἀκμάζων τῇ ἡλικίᾳ καὶ ὄψει, florens ætate ἔσ' specie. item εὐπρόσωπος, pulcher aspectu.*

Ὡραῖζω, orno, decoro, *Sir. 25, 1. ἐν τρισὶν ὥραϊδην, in tribus ornata sum.*

Ὡραῖω, ὦ, idem.

Α Ὡραϊότης, ητος, ἡ, tempestivitas, maturitas: it. pulchritudo.

Ἀυθωρᾶ, eadem hora. *in epist. ad Attic. lib. 2.*

Ἀυθωρῖ, idem, 3. *Macc. 3.*

Ἀωρῶς, &, ὁ, ἡ, intempestivus, immaturus. *Sap. 4, 5.*

Ἀωρία, ας, ἡ, intempestivitas.

Ἀωρῖ, adverb. intempestivè. *Ex α ἔσ' ὥρα.*

Ὡ Ρ Α, ας, ἡ, cura, *Hesych. φροντίς, ἐπιμέλεια.*

Θυρωρὸς, &, ὁ, ἡ, ostiarius, janitor, qui januæ curam gerit. *Joh. 10, 3. τὰς θύρας ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, huic janitor aperit. Joh. 18, 17. λέγει ἔν ἡ θυρωρὸς, dicit itaque janitrix.*

Ὀλιγωρέω, ὦ, parum curo, negligo. *cum Genit. Hebr. 12, 5. μὴ ὀλιγώρῃς (2. sing. præf. imper. act.) παιδείας Κυρίου, ne parvè facito castigationem Domini.*

Ὡ Ρ Τ' Ο Μ Α Ι, rugio. *Fut. ὠρύσομαι. aor. 1. ὠρύσάμην. 1. Pet. 5, 8. ὡς λέων ὠρύόμενος, tanquam leo rugiens. ab Hebr. ὠῤ.*

Ὡ Σ est Adv. similitudinis, ἔσ' valet *C idem quod sicut, ut Matth. 6, 10. ὡς ἐν ἔρανῳ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς, sicut in cælo, (ita) etiam in terra. Sed non semper similia indicat, sed aliquando etiam habet significationem determinativam. 1. Pet. 1, 19. τιμίῳ αἵματι (ἐλυτρώθητε) ὡς ἀμύνα ἀμώμα, redempti estis pretioso sanguine, utpote agni immaculati. Notat adjunctam certitudinem ἔσ' veritatem, Joh. 1, 14. ἐθεασάμεθα τὴν δόξαν αὐτοῦ, δόξαν ὡς μονογενὴς παρὰ Πατρὸς, spectavimus gloriam ejus, gloriam inquam, qualis convenit uni-genito, à Patre scil. egresso. Adjunctum, tempus, Luc. 4, 25. ὅτε ἐκλείθη ὁ ἔρανος, (καὶ) ὡς ἐγένετο, quando clausum fuit cælum (ἔσ') quando fuit, ἔσ' c. ponitur pro ὥστε, quare, itaque *Heb. 4, 11. ὡς ὠμοσα itaque juravi. Vertitur quum Luc. 3, 23. καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα ἀρχόμενος, ὡν (ὡς ἐνομίζετο υἱὸς Ἰωσήφ) τῷ ἡλὶ, ἔσ' ipse Jesus incipiebat esse circiter annorum triginta, existens (quum putaretur filius Josephi) filius Heli. dum. Gal. 6, 10. ὡς καιρὸν ἔχομεν, dum tempus habemus. ὡς cum infinitivo valet ut. Heb. 7, 9. ὡς ἔπος εἰπᾶν, ut ita loquar. Se-**

quente accusativo valet ad. Aristoph. ὥς βασιλέα ad regem. ὥς ἂν ἔς ὥς ἂν idem valent, quod ὅταν quando. Rom. 15, 24. ἔς 1. Cor. 11, 34. idem quod ὅτι quod. Rom. 1, 9. ὥς ἀδιαλείπτως μνείαν ὑμῶν ποιῶμαι quod indefinenter vestri mentionem faciam, eodem sensu hac vocula usus est Demosth. Olynth. 1. Νυνὶ γάρ, ὃ πάντες ἐθροῦδαίτε, ὥς (pro ὅτι) ἑλυνθίς ἐκπαλεμῶσαι δὲ Φιλίππῳ, γέγονεν αὐτόματον. Nunc enim, quod omnes susurrabatis, quod Olynthios oporteat bellum inferre Philippo, fortuito evenit, posteaquam. Act. 27, 1. ὥς δὲ ἐκρίθη τῷ ἀποπλεῖν, posteaquam verò decretum fuit, ut enavigaremus. æquè ac, perinde ac ἔς paria indicat Philem. 6, 17. προσλαβὲς αὐτόν, ὥς ἐμὲ, perinde eum recipe, ac me. item ὥς pro ἔξδόν quasi Luc. 8, 42. Act. 1, 15. tanquam 1. Cor. 4, 18. circiter, Joh. 1, 39. ὥρα δὲ ἦν ὥς δεκάτη, hora erat circiter decima.

Καθὼς ex κατὰ ἔς ὥς idem quod ὥς, Eph. 5, 11. 1. Thess. 4, 6. καθὼς καὶ idem quod καθὼς, 1. Cor. 13, 12. Distributivum est, ἔς significat prout, Act. 1, 15.

Πῶς est interrogativum, quomodo. Matth. 22, 45. πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστὶ; Quomodo filius ejus est? Matth. 16, 11. πῶς ἔνοῦτε; Quomodo non animadvertitis? ubi non declarat simplicem interrogationem, sed cum admiratione conjunctam, Extra interrogationem est encliticum, ut

Μήπως, ne quo modo, Gal. 2, 2. 1. Thess. 3, 5. ubi μὴ construitur cum indicativo. μήπως ne quo modo, ne fortè, construitur cum indicativo Gal. 2, 2. μήπως εἰς κενὸν τρέχω, ἢ ἔδραμον, ne quo modo frustra currem, aut cucurrissem. pro πῶς ponitur ὥς Luc. 23, 55. ὥς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ, quomodo positum esset corpus ejus.

Ἐίπως, si quo modo, an aliquo modo, tentaturus an possem. Act. 27, 12. εἰπως θύναιντο, si quo modo possent, experturi aut tentaturi, an aliquo modo possent. Sic accipitur etiam Rom. 11, 14. εἰπως παραζηλώσω με τὴν σάρκα, (ut experiar) si quo modo ad emulationem provocem consanguineos meos. Phil. 3, 11. εἰπως καταντήσω, si quo modo potuerim pervenire.

Πῶ, encl.

Μήπω, μηδέπω, nondum, Heb. 11, 7.

Οὐπω, nondum, Joh. 20, 17.

Οὐδέπω, idem, Joh. 7, 39.

†† 'ΩΣΑΝΝΑ', Matth. 21, 9. ex Syriaco ܐܘܨܢܢ Hebr. ܐܘܨܢܢ hoschiāhna ex Ps. 118, 25. hoc est, Serva quæso ὁ Deus hunc regem, felicem successum tribue huic regi, quem tamdiu patres nostri ἔς nos expectavimus: quæ gratulatio ἔς exoptatio similis est illi, de qua. 1. Reg. 1, 34. ܝܚܝ ܝܚܝ ܝܚܝ jechi ham-melech Schelo-mo, vivat rex Salomo. Dicitur verò ὡσαννά τῷ υἱῷ, Hosanna filio, more Hebraico, pro σωσον ἡμῶν τὸν υἱόν, B serva nunc filium. Nam verbum Hebraicum ܐܘܨܢܢ cum ܠ sæpè construitur. Est verò ܐܘܨܢܢ imperativi biphil. ܐ παραγωγικὸν est ἐμφατικόν. ܢܐ quæso, obsecro, nunc, adverbium factum ex adverbio ܢܐ per aphæresin.

† 'ΩΣΗΕ', Oseas, nomen prophete ἀκλιτον. Rom. 9, 25. Hebraicè ܐܘܨܢܢ Hofcheah à radice ܐܘܨ in biphil ܐܘܨܢܢ servavit, præstitit salutem. Ministri verò divini servant auditores suos instrumentaliter, Deus verò principaliter. Ministri rigant ἔς plantant, solus Deus verò dat incrementum. 1. Cor. 3, 6. Sic quæ Paulus dicit 1. Cor. 4, 15. per evangelium vos (Corinthios) genui, eodem modo sunt accipienda.

ΩΦΕΛΕΩ, ὦ, juvo, profum, utilis sum, proficio, Joh. 6, 63. ἡ σὰρξ ἐκ ὠφελει ἔδεν, caro nihil prodest. Matth. 27, 24. ὅτι ἔδεν ὠφελει, se prorsus nihil proficere. Joh. 12, 19. ὅτι ἐκ ὠφελειτε ἔδεν, vos planè nihil proficere. Duplex negatio apud Græcos fortius negat. Fut. ὠφελήσω. 1. Cor. 14, 6. τί ὑμῶς ὠφελήσω; Quid vos juvabo? Gal. 5, 2. Χριστὸς ὑμῶς ἔδεν ὠφελήσῃ, Christus nihil vobis proderit. aor. 1. ὠφέλησα, Heb. 4, 2. ἀλλ' ἐκ ὠφέλησεν ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς ἐκείνης, at non profuit illis auditus sermo. ὁ λόγος τῆς ἀκοῆς, pro ὁ λόγος ἡκασμένους, vel κεκηρυγμένους, est Hebraismus. pass. præf. ὠφελῶμαι. 1. Cor. 13, 3. ἔδεν ὠφελῶμαι, nihil mihi prodest. Matth. 16, 26. τί γὰρ ὠφελειται ἄνθρωπος; Quid enim prodest homini? a. 1. pass. ὠφελήθην, percepi commodum. Heb. 13, 9. ἐν οἷς ἐκ ὠφελήθησαν, unde nullam percēperunt

ceperunt utilitatem. a. i. pass. subj. *Matth.* 15, 5. δῶρον, ὃ ἐάν ἐξ ἐμῆ ὠφελῆθῃς, donum, quocunque à me judari posses. part. a. i. pass. g. f. ὠφελῆθεῖσα, *Marc.* 5, 26. adjuncta.

ὠφέλιμος, α, ὁ, ἡ, utilis, e, i. *Tim.* 4, 8. ἡ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμος ἐστὶ pietas ad omnia utilis est. in n. gen. legitur *Tit.* 3, 8. καὶ ὠφέλιμα, ἔ' utilia.

ἄνωφελής, ἐ, ὁ, ἡ, inutilis, *Tit.* 3, 9. εἰσὶ γὰρ ἄνωφελῆς καὶ μάταιοι, sunt enim inutiles ἔ' vanae. ἄνωφελές, έος, τὸ, inutilitas, substantivè ponitur. *Hebr.* 7, 18. διὰ τὸ αὐτῆς ἀδενές καὶ ἄνωφελές, propter ejus infirmitatem ἔ' inutilitatem.

ὠφέλεια, ας, ἡ, utilitas, *Rom.* 3, 1. τίς ὠφέλεια τῆς περιτομῆς, quæ utilitas circumcisionis. *Judæ* 6, 16. ὠφελείας ἕνεκα, commodi causâ.

ἄνωφέλεια, ας, ἡ, inutilitas. *Aquila.* *Jerem.* 4, 19.

ὠφέλημα, ατος, τὸ, emolumentum, adjumentum.

ὠΨ, ὠπός, ὁ, aspectus, ἔ' ipsa vultus compositio. item vultus. (παρὰ τὸ ὀπτεῖν δαὶ à videndo)

Μέτωπον, α, τὸ, frons, tis, q. d. μετ' ὠπα. *Aroc.* 7, 3.

Βαρυωπέω, ὦ, difficulter video. *Genes.* 48, 10. ὀφθαλμοὶ δὲ αὐτῆς ἐβαρυώπησαν, oculi ejus hebetiores facti.

Δυσωπέομαι, ἔμαι, revereor, erubesco. *Symmachus Genes.* 19, 21. *Malach.* 2, 8.

Μύωψ, q. d. μύων ὠπα, claudens oculos. Μυωπάζω, nihil procul cerno. 2. *Pet.* 2, 9.

Μώλωψ, ωπος, ὁ, vibex, livor. Vox composita ex μῶλος, α, ἁ, pugna, ἔ' ὠψ, facies. 1. *Pet.* 2, 24. ἔ' τῷ μώλωπι αὐτῆς ἰάθητε, cujus livore sanati estis. αὐτῆς, ex *Hebraismo* redundat.

Σκυθρωπός, ἔ, ὁ, adj. tetricus. qui tristi vultu est. *Matth.* 6, 16. ex σκυτρός, tetricus, ἔ' ὠψ, vultus, opponitur τῷ Φαιδρῷ, vultui ad hilaritatem moderatam composito. Facies est animi index.

Σκυθρωπάζω, sum mœsto vultu, supercilium contraho, torvos ostendo oculos.

Ἵδρωψ, ωπ, ὁ, aqua intercus. Compositum ex ἵδωρ, ατος, τὸ, aqua, vel ex ἵδερως, α, ὁ, aqua intercus, ἔ' ὠψ aspectus.

A Est enim manifesta quædam humorum effusio inter peritoneum ἔ' intestina, unde venter intumescit.

Ἵδρωπικός, ἔ, ὁ, hydropicus, qui laborat aqua intercute, *Luc.* 14, 2.

Ἵπώπιον, α, τὸ, sugillatio sub oculo, species ecchymomatis, quæ oritur ex plaga, sanguine sub oculo effuso.

Ἵπώπια, ων, τὰ, livida oculorum nota. *blaue Striemen.*

Ἵπωπιάζω, σω, plagis contundo & sugillo, lividum facio. ἔ' per metaph. vñ mihi subjicio. 1. *Cor.* 9, 27. Ἵπωπιάζω με τὸ σῶμα, vi subjicio corpus meum: illud contundo jejuniis ἔ' precibus carnis pruritus extinguo. vexo & negotium faceſſo, vel aures obtundo. *Luc.* 18, 5.

Ἐνώπιος, α, ὁ, ἡ, præsens. *Exod.* 25, 30.

Ἐνώπιον, coram, cum Genit. q. d. ἐν ὠπὶ in conspectu. *Luc.* 1, 6. 15. 19. 75. ἐνώπιον τῆς Θεῆς, coram Deo, hoc est, sincerè, non hypocriticè. Conf. *Gen.* 17, 2. Est ἔ' formula jurandi ἐνώπιον τῆς Θεῆς, in conspectu Dei, scilicet hæc loquor, ubi Deum omnipræsentem ἔ' omniscium appellamus testem. *Job.* 16, 19. ἰδὲ ἐν ἔρανοῖς ὁ μάρτυς μῆ. Ecce in cælis est testis meus. *Gal.* 1, 20. ἃ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδὲ ἐνώπιον τῆς Θεῆς (scilicet ἀποφαίνομαι) ὅτι ἔ' ψεύδομαι. Quæ autem scribo, ecce coram DEO (affirmo) me non mentiri. Aliter sed eodem sensu *Rom.* 1, 9. μάρτυς γάρ μοι ἐστὶν ὁ Θεός. Nam DEVS testis mihi est. *Phil.* 1, 8. μάρτυς γάρ μῆ ἐστὶν ὁ Θεός, nam DEVS testis meus est. ἐνώπιον τῆς Θεῆς in conspectu DEI, h. e. in omniscientia DEI, qui solus est omniscius. *Luc.* 12, 6. ἐν ἔξ αὐτῶν, (ἐξ ὁρίων) ἔ' ἐστὶν ἐπιλελησμένον ἐνώπιον τῆς Θεῆς, unus ex iis (passerculis) non est ob-

C libioni traditus in conspectu DEI. h. e. in DEI omniscientiâ, ἐνώπιον Κυρίου, coram DOMINO, h. e. coram arca fœderis, quæ erat sacramentum præsentis DEI. *Judic.* 20, 23. *Luc.* 12, 6. ἐνώπιον ἀνθρώπων, coram hominibus, *Luc.* 12, 9. ἐνώπιον ἀγγέλων, coram angelis, *ibid.*

Κατενώπιον, idem, 2. *Cor.* 2, 17. ἔ' c. 12, 19. *Eph.* 1, 4. *Col.* 1, 22. *Judæ* 6, 24.

Πρόσωπον, α, τὸ, q. d. τὸ πρὸς ὠπὶ quod circa oculos est, facies, *Matth.* 6, 16. 17. ἔ' c. 26, 39. 67. persona, 2. *Cor.* 1, 11. Accidentia & circumstantiæ personæ, quæ in

oculos nostros incurrunt. 1. Sam. 16, 6. ἄν-
θρωπος ὁφεται εἰς πρόσωπον, ὁ Θεὸς δὲ
ὁφεται εἰς καρδίαν, homo videt, quæ in
oculos incurrunt, Deus verò cor inspicit.
conspectus, Matth. 11, 10. 1. Thess. 2, 17.
πρόσωπῳ, & καρδίᾳ, conspectu, non animo.
Marc. 1, 2. κατὰ πρόσωπον, in conspectu,
in oculis, Act. 25, 16. in os. Gal. 2, 11. κα-
τὰ πρόσωπον αὐτῷ ἀντίστην, in os ii restiti.
coram & opponitur τῷ ἀπόντι 2. Cor. 10,
1. Sic πρὸ προσώπῃ, coram. Marc. 1, 2. B
Luc. 1, 76. Luc. 9, 52. ἀπέστειλεν ἀγγέλους
πρὸ προσώπῃ αὐτῶν, misit nuntios ante
se, h. e. præmisit. Act. 13, 24. πρὸ προσώπῃ
τῆς εἰσόδου ante adventum. ubi τὸ πρὸ
προσώπῃ idem est quod פָּנִים Hebraismus.
ἐπὶ προσώπῃ, à facie. 2. Thess. 1, 9. Apoc.
6, 16. πρόσωπον πρὸς πρόσωπον, à facie ad
faciem, h. e. coram. (Hebraismus, conf.
Gen. 32. 6. penult.) 1. Cor. 13, 12. Sic
σώμα πρὸς σώμα λαλῆσαι coram loqui,

A 2. Joh. 6, 12. ἐν προσώπῳ, coram, in con-
spectu, 2. Cor. 4, 6. 2. Cor. 8, 24. εἰς πρό-
σωπον τῶν ἐκκλησιῶν, in conspectu Eccle-
siarum. superficies, (v. g. terræ) Luc. 21,
35. Act. 17, 26. externa species & quasi
vultus rerum omnium. Tribuitur celo
Matth. 16, 3. herba & flori ejus, Jac. 1, 11.

Ἐυπροσωπέω, ὤ, speciosus appareo,
Gal. 6, 12. ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπήσαι ἐν
σαρκί, qui cupiunt speciosi apparere in
carne, h. e. qui placere volunt, & hominum
aucupantur gratiam, urgentes necessitatem
circumcisionis, quam quidem retinendam
esse mordicè defendebant. Hujusmodi
homines non Deum timent aut intuentur,
sed sunt tantum ἀνθρώποι, homini-
bus placentes.

Ἐυπροσωπίζω, speciosus, acceptabilis
sum. Symmachus Psalm. 141, 6. audient
verba mea, ὅτι εὐπροσωπίσθησαν, quo-
niam acceptabilia fuerunt.

Δόξα μόνῳ τῷ Θεῷ.

FINIS.

Α ^{αριων} Aaron	2. c
α ^{ααχετ} intolerabilis, indomitus	2. c
Α βαδδων Abbaddon	2. d
α βαρης non-onerosus	234. c
α βασιλευτ ^α rege carens	238. a
α βατ ^α impervius, invius, inaccessus	207. b.
α βατεω devasto	207. b.
α ββα Abba	3. a
α βεβαιος infirmus	244. c
α βεβαιότης infirmitas	244. c
Α βελ Abel	3. a
Α βια Abia	3. b
Α βιθαρ Abjathar	3. c
Α βιληνη Abilene	3. e
Α βιδ Abiud	3. b
α βλαβης innoxius	255. c
α βοηθισια privatio auxilii	263. d
α βοηθητος auxilio destitutus	263. c
α βοηθ ^α auxilio destitutus	263. d
α βελειως inconsulto	267. d
α βελειω nolo	270. d
α βελια consilii inopia	267. d
α βρα, α βρα ancilla, famula	3. d
Α βρααμ Abraham	3. d
α βροχια ficcitas humoris, imbrium penuria	275. b
α βυθ ^α , α βυσσ ^α fundo carens, fundi expers, in immensum patens, abyssus	279. b
Α γαβ ^α Agabus	4. a
α γαγε adduc	36. c
α γαζομαι admiror	4. b
α γαθα bona terrena, spiritualia, caelestia, deliciae hujus mundi	5. c
α γαθοεργειω, ε ργειω, benefacio, beneficentia prosequor	539. b
α γαθοεργος, ε ργος beneficus	538. b
α γαθον bonum, commodum, virtus, beneficium, libertas Christiana	5. b. c
α γαθοποιειω benefacio, bene ago	1146. b
α γαθοποιια benefactum	1146. c
α γαθοποιος beneficus	1146. b
α γαθος bonus, honestus, probus	4. b

ἀγαθότης	bonitas, probitas	6. c
ἀγαθὸν	benefacere	6. c
ἀγαθόν	probo, bonum reputo	6. c
ἀγαθὸς	bene	6. d
ἀγαθὸς ὡς	affectus benevolus	6. d
ἀγαλλίαμα	laetitia, exultatio	7. d
ἀγαλλιάσις	exultatio	7. d
ἀγαλλιάω	exulto	7. b.
ἀγάλλω	orno, oblecto	7. a
ἄγαλμα	simulacrum	7. b
ἄγαμος	cælebs	288. d
ἄγαν	valde, nimis	8. a
ἀγανακτέω	indignor	8. a
ἀγανάκτησις	indignatio	8. c
ἀγάπη	agápæ	8. d
ἀγαπάω	diligo, amo, expeto, desidero	9. a
ἀγάπη	charitas, amor	8. c
ἀγάπησις	dilectio	11. a
ἀγαπητός	dilectus	11. b
Ἄγαρ	Agar	11. c
ἀγαστός	admirabilis	4. b
ἀγάω	demiror	4. b
ἀγγαρεύω	angario, cogo	11. d
ἄγγαρος	tabellarius regius	12. b
ἄγγεον	vas	22. a
ἀγγελία	denunciatio	13. b
ἀγγέλλω	nuntio	12. c
ἄγγελος	nuntius	12. c
ἀγγιστρον	vasculum	22. b
ἄγγος	vas quodlibet, mulctra	21. d
ἄγε	age	36. a
ἀγείρω	congrego	29. d
ἀγελαῖος	armentalis, gregarius	22. b
ἀγέλη	armentum, grex	22. b
ἀγεληδὺν	gregatim	22. c
ἀγενεαλόγητος	cujus prosapia enarrari nequit	868. b
ἀγενής	ignobilis	310. a
ἀγερωχία	superbia, luxuria	22. c
ἀγέρωχος	superbus, ferox, luxuriosus, lascivus	22. c
ἄγετε	agite	36. b
ἀγεώργητος	incultus	541. c
ἀγή	fractio	47. d

I. I N D E X

ἀγῆχα duxī	36. c.	ἀγοραῖος circumforaneus, forensis	30. a
ἀγῆχα duxī	36. c	ἀγορανομία annonæ præfectura	976. c
ἀγιάζω sanctifico	25. c	ἀγορανόμος præfectus annonæ	976. c
ἀγίασμα sanctuarium, templum	26. d	ἀγορασμός res venalis, emptio	31. b
ἀγιασμός sanctificatio, sanctimonia	26. d	ἀγοραστής emptor, obsonator	31. b
ἀγιαστήριον sacrarium, sanctuarium	26. d	ἀγορεύω verba facio	31. c
ἅγιον sacrarium, sanctuarium	24. d	ἄγος ὁ dux	44. d
ἅγιος sanctus	21. d	ἄγος τὸ veneratio	12. d. 28. b
ἀγιότης sanctitas	26. d	ἄγρα captura, piscatio	33. c
ἀγιωσύνη sanctitas, sanctificatio	27. a	ἀγράμματος illiteratus, plane rudis	329. d
ἀγκάλη ulna	27. a. b	ἀγραυλῆω in agris pernocto, excubo	188. b
ἀγκαλίζομαι amplexor, in ulnas recipio,		ἀγρεύω capto, venor, piscor, infidiosè	
ulnis gesto	27. b	circumvenio	33. c
ἀγκισμαίω recumbo	27. a	ἀγριαίνω exaspero, efferatum reddo, irrito	
ἀγκῆ ulna	27. a		34. d
ἀγκίστρον hamus	27. b	ἀγριέλαιος oleaster agrestis, oliva	502. b
ἀγκιστροφάγος hamivorus	27. c	ἀγρίζω exacerbo	34. d
ἀγκιστρῶ hamo capio, piscor	27. c	ἀγριοβάλανος ilex	215. d
ἀγκύλος aduncus	27. c	ἀγριοῦμαι efferor	34. d
ἄγκυρα anchora	27. d	ἄγριος sylvestris, rusticus, ferus	34. b
ἀγκῶν cubitus	28. a	ἀγριότης feritas, ferocia	34. c
ἀγκώνισκος cubitulus, commissura	28. a	ἀγριόω agreste vel efferatum reddo, exa-	
ἀγλαίζω illustro	28. a	spero, ferocio	34. d
ἀγλαΐσμα splendor, ornamentum	28. a	Ἀγρίππας Agrippa	34. a
ἀγλαΐσμός gaudium	28. b	ἀγρίως ferè, immaniter	34. c
ἀγλαός splendidus, illustris	28. a	ἄγραικος ferus, sævus	35. a
ἄγναφος implexus, novus	322. b	ἄγρος ager, rus, pagus	34. a. b.
ἀγνεία castitas, castimonia, puritas	28. d	ἀγρυπνέω vigilo, non dormio, attente,	
ἀγνεύω castus sum	29. a	mente observo, invigilo	1380. c
ἀγνίζω castum reddo, immunem conservo		ἀγρυπνία vigilia	1380. c
à quavis labe, purifico	29. a	ἀγρυπνός infomnis, vigil, pervigil	1380. b
ἀγνισμα purificatio, expiatio	29. c	ἀγρωσις gramen	34. d. 266. d
ἀγνισμός purificatio	29. c	ἀγυιὰ vicus, via	35. a
ἀγνοέω ignoro, in ignorantia versor, rudis		ἀγύμναστος inexercitatus	335. c
sum	987. a	ἀγυρέω congrego	35. a
ἀγνόημα erratum	987. c	ἀγυρίς cætus	35. a
ἀγνοία ignorantia	2. a	ἀγύρτης circulator, præstigiator, circum-	
ἀγνός castus, purus, mundus, sanctus, pu-		foraneus, mendicus	35. a
dicus, sacer	28. b	ἄγχι, ἀγχι̃ propè, juxta	35. c
ἄγνος ramus	28. b	ἀγχιςα proximè	35. c
ἀγνότης castitas, castimonia, puritas	28. d	ἀγχιςαῖα propinquitas generis, cognatio	
ἀγνύω, ἀγνυμι frango	47. b		35. c
ἀγνωμονέω stulte ago	316. a	ἀγχιςεύς cognatus, propinquus	35. c
ἀγνώως purè	28. d	ἀγχιςευτής propinquus	35. c
ἀγνωσία ignorantia	316. a	ἀγχιςεύω genere propinquus sum	35. c
ἀγνώστος ignotus	316. a	ἀγχόνη suffocatio, strangulatio, res quæ	
ἀγομαι ducor, agor	36. d	aliquem angit & cruciat	35. d
ἀγονος infæcundus, sterilis	308. b	ἄγχω strangulo, suffoco, coërceo	35. d
ἀγορά forum	29. d. 1405. b	ἄγω duco	36. a. eo
ἀγοράζω in foro versor, in foro delibero,		ἄγω frango	47. b
emo	30. b	ἀγωγή vitæ ratio, educatio, institutio, in-	
ἐγαράοι conventus forenses	30. a	stitutum	37. c
		ἀγω-	

ἀγωγὸς dux vitæ 37. c. dux	44. d	ἀδιάστροφος nihil habens obliqui, mini-	
ἀγὼν certamen, stadium	48. a	me perversus, inconcussus	1276. d
ἀγωνία angor, trepidatio, animi æstuat	48. a	ἀδιάτρεπτος qui averti nequit; impudi-	
ἀγωνιάω angor animo, trepido	48. b	cus, verecundus	1357. b
ἀγωνίζομαι certo, contendo	48. b	ἀδιαφθορία integritas	1418. c
ἀγωνοθέτης judex certaminis	271. c	ἀδιάφθορος incorruptus, integer	1418. c
Ἀδὰμ Adam	49. γ	ἀδιάφορον pecunia	1409. a
ἀδαμάντινος adamantinus, validissimus	342. c	ἀδιάφορος indifferens	1409. a
ἀδάμας adamas	342. c	ἀδιεξέσματος impervestigabilis	576. a
ἀδάμαστος indomitus, refractarius	342. c	ἀδικέομαι injuriam patior, injuria afficio	400. a.
ἀδύπαντος sine sumptu	344. c	ἀδικέω injustitiam exerceo, injuria afficio,	
Ἀδδὶ Addi	49. c	noceo, lædo	399. b. c
ἀδεής metu carens	339. b	ἀδικημα injusta actio, injuriæ illatio, ma-	
ἀδεια securitas, fiducia	339. c	leficium, scelus, injustum facinus	400. c
ἀδαιπνος incoenatus	353. b	ἀδικία injustitia, injustum factum, pecca-	
ἀδελφὴ soror	50. b	tum	399. a. b
ἀδελφιδότῃ nepos ex fratre vel sorore	50. b	ἀδικος injustus, iniquus	398. d
ἀδελφιδὸς nepos ex fratre vel sorore	50. b	ἀδικῶς injustè, iniquè	399. a. 512. a
ἀδελφοκτόνος fratricida, fratricidialis	821. c	ἀδόκητος inopinatus, improvisus	410. d
ἀδελφὸς frater	2. b. 49. d	ἀδόκιμος reprobus, rejectaneus	420. a. ju-
ἀδελφότης fraternitas, fratrum cœtus &		dicii expers	421. b
conjunctio	50. c	ἀδολεσχέω loquax sum, nugor, garrus	879. a
ἀδέσποτος autore carens	362. b	ἀδολεσχία garrulitas	879. a
ἀδέω placeo	51. a	ἀδόλεχος loquax, garrulus	878. d
ἀδηλος non manifestus, occultus, non		ἀδολος sincerus	421. b
apparens, incertus	373. c	ἀδόλως sincerè	421. b
ἀδηλοποιέω aufero, aboleo	1146. c	ἀδοξέω inglorius sum, malè audio	416. c
ἀδηλότης incertitudo	373. d	ἀδοξία infamia	416. c
ἀδήλως obscurè, non manifestè, in incer-		ἀδόξος inglorius	416. c
tum	373. c	ἄδος satietas	878. d
ἀδημονέω gravissimè angor, expavesco		Ἀδραμυττηνὸς Adramyttenus	53. b
horribiliter, pene exanimor	51. b	ἀδρανὴς vim non habens faciendi, infir-	
ἄδης infernus, tartarus, sepulchrum, cru-		mus	424. d
ciatus summus, status hominum post		Ἀδρίας Adria	53. c
mortem 51. d. 52. a. b. c. d. diabolus		ἄδρῆς abundans, multus, robustus, ma-	
	52. d	gnus, crassus, lautus	53. c. d
ἀδιάβλητος extra omnem calumniæ alam		ἄδρότερος habitior	53. d
positus	220. b	ἄδρότης abundantia	53. d
ἀδιάκριτος qui est absque disceptatione		ἄδρύνομαι crassus fio, superbio, fastu tur-	
	814. b	geo	54. a
ἀδιάλειπτος non intermissus, perpetuus		ἄδρύνω crassum reddo	54. a
	875. a	ἀδυναμία impotentia	431. c
ἀδιαλείπτως indefinenter	875. a	ἀδυνατέω non possum, impotens sum, fa-	
ἀδιάλυτος indissolubilis	893. d	cesso negotium	431. c
ἀδιάπνευστος nondum perflatus	1141. b	ἀδύνατον impossibile, impotentia	431. b
ἀδιάπτωτος stabilis, firmus, indeficiens		ἀδύνατος impotens	431. a
	1114. a	ἄδω satio	878. d
		ἄδω cano, canto	54. b
		ἄεθλον præmium certaminis	57. a
			ἄεθλος

I. I N D E X

ἀεθλος certamen, labor, miseria	56. c. d	ἀθρέω confidero	118. a
ἀεὶ semper	54. a	ἀθροίζω, ἀθροίζω congero	57. c
ἀείδω cano, celebros carmine	54. a	ἀθροιστικὸς congregativus	2. b
ἀεικὴς non consentaneus, indignus	470. b	ἀθροισμα congregatio	57. c
ἀείναος semper fluens, æternus	970. c	ἀθρόος confertus, coacervatus, congestus	57. b. c
ἀει-παρθένος quæ semper virgo manfit	1070. b	ἀθυμέω animum despondeo	670. d
ἀείρω tollo 68. c. attollo	938. c	ἀθυμος non animosus	670. d
ἀέκων invitus	501. b	ἀθύτος non sacrificatus, non immolatus,	
ἀελλα procella	669. d	res insacrificabilis	675. c
ἀένναος semper fluens, æternus	970. c	ἀθῶος impunitus, indemnis, innocens	675. d
ἀέζω augeo	186. d	ἀθωότης, innocentia	675. d
ἀεργία pigritia	538. c	ἀθως nomen montis	146. d
ἀεργὸς otiosus, piger	538. b	ἀθῶω innocentem pronuncio, defendo	675. d
ἀεροπετής ex aëre delapsus	1116. a		
ἀετὸς aquila	55. b	αἶ heu	57. d
ἀζομαι veneror	22. d	αἰάζω lugeo, lamentor	57. d
ἀζυμα azyma	626. c	αἰαντὸς deflendus	58. a
ἀζυμίτης infermentatus	626. c	αἰγέη, ἡ caprina	62. d
ἀζυμος infermentatus, sincerus	626. c	αἰγας, αἰγας caprinus, hircinus	62. d
Ἀζὼρ Azor	55. d	αἰγιαλὸς litus, ora maris	58. a
Ἀζωτος Azotus	55. d	αἰγίδιον hædus, capella	62. d
αἰδής injucundus	631. a	αἰγυπιὸς vultur	58. d
αἰδία molestia	631. a	Ἀιγύπτιος Ægyptius	58. d
αἶμι spiro, flo	55. d. 56. a 669. d	Ἀιγυπτος Ægyptus	58. b
αἶρ aer	55. d	αἰδέομαι verecundor, revereor	59. a
αἰήτητος invictus	942. b	αἰδέσιμος reverendus	59. b
ἀθανασία immortalitas	665. a	αἰδῆμων venerabilis	59. b
ἀθάνατος immortalis	665. a	αἰδής obscurus	51. d
ἀθεΐα, impietas, atheismus	656. c	αἰδής infernus, tartarus	51. d
ἀθέμιτον τὸ nefas	650. d	αἰδῆος æternus	55. b
ἀθέμιτος nefarius	650. c	αἰδιότης æternitas	55. b
ἄθεος Dei expers	656. b	αἰδοῖα pudenda	59. a
ἀθεσία inconstantia in pactis, prævarica-		αἰδοῖον inguen	59. a
tio, scelus	1328. a	αἰδώς pudor 58. d. verecundia	73. a
ἄθεσμος exlex, nefarius	659. a	αἰθάλη fuligo, favilla	59. d
ἀθετέω aboleo, sperno, recuso	1337. d	αἰθήρ æther, dium, ær	59. d
ἀθέτημα abrogatio; iniquitas, perfidia	1338. a	αἰθιοπία æthiopia, regio	1037. b
		αἰθιόπισσα æthiopissa	1037. b
ἀθέτησις abrogatio	1338. a	αἰθίοψ niger, Æthiops	1037. b
ἄθετος irritus, ineptus, inutilis	1337. d	αἰθοψ niger	1037. b
ἀθεώρητος sub aspectum non cadens	660. b	αἰθριος frigidus, subdialis, qui est sub dio	59. d
Ἀθῆναι Athenæ	56. a	αἰθρος pruina, frigus matutinum	59. d
Ἀθηναῖος Atheniensis, Atticus	56. b	αἶθω uro	59. d
ἄδικτος intactus	661. c	αἰκία tormentum, immanis cruciatus ex	
ἀθλέω certo	56. d	verberibus	235. c
ἀθλησις pugna, certamen	57. a	αἰκίζω verberibus indignè excarnifico	235. c
ἀθλητής athlêta, pugil	57. a		
ἄθλιος miser	56. d	αἰκισμὸς verberatio indigna, tortura	235. c
ἄθλον præmium certaminis	57. a		
ἄθλος certamen, labor, miseria	56. c. d		

αἶλκρος catus, felis	1055. c	αἰσχίων turpior	74. c
αἷμα sanguis	60. a	αἰσχος turpitude, foeditas	73. a
αἱμάω, τρω cruento	60. d	αἰσχύνη pudor, ignominia, dedecus	73. a
αἱματεκχυσία sanguinis effusio	1468. c	αἰσχύνομαι pudeo	73. b
αἱμόρροια, fluxus sanguinis.	1185. d	αἰσχυντηρός verecundus, pudicus	73. c
αἱμορροῖσα sanguinis profluvio laborans	1185. d	αἰχυντός pudendus	73. c
αἱμωδέω dolorem sentio ex dentibus sanguinolentis	1006. d	αἰσχύνω pudefacio	73. b
αἱμωδία dentium dolor seu stupor	1006. d	αἰσχροκέρδεια turpis quaestus	758. a
αἱμωδιάω dentium stupore laboro	1006. d	αἰσχροκερδής deditus turpi lucro	757. d
Αινέας Aeneas	60. d	αἰσχροκερδῶς turpis lucri studio	758. a
αἴνεσις laus	61. c	αἰσχρολογία sermo turpis	866. b
αἴνετός laudabilis	61. c	αἰσχρολόγος qui spurca & obscæna loquitur, scurra	866. a
αἴνέω laudo	61. b	αἰσχρός turpis	74. c
αἴνιγμα ænigma	62. b	αἰσχροτέρος, αἰσχροτάτος turpior, turpissimus	74. c
αἴνιγματις qui per ænigma loquitur	62. b	αἰσχροτής turpitude, obscenitas, scurrilitas	74. c
αἰνίσσομαι, τλομαι obscure significo	62. a	αἰτέομαι, ἔμαι peto, rogor, jubeor	75. c
αἴνος laus 61. a. assensio	123. b	αἰτέω peto, posco, postulo	74. d
αἰνοποιέω, laudo	62. a	αἴτημα petitio	76. b
Αινών Aenon	62. b	αἴτια causa, crimen, conditio	78. a. b
αἰζ caper, capra	62. c	αἰτίαμα criminatio	78. c
αἰόλω vario, verto	1055. c	αἰτιάομαι accuso	78. b
αἰόλος varius	1055. c	αἴτιον noxa, causa	78. b
αἰπόλος caprarius 786. d. 787. a. 1151. a		αἴτιος causa, autor, reus	77. d
αἰρέομαι eligo, volo	62. d. 63. a	αἴφνης subito	1392. c
αἵρεσις hæresis, secta, arbitrium	63. b	αἰφνίδιος repentinus	1391. c
αἰρέτης elector	63. c	αἰφνιδίως repente, subito	1392. c
αἰρετίζω eligo	63. c	αἰχμαλωσία captivitas, captivorum multitudo, captivi	101. b
αἰρετικός hæreticus	63. c	αἰχμαλωτεύω captivum duco	101. b
αἰρέτις, αἰρετὶς electrix	63. c	αἰχμαλωτίζω captivum duco	101. b
αἰρετός eligendus, optabilis	63. b	αἰχμαλωτὶς, λῶτις captiva	101. a
αἰρέω capio, prehendo, invado 62. d. rapio, demo	717. a	αἰχμάλωτος captivus	100. d
αἰρέω eligo, volo 63. a. abstraho, avoco	141. c. d	αἰχμή cuspis, mucro	100. d
αἶρω, tollo	62. d. 68. c	αἶω audio	72. b
αἶσα fatum	72. b	αἰών ævum, seculum, æternitas, mundus	78. d
αἰσθάνομαι sentio, intelligo, mente percipio	72. b	αἰώνιος æternus, diuturnus	80. b. c
αἰσθησις sensus, gustus bonorum cœlestium	72. b	αἰωνίως in æternum	80. d
αἰσθητήρια sensa, intelligendi ac dijudicandi facultas	72. c. d	ἀκαθαρσία immunditia, impuritas animi, scelus, maleficium	717. c
αἰσθητήριον sensorium	72. c	ἀκαθάρτης immundities	717. d
αἰσθητικός sentiendi vim habens	72. d	ἀκάθαρτος impurus	717. c
αἰσιος felix	72. b	ἀκαιρέομαι opportunitate temporis destitutor	722. d
αἰσχος turpissimus	74. c	ἀκαίριος exiguus	722. c
		ἀκαιρος intempestivus, non opportunus	722. d
		ἀκαί-	

ἀκαίρως intempestivè	722. d	ἀκίνδυνος periculi expers, extra periculum	
ἀκακία innocentia	728. a	constitutus	766. a
ἀκακος minimè malus, innocens, fatuus	728. a	ἀκίς acies	81. c.
ἀκαλήφη, ης, urtica	80. d	ἀκληρέω exfors sum, perturbor	774. a
ἀκάλυπτος non velatus, tectus	735. d	ἀκληρος exfors, pauper, inops, infelix, æ-	
ἀκαλύπτως apertè	735. d	rumnosus	774. a
ἀκαμπής inflexibilis	737. d	ἀκλητος non vocatus	730. b
ἀκανθα spina, labrusca	80. d. 81. a	ἀκλινής non vacillans	775. c
ἀκάνθινος spineus	81. a	ἀκμάζω floreo, mature스코	82. b
ἀκάρδιος vecors, excors, carens corde	741. b	ἀκμαῖος vicens ætate	82. b
ἀκαρής insectilis	1318. a	ἀκμή cuspis, acies, vigor ætatis, incre-	
ἀκαρπος sterilis	742. b	mentum summum, gradus summus,	
ἀκατάγνωστος qui vel quæ damnari nequit	318. b	extremum, extremitas, punctum occa-	
ἀκατακάλυπτος non velatus, tectus	736. b	sionis, occasio	81. d. 82. a. b
ἀκαταμάχητος invincibilis	918. b	ἀκμήν etiamnum, ficcine, adhuc	82. b. c
ἀκατάκριτος cui indicta causa pœna infligitur	815. a	ἀκμῶν incus	82. d
ἀκατάληκτον μέτρον metrum, cui nihil deest	880. d	ἀκοή auditus, evangelii prædicatio, ser-	
ἀκατάλυτος indissolubilis	894. d	mo, auris, fama	87. a. b. c
ἀκαταμάχητος qui vinci non potest	918. b	ἀκοίμητος infomnis, pervigil, inextinctus	780. a
ἀκατάπαυστος cessare nescius	1082. a	ἀκοινώνητος incommunicabilis	783. a
ἀκατάποτος qui vel quæ non potest deglutiri	1111. d	ἀκοίτης maritus	2. b
ἀκατασκέυατος rudis	1233. a	ἀκοιτίς uxor	2. b
ἀκατασασία exagitatio, tumultuatio, ordinis perturbatio	707. d. seditio	ἀκόλαστος impunibilis, incontinens	784. b. c
ἀκαταστατέω instabilis sum	707. d	ἀκολαθεύω sequor, comitor, imitor, similis	
ἀκατάστατος inconstans	707. c	fio, obsequor, obtempesco	83. a. b. c
ἀκατάχετος qui coerceri nequit	602. b	ἀπόλαθος comes, pedissequus, consequens	82. d
ἀκατάψευστος non e mentitus, non confitus	1474. c	ἀπολέθως consequenter, convenienter	83. a
ἀκατέργατος nondum confectus	548. c	ἀκονέω acuo	81. d
ἀκανυτος non ustus, inustus, non accensus	724. d	ἀκοντίζω jaculor	81. d
Ἀκελδαμά Akeldama	81. b	ἀκόντιον jaculum	81. c
ἀκέομαι medeor	81. b	ἀκοντιστής jaculator	81. d
ἀκέραιος innocens	756. d. sincerus, simplex	ἀκοπιάσως, ἄτως sine labore & lassitudine	793. a. b
ἀκεσθός sanabilis	81. c	ἀκοπος indefessus, qui molestia affectus non est	793. a
ἀκη cuspis, acies, thucro	81. c	ἀκόπως sine labore & lassitudine	793. a. b
ἀκηθεία, ἰα incuria	760. a	ἀκόρετος insatiabilis, inexplebilis	798. d
ἀκηδιάζω non curo, sum negligens, securus	760. a	ἀκοσμος inornatus	801. a
ἀκηλίδωτος immaculatus	760. b	ἀκόσμως turpiter	801. a
ἀκινάκης acinaces, gladius	81. c	ἀκας jaculum	81. c
Perficus		ἀκασιάζω involuntarie ago	501. c
		ἀκασίος involuntarius	501. c
		ἀκασίως non sponte	501. c
		ἀκασμα res quæ auditur	87. c
		ἀκαστής auditor, discipulus	87. d
		ἀκασθός sub auditum cadens, qui audiri potest	87. d
		ἀκασίζω audire facio	87. d
		ἀκασ-	

I. I N D E X

ἀκτιῶν audire facio	87. d	ἀκρόπολις arx	1152. b
ἀκῶ audio, exaudio, obedio, intelligo	81. b. c	ἀκροποδιά præputium	280. b
ἄκρα, ας, summitas, fastigium, arx	92. b. c	ἄκρος summus, extremus	92. b
ἄκρα, ας, ὠν extremitas, extremum, extre- ma pars	92. b. c	ἀκρότομος cujus summæ partes sectæ sunt	1318. a
ἄκραντος nondum ad finem perductus	809. c	ἀκρώμιον summitas humerī	1480. c
ἀκρασία intemperantia	806. b	ἀκρωτηριάζω extremitates corporis ampu- to, mutilo	92. d
ἀκρατής impotens, incontinens, intempe- rans	806. b	ἀκρωτήριον summitas, cacumen, extremæ corporis partes	92. c. d
ἄκρατον non mistum, merum	755. d	ἄκτῃ litus	56. b
ἄκρατος non mistus, impermistus, merus, meracus	755. c	ἄκτῖν radius solis	92. d
ἀκριβάζω exquiro, diligenter exploro, ac- curatè perquiro, legem condo	91. a	Ἀκύλας Aquila	92. d
ἀκρίβασμα statutum	91. a	ἄκυρος irritus	828. b
ἀκριβασμὸς accurata examinatio	91. b	ἄκυρόω omni imperio & autoritate spolio, irritum reddo	828. a
ἀκριβαστῆς legislator	91. b	ἀκάλυτος non impeditus	834. b
ἀκρίβεια accurata diligentia, rigor, accu- ratio, accuratum examen, exquisita forma	90. c	ἀκωλύτως sine impedimento, nullo vetan- te	834. b
ἀκριβέστερον penitiùs, accuratiùs, exquisi- tius	90. a	ἄκων jaculum 81. c. invitus 469. a. 501. b	110. a
ἀκριβῆς accuratus, exquisitus	90. a	ἄλλα sal	110. a
ἀκριβοδίκαιον summum jus, rigor juris	394. b	ἄλάβαστρον, & alabastrum, alabaster	92. d. 93. a
ἀκριβολογία, accuratus sermo	866. b	ἄλαζονεία jactatio, ostentatio, fastus	93. b. c
ἀκριβόω exquiro, diligenter exploro, accu- rate perquiro	90. d	ἄλαζονένομαι me jactito, vendito, sum ostentator, falsa de me prædico, glorior	93. b
ἀκριβῶς accuratè, penitus, diligenter	90. b. c	ἄλαζων ostentator, erro, planus, circula- tor	93. a
ἀκρίς locusta	91. b	ἄλάλαγμα, γμὸς lætus clamor militum, balatus ovium ad lanienam quæ abdu- cuntur, clamor exultantium quivis	94. b. c
ἀκρίτως re non judicata	812. b	ἄλαλάζω sonum inconditum & confusum edo, clamo alala, tinnio, acutum so- num edo	93. c
ἀκρόαμα acroama	92. a	ἄλαλή alala	93. c
ἀκροάομαι audio, ausculto	91. d	ἄλάλητ & inenarrabilis	840. a
ἀκρόασις auditio	92. a	ἄλαλος mutus	840. d
ἀκρατήριον auditorium	92. a	ἄλαόομαι vagor, erro	97. b
ἀκροατής auditor	91. a	ἄλας sal	110. b
ἀκροβυστέω præputium aufero	280. c	ἄλάτωρ execrandus	850. d
ἀκροβυστία præputium	27. b	ἄλγέω doleo	94. c
ἀκρόβυστος in extremitate tectus, præpu- tius, præputium habens	28. a	ἄλγηδὼν dolor, cruciatus	95. a
ἀκρογωνιαίος imus, angularis	337. a	ἄλγημα dolor, ægritudo	94. d
ἀκρόδρυα fructus arborei lignosum puta- men habentes	416. a	ἄλγηρὸς molestus, dolorem afferens	95. a
ἀκρόζεσος leviter fervefactus, leviter co- ctus	621. c	ἄλγ & dolor, mæror	94. c
ἀκροθίνια spoliolum decimæ, primitiæ	662. b	ἄλέαθαι fugere	97. a
ἄκρον summum 90. a. extremitas, extre- mum, extrema pars	92. c	ἄλέγω curam gero, sollicitus sum	94. c
		ἄλειμμα unctio, unguentum	95. d
		ἄλῆται falies	107. b
		ἄλσ-	

I. INDEX

ἀλαφῇ unguentum	95. d	ἀδαιγμα mutatio	103. d
ἀλείφω ungo, lino, illino	95. b	ἀλλάττω, σσω muto, immuto	103. c
ἀλεκτορίς gallina	873. b	ἀλλαχῇ alibi, aliò	108. a
ἀλεκτοροφωνία gallicinium	1440. a	ἀλλαχόθεν aliunde	108. a
ἀλέκτωρ gallus	96. c. 873. b	ἀλλεθνήs alienigena, peregrinus	457. c
ἀλεκτροῦν gallus, gallina	96. c. 873. b	ἀλληγορέω aliter interpretor, quam verba præ se ferunt	32. b
Ἀλεξανδρεὺs Alexandrinus	96. d	ἀλληλῆια hallelujah	106. c
Ἀλεξανδρία Alexandria	96. d	ἀλλήλων alius, alium, invicem, mutuo	106. d
Ἀλεξανδρεῖνος Alexandrinus	96. d	ἀλλογενής alienigena	108. b. 310. a
Ἀλέξανδρος Alexander	96. c	ἀλλόγλωσσος alius linguæ	321. d
ἀλέξω juvo	96. c. d	ἀλλοδαπός alienigena, peregrinus, extra- neus	345. b
ἀλέομαι vito, caveo	97. b	ἀλλοεθνήs alienigena, peregrinus	457. c
ἄλευρον farina	97. a	ἀλλοειδής formam aliam habens	406. a
ἀλέυω vito	97. a	ἀλλοῖος alius atque alius, diversus, varius	108. c
ἀλέω molo	96. d	ἀλλοιόω muto, immuto, alieno	108. c
ἄλη erratio, vagatio	97. b	ἀλλοίωσιs mutatio	108. d
ἀλήθεια veritas, sinceritas, felicitas, inte- gritas, justitia &c.	99. a. b	ἀλλόκοτος alienus	1339. c
ἀληθέω vera loquor, sincerè me gero	99. c	ἄλλομαι salio	102. a. 110. d
ἀληθής verus, verax, sincerus	97. c. d	ἄλλος alius	102. c. 107. d
ἀληθινός verus, verax, certus, firmus, non fucatus, non fictus	98. d	ἄλλοτε aliàs, alio tempore	108. a
ἀλήθω molo	97. a	ἄλλοτριος ἐπίσκοπος curiosus hospes domus alienæ	1229. d
ἀληθῶs verè	98. c	ἄλλότριος alienus, non proprius	108. a
ἄληκτος incessabilis	880. c	ἄλλοτριόω ab alieno	108. d
ἀλήλιφα unxi	95. d	ἄλλοτρίωσιs alienatio	109. a
ἄλησος cujus erit memoria perpetua	850. d	ἄλλοφυλισμός alienigenarum ritus, genti- lismus	1434. b
ἄλῖα cætus	100. a	ἄλλόφυλος alienigena, Philistæus	1434. a. b
ἄλιεὺs piscator	111. a	ἄλλόφωνος alia lingua utens	1439. a
ἄλιέυω piscor	111. a	ἄλλως aliter	107. d
ἄλίζομαι salior	110. c	ἄλμη falsugo	110. c
ἄλίζω congrego 99. d. salio, sale consper- go, sale condio	110. c	ἄλμυριs falsugo, falsus humor, salina	110. d
ἄλιμα herbæ species	99. d	ἄλμυρός falsus, falsuginosus	110. d
ἄλιμος maritimus, falsuginosus	110. d	ἄλξ robur, vires	109. a
ἄλιπής pinguedinis expers, macilentus	885. b	ἄλοάω trituro, fruges excutio, perdo, per- cutio	109. b
ἄλις satis, abunde, affatim	99. d	ἄλογέω aspernor, contemno, nullam ra- tionem ejus habeo	862. c
ἄλισγέω polluo, contamino	100. a	ἄλογισία inconsideratio	862. c
ἄλίσγημα pollutio	100. b	ἄλόγιστος rationis expers	862. c
ἄλίσκω capio	100. c	ἄλογος rationis expers, absurdus	862. b. c
ἄλιτέω pecco, delinquo, admitto aliquid in Deum	102. b	ἄλόη aloë	109. d
ἄλιτήριος peccator, flagitiosus, sceleratus	102. b	ἄλητὸs tempus triturae	109. c
ἄλκῇ robur, vires	109. a	ἄλοιφῇ unguentum	95. d
ἄλκήs fortis, strenuus	109. b	ἄλῃs captus	100. c
ἄλκιμος fortis, strenuus	109. b	ἄλς, ὁ sal	110. a. 555. d.
ἄλᾶ sed, tamen, igitur, eò quod, nisi, imò, autem &c.	102. c. d. 103. a. b		ἄλς,
ἀλλάγε etfi	290. d		
ἀλλαγῇ mutatio, vicissitudo	103. d		

ἄλς, ἡ mare	110. d	ἄμβροσία ambrosia, cibus deorum	276. c
ἄλσος, nemus	111. b	ἄμβρόσιος immortalis	276. c
ἄλσώδης nemorosus	111. b	ἄμβροτος immortalis	276. c
ἄλσων lucus	111. b	ἄμέθυς amethystus	922. b
ἄλυκός falsus	110. c	ἀμείβομαι remuneror, rependo, par pari refero, respondeo	117. a
ἄλυπος dolorum expers	890. b	ἀμείβω permuto, commuto	116. d
ἄλυσίδετος catena vinctus	111. d	ἀμειδής risus expers, tristis, tetricus	922. c
ἄλυσίδιον catenula	111. c	ἀμέλγω mulgeo	117. b
ἄλυσιδωτός catenatus, hamatus	111. c	ἀμέλεια incuria	927. d
ἄλυσις catena	111. c	ἀμελέω negligo	927. d
ἄλυσιτελής inutilis	1316. d	ἀμελής negligens	927. d
ἄλύσκω, vito, caveo	97. b	ἀμελξίς mulso	117. c
ἄλυτός insolubilis	111. c	ἀμεμπτος inculpatus	930. c
Ἀλφαῖος Alphæus	111. d	ἀμέμπτως inculpate	930. d
ἄλφιτον farina 97. a. legumen	179. c	ἀμεριμένω sine cura sum	934. d
ἄλφος impetigo	112. a	ἀμεριμνία securitas	934. d
ἄλῶ decipio	112. a	ἀμεριμνός securus, curis vacuus	934. c
ἄλωυς agricola	112. b	ἀμεριμνώς sine cura, confidenter	934. c
ἄλων area	112. b	ἀμετάθετον immutabilitas	1334. b
ἄλωναι capī	100. c	ἀμετάθετος immutabilis	1334. b
ἄλώπηξ vulpes, homo versutus, callidus	112. a	ἀμετακίνητος immotus	766. d
ἄλως arcā	109. d. 112. a. b	ἀμεταμέλητος cujus nos non poenitet	927. c
ἄλωσις captura	100. d	ἀμετανόητος resipiscere nesciens	990. d
ἄλωτος captus	100. d	ἀμέτρητος immensus	940. b
ἄμα simul 2. b. 112. b. una cum	112. b	ἀμετρον immensum	940. a
ἄμαθής indoctus, rudis, imperitus, rerum ignarus	906. a	ἄμη falx messoria	116. c
ἄμαθία stultitia	906. a	ἄμην amen	117. c
ἄμαξα, ἄμαξα currus, plaustrum	112. d	ἄμητός tempus messis	116. c
ἄμαξένω plaustrum duco, aurigor	112. d	ἄμητός messis, collectio frugum	116. c
ἄμαξόβιος in plastro vivens	112. d.	ἄμήτωρ qui caret matre	945. a
ἄμαράντινος non marcescens	907. c	ἄμηχανός dubius sum	945. c
ἄμάραντος non marcescens	907. c	ἄμήχανος simplex, minimè solers	945. b
ἄμαρτάνω pecco	112. d	ἄμίαντος impollutus	945. d
ἄμαρτέω sequor	113. a	Ἀμιναδάβ Aminadabus	119. a
ἄμαρτημα peccatum	114. c	ἀμιξία impermiscencia, mistura defectus	946. d
ἄμαρτία peccatum, hostia pro peccato &c.	114. d	ἄμιδι sine mercede	952. b
ἄμάρτυρος testimonii expers	912. b	ἄμμος arena	119. a
ἄμαρτωλός peccator, peccatrix, publicè infamis	115. b	ἄμμώδης arenosus	119. b
ἄμάσητος, ἄσητος non mansus, non man- ducatus, qui nihil manducavit	914. d	ἄμνᾶς agna	119. c
ἄμαυρός obscurus	116. b	ἀμνημονέω, ἔω obliviscor, silentio præter- eo	951. b
ἄμαυρόω obscuro	116. b	ἀμνησία oblivio	951. b
ἄμαύρωσις obscuritas	116. b	ἀμνησεία oblivio	951. b
ἄμαχος alienus à pugna	917. d	ἀμνήσευτος, nondum desponsatus	951. c
ἄμάω meto	116. b	ἀμνησέω obliviscor, silentio prætereo	951. b
ἄμβλύνω, hebetō	116. d	ἄμνός agnus	119. c
ἄμβλυσ hebes	116. d	ἀμοιβή retributio	117. a
ἄμβλυωτῇ cœcutio	116. d		ἄμοι-

I. I N D E X

ἄμοιρος partē carens	922. d	ἄμφω ambo, ambæ	110. d
ἄμόλυντος impollutus	955. b	ἄμώμητος omni culpa & reprehensione	965. c
ἄμορφος informis, deformis	956. b	vacans, irreprehensibilis	965. c
ἄμόρφωτ' informis, imperfectus	956. b	ἄμωμος expers vitii, maculæ, inculpatus	965. b
ἄμυστος Musicæ imperitus	958. a		
ἄμπελος vitis, vinea	119. c. d	Ἀμὼν Amon	121. a
ἄμπελουργὸς vinitor	541. a	Ἀμὼς Amos	121. b
ἄμπελῶν vinea	119. d	ἂν si	441. a
ἄμπλακῆω pecco	1127. b	ἀνὰ per, inter, in	121. b
ἄμπλάκημα peccatum	1127. c	ἀναβαδὼν scansim	208. b
ἄμπλάκητος peccato carens, justus	1127. c	ἀναβαθμὶς gradus scalæ	208. b
ἄμπλακία delictum, erratum	1127. b	ἀναβαθμὸς gradus, ascensus	208. b
ἄμπλάκιος peccato carens, justus	1127. c	ἀναβαίνω sursum scando, ascendo	121. d
ἄμπλακίσκω pecco	1127. b		207. d
Ἀμπλίας Amplias	120. a	ἀναβάλλομαι procrastino, differo, amplio	218. b
ἄμπωτις maris æstuantis recessus	1131. c		
ἄμύγδαλον, amygdalus	120. a	ἀνάβασις ascensus, ascensio	208. c
ἄμύθητος ineffabilis	960. a	ἀναβασμὸς gradus, ascensus	208. c
ἄμυνα ultio	120. b	ἀναβασιάζω sustollo	241. c
ἄμύνομαι propugno, tueor, ulciscor, propello, propulso, amolior	120. a. b	ἀναβάτης ascensor, eques	208. c
ἄμύνω opem fero, ab injuria defendo	120. a	ἀναβιβιάζω facio ascendere, 208. d. subduco	209. a
	120. c	ἀναβίωσις reviviscentia	254. d
ἄμύσσω lanio, lacero	120. c	ἄναβλαστάνω repullulo, regermino, renascor, nascor, germino	256. a
ἄμφι circa	120. c	ἄναβλαστῶ repullulo, regermino, renascor, nascor, germino	256. a
ἄμφιάζω induo	120. c	ἄναβλέπω oculos attollo, suspicio, visum recipio, video	258. a
ἄμφίχσις vestimentum	120. c	ἄνάβλεψις visus recuperatio	258. c
ἄμφιβάλλω circumjicio, cingo	218. a	ἄναβλύζω, ἔω, ebullio	260. b
ἄμφιβληστέριον capio	218. a	ἄναβοάω sursum vocem attollo, faciem ad cælum converto, exclamo	161. d
ἄμφιβληστρον rete, verriculum	218. a		162. a
ἄμφιβολεύς, piscator	218. a	ἄναβόλαιον vestis	218. c
ἄμφίβολος dubius	218. b	ἄναβολῇ dilatio	218. b
ἄμφιβόλως dubie	218. b	ἄναβράζω bullire facio, vi æstus & agitationis ejicio, educo	273. a
ἄμφιδέξιος ambidexter	358. c	ἄναγαγεῖν producere	37. d
ἄμφιέννυμι, ἔω, amicio, circumvestio	610. a	ἄναγγέλλω refero, renuntio, expono	17. b
ἄμφιλαφής ingens, magnus, densus	842. b. c	ἄναγεννάω regenero	297. c
Ἀμφίπολις Amphipolis	120. d. 1152. b	ἄναγινώσκω lego	316. a
ἄμφίπυλος utrinque portas habens	1176. d	ἄναγκάζω cogo	122. d
ἄμφις utrinque	121. a	ἄνάγκη angustia	122. b
ἄμφισβητέω ambigo, dubito, controverfor	121. a	ἄναγκαιὸς necessarius, amicus	121. b. c
ἄμφισβήτημα controversia	121. a	ἄναγκασμὸς coactio	123. a
ἄμφισβήτησις controyeria	121. a	ἄναγκαστὴς coactè	123. a
ἄμφίταπος utrinque villosus	1296. b	ἄνάγκη necessitas, necessè, angor, angustia, efflicto, calamitas	121. d. 122. a
ἄμφοδα compita	1005. a. b	ἀναγνεία impuritas	29. a
ἄμφοδον, ος bivium	1004. b	ἀναγνωρίζω agnosco	323. c
ἄμφορεὺς amphora	1408. b	ἀνάγνωσις lectio	316. c
ἄμφοτερίζω cum utrisque facio	577. b		
ἄμφοτεροδέξι' ambidexter	358. c. 577. b		
ἄμφοτερος uterque	120. d. 577. b		
ἄμφοτέρωθεν utrinque	523. c		

ἀναγνώστης lector	316. c	ἀναίτιος insons, inculpabilis	78. e
ἀναγραφὴ perscriptio, acta, commentarii	330. b	ἀναίτις Anaitis, Armeniorum dea	969. a
ἀναγράφω perscribo, literis mando	330. a	ἀνακαθίζω refideo	455. d
ἀνάγω subduco, eveho, subveho	37. d	ἀνακαινίζω renovo	721. b
ἀναγωγία defectus disciplinæ, vita dissoluta	37. d	ἀνακαινόω renovo	721. a
ἀνάγωγος dissolutus, remissus, qui est sine disciplina	37. c	ἀνακαινώσις renovatio	721. a
ἀναδείκνυμι ostendo, designo, creo	348. d	ἀνακαίω accendo, incendo	725. a
ἀνάδειξις ostensio	349. a	ἀνακαλέω voco	730. b
ἀναδενδράς vitis arbutiva	357. c	ἀνακαλύπτω detego	735. d
ἀναδέχομαι excipio	365. b	ἀνακάμπτω reflecto navem, revertor	737. d
ἀναδίδωμι reddo, retribuo	386. a	ἀνάκειμαι recumbo 27. a. discumbo, jaceo	750. a
ἀνάδυσις emerfio	434. a	ἀνακεφαλαίόομαι recolligo, sub unum caput reduco, in unum corpus conjungo, summam comprehendor	759. a. b
ἀναδύω emergo	434. b	ἀνάκλασις reflexio, percussio	768. d
ἀναζάω revivisco	619. b	ἀνακλάω refringo, reflecto	768. d
ἀναζευγνύω, υμι revertor	620. c	ἀνακλίνω reclino, facio discumbere	775. c. d
ἀναζέω referveo, efferbeo, ebullio, scaturio, erumpo	621. d	ἀνάκλισις accubitus	776. a
ἀναζητέω requiro	624. d	ἀνάκλιτον recubitorium	776. a
ἀναζυγή castrorum motio	620. d	ἀνακοινόω, όομαι communico, consulto	781. c. d
ἀναζώννυμαι succingo	626. d	ἀνακομίζω refero, reveho, deporto	789. a
ἀναζωόω vivifico	618. d	ἀνακόπτω inhihero, interpello	794. c
ἀναζωπυρέω ignem cineribus conditum, folle suscitare, ut redardescat, rursus accendo, exuscito	1179. c	ἀνακράζω exclamo	804. b
ἀναθαλέω refloresco	645. a	ἀνακρεμάω suspendo	808. c
ἀναθάλλω reviresco 644. d. reflorescere facio	645. a	ἀνακρίνω quæstionem habeo, dijudico, scrutor, inquiror, hæsito, quæstioni subijicio	83. b
ἀνάθεμα anathema 1329. d. donum, donarium	1330. a	ἀνάκρισις inquisitio	83. c
ἀναθεματίζω execror, devoveo	1330. a	ἀνακροτέω explodo	817. a
ἀναθεωρέω contemnor	660. b	ἀνακρέω pulso	817. c
ἀνάθημα donarium, ornamentum templi	1329. c	ἀνάκτορον templum	123. c
ἀναθρέω attentè confidero	128. a	ἀνακύπτω erigo, furrigo, oculos & caput attollo	829. b. c
ἀναθυμιάσις, suffitus	670. a	ἀναλαμβάνω sursum assumor	842. d
ἀναίδεια importunitas	59. b	ἀναλαμβάνω recipio	842. c
ἀναιδένομαι impudenter me gero	59. c	ἀναλάμπω resplendo, reluceo	849. d
ἀναίδην impudenter	59. d	ἀνάλγητος dolore carens	94. d
ἀναιδής impudens, inverecondus, importunus	59. b	ἀναλέγομαι lego, supputo	863. b
ἀναιδώς impudenter	59. d	ἀναλέγω colligo, recolligo	859. b
ἀναίνομαι recuso 77. a. 113. b. abnuo	113. b	ἀναλείχω lingo	877. c
ἀναιρέομαι è medio tollor, interficior, sufficio, in manus tollo	64. b. c	ἀναλείψια defectus pingvedinis 95. d. 96. a	859. b
ἀναίρεσις nex, cædes	64. c	ἀναλεκτήριον pera	859. b
ἀναιρέω tollo, aboleo, occido	63. d	ἀνάλημμα altitudo, munimentum, lorica, loricatio	842. d
ἀναίσθητος, sine sensu, stultus	72. d	ἀνάληψις sursum receptio, ascensio in celum	843. a
ἀναίσχυτος impudens	73. c	ἀναλίσκω consumo, destruo	101. d
		ἀναλογία proportio, mensura	863. b
		ἀναλογίζομαι reputo	864. d

I. I N D E X

ἀνάλογος ad proportionem similis, proportioni respondens	863. b	ἀναπλάσσω refingo, reformo, fingo	1125. c
ἀναλόγως proportionaliter, convenienter	863. b	ἀναπλήθω impleo	1131. b
ἀναλος insulsus	110. b	ἀναπληρόω compleo	1130. a
ἀνάλυσις resolutio, reditus, mors	893. a	ἀναπλήρωσις impletio	1130. a
ἀναλύω revertor, morior	892. d	ἀναπλώω extendo	142. d
ἀναλφάβητος illiteratus, plane rudis	329. d	ἀναπνευσις respiratio	1141. a
ἀναλώσω consumam, destruo	101. d	ἀναπνέω respiro	1141. a
ἀνάλωτος inexpugnabilis	101. c	ἀναπνοή respiratio	1141. b
ἀναμαρτησία innocentia	115. d	ἀναποδίζω retrocedo, retroagor	1158. a
ἀναμαρτητος peccati expers	115. d	ἀναποδισμός retrocessio, remeatio	1158. a
ἀναμένω exspecto	932. c	ἀναποιέω præparo	1145. d
ἀναμίγνυμι misceo, permisceo	946. c	ἀναπολέω revolvō	1151. a
ἀναμιμνήσκομαι recordor	949. d	ἀναπολόγητος inexcusabilis	867. c
ἀναμιμνήσκω in memtem revoco	949. d	ἀναπόσρεπτος qui averti non potest	1276. c
ἀνάμνησις recordatio, iterata & repetita mentio	950. a	ἀναπτερόω alatum facio, excito quempiam ad agendum, animum addo, in spem erigo	1173. c
ἀναμονή patientia	932. c	ἀναπτύσσω explico, evolvo, aperio	1175. b
ἀναμφισβητήτως sine controversia, indubitanter	121. a	ἀνάπλω annexo 124. d. accendo	148. a
ἀνανεόομαι renovo	977. d	ἀναρίθμητος innumerabilis	136. c
ἀνανεόω renovo	977. b	ἀναρπάζω diripio	163. a
ἀνάνευσις nutus	978. c	ἀναρρήγνυμι discerpo	1190. c
ἀνανεύω renuo	978. c	ἀναρρύω libero	1196. a
ἀνανέωσις renovatio	977. c	ἀνάρτυτος insulsus	167. d
ἀνανήφω ad sobrietatem redeo, mentis sanitatem recipio	981. d	ἀνασείω concito	1211. d
Ἀνανίας Ananias	123. c	ἀνασκάπλω effodio	1226. d
ἀναντίρρητος irrefutabilis	1188. b	ἀνασκευάζω labefacto, destruo	1131. c. in- struo, demolior
ἀναντίρρητως irrefragabiliter	1188. b	ἀνασκευή refutatio	1232. a
ἀναντλέω exhaurio	135. a	ἀνασπάω sursum traho, retraho	1247. d
ἀναξ rex	123. c	ἀνάστασις resurrectio ex mortuis, ever- sio	703. c
ἀναξηραίνω exsicco	999. a	ἀνάστατος vastatus, sedibus suis pulsus	704. a
ἀναξυρίδες femoralia	1285. b	ἀναστατέω subverto, labefacto	703. in- quieto, conturbo, tumultum concito, à statu dimoveo
ἀνάξιος indignus	138. d	ἀνασταυρόω de novo crucifigo	1258. a
ἀναξίως indignè	138. d	ἀνασέλλω iuhibeo, prohibeo	1262. a
ἀναπαγγέλλω renuntio	18. c	ἀνασενάζω altè ingemisco	1265. d
ἀναπαίζω illudo	1065. c	ἀνάσημα erectio, assurrectio	703. d
ἀνάπαλιν rursus	1067. d	ἀναστρατοπεδεύω castra moveo, revertor cum exercitu	1083. c
ἀνάπαυμα requies	1081. c	ἀναστρέφομαι converfor, versor, me gero	1275. b
ἀνάπαυσις requies, relaxatio, recreatio à labore	108. c	ἀναστρέφω revertor	1275. a
ἀναπαύω do requiem, concedo relaxatio- nem, reficio, recreo	1080. d	ἀναστροφή conversatio	1275. d
ἀναπείθω persuadeo	1086. a	ἀνασύρω extraho	1285. b
ἀναπείρω transadigo	1088. b	ἀνασφραγίζω resigno, signum & sigillum tollo	1288. d
ἀναπέμπω remitto	1093. b	ἀνασχίζω disseco	1290. c
ἀναπετάω expando	1104. d		
ἀναπηδάω subsilio	1108. a		
ἀνάπηγος mutilus	1108. c		
ἀναπίπτω recumbo, discumbo	1113. d		

ἀνασώζω reservō	1243. c	Ἀνδρέας Andreas	123. d
ἀνασωσμός salvatio, ereptio	1243. c	ἀνδρεία virilitas, fortitudo	125. c
ἀναταράττω perturbō	1297. b	ἀνδρεῖος virilis, strenuus	125. c
ἀνατάσσω compono	1300. b	ἀνδρεῖς statua	125. b
ἀνατέλλω facio exoriri, orior	1310. d	ἀνδρίζομαι virum me præsto, masculè me	125. c
ἀνατέμνω refeco, disseco	1318. a	gero	335. c
ἀνατίθεμαι expono, suspendo, dico, con-	1329. a. b	ἀνδρὶς fœmina	126. b
secro	1329. d	ἀνδρόγυνος androgynus	862. c
ἀνατίθημι sepono, removeo	1341. d	ἀνδρολογέω viros lego, delectum habeo	862. d
ἀνατιναγμός excussio	1311. a	ἀνδρολογία virorum collectio, delectus	942. c
ἀνατολή oriens	1311. c	ἀνδρομήκης virilem staturam habens	123. d
ἀνατολικός orientalis	1357. a	Ἀνδρόνικος Andronicus	1403. b
ἀνατρέπω subverto	1361. a	ἀνδροφόνος homicida	125. d
ἀνατρέφομαι alor	1361. a	ἀνδρόω virilem reddo, ad virilem ætatem	125. d
ἀνατρέφω enutrio	1362. b	pervenio, vir fio	125. d
ἀνατρέχω ascendo	1357. a	ἀνδρύνομαι adolesco	448. a
ἀνατροπή subversio	1361. a	ἀνεγείρω resuscito, excito	730. d
ἀνατροφὴ educatio	1370. a	ἀνέγκλητος inculpatus	470. a
ἀνατυπώω, ὁμοῖα reformō, typo represen-	189. d	ἀνέκαστος incomparabilis, nulli assimilan-	472. a
to	1388. a	dus	64. a
ἀναυξήτος non augendus	1388. a	ἀνελίσσω revolveo	629. c
ἀναφαίνομαι appareo	65. d	ἀνῆλον occidi, occiderunt	840. b
ἀναφαίνω ostendo	113. c	ἀνεκδιήγητος inenarrabilis	875. b
ἀναφάλαντος calvus	123. c	ἀνεκλάλητος inenarrabilis	875. c
ἀναφαλάντωμα calvities	1407. d	ἀνέκλειπτος qui nunquam desinit, æter-	599. c
ἀναφέρω subduco, sursum fero, offero	1416. d	nus	599. d
ἀναφθέγγομαι loquor	148. b	ἀνεκλήρης indeficiens, indefinitus	508. d
ἀνάφθησις exustio	1408. b	ἀνεκτός tolerabilis	508. d
ἀναφορὰ portatio	1408. b	ἀνεκτότερος tolerabilior	64. b
ἀναφορεὺς vectis	1425. b	ἀγελεῶν immisericors	516. c
ἀναφράττω obstito	1436. c	ἀνελεῖς immisericors, immitis	516. c
ἀναφυή surculus	1435. a	ἀνελεῖν interimere	124. c
ἀναφυράω commisceo	1436. c	ἀνελπίζω despero	124. a. b
ἀναφύω cresco	1438. c	ἀνέλπιτος insperatus, præter spem sive in-	1419. a
ἀναφωνέω exclamo	1440. d	sperato accidens, desperans	1418. d
ἀναχηνέω hio	1467. b	ἀνελπίτως insperato	1158. b
ἀνάχυσις profusio	1467. b	ἀνεμβύω ventis agito, impello	1158. b
ἀναχύω profundo	1470. c	ἀνεμος ventus, inconstantia, regio, plaga	367. a
ἀναχωρέω secedo 121. c. 1470. c. revertor	1470. d	ἀνεμοφθορία, aëris corruptio	1358. c
ἀναχώρησις secessio	1478. a	ἀνεμόφθορος a vento corruptus	507. b
ἀνάψυξις refrigeratio, recreatio	1478. a	ἀνεμώδης non impeditus, liber	551. d
ἀναψυχή requies	1477. d	ἀνεμώδης nullo negotio, sine impedi-	576. a
ἀναψύχω refrigero, reficio, recreo	6. d	mento	ἀνεξι-
ἀνδραγαθέω virum fortem me præsto	6. d	ἀνένδεκτον impossibile, quod fieri nequit	
ἀνδραγάθημα facinus virile	7. a	ἀνεντρέπω evertō	
ἀνδραγαθία facinus virile	1157. c	ἀνεξέλεγκτος irreprehensibilis	
ἀνδραποδίζω mancipio	1157. c	ἀνεξερεύνητος imperscrutabilis	
ἀνδραποδιστής plagiarus	1157. c	ἀνεξέταστος imperscrutabilis	
ἀνδράποδον mancipium			

I. I N D E X

ἀνεξικακία tolerantia malorum	718. b	ἀνθρακία, ἃ carbonum strues, prunæ	127. a
ἀνεξίκακος tolerans malorum, injuriarum	718. a	ἀνθραξ carbo	126. d
ἀνεξιχνίαστος impervestigabilis	714. a	ἀνθρωπάρεσκος hominibus placere stude- dens, adulator aulicus	154. b
ἀνεπαίσχυντος non erubescens, invecundus	74. a	ἀνθρώπινον humano more, ex hominum consuetudine	128. c
ἀνεπίβατος inaccessus	210. a	ἀνθρώπινος humanus	128. b
ἀνεπίληπτος inculpatus	844. d	ἀνθρωποκτόνος homicida	821. c
ἀνεπισήμων infcienter	696. c	ἀνθρωπος homo, vir, masculus, aliquis, quidam, unusquisque &c.	127. a - d
ἀνεπισήμων imperitus	696. c	ἀνθρωπότης genus humanum	119. a
ἀνεπιστρέφω avertō	1277. d	ἀνθυπατεύω proconsul sum, proconsula- re imperium gero	1379. d
ἀνεπιτρέπτως citra permissionem, irrevoca- bilitate	1357. d	ἀντίπατος proconsul	133. a. 1379. d
ἀνέργαστος incultus, vastus	552. b	ἀνθυπαργός vicissim operam suam aliū navans, mutuum officium præstans	545. a
ἀνερευνάω investigo	551. c	ἀνθυφαίρεσις subtractio	68. b
ἀνέρχομαι ascendo	560. c	ἀνθυφαίρῳ subtraho	68. a
ἀνεσις relaxatio	610. d	ἀνθῶν florens	126. b
ἀνετάζομαι examinor, quæstioni subji- cior	576. b	ἀνθ' ὧν quapropter 126. b. eò quod, pro- pterea quod, idcirco quod, propterea	132. b
ἀνετάζω perquiro, quæstioni subjicio	576. a	ἀνία molestia, tristitia	890. d
ἀνευ sine 2. a. 124. c. absque, circa	124. c	ἀνίατος insanabilis, immedicabilis	678. a
ἀνεύθετος non appositus	1337. c	ἀνιδρωτὶ sine sudore	679. c
ἀνευδόωτος qui nōn agit prospere	1005. c	ἀνίερος profanus, pollutus	680. d
ἀνευρίσκω invenio	586. b	ἀνιερόω sacrum facio, consecro	680. d
ἀνευφημέω laudo	1398. d	ἀνίημι laxo, relaxo, remitto, omitto, di- mitto, desero	610. b
ἀνέφικτος inaccessus, incomprehensibilis	686. d	ἀνίκητος invictus, indomitus	983. c
ἀνέχομαι tolero, suffero 598. d. sustineo	718. a	ἀνίλεως immisericors	688. b
ἀνέχω sursum tollo	598. d	ἀνίπταμαι sursum volo	695. a
ἀνεψιᾶ consobrina	114. d	ἀνιπτος illotus	985. a
ἀνεψιὸς consobrinus	114. d	ἀνίσταμαι exurgo	703. a
ἀνηθον anethum	124. d	ἀνίστημι excito,urgo 702. c. subverto, everto	703. d
ἀνήκεστος insanabilis, inevitabilis	81. c	Ἀννα Anna	129. c
ἀνήκοος inobediens	87. c	Ἀννας Annas	129. d
ἀνήκω convenio	631. d	ἀνοδία invia	1004. c
ἀνήλατος immobilis	504. c	ἀνοησία insipientia	987. a
ἀνήλιος tenebrosus	52. a	ἀνόητος demens	989. d
ἀνήμερος immitis	2. a. 639 a	ἄνοια amentia, insipientia, furor, insania	989. c. d
ἀνήνυτος impossibilis, inexpeditus, imper- fectus	135. c	ἀνοιγμα ostium	1010. c
ἀνὴρ vir, maritus, aliquis, quidam	125. a. b	ἀνοίγω aperio	1009. c
ἀνῆθα accendi	148. a	ἀνοικοδομέω instauro	356. c
ἀνθέμιον flos	126. c	ἀνοικτος immisericors, immitis	1015. b
ἀνθέω floreō, vigeo	126. c	ἀνοικτός apertus, apertilis	1015. b
ἀνθηρὸς floridus	126. c	ἀνοιξις apertio	1009. d
ἀνθιμος floridus	126. c		
ἀνθίστημι resisto	704. a		
ἀντομολογέομαι palam confiteor, gratias ago	871. d		
ἀντομολόγησις confessio	872. a		
ἀνθος flos	126. b		

ἄνομβρέω more imbris effundo	1023. d	ἀντέρομαι vicissim interrōgo, contra dicō	485. d
ἄνομβρος imbribus carens	1023. d	ἀντέπω contradico	536. a
ἄνομέω iniquē ago, legem transgredior	974. c	ἀντερείδομαι obnitor, renitor, non cedo, certo	549. d
ἄνόμημα flagitium, iniquitas	974. c	ἀντερείδω contra fulcio	549. d
ἄνομία iniquitas, impietas, peccatum, discrepantia à lege	974. c	ἀντερέω vicissim interrōgo, contra dicō	485. d
ἄνόμοιος dissimilis	1026. d	ἀντέρομαι vicissim interrōgo, contra dicō	485. d
ἄνομοιότης dissimilitudo	1026. d	ἀντέχομαι adjuvo nitentem, sed invalidum, sublevo, tenax sum	599. d
ἄνομος nefarius 659. a. sceleratus, impius	974. a. b	ἀντηχέω contra sono, ex adverso sono	643. a
ἄνόμως sine lege	974. c	ἀντὶ pro, propter, super &c. 132. a - d. vice	134. b - d
ἄνόνητος inutilis, injucundus	1028. c	ἀντιβάλλω vicissim jacio, confero, reperto	218. c
ἄνοος amens	989. c	ἀντίβλησις collatio	218. c
ἄνορθόω surrigo, rursus erigo	1042. a	ἀντίγραφον rescriptum	330. b
ἄνορύσσω effodio	1046. c	ἀντιγράφω rescribo	330. b
ἄνόσιος nefarius, profanus	1050. a	ἀντιδάκτυλος pollex	341. a
ἄνοσίως impiè, sceleratè	1050. b	ἀντιδιατιθέμενος contrario animo affectus	1331. a
ἄνοχη tolerantia	599. d	ἀντιδικάζω contra litigo	398. b
ἄντα coram	130. a	ἀντιδικασία litigium	398. b
ἀνταγωνίζομαι in certamine me oppono, repugno, decerto, refragor	48. d	ἀντιδικέω sum adversarius	400. d
ἀνταγωνιστής antagonista, adversarius	48. d	ἀντιδικία contradictio	400. d
ἀντακέω rursus audio	87. d	ἀντίδικος adversarius	400. c
ἀντάλλαγμα compensatio	104. a	ἀντίζηλος æmulus, zelotypus	623. d
ἀνταλλάττομαι compenso	104. a	ἀντίθεσις oppositio	330. b
ἀνταλλάττω compenso	104. a	ἀντικαθίστημι resisto	708. a
ἀνταμέβω retribuō	117. b	ἀντικαλέω vicissim invito	133. a. 730. c
ἀντάμεψις retributio	117. b	ἀντικαταλλάττομαι commuto, permuto	105. c
ἀνταναιρέω aufero	64. d	ἀντίκαμαι opponor	750. b
ἀντανάειρω aufero	70. c	ἀντικρίνω contra judico	812. b
ἀντανάκλασις percussio, reciprocatio	769. a	ἀντικρὺ e regione	133. b
ἀντανεκκλασμός percussio, reciprocatio	769. a	ἀντικρὺς e regione	133. b
ἀντανεκκλάω refringo, repercutio	768. d	ἀντιλαλέω contradico	840. a
ἀνταναπληρόω vicissim expleo	1130. b	ἀντιλαμβάνομαι suscipio, opitulator, particeps sum	843. a
ἀντάξις æquiparandus	138. d	ἀντιλαμβάνω vicissim accipio	843. a
ἀνταποδίδωμι reddo, vicissim do, compenso 133. a. retribuō	387. d	ἀντιλάμπω e contrario splendeo seu fulgeo	849. d
ἀνταπόδομα retributio	388. a	ἀντίλαμψις luminis reciprocatio	849. d
ἀνταπόδοσις retributio 388. b. merces	388. b	ἀντιλέγω contradico	132. d. 859. b. contendo
ἀνταποθνήσκω simul morior	664. b	ἀντιλήπτω opitulator, auxiliator	843. b
ἀνταποκρίνομαι vicissim respondeo, ex adverso respondeo, obloquor responso	813. b	ἀντίληψις opitulatio, occupatio, administratio	843. b
ἀνταποσέλλω rursus mitto	1263. c	ἀντιλογία contradictio, responsatio, obmur-	
ἀνταποτίω remunerō	1351. c		
ἀντάω occurro	130. a		
ἀντέγκλημα recriminatio	730. d		

I. INDEX

murmuratio, controversia	859. d	ἀντίχειρ pollex	1450. b
ἀντιλοιδορέω convicium regero	886. a	Ἀντίχριστος Antichristus	133. a. 1465. a
ἀντίλυτρον pretium redemptionis	892. b	contrarius Christo	134. c
ἀντιμαρτυρέω testimonium contrarium	913. b	ἀντλέω haurio	134. d
fero	913. b	ἀντλημα haustrum	135. a
ἀντιμετρέομαι vicissim mensuror	939. d	ἀντοφθαλμέω obnitor	1038. a
ἀντιμετρέω vicissim metior	939. d	ἀντρον antrum, locus subterraneus, stabu-	135. b
ἀντιμισθία merces, quæ meritis respon-	952. b	lum	135. b
det, par compensatio, remuneratio	952. b	ἀντρώδης antri speciem habens, caverno-	135. b
ἀντίον trabs	133. a	sus	135. b
Ἀντιόχεια Antiochia	134. b	ἀνυδρία aquarum penuria	1376. b
Ἀντιοχεύς Antiochenus	134. c	ἀνυδρος aqua carens	2. a. 1376. a
ἀντίπαλος adversarius in lucta, æmulus	1067. c	ἀνυλος sylvis carens	1378. a
ἀντιπαράγω prætereundo resisto	41. a	ἀνύπαρκτος qui nihil est, mortuus	178. b
ἀντιπαράτιθῃμι assimilo me	1335. a	ἀνυπαρξία interitus	178. c
ἀντιπαρέρχομαι contra prodeco, prætereo	160. a. ex adverso prætereo, contrave-	ἀνύπεκτος immorigerus	468. d
nio	566. c	ἀνυπέβλητος insuperabilis	227. b
Ἀντίπας Antipas	134. c	ἀνυπερθεσία celeritas	1337. a
Ἀντιπατρίς Antipatris	134. c	ἀνυπερθετέω accelero	1337. a
Ἀντίπατρος Antipater	134. d	ἀνυπερθετος qui differri nequit	1337. a
ἀντιπελαργῶν beneficium rependere	117. a. vicem rependere parentibus	ἀνυπερθέτως sine mora, sine dilatione	1337. a
309. a		ἀνυπόδετος non calceatus	372. a
ἀντιπέραν è regione, ex adverso	133. a.	ἀνυπόκριτος minimè fucatus, alienus ab	816. a
1098. d		omni simulatione	816. a
ἀντιπεριβάλλω circumvestio, circumjicio	225. c	ἀνυπονόητος qui est extra suspicionem	991. a
undique	225. c	991. a	
ἀντιπίπτω adversor, obnitor	1113. d	ἀνυπονοήτως inopinato	991. a
ἀντιποιέομαι vendico, capesso, acquiro	1145. d	ἀνυπόστατος subsistentiam non habens, in-	710. d
1150. d		superabilis	710. d
ἀντιπολεμέω contra pugno	1150. d	ἀνυπότακτος refractarius	1304. a
ἀντιπράττω repugno	1160. c	ἀνυτός perfectus	135. c
ἀντίπτωμα adversus casus, ruina	1114. a	ἀνύτω perficio	135. c
ἀντισεμνύνομαι gravitatem gravitati op-	1215. a	ἀνυψώω erigo, extollo	1384. b
pono	1215. a	ἀνύω perficio	135. b
ἀντισήριγμα fulcimentum adversus quip-	1269. b	ἀνω sursum	121. d. 135. d. supra, superne
priam	1269. b	135. d	
ἀντισηρίζω sustento	1269. b	ἀνώγειον, ἀνώγειον, ἀνώγειον coenaculum	137. b. c
ἀντιστρατεύομαι rebello, repugno	1273. c	ἀνωθεν è supernis, à summo &c.	137. a. b
ἀντιτάσσομαι oppono me	1300. b	ἀνωμαλής asper, inæqualis	1023. c
ἀντιτίθῃμι oppono, repono	1330. b	ἀνώματος asper, inæqualis	1023. c
ἀντί τὰτῃ propterea, hujus rei gratia, ob	132. c	ἀνώμοτος injuratus	1025. a
hanc causam	132. c	ἀνώνυμος expers nominis, sine nomine	1031. a
ἀντίτυπος refractarius	1369. d	ἀνώτατος supremus	136. a
ἀντίφῃμι contradico	1399. d	ἀνωτερικός superior	137. b
ἀντιφθέγγομαι obloquor, respondeo	1416. d	ἀνώτερος superior	136. a
1438. c		ἀνωφέλεια inutilitas	1485. b
ἀντιφωνέω contrarium sonum edo; oblo-	1438. c	ἀνωφελές inutilitas	1485. a
quor, respondeo	1438. c	ἀνωφελής inutilis	1485. a
		ἀξία	

ἀξία dignitas, meritum	138. c	ἀπαλλάσσομαι, τίωμαι discedo, liberor	104. b
ἀξινάριον securis	137. d	ἀπαλλάττω asw dimitto, libero	104. b
ἀξίνη securis, dolabra, ascia	137. d	ἀπαλλοτριόομαι abalienor	109. a
ἀξιόομαι dignus reputor	139. a	ἀπαλλοτριόω abalieno	108. d
ἀξιόπιστος fide dignus	1118. c	ἀπαλλοτριώσις abalienatio	109. a
ἀξιος dignus, aptus, meritis, decens, con- veniens	137. d. 138. a.	ἀπαλὸς tener, delicatus, mollis	139. d
ἀξιόω cupio, æquum censeo, dignor, di- gnum censeo, peto, postulo &c.	138. d	ἀπαλότης teneritas, mollities	140. a
	139. a	ἀπαλύνω tenerum reddo, emollio	140. a
ἀξιώμα dignitas, auctoritas	138. d	ἀπαναίνομαι repudio, respuo	123. b
ἀξίως dignè, justè, convenienter	138. c	ἀπανίστημι abisto	703. b
ἀξυλία lignorum inopia	999. c	ἀπαντάω occurro, evenio, contingo	130. a. b
ἀξυλος lignis carens, lignosus, lignis abundans	999. c	ἀπάντημα occursum, congressus	130. c
ἄξων axis	139. d	ἀπάντησις occursum, adspectus	130. b. c
ᾠοιδὴ oda, cantus, cantio	54. d	ἄπαξ semel, certò, immutabiliter	140. a
ᾠοιδὸς cantor, poëta	54. c	ἄπαράβατος non transitorius, perpetuus	213. b
ᾠοίκητος vastus, non habitatus	1012. c	ἄπαράιτητος indeprecabilis, inevitabilis	77. c
ᾠοινος abstemius	1016. c	ἄπαράποδιστος non præpeditus, non in- terruptus	1158. b
ᾠορασία cæcitas	1039. c	ἄπαρσήμενος obscurus	1217. a
ᾠορατος invisibilis	2. a. 1039. c	ἄπαρσνεύστος imparatus	1232. c
ᾠορρησία lenitudo	1041. a	ἄπαρέσχω displiceo	155. c
ᾠοργος qui non irascitur, lentus	1041. a	ἄπαρθενος quæ amplius virgo non est	1070. a. b
ᾠορία tenebræ	1039. c	ἄπαρνέομαι abnego, ab dico	160. d
ᾠόκλητος imperturbatus	1061. d	ἄπαρσις profectio	70. d
ἀπαγγέλλω renuntio, declaro, annuntio	17. d	ἄπαρτι ab hoc tempore, jam nunc, nuper	165. b
ἀπάγομαι abripior, abducor	38. c	ἄπαρτία supellex	140. b
ἀπάγχομαι strangulor, mortem mihi la- queo conscisco	35. d	ἄπαρτίζω absolutum reddo, omnibus nu- meris expleo	165. d
ἀπάγχω suffoco, suspendo strangulans	35. d	ἄπαρτισμα cacumen, summitas	165. d
ἀπάγω abduco, duco	38. c	ἄπαρτισμός perfectio	165. d
ἀπαγωγή abductio (pecul. in carcerem)	38. d	ἄπαρχὴ primitiæ	173. a
ἀπάθεια affectuum vacuitas, indolentia	1074. c	ἄπαρχομαι primitias solvo	173. d
ἀπαθὴς qui pati nequit, liber ab omni per- turbatione	1074. b	ἄπας omnis	1071. d
ἀπαιδευσία inscitia, imperitia	1065. b	ἀπατάω decipio, fallo, impono, seduco	140. b
ἀπαιδευτος ineruditus	1065. b	ἀπατεὼν impostor, deceptor	140. d
ἀπαίρομαι tollor	70. d	ἀπάτη deceptio, fallacia, fraus, dolus, im- postura	140. d
ἀπαίρω solvo, tollo, aufero, discedo	70. c	ἀπάτησις deceptio	140. d
ἀπαιτέομαι, ἔμαι reposcor, exigo, repe- tor	76. d	ἀπατητικὸς fallax	140. d
ἀπαιτέω repeto, requiro	76. b	ἀπάτωρ qui caret patre	945. a. 1079. b
ἀπαιτησις repetitio, exactio	76. d	ἀπαυγάζω splendorem edo	185. c
ἀπακριβόω elaboro aliquid summo stu- dio, ad amissim facio	90. d	ἀπαύγασμα effulgentia	185. c
ἀπαλγέω dedoleo, dolere desino	95. a	ἀπεγνωσμένος rejectus	317. a
ἀπαλείφω deungo, deleo	96. a	ἀπαίδω respicio	467. b
		ἀπάθεια contumacia	1085. c

I. I N D E X

ἀπαθέω non credo, non obedio	1085. c	ἀπήγαγον abduxi	38. c
ἀπαθήs inobediens, refractarius	1085. c	ἀπηλιώτης ventus subsolanus	634. d
ἀπακάζω affimilo, comparo	470. a	ἀπηλαχθαι liberatum esse	804. b
ἀπακασμα simulacrum, imago	470. a	ἀπήμαντας illæsus	1108. c
ἀπαλέομαι minitor, interminor	141. b.	ἀπήμων illæsus	1108. c
ἀπαλέω minor	141. b	ἀπῆνεα inhumanitas	141. b. 639. d
ἀπαλή minæ	141. c	ἀπηνεόω obstupefacio	639. d
ἀπαιμι absum	146. b. 477. b	ἀπηνής crudelis, immitis	142. b. 639. d.
ἀπαιμι abeo	481. a	ἄνους	639. d
ἀπαράστος qui tentari nequit, intentatus	1088. a	ἀπίον pirus	141. b
ἀπαίρω arceo, prohibeo	483. b	ἀπῖς bos	142. b
ἀπειρία imperitia	1088. a	ἀπιστέω sum infidus, diffido, non credo,	
ἀπειρος rudis	1086. d	fidem dérogo	1119. d
ἀπεκδέχομαι expecto	366. c	ἀπιστία incredulitas, infirma fides	1119. c. d
ἀπεκδύομαι exuo me, exuor	435. b. c	ἀπίστον incredibile	1119. d
ἀπέκδυσις exutio	435. c	ἀπίστος infidelis, alienus à fide Christiana	1119. c
ἀπέκτασις extensio	1308. d	ἀπιστεύω mihi non creditur, fides mihi	
ἀπελαύνω abigo	504. c	non habetur	1120. a
ἀπελεγμός increpatio, exprobratio	506. d	ἀπλάνητος infallibilis	1125. a
ἀπαλέγγω refuto	50. d	ἀπλᾶτος sincerus, candidus, sine fūco,	
ἀπελέκητος non dolatus	1092. c	apertus	1125. d
ἀπελεύθερος libertus	510. c	ἀπλετος inexplibilis, infinitus, grandis,	
ἀπελευθερόω libero	510. c	ingens	1131. a
Ἀπελλῆs Apelles	142. a	ἀπληστεύομαι sum inexplibilis, sum avi-	
ἀπελπίζω inde spero 146. b. 516. c. despero	516. c	dus	1131. a
ἀπέναντι coram, ex adverso, contra, è re-		ἀπλησία inexplibilitas, insatiabilitas	1131. a
gione, è diametro	133. b. c	ἀπλητος insatiabilis, inexplibilis	1131. a
ἀπεναντίον è contrario, ex adverso	133. c	ἀπλόος simplex	142. b. c
ἀπενθήs luctu carens, indefletus	1094. d	ἀπλοσύνη simplicitas	142. d
ἀπένθητος luctu carens, indefletus	1094. d	ἀπλότης simplicitas, candor, sinceritas,	
ἀπέννοια infania	990. a	benignitas &c.	142. c
ἀπέπομαι ábdico, renuntio	536. a	ἀπλόω simplicem reddo	142. d
ἀπέραντος infinitus	1098. d	ἀπλῶs benignè, simpliciter	142. c
ἀπερείδω, ομαι firmiter figo	549. d	ἀπνοος respiratione carens, mortuus, exa-	
ἀπερέω prohibeo	485. d	nimis	1140. b
ἀπερικάρτατος immundus	717. c	ἀπὸ à, ab, è, ex, propter, præ, post, ante,	
ἀπερίσπαστος inconcussus, non distractus	1248. d	per, procul &c.	143. a. 199.
ἀπερίτμητος incircumcisus	1320. a. b	ἀποβαίνω evado, evenio, contingo, de-	
ἀπερίτρεπτος immutabilis	1358. d	scendo	209. a. b
ἀπέρχομαι abeo	560. d	ἀποβάλλω abjicio	218. c
ἀπευθανατίζω beatam mortem subeo, ho-		ἀποβάπτω intingo, immergo leniter, hau-	
nestè morior	664. c	rio	229. b
ἀπεχθάνομαι invisus sum	592. b	ἀποβδελύσσομαι abominor	243. a
ἀπεχθήs invisus	592. b	ἀποβιάζομαι vim affero, vi cogo	251. d
ἀπεχθῶs inimicè, inhospitaliter, odiosè	592. b	ἀποβιόω morior	254. d
ἀπέχομαι abstineo	600. b	ἀποβλέπτῃs fenestra	258. d
ἀπέχω recipio, repórtο, refero absum,		ἀπεβλέπω intueor, respicio	258. c
disto	600. a. b	ἀπόβλημα quod abjicitur, resegmen, reli-	
		quæ	218. d
		ἀπόβλητος rejectaneus, rejiculus	218. d

ἀποβλίζω scaturio	260. b	in coloniam	1012. c
ἀποβολή abjectio, jactura	218. d	ἀποικία colonia	1012. c
ἀπόβρεξις infusio	275. b	ἀποικίζω in coloniam deduco	1012. d
ἀπογαλακτίζω ablacto	284. b	ἀποικισμός demigratio	1012. d
ἀπογενόμενος mortuus	306. c	ἀποίχομαι discedo	1017. d
ἀπογίνομαι absūm, decedo, morior	306. c	ἀποκαθαίρω expurgo	717. b
ἀπογινώσκω rejicio, non agnosco	316. d	ἀποκαθαρίζω purgo, repurgo, expio	718. c
ἀπόγονος qui est ex posteris	308. c	ἀποκάθημαι seorsim sedeo, langueo	636. b
ἀπογραφὴ descriptio	330. d	ἀποκαθημένη menstruata	636. b
ἀπογράφομαι describor, in rationes refe- ror, censeor, conscribor, nomen meum do, edo, profiteor	330. b. c	ἀποκαθίστημι restituo	146. b. 708. a
ἀπογράφω in tabulas refero	330. b	ἀποκαθιστάω restituo	708. a
ἀποδείκνυμι, ὡς prae me fero, certis ratio- nibus & argumentis demonstro, desi- gno	349. a. b	ἀποκαθίστημι restituo	708. a
ἀπόδειξις demonstratio	349. c	ἀποκαθέω male me habeo	728. b
ἀποδεκατόω decimas accipio ab aliquo	354. b	ἀποκαλύπτομαι reregor, patefio	736. a
ἀποδεκτός acceptus	365. d	ἀποκαλύπτω revelo	735. d
ἀποδεσμέω ligo	370. c	ἀποκάλυψις patefactio	736. a
ἀπόδεσμος fasciculus	370. c	ἀποκαρδοκέω exspecto sollicitè & exerto capite	408. b
ἀποδέχομαι excipio, agnosco	365. b	ἀποκαρδοκία attenta & sollicita exspecta- tio	408. a
ἀποδημέω peregrè proficiscor	375. a	ἀποκαταλλάττω reconcilio, placo	105. c
ἀπόδημος peregrè agens	375. a	ἀποκατάστασις restitutio	708. a
ἀποδιαφέλλω dispesco, arceo, intersepio, veto	1264. b	ἀπόκαυμα exustio	725. b
ἀποδιδράσκω aufugio	425. b	ἀπόκαυμα reponor	750. c
ἀποδίδωμι reddo, retribuo, solvo	386. b. c	ἀποκενόω evacuatio	753. c
ἀποδιρίζω segrego	1046. a	ἀποκεντέω transfigo	754. b
ἀποδιώκω persequor	407. a	ἀποκεφαλίζω decollo, caput amputo	759. d
ἀποδοκιμάζω reprobo	419. d	ἀποκιδαράω cidarim detraho	764. c
ἀπόδομα munus	387. d	ἀποκλαίω ploro	768. a
ἀπόδοσις redditio, retributio, persolutio	387. d	ἀποκλαίω frango	769. a
ἀποδοχεῖον receptaculum	365. d	ἀπόκλεισμα, μὸς carcer	770. a
ἀποδοχή acceptatio, approbatio, commen- datio	365. d	ἀπόκλειστος inclusus	770. a
ἀποζεύγνυμι disjungo	621. a	ἀποκλείω occludo	770. d
ἀποθανατίζω mortem obeo	664. b	ἀποκλίνω inclino, vergo, deflecto	776. a
ἀποθαυμάζω demiror	648. b	ἀποκνίζω abscindo, circumcido	778. c
ἀποθεν procul	146. b	ἀποκομίζω refero, deporto	789. a
ἀποθερίζω demeto, exstinguo	658. b	ἀπόκομμα abscissio	794. c
ἀπόθεσις depositio	1330. c	ἀποκόπτω abscindo	794. c
ἀπόθετος depositus	1330. c	ἀποκοσμέω aufero, amoveo, vitâ privo	801. d
ἀποθήκη horreum	1330. d	ἀποκόσμιος procul à mundo degens, in secessu & monasterio vivens	801. d
ἀποθησαυρίζω pro thesauro recondo	191. a	ἀπόκληρος praeceptus, princeps	809. a
ἀποθλίβω opprimo	663. a	ἀπόκριμα decretum	813. a
ἀποθλιμμός oppressio	663. a	ἀποκρίνομαι respondeo	812. b
ἀποθνήσκω morior	663. d	ἀπόκρισις responsio	813. a
ἀποικεσία demigratio	1012. d	ἀποκρυβή latibulum	818. d
ἀποικέω aliunde habitatum venio, migro		ἀποκρίπτω occulto	818. a
		ἀπόκρυφον absconditus	819. a
		ἀποκτείνω necor, occido	821. b
		ἀποκτείνω occido, trucidō	820. d

I. I N D E X

ἀποκτονέω occido	820. d	ἀπονοέομαι amens fio, mente alienor ab aliquo; descisco	987. c
ἀποκυνέω foetum depono, gigno, pario	830. a	ἀπόνοια amentia	987. c
ἀποκυλίω devolvo	825. a	ἀπονυκτερέω pernocto foris, abnocto	993. d
ἀποκύνω foetum depono, gigno, pario	830. a	ἀπόζενος inhospitalis	996. d
ἀποκωλύω prohibeo	834. b	ἀποζενόω peregre abigo, peregrinor	996. d
ἀποκωφώ obsurdescere facio	836. b	ἀποξηραίνω exsicco	999. a
ἀπολακτίζω recalcitro	838. b	ἀποξύω abrado	998. a
ἀπολαμβάνω excipio	146. b. 843. c	ἀποπαρθενόω devirgino	1070. b
ἀπόλαυσις fruitio	856. a	ἀποπατέω calco	1076. b
ἀπολαύω fruor	856. a	ἀποπαράομαι tento	1088. a
ἀπολέγω veto, interdico	867. a	ἀποπεμπτόω quintam partem accipio	1097. c
ἀπολείπω relinquo	874. d	ἀποπηδάω refilio	1108. a
ἀπολείχω lingo	877. c	ἀποπιάνω succum exprimo	1124. a
ἀπολιθῶμαι fio sicut lapis	883. b	ἀποπίπτω decido	1114. a
ἀπολιμπάνω derelinquo	874. c	ἀποπλανάομαι aberro	1125. a
ἀπολις extorris, patriâ orbatus, urbe expulsus	1152. b	ἀποπλανάω in errorem impello, à recta via abduco	1125. a
ἀπόλλυμαι pereor	1020. d	ἀποπλάνησις error	1125. a
ἀπόλλυμι, ύω perdo	1020. b	ἀποπλέω abnavigo	1133. d
ἀπολλύων vastator	1020. b	ἀποπλύνω abluo	1139. a
Ἀπολλωνία Apollonia	146. c	ἀποπνίγω suffoco	1142. a
Ἀπολλῶς Apollon	146. c	ἀποποιέω abjicio	1145. d
ἀπολογέομαι pro defensione mei vel alterius loquor	867. a	ἀποπομπῆς emissarius	1093. b
ἀπολόγημα causſa	867. c	ἀποπομπή emissio	1093. b.
ἀπολογία defensio, oratio qua quis innocentiam suam tuetur	867. a	ἀποπρατίζομαι vendo	1099. c
ἀπόλογος narratio fabulosa	867. a	ἀπόπτωμα id quod decidit	1114. a
ἀπόλοιπος reliquus	874. c	ἀποργής iracundus	1041. b
ἀπολύνω abluo	887. c	ἀποργίζομαι irascor	1041. a
ἀπολύομαι dimittor, discedo, libero	893. b	ἀπορέομαι dubito	1090. b
ἀπόλυσις obitus, mors	893. c	ἀπορέω hæsito	1090. b
ἀπολυτρόω redimo	892. d	ἀπορία consilij inopia	1090. b
ἀπολύτρωσις redemptio	892. d	ἄπορος ubi non datur transitus, ubi via est interclusa; perplexus, dubius, pauper	1090. a
ἀπολύω absolvo, dimitto, libero hujus vitæ ærumnis	893. a. b	ἀπορρέω defluo, diffluo	1186. a
ἀπομαρτυρέω testimonium defero, confessor	913. b	ἀπορρήγνυμι, ύω abrumpo, disrumpo, frango	1190. c
ἀπομάωομαι abstergo	146. b. 915. a	ἀπορρήσσω abrumpo, disrumpo, frango	1190. c
ἀπομάχομαι depugno	917. c	ἀπόρρητα absurda	1189. c
ἀπομέμφομαι accuso	930. d	ἀπόρρητος arcanus, silentio suppressus vel suppressendus	1189. b
ἀπομερίζω attribuo	924. d	ἀπορρίπτω abjicio	1192. b
ἀπομύιος abactor muscarum	246. c	ἀπόρροια fluxus, defluxio	1186. a
ἀποναικάζω obtorpeo	969. d	ἀπόρροξις fluxus, defluxio	1186. b
ἀπονέμω tribuo	976. c	ἀπορρύω defluo, diffluo	1186. a
ἀπονένω abnuo, renuo	978. c	ἀπορρώγας abrupta seu divulsa	1190. c
ἀπονηρευσία nulla pravitas	142. c	ἀπορύττω effodio	1046. c
ἀπονέπτομαι abluo	985. b	ἀπορφανίζομαι orbus fio	1210. c

ἀποσάπτω desterno	1209. d	ἀποσυγέω abhorreo, averfor	1280. d
ἀποσβέννυμι, ὑώ extinguo	1210. c	ἀποσυνάγω disgrego, dispello, aufero, se-	
ἀποσημαίνω indico, significo	1217. b	jungo	43. d
ἀποσιωπάω taceo	1224. d	ἀποσυνάγωγος Synagogâ exclusus	43. c
ἀποσκαρίζω palpito	1226. a	ἀποσυρίζω abstraho	1285. c
ἀποσκεδάζω dispergo	1227. a	ἀποσφράγισμα sigillum	1288. d
ἀποσκηπάζω retego	1230. d	ἀποσχίζω separo	1290. c
ἀποσκευάζομαι sarcinas colligo	1232. c	ἀποτάσσομαι valedico	1300. c
ἀποσκευή sarcina, supellex	1232. a	ἀποτάσσω, τῶ renuncio; secerno, attri-	
ἀποσκηνόω tentorium removeo	1234. a	buo, destino	1300. c
ἀποσκιάζω obumbro	1235. a	ἀποτείνω protendo, procedo	1308. a
ἀποσκίασμα obumbratio	1235. a	ἀποταχίζω depello	1310. a
ἀποσκληρύνω induro	1236. b	ἀποταχισμα propugnaculum	1310. a
ἀποσκολοπίζω viam paro	1237. a	ἀποτελέομαι perficior	1314. a
ἀποσκοπέω scopum intueor, prospecto	1228. c	ἀποτελέω efficio, perficio	1314. a
ἀποσκοπέω scopum intueor, prospecto	1228. c	ἀποτέμνω abscindo	1318. a
ἀποσκορακίζω ad corvos amando, jubeo		ἀποτηγανίζω in sartagine torreo	1324. a
abire in rem malam	797. d	ἀποτίθεμαι depono	1330. b
ἀποσκορακισμός increpatio	798. a	ἀποτίκτω pario	1339. b
ἀποσκορπίζω dispergo	1237. c	ἀποτίναγμα excussio	1341. d
ἀποσθβέω abigo	1240. d	ἀποτινάσσω extutio	1341. d
ἀπόσπασμα avulsio	1248. a	ἀποτιννύω persolvo, ulciscor	1351. c
ἀποσπάω abstraho, educō, extraho, avel-		ἀποτίνω dependo	1351. b
lo, abscedo, discedo	1247. d	ἀπότμημα sectio, segmentum	1318. b
ἀποσάζω destillo	1256. c	ἀποτμῶ infelix	1079. b
ἀποσαλεύω idem	1256. c	ἀποτολμῶ valde audax sum	146. b. au-
ἀποσασία defectio	705. a	dacia utor	1352. b
ἀποσάσιον repudium	705. a	ἀποτομή abscissio	1318. b
ἀπόσασις defectio	705. a	ἀποτομία severitas	1318. b
ἀποσατέω deficio, absisto	705. b	ἀπότομῶ abscissus, præruptus; durus,	
ἀποσάτης apostata, transfuga	705. b	severus, inexorabilis	1318. a
ἀποσάτις quæ deficit, rebellis	705. b	ἀποτόμως severe, rigidè, præcisè	1318. b
ἀποσεγάζω detego	146. b. 1260. a	ἀποτρέπομαι averfor	1357. a
ἀποσεῖλω mitto, ablego, mitto cum man-		ἀποτρέπω avertō, avoco, deterreo, dehor-	
datis, mitto legatum	1262. a	tor	1357. a
ἀποσερέω defraudo, damno afficio	1266. d	ἀποτρέχω decurro, recurro	362. b
	1267. a	ἀποτρίβω removeo	1364. b
ἀπίσημα apostéma, abscessus, vomica		ἀποτροπιάζω expio	1357. a
	705. a	ἀποτρυνάω vindemio	1366. b
ἀποστολή missio, profectio, apostolatus,		ἀποτυμπανίζομαι fidiculis extendo, fusti-	
munus, donum	1263. b	bus concido; torqueo	1370. d
ἀποστολικός apostolicus	1263. b	ἀποτυφλόω occæco	1372. a
ἀπόστολῶ legatus, apostolus	1263. a	ἀποτυφλωσις excæcatio	1372. a
ἀποσοματίζω allicio ad loquendum, me-		ἀπυσία absentia	477. b
moriter recito	1271. a	ἀποφαίνω, θμα ostendo, declaro, palam,	
ἀποσρεβλόω contorqueo	1273. d	facio	1388. b
ἀποσρέφομαι averfor	1276. a	ἀπόφασις negatio	1399. d
ἀποσρέφω avertō	1276. a	ἀποφέρω abduco, asporto	1408. b. c
ἀποσροφή averfio, refugium	1276. b	ἀποφεύγω effugio	1415. a
ἀπόστροφος averfusus	1276. b	ἀπέφημι nego	1399. d
		ἀποφθέγγομαι eloquor	1416. d
		ἀπόφθεγγ-	

I. I N D E X

ἀπόφθεγμα dictum præclarum, scitè dictum, scita sententia	1416. d	ἄρα utique, profectò, nempe, videlicet	150. c. ergo	150. d
ἀποφορτίζομαι onus depono	1406. c	Ἀραβία Arabia		151. c
ἀποφράττω obstruo, obturo	1425. c	ἄραβος sonus armorum cadentium		1307. c
ἀποφυλάσσω custodio	1432. c	ἴραγε igitur		150. d
ἀποχή apocha	333. b	ἄραι tollere		69. d
ἀποχράομαι abutor	1461. a	ἄραιος tenuis		151. a
ἀπόχρη satis est	1462. d	ἄραιώω attenuo		151. a
ἀπόχρησις usus	1461. b	Ἀράμ Aram		151. a
ἀποχωρέω discedo	1470. d	ἄράομαι precor, diras imprecòr		149. c
ἀποχώρησις secessus	1470. d	ἄραρώτως aptè		178. d
ἀποχωρίζομαι discedo	1469. c	ἄρας sublatius		69. d
ἀποχωρίζω separo, divello, sejungo	1469. c	ἄράσσω conflagro 153. b. ferro amputo, abscindo		1184. b
ἀποψύχω exanimor, de potestate exeo, animi deliquium patior	1477. d	ἀράχνη aranea, araneæ tela		151. b
ἀπραγία inertia	1160. b	ἀράχνης araneus		151. b
ἀπραγος otiosus	1160. b	Ἀραψ Arabs		151. b
ἀπραγῆ nihil agens	1161. c	ἀργέω otior		539. a
ἀπραγῆς re infecta	1161. c	ἀργία otium		539. a
ἀπρονόητος inconsultus, temerarius	989. b	ἀργός albus, clarus 151. d. piger, inutilis, edax		538. c. d
ἀπρονόητως inconsulto, improvidè, imprudenter	989. b	ἀργύρια argentei nummi		152. a
ἀπροσδεής non egens, abundans	359. a	ἀργυρικὸς pecuniarius		152. a
ἀπροσδόκητος inexpectatus, non opinatus, inopinus	403. a	ἀργύριον argentum 151. d. pecunia		152. a
ἀπροσδοκήτως ex improviso	408. a	ἀργύριος argenteus		152. a
ἀπρόσιτος inaccessus	483. a	ἀργυροκοπέω argentum conflo		796. d
ἀπρόσκοπος offendiculi expers, non offensus, non offendens	796. d	ἀργυροκόπος signator argenti, faber argentarius		796. d
ἀπρόσπτωτος in quem impetus fieri nequit	1115. c	ἀργυρολογέω argentum colligo		862. d
ἀπροσωπολήπιως sine personarum respectu	848. a	ἀργυρολόγητος ad pecuniam colligendam institutus, tributarius		862. d
ἄπταις immunis à lapsu seu peccato	1173. a	ἀργυρολογία pecuniæ exactio		862. d
ἄπτοητος alacer	1174. a	ἀργυρολόγος coactor, quaestor		862. d
ἄπτομαι tango, lædo, percutio, plaga afficio	147. a	ἄργυρος argentum		151. c
ἄπτω apto, nec̄to, accendo	146. d	ἄργυρος argenteus		151. d
ἄπυρος sine igne	1178. a	ἄργυροχόος argenti fusor		1451. c
Ἀπφία Apphia	149. b	ἄργυρώω de argento		152. a
ἀπωθέομαι repello, abjicio, detrudo	1479. c	ἄργύριον vas argenteum		152. a
ἄπώλεια exitium, perditio, interitus, jactura	1021. c. d	ἄργυρώνητος argento emptus, mancipium		1480. c
ἀπώρυξ propago	1046. c	ἄρδα inquinamentum, lutum humidum		152. c.
ἀπωσμός expulsio	1479. d	ἄρδαλος immundus		152. d
ἄραι preces, diræ, maledicta, juramentum	149. b. noxa, damnum	ἄρδαλέω inquino, conspurco		152. d
ἄρα an, utrum, num, nonne	151. a	ἄρδατος locus irriguus		152. d
		ἄρδεύω inquino, conspurco		152. d
		ἄρδην penitus, funditus		152. c
		ἄρδω irrigo		152. c
		ἄρα Martius		153. a
		ἄρα πάγος Areopagus		152. d
		ἄρειων melior		153. b
		Ἀρεοπαγίτης Areopagita		153. c

ἀρέσπεια complacentia, gratia corporis,		ἀρμομα adaptor	178. c
egregia forma	155. c	ἄρρον in humeros tolle, è medio tolle	69. c
ἄρεσπύομαι blandior	155. b	ἄροτῆρ arator	161. a
ἄρεσπος blandus	155. b	ἄροτρίασιs aratio	161. b
ἀρέσπω placeo	153. d	ἄροτριάω aro, terram colo, vomere terram	
ἄρεσόν æquum, placitum	154. b	scindo	162. b
ἄρεσός gratus	154. a	ἄροτρίωμα aratio	179. c
Ἀρέτας Aretas	155. c	ἄροτρον aratrum	161. a
ἀρέτη virtus, pietas	155. a	ἄροτρόπας vomer	1157. d
ἀρετίζω placo	155. b	ἄρτρα arvum, arata terra, terra arboribus	
ἀρήγω auxilior, opem fero	155. d	confita	161. c
ἄρηρα fustuli	70. b	ἄρόω aro	161. a
ἄρης Mars	153. a. b. 527. d. 528. a	ἄρπαγή rapina, direptio	162. a
ἀρητήρ sacerdos	149. d	ἄρπαγμα rapina, præda rapta	163. a
ἄρθρον articulus	155. d. 1010. a	ἄρπαγμός rapina	162. b
ἄριζος nullam radicem habens	1191. b	ἄρπαγος rapax, raptor	162. a. b
ἀριθμέω numero	156. a	ἄρπάζω rapio	161. c
ἀριθμητικός numerandi peritus	156. c	ἄρπαξ rapax, raptor	162. a. b
ἀριθμητός numerabilis	156. c	ἄρπη falx, ensis falcatus	161. c
ἀριθμός numerus	186. a	ἄρραβών arrhabo	163. c
Ἀριμαθαία Arimathæa	156. d	ἄρράγης infractus	1190. c
Ἀρίσταρχος Aristarchus	157. a	ἄρραφος infutillis	1184. b
ἀριστάω prandeo	157. d	ἄρρεν mas	163. d
ἀρίστεια præmia	6. c	ἄρρενώδης virilis, fortis	164. a
ἀριστερά sinistra	157. b	ἄρρενώδης masculè, fortiter	164. a
ἀριστερεύω sinistra manu utor	157. b	ἄρρηκτος infractus	1190. c
ἀριστερός sinister, lævus	157. a	ἄρρήν mar, masculus	163. d
Ἀριστόβουλος Aristobulus	157. c	ἄρρητος ineffabilis	1189. c
ἄριστον prandium	157. c	ἄρρύπος mundus	1195. b
ἀριστοποιεῖν prandium parare	157. d	ἄρρώσειω infirmus sum	1197. a
ἄριστος optimus	153. b. 157. a	ἄρρώσημα infirmitas	1197. a
ἀρκέομαι acquiesco, contentus sum	158. a	ἄρρώσια infirmitas	1197. a
ἀρκετός sufficiens	158. b	ἄρρώσος ægrotus	1197. a
ἀρκεύθιν juniperinus	158. a	ἄρς agnus, a	164. a
ἀρκευθ juniperus	157. d	ἄρσεν mas	163. d
ἀρκέω arceo, propulso, sufficio	158. a	ἄρσενικός masculinus	164. a
ἀρκτικός septentrionalis	159. c	ἄρσενοκοίτης cinædus	783. c
ἄρκτος ursus, sidus	159. b. c	ἄρσην mas, masculus	163. d
ἄρκτῆρ Arcurus	159. c	ἄρσιs celsitudo, elatio	70. c
ἄρμα currus	178. d	ἄρσω aptabo, congruam	178. c
Ἀρμαγεδδὼν Armageddon	159. c	ἄρτάβη mensuræ genus	164. b
ἄρμακτηλασία currus agitatio	505. a	ἄρτάω suspendo	164. b
ἄρμακτηλάτης currus agitator	505. a	Ἀρτεμῆς Artemas	164. c
ἄρμόζω apto, aptè & concinnè connecto	179. a	ἄρτεμῆς incolumis, integer	164. c. d
ἀρμολογέω aptè concinno, committo,		ἄρτεμις Diana	164. c
compingo	867. c	ἄρτέμων artemo, trochlea	164. d
ἀρμόνιος congruus, adaptatus	179. a	ἄρτῆρ, humerus	70. c
ἄρμός apta commissura, concinna com-		ἄρτι nunc, modo	165. d. recens
pages	178. c. 867. c	ἄρτιγέννητος recens genitus	297. c
ἀρνέομαι nego, abnego	160. a	ἄρτίζω perfectum reddo, compleo, omni-	
ἀρνίον agnellus	164. b	bus numeris absolutum reddo, farcio,	
		luxata	

I. I N D E X

luxata membra in locum suum restituo		ἀρχιτρίκλινος architriclinus	776. c
165. c. d		ἀρχιφύλος princeps tribus	434. b
ἀρτίος perfectus	164. d. 165. c. par 165. c	ἀρχομαι incipio	268. d
ἀρτίως nuper, paulò ante	165. b	ἀρχόμενος subditus	170. b
ἀρτοκοπέω panem conficio	796. d	ἀρχοντες proceres	170. a
ἀρτοκοπιακὸς panis elaboratus	797. a	ἀρχοντικὸς quod ad principem spectat	170. b
ἄρτος panis, cibus, convivium	167. a. b	ἀρχὸς princeps	13. b. 157. a. 168. b
ἀρτυσις condimentum	167. d	ἀρχουσα domina, princeps fœmina	170. b
ἀρτύω condio	167. c	ἀρχω impero	157. a. 168. b. dominor 168.
ἀρύω haurio, ex profundo traho	167. d	b. principem constituo	168. d
Ἀρφαξάδ Arphaxad	168. a	ἀρχων princeps	13. b. 169. d. caput, rex,
ἀρχάγγελος archangelus, princeps ange-		rector, præfectus	169. d
lorum	13. b	ἄρω apto	170. a. 178. c. congruo
ἀρχαὶ angelī, magistratus, extrema &c.	171. b. seq.	necto	179. b
ἀρχαῖοι veteres, maiores, prisca	174. a	ἄρωμα arôma, odoramentum, aratio, le-	
ἀρχαῖον pristinum	174. c	gumen	179. c
ἀρχαῖος antiquus	174. a	Ἀσὰ Asas	179. c
ἀρχαῖα tabularia publica	174. c	ἀσάλευτος inconcussus, immotus	1202. a
ἀρχαῖον curia	174. c	ἄσβεστος inextinguibilis	1210. c
Ἀρχέλαος Archelâus	168. a	ἀσβόλη fuligo	179. d
ἀρχὴ principium, initium, origo, impe-		ἀσέβεια impietas	1211. d
rium	170. c. autor &c	ἀσεβέω impiè ago	1212. a
ἀρχηγέτης dux, auctor	630. b	ἀσέβημα impietas	1212. a
ἀρχηγέτις ductrix, patrona	630. b	ἀσεβὴς impius	1. d. 1211. d
ἀρχηγὸς princeps dux, autor	44. d	ἀσέλγεια petulantia, effrenata libido, la-	
ἀρχῆθεν ab initio, antiquitus	173. a	scivia, protervia	179. d
ἀρχιδεσμοφύλαξ carceris custos	1433. d	ἀσελγὴς petulans, lascivus	179. d
ἀρχιδεσμώτης idem	370. b	ἀσελγῶς petulanter, lascive	180. b
ἀρχιερεύς summus sacerdos sum	681. a. b	ἄσημος obscurus, ignobilis	1215. d
ἀρχιερατικὸς pontificius	680. d	ἄσηπτος imputrescibilis	1218. a
ἀρχιερεὺς pontifex	680. d	ἀδένεια infirmitas	1218. d
ἀρχιερωσύνη sacerdotium summum	681. b	ἀδενέω ægroto, malè habeo, affligor, vi-	
ἀρχιεταῖρος princeps consiliarius	576. d	res meas non exero, infirmus sum	1219. a
ἀρχιευνῆχος princeps eunuchorum	607. a	ἀδένημα imbecillitas	1219. b
ἀρχιμάγιστος princeps coquorum	896. d	ἀδενὴς ægrotus, infirmus fide, contem-	
ἀρχιοινόχοια dignitas principis pincerna-		ptus	1218. d
rium	1453. c	ἀδμία anhelatio, halitus	180. b
ἀρχιοινόχοος princeps pincernarum	1453. c	ἀδμαίνω anhelō, spiritum difficulter	
ἀρχιπατριώτης princeps familiæ	1079. a	traho	180. b
ἀρχιποίμην pastorum princeps	1149. c	Ἀσία Asia	180. b
Ἀρχιππος Archippus	168. b	ἀσιάρχης præfectus Asiæ	174. c
ἀρχισιτοποιὸς princeps pistorum	1148. d	Ἀσιδαῖοι Halidæi	180. c
ἀρχισυνάγωγος rector Synagogæ	43. d	ἀσιδῆρος non ferreus, ferrum non habens	
ἀρχισωματοφύλαξ princeps custodum			1220. b
corporis	1433. d	ἄσιος limosus	180. c
ἀρχιτεκτονεύω fabricor	1323. a	ἄσις limus, cœnum	180. c
ἀρχιτεκτονέω idem	1322. d	ἀσιτέω jejunus sum	1214. a
ἀρχιτεκτονία architectura	1322. d	ἀσιτὶ sine cibo	1214. a
ἀρχιτέκτων architectus	168. b. 1322. d	ἀσιτία inedia	1214. a
ἀρχιτελώνης princeps publicanorum	1481. b	ἀσιτίζω jejunus sum	1214. a
		ἄσιτος jejunus	1224. a
		ἀσκήω	

ἄσκειω exerceo, observo, colo	180. c	ἄσυλος à præda & violentia tutus	1283. a
ἄσκησις exercitatio	180. d	ἄσύμφωνος absonus, discors	1439. d
ἄσκητήριον locus exercitationis & meditationis	180. d	ἄσυνετέω insipiens sum	615. a
ἄσκητης exercitator	180. d	ἄσύνετος desipiens, amens	615. a
ἄσκητικὸς ad exercitationem comparatus, monasticus, asceticus	180. d	ἄσυνθεσία impietas	1336. c
ἄσκητος uter, is	181. a	ἄσυνθετέω prævaricor	1336. d
ἄσκημα uter	181. d	ἄσύνθετος fœdifragus, turbulentus	1336. d
ἄσμα cantus	54. c	ἄσυρής temerarius	1285. d
ἄσμεν & gaudens, libens	181. a	ἄσφάλεια securitas, veritas	1287. a
ἄσμένως libenter	181. b	ἄσφαλὲς veritas	1287. a
ἄσοφος sapientiæ expers	1246. a	ἄσφαλὲς certus, tutus	1287. a
ἄσπάζομαι amplexor, excipio comiter & amicè, saluto	181. b. c	ἄσφαλίζομαι munio, adstringo	1287. b
ἄσπάλαθος frutex	182. a	ἄσφαλτος bitumen	184. d
ἄσπάλαξ talpa	182. a	ἄσφαλτόω bitumine obliuo	184. d
ἄσπασμός salutatio	182. a	ἄσφαλῶς tutò, certò	1287. a
ἄσπιδίσκη clypeolus, scutulum	182. b	ἄσχετος intolerabilis, indomitus	2. c
ἄσπιλος immaculatus, maculæ & labis expers, intemeratus	1254. a	ἄσχημονέω indecorè ago	598. c
ἄσπὶς clypeus, aspis	182. a	ἄσχημόνησις opprobrium	598. d
ἄσπλαγχνέω immisericors sum	1255. b	ἄσχημοσύνη fœda actio, obscœni gestus	598. c
ἄσπλαγχνος immisericors	1255. b	ἄσχήμων indecorus	598. c
ἄσπονδος implacabilis	1251. c	ἄσχολέω occupo, occupatus sum	1291. b
ἄσπῆριον assarius	182. c	ἄσχολία negotia, occupationes	685. a
ἄσπον prope, propius	182. d	ἄσχολῆμαι occupatus sum	1291. b
Ἄσ & Allus	183. c	ἄσώματος incorporeus	1292. a
ἄσάνδης nuntius apud Tarentinos	12. b	ἄσωμος incorporeus	1292. a
ἄσατέω incertis sedibus vagor	702. b	ἄσωτῆρον popina, ganeum, gulosorum, diversorium, lupanar	1243. c
ἄσατος instabilis, inconstans	702. b	ἄσωτέω luxuriose ago	1243. b
ἄσεγος qui est sine tecto, qui est peregrinus	1260. a	ἄσωτία profusio, luxuria	1243. b
ἄσῆος venustus, honestus, scitus	184. b. c	ἄσωτος asôtus, luxuriosus	1243. a. b
ἄσῆως honestè	184. c	ἄσώτως profusè	1243. b
ἄσενάκτως sine gemitu	1265. d	ἄτακτέω inordinate me gero, dissolute vivo	1300. a
ἄσηρ stella	183. c	ἄτακτος inordinatus, confusus	1299. d
ἄσηρικτ & instabilis	1269. b	ἄτάκτως inordinate	1300. a
ἄσorgeos in quo amor, qui est inter parentes & liberos, est extinctus	1266. a	ἄταξία confusio	1299. d
ἄσοχέω à scopo aberro	1272. b	ἄτάρακτος imperturbatus	1297. b
ἄσοχ & qui non bene collimat	1272. b	ἄτάραχος imperturbatus	1297. b
ἄσράγαλος talus	183. c	ἄταφος insepultus, inhumatus	646. b
ἄσραπή fulgur, splendor	184. a	ἄτε utpote, quippe, quia, quasi, ceu	1049. b
ἄσράπτω fulguro	183. d	ἄτάχιστος muro non circumdatus	1310. a
ἄσρολόγος astrologus	863. a	ἄταχίως sine muro	1310. a
ἄσρον fidus, stella	183. c	ἄτεκνία sobolis carentia; vita improlis	1340. c
ἄσυ urbs	184. b	ἄτεκνος qui est absque liberis	1340. c
ἄσυγάτων suburbanus, urbi vicinus, finitimus, propinquus	293. a	ἄτεκνόω liberis privo	1340. d
Ἀσύνκριτος Asyncritus	184. c	ἄτέκνωσις orbitas	1340. d
ἄσυλία sanctitas loci	1283. b	ἄτέλεια immunitas	1312. c
		ἄτέλεστος imperfectus, infectus	1314. a

I. I N D E X

ἀτελεσφόρητος imperfectus	1413. b	αὐθεντία potestas, autoritas	187. a
ἀτελής imperfectus	1312. d	αὐθεντικός authenticus, auctoritate præ-	
ἀτελής non sectus	164. d	ditus, fide dignus	187. a
ἀτενής intentus	2. b. 1309. a	αὐθεντικῶς certo auctore, cum auctoritate	187. a
ἀτενίζω oculos in aliquem defigo	2. b. 1309. a		
ἄτερ sine 2. a. 184. d. absque	184. d	αὐθημερινός quotidianus	638. a
ἀτιμάζω contumelia afficio	1349. b	αὐθημερόν eodem die	638. a
ἀτιμασμός ignominia	1349. c	αὐθημερος qui eodem die est vel fit	638. a
ἀτιμάω, ὡ contumelia afficio	1349. c	αὐθωρὲ eadem hora	1482. a
ἀτίμητος inæstimabilis	1349. d	αὐθωρὶ eadem hora	1482. a
ἀτιμία ignominia	1349. a	αὐλαῖος ad vestibulum pertinens	187. o
ἄτιμος inhonoratus, inglorius	1349. a	αὐλακίζω sulco	187. a
ἀτιμῶ contumelia afficio	1349. d	αὐλαξ sulcus	187. a
ἀτιμώρητος impunitus	1040. c	αὐλάρχης aulæ princeps	175. a
ἄτιτος inglorius	1346. c	αὐλέω tibia cano	188. c
ἀτμίζω vapore, exhalo	185. a	αὐλή atrium, aula, stabulum, caula &c.	187. b. c
ἀτμὶς vapor	184. d		
ἀτμός halitus, vapor, fumus, flatus	185. a	αὐλητῆς tibicen	188. c
ἄτομον insectile, momentum	1317. d	αὐλίζομαι diversor, pernocto, moror	187. d. 188. a
ἀτονέω infirmus sum	1306. d		
ἀτονόω infirmum reddo	1307. a	αὐλισμός pernoctatio	188. a
ἄτονος infirmus	1306. d	αὐλισήριον diversorium	188. a
ἀτοπία absurditas, inconvenientia	1353. b	αὐλὸς tibia	188. b
ἄτοπος qui nulli loco convenit, impor-		αὐλὸς materiæ expers	1378. a
tuus, turbulentus, insolens, incon-		αὐλῶν vallis, convallis	188. c
veniens, improbus &c.	1353. b	αὐξάνομαι cresco, augeor	189. c
ἄτρακτος fusus	185. a	αὐξάνω augeo, do incrementum, cresco,	
ἄτραπὸς via trita, non habens diverticula		augeo	188. d
	1359. a	αὐξησις incrementum	1189. d
ἄτρομος intrepidus	1364. a	αὐξητικός augescens	189. d
ἀτρόμως intrepide	1364. a	αὐξω augeo, cresco	188. d
ἄτρυγος defecatus	1366. a	αὔρος fuscus	190. d
ἄτρωτος invulneratus	1347. b	αὔπνος insomnis, vigil, pervigil	1380. b
ἄττάκης attacus	185. a	αὔρα aura	190. a
Ἀττάλεια Attalea vel Attalia	185. a	αὔριον cras, crastinus	190. a. b
ἀπτέλαβος locusta	185. b	αὐσηρία austeritas	191. b
ἀτυχέω infelix sum	1368. d	αὐσηρὸς austerus, subacerbus, immitis,	
ἀτυχία miseria, infortunium	1368. d	nondum satis maturus	191. a
αὐ rursus	190. a	αὐτάρκεια animus sua sorte contentus,	
αὐγάζω illucesco	185. c	sufficientia, contentatio	159. a. b
αὐγασμα splendor	185. c	αὐταρκεσία sufficientia	159. b
αὐγέω splendo	185. b	αὐταρκέω sufficientiam do, fatisco	159. b
αὐγὴ diluculum 185. b. splendor	186. b	αὐτάρκης sufficiens	159. a
Ἀυγῆστος Augustus	186. c	αὐτάρκως sufficienter	4. b
αὐθάδεια fastus, arrogantia	51. a	αὐτεξέσιος potestati nulli subjectus	479. a
αὐθάδης arrogans, superbus, placens sibi		αὐτὴ clamor, pugna	262. d
pertinaciter	51. a	αὐτίκα statim, illico	194. a
αὐθαίρετος voluntarius, spontaneus	68. b	αὐτοδίδακτος docens seipsum	194. a
αὐθαίρετως, sponte, ultro	68. b	αὐτόθι ibi, illic	194. a
αὐθεντέω auctoritatem usurpo	186. d	αὐτοκατάκριτος suopte iudicio conde-	
αὐθέντης auctor; qui sibi ipsi manus in-		mnatus	815. a
fert violentas	186. d	αὐτόματος sponte agens	191. b
		αὐτῶ-	

αὐτομάτως sponte, ultro, sine alieno im- pulsu	191. c	ἀφελγής obscurus	1402. b
αὐτομολέω transfugio	954. c	ἀφελος purgatio menstrua mulierum, menstruum	452. a
αὐτόμολος transfuga	954. c	ἀφελῶν latrina, rectum intestinum	452. b
αὐτόπτης qui ipse vidit, testis oculatus	1036. d	ἀφελής qui non parcat, profusus	1402. c
αὐτός ipse	191. d	ἀφελία non parcere	1402. c
αὐτοχεδιάζω propere & ex tempore facio	1289. c	ἀφελῶς liberaliter, non parce, immiseri- corditer, crudeliter	1402. d
αὐτοχεδίασι ex tempore, non præmedi- tate	1289. c	ἀφελον abscidi	65. a
αὐτοχεδίως casu	1289. d	ἀφελια simplicitas	202. d
αὐτῇ ibi, hîc	192. b	ἀφελής simplex	202. c
αὐτοφόνος qui sibi ipsi manus infert vio- lentas	186. d	ἀφελῶ abstraho	512. b
αὐτοφυής sponte nascens	1436. b	ἀφελότης simplicitas	202. d
αὐτόφωρον ipsum furtum, ipsum factum, facinus	1440. b	ἀφελωμαι abstulero	65. c
αὐτόχερς qui suis manibus aliquid agit	1450. b	ἀφελῶς simplici animo	202. d
αὐτόχθων inquilinus	1454. d	ἀφεμα remissio	612. d
αὐτοφᾶ ipso aspectu	1037. a	ἀφενος reditus ex uno anno reliquū	1138. a
αὐχέω elata cervice me jacto, superbe glorior	202. a	ἀφεις remissio, liberatio, 612. d. dimissio	613. a
αὐχημα gloriatio, ostentatio	748. d	ἀφείσιος qui abest à domo, non-domesti- cus	573. d
αὐχὴν cervix	202. a	ἀφὴ tactus 140. d. commissura	148. a
αὐχμηρὸς squalidus, obscurus	202. b. c	ἀφηγέομαι duco, impero	629. b
αὐχμὸς siccitas ex æstu, squalor	202. b	ἀφηγέμενος ducens, dux, princeps	629. b
αὐχμώω squalidus sum	202. c	ἀφθαρσία immortalitas	1418. b
αὐχμώδης squalidus	202. c	ἀφθαρτος incorruptibilis, z. a. 1418. a. im- mortalis	1418. a
αὖω splendo 137. b. clamo 262. d. 524. c.	262. d. 524. c.	ἀφθογγος mutus	1416. c
resono, reboo	524. c	ἀφθονος invidia carens, copiosus, nimius	1419. b
ἀφαγνίζω sanctifico	29. c	ἀφθόνως sine invidia	1419. b
ἀφαίρεμα ablatum, ablatio	65. d	ἀφθορος incorruptus	1418. b
ἀφαίρεσις ablatio	65. d	ἀφίημι remitto, dimitto, sino, relinquo	610. d
ἀφαίρετος qui adimi potest	65. d	missum facio, permitto, omitto	610. d
ἀφαιρέω, ομαι aufero	64. d	ἀφικνέομαι, κάνω pervenio	686. c
ἀφάδομαι desilio	107. b	ἀφιλάγαθος minime amans bonos	7. a
ἀφανής non manifestus, obscurus, ab aspectu nostro remotus	1391. a	ἀφιλάργυρος ab avaritia alienus	152. c
ἀφανίζομαι evanesco	1391. b	ἀφιξις discessus	686. c
ἀφανίζω obscuro, deformat, corrumpo, aboleo	1391. b	ἀφίσταμαι deficio	704. d
ἀφανισμὸς oblitteratio, evanescencia, in- teritus, cædes	1391. b	ἀφίστημι deficere facio, dirimo, separo, amoveo, seorsum pono, avoco, avertō, abduco, discedo, descisco	704. b. c
ἀφαντος qui apparere definit, non appa- rens, subductus à conspectu	1391. b. c	ἀφνω repente, subito, ex improvise, in- speratō	1392. b. c
ἀφάπτομαι alligo	148. b	ἀφοβία securitas	1400. b
ἀφαρπάζω diripio	163. a	ἀφοβος metu vacuus, intrepidus, imper- territus	1400. b
ἀφασία loquendi impotentia, obmute- scencia; disparitio, disparentia	1397. c	ἀφόβως intrepide	1400. b
ἀφάω contrecto	148. d	ἀφοδευτήριον latrina	1004. b
		ἀφοδεύω excerno, alvum exonero	1004. b

I. I N D E X

ἀφ' οὗτος discessus, latrina	1004. b	ἀχοι usque, intra 203. c. d. donec	204. a
ἀφομοιούμαι assimilor	1026. c	ἀχυρόν palea, stramen	204. c
ἀφ' οὗτος absimilis, dissimilis	1026. c	ἀψευδής mentiri nescius	1474. b
ἀφομοιόω similem reddo, similitudinem		ἀψινθίτης absinthiacus	204. d
alicujus repraesento	1026. c	ἀψινθιον absinthium	204. c
ἀφοπλίζω armis instruo	1035. a	ἀψινθος absinthium	204. c
ἀφοράω intueor	1039. d	ἀψιντος absinthium	204. c
ἀφ' οὗτος intolerabilis	1405. d	ἀψυχος anima carens	1477. b
ἀφορία sterilitas	1404. d	ἄω spiro, flo	55. d. 56. a. 669. d
ἀφορίζω separo, segrego, ex synagoga ejicio, 1045. d. concisè loquor	1046. a	ἄωρι intempestivè	1482. a
ἀφ' οὗτος separatio	1046. a	ἄωρία intempestivitas	1482. a
ἀφορισμός sententia præcisa	1046. a	ἄωρος intempestivus, immaturus	1482. a
ἀφορμή occasio	1044. a		
ἀφορολόγητος ex quo non exigitur tributum	1405. a		
ἀφρίζω spumam excito, spumo	203. a		
ἀφροδίτη Venus	203. a		
ἀφρονέω stulte ago	1427. d		
ἀφρός spuma	202. d. 527. b		
ἀφροσύνη amentia	1427. d		
ἄφρων fatuus 142. d. demens	1427. c		
ἀφυλάκτως sine custodia	1432. c		
ἀφυπνέω obdormisco	1380. b		
ἀφυστρέω destituor, defraudor	1383. a		
ἀφωμιωμένος assimilatus	1026. c		
ἄφωνία silentium, infantia	1439. a		
ἄφωνος mutus	1439. a		
ἀφώρατος non deprehensus	1440. a		
Ἀχάζ Achaz	203. a		
Ἀχάη Achaja	203. a. b		
Ἀχαικός Achaicus	203. b		
ἄχαλινος effrenatus	1444. b		
ἄχανής immanis	1440. d		
ἄχαρις ingratus	1447. b		
ἄχαριςτος ingratus	1447. b		
ἄχαρίσως ingratè	1447. b		
ἄχάτης achates	203. b		
Ἀχάμ, Ἀκίμ Achim	203. b		
ἄχεροποίητος sine manu factus	1146. c. d		
ἄχθομαι xgre fero 8. a. gravor, pondere premor	1061. b		
ἄχθος pondus	1061. b		
ἄχλυσ caligo	203. c		
ἄχορτασία insatiabilitas	1460. a		
ἄχορταστος insatiabilis	1460. a		
ἄχος tristitia, dolor	203. b		
ἄχρεόμαχ inutilis fio	1462. a		
ἄχρεός inutilis	1462. a		
ἄχρεότης inutilitas	1462. b		
ἄχρεόω inutilem reddo	1462. a		
ἄχρηστος inutilis	1462. a		
		B.	
		Βαάλ Baal	205. b
		Βαβυλὼν Babylon	205. c
		βάδην gradatim	207. c
		βαδίζω vado	207. c
		βάδω vado	207. c
		βαθμός gradus, limen, fastigium honoris	207. b. c
		βάθος profunditas, altum	206. b. c
		βάθυνος fovea	253. b
		βαθύνω profunde excavo	206. a
		βαθύς profundus, gravis	205. d
		βαθύφωνος obscuram linguam habens	1439. a
		βαθύχεαλος idem	1449. a
		βαίβα baiba	215. c
		βαίη baën, baïne	215. b
		βαίνω ascendo 90. a. vado, eo, incedo	206. d. insisto
		βαίον termes, ramusculus, virgultum, frons palmæ	215. a. b
		Βαλαάμ Balaam	215. c
		Βαλκί Balak	215. d
		βαλανηφάγος qui glandibus vescitur	1387. a
		βάλανος glans, arbor glandifera	215. d
		βαλάντιον crumena, marsupium	218. a
		βαλανωτή quercetum	215. d
		βάλλω jacio, abjicio 215. d. percutio, cædo, jaculo ferio &c.	216. a. b
		βάλμα tinctura	229. a
		βαπτίζω immergo, abluo, baptizo	229. c
		βάπτισμα baptismus, afflictio	231. a. b
		βαπτισμός lotio, baptismus	231. b
		βαπτιστήριον vas ad lavandum, baptisterium	231. c
		βαπτιστής baptista	231. c
		βαπτός tinctus, infectus	229. a
		βάπτω mergo, immergo, tingo	228. b
		Βαβαβ-	

Εαραβῆς Barabbas	231. c	βασιλικὸν ærarium regale	237. b
βάραθρον fossa profunda, fovea, barathrum	231. d	βασιλικὸς regius, aulicus	237. a
Βαράκ Barak	232. a	βασιλίσκος basiliscus	236. d
Βαράχιας Barachias	232. a	Βασίλισσα regina	236. d
Βαρβαρόμα αγrestis fio, efferor	232. d	βάσις gressus, gradus, incessus, basis, fundamentum, planta pedis	207. b
βαρβάρος barbarus, inhumanus, ferox	232. a. b. c	Βασκαίνω fascino, invideo	240. a
Βαρβαρόν αγrestem & ferum reddo	232. c	Βασκαίνων invidus	4. d
Βαρβάρως barbare	232. c	Βασκανία fascinatio, invidia, invidentia, æmulatio	240. b
Βαρέομαι gravor	234. d	Βασκανίζω invideo	240. b
Βαρέω gravo, onero	234. c	Βασκανίον fascinum	240. b
Βαρέως graviter	234. c	Βάσκανος fascinator, fascinatrix, invidus	240. a. b
Βαρθολομαῖος Bartholomæus	232. d	Βάσαγμα onus, quod portatur	241. b
Βαριησῆς Barjesus	232. b	Βασαγμὸς onus	241. b
Βάρις munimentum	233. c	Βασάζω bajulo, fero, gesto, porto &c.	240. c. d
Βαριωνᾶς Barjonas	233. c	Βάτος rubus	241. d
Βαρνάβας Barnabas	233. c	Βάτος batus	241. a
Βάρος pondus, onus	234. b	Βατὸς pervius	207. b
Βαρσαβῆς Barsabas	233. d	Βάτραχος rana	242. a
Βαρτίμαιος Bartimæus	234. a	Βαττολογέω deblatero, nugor	867. d
Βαρίγλωστος duram linguam habens	321. d	Βαῦνος fornax	774. c
Βαρυηχὴς gravisonus, horrifonus	642. d	Βαφεὺς tinctor, infector	229. a
Βαρυθυμέω irascor	671. a	Βαφή immersio, tinctura, color	229. a
Βαρυκάρδιος durus corde	741. b	Βδέλλα sanguisuga	242. b
Βαρύνω gravo, premo, impedio, molestia afficio	235. a	Βδέλυγμα abominatio	242. c. d
Βαρὺς gravis, sævus, difficilis	234. a. b	Βδελυγμὸς abominatio, fastidium	242. d
Βαρύτιμος gravis pretii	1349. d	Βδελυκτὸς abominandus	242. d
Βαρύτονος quæ gravi accentu est notata	1307. a	Βδελυρία abominatio	242. d
Βαρυωπέω difficulter video	1485. c	Βδελύσομαι averfor propter foetorem, abominor, execror	242. c
Βασανίζομαι vexor, exagitor	235. d	Βδέω flatum ventris emitto, pedo	242. b
Βασανίζω exploro, probo, examino, torqueo	235. d	Βέβαιος firmus 243. a, stabilis	243. d
Βασανισμὸς cruciatus, tortor	236. a	Βεβαιέω confirmo	243. d
Βασανιστήριον tormenti locus	236. a	Βεβαίως firmiter	243. d
Βασανιστὴς tortor	236. a	Βεβαίωσις confirmatio, firmamentum	244. c
Βάσανος lapis lydius seu coticula, quæ aurum exploratur, tormentum	235. c.	Βεβηκὼς insistens, firmus, constans, fundatus	243. a
Βασίλειον palatia	236. d	Βέβηλος profanus	244. d
Βασίλεια regnum	238. b	Βεβηλόω profano, profanum reddo, confirmo	245. c
Βασίλειον regia (domus,) axiomata regale, potestas regia	236. d	Βεβήλωσις profanatio	246. b
Βασίλειος regalis	236. d	Βεελζεβὺλ Beelzebul	246. b
Βασιλεύομαι regor, regio dominio gubernor	238. a	Βελίαλ Belial, nequam	247. a
Βασιλεὺς rex	236. a	Βέλος jaculum, telum, sagitta	247. b
Βασιλεύω sum rex, regno	237. b	Βελόσταισι locus ad tela constitutus, statio balistarum, machina bellica, unde tela ex arcu mittuntur	247. c. d
Βασιλικά regalia, decimæ quæ Regi solvuntur	237. b	Βέλτιον melius	5. d

I N D E X

βελτίων melior	5. d	βλαβερὸς noxius, damnosus	255. c
Βενιαμὴν Benjamin	247. d	βλάβη damnum	255. b
βέρειθρον fossa profunda, fovea, barathrum	231. d	βλάμμα detrimentum	255. c
Βερνίκη Bernice	248. a	βλάπτομαι damno afficior, lædor	255. b
Βεροῖος Beroënsis	248. b	βλάπτω noceo, lædo	255. a
Βέρουα Beroëa	248. a	βλαστάνω germino, fruticor, produco, progigno	255. c
Βηθαβαρα Bethabara	248. b	βλαστῶ germino, fruticor, produco, progigno	255. c
Βηθανία Bethania	248. b	βλάστημα germen	256. a
Βηθεσδα Bethesda	248. d	Βλάσος Blastus	256. a
Βηθλεὲμ Bethlehem	249. a	βλαστὸς germen	256. a
Βηθσαιδα Bethsaida	249. d. 250. a	βλασφημέω impie loquor, blasphemo	1398. a
Βηθφαγή Bethphage	250. a	βλασφημία blasphemia, maledicentia	1397. d
βῆμα gressus, passus, gradus, suggestus, tribunal	207. a	βλάσφημος blasphemus, famam lædens	1397. d
βηματίζω passibus metior	207. a	βλασφημῶμαι blasphemor, male audio, tanquam blasphemus accusor	1398. a. b
βῆμι ascendo	90. a	βλέμμα aspectus	258. a
βήρυλλος beryllus	250. c	βλέπω video, cerno, intelligo, respicio, caveo	256. b. c. d. 468. b. animadverto
βία vis, sævitia, violentia, violentus impetus	250. d.		257. a
βιάζομαι violo, compello, cogo, vi irrumpo, vim affero, vi adigo, summa vi contendo, vi perrumpo &c.	251. b	βλέφαρον palpebra	260. b
βιάζω vim facio, cogo, urgeo	251. b	βλητέος abjiciendus	217. c
βίαιος violentus, vehemens	251. a	βλύζω & ὑώ fluo	260. b
βιαστὴς violator, violentus	251. d	βοανεργὲς Boanerges	260. c
βιδάζομαι adscendo, admitto, admissario admoveor	208. d	βοάω clamor, vociferor	261. a
βιδάζω facio scandere	208. d	βοή clamor, vociferatio	261. a. prælium, conflictus, pugna
βιβλαρίδιον libellulus	253. a		262. d
βιβλία volumina, Biblia, literæ, epistola	253. a	βοηδρόμος auxiliator, opitulator	262. c
βιβλινος biblinus, chartaceus	253. b	βοήθεια auxilium	263. c
βιβλιογράφος librarius, librorum scriptor	332. d	βοήθεια adjuncta	263. c
βιβλιοθήκη bibliotheca	1331. a	βοηθέω auxilior, juvo, succurro, operam fero	263. a
βιβλίον liber, libellus, scheda	252. d	βοήθημα auxilium, adjumentum	263. c
βιβλιοπηγὸς bibliopégus, librorum compactor	1107. a	βοηθὸς auxiliator, opitulator	262. c
βιβλιοφυλάκιον bibliotheca	1433. b	βόησις clamor	261. d
βίβλος liber, recensio, libellus	252. b. c	βόθρος fovea, scrobs	263. d
βιβρώσκω comedo	277. b	βόθυνος fovea	264. a
Βιθυνία Bithynia	253. b	βριδάριον bucula, buculus	271. b
βίκος dolium	253. c	βριδίον bucula, buculus	271. b
βίος vita, victus, bona, pecuniæ, divitiæ	253. c. d	βόλγιτον, ος stercus, fimus, stercus bubulum	264. a
βιοτεύω vivo, vitam dego	254. b	βολεῶν fimetum, sterquilinum	264. a
βιότης violentia, vita	251. b	βολή jactus	217. d
βιώω vivo	254. a	βολίζω bolidem demitto	217. d
βίωσις vita, vita anteaçta	254. b. c	βολίς sagitta, jaculum, funis	217. d
βιώτευσις victus	254. b	βόλιτον stercus, fimus, stercus bubulum	264. a
βιωτικὸς ad hujus vitæ usum pertinens	254. c	βόλος	

βόλος jactus, gleba, amissio	217. c	βανός collis, clivus, tumulus	270. d
βομβέω bombum edo apum & vesparum		βᾶς bos, vacca	271. a
inſtar, ſuſurro	264. a. b	βάτομος quod bobus cæditur	1318. b
βομβηδὼν edendo bombum	264. b	βῆτυρον butyrum	1371. c
βομβησις ſuſurrus, examen apum, quævis multitudo congregata	264. b	βόω alo 264. c. paſco	266. d
βόμβος bombus, ſonus quem edunt apes	264. b	βοώτης boum agitator, bubulcus	1480. b
	264. b	βραβεῖον brabéum, præmium	271. c
Βοός Boos	264. b	βραβεύς qui præmia certaminis diſtribuit	271. c
βοοζύγιον jugum boum	620. b	βραβευτής qui præmia certaminis diſtribuit	271. c
βορά pabulum, eſca	264. c	βραβεύω ſum certaminis moderator, pal-	
βορβορίζω cæno me polluo	264. d	mam victori tribuo	271. c
βόρβορος cænum, limus	264. c	βραγχιάζω rauceſco	272. b
βορέας boreas, aquilo	264. d	βράγχος raucedo	272. b
βορράθεν ab aquilone	264. c	βραδύγλωσſος tardus lingua	321. d
βορράς aquilo	264. d	βραδύνω taro, moras neſto	272. e
βόσις cibus	265. b	βραδυπλοέω tarde navigo	1133. d
βοσκή pabulum, alimentum	266. d	βραδύς tardus, ſtupidus, bardus	272. b
βόσκημα pecus, animal quod paſcitur	265. d	βραδύτατα lentiffimè	272. c
	265. d	βραδυτής tarditas	272. d
βοσκός paſtor	265. d	βράζω ferveo, bullio	272. d
βόσκω alo 264. c. paſco	265. b	βρασμός æſtus	273. a
Βοσός Boſor	266. a	βραχέως brevi	274. a
βόσρυξ, βόσρυχος cincinnus, cirrus mu-		βραχίων brachium, robur	273. b
liebris	267. b	βραχύς brevis	273. d
βοτάνη herba, gramen	266. b	βραχὺ paulum	273. d
βοτανικός herbarius, ad herbas pertinens	267. a	βραχυτελής brevem finem habens; com-	
	265. b	pendiarius, brevis	1312. d
βοτῆρ paſtor	265. b	βραχύτης brevitat	274. a
βοτὸς pabulum, alimentum	266. d	βρέγμα ſynciput	274. d
βοτρυδιον racemulus, uvula	267. b	βρέμω, ομα, fremo, murmuro	274. a
βότρυς botrus, uva	267. a	βρέφος infans, puer, embryon	274. a. b
βύβαλος bubalus	271. c	βρέχω rigo, irrigo, humecto, pluo	274. c. d
βύκεντρον ſtimulus boum	754. a	βρίθω ſum gravis, ingraveſco, aggravo	275. c
βυκόλιον armentum	786. d	βριμόομαι præ ira fremo, excandeſco	275. c
βυκόλος bubulcus	787. d	βρόγχος guttur	272. b
βύλευμα conſilium	268. d	βρομέω ſuſurro, ſtrepo	274. a
βυλεύομαι conſulto, delibera	267. d	βρόμος crepitus ignis, ſtrepitus, fragor	
βύλευσις conſultatio	268. c	274. a. ſonus ignis	1307. c
βυλευτήριον curia	268. c	βρομώδης crepitum ſeu fremitum edens	274. a
βυλευτής ſenator	268. c	βροντάω tonō	276. b
βυλευτικός conſiliarius	268. c	βροντή tonitru	276. a
βυλεύω conſulo, conſilium capio, mente		βροτὸς mortalis	276. c
agito	267. d	βρύχος bruchus	276. d
βυλή conſilium 157. c 267. b. decretum		βροχή nimbus	275. a
Dei & ſenatus, cogitatio, prædicatio		βροχθίζω poto	275. b
verbi Dei	267. c	βρύχος reſtis, laquens	276. d
βύλημα voluntas	270. c		βρυγ-
βύλησις voluntas	268. c		
βύλομαι volo 270. a. 268. c. decerno,			
cenſeo	270. a		
βυνίζω aggrego	271. a		

I. I N D E X

βελτίων melior	5. d	βλαβερὸς noxius, damnosus	255. c
Βενιαμὴν Benjamin	247. d	βλάβη damnum	255. b
βέρεθρον fossa profunda, fovea, barathrum	231. d	βλάμματα detrimentum	255. c
Βερνίκη Bernice	248. a	βλάπτω damno afficior, lædor	255. b
Βεροῦσος Beroënsis	248. b	βλάπτω noceo, lædo	255. a
Βέροια Beroëa	248. a	βλαστάνω germino, fruticor, produco, progigno	255. c
Βηθαβάρὰ Bethabara	248. b	βλαστῶ germino, fruticor, produco, progigno	255. c
Βηθανία Bethania	248. b	βλάστημα germen	256. a
Βηθεσδα Bethesda	248. d	Βλάσος Blastus	256. a
Βηθλεὲμ Bethlehem	249. a	βλαστὸς germen	256. a
Βηθσαιδὰ Bethsaida	249. d. 250. a	βλασφημέω impie loquor, blasphemo	1398. a
Βηθφαγή Bethphage	250. a	βλασφημία blasphemia, maledicentia	1397. d
βῆμα gressus, passus, gradus, suggestus, tribunal	207. a	βλάσφημος blasphemus, famam lædens	1397. d
βηματίζω passibus metior	207. a	βλασφημῶμαι blasphemor, male audio, tanquam blasphemus accusor	1398. a. b
βῆμι ascendo	90. a	βλέμμα aspectus	258. a
βήρυλλος beryllus	250. c	βλέπω video, cerno, intelligo, respicio, caveo	256. b. c. d. 468. b. animadverto
βία vis, sævitia, violentia, violentus impetus	250. d.		257. a
βιάζομαι violo, compello, cogo, vi irrumpo, vim affero, vi adigo, summa vi contendo, vi perumpo &c.	251. b	βλέφαρον palpebra	260. b
βιάζω vim facio, cogo, urgeo	251. b	βλητέος abjiciendus	217. c
βίαιος violentus, vehemens	251. a	βλύζω & ὕω fluo	260. b
βιαστὴς violator, violentus	251. d	βοανεργὲς Boanerges	260. c
βιδάζομαι adscendo, admittor, admissario admoveor	208. d	βοάω clamor, vociferor	261. a
βιδάζω facio scandere	208. d	βοή clamor, vociferatio	261. a. prælium, conflictus, pugna
βιβλαρίδιον libellulus	253. a		262. d
βιβλία volumina, Biblia, literæ, epistola	253. a	βοηδρόμος auxiliator, opitulator	262. c
βιβλινος biblinus, chartaceus	253. b	βοήθεια auxilium	263. c
βιβλιογράφος librarius, librorum scriptor	332. d	βοήθειαι adjumenta	263. c
βιβλιοθήκη bibliotheca	1331. a	βοηθέω auxiliator, juvo, succurro, operam fero	263. a
βιβλίον liber, libellus, scheda	252. d	βοήθημα auxilium, adjumentum	263. c
βιβλιοπηγὸς bibliopégus, librorum compactor	1107. a	βοητὸς auxiliator, opitulator	262. c
βιβλιοφυλάκιον bibliotheca	1433. b	βόησις clamor	261. d
βίβλος liber, recensio, libellus	252. b. c	βόθρος fovea, scrobs	263. d
βιβρώσκω comedo	277. b	βόθυνος fovea	264. a
Βιθυνία Bithynia	253. b	βριδάριον bucula, bucus	271. b
βίκος dolium	253. c	βριθίον bucula, bucus	271. b
βίος vita, victus, bona, pecuniæ, divitiæ	253. c. d	βόλγιτον, ος stercus, fimus, stercus bubulum	264. a
βιοτεύω vivo, vitam dego	254. b	βολεῶν fimetum, sterquilinum	264. a
βιότης violentia, vita	251. b	βολή jactus	217. d
βιόω vivo	254. a	βολίζω bolidem demitto	217. d
βίωσις vita, vita anteaçta	254. b. c	βολὴς sagitta, jaculum, funis	217. d
βιώτευσις victus	254. b	βόλιτον stercus, fimus, stercus bubulum	264. a
βιωτικὸς ad hujus vitæ usum pertinens	254. c	βόλος	

βόλος jactus, gleba, amissio	217. c	βενός collis, clivus, tumulus	270. d
βομβέω bombum edo apum & vesparum		βῆς bos, vacca	271. a
instar, susurro	264. a. b	βάτομος quod bobus cæditur	1318. b
βομβηδὼν edendo bombum	264. b	βῆτυρον butyrum	1371. c
βόμβησις susurrus, examen apum, quævis multitudo congregata	264. b	βόω alo 264. c. pascō	266. d
βόμβος bombus, sonus quem edunt apes	264. b	βωότης boum agitator, bubulcus	1480. b
Βοός Boos	264. b	βραβεῖον brabéum, præmium	271. c
βοοζύγιον jugum boum	620. b	βραβεύς qui præmia certaminis distribuit	271. c
βορά pabulum, esca	264. c	βραβευτής qui præmia certaminis distribuit	271. c
βορβορίζω cæno me polluo	264. d	βραβεύω sum certaminis moderator, pal-	
βόρβορος cænum, limus	264. c	mam victori tribuo	271. c
βορέας boreas, aquilo	264. d	βραγχιάζω raucesco	272. b
βορρᾶθεν ab aquilone	264. c	βράγχος raucedo	272. b
βορρᾶς aquilo	264. d	βραδύγλωσσος tardus lingua	321. d
βόσις cibus	265. b	βραδύνω tardo, moras necō	271. e
βοσκή pabulum, alimentum	266. d	βραδυπλοέω tarde navigo	1133. d
βόσκημα pecus, animal quod pascitur	265. d	βραδύς tardus, stupidus, bardus	272. b
βοσκός pastor	265. d	βραδύτατα lentissime	272. c
βόσκω alo 264. c. pascō	265. b	βραδυτής tarditas	272. d
Βοσός Bosor	266. a	βράζω ferveo, bullio	272. d
βόσρυξ, βόσρυχος cincinnus, cirrus muliebris	267. b	βρασμός æstus	273. a
βοτάνη herba, gramen	266. b	βραχέως brevi	274. a
βοτανικός herbarius, ad herbas pertinens	267. a	βραχίων brachium, robur	273. b
βατήρ pastor	265. b	βραχύς brevis	273. d
βοτός pabulum, alimentum	266. d	βραχύ paulum	273. d
βοτρυδίων racemulus, uvula	267. b	βραχυτελής brevem finem habens; com-	
βότρυς botrus, uva	267. a	pendiarius, brevis	1312. d
βῆβαλος bubalus	271. c	βραχύτης brevitās	274. a
βῆκεντρον stimulus boum	754. a	βρέγμα synciput	274. d
βηκόλιον armentum	786. d	βρέμω, ομαί, fremo, murmuro	274. a
βηκόλος bubulcus	787. d	βρέφος infans, puer, embryon	274. a. b
βῆλευμα consilium	268. d	βρέχω rigo, irrigo, humecto, pluo	274. c. d
βηλεύομαι consulto, delibero	267. d	βρίθω sum gravis, ingravesco, aggravo	275. c
βῆλευσις consultatio	268. c	βριμόομαι præ ira fremo, excandesco	275. c
βηλευτήριον curia	268. c	βρόγχος guttur	272. b
βηλευτής senator	268. c	βρομέω susurro, strepo	274. a
βηλευτικός consiliarius	268. c	βρόμος crepitus ignis, strepitus, fragor	
βηλεύω consulo, consilium capio, mente agito	267. d	274. a. sonus ignis	1307. c
βελή consilium 157. c 267. b. decretum Dei & senatus, cogitatio, prædicatio verbi Dei	267. c	βρομιάδης crepitum seu fremitum edens	274. a
βέλημα voluntas	270. c	βροντάω tonō	276. b
βέλησις voluntas	268. c	βροντή tonitru	276. a
βέλομαι volo 270. a. 268. c. decerno, cenfeo	270. a	βροτός mortalis	276. c
βενίζω aggrego	271. a	βρέχος bruchus	276. d
		βροχή nimbus	275. a
		βροχθίζω poto	275. b
		βρόχος restis, laquens	276. d

I. I N D E X

βρυγμή fremitus, stridor	177. b	Γαλιλαία Galilæa	285. b
βρυγμός fremitus, stridor	277. a	Γαλιλαῖος Galilæus	285. c
βρύχω frendeo, strideo	277. a	Γαλλίων Gallio	285. d
βρύω scateo, mano, fundo, is	277. b	γαλαχέω lacto	606. c
βρώμα cibus, esca	277. d	Γαμαλιήλ Gamaliel	286. a
βρώσιμος esculentus	278. c	γαμβρεύω affinitatem contraho	286. c
βρώσις cibus, edulium, erosio	278. a. b	γαμβρός gener	286. b
βρώσχω comedo	277. b	γαμβρόμαι nubo	188. b
βρωτός esculentus 278. c. comestus	278. d	γαμέω uxorem duco, matrimonio jungor,	
βυθίζω demergo, in profundum abjicio	279. c	nubo	287. c
βυθός ima pars, fundum, gurgis imus	279. a	γαμίζω eloco	288. c
βυθοτροφής in profundo nutritus	1361. a	γαμίσκομαι nubo	288. c
βύσσα corium, pellis	279. c	γάμος nuptiæ, epulum solenne, conju-	
βυσσένς coriarius	279. d	gium &c.	286. d. 287. a. b
βύσσινος byssinus	279. d	γάρ nam, enim, scilicet, nempe, enimve-	
βύσσις byssus	279. d	ρό, equidem, igitur, porro, verè, quæ-	
βυσός ima pars, fundum, gurgis imus	279. a	fo &c.	289. a. - d
βύω obturo, obstruo, tego	280. a	γατήρ uterus, venter, hestuo	290. a. b
βωλοκοπέω fulco	797. a	γαυρία gloriatio, exultatio	290. c
βῶλος gleba, massa	280. c	γαυριάω superbio, glorior, me jacto	290. c
βωμός ara, altare	280. c	γαῦρον animi elatio	290. c
		γαῦρος superbus, arrogans, ferox	290. b
		γαυρόω, ὀομαι superbio, glorior, effero,	
		exulto	290. c
		γέ fane, quidem &c.	290. d
		γέα terra	541. a
		Γεδεὼν Gedeon	291. a
		γέεννα gehenna	291. b
		Γεθσημανῆ Gethsemane	291. b
		γάνω gigno	295. a. 301. d
		γᾶσος epistylium	292. c
		γατνιάω vicinus sum	293. a
		γατονία vicinia	292. d
		γάτων vicinus	291. d
		γεώρας advena	300. d
		γελάσιμος ridiculus	294. a
		γέλασμα risus	293. d
		γελάω rideo	293. b
		γελοιάζω jocor	294. a
		γελοιασμός risus	294. a
		γελοιασῆς jocator, facetus	294. a
		γελοῖος, γέλοιος ridiculus	294. a
		γέλως risus	293. a
		γεμίζω impleo	294. c
		γέμω plenus sum, onustus sum	294. a
		γενεά generatio, natio, gens, progenies,	
		genitura, gradus cognationis, seculum,	
		tempus	309. c. d
		γενεαλογέομαι in genere alicujus annu-	
		meror	868. b
		γενεαλογέω seriem generis memoro	868. a
		γενεα-	

Γ.

Γαββαθᾶ Gabbatha	281. b
Γαβριήλ Gabriel	281. d
γάγγραινα gangræna	281. d
Γάδ Gad	281. b
Γαδαρηνός Gadarénu	282. b
Γάζα Gaza	282. d
γάζα gaza 282. d. tributa, opes	1433. b
γασοφυλάκιον gazophylacium, ærarium	
Ecclesiasticum	283. a. b. 1433. b
γασοφύλαξ custos gazæ & ærarii	283. c. d
	1433. c
γαθῶ gaudeo	4. b
γαῖα terra	137. c
Γάιος Cajus	283. d
γαισός, γαῖσος gæsum, hostile, jaculum,	
clypeus	283. d
γαίω glorior 286. d. superbio	290. c
γάλα lac, rudis institutio	283. d. 284. a
γαλαθηνός lactens	284. b
γαλακτίζω lac candore refero	284. b
Γαλάτης Galata	285. a
Γαλατία Galatia	284. c
Γαλατικός Galaticus	285. a
γαλεάγρα cavea	33. c
γαλήνη tranquillitas maris	285. a
γαληνός tranquilus, quietus	285. b

γενεαλογία recensio generis, genealogia	868. a	γηθένω gaudeo	4. b
γενεαλόγος genealogiæ scriptor	868. a	γήινος terrenus	300. c
γενεαλογέμενος qui in genere alicujus an- numeratur	868. b	γηραιός senex	301. c
γενέθλη origo, ortus, genus	312. a	γήρας senectus	300. d
γενέθλια natalitia, dies natalitius	312. a	γηράσκω consenesco	300. a
γενέθλιος natalis	312. a	γήρος senectus	301. b
γενέσια natalitia, dies natalitius	312. a	γίγαρτον quod in acino vinaceo lignosum aut lapidosum est	301. d
γενεσιάρχης originis autor & princeps	175. a	γίγας gigas	301. d
γενεσιάρχος originis autor & causa	541. a	γίνομαι, γίγνομαι fio, sum, edor, existo	301. d
γένεσις generatio	311. b	γινώσκω nosco, cognosco, amo, intelligo, percipio, decerno, approbo, pro meo agnosco, curo, curam gero &c.	312. b - d
γενετή ortus, nativitas	311. d		313. a. b
γενέτις genitrix	312. a	γλαύξ noctua	319. d
γεννάδας generosus, ingenuus	297. a	γλεῦκος mustum, vinum dulce	320. a
γενναῖος ingenuus, generosus, strenuus, præstans, præclarus	297. a	γλυκάζω dulcedine afficio, dulcesco	320. d
γενναϊότης generositas	297. b	γλυκαίνω dulce reddo	320. c
γενναίως generosè, fortiter	297. b	γλύκασμα dulcedo	320. c
γενναόμαι nascor	295. c	γλυκασμός dulcedo, suavitas	320. d
γεννάω genero, pario	295. a	γλυκερός dulcis	320. a
γέννημα progenies, fructus, proventus	296. c	γλυκύπικρος dulcedinem amarori per- mixtam habens	320. c
γεννηματίζω progermino	296. d	γλυκὺς dulcis	319. d
Γεννησαρέτ Gennesaree	297. d	γλυκύτης dulcedo	320. c
γέννησις nativitas	297. a	γλύμμα sculptura, cælatura	321. a
γεννητός natus, filius	297. b	γλυπτὸν sculptile	321. a
γένος genus, ordo, natio, gens	309. d	γλυπτὸς sculptus	321. a
γεραίω muneror honoris causa	301. c	γλυφὴ sculptura, cælatura	320. d
γέρας præmium, honor	301. c	γλύφω sculpo	320. d
Γεργεσηνοὶ Gergeseni	298. a	γλῶσσα lingua, sermo	321. b. c
γερασία senatus	298. c	γλωσσογάσσω rabula	290. b
γέρων senex	298. b	γλωσσόκομον theca, tibiærum lingvis re- condendis idonea, marsupium	789. d
γεῦμα gustus	299. c	γλωσσότμητος lingua exsectus	1318. b
γένομαι gusto, edo	298. d	γλωσσοτομέω elingvo, linguam exseco	1318. b
γεῦσις gustus, gustatus, experientia, spe- cimen	299. d	γλωσσοχαριτέω lingua gratiam aucupor, blandior	1448. b
γεύω facio gustare	298. d	γλωσσώδης linguax, loquax	321. c. d
γέφυρα pons	299. d	γναθμός mala, maxilla, tempus	322. a
γεφυρόω ponte jungo	299. d	γνάθος mala, maxilla, tempus	322. a
γεώδης terreus, terrenus	300. c	γνάπλω f. γνάφω expolio, carmino, carpo	322. b
γεωμετρία geometria	940. c	γναφεὺς fullo	322. a
γεωμετρικός geometricus	940. c	γνήσιον sinceritas	311. d
γεωργέομαι excolor	541. c	γνήσιος originem habens legitimam, mini- mè spurius, genuinus, germanus	311. c. d
γεωργέω agrum colo	541. c	γνησίως genuinè, germanè	311. d
γεωργία agricultura	541. b	γνοφερός caliginosus	322. c
γεώργιον arvum, ager	541. b	γνόφος tenebræ, turbo	322. c
γεωργός agricola, vinitor	541. a		
γῆ terra, regio, territorium, urbs &c.	300. a. b		
γηγενής terrigena, ex terra natus	310. a. b		

I. INDEX

γνωφῶ obsecrum reddo	322. c	γραῖα anus, vetula	333. b		
γνωφῶδης opacus, caliginosus	322. c	γραῖκός anilis, senio confectus	315. b		
γνῶω cognosco	713. c	γραῖμα litera, tabulæ, chirographum	328. a		
γνώμη consilium, sententia, permissio	315. a. b. decretum	318. c	γραῖματα liber, scripta, epistola, literæ, eruditio, S. scriptura	328. a. b	
γνωρίζομαι innotesco, patefio	323. b	γραμματεία scriptura, literatura	328. b		
γνωρίζω notum facio, scio	322. d	γραμματεὺς scriba, præco verbi divini	328. b. d		
γνώριμος notus	323. c	γραμματεύω sum scriba, scribæ partes ago	328. d		
γνώρισις hariolus	323. b. c	γραμματική Grammatica, literatura	329. a		
γνωσιμαχέω resipisco	917. d	γραμματικός Grammaticus, literarius, literatus	329. a		
γνώσις cognitio, facultas cognoscendi	315. c	γραμματοεσσαγωγεὺς publicarum literarum promulgator	329. a		
γνώσις gnarus, hariolus	315. d	γραμμὴ linea	329. a		
γνωστὸς notus	315. c	γραπτὸς scriptus	330. a		
γνωστῶς aperte	315. d	γραῦς anus	513. b		
γοάω gemo, deploro, defleo	324. c	γραφεῖα Hagiographa	329. c		
γογγύζω murmuro	323. d	γραφεῖον stylus, penicillus	319. b		
γόγγυσις murmuratio, querela	324. b	γραφεὺς pictor, qui animalia depingit	329. a		
γογγυσμός murmur, mussitatio	324. a	γραφὴ scriptura, dictum scripturæ, αἱ divinæ literæ	329. c. d		
γογγυστής murmurator	324. b	γραφικὸς scriptorius	329. c		
γόης impostor, incantator, præstigiator	314. b	γραφικὸν stylus	329. b		
γοητεία veteratoria ars, incantatio	324. c	γραφὶς stylus	319. c		
γοητεύω incanto, fascino	324. c	γράφω scribo, pingo, albo militum adscribo, in militiam adscisco, describo	326. d		
γοητικὸς incantatorius, præstigiatorius	324. c	γράω, γράινω depascor	281. d. 282. a. sculpo	326. d. edo	513. b
γολγοθᾶ Golgotha	324. c	γραῖδης anilis	333. b		
Γόμορρά Gomorrha	321. a	γρηγορέω vigilo	449. a		
Γόμορρος Gomorrhæus	325. d	γρηγόρησις vigilantia	449. d		
γόμος onus navis, merx	294. c	γρὺ, γρῦ quicquid minimum est	333. c		
γομφιάζω obstupefco	326. a	γρίζω grunnio	323. d. 333. c. latro	333. c	
γομφίασις morbus dentium	326. a	γρύψ gryps	333. c		
γομφιασμός stupor dentium	326. a	γῦιν membrum	333. c. manus	443. a	
γομφίος dens molaris	325. d	γύλλιος vas vimineum, quo milites ad bellum proficiscentes affervabant cibos	1367. b		
γόμφος cuneus, clavus	325. d	γυμνάζω nudum me exerceo in palæstra, exerceo, vexo	335. a		
γονατίζω in genua procumbere facio	326. c	γυμνασία exercitatio	335. a		
γονεὺς parens	309. a	γυμνάσιον locus ubi pugiles nudi se exercebant, Schola	335. b		
γονή foetus, proles	308. b	γυμῆν miles levioris armaturæ, non cataphractus	334. d		
γόνη genu	326. a	γυμνητεύω sum miles levis armaturæ, nudus sum	334. c		
γονορρύεω feminis effluvio laboro	1186. b	γυμνή			
γονορρύης feminis effluvio laborans	1186. b				
γόνος generatio, genus, foetus, proles, semen	308. b				
γονυπετέω ad genua accido, advolvor, provolvor	1116. a				
γόος luctus	324. c				
γοργέω celer sum	326. c				
γοργὸς celer	326. c				
γοργέτης sollicitudo	326. c				
γενόομαι vel γενάζομαι accido ad genua, genibus advolvor, supplico	1116. b				

γυμνήτης miles levioris armaturæ, non cataphractus	334. d	δακρύω lacrymor, fleo	340. c
γυμνός nudus, exutus divitiis hujus mundi	333. d. 334. c	δακτύλιος annulus	341. a
γυμνότης nuditas, paupertas	334. c	δακτυλοδακτέω digito monstro	351. c
γυμνός denudo	334. d	δάκτυλος digitus, virtus, potentia	340. d
γύμνωσις nudatio, nuditas	334. d	Δαλμανηθά Dalmanutha	341. b
γυναικῆριον uxorcula, muliercula	336. c	Δαλμαντία Dalmatia	341. d
γυναικῆα muliebria, menstrua	336. b	δαλός fax	341. d
γυναικῆον gynæcéum, conclave f. contubernium mulierum	336. b	δαμάζω domo	342. a
γυναικῆος muliebris	336. a	δάμαλις juvenca	342. c
γυναικίζω mulierum mores imitor	336. b	δάμαρ uxor	341. d
γυναικοκρατέμεν qui à fœmina regitur	336. b	Δάμαρις Damaris	341. d
γυναικῶν conclave f. contubernium mulierum	336. c	Δαμασκὸς Damascus	342. a
γύναιον muliercula	336. c	δαμάω domo	342. a
γυνή fœmina, mulier, uxor, virgo	335. c. d	δαμνάω édomo	342. b
γῦρος gyros, ambitus, circulus	336. c	δάμνημι édomo	342. b
γυρώω in gyrum colligo, in orbem verto	336. c	δανείζομαι fœneror, mutuum accipio, mutuo	343. a
γύρωσις circuitio	336. c	δανείζω credo, fœnero, mutuum do	342. d
γύψ vultur	336. c	δάνειον æs alienum, mutuum	342. d
Γῶγ Gog	336. d	δανεισμός fœneratio	343. a
γωνία angulus, extremitas	336. d	δανειστής creditor	343. b
γωνιαῖος angularis	337. a	Δανιήλ Daniel	343. b
Δ. α valde	339. c. 345. b	δάνος donum, mutuum	342. d
Δαβὶδ David	337. d	δαπανάω expendo, infumo, impendo, sumtus facio, consumo, sumtibus exhaurio	344. a
δαδεχέω facem teneo, præluceo	606. d	δαπάνη sumtus	344. c
δαδεχία facies gestatio	606. d	δαπάνημα sumtus	344. b
δαδῆχος facem seu tædam habens	606. c	δάπεδον pavementum, solum	345. b
δαήμων peritus	338. a	δάπτω devoro	345. a
δαίμονια dii	338. c	δάσος densitas	345. c
δαίμονίζομαι à dæmonio teneor, possideor, à cacodæmone vexor, torqueor	338. c	δασύπας lepus	345. c. 1175. d
δαίμονίζω pro dæmone habeo	338. c	δασύς densus, pilosus, hirsutus	345. c
δαίμόνιον dæmonium, spiritus miser	338. b	δάφνη laurus	345. c
δαίμόνιος ad dæmonem pertinens, miser	338. b	δαφιλένομαι copiosè subministro, curo	345. a
δαίμονιάδης plenus cacodæmone, dæmoniatus, ad dæmonia pertinens	338. d	δαφίλης largus, copiosus	345. a
δαίμων dæmon	338. a	δὲ vero, igitur, tamen, sane, nempe, enim, imò, cæterum, porro	345. d. 346. a. b. c
δαίσκω scio	379. d	δέησις deprecatio (malorum)	359. d. 360. a
δαίω disco, scio, divido	338. a. incendo	δεῖ necesse est, oportet, opus est	347. a. b
345. c. d. uro	404. d	δεῖγμα exemplum	348. b
δάκνω mordeo	339. c	δαγματίζω exemplum in aliquo statuo, publicè aliquem punio, traduco	348. b
δάκρυ lacryma	340. b	δαίδω timeo	339. a. reformido
δάκρυμα lacryma	340. c	δείκνυμι, ὡς ostendo, indico	347. d
δάκρυον lacryma	340. b	δαίλαιος miser, infelix	352. b
		δαιλανδρέω terreor, paveo	352. b
		δαίλη tempus pomeridianum, vespera	351. c. d. 516. c
		δαιλία timiditas	352. a
		δαλιαίνω terrefacio	352. b
		δαλιαῖον	

I. I N D E X

δειλιάω ob timiditatem refugio detrecto- que periculum, reformido	352. a	δεξάμηνη canalis	365. b
δειλινόν vesperi	351. d	δεξιά dextra manus, potentia Dei	357. d
δειλινός pomeridianus	351. d. 616. c	δεξιόζω manu dextra utor	358. c
δαλόομαι timeo	352. c	δεξιολάβος fatelles stipator	848. a
δαλός timidus, formidolosus, malus, im- probus	351. d	δεξιός dexter	357. c
δαῖμα metus	339. b	δεοδιδάκτος à Deo doctus	381. c
δαμαίνω timeo	339. c	δέομαι egeo	358. d
δαμαλέος timidus, terribilis	339. c	δέομαι oro, deprecor	359. a
δαμάομαι metuo	339. c	δέος timor, metus	339. b. 651. a
δαματώω terreo, terrefacio	339. c	δέρας pellis	361. b
δαῖνα quidam	35. c	Δερβαῖος Derbæus	360. a
δανάζω agrè fero, indignor	353. a	Δέρβη Derbe	360. a
δανός terribilis, formidabilis, gravis	352. d	δέρνω video, aspicio	424. a
δεινός vehementer	352. d	δέρμα pellis	361. b
δαπνέω cæno	353. a	δερμάτινος coriaceus	361. b
δαῖπνον cæna, convivium, epulum	353. a	δέρμης pellis, velum, pallium	361. b
δαισιδαιμονία superstitio	339. b	δέρω excorio, peliẽm detraho, cædo, ver- bero	360. b
δαισιδύμων superstitiosus	338. d	δέσις ligatura, vinculum	369. c
δαῖσις timor, metus	339. b	δεσμένω vincio	370. b
δέκα decem	353. c	δεσμέω vincio	370. b
δεκαδάρχης, δεκάδαρχος Decurio, decanus, decemvir	175. a	δέσμη fasciculus	369. d
δεκαδαρχία, δεκαρχία decanatus, decem- viratus	175. a	δέσμιος vinctus	369. d
δεκαδύω duodecim	433. b	δεσμός vinculum	369. c
δεκαμηνιαῖος decemestris	943. a	δεσμοφύλαξ vinctorum custos, comen- tariensis	1433. c
δεκάκις decies	353. d	δεσμός in carcerem seu vincula conjicio	370. a
δεκαπέντε quindecim	1097. c	δεσμωντήριον carcer	370. b
δεκάπηχυς decem cubitorum	1108. d	δεσμώτης vinctus	370. b
δεκαπλασιάζω decuplo magis ago	354. d	δεσπόςω dominor, dominium obtineo	361. c
δεκαπλασίων decuplo melior	354. b	δεσποτεία dominium, dominatus	362. b
Δεκάπολις Decápolis	351. a. b. 1152. c	δεσπότης herus, dominus	361. d
δεκάρχης, δεκαρχος Decurio, Decanus, Decemvir	175. a	δεῦρο adesdum	362. c
δεκατέσσαρες quatuordecim	1322. a	δεῦτε huc agite, adeste, venite	362. d
δεκάτη decima	353. d	δευτεραῖος secundarius	363. c
δεκατόομαι decimor, decimas solvo	354. b	δευτερένω sum secundus, secundum locum obtineo	363. d
δέκατος decimus	353. d	δευτέρια secundina	361. d
δεκατώ decimas accipio, decimo	354. a	δευτερολογέω secundo loco dico, sermo- nem iterum habeo	863. a
δεκάχορδος decem chordarum	1459. a	δευτερολογία secunda actio, secundæ di- cendi vel agendi vices	863. a
δεκτός acceptus	364. d	δεύτερον iterum, secundò, secunda vice, deinde	363. b
δελεάζω inesco, esca capio, decipio	355. b	δευτερονόμιον altera lex, repetitio legis	975. a
δέλεαρ esca	355. a	δευτερόπρωτος alter primus	1167. d
δέλτος pugillares, liber	337. c	δεύτερος secundus	363. a
δελφύς uterus	2. b	δευτερόω iterò	363. d
δέλω inesco	420. c	δευτέ-	
δέμω, ομαι extruo, ædifico	355. c		
δένδρον arbor	357. b		
δένδρωμα arborëtum	357. c		
δενδρών arboretum	357. c		

δευτέρως iterum, secundo, secunda vice	363. b	διαβεβαιόομαι assevero	244. c																																																																																																																																																
δευτέρως iteratio	363. d	διάβημα transitus, gressus	209. c																																																																																																																																																
δέχομαι capio, accipio, recipio, excipio, suscipio	364. a	διαβιβάζω trajicio, transmitto, traduco	209. c	δέω vincio, ligo III. d. 355. c. 368. d. colligo	355. c	διαβλέπω dispicio	258. d	δή sane, profecto, equidem videlicet, quæso, age, jam, nunc, proinde, igitur	372. a. b. c	διαβοάω clamo, pronuntio	262. a	δήγμα morsus	341. a	διαβολή calumnia	219. b	δήγμος morsus	341. a	διάβολος calumniator, atrix, malum ingens	219. b. apertus delator 1475. a	δηλαδή videlicet	372. b	διαβελεύομαι delibero, consulto, decerno	268. d	δηλέω lædo	420. c	διαβελία consilium, consultatio	268. d	δηλονότι videlicet, nempe	1053. d	διαβελιον consilium, deliberatio	268. d	δήλος manifestus	372. d	διάγε at certe propter, tamen propter	290. d	δηλόω manifesto, declaro	373. a	διαγγέλλω denuntio, divulgo, passim annuntio	18. c	δημαγωγέω populum duco, quo volo	376. b	διάγγελμα jussum	18. d	δημαγωγία populi ductus, concio	376. b	διαγίνομαι intersum, duco, permaneo, perrenno, versor, absolvor	306. c. d	δημαγωγός populi ductor, popularis	376. b	διαγινώσκω plenè cognosco, dijudico, decerno	316. d	Δημῶς Demas	374. d	διαγλύφω exsculpo	321. a	δημηγορέω concionor, ad populum dico	31. b	διγνωρίζω dignosco, pernosco, divulgo	323. c	δημηγόρος orator	32. b	διάγνωσις cognitio, dijudicatio	316. d	Δημήτηρ Ceres	374. c	διαγογγύζω obmurmuro, valde murmuro	324. b	Δημήτριος Demetrius	374. c	διαγραφὴ descriptio, delineatio	331. a	δήμιος carnifex, tortor, lictor	375. a. publicus	διαγράφω describo, delineo	331. a		539. d	διαγρηγορέω evigilo	449. c	δημιουργέω fabricor, condo	540. a	διαγρυπνέω vigilo, non dormio	1380. c	δημιουργός opifex, publicus	539. d	διάγω dego, perduco, traduco	39. a	δήμος populus, plebs, turba	374. c. d	διαγωνιάω valde anxius sum	48. b	δημοσίᾳ publicè	374. d	διαδραγματίζω publice prostituo	348. c	δημόσιος publicus	374. d	διαδέχομαι accipio per alium, excipio, succedo, per successionem accipio	366. a	δημοτελής publicis expensis factus; publicus	1316. c	διαδέω revincio, redimio, cingo	370. c	δημότης homo plebejus, idiota	375. a	διάδηλος manifestus	373. d	δηνάριον denarius	376. b	διάδημα diadema, ornamentum capitis regum insigne	370. c. d. 379. c	δήξ vermis ligna corrodens	340. a	διαδιδράσκω diffugio	425. c	δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι	
δέω vincio, ligo III. d. 355. c. 368. d. colligo	355. c	διαβλέπω dispicio	258. d	δή sane, profecto, equidem videlicet, quæso, age, jam, nunc, proinde, igitur	372. a. b. c	διαβοάω clamo, pronuntio	262. a	δήγμα morsus	341. a	διαβολή calumnia	219. b	δήγμος morsus	341. a	διάβολος calumniator, atrix, malum ingens	219. b. apertus delator 1475. a	δηλαδή videlicet	372. b	διαβελεύομαι delibero, consulto, decerno	268. d	δηλέω lædo	420. c	διαβελία consilium, consultatio	268. d	δηλονότι videlicet, nempe	1053. d	διαβελιον consilium, deliberatio	268. d	δήλος manifestus	372. d	διάγε at certe propter, tamen propter	290. d	δηλόω manifesto, declaro	373. a	διαγγέλλω denuntio, divulgo, passim annuntio	18. c	δημαγωγέω populum duco, quo volo	376. b	διάγγελμα jussum	18. d	δημαγωγία populi ductus, concio	376. b	διαγίνομαι intersum, duco, permaneo, perrenno, versor, absolvor	306. c. d	δημαγωγός populi ductor, popularis	376. b	διαγινώσκω plenè cognosco, dijudico, decerno	316. d	Δημῶς Demas	374. d	διαγλύφω exsculpo	321. a	δημηγορέω concionor, ad populum dico	31. b	διγνωρίζω dignosco, pernosco, divulgo	323. c	δημηγόρος orator	32. b	διάγνωσις cognitio, dijudicatio	316. d	Δημήτηρ Ceres	374. c	διαγογγύζω obmurmuro, valde murmuro	324. b	Δημήτριος Demetrius	374. c	διαγραφὴ descriptio, delineatio	331. a	δήμιος carnifex, tortor, lictor	375. a. publicus	διαγράφω describo, delineo	331. a		539. d	διαγρηγορέω evigilo	449. c	δημιουργέω fabricor, condo	540. a	διαγρυπνέω vigilo, non dormio	1380. c	δημιουργός opifex, publicus	539. d	διάγω dego, perduco, traduco	39. a	δήμος populus, plebs, turba	374. c. d	διαγωνιάω valde anxius sum	48. b	δημοσίᾳ publicè	374. d	διαδραγματίζω publice prostituo	348. c	δημόσιος publicus	374. d	διαδέχομαι accipio per alium, excipio, succedo, per successionem accipio	366. a	δημοτελής publicis expensis factus; publicus	1316. c	διαδέω revincio, redimio, cingo	370. c	δημότης homo plebejus, idiota	375. a	διάδηλος manifestus	373. d	δηνάριον denarius	376. b	διάδημα diadema, ornamentum capitis regum insigne	370. c. d. 379. c	δήξ vermis ligna corrodens	340. a	διαδιδράσκω diffugio	425. c	δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι					
δή sane, profecto, equidem videlicet, quæso, age, jam, nunc, proinde, igitur	372. a. b. c	διαβοάω clamo, pronuntio	262. a	δήγμα morsus	341. a	διαβολή calumnia	219. b	δήγμος morsus	341. a	διάβολος calumniator, atrix, malum ingens	219. b. apertus delator 1475. a	δηλαδή videlicet	372. b	διαβελεύομαι delibero, consulto, decerno	268. d	δηλέω lædo	420. c	διαβελία consilium, consultatio	268. d	δηλονότι videlicet, nempe	1053. d	διαβελιον consilium, deliberatio	268. d	δήλος manifestus	372. d	διάγε at certe propter, tamen propter	290. d	δηλόω manifesto, declaro	373. a	διαγγέλλω denuntio, divulgo, passim annuntio	18. c	δημαγωγέω populum duco, quo volo	376. b	διάγγελμα jussum	18. d	δημαγωγία populi ductus, concio	376. b	διαγίνομαι intersum, duco, permaneo, perrenno, versor, absolvor	306. c. d	δημαγωγός populi ductor, popularis	376. b	διαγινώσκω plenè cognosco, dijudico, decerno	316. d	Δημῶς Demas	374. d	διαγλύφω exsculpo	321. a	δημηγορέω concionor, ad populum dico	31. b	διγνωρίζω dignosco, pernosco, divulgo	323. c	δημηγόρος orator	32. b	διάγνωσις cognitio, dijudicatio	316. d	Δημήτηρ Ceres	374. c	διαγογγύζω obmurmuro, valde murmuro	324. b	Δημήτριος Demetrius	374. c	διαγραφὴ descriptio, delineatio	331. a	δήμιος carnifex, tortor, lictor	375. a. publicus	διαγράφω describo, delineo	331. a		539. d	διαγρηγορέω evigilo	449. c	δημιουργέω fabricor, condo	540. a	διαγρυπνέω vigilo, non dormio	1380. c	δημιουργός opifex, publicus	539. d	διάγω dego, perduco, traduco	39. a	δήμος populus, plebs, turba	374. c. d	διαγωνιάω valde anxius sum	48. b	δημοσίᾳ publicè	374. d	διαδραγματίζω publice prostituo	348. c	δημόσιος publicus	374. d	διαδέχομαι accipio per alium, excipio, succedo, per successionem accipio	366. a	δημοτελής publicis expensis factus; publicus	1316. c	διαδέω revincio, redimio, cingo	370. c	δημότης homo plebejus, idiota	375. a	διάδηλος manifestus	373. d	δηνάριον denarius	376. b	διάδημα diadema, ornamentum capitis regum insigne	370. c. d. 379. c	δήξ vermis ligna corrodens	340. a	διαδιδράσκω diffugio	425. c	δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι									
δήγμα morsus	341. a	διαβολή calumnia	219. b	δήγμος morsus	341. a	διάβολος calumniator, atrix, malum ingens	219. b. apertus delator 1475. a	δηλαδή videlicet	372. b	διαβελεύομαι delibero, consulto, decerno	268. d	δηλέω lædo	420. c	διαβελία consilium, consultatio	268. d	δηλονότι videlicet, nempe	1053. d	διαβελιον consilium, deliberatio	268. d	δήλος manifestus	372. d	διάγε at certe propter, tamen propter	290. d	δηλόω manifesto, declaro	373. a	διαγγέλλω denuntio, divulgo, passim annuntio	18. c	δημαγωγέω populum duco, quo volo	376. b	διάγγελμα jussum	18. d	δημαγωγία populi ductus, concio	376. b	διαγίνομαι intersum, duco, permaneo, perrenno, versor, absolvor	306. c. d	δημαγωγός populi ductor, popularis	376. b	διαγινώσκω plenè cognosco, dijudico, decerno	316. d	Δημῶς Demas	374. d	διαγλύφω exsculpo	321. a	δημηγορέω concionor, ad populum dico	31. b	διγνωρίζω dignosco, pernosco, divulgo	323. c	δημηγόρος orator	32. b	διάγνωσις cognitio, dijudicatio	316. d	Δημήτηρ Ceres	374. c	διαγογγύζω obmurmuro, valde murmuro	324. b	Δημήτριος Demetrius	374. c	διαγραφὴ descriptio, delineatio	331. a	δήμιος carnifex, tortor, lictor	375. a. publicus	διαγράφω describo, delineo	331. a		539. d	διαγρηγορέω evigilo	449. c	δημιουργέω fabricor, condo	540. a	διαγρυπνέω vigilo, non dormio	1380. c	δημιουργός opifex, publicus	539. d	διάγω dego, perduco, traduco	39. a	δήμος populus, plebs, turba	374. c. d	διαγωνιάω valde anxius sum	48. b	δημοσίᾳ publicè	374. d	διαδραγματίζω publice prostituo	348. c	δημόσιος publicus	374. d	διαδέχομαι accipio per alium, excipio, succedo, per successionem accipio	366. a	δημοτελής publicis expensis factus; publicus	1316. c	διαδέω revincio, redimio, cingo	370. c	δημότης homo plebejus, idiota	375. a	διάδηλος manifestus	373. d	δηνάριον denarius	376. b	διάδημα diadema, ornamentum capitis regum insigne	370. c. d. 379. c	δήξ vermis ligna corrodens	340. a	διαδιδράσκω diffugio	425. c	δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι													
δήγμος morsus	341. a	διάβολος calumniator, atrix, malum ingens	219. b. apertus delator 1475. a	δηλαδή videlicet	372. b	διαβελεύομαι delibero, consulto, decerno	268. d	δηλέω lædo	420. c	διαβελία consilium, consultatio	268. d	δηλονότι videlicet, nempe	1053. d	διαβελιον consilium, deliberatio	268. d	δήλος manifestus	372. d	διάγε at certe propter, tamen propter	290. d	δηλόω manifesto, declaro	373. a	διαγγέλλω denuntio, divulgo, passim annuntio	18. c	δημαγωγέω populum duco, quo volo	376. b	διάγγελμα jussum	18. d	δημαγωγία populi ductus, concio	376. b	διαγίνομαι intersum, duco, permaneo, perrenno, versor, absolvor	306. c. d	δημαγωγός populi ductor, popularis	376. b	διαγινώσκω plenè cognosco, dijudico, decerno	316. d	Δημῶς Demas	374. d	διαγλύφω exsculpo	321. a	δημηγορέω concionor, ad populum dico	31. b	διγνωρίζω dignosco, pernosco, divulgo	323. c	δημηγόρος orator	32. b	διάγνωσις cognitio, dijudicatio	316. d	Δημήτηρ Ceres	374. c	διαγογγύζω obmurmuro, valde murmuro	324. b	Δημήτριος Demetrius	374. c	διαγραφὴ descriptio, delineatio	331. a	δήμιος carnifex, tortor, lictor	375. a. publicus	διαγράφω describo, delineo	331. a		539. d	διαγρηγορέω evigilo	449. c	δημιουργέω fabricor, condo	540. a	διαγρυπνέω vigilo, non dormio	1380. c	δημιουργός opifex, publicus	539. d	διάγω dego, perduco, traduco	39. a	δήμος populus, plebs, turba	374. c. d	διαγωνιάω valde anxius sum	48. b	δημοσίᾳ publicè	374. d	διαδραγματίζω publice prostituo	348. c	δημόσιος publicus	374. d	διαδέχομαι accipio per alium, excipio, succedo, per successionem accipio	366. a	δημοτελής publicis expensis factus; publicus	1316. c	διαδέω revincio, redimio, cingo	370. c	δημότης homo plebejus, idiota	375. a	διάδηλος manifestus	373. d	δηνάριον denarius	376. b	διάδημα diadema, ornamentum capitis regum insigne	370. c. d. 379. c	δήξ vermis ligna corrodens	340. a	διαδιδράσκω diffugio	425. c	δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																	
δηλαδή videlicet	372. b	διαβελεύομαι delibero, consulto, decerno	268. d	δηλέω lædo	420. c	διαβελία consilium, consultatio	268. d	δηλονότι videlicet, nempe	1053. d	διαβελιον consilium, deliberatio	268. d	δήλος manifestus	372. d	διάγε at certe propter, tamen propter	290. d	δηλόω manifesto, declaro	373. a	διαγγέλλω denuntio, divulgo, passim annuntio	18. c	δημαγωγέω populum duco, quo volo	376. b	διάγγελμα jussum	18. d	δημαγωγία populi ductus, concio	376. b	διαγίνομαι intersum, duco, permaneo, perrenno, versor, absolvor	306. c. d	δημαγωγός populi ductor, popularis	376. b	διαγινώσκω plenè cognosco, dijudico, decerno	316. d	Δημῶς Demas	374. d	διαγλύφω exsculpo	321. a	δημηγορέω concionor, ad populum dico	31. b	διγνωρίζω dignosco, pernosco, divulgo	323. c	δημηγόρος orator	32. b	διάγνωσις cognitio, dijudicatio	316. d	Δημήτηρ Ceres	374. c	διαγογγύζω obmurmuro, valde murmuro	324. b	Δημήτριος Demetrius	374. c	διαγραφὴ descriptio, delineatio	331. a	δήμιος carnifex, tortor, lictor	375. a. publicus	διαγράφω describo, delineo	331. a		539. d	διαγρηγορέω evigilo	449. c	δημιουργέω fabricor, condo	540. a	διαγρυπνέω vigilo, non dormio	1380. c	δημιουργός opifex, publicus	539. d	διάγω dego, perduco, traduco	39. a	δήμος populus, plebs, turba	374. c. d	διαγωνιάω valde anxius sum	48. b	δημοσίᾳ publicè	374. d	διαδραγματίζω publice prostituo	348. c	δημόσιος publicus	374. d	διαδέχομαι accipio per alium, excipio, succedo, per successionem accipio	366. a	δημοτελής publicis expensis factus; publicus	1316. c	διαδέω revincio, redimio, cingo	370. c	δημότης homo plebejus, idiota	375. a	διάδηλος manifestus	373. d	δηνάριον denarius	376. b	διάδημα diadema, ornamentum capitis regum insigne	370. c. d. 379. c	δήξ vermis ligna corrodens	340. a	διαδιδράσκω diffugio	425. c	δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																					
δηλέω lædo	420. c	διαβελία consilium, consultatio	268. d	δηλονότι videlicet, nempe	1053. d	διαβελιον consilium, deliberatio	268. d	δήλος manifestus	372. d	διάγε at certe propter, tamen propter	290. d	δηλόω manifesto, declaro	373. a	διαγγέλλω denuntio, divulgo, passim annuntio	18. c	δημαγωγέω populum duco, quo volo	376. b	διάγγελμα jussum	18. d	δημαγωγία populi ductus, concio	376. b	διαγίνομαι intersum, duco, permaneo, perrenno, versor, absolvor	306. c. d	δημαγωγός populi ductor, popularis	376. b	διαγινώσκω plenè cognosco, dijudico, decerno	316. d	Δημῶς Demas	374. d	διαγλύφω exsculpo	321. a	δημηγορέω concionor, ad populum dico	31. b	διγνωρίζω dignosco, pernosco, divulgo	323. c	δημηγόρος orator	32. b	διάγνωσις cognitio, dijudicatio	316. d	Δημήτηρ Ceres	374. c	διαγογγύζω obmurmuro, valde murmuro	324. b	Δημήτριος Demetrius	374. c	διαγραφὴ descriptio, delineatio	331. a	δήμιος carnifex, tortor, lictor	375. a. publicus	διαγράφω describo, delineo	331. a		539. d	διαγρηγορέω evigilo	449. c	δημιουργέω fabricor, condo	540. a	διαγρυπνέω vigilo, non dormio	1380. c	δημιουργός opifex, publicus	539. d	διάγω dego, perduco, traduco	39. a	δήμος populus, plebs, turba	374. c. d	διαγωνιάω valde anxius sum	48. b	δημοσίᾳ publicè	374. d	διαδραγματίζω publice prostituo	348. c	δημόσιος publicus	374. d	διαδέχομαι accipio per alium, excipio, succedo, per successionem accipio	366. a	δημοτελής publicis expensis factus; publicus	1316. c	διαδέω revincio, redimio, cingo	370. c	δημότης homo plebejus, idiota	375. a	διάδηλος manifestus	373. d	δηνάριον denarius	376. b	διάδημα diadema, ornamentum capitis regum insigne	370. c. d. 379. c	δήξ vermis ligna corrodens	340. a	διαδιδράσκω diffugio	425. c	δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																									
δηλονότι videlicet, nempe	1053. d	διαβελιον consilium, deliberatio	268. d	δήλος manifestus	372. d	διάγε at certe propter, tamen propter	290. d	δηλόω manifesto, declaro	373. a	διαγγέλλω denuntio, divulgo, passim annuntio	18. c	δημαγωγέω populum duco, quo volo	376. b	διάγγελμα jussum	18. d	δημαγωγία populi ductus, concio	376. b	διαγίνομαι intersum, duco, permaneo, perrenno, versor, absolvor	306. c. d	δημαγωγός populi ductor, popularis	376. b	διαγινώσκω plenè cognosco, dijudico, decerno	316. d	Δημῶς Demas	374. d	διαγλύφω exsculpo	321. a	δημηγορέω concionor, ad populum dico	31. b	διγνωρίζω dignosco, pernosco, divulgo	323. c	δημηγόρος orator	32. b	διάγνωσις cognitio, dijudicatio	316. d	Δημήτηρ Ceres	374. c	διαγογγύζω obmurmuro, valde murmuro	324. b	Δημήτριος Demetrius	374. c	διαγραφὴ descriptio, delineatio	331. a	δήμιος carnifex, tortor, lictor	375. a. publicus	διαγράφω describo, delineo	331. a		539. d	διαγρηγορέω evigilo	449. c	δημιουργέω fabricor, condo	540. a	διαγρυπνέω vigilo, non dormio	1380. c	δημιουργός opifex, publicus	539. d	διάγω dego, perduco, traduco	39. a	δήμος populus, plebs, turba	374. c. d	διαγωνιάω valde anxius sum	48. b	δημοσίᾳ publicè	374. d	διαδραγματίζω publice prostituo	348. c	δημόσιος publicus	374. d	διαδέχομαι accipio per alium, excipio, succedo, per successionem accipio	366. a	δημοτελής publicis expensis factus; publicus	1316. c	διαδέω revincio, redimio, cingo	370. c	δημότης homo plebejus, idiota	375. a	διάδηλος manifestus	373. d	δηνάριον denarius	376. b	διάδημα diadema, ornamentum capitis regum insigne	370. c. d. 379. c	δήξ vermis ligna corrodens	340. a	διαδιδράσκω diffugio	425. c	δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																													
δήλος manifestus	372. d	διάγε at certe propter, tamen propter	290. d	δηλόω manifesto, declaro	373. a	διαγγέλλω denuntio, divulgo, passim annuntio	18. c	δημαγωγέω populum duco, quo volo	376. b	διάγγελμα jussum	18. d	δημαγωγία populi ductus, concio	376. b	διαγίνομαι intersum, duco, permaneo, perrenno, versor, absolvor	306. c. d	δημαγωγός populi ductor, popularis	376. b	διαγινώσκω plenè cognosco, dijudico, decerno	316. d	Δημῶς Demas	374. d	διαγλύφω exsculpo	321. a	δημηγορέω concionor, ad populum dico	31. b	διγνωρίζω dignosco, pernosco, divulgo	323. c	δημηγόρος orator	32. b	διάγνωσις cognitio, dijudicatio	316. d	Δημήτηρ Ceres	374. c	διαγογγύζω obmurmuro, valde murmuro	324. b	Δημήτριος Demetrius	374. c	διαγραφὴ descriptio, delineatio	331. a	δήμιος carnifex, tortor, lictor	375. a. publicus	διαγράφω describo, delineo	331. a		539. d	διαγρηγορέω evigilo	449. c	δημιουργέω fabricor, condo	540. a	διαγρυπνέω vigilo, non dormio	1380. c	δημιουργός opifex, publicus	539. d	διάγω dego, perduco, traduco	39. a	δήμος populus, plebs, turba	374. c. d	διαγωνιάω valde anxius sum	48. b	δημοσίᾳ publicè	374. d	διαδραγματίζω publice prostituo	348. c	δημόσιος publicus	374. d	διαδέχομαι accipio per alium, excipio, succedo, per successionem accipio	366. a	δημοτελής publicis expensis factus; publicus	1316. c	διαδέω revincio, redimio, cingo	370. c	δημότης homo plebejus, idiota	375. a	διάδηλος manifestus	373. d	δηνάριον denarius	376. b	διάδημα diadema, ornamentum capitis regum insigne	370. c. d. 379. c	δήξ vermis ligna corrodens	340. a	διαδιδράσκω diffugio	425. c	δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																																	
δηλόω manifesto, declaro	373. a	διαγγέλλω denuntio, divulgo, passim annuntio	18. c	δημαγωγέω populum duco, quo volo	376. b	διάγγελμα jussum	18. d	δημαγωγία populi ductus, concio	376. b	διαγίνομαι intersum, duco, permaneo, perrenno, versor, absolvor	306. c. d	δημαγωγός populi ductor, popularis	376. b	διαγινώσκω plenè cognosco, dijudico, decerno	316. d	Δημῶς Demas	374. d	διαγλύφω exsculpo	321. a	δημηγορέω concionor, ad populum dico	31. b	διγνωρίζω dignosco, pernosco, divulgo	323. c	δημηγόρος orator	32. b	διάγνωσις cognitio, dijudicatio	316. d	Δημήτηρ Ceres	374. c	διαγογγύζω obmurmuro, valde murmuro	324. b	Δημήτριος Demetrius	374. c	διαγραφὴ descriptio, delineatio	331. a	δήμιος carnifex, tortor, lictor	375. a. publicus	διαγράφω describo, delineo	331. a		539. d	διαγρηγορέω evigilo	449. c	δημιουργέω fabricor, condo	540. a	διαγρυπνέω vigilo, non dormio	1380. c	δημιουργός opifex, publicus	539. d	διάγω dego, perduco, traduco	39. a	δήμος populus, plebs, turba	374. c. d	διαγωνιάω valde anxius sum	48. b	δημοσίᾳ publicè	374. d	διαδραγματίζω publice prostituo	348. c	δημόσιος publicus	374. d	διαδέχομαι accipio per alium, excipio, succedo, per successionem accipio	366. a	δημοτελής publicis expensis factus; publicus	1316. c	διαδέω revincio, redimio, cingo	370. c	δημότης homo plebejus, idiota	375. a	διάδηλος manifestus	373. d	δηνάριον denarius	376. b	διάδημα diadema, ornamentum capitis regum insigne	370. c. d. 379. c	δήξ vermis ligna corrodens	340. a	διαδιδράσκω diffugio	425. c	δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																																					
δημαγωγέω populum duco, quo volo	376. b	διάγγελμα jussum	18. d	δημαγωγία populi ductus, concio	376. b	διαγίνομαι intersum, duco, permaneo, perrenno, versor, absolvor	306. c. d	δημαγωγός populi ductor, popularis	376. b	διαγινώσκω plenè cognosco, dijudico, decerno	316. d	Δημῶς Demas	374. d	διαγλύφω exsculpo	321. a	δημηγορέω concionor, ad populum dico	31. b	διγνωρίζω dignosco, pernosco, divulgo	323. c	δημηγόρος orator	32. b	διάγνωσις cognitio, dijudicatio	316. d	Δημήτηρ Ceres	374. c	διαγογγύζω obmurmuro, valde murmuro	324. b	Δημήτριος Demetrius	374. c	διαγραφὴ descriptio, delineatio	331. a	δήμιος carnifex, tortor, lictor	375. a. publicus	διαγράφω describo, delineo	331. a		539. d	διαγρηγορέω evigilo	449. c	δημιουργέω fabricor, condo	540. a	διαγρυπνέω vigilo, non dormio	1380. c	δημιουργός opifex, publicus	539. d	διάγω dego, perduco, traduco	39. a	δήμος populus, plebs, turba	374. c. d	διαγωνιάω valde anxius sum	48. b	δημοσίᾳ publicè	374. d	διαδραγματίζω publice prostituo	348. c	δημόσιος publicus	374. d	διαδέχομαι accipio per alium, excipio, succedo, per successionem accipio	366. a	δημοτελής publicis expensis factus; publicus	1316. c	διαδέω revincio, redimio, cingo	370. c	δημότης homo plebejus, idiota	375. a	διάδηλος manifestus	373. d	δηνάριον denarius	376. b	διάδημα diadema, ornamentum capitis regum insigne	370. c. d. 379. c	δήξ vermis ligna corrodens	340. a	διαδιδράσκω diffugio	425. c	δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																																									
δημαγωγία populi ductus, concio	376. b	διαγίνομαι intersum, duco, permaneo, perrenno, versor, absolvor	306. c. d	δημαγωγός populi ductor, popularis	376. b	διαγινώσκω plenè cognosco, dijudico, decerno	316. d	Δημῶς Demas	374. d	διαγλύφω exsculpo	321. a	δημηγορέω concionor, ad populum dico	31. b	διγνωρίζω dignosco, pernosco, divulgo	323. c	δημηγόρος orator	32. b	διάγνωσις cognitio, dijudicatio	316. d	Δημήτηρ Ceres	374. c	διαγογγύζω obmurmuro, valde murmuro	324. b	Δημήτριος Demetrius	374. c	διαγραφὴ descriptio, delineatio	331. a	δήμιος carnifex, tortor, lictor	375. a. publicus	διαγράφω describo, delineo	331. a		539. d	διαγρηγορέω evigilo	449. c	δημιουργέω fabricor, condo	540. a	διαγρυπνέω vigilo, non dormio	1380. c	δημιουργός opifex, publicus	539. d	διάγω dego, perduco, traduco	39. a	δήμος populus, plebs, turba	374. c. d	διαγωνιάω valde anxius sum	48. b	δημοσίᾳ publicè	374. d	διαδραγματίζω publice prostituo	348. c	δημόσιος publicus	374. d	διαδέχομαι accipio per alium, excipio, succedo, per successionem accipio	366. a	δημοτελής publicis expensis factus; publicus	1316. c	διαδέω revincio, redimio, cingo	370. c	δημότης homo plebejus, idiota	375. a	διάδηλος manifestus	373. d	δηνάριον denarius	376. b	διάδημα diadema, ornamentum capitis regum insigne	370. c. d. 379. c	δήξ vermis ligna corrodens	340. a	διαδιδράσκω diffugio	425. c	δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																																													
δημαγωγός populi ductor, popularis	376. b	διαγινώσκω plenè cognosco, dijudico, decerno	316. d	Δημῶς Demas	374. d	διαγλύφω exsculpo	321. a	δημηγορέω concionor, ad populum dico	31. b	διγνωρίζω dignosco, pernosco, divulgo	323. c	δημηγόρος orator	32. b	διάγνωσις cognitio, dijudicatio	316. d	Δημήτηρ Ceres	374. c	διαγογγύζω obmurmuro, valde murmuro	324. b	Δημήτριος Demetrius	374. c	διαγραφὴ descriptio, delineatio	331. a	δήμιος carnifex, tortor, lictor	375. a. publicus	διαγράφω describo, delineo	331. a		539. d	διαγρηγορέω evigilo	449. c	δημιουργέω fabricor, condo	540. a	διαγρυπνέω vigilo, non dormio	1380. c	δημιουργός opifex, publicus	539. d	διάγω dego, perduco, traduco	39. a	δήμος populus, plebs, turba	374. c. d	διαγωνιάω valde anxius sum	48. b	δημοσίᾳ publicè	374. d	διαδραγματίζω publice prostituo	348. c	δημόσιος publicus	374. d	διαδέχομαι accipio per alium, excipio, succedo, per successionem accipio	366. a	δημοτελής publicis expensis factus; publicus	1316. c	διαδέω revincio, redimio, cingo	370. c	δημότης homo plebejus, idiota	375. a	διάδηλος manifestus	373. d	δηνάριον denarius	376. b	διάδημα diadema, ornamentum capitis regum insigne	370. c. d. 379. c	δήξ vermis ligna corrodens	340. a	διαδιδράσκω diffugio	425. c	δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																																																	
Δημῶς Demas	374. d	διαγλύφω exsculpo	321. a	δημηγορέω concionor, ad populum dico	31. b	διγνωρίζω dignosco, pernosco, divulgo	323. c	δημηγόρος orator	32. b	διάγνωσις cognitio, dijudicatio	316. d	Δημήτηρ Ceres	374. c	διαγογγύζω obmurmuro, valde murmuro	324. b	Δημήτριος Demetrius	374. c	διαγραφὴ descriptio, delineatio	331. a	δήμιος carnifex, tortor, lictor	375. a. publicus	διαγράφω describo, delineo	331. a		539. d	διαγρηγορέω evigilo	449. c	δημιουργέω fabricor, condo	540. a	διαγρυπνέω vigilo, non dormio	1380. c	δημιουργός opifex, publicus	539. d	διάγω dego, perduco, traduco	39. a	δήμος populus, plebs, turba	374. c. d	διαγωνιάω valde anxius sum	48. b	δημοσίᾳ publicè	374. d	διαδραγματίζω publice prostituo	348. c	δημόσιος publicus	374. d	διαδέχομαι accipio per alium, excipio, succedo, per successionem accipio	366. a	δημοτελής publicis expensis factus; publicus	1316. c	διαδέω revincio, redimio, cingo	370. c	δημότης homo plebejus, idiota	375. a	διάδηλος manifestus	373. d	δηνάριον denarius	376. b	διάδημα diadema, ornamentum capitis regum insigne	370. c. d. 379. c	δήξ vermis ligna corrodens	340. a	διαδιδράσκω diffugio	425. c	δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																																																					
δημηγορέω concionor, ad populum dico	31. b	διγνωρίζω dignosco, pernosco, divulgo	323. c	δημηγόρος orator	32. b	διάγνωσις cognitio, dijudicatio	316. d	Δημήτηρ Ceres	374. c	διαγογγύζω obmurmuro, valde murmuro	324. b	Δημήτριος Demetrius	374. c	διαγραφὴ descriptio, delineatio	331. a	δήμιος carnifex, tortor, lictor	375. a. publicus	διαγράφω describo, delineo	331. a		539. d	διαγρηγορέω evigilo	449. c	δημιουργέω fabricor, condo	540. a	διαγρυπνέω vigilo, non dormio	1380. c	δημιουργός opifex, publicus	539. d	διάγω dego, perduco, traduco	39. a	δήμος populus, plebs, turba	374. c. d	διαγωνιάω valde anxius sum	48. b	δημοσίᾳ publicè	374. d	διαδραγματίζω publice prostituo	348. c	δημόσιος publicus	374. d	διαδέχομαι accipio per alium, excipio, succedo, per successionem accipio	366. a	δημοτελής publicis expensis factus; publicus	1316. c	διαδέω revincio, redimio, cingo	370. c	δημότης homo plebejus, idiota	375. a	διάδηλος manifestus	373. d	δηνάριον denarius	376. b	διάδημα diadema, ornamentum capitis regum insigne	370. c. d. 379. c	δήξ vermis ligna corrodens	340. a	διαδιδράσκω diffugio	425. c	δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																																																									
δημηγόρος orator	32. b	διάγνωσις cognitio, dijudicatio	316. d	Δημήτηρ Ceres	374. c	διαγογγύζω obmurmuro, valde murmuro	324. b	Δημήτριος Demetrius	374. c	διαγραφὴ descriptio, delineatio	331. a	δήμιος carnifex, tortor, lictor	375. a. publicus	διαγράφω describo, delineo	331. a		539. d	διαγρηγορέω evigilo	449. c	δημιουργέω fabricor, condo	540. a	διαγρυπνέω vigilo, non dormio	1380. c	δημιουργός opifex, publicus	539. d	διάγω dego, perduco, traduco	39. a	δήμος populus, plebs, turba	374. c. d	διαγωνιάω valde anxius sum	48. b	δημοσίᾳ publicè	374. d	διαδραγματίζω publice prostituo	348. c	δημόσιος publicus	374. d	διαδέχομαι accipio per alium, excipio, succedo, per successionem accipio	366. a	δημοτελής publicis expensis factus; publicus	1316. c	διαδέω revincio, redimio, cingo	370. c	δημότης homo plebejus, idiota	375. a	διάδηλος manifestus	373. d	δηνάριον denarius	376. b	διάδημα diadema, ornamentum capitis regum insigne	370. c. d. 379. c	δήξ vermis ligna corrodens	340. a	διαδιδράσκω diffugio	425. c	δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																																																													
Δημήτηρ Ceres	374. c	διαγογγύζω obmurmuro, valde murmuro	324. b	Δημήτριος Demetrius	374. c	διαγραφὴ descriptio, delineatio	331. a	δήμιος carnifex, tortor, lictor	375. a. publicus	διαγράφω describo, delineo	331. a		539. d	διαγρηγορέω evigilo	449. c	δημιουργέω fabricor, condo	540. a	διαγρυπνέω vigilo, non dormio	1380. c	δημιουργός opifex, publicus	539. d	διάγω dego, perduco, traduco	39. a	δήμος populus, plebs, turba	374. c. d	διαγωνιάω valde anxius sum	48. b	δημοσίᾳ publicè	374. d	διαδραγματίζω publice prostituo	348. c	δημόσιος publicus	374. d	διαδέχομαι accipio per alium, excipio, succedo, per successionem accipio	366. a	δημοτελής publicis expensis factus; publicus	1316. c	διαδέω revincio, redimio, cingo	370. c	δημότης homo plebejus, idiota	375. a	διάδηλος manifestus	373. d	δηνάριον denarius	376. b	διάδημα diadema, ornamentum capitis regum insigne	370. c. d. 379. c	δήξ vermis ligna corrodens	340. a	διαδιδράσκω diffugio	425. c	δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																																																																	
Δημήτριος Demetrius	374. c	διαγραφὴ descriptio, delineatio	331. a	δήμιος carnifex, tortor, lictor	375. a. publicus	διαγράφω describo, delineo	331. a		539. d	διαγρηγορέω evigilo	449. c	δημιουργέω fabricor, condo	540. a	διαγρυπνέω vigilo, non dormio	1380. c	δημιουργός opifex, publicus	539. d	διάγω dego, perduco, traduco	39. a	δήμος populus, plebs, turba	374. c. d	διαγωνιάω valde anxius sum	48. b	δημοσίᾳ publicè	374. d	διαδραγματίζω publice prostituo	348. c	δημόσιος publicus	374. d	διαδέχομαι accipio per alium, excipio, succedo, per successionem accipio	366. a	δημοτελής publicis expensis factus; publicus	1316. c	διαδέω revincio, redimio, cingo	370. c	δημότης homo plebejus, idiota	375. a	διάδηλος manifestus	373. d	δηνάριον denarius	376. b	διάδημα diadema, ornamentum capitis regum insigne	370. c. d. 379. c	δήξ vermis ligna corrodens	340. a	διαδιδράσκω diffugio	425. c	δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																																																																					
δήμιος carnifex, tortor, lictor	375. a. publicus	διαγράφω describo, delineo	331. a		539. d	διαγρηγορέω evigilo	449. c	δημιουργέω fabricor, condo	540. a	διαγρυπνέω vigilo, non dormio	1380. c	δημιουργός opifex, publicus	539. d	διάγω dego, perduco, traduco	39. a	δήμος populus, plebs, turba	374. c. d	διαγωνιάω valde anxius sum	48. b	δημοσίᾳ publicè	374. d	διαδραγματίζω publice prostituo	348. c	δημόσιος publicus	374. d	διαδέχομαι accipio per alium, excipio, succedo, per successionem accipio	366. a	δημοτελής publicis expensis factus; publicus	1316. c	διαδέω revincio, redimio, cingo	370. c	δημότης homo plebejus, idiota	375. a	διάδηλος manifestus	373. d	δηνάριον denarius	376. b	διάδημα diadema, ornamentum capitis regum insigne	370. c. d. 379. c	δήξ vermis ligna corrodens	340. a	διαδιδράσκω diffugio	425. c	δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																																																																									
	539. d	διαγρηγορέω evigilo	449. c	δημιουργέω fabricor, condo	540. a	διαγρυπνέω vigilo, non dormio	1380. c	δημιουργός opifex, publicus	539. d	διάγω dego, perduco, traduco	39. a	δήμος populus, plebs, turba	374. c. d	διαγωνιάω valde anxius sum	48. b	δημοσίᾳ publicè	374. d	διαδραγματίζω publice prostituo	348. c	δημόσιος publicus	374. d	διαδέχομαι accipio per alium, excipio, succedo, per successionem accipio	366. a	δημοτελής publicis expensis factus; publicus	1316. c	διαδέω revincio, redimio, cingo	370. c	δημότης homo plebejus, idiota	375. a	διάδηλος manifestus	373. d	δηνάριον denarius	376. b	διάδημα diadema, ornamentum capitis regum insigne	370. c. d. 379. c	δήξ vermis ligna corrodens	340. a	διαδιδράσκω diffugio	425. c	δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																																																																													
δημιουργέω fabricor, condo	540. a	διαγρυπνέω vigilo, non dormio	1380. c	δημιουργός opifex, publicus	539. d	διάγω dego, perduco, traduco	39. a	δήμος populus, plebs, turba	374. c. d	διαγωνιάω valde anxius sum	48. b	δημοσίᾳ publicè	374. d	διαδραγματίζω publice prostituo	348. c	δημόσιος publicus	374. d	διαδέχομαι accipio per alium, excipio, succedo, per successionem accipio	366. a	δημοτελής publicis expensis factus; publicus	1316. c	διαδέω revincio, redimio, cingo	370. c	δημότης homo plebejus, idiota	375. a	διάδηλος manifestus	373. d	δηνάριον denarius	376. b	διάδημα diadema, ornamentum capitis regum insigne	370. c. d. 379. c	δήξ vermis ligna corrodens	340. a	διαδιδράσκω diffugio	425. c	δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																																																																																	
δημιουργός opifex, publicus	539. d	διάγω dego, perduco, traduco	39. a	δήμος populus, plebs, turba	374. c. d	διαγωνιάω valde anxius sum	48. b	δημοσίᾳ publicè	374. d	διαδραγματίζω publice prostituo	348. c	δημόσιος publicus	374. d	διαδέχομαι accipio per alium, excipio, succedo, per successionem accipio	366. a	δημοτελής publicis expensis factus; publicus	1316. c	διαδέω revincio, redimio, cingo	370. c	δημότης homo plebejus, idiota	375. a	διάδηλος manifestus	373. d	δηνάριον denarius	376. b	διάδημα diadema, ornamentum capitis regum insigne	370. c. d. 379. c	δήξ vermis ligna corrodens	340. a	διαδιδράσκω diffugio	425. c	δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																																																																																					
δήμος populus, plebs, turba	374. c. d	διαγωνιάω valde anxius sum	48. b	δημοσίᾳ publicè	374. d	διαδραγματίζω publice prostituo	348. c	δημόσιος publicus	374. d	διαδέχομαι accipio per alium, excipio, succedo, per successionem accipio	366. a	δημοτελής publicis expensis factus; publicus	1316. c	διαδέω revincio, redimio, cingo	370. c	δημότης homo plebejus, idiota	375. a	διάδηλος manifestus	373. d	δηνάριον denarius	376. b	διάδημα diadema, ornamentum capitis regum insigne	370. c. d. 379. c	δήξ vermis ligna corrodens	340. a	διαδιδράσκω diffugio	425. c	δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																																																																																									
δημοσίᾳ publicè	374. d	διαδραγματίζω publice prostituo	348. c	δημόσιος publicus	374. d	διαδέχομαι accipio per alium, excipio, succedo, per successionem accipio	366. a	δημοτελής publicis expensis factus; publicus	1316. c	διαδέω revincio, redimio, cingo	370. c	δημότης homo plebejus, idiota	375. a	διάδηλος manifestus	373. d	δηνάριον denarius	376. b	διάδημα diadema, ornamentum capitis regum insigne	370. c. d. 379. c	δήξ vermis ligna corrodens	340. a	διαδιδράσκω diffugio	425. c	δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																																																																																													
δημόσιος publicus	374. d	διαδέχομαι accipio per alium, excipio, succedo, per successionem accipio	366. a	δημοτελής publicis expensis factus; publicus	1316. c	διαδέω revincio, redimio, cingo	370. c	δημότης homo plebejus, idiota	375. a	διάδηλος manifestus	373. d	δηνάριον denarius	376. b	διάδημα diadema, ornamentum capitis regum insigne	370. c. d. 379. c	δήξ vermis ligna corrodens	340. a	διαδιδράσκω diffugio	425. c	δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																																																																																																	
δημοτελής publicis expensis factus; publicus	1316. c	διαδέω revincio, redimio, cingo	370. c	δημότης homo plebejus, idiota	375. a	διάδηλος manifestus	373. d	δηνάριον denarius	376. b	διάδημα diadema, ornamentum capitis regum insigne	370. c. d. 379. c	δήξ vermis ligna corrodens	340. a	διαδιδράσκω diffugio	425. c	δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																																																																																																					
δημότης homo plebejus, idiota	375. a	διάδηλος manifestus	373. d	δηνάριον denarius	376. b	διάδημα diadema, ornamentum capitis regum insigne	370. c. d. 379. c	δήξ vermis ligna corrodens	340. a	διαδιδράσκω diffugio	425. c	δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																																																																																																									
δηνάριον denarius	376. b	διάδημα diadema, ornamentum capitis regum insigne	370. c. d. 379. c	δήξ vermis ligna corrodens	340. a	διαδιδράσκω diffugio	425. c	δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																																																																																																													
δήξ vermis ligna corrodens	340. a	διαδιδράσκω diffugio	425. c	δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																																																																																																																	
δήποτε cunque	372. c	διαδιδράω diffugio	425. c	δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																																																																																																																					
δήπερ utique	372. c	διαδίδωμι trado per manus, trado, distribuo, spargo	388. c	διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																																																																																																																									
διὰ per, cum, in, coram, post, propter &c.	376. c. 377. c. d. 378. b	διαδικάζω jus dico, discepto, litigo	398. b	διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																																																																																																																													
διαβαίνω pervado, trajicio, transeo	209. b	διαδικασμὸς lis	398. b	διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																																																																																																																																	
διαβάλλομαι deferor, à sycophantis traducor	219. a	διαδοχή successio	366. b	διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																																																																																																																																					
διαβάλλω transfigo, trajicio, transfreto, transmitto, calumnior, defero, invidiam alicui conflo, accuso	219. a	διάδοχος successor	366. a	διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																																																																																																																																									
διάβασις transitus, trajectio	209. b	διαδραμέω percurro	1363. c	διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																																																																																																																																													
διαβασιάζω porto	241. c	διάδυμι																																																																																																																																																	

I. I N D E X

διάδρυμι penetro	434. b	διακρίνομαι dubitò, judicium suspendo, habeo delectum, certo	814. a. b
διαζάω ad extremum vivo, vivo, vitam ago	619. b	διακρίνω discerno, probò, exploro, dijudico, præfero, antefero, jus reddo	813. c. d
διαζώνη balteus	627. c	διάκρισις certamen, discretio	814. b
διαζώννυμι præcingo, succingo	626. d	διακυβερνάω gubernò	823. c
διάζωσµα subligaculum	627. a	διακύνω nuto	826. c
διαθερμαίνω calefacio, incalesco	658. c	διακωλύω obnixè prohibeo	834. b
διάθεσις dispositio; affectio, affectus, conditio	1331. b	διαλακτίζω calce percutio	838. b
διαθήκη testamentum, foedus	1331. c	διαλαλέομαι divulgor	840. a
διαθρύπτω contero	668. b	διαλαλέω colloquor	840. a
διαίρεσις divisio, distinctio	66. a	διαλαµβάνω accipio, percipio, dijudico, existimo, reor	843. d
διαίρεω divido, partior, diduco	65. d. 66. a	διαλέγομαι colloquor, dissero	859. d
δίαίτα vitæ institutum, vivendi modus, usus vitæ, judicium, arbitrium	379. c	διαλείπω intermitto, cesso	874. d
διστάομαι in judicium vocor, judicor	379. c	διαλεκτική Dialectica	860. b
διστάω arbitror, sum arbiter	379. c	διαλεκτικός ad sermocinationem perti- nens, peritus Logicæ	860. b
διστέομαι rationem poscor sive reddere cogor	379. d	διάλεκτος sermo unicuique genti peculia- ris, lingua	860. b
διαναθαρίζω perpurgo	718. c	διάλευκος subalbus	880. a
διαναθίζάνω sedeo	456. a	διάληψις opinio, suspicio	844. a
διακάμπτω incurro me	737. d	διαλιμπάνω interrelinquo, intermitto	874. c
διακαρτερέω perduro, tolero	807. d	διαλλαγή reconciliatio	104. d
διακατελέγχομαι magis ac magis redar- guo	506. d	διαλλάττομαι reconcilior	104. c
διακατέχω teneo, insideo	601. b	διαλλάττω permuto, reconcilio	104. c
διάκειμαι decumbo	750. d	διάλλομαι transfilio	107. c
διακενῆς supervacuò, frustra, inaniter	753. d	διαλογίζομαι discepto	865. b
διακένως supervacuò, frustra, inaniter	753. d	διαλογισμός disceptatio, cogitatio, dubi- tatio	865. d
διακινδυνεύω periclitor valde	765. d	διάλογος dialogus, colloquium	860. b
διακινέω commoveo	766. c	διαλοιδορέομαι maledictis incessor	886. b
διακλέπω suffuro	772. b	διαλοιδορέω conviciis lacero, diffamo	886. b
διακολυμβάω transnato	787. d	διαλοιδορήσις maledictio, diffamatio	886. b
διακοµίζω transfero, transveho, transpor- to	789. b	διαλύομαι dissolvor	893. c
διακονέομαι servitium mihi præstatur	912. d	διάλυσις dissolutio	893. d
διακονέω inservio, ministro	791. b	διαμαρτάνω aberro	115. d
διακονία ministerium	791. a	διαμαρτυρία testimonium	913. d
διάκονος minister, ra	790. c	διαμαρτύρομαι etiam atque etiam obte- stor, valde testor	913. b
διακοπή divisio	794. d	διαμασάομαι manduco cupide aut immo- dice	914. d
διακόπω dissecò, intercido	794. d	διαμαχίζομαι depugno, decerto	817. d
διακόσιοι ducenti	499. b	διαμάχομαι depugno	917. c
διακοσμέω exorno	801. d	διαμελετάω meditor	926. d
διακόσμησις ornatus	802. a	διαμένω permaneo	931. c
διακρόομαι audio	88. a	διαμερίζομαι dissideo, partior	925. a
διακρώ audio	88. a	διαμερίζω partior	924. d
διακροτέω obtineo pertinaciter	806. c	διαμερισμός dissidium	925. a
διακριβόω summo studio aliquid elaboro, ad amussim facio	90. d	διαμετρέω divido	939. d

διαμέτρησις dimensio	939. d	διαρθρόω articulis suis distinguo	155. d
δι' ἀνάγκης coactè	68. a	διαρκέω par sum, perduro, permaneo, per- severo	158. c
διαναπαύω requiescere facio	1081. c	διαρπαγή direptio	163. b
διανέμομαι dividor, divulgor, serpo	976. c	διαρπάζω diripio	163. a
διανέμω divido	976. c	διαρρῶνω aspergo	1182. b
διανεύω innuo	978. c	διαρρήγνυμι dirumpo	1190. d
διανήθω filo	980. a	διαρρίπτέω disjicio	1192. b
διανίστημιurgo	703. b	διαρρύνθμιζω apte & concinne effingo	1194. d
διανοέομαι cogito, mente agito, syllogi- smum facio	988. a	διαρρύω diffluo, dilabor, elabor	1186. b
διανόημα cogitatio	988. a	διαρτάω suspendo, fallo	164. b
διανόησις cogitatio	988. a	διαρτίζω compingo	166. a
διάνοια cogitatio, mentis agitatio, mens	987. c. d	διασαλέω commoveo	1202. a
διανοίγω adaperio	1010. c	διασαφέω significo, indico	1210. a
διανυκτερεύω pernocto	993. d	διασάφησις manifestatio	1210. a
διανύω perficio, pervenio	135. b	διασείω concutio, vim manifestam infero	1212. a
διαπαντός semper	1071. c. d	διασκέδασις dissipatio	1227. b
διαπαράκλινω cancello	827. a	διασκεδάω, άζω, άννυμι dissipio, disjicio	1227. a
διαπαράτηρέω observo	1315. d	διασκευάζω apparo, instruo, adorno	1232. a
διαπαρθεύω constupro	1070. b	διασκευή apparatus	1232. a
διαπάνω cello	1081. d	διασκιρτάω exsilio	1226. b
διαπαλέω minor	141. d	διασκορπίζω dispergo, dilapido	1237. c
διαπέρω transigo, trajicio	219. a	διασκορπισμός dispersio	1237. d
διαπελάζω transeo	1091. d	διασπασμός dilaceratio	1248. a
διαπέμπω dimitto	1093. b	διασπάω discerpo	1248. a
διαπεράω trajicio, navigationem perficio	1099. a	διασπάρω dispergo, disseminio	1250. c
διαπεταυνύω vel διαπετάω extendo	1105. a	διασπορά dispersio	1250. c
διάπηγα fixuræ	1107. b	διασαθμίζω libro	700. a
διαπηδαίω transfilio	1108. a	διάταξις præceptio, fædus	1264. b
διαπηλέω minor	141. d	διάστασις distantia	705. c
διαπίπτω intercido, deficio	1114. a	διατέλλομαι interdico, veto, mando, præ- cipio	1264. a
διαπλατύνω distendo	1126. b	διατέλλω discerno, distinguo, separo	1264. a
διαπλέω pernavigo, navigando emetior	1134. a	διάστημα intervallum	705. e
διαπληκτίζω rixor	1136. c	διαστολή distinctio	1264. b
διαπνέω perflo	1141. b	διασράπλω fulguro	183. d
διαποιέω perficio	1146. a	διασρέφω perverto	1276. c
διαπονέομαι moleste fero	1096. d	διασροφή subversio	1276. d
διαπόνημα labor	1097. a	διάστροφος distortus, perversus	1276. d
διαπόνησις labor	1097. a	διασρωννύω subterno	1271. d
διαπορεύομαι transeo	1089. b	διασυρίζω sibilo, adspiro, susurro	1284. c
διαπορέω, έομαι ambigo, hæsito	1090. c	διασύρω detraho	1285. b
διαπραγματέομαι negotior	1161. a	διασχίζω intercludo	1290. c
διαπράττω perficio, perago	1161. c	διασώζω fero, fano	1243. c
διαπρεπής admodum decorus	1162. d	διασωσμός evasio	1244. a
διαπρέπεια decor	1162. c	διαταγή dispositio	1301. b
διαπρέπω decorus sum	1162. c	διάταγμα mandatum, edictum	1301. c
διαπρίομαι frendeo, dentibus infrendeo	1165. c	διάταξις institutio	1301. c
διάπτωσις perturbatio	1114. a		διατα-

I. I N D E X

διαταράσσω conturbo, commoveo, exagito	1297. b	διαφωτίζω illumino	1394. c
διατάσσομαι ordinar; dispono	1301. a	διαχαράττω delineo	1445. c
διατάσσω præcipio	1300. d	διαχαρίζομαι interficio	1450. b
διατείνω extendo, distendo; pertingo	1308. a	διαχερῶ deprehendo	1451. c
διατελέω permaneo	1314. a	διαχέω diffundo	1452. d
διατέμνω disseco	1318. c	διαχρίω ungo	1465. a
διατηρέω conservo	1325. a	διάχρυσος deauratus	1466. a
διατήρησις custodia	1325. b	διαχύω diffundo, disjicio	1467. b
διατί quare	1343. b	διαχωρέω pervado, peregrinor	1470. d
διατίθεμαι paciscor, légo, fœdus pango, dispono, testor	1331. a. b	διαχωρίζομαι discedo	1469. c
διατιμάω æstimo, examino	1349. d	διαψάλλω psallo, fidibus cano	1472. b
διατινάσσω quatio	1341. d	διάψαλμα mutatio vocis inter canendum, pausa, alterius sensus exordium	1472. b
διατόνιον fibula	1308. a	διαψεύδομαι fallo, decipio, mentior	1474. b
διατρέπω avertō, pudore injecto deterreo	1357. b	διάψευσμα mendacium	1474. b
διατρέφω alo	1361. b	διαψηλαφάω palpo	149. b
διατριβή disputatio doctorum & philosophorum	1364. c	διαψιδυρίζω insusurrō, garrō	1475. a
διατρίβω commoror, dego	1364. b	δίβαφης bis tinctus	229. b
διατροφή alimentum	1361. b	δίβαφος bis tinctus	229. b
διατυπώ informo, conformo, melius dispono, reformo, muto	370. a	δίγαμος qui ad secundas transivit nuptias	288. d
διαυγάζω illucesco	186. a	δίγλωσσος bilinguis	321. d
διάυγασμα splendor	186. a	διδασκτῆρ stimulus	381. c
διαυγής pellucidus, limpidus	186. a	διδασκτικὸς aptus ad docendum	381. a
διαυγίζω illustro	186. a	διδασκτὸς doctus	381. a
διαφαίνω plene ostendo	1388. b	διδασκαλία doctrina	381. d
διαφανής perlucidus	1388. b	διδάσκαλος magister, ra, doctor	381. c. d
διαφανέσκω dilucesco	1394. d	διδάσκω doceo	379. d
διαφάνω dilucesco	1394. d	διδασχὴ doctrina	381. a
διαφέρομαι disseminor, dispergor, jactor, altero, contendo	1408. c	διδράσκω fugio	277. c.
διαφέρω antecello, præsto, deporto	1408. c	δίδραχμον didrachmum 352. a. numus, duas drachmas continens	425. a. b
διαφεύγω effugio	1415. b	δίδυμα gemelli	382. c
διαφημέω spargo famam	1398. b	διδυμεύω geminam habeo prolem	382. c. d
διαφημίζω divulgo, dissemino, in vulgus spargo	1398. b	δίδυμοι testiculi	382. c
διαφθείρω corrumpo	1418. b	Δίδυμος gemellus, geminus	382. b
διαφθορά corruptio	1418. c	διδυμοτόκος gemellus & gemellos pariens	382. c
διαφλέγω comburo	1412. a	δίδωμι do	382. d
διαφορέω terreo	1401. d	διεγγυάω despondeo	443. c
διαφύβημα terror	1401. d	διεγείρομαι excitor, surgo	448. b
διαφορά differentia	1408. d	διεγέρω expergefacio, memoriam refrico	448. a
διάφορον sumtus, impenſa	1409. a	διαδής perspicuus	466. a
διάφορος excellens, diversus	1408. d	διᾶλον partitus fui	66. a
διαφραγή ruptura	1425. b	διεκβάλλω extendo	221. b
διαφυλάττω custodio, conservo	1433. d	διεκβολή exitus	221. b
διαφωνέω discrepo	1438. c.	διεκκίπτω prospicio	816. e
		διελαύνω penetro, perfigo	504. c
		διελέγχομαι reus peragor	507. a

διεμβάλλω immitto	221. c	tio &c.	392. d. 393. a. b
διεμπίμπλημι repleo	1130. d	δίκην more, instar	393. b. c
διεξάγω traduco, transigo	39. d	δίκησις ultio	393. c
διεξετάζω perquiro, peruestigo	576. a	δίκρανον bipennis	740. a
διέξοδος compitum	1005. a	δίκτυον rete	402. a
διεπίμπλημι repleo	1130. d	δίκτυόω ad retis formam compono, reti-	
διέπω, ομαί administro, rego	536. c	bus connexo	402. b
διερυνάω indago, peruestigo, scrutator	551. d	δίκτυωτός reticulatus	402. b
διερμηνευτής interpres	555. c	δίκω jacio	402. a
διερμηνεύω interpretor	555. b	δίλοχος bilinguis	863. c. 868. b
διέρχομαι transeo	561. b	δίμετρον binæ mensuræ	940. c
διερωτάω percontor	571. d	διό quapropter	1049. b
διεστραμμένως perversè, distortè	1276. d	διοδεύω iter faciò per aliquem locum	
διετηρίς biennium	580. b		1005. c
διετής bimulus	580. b	διόδος transitus	1004. c
διετία biennium	580. b	διοικέω ordino, rego, administro	1012. d
διευλαθέομαι vereor	848. c	διοίκησις administratio	1012. d
διηγέομαι, ἔμαι narro	629. b	διοικητής administrator, procurator	1012. d
διήγημα narratio	629. c	διόλλυμαι dispereo	1022. a
διήγησις enarratio	629. b	διόλλυμι, ὑώ disperdo	1022. a
διήκω transeo	632. d	διόλῃ semper	1022. b
διηνεκὲς perpetuitas	639. c	διόμαι expello	405. b
διηνεκὴς continuus, perpetuus	639. c	Διονύσια Bacchanalia	402. c
διθάλασος bimaris	644. c	Διονύσιος Dionysius	402. b
διικνέομαι, ἔμαι pertingo	686. d	Διόνυσος Bacchus	402. c
διίπταμαι pervolo	695. b	διόπερ quapropter	1098. b
διίστημι disto, sejungo	705. b	Διοπετὲς Jovis simulacrum è cœlo dela-	
διιοχυρίζομαι valde assevero	712. c	psum	402. c
δικάζω jus dico, discepto controversiam		διοράω perspicio	1039. d
	398. a	διορθόω corrigo, emendo	1042. b
δικαιοκρισία justum judicium	812. a	διόρθωσις directio	1042. b
δικαιοκρίτης justus judex	812. a	διορθωτής corrector	1042. b
δικαιολογέω judicio contendo	863. a	διορίζω determino	1046. a
δικαιολογία causæ defensio	863. a	διόρυγμα perfossio	1046. d
δικαιολόγος advocatus, causidicus	863. a	διорύσσω perfodio	1046. c
δικαιον æquum, æquitas, jus	394. b	Διόσκυροι Dioscúri	402. d. 403. a
δικαιοπραγέω juste ago	1160. b	διότι nam, quoniam, eò quod	1053. d. 1345.
δικαίος justus, probus, innocens, sincer-		a. propterea	1345. b
us, candidus, glorificatus &c.	393. c	Διοτρεφής Diotrephe	403. a
	394. a. b	διπλασιάζω duplico, itero	403. d
δικαιοσύνη justitia, beneficentia & liberali-		διπλασίασμα duplicatio	403. d
tas erga pauperes &c.	394. b. c	διπλασιασμός duplicatio	403. d
δικαιόω justifico	395. b	διπλάσιος duplo major, duplex	403. c
δικαίωμα sententia absolutoria, justitia,		διπλασίων duplo major, duplex	403. d
justificatio &c.	397. b	διπλοῖς læna duplicata, diplois	403. c
δικαίως juste, meritò	397. d	διπλόος, ἄς duplex	143. a. 403. b
δικαίωσις justificatio	397. d	διπλότερον duplo magis	403. b
δικασία lis, controversia	398. a	διπλόω duplico	403. c
δικασήριον forum judiciale	398. b	δὶς bis	403. d
δικαστής judex	398. a	δίσκος discus	404. b
δίκη jus, justitia, fas, causa, pœna,		δισμύριοι viginti millia	961. c
supplicium, ultio, vindicta, damna-		διπλὸς duplex, geminus	404. a

I. I N D E X

διαταράσσω conturbo, commoveo, exagito	1297. b	διαφωτίζω illumino	1394. c
διατάσσομαι ordinar; dispono	1301. a	διαχαράττω delineo	1445. c
διατάσσω præcipio	1300. d	διαχαρίζομαι interficio	1450. b
διατείνω extendo, distendo; pertingo	1308. a	διαχαρῶ deprehendo	1451. c
διατελέω permaneo	1314. a	διαχέω diffundo	1452. d
διατέμνω disseco	1318. c	διαχρίω ungo	1465. a
διατηρέω conservo	1325. a	διάχρυσος deauratus	1466. a
διατήρησις custodia	1325. b	διαχύω diffundo, disjicio	1467. b
διατί quare	1343. b	διαχωρέω pervado, peregrinor	1470. d
διατίθεμαι paciscor, légo, fœdus pango, dispono, testor	1331. a. b	διαχωρίζομαι discedo	1469. c
διατιμάω æstimio, examino	1349. d	διαψάλλω psallo, fidibus cano	1472. b
διατινάσσω quatio	1341. d	διάψαλμα mutatio vocis inter canendum, pausa, alterius sensus exordium	1472. b
διατόνιον fibula	1308. a	διαψεύδομαι fallo, decipio, mentior	1474. b
διατρέπω avertō, pudore injecto deterreo	1357. b	διάψευσμα mendacium	1474. b
διατρέφω alo	1361. b	διαψηλαφάω palpo	149. b
διατριβή disputatio doctorum & philosophorum	1364. c	διαψιθυρίζω insusurrō, garrio	1475. a
διατρίβω commoror, dego	1364. b	δίσαφής bis tinctus	229. b
διατροφή alimentum	1361. b	δίσαφος bis tinctus	229. b
διατυπώ informo, conformo, melius dispono, reformo, muto	370. a	δίγαμος qui ad secundas transivit nuptias	288. d
διαυγάζω illucesco	186. a	δίγλωσσος bilinguis	321. d
διάυγασμα splendor	186. a	διδακτήρ stimulus	381. c
διαυγής pellucidus, limpidus	186. a	διδακτικός aptus ad docendum	381. a
διαυγίζω illustro	186. a	διδακτός doctus	381. a
διαφαίνω plene ostendo	1388. b	διδασκαλία doctrina	381. d
διαφανής perlucidus	1388. b	διδάσκαλος magister, ra, doctor	381. c. d
διαφανῶσκω dilucesco	1394. d	διδάσκω doceo	379. d
διαφάνω dilucesco	1394. d	διδασχὴ doctrina	381. a
διαφέρομαι disseminor, dispergor, jactor, altero, contendo	1408. c	διδράσκω fugio	277. c.
διαφέρω antecello, præsto, deporto	1408. c	δίδραχμον didrachmum 352. a. numus, duas drachmas continens	425. a. b
διαφεύγω effugio	1415. b	δίδυμα gemelli	382. c
διαφημέω spargo famam	1398. b	διδυμεύω geminam habeo prolem	382. c. d
διαφημίζω divulgo, dissemino, in vulgus spargo	1398. b	δίδυμοι testiculi	382. c
διαφθείρω corrumpo	1418. b	Δίδυμος gemellus, geminus	382. b
διαφθορά corruptio	1418. c	διδυμοτόκος gemellus & gemellos pariens	382. c
διαφλέγω comburo	1412. a	δίδωμι do	382. d
διαφορέω terreo	1401. d	διεγγυάω despondeo	443. c
διαφρόνημα terror	1401. d	διεγείρομαι excitor, surgo	448. b
διαφορά differentia	1408. d	διεγείρω expergefacio, memoriam refrico	448. a
διάφορον sumtus, impensa	1409. a	διαδής perspicuus	466. a
διάφορος excellens, diversus	1408. d	διᾶλον partitus fui	66. a
διαφραγή ruptura	1425. b	διεκβάλλω extendo	221. b
διαφυλάττω custodio, conservo	1433. d	διεκβολή exitus	221. b
διαφωνέω discrepo	1438. c.	διεκκύνω prospicio	816. e
		διελαύνω penetro, perfigo	504. c
		διελέγχομαι reus peragor	507. a
		διεμβάλλω	

διεμβάλλω immitto	221. c	tio &c.	392. d. 393. a. b
διεμπίμπλημι repleo	1130. d	δίκην more, instar	393. b. c
διεξάγω traduco, transigo	39. d	δίκησις ultio	393. c
διεξετάζω perquiro, peruestigo	576. a	δίκρανον bipennis	740. a
διέξοδος compitum	1005. a	δίκτυον rete	402. a
διεπίμπλημι repleo	1130. d	δίκτυόω ad retis formam compono, reti-	
διέπω, ομαί administro, rego	536. c	bus connexo	402. b
διερυνάω indago, peruestigo, scrutor	551. d	δίκτυωτός reticulatus	402. b
διερμηνευτής interpres	555. c	δίκω jacio	402. a
διερμηνεύω interpretor	555. b	δίλοχος bilinguis	863. c. 868. b
διέρχομαι transeo	561. b	δίμετρον binæ mensuræ	940. c
διερωτάω percontor	571. d	διό quapropter	1049. b
διετραμμένως perversè, distortè	1276. d	διοδεύω iter facio per aliquem locum	
διετηρίς biennium	580. b		1005. c
διετής bimulus	580. b	διόδος transitus	1004. c
διετία biennium	580. b	διοικέω ordino, rego, administro	1012. d
διευλαθέομαι vereor	848. c	διοίκησις administratio	1012. d
διηγέομαι, ἔμαι narro	629. b	διοικητής administrator, procurator	1012. d
διήγημα narratio	629. c	διόλλυμαι dispereo	1022. a
διήγησις enarratio	629. b	διόλλυμι, ὑώ disperdo	1022. a
διήκω transeo	632. d	διόλῃ semper	1022. b
διηνεκές perpetuitas	639. c	διόμαι expello	405. b
διηνεκής continuus, perpetuus	639. c	Διονύσια Bacchanalia	402. c
διθάλασος bimaris	644. c	Διονύσιος Dionysius	402. b
διικνέομαι, ἔμαι pertingo	686. d	Διόνυσος Bacchus	402. c
διίπταμαι pervolo	695. b	διόπερ quapropter	1098. b
διίστημι disto, sejungo	705. b	Διοπετές Jovis simulacrum è cælo dela-	
διιοχυρίζομαι valde assevero	712. c	psum	402. c
δικάζω jus dico, discepto controversiam		διοράω perspicio	1039. d
	398. a	διορθόω corrigo, emendo	1042. b
δικαιοκρισία justum judicium	812. a	διόρθωσις directio	1042. b
δικαιοκρίτης justus judex	812. a	διορθωτής corrector	1042. b
δικαιολογέω judicio contendo	863. a	διορίζω determino	1046. a
δικαιολογία causæ defensio	863. a	διόρυγμα perfossio	1046. d
δικαιολόγος advocatus, causidicus	863. a	διорύσσω perfodio	1046. c
δικαιον æquum, æquitas, jus	394. b	Διόσκυροι Dioscūri	402. d. 403. a
δικαιοπραγέω juste ago	1160. b	διότι nam, quoniam, eò quod	1053. d. 1345.
δικαίος justus, probus, innocens, sincer-		a. propterea	1345. b
us, candidus, glorificatus &c.	393. c	Διοτρεφής Diotrepes	403. a
	394. a. b	διπλασιάζω duplico, itero	403. d
δικαιοσύνη justitia, beneficentia & liberali-		διπλασίασμα duplicatio	403. d
tas erga pauperes &c.	394. b. c	διπλασιασμός duplicatio	403. d
δικαιόω justifico	395. b	διπλάσιος duplo major, duplex	403. c
δικαίωμα sententia absolutoria, justitia,		διπλασίων duplo major, duplex	403. d
justificatio &c.	397. b	διπλοῖς læna duplicata, diplois	403. c
δικαίως juste, meritò	397. d	διπλόος, ἔς duplex	143. a. 403. b
δικαίωσις justificatio	397. d	διπλότερον duplo magis	403. b
δικασία lis, controversia	398. a	διπλόω duplico	403. c
δικασήριον forum judiciale	398. b	δὶς bis	403. d
δικαστής judex	398. a	δίσκος discus	404. b
δική jus, justitia, fas, causa, poena,		δισμύριοι viginti millia	961. c
supplicium, ultio, vindicta, damna-		διπλός duplex, geminus	404. a
		D d d	διπλός

I. I N D E X

διωσῶs dupliciter	404. a	δοκιμῶs probō	418. c
δισάζω dubito	404. b	δοκὸs trabs	420. b
δισομος duas acies habens	1271. b	δόκωsis contignatio	420. c
διχίλιοι bis mille	1455. b	δολερὸs dolosus, fraudulentus	420. d
διτάλαντον duo talenta	1294. a	δολιεύω fraudulenter ago	421. a
διυλίζω percōlo	1378. a	δόλιος dolosus	420. d
διυφάίνω pertexo	1383. d	δολιότης fraudulentia	421. a
διφθέρα operimentum	404. c.	δολιῶs dolo utor	421. a
διφθέρωμα volumen	404. c	δολίως fraudulenter	421. a
διφορος biferus	404. c	δολ⊗ dolus 355. a. 420. fraus	420. c
διφορος sella, sedes	404. c	δολῶs falso, corrumpo, adultero, vitio	420. d
διχα dupliciter, sine	404. a	δῶλων fica, pugio occultus	1220. d
διχάζω dissidere facio	404. a	δόμα donum	385. b
διχασμὸs diffissio	404. a	δοματίζω munera do	385. b
διχηλεύω, λέω ungulas divido	1454. a	δομέω struo	355. c
διχομηνία dimidiatus mensis, pleniluni- um	943. b	δόμ⊗ domus	355. c
διχασασία dissensio, dissidium	705. c	δόξα sententia, opinio, fama, rumor, glo- ria, honor; majestas, felicitas cœlestis, gloriatio, Schechina, decor, præstantia	413. b-d. 414. a-d
διχοτομέω disseco	1318. c	δοξάζω sentio, opinor, magnifice de me sentio, mihi tribuo gloriam, celebroy, gloriosa celebratione colo, glorifico, laudo, illustro	415. a. b
διχοτόμημα fructum	1318. c	δόξαι principes in dignitate constituti,	414. d. 415. a
δίψα sitis	404. d	δόξασμα gloria	416. b
διψάδης siticulosus	404. d	δοξασὸs gloriosus	416. b
διψάω sitio	404. d	δοξικὸs gloriosus, majesticus	419. a
δίψ⊗ sitis	404. d	δοραῖ pellis	361. b
δίψυχ⊗ animo duplex	1477. b	δορατοφόρ⊗ qui hastam fert, hastatus	421. c
διω expello	405. b	δορκάδιον damula, parva caprea	424. b
διωγμὸs persecutio	406. d	Δορκὰs Dorcas	421. b
διώκομαι persecutione premor	406. b	δορκὰs caprea, dama	424. b
διώκτης persecutor	406. d	δόρκων caprea	424. b
διώκω persequor, sector, prosequor	405. b	δόρξ caprea sylvestris, dama	1293. d
διώρυξ fossa	1046. d	δόρυ hasta	421. c
διωσῆs vectis	1480. a	δορυάλωτος bello captus, captivus, manci- pium 101. c. hasta captus	421. c
δόγμα placitum, decretum, edictum, in- stitutum, statutum, ritus, ceremonia	410. c	δορυφορέω stipo, comitor ut satelles	421. c
δογματίζομαι ritibus oneror	410. d	δορυφορία satellitium	421. c
δογματίζω dogma aliquod invehō	410. c	δορυφόρος satelles	421. c
δοπάζω exspecto	407. c	δόσιs datum	385. b
δοπάω exspecto	407. c	δότης dator	385. b
δοκέω sentio 410. d. puto, existimo, vide- or 408. c. decerno, statuo, aliquid mihi per arrogantiam persvadeo	410. a. b	δολαγωγέω redigo in servitutem	45. a
δοκιμάζω exploro, examino, approbo 418. c. probatum reddo, probō	418. c. d	δολεία servitus	423. a
δοκιμασία probatio	419. d	δολευτὸs servilis	423. a
δοκιμασις probator	419. d	δολεύω sum servus, servio	422. b. c
δοκιμή experientia, experimentum, pro- batio	417. d. 418. a	δῶλη ancilla, serva	421. d
δοκίμιον experimentum, probatio	418. a	δολικὸs servilis	421. b
δοκίμιος probatus	418. a	δολόο	
δοκιμος probatus, probus, spectatus, ac- ceptus, probandus	418. a. b		

δεδόσμαι servus fio	423. b	δυνατέω potens sum	431. a
δῆλος servus, minister	421. c. d. mancipi- um	δυνατόν, τὸ, potentia, possibile	430. d
δεδόω servum constituo, in servitutem re- digo	422. a 423. a	δυνατός potens, firmus, peritus	430. a - c
δῆπος fons aquarum	1307. b	δυνατῶς potenter	431. a
δοχή epulum	365. a	δύνω occido	433. d. subeo
δράγμα manipulus	424. d	δύο duo	382. b
δραίνω facio	424. d	δύς xgre	432. d
δράκων draco	424. a	δυσαίακτ⊗ graviter defletus	433. c
δράξ pugillus	424. d	δυσάλυκτ⊗ vix evitabilis, inevitabilis	58. a
δραπέτης fugitivus servus	425. c		97. b
δραπέτις fugitiva ancilla	425. c	δυσάλωτος difficilis captu	101. c
δράσομαι carpo	424. c. apprehendo	δυσαρεσέω moleste fero	154. b
δράσσω, τῶ, apprehendo, pugillo con- cludo, manu corripio, carpo	424. b. c. d	δυσβάστακτος difficilis portatu	441. c
δραχμή drachma	425. a	δυσδιήγητος vix enarrabilis, inenarrabilis	629. c
δράω fugio	277. c. 425. b. facio	δυσαιδής deformis	433. c. 466. b
δρεπανηφόρος falcatus	425. c	δυσεντερία dysenteria	525. a
δρέπανον falx	425. c	δυσεντερικός qui dysenteria laborat	524. a
δρέπω decerpo, carpo, colligo, vindemio	425. c	δυσερμήνευτος difficilis explicatu	555. c
δρομαῖς dromedaria	1362. a	δυσημερέω sum infelix, adversa fortuna utor	638. b
δρομεύς cursor	1362. a	δυσημερία infortunium	638. b
δρόμος cursus	1362. a	δυσήμερος infelix	638. b
δρομῶ curre facio	1362. a	δυσήνι⊗ refranatu difficilis, morosus	639. d
δροσερός roscidus	425. d	δυσίατος curatu difficilis	678. a
δροσίζω rore conspergo	425. d	δύσις occasus	434. a
δρόσιμος roscidus	425. d	δυσκατάπαυστος qui vix sedari vel cessare potest, incessabilis	1082. a
δρόσος ros	425. c	δυσκληής inglorius, infamis	771. c
δρῶδης roscidus	425. d	δύσκολ⊗ difficilis in fumendo cibo, quē est stomacho fastidioso	787. a
Δρῦσιλλα Drusilla	425. d	δυσκόλως difficulter	787. a
δρυμὸν sylvia querna	426. a	δυσκρασία mala corporis temperies	755. c
δρυμὸς sylvia querna, glandifera, quercē- tum	53. b. 426. a	δύσκηφ⊗ balbus	836. b
δρῦς quercus	426. a	δυσμένεια animus male affectus erga ali- quem, odium, inimicitia	931. b
δύναμαι possum	426. b	δυσμενής malevolus, inimicus	931. a
δύναμις potentia, virtus, robur animi, fa- cultas, vires, efficacia, Spiritus sanctus, miraculum, vis, exercitus &c.	427. d. 428. a-d. 429. a	δυσμενῶς inimice, hostiliter	931. b
δυναμόομαι convalesco, corrobtor	432. a	δυσμή Solis occasus	434. a. occidens
δυναμέμενος corrobtoratus	432. a	δυσμικός occidentalis	434. a
δυναμῶ corrobtor	431. d	δυσνόητος difficilis intellectu	989. d
δυναστεία potentia, imperium	430. a	δυσοτμία foetor	1008. b
δυνατεύω potentatum obtineo, sum prin- ceps, vi teneo, dominor, vim infero	429. d	δυσπάθεια xgritudo	1074. c
δυνάστης potentatum obtinens, princeps, dynasta	429. c	δυσπέτημα casus adversus	1113. c
		δυσπετής male cadens	1113. d
		δυσπολιόρητος qui difficulter obsiderē potest, vix expugnabilis	483. c
		δυσπραγέω infelicitate ago	1150. b
		δυσπρόσιτος difficilis accessu	483. a
		δυσέβεια impietas	1212. a
		δυσσεβέω impie ago	1212. a

I. I N D E X

δυσσέβημα impium & nefarium facinus	1212. a	ἐαρινὸς vernus	441. c
δυσσεβής impius	1212. a	ἐαυτῷ sui ipsius	195. b
δυστοκέω difficulter pario	1339. d	ἐάω sino, permitto, facio missum	441. c
δυσφημέω calumnior	1398. c	ἐβδομάζω sabbatum celebroy	533. d
δυσφημία convicium	1398. c	ἐβδομάς hebdomas, sabbatum, septima-	
δύσφημος malédictus, infaustus	1398. b	dies	533. c
δυσφορέω xgre fero	1405. d	ἐβδομήκοντα septuaginta	533. d
δυσφόρως molestè	1406. a	ἐβδομηκοντάκις septuagies	534. a
δυοχέρεια difficultas, molestia	1450. c	ἐβδομος septimus	533. d
δυοχέρης difficilis, molestus, odiosus	1450. c. 1462. b	Ἑβραῖος Heber	442. b
δύοχρηστος cujus usus difficilis est, molestus	1462. b	Ἑβραϊκὸς Hebraicus	442. d
δυσωδιά fætor	1008. b	Ἑβραῖος Hebræus	442. d
δυσωπέομαι revereor, erubescor	1485. c	Ἑβραῖς Hebræa	442. d
δύω occido, mergor 433. c. d. subeo	435. a	ἐβραϊστὶ hebraicè	441. d
subrepo	434. c	ἐγλασρίμυθος pytho	960. a
δύω induo, ingredior	435. a	ἐγγίζω appropinquo, insto, immineo, ac-	
δώδεκα duodecim	354. b	cedo	444. b
δώδεκάμηνον, tempus duodecim mensium	943. b	ἐγγλίσσω insculpo	321. a
δώδεκάπηχυσ duodecim cubitorum	1108. d	ἐγγραπτος inscriptus, in acta relatus	331. a
δώδεκατος duodecimus	354. d	ἐγγράφω inscribo	331. a
δώδεκάφυλον duodecim tribus	1434. c	ἐγυάω fidejubeo pro alio, spondeo, ma-	
δώδεκάφυλος in 12. tribus divisus	1434. c	nu stipulata polliceor	443. a
δῶμα ædificium, solarium, tectum	355. c. d	ἐγγύη expromissio, fidejussio, sponsio	442. d
δωρεά donum	438. a	ἐγλυπητής vas, fidejussor, sponsor	443. b
δωρεάν gratis, immerito, frustra, incassum, inaniter, inutiliter	438. b. c	ἐγλύθεν deprope, in vicino	444. a
δωρέομαι dono	438. d	ἐγλύος vas, fidejussor, sponsor	443. b
δωρέω dono	438. c	ἐγλύς prope	443. c
δώρημα donum, beneficium	439. a	ἐγείρομαι excitator, expergefactio, surgo, resur-	
δωροδέκτης munera accipiens	368. b	go	446. d
δωροδοτέω munero do	388. d	ἐγείρω excito ex mortuis, suscito, experge-	
δωροκοπέομαι muneribus corrumpor	797. a	facio, erigo, ex morbo excito	446. a
δωροκοπέω munera seco	797. a	ἐγερσις resurrectio, expergefactio, surre-	
δωροκοπία corruptela munerum	797. b	ctio, extractio	447. d
δωρολήπτης qui munera accipit	847. d	ἐγκαθάρτος subdolus insidiator	613. c
δῶρον donum, largitio, munus, gazo-		ἐγκαθήμαι infideo	636. c
phylacium, eleemosynæ, dos &c.	437. c. d. 438. a	ἐγκαθίστω infideo, colloco	456. a
		ἐγκαθίστημι immitto	613. c
		ἐγκαίνια dedicatio cujuscunque rei, encæ-	
		nia	721. c
		ἐγκαίνιζω dedico	721. d
		ἐγκαίνισις dedicatio	721. d
		ἐγκαινισμός dedicatio	721. d
		ἐγκαίω inuro, inustione pingo	725. b
		ἐγκακέω vexo	728. b
		ἐγκακῆσις vexatio	728. b
		ἐγκαλέω accuso, in jus voco, appello ali-	
		quem de crimine	730. c
		ἐγκαρπος fructiferus	742. b
		ἐγκοστέα intestina, viscera	448. d
		ἐγκατάλειμμα reliquix	876. c
		ἐγκαταλείπω desero	876. b
		ἐγκα-	

E.

Ε'α vah, hem	439. b
ἐάλωκα captus fui	100. c
ἐάλωμαι captus fui	100. c
ἐάν si, quum, postquam, quando, quam-	
vis, etsi, quin &c.	439. c. d. 440. a
ἐάνπερ liquidem	1098. b
ἐαρ ver	441. c

ἐγκαταλιμπάνω derelinquo	874. d	ἐγχερῶ, aggredior, tracto	1490. d
ἐγκαταπαίζω illudo	1066. a	ἐγχεύρημα conatus	1450. d
ἐγκατάπληξις terror	1137. d	ἐγχευρίδιον enchiridium, pugio, manubrium	1450. c
ἐγκατοικέω habito	1013. c	ἐγχευρίζω manum admoveo	1450. c
ἐγκατος interior	448. d	ἐγχεύω infundo	1452. d
ἐγκαυσις inustio	725. b	ἐγχεύω inungo	1465. a
ἐγκαυσις inustor	725. b	ἐγχευρονίζω manco, duro	1465. d
ἐγκαυσις (τέχνη) ars inurendi	725. b	ἐγχευριος provincialis, patrius, domesticus	1470. b
ἐγκαυσον picturæ genus, quod inurendo fit	725. b	ἐγὼ ego	449. d
ἐγκαυχάομαι glorior	748. d	ἐδαφίζω solo adæquo, pavio, humi sterno, allido	450. d
ἐγκαυμαι incumbo	750. d	ἐδαφος solum	450. d
ἐγκεντρίζω infero	754. a	ἐδεσµα edulium	451. b
ἐγκέφαλος cerebrum	759. d	ἐδρα sella, sessitatio, confessus, anus, pedes, nates	451. c
ἐγκισσάω concipio	767. c	ἐδραίζω colloco	451. d
ἐγκλείω includo	770. b	ἐδραῖος sedentarius, stabilis, firmus, inconcussus	451. d
ἐγκλημα crimen	730. d	ἐδραῖω stabilio, firmo	452. a
ἐγκλοιόω circumdo	771. b	ἐδραῖωμα fundamentum, stabilimentum	452. a
ἐγκοίλια intestina	779. b	ἐδρασµα fundamentum	451. d
ἐγκοῖλος humilis	779. c	ἐδω, ομαι edo	451. a
ἐγκόλαµµα sculptura	785. a	Ἐζεκίας Ezechias	451. b
ἐγκολαπτὴς incisus	785. a	ἐζομαι sedeo	450. d. 451. c
ἐγκολάπτω insculpo, incido	785. a	ἐζω sedere facio	451. c
ἐγκολλάομαι adjungo	785. d	ἐθελοθρησκεία religio ex cerebro nostro confecta	666. d
ἐγκομβόομαι intus ornor	788. a	ἐθελοκωφέω sum sponte surdus	836. b
ἐγκοπή impedimentum	795. a	ἐθελόκωφος qui sponte surdus est, consulto non audiens	836. b
ἐγκοπος laboriosus	795. b	ἐθέλω volo	456. c. 649. b
ἐγκόπτω cum ictu adigo, incido, infigo, intercido, interpello	794. d	ἐθίζομαι assuesco, assuefio	458. b. c
ἐγκοτέω irascor	802. b	ἐθίζω assuefacio	458. b
ἐγκότῃµα odium	802. c	ἐθνάρχης gentis præfectus	175. a
ἐγκότῃσις iracundia	802. c	ἐθνικός gentilis, ethnicus	457. b
ἐγκράτεια temperantia, continentia	806. c	ἐθνικῶς gentiliter	457. b
ἐγκρατεύομαι contineo me, sum continens	806. c	ἐθνος gens, familia, natio, populus &c.	456. c
ἐγκρατέω obtineo	806. c	ἐθος consuetudo, mos, ritus, ceremoniæ	457. c. d
ἐγκρατὴς temperans, continens	806. c	ἐθω ex consuetudine facio, assuefio, assuefco	458. a
ἐγκρίνω adjungo	814. c	ἐὶ, quod, quamvis, utrum	458. c. d. 759.
ἐγκρίσις simila	448. d	a. num 759. b. quandoquidem, quia, quod	460. a. b
ἐγκρέω infigo	817. d	ἐγείω siquidem	290. d
ἐγκρύπτω intego, condo	819. b	ἐδύλλομαι similis videor vel appareo	466. c
ἐγκρυφίας subcineritius	819. b	ἐδέχθαι aspectus deformis, odiosus	592. c
ἐγκυτῃσις emtio	820. b		
ἐγκυτῃτος emtus	820. c		
ἐγκυκλόω circumago	824. c		
ἐγκύκλωσις rotatio, circulus	824. c		
ἐγκυλίω involvo	825. a		
ἐγκυες gravida, prægnans	830. a		
ἐγκωµιάζω laudo	835. a		
ἐγκώµιον laus	835. a		
ἐγρηγορέω vigilo	449. a. b		
ἐγρήγορος vigil	449. a		

I. I N D E X

αἰδέχθης aspectu deformis, qui est odioſo aspectu	592. c	ἐπερ quia	1098. b
αἰδέω, ἡμι ſcio, cognoſco, intelligo	461. d	ἐπως ſi quo modo, an aliquo modo	1483. d
αἰδής ſcientia	463. b	ἐργμὸς detentio	483. b
αἶδος ſpecies, apparentia, aspectus	465. d	ἐργω arceo, prohibeo	483. b
	466. a	ἐργω includo, in carcerem conjicio	483. b
αἶδω video, intelligo 54. a. 463. d. cogno- ſco 463. d. perſpicio	468. b	ἐρηνεύω in pace ago, vivo, pace fruor	484. b
αἰδωλεῖον idolium, delubrum	467. b	ἐρήνη pax	483. c
αἰδωλόθυτον idolis immolatum	675. c	ἐρηνικὸς pacificus, tranquilluſ	484. c
αἰδωλολατρεία idololatria	855. c	ἐρηνικῶς pacificè	484. c
αἰδωλολάτρης idololatra	855. d	ἐρηνοποιέω reconcilio 484. c. 1146. d. pa- cem firmo, ſtabilio	1146. d
αἰδωλον ſimulachrum, imago, idolum	466. c	ἐρηνοποιὸς pacificus 484. c. 1146. d. pacis ſtudioſuſ	1146. d
αἶθε utinam	461. a	ἐρεκτή carcer	485. b
αἰθισμένον cōſuetum, aſſuefactum	458. c	ἔρος lana	553. c
αἰκάζω aſſimilo, conjicio, repræſento	470. a	ἔρω necſto, dico 484. d. prænuntio	695. c
αἰκῆτος vilis	468. d	ἔρων diſſimulatoꝝ in oratione	485. c
αἰκὴς vicenarius numeruſ, viginti men- ſis dieſ	471. b	ἔρωνεύομαι uτοꝝ diſſimulatione in lo- quendo, illudo, cavilloꝝ	485. d
αἰκῆ temere, inconfideratè, ſine ratione, frustra	468. c	ἔρωνία diſſimulatio in oratione	485. c. d
αἰκονίζω effingo	470. a	εἰς ad, in 485. d. 486. a - d. inter, apud, coram, propter, pro, per, uſque, ad, er- ga, de, adverſuſ	487. a - d. 488. a
αἰκοσαέτης annuſ vigintiſimue	580. d	εἷς unuſ 490. b. aliquiſ, ſoluſ	491. c. d
αἰκοσι viginti	471. a	εἰσάγω introduco	39. b
αἰκοσὸς vigintiſimue	471. b	εἰτακέω exaudio, auſculto	88. a. b
αἰκω cedo, non repugno, non reſiſto	468. d	εἰσάπαξ ſemel	140. b
αἰκω ſimiliſ ſum	469. a	εἰσβάλλω illabor	220. b
αἰκῶν imago, forma expreſſa, imago eſſen- tialiſ, accidentalis, ſimilitudo	469. a b. c	εἰσβλέπω inſpicio	258. d
αἰλαπινάζω conviver	591. b	εἰσδέχομαι intro admitto	366. b
αἰλαπίνη convivium magnificè inſtructum	591. b	εἰσδύνω vel εἰσδύω ſubeo, ingredior	434. c
αἰλέω volvo, verſo, circumago	471. c	εἵσσεμι ingredior	781. b
αἰλέω concludo, coarcto, cogo	471. c	εἰσέρχομαι introëo, intro, ingredior, con- ſueſco	561. d
αἶλη agmen	471. c	εἰσήγαγον introduxerunt	39. b
αἶλημα volumen	471. c	εἰσηγογέω, έομαι incuſo, altercor, collo- quor	32. b
αἰλικρίνεια ſinceritas, puritas	816. b	εἰσηκέσθην exaudituſ ſum	88. b
αἰλικρινὴς ſinceruſ	816. a	εἰσκαλέω, έομαι intro voco	730. d
αἰλίνθηſis convolutio	471. d	εἰσκυκλέω involvo, advolvo, introduco, inveho	824. c
αἰλιξ involucrium	471. d	εἰσόδια apparatus	1004. c
αἰλισσόμενουſ convolutuſ	471. d	εἰσοδιάζομαι infero	1004. c
αἰλίσσω, τῶ circumvolvo	471. c	εἰσοδοſ adventuſ	1004. c
εἶμα veſtiſ	609. b	εἰσπέμπω immitto, ſubmitto	1093. b
αἰμαρμένη fatuſ, fataliſ neceſſitaſ	922. d	εἰσπηδάω inſilio	1108. a
εἰμάτιον veſtimentuſ, veſtiſ, palliuſ	609. a. b	εἰσπλέω adnavigo	1134. a
εἰ μήτε niſi	1345. d	εἰσπνέω aſpiro	1141. b
εἰμι ſum, ſignifico	472. a. d	εἰσπορεύομαι ingredior	1089. b
εἰμι eo, vado	480. d	εἰσπράκτης exactoꝝ	1161. c
εἴνεκεν, α cauſa, propter	522. b. c		εἰσπράκτ-

εἰσπράσσω exigo	1161. c	ἐκδέρω excorio	361. b
εἰσπῶ attraho	1248. a	ἐκδέχομαι excipio, exspecto	366. b
εἰστρέχω intrò curro	1362. d	ἐκδέω religo, appendo	370. d
εἰσφέρω infero, ingero	1409. a	ἐκδηλος evidens	373. d
εἰσφορά oblatio	1409. b	ἐκδημέω peregrè absum, peregrinor	375. c
ἔτα deinde, itané, itanè verò	494. a. b	ἐκδημία peregrinatio	375. c
ἔτε five	1306. c	ἐκδημος peregrè agens, peregrinus	375. b
ἐκ ex, à, è	494. c	ἐκδιδύσκω exuo	435. b
ἐκαστος unusquisque, singuli, æ, a.	498. b	ἐκδίδωμαι éloco	389. a
ἐκάστοτε semper, ubivis, subinde	499. a	ἐκδίδωμι édo	388. d
ἐκάτερος alteruter, unusquisque	577. c	ἐκδιηγέομαι, ἔμαι enarro	629. c
ἐκατόμυλος centum portas habens	1176. d	ἐκδικάζομαι vel ἐκδικάομαι ulciscor	398. b. c
ἐκατὸν centum	499. a	ἐκδικέω vindico, ulciscor, vindictam sumo	
ἐκατονταετής & ἔτης centenarius, centum annos natus	581. a	de aliquo	401. a
ἐκατονταπλασίων centuplus, centuplex	499. b	ἐκδίκησις ultio, vindicta	401. c
ἐκατοντάρχης cènturio	175. b	ἐκδικητής ultor	401. d
ἐκατόνταρχος centurio	175. b	ἐκδικος vindex, ultor	400. d
ἐκατοστὰς centuria	499. a	ἐκδιώκω expellò	407. a
ἐκατοσεύω centuplico	497. a	ἐκδοξάζω glorifico	416. d
ἐκατοστός centesimus	499. a	ἐκδοτος deditus	389. a
ἐκβαίνω evado	209. c	ἐκδοχή exspectatio	366. c
ἐκβάλλω, ομαι ejicio, expello	220. b	ἐκδύω emergo, egredior, exuo	435. a
ἐκβασίς evasio, finis, exitus, eventus	209. d	ἐκῇ ibi, illic 499. c. d. eò	499. d
ἐκβιάζομαι summa vi contendo	251. d	ἐκῇθεν illinc	500. a
ἐκβιαστής exactor	252. a	ἐκῆνος ille	500. a
ἐκβιβάζω educo	209. d	ἐκῆσε illic	550. a
ἐκβιβαστής præfectus militum	209. d	ἐκζέω effervesco	621. d
ἐκβλαστάνω vel σέω germino	256. a	ἐκζητέω exquiro, studiosè quæro	625. a
ἐκβλητος rejectaneus, rejiculus	221. a	ἐκζητητής exquisitor, scrutator	625. a
ἐκβλύζω redundo	260. c	ἐκῆτι ultro, sponte	501. a
ἐκβοάω exclamo	262. b	ἐκθαμβέομαι, ἔμαι expavesco	645. d
ἐκβολή jactura	211. b	ἐκθαμβέω pavore afficio, percello	646. a
ἐκβόλος rejectus	221. b	ἐκθαμβος expavefactus	646. a
ἐκβράζω, ωω ejicio, expello	273. a	ἐκθαυμάζω demiror, admiro	648. b
ἐκβρασμα ejectamentum	273. a	ἐκθεμα expositio	1331. d
ἐκβρασμός ebullitio, ejectio	273. a	ἐκθερίζω meto	658. b
ἐκγαμίζω nuptui colloco, nuptum do	288. c	ἐκθερμαίνω inflammo	658. d
ἐκγαμίσκομαι nuptui collocor, elocor	288. d	ἐκθεσις expositio	1333. c
ἐκγελάω risum effundo, effusè rideo, derideo	293. c	ἐκθετος expositus	1333. c
ἐκγονα nepotes, posteri	308. d	ἐκθηλάζω exsugo	660. c
ἐκγονον foetus, fructus, filius	308. c. d	ἐκθλίβω contero	663. a
ἐκγονος qui est ex posteris	308. c	ἐκθλίψις afflictio	663. b
ἐκδανείζω fœneror	343. b	ἐκκαθάίρω expurgo	717. b
ἐκδαπανάω expendo, insumo, impendo, sumtus facio, consumo, sumptibus exhaurio	344. d	ἐκκαθαρίζω expurgo	718. d
ἐκδαματόω exterreo,	339. c	ἐκκαίομαι exardesco	725. c
		ἐκκαίω exuro	725. c
		ἐκκακέω evado piger, segnesco, defatigor, malo succumbo, animum despondeo	728. b. c
		ἐκκαλαμάομαι spicilegium facio, avello	729. a. b

I. INDEX

ἐκκαλέω évocō	730. d	ἐκλογίζομαι numero, computo, æstimo	864. d
ἐκκαλύπτω celo	736. a	ἐκλογιστῆς computator, rationibus præ-	864. d
ἐκκαρδιόω cor aufero	741. b	fectus	864. d
ἐκκαυλέω progermino	748. b	ἐκλογιστία computatio, rationes	865. a
ἐκκενόω evacuo, exsicco	753. d	ἐκλύομαι frangor animo, deficio	894. a
ἐκκεντέω transfigo	754. b	ἐκλυσις dissolutio, animi deliquium, con-	894. a
ἐκκήρυκτος abdicatus	761. c	sternatio	894. a
ἐκκινέω removeo	766. c	ἐκλύω dissipō, discedo, digredior	893. d
ἐκκλάομαι defringor	769. a	ἐκμαίνομαι insanio	899. b.
ἐκκλάω defringo	769. a	ἐκμαρτυρέω testor	913. d
ἐκκλέω excludo	770. b	ἐκμάσσω abstergo	915. a
ἐκκλησία Ecclesia, cœtus evocatus	730. d	ἐκμελετάω meditor, exerceo	926. d
ἐκκλησιάζω in concione delibero, verba	731. c	ἐκμετρέω metior	939. d
facio	731. c	ἐκμικαίνω polluo	945. d
ἐκκλησιαστῆς Ecclesiastes	731. c	ἐκμυελίζω emedullo	958. d
ἐκκλητος evocatus, famosus	730. d	ἐκμυζέω emungo	959. a
ἐκκλίνω deflecto, amoveo	776. a	ἐκμύζησις emunctio	959. a
ἐκκλισις declinatio	776. b	ἐκμυκτηρίζω fannis excipio	959. b
ἐκκολάπτω exsculpo	785. a	ἐκνηψις requies	982. a
ἐκκολυμβάω énato	787. d	ἐκνεύω énato, clam evado, élabor	978. d
ἐκκομιδή exportatio, asportatio	789. b	ἐκνήφω evigilo	982. a
ἐκκομίζομαι efferor	789. b	ἐκνικάω evinco	983. b
ἐκκομίζω efferō, exporto	789. b	ἐκνοια infania	989. d
ἐκκοπή excisio	795. c	ἐκοντὶ ultro, sponte	501. a
ἐκκόπτω excido, excindo	795. b	ἐκσσιάζω, ομαι sponte offero, pareo	501. a
ἐκκότῃμα odium	802. c	ἐκσσιασμός spontaneitas	501. b
ἐκκρέμαμαι pendeo ab aliquo	808. d	ἐκσσιος spontaneus	501. a
ἐκκρέω percutio	817. d	ἐκσσίως ultrò, spontè	501. a
ἐκκύπτω prospicio, promineo, foris ap-	826. d	ἐκπαλαι jam olim	1066. d
pareo, emergo	826. d	ἐκπαλαίω pugno	1067. b
ἐκλαλέω eloquor, efferō, sermone expri-	840. b	ἐκπαράζω tento	1088. a
mo, effutio	840. b	ἐκπέμπω emitto	1093. c
ἐκλαμβάνω apprehendo	844. a	ἐκπεράω transire facio	1099. b
ἐκλαμπρος splendidus, clarissimus	849. d	ἐκπεριπορεύομαι pertranseo	1091. b
ἐκλάμπω effulgeo	849. d	ἐκπετάννυμι expando	1105. a
ἐκλαμψις splendor	850. a	ἐκπετάομαι evolo	1105. c
ἐκλανθάνομαι obliviscor	850. d	ἐκπέτομαι evolo	1105. c
ἐκλατομέω excindo	1319. a	ἐκπηθάω exfilio, profilio,	1108. a
ἐκλέγομαι eligo	860. c	ἐκπιέζω exprimo	1109. b
ἐκλείπω deficio	875. b	ἐκπιικραίνω exacerbo	1109. b
ἐκλείχω delingo	877. c	ἐκπίνω ebibo	1111. b
ἐκλειψις eclipsis, defectus Solis & Lunæ	875. b	ἐκπίπτω decido, desino	1114. a
ἐκλεκτός electus	860. c	ἐκπλέκομαι implicor	1126. d
ἐκλεκτός electe	861. a	ἐκπλέω enavigo	1134. a
ἐκλευκαίνω dealbo	880. a	ἐκπληξις terror, stupor	1137. a
ἐκλευκος albus	880. a	ἐκπληρόω expleo	1130. b.
ἐκλιμαάω ventilo, populo	884. a	ἐκπλήρωσις expletio	1130. b
ἐκλιμία esuries	884. d	ἐκπλήρομαι percellor, excutior	1136. c
ἐκλιμώττω esurio	884. d	ἐκπλήρωω percello	1136. c
ἐκλιπής deficiens, prætermisus	875. c	ἐκπλύνω abluo	1139. a
ἐκλογη electio	861. a	ἐκπνέω	

ἐκπνέω exspiro, efflo, exhalo	animam	ἐκτενής intentus, assiduus	1308. c
	1141. c	ἐκτενῶς extensè, assiduè	522. a. totis vi-
ἐκποιέω efficio, copiam facio	1146. a	ribus, impense	1308. c
ἐκπολεμέω depello, expugno	1150. d	ἐκτίκω eliquo; emaccro, extabefacio	1323. d
ἐκπολιορκέω obsideo	483. c	ἐκτίθεμαι expono	1333. b
ἐκπορεύομαι egredior	1089. c	ἐκτίθηναι expono	1331. d
ἐκπορθέω devasto	1101. a	ἐκτίκτω progenero	1339. c
ἐκπορνεύω scortor effuse	1100. b	ἐκτίλλω évello	1341. a
ἐκπορπάω, ὦω fibulo	1155. d	ἐκτιναγμός excussio	1342. a
ἐκπρεπής decorus, elegans	1162. d	ἐκτινάσσω excutio	1342. a
ἐκπρεπῶς decorè	1162. d	ἐκτιτρώσκω abortum facio	1347. c
ἐκπρίω ferra exseco, excido	1165. c	ἐκτοκίζω fcenori do	1339. d
ἐκ προαιρέσεως data opera, consultò, spon-	67. d	ἐκτομίας eunuchus	1318. d
τέ		ἐκτοπίζω loco moveo	1353. b
ἐκπτύω exspuo, contumeliosè rejicio	1175. d	ἐκτὸς extra, extrinsecus, excepto	496. d
ἐκπυρόομαι inflammor, exardesco	1179. a	ἐκτος sextus	525. c
ἐκπυρῶ ardens, fervidus, æstuosus	1179. a	ἐκτρέπομαι deflecto, exorbito, diverto,	
ἐκπυρόω incendo, inflammo	1179. a	averfor	1357. a
ἐκπύρωσις inflammatio, incensio	1179. b	ἐκτρέφω enutrio	1361. b
ἐκρέω effluo, elabor, dilabor	1186. b	ἐκτρέχω excurro	1362. c
ἐκρηγμα ruptura	1190. d	ἐκτρίβω extero, deleo	1364. c
ἐκρηγνύω, ἥσσω disrumpo	1190. d	ἐκτριψις deletio	1364. c
ἐκριζόω eradico	1191. c	ἐκτρυγάω vindemio	1366. b
ἐκρίπτω, ἔω jacio, ejicio, projicio	1192. b	ἐκτρυφάω delicias habeo	668. d
ἐκρυνέω effluo, elabor, dilabor	1186. b	ἐκτρωμα abortus	1347. c
ἐκρύω effluo, elabor, dilabor	1186. b	ἐκτυπόω exprimo, effingo	1370. a
ἐκσαρκίζομαι carnibus separor	1207. b	ἐκτύπωμα effigies, expressio	1370. a
ἐκσιφώνίζω deglutio	1214. b	ἐκτύπωσις efformatio	1370. a
ἐκσνευάζω præparo	1232. a	ἐκτυφλόω excæco	1372. b
ἐκσοδέω expello, commoveo, concito	1240. d	ἐκφάγω comedo	1386. d
		ἐκφαίνω in lucem profero, evulgo	1388. b
ἐκσπάω detraho	1248. b	ἐκφατνίζομαι à præsepi depellor	1396. c
ἐκσπερματίζω semino	1250. c	ἐκφαιλίζω vilipendo	292. d. contemno
ἐκσπλαγνίζομαι misericordia commo-		magnopere	1397. a
veor	1255. a	ἐκφέρω promo, effero, profero	1409. c
ἐκστασις stupor 705. d. excessus mentis	706. a	ἐκφύγω effugio	1415. a
		ἐκφοβέω terrorem injicio, territo	1402. a
ἐκσραγγίζω exprimo	1279. a	ἐκφοβος exterritus	1402. a
ἐκσρατέω in aciem egredior	1273. c	ἐκφορὰ elatio funeris	1409. d
ἐκσρέφω avertor	1277. a	ἐκφόριον fructus	1409. d
ἐκσυρίζω exhibilo	1284. c	ἐκφυγὴ effugium, fuga	1415. b
ἐκσύρω devolvo	1285. b	ἐκφυμα pustula	1436. c
ἐκταράσσω percello, terrefacio	1227. c	ἐκφυξίς effugium	1415. b
ἐκτασις extensio	1308. b	ἐκφύρω inquino	1435. a
ἐκτάσσω, τῶ aciem instruo, exercitum		ἐκφυσάω sufflo	1435. b
ordino	1301. c	ἐκφύω germino	1436. c
ἐκτείνω extendo	1308. a	ἐκχαίνω hio multum	1440. d
ἐκτελέω perficio	1314. a	ἐκχέω effundo	1452. d
ἐκτέμνω exseco	1318. c	ἐκχλεύάζω irrideo	1457. b
ἐκτένεια perpetuitas	1308. d	ἐκχύνω effundo	1467. b
ἐκτενέστερον intentius	1308. c	ἐκχυσις effusio	1467. c.
		ἐκχύνω	

I. I N D E X

ἐκχύω effundo	1467. b	ἐλευθερίῳ liberalis, libero homine di-	gnus	510. a
ἐκχωρέω excedo	1470. d	ἐλευθερος liber		509. c
ἐκχωρίζω discedo	1469. d	ἐλευθερώω libero, in libertatem vindico		510. a
ἐκψύχω animam exhalo	1478. a	ἐλεύθω venio		560. c
ἐκὼν cedens, voluntarius	468. d. 500. d	ἐλευσις adventus		560. c
ἐλαία olea	501. c	ἐλεφαντάρχης elephantorum præfectus		511. a
ἐλαϊνῷ oleagineus	502. b	ἐλεφαντιάσις elephantiasis		510. d
ἐλαιολογέω olivas colligo	502. b	ἐλεφάντινος elephantinus, eburneus		510. c. d
ἐλαιον oleum	501. d	ἐλέφας elephas, elephantus, ebur		510. c
ἐλαιῶν, ὠνῷ olivétum	502. a	ἐλῆ splendor		1213. c. d
Ἐλαμίτης Elamita	501. b	Ἐλιακίμ Eliakim		511. a
ἐλασις incessus	504. b	Ἐλιέζερ Eliezer		511. a
ἐλασμα productio	504. b	ἐλίχη ursa major		472. a
ἐλάσσωμα, τῶμα diminutio, damnum	503. b	ἐλικτὸς flexus		472. a
ἐλάσων minor, deterior	502. c	ἐλιξ involucrium		471. d
ἐλάτη abies	504. d	Ἐλιδῶ Eliud		511. b
ἐλάτινος abiegnus	505. a	Ἐλισάβετ Elisabet		511. b
ἐλατὸς ductilis	505. a	Ἐλισσαῖος Elisæus		511. c
ἐλαττονέω minus habeo	503. b	ἐλίττω volvo		471. c
ἐλαττόομαι minuor, decreasco	503. a	ἐλκόμεαι exulceror		512. d
ἐλαττόω minuo	503. a	ἐλκος ulcus		512. d
ἐλάττωσις imminutio, detrimentum	503. b	ἐλκώ exulcerō		512. d
ἐλαύνω agito, progredior, provehor, remi-	503. d	ἐλκύνω traho		511. d
go	503. d	ἐλκω traho		511. c
ἐλαφῷ cervus, a	503. c	ἐλλάς Græcia		513. a
ἐλαφρία levitas	503. d	ἐλλην Græcus		513. c
ἐλαφρὸς levis	503. c	ἐλληνίζω cum Græcis facio, Græcos imi-		514. a
ἐλαφρύνω levis sum	503. c	tor, Græce loquor		514. a
ἐλάχιστος minimus	502. c	ἐλληνικὸς Græcus, a, um		514. a
ἐλαχιστότερος minimo minor	503. a	ἐλληνὶς gentilis, Græca		513. d
ἐλαχὺς parvus, exiguus	502. c	ἐλληνισμὸς Græcismus, Gentilismus		514. a
ἐλδομαι cupio, desidero, facio desiderare	516. d	ἐλληνιστὴς qui natione Græcus, Græcani-		514. b
Ἐλεάζαρ Eleazar	505. b	cus		514. a
ἐλεγκτικὸς qui argumentis convincere	506. c	ἐλληνιστὶ Græcè		514. a
potest	506. c	ἐπιμενιστὴς portitor, portitorii exactor,		884. b
ἐλεγκτὸς reprehensione dignus	506. c	publicanus		875. c
ἐλεγμὸς correptio	506. c	ἐπιπῆς deficiens		863. c
ἐλεγξις redargutio	506. c	ἐπιλογέω imputo, reputo		863. c
ἐλεγχος increpatio, index	506. d	ἐπιλογος ratione præditus, a		515. a
ἐλέγχω arguo, reprehendo, refello, refu-	505. c	Ἐλμωδάμ Elmodam		63. b
to, disputando vinco, convinco	508. c	ἐλόμενος eligens		515. a
ἐλεεινὸς miser	508. b	ἐλῷ palus		515. b
ἐλεέομαι misericordiam consequor	507. d	ἐλπίζω spero		515. a
ἐλεέω misereor	509. a	ἐλπὶς spes		517. a
ἐλεημοσύνη misericordia	508. d	Ἐλύμας Elymas		515. a
ἐλεήμων misericors	507. b	ἐλώδης palustris		517. a
ἐλεος misericordia	1152. c	Ἐλωτ Deus mi		194. b
ἐλέπολις machina obsidionalis, capiendis	510. a	ἐμαυτῶ mei ipsius		ἐμβά-
urbibus apta				
ἐλευθερία libertas				

ἐμβάδες cothurni	210. a	ἐμπερος peritus	1088. c
ἐμβαθύνω profunde habito	206. b	ἐμπέμπω immittō	1093. c
ἐμβαίνω ingredior	209. d	ἐμπεριπατέω inambulo	1077. c
ἐμβάλλω injicio, immitto, invado	221. b	ἐμπήγνυμι infigo	1107. a
ἐμβάπτω intingo	229. b	ἐμπηδάω infilio	1108. b
ἐμβατεύω pedem infero, pono, invado, ingero me, fastuosè incedo	210. a	ἐπιμπλάω, ημι impleo	1130. c
ἐμβιβάζω facio ascendere, deduco	210. b	ἐμπύμπρημι incendo	1164. c
ἐμβίος vitalis	254. d	ἐμπίπτω incido	1114. b
ἐμβιόω vivo, convalesco	254. d	ἐμπιστεύομαι fidem invenio	1123. c
ἐμβίωσις vita, victus	254. d	ἐμπιστεύω fido, concredo, fidei committo	1123. c
ἐμβλέπω intueor, video	258. d	ἐμπλατύνω dilato	1126. b
ἐμβλημα opus vermiculatum ex tessellis infititiis	221. c	ἐμπλέκομαι implicor	1127. a
ἐμβολίζω variego, pingo	221. c	ἐμπλήθω impleo	1131. b
ἐμβόλισμα vestis variegata	221. c	ἐμπλοκή implicatio, nodus	1127. a
ἐμβράσομαι æstuo	273. b	ἐμπλόκιον torques	1127. a
ἐμβριμάομαι graviter interminor, infremo	275. c	ἐμπνέω inspiro, spiro	1141. c
ἐμβρίμημα indignatio, comminatio cum austeritate	276. a	ἐμπνευσις inspiratio	1141. d.
ἐμβρίμησις indignatio	276. a	ἐμπνος spirans, vivus	1140. b
ἐμβροντέω attonitum reddo	276. b	ἐμποδίζω impedio	1158. a
ἐμβρυον embryo, infans utero conclusus	277. b	ἐμποδοσάτέω offendo	702. b
ἐμετος vomitus	517. b	ἐμποιέομαι fungor	1146. b
ἐμέω evomo	517. b	ἐμποιέω efficio, induco, acquiro	1146. b
ἐμμαίνομαι furo adversus aliquem	899. a	ἐμπολέω vendo	1180. b
ἐμμανής furiosus, infanus	899. b	ἐμπολιορκέω obfideo	483. c
Ἐμμανυήλ Emmanuel	517. c	ἐμπονός qui est in labore, laboriosus	1095. c
Ἐμμαῶς Emmaus	517. c. d	ἐμπορεύομαι mercor, negotior	1090. d
ἐμμελετάω meditor	927. a	ἐμπορία mercatura	1090. d
ἐμμελέτημα meditatio, quod arte & ingenio efficitur	927. a	ἐμπόριον mercatus, forum nundinarium	1090. d
ἐμμένω permaneo	932. d	ἐμπορος mercator	1090. c
ἐμμηνηστρος menstruus	943. a	ἐμπορπάω, ὅω infibulo, fibula alligo	1155. d
ἐμμολύνω inquino	955. b	ἐμπράω incendo	1164. a
ἐμμονος perpetuus	933. a	ἐμπρήθω incendo	1164. c
Ἐμμόρ Emmor	517. d	ἐμπρησμός incendium	1164. c
ἐμμόλων mola	960. d	ἐμπρηστής incendiarius	1164. c
ἐμμωμος reprehensibilis	965. c	ἐμπροθεν ceram 1167. d. ante	1168. a
ἐμός meus	450. b	ἐμπρόδιος anterior	1168. a
ἐμπαγή laqueus	1107. a	ἐμπτίσσω contundo	1173. d
ἐμπαιγμα illusio, ludibrium	1066. a	ἐμπτύω inspuo	1175. d
ἐμπαιγμός ludibrium	1065. d	ἐμπυρίζω incendo, cremo	1179. b
ἐμπαίζομαι deludor, ludibrio habeor	1065. d	ἐμπυρισμός incensio	1179. b
ἐμπαίζω illudo	1065. c	ἐμπυρος ignitus	1179. b
ἐμπαίκτης derisor	1066. a	ἐμφαίνω repræsentō	1388. c
ἐμπαράγινομαι adsum	307. d	ἐμφανής conspicuus	1388. c
ἐμπαρία peritia, experientia	1088. c	ἐμφανίζω indico, conspicuum me præbeo	1388. c
ἐμπαρικός Empiricus	1088. c	ἐμφανισμός indicium	1388. d
		ἐμφανῶς manifeste	1388. c
		ἐμφασίς	

I. I N D E X

ἐμφορῆσι repræsentatio, species, simulatio	1388. d	ἐνδελεχισμός assiduitas, continuatio	1313. b
ἐμφέρομαι feror in aliquem, aggredior, invehor in hostes	1409. c	ἐνδελεχῶs assidue	1313. a
ἐμφοβός expavescens	1400. b	ἐνδεσμέω alligo	371. a
ἐμφοραγμός septum, obex	1425. c	ἐνδεσμός ligatura	370. d
ἐμφράττω obturo, obstruo	1425. b	ἐνδέχομαι admitto, recipio	366. d
ἐμφυσάω afflo	1435. b	ἐνδεχομένως quoad ejus fieri potest, instanter	366. d. 367. a
ἐμφύσημα insufflatio	1435. b	ἐνδέω illigo, innecto	370. d
ἐμφυσίω inflo, inspiro	1435. d	ἐνδημέω incola sum, præsens sum	375. c
ἐμφυτῶ infitus	1436. b	ἐνδημος qui non it peregrinè, qui inter populares suos manet	375. b.
ἐμψυχός vivus	1477. b	ἐνδιαβάλλω calumnior	220. b
ἐν in 518. a. post, inter 518. d. 519. d. cum, per, propter 519. b. c. d. 520. a. ad, secundum, juxta 520. c. d. instar, apud, a, ab, pro, erga	510. d. 521. a. b	ἐνδιατρίβω immoror	1364. c
ἐναγκαλίζομαι amplexor, in ulnas recipio, ulnis gesto	27. b	ἐνδιδάσκω doceo, doctrina imbuo	382. a
ἐναγχαῖ nuper	978. a	ἐνδιδύσκομαι accuratè induor	436. d
ἐνακῶ audio	87. c	ἐνδιδύσκω induo	436. d
ἐναίλιος marinus	110. d	ἐνδίδωμι in manus trado, præbeo, suppe- dito	388. d
ἐναλλαγή immutatio	104. d	ἐνδικῶs justus	401. d
ἐναλλάξ commutando	104. d	ἐνδογενής vernaculus	310. b
ἐναλλάττω immuto	104. d	ἐνδοθεν ab intro, ab interiori loco	522. b
ἐνάλλομαι infilio	107. c	ἐνδόμησις structura, pila	356. d
ἐναντι ante	133. b	ἐνδομυχός abditus, occultus	961. d
ἐναντίον coram	133. d	ἐνδον intus, intro	512. b
ἐναντιόομαι adversor, repugno, obsto	133. d. 134. a	ἐνδοξάζομαι glorificor	417. a
ἐναντίῳ contrarius, adversus	133. c. d	ἐνδοξασμός glorificatio	417. b
ἐναντίωσις repugnantia, contrarietas	134. a	ἐνδοξός gloriosus, magnificus, splendidus	416. d
ἐναπερείδομαι innitor, firmo	550. a	ἐνδόξως gloriosè, honorificè	417. a
ἐναργής evidens, manifestus	151. d	ἐνδράτια intestina	522. b
ἐναρίθμητος & ἐναρίθμιος annumeratus	156. d	ἐνδότερον interiorius	522. b
ἐναρμόζω concinno, adapto, modulator	179. a	ἐνδυμα vestimentum	436. d
ἐναρμόνιος concinnus	179. b	ἐνδυναμόομαι corroboror, invalesco	432. b
ἐνάρχομαι incipio	176. d	ἐνδυναμόω validum reddo, confirmo, cor- roboro	432. a
ἐναφίημι immitto	613. a	ἐνδύνω irrépo	434. c
ἐνδεής egenus, inops	358. d	ἐνδυσις amictus	437. a
ἐνδεα penuria	358. d	ἐνδύω induo, amicio, vestio	435. c
ἐνδειγμα manifestum indicium	350. a	ἐνεγγοάω spondeo	443. c
ἐνδείκνυμαι ostendo, exhibeo, edo	349. c	ἐνεδρα infidix	452. b
ἐνδείκτης index, delator, proditor	350. a	ἐνεδρευτής infidiator	452. d
ἐνδείξις demonstratio, indicium	350. b	ἐνεδρεύω infidior	452. c
ἐνδεκα undecim	354. d	ἐνεδρον infidix	452. b
ἐνδέκατος undecimus	354. d	ἐνείδω inspicio	467. c
ἐνδελεχέω sum assiduus, continuo	1313. a	ἐνείλω involvo	471. c
ἐνδελεχής perfectus, assiduus, æternus	1312. d	ἐνείμι infum	477. c
ἐνδελεχίζω sum assiduus, continuo	1313. a	ἐνείρω connecto	484. d
		ἐνεκα causa, propter	521. c
		ἐνεξουσιάζομαι potestatem mihi vendico, in potestatem redigor	479. c
		ἐνέργεια efficacia	540. a
		ἐνεργέο-	

ἐνεργέομαι operor, perago	540. c	ἐννόμως legitime	975. a
ἐνεργέω intus ago, operor, ago, efficio	540. b	ἐννοος mentis compos	990. a
ἐνέργημα operatio, actio	540. c	ἐννοσθένω nidum struo	978. a
ἐνεργής efficax	540. a	ἐννύχιον multa nocte, ante lucem	993. d
ἐνευλογέομαι benedicor	870. a	ἐννύχιος nocturnus	993. d
ἐνέχομαι implicor, teneor, obligor	600. d	ἐννυχον, χα multa nocte, ante lucem,	993. d
ἐνεχυράζω pignora capio	593. c	ἐννυχος nocturnus	993. d
ἐνεχύρασμα pignus	593. c	ἐννύω, υμῖν induo	610. a
ἐνεχυρασμός pignus	593. c	ἐνοικέω inhabito	1013. a
ἐνέχυρον pignus	593. c	ἐνθαλίζω in ædibus colloco, domo exci- pio	1013. a
ἐνέχω immineo	600. c	ἐνοικος habitator	1013. a
ἐνηής mansuetus	142. b	ἐνοπλίζω armo, armis orno	1035. b
ἐν ἡμέρᾳ interdiu	522. b	ἐνόπλιος armatus, qui in armis est	1035. b
ἐνθα hîc, ibi, ubi	523. b	ἐνοπλισμός armatura	1035. b
ἐνθάδε hîc, huc, præsto	523. b	ἐνοπλος armatus, qui in armis est	1035. b
ἐνθεμα torques	1331. d	ἐνορκέω juro	1043. c
ἐνθεν hinc	523. c	ἐνόρκιον jusjurandum	1043. c
ἐνθεσμος legitimus, legi consentaneus	659. b	ἐνόρκιος juratus	1043. c
ἐνθέσμως legitimè, jure	659. b	ἐνορκος juratus	1043. c
ἐνθήκη depositum	1331. d	ἐνόρκως juratò, jurejurando interposito	1043. c
ἐνθρονίζω in thronum colloco	668. a	ἐνότης unitas	491. d
ἐνθυμέομαι cogito	671. a	ἐνοχή obligatio	600. d
ἐνθύμημα cryptis syllogismi	671. a	ἐνοχλέω obturbo, negotium faceſſo	1061. d
ἐνθύμησις excogitatio, cogitatio	671. a. b	ἐνόχλησις perturbatio	1062. a
ἐνθύμιον cogitatio	671. b	ἐνοχος obnoxius, reus	600. d
ἐνθυσιάζω sacrifico	675. b	ἐνόω unio	6, 9. d
ἐνθύω sacrifico	675. b	ἐνσέω incutio, infligo	1113. a
ἐνιαύσιος anniverſarius, annuatim re- diens, anniculus	524. a	ἐνσιτέω pascor	1224. b
ἐνιαυτός annus	523. c	ἐνσκολιέομαι intorqueo	1236. c
ἐνίημι immitto	513. a	ἐντάλμα præceptum, mandatum	1311. d
ἐνικμος humidus	686. b	ἐντάττω mando	1301. c
ἐνισι aliqui	524. a	ἐνταῦθα hîc	523. b
ἐνίοτε aliquando, interdum	524. a	ἐνταφιάζω funero	646. b
ἐνίστημι insto, immineo	706. a	ἐνταφιασῆς pollinctor, vespillo	646. c
ἐνισχυρίζω fortis sum	712. d	ἐντεα arma	186. d
ἐνιοχύω corroboro, vires recolligo	712. a. b	ἐντένω intendo	1309. a
ἐννατάτος nonanus	524. b	ἐντελεχῆς perfectus, assiduus, æternus	1312. d
ἐννατὸς nonus	524. a	ἐντελῆς perfectus, integer	1312. d
ἐννέα novem	524. a	ἐντέλλομαι mando	1311. c
ἐννεάκις novies	524. b	ἐντέμνω incido	1318. d
ἐννεὰς novenarius numerus	524. b	ἐντενῆς contentus, intentus	1309. a
ἐννέμομαι pascor, habito	976. d	ἐντενίζω intendo oculos, intentis oculis aspicio	1309. a
ἐννενηκονταεννέα nonaginta novem	524. b	ἐντερον intestinum	525. a
ἐννεὸς mutus, attonitus	524. b	ἐντεῦθεν hinc	523. c
ἐννεύω innuo	978. d	ἐντευξις interpellatio pro aliorum salute	360. a. 1368. a.
ἐννοέω mente concipio, cogito, recordor	988. b	ἐντήκω instillo, illiquo	1323. d
ἐννοια cogitatio	990. a		ἐντίθη-
ἐννομὸς legitimus, subjectus legi	974. d		

I. I N D E X

ἐντίθημι impono, recondo	1331. d	ἐξαγοράζω redimo	31. b
ἐντιμάω honoro	1350. a	ἐξαγορεύω confiteor, in publicum & pa-	
ἐντιμος pretiosus	1350. a	lam effero	31. d
ἐντίμως honorificè	1350. a	ἐξαγριόω exaspero	34. d
ἐντίναγμα excussio	1342. a	ἐξάγω educo	39. c
ἐντιναγμός incussio	1342. a	ἐξαιμῶ sanguine destitutus, exsanguis	60. d
ἐντινάσσω incutio, projicio	1341. d	ἐξαίρετῶ exemptus, eximius	66. d
ἐντολή præceptum	1312. a	ἐξαιρέω tollo, eruo, evello, eximo, eripio	66. b
ἐντομὶς incisio	1318. d	ἐξαίρομαι penitus tollor	71. a
ἐντόπιος qui est in loco, inquilinus	1353. c	ἐξαιρέω eripio	66. c
ἐντὸς intus, intra	524. d	ἐξαίρω in sublimi rapio, è medio tollo	70. d
ἐντρέπομαι revereor	1358. a	ἐξάισιος excellens	71. b
ἐντρέπω pudefacio	1358. a	ἐξαιτέομαι, ἔμαι exposcor, expeto, ex-	
ἐντρέφω nutrio	1361. b	posco	76. d
ἐντρέχεια discursus, diligentia, industria	1362. c	ἐξαιτέω posco, peto mihi dari, exposco,	
ἐντρεχής velox, solers, diligens	1362. c	deposco	76. d
ἐντρέχω incurro, convenio, quadro, in-		ἐξαίφνης ex insperatō, repente	1392. d
hæreo	1362. c	ἐξάκεις sexies	525. c
ἐντρίβω intero	1364. d	ἐξακισχίλιοι sexies mille	1455. c
ἐντρίτος triplex	1355. c	ἐξακολουθεῖω sequor, obsequor	84. b
ἐντρίχος comatus	667. b	ἐξακόσιοι sexcenti	499. c. 525. c
ἐντρομῶ tremefactus	1363. d	ἐξακριβάζω diligenter examino, perscru-	
ἐντροπή pudor, verecundia	1358. c	tor	91. b
ἐντροφάω oblecto me	668. d	ἐξακριβόω summo studio aliquid elabo-	
ἐντρούφημα deliciae	668. d	ro, ad amussim facio	90. d
ἐντυγχάνω interpello	1367. d.	ἐξάλαπρον spongia	96. c
occurreo,		ἐξάλειφω deungo, oblittero, plane deleo,	
incido in aliquem	1368. a	abstergo, deleo, perdo	96. a
ἐντυλίττω involvo	1369. a	ἐξάλαψις internecio	96. c
ἐντυπόω incido, insculpo	1370. b	ἐξάλλατῶ permuto	104. d
ἐνυβρίζω contumelia afficio, probra in		ἐξάλλομαι exilio	107. c
aliquem jacto, proterve in aliquem		ἐξάλλος ab aliis diversus, inusitatus	108. a
debacchor	1373. d	ἐξάλλοτριόω ab alieno	109. a
ἐνυδρία aquæ copia, aquatio	1376. b	ἐξαμαρτάνω delinquo, pecco, peccare fa-	
ἐνυδρος aquis irriguus, aquosus, in aquis		cio	115. d
degens, aquaticus	1376. b	ἐξάμηνος qui sex mensium est, semestris	
ἐν ὑπαίθρῳ sub dio	60. a		943. c
ἐννυπνιάζομαι somniō	1380. b	ἐξανόδοσις eruptio	386. b
ἐννυπνιάτης somniator	1380. b	ἐξανάλισκω penitus consumo	101. d
ἐνύπνιον somnium	1380. a	ἐξανόσεις resurrectio	704. a
ἐν ᾧ quum, quoniam, dum	522. b	ἐξαναστέλλω succresco, exorior	1311. c
ἐνώπιον coram	1486. b	ἐξανθέω effloresco	116. d
ἐνώπιος præsens	1486. b	ἐξανίστημι excito	704. c
Ἐνὼς Enos	525. a	ἐξαντλέω exhaurio	135. a
ἐνωτίζομαι auribus percipio, in aures ad-		ἐξαπατάω seduco	141. a
mitto	1059. b	ἐξάπεινα ex insperatō, repente	1392. d
ἐνώτιον inauris	1059. b	ἐξαπόθνημι emorior, perco	1021. d
Ἐνώχ Enochus	525. b	ἐξαπόθνημι funditus perdo	1021. d
ἐξ sex	525. b	ἐξαπορέομαι prorsus hæreo, plane anxius	
ἐξ ex, à, è	494. c. d		&
ἐξαγαγεῖν educere	39. d		
ἐξαγγέλλω prædico	18. d		

& perplexus sum	1090. b	no, discedo	563. a
ἐξαποστέλλω ablego, emitto	1263. c	ἐξεσι licet	477. d
ἐξαποσολή ablegatio, emissio, expulsio	1263. c	ἐξετάζω diligenter examino, interrogo	575. c. d
ἐξάπτω accendo, succendo	148. b	ἐξέτασις examen, diligens exploratio	575. d
ἐξαριθμέω enumero, recenseo, ex populo deligo	156. b	ἐξεύρεμα adinventio, lucrum	586. a
ἐξαρκέω sufficio	158. d	ἐξεύρεσις adinventio	586. b
ἐξαρπάζω diripio	163. b	ἐξευρίσκω adinvenio, excogito	586. b
ἐξαρσις elevatio	71. a	ἐξευτελίζω vilipendo	1313. b
ἐξαρτάω suspendeo	164. c	ἐξέχω excello	601. a
ἐξαρτίζω perago, absolvo, perfectè instruo	166. a	ἐξέψω excoquo	609. a
ἐξάρχω, ομαι incipio	177. a	ἐξή successio, series	525. d
ἐξαδενέω imbecillem reddo	1219. b	ἐξηγέομαι, ὅμαι expono, explico	629. c
ἐξαεράπλω emico, refulgeo	183. d	ἐξηγήσις expositio, narratio	629. c
ἐξατιμάζω dehonesto	1349. c	ἐξηγητής expositor	629. c
ἐξατιμώω idem	1349. d	ἐξηγορία excusatio	31. d
ἐξ αὐτῆς eodem momento, protinus	192. c	ἐξηκοντα sexaginta	525. c
ἐξαφίημι dimitto	613. a	ἐξηκονταετής sexagenarius	580. d
ἐξεγείρω excito	448. b	ἐξηλιάζω soli expono	634. d
ἐξέδρα exedra	452. d	ἐξηρτισμένος perfectè instructus	166. a
ἐξεκονίζω imaginem omnibus lineamentis ad exemplar exprimo	470. a. b	ἐξῆς deinceps, ordine, serie perpetua	525. d
ἐξᾶλον evulsi, eripui	66. c	ἐξηχέομαι, ὅμαι persono	643. a
ἐξαιμι sum ab aliquo	477. d	ἐξηχέω persono	643. a
ἐξαιμι exeo, abeo	482. c	ἐξιλάσκομαι placo, pio, expio	688. a
ἐξεκκλησιάζω concionem advoco, congrego	731. c	ἐξίλασμα placamen	688. a
ἐξελάυνω expello	504. d	ἐξίλασμός placatio, expiatio	688. a
ἐξελε erue, evelle	66. c	ἐξιπένω equito	694. d
ἐξελέγχω redarguo, refello	507. a	ἐξίπταμαι evolo	695. d
ἐξέλκομαι abstrahor	512. c	ἐξίς habitus	597. c
ἐξέλκω extraho	512. c.	ἐξισάζομαι exæquo, me exæquo	699. a
ἐξεμέω evomo	517. c	ἐξισάζω exæquo	699. a
ἐξ ἐναντίας ex adverso, è regione, è contrario	133. d	ἐξισόω exæquo	699. a
ἐξέρισμα vomitus	537. a	ἐξίσταμαι cum stupore admiror, obstu- peo, obstupesco, præ admiratione apud me non sum, de statu mentis de- jicior	705. c
ἐξεράω evacuatio	537. a	ἐξιστάω obstupefacio	705. d
ἐξεργάζομαι efficio, perficio	547. b	ἐξίστημι obstupefacio, percello	705. c
ἐξεργασία elaboratio, absolutio	547. c	ἐξιοχύω exactè possum	712. a
ἐξεργασικὸς ad perficiendum idoneus	547. b	ἐξίσωσις exæquatio	699. a
ἐξερεύγω cructo	551. b	ἐξιχνεύω investigo	713. c
ἐξερευνάω diligenter & accuratè inquiror, perscrutor	551. d	ἐξιχνιάζω investigo, vestigando assequor	713. d
ἐξερεύνησις perscrutatio	551. d	ἐξιχνιασμός pervestigatio, indagatio	713. d
ἐξερημόω devasto	553. c	ἐξοδάω, εύω, έω iter facio ex aliquo loco, excedo, digredior, latrocinia exerceo	1004. c. d
ἐξέρπω proserpere facio	556. b	ἐξοδία exitus, egressio, excursio militum	1004. d
ἐξέρχομαι exeo, egredior, prodeo, dima-			1004. d

L I N D E X

ἐξοδιάζω exire facio, expendo	1004. d	ἐξασιασῆς potens	479. b
ἐξόδιον exitus; festum Judaicum, quod in memoriam exitus Israelitarum ex Ægypto celebrabatur	1004. d	ἐξασιασινὸς auctoritatem habens	479. b. c
ἐξοδῶ exitus	1004. c	ἐξοχή excellentia	601. a
ἐξοικοδομέω ædifico	356. d	ἐξόχως eminenter, eximiè	601. a
ἐξοικος exsul	1013. a	ἐξυβρίζω insolentius efferor	1374. a
ἐξοκέλλω confringo	1018. b	ἐξυπνιάζομαι evigilo	1380. d
ἐξολιθαίνω periculum effugio	1019. c	ἐξυπνίζω è somno excito	1380. c
ἐξόλλυμαι pereo, dispero	1022. a	ἐξυπνῶ expergefactus	1380. d
ἐξόλλυμι, ὑώ disperdo	1022. a	ἐξυψόω extollo	1384. b
ἐξολόθρευμα perditio, quod destinatum cædi	1020. a	ἐξω foris, foras 497. c. d. extra	497. d
ἐξολοθρεύομαι dispereo	1020. a	ἐξωθεν extra, extrinsecus, quod foris est	497. d. foris 498. a
ἐξολόθρευσις perditio, destructio	1010. b	ἐξωθέω expello, ejicio, extrudo	1479. d
ἐξομαι proximè sequar, cohærebo	525. d	ἐξωσµα expulsio	1480. a
ἐξομβρέω effundo	1014. a	ἐξώτερος exterior, extimus	498. a
ἐξομοιόω assimilo, similem efficio	1026. d	ἐορτάζω festum agito, celebroy, sanctifico, ferior	526. d. 527. a
ἐξομολογέομαι confiteor, laudo	872. a	ἐόρτασµα festivitas	527. a
ἐξομολογέω spondeo	872. a	ἐορτή festum, dies festus, feriæ	526. a
ἐξομολόγησις confessio, prædicatio, gratiarum actio	872. b	ἐὸς suus	678. d
ἐξόπιθεν a tergo	1034. c	ἐπαγγελία promissio	19. c
ἐξοπλίζω armo, armis instruo	1035. b	ἐπαγγέλλω indico, denuntio, promitto, spondeo	18. d
ἐξοπλισία instructio, qua aliquis armis instruitur	1035. c	ἐπάγγελµα promissum	19. b
ἐξόπλισις instructio, qua aliquis armis instruitur	1035. c	ἐπάγομαι adducor	40. a
ἐξοπλισµὸς instructio, qua aliquis armis instruitur	1035. c	ἐπάγω accerso	40. a
ἐξοπλῶ armatus	1035. b	ἐπαγωγή inductio	40. b
ἐξορθρίζω matutinus adsum	1043. a	ἐπαγωνίζομαι insuper certo, certamen re- peto, decerto	49. d
ἐξορία exilium	1046. a	ἐπαῶδω incanto	54. d
ἐξορίζω extermino, in exilium pello	1046. a	ἐπαθροίζω aggrego	57. c
ἐξορκίζω adjuro	1043. d	ἐπαινέω laudo	61. d
ἐξορκισῆς exorcista	1043. d	Ἐπαινετὸς Epænetus	527. a
ἐξορµάω erumpo	1044. a	ἐπαινετὸς laudabilis	61. d
ἐξορύττω perfodio	1046. d	ἐπαινῶ laus	61. a
ἐξεδενέω contemno	492. c	ἐπαίρομαι efferor, elevor, superbio	71. c
ἐξεδενισµὸς contemptus	492. d	ἐπαίρω attollo, elevo, erigo	71. b
ἐξεδενόω nihili facio, pro nihilo habeo, contemno	492. d	ἐπαισχύνομαι pudet me	73. c
ἐξεδένωσις contemptus	493. b	ἐπαιτέω insuper peto, stipem peto, men- dico	77. a
ἐξεδένέω pro nihili habeo, sperno, vili- pendo	493. b	ἐπαίτησις mendicitas	77. a
ἐξεδένηµα contemptus	494. a	ἐπακολυθέω subsequor, sector	84. c
ἐξεσία potestas 429. b. 478. c. licentia, autoritas 478. b. jurisdictio, jus, di- gnitas	478. c. d.	ἐπάκυσθῶ qui auditur vel audiri potest, cui obeditur, potens, celebris	88. d
ἐξασιάζω potestatem, copiam alicui facio, potestatem exerceo, dominor	479. a. b	ἐπακέω exaudio	88. c
		ἐπακροάομαι exaudio	92. a
		ἐπακρόασις obedientia	92. b
		ἐπαλξίς propugnaculum muri	109. b
		ἐπαµαυρόω obtenebro	116. b
		ἐπὰν postquam	440. b
		ἐπαναγκασῆς qui adigit, exactor	123. b
		ἐπάνγκυες necesse	123. a
		ἐπανό-	

ἐπανάγω redeo	38. b	ἐπαμι succedo sequor	481. c
ἐπαναρέω tollo, occido	64. d	ἐπάπερ quandoquidem	1098. b
ἐπανακαινίζω instauro	721. c	ἐπείσάγω superinduco	39. c
ἐπαναμιμνήσκω commonefacio	950. a	ἐπείσαγωγή superinductio	39. c
ἐπαναπαύομαι acquiesco, requiesco	1081. d	ἐπείσρχομαι supervenio, aggredior	562. d
ἐπανάστημα creatura	703. d	ἐπεισφέρω intromitto	1409. b
ἐπαναστρέφω revertor	1275. d	ἐπειτα deinde	494. b
ἐπανατρυγάω revindemio	1366. b	ἐπέκεινα trans, ultra	500. c
ἐπανέρχομαι redeo, revertor	560. c	ἐπεκτείνομαι contendo	1308. d
ἐπανήκω redeo	632. d	ἐπεκχύνομαι effundor, prorumpo	1467. c
ἐπανθίω effloresco	126. d	ἐπελπίζω spem colloco	516. d
ἐπανίσταμαι insurgo	703. b	ἐπένδυμα indumentum	437. a
ἐπάνοδος reditus, regressus	1004. d	ἐπενδύομαι superinducor	437. a
ἐπανορθόω corrigo	1042. a	ἐπενδύτης amiculum, interula, indusium	437. a
ἐπανόρθωσις correctio	1042. a	ἐπεξέλευσις vindicta	565. a
ἐπαντάω occurro, obvius fio, obviam venio, obviam eo	130. d	ἐπεξέρχομαι supervenio, incurso, invado, ulciscor	565. a
ἐπάνω supra, super 136. b. amplius quam	136. d	ἐπερείδω fulcio	550. a
ἐπανάθεν deorsum	137. b	ἐπέρχομαι supervenio, invado, succedo,	565. a
ἐπαοιδή incantatio	54. d	ἐπερωτάω interrogo, consulo, rogo, peto	570. c
ἐπαοιδία incantatio	54. d	ἐπερώτημα interrogatio, interpellatio	571. b
ἐπαοιδὸς incantator	54. c	ἐπερώτησις interrogatio	571. d
ἐπαποσέδω immitto, superimmitto	1263. c	ἐπέτειος anniversarius, annuus	580. a
ἐπαποσολή immissio	1263. d	ἐπευθυμέω bono sum animo, lætor, magno sum animo, confido	671. d
ἐπάριστε attollite, erigite	71. b	ἐπευκτὸς desiderabilis	588. b
ἐπαρήγω auxiliior	155. d	ἐβευλαβέομαι metuo, vereor	848. c
ἐπαρκέω subvenio, opitulator, subministro, suppedito	158. d	ἐπέυχομαι desidero	588. b
ἐπαρκῶς sufficienter	159. a	ἐπέχω attendo, prætendo, subsisto	601. a. b
ἐπαρσις elevatio, sublatio in altum	71. d	ἐπήκοος auscultans	88. d
ἐπαρυστήρ emunctorium	167. d	ἐπήλυτος advena	565. c
ἐπαρυστῆς hydria	168. a	ἐπηξα pepigi	40. a
ἐπαρύω haurio	167. d	ἐπηξα accersivi	40. a
ἐπαρχία provincia	175. b	ἐπηρεάζω infesto, damno afficio, conviciis proscindo, incesso	527. c
ἐπαρχος præfectus, satrapa	175. b	ἐπηρεαστὴς obtrektor	528. a
ἐπαυλὶς villa, casa, commoratio	187. d	ἐπηρεία calumnia violenta & virulenta, damnum, injuria	527. d
ἐπαυζάνω amplifico, adaugeo	198. a	ἐπήχος sonus	642. d
ἐπαύξω amplifico, adaugeo	190. a	ἐπὶ in, ad, supra, super, sub, apud, de, coram, juxta 528. b. - d. propter 529. c. 531. a. ex, cum, per, adversus 530. a. - c. erga	531. b.
ἐπαύριον postridie, posterus	190. b. c	ἐπίβαθρον naulum	211. a
ἐπαυτοφώρῃ in ipso facto	1440. b	ἐπίβαθρος perveniens aliunde in aliquem	211. a
ἐπαφίημι immitto	613. a	ἐπιβαάνω incedo super re aliqua, conscendo, ingredior	210. b. c
Ἐπαφρᾶς Epaphras	527. b		ἐπιβάλλ-
ἐπαφρίζω despumo	203. a		
Ἐπαφρόδιτος Epaphrōditus	527. b		
ἐπιγέρω excito	448. c		
ἐπεὶ quoniam, quandoquidem, quum, alioquin	461. b		
ἐπείγω urgeo, impello	527. c		
ἐπειδὴ quoniam, postquam	372. c		
ἐπειδήπερ quandoquidem	1098. b		
ἐπείδω intueor	467. c		

ἐπιβάλλω injicio, immitto, indo, erumpo, capeſſo, aggredior	222. a	ἐπίδημιⓈ verſans in populo	375. d
ἐπιβαρύνω aggravō	235. b	ἐπιδιαιρέω divido	66. b
ἐπίβασις ſcanſio, inceſſus	210. d	ἐπιδιατάσσομαι ſuperaddo	1301. c
ἐπιβάτης vectōr, qui aliquo inſtrumento vehitur	210. d	ἐπιδίδωμι do inſuper, praterēa do, incrementum capio, do, trado	389. b. c
ἐπιβιβάζω aſcendere facio, impono	210. c. d	ἐπιδιορθόω corrigo	1042. b
ἐπιβλέπω reſpicio	259. b	ἐπιδιπλόω duplico	403. c
ἐπίβλημα panniculus, aſſumentum	212. d	ἐπιδιώκω perſequor, inſequor	407. a
ἐπιβλυγμός ſcaturigō	260. c	ἐπιδόξότης gloria	417. b
ἐπιβλύζω effluo	260. c	ἐπιδόξως honorifice	417. b
ἐπιβοάομαι invocō	262. b	ἐπιδόχη doctrina	367. b
ἐπιβοάω acclamo, inclamo	262. b	ἐπιδύω occido	434. d
ἐπιβοηθέω opem fero, adjuvo	263. d	ἐπιεικώς decenter	471. a
ἐπιβόλαιον velamen	223. a	ἐπιείκεια æquitas	470. d
ἐπιβολή injectio, conatus	223. a	ἐπιεικὲς æquitas	470. d
ἐπιβλαβέω inſidioſè molior, inſidias ſtruo	269. a	ἐπιεικέυω clemens ſum	470. d
ἐπιβελή inſidiæ	268. d. 269. a	ἐπιεικὴς conſentaneus, decens, indulgens	470. c
ἐπίβελος inſidiator	269. d	ἐπιεικῶς indulgenter	470. d
ἐπιβρέχω pluo	275. b	ἐπιέννυμι induo	1457. a
ἐπιβρίθω onus gero	275. c	ἐπιζάω vivo	619. a
ἐπιγαμβρεύω affinitatis jure duco	286. c	ἐπιζεμα ſpuma	621. d
ἐπιγαμία nuptiæ	288. d	ἐπιζευγνύω, υμῖ adjungo, conjungo	620. d
ἐπίγεαⓈ terreſtris	300. d	ἐπίζευξις conjunctio	620. d
ἐπιγελάω arrideo, illudo, inſulto	293. c	ἐπιζήμιον damnum	624. b
ἐπιγεμίζω onero	295. a	ἐπιζητέω requiro, expeto	625. a
ἐπιγίνομαι ſupervenio, ſum ſuperſtes	306. d	ἐπιθανάτιος mortis deſtinatus	665. a
ἐπιγινώσκω agnoſco	317. a	ἐπίθεμα impoſitio	1332. d
ἐπιγλύφω ſculpo	321. b	ἐπίθεσις impoſitio, invaſio, conatus	1333. a
ἐπιγνωμοσύνη arbitrium, cōgnitio	317. d	ἐπιθέτης impoſitor	1333. b
ἐπιγνώμων cognitor, inſpector	317. d	ἐπιθυμέω concupiſco, cupio, peto, aſpiro	671. b
ἐπίγνωσις agnitio	317. c	ἐπιθύμημα concupiſcentia	671. a
ἐπίγνωσⓈ cognitus, notus	317. d	ἐπιθυμητὴς concupiſcens, affectator	671. b
ἐπιγονή fœtus	308. d	ἐπιθυμητὸς deſiderabilis, expetendus	671. b
ἐπιγραφὴ inſcriptio	331. b	ἐπιθυμία deſiderium	671. d
ἐπιγράφω inſcribo	331. b	ἐπιθύω immolo	675. c
ἐπιδάκνω mordeo	340. a	ἐπικαίθημαι inſideo	636. c
ἐπιδεὴς indigens	358. d	ἐπικαθίζω colloco	456. a
ἐπιδάκνυμι, υμῶς oſtendo, deſigno	350. b	ἐπικαινίζω renovo	721. d
ἐπιδέκατον decimæ	354. a	ἐπικαίριος tempeſtivus, opportunus	723. a
ἐπίδεσις colligatio	371. a	ἐπικαιρος tempeſtivus, opportunus	723. c
ἐπιδευὴς indigens	359. a	ἐπικαίρως oportune	723. c
ἐπιδεύομαι indigeo	359. a	ἐπικαλαμαία ſpicas poſt alios colligo, ſpolio bonis ab aliis ſpoliantibus cuiuspiam relictis	729. b
ἐπιδευτέρωσις ſecunda iteratio	363. d	ἐπικαλέομαι invocō	731. d. cognominor
ἐπιδέχομαι admitto, excipio	367. a		732. a
ἐπιδέω, ομῶς indigeo	359. a	ἐπικάλυμμα velamen	736. b
ἐπιδέω obligo	371. a	ἐπικαλύπτω contego	736. b
ἐπίδηλος manifeſtus	374. a		ἐπικα-
ἐπιδημέω advena ſum	376. a		
ἐπιδήμιⓈ verſans in populo	375. d		

ἐπικαταράομαι maledico	150. c	ἐπιμανής furiosus	899. b
ἐπικατάρατος maledictus	150. c	ἐπιμαρτυρέω testimonium tribuo	914. a
ἐπίκειμαι incumbo, insto, urgeo	750. d	ἐπιμέλεια cura	927. b
imponor	751. a	ἐπιμελέομαι curam ago	927. b
ἐπικερδής quæstuosus	758. a	ἐπιμελής diligens, gnavus, impiger, sollicitus	927. a
ἐπικινέω moveo, commoveo	766. c	ἐπιμελῶς sollicitè, accuratè	927. a
ἐπικλήσις invocatio	731. b	ἐπιμένω persisto, persevero, permaneo	932. d
ἐπικλητός celebris	732. b	ἐπιμήκης prælongus, procerus, proluxus	941. c
ἐπικλίνω inclino	776. b	ἐπιμίγνυμι, ὦω misceo	946. d
ἐπικλύζω proluo, inundo, immergo	777. c	ἐπίμικτῳ permixtus	946. d
ἐπικοιμάομαι indormio, incubo	780. d	ἐπιμιμνήσκω recordor	950. a
ἐπικοινωνέω communico	783. a	ἐπιμιῶ promiscue	946. d
ἐπικέρκεος Epicureus	531. a	ἐπιμιζία commercium	946. d
ἐπικερδέω auxilior, opem fero	532. b. c	ἐπίμονος stabilis	933. a
ἐπικερδία auxilium, copiae auxiliares	533. b	ἐπίμοχθον laboriose	958. c
ἐπίκερϑῳ qui suppetias fert iis, qui bello premuntur	532. a	ἐπίμοχθος ærumnosus, laboriosus	958. b. c
ἐπικραταίω vinco	805. c	ἐπιμόλιον lapis molaris superior	960. d
ἐπικράτεια robur	806. d	ἐπιναύω annuo	979. a
ἐπικρατέω prævaleo, potior, dominium obtineo, regno	806. d	ἐπινεφής nubibus tectus, obductus	979. c
ἐπικρέμαμαι adhæreo	808. d	ἐπινικάω vinco	983. b
ἐπικρίνω judico	814. c	ἐπινίκια, τὰ præmia, quæ victoribus dantur; dies festi, qui ob partam victoriam aguntur	983. b
ἐπικροτέω, applaudo, plaudo	817. a	ἐπινίκιον carmen de parta victoria	983. b
ἐπικρούω percutio	817. d	ἐπινόεω comminiscor, excogito	988. b
ἐπικτάομαι insuper acquiro	810. c	ἐπινόημα cogitatio, commentum	988. b
ἐπίκτητος acquisitus, adscititius, adventitius	810. c	ἐπινοηματικός qui prompto est ad excogitandum ingenio	988. c
ἐπικυλισμός revolutio	825. a	ἐπινοητικός consultus, solers	988. c
ἐπικυλίω revolvo	825. a	ἐπίνοια cogitatio, machinatio	990. a
ἐπίκυρϑῳ incurvus	817. b	ἐπιουσαίω dormio	994. c
ἐπιλαλέω alloquor	840. b	ἐπιζένης peregre	996. d
ἐπιλαμβάνομαι apprehendo, assumo	844. a	ἐπιζενόομαι hospitio excipior	996. d. peregre advenio
ἐπιλάμπω illucesco	850. a	ἐπιόπλομαι adspicio, inspicio	1036. d
ἐπιλανθάνομαι obliviscor	850. d	ἐπιονκέω pejero	1043. b
ἐπιλέγομαι dicor, allego, adscisco	861. b	ἐπιονκία perjurium	1043. b
ἐπιλέγω dictis addo, deligo, adscisco	861. b	ἐπιονκον perjurium	1043. b
ἐπιλέπω deficio	875. a	ἐπιονκος perjurus	1043. b
ἐπιλανθάνομαι obliviscor	850. d	ἐπιόσιος succedaneus, adjectitius, adventitius, quotidianus	481. c
ἐπιληπτεύω insanio	844. d	ἐπίπεμπτος quintus	1097. d
ἐπίληπτος furiosus	844. c	ἐπιπέμπω immitto	1093. c
ἐπιλησμονή oblivio	851. b	ἐπιπίπτω irruo, incido, illabor, incumbo	1114. c. d
ἐπιλογίζομαι reputo	865. a	ἐπίπλαστος fucatus	1125. c
ἐπιλογισμός cogitatio	865. a	ἐπιπλέω innavigo	1134. a
ἐπίλοιπῳ reliquus	875. a	ἐπίπληξις increpatio	1137. c
ἐπιλυπέω contristo	890. b	ἐπιπληρώω impleo	1130. b
ἐπίλυπος valde mœstus, pertristis	890. b		
ἐπίλυσις explicatio	893. d		
ἐπιλύω explico	893. d		
ἐπιμαίνομαι furo adversus aliquem	899. b		

I. I N D E X

αἰδεχθῆς aspectu deformis, qui est odioſo aspectu	592. c	ἐπερ quia	1098. b
αἰδέω, ἡμι ſcio, cognoſco, intelligo	461. d	εἴπως ſi quo modo, an aliquo modo	1483. d
αἰδήσις ſcientia	463. b	εἰργμὸς detentio	483. b
αἶδος ſpecies, apparentia, aspectus	465. d	εἰργω arceo, prohibeo	483. b
	466. a	εἰργω includo, in carcerem conjicio	483. b
αἶδω video, intelligo 54. a. 463. d. cogno- ſco 463. d. perſpicio	468. b	εἰρηνεύω in pace ago, vivo, pace fruor	484. b
αἰδωλεῖον idolium, delubrum	467. b	εἰρήνη pax	483. c
αἰδωλόθυτον idolis immolatum	675. c	εἰρηνικὸς pacificus, tranquillus	484. c
αἰδωλολατρεία idololatria	855. c	εἰρηνικῶς pacificè	484. c
αἰδωλολάτρης idololatra	855. d	εἰρηνοποιέω reconcilio 484. c. 1146. d. pa- cem firmo, ſtabilio	1146. d
αἰδωλον ſimulachrum, imago, idolum	466. c	εἰρηνοποιὸς pacificus 484. c. 1146. d. pacis ſtudioſus	1146. d
αἶθε utinam	461. a	εἰρκτὴ carcer	485. b
αἰθισμένον cōſuetum, aſſuefactum	458. c	εἶρος lana	553. c
αἰκάζω aſſimilo, conjicio, repræſento	470. a	εἶρω neſto, dico 484. d. prænuntio	695. c
αἰκῆς vilis	468. d	εἶρων diſſimulator in oratione	485. c
αἰκῆς vicenarius numerus, viginti men- ſis dies	471. b	εἶρωνεύομαι uxor diſſimulatione in lo- quendo, illudo, cavillor	485. d
αἰκῇ temerè, inconfideratè, ſine ratione, frustra	468. c	εἶρωνία diſſimulatio in oratione	485. c. d
αἰκονίζω effingo	470. a	εἰς ad, in 485. d. 486. a - d. inter, apud, coram, propter, pro, per, uſque, ad, er- ga, de, adverſus	487. a - d. 488. a
αἰκοσαέτης annus vigefimus	580. d	εἰς unus 490. b. aliquis, ſolus	491. c. d
εἰκοσι viginti	471. a	εἰσάγω introduco	39. b
αἰκοσὸς vigefimus	471. b	εἰσακέω exaudio, auſculto	88. a. b
αἶκω cedo, non repugno, non reſiſto	468. d	εἰσάπαξ ſemel	140. b
αἶκω ſimilis ſum	469. a	εἰσβάλλω illabor	220. b
αἰκῶν imago, forma expreſſa, imago eſſen- tialis, accidentalis, ſimilitudo	469. a	εἰσβλέπω inſpicio	258. d
	b. c	εἰσδέχομαι intrò admitto	366. b
αἰλαπινάζω conviver	591. b	εἰσδύνω vel εἰσδύω ſubeo, ingredior	434. c
αἰλαπίνη convivium magnificè inſtructum	591. b	εἰσεμι ingredior	781. b
αἰλέω volvo, verſo, circumago	471. c	εἰσέρχομαι introëo, intro, ingredior, con- ſueſco	561. d
αἰλέω concludo, coarcto, cogo	471. c	εἰσῆγαγον introduxerunt	39. b
αἶλη agmen	471. c	εἰσηγογέω, εἶομαι incuſo, altercor, collo- quor	32. b
αἶλημα volumen	471. c	εἰσηκέσθην exauditus ſum	88. b
αἰλικρίνεια ſinceritas, puritas	816. b	εἰσκαλέω, εἶομαι intrò voco	730. d
αἰλικρινὴς ſincerus	816. a	εἰσκυκλέω involvo, advolvo, introduco, inveho	824. c
αἰλίνθησις convolutio	471. d	εἰσόδια apparatus	1004. c
αἶλιξ involucrum	471. d	εἰσοδιάζομαι infero	1004. c
αἰλισσόμενος convolutus	471. d	εἰσοδος adventus	1004. c
αἰλίσσω, τῶ circumvolvo	471. c	εἰσπέμπω immitto, ſubmitto	1093. b
εἶμα veſtis	609. b	εἰσπηδάω inſilio	1108. a
αἰμαρμένη fatum, fatalis neceſſitas	922. d	εἰσπλέω adnavigo	1134. a
εἰμάτιον veſtimentum, veſtis, pallium	609. a. b	εἰσπνέω aſpiro	1141. b
	1345. d	εἰσπορεύομαι ingredior	1089. b
εἰ μῆτι niſi	472. a. d	εἰσπράκτης exactor	1161. c
εἰμι ſum, ſignifico	480. d		εἰσπράσ-
εἰμι eo, vado	522. b. c		
εἴνεκεν, α cauſa, propter			

εἰσπράσσω exigo	1161. c	ἐκδέρω excorio	361. b
εἰσπράω attraho	1248. a	ἐκδέχομαι excipio, exspecto	366. b
εἰστρέχω intro curro	1362. d	ἐκδέω religo, appendo	370. d
εἰσφέρω infero, ingero	1409. a	ἐκδηλος evidens	373. d
εἰσφορά oblatio	1409. b	ἐκδημέω peregrè absum, peregrinor	375. c
ἔτα deinde, itané, itanè verò	494. a. b	ἐκδημία peregrinatio	375. c
ἔτε live	1306. c	ἐκδημος peregrè agens, peregrinus	375. b
ἐκ ex, à, è	494. c	ἐκδιδύσκω exuo	435. b
ἐκαστος unusquisque, singuli, æ, a.	498. b	ἐκδίδωμαι éloco	389. a
ἐκάστοτε semper, ubivis, subinde	499. a	ἐκδίδωμι édo	388. d
ἐκάτερος alteruter, unusquisque	577. c	ἐκδιηγέομαι, ἔμαι enarro	629. c
ἐκατόμυλος centum portas habens	1176. d	ἐκδικάζομαι vel ἐκδικάομαι ulciscor	398. b. c
ἐκατὸν centum	499. a	ἐκδικέω vindico, ulciscor, vindictam sumo	
ἐκατονταετής & ἔτης centenarius, centum annos natus	581. a	de aliquo	401. a
ἐκατονταπλασίων centuplus, centuplex	499. b	ἐκδίκησις ultio, vindicta	401. c
ἐκατοντάρχης centurio	175. b	ἐκδικητής ultor	401. d
ἐκατόνταρχος centurio	175. b	ἐκδικος vindex, ultor	400. d
ἐκατοστὰς centuria	499. a	ἐκδιώκω expellō	407. a
ἐκατοσεύω centuplico	497. a	ἐκδοξάζω glorifico	416. d
ἐκατοστός centesimus	499. a	ἐκδοτος deditus	389. a
ἐκβαίνω evado	209. c	ἐκδοχή exspectatio	366. c
ἐκβάλλω, ομαί ejicio, expello	220. b	ἐκδύω emergo, egredior, exuo	435. a
ἐκβασίς evasio, finis, exitus, eventus	209. d	ἐκῇ ibi, illic 499. c. d. eò	499. d
ἐκβιάζομαι summa vi contendo	251. d	ἐκῇθεν illinc	500. a
ἐκβιασής exactor	252. a	ἐκῆνος ille	500. a
ἐκβιβάζω educo	209. d	ἐκῆσε illic	550. a
ἐκβιβαστής præfectus militum	209. d	ἐκζέω effervesco	621. d
ἐκβλασάνω vel σέω germino	256. a	ἐκζητέω exquiro, studiosè quæro	625. a
ἐκβλητος rejectaneus, rejiculus	221. a	ἐκζητητής exquisitor, scrutator	625. a
ἐκβλύζω redundo	260. c	ἐκῆτι ultro, sponte	501. a
ἐκβοάω exclamo	262. b	ἐκθαμβέομαι, ἔμαι expavesco	645. d
ἐκβολή jactura	211. b	ἐκθαμβέω pavore afficio, percello	646. a
ἐκβολος rejectus	221. b	ἐκθαμβος expavefactus	646. a
ἐκβράζω, ὠω ejicio, expello	273. a	ἐκθαυμάζω demiror, admiror	648. b
ἐκβρασµα ejectamentum	273. a	ἐκθεµα expositio	1331. d
ἐκβρασµὸς ebullitio, ejectio	273. a	ἐκθερίζω meto	658. b
ἐκγαμίζω nuptui colloco, nuptum do	288. c	ἐκθερµαίνω inflammo	658. d
ἐκγαµίσκομαι nuptui collocor, elocor	288. d	ἐκθεσις expositio	1333. c
ἐκγελάω risum effundo, effusè rideo, derideo	293. c	ἐκθετος expositus	1333. c
ἐκγονα nepotes, posterī	308. d	ἐκθηλάζω exsugo	660. c
ἐκγονον foetus, fructus, filius	308. c. d	ἐκθλίβω conzero	663. a
ἐκγονος qui est ex posteris	308. c	ἐκθλίψις afflictio	663. b
ἐκδανείζω foeneror	343. b	ἐκκαθαίρω expurgo	717. b
ἐκδαπανάω expendo, infumo, impendo, sumtus facio, consumo, sumptibus exhaurio	344. d	ἐκκαθαρίζω expurgo	718. d
ἐκδαματόω exterreo,	339. c	ἐκκαίομαι exardesco	725. c
		ἐκκαίω exuro	725. c
		ἐκκακέω evado piger, segnesco, defatigor, malo succumbo, animum despondeo	728. b. c
		ἐκκαλαµαίομαι spicilegium facio, avello	729. a. b

I. INDEX

ἐκκαλέω évocō	730. d	ἐκλογίζομαι numero, computo, æstimo	864. d
ἐκκαλύπτω celo	736. a	ἐκλογιστῆς computator, rationibus præ-	864. d
ἐκκαρδίω cor aufero	741. b	fectus	864. d
ἐκκαυλέω progermino	748. b	ἐκλογιστία computatio, rationes	865. a
ἐκκενόω evacuo, exsicco	753. d	ἐκλύομαι frangor animo, deficio	894. a
ἐκκεντέω transfigo	754. b	ἐκλυσις dissolutio, animi deliquium, con-	894. a
ἐκκήρυκτος abdicatus	761. c	sternatio	894. a
ἐκκινέω removeo	766. c	ἐκλύω dissipō, discedo, digredior	893. d
ἐκκλάομαι defringor	769. a	ἐκμαίνομαι insanio	899. b.
ἐκκλάω defringo	769. a	ἐκμαρτυρέω testor	913. d
ἐκκλέω excludo	770. b	ἐκμάσσω abstergo	915. a
ἐκκλησία Ecclesia, cœtus evocatus	730. d	ἐκμελετάω meditor, exerceo	926. d
ἐκκλησιάζω in concione delibero, verba	731. c	ἐκμετρέω metior	939. d
facio	731. c	ἐκμικαίνω polluo	945. d
ἐκκλησιαστῆς Ecclesiastes	731. c	ἐκμυελίζω emedullo	958. d
ἐκκλητος evocatus, famosus	730. d	ἐκμυζέω emungo	959. a
ἐκκλίνω deflecto, amoveo	776. a	ἐκμύζησις emunctio	959. a
ἐκκλισις declinatio	776. b	ἐκμυκτηρίζω fannis excipio	959. b
ἐκκολάπτω exsculpo	785. a	ἐκνηψις requies	982. a
ἐκκολυμβάω énato	787. d	ἐκνεύω énato, clam evado, élabor	978. d
ἐκκομιδή exportatio, asportatio	789. b	ἐκνήφω evigilo	982. a
ἐκκομίζομαι efferor	789. b	ἐκνικάω evinco	983. b
ἐκκομίζω efferō, exporto	789. b	ἐκνοια infania	989. d
ἐκκοπή excisio	795. c	ἐκοντὶ ultro, sponte	501. a
ἐκκόπτω excido, exscindo	795. b	ἐκσσιάζω, ομαι sponte offero, pareo	501. a
ἐκκότημα odium	802. c	ἐκσσιασμός spontaneitas	501. b
ἐκκρέμαμαι pendeo ab aliquo	808. d	ἐκσσιος spontaneus	501. a
ἐκκρέω percutio	817. d	ἐκσσίως ultro, spontè	501. a
ἐκκύπτω prospicio, promineo, foris ap-	826. d	ἐκπαλαι jam olim	1066. d
pareo, emergo	826. d	ἐκπαλαίω pugno	1067. b
ἐκλαλέω eloquor, efferō, sermone expri-	840. b	ἐκπαράζω tento	1088. a
mo, effutio	840. b	ἐκπέμπω emitto	1093. c
ἐκλαμβάνω apprehendo	844. a	ἐκπεράω transire facio	1099. b
ἐκλαμπρος splendidus, clarissimus	849. d	ἐκπεριπορεύομαι pertranseo	1091. b
ἐκλάμπω effulgeo	849. d	ἐκπετάννυμι expando	1105. a
ἐκλαμψις splendor	850. a	ἐκπετάομαι evolo	1105. c
ἐκλανθάνομαι obliviscor	850. d	ἐκπέτομαι evolo	1105. c
ἐκλυτομέω exscindo	1319. a	ἐκπηδάω exfilio, profilio,	1108. a
ἐκλέγομαι eligo	860. c	ἐκπιέζω exprimo	1109. b
ἐκλείπω deficio	875. b	ἐκπιηραίνω exacerbo	1109. b
ἐκλέχω delingo	877. c	ἐκπίνω ebibo	1111. b
ἐκλειψις eclipsis, defectus Solis & Lunæ	875. b	ἐκπίπτω decido, desino	1114. a
ἐκλεκτός electus	860. c	ἐκπλέκομαι implicor	1126. d
ἐκλεκτῶς electe	861. a	ἐκπλέω enavigo	1134. a
ἐκλευκαίνω dealbo	880. a	ἐκπληξις terror, stupor	1137. a
ἐκλευκος albus	880. a	ἐκπληρόω expleo	1130. b.
ἐκλιμαράω ventilo, populo	884. a	ἐκπλήρωσις expletio	1130. b
ἐκλιμία esuries	884. d	ἐκπλήρομαι percellor, excutior	1136. c
ἐκλιμώττω esurio	884. d	ἐκπλήσσω percello	1136. c
ἐκλιπῆς deficiens, prætermisus	875. c	ἐκπλύνω abluo	1139. a
ἐκλογη electio	861. a	ἐκπνέω	

ἐκπνέω exspiro, efflo, exhalo	animam	ἐκτενής intentus, assiduus	1308. c
	1141. c	ἐκτενῶς extensè, assiduè	522. a. totis vi-
ἐκποιέω efficio, copiam facio	1146. a	ribus, impense	1308. c
ἐκπολεμέω depello, expugno	1150. d	ἐκτήκω eliquo; emaccro, extabefacio	1323. d
ἐκπολιορκέω obfideo	483. c	ἐκτίθεμαι expono	1333. b
ἐκπορεύομαι egredior	1089. c	ἐκτίθηναι expono	1331. d
ἐκπορθέω devasto	1101. a	ἐκτίκτω progenero	1339. c
ἐκπορνεύω scortor effuse	1100. b	ἐκτίλλω évello	1341. a
ἐκπορπάω, ὡς fibulo	1155. d	ἐκτιναγμὸς excussio	1342. a
ἐκπρεπής decorus, elegans	1162. d	ἐκτινάσσω excutio	1342. a
ἐκπρεπῶς decorè	1162. d	ἐκτιτρώσκω abortum facio	1347. c
ἐκπρίω ferra exseco, excido	1165. c	ἐκτοκίζω fœnori do	1339. d
ἐκπροαιρέσεως data opera, consultò, spon-	67. d	ἐκτομίας eunuchus	1318. d
τέ		ἐκτοπίζω loco moveo	1353. b
ἐκπτύω exspuo, contumeliosè	rejicio	ἐκτὸς extra, extrinsecus, excepto	496. d
	1175. d	ἐκτος sextus	525. c
ἐκπυρόομαι inflammor, exardesco	1179. a	ἐκτρέπομαι deflecto, exorbito, diverto,	
ἐκπυρῶ ardens, fervidus, æstuosus	1179. a	averfor	1357. a
ἐκπυρόω incendo, inflammo	1179. a	ἐκτρέφω enutrio	1361. b
ἐκπύρωσις inflammatio, incensio	1179. b	ἐκτρέχω excurro	1362. c
ἐκρέω effluo, elabor, dilabor	1186. b	ἐκτρίβω extero, deleo	1364. c
ἐκρηγμα ruptura	1190. d	ἐκτριψις deletio	1364. c
ἐκρηγνύω, ἥσσω disrumpo	1190. d	ἐκτρυγᾶω vindemio	1366. b
ἐκρίζω eradico	1191. c	ἐκτρυφᾶω delicias habeo	668. d
ἐκρίπτω, ἔω jacio, ejicio, projicio	1191. b	ἐκτρωμα abortus	1347. c
ἐκρυέω effluo, elabor, dilabor	1186. b	ἐκτυπῶω exprimo, effingo	1370. a
ἐκρύω effluo, elabor, dilabor	1186. b	ἐκτύπωμα effigies, expressio	1370. a
ἐκσαρκίζομαι carnibus separor	1207. b	ἐκτύπωσις efformatio	1370. a
ἐκσιφωνίζω deglutio	1214. b	ἐκτυφλόω excæco	1372. b
ἐκσνευάζω præparo	1232. a	ἐκφάγω comedo	1386. d
ἐκσοδέω expello, commoveo, concito	1240. d	ἐκφαίνω in lucem profero, evulgo	1388. b
	1248. b	ἐκφατνίζομαι à præsepi depellor	1396. c
ἐκσπάω detraho	1248. b	ἐκφαιλίζω vilipendo	292. d. contemno
ἐκσπερματίζω semino	1250. c	magnopere	1397. a
ἐκσπλαγνίζομαι misericordia commo-		ἐκφέρω promo, effero, profero	1409. c
veor	1255. a	ἐκφύγω effugio	1415. a
ἐκστασις stupor 705. d. excessus mentis	706. a	ἐκφοδέω terrorem injicio, territo	1402. a
		ἐκφοδὸς exterritus	1402. a
ἐκσραγγίζω exprimo	1279. a	ἐκφορὰ elatio funeris	1409. d
ἐκσρατεύω in aciem egredior	1273. c	ἐκφόριον fructus	1409. d
ἐκσρέφω avertō	1277. a	ἐκφυγὴ effugium, fuga	1415. b
ἐκσυρίζω exhibilo	1284. c	ἐκφυμα pustula	1436. c
ἐκσύρω devolvo	1285. b	ἐκφυξίς effugium	1415. b
ἐκταράσσω percello, terrefacio	1227. c	ἐκφύρω inquino	1435. a
ἐκτασις extensio	1308. b	ἐκφυσᾶω sufflo	1435. b
ἐκτάσσω, τῶ aciem instruó, exercitum		ἐκφύω germino	1436. c
ordino	1301. c	ἐκχαίνω hio multum	1440. d
ἐκτείνω extendo	1308. a	ἐκχέω effundo	1452. d
ἐκτελέω perficio	1314. a	ἐκχλευάζω irrideo	1457. b
ἐκτέμνω exseco	1318. c	ἐκχύνω effundo	1467. b
ἐκτένεια perpetuitas	1308. d	ἐκχυσις effusio	1467. c.
ἐκτενέστερον intentius	1308. c		ἐκχύνω

I. I N D E X

ἐκχύω effundo	1467. b	ἐλευθερίῳ liberalis', libero homine di-	gnus	510. a
ἐκχωρέω excedo	1470. d	ἐλεύθερος liber		509. c
ἐκχωρίζω discedo	1469. d	ἐλευθερώω libero, in libertatem vindico		510. a
ἐκψύχω animam exhalo	1478. a	ἐλεύθω venio		560. c
ἐκὼν cedens, voluntarius	468. d. 500. d	ἐλευσις adventus		560. c
ἐλαία olea	501. c	ἐλεφαντάρχης elephantorum præfectus		511. a
ἐλαίῳ oleagineus	502. b	ἐλεφαντίασις elephantiasis		510. d
ἐλαιολογέω olivas colligo	502. b	ἐλεφάντινος elephantinus, eburneus		510. c. d
ἐλαιον oleum	501. d	ἐλέφας elephas, elephantus, ebur		510. c
ἐλαιὼν, ὠν olivétum	502. a	ἐλῆ splendor		1213. c. d
Ἐλαμίτης Elamita	501. b	Ἐλιακίμ Eliakim		511. a
ἐλασις incessus	504. b	Ἐλιέζερ Eliezer		511. a
ἐλασμα productio	504. b	ἐλίκη ursa major		472. a
ἐλάσσωμα, τῶμα diminutio, damnum	503. b	ἐλικτὸς flexus		472. a
ἐλάσων minor, deterior	502. c	ἐλιξ involucreum		471. d
ἐλάτῃ abies	504. d	Ἐλιὺ Eliud		511. b
ἐλάτινος abiegnus	505. a	Ἐλισάβετ. Elisabet		511. b
ἐλατὸς ductilis	505. a	Ἐλισαῖος Elisæus		511. c
ἐλαττονέω minus habeo	503. b	ἐλίττω volvo		471. c
ἐλαττόομαι minuor, decreasco	503. a	ἐλκόομαι exulceror		512. d
ἐλαττώω minuo	503. a	ἐλκος ulcus		512. d
ἐλάττωσις imminutio, detrimentum	503. b	ἐλκώω exulcerō		512. d
ἐλαύνω agito, progredior, provehor, remi-	503. d	ἐλκύω traho		511. d
go	503. d	ἐλκω traho		511. c
ἐλαφῆ cervus, a	503. c	ἐλλάς Græcia		513. a
ἐλαφρία levitas	503. d	ἐλλην Græcus		513. c
ἐλαφρὸς levis	503. c	ἐλληνίζω cum Græcis facio, Græcos imi-		514. a
ἐλαφρύνω levis sum	503. c	tor, Græce loquor		514. a
ἐλάχιστος minimus	502. c	ἐλληνικὸς Græcus, a, um		514. a
ἐλαχιστότερος minimo minor	503. a	ἐλληνὶς gentilis, Græca		513. d
ἐλαχὺς parvus, exiguus	502. c	ἐλληνισμὸς Græcismus, Gentilismus		514. a
ἐλδομαι cupio, desidero, facio desiderare	516. d	ἐλληνιστὴς qui natione Græcus, Græcani-		514. b
Ἐλεάζαρ Eleazar	505. b	cus		514. a
ἐλεγκτικὸς qui argumentis convincere	506. c	ἐλληνιστὶ Græcè		514. a
potest	506. c	ἐπιμενιστὴς portitor, portitorii exactor,		884. b
ἐλεγκτὸς reprehensione dignus	506. c	publicanus		875. c
ἐλεγμὸς correptio	506. c	ἐπιπῆς deficiens		863. c
ἐλεγξις redargutio	506. c	ἐπιλογέω imputo, reputo		863. c
ἐλεγχος increpatio, index	506. d	ἐπιλογος ratione præditus, a		515. a
ἐλέγχω arguo, reprehendo, refello, refu-	505. c	Ἐλμωδάμ Elmodam		63. b
to, disputando vinco, convinco	508. c	ἐλόμενος eligens		515. a
ἐλεεινὸς miser	508. c	ἐλῆ palus		515. b
ἐλεέομαι misericordiam consequor	508. b	ἐλπίζω spero		515. a
ἐλεέω misereor	507. d	ἐλπὶς spes		517. a
ἐλεημοσύνη misericordia	509. a	Ἐλύμας Elymas		515. a
ἐλεήμων misericors	508. d	ἐλώδης palustris		517. a
ἐλεος misericordia	507. b	Ἐλωτ Deus mi		194. b
ἐλέπολις machina obsidionalis, capiendis	1152. c	ἐμαυτῶ mei ipsius		ἐμβά-
urbibus apta	510. a			
ἐλευθερία libertas				

ἐμβάδες cothurni	210. a	ἐμπερος peritus	1088. c
ἐμβαδύνω profunde habito	206. b	ἐμπέμπω immitto	1093. c
ἐμβαίνω ingredior	209. d	ἐμπεριπατέω inambulo	1077. c
ἐμβάλλω injicio, immitto, invado	221. b	ἐμπήγνυμι infigo	1107. a
ἐμβάπτω intingo	229. b	ἐμπεδάω infilio	1108. b
ἐμβατεύω pedem infero, pono, invado, ingero me, fastuosè incedo	210. a	ἐμπιμπλάω, ἡμι impleo	1130. c
ἐμβιβάζω facio ascendere, deduco	210. b	ἐμπίμπρημι incendo	1164. c
ἐμβίος vitalis	254. d	ἐμπίπτω ineido	1114. b
ἐμβιόω vivo, convalesco	254. d	ἐμπιστεύομαι fidem invenio	1123. c
ἐμβίωσις vita, victus	254. d	ἐμπιστεύω fido, concredo, fidei committo	1123. c
ἐμβλέπω intueor, video	258. d	ἐμπλατύνω dilato	1126. b
ἐμβλημα opus vermiculatum ex tessellis infictiis	221. c	ἐμπλέκομαι implicor	1127. a
ἐμβολίζω variego, pingo	221. c	ἐμπλήθω impleo	1131. b
ἐμβόλισμα vestis variegata	221. c	ἐμπλοκή implicatio, nodus	1127. a
ἐμβράζομαι æstuo	273. b	ἐμπλόκιον torques	1127. a
ἐμβριμάομαι graviter interminor, infremo	275. c	ἐμπνέω inspiro, spiro	1141. c
ἐμβρίμημα indignatio, comminatio cum austeritate	276. a	ἐμπνευσις inspiratio	1141. d.
ἐμβρίμησις indignatio	276. a	ἐμπνος spirans, vivus	1140. b
ἐμβροντιάω attonitum reddo	276. b	ἐμποδίζω impedio	1158. a
ἐμβρυον embryon, infans utero conclusus	277. b	ἐμποδοσατέω offendo	702. b
ἐμετος vomitus	517. b	ἐμποιέομαι fungor	1146. b
ἐμέω evomo	517. b	ἐμποιέω efficio, induco, acquiro	1146. b
ἐμμαίνομαι furo adversus aliquem	899. a	ἐμπολέω vendo	1180. b
ἐμμανής furiosus, insanus	899. b	ἐμπολιορκέω obfideo	483. c
Ἐμμανυήλ Emmanuel	517. c	ἐμπονός qui est in labore, laboriosus	1095. c
Ἐμμαῶς Emmaus	517. c. d	ἐμπορεύομαι mercor, negotior	1090. d
ἐμμελετάω meditor	927. a	ἐμπορία mercatura	1090. d
ἐμμελέτημα meditatio, quod arte & ingenio efficitur	927. a	ἐμπόριον mercatus, forum nundinarium	1090. d
ἐμμένω permaneo	932. d	ἐμπορος mercator	1090. c
ἐμμηνηστρος menstruus	943. a	ἐμπορπάω, ὥω infibulo, fibula alligo	1155. d
ἐμμολύνω inquino	955. b	ἐμπράω incendo	1164. a
ἐμμονος perpetuus	933. a	ἐμπρήθω incendo	1164. c
Ἐμμόρ Emmor	517. d	ἐμπρησμός incendium	1164. c
ἐμμούλων mola	960. d	ἐμπρηστής incendiarius	1164. c
ἐμωμος reprehensibilis	965. c	ἐμπροσθεν ceram 1167. d. ante	1168. a
ἐμός meus	450. b	ἐμπρόδιος anterior	1168. a
ἐμπαγή laqueus	1107. a	ἐμπτίσσω contundo	1173. d
ἐμπαιγμα illusio, ludibrium	1066. a	ἐμπτύω inspuo	1175. d
ἐμπαιγμός ludibrium	1065. d	ἐμπυρίζω incendo, cremo	1179. b
ἐμπαίζομαι deludor, ludibrio habeor	1065. d	ἐμπυρισμός incensio	1179. b
ἐμπαίζω illudo	1065. c	ἐμπυρος ignitus	1179. b
ἐμπαίκτης derisor	1066. a	ἐμφαίνω repræsentō	1388. c
ἐμπαράγινομαι adsum	307. d	ἐμφανής conspicuus	1388. c
ἐμπαρία peritia, experientia	1088. c	ἐμφανίζω indico, conspicuum me præbeo	1388. c
ἐμπερικὸς Empiricus	1088. c	ἐμφανισμός indicium	1388. d
		ἐμφανὴς manifeste	1388. c
		ἐμφασίς	

I. I N D E X

ἐμφασις repræsentatio, species, simulatio	1388. d	ἐνδελεχισμός assiduitas, continuatio	1313. b
ἐμφέρομαι feror in aliquem, aggredior, invehor in hostes	1409. c	ἐνδελεχῶs assidue	1313. a
ἐμφοραγμός septum, obex	1425. c	ἐνδεσμός ligatura	370. d
ἐμφοράττω obturo, obstruo	1425. b	ἐνδέχομαι admitto, recipio	366. d
ἐμφυσάω afflo	1435. b	ἐνδεχομένως quoad ejus fieri potest, instanter	366. d. 367. a
ἐμφύσημα insufflatio	1435. b	ἐνδέω illigo, innecto	370. d
ἐμφυσίω inflo, inspiro	1435. d	ἐνδημέω incola sum, præsens sum	375. c
ἐμφυτῶ infitus	1436. b	ἐνδημος qui non it peregrè, qui inter populares suos manet	375. b.
ἐμψυχός vivus	1477. b	ἐνδιαβάλλω calumnior	220. b
ἐν in 518. a. post, inter 518. d. 519. d. cum, per, propter 519. b. c. d. 520. a. ad, secundum, juxta 520. c. d. instar, apud, a, ab, pro, erga	520. d. 521. a. b	ἐνδιατρίβω immoror	1364. c
ἐναγκαλίζομαι amplexor, in ulnas recipio, ulnis gesto	27. b	ἐνδιδάσκω doceo, doctrina imbuo	382. a
ἐναγχῶ nuper	978. a	ἐνδιδύσκομαι accuratè induor	436. d
ἐνακῶ audio	87. c	ἐνδιδύσκω induo	436. d
ἐναλίεω marinus	110. d	ἐνδίδωμι in manus trado, præbeo, suppe- dito	388. d
ἐναλλαγή immutatio	104. d	ἐνδικῶs justus	401. d
ἐναλλάξ commutando	104. d	ἐνδογενής vernaculus	310. b
ἐναλλάττω immuto	104. d	ἐνδοθεν ab intro, ab interiori loco	522. b
ἐνάλλομαι infilio	107. c	ἐνδόμησις structura, pila	356. d
ἐναντι ante	133. b	ἐνδομυχός abditus, occultus	961. d
ἐναντίον coram	133. d	ἐνδον intus, intro	522. b
ἐναντιόομαι adversor, repugno, obsto	133. d. 134. a	ἐνδοξάζομαι glorificor	417. a
ἐναντίῳ contrarius, adversus	133. c. d	ἐνδοξασμός glorificatio	417. b
ἐναντίωσις repugnantia, contrarietas	134. a	ἐνδοξός gloriosus, magnificus, splendidus	416. d
ἐναπερείδομαι innitor, firmo	550. a	ἐνδόξως gloriosè, honorificè	417. a
ἐναργής evidens, manifestus	151. d	ἐνδράδια intestina	522. b
ἐναρίθμητος & ἐναρίθμιος annumeratus	156. d	ἐνδότερον interiorius	522. b
ἐναρμόζω concinno, adapto, modulator	179. a	ἐνδυμα vestimentum	436. d
ἐναρμόνιος concinnus	179. b	ἐνδυναμόομαι corroboror, invalesco	432. b
ἐνάρχομαι incipio	176. d	ἐνδυναμόω validum reddo, confirmo, cor- roboro	432. a
ἐναφίημι immitto	613. a	ἐνδύνω irrépo	434. c
ἐνδεής egenus, inops	358. d	ἐνδυσις amictus	437. a
ἐνδεα penuria	358. d	ἐνδύω induo, amicio, vestio	435. c
ἐνδεγμα manifestum indicium	350. a	ἐνεγγοάω spondeo	443. c
ἐνδείκνυμαι ostendo, exhibeo, edo	349. c	ἐνεδρα infidiæ	452. b
ἐνδείκτης index, delator, prædator	350. a	ἐνεδρευτής infidiator	452. d
ἐνδεξις demonstratio, indicium	350. b	ἐνεδρεύω infidior	452. c
ἐνδεκα undecim	354. d	ἐνεδρον infidiæ	452. b
ἐνδέκατος undecimus	354. d	ἐνείδω inspicio	467. c
ἐνδελεχέω sum assiduus, continuo	1313. a	ἐνείλέω involvo	471. c
ἐνδελεχής perfectus, assiduus, æternus	1312. d	ἐνείμι insum	477. c
ἐνδελεχίζω sum assiduus, continuo	1313. a	ἐνείρω connecto	484. d
		ἐνεκα causa, propter	522. c
		ἐνεξουσιάζομαι potestatem mihi vendico, in potestatem redigor	479. c
		ἐνέργεια efficacia	540. a
		ἐνεργέο-	

ἐνεργέομαι operor, perago	540. c	ἐννόμως legitime	975. a
ἐνεργέω intus ago, operor, ago, efficio	540. b	ἐννοος mentis compos	990. a
ἐνέργημα operatio, actio	540. c	ἐννοσσεύω nidum struo	978. a
ἐνεργής efficax	540. a	ἐννύχιον multa nocte, ante lucem	993. d
ἐνευλογέομαι benedicor	870. a	ἐννύχιος nocturnus	993. d
ἐνέχομαι implicor, teneor, obligor	600. d	ἐννυχον, χα multa nocte, ante lucem,	993. d
ἐνεχυράζω pignora capio	593. c	ἐννυχος nocturnus	993. d
ἐνεχύρασμα pignus	593. c	ἐννύω, υμει induo	610. a
ἐνεχυρασμός pignus	593. c	ἐνοικέω inhabito	1013. a
ἐνέχυρον pignus	593. c	ἐνθαίξω in ædibus colloco, domo exci-	1013. a
ἐνέχω immineo	600. c	pio	1013. a
ἐνηής mansuetus	142. b	ἐνοικος habitator	1013. a
ἐν ἡμέρᾳ interdiu	522. b	ἐνοπλίζω armo, armis orno	1035. b
ἐνθα hîc, ibi, ubi	523. b	ἐνόπλιος armatus, qui in armis est	1035. b
ἐνθάδε hîc, huc, præsto	523. b	ἐνοπλισμός armatura	1035. b
ἐνθεμα torques	1331. d	ἐνόπλος armatus, qui in armis est	1035. b
ἐνθεν hinc	523. c	ἐνορκέω juro	1043. c
ἐνθεσμος legitimus, legi consentaneus	659. b	ἐνόρκιον jusjurandum	1043. c
ἐνθέσμως legitimè, jure	659. b	ἐνόρκιος juratus	1043. c
ἐνθήκη depositum	1331. d	ἐνορκος juratus	1043. c
ἐνθρονίζω in thronum colloco	668. a	ἐνόρκως juratò, jurejurando interposito	1043. c
ἐνθυμέομαι cogito	671. a	ἐνότης unitas	491. d
ἐνθύμημα cryptis syllogismi	671. a	ἐνοχή obligatio	600. d
ἐνθύμησις excogitatio, cogitatio	671. a. b	ἐνοχλέω obturbo, negotium faceſſo	1061. d
ἐνθύμιον cogitatio	671. b	ἐνόχλησις perturbatio	1062. a
ἐνθυσιάζω sacrifico	675. b	ἐνοχος obnoxius, reus	600. d
ἐνθύω sacrifico	675. b	ἐνώω unio	6, 9. d
ἐνιαύσιος anniversarius, annuatim re-	524. a	ἐνσέω incutio, infligo	1113. a
diens, anniculus	524. a	ἐνσιτέω pascor	1224. b
ἐνιαυτός annus	523. c	ἐνσκολιέομαι intorqueo	1236. c
ἐνίημι immitto	513. a	ἐντάλμα præceptum, mandatum	1311. d
ἐνιήμος humidus	686. b	ἐντάττω mando	1301. c
ἐνιει aliqui	524. a	ἐνταῦθα hîc	523. b
ἐνίοτε aliquando, interdum	524. a	ἐνταφιάζω funero	646. b
ἐνίστημι insto, immineo	706. a	ἐνταφιασής pollinctor, vespillo	646. c
ἐνισχυρίζω fortis sum	712. d	ἐντεα arma	186. d
ἐνιοχύω corroboro, vires recolligo	712. a. b	ἐντένω intendo	1309. a
ἐννατάος nonanus	524. b	ἐντελεχής perfectus, assiduus, æternus	1312. d
ἐννατὸς nonus	524. a	ἐντελής perfectus, integer	1312. d
ἐννέα novem	524. a	ἐντέλλομαι mando	1311. c
ἐννεάκις novies	524. b	ἐντέμνω incido	1318. d
ἐννεαὸς novenarius numerus	524. b	ἐντενής contentus, intentus	1309. a
ἐννέμομαι pascor, habito	976. d	ἐντενίζω intendo oculos, intentis oculis	1309. a
ἐννενηκονταεννέα nonaginta novem	524. b	aspicio	1309. a
ἐννεὸς mutus, attonitus	524. b	ἐντερον intestinum	525. a
ἐννεύω innuo	978. d	ἐντεῦθεν hinc	523. c
ἐννοέω mente concipio, cogito, recordor	988. b	ἐντευξίς interpellatio pro aliorum salute	1368. a
ἐννοια cogitatio	990. a	360. a. 1368. a. preces	1323. d
ἐννομὸς legitimus, subjectus legi	974. d	ἐντήκω instillo, illiquo	ἐντίθη-

I. I N D E X

ἐντίθημι impono, recondo	1331. d	ἐξαγοράζω redīmo	31. b
ἐντιμάω honoro	1350. a	ἐξαγορεύω confiteor, in publicum & pa-	31. d
ἐντιμος pretiosus	1350. a	lam effero	31. d
ἐντίμως honorificè	1350. a	ἐξαγριόω exaspero	34. d
ἐντίναγμα excussio	1342. a	ἐξάγω educo	39. c
ἐντιναγμός incussio	1342. a	ἐξαιμῶ sanguine destitutus, exsanguis	60. d
ἐντινάσσω incutio, projicio	1341. d	ἐξάιρετῶ exemptus, eximius	66. d
ἐντολή præceptum	1312. a	ἐξαιρέω tollo, eruo, evello, eximo, eripio	66. b
ἐντομὴ incisio	1318. d	ἐξάιρομαι penitus tollor	71. a
ἐντόπιος qui est in loco, inquilinus	1353. c	ἐξαιρέω eripio	66. c
ἐντὸς intus, intra	524. d	ἐξάιρω in sublimē rapio, è medio tollo	70. d
ἐντρέπομαι revereor	1358. a	ἐξάισιος excellens	72. b
ἐντρέπω pudefacio	1358. a	ἐξαιτέομαι, ἔμαι exposcor, expeto, ex-	76. d
ἐντρέφω nutrio	1361. b	posco	76. d
ἐντρέχεια discursus, diligentia, industria	1362. c	ἐξαιτέω posco, peto mihi dari, exposco,	76. d
ἐντρέχης velox, solers, diligens	1362. c	deposco	76. d
ἐντρέχω incurro, convenio, quadro, in-	1362. c	ἐξάφνης ex insperatō, repente	1392. d
hæreo	1362. c	ἐξάκεις sexies	525. c
ἐντρέβω intero	1364. d	ἐξακιοχίλιοι sexies mille	1455. c
ἐντρίτος triplex	1355. c	ἐξακολουθεῶ sequor, obsequor	84. b
ἐντριχος comatus	667. b	ἐξακόσιοι sexcenti	499. c. 525. c
ἐντρομῶ tremefactus	1363. d	ἐξακριβάω diligenter examino, perscru-	91. b
ἐντροπή pudor, verecundia	1358. c	tor	91. b
ἐντροφάω oblecto me	668. d	ἐξακριβόω summo studio aliquid elabo-	90. d
ἐντρούφημα deliciae	668. d	ro, ad amussim facio	90. d
ἐντυγχάνω interpello	1367. d. occurro,	ἐξάλαπρον spongia	96. c
incido in aliquem	1368. a	ἐξάλαφω deungo, oblittero, plane deleo,	96. a
ἐντυλίττω involvo	1369. a	abstergo, deleo, perdo	96. a
ἐντυπόω incido, insculpo	1370. b	ἐξάλαψις internecio	96. c
ἐνυβρίζω contumelia afficio, probra in	1373. d	ἐξάλλαττω permuto	104. d
aliquem jacto, proterve in aliquem	1373. d	ἐξάλλομαι exilio	107. c
debacchor	1373. d	ἐξάλλος ab aliis diversus, inusitatus	108. a
ἐνυδρία aquæ copia, aquatio	1376. b	ἐξάλλοτριόω ab alieno	109. a
ἐνυδρος aquis irriguus, aquosus, in aquis	1376. b	ἐξαμαρτάνω delinquo, pecco, peccare fa-	115. d
degens, aquaticus	1376. b	cio	115. d
ἐν ὑπαίθρῳ sub dio	60. a	ἐξάμηνος qui sex mensium est, semestris	943. c
ἐννυπνιάζομαι somniō	1380. b	ἐξανάδοσις eruptio	386. b
ἐννυπνιάτης somniator	1380. b	ἐξανάλισκω penitus consumo	101. d
ἐνύπνιον somnium	1380. a	ἐξανάσκησις resurrectio	704. a
ἐν ᾧ quum, quoniam, dum	522. b	ἐξανατέλλω succresco, exorior	1311. c
ἐνώπιον coram	1486. b	ἐξανθέω effloresco	126. d
ἐνώπιος præsens	1486. b	ἐξανίστημι excito	704. c
Ἐνὼς Enos	525. a	ἐξαντλέω exhaurio	135. a
ἐνωτίζομαι auribus percipio, in aures ad-	1059. b	ἐξαπατάω seduco	141. a
mitto	1059. b	ἐξάπεινα ex insperatō, repente	1392. d
ἐνώτιον in auris	1059. b	ἐξαπόθνημι emorior, perco	1021. d
Ἐνώχ Enochus	525. b	ἐξαπόθνημι funditus perdo	1021. d
ἐξ sex	525. b	ἐξαπορέομαι prorsus hæreo, plane anxius	&
ἐξ ex, à, è	494. c. d		
ἐξαγαγεῖν educere	39. d		
ἐξαγγέλλω prædico	18. d		

& perplexus sum	1090. b	no, discedo	563. a
ἐξαποστέλλω ablego, emitto	1263. c	ἐξεσι licet	477. d
ἐξαποσολή ablegatio, emissio, expulsio	1263. c	ἐξετάζω diligenter examino, interrogo	575. c. d
ἐξάπτω accendo, succendo	148. b	ἐξέτασις examen, diligens exploratio	575. d
ἐξαριθμέω enumero, recenseo, ex populo deligo	156. b	ἐξέυρεμα adinventio, lucrum	586. a
ἐξαρκέω sufficio	158. d	ἐξέυρεσις adinventio	586. b
ἐξαρπάζω diripio	163. b	ἐξευρίσκω adinvenio, excogito	586. b
ἐξαρσις elevatio	71. a	ἐξευτελίζω vilipendo	1313. b
ἐξαρτάω suspendeo	164. c	ἐξέχω excello	601. a
ἐξαρτίζω perago, absolvo, perfectè instruo	166. a	ἐξέψω excoquo	609. a
ἐξάρχω, ομαι incipio	177. a	ἐξή successio, series	525. d
ἐξαδενέω imbecillem reddo	1219. b	ἐξηγέομαι, ἔμαι expono, explico	629. c
ἐξαεράπλω emico, refulgeo	183. d	ἐξηγήσις expositio, narratio	629. c
ἐξατιμάζω dehonesto	1349. c	ἐξηγητής expositor	629. c
ἐξατιμώ idem	1349. d	ἐξηγορία excusatio	31. d
ἐξ αὐτῆς eodem momento, protinus	192. c	ἐξηκοντα sexaginta	525. c
ἐξαφίημι dimitto	613. a	ἐξηκονταετής sexagenarius	580. d
ἐξεγείρω excito	448. b	ἐξηλιάζω soli expono	634. d
ἐξέδρα exedra	452. d	ἐξηρτισμένος perfectè instructus	166. a
ἐξεκονίζω imaginem omnibus lineamentis ad exemplar exprimo	470. a. b	ἐξῆς deinceps, ordine, serie perpetua	525. d
ἐξᾶλλον evulsi, eripui	66. c	ἐξηχέομαι, ἔμαι persono	643. a
ἐξαιμι sum ab aliquo	477. d	ἐξηχέω persono	643. a
ἐξαιμι exeo, abeo	482. c	ἐξιλάσκομαι placo, pio, expio	688. a
ἐξεκκλησιάζω concionem advoco, congrego	731. c	ἐξίλασμα placamen	688. a
ἐξελάυνω expello	504. d	ἐξιλασμός placatio, expiatio	688. a
ἐξελε erue, evelle	66. c	ἐξιππένω equito	694. d
ἐξελέγχω redarguo, refello	507. a	ἐξίπταμαι evolo	695. d
ἐξέλκομαι abstrahor	512. c	ἐξίς habitus	597. c
ἐξέλκω extraho	512. c.	ἐξισάζομαι exæquor, me exæquo	699. a
ἐξεμέω evomo	517. c	ἐξισάζω exæquo	699. a
ἐξ ἐναντίας ex adverso, è regione, è contrario	133. d	ἐξισώω exæquo	699. a
ἐξέραμα vomitus	537. a	ἐξίσταμαι cum stupore admiror, obstu- peo, obstupesco, præ admiratione, apud me non sum, de statu mentis de- jicior	705. c
ἐξεραίω evacuo	537. a	ἐξιστάω obstupescio	705. d
ἐξεργάζομαι efficio, perficio	547. b	ἐξίστημι obstupescio, percello	705. c
ἐξεργασία elaboratio, absolutio	547. c	ἐξιοχύω exactè possum	712. a
ἐξεργασικός ad perficiendum idoneus	547. b	ἐξίσωσις exæquatio	699. a
ἐξερεύγω eructo	551. b	ἐξιχνεύω investigo	713. c
ἐξερευνάω diligenter & accuratè inquiror, perscrutor	551. d	ἐξιχνιάζω investigo, vestigando assequor	713. d
ἐξερεύνησις perscrutatio	551. d	ἐξιχνιασμός pervestigatio, indagatio	713. d
ἐξερημόω devasto	553. c	ἐξοδάω, εύω, έω iter facio ex aliquo loco, excedo, digredior, latrocinia exerceo	1004. c. d
ἐξέρπω proserpere facio	556. b	ἐξοδία exitus, egressio, excursio militum	1004. d
ἐέρχομαι exeo, egredior, prodeco, dima-			ἔξο-

L I N D E X

ἐξοδιᾶζω exire facio, expendo	1004. d	ἐξασιασῆς potens	479. b
ἐξόδιον exitus; festum Judaicum, quod in memoriam exitus Israelitarum ex Ægypto celebrabatur	1004. d	ἐξασιασικὸς auctoritatem habens	479. b. c
ἐξοδῶ exitus	1004. c	ἐξοχή excellentia	601. a
ἐξοικοδομέω ædifico	356. d	ἐξόχως eminenter, eximiè	601. a
ἐξοίκος exsul	1013. a	ἐξυβρίζω insolentius efferor	1374. a
ἐξοκέλλω confringo	1018. b	ἐξυπνιάζομαι evigilo	1380. d
ἐξολιθαίνω periculum effugio	1019. c	ἐξυπνίζω è somno excito	1380. c
ἐξόλλυμαι pereō, disperēo	1022. a	ἐξυπνῶ expergefactus	1380. d
ἐξόλλυμι, ὡ disperdo	1022. a	ἐξυψόω extollo	1384. b
ἐξολόθρευμα perditio, quod destinatum cædi	1020. a	ἐξω foris, foras 497. c. d. extra	497. d
ἐξολοθρεύομαι dispereō	1020. a	ἐξωθεν extra, extrinsecus, quod foris est	497. d. foris
ἐξολόθρευσις perditio, destructio	1010. b	ἐξωθέω expello, ejicio, extrudo	1479. d
ἐξομαι proximè sequar, cohærebo	525. d	ἐξωσμα expulsio	1480. a
ἐξομβρέω effundo	1014. a	ἐξώτερος exterior, extimus	498. a
ἐξομοιόω assimilo, similem efficio	1026. d	ἐορτάζω festum agito, celebroy, sanctifico, ferior	526. d. 527. a
ἐξομολογέομαι confiteor, laudo	872. a	ἐορτασμα festivitas	527. a
ἐξομολογέω spondeo	872. a	ἐορτή festum, dies festus, feriæ	526. a
ἐξομολόγησις confessio, prædicatio, gratiarum actio	872. b	ἐὸς suus	678. d
ἐξόπιθεν a tergo	1034. c	ἐπαγγελία promissio	19. c
ἐξοπλίζω armo, armis instruo	1035. b	ἐπαγγέλλω indico, denuntio, promitto, spondeo	18. d
ἐξοπλισία instructio, qua aliquis armis instruitur	1035. c	ἐπάγγελμα promissum	19. b
ἐξόπλισις instructio, qua aliquis armis instruitur	1035. c	ἐπάγομαι adducor	40. a
ἐξοπλισμὸς instructio, qua aliquis armis instruitur	1035. c	ἐπάγω accerso	40. a
ἐξοπλῶ armatus	1035. b	ἐπαγωγή inductio	40. b
ἐξορθρίζω matutinus adsum	1043. a	ἐπαγωνίζομαι insuper certo, certamen re- peto, decerto	49. d
ἐξορία exilium	1046. a	ἐπαδῶ incanto	54. d
ἐξορίζω extermino, in exilium pello	1046. a	ἐπαθροίζω aggrego	57. c
ἐξορκίζω adjuro	1043. d	ἐπαινέω laudo	61. d
ἐξορκισῆς exorcista	1043. d	Ἐπαινετὸς Epænetus	527. a
ἐξορμάω erumpo	1044. a	ἐπαινετὸς laudabilis	61. d
ἐξορύττω perfodio	1046. d	ἐπαινῶ laus	61. a
ἐξεδενέω contemno	492. c	ἐπαίρομαι efferor, elevor, superbio	71. c
ἐξεδενισμὸς contemptus	492. d	ἐπαίρω attollo, elevo, erigo	71. b
ἐξεδενόω nihili facio, pro nihilo habeo, contemno	492. d	ἐπαιχύνομαι pudet me	73. c
ἐξεδένωσις contemptus	493. b	ἐπαιτέω insuper peto, stipem peto, men- dico	77. a
ἐξεδενέω pro nihili habeo, sperno, vili- pendo	493. b	ἐπαίτησις mendicitas	77. a
ἐξεδένημα contemptus	494. a	ἐπακολουθέω subsequor, sector	84. c
ἐξεσία potestas 429. b. 478. c. licentia, autoritas 478. b. jurisdictio, jus, di- gnitas	478. c. d.	ἐπαίκεσθαι qui auditur vel audiri potest, cui obeditur, potens, celebris	88. d
ἐξεσιάζω potestatem, copiam alicui facio, potestatem exerceo, dominor	479. a. b	ἐπακέω exaudio	88. c
		ἐπακροάομαι exaudio	92. a
		ἐπακρόασις obedientia	92. b
		ἐπαλξίς propugnaculum muri	109. b
		ἐπαμαυρόω obtenebro	116. b
		ἐπὶν postquam	440. b
		ἐπαναγκασῆς qui adigit, exactor	123. b
		ἐπάνγκες necesse	123. a

ἐπανάγω redeo	38. b	ἐπαμι succedo sequor	481. c
ἐπαιναρέω tollo, occido	64. d	ἐπάπερ quandoquidem	1098. b
ἐπανακαινίζω instauro	721. c	ἐπαισάγω superinduco	39. c
ἐπαναμιμνήσκω commonefacio	950. a	ἐπαισαγωγή superinductio	39. c
ἐπαναπαύομαι acquiesco, requiesco	1081. d	ἐπαισέρχομαι supervenio, aggredior	562. d
ἐπανάστημα creatura	703. d	ἐπαισφίρω intromitto	1409. b
ἐπαναστρέφω revertor	1275. d	ἐπατα deinde	494. b
ἐπανατρυγάω revindemio	1366. b	ἐπέκεινα trans, ultra	500. c
ἐπανέρχομαι redeo, revertor	560. c	ἐπεκταίνομαι contendo	1308. d
ἐπανήκω redeo	632. d	ἐπεκχύνομαι effundor, prorumpo	1467. c
ἐπανθίω effloresco	126. d	ἐπελπίζω spem colloco	516. d
ἐπανίσταμαι insurgo	703. b	ἐπένδυμα indumentum	437. a
ἐπάνοδος reditus, regressus	1004. d	ἐπενδύομαι superinducor	437. a
ἐπανορθόω corrigo	1042. a	ἐπενδύτης amiculum, interula, indusium	437. a
ἐπανόρθωσις correctio	1042. a	ἐπεξέλευσις vindicta	565. a
ἐπαντάω occurro, obvius fio, obviam venio, obviam eo	130. d	ἐπεξέρχομαι supervenio, incurso, invado, ulciscor	565. a
ἐπάνω supra, super 136. b. amplius quam	136. d	ἐπερείδω fulcio	550. a
ἐπανωθεν deorsum	137. b	ἐπέρχομαι supervenio, invado, succedo,	565. a
ἐπαιδιή incantatio	54. d	ἐπερωτάω interrogo, consulo, rogo, peto	570. c
ἐπαιδιία incantatio	54. d	ἐπερώτημα interrogatio, interpellatio	571. b
ἐπαιδὺς incantator	54. c	ἐπερώτησις interrogatio	571. d
ἐπαποσέδω immitto, superimmitto	1263. c	ἐπέτειος anniversarius, annuus	580. a
ἐπαποσολή immissio	1263. d	ἐπευθυμέω bono sum animo, lætor, magno sum animo, confido	671. d
ἐπάρατε attollite, erigite	71. b	ἐπευκτὸς desiderabilis	588. b
ἐπαρήγω auxiliior	155. d	ἐβευλαβέομαι metuo, vereor	848. c
ἐπαρκέω subvenio, opitulator, subministro, suppedito	158. d	ἐπέυχομαι desidero	588. b
ἐπαρκῶς sufficienter	159. a	ἐπέχω attendo, prætendo, subsisto	601. a. b
ἐπαρσις elevatio, sublatio in altum	71. d	ἐπήκοος auscultans	88. d
ἐπαρυσήρ emunctorium	167. d	ἐπήλυτος advena	565. c
ἐπαρυσῆς hydria	168. a	ἐπηξα pepigi	40. a
ἐπαρύω haurio	167. d	ἐπηξα accersivi	40. a
ἐπαρχία provincia	175. b	ἐπησάδω infesto, damno afficio, conviciis proscindo, incesso	527. c
ἐπαρχος præfectus, satrapa	175. b	ἐπηρεασῆς obtrektor	528. a
ἐπαυλις villa, casa, commoratio	187. d	ἐπηρέα calumnia violenta & virulenta, damnum, injuria	527. d
ἐπανυζάνω amplifico, adaugeo	198. a	ἐπήχος sonus	642. d
ἐπαύζω amplifico, adaugeo	190. a	ἐπὶ in, ad, supra, super, sub, apud, de, coram, juxta 518. b. - d. propter 529. c. 531. a. ex, cum, per, adversus 530. a. - c. erga	531. b.
ἐπαύριον postridie, posterus	190. b. c	ἐπίβαθρον naulum	211. a
ἐπαυτοφώρῳ in ipso facto	1440. b	ἐπίβαθρος perveniens aliunde in aliquem	211. a
ἐπαφίημι immitto	613. a	ἐπιβοάνω incedo super re aliqua, conscendo, ingredior	210. b. c
Ἐπαφρᾶς Epaphras	527. b		Ἐεε
ἐπαφρίζω despumo	203. a		ἐπιβάλλ-
Ἐπαφρόδιτος Epaphrōditus	527. b		
ἐπεγείρω excito	448. c		
ἐπεὶ quoniam, quandoquidem, quum, alioquin	461. b		
ἐπάγω urgeo, impello	517. c		
ἐπεδὴ quoniam, postquam	372. c		
ἐπεδὴπερ quandoquidem	1098. b		
ἐπείδω intueor	467. c		

I. I N D E X

ἐπιβάλλω injicio, immitto, indo, erumpo, capesso, aggredior	222. a	ἐπίδημιⓄ versans in populo	375. d
ἐπιβαρέω aggravatio	235. b	ἐπιδιαιρέω divido	66. b
ἐπίβασις scanio, incessus	210. d	ἐπιδιαιτάσσομαι superaddo	1301. c
ἐπιβάτης vector, qui aliquo instrumento vehitur	210. d	ἐπιδίδωμι do insuper, praterea do, incrementum capio, do, trado	389. b. c
ἐπιβιβάζω ascendere facio, impono	210. c. d	ἐπιδιορθόω corrigo	1042. b
ἐπιβλέπω respicio	259. b	ἐπιδιπλόω duplico	403. c
ἐπίβλημα panniculus, assumentum	212. d	ἐπιδιώκω persequor, insequor	407. a
ἐπιβλυγμός scaturigo	260. c	ἐπιδόξους gloria	417. b
ἐπιβλύζω effluo	260. c	ἐπιδόξως honorifice	417. b
ἐπιβοάομαι invoco	262. b	ἐπιδόχη doctrina	367. b
ἐπιβοάω acclamo, inclamo	262. b	ἐπιδύω occido	434. d
ἐπιβοήθειω opem fero, adjuvo	263. d	ἐπικαίως decenter	471. a
ἐπιβόλαιον velamen	223. a	ἐπικεία αequitas	470. d
ἐπιβολή injectio, conatus	223. a	ἐπικέως αequitas	470. d
ἐπιβλαεύω infidiosè molior, infidias struo	269. a	ἐπικένω clemens sum	470. d
ἐπιβλαή infidiæ	268. d. 269. a	ἐπικής consentaneus, decens, indulgens	470. c
ἐπίβελος infidiator	269. d	ἐπικῶς indulgenter	470. d
ἐπιβρέχω pluo	275. b	ἐπιέννυμι induo	1457. a
ἐπιβρίθω onus gero	275. c	ἐπιζάω vivo	619. a
ἐπιγαμβρεύω affinitatis jure duco	286. c	ἐπίζεμα spuma	621. d
ἐπιγαμία nuptiæ	288. d	ἐπιζευγνύω, υμι adjungo, conjungo	620. d
ἐπίγειⓄ terrestris	300. d	ἐπίζευξις conjunctio	620. d
ἐπιγελάω arrideo, illudo, insulto	293. c	ἐπιζήμιον damnum	624. b
ἐπιγεμίζω onero	295. a	ἐπιζητέω requiro, expeto	625. a
ἐπιγίνομαι supervenio, sum superstes	306. d	ἐπιθανάτιος mortis destinatus	665. a
ἐπιγινώσκω agnosco	317. a	ἐπίθεμα impositio	1332. d
ἐπιγλύφω sculpo	321. b	ἐπίθεσις impositio, invasio, conatus	1333. a
ἐπιγνωμοσύνη arbitrium, cognitio	317. d	ἐπιθέτης impostor	1333. b
ἐπιγνώμων cognitor, inspector	317. d	ἐπιθυμέω concupisco, cupio, peto, aspiro	671. b
ἐπίγνωσις agnitio	317. c	ἐπιθύμημα concupiscentia	671. a
ἐπίγνωσⓄ cognitus, notus	317. d	ἐπιθυμητής concupiscens, affectator	671. b
ἐπιγονή foetus	308. d	ἐπιθυμητός desiderabilis, expetendus	671. b
ἐπιγραφὴ inscriptio	331. b	ἐπιθυμία desiderium	671. d
ἐπιγράφω inscribo	331. b	ἐπιθύω immolo	675. c
ἐπιδάκνω mordeo	340. a	ἐπικαίθημαι insideo	636. c
ἐπιδεής indigens	358. d	ἐπικαθίζω colloco	456. a
ἐπιδείκνυμι, υμαι ostendo, designo	350. b	ἐπικαινίζω renovo	721. d
ἐπιδέκατον decimæ	354. a	ἐπικαίριος tempestivus, opportunus	723. c
ἐπίδεσις colligatio	371. a	ἐπικαιρος tempestivus, opportunus	723. c
ἐπιδευής indigens	359. a	ἐπικαίρως oportune	723. c
ἐπιδεύομαι indigeo	359. a	ἐπικαλαριόομαι spicas post alios colligo, spolio bonis ab aliis spoliantibus cuiuspiam relictis	729. b
ἐπιδευτέρωσις secunda iteratio	363. d	ἐπικαλέομαι invoco	731. d. cognominor
ἐπιδέχομαι admitto, excipio	367. a		732. a
ἐπιδέω, ομαι indigeo	359. a	ἐπικάλυμμα velamen	736. b
ἐπιδέω obligo	371. a	ἐπικαλύπτω contego	736. b
ἐπίδηλος manifestus	374. a		ἐπικα-
ἐπιδημέω advena sum	376. a		
ἐπιδήμιⓄ versans in populo	375. d		

ἐπικαταράομαι maledico	150. c	ἐπιμανής furiosus	899. b
ἐπικατάρατος maledictus	150. c	ἐπιμαρτυρέω testimonium tribuo	914. a
ἐπίκασμαι incumbo, insto, urgeo	750. d	ἐπιμέλεια cura	927. b
imponor	751. a	ἐπιμελέομαι curam ago	927. b
ἐπικερδής quæstuosus	758. a	ἐπιμελής diligens, gnavus, impiger, sollicitus	927. a
ἐπικινέω moveo, commoveo	766. c	ἐπιμελῶς sollicitè, accuratè	927. a
ἐπικλήσις invocatio	732. b	ἐπιμένω persisto, persevero, permaneo	932. d
ἐπικλῆτος celebris	732. b	ἐπιμήκης prælongus, procerus, proluxus	942. c
ἐπικλίνω inclino	776. b	ἐπιμίγνυμι, ὦω misceo	946. d
ἐπικλύζω proluo, inundo, immergo	777. c	ἐπίμικτ' permixtus	946. d
ἐπικοιμάομαι indormio, incubo	780. d	ἐπιμιμνήσκω recordor	950. a
ἐπικοινωνέω communico	783. a	ἐπιμιξ promiscue	946. d
ἐπικέρσιος Epicureus	532. a	ἐπιμιξία commercium	946. d
ἐπικερέω auxilior, opem fero	532. b. c	ἐπίμονος stabilis	933. a
ἐπικερία auxilium, copiae auxiliares	533. b	ἐπίμοχθον laboriose	958. c
ἐπίκρησθ' qui suppetias fert iis, qui bello premuntur	532. a	ἐπίμοχθος ærumnosus, laboriosus	958. b. c
ἐπικραταίω vinco	805. c	ἐπιούλιον lapis molaris superior	960. d
ἐπικράτεια robur	806. d	ἐπινεύω annuo	979. a
ἐπικρατέω prævaleo, potior, dominium obtineo, regno	806. d	ἐπινεφής nubibus tectus, obductus	979. c
ἐπικρέμαμαι adhæreo	808. d	ἐπινικάω vinco	983. b
ἐπικρίνω judico	814. c	ἐπινίκια, τὰ præmia, quæ victoribus dantur; dies festi, qui ob partam victoriam aguntur	983. b
ἐπικροτέω applaudo, plaudo	817. a	ἐπινίκιον carmen de parta victoria	983. b
ἐπικρέω percutio	817. d	ἐπινοέω comminiscor, excogito	988. b
ἐπικτάομαι insuper acquiro	820. c	ἐπινόημα cogitatio, commentum	988. b
ἐπίκτητος acquisitus, adscititius, adventitius	820. c	ἐπινόηματινός qui prompto est ad excogitandum ingenio	988. c
ἐπικυλισμός revolutio	825. a	ἐπινοητικός consultus, solers	988. c
ἐπικυλίω revolvo	825. a	ἐπίνοια cogitatio, machinatio	990. a
ἐπίκυρθ' incurvus	827. b	ἐπιουσάζω dormio	994. c
ἐπιλαλέω alloquor	840. b	ἐπιζένης peregre	996. d
ἐπιλαμβάνομαι apprehendo, assumo	844. a	ἐπιζενόομαι hospitio excipior	996. d. peregre advenio
ἐπιλάμπω illucesco	850. a	ἐπιόπλομαι adspicio, inspicio	1036. d
ἐπιλανθάνομαι obliviscor	850. d	ἐπιονκέω pejero	1043. b
ἐπιλέγομαι dicor, allego, adscisco	861. b	ἐπιονκία perjurium	1043. b
ἐπιλέγω dictis addo, deligo, adscisco	861. b	ἐπιονκον perjurium	1043. b
ἐπιλέπω deficio	875. a	ἐπιονκος perjurus	1043. b
ἐπίλεκτος electus, selectus, eximius	861. b	ἐπιάσιος succedaneus, adjectitius, adventitius, quotidianus	481. c
ἐπιληπτέω insanio	844. d	ἐπίπενμπος quintus	1097. d
ἐπίληπτος furiosus	844. c	ἐπιπέμπω immitto	1093. c
ἐπιλησμονή oblivio	851. b	ἐπιπίπτω irruo, incido, illabor, incumbo	1114. c. d
ἐπιλογίζομαι reputo	865. a	ἐπίπλαστος fucatus	1125. c
ἐπιλογισμός cogitatio	865. a	ἐπιπλέω innavigo	1134. a
ἐπίλοιπ' reliquus	875. a	ἐπίπληξις increpatio	1137. c
ἐπιλυπέω contristo	890. b	ἐπιπληρόω impleo	1130. b
ἐπίλυπος valde mœstus; pertristis	890. b		
ἐπίλυσις explicatio	893. d		
ἐπιλύω explico	893. d		
ἐπιμύνομαι furo adversus aliquem	899. b		

I. I N D E X

ἐπιπλήρω increpo	1137. a	ἐπίσπαστρον tentorium	1248. b
ἐπιπνίγω suffoco, coarcto	1142. b	ἐπισπᾶω attraho	1248. b
ἐπιποθέω desidero, expeto, propense amo, maximo amore complector	1142. c	ἐπισπεύδω accelero, festino	1252. b
ἐπιπόθημα desiderium	1142. d	ἐπισπλαγχνίζομαι misericordia commo- veor	1255. b
ἐπιπόθησις desiderium	1142. d	ἐπισπᾶδάζω festino	1253. b
ἐπιπόθητος exoptatus	1142. d	ἐπισπᾶδασῆς sollicitator	1253. c
ἐπιποθία desiderium	1142. d	ἐπίσταμαι scio	696. a
ἐπὶ πλέον amplius, diutius	1153. c	ἐπιστάσια præfectura, præceptio	706. c
ἐπιπολάζω innato	1151. b	ἐπίστασις præfectura, præceptio	706. d
ἐπὶ πολὺ diu	1153. c	ἐπιστατεύω præsum, præfectura fungor	706. c
ἐπίπονος laboriosus	1095. c	ἐπισατέω præsum, præfectura fungor	706. c
ἐπιπορεύομαι proficiscor	1090. a	ἐπιστάτης magister	706. c
ἐπιπρέπεια decor	1162. d	ἐπιστέλλω mitto, scribo epistolam	1264. b
ἐπιπροσέθημι insuper adjungo, proficio	1336. a	ἐπιστήμη scientia	696. b
ἐπιπυμάζω obstruo, operio	1110. d	ἐπιστημονίζω doceo	696. b
ἐπιρρέανω adaspergo	1182. b	ἐπιστημόω doceo	696. b
ἐπιρρέαντίζω aspergo	1182. d	ἐπιστήμων sciens, peritus	696. b
ἐπιρρέαπλω insuo	1184. b	ἐπιστηρίζω confirmo	1269. c
ἐπιρρέω decurro	1186. b	ἐπιστοιβάζω superstruo	1260. c
ἐπιρρέιον ornamentum narium	1191. d	ἐπιστολή epistola	1264. c
ἐπιρρέπτέω injicio	1192. b	ἐπιστομίζω os obthuro	1271. a
ἐπιρρέπτω injicio	1192. b	ἐπιστρατεία expeditio militaris	1273. c
ἐπιρρύτης infusorium	1186. c	ἐπιστρατεύω expeditionem suscipio	1273. c
ἐπιρρώννυμι, ύω corroboro	1196. d	ἐπιστρέφω converto, regredior	1277. a. b
ἐπίσταγμα stragulum	1209. d	ἐπιστροφή conversio	1277. d
ἐπισάτῃω insterno	1209. d	ἐπιστρωννύω substerno	1271. a
ἐπισείω impello	1213. a	ἐπιστύλιον epistylum	1280. b
ἐπισημαίνω signo, designo, noto	1217. a	ἐπισυνάγω cogo, congrego	43. d
ἐπίσημον insignis	1216. a	ἐπισυναγωγή congregatio, congregatio Ecclesiastica	44. b
ἐπίσης æque ac, perinde	699. b	ἐπισυνέχω insuper mecum teneo, habeo	606. a
ἐπισιτίζω cibum præbeo	1224. b	ἐπισυνῆξα cœgi	44. a
ἐπισιτισμός cibaria	1224. b	ἐπισυνίστημι insurgo adversus aliquem, conspiro	709. c
ἐπισκάζω claudico	1225. a	ἐπισυντρέχω concurro cum aliis, ut in- cumbam	1363. a
ἐπισκεπάζω obtego	1231. a	ἐπισύστασις coitio, agmen	709. c
ἐπισκέπτομαι inviso, visito, deligo	1228. c	ἐπισυστρέφω congrego, convoco	1178. b
ἐπισκέπω superne intego & operio	1230. d	ἐπισύσχεσις retentio	606. a
ἐπισκευάζω instauro, exstruo	1232. b	ἐπισφαλῆς periculosus	1287. c
ἐπισκευή præparatio	1232. b	ἐπισφαλῶς periculose	1287. c
ἐπίσκηψις lustratio, recensio	1229. b	ἐπισφραγίζω obfigno	1288. d
ἐπισκηνῶ in tentoriis habito	1234. a	ἐπιχύνω invalesco	712. b
ἐπισκιάζω inumbro	1235. a	ἐπισωρεύω accumulo, acervatim aggero, coacervo	1192. d
ἐπισκοπέω aspicio	1229. d	ἐπιταγή imperium, præceptum	1301. d
ἐπισκοπέω prospiciō, visitationi vaco	1229. d	ἐπίταγμα præceptum	1302. a
ἐπισκοπή episcopatus, visitatio	1229. c	ἐπίταδε cis, citra	500. c
ἐπίσκοπος visitator, episcopus, pastor Ec- clesiæ	1228. d		ἐπιτα-
ἐπισοβέω abigo	1240. d		
ἐπισος æqualis	699. a		
ἐπισπᾶομαι attrahor	1248. b		

ἐπιταράσσω interturbo, perturbo	1297. c	ἐπίφοβος tremendus	1402. a
ἐπίτασις intensio	1309. c	ἐπιφράττω obstruo	1425. c
ἐπιτατικὸς intensivus	2. b	ἐπιφυλάττω studeo	1432. c
ἐπιτάττω impero, mando, jubeo	1301. d	ἐπιφυλάττω vindemio	1434. d
ἐπιτένομαι intendor; augeor, augmen- tor	1309. c	ἐπιφύλλω vindemia	1434. c. d
ἐπιτένω intendo, contendo	1309. b	ἐπιφύομαι insuper nascor, adnascor, accre- sco; cresco, augeor	1437. a
ἐπιτελέω perago, exequor, ad finem per- duco, perficio	1314. b	ἐπιφωνέω acclamo, clamo adversus ali- quem	1438. c. d
ἐπιτέμνω incido, concido; abbrevio, in epitomen redigo	1318. d	ἐπιφώσκω illucesco	1394. d
ἐπιτερεπής delectabilis, jucundus	1321. b	ἐπιχαιρεκακία gaudium ex malo alterius obortum	1441. d
ἐπιτήδειος aptus, idoneus	532. d	ἐπιχαιρέκακος qui gaudet malis alienis & malis artibus delectatur	1442. d
ἐπιτήδευμα studium	532. d	ἐπιχαίρω gaudeo, insulto	1442. c
ἐπιτηδεύω data opera aliquid facio	532. d	ἐπιχαρής lætitiā aliqua ex re capiens	1442. c
ἐπιτηδής aptus, idoneus	532. c. d	ἐπιχαιρέω aggredior	1450. d
ἐπιτηρέω observo	1325. b	ἐπιχαιρήματα conatus, molimentum, artifi- cium, argumentum sophisticum	1451. a
ἐπιτήρησις observatio	1325. b	ἐπίχαιρον manupretium	1451. a
ἐπιτίθημι impono	1331. d	ἐπιχέω infundo	1453. a
ἐπιτιμῶμαι castigor	1350. c	ἐπιχθόνιος terrestris	1455. a
ἐπιτιμῶ pretium augeo, objurgo, re- prehendo	1350. a	ἐπιχορηγέω suppedito	47. a
ἐπιτίμησις castigatio	1350. c	ἐπιχορηγία suppeditatio	47. a
ἐπιτιμία multa	1350. c	ἐπιχρίω illino	1465. a
ἐπιτίμιον multa, culpa, poena	1350. c	ἐπιχύνω defluo	1467. d
ἐπίτοκος partui vicinus	1339. d	ἐπίχυσις infusio	1467. d
ἐπιτομή epitome, amputatio	1318. d	ἐπιχυτήρ infusorium	1467. d
ἐπιτράχηλον stola	1354. a	ἐπιχύω infundo	1467. d
ἐπιτρέπω permitto	1357. b	ἐπιχωρέω concedo, permitto	1471. a
ἐπιτρέχω incursio, irrumpo	1362. c	ἐπιχώρησις concessio, permissio	1471. a
ἐπιτριμμός attritio	1364. d	ἐπιψάλλω cano	1472. b
ἐπίτριπτος attritus	1364. d	ἐπόζω computresco	1008. c
ἐπίτριψις allisio	1364. d	ἐποίκιον domus	1013. a
ἐπιτροπή procuratio	1357. d	ἐποικοδομέω superstruo	356. d
ἐπίτροπος procurator, tutor	357. d	ἐποκέδω illido, impingo	1018. b
ἐπιτυχάνω potior, assequor	1368. a	ἐπονέδιστος exprobrabilis	1028. b
ἐπιτυχὴς qui voti sui compos fit	1368. b	ἐπονέω annuo	979. a
ἐπιτυχία prosper successus, eventus	1368. b	ἐπονομάζομαι cognominor	1031. c
ἐπιφάνω appareo, affulgeo	1389. a	ἐποξύνω exacuo, accelero	1033. a
ἐπιφάνεια, τὰ dies Epiphaniæ & memoriæ baptismi Christi	1389. b	ἐπεπτεύω specto	1036. d
ἐπιφάνεια, ἡ apparitio, manifestatio po- tentiae divinæ illustris, ostentum	1389. a. b	ἐπόπτης qui ipse vidit, testis oculatus	1036. d
ἐπιφανής illustris	1389. a	ἐπόπτομαι adspicio, inspicio	1036. d
ἐπιφάνεια, τὰ dies Epiphaniæ & memoriæ baptismi Christi	1389. b	ἐποργίζομαι irascor	1041. b
ἐπιφάω illucesco	1394. d	ἐπος verbum, carmen	535. d. res
ἐπιφέρω infero, objicio	1409. d	ἐπαράνιος cœlestis	1056. c
ἐπιφημίζω, οἶμαι pervulgo, rumorem dis- semino	1398. d	ἐποχέω vehor	1062. b
ἐπιφθέγγομαι loquor	1416. d		

I. I N D E X

ἐποχή restrictio	60. b	ἐρείδω figo, infigo, firmo, fulcio	549. c
ἔποψ upupa	533. a	ἔρεος laneus	553. c
ἑπτὰ septem	533. a	ἔρεσμα fulcimentum	549. d
ἑπταετής septennis	580. d	ἔρεσμός idem	549. d
ἑπτάκις septies	533. b	ἔρεσις remigatio	550. b
ἑπτακισχίλιοι septies mille	1455. c	ἔρέσω, τῶ remigo	550. a. 1070. a
ἑπτακόσιοι septingenti	533. c	ἔρέτης remex 550. b. qui remigat	1070. a
ἑπτάμηνος qui septem mensium est	943. c	ἔρευγμός eructatio	550. d
ἑπταπλάσιος, ἰων septuplus	533. c	ἔρεύγομαι eructo 550. d. eloquor, edissero,	
ἑπταπλασίως septuplo	533. c	palam proloquor	551. a
ἑπτάπυλῳ septem portas habens	1176. d	ἔρέυγω eructo, ructo	550. d
ἔπω dico, jubeo 534. a - d. defero	535. a	ἔρευσθῶ rubor, ruber color	556. b
ἔπω sequor, operor	536. b	ἔρευνα investigatio	551. b
ἑπωμάδιῳ superhumeralis, humeris su-		ἔρευνάω investigo, indago, scrutor	551. c
perimpositus	1480. b	ἔρέφω tego	551. a
ἑπωμίδιον parva epomis	1480. b	ἔρέω nuntio, interrogo, dico, inquam	485. a. b
ἑπωμὶς humerale, scapulare 536. d. su-			
perhumeralis	1480. b	ἔρημια desertum	551. d
ἔρα terra	536. d. 754. d	ἔρημικὸς solitarius	552. d
ἔραζε in terram	536. d	ἔρημότης solitarius	552. d
ἑράσιμος amabilis	536. d	ἔρημος desertus, erémus, desertum, soli-	
ἑραστὴς amator	536. d	tudo	551. b. c
ἑραστὸς amabilis	536. d	ἔρημόω vasto, desolo, desertum reddo,	
Ἐραστος Erasius	537. b	depopulo	553. a
ἑρατίζω amio, cupio	537. a	ἔρήμωσις vastatio, depopulatio	553. b
ἑρατὸς amabilis	537. a	ἔριδέω contendo	554. b
ἑράω diligo 337. d. amo	536. d. 689. b	ἔρίζω litigo	554. a
ἑργάζομαι operor, lucror, negotior, ago,		ἔριστα acceptio mercedis, contentio, rixa	
laboro, praesto, excolo, exerceo	545. b		553. d
ἑργαλεῖον instrumentum	547. a	ἔριτεύω lanam tracto, laboro, servio	
ἑργασία opera, quaestus, lucrum	546. d		554. c
ἑργάσιμος operarius	547. a	ἔριτεύω, ομαί litigo, rixor	554. b
ἑργατεία opificium	547. b	ἔριδος qui vel quæ lanificium exercet	
ἑργάτης operarius	547. a		553. c
ἑργοδιωκτέω sum praefectus operum	407. c	ἔριον lana	553. c
ἑργοδιώκτης exactor, operarum praefectus	407. b	ἔριουργὸς qui vel quæ lanificium exercet	
			553. c. d
ἑργολάβεια, βία faciendi operis susce-		ἔρις lis 549. a. contentio, concertatio	
ptio, quaestus, captatio, vadimonium,			553. d
	848. d	ἑριτής litigiosus	554. b
ἑργολαβέω opus faciendum suscipio, quæ-		ἑρίφιον haedus parvus	555. a
stum facio	848. c	ἑρίφος haedus	554. d
ἑργολάβῃς qui opus faciendum suscipit,		ἑρκος septum	483. b
qui quaestum facit, manceps	848. d	ἑρμηνεία interpretatio	555. c
ἔργον opus, factum, effectus, officium,		ἑρμηνεύομαι explicor	555. b
facinus 537. b-d. causa, res &c.	538. a. b	ἑρμηνεύς interpres	555. a
ἑρεθίζω provoco	549. b	ἑρμηνευτής interpres	555. c
ἑρεθισμός irritatio, pruritus, libido	549. c	ἑρμηνεύω interpreto	555. b
ἑρεθιστής protervus	549. c	Ἑρμῆς Mercurius	555. c
ἑρέθω irrito, laceſso, provoco	549. a	Ἑρμογένης Hermogenes	555. d
ἑρέδομαι innitor, figor	549. d	ἑρομαι interrogo	569. b

ῥεπτόν reptile	556. a	ἑταῖρος sodalis, socius, amicus	576. b
ῥεπώ serpo, serpo	555. d	ἑτασις examen	575. c
ῥουθαινώ rubefacio	556. d	ἑτασμός examinatio, quaestio	575. c
ῥούθημα rubor	556. d	ἑτερόγλωσσος qui vel quæ diversæ linguæ est	321. a
ῥουθιάω erubescō	556. c	ἑτεροδιδασκαλέω diversam doctrinam doceo	382. a
ῥουθρός ruber	556. b	ἑτεροζυγέω alteram jugi partem traho	620. c
ῥυμα tutamen, munimentum	556. d	ἑτεροκωφῶ alii surdus sum	836. c
ῥυμνός munitus	556. d	ἕτερος alius, alter, sequens, peregrinus	577. a. b
ῥυμνότης munitio	557. a	ἑτέρως aliter	577. b
ῥυσίβη rubigo	556. d	ἑτης socius	576. b
ῥύω traho, custodio, servo	556. d	ἔτι adhuc, amplius, atque adeò, insuper, porro	577. c
ῥρχομαι venio, proficiscor, eo, sequor, redeo	557. a. b	ἑτοιμάζω paro	578. c
ῥωδιός erodius	569. b	ἑτοιμασία præparatio	579. b
ῥως amor	537. a	ἑτοιμὸς paratus, promptus, certus, ratus	578. a. b
ῥωτάω interrogo, sciscitor, percontor, oro, precor	569. b	ἑτοίμως promptè	578. c
ῥώτημα quaestio	570. b	ἔτ' annus	579. c
ῥήμηνα significavit	69. a. 70. b	ἔυ benè, rectè, rectè sane	587. a
ῥήης vestis	609. d	Ἐὐα Eva	581. a
ῥήσις vestis	609. d	εὐαγγελία nuntius bonus	13. b
ῥίω comedo	571. d	εὐαγγελίζομαι evangelizo	14. c. annuntio
Ὶσλὶ Esli	573. a	15. d. latum nuntium affero	16. c
Ὶσοπτρον speculum	1037. b	εὐαγγελίζω lata annuntio, evangelizo	14. c
Ὶσπέρα vespera	573. a	εὐαγγέλιον evangelium	13. c
Ὶσπερινός vespertinus	573. b	εὐαγγελιστής Evangelista, præco Evangelii	16. c
Ὶσπερος vesper	573. a	εὐάλωτος facilis expugnatus	101. c
Ὶσπευσμένως festinanter	1252. b	εὐανδρία copia bonorum & fortium virorum	125. d. 126. a
Ὶσρῶμε Esrom	573. b	εὐανδρὸς strenuos viros habens	125. d
Ὶσῆκω permaneo 700. c. persto	701. c	εὐαπάντητος obvius, comis	130. d
Ὶσία focus 100. b. 573. c. lar, domus	573. c	εὐαρεσέομαι delector	155. a
Ὶσιατορία annona	573. d	εὐαρεσέω placeo	154. c
Ὶσιάτωρ convivator	573. c	εὐάρεστος acceptus, gratus	154. c
Ὶσιάω convivio excipio	100. b. 573. c	εὐαρέσως ad placitum	154. c
Ὶσχάρα focus, ara	573. d	Ἐυβκλος Eubulus	581. b
Ὶσχάρις focus, craticula	573. d	εὐγε rectè, rectè sanè, euge	587. b
Ὶσχάριτης placenta focalis	573. d	εὐγένεια nobilitas, ingenuitas	310. c
Ὶσχατεύω extremus sum	575. a	εὐγενής nobilis, generosus	310. b
Ὶσχατόγηρος extreme senex, decrepitus, filicernium	575. a	εὐγενῶς generosè	310. c
Ὶσχατον extremitas 574. c. ultimo	574. d	εὐγνωστος bene cognitus	315. d
Ὶσχατὸς ultimus 573. d. periculosus, extremus, posterior	574. b. c	εὐδία serenitas diei	581. c
Ὶσχάτως extremè	574. d	εὐδιανόητος intellectu facilis	988. b
Ὶσω inera, intus	575. a	εὐδοκέω acquiesco, approbo, 410. d. oblector, bene erga aliquem affectus sum, simpliciter volo	411. a
Ὶσωθεν intrinsecus	575. b		
Ὶσώτερος interior, intimus	575. b		
Ὶπάζω examino, exploro, exquiro	575. c		
Ὶταίρα meretrix	576. d		
Ὶταιρία sodalitiū	576. d		
Ὶταιρίζομαι meretricor	576. d		
Ὶταιρίζω sodalis fio	576. d		

I. I N D E X

εὐδοκητὸς acceptus	413. a	εὐθυμέω hilariter vivo, indulgeo ge-	671. c
εὐδοκία beneplacitum	411. d.	nio	672. c
voluntas	411. b	εὐθυμία animi tranquillitas	672. d
εὐδοκιμέω probor, approbor, celebror	412. d	εὐθυμος qui est bono animo	587. a.
εὐδόκιμος probatus, approbatus	412. d		672. c
εὐδοξία gloria	417. b	εὐθυμότερον æquiore animo	672. c
εὐδράνεια habilitas ad res agendas	425. a	εὐθύνα disquisitio, accusatio, pœna, cri-	582. d
εὐδράνης efficax, habilis ad faciendum	425. a	men	581. c
εὐδω domnio	581. d.	εὐθύνη disquisitio, accusatio, pœna, cri-	582. c
morio	780. c	men	581. b
εὐεδὴς formosus	466. b	εὐθύνω complano, punio	582. a
εὐεκτέω bene habeo, valeo	607. b	εὐθύς statim	582. c
εὐελπὶς bene sperans	516. d	εὐθύς rectus, planus	582. c
εὐελπισί cum bona spe	517. a	εὐθυσμός directio	582. b
εὐελπισία bona spes	517. a	εὐθύτης rectitudo	688. a
εὐέλπιστος bene sperans	516. d	εὐλατεύω propitiis sum, expio	688. a
εὐεξία bona corporis habitudo	607. b	εὐέλματος propitius	722. d.
εὐεργεσία beneficium	540. d	εὐκαίρῳ opportunitatem habeo	723. a
εὐεργετέω benefacio	540. d	ves sum, abundo, vacat mihi	723. a
εὐεργέτημα beneficium	541. a	εὐκαιρία opportunitas	723. a
εὐεργέτης beneficus	540. c	εὐκαίρος tempestivus	723. a
εὐεργετικὸς beneficus	541. a	εὐκαίρως tempestivè	105. d
εὐζωία prosperitas	619. a	εὐκατάλλακτος facilis reconciliatu, pla-	1429. b
εὐζωνος bene cinctus	617. a	cabilis	766. a
εὐήθεια bonitas, probitas	142. c	εὐκαταφρόνητος contemptus	771. c
εὐήθης bonis moribus præditus, simplex,	631. c	εὐκίνητος qui facile movetur, mobilis	771. c
stultus	638. b		773. a
εὐημερέω sum felix, vitam felicem dego,	638. c	εὐκλεὴς gloriosus	793. b
rem prospere gero	638. b	εὐκλεια gloria, splendor nominis	787. b
εὐημερία prosperitas, prosper successus	638. c	εὐκληματέω frondeo	793. b
εὐήμερος prosper, felix, mansuetus	638. b	εὐκοπία facilitas	802. a
εὐήχος bene sonans	643. a	εὐκολος facilis	802. a
εὐθαλὴς floridus	645. b	εὐκοπος facilis	802. a
εὐθαλέω floreo	645. b	εὐκοσμέω modestè me gero, gubernor, re-	802. a
εὐθανασία mors facilis & honesta	665. a	go	802. a
εὐθαρσέω confido	647. b	εὐκοσμία decentia, ornatus, modestia,	755. c
εὐθαρσής fiducia præditus, audax	647. b	mores compositi	824. c
εὐθαρσῶς audacter	647. b	εὐκοσμος bene ordinatus, concinnus	848. b
εὐθεσέω decenter compono	1337. c		848. a
εὐθετος bene positus, appositus, aptus,	1337. c	εὐκόσμως concinnè, rectè	848. b
idoneus, accommodus	582. b	εὐκρασία bona corporis temperies	848. b
εὐθέως statim, è vestigio	662. a	εὐκυκλος pulchrè orbiculatus, bene ro-	848. a
εὐθηνέω abundo, prospere ago	662. a	tundus	848. b
εὐθηνία prosperitas, affluentia	661. c	εὐλάβεια reverentia seu religiosus timor,	848. b
εὐθικτος tactu facilis, aptus, congruus	661. d.	metus, fiducia	848. b
εὐθικτως aptè, congruè, convenienter	666. a	εὐλαβέω vereor	848. a
εὐθραυτος fractu facilis, fragilis	1363. c	εὐλαβὴς cautus, timidus, religiosus, qui	848. b
εὐθυδρομέω rectum cursum tenco		bene capit	848. b
		εὐλαβῶς timide, caute, religiose	840. d
		εὐλαλος bene loquens, facundus, disertus	εὐλογέω

εὐλογέω benedico	869. a	εὐποιέω benefacio	1146. d
εὐλογητὸς benedictus	869. d	εὐποιία beneficentia	1146. d
εὐλογία benedictio, beneficentia, eleemo- fyna, copia, abundantia, gratiarum actio 868. b - d. assentatio	869. a	εὐποιὸς beneficus	587. a. 1146. d
εὐλογεῖ eloquens	868. b	εὐπορέομαι sappetit mihi	1091. a
εὐμαθία docilitas, acumen ingenii	906. a	εὐπορία divitiæ, facultates	1091. a
εὐμαθὴς docilis, ingeniosus	906. a	εὐπορος pervius, dives, facilis	1090. d
εὐμαθῶς ingeniose	906. b	εὐπραγέω bene ago	1161. d
εὐμεγέθης ingens, procerus	921. c	εὐπραγὴς felix	1161. d
εὐμέλεια modulatio apta	929. b	εὐπραγία felicitas in rebus gerendis	1161. d
εὐμελὴς canorus, suavifonus	929. b	εὐπραξία felicitas in rebus gerendis	1161. d
εὐμένεια benevolentia, animus in aliquem benè affectus	931. b	εὐπραίσσω, τῶ felix sum, secundis rebus utor, bene rem gero	1161. c. d
εὐμετάβολος mutabilis	224. a	εὐπρέπεια decor	1163. a
εὐμενὴς benevolus, benignus	931. b	εὐπρεπέω decorus sum	1162. d
εὐμενῶς benigne	931. b	εὐπρεπὴς valde decorus	1163. a
εὐμετάδοτος facilis ad impertiendum	390. b. 587. a	εὐπρεπῶς decore, decenter	1163. a
εὐμήκης longus	942. c	εὐπρόσδεκτος acceptus	368. a
εὐμορφία bona forma, formositas	956. b. c	εὐπρόσδεδρος constanter seu aptè adhære- scens	453. c
εὐμορφος formosus	956. b	εὐπροσήγορα, τὰ, bona verba, benigni ser- mones	33. c
εὐναστήριον cubiculum, dormitorium, se- pulcrum	780. c	εὐπροσήγορος affabilis	33. b
Ευνείκη Eunice	583. a	εὐπροσωπέω speciosus appareo	1488. a
εὐνοέω sum bene affectus	990. a	εὐπροσωπίζω acceptabilis sum	1488. b
εὐνοια benevolentia	990. a	εὐπρόσσωπος pulcher aspectu	1481. d
εὐνομία æquitas	975. a	εὐρεμα lucrum	586. a
εὐνοος benevolus	990. a	εὐρεσις inventio	586. a
εὐνυχίζω castro, éviro, virilia refeco, con- stante proposito uxorem non duco, li- bidines édomo	607. a	εὐρετὴς inventor	586. b
εὐνῆχος enuchus, castratus, lecti custos, cubicularius, eviratus, princeps, præfe- ctus, nobilis aulicus	606. d	εὐρημα lucrum	586. a
Ευοδία Evódia	583. b	εὐρίζος bene radices agens	1191. c
εὐοδμος bene olens, fragrans	1008. c	εὐριν sagax	583. c
εὐοδος pervius, iter expeditum habens	1005. b	εὐρίσκω invenio, assequor, deprehendo, nanciscor	583. c. d. 584. b
εὐοδῆμα prosperum iter nanciscor, pro- sperè ago, belle habeo	1005. b	εὐροκλύδων Eurus fluctuosus	777. d
εὐοδόω prosperum iter concedo	1005. b	εὐρυχωρέω dilato	1471. c
εὐόδως prospere	1005. b	εὐρυχωρία amplitudo	1471. c
εὐοπτος conspicuus, aspectabilis	1036. c	εὐρύχωρος latus, spatiosus	1471. c
εὐοσμος bene olens, fragrans	1008. c	εὐρὺς caries	586. d
εὐπάθεια prosperitas	1074. c	εὐρυστος robustus, validus, valens	1197. a
εὐπαθέω bene est mihi	1074. c	εὐρώτως valide, fortiter	1197. a
εὐπάρεδρος aptè conveniens	453. a	εὐρωτιάω cariem patior	586. d
εὐπάριφος splendida	1383. d	εὐς bonus	586. d
εὐπαθὴς obsequiosus	587. a. 1085. d	εὐσέβεια pietas	1211. c
εὐπερίστατος circumstans	709. a	εὐσεβέω colo, in pietate informo, insti- tuo, exercco	1211. c
εὐπιστος credulus	587. a	εὐσεβὴς pius	1211. b
		εὐσεβῶς piè	1211. b
		εὐσημεῖ bene significans	587. a. 1216. a
		εὐσιτέω pascor	1224. b
		εὐσκινς umbrosus	1235. a
		εὐσπλαγχνος misericors	1255. b
		εὐστάθεια stabilitas, firmamentum	711. a

I. I N D E X

ευσταθῆς stabilis ac firmus sum	711. a	εὐφρόσυνος lætus	1427. d
ευσταθῆς stabilis	710. d	εὐφρων hilaris, 587. a. 1427. d. lætus	1427. d
ευστοχέω à scopo non aberro ; solerter conjicio	1272. d	εὐφυνῆς habilis, ingeniosus; opportunus	1437. a
ευστοχία dexteritas in jaculando, solertia in conjiciendo	1272. c	εὐχαρι gratiosum, gratia, species	1447. b
ευστοχος felix in tangendo scopo, bene collimans, rectà ad scopum tendens	1272. c	εὐχαρις gratiosus	1447. c
ευστόχως dextre, apte	1272. c	εὐχαριστέω gratias ago	1447. c
ευστροφία agilitas	1274. d	εὐχαριστία grata beneficiorum recordatio	1447. c
ευσχημόνως decenter, honestè, compositè	598. b	εὐχάριστος gratus, a, beneficii memor	1447. c
ευσχημοσύνη decor	598. c	εὐχέρεια facilitas	1450. c
ευχήμεων decens 587. a. 598. a. b. honestus	598. b	εὐχερῆς facilis	1450. c
εὐτακτέω ordinem servo, ordinatè me gero, pactis sto, promissum solvo	1300. a	εὐχερῶς facile	1450. c
εὐταξία bonus ordo	1300. b	εὐχή votum, precatio	587. c
εὐτέλεια parva impensa, frugalitas, vilitas	1313. b	εὐχομαι voveo, vota facio, opto	587. d
εὐτελῆς tenuis, infirmus, frugalis	1313. b	εὐχρησέω utilis sum	1461. b.
εὐτελίζω vilipendo	1313. b	εὐχρησία utendi facilitas, usus commodus, utilitas	1461. b
εὐτελῶς exiliter, frugaliter, parce	1313. b	εὐχρηστος utilis	1461. b
εὐτηκτος qui facile liquefcit	1314. a	εὐψυχέω bono sum animo	1477. c
εὐτολμία audacia, animositas	1352. c	εὐψυχία animositas	1477. c
εὐτολμῶ audax, animosus	1352. b	εὐψυχῶ animosus	1477. b
εὐτονος valde intensus	1307. a	εὐψύχως animose	1477. c
εὐτόνως valde intense 587. a. acriter, vehementer, magna cum contentione	1307. a	εὐώδης bene olens, fragrans	1008. c
εὐτραπελία urbanitas, lepor, dicacitas, scurrilitas	1356. b	εὐωδία odor bonus, bona fragrantia	1008. c
εὐτράπελος urbanus, scitus, facetus	1356. b	εὐωδιάζω bonum odorem edo, bene oleo	1008. c
εὐτρεπίζω exorno	1358. c	εὐώνυμος fausti nominis & ominis	157. b.
εὐτροφία pingvedo	1360. a	boni nominis, sinister	1031. a
εὐτροφος pingvis	1360. a	εὐωχέομαι convivio excipior, convivor, epulor	590. d
εὐτυχῆς felix 587. a. fortunatus, prosper	1372. d	εὐωχέω convivio excipio	590. d
Εὐτυχος Eutychus	587. b	εὐωχία convivium, epulum	590. d
εὐφημέω celebro, laudo, fausta precor	1378. c	εὐφάλλομαι infilio	107. c
εὐφημία bona fama, honorifica appellatio, laus	1398. c	εὐφαρμάκων ad peccandum allicio	116. a
εὐφημος honorificus, boni nominis	1398. c	εὐφάπαξ semel, una vice	140. b
εὐφορέω exubero 587. a. uberes fructus fero	1406. d	εὐφάπτομαι attingo	148. b
εὐφορος fertilis	1406. d	εὐφελκύνω attraho	512. b
εὐφραίνω exhilaro, oblecto, lætitia perfundo	1427. d	εὐέλκω attraho	512. b
Εὐφράτης Euphrates	587. c	Εφεσῖνος Ephesus	591. d
εὐφροσύνη lætitia	1417. d	Εφέσιος Ephesus	591. d
		εἶφεις appetitus, desiderium, appellatio à judicio inferiori ad superius	591. c
		Εφεσος Ephesus	591. c
		εἶφειος domesticus	573. d
		εἶφευς amiculum	1457. a
		εἶφευρετής inventor	586. c
		εἶφευρίσκω invenio, excogito, deprehendo	585. c
		εἶφησία pubertas, adolescentia, gymnasium,	

sum, palæstra	628. d	ἔω induo	609. a
ἔφηβος ephēbus	628. d	ἔω mitto	610. a
ἔφηλος tenuis	635. a	ἔωθενός matutinus	616. c
ἔφημερία classis, series, quotidianitas	639. a	ἔως donec, quousque, usque ad, nunquam	616. a
ἔφημερος quotidianus	639. a	615. b. c. interim dum	573. a
ἔφθός cœtus	609. a	ἔως aurora, lux diurna, diluculum	1413. d
ἔφισμαι peto, desidero, cupio, appeto	591. c		
ἔφικνέσμαι, ἔμαι pervenio	686. d	Z.	
ἔφικτός quem assequi possumus	686. d	Ζαβουλὼν Zabulon	616. d
ἔφιππιον certamen equestre, ephippium	694. d	Ζακχαῖος Zacchæus	617. b
ἔφιππος qui equo infidet, eques, miles	694. d	Ζαρὰ Zaramus	617. b
ἔφιπταμαι involo, advolo	695. b	Ζαχαρίας Zacharias	617. c
ἔφισμαι insto	706. c	ζάω vivo, lætus sum	617. c. d. revivisco
ἔφισσημι supervenio, adsto, urgeo	706. b		618. a
ἔφροδευτής infidiator	1005. a	ζέα far	619. c
ἔφροδύνω inter facio, oheo, infidior	1005. a	Ζεβεδαῖος Zebedæus	619. c
ἔφροδιάζω viaticum do	1005. a	ζέμα fervor	611. c
ἔφροδιον viaticum	1005. a	ζεστός fervidus	621. c. calidus
ἔφροδος via, aditus, accessus	1005. a	ζευγίζω iugo	620. a
ἔφροράω intueor, observo	1039. d	ζεύγνυμι, ὡ, jungo, copulo, ponte con-	619. d
ἔφροράω irruo, impetum facio	1044. a	jungo	619. d
ἔφρορος inspector	1039. d	ζεῦγος jugum, par	620. c
ἔφροράθρα Ephrata	591. d	ζευκτυρία vinculum	621. a
ἔφροράθρα Ephraim	591. d	ζεὺς Jupiter	621. b
ἔφροδρίζω contumelia afficio	1374. a	ζέω ferveo	623. b
ἔφροδρίζος contumeliosus	1374. a	ζηλόομαι affector	622. a. b
ἔφροφάθρα Ephphatha	592. a	ζηλος æmulatio, æstus animi, zelus, livor,	1370. b
ἔχθρὸς heri	1454. d	odium, invidia	1370. b
ἔχθρος odium	592. b	ζηλοτυπία Zelotypia	622. c. d. stu-
ἔχθρα inimicitia	592. c	ζηλότυπος zelo percussus	diosæ affecto, ambio, invidéo, imi-
ἔχθραίνω odio prosequor, odio habeo,	592. c	ζηλόω æmulo, depereo,	tandi studio ducor, certatim affecto
pro hoste habeo	592. d	622. c. d. stu-	623. a. b
ἔχθρένω inimicus sum, inimicor	592. a	ζηλωσις æmulatio	623. c
ἔχθρὸς inimicus, hostis	592. b	ζηλωτής zelotypus, accensus zelo, æmu-	623. c
ἔχθω odi	593. a	lus, sectator, imitator	623. d
ἔχιδνα vipera	593. c	ζηλωτὸς zelosus	624. a
ἔχιδναῖος viperinus	592. d	ζημία jactura, multa	624. a
ἔχινος erinaceus	593. a	ζημιόομαι jacturam facio, mulctor	624. a
ἔχινος vipera	525. d	ζημιόω mulcto	624. b
ἔχομαι proximè sequor, cohæreo	1189. b	ζήν Jupiter	624. b
adhæreo	593. a	Ζηναῖος Zenas	624. b
ἔχυρός munitus, tutus	594. a. b.	ζητέω quæro, adspiro ad aliquid, peto	624. b. c
ἔχω habeo, possum	595. a. b.	cum ardore, studeo, requiro	624. d
sustineo	1062. c	ζήτημα quæstio	551. b. 624. d
ἔχνημα coctile	608. d	ζήτησις quæstio	625. b
ἔψια colloquium	114. d	ζιβύνη venabulum, jaculum	625. b
ἔψω coquo	608. d. 1063. b	ζιζάνιον zizanium	625. d
		Ζοροβάβελ Zorobabel	ζοφε

I. I N D E X

ζοφερός tenebricosus	52. a	ἡγήμην voluntas	629. b
ζόφος caligo	626. a	ἡγήσεις ductus, principatus	630. a
ζύγιον statera	620. b	ἡγέμενος ducens, dux, præfectus	629. b
ζυγὸς jugum, statéra	620. a	ἡδέως libenter	630. d
ζυθὸς Zythus	626. a	ἡδὴ jam	630. b
ζύμη fermentum	626. a	ἡδιστα libentissimè	630. d
ζυμίτης fermentatus	626. c	ἡδονή voluptas	630. d
ζυμώω fermento	626. b	ἡδύνω suave reddo	631. a
ζυμωτὸς fermentatus	626. b	ἡδυσμία odoris suavitas	1008. b
ζωγραφέω pingo	329. b	ἡδύοσμον mentha	1008. b
ζωγραφία pictura	329. b	ἡδύοσμος jucundè olens	1008. b
ζωγραφικὴ ars pictoria	329. b	ἡδὺς suavis	630. d
ζωγραφεὶκὸς peritus pingendi	329. b	ἡδυσμα aroma	631. a
ζωγράφος qui animalia depingit, pictor	329. a	ἡδυσμὰς bonus odor	631. a
		ἡδύφωνος dulcisonus	1439. a
ζωγρέας vivus captus	33. d. 34. a	ἡδω delecto	630. d
ζωγρέω vivum capio	33. d	ἡθὸς domicilium, consuetus locus, indo-	
ζωγρέας vivus captus	33. d. 34. a	les, ingenium, mores	631. b
ζωή vita	619. a	ἡκοα audiivi	86. d
ζωμὸς jus	626. c	ἡκω venio, adsum	631. d
ζώνη zona, cingulum, crumena, pera	627. b. c	ἡλεκτρον electrum	633. b
		Ἡλὶ Heli	633. b
ζωννύω, περι cingo	626. c	Ἡλίας Elias	633. d
ζωογονέομαι sobolesco, propagor	309. b	ἡλικία statura, ætas	634. b
ζωογονέω vivifico	309. b	ἡλίκος quantus	634. a
ζῶον animal	329. a. 619. a	ἡλὶ ἡλὶ λαμὰ σαβαχθανὶ Deus mi, Deus	
ζωοποιέω vivifico	1148. c	mi, cur deseruisti me?	633. b
ζωοποίησις refocillatio	1148. c	ἡλιος sol	634. b
ζωὸς vivus	619. a	ἡλιφα unxi	95. d
ζωόω vivum reddo	618. d	ἡλλετο exiliit	107. b
ζωπυρέω ignem sopitum accendo	1179. c	ἡλος clavus	634. d
ζώπυρον follis	1179. b	ἡλόω clavis affigo	635. a
ζῶσις cinctura	626. d	ἡλων captus fui	100. c
ζωτικὸς vivax, vitalis	619. b	ἡμαι sedeo	635. b
ζώσις vivificatio	618. d	ἡμαρτον peccavi	114. b
		ἡμέρα dies, tempus, judicium	637. a - d
H.		ἡμέρευσις dies	627. d
H ^a aut, vel, neque, an, quam,	627. d.	ἡμερόομαι mansuefio	639. b
H non, sed, imo	628. a - c	ἡμερος mansuetus	637. a. 639. a. placidus,
ἡ certè, profectò	628. c	sedatus	639. a
ἡβάω pubesco	628. d	ἡμερόω mansuefacio	639. b
ἡβη pubes, pubertas	628. d	ἡμέτερος noster	450. d
ἡβήτης puber, adolescens	628. d	ἡμίεφθος semicoctus	609. a
ἡγαγα duxi	37. c	ἡμιθανὴς semimortuus	665. b
ἡγαγον adduxi	36. c	ἡμίθνητ [⊙] semimortalis, semimortuus	663. d
ἡγαπημένος dilectus	11. a		
ἡγεμνεύω sum dux	630. a	ἡμίονος mutus, a	1031. a. b
ἡγεμονεύων procurator	630. b	ἡμίσευμα dimidium	639. c
ἡγεμονία imperium	630. a	ἡμισεύω dimidium habeo	639. c
ἡγεμονίδης princeps, rector	630. a	ἡμισυς dimidius	639. b
ἡγεμονικὸς imperatorius	630. a	ἡμιώριον dimidia hora	1481. d
ἡγεμὼν præses, dux	630. a	ἡμοιβῆ respondi, remuneratus sum	117. a
ἡγέομαι duco, puto, arbitror, reputo	628. d	ἡνεκὴς	

ἡνεκεν perpetuus, continuus	639. c	θάλλω vireo, floreo	644. b. d. pullulo	644. d
ἡνία habena, equus, eques	639. d	θάλλω foveo, concalefacio		645. b
ἡνίκα quando	640. a	Θάμαρ Thamar		645. b
ἡνίοχος auriga	607. b	θαμβέομαι expavesco		645. d
ἡνίστρον ventriculus	640. a	θαμβευτής obstupefescens		645. d
ἡοίδα cecini	54. a	θαμβέω obstupefco		645. d
ἥπαρ hepar	640. a	θάμβησις stupor		645. d
ἥπερ quam	1098. a	θάμβος stupor, attonita admiratio		645. c
ἥπιος placidus, clemens, lenis, benignus	640. a	θανάσιμος letalis, mortifer		664. d
ἥρ, ὁ Erus	640. b	θανάσιος mortifer		665. a
ἥρα Juna	641. b	θανατηφόρος letifer		1406. d
ἥρμαι incepti	169. a	θάνατος mors, persecutio, pestis		664. c
ἥρέμα sensim, leniter	640. b	θανατόω facio mori, occido		664. d
ἥρεμάζω quiesco	640. b	θανάτωσις mors		665. a
ἥρεμάια incantationes	640. b	θάπτω sepelio		646. a
ἥρεμῶ quietus, tranquillus	640. b	Θάρα Thara		646. c
ἥρμένος amotus	70. a	θαῤῥέω confido		647. a
ἥρξατο inceptit, coepit	169. b	θαῤῥέω confido		647. a
ἥρος amabilis	640. b	θάρος fiducia		646. d
Ἡρώδης Herodes	640. c	θαῤῥύνω audacem facio		647. a
Ἡρωδιανοὶ ministri Herodis	641. a	Θάρον, τῆον citius		1304. d
Ἡρωδιάς Herodias	641. a	θαῦμα miraculum, admiratio		647. c
Ἡρωδίων Herodion	641. a	θαυμάζω admiror		647. c
Ἡσαΐας Esaias	641. b	θαυμάσιος admirabilis, admiratione dignus		648. c
Ἡσαῦ Esau	641. c	θαυμασμός admiratio		648. c
ἥσων, ἥτιων minor, inferior	642. a	θαυμαστός admirabilis, admiratione dignus		648. b
ἥσυχια, ἥσυχῇ quiete, tacite	642. c	θαυμάσώ mirabilia facio		648. d
ἥσυχάζω quiesco, taceo, acquiesco	642. c	θαυμαστῶς mirabiliter		648. c
ἥσυχία tranquillitas	642. c	θεά Dea		656. a
ἥσυχιος & ἥσυχος quietus, tranquillus	641. c	θέα spectaculum		656. a
ἥσυχόω quiesco	642. c	θέαμα spectaculum		649. a
ἥτοι aut	1351. c	θεάνθρωπος Deus homo		129. b
ἥτλα clades	642. b	θεάομαι specto	468. b. specto cum admiratione, singulari cum affectu	648. d
ἥτλιάομαι superor	642. a	θεατής hariolus		649. a
ἥτλημα defectus, diminutio	641. b	θεατρίζομαι in theatrum producor, spectaculum fio		649. b
ἥτιων minor, inferior	642. a	θέατρον theatrum		649. a
ἥτις bonus	586. d	θεάω admiror		656. b
ἥχέω resono	643. a	θάνω percutio		661. d
ἥχος sonus, rumor	642. d. sonus reciprocal	θεῖον Numen, sulphur		656. a. b
ἥχῶ sonus reciprocus, echo, vox percussa	1307. b	θεῖος divinus		656. a
ἥως matutinus	616. c	θεότης divinitas, majestas		656. b
ἥως aurora	616. c	θεώδης sulphureus		656. b
Θ.		θέλημα voluntas, libido		649. c. d
Θαδδαῖος Thaddæus	644. a	θέλησις voluntas		649. d
Θάλασσα mare	644. a	θελητής qui vult		649. d
Θαλάσσιος marinus	644. c	θελητός voluntarius		649. d
Θαλλός ramus	644. d	θέλω volo		649. b
		θέμα depositum	191. a. thesaurus	1327. d
				θεμέ.

I. I N D E X

θεμέλιον fundamentum	650. a	Θεσσαλονίκη Thessalonica	659. b
θεμέλιος fundamentum	650. a	θετός positus	1337. b
θεμελιόω fundo	650. a	Θευδῆς Theudas	659. c
θεμελίωσις fundatio	650. b	θέω pono 650. a. curro	650. d
θέμελον fundamentum	650. a	θεωρέω cum admiratione video	660. a.
θέμις fas, jus, consuetudo, vectigal	650. b. c	468. b. specto, intelligo	660. a
θεμιτός licitus, justus	650. c	θεώρημα theorema, præceptum	660. b
θεοδίδακτος à Deo doctus	381. c	θεωρητός spectabilis, aspectabilis	660. b
θεοειδής Deo similis	466. b	θεωρία spectaculum	660. b
θεόκτιστος à Deo conditus	823. a	θεωρός spectator, contemplator, rerum	659. d
θεολογέω differo de rebus divinis	870. b	divinarum inspector	656. b
θεολογία studium sacrarum literarum	870. b	θήκομαι admiror	1329. a
θεολόγος Theologus	870. b	θήκη vagina	660. c
θεομαχέω Deo repugno	918. a	θηλαίζω lacto, fugo	660. c
θεομάχος Deo repugnans	917. d	θήλαα foemina	660. c
θεόπνευστος divinitus inspiratus	1141. d	θηλή uberis apex, mamma, papilla	660. c
θεοπρεπής Deo conveniens	1162. d	θήλυ foemina	660. c
θεοπρεπώς divinæ majestati convenienter	1163. a	θηλυμανής præ amore insanus	899. b
θεός Deus	650. d	θήλυς foemineus	660. c
θεοσέβεια cultus Dei	1212. b	θήμων acervus rerum simul positarum,	1329. a
θεοσεβής Dei cultor, cultrix	1212. a	cumulus	1329. a
θεοσυγής Dei osor	1280. d	θιμωνία acervus rerum simul positarum,	1329. a
θεότης deitas	656. b	cumulus	662. a
θεόδεια pietas	466. b	θῆν acervus	645. c
θεοδής Deo similis	466. b	θήπω stupeo	660. d
θεοφιλής Dei amans, pius	1421. b	θήρ fera	661. a
θεράπεινα ferva	657. a	θήρα tendicula	661. b
θεραπεύω sanatio, famulitium	657. c	θήραμα venatio	661. b
θεραπεύω famulus, servio, colo, fano	657. a	θηράτης venator	661. b
θεράπων famulus	656. d	θήρευμα venatio	661. b
θέρεος æstivus	657. d	θηρευτής venator	661. b
θερίζω meto	657. d	θηρεύω venor, feras capio	661. b
θερινός æstivus	657. d	θηριάλωτος à bellua captus, dilaniatus	101. c
θερισμός messis	658. a	θηριόβρωτος a bestiis devoratus	278. d
θερισήριον falx	658. b	θηριομαχέω cum bestiis depugno	918. a
θεριστής messor	658. b	θηριομάχῳ qui cum belluis pugnat	918. a
θέριτρον pallium	658. b	θηρίον bestia, fera	660. d
θέριμα thermæ	658. c	θηριόομαι efferor	661. a
θερμαίνομαι calefio vel calefacio me	658. c	θηριώδης ferus, belluinus	661. a
θερμαίνω calefacio	658. c	θηριωδώς ferino more	661. a
θερμασία calor	658. c	θηταυρίζω thesaurum congero	190. d
θέριμη calor, æstus	658. d	θησαύρισμα quod in thesauro conditum	190. d
θερμός calidus	658. b	& repositum est	190. d
θερμότης caliditas, æstus	658. d	θησαυρός thesaurus, theca, in qua est au-	190. c
θέρος æstas	657. c	rum	1433. d
θέρω calefacio	126. d. 658. b	θησαυροφύλαξ thesauri custos	661. b
θέσις positio, positus	1328. c	θίασος cœtus	661. c
θεσμός lex	659. a	θιγλαίνω tango, contrecto	661. d
Θεσσαλονικεύς Thessalonicensis	659. c	θίγω tango, contrecto	661. d
		θίς litus, acervus	661. d
		θίς litus, acervus	661. d

θλαδίαις contritus	662. c	θρόνος thronus, solium Regis, imperium	667. c
θλάσμα confractio	662. c		
θλάω contundo, collido, conquasso, con- fringo	662. b	θρόος tumultus 665. c. clamor tumultuan- tium	666. a
θλίβομαι persecutionem patior, affligor	662. d	θρῆς fremitus, tumultus	666. b
θλίβω affligo, humi sterno, comprimo	662. d	θρυλλέω susurro, murmuro, divulgo, ce- lebro	668. a
θλιμμός afflictio	662. d	θρύλλημα fabula	668. a
θλίψις afflictio	662. d	θρύλλος susurrus, murmur, tumultus	668. a
θνησιμαῖος mortuus	663. c	θρύπτω frango 668. b. comminuo, con- tero	1366. c
θνήσκω morior	663. b	θύα thua	668. d
θνητὸν mortalitas	663. d	θύασος coetus	661. b
θνητὸς mortalis	663. c	Θυάτειρα Thyatira	668. d
θοίνη epulum	665. b	θυγάτηρ filia	669. a
θολὸς sordes	665. b	θυγάτριον filiola	669. c
θολόω turbo	665. b	θυάα mortarium	669. c
θορυβέω tumultuor, perturbo	665. c	θύελλα procella	669. c
θόρυβος tumultus	665. b	θυελλῆας procellosus	669. d
θορυβώδης turbulentus	665. c	θύϊνος thyrinus	668. d
θράσος audacia, ferocitas	646. d	θύισκη mortariolum	669. c
θρασυκάρδιος audax corde	741. b	θυλάκιον sacculus, culeolus	669. d
θρασύνομαι audax fio, audacter loquor	647. a	θύλακος faccus	669. d
θρασύνω audacem reddo	647. a	θύλαξ faccus	669. d
θρασύς audax, fortis, ferox	646. d	θύμα odoramentum	670. a
θρασύντης audacia, temeritas	647. a	θυμαρῆς animo conveniens, gratus	179. b
θραῦσις fractio, ruptura, plaga	665. d	θυμηδῆς animo gratus, optatus	631. a
θραῦσμα fractio	665. d	θυμηδία animi voluptas	631. a
θραυσμός idem	665. d	θύμημα cogitatio	670. d
θραυστός fragilis	666. a	θυμήρης animo conveniens, gratus	179. b
θραίω frango	665. d	θυμίαμα suffitus	670. a
θραίω sedéo	667. c	θυμιατήριον altare suffitus	670. a
θρέμμα alumnus, pecus	265. d. 359. b	θυμιάω suffitum facio, odores incendo	670. a
θρέομαι tumultuando clamo, vociferor	666. a. sono	θυμιόω suffitum facio, odores incendo	670. a
θρεπτός nutritus	1359. c	θυμομαχέω sum animo infenso	918. a
θρέω tumultuando clamo, vociferor	666. a. sono	θυμόομαι excandesco	670. d
θρηνέω fleo, lugubres cantiones cano	666. b	θυμός animus, excandescencia, iracun- dia, ira præceps, ira acerba & vehemens, venenum, virus	670. b. c
θρήνημα lamentatio	666. c	θυμιάδης iracundus	670. d
θρήνος lamentatio	666. b	θύνω propero, festino	253. b
θρηνωδῆν lugubres cantiones canere	666. b	θύος victima	669. a
θρησκεία religio	666. d	θύρα janua 673. d. occasio, introitus	674. a
θρησκεύω colo, veneror	666. d	θυρεός clypeus, scutum	674. c
θρήσκος religiosus	666. c	θυρεοφόρος clypeum gerens	1406. d
θριαμβεύω triumphare facio	667. a	θυρίς fenestra	674. b
θρίαμβος triumphus	666. d	θυρόω januam claudo, obstruo	674. b
θρίξ pilus	667. a	θύρσος thyrsus, ramus frondeus à tripu- diantibus manibus prælatus	675. c. d
θροέομαι turbor	666. b	θύρωμα	
θρόμβος grumus	667. c		

I. I N D E X

θύρωμα janua	674. c	ἱδρυμα firmamentum	454. c
θύρωρὸς januæ custos, janitor, ostiarius		ἱδρυσις constitutio, fundatio	454. c
1058. b. 1482. a. qui januæ curam gerit		ἰδρύω, ὑμῖν sedere facio, statuo, colloco	454. c
	1482. a. b		
θύσια victima	674. d	ἰδρὼς sudor, labor	679. b
θύσιάζω immolo, mactō	675. b	Ἰεζαβὲλ Jezabel	679. c
θύσιασμα sacrificium	675. b	Ἰεζραήλ Jesrael	699. b
θύσιαστήριον altare, locus ubi sacrificia		Ἰεμαί cupio 680. c. expeto	689. b
mactantur & offeruntur	675. b	ἰέραξ nifus, accipiter	680. a
θύτης sacerdos	674. d	ἱεράπολις Hierapolis 680. a. sancta civitas	1152. d
θύω propero, festino 253. b. epulor 665. b.			
impetu ruo 669. a. mactō 670. b. 674.		ἱερατεία functio sacerdotalis	681. a
c. immolo 674. c. impetu feror, furo	675. c	ἱεράτευμα sacerdotium	681. a
		ἱερατεύω sacerdotio fungor	681. a
θῶ pono	646. a	ἱερατικὸς sacerdotalis	681. a
θωή damnum, multa	675. d	ἱερεία sacerdotium	680. d
Θωμάς Thomas	676. a	Ἰερεμίας Jeremias	680. a
θωρακίζω thorace munio	676. b	ἱερεὺς sacerdos	680. c
θωρακισμὸς loricatio	676. b	Ἰεριχώ Jericho	680. b
θώραξ thorax, pectus	676. a	ἱερόδουλος sacris inserviens, ædituus	422. b
I.		Ἱερον templum, sacra ædes	680. c
Ἰ'α vis	677. b	ἱεροπρεπὴς sanctimoniam decens	1163. a
Ἰάειρος Jairus	676. c	ἱερὸς sacer	680. c
Ἰακώβ Jacob	676. d	Ἱεροσόλυμα Hierosolyma	681. b
ἱάμα remedium, sanatio	677. d	Ἱεροσολυμίτης Hierosolymitanus	683. a
Ἰαμβρῆς Jambres	677. a	ἱεροστάτης qui stat in templo, Levita, ædi-	
Ἰαννά Janna	677. a	tuus	709. d
Ἰαννῆς Jannes	677. b	ἱεροσυλέω sacrilegium committo	1283. b
ἰάομαι sano, medeor	677. b	ἱεροσυλία sacrilegium	1283. b
Ἰαρῆδ Jared	678. b	ἱεροσύλημα sacrilegium	1283. b
ἱάσις sanatio	677. d	ἱερόσυλος sacrilegus	1283. b
Ἰασπις jaspis	678. b	ἱερουργέω facta obeo, operor, sacrifico	541. c
Ἰάσων Jason	678. c		
ἱατρεία medicina	678. a	Ἱερουσαλήμ Jerusalem	681. c
ἱατρῆον præmium, quod medico datur	678. a	ἱεροφάντης sacrorum antistes	1391. c
		ἱεροψάλτης sacer psalter	1472. c
ἱατρέω curo	678. a	ἱέρωμα id quod consecratum est; sacrum	681. a
ἱατρὸς medicus	678. a		
ἰέω sano	684. b	ἱερωσύνη sacerdotium	681. a
ἰβίς ibis	678. c	Ἰεσσαί Jessai	683. a
ἰγνύα poplēs	678. d	Ἰεφθαί Jephthe	683. b
ἰδε vide	664. b	Ἰεχονίας Jechonias	684. a
ἰδέα visus, forma, species, figura	465. d	Ἰζω sedere facio	451. c. 464. b
ἰδίᾳ privatim	679. a	ἱήμι mitto	610. a
ἰδιόομαι mihi vendico	679. a	ἱήμι eo	713. c
ἰδιος proprius, suus	678. d	Ἰησοῦς Jesus	684. a
ἰδιότης proprietas	679. a	ἱκανὸς sufficiens, dignus, multus	685. c
ἰδίως propriè	679. a	ἱκανότης sufficientia	686. a
ἰδιώτης idiota, plebejus	679. a	ἱκανέω idoneum facio	686. a
ἰδὲ ecce	465. c	ἱκάνω pervenio	686. b
Ἰδουμαία Idumæa	679. b	ἱκετεία supplicatio	686. c
ἰδρώω sudo	679. c	ἱκετεύω supplico	686. c
		ἱκετή-	

ἐκτετηρία supplicatio	686. c	ἰζευτής aucēps	691. a
ἐκέτης supplex	686. b	ἰζέω visco aves capio	691. a
ἐκετία supplicatio	686. c	ἰζὸς viscus	691. a
ἐκετικός supplicatorius	686. b	ἰοβόλος sagittas, venenum ejaculans, venenatus, venenosus	692. a
ἱκμάς humor	686. a	ἰόνθ lanugo	799. a
ἱκνῆμαι venio	686. b	ἰόπη Joppa	691. a
ἰκόνιον Iconion	687. a	ἰορδάνης Jordanes	691. b
ἱκτερός ardor	687. b	ἰὸς missile, sagitta, venenum, ærugo	691. d
ἱκτινός milvus	687. b	ἰὸς unus	490. c
ἱκω pervenio	686. d	ἰεδαία Judæa	692. b. 693. c
ἱλαος facilis, clemens	688. a. b	ἰεδαίζω judaizo	692. c
ἱλαρέω exulto	688. d	ἰεδαϊκός judaicus	692. b
ἱλαρός hilaris	688. c	ἰεδαϊκῶς judaicè	692. b
ἱλαρότης hilaritas	688. c	ἰεδαῖ Judæus	692. b
ἱλαρόω exhilaro	688. c	ἰεδαϊσμός Judæismus	692. c
ἱλαρῶς hilariter	688. c	ἰεδαῖς judaice	692. c
ἱλαρύνω exhilaro	688. d	ἰέδας Judas	692. c
ἱλάσκομαι propitius reddor, propitius sum, expio, placo	687. c	ἱελλία Julia	694. a
ἱλασμός propitiatio	687. c	ἱέλιος Julius	694. a
ἱλαστήριον propitiatorium, instrumentum placationis, placamentum, propitiatio	687. d	ἱελος lanugo prima ex puberum genis efflorescens	694. a
ἱλαστής propitius	687. d	ἱερίας Junius	694. b
ἱλατεύω expio	687. c	ἱῆσος Justus	694. b
ἱλάω propitium reddo	687. b. c	ἰόω rubiginē obduco	691. d
ἱλεως facilis, clemens	688. b	ἱππάζομαι equito	694. c
ἱλή agmen 471. c. 1024. a. turbā	1024. a	ἱππάρχης equitum præfectus	175. b
ἱλήμι propitium reddo	687. c	ἱππασία equitatus	694. c
ἱμάς oculus	425. d. 1431. b	ἱππεὺς eques	694. c
ἱλνρικόν Illyricum	688. d	ἱππέω equito	694. c
ἱλν oculis conniveo	425. d	ἱππικὸν equitatus	694. d
ἱλὺς lutum	689. a	ἱππικός equestris	694. d
ἱμάντῳ corrigiarum in calceamentis constrictio, compages	689. a	ἱππόδρομος hippodromus, circus	1362. d
ἱμάς lorum, corrigia	689. a	ἵππος equus, equitatus	694. b. c
ἱμάσσω verbero, loris cædo	911. b	ἱπποστάσιον stabulum	701. d. equitatus
ἱματίζω vestio, amicio	609. c		702. a
ἱμάτιον vestimentum, vestis, pallium	609. a	ἵπταμαι volo	695. a
ἱματιοφύλαξ vestium custos	609. b	ἵπλω lædo	404. d
ἱματισμός vestitus, vestis	609. c	ἵρις iris, arcus cœlestis	695. b. c
ἱμαίρομαι, ρω cupio	689. a	ἵς vis	1221. c
ἱμερός desiderium	689. a	ἵσα æquè, æqualiter	697. c
ἵνα ut 689. b. si, adeò ut, quum, quando, quod	690. a. b	Ἰσαάκ Isaacus	695. c
ἵνατί cur 690. d. quare? quorsum	1343. d	ἰσάγγελ angelus similis	13. b
ἵνδάλλομαι similis videor vel appareo	466. c	ἰσάζω æquo, adæquo	699. a
ἵνδαλμα simulacrum, species	466. c	Ἰσαχάρ Isaschar	695. d
Ἰνδία India	690. d	ἴσῃμι scio	696. a
Ἰνδὸς Indus	690. d	ἰσημοίρος cui portio æqualis cum cæteris datur	922. d
ἰνέω vacuo, inanio	752. d	Ἰσκαριώτης Iscariotes	697. a
		Ἰσμαήλ Jismael	697. a
		ἰσοδυναμῶ æque potens sum, æquipolleo	431. c

I. I N D E X

ἰσοδύναμος æquè potens	432. c
ἰσοδυναμεῖν æqualia, æquipollentia	432. c
ἰσόθεος Deo similis, æqualis Deo	656. c
ἰσομοιρέω æquam portionem capio	923. a
ἰσομοιρία æqualis portio	923. a
ἰσόμοιρος cui portio par & æqualis cum cæteris datur	922. d
ἰσόπεδος planus	1083. b
ἰσοπολίται cives æquales	1151. d
ἰσοπολιτεία par jus civitatis	1151. d
ἴσος, ἴσος æqualis, par, conveniens, congruus	697. b. c
ἰσότης æquabilitas, par conditio, par jus, æquitas, justitia	698. d
ἰσότης & æque pretiosus	1349. d
ἰσόψυχος eodem animo præditus	1477. c
ἰσώω æquo, æquiparo	699. a
Ἰσραήλ Israel	699. b
Ἰσραηλίτης Israelita	699. c
ἰσάω stabilio	1059. d
ἵστημι statuo, facio stare, ponō, stabilio, sto, imputo, appendo	699. d
ἰσίων velum	711. a
ἰστέω memoria prodo, commemoro, viso	696. d
ἱστορία historia	696. d
ἰσὺς tela	711. a
ἰσχίον nates	711. a
ἰσχνόφωνος gracilem vocem habens	1439. a
ἰχυρίζομαι assevero	712. c
ἰχυρὸς robustus, potens, formidabilis, magnus, firmus, munitus	711. b. c
ἰχυρόω confirmo	711. d
ἰχυρῶς fortiter	711. e
ἰχύς robur	711. a
ἰχύω possum, profum	711. d
ἴχω contineo, inhibeo 73. a. habeo, possum, reprimo	711. a
ἴσως æqualiter, fortassis, forsitan, utique	698. c
Ἰταλία Italia	712. d
Ἰταλικὸς Italicus seu Latius, Latinus	712. d
Ἰταλὸς vitulus	712. d
ἰταμία temeritas	713. a
ἰταμὸς sævus	712. d
ἰτέα salix	713. a
Ἰταραία Ituræa	713. a
ἰχθυῖον pisciculus	713. b
ἰχθυερὸς piscarius	713. c
ἰχθυῖος piscarius	713. b
ἰχθυοπωλεῖον forum piscarium	1405. b
ἰχθυοφάγος piscibus vescens	1387. b

ἰχθυόφαγος qui vel quæ à piscibus editur	1387. b
ἰχθυρὸς idem	713. b
ἰχθύς piscis	713. b
ἰχνευρα vestigatio, indagatio	713. c. d
ἰχνευτήρ, ἴς vestigator, indagator	713. d
ἰχνεύω vestigo	713. c
ἰχνεύω investigo, scrutor	713. d
ἰχνος vestigium	713. c
ἰχώρ sudor	714. a
Ἰωάθαμ Joatham	714. a
Ἰωακείμ Joachim	714. a
Ἰωάννα Johanna	714. b
Ἰωαννᾶς, ᾱ Joannas	714. b
Ἰωάννης Johannes	714. b
Ἰώβ Jobus	715. a
Ἰωήλ Joël	715. b
Ἰωνάν Jonan	715. c
Ἰωνᾶς Jonas	715. c
Ἰωράμ Joramus	715. d
Ἰωρεὺς Jorim	716. a
Ἰωσαφάτ Josaphat	716. a
Ἰωσήφ Josès	716. b
Ἰωσηφ Josephus	716. c
Ἰωσίας Josias	716. d

K.

καγὼ & ego	449. d
καίω orno	28. b
καθὰ sicut	1049. d
καθαγιάζω consecro	27. a
καθαίρεσις destructio	67. b
καθαίρεω everto, destruo 66. d. demitto, deleo, detraho	67. a
καθαίρω purgo	717. a
καθάπαν omnino	1071. b
καθαίπερ sicut	1098. b
καθάπην invado	148. b
καθάρσιος mundus	717. d
καθαρίζω purgo	718. a
καθάρσιος mundus	717. d
καθαριότης munditia, puritas	718. a
καθαρισμὸς purgatio	718. c
κάθαρμα purgamentum	718. d
καθαρὸς purus, innocens	717. d
καθαρότης puritas, mundities	717. d
καθαρσις purgatio	717. a
καθαρῶς innocenter	717. d
καθέδρα cathedra	451. d
καθέζομαι sedeo	454. b
καθελε detrahit	67. a
καθεὶς & deinde alter	494. c
καθε-	

καθεκτός voluntarius	501. c	itaque, tunc, tum, denique, etiam,	
κατελαῖν detrahere	67. a	quando, idcirco, ut vero, autem, magis	
κάθεμα torques	613. c	vero, & quidem, & certe, etenim	719.
κατεξῆς deinceps, ordine, serie perpetua		a. c. hoc est, aut	720. a. b
	526. a	Καϊάφας Cajaphas	720. c
κατεύδω dormio	581. d	καίγε & quidem	290. d
κατέυρεμα lucrum	568. c	Καῖν Cain	720. c
καθηγεμῶν dux, suator	630. a	Καῖνάν Cainan	720. d
καθηγέομαι præsūm	629. d	καινίζω novo, renovo, innovo	721. a
καθηγητής doctor	629. d	καινός novus	721. a
καθήκω convenio	632. d	καινότης novitas	721. a
καθηλώ configo	635. a	καινοφωνία vocum novitas	1439. b
καθήλωσις confixio	635. a	καίομαι ardeo, uro	724. b. 891. b
κάθημαι sedeo	635. b	καίπερ quamvis	1098. b
καθ' ἡμέραν quotidie	637. b	καίριος oportunus	722. c
καθημερινός quotidianus	638. c	καιρίως opportune	722. c
καθησυχάζω quiesco	642. c	καιρός tempus certum, opportunitas, oc-	
κάθιδρος ad insidendum instructus	454. c	casio, tempus	722. a. b
καθιδρύω, ὠω colloco, construo	454. c	Καῖσαρ Cæsar	713. d
καθιζάνω colloco	455. d	Καيسάρεια Cæsarea	724. a
καθίζω facio sedere, colloco, constituo,		καίτοι licet	1351. c
confido, sedeo, maneo, commoror		καίτοιγε vero	1351. c
	454. d	καίω uro, cremo, accendo	724. a
καθίημι demitto	613. b	καί & ex	496. d
καθίκομαι pervenio	687. a	καίκαῖ illic, & illuc, eò	499. d
καθίπταμαι volo	695. d	καίκαθεν & illinc	500. a
κάθισις possessio	455. d	καίκαῖνος & ille	500. b
κάθισμα confessus	455. d	κακία vitium, malitia, afflictio	727. c
καθίστημι constituo	706. d	κακίζω malus sum	728. a
καθὸ sicut	1049. d	κακοεργός maleficus, sceleratus	541. d
καθοδηγέω reduco	45. b	κακοζηλία æmulatio	240. b
κάθοδος descensus, reditus	1005. a	κακοήθεια morum pravitas	631. c
καθολικός universalis, catholicus	1022. c. d	καπόητες prava consuetudo	631. c
καθόλα per totum, in universum, in ge-		κακοήθης malè moratus	631. c
nere	1022. c	κακοηθίζομαι malis moribus sum	631. d
κατομολογέω confiteor	872. b	κακολογέω maledico, probra in aliquem	
κατοπλίζομαι armor	1035. c	jacto	870. c
κατοράομαι perspicio, pervideor	1039. d	κακολογία maledicentia	870. c
κατόρμιον monile	1044. b	κακολόγος maledicus	870. c
κατότι eò quod, prout	1053. d	κακόμοχος malè laborans	658. c
καθυβρίζω injuria afficio	1374. b	κακοπάθεια vexatio	1075. a
καθυμνέω laudo	1375. c	κακοπαθέω tolero labores, affligor	1075. a
καθύπερθεν in summo loco, supra; desu-			
per	1379. c. d	κακοπαιθής ærumnosus	1074. d
καθυπνέω obdormio	1380. d	κακοποιέω malefacio, noceo, lædo	1147. a
καθυσερέω posterior vel inferior sum		κακοποίησις maleficium	1146. d
	1383. a	κακοποιία maleficium	1147. a
καθυσερίζω tardo, moror	1383. b	κακοποιός maleficus	1146. d
καθυφαίνω texo	1383. d	κακοπραγέω conflictor malis, infelix sum;	
καθώς sicut, prout	1483. b	male ago	1160. b. c
καί &, nam, quia, sed, at, itane quam-		κακοπραγία infelicitas in rebus gerendis,	
vis, etiamsi, & tamen, tamen, igitur,		mala actio, malignitas	1160. c. 1161. d

I. I N D E X

κακοπραγμονέω improbè ago	1161. d	καλῶς bene, recte	735. a
κακοπραγμοσύνη nequitia , improbitas	1162. a	κάμαξ palus, pertica, hasta	737. c
κακοπράγμων maleficus	1161. d	καμάρα fornix	736. d
κακὸς ignavus, malus, noxius	726. c. d	κάματος labor, defatigatio	737. b
κακότεχνος malis artibus deditus, malignus	1323. c	κάμηλος camélus	736. d
κακουργέω depravo	541. d	καμινιά⊗ quod de fornace est	737. b
κακουργία maleficium	541. d	κάμινος fornax	737. a
κακῶργος maleficus, sceleratus	541. d	καμνύω conniveo	963. a
κακῶχέομαι malè vexor	607. b	κάμνω defatigor	737. b
κακῶχέω malè habeo, vexo	607. b	καμπή flexio, rota, semita	737. c
κακῶχία afflictio	607. c	καμπτὸς flexilis	737. c
κακοφροσύνη malignitas	1429. b	κάμπη eruca	737. c
κακόφρων stultus, nequam	1429. b	κάμπτω flecto	737. c
κακῶ male accipio, vexo, male affectum reddo, irrito, ad iracundiam concito	727. c	καμπύλος curvus	737. d
κακωνυμία infamia	1031. b	κάμψα theca, capsula	738. a
κακῶς male, contumeliosè, miserè, inhonestè	727. b. c	καμψάκης vas olearium	738. a
κάκωσις vexatio	727. c	καὶν quamvis, etiam si, et si, saltem, alioquin, si forte	440. b - d
καλαβώτης stellio	728. a	Κανᾶ Cana	738. a
κάλαθος corbis	728. a	Κανανίτης Cananites	738. c
καλαμάομαι stipulas lego, spicilegium facio, racemorum reliquias colligo, oleas relictas colligo, spolio	729. a	Κανδάκη Candace	738. c
καλάμη stipula	729. a	κανέον canistrum	738. d
καλάμινος arundineus	729. a	κάνη vel κάννη storea	739. a
καλάμισκος calamus	729. a	κάνθαρος tignum	739. a
κάλαμος arundo, penna scriptoria, virga geometrica	729. b	κάνθ⊗ oculi angulus, hircus	739. a
καλέομαι nominor	729. d	κανῶν canistrum	738. d
καλέω voco	729. c	κανὼν regula, norma, mensura	739. a
καλλιέλαιος olea vera & frugifera	502. a	Καπερναῶν Capernaum	739. a
κάλλιον melius	735. a	καπηλείω cauponor, quaestui habeo	739. c
καλλιόω pulcher sum	735. a	κάπηλος caupo, propola	739. b
καλλονή pulcritudo	735. a	καπνίζω fumo	739. d
κάλλος pulcritudo	502. a. 735. a	καπνὸς fumus	739. c
καλλωπίζω decoro, pulchros oculos facio	735. a	καπνώδης fumosus	739. d
καλοδιδάσκαλος honestatis magister	381. d	Καππαδοκία Cappadocia	739. d
καλοποιέω benefacio	1147. a	κάπτω comedo	760. c
καλὸς bonus	734. d	κάρα caput	408. c. 740. a
κάλος funis	734. d	καρδοκέω exspecto	408. c
κάλυμμα velamen	735. c	κάρβασος carbasus	740. a
κάλυξ rosa clausa, folliculus, putamen	735. c	καρδία cor, conscientia	740. b. c
καλυπτὴρ operimentum	735. c	καρδιογνώσης cordium scrutator	315. d
καλύπτομαι tegor	735. b	κάρηνον caput	740. a
καλύπτω operio	735. b	κάρος sopor	741. c
καλώδιον funis	734. d	καρόω veterum induco	741. c
		καρπάσινος carbasinus	740. b
		καρπίζομαι fructus colligo	742. b
		κάρπιμος fructiferus	742. c
		καρπόβρωτ⊗ qui fructus ad edendum aptos profert	278. d
		κάρπος carpus, manus, vel pedum	741. d
		καρπὸς fructus	741. a
		Κάρπ⊗ Carpus	741. d
		καρπε-	

καρποφορέω fructum fero	1406. d	καταβόσκησις devastatio	265. d
καρποφόρος fructifer	1406. d	καταβραβεύω debito brabéo privo	271. d.
καρπύω fructum colligo, carpō, offero;		insidiosè alicui palmam præripio	272. a
sacrifico	742. c	καταβραχὺ paulatim	273. d
κάρπωμα fruitio, victima, oblatio	742. c	καταβροχὴ madefactio	275. b
κάρπωσις fruitio, victima, oblatio	742. c	κατάβρωμα esca, cibis	278. c
καρπωτὸς qui ad carpum usque pertingit		κατάβρωσις devoratio, deglutitio	278. c
	741. d	καταβρώσκω devoro	278. b
κάρτα valde	807. c	καταγάγω deducam	40. b
κάρταλλος cophinus, cavea, canistrum		καταγγελεὺς annuntiator	20. c
	742. d	καταγγέλλω annuntio 19. d. celebros	20. a
καρτερέω forti sum animo	807. c	κατάγγελος annuntiator	20. c
καρτερὸς robustus, vehemens	807. c	καταγέλασος ridiculus	293. d
καρτερόω confirmo	808. b	καταγελάω derideo	293. c
καρτὸς tonsus, scissus	742. d. 743. a	κατάγελας derisio, ludibrium	293. d
κάρτος robur, potentia	804. d	καταγηράσκω senesco	301. c
καρύα nux	743. a	κατάγηρως consenescent, senex, senio con-	
καρύϊνος nuceus	743. a	fectus	301. c
καρύϊσκος nucula	743. a	καταγινώσκω decerno adversus aliquem,	
κάρνον nux	743. a	condemno	318. a
κάρφος festuca	743. b	κατάγνυμι, ὡς confringo	47. c
κάρφω sicco, arefacio, deprimo	743. d	κατάγνωσις damnatio, condemnatio	318. b
κάρωσις sopor, veternus	741. d	καταγογγύζω murmuro adversus aliquem,	
κάσσα meretrix	743. b	obmurmuro	324. b
κασσίτερος stannum	743. b	καταγράφω perscribo, scribo	331. c
κασὸς ornatus	28. b	κατάγω deduco 40. b. confringo	47. b
κατὰ deorsum, contra, adversus, de, è,		καταγωνίζομαι debello, bello vinco	49. a
super, per, in, secundum	743. b - d. pro-	καταδαμάζω domo	342. b
pter, quod attinet ad	744. c. ad, versus,	καταδαπανάομαι consumor	344. d
ob, cum, inter, apud, ex, usque ad, si-		καταδαπανάω sumptus facio	344. d
cut	745. a - d	καταδείκνυμι ostendo	350. c
καταβαίνω descendo	211. a	καταδεσμεύω deligo, adstringo, constrin-	
καταβάλλομαι dejicior, jacio, construo,		go	371. b
colligo	223. a	καταδέχομαι suscipio	367. b
καταβάλλω dejicio	223. a	καταδέω obligo	371. a
καταβαρέω dégravo, gravo	235. b	κατάδηλος valde manifestus, apertus, cla-	
καταβαρύνω onero, degravo	235. b	rus, perspicuus	374. a
καταβάσιος descendens	211. d	καταδιαίρῃω divido	66. b
κατάβασις descensus	211. d	καταδικάζω jus dico contra aliquem, con-	
καταβδελύσσομαι abominor	243. a	demno	398. c
καταβιάζομαι cogo	252. a	καταδίκη condemnatio	393. e
καταβιβάζομαι detrahor, dejicior, detur-		καταδιώκω prosequor	407. b
bor	212. b	καταδολεσχέω meditor	879. a
καταβιβάζω dimitto, facio descendere,		καταδολῶ, ὁρῶ in servitutem adigo,	
descendere cogo, detraho	212. a. b	planè subjugo	423. c
καταβιύω vivo	254. d	καταδρομὴ incursum, decursus	1363. a
καταβλέπω aspicio	259. c	καταδυναστεία oppressio	430. a
καταβοάω clamo ad lassitudinem usque,		καταδυναστεύω vi opprimo, subjugo, sub	
assiduè clamo	262. c	potestatem redigo	419. d
καταβόησις clamor, exclamatio	262. c	καταδύνω vel δύω descendo, destruo	434. d
καταβολὴ fundamentum	223. b	κατάδυσις descensus	434. d
καταβοσκέω depascor	265. d	καταθαρσέω confido	647. c

I. I N D E X

καταβλάω confringo	662. c	κατακύπτω inclino	816. d
καταβύμια cogitationes	672. d	κατακυριεύω dominor, supéro	829. b
καταιχύνω pudefacio, confundo, dedeco- ro	74. a	καταλαλέω detraho, óbloquor, loquaci- tate obruo	840. b
κατακαίω comburo, exuro	715. c	καταλαλία obtrectatio	840. c
κατακάλυμμα velum	736. b	κατάλαλ@ maledicus, obtrectator, re- fractarius	840. b. c
κατακαλύπτω velor	736. b	καταλαμβάνω deprehendo, comperio	845. a
κατακάμπω incurvo	738. a	καταλαμβάνω deprehendo	844. d
κατάκαρπος fructiferus	742. c	καταλάμπω illustro, illumino	850. a
κατακάρπωσις reliquiæ	742. c	καταλέγομαι allegor	861. c
κατάκρυμν combustio	726. b	καταλέγω deligo, conscribo	861. c
κατακαυχάομαι glorior adversus aliquem	748. d	κατάλαμμα reliquiæ	875. d
κατάκειμαι decumbo, jaceo, ponor, ac- cumbo	751. a	καταλείπω relinquo	875. c
κατακεντάω, ννυμι, έω pungo, stimulo, vulnero, confodio	754. c	κατάλειψις reliquiæ	876. a
κατακλάω confringo	769. a	καταλέω molo	97. a
κατάκλειστος inclusus, conclusus	770. b	καταλήγω defino, definere facio, finio	880. c
κατακλείω includo	770. b	καταληκτικός σίχ@ versus, qui in pedem definit imperfectum	880. c
κατακληρέομαι, έμαι fortito accipio	774. a	κατάληξις terminatio	880. c
κατακληροδοτέω forte distribuo	389. c	κατάληψις captivitas	845. b
κατακληρονομέω hereditatem jure adeo, hæres fio	975. c	καταλιθάζω lapido	883. c
κατακλίνω discumbo	775. c	καταλιθοβολέω lapido	217. d
κατακλίνω facio discumbere	776. b	καταλιμπάνω relinquo	874. d
κατάκλισις reclinatio	776. c	καταλλαγή reconciliatio	105. c
κατακλύζω obruo, submergo	777. c	καταλλάσσω, τρω commuto, reconcilio	104. d
κατακλυσμός diluvium	777. c	καταλογία caterva	861. c
κατακνίζω corrodo	778. d	καταλογίζομαι computo, annúmero, ad- scribo	865. a
κατακολαθέω subsequor, obedio	84. d	καταλογισμός computatio, enumeratio	865. a
κατακονδύλιζω pugnæ percutio	790. b	κατάλογος catalogus	861. c
κατακοντίζω telis confodio, configo	81. d	κατάλοιπος reliquus	876. a
κατάκοπος labore confectus, fatigatus	795. c	κατάλυμα diversorium, hospitium	894. c. d
κατακόπτω concido	795. c	κατάλυσις dissolutio, destructio	894. d
κατακοσμέω orno, compono, digero in ordinem	802. a. b	καταλυτής destructor, everfor	894. d
κατακρατέω domo, subjugo	806. d	καταλύτης hospes	894. d
κατακρημνίζω præcipito, præcipitem ago, deturbo	809. a	καταλύω destruo	894. b
κατάκρημνος præceps	809. a	καταμανθάνω contemplor, considero	906. c
κατάκριμα condemnatio	815. a	καταμεκρτυρέω testificor adversus aliquem	913. d
κατακρίνω condemno, judico contra ali- quem	814. c	καταμαχέω expugno	918. a
κατάκρισις condemnatio	815. a	καταμάχητος qui expugnari potest	918. a
κατακράω impello	817. d	καταμέμφομαι reprehendo	930. a
κατακρύπτω occulto, abscondo	819. b	καταμένω commoror	933. a
κατακτάομαι possideo	820. c	καταμερίζω divido	915. b
κατακυκλώω circumdo	824. c	καταμετρέω divido	939. d
κατακυλίω devolvō	815. b		κατακ

καταμέτρησις dimensio	940. a	καταπισεύω credo	1123. c
καταμίγνυμι commisceo	947. a	καταπλάττω emplastrum impono	1125. c
καταμόνας seorsim	955. d	καταπλέω transnavigo, trajicio	1134. b
καταμωκόμεαι derideo, deludo	964. d	καταπληγμός objurgatio	1137. c
καταναγκάζω cogo, adigo, urgeo	123. c	καταπληκτικός terrorem afferens	1137. d
κατανάθεμα anathema devotum, homo execrabilis & exitio devotus	1330. a. b	κατάπληξις terror	1137. c
κατανάθεματίζω devoveo	1330. b	καταπλήσσομαι, τλώμαι percellor, stupeo, admiror	1137. c
καταναλέχω circumlingo	877. c	καταπλήσσω, τλώ percello, obstupefacio	1137. c
καταναλίσκω consumo, vasto	101. a	κατάπλοος navigatio	1134. b
καταναρκάω obtorpeo	969. d	καταπολεμέω oppugno	1151. a
κατανέμω depascor	976. d	καταπονέομαι opprimor, fatigor	1097. a
κατανέμω innuo	979. a	καταπόνησις afflictio, labor	1097. a
κατανίστημι insurgo	703. b	καταποντίζω demergo	1155. b
κατανοέω animadvertō, confidero, perpendo, observo	988. c	καταποντισμός demersio	1155. c
κατανόησις consideratio, contemplatio	989. a	καταπορεύομαι proficiscor deorsum, descendō	1090. a
καταντάρω pervenio, incido, venio	131. a	κατάποσις gula	1111. c
κατάντημα occurfus	131. b	καταπραΐνσις mitigatio, sedatio	1159. b
κατάνυξις compunctio	994. a	καταπραΐνω mitigo, lenio, demulceo	1159. b
κατανύσσομαι compungor	994. a	καταπρονομέω captivo	972. b
κατανύω conficio, perago	135. c	καταπτήσσω consternor, perterrefio	1174. a
καταξάνω contero	995. c	κατάπτωμα ruina	1114. d
κατάξηρος aridus	998. c	κατάρα imprecatio, execratio	149. d
καταξιόω dignum judico, dignor, rogo	139. b	καταράνηις, κατάρράκτης cataraeta	1184. c
καταξύω derado, abrado, polio	998. a	καταράομαι diris devoveo, maledico	150. a
καταπαιδέω erudio	1065. b	κατάρασις maledictio, ipsa execrandi actio	150. b
καταπαίζω illudo	1066. a	καταράσσω, τλώ impetuosè deturbo	1184. c
καταπαναργέω maligne decerno	544. a	κατάρατος maledictus	150. b
καταπάσσω, τλώ inspergo, conspergo, superinijicio	1072. d	καταργέομαι destruo, aboleor	539. c
καταπατέω conculco	1076. b	καταργέω otiosum, inutilem reddo, aboleo, facio cessare	539. a
καταπάτημα conculcatio	1076. c	καταργυρόω deargento	152. a
καταπάτησις idem	1076. c	καταριθμέω annumero	156. c
κατάπαυμα requies	1082. a	καταρράκτης catarrhaeta	1184. c
κατάπαυσις requies	1082. a	καταρράσσω impetuosè deturbo	1184. c
καταπαύω compesco, inhibeo	1081. d. requiesco	καταρρέμβένω circumduco	1185. c
καταπεραίζω tento, exploro	1087. c	καταρρέω diffluo	1186. c
καταπειθέω lugeo	1094. d	καταρρήγνυμι collido	1190. d
καταπέταμαι devolo	1105. c	καταρρίπτέω dejicio, præcipito	1192. c
καταπετάννυμι expando, obtego, velo	1105. a	καταρρίπτω dejicio, præcipito	1192. c
καταπέτασμα aulæum, velum quo quid obtegitur	1105. a	κατάρροια defluxus	1186. c
καταπήγνυμι defigo	1107. b	καταρρένέω diffluo	1186. c
καταπηδαίω defilio	1108. b	κατάρρύττω irriguus, fluens	1186. c
κατάπικρος amarulentus	1109. d	καταρτίζω farcio, redintegro, reconcinno, instauro, perficio &c.	166. a
καταπίνω deglutio, devoro	1111. b	κατάρτισις instauratio, reconcinnatio	166. d
καταπίπτω decido	1114. d		

I. I N D E X

καταρτισμός coagmentatio	166. d	κατατρέφω subverto, evertō	1277. d
κατάρχομαι incipio, inchoo	177. b	κατατρηνιάω luxurior, deliciar, libidinor	1279. c
κατάρχω dominor	177. b	κατατροφή subversio	1278. a
κατασάω manu silentium postulo	1213. a	κατάσρωμα tabulatum	1172. a
κατασιγάω conticesco	1220. a	κατασρώννυμι prosterno, sterno mensam	1272. a
κατασιώπιαω conticesco	1224. d	κατασύρω pertraho	1285. b
κατασκήπτω diruo	1226. d	κατασφαλίζω communio, munitum red-	1187. b
κατασκηδάζω conspergo	1227. b	do, demissum munio	1286. d
κατασκηπασός coopertus	1231. a	κατασφάττω jugulo	1289. a
κατασκέπτομαι confidero	1230. d	κατασφραγίζω obfigno	602. b
κατασκευάζω præparo, instruo	1232. c	κατάχεσιs possessio, occupatio	602. b
κατασκευάσμα præparatio, instructio,	1232. d	κατάχετος detentivus	1290. c
opus	1232. d	καταχίζω diffindo, discindo	1301. a
κατασκευή structura, fabricatio, defensio,	1233. a	κατατάττω instruo	1309. c
demonstratio, adstructio, probatio	1233. a	κατατένω affligo	1318. d
κατασκηνόω tentorium struo, nidifico, ha-	1234. b	κατατέμνω concido	1321. b
bito, commoror	1234. b	κατατέρπομαι delector	1324. a
κατασκήνωσιs nidus	1234. c	κατατήκω contabesco	1333. c
κατασκιάζω obumbro	1235. b	κατατίθημι depono	1341. a
κατάσκιος umbrosus	1235. b	κατατίλλω* depilo, compilo, convello,	1347. d
κατασκιόζω induro in scirrhum, tume-	1235. c	evello	1339. d
factum induro	1235. c	κατατιτρώσκω vulneribus conficio, per-	1352. c
κατασκοπεύω exploro, speculor	1230. b	cutio, prosterno	1318. d
κατασκοπέω exploro	1230. a	κατατοκίζομαι fœnore obruor	1352. d
κατάσκοπος explorator	1230. a	κατατολμάω audeo adversus, aggredior	1362. d
κατασμικρύνω extenuo	948. a	contra	1364. d
κατασοφίζομαι sophismate circumvenio,	1245. d	κατατομή concisio	668. d
callide alii impono; dolose alium op-	1247. c	κατατοξεύω arcu configo	1368. b
primere cogito	1247. c	κατατρέχω decurro	1371. b
κατασπαταλώω exulto	1248. b	κατατρίβω deleo	186. a. b
κατασπάω detraho	1250. c	κατατριφάω delector	186. b
κατασπείρω semino	1252. c	κατατυγχάνω assequor	1387. a
κατασπεύδω festino, festinare facio, urgeo	1252. c	κατατυραννέω tyrannidem exerceo	1389. c
κατάσπευσιs festinatio	1252. c	καταυγάζω luceo, splendeo, illumino, il-	1389. c
κατασπιδάζω sollicitum reddo	1253. c	lustro, video, specio	1399. d
κατασπιδασμός sollicitudo	1253. c	καταυγασμός illustratio, illuminatio	1410. b
κατασάζω destillo	1256. c		1410. a
κατάσασιs constitutio, statio contra vel	707. c	καταφάγω dévoro	1415. c
ante aliquem, conspectus	707. c	καταφαίνω appareo	1399. d
κατασέλλω reprimo, sedo	1264. c	καταφανής conspicuus	1416. b
κατασενάζω ingemisco	1265. d	κατάφασιs affirmatio	1418. d
κατάσημα habitus	707. c	καταφερής pronus	1421. a
κατασηρίζω confirmo	1269. c	καταφέρω defero	κατα-
κατασολή amictus	1264. d	καταφεύγω perfugio	
κατασραγγίζω adspergo, facio destillare	1279. a	κατάφημι ajo, affirmo	
κατασρατοπεδεύω castra moveo adversus,	1083. c	καταφθάνω prævenio	
infesto cum exercitu invado, castra me-		καταφθείρω corrumpo	
tor		καταφθορά corruptio, destructio	
		καταφιλέω deosculor	

καταφλέγω comburo	1422. b	κατεδίω devoro, consumo, conficio	572. c
κατάφοβος timidus	1402. b	κατευθικτέω recte tracto	661. d
καταφορά somnus altus	1410. b	κατευθύνομαι dirigo, rectè me gero	583. a
κατάφρακτος cataphractus	1425. c	κατευθυντήρια amussis, regula fabrilis	583. a
καταφράσσω munio	1425. c	κατευθύνω dirigo, bene & feliciter dego,	582. d. 583. a. sum felix, dives
καταφρονέω contemno	1428. d	κατευλογέω depradico, laudibus extollo,	583. a
καταφρόνησις contemptio, contemptus	1429. a	benedico	870. a
καταφρονητής contemptor	1429. b	κατευοδόμαι prosperor	1005. c
καταφρύττω torreo	1431. a	κατεύχομαι precor, bene precor	588. b
καταφυγή perfugium	1415. c	κατεφίστημι insurgo	706. d
καταφυτεύω transplanto; planto	1437. b	κατέχω retineo, teneo, obtineo, obsto,	601. b-d
καταχαλάω demitto	1443. b	detineo, tendo, occupo	601. b-d
καταχαλκώω obæro	1444. d	κατηγορέω accuso, adversus aliquem lo-	32. c
καταχέω effundo	1453. a	quor	32. c
καταχθόνιος subterraneus	1454. d	κατηγορία accusatio	33. a
καταχράομαι abutor	1461. b	κατήγορος accusator	32. c
κατάχρεος, έως ære alieno pressus, ob-	1462. c	κατηλάλην reconciliatus fui	105. a
æratus; obnoxius	1462. c	κατηραμένος maledictus	150. b
καταχρίω inungo, illino	1465. a	κατήφεια mæror	1395. a
καταχρυσώω inauro	1466. c	κατηφής qui vultu demisso & subtristi	1395. a
κατάχυσις effusio	1467. d	incedit	1395. a
καταχωρίζω comprehendo	1469. d	κατηχέομαι instituor	643. b
καταφεύδομαι mentior, mendacium dico,	1474. b	κατηχεόμενος qui instituitur aut catechi-	643. c
mendaciter traduco	1474. b	zatur	643. c
καταψευσμός mendacium	1474. b	κατηχέω refono, instituo viva & sonanti	643. b
κατάψυξις refrigerium	1478. b	voce	643. b
καταψύχω refrigero	1478. a	κατηχέων catechista	643. c
κατεγχαρέομαι tentor, suscipior	1450. d	κατήχησις brevis institutio, quæ fit viva	643. d
κατεγχαρέω aggredior, tracto	1450. d	voce	643. d
κατέδομαι comedo	451. b	κατηχητής & κατηχιστής qui viva voce	643. d
κατείδω video, respicio, attendo	467. c	instituit	643. d
κατείδωλός idolis deditus, refertus	467. b	κατήχθην delectus sum	40. c
κατελέγχω redarguo, convinco	507. a	κατηχίζω refono, instituo viva & sonanti	643. d
κατέναντι ex adverso	133. c	voce	643. d
κατεναντίον ex adverso, coram	133. c	κατηχισμός brevis institutio, quæ fit viva	643. d
κατεντενκτης contrarius	1368. b	voce	643. d
κατεντρεχής versutus, ingenio dexter	1362. c	κατιόω ærugine vitio, obduco	692. a
κατεντυγχάνω oro contra aliquem	1368. b	κατιόχης conflictus	711. b
κατενώπιον coram	1486. d	κατιχυρέω prævaleo	712. d
κατεξουσιάζω potestatem exerceo in ali-	479. c	κατιχύω invalesco, prævaleo	427. d. 712. b
quem	479. c	b. supero	712. b
κατεπείγω urgeo	527. c	κατοδυνάω affligo	1007. c
κατεπίθυμος cupidus, concupiscens	672. b	κατόδυνος tristis	1007. c
κατεπιλαμβάνω comprehendo	844. d	κατοικίης domesticus, ædes habitans	1013. d
κατεργάζομαι perpetro, efficio, conficio,	547. c	κατοικέσια feriæ domesticæ	1014. a
interficio	547. c	κατοικέω habito	1013. b
κατεργασία confectio	548. b	κατοίκησις domicilium	1013. c
κατέργασμα opus	548. c	κατοικητήριο habitaculum	1013. c
κατέρχομαι descendo, devenio	565. c	κατοικία habitatio	1013. c

I. I N D E X

κατοικίζω habitare facio, habitatum mit-	1013. d	κέδρινος cedrinus	749. b
to		κέδρος cedrus	749. b
κατοίκισις collocatio in ædibus	1013. d	Κέδρων Kedron	749. b
κατοικισμός collocatio in ædibus	1013. d	κείμαι jaceo, positus sum 749. c. d. defi-	
κατοικοδομέω ædifico	357. a	deo, commoror 750. a. cubo	783. b
κάτοικος incola	1014. a	κεράς qui tonsus est	751. b
κατόιομας arrogans sum	1017. a	κερίαι fasciæ	751. d
κατόπιν retro, post	1034. d	κείρω tondeo 751. a. 1318. a. scindo	1318. a
κατόπιθεν post	1034. d	κείω jacere cupio	835. c
κατόπις speculator	1037. c	κεκρυμμένως occulte	818. b
κατοπλίζομαι tanquam in speculo in-	1037. c	κελαδέω modulator	751. d
tueor		κέλευθος via	81. d
κάτοπλον speculum	1037. b	κέλευσμα hortatio	752. c
κατορθόω erigo, restituo, cum virtute &		κελένω jubeo	752. c
felici successu aliquid gero	1042. b. c	κέλω appello, pervenio in portum	1018. a
κατόρθωμα res præclare & feliciter gesta,		κενεών venter, latus	753. a
officium	1042. c	κενοδοξία inanis & vana gloria	417. c
κατόρθωσις correctio, restitutio	1042. c	κενόδοξος inanis gloriæ cupidus	417. b
κατορύττω defodio, obruo, sepelio	1046. d	κενολογέω vana loquor	866. b
κατοχεύς retinaculum	602. a	κενόομαι inanis reddor	753. b
κατοχένω admitto pecora	1062. c	κενός vanus 751. d. vacuus, inanis	753. a
κατοχή detentio	602. a	κενοτάφιον sepulcrum vacuum	646. c
κατόχιμος possessus	602. a	κενοφωνία clamor de rebus inanibus	1439. a
κάτοχος retinaculum	602. a	κενώω exinanio, humilio 753. b. evacuatio	752. d
κάτω deorsum	211. a. 747. d	κεντέω pungo, stimulo	753. d
κατωδυνάω affligo	1007. c	κέντημα stimulus	753. d
κατώδυνος dolore affectus	1007. c	κέντρον stimulus	754. a
κάτωθεν deorsum	748. a	κεντυρίων centurio	754. d
κατωμίζω humeris tollo	1480. b	κέντωρ stimulator	754. d
κατώτερος infimus	748. a	κένωμα inanitas	753. c
κατωτέρω infra, inferius, magis infra,	748. a	κενώω inaniter	753. a
		κεραίον cornu, apex, punctulum	756. d
καυλός hostile	748. a	κεραίζω vasto	756. b
καῦμα æstus, calor nimius, ardor	724. c	κεραμεύς figulus	755. a
καυματίζομαι ardore exhaurior, torreo	724. d	κεραμικός fictilis	755. a
		κεράμιον amphora fictilis, urceus	755. a
καυματίζω torrefacio	724. d	κέραμος terra figularis, tegula	754. d
καῦσις exustio	724. d	κεράννυμι, ὕω misceo, infundo	755. b
καυσόομαι exæsto	725. a	κέρας cornu	756. a
καῦσος æstus	724. d	κέρασμα mixtio	755. b
καυσάω ardore infesto, accendo	725. a	κεράσης cerastes	756. b
καυσός ustus	724. d	κερατίζω cornu percutio	756. b
καύσων æstus	725. a	κερατίνη buccina	756. c
καυτηριάζομαι cauterio refecor	724. c	κεράτιον siliqua	756. c
καυτηριάζω cauterio amputo	724. c	κερατισης cornupeta	756. b
καυτήριον instrumentum, quo vitia insa-		κεράννεος fulmineus	757. b
nabilia exuruntur in corpore	724. c	κεράννιος fulmineus	757. b
καυχάομαι glorior	748. b	κεραυνός fulmen	757. a
καύχημα gloriatio, ostentatio	748. d	κεραυνόω fulmino, saxa in aliquem con-	
καύχησις gloriatio, ostentatio	748. d	jicio	757. b
Κεγχρεά Cenchrea	749. a	κεράω	
κέγχρς milium	749. a		

κεράω misceo	757. a	κεγκλιδωτός cancellatus	764. b
κερδαίνω lucror	757. c	κεγκλῖς cancelli	764. b
κέρδος lucrum	757. b	κίδαρις cidaris	764. b
κερσεῖνός corneus, hircus	756. b	κιθάρα cithara	55. a. 764. c
κερήλιος radius solis	799. b	κιθαρίζω citharâ cano	765. a. pulso 765. a
κέρκιον cauda	758. a	κιθαρωδός citharædus	55. a. 764. d
κέρκος cauda	758. a	Κιλικία Cilicia	765. a
κέρκωψ astutus	758. a	Κίλιξ Cilix	765. b
κέρμα numus, segmentum monetæ mi- nutulum, æs	758. a. b	κινάμωμον cinamomum	765. b
κερματίζω ad cudendos numos æs in mi- nutias redigo	758. b	κινδυνεύω periclitor, periculum affero	765. c. d
κερματιστής numularius, trapezita	758. b	κίνδυνος periculum	765. c
κεφάλαιον summa textus, summa pecu- niæ	758. d	κινέω moveo	766. a
κεφαλαιόω caput vulnero, comminuo, summatim attingo, in summas redigo	759. a	κίνημα motus, commotio, tumultus	766. b
κεφαλή caput	758. c	κίνησις motus, motio	766. b
κεφαλῖς caput	759. b	κίνητικὸς mobilis, celer	766. c
κεχωρισμένως separatim	955. d	κιννάμωμον cinnamomum	765. b
κέως Ceos	146. d	κινύρα cithara	766. d
κηδεία funeratio, sepultura	759. d	κινύρομαι lamentor, lugubri voce queror	766. d
κηδεμονεῖα curatio, cura, sollicitudo, offi- cium	760. a	κιννάω misceo	756. a
κηδεμών curator, tutor, patronus, exe- quiarum curator	760. a	Κῖς Kis	767. a
κῆδος cura, sollicitudo, exequiæ	759. d	κισάω pica seu malacia laboro, cupio, concupio	767. c
κηλιδόω maculo	760. b	κισός, τῆς hederæ	767. b
κηλιδωτός maculatus	760. b	κισόφυλλον hederæ folium	767. b
κηλῖς macula	760. a	κίτλα, οσα, pica, malacia	767. b
κημὸς frenum	760. b	κιχράω commodo	1460. d
κῆνσος census	760. b	κίων columna	767. c
κηπεύω hortum colo	760. c	κλάδευσις putatio	767. d
κήπιον hortulus	760. c	κλαδεύω ramos amputo	767. d
κήπος hortus	760. c	κλάδος ramus	767. c
κηπευδὸς hortulanus	1058. b	κλαίω fleo, defleo	767. d
κῆρ cor	899. c	κλάσις fractio	768. d
κῆρ fatum, mors, sors funesta	751. d	κλάσμα fragmentum	768. c
κηρείαι fasciæ sepulcrales	751. d	Κλαύδη Claudia	768. b
κηρίον favus	760. d	Κλαυδία Claudia	768. b
κηρός cera, favus	760. d	Κλαύδιος Claudius	768. b
κηρόω cera obduco	760. d	κλαυθμός fletus	768. a
κήρυγμα prædicatio	761. c	κλαυθμών fletus	768. a
κήρυξ præco	760. d	κλάω frango	768. c. 778. b
κηρύσσω, τῶ prædico	761. a	κλειθρον claustrum, sera	771. a
κῆτος cetus, balæna	761. d	κλέος gloria	771. b
Κηφᾶς Kephas	761. d	κλῖς clavis	770. d
κίβδηλος cui scoria admixta est, non sin- cerus, fucatus, adulterinus	763. d	κλέω claudio	769. c. 771. d. celebros 771. b.
κίβδης scoria	763. d	772. d. obfero, celebrem reddo	771. d
κιβωτός arca	764. a	κλέμμα furtum	772. c
		Κλεόπας Cléopas	771. c
		κλέος gloria	771. b. d. rumor 771. d
		κλέπτῃς fur	772. b
		κλέπτομαι furto auferor, subtrahor	772. b
		κλέπτω	

I. I N D E X

κλέπτω furor, clepo	772. a	κλώθω neo, glomero, torqueo, 777. d.
κλεψιμαῖος furtivus, furto ablatum	772. c	filum vitæ duco, fataliter destino 778. a
κληδονίζομαι vaticinor	772. d	κλών ramus vel furculus qui deputari so-
κληδονισμός divination	771. d	let 769. b
κληθών fama, rumor	772. d	κλωνίζω ramulos seu furculos defringo
κλήμα palmes, virga vitea	772. d	769. b
κληματίον sarmentum aridum	773. a	κλωνίον, ὄνιον ramulus 769. b
κληματὶς sarmentum aridum	771. d	Κλωπᾶς Clopas 778. a
	773. a	κλώσμα filum, quod nendo deductum
Κλήμης Clemens	773. a	est, vitta 778. a
κληροδοσία distributio quæ fit sorte, hæ-		κλωστήρ fusus 778. a
reditas	389. d	κνάομαι scindo, rado, scalpo, pruritum
κληροδοτέω sorte divido	389. d	moveo 778. b
κληροδότης sortis dator, testator	389. d	κνάω scindo, rado, scalpo, pruritum mq-
κληρονομέω hæreditatis jure obtineo, pos-		veo 778. b
fiden	975. b.	κνήθω pruritum moveo, scalpo, frico
κληρονομία hæreditas	975. a	778. b
κληρονόμος hæres	974. d	κνήμη tibia 778. a
κληρόομαι in sortem adsciscor, sorte ob-		κνήμι scindo, rado, scalpo, pruritum.
tineo, accipio	773. d	moveo 778. b
κλήρος fors, possessio, hæreditas	773. b	κνημὶς ocrea 778. b
	974. d	κνήφη prurigo 778. c
κληραχία possessio, hæreditas	607. c	κνίδη urtica 778. c
κληρώω, ὦ sorte lego, állego	773. d	κνίδιον atriplex 778. d
κληρωτὶ per sortem	774. a	Κνίδος Knidus 778. d
κλήσις vocatio ad vitam æternam, ad of-		κνίζω seco, rado, titillo, pruritum excito
ficium	730. b	778. c
κλητὸς vocatus	730. a	κνὶς urtica 778. c
κλίβανος clibanus	774. c	κνίψ vermiculus erodens ligna, culex, pe-
κλίμα regio, tractus, plaga, palmes	775. a	diculus 778. c
κλιμακτήρ gradus	774. d	κνώδαλον bestia 778. d
κλίμαξ climax	774. c. 908. b	κοδράντης quadrans 779. a
κλιματὶς sarmentum	775. b	κοιλαινὼ cavo 779. c
κλίνη lectus	775. b	κοιλὰς vallis 779. c
κλινίδιον lectulus	775. c	κοίλη alveus navis 779. c
κλίνω inclino, reclino	774. d	Κοίλη Συρία Cava Syria 779. d
κλισία discubitus	775. b	Κοιλησυρία Cælesyria 779. d
κλίσις inclinatio, latus	775. c	κοιλία venter, voluptas, uterus, ventricu-
κλίτος latus	775. c	lus, cor, corpus 779. a. b
κλοιὸς collare, jugum	771. b	κοῖλος cavus, concavus 779. c
κλονέω moveo, verito	777. a	κοιλοσαθμέω obduco 770. b
κλόνησις commotio	777. b	κοιλόσαθμος laqueatus 700. a
κλοπή furtum	772. c	Κοιλοσυρία Cælo Syria 779. d
κλοποφορέω furor	1406. a	κοιλότης cavitas, concavum 779. c
κλύδων fluctus	777. d	κοίλωμα cavum, cavitas 779. c
κλυδωνίζομαι fluctuo	777. d	κοιμάομαι dormio, sopior, mortuus sum
κλύζω eluo, abluo, lavo	777. b	780. a
κλύσμα lotio	777. c	κοιμάω facio dormire, sopio 779. d
κλυστήρ clyster, quo anus eluitur	777. c	κοίμησις dormitio 780. e
κλυτὸς celebris, inclytus, clarus	771. c. d	κοιμητήριον cubile, sepulchrétum, cæmi-
κλύω audio	771. c	terium 780. c. d
Κλώθω Clotho	778. a	κοίμητρον lectus 780. c
		κοιμέ-

κοιμίζω sorpio	780. d	κολοβότης defectio	786. d
κοινολογέομαι in communi loquor vel consulto, confero sermones	870. c	κολοβόω decurto, contraho, amputo	786. c
κοινολογία colloquium, collocutio	870. d	κολοκύνθη cucurbita	786. d
κοινολογίζομαι confero sermonem, collo- quor cum aliquo	870. d	κόλον cibus	786. d
κοινός communis, pollutus, impurus, in- quinatus	781. a	κόλος mancus, mutilus	686. c
κοινοφιλήs qui ab omnibus gratiam inire cupit	155. b. c	Κολοσσαί Colossæ	787. b
κοινόω polluo, impurum judico	681. b. c	Κολοσσαῖς Colossenses	787. b
κοινωνέω communico	782. c	κολοσσός colossus	787. b
κοινωνία communio, societas, beneficen- tia	782. a. b	κολέω amputo, trunco	815. b
κοινωνικὸς sociabilis, non austerus, non fastuosus, non difficilis	782. c	κόλπος sinus, gremium, sinus maris	787. b. c
κοινωνός socius 781. d. particeps	782. a	κόλπωμα sinus	787. c
κοινῶς communiter, pariter	781. b	κολυμβάω nato	787. d
κοίται libidines	783. c	κολυμβήθρα piscina	787. d
κοιτάζομαι dormio	783. c	κολυμβητήs natator, urinator	787. d
κοιτασία concubitus	783. c	κολωνία colonia	787. d
κοίτη cubile, lectus, semen genitale viri, concubitus	783. b	κολωνός locus altus, mons	788. a
κοιτῶν cubiculum	783. c	κομάω comatus sum	789. d
κόκκινος coccineus	784. a	κομβόομαι vestio me, vestior, vestimento ornor	788. a
κόκκος granum, bacca	783. d	κόμβωμα ornamentum, vestitus	788. a
κολαβρίζω contero	785. b	κομέω curo, alo	788. c
κολάζομαι punio	784. b	κόμη coma	789. d
κολάζω punio	784. a	κομήτης comatus, cometa	790. a
κολακεία adulatio, assentatio	784. d	κομιδὴ cura	789. c
κολακεύω adulator	784. c	κομιδῇ studiosè, diligenter, valde	789. c
κόλαξ adulator, parasitus	784. c	κομίζομαι reporto	788. c
κολάπτω tundo, tundendo excavo, scul- po, excido	784. d	κομίζω curo, affero	788. c
κόλασιs cruciatus	784. b	κόμμα segmen, cæsum, incisum, mem- brum periodi imperfectum, moneta	794. b
κολαφίζω colaphum alicui infringo	785. a	κομπάζω glorior, jactito me	788. b
κόλαφος colaphus, álapa	785. a	κομπέω crepito, glorior	790. a
κολεός vagina	785. b	κομπόομαι glorior, jactito me	788. b
κόλλα gluten	785. c	κόμπος nodus 788. a. sonitus	790. a
κολλάομαι conglutinor, adhæresco	785. c	κομπός jactator	790. a
κόλλησιs conglutinatio	785. d	κομφός scitus, elegans, bellus, lepidus, urbanus	790. a
κολλέριον collyrium	786. b	κομφότερον melius	790. b
κολληβίτης trapezita 758. b. 786. b. nu- mularius, collybista	786. b	κόνδυ calix	790. b
κόλληβος numulus, grandioris monetae per numulos permutatio	786. a	κονδυλισμός contumelia	790. b
κολλύρα genus panis	786. b. c	κόνδυλος colaphus	790. b
κολλυρίζω panem conficio	786. c	κονέω festino, curro 326. a. 790. c. operor, famulor	790. c
κολλύριον collyrium	786. b	κονία pulvis, cinis, calx	791. c
κολλύρις genus panis	786. b. c	κονιάζω pulvere conspergo	792. a
κολοβός mancus, mutilus	786. c	κονίαμα superficies dealbata	792. a
		κονιόομαι dealbor	791. d. 791. a
		κονιάω calce dealbo	791. d
		κονίζω in pulvere volvo, certo	792. a
		κονιορτές pulvis	1047. b

I. I N D E X

κόνις pulvis 790. c. 791. c. cinis	791. c	κοσμέω orno, præparo	801. c
κοντός contus	792. b	κοσμικὸς mundanus	801. b
κονύζη urtica	778. c	κόσμιον dignitas, ornatus	801. b
κοπάζω cello, quiesco gravi defatigatus		κόσμιος bene compositus, honestus, gra-	
labore 793. d. sedo, quiescere facio	794. a	vis	801. b
κοπανίζω tundo	794. b	κοσμιότης venustas, modestia	81. b
κοπετός planctus	794. a	κοσμίως compositæ, decenter, modeste,	801. b
κοπή cædes, strages	793. b	κοσμοκράτωρ princeps mundi	807. b
κοπιάζω negotium faceffo	792. b	κόσμος mundus 800. d. ornatus mulie-	
κοπιῶω laboro manu, enitor, fatigor	793. b. c	bris	801. a
κοπύομαι fatigor, lassor	794. b	κόσσυμβος nodus	802. b
κόπος molestia, negotium, labor	793. a	κοσυμβωτός nodatus	802. b
κοπέω lasso	794. b	κοτέω irascor	802. b
κοπρία fimus	792. b	κότος ira	802. b
κόπριον fimus	792. c	κοτύλη sextarius	802. c
κόπρος stercus, lutum	792. b	Κεάρτος Quartus	801. c
κοπρών sterquilinum	792. c	κλεῖς vagina	785. b
κόπτομαι plango	792. c	κερὰ tonsura, lana	752. b
κόπτω seco, cædo	792. c	κέρως tonsor	752. b
κοπώδης laboriosus	793. a	κέρη adolescentula	799. c
κόπωσις lassitudo, defatigatio	794. b	κῆρος juvenculus	799. c
κόραξ corvus	797. c	κασωδία custodia	802. c
κοράσιον puella, adolescentula	800. a	καφίζω allevo, sublevo	803. a
κορβᾶν, ανᾶν Corban, Corbanan	798. a	κῆφος levis	802. d
Korè Core	798. b	κέφος leviter	801. d
κορέννυμι, ὕω saturo, exsatio	798. c. d	κόφινος cophinus, corbis	803. a
κορέω purgo	799. c	κόχλαξ filex	803. b
κορή tonsura, lana	752. b	κράββατος grabatus, lectus humilior	803. b
κόρη puella, pupilla	799. d	κραδαίνω vibro, concutio cum tremore,	
Κορίνθιος Corinthius	799. b		803. d
Κόρινθος Corinthus	799. a	κράδαιον ramus ficulnus	803. c
κόριον coriandrum	799. b	κράδη ramus ficulnus	803. c
Κορνήλιος Cornelius	799. b	κράδος ramus ficulnus	803. c
κόρος satietas 798. d. scopæ, juvenculus		κράζω clamo	797. c. 803. d
799. c. corus capiens 10. batos	799. d	κράίνω impero 804. d. perficio, perfectum	
κορύνη balteus	800. b	reddo	809. c
κόρυς galea, cassis	800. b	κραιπαλαίω crapulam sentio, per crapu-	
κορυφαῖος verticalis, supremus, præcipuus,		lam deliro	804. d
coryphæus	800. b	κραιπάλη crapula, comessario, ingurgita-	
κορυφή vertex, summum in quavis re,	800. b	tio	804. c
κορώνη cornix 151. b. 800. b. cornicula 800.		κράμα mixtura	755. b
b. summitas quævis	880. c	κρανίον calvaria	740. a
κορωνίζω cornici colligo stipem	880. c	κράνον caput	740. a
κορωνίς fastigium, finis	800. c	κράς caput	804. d
κορώνισμα carmen quod circulatores ca-		κράσις mixtio, temperamentum	755. c
nebant	800. c	κράσπεδον fimbria	1083. a
κορωνιστής circulator	800. c	κραταιόομαι fortis & animosus sum	805. b
κοσκινίζω cribro	800. c. d. 1223. c	κραταιὸς potens	805. b
κόσκινον, ες cribrum	800. c. 1223. c	κραταιότης vis, robur, fortitudo	805. b
		κραταιόω confirmo	805. b

κραταί-

GRÆCO-LATINUS.

κραταίωμα firmamentum, robur	805. c	cerno, statuo, sentio, ostendo, repre-	
κραταίως validè, fortiter	805. c	hendo, culpo, punio 810. b.-d. con-	
κραταίωσις firmitas, robur	805. c	demno	811. a
κρατερός robustus, vehemens	807. c	κριοθήκη arietaria machina	816. c
κρατέω firmiter, fortiter teneo, impero,		κριοδόχη arietaria machina	816. c
tango, prehendo	805. c. d	κριοκοπέω arieto, ariete quatio & subruo	816. c
κρατήρ cratera	755. b		
κράτησις potestas	806. b	κρίος aries	816. c
κράτιστος præstantissimus	6. b	κρίσις judicium, damnatio 811. d. senten-	812. a
κράτος robur, potentia 804. d. imperium	805. a		
		Κρίσπος Crispus	816. c
κρατύνω solido, confirmo	808. b	κριτήριον tribunal, judicium, controver-	812. b
κραυγάζω vociferor, clamito	804. b	sia	
κραυγή clamor, vociferatio 261. a. 804. a		κριτής judex, præses	812. a
convicium, vociferatio virulenta,	804. a. b	κριτικός qui judicat	812. a
		κρόκη subtegmen	816. d
κρεανομέω in frustra concido	975. d	κροκόδειλος crocodilus	816. d
κρέας caro	808. b	κρόκος crocus	816. d
κρεῖσσον, κρεῖττον utilius, melius	6. a	κρόμμυον cepa	817. a
κρείσσω, κρείττων præstantior	6. a	κρόταφος tempora	322. a. 817. a
κρέμαμαι pendeo, suspendor	808. c	κρατέω pulso, verbero	817. a
κρεμάω suspendo	808. b	κρότος pulsus, plausus	817. a
κρεωπωλέω carnes vendo	1180. c	κρέμα sonus	817. c
κρεωπώλης lanius, carniū venditor	1180. b	κρεναῖος saliens è scatebris	817. b
		κρενηδὸν instar scatebræ	817. b
κρεωπώλιον macellum, laniena	1180. b	κρενισμός scatebra, scaturigo	817. b
κρημνίζω præcipito	809. a	κρενὸς scatebra, saliens fons	817. b
κρημνὸς præcipitium, locus præruptus	808. d	κρέσμα percussio	817. c
κρημνότης præcipitium, altitudo	808. d	κράω pulso	817. b
	809. a	κρυβῆ clam, occultè	818. c
κρήνη fons	809. a. b	κρύει frigus	819. c
κρηπιδῶμα crepido	809. b	κρυπτά integumenta	818. d
κρηπίς crepida, basis, fundamentum, cre-		κρυπτὸς occultus	818. c
pido, vestibulum, ripa	809. b	κρύπτω abdo, abscondo, celo	818. a
Κρής Cretensis	809. d	κρυπτῶς clam	322. a
κρής caro	809. d. 810. d	κρυσαλλίζω instar crytalli fulgeo	819. c
Κρήσκης Crescens	809. b	κρυσαλλοειδὴς crytalli vel glaciei similis	466. b
Κρήσσα Cretensis fœmina	810. a		
κρησφύγετον refugium	1473. d	κρύσας glacies, crytallum, us	819. c
Κρήτη Creta	809. c	κρύφα clam	818. b
κριθή hordeum	810. a	κρυφαῖος occultus	818. c
κρίθινος hordeaceus	810. a	κρυφαίως clam, occulte	818. c
κρίκος fibula	810. a	κρυφῇ clam, occultè 818. c. secreto	850. b
κρίμα, κῖμα judicium, damnatio, sup-		κρυφιασῆς occultorum interpres	818. c
plicium, impietas, pœna, vindicta,	811. c. d	κρύφιος occultus, abstrusus	818. c
		κρύφος occultatio, locus abditus	818. c
κρίνομαι judicor, judicio experior, in ju-		κρώζω clamo	797. c
diciūm vocor, punior, damnor, rixor,		κρωσσὸς catena	819. c
contendo	811. a. b. c	κρωσσωτὸν catena	819. d
κρίνον lilium	810. b	κτάντης interfectos	820. d
κρίνω secerno, judico 184. c. 810. b. de-		κτάομαι possideo	819. d

I. I N D E X

κτάνω occido, interficio	820. c	κύμβα cymba	825. c
κτῆμα possessio	609. a. 820. a	κύμβος cavus recessus	825. c
κτῆματα bona, opes	820. b	κύμινον euminum	825. c. d
κτημάτιον possessiuncula	609. a. prædio-	κυνάριον catellus	833. a
lum, agellus, recula	820. b	κύνεος impudens, mordax	831. a
κτῆνος jumentum, armentum	821. d.	κυνέω osculor	830. a
	822. a	κυνηγέτης venator	833. b
κτηνοτρόφος pastor	1360. b	κυνηγετικός ad venationem pertinens, ve-	833. b
κτηνώδης brutus	822. a	natorius	833. b
κτῆσις possessio	820. b	κυνηγέω venor	833. b
κτητὸς acquisitus	542. a	κυνηγία venatio, venatus	833. b
κτητὼρ possessor	820. b	κυνήγιον venatio, venatus	833. b
κτίζω condo, creo	822. a	κυνηγὸς venator	833. a
κτίσις creatio, structura	822. c. d	κυνηδὸν canum more, caninè	833. b
κτίσμα creatura	822. c	κυνικός impudens, mordax	833. a
κτιστὴς conditor	823. a	κυοφορέω fœtum gesto	1406. a
κτονέω occido	820. d	κυπαρίσσινος cyparissinus	825. d
κτόνος cædes	820. d	κυπάρισσος cypressus, cupressus	825. d
κτυπέω pulsu sonitum cieo, strepo, stre-		Κυπριαρχὸς præfectus Cypro	826. b
pito	1370. d	κυπρίζω germino	816. a
κτύπος sonitus, strepitus	1370. d	Κύπριος Cyprius	816. a
κύαθος cyathus	823. a	Κύπρις Venus	826. a
κύαμος faba	823. a	κυπρισμός germinatio	816. a
κυβεία nequitia alios fallendi, astutia		Κύπρος Cyprus	826. a
	823. d	κύπτω incurvo me	826. b
κυβερνάω gubernō	823. b	κυρέα dominatio	829. c
κυβέρνησις gubernatio	823. c	κυρέω evenio, sum, nanciscor	827. d. con-
κυβερνήτης gubernator, nauclerus	823. c	sequor, incido	829. c
κυβεύω aleâ ludo	823. d	Κυρηναῖος Cyrenæus	827. c
κύβος tessera	823. c	Κυρήνη Cyrene	827. b
κῦδος gloria	823. d	Κυρήνιος Quirinus	827. c
κυέω sum gravida, pario	783. d. 830. a.	κυρία domina	819. a
osculor	830. a	κυριακὸς dominicus	819. a
κύησις conceptus	830. a	κυριεύω dominor	829. b
κυκάω misceo, perturbo	823. d	κύριος dominus	828. c
κύκησις tumultus	824. a	κυριότης dominatio	829. a
κυκλέω converto, gyro	824. a	κύρομαι incido	829. c
κυκληδὸν in orbem	824. a	κῦρος plena auctoritas	828. a
κυκλόθεν in circuitu	824. a	κυρόω sancio, ratum facio	828. a
κυκλόομαι cingor, obsideor	824. b	κυρτὸς claudus	828. a
κύκλος circulus	824. a	κύρω incido, occurro, nanciscor	827. d
κυκλώω cingo, circumdo	824. b	κυρὸς incurvus, gibbus	827. b
κύκλω in circuitu	824. d	κυφάω incurvo	827. b
κύκλωμα circuitus	824. b	κυψέλη modius	829. c
κύλιξ calix	824. d. 908. b	κύω sum gravida, prægnans, osculor	829. c. d
κύλισμα volutabrum	824. d		
κυλισμός circumvolutio	824. d	κύων canis	832. c
κυλίω volvo	824. d	κῶα Coa	835. d
κυλῶς mancus	825. b	κῶδιον corium, pellis	835. b
κῦμα fluctus	825. c	κῶδων tintinnabulum, nola	833. c
κυμαίνω fluctuo	825. c	κῶδωνίζω tinnio	833. c
κύμβαλον cymbalum	825. c	κῶδων	

κώθων poculi genus, compotatio, convivium	833. c	λάθρα clam	818. d. 850. c
κωθωνίζομαι poto, compoto, epulor	833. c	λαθραίος clandestinus	850. c
κώκυμα fletus, ejulatus	833. c	λαθραίως clam	850. c
κωκυτός fletus, ejulatus	833. c	λάθριος occultus, obscurus	850. c
κωκύω fleo, ploro	833. c	λαίλαψ turbo	837. d
κωλεά armus	833. d	λαιμός guttur	852. b
κῶλον membrum, corpus	833. d	λακίω crepo, resono	880. d
κώλυμα impedimentum	834. a	λάκκος lacus, fossa, fovea	838. a
κωλυτός impeditus	834. b	λακτίζω calcitro, calce peto, calcibus insulto, calce pulso	838. a
κωλύω impedio, prohibeo	833. d	λαλέω loquor, temerè & inconsiderate, verba fundo, effutio, garrio, dico	838. b. c
κωμάζω comessor	835. a	λάλημα sermo, loquacitas, fabula	839. d
κωμάρχης vico præfectus	175. c	λαλιά lingua, idioma, dialectus	839. d.
κωμαστής comessator, helluo	835. a	sermo	840. a
κώμη vicus, pagus, villa, castellum	834. b. c	λάλος qui loquitur, garrulus, nugator	841. a
κωμήται pagani	834. c	λαμβάνω accipio, capio, recipio, capto	841. a. b
κωμήτης pagum incolens	834. c	Λάμεχ Lamech	849. a
κώμιον viculus, parvus pagus	834. c	λαμπάδιον lampas	849. c
κωμόπολις oppidulum	834. c. 1152. d	λαμπάς lampas	849. b
vicus oppidi æmulus	1152. d	λαμπρός splendidus	849. c
κῶμος Bacchus	834. c. comessatio	λαμπρότης splendor	849. c
κῶνος figura ex lato in acutum desinens	835. a	λαμπρύνω illustro	849. c
κωνωπέον conopœum	835. b	λαμπρῶς splendide	849. c
κωνώπιον conopœum	835. b	λαμπτήρ fax	849. c
κώνωψ culex	835. a	λάμπτω splendo	849. a
κωπηλάτης remex	505. a	λάμψις splendor	849. c
κῶς Cos	835. c	λανθανόντως latenter	850. c
κῶς ovium vellus, stragulum	835. b	λανθάνω lateo	97. c. 850. a
Κωσάμ Cosam	835. d	λάξ calce, extremo pede	838. a. 1177. b
κωφένω fileo	836. b	λαξευτήριον ascia	997. c
κωφός mutus, surdus	836. a	λαξευτός ex lapide excisus	997. c
κωφότης surditas	836. b	λαξεύω lapidem polio	997. b
Κῶς Cōus	835. d	λαογραφία populi scriptio, descriptio, census	333. a
Λ.		Λαοδίκεια Laodicéa	851. b
Λα particula augendi in compositione	836. d	Λαοδικεύς Laodicensis	851. b
λαῶς lapis	997. c	λαός populus	851. c
λαβή ansa	842. b	λαοφθόρος populi pernicies	1419. a
λαβίς ansa	842. b	λαόφθορος à populo perditus	1419. a
λάβρος vehemens	836. d	λαπάζω evacuatio	591. b
λάγανον laganum	836. d	λαπίζω insolentius me effero, jacto me	852. a
λάγηνος lagena	908. c	λαπιστής jactator, nugax	852. b
λαγχαίνω fortior, forte accipio, obtineo, fortitò mihi obtingit	836. d. sortes duco, traho	λάπτω lambendo bibo, evacuatio	857. d
λαγών ilia	837. a	λάρος latus	852. b
λαγωός lepus, cuniculus	837. b	λάρυγξ guttur	851. b
λαγώς lepus	146. d	λαῶς lapis	851. c
Λάζαρος Lazarus	837. c	Λασαία Lasæa	852. b
λάζομαι fumo	93. b	G g g	

I. INDEX

λάσιος hirsutus, herbidus	852. b	λεκάνη vasculum	877. c
λατομέω excindo	1318. d	λέκτρον lectus	873. a
λατομητὸς excisus	1319. a	λεληθότως latentes	850. c
λατόμος lapicida	1318. d	λέντιον linteum	877. d
λατρεία servitium 853. c. cultus, ritus, serva	855. b	λέξις sermo	859. b
λατρευτὸς servilis	853. b	λεοντηδὸν leonino more	880. b
λατρεύω servio, colo	852. d	λεοντώδης leoninus	880. b
λάτριος famularis	855. c	λεπίζω decortico, desquamō	878. c
λάτρις mercenarius, servus, a	852. c	λεπίς squama	878. c
λάτρον merces	853. c	λέπισμα quod decorticatum est; decor- tatio	878. d
λαύω video 856. a. fruor	852. b. 856. a	λέπρα lepra	878. a
λάφυρα exuviae, spolia	542. b. 855. d	λεπράω leprosus sum	878. b
λαφυρεύω diripio	855. d	λεπρὸν lepra	878. b
λαφύσσω, τῶ avide deglutio, helluor, evacuō, ingurgito me	855. d	λεπρὸς leprosus	878. b
λαχαίνω fodio	856. a	λεπλὸν genus quoddam minuti numi	878. b
λαχανεῖα olus	856. a	λεπλὸς tenuis	878. b
λάχανον olus	856. a	λεπλότης tenuitas	878. c
λαχανοπωλεῖον forum olitorium 1405. b. c		λεπλύνω extenuo	878. c
λάω volo 838. b. video, fruor	856. a. 880. a	λέπυρον cortex	878. c
λέαινα leaena	880. b	λέπω decortico	437. b. 878. c
λεαίνω comminuo	880. d	λέοχη sermocinatio, confabulatio	878. d
Λεββαῖος Lebbæus	856. a	Λευῖ, ἰς Levi	879. a
λέβης lebes, pelvis	856. c	Λευῖτης Levita	879. c
λεγεὼν legio	856. c	Λευιτικὸς Leviticus	879. c
λέγομαι cubo, dormio 873. a. infideo	886. d	λευκαίνω dealbo	879. d
λέγω dico	856. d	λευκανθίζω albesco	879. d
λέγω cubare facio	873. a	λέυκη populus	880. a
ληηλασία prædatio	505. a	λευκὸς albus, clarus 151. c. 879. c. candi- dus	879. c
ληηλατέω depopulo, prædor	505. b	λευκότης albedo, candor	880. a
λεῖα præda	542. b. 873. b	λευκώω dealbo	879. d
λάβω fundo, libo	856. c. 873. d	λέυκωμα albugo oculorum	880. a
λεῖμμα reservatio, reliquiae	874. a	λεύσσω video	879. c
λεόγλωσσος lenis linguae	874. a	λέχος lectus	873. a
λεῖος planus, glaber	873. d	λέων leo	880. a
λεόω emollio	873. d	λεὼς populus	146. c
λείπομαι destituor	874. a	λήγω cessō, desino, quiesco, desisto	880. b. c
λείπω defum 874. a. deficio	884. c	λήθη oblivio	850. c
λατρυγέω ministro, publicum munus obeo, infervio	542. c	λήθω lateo	97. c. 850. a
λατρυγήμα vas ministratorium	543. a	λήζω, ομαι prædor	542. b. 873. b.
λατρυγία ministerium, publicum Eccle- siae munus, functio officii Ecclesiasti- ci, sacrificium, eleemosyna, officium fraternae charitatis	543. a. b	λήη præda	542. b
λατρυγικὸς ministratorius	543. b	λήϊτον curia	542. a
λατρυγὸς minister publicus	541. d	λήϊτος publicus	542. a
λαχὴν impetigo	877. c	ληκῶ crepo, resono	880. d
λαίχω lingo, lambō	877. b	λημεμα sumtio	841. b
λαίψανεν reliquiae	874. b	ληνὸς torcular 880. a. lacus preli torcula- rii	881. a
		ληρῶ nugor	881. b
		ληρος nugæ	881. a
		ληρώδης nugatorius, ineptus	881. a
		λητεύω prædor, prædonem ago	875. d
		λησῆ-	

λησθήριον latrocinium	873. d	λίπος pinguedo	95. b. 885. a
ληστής prædo, raptor	873. b	λίσσομαι supplico	885. b
λήψις acceptum	842. b	λιτανεία supplicatio	885. b
λίαν valde	881. b	λιτανεύω supplico, precor, oro	885. b
λίβανος thus	881. c	λίτη supplicatio	885. b
λιβανωτόν thuribulum	881. d	λίτος tenuis	885. b
Λιβερτίνος Libertinus	881. a	λίτρα libra	885. b
Λιβύη Libya	882. c	λίχανός index, digitus	885. c
Λίβυς Afer, Pœnus	882. d	λιχναία liguritis, gula, gulofitas	885. c
λίβω stillo	882. c. d	λίχνος liguritor	885. c
Λιγύριον lyncurius	882. d	λίψ ventus Africus	873. d
Λιθάζω lapido	883. b	λοβός reticulum	885. c
λίθινος lapideus	883. a	λογεόν rationale, pectorale	862. a
Λιθοβολέω lapidibus ferio 216. a. lapido,	227. c	λογία, ή collecta	863. a
lapidibus obruo	227. c	λόγια, τὰ eloquia	862. b
Λιθοβόλον tormentum lapidibus mitten-		λογίζομαι computo, supputo, rationem	
dis accommodatum	227. b. c	ineo, colligo, ratiocinando deduco,	
Λιθοβόλος lapides jaciens	227. b	statuo, puto, arbitror, existimo, infero,	
Λιθολογέω lapides colligo	870. d	concludo	863. c. d
Λιθολογία acervus lapidum	871. a	λογικός rationalis, verbalis	862. b
Λιθοόμαι lapidesco	883. b	λόγιον pectorale, responsum divinum,	
λίθος lapis	882. d	eloquia	862. a. b
Λιθόστρωτος Lithostrôtus 883. c. locus la-		λόγιος disertus, eloquens, facundus	862. a
pidibus stratus	1272. a	λογισμός cogitatio, ratiocinatio, sermo	
Λιθουργέω lapides sculpo, elaboro	543. c		864. d
Λιθουργίζω lapides sculpo, elaboro	543. c	λογιστής æstimator	864. d
Λιθουργικός lapidarius	543. b	λογομαχέω de verbis pugnam moveo	
Λιθουργός faber lapidarius	543. b		918. b
Λιθώδης lapidosus, saxosus	883. a	λογομαχία verborum pugna	918. b
Λικμιάω ventilo 883. d. dissipio, commi-		λογομάχος qui contentione verborum de-	
nuo, quasso	884. a	lectatur, argutator	918. b
Λικμήτωρ dissipator	884. a	λογοποιία sermocinatio, meditatio	1147. b
Λικμός ventilabrum	883. d	λόγος sermo 857. d. verbum, liber, ratio,	
λίκνον vannus	1175. d	æquitas, rumor, concio, negotium 858. a-d loquendi facultas &c.	859. a
Λιμαγχονέω fame affligo	36. a	λόγχη lancea	837. b
Λιμαίνω fame laboro	884. d	λοιδορέομαι conviciis afficio	886. a
Λιμήν portus	884. b	λοιδορέω convicio	885. d
Λιμναῖος palustris, lacustris	884. c	λοιδορήσις jurgium	886. a
Λίμνη lacus, stagnum, palus	884. b. c	λοιδορία convicium	885. d
Λιμνώδης paludosus	884. c	λοιδορός conviciator, malédicus	885. d
Λιμοκτονέω fame neco,	884. d	λοιμός pestis	886. b
Λιμός fames	884. c	λοιμώδης pestilens	886. c
Λιμπάνω defum	874. c	λοιμώτῳ peste laboro	886. c
Λιμώτῳ fame laboro	884. d	λοιπὸν cæterum	874. b
Λίνεος lineus	885. a	τὸ λοιπὸν quod reliquum est	874. b
Λίνεος linteus	877. d. 885. a	λοιπὸς reliquus	874. b
Λίνον linum	877. d. 884. d	λοιπὸς cortex	437. b
Λίνος Linus	885. a	Λεκάς Lucas	886. d
Λιπαίνω pinguefacio	885. a	Λέκιος Lucius	887. a
Λιπαρός pinguis	885. a	λέομαι abluor, lavo me	887. b
Λιπαρότης pinguedo	885. b	Λετήρ pelvis	887. c
Λίπασμα pinguefactum	885. a		

I. I N D E X

καταρτισμός coagmentatio	166. d	κατατρέφω subverto, everto	1277. d
κατάρχομαι incipio, inchoo	177. b	κατασκηναίω luxurior, deliciar, libidinor	1279. c
κατάρχω dominor	177. b	καταστροφή subversio	1278. a
κατασείω manu silentium postulo	1213. a	κατάσρωμα tabulatum	1172. a
κατασιγάω conticesco	1220. a	κατασρώννυμι prosterno, sterno mensam	1272. a
κατασιωπάω conticesco	1224. d	κατασύρω pertraho	1285. b
κατασκήπτω diruo	1226. d	κατασφαλίζω communio, munitum red-	1187. b
κατασκηδάζω conspergo	1217. b	do, demissum munio	1286. d
κατασκηπτός coopertus	1231. a	κατασφάττω jugulo	1289. a
κατασκέπτομαι confidero	1230. d	κατασφραγίζω obfigno	602. b
κατασκευάζω præparo, instruo	1232. c	κατάσχισι possessio, occupatio	602. b
κατασκευασμα præparatio, instructio,	1232. d	κατάσχετος detentivus	1290. c
opus	1232. d	κατασχίζω diffindo, discindo	1301. a
κατασκευή structura, fabricatio, defensio,	1233. a	κατατάττω instruo	1309. c
demonstratio, adstructio, probatio	1233. a	κατατένω affligo	1318. d
κατασκηνόω tentorium struo, nidifico, ha-	1234. b	κατατέμνω concido	1321. b
bito, commoror	1234. b	κατατέρομαι delector	1324. a
κατασκήνωσις nidus	1234. c	κατατίθηνω contabesco	1333. c
κατασκιάζω obumbro	1235. b	κατατίθηνω depono	1341. a
κατάσκιος umbrosus	1235. b	κατατίλλω depilo, compilo, convello,	1347. d
κατασκιόζω induro in scirrhum, tume-	1235. c	evello	1339. d
factum induro	1235. c	κατατιτρώσκω vulneribus conficio, per-	1352. c
κατασκοπεύω exploro, speculor	1230. b	cutio, prosterno	1318. d
κατασκοπέω exploro	1230. a	κατατοκίζομαι fœnore obruor	1352. d
κατάσκοπος explorator	1230. a	κατατολμαίω audeo adversus, aggredior	1362. d
κατασμιρνύνω extenuo	948. a	contra	1364. d
κατασοφίζομαι sophismate circumvenio,	1245. d	κατατομή concisio	668. d
callide alii impono; dolose alium op-	1247. c	κατατοξεύω arcu configo	1368. b
primere cogito	1247. c	κατατρέχω decurro	1371. b
κατασπατάλώ exulto	1248. b	κατατρίβω deleo	186. a. b
κατασπάω detraho	1250. c	κατατρυφάω delector	186. b
κατασπείρω semino	1252. c	κατατυγχάνω assequor	1387. a
κατασπεύδω festino, festinare facio, urgeo	1252. c	κατατυραννέω tyrannidem exerceo	1389. c
κατάσπευσι festinatio	1252. c	καταυγάζω luceo, splendeo, illumino, il-	1389. c
κατασπεδάζω sollicitum reddo	1253. c	lustro, video, specio	1399. d
κατασπεδασμός sollicitudo	1253. c	καταυγασμός illustratio, illuminatio	1410. b
κατασάζω destillo	1256. c		1410. a
κατάστασι constitutio, statio contra vel	707. c	καταφάγω dévoro	1415. c
ante aliquem, conspectus	707. c	καταφαίνω appareo	1399. d
καταστέλλω reprimo, sedo	1264. c	καταφανής conspicuus	1416. b
κατασενάζω ingemisco	1265. d	κατάφασι affirmatio	1418. d
κατάσημα habitus	707. c	καταφερής pronus	1418. d
κατασηγίζω confirmo	1269. c	καταφέρω defero	1421. a
κατασολή amictus	1264. d	καταφεύγω perfugio	κατα-
κατασραγγίζω adaspergo, facio destillare	1279. a	κατάφημι ajo, affirmo	
κατασρατοπεδεύω castra moveo adversus,	1083. c	καταφθάνω prævenio	
infesto cum exercitu invado, castra me-		καταφθείρω corrumpo	
tor		καταφθορά corruptio, destructio	
		καταφιλέω deosculor	

καταφλέγω comburo	1422. b	κατεδίω devoro, consumo, conficio	572. c
κατάφοβος timidus	1402. b	κατευθικτέω recte tracto	661. d
καταφορά somnus altus	1410. b	κατευθύνομαι dirigo, rectè me gero	583. a
κατάφρακτος cataphractus	1425. c	κατευθυντήρια amussis, regula fabrilis	583. a
καταφράσσω munio	1425. c		
καταφρονέω contemno	1428. d	κατευθύνω dirigo, bene & feliciter dego,	
καταφρόνησις contemptio, contemptus	1429. a	582. d. 583. a. sum felix, dives	583. a
	1429. b	κατευλογέω deprædico, laudibus extollo,	
καταφρονητής contemptor	1429. b	benedico	870. a
καταφρύττω torreo	1431. a	κατευοδόμαι prosperor	1005. c
καταφυγή perfugium	1415. c	κατεύχομαι precor, bene precor	588. b
καταφυτεύω transplanto; planto	1437. b	κατεφίστημι insurgo	706. d
καταχαλάω demitto	1443. b	κατέχω retineo, teneo, obtineo, obsto,	
καταχαλκώω obæro	1444. d	detineo, tendo, occupo	601. b-d
καταχέω effundo	1453. a	κατηγορέω accuso, adversus aliquem lo-	
καταχθόνιος subterraneus	1454. d	quor	32. c
καταχράομαι abutor	1461. b	κατηγορία accusatio	33. a
κατάχρεστος, ære alieno pressus, ob-		κατήγορος accusator	32. c
ætatus; obnoxius	1462. c	κατηλάλην reconciliatus fui	105. a
καταχρίω inungo, illino	1465. a	κατηραμένος maledictus	150. b
καταχρυσώω inauro	1466. c	κατήφεια mæror	1395. a
κατάχυσις effusio	1467. d	κατηφής qui vultu demisso & subtristi	
καταχωρίζω comprehendo	1469. d	incedit	1395. a
καταψεύδομαι mentior, mendacium dico,		κατηχέομαι institutor	643. b
mendaciter traduco	1474. b	κατηχεόμενος qui instituitur aut catechi-	
καταψευσμός mendacium	1474. b	zatur	643. c
κατάψυξις refrigerium	1478. b	κατηχέω refonó, instituo viva & sonanti	
καταψύχω refrigero	1478. a	voce	643. b
κατεγχαρεύομαι tentor, suscipior	1450. d	κατηχέων catechista	643. c
κατεγχαρέω aggredior, tracto	1450. d	κατήχησις brevis institutio, quæ fit viva	
κατέδομαι comedo	451. b	voce	643. d
κατείδω video, respicio, attendo	467. c	κατηχητής & κατηχιστής qui viva voce	
κατείδωλός idolis deditus, refertus	467. b	instituit	643. d
κατελέγχω redarguo, convinco	507. a	κατήχθην devedtus sum	40. c
κατέναντι ex adverso	133. c	κατηχίζω refono, instituo viva & sonanti	
κατεναντίον ex adverso, coram	133. c	voce	643. d
κατεντευκτης contrarius	1368. b	κατηχισμός brevis institutio, quæ fit viva	
κατεντρεχής versutus, ingenio dexter		voce	643. d
	1362. c	κατιόω ærugine vitio, obduco	692. a
κατεντυγχάνω oro contra aliquem	1368. b	κατιχὺς conflictus	711. b
κατενώπιον coram	1486. d	κατιχυρέω prævaleo	712. d
κατεξουσιάζω potestatem exerceo in ali-		κατιχύω invalesco, prævaleo	427. d. 712.
quem	479. c	b. supero	712. b
κατεπείγω urgeo	527. c	κατοδυνάω affligo	1007. c
κατεπίθυμι cupidus, concupiscens	672. b	κατόδυνος tristis	1007. c
		κατοικῆς domesticus, ædes habitans	
κατεπιλαμβάνω comprehendo	844. d		1013. d
κατεργάζομαι perpetro, efficio, conficio,		κατοικέσια feriæ domesticæ	1014. a
interficio	547. c	κατοικέω habito	1013. b
κατεργασία confectio	548. b	κατοίκησις domicilium	1013. c
κατέργασμα opus	548. c	κατοικητήριον habitaculum	1013. c
κατέρχομαι descendo, devenio	565. c	κατοικία habitatio	1013. c

I. I N D E X

κατοικίζω habitare facio, habitatum mit-	1013. d	κέδρινος cedrinus	749. b
to	1013. d	κέδρος cedrus	749. b
κατοίκις collocatio in ædibus	1013. d	Κέδρων Kedron	749. b
κατοικισμός collocatio in ædibus	1013. d	κέμα jaceo, positus sum 749. c. d. defi-	
κατοικοδομέω ædifico	357. a	deo, commoror 750. a. cubo	783. b
κάτοικος incola	1014. a	καράς qui tonsus est	751. b
κατόιομα arrogans sum	1017. a	καρίαι fasciæ	751. d
κατόπιw retro, post	1034. d	κάρω tondeo 751. a. 1318. a. scindo	1318. a
κατόπιθεν post	1034. d	κάω jacere cupio	835. c
κατόπις speculator	1037. c	κεκρυμμένως occulte	818. b
κατοπρίζομαι tanquam in speculo in-	1037. c	κελαδέω modulator	752. d
tueor	1037. c	κέλευθος via	81. d
κάτοπρον speculum	1037. b	κέλευσμα hortatio	752. c
κατορθόω erigo, restituo, cum virtute &		κελένω jubeo	752. c
felici successu aliquid gero	1042. b. c	κέλω appello, pervenio in portum	1018. a
κατόρθωμα res præclare & feliciter gesta,		κενεών venter, latus	753. a
officium	1042. c	κενοδοξία inanis & vana gloria	417. c
κατόρθωσις correctio, restitutio	1042. c	κενόδοξος inanis gloriæ cupidus	417. b
κατορύττω defodio, obruo, sepelio	1046. d	κενολογέω vana loquor	866. b
κατοχεύς retinaculum	602. a	κενόομαι inanis reddor	753. b
κατοχέωw admitto pecora	1062. c	κενός vanus 752. d. vacuus, inanis	753. a
κατοχή detentio	602. a	κενοτάφιον sepulcrum vacuum	646. c
κατόχιμος possessus	602. a	κενοφωνία clamor de rebus inanibus	1439. a
κάτοχος retinaculum	602. a	κενώω exinanio, humilio 753. b. evacuo	
κάτω deorsum	211. a. 747. d		752. d
κατωδυνάω affligo	1007. c	κεντέω pungo, stimulo	753. d
κατώδυνος dolore affectus	1007. c	κέντημα stimulus	753. d
κάτωθεν deorsum	748. a	κέντρον stimulus	754. a
κατωμίζω humeris tollo	1480. b	κεντυρίων centurio	754. d
κατώτερος infimus	748. a	κέντωρ stimulator	754. d
κατωτέρω infra, inferius, magis infra	748. a	κένωμα inanitas	753. c
καυλός hostile	748. a	κενώς inaniter	753. a
καῦμα æstus, calor nimius, ardor	724. c	κεραίη cornu, apex, punctulum	756. d
καυματίζομαι ardore exhaustior, torreor	724. d	κεραίζω vasto	756. b
καυματίζω torrefacio	724. d	κεραμεύς figulus	755. a
καῦσις exustio	724. d	κεραμικός fictilis	755. a
καυσόομαι exæstuo	725. a	κεράμιον amphora fictilis, urceus	755. a
καῦσος æstus	724. d	κέραμος terra figularis, tegula	754. d
καυσάω ardore infesto, accendo	725. a	κεράννυμι, ὕω misceo, infundo	755. b
καυσός ustus	724. d	κέρας cornu	756. a
καύσων æstus	725. a	κέρασμα mixtio	755. b
καυτηριάζομαι cauterio refecor	724. c	κεράσης cerastes	756. b
καυτηριάζω cauterio amputo	724. c	κερατίζω cornu percutio	756. b
καυτήριον instrumentum, quo vitia insa-		κερατίνη buccina	756. c
nabilia exuruntur in corpore	724. c	κεράτιον filiqua	756. c
καυχάομαι glorior	748. b	κερατιστής cornupeta	756. b
καύχημα gloriatio, ostentatio	748. d	κεράυνος fulmineus	757. b
καύχησις gloriatio, ostentatio	748. d	κεράυνιος fulmineus	757. b
Κεγχρεά Cenchræ	749. a	κεραυνός fulmen	757. a
κέγχρς milium	749. a	κεραυνόω fulmino, saxa in aliquem con-	
		jicio	757. b
		κεράω	

κεράω misceo	757. a	κιγκλιδωτός cancellatus	764. b
κερδαίνω lucror	757. c	κιγκλῖς cancelli	764. b
κέρδος lucrum	757. b	κίδαρις cidaris	764. b
κερεῖνός corneus, hircus	756. b	κιθάρα cithara	55. a. 764. c
κερήλιος radius solis	799. b	κιθαρίζω citharâ cano	765. a. pulso 765. a
κέρκιον cauda	758. a	κιθαρωδός citharædus	55. a. 764. d
κέρκος cauda	758. a	Κιλικία Cilicia	765. a
κέρκωψ astutus	758. a	Κίλιξ Cilix	765. b
κέρμα numus, segmentum monetæ mi- nutulum, æs	758. a. b	κινάμωμον cinamomum	765. b
κερματίζω ad cudendos numos æs in mi- nutias redigo	758. b	κινδυνεύω periclitor, periculum affero	765. c. d
κερματιστής numularius, trapezita	758. b	κίνδυνος periculum	765. c
κεφάλαιον summa textus, summa pecu- niæ	758. d	κινέω moveo	766. a
κεφαλαίω caput vulnero, comminuo, summatim attingo, in summas redigo	759. a	κίνημα motus, commotio, tumultus	766. b
κεφαλή caput	758. c	κίνησις motus, motio	766. b
κεφαλῖς caput	759. b	κίνητικὸς mobilis, celer	766. c
κεχωρισμένως separatim	955. d	κιννάμωμον cinnamomum	765. b
κέως Ceos	146. d	κινύρα cithara	766. d
κηδεία funeratio, sepultura	759. d	κινύρομαι lamentor, lugubri voce queror	766. d
κηδεμονία curatio, cura, sollicitudo, offi- cium	760. a	κιννάω misceo	756. a
κηδεμών curator, tutor, patronus, exe- quiarum curator	760. a	Κῖς Kis	767. a
κηδος cura, sollicitudo, exequiæ	759. d	κισάω pica seu malacia laboro, cupio, concipio	767. c
κηλιδόω maculo	760. b	κισός, τῖός hederæ	767. b
κηλιδωτός maculatus	760. b	κισόφυλλον hederæ folium	767. b
κηλῖς macula	760. a	κίτλα, οσα, pica, malacia	767. b
κημός frenum	760. b	κιχράω commodo	1460. d
κῆνσος census	760. b	κίων columna	767. c
κηπεύω hortum colo	760. c	κλάδευσις putatio	767. d
κήπιον hortulus	760. c	κλαδεύω ramos amputo	767. d
κήπος hortus	760. c	κλάδος ramus	767. c
κηπευδὸς hortulanus	1058. b	κλαίω fleo, defleo	767. d
κῆρ cor	899. c	κλάσις fractio	768. d
κῆρ fatum, mors, fors funesta	751. d	κλάσμα fragmentum	768. c
κηρείαι fasciæ sepulcrales	751. d	Κλαύδη Claudia	768. b
κηρίον favus	760. d	Κλαυδία Claudia	768. b
κηρός cera, favus	760. d	Κλαύδιος Claudius	768. b
κηρόω cera obduco	760. d	κλαυθμός fletus	768. a
κήρυγμα prædicatio	761. c	κλαυθμών fletus	768. a
κήρυξ præco	760. d	κλάω frango	768. c. 778. b
κηρύσσω, τῖω prædico	761. a	κλειθρον claustrum, sera	771. a
κῆτος cetus, balæna	761. d	κλέος gloria	771. b
Κηφᾶς Kephas	761. d	κλῖς clavis	770. d
κίβδηλος cui scoria admixta est, non sin- cerus, fucatus, adulterinus	763. d	κλέω claudio	769. c. 771. d. celebros 771. b.
κίβδης scoria	763. d	772. d. obfero, celebrem reddo	771. d
κίβωτός arca	764. a	κλέμμα furtum	772. c
		Κλεόπας Cléopas	771. c
		κλέος gloria	771. b. d. rumor 771. d
		κλέπτῃς fur	772. b
		κλέπτομαι furto auferor, subtrahor	772. b
		κλέπτω	

I. I N D E X

κλέπτω furor, clepo	772. a	κλώθω neo, glomero, torqueo, 777. d.
κλεψιμαῖος furtivus, furto ablatu	772. c	filum vitæ duco, fataliter destino 778. a
κληδονίζομαι vaticinor	772. d	κλών ramus vel furculus qui deputari so-
κληδονισμός divinatio	771. d	let 769. b
κληδών fama, rumor	772. d	κλωνίζω ramulos seu furculos defringo
κλήμα palmes, virga vitea	772. d	769. b
κλημαῖον sarmentum aridum	773. a	κλωνίον, ὄνιον ramulus 769. b
κληματὶς sarmentum aridum	772. d	Κλωπᾶς Clopas 778. a
	773. a	κλώσμα filum, quod nendo deductum
Κλήμης Clemens	773. a	est, vitta 778. a
κληροδοσία distributio quæ fit sorte, hæ-		κλωστήρ fusus 778. a
reditas	389. d	κνᾶομαι scindo, rado, scalpo, pruritum
κληροδοτέω sorte divido	389. d	moveo 778. b
κληροδότης sortis dator, testator	389. d	κνώω scindo, rado, scalpo, pruritum mo-
κληρονομέω hæreditatis jure obtineo, pos-		veo 778. b
siden	975. b.	κνήθω pruritum moveo, scalpo, frico
κληρονομία hæreditas	975. a	778. b
κληρονόμος hæres	974. d	κνήμη tibia 778. a
κληροόμαι in sortem adsciscor, sorte ob-		κνήμι scindo, rado, scalpo, pruritum
tineo, accipio	773. d	moveo 778. b
κλήρος fors, possessio, hæreditas	773. b	κνημὶς ocrea 778. b
	974. d	κνήφη prurigo 778. c
κληραχία possessio, hæreditas	607. c	κνίδη urtica 778. c
κληρώω, ὦ sorte lego, állego	773. d	κνίδιον atriplex 778. d
κληρωτὶ per sortem	774. a	Κνίδος Knidus 778. d
κλήσις vocatio ad vitam æternam, ad of-		κνίζω seco, rado, titillo, pruritum excito
ficium	730. b	778. c
κλητὸς vocatus	730. a	κνὶς urtica 778. c
κλίβανος clibanus	774. c	κνίψ vermiculus erodens ligna, culex, pe-
κλίμα regio, tractus, plaga, palmes	775. a	diculus 778. c
κλιμακτήρ gradus	774. d	κνώδαλον bestia 778. d
κλίμαξ climax	774. c. 908. b	κοδραντής quadrans 779. a
κλιματὶς sarmentum	775. b	κοιλαινὼ cavo 779. c
κλίνη lectus	775. b	κοιλὰς vallis 779. c
κλινίδιον lectulus	775. c	κοίλη alveus navis 779. c
κλίνω inclino, reclino	774. d	Κοίλη Συρία Cava Syria 779. d
κλισία discubitus	775. b	Κοιλησυρία Cœlesyria 779. d
κλίσις inclinatio, latus	775. c	κοιλία venter, voluptas, uterus, ventricu-
κλίτος latus	775. c	lus, cor, corpus 779. a. b
κλοιὸς collare, jugum	771. b	κοῖλος cavus, concavus 779. c
κλονέω moveo, verito	777. a	κοιλοσάθμέω obduco 770. b
κλόνησις commotio	777. b	κοιλόσαθμος laqueatus 700. a
κλοπή furtum	772. c	Κοιλοσυρία Cœlosyria 779. d
κλοποφορέω furor	1406. a	κοιλότης cavitas, concavum 779. c
κλύδων fluctus	777. d	κοίλωμα cavum, cavitas 779. c
κλυδωνίζομαι fluctuo	777. d	κοιμάομαι dormio, sopior, mortuus sum
κλύζω eluo, abluo, lavo	777. b	780. a
κλύσμα lotio	777. c	κοιμάω facio dormire, sopio 779. d
κλυστήρ clyster, quo anus eluitur	777. c	κοίμησις dormitio 780. e
κλυτὸς celebris, inclytus, clarus	771. c. d	κοιμητήριον cubile, sepulchrétum, cœmi-
κλύω audio	771. c	terium 780. c. d
Κλώθω Clotho	778. a	κοίμητρον lectus 780. c
		κοιμή-

κοιμίζω sorio	780. d	κολοβότης defectio	786. d
κοινολογέομαι in communi loquor vel consulto, confero sermones	870. c	κολοβόω decurto, contraho, amputo	786. c
κοινολογία colloquium, collocutio	870. d	κολοκύνθη cucurbita	786. d
κοινολογίζομαι confero sermonem, collo- quor cum aliquo	870. d	κόλον cibis	786. d
κοινός communis, pollutus, impurus, in- quinatus	781. a	κόλος mancus, mutilus	686. c
κοινοφιλής qui ab omnibus gratiam inire cupit	155. b. c	Κολοσσαί Colossæ	787. b
κοινόω polluo, impurum judico	681. b. c	Κολοσσαῖς Colossenses	787. b
κοινωνέω communico	782. c	κολοσσός colossus	787. b
κοινωνία communio, societas, beneficen- tia	782. a. b	κόλῳ amputo, trunco	815. b
κοινωνικός sociabilis, non austerus, non fastuosus, non difficilis	782. c	κόλπος sinus, gremium, sinus maris	787. b. c
κοινωνός socius	781. d. particeps	κόλπωμα sinus	787. c
κοινῶς communiter, pariter	781. b	κολυμβάω nato	787. d
κοίται libidines	783. c	κολυμβήθρα piscina	787. d
κοιτάζομαι dormio	783. c	κολυμβητής natator, urinator	787. d
κοιτασία concubitus	783. c	κολωνία colonia	787. d
κοίτη cubile, lectus, semen genitale viri, concubitus	783. b	κολωνός locus altus, mons	788. a
κοιτῶν cubiculum	783. c	κομάω comatus sum	789. d
κόκκινος coccineus	784. a	κομβόομαι vestio me, vestior, vestimento ornor	788. a
κόκκος granum, bacca	783. d	κόμβωμα ornamentum, vestitus	788. a
κολαβρίζω contero	785. b	κομέω curo, alo	788. c
κολάζομαι punio	784. b	κόμη coma	789. d
κολάζω punio	784. a	κομήτης comatus, cometa	790. a
κολακεία adulatio, assentatio	784. d	κομιδὴ cura	789. c
κολακεύω adulator	784. c	κομιδῇ studiosè, diligenter, valde	789. c
κόλαξ adulator, parasitus	784. c	κομίζομαι reporto	788. c
κολάπτω tundo, tundendo excavo, scul- po, excido	784. d	κομίζω curo, affero	788. c
κόλασις cruciatus	784. b	κόμμα segmen, cæsum, incisum, mem- brum periodi imperfectum, moneta	794. b
κολαφίζω colaphum alicui infringo	785. a	κομπάζω glorior, jactito me	788. b
κόλαφος colaphus, álapa	785. a	κομπέω crepito, glorior	790. a
κολεός vagina	785. b	κομπόομαι glorior, jactito me	788. b
κόλλα gluten	785. c	κόμπος nodus	788. a. sonitus
κολλάομαι conglutinor, adhæresco	785. c	κομπός jactator	790. a
κόλλησις conglutinatio	785. d	κομφός scitus, elegans, bellus, lepidus, urbanus	790. a
κολλήριον collyrium	786. b	κομψότερον melius	790. b
κολληβιστής trapezita	758. b. 786. b. nu- mularius, collybista	κόνδυ calix	790. b
κόλληυρος numulus, grandioris moneta per numulos permutatio	786. a	κονδυλισμός contumelia	790. b
κολλύρα genus panis	786. b. c	κόνδυλος colaphus	790. b
κολλυρίζω panem conficio	786. c	κονέω festino, curro	326. a. 790. c. operor, famulor
κολλύριον collyrium	786. b	κονία pulvis, cinis, calx	791. c
κολλυρίς genus panis	786. b. c	κονιάζω pulvere conspergo	792. a
κολοβός mancus, mutilus	786. c	κονίαμα superficies dealbata	792. a
		κονιάομαι dealbor	791. d. 792. a
		κονιάω calce dealbo	791. d
		κονίζω in pulvere volvo, certo	792. a
		κονιορτές pulvis	1047. b
		κόνις	

I. I N D E X

κόνις pulvis 790. c. 791. c. cinis	791. c	κοσμέω orno, præparo	801. c
κοντός contus	792. b	κοσμικός mundanus	801. b
κονύξη urtica	778. c	κόσμιον dignitas, ornatus	801. b
κοπάζω cesso, quiesco gravi defatigatus labore 793. d. sedo, quiescere facio	794. a	κόσμιος bene compositus, honestus, gravis	801. b
κοπανίζω tundo	794. b	κοσμιότης venustas, modestia	81. b
κοπετός planctus	794. a	κοσμίως composite, decenter, modeste,	801. b
κοπή caedes, strages	793. b	κοσμοκράτωρ princeps mundi	807. b
κοπιάζω negotium faceſſo	792. b	κόσμος mundus 800. d. ornatus muliebris	801. a
κοπιάω laboro manu, enitor, fatigor	793. b. c	κόσμβος nodus	802. b
κοπύομαι fatigor, lassor	794. b	κοσυμβωτός nodatus	801. b
κόπος molestia, negotium, labor	793. a	κοτέω irascor	802. b
κοπύω lasso	794. b	κότος ira	802. b
κοπρία fimus	792. b	κοτύλη sextarius	802. c
κόπριον fimus	792. c	Κεάρτος Quartus	801. c
κόπρος stercus, lutum	792. b	κλεός vagina	785. b
κοπρών sterquilinium	792. c	κρεά tonsura, lana	752. b
κόπτομαι plango	792. c	κρεύς tonsor	752. b
κόπτω feco, cædo	792. c	κέρη adolescentula	799. c
κοπώδης laboriosus	793. a	κῆρος juvenculus	799. c
κόπωσις lassitudo, defatigatio	794. b	κασωδία custodia	802. c
κόραξ corvus	797. c	καφίζω allevo, sublevo	803. a
κοράσιον puella, adolescentula	800. a	κέφος levis	802. d
κορβάν, ανῶν Corban, Corbanan	798. a	κέφος leviter	801. d
Κορέ Core	798. b	κόφινος cophinus, corbis	803. a
κορέννυμι, ύω saturo, exsatio	798. c. d	κόχλαξ filix	803. b
κορέω purgo	799. c	κράββατος grabatus, lectus humilior	803. b
κορή tonsura, lana	752. b	κραδαίνω vibro, concutio cum tremore,	803. d
κόρη puella, pupilla	799. d	κράδαιον ramus ficulnus	803. c
Κορίνθιος Corinthius	799. b	κράδη ramus ficulnus	803. c
Κόρινθος Corinthus	799. a	κράδος ramus ficulnus	803. c
κόριον coriandrum	799. b	κράζω clamo	797. c. 803. d
Κορνήλιος Cornelius	799. b	κραίνω impero 804. d. perficio, perfectum	809. c
κόρος satietas 798. d. scopæ, juvenculus	799. c. corus capiens 10. batos	reddo	809. c
κορύνη balteus	800. b	κραιπαλάω crapulam sentio, per crapulam deliro	804. d
κόρυς galea, cassis	800. b	κραιπάλη crapula, comessario, ingurgitatio	804. c
κορυφαίος verticalis, supremus, præcipuus, coryphæus	800. b	κράμα mixtura	755. b
κορυφή vertex, summum in quavis re,	800. b	κρανίον calvaria	740. a
κορώνη cornix 151. b. 800. b. cornicula 800. b. summitas quævis	880. c	κράνον caput	740. a
κορωνίζω cornici colligo stipem	880. c	κράς caput	804. d
κορωνίς fastigium, finis	800. c	κράσις mixtio, temperamentum	755. c
κορωνίσμα carmen quod circulatores canebant	800. c	κράσπεδον fimbria	1083. a
κορωνιστής circulator	800. c	κραταιόομαι fortis & animosus sum	805. b
κοσκινίζω cribro	800. c. d. 1223. c	κραταιός potens	805. b
κόσκινον, ες cribrum	800. c. 1223. c	κραταιότης vis, robur, fortitudo	805. b
		κραταίω confirmo	805. b

κραταΐωμα firmamentum, robur	805. c	cerno, statuo, sentio, ostendo, repre-	
κραταΐως validè, fortiter	805. c	hendo, culpo, punio 810. b.-d. con-	
κραταΐωσις firmitas, robur	805. c	demno	811. a
κρατερός robustus, vehemens	807. c	κριοδόκη arietaria machina	816. c
κρατέω firmiter, fortiter teneo, impero,		κριοδόχη arietaria machina	816. c
tango, prehendo	805. c. d	κριοκοπέω arieto, ariete quatio & subruo	
κρατήρ cratera	755. b		816. c
κράτησις potestas	806. b	κρίος aries	816. c
κράτιστος præstantissimus	6. b	κρίσις judicium, damnatio 811. d. senten-	
κράτος robur, potentia 804. d. imperium		tia	812. a
	805. a	Κρίσπος Crispus	816. c
κρατύνω solido, confirmo	808. b	κριτήριον tribunal, judicium, controver-	
κραυγάζω vociferor, clamito	804. b	sia	812. b
κραυγή clamor, vociferatio 261. a. 804. a		κριτής judex, præses	812. a
convicium, vociferatio virulenta,		κριτικός qui judicat	812. a
	804. a. b	κρόκη subtegmen	816. d
κρεανομέω in frustra concido	975. d	κροκόδειλος crocodilus	816. d
κρέας caro	808. b	κρόκος crocus	816. d
κρεῖσσον, κρεῖττον utilius, melius	6. a	κρόμμυον cepa	817. a
κρείστων, κρέττων præstantior	6. a	κρόττος tempora	322. a. 817. a
κρέμαμαι pendeo, suspendor	808. c	κρατέω pulso, verbero	817. a
κρεμάω suspendo	808. b	κρότος pulsus, plausus	817. a
κρεωπωλέω carnes vendo	1180. c	κρῆμα sonus	817. c
κρεωπώλης lanius, carniū venditor		κρηνᾶος saliens è scatebris	817. b
	1180. b	κρηνηδὸν instar scatebræ	817. b
κρεωπώλιον macellum, laniena	1180. b	κρηνισμός scatebra, scaturigo	817. b
κρημνίζω præcipito	809. a	κρηνὸς scatebra, saliens fons	817. b
κρημνὸς præcipitium, locus præruptus		κρῆσμα percussio	817. c
	808. d	κράω pulso	817. b
κρημνότης præcipitium, altitudo	808. d	κρυβῆ clam, occultè	818. c
	809. a	κρύει frigus	819. c
κρήνη fons	809. a. b	κρυπτά integumenta	818. d
κρηπίδωµα crepido	809. b	κρυπτὸς occultus	818. c
κρηπίς crepida, basis, fundamentum, cre-		κρύπτω abdo, abscondo, celo	818. a
pido, vestibulum, ripa	809. b	κρυπτῶς clam	322. a
Κρής Cretensis	809. d	κρυσταλλίζω instar crystalli fulgeo	819. c
κρής caro	809. d. 810. d	κρυσταλλοειδὴς crystalli vel glaciei similis	
Κρήσκης Crescens	809. b		466. b
Κρήσσα Cretensis fœmina	810. a	κρύσταλλος glacies, crystallum, us	819. c
κρησφύγετον refugium	1473. d	κρύφα clam	818. b
Κρήτη Creta	809. c	κρυφαῖος occultus	818. c
κριθὴ hordeum	810. a	κρυφαίως clam, occulte	818. c
κρίθινος hordeaceus	810. a	κρυφῇ clam, occultè 818. c. secreto	850. b
κρίκος fibula	810. a	κρυφιαστὴς occultorum interpres	818. c
κρίμα, κρῖμα judicium, damnatio, sup-		κρύφιος occultus, abstrusus	818. c
plicium, impietas, pœna, vindicta,		κρύφος occultatio, locus abditus	818. c
	811. c. d	κρώζω clamo	797. c
κρίνομαι judicor, judicio experior, in ju-		κρωσσὸς catena	819. c
diciūm vocor, punior, damnor, rixor,		κρωσσωτὸν catena	819. d
contendo	811. a. b. c	κτάντης interfectos	820. d
κρίνον liliūm	810. b	κτάομαι possideo	819. d
κρίνω secerno, judico 184. c. 810. b. de-			κτάνω

I. I N D E X

κτείνω occido, interficio	820. c	κύμβα cymba	825. c
κτηῖμα possessio	609. a. 820. a	κύμβος cavus recessus	825. c
κτηήματα bona, opes	820. b	κύμινον euminum	825. c. d
κτηματίον possessiuncula	609. a. prædio-	κυνάριον catellus	833. a
lum, agellus, recula	820. b	κύνεος impudens, mordax	831. a
κτηῖνος jumentum, armentum	821. d.	κυνέω osculor	830. a
	822. a	κυνηγέτης venator	833. b
κτηνοτρόφος pastor	1360. b	κυνηγετικός ad venationem pertinens, ve-	833. b
κτηνώδης brutus	822. a	natorius	833. b
κτηῖσις possessio	820. b	κυνηγέω venor	833. b
κτητός acquisitus	542. a	κυνηγία venatio, venatus	833. b
κτητῶρ possessor	820. b	κυνήγιον venatio, venatus	833. b
κτίζω condo, creo	822. a	κυνηγός venator	833. a
κτίσις creatio, structura	822. c. d	κυνηδὼν canum more, caninè	833. b
κτίσμα creatura	822. c	κυνικός impudens, mordax	833. a
κτισῆς conditor	823. a	κυοφορέω fœtum gesto	1406. a
κτονέω occido	820. d	κυπαρίσσινος cyparissinus	825. d
κτόνος cædes	820. d	κυπάρισσος cypressus, cupressus	825. d
κτυπέω pulsu sonitum cieo, strepo, stre-	1370. d	Κυπριάρχης præfectus Cypro	826. b
pito	1370. d	κυπρίζω germino	816. a
κτύπος sonitus, strepitus	1370. d	Κύπριος Cyprius	826. a
κύαθος cyathus	823. a	Κύπρις Venus	826. a
κύαμος faba	823. a	κυπρισμός germinatio	816. a
κυβεία nequitia alios fallendi, astutia	823. d	Κύπρος Cyprus	826. a
	823. b	κύπτω incurvo me	826. b
κυβερνάω gubernare	823. c	κυρεία dominatio	829. c
κυβέρνησις gubernatio	823. c	κυρέω evenio, sum, nanciscor	827. d. con-
κυβερνήτης gubernator, nauclerus	823. c	sequor, incido	829. c
κυβεύω aleâ ludo	823. d	Κυρηναῖος Cyrenæus	827. c
κύβος tessera	823. c	Κυρήνη Cyrene	827. b
κῦδος gloria	823. d	Κυρήνιος Quirinus	827. c
κυέω sum gravida, pario	783. d. 830. a.	κυρία domina	829. a
osculor	830. a	κυριακός dominicus	829. a
κύησις conceptus	830. a	κυριεύω dominor	829. b
κυκάω misceo, perturbo	823. d	κύριος dominus	828. c
κύκησις tumultus	824. a	κυριότης dominatio	829. a
κυκλέω converto, gyro	824. a	κύρομαι incido	829. c
κυκληδὼν in orbem	824. a	κῦρος plena auctoritas	828. a
κυκλόθεν in circuitu	824. a	κυρώω sancio, ratum facio	828. a
κυκλόομαι cingor, obfideor	824. b	κυρτός claudus	828. a
κύκλος circulus	824. a	κύρω incido, occurro, nanciscor	827. d
κυκλώω cingo, circumdo	824. b	κυρὸς incurvus, gibbus	827. b
κύκλω in circuitu	824. d	κυφώω incurvo	827. b
κύκλωμα circuitus	824. b	κυψέλη modius	829. c
κύλιξ calix	824. d. 908. b	κύω sum gravida, prægnans, osculor	829. c. d
κύλισμα volutabrum	824. d		
κυλισμός circumvolutio	824. d	κύων canis	832. c
κυλίω volvo	824. d	κῶα Coa	835. d
κυλλός mancus	825. b	κῶδιον corium, pellis	835. b
κῦμα fluctus	825. c	κῶδων tintinnabulum, nola	833. c
κυμαίνω fluctuo	825. c	κωδωνίζω tinnio	833. c
κύμβαλον cymbalum	825. c		κῶδων

κώθων poculi genus, compotatio, convivium	833. c	λάθρα clam	818. d. 850. c
κωθωνίζομαι poto, compoto, epulor	833. c	λαθραῖος clandestinus	850. c
κώκυμα fletus, ejulatus	833. c	λαθραῖως clam	850. c
κωκυτός fletus, ejulatus	833. c	λάθριος occultus, obscurus	850. c
κωκύν fleo, ploro	833. c	λαίλαψ turbo	837. d
κωλεᾶ armus	833. d	λαιμός guttur	852. b
κῶλον membrum, corpus	833. d	λακίω crepo, resono	880. d
κώλυμα impedimentum	834. a	λάκκος lacus, fossa, fovea	838. a
κωλυτός impeditus	834. b	λακτίζω calcitro, calce peto, calcibus infulto, calce pulso	838. a
κωλύω impedio, prohibeo	833. d	λαλέω loquor, temerè & inconsiderate verba fundo, effutio, garrio, dico	838. b. c
κωμάζω comeffor	835. a	λάλημα sermo, loquacitas, fabula	839. d
κωμάρχης vico præfectus	175. c	λαλιά lingua, idioma, dialectus sermo	839. d. 840. a
κωμαστής comeffator, helluo	835. a	λάλος qui loquitur, garrulus, nugator	841. a
κώμη vicus, pagus, villa, castellum	834. b. c	λαμβάνω accipio, capio, recipio, capto	841. a. b
κωμήται pagani	834. c	Λάμεχ Lamech	849. a
κωμήτης pagum incolens	834. c	λαμπάδιον lampas	849. c
κώμιον viculus, parvus pagus	834. c	λαμπάς lampas	849. b
κωμόπολις oppidulum	834. c. 1152. d	λαμπρός splendidus	849. c
vicus oppidi æmulus	1152. d	λαμπρότης splendor	849. c
κῶμος Bacchus	834. c. 835. a	λαμπρύνω illustro	849. c
κῶνος figura ex lato in acutum definens	835. a	λαμπρῶς splendide	849. c
κωνωπέον conopœum	835. b	λαμπτήρ fax	849. c
κωνώπιον conopœum	835. b	λάμπτω splendo	849. a
κώνωψ culex	835. a	λάμψις splendor	849. c
κωπηλάτης remex	505. a	λανθανόντως latenter	850. c
κῶς Cos	835. c	λανθάνω lateo	97. c. 850. a
κῶς ovium vellus, stragulum	835. b	λάξ calce, extremo pede	838. a. 1177. b
Κωσάμ Cosam	835. d	λαξευτήριον ascia	997. c
κωφένω fileo	836. b	λαξευτός ex lapide excisus	997. c
κωφός mutus, surdus	836. a	λαξεύω lapidem polio	997. b
κωφότης surditas	836. b	λαογραφία populi scriptio, descriptio, census	333. a
Κωῶς Cous	835. d	Λαοδίκεια Laodicéa	851. b
Λ.		Λαοδικεύς Laodicensis	851. b
Λα particula augendi in compositione	836. d	λαός populus	851. c
λαῶς lapis	997. c	λαοφθόρος populi pernicies	1419. a
λαβή anfa	842. b	λαοφθόρος à populo perditus	1419. a
λαβὶς anfa	842. b	λαπάζω evacuatio	591. b
λάβρος vehemens	836. d	λαπίζω insolentius me effero, jacto me	852. a
λάγανον laganum	836. d	λαπιστής jactator, nugax	852. b
λάγηνος lagena	908. c	λάπτω lambendo bibo, evacuatio	857. d
λαγχάνω fortior, forte accipio, obtineo, fortitò mihi obtingit	836. d. 837. a	λάρος larus	852. b
co, traho	837. a	λάρυγξ guttur	851. b
λαγών ilia	837. b	λαῶς lapis	851. c
λαγὼς lepus, cuniculus	837. c	Λασαία Lasæa	852. b
λαγῶς lepus	146. d	G g g	
Λάζαρος Lazarus	837. c	λάσιος	
λάζομαι fumo	93. b		

I. I N D E X

λάσιος hirsutus, herbidus	852. b	λεκάνη vasculum	877. c
λατομέω exscindo	1318. d	λέκτρον lectus	873. a
λατομητὸς excisus	1319. a	λεληθότως latentes	850. c
λατόμος lapicida	1318. d	λέντιον linteum	877. d
λατρεία servitium 853. c. cultus, ritus, serva	855. b	λέξις sermo	859. b
λατρευτὸς servilis	853. b	λεοντηδὸν leonino more	880. b
λατρεύω servio, colo	852. d	λεοντώδης leoninus	880. b
λάτριος famularis	855. c	λεπίζω decortico, desquamo	878. c
λάτρις mercenarius, servus, a	852. c	λεπίς squama	878. c
λάτρον merces	853. c	λέπισμα quod decorticatum est; decor- ticatio	878. d
λαύω video 856. a. fruor	852. b. 856. a	λέπρα lepra	878. a
λάφυρα exuviae, spolia	542. b. 855. d	λεπράω leprosus sum	878. b
λαφυρεύω diripio	855. d	λεπρὸν lepra	878. b
λαφύσσω, τῶν avide deglutio, helluor, evacuo, ingurgito me	855. d	λεπρὸς leprosus	878. b
λαχαίνω fodio	856. a	λεπλὸν genus quoddam minuti numi	878. b
λαχανεία olus	856. a	λεπλὸς tenuis	878. b
λάχανον olus	856. a	λεπλότης tenuitas	878. c
λαχανοπωλεῖον forum olitorium 1405. b. c		λεπλύνω extenuo	878. c
λάω volo 838. b. video, fruor	856. a. 880. a	λέπυρον cortex	878. c
λέαινα leaena	880. b	λέπω decortico	437. b. 878. c
λεαίνω comminuo	880. d	λέχη sermocinatio, confabulatio	878. d
Λεββαῖος Lebbæus	856. a	Λευί, ὁ Levi	879. a
λέβης lebes, pelvis	856. c	Λευΐτης Levita	879. c
λεγεὼν legio	856. c	Λευϊτικὸς Leviticus	879. c
λέγομαι cubo, dormio 873. a. infideo	886. d	λευκαίνω dealbo	879. d
λέγω dico	856. d	λευκανθίζω albesco	879. d
λέγω cubare facio	873. a	λέκη populus	880. a
ληηλασία prædatio	505. a	λευκὸς albus, clarus 151. c. 879. c. candi- dus	879. c
ληηλατέω depopulo, prædor	505. b	λευκότης albedo, candor	880. a
λέα præda	542. b. 873. b	λευκὸω dealbo	879. d
λάβω fundo, libo	856. c. 873. d	λέυκωμα albugo oculorum	880. a
λεῖμμα reservatio, reliquiae	874. a	λεύσσω video	879. c
λεόγλωσσος lenis linguae	874. a	λέχος lectus	873. a
λεῖος planus, glaber	873. d	λέων leo	880. a
λεόω emollio	873. d	λεὼς populus	146. c
λείπομαι destitutor	874. a	λήγω cessō, desino, quiesco, desisto	880. b. c
λείπω desum 874. a. deficio	884. c	λήθη oblivio	850. c
λειτργέω ministro, publicum munus obeo, inservio	542. c	λήθω lateo	97. c. 850. a
λειτέρημα vas ministratorium	543. a	ληίζω, ὁμαι prædor	542. b. 873. b.
λειτργία ministerium, publicum Eccle- siae munus, functio officii Ecclesiasti- ci, sacrificium, eleemosyna, officium fraternae charitatis	543. a. b	ληίη præda	542. b
λειτργικὸς ministratorius	543. b	λήϊτον curia	542. a
λειτργὸς minister publicus	541. d	λήϊτος publicus	542. a
λαχὴν impetigo	877. c	ληκέω crepo, resono	880. d
λάχω lingo, lambō	877. b	ληῖμα sumtio	842. b
λάψανον reliquiae	874. b	ληνὸς torcular 880. a. lacus preli torcula- rii	881. a
		ληρέω nugo	881. b
		ληρος nugæ	881. a
		ληρώδης nugatorius, ineptus	881. a
		λησένω prædor, prædonem ago	875. d
		λησῆ-	

λησῆριον latrocinium	873. d	λίπος pinguedo	95. b. 885. a
ληστής prædo, raptor	873. b	λίσομαι supplico	885. b
λήψις acceptum	842. b	λιτανεία supplicatio	885. b
λίαν valde	881. b	λιτανεύω supplico, precor, oro	885. b
λίβανος thus	881. c	λίτη supplicatio	885. b
λιβανωτόν thuribulum	881. d	λιτός tenuis	885. b
Λιβερτίνος Libertinus	882. a	λίτρα libra	885. b
Λιβύη Libya	882. c	λιχανός index, digitus	885. c
Λίβυς Afer, Pœnus	882. d	λιχναία liguritis, gula, gulofitas	885. c
λίβω stillo	882. c. d	λίχνης liguritor	885. c
Λιγύριον lyncurium	882. d	λίψ ventus Africus	873. d
Λιθάξω lapido	883. b	λοβός reticulum	885. c
λίθινος lapideus	883. a	λογεόν rationale, pectorale	862. a
Λιθοβολέω lapidibus ferio 216. a. lapido,	227. c	λογία, ἡ collecta	863. a
lapidibus obruo	227. c	λόγια, τὰ eloquia	862. b
Λιθοβόλον tormentum lapidibus mitten-	227. b. c	λογίζομαι computo, supputo, rationem	
dis accommodatum	227. b. c	ineo, colligo, ratiocinando deduco,	
Λιθοβάλος lapides jaciens	227. b	statuo, puto, arbitror, existimo, infero,	
Λιθολογέω lapides colligo	870. d	concludo	863. c. d
Λιθολογία acervus lapidum	871. a	λογικός rationalis, verbalis	862. b
Λιθοόμαι lapidesco	883. b	λόγιον pectorale, responsum divinum,	
λίθος lapis	882. d	eloquia	862. a. b
Λιθοστρώτος Lithostrôtus 883. c. locus la-		λόγιος disertus, eloquens, facundus	862. a
pidibus stratus	1172. a	λογισμός cogitatio, ratiocinatio, sermo	
Λιθουργέω lapides sculpo, elaboro	543. c		864. d
Λιθουργίζω lapides sculpo, elaboro	543. c	λογιστής æstimator	864. d
Λιθουργικός lapidarius	543. b	λογομαχέω de verbis pugnam moveo	
Λιθουργός faber lapidarius	543. b		918. b
Λιθώδης lapidosus, saxosus	883. a	λογομαχία verborum pugna	918. b
Λικμάω ventilo 883. d. dissipio, commi-		λογομάχος qui contentione verborum de-	
nuo, quasso	884. a	lectatur, argutator	918. b
Λικμήτωρ dissipator	884. a	λογοποιία sermocinatio, meditatio	1147. b
Λικμός ventilabrum	883. d	λόγος sermo 857. d. verbum, liber, ratio,	
Λίκνον vannus	1175. d	æquitas, rumor, concio, negotium 858.	
Λιμαγχονέω fame affligo	36. a	a-d loquendi facultas &c.	859. a
Λιμαίνω fame laboro	884. d	λόγχη lancea	837. b
Λιμήν portus	884. b	λοιδορέομαι conviciis afficio	886. a
Λιμναῖος palustris, lacustris	884. c	λοιδορέω convicio	885. d
Λίμνη lacus, stagnum, palus	884. b. c	λοιδορήσις jurgium	886. a
Λιμνώδης paludosus	884. c	λοιδορία convicium	885. d
Λιμοκτονέω fame neco,	884. d	λοιδορός conviciator, maledicus	885. d
Λιμός fames	884. c	λοιμός pestis	886. b
Λιμπάνω defum	874. c	λοιμώδης pestilens	886. c
Λιμώττω fame laboro	884. d	λοιμώττω peste laboro	886. c
Λίνεος lineus	885. a	λοιπὸν cæterum	874. b
Λίνεος linteus	877. d. 885. a	τὸ λοιπὸν quod reliquum est	874. b
Λίνον linum	877. d. 884. d	λοιπὸς reliquus	874. b
Λίνος Linus	885. a	λοιπὸς cortex	437. b
Λιπαίνω pinguefacio	885. a	Λεκάς Lucas	886. d
Λιπαρός pinguis	885. a	Λέκιος Lucius	887. a
Λιπαρότης pinguedo	885. b	λέομαι abluor, lavo me	887. b
Λίπασμα pinguefactum	885. a	Λετήρ pelvis	887. c

I. I N D E X

λῆτρον aqua sordida	887. b	λύχνος lucerna	891. a
λῆτρον lavacrum, balneum	887. b	λύω solvo	891. b
λῆτρον locus lotioni destinatus	887. b	λώιον melius, satius	895. c
λῆω lavo	887. a	Λῶις Lois	895. b
λοφία summitas	886. c	λῶισος, λῶσος optimus	895. c
λοφὸς collis	886. c	λῶϊων, λῶων melior	895. b
λοχαγὸς dux manipuli	886. d	λωποδυσία spoliatio vestium	437. b
λοχάζω infidior	886. d	λωποδυτέω veste exspolio, furor	417. c
λοχάω infidior	886. d	λωποδύτης fur vestium, grassator	437. b
λοχέω parturio, coëo	873. b	λωποδίω veste spolio	437. b
λόχος cohors, agmen, infidie	886. c. d	λῶπος vestimentum tenue	437. b
Λύδδα Lydda	887. d	Λῶτ Lotus	895. c
Λυδία Lydia	888. a	M.	
Λυδὸς Lydus	888. a	Μὰ per	979. d
λύθρον cruor, sanguis pulverulentus	888. b	Μααθ Maathus	896. a
λυθρόω cruento	888. b	Μαγδαλα Magdala	896. b
λυθρώδης cruentus	888. b	Μαγδαληνή Magdalene	896. c
λύκαινα lupa	888. d	μαγεία ars magica	897. d
Λυκαονία Lycaonia	888. b	μαγαρεῖον olla	896. d
λυκίνη (δορά) lupina pellis	888. b. d	μαγαρεύω coquo	896. d
λύκαιος lupinus	888. d	μαγείρισσα coqua	896. d
Λυκία Lycia	888. c	μάγιστος coquus	896. d
λύκιον lycium	888. c	μαγεύω artem magicam exerceo	897. d
λύκος lupus, Pseudopropheta, hæreticus,	888. c. d.	μαγικός magicus	897. d
hostis		μαγίς frustum	914. d
λύμα purgamentum, sordes	889. a	μάγος magus	896. d
λυμαίνομαι vasto	889. a	Μαγὼν Magog	897. d
λυμαίνω perniciem affero, labefacto	889. a	μαδαρόω decalvo	898. b
		μαδάω pilis careo	898. b
λύμη exitium, lues, noxa	889. a	Μαδιάν Madian	898. a
λυπέομαι mæreo, doleo, tristor	889. d	μαδίζω calvus sum	898. b
λυπῶ mærorem alicui offero, contristo,	889. b. c	μαδὸς lævis, glaber	898. b
offendo		μάζα massa, libum, libamen	915. a
λύπη tristitia, animi ægritudo	889. a	μαζὸς mamma	915. d
λυπηρὸς molestus, tristis	889. b	μάθημα disciplina	905. b. c
λυρικὸς lyricen, lyricus	888. d	μαθητεύω sum discipulus, doceo	905. d.
Λυσανίας Lysanias	890. c	facio discipulos	906. a
Λυσίας Lysias	890. d	μαθητὴς discipulus	905. c
λυσιμέριμος curas pellens	934. d	μαθήτρια discipula	905. d
λύσις dissolutio	891. a	Μαθυσάλα Mathusala	898. b
λυσιτέλεια utilitas	1316. d	μαῖα obstetrix	898. c
λυσιτελέω utilis sum, expedio, confero	1316. d	μαιμάσσω & μαιμάω fluctuo, desidero	898. c. d
λυσιτελής utilis, frugifer	1316. c	Μαῖναν Mainan	898. d
Λύστρα, ας Lystra, æ	890. d	μαίνομαι insanio	898. d
Λύστρα, ων Lystra, orum	890. d	μαῖομαι obstetricem ago	898. c
Λύστρος Lystrensis	891. a	μαίρω luceo	116. b. 909. d
λύτρον pretium redemptionis	891. a	μάκας felix, beatus	899. b
λυτρώομαι redimo, or	892. b	μακαρίζω beatum prædico	899. d
λύτρωσις redemptio	891. c	μακάριος beatus	899. c
λυτρωτής liberator	891. c	μακαρισμὸς beatificatio, beatitatis præ-	900. a
λυχνία candelabrum	891. b	dicatio	
		μακα-	

μακαριστός beatus	900. a	μανιώδης furiosus, insanus, furore perci-	899. a
Μακεδονία Macedonia	900. a	tus	906. d
Μακεδών Macedo	900. b	μάννα manna	907. b
μάκελλον macellum	900. b	μαντήα vaticinium	907. b
Μακκαβαῖος Maccabæus	900. b	μαντήον divinatio	907. b
μακρὰν longe, procul, eminus	900. d	μαντεύομαι vaticinor	907. a
μακρόβιος longævus	254. d	μάντις vates	907. b
μακροβίωσις longævitas, longa vita	255. a	μάραγδος smaragdus, gemma	907. c
μακροημέρευσις longitudo dierum, longævitas, longa vita	638. c	μαραίνομαι marcesco, flaccesco, elanguesco, contabesco	907. c
μακροημερέων sum longævus	638. c	μαραίνω marcescere facio	907. c. d
μακροήμερος longævus	638. c	μαρὰν ἀθά maran athá	907. c
μακρόθεν procul	900. d	μαρασμός immodica corporis diminutio, tabes, marasmus senilis	907. c
μακροθυμέω iram cohibeo, differo, procul abjicio	673. a	μαργαρίτης λίθος margarita, gemma	908. a
μακροθυμία lenitas	673. a	μάργαρον unio, gemma, margarita	908. a
μακρόθυμος longanimus	672. d	Μάρθα Martha	908. c
μακροθύμως patienter	673. b	Μαρία Maria	908. d
μακρός longinquus, longus	900. c	Μάρκος Marcus	909. c
μακρότης magnitudo	900. d	μαρμαίρω luceo 908. a. resplendo	909. d
μακροχρονέω multos annos habeo	1466. a	μαρμαρίνος marmoreus	910. a
μακροχρονίζω longum tempus terro	1465. d	μάρμαρον marmor	909. d
μακροχρόνιος longævus	1466. a	μάρμαρος candidus	909. d
μάκρυμα piaculum	901. a	μάρπτω apprehendo	113. a
μακρύνω longè immoveo	900. d	μαρσίπιον marsupium, crumena	910. a
μάλα valde, multum, admodum, vehementer	901. a	μάρσιπος marsupium, crumena	910. a
μάλαγμα malagma	901. d	μάρσιππος marsupium, crumena	910. a
μαλακία languor corporis, pica sive stomachi ignavia	902. b	μαρσυπίον marsupium, crumena	910. a
μαλακίζομαι mollesco, effæminor, ignavior & remissior fio	902. b	μάρσυπος marsupium, crumena	910. a
μαλακός mollis	902. a	μάρτυς testis, præco, orator	910. a. c
μαλακύνω emollio	902. a	μαρτυρέομαι testimonium mihi perhibetur, testibus comprobor, testimonio confirmor	912. d
μαλακῶς molliter	902. a	μαρτυρέω testor	912. b
Μαλαλεήλ Malaleel	901. c	μαρτυρία testimonium, instructio, commonitorium, concio, prædicatio Evangelii, certitudo	911. a. c
μαλάττω, εἶω mollio	901. d	μαρτύριον testimonium	912. a
μείλθη cera emollita	902. b	μαρτύρομαι testor, testificor, testatum facio	911. a
μῆλλον magis, imò verò	901. a. c	μάρτυς testis	113. a. 910. c
μᾶλλον καὶ μᾶλλον magis ac magis	901. c	μασάομαι, μασάομαι mando, is	914. c
Μάλχος Malchus	902. b	μάσσω pinso, subigo, abstergo	914. d
μάμηα avia	902. c	μαστιγῶν flagello	915. c
μαμμωνᾶς marmóna	902. d	μασίζω flagello	915. c
Μανανήν Manaen	903. d	μάστιξ flagrum, flagellum, scutica	915. a. b
Μανασῆς Manassès	904. a	μαστός mamma	915. d
μάνδρα caula	904. c	ματαιολογία vaniloquentia	871. a
μανδραγόρας mandragora	904. c	ματαιολόγος vaniloquus	871. a
μανδυάς genus vestis	904. c	ματαιόομαι vanus fio	916. b
μανθάνω disco	904. d		
μανία infania, furor	899. a		
μανιακὴς torques	906. c		

I. I N D E X

μάταιος vanus	916. a	μεγαλοδενής magnis viribus præditus	1119. c
ματαιότης vanitas	916. b	μεγαλόφρων magnanimus	1429. b
ματαιοφρονέω defipio	1428. b	μεγαλύνω produco, prædico, celebros	921. b
ματαιόφρων, qui inepta & absurda sapit	1428. b	μεγάλαμα magnificentia	921. c
ματαιώς in vanum	916. b	μεγαλώνυμος magnum nomen habens	1031. b
μάτην facile 191. b. frustra 439. c.	916. a.	μεγαλωσύνη majestas	921. c
vanè	916. a	μεγάλως magnopere	920. b
Ματθαῖος Matthæus	916. b	μεγαλῶσι magnoperè, valde	920. b
Ματθαῖν Matthan	916. c	μέγας magnus, grandis	919. d
Ματθαῖ Matthat	916. d	μεγαδενής magnis viribus præditus	1119. c
Ματθίας Matthias	916. d	μέγεθος magnitudo	921. c
Ματθαθα Mattatha	917. a	μεγεθύνω magnifico	921. c
Ματθαθίας Mattathias	917. a	μεγιστῶνες proceres	920. d
μάχαρα gladius	919. b	μέγιστος maximus	920. d
μαχέω pugno	917. d	μεταρμόζω transmuto aptè	179. b
μάχη pugna	917. c	μεταρμόττω aptè transmuto	179. b
μαχητής bellator	917. d	μετερμηνεύομαι explicor	355. b
μάχιμος pugnax	917. b	μέθη ebrietas	921. d
μάχομαι pugno	917. b	μεθισάνω transfero	709. d
μάω defidero 191. b. quero	964. d	μεθίστημι amoveo, avertō, transfero	708. b
μεγαλαυχέω magnificè me effero, grandia jacto	202. a	μεθοδεία infidiæ, circumventio	1006. a
μεγαλαυχής qui grandia jactat, gloriosus	202. a	μεθοδεύω infidiis hominem in via aggredior, adorior, invado astute, subdole	1005. d
μεγαλαυχία jactantia, ostentatio	202. b	ago, machinor	1005. d
μεγάλαυχος qui grandia jactat, gloriosus	202. b	μεθόδιον viaticum	1006. a
μεγαλεῖα magnifica facta	921. a	μέθοδος via compendiaría	1005. d
μεγαλεῖον magnificum opus	921. a	μεθόρια confinia	1045. a
μεγαλεῖος magnificus	921. a	μέθυ vinum	921. d
μεγαλειότης majestas	921. b	μεθύσκομαι inebrior, vino obruor	622. b
μεγαλοκράτωρ magnipotens	807. b	μεθύσκω inebrio 379. d. ebrium reddo	921. b
μεγαλομερής magnis constans partibus, magnificus	923. d	μέθυσμα ebrietas	921. b
μεγαλομερῶς magnifice, lautè, splendide	923. d	μέθυσος ebriosus	922. b
μεγαλοποιέω magnifice ago, magnas res gero	1147. a	μεθύω inebrio 379. d. 921. d. ebrius sum	922. a
μεγαλοπρέπεια magnificentia	1163. a	921. d. inundo	922. a
μεγαλοπρεπής magnificus	1163. a	μεδᾶω rideo, subrideo	921. c
μεγαλοπρεπῶς magnifice	1163. a	μεδέω rideo, subrideo	921. c
μεγαλοπλέρυγος magnas alas habens	1173. b	μέδημα risus lenis	921. c
μεγαλορρήμονέω grandibus verbis me ostento, magna loquor & jactito, superbe loquor	1189. b	μεδιάζω rideo leniter	921. c
μεγαλορρήμοσύνη magniloquentia, ostentatio superba	1189. b	μεδίαμα risus	921. c
μεγαλορρήμων ostentator	1189. b	μεδιάσμα risus	921. c
μεγαλόσαρκος magnis pudendis præditus	1207. b	μεδιάω rideo leniter	921. c
		μᾶζον majus, magis	921. a
		μᾶζοτερος major	921. a
		μᾶζων major, potentior	910. b
		μᾶομαι minuo, imminuo	947. c
		μαρακεύομαι adolescentior, adolescentis more ago	689. b
		μαρα-	

μερακιεύομαι adolescentior, adolescentis more ago	689. b	μέρεα partes, tractus, 'plagæ', regiones	923. c
μεράκιον adolescentulus	689. b	μεριδάρχης particeps principatus	175. c
μέραξ adolescens, puer, puella	689. b	μεριδαρχία participatio imperii, confor- tium regni, distributio præfecturarum & principatum in populo Judaico	175. c
μέρομαι partior, divido	922. c	μερίζομαι divisor, diffideo	924. b
μέρω dirimo 910. a. partior, divido	922. c	μερίζω divido	924. a
μείων minor	947. c	μέριμνα cura	934. a
μέλαιθρον trabs	925. c	μεριμνάω curo, sollicitè & anxie cogito	934. b
μελαιθρόω contigno	925. c	μερίς pars, portio, communio	924. a
μελαίνω nigrum facio, infusco	926. a	μερισμός distributio, divisio	924. d
μέλαιν atramentum	925. d	μεριστής partitor	924. d
μελανία nigredo, vultus tetricus	925. d	μεριτένομαι partior	924. a
μελανόω nigrum reddo	926. a	μέρος pars	923. a
μέλας niger	925. c	μεσάζω sum in medio, medius	936. b
Μελεᾶ Melea	926. a	μεσάντιον trabs	133. a
μέλας curæ est	926. b	μεσημβρία meridies	286. c. 638. d
μελετάω meditor	926. d	μεσημβρινός meridianus	638. d
μελέτη meditatio	926. c	μεσιτένω interpono me	936. c
μελετικός meditans	926. c	μεσίτης mediator, internuntius	936. b
μέλι mel	928. a	μεσόγειος mediterraneus	300. d
μελίζω membratim concido, modulos	929. b	μεσονύκτιον media nox	993. c
μέλιος, τῆα apīs	928. a	μεσοπορέω per medium transeo, medium iter teneo	1091. a
μελίσιος apīarius	928. b	μεσοπόρος per medium iter ingrediens, per medium transiens	1091. a
μελισσών apiarium	928. b	Μεσοποταμία Mesopotamia	935. a. 1156. c
Μελίτη Méliṭa	928. b	μέσος medius	935. c
μέλλω futurus sum, cunctor, incipio	928. b. c	μεσότης medietas, medium	936. c
μέλομαι curo	927. a	μεσότοιχον intergerinus paries	1351. d
μέλος membrum 928. d. carmen	929. a	μεσσηνίον medium cœli	1056. c
μέλπω canto	929. d	μεσώω medius sum	936. c
Μελχι Melchī	929. a	Μεσσίας Messias	936. c
Μελχισεδέκ Melchisedech	930. a	μεσόρμαι plenus sum	936. d
μελωδέω modulos	929. b	μεσός plenus, refertus	936. d
μελωδήμα canticum	929. b	μεσώω repleo	936. d
μελωδία canticum	929. a	μετά trans 212. b. cum, apud, inter, per, adversus, super, erga, post	937. a-d
μελωδός qui rhythmos canit	929. a	μεταβαίνω transeo	212. b
μεμβράνα membrana, charta pergamena	930. b	μεταβάλλω muto	213. d
μέμφομαι conqueror, succenseo, incuso	930. b	μετάβασις transitus	212. c
μεμφίμοιρος querulus	923. a	μεταβατικώς transitive	223. d
μέμφις querela, reprehensio	930. c	μεταβολεύς negotiator	223. d
μὲν quidem, tamen	931. a	μεταβολή mutatio	224. a
μένος robur 931. a. mens, animus 773. a.	931. a	μεταβολία permutatio	223. d
vis, ira	931. a	μετάβολος negotiator	269. b
μενῶνγε imò verò	290. d	μεταβόλευμα pœnitentia	269. b
μέντοι tamen	1351. c	μεταβιβάζω refipisco, aliud consilium capio	269. a
μένω maneo, habito, exspecto, duro, di- versor, vivo, supersum	931. b. c		

I. I N D E X

μεταγενέστερος minor natus, qui post natus est	310. c	μετατίθημι transpono, transfero	1334. a
μεταγενής posterior, posterior natus	310. c	μεταύριον perendie	190. c
μεταγίγνομαι, μεταγίνομαι sum post, natus sum post	306. d. 307. a	μεταφέρω transfero, transporto	1410. b
μετάγω circumago, traduco	40. c	μεταφράζω transfero, interpretor	1424. d
μεταδίδωμι impertio	389. d	μετάφρασις translatio, interpretatio, metaphrasis	1424. d
μεταδιώκω persequor, insequor, vestigo, inquirō	407. b	μετάφρενον scapula, ala	1426. b
μετάθεσις mutatio, translatio	1334. b. c	μεταφυτεύω transplanto	1437. b
μεταίρω solvo, navi proficiscor, transfero	71. d	μετεξέτεροι quidam, nonnulli	577. b
μετακαλέομαι accerso	732. c	μετέπειτα postea	494. c
μετακαλέω accerso (personas)	40. a.	μετέρχομαι evenio, accido	565. d
732. c. ad me voco	732. c	μετέχω particeps sum	602. c
μετακινέω, ὤ dimoveo, muto	766. c	μετεωρίζομαι animo sum suspensus	938. d
μετακίνησις commotio	766. d	μετεωρίζω in sublime tollo	938. d
μετακιννάω permisceo, transmuto, convertō	756. a	μετεωρισμός elevatio in sublime, sublimitas	938. d
μετακλᾶω contero	769. a	μετέωρος sublimis, editus, superbus	938. b. c
μετακλίνω declino	776. c	μετοικεσία transportatio	1014. a
μεταλαμβάνω capio, percipio, particeps sum, intelligo, reor, suspicor	845. c. d	μετοικέω mutatis sedibus transmigro	1014. a
μετάληψις participatio	845. d	μετοικίζω transfero	1014. b
μεταλλάγη mutatio, immutatio	106. a	μέτοικος demigrans	1014. a
μεταλλάττω transmuto, vita fungor	105. d. vitam cum morte commuto	μετοχετεύω per canales derivō	1062. c
μεταλλεύω metalla eruo; transformo	938. a	μετοχή consortium	601. d
μέταλλον metallum; fodina	938. a	μέτοχος socius, consors, particeps	601. d
μεταμέλεια poenitentia	917. c	μετρέομαι mensuro	939. c
μεταμανθάνω resipisco	906. c	μετρέω metior	939. b
μεταμέλομαι poenitet me	917. b	μετρητής amphora Attica, cadus	940. a
μετάμελος poenitentia	927. c	μετριάζω moderor	940. a
μεταμορφόομαι transformor	956. c	μετριοπαθέω condolesco, condoleo, commiseror	1075. a. b
μεταμορφόω transformo	956. c	μέτριος mediocris, modum non excedens	940. a
μεταναστεύω demigro	703. c	μετρίως parum	940. a
μετανίστημι transfero	703. b	μέτρον mensura	938. d
μετανοέω poenitet me, resipisco, sapio post factum, doleo de errore admisso, ut corrigam	90. b	μέτωπον frons, tis	1485. c
μετάνοια poenitentia, resipiscentia	990. c	μέχρι, μέχρις usque, donec	204. b
μεταξύ inter	938. a	μή ne	940. c. non, non tam, num, annon
μεταπέμπομαι accerso	1093. c		941. a-c
μεταπίπτω cresco	1114. d	μηδαμῶς nequaquam, neutiquam	494. a
μετασκευάζω muto	1232. b	μηδὲς nullus	492. b
μετασέλω accerso	1265. b	μηδέποτε nunquam	1052. a
μεταστρέφω convertō, commuto, pervertō	1278. a	μηδέπω nondum	1483. d
μεταστροφή conversio	1278. a	μηδέτερος neuter	577. b
μετασχηματίζω transfiguro, figura transfero	597. d	Μηδία Media	941. a
		Μῆδος Medus	941. a
		μηκέτι non amplius, ne posthac	577. d
		μήκος longitudo	274. a. 942. c
		μηκύνομαι in longitudinem excresco	942. c
		μηκύνω produco	942. c
		μηλέα malus, arbor	942. d
		μήλον	

μήλον ovis, pecus, malum	942. d	μιγάς mistus	946. b
μηλωτή exuvium, pellis ovi detracta,		μίγμα mistura	946. b
ovilla pellis	942. d	μίγνυμαι, ū misceo	945. d
μήν, μηνάς mensis	942. d	μικρολογέομαι rei parvæ rationem habeo,	
μήν partic. autem, verò	943. d	fordide & præparcè me gero	866. c
μήνη luna	943. d	μικρολόγος qui rei parvæ rationem habet,	
μηνιαῖος menstruus	943. a	fordidus	866. b
μηνίαμα ira, odium divinum adversus de-		μικρός parvus 502. c. 947. b. minor natu,	
linquentes	944. a	pusillus	947. d
μηνιάω iram exerceo	944. a	μικρότης parvitas, tenuitas	948. a
μηνιθμός ira, odium divinum adversus		μικρύνω parvum reddo, imminuo	948. a
delinquentes	944. a	μικρῶς exigue	947. c
μήνιμα ira, odium divinum adversus de-		μικτός mixtus	946. b
linquentes	944. a	Μίλητος Milétum	948. a
μήνις ira permanens	943. d	μίλιον miliare	948. b
μήνισκος torques	943. a	μίλτος minium	948. c
μηνίω iram exerceo	943. d	μιμέομαι imitor	948. c
μηνύω indico, significo, nuntio	944. a	μίμημα imitamentum	948. d
μήποτε ne quando, ne forte, numnam,		μίμησις imitatio	948. d
num aliquando, nondum, ne	1052. a	μιμητής imitator	948. d
μήπω nondum	1483. d	μυμνήσκομαι memor sum	949. a
μήπως ne quo modo, ne forte	1483. c	μῖμνω maneo	932. b
μηρίον ilia	944. b	μῖμα mimus, histrio	948. d
μηρός femur	944. b	μιμῶ simius, simia	948. d
μηρυκάω rumino	944. b	μίξις mistio	946. b
μηρυκισμός ruminatio	944. c	μισάρχης princeps invisus	175. c
μηρύω filo	944. c	μισέω odi, odio habeo, postpono, minus	
μήτε neque	1306. a	amo	952. c
μήτηρ mater	944. c	μισητός odiosus	953. a
μήτι num	1345. d	μισθαποδοσία retributio, præmii largitio	
μήτιγε nedum	290. d. 291. a		388. b
μήτρα uterus, matrix	944. d	μισθαποδότης præmiorum largitor	388. b
μητραλοῖας matricida	109. c	μισθαρνία acceptio mercedis	553. d
μητραλώης matricida	109. c	μίδιος mercenarius	952. b
μητρικωμία vicorum mater	1151. d	μισθοδοτέω mercedem persolvo	389. d
μητρόπολις urbs princeps, metropolis		μισθοδότης dator mercedis	389. d
	1152. d	μισθόομαι conduco	952. a
μηχανάω machinor	945. b	μισθός merces	951. c
μηχανένυω machinor	945. b	μίδωμα merces, conductum ædificium	
μηχανή artificium, solertia, machina	945. b		952. a
μηχανήμα machinamentum	945. b	μίδωτός mercenarius	952. b
μηχανόω ædifico	945. b	μισοξενία inhospitalitas	997. a
μηχανώμα structura artificiosa	945. b	μισόξενος osor peregrinorum, inhospita-	
μία una	490. b	lis	997. a
μιαῖνομαι conspurcor, inquinor	945. c	μισοποιέω odio habeo	1147. b
μιαίνω polluo, inquino, contamino	945. c	μισοποιός hostis, inimicus	1147. a
μιαιφόνος qui cæde se polluit, homicida		μισοπονηρέω malum odio prosequor, im-	
	1403. b	probitatem averfor	1096. c
μιαῖνσις pollutio	945. d	μισοπονηρία improbitatis odium	1096. d
μιαρός impurus	945. d	μισοπόνηρος malorum osor	1096. c
μιάσμα inquinamentum	945. c	μῖσος odium	952. b
μιασμός inquinamentum	945. d	μισύβρις osor contumeliæ, injuriæ	

I. I N D E X

detestator	1374. b	μοναρχέω solus impero	
μίτρα mitra, diadema capitis	953. a	μονάρχης Monarcha,	
Μιτυλήνη Mitylene	953. a	μοναρχία unius imperi	
μίτυλος mutilus	953. a	μοναρχικός ad monarch	
μίτυς cera impurius	953. b	am pertinens, monar	
Μιχαήλ Michael	953. b	μόναρχος Monarcha,	
μνᾶ mina, libra	953. c	μοναχός solitarius	
Μνάσων Mnason	953. c	μονή habitatio	
μνάω in memoriam revocō	950. c	μόνιμος stabilis	
μνεία mentio	950. c	μονιός solitarius	
μνήμα monimentum	950. d	μονογενής unigenitus	
μνημεῖον monumentum	951. a	μονοειδής uniformis	
μνήμη memoria, mentio	951. b	μονοήμερος qui est unius	
μνημονεύομαι celebror	951. a	rans	
μνημονεύω memini, commemoro	951. b	μονόκερως unicornu	
μνημόσυνον memoria, recordatio	728. d	μονομαχέω singulari cer	
μνησικακέω recordor injuriarum	728. d	μονομαχία singulare certa	
μνησίκακος injurias recordans	951. c	μονομάχος singulari certa	
μνησεύομαι despondeor	951. c	μόνον tantum, dummodo	918. c
μνησεύω ambio nuptias	951. c	μονόομαι sum solus	955. c
μνησὴ sponsa	951. c	μόνος solus	955. d
μνηστὴς sponsus	951. c	μονότης solitudo	955. b
μογελάλος difficulter loquens, balbus	841. a	μονοτονία una soni & spiritus intensio	956. a
μόγεις vix, ægre, magno cum labore	841. a	μονότροπος solitarius	1307. a
μόγ@ labor, ærumna	953. d	μονόφθαλμος luscus, cui unus est oculus	1356. d
μόδι@ modius	953. d	μόρας pars, mōrs	1038. a
μοῖρα portio, fatum	922. d	μορφῇ imago, vestitus, habitus, conditio,	922. d
μοιχαλὶς adultera	954. a	status, forma	956. a
μοιχάομαι mœchor, adulterium committor	954. b	μορφῶμαι formior	956. a
μοιχεία adulterium	954. c	μορφόω formo	956. a
μοιχεύω mœchor, adulterium committo	954. b	μόρφωσις informatio, institutio, inanis	956. a
μοιχὴ adultera, mœcha	954. a	μοσχάριον vitulus	957. a
μοιχὸς mœchus, adulter	953. d	μόχευμα furculus, qui ex arbore demtus	957. a
μολέω venio, advenio	954. c	feritur, viviradix, propago	957. a
μολίβδευς plumbeus	954. d	μοχεύω furculis ex arbore demtis fero, ra-	957. a
μολίβδινος plumbeus	954. d	mis ex arbore avulsis planto	957. a
μόλιβδος plumbum	954. c	μοχοποιέω vitulum conflo, facio	1147. d
μόλις vix	954. d	μόχ@ vitulus, taurus	956. d. ramus no-
μόλος labor, pugna, fremitus	954. d	vellus	957. a
μολόχ moloch	954. d	μοτῶ vulnero	957. b
μολύβδινος plumbeus	954. d	μῦσα Musa	957. b
μόλυβδος plumbum	954. c	μυσάειον musæum	45. c. 958. a. locus studiis
μόλυνσις inquinatio	955. b	destinatus	958. a
μολύνω polluo, conspurco, fædo	955. a		μυσικά
μόλυμας inquinamentum	955. b		
μόλω venio, advenio	954. c		
μομφή querela	930. c		
μενάξω solus sum	955. d		

μουσικά, τὰ Musica, orum	958. a	μυρίος infinitus	961. a
Μουσική Musica	958. a	μυριότης numerus infinitus	961. d
μουσικός musicus, canendi peritus	958. a	μύρισμα unctio, unguentorum	illitus
μοχθέω cum difficultate laboro	958. b		962. b
μοχθηρός ærumnosus, malus	958. b	μυρισμός unctio, unguentorum	illitus
μόχθος ærumna, defatigatio	958. a		962. b
μοχλὸς veētis, pessulus	958. c	μυροβραχὴς unguento tinctus, delibutus,	
μὺ vocula pro flebili sono posita, & nomen	896. a	madefactus	962. a. b
liter.e		μυροβρεχὴς unguento tinctus, delibutus,	
μυγάλη sangvisuga	958. c	madefactus	962. b
μυελόεις medullosus	958. d	μυροθήκιον pyxis, in qua unguenta asser-	
μυελὸς medulla	958. c	vantur	93. a
μυέω instituo in sacris, initio	958. d. 963. a. b	μύρομα lacrymarum	961. a
		μύρον unguentum	961. d. 1240. c
μύζω murmuro	960. b. emungo	μύρρα myrrha	1246. c
μυθέομαι dico, dictito	960. a	μύρω fluo, fundo	961. a
μυθολογέω fabulas narro	866. c	μῦς mus	962. b
μυθολογία narratio, expositio fabularum;		μυσαρὸς detestandus, abominandus	962. c. d
fabula	866. c		
μυθολόγος fabularum narrator	866. c	Μυσία Mysia	962. b
μῦθον verbum, oratio, fabula, figmen-	959. b. c	μῦσος scelus, facinus detestandum, flagi-	
tum		tium execrabile	962. c
μυῖα musca	960. b	μυσὸς abominabilis	962. c
μυίαχρος muscarum captator	960. b	μύσσω, τῶ, emungo	958. d
μυιοθήρας muscarum venator	960. b	μύσαξ barba	962. d
μυιοσοβέω muscas abigo	960. b	μυσήριον mysterium, res arcana	963. b
μυιοσόβης muscarum abactor	960. b	μύστης mystes, mysteriorum peritus	964. c
μυιώδης myiodes, muscarum deus	960. b	μύστις sacris initiata; conscia mysterio-	
μυκῆα mugio, rugio	960. b. c	rum	964. c
μυκτῆρ naris, meatus odorandi, nasus	959. a	μυχὸς penetrabile, locus intimus	962. d
μυκτηρίζομαι derideo	959. a	μύω claudo, occludo, comprimo	962. d
μυκτηρίζω naso suspendo, derideo	959. a	μυωπάζω nihil procul cerno	1485. c
μυκτηρισμός irrisio, fanna	959. b	μύωψ claudens oculos	1485. c
μυκτηριστὴς irrisor	959. b	μωκῆα irrideo, illudo	964. d
μύλη mola	960. c	μώκημα irrisio, illusio	965. b
μυλικὸς molaris	960. c	μῶπος fatuus, irrisor	964. d
μύλλω permolo	960. c	μῶλος pugna	1485. c
μύλος mola	960. c	μῶλωψ vibex, verberum in cute vestigium	
μυλωθρὸς molitor	960. d		964. d. 1485. c. livor
μυλῶν pistrinum	960. d	μωμάομαι, ἐομαι vitupero	965. d
μύλων pistrinum	960. d	μώμημα dictum, quo reprehendimus aut	
Μύρα Myra	960. d	irridemus; reprehensio, irrisio	965. b
μυρεφικὸς ad unguentarios pertinens	962. a	μωμητὸς vituperabilis	965. b
μυρεφὸς unguentorum coëtor	962. a	μῶμος macula, dedecus, probrum, derisor	
μυριάς myrias, numerus decem millium,			965. a
innumera turbæ multitudo	961. b	μωραίνομαι infatuor, stultus fio, insipidus	
μυρίζω ungo	962. b	fio	965. d
μύριοι, αἱ, α, decies mille, decem millia		μωραίνω stultè ago, infatuo, stultum,	
	961. a. c	reddo	965. c
μυριοπλάσιοι infinitò plures, decies mille		μωρία stultitia	965. c
partibus plures	961. d	μωρολογία stultiloquium	871. a
μυριοπλασίως infinities	961. d	μωρολόγος stultiloquus	871. a
		μωρόν	

I. I N D E X

μωρὸν τὸ stultitia	965. c	971. a. altercatio, rixa	971. a
μωρὸς fatuus, stultus	965. c	νεκρὸς mortuus, cadaver	971. b. c
Μωσῆς Moses	966. a	νεκρῶ mortifico	971. c
N.		νέκρωσις mortificatio, sterilitas	971. d
Ν αασσῶν Naasson	967. a	νέκυσ mortuus	971. b
νάβλη, ἡ nablia	967. a	νέμω tribuo, distribuo, distributum possi-	
Ναγγαῖ Naggai, Naggaeus	967. b	deo, habito, colo, pascō, rego	971. d
Ναζαρεῖς Nazareus	967. d	νεογενὴς recens natus	310. d
Ναζαρεθ Nazareth	967. c	γεογνὰ (τέκνα) recens nati (infantes)	310. d
Ναζαρηνὸς Nazareus	968. b	νεογνὸς recens natus	310. d
Ναθαν Nathan	968. b	νεόκτιστος recens conditus	823. a
Ναθαναὴλ Nathanael	968. c	νέομαι venio	969. b
ναὶ nā, profectō, utique, ita, certē, etiam,		νεομηνία novilunium	943. b
veruntamen, obsecro, quæso	968. c. d	νέος novus	976. d
Ναῖν Nain	968. d	νεοσσία, τῆς nidus, pullorum cubile	977. d
ναίω habito	969. a. fluo	νεοσσὸς, τῆς pullus	977. d
ναῖμα fluentum	970. d	νεότης juvenus	977. b
Ναναία Nanæa, Dea fortunæ vel Diana		νεόφυτος nuper plantatus, fatus; novitius	1436. b. c
	969. a	νεόω novo, novello	977. b
ναὸς templum	969. b	Νέρων Nero	978. a
Ναῦμ Naum	969. b	νεῦμα nutus	978. c
νάπη nemus	969. c	νευρά nervus, robur, taurea	978. b
νάρδος nardus	969. c	νευρία funis è nervis tortus	978. b
ναρκάω torpore afficior	969. d	νευροκοπέω abscindo nervos, incido nervos	978. b
νάρκη torpedo, torpor, stupor, veternus	969. d	νεῦρον nervus, robur	978. b
νάρκισσος Narcissus	970. a	νεύω innuo	978. c. nuto, vergo
ναρκόω torpore afficio	969. d	νεφέλη nubes	979. b
ναυαγέω navem frango, naufragium facio,		Νεφθαλάμ Naphthalim	979. a
patior, jacturam facio, amitto	47. d	νέφος nebula	322. c. nubes
ναυαγὴς naufragus	47. d	νεφρὸς ren	979. c
ναυαγία naufragium	47. d	νέω no, nato	979. d
ναυάγιον naufragium	47. d	νεωκόρος ædituus	800. a
ναύκληρος navis dominus, nauclerus	774. c	νέωμα novale	977. b
νάυλη nablum	967. b	νεὸς templum	146. c. d
ναῦλον naulum, portorium, merces, quæ		νεωσι nuper	978. a
pro navigatione penditur	970. b	νεωτερίζω nova molior	977. a
ναῦς navis	970. a	νεωτερικὸς juvenilis	977. a
ναυσάθμος navale	1044. b	νή per	979. d
ναύτης nauta	970. b	νήθω neo	980. a
ναυτία nausea	970. b	νηκτὰ, τὰ natatilia	979. d
ναυτιάω nauseo	970. b	νηκτὴς natator	979. d
νάφθα naphtha	970. c	νηκτὸς natatilis	979. d
Νάχωρ Nachor	970. c	νηῦχος qui navem custodit	606. d
νάω fluo	970. d	νηπενθὴς qui non luget	981. a
νεανίας adolescens	977. c	νηπιάζω infantiliter ago	980. b
νεανὶς, ἄνις juvencula	977. d	νηπιοκτόνος infanticida, infanticidialis	821. e
νεανίσκος adolescens	977. c	νήπιος infans, puer simplex & contemptus	
Νεάπολις Neapolis	970. d	coram hominibus, indoctus, rudis,	
νεβρὸς hinnulus	971. a	mansuetus	980. a. b
Νεεμὰν Naaman	971. a		νηπιότης
νεῖκος contentio, jurgium, bellum	583. b		

νηπιότης infantia	980. b	νομικός legis peritus 381. d. ad legem per-	
Νηρεὺς Nereus	980. b	tinens, Jureconsultus	973. b
Νηρὶ Neri	980. c	νόμιμος legitimus	973. b
νηρὸς humilis	980. c	νομίμως legitimè	973. c
νησίον parva insula	980. d	νόμισμα numisma	973. d
νησίς parva insula	981. a	νομοδιδάσκαλος legis doctor 381. b. Jure-	
νησος insula	980. d	consultus	973. b
νησεία jejunium, inedia	981. b	νομοθεσία legislatio	1338. c
νησεύω jejuno, cibum non capio	981. a	νομοθετέω leges sancio	1338. b
νηστis jejunus, impastus	981. d	νομοθέτης legislator	1338. b
νηφάλιος sobrius, vigilans	981. d	νόμος lex 972. b. secta, religio, consuetu-	
νήφω sobrius sum, vigilans sum	981. c. d	do	973. a
νήχομαι nato	982. a	νόος mens, cogitatio, sententia 985. d. in-	
Νίγερ Niger	982. a	telligentia	986. a
Νικάνωρ Nicanor	982. b	νοσέος morbidus	991. b
νικάω vinco, supero	982. b	νοσέω insanio, ægroto	991. b
νίκη victoria 123. d. 583. b.	983. a	νόσημα morbus	991. c
νίκημα victoria	982. d	νόσος morbus	991. a
Νικόδημος Nicodemus	983. c	νοσεύω nidulor, nidifico	977. a
Νικολαίτης Nicolaita	983. d	νοσισιὰ pullities, mansiuncula	977. a
Νικόλαος Nicolaus	983. d	νοσίων pullities, mansiuncula	977. d
Νικόπολις Nicopolis	984. a	νοσοποιέω nidum construo	1147. d
νίκος victoria 123. d. 983. a. perpetuitas	983. a	νοσός pullus	977. d
Νινευὲ Nineve	984. a	νόσφι seorsum, sine	991. c
Νινευίτης Ninevita	984. b	νοσφίζομαι inverto	991. c
νιπτήρ pelvis, malluvium	985. a	νοσφίζω separo	991. c
νίπτω lavo manus aut pedes	984. c	νόσφιν seorsum, sine	991. c
νίτρον nitrum	985. b	νοτὶς humor	991. d
νιφάς nix	1456. c	νότος notus, auster, plaga meridionalis	991. d
νιφετός nix	1456. c	νηθεσία admonitio	1338. b
νίφω ningo	1456. c	νηθετέω admoneo	1338. a
νοερός mentalis, intelligens, rationis capax	986. c	νηθέτημα admonitio	1338. b
νοέω mente agito, in animo verso, cogito,		νηθέτησις admonitio	1338. b
confidero, intelligo	986. c	νημηνία novilunium, calendæ	943. b
νόημα cogitatio	986. d	νηνεχής cordatus	603. a
νοήματα mentes, cogitationes 986. d. ma-		νηνεχῶς cordatè	603. a
chinationes	987. a	νῆς mens, cogitatio, sententia, 985. d. in-	
νοήμων mentis compos, prudens	987. a	telligentia	986. a
νοητός intelligibilis	987. a	νυκτερεύω pernocto	993. c
νοητῶς intelligibiliter	987. a	νυκτερινός nocturnus	993. b
νοθεύω adultero, corrumpo	985. c	νυκτερίς noctua	993. c
νόθος spurius nothus, supposititius 985. b. c		νυκτικόραξ nycticorax	798. a
νομῆς pascualis, pastoritiam vitam agens	973. a. b	νυκτός noctu	993. a
νομεύω pasco	972. a	νύκτωρ noctu, nocturnus	993. c
νομέω consequor, accipio	971. a	νυμφαγωγός paranympus	45. a
νομή pascuum, 971. d. possessio, babulum	974. a	Νυμφᾶς Nymphas	991. a
νομίζω lege sancio, existimo, puto, autu-	973. b. c	νύμφευσις desponsatio	992. b
mo		νυμφεύω desponso	992. b
		νύμφη sponsa, nova nupta, nurus	992. a
		νυμφίος sponsus	992. a
		νυμφών thalamus	992. b

I. INDEX

νῦν nunc, modo	992. c	ξέσος rufus, scalptus, politus	997. b
νυνὶ nunc	992. c	ξέω radio, polio, scalpō	997. b
νύξ nox	992. d	ξηραίνομαι arefio, exaresco	998. c
νίσσω pungo, fodico	993. d. punctim ca-	ξηραίνω exsicco 742. a. arefaciō	998. c
do	994. a	ξηρασία siccitas	999. a
νύσταγμα dormitatio	994. b	ξηρέυω exsicco	999. a
νυσταγμός dormitatio	994. c	ξηρὸς aridus	998. b
νυσάζω niſto, dormito	994. b	ξύφος gladius	999. a
νύττω, ὠσω ſtimulo	992. d. pungo, fodico,	ξύρον novacula, culter tonforius	997. c
993. d. punctim cædo	994. c	ξύργεωργός agricolationis ſocius	541. b
νυχθήμερον nox & dies, ſpatium 24. ho-		ξύλαριον lignum	999. c
rarum	637. c	ξύλινος ligneus	999. c
νύχτος nox	891. a	ξύλοκόπος ligna cædens	797. b
Nῶε Noachus	994. c	ξύλον lignum, fuſtis, arbor, crux, nu-	
νωθής tardus, piger, ſegnis	995. a	mella	999. d
νωθροκαρδίας piger corde	741. b	ξύλόομαι lignis operio, contigno	999. c
νωθρὸς ſegnis, ineſs	995. a	ξύλοφορία lignorum geſtatio	1406. a
νωθρότης tarditas	995. a	ξύλοφόρος ligna portans	1406. a
νώτερον tergum, dorſum	995. a	ξύνιμι intelligo	613. d
νωτοφόρος bajulus	1406. a	ξύράομαι, έομαι tondeor	997. d
		ξύραίω rado, tondeo	997. c
		ξύρησις calvitieſ	998. a
		ξύρομαι tondeor	997. d
		ξύρὸς acutus, ad ſcalpendum idoneus	997. c
		ξύρὸς, ἄ novacula, culter tonforius	997. c
		ξύσος, ἢ, ὃν ruſus, ſcalptus, politus	998. b
		O.	
		O, ἡ, τὸ eſt Articulus prepoſitiuus	999. d
		ὀβελίς cuspis	1003. b
		ὀβελὸς veru	1003. b
		ὀβολὸς obolus	1003. b
		ὀγδοήκοντα octoginta	1013. c. d
		ὀγδοηκοστὸς octuageſimus	1018. d
		ὀγδοος octavus	1018. c
		ὄγκος pondus, moles, tumor, faſtus	1003. b. c
		ὅδε, ἥδε, τόδε, hic, hæc, hoc	347. a
		ὁδεύω iter facio	1004. b
		ὁδηγεῖν per viam duco, præeo	45. a
		ὁδηγὸς dux viæ	45. a
		ὀδμή, ἡ odor	179. c
		ὁδοιπορεῖν iter facio	1091. b
		ὁδοιπορία iter	1091. a
		ὁδοιπόρος iter faciens, viator	1091. a
		ὁδοποιεῖν viam facio	1147. b
		ὁδὸς via 45. a. 1003. c. conſuetudo, introi-	
		tus, modus vivendi, ſecta, religio	1003. c. d
		ὀδὸς dens	1006. c
		ὀδυρίς	1006. c

GRÆCO-LATINUS.

ὀδυρόμαι doleo, crucior	1007. a	curator, tutor	976. a
ὀδύνη dolor, cruciatus	1006. d	ὀκόπεδον area domus, solum supra quod	
ὀδυνηρός dolorem afferens, acerbus, ærui- mnosus	1006. d	domus diruta stetit aliquando	1083. b
ὀδυνηρὸς dolenter, molestè	1006. d	ὄκος domus	1011. a
ὀδυρμὸς ejulatus	1007. c	ὀικαμένη orbis terrarum, terra habitabilis	1012. b
ὀδύρομαι lamentor, ploro, gemo, defleo	1007. c	ὀικερός custos domus, domi manens	1058. b
ὀδυρτικὸς querulus	1007. d	ὀικοφθορέω familiam pessundo, everto	1419. a
ὀδυρτὸς flebilis, lamentabilis	1007. d	ὀικοφθόρος qui rem familiarem dilapidat	1419. a
ὀδωδὴ odor	1008. c	ὀικτείρημα miseratio	1015. b
Ὀζίας Hozias	1007. d	ὀικτερίζω misereor	1015. b
ὄζος arboris nodus, ramus	1008. a	ὀικτείρω commiseror	1015. b
ὄζω oleo 179. c. 1008. a. male oleo	1008. a	ὀικλίζω ædifico, struo, condo 822. a. b. com- miseror	1015. b
ὅθεν unde, inde, ubi, quam ob causam	1008. d	ὀικτιρμὸς commiseratio	1015. b
ὀθόνη linteum	1009. a	ὀικτίρων misericors	1015. c
ὀθόνιον linteum	1009. a	ὀικτιρὸς miserandus	1015. b
ὄι hei, heu	1009. b	ὀικτος misericordia	1015. a
ὀίγω aperio	1009. b	ὀικτρὸς miserabilis	1015. d
ὀικῆος proprius 1011. d. domesticus	1012. a	ὀίμη via, femita	1015. d
ὀικαιότης consanguinitas	1012. a	ὀίμη via, femita	1015. d
ὀικέτης servus domesticus	1012. b	ὀίμωγὴ ejulatus, luctus	1009. b
ὀικετία famulitium	1012. c	ὀίμωγμα ejulatus, luctus	1009. b
ὀικέτις serva	1012. c	ὀιμώζω ploro, ejulo	1009. b
ὀικέω habito	1012. a	ὀιμωκτὶ, εἰ cum ploratu & ejulatu	1009. b
ὀικημα carcer	1012. b	ὀιμωκτὸς deplorandus, lugendus	1009. b
ὀικησις habitatio, sedes, domicilium	1012. b	ὀινοποτέω vinum bibo	1112. c
ὀικητήριον domicilium	1012. b	ὀινοπότης vini potor 1016. c. vinosus, te- mulentus	1112. c
ὀικητὸς habitabilis	1012. b	ὀῖνος vinum	908. c. 1016. b
ὀικήτωρ habitator	1012. c	ὀινοφλυγέω inebrio	1422. d
ὀικία domus	1011. b	ὀινοφλυγία compotatio	1422. d
ὀικιακὸς domesticus	1011. d	ὀινόφλυξ qui vino bullit, ardet, vinosus	1422. d
ὀικίδιον domuncula, domus parva	1011. d	ὀινοχοέω pincernatum exerceo	1453. c
ὀικίζω habito, ædifico	1011. d	ὀινοχόη ancilla, quæ pincernatum exercet	1453. c
ὀικίσκος parva domus	1011. d	ὀινοχόος pincerna	1453. c
ὀικογενὴς domi natus 310. d. verna, verna- culus	311. a	ὀινώω inebrio	1016. b
ὀικοδέσποινα materfamilias	362. b	ὀιομαι puto, arbitror	1016. d
ὀικοδεσποτέω domum administro	362. b	ὀίῃ qualis	1016. a
ὀικοδεσπότης paterfamilias	361. b	ὀίς ovis	908. c. 1221. c
ὀικοδομέω ædifico, domum extruo, ad- moneo 355. d. instruo, emendo, facio ut proficiat	356. a	ὀίστρος œstrus	1017. c
ὀικοδομὴ ædificatio, ædificium, structura	356. c	ὀίσω feram	1403. d. 1404. a
ὀικοδομία ædificatio	356. c	ὀίχομαι abeo, discedo	1017. d
ὀικοδόμος ædicator	356. c	ὀίω fero	1011. a
ὀικονομέω administro, sum dispensator	976. b	ὀιωνίζομαι auguror	1018. a
ὀικονομία dispensatio, ordinatio 976. a. b		ὀιωνισμα auspiciu, augurium	1018. a
ὀικονόμῃ dispensator 975. d. quaestor,		ὀιωνισμὸς auspiciu, augurium	1018. a
		ὀιωνιστὴς augur	1018. a
		ὀιωνύ-	

I. I N D E X

δαιμόνιος ab avibus devoratus	278. d	δολόθρευσις deletio	1020. a
δαιμόνιος avis	278. d. 1017. d.	δολοθρευτής exterminator	1020. a
οἶσος omen	1017. d	δολοθρεύω perimō, vasto, depopulo	1019. d
δκέλλω appello	1018. a	δολοκαρπώω totum adoleo	741. d
δκνέω cunctor, vereor, timeo, non audeo		δολοκαρπώμα holocaustum	742. d
præ metu, piget me	1018. b	δολοκαρπώσις holocaustum	742. d
δκνηρία pigritia	1018. c	δλόκαυσον holocaustum	726. b
δκνηρός piger, tædiosus	1018. c	δλόκαυτ quod integrum comburitur	726. b
δκνος pigritia, ignavia, metus adeundi laboris	1018. b	δλοκαυτώω totum comburo	726. b
δκταήμερος octavi diei	638. d	δλοκαύτωμα holocaustoma	726. b
δκτάμηνος qui octo mensium est	943. c	δλοκαύτωσις holocaustum	726. c
δκτάπηχυς octo cubitorum	1109. a	δλοκληρία integritas, sanitas	774. c
δκτώ octo	1018. c	δλόκληρον integritas	774. b
δλβιος beatus, dives	1018. d	δλόκληρος hæres ex asse, integer, totus, nulla labe aut vitio notatus	774. a. b
δλβος felicitas, opes	1018. d	δλολυγμός ululatus	1022. b
δλεθρία perniciēs, exitium, interitus	1019. d	δλολύζω ululo 93. d. 1022. a.	ejulo, lamentor, ploro
δλέθριος exitialis, perniciosus	1019. d		1022. a
δλεθρος perniciēs, exitium, interitus	1019. d	δλοπόρφυρος totus purpureus	1156. c
δλέκω perdo	1019. c	δλόριζος totam radicem habens	1191. c
δλίγον parum 1018. d. propemodum	1019. a	δλος totus	1022. b
δλιγόπις exiguua fide præditus	1120. a	δλοσφύρητος qui totus malleo ductus; solidus	1289. a
δλιγοπριέω paucos facio, diminuo	1147. b	δλόσφυρ quī totus malleo ductus; solidus	1289. a
δλίγος exiguus, paucus	1018. d	δλοσχερής integer, perfectus	1450. c
δλιγοσιτία continentia	1224. b	δλοσχερής plane, totis viribus	1450. d
δλιγοςός paucissimus, qui cum paucis est, paucis comitatus	1019. a. b	δλοτελής totus	1316. d
δλιγότης paucitas	1019. b	δλοφύρομαι ejulo, ploro	1021. a
δλιγοχρόνιος brevis ævi, exiguo tempore durans	1466. a	δλυμπᾶς Olympus	1023. a
δλιγοψυχέω pusillo sum animo, animo deficio	1477. c	δλύμπιος Olympius, olympum incolens, sole habitans	621. b
δλιγοψυχία pusillanimitas	1477. c	δλυνθος grossus, ficus immatura	1023. a
δλιγόψυχος pusillanimus	1477. c	δλύρα far	1023. b
δλιγώω pauca facio	1019. a	δλυρίτης panis filigineus	1023. b
δλιγωρέω parum curo, negligo	1058. c. 1482. b	δλως omnino, prorsus	1022. b
δλιθαίνω labor, cado, cadere facio, labefacto	1019. b	δμαλής planus, lævis, æqualis, æquabilis	1023. b
δλιθιέω labor, cado, cadere facio, labefacto	1019. b	δμαλίζομαι planus reddor	1023. c
δλίθημα lapsus, ruina, casus	1019. b	δμαλίζω planum reddo, lævigo, adæquo	1023. c
δλιθηρός labilis, lubricus	1019. b	δμαλισμός complanatio, lævigatio	1023. c
δλιθι quod lapsus, casus	1019. b	δμαλός planus, lævis, æqualis, æquabilis	1023. b
δλκων vas quinque amphorarum	512. b	δμβρέω pluo	1023. d
δλκη tractio, pondus	511. d	δμβρημα pluvia	1023. d
δλκιον vas ad recipiendum humida & sicca, crater magnus	511. a	δμβρ quod imber, pluvia	1023. d
δλλυμαι pereō	1019. c	δμηρα, τὰ obses	1024. a
δλλυμι perdo	1019. c	δμηρεύω sum obses	1024. a
δλλύνω perdo	1019. c	δμηρος obses	1024. a
		δμιλέω colloquor	1024. b
		δμιλία	

ἑμιλία commercium, colloquium	1024. b	ὄμφακινος ex uvis acerbis & immaturis confectus	1027. a
ἑμιλος turba, multitudo hominum, vulgus, plebs	1024. a	ὄμφακίτης ex uvis acerbis & immaturis confectus	1027. a
ἑμίχλη nebula	1024. c	ὄμφαλός umbilicus	1026. d
ἑμιχλώδης nebulosus, caliginosus	1024. c	ὄμφαξ uva acerba necdum matura	1026. d
ἑμμα oculus	1035. b		1027. a
ἑμνύω, ὑμῖν juro	1024. c	ἑμώνυμος cognominis, idem nomen habens	1031. b
ἑμοσύνης qui est ejusdem gentis	457. b	ἑμῶς similiter, æque, pariter	1025. b
ἑμοθυμαδὸν concorditer	673. b	ἑμῶς veruntamen, tamen	1027. a
ἑμοιᾶζω similis sum	1025. d	ἑναγρος onager	1032. a
ἑμοιόομαι similis fio, comparor	1026. a	ἑνάμα fructum consequor, juvo, vitu- pero	1028. c
ἑμοιοπάθεια affectuum similitudo	1074. d	ἑναρ somnium	1027. b
ἑμοιοπαθεῖω similiter sum affectus	1074. d	ἑνάριον asellus	1032. a
ἑμοιοπαθής iisdem præditus affectibus	1074. d	ἑνάς asina	1032. a
ἑμοιος, οἶος similis, æqualis	1025. b. d	ἑναδίζομαι conviciis laceror, profcindor	1028. a
ἑμοιότης similitudo	1025. d	ἑναδίζω probris afficio, probrosè objicio	1027. d. cum probris increpo
ἑμοιῶ affimilo, comparo	1026. a	ἑνάδισμα opprobrium	1028. a
ἑμοιῶμα affimilatio, conformatio	1026. b	ἑναδισμός convicium, probrum	1028. a
ἑμοίως similiter, pariter	1025. c	ἑναδος probrum	1027. d
ἑμοίωσις affimilatio, similitudo, figura	1026. b. c	ἑναῖον stabulum asinorum	1032. a
ἑμοκέλευθος comes, pedisequus	82. d	ἑναος utilis 888. c. asininus	1032. a
ἑμόκοιτος maritus	2. c	ἑναρον somnium	1027. b
ἑμολογέω promitto, spondeo, profiteor, confiteor	871. b. c	ἑναρος somnium	1027. b
ἑμολογία confessio, professio	871. a	ἑναρώτῃω somnio	1027. b
ἑμολόγος iisdem utens verbis, consen- tiens	871. a	ἑνημι juvo 888. c. 1028. b. profum	1028. c
ἑμολογμένως sine controversia	871. d	ἑνήσιμος Onesimus	1028. c
ἑμολόγως manifeste	871. a	ἑνήσιμος utilis	1028. d
ἑμομήτριος qui eandem matrem habet	945. a	ἑνησις utilitas	1028. d
ἑμονοῖον concordiae templum	988. c	ἑνεκός asinarius	1032. a
ἑμονοέω concors sum, consentio	988. c	ἑνομα nomen	1028. d
ἑμόνοια unanimitas, concordia	988. c	ἑνομάζω nomino	1031. b
ἑμόνοος unanimis	988. c	ἑνομασία nominatio	1031. d
ἑμόνος unanimis	988. c	ἑνομαστός clarus, celebris, nobilis	1031. d
ἑμοπάτριος eundem patrem habens	1079. a	ἑνοματογραφία nominum scriptio, no- menclatura	1031. d
ἑμορέω confinis sum	1045. a	ἑνος asinus 1031. d. lapis molaris	1032. a
ἑμορος conterminus	1045. a	ἑνόω vitupero, carpo	1027. d
ἑμός similis	1025. b	ἑντως verè	474. c
ἑμόσπονδος libaminum consors, foedere junctus, amicus	1251. c	ἑνυξ unguis, ungula, onyx	1032. b
ἑμότεχνος qui est ejusdem artificii	1321. c	ἑνυχίζω ungulas divido	1032. b
ἑμᾶ simul	1026. c	ἑνύχιον onyx	1032. b
ἑμόφρων concors	1429. b	ἑνυχιστήρ unguis	1032. c
ἑμόφυλος tribulis	1434. b	ἑξέως celeriter	1032. d
ἑμόψηφος suffragii ferendi socius	1474. c	ἑξος acetum	1032. d
ἑμφανίζω uvam acerbam necdum matu- ram emitto, produco	1027. a	ἑξυγράφος velociter scribens	333. a
		ἑξύθυμος qui facile ad iram commove- tur	673. b

I. I N D E X

μάταιος vanus	916. a	μεγαλοδενής magnis viribus præditus	1219. c
ματαιότης vanitas	916. b		
ματαιοφρονέω desipio	1428. b	μεγαλόφρων magnanimus	1429. b
ματαιόφρων qui inepta & absurda sapit	1428. b	μεγαλύνω produco, prædico, celebret	921. b
ματαιώς in vanum	916. b	μεγάλωμα magnificentia	921. c
μάτην facile 191. b. frustra 438. c.	916. a.	μεγαλώνυμος magnum nomen habens	1031. b
vanè	916. a		
Ματθαῖος Matthæus	916. b	μεγαλωσύνη majestas	921. c
Ματθαῖν Matthan	916. c	μεγάλως magnopere	920. b
Ματθαί Matthat	916. d	μεγαλῶσι magnoperè, valde	920. b
Ματθίας Matthias	916. d	μέγας magnus, grandis	919. d
Ματθαθα Mattatha	917. a	μεγαδενής magnis viribus præditus	1219. c
Ματθαθίας Mattathias	917. a	μέγεθος magnitudo	921. c
μάχαιρα gladius	919. b	μεγεθύνω magnifico	921. c
μαχέω pugno	917. d	μεγιστᾶνες proceres	920. d
μάχη pugna	917. c	μέγιστος maximus	920. d
μαχητής bellator	917. d	μεταρμόζω transmuto aptè	179. b
μάχιμος pugna	917. b	μεταρμότῳ aptè transmuto	179. b
μάχομαι pugno	917. b	μετερμηνεύομαι explicor	355. b
μάω defidero 191. b. quero	964. d	μέθη ebrietas	921. d
μεγαλαυχέω magnificè me effero, grandia jacto	202. a	μεθιστάνω transfero	709. d
μεγαλαυχής qui grandia jactat, gloriosus	202. a	μετίσχημι amoveo, avertō, transfero	708. b
μεγαλαυχία jactantia, ostentatio	202. b	μεθοδεία infidiæ, circumventio	1006. a
μεγάλαυχος qui grandia jactat, gloriosus	202. b	μεθοδεύω infidiis hominem in via aggredior, adior, invado astute, subdole	
μεγαλαῖα magnifica facta	921. a	ago, machinor	1005. d
μεγαλαῖον magnificum opus	921. a	μεθόδιον viaticum	1006. a
μεγαλαῖος magnificus	921. a	μέθοδος via compendiaría	1005. d
μεγαλαῖότης majestas	921. b	μεθόρια confinia	1045. a
μεγαλοκράτωρ magnipotens	807. b	μέθυ vinum	921. d
μεγαλομερής magnis constans partibus, magnificus	923. d	μεθύσκομαι inebrior, vino obruor	622. b
μεγαλομερῶς magnifice, lautè, splendide	923. d	μεθύσκω inebrio 379. d. ebrium reddo	922. b
μεγαλοποιέω magnifice ago, magnas res gero	1147. a	μέθυσμα ebrietas	922. b
μεγαλοπρέπεια magnificentia	1163. a	μέθυσος ebriosus	922. b
μεγαλοπρεπής magnificus	1163. a	μεθύω inebrio 379. d. 921. d. ebrius sum	922. a
μεγαλοπρεπῶς magnifice	1163. a	921. d. inundo	922. a
μεγαλοπλήρυνθαι magnas alas habens	1173. b	μαδάω rideo, subrideo	922. c
μεγαλορρήμονέω grandibus verbis me ostento, magna loquor & jactito, superbe loquor	1189. b	μαδέω rideo, subrideo	922. c
μεγαλορρήμοσύνη magniloquentia, ostentatio superba	1189. b	μάδημα risus lenis	922. c
μεγαλορρήμων ostentator	1189. b	μαδιάζω rideo leniter	922. c
μεγαλόσαρκος magnis pudendis præditus	1207. b	μαδίαμα risus	922. c
		μαδίασμα risus	922. c
		μαδιᾶω rideo leniter	922. c
		μαῖζον majus, magis	921. a
		μαζότερος major	921. a
		μάζων major, potentior	920. b
		μαῖομαι minuor, imminuor	947. c
		μαρακεύομαι adolescentior, adolescentis more ago	689. b
		μαρα	

μεγαλειότης adolescentior, adolescentis	689. b	μέγας partes, tractus, 'plagæ', regiones	923. c
more ago	689. b	μεριδάρχης particeps principatus	175. c
μεγάκιον adolescentulus	689. b	μεριδαρχία participatio imperii, confor-	
μέγας adolescens, puer, puella	922. c	tium regni, distributio præfecturarum	
μέρομαι partior, divido	922. c	& principatum in populo Judaico	175. c
μέρω dirimo 940. a. partior, divido	922. c	μερίζομαι divisor, diffideo	924. b
μείων minor	947. c	μερίζω divido	924. a
μέλαθρον trabs	925. c	μέριμνα cura	934. a
μελαθρόω contigno	925. c	μεριμνάω curo, sollicitè & anxie cogito	934. b
μελαίνω nigrum facio, infusco	926. a	μερίς pars, portio, communio	924. a
μέλαν atramentum	925. d	μερισμός distributio, divisio	924. d
μελανία nigredo, vultus tetricus	925. d	μεριτής partitor	924. d
μελανόω nigrum reddo	926. a	μεριτένομαι partior	924. a
μέλας niger	925. c	μέρος pars	923. a
Μελεᾶ Melea	926. a	μεσάζω sum in medio, medius	936. b
μέλας curæ est	926. b	μεσάντιον trabs	133. a
μελετάω meditor	926. d	μεσημβρία meridies	286. c. 638. d
μελέτη meditatio	926. c	μεσημβρινός meridianus	638. d
μελετικός meditans	926. c	μεσιτένω interpono me	936. c
μέλι mel	928. a	μεσίτης mediator, internuntius	936. b
μελίζω membratim concido, modulator	929. b	μεσόγειος mediterraneus	300. d
μέλιος, τῆς apīs	928. a	μεσονύκτιον media nox	993. c
μελίσιος apiarius	928. b	μεσοπορεύω per medium transeo, medium	
μελισσών apiarium	928. b	iter teneo	1091. a
Μελίτη Mélita	928. b	μεσοπόρος per medium iter ingrediens,	
μέλλω futurus sum, cunctor, incipio	928. b. c	per medium transiens	1091. a
μέλομαι curo	927. a	Μεσοποταμία Mesopotamia	935. a. 1156. c
μέλος membrum 928. d. carmen	929. a	μέσος medius	935. c
μέλω canto	929. d	μεσότης medietas, medium	936. c
Μελχὶ Melchí	929. a	μεσότοιχον intergerinus paries	1351. d
Μελχισεδέκ Melchisedech }	930. a	μεσζάνημα medium cæli	1056. c
μελωδέω modulator	929. b	μεσθω medius sum	936. c
μελωδήμα canticum	929. b	Μεσσίας Messias	936. c
μελωδία canticum	929. a	μεσόρομαι plenus sum	936. d
μελωδός qui rhythmos canit	929. a	μεσός plenus, refertus	936. d
μεμβράνα membrana, charta pergamena	930. b	μεσώ repleo	936. d
μέμφομαι conqueror, succenseo, incuso	930. b	μετά trans 212. b. cum, apud, inter, per,	
μεμψίμοιρος querulus	923. a	adversus, super, erga, post	937. a-d
μέμψις querela, reprehensio	930. c	μεταβαίνω transeo	212. b
μέν quidem, tamen	931. a	μεταβάλλω muto	213. d
μένος robur 931. a. mens, animus 773. a.	931. a	μετάβασις transitus	212. c
vis, ira	931. a	μεταβατικῶς transitive	223. b
μενῶνγε imò verò	290. d	μεταβολεύς negotiator	223. d
μέντοι tamen	1351. c	μεταβολή mutatio	223. d
μένω maneo, habito, exspecto, duro, di-	931. b. c	μεταβολία permutatio	224. a
versor, vivo, supersum	931. b. c	μετάβολος negotiator	223. d
		μεταβέλευμα pœnitentia	269. b
		μεταβιβάζω refipisco, aliud consilium	269. a
		capio	269. a

I. I N D E X

μάταιος vanus	916. a	μεγαλοδενής magnis viribus præditus	1119. c
ματαιότης vanitas	916. b	μεγαλόφρων magnanimus	1419. b
ματαιοφρονέω desipio	1428. b	μεγαλύνω produco, prædico, celebros	921. b
ματαιόφρων, qui inepta & absurda sapit	1428. b	μεγάλωμα magnificentia	921. c
ματαιίως in vanum	916. b	μεγαλώνυμος magnum nomen habens	1031. b
μάτην facile 191. b. frustra 438. c.	916. a.	μεγαλωσύνη majestas	921. c
vanè	916. a	μεγάλως magnopere	920. b
Ματθαῖος Matthæus	916. b	μεγαλῶσι magnoperè, valde	920. b
Ματθαῖν Matthan	916. c	μέγας magnus, grandis	919. d
Ματθαί Matthat	916. d	μεγαδενής magnis viribus præditus	1119. c
Ματθίας Matthias	916. d	μέγεθος magnitudo	921. c
Ματθαθα Mattatha	917. a	μεγεθύνω magnifico	921. c
Ματθαθίας Mattathias	917. a	μεγιστῶνες proceres	920. d
μάχαιρα gladius	919. b	μέγιστος maximus	920. d
μαχέω pugno	917. d	μεταρμόζω transmutō aptè	179. b
μάχη pugna	917. c	μεταρμόττω aptè transmutō	179. b
μαχητής bellator	917. d	μετερμηνεύομαι explicor	355. b
μάχιμος pugnax	917. b	μέθη ebrietas	921. d
μάχομαι pugno	917. b	μεθιστάνω transferō	709. d
μάω desidero 191. b. quero	964. d	μεδίσημι amoveo, avertō, transferō	708. b
μεγαλαυχέω magnificè me effero, grandia jacto	202. a	μεθοδεία infidiæ, circumventio	1006. a
μεγαλαυχής qui grandia jactat, gloriosus	202. a	μεθοδεύω infidiis hominem in via aggredior, adior, invado astute, subdole	1005. d
μεγαλαυχία jactantia, ostentatio	202. b	ago, machinor	1005. d
μεγάλαυχος qui grandia jactat, gloriosus	202. b	μεθόδιον viaticum	1006. a
μεγαλῆα magnifica facta	921. a	μέθοδος via compendiaría	1005. d
μεγαλῆον magnificum opus	921. a	μεθόρια confinia	1045. a
μεγαλῆος magnificus	921. a	μέθυ vinum	921. d
μεγαλειότης majestas	921. b	μεθύσκομαι inebrior, vino obruor	622. b
μεγαλοκράτωρ magnipotens	807. b	μεθύσκω inebrio 379. d. ebrium reddo	921. b
μεγαλομερής magnis constans partibus, magnificus	923. d	μέθυσμα ebrietas	921. b
μεγαλομερῶς magnifice, lautè, splendide	923. d	μέθυσος ebriosus	922. b
μεγαλοποιέω magnifice ago, magnas res gero	1147. a	μεθύω inebrio 379. d. 921. d. ebrius sum	922. a
μεγαλοπρέπεια magnificentia	1163. a	921. d. inundo	922. a
μεγαλοπρεπής magnificus	1163. a	μαδάω rideo, subrideo	921. c
μεγαλοπρεπῶς magnifice	1163. a	μαδέω rideo, subrideo	922. c
μεγαλοπτερυγῶ magnas alas habens	1173. b	μαίδημα risus lenis	921. c
μεγαλορρήμονέω grandibus verbis me ostento, magna loquor & jactito, superbe loquor	1189. b	μαδιάζω rideo leniter	922. c
μεγαλορρήμοσύνη magniloquentia, ostentatio superba	1189. b	μαδίημα risus	922. c
μεγαλορρήμων ostentator	1189. b	μαδίασμα risus	922. c
μεγαλόσαρκος magnis pudendis præditus	1207. b	μαδιάζω rideo leniter	922. c
		μαῖζον majus, magis	921. a
		μαῖζον majus, magis	921. a
		μαῖζον majus, potentior	910. b
		μειόομαι minuor, imminuor	947. c
		μικρακύνω adolescentior, adolescentis	689. b
		μῖναι	

μεγαλειύομαι adolescentior, adolescentis more ago	689. b	μέγας partes, tractus, 'plagæ', regiones	923. c
μεγαρίκιον adolescentulus	689. b	μεριδάρχης particeps principatus	175. c
μέγας adolescens, puer, puella	689. b	μεριδαρχία participatio imperii, confor- tium regni, distributio præfecturarum & principatum in populo Judaico	175. c
μέρομαι partior, divido	922. c	μερίζομαι divisor, diffideo	924. b
μέρω dirimo 910. a. partior, divido	922. c	μερίζω divido	924. a
μείων minor	947. c	μέριμνα cura	934. a
μέλαθρον trabs	925. c	μεριμνάω curo, sollicitè & anxie cogito	934. b
μελαθρόω contigno	925. c	μερίς pars, portio, communio	924. a
μελαίνω nigrum facio, infusco	926. a	μερισμός distributio, divisio	924. d
μέλαν atramentum	925. d	μεριστής partitor	924. d
μελανία nigredo, vultus tetricus	925. d	μεριτένομαι partior	924. a
μελανόω nigrum reddo	926. a	μέρος pars	923. a
μέλας niger	925. c	μεσάζω sum in medio, medius	936. b
Μελεῶ Melea	926. a	μεσάντιον trabs	133. a
μέλας curæ est	926. b	μεσημβρία meridies	286. c. 638. d
μελετάω meditor	926. d	μεσημβρινός meridianus	638. d
μελέτη meditatio	926. c	μεσιτένω interpono me	936. c
μελετικός meditans	926. c	μεσίτης mediator, internuntius	936. b
μέλι mel	928. a	μεσόγειος mediterraneus	300. d
μελίζω membratim concido, modulator	929. b	μεσονύκτιον media nox	993. c
μέλισσα, τῆα apīs	928. a	μεσοπορέω per medium transeo, medium iter teneo	1091. a
μελίσιος apiarius	928. b	μεσοπόρος per medium iter ingrediens, per medium transiens	1091. a
μελισσών apiarium	928. b	Μεσοποταμία Mesopotamia	935. a. 1156. c
Μελίτη Mérita	928. b	μέσος medius	935. c
μέλλω futurus sum, cunctor, incipio	928. b. c	μεσότης medietas, medium	936. c
μέλομαι curo	927. a	μεσότοιχον intergerinus paries	1351. d
μέλος membrum 928. d. carmen	929. a	μεσζράνημα medium cœli	1056. c
μέλω canto	929. d	μεσθώ medius sum	936. c
Μελχὶ Melchî	929. a	Μεσσίας Messias	936. c
Μελχισεδέκ Melchisedech	930. a	μεσόομαι plenus sum	936. d
μελωδέω modulator	929. b	μεσθός plenus, refertus	936. d
μελωδήμα canticum	929. b	μεσθώ repleo	936. d
μελωδία canticum	929. a	μετά trans 212. b. cum, apud, inter, per, adversus, super, erga, post	937. a-d
μελωδός qui rhythmos canit	929. a	μεταβαίνω transeo	212. b
μεμβράνα membrana, charta pergamena	930. b	μεταβάλλω muto	223. d
μέμφομαι conqueror, succenseo, incuso	930. b	μετάβασις transitus	212. c
μεμψίμοιρος querulus	923. a	μεταβατικῶς transitive	223. d
μέμψις querela, reprehensio	930. c	μεταβολεύς negotiator	223. d
μέν quidem, tamen	931. a	μεταβολή mutatio	223. d
μένος robur 931. a. mens, animus 773. a.	931. a	μεταβολία permutatio	224. a
vis, ira	931. a	μετάβολος negotiator	223. d
μενῶνγε imò verò	290. d	μεταβέλευμα pœnitentia	269. b
μέντοι tamen	1351. c	μεταβελύω resipisco, aliud consilium capio	269. a
μένω maneo, habito, exspecto, duro, di- versor, vivo, supersum	931. b. c		μεταγε-

I. I N D E X

μεταγενέστερος minor natus, qui post natus est	310. c	μετατίθημι transpono, transfero	1334. a
μεταγενής posterior, posterior natus	310. c	μεταύριον perendie	190. c
μεταγίγνομαι, μεταγίνομαι sum post, natus sum post	306. d. 307. a	μεταφέρω transfero, transporto	1410. b
μετάγω circumago, traduco	40. c	μεταφράζω transfero, interpretor	1424. d
μεταδίδωμι impertio	389. d	μετάφρασις translatio, interpretatio, metaphrasis	1424. d
μεταδιώκω persequor, insequor, vestigo, inquirō	407. b	μετάφρενον scapula, ala	1426. b
μετάθεσις mutatio, translatio	1334. b. c	μεταφυτεύω transplanto	1437. b
μεταίρω solvo, navi proficiscor, transfero	71. d	μετεξέτεροι quidam, nonnulli	577. b
μετακαλέομαι accerso	732. c	μετέπειτα postea	494. c
μετακαλέω accerso (personas)	40. a.	μετέρχομαι evenio, accido	565. d
732. c. ad me voco	732. c	μετέχω particeps sum	602. c
μετακινέω, ὡ dimoveo, muto	766. c	μετεωρίζομαι animo sum suspensio	938. d
μετακίνησις commotio	766. d	μετεωρίζω in sublime tollo	938. d
μετακιννάω permisceo, transmuto, convertō	756. a	μετεωρισμός elevatio in sublime, sublimitas	938. d
μετακλάω contero	769. a	μετέωρος sublimis, editus, superbus	938. b. c
μετακλίνω declino	776. c	μετοικεσία transportatio	1014. a
μεταλαμβάνω capio, percipio, particeps sum, intelligo, reor, suspicor	845. c. d	μετοικέω mutatis sedibus transmigro	1014. a
μετάληψις participatio	845. d	μετοικίζω transfero	1014. b
μεταλλαγή mutatio, immutatio	106. a	μέτοικος demigrans	1014. a
μεταλλάττω transmuto, vita fungor	105. d.	μετοχετένω per canales derivō	1062. c
vitam cum morte commuto	106. a	μετοχή consortium	601. d
μεταλλεύω metalla eruo; transformo	938. a	μέτοχος socius, consors, particeps	601. d
μέταλλον metallum; fodina	938. a	μετρέομαι mensuror	939. c
μεταμέλεια pœnitentia	917. c	μετρέω metior	939. b
μεταμανθάνω resipisco	906. c	μετρητής amphora Attica, cadus	940. a
μεταμέλομαι pœnitet me	917. b	μετριάζω moderor	940. a
μετάμελος pœnitentia	927. c	μετριπαθέω condolesco, condoleo, commiseror	1075. a. b
μεταμορφόομαι transformor	956. c	μέτριος mediocris, modum non excedens	940. a
μεταμορφόω transformo	956. c	μετρίως parum	940. a
μεταναστένω demigro	703. c	μέτρον mensura	938. d
μετανίστημι transfero	703. b	μέτωπον frons, tis	1485. c
μετανοέω pœnitet me, resipisco, sapio post factum, doleo de errore admisso, ut corrigam	90. b	μέχρι, μέχρις usque, donec	104. b
μετάνοια pœnitentia, resipiscentia	990. c	μή ne	940. c.
μεταξύ inter	938. a	non, non tam, num, annon	941. a-c
μεταπέμπομαι accerso	1093. c	μηδαμῶς nequaquam, neutiquam	494. a
μεταπίπτω cresco	1114. d	μηδὲς nullus	492. b
μετασκευάζω muto	1232. b	μηδέποτε nunquam	1052. a
μετασέλω accerso	1265. b	μηδέπω nondum	1483. d
μεταστρέφω convertō, commuto, pervertō	1278. a	μηδέτερος neuter	577. b
μεταστροφή conversio	1278. a	Μηδία Media	941. a
μετασχηματίζω transfiguro, figura transfero	597. d	Μῆδος Medus	941. a
		μηκέτι non amplius, ne posthac	577. d
		μήκος longitudo	274. a. 942. c
		μηκύνομαι in longitudinem excreasco	942. c
		μηκύνω produco	942. c
		μηλέα malus, arbor	941. d
		μήλον	

μήλον ovis, pecus, malum	942. d	μιγάς mistus	946. b
μηλωτή exuvium, pellis ovi detracta,		μίγμα mistura	946. b
ovilla pellis	942. d	μίγνυμαι, ūw misceo	945. d
μήν, μηνῆς mensis	942. d	μικρολογέομαι rei parvæ rationem habeo,	
μήν partic. autem, verò	943. d	fordide & præparcè me gero	866. c
μήνη luna	943. d	μικρολόγος qui rei parvæ rationem habet,	
μηνιαῖος menstruus	943. a	fordidus	866. b
μηνιῖμα ira, odium divinum adversus de-		μικρός parvus 502. c. 947. b. minor natu,	
linquentes	944. a	pufillus	947. d
μηνιάω iram exerceo	944. a	μικρότης parvitas, tenuitas	948. a
μηνιθμός ira, odium divinum adversus		μικρύνω parvum reddo, imminuo	948. a
delinquentes	944. a	μικρῶς exigue	947. c
μήνιμα ira, odium divinum adversus de-		μικτός mixtus	946. b
linquentes	944. a	Μίλητος Milétum	948. a
μήνις ira permanens	943. d	μίλιον miliare	948. b
μήνισκος torques	943. a	μίλτος minium	948. c
μηνίω iram exerceo	943. d	μιμέομαι imitor	948. c
μηνύω indico, significo, nuntio	944. a	μίμημα imitamentum	948. d
μήποτε ne quando, ne forte, numnam,		μίμησις imitatio	948. d
num aliquando, nondum, ne	1052. a	μιμητής imitator	948. d
μήπω nondum	1483. d	μιμνήσκομαι memor sum	949. a
μήπως ne quo modo, ne forte	1483. c	μίμνω maneo	932. b
μηρίον ilia	944. b	μίμω mimus, histrio	948. d
μηρός femur	944. b	μιμῶ simius, simia	948. d
μηρυκάω rumino	944. b	μίζις mistio	946. b
μηρυκισμός ruminatio	944. c	μισάρχης princeps invisus	175. c
μηρύω filo	944. c	μισέω odi, odio habeo, postpono, minus	
μήτε neque	1306. a	amo	952. c
μήτηρ mater	944. c	μισητός odiosus	953. a
μήτι num	1345. d	μιδαποδοσία retributio, præmii largitio	
μήτιγε nedum	290. d. 291. a		388. b
μήτρα uterus, matrix	944. d	μιδαποδότης præmiorum largitor	388. b
μητραλοίας matricida	109. c	μιδαρνία acceptio mercedis	553. d
μητραλώης matricida	109. c	μίδιος mercenarius	952. b
μητρικωμία vicorum mater	1157. d	μιδοδοτέω mercedem persolvo	389. d
μητρόπολις urbs princeps, metropolis		μιδοδότης dator mercedis	389. d
	1152. d	μιδοόμαι conduco	952. a
μηχανάω machinor	945. b	μιδός merces	951. c
μηχανένω machinor	945. b	μίδωμα merces, conductum ædificium	
μηχανή artificium, solertia, machina	945. b		952. a
μηχάνημα machinamentum	945. b	μιδωτός mercenarius	952. b
μηχανόω ædifico	945. b	μισοξενία inhospitalitas	997. a
μηχάνωμα structura artificiosa	945. b	μισόξενος osor peregrinorum, inhospita-	
μία una	490. b	lis	997. a
μιαίνομαι conspurcor, inquinor	945. c	μισοποιέω odio habeo	1147. b
μιαίνω polluo, inquino, contamino	945. c	μισοποιός hostis, inimicus	1147. a
μιαιφόνος qui cæde se polluit, homicida		μισοπονηρέω malum odio prosequor, im-	
	1403. b	probitatem averfor	1096. c
μιάνσις pollutio	945. d	μισοπονηρία improbitatis odium	1096. d
μιαρός impurus	945. d	μισοπόνηρος malorum osor	1096. c
μιάσμα inquinamentum	945. c	μῖσος odium	952. b
μιασμός inquinamentum	945. d	μισύβρις osor contumeliæ, injuriæ	

detestator	1374. b	μοναρχέω solus impero	175. d
μίτρα mitra, diadema capitis	953. a	μονάρχης Monarcha, qui solus imperat	175. c
Μιτυλήνη Mitylene	953. a	μοναρχία unius imperium, monarchia	175. d
μίτυλος mutilus	953. a	μοναρχικὸς ad monarcham vel monarchiam pertinens, monarchiæ favens	175. d
μίτυς cera impurius	953. b	μόναρχος Monarcha, qui solus imperat	175. c
Μιχαήλ Michael	953. b	μοναχὸς solitarius	955. d
μνᾶ mina, libra	953. b	μονή habitatio	932. b
Μνάσων Mnason	953. c	μόνιμος stabilis	932. b
μνάω in memoriam revocō	953. c	μονιὸς solitarius	955. d
μνεία mentio	950. c	μονογενὴς unigenitus	310. c
μνῆμα monimentum	950. c	μονοειδὴς uniformis	466. b
μνημεῖον monumentum	950. d	μονοήμερος qui est unius diei, uno die durans	638. d
μνήμη memoria, mentio	951. a	μονόκερως unicornu	756. c
μνημονεύομαι celebror	951. b	μονομαχέω singulari certamine decerno	918. c
μνημονεύω memini, commemoro	951. a	μονομαχία singulare certamen, duellum	918. c
μνημόσυνον memoria, recordatio	951. b	μονομάχος singulari certamine pugnans	918. c
μνησικακέω recordor injuriarum	728. d	μόνον tantum, dummodo	955. c
μνησίκακος injurias recordans	728. d	μόνομαί sum solus	955. d
μνησεύομαι despondeor	951. c	μόνος solus	955. b
μνησεύω ambio nuptias	951. c	μονότης solitudo	956. a
μνησὴ sponsa	951. c	μονοτονία una soni & spiritus intensio	1307. a
μνηστὸς sponsus	951. c	μονότροπος solitarius	1356. d
μογιλάλος difficulter loquens, balbus	841. a	μονόφθαλμος luscus, cui unus est oculus	1038. a
μόγεις vix, ægre, magno cum labore	841. a	μόρος pars, mors	922. d
μόγῃ labor, ærumna	953. d	μορφή imago, vestitus, habitus, conditio, status, forma	956. a
μόδιῃ modius	953. d	μορφῶμαι formor	956. a
μοῖρα portio, fatum	922. d	μορφώω formo	956. a
μοιχαλὶς adultera	954. a	μόρφωσις informatio, institutio, inanis species	956. a
μοιχάομαι mœchor, adulterium committo	954. b	μοσχάριον vitulus	957. a
μοιχεία adulterium	954. c	μόχευμα furculus, qui ex arbore demtus feritur, viviradix, propago	957. a
μοιχεύω mœchor, adulterium committo	954. b	μοχεύω furculis ex arbore demtis fero, ramis ex arbore avulsis planto	957. a
μοιχὴ adultera, mœcha	954. a	μοχοποιέω vitulum conflo, facio	1147. d
μοιχὸς mœchus, adulter	953. d	μόσχῃ vitulus, taurus	956. d
μολέω venio, advenio	954. c	vellus	957. a
μολίβδευς plumbeus	954. d	ματῶ vulnero	957. b
μολίβδινος plumbeus	954. d	μῆσα Musa	957. b
μόλιβδος plumbum	954. c	μασῶν musæum	45. c. 958. a
μόλις vix	954. d	destinatus	958. a
μόλος labor, pugna, fremitus	954. d		μυσικαί
μολόχ moloch	954. d		
μολύβδινος plumbeus	954. d		
μόλυβδος plumbum	954. c		
μόλυνσις inquinatio	955. b		
μόλυνω polluo, conspurco, fædo	955. a		
μόλυσμας inquinamentum	955. b		
μόλω venio, advenio	954. c		
μομφή querela	930. c		
μενάω solus sum	955. d		

μασικά, τὰ Musica, orum	958. a	μυρίος infinitus	961. a
Μασική Musica	958. a	μυριότης numerus infinitus	961. d
μασικός musicus, canendi peritus	958. a	μύρισμα unctio, unguentorum	illitus
μοχθέω cum difficultate laboro	958. b		962. b
μοχθηρός ærumnosus, malus	958. b	μυρισμός unctio, unguentorum	illitus
μόχθος ærumna, defatigatio	958. a		962. b
μοχλός veētis, pessulus	958. c	μυροβραχής unguento tinctus, delibutus,	
μῦν vocula pro flebili sono posita, & nomen	896. a	madefactus	962. a. b
literæ		μυροβρεχής unguento tinctus, delibutus,	
μυγάλη sangvisuga	958. c	madefactus	962. b
μυελόεις medullosus	958. d	μυροθήκιον pyxis, in qua unguenta asser-	
μυελός medulla	958. c	vantur	93. a
μυένω instituo in sacris, initio	958. d. 963.	μύρομα lacrymarum	961. a
	a. b	μύρον unguentum	961. d. 1240. c
μύζω murmuro	960. b. emungo	μύρρα myrrha	1246. c
μυθέομαι dico, dictito	960. a	μύρω fluo, fundo	961. a
μυθολογέω fabulas narro	866. c	μῦς mus	962. b
μυθολογία narratio, expositio fabularum;		μυσαρός detestandus, abominandus	962.
fabula	866. c		c. d
μυθολόγος fabularum narrator	866. c	Μυσία Mysia	962. b
μῦθον verbum, oratio, fabula, figmen-	959. b. c	μῦσος scelus, facinus detestandum, flagi-	
tum		tium execrabile	962. c
μυῖα musca	960. b	μυσός abominabilis	962. c
μυίαγρος muscarum captator	960. b	μύσσω, τῖω, emungo	958. d
μυιοθήρας muscarum venator	960. b	μύσαξ barba	962. d
μυιοσοβέω muscas abigo	960. b	μυστήριον mysterium, res arcana	963. b
μυιοσόβης muscarum abactor	960. b	μύσῃς mystes, mysteriorum peritus	964. c
μυιώδης myiodes, muscarum deus	960. b	μύσις sacris initiata; conscia mysterio-	
μυκίαω mugio, rugio	960. b. c	rum	964. c
μυκτηρ naris, meatus odorandi, nasus	959. a	μυχός penetrabile, locus intimus	962. d
μυκτηρίζομαι derideor	959. a	μύω claudo, occludo, comprimo	962. d
μυκτηρίζω naso suspendo, derideo	959. a	μυωπάζω nihil procul cerno	1485. c
μυκτηρισμός irrisio, sanna	959. b	μύωψ claudens oculos	1485. c
μυκτηριστής irrisor	959. b	μωκάω irrideo, illudo	964. d
μύλη mola	960. c	μώκημα irrisio, illusio	965. b
μυλικός molaris	960. c	μῶκος fatuus, irrisor	964. d
μύλλω permolo	960. c	μῶλος pugna	1485. c
μύλος mola	960. c	μῶλωψ vibex, verberum in cute vestigium	
μυλωθρός molitor	960. d		964. d. 1485. c. livor
μυλών pistrinum	960. d	μωμάομαι, τομαι vitupero	965. d
μύλων pistrinum	960. d	μώμημα dictum, quo reprehendimus aut	
Μύρα Myra	960. d	irridemus; reprehensio, irrisio	965. b
μυρεφικός ad unguentarios pertinens	962. a	μωμητός vituperabilis	965. b
μυρεφός unguentorum coëtor	962. a	μῶμος macula, dedecus, probrum, derisor	
μυριάς myrias, numerus decem millium,			965. a
innumera turbæ multitudo	961. b	μωραίνομαι infatuor, stultus fio, insipidus	
μυρίζω ungo	962. b	fio	965. d
μύριοι, αι, α, decies mille, decem millia		μωραίνω stultè ago, infatuo, stultum,	
	961. a. c	reddo	965. c
μυριοπλάσιοι infinitè plures, decies mille		μωρία stultitia	965. c
partibus plures	961. d	μωρολογία stultiloquium	871. a
μυριοπλασίως infinities	961. d	μωρολόγος stultiloquus	871. a

I. INDEX

μωρὸν τὸ stultitia	965. c	971. a. altercatio, rixa	971. a
μωρὸς fatuus, stultus	965. c	νεκρὸς mortuus, cadaver	971. b. c
Μωσῆς Moses	966. a	νεκρῶ mortifico	971. c
N.			
Ν αασσὼν Naasson	967. a	νέκρωσις mortificatio, sterilitas	971. d
νάβλη, ἡ nablia	967. a	νέκυσ mortuus	971. b
Ναγγαῖ Naggai, Naggæus	967. b	νέμω tribuo, distribuo, distributum possi-	
Ναζαρεῖ⊗ Nazaræus	967. d	deo, habito, colo, pascō, rego	971. d
Ναζαρεθ Nazareth	967. c	νεογενὴς recens natus	310. d
Ναζαρηνὸς Nazareus	968. b	γεογνὰ (τέκνα) recens nati (infantes)	310. d
Ναθαν Nathan	968. b	νεογνὸς recens natus	310. d
Ναθαναήλ Nathanael	968. c	νεόκτισ⊗ recens conditus	823. a
ναὶ næ, profectò, utique, ita, certè, etiam,	968. c. d	νέομαι venio	969. b
veruntamen, obsecro, quæso	968. c. d	νεομηνία novilunium	943. b
Ναῖν Nain	968. d	νέος novus	976. d
ναίω habito 969. a. fluo	970. d	νεοσσία, τλία nidus, pullorum cubile	977. d
ναῖμα fluentum	970. d	νεοσσὸς, τλὸς pullus	977. d
Ναναία Nanæa, Dea fortunæ vel Diana	969. a	νεότης juvenus	977. b
ναὸς templum	969. b	νεόφυτος nuper plantatus, satus; novitius	1436. b. c
Ναῦμ Naum	969. b	νεόω novo, novello	977. b
νάπη nemus	969. c	Νέρων Nero	978. a
νάρδ⊗ nardus	969. c	νεῦμα nutus	978. c
ναρκάω torpore afficior	969. d	νευρά nervus, robur, taurea	978. b
νάρκη torpedo, torpor, stupor, veternus	969. d	νευρία funis è nervis tortus	978. b
νάρκισσος Narcissus	970. a	νευροκοπέω abscindo nervos, incido nervos	978. b
ναρκῶω torpore afficio	969. d	νεῦρον nervus, robur	978. b
ναυαγέω navem frango, naufragium facio,	47. d	νεύω innuo 978. c. nuto, vergo	1164. c
patior, jacturam facio, amitto	47. d	νεφέλη nubes	979. b
ναυαγὴς naufragus	47. d	Νεφθαλάμ Naphthalim	979. a
ναυαγία naufragium	47. d	νέφ⊗ nebula 322. c. nubes	979. b
ναυάγιον naufragium	47. d	νεφρὸς ren	979. c
ναύκληρος navis dominus, nauclerus	774. c	νέω no, nato	979. d
νάυλη nablum	967. b	νεωκόρος ædituus	800. a
ναῦλον naulum, portorium, merces, quæ	970. b	νέωμα novale	977. b
pro navigatione penditur	970. b	νεὼς templum	146. c. d
ναῦς navis	970. a	νεωσι nuper	978. a
ναυσαθμὸς navale	1044. b	νεωτερίζω nova molior	977. a
ναύτης nauta	970. b	νεωτερικὸς juvenilis	977. a
ναυτία nausea	970. b	νῆ per	979. d
ναυτιάω nauseo	970. b	νήθω neo	980. a
νάφθα naphtha	970. c	νηκτὰ, τὰ natatilia	979. d
Ναχώρ Nachor	970. c	νηκτὴς natator	979. d
νάω fluo	970. d	νηκτὸς natatilis	979. d
νεανίας adolescens	977. c	νηῆχος qui navem custodit	606. d
νεανὶς, ἄνις juvencula	977. d	νηπενθὴς qui non luget	981. a
νεανίσκος adolescens	977. c	νηπιάζω infantiliter ago	980. b
Νεάπολις Neapolis	970. d	νηπιοκτόνος infanticida, infanticidialis	821. e
νεβρὸς hinnulus	971. a	νήπιος infans, puer simplex & contemptus	
Νεεμὴν Naaman	971. a	coram hominibus, indoctus, rudis,	
νῆκος contentio, jurgium, bellum	583. b	mansuetus	980. a. b

νηπιότης infantia	980. b	νομικὸς legis peritus 381. d. ad legem per-	
Νηρεὺς Nereus	980. b	tinens, Jureconsultus	973. b
Νηρὶ Neri	980. c	νόμιμος legitimus	973. b
νηρὸς humilis	980. c	νομίμως legitimè	973. c
νησίον parva insula	980. d	νόμισμα numisma	973. d
νησίς parva insula	981. a	νομοδιδάσκαλος legis doctor 381. b. Jure-	
νησος insula	980. d	consultus	973. b
νηστεία jejunium, inedia	981. b	νομοθεσία legislatio	1338. c
νηστεύω jejuno, cibum non capio	981. a	νομοθετέω leges sancio	1338. b
νηστὺς jejunus, impastus	981. d	νομοθέτης legislator	1338. b
νηφάλιος sobrius, vigilans	981. d	νόμος lex 972. b. secta, religio, consuetu-	
νήφω sobrius sum, vigilans sum	981. c. d	do	973. a
νήχομαι nato	982. a	νόος mens, cogitatio, sententia 985. d. in-	
Νίγερ Niger	982. a	telligentia	986. a
Νικάνωρ Nicanor	982. b	νοσέρος morbidus	991. b
νικάω vinco, supero	982. b	νοσέω insanio, ægrotō	991. b
νίκη victoria 123. d. 583. b.	983. a	νόσημα morbus	991. c
νίκημα victoria	982. d	νόσος morbus	991. a
Νικόδημος Nicodemus	983. c	νοσσεύω nidulor, nidifico	977. a
Νικολαίτης Nicolaita	983. d	νοσσιὰ pullities, mansiuncula	977. a
Νικόλαος Nicolaus	983. d	νοσσίον pullities, mansiuncula	977. d
Νικόπολις Nicopolis	984. a	νοσοποιέω nidum construo	1147. d
νίκος victoria 123. d. 983. a. perpetuitas	983. a	νοσός pullus	977. d
Νινευὲ Nineve	984. a	νόσφι seorsum, sine	991. c
Νινευίτης Ninevita	984. b	νοσφίζομαι invertō	991. c
νιπτῆρ pelvis, malluvium	985. a	νοσφίζω separo	991. c
νίπτω lavo manus aut pedes	984. c	νόσφιν seorsum, sine	991. c
νίτρον nitrum	985. b	νοτὶς humor	991. d
νιφὰς nix	1456. c	νότος notus, auster, plaga meridionalis	991. d
νιφετὸς nix	1456. c	νηθεσία admonitio	1338. b
νίφω ningo	1456. c	νηθετέω admoneo	1338. a
νοερός mentalis, intelligens, rationis capax	986. c	νηθέτημα admonitio	1338. b
νοέω mente agito, in animo verso, cogito,		νηθέτησις admonitio	1338. b
confidero, intelligo	986. c	νημηνία novilunium, calendæ	943. b
νόημα cogitatio	986. d	νηνεχὴς cordatus	603. a
νοήματα mentes, cogitationes 986. d. ma-		νηνεχῶς cordatè	603. a
chinationes	987. a	νῆς mens, cogitatio, sententia, 985. d. in-	
νοήμων mentis compos, prudens	987. a	telligentia	986. a
νοητὸς intelligibilis	987. a	νυκτερεύω pernocto	993. c
νοητῶς intelligibiliter	987. a	νυκτερινὸς nocturnus	993. b
νοθεύω adultero, corrumpo	985. c	νυκτερίς noctua	993. c
νόθος spurius nothus, supposititius 985. b. c		νυκτικὸραξ nycticorax	798. a
νομὴς pascualis, pastoritiam vitam agens	973. a. b	νυκτὸς noctu	993. a
νομεύω pasco	972. a	νύκτωρ noctu, nocturnus	993. c
νομέω consequor, accipio	971. a	νυμφαγωγὸς paranympheus	45. a
νομή pascuum, 971. d. possessio, babulum	974. a	Νυμφᾶς Nymphas	991. a
νομίζω lege sancio, existimo, puto, autu-		νύμφευσις desponsatio	992. b
mo	973. b. c	νυμφεύω desponso	992. b
		νύμφη sponsa, nova nupta, nurus	992. a
		νυμφίος sponsus	992. a
		νυμφών thalamus	992. b

I. I N D E X

νῦν nunc, modo	992. c	ῥεσὸς rufus, scalptus, politus	997. b
νυνὲ nunc	992. c	ῥέω radio, polio, scalpo	997. b
νύξ nox	992. d	ξηραίνομαι arefio, exaresco	998. c
νύσσω pungo, fodico 993. d. punctim cæ-		ξηραίνω exsicco 742. a. arefaciō	998. c
do	994. a	ξηρασία ficcitas	999. a
νύσταγμα dormitatio	994. b	ξηρεύω exsicco	999. a
νυσταγμὸς dormitatio	994. c	ξηρὸς aridus	998. b
νυσάζω nicto, dormito	994. b	ῥίφος gladius	999. a
νύττω, στω stimulo 992. d. pungo, fodico,		ῥαρόν novacula, culter tonsorius	997. c
993. d. punctim cædo	994. c	ῥυττωργὸς agricolationis socius	541. b
νυχθήμερον nox & dies, spatium 24. ho-		ῥυλάριον lignum	999. c
rarum	637. c	ῥύλινος ligneus	999. c
νύχος nox	891. a	ῥυλοκόπος ligna cædens	797. b
Νῶε Noachus	994. c	ῥύλον lignum, fustis, arbor, crux, nu-	
νωθὴς tardus, piger, segnis	995. a	mella	999. d
νωθροκάρδιος piger corde	741. b	ῥυλόομαι lignis operio, contigno	999. c
νωθρὸς segnis, iners	995. a	ῥυλοφορία lignorum gestatio	1406. a
νωθρότης tarditas	995. a	ῥυλοφόρος ligna portans	1406. a
νωτὸν tergum, dorsum	995. a	ῥυνίημι intelligo	613. d
νωτοφόρος bajulus	1406. a	ῥυράομαι, ῥομαι tondeor	997. d
		ῥυράω rado, tondeo	997. c
		ῥύρησις calvities	998. a
		ῥύρομαι tondeor	997. d
		ῥυρὸς acutus, ad scalpendum idoneus	997. c
			997. c
		ῥυρὸς, ῥ novacula, culter tonsorius	997. c
		ῥυτὸς, ῥ, ὄν rufus, scalptus, politus	998. b
		O.	
		O, ῥ, τὸ est Articulus prepositivus	999. d
		ὀβελίσκος cuspis	1003. b
		ὀβελὸς veru	1003. b
		ὀβολὸς obolus	1003. b
		ὀγδοήκοντα octoginta	1018. c. d
		ὀγδοηκοσὸς octuagesimus	1018. d
		ὀγδοος octavus	1018. c
		ὀγκος pondus, moles, tumor, fastus	1003. b. c
		ὅδε, ῥδε, τέδε, hic, hæc, hoc	347. a
		ὀδεύω iter facio	1004. b
		ὀδηγέω per viam duco, præeo	45. a
		ὀδηγὸς dux viæ	45. a
		ὀδμή, ῥ odor	179. c
		ὀδοιπορέω iter facio	1091. b
		ὀδοιπορία iter	1091. a
		ὀδοιπόρος iter faciens, viator	1091. a
		ὀδοποιέω viam facio	1147. b
		ὀδὸς via 45. a. 1003. c. consuetudo, introi-	
		tus, modus vivendi, secta, religio	1003. c. d
		ὀδὸς dens	1006. c
			ὀδυνία-
αένω rado, polio	995. c		
ξανθίζω flavum reddo, flaveo, sum			
flavus	995. c		
ξανθικὸς Aprilis apud Macedones	995. c		
ξανθὸς flavus	995. c		
ῥάνιον munus, quod datur hospiti	996. a		
ῥάνιος hospitalis	996. a		
ῥάνος hospes	995. d		
ῥενία hospitium	996. a		
ῥενίζομαι diversor	996. c		
ῥενίζω excipio hospitio	996. b		
ῥένιον munus, quod datur hospiti	996. a		
ῥένιος hospitalis	996. a		
ῥενισμὸς hospitalitas	996. d		
ῥενιτεία peregrinatio	996. a		
ῥενοδοχεῖον, ῥενοδοχεῖον xenodochium 368. c			
ῥενοδοχέω hospitalis sum	368. c		
ῥενολογέω externos milites colligo sive			
cogo	866. d		
ῥενολογία externorum militum collectio			
	866. d		
ῥενολόγος externorum militum collector			
	866. c		
ῥένος hospes	995. d		
ῥένος, ῥ, ὄν peregrinus, a, um	995. d		
ῥενοτροφέω externos milites alo	1360. b		
ῥενοτροφία actio alendi milites externos			
	1360. b		
ῥενοτρόφος externos milites alens	1360. b		
ῥέσης sextarius	997. a		

GRÆCO-LATINUS.

ὀδυρόμαι doleo, crucior	1007. a	curator, tutor	976. a
ὀδύνη dolor, cruciatus	1006. d	οἰκόπεδον area domus, solum supra quod	
ὀδυνηρός dolorem afferens, acerbus, ærui- mnosus	1006. d	domus diruta stetit aliquando	1083. b
ὀδυνηρός dolenter, molestè	1006. d	οἶκος domus	1011. a
ὀδυρμός ejulatus	1007. c	οἰκαμένη orbis terrarum, terra habitabilis	1012. b
ὀδύρομαι lamentor, ploro, gemo, defleo	1007. c	οἰκρὸς custos domus, domi manens	1058. b
ὀδυρτικός querulus	1007. d	οἰκοφθορέω familiam pessundo, everto	1419. a
ὀδυρτός flebilis, lamentabilis	1007. d	οἰκοφθόρος qui rem familiarem dilapidat	1419. a
ὀδωδὴ odor	1008. c	οἰκτεῖρημα misratio	1015. b
Ὀζίας Hozias	1007. d	οἰκτερίζω misereor	1015. b
ὄζος arboris nodus, ramus	1008. a	οἰκτεῖρω commiseror	1015. b
ὄζω oleo 179. c. 1008. a. male oleo	1008. a	οἰκίζω ædifico, struo, condo 822. a. b. com- miseror	1015. b
ὅθεν unde, inde, ubi, quam ob causam	1008. d	οἰκτιρμός commiseratio	1015. b
ὀθόνη linteum	1009. a	οἰκτίρων misericors	1015. c
ὀθόνιον linteum	1009. a	οἰκτιρός miserandus	1015. b
ὀι hei, heu	1009. b	οἰκτος misericordia	1015. a
ὀίγω aperio	1009. b	οἰκτρὸς miserabilis	1015. d
οἰκῆος proprius 1011. d. domesticus	1011. a	οἶμη via, femita	1015. d
οἰκαότης consanguinitas	1012. a	οἶμη via, femita	1015. d
οἰκέτης servus domesticus	1012. b	οἰμωγὴ ejulatus, luctus	1009. b
οἰκετρία famulitium	1012. c	οἰμωγία ejulatus, luctus	1009. b
οἰκέτις serva	1012. c	οἰμώζω ploro, ejulo	1009. b
οἰκέω habito	1012. a	οἰμωκτὶ, εἰ cum ploratu & ejulatu	1009. b
οἰκημα carcer	1012. b	οἰμωκτὸς deplorandus, lugendus	1009. b
οἰκησις habitatio, sedes, domicilium	1012. b	οἰνοποτέω vinum bibo	1112. c
οἰκητήριον domicilium	1012. b	οἰνοπότης vini potor 1016. c. vinosus, te- mulentus	1112. c
οἰκητὸς habitabilis	1012. b	οἶνος vinum	908. c. 1016. b
οἰκήτωρ habitator	1012. c	οἰνοφλυγέω inebrio	1422. d
οἰκία domus	1011. b	οἰνοφλυγία compotatio	1422. d
οἰκιακὸς domesticus	1011. d	οἰνίφλυξ qui vino bullit, ardet, vinosus	1422. d
οἰκίδιον domuncula, domus parva	1011. d	οἰνοχοέω pincernatum exerceo	1453. c
οἰκίζω habito, ædifico	1011. d	οἰνοχόη ancilla, quæ pincernatum exercet	1453. c
οἰκίσκος parva domus	1011. d	οἰνοχόος pincerna	1453. c
οἰκογενὴς domi natus 310. d. verna, verna- culus	311. a	οἰνόω inebrio	1016. b
οἰκοδέσποινα materfamilias	362. b	οἰομαι puto, arbitror	1016. d
οἰκοδεσποτέω domum administro	362. b	οἶος qualis	1016. a
οἰκοδεσπότης paterfamilias	361. b	οἶς ovis	908. c. 1221. c
οἰκοδομέω ædifico, domum extruo, ad- moneo 355. d. instruo, emendo, facio ut proficiat	356. a	οἶσρος œstrus	1017. c
οἰκοδομὴ ædificatio, ædificium, structura	356. c	οἶσω feram	1403. d. 1404. a
οἰκοδομία ædificatio	356. c	οἶχομαι abeo, discedo	1017. d
οἰκοδόμος ædificator	356. c	οἶω fero	1011. a
οἰκονομέω administro, sum dispensator	976. b	οἰωνίζομαι auguror	1018. a
οἰκονομία dispensatio, ordinatio 976. a. b		οἰώνισμα auspicium, augurium	1018. a
οἰκονόμος dispensator 975. d. quæstor,		οἰωνισμὸς auspicium, augurium	1018. a
		οἰωνιστὴς augur	1018. a

I. I N D E X

διωνόβρωτος ab avibus devoratus	278. d	ὀλόθρευσις deletio	1020. a
διωνός avis 278. d. 1017. d. oscen; augurium, omen	1017. d	ὀλοθρευτής exterminator	1020. a
ὀκέλλω appello	1018. a	ὀλοθρεύω perimo, vasto, depopulo	1019. d
ὀκνέω cunctor, vereor, timeo, non audeo		ὀλοκαρπύω totum adoleo	742. d
præ metu, piget me	1018. b	ὀλοκαύρωμα holocaustum	742. d
ὀκνηρία pigritia	1018. c	ὀλοκαύρωσις holocaustum	742. d
ὀκνηρός piger, tardiosus	1018. c	ὀλόκαυσον holocaustum	726. b
ὀκνος pigritia, ignavia, metus adeundi laboris	1018. b	ὀλόκαυτος quod integrum comburitur	726. b
ὀκταήμερος octavi diei	638. d	ὀλοκαυτώω totum comburo	726. b
ὀκτάμηνος qui octo mensium est	943. c	ὀλοκαύτωμα holocaustoma	726. b
ὀκτάπηχες octo cubitorum	1109. a	ὀλοκαύτωσις holocaustum	726. c
ὀκτώ octo	1018. c	ὀλοκληρία integritas, sanitas	774. c
ὀλβιος beatus, dives	1018. d	ὀλόκληρον integritas	774. b
ὀλβος felicitas, opes	1018. d	ὀλόκληρος hæres ex asse, integer, totus, nulla labe aut vitio notatus	774. a. b
ὀλεθρία pernicies, exitium, interitus	1019. d	ὀλολυγμός ululatus	1022. b
ὀλέθριος exitialis, perniciosus	1019. d	ὀλολύζω ululo 93. d. 1022. a. ejulo, lamentor, ploro	1022. a
ὀλεθρος pernicies, exitium, interitus	1019. d	ὀλοπόρφυρος totus purpureus	1156. c
ὀλέκω perdo	1019. c	ὀλόριζος totam radicem habens	1191. c
ὀλίγον parum 1018. d. propemodum	1019. a	ὀλος totus	1022. b
ὀλιγόπιστος exigua fide præditus	1120. a	ὀλοσφύρητος qui totus malleo ductus; solidus	1289. a
ὀλιγοπριέω paucos facio, diminuo	1147. b	ὀλόσφυρος qui totus malleo ductus; solidus	1289. a
ὀλίγος exiguus, paucus	1018. d	ὀλοχερής integer, perfectus	1450. c
ὀλιγοσιτία continentia	1224. b	ὀλοχερῶς plane, totis viribus	1450. d
ὀλιγοστός paucissimus, qui cum paucis est, paucis comitatus	1019. a. b	ὀλοτελής totus	1316. d
ὀλιγότης paucitas	1019. b	ὀλοφύρηται ejulo, ploro	1021. a
ὀλιγοχρόνιος brevis ævi, exiguo tempore durans	1466. a	Ὀλυμπᾶς Olympas	1023. a
ὀλιγοψυχέω pusillo sum animo, animo deficio	1477. c	Ὀλύμπιος Olympius, olympum incolens, sole habitans	621. b
ὀλιγοψυχία pusillanimitas	1477. c	ὀλυνθος grossus, ficus immatura	1023. a
ὀλιγόψυχος pusillanimus	1477. c	ὀλύρα far	1023. b
ὀλιγώω pauca facio	1019. a	ὀλυρίτης panis siligineus	1023. b
ὀλιγωρέω parum curo, negligo	1058. c.	ὀλως omnino, prorsus	1022. b
	1482. b	ὀμαλής planus, lævis, æqualis, æquabilis	1023. b
ὀλιθαίνω labor, cado, cadere facio, labefacto	1019. b	ὀμαλίζομαι planus reddor	1023. c
ὀλιθίω labor, cado, cadere facio, labefacto	1019. b	ὀμαλίζω planum reddo, lævigo, adæquo	1023. c
ὀλίθημα lapsus, ruina, casus	1019. b	ὀμαλισμός complanatio, lævigatio	1023. c
ὀλιθηρός labilis, lubricus	1019. b	ὀμαλὸς planus, lævis, æqualis, æquabilis	1023. b
ὀλιθῖος lapsus, casus	1019. b	ὀμβρέω pluo	1023. d
ὀλκῆον vas quinque amphorarum	512. b	ὀμβρημα pluvia	1023. d
ὀλκῆ tractio, pondus	511. d	ὀμβρος imber, pluvia	1023. d
ὀλκιον vas ad recipiendum humida & sicca, crater magnus	512. a	ὀμηρα, τὰ obses	1024. a
ὀλλυμαι pereo	1019. c	ὀμηρεύω sum obses	1024. a
ὀλλυμι perdo	1019. c	ὀμηρος obses	1024. a
ὀλλύνω perdo	1019. c	ὀμιλέω colloquor	1024. b
		ὀμιλία	

ὄμιλία commercium, colloquium	1024. b	ὄμφακινος ex uvis acerbis & immaturis confectus	1027. a
ὄμιλος turba, multitudo hominum, vulgus, plebs	1024. a	ὄμφακίτης ex uvis acerbis & immaturis confectus	1027. a
ὄμιχλη nebula	1024. c	ὄμφαλός umbilicus	1026. d
ὄμιχλώδης nebulosus, caliginosus	1024. c	ὄμφαξ uva acerba necdum matura	1026. d
ὄμμα oculus	1035. b		1027. a
ὄμνύω, ὑμῖν juro	1024. c	ὄμώνυμος cognominis, idem nomen habens	1031. b
ὄμοειδής qui est ejusdem gentis	457. b	ὄμῶς similiter, æque, pariter	1025. b
ὄμοθυμαδὸν concorditer	673. b	ὄμως veruntamen, tamen	1027. a
ὄμοιάζω similis sum	1025. d	ὄναγρος onager	1032. a
ὄμοιόμοις similis fio, comparor	1026. a	ὄναμα fructum consequor, juvo, vitu- pero	1028. c
ὄμοιοπάθεια affectuum similitudo	1074. d	ὄναρ somnium	1027. b
ὄμοιοπαθεῖω similiter sum affectus	1074. d	ὄνάριον asellus	1032. a
ὄμοιοπαθής iisdem præditus affectibus	1074. d	ὄναις asina	1032. a
ὄμοιος, ὅσος similis, æqualis	1025. b. d	ὄνειδίζομαι conviciis laceror, proscindor	1028. a
ὄμοιότης similitudo	1025. d	ὄνειδίζω probris afficio, probrosè objicio	1027. d. cum probris increpo
ὄμοιῶω assimilo, comparo	1026. a	ὄνειδισμα opprobrium	1028. a
ὄμοιῶμα assimilatio, conformatio	1026. b	ὄνειδισμός convicium, probrum	1028. a
ὄμοίως similiter, pariter	1025. c	ὄνειδος probrum	1027. d
ὄμοιώσις assimilatio, similitudo, figura	1026. b. c	ὄνειδον stabulum asinorum	1032. a
ὄμοκέλευθος comes, pedisequus	82. d	ὄνειος utilis 888. c. asininus	1032. a
ὄμόκοιτος maritus	2. c	ὄνειρον somnium	1027. b
ὄμολογέω promitto, spondeo, profiteor, confiteor	871. b. c	ὄνειρος somnium	1027. b
ὄμολογία confessio, professio	871. a	ὄνειρώτῃω somnio	1027. b
ὄμολόγος iisdem utens verbis, consen- tiens	871. a	ὄνημι juvo 888. c. 1028. b. profum	1028. c
ὄμολογῆμένως sine controversia	871. d	ὄνήσιμος Onesimus	1028. c
ὄμολόγως manifeste	871. a	ὄνήσιμος utilis	1028. d
ὄμομήτριος qui eandem matrem habet	945. a	ὄνησις utilitas	1028. d
ὄμονοῖον concordiae templum	988. c	ὄνικος asinarius	1032. a
ὄμονοέω concors sum, consentio	988. c	ὄνομα nomen	1028. d
ὄμόνοια unanimitas, concordia	988. c	ὄνομάζω nomino	1031. b
ὄμόνοος unanimis	988. c	ὄνομασία nominatio	1031. d
ὄμόνοος unanimis	988. c	ὄνομαστός clarus, celebris, nobilis	1031. d
ὄμοπάτριος eundem patrem habens	1079. a	ὄνοματογραφία nominum scriptio, no- menclatura	1031. d
ὄμορέω confinis sum	1045. a	ὄνος asinus 1031. d. lapis molaris	1032. a
ὄμορος conterminus	1045. a	ὄνόω vitupero, carpo	1027. d
ὄμός similis	1025. b	ὄντως verè	474. c
ὄμόσπονδος libaminum consors, fœdere junctus, amicus	1251. c	ὄνυξ unguis, ungula, onyx	1031. b
ὄμότεχνος qui est ejusdem artificii	1321. c	ὄνυχίζω ungulas divido	1032. b
ὄμα simul	1026. c	ὄνυχιον onyx	1032. b
ὄμόφρων concors	1429. b	ὄνυχιστήρ unguis	1032. c
ὄμόφυλος tribulis	1434. b	ὄξέως celeriter	1032. d
ὄμόψηφος suffragii ferendi socius	1474. c	ὄξος acetum	1032. d
ὄμφακίζω uvam acerbam necdum matu- ram emitto, produco	1027. a	ὄξυγράφος velociter scribens	333. a
		ὄξύθυμος qui facile ad iram commove- tur	673. b

I. INDEX

ὀξύς acutus	1033. a	ὄραματις visionarius	1039. c
ὀξύς acutus, celer, subitus	1032. c. d	ὄρασις visio	1039. c
ὀξύτης acrimonia	1033. a	ὄρατης inspector	1039. c
ὀξύτονος quæ in fine acutum habet	1307. b	ὄρατος spectatus	1039. c
ὀπαδέω sequor	1033. c	ὄραω intueor 468. b. video	1039. a. b
ὀπαδὸς affecula, comes	1033. c	ὄργανικὸς instrumentalis, organicus	1040. d
ὀπάζω persequor, comitem do, præbeo	1033. b. c	ὄργανον instrumentum, organum, machina	1040. c. d
ὀπή caverna, foramen	1033. c	ὄργανον αὐτόματον automatum	191. c
ὀπηδέω sequor	1033. c	ὄργη ira, irati Dei judicium, poena	1040. d
ὀπηδὸς affecula, comes	1033. c	ὄργίζομαι irritor, irascor	1041. a
ὀπηνίκα quando, quodocunque	640. a	ὄργίζω irritor, ira accendo	1041. a
ὀπὶς ultio	1034. c	ὄργίλος iracundus	1041. a
ὀπήτιον subula	1033. c	ὄργιλότης iracundia	1041. a
ὀπίθεν retro, à tergo, ponè	1034. b	ὄργιδὴς iratus	1041. a
ὀπίθιος posterior	1034. c	ὄργυνά passus, mensura sex pedum	1041. c
ὀπίθως retro	1034. c	ὄρέγομαι appeto	1041. c
ὀπίσθεν retrorsum	1391. c	ὄρέγω porrigo, extendo	1041. c
ὀπίσω retrorsum, post, retro, à tergo	1033. c. d. procul à	ὄρεινὸς montanus	1044. d
	1034. a	ὄρεξις libido, appetitus	1041. d
ὀπλή unguis	1035. c	ὄρθιος rectus	1042. a
ὀπλίζομαι armor	1035. a	ὄρθοποδέω rectis pedibus incedo	1157. d
ὀπλίζω armo	1035. a	ὄρθόπους rectos pedes habens	1157. d
ὀπλίτης armatus	1035. a	ὄρθὸς rectus	1041. d
ὀπλοδοτέω arma do, armo	390. c	ὄρθοτομέω rectè seco	1319. a
ὀπλοθήκη armamentarium	1035. c	ὄρθώω erigo, corrigo	1042. a
ὀπλολογήω arma colligo, armis aliquem spolio	866. d	ὄρθρίζω diluculo venio, summo mane accedo	1042. d. 1063. a
ὀπλόμαχος bellicosus	918. c	ὄρθρινὸς matutinus	1043. a
ὀπλον arma, habitus, vestitus	1034. d	ὄρθριος dilucularis	1042. d
ὀπλοποιέω arma fabricor; armo	1147. b	ὄρθρος diluculum	1042. c
ὀπλοφόρος armiger	1406. b	ὄρθρος summo mane	1042. d
ὀπὸς succus	1038. b. c	ὄρθρως rectè	1042. a
ὀπότε quando, quum	1052. a	ὄρια fines	1045. a
ὄπρ ubi, quo, quum	1049. h	ὄρίζω definitio, decerno	1045. b
ὀπτάζομαι video	1036. c	ὄρινὸς montanus	1044. d
ὀπτάνω video	1035. d	ὄριον finis	1045. a
ὀπτασία visio, apparitio	1036. c	ὄρισμὸς finitio, definitio, terminus	1045. c
ὀπτάω video 128. a. affo, torreo	1038. b	ὄρις finitor, constitutor juris & arbiter conditionum	1045. c. d
ὀπτομα video 128. a. 1033. c. 1035. d. apud aliquem sum, cum aliquo converfor, ad aliquem venio	1035. d	ὄρκίζω jurejurando obstringo	1043. b
ὀπτὸς visibilis 1036. c. affus	1038. b	ὄρκισμὸς jursurandum	1043. c
ὀπωπα vidi	1036. c	ὄρκομωσία jursurandum	1025. b
ὀπώρα autumnus, fructus autumnales	1038. b. c. 1417. a	ὄρκος juramentum, jursurandum	1043. a
ὀπωροφυλάκιον pomorum custodia 1434. a		ὄρμῶ impetu feror	1043. d
ὄπως ut, quomodo 1038. c. d. postquam	1039. a	ὄρμέω stationem habeo, sum in portu	1044. b
ὄραμα visio	1039. b	ὄρμη impetus	1043. d
ὄραματίζομαι video	1039. b	ὄρμημα impetus	1044. a
ὄραματισμὸς visio	1039. c	ὄρμίζω navem in stationem subduco & appello, navem stabilio	1044. b

GRÆCO - LATINUS.

ῥομίσκες monile	1044. b	ὅτε quando 440. d. 1051. c. quum 1051. c	
ῥομος monile, statio navium	1044. b	ὅτι quia, quod, quare, nam, quum,	
ῥονεον volucris	1044. c	quando, quamvis, quatenus, scilicet,	
ῥονέτιον avis	1044. c	nempe	1052. a - d
ῥονιδοσκοπέω auspicor	1230. c	ῥοτύνω incito, urgeo, exhortor	1054. a
ῥορνις avis, ales, gallina	1044. c	ὅτε cuius	1345. a
ῥορνυμαι orior	516. b	& non, nondum, nonne	1054. a - d
ῥοροδεσία terminus positus	1338. c	& ubi, quo	1049. b. 1055. a
ῥορομαι orior	526. b	& vah	1055. a
ῥορος terminus, limen, finis	1045. a	& αἱ vā	1055. a
ῥορος mons	1044. c	& δαμῆ nequaquam, neutiquam	494. a
ῥοροφῇ tectum, contignatio	552. a	& δαμῶς nequaquam, neutiquam	494. a
ῥοροφῇφόρος tectum seu contignationem		& δὲ neque, ne quidem, annon	347. a
ferens	552. a	& δὲς nullus	491. d
ῥοροφος tectum, contignatio	552. a	& δέποτε nunquam	1051. a
ῥοροφώω concamero, contigno	552. a	& δέπω nondum	1484. a
ῥορόφωμα tectum	552. b	& δέτερος neuter	577. b
ῥορόφωσις tectum	552. b	& θὰς nullus	491. c
ῥορτυγομήτρα coturnicum matrix; co-		& κ non	1054. a
turnix	945. b	& κέτι non amplius	578. a
ῥορτυξ coturnix	945. b	& κεν nequaquam	1055. b
ῥορύττω, αὖω fodio	1046. b	& κεν nonne igitur	1055. b
ῥορφανία sterilitas	1047. a	& λῇ cicatrix	1055. b
ῥορφανὸς orphanus, orbus parentibus, pu-		& εν igitur, autem, verò, cunque	1055. b
pillus	1046. d	& νεκα cuius rei causa, quam ob causam	523. a
ῥορφνη renebræ	1046. d		
ῥορχέομαι salto	1047. a	& πω nondum	1054. a. b. 1483. d
ῥορχος vitium ordo in vinea, plantæ ordine		& ραὶ cauda	1055. c
confitæ 1047. a. series plantarum 1459. b		& ραγέω agmen extremum duco, sum ul-	
ῥορω excito	261. a. 526. b. 1047. b	timus	1055. c
ὅς, ἡ, ὃ qui, quæ, quod	1047. c	& ραγία agmen extremum	1055. d
ὅσάνις quoties	1050. c	& ραγὸς agminis extremi dux	1055. c
ὅσγε qui quidem	290. d	& ραίνιος cœlestis	1056. c
ὅσια beneficentiæ	1050. a	& ρανόθεν cœlitus	1056. d
ὅσιος sanctus	1049. d. 1050. a	& ρανὸς cœlum, æther	1055. d
ὀσιότης sanctitas	1050. a	Ὀυρβανὸς Urbanus	1056. d
ὀσιόω sanctum reddo, sanctifico	1050. a	& ρέω mejo	1351. d
ὀσίως sanctè	1050. a	Ὀυρίας Urias	1057. a
ὀσμή odor	1008. b. 1051. b	& ρον urina	1057. a
ὀσος quantus	1050. b	& ρος ventus secundus, custos, inspector	1057. a. c
ὀσέον os, offis	1050. d		
ὀσις, ἡτις, ὃ, τι, qui, quæ, quod	1344. c. d	& ς auris	1058. c
ὀσρανίζω relégo	1051. a	& σία essentia, substantia, facultates, opes	476. c
ὀσράκινος testaceus	1051. a		
ὀσρακισμὸς exilium decennale	1051. a	& τε neque	1306. c
ὀσρακον testa	1051. a	& τος hic	197. b
ὀσφραίνομαι odoror	1051. b	& τω & ἔτως sic, ita 199. d. itane? adeo, tan-	
ὀσφραντήριον olfactorium	1051. b	topere, idcirco, proinde &c.	200. a. d
ὀσφρασία odor	1051. b	& χ non	1054. a
ὀσφρησις odoratus	1051. b	& χί nonne, non, nequaquam	1054. d
ὀσφύς lumbus	1051. b	ὀφθαλότης debitor	1059. d
ἔταν quum 440. d. quamdiu	441. a	ὀφθαλὴ debitum, debitum officium	1060. a

I. I N D E X

ὀφείλημα debitum	1060. a
ὀφείλω debeo	1059. c
ὀφείλλω augeo, adjuvo, debeo	1060. b
ὀφελον utinam	1060. b
ὀφελόν γε utinam sane	290. d
ὄφελος utilitas	1060. b
ὀφθαλμοδράκεια obsequium ad oculus exhibitum	423. d
ὀφθαλμόδρακος servus, qui spectante herognavus est	423. d
ὀφθαλμός oculus	1038. a
ὀφθαλμοφανής sub adspectum oculorum cadens	1390. a
ὀφθαλμοφανώς manifestè, perspicuè	1390. a
ὀφιδήκτος à serpente morsus	340. b
ὄφεις serpens	1060. c
ὀφιδής anguinus	1060. d
ὀφλημα multa imposita, debitum	1060. b
ὀφλησις debitio, debitum	1060. b
ὀφρὺς supercilium	1060. d. fastus, crepido montis
ὀχία coitus, admissura	1062. b
ὀχεύς repagulum	134. b
ὀχεύω admissarium admitto	1062. b
ὀχέω veho, porto	1062. b
ὀχή cibus	590. d
ὀχθέω indignor, gravor, gravatè fero	1061. a
ὀχθη ripa	58. a. 1061. a
ὀχλαγωγέω plebem concito, populum sollicito	45. b
ὀχετὸς canalis	1062. b
ὀχλαγωγὸς qui popularem turbam concitat	45. b
ὀχλέομαι vexor, torqueor	1061. d
ὀχλέω turbo	1061. d
ὀχλοποιέω turbam cogo	1147. d
ὄχλος turba	1061. c
ὄχος currus, vehiculum	1062. b
ὀχυρὸς munitus	593. d. 1062. c
ὀχυρόω munio	593. d
ὀχύρωμα munitio, carcer	593. d
ὀχυρωμάτιον munitiuncula	593. d
ὀχύρωσις munitio	594. a
ὀψάριον pisciculus	1063. b
ὀψε sero, in extremo	1062. c
ὀψία vespera, serum diei	1062. d
ὀψίζω sero aliquid facio, vespere venio	1062. d
ὀψιμάθεια sera eruditio	1063. a
ὀψιμαθίω sero disco, sera ætate ad literas incumbo	1063. a

ὀψιμαθής serò doctus	1063. a
ὀψιμαθία sera eruditio	1063. a
ὀψιμος serotinus	1063. a
ὄψιος ferus, vespertinus	1062. d
ὄψις species, facies	1036. b
ὄψον quicquid in macello venditur, edulium quodvis, ad esum ignis operâ concinnatum, opsonium	1063. b. c
ὄψοποιέω, ἑσμεῖν opsonia coquo, parō	1147. c
ὄψοποίημα opsonium, cibaria	1147. c
ὄψωνης emens opsonium, opsonator	1480. c. d
ὄψωνιον opsonium, stipendium, salarium	1480. d

II.

Παγετός glacies, compacta aqua	1106. d
Παγιδεύω illaqueo, laqueo capio	1107. c
παγίς laqueus, decipulum	1107. c
παγκρατής omnipotens	807. c
πάγος, εὖς gelu, humor frigore adstrictus	1106. d
πάγος, & colliculus	153. a. collis 153. c.
1106. d. pagus	1106. d
πάθημα afflictio, vitiosus affectus	1074. d
παθήτης qui pati potest, passurus	1074. d
πάθος affectus, mollities, morbus	1074. b
παιάν pæan, hymnus in laudem Apollinis	1063. d
παιγνία illusio	1065. c
παίγνιον ludibrium, res ludicra	1065. c
παιδαγωγῶν pædagogum	45. c
παιδαγωγὸς puerorum custos, informator	45. c
παιδάριον puerulus	1064. b
παιδεία disciplina, institutio, castigatio	1065. a
παιδευτής institutor, informator, castigatōr	1065. a
παιδεύω erudio, instituo, castigo	1064. c
παιδιόθεν ab incunabulis	1064. c
παιδίον puellus, infans, puer, qui ambulare potest, adolescentula, rudis admodum	1064. b. c
παιδίσκη ancilla	1064. c
παιδοποιέω liberos procreo	1147. c
παιδοποιὸς liberos procreans	1147. c
παίζω ludo	112. a. puerorum more ludo, choreas duco, jocos
παῖς puer, puella, filius, servus, famulus, infans	1064. a

παίω percutio, ferio	1066. b	πανεπίσκοπος inspector omnium rerum,	
Πακατιανή Pacatiana	1066. c	omnia prospiciens	1219. d
παλάθη massa ficuum aut caricarum,		πανηγυρέω in celebri cœtu prædico, exulto	35. b
	1066. d		
πάλας olim	1066. d	πανηγυρίζω festum, panegyrim agito	35. b
παλαιόομαι veterasco	1067. a	πανήγυρις conventus publicus	35. a
παλαιός antiquus 1067. a. vetustus	1151. b	πανηγυρισμός festi panegyrici celebratio,	
παλαιότης vetustas	1067. a	pompa panegyrica, mercatus publicus	35. b
παλαιόω antiquo, aboleo	1067. a		
παλαιστής luctator	1067. c	πάνθηρ, & panthéra	1069. c
παλαίστρα palæstra, luctæ locus	1067. c	πανόδυρτος omnino flebilis, plane lamen-	
παλαίω luctor, certo	1067. b	tabilis	1007. c. d
παλαιώμα antiquitas	1067. b	πανοικεσία cum tota familia	1015. a
παλαίωσω inquino	1108. b	πανοικί cum tota familia	1015. a
πάλη lucta	1067. b	πανοικησία cum tota familia	1015. a
παλιγενεσία regeneratio, novissimus hu-		πανοικία cum tota familia	1015. a
jus mundi dies	312. b	πάνοικος ἀπόλλυται cum tota familia pe-	
παλιν rursus 1067. c. iterum, denuo, retro		rit	1015. a
	1067. c	πανόλβιος omni ex parte beatus	1018. d
παλινωδῆν recantare	54. d	πανολεθρία exitium totale	1019. d
παλινωδία recantatio	54. d	πανοπλία armatura universa	1035. c
παλλακή juvenis, adolescens	1067. d	πανέργευμα callide factum aut cogita-	
παῖδακίς puella; pellex, concubina	1067. d	tum; solerter factum, industria	544. a
πάλλαξ juvenis, adolescens	1067. d	πανεργεύομαι astu utor	544. a
πάλλω quatio	1067. b	πανεργέω callide seu astute ago vel cogito	
παμβασιλεύς omnium rex, summus rex			543. d
	236. c. d	πανέργημα callide factum aut cogitatum;	
παμβότανον herba	267. a	solerter factum, industria	543. d
παμμεγέθης maximus	921. c	πανουργία calliditas, astutia, vafrities	543. d
πάμμηνος per omnes menses durans	943. c	πανῆργος callidus, astutus	543. c
παμμιγής omni ex genere mixtus, pro-		πάντα, τὰ prorsus	107. d
miscuus, miscellaneus, confusaneus		πανταχόθεν undique	1072. c
	946. c	πανταχῇ ubivis	1072. b
πάμμικτος omni ex genere mixtus	946. c	παντελής plenus	1317. b
παμπληθὲς quod fit ab universa turba		παντελῶς prorsus 170. d. totaliter, omni-	
	1132. b	no	170. d. 1317. c
παμπληθής permultus, quamplurimus,		πάντη semper, passim	1072. a
numerosus	1132. a	παντοδαπός omnigenus	1072. b
πάμπολυς permultus	1154. c	παντοδύναμος omnipotens	430. c
Παμφυλία Pamphylia	1067. d	πάνταθεν undique, undiquaque	1072. b
πάμφυλος ex omnium gentium genere		παντοῖος omnigenus, varius	1072. c
mixtus	1434. b	παντοκράτωρ omnipotens	430. b. 807. b
πανδέκτα pandectæ	368. c. d	πάντοτε semper	1072. c
πανδημεὶ cum omni frequentia totius po-		παντοτρόφος omnium nutritor & altor	
puli, publice, in concione	376. a		1360. b
πανδημία universus populus, universa		παντρώφος omnium nutritor & altor	1360. c
populi concio	376. a	πάντως omnino	1072. a
πανδημῖος popularis, publicus	376. a	πάνυ omnino	1072. a
πάνδημος popularis, publicus	376. a	πανυπέρτατος eminentissimus	1379. d
πανδοχῆον diversorium	368. c	πανωλεθρία exitium	1019. d
πανδοχεὺς hospes publicus	368. c	παίωμαι acquirō 1064. a. 1079. c. vescor	1079. c

I. I N D E X

παππάζω abblandiōr patri vocando pap-	παρὰ διατριβὴ exercitatio prae-postera &
pam 1068. a	perversa 1364. c
πάππας pappa, pater 1068. a	παράδιδωμι trado, dedo 390. c
παππασμός compellatio patris vocando	παράδοξάω mirabilem efficio, glorifico
pappam 1068. a	417. c. d
πάππος avus 1068. a	παράδοξον inopinatum 417. c
πάπυρος papyrus 1068. b	παράδοξος inopinatus, admirabilis, incre-
παρὰ perperam 238. b. a, ab, apud, ad,	dibilis 417. c
contra, prae, infra, 1068. b - d. in, jux-	παράδοξότατος maximè admirabilis 417. c
ta, ultra, propter, prae 1069. a. b	παράδοσις doctrina divina, traditio & do-
παρὰβαίνω transgredior 212. d	ctrina humana 392. b
παράβῳλλω comparo, confero, appello,	παράδρομή transcursus 1362. d
periculum adeo, periculo me expono	παράζευγνύω, υμῖν adjungo equos currui,
224. a	currum jungo 621. a
παράβασιλεύω regno seu rege abutor 238. b	παράζηλάω ad æmulationem provoco
παράβασις transgressio 213. a	623. d
παράβτης transgressor 213. b. bellator è	παράζώνη balteus 627. c
curru pugnans 404. c	παράθαλάσσιος maritimus 644. d
παράβιζομαι adigo, vi compello 252. a	παράθερμαίνω inflammo 658. d
παράβιβάζω aufero 213. b	παράθλίβω collido 663. b
παράβλέπω limis oculis intueor, negli-	παράθεσις appositio 1335. a
genter adspicio, despicio 259. c	παράθεωρόμαι despicio 660. c
παράβολομαι in discrimen conjicio 270. a	παράθήκη depositum 1335. a
παράβολή collatio similitum, parabola,	παράννεσις adhortatio, admonitio, conso-
exemplar, typus, adagium, prover-	latio, quæ sit à monente 62. a
bium, similitudo &c. 224. b. c. compa-	παραινέω hortor 62. a
ratio 270. a	παραιρέω aufero 67. b
παράβηλέομαι perperam seu malè con-	παραιτέομαι recuso, rejicio, averfor, vito,
sulto 270. a	devito, excuso, deprecor 77. a. b
παράγγελία præceptum, mandatum, præ-	παράίτιος qui est ex parte in causa, causa,
dicatio 21. c	autor 78. c
παράγγελλω mando, præcipio, denuntio	παράκαθεύδω addormio alicui, juxta dor-
21. a	mio 582. a
παράγγελμα mandatum 21. c	παράκἀθημαι affideo 636. c
παράγίνομαι adsum, advenio, venio 307. a	παράκαθίζω affideo 456. a
παράγινώσκω præter jus & æquum statuo,	παράκαλέομαι consolatione erigor, per-
perperam judico 318. b	frutor 733. c
παράγραψις runcina 332. b	παράκαλέω precor, rogo, hortor 732. d. ad-
παράγω, ομαι prætereo, prætergredior,	voco, consolator 733. b. c
evado, elabor, evanesco, traduco, trans-	παράκλυμα velum, velamentum 736.
veho 40. d	b. c
παράδειγμα exemplum, spectaculum,	παράκαλύπτω occulto 736. b
exemplar 350. c	παράκαταθήκη depositum 1333. d
παράδειγματίζω ostentui habeo, illudo	παράκατατίθημι depono, fidei alicujus
350. d	committo, custodiendum trado 1333. d
παράδειγματισμός pœna ignominiosa,	παράκειμαι adjaceo, adsum 751. a
opprobrium manifestum 351. b	παράκινδυνεύω temere periclitor 766. a
παράδεικνύω, υμῖν juxta ostendo, ostendo,	παράκλειώ concludo carcere, in vincula
indico 350. c	conjicio 770. c
παράδεισος paradifus 1069. b	παράκλησις consolatio, exhortatio 734. a
παράδεχομαι recipio, excipio, accipio,	παράκλητικός consolatorius 734. b
fuscipio 367. b. c	παράκλητης consolator, advocatus 734. b
	παρά-

παρακλήτωρ consolator	734. b	παραπέμπω prætermitto; deduco, comi-	1093. d
παρακμάζω vigorem amitto, flaccesco,		tor	1105. b
confenesco, exolesco	82. b	παρυπέτασμα velum	1109. d
παρακοή inobedientia	89. a	παραπικραίνω exacerbo	1109. d
παρακοίτος concubina	783. d	παραπικρασμός exacerbatio	1114. d
παρακολυθῆω subsequor, obsequor, se-		παρυπίπλω prolabor	1137. d
ctor, assequor	85. a	παραπλητένομαι infanio	1137. d
παρακομιδὴ advectio, apportatio	789. c	παράπληκτος stupidus	1137. d
παρακομίζω apporto, porto, fero, effero		παραπληξία amentia	1092. b
tanquam funus, humo, sepelio	789. b. c	παραπλήσιον proxime	1092. b
παρακῶ perperam audio, oscitanter au-		παραπλησίως consimiliter	1134. b
dio, negligo audire, non dignor audi-		παράπλοος præternavigatio, trajectus	1158. b
re	88. d	παραποδίζω impedio	1093. d
παρακρέω, ῥομαι supplantō	817. d. deci-	παραπομπή deductio, comitatus	1094. a
prio	818. a	ambitio, pompa	1091. b
παρακύνπτω incurvo me ut videam, intro-		παραπορεύομαι prætergredior, unā iter fa-	1115. d
spicio	826. d	cio, proximè iter facio	1115. a. d. peccatum.
παράκνυψις fenestella	827. a.	παράπτω, ῥομαι in tangendo aberro	1116. a
παραλαβάνω assumo	845. d	παράπτωμα lapsus	1115. a
παραλέγομαι præterlego, præternavigo			1192. c
	861. c	παράπτωσις ruina	1192. c
παραλείπω prætermitto, omitto	876. d	παράρριπτέω abjicio, projicio	1186. c
παραλία maritima (scil. terra)	111. a	παράρριπτω abjicio, projicio	1215. d
παράλιμος qui à lacu alluitur	884. c	παράρρύω perfluo	1215. d
παράλιος maritimus	111. a	παράσημον insigne	1224. d
παραλλαγή transmutatio	106. b	παράσημος insigni notatus	1232. b
παράλλαξις commutatio	106. b	παρασκευάζω præparo, apparo	1232. b
παραλλάττω alterno	106. a	παρασκευή apparatus, parascève	708. d
παραλογίζομαι argumentando fallo, de-		παράστασις repræsentatio, apparatus, fa-	1287. c
cipio	865. a. b. d	tellitium	1294. d
παραλογισμός falsa ratiocinatio, deceptio		παραστατέω adhisto, adsum, opitulator	1295. a
865. b - d. captio	865. d	παραστάτης qui à latere stat, opitulator	1302. a
παραλύομαι paralyti laboro	894. d. 895. a		1302. a
παράλυσις paralyti, nervorum resolutio		παρατάσσω aciem ordino	1309. c
	895. a	παρατάσσω aciem ordino	1322. d
παραλυτικός paralyticus, qui laborat pa-		παρατένω produco	1325. b. c
ralysi	895. a	παρατένχομαι fabricor	1325. c
παραλύω dissolvo, enervo	894. d	παρατηρέω præter jus & fas observo, su-	1334. d
παραμένω permaneo	933. a	perstitiose observo, diligenti animad-	1334. c
παραμυθέομαι consolator, hortor	960. a	versione noto	1358. d
παραμυθία consolatio	960. b	παρατήρησις splendor, pompa	
παραμύθιον consolatio	960. b	παρατίθεμαι propono, commendo, ap-	
παραναγινώσκω juxtim vel altrinsecus		pono, depono	
lego	318. b	παρατίθημι appono	
παρανακλίνω inclino	776. c	παρατρέπω evertō	
παραναλίσκω consumo	102. a		
παρανομέω legem transgredior	976. c		
παρανομία transgressio	976. b		
παρανόμος transgressor; illegitimus	976. b		
παρανόμους contra leges, præter receptam			
consuetudinem	976. b		
παραξιφίς pugio	999. a		

I. I N D E X

παρὰτρέχω pratercurro, pratero, præterlabor	1361. d	παρεμπίπτω intervenio, interlabor, irtero	1114. c
παρὰτυγχάνω obvius fio	1368. b	παρέμπτωσις intervenientia, interventio	1114. c
παρὰυτίλα illico, statim	194. b	παρενοχλέω obturbo	1062. a
παράφερα paraphernalia	1414. a	παρὲξ præterquam	497. b. extra, præter
παράφέρω transfero, devasto	1410. b. c		525. c
παράφορὸς furor	1410. c	παρεξίστημι insanio	706. a
παράφρονος insanus	1410. c	παρεπιδεικνύω, υμὶ juxta ostendo	350. c
παράφρονέω desipio	1429. c	παρεπίδημος advena, hospes	376. a
παράφρονία dementia	1419. c	πάρεργον operis appendix, res supervacanea, quod obiter tractatur	544. a
παράφρονιμος amens	1429. c	πάρεργος qui est præter susceptum opus, ad susceptum opus accedens, mediocris, exiguus	544. a
παράφρων amens	1429. c	παρερεδίζομαι lacecco, irritio	549. c
παράφυς propago	1437. b	παρερμηνεία interpretatio mala	555. c
παράφυλάσσω custodio, observo	1432. c	παρέρχομαι prætereio, transeo, transgredior, mutior, abeo, accedo, intervenio	565. d
παράχειμάζω hyberno	1449. b	πάρεσις remissio	613. c
παράχειμασία hyematio	1449. c	παρέχω, ομαί exhibeo, præbeo, præsto	603. b. c
παράχρᾶομαι abutor, aspernor, flocci facio	1461. c	παρηγορέω consolior	33. b
παράχρημαι illico	1463. d. actutum, confestim	παρηγορία consolatio	33. b
παράχωρέω cedo, concedo	1471. a	παρήγορος consolator	33. b
παράχώρημα cessio, concessio	1471. a	παρθένης & νιος virginalis	1070. d
παράχώρησις cessio, concessio	1471. a	παρθενία virginitas	1070. a
πάρδαλις pardus	1069. d	παρθένης virgo	1069. d
πάρδος pardus	1069. c	παρθενῶν locus, ubi degunt virgines	1070. a
παρεδρεύω affideo	453. a	Πάρθος Parthus	1070. b
παρεδρός affessor	453. a	παρίεμαι remissus fio	613. c
παρείδω despicio, contemno, negligo	467. c	παρίημι remitto	613. c
παίρειμι adsum	479. d	παρίνος Parius	1070. c
παίρειμι accedo, pervenio, progredior	482. d	παρίος Parius	1070. c
παρυσάγω subintroduco	39. c	παρίστημι adsto, insto, repræsentio, probio, commendo, sisto, sistior	708. c
παρυσάκτος irreptitius	39. c	Παρμενῶς Parmenas	1070. b
παρυσάδω subrépo	434. c	παροδύω prætereio, prætergredior	1006. a
παρυσάερχομαι clam & insidiosè irrepo, prætereia introëo	562. d	παροδίτης viator	1006. a
παρυσάπορεύομαι juxta vel clam ingredior	1087. c	παρόδος transcursus	1006. a
παρυσάφέρω conféro	1409. b	παροικεσία colonia	1014. c
παρεκλείπω juxta deficio	875. c	παροικέω commotor, peregrinus sum, peregrinor	1014. b. c
παρεκτείνω extendo	1308. d	παροίκησις commoratio, habitatio propinqua, incolatus	1014. c. d
παρεκτός extra, extrinsecus, excepto	497. b	παροικία peregrinatio, commoratio	1014. b
παρελέγχω juxtim arguo	507. b	παροικῶ accola, advena	1014. b
παρέλκυσις protractio	512. c	παροιμία proverbium, adagium	1015. d
παρελκυσῆς procrastinator	512. c	παρόλα parabola	1016. a
παρελκύνω protraho, remoror	512. c	παροιμιαστῆς proverbiorum artifex	1016. a
παρεμβάλλομαι interloquor, interpello	221. d		πάρου-
παρεμβάλλω interjicio, castra metor	221. d		
παρεμβολή castra, exercitus	222. a		

πάροις ^Θ vinosus	1016. b	πατάσσω percutio	1075. c
παροιςρόω infanio	1017. c	πατέω ambulo 140. b. calco 1075. c. 1076.	
παροιςρέω infanio	1017. c	a. conculco	1076. a
παροίχομαι prætereo	1017. d	πάτημα conculcatio	1076. a
παρομιάζω similis sum	1016. d	πατήρ pater	1078. a
παρόμοι ^Θ confimilis	1016. d	Πάτμος Patmos	1079. b
παροξύνομαι exacerbor, extimulor	1013. b	πάτος callis, semita 1075. c. calcata & tri-	
παροξύνω incito, excito, 549. b. irrito	1033. a	ta via, via publica	1076. b
παροξύσμος exacerbatio, dissensio, inci-		πάτρα patria	772. a
tatio, exstimulatio	1033. b	πατράδελφος avunculus	50. c
παροξύτον ^Θ quæ penacuta est	1307. b	πατριά familia	1079. a
παρόραμα error, quem quis perperam vi-		πατριάρχης patriarcha	175. d
dendo commisit	1040. a	πατρικὸς patrius	1078. d
παρόρασις adspectus negligens, despici-		πάτριος patrius, à patribus traditus	1078. d
entia	1040. a	πατρὶς patria	1079. a
παροράω transversum intueor 1039. d. per-		Πατρόβας Patrobas	1079. c
peram video, videre me dissimulo,		πατρολῶνς patricida	109. c
contemno, negligo	1040. a	πατροπαράδοτ ^Θ a patribus traditus	392. c
παροργίζω ad iram provoco	1041. b	πατρῷος patrius	1079. a
παρόργισμα irritatio	1041. b	πάτταλος pessulus, paxillus	1072. d
παροργισμός exacerbatio	1041. b	παῦλα requies	1080. d
παρορμάω incito, excito 549. b. 1044. b		Παῦλος Paulus	1079. d
παρορμίζω transfero	1044. a	παύομαι acquiesco 9. a. cesso	1080. b
πάρος Parus	1070. c	παῦσις requies	1080. d
παροτρύνω exstimulo	1054. a	παύω facio cessare, finem impono, coër-	
παρασία præsentia, adventus	480. a. b	ceo, sedo	1080. a
παροψὶς patina	1063. c	παφλάζω æstuo, ebullio, ferveo	1082. b
παρρησία libertas dicendi, evidentia, fidu-		παφλάσματα, τὰ verba insolentia, ses-	
cia, potestas	1188. b. c. d	quipedalia	1082. b
παρρησιάζομαι libere loquor	1188. d	Πάφος Paphus	1082. b
παρρησίᾳ palam	1177. b	πάχνη pruina, ros congelatus	1081. b
παρρησιαστῆς qui libertate utitur in dicen-		παχνάω congelo, gelu constringo	1082. c
do	1189. a	παχνώδης pruinofus	1082. c
παρρησιασικώτερον liberius, apertius	1352. b	πάχος crassities, crassamentum	1082. d
παρωθέω rejicio, aspernor, abrogo	1480. a	παχύνομαι pinguesco	1082. c
παῖς omnis 1070. c. ullus, totus, perfe-		παχύνω pinguefacio, obesum reddo	1082. c
ctus	1071. a. b. c	παχύς crassus, pinguis, obesus	1082. c
πάσσαλος pessulus, paxillus	1072. d	πεδάω compedibus constringo	1082. d
πάσσω, τῶ inspergo, conspergo, superin-		πεδανὸς campestris	1083. b
jicio	1072. d	πέδη pedica, compes, pedum vinculum,	1082. d
πασθὸς flammeum virginale, thalamus		πεδιάς planities	1083. a
παστοφόριον pastophorium, locus ubi tha-		πεδινὸς campestris	1083. a
lamus stat, adstructæ templo Hieroso-		πεδίον campus, planities	1083. a
lymitano mansiunculæ	1073. a	πέδον solum, terra	1083. a
παστοφόρος thalamifera	1073. a	πέζα malleolus pedis, planta pedis	1083. d
πάσχα pascha	1073. a	πεζεύω terrâ iter facio	1083. d
πάσχω patior 1073. c. tolero, sustineo	1074. b	πεζῇ itinere terrestri	1083. d
Πάταρα Patara	1075. c	πεζικὸς pedestris	1083. d
		πεζὸς pedes, itis	1083. d
		πειθαρχέω obedio, pareo	175. d. 176. a

I. I N D E X

παύομαι pareo, obedio	1084. c	πεντακισχίλια numerus quinque millium	1455. c
παθὸς per-suasorius	1086. a	πεντακισχίλιοι quinquies mille, quinquies millia	1455. c
παύω per-suadeo, suadeo, allicio	1084. a	πεντακόσιοι quingenti	499. c. 1097. c
παύω suadela, persuasio	1086. b	πεντάπηχυς quinque cubitorum	1109. a
παῖνα fames	1086. b	πενταπλασίως quintupliciter	1097. b
πανάω esurio, valde desidero	1086. b. c	πενταπλῆς quintuplex	143. a
παῖρα experimentum, periculum	1086. c	πεντάπολις Pentápolis	1152. c
παράζω tento, experior, exploro	1086. d	πεντάτευχος liber quinque voluminum	1323. a
παράομαι conor, tento	1087. d	πέντε quinque	1097. a
παρασμός tentatio	1087. d. experimen- tum	πεντεκαδέκατος decimus quintus	355. a
παράσῃς infidiosus explorator	1087. a	πεντετηρικὸς quinquennalis	580. c
παράτεύω tento	1087. d	πεντετηρὶς quinquennium	580. c
παράτηριον tentatio	1087. d	πεντήκοντα quinquaginta	1097. b
παράτης pirata, prædo marinus	873. b	πεντηκονταετής quinquagenarius	580. d
	1087. d	πεντηκόνταρχος quinquaginta militum, ductor	176. a
παράω conor, tento	1087. c	πεντηκοστή Pentecoste	1097. c
παύω transadigo, transeo	1088. a	πεντηκοστὸς quinquagesimus	1097. b
πασμονή persuasio, credulitas, seductio in errores	1085. b	πέπερος maturus	1097. d
πέλαγος pelagus, maris profunditas	1091. d	πεπισωμένως fideliter	1119. c
πέλας prope	1091. d	πεποιθήσις fiducia	1085. b
πέλας, ὁ vicinus, proximus	1091. d	πεποιθότως confidenter	1085. b
πελεκᾶν pelicanus	1092. b	πέπτω coquo	1097. d
πελεκίζω securi ferio	1092. c	πέπων pepo	1097. d
πέλεκυς securis, bipennis	1092. b	περ quamvis, cunque	1098. a
πελεμίζω quasso	1150. b	περαίνω termino, finio, condo	1098. d
πελιδνὸς livens	1092. c	πέραν trans, cis, secus	1098. c
πελὸς, πελδὸς niger, fuscus	142. a	πέραις terminus	573. a. b. 1098. b. finis
πελτασῃς scutatus	1092. c		1098. b
πέλτη scutum	1092. c	περατόω determino	1098. c
πέλυξ securis	1092. c	περάω transeo	1098. d. vendo
πέλω sum, moveo	119. c	Πέργαμος Pergamus	1100. b
πέμματα coctio	1097. d	Πέργη Perga	1100. b
πέμπτος quintus	1097. c	πέρδιξ perdix	1100. c
πέμπω mitto	1092. c	πέρθω vasto	1100. c. 1104. c. perdo
πένης qui labore victum quaerit	1095. a	περὶ de, pro, propter, contra,	1101. a-d.
πένησα mercenarius	1095. a	circa, per, cum	1102. a
πενθερά focrus	1095. a	περιάγω circumceo, circumduco	41. a
πενθερὸς focer	1095. a	περιαίρειω aufero	67. b
πενθέω lugeo	1094. b	περιάργυρος argenteus, argento oblitus	151. b
πενθικὸς lugubris	1094. b	περιαργυρόω argento circumobduco	152. b
πένθος luctus	1094. b	περιασπάπτω circumfulgeo	184. a
πενία paupertas, inopia, penuria	1095. b	περιβάλλομαι vestior	214. d. 215. a
πενιχρὸς pauperculus	1097. a	περιβᾶλλω circumjicio, circumdo, cingo, amicio, induo	224. c. d
πένομαι facio, ago	1095. a	περιβιόω vivere permitto	215. a
πενταετηρικὸς quinquennalis	580. c	περιβλέπομαι circumspicio	259. d
πενταετηρὶς quinquennium	580. c	περίβλεπτος clarus, celebris	260. a
πενταετής quinquennis	580. c		περίβλη-
πενταετία quinquennium	580. c		
πεντάκις quinquies	1097. b		

GRÆCO-LATINUS

περίβλημα indumentum	225. c	περικαταλαμβάνω undique comprehen-	
περιβοάω celebros, divulgo, decanto	262. c	do vel deprehendo	845. b
περιβόητος clarus, celebris	262. c	περικατάληπτος undique comprehensus	845. b
περιβοήτως clarè, manifestè	262. c	περικατάληψις deprehensio, comprehen-	845. b
περιβόλαιον vestimentum, velamen, amicu-		sio	845. b
culum, capitium, pallium, operimen-	215. c	περίκειμαι circumponor, circumdor	751. b
tum		περικείρω tondeo	752. b
περιβολή amictus	225. b	περικεφαλαία galea	759. c
περίβολος ambitus	225. c	περικλάω undique frango, confringo	769. b
περιβώμιον septum altaris	281. a	περικλύζω circumcirca lavo, abluo	777. c
περιγίγνομαι supersum, supero, vinco,		περικνημῖς ocrea	778. b
salvus evado, consequor	307. d	περικομπέω circumstrepo, circumsono	790. a
περιγιγνόμενος superstes	308. a	περικοσμέω circumorno	802. b
περίγλυφος circumsculptus	321. b	περικρατής compos	807. a
περιγραφή circumscriptio	332. c	περικρύπτω occulto	819. b
περιγράφω circumscribo	332. c	περικυκλώω circumcingo	824. d
περιγώνιον regula, norma	337. b	περιλαμβάνω complector, comprehendo	846. b
περιδαπνέω epulum funebre celebros	353. c	περιλάμπομαι splendore & luce circum-	
περιδαπνον epulum funebre	353. b	fundor	850. a
περιδέομαι obvincior	371. b	περιλάμπω circumfulgeo	850. a
περιδέξιον dextrale	358. c	περιλείπομαι reliquus sum	876. d
περιδιπλώω involvo, convaso	403. c	περίλημμα amplexus	846. b
περιῖλον abstuli	67. c	περίλοιπος reliquus	876. d.
περίεμαι superstes sum	476. d	περιλέω circumcirca lavo	887. d
περιελῆν auferre	67. c	περίλυπος undiquaque tristis, valde tri-	
περιεργάζομαι inaniter fatago	549. a	stis	890. b. c
περιεργασία curiositas	549. a	περιλύω solvo, dissolvo	895. a
περιέργεια, ἰα curiositas, diligentia super-		περιμένω exspecto	933. b
vacanea	548. d	περίμετρος perimeter, ambitus	940. b
περιεργος curiosus 548. c. 1102. c. nimis		περινοέω cogito	989. a
diligens	1102. c	περίνοια cogitatio	989. a
περιέρχομαι circummeo, oberro, circum-		πέριζ circumquaque	1102. c
vagor	566. c	περιζυράω circumrado	998. b
περιέχω contineo, occupo	604. a. b	περιζύω circumrado, circumscarifico	998. b
περίζωμα cingulum	617. b	περιοδέω circummeo	1006. b
περιζώννυμαι præcingo	617. a	περίοδος circuitus	1006. b
περίθεσις circumpositio	1336. b	περιοικέω accola sum, circumhabito	1014. d
περιθέω circumcurro	1100. c	περιοικοδομέω circumcirca ædifico	357. a
περιῖταμαι circumfisto, cohibeo, vito, fu-		περίοικος accola	1014. d
gio 708. d. 709. a. declino	709. a	περιονυχίζω ungues circumcido	1032. c
περιῖτημι circumfisto	708. d	περιορισμός definitio	1046. b
περικαθαίρω expurgo 717. b. perpurgo,		περισία copia, abundantia	477. a. b
circumquaque purgo, refeco	719. a	περισιᾶζω suppetunt mihi opes	477. a
περικαθαρίζω emundo	718. d	περισιασμός possessio	477. a
περικαθάσμα purgamentum, sordes ver-		περιῖσιος peculiaris	476. d
rendo collectæ, quisquiliæ	719. a	περιοχή comprehensio, complexio, pro-	
περικαθήμμαι circumfideo, obsideo	636. d	pugna-	
περικαθίζω hostiliter circumfideo, obfi-			
deo	456. b		
περικαλύπτω obvolvo, obtego, circum-			
tego	736. c		
περικαμπής circumflexus	738. a		

I. I N D E X

pugnaculum, munitio, praesidium, argumentum libri	604. b	περιτέλλω circumcirca involvo, obvolvo;	
περὶ πάντων inprimis	1071. c	decenter compono, orno	1164. d
περιπατέω ambulo 1076. d. vivo	1077. a	περιτεράω columba	1103. d
περιπάτημα deambulatio	1077. c.	περιτερίδιον columba	1104. a
περίπατος deambulatio	1077. c	περιτερός columbus	1103. d
περιπέδινος campestris	1081. b	περιτήθιον pectorale	1268. b
περιπέρω transfigo	1088. c	περισόμιον orarium	1271. b
περιπήγνυμι circumconcreasco	1107. b	περιτρέφω converto	1278. b
περιπηλίζω circumlinio	1108. b	περιτροφή conversio	1278. b
περιπίπτω incido	1115. a	περίστυλον (οίκημα) locus circumcirca,	
περιπλέκω circumplico, implico, circumplector	1117. a	columnatus	1280. b
περιποιέομαι acquiro	1148. a	περίστυλος columnis cinctus	1280. b
περιποιέω comparo, servo	1148. a	περιεύρω circumcirca traho, distraho	1285. c
περιποίησις acquisitio, peculium, conservatio	1148. a	περισχίζω abscindo	1190. c
περιπόλεια suburbana, suburbium	1151. a	περισώζω servo	1244. a
περιπορεύομαι transeo	1091. b	περιτεσχίζω muro cingo, circumdo	1310. a
περιπόρφυρος praetexta	1156. c	περίταχος castrum	1310. b
περίπτερον volatile	1173. c	περιτέμνω circumcido	1319. a
περίπτωμα casus	1115. b	περιτίθηναι circumpono	1336. b
περιρρέανω aspergo	1182. c	περίτμητος circumcissus, apella	280. a
περιρρέαντίζω aspergo	1182. d	περιτομή circumcisio	1319. d
περιρρέαντισμός aspergio	1182. d	περιτραχήλιον torques	1354. a
περιρρήγνυμι dirumpo, diffringo	1191. a	περιτρέπω circumverto, circumago, redigo	1358. d
περισικαλόω variego	1219. c	περιτρέχω percurro	1363. a
περισκελῆ femoralia	1227. d	περιφέρεια circumferentia, hallucinatio	1410. d
περισκελῆς crura ambiens	1227. d	περιφερῆς rotundus, teres	1410. d
περισκέλιον feminine, caliga, braccia	1227. d	περιφέρω circumfero	1410. c
περισκελῆς feminine, caliga, braccia	1227. d	περιφλογισμός circumadustio	1412. b
περισκυθίζω cutem cum crinibus amputo, Scythico more rado, excorio	1239. a. b	περιφορά circumlatio, error	1410. d
περισπασμός distractio, circumflexio	1248. c	περίφραγμα circumvallatio	1415. d
περισπάζω distraho, circumflecto	1248. b. c	περιφρέτω circumvallo	1425. d
περισπέρω dispergo	1250. d	περιφρονέω despicio	1429. c
περισπόρια suburbia	1250. d	περιχαλκώ obæro	1444. d
περισπιδάζω sollicitus sum	1253. c	περιχαρκαλώ circumvallo	1445. b
περισπεία redundantia	1103. c	περιχαρῆς valde lætus	1101. c
περισπείσμα abundantia	1103. c	περιχέω circumfundo	1453. b
περισπείον reliquum	1103. b	περίχρυσος circumcirca aureus vel inauratus	1466. b
περισπείω, τλεύω abundo, excollo, super-sum, abundare facio	1103. a. b	περιχρυσόω auro circumvestio, deauro	1466. b
περισπών supervacaneum, præstantia, excellentia, copia	1102. c. d	περιχύνομαι circumfundor	1468. a
περισπός, τῶς impar 1675. c. redundans, præstans, eximius, gravis	1102. c. d	περιχύνω circumfundo	1468. a
περισπώς amplius	1103. a	περίχωρος circumjacens regio	1471. b
περίστασις circumstantia, necessitas	709. a	περιψάω circumcirca abstergo, defrico	1472. d
		περίψημα sordes, scobs, ramentum, res vilissimæ	1471. d
		περιβάζω nigresco, nigris distingui maculis incipio	1104. a
		περιβύς	

παρκνός niger, nigris maculis variegatus	1104. a	πηλός vinum 119. d. lutum 180. b.	1108. b
πέρκος niger, nigris maculis variegatus	1104. a	πήμα damnum, exitium, clades	739. b
περνάω vendo	1099. d	πηνίκα quando	1108. c
πέρνημι vendo	1099. d	πήξις fixio	640. a
περπερένομαι perperam ago	1104. b	πήρα pera	1107. d
πέρπερος temerarius, levis, Vertumno in-	1104. a	πηρός mutilus	1108. c
constantior, Proteo mutabilior	1104. a	πήσσω, τρω compingo, concreescere facio,	1108. c
Πέρσης Persa	1104. c	congelō	1082. c. 1106. c
Περσὶς Persis	1104. b	πήχισμα mensura cubitalis	1108. d
πέρσις vastatio	1104. c	πήχυσ cubitus, mensura sesquipedalis	1108. c. d
πέρυσσι anno superiore, anno proxime,	1104. c	πιάζω prehendo	1109. a
elapso	1104. c	πιαίνω pinguefacio	1124. a
πέρχος niger, nigris maculis variegatus	1104. a	πιέζω premo	1109. a
πέσσω pinso	1104. d	πιεστήρ torcular, prélum	1109. b
πέταλον lamina	1104. d	πιθανολογία sermonis probabilitas	872. b. c
πετάννυμι pando, explico	1104. d	πιθανός persuasorius, persuadendi vim	1086. a
πετάομαι volo, as	1105. b	habens	1086. a
πέτασος petasus, galerus, tegmēn capitis	1105. b	πιθανῶς probabiliter	948. d
latum & expansum, umbraculum	1105. b	πίθηξ & πίθηκος simius, a	1109. b
πέτανυρον laqueus	1105. b	πίθος dolium	1109. b
πετάω pando, explico	1104. d	πικραίνομαι amarulentus sum, exacerbor	1109. c
πετεινά, τὰ volucres	1105. c	πικραίνω amaritudinem afferō	1109. c
πετεινόν volatile	1105. d	πικρίασμός amaritudo	1109. c
πέτομαι volo, as	1105. b	πικρία amarulentia	1109. b
πέτρα petra, rupes, saxum ingens & im-	1105. d	πικρίδες lactuca	1109. b
motum	1105. d	πικρός amarus	1109. b
πέτρινος lapideus	1106. b	πικρῶς amare	1109. b
πετροβόλος lapidum jactatio	227. d	Πιλάτος Pilatus	1109. d
Πέτρος lapis, Petrus	1105. d	πίμπλημι impleo	1130. c
πετρώδης petrosus	1106. b	πίμπραμαι incendor, infloresco, intumescō	1110. a
πέυκη abies	1106. b	πίμπρημι incendo	1164. b
πέυκινος abiegnus	1106. b	πινακίδιον tabella	1110. a
πεφυλαγμένως cautē	1432. b	πίναξ tabula, quadra, patina	1110. a
πέψις coctio	1097. d	πίνω bibo	1110. a
πήγανον ruta	1107. b	πίος pinguedo	1124. a
πηγή fons, fluxus	1106. b. d	πίότης pinguedo	1124. a
πήγνυμι pango 40. a. 153. c. figo, infigo	1072. d. compingo 1082. b. 1106. c	πιπράσκω vendo	1099. b
πηγνύω compingo	1106. c	πίπτω cado, labor 1112. c. affligor, pecco	1113. c
πηδάλιον clavus navis, gubernaculum	1108. b	Πισιδία Pisidia	1116. b
πηδάω salio, salto	1108. a	πίσσα, τῖα pix	1116. c
πηδών remus	1108. b	πισεύω credo, fidem habeo, confido, fidu-	1120. a
πήδος ligni species	1108. b	ciam pono	1118. d
πηλεύς lutulentus	180. b	πισή mulier credens in Christum	1118. d
πηλίκος quantus	634. b	πισικὸς sincerus, purus, fidei exploratæ	1118. d.
πήλινος luteus	1108. b	πίσις fides	1116. c
		πισὸς fidelis, certus, indubitatus	1118. c

I. I N D E X

πισύω confirmo, stabilio	1119. b	πλέω navigo	1091. c. 1133. a
πίσωσις fides data	1119. a	πληγή plaga	1136. b
πίτυρον furfur	1123. d	πληθος multitudo	1131. d
πίτυς pinus	1116. c	πληθύνομαι multiplicor, cresco	1131. d
πίω bibo	1119. a	πληθυντικώς pluraliter	180. d
πίων pinguis	1124. a	πληθύνω multiplico, cresco	1131. c. d
πλαγιάζω torqueo	1124. b	πληθύνω multitudo	1131. c
πλάγιος obliquus, transversus	1124. a	πληθύνω plenus sum, abundo, frequens	1133. a
πλάζομαι erro	1124. b	sum, confluo	1130. c
πλάζω errare facio	1124. b	πλήθω impleo	1136. b
πλακία delictum, erratum	1127. b	πλήκτης percussor, pugna	1131. c
πλανάω seduco, facio, ut alii errent, in	1124. c	πλήμα explementum	1131. c
errorem alios induco	1124. b	πλήμη maris æstuantis accessus	929. c
πλάνη error	1124. d	πλημμέλεια peccatum ex ignorantia	929. c
πλάνησις error	1124. d	πλημμελέω pecco, transgredior	929. c
πλανήτης erro, stella	1124. d	πλημμέλημα peccatum, delictum	929. c. d
πλανήτης errabunda	1124. d	πλημμελής inconcinnus, absonus, con-	929. b
πλάνος impostor, deceptor, planus	1124. b	tra normam modulationis	929. d
πλάξ tabula	1125. a	πλημμέλησις iniquitas, delictum	1131. c
πλάσμα figmentum	1125. b	πλήμη maris æstuantis accessus	1131. c
πλάσσω, τῶ fingo	1125. b	πλημύρα maris æstuantis accessus, in-	1131. c
πλάσιγξ lanx è jugo suspensa, statera, fe-	1126. c	undatio	1131. d
rula, flagellum	1125. c	πλημυρέω æstuo, redundo	1131. c
πλαστός fictus	1126. c	πλημύρα maris æstuantis accessus, inun-	1131. c
πλάτανος platanus	1126. a	datio	1135. a-d
πλατῆα platæa, forum	1126. b	πλήν præterquam, præter 1134. c. d. sed,	1136. c
πλάτος latitudo	1126. a	veruntamen, sed tantum, attamen, ta-	1127. c
πλατύνω dilato	1125. d	men, quin etiam, imò, ceterum, itaque	1407. b
πλατύς latus, amplius, spatiosus	1126. b		1407. a
πλατυσμός dilatatio	1477. d		1407. a
πλατύψυχος qui elato est animo	1126. d	πλήρως impleo 1127. d. finio	1128. b
πλέγματι cinnini	1153. b	πλήρωμα plenitudo, supplementum, im-	1129. d. navis onus
πλεον plus	1154. b	pletio, perfectio	1130. a
πλεονάκις sæpius	1154. b		1092. a
πλεονέκτισ sæpius	608. a		1092. a
πλεονεκτέομαι superior	607. d		1471. c
πλεονεκτέω plus habere cupio, plus per-	608. a		1131. c
fero, præsto 607. d. præripio alicui	608. b		1131. d
commodum, quaestui habeo	607. d		1136. b
πλεονέκτημα avaritia	608. a		1138. a
πλεονέκτης avarus	608. b. c		1138. a
πλεονεξία acquirendi cupiditas, aviditas	1127. c		1138. a
habendi, cupido habendi nimia, avari-	1133. a		πλήρωσις plenitudo
tia			πλησιάζω appropinquo, converfor
πλέος plenus, refertus			πλησίον proximus
πλευρά latus, costa			πλησιχώρα regio finitima
			πλήσμα explementum
			πλησμονή satiety
			πλήσσω, τῶ percutio
			πλευρά latericium
			πλευρέω lateres, facio
			πλευρέον later

πλίνθος later	1137. d	ποιμαίνω pascō, curo, dōceo, guberno,	
πλινθουργία confectio laterum	1138. a	rego	1149. c
πλοιάριον navicula	1133. c	ποιμενικὸς pastoralis	1149. c
πλοῖον navis	1133. b	ποιμὴν pastor	1149. b
πλοκὴ contextura, vexatio	1126. d	ποίμνη grex	1150. a
πλόκιον cæsaries	1126. d	ποίμνιον grex	1150. a
πλόος, ἕξι navigatio	1133. c	ποιμνιοτρόφος pastor	1360. c
πλάσιος dives, locuples, opulentus	1138. c	ποῖος qualis	1017. a
πλάσιως copiosè	1138. d	πόκος vellus	1150. a
πλάττω dives sum	1138. b	πολάζω circummeo	1151. b
πλάττιζω divitem reddo, dito, locupletor	1138. c	πολεμῶν arma ferre	532. c
πλῆτος divitiæ	1138. a	πολεμέω bello, pugno, prælior	1150. c
πλύντης fullo	1139. a	πολεμία (χώρα) solum hostile, ager ho-	
πλύντρον merces, quæ pro lotura solvitur	1139. a	stilis	1150. c
πλύνω lavo vestimenta	1138. d	πολεμίζω bellum gero	1150. b
πλύσις lotio	1139. a	πολεμικὸς bellicus	1150. c
πλωτικὸς navigationi aptus, qui nauticæ		πολέμιος hostis, inimicus	1150. c
rei dat operam, mercator	1133. d	πολεμιστὴς bellicosus, bellator	1150. c
πλωτὸς navigabilis	1133. d	πόλεμος bellum	1150. a
πνεῦμα ventus, Spiritus	1139. b	πολεμοτροφέω bellum nutrio, foveo	1360. c
πνευματικὸς spiritualis	1140. c	πολέω everto, verso	1150. b. 1151. a. verro,
πνευματικῶς spiritualiter	1141. a	pascō	1151. a
πνευματοφορέω spiritum duco	1413. a	πολιὰ canities	1151. b
πνευματόφορος qui a spiritu fertur	1413. a	πολιορκέω urbem obsideo	483. c
πνεύμων ἥ pulmo	1139. b	πολιορκητὴς urbium obsessor	483. c
πνέω flo, spiro	1139. a	πολιορκητικὸς obsidionalis	483. c
πνιγμὸς suffocatio	1142. a	πολιορκία urbis obsessio	483. c. d
πνίγω suffoco, strangulo, premo, compri-		πολιὸς canus, albus	1151. b
mo	1141. d	πολιῶχος urbis custos	606. d
πνικτὸν animal suffocatum	1142. a	πόλις urbs	1151. c
πνοὴ flatus, halitus	1140. b	πολιτάρχης urbis præfectus	176. a
πύα herba	266. b	πολιτεία Respublica, civitas, jus civium	1152. b
ποδαπὸς cujas	345. b	πολίτευμα vita civilis, civitas	1151. b
ποδήρης vestis talaris	179. b	πολιτεύομαι Rempubl. administro, gu-	
ποδόνιπτρον pelluvium	985. b	bernor, versor, vivo, me gero, servio,	
πόθεν unde?	1009. a	magistratu fungor, officio meo quo-	
ποθέω cupio	1142. c	cunque fungor	1152. a
πόθη coles	280. b	πολιτεύω Rempublicam administro	1152. a
πόθος desiderium, amor	1142. b	πολίτης civis	1151. d
ποιέομαι fio	1143. d	πολίτης civis femina	1151. d
ποιέω facio 1142. d. operor	1143. a	πολλὰ sæpè, valde, multum	1154. a
ποίημα opus, res condita	1146. b	πολλὰκις sæpe	1154. b
ποίησις opus, actio	1146. b	πολλαπλασιάζω multiplico	1154. d
ποιητὴς poëta, effector, observator	1146. b	πολλαπλάσιος multiplex	1154. d
ποικιλία varietas	1149. a	πολλαπλασίων multiplex, admodum va-	
ποικίλλω variego	1149. a	rius	1154. d
ποικίλημα varietas	1149. a	πολλαχῶς multipliciter	1154. b
ποικίλος varius 1148. versutus	1149. a	πολλοσὸς multus	1154. b
ποικιλιτὴς variegator	1149. a	πολυείνδριον cæmetrium	126. a
ποικιλτὸς varie pictus, versicolor	1149. a	πολυάνδριος multos habens viros	126. a
		πολύανδρος multos habens viros	126. a

I. INDEX

πολυγαμία matrimonia cum multis con- tracta	289. a	πολύπλοκος multum versutus	1126. d
πολύγαμος qui multas uxores duxit	289. a	πολυποίκιλος admodum varius	1149. b
πολύγονος fœcundus, abundans prole	308. b	πολυπραγμονέω curiosus sum	1162. a
πολυδάκρυος multum lacrymans	340. d	πολυπραγμοσύνη vana curiositas	1162. b
πολύδακρυς multum lacrymans	340. c	πολυπράγμων qui vel quæ multis se im- plicat negotiis	1162. a. curiosus hospes domus alienæ
πολυειδής species diversas habens	466. b	πολυρρήμων multiloquus	1189. b
πολυέλεος multum misericors, multæ mi- serationis	509. c	πολύς multus, magnus, omnis	1153. a. b
πολυετής qui multorum est annorum, an- nosus	580. a	πολύσπλαγχνος qui est multarum mi- serationum	1255. c
πολυετία multitudo annorum, annositas	580. a. b	πολύσρεβλος valde perversus	1274. a
πολυήμερος qui est multorum dierum	638. d. longævus	πολύτεκνος qui habet numerosam sobo- lem	1340. d
πολυθρύλλητος multum celebratus, per- vulgatus	668. a	πολυτελής pretiosus	1316. d
πολύλαλος multiloquus	841. a	πολύτιμος valde pretiosus	1349. d
πολυλογία loquacitas	872. c	πολυτόκος fœcundus	1339. d
πολυλόγος verbosus	872. c	πολύτροπος variorum morum, vertumnus aliquis seu proteus	1357. d
πολυμάθεια multarum rerum peritia	906. b	πολυτρόπως multis modis	1357. a
πολυμαθής qui multa didicit, multiscius, eruditus	906. b	πολυφόρος ferax	1406. b
πολυμαθία multarum rerum peritia	906. b	πολύφροντις, τῆς curas multas habens	1430. d
πολυμαθῶς eruditè	906. b	πολυχρονέω diu duro, longævus sum	1466. a
πολυμεμφής querulus	931. a	πολυχρονίζω moror	1465. d
πολυμερής multis partibus constans	924. a	πολυχρόνιος diuturnus	1466. a
πολυμερῶς multifariam, multis vicibus	924. a	πολυωρέω multiplico	1154. d
πολυοδία multum iter	1006. c	πόμα potus	1110. d
πολύορκος multum jurans	1043. c	πομπεύω transmitto, transveho, pompam duco, triumpho	1093. a. b
πολυοχλία multa turba, frequentia mul- titudinis	1062. a. b	πομπή missio, pompa, spectaculum so- lenne in modum triumphi	1093. a
πολύοχλος multitudine turbæ abundans, populosus	1062. a	πονέω laboro, tolero, sustineo	1074. b.
πολυπειρία multarum rerum experientia	1086. d	1096. d. ægroto	1096. d
πολύπειρος qui multa tentavit, peritus, callidus	1086. d	πονηρεύομαι malignor, de industria malè ago	1096. b
πολυπλασιάζω multiplico	1154. d	πονηρία prava machinatio, malitia, pravi- tas, scelus	1096. c
πολυπλάσιος multiplex	1154. b	πονηρός malus, malignus	1095. d
πολυπλήθεια magna multitudo, frequen- tia, copia	1132. b	πονηρόφθαλμος invidus	1038. b
πολυπληθῆς multus numero sum, cresco numero	1132. b	πονικός molestus	1095. b
πολυπληθής multus numero	1132. b	πόνος labor	1095. b. dolor, cruciatus
πολυπληθία magna multitudo, frequen- tia, copia	1132. b	πονάζω mergo	1155. b
πολυπληθύνω multiplico	1132. b	Ποντικός Ponticus	1155. b
πολυπλήθω multiplico	1132. b	Πόντιος Pontius	1155. a
		ποντόβροχος mari madefactus, in mari submersus	275. c
		ποντόθεν è mari	1155. b
		ποντοπρεῶ navigo	1091. b
		Πόντος Pontus	1155. a
		πόντος pontus, mare	1155. b
		Πόπλιος	

Πόπλιος Publius	1155. c	irrigo	1112. a
πορεία via, iter	1089. a	πότιμος potabilis, potui aptus	1119. a
πορῆον vehiculum	1089. a	ποτισμός irrigatio	1112. b
πορεύομαι iter facio	1088. c	ποτισήριον canalis aquandis pecoribus	1112. b
πόρευσις ambulatio	1089. a	ποτισῆς pocillator	1112. b
πορευτὸς mutabilis, per quem transiri potest	1088. d	πότμος fatum	1079. b
πορθέω vasto, diripio, depopulo	1101. a	πότος potus	1112. a
πορίζω præbeo, acquiro	1088. b	πῦ ubi, quo	1049. b. c. 1156. d
πορισμός quaestus 1088. b. 1156. b. lucrum	1156. b	πᾶ circiter, alicubi, quodam in loco	1049. c. d. 1156. d
πορκεὺς piscator	1155. d	Πάδης Pudens	1157. a
Πόρκιος Porcius	1155. d	πᾶς pes	1157. a
πόρκῳ rete piscatorium	1155. d	Πατῖολοι Puteoli	1158. b
πορνεία scortatio, adulterium	1100. a	πρᾶγμα res, negotium, opus	1160. d
πορνῆον lupanar	1100. a	πραγματεία negotium	1161. a
πορνεύω scortor	1100. a	πραγματεύομαι negotior	1161. a
πόρνη meretrix, prostibulum, scortum, lupa	1099. d	πραγματεὺς negotiator, qui negotium administrat	1161. b
πορνικὸς meretricius	1099. d	πραγματευτῆς negotiator, qui negotium administrat	1161. b
πορνοβοσκὸς leno	266. a	πραγματικὸς serius, solers in rebus tractandis	1161. b
πορνοκόπος leno	797. b	πρατωρίον prætorium	1158. c
πόρνος scortator	1099. d	πράκτωρ exactor	1161. a
πόρῳ meatus, via, vadum, transitus 1088. b. quaestus, lucrum	1156. b	πρᾶξις actio	1160. d
πορπύω fibulo	1155. d	πρᾶος mansuetus 142. b. 1159. a. mitis, lenis	1159. a
πόρπη fibula, annulus clypei	1155. d	πράτης mansuetudo	1159. b
πορπόω fibulo	1155. d	πρασιὰ areola in horto	1159. c
πόρρω procul, longe, eminus	1156. a	πράσινος viridis	1159. d
πόρρωθεν procul	1156. a	πρᾶσις venditio, auctio	1099. c
πορρωτέρω ulterius	1156. a	πράσον porrum; species algæ	1466. c. d
πορφύρα purpura, vestis purpurea	1156. b	πράσσω, τῶ facio, ago 1159. d. exigo	1160. a
πορφύρεος purpureus	1156. b	πράτης venditor	1099. c
πορφυροπώλης purpurarius	1180. b	πρατὸς venalis	1099. c
πορφυρόπωλις mulier, quæ purpuram vendit	1180. b	πραύθυμος qui est mihi animo præditus, mitis, mansuetus	673. b. c
ποσάκις quoties, quamdiu	1050. c	πραύνω mansuefacio	1159. b
ποσαπλῶς quotiescunque	1050. c	πραὺς mitis, mansuetus	1159. a. b
ποσαχῶς quotnam modis, quanto magis?	1050. d	πραύτης mansuetudo	142. c. 1159. c
πόσις potio	1111. a. 1112. c	πρέπον decorum	1162. c
πόσος quantus, quotus	1050. c	πρεπόντως convenienter	1162. c
ποταμὸς fluvius	1156. c	πρέπω convenio, decorus sum	1162. b
ποταμοφόρητος qui à flumine abripitur	1406. b	πρεσβεία legatio	1164. a
ποταπὸς qualis, quantus	345. b. c	πρεσβεῖον honorarium, quod meretur natus maximus, senectus	1164. a
ποτέ aliquando, olim	1051. d	πρεσβεὺς senex, legatus	1164. a
πότε quando	1051. d	πρεσβευτῆς senex, legatus	1164. a
πότερος uter	1156. d	πρεσβεύω legatione fungor	1163. d
πότῆμα potus	1111. a	πρέσβυς senex, legatus	1163. b
ποτήριον poculum	1111. a	πρεσβυτέρα mulier grandæva, natus grandior,	dior,
ποτίζω potum præbeo, aquatum duco,			

I. I N D E X

dior, ætatis provectioris	1163. c	πρόβασις progressio, proventus ex pecu-	213. d
πρεσβυτέριον senatus Ecclesiasticus, pres-	1163. d	dibus	213. d
byterium	1163. d	προβασκάνιον quod est ante fascinum, ter-	240. b. c
πρεσβύτερος senior, senator, presbyter	1163. b. c	riculamentum volucrum	240. b. c
πρεσβύτερος senex	1163. d	προβατική (πύλη) pecuaria porta	1168. c
πρεσβύτερος anus, vetula	1163. d	προβάτιον ovicula	1168. c
πρήθω incendo	1101. a. 1164. a. inflo	πρόβατον ovis	1168. b
	1164. a	προβιβάζω facio prodire, ante instituo,	informo, præmoneo, ante inculco
πρηνηδὸν pronè	1164. d		213. d
πρηνής pronus, præceps	1164. c	προβλέπομαι provideo	260. a
πρηνίζω pronum dejicio, præcipito pro-	1164. d	πρόβλημα problema, quaestio, propo-	225. d
num	1164. d	tum	225. d
πρηνισμός præcipitatio, dejectio in caput	1164. d	πρόβλητος projectus	225. d
πρηστήρ igneus turbo, serpens	1164. b	προγίνομαι ante sum, antecedo	308. a
πρίν prius, ante, priusquam	1164. d	προγινώσκω antea nosco, prævideo, in an-	tecessum agnosco, ante decerno, præde-
πρινίδιον parva ilex	1165. b	cerno	318. c
πρίνινος iliceus, iligneus	1165. b	πρόγνωσις ante decretum, præcognitio	319. a
πρίνινος ilex	1165. b	προγονικός avitus, à majoribus acceptus	309. a
πρίομαι dissecor	1165. c	πρόγονοι maiores, parentes	309. a
Πρίσκας Priscas	1165. b	πρόγονος progenitor	308. d
Πρίσκιλλα Priscilla	1165. b	προγράφω ante decernor	331. d
πρίω ferra seco, findo, divido	1165. b	προγράφω ante scribo, ante decerno	331. c
πρίων ferra	1165. c	πρόδηλος ante manifestus	374. a
πρὸ ante	1165. d. pro	προδίδωμι do prior	392. c
προάγορεύω prædico, causam ago	31. d	προδοσία proditio	391. d
προάγω produco, præcedo	41. b	πρόδοσις antedatio, erogatio	392. d
προαδικέω prior injuria afficio, injuria la-	400. c	προδότης proditor	392. d
cesso	400. c	πρόδρομος præcursor	1363. b
προαιρέομαι antefero, apud me constituo,	67. d	προείδω prævideo, præscio	467. d
præopto, malo, eligo	67. d	προεκπέμπω deduco	1093. c
προαίρεσις propositum, studium, institu-	67. d	προεκφέρω profero	1409. d
tum, voluntas	67. d	προέλθω exitus	567. a
προαιτιάομαι ante criminor	78. c	προελπίζω prior spero	516. d
προακέω audio prius, ante	89. a	προενάρχομαι ante incipio	177. a
προακλής promptus, declivis, præceps, pro-	107. c. d	προενέχω jam ante implico	601. a
tervus	107. c. d	προεπαγγέλλομαι ante promitto	19. d
προκαρτάνω ante pecco	916. a	πρόεπω prædico, antea dico	536. b
προαναβαίνω prior conscendo	208. c	προέρχομαι prævenio, præcedo, præeo,	prior venio, progredior
προαναμέλπω præcino	919. d		566. d
προανατάσσω propono	1300. b	προετοιμάζω præparo	579. c
προανατέλλω ante exorior	1311. c	προευαγγελίζομαι ante evangelizo	16. d
προαπαγγέλλω prænuncio	18. c	προέχωμαι præsto, antello, primas teneo	605. b
προαποδείκνυμι prius demonstrō, ante de-	349. c	πρόεχω præsto, antecello, primas teneo	605. b
figno	349. c	προηγέομαι præeo	619. d
προάστειον suburbium	184. c	προήγορος prædicator	31. d
προαύλιον vestibulum aulae	187. d	πρόδε-	
προβαίνω progredior, procedo, provehor,	213. c		
proficio	213. c		
προβάλλω ante jacio, emitto, propello	215. d		

πρόθεσις propositum, decretum	319. b.	προμαρτύρομαι prænuntio	913. d
1335. b. propositio	1335. b	προμαχέω propugno, inter primos pu- gno	918. c
προθεσμία tempus præstitutum, præfinitum	659. b	πρόμαχος propugnator, antesignanus	918. c
προθέσμιος præstitutus, ante constitutus	659. b	προμαχών propugnaculum	918. d
προθυμέομαι alacri sum animo, sum, promptus, paratus	673. c	προμελετάω præmeditor	927. a
προθυμία alacritas, promptitudo	672. d	προμεριμνάω antè sum sollicitus	935. a
πρόθυμος promptus	673. c	πρόμετρος procerus	940. b
προθύμως promptè	673. c	προμηνύω ante indico, prænuncio	944. b
πρόθυρον vestibulum	187. d. 673. b	προνοέω mente præcipio, prævideo, pro- video, prospicio	989. a
προΐημαι rejicio, contemno, negligo	613. d	πρόνοια providentia, industria, cura, pru- dentia	989. b
προΐημι præmitto, projicio, jacio	613. d	προνομεύομαι captivus abducor à pabu- lato egrediens	972. b
προΐσταμαι antefecto, præsum, præcedo	710. a. b	προνομεύω pabulum egredior, prædationibus infesto, diripio	972. b
προΐσθηναι præfideo, præsum	710. a	προνομή pabulatio, direptio	972. b
προκαθιγέομαι præeo, præsum	629. d	πρόνοος prudens	989. c
προκάθημαι præfideo	636. d	προνοῶμαι procuro	989. a
προκαθίστημι constituo	708. b	προνομήναι antenovilunium	943. c
προκαλέομαι provoco	549. b. c. 734. b	προσδένω prægredior	1006. b
προκαλέω prius voco	734. b	προσδηγός dux viæ	45. b
προκαταγγέλλω prænuntio, ante nuntio	20. c	προόμιον exordium	1016. a
προκαταλαμβάνω præoccupo, anticipo, anteverto	845. c	προοράομαι prospicio	1040. a
προκαταρτίζω prius absolvo	166. d	προορίζω prædestino, decerno	1046. b
προκατασκευάζω ante struo aut molior, præparo	1233. b	προορισμός prædestinatio	1046. b
προκατασκιζέομαι occalleo	1135. d	προπαροξύτονος cujus antepenultima syl- laba accentu acuto est signata	1307. b
προκατασκιζόω ante induro, pridem cal- lum induco	1235. c	προπάσχω ante patior	1075. b
πρόκαυμα adustio	726. c	προπέμπω deduco	1094. a
πρόκειμαι proponor	751. b	προπέτεια temeritas	1116. a
προκηρύττω ante prænuntio	761. d	προπετής præceps	1116. a
πρόκλησις provocatio	734. c	προπίπτω procido, cado	1115. b
προκοπή profectus, progressus, incrementum	796. a	προπορεύομαι præcedo	1091. b
προκόπτω præfeco, præcido, præscindo, pergo, provehor ulterius, progressus facio, proficio, procedo	795. d. prætereo	προπράττω ante vel prius ago	1160. d
πρόκριμα prælatio	815. b	πρόπτωσις prolapsio, procidentia	1115. b
προκρίνω antefero	815. a	προπύλαιον vestibulum	1176. d
προκυρόομαι antè sancior	818. b	πρόπυλον vestibulum	1176. d
προκύων antecanis	319. a	προϋρέω prædico	1189. a
προλαμβάνω præoccupo	846. c	προϋρήσις vaticinium	1189. a
προλέγω prædico	861. d	πρός pro, apud, usque ad, supra, ad, c. d. erga, inter, in, secundum, juxta, adversus, contra, circiter, ex, de, propter, cum, a, ab	1169. a - d
προλήνιον torcular	881. a	προσάββατον dies qui sabbatum antegre- ditur	1198. d
πρόλοβος vesicula	885. d	προσαγγέλλω nuntio	21. d
πρόλογος præfatio	861. d	προσαγορεύομαι cognominor	32. a
		προσαγορεύω compello, saluto, nomino	32. a

I. INDEX

προσαγήνοχα obtuli	41. a	προσελεύθω accedo	568. b
προσάγω adduco, appropinquo	41. c. d	προσεμβριμάομαι fremo in aliquem	276. a
προσαγωγή aditus, accessus	42. a	προσεμπρήθω aduro	1164. c
προσαιτέω amplius peto, stipem peto, mendico, panem ostiatim quaero	77. c	προσεξαποσέλλω aliquo emitto, praemitto	1263. d
προσαιτής mendicus	77. d	προσεξηγέομαι insuper expono, interpretor	629. d
προσαναβαίνω ascendo	208. c	προσεπιτιμάω insuper increpo	1350. d
προσανάβασις ascensus	208. d	προσέπω alloquor	536. b
προσαναλέγομαι insuper recito, narro	859. b	προσεργάζομαι lucrifacio	549. a
προσαναλίσκω impendo	102. a	προσερίζω contendo	554. d
προσαναπαύομαι unà cum aliquo quiesco, requiesco	1081. d	προσεριση contentiosus	554. d
προσαναπληρόω suppleo	1130. b	προσέρχομαι accedo, adeo, venio ad	567. b
προσανατίθημι confero	1329. b	προσέτι insuper	578. a
προσανατρέπω insuper subverto	1357. a	προσευχή petitio bonorum 360. a. precatio, proseucha, domus orationis	590. a. b
προσαναφέρω insuper offero	1408. b	προσεύχομαι precor, preces fundo	588. b
προσανοικοδομέω reaedifico insuper	356. d	προσεχόντως attente	605. a
προσαπαίλεομαι addo minas	141. d	προσέχω adhibeo, caveo, attendo, operam do 604. c. d. curo	605. a
προσαποθνήσκω simul morior	664. b	προσήγαγον adduxi	41. d
προσαπόλλυμι praeterea perdo	1021. d	προσηγορέω compello, saluto	33. b
προσαποσέλλω insuper ablego	1263. d	προσηγορία appellatio	33. b
προσαπωδέω insuper abjicio, detrudo	1479. d	προσήγορος compellator, salutator	33. b
προσαρτίως integre, nuper, recens	165. c	προσῆκον pertinens, decens, consentaneum	613. b
προσβάλλω adjicio, admoveo	225. d	προσῆκω pertineo, attineo	633. a
πρόσβασις ascensus	214. a	προσηλώω clavis affigo	635. a
προσβολή adjectio, admotio, oppugnatio, congressio	226. a	προσηλυτεύω sum profelytus, habito apud aliquem	568. b
προσγελάω arrideo	293. c	προσήλυτος profelytus 567. d. profelyta, advena, peregrinus	568. a
προσγίνομαι vel προσγίγνομαι adnascor, accedo	308. a	προσημαίνω praesignifico, ante significo, praedico	1117. b
προσδαπανάω praeterea infumo, plures facio sumtus	345. a	πρόσθεμα additamentum	1336. a
προσδεής qui insuper eget, indigus	359. a	προσθήκη idem	1336. a
προσδείκνυμι insuper monstro	351. b	προσθλίβω constringo	663. b
προσδεκτός acceptus, gratus	368. a	προσῆμι accedo	613. d
προσδέομαι indigeo	359. a	προσκαθήκω convenio	633. a
προσδέχομαι recipio, exspecto	367. c	πρόσκαιρος temporarius	723. c
προσδίδωμι addo	392. d	προσκαλέομαι advoco	732. b
προσδοκάω exspecto, puto, spero	407. c	προσκαρτερέω semper sum praesto, assiduus sum, perduro, permaneo 807. d. assidue operam navo, incumbo	808. a
προσδοκία exspectatio	408. a	προσκαρτέρησις perseverantia	808. a
προσεάω permitto	442. b	προσκαταλείπω reliquum habeo	876. c
προσεγγίζω appropinquo, accedo	445. d	πρόσκειμαι aditus sum, adjaceo, additus sum alicui, adhæreo, faveo	751. c
προσεδρεύω assideo, assiduus sum, gnaviter incumbo	453. b	προσκηφάλαιον cervical	759. c
προσεδρεία assiduitas, perseverantia	453. b	προσκήνιον proscaenium	1234. c
πρόεδρος assessor, assidue occupatus	453. b		προσκλη-
προσείδω adspicio	467. d		
πρόσπει accedo	483. a		
προσεκκαίω accendo	725. c		
προσεκχέω effundo	1453. a		

προσκληρόμαι forte lectus adjungor, con-	774. a	προσπαίζω ludo vel jocor cum aliquo	1066. a
focior			
προσκληρώ forte allego	774. a	προσπαρακαλέω insuper advoco, adhor-	734. b
προσκλίνω inclino 751. c. 776. d. propen-	776. d	tor	
sum reddo		προσπάζω adspergo	1073. a
πρόσκλησις inclinatio	776. d	πρόσπεινος famelicus	1086. c
προσκολλάομαι agglutinor, adhæreo 785. d		προσπέμπω insuper mitto ad, mitto ad	1094. b
πρόσκομμα offensio, peccatum	796. c		
προσκοπή offensio	796. c	προσπήγνυμι affigo	1107. b
προσκόπτω offendo, impingo	796. a	προσπίπτω accido, irruo, ad aures accido,	1115. b. c
προσκρέω impingo	817. d	innotesco	
προσκυλίω advolvo	825. b	προσπλοκή complexus	1127. b
προσκυνέω adoro	830. b. c	προσποιέομαι simulo, præ me fero	1148. b
προσκυνητής adorator	832. c	προσποιέω facio ut meum sit, in potesta-	1148. b
προσκύπτω inclino me admovendo alii	827. a	tem meam vendico, acquiro	
		προσπορεύομαι accedo	1091. c
προσκυρόω adjudico auctoritate mea quip-	828. b	πρόσπταισμα offendiculum	1173. a
priam alicui, adjudico		προσπυρόω inflammo, instigo, impello	1179. b
προσκύρω appropinquo, vicinus sum 828. b			
προσλαλέω alloquor	840. c	προσραίνω aspergo	1182. c
προσλαμβάνομαι assumo	846. d	προσρήγνυμι illido	1191. a
προσλαμβάνω assumo	846. c	προσσιαλίζω spuo	1219. d
πρόσληψις assumptio	218. d. 847. a	πρόσταγμα mandatum, præceptum	1302. c
προσλογίζομαι imputo, acceptum fero,		πρόσταξις ordinatio, mandatum	1302. c
adscribo, annumero	865. b	προσταράττω insuper conturbo	1297. c
προσμένω permaneo	933. b	προσάς porticus, vestibulum	710. a
προσμίγνυμι admisceo	947. a	προσατέω præsum, præsideo	710. b
προστυνέω insuper mente agito, animad-		προσάτης præses, patronus	710. a
verto	989. c	προσάτις hospita, patrona, tutatrix	710. a
πρόσodus adventus, reditus, proventus,		προσάττω præcipio, injungo, impono	1302. b
accessus	1006. b		
προσοδύρομαι lamentor, aggemo	1007. d	προστίθημι appono, pergo	1335. c
προσόζω male oleo	1008. d	προστιμάω multo insuper	1350. d
προσοίγω aperio	1010. d	προσίμημα multæ seu pœnæ adjectio,	
προσομιλέω converfor	1024. b	multa, pœna	1351. a
προστονομίζω agnomino, cognomino	1031. c	προστίμησις multæ seu pœnæ adjectio,	
		multa, pœna	1351. a
προστορμίζομαι navem appello, stabilio	1044. c	πρόστιμον multæ seu pœnæ adjectio,	
		multa, pœna	1351. a
προστοφείλω insuper debeo	1060. a	προστρέχω accurro	1363. b
προστοχή attentio, attentio ad rem, tena-		προσρίβω attero	1365. a
citas, parsimonia	605. a. b	προστυπομιμνήσκω insuper in memoriam	
προστοχθέω indignor, gravatè fero	1061. b	revoco, commonefacio	950. c
προστοχθίζω infensus sum	1061. b	προσυψόω exalto, extollo	1384. b
προστοχθισμα offensio, offendiculum	1061. b	προσφάγιον cibi condimentum, opso-	
		nium	1063. b. c. 1387. a
προστοχθισμός offensio, offendiculum	1061. b	προσφάγω cum pane vescor	1387. a
		πρόσφατος recens maciatus, cæsus, novus,	1399. d
προστοχυρόω insuper seu præterea munio	594. a	recens	
		προσφάτως nuper	1399. d
πρόσopsis aspectus 1036. c. 1063. a. species	1063. a	προσφέρομαι me exhibeo, gero me erga,	1412. a
		offeror, immolor	

I. INDEX

προσφέρω offero, adduco, admoveo	1411. a-d	προφῆτις prophetissa	1399. a
προσφύγω confugio	1415. c	προφθάνω prævenio, anticipo, anteverto	1416. b
προσφιλής amabilis, gratus	1421. b	προφυλακή excubiæ, vigiliæ, præcautio	1432. d
προσφορά oblatio	1412. b	προφυλακτικός præservativus, ad præcautionem aptus	1432. d
προσφύγιον refugium	1415. c	προφύλαξ excubitor, speculator	1432. d
προσφωνέω exclamo, advoco, alloquor	1438. d	προφυλάττω, ομαί præservo, præcaveo, excubias ago	1432. d
προσχέω affundo	1453. b	προχαρίζομαι deligo, designo	1451. b
προσχυσις affusio	1468. a	προχαροτανέομαι prius designor	1308. a
προσχύω affundo	1468. a	Πρόχορος Prochorus	1170. d
προσχωρέω concedo sive me confero ad aliquem	1471. b	προχώρημα excrementum	1471. a
προσφύω attingo	1473. a	πρύμνα puppis	1171. a
προσωθέω propello	1480. a	πρυμνήτης gubernator in puppi sedens	1171. a
προσωπολήπτειω personam respicio	848. a	πρυμνός extremus	1171. a
προσωπολήπτης personarum acceptor	847. d	πρυτανεία dignitas seu potestas prytanica	1171. b
προσωπολήψια personarum acceptio	847. d	πρυτανεῖον domus ampla & magnifica	542. a. prytaneum
πρόσωπον facies, persona	1486. d. conspectus 1487. a. superficies	πρυτανεύω rego, moderor, administro	1171. b
προτάττομαι præstitutor	1302. a	πρύτανις præfectus, rector, administrator	1171. a
προτάνω produco	1309. c	πρώην pridem, diu, nuper, ante	1167. d
προτάχισμα munitio	1310. b	πρωθύστερον præposterè, confusè	1382. b
προτεράια (ἡμέρα) pridie, dies antecedens	1166. c	πρωτὶ mane	1171. c
προτερέω vinco	1166. d	πρωτὶ matutinum tempus	1171. a
προτέρημα victoria	1166. d	πρωτὶθεν mane	1171. d
πρότερον prius	1166. c	πρωίμος matutinus	1172. b
πρότερος prior	1166. b	πρωϊνός matutinus	1172. b
προτέρως prius, antea	1166. c	πρωίος matutinus	1172. a
προτίθηναι propono	1335. a	πρώρα proſa	1172. c
προτιμάω pluris facio, ante honoro	1351. a	πρωρεὺς qui proram regit	1172. d
προτομή prominentia	1320. b	πρωρήτης qui proram regit	1172. d
προτρέπομαι adhortor	1358. d	πρωταγωνιστής princeps seu primus certator	48. d. 49. a
προτρέχω præcurro, cursu alium anteverto	1363. a	πρώταρχος princeps supremus militiæ	176. a. b
προϋπάρχω ante sum, ante existo	178. c	πρωτεῖον principatus, primatus	1167. c
προϋφίστημι ante subsisto	710. d	πρωτεύω primas teneo	1167. c
προφαίνω præluceo, præmonstro, præ me fero, obtendo	1389. c	πρωτοβαθρέω primus cedo	215. a
προφαώς conspicuus	1389. d	πρωτοβολέω primitias do	227. d
προφανώς conspiciue, aperte	1389. d	πρωτογενήματα primogenituræ, primi proventus	296. d
προφασίζω excuso	1389. d	πρωτόγονος primogenitus	308. b
πρόφασις prætextus	1389. c	πρωτογόνος primum pariens	308. c
προφασιστικός rectus	1389. d	πρωτοκαθεδρία primus confessus	453. a
προφέρω profero	1412. c	πρωτοκλίσια confessus procerum, comitia	777. a
πρόφημι prædico	1398. d		πρωτε-
προφητεία prophetia	1399. c		
προφητεύω propheto	1399. b		
προφήτης propheta	1398. d		
προφητικός propheticus	1399. b		

πρωτοκλισία primus accubitus	777. a	πτωχία paupertas, inopia	1174. d
πρωτοκρία prima tonsio	752. b	πτωχέω pauper sum, mendico	1174. c
πρωτόκρος primūm confus	752. b	πτωχίζω mendicium facio	1174. c
πρωτολογία primus sermo	871. d	πτωχός mendicus, pauper, humilis	1174. b
πρῶτον primo, prius, inprimis	1167. a	πυγμαῖοι pusilli homines	1177. c
πρωτόπλαστος qui primus fictus est	1125. d	πυγμή pugnus, pugilatus, mensura cu- biti	1177. b. c
πρῶτος primus, optimus 1166. d. prior, præcipuus, primarius	1167. a. b	πυγμῇ crebro, sedulo, enixè	1177. b
πρωτοστάτης qui primo loco stat, antefi- gnanus 709. d. primipilaris, princeps, antistes	710. a	πυθμὴν abyssus	1176. a
πρωτοτοκέω primogenitum facio	1340. b	Πύθων Pytho	1176. a. 1177. b
πρωτοτοκέω primogenitum pario	1340. a	πύκα dense, spisse, accurate, prudenter	1176. b
πρωτοτόκια jus primogeniti	1340. a	πυκάζω denso, stipio, munio, cooperio	1176. b
πρωτότοκος primogenitus	1340. a	πυκασμός densatio, densitas	1176. b
πρωτοτόκος primipara	1340. a	πυκνὰ crebro	1176. b
πταίρω sternuto	1172. d	πυκνός creber	1176. b
πταῖσμα lapsus, error	1173. a	πυκτεῖον palæstra	1177. c
πταίω impingo, hallucinor, cado, inter- cido	1172. d	πυκτεύω pugilem, athletam ago	1177. c
πταρμός sternutatio	1172. d	κύκτης pugil	1177. c
πταίω volo	695. a	πύλη porta	1176. c
πτέρνα calx pedis	1173. a	πυλῶν atrium, vestibulum, porta,	1176. c. d
πτερνίζω supplanto	1173. a	πυλωρός janitor	1040. c
πτερνισμός dolus	1173. a	πυνθάνομαι percontor, sciscitor	1177. a
πτερόν ala	1173. b	πύξ pugno	1177. b
πτερόω alas addo, alis subveho	1173. b	πυξίον parva pyxis	1177. c
πτερύγιον pinna ædificii	1173. c	πύξος buxus	1177. c
πτέρυξ ala 1173. b. summítás	1173. c	πῦρ ignis, afflictio	1177. c
πτερύσσω alas moveo	1173. b	πυρά pyra, rogos, bustum, strues	1178. a
πτερωτός alatus	1173. c	rum accensorum	1178. a
πτῆμι volo	695. a	πυραμῖς pyramis	1178. a
πτηνόν volatile, avis	695. a	πύργος turris	1179. c
πτήσσω trepido, oberro mendicans	1174. a	πυρεῖα locus ubi accenditur ignis	1178. b
πτίσσω tundo	1173. c	πυρεῖον igniarium, thuribulum	1178. b
πτοόομαι perterrefio, consternor	1173. d	πυρεῖσσω, τῶ febricito	1178. b
πτοέω terrefacio	1173. d	πυρέτιον febricula	1178. b
πτόνησι consternatio	1174. a	πυρετός febris	1178. b
Πτολεμαῖς Ptolemais	1174. d	πυρίκαυστος igne accensus	726. c
πτόλεμος bellum	1174. d	πύρινος, ός igneus	1178. c
πτόλις civitas	1174. d	πύρινος triticeus	1178. c
πτυελός sputum	1175. c	πυρίπνεος ignem spirans	1140. b
πτύξις ruga	1175. b	πυριφλεγής igne flagrans, igneus	1412. b
πτύον ventilabrum	1175. c	πυροβόλον tormentum jaculandis ignibus	227. d
πτύρομαι terreor, percellos	1175. a	accommodatum	227. d
πτύρω terreo	1175. a	πυρόομαι uxor, ardeo, molestiam expe- rior	1178. c
πτύσμα sputum	1175. c	πυρός triticeum, frumentum	1178. c
πτύσσω complico	1175. b	πυρώω igni injecto uro, accendo	1178. c
πτυχή plica	1175. b	πύρπνεος ignem spirans	1140. b
πτύω spuo	1175. c	πυρράζω rubeo	1173. a
πτῶμα cadaver	1115. d		1173. a
πτῶσις casus, ruina	1115. c		1173. a

I. I N D E X

πυρρόακης rufus	1179. a	ῥαθυμία remiffio animi, defidia	673. d
πυρρόαζω rubefco	1179. a	ῥαθυμος remiffus, piger	673. d
πυρρός rufus	1179. a	ῥαίνω perfundo	1181. b
πυρσέω accendo	1178. c	ῥαίω profligo 1183. c. deftruo, confringo	1194. a
πυρσός flamma	1178. c		1181. d
πυρφόρος ignifer	1413. a	ῥακά raka	1190. c
πυρώδης igneus, ignitus	1178. d	ῥακός pannofus	1190. b
πύρωσις exploratio, quæ fit per afflictio-	1179. a	ῥάκος panniculus, veftis lacera, detrita,	1183. c
nem 1178. d. incendium		rejicula	1184. a
πυρωτός ignitus	1179. a	ῥάκος spina alba, fpinofus frutex	1183. c
πω encl.	1483. d	ῥαμφή enſis	1194. a
πώγων barba	1179. d	ῥανὶς ftilla, gutta	1181. c
πωγωνίας barbatus, qui eſt magna barba,	1179. d	ῥαντίζω afpergo	1182. c
		ῥαντιςμὸς afperſio	1182. d
πωγωνιάτης barbatus, qui eſt magna bar-	1179. d	ῥαντὸς adſperſus	1182. c
ba		ῥαπίζω baculo cædo, plana palma ferio	1183. d
πωγωνοτροφέω barbam nutrio	1179. d		1383. c. d
πωλέω vendo	1179. d. 1180. a	ῥαπίς virga, fuſtis, bacillus	1183. d
πώλης venditor	1180. b	ῥάπισμα iſtus baculi	1184. a
πῶλος pullus	1180. c	ῥαπτὸς confutus	1184. a
πῶμα operculum	1110. d	ῥάπτω ſuo, confuo, machinor	1184. a
πῶποτε unquam	1051. d	ῥάσσω conſligo 153. b. allido, dejicio	1184. b
πωρόομαι occaleſco, ftupidus fio, vecors	1181. a		1184. b
ſum		ῥαφιδευτής acupictor	1184. a
πῶρος luſtus, callum	1180. c. d	ῥαφὶς acus	1184. d
πωρός cæcus	1180. c	ῥαχάβ Rachab	1184. d
πωρόω callum obduco, obduro	1181. a	ῥαχήλ Rachel	1184. d
πώρωσις induratio	1181. a	ῥάχis tergum	1184. d
πῶς quomodo	1483. b	ῥεβέκκα Rebecca	1184. d
		ῥέδη rheda, vehiculum penſile, pilentum	1185. a
			1185. a
		ῥέδιον rhedula	1186. a
		ῥεῖθρον fluentum	1185. b
		ῥεμβάζω vagor mente, animo ſum vaga-	1185. b
		bundo	1185. c
		ῥεμβαςμὸς vagatio mentis	1185. b
		ῥεμβένω circumdo	1185. b
		ῥέμβος rhombus, rota	1185. c
		ῥέμβω in gyrum ago	1194. a
		ῥεμφάν Remphan	1185. d
		ῥέπω vergo, propendeo	1187. a
		ῥεῦμα fluxus	190. b. 185. d
		ῥέω, ῥήσω dico	1189. d
		ῥέω, ῥεύσω fluo	1189. c
		ῥηγὴ ruptio, fractio	1189. d
		ῥήγιον Rhegium	1189. d
		ῥήγιον fractiuncula, parva ruptura	1190. b
		ῥήγμα res fracta 1189. d. ruina	1190. a
		ῥήγνυμι rumpo, frango	1190. a
		ῥηγνύω rumpo, frango	ῥήγνυμι

ῥῆμα verbum, sermo, res, factum, jussum, mandatum	1187. c. d	ῥῆμα Ruth	1194. c
ῥήξις ruptio	1189. d	ῥῆφος Rufus	1194. c
ῥῆσα Refa	1189. d	ῥύαξ canalis	1186. a
ῥῆσις dictum, sententia prolata	1187. d	ῥύδην affluenter, abundanter, vehemen- ter, impetuose, cum vehemente stre- pitu	1194. c
ῥήσω rumpo, frango	1189. c. 1190. a. ir- rumpo	ῥύδον fuse, affatim, abunde	1194. d
ῥητίνη refina	1191. a	ῥυθμίζω ad numeros aptos redigo; tem- pero, compono, effingo	1194. d
ῥητὸς dictus	1188. a	ῥυθμοποιὸς rhythmorum factor	1194. d
ῥητορ functiones, statuta, decreta	1188. a	ῥυθμὸς rhythmus, concentus	1194. d
ῥήτωρ Rhetor, orator	1188. a	ῥύμη vicus, platea	1195. a
ῥητὴς disertè, manifestè	1188. a	ῥύομαι traho, libero, eximo, redimo	1195. c
ῥῆγος stupor, febris ardens	1191. a	ῥυπαρία sordes	1195. b
ῥίζα radix	1191. b	ῥυπαρὸς sordidus	1195. a
ῥιζόομαι radior	1191. b	ῥύπος sordes	1195. a
ῥιζόω radico	1191. b	ῥυπόω sordesco	1195. b
ῥίζωμα fundamentum	1191. b	ῥύπτω sordes eluo, purgo	1195. a
ῥιν nasus	1051. b. 1191. c	ῥύσις fluxus	1186. a
ῥιπή jactus	1192. a	ῥύσης liberator	1195. c
ῥιπίζομαι jactor	1192. a	ῥυτῆρ tractor, custos, liberator	1195. c
ῥιπτέω abjicio	1191. d	ῥυτὶς ruga	1195. c
ῥίπτω abjicio	1191. d	ῥύτωρ tractor, custos, liberator	1195. c
ῥίψασπις qui clypeum abjicit	182. c	ῥύω fluo	1195. c
ῥιψοκίνδυνος thraeo, ad audendum pro- jectus, qui se in pericula præcipitat	766. a	ῥωμαῖκὸς Romanus	1196. b
ῥοὰ malus Punica, malum Punicum	1193. d	ῥωμαῖος Romanus	1196. b
ῥοβοάμ Robnam	1192. c	ῥωμαῖσι Latine	1196. b
ῥοδανὸς rosaceus, roseus; speciosus	1193. a	ῥωμαλέος robore præditus, robustus	1196. c
ῥοδαρὸς rosaceus, roseus; speciosus	1193. a	ῥωμαλεότης robur, virilitas	1196. d
ῥόδεος rosaceus, roseus; speciosus	1193. a	ῥωμαλεὸν robustum reddo, firmo	1196. d
ῥόδη Rhode	1192. d	ῥώμη Roma	1196. a. c. robur
ῥοδὴ frutex rosas produciens	1192. d. 1193. a	ῥώννυμι, ὑω roboro	1196. b
ῥόδιος rosaceus	1193. a	ῥώξ granum	1197. a
ῥοδόεις rosaceus	1193. a		Σ.
ῥόδον rosa	1192. d	Σαβὰ Saba	1197. c
ῥόδος Rhodus	1193. b	Σαβαὼθ Zebaoth	653. d
ῥοή fluxus	1185. d	σαββατίζω quiesco	1198. a
ῥοιὰ malus Punica, malum Punicum	1193. d	σαββατισμὸς sabbatismus	1198. d
ῥοιζέομαι cum impetu & stridore feror, circumagor	1193. c	σάββατον cessatio à labore, requies, Sab- batum	1197. d
ῥοιζέω strideo, stridorem edo	1193. c	σαγή operimentum equi, phaleræ	1209. c
ῥοιζήδον cum stridore	1193. c	σαγήνη sagma	1209. d
ῥοῖζος stridor sibili	1193. b	σάγμα onus jumentis sarcinarii	1209. c
ῥοῖσκος figura referens malum Punicum; sphaerula	1193. c	σαγμάρια (ὑποζύγια) jumenta, quibus onera sarcinariosum jumentorum im- poni solebant	1209. c
ῥομφαία romphæa, gladius	1193. d	Σαδδουκαῖος Sadduceus	1199. a
ῥόος fluxus	1185. d	Σαδὼν Sadoc	1199. c
ῥόπαλον clava	1192. b	σαδρὸς putris	1199. d
ῥοπή jactus	1192. a	σαδρὸν corrumpo	1199. d
ῥαβήν Ruben	1194. a	σαίνομαι commoveor, perturbor	1213. b
		σαίνω quatio, concutio	1213. a

I. I N D E X

σάϊρω scopis purgo	1200. a	Σαρέπτα Sarepta	1205. d
σάκκος faccus, cilicium	1200. b	σαρκινός carnalis	1207. a
Σαλα Sala	1200. b	σάρκινος carneus	1207. b
Σαλαθιήλ Salathiel	1200. c	σαρκοτροφέω cutem curo	1207. c
Σαλαμῖς Salamin, Salamis, Salamina	1200. c	σάρμα fordes verrendo collectæ, purga- menta	1200. a
Σαλαῖμ Salim	1200. d	σάρξ caro	1206. a
σαλεύομαι agitor, instabilis sum, concu- tior, quatior, undarum more huc illuc impellor	1201. d	σάρος scopæ	1200. a
σαλεύω agito	1201. c	σαρόω scopis purgo, mundo, verro	1200. a
Σαλήμ Salem	1201. a	Σαρέχ Saruch	1207. c
Σαλμών Salmon	1201. a	Σάρρα Sara	1207. d
Σαλμώνη Salmon	1201. b	Σάρων Saron	1208. b
σάλος salum, maris ora, fluctuum agita- tio	1201. c	σατᾶν Satan	1208. c
σάλπιγξ tuba cano	1202. d	σατανᾶς Satanas	1208. d
σάλπιγξ tuba	1202. b	σάτον fatum	1209. b
σαλπίζω tuba cano	1202. b	σατραπεία Satrapia	1209. c
σαλπιστής tubicen	1202. c	σατραπῆς Satrapa	1209. b
Σαλώμη Salome	1202. d	σάτρω onero, onus impono	1209. c
Σαμάρεια Samaria	1202. d	σαύρα lacerta	1210. a
Σαμαρείτης Samaritanus	1203. a	σαυτῆς tui ipsius	1204. d
Σαμαρείτις Samaritana	1203. a	σαφής manifestus, certus	1210. a
σαμβύκη sambuca	1203. a	σαφῶς manifeste	1210. a
Σαμοθράκη Samothrace	1203. b	σβέννυμι extinguo	1210. a
Σάμος Samus	1203. b	σβεννύω extinguo	1210. b
σάμῳ fastigium	1203. c	σβεστικός extinctivus	1210. c
Σαμυήλ Samuel	1203. d	σεαυτῆς tui ipsius	1204. d
Σαμψών Samson	1204. b	σεβάζομαι colo	1211. a
σανδάλιον calceamentum muliebre, sanda- lium	1204. c	σέβας veneratio	1210. d
σανίδιον tabella	1204. d	σέβασμα numen	1211. a
σανιδόω tego tabulis; tabulo, contabulo	1204. d	σεβαστή Augusta	186. c. 1211. b
σανίδωμα tabula	1204. d	σεβαστός venerandus 186. c. 1211. a. Augu- stus	1211. b
σανιδωτόν tabulatum	1204. d	σέβομαι veneror, adoro, colo	1210. c. d
σανὶς tabula, asser	1204. c	σεβόμενος religiosus	1210. d
σάος salvus, sospes, incolumis	1241. c	σέβω colo I. d. 1210. c. veneror, adoro	1210. c
Σαῦλ Saul	1204. d	σερὰ catena	1212. b
σαπρία putredo	1218. b	σερήν monstri marini genus	1212. b
σαπρίζω corrumpo	1218. b	σερόω catenis constringo	1212. b
σαπρὸς putris, putridus	1218. a	σερωτός catenatus	1212. b
Σάπφειρα Sapphira	1250. b	σᾶσις concussio, quassatio	1212. c
σάπφειρος sapphirus	1205. c	σᾶσμα terræ motus	1212. c
σαργάνη sporta, crates	1209. d	σασμός terræmotus	1212. c
Σάρδεις Sardes	1205. c	σείω moveo	1212. c
σάρδινος sardius	1205. d	Σικῆνδος Secundus	1213. b
σάρδιος sardius	1205. d	σελαγέω luceo, splendeo	180. a
Σαρδίνυξ sardonyx	1032. c	σέλας fulgor, lumen	1213. c. d
Σαρδῶ Sardinia	1205. d	σελαίω splendeo	1213. d
Σαρδῶν Sardinia	1205. d	Σελεύκεια Seleucia	1214. a
		Σελευκίς poculi genus à Seleuco inven- tum	1214. b
		σελήνη luna	1213. d

GRÆCO-LATINUS.

σεληνιαζομαι lunaticus sum	1213. d	Σιλωάμ Siloam	1221. c
σελῆς pagina	1214. b	Σιμεὼν Simeon	1221. d
Σεμεὶ Semei	1214. b	σιμικίνθιον semicinctium	1222. a. 1244. a. b
σεμίδαλις simila, similago, farina ex tri-	1214. c	Σίμων Simon	1222. b. c
tico	1214. d	Σινᾶ Sina	1222. d
σεμνὸς venerabilis, honestus, gravis	1214. d	σινδὼν sindon	1223. a
σεμνότης gravitas, honestas	1214. d	σίνηπι sināpi	1223. a
σεμνύνομαι glorior	1214. d	σινιάζω ventilo, vanno vel cribro purgo	1223. b
σεπτὸς venerabilis	1210. d	σινιατήριον cribrum	1223. b
Σέργιος Sergius	1215. a	σίνω noceo	625. b
Σήθ Sethus	1215. b	σιτέομαι comedo, vescor	1223. d
Σήμ Sem	1215. c	σιτευτὸς saginatus	1223. d
σημα signum, nota, bustum	1215. d	σιτέω frugibus sagino, pinguefacio	1223. d
σημαίνω significo	1216. d	σιτίζω frugibus sagino, pinguefacio	1223. d
σημασία signi datio, classicum	1217. a	σιτισὸς altilis	1223. d
σημαῖον signum, portentum	1216. a. d	σιτομετρέω frumentum divido	940. c
σημαῖομαι noto	1216. d	σιτομέτριον demensum	940. c
σημείωσις significatio	1216. d	σίτον panis, cibus, triticum	1223. c
σήμερον hodie	1217. b	σιτοποιὸς pistor	1148. d
σήπω putrefacio	1217. d	σίτος frumentum	625. b. 1223. c. annona
σήρ vermiculus, qui net ferium	1218. b		1223. c
σηρικὸν sericum	1218. b	σιφὼν canalis	1224. b
σηρικὸς sericus	1118. b	Σιών Sion	1124. b
σῆς tinea 278. d. 1218. c. vermiculus vesti-	1218. c	σιωπάω fileo	1224. c
bus noxius	278. d	σιωπή silentium	1224. c
σητόδρωτος à tineis consumtus	1218. a	σιωπή tacite	1177. b
σηψίς putredo	1218. c	σιώπησις silentium	1224. d
σθένος robur	1218. c	σκάζω claudico	1225. a
σθενόω roboro	1218. c	σκακὸς lævus	1225. a
σθένω valeo, possum	1218. c	σκαίρω falio, saltito, tripudio, saltu la-	
σιαγόνια maxilla	1219. c	scivio	1226. a
σιαγὼν maxilla	1219. c	σκάλλω fodio	1236. c
σίαλον saliva	1219. c	σκαμβὸς obliquus, curvus	1225. a
σιβύνη venabulum, jaculum	625. b	σκάμμα fossa	1226. c
σιγάω fileo, taceo	1219. d	σκανδαλίζομαι offendor, contristor	1225. d
σιγή silentium	1220. a	σκανδαλίζω offendo, facio, ut quis offen-	
σιγηρὸς taciturnus	1220. a	dat	1225. c
σιδήρεος, ἔς ferreus	1220. b	σκάνδαλον offendiculum, scandalum	1225. a. b
σιδηρόδεσμος vinculis ferreis constrictus	372. a		1226. b
σίδηρος ferrum	1220. b	σκάπτω fodio, excavo	1226. a
Σιδὼν Sidon	1220. b	σκαρίζω palpito	1225. a
Σιδώνιος Sidonius	1220. c	σκασμὸς claudicatio	1226. c
σίελον sputum	1219. c	σκαφεῖον ligo	1226. c
σίελον sputum	1219. c	σκαφεὺς fossor	1226. c
σικάριος ficarius	1220. c	σκάφη scapha	1226. c. d
σίκερα ficera	1220. d	σκάφος scapha, navigium, navis	1227. a
σίκλος ficlus	1221. a	σκεδάζω dissipio, dispergo	1227. a
σικύα cucurbita	505. b	σκεδάσκει dissipio, dispergo	1227. a
σικυήλατον cucumerarium	505. b	σκεδάω dissipio, dispergo	1227. b
Σίλας Silas	1221. b	σκελετον skeleton	1227. b
Σιλαγὸς Silvanus	1221. b	σκελετὸς arefactus	1227. b
		σκελέω	

I. INDEX

σκελέω exaresco	1227. b	σκιρτάω salto, exulto	1126. a
σκελίζω supplantō	1227. c	σκληρία durities	1236. a
σκέλλομαι exaresco	1227. b	σκληροκαρδία durities cordis	741. c
σκέλλω arefacio	1227. b	σκληρός durus	1235. d
σκέλος crus	1227. c	σκληρότης durities	1236. a
σκεπάζω tego, velo	1230. d	σκληροτράχηλος duræ cervicis homo, per-	
σκέπαρνον ascia	1227. d	tinax, præfractus	1354. b
σκέπασμα tegumentum	1230. d	σκληρόννω induro	1236. a
σκηπασής protector	1230. c	σκληρῶς graviter	1236. a
σκέπατρον operimentum	1230. d	σκιψ vermiculus erodens ligna, culex, pe-	
σκεπάω tego, velo	1230. d	diculus	778. e
σκέπη tegumentum, protectio	1230. c	σκολιάζω tortuose incedo	1236. c
σκέπτομαι circumspicio 1227. d. dispicio	1218. a	σκολιός tortuosus, curvus, pravus, asper,	
		cerebrosus, difficilis	1236. b
σκέπω tego, velo	1230. c	σκολιῶς tortuose	1236. c
σκευάζομαι fabricor, fabrefio	1231. c	σκολοπίζω crucifigo	1237. a
σκευάζω instruo, paro	1231. a. c	σκόλοψ præacutus palus	1236. c
Σκευᾶς Sceva	1231. a	σκόπελον scopulus	1228. a
σκευασία condimentum	1231. d	σκοπέω speculor	1228. b
σκεύασμα quod paratum & fabrefactum		σκόπευσις speculatio	1228. b
est	1231. d	σκοπευτής speculator	1228. b
σκευαστός paratus, factus, factitius	1231. d	σκοπέω confidero	1228. b
σκευή armamenta	1231. c	σκοπία specula	1228. a
σκεῦος instrumentum, velum	1231. b	σκοπιάζω speculor	1228. a
σκηνή tabernaculum, tentorium	1233. b	σκοπός meta, scopus	1228. a
σκηνοπηγία tabernaculorum fixio	1106. d.	σκορακίζω ad cornos amando, jubeo ire in	
	1107. a	rem malam	797. d
σκηνοπηγός tabernaculorum	1107. a	σκορακισμός contumelia, contumeliosa	
		repulsio	798. a
σκηνοποιέω tabernacula fabricor	1148. d	σκόροδον allium	1237. a
σκηνοποιός tabernaculorum	1148. d	σκορπίδιον parvus scorpius	1237. b
		σκορπίζω spargo, dissipō	1237. b
σκήνος tabernaculum	1233. c	σκορπίος scorpius	1237. a
σκηνώω habito	1233. d	σκυτάζω obscuro	1238. b
σκήνωμα tabernaculum	1233. d	σκοτασμός obtenebratio	1238. b
σκήπτρον sceptrum, regnum, scipio, bacu-		σκοτεινός tenebrosus	1238. b
lus	1234. c	σκοτία tenebræ	1238. a
σκηπτρῆχος sceptrifer	1234. d	σκοτίζω obscuro, tenebras alicui offundo	1238. b
σκήπτω innitor, incumbo	1234. d		
σκήπων scipio	1234. d	σκοτομηνία nox illunis	943. d
σκιά umbra	1234. d	σκοτόομαι tenebræ mihi offunduntur	1238. c
σκιαγράφος qui rem aliquam adumbrat;			
pictor	1235. b	σκότος tenebræ, caligo	1237. d
σκιάδιον umbraculum	1235. a	σκοτώω obscuro, tenebras induco	1238. c
σκιάζω obumbro	1235. a	σκυδαλίζω rejicio, tanquam rem vilissi-	
σκίρος marmoris fragmentum, cæmentum,		mam aspernor	1238. d
gypsus	1235. c	σκυβάλισμα rejectamentum	1238. d
σκιρρός scirrhus	1235. c	σχύβαλον stercus, quisquiliæ, excremen-	
σκιρρόω induro in scirrhum, tumefactum		tum	1238. c. d
induro	1235. c	Σκύθης Scythia	1239. a
σκιρρώδης callosa duritie induratus, durus,		σκυθίζω Scythas imitor, ebrius sum	1239. a
contumax	1235. c	Σκυθόπολις Scythopolis	1239. b
		Σκυθο-	

Σκυθοπολίτης Scythopolitanus	1239. b	fero, doceor sapientiam	1245. c
σκυθρός qui tetrico & tristi vultu est	1239.	σοφίζω sapientem reddo	1245. c
a. tetricus	1485. d	σοφιστής doctus & peritus artifex, im-	
σκυθρωπάζω sum mæsto vultu, superci-		lior, cavillator	1245. d
lium contraho, torvos ostendo oculos	1485. d	σοφός sapiens, peritus	1244. d
σκυθρωπός tetricus, qui tristi vultu est	1485. d	σοφώω sapientem reddo	1245. a
σκυλαία spoliū	1383. a	σοφῶς sapienter	1244. d
σκυλαία spoliū	1283. a	σπάδων eunuchus	1246. b
σκυλία spoliū	1283. a	Σπανία Hispania	1246. b
σκυλεύω spolio	1283. a	σπανίζομαι rarefco, diminuo	1246. d
σκύλλω vexo, fatigo	1239. c	σπανίζω penuria laboro	1246. d
σκυλμός vexatio	1239. c	σπάνιος rarus, infrequens	1246. c
σκῦλον spoliū	1282. d	σπάνις raritas	1246. e
σκυμνίον catulus	833. c	σπανός rarus, infrequens	1246. c
σκύμνος catulus (leonis)	833. b	σπαραγμός laceratio	1247. a
σκυτάλη scutica	1239. c	σπαράσσω discerpo, dilacerō, dilanio, vel-	
σκύτινος coriaceus	1239. c	lico	1246. d
σκύτος corium	1239. c	σπάργανον fascia, pannus oblongus, in	
σκληρόβρωτος à vermibus consumtus	278. d	quo infans obvolvitur	1247. a
σκήληξ vermis	1239. d	σπαργανόω fasciis involvo	1247. a
σκήλον offendiculum	1240. a	σπαρτίον funis	1247. b
σκληρόω offendo	1240. b	σπάρτον spartum, herba	1247. b
σμαράγδινος smaragdinus	907. b	σπασμός convulsio, educio	1247. c
σμάραγδος smaragdus	907. b	σπαταλάω delictior, lautis epulis victito,	
σμάω abstergo, detergo, purgo	1240. b	lascivio, cutem delicatè curo	1247. b
σμέω abstergo, detergo, purgo	1240. b	σπατάλη deliciæ	1247. b
σμηγμα smegma	1240. b	σπάταλος delicatus	1247. b
σμήχω abstergo, detergo, purgo	1240. b	σπείω traho	181. b. 1247. c
σμιερολογέομαι rei parvæ rationem ha-		σπῆρα spira 1248. d. cohors	1249. a
beo, fordide & præparcè me gero	866. c	σπερηδὸν more cohortis	1249. b
σμικρός parvus	947. b	σπείρω dissemino 872. d. fero, semino, se-	
σμικρόν parvum reddo, immineo	948. a	mina spargo	1249. b
σμίλαξ taxus	1240. b	σπεκχλάτωρ speculator	1250. d
Σμύρνα Smyrna, myrrha	1240. b. c	σπένδομαι libo, fœdus sancio, ferio, libor,	
σμυρνίζομαι myrrha imbuor	1240. c	pro libamento offeror	1251. a. b
σμυρνίζω myrrham redoleo	1240. c	σπένδω libo	1251. a
σοβέω abigo, expello, mōveo, concito	1240. c	σπέος specus, spelunca, antrum	1251. c
Σόδομα Sodoma	1240. d	σπέρμα semen	872. c. d. 1249. d
Σόδομοι Sodomitæ	1241. a	σπερματία sementis	1250. b
Σολομών Salomon	1241. b	σπερματίζω semino	1250. b
σόος salvus, sospes, incolumis	1241. c	σπερμολόγος garrulus	872. c
σορεύω cadavera in loculo recondo	1244. a	σπεύδω festino	1251. d
σορός locus, capulum	1244. a	σπήλαιον spelunca	1251. d
σός tuus	1282. a	σπιθαμή spithama	1253. d
σδαρίον sudarium	1244. a. b	σπίλας macula	1253. d
Σουσάννα Susanna	1244. c	σπίλος macula, labes	1253. d
σοφία sapientia	1245. a	σπιλώω contamino 100. a. 1253. d. maculo,	
σοφίζομαι sophisticor, sapientiam præ me		inquino, polluo	1253. d
		σπίλωμα macula	1254. a
		σπινθήρ scintilla	1254. a
		σπλαγχνίζομαι misericordia commoveor,	
		intima misericordia tangor	1254. c
		σπλax-	

I. I N D E X

dior, ætatis provectioris	1163. c	πρόβασις progressio, proventus ex pecu-	213. d
πρεσβυτέριον senatus Ecclesiasticus, pres-	1163. d	probasκάνιον quod est ante fascinum, ter-	240. b. c
πρεσβύτερος senior, senator, presbyter	1163. b. c	προβατική (πύλη) pecuaria porta	1168. c
πρεσβύτερος senex	1163. d	προβάτιον ovicula	1168. c
πρεσβύτης anus, vetula	1163. d	πρόβατον ovis	1168. b
πρήθω incendo	1101. a. 1164. a. inflo	προβιβάζω facio prodire, ante instituo,	213. d
πρηνηδὼν pronè	1164. d	informo, præmoneo, ante inculco	260. a
πρηνης pronus, præceps	1164. c	προβλέπομαι provideo	225. d
πρηνίζω pronum dejicio, præcipito pro-	1164. d	πρόβλημα problema, quaestio, propo-	225. d
num	1164. d	tionum	225. d
πρηνισμός præcipitatio, dejectio in caput	1164. d	πρόβλητος projectus	308. a
πρηστήρ igneus turbo, serpens	1164. b	προγίνομαι ante sum, antecedo	318. c
πρίν prius, ante, priusquam	1164. d	προγινώσκω antea nosco, prævideo, in an-	319. a
πρινίδιον parva ilex	1165. b	tecessum agnosco, ante decerno, præde-	309. a
πρίνινος iliceus, iligneus	1165. b	cerno	309. a
πρίνος ilex	1165. b	πρόγνωσις ante decretum, præcognitio	309. a
πρίομαι dissecor	1165. c	προγονικός avitus, à majoribus acceptus	309. a
Πρίσκας Priscas	1165. b	πρόγονοι majores, parentes	308. d
Πρίσκιλλα Priscilla	1165. b	πρόγονος progenitor	331. d
πρίω ferra seco, findo, divido	1165. b	προγράφω ante decernor	331. c
πρίων ferra	1165. c	προγράφω ante scribo, ante decerno	374. a
πρὸ ante	1165. d. pro	πρόδηλος ante manifestus	392. c
προάγορεύω prædico, causam ago	31. d	προδίδωμι do prior	392. d
προάγω produco, præcedo	41. b	προδοσία proditio	392. d
προαδικέω prior injuria afficio, injuria la-	400. c	πρόδοσις antedatio, erogatio	392. d
cesso	400. c	προδότης proditor	1363. b
προαιρέομαι antefero, apud me constituo,	67. d	πρόδρομος præcursor	467. d
præopto, malo, eligo	67. d	προαίδω prævideo, præscio	1093. c
προαίρεσις propositum, studium, institu-	67. d	προεκπέμπω deduco	1409. d
tum, voluntas	67. d	προεκφέρω profero	567. a
προαιτιάομαι ante criminor	78. c	προέλευσις exitus	516. d
προακκῶ audio prius, ante	89. a	προελπίζω prior spero	177. a
προαλής promptus, declivis, præceps, pro-	107. c. d	προενάρχομαι ante incipio	601. a
tervus	107. c. d	προενέχω jam ante implico	19. d
προαμαρτάνω ante pecco	916. a	προεπαγγέλλομαι ante promitto	536. b
προαναβαίνω prior conscendo	208. c	πρόσω prædico, antea dico	566. d
προαναμέλω præcino	919. d	προέρχομαι prævenio, præcedo, præeo,	579. c
προανατάσσω propono	1300. b	prior venio, progredior	16. d
προανατέλλω ante exorior	1311. c	προετοιμάζω præparo	605. b
προαπαγγέλλω prænuncio	18. c	προευαγγελίζομαι ante evangelizo	605. b
προαποδείκνυμι prius demonstro, ante de-	349. c	πρόχομαι præsto, antello, primas teneo	619. d
signo	349. c	πρόχομαι præsto, antello, primas teneo	31. d
προάστειον suburbium	184. c	προήγέομαι præeo	πρόθω-
προαύλιον vestibulum aulae	187. d	προήγορος prædicator	
προβαίνω progredior, procedo, provehor,	213. c		
proficio	213. c		
προβάλλω ante jacio, emitto, propello	225. d		

πρόθεσις propositum, decretum	319. b.	προμαρτύρομαι prænuntio	913. d
1335. b. propositio	1335. b	προμαχέω propugno, inter primos pu- gno	918. c
προθεσμία tempus præstitutum, præfinitum	659. b	πρόμαχος propugnator, antesignanus	918. c
προθέσμιος præstitutus, ante constitutus	659. b	προμαχών propugnaculum	918. d
προθυμέομαι alacri sum animo, sum promptus, paratus	673. c	προμελετάω præmeditor	927. a
προθυμία alacritas, promptitudo	672. d	προμεριμνάω antè sum sollicitus	935. a
πρόθυμος promptus	673. c	πρόμετρος procerus	940. b
προθύμως promptè	673. c	προμηνύω ante indico, prænuncio	944. b
πρόθυρον vestibulum	187. d. 673. b	προνοέω mente præcipio, prævideo, pro- video, prospicio	989. a
προΐημαι rejicio, contemno, negligo	613. d	πρόνοια providentia, industria, cura, pru- dentia	989. b
προΐημι præmitto, projicio, jacio	613. d	προνομεύομαι captivus abducor à pabu- latum egressis	972. b
προΐσταμαι antesto, præsum, præcedo	710. a. b	προνομεύω pabulatum egredior, prædatio- nibus infesto, diripio	972. b
προΐστημι præsideo, præsum	710. a	προνομή pabulatio, direptio	972. b
προκαθηγέομαι præeo, præsum	629. d	πρόνοος prudens	989. c
προκάθημαι præsideo	636. d	προνοῶμαι procuro	989. a
προκαθίστημι constituo	708. b	πρόνομηνία antenovilunium	943. c
προκαλέομαι provoco	549. b. c. 734. b	προσδέω prægredior	1006. b
προκαλέω prius voco	734. b	προσδηγός dux viæ	45. b
προκαταγγέλλω prænuntio, ante nuntio	20. c	προόμιον exordium	1016. a
προκαταλαμβάνω præoccupo, anticipo, anteverto	845. c	προοράομαι prospicio	1040. a
προκαταρτίζω prius absolvo	166. d	προορίζω prædestino, decerno	1046. b
προκατασκευάζω ante firuo aut molior, præparo	1233. b	προορισμός prædestinatio	1046. b
προκατασκιζέομαι occalleo	1135. d	προπαροξύτονος cujus antepenultima syl- laba accentu acuto est signata	1307. b
προκατασκιζέω ante induro, pridem cal- lum induco	1235. c	προπάσχω ante patior	1075. b
πρόκαυμα adustio	716. c	προπέμπω deduco	1094. a
πρόκειμαι proponor	751. b	προπέτεια temeritas	1116. a
προκηρύττω ante prænuntio	761. d	προπετής præceps	1116. a
πρόκλησις provocatio	734. c	προπίπτω procido, cado	1115. b
προκοπή profectus, progressus, incremen- tum	796. a	προπορεύομαι præcedo	1091. b
προκόπτω præfeco, præcido, præscindo, pergo, provehor ulterius, progressus facio, proficio, procedo	795. d. præter- eo	προπράττω antè vel prius ago	1160. d
πρόκριμα prælatio	815. b	πρόπτωσις prolapsio, procidentia	1115. b
προκρίνω antefero	815. a	προπύλαιον vestibulum	1176. d
προκυρόομαι antè sancior	828. b	πρόπυλον vestibulum	1176. d
προκύων antecanis	319. a	προῤῥέω prædico	1189. a
προλαμβάνω præoccupo	846. c	προῤῥήσις vaticinium	1189. a
προλέγω prædico	861. d	πρός pro, apud, usque ad, supra, ad, 1168. c. d. erga, inter, in, secundum, juxta, adversus, contra, circiter, ex, de, pro- pter, cum, a, ab	1169. a - d
προλήνιον torcular	881. a	πρόσάββατον dies qui sabbatum antegre- ditur	1198. d
πρόλοβος vesicula	885. d	προσαγγέλλω nuntio	21. d
πρόλογος præfatio	861. d	προσαγορεύομαι cognominor	32. a
		προσαγορεύω compello, saluto, nomino	32. a

I. I N D E X

προσαγήνοχα obtuli	41. a	προσελεύθω accedo	568. b
προσάγω adduco, appropinquo	41. c. d	προσεμβριμάομαι fremo in aliquem	276. a
προσαγωγή aditus, accessus	42. a	προσεμπρήθω aduro	1164. c
προσκαίτω amplius peto, stipem peto, mendico, panem ostiatim quaero	77. c	προσεξαποσέλλω aliquo emitto, praemitto	1263. d
προσκαίτης mendicus	77. d	προσεξηγέομαι insuper expono, interpretor	629. d
προσαναβαίνω ascendo	208. c	προσεπιτιμάω insuper increpo	1350. d
προσανάβασις ascensus	208. d	προσέπω alloquor	536. b
προσαναλέγομαι insuper recito, narro	859. b	προσεργάζομαι lucrifacio	549. a
προσαναλίσκω impendo	102. a	προσερίζω contendo	554. d
προσαναπαύομαι unà cum aliquo quiesco, requiesco	1081. d	προσεριστής contentiosus	554. d
προσαναπληρόω suppleo	1130. b	προσέρχομαι accedo, adeo, venio ad	567. b
προσανατίθημι confero	1329. b	προσέτι insuper	578. a
προσανατρέπω insuper subverto	1357. a	προσευχή petitio bonorum 360. a. precatio, proseucha, domus orationis	590. a. b
προσαναφέρω insuper offero	1408. b	προσεύχομαι precor, preces fundo	588. b
προσανοικοδομέω reaedifico insuper	356. d	προσεχόντως attente	605. a
προσαπειλέομαι addo minas	141. d	προσέχω adhibeo, caveo, attendo, operam do 604. c. d. curo	605. a
προσαποθνήσκω simul morior	664. b	προσήγαγον adduxi	41. d
προσαπόλλυμι praeterea perdo	1021. d	προσηγορέω compello, saluto	33. b
προσαποσέλλω insuper ablego	1263. d	προσηγορία appellatio	33. b
προσαπωθέω insuper abjicio, detrudo	1479. d	προσήγορος compellator, salutator	33. b
προσαρτίως integre, nuper, recens	165. c	προσήκον pertinens, decens, consentaneum	633. b
προσβάλλω adjicio, admoveo	225. d	προσήκω pertineo, attineo	633. a
πρόσβασις ascensus	214. a	προσηλόω clavis affigo	635. a
προσβολή adjectio, admotio, oppugnatio, congressio	226. a	προσηλυτεύω sum profelytus, habito apud aliquem	568. b
προσγελάω arrideo	293. c	προσήλυτος profelytus 567. d. profelyta, advena, peregrinus	568. a
προσγίνομαι vel προσγίγνομαι adnascor, accedo	308. a	προσημαίνω praesignifico, ante significo, praedico	1217. b
προσδαπανάω praeterea infumo, plures facio sumtus	345. a	πρόσθεμα additamentum	1336. a
προσδεής qui insuper eget, indigus	359. a	προσθήκη idem	1336. a
προσδείκνυμι insuper monstro	351. b	προσθλίβω constringo	663. b
προσδεκτός acceptus, gratus	368. a	προσθήμι accedo	613. d
προσδέομαι indigeo	359. a	προσκαθήκω convenio	633. a
προσδέχομαι recipio, exspecto	367. c	πρόσκαιρος temporarius	723. c
προσδίδωμι addo	392. d	προσκαλέομαι advoco	732. b
προσδοκάω exspecto, puto, spero	407. c	προσκαρτερέω semper sum praesto, assiduus sum, perduro, permaneo 807. d. assidue operam navo, incumbo	808. a
προσδοκία exspectatio	408. a	προσκαρτέρησις perseverantia	808. a
προσεάω permitto	442. b	προσκαταλείπω reliquum habeo	876. c
προσεγγίζω appropinquo, accedo	445. d	πρόσκειμαι aditus sum, adjaceo, additus sum alicui, adhæreo, faveo	751. c
προσεδρεύω assideo, assiduus sum, gnaviter incumbo	453. b	προσκειφάλαιον cervical	759. c
προσεδρία assiduitas, perseverantia	453. b	προσκήνιον proscenium	1234. c
πρόσεδρος assessor, assidue occupatus	453. b		προσκλη-
προσείδω adspicio	467. d		
πρόσθμι accedo	483. a		
προσεκκαίω accendo	725. c		
προσεκχέω effundo	1453. a		

προσκληρόμαι forte lectus adjungor, con-	774. a	προσπαίζω ludo vel jocor cum aliquo	1066. a
focior			
προσκληρώ forte allego	774. a	προσπαρακαλέω insuper advoco, adhor-	734. b
προσκλίνω inclino 751. c. 776. d. propen-	776. d	tor	
sum reddo		προσπάσσω adspargo	1073. a
πρόσκλησις inclinatio	776. d	πρόσπενος famelicus	1086. c
προσκολλάομαι agglutinor, adhæreo	785. d	προσπέμπω insuper mitto ad, mitto ad	1094. b
πρόσκομμα offensio, peccatum	796. c		
προσκοπή offensio	796. c	προσπήγνυμι affigo	1107. b
προσκόπῳ offendo, impingo	796. a	προσπίπτω accido, irruo, ad aures accido,	1115. b. c
προσκρέω impingo	817. d	innotesco	
προσκυλίω advolvo	825. b	προσπλοκή complexus	1127. b
προσκυνέω adoro	830. b. c	προσποιέομαι simulo, præ me fero	1148. b
προσκυνητής adorator	832. c	προσποιέω facio ut meum sit, in potesta-	1148. b
προσκύπτω inclino me admovendo alii	827. a	tem meam vendico, acquiro	
		προσπορεύομαι accedo	1091. c
προσκυρώ adjudico auctoritate mea quip-	818. b	πρόσπταισμα offendiculum	1173. a
piam alicui, adjudico		προσπυρόω inflammo, instigo, impello	1179. b
προσκύρω appropinquo, vicinus sum	828. b		
προσλαλέω alloquor	840. c	προσραίνω aspergo	1182. c
προσλαμβάνομαι assumo	846. d	προσρήγνυμι illido	1191. a
προσλαμβάνω assumo	846. c	προσσιελίζω spuo	1219. d
πρόσληψις assumptio	218. d. 847. a	πρόσταγμα mandatum, præceptum	1302. c
προσλογίζομαι imputo, acceptum fero,		πρόσταξις ordinatio, mandatum	1302. c
adscribo, annumero	865. b	προσταράττω insuper conturbo	1297. c
προσμένω permaneo	933. b	προσὰς porticus, vestibulum	710. a
προσμίγνυμι admisceo	947. a	προσατέω præsum, præfideo	710. b
προσνέω insuper mente agito, animad-		προσάτης præses, patronus	710. a
verto	989. c	προσάτις hospita, patrona, tutatrix	710. a
πρόσodus adventus, reditus, proventus,		προστέλλω præcipio, injungo, impono	1302. b
accessus	1006. b		
προσούρομαι lamentor, aggemo	1007. d	προστίθημι appono, pergo	1335. c
προσούζω male oleo	1008. d	προστιμάω multo insuper	1350. d
προσοίγω aperio	1010. d	προσίμημα multa seu pœnæ adjectio,	
προσομιλέω converfor	1024. b	multa, pœna	1351. a
προσονομίζω agnomino, cognomino	1031. c	προστίμησις multa seu pœnæ adjectio,	
		multa, pœna	1351. a
προσορμίζομαι navem appello, stabilio	1044. c	πρόστιμον multa seu pœnæ adjectio,	
		multa, pœna	1351. a
προσοφείλω insuper debeo	1060. a	προστρέχω accurro	1363. b
προσοχή attentio, attentio ad rem, tena-		προσρίβω attero	1365. a
citas, parsimonia	605. a. b	προστυπομιμνήσκω insuper in memoriam	
προσοχθέω indignor, gravatè fero	1061. b	revoco, commonefacio	950. c
προσοχθίζω infensus sum	1061. b	προσυψώ exalto, extollo	1384. b
προσόχθισμα offensio, offendiculum	1061. b	προσφάγιον cibi condimentum, opso-	
		nium	1063. b. c. 1387. a
προσοχθισμός offensio, offendiculum	1061. b	προσφάγω cum pane vescor	1387. a
		πρόσφατος recens mactatus, casus, novus,	
προσοχυρόω insuper seu præterea munio	594. a	recens	1399. d
		προσφάτως nuper	1399. d
πρόσopsis aspectus 1036. c. 1063. a. species	1063. a	προσφέρομαι me exhibeo, gero me erga,	
		offeror, immolor	1412. a

I. I N D E X

προσφέρω offero, adduco, admoveo	1411. a-d	προφῆτις prophetissa	1399. a
προσφύγω confugio	1415. c	προφθάνω prævenio, anticipo, anteverto	1416. b
προσφιλής amabilis, gratus	1421. b	προφυλακή excubiæ, vigiliæ, præcautio	1432. d
προσφορά oblatio	1412. b	προφυλακτικός præservativus, ad præcautionem aptus	1432. d
προσφύγιον refugium	1415. c	προφύλαξ excubitor, speculator	1432. d
προσφωνέω exclamo, advoco, alloquor	1438. d	προφυλάττω, ομῶς præservo, præcaveo, excubias ago	1431. d
προσχέω affundo	1453. b	προχαρίζομαι deligo, designo	1451. b
πρόσχυσις affusio	1468. a	προχαροτανέομαι prius designor	1308. a
προσχύω affundo	1468. a	Πρόχορος Prochorus	1170. d
προσχωρέω concedo five me confero ad aliquem	1471. b	προχώρημα excrementum	1471. a
προσφύω attingo	1473. a	πρύμνα puppis	1171. a
προσωθίω propello	1480. a	πρυμνήτης gubernator in puppi sedens	1171. a
προσωποληπτέω personam respicio	848. a	πρυμνός extremus	1171. a
προσωπολήπτης personarum acceptor	847. d	πρυτανεία dignitas seu potestas prytanica	1171. b
προσωποληψία personarum acceptio	847. d	πρυτανεῖον domus ampla & magnifica	542. a. prytaneum
πρόσωπον facies, persona	1486. d. conspectus 1487. a. superficies	πρυτανεύω rego, moderor, administro	1171. b
προτάττομαι præstitutor	1302. a	πρύτανις præfectus, rector, administrator	1171. a
προτάνω produco	1309. c	πρώην pridem, diu, nuper, ante	1167. d
προτείχισμα munitio	1310. b	πρωθύστερον præposterè, confuse	1381. b
προτεράκια (ἡμέρα) pridie, dies antecedens	1166. c	πρωτὶ mane	1171. c
προτερέω vinco	1166. d	πρωτὶ matutinum tempus	1171. a
προτέρημα victoria	1166. d	πρωτὶθεν mane	1171. d
πρότερον prius	1166. c	πρωίμος matutinus	1172. b
πρότερος prior	1166. b	πρωϊνός matutinus	1172. b
προτέρως prius, antea	1166. c	πρωίος matutinus	1172. a
προτίθην propono	1335. a	πρώρα proa	1172. c
προτιμάω pluris facio, ante honoro	1351. a	πρωρεὺς qui proram regit	1172. d
προτομή prominentia	1320. b	πρωρήτης qui proram regit	1172. d
προτρέπομαι adhortor	1358. d	πρωταγωνιστής princeps seu primus certator	48. d. 49. a
προτρέχω præcurro, cursu alium anteverto	1363. a	πρώταρχος princeps supremus militiæ	176. a. b
προϋπάρχω ante sum, ante existo	178. c	πρωτῆον principatus, primatus	1167. c
πρᾶνθίστημι ante subsisto	710. d	πρωτεύω primas teneo	1167. c
προφαίνω præluceo, præmonstro, præ me fero, obtendo	1389. c	πρωτοβαθρέω primus cedo	115. a
προφανής conspicuus	1389. d	πρωτοβολέω primitias do	117. d
προφανώς conspicue, aperte	1389. d	πρωτογενήματα primogenituræ, primus proventus	196. d
προφασίζω excuso	1389. d	πρωτόγονος primogenitus	308. b
πρόφασις prætextus	1389. c	πρωτόγονος primum pariens	308. c
προφαστικός rectus	1389. d	πρωτοκαθεδρία primus confessus	453. a
προφέρω profero	1412. c	πρωτοκλίσια confessus procerum, comitia	777. a
πρόφημι prædico	1398. d		πρωτε-
προφητεία prophetia	1399. c		
προφητεύω propheta	1399. b		
προφήτης propheta	1398. d		
προφητικός propheticus	1399. b		

πρωτοκλισία primus accubitus	777. a	πτωχία paupertas, inopia	1174. c
πρωτοκρία prima tonsio	752. b	πτωχέω pauper sum, mendico	1174. c
πρωτόκρος primūm tonsus	752. b	πτωχίζω mendicium facio	1174. c
πρωτολογία primus sermo	871. d	πτωχός mendicus, pauper, humilis	1174. b
πρῶτον primo, prius, in primis	1167. a	πυγμαῖοι pusilli homines	1177. c
πρωτόπλαστος qui primus factus est	1125. d	πυγμή pugnus, pugilatus, mensura cubiti	1177. b. c
πρῶτος primus, optimus 1166. d. prior, præcipuus, primarius	1167. a. b	πυγμῇ crebro, sedulo, enixè	1177. b
πρωτοστάτης qui primo loco stat, antesignanus 709. d. primipilaris, princeps, antistes	710. a	πυθμὴν abyssus	1176. a
πρωτοτοκέω primogenitum facio	1340. b	Πύθων Pytho	1176. a. 1177. b
πρωτοτοκέω primogenitum pario	1340. a	πύκα dense, spisse, accurate, prudenter	1176. b
πρωτοτόκια jus primogeniti	1340. a	πυκάζω denso, stipio, munio, cooperio	1176. b
πρωτότοκος primogenitus	1340. a	πυκασμός densatio, densitas	1176. b
πρωτοτόκος primipara	1340. a	πυκνὰ crebro	1176. b
πταίρω sternuto	1172. d	πυκνός creber	1176. b
πταῖσμα lapsus, error	1173. a	πυκτῆον palæstra	1177. c
πταίω impingo, hallucinor, cado, intercido	1172. d	πυκτεύω pugilem, athletam ago	1177. c
πταρμός sternutatio	1172. d	πύκτης pugil	1177. c
πτάω volo	695. a	πύλη porta	1176. c
πτέρνα calx pedis	1173. a	πυλῶν atrium, vestibulum, porta	1176. c. d
πτερνίζω supplanto	1173. a	πυλωρός janitor	1040. c
πτερνισμός dolus	1173. a	πυνθάνομαι percontor, sciscitor	1177. a
πτερόν ala	1173. b	πύξ pugno	1177. b
πτερόω alas addo, alis subveho	1173. b	πυξίον parva pyxis	1177. c
πτερύγιον pinna ædificii	1173. c	πύξος buxus	1177. c
πτέρυξ ala 1173. b. summítás	1173. c	πῦρ ignis, afflictio	1177. c
πτερύσσω alas moveo	1173. b	πυρά pyra, rogos, bustum, strues	1178. a
πτερωτός alatus	1173. c	rum accensorum	1178. a
πτῆμι volo	695. a	πυραμῖς pyramis	1178. a
πτηνὸν volatile, avis	695. a	πύργος turris	1179. c
πτήσσω trepido, oberro mendicans	1174. a	πυρεῖα locus ubi accenditur ignis	1178. b
πτίσσω tundo	1173. c	πυρεῖον igniarius, thuribulum	1178. b
πτοέομαι perterrefio, consternor	1173. d	πυρέσσω, τῆω febricito	1178. b
πτοέω terrefacio	1173. d	πυρέτιον febricula	1178. b
πτόνησι consternatio	1174. a	πυρετός febris	1178. b
Πτολεμαῖς Ptolemais	1174. d	πυρίκαυστος igne accensus	726. c
πτόλεμος bellum	1174. d	πύρινος, ὁς igneus	1178. c
πτόλις civitas	1174. d	πύρινος triticeus	1178. c
πτυελός sputum	1175. c	πυρίπνεος ignem spirans	1140. b
πτύξις ruga	1175. b	πυριφλεγής igne flagrans, igneus	1412. b
πτύον ventilabrum	1175. c	πυροβόλον tormentum jaculandis ignibus	227. d
πτύρομαι terreor, percello	1175. a	accommodatum	
πτύρω terreo	1175. a	πυρόομαι uxor, ardeo, molestiam expior	1178. c
πτύσμα sputum	1175. c		
πτύσσω complico	1175. b	πυρός triticum, frumentum	1178. c
πτυχή plica	1175. b	πυρόω igni injecto uro, accendo	1178. c
πτύω spuo	1175. c	πύρπνεος ignem spirans	1140. b
πτῶμα cadaver	1115. d	πυρράζω rubeo	1179. a
πτῶσις casus, ruina	1115. c		πυρρά-

I. I N D E X

πυρρόρης rufus	1179. a	ῥαθυμία remissio animi, desidia	673. d
πυρρόζω rubesco	1179. a	ῥαθυμος remissus, piger	673. d
πυρρός rufus	1179. a	ῥαίνω perfundo	1181. b
πυρσέω accendo	1178. c	ῥαίω profligo 1183. c. destruo, confringo	1194. a
πυρσός flamma	1178. c		
πυρφόρος ignifer	1413. a	ῥακά raka	1181. d
πυρώδης igneus, ignitus	1178. d	ῥακόας pannosus	1190. c
πύρωσις exploratio, quæ fit per afflictio-	1179. a	ῥάκος panniculus, vestis lacera, detrita,	1190. b
nem 1178. d. incendium		rejicula	
πυρωτός ignitus	1179. a	Ῥαμά Rhama	1183. c
πω encl.	1483. d	ῥάμμα filum	1184. a
πώγων barba	1179. d	ῥάμνος spina alba, spinosus frutex	1183. c
πωγωνίας barbatus, qui est magna barba,	1179. d	ῥαμφή ensis	1194. a
		ῥανὶς stilla, gutta	1182. c
πωγωνιάτης barbatus, qui est magna bar-	1179. d	ῥαντίζω aspergo	1182. c
ba		ῥαντισμός aspersio	1182. d
πωγωνοτροφέω barbam nutrio	1179. d	ῥαντός adpersus	1182. c
πωλέω vendo	1179. d. 1180. a	ῥαπίζω baculo cædo, plana palma ferio	1183. d
πώλης venditor	1180. b		
πῶλος pullus	1180. c	ῥαπὶς virga, fustis, bacillus	1383. c. d
πῶμα operculum	1110. d	ῥάπισμα ictus baculi	1183. d
πῶποτε unquam	1051. d	ῥαπτός confusus	1184. a
πωρόομαι occalesco, stupidus fio, vecors	1181. a	ῥάπτω suo, consuo, machinor	1184. a
sum		ῥάσσω configo 153. b. allido, dejicio	1184. b
πῶρος luctus, callum	1180. c. d		
πωρός cæcus	1180. c	ῥαφιδευτής acupictor	1184. b
πωρόω callum obduco, obduro	1181. a	ῥαφὶς acus	1184. a
πώρωσις induratio	1181. a	Ῥαχάβ Rachab	1184. d
πῶς quomodo	1483. b	Ῥαχήλ Rachel	1184. d
		ῥάχis tergum	1184. d
		Ῥεβέκκα Rebecca	1184. d
		ῥέδη rheda, vehiculum penfile, pilentum	1185. a
		ῥέδιον rhedula	1185. a
		ῥεῖθρον fluentum	1186. a
		ῥεμβάζω vagor mente, animo sum vaga-	1185. b
		bundo	
		ῥεμβασμός vagatio mentis	1185. b
		ῥεμβέω circumdo	1185. c
		ῥέμβος rhombus, rota	1185. b
		ῥέμβω in gyrum ago	1185. b
		Ῥεμφάν Remphan	1185. c
		ῥέπω vergo, propendeo	1194. a
		ῥεῦμα fluxus	1185. d
		ῥέω, ῥήσω dico	1187. a
		ῥέω, ῥεύσω fluo	190. b. 185. d
		ῥηγὴ ruptio, fractio	1189. d
		Ῥήγιον Rhegium	1189. c
		ῥήγιον fractiuncula, parva ruptura	1189. d
		ῥήγμα res fracta 1189. d. ruina	1190. b
		ῥήγνυμι rumpo, frango	1190. a
		ῥηγνύω rumpo, frango	1190. a
			ῥήγνυμι

P.

P αάβ Rachab	1181. b
Ῥαββὶ Rabbi, magister	1181. c
Ῥαββονί, ἔνι Rabbuni, magister	1181. c. d
ῥαβδίζομαι vapulo, virgis cædor	1181. a
ῥαβδίζω virgis cædo	1182. a
ῥαβδίων virgula	1182. a
ῥάβδος baculus, virga 607. c. 1181. d. sci-	
pio, sceptrum, reprehensio severa &	
acerba	1181. d
ῥαβδῶχος lictor, apparitor	607. c
Ῥαγαῦ Ragau	1181. a
ῥαγὰς scissura	1190. b
ῥάδιος facilis	544. b. c
ῥαδιεργέω scelera committo	544. b
ῥαδιεργήμα scelus à perfecta audacia pro-	
fectum	544. b
ῥαδιεργία scelus à perfecta audacia pro-	
fectum	544. b
ῥαδιεργὸς facinorosus	544. b
ῥαθυαίω remisso sum animo, otio &	673. d
quieti me trado	

ῥῆμα verbum, sermo, res, factum, jussum, mandatum	1187. c. d	ῥῦθ Ruth	1194. c
ῥῆξις ruptio	1189. d	ῥῦφος Rufus	1194. c
ῥῆσα Refa	1189. d	ῥύαξ canalis	1186. a
ῥῆσις dictum, sententia prolata	1187. d	ῥύδην affluenter, abundanter, vehemen- ter, impetuose, cum vehemente stre- pitu	1194. c
ῥήσω rumpo, frango	1189. c. 1190. a. ir- rumpo	ῥύδον fuse, affatim, abunde	1194. d
ῥητίνη refina	1191. a	ῥύθμιζω ad numeros aptos redigo; tem- pero, compono, effingo	1194. d
ῥητὸς dictus	1188. a	ῥύθμοποιὸς rhythmorum factor	1194. d
ῥῆτρα sanctiones, statuta, decreta	1188. a	ῥύθμὸς rhythmus, concentus	1194. d
ῥήτωρ Rhetor, orator	1188. a	ῥύμη vicus, platea	1195. a
ῥητῶς disertè, manifestè	1188. a	ῥύομαι traho, libero, eximo, redimo	1195. c
ῥίγος stupor, febris ardens	1191. a	ῥυπαρία sordes	1195. b
ῥίζα radix	1191. b	ῥυπαρὸς sordidus	1195. a
ῥιζόομαι radior	1191. b	ῥύπος sordes	1195. a
ῥιζόω radico	1191. b	ῥυπόω sordesco	1195. b
ῥίζωμα fundamentum	1191. b	ῥύπτω sordes eluo, purgo	1195. a
ῥιν nasus	1051. b. 1191. c	ῥύσις fluxus	1186. a
ῥιπή jactus	1192. a	ῥύσις liberator	1195. c
ῥιπίζομαι jactor	1192. a	ῥυτῆρ tractor, custos, liberator	1195. c
ῥιπτέω abjicio	1191. d	ῥυτὶς ruga	1195. c
ῥίπτω abjicio	1191. d	ῥύτωρ tractor, custos, liberator	1195. c
ῥίψασπις qui clypeum abjicit	182. c	ῥύω fluo	1195. c
ῥιψοκίνδυνος thraeo, ad audendum pro- jectus, qui se in pericula præcipitat	766. a	ῥωμαῖκὸς Romanus	1196. b
ῥοὰ malus Punica, malum Punicum	1193. d	ῥωμαῖος Romanus	1196. b
ῥοβοάμ Roboram	1192. c	ῥωμαῖσι Latine	1196. b
ῥοδανὸς rosaceus, roseus; speciosus	1193. a	ῥωμαλέος robore præditus, robustus	1196. c
ῥοδαρὸς rosaceus, roseus; speciosus	1193. a	ῥωμαλεότης robur, virilitas	1196. d
ῥόδεος rosaceus, roseus; speciosus	1193. a	ῥωμαλεὸν robustum reddo, firmo	1196. d
ῥόδη Rhode	1192. d	ῥώμη Roma	1196. a. c. robur
ῥοδὴ frutex rosas produciens	1192. d. 1193. a	ῥώννυμι, ὑω roboro	1196. b
ῥόδιος rosaceus	1193. a	ῥώξ granum	1197. a
ῥοδόεις rosaceus	1193. a		Σ.
ῥόδον rosa	1192. d	Σαβὰ Saba	1197. c
ῥόδος Rhodus	1193. b	Σαβαὼθ Zebaoth	653. d
ῥοή fluxus	1185. d	σαββατίζω quiesco	1198. a
ῥοιὰ malus Punica, malum Punicum	1193. d	σαββατισμὸς sabbatismus	1198. d
ῥοιζέομαι cum impetu & stridore feror, circumagor	1193. c	σάββατον cessatio à labore, requies, Sab- batum	1197. d
ῥοιζέω strideo, stridorem edo	1193. c	σαγή operimentum equi, phaleræ	1209. c
ῥοιζηδὸν cum stridore	1193. c	σαγήνη sagma	1209. d
ῥοῖζος stridor sibili	1193. b	σάγμα onus jumentis sarcinarii	1209. c
ῥοῖσκος figura referens malum Punicum; sphærule	1193. c	σαγμάρια (ὑποζύγια) jumenta, quibus onera sarcinariosum jumentorum im- poni solebant	1209. c
ῥομφαία romphæa, gladius	1193. d	Σαδδουκαῖος Sadducæus	1199. a
ῥόος fluxus	1185. d	Σαδὼκ Sadoc	1199. c
ῥόπαλον clava	1192. b	σαδρὸς putris	1199. d
ῥοπή jactus	1192. a	σαδρόω corrumpo	1199. d
ῥαβήν Ruben	1194. a	σαίνομαι commoveor, perturbor	1213. b
		σαίνω quatio, concutio	1213. a

I. I N D E X

σάϊρω scopis purgo	1200. a	Σαρέπτα Sarepta	1205. d
σάκκος faccus, cilicium	1200. b	σαρκινὸς carnalis	1207. a
Σαλα Sala	1200. b	σάρκινος carneus	1207. b
Σαλαθιήλ Salathiel	1200. c	σαρκοτροφῶ cutem curo	1207. c
Σαλαμῖς Salamin, Salamis, Salamina	1200. c	σάρμα sordes verrendo collectæ, purgamenta	1200. a
Σαλαῖμ Salim	1200. d	σάρξ caro	1206. a
σαλεύομαι agitor, instabilis sum, concutior, quator, undarum more huc illuc impellor	1201. d	σάρως scopæ	1200. a
σαλεύω agito	1201. c	σαρώω scopis purgo, mundo, verro	1200. a
Σαλήμ Salem	1201. a	Σαρέχ Saruch	1207. c
Σαλμών Salmon	1201. a	Σάρρα Sara	1207. d
Σαλμώνη Salmon	1201. b	Σάρων Saron	1208. b
σάλος salum, maris ora, fluctuum agitatio	1201. c	σατᾶν Satan	1208. c
σάλπιγξ tuba cano	1201. d	σατανᾶς Satanas	1208. d
σάλπιγξ tuba	1201. b	σάτον satum	1209. b
σαλπίζω tuba cano	1202. b	σατραπεία Satrapia	1209. c
σαλπιστής tubicen	1202. c	σατραπίης Satrapa	1209. b
Σαλώμη Salome	1202. d	σάττω onero, onus impono	1209. c
Σαμαρεία Samaria	1202. d	σαύρα lacerta	1210. a
Σαμαρείτης Samaritanus	1203. a	σαυτῶ τui ipsius	1210. d
Σαμαρείτις Samaritana	1203. a	σαφής manifestus, certus	1210. a
σαμβύκη sambuca	1203. a	σαφῶς manifeste	1210. a
Σαμοθράκη Samothrace	1203. b	σβέννυμι exstinguo	1210. a
Σάμος Samus	1203. b	σβεννύω exstinguo	1210. b
σάμϑ fastigium	1203. c	σβεστικὸς extinctivus	1210. c
Σαμυήλ Samuel	1203. d	σεαυτῶ τui ipsius	1210. d
Σαμφών Samson	1204. b	σεβάζομαι colo	1211. a
σανδάλιον calceamentum muliebre, sandalium	1204. c	σέβας veneratio	1210. d
σανίδιον tabella	1204. d	σέβασμα numen	1211. a
σανιδόω tego tabulis; tabulo, contabulo	1204. d	σεβαστή Augusta	186. c. 1211. b
σανίδωμα tabula	1204. d	σεβαστὸς venerandus	186. c. 1211. a. Augustus
σανιδωτὸν tabulatum	1204. d	σέβω colo	1210. c. d
σανὶς tabula, asser	1204. c	σεβόμενος religiosus	1210. d
σάος salvus, fospes, incolumis	1241. c	σέβω colo I. d. 1210. c. veneror, adoro	1210. c
Σαῦλ Saul	1204. d	σειρᾶ catena	1212. b
σαπρία putredo	1218. b	σειρήν monstri marini genus	1212. b
σαπρίζω corrumpo	1218. b	σερώω catenis constringo	1212. b
σαπρὸς putris, putridus	1218. a	σειρωτὸς catenatus	1212. b
Σάπφειρα Sapphira	1250. b	σῆσις concussio, quassatio	1212. c
σάπφειρος sapphirus	1205. c	σῆσμα terræ motus	1212. c
σαργάνη sporta, crates	1209. d	σεισμὸς terræmotus	1212. c
Σάρδεις Sardes	1205. c	σείω moveo	1212. c
σάρδινος sardius	1205. d	Σεκῆνδος Secundus	1213. b
σάρδιος sardius	1205. d	σελαγέω luceo, splendeo	180. a
Σαρδίνυξ sardonys	1032. c	σέλας fulgor, lumen	1213. c. d
Σαρδὼ Sardinia	1205. d	σελαίω splendeo	1213. d
Σαρδῶν Sardinia	1205. d	Σελεύκεια Seleucia	1214. a
		Σελευκίς poculi genus à Seleuco inventum	1214. b
		σελήνη luna	1213. d

σεληνιαζομαι lunaticus sum	1213. d	Σιλωάμ Siloam	1221. c
σελῆς pagina	1214. b	Σιμεών Simeon	1221. d
Σεμεὶ Semei	1214. b	σιμικίνθιον semicinctium	1222. a. 1244. a. b
σεμίδαλις simila, similago, farina ex tri-	1214. c	Σίμων Simon	1222. b. c
tico	1214. c	Σινᾶ Sina	1222. d
σεμνὸς venerabilis, honestus, gravis	1214. d	σινδών findon	1223. a
σεμνότης gravitas, honestas	1214. d	σίνηπι sināpi	1213. a
σεμνύνομαι glorior	1214. d	σινιάζω ventilo, vanno vel cribro purgo	1223. b
σεπτὸς venerabilis	1210. d	σινιατήριον cribrum	1223. b
Σέργιος Sergius	1215. a	σίνω noceo	625. b
Σήθ Sethus	1215. b	σιτέομαι comedo, vescor	1223. d
Σήμ Sem	1215. c	σιτευτὸς saginatus	1223. d
σημα signum, nota, bustum	1215. d	σιτένω frugibus sagino, pinguefacio	1223. d
σημαίνω significo	1216. d	σιτίζω frugibus sagino, pinguefacio	1223. d
σημασία signi datio, classicum	1217. a	σιτιστὸς altilis	1223. d
σημαῖον signum, portentum	1216. a. d	σιτομετρέω frumentum divido	940. c
σημαόομαι noto	1216. d	σιτομέτριον demensum	940. c
σημείωσις significatio	1216. d	σίτον panis, cibus, triticum	1223. c
σήμερον hodie	1217. b	σιτοποιὸς pistor	1148. d
σήπω putrefacio	1217. d	σίτος frumentum	625. b. 1223. c. annona
σήρ vermiculus, qui net ferieum	1218. b	σιφὼν canalis	1223. c
σηρικὸν sericum	1218. b	Σιών Sion	1224. b
σηρικὸς sericus	1218. b	σιωπάω fileo	1224. c
σήs tinea 278. d. 1218. c. vermiculus vesti-	1218. c	σιωπή silentium	1224. c
bus noxius	1218. c	σιωπή tacite	1177. b
σητόζωτος à tineis consumtus	278. d	σιώπησις silentium	1224. d
σηψίς putredo	1218. a	σκάζω claudico	1225. a
σθένος robur	1218. c	σκαῖος lævus	1225. a
σθενόω roboro	1218. c	σκαίρω salio, saltito, tripudio, saltu la-	1226. a
σθένω valeo, possum	1218. c	scivio	1236. c
σιαγόνη maxilla	1219. c	σκάλλω fodio	1225. a
σιαγὼν maxilla	1219. c	σκαμβὸς obliquus, curvus	1226. c
σίαλον saliva	1219. c	σκάμμα fossa	1225. d
σιβύνη venabulum, jaculum	625. b	σκανδαλίζομαι offendor, contristor	1225. c
σιγάω fileo, taceo	1219. d	σκανδαλίζω offendo, facio, ut quis offen-	1225. a. b
σιγή silentium	1220. a	dat	1226. b
σιγητὸς taciturnus	1220. a	σκάπτω fodio, excavo	1226. a
σιδήρεος, ἄs ferreus	1220. b	σκαρίζω palpito	1225. a
σιδηρόδεσμος vinculis ferreis constrictus	372. a	σκασμὸς claudicatio	1226. c
σίθνος ferrum	1220. b	σκαφεῖον ligo	1226. c
Σιδὼν Sidon	1220. b	σκαφεὺς fossor	1226. c
Σιδώνιος Sidonius	1220. c	σκάφη scapha	1226. c. d
σίελον sputum	1219. c	σκάφος scapha, navigium, navis	1227. a
σίελος sputum	1219. c	σκαδίζω dissipio, dispergo	1227. a
σικάριος ficarius	1220. c	σκαδάννυμι dissipio, dispergo	1227. a
σίκερα ficera	1220. d	σκαδάω dissipio, dispergo	1227. b
σίκλος ficlus	1221. a	σκέλετον skeleton	1227. b
σικύα cucurbita	505. b	σκελετὸς arefactus	1227. b
σικυήλατον cucumerarium	505. b	σκελέω	
Σίλας Silas	1221. b		
Σιλαγὸς Silvanus	1221. b		

I. INDEX

σκελέω exaresco	1227. b	σκιρτάω salto, exulto	1116. a
σκελίζω supplantō	1227. c	σκληρία durities	1236. a
σκέλλομαι exaresco	1227. b	σκληροκαρδία durities cordis	741. c
σκέλλω arefacio	1227. b	σκληρός durus	1235. d
σκέλος crus	1227. c	σκληρότης durities	1236. a
σκεπάζω tego, velo	1230. d	σκληροτράχηλος duræ cervicis homo, per- tinax, præfractus	1354. b
σκέπαρον ascia	1227. d	σκληρόνω induro	1236. a
σκέπασμα tegumentum	1230. d	σκληρῶς graviter	1236. a
σκεπάτης protector	1230. c	σκήψ vermiculus erodens ligna, culex, pe- diculus	778. e
σκέπατρον operimentum	1230. d	σκολιάζω tortuose incedo	1236. c
σκεπάζω tego, velo	1230. d	σκολιός tortuosus, curvus, pravus, asper, cerebrofus, difficilis	1236. b
σκέπη tegumentum, protectio	1230. c	σκολιῶς tortuose	1236. c
σκέπτομαι circumspicio 1227. d. dispicio	1218. a	σκολοπίζω crucifigo	1237. a
σκεπώ tego, velo	1230. c	σκόλοψ præacutus palus	1236. c
σκευάζομαι fabricor, fabrefio	1231. c	σκόπελον scopulus	1228. a
σκευάζω instruo, paro	1231. a. c	σκοπέω speculor	1228. b
Σκευᾶς Sceva	1231. a	σκόπευσι speculatio	1218. b
σκευασία condimentum	1231. d	σκοπευτής speculator	1218. b
σκεύασμα quod paratum & fabrefactum est	1231. d	σκοπέω confidero	1218. b
σκευατός paratus, factus, factitius	1231. d	σκοπία specula	1228. a
σκευή armamenta	1231. c	σκοπιάζω speculor	1218. a
σκεῦος instrumentum, velum	1231. b	σκοπός meta, scopus	1218. a
σκηνή tabernaculum, tentorium	1233. b	σκορακίζω ad corvos amando, jubeo ire in rem malam	797. d
σκηνοπηγία tabernaculorum fixio	1106. d.	σκορακισμός contumelia, contumeliosa repulsio	798. a
σκηνοπηγός tabernaculorum structor	1107. a	σκόροδον allium	1237. a
σκηνοποιέω tabernacula fabricor	1148. d	σκορπίδιον parvus scorpius	1237. b
σκηνοποιός tabernaculorum confector	1148. d	σκορπίζω spargo, dissipō	1237. b
σκῆνος tabernaculum	1233. c	σκορπίος scorpius	1237. a
σκηνώω habito	1233. d	σκυτάζω obscuro	1238. b
σκήνωμα tabernaculum	1233. d	σκοτασμός obtenebratio	1238. b
σκήπτρον sceptrum, regnum, scipio, bacu- lus	1234. c	σκοτεινός tenebrosus	1238. b
σκηπτρῆχος sceptrifer	1234. d	σκοτία tenebræ	1238. a
σκήπτω innitor, incumbo	1234. d	σκοτίζω obscuro, tenebras alicui offundo	1238. b
σκήπων scipio	1234. d	σκοτομηνία nox illunis	943. d
σκιά umbra	1234. d	σκοτόομαι tenebræ mihi offunduntur	1238. c
σκιαγράφος qui rem aliquam adumbrat; pictor	1235. b	σκότος tenebræ, caligo	1237. d
σκιάδιον umbraculum	1235. a	σκοτώω obscuro, tenebras induco	1238. c
σκιάζω obumbro	1235. a	σκυδαλίζω rejicio, tanquam rem vilissi- mam aspernor	1238. d
σκήρος marmoris fragmentum, cæmentum, gypsus	1235. c	σκυβάλισμα rejectamentum	1218. d
σκήρρος scirrhus	1235. c	σκύβαλον sterces, quisquiliæ, excremen- tum	1238. c. d
σκήρρώω induro in scirrhum, tumefactum induro	1235. c	Σκύθης Scythia	1239. a
σκήρρώδης callosa duritie induratus, durus, contumax	1235. c	σκυθίζω Scythas imitor, ebrius sum	1239. a
		Σκυθόπολις Scythopolis	1239. b
		Σκυθε-	

Σκυθοπολίτης Scythopolitanus	1239. b	fero, doceor sapientiam	1245. c
σκυθρός qui tetrico & tristi vultu est	1239.	σοφίζω sapientem reddo	1245. c
a. tetricus	1485. d	σοφιστής doctus & peritus artifex, im-	
σκυθρωπάζω sum mæsto vultu, superci-		lior, cavillator	1245. d
lium contraho, torvos ostendo oculos	1485. d	σοφός sapiens, peritus	1244. d
σκυθρωπός tetricus, qui tristi vultu est	1485. d	σοφώω sapientem reddo	1245. a
		σοφῶς sapienter	1244. d
σκυλαία spoliū	1383. a	σπάδων eunuchus	1246. b
σκυλαία spoliū	1283. a	Σπανία Hispania	1246. b
σκυλία spoliū	1283. a	σπανίζομαι rarefco, diminuo	1246. d
σκυλεύω spolio	1283. a	σπανίζω penuria laboro	1246. d
σκύλλω vexo, fatigo	1239. c	σπάνιος rarus, infrequens	1246. c
σκυλμός vexatio	1239. c	σπάνις raritas	1246. e
σκύλον spoliū	1282. d	σπανός rarus, infrequens	1246. c
σκυμνίον catulus	833. c	σπαράγμος laceratio	1247. a
σκύμνος catulus (leonis)	833. b	σπαράσσω discerpo, dilacero, dilanio, vel-	
σκυτάλη scutica	1239. c	lico	1246. d
σχύτινος coriaceus	1239. c	σπάργανον fascia, pannus oblongus, in	
σχύτος corium	1239. c	quo infans obvolvitur	1247. a
σκληρόβρωτος à vermibus consumtus	278. d	σπαργανόω fasciis involvo	1247. a
		σπαρτίον funis	1247. b
σκήληξ vermis	1239. d	σπάρτον spartum, herba	1247. b
σκήλον offendiculum	1240. a	σπασμός convulsio, educio	1247. c
σκληρόω offendo	1240. b	σπαταλάω delictior, lautis epulis victito,	
σμεράγδινος smaragdinus	907. b	lascivio, cutem delicatè curo	1247. b
σμέραγδος smaragdus	907. b	σπατάλη delictia	1247. b
σμάω abstergo, detergo, purgo	1240. b	σπάταλος delicatus	1247. b
σμέω abstergo, detergo, purgo	1240. b	σπάω traho	181. b. 1247. c
σμήγμα smegma	1240. b	σπείρα spira 1248. d. cohors	1249. a
σμήχω abstergo, detergo, purgo	1240. b	σπειρηδόν more cohortis	1249. b
σμιερολογέομαι rei parvæ rationem ha-		σπείρω dissemino 872. d. fero, semino, se-	
beo, sordide & præparcè me gero 866. c		mina spargo	1249. b
σμικρός parvus	947. b	σπεκχλάτωρ speculator	1250. d
σμικρόν parvum reddo, immineo 948. a		σπένδομαι libo, foedus sancio, ferio, libor,	
σμίλαξ taxus	1240. b	pro libamento offeror	1251. a. b
Σμύρνα Smyrna, myrrha	1240. b. c	σπένδω libo	1251. a
σμυρνίζομαι myrrha imbuor	1240. c	σπέος specus, spelunca, antrum	1251. c
σμυρνίζω myrrham redoleo	1240. c	σπέρμα semen	872. c. d. 1249. d
σοβέω abigo, expello, moveo, concito	1240. c	σπερματία sementis	1250. b
		σπερματίζω semino	1250. b
Σόδομα Sodoma	1240. d	σπερμολόγος garrulus	872. c
Σόδομοι Sodomitæ	1241. a	σπένδω festino	1251. d
Σολομών Salomon	1241. b	σπήλαιον spelunca	1251. d
σός salvus, sospes, incolumis	1241. c	σπιθαμή spithama	1253. d
σορέω cadavera in loculo recondo	1244. a	σπλάς macula	1253. d
σορός loculus, capulum	1244. a	σπίλος macula, labes	1253. d
σός tuus	1282. a	σπιλώω contamino 100. a. 1253. d. maculo,	
σδαρίον sudarium	1244. a. b	inquino, polluo	1253. d
Σουσάννα Susanna	1244. c	σπίλωμα macula	1254. a
σοφία sapientia	1245. a	σπινθήρ scintilla	1254. a
σοφίζομαι sophisticor, sapientiam præ me		σπλαγχνίζομαι misericordia commoveor,	
		intima misericordia tangor	1254. c
		σπλαγχι-	

I. I N D E X

σπλαγχνίζω sacrifico	1255. a	σάβω calco	1260. b
σπλαγχνισμός sacrificium	1255. a	σῆρα sterilis, quæ non parit	1267. b
σπλάγχνον viscus	1254. b	σῆρόω sterileco	1267. b
σπλαγχνοφάγος viscerum comestor	1387. b	σάχω ordine incedo	1260. c
σπογγίζω spongiâ tergo	1255. c	σέλεχος truncus, caudex, stirps	1261. b. c
σπογγίσματα fordes spongia deterfæ	1255. c	σέλλομαι concreasco 819. c. mitor, able-	
σπόγγος spongia	908. b. 1255. c	gor, devito, missum facio 1261. d. sub-	
σποδιά cinis	1255. d	duco	1262. a
σποδός cinis	1255. c	σέλλω mitto, appare, instruo, orno, vesti-	
σποδῶ, ὁμοῖα cinere conspergo	1255. d	mentis exorno, contraho, reprimo,	
σπονδεῖον, ὀνειδῖον patera libatoria	1251. c	coerceo	1261. c
σπονδή libamen, fœdus	1251. b	σέμμα fertum	1267. d
σπορά semen	1250. c	σέμφυλον acinus	1265. b
σπόριμα fata	1250. c	συναγμός gemitus, suspirium	1265. d
σπόριμος qui seminari solet	1250. c	σενάζω gemo	1265. c
σπῆρος semen	1250. b	σενός angustus, arctus	1265. b
σπεδάζω studeo, serio ago, urgeo, facio fe-		σενότης angustia	1265. c
stinare 1252. d. res serias ago	1253. b	σενωχρία angustia	1471. c
σπεδαῖος studiosus, diligens	1253. a	σενόχωρος angustus	1471. c
σπεδαιότερος studiosius	1253. b	σενωχωρήμα coarctor	1471. c
σπεδαίως studiose, diligenter	1253. b	σενῶ in angustum spatium redigo	1265. c
σπεδή festinatio, diligentia, studium, gra-			
tia	1252. c. d	σένω gemo	1265. c
σπυρίς sporta, corbis	1255. d	σενῶs arcte	1265. b
σπυγτός stillicidium	1256. b	σέργω naturæ instinctu diligo, amo	1265. d.
σπυγών stilla	1256. b	acquiesco	1266. a
στάδιον, 105 stadium, mensura pedum sex-		σερεοπάριος durus corde	741. c
centenum, curriculum	1256. a	σερεός solidus, firmus	1266. b. c
στάζω stillo, fundo, instillo 895. d.	1256. b	σερεῶ corroboreo, confirmo	1266. c
σταθμίζω pondero	700. a	σερέω privo, orbo 1266. d. aufeto	1279. b
σταθμῖον pondus	700. a	σερέωμα soliditas	1266. c
σταθμός trutina, pondus	700. a	σερέωσις solidatio, firmamentum	1267. a
σακτηή stacte, (κονία) lixivium	1256. b	σερητικός privativus	1. d
σακτός stillatitius	1256. c	σερίσκω fraudo	1266. d
σαλάζω stillo	1256. c	σέρνον pectus, pavementum	1267. b
σάμνος urna	1256. c	σέρξις amor inter parentes & liberos	1266. a
σασιάζω seditionem excito	702. a		
σάσις consistentia, seditio	701. d	Στεφανός Stephanus	1267. c
σατήρ stater	720. a	σεφάνη corona	1268. a
σαυρός crux, afflictio	1256. d	σεφανηφορέω coronam gesto	1407. c
σαυρόω palum depango, crucifigo, in cru-		σεφανηφόρος coronam gestans	1407. c
cem tollo	1257. c	σέφανος corona 1267. d. ornamentum, de-	
σαφῖς uva passa	1259. b	cus, præmium	1268. a
σαφυλή uva	1259. b	σεφανοφορέω coronam gesto	1407. c
στάχys Stachys, spica	1259. c	σεφανοφόρος coronam gestans	1407. c
σάω sto	404. b	σεφανῶ coronor, orno	1268. a
σῆαρ sebum, adeps	1259. c	σέφος corona	1267. d
σεατέω sagino	1259. c	σέφω redimio, cingo, coronor	1267. c
σεγάζω tego	1260. a	σῆθος pectus	1268. b
σέγη, ὅς tectum, domus	1259. c. d	σηθύμιον pectusculum	1268. b
σέγω tego 1259. c. protego, tolero, susti-		σήνω sto 700. b. persiste	701. c
neo, suffero, me contineo	1250. d		σῆλη

στήλη lapis è terra extans, columna, statua, cippus	1268. c	στολισμὸς amictus	1261. d
σηλίδιον columella, parvus cippus	1268. c	στόλος militaris expeditio, classis	1261. d
σηλὶς columella, parvus cippus	1268. c	στόμα os, oris, sermo, legatus, fauces, acies gladii	1270. b - d
σηλογραφέω columnæ seu cippo inscribo	1268. d	στόμαχος stomachus, ventriculus	1271. b. c
σηλογραφία inscriptio in columnam seu cippum	1268. d	στομόω ore afficio; acuo	1271. b
σηλόομαι affligor alicui rei	1268. c	στόμωμα chalybs	1271. b
σηλόω cippum erigo; statuo; ita me alicui rei dedo, ut ab ea non discedam	1268. c	στόμωσις actio indurandi ferrum; acies, acumen, robur	1271. b
σήλωμα columna	1268. c	στοργή amoris affectus inter parentes & liberos	1266. a
σήμων stamen	701. d	στορέω sterno	1171. d
σήριγμα fulcrum	1269. b	στοχάζομαι collimo, rectè ad scopum tendo, coniecto, conjecturam facio	1272. b
σηριγμὸς fulcimentum	1269. b	στοχαστὴς coniector	1272. b
σηρίζω confirmo, stabilio, fulcio	1268. d	στραγγάλη laqueus	1179. a
σιβαρὸς gravis	1260. b	στραγγαλία tortuosus laqueus; dolosum consilium	1279. a
σιβαρῶς graviter	1260. b	στραγγαλιώδης tortuosus, distortus, per-versus, dolosus	1279. b
σιβάς stratum, frons, dis	1260. b	στραγγαλόω strangulo	1279. b
σιβίω calco	1260. b	στραγγεύω torqueo	1279. a
σίβη stibium	1269. c	στραγγίζω torqueo; guttatim exprimo, effundo	1279. a
σιβίζω stibio depingo	1269. d	στραγγὸς tortuosus, obliquus	1278. d
σίβω calco	1260. b	στράγγ gutta, stilla	1278. d
σίγμα stigma, signum inustum s. impres-sum	1270. a	στρατεία militia	1272. d
σιγμή punctum	1269. d	στράτευμα exercitus 1272. d. manus	1273. a
σίζω pungo	1269. d	στρατεύομαι bello, milito	1172. d
σικτὸς insculptus	1269. d	στρατηγέω exercitum duco, imperatoris munus obeo, dux sum	45. d
σιλβὸς ludidus	1270. a	στρατήγημα facinus callidum in bello, stra-tegema	46. a
σίλβω splendo, niteo, laceo	1270. a	στρατηγία præfectura militum	45. d
σίλβωσις fulgor	1270. a	στρατηγὸς dux exercitus, præfectus mili-taris, prætor	45. d
σίξ ordo	1260. c	στρατιά exercitus	1273. a
σιπύινος stupeus	1281. a	στρατιώτης miles	1273. a
σιχίζω ordino	1260. c	στρατολογέω exercitum conscribo, milites colligo, deligo	872. d
σίχος versus capitis	1260. c	στρατοπεδάρχης præfectus exercitus, dux	176. b
στοά porticus	1270. b	στρατοπεδεία castrorum metatio, exercitus	1083. c
στοιβάζω struo	1260. b	στρατοπεδεύω castra metor	1083. c
στοιβὰς stratum, frons, dis	1260. b	στρατόπεδον castra 176. b. exercitus	1083. b
στοιχείον elementum	1260. d	στρατὸς exercitus	1272. d
στοιχείω elementa doceo, ex elementis compono	1261. b	στέβλη tormentum, prelum	1273. d
στοιχείωσις elementorum traditio, rei ex elementis composito	1261. b	στρεβλὸς tortus, flexuosus	1273. d
στοιχέω incedo	1260. d	στρεβλότης tortuositas	1273. d
στοῖχος series	1260. d	στρεβλόω detorqueo, depravo, in alie-num	
στολή stola 1261. c. 1270. b. toga	1261. c		
στολητὴς præfectus vestium	1261. d		
στολίζω vestio, stola induo	1261. d		

I. I N D E X

num sensum rapio	1273. d	συγγνώμη venia, concessio	319. c
στρεβλωτήριο locus tormenti	1273. d	σύγλῳσος, συγλῳσός venia dignus	319. d
στρέμμα id quod intortum est	1274. b	συγγραφεὺς scriptor	332. d
στρεπτόν funis	1274. b	συγγραφή syngrapha, stipulatio, cautio	332. c
στρεπτός versatilis, volubilis	1274. b	συγγράφω conscribo, scripto (syngraphá)	331. c
στρέφομαι converto me	1274. b	caveo	331. c
στρέφω verito, muto, obverto	1274. a. b	συγλυμνασία coëxercitatio, commercium	335. b
στηνιάω luxurior	1279. b	συγκάθημαι confideo, habito, unà habito,	636. d
σῆνος deliciae, luxus	1279. b	apud alium habito	636. d
σρίφνος nervosa caro	1279. c	συγκαθίζω una colloco, unà sedeo	416. b
σροδέω circumago	1279. c	συγκαθυφαίνω contexo	1383. d
σρογγύλος rotundus	1279. c	συγκαίω uro	726. c
σρογγυλώ rotundus sum	1279. d	συγκακοπαθῆω particeps sum afflictio-	1075. a
σρογγύλωμα convolutio	1279. d	num, unà patior	607. c
σρογγύλωσις conversio	1279. d	συγκακῶσθαι unà malè vexor	734. c
σραθίζω garrus	1280. a	συγκαλέω, ἐσθαι convocare	736. c
σραθίον passerulus	1279. d	συγκαλύπτω operior	736. c
σραθός passer	1279. d	συγκάλυμμα operimentum	738. a
σροφεὺς cardo	1274. d	συγκάμπω incurvo	211. d
σροφή versutia	1274. d	συγκαταβαίνω unà descendo	212. a
σρόφιγξ cardo	1275. a	συγκατάβασις condescensus, condescen-	212. a
σρόφος tormina	1275. a	sio	212. a
σροφωτός ductilis	1275. a	συγκαταβατικὸς qui fit per condescen-	212. a
σρώμα stratum	1271. d	sum	212. a
σρωμνή vestis stragula	1271. d	συγκαταβατικῶς cum demissione, ac-	212. a
σρώννυμι sterno	1271. d	commodando se ad captum inferioris	212. a
σρωννύω sternō	1271. d	συγκαταγερᾶσκω consenesco	301. c
σρωτός stratus	883. d	συγκατάθεσις consensio	1334. a
συγέω odio prosequor	1280. c	συγκατακαλύπτω contego	736. b
συγητός odiosus, horribilis	1280. c	συγκατακληρονομέω simul possideo	975. c
συγνάζω contristor, mœrore afficior	1280. c	συγκαταμίγνυμι commisceo	947. a
συγνός torvus, tristis, odiosus	1280. c	συγκατατίθεμαι assentior	1334. a
σύλος columna	1280. a	συγκαταφάγω comedo	1387. a
σύξ styx, tremor, horror ex frigore	1280. b. c	συγκαταψηφίζω communibus suffragiis	1474. d
εὐπᾶον stupa	1280. d. 1181. a	eligo	751. d
εὐπη stupa	1280. d	σύγκειμαι simul positus sum	754. c
εὐπᾶον stupa	1280. d. 1281. a	συγκεντέω compungo	755. d
εὐπη stupa	1280. d	συγκεράννυμι contempere	756. c
εὐπείον stupa	1280. d. 1281. a	συγκερατίζω confingo	757. b
στωικός Stoicus	1281. a	συγκεραυνέω simul fulmino vel lapido	766. d
συ tu	1281. a	συγκινέω commoveo	769. b
συβίνη, ὕνη venabulum, jaculum	625. b	συγκλάω confringo, comminuo	770. c
συγγελάω unà rideo	293. c	σύνκλωμα junctura	770. d
συγγένεια cognatio	311. b	συγκλασμός conclusio	770. c
συγγενής cognatus, popularis, consanguineus	311. a	συγκλείω concludo	975. d
συγγίνομαι simul sum, conversor	308. b	συγκληρονομέω cohæres sum, simul hære-	975. d
συγγινώσκω simul censeo, una statuo, idem sentio, ejusdem sum sententiæ, conscius mihi sum, ignosco, veniam do	319. c	ditatem adeo	975. d

συγκληρονόμος cohæres	975. d	συζητήσις disputatio	625. a
σύκλητος convocatus	734. c	συζητητής disquisitor, disputator	625. b
συγκλύζω inundo, obruo, submergo	777. d	σύζυγος focius, a	620. b
συγκοιμάομαι concumbo	780. d	συζώννυμι, ύω succingo	627. b
συγκοινωνέω unā participo	783. a	συζωοποιέω una vivifico	1148. c
συγκοινωνὸς particeps, consors, focius	783. a	συκάμινος sycaminus, sycomorus	1282. d
σύγκοιτος concumbens	780. d	συκῇ ficus, arbor	1282. c
συγκολάπτω contundo	781. a	συκομωραία sycomorus	966. a. 1282. d
συγκολλάω glutine compingo, conjungo	786. a	σῦκον ficus, fructus	1282. c
συγκομίζω una effero, una funus curo	789. c	συκοφαντέω sycophantor, calumniosus	1391. d
συγκόπτω percutio	796. c	συκοφάντης sycophanta, calumniosus de-	1391. c
σύγκρασις commixtio	756. a	lator	1391. c
συγκρατέω contineo	807. a	συκοφαντία calumnia	1391. d
σύγκριμα contentio, comparatio, con-	815. c	συκῶν olivetum	1282. d
centus, edictum	815. c	συλαγωγέω prædam abigo, deprædor, spo-	46. a
συγκρίνω comparo, conjungo	815. b	lio	46. a
σύγκρισις comparatio	815. c	συλαγωγὸς præda	46. a
συγκροτέω compello	817. b	συλάω spolio, prædor	1283. a
συγκρησμός collisio	818. a	σύλη spoliū, præda	1282. d
συγκρῆω collido, committo	818. a	συλλαλέω colloquor	840. c
συγκρύπτω celo, abscondo	819. c	συλλαμβάνομαι adjuvo, opitulator	847. b
συγκτίζω simul condo, simul creō	822. c	συλλαμβάνω comprehendo	847. b
συγκύπτω incurvo	827. a	συλλέγω colligo, evello, eradico	861. d
συγκυρέω accido, evenio	828. c	συλληρέω sum congerro, unā confabulor,	881. b
συγκύρημα quod forte evenit, accidens,	828. c	nugor, ineptio	881. b
fortuitum	828. c	σύλληψις comprehensio	847. c
συγκυρία casus	827. c	συλλογὴ collectio	862. a
συγκύρω coincido	829. c	συλλογίζομαι ratiocinor	866. a
συγκίφω incurvo	827. b	συλλογισμός computatio, ratiocinatio,	866. a
συγχαίρω unā gaudeo, congratulor, gra-	1443. d	Syllogismus	866. a
tulor	1443. d	σύλλογος circulus colloquentium, con-	862. a
συγχέω confundo	1453. b	ventus, collegium	862. a
συγχόω obruo	1458. d	συλλοιδορέω increpo	886. b
συγχράομαι familiariter utor aliquo, com-	1461. c	συλλοχάω simul infidior, colligo	886. d
mercium habeo cum aliquo	1461. c	συλλυπέομαι condoleo	890. c
συγχρονίζω coætaneus sum, commoror	1465. d	σύλλυσις compositio litis seu controver-	895. b
συγχρονισμός quæ concurrunt in idem	1465. d	sia	895. b
tempus, synchronismus	1465. d	συλλύω simul solvo, reconcilio	895. a
σύγχρονος contemporaneus, æqualis	1465. d	συμβαίνω evenio, contingo	214. a
συγχύνω, ύω confundo	1468. b	συμβάλλω conjicio, diligenter confidero,	226. a. b
σύγχυσις confusio	1468. c	disputo, confero, conjungo, congre-	226. a. b
συγχωρέω concedo	1471. b	dior prælio, comparo &c.	226. a. b
σύα@ suillus, porcineus	1381. d	συμβασιλεύω unā regno	240. a
συζάω simul vivo	619. b	συμβαπάζω simul porto	241. c
συζεύγνυμι conjungo	621. a	συμβιβάζομαι compingor, coagmentor	214. c
συζητέω disputo, vicissim quæro, altercor,	623. a	συμβιβάζω facio ut aliquis eat, demon-	214. c
discepto	623. a	stro, instruo, doceo, assentiri cogō	255. a

I. I N D E X

συμβίωσις convictus, vitæ consuetudo, victus	255. a	quor, una indignor ob facti iniquitatem	1096. d
συμβιωτής convictor, contubernalis	255. a	συμμορία collegium, tribus	925. b
σύμβλημα commissura	226. c	συμμορίτης collega	925. b
σύμβλησις commissura, copulatio	226. c	σύμμορφος conformis	956. c
συμβοηθὸς coadjutor	263. d	συμμορφᾶμαι conformor	956. c
συμβολή collatio, collecta	226. c	συμπαθῶ condoleſco	1075. b
συμβολοκοπέω symbolas do in convivia, comestationibus vaco, convivor	797. b	συμπαθῆς mutuo molestiarum sensu affectus	1075. b
συμβολοκόπῃ combibo, comestator	797. b	συμπαίζω colludo, cum quopiam ludo	1066. b
σύμβολον symbolum, signum	226. c	συμπαίκτηρ collusor, simul nutritus	1066. b
συμβοσκέω simul pascō	266. a	συμπαίτης collusor, simul enutritus	1066. b
συμβελεύομαι simul consilium in eo	269. d	συμπαίτρια quæ colludit	1066. b
συμβελευταίης senator	269. d	συμπαίτωρ collusor, simul enutritus	1066. b
συμβελευτικός consiliarius	270. a	συμπαράγίνομαι simul accedo, adsum	308. a
συμβελεύω consilium do, suadeo, consulto	269. d	συμπααρακαλέομαι communem exhortationem percipio	734. c
συμβεβλία consilium	269. c	συμπααραλαμβάνω assumo	846. b
συμβάλιον consilium, concilium, cœtus senatorum	269. c	συμπααραμένω simul permaneo	933. a
σύμβελος consiliarius	269. b	συμπαράσκει unā adsum	480. b
συμβραβεύω simul de palma certo, unā palmam refero, connitor	272. a	συμπαρίσκει assisto	708. d
συμβράζω expello, compello	273. b	σύμπας universus, totus	1072. a
Συμεὼν Simeon	1222. a	συμπάσχω simul patior, aliorum calamitatibus afficior	1075. b. c
συμμαθητής condiscipulus	905. d	συμπατέω conculco	1078. a
συμμαρτυρέω unā testor, testimonium reddo	913. d	συμπαίθω unā persuadeo, persuadeo	1086. a
συμμαχέω in bello sum socius, auxiliior	918. d	συμπέμπω unā mitto	1094. b
συμμαχία belli vel pugnae societas	918. d	συμπεραίνω consumo	1098. d
συμμαχικὸν commilitium, copiae sociorum	919. a	συμπεριλαμβάνω simul assumo, completo	846. b
συμμαχικός socialis	919. a	συμπεριπλέκω circumplico	1127. a
συμμάχομαι simul pugno	919. a	συμπεριφέρω unā circumferor	1410. d.
σύμμαχος belli inferendi socius	532. b.	unā huc illuc ventito, comiter me do;	
commilito, pugnae socius	918. d	una versor, sum morigerus, consentio;	
συμμερίζομαι unā partem capio	925. b	obsequor	1411. a
συμμετέχω unā particeps sum	603. a	συμπεριφέρω unā circumfero	1410. d
συμμέτοχος unā particeps	603. a	συμπίνω unā bibo	1111. d
σύμμετρος ad mensuram aptatus	940. b	συμπίπτω corruo	1115. c
συμμιαίνω coinquino	945. d	συμπλεκτὸς conjunctus	1127. b
συμμιγῆς commixtus	947. a	συμπλέκω complico	1127. b
συμμίγνυμι commisceo	947. a	συμπληρόομαι, ἔμαι compleor	1130. b
σύμμικτος omnigenus, commixtus	947. a	συμπνίγω unā suffoco	1141. b
συμμιμητής unā imitator	948. d	συμποδίζω pedes colligo	1158. b
σύμμιξις commixtio	947. a	συμποιέω adjuvo, auxiliior	1147. c
συμμίσγω commisceo	947. a	συμπολεμέω pugno pro aliquo	1151. a
συμμισοπονηρέω una malum odio proſe-		συμπαλί-	

συμπολίτης concivis	1151. d	fiastica, conventus	43. a
συμπορεύομαι unā proficiscor, convenio	1091. c	συναγωνίζομαι unā certo, opem fero, auxilior	49. b
συμπορεύω constringo	1156. a	συναθλέω unā certo	57. a
συμποσιάζω computationem instituo	1111. d	συναθροίζω congrego, colligo	57. d
συμπόσιον computatio, convivium	1111. d	συνάδω concino	55. a
συμπότης computator, combibo	1111. d	συνάίρω cum alio tollo, aufero	71. d
συμπότης computatrix	1112. a	συναίχμαλωτ in captivitate socius	101. a
συμπότρια computatrix	1112. a	συνακολαθέω unā sequor	83. b
συμπραγματεύομαι unā procuro negotium, unā versor cum aliquo	1162. a	συναλλάγμα vociferatio	946. c
συμπράσσω simul ago	1160. d	συναλγέω unā doleo	95. b
συμπρεσβύτερος unā presbyter	1163. c	συναλίζομαι convenio, in cœtum venio	99. d
συμπροπέμπω comitor	1094. b	συναλίζω cogo, congrego	99. d
συμπροπηλακέομαι lacecco	408. c	συνάλλαγμα commercium, scriptio contractus	106. b
συμπρόσαμι simul adsum	480. c	συναλλάττω paciscor	106. b
σύμπτωμα collisio	1115. c	συναναβαίνω simul ascendo	208. d
συμφάγω simul edo	1387. a	συνανάκασμαι simul discumbo, accumbo	750. b
συμφέρω conduco, profum, confero, comporto	1412. c. d	συναναμίγνυμι commisceor, commercium habeo	946. c
συμφεύγω una fugio, confugio	1415. d	συνανάμιξις conjunctio	946. d
σύμφημι consentio, adstipulor, assentior	1400. a	συναναπαύομαι unā refocillor	1081. d
συμφλέγω comburo	1422. b	συναναστρέφομαι conversor, versor cum aliquo	1275. d
συμφλογίζω simul inflammo, concremo	1412. b	συναναστρέφω una revertor	1275. d
συμφορά damnum, calamitas	1411. d	συναναστρόφη conversatio	1275. d
συμφοράω condoleo	1413. a	συναναφέρω simul porto	1408. b
συμφράττω concludo	1425. d	συναντάω cum aliis occutro, unā occutro, obviam venio	131. b
συμφρύγω aresco	1431. a	συνάντημα occurfus	131. c
συμφυλέτης contribulis	1434. a	συνάντησις occurfus	131. c
συμφύομαι simul enascor	1437. b	συναντιλαμβάνομαι unā sublevo, vicifim adjuvo, mutuum præsto operam	843. c
συμφύρδην commixtim, confuse, promiscue	1435. b	σύναξις conventus	43. a
σύμφυρτος commixtus, confusus	1435. a	συναπάγω unā abduco	38. d
συμφύρω commisceo, confundo	1435. a	συναποδινήσκω unā morior	664. b
σύμφυτος una plantatus	1437. c	συναποκρύπτω occulto	819. b
συμφύω unā nascor, conpascor; coalescere facio, coagmento	1437. b	συναπόλλυμαι una pereor	1021. d
συμφωνέω consentio, paciscor	1439. b. c	συναποσέλλω unā ablego	1364. a
συμφώνησις consensus, convenientia	1439. b	συνάπτω pertingo	148. c
συμφωνία concentus musicus	1439. b	συνάρα conferte	72. a
σύμφωνος consonus, concors, consensuens	1439. b	συναριθμέω consummero	156. c
συμφηφίζω computo	1475. a	συναρμοσλογέω congruenter coagmento, congruente proportionem construo	867. d
σύμφυχος unanims, qui ejusdem est sententiae	1477. d	συναρπάζω corripio, abripio	163. b
σύν cum, apud, præter	1283. b. c. d	συνασπίζω clypeis confertis pugno, protegō, defendo	181. b
συνάγω congrego, colligo	41. a		
συναγωγή Synagoga, congregatio Eccle-			

I. INDEX

συναυλίζομαι cohabito	188. b	συνεξέρχομαι simul exeo	565. a
συναυξάνομαι simul cresco	190. a	συνεξορμαίω unà erumpo	1044. b
συναυξάνω simul augeo, augeo	190. a	συνεπικολαθῶ sequor	84. d
σύναψις conjuratio	148. c	συνεπιμαρτυρέω testimonium	præbeo
συνδάκνω commordeo, compungo	340. a		914. b
συνδαιπνέω cœno	353. c	συνεπισκέπτομαι simul numero	1229. c
σύνδαιπνος conviva	353. c	συντεπίσταμαι confcius sum	696. c
συνδέομαι unà vincior	371. c	συνεπιούω corroboro	712. b
σύνδεσμος colligatio, vinculum, nexus	371. c	συνεπιτίθημι una aggredior	1333. b
	371. b	συνέπομαι comitor	536. c
συνδέω colligo	371. b	συνεργέω unà operor	544. d
συνδιώκω simul persequor	407. b	συνεργός adjutor, administer, administra	544. c
συνδοξάζομαι simul glorificor	417. d		550. a
συνδοξάζω unà glorifico	417. d	συνερέδω impressionem facio	550. a
σύνδεσλος confervus	423. d	συνέρχομαι convenio, unà venio, comitor,	568. c
συνδρομή concursus	1363. a	consuesco	571. d
συνδυάζω consentio	433. c	συνεδίω comedo	614. d
συνεγγίζω appropinquo	445. d	σύνεσις intelligentia	577. a
σύνεγγισ prope, proxime	446. a	συνεταίρις sodalis, socia	577. a
συνεγέρομαι unà resurgo	448. a	συνεταῖρος sodalis	577. a
συνεγέρω unà excito	448. c	συνεταίρημα sodalitatem in eo cum ali-	577. a
συνεδρεύω confideo, sum ejusdem curiæ,	453. c	quo	615. b
sum collega	453. c	συνετίζω intelligentem reddo	615. a
συνεδρία confessus	454. a	συνετός intelligens, prudens	615. a
συνεδριάζω confideo	454. b	συνετῶς intelligenter, prudenter	615. a
συνέδριον confessus, synedrium, confessus,	453. c	συνευδοκέω consentio, ultro consentio,	413. a
judicium	453. c	comprobo, applaudo	2. c
σύνεδρος confessor, assessor	453. c	σύνευνος maritus	1428. a
συνεθίζομαι assuefio	458. c	συνευφραίνομαι congaudeo	591. a
συνεθίζω consuefacio, assuefacio	458. c	συνευωχέομαι, ἔμαι unà convivor	706. d
συναιδέω confcius sum	463. b	συνεφίσταμαι unà insurgo	605. c
συναιδέημι confcius sum	463. b	συνέχομαι coarctor	605. b. c
συναιδήσις conscientia	463. b	συνέχω constringo, unà teneo, comprimo	631. b
συνείδω confidero	467. d		631. c
σύνεμαι sum cum alio	480. c	συνήδομαι delector	631. c
σύνεμαι coëo, convenio, congregior	483. a	συνήθεια consuetudo	634. b
	563. a	συνήθης consuetus, familiaris	634. b
συνεσέρχομαι simul introëo	375. c	συνηλικιώτης coxvus	646. c
συνέκδημος socius peregrinationis	754. c	συνῆλιξ coxvus	650. a
συνεκκεντάω, ἔω confodio, transfodio	861. a	συνθάπτομαι unà sepelior	1336. c
συνεκλεκτός unà electus	1151. a	συνθάλλω consentio	1336. c
συνεκπολεμέω unà pugno, unà bellum,	1089. d	σύνθεμα signum quod ex composito da-	1336. d
gero	605. d. 606. a	tur, tessera	1336. c
συνεκπορέυομαι simul egredior	1360. d	σύνθεσις compositio	1336. c
συνεκτικός præfectus	1365. a	σύνθετος compositus	1336. c
συνεκτρέφω enutrio	1360. d	συνθήκη fœdus	1336. c
συνεκτρίβω simul extero, elido, extermi-	1365. a	σύνθημα signum quod ex composito da-	662. c
no	1360. d	tur, tessera	663. b
συνέκτροφος unà educatus	504. d	συνθλάομαι confringor	668. b
συνελαύνω compello, cogo	512. c	συνθλίβω comprimo	613. d
συνελαύνω simul traho		συνθρύπλω comminuo	συνικνε-
		συνίημι intelligo	

συνικνέμαι unā venio	687. a	συντέμνω concido, præcido, decurto	1320. b
συνισάω commendo	709. c	συντήκω tabescio	1324. a
συνιστάω commendo	709. b	συντηρέω conservo, observo, revereor	1315. d
συνίστημι simul sto, demonstro, constituo, commendo	709. b	συντήρησις conservatio, observatio	1326. a
συνίστω conficius	697. a	συντίθεμαι constituo	1336. b
συννέφεα tempestas nubila	979. c	συντίμησις æstimatio pretii	1351. a
συννεφέω obnubilo	979. c	σύντομον brevis, breve	1320. b
συννεφής nubilus	979. c	σύντομος concisus, brevis, compendarius	1320. b
συννοέω cogito, intelligo, animadverto	989. c	συντόμως concise, breviter, paucis	1320. b
σύννοια profunda cogitatio, mæror	989. c	συντρέπω converto	1359. a
σύννοος cogitabundus, meditabundus, tristis	989. c	συντρέφω simul educo, nutrio	1361. b
σύννυμφος connurus	992. b	συντρέχω concuro	1363. a
συννοδεύω iter facio cum alio	1006. b	συντριβή contritio, comminutio, confusio	1365. b
συννοδία comitatus	1006. b	συντρίβω contundo, quassō	1365. a
σύννοδος conventus	1006. b	σύντριμμα contritio	1365. a
συννοδυνόμαι una doleo	1007. a	συντριμμός contritio	1365. a
συννοικέω unā versor, habito	1004. d	σύντριψις contritio	1365. b
συννοικίζομαι habitor, habitatoribus frequenter	1014. d	σύντροφός unā educatus	1360. c
συννοικίζω cohabito, simul dormio, habito, una habitare facio	1014. d	συντροχάζω coarcto	1363. a
συννοικοδομέομαι unā ædificor	357. b	συντυγχάνω convenio	1368. c
συννοικοδομέω unā ædifico	357. a	Συντύχη Syntycha	1283. d
συννολή contractio	512. c	συντυχία colloquium, congressus	1283. d
σύνολον totum, universum	1023. a	συνυπάγω abripio	44. d
συνόλως prorsus, omnino	1023. a	συνυπεκρίνομαι unā simulo	816. a
συνομιλέω unā colloquor	1024. c	συνυπεργέω unā operam meam confero	545. a
συνόμιλος congerro, confabulator	1024. c	συνυπεργός unā operam suam conferens	545. a
συνομορέω confinis sum	1045. a	συνυφαίνω contexo	1383. d
συνόμορος unā conterminus	1045. a	συνυφή contextura	1383. d
συνοράω conspicio, conspikor, animadverto, intelligo	1040. b	συνυψώω in altum tollo	1384. c
συνέλωσις cicatrix	1055. b	συνωδίνω unā parturio	1007. c
συνεσία consuetudo, conversatio, concubitus	480. c	συνωμοσία conjuratio	1025. a
συνεσιέζω coëo	480. c	Συρακῆσαι Syracusæ	1284. a
συνεσιασμός coitus	480. c	συνβάζομαι turbor, satago	1284. a
συνοχή anxietas, coarctatio	606. a	σύρβη tumultus	1284. a
συνταγή signum	1302. c	Συρία Syria	1284. b
σύνταγμα instructio, volumen	1302. d	σύριγμα fibilus	1284. c
σύνταξις constructio, conjunctio	1302. c	συριγμός fibilus, stridor	1284. c
συντάραξις conturbatio	1297. c	σύριγξ fistula	1284. c
συνταράττω conturbo, perturbo	1297. c	συρίζω sibilo	1284. c. traho
συντάττω construo, injungo, præcipio	1302. c	συρισμός fibilus, stridor	1284. c
συντέλεια consummatio	1315. a	συρίσσω, τῶ sibilo	1284. c
συντελέομαι perficio	1314. a	σύρμα sagma	1285. c
συντέλεσις perfectio	1314. d	Σύρος Syrus	1284. c
συντελέω finio	1314. c	Συροφοίνισσα Syrophœnissa	1284. d
		σύρραξις conflictus	153. b
		συνδράμω consuo	1184. b
			σύρρις

I. I N D E X

σύρτις Syrtis	1284. d	σφέτερος suus	678. d
σύρω traho	1285. b	σφηκία crabro	1287. d
σῦς sus	1381. c	σφηνόω obfirmo	1287. d
συσκεπτομαι consulto	1230. b	σφήξ vespa	1287. d
συσκευάζω vasa colligo	1233. b	σφιγγία parsimonia, fordities in victu	1287. d
σύσκεψις consilium	1230. b	σφίγγω stringo, constringo, gracilem fa-	1287. d
εὐσκηνος vicinus	1234. c	cio	1287. d
συσκιάζω obumbro	1235. b	σφιγκτήρ uncinus	1288. a
εὐσκιος umbrosus	1235. b	σφοδρά valde, vehementer	1288. a
συσκοτάζω obscurus sum	1238. b	σφοδρός vehemens, validus	1288. a
συσπαράττω discerpo	1246. d	σφοδρώς valde, vehementer	1288. a
συσσεισμός concussio	1213. b	σφόνδυλος vertebra spinæ dorfi	1288. a
συσσεύω simul quatio, concutio	1213. b	σφραγίζω obfigno, sigillo munio	1288. b
σύσημον commune signum	1215. d	σφραγίς sigillum	1288. a
συσσίτιον crenobium, mensa communis	1224. b	σφυγμός pulsus	1475. c
σύσσιτος convictor	1224. b	σφύζω pulso	1475. c
συσσύρω contrecto, contumeliosè tracto	1285. c	σφύρα, ῥά malleus, instrumentum fabrilē	1289. a
εὐσσωμος ejusdem corporis particeps	1292. a	σφυρόν malleolus pedis	1289. a
συσασιάζω seditionem unà concito, con-	702. a	σχάω scarifico, scalpo, aperio, cohibeo, in-	1217. a
fpiro	702. a	hibeo, laxo, impello	1217. a
συσασιασής focius seditionis	702. a	σχάζω scarifico, scalpo, aperio, cohibeo,	1217. a
σύστασις constitutio	709. b	inhibeo, laxo, impello	1217. a
συστατικός commendatitius	709. c	σχάσις apertura, incisura	1227. a
συσανυρόμαι simul crucifigor	1259. a	χέδη tabella, pugillares	1289. b
συσελλώ subtraho 1264. d. contraho 1265. a	1265. a	χεδία (ναῦς) navis subitanea	1289. b
συσευάζω unà fuspiro	1265. d	χεδιάζω ex tempore facio, rem leviter	1289. c
συσοιχέω eadem serie respondeo 1261. a. b	1261. a. b	tracto, inconsideratè ago	1289. c
συστρατιώτης commilito	1273. c	χεδιασμα opus ex tempore factum	1289. c
εἰσρεμμα conjuratio	1278. b	χέδιος extemporalis, subito factus, non	1289. b
συστρέφω colligo, converro	1278. b	elaboratus	1289. b
συτροφή coitio, concursus, tumultus 1278. b	1278. b	χεδὸν prope, fere, ferme, contiguè	1289. b
συσφίγγω complico	1287. d	χετλιάζω conqueror, lamentor	1289. d
συσχηματίζω conformo	598. a	χετλιασμός lamentatio	1289. d
Συχάρ Sychar	1285. d	χετλιασικός miserationi aptus	1289. d
Συχέρμ Sichem	1286. a	χέτλιος infelix, miserabilis; durus, ex-	1289. d
σφαγανον ensis	1286. b	vus, nefarius	1289. d
σφαγή mactatio, laniena, epulum	1286. c	χήμα figura, habitus	597. c.
σφαγιον victima	1286. c	χηματίζω effingo	597. d
σφάζω jugulo, macto, occido	1286. a. b	χίδαξ lignum scissum	1290. b
σφαλερός periculosus	1287. a	χίζα fissura, sagitta	1290. b
σφάλλω supplantō, everto, labefacto, pro-	1286. d	χίζω findo, scindo	1289. d
sterno	1286. d	χίνος lentisculus	1290. c
σφάλμα erratum	1286. d	χίσμα fissura, dissidium, secta	1290. a
σφάττω jugulo, macto, occido	1286. a. b	χισμή scissura	1290. b
σφενδαλέω funda jacio	1287. c	χισός fissilis	1290. b
σφενδόνη funda	1287. c	χοινίον funiculus	1290. d
σφενδονίζω fundam agito, funda utor	1287. c	χοίνισμα funiculus	1290. d
σφενδονίτης, ανιτής funditor	1287. c	χοινισμός funiculus	1290. d
		χοῖνος funis è junco plexus	1290. d
		χολάζω otiosus sum, otior, vacuus sum	yaco,

vaco, operam do, studeo	1291. b	ταλάσιος lanifex	1294. b
χολασις otiosus	1291. b	τάλασις tolerantia	1294. b
σχολή otium, vacatio	1290. d.	ταλάω tolero, sustineo, audeo	1294. b
schola	1291. a	ταλιθα κἄμει puella surge	1294. b
σώζω servo	1241. d	ταμίας promus condus, quaestor; cella-	1294. c
σῶμα corpus, cadaver	1291. c	rins	1294. c
σώματα, mancipia	1291. d	ταμιῶν locus secretior, in quo recondi-	1294. c
σωματικός corporeus	1292. a	mus aliquid, cella penuaria, ararium,	1294. c
σωματικῶς corporaliter	1292. a	conclave	1294. c
σωματοποιέω sanitati restituo	1147. d	ταμιεύω quaestoris munus obeo, recondo,	1294. d
σωματοφύλαξ fatelles, corporis	custos	asservo	1294. d
	1433. d	τανῦν nunc	992. d
σῶος salvus	1241. d	τανύω extendo	1294. d
Σώπατρος Sopater	1292. b	τάξις ordo	1299. d
σωρείτης sorites	1292. c	ταπεινός humilis, vilis, abjectus	1295. a. b
σωρεύω coacervo	1292. b	ταπεινότης humilitas	1295. b
σωρηδὸν acervatim, cumulatè	1292. d	ταπεινοφρονέω humiliter sentio	1430. a
σώρος acervus, cumulus	1292. b	ταπεινοφροσύνη humilitas, animi demissio	1430. a
Σωθιένης Sosthenes	1292. d		1429. d
Σωσίπατρος Sosipater	1293. b	ταπεινόφρων humilis	1429. d
σωτήρ servator	1242. c	ταπεινόω humiliō, humilem reddo, de-	1295. b
σωτήρια foteria	1242. d	primo, demitto, submitto	1295. b
σωτηρία salus	1242. d	ταπείνωσις humilitas, animi demissio	1295. d
σωτήριον salus, hostia	1242. c. d		1296. b
σωτήριος salutifer	1242. c	τάπης tapes	1296. b
σωφρονέω mentis sum compos, temperans		ταράσσω, τῶ turbo, commoveo, pertur-	1196. b. c
sum, sobrius sum, prudens, cautus,		bo, perplexum reddo, affectus moveo,	1297. a
omnia consulte facio	1428. c	terreo, seduco	1297. a
σωφρονίζω sapere doceo, facio, ut quis sa-	1428. d	ταραχή turba, turbatio	1297. b
piat, ad sanam mentem revoco	1428. d	τάραχος tumultus	1297. d
σωφρονισμός sanitas animi	1428. d	ταραχώδης turbulentus	1297. d
σωφρονως temperanter	1428. b	ταριχεύω sale condio, condio, macero	1297. d
σωφροσύνη mens sana, modestia	1428. c		1297. c. d
σωφρων mentis compos, sana mente,		τάριχος salsamentum piscium, caro sale	1311. c
præditus, prudens, sobrius, continens	1428. b	condita & exsiccata	1298. c
		ταρῶς crates, ala avium, ordo remorum,	1311. c
		vola manus	1297. d
		Ταρσεύς Tarsensis	1298. c
		ταρῶς crates, ala avium, ordo remorum,	1311. c
		vola manus	1297. d
		Τάρσος Tarsus	1298. c
		τάρταρος tartarus	1298. c
		ταρταρώω in tartarum detrudo, conjicio,	1298. c
		præcipito	1298. c. d
		τάττω, αῶ ordino, constituo, statuo	1304. a
			646. b
		ταῦρος taurus	646. b
		ταφὴ sepultura	1305. a
		τάφος sepulcrum	1304. c
		τάχα forsitan, fortassis, utique	ταχινός
		ταχέως citò, confestim, sine ulla mora,	
		ocys, é vestigio	

I. I N D E X

ταχινός pernix, celer, velox	1304. b	fructum reddit, meretrix magistratui	
τάχιον citius, cito, subito	1304. d	tributum solvens	1413. b
τάχιστα citissimè, ocysimè, celerrimè	1304. d	τελετή finis, sacrificium	1315. b
τάχος celeritas, festinatio	1304. d	τελευταῖος ultimus, postremus	1317. a
ταχὺ citò	1304. c	τελευταίω finio, morior	1317. a
ταχυνός celer	1304. b	τελευτή finis, obitus, mors	1317. a
ταχύνω accelero, festino	1305. a	τελέω solvo, servo	1313. c
ταχύς pernix, celer, velox	1304. a. b	τελισκόμενος perfectus	1316. c
τε & autem	1305. a. b	τέλος finis, vectigal, merces, scopus, even- tus, impletio	1312. a. b. c
τεθρυμμένως delicatè, molliter, luxuriosè	668. b	τελωνέομαι vectigal à me exigitur, tribu- tarius sum	1481. a
τένω intendo z. b, tendo	1306. d	τελωνέω vectigalia redimo, vectigal exigo	1481. a
ταχέως mœnibus instructus & munitus	179. c	τελώνης publicanus	1480. d
ταχίζω muris cingo	1310. a	τελώνιον telonium, locus, ubi sedent pu- blicani, publicanorum mensa	1481. a
ταχιστής murarius	1310. a	τέμενος nemus sacrum, portio agri seorsim siti, fanum, delubrum	1320. c
τάχος murus	1309. d. 1351. d	τέμνω seco	1317. c
τεκμαίρομαι conjecto, rei futurae signum indico	1216. b	τέρας prodigium, ostentum	1320. c. d
τεκμαίρω certis signis probo, conjicio	1310. c	τεράσιος portentosus, prodigiosus	1320. d
τέκμαρ finis, signum	1310. b	τερατεύω, ομαι portendo, portenta loquor	1320. d
τέκμαρσις conjectura	1310. c	τερατοποιός prodigia faciens	1147. c
τεκμήριον certum & indubitatum signum	1310. c	τερατοσκόπος augur	1330. c
τεκνίον filiolus	1340. c	τερέβινθος terebinthus	1321. a
τεκνογονέω liberos pario	309. c	τέρετρον terebra	1321. a
τεκνογονία liberorum procreatio	309. b	τερέω torno	1321. a
τέκνον proles, soboles, filius	1340. b	τέρμα terminus, finis	1321. a
τεκνοποιέω gigno, pario	1147. d	τερματίζω termino, finio	1321. a
τεκνοτροφέω liberos educo	1360. d	τέρμιος extremus	1321. a
τεκνοτρόφος liberorum altor	1361. a	τερπικέραυνος fulmine gaudens	757. b
τεκνοφόνος filiorum interfector	1403. c	τερπνός jucundus	1321. b
τεκνύω pario	1340. c	τερπνότης jucunditas	1321. b
τεκταίνω fabricor, struo, machinor	1313. a	τέρπω delecto 757. b. 1321. a, exhalo, mulceo	1321. a. b
τεκτονικός fabrilis	1322. d	τέρσω arefacio, sicco	1321. b
τέκτων faber	168. b. 1322. d	Τέρτιος Tertius	1321. c
τέλειος perfectus, sincerus, adultus	1315. a	Τέρτυλλος Tertullus	1321. c
τελειότης perfectio	1315. b	τέρψις delectatio	1321. b
τελειόω perficio, absolvo, consummo, ad finem perduco	1315. b. c	τέρω attero, absumo	669. a
τελείως usque ad finem	1315. b	τεσσαράκοντα quadraginta	1322. b
τελείωσις perfectio, consummatio, san- ctificatio	1316. b	τεσσαρακονταετής quadragenarius	381. a
τελευτής perfector, consummator, con- secrator	1316. b	τέσσαρες quatuor	1321. d
τελέομαι perficio	1313. d	τεσσαρεσκαίδεκατος decimus quartus 354. d. 355. a	
τέλεον penitus	1314. a	τεταγμένως accurate	1299. c
τελεσφόρεω tributum pendo, ad finem fructus fero	1413. a	τετρατάριος quatrigenarius	1322. b
τελεσφόρος qui vectigal aut perfectum		τεταρτημόριον, ήμορον quadrans	779. a
		τέταρτος quartus	1322. b
		τετρα-	

τετράγωνος quadratus, quadrangularis	317. b	τίγρις tigris, bestia	1326. d
τετράδιον quaternio	1322. b	τίθημι pono 1326. d. facio	1327. a
τετραίνω perforo	1346. d	τιθηνέω nutrio, nutricor, nutricis more,	1346. b
τετράκις quater	1322. b	tracto, demulceo	1346. a
τετρακιχίλοι quater mille	1455. b	τιθηνός nutritius, a	1338. d
τετρακόσιοι quadringenti	499. c. 322. c	τίκτω pario, produco, profero	1340. d
τετραμερής quadripartitus	924. a	τίλω vello, vellico	1341. a
τετράμηνον quadrimestre spatium	943. b	Τιμαῖος Timæus	1348. b
τετραπλῆς quadruplus	143. a	τιμάομαι æstimo, or	1348. a
τετραπλῶς quadrupliciter	143. a	τιμάω honoro	1347. d
τετράποδα quadrupedia	1158. a	τιμή pretium, honor	1348. c
τετράπας quadrupes	1158. a	τίμημα pretium	1348. d
τετραρχέω sum tetrarcha	176. b	τίμιος honorabilis, pretiosus, carus	1349. a
τετράρχης tetrarcha	176. b	τιμιότης opulentia	333. a
τετράς numerus quaternarius	1353. c	τιμογραφέω æstimo	1341. b
τετράσιχος, οίχος quadriordo, quatuor	1160. d	Τιμόθεος Timotheus	1341. c
constans versibus	1323. a	Τίμων Timon	1040. c
τεῦχος volumen	1322. c	τιμωρέω punio	1040. c
τεύχω fabricor 168. b. 1322. c. struo, paro	323. a	τιμωρητής vindex	1040. c
τέφρα cinis	1323. b	τιμωρία poena	1040. c
τεφρώω in cineres redigo	1323. b	τιμωρός ultor	1341. c
τέχνη ars	1323. b	τίναγμα excussio	1341. c
τεχνίζομαι artificiose fabricor	1323. c	τινάσσω quatio, concutio, vibrō	1351. c
τεχνίτης artifex	1323. b	τίννυμι, ὑώ luo, solvo	1351. b
τεχνῖτις magistra	1324. a	τίνω luo, solvo	1342. a
τηγανίζω in sartagine torreo	1324. a	τίς, τί quis, quæ, quid	1343. d. quidam
τήγανον sartago	1323. c	τίς, τί aliquis, aliquid	1344. b
τήκομαι liquefco, colliquesco	1323. d	Τιτᾶν Titan	1345. d
τηκτός liquefactivus, liquabilis	1323. c	Τιτᾶνες Titanes	856. b
τήκω liquefacio	186. b	τίτθῃ, τιτθῇ mamma, mammilla	1346. a
τηλαυγέω eminus splendo	186. b	1346. a. nutrix	1346. a
τηλαύγημα splendor longe dispersus aut	186. b	τιτθός mamma, mammilla	1346. b
eminus apparens	186. b	τίτλος titulus	1346. c
τηλαυγής eminus splendens	186. c	Τίτος Titus	1346. c
τηλαύγησις splendor longè dispersus aut	186. b	τιτός honoratus	1346. c
eminus apparens	186. b	τίτος columba	1346. d
τηλαυγῶς procul & dilucide	186. b	τιτραίνω perforo, terebro	1346. c. d
τῆλε procul	201. d	τιτράω perforo, terebro	1346. c. d
τηλικαίτη tanta	201. d	τίτρημι perforo, terebro	1347. a
τηλικῆτος tantus	1324. a. b	τιτρώσκω vulnero, cutem pertundo, per-	1346. c
τηρέω fervo, conservo, asservo, custodio	1325. a	fodio	1341. c. pendo 1347. d. magni æstimo, in
τήρησις custodia, carcer, observatio	1343. c	τίτυς pullus	1346. c
τί quare, quomodo	1343. d	τίω honoro, ulciscor, vindico, solvo	56. d
τί aliquid	1326. a	c. pendo 1347. d. magni æstimo, in	134. d
τιάρα tiara	1326. a	pretio habeo	56. d
Τιβεριᾶς Tiberias	1326. b	τλάς perferens, tolerans	1318. a
Τιβέριος Tiberius	1326. d	τλάω fero	
Τίγρις Tigris, fluvius		τλήμι perfero, tolero	
		τλητός sectus	

I. I N D E X

τοι particula enclitica	1351. c	τράχηλος collum	1353. d
τοιγαρὲν proinde	1055. b	τραχύνω exaspero	1354. c
τοίνυν igitur	992. c	τραχὺς asper, scaber, salebrofus	1354. b
τοῖ⊙ talis	201. c	τραχύτης asperitas, exasperatio	1354. d
τοιόσδε talis, hujusmodi	347. a. 1017. c	τραχὺν locus asper & salebrofus	1354. c
τοιᾶτος talis	201. c	Τραχωνίτης Trachonitis	1354. c
τοῖχος paries	1351. d	τρεῖς tres	1354. c
τοκὰς quæ peperit	1339. b	τρεῖς ταβέρνας tres tabernæ	1356. d
τοκετὸς partus, puerperium; nativitas	1339. b	τρέμω tremo, horreo	1363. c
τόκος partus, usura, dolus	1339. c	τρέπω verto	1356. a
τόλμα audacia	1352. a	τρέφ⊙ soboles hominum animalium- que	274. b
τολμάω audeo	1352. a	τρέφω alo, nutrio	1359. a
τολμηρὸς audax, intrepidus	1352. b	τρέχω curro	1361. b
τολμηρότερον audaculè	1352. b	τρέω tremo, contremisco, trepido, hor- reo	1363. c
τολμητής audax	1352. b	τρήμα foramen	1346. d
τομή sectio	1317. c	τριακὰς tricenarius numerus, trigesima mensis dies	1355. a
τόμ⊙ pars	1317. d	τριάκοντα triginta	1355. d
τομὸς acutus	1317. d	τριακόσιοι trecenti	499. c. 1355. d
τόνος tenor, sonus, vocis intentio, accen- tus	1306. d	τρίβολος tribulus, tribulum, murices	128. a. b. 1364. a
τόξευμα sagitta	1352. c	τρίβος semita	1364. a
τοξευτής sagittarius	1351. c	τρίβω tero, contero, tundo, comminuo	1364. a
τοξεύω arcu péto, ferio	1352. c		
τοξικὸς sagittarius	1352. c	τριετής triennis, trimus	580. b
τόξον arcus	1352. c	τριέτης triennis, trimus	580. b
τοξότης sagittarius	1352. c	τριετία triennium	580. c
τοπάζιον topazius	1353. b	τρίζω strideo	1365. b
τοπάζω colloco	1353. a	τριήρης triremis	550. d. 1070. a
τοπάρχης toparcha, loci præses	176. c	τριηρίτης qui triremi vehitur	550. d
τοπαρχία præfectura loci	176. c	τρίκλινος locus tribus confiratus lectis	776. d
τόπος locus 1352. d. regio, tempus	1353. a	τρίμηνον trimestre spatium	943. c
τοποτηρητής vicarius	1325. a	τριπλασιάζω triplico vel triplo majorem	1355. d
τορευτὸς tornatilis	1321. a	τριπλάσιος triplo major	1355. d
τορεύω torno	1321. a	τριπλασιῶν triplo major	1355. d
τόσος tantus	200. d	τριπλασίως triplo magis	1355. d
τοσᾶτος tantus	200. d	τρίς ter	1355. c
τότε tunc	1051. d	τρισάθλιος ter miser, miserrimus, infeli- cissimus	56. d
τᾶναντίον è contrariō, contra	134. a	τρισυλιτήρι⊙ summè impius, sceleratiss- simus	102. c
τᾶνεκα hujus rei causa, propterea	523. a. b	τριστένω ter facio	1355. c
τατέστι hoc est	472. c	τρισὸς triplex	1355. c
τράγος hircus	1353. c	τρισώω tertium facio	1355. c
τρανὸς perspicuus, apertus, disertus	1346. d	τρισῶς ter	1355. c
τράπεζα mensa	1353. c	τρίσεγον tertia contignatio	1260. a
τραπεζίτης numularius, collybista, tra- pezita	1353. d	τριοχίλιοι ter mille	1455. b
τραῦμα vulnus	1347. b	τρίτος tertius	1354. d
τραυματίας vulneratus, faucius	1347. b		
τραυματίζω vulnero, faucio	1347. c		
τραχηλιάω cervicem induro	1353. d		
τραχηλίζω in collum seu cervicem resu- pino, patefacio	1353. d		

GRÆCO-LATINUS.

τριχινός ex pilis factus	667. b	τρυφήμα delitiæ	668. c
τριχώδης capillaceus, pilosus	667. b. c	Τρυφήσα Tryphosa	1366. c
τριχώμα capillamentum, capillus	667. b	τρύχω tero, vexo, affligo	1366. d
τριώροφος tricameratus	551. b	τρύω tero, attero	1366. d
τρώμεω tremo	1363. d	Τρώας Troas	1367. a
τρώμω tremor	1363. d	τρώγλη foramen	1367. a
τρώπαιον, αἶον tropæum	1356. c	Τρωγύλλιον Trogyllium	1367. b
τρώπew converto me, retroeo	1356. c	τρώγω edo	1367. b
τρώπη conversio, mutatio	1356. d	τρώμα vulnus	1347. a
τρώπω versio, modus	1356. c	τρώξις rosio	1367. b
τρώποφορέω mores alicujus tolero, fero,	1407. c	Τρώς Tros	1367. a
indulgenter aliquem tracto	1413. c	τρώσκω vulnero	379. d
τρώπόω in fugam verto	1356. c	τρώω vulnero	277. b. 379. d
τρώφew nutrio	1360. a	τυγχάνω adipiscor, sum, nanciscor	1367. b. c
τρώφη alimentum 1359. d. pabulum	266. d.	τύλη culcitra	1369. a
nutrimentum	1359. d	τυλίττω in modum culcitæ convolvo	1369. a
τρώφιμη materfamilias, hera	1365. c	τύλος callus, um	1368. d
τρώφωμω altor, alumnus	1365. c	τυλώω occalleo	1369. a
Τρώφωμος Trophimus	1365. c	τυμπανίζομαι distendor instar tympani;	
τρώφως altor, nutrix 1359. d. nutritor	1365. c	fustigo, flagello	1370. c
τρώφοφορέω cibum fero, alimentum præ-	1407. c. d	τυμπανιστρία tympanistria	1370. c
beo	1361. b	τύμπανον tympanum, fustis; supplicium	1370. c
τρώχια orbita	1361. b	ejus, qui fuste necatur	1370. c
τρώχισκος rotula	1361. b	τύπος nota incisa, insculpta, typus, ima-	
τρώχος rota, curriculum, cursus 1362. a. b		go, figura, forma, simulacrum, exem-	
τρώβλιον catinus, paropsis, patina 1365. d		plum, exemplar; argumentum, sum-	
τρώβλιον catinus, paropsis, patina 1365. d		ma brevis	1369. b. c. d
τρώγαιω fruges colligo, vindemio 1365. d.		τυπόω informo, figuro, signum imprimo	1370. a
1366. a. uvas decerpo	1366. a	τύπτομαι verberor, cædor, vapulo	1369. b
τρώγη triticum, hordeum, fruges, vinde-	1365. d	τύπτω verbero	1369. a
mia	1365. d	τυραννέω tyrannus sum, regno, impero	1371. a
τρώγητης, ης frugum collector, vindemia-	1366. a	τυραννία tyrannis, tyrannicus dominatus,	
tor	1366. a	potentatus	1371. b
τρώγητος frugum collectio, vindemia,	1366. a	τυραννίς tyrannis, imperium	1371. b
	1365. c	τύραννος tyrannus	1370. d
τρώγων turtur	1365. b. c	τυρβάζομαι turbor, fatago	1284. a
τρώζω murmuro, susurro	1365. b. c	τύρβη turba	1284. a
τρώμα foramen	1366. d	Τύριος Tyrius	1371. d
τρώμαλια foramen	1367. a	Τύρος Tyros	1371. c
τρώπα foramen	1366. b	τύρος caseus	1371. b
τρώπαιω terebro	1366. b	τυρόω coagulo	1371. b
τρώπημα foramen	1366. b	τυφλός cæcus	1371. d
Τρύφαινα Tryphæna	1366. d	τυφλώω excæco	1372. a
τρυφαλός caseus	1366. d	τύφομαι fumigo, fumum edo	1372. b
τρυφάω in deliciis vivo, delicatam & um-	668. c	τυφόομαι efflor, insolesco, superbio	1372. b. c
bratilem vitam dego	668. c	τύφος, τυφωσμός fumus, inflatio seu tumor	1372. b
τρυφερός voluptarius, tener, delicatus	668. c	animi, fastus	
τρυφερότης mollities	668. c		
τρυφή luxus, delitiæ	668. b		

I. I N D E X

τυφώω fumo infesto, éneco, insolentem reddo, effero	1372. b	ὑδω celebros, cano	1375. a
τύφω fumum excito	1372. b	ὑδωρ aqua z. a. 1375. c. sudor	555. d
τυφών ventus procellosus, vortex, turbo	1372. c	ὑσος suillus, porcinus	1381. d
τυφωνικός turbulentus	1372. c	ὑετίζω pluo	1385. d
τύχη felicitas 368. c. casus, eventus, fortuna	1372. d	ὑετός pulvis	1385. c
τυχικός Tychicus, fortunatus	1372. c. d	ὑιοθεσία adoptio	1338. c
τυχόν forte	1367. d	ὑιοθετέω adopto	1338. c
τυχών, ὄσα, ὄν vulgaris, obuius, communis	1367. c	ὑιόθετος adoptatus	1338. d
		ὑιός filius	1376. c
		ὑλάζομαι lignor, ligna colligo	1378. a
		ὑλη sylva 555. d. materia 1320. c. 1377. d	
		ὑλήος syluosus, nemorosus	1378. a
		ὑλίζω defæco, percólo, per colum trans- fundo	1378. a
		ὑλοτομέω ligna in sylvis cædo	1320. c
		ὑλοτόμος lignorum cæsor	1310. c
		ὑλώδης multam materiam habens	1378. a
		ὑμεῖς vos	1181. d
		Ἵμῆναιος Hymenæus, carmen nuptiale	1378. b
		ὑμέτερος vester	1182. b
		ὑμήν membrana, pellicula, hymen	1378. b
		ὑμνέω hymnum cano	1175. a
		ὑμνητός celebratus, celebris	1375. b
		ὑμνος hymnus, carmen	1375. a
		ὑοβοσκός subulcus	266. a
		ὑοβότης subulcus	266. a
		ὑπαγε proripe te hinc	44. c
		ὑπάγω abeo, defero, defició	44. b
		ὑπαίθριος subdialis	60. a
		ὑπαίθρος subdialis	60. a
		ὑπαίρω attollo, elevo	72. b
		ὑπακοή obedientia	89. d
		ὑπακίω aures præbeo ad audiendum, subausculto, obedio, sum dicto au- diens	89. a
		ὑπανδρος viro subiecta	116. a
		ὑπαντήω occurro 131. d. obvenio, contin- go	132. a
		ὑπάντησις occurfus	132. a
		ὑπαρξίς substantia, res, facultates	178. b
		ὑπάρχοντα, τὰ divitiæ, opes, facultates, bona	178. a
		ὑπαρχος præses, præfectus	178. b
		ὑπάρχω subsisto, sum, versor, impero, im- perium gero, præsum	177. b. 178. b
		ὑπατεύω sum consul, consulatu fungor	1379. d
		ὑπατος consul	1379. d
		ὑπέκω obsecundo	468. d
		ὑπεκρέω subeffluo, evanesco, clam me sub- duco	1186. d
		ὑπεναν-	
Τ.			
Υᾶδες pleiades	1385. b		
ὑάινα hyæna	1373. a		
ὑακίνθινος hyacinthinus	1373. b		
ὑάκινθος hyacinthus, vaccinium, lana, hyacinthino colore imbuta	1373. a. b		
ὑάλινος vitreus	1373. b		
ὑάλος vitrum	1373. b		
ὑβρίζω contumelia afficio	1373. c		
ὑβρις injuria, contumelia	1373. b		
ὑβρισμα contumelia	1373. c		
ὑβριστής contumeliosus, injuriosus	1373. c		
ὑβριστικός injuriosus	1373. d		
ὑβρίστρια præsumtuosa	1373. d		
ὑγία sanitas, bona valetudo	1374. d		
ὑγιαίνω sano	1374. c		
ὑγιαίνω sanus sum	1374. c		
ὑγία sanitas, bona valetudo	1374. d		
ὑγιής sanus, sincerus, ab errore immu- nis	1374. b		
ὑγραίνω humecto	1375. a		
ὑγρανσις humectatio	1375. a		
ὑγρασία humor	1375. a		
ὑγρός humidus, madidus, virens	1374. d		
ὑγρότης humiditas	1375. a		
ὑδέω celebros, cano	1375. a		
ὑδραγωγίον aquæ ductus	1376. b		
ὑδραγωγός aquæ ductor, aquæ ductus	1376. b		
ὑδρευμα aquatio	1376. c		
ὑδρεύομαι aquor, aquam haurio	1376. b		
ὑδρία hydria	1376. a		
ὑδροποτέω aquam bibo, sum abstemius	1112. c		
ὑδροπότης aquæ potor	1112. c		
ὑδροφόρος aquam comportans	1413. d		
ὑδρωπικός hydropicus, qui laborat aqua intercute	1486. a		
ὑδρωψ aqua intercus	1485. d		

ὑπεναντίος occultè contrarius, hostis, adversarius	134. a	ὑπερηφάνια superbia	1392. b
ὑπεξαίρω excipio	71. a	ὑπερήφανος superbus, arrogans	1391. d
ὑπεξέσιος alienæ potestati subjectus	478. c	ὑπερηφάνως superbe, insolenter	1392. b
ὑπέρ super 1221. c. 1378. d. pro, propter, supra, secundum 1378. c. vice, loco, de, per, supra	1379. a. b	ὑπερθεν supra	1379. c. d
ὑπεράγαν nimis, nimio pere	8. a	ὑπερθυρον superliminare	674. b
ὑπεραγόντως valde, excellenter	44. b	ὑπεριοχύνω prævaleo	712. c
ὑπεράγω superinduco, excedo, excello	44. b	ὑπέρεκαμαι excello	751. d
ὑπερυθετέω despicio	1338. a	ὑπερκεράω cornu circumvenio, profligo, clade afficio	757. a
ὑπερανέτος nimis quam laudabilis, valde laudabilis	61. c	ὑπερκρατέω supero	807. a
ὑπεραίρω effero me supra modum me nimium jactito, antecello	72. a	ὑπερμαχέω propugno	919. a
ὑπέρακμος florem ætatis excedens	82. c	ὑπερμάχησις propugnatio	919. a
ὑπεράλλομαι transilio	107. d	ὑπέρμαχος propugnator	919. a
ὑπεράνω longè supra	136. d.	ὑπέρμαχος, ὁ, ἡ, propugnatrix	919. a
ὑπεράρχω prædominor	178. c	ὑπερμεγέθης valde magnus	921. d
ὑπερασπίζω tueor, propugno	182. b	ὑπερμέγεθος excelsa magnitudo	921. d
ὑπερασπισμός protectio, defensio	182. c	ὑπερμήκης præmagnus	942. d
ὑπερασπιστής propugnator	182. c	ὑπερνικάω plus quam victor sum	983. c
ὑπεραυξάνω vehementer augeſco	190. a	ὑπέρογκος prætumidus	1003. c
ὑπερβαίνω supergredior, opprimo	214. d	ὑπερόπτομαι despicio	1037. c
ὑπερβάλλομαι in aliud tempus rejicio, differo	227. a	ὑπερόρασις contemptus	1040. b
ὑπερβιβάζοντως supra quam	227. a	ὑπεροράω contemno	1040. b
ὑπερβάλλω superjicio, excello, supero, vinco	226. d	ὑπεροχή eminentia	606. c
ὑπέρβιος superbus	1221. c	ὑπέροψις contemptus	1037. c
ὑπερβολή excellentia	227. a	ὑπερπερισσεύω superabundo	1103. c
ὑπερδυναμώω vinco	432. d	ὑπερπερισσῶς supra modum	1103. c
ὑπερέδω conniventia dissimulo	468. b.	ὑπερπλεονάζω superabundo	1154. c
ὑπέρειδο sustento	550. a	ὑπέρτατος supremus	1379. d
ὑπέρεσμα sustentaculum	550. a	ὑπέρτερος superior, potior, præstantior, major	1379. d
ὑπερέκεινα trans, ultra	500. c	ὑπερτίθεμαι differo, procrastino	1337. a
ὑπερεκπερισσῶ magis ac magis	1103. d	ὑπερτίθημι superimpono	1337. a
ὑπερεκτείνω extendo me ultra quam fas est	1308. d	ὑπερύμνητος, ὁς summis laudibus celebratus vel celebrandus	1379. c
ὑπερεκχέω effundo	1453. a	ὑπερυψόω valde exalto, in summam sublimitatem effero	1384. c
ὑπερεκχύνομαι superfluo	1468. a	ὑπερφαίνομαι superemineo	1392. a
ὑπερένδοξος valde gloriosus	417. b	ὑπερφέρεια elatio	1413. c
ὑπερεντυγχάνω interpello, intercedo	1368. a	ὑπερφευγής præstans	1413. c
ὑπερεπιθυμέω supra modum desidero	672. c	ὑπερφέρω fero super vel ultra, supero	1413. c
ὑπερέχω superemineo, præstantior sum, supero	606. a. b	ὑπερφρονέω supra sapio	1419. c
ὑπερζέω ferveo	621. d	ὑπερφωνέω elata voce canto	1439. d
ὑπερηφανέω, ἐνομαι insolesco, superbè me effero	1392. a. b	ὑπερχαρής valde gaudens	1443. a
		ὑπερχέω effundo	1453. b
		ὑπερχύνω effundo	1468. c
		ὑπερῶον palatium, coenaculum	137. b. c.
			1481. b
		ὑπερῶος qui in summa ædium parte est	1481. b
		ὑπέυθυνος obnoxius	583. a
		ὑπέχω sustineo	606. c

I. I N D E X

ὑπήκοος obsequens, obsequiosus, 89. d.	aut tragœdia effictor, repræsentator,
subditus, subjectus 90. a	simulator, hypocrita 815. c. d
ὑπηρεσία ministerium 550. b	ὑπολαμβάνω existimo, excipio five re-
ὑπηρετέω servio, ministro 550. b. inservio	spondeo, præsumo, suscipio 847. d
550. d	ὑπόλειμμα reliquiæ, quod residuum est
ὑπηρετής subremex, minister, famulus,	877. b
apparitor, lictor, lorarius, custos car-	ὑπολείπομαι relinquo 877. a
ceris 550. b. c	ὑπόλειψις reliquiæ 877. b
ὑπιχέομαι promitto 711. b	ὑπολήνιον lacus in torculari 881. c
ὑπείχομαι promitto 711. b	ὑπόληψις præsumptio, suspicio, opinio
ὑπνῶσθαι somnus 1380. a	877. b
ὑπνώω dormio, obdormisco, somnum	ὑπολιμπάνω relinquo 877. a
affero 1380. a	ὑπόλοιπος reliquus 877. b
ὑπνώδης somniculosus 1380. a	ὑπόλυσις dissolutio 895. b
ὑπὸ a, ab 1380. d. sub, subter 1381. b	ὑπολύω solvo 895. b
ὑποβάλλω subjicio, suborno 227. b	ὑπομάζιος submamillaris, qui adhuc la-
ὑποβλέπω, ομα subapertis oculis & levi-	ctens est 915. d
ter suspicio, subaspicio, limis oculis	ὑπομαχθιάτος submamillaris, qui adhuc
intueor 260. b	lactens est 915. d
ὑπόγειος subterraneus 137. c	ὑπομαΐσιος submamillaris, qui adhuc
ὑπόγειον hypogæum 137. c	lactens est 915. d
ὑπογραμμὸς exemplar 332. d	ὑπομένω tolero, sustineo, persevero, pa-
ὑπογράφω subscribo, infra scribo, sub-	tior, expecto 933. b. c
jungo, præscribo 332. d	ὑπομιμνήσκειν recordor 950. b
ὑπόγυϑι, ὑπόγυϑι instans, propinquus	ὑπομιμνήσκω in memoriam revoco, me-
333. d	moriam refrico 950. a
ὑπόδειγμα exemplum, exemplar, typus	ὑπόμνημα monumentum 950. c
351. c	ὑπομνηματίζω commentariis scriptis in-
ὑποδείκνυμι indico, ostendo, præmonstro	terpretor 950. d
351. b	ὑπομνηματισμὸς commentarius 950. d
ὑποδέομαι calceor, calceo me 371. c	ὑπομνηματογράφος commentariorum
ὑποδέχομαι excipio 368. b	scriptor 333. a
ὑποδέω subligo 371. c	ὑπόμνησις commonefactio 950. b
ὑπόδημα calceamentum 371. d	ὑπομονή tolerantia, expectatio patiens
ὑποδιδάσκαλος præceptor 550. c	933. d
ὑποδιδάσκω erudio 382. a	ὑπονοέω suspicor 990. d
ὑπόδικος obnoxius 401. d	ὑπονόημα suspicio, conceptus animi 991. a
ὑποδύτης tunica 437. b	ὑπονοθεύω subadultero, clam vitio, cor-
ὑποδύω subeo 434. d	ruptione ambio, corruptione aliquem
ὑποζύγι subjugis 620. b	submoveo 985. c
ὑπόζυγος subjectus 620. b	ὑπόνοια suspicio 990. d
ὑποζώννυμι succingo 627. b	ὑπονύσσω affligo 994. b
ὑπόθεμα suppositum 1337. b	ὑποπίπτω decido, me submitto 1115. c
ὑποθράνω confringo 666. a	ὑποπλέω subnavigo 1134. c
ὑποκαίω subtus uro 726. c	ὑποπνέω adspiro 1141. d
ὑποκαλύπτω obtego 736. c	ὑποπόδιον scabellum pedum 1157. d. 1158. a
ὑποκάτω sub 748. a	ὑποπτέω suspicor, suspectum habeo
ὑποκάτωθεν inferius 748. a	1037. d
ὑποκαταμαι subjaceo 751. d	ὑπόπτῃς suspiciosus 1037. d
ὑποκρίνομαι simulo 815. c	ὑποπτος suspectus, qui suspicatur, suspi-
ὑπόκρισις simulatio 815. c	cam 1037. d
ὑποκριτής alienæ personæ in comœdia	ὑπογυί-

ὑποργίζομαι subirascor, paulum irascor	1041. c	ὑποψία suspicio	1037. d
ὑπορθόω emendo, corrigo	1042. c	ὑπτίῳ sustollo	1381. c
ὑπορθάπτω subfuo, restauro, instauro	1184. b	ὑπτίος supinus	1381. c
ὑπορύττω suffodio	1046. d	ὑπώπια lividæ oculorum notæ	1486. a
ὑποσημαίνω indico, significo	1217. b	ὑπωπιάζω plagis contundo & sugillo, lividum facio, vi mihi subjicio, vexo & negotium faceſſo, aures obtundo	1486. a. b
ὑποσκάπτω suffodio, subtus fodio	1226. d	ὑπώπιον sugillatio sub oculo	1486. a
ὑποσκέλιζω supplantō	1217. c	ὑς sus	1221. c. 1381. c
ὑποσκέλισμα supplantatio	1217. c	ὑσσώπος hyssopus, libanotis arboreſcens, rosmarinus	1382. a
ὑποσκέλισμός supplantatio	1217. d	ὑστατος postremus	1382. a
ὑπόστασις persona, confidentia, ſubſiſtencia	710. b. c	ὑστεραία (ἡμέρα) poſterior dies, poſtridie	1166. c
ὑποστατικῶς personaliter	1292. a	ὑστερέομαι deſtituor, careo, deſicior	1382. d
ὑποστέλλω ſubterfugio, ſubduco me	1265. a	ὑστερέω ſum poſterior, à tergo maneo, tardus venio, ſum inferior, careo, deſicior, deſum	1382. c
ὑπόστημα litatio	710. b	ὑστέρημα defectus, abſentia, reliquiae	1383. b
ὑποστήριγμα ſubſtructio, fundamentum	1269. c	ὑστέρησις penuria	1383. b
ὑποστηρίζω confirmo	1269. c	ὑστερον poſtea, poſt, tandem, ad extremum, poſtremo	1382. b
ὑποστολή ſubductio	1265. a	ὑστερόπρωτον præpoſtere, conſuſe	1382. b
ὑποστρέφω revertor	1278. c	ὑστέρος poſterior, poſtremus	1382. a
ὑπόστρωμα ſubſtratum	1272. b	ὑφαίνω texo, ordior	1383. c
ὑποστώννυμι, ὑώ ſubſterno	1272. a	ὑφαίρειω ſubtraho, ſubduco	68. a
ὑπόχεσις promiſſio	711. b	ὑφάντης textor	1383. c
ὑποταγή ſubjectio	1303. d	ὑφαντός contextus	1383. c
ὑποτάσσομαι ſubjicio 1302. d. pareo, ſubjicio me	1303. a	ὑφάπτω ſuccendo	148. c
ὑποτάσσω ſubordino, certo ordine ſubjicio	1302. d	ὑφασμα textura	1383. c
ὑποτελέω nego, differo	1314. d	ὑφάω texo, ordior	1383. c
ὑποτίθημι ſuppono, ſubjicio	1337. b	ὑφή textus, textura	1383. c
ὑποτρύφω vulnero	1347. b	ὑφηγέσθαι præire	351. b
ὑποτρέχω infra curſu deferor	1363. c	ὑφίσταμαι ſubſiſto, ſubſtituor	710. b
ὑποτυπόω oculis imaginem rei ſubjicio, repræſento, adumbro	1370. b	ὑφίſτημι ſubſtituo, ſuſtineo	710. b
ὑποτύπωσις exemplar, forma expreſſa	1370. b	ὑφοράω, ομαι ſubadſpicio, ſuſpicio 1040. b	
ὑπεργός miniſter, adjutor	544. d	ὑφ@ tela	1383. c
ὑποφαίνω ſubluceo illuceſco	1389. d	ὑψαυχενέω cervicem efferō, elata cervice incedo, ſuperbio, me efferō	202. b
ὑποφέρω ſuffero	1413. c	ὑψαυχενίζω cervicem efferō, elata cervice incedo, ſuperbio, me efferō	202. b
ὑποφήτης propheta	351. b	ὑψαυχέω cervicem efferō, elata cervice incedo, ſuperbio, me efferō	202. b
ὑποφθάνειν prævenire, prævertere	351. b	ὑψαύχην elatam cervicem habens, ſuperbus	202. b
ὑποφθέγγομαι eloquor	1416. d	ὑψηλοὶ cæli	1384. d
ὑπόφορος tributarius	1405. a	ὑψηλοκαρδίας ſuperbus	741. c
ὑπόφρικος, κίος ſubhorrens	1430. b	ὑψηλός ſublimis, altus, editus, excellens, magnificus, præcellens, fortis	1384. c. d
ὑποφρίσσω aliquantum horreo	1430. c	ὑψηλότερος altior, ſublimior	1384. d. 1385. a
ὑποχέρι@ qui ſub manu eſt, in poteſtatem redactus, ſubditus	1451. c	ὑψηλ@	
ὑπόχρεως creditor	1461. c		
ὑποχυτήρ pelvis	1468. c		
ὑποχωρέω ſecēdo, clam me ſubduco, ſenſim recedo	1471. b		

I. I N D E X

ὑψηλοφρονέω efferor animo	1419. d	Φαρμακός veneficus, magus	1396. b
ὑψιστος altissimus	1385. a	Φάρυγξ guttur, fauces	1396. c
ὑψος altitudo, sublimitas	1383. d	Φάσγανον ensis	1286. b
ὑψόω extollo	1384. a	Φάσις rumor, nuntius	1397. b
ὑψωμα sublimitas	1384. b	Φάσκω jactito	1397. c
ὑψωσις exaltatio	1384. c	Φάσμα spectrum	1387. d
ὑω pluo	1385. b	Φάνη praeſepe	1396. c
Φ.			
Φάγῃ edax, helluo	1386. d	Φατνόομαι sum laqueatus	1396. c
Φάγω edo, comedo, vescor	1386. a	Φάτνωμα laquear	1396. c
Φαίνομαι appareo, videor, luceo	1387. c	Φατνωματικός laqueatus	1396. c
Φαινομένως apparenter	474. c	Φατνωτός laqueatus	1396. c
Φαίνω in lucem profero, edo, ostendo lu- ceo	1387. b	Φαυλίζω pro vili habeo, flocci facio	1396. d
Φαιός fuscus	1392. d	Φαύλισμα illusio	1397. a
Φακός lens	1393. a	Φαυλισμός contemptio, despectus	1397. a
Φάλαγξ phalanx	1393. a	Φαυλίστρια contemtrix	1397. a
Φαλακρός calvus	1393. a	Φαῦλος vilis, abjectus, malus	1396. d
Φαλακρόω rado	1393. a	Φαυλότης vilitas, pravitas	1397. b
Φαλακρωμα calvitie	1393. a	Φαῦσις lux, splendor, flamma	1395. b
Φαλακρωσις calvitie	1393. c	Φαύσκω luceo	1394. d
Φαλέκ Phalecus	1393. b	Φαύω luceo	1394. d
Φανερόομαι pateſco, patefacio, conspi- cuum reddo	1390. b	Φάω luceo 1366. c. dico	1397. b
Φανερός manifestus	1390. a	Φέβομαι fugio, timeo, metuo	1400. a
Φανερόω manifesto	1390. a	Φέγγο splendor	1402. b
Φανερός manifeste	1390. d	Φάδομαι parco, parcè loquor	1402. b. c
Φανέρωσις declaratio	1390. d	Φαδομένως parcè	1402. c
Φανός laterna, fax	1389. d	Φαιδω parsimonia	1401. d
Φανηήλ Phanuel	1393. c	Φαισών Phisoi	1402. d
Φαντάζομαι appareo, imaginor	1390. d.	Φένω occido, interficio, intérimo, neco	1403. a
phantasia concipio, phantasiis tur- bor	1391. a	Φερνή dos	1414. a
Φαντάζω apparere facio, ostendo	1390. d	Φερνίζω doto	1414. a
Φαντασία phantasia, visum, imaginatio, ostentum	1391. a	Φέρω defero 979. c. fero	1403. c
Φαντασιοκοπέω phantasiis percutio, per- cello, phantasia laboro	797. c	Φεύγω fugio	1414. a
Φαντασιοκόπος qui phantasiis percellitur	797. c	Φήλιξ Felix	1415. d
Φάντασμα spectrum	1391. a	Φηλόνης penula	1415. d
Φάος lumen, lux	1393. d	Φήμη fama	1397. d
Φάραγξ vallis	1395. b	Φημι dico	1397. b
Φαραώ Pharao	1395. b	Φῆσος Festus	1416. a
Φαρές Phares	1395. c	Φθάνω pervenio	1416. a
Φαρέτρα pharatra	1395. d	Φθάρμα corruptio	1417. b
Φαρισαῖος Phariseus	1395. d	Φθαρτός corruptus 2. a. corruptibilis	1417. c
Φαρμακεία veneficium	1396. c	Φθέγγομαι loquor	1416. b
Φαρμακεύς veneficus, magus	1396. c	Φθέγμα verbum, sermo	1416. c
Φαρμακεύω veneno utor	1396. b	Φθάρω corrumpo, destruo, perdo, violo	1417. a
Φαρμακόν medicamentum, venenum	1396. b	Φθίω corrumpo, labefacto, perdo, inte- rimo, punio	1417. a
		Φθινοπωρινός emarcidus 1038. c.	1417. a
		Φθίνω corrumpo, labefacto, perdo, inte- rimo, punio	1417. a
		Φθισι-	

φθισικὸς qui laborat tabe	1417. a	φιλογέωργος agriculturæ amans, rei ru-	
φθίσις tabes	1417. a	sticæ studiosus	541. b
φθίω corrumpo, labefacto, perdo, inte-		φιλόγυνος mulierosus	336. b
rimo, punio	1416. d. 1417. a	φιλόδακρυς pronus ad flendum	340. c
φθογγή vox	1416. c	φιλόθεος Dei amans	656. d
φθόγγος sonus	1416. c. vocis humanæ	φιλόκοσμος ornatûs amans, amans mun-	
	1307. c	dum	801. a. b
φθονερὸς invidus	1419. b	φιλομαθήσια discendi cupiditas	906. b
φθονέω invideo	1419. b	φιλομαθέω discendi desiderio	teneor
φθόνος invidia	1419. a		906. b
φθορά corruptio	1417. d	φιλομαθῆς discendi cupidus	906. b
φθορεὺς stuprator	1418. a	φιλόμυθος Musicæ studiosus	958. a
φιᾶλη phiala	1419. b	φιλονεκέω contentiones amo	971. a
φιλάγαθος amans bonorum	7. a	φιλονεκία contentio	971. a
φιλαδέλφεια Philadelphia	1419. c	φιλόνακος contentiosus	971. a
φιλαδελφία fraternus amor	50. d	φιλοξενία hospitalitas	997. a
φιλάδελφος fratrum amans, fraterna cha-		φιλόξενος hospitalis	997. a
ritate præditus	50. d. 1419. c	φιλοπολίτης amans civium, civitatis com-	
φιλαμαρτήμων amans peccata	116. a	modis studens	1152. a
φίλανδρος amans mariti	126. a	φιλοπονέω, έομαι laborum amans sum,	
φιλανθρωπέω sum humanus, humanum		cum labore efficio, elaboro, elucubro	
me præbeo, humaniter tracto	129. b		1095. c
φιλανθρωπία humanitas, amor erga ho-		φιλοπονία diligentia	1095. c
mines	129. c	φιλόπονος gnavus, amans laborum	1095. c
φιλάνθρωπον favor, beneficium, privile-		φιλοπρωτεύω primatum ambio	1167. d
gium	129. c	φίλος amicus	1420. a
φιλάνθρωπος humanus, amans hominum		φιλοσοφέω philosophor, studium Philo-	
	129. b	sophiæ capeſso, artibus humanioribus	
φιλανθρώπως humaniter	129. c	operam do	1246. b
φιλαργυρέω pecuniæ sum avidus	152. b	φιλοσοφία amor sapientiæ	1246. a
φιλαργυρία avaritia	152. b	φιλόσοφος sapientiæ studio deditus	1246. a
φιλάργυρος avarus	152. b	φιλοσοργία amor reciprocus inter paren-	
φιλάρετος virtuti deditus	155. c. d	tes & liberos, amor	1266. b
φιλαυτία sui ipsius amor	194. a	φιλόσοργος ad amandum propensus	1266. b
φίλαυτος sui ipsius amans	194. a	φιλοσύργως amoris affectu inter parentes	
φιλελεήμων misericors	509. a	& liberos mutui; amore magno	1266. b
φίλερις litis amans	554. a	φιλότεκνος amans liberorum	1340. d
φιλεχθρέω inimicitias exerceo	592. d	φιλοτιμέομαι ambio honorem, contendo	
φιλέω diligo, amo, amore complector,			1351. a. b
prosequor, libenter ago, soleo	1420. b. c	φιλοτιμία ambitio, æmulatio, contentio	
φίλη amica	1420. a		1351. b
φιλήδονος voluptatum amans	631. b	φιλότιμος honoris cupidus, ambitiosus,	
φίλημα osculum	1420. d	honorificus, magnificus	1351. b
φιλήμων Philemon	1419. c	φιλοτίμως studio honoris nimio, ambi-	
φιλητὸς Philetus	1419. c	tiose, strenuè	1351. b
φιλία amicitia	1420. a	φιλοφρονέομαι comitate prosequor, hu-	
φιλιάζω in eo amicitiam, fio amicus	1420. b	manitate amanter complector	1429. d
φιλικὸς amabilis	541. a	φιλοφρονέω prudentiæ amans sive studio-	
φιλιππήσιος Philippensis	420. a. 695. a	sus sum	1429. d
φίλιπποι Philippi	1419. d	φιλοφρόνως comiter	1429. d
φίλιππος amans equorum, bellicosus		φιλόφρων comis, benevolus	1429. d
	694. d. 1419. d	φιλόχορος chorearum amans	1459. b

Φιλόψυχος animarum amans	1477. d	gestatoria, lectica	1405. c
Φεμός camus, fiscella, capistrum	1421. b	Φορεὺς vectis	1405. c
Φίμος camus, fiscella, capistrum	1421. b	Φορέω gesto, fero	1405. c
Φιμόω ori capistrum injicio, ad silentium adigo	1411. b	Φορολογέω tributum colligo	1405. a
Φλαῦρος vilis, malus	1396. d	Φορολόγητος tributarius	1405. a
Φλέγμα pituita	1421. d	Φορολογία tributū collectio, exactio	1405. a
Φλεγμαίνω tumeo	1421. d	Φορολόγος qui tributa exigit	1405. a
Φλέγω incendo, inflammo	1421. d	Φόρον forum	1405. b
Φλέγων Phlegon	1422. b	Φόρον Ἀππία Forum Appii	1413. d
Φλέψ vena	1422. c	Φόρος tributum	1404. d
Φλέω nugor	1422. c	Φορτίζω onero	1406. c
Φλιά limen	1422. a	Φορτίον onus	1406. b
Φλογίζω inflammo	1422. a	Φορτίον μέγα calix ingentis ponderis	512. a
Φλογισμός ustulatio	1422. a	Φόρτος onus	1406. b
Φλογμός ustulatio	1421. a	Φερταίνος Fortunatus	1424. a
Φλοίω decortico	1422. d	Φραγέλιον flagellum	1424. b
Φλοιός cortex	1422. d	Φραγελλόω flagello	1424. c
Φλοῖσβος sonus fluctuum marinorum.	1307. b	Φράγμα sepimentum	1425. a
Φλόξ flamma	1421. a	Φραγμός septum	1425. b
Φλυαρέω nugor, garrigo	1422. c	Φράζω dico, commemoro	1424. c
Φλύαρος nugator, nugax	1422. c	Φράττω, σω sepio, munio; os occludo, obturo, obstruo	1424. d
Φλύζω nugor	1422. c	Φρέαρ puteus	1425. d
Φλύς nugæ	1422. c	Φρεναπαταίω decipio	141. b
Φλύσω nugor	1421. c	Φρεναπάτης mentis deceptor	141. a
Φλύω nugor	1422. c	Φρένες intelligentia	1426. a
Φοβέομαι metuo, timeo, reformido, 1400. d. revereor, terreor	1401. a	Φρενόομαι ad mentem reducor, menti re-stitutor; animosus reddor, efferor	1426. b
Φοβερίζω terreo	1400. d	Φρενώω ad mentem reduco	1426. b
Φοβερισμός terror	1400. d	Φρήν frons, mens	1426. a
Φοβερός horrendus, tremendus, formidabilis	1400. b. c	Φρικασμός horror	1430. b
Φοβερώς terribiliter	1400. c	Φρίκη horror	1430. b
Φοβέω in fugam verto, timorem incutio, injicio, terreo, territo, terrefacio	1400. d	Φρικτός tremendus	1430. c
Φόβητρον terriculamentum	1401. d	Φρικτώδης horridus, horribilis	1430. b
Φόβος timor, terror	1400. a. b	Φρικτός horrende	1430. b
Φοῖβη Phœbe 1422. d. luna	1423. a	Φρικώδης horridus, horribilis	1430. b
Φοῖβος Phœbus, sol	1423. a	Φρίζ maris vel fluctuum fremitus	1430. a
Φοινίκη Phœnice, cia	1423. c	Φρίσσω, τρω horreo	1430. a
Φοῖνιξ palma	1423. c	Φρονέω sapio, curo, sentio	1426. b
Φονεύς homicida	1403. a	Φρόνημα sensus, desiderium, affectus, cupiditas, studium	1427. a
Φονευτής homicida	1403. b	Φρόνησις prudentia	1427. a
Φονεύω occido	1403. b	Φρόνιμος prudens, arrogans	1427. a. b
Φονοκτονέω occido, interficio	821. d	Φρονίμως prudenter, circumspicte	1427. c
Φονοκτονία cædes	821. d	Φροντίζω curo	1426. c
Φονοκτόνος occisor	821. d	Φροντίς cura, sollicitudo	1430. c
Φόνος cædes, homicidium	1403. a	Φρεδός qui disparuit, evanuit, evanidus	1057. c
Φορά proventus	1404. c	Φραξή custodia, praesidium, excubiae	1057. c
Φορέον, όρειον, ορίον gestatorium, sella		Φραξέομαι praesidio custodior	1058. a
		Φραξέω	

Φυλακία custodio, excubias pono	1057. d	Φυσητήρ follis	1179. b
Φυλακία custodia	1057. d	Φυσικὸς naturalis	1436. b
Φυλακίον, ἔριον custodia, praesidium, locus		Φυσικῶς naturaliter	1436. a
praesidio munitus	1057. d	Φυσιόομαι inflor, turgeo	1435. c
Φυλακίος munitus	1057. d	Φυσιόω inflo, superbum reddo	1435. c
Φυλακὸς custos	1057. c	Φύσις natura	1436. b
Φυλάγμα fremitus, insolentia	1430. d	Φυσίωσις tumor animi	1436. a
Φυλαγμὸς fremitus, insolentia	1430. d	Φύσα follis	1436. b
Φυλάττω fremo	1430. d	Φυτεία satio, plantatio	1437. a
Φυλάγονον farmentum, lignum aridum,		Φύτευμα plantatio	1437. a
	1431. a	Φυτεύω planto, consero	1436. d
Φρυγία Phrygia	1430. d	Φυτὸν planta	1436. c
Φρύγω torreo, torrefacio	1431. a	Φυτὸς satus	1436. b
Φρύξ Phryx	1430. d	Φύω gigno, produco, édo, pario, nascor,	
Φρύσσω, τῶω torreo, torrefacio	1431. a	enascor, pullulo	1436. a
Φυγαδεία exilium	1415. a	Φωλεὸς lustrum, antrum, latibulum	
Φυγαδεῖον refugium	1415. a		1437. c
Φυγαδευτήριον refugium, 'asylum	1414. d	Φωνέω sono 345. d. voco, nomino, invito,	
Φυγαδεύω in exilium pello, ejicio; fugio,		clamo	1438. a
exulo	1414. d	Φωνή vox, lingua, vaticinium, fletus, vox	
Φυγὰς profugus, extorris, exul; servus		lamentabilis, sonus	1437. c. d. rumor
fugitivus	1414. d		1438. a
Φύγελλος Phygellus	1431. b	Φῶρ fur	1386. a. 1440. a
Φυγή fuga	1414. c	Φωρὰ furtum	1440. a
Φυή natura	1436. b	Φωραίω in furto deprehendo; deprehendo,	
Φύκος fucus, fruticis genus	1431. b	in apricum profero	1440. a
Φύλαγμα quod custoditur	1432. d. man-	Φῶς lumen, lux, ignis, candela, latitia	
datum	1433. a		1394. a
Φυλακὴ custodia, carcer, vigilia	1431. c. ex-	Φώσκω luceo	1394. d
cubitores	1432. a	Φωστήρ luminare	1394. d
Φυλακίζω in carcerem pertraho	1432. a	Φωσφόρος lucifer, phosphorus	1413. d
Φυλακὶς custos femina	1431. c	Φωτεινὸς lucidus	1394. c
Φυλάκισσα custos fem.	1431. c	Φωτίζω illumino, in lucem profero, fa-	
Φυλακτήρια phylacteria	1433. a	cio, ut illucescat.	1394. b. c
Φύλαξ custos, excubitor, vigil	1431. b	Φωτισμὸς lumen	1394. c
Φύλαρχος, ἄρχης praefectus tribus, tribu-			
nus	1434. c	X.	
Φυλάσσομαι caveo	1432. b	Χαίνω hisco, dehisco	1440. b
Φυλάσσω, τῶω custodio, servo	1432. a	Χαιρέενακος qui gaudet malis alienis	
Φυλὴ tribus	1434. a	& malis artibus delectatur	1442. d
Φύλλον folium	1434. c	Χαιρετίζω saluto, salvere jubeo	1441. b
Φῦλον gens, natio	1434. a	Χαίρω gaudeo	1441. a
Φύραμα massa luti, farina aqua subacta,		Χάλαζα grando	1443. a
	1434. d	Χαλαίω laxo remitto, demitto	1443. a
Φύρασις commixtio	1434. d	Χαλβάνη galbanum	1443. b
Φυράω misceo, macero, subigo	1434. d	Χαλδαῖος Chaldaeus	1443. c
Φύρδην mixtim, permixtim	1435. b	Χαλεπὸς difficilis, morosus, molestus	
Φυρμὸς commixtio	1434. d	1443. d. sævus, impossibilis, vanus	1444. a
Φύρω commisceo	1434. d	Χαλέπῳ noceo, damno afficio	1443. a
Φῦσα follis	1435. b	Χαλιναγωγέω freno moderor	46. b
Φυσάω sufflo	1435. b	Χαλινὸς frenum	1444. a
Φύσημα flatus	1435. b	Χαλινόω freno, injecto freno rego, com-	
		pesco,	

I. I N D E X

pesco, reprimo, coerceo	1444. b	fastu turgeo	1448. d
χαλκῆον officina fabri ærarii	1444. c	χαῦνος, ὅς laxus, fungosus, tenuis, tumi-	1448. c
χάλκεος æreus, ex ære factus	1444. c	dus, inflatus, superbus	1448. c
χαλκεὺς faber ærarius, ferrarius	1444. c	χαυνότης laxitas, inanis & ventosa ambi-	1448. c
χαλκῆυω fabricor	1444. c	tio, tumida superbia	1448. c
χαλκηδών chalcedonius	1444. d	χαυνόω laxo	1448. d
χαλκίον vas æreum	1444. c	χῆλος labium, sermo 1448. d. litus, ripa	1449. a
χαλκολίβανον orichalcum	881. d	1449. a	
χαλκοπλάτης faber ærarius	1125. d	χῆμα hyems	1449. a
χαλκὸς æs, nummus æneus	1444. b	χαμᾶζομαι tempestate jactor, vexor	1449. b
χαμαὶ humi	1444. d	1449. b	
χαμαιπετὴς humi cadens, in terram de-	1116. b	χαμᾶζω hyemo, hyberno, hyemem tra-	1449. b
cidens	1116. b	duco	1449. b
χαμαιπετῶς humiliter, in terram proci-	1116. b	χαίμαδρῶς correns	1187. a
dendo	1116. b	χαμερινὸς hyemalis, hybernus, tempe-	1449. c
Χαναάν Chanaan	1444. d	stuosus	1449. c
χάϑ rudis indigestaque moles, confusa	1455. d	χαμέριος hyemalis, hybernus, tempestuo-	1449. c
congeries	1455. d	sus	1449. c
χαρὰ gaudium	1442. a	χαμὼν hyems, tempestas adversa 1449. a	
χάραγμα sculptura, character, nota	1445. b	χεῖρ manus 1449. c. potestas, pravus af-	1450. a
1445. b		fectus, ministerium	1450. a
χαραινῶ circumvallo	1445. a	χειραγωγέω manu duco	46. b
χαρκτηρ character, imago impressa, in-	1445. c	χειραγωγὸς qui manu ducit	46. b
sculpta, incisa	1445. c	χέρης pessimus	727. b
χαράκωσις vallum	1445. b	χερίως pessimè	727. b
χάραξ vallum, agger	1445. a	χερογράφω chirographo caveo	333. b
χαράσσω, τῶω sculpo	1445. b	χερόγραφον chirographum	333. a
χαρίζομαι dono	1446. a	χερόμαντις divinans ex manuum inspe-	907. b
χάρις gratia, gaudium, gratiarum actio	1445. c. d. beneficentia, eleemosyna	ctione	907. b
1445. c. d. beneficentia, eleemosyna	1446. a	χερόνιπτρον malluvium	985. b
1446. a		χερόομαι manum injicio, manu capio,	1451. c
χάρισμα donum	1446. c	interficio, mancipio, domo	1451. c
χαριτήριον munus quod datur ab agente	1446. c	χεροπέδαμ manicæ	1081. d
gratias	1446. c	χεροποίητος manu factus	1146. c
χαριτήριος gratiarum actorius	1446. c	χεροτονέω manum protendo, scisco, pro-	1307. c
χαριτόομαι gratiam seu favorem experior,	1447. a	tensa manu eligo, per suffragia creo	1307. c
gratia seu favore donor	1447. a	1307. c	
χαριτόω gratia seu favore complector,	1446. c. d	χεροτονητὸς suffragiis creatus	1308. a
prosequor	1446. c. d	χεροτονία manus protensio, suffragium,	1307. d
χάρμα lætitia, gaudium	1441. d	plebiscitum, creatio magistratus	1307. d
χαρμονή lætitia, gaudium	1441. d	χάω fundo	1452. c
χαρμωσύνη lætitia, gaudium	1441. d	χελιδὼν hirundo	1451. c
Χαρρῶν Charran	1448. b	χέλυσ testudo, chelys	1451. d
χαρτηρία charta	1448. c	χελῶνη testudo, chelys	1451. d
χάρτης charta	908. c. 1448. c	χελωνὶς stratum, lectus	1451. d
χαρτίον chartula, volumen	1448. c	Χερουβίμ, αἶμα Cherubim	1451. d
χάρτον charta	1448. c	χερρόνησος peninsula	981. a
χάσκω hisco, dehisco	1441. a	χέρρῶς, χέρσος desertus, incultus, terra	981. a. 1452. b. c. solum, desertum
χάσμα hiatus	1440. c	1452. b. c	
χαῦναξ homo tumida & inani inflatus	1448. c	χερσαῖος terrestris, terreus	1452. c
superbia	1448. c	χερσόνησος peninsula	981. a
χαυνόομαι laxor, superbia stulta inflor,		χερσῶω	

χερσόω desolo	1452. c	χλοηφόρος herbam viridem ferens	1413. d
χέω fundo	1452. c	χλωρίζω vireSCO	1457. d
χηλή chela, forceps cancrorum, ungula pecorum	1454. a	χλωρός viridis, pallidus	1457. d
χην anser	1440. d	χναύω carpo, vellico	1457. d
χηρεία viduitus	1454. c	χνόος, ἄς lanugo, maris spuma, pulvis	1457. d
χέρουσιS viduitas	1454. c	χοϊκός pulvereus, terrestris	1458. d
χηρεύω viduus, a, sum	1454. b	χοϊνίξ echœnix	1458. a
χῆρῶ, α, ον viduus, a, um	1454. b	χοιρογρύλλος cuniculus	837. c
χηρόω viduo, viduum reddo	1454. b	χοῖρος porcus, a, sus	1458. a
χαμαλός humilis	1444. d	χολάω indignor, irascor	1458. b
χθής heri	1454. c	χολέρα cholera	1458. c
χθιζός hesternus	1454. d	χολή bilis, fel, ira virulenta	1458. b
χθών terra	1454. d	χόλος bilis, fel	1458. c
χιάζω aperio, decusso, chiasmum facio	1456. a	χολόω bile inflammo, ad iram concito	1458. c
χιλιάρχης tribunus militum	176. c	χολώδης bilosus, felleus	1458. c
χιλιαρχία imperium in mille, agmen mille constans militibus	176. d	χόας, ἄς terra egesta, pulvis	1458. c
χιλίαρχος tribunus militum	176. c	χοραζίν Chorazin	1459. a
χιλιάς numerus millenarius	1455. a	χορδή chorda	1459. a
χιλίοι mille	1455. a	χορεία saltatio, chorea	1459. b
χιλιοπλασίως millies pluries	1455. d	χορευτής saltator	1459. b
χιλίσος millesimus	1455. c	χορεύω salto	1459. b
χίμαιρα hircus	1455. d	χορηγέω sum dux chori, præbeo, suppe- dito	46. d
χίμαρος, χίμαρρος hircus	1455. d	χορηγία munus choragi, erogatio sum- ptuum in ludos choricos, stipendium Sacerdotum & Levitarum choro mini- strantium, erogatio quævis, spectacu- lum vel ludus choricus	46. c
χιονίζω nive conspergo	1456. c	χορηγός dux chori	46. c
χιονόω nive conspergo	1456. c	χορός multitudo canentium & saltantium 46. d. chorus, chorea 1170. d.	1459. b.
Χιός Chius	1455. d	tripudium	1459. b
χιτών tunica	1456. a	χορτάζω saturo	1459. d
χιών nix	1456. b	χορτασία pabulum	1460. a
χλαίνα læna	1456. d	χόρτασμα cibus	1460. a
χλαμύς chlamys	1456. d	χόρτος fcenum, gramen, virens spica, fe- ges herbescens	1459. b. c
χλευάζω ludificor, irrideo, cavillor, ex- sibilo	1457. a	χορτώδης herbaceus, gramineus	1459. c
χλέυσμα ludibrium	1457. b	Χεζᾶς Chuzas	1460. b
χλευασμός ludibrium	1457. b	χράομαι mutuor, commodato accipio, utor	1460. b
χλεύη risus, illusio, ludibrium	1457. a	χράω commodo, commodato do, do utendum	1460. b
χλιαένω modicè calefacio	1457. a.	χρεία necessitas, indigentia, usus	1461. c. d
facio	1457. b	χρεμνίζω hinnio	1462. b
χλιαρός tepidus	1457. b	χρεμετισμός hinnitus	1462. b
χλειδίω luxui sum deditus	1457. c	χρέος & χρέως debitum mutuum, æs alienum	1059. d. 1461. c
χλειδή delicia, luxus, mollities	1457. c	χρεωφειλέτης debitor	1059. d. 1461. c
χλειδήμα delicia, luxus, mollities	1457. c	χρή oportet	1462. d
χλίδος delicia, luxus, mollities	1457. c	χρήζω	
χλειδών brachiale	1457. c		
χλίω deliciis frango, luxu effceminio	1457. c		
χλόα herba virens, gramen, Chloë	1457. c		
χλωρός viridis, pallidus	1457. d		
χλόη herba virens, agrestis, gramen	266. b		
χλοηφόρέω herbasco	1414. a		

I. I N D E X

ἐρεῖζω egeo, indigeo	1462. d	χρῶμα color	1466. d	
ἐρεῖμα res, negotium, pecunia	1463. a	χρῶννυμι coloro	1466. d	
ἐρεῖματα opes, pecuniæ	1463. a	χρῶννύω coloro	1466. d	
ἐρηματίζομαι divinitus admoneor	1463. c	χρῶς corpus, cutis	1466. d	
ἐρηματίζω divinitus admoneo, nominor	1463. b	χυδαῖος abundans	1467. a	
ἐρηματισμός divinum responsum	1463. d	χύμα effusio, confusio, amplitudo	1467. a	
ἐρηματιστήριον sella magistratuum, s. locus, unde jura & responsa populo reddunt, propitiatorium	1463. d	χύνω fundo	1467. a	
ἐρησιμεύω utilis sum	1460. d	χυτός fusus	1467. b	
ἐρησιμολογέω utilia loquor	866. d	χύτρα olla	1467. a	
ἐρήσιμος utilis	1028. d. 1460. d	χυτραῖος, & χύτρεος fictilis, testaceus	1467. a	
ἐρήσις usus	1460. d	χύτρος olla	1466. d	
ἐρητεύομαι benignus sum	1461. a	χύω fundo	1467. a	
ἐρητοήθεια morum probitas	631. d	χωλαίνω claudico	1468. d	
ἐρητολογία blandiloquentia	873. a	χωλός claudus	1468. c	
ἐρητολόγος qui blandis verbis alios decipit, qui bene dicit & male facit	872. d	χωλότης clauditas	1468. d	
ἐρητοὺς benignitas	1461. a	χωλόω claudum reddo	1468. d	
ἐρητός utilis, bonus	872. d. 1461. a. benignus, honestus, facilis, suavis	1461. a	χῶμα tumulus, agger	1453. c
ἐρητότης benignitas	1461. a	χωματίζω in colle pono	1453. d	
ἐρητῶς utiliter, commode	1461. a	χωνεία, εἶον conflatura, fornax	1453. d	
ἐρίσις unctio	1464. b	χώνευμα conflatio	1454. a	
ἐρίσμα unctio	1464. b	χώνευσις conflatio	1454. a	
ἐριστιανός Christianus	1465. a	χωνευτήριον fornax, in qua metalla conflantur	1454. a	
ἐριστός unctus, Christus	1464. c	χωνευτής conflator æris	1454. a	
ἐρίω ungo	1464. a	χωνευτός conflatus	1454. a	
ἐρόα color	1466. d	χωνεύω in fornacem conflatoriam conjicio, in fornace fuforia fabrico	1453. d.	
ἐροῖζω coloro	1466. d		1454. a	
ἐρονίζω tardo, moror	1465. c	χωννύω aggerem educo, effodio	1458. d	
ἐρόνος tempus	1465. b	χώρα ager	1470. a	
ἐρονοτριβέω tempus tero	1365. b	Χωραζὶν Chorazin	1459. a	
ἐρόος, ἔς cutis	1466. d	χωρέω cedo, abeo, intelligo, comprehendo, tendo, capio, locum habeo, recipio	1470. b. c	
ἐρύσεος, ἔς aureus	1466. b	χωρεία prædia	1470. a	
ἐρυσίον aurum, aureus nummus	1466. b	χωρίζομαι separor, discedo	1469. a	
ἐρυσόδακτύλιος aureum gestans annulum	341. a	χωρίζω separo, divello, sejungo	1469. a	
ἐρυσσαδής auri speciem vel colorem habens	466. b. c	χωρίον ager, locus	1469. d	
ἐρυσόλιθος chrysolithus	883. c	χωρίς seorsum 121. c. seorsum, à, absque, sine	1468. d. excepto	
ἐρυσάομαι inauror	1466. c	χῶρος locus, sedes, ager, prædium, fundus	1469. d	
ἐρυσόπρασος chrysoprasmus	1159. d. 1466. c	χῶρος chorus, nomen venti	1469. d	
ἐρυσός aurum, aurea moneta	1466. a	Ψ.		
ἐρυσκργέω aurum tracto, elaboro	545. a	Ψαίρω frico, rado	1472. c	
ἐρυσκργός aurifex, aurifaber	545. a	Ψαλὴς forceps	1471. d	
ἐρυσσοφρέω aurum gesto	1407. d	ψάλλω tango, & leni quōdam modo percutio	148. d. psallo, fidibus cano	
ἐρυσσοχάλιγος aureo freno utens	1444. b	ψαλμός psalmus	1472. a	
ἐρυσσοχόος auri fusor	1453. c	ψαλμῶδης qui psalmos canit	55. a	
ἐρύσσωμα vas aureum, res aurea	1466. c	ψάλτης Psalter	1472. c	
		ψαλτὴς		

ψαλτὶς cantatus	1472. b	ψογέω vitupero, reprehendō	1473. b	
ψαλτωδέω cano simul & psallo	55. a	ψόγος reprehensio, vituperium	1473. a	
ψαλτωδὸς cantor	55. a	ψοφῆω strepo	1475. b	
ψάμμος fabulum, arena	1472. c	ψόφος sonus, sonus muris aliquid roden- tis	1307. b. 1475. b	
ψαμμοδὴς arenosus	1472. c	ψυγμὸς refrigerium	1475. c	
ψαμμοτὸς arenosus	1472. c	ψυχαγωγία animarum educatio, animi al- lectatio, recreatio & oblectatio	45. b	
ψαύω tango, contrecto	1473. a	ψυχαγωγὸς animarum deductor, qui ani- mos hominum flectit & ducit, quo vult	47. a. b	
ψάω tergo, abstergo, contingo, frico, rado	1472. c	ψυχὴ anima, vita	1475. c. d. voluntas, li- bido, cor, ipsemet &c. 1476. a-d. hali- tus, anima sentiens	1477. a
ψέγω vitupero, reprehendo	1473. a	ψυχικὸς animalis	1477. a	
ψευδάδελφος falsus frater	50. d	ψυχικῶς ex animo	1477. b	
ψευδαπόστολος falsus apostolus	1263. b	ψύχομαι refrigescō	1475. b	
ψευδὴς mendax, fallax, falsus	1474. a	ψύχος frigus	1478. b	
ψευδοδιδάσκαλος falsus doctor	381. d	ψυχᾶ λαμβάνω mente distrahor, animo sum suspensus	512. c. d	
ψευδολογέω mentior	873. a	ψυχρὸς frigidus	1478. b	
ψευδολογία mendacium	873. a	ψύχω refrigero	1475. b	
ψευδολόγος falsiloquus	873. a	ψωμίζω cibum concisum, præmansum in os ingero, nutrio, alo, cibo	1478. c	
ψεύδομαι frustror, mentior, mendacio fallo	1473. b. c	ψωμίον frustulum, offula	1478. c	
ψευδομάρτυρ falsus testis	914. b	ψωμὸς buccella, frustum	1478. c	
ψευδομαρτυρέω falsum testimonium dico	914. b	ψώρα scabies	1472. c	
ψευδομαρτυρία falsum testimonium	914. b	ψάχω confrico, attenuo, in frusta com- minuo	1478. d	
ψευδοπροφήτης pseudopropheta, falsus propheta	1399. d			
ψεύδος mendacium, orationis vanitas	1474. a			
ψευδοχρῆσται falsi Christi	1465. a			
ψεύδω fallo	1473. b			
ψευδώνυμος falso nominatus	1031. b			
ψεύσμα mendacium	1473. d			
ψεύσις mendax	1473. d			
ψηλαφάω contrecto, palpo	148. c. tango			
	1472. a			
ψηλάφησις contrectatio, palpatio, con- tactus	149. a			
ψηλαφητὸς palpabilis	149. a			
ψηφίζω calculis computo	1474. d			
ψηφισμα scitum, consultum, decretum	1474. d			
ψηφολογέω opere tessellato sterno, tes- sello	866. d. 867. a			
ψηφος calculus, lapillus, suffragium	1474. c			
ψήχω frico, rado	1471. c			
ψιθυρίζω susurro	1475. a			
ψιθυρισμὸς susurrus	1475. a			
ψιθυριστὴς susurrator, occultus delator	1475. a			
ψίθυρος susurrus	1475. a			
ψιζ mica	1475. a			
ψιχίον mica parva	1475. b			
		Ω δ	1479. a	
		Ωβήδ Obedes	1479. b	
		ὦδε hic, huc, sic, nunc	346. d	
		ὦδὴ oda, cantus, cantio	54. d	
		ὦδιν dolor parturientis	1007. a	
		ὦδίνω partus doloribus crucior, parturio	1007. b	
		ὦδὶς dolor parturientis	1007. a	
		ὠδὸς cantor, poeta	54. c	
		ὠθέω trudo, pello	1479. b	
		ὠκτα celeriter	405. b	
		ὠμὸς crudus	1480. c	
		ὠμος humerus	1480. b	
		ὠμότης cruditas, crudelitas	1480. c	
		ὠμοτύραννος crudelis tyrannus	1371. b	
		ὠνέομαι emo	1480. c	
		ὠνὴ emptio	1481. b	
		ὠνητὴς emptor	1099. c	
		ὠνιος venalis	1481. b	
		ὠον superior domus pars	1481. b	
		ὠόν ovum	1121. c. 1481. b	

II. INDEX

ώρα hora, tempus, dies, seculum, momentum &c. pulchritudo	1481. c. d	ὥσπερ tanquam, quasi, instar, circiter, fere	461. b. c
ώρα cura	1058. c. 1482. a	Ὡσηὶ Oseas	1484. b
ὠραίζω orno, decoro	1481. d	ὥσπερ sicut	1098. b
ὠραῖος speciosus, pulcher	1481. d	ὥσπερ sicut	461. c
ὠραιότης tempestivitas, maturitas, pulchritudo	1481. a	ὥς adeo ut, ut, etenim igitur, quare, itaque	1306. b. c
ὠραιόω orno, decoro	1481. d	ὥσης impulsor	1480. b
ὠρέω curo	1058. c	ὠτίον auricula, auris	1059. a
ὠρύομαι rugio	1481. b	ὠφέλεια utilitas	1485. b
ὥς sicut, quare, itaque, quum, dum, ut,	1482. b. d. ad, quod, posteaquam, æque ac, perinde ac, quasi, tanquam, circiter	ὠφέλεω juvo, profum, utilis sum, proficio	1484. c
ὥσαννὰ hosanna	1484. a	ὠφέλημα emolumentum, adjumentum	1485. b
ὥσαύτως eodem modo, pariter, similiter	194. a	ὠφέλιμος utilis	1485. a
		ὠψ facies 112. a. aspectus, vultus	1485. b

II. INDEX LATINO-GRÆCUS.

A.	Abel Ἀβελ	3. a	βέω	1240. c. d
A ab ἀπὸ 143. a. ἐκ, ἐξ	abeo ὑπάγω 44. b. ὑπαιμι	481. a. ἐξαιμι 482. c. ἀπέρχομαι 560. d. παρέρχομαι 565. d. οἰχομαι 1017. d. χωρέω 1470. b	abjiciendus βλητέος 217. c	
494. c. ἐν 520. d. παρὰ 1068. b. πρὸς 1169. d. χωρὶς 1468. d. ὑπὸ 1380. d	aut bibe, aut abi ἢ πιθι, ἢ ἀπιθι	481. a	abjicio βάλλω 215. d. ἀποβάλλω 218. c. ἀποποιέω 1145. d. ῥίπτω, ἔω 1191. d. ἀπορῥίπτω, παραρῥίπτω, παραρῥιπτέω 1192. b. c. ἀπωθέομαι 1479. c	
Aaron Ἀαρὼν	2. c	aberro διαμαρτάνω 115. d. ἀποπλανάομαι 1125. a	abjicio in profundum βυθίζω 279. c	
Abaddon Ἀβαδδὼν	2. d	aberro in tangendo παράπτω, ομαι	1115. d	
abalienatio ἀπαλλοτριώσις	109. a	ab hoc tempore ἀπ' ἄρτι 165. b. ἀπ' ἄρτι 145. d	Abilene Ἀβιληνή	3. c
abalieno ἀλλοτριόω, ἀπαλλοτριόω 108. d. ἐξαλλοτριόω 109. a	abalienor ἀπαλλοτριόομαι	109. a	ab incunabulis παιδιόθεν	1064. c
abavus πρόγονος τέταρτος 308. d. 309. a	Abba Ἀββᾶ	3. a	ab interiori loco ἐνδοθεν	512. b
Abba Ἀββᾶ	3. a	abbrevio ἐπιτέμνω 1318. d	ab intro ἐνδοθεν	522. b
abbrevio ἐπιτέμνω 1318. d	abdicatus ἐκκήρυκτος 761. c	abdico ἀπαρνέομαι 160. d. ἀπέπομαι 536. a	Abiud Ἀβιάδ	3. b
abditus ἐνδόμυχος 962. d	abdo κρύπτω 818. a	abduco ἀπάγω 38. c. ἀφίσημι 704. b. ἀποφέρω 1408. b	ablaeto ἀπογαλακτίζω 284. b	
abduco ἀπάγω 38. c. ἀφίσημι 704. b. ἀποφέρω 1408. b	abduco unā συναπάγω 38. d	abductio ἀπαγωγή 38. d	ablatio ἀφαίρεμα, ἀφαίρεσις 65. d	
			ablatum ἀφαίρεμα 65. d	
			ablegatio ἐξαποστολή 1263. c	
			ablego ἀποσέλλω 1162. a. ἐξαποσέλλω 1263. c	
			ablego super προσάποσέλλω 1263. d	
			ablego	

ablego una συναποσέλλω 1164. a	ἀποκόπτω 794. c. ἀράσ- σω 1184. b. περισχίζω 1190. c ἀποτέμνω 1378. a	absum ἄπαμι 146. b. 477. b. ἀπογίνομαι 306. c. ἀπέ- χω 600. b
abluo βαπτίζω 219. c. κλύ- ζω, περικλύζω 777. b. c. ἀπολέω 887. c. ἀπονίπτο- μαι 985. b. ἀποπλύνω, ἐκπλύνω 1139. a	abscissio ἀπόκομμα 794. c. ἀποτομή 1318. b	absumo τέρω 969. b
abluor λείομαι 887. b	abscissus ἀπότομος 1318. a	absurda ξενίζοντα τὰ 996. b. ἀπόρρητα 1189. c
ablutio πλύσις 1139. a	absconditus ἀπόκρυφος 819. a. σκεπηνός 1230. c	absurditas ἀτοπία 1353. b
ablutus λελαμένος 887. c	abscondo κρύπτω 818. a. κα- τακρύπτω, συγκρύπτω 819. b. c	absurdus ἄλογος 862. c
abnavigo ἀποπλέω 1133. d	absentia ἀπασία 477. b. ὑπέ- ρημα 1383. b	abundans ἀδρός 53. d. ἀ- προσδεής 359. a. χυδαῖος 1467. a
abnego ἀρνέομαι, ἀπαρνέο- μαι 160. a. d	absimilis ἀφόμοιος 1026. c	abundanter ἐκ περισσῆ 1102. d. ῥύδην 1194. c
abnepos ἐκγονος 308. c	absinthiacus ἀψινθίτης 204. d	abundantia ἀδρότης 53. d. περισσία 477. b. εὐλογία 868. d
abnocto ἀπονυκτερεύω 993. d	absinthium ἄψινθος, ἀψίν- θιον, ἄψιντος 204. c	abundare facio περισσεύω 1103. b
abnuo ἀναίνομαι 123. b. ἀ- πονεύω 978. c	absisto ἀπανίστημι 703. b. ἀ- ποστατέω 705. b	abundè ἄλλως 99. d. ῥύδον 1194. d
aboleo ἀναιρέω 63. d. κα- ταργέω 539. a. παλαιόω 1067. a. ἀδηλοποιέω 1146. c. ἀθετέω 1337. d. ἀφανί- ζω 1391. b	absit μὴ γένοιτο 305. c. 941. a	abundo εὐθηνέω 662. a. εὐ- καιρέω 723. a. περισσεύω, τρεύω 1103. a. πληθύω 1133. a. πλεονάζω 1154. c
abominabilis μυσός 962. c	absolvo ἐξαρτίζω 166. a. ἀ- πολύω 893. a. τελεόω 1315. b	abusus ἀπέχρησις 1461. b
abominandus βδελυκτός 242. d. μυσαρός 962. d	absolvo prius προκαταρτί- ζω 166. d	abutor ἀποχράομαι, κατα- χράομαι, παραχράομαι 1461. b. c
abominatio βδέλυγμα, βδε- λυγμός, βδελυρία 242. c. d	absolvor διαγίνομαι 306. d	abyssus ἄβυσσος, ἄβυσσος 279. b. πυθμὴν 1176. a
abominor βδελύσσομαι, τρώομαι 242. c. ἀποβδε- λύσσομαι, καταβδελύσ- σομαι 243. a	absolutio ἐξεργασία 547. c	accedo προσγίνομαι 308. a. ἐγγίζω 444. b. προσεγγί- ζω 445. d. πάρεμι 482. d. πρόσσεμι 483. a. παρέρχο- μαι 565. d. προσέρχομαι 567. b. προσίημι 613. d. προσπορεύομαι 1091. c
abortum facio ἐκτιτρώσκω 1347. c	absolutum reddo ἀρτίζω 165. c. ἀπαρτίζω 165. d	accelero ἐποξύνω 1033. a. ἐ- πισπεύδω 1252. b. ταχύνω 1305. a. ἀνυπερθετέω 1337. a
abortus ἐκτρωμα 1347. c	absfona ξενίζοντα τὰ 996. b	accedo ἄπτω 146. d. ἐξάπ- τω 148. a. ἀνάπτω 148. a. καίω 724. a. καυσόω, ἀνα- καίω, προσεκκαίω 725. a. c. πυρσέω, πυρόω 1178. c
abrado ἀποξύνω, καταξύνω 998. a	absfonus πλημμελής 929. b. ἀσύμφωνος 1439. d	accedo rursus ἀναζωπυρέω 1179. c
Abraham Ἀβραάμ 3. d	absque ἄνευ 114. c. ἄτερ 184. d. χωρίς 1468. d	accensus igne πυρίκαυστος 726. c
abripio συνυπάγω 44. d. συναρπάζω 163. b	abstemius αἰνός 1016. c	accensus zelo ζηλωτής 623. c
abripior ἀπάγομαι 38. c	abstemius sum ὑδροποτέω 1112. c	accentus τόνος 1306. d
abrogatio ἀθέτημα, ἀθέτη- σις 1338. a	abstergo ἀναλείφω 96. a. ἐξα- λείφω 96. a. ἀπομάσσο- μαι 146. b. 915. a. μάσ- σω, τῶ, ἐκμάσσω 915. a. σμάω, έω, ήχω 1240. b. ψάω 1472. c	acce-
abrogo παρωθέω 1480. a	abstergo circumcirca περι- ψάω 1472. d	
abrumpro ἀπορρήσσω, ἀπορ- ρήγνυμι, ύω 1190. c	abstineo ἀπέχομαι 600. b	
abrupta ἀπορρώγας 1190. c	abstrahio ἐλέω, αἰρέσμαι 141. c. d. ἀφέλκω 512. b. ἀπο- σπάω 1247. d. ἀποσυρίζω 1285. c	
abs ἀπὸ 143. a	abstrusus κρύφιος 818. c	
abscedo ἀποσπάω 1247. d		
abscessus ἀπόστημα 705. a		
abscondi ἀφ᾽ ἑλόν 65. b		
abscindo ἀποκνίζω 778. c.		

II. INDEX

acceptabilis sum εὐπροσώπι- ζω 1488. b	accommodus εὐθετος 1337. c	ἐκτάττω 1301. c
acceptatio ἀποδοχή 365. d	accresco ἐπιφύομαι 1437. a	aciem ordino παρατάσσω, τῶ 1302. a
acceptio mercedis ἐρίθια, μισθαρενεία 553. d	accubitus ἀνάκλισις 776. a	in aciem egredior ἐκτρα- τεύω 1273. c
acceptum λήψις 842. b	accubitus primus πρωτο- κλισία 777. a	in acie sto παράτασσομαι 1302. a
acceptum fero προσλογίζο- μαι 865. b	accumbo συνανάκειμαι 750. b. κατάκειμαι 751. a	aciei instructio παράταξις 1302. a
acceptum reddo χαριτόω 1446. d	accumulo ἐπισωρεύω 1292. d	acies gladii σόμα 1270. d
acceptus εὐάρεστος 154. c.	accurata diligentia ἀκριβεία 90. c	acinaces ἀκινάκης 81. c
δεκτός 364. d. ἀποδεκτός 365. d. προσδεκτός, εὐ- πρόσδεκτος 368. a. εὐδοκη- τός 413. a. δόκιμος 418. b	accuratè ἀκριβῶς 90. b. ἐπι- μελῶς 927. a. πύκα 1176. b. τεταγμένως 1299. c	acquiesco ἀγαπάω 9. a. πύ- νομαι 9. a. σκέτομαι 158. a. εὐδοκέω 410. d. σέργω 1266. a. ἡσυχάζω 642. c. ἐπαναπαύομαι 1081. d
accerfo (res) ἐπάγω 40. a	accuratè induor ἐνδιδύσκο- μαι 436. d	acquiescere in Deo πιστεύειν εἰς Θεόν 1122. a
accerfo (personas) μετακα- λέω 40. a. 732. c. μετακα- λέομαι 732. c. μεταπέμ- πομαι 1093. c. μεταστέλλω 1265. b	accuratio ἀκριβεία 90. c	acquirendi cupiditas πλεο- νεξία 608. b
accessorius προσήλυτος 513. d	accuratus ἀκριβής 90. a	acquirō πάομαι 1064. a. 1079. c. πορίζω 1088. b. ἀντιποιέομαι 1145. d. ἐμ- ποιέω 1146. b. περιποιέο- μαι, προσποιέω 1148. a. b
accessu difficilis δυσπρόσιτος 483. a	accurro προστρέχω 1363. b	acquirō insuper ἐπικτάομαι 820. c
accessus προσαγωγή 42. a. ἔ- φοδος 1005. a. b. πρόσποδος 1006. b	accusatio κατηγορία 33. a. εὐθύνη, εὐθύνα 582. c. d	acquisitio περιποίησις 1148. a
accidens præter spem five insperato ἀνέλπιστος 516. c	accusator κατήγορος 32. c	acquisitus ἐπίκτητος 8. o. c
accidens συγκύρημα 828. c	accuso κατηγορέω 32. c. αἰ- τιάομαι 78. b. διαβάλλω 219. a. ἐγκαλέω 730. c. ἀ- πομέμφομαι 930. d	acrimonia ὀξύτης 1033. a
accido μετέρχομαι 565. d.	accusor tanquam blasphemus βλασφημεῖμαι 1398. c	acriter εὐτόνως 1307. a
συγκυρέω 828. c. προσπί- πτω 1115. b	acerbus ὀδυνηρός 1006. d	acroama ἀκρόαμα 92. a
accipere mercedem μισθὸν λαμβάνειν, ἀπολαμβάνειν, κομίζεσθαι μισθὸν 951. d	acervatim σωρηδὸν 1292. b	acta ἀναγραφή 316. a. πρά- ξας 1161. a
accipio δέχομαι 364. a. πα- ραδέχομαι 367. c. λαμ- βάνω 841. a. νομέω 972. a	acervatim aggero ἐπισωρεύω 1292. d	in acta relatus ἐγγραπτός 131. a
accipio divisim & sigillatim διαλαμβάνω 843. d	acervus θῖν, θῖς 661. d. σω- ρός 1292. b	actio ἐνέργημα 540. c. ποίη- σις 1146. b. πράξις 1160. d
accipio per alium διαδέχο- μαι 366. a	acervus rerum simul posi- tarum θήμων, θημωνία 1329. a	actio indurandi ferrum σό- μωσις 1271. b
accipio per successionem διαδέχομαι 366. a	acetum ὄξος 1032. d	actio ipsa execrandi κατὰ- ρασις 150. b
accipiter ἰέραξ 680. a	Achaja Ἀχαΐα 203. a	actio mala κακοπραγλία 1100. c
acclamo ἐπιβοάω 262. b. ἐ- πιφωνέω 1438. c	Achaicus Ἀχαϊκός 203. b	actio secunda δευτερολογία 863. a
accola πάρικος 1014. b. πε- ρίοικος 1014. d	Achates, gemma Ἀχάτης 203. b	actutum παραχρημα 1464. a
accola sum περιοικέω 1014. d	Achaz Ἀχάζ 203. a	acumen σόμωσις 1271. b
	Achim Ἀχάμ, Ἀχάμ 203. b	acuo ἀκονέω 81. d. ὀξύνη 1033. a. σομόω 1271. b
	acies ἀκὴ 80. d. ἀκμή 81. d. ἀκίς 81. c. σόμωσις 1271. b	acupictor γραφιδευτής 1184. b
	aciem instruo ἐκτάσσω, acus	

acus ῥαφίς	1184. a	734. b. προῖρέπομαι 1358. d	admirabilis ἀγαστός 4. b.
acutus ζυγός 997. c. ὀξύς		adhuc ἀκμήν 82. c. ἔτι 577. c	παράδοξος 417. c. θαυμα-
1031. c. τομός 1317. d		adjaceo παράκειμαι, πρόσ-	τός, θαυμασίος 648. b. c
ad eis 485. d. 487. c. ἐν 520.		κειμαι, ὑπόκειμαι 751. c. d	admirabilis maximè παρα-
b. ἐπὶ 530. b. κατὰ 717. a.			δόξοτατος 417. c
παρὰ 1068. c. πρὸς 1168.		adjectio προσβολή 226. a	admirabiliter θαυμαστῶς
d. ὥς 1483. a		adjectitius ἐπιέσιος 481. c	648. c
adæquo ἰσάζω 699. a. ὁμα-		adigo καταναγκάζω 123. b.	admiratio θαῦμα 647. d.
λίζω 1013. c		παραβιάζομαι 252. a	θαυμασμός 648. c
adagium παραβολή 214. c.		adigo cum ictu ἐγκόπτω	præ admiratione apud me
παροιμία 1015. d		794. d	non sum ἐξίσταμαι 705. c
Adam Ἀδάμ 49. b		adjicio προσβάλλω 225. d	admiror ἀγάζομαι 4. b.
adamantinus ἀδαμάντιν 342. c		adinvenio ἐξευρίσκω 586. b	θαυμάζω 647. c. ἐκθαυ-
adamas ἀδάμας 342. c		adinventio ἐξεύρεμα 586. a	μάζω 648. b. θεάω, θεό-
adaperio διανοίγω 1010. c		ἐξεύρεσις 586. b	μαι 656. b. καταπλήσσο-
adaptatus ἀρμόνιος 179. a		adipisci κληρονομῆν, λαγ-	μαι 1137. c
adapto καταρτίζω 166. c. ἐ-		χάνειν, ἐπιτυχᾶν 975. c	admirari aliquid θαυμά-
ναρμόζω 179. a		adipiscor τυγχάνω 1367. b	ζαν τι 648. a
adaptor ἄρομαι 178. c		aditus προσαγωγή 42. a. ἔ-	admirari super re aliqua
adaugeo ἐπαύξω, ἐπαυξάνω		φodus 1005. a	θαυμάζαν ἐπὶ τινι πράγ-
190. a		adjudico προσκυρόω 828. b	ματι 648. a
Addi Ἀδδὶ 49. c		adjumenta βοήθεια 263. c	admiror cum stupore ἐξι-
addictus sum πρόσκειμαι		adjumentum βοήθημα 263.	σταμαι 705. c
751. c		c. ὠφέλημα 1485. b	admisceo προσμίγνυμι
additamentum πρόσθεμα,		adjungo ἐπιζευγνύω, υμι	947. a
προσθήμη 1336. a		620. d. ἐγκολλάομαι 785.	admissario admoveor βιβάζ-
addormio alicui παρακα-		d. ἐγκρίνω 814. c	ζομαι 208. d
τεύδω 582. a		adjungo equos currui παρα-	admissarium admitto ὀ-
adduco προσάγω 41. c. προσ-		ζευγνύω, υμι 621. a	χεύω 1062. b
φέρω 1411. b		adjungo insuper ἐπιπροστί-	admissura ὀχία 1062. b
adducor ἐπάγομαι 40. a		θῆμι 1336. a	admitto ἐνδέχομαι 366. d.
adeo ἔτω 200. b		adjungor προσίθεμαι 1335. c	ἐπιδέχομαι 367. a
adeo προσέρχομαι 567. b		adjuro ἐξορκίζω 1043. d	admitto in Deum aliquid
adeo ut ἵνα 690. a. ὥς 1306. b		adjutor συνεργός, ὑπεργός	ἀλιτέω 102. b
		544. c. d	admitto intrò εἰσδέχομαι
adeps σέαρ 1259. c		adjutor in bello ἐπίκρυς 532. a	366. b
adeste δεῦτε 362. d		adjuvo ἐπιβοηθέω 263. d.	admitto pecora κατοχεύω
adesdum δεῦρο 361. c		ὀφέλλω 1060. b. συμποι-	1062. c
ad hæc ἐπὶ τὸ αὐτὸ 193. a		έω 1147. c	admittor βιβάζομαι 208. d
ad hæc quod attinet ταῦτα		adjuvo nitentem, fed inva-	admodum μάλα 901. a. ἐν
198. c		lidum ἀντέχομαι 599. d	πολλῷ 1153. a
adhæreo ἔχομαι 593. a. πρόσ-		administer, ra συνεργός, ὑ-	admodum decorus διαπρε-
κειμαι 751. c. προσκολ-		παιργός 544. c. d	πής 1162. d
λάομαι 785. d. ἐπικρέμα-		administratio ἀντίληψις	admodum varius πολυποί-
μαι 808. d		843. b. διοίκησις 1012. d	κιλος 1149. b. πολλαπλα-
adhærere numini εἶν ἔχειν		administrator διοικητής	σίω 1154. d
τῷ θεῷ 587. c		1012. d. πρύτανις 1171. a	admoneo οἰκοδομέω 355. d.
adhæresco κολλάζομαι 785. c		administro διέπω, ομαι 536.	ναθετέω 1338. a
adhibeo προσέχω 604. c		c. οἰκονομέω 976. b. διοι-	admonitio παραίνεσις 62. a.
adhortatio παραίνεσις 62. a		κέω 1012. d. πρυτανεύω	ναθέτημα, ναθέτησις,
adhortor, προσπαρακαλέω		1171. b	ναθεσία 1338. a. b
			admotio προσβολή 226. a
			admo-

II. INDEX

admoveo προσβάλλω 225. d. προσφέρω 1411. d	adsum παραγίνομαι 307. a. ἐμπαργίνομαι 307. d. πάρειμι 479. d. πρόσειμι 480. b. ἤκω 631. d. παρα- σάλλω 708. d. παράκειμαι 751. a	adulor θανμάζω πρόσωπα, προσωποληπτέω 648. a. κολακεύω 784. c
adnascor προσγίνομαι, προσ- γίγνομαι 308. a. ἐπιφύο- μαι 1437. a	adsum apud aliquem συ- σκέπτομαι 1230. b	adulter μοιχὸς 951. d
adnavigo εἰσπλέω 1134. a	adsum una συμπάρειμι, συμπρόσειμι 480. b. c	adultera μοιχή, μοιχαλὶς 954. a
adoleo totum ὀλοκαρπύω 742. d	advectio παρακομιδή 789. c	adulterinus κίβδηλος 763. d
adolescens ἡβήτης 628. d. μείραξ 689. b. νεανίας, ἰσκος 977. c. πάλλαξ, παλλακή 1067. d	advena γειώρας 300. d. παρ- επίδημος 376. a. ἐπήλυ- τος 565. c. προτήλυτος 568. a. πάρεικος 1014. b	adulterium μοιχεία 954. c. πορνεία 1100. a
adolescencia ἐφηβία 628. d	advena sum ἐπίδημέω 376. a	adulterium committo μοι- χάομαι, μοιχεύω 954. b
adolescencior μερακεύομαι, μερακιεύομαι 689. b	advenio γίνομαι 305. a. πα- ραγίνομαι 307. a. μόλεω, μόλω 954. c	adultero δολώω 410. d. νο- θεύω 985. c
adolescencula κέρη 799. c. κοράσιον 800. a. παιδίον 1064. c	adventitius ἐπίεσιος 481. c. ἐπίκτητος 820. c	adultus ἀδρὸς 53. c. τέλειος 1315. a
adolescenculus μεράκιον 689. b	adventus παρσία 480. b. ἐλευσις 560. c. ἄσοδος 1004. c. πρόσσδος 1006. b	adumbro ὑποτυπώω 1370. b
adolefco ἀνδρύνομαι 125. d	adversa res σκῆτος 1237. d	qui rem aliquam adum- brat σκιαγράφος 1235. b
adoptatus υἱόθετος 1338. d	adversarius ἀνταγωνιστής 48. d. ὑπεναντίος 134. a. ἀν- τίδικος 400. c	aduncus ἀγκύλος 27. c
adoptio υἱοθεσία 1338. c	adversarius in lucta ἀντίπα- λος 1067. c	advocatus παράκλητος 734. b. δικαιολόγος 863. a
adopto υἱοθετέω 1338. c	adversarius sum ἀντιδικέω 400. d	advoco προσκαλέομαι 732. b. παρακαλέω 733. b. προσφωνέω 1438. d
adorator προσκυνητής 812. c	adversor παραιτέομαι 77. a. ἐναντιόομαι 133. d. 134. a. ἀντιπίπτω 1113. d	advoco insuper προσπαρ- καλέω 734. b
adorior astutè μεθοδεύω 1005. d	adversus Prapof. εἰς 487. d. ἐπὶ 530. b. c. κατὰ 743. c. μετὰ 937. b. πρὸς 1169. c	advolo ἐφίπταμαι 695. b
adorno διασκευάζω 1232. a	adversus aliquem loquor κατηγορέω 32. c	advolvero εἰσκυκλέω 824. c. προσκυλίω 825. b
adoro προσκυνέω 830. b. σέ- βω 1210. b	ex adverso ἀντιπέραν 133. a	aduro προσεμπρήθω 1164. c
Adramytténus Ἀδραμυτ- τηνὸς 53. b	adulatio κολακεία 784. d	adustio πρόκαυμα 726. c
Adria Ἀδρίας 53. c	adulator κόλαξ 784. c	aedes habitans κατοικῶν 1013. d
adscisco ἐπιλέγω, ἐπιλέγο- μαι 861. b	melius est incidere in corvos, quam in adulato- res. Adag. κρεῖσσον εἰς κόρακας ἐμπισσῆν, ἢ εἰς κόλακας 154. b	aedificatio οἰκοδομή, οἰκοδο- μία 356. c
adscititius ἐπίκτητος 820. c	adulator aulicus ἀνδρωπά- ρεσκος 154. b	aedicator οἰκοδόμος 356. c
adscribo κατὰλογίζομαι 865. a. προσλογίζομαι 865. b		aedificium δῶμα 355. c. οἰκο- δομή 356. c
adhisto παρασάτέω 708. d		aedifico δέμω, οἰκῶ 355. c. οἰ- κοδομέω 355. d. ἐξοικοδο- μέω 356. d. κατοικοδομέω 357. a. οἰκτίζω 822. a. μη- χανόω 945. b. οἰκίζω 1011. d
aditus sum πρόσκειμαι 751. c		aedifico circumcirca περιου- κοδομέω 357. a
adspectus ἀπάντησις 130. c. πρόσρψις 1036. c. 1063. a		aedifico una συνοικοδομέω 357. a
adspicio negligenter παρα- βλέπω 259. c		aditus ἱεροδῶλος 422. b. ἱεροστάτης 709. d. νεαπέ- ρος 800. a
adspiro ὑποπνέω 1141. d. δια- σπρίζω 1184. c		xgrè dñs 433. c. μόγις 841. a
adspiro ad aliquid ζητέω 624. c		xgre
adstipulor σύμφημι 1400. a		
adsto ἐφίστημι 706. b. παρί- στημι 708. c		
adstructio κατασκευή 1233. a		

ægre fero ἄχθομαι 8. a. δα- νάζω 353. a. δυσφορέω 1405. d	æquiparo ἰσώω 699. a	æstimo, or ἐκλογίζομαι 864. d. τιμάομαι 1348. b. τιμογραφέω 333. a. διατι- μάω 1349. d
ægritudo ἄλγημα 94. d. δυσπάθεια 1074. c	æquipollentia ἰσοδυναμῶν- τα 632. c	æstivus θέριος, θερινός 657. d
ægroto νοσέω 991. b. πονέω 1096. d. ἀσθενέω 1219. a	æquitas δίκαιον 394. b. ἐπι- σκεῖς, ἐπιείκεια 470. d. 574. c. ἰσότης 698. d. λό- γος 858. d. εὐνομία 975. a	æstuatō animi ἀγωνία 48. a
ægrotus ἀρρώστος 1197. a. ἀσθενής 1218. d	qui æquitatem stricto juri anteponit ἐπισκεῖς 470. c	æstuo ἐμβράσσομαι 273. b. παφλάζω 1082. b. πλημ- μυρέω 1131. d
Ægyptius Αἰγύπτιος 58. d	æquo ἰσώω, ἰσάζω 699. a	æstuosus ἔκπυρος 1179. a
Ægyptus Αἰγυπτος 58. b	æquum ἀρετὸν 154. b. δίκαι- ον 394. b	æstus βρασμός 273. a. θέρ- μη, θερμότης 658. d. καῦ- μα 724. c. καῦσος 724. d. καύσων 725. a
æmulatio βασικανία, κακο- ζήλεια 240. b. ζήλος 621. a. ζήλωσις 623. c. φιλοτι- μία 1351. b	æquum censeo ἀξιόω 138. d	æstus animi ζήλος 621. a
ad æmulationem provooco παραζήλώω 623. d	æër αἴθρ 55. d. αἰθήρ 59. d. ἔρανός 1055. d	ætās ἡλικία 634. b
æmulor ζηλώω 622. c	ex æere delapsus ἀεροπελὴς 1116. a	ætate progredi προκόπτειν τῇ ἡλικίᾳ 796. a
æmulus ζηλωτὸς, ἀντίζηλος 623. c. d. ἀντίπαλος 1067. c	ærarium γαστροφυλάκιον 283. b. ταμιεῖον 1194. c	ætate fera ad literas incum- bo ὀψιμαθεύω 1063. a
Æneas Αἰνέας 60. d	ærarium ecclesiasticum γα- στροφυλάκιον 1433. b	ætates mundi αἰῶνες 80. a
æneus nummus χαλκός 1444. b	ærarium regale βασιλικόν 237. b	ætate vergente ὀψὲ ἡλικίας 1062. d
ænigma αἰνίγμα 62. b	ærarius faber χαλκοπλάτης 1125. d. χαλκεύς 1444. c	ætate vigenς ἀκμαῖος 82. b
qui per ænigma loquitur αἰνιγματιστής 62. b	æreus χάλκεος 1444. c	ætatis florem excedens ὑ- πέρακμος 82. c
Ænon Αἰνών 62. b	æris conflator χωνευτής 1454. a	ætatis vigor ἀκμή 81. a
æquabilis ὁμαλός, ὁμαλής 1013. b	æris corruptio ἀνεμοφθο- ρία 1419. a	ad ætatem virilem perve- nio ἀνδρῶομαι 125. d
æquabilitas ἰσότης 698. d	ærugine vitio, obduco κα- τιέω 691. a	æternitas αἰδιότης 55. b. αἰών 78. d. αἰῶνας 80. a
æqualia ἰσοδυναμῶντα 432. c	ærugo ἰός 691. d	æternus αἰδῖος 55. b. αἰῶνιος 80. b. ἀνέκλειπτος 875. b. αἰναιος, αἰέναιος 970. c. ἐνδελεχής 1312. d
æqualia Deo sapere ἰσόθεα φρονεῖν 656. d	ærumna μόγος 953. d. μόχ- θος 958. a	ab æterno ἀπ' ἀρχῆς 170. 5
æqualis ἴσος, ἴσος 697. b. ἕ- πισος 699. a. ὁμαλός, ἡς 1013. b. ὅμοιος 1025. c. σύγχρονος 1465. d	ærumnosus ἀκλῆρος 774. a. μοχθηρὸς, ἐπίμοχθος 958. b. ὀδυνηρὸς 1006. d. κακοπαθής 1074. d	in æternum εἰς τὸν αἰῶνα 79. a. αἰωνίως 80. d. εἰς νῆκος 220. d
æqualis pretii ἀντίξιος 138. d	æs κέρμα 758. b. χαλκός 1444. b	in omnem æternitatem εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων 79. a
æqualiter ἐξ ἰσότητος 496. c. d. ἴσα 697. c. ἴσως 698. c	æs alienum δάνειον 442. d. χρεὸς ἑως 1059. d. 1060. a	æther αἰθήρ 59. d. ἔρανός 1055. d
æquè ἴσα 697. c. ὁμῶς 1025. b	ære alieno pressus κατὰ- χρεος, κατὰχρεως 1461. c	æthiopia, regia αἰθιοπία 1037. b
æque ac ἐπίσης 699. b. ὡς 1483. b	æs ad cudendos nummos in minutias redigo κερμα- τίζω 758. b	æthiopissa αἰθιοπίσσα 1037. b
æquè potens ἰσοδυναμῶ 432. c	æstas θέρος 657. c	æthiops Αἰθίοψ 1037. b
æquè potens sum ἰσοδυνα- μέω 432. c	æstimator λογιστής 864. d	æthiops non albescit. Adag.
æquè pretiosus ἰσότητι 1349. d		
æquiparandus ἀντάξι 138. d		

II. INDEX

<i>Adag. αἰθίοψ</i> ἔ λευκαί- νεται 1037. b.	<i>ἐκθλίψις</i> 663. b. κακία 727. c. πάθημα 1074. d. καταπόνησις 1097. a. πῦρ 1177. d	<i>Φέρομαι</i> 1409. c. ἐγχα- ρεύω, κατεγχαρεύω, ἐπιχα- ρεύω 1450. d
aethiops non mutabit cu- tem suam ὁ αἰθίοψ ἐκ αἰλ- λάζεται τὸ δέρμα αὐτοῦ 1037. b	afflictiones τὰ κακὰ 716. d	aggredior contra κατατολ- μάω 1352. c
ævum αἰών 78. d	afflictionum sum particeps συγκακοπαθῆω 1075. a	aggrego ἐπαθροίζω 57. c. ἐσθίζω 271. a
ævi brevis ὀλιγοχρόνιος 1466. a	afflictus τεθλιμμένος 662. d	agilitas εὐεροφία 1274. d
Afer Λίβυς 882. d	affligo θλίβω 662. d. ὑπο- νύσσω 994. b. κατοδυνάω 1007. c. καλᾶτένω 1309. c. τρύχω 1366. d	agite ἄγετε 36. b
affabilis εὐπροσῆγορος 33. b. c	affligor κακοπαθῆω 1075. a.	agito ἐλαύνω 503. d. σα- λεύω 1201. c
affatim ἄλως 99. d. ῥυθόν 1194. d	affligor πίπτω 1113. c. ἀσθενέω 1219. a	agito ventis ἀνεμίζω 124. c
affectator ἐπιθυμητής 672. b	afflo ἐμφυσάω 1435. b	agmen ἔλκη, ἔλκη 471. c. ἐπι- σύσασις 709. c. λόχος 886. c
affectibus iisdem præditus ὁμοιοπαθής 1074. d	affluenter ῥυθόν 1194. c	agmen, cui impositus est dux ἀρχαὶ 173. a
affectio διάθεσις 1331. b	affluentia εὐθηνία 662. a	agmen extremum ἐσραγία 1055. d
affecto studiosè ζηλώω 623. a	affulgeo ἐπιφαίνω 1389. a	agmen extremum duco ἐ- σραγέω 1055. c
affectus πάθος 1074. b. διά- θεσις 1331. b. φρόνημα 1427. a	affundo προσχύω 1468. a	agmen mille constans mili- tibus 176. d
affectuum similitudo ὁμοιο- πάθεια 1074. d	affusio πρόσχυσις 1468. b	agna ἀμνάς 119. c. ἄρς 164. a
affectuum vacuitas ἀπά- θεια 1074. c	Africus ventus λίψ 873. d	agnellus ἀρνίον 164. b
affectus benevolus ἀγαθω- σύνη 6. d	Agabus Ἀγαβος 4. a	agnitio ἐπίγνωσις 317. c
affectus movere παράσσειν 1295. c	Agapæ ἀγάπη 8. d	agnomino προσονομάζω 1031. c
affectus sum benè εὐνοέω 990. a. εὐδοκέω 411. a	Agar Ἀγαρ 11. c	agnosco ἐπιγινώσκω 317. a. ἀναγνωρίζω 323. c. ἀποδεί- χομαι 365. b
affectus sum similiter ὁμοι- οπαθῆω 1074. d	age ἄγε 36. a. δὴ 372. b	agnosco in antecessum προ- γινώσκω 318. c
affectus vitiosus πάθημα 1074. d	agellus κτηματίον 820. b	agnosco pro meo γινώσκω 313. b
affero κομίζω 788. c	agens spontè αὐτόματῳ 191. b	agnus ἀμνός 119. c. ἄρς 164. a
affigo προσπήγνυμι 1107. b	ager ἀγρός 34. a. γέωργιον 541. b. χωρῶ, χωρίον 1469. d. χώρα 1470. a	ago ἐνεργέω 540. b. ἐργάζο- μαι 545. b. ἔχω 595. a. πεί- νομαι 1095. a. πρέσσω, τίω 1159. d
affigo clavis προσηλώω 635. a	agri portio seorsim siti τέ- μενος 1320. c	ago ante vel prius προπράτ- τω 1160. d
affigor alicui rei σηλόομαι 1268. c	ager aratus ἀγρός ἐργασμέ- νῳ 546. d	ago bene εὐπραγέω 1161. d
affinitatem contraho γαμ- βρεύω 286. c	ager hostilis πολεμία (χώ- ρα) 1150. c	ago improbe κακοπραγμε- νέω 1161. d
affinitatis jure duco ἐπι- γαμβρεύω 286. c	in agris sub dio ago ἀγραυ- λέω 188. b	ago infeliciter δυσπραγέω 1160. b
affirmatio καλᾶφασις 1399. d	aggemo προσοδύρομαι 1007. d	ago juste δικαιοπραγέω 1160. b
affirmo καλᾶφημι 1399. d	agger χάραξ, χωμα, πρόσ- χωμα 1453. c. d	ago libenter φιλέω 1420. c
afflictio ἀνάγκη 122. a. κά- κωσις 158. c. βλάβη 231. b. κακῆχία 607. c. θλιμμός, θλίψις 662. d.	aggerem educo κωννύω 1458. d	ago

agor ἄγομαι 36. d	aliàs ἄλλοτε 108. a	aliter ἄλλως 107. d. ἑτέρως 577. b
ago simul συμπράττω 1160. d	alibi ἄλλαχῇ 108. a	alitor τροφὸς 1359. d
agreste, em reddo ἀγριόω 34. d. βαρβαρόω 112. d	alicubi πᾶ 1049. c	aliunde ἄλλαχόθεν 108. a
agrestis fio βαρβαρόομαι 232. d	alienæ personæ in comœdia aut tragœdia effictor ὑποκριτής 811. c	alius ἄλλος 102. c. 107. ἄλλήλων 106. d. ἕτερος 577. a
agrestis oliva ἀγριέλαιος 502. b	alienæ potestati subiectus ὑπεξέσιος 478. c	alius atque alius ἄλλοιός 108. c
agricola ἄλωεύς 112. b. γεωργὸς 541. a	alienatio ἀλλοτρίωσις 109. a	alius post alium ἕς καὶ ἕς 450. d
agricolationis socius ζυγεωργὸς 541. b	alienigena ἀλλογενής 108. b. 310. a. ἀλλοδαπὸς 345. b. ἀλλοεθνής, ἀλλεθνής 457. c. ἀλλόφυλος 1434. a	allatus ἐνεχθῆς 1404. c
agricultura γεωργία 541. b	alienigenarum ritus ἀλλοφυλισμός 1434. b	allego, or ἐπιλέγομαι, καταλέγομαι 861. b. c
agriculturæ amans φιλογέωργος 541. b	alienigenæ προσήλιτοι, προσελθόντες 568. a	állevo καφίζω 803. a
Agrippa Ἀγρίππας 34. a	alieno ἀλλοιούω 108. c	allicio πείθω 1084. a
agrum colo γεωργέω 541. c	alienus ἀλλότριος 108. a. ἀλλόκοτος 1339. c	allicio ad loquendum ἀποσοματίζω 1271. a
ajo κατάφημι 1399. d	alienus à fide Christiana ἑπίστος 1319. c	allido ἐδαφίζω 450. d. ἐποκέλλω 1018. b. ῥάσσω 1184. b
Akeldama Ἀκελδαμά 81. b	alienus à pugna ἄμαχος 917. d	alligo ἀφάπτομαι 148. b. ἐνδεσμέω 371. a
ala πτέρυξ, πτέρον 1173. b. ταρσὸς, ῥῥὸς 1321. c. μετάρφρενον 1426. b	alienus ab avaritia ἀφιλάργυρος 152. c	allisio ἐπίτρεψις 1364. d
alabaster, um ἀλάβαστρος & ον 92. d. 93. a	alienus ab omni simulatione ἀνυπόκριτος 816. a	allium σκόροδον 1237. a
alacer ἀπτόητος 1174. a	alimenta τὰ σίτα 1213. c	alloquor προσέπω 536. b. ἐπιλαλέω, προσλαλέω 840. b. c. προσφωνέω 1438. d
alacritas προθυμία 673. c	alimentum τροφή 167. b. 1359. d. βοσκή, βοτὸς 266. d. διατροφή 1361. b	alo βίω, βόσκω 265. b. κομέω 788. c. ψωμίζω 1478. c. τρέφω 1352. a. διατρέφω 1361. b
alala ἀλαλή 93. c	alimentum præbeo, suppedito τροφοφορέω 1407. d	aloe ἄλόη 109. d
alapa κόλαφος 785. b	alio ἄλλαχῇ 108. a	Alpha α 1. a
alapam alicui infringere, κολαφίζεν 785. a	alioqui εἰ δὲ μή 460. d	Alphæus Ἀλφαῖος 111. d
alas addo πτερόω 1173. b	alioquin ἐπεὶ ἄρα 180. d. εἰ δὲ μήγε 290. d. καὶ 440. c. ἐπεὶ, ἐπει καὶ 461. b	altare βωμὸς 280. c. θυσιαστήριον 675. b
alas magnas habens μεγαλοπτέρυγος 1173. b	alio tempore ἄλλοτε 108. a	altare suffitus θυμιατήριον 670. a
alas moveo πτερνύσσω 1173. b	aliquamdiu πρὸς ὥραν 1481. c	alter ἕτερος 577. a
alata animalia ζῶα πτηνὰ 695. a	aliquando ἐνίοτε 524. a. ποτὲ 1051. d	altercatio νεῖκος 971. a
alatum facio ἀναπτερόω 1173. c	aliquatenus ἀπὸ μέρους 145. d. 923. a	altercor εἰσηγορέω, εἰομαι 32. b. συζητέω 625. a. διαφέρομαι 1408. c
alatus πτερωτός 1173. c	aliquid τι 1343. d	alterno παραλλάττω 106. a
albedo λευκότης 880. a	aliqui ἔνιοι 524. a	alter primus δευτερόπρωτος 1167. d
albus ἄργός, λευκός 151. c. d. 879. d. ἐκλευκος 880. a. πολίος 1151. b	aliquis ἀνὴρ 125. b. ἀνδρωπος 127. c. ἕς 491. c. τίς 1343. d	alteruter ἐκάτερος 577. c
alea ludo κυβεύω 813. d	alis subveho πτερόω 1173. b	altilis σιτισὸς 1223. d
ales ὄρνις 1044. c		altior ὑψηλότερος 1384. d. 1385. a
Alexander Ἀλέξανδρος 96. c		altissimus ὑψηλότατος 1385. a
Alexandria Ἀλεξανδρία 96. d		altitudo
Alexandrinus Ἀλεξανδρεὺς, Ἀλεξανδρεῖνος 96. d		
algæ species πράσσον 1466. d		

II. INDEX

altitudo ὕψος 106. b. 1383. d.	amarulentus κατὰ πικρὸς 1109. d	amicus περιβολή 225. b. ἐν- δυσίς 437. a. σολισμός 1261. d. κατὰ σολή 1264. d
κρημνότης 808. d. 809. a.	amarulentus sum πικραίνω- μαι 1109. c	amicus ex lino Aegyptiaco σινδῶν 1223. a
ἀνάλημμα 841. d	amarus πικρὸς 1109. b	amiculum περιβόλαιον 225. c. ἐπενδύτης 437. a. ἐπι- στῆς 1457. a
altius ἀνώτερον 136. a. ἄνω- θεν 137. b	amator ἐραστής 536. d	amicus Subst. ἀναγκαῖος 121. c. ἐταῖρος 576. b. ὁμό- σπονδος 1251. b. φίλος 1420. a
altor τροφὸς 1359. d. τροφι- μος 1365. c	ambidexter ἀμφοτεροδέξιος, ἀμφιδέξιος 318. c. 577. b	amicus Adj. ἀγαθὸς 5. c
altor omnium παντοτρό- φος, παντρόφος 1360. b. c	ambigo ἀμφισβητέω 121. a.	amicus fio φιλιάζω 1420. b
altum βάθος 206. c	διαπορέω, εἰμαι 1090. c	Aminadabus Ἀμιναδάβ 119. a
altus ὑψηλὸς 1384. c	ambio ζήλω 623. a	amissio βόλος 217. c
in altum tollo συννύω 1384. c	ambio honorem φιλοτι- μέομαι 1351. a	amitto ναυαγέω 47. d
alumnus θρέμμα 265. d.	ambio nuptias μνηστεύω 951. c	amo ἀγαπάω 9. a. γινώσκω 313. b. ἐράω, ἐρατίζω 536. d. 537. a. φιλέω 1420. b
τρόφιμος 1365. c	ambitio παραπομπή 1094. a	amo contentiones φιλονα- κέω 971. a
alvum exonero ἀφοδεύω 1004. b	ambitio inanis & ventosa χαυνότης 1448. c	ad amandum propensus φιλόσοργος 1266. b
amabilis ἐράσιμος, ἐραστὸς, ἐρατὸς 536. d. 537. a. φι- λικὸς 541. a. ἥρος 640. b.	ambitiose φιλοτίμως 1351. b	se mutuò amare ἔχων ἀγά- πην ἐν ἀλλήλοις 597. a
προσφιλὴς 1421. b	ambitiosus φιλότιμος 1351. b	amo naturæ instinctu σέργω 1265. d
amans bonorum φιλάγα- θός 7. a	ambitus περίβολος 225. c.	amo propense ἐπιποθέω 1142. c
amans civium φιλοπολίτης 1152. a	γῦρος 336. c. περέμετρος 940. b	amolior ἀμύνομαι 120. b
amans equorum φίλιππος 694. d	ambo, ambæ ἄμφω 120. d.	Amor Ἀμὼν 121. b
amans fratrum φιλάδελ- φος 50. d	ἀμφοτέροι 577. b	amor ἐγάπη 8. c. ἔρως 537. a. πόθος 1141. b. φιλο- σοργία 1266. b
amans hominum φιλάνθρω- πος 129. b	ambrosia ἀμβροσία 276. c	amoris affectu inter paren- tes & liberos mutuī φι- λοσόργως 1266. b
amans laborum φιλόπονός 1095. c	ambulatio πόρευσις 1089. a	amore infano scemellæ ca- ptus θηλυμανῆς 899. b
amans laborum sum φιλο- πονέω, εἰμαι 1095. c	ambulo πατέω 140. b. περι- πατέω 1076. d	amore magno φιλοσόργως 1266. b
amans liberorum φιλότεκ- νός 1340. d	ambulare in luce περιπα- τεῖν ἐν φωτὶ 851. d	amore complector, pro- sequor φιλέω 1420. b
amans mariti φίλανδρος 126. b	amen ἀμήν 117. a	amori deditus ἡτῶν ἔρω- τός 641. a
amans mundum φιλόκοσ- μός 801. b	amens ἀσύνετος 615. a. ἄνοος 989. c. παράπληκτος 1137. d. παρὰ φρων, παραφρό- νιμος 1429. c	amor erga homines φιλαν- θρωπία 119. c
amans peccata φιλαμαρ- τήμων 116. a	amens fio ἀπονοέομαι 987. c	amor fraternus φιλαδελφία 50. d
amans prudentiæ sum φι- λοφρονέω 1429. d	amentia ἄνοια 989. c. 2. a.	amor inter parentes & libe- ros
amans sui ipsius φίλαυτος 194. a	ἀπόνοια 987. c. παραπλη- ξία 1137. d. ἀφροσύνη 1427. d	
amarè πικρῶς 1109. b	amethystus ἀμέθυστος 912. b	
amaritudo πικρασμός 1109. c	amica φίλη 1420. a	
amaritudinem affero πι- κραίνω 1109. c	amicè excipio ἀσπάζομαι 181. b	
amarulentia πικρία 1109. b	amicio περιβάλλω 214. d.	
	ἐνδύω 435. c. ἱματίζω 609. c. ἀμφιεννύω, υμι 610. a	
	amicitia φιλία 1420. a	
	amicitiam in eo φιλιάζω 1410. b	

ros <i>έρξις</i> , <i>εοργή</i> , <i>Φιλο-εοργία</i> 1266. a. b	an <i>ἄρα</i> 151. a. ἦ 627. d	animal <i>ζῶον</i> 329. a. 619. a
amor inter parentes & liberos in quo est extinctus <i>ἄσorgos</i> 1266. a	Anaitis <i>Ἀναΐτις</i> 969. a	qui animalia depingit <i>ζωγράφος</i> 329. a
Amosus <i>Ἀμῶς</i> 121. b	Ananias <i>Ἀνανίας</i> 123. c	animal quod pascitur <i>βόσκημα</i> 265. d
amoveo <i>ἀφίστημι</i> 704. b. <i>μεθίστημι</i> 708. b. <i>ἐκκλίνω</i> 776. a. <i>ἀποκοσμέω</i> 801. d	anathema <i>ἀνάθεμα</i> 1329. d. <i>κατανάθεμα</i> 1330. a	animal suffocatum <i>πνικτὸν</i> 1141. a
amoveri à dispensatione <i>μετασταθῆναι τῆς οἰκονομίας</i> 708. b	anchora <i>ἄγκυρα</i> 27. d	animal tectum portans, testam gerens <i>ζῶον ὀροφηφόρον, ὁσρανὸς δερμον</i> 552. a
Amphipolis <i>Ἀμφίπολις</i> 120. d. 1152. b	ancilla <i>ἄβρα</i> 3. d. <i>δᾶλη</i> 421. d. <i>παιδίσκη</i> 1064. c	animam exhalo <i>ἐκπνέω</i> 1141. c. <i>ἐκψύχω</i> 1478. a
amphora <i>ἀμφορεύς</i> 1408. b	ancilla fugitiva <i>δραπέτις</i> 425. c	animarum amans <i>φιλόψυχος</i> 1477. d
amphora Attica <i>μεστρητής</i> 940. a	ancilla, quæ pincernatum exercet <i>οἰνοχόη</i> 1453. c	animarum deductor <i>ψυχαγωγὸς</i> 47. a
amphora fictilis <i>κεράμιον</i> 755. a	Andreas <i>Ἀνδρέας</i> 123. d	animarum educatio <i>ψυχαγωγία</i> 47. b
amplexor <i>ἀγκαλίζομαι, ἐναγκαλίζομαι</i> 27. b. <i>ἀσπάζομαι</i> 181. b	androgynus <i>ἀνδρόγυνος</i> 126. b	animi agritudo <i>λύπη</i> 889. a
amplexus <i>περίλημμα</i> 846. b	Andronic9 <i>Ἀνδρόνικος</i> 123. d	animi æstuatō <i>ἀγωνία</i> 48. a
in amplexu suo <i>ἐπιπίπτειν ἐπὶ τὸν ἱστάχην</i> 181. b	anethum, herba, <i>ἄνηθον</i> 124. d	animi æstus <i>ζῆλος</i> 662. a
Amplias <i>Ἀμπλίας</i> 120. a	angario <i>ἀγγαρεύω</i> 11. d	animi allectatio <i>ψυχαγωγία</i> 47. b
amplifico <i>ἐπαύξω, ἐπαυξάνω</i> 190. a	angeli <i>ἄρχαί</i> 172. b	animi conceptus <i>ὑπονόημα</i> 991. a
amplio <i>ἀναβάλλομαι</i> 218. b	angelo similis <i>ισάγγελος</i> 13. b	animi deliquium <i>ἐκλυσίς</i> 894. a
amplior <i>πλείων</i> 1153. b	angelus <i>ἄγγελος</i> 12. c	animi deliquium patior <i>ἀποψύχω</i> 1477. d
amplitudo <i>χῦμα</i> 1467. a. <i>ἐνρυχωρία</i> 1471. c	angor <i>ἀγωνία</i> 48. a. <i>ἀνάγκη</i> 122. a	animi demissio <i>ταπένωσις</i> 1295. d. <i>ταπεινοφροσύνη</i> 1430. a
amplius <i>ἔτι</i> 577. c. <i>περισσῶς</i> 1103. a. <i>ἐπὶ πολὺ</i> 1154. d	angor animo <i>ἀγωνιάω</i> 48. b	animi elario <i>γαῦρον</i> 290. c
amplius aliquid facere <i>περισσότερόν τι ποιῆσαι</i> 1145. a	angor gravissime <i>ἀδημονέω</i> 51. b	animi oblectatio <i>ψυχαγωγία</i> 47. b
amplius peto <i>προσσεύω</i> 77. c	anguinus <i>ὀφιώδης</i> 1060. d	animi recreatio <i>ψυχαγωγία</i> 47. b
amplius quàm <i>ἐπᾶνω</i> 136. d	angularis <i>γωνιαῖος, ἀκρογωνιαῖος</i> 337. a	animi remissio <i>ῥαθυμία</i> 673. d
amplus <i>πλατὺς</i> 1125. d	angulus <i>γωνία</i> 336. d	animi sanitas <i>σωφρονισμὸς</i> 1428. d
amputatio <i>ἐπιτομή</i> 1318. d	angustia <i>ἀνάγκη</i> 122. a. <i>σενωχωρία</i> 1471. c. <i>σενότης</i> 1265. b	animi tranquillitas <i>εὐθυμία</i> 672. d
amputo <i>κολοβόω</i> 786. c. <i>κόλλω</i> 825. b. <i>ἀρᾶσσω</i> 1184. b	angustus <i>σενόχωρος</i> 1471. c. <i>σενὸς</i> 1265. b	animi tumor <i>τίφος, τῦφος</i> 1372. b. <i>Φυσίωσις</i> 1436. a
amputo caput <i>ἀποκεφαλίζω</i> 759. d	in angustum spatium redigo <i>σενόω</i> 1265. c	animi voluptas <i>θυμηδία</i> 631. a
amussis <i>κατευθυνηρία</i> 583. a	anhelatio <i>ἄσθμα</i> 180. b	animo æquiore <i>εὐθυμότερον</i> 672. c
ad amussim facio <i>ἀπακριβόω, ἐξ ακριβόω, διακριβόω</i> 90. d	anheleto <i>ἀσθμαίνω</i> 180. b	animo æquiore qui est <i>εὐθυμότερος</i> 672. c
amygdalus arbor <i>ἀμύγδαλον</i> 120. a	anilis <i>γραιώδης</i> 333. b. <i>γραιπὸς</i> 315. b	animo
	anima <i>ψυχή</i> 1475. c	
	animā carens <i>ἄψυχος</i> 1477. b	
	animadverto <i>βλέπω</i> 257. a. <i>κατανοέω</i> 989. c. <i>προσνοέω, συννοέω</i> 989. a. c. <i>συνοράω</i> 1040. b	

II. INDEX

animo angor ἀγωνιάω 48. b	animo eodem præditus ἰσόψυχος 1477. c	γέλλω 18. c
animo conveniens θυμη- ρης, θυμήρης 179. b	ex animo ἐκ ψυχῆς 1476. b.	annuo ἐπινεύω 979. a
animo deficio ὀλιγοψυχέω 1477. c	ψυχικῶς 1477. b	annus ἔτος 55. b. 579. c. ἐν- αυτὸς 523. c
animo duplex διψυχῶ 1477. b	animo sum vagabundo ῥεμβάζω 1185. b	annos agere ἔχειν ἔτη 597. b
animo efferor ὑψηλοφρο- νέω 1429. d	animus bene erga aliquem affectus εὐμένεια 931. b.	annos multos habeo μα- κροχρονέω 1466. a
animo elato qui est πλατύ- ψυχος 1477. d	animus effœminatus ψυχῇ τηνωμένη 1323. d	annorum multitudo πο- λυετία 580. a
animo gratus θυμηδής 631. a	animus male erga aliquem affectus δυσμένεια 931. b	annorum multorum qui est πολυετής 580. a
animo miti qui est prædi- tus πραῦθυμος 673. b. c	animus sua sorte contentus αὐτάρκεια 159. a	annuus ἐπέταος 580. a
animosè εὐψύχως 1477. c	Anna Ἄννα 129. c	ansa ἀγκύλη 27. c
animositas εὐψυχία 1477. c.	Annas Ἄννας 129. d	ansam alicui præbere ἀ- φορμὴν διδόναι τινὶ 1044. a
ἐντολμία 1352. c	annecto ἀνάπτω 124. d	ansam præcidere ἐκκόπτειν ἀφορμὴν 1044. a
animo sum infenso θυμο- μαχέω 918. a	anniculus ἐνιαύσιος 524. a	anser χήν 1440. d
animo sum pusillo ὀλιγο- ψυχέω 1477. c	anniversarius ἐνιαύσιος 524. a. ἐπέταος 580. a	antagonista ἀνταγωνιστής 48. d
animo sum suspensio ψυ- χαλκῆμαι 512. c. d. με- τρωρίζομαι 938. d	annon εἰδὲ 347. a. ἢ εἰ 628. c. μὴ 941. c	ante ἐναντι 133. b. ἀπὸ 144. a. πρὶν 1164. d. πρὸ 1165. d. πρῶην 1167. d. ἔμπρο- θεν 1168. a
animosus εὐψυχος 1477. b.	annona σῖτος 1223. c	antea προτέρως 1166. c
ἐντολμος 1352. b	annonæ præfectura ἀγορα- νομία 976. c	antea dico προέπω 136. b
animosus reddor φρενόομαι 1426. b	annonæ præfectus ἀγορανό- μῳ 976. c.	antea nosco προγινώσκω 318. c
animosus sum κραταιόομαι 805. b	anno proximè elapso πέ- ρυσσι 1104. c	ante audio προακέω 89. a
animum addo ἀναπτέρω 1173. c	anno superiori πέρυσσι 1104. c	antecanis προκύων 319. a
animum despondeo ἀθυ- μέω 670. d. ἐκκακέω 728. c	annofitas πολυετία 580. b	antecedens dies ἡ προτεραία (ἡμέρα) 1166. c
animus θυμός 670. b. μένος 773. a	annofus πολυετής 580. a	antecedo προάγω 41. b. προ- γίνομαι 308. a
bonum animum habere εὐ- νῆν ἔχειν 606. d	annuatim rediens ἐνιαύσιος 524. a	antecello ὑπερκαίρω 72. a. πε- ρίημι 476. d. προϊχω, ομαι 605. b. διαφέρω 1408. c
animo sum magno ἐπευθυ- μέω 672. d	annulus δακτύλιος 341. a	ante-constitutus προθίσμι- ος 659. b
in animo verso νοέω 986. c	annulus clypei πόρπη 1155. d	ante - criminor προαιτιάο- μαι 78. c
animo sum remisso ῥαθυ- μέω 673. d	annumeratus ἐναρίθμιος, ἐν- αρίθμητος 156. d	antedatio πρόδοσις 392. d
qui est bono animo εὐθυ- μος 587. a. 672. c	annumero καταριθμέω 156. c. καταλογίζομαι 865. a.	ante - decerno προγινώσκω 318. c. προγράφω 331. c
animo sum alacri προθυ- μέομαι 672. c	προσλογίζομαι 865. b	ante - decretum πρόγναισις, ᾠρισμένη βεβλή 319. a. b
sum bono ac hilari animo εὐθυμέω 671. c	annumeror in genere alicu- jus γενεαλογέομαι 868. b	ante-evangelizo προεὐαγγελ- ίζομαι 16. d
animo sum bono ἐπευθυ- μέω 671. d. εὐψυχέω, εὐ- θυμέω 1477. c	annuntiator κατάγγελῳ, καταγγελεὺς 20. c	ante - existo προυπάρχω 178. c
	annuntio εὐαγγελίζομαι 15. d. ἀπαγγέλλω 17. d. κα- ταγγέλλω 19. d	ante exorior προανατελ- λω
	annuntio lata εὐαγγελίζω 14. c	
	annuntio passim διαγ-	

λω	1311. c	anteverto προκαταλαμβάνω	τετραχηλισμένος 1354. a
ante-fero προαιρέομαι 57. d.		845. c. προφθάνω 1416. b	apertus valde κατάδηλ. 374. a
διακρίνω 813. d. προκρίνω		Antichristus Ἀντίχριστος 132. a. 1465. a	apex κεραία 756. d
815. a		anticipo προκαταλαμβάνω	apiarium μελισσών 928. b
ante - honoro προτιμάω		845. c. προφθάνω 1416. b	apiarius μελίσσιος 928. b
1351. a		Antiochenſis Ἀντιοχεύς	apis μέλιττα, σσα 928. a
antejacio προβάλλω 225. d		134. c	Apis bos Ἄπις 142. b
ante - incipio προενέρχομαι		Antiochia Ἀντιόχεια 134. b	Apollonia Ἀπολλωνία 146. c
177. a		Antipas Ἀντίπας 134. c	Apolloſ Ἀπολλὰς 146. c
ante inculco προβιβάζω		Antipater Ἀντίπατρος 134. d	apostata ἀποστάτης 705. b
213. d		Antipatris Ἀντιπατρὶς 134. c	apostéma ἀπόσημα 705. a
ante-indico προμηνύω 944. b		antiquitas παλαιότητα 1067. b	Apostolatus ἀποστολή 1263. b
ante - induro προκατασκή- ρῶ 1235. c		antiquitus ἀρχαῖον 173. a	Apostolicus ἀποστολικὸς
ante instituo προβιβάζω		antiquo παλαιόν 1067. a	1263. b
213. d		antiquus ἀρχαῖος 174. a.	Apostolus ἀπόστολος 1263. a
ante lucem ἔννυχον, χα		παλαιὸς 1067. a	Apostolos constituere ποιεῖν ἀποστόλους 1144. a. b
993. d		antistes πρωτοσάτης 710. a	Apostolus falsus ψευδαπό- σολος 1263. b
ante manifestus πρόδηλ. 374. a		antistes sacrorum ἱεροφάν- της 1391. c	apparatus παράστασις 708. d.
ante-molior προκατασκευ- άζω 1233. b		antrum ἄντρον 135. b. σπέ. 1251. c. Φωλεός 1437. c	εἰσόδια 1004. c. διασκευή, παρασκευή 1132. a. b
antenovilunium προσημη- νία 943. c		antri speciem habens ἄν- τρώδης 135. b	apparenter Φαινομένως
ante-nuntio προκαταγγέλ- λω 20. c		antitypus ἀντίτυπον 1369. d	474. c
ante-patior προπάσχω 1075. b		anus, i ἔδρα 451. c	apparenter justus Φαινομέ- νως δίκαιος 393. d
ante - pecco προαμαρτάνω		anus, iſ γραῖα 333. b. γραῦς	apparentia εἶδος 466. a
116. a		513. b. πρεσβύτες 1163. d	appareo φαίνομαι 1387. c. ἀ- ναφαίνομαι 1388. a. ἐπι- φαίνω 1389. a. κατὰφαίνω
ante - prædico προκηρύττω		anxiè cogito μεριμνάω	1389. a. c. φαντάζομαι
701. d		934. b	1390. d
ante - prænuntio προκηρύτ- τω 761. d		anxietas συνοχή 606. a	qui apparere desinit ἀ- φαντος 1391. b. c
ante-promitto προεπαγγέλ- λομαι 19. d		anxius plane sum ἐξαπορέο- μαι 1090. b	apparere ποιῆσθαι φαίνειν
anterior ἐμπρόδιος 1168. a		anxius valdè sum διαγωνιάω	161. b
ante - fancior προκυνόομαι		48. b	apparere facio φαντάζω
88. b		apella περίτμητος 280. a	1390. d
ante-scribo προγράφω 331. c		Apelles Ἀπελλῆς 142. a	apparitio ὀπτασία 1036. c.
antesignanus πρωτοσάτης		aperio ὀίγω, ἀνοίγω 1009. b.	ἐπιφάνεια 1389. a
709. d. πρόμαχος 918. c		c. προσοίγω 1010. d. ἀνα- πύσσω 1175. b. χάω, χαίζω	apparitor ὑπηρέτης 550. c.
ante significo προσημαίνω		1227. a. χιάζω 1456. a	ῥαβδῆχος 607. c
1117. b		aperte γνωστῶς 315. d. ἀνα- λύπτως 735. d. παρρησία	apparo διασκευάζω, παρα- σκευάζω 1132. a. b. σέλλω
ante - sollicitus sum προμε- ριμνάω 935. a		1188. c. προφανῶς 1389. d	1261. c
ante-sto προϊσταμαι 710. a		apertilis ἀνοικτός 1015. b	appellare aliquem de pro- ditione ἐγκαλεῖν τινι
ante-struo προκατασκευάζω		apertio ἀνοίξις 1009. d	προδοσίαν 730. c
1233. b		apertius τολμηρότερον, παρ- ρησιασικώτερον 1352. b	appellare superiorem magi- stratum ἐπικαλεῖσθαι 731. d
ante - subsisto προὑφίστημι		apertura χάσις 1217. a	appellatio à judicio inferio- ri
710. d		apertus ἀνεψγμένος 1009. d.	
ante-sum προυπάρχω 178. c.		ἀνοικτός 1015. b. ἀπλαστος	
προγίνομαι 308. a		1125. d. τρανὴς 1346. d.	

II. INDEX

animo angor ἀγωνιάω 48. b	animo eodem præditus ἰσόψυχος 1477. c	γέλλω 18. c
animo conveniens θυμη- ρῆς, θυμῆρης 179. b	ex animo ἐκ ψυχῆς 1476. b.	annuo ἐπινεύω 979. a
animo deficio ὀλιγοψυχέω 1477. c	ψυχικῶς 1477. b	annus ἔτος 55. b. 579. c. ἐνι- αυτὸς 523. c
animo duplex διψυχῶ 1477. b	animo sum vagabundo ῥεμβάζω 1185. b	annos agere ἔχειν ἔτη 597. b
animo efferor ὑψηλοφρο- νέω 1429. d	animus bene erga aliquem affectus εὐμένεια 931. b.	annos multos habeo μα- κροχρονέω 1466. a
animo elato qui est πλατύ- ψυχος 1477. d	animus effæminatus ψυχῇ τηνομένη 1323. d	annorum multitudo πο- λυετία 580. a
animo gratus θυμηδῆς 631. a	animus male erga aliquem affectus δυσμένεια 931. b	annorum multorum qui est πολυετῆς 580. a
animo miti qui est prædi- tus πραῦθυμος 673. b. c	animus sua sorte contentus αὐτάρκεια 159. a	annuus ἐπέτεος 580. a
animosè εὐψύχως 1477. c	Anna Ἄννα 129. c	ansa ἀγκύλη 27. c
animositas εὐψυχία 1477. c.	Annas Ἄννας 129. d	ansam alicui præbere ἀ- φορμὴν δίδοναι τινὶ 1044. a
εὐτολμία 1352. c	annecto ἀνάπλω 124. d	ansam præcidere ἐκκόπτεω ἀφορμὴν 1044. a
animo sum infenso θυμο- μαχέω 918. a	anniculus ἐνιαύσιος 524. a	anser χήν 1440. d
animo sum pusillo ὀλιγο- ψυχέω 1477. c	anniversarius ἐνιαύσιος 524. a. ἐπέτεος 580. a	antagonista ἀνταγωνιστῆς 48. d
animo sum suspensio ψυ- χαλκῆμαι 512. c. d. με- τεωρίζομαι 938. d	annon ἐδὲ 347. a. ἢ 8κ 628. c. μὴ 941. c	ante ἐναντι 133. b. ἀπὸ 144. a. πρὶν 1164. d. πρὸ 1165. d. πρῶην 1167. d. ἔμπρο- θεν 1168. a
animosus εὐψυχος 1477. b.	annona σῖτος 1223. c	antea προτέρως 1166. c
εὐτολμος 1352. b	annonæ præfectura ἀγορα- νομία 976. c	antea dico προέπω 136. b
animosus reddor φρενόομαι 1426. b	annonæ præfectus ἀγορανό- μῳ 976. c	antea nosco προγινώσκω 318. c
animosus sum κραταιόομαι 805. b	anno proximè elapso πέ- ρυσσι 1104. c	ante audio προακέω 89. a
animum addo ἀναπτερόω 1173. c	anno superiori πέρυσσι 1104. c	antecanis προκύων 319. a
animum despondeo ἀθυ- μέω 670. d. ἐκκινέω 728. c	annofitas πολυετία 580. b	antecedens dies ἡ προτεραία (ἡμέρα) 1166. c
animus θυμὸς 670. b. μένος 773. a	annofus πολυετῆς 580. a	antecedo προάγω 41. b. προ- γίνομαι 308. a
bonum animum habere εὐ- νῆν ἔχειν 606. d	annuatim rediens ἐνιαύσιος 524. a	antecello ὑπεραίρω 72. a. πε- ρίημι 476. d. προέχω, ομαι 605. b. διαφέρω 1408. c
animo sum magno ἐπευθυ- μέω 672. d	annulus δακτύλιος 341. a	ante-constitutus προθέσμι- ος 659. b
in animo verso νοέω 986. c	annulus clypei πόρπη 1155. d	ante-criminor προαπειράο- μαι 78. c
animo sum remisso ῥαθυ- μέω 673. d	annumeratus ἐναρίθμιος, ἐν- αρίθμητος 156. d	antedatio πρόδοσις 392. d
qui est bono animo εὐθυ- μος 587. a. 672. c	annumero καταριθμέω 156. c. καταλογίζομαι 865. a.	ante-decerno προγινώσκω 318. c. προγράφω 331. c
animo sum alacri προθυ- μέομαι 672. c	annumeror in genere alicu- jus γενεαλογέομαι 868. b	ante-decretum πρόγνυσις, ῥιτισμένη βεβλή 319. a. b
sum bono ac hilari animo εὐθυμέω 672. c	annuntiator κατάγγελῳ, καταγγελεὺς 20. c	ante-evangelizo προεὐαγγελ- ίζομαι 16. d
animo sum bono ἐπευθυ- μέω 672. d. εὐψυχέω, εὐ- θυμέω 1477. c	annuntio εὐαγγελίζομαι 15. d. ἀπαγγέλλω 17. d. κα- ταγγέλλω 19. d	ante-existo προυπάρχω 178. c
	annuntio passim διαγ-	ante-exorior προανατίλ- λω

λω	1311. c	anteverto προκαταλαμβάνω	τετραχηλισμένος 1354. a
ante-fero προαιρέομαι 57. d.	845. c. προφθάνω 1416. b	Antichristus Ἀντίχριστος	apertus valde κατάδηλος
διακρίνω 813. d. προκρίνω	132. a. 1465. a	Antiochensis Ἀντιοχεύς	374. a
815. a		Antiochia Ἀντιόχεια 134. b	apex κεραία 756. d
ante - honoro προτιμάω	845. c. προφθάνω 1416. b	Antipas Ἀντίπας 134. c	apiarium μελισσών 928. b
1351. a		Antipater Ἀντίπατρος 134. d	apiarius μελίσιος 928. b
antejacio προβάλλω 225. d		Antipatris Ἀντιπατρὶς 134. c	apis μέλιτις, σσα 928. a
ante - incipio προεμύρχομαι	134. c	antiquitas παλαιότητα 1067. b	Apis bos Ἄπις 142. b
177. a		antiquitus ἀρχήθεν 173. a	Apollonia Ἀπολλωνία 146. c
ante inculco προβιβάζω		antiquo παλαιόω 1067. a	Apollo Ἀπολλών 146. c
213. d		antiquus ἀρχαῖος 174. a.	apostata ἀποστάτης 705. b
ante-indico προμηνύω 944. b		παλαιός 1067. a	apostéma ἀπόστημα 705. a
ante - induro προκατασκήρ- θόω 1235. c		antistes πρωτοστάτης 710. a	Apostolatus ἀποστολή 1263. b
ante instituo προβιβάζω		antistes sacrorum ἱεροφάν- της 1391. c	Apostolicus ἀποστολικός 1263. b
213. d		antrum ἄντρον 135. b. σπέος 1251. c. Φωλγός 1437. c	Apostolus ἀπόστολος 1263. a
ante lucem ἐννυχον, χα		antri speciem habens ἄν- τρώδης 135. b	Apostolos constituere ποιεῖν ἀποστόλους 1144. a. b
993. d		antitypus ἀντίτυπον 1369. d	Apostolus falsus ψευδαπό- στολος 1263. b
ante manifestus πρόδηλος		anus, i ἔδρα 451. c	apparatus παράστασις 708. d.
374. a		anus, ūs γραῖα 333. b. γραῦς 513. b. πρεσβύτες 1163. d	εἰσόδια 1004. c. διασκευή, παρασκευή 1132. a. b
ante-molior προκατασκειν- άω 1233. b		anxiè cogito μεριμνάω	apparenter φαινομένως
antenovilunium προσημην- νία 943. c		934. b	474. c
ante-nuntio προκαταγγέλ- λω 20. c		anxietas συνοχή 606. a	apparenter justus φαινομέ- νως δίκαιος 393. d
ante-patior προπάσχω 1075. b		anxius plane sum ἐξαπορέο- μαι 1090. b	apparentia εἶδος 466. a
ante - pecco προμαρτάνω		anxius valdè sum διαγωνιάω	appareo φαίνομαι 1387. c. ἀ- ναφαίνομαι 1388. a. ἐπι- φαίνω 1389. a. κατὰφαίνω 1389. a. c. φαντάζομαι 1390. d
116. a		48. b	qui apparere definit ἀ- φαντος 1391. b. c
ante - prædico προκηρύττω		apella περίτμητος 280. a	apparere ποιῆσθαι φαίνειν 161. b
701. d		Apelles Ἀπελλῆς 141. a	apparere facio φαντάζω 1390. d
ante - prænuntio προκηρύτ- τω 761. d		aperiò οἶγω, ἀνοίγω 1009. b.	apparitio ὀπτασία 1036. c.
ante-promitto προεπαγγέλ- λομαι 19. d		c. προσοίγω 1010. d. ἀνα- πύσσω 1175. b. οχάω, χάζω 1227. a. χιάζω 1456. a	ἐπιφάνεια 1389. a
anterior ἐμπρόδιος 1168. a		aperte γνωστῶς 315. d. ἀκα- λύπτως 735. d. παρρησία 1188. c. προφανῶς 1389. d	apparitor ὑπηρέτης 550. c.
ante - sancior προκινέομαι		apertilis ἀνοικτός 1015. b	ῥαβδῶχος 607. c
8. 8. b		apertio ἀνοίξις 1009. d	apparo διασκευάζω, παρα- σκευάζω 1132. a. b. σέλλω 1261. c
ante-scribo προγράφω 331. c		apertius τολμηρότερον, παρ- ρησιασικώτερον 1352. b	appellare aliquem de pro- ditiōe ἐγκαλεῖν τινι προδοσίαν 730. c
antesignanus πρωτοστάτης		apertura χάσις 1217. a	appellare superiorem magi- stratum ἐπικαλεῖσθαι 731. d
709. d. πρόμαχος 918. c		apertus ἀνεωγμένος 1009. d.	appellatio à judicio inferio- ri
ante significo προσημαίνω		ἀνοικτός 1015. b. ἀπλᾶτος 1125. d. τρανὴς 1346. d.	
1217. b			
ante - sollicitus sum προμε- ριμνάω 935. a			
ante-sto προϊσταμαι 710. a			
ante-struo προκατασκευάζω			
1233. b			
ante - subsisto προϋφίστημι			
710. d			
ante-sum προυπάρχω 178. c.			
προγίνομαι 308. a			

II. INDEX

ad superius ἐφεστis 591. c	ζω 179. b	Arabia Ἀραβία 151. c
appello, is παραβάλλω 124. a.	apto ἄπτω 146. d. ἄρω 170. a.	Arabs Ἀραβ 151. b
a. ὀκέλλω, κέλλω 1018. a	178. c. ἀρμόζω 179. a	Aram Ἀράμ 151. a
appello aliquem de crimine ἐγκαλέω 730. c	aptus ἄξιος 138. a. ἐπιτηδής, ἐπιτηδῆος 532. c. d. εὐδινός 661. c. εὐθετος 1337. c	arana ἀράχνη 151. b
appendo ἐκδέω 370. d. ἵστημι 699. d	aptus ad docendum διδάκτικος 381. a	aranea tela ἀράχνη 151. b
appetitus ἐφεστis 591. c. ὀρέξis 1041. d	apud eis 487. a. ἐν 521. a. ἐπὶ 528. d. κατὰ 745. c. μετὰ 937. a. παρὰ 1068. c. πρὸς 1168. c. 1169. a. σὺν 1283. d	araneus ἀράχνης 151. b
appeto ἐφίεμαι 591. c. ὀρέγομαι 1041. c	aqua ὕδωρ 2. a. 1375. c	aratio ἀροτρίασις 161. b. ἀροτρίωμα, ἄρωμα 179. c
Apphia Ἀπφία 149. b	aqua carens ἄνυδρος 2. a. 1376. a	arator ἀροτήρ 161. a
applaudo συνευδοκέω 413. a. ἐπικροτέω 817. a	aqua copia ἐνυδρία 1376. d	aratrum ἄροτρον 161. a
appono παρατίθημι, ομαι 1334. c. προστίθημι 1335. c	aqua ductor, ductus ὑδραγωγός, ὑδραγωγίον 1376. b	arbiter conditionum ὁρίτης 1045. d
apportatio παρακομιδή 789. c	aqua potor ὑδροπότης 1112. c	arbiter sum διαιτάω 379. c
apporto παρακομίζω 789. b	aqua compacta παγετός 1106. d	arbitrium αἵρεσις 63. b. ἐπιγνωμοσύνη 317. d. διαίτα 379. c
appositio παράθεσις 1335. a	aqua intercus ὕδρωψ 1485. d	arbitror διαιτάω 379. d. ἡγέομαι 628. d. λογίζομαι 863. d. ὀιομαι 1016. d
appositus εὐθετος 1337. c	aqua fordida λᾶτρον 887. b	arbor δένδρον 357. b. ξύλον 999. d
apprehendo μάρπτω 113. a. δράσσω, ττω 424. b. δράττομαι 415. a. ἐπιλαμβάνομαι 844. a	aquam bibo ὑδροποτέω 1112. c	arboribus confuta tellus ἄρχα 161. c
approbatio ἀποδοχή 365. d	aquam haurio ὑδρεύομαι 1376. b	arboris nodus ἕζος 1008. a
approbatus εὐδοκίμος 412. d	aquam portans ὑδροφόρος 1413. d	arbor glandifera ἑάλανθ 215. d
approbo γινώσκω 313. b. ἐνδοκέω 410. d. δοκιμάζω 418. c	aquarum collectio συναγωγή 43. c	arboretum δενδρών, δένδρμα 357. c
approbor εὐδοκιμέω, εομαι 412. d	aquarum penuria ἄνυδρία 1376. b	arca κιβωτός 764. a
appropinquo προσάγω 41. d. ἐγγίζω 444. b. προσεγγίζω, συνεγγίζω 445. d. προσκύνω 828. b. πλησιάζω 1091. a	aquarum receptacula ἀγγῆα ὑδάτων 22. a. b	arcaneus ἀπόρρητος 1189. b
in apricum profero φωράω 1440. a	aquaticus ἐνυδρος 1376. b	arceo ἀρκέω 158. a. ἄργω, ἀπάργω 483. b. ἀποδιατέλλω 1264. b
à principio ἄνωθεν 137. a	aquatio ἐνυδρία, ὕδρευμα 1376. b. c	archangel ἄρχάγγελος 13. b
Aprilis ξανθικός 995. c	aquatum duco ποτίζω 1112. a	Archelaus Ἀρχέλαος 168. a
apta commissura ἄρμος 178. c	Aquila Ἀκύλας 92. d	Archippus Ἀρχιππος 168. b
apta compages ἄρμος 867. c	aquila αἶτος 55. b	architectura ἀρχιτεκτονία 1321. d
apte ἀραρώτως 178. d. εὐθίκως 661. d. εὐτόχως 1272. c	aquilâ vivacior. Adag. αἰετῆ γέρας 55. c	architectus ἀρχιτέκτων 168. b. 1321. d
aptè adhærescens εὐπρόσεδρος 453. c	aquilæ senecta. Adag. αἰετῆ γέρας 55. c	architriclinus ἀρχιτρίκλινος 776. c
aptè concinno, committo, compingo ἀρμολογέω 867. c	aquilo βορρῆας, βορέας 264. d	arcte σενῶς 1265. b
aptè conveniens εὐπάρεδρος 453. a	ab aquilone βορρῆάθεν 264. c	arcticus polus πόλος ἀρκτικός 159. c
apte transmuto μεταρμό-	aquos ὕδρεύομαι 1376. b	Arcturus Ἀρκτῦρος 159. c
	aquosus ἐνυδρος 1376. b	arctus τεθλιμμένος 662. d. σενός 1265. b
	ara βωμός 280. c. ἐσχάρα 573. d	arcula in qua unguenta aservantur μυροθήκιον 93. a
		arcus τόξον 1351. c
		arcus

arcus celestis ἰρις 695. b. c	argenti fufor ἀργυροχόος 1452. c	armamentarium ὀπλοθήκη 1035. c
arcu configo κατατοξεύω 1352. d	argenti signator ἀργυροκόπος 796. d	armatura ἐνοπλισμός 1035. b
arcu peto τοξεύω 1352. c	argento circumobduco περιαργυρόω 152. b	armatura univerſa πανοπλία 1035. c
ardens ἔκπυρος 1179. a	argento emtus ἀργυρώνητος 1480. c	armatus ὀπλίτης, ἐνοπλῆς, ἰος, ἐξοπλος 1035. a. b
ardeo καίομαι 724. b. 891. b. αἶθω 1038. a. πυρόομαι 1178. c. φλέγω 1422. c	argento oblitus περιάργυρος 152. b	armentalis ἀγελαῖος 12. b
ardere facio καίω 891. b	argentum ἀργυρος, ἀργύριον 151. c. d	armentum ἀγέλη 12. b. κτήνος 821. d. βεκόλιον 786. d
ardor ἰκτερος 687. b. καῦμα 724. c	argentum colligo ἀργυρολογέω 862. d	armiger ὀπλοφόρος 1406. b
ardore exhaurior καυματίζομαι 724. d	argentum conflo ἀργυροκοπέω 796. d	armis aliquem ſpolio ὀπλολογέω 866. d
ardore infeſto καυσόω 725. a	argumentando fallo παραλογίζομαι 865. a. b. d	armis inſtruo ἀφοπλίζω, ἐξοπλίζω 1035. a. b
area ἄλως 109. d. 112. b. ἄλων 112. b	argumentum περιοχή 604. b. τύπος 1369. d	armis orno ἐνοπλίζω 1035. b
area domus οἰκόπεδον 1083. b	qui argumentis convince-re poteſt ἐλεγκτικὸς 506. c	armilla περιδέξιον 358. c
arefacio αὔω 202. b. κάρφω 743. d. ξηραίνω 998. c. σκέλλω, σκελέω 1217. b. τέρω 1321. b	argumentum (ſophiſticum) ἐπιχάρημα 1451. a	armo ὀπλοδοτέω 390. c. ὀπλίζω, ἐξοπλίζω, ἐνοπλίζω 1035. a. b. ὀπλοποιέω 1147. b
arefactus ἐξηραμμένος 998. d. σκελετός 1227. b	arguo ἐλέγχω 505. c	armor ὀπλίζομαι, μαθοπλίζομαι 1035. a. c
areſcio ξηραίνομαι 998. c	arguo juxtim παρελέγχω 507. b	armus κωλεά 833. d
arena ἄμμος, ψάμμος 119. a. 1472. c	argutator λογομάχος 918. b	aro ἀρόω, ἀροτριάω 161. a. b
arenofus ἀμμώδης 119. b. φαρμωδής, φαρμωτός 1472. c	aridus ξηρὸς, κατάξηρος 998. b. c	aro, ich ἄρε ἀρόω 161. a
areola in horto πρασιὰ 1159. c	aries κριὸς 816. c	aroma ἄρωμα 179. c. ἡδυσμα 631. a
Areopagita Ἀρεοπαγίτης 153. c	arietaria machina κριοδόκη, κριοδόχη 816. c	Arphaxad Ἀρφαξάδ 168. a
Areopagita auſterior Ἀρεοπαγίτης ſκυθωρότερος 153. c	arieto κριοκοπέω 816. c	arrhabo ἀρράβων 163. c
Areopagus ἄρεα, πάγος 152. d	Arimathæa Ἀριμαθαία 156. d	arrideo ἐπιγελάω, προσγελάω 293. c
areſco συμφρύγω, ὕσσω 1431. a	Ariſtarchus Ἀρίſταρχος 157. a	facere quæ alicui arrident τὰ ἄρετὰ ποιῆν τι 1145. a
Aretas Ἀρέτας 155. c	Ariſtobulus Ἀριſτόβελος 157. c	arrogans ἀνθιάδης 51. a. γαῦρος 290. b. ὑπερήφανος 1391. d. φρόνιμος 1417. b
argentarius faber ἀργυροκόπος 796. d	arithmeticus ἀριθμητικὸς 156. c	arrogantia ἀνθιάδεια 51. b
argentæa Subſtant. ἀργυρέη 151. d	arma ἔντεα 186. d. ὄπλον 1034. d	ars τέχνη 1323. b
argentei nummi ἀργύρια 151. d. 152. a	arma colligo ὀπλολογέω 866. d	ars inurendi ἐγκανυτική (τέχνη) 725. b
argentei nummi permutatio κόλλυβες 786. a	arma do ὀπλοδοτέω 390. c	ars magica μαγεία, μαγική τέχνη 897. d
argenteus Subſt. ἀργύριος 152. a	arma fabricor ὀπλοποιέω 1147. b	ars pictoria ζωγραφική 329. b
argenteus ἀργυρεὺς 151. d. περιάργυρος 152. b	arma ferre πολεμεῖν 532. c	arte conficio, paro τεχνίζομαι 1323. b
	Armageddon Ἀρμαγεδδών 159. c	Artemas Ἀρτεμάς 164. c
	armamenta ſκευή 1231. c	artem magicam exercere μαγεύω 897. d
		artemo ἀρτέμων 164. d
		M m m 3 art-

II. INDEX

artibus humanioribus opera ram do φιλοσοφείω 1246. b	Asia Ἀσία 180. b	asportatio ἐκκομιδή 789. b
artibus malis deditus κακὸ- τεχνος 1313. c	Asiae praefectus Ἀσιάρχης 174. c	asporto ἀποφέρω 1408. c
artibus malis qui delectatur ἐπιχαιρέκακος, χαιρέκα- κος 1442. d	asina ὄνας 1032. b	assarius ἀσάριον 182. c
articulis suis distinguo διαρτθρόω 155. d	asinarius ὄνικος 1032. a	assecla ὀπαδός, ηδός 1033. c
articulus ἄρθρον 155. d. 1010. a	asininus ὄνος 1032. a	assensio αἶνος 123. b
artifex τεχνίτης 155. d. 1010. a	asinorum stabulum ὄνειον 1032. a	assensio plena πληροφορία 1407. a
artifex doctus & peritus σο- φιστής 1245. d	asinus ὄνος 1031. d	assensus sum ἐπέειπν 1084. d
artificium μηχανή 945. b.	asotus ἄσωτος 1243. a	assentatio εὐλογία 869. a
ἐπιχείρημα 1451. a	aspectabilis θεωρητός 660. b. ἐυοπλος 1063. c	assentior συγκατατίθεμαι 1334. d. σύμφημι 1400. a
qui est ejusdem artificii ὁ- μότεχνος 1323. c.	aspectus βλέμμα 258. a. ἔ- δος 466. a. πρόσοψις 1036. c. 1063. a. ὤψ 112. a	assentiri cogo συμβιβάζω 214. c
artus ἄρθρον 1010. a	aspectu ipso αὐτοψεί 1037. a	assequor παρακολαθέω 85. a. εὐρίσκω 583. c. ἐπιλυγχάνω 1368. a. κατὰλυγχάνω ib. b
arundineus καλάμινος 729. a	sub aspectum non cadens ἀθεώρητος 660. b	assequi quem possumus ἐ- φικτός 686. d
arundo κάλαμος 729. b	ab aspectu nostro remotus ἀφανής 1391. a	asser σάνις 1204. c
arvum ἄρτρα 161. c. γεώργι- ον, γῆ γεωργεμένη 541. b. c	aspectu deformis εἰδεχθής 592. c	asservo ταμιεύω 1294. d. τη- ρέω 1314. b
arx ἄκρα, ας 92. c. ἀκρόπο- λις 1152. b	aspectus deformis εἰδέχθαι 592. c	assessor πάρεδρος, σύνεδρος 453. a. c
Asas Ἀσά 179. c	aspectus negligens παρόρα- σις 1040. a	asservero διαβεβαιόμαι 144. c. ἰσχυρίζομαι 712. c
ascendere facio ἀναβιβάζω 108. d. ἐμβιβάζω, ἐπιβι- βάζω 210. b. c	asper ἀνώμαλος, ἥς 1023. c. σκολιός 1136. b. τραχύς 1354. b	assideo παρεδρεύω, προσε- δρεύω 453. a. b. παρακαθίζω 456. a. παρακάθημαι 636. c
ascendo βῆμι, βαίνω 90. a. ἀναβαίνω 121. d. 207. d. προσαναβαίνω 208. c. βι- βάζομαι 208. d. ἀνέρχο- μαι 560. c. ἀνατρέχω 1361. b	aspergo προσπάσσω 1073. a. διαβρβαίνω, ἐπιβρβαίνω, πε- ριβρβαίνω, προσβρβαίνω, βαν- τίζω, ἐπιβρβαντίζω, περιβρ- βαντίζω 1182. b - d. κατα- σραγγίζω 1279. a	assidue ἐκτενώς, ἐν ἐκτενείᾳ 512. a. δελεχῶς 1313. a
ascendo simul συναναβαίνω 208. d	asperitas τραχύτης 1354. d	assidue occupatus πρόσε- δρος 453. b
ascensio αἶνος 123. b. ἀνάβα- σις 208. c	aspernor ἀλογέω 862. c. πα- ρωθέω 1480. a. παραχρά- ομαι 1461. c	assidue operam navo προσ- καρτερέω 808. a
ascensio in coelum ἀνάλη- ψις 843. a	aspernor tanquam rem vi- lissimam σκυβαλίζω 1238. d	assiduitas προσεδρία 453. b. ἐνδελεχισμός 1313. b
ascensor ἀναβάτης 208. c	asperfio βαντισμός, περιβρ- βαντισμός 1182. d	assiduus ἐκτενής 1308. c. ἐν- δελεχής 1312. d
ascensus ἀνάβασις, ἀναβαθ- μός, ἀναβασμός 208. b. c. προσανάβασις 208. d. πρόσβασις 214. a. λαξευ- τήριον 997. c	asperfus βαντός 1182. c	assiduus sum προσεδρεύω 453. b. προσκαρτερέω 807. d. ἐνδελεχέω, ἰζώ 1313. a
asceticus ἀσκητικός 180. d	aspicio δέρνω 414. a. κατα- βλέπω 259. c. προσείδω 467. d. ἐπόπτομαι, ἐπι- όπτομαι 1036. d. ἐπισκο- πεύω 1129. d	assimilandus nulli ἀνείκα- σος 470. a
ascia ἀξίνη 137. d. λαξευτή- ριον 997. c. σκίπαρον 1127. d	aspiro ἐπιθυμέω 671. b. εἰς- πνέω 1141. b	assimilatio ὁμοίωμα, ὁμοίω- σις 1016. b
asellus ὄναριον 1032. a	aspis ἀσπίς 182. a	assimilatus ἀφωμοιωμένος 1016. c
		assimilo ἐκάζω, ἀπεκάζω 470. a. ὁμοιόω 1026. a. ἐ- ξομοιόω 1026. d
		assimilo me ἀντιπαρταίθην- μι 1335. a
		assimi-

LATINO-GRÆCUS

assimilor ἀφομοιόομαι	1026. c	attamen πλήν	1135. c	audacem reddo θρασύνην	647. a
assisto συμπέριστημι	708. d	attendo κατέδω	467. c. ἐπέ-	audacia θράσος	646. d. θρα-
alto ὀπταίω	1038. b	χω 601. a. προσέχω	604. c	σύτης	647. a. τόλμα
assuefacio ἐθίζω, συνεθίζω	45. b. c	attenta expectatio ἀποκα-		a. εὐτολμία	1352. c
assuefacio ἐθίζω	458. a. ἐθίζο-	ραδοκία	408. a	audacia projecta periculum	
μαι, συνεθίζομαι	458. b. c	attenta mente observo ἀ-		adeo παραβάλλω	224. a
assuesco ἐθίζω	458. a. ἐθίζομαι	γρυπνέω	1380. c	audacia utor ἀποτολμαίω	
458. b. c		attente προσεχόντως	605. c		1352. b
assuetudo ἔθος	631. c	attentè confidero ἀναθρέω	118. a	audaciter εὐθαρσῶς	647. b
assumentū ἐπίβλημα	221. d	attentio προσοχή	605. a	audaciter loquor θρασύνο-	
assumo ἐπιλαμβάνομαι	844. a. παραλαμβάνω	attentio ad rem προσοχή	605. b	μαι	647. a
845. d. συμπαράλαμβάνω, προσ-		attenuo ἀραιόω	151. a. ψάχω	audacule τολμηρότερον	
λαμβάνω, οἰμαι	846. b. c		1478. d		1352. b
assumptio πρόσληψις	218. d. 847. a	attero τέρω	669. a. προστρέ-	audax θρασύς	646. d. εὐθαρ-
assurrectio ἀνάσθημα	703. d	βω	1365. a. τρύω	σῆς	647. a. τολμηρῆς, τολ-
Assus Ἄσος	183. c	Atticus Ἀθηναῖος	1366. d	μηρὸς, εὐτολμος	1352. b. c
assus ὀπτὸς	1038. b	attineo προσήκω	633. a	audax corde θρασκευάριος	741. b
astingo καταδεσμεύω	371. b. συμπορπύω	attingo ἐφάπτομαι	148. b. προσψάύω	audax fio θρασύνομαι	647. a
1156. a. ἀ-			1473. a	audax valde sum ἀποτολ-	
σφιλίζομαι	1287. b	attollo ἐπαίρω	71. b. ὑπαίρω	μαίω	146. b
astrologus ἀστρολόγος	863. a	72. b. αἰέρω	938. c	audeo ταλαίω	1294. τολμαίω
astutè ago vel cogito πανεργ-		attollo oculos & caput ἀ-			1352. a
γέω	543. d	νακύνπτω	826. b. c	non audeo prae metu δ-	
astutia πανεργία	543. κυ-	attonita admiratio θαύματος	645. c	κνέω	1018. b
βεία	813. d	attonitum reddo ἐμβρονιάω		ad audendum projectus	
astutus πανεργός	543. c. κέρ-		276. b	ρίψοκίνδυνος	766. a
κωψ	758. a	attonitus ἐννεός	524. b	audeo adversus κατατολ-	
astu utor πανεργεύομαι	544. a	attractus ἐφελκυσθῆς	512. b	μαίω	1352. c
		attrahere σπᾶν	1247. c	audiens sum dicto ὑπακέω	
à summo ἄνωθεν	137. a	attraho ἐφέλκω, ἐφελκύνω			89. a
asylum φυγαδευτήριον	1414. d	512. b. ἐπισπᾶω	1248. b	audio αἰώ	72. b. ἀκέω
Asyncritus Ἀσύγκριτος	184. c	attribuo ἀπομερίζω	924. a. ἀποτάσσω, τίω	85. b. διακέομαι	88. a. ἀκροάο-
at καὶ	719. b		1300. c	μαι	91. d. κλύω
at certè propter διάγε	290. d	attritio ἐπιτριμμός	1364. d	audio oscitanter παρακέω	88. d
atheismus ἀθεΐα	656. c	attritus ἐπίτριπτος	1364. d	audio perperam παρακείω	
Athenæ Ἀθήναι	56. a	avaritia φιλαργυρία	152. b. πλεονέκημα, πλεονεξία	audio prius, ante προακέω	
Atheniensis Ἀθηναῖος	56. b		608. b. c		89. a
atheus ἄθεος	656. b	ab avaritia alienus ἀφι-		audio rursus ἀντακέω	87. d
athleta ἀθλητής	57. a	λάργυρος	152. c	audire facio ἀκκτίζω	87. d
athletam ago πυκλεύω	1177. c	avarus ἀγκιστροφάγος	27. c. Φιλάργυρος	audire negligo παρακέω	88. d
atque adeò καὶ δὲ	346. d. 1037. a		152. b. πλεο-	auditio ἀκρόασις	92. a
atra fames αἰδοψ λιμός		ab avaritia alienus ἀφι-	νέκτης	auditor ἀκρῆς	87. d. ἀκρο-
		λάργυρος	607. d	ατῆς	92. a
atramentum μέλαν	915. d	auctio πρᾶσις	1099. c	auditorium ἀκροατήριον	ib.
atriplex κνίδιον	778. d	auctor vid. autor		auditus ἀκοή	87. a
atrium αὐλή	187. b. πυλῶν	auctoramenta militiae ἐπί-		sub auditum cadens ἀκκ-	
	1176. c	χαρα	1451. b	σὸς	87. d
attacus ἀττάκης	185. a	auctoritas ἀξίωμα	138. d.	avello ἐκκαλαμάρομαι	729. b. ἀποσπᾶω
Attaleja vel Attalia Ἀττά-		vid. autoritas			1247. d

II. INDEX

aversio ἀποστροφή 1276. μεταστροφή 1278. a	avidus sum ἀπλησύνομαι 1131. a	aurum χρυσός, χρυσίον 1466. a. b
aversor παραιτέομαι 77 a. ἀποσρέφομαι 1276. a. ἀποσυγέω 1280. d. ἀποτρέπομαι, ἐκτρέπομαι 1357. a. d	avis οἰωνός 278. d. 1017. d. πτηνόν 695. a. ὄρνις, ὄρνιθιον 1044. c	aurum obryzum χρυσίον ἄπυρον 1178. a
aversor propter foetorem βδελύσομαι, τλομαι 242. b	aves visco capio ἰξεύω 691. a	auri speciem habens χρυσοειδής 466. b. c
aversus ἀπόστροφος 1276. b	ab avibus devoratus οἰωνόβροτος 278. d	auro circumvestio περιχρυσόω 1466. b
averto ἀφίστημι 704. b. μεθίστημι 708. b. ἀποσρέφω 1276. a. ἐκσρέφω 1277. a. ἀνεπισρέφω 1277. d. ἀποτρέπω, διατρέπω 1357. a. b	avitus προγονικός 309. a	aurum gesto χρυσοφορέω 1407. d
aufero ἀποσυνάγω 43. d. ἀνταναιρέω 64. d. ἀφαιρέω, ὀμαι 64. d. 65. b. παραιρέω, περιαιρέω 67. b. αἴρω 68. d. ἀναιρώ, ἀνταναιρώ 70. c. ἀπαίρω 70. c. παραβιβάζω 213. b. ἀποκοσμέω 801. d. ἀδηλοποιέω 1146. c. σερρέω 1266. d	aula αὐλή 187. b	aurum tracto, elaboro χρυσργέω 545. a
aufero cum alio συναίρω 71. d	aulæ princeps αὐλάρχης 175. a	auscultans ἐπήκοος 88. d
auferor furto κλέπτομαι 772. b	aulæ vestibulum προαύλιον 187. d	ausculto εἰσακέω 88. b. ἀκροάομαι 91. d
aufugio ἀποδιδράσκω 415. b	aulæū καταπέτασμα 1105. a	auspiciū οἰωνισμός, οἰωνισμα 1018. a
augeo αὐξάνω, ἀέξω 186. d. 188. d. αὐξάνω 188. d. συναυξάνω 190. a. ὀφέλλω 1060. b	aulicus βασιλικός 237. a	auspicor ὀρνιθοσκοπέω 1230. c
augeo simul συναυξάνω 190. a	aulicus adulator ἀνθρωπάρεσκος 154. b	auster νότος 991. d
augeor αὐξάνομαι 189. c. πλεονάζω 1154. c. ἐπιείνομαι 1309. c. ἐπιφύομαι 1437. a	avoco ἐλέω, αἰρέω 141. d. ἀφίστημι 704. b. ἀποτρέπω 1357. a	austeritas αὐστηρία 191. b
augescens αὐξητικός 189. d	aura αὔρα 190. a	austerus αὐστηρός 191. a
augesco αὐξάνω 188. d	auram popularem captans ἀνθρωπάρεσκος 154. b	ave ἀλλά 103. a. ἢ 627. d. καὶ 720. b. ἢτοι 1351. c
augesco vehementer ὑπεραυξάνω 190. a	auris ἀκοή 87. c	autem ἀλλά 103. b. καὶ 719. d. μὴν 943. d. ἔν 1055. b. τε 1305. b
augmentor ἐπιτείνομαι 1309. c	aures obtundo ὑπωπιάζω 1486. b	authenticus ἀυθεντικός 187. a
augur οἰωνιστής 1018. a. τερασκόπος 1230. c	aures præbeo ad audiendum ὑπακέω 89. a	automatum ὄργανον αὐτόματον 191. c
augurium οἰωνός 1017. d. οἰωνισμα, οἰωνισμός 1018. a	aureum annulum gestans χρυσοδακτύλιος 341. a	autor ἀρχηγός 44. d. αἴτιος 77. d. παρὰίτιος 78. c. ἀρχή 171. c. αὐθέντης 186. d. ἀρχηγέτης 630. b
auguror οἰωνίζομαι 1018. a	aureus χρύσεος 1466. b	autore carens ἀδίσποτος 362. b
Augusta σεβαστή 186. c. 1211. b	aureus nummus χρυσίον ib.	autore certo ἀυθεντικός 187. a
Augustus Αὐγύστος 186. c. Σεβαστός 1211. b	auribus percipio ἐνωτίζομαι 1059. b	autoritas ἀξίωμα 138. d. αὐθεντία 187. a. ἐξουσία 478. b. κύρος 828. a
avia μάμμη 902. b	aurifaber, aurifex χρυσργγός 545. a	omni autoritate & imperio spolio ἀκυρώς 818. a
avicula τίτυς 1346. c	aurifusor χρυσοκόος 1453. c	autoritate mea adjudico quippiam alicui προσκυρώ 828. b
avidiras habendi πλεονεξία 608. b	auriga ἡνίοχος 607. b	autoritate præditus αὐθεντικός 187. a
	aurigor ἄμαξεύω 112. d	cum autoritate ἀυθεντικός 187. a
	auris ἀκοή 87. b. ἔς, ὠτίον 1059. a	autoritatem usurpo αὐθεντέω 186. d
	ad aures accido προσπίπτω 1115. c	autumnus ὀπώρα 1038. b. c. 1417. a autu-
	in aurem dicere πρὸς τὸ ἔς λαλῆν 1058. d	
	in aures admitto ἐνωτίζομαι 1059. b	
	aurora ἑως 146. d. 573. a. ἡώς 616. c	
	cum aurora ἄμα ἡοῖ, ἄμα ἔω 412. c	

autumno νομίζω	973. c	balistarum statio βελόστασις	247. d	bellicosus δυνατός ἐν πολέμῳ	430. c. πτολεμαῖος
avulsio ἀπόσπασμα	1248. a	balneum λουτρὸν	887. b	233. a. Φίλιππος	694. d.
avunculus πατράδελφος	50. c	balteus διαζώνη, παραζώνη	627. c. κορύνη	800. b	ὀπλόμαχος 918. c. πολεμιστής 1150. c
avus πάππος	1068. a	baptisma βάπτισμα	231. a	bellicus πολεμικός	1150. c
avus maternus πάππος ὁ πρὸς μητρός	1068. a	baptismus βαπτισμός	231. b	belli inferendi socius σύμμαχος	532. b
avus paternus πάππος ὁ πρὸς πατρὸς	1068. a	baptista βαπτιστής	231. c	bello πολεμέω	1150. c. στρατεύομαι 1272. d
auxiliator βοηθός, βοηθόμος	262. c. σύμμαχος 532. b. ἀντιλήπτωρ	baptisterium βαπτιστήριον	231. c	bello captus δορυάλωτος	101. c. 421. c
auxilior συναγωνίζομαι	49. b. εὐρήγω, ἐπαρήγω	baptizo βαπτίζω	219. c	bellō vinco καταγωνίζομαι	49. a
b. εὐρήγω, ἐπαρήγω	155. d. βοηθέω	Barabbas Βαραββᾶς	231. c	belluā captus, dilaniatus θηριάλωτος	101. c
263. a. ἐπικερέω	532. b. c. συμμαχέω	Barachias Βαραχίας	231. a	belluinus θηριώδης	661. a
918. d. συμποιέω	1147. c	Barak Βαράκ	232. a	bellum πόλεμος, πόλεμος,	233. b. 1150. a. 1174. d. νᾶκος 583. b
auxilium βοήθεια, βοήθημα	263. c. ἐπικερία	barathrum βάραθρον	231. d	bellum gerere cum aliquo ποιῆσαι πόλεμον μετὰ τινος	1145. c
263. c. ἐπικερία	533. b	barba μύσαξ	962. d. πάγων	bellum gero πολεμίζω	1150. b
auxilii privatio ἀβοηθησία	263. d	barbam nutrio πωγωνοτροφέω	1179. d	bellum gero unā συνεκπολεμέω, συμπολεμέω	1151. a
auxilio destitutus ἀβοήθητος, ἀβήητος	263. c. d	barbare βαρβαρίως	232. c	bellum nutrio, foveo πολεμοτροφέω	1360. c
axioma regale βασιλεῖον	237. a	Barbarus Βάρβαρος	232. b	bellus κομψός	790. a
axis ἄξων	139. d	barbatus πωγωνίας, πωγωνιάτης	1179. d	benè ἀγαθῶς	6. d. εὖ 587. a. καλῶς 735. a
Azor Ἀζώρ	55. d	bardus βραδύς	272. b	benè ago ἀγαθοποιέω	1146. b
Azotus Ἀζώτος	55. d	Barjesus Βαρισησῦς	233. b	bene cognitus ἐγγινωσος	315. d
azyma ἄζυμα	626. c	Barjonas Βαριωνᾶς	233. c	benè compositus κόσμιος	801. b
B.		Barnabas Βαρνάβας	233. c	benedico εὐλογέω	869. a. κατευλογέω 870. a
Baal βάαλ	205. b	Barfabas Βαρσαβᾶς	233. d	benedicor εὐλογέομαι	869. c. ἐνευλογέομαι 870. a
Babylon Βαβυλὼν	205. c	Bartholomæus Βαρθολομαῖος	232. d	benedictio εὐλογία	868. b
bacca κόκκος	783. d	Bartimæus Βαρτίμαῖος	234. a	benedictus εὐλογημένος, εὐλογητός	869. d
Bacchanalia Διονύσια	402. c	basis βάσις	107. b. κρηπίς	bene est mihi εὐπαθεῶ	1074. c
Bacchus Διόνυσος	402. c. κῶμος	batus βάτος	242. a	benè esse εὖ ἔχον	590. d
bacillus ῥάπης	1183. d	beatificatio μακαρισμός	900. a	benefacere alicui καλῶς ποιᾶν τινά	1144. b
baculi iectus ῥάπισμα	1183. d	beatum prædico, as μακαρίζω	899. d	benefacio ἀγαθόω	6. c. ἀγαθοεργέω, εργέω 538. b.
baculo cædo ῥαπίζω	1183. d	beatus μάκαρ, μακάριος	899. b. c. μακαριστός	M m m	5
baculus ῥάβδος	607. c. 1181. d. σκῆπτρον	a. ὄλβιος	1018. d		
baën βαῖνῃ	215. b	beatus omni ex parte πανόλβιος	1018. d		
baïa βαῖα	215. c	Beelzebul Βεελζεβὺλ	246. b		
baïne βαῖνῃ	215. b	Belial Βελίαλ	247. a		
bajulo βασιλεύω	240. c	bellator πολεμιστής	1150. c		
balæna κῆτος	761. d	bellator e curru pugnans παραβάτης	404. c		
balatus ovium, quæ ad lanienam abducuntur ἀλάλαγμα, ἀλαλαγμός	94. c	bellator præclarus βοήν ἀγαθός	262. d		
balbus δύσκωφος	836. b. μογυλάλος	belle habeo εὐδοῶμαι	1005. b		
	841. a				

II. INDEX

εὐεργετέω 540. d. ἀγαθοποιέω 1146. b. εὐποιέω 1146. d. καλοποιέω 1147. a	benevolus εὐμενής 931. b. εὐνοος 990. a. Φιλόφρων 1429. d	bile inflammo χολώνω 1458. c
benefactum ἀγαθοποιία 1146. c	ex benevolō animo μετ' εὐνοίας 990. a	bilosus χολώδης 1458. c
beneficentia ἀπλότης 142. c. κοινωνία 782. b. εὐλογία 868. c. εὐποιία 1146. d. χάρις 1446. a	Benjamin Βενιαμὴν 247. d	bimaris διθαλάσσιος 644. c
beneficentia erga pauperes δικαιοσύνη 394. c	benignè ἀπλῶς 142. c. εὐμενῶς 931. b	bimulus διετής 580. b
beneficentia prosequor ἀγαθοεργέω, εργέω 538. b	benigni sermones εὐπροσήγορα, τὰ 33. c	bipennis δίκρανον 740. a. πέλεκυς 1092. b
beneficentiæ ὅσια, τὰ 1050. a	benignitas ἀπλότης 142. c. χρηστὸν, χρηστότης 1461. a	bis dis 403. d
beneficii memor εὐχάριστος 1447. c	benignus δίκαιος 394. a. ἥπιος 640. a. εὐμενής 931. b. χρηστὸς 1461. a	bis mille διχίλιοι 1455. b
beneficiorum grata recordatio εὐχαριστία 1447. c	benignus sum χρησένομαι 1461. a	bis tinctus δίβαφς, διβαφής 229. b
beneficium ἀγαθὸν 5. b. Φιλάνθρωπον 129. c. δώρημα 439. a. εὐεργεσία 540. d. εὐεργέτημα 541. a	Bernice Βερνίκη 248. a	Bithynia Βιθυνία 253. b
beneficium rependere ἀντιπελαργεῖν 117. a	Beroea Βέροια 248. a	bitumen ἄσφαλτος 184. d
beneficus ἀγαθὸς 4. d. ἀγαθοεργὸς, εργὸς 538. b. εὐεργέτης 540. c. εὐεργετικὸς 541. a. εὐποιὸς 587. a. 1146. d. ἀγαθοποιὸς 1146. b	Beroënsis Βεροαῖος 248. b	bitumine obliuo ἀσφαλτέω 184. d
bene fundere εὖ χέειν 587. c	beryllus βήρυλλος 250. c	bivium ἄμφοδος, ον 1004. b
bene loquens εὐλαλὸς 840. d	bestia θηρίον 660. d. κνωδάλον 778. d	blandiloquentia χρηστολογία 873. a
bene olens εὐώδης 680. c. 1008. c. εὐνοσμος, ὁμος 1008. c	a bestiis devoratus θηριόβρωτος 278. d	blandiloquus χρηστολόγος 872. d
bene ordinatus εὐκοσμος 802. a	cum bestiis depugno θηριομαχέω 918. a	blandior ἀρεσκένομαι 155. c
beneplacitum εὐδοκία 411. d	Bethabara Βηθαβαρά 248. b	blaudium ζαυμάζω πρόσωπα, προσωποληπτέω 648. a. γλωσσοχαριτέω 1448. b
bene positus εὐθετός 1337. c	Bethania Βηθανία 248. b	blandus ἀρεσκός 155. b
bene precor κατέυχομαι 588. b	Bethesda Βηθεσδα 248. d	blasphemia βλασφημία 1397. d
bene rotundus εὐκυκλὸς 824. c	Bethlehem Βηθλεὲμ 249. a	blasphemo βλασφημέω 1398. a
bene sentio εὐδοκέω 411. a	Bethphage Βηθφαγή 250. a	blasphemus βλασφημῶ 1397. d
bene significans εὐσημος 587. a. 1216. a	Bethsaida Βυθσαϊδα 249. d. 250. a	Blastus Βλάστος 256. a
bene valentes οἱ ἰσχύοντες 712. a	Biblia Βιβλία 253. a	Boanerges Βοανεργῆς 260. c
bene valeo εὐεκτέω 607. b	biblinus βίβλινος 253. b	bolidem demitto βολίζω 217. d
benevolentia εὐμένεια 931. b. εὐνοια 990. a	bibliopegus βιβλιοπηγὸς 1107. a	bolis βολίς 217. d
	bibliotheca βιβλιοθήκη 1331. a. βιβλιοφυλάκιον 1433. b	bolus φωμὸς 1478. c
	bibo πίνω 1110. a	bombum edendū βομβηδὸν 264. b
	aut bibe, aut abi ἢ πίθι, ἢ ἀπιθι 1110. c	bombum edo apum & vesparum ἰνstar βομβίω 264. a. b
	bibo unā συμπίνω 1111. d	bombus βίμβρος 264. b
	bicameratus διώροφος 552. b	bona, opes ἀγαθὰ 5. c. εὐπάρχοντα 178. a. b. βίαια 253. d. κτήματα 820. b
	biennium διετηρῆς, διετία 580. d	bona coelestia ἀγαθὰ 5. d
	biferus δίφορος 404. c	bona corporis temperies εὐκρασία 755. c
	bilinguis δίγλωσσος 321. d. δίλογος 863. c. 868. b	bona fragrantia εὐωδία 1008. c
	bilis χολή, χόλος 1458. b. c	bona spiritualia ἀγαθὰ 5. d. bona

bona terrena ἀγαθὰ 5. c	bubulum stercus βόλβιτον, βόλβιτος, βόλιτον 264. a	cæmentum σκίρος 1235. c
bona verba εὐπροσήγορα, τὰ 33. c	buccella ψωμὸς 1478. c	Cæsar Καῖσαρ 723. d
boni nominis εὐώνυμος 1031. a. εὐφημος 1398. c	buccina κερατίνη 756. b	Cæsaréa Καισάρεια 724. a
bonitas ἀγαθότης 6. c. εὐήθεια 142. c	bucula βοῦδιον, βοῦδάριον 271. b	cæsaries πλόκιον 1126. d
bonorum amans φιλάγαθος 7. a	buculus βοῦδιον, βοῦδάριον 271. b	cæsius, α γλαυκὸς, ἡ 250. d
bonorum cælestium gustus αἰσθησις 72. c	bullio βράζω 272. d	cæsum κόμμα 794. b
bonorum osor ἀφιλάγαθος 7. a	bullire facio ἀναβράζω 273. a	cæterum ἐπὶ τὸ αὐτὸ 193. a. 531. d. δὲ 346. c. λοιπὸν 874. b. πλὴν 1135. d
bonum ἀγαθὸν 5. b. c	bustum πυρὰ 1178. a. σῆμα 1215. d	de cætero τῷ λοιπῷ 874. c
bonum reputo ἀγαθύνω 6. c	butyrum βέτυρον 1371. c	Cajaphas Καϊάφας 720. c
bonus ἀγαθὸς 4. b. εὖς 586. d. καλὸς 734. d. χρηστὸς 872. d. 1461. a	buxus πύξος 1173. c	Cain Καὶν 720. c
Booz Βοὸζ 264. b	byssinus βύσσινος 279. d	Cainan Καϊνὰν 720. d
Boreas Βορέας 264. d	byssus βύσσος 279. d	Cajus Γάιος 283. d
bos ὄπις 142. b. βῆς 271. a	C. CACODÆMONE plenus δαιμονιώδης 338. d	calamitas ἀνάγκη 122. a. συμφορὰ 1412. d
bovm agitator βοώτης 1480. b	à cacodæmone vexor, tor- queor δαιμονίζομαι 338. c	calamitates fatales ἀνάγκαι 122. b
bovm stimulus βέκεντρον 754. a	cacumen ἀκρωτήριον 92. c. ἀπάρτισμα 165. d	calamitatibus aliorum affi- cior συμπάχω 1075. c
bos armentarius βῆς νομαῖς 973. b	cadaver νεκρὸς 971. c. πτώμα 1115. d. σῶμα 1291. c	calamus καλάμισκος 719. a
Bosor Βοσὸρ 266. a	cadavera in loculo recondo σορεύω 1244. a	calcata via πάτος 1076. b
botrus Βότρυς 267. a	cadens male δυσπετής 1113. d	calceamentum ὑπόδημα 371. d
brabeo debito privo καταβραβεύω 271. d	cado ὀλιθαίνω, ἔω 1019. b. πίπτω 1112. c. προπίπτω 1115. b. πταίω 1172. d	calceamentum muliebre, σανδαλίον 1204. c
bracca περισκέλιον, περισκελὶς 1227. d	cadus μετρητής 940. a	calce dealbo κονιάω 791. d
brachiale χλιδῶν 1457. c	cæcus vid. cæcus	calce, extremo pede λαΐξ 838. a. 1177. b
brachium βραχίων 273. b	cædere sermones ἀντιβάλλαν λόγους, συζητῶν 218. c	calce peto, pulso λακτίζω 838. a
breve σύντομον, τὸ 1320. b	cædes αἵμα 60. a. ἀναίρεσις 64. c. κοπή 793. b. κτύπος 810. d. φονοκτονία 821. d. ἀφανισμὸς 1391. b. φόνος 1403. a	calceo me ὑποδέομαι 371. c
brevi βραχείως 274. a. ἐντὸς ὀλίγου χρόνου 525. a	qui cæde se polluit μιαιφόνος 1403. b	calceor ὑπαδέομαι 371. c
brevis βραχύς 273. d. βραχυτελής 1312. d. σύντομος 1320. b	id quod cædi devotum ac destinatum est ἐξολόθρευμα 1020. a	calcibus insulto λακτίζω 838. a
brevitas βραχύτης 274. a. σύντομον 1320. b	cædo ἀλοάω, ἀλοιάω 109. d. βιάω 216. a. δέρω 360. b. κόπτω 792. c	calcitro λακτίζω 838. c
breviter βραχείως 274. a. ἐν ὀλίγῳ, δι' ὀλίγων 522. a. συντόμως 1320. b	cædor τύπτομαι 1369. b	calco πατέω, ἀποπατέω 1076. a. b. σάβω, σίβω, σιβέω 1260. b
bruchus βρῆχος 276. d	cælatura γλυφὴ 310. d. γλύμμα 321. a	calculus compute ψηφίζω 1474. d
brutalis κτηνώδης 812. a		calculus ψῆφος 1474. c
bubalus βέβαλος 271. c		calefacio θέρω 126. d. 658. b. θερμαίνω, διαθερμαίνω 658. c. χλιαίνω 1457. a
bubulcus βακόλος 787. d. βοώτης 1480. b		calefacio me θερμαίνομαι 658. c
		calefacio modice χλιαίνω 1457. a
		calefio θερμαίνομαι 658. c
		calendæ νεμηνία 943. b
		caliditas θερμότης 658. d
		cali-

II. INDEX

calidus θερμός 657. c	ἀνδιαβάλλω 220. d. δυσφημέω 1398. c	έω 1375. a
caliga περισκέλιον, περισκέλις 1227. d	calumniosas comminiscor delationes συκοφαντέω 1391. d	cano laudes αἰνοποιέω 62. a
caliginosus γνοφερός, γνοφώδης 322. c. ἐμιχλώδης 1024. c	calumniosus delator συκοφάντης 1391. c	cano citharā κιθαρίζω 765. a
caligo ἀχλύς 203. c. ζόφος 626. a. σκότος 1237. d	calvus ἀναφάλαντος 123. c. φαλακρός 1393. a	cano simul & psallo ψαλτωέω 55. a
calix κόνδυ 790. b. κύλιξ, ποτήριον 824. d	calx, lapis κονία 791. c	canorus εὐμελής 929. b
calix ingentis ponderis φορτίον μέγα 512. a	calx pedis πτέρνα 1173. a	cantatus ψαλτός 1472. b
callide ago vel cogito πανεργέω 543. d	calx viva f. non extincta, κονία ἄσβεστος 791. d	cantharus ein Köstler κᾶνταρος 738. d. 739. a
callide alii impono κατασοφίζομαι 1245. d	camelus κάμηλος 736. d	canticum μελωδία, μελωδῆμα 919. a. b
callide factum aut cogitatum πανέργημα, 543. d. πανέργευμα 544. a	campestris πεδινός, πεδανός, περιπέδινος 1083. a. b	cantio ἀοιδή, ᾠδή 54. d
calliditas πανεργία 543. d	campestris locus πεδιάς 1083. a	canto ᾄδω 54. b. μέλπω 929. d
callidus ἀλώπηξ 112. a. πανεργός 543. c. πολύπερος 1086. d	campus πεδίον 1083. a	canto voce elata ὑπερφωνέω 1439. d
callis πάτος 1075. c	camus Φιμός, Φίμος 1421. b	cantor ἀοιδός, ᾠδός 54. c. ψαλτωδός 55. a
callum, us πῶρος 1180. d. τύλος 1368. d	Cana Κανᾶ 738. a	cantores οἱ ᾄδοντες 54. b
callum obduco πωρόω 1181. a	canalis δεξάμενῃ 365. b. ὀχετός 1061. b. ῥύαξ 1186. a. σιφών 1224. b	cantus ἀοιδή, ᾠδή 54. d. ᾠσμα 54. c
callum pridem induco προκατασκιρδέω 1235. c	canalis pro aquandis pecoribus ποτισήριον 1112. b	canus πολιός 1151. b
calor θερμασία, θερμη 658. c. d	per canales derivo μετοχετεύω 1061. c	capella αἰγίδιον 62. d
calor nimius καῦμα 724. c	Cananites Κανανίτης 738. c	caper αἰξ 62. c
calvaria κρανίον 740. a	cancellatus κιγκλιδωτός 764. b	caper sylvestris αἰξ ἄγριος 62. c
calvaster ἀναφάλαντος 123. c	cancelli κιγκλῖς 764. b	Capernaum Καπερναῦμ 739. a
calvities ἀναφαλάντωμα 123. c. Φαλάκρωμα, Φαλάκρωσις 1393. a. ξύρησις 998. a	Candace Κανδάκη 738. c	capeffo ἐπιβάλλω 222. a. ἀντιποιέομαι 1145. d
calumnia διαβολή 219. b. συκοφαντία 1391. d.	candela Φῶς 1394. a	capillaceus τριχώδης 667. b
extra omnem calumniae aleam positus ἀδιάβλητος 220. b	candelabrum λυχνία 891. b	capillamentum τρίχωμα 667. b
per calumniam alicui aliquid extorqueo συκοφαντέω 1391. d	candidus δίκαιος 394. a. λευκός 897. c. μάρμαρος 909. d. ἄπλαστος 1125. d	capillus τρίχωμα 667. b. Τριξ κεφαλῆς 789. d
calumnia violenta & virulenta ἐπήρητα 527. d	candor ἀπλότης 142. c. λευκότης 880. a	cario αἰρέω 62. d. ἀλίσκω 100. c. ἀμφιβληστέω 218. a. δέχομαι 364. a. λαμβάνω 841. a. μεταλαμβάνω 845. c. χωρέω 1470. c
calumniator διάβολος 219. b	canendi peritus μασικός 958. a	cario hamo ἀγνιστόω 27. c
calumniatrix διάβολος 219. b	canentium multitudo χορός 46. d	cario vivum ζωγρέω 33. d
calumnior διαβάλλω 219. a.	canine κυνηδόν 833. b	capistrum Φιμός, Φίμος 1421. b
	canis κύων 832. c	capistrum ori injicio Φιμώω 1421. b
	canum more κυνηδόν 833. b	capita τὰ ὀνόματα 1029. c
	canistrum κανέον 738. d. κάρταλος 742. d	capitellum columnæ γᾶσος 192. c
	canities πολιὰ 1151. b	capitium περιβόλακον 225. c. περιστόμιον 1271. b
	cano ᾄδω 54. a. ᾄδω 54. b. ἐπιψάλλω 1472. b. ὕδω, Cappa-	

Cappadocia Καππαδοκία	caput ἄρχων 169. d. κῆρα,	carnes vendo κρεωπολέω
739. d	κῆρηνον, κῆρνον 740. a.	1180. c
capra αἰξ 62. c	κεφαλή 758. c. κεφαλὴς	carneus σάρκινος 1207. b
capra sylvestris δόρυξ 1293. d	759. b. κῆρς 804. d	carnibus separor ἐκσαρκί-
caprarius αἰπόλος 786. d.	caput amputo ἀποκεφαλίζω	ζομαι 1207. b
787. a. 1151. a	759. d	carnifex δῆμιος 375. a
caprea δορκάς, δόρκων 424. b	caput conto infigere & circumgestare ἀναστεινύω	carnis curam habere τῆς
caprea parva δορκάδιον	1258. d. 1259. a	σαρκὸς πρόνοιαν ποιῆσαι
424. b	caput vulnero, comminuo	1145. c
caprina pellis αἰγὴ δορκά	κεφαλαιόω 759. a	carnium venditor κρεωπώ-
62. d	sub unum caput reduco ἀνακεφαλαιόομαι 759. a	λης 1180. b
caprinus αἰγίος, αἰγιό	carbafus κάρβασος, κάρπα-	caro κρέας 808. b. κῆς 809.
62. b. c	σος 740. a	d. 810. d. σάρξ 1206. a
capfa κάμψα 738. a	carbo ἄνθραξ 126. d	caro nervosa σρίφνος 1279. c
captatio ἐργολάβεια, ἰα	carbonum strues ἄνθρακιὰ	caro sale condita & exsicca-
848. d	127. a	ta τάριχος 1279. d
captio παραλογισμός 865. d	carcer δεσμητήριον 370. b.	carpo γνάπῳ, γνάφω 322. b.
captiva αἰχμαλωτὶς & αἰχ-	εἰρκτὴ 483. b. ὀχύρωμα	δράσομαι 424. c. δρέπω
μαλωτὶς 101. a	593. d. ἀπόκλεισμα, μὸς	425. c. ὀνόω 1027. d. χναύω
captivi αἰχμαλωσία 101. b	770. a. ὀκημα 1012. b. τή-	1457. d
captivitas αἰχμαλωσία	ρησις 1325. a. φυλακὴ	Carpus Κάρπος 741. d
101. b	1431. c	carpus manus vel pedum,
in captivitate focius συν-	in carcerem conjicio δεσ-	κάρπος 741. d
αιχμαλωτος 101. a	μῶω 370. a. ἔργω 483. b	ad carpum usque pertin-
captivo καταπρονομεύω	in carcerem pertraho φυ-	gens καρπωτὸς 741. d
972. b	λακίζω 1432. a	carus τίμιος 1348. d
captivorum multitudo αἰχ-	carcere concludo παρα-	casa ἐπαυλις 187. d
μαλωσία 101. a. b	κλείω 770. c	caseus τυφάλις 1366. d. τυ-
captivum ducō αἰχμαλω-	cardo σροφένς 1274. d. σρό-	ρὸς 1371. b
τεύω, αἰχμαλωτίζω	Φιγξ 1275. a	castis κόρυς 800. b
101. b	careo ὑστερέω, ἔομαι 1382. c	castellum κώμη 834. c
captivus αἰχμαλωτος 100. d.	caries ἐυρώς 586. d	castigatio παιδεία 1065. a.
δορυάλωτος 101. c	cariem patior ἐυρωτιάω	ἐπιτίμησις 1350. c
captivus abducor à pabula-	586. d	castigator παιδευτὴς 1065. a
tum egressis προνομεύο-	carmin ἔπος 535. d. μέλος	castigo παιδεύω 1064. c
μαι 972. b	929. a. ὕμνος 1375. a	castigor ἐπιτιμῶμαι 1350. c
capto ἄγρεύω 33. c. λαμβά-	carmen circulatorum κορώ-	castimonia ἀγνότης, ἀγνεία
νω 841. b	νισμα 800. c	28. d
captans popularem auram,	carmen, cui ad perfectio-	castitas ἀγνότης, ἀγνεία
ἀνδρωπάρεσκος 154. b	nem syllaba deest κατα-	28. d
captu difficilis δυσάλωτος	ληκτικὸν μέτρον 880. c. d	castra στρατόπεδον 176. b.
101. c	carmen nuptiale ὕμνην, ὕ-	παρεμβολή 222. a
captura ἄγρα 33. c. ἄλωσις	μέναιος 1378. b	castrorum metatio στρατο-
100. d	carmine celebri αἰδῶ 54. a	πεδεία 1083. c
captus ἄλωτος 100. d	carmino γνάπῳ, γνάφω	castrorum motio ἀναζυγὴ
captus à bellua θηριάλωτος	322. b	620. d
101. c	carnalis σαρκινὸς 1107. a	castra metor παρεμβάλλω
captus bello δορυάλωτος	carnalis generatio αἷμα	221. d. στρατοπεδεύω 1083.
101. c	60. b	c. καταστρατοπεδεύω 1083. c
captus pedibus ἀδύνατ		castra moveo ἀναστρατοπε-
τοῖς ποσὶ 431. a		δεύω, καταστρατοπεδεύω
capulum σορός 1244. a		1083. c
		castra-

II. INDEX

castratus ευνεχός 606. d	ταῖλος 742. d	celebratus ὑμνητός 1375. b
castro ευνεχίζω 607. a	cavendum εὐλαβητέον 848. c	celebrem reddo κλέω 771. b
castrum περίτειχος 1310. b	caveo ἀλέω 96. d. ἀλύσκω 97. b. βλέπω 256. d. προσέχω 604. c. φυλάσσομαι 1432. b	celebris ἐπαέκκτος 88. d. περιβλεπτός 260. a. περιβόητος 262. c. ἐπικλητός 732. b. κλυτός 771. c. ὀνομαστός 1031. d. ὑμνητός 1375. b
castus ἀγαθός 24. d. ἀγνός 28. b	caverna ὀπή 1033. c	celebro καταγγέλλω 20. a. περιβοάω 262. c. δοξάζω 415. b. ἐορτάζω 526. d. θρυλλέω 668. a. κλέω 771. b. μεγαλύνω 911. b. ὕδω, έω 1375. a. εὐφημέω 1398. c
castus sum ἀγνεύω 29. a	cavernosus ἀντρώδης 135. b	celebrare ferias ἄγειν ἀπραξίαν 37. a
casu αὐτοχεδίως 289. d	cavillator σοφιστής 1245. d	celebrare pascha ποιᾶν πάσχα 1144. c. d
casula custodis fructuum autumnalium ὀπωροφυλάκιον 1433. d. 1434. a	cavillor χλευάζω 1457. a	celebro carmine αἰδῶ 54. a
casus συνάντημα 131. c. συγκυρία 829. c. ὀλιδος, ὀλίδημα 1019. b. διάπτωσις 1114. a. περίπτωμα, πτώσις 1115. b. c. τύχη 1372. d	cavitas κοιλότης, κοίλωμα 779. c	celebror εὐδοκιμέω, οἰμαί 412. d. μνημονεύομαι 951. b
casus adversus δυσπέτημα 1113. c. ἀντίπτωμα 1114. a	caula αὐλή 187. c. μαινδρα 904. c	celer γοργός 326. c. κινητικός 766. c. ὀξύς 1032. d. ταχύς, ταχινός 1304. b
catalogus κατάλογος 861. c	caulis καυλός 748. a	celer sum γοργεύω 326. c
cataphractus κατάφρακτος 1425. c	cavo κοιλαίνω 779. c	celeritas τάχος 1304. d. ἀνυπερθεσία 1337. a
cataracta καταράκτης, καταρράκτης 1184. c	caupo κάρπηλος 739. b	celeriter ὤκα 405. b. ὀξείως 1032. d
Catechismus κατήχησις, κατηχισμός 643. d	caupōnор καπηλεύω 739. b	celeriter navigare πλώειν ἑλαφῶς 503. d
Catechista κατηχέων 643. c	causa αἴτιος 77. d. αἰτία 78. a. αἴτιον 78. b. παραιτίος 78. c. δίκη 393. a. ἐνεκα, ἔνεκα 522. c. ἔργον 538. a. ἀπολόγημα 867. c.	celerrimè τάχιστα 1304. d
catechumenus κατηχόμενος 643. c	ob hanc causam ἀντί τῆς 132. c	cella penuria ταμιῶν 1294. c
catellus κυνάριον 833. a	huius rei causa τῆνεκα 523. a	cellarius ταμίης 1294. c
catena ἄλυσις 111. c. κρωσσός, κρωσσωτόν 819. c. d. σερὰ 1212. b	causæ defensio δικαιολογία 863. a	celo ἐκκαλύπτω 736. a. κρύπτω 818. a. συγκρύπτω 819. c
catenâ vincitrus ἀλυσίδετος 111. d	cujus rei causa ἔνεκα 523. a	celitudo ἄρσις 70. c
catenis constringo σερῶω 1212. b	causam ago προαγορεύω 31. d	Cenchrea Κεγχρεαί 749. a
catenatus ἀλυσιδωτός 111. c. σερωτός 1212. b	causa quæ post appellationem agitur ἐφέσιμος δίκη 591. c	censeo βέλομαι 270. a
catenula ἀλυσίδιον 111. c	causidicus δικαιολόγος 863. a	censeo æquum ἀξιόω 138. d
caterva καταλογία 861. c	cautè εὐλαβῶς 848. b. πεφυλαγμένως 1432. b	censeo simul συγγινώσκω 319. c
cachedra καθέδρα 452. d	cautio συγγραφή 332. c	censor ἀπογράφομαι 330. b
catinus τρύβλιον, ἰον 1365. d	cautus εὐλαβής 848. a	census λαογραφία 333. a. κήνσος 760. b
catulus σκυμνίον, σκυμνός (leonis) σκυμνός 833. b. c	cautus sum σωφρονέω 1428. c	centenarius ἑκατονταίτης, ετής 581. a
catus αἰλαχρος 1055. c	cavum κοίλωμα 779. c	centesimus ἑκατοστός 499. a
Cava Syria Καίλη Συρία 779. d	cavus κοῖλος 779. a. c	centum
cauda ἔρῶ 159. c. 1055. c. κέρκος, κέρκιον 758. a.	cavus recessus κύμβος 825. c	
caudex σέλαχος 1261. c	cedens ἑκὼν 468. d	
cavea γαλαάγρα 33. c. κάρ-	cedo ἄνω 468. d. χωρέω 1470. b. παραχωρέω 1471. a	
	cedrinus κέδρινος 749. b	
	cedrus κέδρος 749. b	

centum ἑκατὸν	499. a	ceps πρωταγωνιστής	49. a	cesso διαλέπω	874. d. λήγω	
centum portas habens ἑκατόμυλος	1176. d	certè ἀλλὰ μενέγγε	290. d.	880. b. παύομαι	1080. b.	
centuplex ἑκατονταπλασί-ων	499. b	ἢ 618. c. ἢ μὴν	943. d. ναί	διαπαύω	1081. d	
centuplico ἑκαλοσεύω	499. a	968. d		cesso gravi defatigatus labore κοπάζω	793. d	
centuplus ἑκατονταπλασί-ων	499. b	certioratio plena πληροφορία	1407. a	cetus κῆτος	761. d	
centuria ἑκατοστὰς	499. a	certissimus sum πληροφορέομαι	1407. b	ceu ἄτε	1049. b	
centurio ἑκατοντάρχης, ἑκατόνταρχος	175. b. κεντυρίων	certitudo μαρτυρία	911. c	Chalcedonius Χαλκηδών	1444. d	
Ceos Κέως	146. d	certo, as ἀγωνίζομαι	48. b.	Chaldæus Χαλδαῖος	1443. c	
cepa κρόμμυον	817. a	ἀθλέω	56. d. ἀντερείδομαι	chalybs σόμωμα	1171. b	
cera κηρός	760. d	814. b. παλαίω	1067. b	Chanaan Χαναάν	1444. d	
cera emollita μάλθῃ	902. b	certò ἄπαξ	140. a. ἀσφαλῶς	character χαρακτήρ, χάραγμα	1445. b. c	
cera impurior μίτυς	953. a	1287. a		charitas ἀγάπη	8. c	
cera obduco κηρώω	760. d	certo insuper ἐπαγωνίζομαι	49. a	Charran Χαζράν	1448. b	
cerastes, serpens κεράσης	756. b	certo unà συναγωνίζομαι	49. b. συναθλέω	charta χάρτης	908. c. 1448. c.	
cerebrofus σκολιός	1236. b	certus ἀληθινός	98. d. ἔτοιμος	χάρτον, χαρτηρία	1448. c	
cerebrum ἐγνέφαλος	759. d	578. b. πιστός	1118. c.	charta pergamena μεμβράνα	930. b	
ceremonia δόγμα	410. c. ἔθρος	ἀσφαλής	1287. a	chartaceus βιβλινός	253. b	
ceremoniarum V.T. impletio ἀλήθεια	99. b	certus sum πείθομαι	1084. c	chartula χαρτίον	1448. c	
Ceres Δημήτηρ	374. c	cervical προσκεφάλαιον	759. c	chela χηλή	1454. a	
cerevisia ζυθός	626. a	cervix αὐχὴν	202. a	chelys χέλυς, χελώνη	1451. d	
cerno βλέπω	256. b	cervicem contra aliquem jacto κατακαυχάομαι	748. d	Cherubim Χερουβὶμ, βεῖμ	1451. d	
cernere præterita & futura βλέπειν πρόσω καὶ ὀπίσω	1034. b. c	cervicem effero ὑψαυχενέω, ὑψαυχενίζω, ὑψαυχέω	202. b	chiasmum facio χιάζω	1456. a	
cerno procul nihil μυωπάζω	1485. c	cervicem elatam habens ὑφαίχην	202. b	chirographo caveo χειρογράφω	333. b	
certamen ἀγών	48. a. ἄθλος	cervicem induro τραχηλιάω	1353. d	chirographum γράμμα	328. a. χειρόγραφον	333. a
56. c. d. ἀθλησις	57. a. διάκρισις	in cervicem resupino τραχηλίζω	1353. d	Chius Χῖος	1455. d	
certaminis præmium ἄεθλον, ἄθλον, ἑπαθλον	57. a	cervice elata incedo ὑψαυχενέω, ὑψαυχέω, ὑψαυχενίζω	202. b	chlamys χλαμὺς	1456. d	
in certamine me oppono ἀνταγωνίζομαι	48. d	cervice elata me jacto αὐχέω	202. a	Chloe Χλόα	1457. c	
certamine singulari pugnans μονομάχος	918. c	cervus, a ἔλαφος	503. c	chcenix χοῖνιξ	1458. a	
certamine singulari decerno μονομαχέω	918. c	cessare facio καταργέω	539. a. παύω	cholera χολέρα	1458. c	
certamen repeto ἐπαγωνίζομαι	49. a	cessare nescius ἀκατάπαυστος	1082. a	choragi munus χορηγία	46. c	
certamen singulare μονομαχία	918. c	cessatio à labore στάββατον	1197. d	Chorazin Χωραζίν, χοραζίν	1459. a	
certatim ἐν πλεονεξίᾳ	608. d	cessio παραχώρημα, παραχώρησις	1471. a	chorda χορδή	1459. a	
certatim affecto ξηλόω	623. b			chordas tangere ψάλλειν χορδαίς	1471. a	
certator primus seu pria-				decem chordarum δεκάχορδος	1459. a	
				choréa χορὰς	1170. d. 1459. b.	
				χορεία	1459. b	
				chorearum amans φιλόχορος	1459. b	
				choreas duco παίζω	1065. b	
				choricus ludus χορηγία	46. c	
				chorus		

II. INDEX

chorus χορός 1170. d. 1459. b	cingo ἀμφιβάλλω 218. a.	εὐροβέω 1297. c
chorus, venti nomen, χῶρος 1469. d	περιβάλλω 244. c. διαδέω 370. c. ζώννυμι, ζωννύω 626. c. κυκλώω 824. b. σέ- Φω 1267. c	circumagor μετάγομαι 40. c. εὐοιζέομαι 1193. c
Christianus χριστιανός 1465. a	cingulum περίζωμα, ζώνη 627. b	circumcido ἀποκνίζω 778. c. περιτέμνω 1319. a
Christus Χριστός 1464. c	cinis κόνις, κονία, τέφρα 791. c. 1323. a. σποδός, σποδιά 1155. c. d	circumcingo περικυκλώω 824. d
chrysolitus χρυσόλιθος 883. c	cinere conspergo σποδῶ, ὅομαι 1215. d	circumcirca abstergo περι- ψάω 1472. d
chrysoprasus χρυσόπρασος 1159. d. 1466. c	in cineres redigo τεφρόω 1323. b	circumcirca aureus περί- χρυσος 1466. b
Chuzas Χεζᾶς 1460. b	cinnamomum κιννάμωμον 765. b	circumcirca involvo περι- σέλλω 1264. d
cibare liberalius ἀδρότερον διαίτην 53. d	cippus σήλη 1268. c	circumcirca lavo περικλύ- ζω 777. c. περιλέω 887. d
cibaria ὀψοποίημα 1147. c. ἐπισιτισμός 1224. b	cippum erigo σηλώω 1268. c	circumcirca traho περισύρω 1285. c
cibi condimentum προσ- φάγιον 1063. b. c	in cippum inscriptio ση- λογραφία 1268. d	circumcisio περιτομή 1319. d
cibo φωμίζω 1478. c	cippo inscribo σηλογρα- φέω 1268. d	circumcisus περίτμητος 280. a
cibum assumere προσλαβᾶν τροφῆς 1359. d	cippus parvus σηλίδιον, ση- λὶς 1268. d	circumconcreresco περιπή- γνυμι 1107. b
cibum concisum, praman- sum in os ingero φωμί- ζω 1478. c	circa ἀμφὶ 119. c. 120. c. ἄνευ 124. c. περὶ 1102. a	circumcupio περιδέω 1100. c
cibum fero τροφοφορέω 1407. d	circiter ὥσπερ 461. c. ἐπὶ 531. b. c. πρὸς 1049. c. πρὸς 1169. c. ὥς 1483. b	circumdo περιβάλλω 224. c. ἐγκλοιόω 771. b. κυκλώω κατακυκλώω 824. b. c. ῥεμφεύω 1185. c
cibum non capio νησεύω 981. a	circuitio γύρωσις 336. c	circumdor περίκασμαι 751. b
cibum præbeo ἐπισιτίζω 1224. b	circuitione uti satius est, quam male currere, A- dag. λώϊον περιδραμεῖν, ἢ κακῶς δραμεῖν 895. c	circumduco περιάγω 41. a. ῥεμβεύω 1185. c
cibus ἄρτος 167. b. βόσις 265. b. βρωμα 277. d. βρω- σις 278. a. ὄχη 590. d. κόλον 786. d. σῖτον 1223. c. χορτάσμα 1460. a	circuitus περίοδος 1006. b	circumferentia περιφέρεια 1410. d
cibus deorum ἀμβροσία 276. c	in circuitu κύκλω, κυκλό- θεν 824. a	circumfero περιφέρω 1410. c
fine cibo ἀσιτι 1224. a	circulator ἀγύρτης 35. a. ἀ- λαζών 93. a. κορωνιστής 800. c	circumfero una συμπεριφέ- ρω 1410. d
cicatrix ἐλη, συνάλωσις 1055. b	circulatores περιερχόμενοι 566. d	circumflecto περισπᾶω 1248. c
cidaris κίδαρις 764. b	circulus γῦρος 336. c. κύ- κλος, ἐγκύκλωσις 824. a. c	circumflexio περισπασμός 1248. c
cidarim detraho ἀποκιδά- ρόω 764. c	circulus colloquentium, σύλλογος 862. a	circumforaneus ἀγερᾶς 30. a. ἀγύρτης 35. a
Cilicia Κιλικία 765. a	circum ἀμφὶ 120. c	circumfulgeo περιεστράπτω 184. a. περιλάμπω 850. a
cilicium σάκκος 1200. b	circumadustio περιφλογισ- μός 1422. b	circumfundo περιχέω 1453. b. περιχύω 1468. a
Cilix Κίλιξ 765. b	circumago μετάγω 40. c. αἰλέω 471. c. ἐγκυκλώω 824. c. περιτρέπω 1358. d.	circumfundor περιχύνομαι 1468. a
cinædus ἀρσενοκοίτης 783. c		circum-
cinamomum κιννάμωμον 765. b		
cincinnyi πλέγματος 1126. d		
cincinnus βόστρυξ, βόστρυ- χος 267. b		
cinctura ζῶσις 626. d		
cinctus bene ἐνζωνος 627. a		

circumhabito	περιοικέω 1014. d	circumsto	περίσθημι 708. d	civitatis commodis flu- dens	φιλοπολίτης 1152. a
circumjacens regio	περίχω- ros 1471. b	circumstrepo	περικομπέω 790. a	civitas sancta	ιεράπολις 1152. d
circumjicio	ἀμφιβάλλω 218. a. περιβάλλω 224. c	circumtego	περικαλύπτω 736. c	clades	ἥσσα ἤτλα 641. b. πῆ- μα 1108. c
circumjicio undique	ἀντι- περιβάλλω 225. c	circumvago	περιέρχομαι 566. c	clade afficio	ἐπεκτεράω 757. a
circumlatio	περιφορά 1410. d	circumvallatio	περίφραγμα 1425. d	clam	ἐν γωνίᾳ 336. d. ἐν κρυπτῷ, κρυπτῶς 521. a. κρυφῇ, κρυβῇ, λάθρᾳ 818. c. d. 850. c. λαθραίως 850. c
circumlingo	καταναλείχω 877. c	circumvallo	περιφράττω 1425. d. χαράκω, περι- χαράκω 1445. a. b	clamantia	λέγοντα 857. c
circumlinio	1108. b	circumvenio	infidiosè ἀ- γρεύω 33. c	clam evado	ἐκνεύω 978. d
circumorno	περικοσμέω 802. b	circumventio	μεθοδεία 1006. a	clam irrepo	παραισέρχομαι 562. d
circumplector	περιπλέκω 1127. a	circumverto	περιτρέπω 1358. d	clamito	ἐκρυγάζω 804. b
circumplisco	περιπλέκω, συνπεριπλέκω 1127. a	circumvestio	ἀντιπεριβάλλω 235. c. ἀμφιεννύω, υμι 610. a	clamo	βοάω 261. a. διαβοάω 261. a. κράζω 797. c. 803. d. φωνέω 1438. a
circumpono	περιτίθημι 1336. b	circumvolvo	ἐλίσσω, τῶν ἐλέω 471. c	clamo ad lassitudinem us- que	καταβοάω 262. c
circumponor	περίημαι 751. b	circumvolutio	κυλισμός 824. d	clamo adversus aliquem	ἐπιφωνέω 1438. d
circumpositio	περίθεσις 1336. b	circus	ἐπὶ πόδρομος 1362. d	clamo alala more militum	ἀλαλάζω 93. c
circumquaue	πέριξ 1102. c	cirrus	muliebris βόσρυξ, βόσρυχος 267. b	clamo assidue	καταβοάω 262. c
circumrado	περιζύω 998. b	cis	ἐπίταδε 500. c. πέραν 1098. c	clamo tumultuando	θρέω, έομαι 666. a
circumscarifico	περιζύω 998. b	cithara	κιθάρα 55. a. 764. c. κινύρα 766. d	clamor	βοή, κρυγῇ 261. a. 804. a. βόησις 261. d. κα- ταβόησις 262. d
circumscribo	περιγράφω 331. c	citharædus	κιθαρωδὸς 55. a. 764. d	clamor de rebus inanibus	κενοφωνία 1439. a
circumscriptio	περιγραφὴ 332. c. περιορισμός 1046. c	citissime	τάχις 1304. d	clamor exultantium	ἀλά- λαγμα, ἀλαλαγμός 94. c
circumscriptus	περίγλυφος 321. b	citius	τάχιον 1304. d	clamor latus militum	ἀλά- λαγμα, ἀλαλαγμός 94. b
circumsepior	περιφράττο- μαι 1425. d	citò	ταχέως, ἐν τάχει 522. a. 1304. c. ταχύ, τάχιον 1304. c. d. διὰ τάχους 1305. b	clamor tumultuantium	θρόος 666. a
circumfideo	περικάθημαι 636. d	citra	ἐπίταδε 500. c	clare	περιβοήτως 262. c
circumfideo hostiliter	περι- καθίζω 456. b	cives æquales	ἰσοπολίται 1151. d	clarissimus	ἐκλαμπρός 849. d
circumfisto	περιίσταμαι 708. d	civis	πολίτης, πολίτης 1151. d	clarus	ἀργός, λευκός 151. c. d. περιβόητος 262. c. κλυτός 771. d. ὀνομαστός 1031. d
circumfondo	περικομπέω 790. a	civium amans	φιλοπολί- της 1152. a	clarus valde	κατάδηλος 374. a
circumspectè	φρονίμως 1427. c	civitas	πόλις, πόλις 233. b. 1151. c. 1174. d. πολίτευ- μα, πολιτεία 1152. b	classicum	σημάσια 1117. a
circumspicio	περιβλέπομαι 259. d. σκέπτομαι 1217. d	civitatis par jus	ἰσοπολι- τεία 1151. d	classis	ἐφημερία 639. a. εὐ- νομία 1117. a
circumstans	ἐνπερίστατος 709. a				
circumstantia	περίστασις 709. a				

II. INDEX

λας	1261. d	coacervatus ἀθρόος	57. b	coena δεῖπνον	353. a			
clava ῥόπαλον	1192. b	coacervo σωρεύω, ἐπισωρεύω		coenaculum ἀνώγειον, ὑπερ- ῶον	137. b. c. 1481. b			
Clauda Κλαύδη	768. b		1292. b. d	coena Dominica δεῖπνον κυ- ριακόν	353. a			
claudens oculos μύω	1485. c	coactè δι' ἀνάγκης	68. a. ἀ- ναγκασῶς	123. a	coenam parare ποιεῖν δεῖπνον			
Claudia Κλαυδία	768. b	coactio ἀναγκασμός	123. a	1144. d. τεύξασθαι δεῖπνον	1322. c			
claudicatio σκασμός	1225. a	coactor ἀργυρολόγος	862. d	coeno δεσπνέω, συνδεσπνέω	353. c			
claudico σκιάζω, ἐπισκιάζω	1225. a. χωλαίνω	1468. d	coactus ἀναγκασθεὶς	123. a	coenobium συνσίτιον	1214. b		
clauditas χωλότης	1468. d	coadjutor συμβοηθὴς	263. d	coenum βόρβορος	264. c. ἀ- σις	180. c		
Claudius Κλαύδιος	768. b	coartaneus sum συγχρονίζω	1465. d	coeno me polluo βορβορί- ζω	264. d			
claudio κλέω	769. c. 771. d.	coavus συνηλικιώτης, συνή- λιξ	634. b	coëo συνασιάζω	480. c. σί- μαι	483. a		
claudio labia, os μύω τὰ χεί- λη, τὸ στόμα	962. d	coagmentatio καταρτισμός	166. d	coërceo ἀέγω	35. d. πάντα			
claudum reddo χωλώω	1468. d	coagmento καταρτίζω	166. c. συμφύω	1437. b	1080. a. εἶδω	1161. c		
claudus κυρτός	828. a. πε- πληγώς τὰς πόδας	1136. b.	coagmentor συμβιβάζομαι	214. c	coëpi ἡρξάμεν	169. b. ἐν ηρ- ξάμεν	176. d	
clavis κλεῖς	770. d	coagulo τυρόω	1371. b	coalescere facio συμφύω	1437. b	coeruleus, α γλαυκός, ἡ	250. d	
claustrum κλεῖθρον	771. a	coarctatio συνοχή	606. a	coarctio ἐλέω	471. c. ἐπιπνί- γω	1142. b. συντροχάζω	1363. a	
clausura ἀπόκλεισμα, μὸς	770. a	coarctio ἐλέω	471. c. ἐπιπνί- γω	1142. b. συντροχάζω	1363. a	coarctator συνέχομαι	605. c.	
clavus γόμφος	325. d. ἥλϙ	634. d	coarctator συνέχομαι	605. c.	5ενοχωρέομαι	1471. c	coccineus κόκκινος	784. a
clavis affigo καθελόω, προσηλόω	635. a	coccineus κόκκινος	784. a	coctile ἔψημα	608. d	coctio πέμα, πέψις	1097. d	
clavus navis πηδάλιον	1108. b	coctus ἐφθός	609. a	coctitas ἀορασία	1039. c	coecus πωρός	1180. c. τυφλός	
clemens ἡπιος	640. a. ἴλαος, ἴλεως	688. a. b	clemens sum ἐπισκεύω	470. d	coelebs ἄγαμος	288. d	coelestis ἐραίνιος, ἐπεραίνιος	1056. c
Clemens Κλήμης	773. a	coelebs ἄγαμος	288. d	coelestis ἐραίνιος, ἐπεραίνιος	1056. c	Cœlesyria Κοιλησυρία	779. d	
Cléopas Κλεόπας	771. c	Cœlesyria Κοιλησυρία	779. d	caeli ὑψηλοί, οἱ	1384. d	coelitus ἐρανόθεν	1056. d	
clepo κλέπτω	772. a	coelum ἐρανός	1055. d	infimum ἀήρ	55. d	medium coeli μεσεραίνημα	1056. c	
clibanus κλίβανος	774. c	caelum ἐρανός	1055. d	infimum ἀήρ	55. d	coemeterium πολυάνδριον	126. a. κρημητήριον	780. d
climax κλίμαξ	774. c. 908. b	caecitas ἀορασία	1039. c	coecus πωρός	1180. c. τυφλός			
clivus βενός	270. d	caecus πωρός	1180. c. τυφλός					
Clopas Κλωπᾶς	778. a	caecus πωρός	1180. c. τυφλός					
Clotho Κλώθω	778. a	caecus πωρός	1180. c. τυφλός					
clypeolus ἀσπιδίσκη	182. b	caecus πωρός	1180. c. τυφλός					
clypeus ἀσπίς	182. a. γαι- σός, γαῖσος	283. d. θυρεός	674. c					
clypeis confertis pugno συνασπίζω	182. b							
clypei annulus πόρπη	1155. d							
clyster, quo anus eluitur κλυστήρ	777. c							
Coa Κώα	835. d							

cogitationes	καταθύμια	672. d	coincido συγκύρω	829. c	collimo στοχάζομαι	1272. b
cogito	ἐνθυμέομαι	671. a.	coinquino συμμιαίνω	945. d	qui non benè collimat	ἀ- στοχος 1272. b
	νόέω 986. c. διανοέομαι,		coitio ἐπισύστασις	709. c.	colliquesco τήκομαι	1323. c
	ἐννοέω 988. a. b. περινοέω,		συστροφή	1278. b	collis πάγος	153. c. 1106. d.
	συννοέω	989. a. c.	coitus συνχσιασμός	480. c.	λοφός 886. c. βενός 270. d	
cognatio	ἀγχιστεία	35. c.	ὀχρεία	1062. b	in colle pono χωματίζω	1453. d
	συγγένεια	311. b	colaphis cædor κολαφίζο- μαι	785. b	collisio συγκρησμός	818. a.
cognatus	ἀγχιστεὺς	35. c.	colaphum alicui infringo	κολαφίζω	σύμπτωμα	1115. c
	ἀδελφός 49. d. συγγενής	311. a	colaphus κόλαφος	785. a.	collocatio in ædibus κατοικι- σμός	1013. d
cognitio	γνώσις	315. c. διά- γνωσις	κόλινδλος	790. b	colloco ἐδράζω	451. d. ἰδρύω, υμι, καθιδρύνω, ὑώ, κα- θίζω 454. c. d. καθιζάνω 455. d. ἐγκαθίζω, ἐπικα- θίζω 456. a. τοπάζω 1353. a
cognitor	ἐπιγνώμων	317. d	coles πόθη	280. b	colloco in ædibus ἐνοικίζω	1013. a
cognitus	ἐπίγνωτος	317. d	collare κλοιός	771. b	colloco unà συγκαθίζω	456. b
cognominis	ὀμώνυμος	1031. b	collatio ἀντίβλησις	218. c.	collocutio κοινολογία	870. d
cognomino	προσωνομάζω	1031. c	collatio, quæ fit à singulis in commune συμβολή	226. c	colloquium ἐψία	124. d.
cognominor	προσαγορεύο- μαι	32. a. ἐπικαλέομαι	collatio similiarum παραβο- λή	224. b	διάλογος	860. b. κοινολο- γία 870. d. ὁμιλία 1024. b.
	732. a. ἐπωνομάζομαι	1031. c	collecta συμβολή	226. c. λο- γία ἢ	b. συντυχία	1283. d
cognosco	γινώσκω	312. b. εἰ- δέναι, εἶδῃμι	collectio συναγωγή	43. c.	colloquor εἰσηγορέω, εἶμαι	32. b. διαλαλέω, συλλα- λέω 840. a. c. διαλέγομαι
	463. d. γνῶναι	713. c	collectio aquarum συναγα- γή	43. c	859. d. κοινολογίζομαι	870. d. ὁμιλέω 1024. b
cognosco plene	διαγινώσκω	316. d	-- pecuniarum συναγωγή	43. c	colloquor unà συνομιλέω	1024. c
cogo	ἀγγαρεύω	11. d. ἐπισυν- άγω	collega συμμορίτης	925. b	colludo συμπαίζω	1066. b
	43. d. συναλίζω	99. d. ἀναγκάζω	collegium σύλλογος	862. a.	quæ colludit συμπαίσει	1066. b
	d. ἀναγκάζω	122. d. κα- ταναγκάζω	συμμορία	925. b	collum τράχηλος	1353. d
	123. b. βιάζω,	ομαι	colliculus πάγος	153. a	in collum resupino τρα- χηλίζω	1353. d
	συνελαύνω	504. d	collido θλάω	662. b. παρα- θλίβω	collusor συμπαίτης, συμ- παίτωρ συμπαίκτης	1066. b
cogo descendere	καταβι- βάζω	212. a	818. a. καταθρήγνυμι	1190. d	collybista κολλυβιστής	786. b.
cogo assentiri	συμβιβάζω	214. c	colligatio σύνδεσμος	371. c	τραπεζίτης	1353. d
cohabito	συναυλίζομαι	188. b. συνοικίζω	colligatio vulneris ἐπίδεσις	371. a	collyrium κολλύριον, ἔριον	786. b
	1014. d		colligo, as συνδέω	371. b	colo σέβω, ὀμαι	1. d. 1210. c.
cohaereo	ἔχομαι	525. d	colligo, is συνάγω	42. a.	ε. ἀσκέω	180. d. θρησ- πεύω
cohaeres	συγκληρονόμος	975. d	συναθροίζω	57. d. πκτα- βάλλομαι	657. a. θρησπεύω	666. d. λατρεύω
cohaeres sum	συγκληρονο- μέω	975. d	223. b. δρέπω	425. c. ἀναλέγω	859. b.	852. d.
cohibeo	περιίταμαι	708. d.	425. c. ἀναλέγω	859. b.	νέμω	971. d. σεβάζομαι, εὐσεβέω
	σχάζω	1227. a	συνάγω	861. d. λογίζο- μαι	863. d. συνδοχάω	886. d. συστρέφω
cohors	λόχος	886. c. σπειρα	1278. b	1278. b	colligo farcinas ἀποσπεννά- ζομαι	1232. c
		1249. a			collimans bene εὐστόχος	1272. c
cohortis	more σπειρηδόν	1249. b				

II. INDEX

Deum colere <i>θεραπεύειν τὸν θεὸν</i> 657. a. <i>σέβεισθαι τὸν θεόν</i> 1110. d	comedo <i>βρώσκω, βιβρώσκω</i> 277. b. <i>κατέδομαι</i> 451. b. <i>ἐδίω</i> 571. d. <i>συνεδίω</i> 571. d. <i>κάπτω</i> 760. c. <i>σιτέομαι</i> 1223. d. <i>τρώω</i> 1367. b. <i>φάγω, ἐκφάγω</i> 1386. a. d. <i>συγκαταφάγω</i> 1387. a	commentariis scriptis interpretor <i>ὑπομνηματίζω</i> 950. d
colo terram <i>ἀροτριῶ</i> 161. b	colonia <i>κολωνία</i> 787. d. <i>ἀποικία</i> , 1012. c. <i>παροικεσία</i> 1014. c	commentariorum scriptor <i>ὑπομνηματογράφος</i> 333. a
in coloniam deduco <i>ἀποικίζω</i> 1012. d	in coloniam migro <i>ἀποικέω</i> 1012. 2	commentum <i>ἐπινόημα</i> 988. b
colonus tanquam deducor <i>κατοικίζομαι</i> 1013. d	color, oris <i>βαφή</i> 219. a. <i>χρῶμα, χρῶμα</i> 1466. d	commercium <i>συνάλλαγμα</i> 106. b. <i>συγγυμνασία</i> 335. b. <i>ἐπιμειξία</i> 946. d. <i>ὁμιλία</i> 1014. b
color ruber <i>ἔρευθ</i> 556. b	coloribus variis intertexo <i>ἐμβολίζω</i> 221. c	commercium habeo <i>συναναμίγνυμαι</i> 646. c
colōro <i>χρoίζω, χρωννύω, υμι</i> 1466. d	Colossæ <i>Κολοσσαί</i> 787. b	commercium habeo cum aliquo <i>συχχράομαι</i> 1461. c (919. a)
Colossenses <i>Κολοσσαῖς</i> 787. b	colossus <i>κολοσσός</i> 787. b	commilitium <i>συνμαχιὸν</i>
columba <i>περισερά</i> 1103. d. <i>περισερίδιον</i> 1104. a. <i>τίτος</i> 1346. c	columbus <i>περισερός</i> 1103. d	commilito <i>σύμμαχος</i> 918. d. <i>συστρατιώτης</i> 1273. d
columella <i>σηλίδιον, σηλὶς</i> 1168. c	columna <i>κίων</i> 767. c. <i>στήλη, στήλωμα</i> 1268. c. <i>σύλ</i> 1280. a	comminatio cum austeritate <i>ἐμβρίμημα</i> 276. a
in columnam inscriptio <i>σηλογραφία</i> 1168. d	columnæ inscribo <i>σηλογράφω</i> 1268. d	comminiscor <i>ἐπινοέω</i> 988. b
columnis cinctus <i>περίσυλος</i> 1180. b	coma <i>κόμη, τρίχωσις</i> 789. d	comminuo <i>διαθρύπτω, συνθρύπτω</i> 668. b. <i>συνκλάω</i> 769. b. <i>λεαίνω</i> 880. d. <i>λικμάω</i> 884. a. <i>τρίβω</i> 1364. a. <i>θρύπτω</i> 1366. c
comatus <i>κόμη, τρίχωσις</i> 789. d	comatus <i>ἐντριχος</i> 667. b. <i>κομήτης</i> 790. a	comminutio <i>συντρίβη</i> 1365. b
comatus sum <i>κομάω</i> 789. d	combibo <i>συμβολοκόπ</i> 797. b. <i>συνπότης</i> 1111. d	commisceo <i>συμμίγνυμι, συμμίσγω, συγκαταμίγνυμι</i> 947. a. <i>φύρω</i> 1434. d. <i>συμφύρω, ἀναφυράω</i> 1435. a
comburo <i>κατακαίω</i> 725. c. <i>καταφλέγω, συμφλέγω</i> 1422. b	comburo totum <i>ὀλοκαυτώω</i> 726. b (b)	commisceor <i>συνκαταμίγνυμαι</i> 946. c
combustio <i>κατάκαυμα</i> 726.		commiseratio <i>δικτιομός</i> 1015. b
	comedo <i>βρώσκω, βιβρώσκω</i> 277. b. <i>κατέδομαι</i> 451. b. <i>ἐδίω</i> 571. d. <i>συνεδίω</i> 571. d. <i>κάπτω</i> 760. c. <i>σιτέομαι</i> 1223. d. <i>τρώω</i> 1367. b. <i>φάγω, ἐκφάγω</i> 1386. a. d. <i>συγκαταφάγω</i> 1387. a	commisefor <i>δικτιίζω, δικτείρω, δικταρίζω</i> 1015. b. <i>μετριοπαθέω</i> 1075. b
	comes <i>ἀκόλῃος</i> 82. d. <i>ὁπαδός, ἠδός</i> 1033. c	commissura <i>ἀγνωνίσκος</i> 18. a. <i>ἀφή</i> 148. a. <i>ἄρμος</i> 178. c. <i>σύμβλημα, σύμβλησις</i> 126. c
	comessatio <i>κραιπάλη</i> 804. c. <i>κῶμος</i> 835. a	committere prælium <i>συμβάλλειν</i> 126. b
	comessationibus vaco <i>συμβολοκοπέω</i> 797. b	committo <i>συνκράω</i> 818. a
	comessator <i>συμβολοκόπ</i> 797. <i>κωμαστής</i> 835. a	commixtum <i>συμφύρδην</i> 1435. b
	comessor <i>κωμάζω</i> 835. a	commixtio <i>σύμμιξις</i> 947. a. <i>σύνκρασις</i> 756. a. <i>φύρασις</i> , 315,
	comestus <i>βρωτός</i> 278. d	
	cometa <i>κομήτης</i> 790. a	
	comis <i>ἐὐαπάντητος</i> 130. d. <i>φιλόφρων</i> 1419. d	
	comitate prosequor <i>φιλοφρονέομαι</i> 1419. d	
	comitatus <i>συνοδία</i> 1006. b. <i>παραπομπή</i> 1093. d	
	comitem do, prabeo <i>ὁπάζω</i> 1033. b. c	
	comiter <i>φιλοφρόνως</i> 1419. d	
	comiter excipio <i>ἀσπάζομαι</i> 181. b	
	comiter me alicui do <i>συμπεριφέρωμαι</i> 1411. a	
	comitia <i>πρωτοκλήσια</i> 777. a	
	comitor <i>ἀκολαθέω</i> 83. a. <i>δορυφορέω</i> 421. c. <i>συνέπομαι</i> 536. c. <i>συνέρχομαι</i> 568. c. <i>παραπέμπω</i> 1093. d. <i>συμπροπέμπω</i> 1094. b	
	commemoro <i>ἱστέω</i> 696. d. <i>μνημονεύω</i> 951. a. <i>φράζω</i> 1424. c	
	commendatio <i>ἀποδοχή</i> 365. d	
	commendatitius <i>συστατικός</i> 709. c	
	commendo <i>συνίστημι, συνισάω, συνισάνω</i> 709. b. c. <i>παρίστημι</i> 708. c. <i>παρατίθεμαι</i> 1334. d	
	commentariensis <i>δεσμοφύλαξ</i> 1433. c	
	commentarii <i>ἀναγραφὴ</i> 330. b	

σῆς, Φυρμός 1434. d	communis κοινός 781. a. τυ- χών 1367. c	complacentia ἀρέσκειν 155. c
commixtus συμμιγής, σύμ- μικτος 947. a. σύμφυτος 1435. a (b	communiter κοινῶς 781. b	complanatio ὀμαλισμός 1023. c
commodato do χράω 1460.	commutatio παραλλάξις 106. b	complano εὐθύνω 582. c
commode χρῆσις 1461. a	commuto καταλλάσσω, τῶ 104. d. ἀντικαταλλάττο- μαι 105. c. ἀμείβω 116. d.	complector περιλαμβάνω συμπεριλαμβάνω 846. b
commodo χράω, κιχράω 1460. b. d	μεταστέφω 1178. a	complector maximo amore ἐπιποθέω 1142. c
commodum ἀγαθόν 5. b	commuto vitam cum mor- te διαλλάττω τὸν βίον 104.	compleo ἀρτίζω 165. c. ἀνα- πληρόω 1130. a
commodum proprium τὸ ἐραυτῷ συμφέρον 1412. d	c. μεταλλάττω 106. a	compleor ἀναπληρόομαι, συμπληρόομαι 1130. a. b
commonefacio ἐπαναμι- μνήσκω 950. a. προσυπο- μιμνήσκω 950. c	compages ἱμάντωσις 689. a	complexio περιοχή 604. b
commonefactio ὑπόμνησις 950. b	compages concinna ἁρμόδιος 178. c	complexus προσπλοκή 1127. b
per commonefactionem, excitare διεγείρειν ἐν ὑ- πομνήσει 950. c	compages ossium naturalis ἄρθρον 1010. a	complicatio πτύξις 1175. b
commonitorium μαρτυρία 911. b	comparatio σύγκριμα, σύγ- κρισις 815. c	complico πτύσσω 1175. b, συσφίγγω 1287. d
commoratio ἐπαυλις 187. d.	comparo παραβάλλω 24. a.	compono κατακοσμέω 802. b.
παροιμία, παροιμῆσις 1014. b. c	συμβάλλω 226. b. παρα- συμβάλλω 226. d. ἀπει- κάω 470. a. συγκρίνω 815. b. ὁμοιόω 1016. a. πε- ριποιέω 1148. a	ῥυθμίζω 1194. d. ἀνα- τάσσομαι 1300. b.
commordeo συνδάκνω 340. a	compedibus constringo πε- δάω 1082. d	compono decenter εὐθετέω 1337. c
commoror καθίζω 454. d.	compello, as προσαγορεύω 32. a. προσηγορέω 33. b	comporto συμφέρω 1412. d
κᾶμαι 750. a. καταμένω 933. a. παροικέω 1014. b.	compello βιάζομαι 251. b.	compos περικρατής 807. a
κατασκηνύω 1234. b. δια- τρίβω 1364. b. συγχρονί- ζω 1465. d	συμβράζω 273. b. συνε- λαύνω 504. d. συγκροτέω 817. b	compositè εὐοχημόνως 598. b.
commotio κίνημα, μετακί- νησις 766. b. d. κλόνησις 777. b	vi compello παραβιάζο- μαι 252. a	compositio σύνθεσις 1336. c
commotus fui σέσασμαι 1212. c	compendarius βραχυτελής 1312. d. σύντομος 1320. b	compositio litis, contro- versie σύλλυσις 895. b
commoveo διακινέω, ἐπικι- νέω, συγκινέω 766. c. d. σα- λεύω 1200. d. διασαλεύω 1204. a. ἐκσοβέω 1240. d.	compensatio ἀντάλλαγμα 104. a	compositus σύνθετος 1336. c
ταράσσω, τῶ 1296. b. δια- ταράσσω 1297. b	compenso ἀνταλλάττω, ο- μαι 104. a. ἀνταποδίδωμι 133. a	compotatio κώπων 833. c.
commoveor σαίνομαι 1213. b	comperio καταλαμβάνο- μαι 845. a	συμπόσιον 1111. d. δινοφλυ- γία 1421. d
communico ἀνακοινύω, ὁο- μαι 781. c. κοινωνέω 782. c.	compes πέδη 1082. b	compotationem instituo συμποσιάζω 1111. d
ἐπικοινωνέω 783. a	compesco καταπαύω 1081. d	compotator συμπότης 1111. d
communio κοινωνία 782. a.	compilo κατατίλλω 1341. a	compotatrix συμπότης, συμ- πότρια 1112. a
μερίς 924. a	compingo πήγνυμι, ὑώ 153. c.	composito κωτώνίζομαι 833. c
communio, verb. κατασφα- λίζω 1287. b	1082. b. 1106. c. διαρτίζω 166. a. πῆσσω, τῶ 1081. c.	comprehendo κατεπιλαμ- βάνω 844. d. περιλαμβάνω 846. b. συλλάμβάνω 847. b. καταχωρέω 1469. d.
communione habere cum Deo κοινωνίαν ἔχειν μετὰ θεῷ 782. b	1106. c (214. c	χωρέω 1470. c
	compingor συμβιβάζομαι	comprehendo undique πε- ρικαταλαμβάνω 845. b
	compitum διέξοδος 1005. a	comprehensio περιοχή 604. b.
		περικατάληψις 845. b.
		σύλληψις 847. c
		comprehensus undique πε- ρικατάληπτος 845. b
		N n n 3 com-

II. INDEX

comprimō συνέχω 605. c.	in concione παινδημι 376. a	τέω 1076. a. b. συμπατέω
θλίβω 662. d. συνθλίβω	concionem ad voco, con-	1078. a (d
663. b. μύω 961. d. πνί-	grego ἐξεκκλησιασάω 731. c	concumbens σύγκοιτος 780.
γω 1141. d	concio populi universa,	concumbo συγκοιμάομαι
comprobo συνευδοκέω 413. a	παινδημία 376. a	780. d
compunctio κατάνυξις	concioror δημηγορέω 32. b	concupiscens ἐπιθυμητής,
994. a	concupio κισσάω, ἐγκισσάω	κατεπίθυμος 672. b
compungo συνδάκνω 304. a.	767. c	concupiscentia ἐπιθυμημα
συγκαντέω 754. c	concise συντόμως 1320. b	671. a
compungor κατανύσσομαι	concise loquor ἀφορίζω,	concupiscentiam facere ποι-
994. a	βραχυλογέω, συνεσταλ-	εἶν ἐπιθυμίαν 671. d. 672. a
computatio ἐκλογισία, κα-	μένως λέγω 1046. a	concupisco ἐπιθυμέω 671. b
ταλογισμός 865. a. συλ-	concilio κατατομή 1318. d	concurro συντρέχω 1363. a
λογισμός 866. a	concisus σύντομος 1310. b	concurro cum aliis, ut in-
computator ἐκλογιστής 864. c	concito ὄρω 1047. b. ἀνα-	cumbam ἐπισυντρέχω
computo λογίζομαι 863. c.	σάω 1212. d. σοδέω, ἐκσο-	1363. a
ἐκλογίζομαι 864. d. κα-	δέω 1240. c. d	concurfus συστροφή 1278. b.
ταλογίζομαι 865. a. συμ-	concivis συμπολίτης 1151. d	συνδρομή 1363. a
ψηφίζω 1475. a.	conclave ταμιῖον, ταμῖον	concussio σῆσις 1212. c. συσ-
computresco ἐπόςζω 1008. c.	1294. c	σεισμός 1213. b. τινάγμος
σήπω 1217. d	conclave amplum & splen-	1341. c. συντριβή 1365. b.
conatus ἐπιβολή 223. a. ἐπί-	didum ἀνλή 187. c	concutio διασάω 1112. d.
θεσις 1333. a. ἐγχείρημα	concludo αἰλέω 471. c. συγ-	σαίνω, συσάω 1213. a. b.
1450. d. ἐπιχείρημα 1451. a	κλέω 770. c. λογίζομαι	τινάσσω 1341. c
concalefacio θάλπω 645. b	863. d. συμφράττω 1425. d	concutio cum tremore κρα-
concamero ὀροφώω 552. a	concludo carcere παρα-	δαίνω 803. d
concavum κοιλότης 779. c	κλέω 770. c. (d	concutior σαλεύομαι 1201. d
concavus κοῖλῳ 779. c	conclusio συγκλεισμός 770.	condemnatio κατάγνωσις
concedo ἐπιχωρέω, παρα-	conclusus ἀπόκλεισθ, κα-	318. b. καταδίκη 393. c. κα-
χωρέω, συγχωρέω 1471. a. b	τάκλεισθ 770. a. b	τάκριμα, κατάκρισις 815. a
concentus σύγκριμα 815. c.	concordia ὁμόνοια 988. c	condemnatus suo pte judi-
ῥυθμός 1194. d. συμφω-	concordiae templum ὁμο-	cio αὐτοκατάκριτος 815. a
νία 1439. b	νοῖον 988. c	condemno καταγινώσκω 318.
concertatio ἔρις 553. d	concorditer ὁμοθυμαδόν	a. καταδικάζω 398. c. κρί-
concessio συγγνώμη 319. c.	673. b	νω 811. a. κατακρίνω 814. c
ἐπιχώρησις, παραχώρη-	concors ὁμόφρων 1419. b.	condere ποιᾶν, κλίσαν 1144. c
μα, παραχώρησις 1471. a	σύμφωνθ 1439. b	condescensio, us συγκατά-
concido κατακόπτω 795. c.	concors sum ὁμονοέω 988. c	βασίς 211. a
ἐπιτέμνω, κατατέμνω	concredo ἐμπιστεύω 1123. c	condimentum ἄρτυσις 167.
1318. d. συντέμνω 1310. b	concredor πιστεύομαι 1121. c	c. σκευασία 1131. d
concilium συμβῆλιν 269. c	concremo συμφλογίζω	condio ἀρτύω 167. d. ταρι-
concinna compages ἄρμος	1422. b	χεύω 1297. d
178. c	concrefcere facio πήτσω	condiscipulus συμμαθητής
concinne ἐνκόσμως 802. a	1082. c	905. d
concinno ἐναρμόζω 179. a	concrefco σέλλομαι 819. c	conditio αἰτία 78. b. μορφή
concinus ἐναρμόνιος 179. b	concubina παράκοιτθ 783.	956. a. ἰδιάθεις 13331. b
ἔυκοσμος 802. a	d. παλλακίς 1067. d	conditor κτιστής 823. a
concino συναῶδω 55. a	concubitus συνασία 480. c.	conditus δεδημιουργημένος
concio δημαγωγία 376. b.	κοίτη, κοιτασία 783. b. c	540. a (823. a
λόγος 858. d	conculcatio πάτημα, κα-	conditus à Deo θεόκτισθ
in concione delibero ἐκ-	ταπάτημα, καταπάτησις	condo δημιουργέω 540. a. ἐγ-
κλησιασάω 731. c	1076. a. c	κρύπτω 819. b. κτίζω 811.
	conculco πατέω, καταπα-	a. δικά-

a. εἰκτίζω 822. b. περαίνω 1098. d	647. a-c. ἐπευθυμέω 672. d. πείθομαι 1084. c. πι- σεύω 1120. a	ὑποφραύω 666. a. κατὰ- κλάω, περικλάω, συγ- κλάω 769. a. b. φάίω 1194. a
condoleo συλλυπέομαι 890. c. μετριπαθέω 1075. a. συμφοράω 1413. a	Deo confidere πιστεύειν εἰς θεόν 1122. a	confringor συνθλάομαι 662. c
condoleſco συμπαθέω, με- τριπαθέω 1075. a	configo κατακοντίζω 81. d. κατωστήγνυμι 1107. b	confugio προσφεύγω, συμ- φεύγω 1415. c. d
conduco μιδόομαι 952. a. συμφέρω 1412. c	confinia μεθόρια 1045. a	confundo καταειχύνω 74. a. συμφύρω 1435. a. συγχέω 1453. b. συγχύω, ὕνω 1468. b (c
conductum ædificium μί- δωμα 952. a	confinis sum ὁμορέω, συνα- μορέω 1045. a (c	confusaneus παμμιγής 946.
confabulatio λέσχη 878. d	confirmo βεβαιώω 243. d. ἐνδυναμόω 432. a. ἰσχυρόω 711. d. κραταιόω 805. b. καρτερόω, κρατύνω 808. b. πιστόω 1119. b. στερεόω 1266. c. στηρίζω 1268. d. ἐπιστη- ρίζω, καλαστηρίζω, ὑπο- στηρίζω 1269. c. παρασφα- λίζω 1287. c	confuse ὕστερον πρότερον, προθύστερον, ὕστερόπρωτον 1382. b. συμφύρδην 1435. b
confabulator συνόμιλος 1024. c	confiteor ἐξαγορεύω 31. d. ὁμολογέω 871. b. ἐξομο- λογέομαι 872. a	confusio ἀταξία 1299. d. χυ- μα, κατάχυσις 1467. a. d. σύγχυσις 1468. c
confectus nondum ἀκατέρ- γαστος 548. c	confiteor palam ἀνθρομολο- γέομαι 871. d	confusus ἀτακτος 1299. d. σύμφυρτος 1435. a
confero ἀντιβάλλω 218. c. παραβάλλω 224. a. συμ- βάλλω 226. a. λυσιτελέω 1316. d. προσανατίθηναι 1329. b. παρασφέρω 1409. b. συμφέρω 1412. c	confixio καθήλωσις 635. a	congaudeo συνευφραίνομαι 1428. a (b. c
confero me ad aliquem προχωρέω 1471. b	conflatio χώνευμα, χώνευ- σις 1454. a	congelō παχύνω, πήσσω 1082.
conferre aliquid in paupe- res sanctos κοινωνίαν τινὰ ποιήσασθαι εἰς τὰς πτωχὰς τῶν ἁγίων 782. b	conflator æris, χωνευτῆς 1454. a	congeries confusa χάος 1455. d (c
conferre rationes cum ali- quo συνᾶραι λόγον μετὰ τινος 71. d. 72. a	conflatura χωνεία 1453. d	congero ἀθροίζω ἀθροίζω 57.
confertus ἀθρόος 57. b	conflatus χωνευτός 1454. a	congerro συνόμιλος 1024. c
confessio ὁμολογία 871. a. ἀνθρομολόγησις 872. a. ἐξομολόγησις 872. b	conflictus σύρραξις 153. b. βοή 262. d. κατιχὺς 711. b	congestus ἀθρόος 57. c
confestim ταχέως, παρα- χρήμα 1304. c	confingo ἀράσσω, ῥάσσω 153. b. συγκερατίζω 756. c	conglutinatio κόλλησις 785. d
conficō κατανύω 135. c. κα- τεργάζομαι 547. c. κα- τεδίω 572. c	confluo πληθύω 1133. a	conglutinator κολλάομαι 785. c (d
confidenter ἀμερίμνως 934. c. πεποιθότως 1085. b	confodio κατακεντάω, ἐω, γνυμι, συνεκεντάω, ἐω 754. c	congratulor συγχαίρω 1442.
confidenter agere θαρσύνειν 647. a	confodio telis κατακοντίζω 81. d (b	congregior σύνεσμι 483. a
confidentia ὑπόστασις 710. c	conformatio ὁμοίωμα 1026.	congregior prælio συμβάλλ- ω 216. a
pecunias cum animi con- fidentia abjicere πρὸς χρημάτων ἀποβολὴν ἐν- θαρσῶς ἔχειν 647. b	conformis σύμμορφος 956. c	congregatio ἐπισυναγωγὴ 44. b. ἀθροισμα 57. c
confido θαρσέω, θαρσύνω, ἐνθαρσύνω, καταθαρσύνω 647. a-c. ἐπευθυμέω 672. d. πείθομαι 1084. c. πι- σεύω 1120. a	conformo συσχηματίζω 598. a. διατυπώω 370. a	congregatio ecclesiastica συναγωγὴ 43. a. ἐπισυνα- γωγὴ 44. b
	conformor συμμορφόομαι 956. c	congregativus ἀθροιστικός 2. b
	confractio θλάσμα 662. c	congrego ἀγείρω 29. d. ἀγυ- ρέω 35. a. συνάγω 42. a. ἐπισυνάγω 43. d. συνα- θροίζω 57. d. ἀλίζω 99. d. 110. d. συναλίζω 99. d. ἐπισυνέρψω 1278. b
	confrico ψάχω 1478. d	congressio προσβολή 226. a
	confringo κατάγω, κατα- γνύω, κατάγνυμι 47. c. θλάω, καταθλάω 662. c.	congressus ἀπάντημα 130. c. συντυχία 1283. d

II. INDEX

congruè ἐνθίκτως 661. d	conopeum κώνωπεον, κωνώπιον 835. b	988. c. σύμφημι 1400. a.
congruenter coagmento συναρμολογέω 867. d	conor παρᾶω, ομαι 1087. c	συμπεριφέρομαι 1411. a.
congruo ἄρω 178. c	conquasso θλάω 662. b	συμφωνέω 1439. b
congruus ἁρμόνιος 179. a.	conqueror μέμφομαι 930. b.	consentire ποιᾶν μίαν γνώμην 1145. d
ἐνθίκτος 661. c. ἴσος, ἴσος 697. c	con sanguineus ἀδελφός 49. d. συγγενής 311. a.	consequens ἀκόλѳθος 82. d
conjecto τεκμαίρομαι 1216. b. σοχάζομαι 1272. b	consanguinitas οἰκασότης 1012. a	consequenter ἀκολѳθως 83. a
conjector σοχαστής 1272. b	conscendo ἐπιβαίνω 210. b	consequor περιγίγνομαι 307. d. κυρέω 829. c
conjectura τέκμαρσις 1310. c	conscendo prior προαναβαίνω 208. c	consero φυτεύω 1436. d
conjecturam facio σοχάζομαι 1272. b	conscientia συνειδὸς τοῦ, συνείδησις 463. b. καρδία 740. c	conservatio περιποίησις 1148. a. σῶσις 1293. b. συντήρησις 1326. a
conjicio συμβάλλω 226. a. εἰκάζω 470. a. τεκμαίρω 1310. c	conscientiae pavores & terrores ὄδης 52. d	conservo τηρέω 1324. a. διατηρέω, συντηρέω 1325. a. d. διαφυλάττω 1433. d
conjicio in discrimen παραβόλεομαι 270. a	conscientiam salvam, illam habere ἀπρόσκοπον συνείδησιν ἔχειν 597. a	conservus σύνδεσλος 413. d
conjicio solerter εὐσοχέω 1272. d	conscius συνειδώς 463. b. συνίσωρ 697. a	confessor σύνεδρος 453. c
conjugium γάμος 287. b	conscius mihi sum συγγινώσκω 319. c	confessus ἔδρα 451. c. συνέδριον, 453. c. συνεδρία 454. b. κάθισμα 455. d
conjunctio ἐπίζευξις 620. d. συναναμίξις 946. d. σύνταξις 1302. c	conscius sum συνειδέω, συνείδημι 463. b. σύννοια 468. a. συνεπίσταμαι 696. d	confessus iudicum συνέδριον 453. c
conjunctio fratrum ἀδελφότης 50. c	conscribo συγγράφω 132. c. καταλέγω 861. c	confessus procerum πρωτοκλίσιαι 777. a
conjunctus συμπλεκτός 1127. b	conscribor ἀπογράφομαι 330. d	confideo συνεδρεύω 453. c. συνεδριάζω 454. b. συγκαθίημαι 636. d
conjungo συμβάλλω 226. a. ἐπιζευγνύω, υμι 620. d. συζεύγνυμι 621. a. συγκρίνω 815. b	consecrator τελεωτής 1316. b	consideratio κατανόησις 989. a
conjungo in unum corpus ἀνακεφαλαιοῦμαι 759. a	consecratum quod est ἱερωμα 681. a	considero ἀθρέω 118. a. συνείδω 467. d. καταμανθάνω 906. c. νοέω 986. c. καίλανοέω 988. c. σκοπέω 1228. b. κατασκήπτομαι 1130. a (128. a)
conjungo ponte ζευγνύω, υμι 619. d	consecro καθαγιαίζω 27. a. ἀνιερόω 680. d. ἀνατίθεμαι 1329. b	considero attentē ἀναθρέω
conjuratio σύναψις, 148. c. συνωμοσία 1025. a. σύσρημα 1278. b	consenesceus κατάγηρως 301. c	considero diligenter συμβάλλω 216. a
conjuratorem inire ποιᾶν συνωμοσίαν 1144. d	consenesco παρακμιάζω 82. b. γηράσκω 300. a. συγκαταγηράσκω 301. c	confido καθίζω 454. d
connascor συμφύω 1437. b	consensio συγκατάθεσις 1334. a (b)	consiliarius βουλευτικός 268. c. σύμβεσλος 269. b. συμβουλευτικός 270. a
connecto ἐνείρω 484. d. πλέκω 1126. c	consensus συμφώνησις 1439. b	consiliarius princeps ἀρχιεταῖρος 576. d
connecto concinnē ἁρμόζω 179. a	consentaneum προσήκον 633. b	consilii inopia ἀβελία 267. d. ἀπορία 1090. b
connitor συμβραβεύω 272. a	consentaneus ἐπισκής 470. c	consilium βελη 157. c. 267. b. βέλευμα, διαβελία, διαβελιον 268. d. συμβελλία, συμβελλιον 269. c. γνώμη 315. a. σύσκεψις 1230. b
conniventia dissimulo ὑπερέδω 468. b	consentiens ὁμολόγος 871. a. σύμφωνος 1439. b	confi-
conniveo καμμύω 963. a	consentio συνευδοκέω 413. a. συνδυάζω 433. c. ὁμονοέω	
connunero συναριθμέω 156. c		
connurus σύννυμφος 992. b		

consilium capio βελεύω 167. d	b. c. ἐν προσώπῳ 1488. a. κατὰ πρόσωπον 1487. a	constructio σύνταξις 1302. c
consilium do, suadeo συμβελεύω 269. d	conspergo πάσσω, τῶ, καταπάσσω, τῶ 1072. d. κατασκεδάζω 1227. b	construo καταρτίζω 166. c. καταβάλλομαι 223. b. συντάττω 1302. c. καθεδύνω, ὑώ 454. c
consilium dolosum σραγαλιὰ 1279. a	conspicio συνοράω 1040. b	construo congruente proportionē συναρμολογέω 867. d
consilium in eo simul συμβελεύομαι 269. d	conspicue προφανῶς 1389. d	constupro διαπαρθευέω 1070. b
consilium inire contra aliquem συμβάليون ποιᾶν κατὰ τινος 1144. d	conspicuum me præbeo ἐμφανίζω 1388. c	consuefacio συνεθίζω 458. c
ad consilium vel consultandum spectans βελευτικός 268. c. συμβεβουλευτικός 270. a	conspicuum reddo φανερόομαι 1390. b	consuesco ἐσέρχομαι 561. d. συνέρχομαι 568. c
consimilis παρόμοιος 1026. d	conspicius εὐοπτος 1036. c. ἐμφανής 1388. c. κατὰφανής, προφανής 1389. c. d	consuetudo δίκη 393. c. ἔθος 457. c. συνασία 480. c. συνήθεια 631. c. θέμις 650. b. θεσμός 659. a. νόμος 973. a. ὁδός 1003. c
consimiliter παραπλησίως 1091. b	conspirare ποιᾶν συσροφῆν, συνωμοσίαν 1144. d	ex consuetudine facio ἔθω 458. a
consistentia εἰσις 701. d	conspiro συσασιάζω 702. a. ἐπισυνίστημι 709. c	ex consuetudine hominum ἀνθρώπινον 128. c
consisto γίνομαι 305. b. στηλέομαι 1268. c	conspurcatus ἡρδαλωμένῳ 152. d	præter consuetudinem receptam παραινόμως 976. b
consobrina ἀνεψιὰ 114. d	conspurco ἁρδαλώω, ἁρδεύω 152. d. μολύνω 955. a	consuetus συνήθης 631. c
consobrinus ἀνεψιός 124. d	conspurcor μιαινόμαι 945. c	consuetus locus ἥθος 631. b
consocior προσκληρόομαι 774. a	constans βεβηκώς 243. a	consul ὑπάτος 1379. d
consolatio παρηγορία 33. b. παρακλήσις 734. a. παραμυθία, παραμύθιον 960. b	constanter δι' ὑπομονῆς 933. d	consul sum seu consulatu fungor ὑπατεύω 1379. d
consolatio, quæ fit à momento παραινέσις 62. a	constanter adhærescens ἐν πρόεδρος 453. c	consulo βελεύω 267. d. ἐπερωτάω 570. c
consolatione erigor παρακαλέομαι 733. c	consternatio ἐκλυσίς 894. a. πτύσις 1174. a	consultatio βέλευσις, διαβασία 268. c. d
consolator παρήγορος 33. b. παρακλήτος, παρακλητήτωρ 734. b	consternor πτοέομαι 1173. d. καταπτήσσω 1174. a	consultè omnia facio σωφρονέω 1428. c
consolatorius παρακλητικός 734. b	constituo καθίζω 454. d. καθίστημι 706. d. προκαθίστημι 708. b. συνίστημι 709. b. τάσσω, τάττω 1298. c. d. συντίθεμαι 1336. b	consulto ἐκ προαιρέσεως 67. d
consolor παρηγορέω 33. b. παρακαλέω 733. c. παραμυθεόμαι 960. a. διαναπαύω 1081. c	constituo apud me προαιρέομαι 67. d	consulto βελεύομαι 267. d. διαβελεύομαι 268. d. συμβελεύω 269. d. ἀνακοινώω, ὁομαι 781. d. συσκέπτομαι 1230. b
consonus σύμφωνος 1439. b	constitutio ἴδρυσις 454. c. κατάστασις 707. c. σύστασις 709. b	consulto in communi κοινολογέομαι 870. c
consors μέτοχος 602. d. συγκοινωνός 783. a	constitutio exquisita ἀκρίβεια 90. c	consulto perperam seu male παραβελεύομαι 270. a
consortium μετοχή 602. d	constitutor juris ὀρίτης 1045. c	consultum ψήφισμα 1474. d
consortium regni μεριδαρχία 175. c	constitutus τακτικός 1299. d	consultus ἐπινοητικός 988. c
conspectus κατάστασις 707. c. πρόσωπον 1487. a	constrictio ἐποχή 601. b	consummatio συντέλεσις 1314. d. συντέλεια 1315. a. τελείωσις 1316. b
à conspectu subductus ἀφαντος 1391. c	constringo καταδεσμεύω 371. b. συνέχω 605. b. προσθλίβω 663. b. σφίγγω 1287. d	
in conspectu ἐνώπιον 1486.		

II. INDEX

consummator τελεωτής 1316. b	contemptor καταφρονητής 1429. b	contextus pulchre ευπάρυ- φος 1383. d
consummo συμπεραίνω 1098. d. τελαόω 1315. b. c	contemtrix Φαυλίστρια 1397. a	conticesco κατασιγῶ 1220. a. κατασιωπάω, παρσιω- πάω 1224. d
consumo ἀναλίσκω 101. d. καταναλίσκω, παρανα- λίσκω 102. a. δαπαναίω 405. d. ἐκδαπανάω 406. c. κατεοθίω 571. c	contemptus, ūs ἐξεδενισμός 492. d. ἐξεδένωσις 439. b. ἐξεδένημα 494. a. ὑπερ- εψις 1037. c. καταφρόνη- σις 1429. a	contignatio δόκωσις 420. c. ὀροφή, ὀροφος 552. a
consumo penitus ἐξαναλί- σκω 101. d	contemptus, a ἀδενής 1218. d. εὐκαλίαφρόνητος 1429. b	contignationem ferens ὀ- ροφηφόρος 552. a
consumor δαπανάομαι, κα- ταδαπανάομαι 344. b. d	contendo, certo ἀγωνίζομαι 48. b. ἐριδέω, προσερίζω 554. b. d. κρίνομαι 811. c. ἀντιλέγω 859. c. ἐπεκτά- νομαι 1308. d. ἐπιτένω 1308. d. διαφέρωμαι 1408. c	contigno ὀροφῶ 552. a
consumptus à tineis σιτό- βρωτος 278. d	contendo summa vi βιάζο- μαι 251. b	contigue σχεδόν 1289. b
consumptus à vermibus σκωληκόβρωτος 278. d	contendo, studeo, φιλοτι- μέομαι 1351. b	continens ἐγκρατής 806. c. σώφρων 1428. b
confuo ῥάπτω, συρῥάπτω 1184. a. b	contentatio αὐτάρκεια 159. b	continens sum ἐγκρατεύα- μαι 806. c
confutus ῥαπτὸς 1184. a	contentio ἐρίθεια, ἔρις 553. d. νῆκος 583. b. σύγκριμα 815. c. φιλονεικία 971. a. φιλοτιμία 1351. b	continentia ἐγκράτεια 806. c
contabesco μαραινομαι 907. c. κατατήκω 1324. a	magna cum contentione εὐτόνως 1307. a	continentia in victu est ma- ter sanitatis ὀλιγοσιτία μήτηρ τῆς ὑγείας 1124. b
contabulo σανιδόω 1204. d	contentiones amo φιλονα- κέω 971. a	contineo ἴχω 73. a. περιέχω 604. a. συγκρατῶ 807. a
contactus ψηλαύφησις 149. a	contentiosus προσεριστής 554. d. φιλόνηκος 971. a	contineo me ἐγκρατεύομαι 806. c. σέγω 1250. d
contamino ἀλισγέω 100. a. σπιλῶ 100. a. 1253. d. βε- βηλόω 245. c. μιαιύνω 945. c	contentus ἐντενής 1309. a	contingit ἐνδέχεται 366. d
contego ἐπικαλύπτω 736. b. συγκατακαλύπτω 736. b	contentus sum ἀγαπάω 9. a. ἀρκέομαι 158. a	contingo ἀπαντάω 130. b. ὑπαντῶ 132. a. ἀποβοάινω 209. a. συμβοάινω 214. a. ψάω 1472. c
contemno παρείδω 467. c. ἐξεδενέω, ἐξεδενίζω 492. c. d. ὑπερόπτομαι 1037. c. ὑπεροράω 1040. b. ἐξεδε- νόω 492. d. προίημαι 613. d. ἀλογέω 862. c. παροράω 1040. a. καταφρονέω 1428. d	conterminus ὁμορος 1045. a	continuatio ἐνδελεχισμός 1313. b
contemno magnopere ἐκ- Φαυλίζω 1397. a	conterminus unà συνόμορος 1045. a	continuo ἐνδελεχίζω ἑω 1313. a
contempero συγκρατάννυμι 955. d	contero καταλέω 97. a. ἐκ- θλίβω 663. a. διαθρύπτω 668. b. μετακλάω 769. a. κολαβρίζω 785. b. κατα- ζαίνω 995. c. τρίζω, ἀποτρί- βω 1364. a. b. θρύπτω 1366. c	continuus ἡνεκής, διηνεκής 639. c
contemplatio κατανόησις 989. a	confessor ἀπομαρτυρέω 913. b	contorqueo ἁλέω 669. d. ἀ- ποσρεβλόω 1273. d
contemplator θεωρὸς 659. d	contexo πλέκω 1126. c. συγ- καδυφαίνω 1383. d	contra ἀπέναντι 133. c. τῶ- ναντίον 134. a. ἄς 487. d. ἐπὶ 530. c. κατὰ 743. c. παρὰ 1058. d. περὶ 1101. d. πρὸς 1169. c
contemplor ἀναθεωρέω 660. b. καταμανθάνω 906. c	contextura πλοκή 1126. d. συνυφή 1383. d	contractio συνολκή 512. c
contemporaneus σύγχρονος 1465. d	contextus ὑφαντός 1383. c	contractus scriptio συνάλ- λαγμα 106. b
contemptio Φαυλισμός 1397. a. καταφρόνησις 1429. a		contradico ἀντιλέγω 132. d. 859. b. ἀντερέω, ἀντέρω- μαι, ἀντέρομαι 485. d. ἀντιλαλέω 840. a. ἀντέ- πω 536. a. ἀντίφημι 1399. d
		contradictio ἀντιδικία 400. d. ἀν-

d. ἀντιλογία 859. d	Φισβητήτως 121. a. ὁμο-	convenienter ἀκολούθως 83.
contraho κολοβόω 786. c.	λογαμένως 871. d	a. ἀξίως 138. c. ἐνθίκτως
σέλλω 1261. c. συσέλλω	controversiæ forenses τὰ	661. d. ἀναλόγως 863. b.
1265. a. συσφίγγω 1287. b	κρίματα 811. d	πρεπόντως 1162. c
contraho affinitatem γαμ-	controversor ἀμφησβητέω	convenienter divinæ maje-
βρεύω 286. c	121. a	stati θεοπρεπῶς 1163. a
contra leges παρὰ νόμους 976.	contubernalis συμβιωτής	convenienter tracto κατευ-
b	255. a	δικτέω 661. d
contra normam modulation-	contubernium mulierum	convenientia συμφώνησις
nis πλημμελής 929. b	γυναικῶν, γυναικῶν 336.	1439. b
contra prodeō ἀντιπαρέρ-	b. c	convenio συναλίζομαι 99. d.
χομαι 133. a	contumacia ἀπέθεια 1085. c	σύνειμι 483. a. συνέρχο-
contraria sentio, statuo ἀν-	contumax σκιρτώδης 1235. c	μαι 568. c. ἀνήκω, καθή-
τιδιατίθεμαι 1331. c	contumelia κονδυλισμός	κω 632. d. προσκαθήκω
contrarietas ἐναντίωσις 134.	790. b. σκορακισμός 798.	633. a. συμπορεύομαι
a	a. ὕβρις, ὕβρισμα 1373.	1091. c. πρέπω 1162. b.
contrario animo affectus	b. c	συντυγχάνω 1368. c. ἐν-
ἀντιδιατιθέμενος 1331. c	contumelia afficio ἀτιμά-	τρέχω 1362. c
contrarius ἐναντίος 133. c.	ζω, ἀτιμάω, ὁ 1349. b-d.	conventus σύναξις 43. a. συν-
κατεντευκτής 1368. b	ὑβρίζω, ἐνυβρίω 1373. c. d.	αγωγή 43. a. σύλλογος
ē contrario ἀπεναντίον 133.	ἐφύβρίζω 1374. a	862. a. σύνοδος 1006. b
c. ἐξ ἐναντίας 133. d. τῶ-	contumeliæ osor μισύβρις	conventus civilis συναγωγή
ναντίον 134. a	1374. b	43. c
contrarius Christo Ἀντί-	contumeliose κακῶς 727. c	conventus forenses ἀγοραῖ-
χριστός 134. c	contumeliosè rejicio ἐκ-	οι 30. a
contrarius occultè ὑπεναν-	πτύω 1175. d	conventus publicus πανή-
τίος 134. a	contumeliosus ὕβρις 1373.	γυρις 35. a
contravenio ἀντιπαρέρχο-	c. ἐφύβριτος 1374. a	converro συσρέφω 1278. b.
μαι 566. c	contundo θλάω 662. b. συγ-	σαίρω 1100. a
contrectatio ψηλάφησις	κολάπτω 785. a. ἐμπτύσ-	conversari cum aliquo
149. a	σω 1173. d. συνλρίβω 1365. a	προσομιλῆν τινι 1024. b.
contrecto ψηλαφάω 148. c.	conturbatio συντάραξις	ὅπτε δαί τινι 1035. d
δίγω, διγγάνω 661. c.	1297. c	conversatio συνεχσία 480. a.
ψαύω 1473. a. συσσύρω	conturbo ἀναστατέω 704. a.	ἀναστροφή, συναναστροφή
1285. c	διαταράσσω, συνταράττω	1275. c. d
contremisco τρέω 1363. c	1297. b. c	conversio ἐπιστροφή 1277. d.
contribulis συμφυλέτης	conturbo insuper προστα-	περιστροφή 1278. b. σρογ-
1434. a	ράττω 1297. c	γύλωσις 1279. d. τροπή
contristo, λυπέω 889. b. ἐ-	contus κοντός 792. b	1356. d
πιλυπέω 890. b	convalescere κομψότερον ἐ-	conversor συγλίνομαι 308. b.
contristor ἐπιλυπέομαι 890.	χεν 597. b	προσομιλίω 1024. b. πλη-
b. σκανδαλίζομαι 1225. d.	convalescet σωθήσεσθαι 1242.	σιάζω 1092. a. ἀνασρέφο-
συγνάζω 1280. c	c	μαι, συνανασρέφομαι
contritio σύντριμμα, μῶς,	convalesco ἐμβιόω 254. d.	1275. b. d
σύντριψις, συντριβή 1365.	δυναμόομαι 432. a	converto μελακισνάω 756. a.
a. b	convallis ἀυλῶν 188. c	ἐπισρέφω 1277. a. μετα-
contritus θλαδίας 662. c	convaso περιδιπλώω 403. c	σρέφω, περισρέφω 1278. a.
controversia ἀμφισβήτη-	convello κατὰ τίλλω 1431. a	b. συντρέπω 1359. a
μα, ἀμφισβήτησις 121. a.	conveniens ἀξίος 138. a. ἴσος,	converto με σρέφομαι 1174.
κριτήριον 812. b. ἀντιλο-	ἴσος 697. c	b. τροπέω 1356. c
γία 859. d	Deo conveniens θεοπρε-	conviciator λοιδορός 885. d
fine controversia ἀναμ-	πής 1162. d	conviciis afficio ὀνειδί-

II. INDEX

ζω	1027. d	εργονύλωμα	1279. d	Φινος 803. a. σπυρίς 1255. d		
conviciis afficior λοιδορέο- μαι	886. a	convolutus ελίσσόμεναι	471. d	cordatè νενεχῶς 603. a		
conviciis lacero διαλοιδορέω	886. b	convulsio σπασμός	1247. c	cordatus νενεχῆς 603. a		
conviciis laceror, proscin- dor ὀνειδίζομαι	1028. a	cooperio πυκάζω	1176. b	corde carens ἀκάρδιος 741. b		
conviciis proscindo ἐπη- ρεάζω	527. c	coopertus κατασκευαστός	1231. a	cordis durities σκληροκαρ- δία	741. c	
convicior λοιδορέω	885. d	cophinus κάρβαλλος	742. d.	corde durus στερεοκάρδιος	741. c	
convicium κραυγή 804. a.		κόφινος	803. a	cordium scrutator καρδιο- γνώστης	315. d	
b. λοιδορία 885. d. λοιδο- ρησις 886. a. ὀνειδισμός	1028. a. δυσφημία 1398. c	copia περισσία 477. a. εὐλο- γία 868. d. περισσόν 1102. d.	πολυπλήθεια, λία 1132. b	Core Κορε	798. b	
convicium regero ἀντιλοι- δορέω	886. a	copia bonorum & fortium virorum εὐανδρία	125. d.	coriaceus δερμάτινος	361. b.	
convictor συμβιωτής 255. a.			126. a	σκύτινος	1239. c	
σύσσιτος	1224. b	copiæ auxiliares ἐπικέρια	533. b	coriandrum κόριον	799. b	
convictus συμβίωσις 255. a		copiæ sociorum συμμαχι- κόν	919. a	coriarius βυρσεύς	279. d	
convinco ἐλέγχω 505. c. κα- τελέγχω	507. a	copiam alicui facio ἐξασιά- ζω 479. a. ἐκποιέω 1146. a		Korinthius Κορίνθιος	799. b	
conviva σύνδειπνος 353. c. ὁ ἀνακείμενος	750. a	copiosè πλεσίως	1138. d	Corinthus Κόρινθος	799. a	
convivator ἐσιάτωρ	573. c	copiose subministro δαψι- λεύομαι	345. a	non cuivis homini con- tingit adire Corinthum		
convivio excipio ἐσιάω	100. b. 573. c. εὐωχέω	coriosior πλείων	1153. b	& παντός ἀνδρός ἐς Κό- ρινθον ἐστ' ὁ πλῆς	1133. c	
convivium ἄρτος 167. b. δεῖ- πνον 353. a. εὐωχία	590. d	coriosus ἀδρός 53. c. δαψι- λής 345. a. ἄφθονος	1419. b	corium βύρσα	279. c. κώ- διον 835. b. σκύτος 1239. c	
convivium ἄρτος 167. b. δεῖ- πνον 353. a. εὐωχία	590. d	copulatio σύμβλησις	226. c	Cornelius Κορνήλιος	799. b	
κώθων 833. c. συμπόσιον	1111. d	copulo ζευγνύω, υμῖ 619. d		corneus κερεινός	756. b	
convivium apparare ποιᾶν δεῖπνον	353. a	coquo ἔψω	608. d. 1063. b	cornici colligo stipem κο- ρωνίζω	880. c	
convivium magnificè in- structum ἀλαπίνη	591. b	coquorum princeps ἀρχι- μάγιστος	896. d	cornicula κορώνη	800. b	
convivium magnum alicui apparare δοχὴν μεγάλην ποιᾶν τινι	1144. d	cor καρδία	740. b. κοιλία	cornix κορώνη	151. b. 800. b	
convivium oriparum ἀλα- πίνη τεθαλυῖα	644. d	in corde suo dicere, i. e. cogitare ἀπεῖν ἐν καρδίᾳ αὐτῆς	740. d	cornu κέρας, κερασία	756. a. d	
convivo συμβιόω	255. a	coram Ἀδῷ. ἀπέναντι, κατα- ναντίον, ἐναντίον	133. b.	cornu circumvenio ὑπερκε- ράω	757. a	
convivor εὐωχέομαι	590. d.	coram, Pr. ep. ἅντα	130. a.	cornu percutio κερκτίζω	756. b	
ἀλαπινάζω	591. b. συμ- βολοκοπέω	διὰ 377. d. ἀς 487. a. ἐν	519. b. ἐπὶ 530. a. ἐμπρο- θεν 1167. d. ἐνώπιον	cornupeta κερκτιστής	756. c	
convivor unà συνευωχέομαι	591. a	πρὸ 1486. d. πρὸ προσώπῳ	1487. b. ἐν προ- σώπῳ	corona στέφανος, στέφανος	1167. d. στέφανη	1268. a
convocatus σύγκλητος	734. c	coram loqui εἶμα πρὸς εἶ- μα λαλῆσαι	1487. b	coronam gestans στέφανοφό- ρος, στέφανηφόρος	1407. c	
convoco συγκαλέω	734. c.	Corban κορβαν	798. a	coronam gesto στέφανηφο- ρέω, νοφορέω	1407. c	
ἐπισυστρέφω	1278. b	corbanan κορβανῶν	798. a	corono στέφω	1267. c. στέφα- νὼ	1268. a
convolvere in modum cul- citæ τυλίττω	1369. a	corbis κάλαθος	728. d. κό-	corporaliter σωματικῶς	1192. a	
convolutio ἐλίνθησις	471. d.			corpore in terram prostrato adoro προσκυνέω	830. a. b	
				corporeus σωματικός	1292. a	
				corporis ejusdem particeps σύσσωμος	1192. a	
				corporis extremitates am- puto ἀκρωτηριάζω	91. d	
				corporis		

corpōis gratia ἀρεσκεια 155. c	cortex υνx σέμφυλον 1265. b	μῆ 1177. b
corpōis partes extremæ ἀκρωτήριον 92. d	cortices frumenti vel hor- dei τὰ πίτυρα 1123. d	creditor δανειστής 343. b. ὑ- πόχρεως 1462. c
corpus κοιλία 779. b. κῶλον 833. d. σῶμα 1291. c. χρῶς 1466. d	corus, mensura genus, κόρος 799. d	credo δανείζω 342. d. πιστεύω 1120. a. καταπιστεύω 1123. c
corpus cum scorto commi- scere μίγνυσθαι τῇ πόρνῃ 946. b	corusco ἀπαυγάζω 185. c	credere in Deum, in Chri- stum πεσεύειν εἰς Θεόν, εἰς Χριστόν 1111. d
corpus sanitati restituo σω- ματοποιέω 1147. d	corvus κόραξ 797. c	mihi non creditur ἀπιστε- μαί 1120. a
correctio ἐπανόρθωσις, κα- τόρθωσις 1042. a. c	ad corvos amando σκορα- κίζω, ἀποσκορακίζω 797. d	non credo ἀπιστέω 1119. d
corrector διορθωτής 1042. b	melius est incidere in cor- vos, quam in adulatores Adag. κρεῖσσον εἰς κόρα- κας ἐμπεσεῖν, ἢ εἰς κόλα- κας 784. d	credulitas πεισμονή 1085. b
corruptio ἐλεγχμός 506. c	coryphæus κορυφαῖος 800. b	credulus εὐπιστος 587. a
corrigia ἱμάς 689. a	Cos Κῶς 835. c	crematu facile lignum φρύ- γανον 1431. a
corrigiarum in calceamen- tis constrictio ἱμάντωσης 689. a	Cosam Κωσαμί 835. d	cremo καίω 724. a. ἐμπυρί- ζω 1179. b.
corrigo ὀρθόω, ἐπανορθόω, διορθόω, ἐπιδιορθόω 1042. a. b	costa πλευρά 1133. a	creo ἀναδείκνυμι 348. d. κτί- ζω 821. a
corripio συναρπάζω 163. b	cothurni ἐμβάδες 210. a	creor χειροτονέομαι 1307. d
corroboro δυναμώω 531. d. ἐνδυναμώω 432. a. b. ἐνι- χύω, συνεπιχύω 712. b. ἐπιρρώγνυνω, υμι 1196. d. σερεόω 1266. c	coturnix ὀρτυγομήτρα, ὀρ- τυξ 945. b	crepido κρηπίς, κρηπίδωρα 809. b
corrodo κατακνίζω 778. d	Cous Κῶς 835. d	crepido κρηπίς 809. b
corrumpo δολόω 420. d. νο- δεύω 985. c. σαθρόω 1199. d. σαπρίζω 1218. b. ἀφα- νίζω 1391. b. φθέω 1416. d. φθίνω, φθείρω 1417. a. διαφθείρω, καταφθείρω 1418. b. d	crabro σφηκία 1287. d	crepido montis ὄφρυς 1061. a
corruptela munerum δωρο- κοπία 797. b	crapula κραιπάλη 804. c	crepito κομπέω 790. a
corruptilis φθαρτός 1417. c	crapulam sentio κραιπαλάω 804. d	crepitum edens βρομώδης 274. a
corruptio φθάσμα 1417. b. φθορά 1417. d. διαφθορά, καταφθορά 1418. c. d	cras αὔριον 190. a	crepitus ignis βρόμος 274. a
corruptio aeris ἀνεμοφθο- ρία 1419. a	crassamentum πάχος 1082. d	crepo ληκέω, λακέω 880. d
corruptione ambio ὑπονο- θεύω 985. c	crassities πάχος 1082. d	Crescens Κρήσκης 809. b
corruptione aliquem sub- moveo ὑπονοθεύω 985. c	crassum reddo ἀδρύνω 54. a	crescens Adjct. αὐξητικός 189. d
corruptus φθαρτός 2. a	crassus ἀδρός 53. c. b. παχύς 1082. c	cresco αὐξάνω, αὐζω 188. d. αὐξάνομαι 189. c. πλη- θύνω, ομαι 1132. d. ἀνα- φύω 1436. c. ἐπιφύομαι 1437. a
cortex λοπός 437. b. λέπυ- ρον 878. c. φλοιός 1422. d	crastinus dies ἡ αὔριον (ἡμέ- ρα) 190. b	cresco simul συναυξάνομαι 190. a
	cratera κρατήρ 755. b	Creta Κρήτη 809. c
	crater magnus ὀλκίον 512. a	Cretenfis Κρής 809. d
	crates σαργάνη 1209. d. τάρ- σος, τάρσος 1321. c	Cretenfis femina Κρηῖσα 810. a
	craticula ἐσχάρis 573. d	cribro κόσκινίζω 800. d
	creare ποιεῖν, κτίζειν 1144. c	cribro purgo σινιάζω 1223. b
	create per suffragia χειροτο- νεῖν 1307. c	cribrum κόσκινον, ὅς 800. c. σινιαστήριον 1223. b
	creatio κτίσις 812. c	crimen αἰτία 78. a. εὐθύνη, εὐθύνα 583. c. d. ἔγκλη- μα 730. d
	creatio magistratus χειροτο- νία 1307. d	criminatio αἰτίαμα 78. c
	creatura ἀνάστημα, ἐπανάστη- μα 703. d. κτίσμα 822. c	crimino
	creber πυκνός 1176. b	
	crebro πυκνὰ 1176. b. πυγ-	

II. INDEX

criminator ἀντιδικῶμαι 78. c	cubiculum ἐυνακτήριον 780. c. κοιτῶν 783. c	περὶ 1102. a. πρὸς 1169. d. σὺν 1283. b
crinis capitis θρίξ τῆς κεφαλῆς 789. d	cubile κοιμητήριον 780. c. κλίνη 783. b	cuminum κύμινον 815. c. d
Crispus Κρίσπος 816. c	cubiales πυγμαῖοι 1177. c	cumulatè σωρηδὼν 1192. d
crocodilus κροκόδειλος 816. d	cubitalis mensura πήχισμα 1108. d	cumulus σωρὸς 1292. b. θήμων, θημωνία 1319. a
crocus κρόκος 816. d	cubitorum decem δεκάπηχυς 1108. d	cuncti ἅπαντες 1071. d
cruciatus ἀλγηδὼν 95. a. βασανισμὸς 236. a. κόλασις 784. b. ὀδύνη 1006. d. πόνοϛ 1095. c	cubitorum duodecim δωδεκάπηχυς 1108. d	cunctior μέλλω 928. c. ὀκνέω 1018. b
cruciatus immanis ex verberibus αἰκία 235. c	cubitorum octo ὀκτάπηχυς 1109. a	cuneneus γόμφος 325. d
cruciatus summus ἄδης 51. d	cubitorum quinque πεντάπηχυς 1109. a	cuniculus λαγῶς, χοιρογρύλλιος 837. c
crucifigo σκολοπίζω 1237. a. σκυρόω 1257. c	cubitulus ἀγκωνίσκηϛ 28. a	cunque δῆποτε 371. c. περ 1098. a
crucifigo de novo ἀνασταυρόω 1258. a	cubitus ἀγκῶν 28. a. πῆχυς 1108. c	cupiditas φρόνημα 1427. a
crucifigor simul συσταυρόωμαι 1259. a	cubo κᾶμαι 783. b. λέγομαι 886. d	cupiditatibus abstinere ἀπέχεσθαι ἐπιθυμιῶν 672. b
crucior ὀδυνοῦμαι 1007. a	cucumerarium σικυήλατον 505. b	cupido habendi nimia πλεονεξία 608. c
crudelis ἀπηνής 142. b	cucurbita σικύα 505. b. κολοκύνθη 786. d	cupidus κατεπίθυμος 672. b
crudelitas ὠμότης 1480. c	cui indicta causâ poena infligitur ἀκατάκριτος 815. a	cupidus malorum ἐπιθυμητῆς κακῶν 717. a
crudeliter ἀφαιδῶς 1402. d	cujas ποδαπὸς 345. b	cupio ἀξιοῶ 138. d. ἔλδομαι 516. d. ἐρατίζω 537. a. ἐφίεμαι 591. c. ἐπιθυμῶ 671. b. ζέμαι 680. c. ἱμᾶρω, ομαι 689. a. κισσάω 767. c. ποθέω 1142. c
cruditas ὠμότης 1480. c	cujus cura geritur μεμεληλὸς 926. b	cupio vehementer μαίμακω, ἄεω 898. d
crudus ὠμός 1480. c	cujus profapia enarrari nequit ἀγενεαλόγητος 868. b	cupressus κυπάρισσος 825. d
cruento αἱμάσσω, τρω 60. d. λυθρόω 880. b	culcitra τύλη 1369. a	cui ἵνα τί 690. d
cruentus λυθρώδης 880. b	in modum culcitrae convolvo τυλίττω 1369. a	cura ὥρα 482. a. 1058. c. κῆδος 759. d. κηδεμονία 760. a. κομιδὴ 789. c. ἐπιμέλεια 927. b. μέριμνα 934. a. φρόνισα 989. b. φροντίς 1430. c
crumena βαλάντιον 218. a. ζώνη 617. c. μάρσινϛ, μάρσιπος, μάρσιππος, μαρσίπιον, μαρσύπιον, μαρσινπέον 910. a	culeolus θυλάκιον 669. d	cujus cura geritur μεμεληλὸς 926. b
cruor λύθρον 888. b	culex κνίψ, σκνίψ 778. c. κνώψ 835. a	curae est μέλας 926. b
crus σκέλος 1227. c	culpa ἐπιτίμιον 1350. c	curam ago ἐπιμελέομαι 927. b
crura ambiens περισκελής 1227. d	culpro κρίνω 810. c	curam gero ἀλέγω 94. c. γινώσκω 370. b
crux ζύλον 999. d. σφυρὸς 1256. d	culter tonsorius ξυρὸς, ξυρόν 997. c	curari ἐπιμελᾶσθαι τυχεῶν 927. b
in crucem tollo σφυρόω 1257. c	cultor λατρεύων 853. a	curas multas habens πολυφροντίς, πολυφροντίας 1430. d
crystallum, us κρύσταλλοϛ 819. c	cultor vel cultrix Dei Θεοσεβής 1212. a	curas pellens λυσιμέριμνος 934. d
instar crystalli fulgeo κρυσταλλίζω 819. c	cultum praestare Deo λατρεῖαν προσφέρειν τῷ Θεῷ 1411. b	fine
crystalli similis κρυστάλλοειδής 466. b	cultus λατρεία 855. b	
cubare facio λέγω 873. a	cultus Dei Θεοσέβεια 1212. b	
cubicularius ἐνέχρος 606. d	cum ἅμα 112. b. 119. d. διὰ 377. c. ἐν 519. b. ἐπὶ 530. b. κατὰ 745. c. μετὰ 537. a.	

fine cura ἀμερίμνος 934. c
 fine cura sum ἀμεριμνέω
 934. d
 curatio κηδεμονία 760. a
 curator κηδεμών 760. a. δι-
 κονόμος 976. a
 curatu difficilis δυσίατ 678. a
 curia ἀρχαῖον 174. c. βελευ-
 τήριον 268. c. d. λήϊτον
 542. a
 curiositas περιέργεια, ία 548.
 περιεργασία 549. a
 curiositas vana πολυπραγ-
 μοςύνη 1162. b
 curiosus περίεργος 548. c
 curiosus hospes domi alie-
 næ ἀλλοτριεπίσκοπος 1229. d
 curiosus sum πολυπραγμο-
 νέω 1162. a
 curis vacuus ἀμερίμνος 934. c
 curo γινώσκω 312. c. δαψι-
 λαύομαι 345. a. προσέχω
 605. a. κομέω, κομίζω 788.
 c. μέλει μοι 916. b. μέλο-
 μαί 927. a. μεριμνάω 934.
 b. ὠρέω 1058. c. ποιμαίνω
 1149. c. φρονέω 1426. b.
 φροντίζω 1430. c
 curo parum ὀλιγωρέω 1058.
 c. 1482. b
 curo rectè κατευδικτέω 661. d
 currere facio δρομέω 1362. a
 currere sursum ἄνω θέν 124.
 d. 125. a
 curriculum τροχός 1362. a. b
 curro κονέω 336. a. θέν 650.
 d. τρέχω 1361. b
 curro intò ἀστρέχω 1362. d
 currus ἄμαξα 112. d. ἄρμα
 178. d. ὄχος 1062. b
 currus agitatio ἄρματηλα-
 σία 505. a
 currus agitator ἄρματη-
 λάτης 505. a
 currum iungo παραζευ-
 γνύω, ὑμει 621. a
 cursor δρομεύς 1362. a
 cursu, alium anteverro προ-

τρέχω 1363. a
 cursum explere seu absol-
 vere ὅν δρόμον πληρῶσαι,
 τελέν 1362. a
 cursum rectum teneo ἐνθυ-
 δρομέω 1363. c
 cursus δρόμος, τροχός 1362.
 a. b
 infra cursu deferor ὑποτρέ-
 χω 1363. c
 curvus ἀγκύλος 27. c. καμ-
 πύλ 737. d. σκολιός
 1236. b
 cuspis ἀκὴ 80. d. 81. c. ἀκ-
 μὴ 81. d. αἰχμὴ 100. d.
 ὀβελίσκος 1003. b
 cuspis hastæ αἰχμὴ λόγχης
 100. d
 custodia κενωδία 802. c.
 Φρερά, Φρέριον, ρίον 1057.
 c. Φρερία 1057. d. τήρη-
 σις 1325. a. διατήρησις
 1325. a. φυλακὴ 1431. c
 fine custodia ἀφυλάκτως
 1432. c
 custodio ἐρύω 556. d. Φρε-
 ρέω 1057. d. τηρέω 1324. b.
 φυλάσσω, ττω, ἀποφυ-
 λάσσω, παραφυλάσσω
 1432. a. c
 custodiendum trado παρα-
 κατατίθημι 1333. d
 quod custoditur φύλαγ-
 μα 1432. d
 custos ἄρως, Φρερὸς 1057. c.
 ῥυτήρ, ῥύτωρ 1195. c. φύ-
 λαξ, φυλακὴ 1431. b. c
 custos fæmin. φυλάκισσα
 1431. c
 custos carceris ὑπηρέτης 550.
 c. ἀρχιδεσμώτης, ἀρχι-
 δεσμοφύλαξ 1433. c
 custos domûs οἰκερός 1058. b
 custos gazæ γασοφύλαξ 283.
 c. 1433. c
 custos horti κηπευτός 1058. b
 custos januæ θυρωρός 1058. b
 custos navis νηῆχος 606. d
 custos puerorum παιδαγω-
 γός 45. c
 custos thesauri γασοφύλαξ
 1433. c

custos vincitorum δεσμοφύ-
 λαξ 1433. c
 custos urbis πολιῆχος 606. d
 custodum princeps ἀρχισω-
 ματοφύλαξ 1433. d
 cutem cum crinibus ampu-
 to περισκυθίζω 1239. a
 cutem curo σαρκοτροφέω
 1207. c
 cutem pertundo, perfodio
 τιτρώσκω 1347. a
 cutis χρέος, χρώς 1466. d
 cyathus κύαθος 823. a
 cymba κύμβη 825. c
 cymbalum κύμβαλον 815. c
 cypressus κυπάρισσος 815. d
 Cyprius Κύπριος 826. a
 Cypro præfectus Κυπριάρ-
 χης 826. b
 Cyprus Κύπρος 826. a
 Cyrenæus Κυρηναῖος 827. c
 Cyrene Κυρήνη 827. b

D.

Dæmon δαίμων 338. a
 pro dæmone habeo
 δαιμονίζω 338. c
 ad dæmonem pertinens
 δαιμόνιος 338. b. δαιμο-
 νιώδης 338. d
 dæmoniacus δαιμονιζόμε-
 νος, δαιμονιώδης 338. d
 dæmonium δαιμόνιον 338. b
 à dæmonio teneor, possi-
 deor δαιμονίζομαι 338. c
 Dalmanutha Δαλμανεθα 341. b
 Dalmatia Δαλματία 341. d
 dama δερκὰς, δόρκων 424. b.
 δόρξ 1293. d
 Damaris Δάμαρις 341. d
 Damascus Δαμασκός 342. a
 damnatio κατάγνωσις 324.
 b. δίκη 393. b. κρῖμα, κρί-
 μα, κρίσις 811. d
 damnor κρίνομαι 811. b
 qui vel quæ damnari ne-
 quit ἀκατάγνωστος 318. b
 damnosus βλαβερός 255. c
 damnum βλάβη 255. b. ἐ-
 λάσσωμα, τρωμα 503. b.
 ἐπήρεια 527. d. ζημία, ἐπι-
 ζημιον

II. INDEX

ζήμιον 624. a. b. θωή 675. d. ἀρά 1075. c. πῆμα 1108. c. συμφορά 1412. d	Decalogus νόμος 972. c	decies δεκάκις 353. d
damno afficio ἐπηρεάζω 527. c. ἀποσερέω 1267. a. χαλέπω 1443. a	decanatus δεκαρχία, δεκα- δρχία 175. a	decies mille μύριοι, αἱ, α 961. a. c
damno afficior βλάπτο- μαι 255. b	decanto περιβοάω 262. c	decies mille partibus plures μυριοπλάσιοι 961. d
damno levi affici βλάπτει- σθαι βλάβην ἐλαφράν 255. b	Decanus δέκαρχος, δεκά- ρχης, δεκαδάρχης, δεκά- δρχος 175. a	decima δεκάτη 353. d
damula δορκάδιον 424. b	Decapolis Δεκάπολις 355. a. b. 1152. c	decimæ quæ regi solvuntur βασιλικοὶ 237. b
Daniel Δανιήλ 343. b	decedo ἀπογίνομαι 306. c	decimas accipio δεκατόν ὑποδεκατόν 354. a. b
dator δότης 385. b	decem δέκα 353. c	decimas solvo δεκατόμαι 354. b
dator sortis κληροδότης, δό- της κλήρα 389. d	decem millia μύριοι, αἱ, β 961. c	decimo δεκατόν 354. a
datum δόσις 385. b	decemestris δεκαμηνιαῖα 943. a	decimus δέκατος 353. d. ἐπι- δέκατος 354. a
in ratione dati & accepti eis λόγον δόσεως καὶ λή- ψεως 385. b	Decemvir δέκαρχος, δεκά- ρχης, δεκαδάρχης, δεκά- δρχος 175. a	decimus quartus τεσσαρεσ- καίδεκάτις 354. d. 355. a
datus δεδομένος 385. c	decemviratus δεκαρχία, δε- κατάρχία 175. a	decimus quintus πεντεκά- δεκατος 355. e
David Δαβὶδ 337. d	decens ἄξιος 138. a. ἐπιεικής 470. c. εὐοχήμεων 587. a. 598. a. b. προσήκον 633. b	decipio ἀλῶ 112. a. ἀπατάω 146. b. φρεναπατάω 141. b. δελεάζω 355. b. παρα- κράω 818. a. παραλογίζο- μαι 865. b. διαψεύδομαι 1474. b
de eis 487. d. ἐπὶ 528. d. κα- τὰ 743. c. περὶ 1101. a. πρὸς 1169. d. ὑπὲρ 1379. a	decenter ἐπισηκάζω 471. a. εὐοχημένως 598. b. κοσμί- ως 801. b. ἐνπρεπῶς 1163. a	decipulum παγίς 1107. c
Dea Θεὰ 656. a	decenter compono περι- τέλλω 1264. d	declaratio φανέρωσις 1390. d
dealbo λευκαίνω, λευκώω 879. d. ἐκλευκαίνω 880. a	decentia εὐκοσμία 802. a	declaratus fui ὡρίσθην 1045. c
dealbor κονιάομαι 791. d. 792. a	deceptio ἀπάτησις, ἀπάτη 140. d. παραλογισμὸς 865. b	declaro ἀπαγγέλλω 17. d. δηλόω 373. a. ἀποφαίνω, ομαι 1388. b
deambulatio περίπατος, πε- ριπάτημα 1077. c	deceptor ἀπατεῶν 140. d. πλάγος 1124. b	declinatio ἐκκλήσις 776. b
deargento ἀργυρόω, καταρ- γυρόω 152. a	deceptor mentis φρεναπά- της 141. a	declino περιΐσσεμαι 709. a. μετακλίνω 776. c
deauratus διάχρυσος 1466. a	decerno διαβιβλεύομαι 268. d. βέλομαι 270. a. γινώ- σκω 312. c. διαγιγνώσκω 316. d. δοκέω 410. b. κρίνω 810. b. ὀρίζω 1045. b. προ- ορίζω 1046. b	declivis προαλῆς 107. c
deaturo περιχρυσόω 1466. b	decerno adversus aliquem καταγιγνώσκω 318. a	decollo ἀποπεφαλίζω 759. d
debello καταγωνίζομαι 49. a. ἐκπολεμέω 1150. d	decerno maligne καταπα- νεργένω 544. a	decoquo ἐξέψω 609. a
debiteo ὀφείλω 1059. c. ὀφέλ- λω 1060. b	decerto δρέπω 425. c	decor δόξα 414. d. εὐοχημο- σύνη 598. c. διαπρέπεια, ἐ- πιπρέπεια, ὑπεπρέπεια 1162. c. d
debeo insuper προσοφείλω 1060. a	decerto ἀνταγωνίζομαι 48. d. ἐπαγωνίζομαι 49. a. διαμαχίζομαι 817. d	decote ἐκπρεπῶς 1161. d. ἐν- πρεπῶς 1163. a
debitio ὀφλησις 1060. b	decido ἀποπίπτω, κατα- πίπτω, 1114. a. d. ὑπο- πίπτω 1115. b	decoro καθυπίζω 735. a. ὠ- ραίζω, ὠραϊόω 1481. d
debitor ὀφειλέτης, χρεωφα- λέτης 1059. d. 1461. c		decorifico λέπω 437. b. 878. c. λεπίζω 878. c. φλοιίζω 1422. d
debitum ὀφλή, ὀφλήμα, ὀφλημα, ὀφλησις 1060. a. b. χρέος, ἔως 1059. d. 1462. c		decorum πρόπον 1162. c
debito brabeo privo κατα- βραβεύω 272. a		decorus ἐκπρεπής 1161. d
deblatero Κατ'ολογέω 867. d		decorus admodum διαπρε- πής 1162. d deco-

decorus sum πρέπω, διαπρέ- πω, εὐπρεπέω 1162. d	deduco κατάγω 40. b. ἐμ- βιβάζω 210. b. προεκ- πέμπω, παραπέμπω, προ- πέμπω 1093. c. d	περιορισμός 1046. b
decorus valdè εὐπρεπής 1163. a	deductio παραπομπή 1093. d	deflecto ἀποκλίνω, ἐκκλίνω 776. a. ἐκτρέπομαι 1357. a
decrepitus ἐχαλὸγήρως 575. a	defæco ὑλίζω, αἰῦλίζω 1378. a	deflendus αἰακτὸς 58. a
decreſco ἐλαττούμαι 503. a	defatigatio καμάτος 737. b.	defleo γοάω 324. c. κλαίω 767. d. οδύρομαι 1007. c
decreta δῆττοι 1188. a	κόπωσις 794. b. μόχθος 958. a	deflere mortuum δακρύειν τὸν ἀποθανόντα 1094. d
decretum γνώμη 318. c. πρό- θεσις 319. b. δόγμα 410. c.	defatigor ἐκκακέω 728. c. κά- μινω 757. b	defletus graviter δυσάια- κτὸς 58. a
ἀπόκριμα 813. a. ψήφισ- μα 1474. d	defecatus ἀτρύγος 1366. a	defluo ἀπορρέω, ἀπορρύω, ἐπιρρέω, ἐπιρρύω, καταρ- ρέω, καταρρύω 1186. a - c.
decretum Dei βῆλη 267. c	defectio ἀπόσαςις, ἀποσα- σία 705. a	ἐπιχύνω 1467. d
decretum Senatus βῆλη 267. c	defectus ἡττήμα 642. b. ὑσέ- ρημα 1383. b	defluxus ἀπόρροια, ἀπόρ- ρυσις, κατάρροια 1186. b. c
decumbo διάκειμαι 750. d.	defectus disciplinæ ἀναγω- γία 37. d	defodio κατορύττω 1046. d
κατάκειμαι 751. a	defectus pinguedinis ἀνα- λαφία 95. d. 96. a	deformis δυσειδής 433. c.
decuplo magis ago δεκα- πλασιάζω 354. b	defectus solis & lunæ ἐκ- λαψις 875. b	466. b. ἄμορφος 956. b
decuplo melior δεκαπλα- σίων 354. b	defendo συνασπίζω 182. b. ἀ- θώω 645. d	deformitas ex peccati reli- quiis & afflictionibus ῥυτίς 1195. c
Decurio δεκάρχης, δεκαρ- χος, δεκαδάρχης, δεκά- ταρχος 175. a	defendo ab injuriā ἀμύνω 110. a	deformo ἀφανίζω 1391. b
decurro ἀποτρέχω, κατὰτρέ- χω 1362. b. d. ἐπιρρέω 1186. b	defensio ὑπερασπισμός 182. c.	defraudo ἀποσερέω 1267. a
decursus κατὰδρομή 1363. a	ἀπολογία 867. a. κατα- σκευή 1133. a	defraudor ἀφυσερέω 1383. a
decurtatio κολοβότης 786. d	pro defensione mei vel al- terius loquor ἀπολογέσ- μαι 867. a	defrico περιψάω 1472. d
decurto κολοβόω 786. c. συν- τέμνω 1320. b	defero, calumniator διαβάλλ- ω 219. a	defringo ἐκκλάω 769. a
decus εἶφανός 1268. a	defero ἔπω 535. a. κατὰφέρω 1410. a	deglutio καταπίνω 1111. b.
decusso χιάζω 1456. a	deficere facio ἀφίστημι 704. b	ἐκσιφωνίζω 1224. b
dedecoro καταισχύνω 74. a	deficio ὑπάγω 44. b. ἀφίστα- μαι 704. d. ἀποστατέω 705. b. ἐπιλείπω, ἐκλείπω 875. a. b. λείπω 884. c. ἐκ- λύομαι 894. a. διαπίπτω 1114. a. ὑσερέω 1382. c	deglutitio κατὰβρωσις 278. c
dedecus αἰσχύνη 73. b. μῶμος 955. a	deficio juxta παρεκλείπω 875. c	degens à mundo procul ἀ- ποκόσμιος 801. d
dedicatio cuiuscunque rei ἐγκαίνια, ἐγκαίνισμός, ἐγκαίνισις 721. c. d	deficior ὑσερέω 1382. c	dego διάγω 39. a. διατρέβω 1364. b
dedico ἐγκαινίζω 721. d	definitio ὁρίζω 1045. b	dego bene & feliciter κατεν- θύνω 582. d. 583. a
deditus ἐκδοτός 389. a	definitio ὁρίζω 1045. b	degravo καταβαρέω, κατα- βαρύνω 235. b
deditus amori; iræ, volu- ptati ἡττων ἔρωτος, ὀργῆς, ὑδονῆς 642. a	definitio ὁρίζω 1045. b	dehisco χαίνω 1440. b. χα- σνῶ 1441. a
deditus turpi lucro αἰσχρό- κερδής 757. d	definitio ὁρίζω 1045. b	dehonesto ἐξατιμιάζω, ὠ- ἀτιμῶ 1349. c. d
deditus virtuti φιλάρετος 155. d	definitio ὁρίζω 1045. b	dehortor ἀποτρέπω 1357. a
dedo παραδίδωμι 390. c	definitio ὁρίζω 1045. b	dejectio in caput πρηνισμός 1164. d
dedo me ita alicui rei, ut ab ea non discedam σηλόω 1268. c	definitio ὁρίζω 1045. b	dejicio καταβάλλω 223. a.
dedoleo ἀπαλγέω 95. a	definitio ὁρίζω 1045. b	ῥάσσω 1184. b. κατὰρρί- πτω, ἔω 1192. c
	definitio ὁρίζω 1045. b	deji-

II. INDEX

dejiçior κατὰ βίαν 112. b	9α 5. d	χαλαῶ 1443. a
dejiçior de statu mentis ἐξ- ίσταμαι 705. c	delicior σπαταλάω 1247. b.	demo αἰρέω 717. a
deinceps ἐξῆς 525. d. καθε- ξῆς 526. a	κατασφηνιάω 1279. c	demolior ἀνασκευάζω 1131. a
deinde δεύτερον 363. b. ἄτα, ἔπατα 494. a. b	delictum πλημμέλημα, μέ- λησις 929. c. d. πλακία, ἀμπλακία, ἀμπλάκημα 1127. c	demonstratio ἀπόδειξις 349. c. ἐνδείξις 350. b. κατα- σκευῇ 1133. a
Deitas Θεότης 656. b	deligo καταδεσμεύω 371. b.	demonstratus fui ὠρίσθην 1045. c
delator ἐνδίκτης 350. a	ἐπιλέγω, καταλέγω 861. b. c. ἐπισκέπτομαι 1228. c.	demonstro συμβιβάζω 214. c. συνίστημι 709. b
delator apertus διάβολος 1475. a	προχειρίζομαι 1451. b	demonstro certis rationibus & argumentis ἀποδει- κνύω, υμῖν 349. b
delator occultus ψιθυρίζῃς 1475. a	deligo ex populo ἐξαριθ- μῶ 156. b	demonstro prius προαπο- δείκνυμι 349. c
delectabilis ἐπιτεροπῆς 1321. b	delineo διαχαράττω 1445. c	demulceo καταπραύνω 1159. b. τιθηνέω 1346. b
delectatio τεροπνότης, τέρψις 1321. b	delingo ἐκλάχω 877. c	denarius δηνάριον 376. b
delecto ἴδω 630. d. κατα- τροφάω 668. d. τέρω 1321. a. b	delinquo ἀλιτέω 102. b. ἐ- ξαρμαρτάνω 115. d	denique καὶ 719. c
delector εὐαρεσέομαι 185. a. ἡδομαι 610. d. συνήδομαι 631. b. κατὰ τέρποναι 1321. b	deliria portentosa hæretico- rum βιάθος 206. c	dens ὀδὸς 1006. c
delectum habeo ἀνδρολογέω 862. c	deliro per crapulam κρα- παλάω 804. d	dentium morbus γομφία- σις 326. a
deleo καθαιρέω 67. a. ἀπα- λείφω, ἐξαλείφω 96. a. c. ἐκλρίβω, κατὰ κλρίβω 1364. d	delubrum εἰδωλεῖον 467. b. τέμενος 1320. c	dentium stupor γομφιασ- μὸς 326. a. αἰμωδία 1006. d
deleto plane ἐξαλείφω 96. a	deludo καταμωπύομαι 964. d	dentium stupore laboro αἰμωδία 1006. d
deletio ὀλὸς θρευσίς 1020. a. ἐκτριψίς 1364. c	deludor ἐμπαίζομαι 1065. d	dentibus infrendeo δια- πρίομαι 1165. c
deliberatio διαβῆλιν 268. d	Demas Δημάς 374. d	ex dentibus sanguinolentis dolorem sentio αἰμω- δέω 1006. d
delibero βελεύομαι 267. d. διαβελεύομαι 268. d	demens ἀνόητος 989. d. ἄ- φρων 1427. c	dens molaris γομφίος 325. d
delicatam vitam dego τρο- φάω 668. c	demensum σιτομέτριον 940. c	densitas δάσος 345. c. πυκασ- μὸς 1176. b
delicatè τετρομεμένως 668. b	dementia παραφρονία 1429. c	densus δασύς 345. c. ἀμφι- λαφής 842. c
delicatè cutem curo σπατα- λάω 1147. b	demergo βυθίζω 279. c. κα- ταποντίζω 1155. b	densatio πυκασμὸς 1176. b
delicatus ἀπαλὸς 139. d. τρο- φερὸς 668. c	demeto ἀποθερίζω 658. b	dense πύκα 1176. b
delicia τροφή, τρύφημα, ἐν- τρύφημα 668. b. c. d. σπατάλη 1147. b. σρήνη 1279. b.	Demetrius Δημήτριος 374. c	denfo πυκαίω 1176. b
χλιδὸς 1457. c	demigrans μέτοικος 1014. a	denudo γυμνῶ 334. d
delicias habeo ἐκτροφάω 668. d	demigratio ἀποικισία, ἀποι- κισμὸς 1012. d	denuntiatio ἀγγελία 13. b
deliciis frango χλίω 1457. c	demigro μεταναστεύω 703. c	denuntio διαγγέλλω, ἐπαγ- γέλλω 18. c. d. παραγ- γέλλω 21. a
in deliciis vivo τροφάω 668. c	demirror ἀγάω 4. b. ἀποθαυ- μάζω, ἐκθαυμάζω 648. b	denuo ἄνωθεν 137. a. πάλιν 1067. c
deliciae hujus mundi ἀγα- θή 613. b. ταπεινὸς 1295. b.	cum demissione, accommo- dando se ad captum infe- rioris συγκαταβατικῶς 212. a	Deo repugnans Θεομάχος 917. d
	demissum munio aut obfir- mo κατασφαλίζω 1287. b	Deo repugno Θεομαχίω 918. a
	demitto καθαιρέω 67. a. κα- ταβιβάζω 212. a. καθίη- μι 613. b. ταπεινῶ 1295. b.	Deo

Deo volente Θεῷ μεγάλῳ
ἐκῆτι 501. a
deorsum κάτω 747. d. κά-
τωθεν 748. a. κατὰ 717. a
deosculor καλαφιλέω 1421. a
depasco καταβοσκέω 265. d
depascor γράω, γράίνω 281.
d. 282. a. νομὴν ἔχω 972. a
depello ἀποτειχίζω 1310. a
depellor à præsepī ἐκφατνί-
ζομαι 1396. c
dependo ἀποτίνω 1351. b
depereo ζηλώω 622. d
depilo κατατίλλω 1341. a
deplorandus θιμωκλὸς 1009.
b
deploro γοάω 324. c
depono ἀποτίθεμαι 1330. b.
κατατίθημι, παρακατατί-
θεμι 1333. c. d. παρατίθε-
μαι 1334. c
depopulatio ἐρήμωσις 553. b
depopulor λεηλατέω 505. b.
ἐρημώω 553. a. ὀλοθρεύω
1019. d. πορθέω 1101. a
deporto ἀνακομίζω, ἀποκο-
μίζω 786. a. διαφέρω 1408. c
deposco ἐξαιτέω 76. d
depositio ἀπόθεσις 1330. c
depositum θέμα 191. a. ἐνθή-
κη 1331. d. παρακαταθήκη
1333. d. παραθήκη 1335. a
depositum præclarum καλὴ
παρακαταθήκη 734. d
depositus ἀπόθετος 1330. c
deprædico καλεωλογέω 870. a
deprædor συλαγωγέω 46. a
depravo κακουργέω 541. d.
σρεβλώω 1273. d
deprecatio δέησις 359. d.
360. a
deprecor παραιτέομαι 77. b.
δέομαι 359. a
deprehendo εὐρίσκω 583. d.
ἐφευρίσκω 586. c. κατα-
λαμβάνω 844. d. ομαι
845. a. Φωράω 1440. a.
διαχαρόω 1451. c
deprehendo undique περι-
καταλαμβάνω 845. b
deprehensio περικατάληψις
845. b

deprimo κάρῳ 743. d. τα-
πεινῶω 1295. b
deprope ἐγγύθεν 444. a
depugno ἀπομάχομαι, δια-
μάχομαι, διαμαχίζομαι
917. c
depugno cum bestiis θηριο-
μαχέω 918. a
derado καταξύω 998. a
Derbaeus Δερβάσιος 360. a
Derbe Δέρβη 360. a
derelinquo ἀπολιμπάνω
874. c
derideo ἐκγελάω, καταγε-
λάω 293. c. d. μυκλήνίζω 959.
a. καταμωπάζομαι 964. d
derisio κατὰ γέλως 293. d
derisor μῶμος 965. a. ἐμ-
παίκτης 1066. a
descendens κατὰβάσις 211. d
descendere facio καταβιβά-
ζω 212. a
descendo ἀποβαίνω 209. b.
καταβαίνω 251. a. κατα-
δύω, καταδύνω 434. c. κα-
τέρχομαι 565. c. καταπο-
ρένομαι 1090. a
descendo unà συγκαταβαί-
νω 211. d
descensus κατὰβάσις 211. d.
κατάδυσις 434. c. d. καί-
θοδος 1005. a
descisco ἀφίστημι 704. c. ἀ-
πονοέομαι 987. c
describo γράφω 326. d
describor ἀπογράφομαι 330.
b
descriptio ἀπογραφή 330. d
desero ὑπάγω 44. b. ἀνίημι
610. b. ἐγκαταλείπω 876. b
desertum ἔρημος, ἐρημία
552. c. d
desertum reddo ἐρημώω 553.
a. χέρος, χέρσος 1452. c
desertus ἔρημος 552. b. χέ-
ρος, χέρσος 1452. c
desideo καίμαι 750. a
desiderabilis ἐπευκλὸς 588. b.
ἐπιθυμητὸς 672. b
desiderium ἐφῆσις 591. c. ἐπι-
θυμία 671. d. ἴμερος 689.
a. πόθος, ἐπιπόθησις, ἐπι-

πόθημα, σις, ἐπιποθήσις
1142. b. d. φρόνημα 1427. a
teneri desiderio revertendī
ἔχεν ἐπιθυμίαν εἰς τὸ ἀ-
ναλῦσαι 672. a
desidero ἀγαπᾶω 9. a. μάω
191. b. ἔλδομαι 516. d. ἐ-
πεύχομαι 588. b. ἐφίεμαι
591. c. ἐπιποθέω 1142. c
desidero supra modum ὑ-
περεπιθυμέω 672. c
desidia ῥαθυμία 673. d
designo ἀναδείκνυμι 348. d.
ἀποδεικνύω, υμι 349. b. ἐ-
πιδείκνυμι, υμαι 350. b.
ἐπισημαίνω 1217. a. προ-
χειρίζομαι 1451. b
designo ante προαποδείκνυ-
μι 349. c
designor prius προχειροτο-
νέομαι 1308. a
desilio ἀφάλλομαι 107. b.
καταπηδάω 1108. b
desinam παύσομαι 1080. c
desinere facio καταλήγω
880. c
desino λήγω, καταλήγω 880.
b. c. ἐκπίπτω 1114. a
desipiens ασύνετος 615. a
desipio ματαιοφρονέω 1428.
b. παραφρονέω 1429. c
desisto λήγω 880. c
desolata μεμονωμένη 955. d
desolo ἐρημώω 553. a. χερσόω
1452. c
despectus Φαυλισμὸς 1397. a
desperans ἀνέλπιστος 516. c
despero ἀπελπίζω 516. c
despicientia παρθερασις
1040. a
despicio παραβλέπω 159. c.
παρέδω 467. c. ὑπεραθιλέω
1338. a. περιφρονέω 1429. c
despicior παραθεωρέομαι
660. c
despondeo διεγγυαίω 443. c.
καθομολογέω 872. b
despondeor μνησεύομαι 961.
a
desponsatio νύμφευσις 992. b
desponsatus nondum ἀ-
μνήσευτος 951. c
despu-

II. INDEX

despumo ἐπαφρίζω 203. a	detrudo ἀπωθέομαι, πρῶτα- πωθῆναι 1479. c. d	Deo repugno Θεομαχεῖν 918. a
desquamo λεπίζω 878. c	deturbo κάτω ἄγω 40. b.	Deo similis θεοειδής, θεαδής 466. b. ἰσόθεος 656. c
desterno ἀποσάττω 1209. d	κατακρημνίζω 809. a	Deo volente Θεῷ μεγάλῳ ἐκῆτι 501. a
destillo ἀποσάζω, ἀποσαλεύω, κατασάζω 1256. c	deturbo impetuosè κατα- ράσσω, ττω, καταβύρασσω 1184. c	facere, quæ Deus vult ποιῆν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ 1145. c
destino ἀπολάσσω, ττω 1300. c	deturbor καταβιβάζομαι 211. b	Deum laudare, celebrare ἐυλογεῖν τὸν θεόν 869. a
destitit πέπαυμαι 1080. c	devastatio καταβόσκησις 265. d	in Deum aliquid admitte- re ἀλιτεῖν 102. b
destituor λείπομαι 874. a. ὑ- περέομαι 1382. d. ἀφυσέ- ρέω 1383. a	devasto ἀβατόω 207. b. ἐξε- ρημόω 553. c. κατανέμω 976. d. ἐκπορθέω 1101. a.	per Deum νηθεὶς 979. d
destructio κατάρσις 67. b.	παρὰφύρω 1410. c	Deus - homo Θεάνθρωπος 129. d
κατάλυσις 894. d. ἐξολό- θρευσις 1020. b. κατα- φθορά 1418. d	devectus sum κατήχθην 40. c	Deus mi Ἐλπίς 517. a
destructor κατὰλυτής 894. d	devenio κατέρχομαι 565. c	Deus mi, Deus mi, cur de- serviisti me ἡλί ἡλί λαμὰ σαβαχθανὶ 633. b
destruo καθαιρέω 66. d. ἀνα- λίσκω 101. d. κατὰδύνω, κα- ταδύνω 434. c. καταλύω 894. b. ῥαίω 1194. a. ἀ- νασκευάζω 1231. c. φθείρω 1417. a	devirgino ἀποπαρθενόω 1070. b	dexter δεξιὸς 357. c
destruor καταργέομαι 539. c	devito παρασιτέομαι 77. b.	à dextris ἐκ δεξιῶν 357. d
desum λείπω 874. a. λιμπά- νω 874. c. ὑπερέω 1382. c	δέλλομαι 1261. d	dexteritas in jaculando ἐν- σοχία 1271. c
desuper ἐπάνωθεν 137. b. κα- θύπερθεν 1379. d	deungo ἀπαλείφω 96. a. ἐξ- αλείφω 96. a	dextral: περιδέξιον 358. c
detego ἀποσεγάζω 146. b.	devolvo ἀποκυλίω, ἐπικυ- λίω, κατακυλίω 825. a. b.	dextra manus δεξιά 357. d
1260. a. ἀνακαλίπτω 735. d	καταπετάω 1105. c. ἐκσύν- ρω 1285. b	dextra manu utor δεξιάζω 358. c
detentio εἰργμός 483. b. κα- τοχή 601. a	devoratio κατάβρωσις 278. c	dextrè ἐν εὐχῇ 1272. c
detentivus κατὰχρηστος 602. b	devoro καταβρώσκω 278. b.	diabolus ᾠδής 52. d. διάβο- λος 219. b
detergo σμάω, ἔω, ἤχω 1240. b	δάπτω 345. a. κατεσθίω 572. c. καταπίνω 1111. b.	Diaconus διάκονος 790. d (c
deterior ἐλάσων 502. c	καταφάγω, συγκαταφά- γω 1387. a	diadema διάδημα 370. c. 379.
determino περατόω 1098. c	devoveo ἀναθεματίζω, κατ- αναθεματίζω 1330. a. b	diademate cingo σεφανόω 1268. a
deterreo ἀποτρέπω 1357. a	devoveo diris καταράσομαι 110. a	diadema capitis μίτρα 953. a
deterreo pudore injecto διατρέπω 1357. b	Deus δύναμις 418. a. Θεός 60. d	dialectica διαλεκτική 860. b
detestandus μυσαρὸς 962. c	Dei amans φιλόθεος 656. d. Θεοφιλής 1421. b	dialectus λαλιά 839. d
detineo κατέχω 601. d	Dei cultor, cultrix Θεο- σεβής 1212. a	dialogus διάλογος 860. b
detorqueo στρεβλόω 1273. d	Dei cultus Θεοσεβεία ib. b	Diana Ἄρτεμις 164. d
detraho κάτω ἄγω 40. b. κα- θαίρω 66. d. καταβιβάζω 212. b. καταλαλέω 840. b.	Dei expers ἄθεος 656. b	dīcācitas ἐντραπείλια 1356. b
ἐκσπᾶω, κατασπᾶω 1248. b. δικαύρω, ἐκσύρω 1285. b	Dei ofor Θεοσυγής 1280. d	dico, as ἀνατίθεμαι 1329. b
detrectavi ὑπεσελάμην 1265. a	Dei servus ὁ τῷ Θεῷ ἄνθρω- πος 127. d	dico, is ἔρω 484. d. ἐρέω 485. a. ἔπω 534. a. λαλέω 838. c. μυθέομαι 960. a. ῥέω 1187. a. φάω, φημί 1397. b. φράζω 1424. c
detrecto periculum δαλιάω 352. a	Deo æqualis ἰσόθεος 656. c	dico secundo loco δευτερο- λογέω 863. a
detrimentum βλάμμα 255. c. ἐλάττωσις 503. b	Deo juvante σὺν Θεῷ 1283. c	dicor ἐπιλέγομαι 861. b
	Deo repugnans Θεομάχος 917. d	dictis addo ἐπιλέγω 861. b
		dictum μυθήομαι 960. a
		dictum ῥήσις 1187. d
		dictum

dictum præclarum ἀπόφθε- γμα 1416. d	difficilis intellectu δυσνόη- τος 989. d	ἀνακρίνω, διακρίνω 813. b.
dictum quo reprehendimus aut irridemus μώμημα 965. b	difficilis portatu δυσβάστα- κτος 141. c	d. διαλαμβάνω 843. d
dictum Scripturæ S. γραφή 329. c	difficilis refrenatu δυσήνιος 639. d	dijudicandi facultas αἰσθη- τήρια 71. d
dictus ῥητὸς 1188. a (a	difficultas δυσχέρεια 1450. c	dilabor διαβρύνω, ἐκρύνω, ἐκ- ρέω, ἐκρυνέω 1186. b
didrachmum δίδραχμον 352.	cum difficultate laboro μοχθῶ 958. b	dilaceratio διασπασμός 1248. a (1190. b
diduco διαιρέω 66. a	difficulus δυσκόλως 787. a	dilaceratus fui ἐξῥήγμαι dilacero σπαράσσω 1246. d
dies ἡμέρα, ἡμέραις 637. a.	difficulus loquens μογιλά- λος 841. a	dilanio σπαράσσω 1246. d
d. ὥρα 1481. c	difficulus pario δυστοκέω 1339. d	dilapido διασκορπίζω 1237. c
dies antecedens ἡ προτεραία (ἡμέρα) 1166. c	diffido ἀπιστέω 1119. d	dilatatio πλατυσμός 1126. b
dies dominica ἡμέρα κυρια- κή 637. b	diffindo καταχίζω 1290. c	dilatatio ἀναβολή 218. b
dies Epiphaniæ & memoriæ baptismi Christi ἐπιφά- γεα, ἀνία, τὰ 1389. b	diffusio διχασμός 404. b	sine dilatione ἀνυπερθέ- τως 1337. a
dies festi, qui ob partam vi- ctoriam aguntur ἐπινί- κια τὰ 983. b	diffusio ἀπορρέω, ἀπορρύω, διαρρύω 1186. a. b (a	dilato πλατύνω, διαπλατύ- νω, ἐμπλατύνω 1126. a. b.
dies festus ἑορτή 526. a	diffringo περιρρήγνυμι 1191.	ἐνρυχωρέω 1471. c
dies mensis trigesima τρια- κάς 1355. c	diffugio διαδιδράσκω, δια- δράω 425. c	dilectio ἀγάπησις 11. a
dies natalis ἡμέρα γενέθλι- ος, γενέσια, γενέθλια 312. a	diffundo διαχέω 1452. d.	dilectus ἡγαπημένος 11. a.
dies novissimus παλιγγενε- σία 311. b	διαχύω 1467. b	ἀγαπητός 11. b
dies posterior ὑστεραία (ἡμέ- ρα) 1165. c	digero in ordinem κατακοσ- μέω 802. b	diligens ἐπιμελής 927. a.
dies septima ἑβδομάς 533. c	digitus δάκτυλος 340. d. λι- χανός 885. c	σπεδαῖος 1253. a. ἐντρεχής 1362. c (1102. c
die eodem αὐθημερόν 638. a	digito monstro δακτυλο- δεικτέω 351. c	diligens nimis περίεργος
qui die eodem est αὐθήμε- ρος 638. a (886. b	dignè ἀξίως 138. c	diligenter ἀκριβῶς 90. b. κο- μιδῇ 789. c. σπεδαῖος 1253. b
diffamatio διαλοιδορήσις	dignior ἐντιμότερος 1350. a	diligenter confidero συμ- βάλλω 226. a (90. d
diffamo διαλοιδορέω 886. b	dignitas ἀξία, ἀξίωμα 138.	diligenter exploro ἀκριβῶς
differentia διαφορά 1408. d	c. d. ἐξασία 478. d. κόσ- μιον 801. b	diligentia φιλοπονία 1095. c.
differo ἀναβάλλομαι 218. b.	dignitas prytanica πρυτα- νεία 1171. b	σπεδὴ 1252. c. ἐντρέχσα 1362. c (90. c
ὑπερβάλλομαι 227. a. ὑ- ποτελέω 1314. d. ὑπερ- τίθεμαι 1337. a	dignitates δόξαι 414. d (a. b	diligentia accurata ἀκριβεία
difficilis βάρυς 234. b. δύσ- κολος 787. a. σκολιός 1236. b. χαλεπός 1444.	dignor ἀξιοῶ καταξιοῶ 139.	diligentia supervacanea πε- ριέργεια, ἰα 548. d
a. δυσχερής 1450. c	dignosco διαγνωρίζω 323. c	diligentius σπεδαϊότερον 1253. a
difficilis captu δυσάλωτος 101. c	dignum censeo, judico ἀ- ξιοῶ, καταξιοῶ 139. a. b	diligo ἀγαπάω 9. a. ἐράω 337. d. φιλέω 1420. b
difficilis explicatu δυσερμή- νευτος 555. c. δυσερμήνευ- τος λέγων 857. b	dignum facio ἱκανῶς 686. a	diligo naturæ instinctu εἰς- γῶ 1265. d
difficilis in sumendo cibo δύσκολος 787. a	dignum reddo ἀξιοῶ 139. a	diligor γινώσκομαι 314. c
	dignus ἀξιος 137. d. ἱκανός 685. c. (139. a	dilucesco διαφάνω, διαφάν- σκω 1394. d
	dignus reputor ἀξιοῦμαι	dilucidè τηλαυγῶς 186. c
	digredior ἐκλύω 893. d. ἐξο- δεύω, ἄω, ἔω 1004. d	dilucularis ὄρθριος 1042. d
	Dii δαιμόνια 338. c	diluculum αὐγή 185. b. ἔως 573. a. ὄρθρος 1042. c
	dijudicatio διάγνωσις 316. d	diluculo venio ὄρθρίζω 1042. d. 1063. a
	dijudico διαγινώσκω 316. d.	

II. INDEX

primo diluculo ἄμα ἡοῦ 616. c	855. d. προνομεύω 972. b. πορθέω 1101. a	discrepantia à lege ἀνομία 974. c
sub diluculum ὑπὸ τὸν ὄρ- θρον 1042. d (c	diris devoveo καταράομαι 150. a	discrepo διαφωνέω 1438. c
diluvium κατὰ κλυσμός 777.	dirumpo διαρρήγνυμι 1190. d. περιρρήγνυμι 1191. a	discretio διάκρισις 814. b
dimano ἐξέρχομαι 563. a	diruo κατασκάπτω 1226. d	discretio certa doctrinarum αἰδοῦσις 72. c
dimensio διαμέτρησις 939. d. καταμέτρησις 940. a	discalceatus ἀνυπόδητος 372 a	in discrimen conjicio πα- ραβολέομαι 270. a
dimetior διαμετρέω 939. d	discedo ἀπαίρω 70. c. ἀπαλ- λάσσομαι, τλώμαι 104. b.	discubitus κλισία 775. b
dimico παραλείδομαι 1302. a	ἐξέρχομαι 563. a. ἀφίστη- μι 704. c. ἀπολύομαι 893.	discumbo ἀνάκειμαι 750. a.
dimidia hora ἡμιώριον 1481. d	b. ἐκλύω 893. d. οἰχομαι 1017. d. ἀποίχομαι 1017. d.	κατακλίνομαι 776. c. ἀ- ναπίπτω 1113. d
dimidiam partem τὰ ἡμίση 639. b. c	ἀποσπάω 1247. d. χαρίζο- μαι, ἀποχωρίζομαι, δια- χωρίζομαι, ἐκχωρίζω 1469.	discursus ἐντρέχεια 1362. c
dimidium ἡμίσευμα 639. c	a - d. ἀποχωρέω 1470. d	discus δίσκος 404. b
dimidium habeo ἡμισεύω 639. c	discedere ab aliquo ἀπέρ- χεσθαι εἰς τὰ ὀπίσω 1034. a	disertè ῥητῶς 1188. a
dimidius ἡμισυς 639. b	discendi cupiditas φιλομά- θεια 906. b	disertus ἔυλαλος 840. d. λό- γιος 862. a. τρανὴς 1346. d
diminuo ὀλιγοποιέω 1147. b	discendi cupidus φιλομα- θής 906. b	disgrego ἀποσυνάγω 43. d
diminuor σπανίζομαι 1246. d	discendi desiderio teneor φιλομαθέω 906. b (d	disjicio διαρρίπτειν 1192. b.
diminutio ἐλάσσωμαι, τλώ- μα 503. b. ἥττημα 641. b	disceptatio διαλογισμός 865.	διαχύω 1467. b. διασκε- δάω, ἀζώ, ἀννυμι 1227. a
dimissio ἄφεςις 613. a	discepto συζητέω 625. a. δια- λογίζομαι 865. b	disjunctio ἀποζεύγνυμι 621. a
dimittō ἀπαλλάσσω, τλώ 104. b. καταβιβάζω 212. a. ἀ- νίημι, ἀφίημι 610. b. d.	discepto controversiam δι- κάζω 398. a	disparentia αἰφασία 1397. c
ἐξαφίημι, ἐπαφίημι 613. a. ἀπολύω 893. b. διαπεμ- πω 1093. b	discerno διακρίνω 813 c. δια- στέλλω 1264. a	disparitio αἰφασία 1397. c
dimoveo μετακινέω 766. c	discerpo ἀμύσσω 120. c. σπα- ράσσω, συσπαράσσω, τλώ 1246. d. ἀναρρήγνυμι 1190. c. διασπάω 1248. a	qui disparuit φρεῖδος 1057. c
dimoveo à statu ἀναστάτω 704. a	discessus ἀφίξις 686. c. ἄφο- δος 1004. b	dispello ἀποσυνάγω 43. d
Dionysius Διονύσιος 402. b	discindo καταχίζω 1190. c	dispensatio οἰκονομία 976. b
Dioscuri Διόσκουροι 401. d. 403. a	disciplina μάθημα 905. b. c. παιδεία 1065. a	dispensator οἰκονόμος 975. d
Diotrephes Διοτρεφής 403. a	disciplinæ defectus ἀναγω- γία 37. d	dispensator sum οἰκονομέω 976. b
diplois διπλοῖς 403. c	discipula μαθήτρια 905. d	disperdo διόλλυμι, ὑώ, ἐξόλ- λυμι, ἰώ 1011. a
diplomata obsignata διπλώ- ματα σφραγισμένα 1217. a	discipulus ἀκροῦς 87. d. μα- θητής 905. c	dispereo ἐξολοθρεύομαι 1010. a. διόλλυμαι, ἐξόλ- λυμαι 1011. a
diræ ἀρά 149. b (c	discipulus sum, discipulos facio μαθητεύω 905. d	dispergo σκεδάω, ἀζώ, ἀννυ- μι, ἀποσκεδάω 1227. a. ἀ- ποσκορπίζω, διασκορπίζω 1137. c. διασπέρω, περι- σπέρω 1250. c. d
diras imprecor ἀράομαι 149.	disco δαίω 338. a. μανθάνω 904. d	dispergor διαφέρωμαι 1408. c
directio ἐνδυσμός, ἐνθύνω 582. c. d. διόρθωσις 1042. b	disco sero ὀψιμαθέω 1063. a	disperlio διασκεπάσις 1217.
direptio αἵσπαρχή 162. a. διαρ- παγή 163. b. προνομή 972. b	discors ἀσύμφωνος 1439. d	b. διασκορπισμός 1137. d.
dirigo κατευθύνω 582. d (d		διασπορά 1250. c
dirigo rectè κατευθιλλέω 661.		dispersus περισπόριος 1250. d
dirimo ἀφίστημι 704. b. μεί- ρω 910. a		dispesco ἀποδιαστέλλω 1264. b
diripio ἀναρπάζω, ἀφαρπά- ζω 163. a. διαρπάζω, ἐξαρ- πάζω 163. a. λαφυρεύω		dispicio διαβλέπω 258. d.

dispono melius διατυπώω	1370. a	disperfor αὐλίζομαι 187. d. μέ- νω 931. c. ξενίζομαι 996. c.
dispositio διαταγή 1301. b.		diversorium αὐλιστήριον 188. a.
διάθεσις 1331. b		πανδοχείον 368. c. κατά- λυμα 894. c
disputando vinco ἐλέγχω	505. c	diversorium gulosorum
disputatio συζήτησις 625. a		ἀσωτεῖον 1243. c
disputatio doctorum & philosophorum διατριβή	1364. c	diversus ἀλλοῖ⊕ 108. c. διά- φορ⊕ 1408. d (a
disputationes inutiles πα- ραδιατριβαί 1364. c		diversus ab aliis ἑξαλλ⊕ 108.
disputator συζητητής 625. b		diverti καταλύσας 894. b
disputo συμβάλλω 226. a. συ- ζητίω 625. a (c. d		diverto ἐκτρέπομαι 1357. a
disquisitionis ἐνθύνῃ, ἐνθύνα 582.		dives ὀλβι⊕ 1018. d. εὐπο- ρ⊕ 1090. d. πλάσι⊕ 11. 8. c
disquisitor συζητητής 625. b		dives sum κατευθύνα 583. a.
disrumpe ἀναρρήγνυμι 1190.		εὐκαιρέω 713. a. πλατέω 1138. b
c. ἀπορρήσσω, ἀπορρήγνυ- μι, ὑώ, ἐκρυγνύω, ἥσσω 1190. c. d		dives valde πλάσι⊕ σφό- δρα 1138. d.
disseco διακόπτω 794. d.		dividere in duas partes δι- χοτομεῖν 1318. c
ἀνασχίζω 1290. c. ἀνα- τίμνω, δεατίμνω, διχοτα- μέω 1318. c		divido διαίρῃω 65. d. ἐπιδιαί- ρῃω, καλαδιαίρῃω 66. b.
dissecor πρίουαι 1165. c		δαίω 338. a. μείρω, οἰαίω 922. c. μερίζω 924. a. κα- ταμερίζω 925. b. καταμε- τρέω 939. d. διανέμω 976. c
dissemino σπείρω 872. d. δια- σπείρω 1250. c. διαφνίζω 1398. b		divinæ literæ γράφω 329. d
disseminor διαφέρωμαι 1408.		divinæ majestati conveni- enter θεοπρεπῶς 1163. a
c		divinans ex manuum in- spectione χειρῶμαντις 907. b
disSENSio διχοστασία 705. c.		divinatio κληδονισμός 772. d.
παρξυσμός 1033. b		μαντεῖον 907. b
dissero διαλέγομαι 859. d		divinitas θεϊότης 656. b
dissero de rebus divinis θεο- λογέω 870. b		dinitus admoneo χρηματίζω 1463. b
disfideo μερίζομαι 924. b.		divinitus inspiratus θεό- πνευσ⊕ 1141. d
διαμερίζομαι 925. a		divinum responsum λόγιον 862. b. χρηματισμός 1463. d
disfidere facio διχάζω 404. a		divinus θεότης 649. a. θεῖ⊕ 656. a
disfidium διχοστασία 705. c.		divisio διαίρεσις 66. a. διακο- πή 794. d. μερισμός 924. d
διαμερισμός 925. a. σχίσ- μα 1290. a		divitem reddo πλατίζω 1138. c
disfimilis ἀφόμοι⊕, αἰό- μοι⊕ 126. c. d		divitiæ ὑπάρχοντα 178. a.
disfimilitudo ἀνομοιότης 1026. d		βί⊕ 253. c. ἐνπερία 1091. a. πλεῖσ⊕ 1138. a
disfimulationis εἰρωνεία 485. c. d		divitiis abundare ἔχειν χρή- ματα
disfimulatione utor in lo- quendo εἰρωνεύομαι 485. d		
disfimulator in oratione εἰρων 485. c		
disfimulo me videre παρ- εἶω 1040. a		
disipatio διασκέδασις 1217. b		
disipator ληκμήτωρ 884. a		
disippo λικμάω 884. a. ἐκλύω 893. d. σκεδάω, ἄζω, ἀννυ- μι, διασκεδάω, ἄζω, ἀννυ- μι 1227. a. σκορπίζω 1237. b		
dissolvo παραλύω 894. d. πα- ελύω 895. a		
dissolvor διαλύομαι 893. c		
dissolutè vivo ἀτακτέω 1300. a		
dissolutio λύσις 892. a. διά- λυσις 893. d. ἐκλυσις, κα- τάλυσις 894. a. d. ὑπόλυ- σις 895. b		
dissolutus ἀνάγων⊕ 37. c		
distantia διάστασις 705. c		
distendo διατείνω 1308. a		
distendor τυμπανίζομαι 1370. c		
distinctio διαίρεσις 66. a.		
διαστολή 1264. b		
distinguo διατίλλω 1264. a		
distinguo articulis suis διαρ- θρῶω 155. d		
disto ἀπέχω 600. b. διίστημι 705. b		
distortè διεστραμμένως 1276. d		
distortus διάστρεφ⊕ 1276. d.		
στραγγαλιώδης 1279. b		
distractio περισπωμένος 1248. c		
distraho περισπάω 1248. b.		
περισύρω 1285. c		
distribuo διαδίδωμι 388. c.		
νέμω 971. d		
distributio μερισμός 924. d		
distributio præfecturarum & principatum in po- pulo Judaico μεριδαρχίαι 175. c		
distributio quæ fit sorte κληροδοσία 389. d		
distributum possideo νέμω 971. d		
dito πλατίζω 1138. c		
diu ἐφ' ἱκανὸν 685. d. ἐπὶ πο- λὺ 1153. c. πρῶην 1167. d		
divello χωρίζω, ἀποχωρίζω 1469. a. c		
diversam doctrinam doceō ἐτεροδιδασκαλέω 382. a		

II. INDEX

μακτα	597. b	doctrina divina & humana	391. b	dolus ἀπάτη 140. d. δόλῳ
dium αἰθήρ	59. d	παράδοσις	391. b	355. a. 420. c. τέκος 1339. c
sub dio ἐν ὑπαίθρῳ	60. a	doctrina vera salutis ἀλή- θεια	99. a. b	domatim κατ' οἴκας 375. a
sub dio ago in agris ἀ- γραυλέω	188. b	doctrinam diversam doceo ἐτεροδιδασκαλέω	382. a	domesticatim κατ' οἶκον 746. b. 1011. b
diutius ἐπὶ πολὺ	1153. c	doctrinarum certa discretio αἰδησις	72. c	domesticus ἐφέσιος 573. d. οἰκιακὸς 1011. d. οἰκῶ
diuturnus αἰώνιος 80. c. πο- λυχρόνιος	1466. a	doctus διδάκτορ	381. a	1012. a. κατοικὸς 1013. d. ἐγχώριος 1470. b
divulgo διαγγέλλω 18. c. περιβοάω 262. c. διαγνω- ρίζω 323. c. θρυλλέω 668. a. διαφημίζω 1398. b		doctus à Deo θεοδίδακτῳ	381. c	domi ἐν οἴκῳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ 1011. b. c
divulgor διαλαλέομαι 840. a. διανέμωμαι 976. c		doctus & peritus artifex σο- φιστὴς	1245. d	domi manens οἰκαρὸς 1058. b
do δίδωμι 382. d. ἐπιδίδωμι 389. b		doctus fero ὀψιμαθὴς 1063. a (c		domicilium ἡθὸς 631. b. οἰ- κησις, οἰκητήριον 1012. b. κατοίκησις 1013. c
dare mercedem δῶναι τὸν μισθόν	951. d	documentum μάθημα 905.		domina ἄρχισσα 170. b. κυ- ρεία 829. a
dare occasionem ἀφορμὴν διδόναι	383. a	dogma aliquod inveho δογ- ματίζω	410. c	dominatio κυριότης, κυρεία 829. a. c
do incrementum αὐξάνω 188. d		dolabra ἀξίνη 137. d		domi natus οἰκογενὴς 310. a
do insuper ἐπιδίδωμι 389. b		dolens minus ἀλυπότερος 890. b		dominatus δεσποτεία 362. b
do prior προδίδωμι 392. c		dolenter ὀδυνηρῶς 1006. d		dominatus tyrannicus τυ- ραννία 1371. b
do requiem ἀναπαύω 1080. d		doleo ἀλγέω 94. c. λυπέομαι 889. d. ὀδυνάομαι 1007. a		dominica cœna κυριακὸν δᾶπνον 829. a
do vicissim ἀνταποδίδωμι 133. a		doleo de errore admissio ut corrigam μετανόεω 990. b		dominica dies κυριακὴ ἡμέ- ρα 829. a
do utendum χράω 1460. b		doleo unā συναλγέω 95. b. συνοδυνάομαι 1007. a		dominicus κυριακὸς 829. a
docens seipsum αὐτοδίδα- κτος 194. a		dolere defino ἀπαλγέω 95. a		dominio regio gubernor βασιλεύομαι 238. a
doceo συμβιβάζω 114. c. δι- δάσκω 379. d. ἐνδιδάσκω 382. a. ἐπισημονίζω, ἐπι- σημῶ 696. b. μαθητεύω 905. d. ποιμαίνω 1149. c. σοφῶ 1245. a		dolium βίκος 253. c. πίθος 1109. b		dominium δεσποτεία 362. b
docere ἐρχεσθαι 558. c		dolor ἄλγος, ἄλγημα 94. c. d. ἄλγηδών 95. a. ἄχῳ 203. b. ὀδύνη 1006. d. ὠδὴν 1007. b. πόνος 1095. c		dominium obtineo δεσπόζω 361. c. ἐπικρατέω 806. d
ad docendum aptus διδα- κτικὸς 381. a		dolor dentium αἰμωδία 1006. d		dominor ἄρχω 168. b. κα- τάρχω 177. b. δεσπόζω 361. c. δυναστεύω 429. d. ἐξουσιάζω 479. b. κυρι- εύω, κατακυριεύω 819. b
docilis εὐμαθὴς 906. a		dolor parturientis ὠδὴν, ἰς 1007. a (d		dominus δεσπότης 361. d. κύριος 828. c
docilitas εὐμάθεια 906. a		dolore carens ἀνάλγητος 94.		domo δαμαίω, δαμάζω, κα- ταδαμάζω 342. a. b. χα- ρόμαι 1451. c (a
doctor διδάσκαλος 381. d. καθηγητὴς 629. d		dolorem afferens ἄλγητος 95. a. ὀδυνηρὸς 1006. d		domo excipio ἐνοικίζω 1013.
doctor falsus ψευδοδιδάσκα- λῳ 381. d		dolores infiniti μυρία ἄλ- γεια 961. a		domum administro οἰκοδε- σποτέω 361. b
doctor legis νομοδιδάσκαλος 381. d		dolorum experts ἀλυπῳ		domum ædificare οἰκοδομεῖν οἰκίαν 1011. c
doctor mendacii διδάσκα- λος τῷ ψεύδους 381. d		dolosè ἐν δόλῳ 420. c		domum extruo οἰκοδομεῖω 355. d
doctrina διδαχὴ 301. a. διδα- σκαλία 381. d		dolosè alium opprimere cogito κατασοφίζομαι 1245. d		domuncula οἰκίδιον 1011. d
doctrina imbuo ἐνδιδάσκω 382. a		dolosus δολερὸς, δόλιος 420. d. τραγυλιώδης 1279. b		domus δόμος 355. c. ἐστία 373.
		dolo utor δολιόω 421. a		

573. c. οἶκος, οἰκία 1011. a.	draco δράκων 424. a	dulcisonus ἡδύφωνος 1439. a
b. ἐποίκιον 1013. a. σέγη, σέγος 1259. d	drometaria δρομεύς 1362. a	dum ὥς 1482. d
domus custos οἰκερός 1419. a	Drusilla Δρούσιλλα 425. d	dummodo μόνον 955. c
domus ampla & magnifica πρυτανεῖον 542. a	dubie ἀμφιβόλως 218. b	duo δύο 432. d
domus orationis προσευχή 590. b	dubitatio διαλογισμός 865. d	duodecim δώδεκα 354. b. δεκαδύο 433. b
domus parva οἰκίδιον, οἰκίσκος 1011. d	dubito ἀμφισβητέω 121. a. διασάω 404. b. διακρίνομαι 814. a. ἀπορέομαι 1090. b	duodecim mensium tempus δωδεκάμηνον 943. b
dona accipiens δωροδέκτης 368. b	dubius ἄπορος 1090. a. ἀμφίβολος 218. b	duodecim tribus δωδεκάφυλον 1434. c
dona bona dare δόματα ἀγαθὰ δίδοναι 385. b	ducens ἡγέμενος, ἀφηγέμενος 629. b	duodecimus δωδέκατος, δωδέκατος 354. d
dona spiritualia πνευματικά τε 1140. d	ducenti διακόσιοι 499. b	duplex διπλός 403. b. 143. a. διπλασίων, 403. d. δισός 404. a
donarium ἀνάθημα 1329. c. ἀνάθεμα 1330. a	ducere in uxorem γυναικὸς ἄπειθαί 147. c	duplicatio διπλασιασμός, διπλασίασμα 403. d
donec ἄχρι, ἄχρις, μέχρι, μέχρις 204. a. b. ἕως 615. b	duco ἄγω 36. a. ἀπάγω 38. c. διαγίνομαι 306. c. ἡγέομαι 628. d. ἀφηγέομαι 629. b	dupliciter δισώς, δίχα 404. a
dono δωρέω, έομαι 438. c. d. χαρίζομαι 1446. a	duco exercitum στρατηγέω 45. d	duplico διπλόω, ἐπιδιπλόω, διπλασιάζω 403. c. d
donum δάνος 341. d. δόμα 385. b. δῶρον 437. c. δωρεά 438. a. δώρημα 439. a. ἀποσολή 1263. b. ἀνάθεμα 1330. a. χάρισμα 1446. c	duco jure affinitatis ἐπιγαμβρένω 286. c	duplo magis διπλότερον 403. b
Dorcās Δορκάς 421. b	duco manu χειραγωγέω 46. b	duplo major διπλάσιος, διπλασίων 403. d
dormio ἐνδω, καθεύδω 581. d. κοιμάομαι 780. a. κοιτάζομαι 783. c. λέγομαι 873. a. ἐπινυσάω 994. c. ὑπνών 1380. a	qui manu ducit χειραγωγός 46. b	duræ cervicis homo σκληροτράχηλος 1354. b
non dormio ἀγρυπνέω 1380. c	duco per viam ὁδηγέω 45. a	durities σκληρότης, σκληρία 1236. a
simul dormio συνοικίζω 1014. d	duco uxorem γαμέω 187. c	duritie callosa rigidus & induratus σκιρρώδης 1235. c
dormire facio κοιμάω 779. d	ducor ἄγομαι 36. d	durities cordis σκληροκαρδία 741. c
dormitatio νύσταγμα, νύσταγμός 994. b. c	ductilis ἐλατός 505. a. σρεφωτός 1275. a	duro μένω 931. c. ἐγχερονίζω 1465. d
dormitio κοίμησις 780. c	ductor quinquaginta militum πεντηκόνταρχος 176. a	durans uno die μονοήμερος 638. d
dormito νυσάω 994. b	ductrix ἀρχηγέτις 630. b	duro diu πολυχρονέω 1466. a
dormitorium ἐυναστήριον 780. c	ductus ἡγησις 630. a	durus σκιρρώδης, σκληρός 1235. c. d. χέτλιος 1289. d. ἀπότομος 1318. a
dorsum νῶτος 995. a	duellum μονομαχία 918. c	durus corde βαρυκαρδίος 741. b. σερροκαρδίας 741. c
dos δῶρον 438. a	dulcedo γλυκύτης, γλύκασμα, γλυκασμός 320. c. d	dux ἄγος, ἄγωγος, ἀρχηγός 44. d. στρατοπεδάρχης 176. b. ἡγέμενος, ἀφηγέμενος 629. b. ἡγεμῶν, καθηγεμῶν 630. a. ἀρχηγέτης 630. b
dos quam uxor affert Φερνή 1414. a	dulcedinem amarori permixtam habens γλυκύπικρος 310. c	agminis extremi θυραγός 1055. c
doto Φερνίζω 1414. a	dulcedine afficio γλυκάω 320. d	
drachma δραχμή 425. a	dulce reddo γλυκαίνω 320. c	
	dulcesco γλυκάω 320. d	
	dulcis γλυκὺς 319. d. γλυκερός 310. a	

II. INDEX

ματα 597. b	doctrina divina & humana	dolus ἀπάτη 140. d. δόλ. 355. a. 420. c. τέκος 1339. c
diurnum αἰθήρ 59. d	παράδοσις 391. b	domatim κατ' οἴκας 375. a
sub dio ἐν ὑπαίθρῳ 60. a	doctrina vera salutis ἀληθία 99. a. b	domesticatim κατ' οἶκον 746. b. 1011. b
sub dio ago in agris ἀγραυλέω 188. b	doctrinam diversam doceo ἑτεροδιδασκαλέω 382. a	domesticus ἐφέσιος 573. d. οἰκιακός 1011. d. οἰκᾶ 1012. a. κατοικαίς 1013. d. ἐγχώριος 1470. b
diutius ἐπὶ πολὺ 1153. c	doctrinarum certa discretio αἰδήσις 72. c	domi ἐν οἴκῳ, ἐν τῇ οἰκίᾳ 1011. b. c
diuturnus αἰώνιος 80. c. πολυχρόνιος 1466. a	doctus διδάκτῳ 381. a	domi manens οἰκῆρος 1058. b
divulgo διαγγέλλω 18. c. περιβοάω 262. c. διαγνῶριζω 323. c. θρυλλέω 668. a. διαφημίζω 1398. b	doctus à Deo δεοδιδάκτ. 381. c	domicilium ἡθός 631. b. οἰκησις, οἰκητήριον 1012. b. κατοίκησις 1013. c
divulgor διαλαλέομαι 840. a. διακνέμωμαι 976. c	documentum μάθημα 905. Φις 1245. d	domina ἄρχισσα 170. b. κυρία 829. a
do dίδωμι 382. d. ἐπιδίδωμι 389. b	dogma aliquod invehō δογματίζω 410. c	dominatio κυριότης, κυρεία 829. a. c
dare mercedem δῶναι τὸν μισθόν 951. d	dolabra ἀξίνη 137. d	domi natus οἰκογενής 310. a
dare occasionem ἀφορμὴν δίδοναι 383. a	dolens minus ἀλυπότερος 890. b	dominatus δεσποτεία 362. b
do incrementum αὐξάνω 188. d	dolenter ὀδυνηρῶς 1006. d	dominatus tyrannicus τυραννία 1371. b
do insuper ἐπιδίδωμι 389. b	doleo ἀλγέω 94. c. λυπέομαι 889. d. ὀδυνάομαι 1007. a	dominica cœna κυριακὸν δᾶπνον 829. a
do prior προδίδωμι 392. c	doleo de errore admissō ut corrigam μετανόεω 990. b	dominica dies κυριακὴ ἡμέρα 829. a
do requiem ἀναπαύω 1080. d	doleo unā συναλγέω 95. b. συνοδυνάομαι 1007. a	dominicus κυριακός 829. a
do vicissim ἀνταποδίδωμι 133. a	dolere defino ἀπαλγέω 95. a	dominio regio gubernor βασιλεύομαι 238. a
do utendum χράω 1460. b	dolium βίκος 253. c. πίθος 1109. b	dominium δεσποτεία 362. b
docens seipsum αὐτοδιδάκτος 194. a	dolor ἄλγος, ἄλγημα 94. c. d. ἀλγηδὼν 95. a. ἄχ. 203. b. ὀδύνη 1006. d. ὠδὴν 1007. b. πόνος 1095. c	dominium obtineo δεσπόζω 361. c. ἐπικρατέω 806. d
docceo συμβιβάζω 114. c. διδάσκω 379. d. ἐνδιδάσκω 382. a. ἐπισημονίζω, ἐπισημώω 696. b. μαθητεύω 905. d. ποιμαίνω 1149. c. σοφώω 1245. a	dolor dentium αἰμωδία 1006. d	dominor ἄρχω 168. b. κατάρχω 177. b. δεσπόζω 361. c. δυναστεύω 429. d. ἐξουσιάζω 479. b. κυριεύω, κατακυριεύω 819. b
docere ἐρχεσθαι 558. c	dolor parturientis ὠδὴν, ἰς 1007. a (d	dominus δεσπότης 361. d. κύριος 828. c
ad docendum aptus διδακτικός 381. a	dolore carens ἀνάλγητος 94. a	domo δαμάω, δαμάζω, καταδαμάζω 342. a. b. χαρρόομαι 1451. c (a
docilis ευμαθής 906. a	dolorem afferens ἀλγηρὸς 95. a. ὀδυνηρὸς 1006. d	domo excipio ἐνοικίζω 1013. domum administro οἰκοδεσποτέω 361. b
docilitas ευμάθεια 906. a	dolores infiniti μυρία ἄλγεα 961. a	domum ædificare οἰκοδομεῖν οἰκίαν 1011. c
doctor διδάσκαλος 381. d. κατηγηγής 629. d	dolorum experts ἄλυπ. 890. b	domum extruo οἰκοδομέω 355. d
doctor falsus ψευδοδιδάσκαλος 381. d	dolosè ἐν δόλῳ 420. c	domuncula οἰκίδιον 1011. d
doctor legis νομοδιδάσκαλος 381. d	dolosè alium opprimere cogito κατασοφίζομαι 1245. d	domus δόμας 355. c. ἐστία 1773.
doctor mendacii διδάσκαλος τῷ ψεύδους 381. d	dolosus δολερὸς, δόλιος 420. d. στραγγαλιώδης 1279. b	
doctrina διδαχὴ 301. a. διδασκαλία 381. d	dolo utor δολιόω 421. a	
doctrina imbuo ἐνδιδάσκω 382. a		

573. c. οἶκος, οἰκία 1011. a.	draco δράκων 424. a	dulcisonus ἡδύφωνος 1439. a
b. ἐποίκιον 1013. a. σέγη,	drometaria δρομεῖς 1362. a	dum ὥς 1482. d
σέγος 1259. d	Drusilla Δρούσιλλα 425. d	dummodo μόνον 955. c
domus custos οἰκὸς 1419. a	dubie ἀμφιβόλως 218. b	duo δύο 432. d
domus ampla & magnifica	dubitatio διαλογισμὸς 865. d	duodecim δώδεκα 354. b. δε-
πρυτανεῖον 542. a	dubito ἀμφισβητέω 121. a.	καδύο 433. b
domus orationis προσευχή	δισάζω 404. b. διακρίνο-	duodecim mensium tempus
590. b	μαί 814. a. ἀπορέομαι	δωδεκάμηνον 943. b
domus parva οἰκίδιον, οἰκί-	1090. b	duodecim tribus δωδεκά-
σκος 1011. d	dubius ἄπορος 1090. a. ἀμ-	φύλον 1434. c
dona accipiens δωροδέκτης	φίβολος 218. b	duodecimus δωδέκατος, δυω-
368. b	dubius sum ἀμνηχανάω 945.	δέκατος 354. d
dona bona dare δόματα ἀ-	ducens ἡγέμενος, ἀφηγέ-	duplex διπλός 403. b. 143.
γαθὰ δίδοναι 385. b	μενος 629. b	a. διπλασίων, 403. d. διπ-
dona spiritualia πνευματι-	ducenti διακόσιοι 499. b	σὸς 404. a
κά τὰ 1140. d	ducere in uxorem γυναικὸς	duplicatio διπλασιασμός,
donarium ἀνάθημα 1329. c.	ἀπτεδαι 147. c	διπλασίασμα 403. d
ἀνάθεμα 1330. a	duco ἄγω 36. a. ἀπάγω 38.	dupliciter διπλῶς, δίχα 404.
donec ἄχρι, ἄχρις, μέχρι,	c. διαγίνομαι 306. e. ἡγέο-	a
μέχρις 204. a. b. ἕως 615. b	μαι 628. d. ἀφηγέομαι	duplico διπλῶω, ἐπιδιπλῶω,
dono δωρέω, ἐομαι 438. c. d.	629. b	διπλασιάζω 403. c. d
χαρίζομαι 1446. a	duco exercitum στρατηγέω	duplo magis διπλότερον
donum δάνος 341. d. δόμα	45. d	403. b
385. b. δῶρον 437. c. δω-	duco jure affinitatis ἐπι-	duplo major διπλάσιος, δι-
ρεῖα 438. a. δώρημα 439. a.	γαμβρένω 286. c	πλασίων 403. d
ἀποστολή 1263. b. ἀνάθε-	duco manu χειραγωγέω 46.	duræ cervicis homo σκλη-
μα 1330. a. χάρισμα	b	ροτράχηλος 1354. b
1446. c	qui manu ducit χειραγω-	durities σκληρότης, σκλη-
Dorcas Δορκὰς 421. b	γὸς 46. b	ρία 1236. a
dormio ἐνδω, καθεύδω 581. d.	duco per viam ὁδηγέω 45. a	duritie callosa rigidus &
κοιμάομαι 780. a. κοιτά-	duco uxorem γαμέω 187. c	induratus σκιρρώδης 1235.
ζομαι 783. c. λέγομαι 873.	ducor ἄγομαι 36. d	c
a. ἐπινυσάζω 994. c. ὑ-	ductilis ἐλατὸς 505. a. σρε-	durities cordis σκληροκαρ-
πνύω 1380. a	Φωτὸς 1275. a	διά 741. c
non dormio ἀγρυπνέω	ductor quinquaginta mili-	duro μένω 931. c. ἐγχερονίζω
1380. c	tum πεντηκόνταρχος 176.	1465. d
simul dormio συνοικίζω	a	durans uno die μονοήμε-
1014. d	duetrix ἀρχηγέτις 630. b	ρος 638. d
dormire facio κοιμάω 779. d	ductus ἡγήσις 630. a	duro diu πολυχρονέω 1466. a
dormitatio νύσαγμα, νυ-	duellum μονομαχία 918. c	durus σκιρρώδης, σκληρὸς
σαγμός 994. b. c	dulcedo γλυκύντης, γλύκασ-	1235. c. d. χέτλιος 1289. d.
dormitio κοίμησις 780. c	μα, γλυκασμός 320. c. d	ἀπότομος 1318. a
dormito νυσάζω 994. b	dulcedinem amarori per-	durus corde βαρυκαρδίος
dormitorium ἐυναστήριον	mixtam habens γλυκύ-	741. b. σερεοκαρδίας 741. c
780. c	πικρός 310. c	dux ἄγος, ἄγωγος, ἀρχηγὸς
dorsum νῶτος 995. a	dulcedine afficio γλυκάζω	44. d. στρατοπεδάρχης
dos δῶρον 438. a	320. d	176. b. ἡγέμενος, ἀφη-
dos do δωροδοτέω 388. d	dulce reddo γλυκαίνω 320. c	γέμενος 629. b. ἡγεμῶν,
dos quam uxor affert Φερνή	dulcesco γλυκάζω 320. d	καθηγεμῶν 630. a. ἀρχη-
1414. a	dulcis γλυκὺς 319. d. γλυ-	γέτης 630. b
doto Φερνίζω 1414. a	κερὸς 310. a	agminis extremi θυραγὸς
drachma δραχμή 425. a		1055. c

II. INDEX

dux belli στρατοπεδάρχης 176. b
chori χορηγός 46. c
exercitus στρατηγός 45. d
sum στρατηγέω 45. d. ἡγε-
μονεύω 630. a
via ὁδηγός 45. a. προοδηγός
45. b
vitæ ἀγωγός 37. c
dynasta δυνάστης 429. c
dysenteria δυσεντερία 525. a
qui dysenteriam laborat δυσ-
εντερικός 524. a

E.

E ἀπὸ 143. b. ἐκ, ἐξ 494.
c. κατὰ 743. a
eadem ἡ αὐτή 193. c
ebibo ἐκπίνω 1111. b
ebrietas μέθη 921. d. μέ-
θυσμα 922. b
ebriosus μέθυστος 921. b
ebrium reddo μεθύσκω 922.
b
ebrius sum μεθύω 921. d.
σκυθίζω 1239. a
ebullio ἀναβλίζω, ὕω 260.
b. ἀναζέω 621. d. παφλά-
ζω 1082. b
ebullitio ἐκβρασμός 273. a
ebur ἐλέφας 510. c
eburneus ἐλεφάντινος 510. d
ecce ἴδε, ἰδὲ 464. b. 465. c
Ecclesia ἐκκλησία 730. d
Ecclesia Catholica ἐκκλησία
καθολικὴ 1021. d
Ecclesiastes ἐκκλησιαστής
731. c
echo ἠχώ 641. d
eclipsis ἐκλειψις 875. b
econtratio ἀπεναντίον, κα-
τεναντίον, ἐξεναντίας 133.
c. d. τέναντίον 134. a
ecquis τίς ἄρα 150. d
edax ἀργός 538. d. Φάγος
1386. d
ē diametro ἀπέναντι 133. b
edictum δόγμα 410. c. σύγ-
γραμμα 815. c. διάταγμα
1301. c
ediffero ἐρέυγομαι 551. a
editus μετέωρος 938. c. ὑψη-
λός 1384. c

edo, comedo, ἔδω, ομα 451. a.
γρᾶω 513. b. τρώγω 1367.
b. Φάγω 1386. a
edo simul συμφάγω 1387. a
edo, produco, ἐνδείκνυμαι
349. c. ἐκδίδωμι 388. d.
Φαίνω 1387. b. Φύω 1436. a
edere librum ἐκδιδόναι
βιβλόν 389. a
edo nomen meum ἀπογρά-
φομαι 330. c
edo sonum acutum ἀλαλά-
ζω 93. c
non edolatus ἀπελέκητος
1092. c
edomo δαμνᾶω, δάμνημι
342. b
edor γίνομαι, γίγνομαι 301. d
educatio ἀγωγή 37. c. ἀνα-
τροφὴ 1361. a
educatus ἀνατετραμμένος
1361. a
educō, as ἀνατρέφω 1361. a
educō, is ἐξάγω 39. c. ἐκβι-
βάζω 209. d. ἀναβράζω
273. a. ἀποσπάω 1247. d
eductio σπασμός 1247. c
eductor ἐκβιβαστής 209. d
edulium βρώσις 278. b. ἔ-
δεσμα 451. b
edulium quodvis ad esum
ignis opera concinnatum
ὑψον 1063. b
effector ποιητής 1146. b
effectus ἔργον 537. c
efferatum reddo ἀγριαίνω
34. d. ἀγριόω 34. d
efferatus τεθηριωμένος 661. a
efferbeo ἀναζέω 621. d
effero ἐκκομίζω 789. b. ἐκ-
λαλέω 840. b. τυφώω
1372. b. ἐκφέρω 1409. c
effero in publicum & palam
ἐξαγορεύω 31. d
effero me ὑψυχέω, ὑψυ-
χενέω, ὑψυχενίζω 202. b
effero me insolentius λαπί-
ζω 851. a
effero me magnificè μεγα-
λαυχέω 202. a
effero me supra modum
ὑπεραίρω 72. a

effero tanquam funus πα-
ρακομίζω 789. c
effero unā συγκομίζω 789. c
effector ἐπαίρομαι 71. c. βαρ-
βαρόμαι 232. d. γαυρόω,
όμαι 290. c. θηριόμαι
661. a. ἐκκομίζομαι 789.
b. τυφόμαι 1372. c. Φρε-
νόμαι 1416. b
effervesco ἐκζέω 611. d
efficacia δύναμις 428. a
efficacitas ἐνέργεια 540. a
efficax εὐδρανής 415. a. ἐνερ-
γής 540. a
efficio ἐνεργέω 540. b. ἐξερ-
γάζομαι, κατεργάζομαι
547. b. c. ἐκποιέω, ἐμποι-
έω 1146. a. b. ἀποτελέω
1314. a
effictor alienæ personæ in
comœdia aut tragœdia
ὑπακριτής 815. c
effigies ἐκτύπωμα 1370. a
effingo ἀκονίζω 470. a. σχη-
ματίζω 597. d. ῥυθμίζω
1194. d. ἐκτυπώω 1370. a
effingo aptè & concinnè
διαρρυθμίζω 1194. d
efflo animam ἐκπνέω 1141. c
effloresco ἐξανθέω, ἐπανθέω
126. d
effluo ἐπιβλύζω, ὕω 260. c.
ἐκρύω, ἐκρέω, ἐκρυνέω
1186. b
effluo sensim aut clam ὑπ-
εκρέω 1186. d
effluvium ἐπιβλυγμός, ἐ-
πιβλυσμός 260. c
effodio ἀνασκάπτω 1226. d.
ἀνορύσσω, ἀπορύπτω 1046.
c. χωννύω 1458. d
effœminatus ἀνδρόγυνος
126. b
effœminati γυναῖκες 336. a
effœminor μαλακίζομαι
901. b
efformatio ἐκτύπωσις 1370. a
effrænata libido ἀσέλγεια
179. d
effrænatus ἀχάλινος 1444. b
effugio ἀποφεύγω, διαφεύ-
γω 1415. a. b
effu-

effugium ἐκφυγίς, ἐκφυγή 1415. b	non elaboratus χέδιⓈ 1289. b	elevatio in sublimē μετεω- ρισμός 938. d
effulgentia ἀπ' αὐγασμα 185. c	elaboro φιλοπονέω, ἐομαι 1095. b	elevō ἐπαίρω 71. b. ὑπαίρω 72. b
effulgeo ἐκλάμπω 849. d	elaboro aliquid summo stu- dio ἀπακριβόω, ἐξακρι- βόω, διακριβόω 90. d	Eliakim Ἐλιακίμ 511. a
effundo ἐξομβρέω 1024. a. ἐκχέω 1452. d. προσεκχέω, ὑπερεκχέω, κατὰ χέω, ὑπερχέω 1453. a. b. ἐκχύω 1467. b. ὑπερχύω 1468. c	Elamita Ἐλαμίτης 502. b	Elias Ἠλίας 633. d
effundor ἐπεκχύνομαι 1467. c	elanguesco μαραίνομαι 907. c	elido συνεντρίβω 1365. a
effusio χῦμα, ἐκχυσις 1457. a. c	elatio ἄρσις 70. c	Eliezer Ἐλιέζερ 511. a
effutio λαλέω 838. b. ἐκ- λαλέω 840. b	elatio funeris ἐκφορά 1409. d	eligendus αἵρετός 63. b
egena πτωχή 1174. b	Eleazar Ἐλεάζαρ 505. b	eligo αἰρέομαι, ἔμαι 63. a. αἵρετίζω 63. c. προαιρέο- μαι 67. d. ἐκλέγομαι 860. c
egenus ἀνθρώπινος 128. b. ἐνδεής 358. d	electio ἐκλογή 861. a	elinguo γλωσσοτομέω 1318. b
egeō δέομαι 358. d. χρήζω 1462. d	electior αἰρέτης 63. c	eliquo ἐκτήκω 1323. d
egere aliqua re χρεῖαν ἔχειν τίνος πράγματος 597. a	electrix αἰρέτης, αἵρετις 63. c	Elisabet Ἐλισάβετ 511. b
egestate in extrema verfor ἐν πενίᾳ μυρίᾳ ἄμει 961. a	electrum ἤλεκτρον 633. b	Elisæus Ἐλισσαῖος 511. c
ego ἐγώ 449. d	electus ἐκλεκτός 860. c. ἐ- πίλεκτος 861. b	Eliud Ἐλιὺδ 511. b
& ego καὶ ἐγώ 449. d	electus unā συνεκλεκτός 861. a	Elmodam Ἐλμωδάμ 515. a
egredior ἐκδύω 435. a. ἐξέρ- χομαι 563. a. ἐκπορεύο- μαι 1089. c	eleemosyna δικαιοσύνη 394. c. λατρυγία 543. a. εὐλο- γία 868. c. χάρις 1446. a	eloco ἐκδίδωμαι 389. a
egressio ἐξοδία 1004. d	eleemosynæ δῶρα 438. a	elocor ἐγκαμίσκομαι 288. d
ejectamentum ἐκβρασμα 273. a	eleemosynam alicui præsta- re ποιᾶν ἐλεημοσύνην τινὶ 509. a	eloquens ὁ δυνατός ἐν γλώσ- σῃ 430. c. λόγιος 862. a. ἐυλογος 868. b
ejectio ἐκβρασμός 273. a	eleemosynam in aliquem erogare ποιᾶν ἐλεημοσύ- νην τινὶ 1144. b	eloquia λόγια τὰ 862. b
ejicio ἐκβάλλω 220. b. ἐκ- βάλλω 273. a. ἐκρίπτω 1192. b. ἐξωθέω 1479. d	elegans κομψός 790. a. ἐκ- πρεπής 1162. d	eloquor ἐρεύγομαι 551. a. ἐκλαλέω 840. b. ἀπο- φθέγγομαι, ὑποφθέγγο- μαι 1416. d
ejicio vi æstus & agitationis ἀναβράζω 273. a	elementum σοιχᾶον 1260. d	elucubro φιλοπονέω, ἐομαι 1095. c
ejulatus κώκυμα, κωκυτός 833. c. ὀδυρμός 1007. c. οἰμωγή, οἰμωγμα 1009. b	elementa doceo σοιχεῖν 1261. b	eluo κλύζω 777. b
cum ejulatu ὀμωκτὶ, εἰ 1009. b	ex elementis compono σοιχεῖν 1261. b	Elymas Ἐλύμας 517. a
ejulo οἰμώζω 1009. b. ὀλο- λύζω, ὀλοφύρομαι 1022. a	elementorum traditio σοιχεῖσις 1261. b	emacero ἐκτήκω 1323. d
ejusdem sum sententiæ συγ- γινώσκω 319. c	ex elementis compositio σοιχεῖσις 1261. b	emarcidus φθινοπωρινός 1038. c. 1417. a
elabor παράγω 40. d. ἐκνέω 978. d. διαβρέω, ἐκρύω, ἐκρίω, ἐκρυέω 1186. b	elephantiasis ἐλέφας, ἐλε- φαντίσις 510. c. d	embryon βρέφος 274. c. ἔμ- βρυον 277. b
elaboratio ἐξεργασία 547. c	elephantinus ἐλεφάντινⓈ 510. c	emedullo ἐκμυελίζω 958. d
	elephantorum præfectus ἐλεφαντάρχης 511. a	emendo ὀικοδομέω 356. a. διορθόω, ὑπορθόω 1042. b. c
	elephantus ἐλέφας 510. c	emens obsonium ὀψώνης, ὠνέμενος τὸ ὄψον 1480. d
	elephas ἐλέφας 510. c	emergo ἀναδύω 434. b. ἐκ- δύω 435. a. ἐκκύπτω 826. d
	elevatio ἐξαρσις, ἔπαρσις 71. b. d	emergio ἀνάδυσις 434. b
		emico ἐξασπάπτω 183. d
		eminenter ἐξόχως 601. a
		eminentia ὑπερέχον, ὑπερα- χή 606. b. c
		eminentissimus πανυπέρ- τατος

II. INDEX

τατος	1379. d	ἐκνεύω	978. d	Episcopus Ἐπίσκοπος	1228. d
eminus ἀπὸ μακρόθεν	145. d.	enavigo ἐκπλέω	1134. a	epistola βιβλία	253. a. γράμματα
d. μακρὰν	900. d. πόρρω	encænïa ἐγκαίνια	72. c		318. b. ἐπιστολή
	1156. a	enchiridium ἐγχερίδιον	1450. c		1164. c
emissarius ἀποπομπᾶτος	1093. b	eneco τυφώω	1372. b	epistylum γῆσος	292. c. ἐπιστύλιον
emissio ἀποπομπή	1093. b.	enervo παραλύω	894. d		1280. c
ἐξαποστολή	1263. c	enim γὰρ	289. a. δὲ	epitome ἐπιτομή	1318. d
emitto προβάλλω	225. d. ἐκπέμπω	enimvero γὰρ	289. b	in epitomen redigo ἐπιτέμνω	1318. d
	1093. c. ἐξαποστέλλω	enitor κοπιᾶω	793. b	epomis parva ἐπωμίδιον	1480. b
	1263. c	enixè πυγμαῖ	1177. b		
emitto aliquo προσεξαποστέλλω	1263. d	Enoch Ἐνώχ	525. b	epulis lautis victito σπαταλάω	1247. b
Emmanuel Εμμανουήλ	517. c	Enos Ἐνὼς	525. a	epulor ἐυωχέομαι	590. d.
Emmaus Ἐμμαὺς	517. c. d	ens ὄν	474. a	θύω	665. b. κωθωνίζομαι
Emmor Ἐμμὸρ	517. d	ensis ῥαμφή	1194. a. σφάγανον, Φάσγανον		833. c
emo ἀγοράζω	30. b. ὠνέομαι	ensis anceps ῥομφαία δίσημος	1193. d	epulum δᾶπνον	353. a. δοχή
	1480. c.	ensis falcatus ἄρπη	161. c	365. a. ἐυωχία	590. d. θοήνη
emollio ἀπαλύνω	140. a.	enumeratio καταλογισμὸς	865. a	epulum funebre περιδαιπνον	353. b
λαῖώ	813. d. μαλακύνω	enumero ἐξαριθμῶ	156. b	epulum funebre celeberrimum περιδαιπνέω	353. c
	902. a	enutrio συνεκτρέφω	1360. d.	epulum lautius δᾶπνον θαφιλέστερον	345. a
emollire mores μαλακῶσαι τὰ ἦθη	901. d	ἀνατρέφω, ἐκτρέφω	1361. a, b	epulum solenne γάμος	187. a
emolumentum ὠφέλημα	1485. b				
cum emolumento εἰς τὸ κρεῖττον	6. b	eò ἐκεῖ	499. d	equa ἵππος ἡ	694. b
emrior ἐξαπόλλυμαι	1021. d	eo βαίνω	286. d. εἶω, εἶμι, ἔημι	equæ ἵπποι τοκάδες	1339. b
emortuus νεκρωμένος	971. d	ἔημι	480. d. ἔρχομαι	eques ἀναβάτης	108. c. ἡνία
				639. d. ἵππεύς	694. c
Empiricus ἐμπειρικός	1088. c	facio ut aliquis eat συμβιβάζω	214. c	eques miles ἐφιππος	694. d
		eodem loci ἐπὶ τὸ αὐτὸ	192. d (a	equitum princeps ἱππάρχης	175. b
emplastrum impono καταπλάττω	1125. c	eodem modo ὡσαύτως	194. d	equestre certamen ἐφιππιον	694. d
emptio ἀγορασμὸς	31. b. ὠνή	eò quòd ἀλλὰ	102. d. ὠνθ' ὦν	equestris ἱππικός	694. d
	1481. b	132. b. 1049. c. διότι, καθότι	1053. d	equidem γὰρ	289. b. δὴ
emptor ἀγοραστὴς	31. b. ὠνήτης			372. a	
	1099. c	Erænetus Ἐρανετός	527. a	equitatus ἵππος, ἱππασία, ἱππικὸν	694. c. d
emunctio ἐκμύζησις	959. a	Eraphras Ἐραφρᾶς	527. b	equito ἱππάζομαι, ἱππεύω, ἐξιππένω	692. c. d
emunctorium ἐπαρυσήρ	167. d	Eraphroditus Ἐραφρόδιτος	517. b	equus ἡνία	639. d. ἵππος
					694. b
emungo μύσσω, τῆω, ζῶ, ζέω	958. d. ἐκμυζέω	ephebus ἐφηβος	628. d	equorum amans φίλιππος	694. d
en ἴδε, ἰδὲ	464. b	Ephesensis Ἐφέσιος	591. d	equorum statio ἱπποστάσιον	70. d. 702. a
enarrabilis vix δυσδιήγητος	629. c	Ephesinus Ἐφεσῖνος	591. d		
		Ephesus Ἐφεσος	591. d	qui	
enarratio διήγησις	629. b	ephippium ἐφιππιον	694. d		
enarro ἐκδιηγέομαι	629. c	Ephphatha Ἐφφαθα	592. a		
enascor φύω	1436. a	Ephraim Ἐφραῖμ	591. d		
enascor simul συμφύομαι	1437. b	Ephratha Ἐφραθα	591. d		
enato ἐκκολυμβάω	787. d.	Epicureus Ἐπικύρειος	512. a		
		Episcopatus Ἐπισκοπή	1229. c		

quī equo infidet ἑφιππος 694. d	facio ut alii errent πλανᾶω 1124. c	ethnici ἁμαρτωλοὶ 115. c
eradico συνδέγω 861. d. ἐκρι- ζῶω 1191. c	in errorem alios induco πλανᾶω 1124. c	etiam καὶ 719. d. ναὶ 968. d
Eraſtus Ἐραστος 537. b	in errorem impello ἀπο- πλανᾶω 1125. a	etiamſi καὶ 440. b. εἰ δὲ 460. b. καὶ 719. c. εἰ καὶ 720. b. c.
erectio ἀνάſτημα 703. d	erubefco ἐρυθραιᾶω 556. c.	& ille καὶ κεῖνος 500. b
e regione ἀντιπέραν 133. a.	δυσωπείομαι 1485. c	& illic καὶ κεῖ 499. d
1098. d. ἀντικρυς, ἀντι- κρὺ, ἀπέναντι, ἐξ ἐναν- τίας 133. a. b. d	non erubefcens ἀνεπαί- σχυντος 74. a	& illinc καὶ κεῖθεν 500. a
eremus ἔρημος 552. c	eruca κάμψη 737. c	& illuc καὶ κεῖ 499. d
ereptio ἀνασώσμος 1243. c	eructatio ἐρευγμός 550. d	& quidem καί γε 290. d. καὶ 719. d
ereptus ῥυθῆς 1196. a	eructo ἐρεύγω, ομαι 550. d.	etſi ἀλλ' ἄγε 290. d. εἰ 439.
erga εἰς 487. d. ἐν 521. b. ἐπὶ 531. b. μετὰ 937. c. πρὸς 1169. a	ἐξερεύγω 551. b.	d. καὶ 440. b. εἰ 460.
ergo ἄρα 150. d	erudio ὑποδιδάσκω 382. a.	a. καίτοι γε 1351. c
origo ἐπαίρω 71. b. ἐγείρω 446. a. ἀνακύπτω 826. b.	παιδεύω 1064. c. κατα- παιδεύω 1065. b	& tamen καὶ 719. c
ὀρθόω, κατορθόω 1042. a.	eruditè πολυμαθῶς 906. b	Eva Ἐυκ 581. a
b. ἀνυψόω 1184. b	eruditio γράμματα 328 b	evacuo ἐξεράω 537. a. λα- πάζω 591. b. κενόω 752. d.
erigo in ſpem ἀναπτερόω 1173. c	eruditio ſera ὀψιμάθεια, θία 1063. a	ἀποκενόω, ἐκκενόω 753.
erigo rurfus ἀνορθόω 1042. a	eruditus πολυμαθῆς 906. b	c. d. λαφύσσω, τῶ 855. d
eripio ἐξαιρέω 66. b. ἔμαι 66. c	erumpo ἐπιβάλλω 222. a.	evado παράγω 40. d. ἀπο- βαίνω 209. a. ἐκβαίνω 209. c
eripi qui poteſt ἀφαίρετος 65. d	ἀναζέω 621. d. ἐξορμάω 1044. a. θῆσσω 1190. a	evado piger ἐκκακέω 718. b
eripi qui non poteſt ἀνα- φαίρετος 65. d	erumpo unā συνεξορμάω 1044. b	evaneſcentia ἀφανισμός 1391. b
erodius, abis ἐρωδιός 569. b	eruo ἐξαιρέω 66. b	evaneſco παράγω 40. d. ὑ- πεκρέω 1186. d. ἀφανίζο- μαι 1391. b
erogatio χορηγία 46. c.	eruptio ἐξανάδοσις 386. b	Evangeliū præco εὐαγγελι- σῆς 16. c
πρόδοσις 392. d	Eſaias Ἡσαΐας 641. b	Evangeliū prædicatio ἀκοή 87. a. b. μαρτυρία 911. c
erogatio ſumtuum in ludos choricos χορηγία 46. c	Eſau Ἡσαῦ 641. c	Evangelifta εὐαγγελιστῆς 16.
erofio βρώσις 278. c	eſca βορὰ 264. c. βρώμα 277. d. δέλεαρ 355. a	c
errabo πλανηθήσομαι 1124. d	eſca capio δελεάζω 355. b	Evangelium εὐαγγέλιον 13. c
errabunda πλανήτης 1124. d	eſculentus βρωτὸς, βρώσι- μός 278. c	evangelizo εὐαγγελίζω, ομαι 14. c
errare facio πλάζω 1124. b	Esli Ἐσλί 573. a	evangelizo ante προεὐαγ- γελίζομαι 16. d
erratio ἄλη 97. b	Eſrom Ἐσρώμ 573. b	evanidus φρεῖδος 1057. c
erratum ἀγνόημα 987. c.	eſſentia εἶσα 476. c	evafio ἐκβασις 209. d. δια- σώσμος 1244. a
πλακία, ἀμπλακία 1127.	e ſupernis ἀνωθεν 137. a	Eubulus Ἐυβελος 581. b
b. σφάλμα 1286. d	eſuries ἐκλιμία 884. d	eveho ἀνάγω 37. d
erro, Nom. ἀλαζών 93. a.	eſurio ἐκλιμώτῳ 884. d.	evello ἐξαιρέω 66. b. συνδέ- γω 861. d. ἐκτίλλω, κα- τατίλλω 1341. a
πλανήτης 1124. d	πανάω 1086. b	evenio ἀπαντάω 130. b. ἀ- ποβαίνω 209. a. συμβαί- νω 214. a. ἐπέρχομαι 565. d.
erro, Verb. ἀλάομαι 97. b	qui eſurit πρόσπενος 1086.	κυρῆω,
error παρόραμα 1040. a.	c	
πλάνη 1124. b. ἀποπλά- νησις 1125. a. πταῖσμα 1173. a. περιφορὰ 1410. d	& καὶ 719. a. τε 1305. a	
ab errore immunis ὑγιής 1374. b	& certe καὶ 719. d	
	& deinde alius καὶ θεὸς 494. c	
	etenim καὶ γὰρ 289. d. καὶ 719. d. ὥς 1306. c	
	& ex καὶ 496. d	
	Ethnicus ἐθνικός 457. b	

II. INDEX

κυρέω 827. d. συγκυρέω 828. c	πικραίνω, παραπικραίνω 1109. c. d	exardesco ἐκκαίομαι 725. c. ἐκπυρόομαι 1179. a
quod forte evenit συγκύ- ρημα 828. c	exacerbor παροξύνομαι 1033. b. πικραίνομαι 1109. c	exaresco ξηραίνομαι 998. c. σκέλλομαι 1227. b
eventus συνάντημα 131. c. ἐκβάσις 209. d. τύχη 1372. d	exacte ἐν ἀκριβείᾳ 90. c exacte possum ἐξισχύω 712. a exactio ἀπαίτησις 76. d exactior ἐπαναγκαστής 123. b. ἐκβιασής 252. a. ἐργο- διώκτης 407. b. πράκτωρ, εἰσπράκτης 1161. c	exasperatio τραχύτης 1354. d exaspero ἀγριαίνω ἀγρίω, ἐξαγριόω 34. d. τραχύνω 1354. c
eventus prosper ἐπιτυχία 1368. b	exactor juris divini rigidus δίκαιος 394. a	exaudio ἀκέω 85. b. ἀσα- κέω, ἐπακέω 88. a. c. ἐπα- προάομαι 92. a
everfio ἀνάστασις 703. c	exacuo ἐποξύνω 1033. a	excandescencia θυμός 670. b
everfor καταλυτής 894. d	ex adverso ἀντιπέραν, ἀπέ- ναντι, ἀπενάντιον, κατέ- ναντι, κατεναντίον, ἐξ ἐ- ναντίας 131. a-d	excandescio βριμόομαι 275. c. θυμόομαι 670. d
everto καθαιρέω 66. d. ἀνί- σημι 703. d. πολέω 1150. b. καταστρέφω 1277. d. σφάλλω 1286. d. ἀνεντρέ- πω, παρατρέπω 1358. c. d	ex adverso prætereo ἀνιπα- γέρχομαι 566. c	excarnifico indignè verbe- ribus αἰκίζω 235. c
euge εὖγε 587. d	exaquo ἐξισόω, ἐξισάζω 699. a	excavo σκάπτω 1226. b
evidens ἐναργής 151. d. ἐκ- δηλος 373. d	exaquo me ἐξισάζομαι 699. a	excavo profunde βαθύνω 206. a
evidenter παρρησία 1177. c	exaquo καυσόομαι 715. a	excavo tundendo κολάπτω 784. d
evigilo διαγρηγορέω 449. c. ἐκνήφω 982. a. καθυπνέω 1380. d	exagitatio ἀκαταστασία 707. d	exarco τυφλόω 1371. a
eviratus εὐνῆχος 606. d	exagito διαταράσσω 1297. b	excedo ὑπεράγω 44. b. ἐξο- δεύω, ἄω, ἔω 1004. d. ἐκ- χωρέω 1470. d
eviro εὐνεχίζω 607. a	exagitor βασανίζομαι 235. d	excellens ἐξάισιος 72. b. ὑψηλός 1384. c. διάφορος 1408. d
evitabilis vix δυσάλυκτος 97. b	exaltatio ὑψωσις 1384. b	excellenter ὑπεραγόντως 44. b
Eunice Ἐυνείκη 583. a	exalto προσυψόω 1384. b	excellencia ὑπερβολή 227. a. ἐξοχή 601. a. ὑπέρεχον 606. b. περισσόν 1102. d
eunuchus εὐνῆχος 606. d. σπάδων 1246. b. ἐκτο- μίας 1318. d	exalto valde ὑπερϋψόω 1384. c	ad excellentiam καθ' ὑ- περβολήν 227. b
eunuchorum princeps ἀρ- χιευνῆχος 607. a	examen ἔτασις, ἐξέτασις 575. c. d	excello ὑπεράγω 44. b. ὑπερ- βάλλω 226. d. ἐξέχω 601. a. ὑπέρκειμαι 751. d. πε- ρισσεύω 1103. 3
evocatus ἐκκλητος 730. d	examen accuratum ἀκρι- βεα 90. c	excepto ἐκτός 496. d. πα- ρεκτός 497. b. χωρίς 1469. a
evoco ἐκκαλέω 730. d	examen apum βόμβησις 264. b	excerno ἀφοδεύω 1004. b
Evodia Ἐυοδία 583. b	examinatio ἔτασμός 575. c	excessus mentis ἔκστασις 706. a
evolo ἐκπέτομαι, ἄομαι 1105. c	examino βασανίζω 235. d. δοκιμάζω 418. c. ἐτάζω 575. c	excessus vitiosus ὑπερβολή 227. a
evolve ἀναπτύσσω 1175. b	examino diligenter ἐξακρι- βάζω 91. b. ἐξετάζω 575. c. d	excido ἐκπίπτω 1114. a
evomo ἐμέω, ἐξεμέω 517. b. c	examinor ἀκριβάζομαι 91. a. ἀνετάζομαι 576. b	excido κολάπτω 784. d. ἐκ- κόπτω 795. b
Euphrates Ἐυφράτης 587. c	exanimis ἄπνοος 1140. b	excindo ἐκκόπτω 795. b. λα- τομέω
Eurus fluctuosus εὐροκλύ- δων 777. d	exanimor ἀποψύχω 1477. d	
Eutychus Ἐυτυχος 578. b	exanimor pene ἀδημονέω 51. b	
evulgo ἐκφαίνω 1388. b		
ex ἀπό 143. b. ἐκ, ἐξ 494. c. ἐπὶ 530. a. κατὰ 745. c. πρός 1169. c		
exacerbatio παροξυσμός, 1033. b. παροργισμός 1041. b. παραπικρασμός 1109. d		
exacerbo ἀγρίζω 34. d. ἐκ-		

τομέω	1318. d	excorio δέρω 360. b. ἐκδέρω	exequiæ κηδος	759. d
excipere convivio	ἐσιάν	361. b. περισκυθίζω 1239. b	exequiarum curator κηδε-	
	100. b	excors ἀκάρδιος 741. b	μῶν	760. a
excipere hospitio	συνέγειν	excrementum προχώρημα	exequor ἐπιτελέω	1314. b
	42. b		1471. a	
excipiens quosvis comiter		excubias Φρερά, Φρέριον,	exerceo ἀσκέω 180. c. γυ-	
εὐπάντητος	130. d	ρίον 1057. c. προφυλακή	μνάω 335. a. ἐργάζομαι	
excipio ὑπεξαίρω 71. a. ἀ-		1432. d	545. b. ἐκκαλετάω 926. d.	
πολαμβάνω 146. b. 843. c.		excubias ago προφυλάττω,	εὐσεβέω	1211. c
δέχομαι 364. a. ἀναδέχο-		ομαι 1431. d	exercitatio ἀσκήσις 180. d.	
μαι, ἀποδέχομαι 365. b.		excubias pono Φρερέω 1057.	γυμνασία 335. a	
διαδέχομαι, ἐκδέχομαι		d	ad exercitationem com-	
366. a. b. ἐπιδέχομαι,		excubitor φύλαξ 1431. b.	paratus ἀσκητικός 180. d	
παραδέχομαι 367. a. c.		φυλακή, προφύλαξ 1432.	exercitationis locus ἀσκη-	
ὑποδέχομαι 368. b. ὑπο-		a. d	τήριον 180. d	
λαμβάνω 847. d		excubo ἀγρυπνέω 188. b	exercitatio præpostera &	
excipio comiter & amicè		excursio militum ἐξοδία	perversa παραδιατριβή	
ἀσπάζομαι 181. b		1004. d	1364. c	
excisio ἐξάλειψις 96. c. ἐκ-		excurgo ἐκτρέχω 1362. c	exercitator ἀσκητής 180. d	
κοπή 795. c		excusatio ἐξηγορία 31. d	exercitatus γεγυμνασμένος	
excisus λατομητός 1319. a		excuso παραιτέομαι 77. b.	335. a	
excito ὄρω 261. a. 526. b.		προφασίζω 1189. d	exercitum conscribo στρα-	
1047. b. ἀνεγείρω, ἐξε-		excussio ἀνατιναγμός, ἀ-	τολογέω 872. d	
γείρω, ἐπεγείρω 448. a. c.		ποτίναγμα 1341. d. ἐντί-	exercitum duco στρατηγέω	
παροξύνω, παρορμάω		ναγμα 1342. a	45. d	
549. b. ἀνίστημι 701. c.		excutio ἀποσινάσσω 1341. d	exercitum ordino ἐκτάσσω	
ἐξανίστημι 704. a		excutor ἐκπλήσσομαι 1136. c	τῶ 1301. c	
excito ad agendum ἀναπτε-		execrandi actio ipsa κατὰ-	exercitus στρατός 1272. d. πα-	
ρόω 1173. c		ρασις 150. b	ρεμβολή 221. a. δύναμις	
excito ex morbo ἐγείρω 446.		execrandus ἀλάστωρ 850. d	429. a. στρατόπεδον, στρα-	
a		execratio κατάρα 149. d	τοπεδία 1083. b. c. στρα-	
excito ex mortuis ἐγείρω		execror βδελύσσομαι, τλο-	τευμα 1272. d. στρατιά	
446. a		μαι 242. c. ἀναθεματίζω	1273. a	
excito unā συνεγείρω 448. c		1310. a	exercitus dux στρατηγός	
excitor ἐγείρομαι 446. d.		exedra, ein Ercker ἐξέδρα	45. d	
διεγείρομαι 448. b		451. d	præfectus στρατοπεδάρ-	
exclamatio καταβόησις 262.		exemplar παραβολή 224. c.	χης 176. b	
c		ὑπογραμμός 331. d. πα-	cum exercitu revertor ἀ-	
exclamo ἀναβοάω, ἐκβοάω		ράδειγμα 350. c. ὑπόδειγ-	ναστρατοπεδεύω 1083. c	
261. a. b. ἀνακράζω 804.		μα 351. c. τύπος 1369. c.	infesto cum exercitu in-	
b. ἀναφωνέω, προσφωνέω		ὑποτύπωσις 1370. b	vado καταστρατοπεδεύω	
1438. c. d		exemplum δᾶγμα 348. b.	1083. c	
excludo ἐκκλείω 770. b		παραδειγμα 350. c. ὑπό-	exhalo ἀτμίζω 185. a	
excœcatio ἀποτύφλωσις		δειγμα 351. c. τύπος 1369. c	exhalo animam ἐκπνέω 1141.	
1371. a		ad exemplum ἀπὸ 144. b	c	
excœco τυφλόω 1371. a		exemplum in aliquo statuo	exhaurio ἀναντλέω, ἐξαντ-	
excogitatio ἐνθύμησις 671. a		δειγματίζω 348. b	λέω 135. a	
excogito ἐξευρίσκω, ἐφευ-		exemptus ἐξείρετος 66. d	exhibeo ἐνδείκνυμαι 349. c.	
ρίσκω 386. b. c. ἐπινόέω		exeo ἔξαιμι 481. c. ἐξέρχο-	παρέχω 603. b	
988. b		μαι 563. a	exhibeo me προσφέρομαι	
excolo ἐργάζομαι 545. b		exeo simul συνεξέρχομαι	1411. a	
excolor γεωργέομαι 541. c		565. a	exhilaro ἱλαρόω, ἱλαρεύω,	
			ἱλαρύνω 688. c. d. τέρπω	
			1311. a	

II. INDEX

1321. a. εὐφραίνω 1427. d	exhortatio παρὰ κλήσεις 434. a	exhortationem communem percipio συμπαρακαλέομαι 734. c	exhortor ὀτρύνω 1054. a	exigo πράσσω, τίνω 1160. a. εἰσπράττω 1161. c	exigor ἀπαγτέομαι 76. d	exigua fide præditus ὀλιγῆ- πισ 1120. a	exigue μικρῶς 947. c	exiguus ἀνθρώπινος 128. b. ἔφηλος 635. a. ἐλαχὺς 502. c. παύρεργον 544. a. ἀκαή- ελον 712. c. ὀλίγον 1018. d	exilio ἐκπηδαῶ 1108. a	exiliter εὐτελῶς 1313. b	exilium ἐξορία 1046. a. φυ- γαδεία 1415. a	in exilium pello ἐξορίζω 1046. a. φυγαδεύω 1414. d	exilium decennale ὀσρεκι- σμός 1051. a	eximie ὀξόχως 601. a	eximius ἐξάρετον 66. d. πε- ρισσός, σῆος 1102. c	eximo ἐξαγρέω 66. b. ῥύω, ομαι 1195. c	exinanio κενόω 753. b	existimantes ὀιόμενοι 1016. d	existimo δοκέω 408. c. δια- λαμβάνω 843. d. ὑπολάμ- βάνω 847. d. λογίζομαι 863. d. νομίζω 973. b. c	existo γίνομαι, γίννομαι 301. d	exitialis ὀλέθρεον 1019. d	exitium λύμη 889. a. ὀλε- θρον, πανολεθρία, ὀλεθρία 1019. d. ἀπώλεια 1021. c. πῆμα 1108. c	exitus ἐκβασίς 209. d. διακ- βολή 221. b. προέλευσις 567. a. ἐξοδον, ἐξόδιον, ἐξο- δία 1004. c. d	exlex ἄθεσμον 659. a	exolesco παρακμάζω 82. b.	exoptatus ἐπιποθῆτον 1142. d	exorbito ἐκτρέπομαι 1357. a	exorcista ἐξορκιστής 1043. d	exorior ἐξανατέλλω 1311. c	exoriri facio ἀνατέλλω 1310. d	exorior διακοσμίω 801. d. ἐντρέπίζω 1358. c	exorior καλῶ πίζομαι 735. a	expando ἀναπείλω 1104. d. ἐκπετάννυμι 1105. a. κατα- πετάννυμι 1105. a	expavefactus ἐκθαμβον 646. a	expavesco θαμβόομαι, ἐκ- θαμβῶμαι 645. d	expavesco horribiliter ἀθῆ- μόνέω 51. b	expectatio ἐκδοχή 366. c. προσδοκία 408. a. ὑπομो- νή 933. d	expectatio attenta & solli- cita ἀποκαρδοκία 408. a	expecto ἐκδέχομαι, ἀπικδέ- χουμαι 366. b. c. προσδέχο- μαι 367. c. δοκάω, δοκάω, προσδοκάω 407. c. καρ- δοκίω 408. b. μένω 931. b. ἀναμένω 931. c. περιμένω, ὑπομένω 933. b. c	expecto sollicitè & exerto capite ἀποκαρδοκέω 408. b	expedio λυσίτελέω 1316. d	expeditio militaris σὺλον 1261. d. ἱπιστρατεία 1273. c.	expeditionem suscipio ad- versus ἱπιστρατεύω 1273. c	expeditus ἔνκολος 787. b	expello ἐκβάλλω 220. b. ἐκ- βράζω, συμβράζω 273. a. b. δία, δίομαι 405. b. ἐκδύκω 407. a. ἐξελαύνω 504. d. σπείω, ἐκσπείω 1240. c. d. ἐξωθέω 1479. d	expendo δαπαναῶ, ἐκδανῶ 344. a. d. ἐξοδιάζω 1004. d	expensis publicis factus δημοτελής 1316. c	expergefacio ἐγείρω 446. a. διεγείρω 448. a	expergefaccio ἔγερσις 447. d	expergefactus ἔγυπον 1380. d	expergeficio ἐγείρωμαι 446. d	experientia γυῖσις 299. d. δο- κιμή 417. d. ἐμπειρία 1088. c	experientia multarum re- rum πολυπείρια 1086. d	experimentum δοκιμή 417. d. 418. a. δοκίμιον 418. a. πείρα 1086. c. πειρασμός 1088. a	experiri flagra πείραν λαβεῖν μασίαν 1086. c. d	experior πειράζω 1086. d	expetendus ἐπιθυμητός 671. b	expeto ἀγαπάω 9. a. ἐξαίτῃ- μαι 76. d. ἐπιζητέω 625. a. ἱεμα 689. b. ἐπιποθίω 1142. c	expiatio ἄγνισμα 29. c. ἐξι- λασμός 688. a	expio ἱλάσσομαι 687. c. ἐξι- λάσκομαι, εὐιλατεύω 688. a. ἀποκαθαρίζω 718. c. ἀποστροπιάζω 1357. a	explementum πλησμά, πλη- μά 1131. c	expleo ἐκπληρόω 1130. b	expleo omnibus numeris ἀπυρρῆζω 165. d	expleo vicissim ἀνταναπλη- ρόω 1130. b	expletio ἐπλήρωσις 1130. b	explicare λέγειν 857. b	explicatio ἐπίλυσις 893. d	explicatu difficilis δυσερμή- νευτον 555. c. δυσερμήνευτον λέγειν 857. b	explico ἐξηγῶμαι 629. c. ἐπιλύω 893. d. πεισάω, νύμι 1104. d. ἀναπτύσσω 1175. b	explicor ἐρμηνεύομαι, μεθερ- μηνεύομαι 555. b	explodo ἀνακροτέω 817. a	exploratio diligens ἐξέπι- σις 575. d	exploratio quæ fit per affli- ctionem πύρωσις 1178. d	explorator κατὰ σκοπον 1230. a	explorator infidiosus πειρα- στής 1087. a	exploro βασανίζω 235. d. δοκι-
---------------------------	--------------------------------	--	-------------------------	---	-------------------------	--	----------------------	---	------------------------	--------------------------	---	--	---	----------------------	---	---	-----------------------	-------------------------------	---	---------------------------------	----------------------------	---	---	----------------------	---------------------------	------------------------------	-----------------------------	------------------------------	----------------------------	--------------------------------	---	-----------------------------	---	------------------------------	---	--	---	--	---	--	---------------------------	---	---	--------------------------	---	---	--	---	------------------------------	------------------------------	-------------------------------	---	--	---	--	--------------------------	------------------------------	--	---	--	--	-------------------------	--	---	----------------------------	-------------------------	----------------------------	---	---	--	--------------------------	--	--	--------------------------------	--	--------------------------------

δοκιμάζω 418. c. ἐτάζω 575. c. διακρίνω 813. d. πα- ράζω 1086. d. καταπει- ράζω 1087. c. κατασκο- πέω, εὖω 1130. a	exquifita constitutio ἀκρι- βεία 90. c	τασμικρύνω 948. a
exploro diligenter ἀκριβόω 90. d. ἀκριβάζω 91. a	exquifita forma ἀκριβεία 90. c	exterior ὁ ἔξω (ὄν) 497. c.
expolio γνάπτω, γνάφω 321. b	exquifite ἀκριβέως 90. b	ἐξώτερος 498. a
expono ἀναγγέλλω 17. b.	exquifitior ἀκριβέστερος 90. a	exterminator ὁλοθρευτής 1020. a
ἐξηγῆμαι 629. c. ἀνατί- θεμαι 1133. b. ἐκτίθεμαι 1133. d. ἐκτίθεμαι 1133. b	exquifitiffimus ἀκριβέστα- τος 90. b	extermينو ἐξορίζω 1046. a.
expono infuper προσεξη- γέομαι 619. d	exquifitius ἀκριβέστερον 90. a	συνεκτρίβω 1365. a
exportatio ἐκκομιδή 789. b	exquifitor ἐκζητητής 625. a	externus ὁ ἔξω 497. c. ὁ ἔξω- θεν 498. a
exporto ἐκκομίζω 789. b	exquifitus ἀκριβής 90. a	extero ἐκτρίβω 1364. c
exposco ἐξαίτέω, ἔμαι 76. d	exfanguis ἐξαιμῶ 60. d	extero fimul συνεκτρίβω 1365. a
expositio ἐξηγήσεις 629. c.	exfatio κορέννυμι, ὦω 798. d	extetreo ἐκδεματόω 339. c
ἐκθεσις 1133. c	exfcindo ἐκλατομέω 1319. a	exterritus ἐκφοβός 1402. a
expositor ἐξηγητής 629. c	exfculpo διαγλύφω 321. a.	extimus ἐξώτερος 498. a
expositus ἐκθετός 1133. c	ἐκκολάπτω 781. a	extinctivus σβεστικός 1210. c
expostulo μέμφομαι 930. b	exfecco ἐκτέμνω 1318. c	extinguo σβέννυμι, ὦω, ἀ- ποσβέννυω, ὑμι 1210. a. c
expreflio ἐκτύπωμα 1370. a	exfhibilo ἐκσυρίζω 1284. c.	extollo ὑψόω, ἀνυψόω, ἐξυ- ψόω, προσυψόω 1384. a. b
exprimo ἐκπιέζω 1139. b.	χλευάζω 1457. a	extorris ἀπολαίς 1152. b. φυ- γὰς 1414. d
ἐκσυργγίζω 1279. a. ἐκτυ- πόω 1370. a	exficco ἐκκενόω 753. d. ἐξη- ρεύω, ἀναξηραίνω ἀποξη- ραίνω 999. a	extra ἐκτός 496. d. παρεκ- τός, ἔξωθεν 497. b. d. πά- ρεξ 525. c. ἔξω 575. a
exprobrabilis ἐπονείδιστος 1018. b (d	exfilio ἐξώλλομαι 107. c.	extraho ἐξέλκω, ὦω 512. b.
exprobratio ἀπελεγμὸς 506.	διασκιρτάω 1216. b	c. ἀποσπάω 1247. d. ἀ- νοσύρω 1285. b
exprobro ὀνειδίζω 1017. d	exfors ἀκλήρος 774. a	extraneus ἀλλοδαπὸς 345. b.
expromiffio ἐγγύη 442. d	exfors fum ἀκλήρεω 774. a	ὁ ἔξω 497. d
expugnabilis vix δυσπολι- όρητος 483. c	exfpiro ἐκπνέω 1141. c	extrema ἀρχαί 173. a
expugnatu facilis εὐάλωτος 101. c	exfpuo ἐκπτύω 1175. d	extrema pars ἄκρον, α, ἄ- κρα, ων 92. c. 173. a. ἀρ- χαί 173. a
expugno καταμαχέω 918. a.	exftimulatio παροξυσμὸς 1033. b	extremæ corporis partes ἀκρωτήριον 91. d
ἐκπολεμέω 1150. d	exfugo ἐκθηλάζω 660. c	extremè ἐσχάτως 574. d
qui expugnari non potest ἀκαταμάχητος 918. b	exfurgo ἀνίσταμαι 703. a	extremè fenex ἐσχάτογῆρος 575. a
qui expugnari potest κα- ταμάχητος 918. a	exta τὰ σπλάγχνα 1255. a	extremitas ἀκμή 82. a. ἄ- κρον, α, ἄκρα, ων 92. c. γω- νία 316. d. ἐσχάτον 574. c
expulfio ἐξαποστολή 1263. c.	extabefacio ἐκτήκω 1323. d	in extremitate rectus ἀ- κρόβυστος 280. a
ἀπωσμός 1479. d. ἔξωσμα 1480. a	extemporalis χέδιστος 1189. b	extremities corporis ama- puto, mutilo ἀκρωτηριάζ- ω 91. d
expurgo ἀποκαθαίρω, ἐκ- καθαίρω, περικαθαίρω 717. b. d. ἐκκαθαρίζω 718. d	extendo ἀναπλέω 142. d.	extremo pede λαΐξ 838. a
exquiro ἀκριβόω 90. d. ἀ- κριβάζω 91. a. ἐτάζω 575. c.	διεκβάλλω 211. b. διαπε- τάω, διαπετάννυμι 1105. a.	extremum ἀκμή 82. a. ἄ- κρον, α, ἄκρα, ων 92. c
ἐκζητέω 625. a	a. παρεκτείνω 1308. d. ὁ- ρέγω, γνυμι 1041. c. τα- νύω 1194. d. διατείνω, ἐκ- τείνω 1308. a	extremus ἄκρος 92. b. πρυμ- νός 1171. d. τέρμιος 1321. a
	extendo me ultra quam fas eft ὑπερεκτείνω 1308. d	
	extense ἐν ἐκταναίᾳ, ἐκτενῶς 522. a	
	extenfio ἐκτασις, ἀπέκτα- σις 1308. b. d	
	extenuo λεπτύνω 878. c. κα-	

II. INDEX

ad extremum ὕσπερον 1382. b	faber ararius χαλκοπλάστης 1125. d. χαλκεὺς 1444. c	μετάδοτος 390. b. 187. a
ad extremum usque εἰς τέλος 1312. c	faber argentarius ἀργυροκόπος 796. d	facilis expugnatu εὐάλωτος 101. c
in extremo ὁψι, ἐν ὕσπερ 1062. c (a	faber ferrarius χαλκεὺς 1444. c	facilitas εὐκοπία 793. b. εὐχέρεια 1450. c
extremus sum ἔχατεύω 575.	faber lapidarius λιθουργός 543. b	facilius εὐκοπώτερον 791. b
extrinsecus ἐκτὸς 496. d.	fabrefio σκευάζομαι 1231. c	facilius est carpere, quam imitari, Adag. ῥῆθον μιμῆσθαι ἢ μιμῆσθαι 965. b
παρεκτὸς 497. b. ἔξωθεν 497. d	fabrefactum quod est σκεύασμα 1231. d	facinora, scelera ἀνόμα ἔργα 974. c
extructio ἔγερσις 447. d	fabricatio κατασκευὴ 1233. a	facinorosus ῥεδιουργός 544. b
extrudo ἔξωθῆναι 1479. d	fabrico in fornace fusoria χωνεύω 1454. a	facinus ἔργον 537. d
extruo δέμω, οἰκῶ 355. c. ἐπισκευάζω 1232. b	fabricor τέχνω 168. b. 1312. c. δημιουργέω 540. a. σκευάζομαι 1231. c. τεκταίνω, ἀρχιτεκτονέω, ἀρχιτεκτονεύω 1323. a. κατατεύχομαι 1322. d. χαλκεύω 1444. c	facinus callidum in bello στρατήγημα 46. a
extruo domum οἰκοδομέω 355. d	fabricor 'artificiose τεχνίζομαι 1323. b	facinus detestandum μῦσος 962. c
exubero εὐφορέω 587. a. πλεονάζω 1154. c	fabrilis τεκτονικός 1322. d	facinus impium & nefarium δυσέβημα 1212. a
exul ἔξοικος 1013. a. Φυγὰς 1414. d	fabrile instrumentum σφύρα, ραβδός 1189. a	facinus ipsum αὐτίφωρον 1440. b
exulceratus ἡλκωμένος 512. d	fabula θρύψαγμα 668. a. λάλημα 839. d. μυθολογία 866. c. μῦθος 959. c	facinus perpetrare, committere ποιεῖν ὑπομίαν 1144. c
exulcero ἐλκώ 512. d	fabularum narratio, expositio μυθολογία 866. c	facinus virile ἀνδραγαθήμα 6. d. ἀνδραγαθία 7. a
exulo Φυγαδεύω 1414. d	fabularum narrator μυθολόγος 866. c	facio θράω, θραίνω 424. b. d. πένομαι 1095. a. ποιέω 1142. d. πράσσω, τίσω 1159. d. τίθηναι 1327. a
exultatio ἀγαθίαμα, ἀγαθίασις 7. d. γαυρίαμα 290. c	fabulas narro μυθολογέω 866. c	facio ad amissum ἀπακριβόω, ἐξακριβόω, διακριβόω 90. d
exulto ἀγαθιάω 7. b. πανηγυρέω 35. a. γαυρόω, ὀομαι 290. c. σκιρτάω 1226. a. κατασπαταλώω 1247. c	facere quod justum & bonum est ἀλήθειαν ποιεῖν 98. c	facio ascendere ἀναβιβάζω 248. d. ἐμβιβάζω, ἐπιβιβάζω 210. b. c
exultantium clamor ἀλάλαγμα 94. c	facetus γελοιασῆς 294. a. εὐτράπελος 1356. b	facio cadere ὀλισθάνω, ἔω 1019. b
exuo ἐκδύω, ἐκδιδύσκω 435. a. b	faciem ad coelum converto ἀναβοάω 261. d. 262. a	facio cessare καταργέω 539. a. παύω 1080. a
exuo me ἀπεκδύομαι 435. c	facies ὤψ 112. a. ὄψις 1036. b. πρόσωπον 1486. d	facio concrefcere πήσσω 1082. c
exuor ἀπεκδύομαι 435. c	facile μάτην 191. b. εὐχερῶς 1450. c	facio cubare λέγω 873. a
exuro ἐκκαίω, κατακαίω 725. c	facilis ἴλαος, ἴλαος 688. b. εὐκολος 787. a. εὐκοπος 793. b. εὐπορος 1090. d. εὐχερῆς 1450. c. χρηστός 1461. a	facio descendere καταβιβάζω 211. a
exuscito ἀναζωπυρέω 1179. c	facilis ad impertiendum εὐ-	facio desiderare ἔλθεμαι 516. d
exustio ἀνάφθησις 148. b. καῦσις 724. d. ἀπόκαυμα 725. b		facio desinere καταλήγω 880. c
exutio ἀπέκδυσις 435. c		facio destillare κατακρυγίζω 1179. a
exutus divitiis hujus mundi γυμνός 334. c		foedus
exuviae λάφυρα 542. b		
exuvium μελωτή 942. d		
Ezechias Ἐζεκίας 451. b		
F.		
Faba κύαμος 823. b		
faber τέκτων 168. b. 1322. d		

LATINO-GRÆCUS

facio discipulos μαθητεύω, ποιῶ μαθητὰς 906. a	factus σκευασθὺς 1231. d	sem δρέπανον ἐπιβάλλειν ἐπὶ τὸν ἀμνητὸν 116. c
facio discumbere ἀνακλίνω 775. c. d. κατακλίνω 776. b	factus ex ære χράλκῳ 1444. c	falx messoria ἄμνη 116. c
facio dormire κοιμάω 779. d	factus ex pilis τρίχινος 667. b	fama ἀκοή 87. b. δόξα 413. c.
facio exire ἐξοδιάζω 1004. d	facultas δύναμις 428. a	κληδὼν 772. d. ὄνομα 1029. d. φήμη 1397. d
facio exoriri ἀνατέλλω 1310. d	facultas cognoscendi γνῶσις 315. c	fama bona εὐφημία 1398. c
facio festinare κατασπεύδω, σπεύδω 1252. c. d	facultas intelligendi ac di- judicandi αἰσθητήριον 72. d	famam lædens βλάσφημος 1397. d
facio gustare γεύω 298. d	facultates ὑπάρχοντα, ὑπαρ- ξίς 178. a. b. εἰσία 476. c.	famam spargo διαφημέω 1398. b
facio missum ἐάω 441. c. ἀ- φίημι 610. d. ἐέδομαι 1161. d	εὐπορία 1091. a	fame affligo λιμαγχονέω 36. a
facio mori θανατόω 664. d	facundus ἔυλαλος 840. d.	fame laboro λιμαίνω, λι- μώτῳ 884. d
facio pridem inveterascere προκατασκευάζω 1235. c	λόγιος 862. a	fame neco λιμοκτονέω 884. d
facio prodire προβιβάζω 213. d	falcatus δρεπανηφόρος 425. c	fame pereo λιμῶ ἀπόλλυ- μαι 884. d
facio quiescere κοπάζω 794. a	fallacia ἀπάτη 140. d	famelicus πρόσπενος 1086. c
facio scandere βιβάζω 208. d	fallax ἀπατητικὸς 140. d.	fames λιμός 884. c. πείνα 1086. b
facio sedere ἕζω 451. c.	ψευδής 1474. a	fames atra αἰδοψ λιμός 1037. a
ἰδρύω, υἱεῖ, καθίζω 454. c. d	fallo ἀπατάω 140. b. ψεύδω, ψεύδομαι 1473. b. c. δια- ψεύδομαι 1474. b	familia ἔθνος 456. c. οἰκετία 1012. c. πατριά 1079. a
facio stare ἵστημι, ἵσάνω, ἵσάω 699. d	fallor διαστάομαι 164. b	familix princeps ἀρχιπα- τριώτης 1079. a
facio ut aliquid inclinet κλίνειν 774. d	falsa de me prædico ἀλαζο- νεύομαι 93. b	cum tota familia πανοικί, πανοικία, πανοικεσία, παν- οικησία 1015. a
facio ut aliquis sit acceptus χαριτόω 1446. d	falsa ratiocinatio παραλο- γισμός 865. b. d	cum tota familia seu do- mo perit πάνοικος ἀπόλ- λυσται 1015. a
facio ut aliquis eat συμβι- βάζω 214. c	falsi Christi ψευδόχριστοι 1465. a	familiam pessundo, everto δικοφθορέω 1419. a
facio ut illucescat φωτίζω 1394. c	falsiloquus ψευδολόγος 873. a	familiaris συνήθης 631. c
facio ut meum sit προσποι- έω 1148. b	falso δαλόω 420. d	familiariter utor aliquo συγχράομαι 1461. c
facio ut proficiat οἰκοδο- μέω 356. a	falso nominatus ψευδώνυ- μος 1031. b	famosus ἐκκλητος 730. d
facio ut quis offendat σκαν- δαλίζω 1225. c	falsum testimonium ψευδο- μαρτυρία 914. b	famularis λαίτριος 855. c
facio ut quis sapiat σωφρο- νίζω 1428. d	falsum testimonium dico, præbeo ψευδομαρτυρέω 914. b	famulitium θεραπεία 657. c.
factitius σκευασθὺς 1231. d	falsus ψευδής 1474. a	οἰκετία 1012. c
factum ἔργον 537. c. ῥήματα 1187. d	falsus Apostolus ψευδαπό- στολος 1263. b	famulor θεραπεύω 657. a.
factum ipsum αὐτόφωρον 1440. b	falsus doctor ψευδοδιδάσκα- λος 381. d	κονέω 790. c.
in ipso facto ἐπαυτοφώρῳ 1440. b	falsus frater ψευδάδελφῳ 50. d	famulus ὑπηρέτης 550. c.
factum solerter πανέργημα 543. d. πανέργημα 544. a	falsus propheta ψευδοπρο- φήτης 1399. d	θεράπων 656. d. παῖς 1064. a
	falsus testis ψευδομάρτυρ 51. a	fanum τέμενος 1320. c
	falx ἄρπη 161. c. δρέπανον 425. c. θερισηρίον 658. b.	far ζέα 619. c. ὀλύρα 1013. b
	falcem immittere in mes- sa 1434. d	farina ἄλευρον, ἄλφιτον 97. a
		farina aqua subacta φύρα- μα 1434. d
		farina

II. INDEX

farina ex tritico σερμίδαλις	1214. c	favilla αἰθαλίη	59. d	ferax ἔγκαρπος 742. b. πο-	
fas δίκη 393. a. θέμις 650. b		favor φιλάνθρωπον	129. c	λυφόρος	1406. b
falces αἱ ῥάβδοι	607. c	favore completor χαριτέω	1446. c. d	ferè ὡς 461. c. χεδόν 1289. b	
fascia, in qua infans obvol-		favorem experior χαριτόο-		ferè ἀγρίως	34. c
vitur σπάργανον	1247. a	μαι	1447. a	ferens humeris νωτοφόρος	1406. a
fasciæ κερίαί	751. d	fausta precor εὐφημέω	1398. c	feriæ ἑορτή	516. a
fasciæ sepulcrales κηρείαι	751. d	fausti nominis & ominis		feriæ domesticæ κατοικέσιαι	1014. a
fasciculus δέσμη 369. d. ἀ-		εὐώνυμος	157. b	ferias celebrare ἀπραξίαν	
πόδεσμος	370. c	favus κηρίον	760. d	ἄγαν	37. a
fasciis involvo σπαργανόω		fax λαμπτήρ 849. c. φανός		ferino more θηριωδῶς 661. a	
	1247. a		1389. d	ferio παίω 1066. b. σπένδο-	
fascination βασκανία	240. b	facem habens δαδῆχος 606. c		μαι	1251. a
fascinator βάσκανος	240. a	facem teneo δαδῆχέω 606. d		ferio jaculo βιάλλω	216. a
fascinatorix βάσκανος	240. a	facis gestatio δαδῆχία 606. d		ferio lapidibus λιθοβολέω	
fascino βασκαίνω	240. a.	febricito πυρέσσω, τῶ 1178. b			216. a
γητεύω	324. c	febricula πυρέτιον	1178. b	ferio plana palma ραπίζω	
fascinum βασκάνιον	240. b	febris πυρετός	1178. b		1181. d
fastidium βδελυγμός 242. d		fel χολή, χόλος	1458. b. c	ferior ἑορτάζω	517. a
fastigium ἀπρᾶ, as 92. b.		felicitas ἀλήθεια 99. a. ὕλ-		feritas ἀγριότης	34. c
κορωνίς 800. c. σάμϑ		bos 1018. d. τύχη	368. c	fermè χεδόν	1289. b
	1203. c	felicitas cœlestis δόξα 413. d		fermentatus ζυμωτός, ζυ-	
fastigium honoris βαθυμός		felicitas in rebus gerendis		μίτης	626. b. c
	207. c	εὐπραγία, ξία	1161. d	fermento ζυμόω	626. b
fastuosè incedere ἐμβατεύ-		felicitatem possidere s. per-		fermentum ζύμη	626. a
ειν	210. a	frui felicitate εὐδαιμο-		fero τλάω 134. b. βασάζω	
fastu turgeo ἀδρύνομαι 54.		νίαν κεντῆσαι	819. d	240. c. διαβασάζω 241. c.	
a. χαυνόομαι	1448. d	felicitè εὖ	587. a	παρακομίζω 789. b. ὄω	
fastus αὐθάδεια 51. b. ἀλα-		felis αἴλαρος	1055. c	1011. a. φέρω 1403. c. φο-	
ζονεία 93. c. ὄγκος 1003.		Felix Φῆλιξ	1415. d	ρέω	1405. c
c. ὄφρυς 1061. a. τίφος,		felix αἰσιος 72. b. εὐτυχής		fero moleste δυσαρτεσέω 154.	
τύφος	1371. b	587. a. εὐήμερος 838. μαι-		b	
fatalis calamitates ἀνάγκαι		καρ 899. b. εὐπραγής 1161.		fero præ me προσποιέομαι	
	122. b	d. τυχικός	1372. d		448. b
fatalis necessitas εἰμαρμένη		felix in jaculando seu sco-		fero super vel ultra ὑπερφέ-	
	922. d	πο tangendo εὐσοχϑ		ρω	1413. c
fataliter destino κλώθω 778.			1272. c	ferocia ἀγριότης	34. c
a		felix sum κατευθύνω 583. a.		ferocitas θράσος	646. d
fatigo σκίλλω	1239. c	εὐημερέω 638. b. εὐπράσ-		feror in aliquem ἐμφέρομαι	
fatigor κοπιᾶω 793. c. πο-		σω τῶ	1161. c		1409. c
πόομαι 794. b. καταπο-		felleus χολώδης	1458. c	ferox ἀγέρωχος 22. c. γαῦ-	
νέομαι	1097. a	feminale περισκέλιον, πε-		ρος 290. b. θρασὺς 646. d	
fatum αἶσα 72. b. κήρ 751.		ρισκελὶς	1127. d	ferreis constrictus vinculis	
d. εἰμαρμένη, μοῖρα 912.		femoralia ἀναξυρίδες 1185. b.		σιδηρόδεσμος	372. a
d. πότμος	1079. b	περισκελῆ	1127. d	ferreus σιδήρεος, ἄς	1210. b
fatuus ἄφρων 143. d. ἄκκος		femur μηρός	944. b	ferrum σίδηρος 1220. b. χαλ-	
728. a. μῶκος 964. d. μω-		fenestra ἀποβλέπτῃς 158. d.		κός	1444. b
ρός	965. c	θυρίς 674. b. παράκνυψις		ferrum non habens ἀσίδηρος	
fauces στόμα 1270. d. φα-			827. a		1120. b
ρυγξ	1396. c	fera θῆρ, θηρίον	660. d	fertilis ἀγαθός 5. b. εὐφο-	
faveo πρόσκαμαι	751. c	feras capio θηρεύω	661. b	ρος	1406. d
				ferveo	

ferreo βράζω 272. d. ζέω, ὑπερζέω 611. c. d. παφλά- ζω 1082. b	fide dignus αὐθεντικός 187. a. ἀξιόπιστος 1118. c	figo ἐρείδω 549. c. πηγνυμι 1072. d
fervidus ζεῶς 621. c. ἔκφυ- ρος 1179. a	fidei committo ἐμπιστεύω 1123. c	figo firmiter ἀπερείδω, ομαι 549. d
ferula πλάστιγξ 1126. c	fidei explorata πιστικός 1118. d	figulus κεραμεύς 755. a
ferum reddo ἀγρίζω 34. c. βαρβαρίζω 232. c	fidejubeo ἐγγυάω, ἐνεγγυ- άω 443. a. c	figura ἰδέα 465. d. σχῆμα 597. c. ὁμοίωσις 1016. b.
fervor ζέμα 611. c	fidejussio ἐγγύη 442. d	τύπος 1369. c
ferus ἄγριος 34. b. ἄγροικος 35. a. θηριώδης 661. a	fidejussor ἐγγυός, ἐγγυητής 443. b	figura ex lato in acutum definens κῶνος 835. a
festi panegyrici celebratio πανηγυρισμός 35. b	fidejussorem dare ἐγγυητὴν κατασῆσαι 443. b	figura referens malum pu- nicum ροίσκος 1193. c
festinanter ἐσπευσμένως 1252. b	fidelis πιστός 1118. c. ἀγαθός 4. c	figura transfero μετασχη- ματίζω 597. d
festinare facio κατασπεύδω, σπεύδω 1252. c. d	fideliter πεπιστωμένως 1119. c	figuro τυπώω 1370. a
festinatio κατάσπευσις, σπεύ- δῃ 1252. c. τάχος 1304. d	fidem derogo ἀπιστέω 1119. d	filia θυγάτηρ 669. a
festino θύνω, θύω, 153. b. κονέω 316. a. 790. c. σπεύ- δω 1251. d. ἐπισπεύδω, κα- τασπεύδω 1252. b. c. ἐπι- σπεύδω 1253. b. ταχύνω 1305. a	fidem habeo πιστεύω 1120. a	filiola θυγάτριον 669. c
festivitas ἐόρτασμα 527. a	fidem invenio ἐμπιστεύομαι 1123. c	filiolus τεκνίον 1340. c
festuca κάρφος 743. b	fidem plenam facio πληρο- φορέω 1407. a	filiolum interfectorem τεκνο- φόνος 1403. c
festum ἐορτή 526. a	fides πίσις 1116. c	filius ἀνδρὸς 127. b. γεν- νητός 197. b. ἐκγονον 308. d. τέκνον 1340. b. υἱός 1376. c
festum agito πανηγυρίζω 35. b. ἐορτάζω 526. d	à fide aberrare ἀσοχᾶν πε- ρὶ τὴν πίσιν 1272. c	filius Dei ἄγγελος 12. d
festum hebdomadarum πεν- τηκοστή 1097. c	fide exigua præditus ὀλι- γόπιστος 1120. a	filius major natu υἱὸς ὁ πρεσβύτερος 1163. b
festum Judaicum, quod in memoriam exitus Israe- litarum ex Ægypto ce- lebrabatur ἐξόδιον 1004. d	fidei alicujus committo παρακατατίθημι 1333. d	filius minor natu υἱὸς ὁ νεώτερος 1163. b
Festus Φῆσος 1416. a	fides data πίσωσις 1119. c	filum κλώσμαι 778. a. ῥάμμα 1184. a
fibula κρίκος 810. a. πόρπη 1155. d. διατόνιον 1308. a	fides infirma ἀπιστία 1119. d	omnia sunt hominum te- nui pendentia filo ἐκ τριχὺς πάντα κρέματα 667. b
fibula alligo ἐμπορπάω, ὦω 1155. d	fides mihi habita fuit ἐπι- σεύθην 1121. d	filum vitæ duco κλώθω 778. a
fibulo πορπάω, ὦω, ἐμπορ- πάω, ὦω 1155. d	fides mihi non habetur ἀπι- σῆμαι 1120. a	fimbria κράσπεδον 1083. a
fictilis κεραμικός 755. a. χυ- τραῖος, χύτρεος 1467. a	fidibus cano ψάλλω 1471. d	fimetum βολεῶν 264. a
fictus πλαστός 1125. c	fidiculis extendo ἀποτυμ- πανίζομαι 1370. d	finis βόλβιτον, βόλβιτῶ, βόλιτον 264. a. κοπρία, κόπριον 792. b. c
qui primus fictus est πρω- τόπλαστος 1125. d	fido ἐμπιστεύω 1123. c	findo χίζω 1289. d
figus arbor συκῇ 1282. c	fiducia ἄδεια 339. c. θάρσος 646. d. πεποιθήσις 1085. b. παρρησία 1188. c	finem impono παύω 1080. a
figus fructus σύκον 1282. c	fiduciâ præditus εὐθαρσής 647. b	tingo πλάσσω, τῶω 1125. b
figus immatura ὄλυνθῶ 1013. a	fiduciam pono πιστεύω 1120. b	finio καταλήγω 880. c. πε- ραίνω 1098. d. πληρώω 1128. b. συντελέω 1314. c.
	fiduciam suam in Deo col- locare πιστεύειν εἰς Θεόν 1122. a	τελευτάω 1317. a. τερμα- τίζω 1321. a
	fieri potest ἐνδέχεται 366. d	finis ἐκβασίς 209. d. κορ- νίς 800. c. ὄρος, ὄριον 1045. a
	figmentum μῦθος 959. c. πλάσμα 1125. b	

1045. a. πῖρας 1098. b.	λιον 1424. b	fluctus κλύδων 777. d. κῦμα 815. c
πέκμαρ 1310. b. πῆλ	flagitiosus ἀλιτίει 102. b	fluctus motio κλύδων 1201. c
1312. a. πλετὴ 1315. b. π-	flagitium ἀνόμημα 974. c	fluctuum agitatio σπῖλ 1201. c
λευτὴ 1317. a. τέσμα 1321. a	flagitium execrabile μῦσ 962. c.	fluctuum fremitus φρεῖ 1430. a
Finem brevem habens βρε-	flagra experiri πείραν λαβεῖν 1086. c. d	fluens κατ' ῥύτ 1186. c
χυπλής 1312. d	μασίγων 915. a	fluens semper αἰνῶ 970. c
ad finem fructus fero τε-	flagrum μάστιξ 915. a	ad flumen πύρρ 1156. c
λεσφορέω 1413. a	flamma πυρσός 1178. c. φαῦ-	qui a flumine abripitur
ad finem perduco ἐπιτε-	σις 1395. b. φλόξ 1412. a	ποταμοφόρητ 1406. b
λέω 1314. b. πλειώ 1315. c	flammeum virginale παρὸς 1072. d	fluentum νῆμα 970. d. ῥῆ-
ad finem nondum perdu-	flatum ventris emitto βδέω 242. b	θρον 1186. a
ctus ἀκρῶν 809. c	flatus ἀτμός 185. a. πνοή 1140. b. φύσημα 1435. b	fluo βλύζω, ὑώ 260. b. ῥέω 190. b. 1185. d. μύρω 961. a.
usque ad finem ἕως, μέχρ',	flatu carens ἀπνο 1140. b	νύω, νύω 970. d
ἄχρ' τέλος 1312. c. τελεί-	flaveo ξανθίζω 995. c	fluvium ponte conjungere
ως 1315. b.	flavum reddo ξανθίζω 995. c	ζευγύνει ποταμόν 619. d
propter hunc finem εἰς	flavus ξανθός 995. c	fluvius ποταμός 1156. c.
τῷτο 198. c.	flavus sum ξανθίζω 995. c	fluxus πηγή 1106. b. d. ῥεύμα, ῥοή, ῥόα 1185. d. ῥύσις, ἀπόρροια, ἀπόρρυξις 1186. a. b
Finitimus ἀσυγείτων 293. a	flexibilis ὀδυρτός 1007. d	fluxus sanguinis αἱμόρροια 1185. d.
finitio ὁρισμός 1045. c	flexibilis omnino πανόδυρτ 1007. d	focum extruere ἀνθρακίαν 1145. b
fnitor ὁριστής 1045. c	flecto κάμπω 737. c	focus ἐστὶ 100. b. 573. c.
fio γίνομαι, γίνομαι 301. d.	fleo θακρύω 340. c. θρηνέω 666. b. κλαίω 767. d. κω- 833. c	fodico ῥύσσω, τῖω 993. d
ποιέομαι 1143. d	fletus κλαυθμός, κλαυθμών 768. a. b. κώκυμα, κωκυ- 833. c. φωνή 1437. d	fodina μέταλλον 938. a
Firmamentum βεβαίωσις 244. c. εὐσταθεῖα 711. a.	flexilis καμπλός 737. c	fodio λαχαίνει 856. a. ὀρύττω, σσώ 1046. b. σκάπτω 1226. b
κρατεῖωμα 805. c. σπέρωσις 1267. a. βεβαίωσις 244. c.	flexio καμπή 737. c	fodio subtus ὑποσκάπτω 1226. d
ἴδρυμα 454. c	flexuosus σινεβλός 1173. d	fecundus πολύγον 308. b
firmitas κρατεῖωσις 805. c	flexus ἐλκλός 472. a	foeda actio ἀσχημοσύνη 598. c
firmiter βεβαίως 243. b	fio ἄω, ἄημι 56. a. 669. d. πνέω 1139. a	foedifragus ἀσύνθετ 1336. d
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floccifacio φανλίζω 1396. d.	foeditas αἰχ 73. a
firmiter teneo κρατέω 805. c.	paraχρῶμαι 1461. c	foedo μελύνω 955. a
firmiter teneo κρατέω 805. c.	florem ætatis excedens ὑπέρ- 81. c	foedior δυσσομία 1008. b
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floreo ἀκμάζω 82. b. ἀνθίσκω 126. c. θάλλω 644. b. εὐ- 645. b.	foedus σπονδὴ 1251. b. δια- 1264. b. διαθήκη 1331. c. συνθήκη 1336. d
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexilis καμπλός 737. c	foedere junctus ὁμίσπον- 1251. c
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexio καμπή 737. c	foedus 1251. c
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexuosus σινεβλός 1173. d	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexus ἐλκλός 472. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	fio ἄω, ἄημι 56. a. 669. d. πνέω 1139. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floccifacio φανλίζω 1396. d.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	paraχρῶμαι 1461. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	florem ætatis excedens ὑπέρ- 81. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floreo ἀκμάζω 82. b. ἀνθίσκω 126. c. θάλλω 644. b. εὐ- 645. b.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexilis καμπλός 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexio καμπή 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexuosus σινεβλός 1173. d	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexus ἐλκλός 472. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	fio ἄω, ἄημι 56. a. 669. d. πνέω 1139. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floccifacio φανλίζω 1396. d.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	paraχρῶμαι 1461. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	florem ætatis excedens ὑπέρ- 81. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floreo ἀκμάζω 82. b. ἀνθίσκω 126. c. θάλλω 644. b. εὐ- 645. b.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexilis καμπλός 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexio καμπή 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexuosus σινεβλός 1173. d	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexus ἐλκλός 472. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	fio ἄω, ἄημι 56. a. 669. d. πνέω 1139. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floccifacio φανλίζω 1396. d.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	paraχρῶμαι 1461. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	florem ætatis excedens ὑπέρ- 81. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floreo ἀκμάζω 82. b. ἀνθίσκω 126. c. θάλλω 644. b. εὐ- 645. b.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexilis καμπλός 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexio καμπή 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexuosus σινεβλός 1173. d	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexus ἐλκλός 472. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	fio ἄω, ἄημι 56. a. 669. d. πνέω 1139. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floccifacio φανλίζω 1396. d.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	paraχρῶμαι 1461. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	florem ætatis excedens ὑπέρ- 81. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floreo ἀκμάζω 82. b. ἀνθίσκω 126. c. θάλλω 644. b. εὐ- 645. b.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexilis καμπλός 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexio καμπή 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexuosus σινεβλός 1173. d	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexus ἐλκλός 472. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	fio ἄω, ἄημι 56. a. 669. d. πνέω 1139. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floccifacio φανλίζω 1396. d.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	paraχρῶμαι 1461. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	florem ætatis excedens ὑπέρ- 81. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floreo ἀκμάζω 82. b. ἀνθίσκω 126. c. θάλλω 644. b. εὐ- 645. b.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexilis καμπλός 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexio καμπή 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexuosus σινεβλός 1173. d	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexus ἐλκλός 472. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	fio ἄω, ἄημι 56. a. 669. d. πνέω 1139. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floccifacio φανλίζω 1396. d.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	paraχρῶμαι 1461. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	florem ætatis excedens ὑπέρ- 81. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floreo ἀκμάζω 82. b. ἀνθίσκω 126. c. θάλλω 644. b. εὐ- 645. b.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexilis καμπλός 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexio καμπή 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexuosus σινεβλός 1173. d	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexus ἐλκλός 472. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	fio ἄω, ἄημι 56. a. 669. d. πνέω 1139. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floccifacio φανλίζω 1396. d.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	paraχρῶμαι 1461. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	florem ætatis excedens ὑπέρ- 81. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floreo ἀκμάζω 82. b. ἀνθίσκω 126. c. θάλλω 644. b. εὐ- 645. b.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexilis καμπλός 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexio καμπή 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexuosus σινεβλός 1173. d	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexus ἐλκλός 472. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	fio ἄω, ἄημι 56. a. 669. d. πνέω 1139. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floccifacio φανλίζω 1396. d.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	paraχρῶμαι 1461. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	florem ætatis excedens ὑπέρ- 81. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floreo ἀκμάζω 82. b. ἀνθίσκω 126. c. θάλλω 644. b. εὐ- 645. b.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexilis καμπλός 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexio καμπή 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexuosus σινεβλός 1173. d	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexus ἐλκλός 472. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	fio ἄω, ἄημι 56. a. 669. d. πνέω 1139. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floccifacio φανλίζω 1396. d.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	paraχρῶμαι 1461. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	florem ætatis excedens ὑπέρ- 81. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floreo ἀκμάζω 82. b. ἀνθίσκω 126. c. θάλλω 644. b. εὐ- 645. b.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexilis καμπλός 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexio καμπή 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexuosus σινεβλός 1173. d	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexus ἐλκλός 472. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	fio ἄω, ἄημι 56. a. 669. d. πνέω 1139. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floccifacio φανλίζω 1396. d.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	paraχρῶμαι 1461. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	florem ætatis excedens ὑπέρ- 81. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floreo ἀκμάζω 82. b. ἀνθίσκω 126. c. θάλλω 644. b. εὐ- 645. b.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexilis καμπλός 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexio καμπή 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexuosus σινεβλός 1173. d	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexus ἐλκλός 472. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	fio ἄω, ἄημι 56. a. 669. d. πνέω 1139. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floccifacio φανλίζω 1396. d.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	paraχρῶμαι 1461. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	florem ætatis excedens ὑπέρ- 81. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floreo ἀκμάζω 82. b. ἀνθίσκω 126. c. θάλλω 644. b. εὐ- 645. b.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexilis καμπλός 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexio καμπή 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexuosus σινεβλός 1173. d	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexus ἐλκλός 472. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	fio ἄω, ἄημι 56. a. 669. d. πνέω 1139. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floccifacio φανλίζω 1396. d.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	paraχρῶμαι 1461. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	florem ætatis excedens ὑπέρ- 81. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floreo ἀκμάζω 82. b. ἀνθίσκω 126. c. θάλλω 644. b. εὐ- 645. b.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexilis καμπλός 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexio καμπή 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexuosus σινεβλός 1173. d	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexus ἐλκλός 472. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	fio ἄω, ἄημι 56. a. 669. d. πνέω 1139. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floccifacio φανλίζω 1396. d.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	paraχρῶμαι 1461. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	florem ætatis excedens ὑπέρ- 81. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floreo ἀκμάζω 82. b. ἀνθίσκω 126. c. θάλλω 644. b. εὐ- 645. b.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexilis καμπλός 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexio καμπή 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexuosus σινεβλός 1173. d	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexus ἐλκλός 472. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	fio ἄω, ἄημι 56. a. 669. d. πνέω 1139. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floccifacio φανλίζω 1396. d.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	paraχρῶμαι 1461. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	florem ætatis excedens ὑπέρ- 81. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floreo ἀκμάζω 82. b. ἀνθίσκω 126. c. θάλλω 644. b. εὐ- 645. b.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexilis καμπλός 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexio καμπή 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexuosus σινεβλός 1173. d	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexus ἐλκλός 472. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	fio ἄω, ἄημι 56. a. 669. d. πνέω 1139. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floccifacio φανλίζω 1396. d.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	paraχρῶμαι 1461. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	florem ætatis excedens ὑπέρ- 81. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floreo ἀκμάζω 82. b. ἀνθίσκω 126. c. θάλλω 644. b. εὐ- 645. b.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexilis καμπλός 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexio καμπή 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexuosus σινεβλός 1173. d	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexus ἐλκλός 472. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	fio ἄω, ἄημι 56. a. 669. d. πνέω 1139. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floccifacio φανλίζω 1396. d.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	paraχρῶμαι 1461. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	florem ætatis excedens ὑπέρ- 81. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floreo ἀκμάζω 82. b. ἀνθίσκω 126. c. θάλλω 644. b. εὐ- 645. b.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexilis καμπλός 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexio καμπή 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexuosus σινεβλός 1173. d	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexus ἐλκλός 472. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	fio ἄω, ἄημι 56. a. 669. d. πνέω 1139. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floccifacio φανλίζω 1396. d.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	paraχρῶμαι 1461. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	florem ætatis excedens ὑπέρ- 81. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floreo ἀκμάζω 82. b. ἀνθίσκω 126. c. θάλλω 644. b. εὐ- 645. b.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexilis καμπλός 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexio καμπή 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexuosus σινεβλός 1173. d	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexus ἐλκλός 472. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	fio ἄω, ἄημι 56. a. 669. d. πνέω 1139. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floccifacio φανλίζω 1396. d.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	paraχρῶμαι 1461. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	florem ætatis excedens ὑπέρ- 81. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floreo ἀκμάζω 82. b. ἀνθίσκω 126. c. θάλλω 644. b. εὐ- 645. b.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexilis καμπλός 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexio καμπή 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexuosus σινεβλός 1173. d	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexus ἐλκλός 472. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	fio ἄω, ἄημι 56. a. 669. d. πνέω 1139. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floccifacio φανλίζω 1396. d.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	paraχρῶμαι 1461. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	florem ætatis excedens ὑπέρ- 81. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floreo ἀκμάζω 82. b. ἀνθίσκω 126. c. θάλλω 644. b. εὐ- 645. b.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexilis καμπλός 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexio καμπή 737. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexuosus σινεβλός 1173. d	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	flexus ἐλκλός 472. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	fio ἄω, ἄημι 56. a. 669. d. πνέω 1139. a	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floccifacio φανλίζω 1396. d.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	paraχρῶμαι 1461. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	florem ætatis excedens ὑπέρ- 81. c	
firmiter teneo κρατέω 805. c.	floreo ἀκμάζω 82. b. ἀνθίσκω 126. c. θάλλω 644. b. εὐ- 645. b.	
firmiter teneo κρατέω 805. c.		

foedus pango διαπίθεμαι 1331. a	forma exquisita ἀκρίβεια 90. c	fortunatus τυχερός, ευτυχής 1372. d
foedus sancio σπένδομαι 1251. a	formam alicujus repræsen- to ἀφομοιόω 1026. c	forum ἀγορά 19. d. πλατεία 1126. a. φόρον 1405. b
foemina ἄνθρωπος 127. b. γυνή, ἀνδρὶς 335. c. θήλεια, θή- λυ 660. c	formam aliam habens ἀλ- λοειδής 466. a	in foro versor ἀγορεύω 30. b
qui a foemina regitur γυ- ναικοκρατούμενος 336. b	formidabilis δεινός 352. d. ἰσχυρός 711. c. φοβερός 1400. c	in foro delibero ἀγορεύω 30. b
foemineus θήλυς 660. c	formido, metus ἐνλάβειν 848. b	Forum Appii Φόρον Ἀππίου 1413. d
foeneratio δανεισμός 343. a	formidolosus δειλός 351. d	forum judiciale δικαστήριον 398. b
foenero δανείζω 342. d. ἐκδανεί- ζω 343. b	formo μορφόω 956. a	forum nundinarium ἐμπό- ριον 1090. d
foenore obruor καταπιέζο- μαι 1339. d	formositas εὐμορφία 956. b. c	forum olitorium λαχανο- πωλεῖον 1405. b. c
foenori do ἐκτοκίζω 1339. d	formosus εὐειδής 466. b. εὐμορφος 956. b	forum piscatorium ἰχθυο- πωλεῖον 1405. b
foenum χορτὸν 1459. c	fornax κάμινος 737. a. θαυ- νός 774. c. χωνεῖα, χωνεῖον 1453. d	fossa λάκκος 838. a. διώρυξ 1046. d. σκάμμα 1226. c
propter foetorem averfor ἐδελύσσομαι, τήναι 242. c	fornax, in qua conflantur metalla χωνευτήριον 1454. a	fossa profunda βάθος 231. d
foetum depono ἀποκύνω, ἀποκυένω 810. a	in fornacem conflatariam conjicio χωνεύω 1453. d. 1454. a	fossor σκαφεύς 1226. c
foetum gesto κυφορῶ 1406. a	fornix καμάρος 736. d	fovea βάθος 231. d. βό- θρυς 253. b. βόθρυς 264. a. βόθρος 263. d. λάκκος 838. a
foetus γένη, γένος, ἔκγονον, ἐπιγονή 308. b. d	foran, forsitan, fortassis ἴσως 698. c. πῶς 698. d. 1305. a	foveo θάλλω 645. b
foliorum collectio ἐπιφυλ- λῖς 1434. c	forte τυχόν 1367. d.	fractio ἀγὴ 47. d. θραύσμα, θραυσμός, θραύσις 665. d. κλάσις 768. d. ῥήγιον 1189. d
folium φύλλον 1434. c	fortis ἀλκήεις 109. b. ἀλκι- μος 109. b. ἀρρενωδός 164. a. θραυτός 646. d. ὑψηλός 1384. d	fractiuncula ῥήγιον 1189. d
folliculus κέλυξ 735. c	fortis sum ἐνισχυρίζω 712. d. κραταιόομαι 805. b	fractu facilis εὐθραυστος 666. a
follis ζώπυρον, φυσήτηρ 1179. b. φύσας, φύσας 1435. b.	fortiter ἀρρενωδῶς 164. a. γαν- κίαις 297. b. ἰσχυρῶς 711. d. κατὰ κράτος 746. c. κρα- ταῶς 805. c. εὐρώσως 1197. a	fractus ἐπίτριπτος 1364. d. πιθραυσμένος 665. d
fons κρήνη 809. a. b. πηγή 1106. d	forti sum animo καρπεῖω 807. c	fræno χαλινός 1444. b
fons saliens κρηνός 817. b	fortis sum ἐνισχυρίζω 712. d. κραταιόομαι 805. b	frænum χαλινός 1444. a
foramen ὀπή 1033. c. τρήμα 1346. d. τρύπα, τρύπημα, τρύμα, 1366. b. d. τρυμα- λιά, τρώγλη 1367. a	fortiter ἀρρενωδῶς 164. a. γαν- κίαις 297. b. ἰσχυρῶς 711. d. κατὰ κράτος 746. c. κρα- ταῶς 805. c. εὐρώσως 1197. a	fræno aureo utens χρυσό- χαλινός 1444. b
foras ἔξω 497. c	fortiter teneo κρατέω 805. c	fræno moderor χαλινά- γωγία 46. b
forceps ψαλῖς 1471. d	fortitudo ἀνδρεία 125. c. κρα- ταιότης 805. b	fræno injecto rego χαλι- νός 1444. b
forceps cancrorum χηλὴ 1454. a	fortitudo ἀνδρεία 125. c. κρα- ταιότης 805. b	fragilis θραυστός, εὐθραυστος 666. a
forensis ἀγορεύς 30. a	fortuitum συγκύρημα 828. c	fragmentum κλάσμα 768. c
foris ἔξω, ἔξωθεν 497. c. d	fortuna τύχη 1372. d	fragor βρόμος 274. a
foris appareo ἐκκύπτω 826. d	fortuna adversa utor δυσμε- μερεῖω 761. a	fragrans εὐοσμος, ὀσμός, εὐώ- δης 1008. c
forma ἰδέα 465. d. μορφή 956. a. τύπος 1369. c	Fortunatus Φερτυνάτος 1424. a	fragrantia bona εὐωδία 1008. c
forma bona εὐμορφία 956. b		
forma egregia ἀρεσκεία 155. c		
forma expressa εἰκὼν 469. a. ὑπετύπασις 1370. b		

II. INDEX

47. b. θραύω 665. d. θρίπτω 668. b. κλάω 137. d. 768. c. ἀποκλάω 769. a. ῥήσσω, ῥήγνυμι, ῥύω 1189. c. 1190. a. ἀπὸ ῥήσσω, ἀπὸ ῥήγνυμι, ῥύω 1190. c	frango undique περικλάω 769. b	frangor animo ἐκλύομαι 894. a	frater ἀδελφός 2. b. 49. d. frater falsus ψευδάδελφος 50. d.	fraterna charitate præditus φιλαδέλφος 50. d	fraternitas ἀδελφότης 50. c	fraternus amor φιλαδελφία 50. d	fratricida ἀδελφοκτόν 50. d 821. c	fratricidialis ἀδελφοκτόν 50. d 821. c	fratrum amans φιλαδέλφος 50. d	fratrum cœtus ἀδελφότης 50. c	fraudo σφρίσσω 1266. d	fraudulenter δολίως 421. a	fraudulentia δολιότης 411. a	fraudulentus δολιότης 420. d. ἱπιδέτης 1233. b	fraus ἀπάτη 140. d. δόλος 410. c. ἱπιδέτης 1233. b	fremitus βρυγμός, μῆ 277. a. b. θρύξ 666. b. μόλος 954. d. φρύαγμα, φρυγμός 1430. d	fremitus maris φρεῖξ 1430. a	fremo βρέω, ομαι 274. a. σφρασευβριμάομαι 276. a. φρυάττω 1430. d	fremo præ ira βριμάομαι 275. c	frondeo βρύχω 277. a. δια- πρίομαι 1165. c	frenum κημός 760. b	frequens sum πληθύω 1133. a	frequentia πολυπληθία, ἰα 1132. b	frico κνήθω 778. b. ψήχω, ψαίρω 1471. c	frigidus αἰθερῶ 59. d. ψυ- χρός 1478. b.	frigus κρύος 819. c. ψύχος 1478. b	frigus matutinum αἰθερῶ 59. d	frondeo ἐν κληματέω 773. a	frons, dis σβᾶς, σπιβᾶς 1260. b	frons, tis μέτωπον 1485. c	frons palmaῖ βαῖον 215. b	fructifer ἔγκαρπος, κατὰ καρ- πὸς 742. b. c. καρποφόρος 1406. d	fructum carpo καρπῶ 742. c	fructum colligo καρπῶ 742. c	fructum consequor ὀνόμασι, ὀνίναμαι 1028. c	fructum fero καρποφορέω 1406. d	fructum ferre καρπὸν φέ- ρειν, ποιεῖν 742. b. 1144. a	fructum offerro καρπῶ 742. c	fructum qui perfectum reddit πλεσφόρος 1413. b	fructus γένημα 296. c. ἐκ- γον 308. c. καρπός 742. a. ὀπώρα 1038. c	fructus arborei lignosum putamen habentes ἀκρο- δρυα 426. a	fructus autumnales ὀπώρα 1417. a	fructus colligo καρπίζομαι 742. b	frugalis εὐτελής 1313. b	frugalitas εὐτέλεια 1313. b	frugaliter εὐτελῶς 1313. b	fruges τρύγη 1365. d	fruges colligo τρυγῶ 1365. d	fruges excutio ἀλοιᾶν, ἀλοιᾶν 109. b. c	fruges primæ πρῶτης γενήμα- τα 296. d	frugibus sagino σπίνω, σπίν- ζω 1223. d	frugifer ἀζαθός 5. b. λυσί- της 1316. c	frugum collectio ἀμνησ- 116. c. τρυγητός 1366. a	frugum collector τρυγητής, ἤς 1366. a	fruitio κάρπωσις, κάρπωμα 742. c. ἀπόλαυσις 856. a	frumentum πυρός 1178. c. σίτη 1223. c	frumentum divido σιτομε- τέω 940. c	fruo λάω, λαίω, ἀπολαύω 856. a	frustra δωρεάν, μάτην 438. c. 916. a. οἰκῆ 468. c. εἰς κε- νὸν 753. a. διακενῆς, εἰως 753. d.	frustor ψεύδομαι 1473. b	frustulum ψαμίδιον 1478. c	frustum μαχίς 914. d. διχο- τύημα 1318. c. ψαμὶς 1478. c	in frustra comminuo κρεα- τομέω 975. d. ψάχω 1478. d	frutex ἀσπάλαθος 182. a	frutex rosas produciens ῥο- δὴ, ῥόδη 1192. d. 1193. a	frutex spinosus ῥάμν 1183. c	fruticor βλαστῶν, βλαστῶ 255. c	fucatus κίβδηλος 763. d. ἱπ- πλάστος 1125. c	fucatus minime ἀντίκει- ται 816. a	sine fuce ἐν ἀληθείᾳ 522. a ἄπλαστος 1125. d	fucus, frutitidis marini generis φύκος 1431. b	fuga φυγή 1414. c. ἐκφυγή 1415. b	in fugam verito τροπῶ 1356. c. φοβέω 1400. d	fugio δρῶν, διδρῶσται 277. c. 425. b. περιεστῆναι 708. d. 709. a. φέβομαι 1400. a. φένγω, φυγαδεύω 1414. a. d	fugio una συμφεύγω 1415. d	fugitivus φυγᾶς 1414. d	fulcimentum σπρυγμός 1269. b. ἔρεισμα, μέγ 549. d	fulcimentum adversus quippiam
---	-----------------------------------	----------------------------------	--	---	-----------------------------	------------------------------------	---------------------------------------	---	--------------------------------	-------------------------------	------------------------	----------------------------	------------------------------	---	---	--	------------------------------	---	-----------------------------------	---	---------------------	-----------------------------	--------------------------------------	--	---	---------------------------------------	----------------------------------	----------------------------	---------------------------------	----------------------------	---------------------------	---	----------------------------	------------------------------	--	------------------------------------	--	------------------------------	---	---	---	-------------------------------------	--------------------------------------	--------------------------	-----------------------------	----------------------------	----------------------	------------------------------	--	--	--	--	---	--	---	--	--	-----------------------------------	--	--------------------------	----------------------------	--	---	-------------------------	--	------------------------------	------------------------------------	---	---------------------------------------	---	---	--------------------------------------	---	--	----------------------------	-------------------------	--	----------------------------------

quippiam ἀντιστήριγμα 1269. b.	funditor σφενδονίτης, τῆς 1287. c	furtum κλέμματα, κλοπὴ 772. c. φωρῶ 1440. a
fulcio εἰρεῖδω 549. c. ἐπερείδω 550. a. τηρίζω 1268. d	funditus ἄρδην 152. c	in furto deprehendo φωρῶ 1440. a
fulcio contra ἀντιπείδω 549. d	fundo θημελίω 650. a	furtum ipsum αὐτόφωρον 1440. b
fulcrum στήριγμα 1269. b	fundo, is μύρω 961. a. βρύω 277. b. λείβω 856. c. 873. d. 542. d. χέω, χέω 1452. c. χύω, χύνω 1467. a	fuscus πτελὸς 142. a. φαιὸς 1392. d
fulgeo e contrario ἀντιλάμπω 849. d	fundum βυθὸς, βυσσὸς 279. a	fuse ῥυθόν 1194. d
fulgor σέλας 1213. d. σίλβωσις 1270. a	fundo carens ἄβυσσος, ἄβυσσος 279. b	fusor argenti ἐξυργχόσκει 1452. c
fulgur ἀστραπή 184. a	fundus χωρὶς 1469. d	fusor auri χρυσόχοος 1453. c
fulguro ἀστράπτω, διαστράπτω 183. d	funeratio κηδεία 759. d	fustibus concido ἀποτυμπανίζομαι 1370. d
fuligo αἰθάλη 59. d. ἀσβόλη 179. d	funeris elatio ἐκφορὰ 1409. b	fustigo τυμπανίζομαι 1370. c
fullo γναφεύς 122. a. πλύντης 1139. a	funero ἐνταφιάζω 646. b	fustis ξύλον 999. d. ῥάπης 1183. d. τύμπανον 1370. c.
fulmen κεραυνὸς 757. a	fungor ἱμπεύομαι 1146. b	fusus κλωστήρ 778. a. ἄπτακτος 189. a. χυλὸς 1467. b
fulmine gaudens περπικέραντος 757. b	fungosus χαῖντος, χαυνὸς 1448. c	futurus sum μέλλω 928. b
fulmineus κεραυνέων, ἰσχυρὸς 757. b	funiculus σχοινίον 1290. d	in futurum εἰς τὸ μέλλον 928. d
fulmino κεραυνόω 757. b	funis βολίς 217. d. κάλδος, καλῶδιον 734. d. σρεπτόν 1274. b	G.
fulmino simul συγκεραυνόω 757. b	funis e junco plexus σχοῖντος 1290. d	Abbatha Γαββαθὰ 181. b
fumigo τύφωμαι 1372. b	funis e nervis tortus νευρία 978. b	Gabriel Γαβριήλ 281. d
fumo καπνίζω 739. d	funus curo una συγκομίζω 789. c	Gad Γὰδ 282. b.
fumo infesto τυφώω 1372. b	fur κλέπτης 771. b. φῶρ 1586. a. 1440. a	Gadarene Γαδαρανὸς 282. b
fumosus καπνώδης 739. b	furfur πίτυρον 1123. d	gæsum γαιτὸς, γαῖσος 283. d
fumum edo τύφωμαι 1372. b	fur velitium λωποδύτης 437. b	Galata Γαλατίας 285. a
fumum excito τυφώω 1372. b	furca σαρρὸς 1257. a	Galatia Γαλατία 284. c
fumus αἶμας 185. a. καπνὸς 739. c. τύφος, τυφὸς 1372. b	furiosus ἐπίληπτος 844. c. μανιώδης, ἐμμανὴς, ἐπιμανής, 899. a. b	Galaticus Γαλαπκὸς 285. a
functio officii ecclesiastici λειτουργία 543. a	furo θύω, μαίνομαι 675. c	galbanum χαλβάνη 1443. b
funda σφενδαίνω 1287. c	furo adversus aliquem ἱμαίνομαι, ἐπιμαίνομαι 899. a. b	galea περικεφαλαία 759. c. κόρυς 800. b
funda iacio σφενδονέω 1287. c	furor verb. λωποδυτέω 437. c. κλέπτω 772. a. κλοποφορέω 1406. a	Galilæa Γαλιλαία 285. b
fundam agito, funda utror σφενδονίζω 1287. c	furor, nom. μανία 899. a. αἰσία 989. d	Galilæus Γαλιλαῖος 285. c
fundamentum βάσις 207. b. 243. a. καταβολή 213. b. ἔδρασμα 451. d. ἔδραϊσμα 452. a. θήμελον, θημέλιος, θεμέλιον 650. a. κρηπίς 809. b. ῥίζωμα 1191. b. ὑποστήριγμα 1269. c	furore percitus μανιώδης 899. a	gallicinium ἀλεκτορροφωρία 1440. a
fundatio ἰδρυσις 454. c. θημελίωσις 650. b	furtivus κλεψιμαῖος 772. c	gallina ἀλεκτορίς, ἀλεκτρυών 873. b. ὄρνις 1044. c
fundatus βεβηκὼς 243. a	furto ablatum κλεψιμαῖος 772. c	Gallio Γαλλίον 285. d
	furto auferor κλέπτομαι 771. b	gallus ἀλεκτρυών, ἀλέκτωρ 96. c. 873. b
		Gamaliel Γαμαλιήλ 286. a
		ganeum ἄσπις 1243. c
		gangræna γάγγραινα 281. d
		gangræna laborare γάγγραινεῖν 282. b
		P p p 5
		garrus

II. INDEX

garrus λαλέω 838. b. ἀδο- λεσχεύω 479. a. σερβίζω 1280. a. διαψυθίζω 1475. a. φλυαρέω 1422. c	gemo γοῶω 324. c. ὀδυρόμαι 1007. c. σένω, σενάζω 1165. c	γενόομαι 1116. a. b in genua procumbere fa- cio γονατίζω 316. c
garrulitas ἀδολεσχεία 879. a	gemma μάραγδος 907. b. μάργαρον 908. a	genuinè γνησίως 311. d
garrulus λάλῳ 841. a. σπερ- μολόγῳ 872. c. ἀδο- λεσχῳ 878. d	genealogia γενεαλογία 868. a	genuinus γνήσιος 311. d
gaudens ἄσμενῳ 181. a	genealogiæ scriptor γενεα- λόγος 868. a	genus γόνος 308. b. γένῳ 309. d. γενέθλη 311. a
gaudens valde ὑπερχαρής 1443. a	gener γαμβρός 268. b	genus humanum ἀνθρώπο- της 119. a
gaudeo γηθίω, γαθῶ 4. b. χαί- ρω 1441. a. ἐπιχαίρω 1442. c	generatio γόνος 308. b. γε- νεά 309. c. γένεσις 311. b	in genere καθόλου 1022. c
qui gaudet malis alienis ἐπιχαυρέκακῳ, χαυρέκα- κῳ 1442. d	generatio carnalis αἷμα 60. b	geometria γεωμετρία 940. c
gaudeo una συγχαίρω 1442. d	generis seriem memoro γε- νευλογέω 868. a	geometricus γεωμετρικός 940. c
gaudium ἀγλαΐσμος 82. b. χάρμα, χαρμονή, χαρμο- σύνη, 1441. d. χαρὰ 1442. a. χάρις 1445. d	in genere alicujus annu- meror γενεαλογέομαι 868. b	Gergesēni Γεργασσηνοὶ 298. a
gaudio aliquem afficere πτεῖν πτε χαρὰν μεγάλην 1145. b	genere propinquus sum. ἀγχιστεύω 35. c	germanè γνησίως 311. d
gaudium ex malo alterius obortum ἐπιχαυρεκακία 1442. d	genero γεννάω 295. a	germanus γνήσιος 311. d
Gaza Γάζα 282. d	generosè γενναίως 297. b. εὐγενῶς 310. c	germen βλάστημα, βλαστὸς 256. a
gaza γάζα 282. d	generositas γενναιότης 297. b	germino βλαστάνω, βλαστῶ 255. c. ἀναβλαστάνω, ἔω, ἐκβλαστάνω, ἐκβλαστῶ 256. a. κυπρίζω 816. a. ἐκ- φύω 1436. c
gazæ custos γαζοφύλαξ 283. c. 1433. c	generosus γεννάδας, γενναῖ- ος 297. a. εὐγενής 310. b	gero aliquid cum virtute & felici successu κατορθῶω 1042. c
gazophylacium θῳρῶν 437. d. γαζοφυλάκειον 283. a. 1433. b	genitrix γενέτις 312. a	gero curam ἀλέγω 94. c
Gedeon Γεδεών 291. a	genitura γενεά 309. c	gero me πολιτεύομαι 1151. a. ἀναστρέφομαι 1175. b
gehenna γέννα 291. b	genitus recens ἀρτιγέννητος 297. c	gero me erga προσφέρωμαι 1412. a
gelu πύγῳ 1106. d	Gennefaret Γεννησαρέτ 297. d	gero me impudenter ἀναι- δέομαι 59. c
gelu constringo παχύνω 1082. c	gens γενεά 309. c. γένος 309. d. ἔθνος 456. c. φύλον 1434. a	gero me masculè ἀνδρίζομαι 125. c
gemelli δίδυμα, διδυμοτόκοι 382. c	qui est ejusdem gentis ὁ- μοεθνής 457. b	gero me recte κατευθύνομαι 583. a
gemellos pariens διδυμοτό- κῳ 382. c	ex omnium gentium ge- nere mixtus πᾶμφυλῳ 1434. b	gero rem bene εὐπράσσω, τῶ 1161. c. d
geminam habeo prolem δι- δυμεύω 382. d	gentes ἔλληνες 513. d	gero res magnas μεγαλο- ποιέω 1147. c
geminus, δίδυμῳ 382. b. δισσός 404. a	gentilis ἐθνικός 457. b. ἔθνη- νός 513. d	gestatorium φόρεον, φορεῖον, φορίον 1405. c
gemitus σεναιγμός 1165. d	gentilismus ἐθνητισμός 514. a. ἀλλοφυλισμός 1434. b	gestio ἀγαλλιάομαι 7. c
sine gemitu ἀσπναικτως 1165. d	gentiliter ἐθνικῶς 457. b	gesto βασάζω 240. c. φορέω 1405. c
	gentis præfectus ἐθναρχής 175. a	gesto ulnis ἀγκυλίζομαι, ἐναγκυλίζομαι 27. b
	genu γόνυ 316. a	gestus obscæni ἀσχημοσύνη 598. c
	ad genua accido, advolvor γονυπετέω, γυνάζομαι,	Gethsemane Γεθσημανῆ 291. b
		gibbus

gibbus κυφός	817. b	glorior ἀλαζονεύομαι 93. b.	Græcia Ἑλλὰς	513. a
gigas γίγας	301. d	αὐχέω 202. b. γαίω 286.	Græcos imitor ἑλληνίζω 514.	a
gigno γίγνομαι 295. a. 301. d. ἀποκύνω, ἀποκυνέω 830. a.		d. γαυρόω, ὁμομα, γαι- ριάω 290. c. κυυχάομαι, ἐγκυυχάομαι, κατακυυ- χάομαι 748. b-d. κομ- πάζω, κομπόομαι 788. b.	Græcus, adj. ἑλληνικός 514. a	
glaber λῆος	873. d	κομπέω 790. a. σεμνύνο- μαι 1214. d	Græcus, Subst. Ἕλληνα 513. c	
glacies κρύσταλλος 819. c.		glorior superbè αὐχέω 202. a	cum Græcis facio ἑλληνί- ζω 514. a	
παγετός 1105. d		gloriosæ res ἐνδοξία 416. d	gramen ἄγρωσις 34. d. 266.	
glaciei similis κρυσταλλοει- δής 466. b		glorioso ἐνδοξίως 417. a	d. βοτάνη, χλόη, χορτὸς 266. b. 1459. b. παμβό- τανον 267. a	
gladius μάχαιρα 919. b. ξί- φος 999. a. ῥομφαία 1193. d		gloriosus μεγαλαυχής, με- γάλαυχος 200. a. δοξικός 415. a. δοξαστός, ἐνδοξὸς 416. b. d. εὐκλείης 771. c	gramineus χορτώδης 1459. c	
gladius anceps ῥομφαία δι- σμομος 1193. d		gluten κόλλα 785. c	Grammatica γραμματικὴ (τέχνη) 329. a	
gladius Perficus ἀκινάκης 81. c		glutine compingo, con- jungo συγκολλᾶω 786. a	Grammaticus γραμματικός 329. a	
glans βάλανος 215. d		gnarus γνώσις 315. d	grandia jacto μεγαλαυχέω 202. a	
glandibus vescens βαλανο- φάγος 1387. a		gnaviter incumbo προσε- δρεύω 453. b	grandia qui jactat μεγά- λαυχος, ἥς 202. a. b	
glandifera arbor βάλανον 215. d		gnavus ἐπιμελής 917. a. φι- λόπονος 1095. c	grandioris monete per nummulos permutatio κόλλυβος 786. a	
gleba βόλος 217. c. βῶλός 280. c		Gog Γώγ 336. d	grandis μέγας 919. d. ἀπλε- τος 1131. a	
glomero κλώθω 777. d		Golgotha Γολγοθᾶ 324. c	grando χέλαζα 1443. a	
gloria δόξα 413. c. δόξασμα 416. b. ἐπιδοξότης, ἐνδο- ξία 417. b. κλέος, κλέος, εὐκλεία 771. b. c. κῦδος 813. d		Gomorrha Γόμορρά 315. a	granum κόκκος 783. d	
gloria afficio ἐκδοξάζω 416. d		Gomorrhæus Γόμορρός 325. d	grassans morbus νόσος ἐπι- δήμιος 375. d	
gloria inanis & vana κενοδο- ξία 417. c		grabatus κράββατος 803. b	grassator λωποδύτης 437. b	
gloriæ inanis cupidus κενό- δοξος 417. b		gracilem facio σφίγγω 1287. d	grata beneficiorum recor- datio εὐχαριστία 1447. c	
gloriam consequor δοξάζο- μαι 416. a		gradatim βάδην 207. c	gratia σπαδή 1252. d. χάρις 1445. c. τὸ εὐχαρι 1447. b	
gloriam mihi tribuo δοξάζω 415. a		gradu lento κατὰ πόδα 207. c	huius rei gratia ἅντι τέττα 132. c. τέττα χάριν 1446. a	
gloriatio γαυρίαμα 290. c. δόξα 414. a. αὐχημα, καύ- χημα, καύχησις 748. d		gradus βαθμὸς 207. b. ἑ- μα, βάσις 207. a. b. ἀνα- βαθμὸς, ἀναβασμὸς 208. b. c. κλίμαξ, κτήρ 774. c. d	gratiâ complector χαριτόω 1446. c. d	
glorificatio ἐνδοξασμὸς 417. b		gradus cognationis γενεὰ 309. c	gratia corporis ἀρέσκεια 155. c	
glorificatus δίκαιος 394. a		gradus scalæ ἀναβαθμὸς 208. b	gratiâ excidere τῆς χάριτος ἐκπίπτειν 1114. b	
glorifico δοξάζω 415. b. πα- ραδοξάζω 417. d		gradus summus ἀκμή 82. a	gratiam alicui habere χάριν ἔχειν (εἰδέναι) τινί 597. a	
glorificor δοξάζομαι 416. a. ἐνδοξάζομαι 417. a		Græca ἑλληνὶς 513. d	gratiam experior χαριτόο- μαι 1447. a	
glorifico unâ συνδοξάζω 417. d		Græcanicus seu qui natio- ne Græcus ἑλληνιστής 514. b	gratiam linguâ aucupor γλωσσοχαριτέω 1448. b	
		Græcè ἑλληνιστὶ 514. a	gratiarum actio εὐλογία 868. d. ἑξομολόγησις 872. b. χάρις 1445. d	
		Græcè loquor ἑλληνίζω 514. a	gratiarum actorius χαριστή- ριος	

rios 1446. c
 gratias ago ἀνθομολογέομαι
 871. d. εὐχαριστέω 1447. c
 gratioſum τὸ εὐχαρι 1447.
 b. χάρις 1445. d
 gratioſus εὐχαρις 1447. b
 gratis δωρεάν 438. b
 gratis dono χαρίζομαι, δω-
 ρέομαι 438. d
 gratulor συγχαίρω 1442. d
 gratus ἀρετός, ἐνάρτεος 154.
 b. c. θυμαρής, θυμήρης
 179. b. προσδεκτός 368. a.
 εὐδοκητός 412. a. πρόσφι-
 λής 1421. b. εὐχάριτος
 1447. c
 gravatè fero ὀχθεύω 1061. a
 gravida ἐν γαστρὶ ἔχασα 595.
 b. ἔγκυος 810. a
 gravida ſum κνέω 783. d.
 830. a. κνώ 819. c
 gravis βαθὺς 205. d. βαρὺς
 234. a. δανός 351. d. κόσ-
 μιος 801. b. περιωδός, τῶς
 1102. d. σεμνός 1214. d. σι-
 βαρός 1260. b
 gravior βαρυηχής 641. d
 gravis pretii βαρύτιμος
 1349. d
 gravitas σεμνότης 1214. d
 gravitatem gravitati oppo-
 no ἀντισεμνύνομαι 1215. a
 graviter βαρέως 234. c. σκλη-
 ρῶς 1236. a. σιβαρῶς 1260.
 b
 graviter defletus δυσαίακτος
 58. a
 gravo βαρέω 234. c. βαρύνω
 235. a. καταβαρέω 235. b
 gravor βαρέομαι 234. d. ὀχ-
 θεύω, ὀχθομαι, προσοχθεύω
 1061. a. b
 gregarius ἀγελαῖος 22. b
 gregatim ἀγεληδόν 22. c
 gremium κόλπος 787. b
 gressus βῆμα, βάσις 207. a.
 b. διάβημα 209. c
 grex ἀγέλη 12. b. ποιμνη,
 ποιμνιον 1150. a
 groſſus ὄλυνθος 1013. a
 grumus θρόμβος 667. c
 grunnio γρύζω 313. d. 333. c

gryps γρύψ 233. c
 gubernaculum πηδάλιον
 1108. b
 gubernatio κυβέρνησις 823. c
 gubernator ἐνθύνων 582. c.
 κυβερνήτης 813. c
 gubernator in puppi ſedens
 πρυμνήτης 1171. a
 gubernō ευκοσμέω 802. a.
 κυβερνάω, διακυβερνάω
 133. b. c. ποιμαίνω 1149. c
 gubernor πολιτεύομαι 1152. a
 gubernor dominio regio
 βασιλεύομαι 238. a
 gula λιχνεία 885. c
 gulofitas λιχνεία 885. c
 guloforum diverſorium ἀ-
 σωτεῖον 1243. c
 guſtare facio γεύω 298. d
 guſtatus γεῦσις 299. d
 guſto γεύομαι 298. d
 guſtus γεῦμα, γεῦσις 299.
 c. d
 guſtus bonorum cœleſtium
 αἰσθησις 72. c
 gutta ράνις 1182. c. σφαγγὴ
 1278. d
 guttatim exprimo, effundo
 σφαγγίζω 1279. a
 guttur βρόγχος 272. b. λά-
 ρυγγξ, λαιμός 852. b. κα-
 τάποσις 1111. c. Φάρυγγξ
 1396. c
 gymnaſium ἐφηβία 628. d
 gynæceum γυναικεῖον, γυ-
 ναικῶν 336. b. c
 gypſus σκίρος 1235. c
 gyrus γῦρος 336. c
 in gyrum colligo γυρόω
 336. c
 in gyrum ago ῥέμβω 1185.
 b

H.

H Abena ἡνία 639. c
 habeo ἔχω 594. a. ἴχω
 711. a
 habeo delectum διακρίνο-
 μαι 814. b
 habeo mecum inſuper ἐπι-
 συνέχω 606. a
 habeo pro nihilo ἐξεδενόω
 492. d. ἐξεδενέω 493. b

habeo pro vili Φαυλίζω
 1396. d
 habilis εὐφυής 1437. a
 habilis ad faciendum εὐδρα-
 νής 425. a
 habilitas ad res agendas εὐ-
 δράνεια 425. a
 habitabilis οἰκητός 1012. b
 habitaculum κατοικητήριον
 1013. c
 habitare in regione, in inſu-
 la κτίζειν χώραν, νῆσον
 822. b
 habitare cum aliquo οἰκεῖν
 μετὰ τινος 1012. a
 habitare facio κατοικίζω
 1013. d
 habitare feci κατεσκήνωσα
 1234. b
 habitare una facio συνοικίζω
 1014. d
 habitatio μονή 932. b. οἰκη-
 σις 1012. b. κατοικία 1013. c
 habitatio mihi datur κατοι-
 κίζομαι 1013. d
 habitatio propinqua παροι-
 κησις 1014. d
 habitator οἰκῆτωρ 1012. c. ἐν-
 οίκος 1013. a
 habitatoribus frequentor
 συνοικίζομαι 1014. d
 habitatum aliunde venio
 ἀποικέω 1012. c
 habitatum mitto κατοικίζω
 1013. d
 habitior ἀδρότερος 53. d
 habito συγκάθημαι 636. d.
 μένω 931. b. νέμω 971. d.
 ναίω 969. a. ἐννέμομαι
 976. d. οἰκίζω, 1014. d. οἰ-
 κέω 1012. a. κατοικέω, ἐγ-
 κατοικέω 1013. b. c. συνοι-
 κίζω 1014. d. σκηνώω 1233.
 d. κατασκηνώω 1234. b
 habito apud aliquem προσ-
 ηλυτεύω 568. b. συγκά-
 θημαι 636. d
 habito in tentoriis ἐπισκη-
 νόω 1234. a
 habito profunde ἐμβαθύνω
 206. b
 habitator συνοικίζομαι 1014. d
 habi-

habito unā συγκαθήμεαι 636. d. συνοικέω 1014. d	δόρυ 101. c. 421. c. κάμαξ 737. c	hesternus ὁ χθὲς (ὦν), χθι- ζὸς 1454. c. d
habitus corporis bona ἐν- εξία 607. b	hasta captus δορυάλωτ 421. c	heu αἶ 57. d. δι 1009. b
habitus ἔξῃς, οὐχ ἡμα 597. c. d. κατάσημα 707. c	hastæ cuspis αἶχμη λόγχης 100. d	hiatus χάσμα 1440. c
habitus, vestitus, μορφή 956. a. ὄπλον 1034. d	hastatus δορυτοφόρος 421. c	hic, hæc, hoc ἔτος, αὐτή, τῆτο 195. b. ὅδε, ἥδε, τόδε 347. a
hædus αἰγίδιον 62. d. ἔριφος 554. d	hastile γαισὸς, γαῖσος 283. d. καυλὸς 748. a	hic αὐτῶ 192. b. ὦδε 346. d. ἐνθα, ἐνθαδε, ἐνταύθα 523. b
hæreditas κληροδοσία 389. d. κληῖρος 773. b. κληρονο- μία 975. a	haurio ἀντλέω 134. a. ἀρύω, ομαι 167. d. ἀποβάπτω 229. b	Hierapolis ἱεράπολις 680. a. 1152. d
hæreditatis jure obtineo, possideo κληρονομέω 975. b	haustum ἀντλημα 135. a	Hierosolyma Ἱεροσόλυμα, Ἱερουσαλήμ 681. b. c. ἀ- γία πόλις 24. c
hæreditatem jure adeo, κα- τακληρονομέω 975. c	hebdomada ἐβδομάς 533. c. σάββατον 1197. d	Hierosolymitanus Ἱεροσο- λυμίτης 683. a
hæreditatem simul adeo συγκληρονομέω 975. d	Heber Ἑβερ 442. b	hilaris εὐφρων 587. a. 1427. d. ἱλαρὸς 688. c
hæreo prorsus ἐξαπορέομαι 1090. b	hebes ἀμβλὺς 116. d	hilaritas ἱλαρότης 688. c
hæres κληρονόμος 974. d	hebetor ἀμβλύνω 116. d	hilariter ἱλαρῶς 688. c
hæres ex asse ὁλόκληρος 774. a. b	Hebræa Ἑβραῖς 442. d	hilariter vivo ἐυθυμέομαι 672. c
hæres fio κατακληρονομέω 975. c	Hebræus Ἑβραῖος 442. d	hinc ἐνθεν, ἐντεῦθεν 523. c
hæresis αἵρεσις 63. b	Hebraicè Ἑβραϊστὶ 442. d	hinc & illinc ἐνθεν καὶ ἐνθεν, ἐντεῦθεν καὶ ἐντεῦθεν 523. c
hæreticorum portentosa, deliria βλάβος 206. c	Hebraicus Ἑβραϊκὸς 442. d	hinnio χρημετίζω 1462. b
hæreticus αἵρετικὸς 63. c. λύκος 888. d	hedera κιστὸς, τῆς 767. b	hinnitus χρημετισμὸς 1462. b
hærito ἀνακρίνω 813. b. ἀπο- ρέω 1090. b. διαπορέω, έομαι 1090. c	hederæ folium κισσόφυλλον 767. b	hinnulus νεβρὸς 971. a
Hagiographa γραφῆαι 329. c	hei δι 1009. b	hio ἀναχηνέω 1440. d
halitus αἶθμα 180. b. αἶτμος 185. a. πνοή 1140. b. ψυ- χή 1477. a	Heli Ἡλί 633. b	hio multum ἐκχαίνω 1440. d
Hallelujah ἀλληλεῖα 106. c	helluo γαστήρ 290. b. κωμα- στὴς 835. a. Φάγος 1386. d	hippodromus ἵπποδρόμος 1362. d
hallucinatio περιφέρειαι 1410. d	helluor λαφύσσω, τῶ 855. d	hircinus αἴγαιος, αἶγαιος 62. c. d
hallucino πταίω 1172. d	hem ἥα 439. b	hircus τράγος 1353. c. χίμαι- ρα, χίμαρας, χίμαρξ 1455. d
hamatus ἀλυσιδωτὸς 111. c	hepar ἥπαρ 640. a	hirquus κᾶνθ 739. a
hamivorus ἀγκιστροφάγος 27. c	herba βοτάνη, πόα 166. b. χόρτος 1459. c	hirsutus δασύς 345. c. λάσιος 852. b
hamo capio ἀγκιστρόω 27. c	herba virens f. agrestis χλόη 266. b. 1457. c	hirundo χελιδὼν 1451. c
hamus ἀγκιστρον 27. b	herbaceus χορτώδης 1459. c	hisco χαίνω 1440. b. χάσκω 1441. a
hariolus γνώσης 315. d. γνω- ρίσης 323. b. θεασθῆς 649. a	herbam viridem ferens χλοηφόρος 1413. d	Hispania Σπανία 1246. b
Hafidæi Ἀσιδαῖοι 180. c	herbarius βοτανικὸς 267. a	historia ἱστορία 696. d
hasta αἶχμη λόγχης 100. d.	herbasco χλοηφορέω 1414. a	histrion μῦμος 948. d
	herbidus λάσιος 852. b	hoc est τατέστιν 472. c. καὶ 720. b
	heri χθὲς, ἐχθὲς 1454. c. d	hodie
	Hermogenes Ἑρμογένης 555. d	
	Herodes Ἡρώδης 640. c	
	Herodias Ἡρωδιάς 641. a	
	Herodion Ἡρωδίων 641. a	
	Herodis ministri Ἡρωδιανοὶ 641. a	
	herus δεσπότης 361. d	
	Hesperus ἑσπερος 573. a	

II. INDEX

hodie σήμερον 1217. b	διδάσκαλος 381. d	horridus Φρικτώδης, Φρικώ- της 1430. b
hodiernus dies ἡ σήμερον (ἡμέρα) 1217. c	honestè ἀσείως 184. c. εὐ- χημώνως 598. b	horrifonus Βαρνηχῆς 642. d
hædus αἰγίδιον 62. d. ἔριφος 554. d	honestus ἀγαθὸς 4. b. ἀσεῖ- ος 184. c. εὐχήμεων 598. b.	horror Φρίκη, Φρικασμός 1430. b
hædus parvus ἐρίφιον 555. a	κόσμιος 801. b. σεμνὸς 1214. χρηστὸς 1461. a	qui horrore aliquantum tenetur ὑπόφρικτος, ὑπό- φρικτος 1430. b
holocaustum ὀλόκαυστον, ὀ- λοκάντωσης 726. b. c. ὀλο- κάρπωμα, ωσις 742. d	honor γέρας 301. c. δόξα 413. c. τιμὴ 1347. d	hortatio κέλυσμα 751. c
holocaustoma ὀλοκάντωμα 726. b	honorabilis τίμιος 1348. d	hortor παραινέω 62. a. πα- ρακαλέω 732. d. παραμυ- θεύω 960. a
homicida ἀνθρωποκτίνῃ 821. c. ἀνδροφόνος, μισαι- φόνος, Φονεύς, Φονευτῆς 1403. a. b	honorarium pro maximo nato πρεσβεῖον 1164. a	hortulanus κηπαρὸς 1058. b
homicidium φόνος 1403. a	honoratus τιτὸς 1346. c	hortulus κήπιον 760. c
homines vilissimi ἄδενες 492. c	honorem ambio φιλοτι- μέομαι 1351. a	hortum colo κυπέυω 760. c
hominibus placere studens ἀνθρωπάρεσκος 154. b	honorem persequi διώκειν τιμὴν 405. c	hortus κήπος 760. c
hominum amans Φιλάν- θρωπος 129. b	honoribus præcellere πλεο- νεκτεῖν τιμαῖς 607. d	horti custos κηπαρὸς 1058. b
hominum opinione κατὰ ἀνθρώπων 129. a	honorifica appellatio εὐ- φημία 1398. c	Hosianna ὡσαννά 1484. a
homo ἄνθρωπος, υἱὸς ἀνθρώ- που 127. a. b	honorificè ἐνδόξως, ἐπιδό- ξως 417. a. b. ἐντίμως 1350. a	hospes παρεπίδημος 376. a. καταλύτης 894. d. ξένος, ξῆνος 995. d
non cuivis homini con- tingit adire Corinthum ἐπαντὸς ἀνδρὸς ἐς Κόριν- θον ἐστ' ὁ πλῆς 1133. c	honorificus Φιλότιμος 1351. b. εὐφημος 1398. c	hospes curiosus domi alle- nx ἄλλοτριοςπίσκοπος, πολυπράγμων 1229. d
homo diris devotus ἀνάθε- μα 1330. a	honoris cupidus Φιλότιμος 1351. b	hospes publicus πάνδοχεύς 368. c
homo duræ cervicis σκλη- ροτράχηλος 1354. b	honoris fastigium βαθμὸς 207. c	hospita προσάτις 710. a
homo execrabilis & exitio devotus κατανάθεμα 1330. a	honoris studio nimio φιλο- τίμως 1351. b	hospitalis ξείνιος, ξένιος 996. a. Φιλόξενος 997. a
homo non renatus αἵμα 60. c	honoro τιμάω 1348. a. ἐντι- μάω 1350. a	hospitalis sum ξενοδοχέω 368. c
homo plebejus δημότης 375. a	hora ὥρα 1481. c	hospitalitas ξενισμός 995. d. Φιλοξενία 998. a
homo quicunque αἵμα 60. c	eadem hora αὐθώρα, αὐ- θωρὶ 1482. a	hospitio excipio ξενίζω 996. b
homo tumida & inani infla- tus superbia χάυναξ 1448. c	hora dimidia ἡμιώριον 1481. d	hospitio excipior ἐπιξενόο- μαι 997. a
homo versutus ἀλώπηξ 112. a	hordeaceus κριθίνος 810. a	hospitium κατάλυμα 894. d. ξενία 996. a
ex hominum consuetudi- ne ἀνθρώπινον 128. c	hordeum κριθὴ 810. a. τρύ- γη 1365. d	hostia pro peccato ἁμαρτία 114. d
honestas σεμνότης 1214. d	horrende Φρικτῶς 1430. b	hostia pro salute σωτήριον θεῶν oblata σωτήριον 1242. d
honestatis magister καλα-	horrendus Φοβερός 1400. b	hostiliter δυσμενῶς 931. b
	horreo τρέω 1363. c. Φρίσσω, τῶ 1430. a	hostis ὑπεναντίας 134. a. ἐχ- θρὸς 592. a. λύκος 888. d. μισοποιὸς 1147. b. πολέ- μιος 1150. c
	horreo aliquantum ὑπο- φρίσσω 1430. c	pro hoste habeo ἰχθυεῖν 592. c
	horreum ἀποθήκη 1330. d	Hozia
	horribilis συγχετός 1180. c. Φρικτώδης, Φρικώδης 1430. b	

Hozias Ὁζίας	1007. d	humilis ἑγκοῖλος 779. c. νη-	hypogæum ὑπόγαυον, ὑπό-
huc ὧδε 346. d. ἐνθάδε 523. b		ρὸς 980. c. πλωχὸς 1174. b.	γαυον 137. c
huc agite δεῦτε 362. d		ταπεινὸς 1295. a. ταπεινό-	hyssopus ὕσσωπος 1382. a
huc usque ἕως ἄρτι 165. a.		φρων 1429. d. χαμαλὸς	I.
ἄχρι τῆς δεῦρο 203. d. ἕως,		1444. d	J Aceo κᾶμαι 749. d. ἀνά-
ὧδε 346. d. 616. b. ἕως		humilitas ταπεινότης, ταπει-	κᾶμαι 750. a. κατάνκα-
τέτα (χρόνος), ἕως ἄρτι		νωσις 1295. c. d. ταπεινο-	μαι 751. a
616. b. c		φροσύνη 1430. a	jacio βάλλω 215. d. 247. b.
huiusmodi τοιοῦτος 347. a.		humiliter, in terram proci-	καταβάλλομαι 225. a. δι-
1017. c		dendo χαμαιπετῶς 1116. b	κω 401. a. προίημι 613. d.
humanitas φιλανθρωπία			ἐκρίπτω, ἔω 1192. b
129. c		humiliter sentio ταπεινο-	jacio ante προβάλλω 225. d
humanitate amanter com-		φρονέω 1430. a	jacio ex adverso ἀντιβάλλω
plector φιλοφρονέομαι		humī sterno ἐθαφίζω 450. d.	218. c
1429. d		θλίβω 662. d	jacio vicissim ἀντιβάλλω
humaniter φιλανθρώπως		humo παρακομίζω 789. c	218. c
129. c		humor ἰκμάς 686. a. νοτὶς	Jacob Ἰακώβ 676. d
humaniter tracto φιλαν-		991. d. ὑγρασία 1375. a	jactantia μεγαλαυχία 202. b
θρώπείω 129. b		humoris ficitas αἰσροχία	jactare καυχᾶσθαι 748. b
humano more ἀνθρώπινον		275. b	jactatio ἀλαζονεία 93. b
128. c		humor frigore adstrictus	jactatio ejus qui navigat
humano sensu κατὰ ἀνθρώ-		πάγος 1106. d	σάλος 1101. c
πον 129. a		humor falsus ἀλμυρὸς 110. c. d	jactator κομπὸς 790. a. λα-
humanum genus ἀνθρωπό-			πισης 852. b
της 129. a		hyacinthinus ὑακίνθινος	jactito φάσκω 1397. c
humanum me præbeo φι-		1373. a	jactito magna μεγαλοῦρη-
λανθρώπείω 129. b		hyacinthus ὑάκινθος 1373. a	μονέω 1147. a
humanus ἀνθρώπινος 128. b.		hyæna ὕαινα 1373. a	jactito me ἀλαζονεύομαι
Φιλάνθρωπος 119. b		hyberno χειμάζω, παραχει-	93. b. κομπάζω, κομπόο-
humanus sum Φιλανθρώ-		μάζω 1449. b	μαι 788. b
πέω 129. b		hybernus χειμερινὸς, χειμέ-	jactito me nimium ὑπεραί-
humectatio ὑγρασις 1375. a		ριος 1449. c	ρω 72. a
humecto βρέχω 274. c. ὑ-		hydria ἐπαρυρὶς 168. a. ὑ-	jacto grandia μεγαλαυχέω
γραίνω 1375. a		δρία 1376. a	202. a
humerales ἐπώμεις 536. d		hydropicus ὑδρωπικὸς 1486. a	jacto me ἀλαζονεύομαι 93.
humeri summities ἀκρώμιον			b. γαυριάζω 290. c. λαπί-
1480. c		hyemalis χειμερινὸς, χειμέ-	ζω 852. a
humeris superimpositus ἐ-		ριος 1449. c	jacto me elata cervice ἀυχέω
πωμάδιος 1480. b		hyematio παραχειμασία	202. a
humeris tollo κυτταρίζω		1449. c	jactor ῥιπίζομαι 1192. b
1480. b		hyemem traduco χειμάζω	jactura ἀποβολή 219. a. ἐκ-
humerus ἄρτηρ 70. c. ὤμος		1449. b	βολή 221. b. ζημία 623. d.
1480. b		hyemo χειμάζω 1449. b	ἀπώλεια 1021. c
humī χαμαί 1444. d		hyems χεῖμα, χαμῶν 1449. a	jacturam facere ἐκβολήν
humī cadens χαμαιπετὴς		hymen ὕμην 1378. b	ποιεῖν 221. b. π45. c
1116. b		Hymenæus Ὑμέναιος 1181. d	jacturam facio ναυαγέω 47.
humiditas ὑγρότης 1375. a		hymenæus Ὑμέναιος 1378. b	d. ζημιόομαι 624. a
humidus ἐνικμος 686. b. ὑ-		hymnum cano ὕμνέω 1375. a	jactus βόλος, βολή 217. c. d.
γρός 1374. d		hymnus ὕμνος 1375. a	ῥιπή, ῥοπή 1192. a
humiliari πτωχεύειν 1174. b		hymnus de parta victoria	jaculator ἀκοντιστής 81. d
humilio κενόω 753. b. τα-		ἐπινίκιον 983. b	jaculo ferio βάλλω 216. a
πανόω 1295. b		hypocrita ὑποκριτής 815. d	jaculor ἀκοντίζω 81. d
			jaculum

II. INDEX

jaculum ἄκων, ἄκας, ἀκόν- τιον 81. c. βολίς 217. d. βέλος 147. b. γαισός, γαι- σος 283. d. ζιβύνη, σιβύνη 625. b	δαός 532. c. d. ἐνθεῖ 1337. c	ignifer πυρφόρος 1413. a
Jairus Ἰάειρος 66. c	idque καὶ τῆτο 198. c	ignis πῦρ 1177. c. φῶς 1394. a
jam δὴ 371. b. ἤδη 630. b	id quod intortum est στρέμ- μα 1274. b	ignis inextinguibilis πῦρ ἀσβεστον 1178. a
Jambres Ἰαμβρῆς 677. a	Idumæa Ἰδαμαία 679. b	ignis ubi accenditur πυρεῖα 1178. b
jam nunc ἀπὸ νῦν 165. b	Jechonias Ἰεχονίας 684. a	ignitus πυρώδης 1178. d. πυ- ρωτός, ἔμπυρος 1179. a. b
jam olim ἔκπαλαι 1066. d	jejunium νηστεία 981. b	ignobilis ἀγενής 310. a. ἀ- σημος 1215. d
jam pridem ἀφ' ἡμερῶν ἀρ- χαίων 174. b. ἐξ ἱκανῶ (χρόνων) 685. d	jejunio vacare σχολάζειν τῇ νηστείᾳ 981. c	ignominia αἰσχύνη 73. a. ἀ- τιμία, ἀτιμασμός 1349. a
janitor πυλωρός 1040. c. θυ- ρωρός 1058. b. 1481. a	jejunus νηστεύω 981. a	ignominia afficior ἀτιμά- ζομαι 1349. b
Janna Ἰαννά 677. a	jejunus νῆσις 981. a. ἄσιτος 1214. a	ignorantia ἄγνοια 2. a. ἀ- γνωσία 316. a
Jannes Ἰαννῆς 677. b	Jephthe Ἰεφθαί 683. b	in ignorantia verborum ἀγνο- εῖω 987. a
janua θύρα 673. d. θύρωμα 674. c	Jeremias Ἰερεμίας 680. a	ignoro ἀγνοέω 1. a. 987. a. ἐ γνωρίζω 322. d
januam claudō, obstruo θυρώω 674. a	Jericho Ἰεριχώ 680. b	ignosco συγγινώσκω 319. c
januæ custos θυρωρός 1018. b	Jerusalem Ἱερουσαλήμ, Ἱε- ροσόλυμα 681. b	ignotus ἄγνωστος 316. a
Jared Ἰαρέδ 678. b	Jesrael Ἰεζραήλ 699. b	ilex ἀγριοβάλανος 215. d. πρίνος 1165. b
Jason Ἰάσων 678. c	Jessai Ἰεσσαί 683. a	ilex parva πρινίδιον 1165. b
jaspis ἱάσπις 678. b	Jesus Ἰησοῦς 684. a	ilia λαγών 937. b. μηρίον 944. b
ibi αὐτῷ 192. b. αὐτόθι 194. a. ἐκεῖ 499. c. d. ἐνθα 523. b	Jezabel Ἰεζαβέλ 679. c	iliceus πρίνινος 1165. b
ibis ἰβίς 678. d	igitur ἀλλὰ 102. d. ἄρα γε 150. d. γὰρ 289. b. δὲ 345. d. δὴ 372. c. καὶ 719. c. τόνυν 991. c. ἔν 1055. b. ὥς 1306. c	iligneus πρίνινος 1165. b
Iconium Ἰκόνιον 687. a	ignarus ἀμαθής 906. a	Jismael Ἰσμαήλ 697. a
idcirco ἕτως 200. d. καὶ 719. d	ignavia ὀκνος 1018. b	Jisrael Ἰσραήλ 699. b
idcirco quod ἀνθ' ὧν 132. b	ignavia stomachi μαλακία 902. b. κίττα 767. b.	illabor ἐσβάλλω 120. b. ἐ- πιπίπτω 1114. c. d
idem ὁ αὐτός, τὸ αὐτό, ταυ- τό 193. c	ignavior & remissior fio μαλακίζομαι 502. b	illæsus ἀπήμων, ἀπήμεαν- τος 1108. c
idem sentio συγγινώσκω 319. c	ignavus κακός 726. c	illaqueo παγιδεύω 1107. c
idioma λαλῖα 839. d	igne flagrans πυριφλεγής 1422. b	ille ἐπᾶνος 500. a
idiotia δημότης 373. a. ιδιώ- της 679. a	ignem cineribus conditum folle aut flatu suscitare ut redardescat ἀναζωπυ- ρέω 1179. c	illegitimus παράνομος 976. b
idolis deditus κατέδωλ 467. b	ignem sopitum accendo ζω- πυρέω 1179. c	illic αὐτόθι 194. a. ἐκεῖ 499. c. d. ἐκεῖσε 500. a
idolis immolatum ἐδωλό- θον 675. c	ignem spirans πύρπνοσ, πύ- ριπνοος 1140. b	illicò αὐτίκα, παραντίκα 194. a. b. παραχρήμα 1464. a
idolium ἐδωλῶν 467. b	igneus πυρινός, πύρινος, πυ- ρώδης 1178. c. d. πυριφλε- γής 1412. b	illido προσρήγνυμι 1191. a
idololatra ἐδωλολάτρης 855. d	igniarius πυρεῖον 1178. b	illigo ἐνδέω 370. d
idololatria ἐδωλολατρεία 855. c	igni iniecto uro πυρώω 1178. c	illinc ἐκεῖθεν 500. a
idolum ἐδωλον 466. c		illino ἀλείφω 95. b. ἐπιχρίω, καταχρίω 1465. a
idoneum facio ἐκινέω 686. a		illiquo ἐντήκω 1313. d
idoneus ἐπιτηδής, ἐπιτή-		illiteratus ἀγράμματ, ἀ- ναλφάβητος 319. d
		illotis manibus edere ἀνί- πτεις

πτοις χερσὶ φαγεῖν 1449.	imbecillum reddo ἐξαδενέω	immifericors ἀνελεήμων,
d	1219. b	ἀνελεῆς 508. d. ἀσπλαγ-
illotus ἀνιπτος 985. a	imbecillitas ἀδένημα 1219.	χνος 1255. b. ἀνίλεως 688.
& illuc κακεῖ 499. d	b	b. ἀνοικτος 1015. b
illucesco αὐγάζω 125. c. διαυ-	imbellis ἀνδρόγυνος 126. b	immifericors sum ἀσπλαγ-
γάζω 186. d. ἐπιλάμπω	imber ὄμβρος 1023. d	χνέω 1255. b
850. a. ὑποφαίνω 1389. d.	imbrium penuria ἀβρο-	immifericorditer ἀφαιδώς
ἐπιφαύω, ἐπιφώσκω 1394.	χία 275. b	1402. d
d	imbris more effundo ἀ-	immissio ἐπαποστολή 1263. d
illudo ἐπιγελαῶ 293. c. πα-	νομιβρέω 1013. d	immitis ἀνήμερος 2. a. 639.
ραδαγματίζω 350. d. μω-	imbribus carens ἄνομιβρος	a. ἀπηνής 142. b. 639. d.
νάω 964. d. ἀναπαίζω,	1023. d	ἀνσηρός 191. a. ἀνελεῆς
ἐμπαίζω 1065. c	imbuor βάπτομαι 229. a	508. d. ἀνοικτος 1015. b
illumination καταυγασμός	imitamentum μίμημα 948.	immittere ἱεῖναι 186. d
186. b	d	immitto ἐμβάλλω, διεμ-
illumino καταυγάζω 186. b.	imitandi studio ducor ζη-	βάλλω 221. b. c. ἐπι-
καταλάμπω 850. a. φω-	λῶ 623. b	βάλλω 222. a. ἐναφίημι,
τίζω, διαφωτίζω 1394. b. c	imitatio μίμησις 948. d	ἐγκαθίημι 613. a. c. εἰς-
illusio μῶκημα 965. b. παι-	imitator ζηλωτῆς 623. c. μι-	πέμπω, ἐμπέμπω, ἐπι-
γνία 1065. c. ἐμπαιγμα	μητῆς 948. d	πέμπω 1093. c. ἐπαποσέλ-
1066. a. Φύλισμα 1397. a.	imitator unā συμμιμητῆς	λω 1263. c
χλεύη 1457. a	948. d	immobilis ἀνήλατος 504. c
illustratio καταυγασμός	imitor ἀκολαθέω 83. a. μι-	immodica corporis dimi-
186. b	μέομαι 948. c	nutio μαρασμός 907. c
illustratus φωτισθεὶς 1394. c	facilius est carpere quam	immolo θύω 674. c. θυσιά-
illustris ἀγλαός 28. a. ἐπι-	imitari ῥᾶον μωμεῖσθαι ἢ	ζω, ἐπιθύω 675. b. c (a
φανής 1389. a	μιμεῖσθαι 965. b	immolor προσφέρωμαι 1412.
illustro ἀγλαίζω 28. a. διαυ-	immaculatus ἀκηλίδωτῃ	immorigerus ἀνύπακτῃ
γάζω, καταυγάζω 186. a.	760. b. ἄσπιλος 1254. a	468. d
b. δοξάζω 415. b. λαμ-	immanis ἀχανής 1440. d	immoror ἐνδιατρίβω 1364. c
πρύνω 849. c. καταλάμ-	immaniter ἀγρίως 34. c	immortalis ἄμβροτος, ἄμ-
πω 850. a	immaturus ἄωρος 1482. a	βρόσιος 276. c. ἀθάνατῃ
Illyricum Ἰλλυρικὸν 688. d	immedicabilis ἀνίατος 618. a	665. a. ἀφθαρτος 1418. a
imaginatio φαντασία 1391. a	immensum ἄμετρον 940. a	immortalitas ἀθανασία 665.
imaginem perfectè expri-	immensus ἀμέτρητος 940. b	a. ἀφθαρσία 1418. a
mo ἐξακονίζω 470. b	immergo βάπτω 228. b. βα-	immoctus ἀμετακίνητος 766.
imago φαντάζομαι 1390.	πτίζω 229. c. ἐπιπλύζω	a. ἀσάλευτος 1201. a
d	777. c	immunditia ἀκαθαρσία
imago εἶδωλον 466. c. εἰκὼν	immergo leniter ἀποβάπτω	717. c
469. a. ἀπείκασμα 470.	229. b	immundities ἀκαθάρτης
a. μορφὴ 956. a. τύπῃ	immerito ἀναειτίας, δωρεάν	717. d
1369. c	438. b	immundus ἀρδαλος 152. d.
oculis imaginem rei sub-	immersio βαφή 229. a	ἀπερικαθαρτος 717. c
jicio ὑποτυπώω 1370. b	immineo ἐγγίζω 444. b.	immunem conseruo à qua-
imago accidentalis εἰκὼν	ἐνέχω 606. c. ἐνίστημι 706.	vis labe ἀγνίζω 29. a
469. c	a	immunis à lapsu ἄπταις
imago essentialis εἰκὼν 469.	imminere vehementer δα-	1173. a
c	νῶς ἐνέχων 352. d	immunitas ἀσυλία 1283. b.
imago impressa χαρακτήρ	imminuo μικρύνω, σμικρύν-	αἰτέλεια 1312. c
1445. c	νω 948. a	immutabilis ἀμετάθετος
ima pars βυθός, βυσσός	imminuor μαιόμαι 947. c	1334. b. ἀπερίτρεπτῃ
279. a	imminutio ἐλάττωσις 503. b	1356. d

II. INDEX

immutabilitas ἀμετάβητον 1334. b	Φωτος 956. b. ἀτελεσφό- ρητος 143. b. ἀτελής 1312. d. ἀτέλεστος 134. a	impetuosè εὐδην 1194. c
immutabiliter ἀπαξ 140. a	1312. d. ἀτέλεστος 134. a	impetus ὄρμη 1043. d. ὄρ- μημα 1044. a. ῥοπή 1192. a
immutando ἐναλλάξ 104. d	imperitia ἀπαιδευσία 1065. b ἀπειρία 1088. a	cum impetu feror θύω 675. c. ἐρμαῖω 1043. d
immutatio ἐναλλαγὴ 104. d. μεταλλαγή 106. a	imperitus ἀνεπισήμων 696. c αἰμαθής 906. a	in quem impetus fieri ne- quit ἀπρόσπλιτος 1115. c
immutato ἀλλάσσω, τῶ 103. c. ἐναλλάττω 104. d. ἀλ- λοῖόω 108. c	imperium ἀρχὴ 172. a. δύ- νασις 430. a. ἡγεσις 630. a. θρόνος 667. c. κράτος 805. a. ἐπιταγή 1301. d. τυραννίς 1371. b	impexus ἄγναφος 322. b
imo ἀλλὰ 103. a. δὲ 346. b. ἀλλ' ἢ 628. c. ἀλλ' ὅτι 1053. c. πλὴν 1135. d	imperio omni & auctori- tate spolio ἀκυρόω 828. a	impiè ἀνοσίως 1050. b
imo e contrario ἀλλὰ τῶ- ναντίον 134. a	imperitia ἀπειρία 1088. a	impiè ego ἀσεβέω, δυσσε- βέω 1112. a
imò verò γενᾶνγε 290. d. μάλλον 901. a	imperium gero ὑπάρχω 178. b	impiè loquor βλασφημέω 1398. a
impar περισσός 1675. c	imperium in mille χιλιαρχία 176. d	impietas ἀθεΐα 656. c. κρι- μα, κρίμα 811. d. ἀνομία 974. c. ἀσεβεία 1211. d. ἀ- σέβημα, δυσσεβεία 1112. a. ἀσυνθυσία 1316. c
imparatus ἀπαρασκευάσθαι 1132. c	imperium unius μοναρχία 175. d	impiger ἐπιμελής 927. a
impastus νῆσις 981. a	impermissa ἀμιξία 946. d	impingo προσκρίπτω 796. a. προσκρέω 817. d. ἐποκέλ- λω 1018. b. πταίω 1172. d
impedimentum ἐγκοπή 795. a. κώλυμα 834. a	impermissus ἀκρατος 755. c	turpe est, bis in eundem impingere lapidem, A- dag. δις πρὸς τὸν αὐτὸν, αἰσχρὸν, προσκρέειν λίθον 796. b
sine impedimento ἀκωλύ- τως 834. b. ἀνεμποδίως 1158. b	impero ἔρχω 157. a. 168. b. ὑπάρχω 178. b. ἀφηγέο- μαι 619. b. κραίνω 804. d. κρατέω 805. c. ἐπιτάττω 1301. d. τυραννέω 1371. a	impius ἀσεβής 1. d. 1211. d. δυσσεβής 1211. a. ἀνομιᾶ 974. b
impedio ἐκρύνω 235. a. κω- λύω 833. d. ἐμποδίζω, πα- ραποδίζω 1158. a. b	impero solus μοναρχέω 175. d	impius summè τρισαλιτή- ριος 101. c
impeditus κωλυτός 834. b	imperscrutabilis ἀνεξερεύ- νητος 551. d. ἀνεξέτασθαι 576. a	implacabilis ἀσπονδός 1251. c
impello ἐπέγω 517. c. προσ- πυρόω 1179. b. κατα- κρέω 817. d. ἐπισείω 1213. a. ὀχάζω 1227. a (c)	imperterritus ἀφόβος 1400. b	impleo γεμίζω 194. c. πλη- ρόω 1127. d. ἐπιπληρόω, πλήθω, πίμπλημι, ἐμ- πίμπλημι, αἶω 1130. b. c. ἀναπληθῶ, ἐμπλήθω 1131. b
impello ventis ἀνεμίζω 124. d	impertio μεταδίδωμι 389. d	impletio πλήρωμα 1129. d. ἀναπλήρωσις 1130. a. c. τέλος 1312. c
impellor undarum more huc illuc σαλεύομαι 1201. d	impertire κοινωνεῖν 782. c	impletio ceremoniarum V. T. ἀλήθεια 99. b
impendo προσαναλίσκω 102. a. δαπανάω 344. a. ἐκδαπανάω 344. d	facilis ad impertiendum, εὐμετάδοτος 390. b. 587. a	impletus πληθῆς 1131. a
impensa διάφορον 1409. a	imperturbatus ἀόχλητος 1061. d. ἀτάρακτος, ἀτά- ραχος 1197. b	implicatio ἐμπλοκή 1117. a
impensa parva εὐτέλεια 1313. b	impervestigabilis ἀδιεξέτα- σος 576. a. ἀνεξιχνίασθαι 714. a	implico περιπλέκω, συμ- πλέκω 1117. a. b
impensè ἐκτενῶς 1308. c	impervius ἄβατος 207. b	implico jam ante προενέχω 601. a
Imperator summus ἀρχι- στράτηγος 46. a	impetigo ἀλφός 112. a. λα- χὴν 877. c	implicor ἐνέχομαι 600. d. ἐκπλέ- ω 1044. a
Imperatoris munus obeo στρατηγέω 54. d	impetu tuo θύω 669. a	
imperatorius ἡγεμονικός 630. a	impetum facio ἐφορμαίω 1044. a	
imperfectus ἀνθρώπινος 128. b. ἀνήνυτος 135. c. ἀμόρ-		

ἐκπλέκομαι 1126. d. ἐμ- πλέκομαι 1127. a	ἀναίχυντος 73. c. κύνεος, κυνικός 833. a	νόδοξος 417. b
impollutus ἀμίαντος 945. d. ἀμόλυντος 955. b	impudenter ἀναιδῶς, ἀναι- δην 59. d	inanis pietatis larva ὄνομα 1028. d
impono ἀπατάω 140. b. ἐ- πιβιβάζω 210. c. d. προσ- τάττω 1302. b. ἐντίθημι, ἐπιτίθημι 1331. d	impudenter me gero ἀναι- δέομαι 59. c	inanis reddor κενόομαι 753. b
imponor ἐπίκειμαι 751. a	impudentia ἀναίδεια 59. c	inanis species μόρφωσις 956. a. ὄνομα 1028. d
importunitas ἀναίδεια 59. b	impudicus ἀδιάτρεπτος 1357. b	inanitas κένωμα 753. c
importunus ἀναιδής 59. b. c. ἄτοπος 1353. b	impulsor ὤσης 1480. b	inaniter δωρεὰν 438. c. κε- νῶς, διακενῆς, ἐνὺς 753. a. d
impositio ἐπίθεμα 1332. d. ἐπίθεσις 1333. a	impulsu alieno αὐτο- μάτως 191. c	inaniter satago περιεργάζο- μαι 549. a
impossibile ἀνένδεκτον, 367. a. ἀδύνατον 431. b	impunibilis ἀκόλαστος 784. b	inauratus circumcirca περί- χρυσος 1466. b
impossibilis ἀνήνυτος 135. c. χαλεπός 1444. a	impunitus ἀθῶος 675. d. ἀ- τιμώρητος 1040. c	inauris ἐνώτιον 1059. b
impostor ἀπατεῶν 140. d. γόης 324. b. πλάνος 1124. b. σοφιστής 1145. d. ἐπιθέ- της 1333. b	impuritas ἀναγνεία 29. a	inauro καταχρυσόω 1466. c
impostura ἀπάτη 140. d	impuritas animi ἀκαθαρσία 717. c	inauror χρυσόομαι 1466. c
impotens ἀδύνατος 431. a. ἀ- κρατής 806. b	impurum judico κοινῶ 781. b. c	Incantatio ἐπαοιδή, ἐπαοιδίος 54. d. γοητεία 324. c
impotens sum ἀδυνατέω 431. c	impurus ἀκάθαρτος 717. c. κοινός 781. a. μικρός 945. d	incantationes ἡρεμαῖα 640. b
impotentia ἀδύνατον, ἀδυ- ναμία 431. b. c	imputo ἴσημι 699. d. ἔλλο- γέω 863. c. προσλογίζομαι 865. b	incantator ἐπαοιδός, ἐπωδὸς 54. c. γόης 324. b
imprecatio κατάρα 149. d	imputrescibilis ἄσηπτος 1218. a	incantatorius γοητικός 324. c
imprecor καταράομαι 150. a	imus, a, um ἀκρογωνιαίος 337. a	incanto ἐπαίδω 54. d. γοη- τεύω 324. c
imprecor diras ἀράομαι 149. c	imus gurgēs βυθός, βυσσός 279. a	incassum δωρεὰν 438. c
impressionem facio συνερέ- δω 550. a	in ἀνά 121. b. διὰ 378. b. εἰς 486. a. ἐν 518. a. ἐπὶ 528. b. κατὰ 743. d. παρὰ 1069. a. πρὸς 1169. a	incedo βαίνω 206. d. διαβη- ματίζω 209. c. σοιχείω 1260. d
imprimis περὶ πάντων 1071. c	inaccessus ἄβυσσος 207. b. ἀνεπίβητος 210. a. ἀπρόσι- τος 483. a. ἀνέφικτος 686. d	incedere fastuosè ἐμβά- τεύειν 210. a
improbitatem averfor μι- σοπονηρέω 1096. c	inæqualis ἀνώμαλος, ἥς 1023. c	incedo elata cervice ὑψαυ- χενέω, ὑψαυχέω, ὑψαυχέ- νίζω 202. b
improbitatis odium μισο- πονηρία 1096. d	inæstimabilis ἀτίμητος 1349. d	incedo primus πρωτοβα- θρεύω 215. a
improbitas κακοπραγμοσύ- νη 1162. a	inambulo ἐμπερικατέω 1077. c	incedo super re aliqua ἐπι- βάινω 210. b
improbis δειλός 351. d. ἄ- τοπος 1353. b	inanio ἐνέω 752. d	incendiarius ἐμπρηστής 1164. c
improvide ἀπρονοήτως 989. b	inanis εἰκαῖος 468. d. κενός 753. a	incendium ἐμπρησμός 1164. c. πύρωσις 1179. a
improvisus ἀδόκητος 410. d	inanis gloria κενοδοξία 417. c	incendo δαίω 345. c. ἀνα- καίω 715. a. πρήθω 1101. a. 1164. a. ἐμπράω, ἥθω, πίμπρημι 1164. a. b. ἐκ- πυρόω, ἐμπυρίζω 1179. a. b. φλέγω 1421. d
ex improviso ἀπροσδοκή- τως 408. a. ἄφνω 1392. b. c	inanis gloria κενοδοξία 417. c	incensio ἐμπυρισμός, ἐκπύ- ρωσις 1179. b
imprudenter ἀπρονοήτως 989. b	inanis gloria cupidus κε- νοδοξία 417. c	incertitudo ἀδηλότης 373. d
impudens ἀναιδής 59. b		incertus ἀδηλος 373. c

II. INDEX

incertus sum ἀρτάω, διαρ- τάω 164. b	inclutus κλυτός 771. c	incrementum do αὐξάνω 188. d
incertis sedibus vagor ἀ- σατέω 702. b	incoenatus ἀδειπνος 353. b	incrementum summum ἀκμή 82. a
in incertum ἀδήλως 373. d	incola κέτοικος 1014. a	increpatione ἐλεγχῶ, ἀπε- λεγμός 506. d. ἀποσκο- ρακισμός 798. a. ἐπίπλη- ξίς 1137. c. ἐπιτίμιον, ἐπι- τίμησις 1350. c
incessabilis ἀληκτος 880. c.	incola sum ἐνδημέω 375. c	increpo συλλοιδόρῃ 886. b.
δυσκατάπαυστος 1081. a	incolatus παροίκησις 1014. d	ἐπιπλήττω 1137. a
incesso ἐπηρεάζω 527. c	incolumis ἀρτεμής 164. c.	increpo cum probris ἐνεδί- ζω 1137. b
incessus βάσις 207. b. ἐπίστα- σις 210. d. ἔλασις 504. b	d. σάος, σόος 1241. c	increpo insuper προσεπιτι- μάω 1350. d
inchoo κατάρχομαι 117. b	incommunicabilis ἀκοινώ- νητος 783. a	incubo ἐπικοιμάομαι 780. d
incido καταντάω 131. a. κύ- ρω, κυρέω 827. d. κύρομαι 819. c. ἐμπίπτω, ἐπιπίπτω 1114. b. c. περιπίπτω 1115. a	incomparabilis ἀνέκαστος 470. a	inculco ante προδιβάζω 113. d
incido ἐγκολάπτω 785. a.	incomprehensibilis ἀνέφικ- τος 686. d	inculpabilis ἀναίτιος 77. c
ἐγκόπτω 794. d. ἐντέμνω, ἐπιτέμνω 1318. d. ἐντυπόω 1370. b	inconcinus πλημμελής 929. b	inculpate ἀμέμπτως 930. d
incido in aliquem ἐντυγχά- νω 1368. a	inconcussus ἐδραῖος 451. d.	inculpatus ἀνέγκλητος 730. d. ἀνεπίληπτος 844. d. ἄ- μεμπτος 930. c. ἄμωμῶς 965. b
incipio ἀρχομαι 168. d. ἐν- ἀρχομαι 176. d. ἐξάρχω, κατάρχομαι 177. a. b.	ἀσάλευτος 1102. a. ἀπερί- σπαστος 1248. d. ἀδιάσρο- φος 1276. d	incultus ἀγεώργητος 541. c.
μέλλω 928. c	inconsiderate ἀκῆ 468. c	ἀνέργαστος 552. b. χέρος, χέρσος 981. a. 1452. c
incipio ante προσενάρχομαι 177. a	inconsiderate ago σχεδιάζω 1289. c	incumbo ἐπικάομαι 750. d.
incircumcissus ἀπερίτμητος 1320. a. b	inconsideratio ἀλογισία 862. c	προσκηρτερέω 808. a. ἐπι- πίπτω 1114. d. σκήπτω 1134. d
incisum κόμμα 794. b	inconstans ἀσταλός 701. b. ἀ- κατάστατος 707. c	ab incunabulis παιδιοθεν 1064. c
incisura quæ fit cultro σχά- σις 1227. a	inconstantia ἀνεμος 124. b	incuria ἀκηδία, ἰα 760. a.
incitatio παροξυσμός 1033. b	inconstantia in pactis ἀθε- σία 1328. a	ἀμέλεια 927. d
incito παροξύνω, παρορμάω 549. b. 1044. b. ὀτρύνω 1054. a	inconsulto ἀβηλεύτως 267. d. ἀπρονοήτως 989. b	incurto ἐντρέχω 1362. c
inclamo ἐπιβοάω 262. b	inconsultus ἀπρονοήτος 989. b	incurso ἐπεξίρχομαι 565. a.
inclinante die ὅψθ' ἡμέρας 1062. d	incontiens ἀκόλαστος 84. c. ἀκρατής 806. b	ἐπιτρέχω 1362. c
inclinatio κλίσις 775. c.	inconveniens ἀτοπος 1353. b	incurfus καταδρομή 1363. a
πρόσκλησις 776. d	inconvenientia ἀτοπία 1353. b	incurvo κατωκάμπω, συγ- κάμπω 738. a. συγκύπτω 827. a. κυφώω, συγκύφω 827. a. b
inclino ἐπικλίνω, προσκλί- νω 776. b. d. κλίνω 774. d.	incorporeus ἄσωμος, ἄσώ- ματος 1292. a	incurvo me κύπτω 825. b.
ἀποκλίνω, παρανακλίνω 776. a. c. κατακλίνω 826. d	incorruptibilis ἀφθαρτος 2. a. 1418. a	διακάμπω 737. d
inclino me admovendo alii προσκύπτω 827. a	incorruptus ἀφθόρος, ἀ- διάφθορος 1418. b. c	incurvo me ut videam πα- ρακύπτω 825. d
includo ἔργω 483. b. ἐγκλεί- ω, κατακλείω 770. a. b	incredibile ἀπίστον 1119. d	incurvus κυφός, ἐπίκυφῶς 827. a. b
inclusus ἀπόκλειστος, κατέ- κλειστος 770. b	incredibilis παράδοξος 417. c	incus ἄκμων 82. d
	incredulitas ἀπιστία 1119. c	incuso ἐσηγορέω, ἱομαι 32. b. μέμφομαι 930. b
	incrementum αὐξήσις 189. d. προκοπή 796. a	incussio
	incrementum capio ἐπιδί- δωμι 389. b	

incussio έντιναγμός 1342. a	indigens έπιδεής 358. d. έπι- δευής 359. a	δύω 435. a. c. ένδιδύσκω 436. d. έω 609. a. έννύω, υμι 610. a. έπιέννυμι 1457. a
incutio ένσείω 1213. a. έντι- νάσσω 341. d. εκτινάσσω 1342. a	indigentia χρεία 1461. d	induratio πάρωσις 118. a
indagatio έχνευμα, έξιχνι- ασμός 713. c. d	indigeo έπιδέω, ομα, έπιδευ- ομα, προσδέομα 359. a.	induro σκληρύνω, άποσκλη- ρύνω 1236. b
indagator έχνευτήρ, ής 713. d	χρήζω 1462. d	induro tumefactum σκιζ- ρόω 1235. c
indago έρευνάω, διερευνάω 551. c. d	indignatio άγανάκτησις 8. c. έμβρόμημα, ησις 276. a	indusium επενδυτής 437. a
inde εθεν 1008. d	indigne άναξίως 138. d	industria πανέργημα 543. d.
inde à majoribus άνωθεν 37. b	indignor άγανακτέω 8. a. δεινάζω 353. a. όχθέω 1061. a. χολάω 1458. b	πνέργευμα 544. a. πρό- νοια 989. b. έντρεχία 1362. c
indecorè ago άσχημονέω 548. c	indignor unà ob facti ini- quitateν συμμίσροπονη- ρέω 1096. d	inebrio μεθύω, μεθύσκω 379. d. 921. d. οινόω 1016. b. οινόφλυγέω 1421. d
indecorus άσχήμων 599. c	indignus άνάξιος 138. d. α- εικής 470. b	inebrior μεθύσκομα 621. b
indefessus άκοπος 793. a	indigus προσδεής 359. a	inedia νηστεία 981. b. άσιτία 1224. a
indeficiens άνεκλιπής 875. c. αδιάπτωτος 1114. a	indissolubilis αδιάλυτ ^{ος} 893. d. άκατάλυτος 894. d	ineffabilis άμύθητος 900. a. άβρόητος 1189. c
indefinitus άνεκλιπής 875. c	indo επιβάλλω 222. a	inenarrabilis δυσδιήγητ ^{ος} , άνεκδιήγητος 629. c. α- λάλητος, άνεκλάλητ ^{ος} 840. a. b
indeflectus άπενθής, άπένθη- τος 1094. d	indoctus άμαθής 906. a. νή- πιος 980. b	inepte sedulus διώκων άνε- μον 124. b. c
indemnitas άθώος 675. d	indolentia άπάθεια 1074. a	ineptio unà συλληρέω 881. b
indeprecabilis άπαράιτητος 77. c	indoles ήθος 631. b	ineptus ληρώδης 881. a. άθε- τος 1337. d
interdico άπολέγω 867. a	indomiti & malitiosi homi- nes κακά θηρία 660. d. 661. a	inertia άπραγία 1160. b
interdico igni & aqua έργω πυρός καί ύδατος 795. a	indomitus άάχετος, άχε- τος 2. c. άδάμαστος 342. c.	ineruditus άπαίδευτος 1065. b
indefinenter ές τέλος 490. a. αδιαλέπτως 875. a	άνίκητος 983. c	inesco δελεάζω 355. b. δέλω 420. c
inde spero άπελπίζω 146. b. 516. c	indormio επικοιμάομα 780. d	inevitable άπαράιτητος 77. c. ανήκεστος 81. c. δυσά- λυκτος 97. b
inde usque άπό 145. c	indubitanter άναμφισβήτη- τως 121. a	inexcusabilis άναπολόγητος 867. c
index ένδεικτής 350. a. έλεγ- χος 506. d. λιχανός 885. c	indubitatus πιστός 1118. c	inexercitatus άγύμναστ ^{ος} 335. c
India Ινδία 690. d	induco έμποιέω 1146. b	inexorabilis άπότομος 1318. a
indicium ένδειξις 350. b. έμ- φανισμός 1388. d	inductio (poenarum) έσα- γωγή 40. b	inexpeditus άνήνυτος 135. c
indicium manifestum έν- δαγμα 350. a	inductio in errores πεισμο- νή 1081. b	inexplebilis άκόρεστος 798. d. άπληστος, άπλετος 1131. a
indico, as δακνύω 347. d. πα- ραδεικνύω, υμι 350. c. ύ- ποδεικνύω, υμι 351. b. μη- νύω 944. a. διασαφέω 1210. a. ύποσημαίνω, άποση- μαίνω 1217. b. έμφανίζω 1388. c	indulgens επεικής 470. c	inexplebilis sum άπλησεύ- ομα 1131. a
indico, is επαγγέλλω 18. d	indulgenter επεικώς 470. d	inexplebilitas άπλησία 1131. a
Indus Ινδός 690. d	indulgeo genio ένθυμέομα 672. c	
indifferens αδιάφορος 1409. a	indumentum περίβλημα 225. c. επένδυμα 437. a	
indigenæ άυτόχθονες, έγ- χώριοι 568. a	induro cervicem τραχηλι- άω 1353. d	
	induo άμφιάζω 120. c. πε- ριβάλλω 224. d. δύω, έν-	

II. INDEX

inexpugnabilis ἀνάλωτος 101. c	inferius κατωτέρω, ὑποκάτωθεν 748. a	inflatus χαῦντος, χαυνός 1448. c
inexpectatus ἀπροσδόκητος 408. a	infermentatus ἄζυμος, ἄζυμότης 616. c	inflexibilis ἀκαμπής 737. d
inextinctus ἀκοίμητος 780. a	infernus ἄδης, ἄϊδης 51. d	infligo ἐνσείω 1213. a
inextinguibilis ἀσβεστός 1210. c	infero λογίζομαι 863. d. εἰσοδιάζομαι 1004. c. εἰσφέρω, ἐπιφέρω 1409. a. d	inflo ἀσκόω 181. a. πρήθω 1164. a. Φυσίω, ἐμφυσίω 1435. c. d
infallibilis ἀποπλάγνυται 1125. a	infero pedem ἐμβατεύω 210. a	inflo πίμπραμαι, Φυσῶμαι 1164. c
infamia ἀδοξία 416. c. κακωνμία 1031. b	infesto ἐπηρεάζω 527. c (d	infecundus ἄγονος 308. b
infamia notor ἀτιμάζομαι 1349. b	infibulo ἐμποροπᾶω, ὁω 1155.	informatio μόρφωσις 956. a
infamis δυσκλής 771. c	inficior βιάπτομαι 219. a	informatior παιδαγωγός 45. c. παιδευτής 1065. a
infamis publice ἀμαρτωλός 115. b	infidelis ἄπιστος 1119. c	informis ἀμορφος, ἀμόρφωτος 956. c
infans βρέφος 274. a. νήπιος 980. a. παῖς, παιδίον 1064. a. b	infidelis operarius κακός ἐργάτης 726. d	informo προβιάζω 213. d. τυπώω, διατυπώω 1370. a
infans utero conclusus ἐμβρυον 277. b	infidus sum ἀπιστέω 1119. d	infortunium δυσημερία 638. b. ἀτυχία 1368. d
infantia νηπιότης 980. b. ἀφωνία 1439. a	infido ἐρείδω 549. c. ἐγκρίπτω 794. d. ἐγκράω 817. c. πηγνυμι 1072. d. ἐμπήγνυμι 1107. a	infra κατωτέρω 748. a. παρὰ 1068. d
infanticida νηπιολόγος 821. c	infinites μυριοπλασίως 961.	infractus ἀβράγης, ἀβρήκλος 1190. c
infanticidialis νηπιόκτονος 821. c	infinito plures μυριοπλάσιοι 961. d	infra cursu deferor ὑποτρέχω 1363. c
infantiliter ago νηπιάζω 980. b	infinitus μυρίος 961. a. ἀπείραντος 1098. d. ἀπλετος 1131. a	infremo graviter ἐμβριμάομαι 275. c
infatuo μωραίνω 965. c	infirma fides ἀπιστία 1119. d	infrendeo dentibus διαπρίομαι 1165. c
infautus δύσφημος 1398. b	infirmitas ἀβεβαιότης 244. c. ἀδρόωσία, ἀδρόωσιμα 1197. a. ἀδενές, ἀδένεια 1218. d	infrequens σπανός, σπάνιος 1246. c
infector βλάπτω 229. a	laborare infirmitate ἔχειν ἀδένειαν 597. b	infundo κεραυνῶ, υμι, ἐγχείω 1452. d. ἐπιχέω 1453. a. ἐπιχύω 1467. d
infectus βαπτὸς 229. a. ἀτέλειος 1314. a (d	infirmor ἀδενέω 1219. b	infusco μελαινῶ 926. a
infeliciſſimus ἧριστάθλιος 56.	infirmitas reddo ἀτονέω 1307. a	infusio ἀπόβρεξις 275. b. ἐπίχυσις 1467. d.
infelicitas ἡλαλιπωρία 1180. d	infirmus ἀβεβαιός 244. c. ἀδρανής 424. d. ἀνιοχὺς 711. b. ἐυτελής 1313. b	infusorium ἐπιβρύτης 1186. c. ἐπιχυτήρ 1467. d (d
infelicitas in rebus gerendis κακοπραγία 1160. c. 1161. d	infirmus fide ἀδενής 1218. d	ingemisco κατασενάζω 1265.
infelicitate ago δυσπραγέω 1160. b	infirmus sum ἀβρώσέω 1197. a. ἀδενέω 1219. a. ἀτονέω 1306. d (b	infusus κεκρασμένος 755. c
infelix δέλαιος 352. b. δυσήμερος 638. b. ἀκληρος 774. a. ἀποτμος 1079. b. χέτλιος 1189. d. τάλας 1294. b	inflammatio ἐκπύρωσις 1179	ingemisco altè ἀνασενάζω 1265. d
infelix sum δυσημερέω 638. b. κακοπραγέω 1160. b. c. ἀτυχέω 1368. d	inflammo ἐκθερμαίνω, παρθερμαίνω 658. d. ἐκπύρω, προσπύρω 1179. a. b. φλέγω 1421. d. φλογίζω 1412. a	ingeniosè ευμαθής 906. b
inferior ἥσων, ἥτλων 642. a. ἡκάτω (ἄσα) 748. a	inflammo simul συμφλογίζω 1421. b	ingeniosus ευμαθής 906. a. ευφύης 1437. a
inferior sum ὑστερέω 1382. c. καθυστερέω 1383. a	inflatio animi τύφος, τυ-	ingenium ἦθος 631. b
		ingenii acumen ευμάθεια 906. a
		ingenio dexter κατεντρέχης 1362. c
		inge-

ingenio miti qui est ἐπιει- κής 407. c	βάλλω 221. b. ἐπιβάλλω 222. a. ἐπιρρίπτω 1191. b	injurious ὑβριστής, ὑβριστικός 1373. c. d.
ingenium intractabile μέν- αίσχιστον 602. b	inimice ἀπεχθῶς 592. b. δυσ- μενῶς 931. b	injusta actio ἀδίκημα 400. c
ingens ἀμφιλαφής 842. b. σύμμεγέθης 921. c. ἀπληθής 1131. a	inimicitia ἔχθρα 592. c. δυσ- μένεια 931. b	injuste ἀδίκως 399. a. 522. a. ἐν ἀδικίᾳ 522. a
ingenuitas ἰσχύειν 310. c	inimicitie capitales κεφαλαι- κή ἔχθρα 759. d	injustitia ἀδικία 399. a
ingenuus γεννάδας γενναῖος 297. a	inimicitiarum amans mi- stio φίλεχθρος μίξις 946. c	injustitiam exerceo ἀδικέω 199. c
ingero εἰσφέρειν 1409. a	inimicitias exercere ἐν ἔχθρῃ εἶναι 592. c. φιλεχθρεῖν 591. d	injustum factum ἀδικία 399. b
ingero me ἐμβατεύω 210. a	inimicus ἔχθρεύω 592. d	injustum facinus ἀδίκημα 400. c
inglorius ἀδόξος 416. c. δυσκλής 771. c. ἄτιμος 1346. c. ἄτιμος 1349. a	inimicus ἔχθρος 592. a. δυσ- μενής 931. a. πολέμιος 1150. c	injustus ἀδικῶς 398. d
inglorius sum ἀδόξιμα 416. c	inimicus sum ἔχθρεύω 592. d	innavigo ἐπιπλέω 1134. a
ingrate ἀχαρίστως 1447. b	inimicus sum ἔχθρεύω 592. d	innecto εἰδέω 370. d
ingratus ἀχαρίστης, ἀχαρίστητος 1447. b	inique ἀδίκως 399. a	innitor ἐρείδομαι 549. d. εἰνα- περείδομαι 550. a. σκήπτω 1234. d
ingravesco βεβήκω 275. c	inique ago ἀνομίᾳ 974. c	inniti Deo πιστεῖν εἰς θεόν 1122. a
ingredior ἐμβαίνειν 209. d. ἐπιβαίνειν 210. b. εἰσδύω, εἰσδύνω 434. c. εἰσεμῖ 781. b. εἰσέρχομαι 561. d. εἰσ- περινομαί 1089. b	iniquitas πλημμελής 929. d. ἀνόμημα, ἀνομία 974. c. ἀθέτημα 1318. a	innocens δίκαιος 394. a. ἀθῶς 675. d. καθαρὸς 717. d. ἀκακῶς 728. a. ἀκέρ- αιος 756. d
ingredior juxta vel clam παρεισπορεύομαι 1089. c	iniquus ἀδικῶς 398. d	innocens homo αἷμα ἀθῶον 60. b
ingven αἰδοῖσθαι 59. a	initiatum κατηχημένον 643. c	innocentem pronuncio ἀδῶω 675. d
ingurgitatio κραυπή 804. c	initium μύθος 958. d. 963. b	innocenter καθαρῶς 717. d
ingurgito me λαφύσσω, τρω 855. d	initium ἀρχή 170. b	innocentia ἀκακία 728. a. ἀθωότης 675. d. ἀναμάρ- τησία 115. d
inhabito ἐνοικέω 1013. a	ab initio ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἀρ- χῆς 170. c. d. ἀρχῆθεν 173. a	innotesco γνωρίζομαι 323. b. προσπύπτω 1115. c
inhareo ἐντρέχω 1362. c	in initio τὸ κατ' ἀρχαίς 1003. b	innovo καινίζω 721. a
inhibeo ἵσχω 73. a. ἀνε- κόπτω 794. c. κατεπαύω 1081. d. σχάζω 1227. a. ἀναστέλλω 1262. a	injucundus ἀηδής 641. a. ἀνόητος 1028. c	innoxius ἀβλαβής 251. c
inhoneste κακῶς 727. c	injungo προστάττω, συντάτ- τω 1302. b. c	innumerabilis ἀναρίθμητος 156. c
inhonoratus ἄτιμος 1349. a	injuratus ἀνώμωτος 1025. a	innuo νεύω, διανεύω ἐννεύω 978. c. d. κατανεύω 979. a
inhospitalis ἀπείξινος 996. d. μισόξενος 997. a	injuria ἐπὶ ἔξοκα 527. d. ὑβρις 1373. b	inobediens ἀνήκοος 87. c. ἀπειθής 1085. c
inhospitalitas μισοξενία 997. a	injuria detestator μισύβρις 1374. b	inobedientia παρακοή 89. a
inhospitaliter ἀπεχθῶς 592. b	ab injuria defendo ἀμύνω 120. a	inopia πείρα 1095. b. πτω- χεία 1174. c
inhumanitas ἀπένεια 142. b. 639. d	injuria afficio ἀδικέω 399. c	inopinato ἀνυπολόγητος 991. a
inhumanus βάρβαρος 232. c	injuria illatio ἀδίκημα 400. c	inopinatum παράδοξον 417. c
inbumatus ἄταφος 646. b	injuriarum patior ἀδικέομαι 400. a	inopinatus ἀδόκητος 410. d. παράδοξος 417. c
injectio ἐπιβολή 423. a	injuriarum tolerans ἀνέξ- κακος 728. a	inopinus ἀπροσδόκητος 408. a
injicio εἰσβάλλω 220. b. ἀμ-		inops

II. INDEX

inops ἰδὲν 338. d. ἀκλήρ 774. a	infatiabilitas ἀπλησία 1131. a ἀχορτασία 1460. a	insidiosē molior ἐπιβελύω 269. a
inordinate ἀτάκτως 1300. a	inscīenter ἀνεπιστημόνως 696. c	insidiosus explorator πειρα- τής 1087. a
inordinate me gero ἀτακ- τέω 1300. a	inscitia ἀπαιδευσία 1065. b	insigne παράσημον 1215. d
inordinatus ἀτακτος 1299. d	inscribo ἐγγράφω, ἐπιγρά- φω 331. a. b	insigne regum διαδήμα 370. d
inornatus ἀκοσμη 801. a	inscriptio ἐπιγραφὴ 331. b	insigni notatus παράσημ 1115. d
in posterum εἰς τὸ μετέπειτα 494. c. τὸ λοιπὸν 874. b. εἰς τὸ μέλλον 928. c. d	inscriptus ἐγγραπτ 331. a.	insignis ἐπίσημ 1216. a
in primis καὶ ταῦτα 199. b. περὶ πάντων 1071. c. 1101. d. πρῶτον, ἐν πρώτοις 1167. b.	insculpo ἐγγλύφω 321. a. ἐγκολάπτω 785. a. ἐντυ- πόω 1370. b	insilio ἐνάλλομαι, ἐφέλλο- μαι 107. c. εἰσπηδάω, ἐμ- πηδάω 1118. a. b
in promptu ἐν ἐτοίμῳ 578. b	insculptus ἐγκολαπιός 785. a. σηλός 1269. d	insipidus fīo μαρμαίνομαι 965. d
inquam εἶπὼ 485. a	insectile ἄτομον 1317. d	insipiens sum ἀσυνετέω 615. a
inquiēto ἀναστατέω 704. a	insectilis ἀκαρής 1318. a	insipientia ἀνοησία 987. a. ἀνοια 989. c
inquilinus ἐντόπι 1353. c. αὐτόχθων 1454. d	insepultus ἀταφ 646. b	insistens βεβηκώς 243. a
inquinamentum ἄρδα 152. c. μῖασμα, μiasma 945. c. d. μολυσμός 955. b	insequor ἐπιδιώκω μεταδιώ- κω 407. a. b	insisto βοήρω 243. a
inquinatus κοινός 781. a	insero ἐγκεντρίζω 754. a	insitus ἐμφυτ 1436. b
inquino ἀρδαλόω, ἀρδεύω 152. d. μιαίνω 945. c. ἐμ- μολύνω 955. b. παλαίω 1108. b. σπιλάω 1253. d. ἐκφύρω 1435. a	inservio λειτουργέω 542. c. διακονέω 791. b	insolens ἀτεπ 1353. b
inquire diligenter πυν- θέσθαι 1177. a	infideo ἐγκαθίζω 456. a. δια- κατέχω 602. b. ἐγκάθημαι, ἐπικάθημαι 636. c. λέγο- μαι 886. d	insolentem reddo τυφώω 1372. b
inquiro μεταδιώκω 407. b. ἀνακρίνω 813. b	infidiæ ἐπιβελή 268. d. 269. a. ἐνέδρα, ἐνεδρον 452. b. λόχ 886. d. μεθοδεύω 1006. a	insolenter ὑπερηφάνως 1392. b
inquiro diligenter & accu- rate ἐξερευνάω 551. d	infidari vitæ alicujus ζητεῖν τὴν ψυχὴν τιν 624. c	insolentia φρυγμός 1430. d
inquisitio ἀνάκρισις 813. c	infidias alicui struere ἐνέ- δραν ποιεῖν τινι 1145. c	insolentius efferor ἐξυβρίζω 1374. a
insanabilis ἀνήκεσ 81. c. ἐνίατ 678. a	infidias collocare καθίναται λόχος 613. b	insolesco τυφόομαι 1372. c. ὑπερηφανέω, εὐόμαι 1392. a
infania μανία 899. a. ἀνοια 989. c. ἔκνοια 989. d. ἐπέννοια 990. a	infidias struo ἐπιβελύω 269. a	insolubilis ἄλυτ 111. c
infanio παρεξίστημι 706. a. ἐπιληπτεύω 844. d. μαίνο- μαι 898. d. ἐκμαίνομαι 899. a. παροιστρέω 1017. c. νοσέω 991. b. παραπλη- κτεύομαι 1137. d	infidiator ἐπίβελ 269. d. ἐπεδρευτής 451. d	insomnis ἀκοίμητ 780. a. ἄπνι, ἄγρυπνι 1380. b
insanus ἐπίληπτος 844. c. μανιώδης, ἐμμαινός 899. a. b	infidiis aggredior μεθοδεύω 1005. d	insons ἀναίτι 78. c
infatiabilis ἀκόρεσ 798. d. ἀπληγ 1131. a. ἀχόρταστος 1460. a	infidior ἐνεδρεύω 452. c. ζητῶ τὴν ψυχὴν 624. c. λοχάω, λοχάζω 886. d	inspector ἐπιγνώμων 317. d. ἐράτης, ἔφορος 1039. c. d. ἔρ 1057. a. ἔφορ 1039. d
	infidior simul συλλοχάω 886. d	inspector omnium rerum πανεπίσκοπ 1229. d
	insidiosē circumvenio ἀγρεύω 33. c.	inspector rerum divina- rum θεωρός 659. d
	insidiosē irrepo παρεισέρχο- μαι 562. d	insperato ἀελπίζω 516. c. ἄφνω 1391. c
		insperatus ἀνέλπιστ 516. c ex insperato ἐξαίφνης 1392. d
		inspergo πάσσω, τίω, κατα- πάσσω, τίω 1072. d
		inspicio εἰσβλίσσω 258. d. εἰεῖδω

ἐνείδω 467. c. ἐπόπτομαι, ἐπιόπτομαι 1036. d	instructio κατασκευασμα 1232. d	intego ἐγκρύπτω 819. b
inspiratio ἔμπνευσις 1141. d	instructio qua quis armis instruitur ἐξόπλισις, ἐξο- πλισία, ἐξοπλισμός 1035. c	intego superne ἐπισκέπω 1230. d
inspiratus divinitus θε- όπνευσθαι 1141. d	instrumentalis ὀργανικὸς 1040. d	integre προσαρτίως 165. c.
inspiro ἔμπνέω 1141. c. ἐμ- φυσιόω 1435. d	instrumentum ὄργανον 1040. c. σκεῦμα 1231. b	integritas ἀλήθεια 99. a. ὁλό- κληρον, ὁλοκληρία 774. b. c.
inspuo ἐμπτύω 1175. d	instrumentum placationis ἱλαστήριον 687. d	integritas ἀδιαφθορία 1418. c
instabilis ἀβέβαιος 244. c. ἀσταὶ 702. b. ἀστήρικτος 1269. b	instrumentum quod vitia in- sanabilia exuruntur in corpore καυτήριον 724. c	integritatis status primus ἀρχή 171. d
instabilis sum ἀκαταστάτως 707. d. σαλεύομαι 1201. d	instruo συμβιβάζω 214. c. οἰκοδομέω 356. a. σκευάζω 1231. a. ἀνασκευάζω 1231. d.	integumenta τὰ κρυπτά 818. d
instans ὑπόγυις, ὑπόγυος 333. d	instruo 1232. a. διασκευάζω, κατα- σκευάζω 1232. a. c. τέλλω 1261. c. κατατάττω 1302. a	intellectu difficilis δυσιόη- τος 989. d
instanter ἐκδεχομένης 367. a	instruo perfecte ἐξαερίζω 166. a	intellectu facilis εὐδιανοήτως 988. b
instar ὅτι 393. c. ὡσεὶ 461. c	insufflatio ἐμφύσημα 1435. b	intelligendi facultas αἰσθη- τήριον 72. d
instaurare ἀνοικοδομεῖσθαι 356. c. ἀνανεώσασθαι 977. d	insula νῆσος 980. d	intelligens συνετός 615. a. νοε- ρὸς 986. c
instauratio κατεργασίς 166. d	insula parva νησίον 980. d. νησίς 981. a	intelligentem reddo συντελί- ζω 615. b
instaurare κατεργάζω 166. a. ἀνοικοδομέω 356. c. ἐπα- νακαμίζω 721. c. ὑποὐρά- τις 1184. b. ἐπισκευάζω 1231. b	insulfus ἀναλινος 110. c. ἀνάρ- τυτος 167. d	intelligenter συνετῶς 615. a
insterno ἐπιστάτω, ἀσσω 1209. d	insulto ἐπιγελάω 293. c. ἐπι- χαίρω 1442. c	intelligentia σύνεσις 614. d. νόος, ὡς 986. a. φρενὶς 1426. a
instigo προσπυρέω 1179. b	insum ἐνέειμι 477. c	intelligibilis νοητός 987. a
instillo εἰς 895. d. ἐντήκω 1323. d	insumo δαπανᾶω, ἐκδαπα- νοῖω 344. a. d	intelligibiliter νοητῶς 987. a
instituto παιδεύω 1064. c. ἐνσεβέω 1211. c	insuo ἐπιὸ ῥάπτω 1184. b	intelligo εἶδω 54. a. αἰσθάνο- μαι 72. c. ἀκῶω 85. c. βα- σίζω 240. d. βλέπω 256. b.
instituto ante προεβάζω 113. d	insuper προσέτι 578. a	γινώσκω 312. c. εἶδω, εἶδη- μι 461. d. συνίημι, ξυνίημι 613. d. θεωρεῖω 660. a. με- ταλαμβάνω 845. d. νοῖω 986. c. συννοῖω 989. c. συν- ορεῖω 1040. b. χωρεῖω 1470. b
instituto in sacris μυέω 958. a. b	insuperabilis ἀνυπέρβλητος 227. b. ἀνυπόστατος 710. d	intemperatus ἀσπιλος 1254. a
institutoor κατηχέομαι 643. b	insurgo ἐπανίσταμαι, κατα- νίστημι 703. b. κατεφίστημι 706. d	intemperans ἀκρατής 806. b
instituto viva & sonanti vo- ce κατηχέω, κατηχίζω 643. b. d	insurgo adversus aliquem ἐπισυνίστημι 709. c	intemperantia ἀκρασία 806. b
institutio ἀγωγή 37. c. μόρ- φωσις 956. a. παιδεία 1065. a. διάταξις 1301. c	insurgo una συνεφίσταμαι 706. d	intemperies δυσκρασία 755. c
institutio brevis quæ fit vi- va voce κατήχησις, κατη- χισμός 643. d	insusurro διαψευδίζω 1475. a	intempestive ἀκαίρως 722. d.
institutoor παιδευτής 1065. a	insutilis ἀῤῥαφός 1184. b	ἀωρεῖ 1482. a
institutum ἀγωγή 37. c. προ- αίρεσις 67. d. δόγμα 410. c	intactus ἀθικτός 661. c	intempestivitas ἀωρεία 1482. a
insto ἐγγίζω 444. b. ἐνίστημι, ἐφίσταμαι 706. a. c. παρί- στημι 708. c. ἐπικειμαι 705. d	integer ἀεστεμής 164. d. ὁλό- κληρος 774. b. ἐντελής 1312. d. ἀδιάφθορος 1418. c. ὁλοσχερής 1450. c	intendo τείνω 2. b. ἐντείνω, ἐπιτείνω 1309. a. b

II. INDEX

intendo valde ἀπειρίζω 2.b	ἄλθετε, ἄλθετε 1019. d.	interseprio ἀποδιαστέλλω 1264. b
intensio ἐπίτασις 1309. c	ἀπώλει 1021. c. ἀφαν- σμός 1391. b	intersum διαγίνουμαι 306. c
intensivus ἐπιταπκός 2. b		intertexto variis coloribus ἐμβολίζω 221. c
intensus valde εὐτον 1307. d	interlabor παρεμπίπτω 1114. c	interturbo ἐπιταράσσω 1297. c
intentatus ἀπειράσθω 1088. a	interius ἐιδοτέρων 522. b	intervallum διάστημα 705. c
intentius ἐντενίσσων 1308. c	interloquor παρεμβάλλομαι 221. d	intervenientia παρέμπτωσις 1114. c
intentus ἀτελής 2. b. 1309. a. ἐντελής 1308. c. ἐντελής 1309. a	interminor ἀπειλείομαι 141. b	intervenio παρέρχομαι 565. d. παρεμπίπτω 14. c
inter ἀνά 121. b. εἰς 487. a. ἐν 519. a. κατὰ 745. b. μετὰ 937. b. 938. a. μεταξύ 938. a. πρὸς 1169. a	interminor graviter ἐμβελ- μάομαι 275. c	interventio παρίμπτωσις
intercedo ὑπερεντυγχάνω 1368. a	intermitto διαλμπάνω, δια- λείπω 874. c d	interverto ἰσαφίζομαι 991. c
intercido διακόπτω, ἐγκό- πτω 794. d	internecio ἐξάλειψις 96. c	interula ἐπειδύτης 437. a
intercido διαπίπτω 1114. a. πταίω 1172. d	internuntius μεσίτης 936. b	intestina ἔγκυα 448. d. ἐνδοδια 522. b. ἐγκοί- λια 779. b
intercludo διακλίζω 1290. c	internus ὁ ἔσω, ὁ ἔσωθεν 575. a. b	intestinum ἔντερον 525. a
interdico ἀπερῶ 485. d. δια- στέλλομαι 1264. a	intero ἐντρίβω 1364. d	intestinum rectum ἀφ' ἑσέως 452. b
interdiu ἐν ἡμέρᾳ 522. b	interpellatio ἐπερωτήσια 571. b. ἐντευξίς 1368. a	intimus ἰσώτερος 575. b
interdum ἐνίοτε 524. a	interpellatio pro aliorum salute ἐντευξίς 360. a	intingo ἀποβάπτω, ἐμβαπτίω 229. b
interea ἐπὶ τούτῳ (χρόνῳ) 529. b. ἐν οἷς (χρόνοις) 1049. d	interpello παρεμβάλλομαι 221. d. ἀνακόπτω, ἐγκόπτω 794. c. d. ἐντυγχάνω 1367. d. ὑπερεντυγχάνω 1368. a	intolerabilis ἀάσχετος 2. c. ἀφόρητος 1405. d
interea temporis ἐν δὲ τῷ μεταξὺ (χρόνῳ) 938. b	interpono μεμεσιτεῦω 936. c	intorqueo ἐσκολιεύομαι 1236. c
interest διαφέρει 1408. d	interpreter ἑρμηνεύς, ἑρμηνευ- τής, διερμηνευτής 555. a. c	id quod intortum est στρέμ- μα 1274. b
interfeetor κτάντης 820. d	interpretatio ἑρμηνεία 555. c. μεταφράσις 1424. d	intra ἄχρις 203. d. 204. a. εἰς 524. d. ἔσω 575. a
interfeetor filiorum τεκνο- φόνος 1403. c	interpretatio mala παρερ- μηνεία 555. c	intrepide ἀτρέως 1364. a. ἀφόβως 2400. b
interficio κατεργάζομαι 547. c. πτείνω 820. c. φο- νοκλονέω 821. d. φένω 1403. a. διαχειρίζομαι 1450. b. χειρόομαι 1451. c	interpreter ἑρμηνεύω, διερ- μηνεύω 555. b. προσεξηγό- μαι 629. d. μεταφράζω 1424. d	intrepidus τολμηρὸς 1352. b. ἀτρεμ 1364. a. ἀφοβ 1400. b
interficior ἀναιρέομαι 64. b	interpreter aliter quam verba prae se ferunt ἀλλη- γορίω 32. b	intrinsecus ἑσώθεν 575. b
intergerinus paries μεστότοι- χος 1351. d	interrelinquo διαλμπάνω 874. c	intro, as εἰσερχομαι 561. d
interjicio παρεμβάλλω 221. d	interrogatio ἐπερωτήσια, ἐπερωτήσις 571. b. d	intro ἔνδον 522. b.
interim ἐν δὲ τῷ μεταξύ (χρόνῳ) 938. b	interrogo ἐξέω 485. a. ἐρω- μαι, ἐρωτάω 569. b. ἐπερω- τάω 570. c. ἐξετάζω 575. d	intro admitto εἰσδέχομαι 366. b
interim dum ἕως 616. a. ἐν ῷ (χρόνῳ) 1049. d	interrogo vicissim ἀντερῶ, ἐρωμαι, ἀντερώμαι 485. d	intro curro εἰστρέχω 1362. d
interimo φένω 1403. a. φθείω, φθίω 1417. a		introduco εἰσάγω 39. b
interior ἔγκυα 448. d. ὁ ἔσωθεν (ὦν) 497. c. ὁ ἔσω, ἰσώτερος 575. a. b		introduco volvendo & ro- tando εἰσκυκλίσω 824. c
interitus ἀνυπαρξία 178. c.		introductio brevis ἡ ἀρχὴ 171. d
		introeo εἰσέρχομαι 561. d
		introferre εἰσάγαγεῖν 39. c
		introitus

introitus εἴρεα 674. a. ὁδὸς 1003. c	κατασκιρδῶμαι 1235. d	involuntariè ago ἀκασιάζω 501. c
intromitto ἐπισφύρω 1409. b	invia ἀνοδία 1004. c	involuntarius ἀκείσιος 501. c
introspectio παρακύπτω 826. d	invicem ἀλλήλων 106. d	involvero περιδιπλώω 403. c.
intro voco εἰσκαλέω, εἰσάγω 730. d	inviētus ἀήντητος 941. b.	ἐνελέω 471. c. εἰσκυκλέω 824. c. ἐγκυκλέω 825. a.
intueor ἀποβλέπω, ἐμβλέ- πω 258. c. d. ἐπείδω 467. c. ὁράω 468. b. ἀφοραία, ἐφοραία 1039. d	invidentia βασκανία 240. b	ἐντυλίττω 1369. a
intueor limis oculis παρα- βλέπω 259. c. ὑποβλέ- πω, ομαί 260. b	invideo βασκαίνω, βασκανί- ζω 240. a. b. ζηλώω 623. a.	involvero circumcirca περι- σέλλω 1264. d
intueor transversum παρα- ράω 1039. d	invidia βασκανία 240. b.	inurendi ars ἐγκυκλική (τέχνη) 715. b
intumesco πύμπραμαι 1110. a	ζήλος 612. b. φθόνος 1419. a	inuro ἐγκαίω 715. b
intus ἐνδον 522. b. ἐντὸς, ἐν- τοσθε 524. d. ἔσω 575. a	invidia carens ἀφθόνος 1419. b	inufitatus ἐξάλλος 108. a
intus ago ἐνεργέω 540. b	fine invidiâ ἀφθόνως 1419. b	inustio ἐγκαυσις 725. b
invado αἰρέω 62. d. κατὰ- στίνω 148. b. ἐμβατεύω 210. a. ἐμβάλλω 221. c.	invidiam alicui confio δια- βάλλω 219. a	inustione pingo ἐγκαίω 725. b
ἐπεξέρχομαι, ἐπέρχομαι 565. a	invidus φθονερὸς 4. d. 1419. a.	inustor ἐγκαυσις 725. b
invado astutè μεθοδεύω 1005. d	a. βάσκανος, βασκαίνων 4. d. 240. a. b. πογηρόφ- θαλμος 1038. b	inustus ἀκαυστος 724. d
invalefco κατιχύω 427. d.	invigilo ἀγρυπνέω 1380. c	inutilem reddo καταργέω 339. a. ἀχρεῖόω 1462. a
712. b. ἐνδυναμόομαι 432. b.	invincibilis ἀκαταμάχητος 918. b	inutilis ἀργὸς 538. c. ἀνόνη- τος 1028. c. ἀνωφελής 1485. a. ἀλυσιτελής 1316. d. ἄθετος 1337. d. ἀχρηστος 1461. a. ἀχρεῖος 1462. a
ἐπιιχύω 712. b	inviolabilitas ἀσυλία 1283. b	inutilis fio ἀχρεῖομαι 1462. a
invasio ἐπίθεσις 1333. a	invisibilis ἀόρατος 2. a. 1039. c	inutilitas ἀνωφελὲς 1485. a.
inveho εἰσκυκλέω 824. c	inviso ἐπισκέπτομαι 1228. c	ἀνωφέλεια 1485. b. ἀχρε- ίτης 1462. b
invehor in hostes ἐμφέρομαι 1409. c	invisus ἀπεχθής 592. b	inutiliter δωρεάν 438. c
invenio εὐρίσκω 583. c. ἀνευ- ρίσκω, ἐφευρίσκω 586. b. c	invisus sum ἀπεχθάνομαι 592. b	invulneratus ἄτρωτος 1347. b
facile est inventis aliquid addere ῥᾶρον τοῖς εὐρημέ- νοις τι προσθεῖναι 585. c	invito φωνέω 1438. a	Joachim Ἰωακείμ 714. a
inventio εὕρεσις 586. b	invito vicissim ἀντικαλέω 133. a. 730. c	Joannas Ἰωαννᾶς 714. b
inventor εὕρετης, ἐφευρετης 586. b. c	invitus ἐξ ἀνάγκης, κατ' ἀνάγκην 122. a. ἄκων 469. a. 501. b	Joatham Ἰωάθαμ 714. a
inverecundus ἀναιδέης 59. b.	invius ἄβατος 207. b	Jobus Ἰώβ 715. a
ἀνεπαίσχυντος 74. a. ἀδιά- πρεπτος 1357. b	inumbro ἐπισκιάζω 1235. a	Jocator γελοικτής 294. a
investigatio ἔρευνα 551. b	inundatio πλημύρα, πλημ- μύρα 1131. c	Jocor γελοιάζω 294. a. παί- ζω 1065. c. προσπαίζω 1066. a
investigo ἐρευνάω, ἀνερευ- νάω 551. c. ἐξιχνεύω, ἱχ- νιώζω ἐξιχνιάζω 713. c. d	inundo ἐπικλύζω, συγκλύ- ζω 777. c. d. μεθύω 922. a	Joël Ἰωήλ 715. b
inveterasco dudum προ-	inungo ἐγχρίω, καταχρίω 1465. a	Johanna Ἰωάννα 714. b
	invocatio ἐπικλήσις 731. b	Johannes Ἰωάννης 714. b
	invoco ἐπιβοάομαι 261. b.	Jonan Ἰωνάν 715. c
	ἐπικαλέομαι 731. d	Jonas Ἰωνᾶς 715. c
	involo ἐφίπταμαι 695. b	Joppa Ἰόππη 691. a
	involutum ἄλιξ, ἔλιξ 471. d	Joramus Ἰωράμ 715. d
		Jordanes Ἰορδάνης 691. b
		Jorim Ἰωρεμ 716. a
		Josaphat Ἰωσαφάτ 716. a
		Josephus Ἰωσήφ 716. c
		Josep

II. INDEX.

Jofes Ἰωσῆς	716. b	γιδεῖς	1041. a	itane ἔτω 200. b. εἶτω 494. b. καὶ	710. b
Jofias Ἰωσίας	716. d	ira virulenta χολή	1458. b	itaque καὶ 719. c. πλὴν 1135. d. ὡς 1481. d. ὡς 1306. c	
Jovis simulacrum ἐ cœlo delapsum Διοπετὲς	402. c	iris, idis Ἴρις	695. b	iter πορεία 1089. c. ἑδοιπορία	1091. a
ipse αὐτός	191. d	irrefragabiliter ἀναντιρρήτως	1188. b	iterata & repetita mentio ἀνάμνησις	950. a
ipsemet ψυχὴ	1476. c	irrefutabilis ἀναντιρρήτως	1188. b	iteratio δευτέρωσις, ἐπιδευτέρωσις	363. d
ira κότος 802. b. μένος 931. a. ὀργή	1040. d	irrepro ἐνδύνω 434. b. παρεμπίπτω	1114. c	iter diei ὁδὸς ἡμέρας 1004. a	
ad iram concito χολάω	1458. c	irreprehensibilis ἀνεξέλεγκτος 507. b. ἀμώμητος	965. c	iter expeditum habens ἑυδός	1005. b
ad iram provoco παροργίζω	1041. b.	irreptitius παρείσαντος 39. c		iter facere πορεῖαν ποιεῖσθαι	1145. a
irā accendo ὀργίζω	1041. a	irrevocabiliter ἀνεπιτρέπῃως	1357. d	iter faciens ὁδοιπόρος 1091. a	
iræ deditus ἡτῶν ὀργῆς 642. a		irrideo μακάω 964. d. χλευάζω, ἐκχλευάζω	1457. a. b	iter facio ἐδεύω, ὁδὸν ποιῶ	1004. b. ἐφοδεύω 1005. a. πορεύομαι, πορεῖαν ποιῆμαι 1088. c. ὁδοιπορέω
iræ impotens ἀκρατὴς θυμῷ	806. b	irrigatio ποτισμός	1112. b	iter facio cum alio συνοδεύω	1006. b
ira divina erga delinquentes μηνιμός, μῆνιμα, μηνίαμα	944. a	irrigatus ἀρδομένος	152. c	iter facio ex aliquo loco ἐξοδεύω, αἶω, εἶω	1004. c. d
ira permanens μῆνις	943. d	irriguo ἄρδω 152. c. βρέχω 274. c. δεύω 621. b. ποτίζω	1112. a	iter facio per aliquem locum διοδεύω	1005. c
ira præceps θυμός	670. b	irriguus κατάρρυτος 1186. c		iter facio unā παραπορεύομαι	1041. b
iracundia θυμός 670. b. ἐγκότῃσις 802. c. ὀργιλότης	1041. a	irriguus aquis ἐνυδρός 1376. b		iter medium teneo μεσοπορέω	1091. a
ad iracundiam concito κακώω	727. c	irriguus locus ἄρδεια 152. d		iter multum πολυοδία	1008. c
iracundus θυμώδης 670. d. ὀργίλος, ἀποργῆς	1041. a. b	irrisio μυκτηρισμός 959. b. μώκημα, μώμημα 965. b. ἐπίχαρμα	1442. c	iter per medium ingrediens μεσοπόρος	1091. a
iram cohibeo μακροθυμέω	673. a	irrisor μυκτηριστὴς 959. b. μῶκος	964. d	iter proxime facio παραπορεύομαι	1091. b
iram cohibere erga aliquem μακροθυμεῖν πρὸς τινά	673. a	irritatio ἐρεθισμός 149. c. παρόργισμα	1041. b	itero δευτερόω 363. d. διπλάσιάζω	403. d
iram differo μακροθυμέω	673. a	irrito ἀγρίζω 34. c. ἀγρίαινω 34. d. ἐρέθω 549. a. κακώω 727. c. παροξύνω	1033. a. ὀργίζω	1041. a	
iram exerceo μηνίω, αἶω	944. a	irritum reddo ἀκυρόω 828. a		iter prosperum concedo ἐυοδόω	1005. b
iram procul abjicio μακροθυμέω	673. a	irritus ἄθετος 1337. d. ἄκυρος	828. b	iter prosperum nanciscor ἐυοδόομαι	1005. b
irascor βαρυθυμέω 671. a. κοτέω, ἐγκοτέω 802. b. ὀργίζομαι, ἀποργίζομαι, ἐποργίζομαι	1041. a. b. χολάω	irrumpro ἐπιτρέχω 1362. c		iterum δεύτερον, δευτέρως	363. b. πάλιν
1458. b		irruo ἐπιπίπτω 1114. c. προσπίπτω	1115. b	itidem τὸ αὐτὸ 193. d. κατὰ ταῦτα	198. c
qui non irascitur ἀοργῶ	1041. a	Isaacus Ἰσαάκ	695. c	itinere terrestri πεζῇ (ὁδῷ)	1085. d
irascor paululum ὑποργίζομαι	1041. c	Isaschar Ἰσαχαῖρ	695. d	Ituræ Ἰτερραία	713. a
irati Dei judicium ὀργή	1040. d	Isariotes Ἰσαριώτης 697. a		jubeo ἐπω 534. d. κελεύω	752. c. ἐπιτάττω
iratus ὀξύθυμος 673. a. ὀρ-		is ipse αὐτός ἔτος	192. a	1301. d	jubeo
		Israelita Ἰσραηλίτης 699. c			
		ita ἔτως, οὕτω 199. d. καὶ	968. d		
		Italia Ἰταλία	712. d		
		Italicus Ἰταλικός	712. d		

jubeo abire in rem malam σκορακίζω, αποσκορακίζω 797. d	jugulo σφάζω, τρω, κατα- σφάττω 1286. a. d	δρκομωσία 1025. b. δρκος, δρκισμός, ενόρκιον 1043. a-c
jubeor αἰτέομαι, ἔμαι 76. a	jugum ζεύγος 617. d. ζυγός 620. a. κλοιός 771. b	jus primogeniti τὰ πρωτο- τόκια 1340. a
Jubilus ἀγλαϊσμός 28. b	alteram jugi partem traho ἐτεροζυγέω 620. c	jus reddo διακρίνω 813. d
jucunditas τερπνότης 1321. b	jugum boum βοοζύγιον 629. b	jussum διάγγελμα 18. d. ῥή- μα 1187. d
jucundus τερπνός, ἐπιτερ- πής 1321. b	Julia Ἰαλία 694. a	jus summum ἀκριβοδίκαιον 394. b
Judæa γῆ 300. c. Ἰαδαῖα 692. b. 693. c	Julius Ἰάλιος 694. a	juste ἀξίως 138. c. δικαίως 397. d. ἐν δικαιοσύνῃ 522. a
Judæus Ἰαδαῖος 69. b	jumentum κτήνος 822. a	juste ago δικαιοπραγέω 1160. d
Judaicè Ἰαδαϊκῶς, Ἰαδαῖσι 692. b. c	junctura σύγκλεισμα 770. c	justificatio δικαίωμα 397. b. δικαίωσις 397. d
Judaicus Ἰαδαϊκός 692. b	jungo ζευγνύω, ὑμι 619. d	justifico δικαιοῶ 395. b
Judaismus Ἰαδαϊσμός 692. c	junior νεώτερος 977. a	justitia ἀληθεία 99. a. b. δίκη 393. a. δικαιοσύνη 394. b. δικαίωμα 397. b. ισότης 698. d
judaizare ἰαδαΐζειν 692. c	juniperinus ἄρκευθινός 158. a	justum judicium δικαιοκρι- σία 812. a
Judas Ἰάδης 692. c	juniperus ἄρκευθος 157. d	Justus Ἰᾶσος 694. b
judex δικαστής 398. a. κριτής 812. a	Junius Ἰανίας 694. b	justus δίκαιος 393. d. ἐνδίκος 401. d. θεμιτός 650. c. ἀμπλάπιος, ἀμπλάκητος 1127. c
judex certaminis ἀγωναθέ- της 271. c	Juno Ἥρα 641. b	justus apparenter δίκαιος φαινομένως 393. d
judex justus δικαιοκρίτης 812. a	Jupiter ζεὺς 621. a. ζῆν 624. b	justus judex δικαιοκρίτης 812. a
judicii expers ἀδόκιμος 421. b	juramentum ἄρα 149. b. ὄρκος 1043. a	justus verè δίκαιος ὄντως 393. d
judicio contendo δικαιολο- γέω 863. a	jurans multum πολύορκος 1043. c	juvenca δάμαλις 342. c
judicio experior κρίνομαι 811. a	juratò ἐνόρκως 1043. c	juvencula νεανίς, ἄνις 977. d
judicium δίκαια 379. c. ἡ- μέρα 637. d. κρίμα, κρί- μα, κρίσις 811. c. d. κρι- τήριον 812. b	juratus ἐνόρκος, ἐνόρκος 1043. c	juvenculus κόρος 799. c
in judicium vocor δια- τάομαι 379. c. κρίνομαι 811. a	jure ἐνθέσμως 659. b	juvenilis νεωτερικός 977. a
judicium exercere κρίσιν ποιεῖν 1145. a	Jureconsultus νομικός, νο- μοδιδάσκαλος 973. b	juvenis πᾶλλαξ, παλλακή 1067. d
judicium justum δικαιοκρι- σία 812. a	jurejurando interposito ἐν- όρκως 1043. c	juventus νεότης 977. b
judicium suspendo διακρί- νομαι 814. a	jurejurando obstringo ὀρ- κίζω 1043. b	juvo ἀλέξω 96. c. d. βοη- θέω 263. a. ὀνημι 888. c. 1018. b. d. ὀνομαί, ὀνίνα- μαι 1018. c. ὠφελέω 1484. c
judico κρίνω 810. b. ἐπικρί- νω 814. c	jurgium νεῖκος 583. b. 971. a	juxta ἄγχι, ἀγχι 35. c. ἐν 520. d. ἐπὶ 528. d. παρὰ 1069. a. πρὸς 1169. b
judico contra aliquem ἀν- τικρίνω 812. b. κατακρίνω 814. c	jurisdictio ἐξουσία 478. c	juxta dormio παρακαθεύδω 582. a
judico perperam παραγι- νώσκω 318. b	juro ὀμνύω, ὑμι 1014. c. ἐνορκέω 1043. c	
judicor διατάσσομαι 379. c. κρίνομαι 811. a	jus δίκη 393. a. δίκασον 394. b. ἐξουσία 478. c. θεμις 650. b	
jugo ζευγίζω 620. a	in jus voco ἐγκαλέω 730. c	
	qui de jure suo remittit ἐπισκεπής 470. c	
	jus civium πολιτεία 1152. b	
	jus dico δικάζω 398. a	
	jus dico contra aliquem κα- ταδικάζω 398. c	
	jusculentum ζωμός 626. c	
	jusjurandum ἄρα 149. c.	

II. INDEX

K.

K Edron Κέδρων 749. b
 Kephias Κηφᾶς 761. d
 Kis Κῖς 767. a
 Knidus Κνίδος 778. d

L.

L Abefacto ἀναστατόω
 703. d. λυμαίνω 889. a.
 ὀλιωθαίνω, ἔω 1019. b.
 ἀνασκευάζω 1231. c. σφάλλω
 1286. d. φθίνω, φθίνω 1417. a
 labes σπῖλος 1253. d
 labe nulla notatus ὀλόκληρος 774. b
 labilis ὀλιωθρός 1019. b
 labis expers ἄσπιλος 1254. a
 labium χεῖλος 1448. d
 labor ὀλιωθαίνω, ἔω 1019. b.
 πίπτω 1112. c
 labor Subst. ἄθλος 56. c. d.
 ἰδρῶς 679. b. κάματοι 737. b.
 κόπος 793. a. μόγος 951. d.
 μόλος 954. d. πόνος 1095. b.
 διαπόνησις, μα, καταπόνησις 1097. a
 cum labore efficio φιλοπονέω, ἔομαι 1095. c
 magno cum labore μόγισ 841. a
 labore confectus, fatigatus κατὰ κόπος 795. c
 sine labore & lassitudine ἀκόπως, ἀνοπιάσις, ἄτως 793. a. b
 laborans male five in vanum κακόμοχος 658. c
 laborans sine fruge διώπων ἄνεμον 124. c
 laboriosè ἐπίμοχθον 958. c
 laboriosus κοπώδης 793. a.
 ἄγχοπος 795. b. ἐπίμοχθος 958. c.
 ἐπίπονος, ἔμπονος 1095. b. c
 laboro ἐργάζομαι 545. b.
 ἐριθεύω 554. c. πονέω 1096. d
 ex renibus laborare πονεῖν τὰς νεφρὰς 1096. d
 frustra, incassum laborare μοχθῶν εἰς ἄνεμον 124.

b. εἰκῇ, εἰς πένον κοπιᾶν 793. c. d
 in verbo & doctrina laborare κοπιᾶν ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ 793. d
 multum laborare ποθεᾶν κοπιᾶν 793. d
 laboro cum difficultate μοχθῶ 958. b
 laboro manu κοπιᾶω 793. b
 laborum amans φιλόπονος 1095. c
 laborum amans sum φιλοπονέω, ἔομαι 1095. c
 labrusca ἄκανθα 81. a
 lac γάλα 284. a
 lac candore refero γαλακτίζω 284. b
 lacera vestis ῥάκος 1190. b
 laceratio σπαραγμός 1247. a
 lacero ἀμύσσω 110. c
 lacerta σαύρα 1210. a
 laceffo ἐρέθω, παρερεθίζομαι 549. a. c. συμπροπηλακέομαι 1108. c
 lachryma δάκρυ, δάκρυον, δάκρυμα 340. b. c
 lachrymans multum πολυδάκρυς πολυδάκρυος 340. c. d
 lachrymor δακρύω 340. c. μύρομαι 961. a
 lactens γαλαθηνός 284. b
 lacto γαλαχέω 606. c. θηλάζω 660. c
 lactucæ amaræ πικρίδες 1109. b
 lacus λάκκος 838. a. λίμνη 884. b
 lacus in torculari ὑπολήνιον 881. c
 lacus preli torcularii ληνός 881. a
 lacustris λιμναῖος 884. c
 laedo ἀπτομαι 147. a. βλάπτω 255. a. ἀδικέω 399. c.
 ἵπτω 404. d. δηλέω 420. c. ἱκακοποιέω 1147. a
 laena χλαίνα 1456. d
 laena duplicata διπλοῖς 403. c (14. c
 lata annuncio ἐναγγελίζω

lætitia ἀγαλλίαμα 7. d. Φῶς 1394. a. εὐφροσύνη 1427. d.
 χάριμα, χαρμονή, χαρμωσύνη 1441. d
 lætitia perfundo εὐφραίνω 1427. d
 lætitiā aliqua ex re capiens ἐπιχαρής, 1442. c
 lator ἐπευθυμέω 672. d. εὐφραίνομαι 1427. d
 lætum, nuntium afferō εὐαγγελίζομαι 16. c
 lætus εὐφρων, εὐφρόσυνος 1427. d
 lætus sum ζάω 617. d
 lævigatio ὀμαλισμός 1023. c
 lævigo ὀμαλίζω 1023. c
 lævis ὀμαλός, ἥς 1023. b
 lævus ἀριστερός 157. a. σκαῖος 1125. a
 laganum λάγανον 836. d
 lagena λάγηνος 908. c
 lambendo bibo λάπτω 937. d
 lambo λέχω 877. b
 Lamech Λάμεχ 849. a
 lamentabilis ὀδυρτός 1007. d
 lamentabilis planè πανόδυρτος 1007. d
 lamentatio θρήνος, θρήνημα 666. b. c. χετλιασμός 1289. d
 lamentor αἰάζω 57. d. κινύρομαι 766. d. ὀδύρομαι, προσοδύρομαι 1007. c. d.
 χετλιαζώ 1189. d
 lamina πέταλον 1104. d
 lampas λαμπάς, λαμπάδιον 849. b. c
 lana ἔριον, ἔρος 553. c. κερὰ 752. b. ταλασίον 1294. b
 lanam tracto ἐριθεύω 554. c
 lana hyacinthino colore imbuta ὑάκινθος 1373. b
 lancea λόγχη 837. b
 laneus ἔρσιος 551. c
 languēo ἀποκαίθηναι 636. b
 languor corporis μαλακία 902. b
 laniena κρεωπαίλιον, μάκελλον 1180. b. c. σφαγή 1286. c
 lanifex

lanifex <i>παλάσιος</i> 1194. b	lapis lydius <i>βόσσανος</i> 235. c.	<i>γία</i> 1138. a
lanificium <i>παλασία</i> 1194. b	<i>Λύδιος λίθος</i> 888. a	latibulum <i>ἀποκριβή</i> 818. d.
qui vel quæ lanificium exercet <i>ἐρίθος, ἐριργός</i> 553. c. d	lapis molaris <i>όνος</i> 1032. a	<i>Φωλεός</i> 1437. c
lanio <i>verb. ἀμύσσω</i> 120. c	lapis molaris superior <i>ἐπι- μύλιον</i> 960. d	Latinè <i>ῥωμαῖσι</i> 1196. b
lanius <i>κρεωπώλης</i> 1180. b	lapis pretiosus <i>λίθος τίμιος</i> 1348. d	Latinus <i>Ἰταλικός</i> 712. d
lanugo <i>ἰόνθος</i> 799. a. <i>χνῆς</i> 1457. d	sicut lapis flos <i>ἀπολίθο- μαί</i> 883. b	latitudo <i>πλάτος</i> 1126. b. <i>ἐν- ρυχωρία</i> 1471. c
lanugo prima ex puberum genis efflorescens <i>ἱάλος</i> 694. a	lapsus <i>ὀλίθος, ὀλίδημα,</i> 1019. b. <i>παράπτωμα</i> 1115. a. d. <i>πταῖσμα</i> 1173. a	Latius <i>Ἰταλικός</i> 712. d
lanx è jugo suspensa <i>πλά- σιγξ</i> 1126. c	a lapsu immunis <i>ἀπταιστος</i> 1173. a	latrina <i>ἀφεδρών</i> 452. b. <i>ἀ- φοδος, ἀφοδευτήριον</i> 1004. b
Laodicea <i>Λαοδίκεια</i> 851. b	laquear <i>Φάτνωμα</i> 1396. c	latro, as <i>γρύζω</i> 333. c
Laodicensis <i>Λαοδικεύς</i> 851. b	laqueatus <i>κοιλόσαθμος</i> 700. a. <i>Φατνωματικός, Φατνω- τός</i> 1396. c	latrocinia exerceo <i>ἐξοδεύω,</i> <i>άω, έω</i> 1004. d
lapicida <i>λατόμος</i> 1318. d	laqueatus sum <i>Φατνόομαι</i> 1396. c	latrocinium <i>ληστήριον</i> 873. d
lapidaria ars <i>τέχνη λιθαρ- γική</i> 543. c	laqueo capio <i>παγιδεύω</i> 1107. c	latus, eris <i>κενέων</i> 753. a. <i>κλί- σις, κλίτος</i> 775. c. <i>πλευ- ρά</i> 1133. a
lapidarius <i>λιθουργικός</i> 543. b	laqueo sibi mortem con- sciscere <i>ἀπ'ἀγχεῖσθαι</i> 35. d	latus, a, um <i>πλατύς</i> 1125. d. <i>εὐρύχωρος</i> 1471. c
lapidarius faber <i>λιθουργός</i> 543. b (b)	laqueus <i>βρόχος</i> 276. d. <i>πέ- ταυρον</i> 1105. b. <i>ἐμπαγή,</i> <i>παγίς</i> 1107. a. <i>τραυγάλη</i> 1279. a	lavacrum <i>λατρὸν</i> 887. b
lapidem polio <i>λαξεύω</i> 997.	laqueus tortuosus <i>τραυγα- λιά</i> 1279. a	laudabilis <i>αἰνετός</i> 61. c. <i>ἐ- παινετός</i> 61. d
lapidesco <i>λιθόομαι</i> 883. b	lar <i>ἑστία</i> 573. c	laudabilis nimis quam, val- de <i>ὑπεραινετός</i> 61. c
lapides colligo <i>λιθολογέω</i> 870. d	largitio <i>δῶρον</i> 437. c	laudo <i>αἰνέω</i> 61. b. <i>ἐπαινέω</i> 61. d. <i>αἰνοποιέω</i> 62. a. <i>δο- ξάζω</i> 415. b. <i>ἐγκωμιάζω</i> 835. a. <i>ἐξομολογέομαι</i> 871. a. <i>καθυμένω</i> 1375. c. <i>εὐφημέω, ἀνευφημέω</i> 1398. c. d
lapides jaciens <i>λιθοβόλος</i> 227. b	largus <i>δαψιλής</i> 345. a	lavo <i>κλύζω</i> 777. b. <i>λάω</i> 887. a
lapides sculpo, elaboro <i>λιθουργέω, λιθουργίζω</i> 543. c	larus, <i>αἷς</i> <i>λάρος</i> 852. b	vas ad lavandum <i>βαπτίσι- ριον</i> 231. c
lapideus <i>λίθινος</i> 883. a. <i>πέ- τριος</i> 1106. b	Lascia <i>Λασαία</i> 852. b	lavo circumcirca <i>περιλάω</i> 887. d. <i>περικλύζω</i> 777. c
lapidibus obruo <i>λιθοβολέω</i> 227. c	lascive <i>ἀσελγῶς</i> 180. a	lavo manus, pedes <i>νίπτω,</i> <i>νίπτομαι</i> 984. c. d
lapido <i>λιθοβολέω</i> 217. c. <i>λι- θάζω, καταλιθάζω</i> 883. b. c	lascivia <i>ἀσελγασα</i> 179. d	lavo me <i>λάομαι</i> 887. b
lapido simul <i>συγκεραυνέω</i> 757. b	lascivio <i>σπαταλιάω</i> 1247. b	lavo vestimenta <i>πλύνω</i> 1138. d
lapidosus <i>λιθώδης</i> 883. a	lascivus <i>ἀγέρωχος</i> 22. c. <i>ἀ- σελγής</i> 179. d	laurus <i>δάφνη</i> 345. c
lapidum acervus <i>λιθολογία</i> 871. a	lassitudo <i>κόπωση</i> 794. b	laus <i>αἶνος, ἔπαινος, αἰνεσις</i> 61. a. c. <i>ἐγκώμιον</i> 835. a. <i>εὐφημία</i> 1398. c
lapidum jactatio <i>πετροβό- λος</i> 227. d	lasso <i>κοπώω</i> 794. b	laudes cano <i>αἰνοποιέω</i> 62. a
lapillus <i>ψῆφος</i> 1474. c	latenter <i>λεληθότως, λανθάνον- τως</i> 850. c	laudibus extoilo <i>κατευλο- γέω</i> 870. a
lapis <i>λᾶς</i> 851. c. <i>λίθος</i> 882. d. <i>πέτρος</i> 1105. d	lateo <i>λήθω, λανθάνω</i> 97. c. 850. a	laudibus summis celebratus <i>ὑπερύμνητος, ὑπερυμνη- τός</i> 1375. c
ex lapide excisus <i>λαξευτός</i> 997. c	later <i>πλίνθος</i> 1137. d. <i>πλιν- θίον</i> 1138. a	laure
lapis è terra extans signi gratia <i>σήλη</i> 1208. c	lateres facio <i>πλινθεύω</i> 1138. a	
	latericium <i>πλινθεία</i> 1138. a	
	laterna <i>φανός</i> 1389. d	
	laterum confectio <i>πλινθαρ-</i>	

II. INDEX

incertus sum ἀρτάω, διαρ- τάω 164. b	inclutus κλυτός 771. c	incrementum do αὐξάνω 188. d
incertis sedibus vagor ἀ- σατέω 702. b	incoenatus ἄδειπνος 353. b	incrementum summum ἀκμή 82. a
in incertum ἀδήλως 373. d	incola κίτοικος 1014. a	increpatio ἐλεγχῶ, ἀπει- λεγμός 506. d. ἀποσκη- ρακισμός 798. a. ἐπιπλη- ξίς 1137. c. ἐπιτίμιον, ἐπι- τίμησις 1350. c
incessabilis ἄληκτος 880. c.	incolatus παροίκησις 1014. d	increpo συλλοιδόρεω 886. b.
δυσκατάπαυστος 1081. a	incolumis ἀρτεμής 164. c.	ἐπιπλήττω 1137. a
incesso ἐπηρεάζω 527. c	d. σάος, σόος 1241. c	increpo cum probris ὀνειδί- ζω 1137. b
incessus βάσις 207. b. ἐπίστα- σις 110. d. ἔλασις 504. b	incommunicabilis ἀκοινώ- νητος 783. a	increpo insuper προσεπιτι- μάω 1350. d
inchoo κατάρχομαι 117. b	incomparabilis ἀνείκαστος 470. a	incubo ἐπικοιμάομαι 780. d
incido καταντάω 131. a. κύ- ρω, κυρέω 827. d. κύρομαι 819. c. ἐμπίπτω, ἐπιπίπτω 1114. b. c. περιπίπτω 1115. a	incomprehensibilis ἀνέφικ- τος 686. d	inculco ante προδιδάσκω 113. d
incido ἐγκολάπτω 785. a.	inconcinnus πλημμελής 929. b	inculpabilis ἀναίτιος 77. c
ἐγκόπτω 794. d. ἐντέμνω, ἐπιτέμνω 1318. d. ἐντυπόω 1370. b	inconcussus ἐδραῖος 451. d.	inculpatē ἀμέμπτως 930. d
incido in aliquem ἐντυγχά- νω 1368. a	ἀσάλευτος 1102. a. ἀπερί- σπαστος 1248. d. ἀδιάσρο- φος 1276. d	inculpatus ἀνέγκλητος 730. d. ἀνεπίληπτος 844. d. ἄ- μεμπτos 930. c. ἀμωμῶς 965. b
incipio ἀρχομαι 168. d. ἐν- ἀρχομαι 176. d. ἐξάρχω, κατάρχομαι 177. a. b.	inconsideratē ἀκῆ 468. c	incultus ἀγεώργητος 541. c.
μέλλω 928. c	inconsideratē ago σχεδιάζω 1289. c	ἀνέργαστος 551. b. χέρος, χέρσος 981. a. 1452. c
incipio ante προενάρχομαι 177. a	inconsideratio ἀλογισία 862. c	incumbo ἐπίκαμαι 750. d.
incircumcisus ἀπερίτμητος 1320. a. b	inconstans ἀσταλός 701. b. ἀ- κατάστατος 707. c	προσκαρτερέω 808. a. ἐπι- πίπτω 1114. d. σκήπτω 1134. d
incisum κόμμα 794. b	inconstantia ἀνεμος 124. b	ab incunabulis παιδιοθεν 1064. c
incisura quæ fit cultro ὀχά- σις 1227. a	inconstantia in pactis ἀθε- σία 1328. a	incuria ἀκηδεία, ἰα 760. a.
incitatio παροξυσμός 1033. b	inconsulto ἀβλαύτως 267. d. ἀπρονοήτως 989. b	ἀμέλεια 927. d
incito παροξύνω, παρορμάω 549. b. 1044. b. ὀτρύνω 1054. a	inconsultus ἀπρονοήτος 989. b	incurto ἐντρέχω 1362. c
inclamo ἐπιβοάω 262. b	incontiens ἀκόλαστος 84. c. ἀκρατής 806. b	incurso ἐπεξίρχομαι 565. a.
inclinante die ὅψθ' ἡμέρας 1062. d	inconveniens ἄτοπος 1353. b	ἐπιτρέχω 1362. c
inclinatio κλίσις 775. c.	inconvenientia ἀτοπία 1353. b	incurfus καταδρομή 1363. a
προσκλισις 776. d	incorporeus ἄσωμος, ἄσώ- ματος 1292. a	incurvo κατακάμπτω, συγ- κάμπτω 738. a. συγκύπτω 827. a. κυφώω, συγκύφω 827. a. b
inclino ἐπικλίνω, προσκλί- νω 776. b. d. κλίνω 774. d.	incorruptibilis ἀφθαρτος 2. a. 1418. a	incurvo me κύπτω 826. b.
ἀποκλίνω, παρανακλίνω 776. a. c. κατακλίνω 826. d	incorruptus ἀφθόρος, ἀ- διάφθορος 1418. b. c	διακύπτω 737. d
inclino me admovendo alii προσκύπτω 827. a	incredibile ἄπιστον 1119. d	incurvo me ut videam πα- ρακύπτω 826. d
includo ἔργω 483. b. ἐγκλεί- ω, κατακλείω 770. a. b	incredibilis παράδοξος 417. c	incurvus κυφός, ἐπίκυφῶς 827. a. b
inclusus ἀπόκλειστος, κατὰ- κλειστος 770. b	incredulitas ἀπιστία 1119. c	incus ἄκμων 82. d
	incrementum αὐξήσις 189. d. προκοπή 796. a	incusso ἐσηγορέω, ἱσμεν 32. b. μέμφομαι 930. b
	incrementum capio ἐπιδί- δωμι 389. b	incussio

incussio ἐντιναγμός 1342. a	indigens ἐπιδεής 358. d. ἐπι- δευής 359. a	δύω 415. a. c. ἐνδιδύσκω 436. d. ἔω 609. a. ἐννύω, υμι 610. a. ἐπιέννυμι 1457. a
incutio ἐνσείω 1213. a. ἐντι- νάσσω 341. d. ἐκτινάσσω 1342. a	indigentia χρεία 1461. d	induratio πάρωσις 1181. a
indagatio ἰχνευμα, ἐξίχνη- ασμός 713. c. d	indigeo ἐπιδέω, ομαί, ἐπιδευ- ομαί, προσδέομαι 359. a.	induro σκληρύνω, ἀποσκλη- ρύνω 1236. b
indagator ἰχνευτήρ, ἥς 713. d	indignatio ἀγανακτήσις 8. c. ἐμβροίμημα, ἥσις 276. a	induro tumefactum σκιβ- ρόω 1235. c
indago ἐρευνάω, διερευνάω 551. c. d	indigne ἀναξίως 138. d	indusium ἐπενδύτης 437. a
inde ὅθεν 1008. d	indignor ἀγανακτέω 8. a. δεινάζω 353. a. ὀχθέω 1061. a. χολάω 1458. b	industria πανέργημα 543. d. πανέργευμα 544. a. πρό- νοια 989. b. ἐντρέχεια 1362. c
inde à majoribus ἀνωθεν 37. b	indignor unà ob facti ini- quitateν συμμίσσονται 1096. d	inebrio μεθύω, μεθύσκω 379. d 921. d. δινόω 1016. b. δινοφλυγέω 1421. d
indecorè ago ἀοχημονέω 598. c	indignus ἀνάξιος 138. d. ἀ- εικής 470. b	inebrior μεθύσκομαι 621. b
indecorus ἀοχήμων 598. c	indigus προσδεής 359. a	inedia νηστεία 981. b. ἀσιτία 1224. a
indefessus ἀκοπος 793. a	indissolubilis ἀδιάλυτος 893. d. ἀκατάλυτος 894. d	ineffabilis ἀμύθητος 960. a. ἀρόρητος 1189. c
indeficiens ἀνεκλιπής 875. c. ἀδιάπτωτος 1114. a	indo ἐπιβάλλω 222. a	inenarrabilis δυσδιήγητος, ἀνεκδιήγητος 629. c. ἀ- λάλητος, ἀνεκλάλητος 840. a. b
indefinitus ἀνεκλιπής 875. c	indoctus ἀμαθής 906. a. νή- πιος 980. b	inepte fedulus διώκων ἀνε- μον 124. b. c
indefletus ἀπενθής, ἀπένθη- τος 1094. d	indolentia ἀπάθεια 1074. a	ineptio unà συλλαγρέω 881. b
indemnitas ἀθῶτος 675. d	indoles ἥθος 631. b	ineptus ληρώδης 881. a. ἄθε- τος 1337. d
indeprecabilis ἀπαραιτήτος 77. c	indomiti & malitiosi homi- nes κακὰ θηρία 660. d. 661. a	inertia ἀπραγμία 1160. b
interdico ἀπολέγω 867. a	indomitus ἀάχετος, ἄχε- τος 2. c. ἀδάμαστος 342. c. ἀνίκητος 983. c	ineruditus ἀπαίδευτος 1065. b
interdico igni & aqua ἔσγω πυρός καὶ ὕδατος 795. a	indormio ἐπικοιμάομαι 780. d	inesco δελεάζω 355. b. δέλω 420. c
indefinenter εἰς τέλος 490. a. ἀδιαλείπτως 875. a	indubitanter ἀναμφισβητή- τως 121. a	inevitable ἀπαραιτήτος 77. c. ἀνήκεστος 81. c. δυσά- λυκτος 97. b
inde spero ἀπελπίζω 146. b. 516. c	indubitatus πιστός 1118. c	inexcusabilis ἀναπολόγητος 867. c
inde usque ἀπὸ 145. c	induco ἐμποιέω 1146. b	inexercitatus ἀγύμναστος 335. c
index ἐνδείκτης 350. a. ἔλεγ- χος 506. d. λιχανός 885. c	inductio (poenarum) εἰσα- γωγή 40. b	inexorabilis ἀπότομος 1318. a
India Ἰνδία 690. d	inductio in errores πεισμο- νὴ 1085. b	inexpeditus ἀνήνυτος 135. c
indiciū ἐνδείξις 350. b. ἐμ- φανισμός 1388. d	indulgens ἐπεικής 470. c	inexplebilis ἀκόρεστος 798. d. ἀπληστος, ἀπλεῖος 1131. a
indiciū manifestum ἐν- δαγμα 350. a	indulgenter ἐπεικῶς 470. d	inexplebilis sum ἀπλησεύ- ομαι 1131. a
indico, as δεικνύω 347. d. πα- ραδεικνύω, υμι 350. c. ὑ- ποδεικνύω, υμι 351. b. μη- νύω 944. a. διασαφένω 1210. a. ὑποσημαίνω, ὑποση- μαίνω 1217. b. ἐμφανίζω 1388. c	indulgeo genio ἐνδυμέομαι 672. c	inexplebilis sum ἀπλησεία 1131. a
indico, is ἐπαγγέλλω 18. d	indumentum περίβλημα 225. c. ἐπένδυμα 437. a	inexplebilis sum ἀπλησεία 1131. a
Indus Ἰνδός 690. d	induro cervicem τραχηλι- αίω 1353. d	inexplebilis sum ἀπλησεία 1131. a
indifferens ἀδιάφορος 1409. a	induo ἀμφιάζω 120. c. πε- ριβάλλω 224. d. δύω, ἐν- 568. a	inex-

II. INDEX

inexpugnabilis ἀνάλωτος 101. c	inferius κατωτέρω, ὑποκάτωθεν 748. a	inflatus χαύνος, χαυνός 1448. c
inexpectatus ἀπροσδόκητος 408. a	infermentatus ἄζυμος, ἄζυμότης 626. c	inflexibilis ἀκαμπής 737. d
inextinctus ἀκοίμητος 780. a	infernus ἄδης, αἴδης 51. d	infligo ἐνσείω 1213. a
inextinguibilis ἀσβέστος 1210. c	infero λογίζομαι 863. d. εἰσοδιάζομαι 1004. c. εἰσφέρω, ἐπιφέρω 1409. a. d	inflo ἀσκόω 181. a. πρήθω 1164. a. Φυσίω, ἐμφυσίω 1435. c. d
infallibilis ἀποπλάινητος 1125. a	infero pedem ἐμβατεύω 210. a	infior πίμπραμαι, Φυσῶμαι 1164. c
infamia ἀδοξία 416. c. κακωνμία 1031. b	infesto ἐπηρεάζω 527. c (d	infecundus ἄγονος 308. b
infamia notor ἀτιμάζομαι 1349. b	infibulo ἐμποροπῶω, ὦω 1155.	informatio μόρφωσις 956. a
infamis δυσκλής 771. c	inficior βιάπτομαι 219. a	informatior παιδαγωγός 45. c. παιδευτής 1065. a
infamis publice ἀμαρτωλός 113. b	infidelis ἄπιστος 1119. c	informis ἄμορφος, ἀμόρφωτος 956. c
infans βρέφος 274. a. νήπιος 980. a. παῖς, παιδίον 1064. a. b	infidus sum ἀπιστέω 1119. d	informo προβιάζω 213. d. τυπώω, διατυπώω 1370. a
infans utero conclusus ἐμβρυον 277. b	infigo ἐρείδω 549. c. ἐγκέπλω 794. d. ἐγκράω 817. c. πηγνυμι 1072. d. ἐμπήγνυμι 1107. a	infortunium δυσημερία 638. b. ἀτυχία 1368. d
infantia νηπιότης 980. b. ἀφωνία 1439. a	infimus κατώτερος 748. a (d	infra κατωτέρω 748. a. παρὰ 1068. d
infanticida νηπιοκτόνος 821. c	infinites μυριοπλασίως 961.	infractus ἀβράγης, ἀβρήκλος 1190. c
infanticidialis νηπιοκτόνος 821. c	infinito plures μυριοπλάσιοι 961. d	infra cursu deferor ὑποτρέχω 1363. c
infantiliter ago νηπιάζω 980. b	infinitus μυρίος 961. a. ἀπείραυτος 1098. d. ἀπλετος 1131. a	infremo graviter ἐμβριμάομαι 275. c
infatuo μερμυρίζω 965. c	infirma fides ἀπιστία 1119. d	infrendeo dentibus διαπρίομαι 1165. c
infautus δύσφημος 1398. b	infirmitas ἀδυναμία, ἀδυνάμεια 1197. a. ἀδυνέες, ἀδύνεια 1218. d	infrequens σπανός, σπάνιος 1246. c
infector βωφύς 229. a	laborare infirmitate ἔχειν ἀδύνειαν 597. b	infundo κεραυνύω, υμι, ἐγχεύω 1451. d. ἐπιχέω 1453. a. ἐπιχύω 1467. d
infectus βαπτός 219. a. ἀτέλειος 1314. a (d	infirmor ἀδυνέω 1219. b	infusco μελαίνω 926. a
infelicissimus τρισάθλιος 56.	infirmitas reddo ἀπονέω 1307. a	infusio ἀπόβρεξις 275. b. ἐπίχυσις 1467. d.
infelicitas γαλακτωρία 1180. d	infirmus ἀβέβαιος 244. c. ἀδρανής 424. d. ἀνιχνύς 711. b. εὐτελής 1313. b	infusorium ἐπιβρύτης 1186. c. ἐπιχυτήρ 1467. d (d
infelicitas in rebus gerendis κακοπραγία 1160. c. 1161. d	infirmus fide ἀδυνής 1218. d	ingemisco κατασενάζω 1265.
infelicitate ago δυσπραγέω 1160. b	infirmitas sum ἀβρώστω 1197. a. ἀδυνέω 1219. a. ἀπονέω 1306. d (b	infusus κεκερασμένος 755. c
infelix δόλαιος 352. b. δυσήμερος 638. b. ἀκλήρος 774. a. ἀποτμος 1079. b. οχέτης 1189. d. τάλας 1294. b	inflammatio ἐκπύρωσις 1179	ingemisco altè ἀνασενάζω 1265. d
infelix sum δυσημερέω 638. b. κακοπραγέω 1160. b. c. ἀτυχέω 1368. d	inflammo ἐκθερμαίνω, παρθερμαίνω 658. d. ἐκπυρώω, προσπυρώω 1179. a. b. φλέγω 1421. d. φλογίζω 1412. a	ingeniosè ευμαθής 906. b
inferior ἥσων, ἥτλων 642. a. ἡκάτω (ἔσα) 748. a	inflammo simul συμφλογίζω 1421. b	ingeniosus ευμαθής 906. a. ευφυής 1437. a
inferior sum ὑσερέω 1382. c. καθυσερέω 1383. a	inflatio animi τύφος, τυ-	ingenium ἦθος 631. b
		ingenii acumen ευμάθεια 906. a
		ingenio dexter κατεντρέχης 1361. c
		inge-

ingenio miti qui est ἐπιει- κής 407. c	βάλλω 221. b. ἐπιβάλλω 222. a. ἐπιρρίπτω 1191. b	injurious ὑβριστής, ὑβριστικός 1373. c. d.
ingenium intractabile μέν- αίσχιστον 602. b	inimice ἀπεχθῶς 592. b. δυσ- μενῶς 931. b	injusta actio ἀδίκημα 400. c
ingens ἀμφιλαφής 842. b. ἐνυμνήθης 921. c. ἀπληθ- 1131. a	inimicitia ἔχθρα 592. c. δυσ- μείνεια 931. b	injuste ἀδίκως 399. a. 522. a. ἐν ἀδικίᾳ 522. a
ingenuitas ἐνγένεια 310. c	inimicitie capitales κεφαλαι- κή ἔχθρα 759. d	injustitia ἀδικία 399. a
ingenuus γεννάδας γενναῖος 297. a	inimicitiarum amans mi- stio φίλεχθρος μίξις 946. c	injustitiam exerceo ἀδικεῖν 399. c
ingero εἰσφέρειν 1409. a	inimicitias exercere ἐν ἔχθρᾳ εἶναι 592. c. φιλεχθρεῖω 591. d	injustum factum ἀδικία 399. b
ingero me ἐμβατεύω 210. a	inimicus ἔχθρεῖω 592. d	injustum facinus ἀδίκημα 400. c
inglorius ἀδόξος 416. c. δυσκλής 771. c. ἀτίτος 1346. c. ἀτιμῶς 1349. a	inimicus ἔχθρος 592. a. δυσ- μενής 931. a. πολέμιος 1150. c	injustus ἀδικῶς 398. d
inglorius sum ἀδόξιω 416. c	inimicus sum ἔχθρεύω 592. d	innavigo ἐπιπλέω 1134. a
ingrate ἀχαρίστως 1447. b	inimicus sum ἔχθρεύω 592. d	innecto εἰδέω 370. d
ingratus ἀχαρής, ἀχάριστος 1447. b	inique ἀδίκως 399. a	innitor ἐρείδουμαι 549. d. εἰνα- πρεΐδουμαι 550. a. σκήπτω 1234. d
ingravesco βεβήθω 275. c	inique ago ἀνομέω 974. c	inniti Deo πιστεῖεν εἰς θεόν 1122. a
ingredior ἐμβαίνω 209. d. ἐπιβαίνω 210. b. εἰσδύω, εἰσδύνω 434. c. εἰσεμῖ 781. b. εἰσερχομαι 561. d. εἰσ- πνεύομαι 1089. b	iniquitas πλημμελής 929. d. ἀνόμημα, ἀνομία 974. c. ἀδίτημα 1318. a	innocens δίκαιος 394. a. ἀθῶς 675. d. καθαρὸς 717. d. ἀκακῶς 728. a. ἀκέρ- αιος 756. d
ingredior juxta vel clam παρεσπορεύομαι 1089. c	iniquitati operam dare ποιεῖν ἀνομίαν 1144. c	innocens homo ἄμα ἀθῶν 60. b
ingven αἰδοῖον 59. a	iniquus ἀδικῶς 398. d	innocentem pronuncio ἀδῶω 675. d
ingurgitatio κραυπή 804. c	initatus κατηχημένιος 643. c	innocenter καθαρῶς 717. d
ingurgito me λαφύσσω, ττῶ 855. d	initio μυσῶ 958. d. 963. b	innocentia ἀκακία 728. a. ἀθωότης 675. d. ἀναιμαρ- τησία 115. d
inhabito ἐνοικέω 1013. a	initium ἀρχή 170. b ab initio ἀπ' ἀρχῆς, ἐξ ἀρ- χῆς 170. c. d. ἀρχῆθεν 173. a	innotescere γνωρίζομαι 323. b. προσπίπτω 1115. c
inhareo ἐντρίχω 1362. c	in initio τὸ κατ' ἀρχαίς 1003. b	innovo καινίζω 721. a
inhibeo ἴσχω 73. a. ἀνα- κόπτω 794. c. κατεπαύω 1081. d. σχάζω 1227. a. ἀναστέλλω 1262. a	injucundus ἀηδής 641. a. ἀνόητος 1028. c	innoxius ἀβλαβής 251. c
inhoneste κακῶς 727. c	injungo προστάττω, συντάτ- τω 1302. b. c	innumerabilis ἀναρίθμητος 156. c
inhonoratus ἀτιμῶς 1349. a	injuratus ἀνώμωτος 1025. a	innuo νεύω, διανεύω ἐννεύω 978. c. d. κατανεύω 979. a
inhospitalis ἀπείξενος 996. d. μισόξενος 997. a	injuria ἐπήςεα 527. d. ὕβρις 1373. b	inobediens ἀνήκοος 87. c. ἀπειθής 1085. c
inhospitalitas μισοξενία 997. a	injuriæ detestator μισύβρις 1374. b	inobedientia παρακοή 89. a
inhospitaliter ἀπεχθῶς 592. b	ab injuria defendo ἀμύνω 120. a	inopia πείρα 1091. b. πτω- χεία 1174. c
inhumanitas ἀπένεια 142. b. 639. d	injuria afficio ἀδικεῖω 399. c	inopinato ἀνυπαροχήτως 991. a
inhumanus βάρβαρος 232. c	injuriæ illatio ἀδίκημα 400. c	inopinatum παράδοξον 417. c
inhumatus ἀταφῶς 646. b	injuriā patior ἀδικεῖσθαι 400. a	inopinatus ἀδόκητος 410. d. παράδοξος 417. c
injectio ἐπιβολή 223. a	injuriarum tolerans ἀνέξ- κακῶς 728. a	inopinus ἀπροσδόκητος 408. a
injicio εἰσβάλλω 220. b. ἐμ-		inops

II. INDEX

inops ἐνδύς 338. d. ἀκλήρ 774. a	insatiabilitas ἀπλησία 1131. a ἀχορτασία 1460. a	insidiosè molior ἐπιβλεύω 269. a
inordinate ἀτάκτως 1300. a	inscienier ἀνεπιστημόνως 696. c	insidiosus explorator πειρα- τής 1087. a
inordinate me gero ἀτακ- τέω 1300. a	inscitia ἀπαιδευσία 1065. b	insigne παράσημον 1215. d
inordinatus ἀτακτος 1299. d	inscribo ἐγγράφω, ἐπιγρά- φω 331. a. b	insigne regum διαδηναι 370. d
inornatus ἀκοσμη 801. a	inscriptio ἐπιγραφὴ 331. b	insigni notatus παράσημ 1115. d
in posterum εἰς τὸ μετέπειτα 494. c. τὸ λοιπὸν 874. b. εἰς τὸ μέλλον 928. c. d	inscriptus ἐγγραπτ 331. a. σικτικός 1269. d.	insignis ἐπίσημ 1216. a
in primis καὶ ταῦτα 199. b. περὶ πάντων 1071. c. 1101. d. πρῶτον, ἐν πρώτοις 1167. b.	insculpo ἐγγλύφω 321. a. ἐγκολάπτω 785. a. ἐντυ- πόω 1370. b	insilio ἐνάλλαμαι, ἐφάλλο- μαι 107. c. εἰσπηδᾶω, ἐμ- πηδᾶω 1118. a. b
in promptu ἐν ἐτοίμῳ 578. b	insculptus ἐγκολαπτός 785. a. σικλός 1269. d	insipidus ἴο μαρμαίνομαι 965. d
inquam ἐρέω 485. a	insectile ἄτομον 1317. d	insipiens sum ἀσυνετέω 615. a
inquieta ἀναστατέω 704. a	insectilis ἀκαρής 1318. a	insipientia ἀνοησία 987. a. ἄνοια 989. c
inquinatus ἐντόπι 1353. c. αὐτόχθων 1454. d	insepultus ἄταφ 646. b	insistens βεβηκώς 243. a
inquinamentum ἄρδα 152. c. μῖασμα, μiasma 945. c. d. μολυσμός 955. b	insequor ἐπιδιώκω μεταδιώ- κω 407. a. b	insisto βοήτω 243. a
inquinatus κοινός 781. a	infero ἐγκεντρίζω 754. a	insitus ἐμφυτ 1436. b
inquino ἄρδαλόω, ἄρδεύω 152. d. μιᾶίνω 945. c. ἐμ- μολύνω 955. b. παλάσσω 1108. b. σπιλόω 1253. d. ἐκφύρω 1435. a	inservio λειτεργέω 542. c. διακονέω 791. b	insolens ἄτεπ 1353. b
inquire diligenter πυν- θέσθαι 1177. a	infideo ἐγκαθίζω 456. a. δια- κατέχω 602. b. ἐγκαθήμαι, ἐπικαθήμαι 636. c. λέγο- μαι 886. d	insolentem reddo τυφόω 1372. b
inquiro μεταδιώκω 407. b. ἀνακρίνω 813. b	infidias ἐπιβλή 268. d. 269. a. ἐνέδρα, ἐνεδρον 452. b. λόχ 886. d. μεθοδεία 1006. a	insolenter ὑπερηφάνως 1391. b
inquiro diligenter & accu- rate ἐξερευνάω 551. d	infidiari vitæ alicujus ζητεῖν τὴν ψυχὴν τιν 624. c	insolentia φρυαγμός 1430. d
inquisitio ἀνάκρισις 813. c	infidias alicui struere ἐνέ- δραν ποιεῖν τινι 1145. c	insolentius efferor ἐξυβρίζω 1374. a
insanabilis ἀνήκες 81. c. ἀνίατ 678. a	infidias collocare καθίνααι λόχους 613. b	insolesco τυφόομαι 1372. c. ὑπερηφανέω, εὐνομαι 1391. a
insania μανία 899. a. ἄνοια 989. c. ἄκνοια 989. d. ἀπέννοια 990. a	infidias struo ἐπιβλεύω 269. a	insolubilis ἄλυτ 111. c
insanio παρεξίστημι 706. a. ἐπιληπτεύω 844. d. μαίνο- μαι 898. d. ἐκμαίνομαι 899. a. παροιστρέω 1017. c. νοσέω 991. b. παραπλη- κτεύομαι 1137. d	infidiator ἐπίβλη 269. d. ἐπεδρευτής 451. d	insomnis ἀκοίμητ 780. a. ἄπν 1380. b
insanus ἐπίληπτος 844. c. μανιώδης, ἐμμαινός 899. a. b	infidiis aggredior μεθοδεύω 1005. d	insons ἀναίτι 78. c
insatiabilis ἀκόρες 798. d. ἀπλης 1131. a. ἀχόρταστος 1460. a	infidior ἐνεδρεύω 451. c. ζητῶ τὴν ψυχὴν 624. c. λοχάω, λοχάζω 886. d	inspector ἐπιγιώμων 317. d. ὁράτης, ἔφορος 1039. c. d. ἔρ 1057. a. ἔφορ 1039. d
	infidior simul συλλοχάω 886. d	inspector omnium rerum πανεπίσκοπ 1229. d
	insidiosè circumvenio ἀγρεύω 33. c.	inspector rerum divina- rum θεωρός 659. d
	insidiosè irrepo παρεισέρχο- μαι 562. d	insperato ἀνελπιδως 516. c. ἄφω 1391. c
		insperatus ἀνέλπιστ 516. c. ex insperato ἐξαίφνης 1391. d
		inspergo πάσσω, τίω, κατα- πάσσω, τίω 1072. d
		inspicio εἰσβλέπω 158. d. εἰεῖδω

ἐνείδω 467. c. ἐπόπτομαι, ἐπιόπτομαι 1036. d
 inspiratio ἔμπνευσις 1141. d
 inspiratus divinitus θε-
 ὀπνευσθῶ 1141. d
 inspiro ἔμπνέω 1141. c. ἔμ-
 φυσιῶ 1435. d
 inspuo ἔμπτυῶ 1175. d
 instabilis ἀβέβαιος 244. c.
 ἄσται 702. b. ἀστήρικτος 1269. b
 instabilis sum ἀκαταστάτως 707. d. σαλεύομαι 1201. d
 instans ὑπόγυις, ὑπόγυς 333. d
 instanter ἐκδεχομένως 367. a
 instar δίκης 393. c. ὡσεὶ 461. c
 instaurare ἀνοικοδομεῖσθαι 356. c. ἀνανεώσασθαι 977. d
 instauratio κατάρτισις 166. d
 instauro κατάρτιζω 166. a.
 ἀνοικοδομέω 356. c. ἐπα-
 νακαμίζω 721. c. ὑποῤῥά-
 πτω 1184. b. ἐπισκευάζω 1231. b
 insterno ἐπιστάτω, ἄσσω 1209. d
 instigo προσπυρέω 1179. b
 instillo στάζω 895. d. ἐντήκω 1323. d
 instituo παιδεύω 1064. c. ἐνσεβέω 1211. c
 instituo ante προβιάζω 113. d
 instituo in sacris μυέω 958. a. b
 institutor κατηχέομαι 643. b
 instituo viva & sonanti vo-
 ce κατηχέω, κατηχίζω 643. b. d
 institutio ἀγωγή 37. c. μόρ-
 φωσις 956. a. παιδεία 1065. a. διάταξις 1301. c
 institutio brevis quæ fit vi-
 va voce κατήχησις, κατη-
 χισμός 643. d
 institutor παιδευσῆς 1065. a
 institutum ἀγωγή 37. c. προ-
 αΐρεσις 67. d. δόγμα 410. c
 insto ἐγγίζω 444. b. ἐνίστημι,
 ἐφίσταμαι 706. a. c. παρί-
 στημι 708. c. ἐπικειμαι 705. d

instructio κατασκευασμα 1232. d
 instructio qua quis armis
 instruitur ἐξόπλισις, ἐξο-
 πλισία, ἐξοπλισμός 1035. c
 instrumentalis ὀργανικὸς 1040. d
 instrumentum ὄργανον 1040. c. σκεῦος 1231. b
 instrumentum placationis
 ἱλαστήριον 687. d
 instrumentum quod vitia in-
 sanabilia exuruntur in
 corpore καυτήριον 724. c
 instruo συμβιβάζω 214. c.
 οἰκοδομέω 356. a. σκευάζω 1231. a. ἀνασκευάζω 1231. d.
 1232. a. διασκευάζω, κατα-
 σκευάζω 1232. a. c. σέλλω 1261. c. κατατάττω 1302. a
 instruo perfecte ἐξαετίζω 166. a
 insufflatio ἐμφύσημα 1435. b
 insula νῆσος 980. d
 insula parva νησίον 980. d.
 νησίς 981. a
 insulfus ἀνάλος 110. c. ἀνάρ-
 τυτος 167. d
 insulto ἐπιγελάω 293. c. ἐπι-
 χαιρώ 1442. c
 insum ἐνείμι 477. c
 insumo δαπανάω, ἐκδαπα-
 νοῶ 344. a. d
 insuo ἐπιῤῥάπτω 1184. b
 insuper προσέτι 578. a
 insuperabilis ἀνυπέρβλητος 227. b. ἀνυπόστατος 710. d
 insurgo ἐπανίσταμαι, κατὰ-
 νίστημι 703. b. κατεφίστημι 706. d
 insurgo adversus aliquem
 ἐπισυνίστημι 709. c
 insurgo una συνεφίσταμαι 706. d
 insusurro διαψιθυρίζω 1475. a
 inutilis ἄῤῥαφος 1184. b
 intactus ἄθικτος 661. c
 integer ἀεστεμής 164. d. ὁλό-
 κληρος 774. b. ἐντελής 1312. d. ἀδιάφθορος 1418. c. ὁλοσχορής 1450. c

intego ἐγκρύπτω 819. b
 intego superne ἐπισκέπω 1230. d
 integre προσαρτίως 165. c.
 integritas ἀλήθεια 99. a. ὁλό-
 κληρον, ὁλοκληρία 774. b. c.
 ἀδιαφθορία 1418. c
 integritatis status primus
 ἀρχή 171. d
 tegumenta τὰ κρυπτά 818. d
 intellectu difficilis δυσιόη-
 τος 989. d
 intellectu facilis εὐδιανοήτος 988. b
 intelligendi facultas αἰσθη-
 τήριον 72. d
 intelligens συνετός 615. a. νοε-
 ρός 986. c
 intelligentem reddo συνετί-
 ζω 615. b
 intelligenter συνετῶς 615. a
 intelligentia σύνεσις 614. d.
 νότος, ὡς 986. a. φρενὶ 1426. a
 intelligibilis νοητός 987. a
 intelligibiliter νοητῶς 987. a
 intelligo εἶδω 54. a. αἰσθάνο-
 μαι 72. c. ἀκῶω 85. c. βα-
 σίζω 240. d. βλέπω 256. b.
 γινώσκω 312. c. εἶδω, εἶδη-
 μι 461. d. συνίημι, ξυνίημι 613. d. θεωρέω 660. a. με-
 ταλαμβάνω 845. d. νοῖω 986. c. συννοῖω 989. c. συν-
 οράω 1040. b. χωρέω 1470. b
 intemeratus ἄσπιλος 1254. a
 intemperans ἀκρατής 806. b
 intemperantia ἀκρασία 806. b
 intemperies δυσκρασία 755. c
 intempestive ἀκαίρως 722. d.
 ἄωρὲ 1482. a
 intempestivitas ἄωρεία 1482. a
 intempestivus ἀκαιρος 722. d. ἄωρος 1482. a
 intendo τείνω 2. b. ἐντείνω, ἐπιτείνω 1309. a. b
 intendo oculos ἐντενίζω 1309. a
 inten-

II. INDEX

intendo valde ἀπειρίζω 2.b	ὀλεθεῖν, ὀλεθρία 1019. d.	intersepio ἀποδιαστέλλω 1264. b
intensio ἐπίτασις 1309. c	ἀπώλει 1021. c. ἀφαν- σμός 1391. b	intersum διαγίνουμαι 306. c
intensivus ἐπιταπικός 2. b	interlabor παρεμπίπτω 1114. c	intertexto variis coloribus ἐμβολίζω 221. c
intensus valde εὐτανθ 1307. d	interius ἐνδότερον 522. b	interturbo ἐπιταράσσω 1297. c
intentatus ἀπειράσθ 1088. a	interloquor παρεμβάλλομαι 221. d	intervallum διάστημα 705. c
intentius ἐκτενέστερον 1308. c	interminor ἀποκλιόμαι 141. b	intervenientia παρέμπτωσης 1114. c
intentus ἀτελής 2. b. 1309. a. ἐκτελής 1308. c. ἐντελής 1309. a	interminor graviter ἐμβολ- μάουμαι 275. c	intervenio παρέρχομαι 565. d. παρεμπιπτω 14. c
inter ἀνὰ 121. b. εἰς 487. a. ἐν 519. a. κατὰ 745. b. μετὰ 937. b. 938. a. μεταξύ 938. a. πρὸς 1169. a	intermitto διαλυπᾶναι, δια- λείπειν 874. c d	interventio παρίπτωσης
intercedo ὑπερεντυγχάνω 1368. a	internecio ἐξάλειψις 96. c	interverto νοσφίζομαι 991. c
intercido διακόπτω, ἐγκό- πτω 794. d	internuntius μασίτης 936. b	interula ἐπειδύτης 437. a
intercido διαπίπτω 1114. a. πταίω 1172. d	internus ὁ ἔσω, ὁ ἑσώθεν 575. a. b	intestina ἔγκατα 448. d. ἐνδόδια 522. b. ἐγκεί- λια 779. b
intercludo διακρίζω 1290. c	intero ἐντρίβω 1364. d	intestinum ἔντερον 525. a
interdico ἀπερῶ 485. d. δια- στῆμαι 1264. a	interpellatio ἐπερώτημα 571. b. ἔντευξις 1368. a	intestinum rectum ἀφιδεῖν 452. b
interdiu ἐν ἡμέρᾳ 522. b	interpellatio pro aliorum salute ἔντευξις 360. a	intimus ἐσώτερος 575. b
interdum ἐνίοτε 524. a	interpello παρεμβάλλομαι 221. d. ἀνακόπτω, ἐγκόπτω 794. c. d. ἐντυγχάνω 1367. d. ὑπερεντυγχάνω 1368. a	intingo ἀποβάπτω, ἐμβαπτω 229. b
interea ἐπὶ τέτῳ (χρόνῳ) 529. b. ἐν οἷς (χρόνοις) 1049. d	interpono μεμειτενῶ 936. c	intolerabilis ἀάσχετος, ἄσχετος 2. c. ἀφόρητος 1405. d
interea temporis ἐν δὲ τῷ μεταξὺ (χρόνῳ) 938. b	interpreter ἑρμηνεύς, ἑρμηνευ- τῆς, διερμηνευτῆς 555. a. c	intorqueo ἐσκολιύομαι 1236. c
interest διαφέρει 1408. d	interpretatio ἑρμηνεία 555. c. μεταφράσις 1424. d	id quod intortum est στρίβ- μα 1274. b
interfeclor κτάντης 820. d	interpretatio mala παρερ- μηνεία 555. c	intra ἄχρις 203. d. 204. a. ἐντὸς 524. d. ἔσω 575. a
interfeclor filiorum τεκνο- φόνος 1403. c	interpretor ἑρμηνεύω, διερ- μηνεύω 555. b. προσεξηγή- μαι 629. d. μεταφράζω 1424. d	intrepide ἀτρέφως 1364. a. ἀφόβως 1400. b
interficio κατεργάζομαι 547. c. κτείνω 820. c. φο- νοκτονέω 821. d. φένω 1403. a. διαχειρίζομαι 1450. b. χειρόμαι 1451. c	interpretor aliter quam verba prae se ferunt ἀλλη- γορίω 32. b	intrepidus τολμηρὸς 1352. b. ἀτρεμῶς 1364. a. ἀφοβῶς 1400. b
interficior ἀναιρέομαι 64. b	interrelinquo διαλυπᾶναι 874. c	intrinsecus ἑσώθεν 575. b
intergerinus paries μεστότοι- χον 1351. d	interrogatio ἐπερώτημα, ἐπερώτησις 571. b. d	intro, as εἰσερχομαι 561. d
interjicio παρεμβάλλω 221. d	interrogo ἑξέω 485. a. ἑρ- μαι, ἑρωτάω 569. b. ἐπερω- τάω 570. c. ἐξετάζω 575. d	intro ἔνδον 522. b.
interim ἐν δὲ τῷ μεταξύ (χρόνῳ) 938. b	interrogo vicissim ἀντερίζω, ἑρμαι, ἀντερώμαι 485. d	intro admitto εἰσδίδουμαι 366. b
interim dum ἕως 616. a. ἐν τῷ (χρόνῳ) 1049. d		intro curro εἰστρέχω 1362. d
interimo φένω 1403. a. φθίω, φθίνω 1417. a		introduco εἰσάγω 39. b
interior ἔγκατος 448. d. ὁ ἑσώθεν (ὦν) 497. c. ὁ ἔσω, ἐσώτερος 575. a. b		introduco volvendo & ro- tando εἰσκυκλίνω 824. c
interitus ἀνυπαρξία 178. e		introductio brevis ἡ ἀρχὴ 171. d
		introeo εἰσίδουμαι 561. d
		introferre εἰσαγαγεῖν 39. c
		introitus

introitus εἴρεα 674. a. εἰδὼς 1003. c	κατασκηθίσθαι 1235. d	involuntariè ago ἀκασιάζω 501. c
intromitto ἐπισφύρω 1409. b	invia ἀνοδία 1004. c	involuntarius ἀκασίος 501. c
introspectio παρακύπτω 826. d	invicem ἀλλήλων 106. d	involvere περιδιπλώω 403. c.
intro voco εἰσκαλέω, εἰσάγω 730. d	inviētus ἀήνητος 942. b.	ἐνσάτω 471. c. ἀσχυκλέω 824. c. ἐγκυκλέω 825. a.
intueor ἀποβλέπω, ἐμβλέπω 258. c. d. ἐπέδω 467. c. ὁράω 468. b. ἀφοράω, ἐφοράω 1039. d	invidentia βασκανία 240. b	ἐντυλίττω 1369. a
intueor limis oculis παραβλέπω 259. c. ὑποβλέπω, ομαί 260. b	invideo βασκαίνω, βασκανίζω 240. a. b. ζηλώω 623. a. φθονέω 1419. b	involvere circumcirca περισέλω 1264. d
intueor transversum παραράω 1039. d	invidia βασκανία 240. b. ζήλος 622. b. φθόνος 1419. a	inurendi ars ἐγκυσιική (τέχνη) 715. b
intumesco πύμπραμαι 1110. a	invidia carens ἀφθονός 1419. b	inuro ἐγκαίω 715. b
intus ἐνδόν 522. b. ἐντός, ἐντοσί 524. d. ἔσω 575. a	fine invidiā ἀφθόνως 1419. b	inutilitatus ἐξάλλος 108. a
intus ago ἐνεργέω 540. b	invidiam alicui confio διαβάλλω 219. a	inustio ἐγκαυσις 725. b
invado αἰρέω 62. d. καθαίρω 148. b. ἐμβατεύω 210. a. ἐμβάλλω 221. c. ἐπεξέρχομαι, ἐπέρχομαι 565. a	invidus φθονερός 4. d. 1419. a. βάσκανος, βασκαίνων 4. d. 240. a. b. πογηρόφθαλμος 1038. b	inustione pingo ἐγκαίω 725. b
invado astutè μεθοδεύω 1005. d	invigilo ἀγρυπνέω 1380. c	inustor ἐγκαυσις 725. b
invalesco κατιχύω 427. d. 712. b. ἐνδυναμόομαι 432. b. ἐπιχύω 712. b	invincibilis ἀκαταμάχητος 918. b	inustus ἀκαυστος 724. d
invasio ἐπίθεσις 1333. a	inviolabilitas ἀσυλία 1283. b	inutilem reddo καταργέω 539. a. ἀχρεϊόω 1462. a
inveho ἀσχυκλέω 824. c	invisibilis ἀόρατος 2. a. 1039. c	inutilis ἀργός 538. c. ἀνόνητος 1028. c. ἀνωφελής 1485. a. ἀλυσιτελής 1316. d. ἀθετος 1337. d. ἀχρηστος 1461. a. ἀχρεϊος 1461. a
invehor in hostes ἐμφέρομαι 1409. c	inviso ἐπισκέντομαι 1228. c	inutilis fio ἀχρεϊόομαι 1462. a
invenio εὐρίσκω 583. c. ἀνευρίσκω, ἐφευρίσκω 586. b. c	invisus ἀπεχθής 592. b	inutilitas ἀνωφελές 1485. a. ἀνωφέλεια 1485. b. ἀχρεϊότης 1462. b
facile est inventis aliquid addere ῥᾶον τοῖς εὐρημένοις τι προσδεῖναι 585. c	invisus sum ἀπεχθάνομαι 592. b	inutiliter δωρεάν 438. c
inventio εὕρεσις 586. b	invito φωνέω 1438. a	invulneratus ἀτρωτος 1347. b
inventor εὕρετής, ἐφευρετής 586. b. c	invito vicissim ἀντικαλέω 133. a. 730. c	Joachim Ἰωακείμ 714. a
inverecundus ἀναιδής 59. b. ἀνεπαίσχυντος 74. a. ἀδιέπρεπτος 1357. b	invitus ἐξ ἀνάγκης, κατ' ἀνάγκην 122. a. αἰκων 469. a. 501. b	Joannas Ἰωαννᾶς 714. b
investigatio ἔρευνα 551. b	invius ἄβατος 207. b	Joatham Ἰωάθαμ 714. a
investigo ἐρευνάω, ἀνερευνάω 551. c. ἐξιχνεύω, ἱχνυσώζω ἐξιχνιάζω 713. c. d	inumbro ἐπισκιάζω 1235. a	Jobus Ἰώβ 715. a
inveterasco dudum προ-	inundatio πλημύρα, πλημύρη 1131. c	Jocator γελοιαστής 294. a
	inundo ἐπικλύζω, συγκλύζω 777. c. d. μεθύω 922. a	Jocor γελοιόζω 294. a. παίττω 1065. c. προσπαίζω 1066. a
	inungo ἐγκρίω, κατακρίω 1465. a	Joël Ἰωήλ 715. b
	invocatio ἐπικλήσις 732. b	Johanna Ἰωάννα 714. b
	invoco ἐπιβοάομαι 262. b. ἐπικαλέομαι 732. d	Johannes Ἰωάννης 714. b
	involo ἐφίπταμαι 695. b	Jonan Ἰωνάν 715. c
	involutum ἔλιξ, ἔλιξ 471. d	Jonas Ἰωνᾶς 715. c
		Joppa Ἰόππη 691. a
		Joramus Ἰωραμ 715. d
		Jordanes Ἰορδάνης 691. b
		Jorim Ἰωρείμ 716. a
		Josaphat Ἰωσαφάτ 716. a
		Josephus Ἰωσήφ 716. c
		Joses

II. INDEX.

Jofes Ἰωσῆς	716. b	γιδεῖς	1041. a	itane ἴτω 200. b. εἴτω 494. b. καὶ	710. b	
Jofias Ἰωσίας	716. d	ira virulenta χολή	1458. b	itaque καὶ 719. c. πλὴν 1135. d. ὡς 1481. d. ὡς 1306. c		
Jovis simulacrum ἐ ccelo delapsum Διοπετὲς 402. c		iris, idis Ἴρις	695. b	iter πορεία 1089. c. ὁδοιπορία	1091. a	
ipse αὐτὸς	191. d	irrefragabiliter ἀναντιρρήτως	1188. b	iterata & repetita mentio ἀνὰ μνησίς	910. a	
ipsemet ψυχὴ	1476. c	irrefutabilis ἀναντιρρήτως	1188. b	iteratio δευτέρωσις, ἐπιδευτέρωσις	363. d	
ira κότος 802. b. μένος 931. a. ὀργή	1040. d	irrepro ἐνδύνω 434. b. παρεμπίπτω	1114. c	iter diei ὁδὸς ἡμέρας 1004. a		
ad iram concito χολόω	1458. c	irreprehensibilis ἀνεξέλεγκτος 507. b. ἀμώμητος	965. c	iter expeditum habens εὐodos	1005. b	
ad iram provoκο παροργίζω	1041. b.	irreptitius παρείσακτος 39. c		iter facere πορεῖαν ποιεῖσθαι	1145. a	
irā accendo ὀργίζω	1041. a	irrevocabiliter ἀνεπιτρέπῃως	1357. d	iter faciens ὁδοιπόρος 1091. a		
iræ deditus ἡτῶν ὀργῆς 642. a		irrideo μακάω 964. d. χλευάζω, ἐκχλευάζω	1457. a. b	iter facio ὁδεύω, ὁδὸν ποιῶ	1004. b. ἐφοδεύω 1005. a. πορεύομαι, πορεῖαν ποιῆμα 1088. c. ὁδοιπορέω	
iræ impoens ἀκρατὴς θυμῷ	806. b	irrigatio ποτισμὸς	1112. b	iter facio cum alio συνοδεύω	1006. b	
ira divina erga delinquentes μνησθὲς, μῆνιμα, μηνίαμα	944. a	irrigatus ἀρδομένος	152. c	iter facio ex aliquo loco ἐξοδεύω, αἶω, ἐω	1004. c. d	
ira permanens μῆνις	943. d	irrigo ἄρδω	152. c. βρέχω 274. c. δεύω 621. b. ποτίζω	1112. a	iter facio per aliquem locum cum διοδεύω	1005. c
ira præceps θυμὸς	670. b	irriguus κατὰ ῥύτος	1186. c	iter facio unā παραπορεύομαι	1091. b	
iracundia θυμὸς 670. b. ἐγκότῃσις 802. c. ὀργιλότης	1041. a	irriguus aquis ἐνυδρὸς	1376. b	iter medium teneo μεσοπορέω	1091. a	
ad iracundiam concito κακώω	727. c	irriguus locus ἄρδεια	152. d	iter multum πολυοδία	1008. c	
iracundus θυμώδης 670. d. ὀργίλος, ἀποργῆς	1041. a. b	irrisio μυκτηρισμὸς	959. b. μῶκημα, μῶμημα	965. b. ἐπίχαρμα	1442. c	
iram cohibeo μακροθυμέω	673. a	irrisor μυκτηριστὴς	959. b. μῶκος	964. d	iter per medium ingrediens μεσοπόρος	1091. a
iram cohibere erga aliquem μακροθυμεῖν πρὸς τινά	673. a	irritatio ἐρεθισμὸς	149. c. παρόργισμα	1041. b	iter proxime facio παραπορεύομαι	1091. b
iram differo μακροθυμέω	673. a	irrito ἀγρίζω	34. c. ἀγριαίνω	34. d. ἐρέθω	549. a. κακώω	727. c. παροξύνω
iram exerceo μηνίω, αἶω	944. a	irritum reddo ἀκυρόω	828. a	itero δευτερόω	363. d. διπλασιάζω	403. d
iram procul abjicio μακροθυμέω	673. a	irritus ἄθετος	1337. d. ἄκυρος	828. b	iter prosperum concedo εὐοδόω	1005. b
irascor βαρυθυμέω	671. a. κοτέω, ἐγκοτέω	802. b. ὀργίζομαι, ἀποργίζομαι, ἐποργίζομαι	1041. a. b. χολαίω	1458. b	iter prosperum nanciscor εὐοδόομαι	1005. b
qui non irascitur ἄοργος	1041. a	Isaacus Ἰσαάκ	695. c	iterum δεύτερον, δευτέρως	363. b. πάλιν	1067. c
irascor paululum ὑποργίζομαι	1041. c	Isaschar Ἰσαχαῖρ	695. d	itidem τὸ αὐτὸ	193. d. κατὰ ταῦτα	198. c
irati Dei judicium ὀργή	1040. d	Isariotes Ἰσαριώτης	697. a	itinere terrestri πεζῇ (ὁδῷ)		1083. d
iratus ὀξύθυμος 673. a. ὀργ		is ipse αὐτὸς ἴτος	192. a	Ituræ Ἰταραία	713. a	
		Israelita Ἰσραηλίτης	699. c	jubeo ἐπω	534. d. κελεύω	751. c. ἐπιτάττω
		ita ἴτως, οὕτω	199. d. καὶ			1301. d
			968. d			jubeo
		Italia Ἰταλία	712. d			
		Italicus Ἰταλικὸς	712. d			

LATINO-GRÆCUS.

jubeo abire in rem malam σκορακίζω, αποσκορακίζω 797. d	jugulo σφάζω, τρω, κατα- σφάττω 1286. a. d	δρκομωσία 1025. b. δρκος, δρκισμός, ενόρκιον 1043. a-c
jubeor αἰτέομαι, ἔμαι 76. a	jugum ζεύγος 617. d. ζυγός 620. a. κλοιός 771. b	jus primogeniti τὰ πρωτο- τόκια 1340. a
Jubilus ἀγλαΐσμός 28. b	alteram jugi partem traho ἑτεροζυγέω 620. c	jus reddo διακρίνω 813. d
jucunditas τερπνότης 1321. b	jugum boum βοοζύγιον 620. b	jussum διάγγελμα 18. d. ῥή- μα 1187. d
jucundus τερπνός, ἐπιτερ- πής 1321. b	Julia Ἰαλίαι 694. a	jus summum ἀκριβοδίκαιον 394. b
Judæa γῆ 300. c. Ἰαδαΐα 692. b. 693. c	Julius Ἰάλιος 694. a	justè ἀξίως 138. c. δικαίως 397. d. ἐν δικαιοσύνῃ 522. a
Judæus Ἰαδαῖος 69. b	jumentum κτήνος 823. a	juste ago δικαιοπραγέω 1160. d
Judaicè Ἰαδαϊκῶς, Ἰαδαῖσι 692. b. c	junctiona σύγκλεισμα 770. c	justificatio δικαίωμα 397. b. δικαίωσις 397. d
Judaicus Ἰαδαϊκός 692. b	jungo ζευγνύω, υμι 619. d	justifico δικαιοῶ 395. b
Judaismus Ἰαδαϊσμός 692. c	jungor matrimonio γαμέω 287. c	justitia ἀλήθεια 99. a. b. δίκη 393. a. δικαιοσύνη 394. b. δικαίωμα 397. b. ισότης 698. d
judaizare Ἰαδαΐζειν 692. c	junior νεώτερος 977. a	justum judicium δικαιοκρι- σία 812. a
Judas Ἰάδας 692. c	juniperinus ἀρκεύθινος 158. a	Justus Ἰῆσος 694. b
judex δικαστής 398. a. κριτής 812. a	juniperus ἀρκευθας 157. d	justus δικαῖος 393. d. ἐνδικος 401. d. θεμιτός 650. c. ἀμπλάκιος, ἀμπλάκητος 1127. c
judex certaminis ἀγωνοθέ- της 271. c	Junius Ἰανίας 694. b	justus apparenter δικαῖος φαινομένως 393. d
judex justus δικαιοκρίτης 812. a	Juno Ἥρα 641. b	justus judex δικαιοκρίτης 812. a
judicii expers ἀδόκιμος 421. b	Jupiter ζεὺς 621. a. ζῆν 624. b	justus verè δικαῖος ὄντως 393. d
judicio contendo δικαιολο- γέω 863. a	juramentum ἄρα 149. b. ὄρκος 1043. a	juvenca δάμαλις 342. c
judicio experior κρίνομαι 811. a	jurans multum πολίορκος 1043. c	juvencula νεανίς, ἄνις 977. d
judicium δίκαια 379. c. ἡ- μέρα 637. d. κρίμα, κρί- μα, κρίσις 811. c. d. κρι- τήριον 812. b	juratò ἐνόρκως 1043. c	juvenculus κόρος 799. c
in judicium vocor δίκαι- τάομαι 379. c. κρίνομαι 811. a	juratus ἐνόρκος, ἐνόρκι- ος 1043. c	juvenilis νεωτερικός 977. a
judicium exercere κρίσιν ποιεῖν 1145. a	jure ἐνθέσμως 659. b	juvenis παῖδαξ, παιδακή 1067. d
judicium justum δικαιοκρι- σία 812. a	Jureconsultus νομικός, νο- μοδιδάσκαλος 973. b	juventus νεότης 977. b
judicium suspendo διακρί- νομαι 814. a	jurejurando interposito ἐν- όρκως 1043. c	juvo ἀλέξω 96. c. d. βοη- θέω 263. a. ὀνημι 888. c. 1018. b. d. ὀνομαί, ὀνίνα- μαι 1018. c. ὠφελέω 1484. c
judico κρίνω 810. b. ἐπικρί- νω 814. c	jurejurando obstringo ὀρ- κίζω 1043. b	juxta ἄγχι, ἀγχι 35. c. ἐν 520. d. ἐπὶ 528. d. παρὰ 1069. a. πρὸς 1169. b
judico contra aliquem ἀν- τικρίνω 812. b. κατακρίνω 814. c	jurgium νεῖκος 583. b. 971. a	juxta dormio παρακαθεύδω 582. a
judico perperam παραγι- νώσκω 318. b	jurisdictio ἐξουσία 478. c	Kedron
judicor δικάζομαι 379. c. κρίνομαι 811. a	juro ὀμνύω, υμι 1014. c. ἐνορκέω 1043. c	
jugum ζευγίζω 620. a	jus δίκη 393. a. δίκασον 394. b. ἐξουσία 478. c. θεμις 650. b	
	in jus voco ἐγκαλέω 730. c	
	qui de jure suo remittit ἐπεικής 470. c	
	jus civium πολιτεία 1152. b	
	jus dico δικάζω 398. a	
	jus dico contra aliquem κα- ταδικάζω 398. c	
	jusculentum ζωμός 626. c	
	jusjurandum ἄρα 149. c.	

II. INDEX

K.
K Edron Κέδρων 749. b
 Kephass Κηφᾶς 761. d
 Kis Κίς 767. a
 Knidus Κνίδος 778. d

L.
L Abefactio ἀναστατόω
 703. d. λυμαίνω 889. a.
 ὀλιωθαίνω, ἔω 1019. b.
 ἀνασκευάζω 1231. c. σφάλλω
 1286. d. φθίνω, φθίνω 1417. a
 labes σπῖλος 1253. d
 labe nulla notatus ὀλόκληρος
 774. b
 labilis ὀλιωθρός 1019. b
 labis expers ἄσπιλος 1254. a
 labium χεῖλος 1448. d
 labor ὀλιωθαίνω, ἔω 1019. b.
 πίπτω 1112. c
 labor Subst. ἄθλος 56. c. d.
 ἰδρῶς 679. b. κάματοι 737. b.
 κόπος 793. a. μόγος 951. d.
 μόλος 954. d. πόνος 1095. b.
 διαπόνησις, μακαταπόνησις 1097. a
 cum labore efficio φιλοπονέω, ἔομαι 1095. c
 magno cum labore μόγεις 841. a
 labore confectus, fatigatus κατάνοπος 795. c
 sine labore & lassitudine ἀκόπως, ἀνοπιάσις, ἄτως 793. a. b
 laborans male five in vanum κακόμοχθος 658. c
 laborans sine fruge διώκων ἄνεμον 124. c
 laboriosè ἐπίμοχθον 958. c
 laboriosus κοπώδης 793. a.
 ἔγκοπος 795. b. ἐπίμοχθος 958. c.
 ἐπίπονος, ἔμπονος 1095. b. c
 laboro ἐργάζομαι 545. b.
 ἐριθεύω 554. c. πονέω 1096. d
 ex renibus laborare πονεῖν τὰς νεφρὰς 1096. d
 frustra, incassum laborare μοχθῶν εἰς ἄνεμον 124.

b. εἰκῇ, εἰς κενὸν κοπιᾶν 793. c. d
 in verbo & doctrina laborare κοπιᾶν ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ 793. d
 multum laborare ποῦν κοπιᾶν 793. d
 laboro cum difficultate μοχθῶ 958. b
 laboro manu κοπιᾶω 793. b
 laborum amans φιλόπονος 1095. c
 laborum amans sum φιλοπονέω, ἔομαι 1095. c
 labrusca ἄκανθα 81. a
 lac γάλα 284. a
 lac candore refero γαλακτίζω 284. b
 lacera vestis ῥάκος 1190. b
 laceratio σπαραγμός 1247. a
 lacero ἀμύσσω 120. c
 lacerta σαύρα 1210. a
 lacefso ἐρέθω, παρερεθίζομαι 549. a. c. συμπροπηλακέομαι 1108. c
 lachryma δάκρυ, δάκρυον, δάκρυμα 340. b. c
 lachrymans multum πολυδάκρυος πολυδάκρυος 340. c. d
 lachrymor δακρύω 340. c. μύρομαι 961. a
 lactens γαλαθηνός 284. b
 lacto γαλαχέω 606. c. θηλάζω 660. c
 lactucæ amaræ πικρίδες 1109. b
 lacus λάκκος 838. a. λίμνη 884. b
 lacus in torculari ὑπολήνιον 881. c
 lacus preli torcularii ληνός 881. a
 lacustris λιμναῖος 884. c
 lædo ἀπτομαι 147. a. βλάπτω 255. a. ἀδικέω 399. c.
 ἵπτω 404. d. δηλέω 420. c. ἱκακοποιέω 1147. a
 læna χλαίνα 1456. d
 læna duplicata διπλοῖς 403. c (14. c
 læta annuncio ἐναγγελίζω

lætitia ἀγαλλίαμα 7. d. φῶς 1394. a. εὐφροσύνη 1427. d.
 χάριμα, χαρμονή, χαρμωσύνη 1441. d
 lætitia perfundo εὐφραίνω 1427. d
 lætitiā aliqua ex re capiens ἐπιχαρής, 1442. c
 lætor ἐπενθυμέω 672. d. εὐφραίνομαι 1427. d
 lætum nuntium afferō εὐαγγελίζομαι 16. c
 lætus εὐφρων, εὐφρόσυνος 1427. d
 lætus sum ζάω 617. d
 lævigatio ὀμαλισμός 1023. c
 lævigo ὀμαλίζω 1023. c
 lævis ὀμαλός, ἥς 1023. b
 lævus ἀριστερός 157. a. σκαυός 1125. a
 laganum λάγανον 836. d
 lagena λάγηνος 908. c
 lambendo bibo λάπτω 937. d
 lambo λέχω 877. b
 Lamech Λάμεχ 849. a
 lamentabilis ὀδυρτός 1007. d
 lamentabilis planè πανόδυγτος 1007. d
 lamentatio θρήνος, θρήνημα 666. b. c. χετλιασμός 1289. d
 lamentor αἰάζω 57. d. κινύρομαι 766. d. ὀδύρομαι, προσοδύρομαι 1007. c. d.
 χετλιάζω 1189. d
 lamina πέταλον 1104. d
 lampas λαμπάς, λαμπάδιον 849. b. c
 lana ἔριον, ἔρος 553. c. κερὰ 752. b. ταλασίον 1294. b
 lanam tracto ἐριθεύω 554. c
 lana hyacinthino colore imbuta ὑάκινθος 1373. b
 lancea ἰλόγχη 837. b
 laneus ἔρπος 553. c
 languco ἀποκαθήμεαι 636. b
 languor corporis μαλακία 902. b
 laniena κρεωπώλιον, μάκελλον 1180. b. c. σφαγή 1286. c
 lanifex

lanifex <i>ταλάσιος</i> 1294. b	lapis lydius <i>βόσσανος</i> 235. c.	<i>γία</i> 1138. a
lanificium <i>ταλασία</i> 1294. b	<i>Λύδιος λίθος</i> 888. a	latibulum <i>ἀποκρυβή</i> 818. d.
qui vel quæ lanificium exercet <i>ἐριθός, ἐρικρυθός</i> 553. c. d	lapis molaris <i>όνος</i> 1032. a	<i>Φωλεός</i> 1437. c
lanio <i>verb. ἀμύσσω</i> 120. c	lapis molaris superior <i>ἐπι- μύλιον</i> 960. d	Latine <i>ρωμαϊκή</i> 1196. b
lanius <i>κρεωπώλης</i> 1180. b	lapis pretiosus <i>λίθος τιμίος</i> 1348. d	Latinus <i>Ἰταλικός</i> 712. d
lanugo <i>ἰόνθος</i> 799. a. <i>κνῆς</i> 1457. d	sicut lapis flos <i>ἀπολίθο- μας</i> 883. b	latitudo <i>πλάτος</i> 1126. b. <i>ἐν- ρυχωρία</i> 1471. c
lanugo prima ex puberum genis efflorescens <i>ἱερός</i> 694. a	lapsus <i>ὀλίθος, ὀλίθημα,</i> 1019. b. <i>παράπτωμα</i> 1115. a. d. <i>πταῖσμα</i> 1173. a	Latius <i>Ἰταλικός</i> 712. d
lanx è jugo suspensa <i>πλά- σιγξ</i> 1126. c	a lapsu immunis <i>ἀπταιστος</i> 1173. a	latrina <i>ἀφεδρών</i> 452. b. <i>ἀ- φοδός, ἀφοδευτήριον</i> 1004. b
Laodicea <i>Λαοδίκεια</i> 851. b	laquear <i>Φάτνωμα</i> 1396. c	latro, as <i>γρύζω</i> 333. c
Laodicensis <i>Λαοδικεύς</i> 851. b	laqueatus <i>κοιλόσταθμος</i> 700. a. <i>Φατνωματικός, Φατνω- τός</i> 1396. c	latrocinia exerceo <i>ἐξοδεύω,</i> <i>αἰώ, ἔω</i> 1004. d
lapicida <i>λατόμος</i> 1318. d	laqueatus sum <i>Φατνώομαι</i> 1396. c	latrocinium <i>ληστήριον</i> 873. d
lapidaria ars <i>τέχνη λιθαρ- γική</i> 543. c	laqueo capio <i>παγιδεύω</i> 1107. c	latus, eris <i>κενεών</i> 753. a. <i>κλί- σις, κλίτος</i> 775. c. <i>πλευ- ρά</i> 1133. a
lapidarius <i>λιθαργικός</i> 543. b	laqueo sibi mortem con- sciscere <i>ἀπάγχασθαι</i> 35. d	latus, a, um <i>πλατύς</i> 1125. d. <i>εὐρύχωρος</i> 1471. c
lapidarius faber <i>λιθαργός</i> 543. b (b)	laqueus <i>βρόχος</i> 276. d. <i>πέ- ταυρον</i> 1105. b. <i>ἐμπαγή,</i> <i>παγίς</i> 1107. a. <i>σραγγάλη</i> 1279. a	lavacrum <i>λατρών</i> 887. b
lapidem polio <i>λαξεύω</i> 997.	laqueus tortuosus <i>σραγγα- λιά</i> 1279. a	laudabilis <i>αἰνετός</i> 61. c. <i>ἐ- παινετός</i> 61. d
lapidesco <i>λιθόομαι</i> 883. b	lar <i>εἰσία</i> 573. c	laudabilis nimis quam, val- de <i>ὑπεραινετός</i> 61. c
lapides colligo <i>λιθολογέω</i> 870. d	largitio <i>δῶρον</i> 437. c	laudo <i>αἰνέω</i> 61. b. <i>ἐπαινέω</i> 61. d. <i>αἰνοποιέω</i> 62. a. <i>δο- ξάζω</i> 415. b. <i>ἐγκωμιάζω</i> 835. a. <i>ἐξομολογέομαι</i> 871. a. <i>καθυμένω</i> 1375. c. <i>εὐφημέω, ἀνευφημέω</i> 1398. c. d
lapides jaciens <i>λιθοβόλος</i> 227. b	largus <i>δαψιλής</i> 345. a	lavo <i>κλύζω</i> 777. b. <i>λάω</i> 887. a
lapides sculpo, elaboro <i>λιθαργέω, λιθαργίζω</i> 543. c	larus, <i>ἀβυσ</i> <i>λάρος</i> 852. b	vas ad lavandum <i>βαπτιστή- ριον</i> 231. c
lapideus <i>λίθινος</i> 883. a. <i>πέ- τρινος</i> 1106. b	Lascia <i>Λασαία</i> 852. b	lavo circumcirca <i>περιλάω</i> 887. d. <i>περικλύζω</i> 777. c
lapidibus obruo <i>λιθοβολέω</i> 227. c	lascive <i>ἀσελγῆς</i> 180. a	lavo manus, pedes <i>νίπτω,</i> <i>νίπτομαι</i> 984. c. d
lapido <i>λιθοβολέω</i> 227. c. <i>λι- θάζω, καταλιθάζω</i> 883. b. c	lascivia <i>ἀσέλγεια</i> 179. d	lavo me <i>λάομαι</i> 887. b
lapido simul <i>συγκεραυνέω</i> 757. b	lascivio <i>σπαταλάω</i> 1247. b	lavo vestimenta <i>πλύνω</i> 1138. d
lapidosus <i>λιθώδης</i> 883. a	lascivus <i>ἀγέρωχος</i> 22. c. <i>ἀ- σελγής</i> 179. d	laurus <i>δάφνη</i> 345. c
lapidum acervus <i>λιθολογία</i> 871. a	lassitudo <i>κόπωση</i> 794. b	laus <i>αἶνος, ἔπαινος, αἰνεσις</i> 61. a. c. <i>ἐγκώμιον</i> 835. a. <i>εὐφημία</i> 1398. c
lapidum jactatio <i>πετροβό- λος</i> 227. d	lasso <i>κοπώω</i> 794. b	laudes cano <i>αἰνοποιέω</i> 62. a
lapillus <i>ψῆφος</i> 1474. c	latenter <i>λεληθότως, λανθάνον- τως</i> 850. c	laudibus extollo <i>κατευλο- γέω</i> 870. a
lapis <i>λάς</i> 851. c. <i>λίθος</i> 882. d. <i>πέτρος</i> 1105. d	later <i>πλίνθος</i> 1137. d. <i>πλιν- θίον</i> 1138. a	laudibus summis celebratus <i>ὑπερύμνητος, ὑπερυμνη- τός</i> 1375. c. <i>λαυέ</i>
ex lapide excisus <i>λαξευτός</i> 997. c	lateres facio <i>πλινθεύω</i> 1138. a	
lapis è terra extans signi gratia <i>σήλη</i> 1208. c	latericium <i>πλινθεία</i> 1138. a	
	laterna <i>φανός</i> 1389. d	
	laterum confectio <i>πλινθαρ-</i>	

II. INDEX

lautè μεγαλομερῶς 923. d	lego, is ἀναγινώσκω 316. a.	lex moralis δεκάλογος 1187. d
lautis epulis victito σπατα- λάω 1247. b	ἀναλέγομαι 863. b	libamen μᾶζα 915. a. σπον- δή 1251. b
laxitas χαυνότης 1448. c	legumen ἄλφιτον, ἄρωμα, 179. c	libanotis arborescens ὕασι- πος 1382. a
laxo ἀνίημι 610. b. χάζω 1127. a. χαλάω 1443. a.	lenio καταπραΰνω 1159. b	libatoria patera σπόνδαον, εἶον 1251. c
χαυνόω 1448. d	lenis ἥπιος 640. a. πρᾶος 1159. a	libellulus βιβλαρίδιον 253. a
laxor χαυνόομαι 1448. d	lenitas μακροθυμία 673. a	libellus βιβλος 252. b. βι- βλίον 252. d
laxus χαῦνος, χαυνὸς 1448. c	leniter ἡρέμα 640. b	dare libellum repudii δέ- ναι βιβλίον ἀποστασίᾳ 253. a
Lazarus Λάζαρος 837. c	lenitudo ἀοργησία 1041. a	libellum abscissionis scri- bere γράψαι βιβλίον ἀ- ποστασίᾳ 705. b
leæna λέαινα 880. b	leno πορνοβοσκὸς 266. a. πορνοκόπος 797. b	libellus famosus γραμμα- τεῖον λοιδορὸν 885. d
Lebbæus Λεββαῖος 856. a	lens φικὰς 1393. a	libens ἄσμενος 181. e
lebes λέβης 856. c	lentiscus χῖνος 1290. c	libenter ἄσμένως 181. b. ἡ- δέως 630. d
lecti custos ἐνῆχος 606. d	lentissime βρυδύτατα 272. c	libentissime ἄσμενέστατα, 181. b. ἡδίστα 630. d
lectica φόρεον, φορεῖον, φο- ρίον 1405. c	lentus ἀργος 1041. a	libentius ἄσμενέστερον 181. b
lectio ἀνάγνωσις 316. c	leo λέων 880. a	liber frey ἐλεύθερος 509. c. ἀνεμπόδιστος 1158. b
lector ἀναγνώστης 316. c	leonino more λεοντηδὸν 880. b	liber ab animi perturbatione ἀπαθής 1074. b
lectulus κλινίδιον 775. c	leoninus λεοντώδης 880. b	liber metu ἐλεύθερος φόβῳ 509. d
lectus κλίνη 775. b. 783. b. κοίμητρον 780. c. κοίτη 783. b. λέκτρον, λέχος 873. a. χελωνίς 1451. d	lepidus κομφὸς 790. a	liber ein Buch βιβλος, βι- βλίον 252. d. γράμματα 328. a. δέλτος 337. c. λό- γος 858. c
lectus humilior κράββατος 803. b	lepor εὐτραπελία 1356. b	liber quinque voluminum πεντάτευχος (βιβλος) 1323. a
legatio πρεσβεία 1164. a	lepra λέπρα, λεπρὸν 878. a. b	liberalis ἐλευθέριος 510. a
legatione fungor πρεσβεύω 1163. d	leprosus λεπρὸς 878. b	liberalitas erga pauperes δικαιοσύνη 394. c
legatus πρέσβυς 1163. b. πρεσβεύς, πρεσβευτής 1164. a. ἀπόστολος 1263. a. σόμα 1170. d	leprosus sum λεπράω 878. b	liberaliter ἀφειδῶς 1402. d
lege sancio νομίζω 973. b	lepus λαγὼς 146. d. 837. c. δασύπικς 345. c. 1175. d. λαγῶς 837. c	liberatio ἄφεσις 612. d
legem condo ἀκριβάζω 91. a	letalis θανάσιμος 664. d	liberator λυτρωτής 892. c. ρύτης, ρυτήρ, ρύτωρ 1195. c. ρυόμενος 1196. a
legem transgredior ἀνομέω 974. c. παρανομέω 976. c	letifer θανατηφόρος 1406. d	liberè παρρησίᾳ 1177. c
leges sancio νομοθετέω 1338. b	Levi Λευὶ, Λευὶς 879. a	liberè loquor παρρησιάζο- μαι 1188. d
legio λεγεὼν 856. c	levis ἐλαφρὸς 503. c. κἄφος 802. d. πέρπερος 1104. a	liberi τὰ τέκνα 1340. c quī
legis doctor νομοδιδάσκαλος 381. b	levis sum ἐλαφρύνω 503. c	
legislatio νομοθεσία 1338. c	Levita ἱεροσάτης 709. d. Λευίτης 879. c	
legislator ἀκριβικτής 91. b. νομοθέτης 1338. b	leviter κἄφος 802. d	
legisperitus νομικὸς 381. d	levitas ἐλαφρία 503. d	
legitimè ἐνθέσμως 659. b. νομίμως 973. c	leviter coctus, fervefactus ἀκρόζεστος 621. c	
legitimus ἐνθέσμος 659. b. νόμιμος 973. b. ἐννομος 974. d	Leviticus Λευιτικὸς 879. c	
légō διατίθεμαι 1331. a	lex θεσμός 659. a. νόμος 971. b	
	legi consentaneus ἐνθεσ- μος 659. b	
	ad legem pertinens νομι- κὸς 973. b	
	contra leges παρανόμως 976. b	
	sine lege ἀνόμως 974. c	

LATINO - GRÆCUS

qui est absque liberis ἀ- τεκνος 1340. c	libidines domare, fugere ἀποφείξασθαι τὰς ἐπιθυ- μίας 672. b	lignorum gestatio ξυλοφο- ρία 1406. a
liberis privo ἀτεκνόω 1340. d	libidines edomo ἐυναχίζω 607. a	lignorum inopia ἀξύλια 999. c
liberius τολμηρότερον, παρ- ρησιασικώτερον 1352. b	libidinibus indulgere τελεῖν ἐπιθυμίαν 672. a	lignosus ἀξύλος 999. c
libero ἀπαλλάσσω, τῷ 104. b. ἐλευθερώω, ἀπελευθε- ρώω 510. a. c. εἶναι, οἶμαι 1195. c. ἀναρξύνω 1196. a	libidinibus servire ὑπακέναι ἐπιθυμίαις 671. a	lignum ξύλον, ξυλάριον 999. b. c
libero homine dignus ἐλευ- θέριος 510. a	libidinor καλῶς ἡγησάμενος 1179. c	ligni species πῆδος 1108. b
libero huius vitæ ærumnis ἀπολύω 893. b	libido ἐρεθισμός 549. c. ὁ- ρεξίς 1041. d. ψυχὴ 1476. b	lignum aridum φρύγανον 1431. a
liberor ἀπαλλάσσομαι 104. b. ἀπολύομαι 893. b	libido effrenata ἀσέλγεια 179. d	lignum scissum σχίδαξ 1290. b
liberorum altor τεκνοτρό- φος 1361. a	libo λαίβω 856. c. 873. d. σπένδω, οἶμαι 1251. a	ligo δέω 111. d. 355. c. ἀπο- δεσμεύω 370. c
liberorum amans Φιλότεκ- νος 1340. d	libra λίτρα 885. b. μνᾶ 953. b	ligo, onis σκαφεῖον 1216. c
liberorum procreatio τεκνο- γονία 309. b	librarius βιβλιογράφος 332. d	liguritis λιχνεία 885. c
liberos educo τεκνοτροφίω 1360. d	libro διασαθμίζω 700. a	liguritor λίχνος 885. c
liberos pario τεκνογονέω 309. c	librorum compactor βι- βλιοπηγὸς 1107. a	lilium κρίνον 810. b
liberos procreans παιδοποι- ὸς 1147. c	librorum scriptor βιβλιο- γράφος 332. d	limen βαθμὸς 207. b. ὄρος, ὄριον 1045. a. φλὺξ 1412. a
liberos procreo παιδοποιέω 1147. c	libum μᾶζα 915. a	limen superius ὑπέρθυρον 674. b
libertas ἐλευθερία 510. a. παρρησία 1188. c	Libya Λιβύη 882. c	limosus ἄσιος 180. b. c
cum omni libertate loqui μετὰ παρρησίας λαλεῖν 1188. b	licentia ἐξουσία 478. b	limpidus διαυγής 186. a
in libertatem vindico ἐ- λευθερώω 510. a	licet ἔξεσι 477. d. καίτοι 1351. c	limus ἄσις 180. b. c
qui libertate in dicendo utitur παρρησιασῆς 1189. a	licitus θεμιτὸς 650. c	linea γραμμὴ 329. a
libertas Christiana ἀγαθὸν 5. c	lictor δημιος 375. a. ὑπηρέ- της 550. c. ῥαβδῆχος 607. c	linea flexuosa orbesque fa- ciens in se non redeuntes σπᾶρα 1249. a
libertas dicendi παρρησία 1188. b	lien σπλήν 1154. b	lineus λίνεος 877. d. 885. a. λίνεος 885. a
Libertinus Λιβερτίνος 882. a	ligatura δεσμός 369. c	lingo ἀπολείχω, λείχω, ἀνα- λείχω 877. b. c
libertus ἀπελευθέρως 510. c	ligna cædens ξυλοκόπος 797. b (a	lingua γλῶσσα 321. b. λαλιᾶ 819. d. διάλεκτος 860. b. φωνή 1437. d
liber vitæ βίβλος ζωῆς 252. d	ligna colligo ὑλάζομαι 1378. a	lingua tardus βραδύγλωσσος 321. d
liberum arbitrium αὐτεξέ- σιον 478. d	qui ligna portat ξυλοφόρος 1406. a	cui lingua exsecta est γλωσσότμητος 1318. b
libidinem operari κατεργά- ζεσθαι ἐπιθυμίαν 672. a	ligna in sylvis cædo ὑλοτο- μέω 1310. c	linguæ lenis λερόγλωσσος 874. a
libidines ἀσέλγεια 180. a. κοίται 783. c	lignus ξύλινος 999. c	qui vel quæ diversæ lin- guæ est ἑτερόγλωσσος 312. a. ἀλλόφωνος 1439. a
	lignis abundans ἀξύλος 999. c	linguam duram habens βα- ρύγλωσσος 321. d
	lignis carens ἀξύλος 999. c	linguam exseco γλωσσο- τομέω 1318. b
	lignis operio ξυλόομαι 999. c	linguam obscuram habens βαθύφωνος 1439. a. βαθί- χος 1449. a
	lignor ὑλάζομαι 1378. a	R r r alius
	lignorum cæsor ὑλοτόμος 1310. c	

II. INDEX

alius linguæ ἀλλόγλωσσος	loculus σορός	condimus aliquid τα- μίσον
321. d	1244. a	1294. c
linguæ γλωσσώδης	cadavera in loculo recon- do σορεύω	locus studiis destinatus με- σείον
321. c	1244. a	958. a
lino αλείφω	locum habeo χωρέω	locus subterraneus ἄντρον
95. b	1470. b	135. b
lintheum λέντιον	locuples πλάσιος	locus tormenti βασανιστή- ριον
877. d. εἰθύ- νη, εἰθόνιον	1138. c	236. a
1009. a	locupletio πλατίζω	locus tribus confectus le- ctis τρεῖς κλινος
linum λίνον	1138. c	776. d
877. d. 884. d	locus τόπος	locus ubi degunt virgines παρθενῶν
Linus Λῖνος	1352. d. χῶρος, χωρίον	1070. a
885. a	1469. d	locus ubi exercentur judicia ἀγορά
liquabilis τηκτός	loci praefes τοπάρχης	29. d
1313. d	176. c	locus ubi nudi pugiles se exercebant γυμνῆσιον
liquefacio τήκω	loco in summo κατ' ὑπερ- θεν	335. b
1323. c	1379. c	locus ubi res venales expo- nuntur ἀγορά
liquefactivus τηκτός	loci praefectura τοπαρχία	30. a
1323. d	176. c	locus ubi sacrificia mactan- tur & offeruntur θυσι- στήριον
liquefactio τήκομαι	qui est in loco ἐντόπιος	675. b
1323. c	1353. c	locus ubi sedent publicani τελώνιον
qui facile liquescit ἔυτη- κτος	loco moveo ἐκτοπίζω	1481. a
1324. a	1353. b	locus ubi thalamus stat πα- σοφόριον
liquet δῆλον	qui nulli loco convenit ἄτοπος	1073. a
372. d	1353. b	locusta ἀκρίς
lis διαδικασμός	in locum sublimiorem ἀνώτερον	91. b. ἀντέλα- βος
398. b. ἔρις	ultimum locum occupa- re τὸν ἔχαστον τόπον κα- τέχειν	185. b
549. a	574. a	locutio ἰσχὺς
litera γράμμα	locus abditus κρύφος	711. b
318. a	818. c	Lois Λωῖς
litera βιβλία	locus ad tela constitutus βελόσασσις	895. b
253. a. γράμ- ματα	147. c. d	longavitas μακροβίωσις
328. b	locus altus κολωνός	255. a. μακροήμερος
literæ divinæ γραφαί	locus asper & salebrosus τραχὺν	638. c. μακρο- λήμερος
329. d	1354. c	1466. a
literarius γραμματικός	locus circum circa colu- mnatus περίστυλον (οἴκη- μα)	longavus μακρόβιος
329. a	1280. b	254. d.
literarum publicarum pu- blicator γραμματοεσα- γωγός	locus conclusus & obsessus συγκλεισμένος	μακροήμερος
329. a	770. d	639. a. μακρο- χρόνιος
literatura γραμματεία	locus exercitationis ἀσκη- τήριον	1466. a
328. b. γραμματική	locus intimus μυχός	longavus sum μακροήμε- ρεύω
329. a	962. d	638. c. πολυχρονέω
literatus γραμματικός	locus irriguus ἄρδεια	1456. a
329. a	152. d	longanimis μακρόθυμος
literis mando ἀναγράφω	locus lapidibus stratus λι- θόστρωτος	672. d
330. a	1271. a	longè μακρὰν
Lithostrotus λιθόστρωτος	locus lotioni destinatus λου- τρῶν	900. d. ἐξέρχω
881. c	887. b	1156. a
litigiosus ἐρις	locus magistratuum unde responsa populo red- dunt χρηματιστήριον	longè summoveo μακρύνω
554. b	1463. d	900. d
litigium ἀντιδικασία	locus praeceptus κρημνός	longè supra ὑπεράνω
398. b	808. d	136. d
litigo ἐρίζω, ἐριθύνω, οἰμαι	locus praefidio munitus Φρέριον, ρίον	longinquus μακρός
554. a. b	1057. d	900. c
litigo contra ἀντιδικάζω, διαδικάζω	locus secretior, in quo re-	ἐ longinquo ἀπὸ μακρόθεν
398. b	1379. a	900. d
litis amans φίλερις		
554. a		
littus αἰγιαλός, ἀκτὴ		
58. a.		
Ἰόν, Ἰίς 661. d. χῆλος		
1449. a		
livens πελιδνός		
1091. c		
livida oculorum nota ὑπώ- πια		
1486. a		
lividum facio ὑπωπιάζω		
1486. a		
livor ζῆλος		
612. b. μώλωψ		
1485. c		
lixivium σακτὴ (κονία)		
1256. b		
loco ὑπὲρ		
1379. a		

in longitudinem excreſco μηκύνομαι 942. c	lorica ἀνάλλημα 842. d	ludibrio habeor ἐμπαίζομαι 1065. d
longitudo dierum μακροημέρευσις 638. c	loricatio θωρακισμός 676. b.	ludibrium κατάγελως 293. d. παίγνιον, ἐμπαιγμός 1065. c. d. ἐμπαιγμα 1066. a. ἐπίχαρμα 1442. c. χλεύη 1457. a. χλευασμα, χλευασμός 1457. b
longum orare μακρὰ προσεύχεσθαι 900. c	loris cædo ἑμάσσω 915. b	ludificor χλευάζω 1457. a
longus μακρός 900. c. ἐνμήκης 942. c	lorum ἑμάς 689. a	ludo παίζω 112. a. προσπαίζω 1066. a
loquacitas λέλημα 839. d. πολυλογία 872. c	lotio βαπτισμός 231. b. κλύσμα 777. c. πλύσις 1139. a	ludo alea κυβεύω 823. d
loquacitate obriuo καταλαλέω 840. b	lotus λελαμένος 887. c	ludus choricus χορηγία 46. c
loquax γλωσσώδης 321. c. ἀδόλεχος 878. d	Lotus Λώτ 895. c	ludus literarius παιδαγωγῶν 45. c
loquax sum ἀδολεχέω 479. a	lubricus ὀλιθής 1019. b	lues λύμη 889. a
loquendi facultas λόγος 859. a	Lucas Λακῆς 836. d	lugendus διμωκτός 1009. b
loquendi impotentia ἀφασία 1397. c	lucce circumfundor περιλάμπωμαι 850. a	lugeo αἰάζω 57. d. πενθεύω, καταπενθεύω 1094. b. c
loquens bene εὐλαλος 840. d	luceo μέρω 116. b. σελαγέω 180. a. καταυγάζω 186. a. μαρμαίρω 908. a. σίλω 1170. a. φαίνωμαι 1387. b. c. φώσκω, φαύω, φαύσκω 1394. c. d	lugubres cantiones canere θρηνηδῶν, θρηνῶν 666. b
loquens difficulter μογιλάλος 841. a	lucerna λύχνος 891. a	lugubris πενθικός 1094. b
loqui ἀνοίγειν τὸ στόμα 1270. d	lucidus σιλβός 1270. a. φωταίνος 1394. c	lumbus ὀσφύς 105. b
loquor λαλέω 838. b. φθέγγομαι, ἀναφθέγγομαι, ἐπιφθέγγομαι 1416. b-d	lucifer ἑωσφόρος, φῶσφόρος 1413. d	lumen σέλας 1213. d. φῶς 1393. d. φῶς, φωτισμός 1394. a. c
ad loquendum allicio ἀποσυματίζω 1271. a	Lucius Λάχιος 887. a	luminis reciprocatio ἀντίλαμψις 849. d
qui loquitur λάλος 841. a	lucrificio προσεργάζομαι 549. a	luminare φωτίζει 1394. d
loqui coram στόμα πρὸς στόμα λαλῆσαι 1270. d. 1487. b	lucror ἐργάζομαι 545. b. κερδαίνω 757. c	luna μῆνη 943. d. σελήνη 1213. d. φοίβη 1443. a
loqui cum aliquo λαλῶν μετὰ τινος 839. c	lucrum ἐργασία 546. d. ἔνρεμα, ἔνρημα, ἐξένρεμα, καθ' ἐνρεμα 586. a. c. κέρδος 757. b. πόρος 1156. b	lunaticus σεληνιαζόμενος 1213. d
loquor adversus aliquem κατηγορέω 32. c	lucro turpi deditus αἰχροκερδής 757. d	lunaticus sum σεληνιαζόμενος 1213. d
loquor in communi κοινολογέομαι 870. c	lucta πάλη 1067. b	lunula μῆνισκος 943. a
loquor intra me ipsum καταδολεχέω 879. a	luctæ locus παλαίστρα 1067. c	lupo τίννυμι, ὤω, τίνω, τίω 1351. c
loquor magna μεγαλοῤῃμονέω 1189. b	luctator παλαιστής 1067. c	lupa, animal λύκαινα 888. d.
loquor parce φείδομαι 1402. c	luctoi παλαίω 1067. b	lupa, meretrix πόρνη 1099. d
loquor superbè μεγαλοῤῃμονέω 1189. b	luctuosus ταλαίπωρος 1180. d	lupanar πορνεῖον 1100. a. ἁσώτων 1443. c
loquor vera ἀληθεύω 99. c	luctus γόος 324. c. διμωγή, διμωγμα 1009. b. πένθος 1094. b. πῶρος 1180. c	lupina pellis λυκία (δορά) 888. b. d
loquor utilia χρησιμολογέω 866. d	luctu carens ἀπενθής, ἀπένθητος 1094. d	lupinus λύκος 888. d
lorarius ὑπηρέτης 550. c	luctus ingens μυρίον πένθος 1094. d	lupus λύκος 888. c
	lucubratio σχολή 1291. a	luscus μονόφθαλμος 1038. a
	lucus ἀλσών 111. b	lustrare milites ἐξέτασιν ποιεῖν τῶν στρατιωτῶν 575. d
		lustratio ἐπίσκεψις 1219. b
		lustratio armorum ἐξέτα-

II. INDEX

στεινὸν πλῶν	575. d	Lystra, æ & Lystra, orum	maculæ expers ἄμωμος 965.
lustro ἐπισκνέπτομαι	1229. b	Λύστρα, ας, Λύστρα, ων	b. ἄσπιλος 1254. a
lustrium Φωλεὸς	1437. c	890. d	maculatus κηλιδωτὸς 760. b
luteus πῆλινος	1108. b	Lystrensis Λύστρος	maculo κηλιδῶ 760. b. σπι-
lutulentus πηλεὺς	180. b	M.	λόω 1253. d
lutum πηλὸς 180. b. 1108. b.		M Aathus Μαᾶθ	Madian Μαδιαν 898. a
ἱλὺς 689. a. κόπρος 792. b		Maccabæus Μακκα-	madidus ὑγρὸς 1374. d
lutum humidum ἄρδα 151. c		βαῖος 900. b	Magdala Μαγδαλὴ 896. b
lux Φάος 1393. d. Φῶς 1394.		Macedo Μακεδῶν 900. b	Magdalene Μαγδαληνὴ
a. φαῦσις 1395. b		Macedonia Μακεδονία 900.	896. c
in lucem profero φαίνω		a	magica ars μαγεία, μαγικὴ
1387. b. ἐκφαίνω 1388. b.		macellum μάκελλον, ὀφο-	τέχνη 897. d
Φωτίζω 1394. c		πωλεῖον 900. b. κρεωπω-	magicam artem exerceo μα-
ante lucem ἐννυχόν, καί		λίον 900. b. 1180. b	γεύω 897. d
993. d		quicquid in macello ven-	magicus μαγικός 897. d
prima luce ἅμ' ἡοῦ φαεινο-		ditur ὄφον 1063. b	magis μᾶλλον 901. a. μᾶζον
μένη 1171. d		macer ἰοχνὸς 53. d	911. a
luxata membra in suum lo-		macero, ταραχεύω 1297. d.	magis ac magis μᾶλλον καὶ
cum restituo ἀρτίζω 165.		Φυράω 1434. d	μᾶλλον 901. c. ὑπερπερισ-
d		machina μηχανή 945. b. ὄρ-	σῆ 1103. d
lux diurna ἔως 573. a		γχνον 1040. d	magis ac magis redarguo
luxuria ἀγερωχία 22. c. ἀ-		machina bellica, unde tela	διακατελέγχωμαι 506. d
σωτία 1243. b		ex arcu mittuntur βελό-	magis infrā κατωτέρω 748. a
luxurior σρηνιάω, κατασρη-		σασις 247. d. σκορπίδιον	magis intensus εὐτονότερος
νιάω 1279. b. c		1237. b	1307. d
luxuriosè τεθρυμμένως		machinamentum μηχανή-	magis necessarius ἀναγκασιό-
668. b		μα 945. b	τερος 122. c
luxuriose ago ἀσωτεύω		machina obsidionalis ἐλέ-	magis propriè οἰκισότερον
1243. b		πολις 1152. c	1011. d
luxuriosus ἀγέρωχος 22. c.		machinatio ἐπίνοια 990. a	magis quam μᾶλλον ἢ 901. b
ἄσωτος 1243. b		machinatio prava πονηρία	magis verò καὶ 719. d
luxus τρυφή 668. b. σρήνος		1096. c	magister διδάσκαλος 381. c.
1279. b. χλιδή, χλιδήμα, χλιδὸς		machinationes νοήματα,	ἐπιστάτης 706. c
1457. c		987. a	magistra τεχνίτις 1323. b
luxui sum deditus χλιδάω		machinor μηχανάω, μηχαν-	magistratus ἄρχων 170. a.
1457. c		νεύω 945. b. μεθοδεύω	ἀρχαί 171. c. ἐξουσία 478.
luxu effceminō χλίω 1457.		1005. d. ῥέπτω 1184. a.	d. συνεκτικός 606. a
c		τεκταίνω 1323. a	magistratu fungor πολιτεύ-
Lycaonia Λυκαονία 888. b		macilentus ἀλιπής 885. b	ομαι 1152. a
Lycia Λυκία 888. c		maciatio σφαγή 1186. c	magistratum sella χρημα-
lycium λύκιον 888. c		macio θύω 670. b. 674. c.	τισήριον 1463. d
Lydda Λύδδα 887. d		θυσιάζω 675. b. σφαίζω,	magnanimus μεγαλόφρων
Lydia Λυδία 888. a		τῶ 1186. a. b	1419. b
Lydius lapis βάσανος 235. c.		macula κηλὶς 760. a. μῶ-	magnates οἱ μεγιστᾶνες 53. d.
Λύδιος λίθος 888. a		μος 965. a. σπῖλοι, σπι-	οἱ μεγάλοι 910. d. οἱ πρῶ-
Lydus Λυδὸς 888. a		λῆς 1253. d. σπύλωμα,	τοι 1167. c
lyricen, lyricus λυρικὸς 888.		1254. a	magni æstimo τίω 1346. c
d		maculis nigris variegatus	magni aliquem facere περὶ
lycurius vel lyncurius, γερ-		πέρκος, πέρχος, περκνὸς	πολλὰ ἢ ποιᾷ δαί τινα 1101. d
μα λινγύριον 882. d		1140. a	magnifica facta μεγαλεῖα
Lysanias Λυσανίας 890. c		maculis distingui nigris	911. a
Lysias Λυσίας 890. d		incipio περιάζω 1104. a	magnificè μεγαλομερῶς
			913. d

913. d. μεγαλοπρεπῶς	μῶν	1000. c	κακοπραγμῶν	1161. d
1163. a	majus μαῖζον	921. a	malè habeo κακῶς ἔχων	607. b.
magnifice ago μεγαλοποιέω	mala γνάθμος, γνάθος 312. a		ἀδυνέω	1219. a
1147. a	mala alicui exhibere κακά		male habere κακῶς ἔχων	597. b
magnifice me effero μεγα-	τινι ἐνδεικνύμαι	717. a	malè laborans κακόμαχθος	658. c
λαύχέω	202. a		malè me habeo ἀποκακέω	718. b (c
magnificèntia μεγάλωμα	malacia κίσση, κίττα 767. b		malè moratus κακοήθης 631.	
911. c. μεγαλοπρέπεια	malaciâ laboro κισσάω 767.	c	malè oleo δυσωδῶ	1008. a
1163. a	malagma μάλαγμα 901. d		malè vexo κακῶς ἔχων	607. b.
magnifico μεγαθύνω	Malaleel Μαλαλεήλ 901. c		κακῶ	717. c
magnificum opus μεγα-	mala perpetrare κατεργά-		malè vexor unâ συγκακῶ	607. c
λαῖον	ζεῖναι κακά	727. a	malevolus δυσμενής 931. a	
magnificus ἐνδοξος 416. d.	Malchus Μάλχος 902. b		malignitas κακοπραγμία	1160. c. 1161. d. κακοφρο-
μεγαλαῖος 921. a. μεγα-	malè κακῶς	727. b	σύννη	1429. b
λομερής 923. d. μεγαλο-	malè accipio κακῶ	727. c	malignor πονηρεύομαι 1096.	b
πρεπής 1163. a. Φιλότιμος	malè affectum reddo κακῶ	727. c	malignus πονηρός 1095. b.	
1351. b. ὑψηλός 1384. c	male ago κακοπραγέω 1160. c		κακότεχνος	1323. c
magniloquentia μεγαλοῤ-	malè ago de industria πονη-		malitia κακία 727. c. πονη-	
ρημοσύνη	ρεύομαι	1096. b	ρία	1096. c
magnipotens μεγαλοκρά-	malè audio ἀδοξέω 416. c.		malleolus pedis πέζα 1083.	
τωρ	βλασφημεῖμαι 1398. c		d. σφυρόν	1289. a
magnitudo μακρότης 900.	maledicentia κακολογία		malleus σφύρα, ρά	1289. a
d. μέγεθος	870. c. διαλοιδορήσεις 886.		malleo totus qui ductus	
magnopere μεγάλως, με-	b. βλασφημία 1397. d		est ὁλόσφυρος, ὕρητος	1289. a
γαλῶσι	maledico καταράσσομαι, ἐπι-		malluvium γιπτήρ, χειρόνι-	
magnus ἀδρός 53. d. ἰσχυρός	καταράσσομαι 150. a. c. κα-		πτρον	985. a. b
711. c. ἀμφιλαφής 842.	κολαγέω	870. c	malo προαιρέομαι	67. d
b. c. μέγας 919. d. πολὺς	ad maledicendum λοιδο-		malorum cupidus κακῶν ἐ-	
1153. a	ρίας χάριν	885. d	πιθυμητής	727. a
Magog Μαγῶγ	maledicta, orum ἀρά 149. b		malorum deprecatio δέησις	359. d. 3 O. a
magus μάγος 896. d. Φαρ-	maledictio κατάρσεις 150. b.		malorum ófor μισοπόντος	1096. c
μακός	διαλοιδορήσεις	886. b	malorum repertor κακῶν	
majestas δόξα 413. d. θαύτης	maledictis incescere βλασ-		ἐφευρετής	727. a
616. b. μεγαλειότης 921.	φημεῖν	1398. a	malorum tolerans ἀνεξίκα-	
b. μεγαλῶσύνη	maledictis incessor διαλοι-		κος	721. a
majestati divinæ conveni-	δορέομαι	886. b	malorum tolerantia ἀνεξι-	
enter θεοπρεπῶς	maledictus κατάρσας 150.		κακία	728. b
majestaticus δοξικός 415. a	b. ἐπικατάρσας 150. c.		malos malè perdet, Adag.	
Mainan Μαῖναν	ἐβδελυγμένος	242. c	κακῶς κακῶς ἀπολέσθαι	727. b
major μείζων 920. b. μείζο-	maledicus κατάλαλος 840.		malo succumbo ἐκκακίω	728. c (d
τερος 921. a. ὑπέρτερος	b. κακολόγος 870. c. λοι-		malum, potum, μῆλον 941.	
1379. d	δορος 885. d. δύσφημος		R r r 3	malum
majores ἀρχαῖοι 174. a. προ-	1398. b			
γεγονότες 308. a. πρόγονοι	malefacio κακοποιέω 1147. a			
309. a	maleficium ἀδίκημα 400. c.			
à majoribus acceptus προ-	κακουργία 541. d. ἀκα-			
γονικός	θαρσία 717. c. κακοποίη-			
à majoribus in nos de-	σις 1146. d. κακοποιία			
scendens ἐπίβαθρος 211. a	1147. a			
a majoribus inde ἄνωθεν	maleficus κακοεργός, ἔργος			
137. b	541. d. κακοποιός 1146. d.			
majores νοῦντι οἱ πρὸ ἡ-				

II. INDEX

malum cogitare λογίζεσθαι κακὸν 717. a	mancus κολοβός, κόλῳ 786. c. κνῦδος 815. b	πρόδηλον ποιῆσαι 373. a. b
malum consilium consulto- ri pessimum κακὴ βελή τῷ βαλεῖσαντι κακίστη 726. d	mandare ἐκπορεύεσθαι ἐν vel διὰ σώματος 1089. d	manifestus ἐναργής 151. d. δηλός 371. d. διάδηλος 373. d. ἐπίδηλος 374. a. σα- φής 1210. a. φανερός 1390. a
malum ingens διάβολος 220. a	mandatum παράγγελμα, παραγγελία 21. c. ὄνομα 1019. d. ῥῆμα 1187. d. διά- ταγμα 1381. c. πρόσταγ- μα, πρόσταξις 1301. c. ἐν- ταλμα 1311. d. φύλαγμα 1433. a	manifestus ante πρόδηλος 374. a
malum odio prosequor μι- σοπονηρέω 1096. c	mando, as παραγγέλλω 21. a. διατέλλομαι 1264. a. ἐν- τάττω, ἐπιτάττω 1301. c. d. ἐντέλλομαι 1311. c	manifestus valdè κατὰδηλός 374. a
malum odio prosequor unà συμμισοπονηρέω 1096. d	mando, is μασάομαι, σάο- μαι 914. c	manipuli ductor λοχαγός 880. d
malum patrare ποιᾶν, πράσ- σεν κακὸν 727. a	mandragora μανδραγόρας 904. c	manipulus δράγμα 414. d
malum pro malo rependere κακὸν ἀντὶ κακῷ ὑποδιδό- ναι 727. a	manduco cupide aut im- modice διαμασάομαι 914. d	manna μάννα 906. d
malum punicum ῥοά, ῥοιά 1193. d	manè πρωτὶ 157. c. 1171. c. πρωτῖθεν 1171. d	mano βρύω 277. b
malus δαλός 151. d. κακός 726. d. μοχθηρός 958. b. πονηρός 1095. d. φαῦλος, φλαῦρος 1396. d	summo manè ἄμα πρωτὶ 112. c. ὁρῶ 1042. d. ἄμ' ἢ οὐ φαινομένη 1171. d	mansuincula νοστιά 977. a
à malo desistere ἐκκλίνειν ἀπὸ κακῷ 727. a	summo manè accedo ὁρ- θίζω 1041. d. 1063. a	mansuinculae templo Hie- rosolymitano adstructæ πασοφόρια 1073. a
in malis sum ἐγκυκλέω 728. b	maneo καθίσω 454. d. μέ- νω 931. b. μέμνω 932. b. ἐγκυκνέω 1465. d	mansuefacio ἡμερόω 639. b. πραῦνω 1159. b
sine & absque malis νό- σφιν ἄτερτε κακῶν 630. c	manere aliquamdiu apud aliquem ἐπιμεῖναι χρόνον τινὰ πρὸς τινά 1006. a	mansuefio ἡμερόομαι 639. b
malis confictor κακοπρά- γέω 1160. b	manica χειροπέδα 1082. d	mansuetus πρᾶός, ἐνηής 142. b: d. ἡμερός 637. a. 639. a. ἐνήμερος 638. b. πρᾶύθυ- μος 673. c. νήπιος 980. b. πραῦς 1159. a. b
malus, arbor μηλέα 942. d	manifesta τὰ δηλὰ 371. d	mansuetudo πραύτης 142. c. 1159. c. πραότης 1159. b
malus minime ἄκακος 728. a	manifestatio διασάφησις 1210. a	manubrium ἐγκυκλίδιον 1450. c
malus Punica ῥοά, ῥοιά 1193. d	manifestatio divinæ poten- tiæ illustris ἐπιφάνεια 1389. b	manupretium ἐπίχειρον 1451. a
mamma θηλή 660. c. τιτ- θός, τίτθη 856. c. 1346. a. μαστός, μαζός 915. d	manifestè περιβοήτως 262. c. ἐμολόγως 871. a. ῥητῶς 1188. a. παρρησία 1177. c. σαφῶς 1210. a. ἐμφανῶς 1388. c. ὀφθαλμοφανῶς, φανερῶς 1390. a. d	manus γῦιον 443. a. χεῖρ 1449. c. (1173. a
mammilla τιτθός, τίτθη 856. c. 1346. a	manifesto δηλῶ 373. a. φα- νερόω 1390. a	manus, exercitus στρατευμα 1449. c
mammae μαμωνᾶς, μαμ- μωνᾶς 901. d	manifestum est δηλόν 371. d	manus sinistra ἀριστερά 157. b
Manacæn Μαναῆν 903. d	manifestum facere, prodere γεῖναι 157. b	manus protensio χειροτο- νία 1307. d
Manasses Μανασσῆς 904. a		manu corripio δρᾶσσω, τῶ 414. b. c
maniceps ἐργολάβος 848. d		manu duco παραγγέλλω 46. b
mancipia σώματα 1291. d		manu factus χειροποίητος 1146. c
mancipium δορυάλωτος 101. c. δῶλος 422. a. ἀνδράπο- δον 1157. c. ἀργυρώνητος 1480. c		manu prehendo, capio χειρόομαι 1451. c
mancipio ἀνδραποδίζω 1157. c. χειρόομαι 1451. c		manu silentium postulo κατασείω χεῖρ 1213. a
		manu protensa eligo χει- ροτονέω 1307. c
		manu sinistra utor ἀριστε- ρεύω 157. b
		manu

manu stipulata polliceor ἐγγυάω 443. a	τὴν γῆν 1131. c	materia expers αὐλός 1378. a
manum admoveo ἐγχα- ρίζω 1450. c	maris fremitus Φριξί 1430. a	materiam multam habens ἐλάδης 1378. a
manum injicio χαρούμαι 1451. c	maris profunditas πέλαγος 1091. d	matricida μητραλοῖος, μη- τραλῶης 109. c
in manibus aliquid habere μετὰ χεῖρας (ἐν τῇ χειρὶ) ἔχεν τι 937. d. 938. a	maris spuma χνόος, χνῆς 1457. d	matrimonia cum multis contracta πολυγαμία 289. a
in manus tollo ἀναιρέομαι 64. c	maritata esse ἔχεν ἄνδρα 597. a	matrimonio jungor γαμέω 287. c
qui manu ducit χειραγω- γός 46. b	mariti amans Φίλανδρος 126. b	matrix μήτρα 944. d
qui sub manu est ὑποχεί- ριος 1451. c	maritima (scil. terra) παρα- λία (scil. γῆ) 111. a	matrix coturnicum ὀρτυ- γομήτρα 945. b
qui suis manibus aliquid agit αὐτόχειρ 1450. b	maritimus ἄλιμος 110. d.	Mattatha Ματθαθα 917. a
sine manu factus ἀχειρο- ποίητος 1146. c. d	παράλιος 111. a. παραθα- λάσσιος 644. d	Mattathias Ματθαθίας 917. a
manus commaculare san- guine μιαίναν χεῖρας Φόνω 945. c	maritus ἀκοίτης, ὁμόκοιτος, σύνευνος 2. b. c. ἀνὴρ 125. a	Matthæus Ματθαῖος 961. b
marān athā μαράν ἀθά 907. c. d	marmor μάρμαρον 909. d	Matthan Ματθαν 916. c
marasimus μαρασμός 907. c	marmoris fragmentum σκί- ρος 1235. c	Matthat Ματθατ 916. d
marcescere facio μαραίνω 907. c	Mars ἄρης 153. b. 518. a	Matthias Ματθίας 916. d
marcesco μαραίνομαι 907. c	marfupium βαλάντιον 218. a.	maturefco ἀκμαίζω 82. b
Marcus Μάρκος 909. c	a. γλωσσόκομον 789. d.	maturitas ὠριότης 1482. a
mare ἅλς 109. d. 110. d. θά- λασσα 644. a. πόντος 1155. b. σάλος 1201. c	μάρτυπος, μάρτυπος, μάρτυπος, μαρτύριον, μαρτύριον, μαρτυρεῖον 910. a	ad maturitatem fructus fero τελεσφορέω 1413. a
è mari ποντόθεν 1155. b	Martha Μάρθα 908. c	matutus πέπειρος 1097. d
mari madefactus ποντό- βροχος 275. c	Martius ἄρειος 153. b	matutus nondum satis αὐ- στηρός 191. a
mare rubrum ἐρυθρὰ θά- λασσα 556. b	mas ἄρῆν, ἄρσην, ἄρῆν, ἄρσεν 163. d	matutinus ἡῶος, ἑωθινός 616. c. ὁρθρινός 1043. a.
margarita μάργαρον, μαρ- γαρίτης (λίθος) 908. a	masculè ἀρῆνωδῶς 164. a	πρώτος, πρώτος, πρωῖνος 1172. a. b
margo γᾶσπος 292. d	masculè me gero ἀνδρίζο- μαι 125. c	matutinus adsum ἐξορθρί- ζω 1043. a
Maria virgo Μαρία 908. d	masculinus ἀρσενικός 164. a	à matutino tempore us- que ad vesperam ἀπὸ πρωτῆ ἕως ἑσπέρας 573. b.
marinus ἐνάλιος 110. d. θά- λάσσιος 644. c	masculus ἀνδρωπος 127. a.	1171. d
maris æstuantis accessus πλήμνη, πλήμνη, πλημύ- ρα, πλημμύρα 1131. c	ἄρῆν, ἄρσην 163. d	matutinum frigus αἰθρῶς 59. d
maris æstuantis recessus ἁμ- πυτις 1131. c. d	massa βῶλος 280. c. μᾶζα 915. a	matutinum tempus πρωῖα (ῥα) 1172. a
maris effluxio in terram ἐκ- ρυσίς τῆς θαλάσσης εἰς	massa ficuum aut carica- rum παλάθη 1066. d	maxilla γναθμός, γνάθος 322. a. σιαγών, σιαγόνια 1219. c
	massa luti Φύραμα 1434. d	maxima ἡ μείζων 920. c
	mater μήτηρ 944. c	maximè κατὰ ταῦτα 199. b.
	qui caret matre ἀμήτωρ 945. a	μάλις 901. c
	qui matrem eandem habet ὁμομήτριος 945. a	maximus μέγιστος 920. d.
	materfamilias οἰκοδέσποινα 362. b. τροφήμη 1365. c	παμμεγέθης 921. c
	materia ὕλη 1320. c. 1377. d	meabilis ἰπορευτός 1088. d
		meatus πόρος 1088. b

II. INDEX

meatus odorandi μυκτῆρ	959. a	Medus Μηδῶ	942. a	mendacio credere πιστεύειν	τὸ ψεύδει	1474. a
mecum μετ' ἐμῷ	937. b	mei ipsius ἐμαυτῷ	194. b	mendacio fallo ψεύδομαι		1473. c
medeor ἀκίωμα 81. b. ἰάομαι	677. b	mejo ἔρεω	1351. d	mendaciter traduco καταψεύδομαι		1474. b
Media Μηδία	942. a	mel μίλι	928. a	mendacium ψεύδῳ 50. d.	1474. a. διάψευσμα 1474. b. ψευδολογία 873. a. ψεῦσμα, καταψευσμός 1474. b	
media nocte μέσης νυκτός	935. c	mel sylvestre μίλι ἄγριον	34. b	mendacium dicere λαλεῖν ψεύδῳ		1474. a
media nox μεσονύκτιον	993. c	Melchi Μελχί	919. a	mendacium dico contra aliquem καταψεύδομαι		1474. b
mediator μεσίτης	936. b	Melchisedech Μελχισεδέκ	930. a	mendacium vitare ἀπαγεῖσθαι ψεύδῳ		1474. a
medicamentum φάρμακον	1396. b	Melea Μελεᾶ	926. a	mendax ψεύστης 1473. d. ψευδής 1474. a		
medicina ἰατρεία	678. a	melior βελτίων 5. d. ἀγρίων 153. b. λαίων, λήων 895. b		mendicans oberro πτίσσω		1174. a
medicus ἰατρός	678. a	melior decuplo δεκαπλασίον	354. b	mendicitas ἐπαύτησις 77. a		
medici præmium ἰατρῆον	678. a	Melita Μελίτη	928. b	mendico ἐπαιτέω, πτεσσιέω 77. a. c. πτωχεύω 1174. c		
medietas μέσον 935. c. d. μεσότης 936. c		melius βέλτιον 5. d. κρείσσον, κρεῖττον 6. b. κάλλιον 735. a. κομψότερον 790. b. λαῖον 895. c.		mendicum facio πτωχίζω		1174. c
mediocris πύργυ 544. a. μέτρι 940. a		membra luxata in locum suum restituo ἀετίζω	165. d	mendicus ἀγύστης 35. a. πτεσσίτης 77. d. πτωχός 1174. b		
meditabundus σύντο 989. c		membrana μεμβράνη 930. b. ὑμήν 1378. b		mens μέν 773. a. νό 985. d. διάνοια 987. d. φρήν 1426. a		
meditans μελετικός 926. c		membratim concido μελίζω	929. b	ad mentem reduco φρενέω		1426. b
meditatio μελέτη 926. c. ἐμμελίτημα 927. a. λογοποιία 1147. a		membrum γῦιον 333. c. κῶλον 833. d. μέλα 928. d		menti restitutor φρενόομαι		1426. b
mediterraneus μεσόγει 300. d		membrum periodi imperfectum κόμμα 794. b		in mentem revoco ἀναμνήσκω		949. d
meditor καταβολισχέω 879. a. μελετάω, διαμελετάω, ἐκμελετάω 926. d. ἐμμελετώ 927. a		memini μνημονεύω 951. a		mentis vagatio ῥεμβασμός 1185. b		
medium μεσότης 936. c		memor μεμνημένος 949. b		mente vagor ῥεμβάζω		1185. b
medius μέσ 935. c		memoria μνήμη, μνημόσυνον 951. a. b		mens sana σωφροσύνη 1428. c		
sum in medio μεσάζω 936. b		in memoriam revoco ὑπομνήσκω 950. a. μνάω 953. c		ad sanam mentem revoco σωφρονίζω		1428. d
e medio tollere, i. e. occidere, ἀγειν ἐν μέσῳ 936. b		in memoriam insuper revoco προσυπομνήσκω	950. c	mente sana præditus σώφρων 1428. b		
e medio tollor, i. e. occidō, ἀναιρέομαι 64. b		memoriæ prodo ἰσορέω	696. d	mensa τράπεζα 1353. c		
in medium eis τὸ μέσον 935. c		memoria cujus erit perpetua ἄληθ 850. d		mensam paro, sterno καταστρώνω		
per medium transeo μεσοπορεύω 1091. a		memoriam refrico διηγείρω	448. a. ὑπομνήσκω 950. a			
per medium transiens μεσοπόρ 1091. a		memoriter dicere ἀπὸ στόματός ἐπείν 1171. a				
medius sum μεσάζω, μεσώω 936. b. c		memoriter recito ἀπεστολάτίζω 1271. a				
medulla μυελός 958. c		memor sum μνησκόμην 949. a				
medullosus μυελόεις 958. d						

τασάνουμι 1271. a	ἔμας 989. a	mercedis dator μισθοδότης 389. d
mensa communis συσσίτιον 1224. b	mentha ῥόδον 1008. b	qui merces mercibus commutat μεταβολεὺς 223. d
mensa publicanorum τσάλιον 1481. a	mentio μνεία 950. c. μνήμη 951. a	qui reddit mercedem μισθοδοτής 388. b
mensis μῆν 942. d	facere alicujus mentionem μνείαν ποιῆσαι τινος, περὶ τινος μνείαν ἔχειν 950. c. 1145. c	merces quæ meritis respondet ἀντιμισθία 952. b
per omnes menses durans πάμηνος 943. c	mentio iterata & repetita ἀνάμνησις 950. a	merces quæ pro lotura solvitur πλύτης 1139. a
mensis dimidiatus διχομηνία 943. b	mentior διαρτάνομαι 164. b.	merces quæ pro navigatione penditur ναῦλον 970. b
menstrua γυναικεία 336. b	ψευδολογέω 873. a. ψεύδομαι 1473. b. διαψεύδομαι, καταψεύδομαι 1474. b	fine mercede ἀμισθί 952. b
menstruata mulier ἀποκαθμένη γυνή 636. b	mentiri nescius ἀψευδής 1474. b	mercor ἐμπορεύομαι 1090. d
menstruum ἀφιδρῶ 452. a	mentis agitatio διάνοια 987. c	Mercurius Ἑρμῆς 555. c
menstruus μηνιαῖος, ἐμηνιος 943. a	mentis compos νοήμων 987. a	mereri μισθὸν ἔχειν 951. d. 952. a
mensura κανὼν 739. a. ἀναλογία 863. b. μέτρον 938. d	ἐννοῶ 990. a. σάφρων 1428. b	meretricius πορνικός 1099. d
juxta mensuram κατὰ τὸ μέτρον 939. a.	mentis deceptor φρεναπάτης 141. a	meretricor ἐπιχειρίζομαι 576. d
mensura cubiti πυγμή 1177. c	mentis sanitatem recipio ἀνανήφω 981. d	meretrix ἀμαρτωλὸς 115. b. ἑταίρα 576. d. κάσα 743. b. πόρνη 1099. d
mensura sesquipedalis πῆχυς 1108. d	mentis sum compos σωφρονέω 1428. c	meretrix magistratui tributum solvens τυλεσφόρος, ἡ 1413. b
mensura sexcentenum pedum ἑξάδιος, ον 1256. a	meracus ἄκρατος 755. c	mergo βάπτω 228. b. καταδύνω, ταταδύνω 434. c. ποντίζω 1155. b (c. d)
mensura sex pedum ὀργυιά 1041. c	mercator ἔμπορος 1090. c. πλωτικός 1133. d	meior δύω, δύνω, δύμι 433.
mensura terræ γεωμετρία 940. c	mercatura ἐμπορία 1090. d	meridianus μεσημβρινὸς 638. d
mensuræ binæ δίμετρον 940. c	mercatus ἀγορά 30. a. ἐμπόριον 1090. d	meridies μεσημβρία 286. c. 638. d
ad mensuram aptatus σύμμετρος 940. b	mercatus publicus πανηγυρισμός 35. b	merito δικαίως 397. d
mensuror μετρέομαι 939. c	mercede sum conductus μεμίσθωμαι 952. a	meritum ἀξία 138. c
mentalis νοερός 986. c	mercedem accipere μισθὸν λαμβάνειν, ἀπολαμβάνειν, κομίζεσθαι μισθὸν 951. d	meritus ἀξίος 138. a
mente agito ἐκλεύω 267. d. νοέω 986. c. διανοέομαι 988. a	mercedem dare δίδωμι τὸν μισθὸν 951. d	merum ἄκρατον 755. d
mente agito insuper προσνοέω 989. c	mercedem persolvo μισθοδοτέω 389. d	merus ἄκρατος 755. c
mente alienor ἀπονοέομαι 987. c	mercedem referre ἀπέχειν τὸν μισθὸν 951. d	merx γόμος 294. c
mente concipio ἐννοέω 988. b	mercenarius λάτεις, μίσθιος, ἐργάτης 852. c. μισθωτὸς, μίσθιος 952. b. πένησας 1095. a	Mesopotamia Μεσοποταμία 935. a. 1156. c
mente distrahor ψυχελάττωμαι 512. c	merces ἀνταπόδοσις 388. b. λάττειν 853. c. μίσθωμα 952. a. τέλει 1312. b	Messias Μεσσίας 936. c
mente minui μειῶσθαι τὴν διάνοιαν 947. c		messis ἄμνητος 116. c. θερισμός 658. a
mente percipio αἰσθάνομαι 72. c		messis tempus ἄμνητός 116. c
mente præcipio προνοέω, 938. a		messior θεριστής 658. b
		messoria falx ἄμνη 116. c
		meta σκοπὸς 1228. a
		metalla eruo μεταλλεύω 938. a
		metal-

II. INDEX

metallum μέταλλον 938. a	πρώταρχος 176. a. b	ministerium λειτουργία 543.
metallum in minutias redi- go κερματίζω 758. a	milito στρατεύομαι 1272. d	a. υπηρεσία 550. b. διακο- νία 791. a. χεῖρ 1450. a
metaphrasis μετάφρασις 1424. d	militum albo adscribo γρά- φω 326. d	ministra διάκοι 790. c
metior μετρίω, ἐκμετρίω 939. b. d	militum externorum col- lectio ξενολογία 866. d	ministratorius λειτουργικός 543. b
meto αμάω 116. b. θερίζω 657. d. ἐκθερίζω 658. b	militum externorum col- lector ξενολόγος 866. c	ministro λειτουργία 542. c.
metropolis μητρόπολις 1152. d	militum latus clamor ἀλά- λαγμα & ἀλαλαγμός 94. b	ὑπηρεσία 550. b. διακονία 791. b
metrum, cui nihil deest ἀκατάληκτον μέτρον 880. d	militum quinquaginta du- cior πεντηκόνταρχος 176. a	minitor ἀπειλέομαι 141. b
metuo δαμάομαι 339. c.	militum tribunus χιλιάρ- χης, χιλιάρχος 176. c	minium μίλιον 948. c
ἐπιυλαβέομαι 848. c. Φέ- βομαι 1400. a. φοβέομαι 1400. d	miliū κέγχρος 749. a	minor, aris ἀπειλέω 141. b.
metus δέμα, δέσις, δέος 339. b. εὐλάβεια 848. b	mille χίλιοι 1455. a	διασηλείω 141. d
metu vacuus, carens ἀδείης 339. b. ἀφοβος 1400. b	millenarius χιλιάς 1455. a	minor, oris ἐλάσσαν 502. c.
metus adeundi laboris ἔκνος 1018. b	millesimus χιλιοσός 1455. c	ἦσαν, ἦτων 642. a. μείων 947. c
meus, a, um, ἐμός, ἡ, ὄν 450. b	millies pluries χιλοπλασίως 1455. d	minor nata μεταγενέστερος 310. c. μικρός 947. d. νέω- ς 977. a
mica ψιξ 1475. a	milvus ἵκτιν 687. b	minuo ἐλαττώω 503. a
mica parva ψιχίον 1475. b	minimus μῖμος 948. d	minuor μειόομαι 947. c
Michael μιχαήλ 953. b	mina μνᾶ 953. b	minus ἥττον 642. a
migratio ἀποικισία 1012. c	minæ ἀπειλή 141. d	minus amo μισέω 952. c
miles στρατευόμενος 1272. d.	minas addo προσαπειλέομαι 141. d	minus dolens ἀλυπότερος 890. b (b
στρατιώτης 1273. a	minime amans bonos ἀφιλά- γάδος 7. a	minus habeo ἐλαττονέω 503.
miles levioris armaturæ γυμνήτης, γυμνῆς 334. d	minime fucatus ἀνυπόκριτος 816. a	minutum λεπτόν 878. b
Miletum Μίλητος 948. a	minime malus ἄκακος 728. a	mirabilem efficio παραδο- ξάζω 417. d
miliare μίλιον 948. b	minime perverfus ἀδιάστρο- φος 1176. c	mirabilia facio θαυμασίως 648. d
milites colligo σκοτολογέω 872. d	minime spurcius γήσιος 311. c. d	miracula δυνάμεις 428. d
milites externos alendi αἴτιο ξενοτροφία 1360. b	minimo minor ἐλαχιστότε- ρος 503. a	miracula edere ποιεῖν δυνά- μεις, σημεῖα, τέρατα 1144. c
milites externos alens ξeno- τρόφος 1360. b	minimum quicquid est γρὺν, γρῦ 333. c	miraculum δύναμις 428. c.
milites externos alo ξeno- τροφία 1360. b	minimus ἐλάχιστος 502. c.	θαῦμα 647. c
milites externos colligo si- ve cogo ξενολογία 866. d	μικρότερος, μικρότατος 947. c. d. νεώτερος 977. a	miscellaneus παμμυγής 946. c
milites praefidarii φρεφί 1057. c	minister δούλος 421. d. ὑπερ- πός 544. d. ὑπηρετής 550. c.	misceo κρανύω, υμῖ 755. b.
milites vigilēs φυλακὴ 1432. a	διάκοι 790. c	κινάω 756. a. κραάω 757.
militia στρατεία 1272. d	minister publicus λειτουργ- πός 541. d	a. κυκάω 823. d. μέγνυμι, ύω, ἀναμίγνυμι, ἐπιμίγνυμι 946. a. c. d. φουράω 1434. d
militiae supremus princeps ἀρχηγός 12. c	minister verbi divini ἀγγε- λός 12. c	miser αἰθλίος 56. d. αἰθρῶ- πινος 128. b. δαμόνιος 338. b.
		δείλας 352. b. ἐλκενός 508. c. ταλαίπωρος 1180. c.
		τάλας 1294. b
		miserabilis οἰκτρὸς 1015. d.
		χέτλιος 1289. d
		miserandus οἰκτις 1015. b
		mife-

miseratio ὀκτεῖρημα 1015. b	mitis πραῦθυμῳ 673. c.	mœchus μοιχὸς 953. d
miserationi aptus οὐκ εὐλασι- κὸς 1289. d	πρᾶτῳ 1159. a	mœnibus instructus & mu- nitus τειχέρης 179. c
miserationis multæ πολυέ- λεῳ 509. c	mitra μίτρα 953. a	mœreo λυπέομαι 889. d
miserationum multarum πολύσπλαγχνῳ 1255. c	mitto ἵημι 610. a. πέμπω 1092. c. σέλλω 1261. c. ἀπο- σέλλω 1262. a. ἐπισέλλω 1264. b	mœrere valde λυπεῖσθαι σφόδρα 890. a
mifere κακῶς 727. c. ταλα- πύρως 1180. d	mitto cum mandatis f. mit- to legatum ἀποσέλλω 1262. a	mœror ἀλγῳ 94. c. σύννοια 989. c. κατήφεια 1395. a
mifereor ἐλεῶ 507. d	mitto insuper ad προσπέμ- πω 1094. b	mœrere afficio συγνάζω 1280. c
miseria ἀθλῳ 56. c. d. τα- λαιπωρία 1180. d. ἀτυχία 1368. d	mitto rursus ἀνταποσέλλω 1263. c (b	mœrorem alicui offero λυ- πέω 889. b
miseriæ sensu tangor τα- λαιπωρέω 1180. d	mitto una συμπέμπω 1094.	præ mœstitia dormire κοι- μάσθαι ἀπὸ λύπης 889. a. b
mifericordia ἔλεῳ 507. b	Mitylene Μιτυλήνη 953. a	mœstus valde ἐπὶ λυπῳ 890. b
ἐλεημοσύνη 509. a. οἰκτῳ 1015. a	mixtum φύφθην 1435. b	mola μύλῳ, μύλη, ἑμμύ- λων 960. c. d
mifericordia commoveor f. intima mifericordia tangor σπλαγχνίζομαι 1254. c. ἐκσπλαγχνίζομαι, ἐπισπλαγχνίζομαι 1255. a. b	mixtio κέρασμα, κρᾶσις 75. b. c	mola asinaria μύλῳ ὀνικὸς 960. c
mifericordiam consequor ἐλεέομαι 508. b	mixtura κράμας 755. b. μίγμα 946. b	molaris μυλικὸς 960. c
mifericordiam in aliquem exercere ποιῆσαι ἔλεῳ μετά τινῳ 1144. d	mixtus μίχτός 946. b	molaris lapis superior ἐπι- μύλιον 960. d
mifericors ἐλεήμων 508. d.	mixtus omni ex genere παμμίχης, πάμμικτῳ 946. c	moles ὄγκῳ 1003. b
φιλελεήμων 509. a. οἰκτίρ- μων 1015. c. εὐσπλαγχνῳ 1255. b	Mnason Μνάσων 953. c	moles rudis indigestaque χάτῳ 1455. d
mifericors multum πολυέ- λεῳ 509. c	mobilis κινήτικὸς, ἐκκίνητῳ 766. c	moleste ὀδυνηρῶς 1006. d.
miferrimus τριτάθλιῳ 56. d	moderator sum certaminis βραβεύω 271. c	moleste fero δυσαρτεσίω 154. b. διαπονέομαι 1096. d
missile, sagitta ἰὸς 691. d	moderor πρυτανεύω 1171. b	molestia ἀηδία 631. a. κόπῳ 793. a. ἀνία 890. d. διαπό- νησις 1097. a. δυσχέρεια 1450. c
missio πομπή 1093. a. ἀποστο- λή 1263. b	moderor frango χαλινάγω- γέω 46. b	qui molestia affectus non est ἀκοπῳ 793. a
missum facio ἰάω 441. c.	modeste κοσμίως 801. b	mutuo molestiarum sen- su affectus συμπαθῆς 1075. b
ἀφίημι 610. d. σέλλομαι 1261. d	modestie me gero εὐκοσμέω 802. a	molestia afficio βαρύνω 235. a
missio μίξις 946. c	modestia κοσμιότης 801. b.	molestiam experior πυρεῖμαι 1178. c
missio amans inimicitia- rum φίλεχθρῳ μίξις 946. c	ἐυκοσμία 802. a. σωφροσύνη 1428. c	molestus ἀλγερὸς 95. a. λυ- πηρὸς 889. b. πονικὸς 1095. b. χαλεπὸς 1443. d. δυσχ- ρὸς 1450. c. δύσχευς 1462. b
mixtura μίγμα 946. b	modulus μόδιῳ 953. d	molimentum ἐπιχείρημα 1451. a
mixturæ defectus ἁμιξία 946. c	modo ἄρτι 165. a. νῦν 992. c.	molitor μυλαθρῶς 960. d
mixtus μίγας 946. b	μέντοι 1351. d (929. b	mollesco
mitigatio καταπραΰνσις 1159. b	modulatio apta εὐμέλεια modulor ἐναρμόζω 179. a. κσ- λαδέω 752. d. μελαδέω, μελίζω 929. b	
mitigo καταπραΰνω 1159. d	modum non excedens μέ- τριῳ 940. a	
	modus τρόπῳ 1356. c	
	mœcha μοιχὴ 954. a	
	mœchor μοιχεύω, μοιχάομαι 954. b	

II. INDEX

mollesco μαλακίζομαι 902. b	morbus βίσανθ 235. d. νόσος, νόσημα 991. a. c. πάθος 1074. b	morsus δῆγμα, δηγμὸς 340. a
mollis μαλάσσω, τῶ 901. d	morbus dentium γομφίασις 326. a	morsus à serpente ὀφιοόδηκτος 340. b
pollis ἀπαλὸς 139. d. μαλακὸς 902. a. σπάταλθ 1147. b	morbus grassans νόσος ἐπιδήμιθ 375. d	mortalis βροτὸς 276. c. θνητὸς 663. c
molliter μαλακῶς 902. a. τεθυμμένως 668. b	mordax κύνηθ, κυνικὸς 833. a	mortalitas θνητὸν 663. d
mollities ἀπαλότης 140. a. τρυφερότης 668. c. πάθος 1074. b. χλιδή, χλιδήμα, χλιδθ 1457. c	mordeo δάκνω 339. c. ἐπιδάκνω 340. a	mortarium θυσία 669. c
molo αἰέω 96. d. καταλείω, αἰλήθω 97. a	more δίκη 393. c	mortariolum θυσίακη 669. c
Moloch Μολόχ 954. d	more humano αἰθρώπιον 128. c	mortem beatam (subeo ἀπειθανατίζω 664. c
momentanea voluptas παραιτικά ἡδονή 194. b	mores ἥθ 631. b. τροπή 1356. c	mortem gustare γεύεσθαι θανάτου 664. c
momentum ὥρα 1481. c. ἄλμον 1317. d	mores compositi εὐκοσμία 801. a	mortem obeo ἀποθανατίζω 664. b
eodem momento ἐξ αὐτῆς 192. c	mores alicujus fero, tolero τροπαφορέω 1407. c. 1413. c	mortem sibi laqueo consciscere ἀπαγχέσθαι 35. d
monachi ἀσκηταί 180. d	mori διαλλάξαι τὸν βίον 104. c	mortem videre θεωρεῖν θάνατον, ἰδεῖν θάνατον 664. d
Monarcha μονάρχης, μόναρχθ 175. c	moribus bonis præditus εὐήθης 631. c	morti destinatus ἐπιθανάτιος 665. a
monarchia μοναρχία 175. d	moribus malis sum κακοηθίζομαι 631. d	morticinium θνησιμαῖον (πτῶμα) 663. c
ad monarchiam vel monarchiam pertinens, monarchiæ favens μοναρχικός 175. d	mori facio θανατόω 664. d	mortifer θανάσιμος 664. d. θανάσιος 665. a
monasticus ἀσκητικός 180. d	morigerus sum συμπεριφερομαι 1411. a	mortificatio κέρωσις 971. d
moneta κόμμα 794. b	mori or ἀποβιόω 254. d. ἀπογίνομαι 306. c. θνήσκω, ἀποθνήσκω 663. b. d. ἀνάλύω 892. d. τελευτάω 1317. a	mortifico νεκρῶ 971. c
moneta aurea χρυσὸς 1466. a	mori or honeste ἀπειθανατίζω 664. c	mortuum deflere δακρύειν τὸν ἀποθανόντα 1094. d
monile ὄρμηθ, ὀρμίσκθ, καθόρμιον 1044. b	mori or simul ἀνταποθνήσκω, περσάποθνήσκω 664. b	mortuum esse εἶναι 476. c
monilia aurea χρυσία 1466. b	mori or αὐλίζομαι 188. a. καθυσερίζω 1383. b. χρονίζω, πολυχρονίζω 1465. c. d	mortuus ἀνύπαρκτος 178. b. θνησιμαῖος 663. c. κεκοιμημένος 780. a. νεκρὸς, νέκυσ 971. b. ἄπνοος 1140. b
monimentum μνημα, μνημεῖον 950. c. d	morsus χαλεπὸς 1443. d	mortuus sum κοιμάομαι 780. a
mons κολωνὸς 788. a. ὄρηθ 1044. c	mors θάνατθ 664. c. θανάταισις 665. a. κῆρ 751. d. ἀνάλυσις, ἀπόλυσις 893. a. c. μόρθ 922. d. τελευτὴ 1317. a	morus arb. ἄπιον 142. b
monstro insuper προσδείκνυμι 351. b	mors facilis & honesta εὐθανασία 665. a	mos ἔθος 457. c
montanus ὄρεινός 1044. d	mors omnium rerum terribilium est maxime terribilis θάνατθ πάντων φοβερώτατος 1430. c	mos jure receptus δίκη 393. b
monumentum ὑπόμνημα 950. c		morum probitas χρηστοθήθεια 631. d
moras necō βραδύνω 272. c. sine mora ἀνυπερθέτως 1337. a		Moses Μωσῆς 966. a
sine ulla mora ταχέως 1304. c		motio κίνησις 766. b
morbi ἀδένεια 1218. d		motus κίνημα, κίνησις 766. b
morbidus νοσηρὸς 991. b		motus terræ σεισμὸς, σεισμός 1112. c
		moveo πέλω 119. c. κλονέω 777. a. κινέω, ἐπικινέω 766. a. c. σάω 1212. c. σόβέω 1240. c

mox ut ὡς ἐξ αὐτῆς 192. c	πλασίον 1154. d	mundities καθαρότης 717. d
muccinium μινόμεκτρον 1144. b	multipliciter πολλαχῶς 1154. b	mundo σαρώω 1200. a
mucro ἀκὴ 81. c. 92. b. αἰχμή 100. d	multiplico πληθύνω, πολυπληθύνω 1132. b. c. πολυπλασιάζω, πολλαπλασιάζω, πολυωρέω 1154. d	mundus, Subst. αἰών 79. b. αἰῶνες 80. a. κόσμος 800. d
mucum naris extraho μύσσω, τῶ 958. d	multifidius πολυμαθής 906. b	mundus inferior αἰών 79. c
mugio μυκάω 960. b	multis modis πολυτρόπως 1357. a	mundi ætates αἰῶνες 80. a
mulceo τέρω 1321. a	multis partibus constans πολυμερής 924. a	mundus, Adj. ἀγνός 28. b. καθαίρειν, ἄριος 717. d. ἄρῦπος 1195. b
mulcta ζημία 623. d. θωή 675. d. ἐπιτιμία, ἐπιτίμιον 1350. c. προστίμημα, προστίμησις, πρόστιμον 1351. a	multis vicibus πολυμερῶς 924. a	munera seco δωροκοπέω 797. a
mulctæ adjectio προστίμημα, προστίμησις, πρόστιμον 1351. a	multitudo πληθὺς 1131. d. πληθὺς 1131. c	muneribus corrumpor δωροκοπέομαι 797. a
mulcta imposita ὀφλημα 1060. b	multitudo captivorum αἰχμαλωσία 101. b	muneror honoris causa γεραιῶ 301. c
mulcto ζημιόω 624. a	multitudinis frequentia πολυοχλία 1062. a. b	mungo μύσσω, τῶ 958. d
mulcto insuper προστιμάω 1350. d	multitudo capentium χορός 46. d	munimentum βάρις 233. c. ἔρυμα 556. d. ἀνάλημμα 842. d
mulctra ἄγγυον 21. d	multitudo congregata ὄμβησις 264. b	munio ὀχυρόω 593. d. πυκνάζω 1176. b. ἀσφαλίζομαι 1287. b. φράσσω, τῶ 1414. d. καταφράσσω 1415. c
mulgeo ἀμείλω 117. b	multitudo infinita μυρίον πληθός 961. a	munio insuper seu præterea προσοχυρόω 594. a
muliebria γυναικεῖα 336. b	multitudo hominum ὄμιλος 1024. a	munitio ἐρυμνότης 557. a. ὀχύρωμα 593. d. ὀχύρωσις 594. a. περτοχή 604. b. προτείχισμα 1310. b
muliebris γυναικεῖος 338. a	multitudo magna πολυπλήθια, ἰα 906. b	munitiuncula ὀχυρωμάτιον 593. d
mulier ἀνδρῶπιος 127. b. γυνή 335. c	multitudo turbæ innumera μυριάς 961. b	munitum reddo κατασφαλίζω 1287. b
mulier credens in Christum πισή 1118. d	multo magis ἐκ περισσῆ μάλλον 496. c. λίαν ἐκ περισσῆ 881. c. πολλῶ μάλλον 901. b	munitus ἐρυμνός 556. d. ἐχυρός, ὀχυρός 593. d. 1062. c. ἰχυρός 711. c. φράριον 1057. d
muliercula γυναικάριον, γύναιον 336. c	multum ἐφ' ἱκανόν 686. a. μάλα 901. a. ποῦν 1154. a	munus ἀπόδομα 387. d. δῶρον 437. d. ἀπεσόλη 1263. b
mulier grandæva πρεσβυτέρα 1163. c	multum celebratus πολυθρύλλητος 668. a	munera qui accipit δωρολήπτης 847. d
mulier impudica ὤς 1381. c	multus ἀδρός 53. c. d. ἱκανός 685. c. πολλός 1154. b. πολὺς 1153. a	munus choragi χορηγία 46. c
mulier menstruata ἀποκοσμημένη γυνή 636. b	multus numero πολυπληθής 1131. b	munus quod datur ab agente gratias χαριστήριον 1446. c
mulierem attingere s. in uxorem ducere γυναικὸς ἑπτεδοῦν 147. c	multus numero sum πολυπληθὺς 1131. b	munus quod datur hospiti ξένιον, ξένιον 996. a
mulieris mores imitor γυναικίζω 336. b	mulus, a, ἡμίονος 1031. a. b	murarius τειχιστής 1310. a
mulierosus φιλόγυνος 336. b	mundanus κοσμικός 801. b	huri propugnaculum ἐπικλῆς 109. b
mulier quæ purpuram vendit πορφυρόπωλις 1180. b	munditia καθαριότης 718. a	huri-
mulio ἀμελῆς 117. c		
multifariam πολυμερῶς 924. a		
multiloquus πολύλαλος 841. a. πολυῤῥήμων 1189. b		
multiplex πολυπλάσιος, πολλα-		

II. INDEX

murices τρίβολος 228. b	ἁλλοίωσις 108. d. μετα-	nablia νάβλη 967. b
muris cingo ταχίζω 1310. a	βολή 223. d. μετάθεσις	Nachor Ναχωρ 970. c
murmur γογγυσμός 324. a.	1334. b. τροπή 1356. d	nactus sum μετέλαβον 845. c
θρύλλος 668. a	mutilo ἀκρωτηριάζω 92. d	nae ναί 968. c
murmuratio γόγγυσις 324. b	mutilus κολοβός, κόλος 786.	Naggæus Ναγγαί 967. b
murmurator γογγυστής 324. b	c. κυρτός 828. a. μίτυλ	Naggai Ναγγαί 967. b
	953. a. σπῆρος, ἀνάπηρ	Nain Ναϊν 968. d
murmuo βρέμω 274. a.	1108. c	nam γάρ 289. a. καί 719. a.
γογγύζω 323. d. καταγογ-	muto ἁλλοιάω, τῶ 103. c.	ὅτι 1052. b. διότι 1053. d
γύζω 324. b. θρυλλέω 668.	ἁλλοιύω 108. c. μετα-	nam si εἰ δέ 346. a
a. μύζω 960. τρύζω 1361. b	βάλλω 223. d. μετακινέω	Nanæa Ναναία 969. a
murmuo valdè διαγογγύζω	766. c. μετασκεύαζω 1231.	nanciscor εὐρίσκω 584. b.
324. b	b. σφίφω 1274. a. διατυ-	κύρω, κυρέω 827. d. τυγ-
muro circumdo, cingo περι-	πύω 1370. a	χάνω 1367. c
ταχίζω 1310. a	mutor παρέρχομαι 565. d.	naphtha νάφθα 970. c
muro non circumdatus ἀ-	μετακινέομαι 766. c	Naphthaliim Νεφθαλείμ
τείχιος 1310. a	mutuo ἐκντοῖς 196. b. ἁλ-	979. a
sine muro ἀτειχίστως 1310.	λήλων 106. d	Narcissus νάρκισσος 970. a
a	mutuor δανείζομαι 343. a.	nardus νάρδος 969. c
murus τείχος 1309. d. 1351. d	χρᾶομαι 1460. b	naris μυκτῆρ 959. a
mus μῦς 962. b	mutus ἐννεός 524. b. κωφός	narium ornamentum ἐπίθ-
musca μῦσα 957. b	836. a. ἁλαλος 840. d.	ρίνον 1191. d
musca μύια 960. b	ἁφθογλός 1416. c. ἁφωνος	narratio διήγημα, ἐξήγησις
muscarum abactor ἀπομύ-	1439. a	619. c
ίος 246. c μυιοσόβης 960.	mutuum δάνειον, δάνος 342.	narratio fabulosa ἀπόλογος
b	d. χρέος, ἔως 1059. d	867. a
muscarum captator μύια-	mutuum accipio δανείζομαι	narro διηγέομαι 629. b
γρος 960. b	343. a	narro insuper προσαναλέ-
muscarum deus μυιώδης	mutuum do δανείζω 342. d	γομαι 859. b
960. b	mutuum officium præstans	nascor ἀναβλασάνω, ἔω 256.
muscarum venator μυιο-	ἀνθυπαγός 545. a	a. γεννάομαι 295. c. φύω
θήρας 960. b	myiodes μυιώδης 960. b	1436. a
muscas abigo μυιοσόβειω	Myra, orum Μύρα, ων 960. d	nascor insuper ἐπιφύομαι
960. b	myrias μυριάς 961. b	1437. a
muscum μασκῶν 45. d. 958.	myrrha μύρρα, σμύρνα 1246.	nascor unā συμφύω 1437. b
a	c	nasco suspendo μυκτηρίζω
musica μασική 958. a	myrtha imbuor σμυρνίζο-	959. a
musica, orum μασικά τὰ	μαι 1240. c	nasus μυκτῆρ 959. a. εἶν
958. a	myrrham redoleo σμυρνίζω	1191. c
musicæ imperitus ἄμασ	1240. c	natalis γενέθλιος 312. a
958. a	myrrhatum vinum ἐσμυρ-	natalitia γενέσια 312. a
musicæ studiosus φιλόμα-	νισμένος οἶνος 1240. c	natalitius γενέθλιος 312. a
σ	Myria Μυσία 962. b	natatilia νηκτὰ τὰ 979. d
musicus μασικός 958. a	mysterium μυστήριον 963. b	natatilis νηκτός 979. d
muslittatio γογγυσμός 324. a	mysteriorum conscia μύ-	natator κολυμβητής 787. d.
muslito κωφεύω 836. b	σις 964. c	νηκτής 979. d
mustela γαλή 33. d	mysteriorum peritus μύ-	nates ἔδρα 451. c. ἰσχίον 711. a
mustum γλεῦκος 320. a	σης 964. c	Nathan Ναθαν 968. b
mutabilis ἐνμετάβολος 224.	mystes μύσης 964. c	Nathanael Ναθαναήλ 968. c
a	N.	natio γενεά, γένος 309. c. d.
mutatio ἁλλαγμα, ἁλλαγή	Naaman Νεεμάν 971. a	ἔθνος 456. c. φύλον 1434. a
103. d. μεταλλάγη 106. a.	Naasson Ναασών 967. a	nativitas γέννησις 297. a. γε-
		νιτῆρ

νη 311. d. τοκελὸς 1339. b	navi proficiscor μεταίρω 71. d	ἔσμος, ἀνομή 659. a.
nato πολυμβία 787. d. νέω 979. d. νήχομαι 982. a	navis ναὺς 970. a. πλοῖον 1133. b. σκάφος 1226. d	ἀνόσιος 1050. a. χέτλιος 1289. d
natu major πρεσβύτερος 1163. b	qui navem custodit νηῆχος 606. d	nefas ἀθέμιτον 650. d
natu minor μεταγενέστερος 310. c. νεώτερος 977. a	statio navium ὄρμος 1044. b	ne forte μήποτε 1052. a. μήπως 1483. c
natura φύσις, φύη 1436. b	navis alveus κοίλη 779. c	negatio ἀπόφασις 1399. d
naturalis φυσικὸς 1436. b	navis clavus πηδάλιον 1108. b	negativum ἀρνητικὸν 2. a
naturaliter φυσικῶς 1436. a	navis Dominus ναύκληρος 774. c	negligens ἀμελής 927. d
natus Adj. γεννητὸς 297. b	navis onus γάμος 294. c. πλήρωμα 1407. d	negligens sum ἀκηδιάζω 790. a
natus Subst. γεννητὸς 297. b	navis subitanea (ναῦς) ἁέδια 1189. b	negligo παρείδω 467. c. προήμαι 613. d. ἀμελέω 927. d. παροράω 1040. a. ὀλιγωρέω 1058. c. 1482. b
natus domi οἰκογενής 310. d	navium ἐπίβαστρον, ναῦλον 211. a. 970. b	nego ἀρνέομαι 160. a. ὑποτελέω 1314. d. ἀπόφημι 1399. d
natus intro ἐνδογενής 310. b	Naum Ναῦμ 969. b	negotia ἀσχολία 68. a
natus posterior μεταγενής 310. c	nausea ναυτία 970. b	negotiator μεταβόλος 223. d. πραγματευτής, πραγματεύς 1161. b
natus recens νεογενής, νεογνός 310. d	nauseo ναυτιάω 970. b	negotior ἐργάζομαι 545. b. ἐμπορεύομαι 1090. d. πραγματούομαι 1161. a. διαπραγματεύομαι 1162. a
natus sum post μεταγίνομαι, μεταγίγνομαι 307. a	nauta ναύτης 970. b	negotium κόπος 793. a. λόγος 858. d. πρᾶγμα 1160. d. πραγματεία 1161. a. χρῆμα 1463. a
navale ναυσάμδος 1044. b	Nazaræus Ναζαράϊος, Ναζωραῖος 967. d	negotio nullo ἀνεμποδίως 1158. b
nauclerus ναύκληρος 774. c. κυβερνήτης 823. c	Nazarenus Ναζαρηνός 968. b	qui vel quæ multis se implicat negotiis πολυπράγμων 1162. a
navem appello, stabilio ὀρέμω, προσορμίζομαι 1044. b. c	Nazareth Ναζαρέθ 967. c	qui negotium administrat πραγματευτής, εὖς 1161. b
navem frango ναυαγέω 47. d	ne μή 940. c. ἵνα μή 941. d. μήποτε 1052. a	negotium facefso ἀδυνατέω 431. c. κοπιᾶζω 791. b. ἐνσχλέω 1061. d. παρενοχλέω 1062. a
naufragium ναυαγία, ναυάγιον 47. d	Neapolis Νεάπολις 970. d	negotium unā procura συμπραγματεύομαι 1162. a
naufragium facio ναυαγέω 47. d	nebula νέφος 322. c. ὀμίχλη 1024. c (c	ne gry quidem εἰδὲ γρὺ 333. c
naufragus ναυαγής 47. d	nebulosus ὀμιχλώδης 1024. c	nemorofus ἀλσώδης 111. b. ὑλήεις 1378. a
navicula πλοιάριον 1133. c	necessario ἐξ ἀνάγκης 496. c	nemus ἄλσος 111. b. νάπη 969. c (c
navigabilis πλωτὸς 1133. d	necessarium est δεῖν εἶναι 347. c	nempe ἄρα 150. c. γὰρ 289. b. δὲ 346. a. ὅτι 1052. d. δηλονότι 1053. d
navigando emetior διαπλέω 1134. a	necessarius ἀναγκαῖος 122. b	neo
navigatio πλόος 1133. c. κατὰ πλοός, κς 1134. b	necesse ἀνάγκη 121. d. ἐπ' ἀνάγκης 123. a	
navigationem perficio διαπεράω 1099. a	necesse est δεῖν 847. a	
navigationi aptus πλωτικὸς 1133. d	necesse habere ἀνάγκην εἶχαν 597. a. χρεῖαν ἔχειν 1461. d	
navigium σκάφος 1226. d	necessitas ἀνάγκη 121. d. πείσεις 709. a. χρεῖα 1461. c	
navigo ἐλαύω 503. d. ποντοπορέω, πλέω 1091. b. c. 1133. a	neco φένω 1403. a	
celeriter navigare πλώειν ἐλαφρῶς 503. d	pecor ἀποκτείνομαι 811. b	
navigo tardè βραδυπλοέω 1133. d	necto ἄπλω 146. d. εἴρω 484. d	
	nedum μήτιγε 290. d. 291. a	
	nefarius ἀθέμιτος 650. c. ἁ-	

II. INDEX

neco κλώθω 777. d. μηρύω	Niger Νίγερ	982. a	tum πάθημα μάθημα	901. c
944. c. νήθω, διανήθω	nigredo μελανία	925. d	nodatus κοσμησώδης	802. b
980. a	nigresco περκαίζω	104. a	nodus κόμπη 788. a. κό-	
ne posthac μηκέτι 577. d	nigrum facio μελαίνω	926. a	συμβος 801. b. εμπλεκή	1127. a
nepos ex fratre vel sorore	nigrum reddo μελανόω	926. a	nola κώδων	833. c
ἀδελφιδός, ἀδελφιδός	nihil ad rem Adag. εἰδέν		nolo ἀβελέω	270. d
50. b	πρὸς ἔπος	536. a	nomen ὄνομα	1028. d
nepotes ἔκγονα	nihil agens ἀπρακτος	1161. c	sine nomine ἀνώνυμος	1031. a
nequam Βελίαλ	nihili facio ἐξεδενόω	492. d	nomine publico factus	
ne quando μήποτε	nihil procul cerno μυωπά-		δημοτελής	1316. c
1052. a	ζω	1485. c	nomenclatura ὀνοματογρα-	
nequaquam εἰδαμῶ, εἰδα-	nihil prorsus εἰδὲ γρὺ	333. c	φία	1031. d
μῶς, μηδαμῶς 494. a. εἰ	nimbus ἑροχή	275. a	nomen do, profiteor ἀπο-	
μή 941. c. θυχί	nimio opere ὑπεράγαν	8. a	γράφουμαι	330. c
1054. d	nimirum etiam ἀλλὰ καὶ	103. a	nomen idem habens ὁμώνυ-	
neque εἰδὲ 347. a. ἢ 627. d.	nimis ἄγαν, ὑπεράγαν	8. a	μος	1031. b
μήτε 1306. a. ἔτε 1306. c	nimum ὑπερλίαν	881. c	nomen magnum habens	
ne quidem εἰδὲ	nimius ἀφθονος	1419. b	μεγαλάνυμος	1031. b
347. a	Nineve Νινευθ	984. a	nominatim κατ' ὄνομα	746. b. 1019. a
nequitia κακοπραγμοσύνη	Ninevita Νινευίτης	984. b	nōminatio ὀνομασία	1013. d
1162. a	ningo νίφω	1456. c	nominis boni εὐώνυμος	1031. a
nequitia alios fallendi κυ-	nisi ἀλλὰ 102. d. ἀλλ' ἢ 103.		nominis expers ἀνώνυμος	1031. a
βεβα	b. εἰ μή, εἰ μήτε 460. c.		nominis fausti & ominis εὐ-	
823. d	d. 1345. d. ἴνα μή	690. a	ώνυμος	157. b
Nereus Νηρεὺς	niteo σίλβω	1270. a	nomino προσαγορεύω	32. a.
980. b	nitrum νίτρον	985. b	ὀνομάζω	1031. b. φωνέω
Neri Νηρί	nive conspergo χιονίζω, ὡ	1456. c	1418. a	
980. c	nix χιών, νιφάς, νιφετός	1456. b. c	nomino καλέουμαι	729. d.
Nero Νέρων	no νέω	979. d	χρηματίζω	1463. b
978. a	Noachus Νῶε	994. c	nominum scriptio, inscri-	
nervus νεῦρον, νευρά	nobilis ευγενής	310. b. ὀνο-	ptio ὀνομασιογραφία	1031. d
978. b	μασός	1031. d	non ἢ 628. a. μή 941. a. εἰ,	
nervos abscindo, incido	nobilis aulicus εὐνῆχος	606. d	εἰ, εἰχ, εἰχί	1054. a. d
νευροκοπέω	nobilitas ευγένεια	310. c	nonaginta novem ἑννενη-	
978. b	nobis ἑαυτοῖς	196. a	κοντὰ εννέα	524. b
ne quo modo μήπως	noceo βλάπτω	255. a. ἀδι-	non agnosco ἀπογινώσκω	316. d
1483. c	κέω 399. c. σίνω	625. b.	non amplius μηκέτι	577. d.
nescio & γνωρίζω	κακοποιέω	1147. a. χα-	εἰκέτι	578. a
321. d	λέπω	1443. a	non animosus ἀθυρμος	670. d
neuter μηδέτερος, ἀδέτερος	noctu νυκτός	993. a. διὰ τῆς	nonanus ἐννατάιος	524. b
577. b	νυκτός 993. b. νύκτωρ	993. c	non accensus ἀκαυστος	724. d
neutiquam εἰδαμῶ, εἰδαμῶς,	nocua γλαυζ	319. d	non - apparens ἀδήλος	373. c. ἀφαντος
μηδαμῶς	nocurnus νυκτερινός, νύκ-		1391. c	
494. a	τωρ 993. b. c. ἐννυχος, ιος	993. d	non - appositus ἀνέυθετος	1337. c
nex ἀναίρεσις	nocumentum documen-		non	
64. c				
nexus σύνδεσμος				
371. c				
Nicanor Νικάνωρ				
981. b				
Nicodemus Νικόδημος				
983. c				
Nicolaita Νικολαίτης				
983. d				
Nicolaus Νικόλαος, ὁλως				
983. d				
Nicopolis Νικόπολις				
984. a				
niecto νυσάζω				
994. b				
nidifico νεοαέτω				
978. a. κα-				
τασκηνόω				
1134. b				
nidulor νεοσσέτω				
978. a				
nidum construo νοσσοποιέω				
1147. d				
nidus νεοτλία, σσία				
977. d.				
κατασπήνωσις				
1234. c				
niger πέλως				
141. a. μέλας				
925. c. αἰθροψ, αἰθρίοψ				
1037. b. πέρκος, πέρχος, περκνός				
1104. a				

LATINO - GRÆCUS

non augendus ἀναυξητός 189. d	non interruptus ἀπαρραπός 1158. b	d. ἀκατακάλυπτος 736. b
non austerus κοινωνικός 782. c	non manducatus ἀμάσητος, ἀμάσσητος 914. d	non vocatus ἀκλητος 730. b
non calceatus ἀνυπόδετος 372. a	non manifestè ἀδήλως 373. c	nonus ἔννατος 524. a
non - cataphractus γυμνήτης, γυμνῆς 334. d	non manifestus ἀδήλος 373. c. ἀφανής 1391. a	non ustus ἀκαυστος 724. d
non cedo ἀνταρείδομαι 549. d	non mansus ἀμάσητος, ἀμάσσητος 914. d	norma περιγώνιον 337. b. κα- νών 739. a
non confictus ἀκατάψευστος 1474. c	non marescens ἀμάραντος, ἀμαράντινος 907. c	nosco γινώσκω 312. b
non consentaneus ἀεκής 470. b	non mistum ἄκρατον 755. d	noster ἡμέτερος 450. d
non - crassus ἀπίων 1423. d	non mistus ἄκρατος 755. c	nostri ipsorum αὐτῶν 195. d
non - credo ἀπειθέω 1085. c. ἀπιστέω 1119. d	non multo post μετ' ἔ πο- λὰς ἡμέρας 937. d	nota σῆμα 1215. d. χάραγμα 1445. b
non curo ἀκηδιάζω 760. a	nonne ἄρα 151. a. ἔ, ἔχι 1054. d	nota incisa, insculpta τύπος 1369. b
non deprehensus ἀφώρατος 1440. a	nonne igitur ἔκῃν 1055. b	norhus νόθος 985. b
non difficilis κοινωνικός 782. c	nonnulli μετεξέτεροι 577. b	notitia ἐπίγνωσις 317. d
non dignor audire παρακέω 88. d	non obediō ἀπειθέω 1085. c	notitia Dei a lapsu reliqua ἀλήθεια 99. b
non distractus ἀπερίσπαστος 1148. d	non offendens ἀπρόσκοπος 796. d	noto, are σημειόομαι 1216. d. ἐπισημαίνω 1217. a
non dolatus ἀπελέκητος 1091. c	non offensus ἀπρόσκοπος 796. d	noto diligenti animadver- sione παρατηρέω 1325. c
non domesticus ἀφέςις 573. d	non onerosus ἀβαρής 234. c	notum facio γνωρίζω 322. d
nondum μήποτε 1052. a. ἔ 1054. a. b. μήπω, μηδέ- πω, ἔπω 1483. d. ἔδέπω 1484. a	non opinatus ἀπροσδόκητος 408. a	notus, a, um γνωστός 315. c. ἐπίγνωστος 317. d. γνώρι- μος 323. c
non egens ἀπροσδεής 359. a	non opportunus ἀκαιρός 722. d	notus, ventus, νότος 991. d
non elaboratus χέδιος 1289. b	non parce ἀφειδῶς 1402. d	novacula ξυρός, ξυρόν 997. c
non e mentitus ἀκατάψευ- στος 1474. c	non parcere ἀφειδία 1402. c	nova molior νεωτερίζω 977. a
non erubescens ἀνεπαίσχυν- τος 74. a	non pinguis ἀπίων 1423. d	novale νέωμα 977. b
non fastuosus κοινωνικός 782. c	non possum ἀδυνατέω 431. c	novello νεόω 977. b
non ferreus ἀσίδηρος 1220. b	non præpeditus ἀπαρραπός 1158. b	novem ἔννεα 524. a
non fictus ἀληθινός 98. d	non proprius ἀλλότριος 108. a	novenarius numerus ἔννεας 524. b
non fucatus ἀληθινός 98. d	non recte incedo πατέω 140. c	novi certissime & comper- tum habeo πληροφορέο- μαι 1407. b
non immolatus ἀθύλος 675. c	non renati αἰών 79. c	novies ἔννεάκις 524. b
non impeditus ἀκάλυτος 834. b. ἀνεπαπέδιστος 1158. b	non repugno εἶκω 468. d	novilunium νεμηνία 943. b
non intermissus ἀδιάλει- πτός 875. a	non resisto εἶκω 468. d	novissimus huius mundi dies παλιγγενεσία 312. b
	non sacrificatus ἀθύλος 675. c	novitas καινότης 721. a
	non sectus ἀτεμής 164. c	novicius νεόφυτος 1436. c
	non sincerus κίβδηλος 763. d	novo καινίζω 721. a. νεόω 977. b
	non sponte ἀκασίως 501. c	novus ἄγνωστος 322. b. και- νός 721. a. νέος 976. d. ἔε- νος 996. a. πρόσφατος 1399. d
	non tam μή 941. b	nox νύχτος 891. a. νύξ 992. d
	non transitorius ἀπαράβα- τος 213. b	nocte elapsa σήμερον 1217. c
	non vacillans ἀκλινής 775. c	
	non volatus ἀκάλυπτος 735. d	

II. INDEX

nocte multa ἐννυχον, χα, ἐννύχιον 993. d	151. a. & 459. b. μή 941. c. μήτι 1345. d	τε, μηδέποτε 1051. a
nox & dies νηχθήμερον 637. c	num aliquando μήποτε 1052. a	nuntio ἀγγέλλω 12. c. ἀναγγέλλω 17. b. προσαγγέλλω 21. d. ἐρέω 485. a. μηνύω 944. a
nox illunis σκοτομηνία 943. d	numella ζύλον 999. d	nuntio ante προκαταγγέλλω 20. c
nox media μεσονύκτιον 993. c	numen θῆον 656. a. σέβασμα 1211. a	nuntius ἀγγελος 12. c. Φάσις 1397. b
noxa αἵτιον 78. b. λύμη 839. a. ἀρά 1075. c	numerabilis ἀριθμητὸς 156. c	nuntius bonus εὐαγγελία 13. b
noxius βλαβερός 255. c. κακός 726. d	numerandi peritus ἀριθμητικός 156. c	nuper ἀπ᾽ ἄρτι, ἀρτίως, προσαρτίως 165. b. c. νεωστὶ 978. a. πρῶην 1167. d. προσφάτως 1399. d
nubes νέφος, νεφέλη 979. b	numerus omnibus expleo ἀπαρτίζω 165. d	nuptiæ γάμος 286. d. ἐπιγαμία 288. d
nubibus tectus, obductus ἐπινεφής 979. c	numero ἀριθμέω 156. a. ἐκλογίζομαι 864. d	nuptias ad secundas qui transivit διγάμος 288. d
nubila tempestas συννέφεια 979. c	numero simul συνεπισκέπτομαι 1129. c	nuptias ambio μνησεύω 951. c
nubilis virgo ἀκμαία παρθένος 82. b	numero cresco five augeor πολυπληθεύω 1132. b	nuptui colloco ἐκγαμίζω 288. c
nubilus συννεφής 979. c	numerosus παμπληθής 1132. a	nuptum do ἐκγαμίζω 288. c
nubo γαμέω 287. c. γαμέομαι, γαμίσκομαι 288. b. c	numerus ἀριθμὸς 156. a	nurus νύμφη 992. a
nuceus καρύινος 743. a	ad numeros aptos redigo ῥυθμίζω 1194. d	nuto διακίπτω 826. c
nucula καρύισκος 743. a	numerus decem millium μυριάς 961. b	nutricor τιθηνέω 1346. b
nudatio γύμνωσις 334. d	numerus infinitus μυριότης 961. d	nutrimentum τροφή 1359. d
nuditas γυμνότης, γύμνωσις 334. c. d	numerus millenarius χιλιάς 1455. a	nutrio τιθηνέω 1346. b. τρέφω 1359. a. τροφεύω 1360. a. ψωμίζω 1478. c
nudum me exerceo in palaestra γυμνάζω 335. a	numerus quaternarius τετράς 1353. c	nutrio simul συντρέφω 1361. b
nudus, a, um γυμνός 333. d	numerus quinque millium πεντακισχίλια 1455. c	nutritius, a τιθηνός 1346. a
nudus sum γυμνητεύω 334. c	numisma νόμισμα 973. d	nutritor τροφός 1365. c
nugæ λήρος 881. a. φλύαρος 1421. c	numnam μήποτε 1052. a	nutritor omnium, παντρώφος, παντρώφος 1360. b. c
nugator λάλος 841. a. φλύαρος 1422. c	numularius κερμαλίστης 758. b. κολλυβιστής 786. b. τραπεζίτης 1353. d	nutritus θρεπτός 1359. c
nugatorius ληρώδης 881. a	numulus κόλλυβος 786. a	nutritus in profundo βυθιοτρεφής 1361. a
nugax λαπιστής 852. b. φλύαρος 1421. c	numus κέρμα 758. a	nutrix τίτθη, τετθή, ή τιθηνός 1346. a. b. ή τροφός 1359. d
nugor βαττολογέω 867. d. ἀδολοχέω 479. a. ληρέω 881. b. φλέω, φλυαρέω, φλύω, φλύζω, φλύσσω 1422. c	ad cudendos numos redigo ἄς in minutias κερματίζω 758. b	nutricis more tracto τιθηνέω 1346. b
nugor una συλλαρέω 881. b	numus duas drachmas continens δίδραχμον 425. a. b	nutus νεῦμα, ἀνένευσις 978. c
nullo modo κατὰ μηδένα τρόπον 744. d. & πάντως 1072. a	nunc ἄρτι 165. a. ὦδε 346. d. δὴ 372. b. καεῖν, νυνὶ 513. d. νῦν, τανῦν 991. c. d	nux καρύα, κάρσιν 743. a
nullo vetante ἀκωλύτως 834. b	nundina ἀγορά 30. a	nycticorax νυκτικὸς 798. a
nullus ἀδείς 491. d. εἰδείς 492. c	nunquam ἕως 615. c. οὐδέποτε	Nymphas Νυμφᾶς 991. a
num μήτι ἄρα 150. d. ἄρα		

O.

O ω 1479. a	obliquus πλάγιος 1124. a.	obscure ἀδήλως 373. c
ob κατά 745. b	σκαμβός 1225. a. τραγγός 1278. d	obscure significo αἰνίσσομαι, τλῶμαι 62. a
obxatus κατόχρεως, κατόχρεος 1462. c	obliqui nihil habens ἀδιάστροφος 1276. d	obscuritas ἀμαύρωσις 116. b
obxero καταχαλκῶ, περιχαλκῶ 1444. d	obliteratio ἀφανισμός 1391. b	obscurus ἀμαυρόω 116. b.
obdormio καθυπνέω 1380. d	oblitero ἐξάλειψω 96. a	σκοτάζω, σκολίζω, σκοτόω 1238. b. c. ἀφανίζω 1391. b
obdormisco ὑπνῶ, ἀφύπνῶ 1380. a. b	oblitus sum ἔλαθον 850. b	obscurum reddo γνωθῶ 312. c
obduco κοιλοσαθμέω 700. b. ἐπισκεπάζω 1231. a	oblivio λήθη 850. c. ἐπιλησμονή 851. b. ἀμνησίκα, σεία 951. b	obscurus αἰδής 51. d. ἀμαυρός 116. b. ἀνυχμηρός 102. c. λάθριος 850. c. ἄσημος 1215. d. ἀπαρσῆμαστ 1217. a. ἀφανής 1391. a. ἀφελγής 1402. b
obduro παρῶω 1181. a	oblivioni aliquid tradere παραδιδόναι λήθητι 850. d	obscurus sum συσκοτάζω 1238. b
Obed Ὀβηδ 1479. b	oblivioni traditum non est ἂν ἔσιν ἐπιλελησμένον 851. a. b	obsecro ναί 968. d
obediens ὑπήκοος 89. d	obliviscor ἐκλανθάνομαι, ἐπιλανθάνομαι 850. d. ἀμνημονεύω, ἔω, ἀμνηστέω 951. b	obsecundo ὑπέκω 418. d
obedientia ὑπακοή 89. d. ἐπακρόασις 92. b	obloquor καταλαλέω 840. b. ἀντιφθέγγομαι 1416. d. ἀντιφωνέω 1438. c	obsequiosus ὑπήκοος 89. d. εὐπαθής 587. a. 1085. d
obedio ἀκέω 85. b. ὑπακέω 89. a. κατακολαθέω 84. d. παιδαρχέω 176. a. πέθομαι 1084. c	obloquor responso ἀνταποκρίνομαι 813. b	obsequium ad oculos exhibitum ὀφθαλμοδεδείκτο 423. d
obeo ἐφοδεύω 1005. a	obmurmuratio ἀντιλογία 859. d	obsequor ἀκολοθεῖω 83. c. ἐξακολοθεῖω 84. b. παρακολοθεῖω 85. a. συμπεριφέρωμαι 1411. a
oberro περιέρχομαι 566. c	obmurmuro διαγογγύζω, καταγογγύζω 314. b	obsero κλείω 771. d
oberro mendicans πτήσσω 1174. a	obmutescencia ἀφασία 1397. c	observatio τήρησις, ἐπιτήρησις 1325. a. b. συντήρησις 1316. a
obesum reddo παχύνω 1082. c	obnitor ἀντρεΐδομαι 549. d. αὐτοφθαλμέω 1038. a. ἀντιπίπτω 1113. d	observator ποιητής 146. b
obesus πᾶχυς 1082. c	obnixè prohibeo διακωλύω 834. b	observo ἀσκέω 180. d. κατανοέω 988. c. ἐφορῶ 1039. a. ἐπιτηρέω, συντηρέω 1325. a. d
obesus venter παχῆα γαστήρ 1082. c	obnoxius ὑπόδικος 401. d. ὑπεύθυνος 583. a. ἐνοχ 600. d. κατόχρεος, εως 1462. c	observo præter jus & fas παρατηρέω 1315. b
obex ἐμφοργμός 1425. c	obnubilo συννεφέω 979. c	obses ὄμηρος, ὄμηρα τι 1024. a
obfirmo σφηνῶ 1287. d	obolus ὀβολός 1003. b	obses sum ὀμηρεύω 1014. a
objicio ἐπιφέρω 1409. d	obruo κατακλύζω, συγκλύζω 777. c. d. κατορύττω 1046. d. συγχόω 1458. d	obsideo περικαθίζω 456. b. ἐκπολιορκέω, ἐμπολιορκέω 483. c. περικάθημαι 636. d
objicio probrose ὀνειδίζω 1027. d	obsæni gestus ἀσχημοσύνη 598. c	obsideoor κυκλόομαι 824. b
obiter ὁδῶ πάρεργον 544. b	obsænitatis ἀσχροτήτης 74. c	qui difficulter obsideri potest δυσπολιόρητος 483. c
obitus ἀπόλυσις 893. c. τελευτή 1317. a	obscura sententia παραβόλη 224. c	obsidionalis πολιορκητικός 483. c
objurgatio καταπληγμός 1137. c	obscuratio σκολιασμός 1238. b	
objurgo ἐπιτιμάω 1350. a		
oblatio κάρπωσις, κάρπωμα 742. c. εἰσφορά 1409. b. προσφορά 1412. b		
oblectatio ψυχαγωγία 47. b		
oblecto ἀγάλλω 7. a. εὐφραίνω 1427. d		
oblecto me ἐντροφέω 668. d		
oblector εὐδοκέω 411. a		
obligatio ἐνοχή 600. d		
obligo καταδέω 371. a		
obligor ἐνέχομαι 600. d		

II. INDEX

obfigno σφραγίζω, ομαί, ἐ- πισφραγίζω 1288. b - d. κατασφραγίζω 1289. a	τῶ 1414. d. ἀποφράττω, ἐμφράττω 1425. b. c	occludo ἀποκλείω 77 o. d. μύω 962. d
obsonator ἀγοραστής 31. b	obtusus ἀμβλύς 116. d	occæco ἀπατυφλόω 1371. a
obsonium προσφάγιον 1063. c	obvenio ὑπαντάω 132. a	occultatio κρύφος 818. c
obstetricem ago μαιόομαι 898. c	obverto σρέφω 1274. b	occultè κρυπυμένως, κρύ- φα, κρυφαίως, κρυφῇ, κρυβῇ 818. b. c. ἐν κρυπτῇ 1390. d
obstetrix μαῖα 898. c	obviam venio ἐπαντάω 130. d. συναντάω 131. b	occulte contrarius ὑπεναν- τίος 134. a
obstipo ἀναφράττω 1415. b	obvincior περιδέομαι 371. b	occulto παρακαλύπτω 736. b. ἀποκρύπτω 818. d. συν- αποκρύπτω, κατακρύπτω περικρύπτω 819. b
obsto ἐναντιόομαι 134. a. κα- τέχω 601. c	obvius εὐαπάντητος 130. d. τυχών 1367. c	occultorum interpretes κρυ- φιαστής 818. c
obstruo βύω 180. a. φράσ- σω, ττω 1424. d. ἀπο- φράττω, ἐμφράττω, ἐπι- φράττω 1425. b. c	obvius fio, obviam eo, ve- niō ἐπαντάω 130. d. συν- αντάω 131. b. παρατυγ- χάνω 1368. b	occultus ἄδηλος 373. c. κρυ- φαῖος, κρύφιος, κρυπτός 818. c. λάθριος 850. c. ἐν- δόμυχος 962. d
obstupéfacio ἀπηνεόω 639. d. ἐξίστημι, ἐξίστάω 705. c. d. καταπλήττω, ὠσω 1137. c	obumbratio ἀποσκίασμα 1235. a	occupatio, nes ἀρχολία 68. a. ἀντίληψις 843. b
obstureo, esco γομφιάζω 316. a. ἐκδεμαίδομαι 339. c. θαμβεύω 645. d, ἐξί- σταμαι 705. c	obvolvō περικαλύπτω 736. c. περιστέλλω 1264. d	occupatus sum ἀρχολέω, ἀ- ρχολῆμαι 1291. b
obstupescens θαμβευτής 645. d	occalleo τυφόω 1369. a	occupo κατέχω 601. d. πε- ριέχω 604. b. ἀσχολέω 1291. b
obsurdescere facio ἀποκω- φόω 836. b	occalleo dudum προκατα- σκιρδέομαι 1235. d	occurro ἀντάω, ἀπαντάω 130. a. ἐπαντῶ 130. d. ὑπ- αντάω 131. d. κύρω 827. d. ἐντυγχάνω 1368. a
obtego περικαλύπτω, ὑπο- καλύπτω 736. c. καταπε- τάννυμι 1105. a. ἐπισκε- πάζω 1431. a	occasio ἀκμή 182. b. Σύρα 674. a. καιρὸς 722. a. ἀ- φορμή 1044. a	occurro unā συναντάω 131. b
obtempero ἀκολαθέω 83. c	occasionem dare ἀφορμὴν διδόναι 1044. a	occurfus ἀπάντησις, ἀπάν- τημα 130. b. c. κατάντη- μα, συνάντημα, συνάντησις 131. b. c. ὑπάντησις 132. a
obtendo προφαίνω 1389. c	occasionem removee ἐκ- κόπτειν ἀφορμὴν 1044. a	octavi diei ὀκταήμερος 638. d
obtendere aliquid πρόφα- σιν ἔχειν 597. b	occasionem sumere ἀφορ- μὴν λαβεῖν 1044. a	octavus ὀγδοὺς 1018. c
obtenebro ἐπαμαυρόω 116. b	occasus δυσμῆ, δύσις 434. a	octo ὀκτώ 1018. c
obtestor etiam atque etiam διαμαρτύρομαι 913. b	occasus Solis δυσμὴ 434. a	octoginta ὀγδοήκοντα 1018. c. d
obtineo κατέχω 601. c	ab oriente usque ad occa- sum ἀπὸ ἀνατολῶν μέχρι δυσμῶν 434. a	octuagesimus ὀγδοηκοσὸς 1018. d
obtineo pertinaciter δια- κρατέω 806. c	occidens δυσμὴ 434. a	oculatus testis αὐτόπτης, ἐ- πόπτης 1036. d
obtineo sortito κληρόομαι 773. d	occidentalis δυσμικὸς 434. a	oculos attollo ἀναβλέπω 258. a
obtorpeo ἀποναρκεύω, κατὰ- ναρκεύω 969. d	occido ἀνααιρέω 63. d. ἐπα- ναιρέω 64. d. αἶρω 68. c. φένω 186. d. θανατόω 664. d. κτείνω, κτονέω, ἀ- ποκτονέω, ἀποκτείνω 810. c. d. φονοκτονέω 821. d. σφάζω, τῶ 1286. b. φένω, φονεύω 1403. a. b	oculos claudens μύω 1485. c
obtrectatio κατὰλαλιά 840. c	occido δύνω, δύνω, δῦμι 433. c. d. ἐπιδύνω 434. d	oculos in aliquem defigo ἀτενί-
obtrectator ἐπηρησιαστής 518. a. κατὰλαλος 840. b. c	occisor φονοκτόνος 821. d	
obturbo ἐνοχλέω 1061. d. παρενοχλέω 1061. a		
obturo βύω 180. a. φράσσω,		

ὀφθαλμίζω 2. b. 1309. a	διόζω 1008. c	γον 1145. c
oculos ostendo torvos σκυ- θωπίζω 1485. d	odores incendo θυμιάω, θυμιάω 670. a	officium fraternæ charitatis λατρυγία 543. b
oculus ἰλλος 415. d. 1431. b.	odoramentum ἄρωμα 179.	officium mutuum præstans ἀνθυπεργός 545. a
ὄμμα 1036. b. ὀφθαλμός 1038. a	c. θυμα 670. a	offula ψωμίον 1478. c
sub aspectum oculorum cadens ὀφθαλμοφανής 1390. a	odoratus ὀσφρησις 1051. b	offundor tenebris ἐπαμαυ- ρόομαι 116. b
cui unus est oculus μο- νόφθαλμος 1038. a	odoror ὀσφραίνομαι 1051. b	olea ἐλαία 501. c
oculi angulus κώνθος 739.	oestrus, insectum οἰστρος 1017.	oleagineus ἐλαίνος 502. b
a	c	oleas relictas colligo καλα- μάομαι 729. a
lividæ oculorum notæ ὕ- πώπια 1486. a	offendiculi expers ἀπρόσκο- πος 796. d	oleaster ἀγριέλαιος 502. b
oculis intentis aspicio ἐν- τενίζω 1309. a	offendiculum προσόχθισ- μα, προσοχθισμός 1061.	olea vera & frugifera καλ- λιέλαιος 502. a
sub oculo fuggillatio ἐπώ- πιον 1486. a	b. πρόσπταισμα 1173. a.	olens bene εὖοσμος, εὖοδμος, εὐώδης 1008. c
oculis conniveo ἑλλω 415. d	offendiculum pono ἐμπο- δοσατέω 702. b	olens jucundè ἡδύοσμος 1008. b
oculos pulchros facio καλλωπίζω 735. a	offendiculum aut scanda- lum fratri ponere τιθέ- ναι τῷ ἀδελφῷ πρόσκομ- μα ἢ σκάνδαλον 1226. a.	oleo ὀζω 179. c. 1008. a
oculus invidus πονηρός ὀφ- θαλμός 1096. b	σκῶλον 1240. a	oleo bene εὐωδιάζω 1008. c
ocysime τάχιστα 1304. d	offendo ἐμποδοτατέω 702. b.	oleo male προσόζω 1008. d
ocysus ταχέως 1304. c	προσκόπτω 796. a. λυπέω 819. c. σκανδαλίζω 1225. c.	oleum ἔλαιον 501. d
oda αἰοιδῆ, ᾠδῆ 54. d	σκωλόω 1240. b	olfactorium ὀσφραντήριον 1051. b
odi ἔχθω 592. b. μισέω 952. c	offendere aliquem σκαν- δαλίζειν τινά 1226. a	olim ποτέ 1051. d. πάλαι 1066. d. τὸ πρὶν 1165. a
odio aliquem prosequi μί- σος ἔχειν πρὸς τινά 952. c	offensio πρόσκομμα, προσ- κοπή 796. c. προσόχθισ- μα, προσοχθισμός 1061. b	jam olim ἐκπαλαι 1066. d
odio habeo ἐχθραίνω 592. c.	offensionem alicui præbere διδόναι προσκοπήν τινι 796. c	oliva agrestis ἀγριέλαιος 501. b
μισέω 952. c. μισοποιέω 1147. b	offero ἀναφέρω 1407. d.	olivas colligo ἐλαιολογέω 502. b
odio prosequor ἐχθραίνω 592. c. συγέω 1280. c	προσφέρω 1411. a	olivetum ἐλαιῶν 502. a. συ- κῶν 1282. d
odiosè ἀπεχθῶς 592. b	offero insuper προσαναφέρω 1408. b	olla χύτρος 1466. d. χύτρα 1467. a
odiosus μισητός 953. a. συ- γητός, συγνός 1280. c. δυ- οχητής 1450. c	officina fabri ætarii χαλ- κῆον 1444. c	olus λάχανον 856. a
odium ἔχθρα 592. b. ζήλος 621. b. ἐγκόπημα 802. c.	officio meo fungor παλι- τεύομαι 1152. a	Olympas Ὀλυμπᾶς 1023. a
δυσμένεια 931. b. μῖσος 175. c	officio sancto destino ἀγιά- ζω 25. c	Olympius Ὀλύμπιος 621. b
odor ὀδμή 179. c. ὀσμὴ 1008.	officium ἔργον 537. d. κηδε- μονία 760. a. κατόρθωμα 1042. c	Olympum incolens Ὀλύμ- πος 621. b
b. ὀδωδὴ 1008. c. ὀσμὴ, ὀσ- φρασία 1051. b	officium debitum ὀφειλή 1060. a	Olympus Ὀλυμπος 1023. a
odor bonus ἡδυσμός 631. a.	officium facere ποιᾶν ἔρ- ως 1022. c. τὸ σύνολον, συνό- λως	omæn αἰωνός 1017. d
εὐωδία 1008. c		omitto ἀνίημι, ἀφίημι 610.
odor putidus δυσοσμία 1008. b		b. d. παραλείπω 876. d
odore bonum edo ἐνα- λως		omnes πολλοί 1153. b
		omnigenus σύμμικτος 947.
		a. πανταῖος 1072. d
		omniñō τὴν ἀρχὴν 170. d.
		171. a. ὅλως 1022. b. πάνι
		σφάδρα 630. c. κατόλως
		1022. c. τὸ σύνολον, συνό- λως

II. INDEX

- λως 1023. a. πάντως, πάλιν, κατ'άπαν 1072. a. b. παντελώς 1317. c
 omnipotens παντοκράτωρ 430. b. 807. b. παντοδύναμος 430. c. παγκρατής 807. c
 omnis πᾶς 1070. c. ἅπας 1071. d
 onager ὄναγρος 1032. a
 onero βαρύνω 234. c. καταβαρύνω 235. b. επιγεμίζω 295. a. σάττω 1209. φορτίζω 1406. c
 non onerosus ἀβαρής 234. c
 Onesimus Ονήσιμος 1018. c
 onus βάρος 234. b. βάσανμα, βασανμός 241. b. φόρτος φορτίον 1406. b
 onus depono ἀποφορτίζομαι 1406. c
 onus impono σάττω 1209. c
 onus jumentis sarcenarii σάγμα 1209. c
 onus navis γέμος 294. c. πλήρωμα 1407. d
 onustus sum γέμω 294. a
 onyx, lapis ὄνυξ, ὀνύχιον 1032. b
 opacus γνοφώδης 322. c
 opem fero συναγωνίζομαι 49. b. ἀμύνω 120. a. ἀρήγω 155. d. βοηθῶ 263. a. επικατέω 532. c
 opera ἐργασία 546. d
 da operam δὲς ἐργασίαν 546. d
 data opera ἐκ προαιρέσεως 67. d
 data opera aliquid facio επιτηδένω 532. d
 operam do προσέχω 604. d. χολάζω 1291. b
 operam præsto mutuam συναντιλαμβάνομαι 843. c
 operarius Substant. ἐργάτης 547. a
 operarius Adj. ἐργάσιμος 547. a
 operarum præfectus ἐργοδιώκτης 407. b
 operatio ἐνέργημα 540. c
 operculum πῶμα 1110. d
 operimentum ἀναβόλαιον 218. c. διφθέρα 404. c. καλυπτὴς 735. c. συγκάλυμμα 736. c. σκέπαστρον 1230. d. περιβόλαιον 225. c
 operio καλύπτω 735. b. επιπωμαίζω 1110. d
 operio superne ἐπισκέπω 1230. d
 operior συγκαλύπτω, ομαι 736. c
 operor ἔπω 536. b. ενεργέω 540. b. ενεργέω 541. c. ἐργάζομαι 545. b. κονέω 790. c. ποιέω 1143. a
 operor unā συνεργέω 544. d
 operum sum præfectus ἐργοδιώκτης 407. b
 opes ὑπάρχοντα 178. a. εἶσα 476. c. κτήματα 820. b. ὄλβος 1018. d. γάζα 1433. b. χρήματα 1463. a
 opifex publicus δημικργός 539. d
 opificium ἐργατεία 547. b
 opinio δόξα 413. b. διάληψις 844. a. ὑπόληψις 877. b
 opinione hominum κατὰ ἄνθρωπον 129. a
 opinor δοξάζω 415. a
 opitulation ἀντίληψις 843. b
 opitulator βοηθός, βοηδρόμος 261. c. παραστάτης 708. d. ἀντιλήπτωρ 843. b
 opitulator ἐπαρκέω 158. d. παραστατέω 708. d. ἀντιλαμβάνομαι 843. a
 oportere ἀνάγκην ἔχειν 597. a
 oportet δεῖ 347. a. χρὴ 1462. d
 oppidatim ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν 143. b. 1151. c. κατὰ πόλιν 746. b
 oppidulum κωμόπολις 834. c. 1152. d
 opponens sese ὁ ἀντικείμενος 750. c
 opponere ἀντιτίθεμαι 1330. b
 oppono me ἀντιτάσσομαι 1300. b
 opponor ἀντίκειμαι 750. b
 opportune καιρίως 722. c. επικαίριος 723. c
 opportunitas καιρός 722. a. ευκαιρία 723. a
 oportunitatem habeo ευκαιρέω 722. d
 opportunitate temporis destitutor ἀκαιρέομαι 721. d
 opportunum auxilium εὐκαιρος βοήθεια 723. a
 opportunus καίριος 712. c. επικαίριος, επίκαιρος 723. c. ευθυής 1437. a
 oppositio ἀντίθεσις 330. b
 oppressio καταδυναστεία 430. a. ἀποθλιμμός 663. a
 opprimo ὑπερβαίνω 214. d. ἀποθλίβω 663. a
 opprimor καταπονέομαι 1097. a
 opprobrium ἀχρημόνησις 598. d. ὀνείδισμα 1028. a
 opprobrium manifestum παραδαγμαλισμός 351. b
 oppugnatio προσβολή 226. a
 oppugno καταπολεμέω 1151. a
 orfonium προσφώνιον 1063. c. 1337. a. ὀψοποίημα 1147. c. ὀψώνιον 1480. d
 orfonia coquo, paro ὀψοποιέω, εἶομαι 1147. c
 optabilis αἰρετός 63. b
 optabilior αἰρετώτερος 63. c
 optimus ἄριστος 153. b. 157. a. λῶϊστος, λῶϊστος 895. c. πρῶτος 1166. d
 opto εὐχομαι 587. d
 opulentia τιμιότης 1349. a
 opulentus πλέσιος 1138. c
 opus ἔργον 537. b. κατέργασμα 548. c. ποίημα, ποίησις 1146. b. πρᾶγμα 1160. d. κατασκευασμα 1232. d
 ad susceptum opus accedens πάρεργος 544. a
 opere tessellato sterno ψηφολογέω 866. d. 867. a
 ore-

operis appendix πάρεργον	544. a	ordinis perturbatio ἀκατα- στασία	1260. d 707. d	ornor intus ἐγκοιμίζομαι	1264. d. 1268. a
operis faciendi susceptio	848. d	ordino διοικέω	1012. d. 512. d	oro δίδωμαι	359. a. ἐρωτάω
opus est δεῖ	347. b	ζω 1260. c. τάσσω, ττω	1198. c	oro contra aliquem κατεν- τυγχάνω	569. b. 1368. b
opus ex tempore factum	σχίσμα	ordinor διατάσσομαι	1301. a	orphanus ὀρφανός	1046. d
opus faciendum qui susci- pit ἐργολάβος	848. d	ordior ὑφάω	1383. c	ortus γενετή	311. d. 312. a
opus faciendum suscipio	ἐργολαβείω	ordo γίνω	309. d. 512. d	os, oris στόμα	1270. b
opus vermiculatum ἔμβλημα	221. c	ordo bonus εὐταξία	1300. b	ora duo i.e. duas acies ha- bens δίδωμι	1271. b
ora maris ἀγιάλος	58. a. 1201. c	oretenus doceo ἀπὸ στόμα- τος διδάσκω	643. b	ore afficio στομάω	1171. b
orare Deum τῷ θεῷ προσεύ- χεσθαι	588. d	organicus ὀργανικός	1040. d	os aperire ἀνοίγειν τὸ στόμα	1270. d
orarium περιστόμιον	1271. b	organum ὄργανον	1040. d	os obturo ἐπιστομίζω	1271. a
oratio μῦθος	959. b	orichalcum χαλκολίβανον	881. d	os occludo φράσσω, ττω	1424. d
in oratione perdurare	προσκαρτερεῖν τῇ, προσευ- χῇ	oriens ἀνατολή, αἶ	1311. a	os, offis ὀστέον	1050. d
oratio adhortatoria λόγος	1359. a	orientalis ἀνατολικός	1311. c	osculor κύω	829. d. 1419. c
oratio dissuasoria λόγος	1359. a	originem habens legitimam γνήσιος	311. c	osculum φίλημα	1419. c. 1420. d
oratio, qua quis innocen- tiam suam tuetur ἀπολο- γία	867. a	originis autor & causa γενε- σιάρχος	541. a	Oseas Ὡση	1484. b
orator δημηγόρος	32. b. 1188. a	originis autor & princeps γενεσιάρχης	175. a	osor bonorum ἀφιλάγαθος	7. a
orbis terrarum εἰκασμένη	1361. b	origo ἀρχή	171. d. 312. a	osor Dei θεοσυγής	1280. d
orbita τροχία	1340. d	orior ὀρομαι, ὀρνυμαι	526. b. 1310. d	osor peregrinorum μισόξενος	997. a
orbitas ἀτέκνωσις	1266. d	ornamenta templi ἀναθή- ματα	1319. c	ostendo δεικνύω	347. d. ἀνα- δείκνυμι 348. d. ἐνδείκνυ- μαι 349. c. ἐπιδείκνυμι, υμαί, καταδείκνυμι, παρα- δεικνύω, υμι 350. b. c. ὑπο- δεικνύω, υμι 351. b. κρίνω 810. c. φαίνω 1387. b. ἀνα- φαίνω, ὑποφαίνω, ομαι 1388. a. b. φαντάζω 1390. d
orbis fio ἀπορροαίνωμαι	1210. c	ornamentum ἀγλάισμα	28. a. κόμβωμα 788. a. 1268. a	ostendo juxta παρεπι- δεικνύω, υμι, παραδεικνύω υμι 350. c	
orbis parentibus ὀρφανός	1046. d	ornamentum capitis διάδη- μα	370. c. d	ostendo plene διαφαίνω	1388. b
ordinate me gero εὐτακτέω	1300. a	ornamentum narium ἐπίρ- ρινον	1191. d	ostensio ἀνάδειξις	349. a
ordinatio πρὸς τάξιν	1302. c	ornatus Adj. κατὰ 28. b		ostentare καυχᾶσθαι	748. c
ordine εἰς 525. d. καθεξῆς	526. a	ornatus Subst. διακόσμησις, εὐκοσμία	802. a. 801. b	ostentatio ἀλαζονεία	93. b.
ordine certo subjicio ὑπο- τάσσω	1302. d	ornatus amans φιλόκοσμος	801. a. b	μεγαλαυχία	202. b. καύ- χημα, αὐχημα, καύχησις 748. d. φαντασία 1391. a
ordine incedo εἰσχω	1260. c	ornatus muliebris κόσμος	801. a	ostentatio	ostentatio
ordinem servo εὐτακτέω	1300. a	orno ἀγάλλω	7. a. 28. b. γεραίρω 301. c. κοσμέω 801. c. κατακοσμέω 802. a. ᾠραίζω, ᾠραιόω 1481. d. εἰσχω 1261. c. περιτρέχω		
ordines in bello ἀρχαί	173. a				
ordinibus quatuor con- stans τετράστιχος, ἄστοι-					

II. INDEX

ostentatio superba μεγαλο-
ρήμιση 1189. b
ostentator ἀλαζών 93. a με-
γαλορήμων 1189. b
ostentator sum ἀλαζονεύο-
μαι 93. b
ostento me grandibus ver-
bis μεγαλορήμοις 1189. b
ostentui habeo παραδειγμα-
τίζω 350. d
ostentum τίς 1320. c. d.
ἐπιφάνεια 1389. b
ostiarius θυρωρός 1058. b.
1482. a
ostiaticum panem quæro
προσκαίτω 77. c
ostium ἀνοίγμα 1010. c
otiarī χολήν ἄγειν 1291. a
otior ἀργέω 539. a. χολάζω
1191. b
otiosum reddo καταργέω
539. a
otiosus ἀργός 538. b. ἄπρα-
γος 1160. b. χολαστής
1291. b
otiosus sum χολάζω 1291. b
otium ἀργία 539. a. σχολή
1290. d
otio me trado ῥαθυμέω
673. d
ovicula προβάτιον 1168. c
ovilla pellis μηλωτή 942. d
ovis ὄϊς 908. c. 1221. c. μή-
λον 942. d. ὠβάτον 1168. b
ovium balatus ἀλάλαγμα,
ἀλαλαγμός 94. c
ovium vellus κώς 835. b
ovum ὄον 1221. c. 1481. b

P.
Pabulatio περιουσία 972. b
pabulatum egredior
περιουσιάζω 972. b
pabulum βοσκή 264. c. βοτὸς
τροφή, βοσκή 266. d. νομή
974. a. χορτάσις 1460. a
Pacatiana Πακατιανή 1066. c
pace ago εἰρηνεύω 484. b
pace fruor εἰρηνεύω 484. b
pacem firmo, stabilio εἰρη-
νοποιέω 1146. d
pacifice εἰρηνικῶς 484. c. μετ'
εἰρήνης 937. c

pacificus εἰρηνικός, εἰρηνο-
ποιός 484. c. 1146. d. εἰρη-
νικός 1241. b
paciscor συναλλάττω 106. b.
διατίθεμαι 1331. a. συμ-
φαινώ 1439. c
pacis studiosus εἰρηνοποιός
1146. d
pactis sto ὑπακτέω 1300. a
παῖον παῖον 1063. d
pædagogeum παιδαγωγεῖον
45. c
pagani κωμήται 834. c
pagina σελίς 1214. b
pagum incolens κωμήτης
834. c
pagus κώμη 834. c. πᾶντος
1106. d
pagus parvus κώμιον 834. c
palæstra ἐφηβία 618. d. πα-
λάστρα 1067. c. πυκτεῖον
1177. c
palam παρήσις 1177. c.
1188. c. παρήσις 1188. c
palam confiteor ἐνδομολο-
γέομαι 871. d
palam facio ἀποφαίνω
1388. b
palam proloquor ἐρευνώμαι
551. a
palatia βασιλεια 236. d
palatium ὑπερῶν 137. c
palatium regium ἀνάκτορον
123. c
palea ἄχυρον 204. c
pallidus χλωρός, χλωρός
1457. d
pallium περιβόλαιον 225. c.
δέρρις 361. b. ἱμάτιον 609.
a. δέριον 658. b
palma φαινίξ 1423. c
palma frons βάλαν 215. b
de palma simul certo συμ-
βραβεύω 272. a
insidiosè alicui palmam
præripere καταβραβεύειν
272. a
palmam victori tribuo
βραβεύω 271. c
una palmam refero συμ-
βραβεύω 271. a (775. b)
palmes κλήμα 772. d. κλίμα

palmus σπιθαμή 1253. d
palpabilis ψηλαφητός 149. a
palpatio ψηλάφησης 149. a
palpebra βλέφαρον 260. b
palpito σκαρίζω, ἀποσκαρίζω
1216. a
palpo ψηλαφάω 148. c. δια-
ψηλαφάω 149. b
paludosus λιμνώδης 884. c
palum depango σαυρώω
1257. c
palus, i κάμαξ 737. c
palus, udis ἑλκος 515. a. λίμνη
884. b. c
palus præacutus σκόλοψ
1236. c
palustris ἐλώδης 515. a. λιμ-
νώδης 884. c
Pamphylia Παμφυλία 1067. d
pandectæ παιδίσκται 368. c. d
pando πετάω, νυμι 1104. d
panegyrica pompa πανηγυ-
ρισμός 35. b
pango πηγνυμι 40. a. 153. c
panis ἄρτος 167. a. σῖτον
1223. c
panis elaboratus ἄρτοκοπία-
κός 797. a
panis siligineus ὀλυρίτης
1023. b
panem conficio ἄρτοκοπία
796. d
panem ostiatim quæro
προσκαίτω 77. c
panibus satiari χορτάσσει
ἄρτων 1459. d
cum pane vescor προσφαί-
γω 1387. a
panniculus ἐπίβλημα 222. d.
ῥάκος 1190. b
pannosus ῥακώδης 1190. c
pannus oblongus, in quo
infans obvolvitur σπείρ-
γανον 1247. a
panthera πάνθηρ 1069. c
Paphus Πάφος 1082. b
papilla θηλή 56. c. 660. c
pappa πᾶππας 1068. c
compellatio patris vocan-
do illum pappam παπ-
πασμός 1068. a
abblan.

abblandior patri vocando	pariens primum πρωτογόνος	cujus partes summæ sectæ
pappam παππάζω 1068. a	308. c	sunt ἀκρότοιμα 1318. a
papyrus πάπυρ 1068. b	paries τοῖχος 1351. d	partes primæ τὰ πρωτεῖα
par arti 165. c. ἴσθι 165. c.	paries intergerinus μεσό- τοιχον 1351. d	1167. c
697. b	pario γεννάω 295. a. κυέω	partes corporis extremæ
par pari refero ἀμείβωμαι	783. d. ἀποκύω, ἀποκυέω	ἀκρωτήριον 92. d
117. a	830. a. τεκνοποιέω 1147. d.	partibus magnis constans
parabola παραβολή 224. b.	τίκτω 1338. d. ἀποτίκτω	μεγαλομερής 923. d
παροιμία 1016. a	1339. b. τεκνέω 1340. c.	Parthus Πάρθος 1070. b
paradisus παράδεισος 1069. b	φύω 1436. a	particeps μέτοχος 602. d.
paralyfi laboro παραλύω	quæ non parit εἶρα 1267. b	κοινωνός 782. d. συγκοι- νός 783. a
895. a	pario difficulter δυστοκέω	particeps principatus μερι- δάρχης 175. c
paralyfis παράλυσις 895. a	1339. d	particeps sum μετίχω 602. c.
paralyticus παραλυμένος,	pario liberos τεκνοποιέω	ἀντιλαμβάνομαι 843. a.
παραλυτικός 895. a	309. c	μεταλαμβάνω 845. c
paranymphus νυμφαγωγός	pariter ὡσαύτως 194. a. ἴσθι	particeps una συμμετοχος
45. a	496. c. κοινῶς 781.	603. a
paraphernalia παράφερνα	b. ὁμῶς, ὁμοίως 1025. b. c.	particeps una sum συμμετέ- χω 603. a (d
1414. a	ὁμῶς 1016. c	participatio μετάληψις 845.
parafceve παρασκευή 1232. b	par jus ἰσότης 698. d	participatio imperii μερι- δαρχία 175. c
parasitus κόλαξ 784. c	Parius Πάριος, Πάρινος	participem esse alicujus rei
paratum esse ἐτοίμως ἔχειν	1070. c	ἔχειν μετ' ἐν ἑνὶ πράγμα- τι 923. a
597. b	Parmenas Παρμενᾶς 1070. b	particulatim ἐν μέρει 923. a
paratum quod est σκέυασμα	paro καταρτίζω 166. c. ἐτοι- μάζω 578. c. σκευάζω	partim, partim τῆτο μὲν, τῆτο δὲ 198. c
1231. d	1231. a. τεύχω, ομαι 1322. c	partior διαίρειν 65. d. μείρω, ομαι 922. c. μεριτεύομαι, διαμερίζω, ομαι 924. a. d
paratus ἐτοιμος 578. a. σκευα- σός 1231. d	paroemiarum artifex παροι- μιαστής 1016. a	partitor μεριστής 924. d
paratus sum ἐν ἐτοίμῳ ἔχω, ἐτοίμως ἔχω 578. c. περι- μέομαι 673. c	paropsis παροψίς 1063. c.	partui vicina ἐπίτοκος 1339. d
parce κατὰ τὸ μέτρον 939. a.	τρυβλίον, ἰον 1365. d	parturio λοχεύω 873. a. ὠδί- νω 1007. b
εὐτελῶς 1313. b. φειδομέ- νως 1402. c	parricida πατρολῶης 109. c	parturio una συναδίνω
parce loquor φείδομαι	pars μέρος 922. d. μέρος 923.	1007. c.
1402. c	a. μερίς 175. c. 924. a.	partus τοκετός, τόκος 1339. b
parco φείδομαι 1402. b	τόμος 1317. d	
par compensatio ἀντιμισθία	ex parte ἐν μέρει 496. c.	partus doloribus crucior
952. b	ἀπὸ μέρους 923. a	ὠδίνω 1007. b
par conditio ἰσότης 698. d	ab alicujus partibus stare	parvitas μικρότης 948. a
pardus πάρδος, πάρδαλις	σύν τινι εἶναι 1283. c. ὑπὲρ τινὶ εἶναι 1379. a	parum μετρίως 940. a. ὀλί- γον 1018. d
1069. c. d	parte carens ἄμοιρος 922. d	parum abest μικρῶς 947. d
parens γονεὺς 309. a	pars exterior τὸ ἔξωθεν 497. d	Parus Πάρος 1070. c
parentes πατέρες 309. a	pars extrema ἄκρον, ὁ, ἄκρα, ων 92. c	parvum reddo μικρύνω, σμι- κρύνω 948. a
parentibus immorigeri γο- νεύειν ἀπειθεῖς 309. b	pars ima βυθός, βυσσός 279. a	parvus ἐλαχὺς, μικρός 502. c
parentibus vicem repende- re ἀντιπελαγεῖν 117. a	parsimonia προσοχή 605. b	pascha πάσχα 1073. a
pareo παιδαρχέω 176. a. πεί- δομαι 1084. c. ὑποτάσσο- μαι 1303. a	σφινγγία 1287. d. φειδῶ 1402. d	pascha
pariens multa πολυτόκος	par sum διαρκέω 158. c	
1339. d	partem capio una συμμερί- ζομαι 925. b	
	partes μέρη τὰ 923. c	

II. INDEX

pascha celebrare ποιῆν πά- σχα 1144. c. d	bet ὁμοπάτριος, πατρός 1079. a	paucos facio ὀλιγοποιῶ 1147. b
pasco βόσκω 165. b. νέμω 971. d. νομέω 972. a. b. ποι- μαίνω 1149. c. πολεύω 1151. a	patera libatoria σπόνδειον, εἶον 1251. c	paveferi πλοῖσθαι 1173. d
pascere porcos βόσκειν χοί- ρους 265. b	paterfamilias οἰκοδεσπότης 362. b	paveo δειλανδρέω 352. b
pasco me βόσκομαι 265. c.	patet δῆλον 372. d	pavimentum δάπεδον 345. a. b. σέρπον 1267. b. ἔδα- φον 1295. a
pasco simul συμβόσκειν 266. a	patienter μακροθύμως 673. b	pavio ἰδαφίζω 450. d
pascor ἐνίμομαι 976. d. ἐν- σιτεύω 1214. b	patientia ἀναμνη 932. c	paulatim καταβραχύν 273. d
pascualis νομαῖς 973. a	patina παροψίς 1063. c. πί- ναξ 1110. a. τρύβλιον, λον 1365. d	paulisper μικρὸν χρόνον 1465. c
pasuum νομή 971. d	patior ὑπομένω 933. c. πάχω 1073. d	paulo ante ἄρτιως 165. c
passer σαρδός 1179. d	qui pati nequit ἀπαθής 1074. b	paulo post μετὰ βραχύν 273. d. μετὰ μικρὸν 947. b
passerculus σαρδίον 1279. d	qui pati potest παθητός 1074. d	paululum βραχύ τι 273. d
passibus metior βηματίζω 207. a	patior ante προσάσχω 1075. b	paululum temporis restat μικρὸν χρόνον 947. b
passim πάντη 1072. a	patior naufragium ναυαγέω 47. d	paulum βραχύν 273. d
passurus παθητός 1074. d	patior simul συμπάσχω 1075. b	Paulus Παῦλος 1079. d
passus βῆμα 207. a. ἐργυνία 1041. c	patior una συγκακοπαθίω 1075. a	pavore afficio ἐνθαμβέω 646. a
pastophorium παστοφόριον 1073. a	Patmos Πάτμος 1079. b	pauper ἄκληρος 774. a. ἄπορος 1090. a. πτωχός 1174. b
pastor βατήρ, βοσκός, νομεύς 265. b. d. ποιμήν 1049. b. κτηνοτρόφος, ποιμαίνε- ρος 1360. c	patria πάτρα 772. a. 1078. b. πατρίς 1079. a	in pauperes sanctos ali- quid conferre κοινοποιῶ τινὰ ποιῆσαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων 782. b
pastor Ecclesiae ἐπίσκοπος 1228. d	patria orbatus ἄπολις 1152. b	pauperculus πεινχρός 1097. a
pastoralis ποιμενικός 1149. c	patriarcha πατριάρχης 175. d	pauper, qui labore victum quarrit πένης 1095. a
pastoritiam vitam agens νο- μαῖς 973. b	patricida πατρελάνης 109. c	pauper sum πτωχεύω 1174. c
pastorum princeps ἀρχι- ποίμην 1149. c	patrius πατρικός, πατρί- ος 1078. d. πατρίων 1079. a. ὑγχάρις 1470. b	paupertas γυνότης 334. c. πενία 1095. b. πτωχεία 1174. c
Patara Πάταρα 1075. c	Patrobas Πατρίβας 1079. c	pausa διάψαλμα 1472. b
patefacio τραχηλίζω 1353. d. φανερῶμαι 1390. b	patrona ἀρχηγίτις 630. b. πρωτάτις 710. a	pax εἰρήνη 483. c
patefactio ἀποκάλυψις 736. a	patronus πρωτάτης 710. a. κηδεμών 760. a	paxillus πάσταλον, πᾶστα- λον 1072. d
patefio γνωρίζομαι 323. b. ἀποκαλύπτωμαι 736. a. φανερῶμαι 1390. b	pauca facio ὀλιγέω 1019. a	peccare facio ἑξαμαρτάνω 115. d
patens τετραχηλισμένος 1354. a	paucis βραχείως 274. a. ἐν ὀλίγῳ, δι' ὀλίγον 522. a. 1019. a. συντέμνω 1320. b	peccata amans φιλαμαρτή- μων 116. a
pateo ἀνέγωγα 1010. c	paucissimus ὀλιγοτάτος 1019. a	peccati expers ἀνμαρτηλός 115. d
pater πάππας 1068. a. πατήρ 1078. a	paucitas ὀλιγότης 1019. b	peccator ἀλιτήριος 102. b. ἁμαρτηλός 114. d. ἁμαρτω- λός 115. b
qui caret patre ἀπάτρας 945. a. 1079. b	paucus ὀλίγος 1018. d	pecca-
qui patrem eundem ha-	qui cum paucis est ὀλιγο- τάτος 1019. b	
	paucis comitatus ὀλιγοτάτος	

LATINO-GRÆCUS.

peccatorem esse ἔχειν ἁμαρ- τίαν 597. b	λαργυρέω 151. b	887. c. νιπτῆρ 985. a. ὑπα- χυτῆρ 1468. c
peccatrix ἁμαρτωλὸς 115. b	pecuniarum collectio συνα- γωγὴ 143. c	pendeo κρέμαμαι 808. c
peccatum ἁμαρτήματα, ἁμαρ- τία 114. c. d. ἀδικία 399. a. b. πρόσκομμα 796. c. πλημμέλημα 919. c. ἀνομία 974. c. ἀμπλάκημα 1127. c. παράπτωμα 1116. a	pecunia parata τὰ κατασκευάσματα 1132. d	pendeo ab aliquo ἐκκρέμαμαι 808. d
peccatum originis ἁμαρτία 115. a	pecuniarius ἀργυρικός 152. a	pendo τίω 1347. d
peccatum ex ignorantia πλημμέλεια 929. c	pecunias cura animi confidentia abjicere πρὸς χρημάτων ἀποβολὴν ἐνθαρσῶς ἔχειν 647. b	pene παρὰ τι 1345. d
peccatis indulgere ποιεῖν ἀνομίας 1144. c	pecus βόσκημα, θρέμμα 265. c. d. 1359. b. μῆλον 941. d	penetrare μυχὸς 962. d
peccato carens ἀμπλάκιος, ἀμπλάκητος 1127. c	pedem infero ἐμβατεύω 210. a	penicillus γραφεῖον 329. b
pro peccato hostia ἁμαρτία 114. d	pedem subverto ὑποσκαλίζω 1227. c	peninsula χερσόνησος, χερσόνησος 981. a
à peccatis immunis ἀπταισος 1173. a	pedes, itis πεζὸς 1083. d	penitus ἀκριβῶς 90. b. ἄρ- δην 152. c. ἐκ μέσθ 496. c
pecco ἀλιτέω 101. b. ἁμαρτάνω 112. d. ἐξαμαρτάνω 115. d. πλημμελέω 929. c. πίπτω 1113. c. ἀμπλάκνέω, ἱσκω 1127. b	pedestres copiae ἡ πεζὴ δύναμις 1084. a	penna scriptoria κάλαμϑ 729. b
peccare in aliquem πλημμελεῖν εἰς τινά 929. c	pedestris πεζικός 1083. d	Pentapolis Πεντάπολις 1152. c
pecco ante προαμαρτάνω 116. a	pedetentim κατὰ πόδα 207. c	Pentatevchus Πεντάτευχος 1323. a
pecora admitto κατοχεύω 1062. c	pedica πέδη 1082. d	pentecoste πεντηκοστὴ 1097. c
pectorale λογεῖον, λόγιον 862. a. περιστήθιον 1268. b	pediculus κνίψ, σκνίψ 778. c	penula Φηλόνης, Φαιλόνης, Φελόνης, Φελόνη 1415. d
pectus θώραξ 676. a. σέρνον 1267. b. σῆθϑ 1268. b	pedissequus, a ἀκόλκθϑ 81. d	penuria ἐνδεα 358. d. πενία 1095. b. ὑσέρησις 1383. b
pectusculum σηθύνιον 1268. b	pedo, verb. βδέω 242. b	penuria laboro σπαινίζω 1146. d
pecuaria porta προβατική (πύλη) 1168. c	pedum vinculum πέδη 1082. d	pepo πέπων 1097. d
peculiaris περιέσιος 476. d	pejero ἐπισηκνέω 1043. b	per ἀνά 121. b. ἀπὸ 144. a. διὰ 376. c. εἰς 487. b. ἐν 519. c. ἐπὶ 530. a. b. κατὰ 743. d. μετὰ 937. b. νή, μὰ 979. d. περὶ 1102. a. ὑπὲρ 1379. a
peculium περιποίησις 1148. a	pellex παλλακίς 1067. d	pera ζώνη 627. c. ἀναλεκτήριον 859. b. πήρα 1108. c
pecunia ἀργύριον 152. a. βίος 253. d. ἀδιάφορον 1409. a. χρῆμα 1463. a	pellicula ὑμήν 1378. b	perago κατανύω 135. c. ἐξαρτίζω 166. a. διαπράττω 1161. c. ἐπιτελέω 1314. b
ad pecuniam colligendam institutus ἀργυρολόγητος 862. d	pellis βύρσα 279. c. δέρρις, δέρμα, δέρας, δορά 361. b. διφθέρα 404. c. κώδιον 835. b	percello ἐκθαμβέω 646. a. ἐξίστημι 705. c. ἐκπλήσσω 1136. c. καταπλήσσω, τλω, 1137. c. ἐνταράσσω 1227. c
pecuniae exactio ἀργυρολογία 862. d	pellis canina κυνὴ δορά 62. d	percellor ἐκπλήσσομαι 1136. c. καταπλήσσομαι 1137. c. πλύρομαι 1175. a
pecuniae avidus sum φι- λαργυρέω 151. b	caprina αἰγὴ δορά 62. d	percelli re aliqua ἐκπλήσσειν ἐπὶ τινὶ πράγματι 1136. d
	leonina λεοντὴ δορά 61. d	percipio γινώσκω 312. c. διαλαμβάνω 1843. d. μεταλαμβάνω
	pellis ovi detracta μηλωτὴ 942. d	
	pello ὠθέω 1479. b	
	pellucidus διαυγής 186. a	
	pelluvium ποδόνιπτρον 985. b	
	pelta πέλτη 1092. c	
	pelvis λέβης 856. c. λατήρ	

II. INDEX

λαμβάνω 845. c	μέω 375. a	166. a. ἐξεργάζομαι 547.
percipio mente αἰσθάνομαι 72. c	peregrina ξενίζοντα τὰ 996. b	b. κραίνω 809. c. διαποιέω 1146. a. διαπραίττω 1161. c. ἀποτελέω, ἐκτελέω, ἐπιτελέω 1314. a. b. τελεσθῶ 1315. b
percólo ὑλίζω, διὑλίζω 1378. a	peregrinatio ἐκδημία 375. c. ξενιτεία 996. a. παροικία 1014. b	perficior τελέομαι 1315. d. ἀποτελέομαι, συντελέομαι 1314. a. c
percontor ἐρωτάω 569. b. διερωτάω 571. d. πυνθάνομαι 1177. a	peregrinationis sócius συν-ἐκδημῶ 375. c	perfidia ἀθέτημα 1338. a
percurro περιτρέχω, διαδραμέω 1363. a. c	peregrinor ἐκδημέω 375. c. ἀποξενόω 996. d. παροικέω 1014. c. διαχωρέω 1470. d	perfigo διελαύνω 504. c
percussio κρῆσμα 817. c. πληῖσις 1136. c	peregrinum ἔξαλλον 108. a	perflatus nondum ἀδιάπνευστος 1141. b
percussor πλήκτης 1136. b	peregrinus ἀλλοδαπὸς 345. b. ἐκδημος 375. b. ἀλλοεθνής, ἀλλεθνήs 457. c. προσήλυτος 568. a. ἕτερος 577. b. ξένος 995. d	perflo διαπνέω 1141. b
percutio αἰλοῶ, αἰλοιῶ 109. c. ἄπτομαι 147. a. βιάω 216. a. θείνω 661. d. συγκόπτω 796. c. ἐκκράω, ἐπικράω 817. d. δάω 885. d. παίω 1066. b. πατάσσω 1075. c. πλήσσω 1136. b	qui est peregrinus ἄστροφος 1260. a	perfluo παραβρύω 1186. c
perdens ἀπολλύς 1020. b	peregrinorum osor μισό-ξενος 997. a	perfodio διορύσσω, ἐξορύττω 1046. c. d
perdere ἀποκτείναι 821. b	peregrinus sum παροικέω 1014. b	perforo τιτράω, τίτρημι, τιτραίνω 1346. d
perditio ἐξολόθρευμα, ἐξολόθρευσις 1020. a. b. ἀπώλεια 1021. c	perendie μεταύριον 190. c	perfosio διόρυγμα 1046. d
perdix πέρδιξ 1100. c	perenno διαγίνομαι 306. c	perfugio καταφεύγω 1415. c
perdo ἐξαλείφω 96. a. αἰλώ, αἰλοιῶ 109. c. ὀλλύω, υμι, ὀλέκω 1019. c. ἀπόλλυμι, ύω 1020. b. πέρθω 1104. c. φθίω 1416. d. φθίνω, φθαίρω 1417. a	pereo ὀλλύμαι 1019. c. ἀπόλλυμαι 1020. d. ἐξαπόλλυμαι 1021. d. ἐξόλλυμαι 1022. a	perfugium καταφυγή 1415. c
perdo funditus ἐξαπόλλυμι 1021. d	pereo unà συναπόλλυμαι 1021. d	perfundo ρεῖνω 1181. b
perdo præterea προσαπόλλυμι 1021. d	perfectè instruo ἐξαρτίζω 166. a	Perga Πέργη 1100. b
perduco διάγω 39. b	perfectio ἀπαρτισμός 165. d. πλήρωμα 1129. d. συντέλεις 1314. d. τελεσότης 1115. b. τελεώσις 1316. b	Pergamus Πέργαμος 1100. b
perduro διαρκέω 158. c. διακαρτερέω, προσκαρτερέω 807. d	perfectior τελεωτής 1316. b	pergo προκόπω 795. d. προστίθημι 1335. c
peregre ἐπιξένης 996. d	perfectum reddo ἀρτίζω 165. c. κραίνω 809. c	periclitor κινδυνεύω 765. c
peregrè abigo, expello ἀποξενόω 996. d	perfectus ἀνυτὸς 135. c. ἄρτιος 164. c. d. 165. c. πᾶς 1071. c. ἐντελής, ἐνδελεχής 1312. d. τελισκόμενος 1316. c. τέλος 1315. a. ὀλοχερής 1450. c	periclitor temerè παρακινδυνεύω 766. a
peregrè absum ἐκδημέω 375. c	perficere πληρῶσαι 1128. c	periclitor valdè διακινδυνεύω 765. d
qui vel quæ peregrè abest ἐκδημῶ 375. b	ad perficiendum idoneus ἐξεργαστικός 547. b	periculi expers ἀκίνδυνος 766. a
peregrè advenio ἐπιξενόομαι 997. a	perficio ἀνύω, διανύω 135. b. ἀνύτω 135. c. καταρτίζω	periculo me expono παραβάλλω 214. a
peregrè agens ἀπόδημῶ, ἐκδημος 375. a. b		periculosè ἐπισφαλῶς 1287. c
peregrè proficiscor ἀποδη-		periculosus ἔχρατος 574. b. σφαλερὸς, ἐπισφαλής 1287. a. c
		periculum κίνδυνος 765. c. πέρα 1086. c
		qui se in pericula præcipitat ῥιψοκίνδυνος 766. a
		periculum adeo projecta audacia παραβάλλω 214. a
		periculum affero κινδυνεύω 765. d
		periculum effugio ἐξολοθίζω 1019. c
		perimeter περίμετρος 940. b
		peri-

perimo ὀλοθρεῖν 1019. d	c. ἀμείβω 116. d	90. d. ἀκριβάζω 91. a
perinde ἐπίσης 699. b	pernavigo διαπλέω 1134. a	Perfa Πέρσης 1104. c
perinde ac ὡς 1483. b	perniciēs διάβολος 220. a.	perscribo ἀναγράφω 330. a.
peritia ἐμπειρία 1088. c	ὀλεθρία, ὀλεθρος 1019. d	καταγράφω 331. c
peritia multarum rerum πολυμάθεια, ἰα 906. b	perniciem afferō λυμαίνω 889. a	perscriptio ἀναγραφή 330. b
peritus δαίμων 338. a. δυνα- τός 430. c. ἐπισήμων 696. b.	perniciosus ὀλέθριος 1019. d	perscrutatio ἐξερεύνησις 551. d
peritus 430. c. ἐπισήμων 696. b.	pernix ταχύς, ταχινός 1304. b	perscrutor ἐξακριβάζω 91. b.
d. ἐμπειρος 1088. c. σε- φός 1244. d	pernoctatio αὐλισμός 188. a	b. ἐξερευνάω 551. d
peritus legis νομικός 381. d	pernocto αὐλίζομαι 187. d.	persecutio διωγμός 406. d.
peritus logicæ διαλεκτικός 860. b	188. b. ἀγρυπλέω 188. b.	θάνατος 664. c
peritus numerandi ἀριθμη- τικός 156. c	νυκτερεύω, διανυκτερεύω 993. c. d	persecutione premor διώ- κομαι 406. b
peritus pingendi ζωγραφι- κός 329. b	pernocto foris ἀπονυκτε- ρεύω 993. d	persecutionem patior ὀλί- βομαι 662. d
peritus rei militaris δαδιδαγ- μένος πόλεμον 380. d	pernosco διαγνωρίζω 323. c	persecutor διώκτης 406. d
perjuriū ἐπίορκον, ἐπιορ- κία 1043. b	peroro δημηγορέω 32. b	persequor διώκω 405. b. ἀ- ποδιώκω 407. a. ἐπιδιώ- κω, μεταδιώκω 407. a. b.
perjurus ἐπίορκος 1043. b	perpendo κατανοέω 988. c	ὀπάζω 1033. b
perlucidus διαφανής 1388. b	perperam παρὰ 238. b	persequor simul συνδιώκω 407. b
permaneo διαρκέω 158. c.	perperam ago περπερεύο- μαι 1104. b	perseverantia προσεδρία, 453. b. προσκαρτέρησις 808. a
διαγίνομαι 306. c. ἐσήκω 700. c.	perperam audio παρακώω 88. d	persevero διαρκέω 158. c. ἐ- πιμένω 932. d. ὑπομένω 933. c
προσκαρτερέω 807. d. διαμένω, ἐμμένω, ἐπιμένω 932. c. d.	perperam consulto πασα- βλεύομαι 270. a	Perficus gladius ἀκινάκης 81. c
παρά- μένω προσμένω 933. a. b.	perperam judico παραγινώ- σκω 318. b	Perfis Περσίς 1104. b
διατελέω 1314. a	perperam video παροράω 1040. a	persisto ἐπιμένω 932. d
permisceo μετακίρνάω 756. a.	perpetro κατεργάζομαι 547. c	persolutio ἀπόδοσις 387. d
ἀναμίγνυμι 946. c	perpetuitas διηνεκές τὸ 639. c.	persolvo ἀποτινύω 1351. c
permissio γνώμη 315. b. ἐπι- χώρησις 1471. a	c. νῆκος 983. a. ἐκτένεια 1308. d	persona ὑπόστασις 710. b. ὁ- νομα 1029. c. πρόσωπον 1486. d
citra permissionem ἀνεπι- τρέπτως 1357. d	perpetuū ἐν ἐκτενείᾳ 1308. d.	personaliter ὑποστατικῶς 1292. a
permitto ἐάω 441. c. προσε- άω 442. b. ἀφίημι 610. d.	perpetuus ἀπαράβατος 213. b.	personam respicio προσω- ποληπτέω 848. a
ἐπιχωρέω 1471. a. ἐπι- τρέπω 1357. b	ἡνεκής, διηνεκής 639. c.	personarum acceptio προσ- ωποληψία 847. d
permixtum Φύρδην 1435. b	ἀδιάλειπτος 875. a	personarum acceptor προσ- ωπολήπτης 847. d
permixtus ἐπίμικτος 946. d	prorsus in perpetuum εἰς τὸ παντελές 1317. c	sine personarum respectu ἀπροσωπολήπτως 848. a
permolo μύδω 960. c	perplexum reddere ταραύσ- σειν 1296. c	persono ἐξηχέω, ομαι 643. a
permultus παμπληθής 1132. a.	perplexus ἄπορος 1090. a	perspicio εἶδω 468. b. διοράω 1039. d
πάμπολυς 1154. c	planè perplexus sum ἐξα- πορέομαι 1090. b	perspicior καθοραίνομαι 1039. d
permutatio μεταβολία 224. a	perpurgō διακαθαρίζω 718. c.	perspi-
permutatio argentei num- mi κόδωντος 104. a	περικαθαίρω 719. a	
permuto διαλλάττω 104. c.	perquiro διεξετάζω, ἀνεταί- ζω 576. a	
ἀντικατάλλάττομαι 105.	perquiro accuratè ἀκριβῶς	

perspicue ὀφθαλμοφανῶς 1390. a	διαχωρέω 1470. d	pestimus χείριστος 717. b
perspicuum etiam caeco, Adag. καὶ τυφλῷ δῆλον 372. d	pervenirens alicunde in ali- quem ἐπίβαθρος 211. a	pestulus πάσσαλος, πᾶτλα- λος 1071. d
perspicuus διειδής 466. a. τρανός 1346. d	pervenio καταντάω 131. a. διανύω 135. b. πᾶρειμι 481. d. ἐκάνω 686. b. ἀ- φικνέομαι, κᾶνω, ἐφικνῶ- μαι 686. c. d. φθάνω 1416. a	pestum ire εἰς βυσσὸν χωρεῖν 279. a
perspicuus valde κατὰ δῆλος 374. a	pervenio ad aetatem virilem ἀνδρόομαι 125. d	peste laboro λοιμώτῳ 886. c
persto ἐσῆκω, σῆκω 701. c	pervenio in portum κέλλω 1018. a	pestilens λοιμώδης 886. c
persuadendi vim habens πιθανός 1086. a	perversa exercitatio παρα- διατριβή 1364. c	pestis θάνατος 664. c. λοι- μός 886. c
persuadeo πείθω 872. c. 1084. a. ἀναπείθω 1086. a. συμ- πείθω 1086. a	perversè διεσραμμένως 1276. d	petasus πέτασος 1105. b
persuadeo aliquid mihi per arrogantiam δοκέω 410. b	perversus διεσραμμένος, διά- στροφος 1276. c. d. στραγ- γαλιώδης 1279. b	petitio αἴτημα 76. a
persuasio πεισμονή 1085. b. πειθῶ 1086. b	perverto διαστρέφω 1276. c. μεταστρέφω 1178. a	petitio bonorum προσευχή 360. a
persuasorius πιθανός 872. c. 1086. a	pervestigatio ἐξιχνιασμός 713. b	peto αἰτέω 74. d. ἀζιῶ 139. a. ἐπερωτάω 570. c. ἐφίε- μαι 591. c. ἐπιθυμέω 671. b
persuasum habeo πέπεισμαι 1084. c	pervestigo διερευνάω 551. d. διεξετάζω 576. a	peto cum ardore ζητέω 624. c
persuasum habeo plene πληροφορέομαι 1407. b	pervideoor καθοράομαι 1039. d	peto mihi dari ἐξαίτέω 76. d
perterrefio ἐκδειματόομαι 339. c. πτοέομαι 1173. d. καταπτήσσω 1174. a	pervigil ἀκοίμητος 780. a. αὔπνος, ἄγρυπνος 1380. b	amplius προσαιτέω 77. c
pertica κάμαξ 737. 2	pervius βατός 207. b. εὐο- δος 1005. b. εὐπορος 1090. d	insuper ἐπαιτέω 77. a
pertinax σκληροτράχηλος 1354. b	pervolo διίπταμαι 695. b	stipem ἐπαιτέω 77. a. προσ- αιτέω 77. c
pertinens προσήκον 633. b	pervulgatus πολυθρύλλητος 668. a	petra πέτρα 1105. d
pertineo προσήκω 633. a	pervulgo ἐπιφημίζω, ομαι 1398. d	petrosus πετρώδης 1106. b
pertingo συνάπῳ 148. c. διίκνῶμαι 686. d. διατά- νω 1308. a	pes πῆς 1157. a	Petrus Πέτρος 1105. d
pertraho κατασύρω 1285. b	pedes colligo συμποδίζω 1158. b	petulans ἀσελγής 179. d
pertranseo διάδymi 434. b. περιπορεύομαι 1091. b	pedes rectos habens ὀρθό- πας 1157. d	petulanter ἀσελγῶς 180. b
pertristis ἐπίλυπος 890. b	pedibus rectis incedo ὀρ- θοποδέω 1157. d	petulantia ἀσελγεια 179. d
perturbatio διάπτωσις 1114. a	pedis vestigium βῆμα 207. a	phalanx φάλαγξ 1393. a
perturbatio ordinis ἀκατα- σασία 707. d	pedum scabellum ὑποπό- διον 1158. a	Phalecus Φάλεκ 1393. b
perturbo θορυβέω 665. c. κυκάω 823. d. ταράσσω, τῶ 1296. c. ἀναταράσσω, ἐπιταράσσω, συνταράτῳ 1297. b. c	qui pedibus iter facit πε- ζός 1083. d	phantasia φαντασία 1391. a
perturbor ἀκληρέω 774. a. σαίνομαι 1213. b	pestimè χειρίως 727. b	phantasias concipio φαντά- ζομαι 1391. a
pervado διαβαίνω 209. b.		phantasiâ laboro φαντασιο- κοπέω 797. c
		phantasiis percutio, percel- lo φαντασιοκοπέω 797. c
		phantasiis qui percellitur φαντασιοκόπος 797. c
		phantasiis turbor φαντάζο- μαι 1391. a
		Phanuel Φανηήλ 1393. c
		Pharao Φαραώ 1395. b
		Phares Φαρές 1395. c
		pharetra Φαρέτρα 1395. d
		Phariseus Φαρισαῖος 1395. d
		phiale φιάλη 1419. b
		Philadelphia Φιλαδέλφεια 1419. c
		Philemon Φιλήμων 1419. c
		Philetus Φιλητὸς 1419. c
		Philip-

Philippenſis Φιλιππησίῃ	410. a. 695. a	menon piget ἐμοὶ ἐκ ὀκ- νηρόν	1018. c	πέσσω, τῆω	1104. d
Philippi Φίλιπποι	1419. d	pignora capio ἐνεχυράζω	593. c	pinus πίτυς	1116. c
Philistæus αἰθίοφυλος	1434. b	pignus ἀρρεβῶν	163. c. ἐνέ- χυρον, ἐνεχύρασμα, μὸς	prio ἐξιλάσκομαι	688. a
philosophia φιλοσοφία	1246. a	pigritia ἀργία	538. c. ὄκνος, ὀκνηρία	pirata παρρατὴρ	873. b. 1087. d
philosophiæ studium capessō φιλοσοφέω	1246. b	pila ἐνδόμησις	356. d	pirus ἄπιον	142. b
philosophor φιλοσοφῶ	1246. b	Pilatus Πιλάτος	1109. d	piscarius ἰχθυῖκος, ἰχθυ- ρὸς, ἰχθυερὸς	713. b
philosophus φιλόσοφος	1246. a	pilentum ῥέδη	1185. a	piscatio ἄγρα	33. c
Phison Φασών	1402. d	pilosus δασύς	345. c. τριχά- δης	piscator ἄλιεύς	111. a. ἄμ- φιβολεύς 218. a. πορκεύς
Phlegon Φλέγων	1422. b	pilus τρίξ	667. a		1155. d
Phœbe Φοίβη	1412. d	ex pilis factus τριχίνῃ	667. b	piscatores constituere ποιεῖν ἄλιεῖς	1144. a
Phœnice, cia Φοινίκη	1423. c	pincerna οἰνοχόος	1453. c	piscibus vescens ἰχθυοφά- γῃ	1387. b
phosphorus φωσφόρος	1413. d	pincernarum princeps ἀρ- χινοχόος	1453. c	pisciculus ἰχθυῖδιον	713. b.
Phrygia Φρυγία	1430. d	pincernarum principis di- gnitas ἀρχινοχοῦσία	1453. c	οψάριον	1063. b
Phryx Φρύξ	1430. d	pincernatum exerceo οἰνο- χοῶ	1453. c	piscina κολυμβήθρα	787. d
Phygellus Φύγελλος	1431. b	pingo ἐμβολίζω	221. c. γρά- φω 326. d. ζωγραφέω 329. b	piscis ἰχθύς	713. b
phylacteria φυλακτήρια	1433. a	peritus pingendi ζωγραφι- κός	329. b	qui vel quæ à piscibus e- ditur ἰχθυόφαγος	1387. b
piaculum μάκρυμα	901. a	pinguedinem exprimo ἀπο- πιαίνω	1124. a	piscor ἀγκιστρῶ 27. d. ἀγρεύω 33. c. ἄλιυνω 111. a	
pica, morbus, κίσσα, τῆα	767. b. μελακία	902. b		Pisidia Πισιδία	1116. b
picâ laboro κισσάω	767. c	pinguedinis defectus ἀνα- λειψία	95. d. 96. a	pistor σιτοποιός	1148. d
pictor γραφεύς, ζωγράφῃ	329. a. σκιαγράφος 1135. b	pinguedinis expers ἀλιπής	885. b	pistorum princeps ἀρχισι- τοποιός	1148. d
pictoria ars ζωγραφικὴ (τέχ- νη)	329. b	pinguedo λίπος	95. b. 885. a.	pistrinum μύλων, μυλῶν	960. d
pictura ζωγραφία	329. b	λιπαρότης	885. b. πῖ	pituita φλέγμα	1421. d
pictura, quæ inurendo fit ἐγκαυστον	725. b	1116. c. 1124. a. πιότης		pius εὐσεβής	1211. b. θεοφι- λής
pictus varie ποικιλτός	1149. a	1124. a. εὐτροφέα	1360. a	pix κίσσα, πίτῆα	1116. c
piè εὐσεβῶς	1211. b	pinguefacio λιπαίνω	885. a.	placabilis εὐκατάλακτος	105. d
pietas ἀρετὴ	155. a. θεόδαια	παχύνω	1082. c. πιαίνω	placamen ἐξιλάσμα	688. a
466. b. εὐσέβεια	1211. c	1124. a. σιτεύω	1223. d. σι- τίζω	placamentum ἱλαστήριον	687. d
in pietate informo εὐσε- βέω	1211. c	pinguefactum λιπασμά	885. a	placatio ἐξιλασμός	688. a
inanis pietatis larva ὄνομα	1030. b	pingueſcio παχύνομαι	1082. c	placens sibi pertinaciter αὐθάδης	51. a
pietatis officia εὐσέβεια	1211. c	pinguis λιπαρός	885. a. πα- χὺς 1082. c. πίων 1124. a.	placenta focalis ἐχαρίτης	573. d
piger ἀργός, ἀργὸς	538. b. c.	εὐτροφος	1360. a	placeo ἀδέω	51. a. ἀρέσκω
ῥάθυμος	673. d. νωθής, νωθρὸς	pinna ædificii πτερύγιον	1173. c	153. d. εὐαρεσέω	154. c
995. a. ὀκνηρὸς	1018. c	pinso μιάσσω, τῆω	914. d.	placere studens hominibus ἀνθρωπάρεσκος	154. b
piger corde νωθροκάρδιῃ	741. b			placidus ἡμερὸς	639. a. ἡ- πιος
piget me ὀκνέω	1018. b			placitum ἀρετὸν	154. b.

II. INDEX

δόγμα 410. c	platanus πλάτανος 1126. c	pluris aliquem facere περί πολλα ποιῖσθαι τινα 1101. d
ad placitum ἐναρέτως 154. c	platea πλατεῖα 1126. a. ῥύμη 1195. a	pluris facio προτιμάω 1351. a
placo ἀρετίζω 155. b. ἀποκαταλλάττω 105. c. ἱλάσσομαι, ἱλάσκω 687. c. ἐξιλάσσομαι 688. a	plaudo κροτέω, ἐπικροτέω 817. a (112. d	plus περισσότερον 1103. a. πλεῖον 1153. b
plaga ἄνεμος 124. b. συναίνσημα 131. c. θραῦσις 665. d. κλίμα 775. a. πληγή 1136. b	plaustrum ἄμαξα, ἄμαξαι duco plaustrum ἄμαξεύω 112. d	per plures διὰ πλεόντων 1154. a
plaga afficio ἄπτομαι 147. a	in plaustro vivens ἄμαξόβιος 112. d	in pluribus ἐν πλείοσι 1154. a
plagæ μέρη τὰ 923. c	plausus κρότος 817. a	plus habere cupio πλεονεκτέω 607. d
plagiarius ἀνδραποδιστής 1157. c	plebeji υἱοὶ ἀνδράπων 127. c	plus perfero πλεονεκτέω 607. d
plagis contundo & fugillo ὑπωπιάζω 1486. a	plebejus ἰδιώτης 679. a	pluvia ὄμβρος, ὄμβρημα 1023. d. ὑετός 1385. c
planctus κοπετός 794. a	plebem concito ὀχλαγωγέω 45. b	pocillator ποτιστής 1112. b
planè τὴν ἀρχὴν 171. a. ὀλοχερῶς 1450. d	plebiscitum χαροτονία 1307. d	poculum ποτήριον 1111. a
planè solus μονώτατος 955. c	plebs δῆμος 374. c. ὅμιλος 1024. a	poculi genus κώθων 833. c
plango κόπτομαι 792. c	pleiades ὑάδες 1385. b	poculi genus à Seleuco inventum Σελευκίς 1214. b
planities πεδίον, πεδιάς 1083. a	plenilunium διχομηνία 943. b	podex ἔδρα 451. c
planta ἄγνος 28. b. φυτὸν 1436. c. φυτεῖα 1437. a	plenitudo πλήρωμα 1129. d	poena δίκη 393. a. εὐθύνη, εὐθύνα 582. c. κρίμα, κρίμα 811. d. τιμωρία 1040. c. ὀργή 1040. d. ἐπιτίμιον 1350. c. d. προστίμημα, προστίμησις, πρόστιμον 1351. a
plantæ ordine confitæ & areis distinctæ ὄρχ@ 1047. a	plenus sum γέμω 294. a. μεσέομαι 936. a. πληθύω 1133. a	cui indicta causa poena infligitur ἀκατάκριτ@ 815. a
plantarum series ὄρχ@ 1459. b	cum ploratu εἰμωκτεῖ, εἶ 1009. b	poenæ adjectio προστίμημα, προστίμησις, πρόστιμον 1351. a
planta pedis βάσις 207. b. πέζα 1083. d	plica πτυχή 1175. b	poena cædis ἄμα 60. b
plantatio φύσημα 1415. b. φυτεῖα 1437. a	ploro ἀποκλαίω 768. a. κωκύω 833. c. ὀδύρομαι 1007. c. οἰμώζω 1009. b. ὀλοφύρομαι 1021. a	poena ignominiosa παραδειγματισμός 351. b
plantatus nuper νεόφυτ@ 1436. b. c	plumbeus μολίβδεος, μολίβδινος, μολύβδιν@ 954. d	poenarum inductio ἐπαγωγή 40. b
plantatus unà σύμφυτ@ 1437. c	plumbum μόλυβδος, μόλυβδος 954. c	poenitentia μεταβέλευμα 269. b. μεταμέλεια, μετάνηλος 927. c. μετάνοια 990. c
planto φυτεύω 1436. d. κατὰφυτεύω 1437. b	pluo βρέχω 274. c. ὀμβρέω 1023. d. ὕω, ὑετίζω 1385. b. d	poenitentiam ago μεταβέλειω 259. a
planto ramis ex arbore avulsis μοσχεύω 957. a	pluraliter πληθυντικῶς 1180.	poenitet me μεταμάνθάνω, μεταμέλομαι 927. b. μετανόεω 990. b
planum reddo ὀμαλίζω 1023. c	plures facio sumtus προσδαπανάω 345. a	cujus nos non poenitet ἀμεταμέλητος 927. c
planus, Subst. ἁλᾶζων 93. a. πλάνος 1124. b	pluribus verbis πλείοσι λόγοις 1154. a	Poenus Λίβυς 882. d
planus, Adj. εὐθύς 582. a. λᾶος 873. d. ὀμαλός, ἦς 1023. b. ἰσόπεδος 1083. b	plurimus πλεῖστος 1154. a	poeta
planus reddor ὀμαλίζομαι 1023. c	ad plurimum τὸ πλεῖστον 1154. b	

poëta ποιητής 54. c. 1146. b	pons γέφυρα 299. d	Porcius Πόρκιος 1155. d
polio ξέω, ξύω 997. b. c. κα- ταξύω 998. a (b)	ponte jungo γεφυρώω 299. d	porcus χοῖρος 1458. a
polio lapidem λαξεύω 997.	Ponticus Ποντικός 1155. b	porrigo ὀρέγω, γνυμι 1041. c
politus ξεσός 997. b. ξυσός 998. b	pontifex ἀρχιερεὺς 680. d	porrigere membra ὀρέγαν τὰ γῦια 1041. c
pollex ἀντιδάκτυλος 341. a.	pontificius ἀρχιερατικός 680. d	porro γὰρ 289. b. δὲ 346. c. ἔτι 577. c
pollinctor ἐνταφιαστής 646. c	Pontius Πόντιος, Πόντῳ 1155. a	portum πρᾶσον 1159. d. 1466. d
polluo ἀλισγέω 100. a. κοι- νόω 781. b. μιαιύνω, ἐκμι- αίνω 945. c. d. μολύνω 955. a. σπιλώω 1253. d	pontus πόντος 1155. b	porta πύλη, πυλῶν 1176. c. d
pollutio ἀλίσγημα 100. b.	popina ἀσωτεῖον 1243. c	porta pecuaria προβατική (πύλη) 1168. c
pollutus ἀνίερος 680. d. κοι- νός 781. a	popularem auram captans ἀνδρωπάρεσκος 154. b	portæ inferni πύλαι ᾗδε 1176. c
polus arcticus & antarcticus πόλος ἀρκτικός καὶ ἀν- ταρκτικός 159. c	popularem turbam concī- tans ὀχλαγωγός 45. b	portatio ἀναφορά 1408. b
polymitarius ῥαφιδευτής 1184. b	popularis συγγενής 311. a.	portatu difficilis δυσβάστα- κτος 241. c
pomeridianum tempus δεί- λη 351. c. d. 616. c	πανδήμιος, πάνδημος 376. a.	portendo τερατεύω, εὐομαι 1320. d
pomeridianus δειλινός 351. d.	a. δημαγωγός 376. b	portenta loquor τερατεύω, εὐομαι 1320. d
616. c	populi pernicies λαοφθό- ρος 1419. a	portentum σημεῖον 1216. d
pomiferus κάρπιμος 742. c	populor ἐκλικμαίω 884. a	porticus σοᾶ 1270. b
pomorum custodia ὀπωρο- φυλάκιον 1434. a	populosus πολύοχλος 1062. a	portio μοῖρα 922. d. μερίς 924. a
pompa πομπή 1093. a. πα- ραπομπή 1094. a. παρα- τήρησις 1325. c	populus, arbor λεύκη 880. a	portio æqualis ἰσομοιρία 913. a
pompam duco πομπεύω 1093. a. b	populus λεὼς 146. c. δῆμος 374. c. ἔθνος 456. c. λαός 851. c	portionem æqualem capio ἰσομοιρέω 923. a
pondere premor ἄχθομαι 1061. b	populi ductor δημαγωγός 376. b	portio cui par & æqualis cum cæteris datur ἰση- μοιρος, ἰσόμοιρος 922. d
pondero σαθμίζω 700. a	populi ductus δημαγωγία 376. b	portitor ἐκλιμενιστής 884. b
pondus βάρος 234. b. ὀλκή 511. d. σαθμός, σαθμίον 700. a. ὄγκος 1003. b. τὰ- λαντον 1294. a	cum omni potius populi frequentia πανδημεὶ 376. a	porto βασάζω 240. c. δια- βασάζω 241. c. παρακο- μίζω 789. b. ὀχέω 1062. b
pone ὀπιθεῖν 1034. b	populi scriptio λαογρα- φία 333. a	porto simul συμβασάζω 241. c. συναναφέρω 1408. b
pono θέω 650. a. ἵστημι 699. d. τίθημι 1326. d.	à populo perditus λαό- φθορος 1419. a	portoria τὰ τέλη 1312. b
ἀντιτίθημι 1330. b	ad populum dico δημη- γορέω 32. b	portorium ναῦλον 970. b
pono pedem ἐμβατεύω 210. a	facere ut populus concur- rat ποιᾶν ἐπισύσασιν ὄχλα 1145. b	portus λιμὴν 884. b
ponor κατάκειμαι 751. a.	populum duco quo volo δημαγωγέω 376. b	sum in portu ὀρμέω 1044. b
id quod ponitur θέμα, 1327. d	populum sollicito ὀχλα- γωγέω 45. b	posco αἰτέω 74. d. ἐξαιτέω 76. d
	populus alienus ab Ecclesia ἔθνος 456. d	positio θέσις 1328. c
	populus universus πανδη- μία 376. a	positus, ūs θέσις 1328. c
	porcinus ὕαιος, σύειος 1381. d	positus θετός 1337. b
		positus bene εὐθετός 1337. b
		positus sum κεῖμαι 749. c
		posseffio κάθισις 455. d. κα- τάχεσις 602. b. κτήμα 609. a. 820. a. κληρῶ 773. b

II. INDEX

773. b. κτήριον, κτήσις	b. ὅπως	1039. a	potestatem alicui facio ἐξου- σιάζω	479. a																																																																		
810. a. b. νομή	974. a	postremo ὑστερον	1382. b	potestatem exerceo ἐξουσιάζω	479. b																																																																	
possessiuncula κτηματίον	609. a	postremus τελευταῖος	1317. a. b	potestatem exerceo in ali- quem κατεξουσιάζω	479. c																																																																	
possessor κτήτωρ	820. b	a. ὕστατος, ὑστέρος	1382. a. b	potestatem habens ἐξουσι- σικὸς	479. b. c																																																																	
possessus κατόχιμος	602. a	posttridie ἐπαύριον	190. b.	potestatem in meam vendi- co προσποιέω	1148. b																																																																	
possibile δυνατόν	430. d	ὑστεραία (ἡμέρα)	1166. c	potestatem mihi vendico ἐνεξουσιάζομαι	479. c																																																																	
possideo κτάομαι	819. d. κα- τακτάομαι	postulo αἰτέω	74. d. αἰτιόω	potestati nulli subiectus αὐτεξέσις	479. a																																																																	
possideo simul συγκατα- κληρονομέω	975. c	potabilis πότιμος	1119. a	potestates ἐξουσίαι	478. d																																																																	
possidere felicitatem ευ- δαιμονίαν κεντῆδα	819. d	potens ἐπ' ἀκχσος	88. d. δυ- νατός	430. a. ἐξουσιαστής	479. b. ἰσχυρός																																																																	
possideo a daemonio δαιμο- νίζομαι	338. c	potens sum δυνατός εἰμι	430. b. δυνατέω	431. a	potentatum obtinens δυ- νάσης	429. c																																																																
possum δύναμαι	426. b. δυ- νατός εἰμι	430. b. ἐχω	594. b. ἰχω ἰχύω	711. a. d.	potentatum obtineo δυνα- σεύω	429. d																																																																
θεένω	1218. c	post ἀπὸ	143. d. διὰ	377. d.	potentatus τυραννία	1371. b																																																																
ἐν	518. d. μετὰ	937. c. ὀ- πίσω	1033. d. κατόπιν, κα- τόπιον	1034. d. ὑστερον	1381. b	potenter ἐν δυνάμει, δυνα- τῶς	429. b. 431. a																																																															
post alios natus sum μετα- γίνομαι, μεταγίγνομαι	306. d. 307. a	potentia δάκτυλος	340. d.	δύναμις	427. d. δυνάσεια,	δυνατόν	430. a. d. κράτος, κάρτος	804. d																																																														
post aliquot dies δι' ἡμερῶν	377. d	potentiam demonstrare, ποιῆν κράτος	1145. a	potentia Dei δεξιὰ	357. d	potentior δυνατώτερος	430. b. ἰσχυρότερος	711. c. d.	μάζων	920. b																																																												
postea μετὰ τῆτο	198. c. με- τέπειτα	494. d. ὑστερον	1382. b	potestas αὐθεντία	187. a. ἐξ- ουσία	429. b. 478. c. κρά- τησις	806. b. παρρησία	1188. d. χάρις	1449. c																																																													
posteaquam ὥς	1483. a	posteriores ἐπιγιγνώσκοντες	306. d. ἀπόγονοι, ἐκγονα	308. c. d. οἱ μετ' ἡμῶς	1000. c	qui est ex posteris ἐκγονος, ἀπόγονος	308. c	posterior μεταγενής	310. c. ἔχματος	574. c. ὀπίσθιος	1034. c. ὑστέρος	1382. a																																																										
posterior sum μεταγίνομαι, μεταγίγνομαι	306. d. 307. a. ὑστερέω	1382. c. κατ' ὑ- στερέω	1383. a	posterus dies ἡ ἐπαύριον (ἡμέρα)	190. b	in posterum εἰς τὸ μέλλον	928. c. d	postpono μισθώ	952. c																																																													
postquam ἐπειδὴ	372. c. ἐάν, ἐπειδὴν	439. d. ἐπ' αὖν	440. a	potestas regia βασιλείον	237. a	potestas alicui facio ἐξου- σιάζω	479. a	potestatem exerceo ἐξουσιάζω	479. b	potestatem exerceo in ali- quem κατεξουσιάζω	479. c	potestatem habens ἐξουσι- σικὸς	479. b. c	potestatem in meam vendi- co προσποιέω	1148. b	potestatem mihi vendico ἐνεξουσιάζομαι	479. c	potestati nulli subiectus αὐτεξέσις	479. a	potestates ἐξουσίαι	478. d	potio πόσις	1111. a. 1112. c	potior, verb. ἐπικρατέω	806. d. ἐπιτυγχάνω	1368. a	potior, comp. ὑπέρτερος	1379. d	potissimum περισσotέρος	1103. a	potio βροχθίζω	275. b. κω- θωνίζομαι	833. c	potui aptus πότιμος	1119. a	potum praebeo ποτίζω	1112. a	potus πόμα	1110. d. πότημα	1111. a. πότος, πόσις	1112. a. c	prae ἀπὸ	143. c. 144. b. πα- ρά	1069. b	praeacutus palus σκόλοψ	1236. c	praebeo χορηγέω	46. d. ἐν- δίδωμι	388. d. παρέχω, ομαι	603. b. πορίζω	1088. b	praebeo me humanum φι- λανθρωπέω	119. b	prae caveo προφυλάττω, ομαι	1432. d	prae cautio προφυλακή	1432. d	ad prae cautionem aptus προφυλακτικὸς	1412. d	prae cedo προάγω	41. b. προ- έρχομαι	566. d. προῖτα- μαι	710. b. προπορεύομαι	1091. b	prae cellens ὑψηλός	1384. c	prae cellentior περισσotέρος	1102. d	prae ceptus	

præceps προαλής 107. d. ἀ-
πόκρημνος, κατὰκρημνος
809. a. προπετής 1116. a.
πρηνής 1164. c
præceps animo ὀξύθυμος
673. b
præceptio ἐπίστασις 706. d.
διάστασις 1164. b
præceptor ὑποδιδάσκαλος
550. c
præceptum παραγγελία 21.
c. θεώρημα 660. b. ἐπι-
ταγή 1301. d. ἐπίταγμα,
πρόσταγμα 1302. a. c. ἐν-
ταλμα 1311. d. ἐντολή
1312. a
præcido προκόπτω 795. d.
συντέμνω 1320. b
præcingo διαζώννυμι 626. d.
περιζώννυμι 627. a
præcino προαναμέλπω 919.
d
præcipio παραγγέλλω 21. a.
διαστέλλομαι 1264. a. δια-
τάσσω 1300. d. προσταίω,
συντάττω 1302. b. c
præcipitatio πρηνισμός
1164. d
præcipitem ago κατακρη-
μνίζω 809. a
præcipitium κρημνός, κρη-
μνότης 808. d
præcipito κρημνίζω, κατα-
κρημνίζω 809. a. καταβ-
ρίπτω, έω 1192. c
præcipuus κορυφαῖος 800.
b. πρῶτος 1167. b
præcisè ἀποτόμως 1318. b
præclarus γενναῖος 297. a
præco κήρυξ 760. d
præco evangelii εὐαγγελι-
σῆς 16. c
præco verbi divini γραμ-
ματεὺς 318. d
præcognitio πρόγνωσις 319. a
præcurro προτρέχω 1363. a
præcursor πρόδρομος 1363. b
præda λεία 542. b. 873. b.
σύλη 1182. d
à præda tutus ἄσυχος 1283.
a
præda rapta ἄρπαγμα 163. a

prædam abigo συλαγωγέω
46. a
prædatio λεηλασία 505. a
prædationibus infesto προ-
νομεύω 971. b
prædecerno προγινώσκω 318.
c
prædestinatio προουρισμός
1046. b
prædestino προορίζω 1046. b
prædicatio παραγγελία 21.
c. κήρυγμα 761. c. ἐξο-
μολόγησις 872. b
prædicatio evangelii ἀκοή
87. a. b
prædicatio verbi Dei βελή
267. c
prædicator προήγορος 31. d
prædico, as ἐξαγγέλλω 18.
d. προαγορεύω 31. d. κη-
ρύσσω, τῶ 761. a. μεγα-
λύνω 921. b
prædico falsa de me ἀλαζο-
νεύομαι 93. b
prædico in celebri cœtu πα-
νηγυρέω 35. b
prædico, is προαγορεύω 31. d.
προέπω 536. b. προλέγω
861. d. προῤῥέω 1189. a.
προσημαίνω 1217. b. πρό-
φηται 1398. d
prædiolum πτημαῖτιον 820.
b
prædium χῶρος, χωρίον
1469. d
prædo συλαγωγός 46. a. λη-
στής 873. b
prædominor ὑπεράρχω 178.
c
prædonem ago ληστεύω
873. d
prædo marinus πειρατής
873. b
prædor λεηλατέω 505. b.
ληΐζω ληΐζομαι 542. b.
873. b. ληστεύω 873. d. συ-
λάω 1283. a
prædo ὀδηγέω 45. a. ὀφηγέο-
μαι 351. b. προέρχομαι
566. d. προκαθηγέομαι,
προηγέομαι 629. d. προο-
δεύω 1006. b

præfatio πρόλογος 861. d
præfectura ἐπιστοσία, ἐπίστα-
σις 706. c. d
præfecturâ fungor ἐπιστα-
τέω, ἐπιστατεύω 706. c
præfectura annonæ ἀγορα-
νομία 976. c
præfectura loci τοπαρχία
176. c
præfectura militum στρατη-
γία 45. d
præfectus ἄρχων 170. a. ἑ-
σάρχος 175. b. ὑπαρχος
178. b. ἡγέμενος 629. b.
πρύτανις 1171. a
præfectus annonæ ἀγορα-
νόμος 976. c
præfectus Asiæ Ἀσιάρχης
174. c
præfectus carceris ἀρχιδεσ-
μώτης 370. b
præfectus elephantorum
ἐλεφαντάρχης 511. a
præfectus exercitus στρατο-
πεδάρχης 176. b
præfectus gentium ἐθνάρ-
χης 175. a
præfectus loci τοπάρχης
176. c
præfectus militaris στρατη-
γός 45. d
præfectus militum ἐκβιβασ-
τῆς 209. d
præfectus rationibus ἐκλο-
γιστής 864. d
præfectus synagoga ἄρχων
f. πρύτανις τῆς συναγω-
γῆς 43. d
præfectus vico πωμάρχης
175. b
præfectus urbis πολιτάρχης
176. a
præfero διακρίνω 813. d
præfinitum tempus προθεσ-
μία 659. b
præfractus σπληροτράχηλος
1354. b
prægnans ἐν γαστρὶ ἔχουσα
595. b. ἔγκυος 830. a
prægnans sum πύω 829. d.
κυέω 830. a
prælatio πρόκριμα 815. b
prælior

II. INDEX

prælior πολεμέω 1150. c	κοσμέω 801. c. ἀναποιέω 1145. d. ἐκσκευάζω, παρσκευάζω, κατασκευάζω 1231. a - c. προκατασκευάζω 1233. b	ὑπερφερέστερος 1413. c
prælium βολή 262. d	præposere ὑστερον πρότερον, πρωτύτερον, ὑστερόπρωτον 1382. b	præstantior sum ὑπερέχω 606. a. b
prælongus ἐπιμήκης 641. c	præputiatus ἀκρόβυστος 180. a	præstantissimus κράτιστος 6. b. ὑπερφερέστατος 1413. c
præluceo δαδᾶχέω 606. d. προφαίνω 1389. c	præputium ἀκροβυστία, ἀκροποδία 280. b	præstigiator ἀγύρτης 35. a. γόης 324. b
non præmeditare αὐτοχρῆσιν 1289. c	præputium aufero ἀκροβυστίω 280. c	præstigiatorius γοητικὸς 324. d
præmagnus ὑπερμήκης 942. d	præripere alicui commo- dum πλεονεκτεῖν 608. a	præstitutor προτάτομα 1302. a
præmeditor προμελετάω 917. a	præruptus ἀπόκρημνος 809. a. ἀπότομος 1318. a	præstitutum tempus προθεσμία 659. b
præ me fero ἀποδεικνύω, υμῖ 349. a. προσποιέομαι 1148. b. προφαίνω 1389. c	præs ἐγγυητής 443. b	præstitutus προθέσμιος 659. b
præmia ἀρίστια 6. c	præscindo προκόπτω 795. d	præsto περίεμι 476. d. ἐργάζομαι 545. b. παρέχω, ομαι 603. c. προέχω, ομαι 605. b. πλεονεκτέω 607. d. διαφέρω 1408. c
præmii largitio μιδαποδοσία 388. b	præscio προείδω 467. d	præsto me virum ἀνδρίζομαι 125. c
præmiorum largitor μιδαποδότης 388. b	præscribo ὑπαγράφω 332. d	præsto ἐνθάδε 513. b
præmitto προίημι 613. d. προσεξαπεςέλω 1263. d	præseco προκόπτω 795. d	præsum ἐπάρχω 178. b. καθηγέομαι, προκαθηγέομαι 629. d. ἐπισυατέω, ἐπισυατεύω 706. c. προϊσῆμι, προϊσάμαι, προσυατέω 710. a. b
præmium βραβεῖον 171. c. γέρας 301. c. σέφανος 1268. a	præsens sum ἐνδημέω 375. c	præsumo ὑπολαμβάνω 847. d
præmia quæ victoribus dantur ἐπινίκια τὰ 983. b	præsentia παρεσία 480. a	præsumptio ὑπόληψις 877. b
præmia militiæ ἐπίχειρα 1451. b	præsepe φάτνη 1396. c	præsumtuosa ὑβρίστρια 1373. d
præmia victoriæ ἐπιχέρια, τὰ, ἐπαθλα, νικητήρια 1451. b	à præsepi depellor ἐκφατνίζομαι 1396. c	præterendo ἐπέχω 601. b
qui præmia certaminis distribuit βραβεύς, βραβευτής 271. c	præservativus προφυλακτικός 1432. d	præter præξ 525. c. παρά 1068. d. πλὴν 1134. d. σὺν 1183. d
præmium certaminis ἀρίστια 6. c. ἄεθλον, ἄθλον, ἐπαθλον 57. a	præservo προφυλάττω, ομαι 1432. d	prætercurro παρατρέχω 1362. d
præmoneo προβιβάζω 213. d	præses ὑπαρχος 178. b. ἡγεμὼν 630. a. προσάτης 710. a. b. κριτής 812. a	præterea do ἐπιδίδωμι 389. b
præmonstro ὑποδεικνύω, υμῖ 351. b. προφαίνω 1389. c	præsideo προκαίθημαι 636. d. προϊσῆμι, προσυατέω 710. a. b	præterea infumo προσδαπανάω 345. a
prænuntio προαπαγγέλλω 18. c. προκαταγγέλλω 20. c. ἔρω 695. c. προμαρτύρομαι 913. d. προμηνύω 944. b	præsidio custodior Φερέομαι 1058. a	præterea introëo παρυστέρχομαι 562. d
præoccupo προκαταλαμβάνω 845. c. προλαμβάνω 846. c	præsidium ἄγκυρα 28. a. περιοχή 604. b. Φερέον, ρίον 1057. c	prætereō παράγω 40. d. ἀντιπαρέρχομαι 131. a. παρέρχομαι 565. d. προκαίω 796. a. παροδεύω 1006. a. παροίχομαι 1017. d. παρατρέχω 1362. d
præopto προαιρέομαι 67. d	præsignifico προσημαίνω 1217. b	prætergredior παράγω 40. d. παρα-
præparatio ἐτοιμασία 579. b. κατασκευάσμα 1232. d	præstans γενναῖος 297. a. πρῆστος, τῆς 1102. c. ὑπερφερής 1413. c	
præparo προετοιμάζω 579. c.	præstantia δόξα 414. d. περυσσὸν 1102. d	
	præstantior κρείστων, κρείττων 6. a. ὑπέρτερος 1379. d.	

πυροδεύω 1006. a. παρα- πορένομαι 1091. b	590. a. εὐχή 587. c	pretium redemptionis λύ- τρον, ἀντίλυτρον 892. a. b
præteritus παρωχημένῳ 1017. d	precationem impedire ἐγ- κόπτειν προσευχὴν 590. b	pridem πρῶην 1167. d
præterlabor παρατρέχω 1362. d	preces ἀρά 149. b. προσευ- χαί 590. b. ἐντευξίς 1368. a	pridie ἡ προτεραία (ἡμέρα) 1166. c
præterlego παραλέγομαι 861. c	preces fundere ποιῆσαι προσευχὰς 590. b. ποιῆ- σαι δεήσεις 1145. a	prima luce, primo diluculo ἄμα πρῶτ', ἄμα ἔω, ἄμα ἡοῖ 112. c. 616. c
prætermisus ἐκλιπής 875. c	preces fundo προσεύχομαι 588. b	primarius πρῶτος 1167. b
prætermitto παραλείπω 876. d. παραπέμπω 1093. d	precibus vacare σχολάζειν τῇ προσευχῇ 590. b	primas teneo προέχω, οἰμαι 605. b. πρωτεύω 1167. c
præternavigatio παράπλους 1134. b	precor ἀράομαι 149. c. ἐρω- τάω 569. b. κατεύχομαι, προσεύχομαι 588. b. πα- ρακαλέω 732. d. λιτανεύω 885. b	primates οἱ κατ' ἐξοχὴν ὄν- τες 745. d. οἱ πρῶτοι 1167. c
præternavigo παραλέγομαι 861. c	prehendo αἰρέω 62. d. κρα- τέω, ἀπλομαι 805. d. πιά- ζω 1109. a	primatum ambio φιλοπρω- τεύω 1167. d
præterquam ἢ μὴ 460. d. παρὲξ 497. b. πλὴν 1134. c	prelum πιεσῆς 1109. σρέβλη 1273. d	primatus πρωτῆον 1167. c
prætextum profero προφα- σίζω 1389. d	premo βαρύνω 235. a. πιέζω 1109. a. πνίγω 1141. d	primipara πρωτοτόκος 1340. a
prætextus πρόφασις 1389. c	premor persecutione διώκο- μαι 406. b	primipilaris πρωτοστάνης 710. a
prætor στρατηγός 45. d	presbyter πρεσβύτερος 1163. b	primi proventus πρωτογεν- νήματα 296. d
prætorium πραιτώριον 1158. c	presbyter una συμπρεσβύ- τερος 1163. c	primitiæ ἀπαρχή 173. a. ἀ- προθίνια 662. b
prætumidus ὑπέρογκος 1003. c	presbyterium πρεσβυτήριον 1163. d	primitias do πρωτοβολέω 227. d
prævaleo κατιχύω 427. d. 712. b. ὑπεριχύω 712. c. ἐπικρατέω 806. d	pretiosus πολυτελής 1316. d. τίμιος 1348. d. ἐντιμῷ 1350. a	primitias solvo ἀπάρχομαι 173. d
prævaricatio ἀθεσία 1328. a	pretiosus æque ισότιμῷ 1349. d	primò πρῶτον 1167. a
prævaricor ἀσυνθετέω 1336. d	pretiosus valde πολύτιμῷ 1349. d	primogeniti jus πρωτοτό- κια, τὰ 1340. a
prævenio ὑποφθάνω 351. b. προέρχομαι 566. d. προ- φθάνω 1416. b	pretium τιμὴ 1374. d. τίμη- μα 1348. c	primogenitum facio πρωτο- τοκεύω 1340. b
præverto ὑποφθάνω 351. b	pretii æqualis ἀντάξιῳ 138. d	primogenitum pario πρω- τοτοκέω 1340. a
prævideo προγινώσκω 318. c. προείδω 467. d. προοίω, ἔμαι 989. a	pretii gravis βαρύτιμῷ 1349. d	primogenituræ πρωτογεν- νήματα 296. d
prædeo ἀριστάω 157. d	in pretio esse τιμὴν ἔχειν 597. a	primogenitus πρωτόγονῳ 308. b. πρωτότοκος 1340. a
prandium ἄρισον 157. c	in pretio habeo τίω 1346. c	primus ἀρχή 171. b. πρῶτος 1166. d
prandium parare ἄρισον ποιῆν 157. d	pretium augeo ἐπιτιμάω 1350. a	primus accubitus πρωτο- κλισία 777. a
præstinus πράσινος 1159. d		primus confessus πρωτοκα- θεδρία 453. a
prava consuetudo κακὴ ἥθες 631. c		primus incedo πρωτοβα- θρεύω 215. a
pravitas πονηρία 1096. c. Φαυλότης 1397. b		primus integritatis status ἀρχή 164. d
pravitas morum κακοήθεια 631. c		princeps ἀρχὸς, ἄρχων 13. b. 168. b. 169. d. 157. a. ἀρχή-
pravitas nulla ἀπονηρευσία 142. d		
pravus σκολιός 1236. b		
precatio προσευχή 360. a.		

II. INDEX

ἀρχηγός 44. d. δυνάστης 429. c. ἀφηγάμενος 629. b. ἡγεμονίδης 630. a	προαδικέω 400. c	κολογέω 870. c. ἐνυβρίζω 1373. d
princeps angelorum ἀρ- χάγγελος 13. b.	prior spero προελπίζω 516. d	probris afficio ὀνειδίζω 1027. d
princeps aulae αὐλαρχὴς 175. a	prior venio προέρχομαι 566. d	probrum μῶμος 965. a. ὀνει- δος 1027. d. ὀνειδισμός 1028. a
princeps equitum ἱππάρ- χης 175. b	Priscas Πρίσκας 1165. b	probus ἀγαθός 4. b. δίκαιος 394. a. δόκιμος 418. a
princeps foemina ἄρχισσα 170. b	prisci ἀρχαῖοι 174. a	procedo προβαίνω 213. c. προκόπτω 795. d. ἀποτένω 1308. a
princeps invisus μισάρχης 175. c	Priscilla Πρίσκιλλα 1165. b	procella θύελλα, ἄελλα 669. d
princeps militiae supremus πρώταρχος 176. a. b	pristinum ἀρχαῖον 174. c	procellosus θυελλήεις 669. d
princeps mundi κοσμοκρά- τωρ 807. b	privatim ἰδίᾳ, κατ' ἰδίαν 375. a. 679. a	procerec ὕρχοντες 170. a. μεγιστῶνες 910. d
princeps originis γενεσιάρχ- ης 175. a	privativus στερητικὸς 1. d	procerus θυμυγέτης 921. c. πρόματρος 940. b. ἐπι- μήκης 941. c
princeps pastorum ἀρχι- πόιμην 1149. c	privilegium Φιλάνθρωπον 129. c	procidencia πρόπτωσις 1115. b
princeps pistorum ἀρχισι- τοποιός 1148. d	privo στερῶ 1266. d	procido προπίπτω 1115. b
princeps publicanorum ἀρ- χιτελώνης 1481. b	prius πρὶν 1164. d. πρότερον, τὸ πρότερον, προτέρως 1166. b. c. πρῶτον 1167. a	Prochorus Πρόχορος 1170. d
princeps sum δυναστεύω 429. d	prius absolvo προκαταρτίζω 166. d	proconsul ἀνθύπατος 133. a. 1379. d
princeps synagoga ἄρχων f. πρύτανις τῆς συναγω- γῆς 43. d	prius audio προακέω 89. a	proconsul sum ἀνθυπατεύω 1379. d
princeps tribus ἀρχίφυλος, Φυλάρχης, Φύλαρχος 1434. b. c	prius voco προκαλέω 734. b	procrastinator παρειακυστής 512. c
principatus ἡγεσις 630. a. πρωτεύων 1167. c	priusquam πρὶν 1164. d	procastino ἀναβάλλομαι 218. b. ὑπερτίθεμαι 1337. a
principatus particeps μερι- δάρχης 175. c	pro ἀντὶ 132. a. 134. b. εἰς 487. b. ἐν 521. b. περὶ 1101. c. πρὸ 1166. b. πρὸς 1168. c. ὑπὲρ 1378. c	procreatio liberorum τεκνο- γονία 309. b
principem constituo ἄρχω 168. d	probabiliter πιθανῶς 1086. a	procul ἀπὸ 145. a. ἀποθεν 146. b. τῇλθ 186. b. τη- λαυγῶς 186. c. μακρῶν, μακρόθεν 900. d. πόρρω, πόρρωθεν 1156. a
principio ἐν ἀρχῇ 171. d	probandus δόκιμος 418. b	procul a ἀπὸ 145. a. ἐπίσω 1034. a
principium ἀρχή 170. b	probatio δοκιμή, δοκίμιον 418. a. b. δοκιμασία 419. d. πίσωσις 1119. c. κα- τασκευή 1233. a	procul à mundo degens ἀ- ποκόσμιος 801. d
principium Evangelii ἀρχή 172. a	probator δοκιμαστής 419. d	procuratio ἐπιτροπή 1357. d
à principio ἀνωθεν 137. a. ἐξ ἀρχῆς 170. d	probatum reddo δοκιμάζω 418. c	procurator ἡγεμονεύων 630. b. διοικητής 1012. d. ἐπι- τροπος 1357. d
in ipso principio τὸ κατ' ἀρχὴν 363. c	probatulus εὐδόκιμος 411. d. δοκίμιος, δόκιμος 418. a	procurō προνοῶμαι 989. a
prior πρότερος, α 1166. b. πρῶτος 1167. a	probitas ἀγαθότης 6. c. εὐή- θεια 142. c	prodeo ἐξέρχομαι 563. a
prior conscendo προανα- βαίνω 203. c	probitas morum χρηστοή- θεια 631. d	prodeo contra ἀντιπαρέρ- χομαι 133. a
prior injuria afficio, lacefso	problema πρόβλημα 125. d	prodere aliquem ποιῶν τινὰ φανε-
	probo ἀγαθύνω 6. c. βασι- νίζω 235. d. δοκιμῶ, δο- κιμάζω 418. c. d. παρί- στημι 708. c. διακρίνω 813. d	
	probor εὐδοκιμέω, ομαι 412. d	
	probra in aliquem jacto κα-	

φανερὸν, δῆλον 1144. e	profunde excavo βαθύνω 206. a	promineo ἐνκύπτω 826. d
prodige licia telæ addo σπαθαίω 1247. b	profunde habito ἐμβαδύνω 206. b	promiscue ἐπιμίξω 946. d.
prodigium τέρας 1320. c	profunditas βάθος 206. b	συνφύεθαι 1435. b
prodigia τεράστια 1320. d	profundo ἀναχύω 1467. b	promiscuus παμμιγής 946. e
prodigia faciens τεράσιοποιός 1147. c	profundus βαθύς 205. d	promissio ἐπαγγελία 19. c.
prodigiosus τεράστιος 1320. d	ex profundo traho ἀρύω 167. d	ὑπόσχεσις 711. b
prodire facio προβιβάζω 213. d	in profundum abjicio βυθίζω 279. c	promissum ἐπαγγελμα 19. b
proditio προδοσία 392. d	profuse ἀσάτωρ 1243. b	promissum servo, præsto, solvo ἐντακτείνω 1300. a
proditor ἐνδείκτης 350. a.	profuse vivo σπαθία 1247. b	ἐπισχνέομαι, ὑπόσχομαι 711. b.
προδοτής 392. d	profusio ἀσωνία 1243. b.	ἐμολογία 871. b
produco προάγω 41. b. βλά- σάνω, βλαστάνω 255. c. μεγα- λύνω 921. b. μηκύνω 942. c.	αἰνάχυνσις 1467. b	promitto ante προεπαγγέλλομαι 19. d
παρατείνω, προτείνω 1309. c. τίκτω 1338. a. φύω 1436. a	profusus ἀφειδής 1402. c	promo ἐκφίρω 1409. c
productio ἔλασμα 504. b	progenere ἐκτίκτω 1339. c	prompte ἱτοιμάω 578. c. προ- θύμω 673. c
profanatio βεβήλωσις 246. b	progenies γέννημα 296. c. γε- νέαι 309. a	promptitudo προθυμία 672. d
profano βεβηλόω 245. c	progenitor προγονίος 308. d	promptus προαλής 107. c. d.
profanum recdo βεβηλόω 245. c	progermino γσινηματίζω 296. d. ἐκκαυλίω 748. b	ἱτοιμῶ 578. a. προθυμῶ 673. c
profanus βεβηλός 244. d. ἀνι- ερεῖ 680. d. ἀιόσι 1050. a	progigno βλατάίω, βλαστάνω 255. c	promptus sum προθυμίομαι 673. c
profectio ἄπαρσις 70. d.	progredior προβαίω 213. c.	promulgator literarum pu- blicarum γραμματοεισα- γωγεύς 329. a
ἀποστολή 1263. b	πάρεμι 482. d. ἐλαύνω 503. d. προέρχομαι 566. d	promus condus ταμίης 1294. c
profectio ἀρα 150. c. δὴ 372. a. ἡ 628. c. ναί 968. c	progressio προβασις 213. d	prone προσηδόν 1164. d
profectus προκοπή 796. a	progressus προκοπή 796. b	pronepos ἐκγονίος 308. c
profero διεκβάλλω 221. b.	progressus facio προκόπτω 795. d	prorum dejicio, præcipito προσηνίζω 1164. d
τίκτω 1338. d. ἐμφέρω 1400. c. προφέρω 1412. c	prohibeo εἶργω, ἀπείργω 483. b. ἀπαρτίω 485. d.	pronus προηής 1164. c. κατα- φευγής 1410. b
professio ὁμολογία 871. a	μωλύω 833. d. ἀποκωλύω 834. b. ἀνατέλλω 1262. a	pronus ad flendum φιλό- δακρυς 340. c
proficio προβαίνειν 213. c.	projectus προβλητός 225. d	proemium προοίμιον 1016. a
προκόπτω 795. d. ἀφελείω 1484. c. ἐπιπροστίθημι 1336. a	projicio ῥίπτω 182. c. προθήμι 613. d. ἐκρίπτω, παραρ- ρίπτω, ἰώ 1192. b. c. ἐντι- νάσσω 1341. d. ἐκτινάσσω 1342. a	propago μόσχευμα 957. a.
proficiscor ἔρχομαι 557. a.	proinde ἔτι 200. d. δὴ 372. c. τοιγαρὲν 1055. b	ἀπώρυξ 1046. c. παραφυάς 1437. b
ἐπιπορεύομαι 1090. a	prolabor παραπίπτω 1114. d	propagor ζωογονέομαι 309. b
proficiscor deorsum κατα- πορεύομαι 1090. a	prolapsio πρόπτωσις 1115. b	in propatulo ἐν τῇ φανε- ρῇ 1390. a
proficiscor navi μεταίρω 71. d	proles γονή, γόνος 308. b.	prope ἄγχι, ἀγχι 35. c. ἀσ- σόν 182. d. ἐγγύς 443. c.
proficiscor una συμπορεύο- μαι 1091. c	τέκνον 1340. b	σύνεγγος 446. a. πύλας, 1091. d. πλησίον 1092. a.
profligo ὑπερκεράω 757. a.	prole abundans πολύγονος 308. b	σχεδόν 1289. b
ῥαίω 1183. c	prolixus ἐπιμήκης 942. c	propello ἀμύνομαι 120. b.
profluvio sanguinis labo- rans αἱμορροῖσθα 1185. d	proluo ἐπικλύζω 777. c	προβάλλω 225. d. προσα- θύνω 1482. a
profugus φυγὰς 1414. d	prominentia προτομή 1320. b	

II. INDEX

propemodum ἐν ὀλίγῳ	1019. a	πρόβλημα 225. d. πρόσθε- σις 319. b. 1335. b	profelytus sum προσήλυτός 568. b
propendeo ῥέπω	1194. a	proprie ἰδίως 679. a	prosequor διώκω 405. b. κα- ταδιώκω 407. b
propensa voluntas εὐδοκία	412. b	proprietas ἰδιότης 679. a	prosequor a tergo κατόπιον διώκω 1034. c
propensum reddo προσκλί- νω	776. d	proprius ἰδίῳ 678. d. ὁικεῖος 1011. d (108. a	cujus prosapia enarrari ne- quit ἀγενεαλόγηται 868. b
propere facio αὐτοσχεδιά- ζω	1289. c	non proprius ἀλλότριῳ	proserpere facio ἐξέρπω 556. b
propereo θύω, θύω	253. b	propter ἀντί 132. b. ἀπὸ 143. c. διὰ 378. b. εἰς 487. b. ἐν 520. a. ἕνεκα, εἰνεκα 522. c. ἐπὶ 519. c. κατὰ 744. c. παρὰ 1069. a. περὶ 1101. c. πρὸς 1169. d. ὑπὲρ 1378. d	proseucha προσευχή 590. b
propheta ὑποφήτης 351. b. προφήτης 1398. d		propterea ἀνθ' ὧν, ἀντὶ τούτου 132. c. τῆνεκα 523. b. διότι 1345. b	profilio ἐκπηδαῖω 1108. a
propheta falsus ψευδοπρο- φήτης 1399. d		propterea quod ἀνθ' ὧν 132. b. δι' ὧν 377. b	prospecto ἀποσκοπεύω, ἰω 1118. c
prophetia προφητεία 1399. c		propter quid διὰ τί 378. b	prosper εὐήμερος 638. b. εὐα- δῶ 1005. b. τυχερός, εὐτυ- χής 1372. d
propheticus προφητικός 1399. b		propugnaculum περιοχή 604. b. πρμαχών 918. d. ἀποτειχισμα 1310. a	prosper ago εὐθηνίω 662. a. εὐοδόομαι 1005. b
propheto προφητεύω 1399. b		propugnaculum muri ἑπαλξίς 109. b	prosperare rem gero εὐημερεῖω 638. b
prophetissa προφήτις 1399. a		propugnatio ὑπερμάχησης 919. a	qui non prospere agit ἀνευόδωται 1005. c
propinquitas generis ἀγ- χισεία 35. c		propugnator ὑπερασπιστής 182. c. πρμαχῶ 918. c. ὑπέρμαχος 919. a	prosperitas εὐζωία 619. a. εὐθηνία 662. a. εὐημερία 638. c. εὐπάθεια 1074. c
propinquus ἀγχιεὺς, εὐλής 35. c. ἀσυγγείτων 293. a. ὑπόγονος, ὄγνος 333. d		propugnatrix ὑπέρμαχος, ὁ, ἡ 919. a	prosperor κατευοδόομαι 1005. c
propinquus sum genere ἀγχιεύω 35. c		propugno ἀμύνομαι 120. a. ὑπερασπίζω 182. b. πρμαχίω 918. c. ὑπερμαχίω 919. a	prospiciens omnia παντο- πίσκοπος 1129. d
propitiatio ἱλασμός, ἱλαστή- ριον 687. c. d		propulso ἀμύνομαι 120. b. ἀρκέω 158. a	prospicio ἐκκύνπτω, δεκκύνπτω 826. c. d. πρνοίω 989. a. προοράομαι 1040. a. ἐπισκο- πέω 1119. d
propitiatorium ἱμαστήριον 687. d. χρηματιστήριον 1463. d (687. b. c)		prora πρῶρα 1172. c	prosterno καταστράνωμι 1272. a. σφάλλω 1186. d
propitium reddo ἱλάω, ἱλῆμι		qui proam regit πρρωρεὺς, πρρωρήτης 1172. d	prostibulum πόρνη 1099. d
propitius ἱλαστής 687. d. ὑψι- λατός 688. a		proripe te hinc ὑπάγε 44. c	prostituto publice δια- δειγματίζω 348. c
propitius reddor ἱλάσκομαι 687. c		prorsus τὴν ἀρχὴν 170. d. 171. a. παντελῶς 170. d. πάνι- σφόδρα 630. c. ὅλως, κα- θόλως 1022. b. c. συνόλως 1023. a. πάντα 1071. d. πάντως 1072. a	prosum ισχύω 711. d. ὀνημι 1028. c. ὠφιλίω 1484. c. συμφέρω 1412. c
propitius sum ἱλάσκομαι 687. c. ἐνιλατεύω 688. a		prorumpo ἰππεχύνομαι 1467. c (c	protectio ὑπερασπισμός 182. c. σκέπη 1130. c
propius ἄσπον 182. d		proscenium προσκήνιον 1234.	protector σκεπαστής 1130. c
propola κάπηλος 739. b		profelytus, a προσήλυτος 567. d	protego συνασπίζω 182. b. σέγω 1250. d
propono προανατάσσω 1300. b. παρατίθεμαι 1334. c. προτίθημι 1335. a			protendo ἀποτείνω 1308. a
proponor πρόκειμαι 751. b			proterve in aliquem de- bacchor εὐβερίζω 1373. d
proportio ἀναλογία 863. b			protervia ἀσελγεία 179. d
ad proportionem similis seu proportioni respon- dens ἀνάλογος 863. b			protervus πρῶαλῆς 107. d. ἱρεθιτής
proportionaliter ἀναλόγως 863. b			
propositio πρόσθεσις 1335. d			
propositum προαίρεσις 67. d.			

ἱεραδιστής 549. c	ποιεῖν 1145. a	542. a. δημοτελής 1316. c
proteus πολύτροπος 1357. d	prudētia πρόνοια 989. b.	Publius Πόπλιος 1155. c
proteo mutabilior πέρπε- ρε 1104. a	φρόνησις 1427. c	pudefacio αἰσχύνω 73. b.
protinus ἐξ αὐτῆς 192. c	prudētiæ studiosus sum φιλοφρονέω 1429. d	καταισχύνω 74. a. ἐντρέ- πω 1358. a
protractio παρέλκυσις 512. c	prudētiōr ὀφεινέστερος 989. c.	pudēfio αἰσχύνομαι 73. b.
protraho παρέλκω 512. c	c. φρονιμώτερος 1427. c	καταισχύνομαι 74. b
provehere ἐπαναγαγεῖν 38. b	pruina αἶθρς 59. d. πάχνη 1082. b	pudenda αἰδέσια 59. a
provehi ἀνάγειν 38. a	pruinās congerere ἀνθρα- κίαν ποιεῖν 1145. b	pudendis magnis præditus μεγαλόσαρκος 1207. b
provehor ἐπανάγομαι 38. b.	pruinofus παχιώδης 1082. c	pudendus αἰδέσιος 59. a. αἰ- σχυντός 73. c
προβαίνειν 213. c. ἐλαύνω 503. d	prunæ ἀνθρακία 127. a	Pudens Πέδης 1157. a
provehor ulterius προκόπτω 795. d	prurigo κνίφη 778. c	pudet me ἐπαισχύνομαι 73. c
provenio προβαίνειν 1168. b	pruritum excito κνίζω 778. c	pudicus αἰγιός 28. b. αἰσχυν- τηρός 73. c
proventus γέννημα 296. c.	pruritum moveo κινάω, κνή- μι, κινάομαι, κνήθω 778. b	pudor αἰδώς 58. d. αἰσχύνη 73. a. ἐντροπή 1358. c
πρόσοδος 1006. b. φορὰ 1404. c	pruritus ἱεραδισμός 549. c	puella μείραξ 689. b. κόρη 799. d. κοράσιον 800. a.
proventus ex pecudibus πρόβασις 213. d	prytaneum πρυτανεῖον 1171. b	παῖς 1064. a. παλλακίς 1067. d
proverbium παραβολή 224. c.	prytanis sum πρυτανεύω 1171. b	puella surge ταλιθα κῆμι 1294. b
c. παροιμία 1015. d.	psallo ψάλλω 1471. d. δια- ψάλλω 1472. b	puellulus recens natus τὸ ἄρτι γεγονός παιδίον 174. b
providentia πρόνοια 989. b	psalmus ψαλμός 1472. a	puellus παιδίον 1064. b
provideo προβλέπωμαι 260. a.	psalmos qui canit ψαλμο- δός 55. a	puer βρέφος 274. b. μείραξ 689. b. μήπιος 980. a. παῖς 1064. a
a. προνοέω 989. a	Psaltes ψάλτης 1472. c	puer qui ambulare potest παιδίον 1064. b
provincia ἐπαρχία 175. b	pseudopropheta λύκος 888. d.	puerorum custos παιδαγω- γός 45. c
provincialis ἐγχώριος 1470. b	d. ψευδοπροφήτης 1399. d	puerorum more ludo παίζω 1065. b
provocatio πρόκλησις 734. c	Ptolemais Πτολεμαῖς 1174. d	puerperium τοκετός 1339. b
provocator ἱεραδιστής 549. c	puber ἡβήτης 628. d	puerulus παιδάριον, παιδίον 1064. b
provoco ἐρέθω, ἐρεθίζω, προ- καλέομαι 549. a - c. 734. b	pubertas ἡβη, ἐφηβία 628. d	pugil ἀθλητής 57. a. πύκτης 1177. c
prout καθότι 1053. d. καθώς 1483. b	pubes ἡβη 628. d	pugilatus πυγμὴ 1177. b
proxime ἄγχις 35. c. σύν- εγγυς 446. a. παραπλή- σιον 1092. b	pubesco ἡβαίω 628. d	pugilem ago πυκτεύω 1177. c
proxime sequor ἔχομαι 525. d	publicanorum mensa τελώ- νιον 1481. a	pugillares δέλτος 337. c.
proximus ἀδελφός 49. d. ὁ πέλας (ὦν) 1091. d. ὁ πλη- σίον (ὦν) 1092. a	publicanorum princeps ἀρ- χιτελώνης 1481. b	σχέδη 1289. b
prudens συνετός 615. a. νοή- μων 987. a. πρόνοος 989. c.	publicanus ἐλλιμνηστής 884. b.	pugillo concludo δράσσω, τίω 424. b. c
φρόνιμος 1427. a. σώφρων 1428. b	b. τελώνης 1480. d	pugillus δρεᾶξ 424. d
prudens sum σωφρονέω 1428. c	publice δημοσίᾳ 374. d. παν- δημεί 376. a	pugio παραξίφεις 999. a.
prudenter συνιτῶς 615. a.	publicum Ecclesiæ munus λειτεργία 543. a	ἰγχειρίδιον 1450. c
πύκα 1176. b. φρονίμως 1427. c	publicum munus obeo λει- τεργέω 542. c	pugio occultus δόλων 1220. d
prudenter facere φρονίμως	publicus δημόσιος 374. d.	
	πανδήμιος, πᾶδημιος 376. a.	
	a. δῆμιος 539. d. λήϊτος	

II. INDEX

pugna ἄθλησις 57. a. βολή, αὐτὴ 262. d. μάχη 917. c. μόλῳ 954. d. μῶλῳ 1485. c	in pulvere volvo κονίζω 791. a	purpurarius πορφυροπώλης 1180. b
pugnax πλήκτης 1136. b	punctim cædo νύσσω, τῶ 994. a	purpureus περιφύρεῖ 1156. b
pugnis percutio κατακονδύ- λίζω 790. b	punctulum κεραία 756. d	totus purpureus ὁλοπόρε- φύρεῖ 1156. c
pugno πύξ 1177. b	punctum σιγμὴ 1169. d	purum sanctumque seruo ἀγιάζω 26. a
pugno κονίζω 792. a. μάχο- μαι 1084. b. ἐκπαλαίω 1067. c. πολεμέω 1150. c	punctum occasionis αἰμὴ 82. a. b	purus ἀγαθὸς 5. b. ἀγνὸς 28. b. καθαρὸς 717. d. πιστὸς 1118. d
pugno contra ἀντιπολεμέω 1150. d	pungo κεντέω 753. d. κατα- κεντέω, αἶω, νυμὶ 754. c. νύσσω, τῶ 993. d. εἰζώ 1264. d	pufillanimitas ὀλιγοψυχία 1477. c
pugno inter primos προμα- χέω 918. c	punio ἐνδύω 582. c. κολλάω, ομαι 784. a. b. κρίω 810. c. τιμωρέω 1040. c. φθείω, φθίνω 1417. a	pufillanimus ὀλιγοψυχῶν 1477. c
pugno simul συμμαχόμαι 919. a	punio aliquem publice δευγματίζω 348. b	pufilli homines πυγμαῖοι 1177. c
pugno una συνεκπολεμέω, 1151. a	punior κρινόμαι 811. b	pufillus μικρὸς 947. d
pugnis πυγμὴ 1177. b	pupilla κόρη 799. d	pustula ἔκφυμα 1436. c
pulcher ὠραῖον 1481. d	pupillus ὀρφανὸς 1046. d	putamen κάλυξ 735. c
pulcher aspectu ἐνπρεσσωπῶν 1481. d	puppis πρύμνα 1171. a	putatio κλάδευσις 767. d
pulcher sum καλλιώω 735. a	gubernator in puppi se- dens πρυμνήτης 1171. a	Puteoli Πυτταῖοι 1158. b
pulchre orbiculatus ἑν- κυκλῶν 824. c	pure ἀγνῶς 28. d	puteus φρέαρ 1415. d
pulchritudo κάλλος 502. a. 735. a. καλλονὴ 735. a. ὠρα 1481. d. ὠραιότης 1482. a	purgamenta σάγμα 1200. a	puto προσδοκᾶν 407. c. δο- κέω 408. c. ἠγέομαι 628. d. λογίζομαι 863. d. νομίζω 973. c. οἰομαι 1016. d
pullities νεότης, ἰόν 977. d	purgamentum κάθαρμα 718. d. περικάθαρμα 719. a. λύμα 889. a	putredo σήψις, σαπρία 1218. a. b
pullulo θάλλων 644. d. φῖω 1436. a	purgatio καθάρσις 717. a. καθαρισμὸς 718. c	putrefacio σήπω 1217. d
pullus νεοτλὸς, σπὸς, νεοσπὸς 977. d. πῶλῳ 1180. c. τίττις 1346. c	purgatio menstrua mulie- rum ἀφροδῖον 452. a	putresco σήπω 1218. a
pullorum cubile νεοτλία, σσία 977. d	purgatus κεκαθαρμένον 717. a	putridus σαπρὸς 1218. a
pulmo πνεύμων 1139. b	purgo καθάιρω 717. a. καθά- ρίζω, ἀποκαθαρίζω 718. a. c. κορέω 799. c. ῥύπτω 1195. a. σμάω, εἶω, ἤχω 1240. b	putris σαθρὸς 1199. d. σαπρὸς 1218. a
pulso κρετέω, κρέω, ἀνακρέω 817. a. b. c. σφύζω 1475. b	purgo circumquaque περι- καθαίρω 719. a	pyra πυρὰ 1178. a
pulsus κρότον 817. a. σφυγ- μὸς 1475. c	purificatio ἀγνισμὸς, ἀγνισ- μα 29. c	pyramis πυραμὶς 1178. a
pulsus sedibus suis ἀνάστατον 704. a	purifico ἀγνίζω 29. a	pytho ἐγγαστρίμυθον 960. a. πύθων 1177. b
pulvere conspergo κονιάζω 792. a	puritas ἀγνότης, ἀγνεία 28. d. καθαρότης 717. d. κατα- ριότης 718. a. εἰδικρίνειν 816. b	Pytho Πύθων 1176. a
pulvereus χοῖκος 1458. d	purpura πορφύρα 1156. b	pyxis parva πυξίον 1177. c
pulvis κόνις 790. c. 791. c. κο- νία 791. c. κονιορτὸς 1047. b. χῆς 1457. d. χῶν 1458. c	purpura circumdatus περι- πόρφυρεῖ 1156. c	

Q.

Quadantenus ἐν μέρει, ἀπὸ μέρους 923. a	quadra πῖναξ 1110. a
quadragenarius τεσσαρακοί- ταις 581. a	quadrangula τετραγωνία 337. b
quadrans κοδράντης, τεταρ- τήμορον, ὄριον 779. a	quadratus τετράγωνος 337. b

quadrimestre spatium τε- τράμηνον 943. b	ἐφ' ὅσον χρόνον 531. d.	1050. b. ἕως πότε 532. a.	1050. b. καὶ ὅσον 746. c.
quadringenti τετρακίδιοι 499. c. 1322. c	ποσώνης 1050. c. μήποτε 1052. a	1050. b. ὅτι 1052. c	quater τετραίνης 1322. b
quadriordo τετράσιχος, ἀ- σοίχος 1260. d	quamobrem δι' ὧν 377. b.	quater mille τετρακισχίλιοι 1455. b	quaternio τετράδιον 1322. b
quadripartitus τετραμερής 924. a	τίνος ἔνεκεν 1343. b	quatio πάλλιν 1067. b. σαι- νω 1213. a. τινάσσω, διατι- νάσσω 1341. d	quatio simul συσάω 1213. b
quadro ἐντρέχω 1362. c	quam ob causam ὅθεν καὶ 523.	quatiores σαλεύομαι 1201. d	quatrduanus τεταρταῖος 1322. b
quadrupes τετράπους 1158. a	a. ὅθεν 1008. d. διὰ τὴν αἰτίαν 1343. b	quatuor τέσσαρες 1321. d	quatuor præfecturarum princeps τετραρχὴς 176. b
quadrupliciter τετραπλῶς 143. a	quamplurimus παμπληθής 1132. a	quatuordecim δεκατέσσαρες 1322. a	que τε 1305. a
quadruplus τετραπλῆς 143. a	quavis εἰς 439. d. καὶ 440. b. εἰ 459. a. καὶ 719.	quæstio πρόβλημα 225. d.	quemadmodum καθ' ὃν τρόπον 746. c
quæro ζητέω 624. b. μάω 964. d	b. ὅτι 1052. c. περ, καὶ περ 1098. a	ζητήσις 551. b. 624. d. ἐ- ρώτημα 570. b. ἐτασμός 575. c. ζητήμα 624. d	quercetum δρυμός 53. b. ἑα- λαιωτή 215. d
quæro studiosè ἐκζητέω 625.	quando εἰς, ὅταν 439. d.	quæstionem habeo ἀνακρί- νω 813. b	quercus δρῦς 426. a
a	ὅτε 440. d. 1051. c. ἡνίκα, πηνίκα, ἐπηνίκα 640. a.	quæstioni subijcio ἀνατάζω 576. a. ἀνακρίνω 813. b	querela γόγγυσις 324. b.
quæro vicissim συζητέω 625.	ἵνα 690. b. καὶ 719. d. πό- τε, ὁπότε 1051. d. ὅτι 1052.	quæstor ἀργυρολόγος 862. d.	μομφή, μέμφις 930. c
a	c. ὥς 1483. a	οἰκονόμος 976. a. ταμίης 1294. c	querelam habere adversus aliquem μομφὴν ἔχειν πρὸς τινά 595. b. 930. c
quæso γάρ 189. d. δι' 372. b.	quandocunque ἐπηνίκα 640. a	quæstor munus obeo τα- μιεύω 1294. d	queror lugubri voce κινύρο- μαι 766. d
ναὶ 968. d	quandoquidem εἰς 439. d.	quæstui habeo πλεονεκτέω 608. a. καπηλεύω 739. c	querulus μεμφίμοιρος 923.
quæstio πρόβλημα 225. d.	εἰ 460. a. ἐπεὶ 461. a. ἐπεί- περ, ἐπειδήπερ 1098. d	quæstum facio ἐργολαβέω 848. c	a. πολυμεμφής 931. a. ὀ- δυρτικός 1007. d
ζητήσις 551. b. 624. d. ἐ- ρώτημα 570. b. ἐτασμός 575. c. ζητήμα 624. d	quanto excellentius ὅσω διαφορώτερον 1050. c	quæstum qui facit ἐργολά- βος 848. d	qui, quæ, quod ὅς, ἡ, ὃ 1047.
quæstionem habeo ἀνακρί- νω 813. b	quanto magis πόσω μᾶλλον 901. b. ποσυχῶς 1050. d	quæstuosus ἐπικερδής 758. a	c. ὅσις, ἡτίς, ὅ, τι 1344. d
quæstioni subijcio ἀνατάζω 576. a. ἀνακρίνω 813. b	quantulumcunque ὅσον 1050. c	quæstus ἐργασία 546. d. ἐρ- γολαβία, εἶα 848. d. πο- ρισμός 1088. b. πόρος 1156. b	quia εἰ 460. b. καὶ 719. b. αἰ- τε 1049. b. ὅτι 1052. a. αἰ- περ 1098. b
quæstor ἀργυρολόγος 862. d.	quantus ποταπός 345. c. ἡλί- κος, πηλίκος 634. a. b. ὀ- σος, πόσος 1050. b. c	quæstus turpis αἰχρὸν ἐρδεῖα 758. a	quidam ἀνὴρ 125. b. ἀνδρω- πῶς 127. c. δᾶνα 352. c.
οἰκονόμος 976. a. ταμίης 1294. c	quapropter ἀνθ' ὧν 126. b.	qualis ποταπός 345. c. ὅιος, ποῖος 1017. a	μετεξέτεροι 577. b. τίς 1344. b
quæstor munus obeo τα- μιεύω 1294. d	1048. a. διὸ 1049. b. διό- περ 1098. d	quam ἡ 627. d. ἡπερ 1098. a	quidem γε 290. d. μὲν 931. a
quæstui habeo πλεονεκτέω 608. a. καπηλεύω 739. c	quare ὅτι 1052. b. ὥς 1482.	quamdiu ὅταν 441. a. ἐν ᾧ (χρόνῳ) 522. b. 1049. d.	quiesco ἡρεμάζω 640. b. ἡ- συχόω, ἡσυχάζω, καθῆ- συχάζω 642. c. λήγω 880.
quæstum facio ἐργολαβέω 848. c	d. ὥς 1306. c. διατί 1343.		b. σαββατίζω 1198. a
quæstum qui facit ἐργολά- βος 848. d	b. ἵνατί 1343. d		quiesco gravi defatigatus labore κοπάζω 793. d
quæstuosus ἐπικερδής 758. a	quartus τέταρτος 1322. b		quiesco unā cum aliquo προσαναπαύομαι 1081. d
quæstus ἐργασία 546. d. ἐρ- γολαβία, εἶα 848. d. πο- ρισμός 1088. b. πόρος 1156. b	Quartus Κῆρυτος 802. c		quietè
quæstus turpis αἰχρὸν ἐρδεῖα 758. a	quartus decimus τεσσαρεσ- καιδέκατος 354. d. 355. a		
qualis ποταπός 345. c. ὅιος, ποῖος 1017. a	quasi ὥς εἰ 461. b. αἶτε 1049.		
quam ἡ 627. d. ἡπερ 1098. a	b. ὥς 1483. b		
quamdiu ὅταν 441. a. ἐν ᾧ (χρόνῳ) 522. b. 1049. d.	quassatio σάσις 1212. c		
	quasso λιχμάω 884. a. παλε- μίζω 1150. b. σαλεύω 1101.		
	c. συντρίβω 1365. a		
	quatenus ἐφ' ὅσον 532. a.		

II. INDEX

quietè ἡσυχὰ & ἡσυχῇ 642. c
 quiete frui ἔχειν ἀνάπαυσιν 1081. c
 quieti me trado ῥαθυμέω 671. d
 quietus γαλήνιος 285. b. ἡρε-
 μος 640. b. ἡσύχιος, ἡσυ-
 χος 642. c
 quindecim δεκαπέντε 1097. c
 quin etiam ἀλλὰ μὲν ἔν γε 290. d. πλὴν 1135. c. d
 quingenti πεντακόσιοι 499. c. 1097. c
 quin imo ἀλλὰ καὶ 103. a
 quinquagenarius πεντηκον-
 ταετής 580. d
 quinquagesimus πενήτηκος ὁς 1097. b
 quinquaginta πενήτηκοντα 1097. b
 quinquaginta militum du-
 ctor πενήτηκόνταρχος 176. a
 quinque πέντε 1097. a
 quinquennalis πενήτηρικός, πενταετηρικός 580. c
 quinquennis πενταετής 580. c
 quinquennium πενταετία, πεντετηρίς, πενταετηρίς 580. c
 quinquies πεντάκις 1097. b
 quinquies mille πεντακι-
 χίλιοι 1455. c
 quintam partem accipio ἀ-
 ποπεμπτόω 1097. c
 quintuplex πενταπλόος 143. a
 quintupliciter πενταπλασί-
 ως 1097. b
 quintus πέμπτος, ἐπίπεμ-
 πτος 1097. d
 quintus decimus πεντεκαί-
 δεκατος 355. a
 quippe ἄτε 1049. b
 Quirinus Κυρήνιος 827. c
 quis, quæ, quod τίς, τί 1342. a
 quisque ἄνθρωπος 117. b
 quisquiliæ περικάθαρμα 719. a
 quo ὅ, ὅπως, πᾶ 1049. b

quoad ejus fieri potest ἐνδε-
 χομένως 366. d. 367. a
 quocunque ὅ ἡκοτε 1051. d
 quod & 458. d. ἵνα 690. b.
 ὅτι 1052. a. ὡς 1483. a
 quodam in loco πᾶ 1049. c
 quod attinet ad τὰντα 198. c. κατὰ 744. c
 quod si & δὲ 460. b
 quomodo ὅπως 1038. d. πῶς 1483. b. τί 1343. c
 quoniam ἐπειδὴ 372. c. ἐπεὶ 461. b. ἐν ᾧ 522. b. διότι 1053. d. 1345. a
 quorsum ἐφ' ᾧ 532. a. ἵνα τί 1343. d
 quotannis κατ' ἐνιαυτὸν 522. d. 746. c. κατ' ἔτος 579. d
 quotidianecitas ἐφημερία 639. a
 quotidianus ἐπίσσιος 481. c. ἀνθημερινὸς, καθημερι-
 νὸς 638. a. c. ἐφήμερος 639. a
 quotidie τὸ κατ' ἡμέραν 363. c. 637. b. 746. c. καθ' ἡ-
 μέραν 746. c
 quoties ὁσάκις, ποσάκις 1050. c
 quotiescunque ποσαπλῶς 1050. c
 quotnam modis ποσαχῶς 1050. d
 quotquot ὅσοι 1050. b
 quotus πόσος 1050. c
 quousque ἕως 615. b. ἕως πό-
 τε 616. b
 quum εἰάν, ἐπεδάν 419. d. ὅταν 440. d. ἐπὶ 461. a.
 ἐν ᾧ 522. b. ἵνα 690. b. ὅπως 1049. b. ὅτε, ὁπότε 1051. c. d. ὅτι 1052. c. ὡς 1482. d

R.

R Abbi 'Ραββί, 'Ραββί-
 νι, 'Ραββονί 1181. c. d
 rabula γλωσσογάσσω 290. b
 racemorum reliquias colli-
 go καλαμάομαι 729. a
 racemulus βοτρυδιον 267. b
 Rachab Ραχάβ, Ραχάβ 1181. b. c. 1184. d

Rachel 'Ραχὴλ 1184. d
 radicem nullam habens ἀ-
 ρίζος 1191. b
 radicem totam habens ὁλό-
 ρίζος 1191. c
 radices bene agens εὐρίζος 1191. c
 radicitus ἐκ ριζῶν 1191. b
 radico ριζόω 1191. b
 radior' ριζόομαι 1191. b
 radius solis ἀκτὴν 92. d
 radix ρίζα 1191. b
 rado κνάω, κνήμι, κνάομαι, κνίζω 778. b. c. ξαίνω 995. c. ξίω, ξύω, ξυράω 997. b. c. φαλακρόω 1393. a. ψή-
 χω, ψαίρω 1471. c
 rado Scythico more περι-
 σκυθίζω 1239. a
 Ragau 'Ραγαῦ 1182. a
 Raka 'Ρακά 1182. d
 ramentum περίφημα 1472. d
 ramos amputo κλαδεύω 767. d
 ramulus κλωνίον, κλώνιον 769. b
 ramulos defringo κλωνίζω 769. b
 ramus ἄγνος 28. b. θαλλὸς 644. d. κλάδος 767. c. ὄ-
 ζος 1008. a
 ramusculus βαῖον 215. a
 ramus ficulnus κράδη, κρά-
 δος, κράδαιον 803. c
 ramus frondeus à tripudi-
 antibus manibus praela-
 tus θύρσος 675. c. d
 ramus novellus μόχος 957. a
 ramus qui deputari solet, κλὼν 769. b
 rana βάτραχος 242. a
 rapax ἄρπαγος, ἄρπαξ 162. a. b
 rapina ἄρπαγὴ 162. a. ἄρ-
 παγμός 162. b. ἄρπαγμα 163. a
 rapio ἄρπάζω 161. c. αἰρέω 717. a
 rapio in alienum sensum, σρεβλόω 1273. d
 rapio

rapio in sublime ἐξαίρω 70.	rebello ἀντιστρατεύομαι 1273. c	recondo ταμιεύω 1294. d. ἐν- τίθημι 1331. d
raptor ἄρπαγος, ἄρπαξ 161.	reboo ἄνω 514. c	recondo pro thesauro ἀπο- θησαυρίζω 191. a
a. b. ληστής 873. b	recalcitro ἀπολακρίζω 838. b	recordans mala, vel injurias μνησίκαιος 728. d
rarefco σπανίζομαι 1246. d	recantatio παλινωδία 54. d	recordatio ἀνάμνησις 950. a.
raritas σπάνις 1246. c	recanto παλινωδέω 54. d	μνημόσυνον 951. b
rarus σπανός, σπάνιος 1246. c	recens προσαρτίως 165. c.	recordor ἀναμιμνήσκομαι 949. d. ἐπιμιμνήσκω, ὑ- πομιμνήσκομαι 950. a. b.
rafus ξεσός 997. b. ξυσός 998. b	ἄρτι 297. c. πρόσφατ ^{ος} 1399. d	ἐννοέω 988. b
ratio λόγος 858. c	recens conditus νεόκτισ ^{ος} 823. a	recordor injuriarum μνησι- κακέω 728. d
ratio hominis αἶμα 60. b	recens genitus ἄρτιγέννητ ^{ος} 297. c	recreatio ἀνάπαυσις, ψυχα- γωγία 47. b. 108. c. ἀνά- ψυξις 1478. a
ratiocinando deduco λογί- ζομαι 863. d	recens maculatus, casus πρόσφατος 1309. d	recreo ἀναπαύω 1080. d. ἀ- ναψύχω 1477. d
ratiocinatio λογισμός 864.	recens natus νεογενής 310. d	recriminatio ἀντέγκλημα 730. d
d. συλλογισμός 866. a	recenseo ἐξαριθμέω 156. b	recte εὔ, εὖγε 587. a. b. κα- λῶς 735. a. εὐκόσμως 802.
ratiocinatio falsa παραλο- γισμός 865. d	recensio βίβλος 252. b. ἐπί- σκεψις 1229. b	a. ὁρθῶς 1042. a
ratiocinor συλλογίζομαι 866. a	recensio generis γενεαλογία 868. a	recte fane εὔ, εὖγε 587. a. b
rationale λογεῖον 862. a	receptaculum ἀποδοχεῖον 365. d	rectitudo εὐθύτης 582. b
rationalis λογικός 862. b	receptio ἐπιδοχή 367. b	rector ἄρχων 170. a. ἡγεμο- νίδης 630. a. πρύτανις 1171. a
ratione præditus ἔλλογ ^{ος} 863. c	recipio δέχομαι 364. a. ἐνδέ- χομαι 366. d. παραδέχο- μαι, προσδέχομαι 367. b.	rectorem ago πρυτανεύω 1171. b
rationem in eo λογίζομαι 863. d	c. ἀπέχω 600. a. λαμβά- νω 841. a. ἀναλαμβάνω 842. c. χωρέω 1470. c	rector Synagogæ ἀρχισυνά- γωγος 43. d
rationem nullam ejus ha- beo ἀλογέω 862. c	reciprocatio ἀντανάκλασις, ἀντανάκλασμός 769. a	rectus εὐθύς 582. a. ὁρθός 1041. d. ὀρθίος 1042. a
rationem poscor, reddere cogor διαιτέομαι 379. d	recito insuper προσαναλέ- γομαι 859. b	recubitorium ἀνάκλιτον 776. a
rationem reddere λόγον ἀ- ποδιδόναι 386. d. 387. a	reclinatio κατάκλισις 776. c	recula κτημάτιον 820. b
rationes ἐκλογισία 865. a	reclino κλίνω 774. d. ἀνα- κλίνω 775. c	recumbo ἀναπίπτω 1113. d
rationes inire, conferre cum aliquo συναίρειν λό- γον μετὰ τινος 71. d. 72. a	recolligo ἀναλέγω 859. b	recurro ἀποτρέχω 362. b
in rationes referor ἀπο- γράφομαι 330. b	recolligo sub unum caput ἀνακεφαλαιοῖομαι 759. a	recuso παραιτέομαι 77. a.
fine ratione εἰκῇ 468. c	reconciliatio διαλλαγή 104.	ἀναίνομαι 77. a. 123. b. ἀ- θετέω 1337. d
rationibus præfectus ἐκλο- γιστής 864. d	d. καταλλαγή 105. c	redarguo κατελέγχω, ἐξε- λέγχω 507. a
rationis capax νοερός 986. c	reconciliatu facilis εὐκα- τάλλακτος 105. d	redargutio ἔλεγξις 506. c
rationis expers ἄλογος, ἀλό- γιστος 862. b. c	reconcilio διαλλάττω, κα- ταλλάσσω, τῶ 104. c. d.	reddo ἀνταποδίδωμι 133. a.
ratis σχεδία (ναῦς) 1289. c	ἀποκαταλλάττω 105. c.	ἀναδίδωμι, ἀποδίδωμι 386. a. b
ratum facio κυρώω 828. a	εἰρηνοποιέω 484. c. 1146.	redemptio λύτρωσις, ἀπο- λύτρωσις 892. c. d
ratus ἑτοιμος 578. b	d. συλλύω 895. a	redemptor λυτρωτής 891. d
raucedo βράγχος 272. b	reconcinnatio κατάρτισις 166. d	redeo
reædifico insuper προσανοι- κοδομέω 356. d	reconcinnno καταρτίζω 166. a	
reatus cædis αἶμα 60. b		
Rebecca Ρεβέκκα 1184. d		
rebellis ἀποστάτης 705. b		

II. INDEX

redeo ἐπαινάγω 38. b. ἔρχομαι 557. b. ἐπανερχομαι 560. c. ἐπανήκω 632. d	μαχ 1081. d	è regione ἀντιπέραν 133. a. 1098. d
redigo περιτρέπω 1358. d	reformido δαλιάω, δαίδω 352. a. d. φοβέομαι 1400. d	regiones μέρεα τὰ 923. c
redigo in servitutem δαλαγωγέω 45. a	reformo ἀναπλάσσω 1125. c. ἀνατυπώω, ὁμομαχ διατυπώω 1370. a	regium palatium ἀνάκτορον 123. c
redigo in summas κεφαλαίω 759. a	refractarius ἀδάμαστος 342. c. ἀκαμπίης 737. d. κατάλαλος 840. c. ἀπειθής 1085. c. ἀνυπότακτος 1304. a. ἀντίτυπος 1369. d	regius βασιλικός 237. a
redimio διαδέω 370. c. σέφω 1267. c	refractarius ἀδάμαστος 342. c. ἀκαμπίης 737. d. κατάλαλος 840. c. ἀπειθής 1085. c. ἀνυπότακτος 1304. a. ἀντίτυπος 1369. d	regno βασιλεύω 137. b. ἐπιπρατέω 806. d. τυραννέω 1371. a
redimo ἐξαγοράζω 31. b. λυτρώομαι, ἀπολυτρώω 892. 892. b. d. ῥύω, ὁμαχ 1195. e	refragnatu difficilis δυσήνιος 639. d	regno abutor παραβασίλεύω 238. b
redimor λυτρώομαι 892. b	refragor in certamine ἀνταγωνίζομαι 48. d	regno una συμβασιλεύω 239. d
redintegro καταρτίζω 166. a	refrigeratio ἀνάψυξις 1478. a	regnum βασιλεία 238. b. σκῆπτρον 1234. c
reditus ἀνάλυσις 893. a. ἐπάνοδος 1004. d. κἀθοδὸς 1005. a. πρόσσος 1006. b	refrigerium ψυγμός 1475. c. κατάψυξις 1478. b	regnum coelorum βασιλεία ἑρρανῶν 238. b
reditus ex uno anno reliqui ἄφενος 1138. a	refrigero ψύχω 1475. b. ἀναψύχω 1477. d. κατὰψύχω 1478. a	rego διέπω, ὁμαχ 536. c. εὐνοομέω 802. a. νέμω 971. d. διοικέω 1012. d. ποιμαίνω 1149. c. πρυτανεύω 1171. b
reduco ἀναίγω 37. d. καθοδηγέω 45. b	refrigesco ψύχομαι 1475. b	regor βασιλεύομαι 238. a
redundans περισσός, ττὸς 1102. c	refringo ἀνακλάω, ἀντανακλάω 768. d	regredior ἐπιστρέφω 1277. b
redundantia περισσευμα, περισσειά 1103. b. c	refugium ἀποστροφὴ 1276. b. φυγαδευτήριον 1414. d. φυγαδεῖον, προσφύγιον 1415. a. c	regressus ἐπάνοδος 1004. d
redundo ἐκβλύζω 260. c. πλημμυρέω 1131. d. ὑπερχέομαι 1453. b	refugium alios fallendi κρησφύγετον 1473. d	regula περιγώνιον 337. b. καυῶν 739. a
refello ἐλέγχω 505. c. ἐξελέγχω 507. a	refulgeo ἐξασφάπτω 183. d	regula fabrilis κατευθυντήρια 583. a
refero ἀναγγέλλω 17. b. ἀπέχω 600. a. ἀνακομίζω, ἀποκομίζω 789. a	refutatio ἀνασπενή 1231. a	regulus βασιλίσκος 236. d
refero par pari ἀμείβομαι 117. a	refuto ἐλέγχω 505. c. ἀπέλέγχω 506. d	rejectamentum σκυβάλισμα 1238. d
refert διαφέρει 1408. d	regalia βασιλικά 237. b	rejectaneus ἀπόβλητος 218. d. ἐκβλητος 221. a. ἀδόκιμος 420. a
refertus μεσός 936. d. πλέος 1127. c	regalis βασιλείας 236. d	rejectus ἐκβολος 121. b. ἀπεγνωσμένος 317. a
referveo ἀναζέω 621. d	rege abutor παραβασίλεύω 238. b	rejicio παραστρέφω 77. a. ἀπογινώσκω 316. d. προΐημαι 613. d. σκυβαλίζω 1238. d. παρωδέω 1480. a
reficio ἀναπαύω 1080. d. ἀναψύχω 1477. d	rege carens ἀβασίλευτος 238. a	rejicio contumeliose ἐκπτύω 1175. d
refingo ἀναπλάσσω 1125. c	regeneratio παλιγγενεσία 312. b	rejicio in aliud tempus ὑπερβαλλομαι 227. a
reflecto ἀνακλίνω 768. d	regenero ἀναγεννάω 197. c	rejiculus ἀπόβλητος 218. d. ἐκβλητος 221. a
reflexio ἀνακλάσις 768. d	regermينو ἀναβλασάνω, εἶω 256. a	relaxatio ἀνεσις 610. d. ἀνάπαυσις 1080. c
reflorescere facio ἀναθάλλω 645. a	regia βασιλείαν 236. d	relaxationem concedo ἀναπαύω 1080. d
refloresco ἀναθαλέω 645. a	regina βασίλισσα 236. d	relaxationem habere ἔχειν ἀνίσιν 597. b
refocillatio ζωοποιήσις 1148. c	regio ἀνεμος 124. b. γῆ 300. b. κλίμα 775. a. χώρα 1470. a. τόπος 1353. a	rela-
refocillor una συναναπαύω 1471. c	regio finitima πλησιοχώρα 1471. c	

relaxo ἀνίημι 610. b	b. d. παρίημι 613. c. ἀνα- πέμπω 1093. b. χαλάω 1443. a	μαρ 49. a
relégo ὀσρακίζω 1051. a		repleo μεσώω 936. d. διημι- πίμπλυμι 1130. d
religio θρησκεία 666. d. νό- μος 973. a	remoror παρελκύνω 512. c	repono ἀντιτίθημι 1330. b
religio conficta ἐθελοθρη- σκεία 666. b	remorum ordo ταρσὺς, ταρ- σῶς 1321. c	reponor ἀπόκειμαι 750. c
religionis studiosus θεοσε- βειαν ἐζηλωκῶς 622. d	remotus à populo suo ἐκδη- μιος 375. b	reporto ἀπέχω 600. a. κα- μίζομαι 788. c
religiose εὐλαβῶς 848. b	removeo ἀποτρίβω 1364. b.	repositor ἀπαιτέομαι 76. d
religiosus θρησκος 666. c.	ἐκκλινέω 766. c	repræsentatio παρῳδία 708. d. ἔμφασις 1388. d
εὐλαβῆς 848. a. σεβόμε- νος 1210. d	Remphan Ῥεμφάν 1185. c	repræsentator ὑποκριτὴς 815. c
religo ἐκδέω 370. d	rempubl. administro πολι- τεύω, οἰκῶ 1152. a	repræsentor ἀνιάζω 470. a.
relinquo ἀφίημι 610. d. κα- ταλιμπάνω, ἐγκαταλιμ- πάνω, ἀπολείπω 874. d.	remuneratio ἀντιμισθία 952. b	παρίσημι 708. c. ὑποτυ- πώω 1370. b. ἐμφαίνω 1388. c
καταλείπω 875. c. ὑπο- λιμπάνω 877. a	remunero ἀνταποτίω 1351. c	reprehendo ἐλέγχω 505. c.
reliquiæ ἀπόβλημα 218. d.	remuneror ἀμείβομαι 117. a	κρίνω 810. c. καλαμέμφο- μαι 930. d. ψέγω, ψογέω 1473. a. b. ἐπιτιμῶ 1350. a
κατακάρπωσις 742. c.	remus πηδὸν 1108. b	reprehensibilis ἔμμερος 965. c
λεῖμμα, λείψανον 874. a.	ren νεφρὸς 979. c	reprehensio μέμφις 930. c.
b. κατὰλειμμα 875. d.	laborare ex renibus πονεῖν τὰς νεφρὰς 1096. d	μῶμημα 965. b. φόγος 1473. a
ἐγκατὰλειμμα 876. c. ὑ- πόλειμμα, ὑπόλειψις 877. a. b. ὑσέρημα 1383. b	renascor ἀναβλαστάνω, ἐω 256. a	reprehensione dignus ἐ- λεγκτὸς 506. c
reliquum habeo προσκυτα- λείπω 876. c	renitor ἀντερείδομαι 549. d	reprehensio severa & acerba ἐσθλὸς 1181. d
reliquus λοιπὸς, ἀπόλοιπος 874. b. c. ἐπίλοιπος 875. a.	renovatio ἀνακαινίσωσις 721. a. d. ἀνα- νέωσις 977. c	reprimio ἴχω 711. a. σέλλω 1261. c. καὶ αὐτὸς 1264. c
κατὰλοιπος, περίλοι- πος 876. a. d. ὑπόλοιπος 877. b	renovo ἀνακαινίσω, καινίζω, ἐπικαινίζω 721. a. d. ἀνα- νέω 977. b	reprobatus ἐξεβηνθῆς 493. d
quod reliquum est τὸ λοι- πὸν 874. b	renuntio ἀναγέλλω, ἀπαγ- γέλλω 17. b. d. ἀναπαγ- γέλλω 18. c. ἀπέπομαι 536. a. ἀποτάσσω, ττω 1300. c	reprobo ἀποδοκιμάζω 419. d
reliquus sum περιλείπομαι 876. d	renuo ἀνανεύω, ἀπονεύω 978. c	reprobus ἀδόκιμος 420. a
reluceo ἀναλάμπω 849. d	reor διαλαμβάνω 843. d. με- ταλαμβάνω 845. d	reptile ἔρπετον 556. a
remaneo ὑπομένω 933. c	repagulum ὄχευς 134. b	repudio ἀπαναίνομαι 123. b
remeatio ἀναποδισμὸς 1158. a	repello ἀπωθέομαι 1479. c	repudium ἀποστάσιον 705. a
remedium ἴαμα 677. d	rependo ἀμείβομαι 117. a	repugnantia ἐναντίωσις 134. a
remex κωπηλάτης 505. a. ἐ- ρέτης 550. b	repente ἄφνω, αἰφνιδίως, ἐξ- αίφνης 1392. c. d	repugno ἀνταγωνίζομαι 48. d. ἐναντιόομαι 134. a. ἀν- τιπράττω 1160. c. ἀντι- στρέφωμαι 1273. a
remigatio ἐρεσία 550. b	repentinus αἰφνιδίος 1392. c	repullulo ἀναβλαστάνω, ἐω 256. a
remigo ἐλαύνω 503. d. ἐρέσ- σω, τῶ 550. a. 1070. a	repercussio ἀνάκλασις 768. d. ἀντανάκλασις, ἀντανά- κλασμός 769. a	repulso contumeliosa σνο- ρακισμός 798. a
remissio ἄφεμα, ἄφεσις 612. d. πάρεσις 613. c	repercutio ἀντανάκλαω 768. d	repurgo ἀποκαθαρίζω 718. c
remissus ἀνάγωγος 37. c. ῥά- θυμος 673. d	repetitio ἀπαίτησις 76. d	reputo ἀντιβάλλω 218. c. ἡ- γέομαι 628. d. ἐκλογέω 863. c. ἀνα-
remissus fio παρίεμαι 613. c	repeto ἀπαιτέω 76. b	
remitto ἀνίημι, ἀφίημι 610.	repeto certamen ἐπαγωνίζο-	

II. INDEX

c. ἀναλογίζομαι 864. d.	res vilissimæ περίφημα 1472. d	respublica πολιτεία 1152. b
ἐπιλογίζομαι 865. a	Resa Πησά 1189. d	respuo ἀπαναίνομαι 123. b
reputor dignus ἀξιόομαι 139. a	rescribo ἀντιγράφω 330. b	restauro ὑποβράπτω 1184. b
requiem do ἀναπαύω 1080. d	rescriptum ἀντίγραφον ibid.	restis βρόχος 276. d
requiem habere ἔχων ἀνά- παυσιν 1081. c	resco περικαθαίρω 719. a.	restituo ἀποκαθίστανω 146.
requiem quærere ζητεῖν ἀ- νάπαυσιν 1081. c	ἀνατέμνω 1318. a	b. 708. a. ἀποκαθίσταω, ἴσημι 708. a. κατορθόω 1042. b
requies ἐκνηψις 982. a. ἀνά- παυμα, πᾶυσις, πᾶυλα 1080. d. ἀνάπαυσις 1081. c.	resegmen ἀπόβλημα 218. d	restituo luxata membra in locum suum ἀρτίζω 165. d
c. κατάπαυσις, κατάπαυ- μα 1082. a. σάββατον 1197. d.	reservatio λείμμα 874. a	restitutio ἀποκατάστασις 708. a. κατόρθωσις 1042. c
ἀναψυχή 1478. a	reservo ἀνασῶζω 1243. c	resupino τραχηλίζω 1353. d
requiescere facio διαναπαύω 1081. c	resideo ἀνακαθίζω 455. d	resurgo ἐγείρομαι 446. d
requiesco ἀναπαύομαι, ἐπα- ναπαύομαι, προσαναπαύο- μαι 1081. a. d. καταπαύω 1082. a	resigno ἀνασφραγίζω 1288. d	resurgo una συνεγείρομαι 448. a
requiro ἀπαιτέω 76. b. ζη- τέω, ἀναζητέω 624. d. ἐ- πιζητέω 625. a	resilio ἀποπηδάω 1108. a	resurrectio ἐγερσις 447. d.
res ὑπερξίς 178. b. ἔργον 538. a.	resina ῥητίνη 1191. a	ἐξανέστασις 704. a
ἔπος 919. d. πρᾶγμα 1160. c. ῥῆμα 1187. c. χρῆ- μα 1463. a	resipiscencia μετάνοια 990. c	resurrectio ex mortuis ἀνά- στασις 703. c
re non judicata ἀκρίτως 812. b	resipiscere nesciens ἀμετα- νόητος 990. d	resurrectio mortuorum ἀ- νάστασις νεκρῶν 703. c
re infecta ἀπράκτως 1161. c	resipisco μεταβαλέω 269. a.	resuscito ἀνεγείρω 448. a
rei parvæ rationem habeo μικρο - σμικρολογέομαι 866. c	a. μετάνοέω 990. b	rete ἀμφίβληστρον 218. a.
res arcana μυστήριον 963. b	resisto ἀνθίστημι 704. a. ἀν- τικαθίστημι 708. a	δίκτυον 402. a
res aurea χρύσωμα 1466. c	resisto quasi prætereundo ἀντιπαράγω 41. a	ad retis formam compono δικτυόω 402. b
res conditæ ποίημα 1146. b	resolutio ἀνάλυσις 893. a	rete piscatorium πόρκῃ 1155. d
res fracta ῥήγμα 1189. d	resono ᾄδω 524. c. ἡχέω, κα- τηχέω, κατηχίζω 643. a.	retractus ἀνακαλυπτόμενῃ 735. d
res gestæ πράξεις 1161. a	b. d. ληκέω, λακέω 880. d	retego ἀποσκεπάζω 1230. d
res infacribabilis ἄθυτῃ 675. c	respectu ἐν μέρεα 923. c	retegor ἀποκαλύπτω 736. a
res ludicra παίγνιον 1065. c	respicio βλέπω 256. b. ἀπο- βλέπω 258. c. ἐπιβλέπω 259. b. ἀπειδῶ, κατείδω 467. b. c	retentio ἐπισύχεσις 606. a
res nocentissima διάβολος 220. a	respiratio ἀναπνοή 1141. a	reticulatus δικτυωτός 402. b
res præcipua ἡ ἀρχή 171. c	respiratione carens ἄπνοος 1140. b	reticulum λοβὸς 885. c
res præclare & feliciter gesta κατόρθωμα 1042. c	respiro ἀναπνέω 1141. a	retinaculum κατοχεύς, κά- τοχος 601. a
res quæ aliquem angit & cruciat ἀγχόνη 35. d	resplendo ἀναλάμπω 849. d.	retineo κατέχω 601. b
res quæ auditur ἄκασμα 87. c	d. μαρμαίρω 909. d	retinere apud me πρὸς ἐ- μαυτὸν κατέχειν 194. c
res venalis ἀγορασμός 31. b	respondeo ἀμείβομαι 117. a.	retraho ἀνασπείω 1247. d
	ἀντικρίνω, ἀποκρίνομαι 812. b. ὑπολαμβάνω 847. d.	retribuo ἀνταμείβω 117. b.
	ἀντιφωνέω 1438. c	ἀναδίδωμι, ἀποδίδωμι 386. a. b. ἀνταποδίδωμι 387. d
	respondeo ex adverso ἀντα- ποκρίνομαι 813. b	retributio ἀμοιβή 117. a. ἀν- τάμειψις 117. b. ἀνταπό- δομα, ἀνταπόδοσις, μιαινα- ποδοσία 388. a. b
	respondeo vicissim ἀνταπο- κρίνομαι 813. b	retrið
	responsatio ἀντιλογία 859. d	
	responsio ἀπόκρισις 813. a	
	responsum divinum λόγιον 862. b. χρηματισμός 1463. d	

retro ὠνόμαεν 137. b. εἰς τὰ ὀπίσω 490. b. 1034. a. ὀπίθεν, ὀπισθίως, κατόπιν 1034. c. d. πάλιν 1067. c	Rhegium Ῥήγιον 1189. c	κραταίωσις 805. b. c. ἐπι- κράτεια 806. d. κάρτε ⁸ 807. c. νεῦρον 978. b. ῥώμη, ῥωμαλεότης 1196. c. d. ῥένυς 1118. c. σόμωσις 1271. b
retroagor ἀναποδίξω 1158. a	rhetor ῥήτωρ 1188. a	robore præditus ῥωμαλέος 1196. c
retrocedo ἀναποδίξω 1158. a	Rhode Ῥόδη 1192. d	robur animi δύναμις 417. d
retrocesio ἀναποδισμός 1158. a	Rhodus Ῥόδος 1193. b	robur habeo ἐγκρατέω 806. c
retroeo τροπέω 1356. c	rhombus ῥόμβος 1185. b	robustum reddo ῥωμαλεόω 1196. d
retrosum ὀπίσω 1033. c. ὀπισθοφανῶς 1391. c	rhythmus ῥυθμός 1194. d	robustus ἀδρός 53. d. ἰσχυρός 711. c. καρτερός, κρατερός 807. c. ῥωμαλέος 1196. c. ἔνρωςτος 1197. a
reveho ἀνακομίζω 789. a	rhythmorum factor ῥυθμοποιός 1194. d	robustus esto ἐρῥωσο 1196. d
revelo ἀποκαλύπτω 735. d	rideo γέλαω 293. b. μειδιάω, ἔω 921. c	rodo τρώω 1367. b
reverendus αἰδέσιμος 59. b	rideo effusè ἐκγελαίω 293. c	rogo καταξιώω 139. b. ἐπερωτάω 570. c. παρακαλέω 732. d
reverentia εὐλάβεια 848. b	rideo leniter μειδιάζω, αἶω 921. c	rogor αἰτέομαι, ἔμαι 76. a
revereor αἰδέομαι 59. a. συντηρέω 1325. d. ἐντρέπομαι 1358. a. φοβέομαι 1401. a. δυνωπέομαι 1485. c	rideo unà συγγελάω 293. c	rogus πυρά 1178. a
revertor ἐπανέρχομαι 560. c. ἀναζευγνύω, υμῖ 620. c. ἀνακἀμπῶ 737. d. ἀναλίω 892. d. ἐπαναστρέφω 1175. d. ἀναχωρέω 1470. c. ἀναστρέφω 1275. a	ridiculus καταγέλαστος 293. d. γελάσιμος, γελοῖος, γέλοιος 294. a	Roma Ῥώμη 1196. a. c
revincio διαδέω 370. c	rigide ἀποτόμως 1318. b	Romanus Ῥωμαῖος, Ῥωμαῖκός 1196. b
revindemio ἐπανατρυνάω 1366. b	rigo βρέχω 274. c	romphaea ῥομφαία 1193. d
reviresco ἀναθάλλω 644. d	rigor ἀκρίβεια 90. c	ros δρόσος 425. c
reviviscentia ἀναβίωσις 254. d	rigor juris ἀκριβοδίκαιον 394. b	rore conspergo δροσίζω 425. d
reviviscere facio ἀναζῆν ποιῶ 1179. c	ripa ὄχθη 58. a. κρηπίς 809. b. χῆλος 1449. a	ros congelatus πάχνη 1082. b
revivisco ζάω 618. a. ἀναζάω 619. b	risus γέλως, γέλασμα 293. a. d. μασθίαμα, μειθίασμα 921. c. χλεύη 1457. a	rosa ἀνθέμιον 126. c. ῥόδον 1193. a
revolvo ἀναπολέω 1151. a. ἀνελίσσω 471. a	risum effundo ἐκγελαίω 293. c	rosa clausa κάλυξ 735. c
revolutio ἐπικυλισμός 825. a	qui risum continere nequit ἀκρατῆς γέλωτ ⁸ 806. b	rosaceus ῥόδιος, ῥοδόεις, ῥόδιος, ῥοδανός, ῥοδαρός 1193. a
reus αἵτιος 77. d. ἔνοχ ⁸ 600. d	risus expers ἀμειδής 922. c	roscidus δροσερός, δρόσιμος, δροσώδης 425. d
reus est ὀφείλει 1059. c	risus lenis μεῖδημα 921. c	roseus ῥόδεος, ῥοδανός, ῥοδαρός 1193. a
reus peragor διελέγχομαι 507. a	ritus δόγμα 410. c. ἔθος 457. d. λατρεία 855. b	rosio τρώξις 1367. b
rex ἀναξ 123. c. ἄρχων 169. d. βασιλεύς 236. a	ritibus oneror δογματίζομαι 410. d	rosmoratin9 ὕσσωπος 1382. a
rex omnium, summus παμβασιλεύς 236. c. d	rius ῥύαξ 1186. a	rota κκμπή 737. c. ῥόμβ ⁸ 1185. b. τροχός 1362. a
rex sum βασιλεύω 237. b	rixa ἐριθεία, ἐρίθεια 554. b. c. νεῖκος 971. a	rotatio ἐγκύκλωσις 824. c
Rhama Ῥαμά 1183. c	rixor ἐριθέω, ομαι 554. b. κρίνομαι 811. c. διαπληκτίζω 1136. c	rotula τρόχισκος 1362. b
rheda ῥέδη 1185. a	Roboam Ῥοβοάμ 1192. c	rotundus στρογγύλος 1279. c. περιφερής 1410. d
rhedula ῥέδιον 1185. a	roboro ῥωννύω, υμῖ 1196. b. δένωω 1218. c	rotundus sum στρογγυλόω 1279. d

II. INDEX

rubefacio ἐρυθραίνω 556. d	ruptura θραύσις 665. d. δια-	αθήριον 26. d
Ruben Ραββήν 1194. a	Φραγή 1415. b	sacrificium λειτουργία 943.
rubeo πυρρῶζω, πυρρῶίζω 1179. a	ruptura parva ῥήγιον 1189. d	a. σπλαγχνισμός 1255. a.
ruber ἐρυθρός 556. b	rufus πάλιν 111. c. 146. b.	τελετή 1315. b
rubigine obduco ῥῶω 691. d	1067. c. αὖ 192. a. ἀνάπα-	sacrifico ἱερουργέω 541. c. ἐν-
rubigo ἐρυσίβη 556. d	λιν 1067. c	θυσιάζω, ἐνθύω 675. b.
rubor ἐρευθος, ἐρύθημα 556. d	rus ἀγρός 34. a	καρπῶω 742. c. σπλαγ-
rubus βάτος 241. d	rustica rei studiosus φιλο- 541. b	χνίζω 1255. a
rustico ἐρεύγω 550. d	γέωργος 541. b	sacrilegium ἱεροσυλία, ἱερο-
rudis ἀμαθής 906. a. νήπιος 980. b. ἄπειρος 1086. d. ἀ-	rusticus ἄγριος 34. b	σύλημα 1283. b
κατασκευάστος 1233. a	ruta πήγανον 1107. b	sacrilegium committo ἱερο-
rudis admodum παιδίον 1064. c	Ruth Ράθ 1194. c	συλέω 1283. c
rudis institutio γάλα 284. a. 501. χεῖρον 1260. d	S. 1197. c	sacrilegus ἱεροσύλος 1283. b
rudis planè ἀγροάμματ', ἀναλφάκτος 329. d	Saba Σαβά 1197. c	sacris initiata μύσις 964. c
rudis sum ἀγνοῶ 987. a	Sabbatismus σαββατισμός 1198. d	sacris inserviens ἱεροδουλός 422. b
Rufus Ράφος 1194. c	Sabbatum ἐβδομάς 533. c. σάββατον 1197. d	sacrum ἱέρωμα 681. a
rufus πυρρῶς, πυρρῶκής 1179. a	sabbatum celebraz ἐβδομάζω 533. d	sacrum facio ἀντιρῶω 680. d
ruga ῥυτίς 1195. c. πτύξις 1175. b	dies qui Sabbatum antegreditur προσάββατον 1198. d	Sadduceus Σαδδουκαῖος 1199. a
rugio μυκῶω 960. c. ὠρύομαι 1482. b	fabulum ψάμμος 119. a. 1472. c	Sadoc Σαδώκ 1199. c
ruina ὀλίωθιμα 1019. b. ἀντίπτωμα 1114. a. παρὰπτωσις, πτώσις 1115. a. c. ῥήγμα 1190. b	faccus θύλαξ, θύλακος 669. d. σάκκος 1200. b	sapè πολλὰ, πολλάκις 1154. a. b
ruinae κατεσκαμμένα, τὰ 1226. d	facer ἀγνός 28. b. ἱερός 680. c	sapissimè πλειστάκις 1154. b
ruminatio μηρυκισμός 944. c	facerdos ἀρητής 149. d. θύτης 674. d. ἱερεὺς 680. c	sapius πλεονάκις 1154. b
rumino μηρυκῶω 944. b	facerdos summus sum ἄρχιερατεύω 681. a. b	savicia βία 250. d
rumor δόξα 413. c. ἤχος 642. d. κληδών 772. d. λόγος 358. d. φάσις 1397. b. φωνή 1438. a	facerdotalis ἱερατικός 681. a	savus ἄγροικος 35. a. σκληρός 124. a. βαρὺς 234. a. ἀπηνής 639. d. ἱταμός 712. d. χέτλιος 1289. d. χαλεπός 1444. a
rumorem dissemino ἐπιφημίζω, ομοῶ 1392. d	facerdotalis functio ἱερατεία 681. a	sagax ἔυριν 585. c
rumor vulgatus λόγος ἐκδο- 389. a	facerdotio fungor ἱερατεύω 681. a	sagena σαγήνη 1209. d
domēnos 389. a	facerdotium ἱερεία 680. d. ἱεράτευμα, ἱερωσύνη 681. a	saginatedus σιτευτός 1223. d
rumores ἀκοαὴ 87. b. c	facerdotium summum ἄρχιερωσύνη 681. b	sagino σιτεύω 1223. d. σικτῶω 1259. c
rumpro ῥήσσω, ῥήγνυμι, ὤω 1189. c. 1190. a	sacra τὰ σεβάσματα 1211. a	sagitta βολὴς 217. d. βέλτος 247. b. ῥός 691. d. ῥίζω 1290. b. τόξευμα 1351. c
runcina, Reiff-Kohle, πα- 332. b. c	sacræ ædes ἱερὸν (θῶμα) 680. c	sagittas ejaculans ἰοδόλος 692. a
ραγριφίς 332. b. c	sacramenta sacrosancta μυστήρια Φρικτά 1430. c	sagittarius τοξικός, τοξευτής, τοξότης 1352. c
rupes πέτρα 1105. d	sacra oboe ἱερουργέω 541. c	sal ἅλς, ἅλα, ἅλας 110. a. b
ruptio ῥήγη, ῥήξις 1189. d	sacra Scriptura ἱερὰ γράμματα 328. b	Sala Σαλαῖ 1200. b
	sacrarium ἄγιον 24. d. ἅγιον 24. d. ἅγιον 24. d.	Salamin, is, ina Σαλαμίς 1100. o
		salarium ὀψώνιον 1480. d
		Salathiel Σαλαθιήλ 1200. c
		salebrofus τραχύς 1354. b
		sale condio ἀλίζω 110. c. ταριχεύω 1197. d
		sale 1197. d

fale conspergo, condio ἀλί- ζω 110. c	ζομαι 181. b. χαίρειζω 1441. b	sanctum sanctorum ἅγιον ἀγίων 25. a
fale non conspersus ἀνάρτυ- τος 167. d	salvum facio περισώζω 1244. a	sanctum servo ἀγιάζω 26. a
Salem Σαλήμ 1201. a	salvus σόος, σάος, σῶος 1241. c. d	sanctus ἅγιος 22. d. ἀγνός 28. b. ὅσιος 1049. d. 1050. a
Salim Σαλείμ 1200. d	salvus evado περιγίγνομαι 307. d	sandalium σανδάλιον 1204. c
salina ἄλμυρις 110. d	Samaria Σαμάρεια 1202. d	sanè γὰρ 290. d. δὲ 346. a. δὴ 372. a. μέντοι 1351. d
salio, id est springe, ἄλλομαι 107. a. 110. d. πηδάω 1108. a. σκαίρω 1216. a	Samaritana Σαμαρείτις 1203. a	sanguine destitutus ἐξαιμος 60. d
salio, id est salire, ἀλίζω 110. c	Samaritanus Σαμαρείτης 1203. a	sanguinis effusio αἵματεκ- χυσία 1468. c
saliva σάλιον, σίελον 1119. c	sambuca σαμβύκη 1203. a	sanguinis fluxus αἱμόρροια 1185. d
salix ἑτέα 713. a	Samothrace Σαμοθράκη 1203. b	sanguinis profluvio labo- rans αἱμορροῶσα 1185. d
Salmon Σαλμών 1201. b	Samson Σαμψών 1204. b	sanguis αἷμα 60. a
Salmone Σαλμώνη 1201. b	Samuel Σαμὴλ 1203. d	sanguis pulverulentus λυ- θρον 888. b
Salome Σαλώμη 1202. d	Samus Σάμος 1203. b	sanī αἱ ἰσχύοντος 712. a
Salomo Σολομών 1241. b	sanabilis ἀνεσός 81. c	sanitas ὁλοκληρία 774. c. ὑ- γίεια, ὑγεία 1374. d
falsamentum piscium τάρι- χος 1297. c. d	sanare miraculosè θεραπεύ- ειν 657. b	sanitas animi σωφρονισμός 1428. d
falsuginosus ἄλμυρός, ἄλι- μος 110. d	sanatio θεραπεία 657. c. ἴα- σις, ἰάμα 677. d	sanitati restituere ὑγιῇ ποι- εῖν 1145. a
falsugo ἄλμη, ἄλμυρις 110. c. d	fancio κυρώω 818. a	fanna μυκτηρισμός 959. b
falsus αλυνός, ἄλμυρός 110. c. d	sancta sanctorum ἅγια 25. a	fannis excipio ἐκμυκτηρίζω 959. b
falsus humor ἄλμυρός 110. c. d	sanctè ὁσίως 1050. a	fano θεραπεύω 657. a. ἰάο- μαι 677. b. ἰάω 684. b. διασώζω 1243. c
faltatio χορεία 1459. b	sanctificatio ἀγιασμός 26. d.	sanus ὑγιής 1374. b
faltator χορευτής 1459. b	ἀγιωσύνη 27. a. τελέωσις 1316. b. (b	sanus sum ὑγιαίνω 1374. c
saltem καὶν 440. c	sanctificatus ἡγιασμένος 26.	sapere doceo σωφρονίζω 1428. d
faltito σκαίρω 1226. a	sanctifico ἀγιάζω 25. c. ἀφ- αγνίζω 29. a. ἐορτάζω 516. d. 527. a. ὁσιόω 1050. a	sapiens σοφός 1244. d
falto ὀρχέομαι 1047. a. πη- δάω 1108. a. σκιρτάω 1226. a. χορεύω 1459. b	sanctissima ἀγιώτατος 24. d	sapientem reddo σοφώω, σο- φίζω 1245. a. c
faltu lascivio σκαίρω 1126. a	sanctitas ἀγιότης 26. d. ἀ- γιωσύνη 27. a. ὁσιότης 1050. a	sapienter κατὰ γνώσιν 746. c. σοφῶς 1244. d
salvatio ἀνασσωμός 1243. c	sanctimonia ἀγιασμός 26. d	sapientia σοφία 1245. a
salvere jubeo χαίρειζω 1441. b	sanctimoniam decens ἱερο- πρεπής 1163. a	sapientiae amor φιλοσοφία 1246. a
salum σάλος 1201. c	sanctiones θῆται 1188. a	sapientiae expers ἄσοφος 1246. a
salus σωτήριον, σωτηρία 1243. c	sanctior ἀγιώτερος 24. d	sapientiae studio deditus φι- λόσοφος 1246. a
salutatio ἀσπασμός 182. a	sanctissimus ἀγιώτατος 24. d	sapientiam doceor, prae me fero σοφίζομαι 1245. c
salutem negligere ἀμελεῖν τῆς σωτηρίας 1243. a	sanctitas loci ἀσυλία 1283. b	sapio φρονέω 1426. b
salutem plurimam χαίρειν, εὖ πρῶτταν 587. b. 1441. b	sanctuarium ἅγιον 24. d. ἀ- γιαστήριον 25. a. 26. d. ἀ- γίασμα 26. d	sapio φρονέω 1426. b
salutifer σωτήριος 1242. c	sanctum agnosco ἀγιάζω 25. d	sapio φρονέω 1426. b
salutis vera doctrina ἀλή- θεια 99. a. b	sanctum reddo ἀγιάζω 26. a. ὁσιόω 1050. a	sapio φρονέω 1426. b
saluto προσαγορεύω 32. a. προσηγορέω 33. b. ἀσπά-		

II. INDEX

scapio post factum μετανοέω 990. b	ποιῆσαι τινι 1144. d	scapulare ἐπωμίς 536. d
Sapphira Σάπφειρα 1150. b	fatis est ἀπόχρη 1462. d	scarifico χάω, χάζω 1227. a
sapphirus σάπφειρος 1205. c	fatius λώϊον 895. c	scatebra κρενός, κρενισμός 817. b
Sara Σάρα 1207. d	fatrapa ἑπαρχος 175. b. σα- τράπης 1209. b	• è scatebris saliens κρεναῖος 817. b
farcina ἀποσκευή 1232. a	fatrapia σατραπεία 1209. c	instar scatebrae κρηνηδόν 817. b
farcinas colligo ἀποσκευάζομαι 1232. c	fatum σάτον 1209. b	scateo βρύω 277. b
farcio ἀρτίζω 165. c. καταρ- τίζω 166. a	faturo κορέννυμι, ὕω 798. c. d. χορτάζω 1459. d	scaturigo ἐπιβλυγμός, σμός 260. c. κρενισμός 817. b
Sardes Σάρδεις 1205. c	fatus φυτός 1436. b	scaturio ἀποβλύζω 260. b. ἀναζέω 621. d
Sardinia Σαρδῶ, ὦν 1205. d	fatus nuper νεόφυτος 1436. b. c	scaturire facio ἀναβλύζω, & ὕω 260. b
sardius σάρδιος, σάρδιον (λίθος) 1205. d	saucio τραυματίζω 1347. c	scelera committo ῥαδιερ- γέω 544. b
sardonius σαρδόνιος 1032. c	saucius τραυματίας 1347. b	sceleratè ἀνοσίως 1050. b
Sarepta Σάρεπτα 1205. d	Saulus Σαῦλ, Σαῦλος 1204. d	sceleratissimus τρισαλιτή- ριος 102. c
sarmentum φρύγανον 1431. a	saxa in aliquem conjicio κεραυνόω 757. b	sceleratus ἀλιτήριος 102. b. κακοεργός, ἔργος 541. d. ἀνομος 974. a
sarmentum aridum κλημα- τὶς 772. d. 773. a. κλημα- τιον 773. a	saxosus λιθώδης 883. a	skeleton σκελετόν 1227. b
Saron Σάρων 1208. b	saxum ingens & immotum πέτρα 1105. d	scelus ἀδίκημα 400. c. ἀκα- θαρσία 717. c. μῦθος 962. c. πονηρία 1096. c. ἀθεσία 1328. a
sartago τήγανον 1154. a	scabellum pedum ὑποπόδιον 1157. d. 1158. a	scelus à perfecta audacia, profectum ῥαδιεργία, ῥαδιεργήμα 544. b
in sartagine torreo τηγα- νίζω, ἀποτηγανίζω 1314. a	scaber τραχύς 1354. b	sceptrifer σκηπτρῆχος 1234. d
Saruch Σαρέχ 1107. c	scabies ψώρα 1472. c	sceptrum ῥάβδος 1181. d. σκήπτρον 1234. c
sata τὰ σπόρια 1150. c	scalæ gradus ἀναβαθμὶς 208. b	Sceva Σκευᾶς 1231. a
satago τυρβάζομαι 1284. a	scalpo κνάω, κνήμι, κνάο- μαι, κνήθω 778. b. ξέω, ξύω 997. b. c. χάω, χά- ζω 1227. a	schechina δόξα κυρίας 414. a. b
satage rerum tuarum τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε 1160. a	ad scalpendum idoneus ξύρος 997. c	scheda βιβλίον 252. d
satago inaniter περιεργάζο- μαι 549. a	scalptus ξετός 997. b. ξυτός 998. b	schola συναγωγή 43. a. γυμ- νάσιον 335. b
satanas πονηρός 1096. a. Σα- τᾶν 1208. d	scandalum πρόσπταισμα 1173. a. σκάνδαλον 1225. a. b	sciens ἐπισήμων 696. b
satelles δορυφόρος 421. c. δε- ξιολάβος 848. a. σωμα- τοφύλαξ 1057. c	scandalum alicui præbere διδόναι προσκοπήν τινι 1226. a	scientia εἰδησις 463. b. ἐπι- σημία 696. b
satellites Φρακοί 1057. c	scandere facio ἀναβαίνω, ῥι- βάζω 208. d	scilicet γὰρ 289. b. ὅτι 1052. d
satellitium δορυφορία 421. c. παράστασις 708. d	scando ἀναβαίνω 207. d. 208. c	scindo κνάω, κνήμι, κνάομαι 778. b. χάζω 1289. d. κεί- ρω 1318. a
satietas κόρος 798. d. ἀδύς 878. d. πλησμονή 1131. d	scando sursum ἀναβαίνω 121. d	scintilla σπινθήρ 1254. a
satio ἄδω 878. d	scanfim ἀναβυδόν 208. b	scio γνωρίζω 322. d. δαίω 338. a. διέσκω 379. d. εἰδῶ, εἰδή-
satio, onis φυτεία 1437. a	scansio ἐπίβασις 210. d	
satis ἄλλης 99. d. ἐφ' ἱκανόν 685. d	scapha σκάφος, σκάφη 1226. c	
satis accipere λαβεῖν τὸ ἱκα- νόν 685. d	scapula μετάφρενον 1426. b	
satis dare ἀνταρκεῖν 159. b. ποιεῖν τὸ ἱκανόν, ἱκανοποι- εῖν 685. d		
satisfacere alicui τὸ ἱκανόν		

ἄδημι 461. d. ἴσημι, ἐπί- σαμην 696. a	πόρνη 946. b	Scythia Σκυθίας 1239. c
quam sciverit quisque exerceat artem ἣν αἰδεῖται, ἐκαστος ἔρδει τέχνην 461. d	scriba γραμματεὺς 318. b.	Scythas imitor σκυθίζω 1239. a
scipio ῥάβδος 1181. d. σκή- πτρον, σκήπων 1234. c. d	scribæ partes ago γραμμα- τεύω 318. d	Scythopolis Σκυθόπολις 1239. b
scirrhus σκίρρος 1235. c	scribens velociter ὀξογρά- φος 333. a	Scythopolitanus Σκυθοπο- λίτης 1239. b
in scirrhum induro σκίρ- ρώ, κατασκιρρώ 1235. c	scribo γράφω 326. d. κατα- γράφω 331. c	se εαυτὸν αὐτὸν 195. d. ἑ 555. d
scirrhus similis σκίρρώδης 1235. c	scribo epistolam ἐπιστέλλω 1264. b	sebum σέαρ 1259. c
sciscitor ἐρωτάω 569. b. πυν- θάνομαι 1177. a	scribo infra ὑπογράφω 332. d	secedo ἀναχωρέω 121. c. 1470. c. ὑποχωρέω 1471. b
scisco χειροτονέω 1307. c	scribor ἀναγράφομαι 330. a	secerno κρίνω 184. c. 810. b. ἀποτάσσω, τῶ 1300. c
scissura ῥαγὰς 1190. b. σχι- σμή 1290. b	scripta γράμματα 328. a	secessio ἀναχώρησις 1470. d
scissus κατὰ 743. a	scriptio contractus συνάλ- λαγμα 106. b	secessus ἀποχώρησις 1470. d
scitum ψήφισμα 1474. d	scriptio populi λαογραφία 333. a	feco κνίζω 778. c. κόπτω 792. c. τέμνω 1317. c
scitus αἰεὶς 184. c. κομψὸς 790. a. εὐτράπελος 1356. b	scripto (syngrapha) caveo συγγράφω 332. c	feco recte ὀρθοτομέω 1319. a
scobs περίφημα 1472. d	scriptor συγγραφεὺς 332. d	feco ferrā πρίω 1165. b
scopæ κόρος 799. c. σάρος 1200. a	scriptorius γραφικὸς 329. c	secreto κρυφῇ 850. b
scopis purgo σαίρω, σαρόω 1220. a	scriptura γραμματεία 328. b. γραφῇ 329. c	secta αἵρεσις 63. b. νόμος 973. a. σχίσμα 1190. a
scopulus σκόπελον 1228. a	scriptus γραπτὸς 330. a	sectari voluptatem διώκειν ἡδονήν 405. c
scopus σκοπὸς 1228. a	scrobs βόθρος 263. a	sectator ζηλωτῆς 623. c
à scopo non aberro εὐστο- χέω 1272. d	scrutator ἐκζητητῆς 625. a	sectio τομή 1317. c. d. ἀπό- τμημα 1318. b
à scopo aberro ἀστοχέω 1272. b	scrutator cordium καρδιο- γνώσις 315. d	sector ἐπακολαθεῖω 84. c. παρκακολαθέω 85. a. διώκω 405. b
rectà ad scopum tendens εὐστοχος 1272. c	scrutor ἐρευνάω, διερευνάω 551. c. d. ἱχνιάζω 713. d. ἀνακρίνω 813. b	sectus τμητὸς 1318. a
rectà ad scopum tendo στοχάζομαι 1272. b	sculpo γλύφω 320. d. ἐπι- γλύφω 321. b. γράω 326. d. κολάπτω 784. d. χαράσ- σω, τῶ 1445. b	secula αἰῶνες 80. a
scopum intueor ἀποσκο- πεύω, ἑω 1228. c	sculptile γλυπτὸν 321. a	seclaria tempora χρόνοι αἰῶνισι 80. c
scoria κίβδης 763. d	sculptura γλυφῇ 320. d. γλύμμα 321. a. ἐγκόλαμμα 785. a. χάραγμα 1445. b	seculum αἰῶν 78. d. γενεά 309. d. ὥρα 1481. c
scoria cui admixta est κίβ- δηλος 763. d	sculptus γλυπτὸς 321. a	secundæ dicendi vel agendi vices δευτερολογία 863. a
scorpius σκορπίος 1237. a	scurra αἰσχρολόγος 866. a	secundarius δευτεραῖος 363. c
scorpius parvus σκορπίδιον 1237. b	scurtilitas αἰσχρότης 74. c. εὐτραπελία 1356. b	secunda vice δεύτερον 363. b. ἐκ δευτέρου 363. b. 496. c
scortatio πορνεία 1100. a	scutatus πελταστής 1091. c	secundina δευτέριον 363. d
scortator πόρνος 1099. d	scutica μάστιξ 915. b. σκυτά- λη 1239. c	secundò δεύτερον, δευτέρως 363. b
scortor πορνεύω 1100. a	scutulum ἀσπίδιση 182. b	secundum ἐν 510. c. κατὰ 743. d. πρὸς 1169. b. ὑπὲρ 1378. d
scortor effusè ἐκπορνεύω 1155. d	scutum θυρεὸς 674. c. πέλτη 1092. c	Secundus Σεκῦνθος 1213. b
scortum πόρνη 1099. d	scutum gerens θυρεοφό- ρος 1406. d	secundus δεύτερος 363. a
corpus cum scorto com- miscere μίγνυσθαι τῇ		secundus sum δευτερεύω 363. d
		securi ferio πελεκίζω 1092. c

securis ἀξίνη, ἀξινάριον 137. d.	1124. c. ταράσσω 1296. c	qui seminis effluvio labo-
πέλεκυς, πέλυξ 1092. b. c	seductio πεισμοχή 1085. b	rat γονορρύη 1186. b
securitas ἀδεία 339. c. ἀσφα-	sedulo ἀκμήν, πυγμή 1177. b	semino σπείρω 1249. b. σπρ-
λεια 1287. a. ἀμεριμνία	sedulus inepte διάκων ἀνε-	ματίζω, ἐκσπρματίζω,
934. d. ἀφοβία 1400. b	παν 114. b. c	κατασπείρω 1250. b. c
securus ἀμέριμνος 934. c	seges χορτόν 1459. c	qui seminari solet σπόρον
securum aliquem praeſtare	segmen κόμμα 794. b	μ 1250. c
ποιεῖν τινά ἀμέριμνον	segmentum ἀπότμημα 1318. b	semita οἶμος, ἔμμη 1015. d.
1144. d	segmentum monetae minu-	πάτος 1075. c. τριβός
securus sum ἀκηδίαζω 760. a	tulum κέρμα 758. a. b	1364. a
secus πέραν 1098. c	segnesco ἐγκακίω 728. c	semper αἰ 55. a. εἰς τὸν αἰῶνα
sed ἀλλὰ 102. c. ἀλλ' ἢ 103. b.	segnis κατῆς, καθρός 995. a. b	79. a. διὰ πάντος 378. a.
628. c. εἰμή 460. d. 941. d.	segrogo ἀποδιορίζω 1046. a.	ἐκείσποτε 499. a. διόλκω 1022.
καὶ 719. b. πλην 1135. a	ἀφαιρίζω 1045. d	b. διαπαντός 1071. c. d. πάν-
sedatio καταπραΰνισις 1159. b	sejungo ἀποσυνάγω 43. d.	τη, πάντοτε 1072. a. c
sedatus ἡμερόν 639. a	διίστημι 1705. b. χωρίζω, ἀπα-	semper sum praesto παροκμαρ-
sed etiam ἀλλὰ καὶ 103. a	χωρίζω 1469. a. c.	τερῶ 807. d
sed & καὶ δὲ 346. d	selektus ἐπιλεκτός 861. b	senator βουλευτής 268. c.
sed tantum πλην 1135. c	Seleucia Σελεύκεια 1214. a	συμβουλευτής 269. d. πρεσ-
sedens ἀνακείμενος 750. a	sella δίφρος 404. c. ἔδρα	βύτερος 1163. c
sedentarius ἔδρανος 451. d	451. c	senator honorabilis ἐνχαί-
sedeo ἕζομαι 451. c. καθίζω-	sella gestatoria φόρτιον, φο-	μαι βουλευτής 598. b
μαι 454. b. καθίζω 454. d.	ρεῖον, φορεῖον 1405. c	senatoria dignitate motus
ἡμαι, κάθημαι 635. b	Sem Σήμ 1215. c	ἀποδεδοκιμασμένος, ἀμνη-
sedeo una συγκαθίζω 456. b.	Semei Σεμεῖ 1214. b	μόνιμος 43. c. d
federe facio ἕζω 451. c. ἰδρύω,	semel ἅπαξ, εἰς ἅπαξ, ἐφά-	senatus γερουσία 298. c
υμι, καθίζω 454. c. d. κα-	παξ 140. a. b	senatus Ecclesiasticus πρεσ-
θίζειν 455. d	semel atque iterum ἅπαξ	βύτεριον 1163. d
fedes δίφρος 404. c. οἰκησις	καὶ δις 140. a	senectus γῆρας 300. d. γῆρ
1012. b. χοῦρος 1469. d	semel in die ἅπαξ τῆς ἡμέρας	301. b. πρεσβείον 1164. a
fedibus incertis vagor	140. a	senesco καταγυράσκω 301. c
ἀσφατῖα 702. b	semen γόνος 308. b. σπέρμα	senex γέρων 298. b. γηραιός,
fedibus mutatis & domi-	872. c. d. 1249. d. σπόρον,	καταγέρων 301. c. πρεσβυς,
cilio transmigro μετοικέω	σπορά 1250. b. c	πρεσβύτερος 1163. b. d. πρεσ-
1014. a	semen genitale viri κοῖτη	βύς, πρεσβυτής 1164. a
fedibus suis pulsus ἀνίστα-	783. b	senio confectus κατάγερως
τος 704. a	semen humanum αἷμα 60. b	301. c. γεραιός 315. b
feditio στάσις 701. d. ἀκα-	sementis σπρματῖα 1150. b	senior πρεσβύτερος 1163. b
τασποσία 708. a	semeltris ἐξάμηνος 943. c	senſa αἰσθητήρια 72. d
feditiorem concito ἀναστ-	semicinctium σιμικίνδιον	senſim ἡρόμα 640. b
τόω 704. a	1222. a. 1244. a. b. ὑπό-	senſim recedo ὑποχωρεῖν
feditiorem concito una	ζωωα 1244. c	1471. b
συμπάζω 702. a	semicoctus ἡμιφθός 609. a	senſorium αἰσθητήριον 72. c
feditiorem excito σταπάζω	semimortalis ἡμιθνητός	senſu humano κατὰ ἀνθρώ-
702. a	663. d	πον 129. a
feditiōis socius συσπαστής	semimortuus ἡμιθνητός 663. d.	contra sensum commu-
702. a	d. ἡμιθανής 665. b	nem ἀγνισμοτός 316. a
fedo κοπιάζω 794. a. παύω	semina spargo σπείρω 1249. b	sine sensu ἀναισθητός 72. d
1080. a. κατατέλλω 1264. c	seminis effluvio laboro γο-	senſus αἰσθησις 72. c. φρόνη-
seduco ἀπατάω 140. b. ἱξα-	νορρύνειν 1186. b	μα 1427. a
πατάω 141. a. πλατύνω		senſus alterius exordium
		διάψαλμα 1471. b
		senſus

sensus verus & genuinus διάνοια 1188. a	1046. d	Sergius Σέργιος 1215. a
sententia γνώμη 318. a. δόξα 413. b. κρίσις 812. a. νότος 85 985. d	646. c	seria τὰ σπυδαία 1153. b
ex sententia κατὰ γνώμην 315. b	sepimentum φράγμα 1425. a	serias res ago σπυδαίω 1153. b
sententiæ ejusdem qui est σύμψυχος 1477. d	sepio φράσσω, τίνω 1424. d	sericum σηρικόν 1218. b
sententiæ sum ejusdem συγγινώσκω 319. c	septem ἐπτά 533. a	sericus σηρικὸς 1218. b
sententia absolutoria δικαιο- μα 397. b	septem portas habens ἐπτά- πυλός 1176. d	serie eadem respondeo συσειχάω 1261. a. b
sententia damnatoria δίκη 393. b	septennis ἐπταετής 580. d	serie perpetua ἐξῆς 525. d.
sententia præcisa ἀφορισμός 1046. a	septentrionalis ἀρκτικός 159. c	καθεξῆς 516. a
sententia prolata ῥήσις 1187. d	septies ἐπτάκις 533. b	seriem generis memoro γενεαλογίω 868. a
sententia scita ἀπόφθεγμα 1416. d	septies mille ἐπτακίχλιοι 1455. c	series ἐξῆς 525. d. ἐφημερίαι 639. a. σοῖχος 1260. d
sentiendi vim habens αἰσθη- τικός 72. d	septimus ἑβδόμος 533. d	series plantarum ὄρχος 1459. b
sentio αἰσθάνομαι 72. b. δο- κέω 410. d. δοξάζω 415. a	septingenti ἐπτακόσιοι 533. c	serio ago σπυδαίω 1252. d
κρίνω 810. b. φροτέω 1426. b	septuagies ἑβδομηκοντάκις 534. a	serius in rebus tractandis πραγματικός 1161. b
sentio de me magnifice δο- ξάζω 415. a	septuaginta ἑβδομήκοντα 533. d	sermo ἀκοή 87. b. γλῶσσα 321. c. λάλημα 839. d. λα- λιά 840. a. λόγος 857. b.
sentio humiliter ταπεινοφρο- νέω 1430. a	septum ἑρκετός 483. b. μάνδρα 904. c. φραγμός, ἐμφραγ- μός 1425. b. c	λέξις 859. b. λογισμός 864. d. ῥῆμα 1187. c. σό- μα 1270. c. φθέγμα 1416. c. χεῖλος 1448. d
sentio idem συγγινώσκω 319. c	septum altaris περιβώμιον 281. a	sermo accuratus ἀκριβολο- γία 866. b
seorsim χωρὶς 121. c. πρὸς ἑαυτὸν 195. d. κατ' ἰδίαν 746. a. καταμόνας 955. d	septuplo ἐπταπλασίως 533. c	sermo assentatorius λόγος καλαχείας 784. d
seorsim pono ἀφίστημι 704. b	septuplus ἐπταπλάσιος, ἰών 533. c	sermocinatio λέσχη 878. d
seorsim fideo ἀποκαθίσταμαι 636. b	sepulchretum κοιμητήριον 780. c	ad sermocinationem per- tinens διαλεκτικός 860. b
seorsum ἰόσφι, ἰόσφιν 991. c. χωρὶς 1468. d	sepulchrum αἶθης 51. d. τά- φος 646. b. εὐναστήριον 780. c. διαφθορά 1418. c	sermo turpis ἀσχερολογία 866. b
separatim καχωρισμένως 955. d	sepultura ταφή 646. b. κη- δεία 759. d	sermo verax ἀλήθεια 99. b
separatio ἀφόρισμα 1046. a	sequens ἑταίρος 577. a	sermo unicuique genti pe- culiaris διάλεκτος 860. b
separo ἀφίστημι 704. b. ἰο- σφίζω 991. c. ἀποσχίζω 1290. c. ἀφορίζω 1045. d.	sequentia τὰ κατ' ἐξῆς 526. a	sermone exprimo ἐκλαλέω 840. b
χωρίζω, ἀποχωρίζω 1469. a. c. διατίλλω 1264. a	sequor ἀκολουθεῖω 83. a.	sermonem confero κοινολο- γῶμαι, κοιναμογίζομαι 870. c. d
sepelio θάπτω 646. a. πα- ρακομίζω 789. c. καλοεὔττω	sequor ἀκολουθεῖω συνεπακο- λυθεῖω 84. d. ἀμαρτέω 113. a. ἔπειμι 481. c. ἔπω 536. b. ἔρχομαι 557. a.	sermonem exordior ἀπα- μείβομαι 812. d.
	ἐπαδέω, ἠδέω 1033. c	sermonem iterum habeo δευτερολογεῖω 863. a
	sequor una συνακολουθεῖω 85. b	sermones benigni εὐπρεπὴ- γορα, τὰ 33. c
	sera κλειθρον 771. a	sermones ferere ἀντιβάλλειν λόγους, συζητεῖν 218. c
	serenitas diei εὐδία 581. c	sermonis principium πρω- τολογία 872. d
	in serenitate memento tempestatis, Adag. εὐε- δία μέμνητο ζάλης 581. c	U u u 4 sermonis
	ferere sermones ἀντιβάλλειν λόγους, συζητεῖν 218. c	

I I. I N D E X

sermonis probabilitas	πιθανολογία	872. b. c	servus δούλος 421. d. λάρης	852. c. παῖς	1064. a	1050. b. καὶ δὲ, καὶ δὲ 1049. d. καὶ δὲ πρὸς ὅσον 1098. b. ὡς 1482. c. καὶ ὡς 1483. b
fero σπείρω		1249. b	servus ad oculum f. qui spectante hero gnavus est	ὁ φθαλμοδούλος 423. d		Sidon Σιδῶν 1220. b
fero furculis ex arbore demtis μωσχεύω		957. a	servus Dei ὁ τῆς Θεῆς ἄνθρωπος	πῶς 127. d		Sidonius Σιδωνίου 1220. c
ferō ὁψῆ		1062. c	servus domesticus οἰκέτης	οἰκέτης 1012. b		fidus ἄρκτος 159. b. c. ἄστρον 183. c
fero aliquid facio ὁψίζω		1062. d	servus finis δαλός 423. b			fi forte εἰς ἄρα 150. d. 460. c. καὶ 440. c
ferotinus ὁψιμῶς		1063. a	servus fugitivus δραπέτης	425. c. φυγὰς 1414. d		figillatim εἰς καὶ θ' εἰς, καὶ θ' ἕνα πάντας 490. d
serpens ὄφης 1060. c. πρηνής		1164. b	fessitatio ἴδρα	451. c		figillo munio σφραγίζω 1288. b
a serpente morsus ἐφιδόθηκε		340. b	Sethus Σέθ	1215. b		figillum σφραγίς, ἀποσφραγισμός 1288. a. d
serpo ἔρπω 555. d. διανέμωμαι		976. c	severè ἀποτόμως	1318. b		significans bene ἑυσχημῶς 587. a. 1216. a.
ferra πρίων		1165. c	severitas ἀποτομία	1318. b		significatio σημείωσις 1216. d
ferra excresco, excido ἐκπρίω		1165. c	severus ἀπότομος	1318. a		significo εἰμὶ 472. d. μνησθῶ 944. a. διασαφίσω 1210. a.
ferra seco πρίων		1165. c	sex ἑξ	525. b		σημαίνειν 1216. d. ὑποσημαίνειν, ἀποσημαίνειν 1217. b
fertum σέμμα		1267. d	sexagenarius ἑξηκονταετής	580. d		significo obscure ἀνίστομαι, τῶμαι 62. a
serum diei ὁψία		1062. d	sexaginta ἑξήκοντα	525. c		signis certis probō τεκμαίρω 1310. c
serva δούλη 421. d. Σεράπαινα		657. a. λάρης 852. c. λατρεῖα 855. b. οἰκέτης 1012. c	sexcenti ἑξακόσιοι	499. c. 525. c.		signo ἐπισημαίνειν 1217. a
Servator Σωτήρ		1142. c	sexies ἑξάκις	525. c		signum σύμβολον 226. c. σημά 1215. d. σημεῖον 1216. a. τέκμαρ 1310. b
servilis δαλίκος 422. b. δαλευτός 423. a. δαλοπρεπής		510. a. λατρευτός 853. b	sexies mille ἑξακισχίλιοι	1455. c		signi datio σημασία 1217. a
servio δαλεύω 422. c. ὑψηρετώ 550. b. ἐριθείω 354. c. Σεραπείω 657. a. λατρεύω 852. d. πολιτεύομαι 1152. a			sextarius κοτύλη 802. c. ἑξήκοντα 997. a			signum certum & indubitatum τεκμήριον 1310. c
servire peccato δαλεύειν τῇ αἰμαρτίᾳ		422. c	sextus ἕκτος	525. c		signum commune σύστημα 1215. d
servitium λατρεία		853. c	si εἰς 439. c. ἂν 440. a. 441. a. εἰ 458. c. ἵνα 690. a			signum & sigillum tollo ἀνασφραγίζω 1288. d
servitium mihi præstatur διακονέομαι		912. d	sibi ἑαυτῷ αὐτῷ	195. c		signum imprimō τυπῶ 1370. a
servitus δαλεία		423. a	sibilo συρίσσω, τῶ, ζῶ, διασφρίζω	1284. c		signum inustum f. impressum σίγμα 1270. a
in servitutem adigo καταδολόω		423. c	sibilus σύριγμα, συριγμός, σμός 128. c			signum militare σύμβολον 226. c
in servitutem redigo δαλαγωγέω 45. a. δαλόω		423. a	fic ἔτῳ, ἔτω 199. d. ὥδε 346. d			signum quod ex composito datur σύνθεμα, ἡμα 1336. c
servituti subiectus δεδωλωμένος		423. b	fica δόλων	1210. d		signum rei futuræ indico τεκμαίρομαι 1216. b
servo ἔρύω 556. d. περιποιέω 1148. a. σώζω 1241. d. διασώζω 1243. c. περισώζω 1244. a. τελέω 1313. c. τηρέω 1324. a. φυλάσσω, τῶ 1432. a (423. a)			ficarius σικάρης	1220. c		Silas Σίλας 1221. b
servum cōstitutio δαλόω			ficcine ἀκμήν	82. c		silentio prætereo ἀμνησθῶ 951. b
			ficcitas ξηρασία	999. a		silentio
			ficcitas ex æstu αὔχμος 202. b			
			ficco ἄνω 202. b. κάρφω 743. d. τέρσω 1321. b			
			ficcus αὐτός	190. a		
			ficera σίκαρα	1220. d		
			Sichem Συχέμ	1286. a		
			ficlus σίκλος	1221. a		
			sicut ὡς πρὶν 641. c. κατὰ 745. d. καὶ ὅσον 746. c.			

silentio sepelior σιγάωμαι 1220. a	simplex ἀπλόος 142. c. ἀφελός 202. c. ἐνθήθης 631. c.	simul enascor συμφύομαι 1437. b
silentium σιγή 1220. a. σιωπή, σιωπῆσις 1224. d. ἀφώνια 1439. a	ἀκέραιος 757. a. ἀμήχανος 945. b	simul enutritum omne, est dulce γλυκὺ πᾶν σύντροφον 1360. d
ad silentium adigo φιμώω 1421. b	simplex coram hominibus ἵππ. 980. a	simul etiam αἶμα καὶ 112. c
silentio suppressus vel suppressimendus ἀπόρρητος 1189. b	simplicem reddo ἀπλόω 142. d	simul glorificor συνδοξάζομαι 417. d
fileō κωφεύω 836. b. σιγάω 1219. d. σιωπάω 1214. c	simplicitas ἀπλότης 142. c. ἀπλοσύνη 142. d. ἀφέλεια, ἀφελότης 201. d	simul introeo συνεισερχομαι 563. a
filex κόχλαξ 803. b	simpliciter ἀπλῶς 142. c	simul nutrio συντρέφω 1361. b
filicernium ἰσχυρόγηρος 575. a	simul αἶμα 2. b. 112. b. 119. d. ἐπὶ τὸ αὐτὸ 193. a. 531. d. ἑμῶ 1026. d	simul nutritus συμπαισῆς, συμπαίτωρ 1066. b
filiqua κερύτιον 756. c	simul accedo συμπαραγίνομαι 308. a	simulo ὑποκρίνομαι 815. c. πρῶσποιέω, εἰομαι 1148. b
Siloam Σιλωάμ 1221. a	simul accumbo συνανᾷμαι 750. b	simulo una συνυποκρίνομαι 816. a
Silvanus Σιλβανός 1221. b	simulacrum Ἰδαλμα, εἰδωλον 466. c. ἄγαλμα 7. b. ἀπείκασμα 470. a. τύπος 1369. c	simul patior συμπαύσχω 1075. b
Simeon Σιμεών 1211. d	simul ascendo συναναβαίνειν 208. d	simul permaneo συμπαρμένω 933. a
simia μιμῶ, πίθηξ, πίθηκος 948. d	simul assumo συμπεριλαμβάνω 846. b	simul porto συμβαστάζω 241. c
simila, similago σεμίδαλις 1214. c	simulatio ὑπόκρισις 815. c. ὁμφασις 1388. d	simul positus sum σύγκειμαι 751. d
similem efficio ἱσομοιόω 1026. d	simulator ὑποκριτής 815. c	simul possideo συγκατακλήρονομίω 975. c
similem reddo ἀφομοιόω 1026. c	simul atque ὡς ἐξ αὐτῆς 192. c	simul sto σύνιημι 709. b
similia τὰ ὅμοια 1025. c	simul augeo συναυξάνω 190. a	simul sum συγγίνομαι 308. b
similis ὁμός, ὁμοιος, ὁμοῖος 1025. b	simul censeo συγγινώσκω 319. c	simul vivo συζάω 619. b
similis appareo vel videor εἰδάλλομαι, ἰνδάλλομαι 466. c	simul condo συγκτίζω 812. c	Sina Σινᾶ 1222. d
similis efficio ἱσομοιῶμαι 1026. d	simul consilium in eo συμβιβασμένος 269. d	sinapi σίνηπι 1223. a
similis fio ἀκολουθεῖω 83. a. ὁμοιόομαι 1026. a	simul creo συγκτίζω 822. c	sincere ἀδόλως 421. b. ἐν ἀληθείᾳ 521. a
similis sum εἶκω 469. a. ὁμοιάζω 1025. d. παρομοιάζω 1026. d	simul cresco συναυξάνομαι 190. a	sincere me gero ἀληθεύω 99. c
similiter ὡσαύτως 194. a. κατὰ ταῦτα 198. c. ὁμῶς, ὁμοίως 1025. b. c	simul crucifigor συσταυρόομαι 1159. a	sinceritas ἀλήθεια 99. a. ἀπλότης 142. c. γνήσιον 311. d. εἰλικρίνεια 816. b
similitudinem alicujus represento ἀφομοιόω 1026. c	simul discumbo συνανᾷμαι 750. b	sincerus ἀληθής 97. d. δίκαιος 394. a. ἀδολος 421. b. ἄζυμος 626. c. ἀκέραιος 757. a. εἰλικρινής 816. a. πιστικός 1118. d. ἀπλῆτος 1125. d. τέλειος 1315. a. ὑγής 1374. b
similitudo παραβολή 224. b. εἰχλὼν 469. c. ὁμοιότης, ὁμοίωσις 1025. b. d	simul educatum σύντροφον 1360. c	findon σινδών 1223. a
simius μιμῶ, πίθηξ, πίθηκος 948. d	simul educo συντρέφω 1361. b	findone amictus περιβεβλημένος σινδόνα 1223. a
Simon Σίμων 1222. b. c		sine ἄνευ 2. a. 124. c. ἐν ὅτῳ 1054. b. ἄτερ 2. a. 184. d.

II. INDEX

δύνα 404. a. νόσφι, νόσφιν	νῆφω	981. d	πραγματικός	1161. b
991. c. χωρίς 1468. d	sobrius νηφάλι 981. d. σώ-		solers minime ἀμήχανο	
singulatim κατὰ μέρος 913. b	φραν 1428. b		945. b	
singuli εἰ καὶ ἕνα 490. d.	sobrius sum νῆφω 981. c. σω-		solertia μηχανή	945. b
ἑκάς 498. b	φρονέω 1428. c		solertia in conjiciendo	
singulis annis κατ' ἐνιαυτὸν	socer πεντηετής 1095. a		ἐνδοχία 1172. c	
523. d. κατ' ἔτος 579. d	socia συνεταιρὶς 577. a. ἡ κοι-		solicita expectatio ἀποκα-	
singulis diebus καὶ ἑκάστη	νωνὸς 782. a		ραδομία 408. a	
ἡμέραν 746. c	sociabilis κοινωνικός 782. c		solicitor ἐπισπεύδων 1253. c	
singulis locis κατὰ τόπους	socialis συμμαχικός 919. a		solicite ἐπιμελῶς 927. a	
745. d. 746. c	societas κοινωνία 782. a		solicite cogito μεριμνῶ	
sinister ἀριστερὸς 157. a. ἐνώ-	societas belli vel pugnae		934. b	
νυμ 1031. a	συμμαχία 918. d		solicitude γοργότης 326. c.	
sinistra ἀριστερά 157. b	sociorum copiae συμμαχι-		κῆδος 759. d. κηδεμονία	
sinistra manu utor ἀριστερὸν	κόν 919. a		760. a. κατασπεύδασμός	
157. b	focius ἑταῖρος, ἑτης 576. b.		1153. c. φροντίς 1430. c	
ad sinistram ἐξ ἐκωνύμων	μέτοχος 602. d. σύζυγος		solicitum reddo κατασπεύ-	
1031. a	620. b. κοινωνὸς 781. d. συγ-		δάζω 1153. c	
fin minus εἰ δὲ μή γε 290. d	κοινωνὸς 783. a		solicitus ἐπιμελής 927. a	
fino εἰς 441. c. ἀφίημι	focius in bello sum συμμα-		solicitus sum ἀλέγω 94. c.	
610. d	χέω 918. d		γοργεύω 326. c. περισπεύδ-	
finus κόλπος, κόλπωμα	focius in captivitate συναιχ-		ζω 1153. c	
787. b. c	μάλωτος 101. a		solicitus sum ante προμερι-	
finus maris κόλπος 787. c	focius peregrinationis συν-		μνῶ 935. a	
Sion Σιών 1124. b	ἐκδημῶ 375. c		soliditas στένωμα 1266. d. στ-	
si quando εἴ ποτε 1051. d	focius pugnae σύμμαχος		ρώσις 1267. a	
si quidem εἴ γε 290. d. καὶ	918. d		solido κρατύνω 808. b	
440. c. εἰάνπερ 1098. b	focius seditionis συστρασιᾶς		solidus στερεὸς 1266. b. ὁλο-	
si quo modo εἰ ἄρα γε 291. a.	702. a		φύρε, ὕρητος 1289. a	
εἴπως 1483. d	focius suffragii ferendi ὁμό-		solitarius ἐρημικός, ἐρημίτης	
fisto παρίστημι 708. c	ψηφος 1474. c		552. d. μονὸς, μοναχὸς 955.	
fiticulosus διψάδης 404. d	focrus πεντηετής 1095. a		d. μονότροπος 1356. d	
fitio διψάω 404. d	fodalis ἑταῖρος 576. b. συνε-		solitudo ἔρημος 552. c	
fitis διψάω, διψάω 404. d	ταῖρος, συνεταιρὶς 577. a		solium θρόνος 667. c	
five εἴτε 1306. c	fodalis fio ἑταιρίζω 576. d		solo adxquo ἰδαφίζω 450. d	
smaragdinus σμαράγδινος	fodalitatem in eo cum ali-		solo amiculo succinctus	
907. b	quo συνεταιρῶμαι 577. a		γυμνὸς 334. b	
smaragdus σμαράγδος, σμά-	fodalitium ἑταιρία 576. d		solum στρατός 176. b. πῖδος	
ραγδος 907. b	Sodoma, x, a, orum Σόδομα		1083. a. δάπεδος 345. b.	
smegma σμήγμα 1240. b	1240. d		ἰδαφίος 450. d. χέρος,	
Smyrna Σμύρνη 1240. b	Sodomitae Σόδομοι 1141. a		1452. b	
soboles τέκνον 1340. b	sol ἥλιος 634. b. φοῖβος		solum hostile πολέμια (χά-	
qui habet sobolem nume-	1423. a		ος) 1150. c	
rolam πολύτεκνος 1340. d	sole habitans ὀλύμπιος		solum supra quod domus	
fobolis carentia ἀτεκνία	621. b		diruta stetit aliquando	
1340. c	foli expono ἰζηλιάζω 634. d		οἰκόπεδον 1083. b	
soboles hominum anima-	folis radius ἀκτὴν 92. d		solus εἰς 491. d. μόνος 955. b	
liumque τρέφω 274. b	solarium δῶμα 355. d		solus sum μονάζω, μονόομαι	
sobolesco ζαιογονέομαι 309. b	soleo φιλέω 1420. c		955. d	
ad sobrietatem redeo εἰσα-	solers ἐπινοητικός 988. c. ἐν-		solvere, abfahren, ἀναχθῆ-	
	τερητής 1362. c		ναι 38. b. αἰρεῖν 69. d. με-	
	solers in rebus tractandis		ταίρειν 71. d. ἀπαίρειν 70. c	
			solvo	

solvo ἀποδίδωμι 386. c. λύω	μίζω 780. d	soferia celebrare σωτήρια
891. b. περιλύω, ὑπολύω	sopor κάρος 741. c. κατά-	ἄγαν 1242. d
895. a. b. τελέω 1313. c.	νυξίς 994. b	spargo διαδίδωμι 388. c.
τίω 1341. c. τίννυμι, ὑώ,	fordes θολός 665. b. λύμα	σκορπίζω 1237. b
τίνω 1351. b. c	889. a. ῥύπος, ῥυπαρία	spartum σπάρτον 1247. b
solvo simul συλλύω 895. a	1195. a. b. περίψημα 1472. d	spatiosus πλατύς 1125. d. ἐυ-
somniator ἐνυπνιαστής 1380. b	forDESCO ῥυπόω 1195. b	ρύχωρος 1471. c
somniculosus ὑπνώδης 1380. a	fordes eluo ῥύππω 1195. a	species ἰδέα, εἶδος 465. d.
somnio ὀνειρώττω 1017. b.	fordes spongia deterfæ τὰ	ἰνδαλμα 466. c. ὄψις 1036.
ἐνυπνιάζομαι 1380. b	σπογγίσματα 1255. c	b. πρόσοψις 1063. a. ἔμ-
somnium ὄναρ, ὄνειρος, ον	fordes verrendo collectæ	Φασίς 1388. d. τὸ ἔνχαρι
1027. b. ἐνύπνιον 1017. b.	περικάθαρμα 719. a. σάβ-	1447. b
1380. a	μα 1200. a	species abstractæ ἰδέαι 465. d
somnus ὕπνος 1380. a	sordide & præparcè me ge-	species diversas habens πο-
somnus altus καταφορά 1410. b	το μικρο-σμικρολογέομαι	λυαδής 466. b
è somno excito ἐξυπνίζω	866. c	species inanis μόρφωσις 956.
1380. c	sordities in viciu σφιγγία	a. ὄνομα 1030. b
somnum affero, concilio	1287. d	specimen γεῦσις 299. d
ὑπνώω 1380. a	sordidus μικρολόγος 866. b.	speciosus ῥόδεος, ῥοδανύς, ῥός
sonitus κόμπος 790. a. κτύ-	ῥυπαρός 1195. a	1193. a. ὥραϊος 1481. d
πος 1370. d	sortes σωρείτης 1292. c	speciosus appareo εὐπροσω-
sonitum pulso, cieo κτυ-	soror ἀδελφή 50. b	πέω, εὐπροσωπίζω 1488.
πέω 1370. d	sors κλήρας 773. b	a. b
sono φωνέω 345. d. θρέω	in sortem adsciscor κλη-	spectabilis θεωρητός 660. b.
668. a	ρόομαι 773. d	δρατὸς 1039. c
sono contra, ex adverso ἀν-	per sortem κληρωτὶ 774. a	spectaculum χορηγία 46. c.
τηχέω 643. a	sors funesta κήρ 751. d	παράδειγμα 350. c. θέα-
sonum acutum edo ἀλαλά-	forte accipio κληρόομαι	μα 649. a. θέα 656. a.
ζω 93. c	773. d. λαγχάνω 836. d	θεωρία 660. b
sonum contrarium edo ἀν-	forte allego κληρόω 773. d.	spectaculum fio θεωριζο-
τιφωνέω 1438. c	προσκληρόω 774. a	μαι 649. b
sonum inconditum & con-	forte distribuo κατακληρο-	spectaculum solenne in
fusum edo ἀλαλάζω 93. c	δοτέω 389. c	modum triumphi πομπή
sonus ἦχος, ἐπῆχος 642. d.	forte divido κληροδοτέω 389. d	1093. a
κρέμα 817. c. τόνος 1306.	forte lectus adjungor προσ-	spectator θεωρὸς 659. d
d. φόφος, φλοῖσβος, δῆ-	κληρόομαι 774. a	spectatus δίκιμος 418. a. ὁ-
πῶ, βρόμος, ἄραβῶ	forte lego κληρόω 773. d	ρατὸς 1039. c.
1307. b. c. φθόγγος 1307.	sortes ducō, traho, λαγχά-	specto καταυγάζω 186. b.
c. 1416. c. φωνή 1437. d	νω 837. a	θεάομαι 468. b. θεωρέω
una soni & spiritus inten-	fortior λαγχάνω 836. d	660. a. ἐποπτεύω 1036. d
sio μονοτονία 1307. a	fortis dator κληροδότης, δο-	specto cum admiratione,
sonus quem edunt apes	τῆς κλήρας 389. d	θεάομαι 648. d
βόμβος 264. b	fortito accipio κατακλη-	spectrum φάσμα 1387. d.
sonus reciprocus ἦχῳ 642. d	ρόομαι 774. a	Φάντασμα 1391. a
Sopater Σώπατρος 1292. b	fortitò mihi obtingit λαγ-	specula σκοπία 1228. a
sophismate circumvenio	χάνω 836. d	speculatio σκόπευσις 1218. b
κατασοφίζομαι 1245. d	Sosipater Σωσίπατρος 1293. b	speculator κατόπτης 1037. c.
sophistarum more σοσοφισ-	sospes σάος, σόος 1241. c	σκοπευτής 1228. a. b. απε-
μένως 1245. c	Sosthenes Σωσθένης 1292. d	κκλάτωρ 1250. d. προφύ-
sophisticor σοφίζομαι 1245. c	soferia σωτήρια, τὰ 1242. d	λαξ 1432. d
sopio κοιμάω 779. d. κοι-		speculor σκοπιάζω, σκοπεύω

II. INDEX

1228. b. κατασκοπεύω	γελος	12. d	σία	437. b
1230. b	spiritus sanctus	δύναμις	spolio συλαγωγέω	46. a. κα-
speculum ἑσποπτρον, κάτο-	428. b		λαμάρμαι	729. a. συσκευ-
πτρον	qui a spiritu fertur	πνευμα-	άζω	1233. b. σκυλεύω,
1037. b	τὸ φῶρος	1411. a	συλεύω, συλάω	1283. a
tanquam in speculo in-	spiritus miser δαιμόνιον	338. b	spolio bonis ab aliis spoli-	
tueor κατοπτρίζομαι			antibus cuiusdam relictis	
1037. c	spiro ἄω, ἄημι	56. a. πνέω	ἐπικαλαμάομαι	729. b
specus σπέος, σπήλαιον	1139. a		spolio omni imperio & au-	
1251. c. d	spissè πύκα	1176. b	ctioritate ἀκυρόω	828. a
spelunca σπέος, σπήλαιον	spithama σπιθαμή	1253. d	spoliorum decimæ ἀκροθί-	
1251. c. d	splen σπλήν	1254. b	νικ	662. b
sperans bene ἐυελπίς, ἐυέλ-	splendens eminens	τηλαυ-	spolium σύλη, σκύλον	1282.
πίσος	γῆς	186. b	d. σκυλαία, σκυλαία,	
sperno ἐξῆθενέω	1337. d		σκυλία	1283. a
493. b. ἀ-	splendeo σελαγέω	180. a.	spondeo ἐπαγγέλλω	18. d.
θετέω	αὐγέω	185. b. καταυγάζω	ἐγγυάω, ἐνεγγυάω	443. a.
1337. d	186. a. ἄνω	187. b. λάμ-	c. ὁμολογέω	871. b. ἐξο-
spero προσδοκάω	407. c. ἐλ-	πω	849. a. σελάω	1213. d.
πίζω	515. b	σίλβω	1270. a	
spero inde ἀπελπίζω	146. b.	splendeo è contrario ἀντι-	splendeo è contrario ἀντι-	
516. c		λάμπω	849. d	
spes ἐλπὶς	515. a	splendeo eminens	τηλαυγέω	186. b
spe & gaudio exultare	πτερᾶσθαι ἐλπίδι	1173. b	splendidè λαμπρῶς	849. c.
cum bona spe ἐυελπισί	517. a		μεγαλομερῶς	913. d
517. a	spes bona ἐυελπισία	517. a	splendidus ἀγλαός	18. a. ἐν-
spem colloco ἐπελπίζω	516. d		δοξῶ	416. d. λαμπρός,
			ἐκλαμπρος	849. c. d. ἐυ-
sphaerula σφαῖρος	1193. c		πάρυφος	1383. d
spica σάχυς	1259. c	splendor ἀγλαΐσμα	28. a.	
spicas post alios colligo ἐ-	πικαλαμάομαι	729. c	διεύγασμα	186. a. ἀσρα-
spicilegium facio καλα-	μάομαι, ἐκκαλαμάομαι		πῆ	184. a. αὐγασμα
1183. c	spina ἀκανθα	80. d	c. αὐγὴ	186. b. λαμπρό-
spina alba ῥάμνος	1183. c		της, λάμψις	849. c. ἐκ-
spineus ἀκάνθινος	81. a		λαμψις	850. a. ἔλη
spira σπῆρα	1248. d		d. παρατήρησις	1325. c.
spirans ἔμπνοος	1140. b		φαῦσις	1395. b. φέγγος
spirituales res τὰ πνευμα-	1140. d		1402. b	
τικά	1140. d	splendore circumfundor	περιλάμπομαι	850. a
spiritualia bona τὰ πνευμα-	1140. d	splendorem edo ἀπαυγάζω	185. c	
τικά	1140. d	splendor longè dispersus	aut eminens apparens τη-	
spiritualis πνευματικός	1140. c	λαύγημα, τηλαύγησις	186. b	
spiritualiter πνευματικῶς	1141. a	splendor nominis ἐκκλαα	771. c	
spiritum difficulter traho	ἀδμαίνω	180. b	spolia λάφυρα	542. b. 855. d
spiritum duco πνευματο-	φορέω	1413. a	spolia victis hostibus de-	
spiritus πνεῦμα	1139. b		tracta ἐπιχάρια	1451. b
spiritus creatus bonus ἄγ-			spoliatio vestium λαποδυ-	

sponta σαργάνη 1209. d. σπυ- ρίς 1255. d	statio ὑπόσημα 710. b	sterilitati obnoxius sum σερόω, σηρόομαι 1267. b
spuma ἀφρός 201. d. ἐπίζε- μα 621. d	statio balistarum βελόσασις 247. d	sterno σερέω, σεωννύω, υμι 1271. d
spumam excito ἀφρίζω 203. a	statio contra vel ante ali- quem κατάσασις 707. c	sternutatio πταρμός 1172. d
spumo ἀφρίζω 203. a	statio navium ὄρμος 1044. b	sternuto πταίρω 1172. d
spurio πτύω 1175. c. προσσια- λίζω 1119. d	stationem habeo ὀρμέω 1044. b	sterquilinium βολεῶν 264. a. κοπρῶν 791. c
spurius νόθος 985. b	statua ἄγαλμα 7. b. ἀνδριάς 125. b. σήλη 1268. c	stibium σίβη 1269. c
sputum πτύσμα, πτυελός 1175. c	statua immensæ magnitu- dinis κολοσσός 787. b	stibio depingo σιβίζω 1269. d
squalidus ἀνχμηρός 202. b. ἀνχμώδης 202. c	statuo δοκέω 410. b. ἰδρύω, υμι 454. c. ἵσημι, ἱσάινω, ἱσάω 699. d. κρίνω 810. b. λογίζομαι 863. d. σηλόω 1268. c. τάσσω, τῶ 1298. d	stigma σίγμα 1270. a
squalidus fio ἀνχμόομαι 202. c (c	statuo præter jus & æquum παραγινώσκω 318. b	stilla ῥανίς 1182. c. σαγών 1256. b. σεράγξ 1278. d
squalidus sum ἀνχμώω 202.	stutuo unā συγγινώσκω 319. c	stillatitius σακτός 1256. c
squalor ἀνχμός 202. b	statura ἡλικία 634. b	stillicidium σαγετός 1256. b
squama λεπίς 878. c	status μορφή 956. a	stillo λίβω 881. c. d. σάζω 895. d. 1256. b. σαλάζω 1256. c
stabilimentum ἐδραίωμα, 452. a	status animi imperturbati ἀταραξία 1297. b	stimulator κέντωρ 754. d
stabilio ἐδραιόω 452. a. ἵση- μι 699. d. πισύω 1119. b. σηρίζω 1268. d	status hominum post mor- tem ἄδης 52. a	stimulo κεντέω 753. d. κατὰ- κεντάω, ἐώ, ννυμι 754. c
stabilis βέβαιος 243. d. ἐ- δραῖος 451. d. εὐσταθής 710. d. μόνιμος 932. b. ἀδιάπτωτος 1114. a	status primus integritatis ἀρχή 171. d	stimulus κέντημα 753. d. κέντρον 754. a
stabilis sum εὐσταθέω 711. a	statuta ῥήτραι 1188. a	stimulus boum βέκεντρον 754. a. διδάκτηρ 381. c
stabilitas εὐστάθεια 711. a	statutum ἀκρίβασμα, ἀκρι- βασμός 91. a. b. δόγμα 410. c	stipator δεξιολάβος 848. a
stabulum ἄντρον 135. b. ἀν- λή 187. c	statutum est ἀπέκασται 750. c	stipem petere αἰτεῖν ἐλεη- μοσύνην 509. b
stabulum asinorum ὄνειρον 1032. a	statutus τακτός 1299. d	stipem peto ἐπαιτέω, προσ- αιτέω 77. a. c
stabulum equorum ἵππο- στάσιον 701. d	stella ἀστήρ, ἄστρον 183. c. πλανήτης 1124. d	stipendium ὀψώνιον 1480. d
Stachys Στάχυς 1259. c	stellæ erraticæ ἀσέρες πλα- νήται 1124. d	stipendium Sacerdotum & Levitarum choro mini- strantium χορηγία 46. c
stacte σακτὴ 1256. b	stellio καλαβύτης 728. d	stipo δορυφορέω 421. c. πν- κάζω 1176. b
stadium ἀγών 48. a. στάδιος, ον 1256. a	Stephanus Στεφανῆς 1267. c	stipula καλάμη 729. a
stagnum λίμνη 884. b. c	stercus βόλβιτον, βόλβιτος, βόλιτον 264. a. κόπρῳ 791. b. σκύβαλον 1238. c	stipulas colligo καλαμάη- μαι 729. a
stamen σήμων 701. d	sterilefco σερόω, σηρόομαι 1267. b	stipulatio συγγραφή 332. c
stannum κασσίταρος 743. b	sterilis ἄγονος 308. b. ἄκαρ- πος 742. b. σῆρα 1267. b	stirps σέλεχος 1261. c
stater σατήρ 710. a	sterilitas νέκρωσις 971. d. ὀρ- φανία 1047. a. ἀφορία, 1404. d	sto ἐσῶς ἔμι 472. b. ἵσημι 699. d. σήκω 700. b. ση- λόομαι 1268. c
statera ζυγός, ζύγιον 620. a. b. πλάσιγξ 1126. c		Stoicus Στωϊκός 1281. a
stateram ne transgrediaris μὴ ζυγὸν παραβαίνειν 620. a		stola σολή 1261. c. 1270. b. ἐπιτράχηλον 1354. a
statim αὐτίκα, παραυτίκα 194. a. b. εὐθὺς, εὐθέως 582. b		stola induo σολίζω 1261. d
		stolidi ἀφρονες 1427. c
		stomachi ignavia μαλακία, κίτλα 902. b
		stoma-

II. INDEX

stomachus στόμαχος 1271. b	structura οἰκοδομή, ἐνδόμη- σις 356. c. d. κτίσις 822. d. κατασκευή 1233. a	stupor θάμβος, θάμβησις 645. c. d. ἐκπληξις 1137. a. ἐκστασις 705. d. νάρκη 969. d. κατάνυξις 994. a. ῥίγος 1191. a
storea κάνη, κάννη 739. a	structura artificiosa μηχανά- νωμα 945. b	stupor dentium γομφιασ- μός 316. a
strages κσπή 793. b	structus δεδημιουργημένον 540. a	stuprator φθορεὺς 1418. a
stragula vestis στρωμνή 1271. d	strues lignorum accenso- rum πυρὸς 1178. a	stylus γραφῶν, γραφίον, γραφὶς 329. b. c
stragulum κῶς 835. b. ἐπί- σαγμα 1209. d	struo δομέω 355. c. οἰκτίζω 822. a. σοιβάζω 1260. b. τένχω 1322. c. τεκταίνω 1322. a	styrx σὺξ 1180. b
stramen ἄχυρον 204. c	strues lignorum accenso- rum πυρὸς 1178. a	suadela πειθα 1086. b
strangulare se ἀπάγχεσθαι 35. d	struo δομέω 355. c. οἰκτίζω 822. a. σοιβάζω 1260. b. τένχω 1322. c. τεκταίνω 1322. a	suadeo πείθω 1084. a
strangulatio ἀγχόνη 35. d	strues lignorum accenso- rum πυρὸς 1178. a	suasor κατήγεμα 630. a
strangulo ἀγχω 35. d. πνίγω 1141. d. στραγγαλῶ 1279. b	struo δομέω 355. c. οἰκτίζω 822. a. σοιβάζω 1260. b. τένχω 1322. c. τεκταίνω 1322. a	suave reddo ἡδύνω 631. a
strangulor ἀπάγχομαι 35. d	strues lignorum accenso- rum πυρὸς 1178. a	suavis ἡδὺς 630. d. χρῆσις 1461. a
strategema στρατήγημα 46. a	struo δομέω 355. c. οἰκτίζω 822. a. σοιβάζω 1260. b. τένχω 1322. c. τεκταίνω 1322. a	suavifonus εὐμελὴς 929. b
stratum σιβάς, σοιβάς 1160. b. στῶμα 1271. d. χελω- νίς 1451. d	strues lignorum accenso- rum πυρὸς 1178. a	suavitas γλυκασμός 320. d
stratus στρωτός 883. d	struo δομέω 355. c. οἰκτίζω 822. a. σοιβάζω 1260. b. τένχω 1322. c. τεκταίνω 1322. a	sub ἐπὶ 528. c. ὑποκάτω 748. a. ὑπὸ 1381. b
strenuè φιλοτίμως 1351. b	strues lignorum accenso- rum πυρὸς 1178. a	subacerbus αὐστηρός 191. a
strenuos viros habens εὐαν- δρος 125. d	struo δομέω 355. c. οἰκτίζω 822. a. σοιβάζω 1260. b. τένχω 1322. c. τεκταίνω 1322. a	subadspicio ὑποβλέπω, ομαρ 240. b. ὑφορῶ, ομαρ 1040. b
strenuus ἀλκήσις, ἄλκιμος 109. b. ἀνδρῶς 125. c. γεν- ναῖος 297. a	strues lignorum accenso- rum πυρὸς 1178. a	subadultero ὑπονοθεύω 985. c
strepito κτυπέω 1370. d	struo δομέω 355. c. οἰκτίζω 822. a. σοιβάζω 1260. b. τένχω 1322. c. τεκταίνω 1322. a	subalbus διάλευκος 880. a
strepitus βρόμος 274. a. κλύ- πος 1370. d	strues lignorum accenso- rum πυρὸς 1178. a	subausculto ὑπακᾶω 89. a
strepitus fori τύρβη ἀγο- ραία 1284. b	struo δομέω 355. c. οἰκτίζω 822. a. σοιβάζω 1260. b. τένχω 1322. c. τεκταίνω 1322. a	subcinericius ἐγκρηφίας (ἄρτος) 819. b
strepo βρομέω 274. a. κτυ- πέω 1370. d. ψοφέω 1475. b	strues lignorum accenso- rum πυρὸς 1178. a	subdialis αἰθέριος 59. d. ὑπαί- θριος, ὑπαίθριος 60. a
strictus τεθλιμμένος 662. d	struo δομέω 355. c. οἰκτίζω 822. a. σοιβάζω 1260. b. τένχω 1322. c. τεκταίνω 1322. a	subditus ἐπήκοος 90. a. ἀρ- χόμενος 170. b. ὑποχέριος 1451. c
strideo βρύχω 277. a. ῥοιζέω 1193. c. τρίζω 1365. b	strues lignorum accenso- rum πυρὸς 1178. a	subdolè ago μεθοδεύω 1005. d
strido βρύχω 277. a	struo δομέω 355. c. οἰκτίζω 822. a. σοιβάζω 1260. b. τένχω 1322. c. τεκταίνω 1322. a	subdolos infidiator ἐγκάθε- τος 613. c
stridor βρυγμός, γμῆ 277. a. b. συριγμός, συρισμός 1384. c	strues lignorum accenso- rum πυρὸς 1178. a	subduco ἀνάγω 37. d. ὑφαι- ρέω, ἀνθυφαίρω 68. a. ἀναβιβάζω 209. a. σέλω- μα 1262. a. ἀναφέρω 1407. d
cum stridore ῥοιζήδον 1193. c	struo δομέω 355. c. οἰκτίζω 822. a. σοιβάζω 1260. b. τένχω 1322. c. τεκταίνω 1322. a	subduco me ὑποσέλω 1165. a
cum stridore & impetu fe- ror ῥοιζέομαι 1193. c	strues lignorum accenso- rum πυρὸς 1178. a	subduco me clam ὑπεκρίω 1186. d. ὑποχωρέω 1471. b
stridor dentium βρυγμός ὀδόντων 277. a	struo δομέω 355. c. οἰκτίζω 822. a. σοιβάζω 1260. b. τένχω 1322. c. τεκταίνω 1322. a	subducor ἀνάγομαι, ἐπανά- γομαι 38. a. b
stridorem edo ῥοιζέω 1193. c	strues lignorum accenso- rum πυρὸς 1178. a	subductio ὑπεσολή 1265. a
stridor sibili ῥοιζός 1193. b	struo δομέω 355. c. οἰκτίζω 822. a. σοιβάζω 1260. b. τένχω 1322. c. τεκταίνω 1322. a	subef-
stringo σφίγγω 1287. d	strues lignorum accenso- rum πυρὸς 1178. a	
strophium ῥινόμακτρον 1244. b	struo δομέω 355. c. οἰκτίζω 822. a. σοιβάζω 1260. b. τένχω 1322. c. τεκταίνω 1322. a	

subeffluo ὑπεκρέω 1186. d	in sublimetollo μετεωρί- ζω 938. d	subter ὑπὸ 1381. b
subeo δύνω, δύνω 382. b. εἰς- δύνω, εἰσδύνω ὑποδύνω 434. c. d	in sublimiorem locum ἀ- νώτερον 136. a	subterfugio ὑποστέλλω 1265. a
subhorrens ὑπόφρικτος, ὑ- πόφρικτος 1430. b	sublimitas ὕψος 206. b. 1383. d. μετεωρισμός 938. a.	subterraneus ὑπόγειος 137. c. καταχθόνιος 1454. d
subiecta viro ὑπανδρος 126. a	ὑψωμα 1384. b	subterraneus locus ἄντρον 135. b
subiectio ὑποταγή 1303. d	in summam sublimitatem effero ὑπερυψόω 1384. c	subtractio ἀνθυφαίρεισις 68. b
subiectus ὑπήκοος 90. a. ὑ- πόζυγος 620. b	subluceo ὑποφαίνω 1389. d	subtraho ὑφαίρτω ἀνθυφαί- ρτω 68. a. συστέλλω 1264. d
subiectus legi ἔννομος 974. d	submamillaris ὑπομαύσιος, ὑπομαύζιος, ὑπομαδιαιῆος 915. d	subtrahor furto κλέπτομαι 772. b
subigo μάσσω, τῶ 914. d. Φυράω 1434. d	submergo κατακλύζω, συγ- κλύζω 777. c. d	subveho ἀνάγω 37. d
subjicio ὑποβάλλω 227. b. ὑποτίθημι 1337. b	submersio καταποντισμός 1155. c	subvehor ἐπανάγομαι 38. b
subjicio me ὑποτάσσομαι 1337. b	subministro ἐπαρκέω 158. d	subvenio ἐπαρκέω 158. d
subjicio quaestioni ἀνετάζω 576. a	submitto ἐσπέμπω 1093. b. ταπεινῶ 1295. b	subversio καταστροφή 1278. a. διαστροφή 1276. d. ἀνα- τροπή 1357. a.
subjicior ὑποτάσσομαι 1302. d	submitto me ὑποπίπτω 1115. c	subverto ἀνίστημι, ἀναστ- τόω 703. d. καταστρέφω 1277. d. ἀνυτρέπω 1357. c
subinde ἐκάστοτε 499. a	subnavigo ὑποπλέω 1134. c	subverto insuper προσανα- τρέπω 1357. a
subintroduco παρασάγω 39. c	subordino ὑποτάσσω 1302. d	subula ὀπήτιον 1033. c
subirascor ὑποργίζομαι 1041. c	suborno ὑποβάλλω 227. b	subulcus ὑοβότης, ὑοβοσκός 266. a
subito τάχιον, θῦσσον, τῶν 1304. d. ἐν τάχει, διὰ τά- χος 1305. a. αἴφνω, αἴφνης, αἴφνιδίως 1392. c	subplanto aliquem in lucia σπαρκαλέω εἶμαι 817. d	suburbana περιπόλια, τὰ 1153. a
subito factus οχέδιος 1289. b	subremex ὑπηρέτης 550. c	suburbanus ἀστυγέτων 293. a
subitus ὀξύς 1032. d	subrepo παρασδύνω 434. c	suburbia περισπόρια (δῶμα- τα) 1250. d
subjugatus ὑπόζυγος 620. b	subrideo μειδάω, εἶω 912. c	suburbium προίσιον 184. c.
subjugis ὑποζύγιος 410. b	subscribo ὑπογράφω 332. d	περιπόλια, τὰ 1153. a
subjugo καταδυναστεύω 429. d. κατακρατέω 806. d	subsequor ἐπακολουθῶ 84. c. κατακολουθῶ 84. d.	succedaneus ἐπίεσιος 481. c.
subjugo planè καταδολῶ 423. c	παρ ακολουθῶ 85. a	succedo διαδέχομαι 366. a. ἐπεμι 481. c. ἐπέρχομαι 565. a
subjungo ὑπογράφω 332. d	subsilio ἀναπηδάω 1108. a	succendo ἐξάπτω 148. b.
sublatio in altum ἐπαρσις 71. d	subsistentia ὑπόστασις 710. c	ὑφάπτω 148. c
sublevo ἀντέχομαι 599. d. κρφίζω 803. a	subsistentiam non habens ἀνυπόστατος 716. d	succenseo μέμφομαι 930. b
sublevo unà συναντιλαμ- βάνομαι 843. c	subsisto ὑπάρχω 177. b. ἐπέ- χω 601. b. ὑφίσταμαι 710. b	successio διαδοχή 366. b
subligaculum διάζωμα 627. a. σιμικίνδιον, ὑπόζωμα 1244. c	substerno διασρωννύω 1271. d. ἐπισρωννύω, ὑποσρων- νύω, υμει 1272. a	successor διάδοχος 366. a
subligo ὑποδέω 371. c	substituto ὑφίστημι 710. b	successus prosper εὐημερία 638. b. ἐπιτυχία 1368. b
sublimis μετέωρος 938. b. ὑψηλός 1384. c	substratum ὑπόστρωμα 1272. b	succinctorium σιμικίνδιον, ὑπόζωμα 1244. c
	substructio ὑποστήριγμα 1269. c	succinctus ἀναζωπύρεται 626. d
	subsuo ὑποβρέπτω 1184. b	succingo ἀναζώννυμαι, δια- ζώννυμι 616. d. συζώννυ- μι, ὑώ, ὑποζώννυμι 627. b
	subtegmen κρύκη 816. d	succresco ἐξανατέλλω 1311. c

II. INDEX

succum exprimo ἀποπιναίνω 1124. a	μόψηφος 1474. c	a summo ἄνωθεν 137. a. ἀπὸ ἄνωθεν 145. d
succurro βοηθῶ 263. a	suffragiis creatus χειροτονητὸς 1308. a	ad summum τὸ πλεῖστον 1154. b
succus ὀπός 1038. b c	per suffragia creo χειροτονέω 1307. c	fumo λάζομαι 91. b
succus rubicundus υἷα αἷμα 60. c	suffuror διακλέπτω 772. b	sumptibus exhaurio δαπαναίω ἐκδαπαναίω 344. a. d
sudarium σιδάριον, καψιδρώτιον 1244. b	suggestus βῆμα 207. a	sumptus δαπάνημα, δαπάνη 344. b. c. διάφορον 1409. a
sudo ἰδρῶ 679. c	sugillatio sub oculo ὑπώπιον 1426. a	fine sumptu ἀδύπανος 344. c
sudor ἵδωρ 555. d. ἰδρῶς 679. b. ἰχώρ 714. a	sui ipsius εἰαυτῷ 195. b	sumptus facio δαπαναίω, ἐκδαπαναίω, καταδαπαναίω 344. a. d
sine sudore ἀνιδρωτὶ 679. c	sui ipsius amans φίλαντος 194. a	sumptus facio plures προσδαπαναίω 345. a
suffero ἀνέχομαι 598. d. σέγω 1250. d. ὑποφέρω 1413. c	suillus ὕαιος, σύαιος 1381. d	suo ῥάπτω 1184. a
sufficiens ἀρκετὸς 158. b. αὐτάρκης 159. a. ἱκανὸς 685. c	fulcare terram ἐργάζεσθαι τὴν γῆν 545. c	supellectilia σκευάσματα, τὰ 1231. d
sufficiens ἐπαρκῶς 159. a	fulco αὐλακίζω 187. b. βωλοκοπέω 797. a	supellex ἀπαρτία 140. b. ἀποσκευὴ 1232. a
sufficientia αὐτάρκεια, αὐταρκεσία 159. a. b. ἱκανότης 686. a	fulcus αὐλαξ 187. a	super ἀντὶ 132. d. ἐπάνω 136. b. ὑπὲρ 1221. c. 1378. d. ἐπὶ 518. b. 530. b. κατὰ 743. c. μετὰ 937. b
sufficientiam do αὐταρκεῖω 159. b	fulphur θῆον 656. a. b	superabundo ὑπερπερισεύω 1103. c. ὑπερπλεονάζω 1154. c
sufficio ἀρκεῖω 158. a. ἐξαρκεῖω 158. d	fulphureus θειώδης 656. b	superaddo ἐπιδιατάσσομαι 1301. c
sufficit ἀρκετὸν 158. c. ἀπέχει 600. b	sum πέλω 119. c. ὑπάρχω 177. γίνομαι vel γίγνομαι 301. d. εἰμι 472. a. ἔχω 595. a. κυρέω 827. d. τυγχάνω 1367. c	superbè ὑπερηφάνως 1392. b
suffitum facio θυμιάω, ὡ 670. a	sum ab aliquo ἔξομαι 477. d	superbe glorior αὐχέω 201. a
suffitus θυμιάμα, ἀναθυμιάσις 670. a	sum cum alio σύνεμι 480. c	superbè me effero ὑπερηφανέω, εὐομαι 1392. a. b
sufflo φυσάω 1435. b	summa brevis τύπος 1369. d	superbia ἀγερωχία 21. c. ὑπερηφανία 1392. b. ὑπερφέρεια 1413. c
suffocatio ἀγχόνη 35. d. πνιγμός 1142. a	summa pecuniæ κεφάλαιον 758. d	superbia stulta inflor χαυνόομαι 1448. d
suffocatum animal πνικτὸν 1142. a	summa textus κεφάλαιον 758. d	superbia tumida χαυνότης 1448. c
suffoco ἀγχω, ἀπάγχω 35. d. πνίγω, ομαι 1141. d. ἀποπνίγω, ἐπιπνίγω 1142. a. b	summa urbs ἄκρα 92. b	superbio ἀδρύνομαι 54. a. ἐπαίρομαι 71. c. ὑψαυχέω, ὑψαυχενέω, ὑψαυχενίζω 201. b. γαίω, γαυρόω, ὀομαι, γαυριάω 290. c. τυφόομαι 1372. c
suffocor συμπνίγομαι 1142. b	summatim πτέρυξ 1173. c	superbum reddo φουσιόω 1435. c
suffoco unā συμπνίγω 1142. b	summatim attingo κεφαλαιόω 759. a	superbus ἀγέρωχος 21. c. αὐθά-
suffodio ὑποσκάπτω 1226. d. ὑπορύττω 1046. d	summatim comprehendor ἀνακεφαλαιόομαι 759. b	
suffragiis communibus erigo συγκαταψήφίζω 1474. d	summè κατ' ὑπερβολὴν 227. b	
suffragium ψῆφος 1474. c. χειροτονία 1307. d	sum miles levis armaturæ γυμνητεύω 334. c	
suffragii ferendi socius δ-	summitas ἄκρα, ας, ἀκρωτήριον 92. b. c. ἀπάρτισμα 165. d. κορώνη 880. c. λοφός, λοφία 886. c	
	summum in re quavis ἄκρον 90. a. κορυφή 800. b	
	summum jus ἀκριβοδίκαιον 394. b	
	summus ἄκρος 91. b	

LATINO-GRÆCUS.

αὐθάδης 51. a. b. ὑφαύψην 202. b. γαῦρος 290. b. ὑψηλοκαρδίας 741. c. με- τέωρος 978. c. ὑπερήφανος 1391. d. χαῦνος, χαυνός 1448. c	ἔχω 606. b. κατιχῶ 712. b. ὑπερκρατέω 807. a. κα- τακυριεύω 829. b. νικάω 981. b. ὑπερφέρω 1413. c	suppleo πρὸς ἀναπληρόω 1130. b
superciliofi τετυφωμένοι 1372. c	superior πλεονεκτέω 608. a. ἡττάομαι 642. a	supplex ἐκέτης 686. b
supercilium ὀφρύς 1060. d	superstes περιγιγνόμενος 308. a	supplicare ἐκέδαι 686. b
supercilium contraho σκυ- θρῶπάζω 1485. d	superstes sum ἐπιγίνομαι 306. d. περίεμι 476. d	supplicatio λιτή 102. c. 885. b. ἐκετηρία, ἐκετία, ἐκε- τία 686. c. λιτανεία 885. b
supereineo ὑπερέχω 606. a. ὑπερφαίνομαι 1392. a	superstitio δεισιδαιμονία 339. b	supplicatorius ἐκελικός 686. b
superficies πρόσωπον 1488. a	superstitiosè observo παρα- τηρέω 1325. b	supplicium δίκη 393. a. κρί- μα, κρίμα 811. d
superficies dealbata κονία- μα 792. a	superstitiosus δεισιδαίμων 338. d	supplicium qui fuste nece- tur τύμπανον 1370. c
superfluo ὑπερεκχύνομαι 1458. a	superstruo ἐποικοδομέω 356. d. ἐπισοιβάζω 1160. c	supplico ἐκετεύω 686. c. λίσ- σομαι, λιτανεύω 885. b. γενύομαι, γενάζομαι 1116. b
supergradior ὑπερβαίνω 214. d	supersum περιγίγνομαι 307. d. μένω 931. c. περισσεύω 1103. a	suppono ὑποτίθημι 1337. b
superhumale ἐπωμὶς 1480. b	supervacanea res πάρεργον 544. a	supposititius νόθος 985. c
superhumeralis ἐπωμάδιος 1480. b	supervacaneum περισσόν 1101. c	supputo ἀναλέγομαι, λο- γίζομαι 863. b. d
superjicio ὑπερβάλλω 226. d	supervacuò διακενή, ἐνὼς 753. d	supra ἐπὶ 528. b. 531. b. πρὸς 1168. d. ὑπέρ 1378. d
superimmitto ἐπαποσείδω 1263. c	supervenio ἐπιγίνομαι 306. d. ἐπαστέρχομαι 542. d. ἐπεξέρχομαι, ἐπέρχομαι 565. a. ἐφίστημι 706. b	supra, Adb. ἄνω 135. d. ἐπεί- νω, ὑπεράνω 136. b. d. ὑπερθεν, κατ' ὑπερθεν 1379. c. d
superimpono ὑπερτίθημι 1337. a	supinus ὑπτίος 1381. c	supra modum ὑπερπερισσῶς 1103. c
superinduco ἐπασάγω 39. c. ὑπεράγω 44. b	suppeditatio ἐπιχορηγία 47. a	supra quàm ὑπερβαλλόντως 227. a
superinductio ἐπαισαγωγή 39. c	suppedito χορηγέω 46. d. ἐπιχορηγέω 47. a. ἐπαρ- κέω 158. d. ἐνδίδωμι 388. d	supra sapio ὑπερφρονέω 1429. c
superinduor ἐπενδύομαι 437. a	qui suppetias fert iis, qui bello premuntur ἐπὶ κη- ρός 532. a	supremus ἀνώτατος 136. a. κορυφαῖος 800. b. ὑπέρ- τατος 1379. d
superinjicio πάσσω, τῶ, κα- ταπάσσω, τῶ 1072. d	suppetit mihi εὐπορέυομαι 1091. a	surculos amputo, defringo κλωνίζω 769. b
superior ὁ ἄνω, ἀνώτερος 136. a. ἀνωτερινός 137. b. ὑπέρπερος 1379. a	suppetunt mihi opes περισ- σιάζω 477. a	surculus ἀναφυή 1436. c
superior domus pars ὤον 1481. b	supplantatio πτερισμός 1173. a. ὑποσκέλισμα, μὸς 1217. c. d	surculus qui deputari solet κλών 769. b
superius ἀνώτερον 136. a	supplanto παρακράω, ἐομαι 817. d. πτερνίζω 1173. a. σκελίζω 1217. c. σφάλλω 1286. d	surculus qui ex arbore dem- ptus feritur μόχευμα 957. a
superliminare ὑπέρθυρον 674. b	supplementum πλήρωμα 1129. d	surditas κωφότης 836. b
superna ἡ ἄνω 135. d		surdus κωφός 836. a
supernato ἐπιπολάζω 1151. b		surdus sponte qui est ἐθε- λόνητος 836. b
supernè ἄνω 135. d		surdus sum alii ἑτεροκωφῶ 836. c
supernus ὁ ἄνω 135. d		surdus sum sponte ἐθελο- κωφέω 836. b
e supernis ἄνωθεν 137. a		
supero ὑπερβάλλω 216. d. περιγίγνομαι 307. d. ὑπερ-		surgo

II. INDEX

furgo ἐγείρομαι 446. d. διε- γείρομαι 448. b. ἀνίστημι 702. c. διανίστημι 703. b	fuspicio, onis διάληψις 844. a. ὑπόληψις 877. b. ὑπό- νοια 990. d. ὑπονόημα 991. a. c. ὑπεψία 1037. d	fyllogismus συλλογισμὸς 866. a
furrectio ἐγερσις 447. d	qui est extra fuspicionem ἐνυπονόητος 991. a	fylva ὕλη 555. d
furrigo ἀκακίπτω 816. b. ἀ- νορθόω 1042. a	fuspicio ἀναβλέπω 258. a	fylva querna, glandifera δρυμὸς 53. b. 426. a. δρυ- μὸν 416. a
fursum ἄνω 121. d. 126. d. 736. d	fuspicio leviter & subaper- tis oculis ὑποβλέπω, ομαι 260. b	fylvestris ἄγριος 34. b
fursum assumor ἀναλαμβάνω νομαι 842. d	fuspiciosus ὑπόπτῃς 1037. d	fylvis carens ἄνυλος 1378. a
fursum currere ἄνω θῆν 124. d. 125. a	fuspicator μεταλαμβάνω 845. d. ὑπονοέω 990. d. ὑπο- πιεύω 1037. d. ὑφοράω, άομαι 1383. c	fylvosus ὑλήεις 1378. a
fursum fero ἀναφέρω 1407. d	fuspirium στεναγμὸς 1265. d	symbolas do in convivium συμβολακοπέω 797. b
fursum receptio ἀνάληψις 843. a	fuspiro unā συσπνάζω 1265. d	symbolum σύμβολον 216. c
fursum scando ἀναβαίνω 121. d	sustentaculum ὑπέρσῃμα 550. a	synagoga συναγωγή 43. a
fursum tollo ἀνέχω 598. d. ὑπτιάζω 1381. c	sustento ἀντιστηρίζω 1269. b	ex synagoga ejicio ἀφορί- ζω 1045. d
fursum traho ἀνασπείω 1247. d	sustineo ἔχω 595. b. ὑπέχω 606. c. ὑφίστημι 710. b. ἀνέχομαι 728. a. ὑπομένω 933. b. πάσχω 1074. b. 5έγω 1250. d. ταλάω 1294. b	synagoga excludere ἀποσυν- άγωγον ποιῆν 1145. a
fursum vocem attollo ἀνα- βοάω 261. d. 262. a	sustollo ἀναβασιάζω 241. c. ὑπτιάζω 1381. c	synagoga exclusus ἀποσυν- άγωγος 43. c
fursum volo ἀνίπταμαι 695. a	fusurrator ψιθυριστὴς 1475. a	synagoga rector ἀρχισυνά- γωγος 43. d
fus ὤς 555. d. 1381. c. σὺς 1381. c. χοῖρος 1458. a	fusurro βομβέω 264. b. βο- μέω 274. a. θρυλλέω 668. a. ψιθυρίζω 1475. a. δια- σπνρίζω 1284. c. τρύζω 1365. c	synchronismus συγχρο- νισμὸς 1465. d
fus in caeno voluta ὤς ἐν βορβόρῳ κυλιθεῖς 264. d	fusus ἰδιότης, ἐκντῆ, σφέτερος 678. d	synciput βρέγμα 274. d
Sufanna Σαφάννα 1244. c	fycaminus συνκάμινος 1282. d	synedrium συνέδριον 453. c
fuscipere in se ἄραι 69. c	Sychar Συχάρ 1285. d	syngrapha συγγραφή 331. c
fuscipio ἀναίρετομαι 64. c. δέχομαι 364. a. καταδέ- χομαι, παραδέχομαι 367. b. c. ἀντιλαμβάνομαι 843. a. ὑπολαμβάνω 847. d	fycophanta συκοφάντης 1391. c	synteresis (conscientiae) συντήρησις 1325. a
fuscipior κατεγχερέομαι 1450. d	à fycophantis traductor διαβάλλομαι 219. a	Syntycha Συντύχη 1283. d
fuscito ἐγείρω 446. a	fycophantor συκοφαντέω 1391. d	Syracusa Συρακῆσαι 1284. a
fuspectum habeo ὑποπτρεύω 1037. d	fyllogismum facio διανοέο- μαι 988. a	Syren Σαρίν 1212. b
fuspectus ὑποπτος 1037. d		Syria Συρία 1284. b
fuspendeo ἀρτῶ, διαρτῶ, ἐξαρτῶ 164. b. c		syрма σύρμα 1285. c
fuspendo κρεμάω, ἀνακρε- μάω 808. b. c. ἀνατίθε- μαι 1329. b		Syrophenissa Συροφονισσα 1284. d
fuspendo strangulans ἀ- πάγχω 35. d		syrtis σύρτις 1284. d
fuspicaux ὑποπτος 1037. d		Syrus Σύρος 1284. c
fuspiciens ἀναβλέψας 258. c		T.

TAbefio συντήκω 1324. a
Tabella πινυκίδιον 1110.
a. ὀξέδη 1189. b
tabellarius regius ἄγγαρος
12. b
tabernacula exstruere ποιῆν
σκηναῖς 1144. c
tabernacula fabricor σκηνο-
ποιεῖω 1148. d
tabernaculorum confector
σκηνοποιὸς 1148. d
tabernaculorum fixio σκη-
νοπηγία 1106. d. 1107. a
tabernaculorum structor
σκηνο-

LATINO-GRÆCUS.

σκηνοπηγός 1107. a	talis τοῖος, ἕτως 200. c. τοιῶ- τος 201. c. 1017. b. τοιόσδε 347. a	τέγη, ος 1259. c
tabernaculum σκηνή, σκῆ- νῶ, σκηνώμα 1233. b-d	talpa ἀσπάλαξ 182. a	non tectus ἀκάλυπτος 735. d. ἀκατακάλυπτος 736. b
tabernaculum primum ἄ- για 25. a	talus ἀσράγαλος 183. c	qui est sine tecto ἄσενγῶ 1260. a
tabernaculum removeo ἀ- ποσκηνόω 1234. a	tamdiu τοσῶτον χρόνον 201. a	tectum ferens ὀροφηφόρος 552. a
tabella σανίδιον 1204. d	tamen ἀλλὰ 102. c. γέ 290. d. δέ 346. a. καὶ 719. c.	tecum μετὰ σέ 937. a
tabes μαλασμός 907. c. φθί- σις 1417. a.	μὲν 931. a. ὅμως 1027. a. πλὴν 1135. c. μέντοι 1351. c	tego βύω 280. a. ἐρέφω 552. a. σκέπω, σκεπαίω, ἀζώ 1130. d. σέγω 1259. c. σεγάζω 1260. a
Tabitha Ταβιθά 1293. c	tamen propter διάγε 290. d	tegor καλύπτομαι 735. b
tabula πίναξ 1110. a. πλάξ 1125. a. σανίς, σανίδωμα 1204. c. d	tametsi ἢ καὶ 710. c	tegula πέρυμος 754. d
in tabulas refero ἀπογράφω 330. b	tandem εἰς τέλος 490. a. ὑπερον 1382. b	tegumentum σκέπη, σκέ- πασμα 1230. c. d
tabulis stratus σεσανιδω- μένος 1204. d	tango ἄπτομαι 147. a. θί- γω, θιγγάνω 661. c. d.	tela ἱστός 711. a. ὕφος 1383. c
tabulis tego σανιδόω 1204. d	κρατέω 805. d. ψηλαφάω 1472. a. ψαύω 1473. a	tela aranear ἀράχνη 151. b
tabulæ γράμματα 328. a	tanquam ὥσπερ 461. b. ὥς 1483. b	tela ignita βέλη πεπυρωμέ- να 1178. d
tabularia publica ἀρχεῖα 174. c	tanta τοσαύτη 201. a. τηλι- καύτη 201. d	tellus ἄρעρα 161. c
tabulatum σανιδωτόν (δω- μα) 1204. d. κατάσρω- μα 1272. a	tantopere ἕτω 200. b	telonium τελώνιον 1481. a
tabulatus σεσανιδωμένῳ, σανιδωτός 1204. d	tantum μόνον 955. c	telum βέλος 247. b
tabulo σανιδόω 1204. d	tantus τοσῶτος, τέσος 200. d. τηλικῶτος, τηλικῶ 201. d	telo percussus ἐν βέλει πλαγείς 520. b
taceo ἡσυχάζω 642. c. σι- γῶ 1219. d. ἀποσιωπαίω 1224. d	tarditas βραδυτής 272. d. νω- θρότης 995. a	telis confodio κατακοντί- ζω 81. d
tacite ἡσυχὰς & ἡσυχῇ 642. c. σιωπῇ 1177. b	tardius venio ὑπερέω 1382. c.	temerarius ἀπρονοήτος 989. b. πέριπερος 1104. a. ἀσυ- ρής 1285. d
taciturnus σιγῆρός 1210. a	tardo βραδύνω 272. c. καθυ- σερίζω 1383. b. χρονίζω 1465. b	qui est temerarius δίψυχος 1477. b
tactui cedens ἀπαλός 139. d	tardus βραδύς 272. b. νωθὴς, νωθρός 995. a	temerè ἀκῆ 468. c
tactus ἀφή 139. d	Tarsensis Ταρσεύς 1298. c	temeritas θρασυτής 647. a. ἰταμία 713. a. προπέτασθ 1116. a.
tactu facilis εὐδικτός 661. c	Tarsus Ταρσός 1297. d	temetum μέθυ 911. d
tædiosus ὀκνηρός 1018. c	tartarus ἄδης, αἰδής 51. d. τάρταρος 1298. c	temperamentum κρᾶσις 755. c
tædium mihi non affert ἐ- μοὶ ἐκ ὀκνηρόν 1018. c	in tartarum præcipito ταρταρόω 1298. c	temperans ἐγκρατής 806. c
talaris vestis ποδήρης 179. b	taurea νευρά 978. b	temperans sum σωφρονέω 1428. c
talenta duo διτάλαντον 1294. a	taurus μόχθος 956. d. ταῦ- ρος 1304. a	temperanter σωφρόνως 1428. b
talentarius ταλαντιαῖος 1294. a	taxus σμίλαξ 1240. b	temperantia ἐγκράτεια 806. c
talentum τάλαντον 1293. d. 1194. a	te ἑαυτὸν 195. d	temperies corporis bona εὐ- κρασία 755. d
talentum æquans ταλαντι- αῖος 1194. a	tectum δῶμα 355. d. ὀροφή, ὀροφος, ὀρόφωμα, ὀρόφω- μη, ὀρόφωσις 557. a. b.	temperies corporis mala δυσκρασία 755. c
		tempero ἐνθμίζω 1194. d
		X x x a tetpe-

II. INDEX

tempestas adversa χαμῶν 1449. a	οχεδίασμα 1289. c	teneritas ἀπαλότης 140. a
tempestate jactor, vexor χαμιάζομαι 1449. b	quo tempore ἐν οἷς (χρο- νοῖς) 1049. d	tenerum reddo 140. a
tempestivè εὐκαίρως 723. a	tempus certum καιρὸς 722. a	tenor τόνος 1306. d
tempestivitas ὥραιότης 1482. a	tempus consumere, terere χρόνον ποιᾶν, κατατρίβαν 1145. b	tentatio παρατήριον, παρα- μὸς 1087. d
tempestivus εὐκαιρος, ἐπι- καίριος, ἐπίκαιρος 723. a. c	tempus longum τέρο μα- κροχρονίζω 1465. d	tento παράζω 1086. d. κατὰ- παράζω, παράω, παρα- τεύω 1087. c. d. ἀποπα- ράομαι, ἐκπαράζω 1088. a
tempestuosus χαμέρι 1449. c	tempus mellis ἀμητὸς 116. c	tentor κατεγχερέομαι 1450. d
templum ἀγίασμα 26. d. νεὸς 146. c. d. ἀνάκτο- ρον 123. c. ἱερὸν (δῶμα) 680. c. ναὸς 969. b	tempus opportunum και- ρὸς εὐθετος 1337. c. d	qui tentari nequit ἀπάρκ- τος 1088. a
tempora Novi Testamenti βασιλεία τῶν ἁγίων 238. b	tempus pomeridianum δά- λη 351. c. d	tentorium σκηνή 1233. b. ἐ- πίσπαστρον 1248. b. παρα- ταίνυσμα 1294. d. παρα- τανυσμός 1295. a
tempora secularia χρόνοι αἰώνιοι 80. c	tempus praterlapsum ὁ παρεληλυθὼς χρόνος 566. c	in tentoriis habito ἐπισκη- νῶ 1134. a
temporarius πρόσκαιρος 723. c	tempus trituraῖ ἀλοητὸς 109. b	tentorium removeo ἀπο- σκηνῶ 1134. a
tempore accepto καιρῷ δεκ- τῷ 365. a	tempus vitæ præsentis αἰὼν 79. c	tentorium firuo κατασκη- νῶ 1134. b
temporis paululum restat μικρὸν (χρόνος) 947. b	temulenta μεθύση 921. b	tenuis ἀνθρώπινος 128. b. ἀραιὸς 151. a. ἑφελος 635. a. λεπτὸς 878. b. λιτὸς 885. b. εὐτελής 1313. b. χαῦνος, χαυνὸς 1448. c
tempus, der Schlaf, γναθ- μός, γνάθος, κρύταφ 322. a. κρύταφον 817. a	temulentus οἰνοπέτης 1112. c	tenuitas λεπτότης 878. c. μικρότης 948. a
tempus γενεᾶ 309. d. ἡμέρα 637. c. καιρὸς 722. a. τό- πος 1353. a. χρόνος 1465. b. ὥρα 1481. c	tenacitas προσοχή 605. b	tepefacio χλιαίνω 1457. b
tempore alio ἄλλοτε 108. a	tenax sum ἀντέχομαι 599. d	tepidus ἡλιαρὸς 1457. b
ad breve tempus βραχείως 274. a	tendicula θήκη 661. a	ter ἐντριτος, τρεῖς, ἐπὶ τρεῖς, ἐς τρεῖς, τρισσῶς 1355. c
à multò tempore ἐξ ἱκα- νῆ (χρόνος) 685. d	tendo κατέχω 601. d. χω- ρέω 1470. c. τάνω 1306. d	ter facio τρισσεύω 1355. c
tempore exiguo durans ὀλιγοχρόνιος 1466. a	tenebræ γνόφος 312. c. ἀορία 1039. c. ὄσφρη 1046. d. σκότος 1237. d. σκοτία 1138. a	terebinthus τερέβινθος 1321. a
ab hoc tempore ἀπ᾿ ἄρτι, ἀπ' ἄρτι 165. b	tenebras alicui offundo σκο- τίζω 1238. b	terebro τερέω 1321. a. τι- τράω, τίτρημι, τιτράινω 1346. d. τρυπάω 1366. b
ex eo tempore ἀπὸ τότε 1051. d	tenebras induco σκοτόω 1238. c	teres περιφερής 1410. d
hoc tempore ἐν τῷ νῦν και- ρῷ 991. c	tenebricosus ζοφερός & ἀνή- λιος 52. a. σκοτεινὸς 1238. b	tergo ψάω 1472. c
ex tempore αὐτοχεδιάσει 1289. c	tenebris offundor ἐπαμαυ- ρῶμαι 116. b	tergum νῶτος 995. a. ῥάχis 1184. d
ex tempore & propere fa- cio οχεδιάζω, αὐτοχεδιά- ζω 1289. c	teneo κατέχω 601. b. διακα- τέχω 602. b	à tergo κατὰ νῶτα 995. b. ὀπίσω, ὀπίθεν ἐξὸπίθεν 1034. a. b. c
opus ex tempore factum	teneo mecum insuper ἐπι- συνέχω 606. a	à tergo maneo ὑπερέω 1382. c
	teneor ἐνέχομαι 600. d	termes βαῖον 215. a
	teneor à daemonio δαιμονί- ζομαι 338. c	ter mille τριχίλιοι 1455. b
	teneo unà συνέχω 605. c	terminatio κατὰληξις 880. c
	tener ἀπαλὸς 139. d. τρυφε- ρὸς 668. c	termi-
	à teneris ἀπὸ βρέφους 274. c	

termino περαιίνω 1098. d.	terrestris επίγειος 300. d.	a. μαρτύριον 912. a. δια-
τερματίζω 1321. a	χερσαῖος 1452. c. ἐπι-	μαρτυρία 913. d
terminus πέρας 571. a. b.	χθόνιος 1455. a. χοϊκός	testimonium contrarium
1098. b. ὄρος, ὄριον, ὄρισ-	1458. d	fero ἀντιμαρτυρέω 913. b
μός 1045. a. c. τέρμα	terreus γεώδης 300. c. χερ-	testimonium defero ἀπο-
1321. a	σαῖος 1452. c	μαρτυρέω 913. b
terminus positus ὄροθεσία	terribilis δαμαλέος 339. c.	testimonium falsum ψευδο-
1338. c	δανός 352. d	μαρτυρία 914. b
termiser τρισάθλιος 56. d	terribiliter φοβερώς 1400. c	testimonium falsum dico
tero τρίβω 1364. a. τρύχω,	terriculamentum φόβητρον	ψευδομαρτυρέω 914. b
τρύω 1366. d	1401. d	testimonium mihi perhibe-
terque quaterque beatus	terriculamentum volucrum	tur μαρτυρέομαι 912. d
τρὶς καὶ τετράκις μάκαρ	προβασκάνιον 240. c	testimonium prabeo συνε-
899. b	terrigena γηγενής 310. a	πιμαρτυρέω 914. b
terra γαῖα 137. c. γῆ 300. a.	terrigo φοβέω 1400. d. ἐκ-	testimonium reddo συμ-
ἔρα 536. d. 754. d. γέα	φοβέω 1402. a	μαρτυρέω 913. d
541. a. χέρσος, χέρσος 981.	territorium γῆ 300. b	testimonium tribuo ἐπι-
a. πέδον 1083. a. χθών	terror ἐκπληξίς, κατάπλη-	μαρτυρέω 914. a
1454. d	ξίς, ἐγκατάπληξίς 1137.	testis μάρτυς 113. a. μάρτυρ
in terram decidens χαμαι-	a. c. d. φόβος 1400. a. φο-	910. c
πετής 1116. b	βερισμός 1400. d	testis falsus ψευδομάρτυρ
in terram ἔραζε 536. d	terrorem afferens 1137. d	51. a. 914. b
ex terra natus γηγενής 310.	terrorem injicio ἐκφοβέω	testis oculatus αὐτόπτης,
a. b	1402. a	ἐπόπτης 1036. d
terræ motus σεισμός, σῆσ-	tertio ἐκ τρίτης 1355. a	testor μαρτύρομαι 911. a.
μα 1212. c	tertiūm ἐκ τρίτης 496. c	μαρτυρέω 912. b. ἐκμαρ-
terra arata, arboribus con-	tertium facio τρισσέω 1355. c	τυρέω 913. d. διατίθεμαι
fita ἄρρα 161. c	Tertius Τέρτιος 1321. c	1331. b
terra egesta χόος, ἔς 1458. c	tertius τρίτος 1354. d	testor valde διαμαρτύρομαι
terra figularis κέρμα	Tertullus Τέρτυλλος 1321. c	913. b
754. d	tessello ψηφολογέω 867. a	testor unā συμμαρτυρέω
terra habitabilis οἰκαμένη	tessera κύβος 823. c. σύνθε-	913. d
1012. b (d	μα, ήμα 1336. c	testudo χέλυς, χελώνη 1451.
terrâ iter facio περζεύω 1083.	testa ὄσρακον 1051. a	d
terra mari merfa χέρσ	testaceus ὄσράκινος 1051. b.	tetrarcha τετράρχης 176. b
θαλαττωθῆσα 981. a	χυτράϊος, χύτρεος 1467. a	tetrarcha sum τετραρχέω
terra lemnia μίλτος λημνίς	testamentum διαθήκη 1331. c	176. b
948. a. b	testator κληροδότης 389. d	tetricus ἀμαδής 922. c. σκυ-
terram colo ἀροτριάω 161. b	testatum facio μαρτύρομαι	θρωπός, σκυθρός 1485. d
terrefacio δαματόω 339. c.	911. a	texo ὑφάω, ὑφαίνω, διυφαί-
δαλιαίνω 332. b. πτοέω	testibus comprobor μαρ-	νω, καδυφαίνω 1383. c. d
1173. d. ἐκταράσσω 1227. c.	τυρέομαι 912. d	textor ὑφάντης 1383. c
φοβέω 1400. d	testiculi δίδυμοι 382. c	textura ὑφή, ὑφασμα 1383. c
terrenus γεώδης, γήϊνος 300. a	testificor μαρτύρομαι 911. a	texus ὑφή 1383. c
terreo δαματόω 339. c. πλύ-	testificor adversus aliquem	Thaddæus Θαδδαῖος 644. a
ρω 1175. a. ταράσσω 1296.	καταμαρτυρέω 913. d	thalamifera πασοφόρος 1073.
c. φοβερίζω, έω 1400. d.	testimonii expers ἀμάρτυ-	a
διαφοβέω 1401. d	ρος 912. b	thalamus νυμφῶν 992. b.
terreor δαλανδρέω 352. b.	testimonio confirmor μαρ-	πασός 1072. d
πτοέομαι 1173. d. πτύρο-	τυρέομαι 912. d	Thamar Θάμαρ 645. b
μαι 1175. a. φοβέομαι	testimonium μαρτυρία 911.	Thara Θάρα 646. c
1401. a		theatrum θέατρον 649. a

II. INDEX

In theatrum producor	tigris, <i>bestia</i> , τίγρις	1326. d	tolero labores	κικοπαθείω	1075. a
Θεατρίζομαι	649. b	Timæus Τιμαῖος	1341. a		
theca κάμψα	738. a	timendus ἐπίφοβος	1402. a	tollo αἶρω	62. d. 68. c. ἀναε- ρίω 63. d. ἐπαναερίω 64. d. ἐξαιρίω 66. b. ἀπαίρω
theca, in qua est aurum Θη- σαυρός	190. c	timeo δαίδω, δειμαίνω	339. a.		70. c
theca tibiarum linguis re- condendis idonea γλωσ- σόκομον	789. d	c. δειλόμαι 352. c. ὀκνέω	1018. b. Φέβομαι, Φοβέ- μαι	1400. a. d	tollo cum alio συναίρω 71. d
theologus Θεολόγος	870. b	timidè εὐλαβῶς	848. b	tollo è medio ἐξαίρω	70. d
theoréma Θεώρημα	660. b	timiditas δειλία	352. a	tollo in altum ὑπερυψόω	1384. c
thermæ Θέρμαι	658. c	ob timiditatem refugio	δειλιάω	352. a	tollo in manus ἀναερίομαι
thesaurum congero Θησαυ- ρίζω	190. d	timidus δειμαλέος	339. c.		64. c
thesaurus Θησαυρός	190. c.	δειλός 351. d. εὐλαβής	848. a. κατάφοβος	1402. b	tollo sursum vid. sursum
Θέρμα	1327. d	Timon Τίμων	1341. c	tollor ἀπαίρομαι	70. d
pro thesauro recondo ἀ- ποθησαυρίζω	191. a	timor δαῖσις, δέος	339. b. 651.	tollor e medio ἀναερίομαι	64. b
thesauri custos γαζοφύλαξ	1433. c	a. Φόβος	1400. a	tollor penitus ἐξαίρομαι	71. a
quod in thesauro condi- tum & repositum est Θη- σαύρισμα	190. d	timor religiosus εὐλάβεια	848. b	tondeo κάρω, περικαίρω	752. a. b. ξυράω
Theſſalonica Θεσσαλονίκη	659. b	timore perculsi ἔμφοβοι	524. d	tonitru βροντή	276. a
Theſſalonicensis Θεσσαλα- νικεύς	659. c	timorem incutio, injicio	Φοβέω	1400. d	tono βροντάω
Theudas Θευδᾶς	659. c	Timotheus Τιμόθεος	1341. b	tonſio prima πρωτοκρία	752. b
Thomas Θωμᾶς	676. a	tinctior βαφεύς	229. a	tonſor κρεῦς	752. b
thorax Θώραξ	676. a	tinctura βάμμα, βαφή	229. a	tonſura κρεῶ	751. b
thorace munio Θωρακίζω	676. b	tinctus βαπτὺς	229. a	tonſus κρετὸς	743. a
thronus Θρόνος	667. c	tinea σῆς	278. d. 1218. c	tonſus primum πρωτόκρεος	752. b
in thronum colloco ἐν- θρονίζω	668. a	à tineis consumptus σητό- βρωτος	278. d	toparcha τοπάρχης	176. c
thua Θύα	668. d	tingo βάπτω	218. b	topazius τοπάζιον	1331. b
thuribulum λιβανωτὸν	881. d. πυρεῖον	tinnio ἀλαλάζω	93. c. κω- δονίζω	833. c	torcular ληνὸς 880. d. προλή- νιον 881. a. πιεστήρ 1109. b
thus λίβανος	881. c	tintinnabulum κώδων	833. c	tormenti locus βασιανιστή- ριον	236. a. σρεβλωτήριον
Thyatira Θυάτιρα	668. d	Titan Τιτᾶν	1345. d		1173. d
thyinus Θύινος	668. d	Titanes Τιτᾶνες	1345. d	tormentum βάσανος	235. c.
thyrsus Θύρσος	675. c	titillo κνίζω	778. c	αἰκία 135. c. σρεβλή 1273. d	
tiara τιάρα	1326. a	titulus τίτλος	1346. b	tormentum jaculandis igni- bus accommodatum πυ- ροβόλον	227. d
Tiberias Τιβεριαῖς	1326. a	Titus Τίτος	1346. c	tormentum lapidibus mit- tendis accommodatum	λιθοβόλον
Tiberius Τιβέριος	1326. b	toga σολή	1261. c		227. b. c
tibia, <i>instrument.</i> αὐλὸς	188. b	tolerabilis ἀνεκτὸς	599. c	tormina σρόφος	1275. a
tibia das <i>Echlenbein</i> , κνή- μη	778. b	tolerans malorum ἀνεξίκα- κος	728. a	tornatilis τορευτὸς	1321. a
tibia cano αὐλέω	188. c	tolerantia ἀνοχή	599. d. ὑ- πομονή 933. d. τάλασις	1294. b	torno τερέω, τορεύω
tibicen αὐλητής	188. c	tolero βασύζω	241. a. ἀνέ- χομαι 598. d. διακαρτε- ρέω 807. d. ὑπομένω 933.	torpedo, <i>piscis</i> , νάρκη	969. d
tignum κἀνθαρος	739. a. μέ- λαθρον	b. πάχω 1074. b. σέγω	1250. a. ταλάω	1294. b	torpor νάρκη
Tigris, <i>fluvius</i> , Τίγρις	1326. d			torpore afficio ναρκόω	969. d
				torpore afficior ναρκέω	969. d
					d
					torqueo

torqueo βασανίζω 235. d. κλώθω 777. d. πλαγιάζω 1124. b. σπυγγένω, σπυγ- γίζω 1279. a. ἀποτυμπα- νίζωμαι 1370. d	ρω 1285. c	transadigo πείρω, ἀναπείρω 1088. a. b
torqueor ὀχλείομαι 1061. d	tracto humaniter φιλαίθεω- πείω 129. b	transcursus, παύροθι 1006. a. παρὰδρομή 1362. d
torqueor a cacodamone δαιμονίζομαι 3338. c	tracto indulgenter τρυπο- φορέω 1407. c	in transcurso aliquem vi- dere ἐν παύρῳ ἰδεῖν τινα 1006. a
torques μανιᾶκης 906. c. μή- νισκῳ 943. a. ἐμπλόκιον 1127. a. ἱνθεμα 1331. d.	tractor ῥυτήρ, ῥύτωρ 1195. c	transeo διαβαίνω 209. b. μίλα- βαίνω 212. b. διέρχομαι 561. b. παρίρχομαι 565. d. δίνω 632. d. πείρω 1088. a. διαπορεύομαι 1089. b. περιπορεύομαι, διαπελάζω 1091. b. d. πα- ρεῖω 1098. c
torrefacio καυματίζω 724. d. φεύγω 1431. a	traditio humana παρὰδοσις 392. b	transfere μεταίρω 71. d. με- τανίστημι 703. b. μεθίστημι 708. b. μεθιστίνω 709. d. διακομίζω 789. b. μετοικί- ζω 1014. b. παρρημίζω 1044. a. μεταπίθνημι 1334. a. με- ταφέρειω, παρὰφέρειω 1410. b. μεταφράζω 1424. d
torrens χείμαρρῳ 1187. a	trado διαδίδωμι 388. c. ἐπι- δίδωμι 389. b. παρὰδίδω- μι 390. c	transfigo διαβάλλω, διαπεί- ρω 219. a. ἀποκεντῶ, ἐκ- κεντῶ 754. b. περιπείρω 1088. c
torreo ὀπταῖω 1038. b. φεύγω, καταφρύτω 1431. a	trado in manus ἐνδίδωμι 388. d	transfiguro μετασχηματίζω 597. d (754. c)
torreor καυματίζομαι 724. d	trado per manus διαδίδωμι 388. c	transfodio συνεκκεντῶ, ἰώ
torreo βασανισθῆς 236. a. δῆ- μι 375. a	traduco διάγω 39. b. διεξά- γω 39. d. μετάγω 40. c. παράγω 40. d. διαβιβάζω 209. c. δειγματίζω 348. b	transformo μεταλλεύω 938. a. μεταμορφῶ 956. c
tortuose σκολιῶς 1236. c	traho σπᾶω 181. b. 1247. c. ἔλκω, ἐλκύω 511. c. d. ἐρύω 556. d. ῥύω, ὀμαι 1195. c. σύρω, συρίζω 1285. b. c	transfreto διαβάλλω 219. a
tortuose incedo σκολιεύω 1236. c	traho circumcirca περισύρω 1285. c	transfuga ἀπαστάτης 705. b. αὐτόμολῳ 954. c
tortuositas σρεβλότης 1273. d	traho ex profundo ἀρύω, ἱπαρύω 167. d	transfugio αὐτομολέω 954. c
tortuosus σκολιὸς 1236. b.	traho sursum ἀνατπάω 1247. d	transfundo per colum ὑλί- ζω, διὑλίζω 1378. a
σπυγγὸς 1278. d. σπυγγα- λιώδης 1279. b	trahio διάβασις 209. b	transgredior παρὰβαίνω 212. d. παρίρχομαι 565. d. πλημμελέω 929. c
tortura βασανισμὸς 236. a.	trahio παρὰπλοῳ 1134. b	transgredior legem παρὰνο- μέω 976. c
αἰκισμὸς 235. c	trahio διαβιβάζω 209. c. δια- βαίνω 209. b. διαβάλλω, διαπείρω 219. a. διαπεράω 1099. a. καταπλέω 1134. b	transgressio παρὰβάσις 213. a. παρὰνομία 976. b
tortus σρεβλὸς 1273. d	tranquillitas ἡσυχία 642. c	transgressor παρὰβάτης 213. b. παρὰνομῳ 976. b
torvos ostendo oculos σκυθροπάζω 1485. d	tranquillitas maris γαλήνη 285. a	transigo διεξάγω 39. d
torvus συγνὸς 1280. c	tranquillus γαλήνιος 285. b.	transilio διάλλομαι, ὑπεράλ- λομαι 107. c. d. διαπηδάω 1108. a
τοτ τοσῆται, τοσαῦτα 201. a. c	εἰρηνικὸς 484. c. ἡρεμῳ 640. b. ἡσύχῳ, ἡσυχῳ 641. c	transilire fines rei alicujus 1098. c
totaliter παντελῶς 1317. c	trans ματᾶ 212. b. ἐπέκεινα, ὑπερέκεινα 500. c. πέραν 1098. c	
totum σύνολον 1023. a		
totum adoleo ὀλοκαρπῶω 742. d		
totus ὀλέκληρῳ 774. b. ὅλος 1022. d. πᾶς 1071. b. σύμ- πας 1072. a. ὀλοτελής 1316. d		
trabibus connecto μελα- θρόω 925. c		
trabs ἀντίον, μεσάντιον 133. a.		
δοκὸς 420. b. μέλαθρον 925. c (c		
Trachonitis Τραχωνίτις 1354.		
tractio ὀλκή 511. d		
tracto ἐγχειρέω, κατεγχειρέω 1450. d		
tracto contumeliose συστύ-		

II. INDEX

ὑπὲρ τὰ ἰσκαμμένα πη- δᾶν 1116. c	ἐπίφοβος 1402. a. φοβητός 1430. c	triennus τριέτης, τριετής 580. b
transire ποιῆσθαι μετάβα- σιν 162. b	tremo τρέω, τρέμω, τρομέω 1363. c. d	triennium τριετία 580. c
transire facio ἐκπορεύω 1099. b	tremor, oris τρέμου 1363. d	triginta τριάκοντα 1355. c
transitive μεταβατικῶς 1234. b	trepidatio ἀγωνία 48. a	trimestre spatium τριμήνιος 943. c
non transitorius ἀπαρά- βατος 213. b	trepido ἀγωνιάω 48. b. πῆσ- σω 1174. a. τρέω 1363. c	trimus τριέτης, τριετής 580. b
transitus διάβασις, διάβημα 209. b. c. μετάβασις 212. c. διόδος 1004. c. παρέλκυ- σις 1073. b. πόρος 1088. b	tres τρεῖς 1354. c	triplex ἑντρίτης, τριπλῆς 1355. c
ubi non datur transitus ἀπορος 1090. a	Tres Tabernæ Τρεῖς Ταβέρ- ναι 1356. d	triplico τριπλασιάζω 1355. d
translatio μετάθεσις 1334. c. μετάφρασις 1424. d	tribulis ὁμόφυλλος 1434. b	triplo magis τριπλασίως 1355. d
transmigrare facio μετοικέω 1014. a	tribulus, um, τρίβαλλος 228. a. 1364. a	triplo major τριπλάσιος, τριπλασίον 1355. d
transmigro μετοικέω 1014. a	tribunal βῆμα 207. a. κριτή- ριον 812. b	tripudio σκαίρω 1226. a
transmitto διαβιβάζω 209. c. διαβάλλω 219. a. πομπεύω 1093. c	tribunus φυλάρχης, φύλαρ- χος 1434. c	tripudium χορός 1459. b
transmutatio παραλλαγή 106. b	tribunus militum χιλιάρχης, χιλίαρχος 176. c	triemis τριήρης 550. d. 1070. a
transmuto μεταλλάττω 105. d. μετακινῶ 756. a	tribuo νέμω 971. d. ἀπονέμω 976. c	qui triemi vehitur τριηρί- της 550. d
transmuto apte μεθαρμόζω, μεθαρμόττω 179. b	tribus συμμορία 925. b. φυλή 1434. a	triemes a mari adhuc in- tactæ παρθένοι τριήρεις 1069. d. 1070. a
transnato διακολυμβάω 787. d	tribus princeps seu prae- fectus ἀρχίφυλλος, φυ- λάρχης, φύλαρχος 1434. b. c	tristis λυπηρὸς 889. b. ἀμει- δής 922. c. σύννετος 989. c. συγνός 1280. c
transnavigo καταπλέω 1134. b	qui est ejusdem tribus ὁμό- φυλλος 1434. b	tristis valde περίλυπος 890. c
transplanto κατὰφυτεύω, με- ταφυτεύω 1437. b	in duodecim tribus divi- sus δωδεκάφυλλος 1434. c	tristitia ἄχος 203. b. λύπη 889. a. ἀνία 890. d
transpono μετατίθημι 1334. a	tributa χάζα 1433. b	tristitia affici λύπην ἔχειν 597. b
transportatio μετοικεσία, μετοικισμός 1014. a	qui tributa exigit φορολό- γος 1405. a	tristor λυπείσθαι 889. d
transporto διακομίζω 789. b. μεταφέρειν 1410. b	tributarius ἀργυρολόγητος 862. d. ὑπόφορος 1405. a. φορολόγητος 1405. a	triticeus πύριτος 1178. c
transveho παράγω 40. d. διακομίζω 789. b. πομπεύω 1093. a	tributarius sum τελαιέσθαι 1481. a	triticum πυρρός 1178. c. σῖτον 1223. c. τρύγη 1365. d
transversus πλάγιος 1124. a	tributum δασμός 1312. b. φόρος 1404. d	tritum tempus ἀλοητός 109. c
trapezita κολλυβιστής 758. b. 786. b. τραπέζιτης 1353. d	ex quo non exigitur tri- butum ἀφορολόγητος 1405. a	trituro ἀλοῶν, ἀλοιῶν 109. b. c
trecenti τριακόσιοι 499. c. 1355. d	tributi collectio, exactio φορολογία 1405. a	triumphare facio θριαμβεύω 667. a
tremefactus ἑντρομος 1363. d	tributum colligo φορολογέω 1405. a	triumpho πομπεύω 1093. b
tremendus φοβερός 1400. b	tributum pendo τελεσφο- ρέω 1413. a	triumphus θρίαμβος 666. d
	tricameratus τριώροφος 552. b	Troas Τρωάς 1367. a
		trochlea ἀρτίμων 164. d
		Trogyllium Τρωγύλλιον 1367. b
		tropaeum τρόπαιον, αἶον 1356. c
		Trophimus Τρέφιμος 1365. c
		Tros Τρῶες 1367. a
		trucido ἀπακτείνω 820. d
		trudo

trudo ὠθεῖω 1479. b	παμπληθεῖ 1132. b	tuus σός 1181. a
trunco κολλῶ 825. b	turbæ multitudine abundans πολύοχλῳ 1062. a	Tychicus Τυχικός 1372. c
truncus τέλειχῳ 1161. b	turba multa πολυοχλία 1062. a	tympanum τύμπανον 1370. c
trutina τάλαντον 1294. a	turbam cogo ὀχλοποιῶ 1147. d	tympani instar distendor τυμπανίζομαι 1370. c
Tryphæna Τρίφαινα 1366. b	turbam popularem concitans ὀχλαγωγός 45. b	tympanistria τυμπανιστρία 1370. c
tu σὺ 1281. a	turbas conciere ποιεῖν ἐπισύσσειν ὄχλῳ 1145. b	typus παραβολή 214. c.
tuba σάλπιγξ 1202. b	turbatio ταραχή 1297. a	τύπος 351. c. τύπος 1369. c
tuba cano σαλπίζω, σαλπίζω 1202. b. d	turbo, as θολόω 665. b. ὀχλείω 1061. d. ταραάσσω, τῶω 1296. b	typo represento ἀνατυπῶ, ὁμοῖμαι 1370. a
tubicen σαλπιστής 1202. c	turbo igneus πρηστήρ 1164. b	tyrannidem exerceo κατατυραννεύω 1371. b
tueor αὐνύνομαι 120. a. ὑπερασπίζω 181. b	turbor τροίσομαι 666. b. τυρβάζομαι 1284. a	tyrannis τυραννίς, τυραννία 1371. b
tui ipsius σεαυτῷ σεαυτῷ 194. d	turbulentus θορυβώδης 665. c. ταραχώδης 1297. b. ἀσύνδετος 1336. d. ἀτοπος 1353. b. τυφώνικος 1372. c	tyrannus τύραννος 1370. d
tum καὶ 719. c	turgeo φυσιοῖμαι 1435. c	tyrannus sum τυραννέω 1371. a
tumescere φλεγμαίνω 1421. d	turma ἵλη 1024. a	tyrannus crudelis ὠμοτύραννος 1371. b
tumidus χαῦνῳ, χαυνός 1448. c	turpior αἰσχερότερος, αἰχλίων 74. c	Tyrius Τύριος 1371. d
tumor ὄγκος 1003. c	turpis αἰσχερός 47. c	Tyros Τύρος 1371. c
tumor animi τύφος, τυφός 1372. b. φυσίωσις 1436. a	turpis lucri studio αἰσχροκερδῶς 758. a	V.
tumultuando clamo θρέω, ὁμοῖμαι 666. a	turpissimus αἰσχερότατος, αἰσχιστός 74. c	Vacans omni culpa & reprehensione ἀμώμητος 965. c
tumultuatio ἀκαταστασία 707. d	turpiter ἀπόσμως 801. a	vacatio σχολή 1290. d
tumultum concito ἀνασταλάω 704. a	turpitude αἰσχος 73. a. αἰσχροτής 74. c	vacat mihi εὐκαιρία 723. a
tumultuor θορυβέω, ἵομαι 665. c. κυκᾶω 823. d	turris πύργος 1179. c	vacca βῆς 271. a
tumultus θορυβός, θρόνος 665. b. c. θρεῖς 666. b. θρύλλω 668. a. κίνημα 766. b. κύκησις 824. a. ὄχλος 1061. c. συσροφή 1278. b. σύρβη 1284. a. τάρραχος 1297. a	turtur τρυγών 1365. c	vaccinium ὑάκινθος 1373. a
tumulus βανός 270. d. χῶμα 1453. c	turture vocalior, Adag. τρυγόνι λαλίστερος 1365. c	vaco σχολάζω 1291. b
tunc ἐν τῇ (χρόνῳ) 519. b. καὶ 719. c. τότε 1051. d	tutamen ἔρμα 556. d	vacuo ἰνέω 752. d
tundo κολλάπτω 784. d. κοπανίζω 794. b. πτίσσω 1173. c. τρίβω 1364. a	tutatrix παῖτις 710. a	vacuus κείος 753. a
tunica ὑποδύτης 437. b. χιτῶν 1456. a	tuto ἀσφαλῶς 1287. a	vacuus sum σχολάζω 1291. b
turba δῆμος 374. d. ὄμιλος 1024. a. ὄχλος 1061. c. τύρβη 1284. a. ταραχή 1297. a	tutor κηδεμών 760. a. οἰκονόμος 976. a. ἐπίτροπος 1357. d	vade πεπόμενος 1089. a
ad turbam adducere ἀγαγεῖν εἰς τοὺς δῆμον 374. d	tutum reddo κατασφαλίζω 1287. b	vadimonium ἐργολάβεια 848. d
quod fit ab universa turba λῆς 1287. a	tutus ἰχυρός 593. c. ἀσφαλής 1287. a	vado βαίνω 206. d. βαδίζω 207. c. εἶμι, εἶμι, ἦμι 480. d

II. INDEX

44. b. δα 339. c. 345. b. κομιδῇ 789. c. κάρτα 807. c. λίαν, ὑπερλίαν 881. b. c. μάλα 901. a. μεγαλαυ- 920. b. ἐν περισσῇ 1102. d. πολλὰ 1154. a. σφόδρα, σφοδρῶς 1288. a	vana loquor κενολογέω 866. b vanæ gloriæ cupidus κενό- δοξῶ 417. b vane μάτην, εἰς μάτην 916. a vaniloquentia ματαιολογία 871. a vaniloquus ματαιολόγῶ 871. a vanitas ματαιότης 916. b vanitas orationis ψεῦδῶ 1474. a quī vanitatem orationis adhibet ψεύσης 1473. a vannus λίκνον 1175. d vanno vel cribro purgo σινιάζω 1223. b vanus κενός 752. d. μάταιῶ 916. a. χαλεπός 1444. a in vanum εἰς κενόν 753. a. ματαιῶς 916. b vanus fio ματαιόομαι 916. b vapor ἀτμίς 184. d. ἀτμός 185. a vapore ἀτμίζω 185. a vapulo ῥαβρίζομαι 1182. a. τύπτομαι 1369. b variegator ποικιλτῆς 1149. a variego ἐμβολίζω 221. c. ποι- κίλλω 1149. a variego circumcirca περι- σιαλόω 1219. c varietas ποικιλία, ποικιλμα 1149. a varii generis παντοδαπός 1072. b variis colloribus intextexo ἐμβολίζω 221. c vario αἰόλλω 1055. c variorum morum πολύτρο- πῶ 1357. d varius ἄλλοιῶ 108. c. αἰό- λῶ 1055. c. παντοῖῶ 1072. c. ποικίλῶ 1148. d varius admodum πολυποί- کیلῶ 1149. b. πολλαπλα- σίω 1154. d vas, vadis ἔγγυθῶ, ἔγγυθη 443. b vas, vasis ἀγγεῖον 22. a. ἀγ- γῶ 21. d. ἐργαλεῖον 547. a. σκεῦος 1231. b	vasa σκεύη 1231. c vas ad lavandum βαπτιστή- ριον 1231. c vas ad recipiendum humi- da & sicca ὄλειον 511. a vas æreum χαλκίον 1444. c vas argenteum ἀργύρεον 152. a vas aureum χρύσεον 1466. c vasa fictilia σκεύη κεραμικὰ 715. a vas in quo cōflantur me- talla χαυνεῖον 1453. d vas ministratorium λειτῦρ- γῆμα 543. a vas olearium καμψάκης 738. a vas quinque amphorarum ὀλκεῖον 512. b vas quo haurimus aquam ἀντλήμα 135. a vas vimineum γύλλιος 1367. b vas unguentarium ἀλάβασ- τρον, ῶ 93. a (b vasa co. ligo συσκευάζω 1233. vasculum ἄγγιστρον 22. b. λεκάνη 877. c vastatio ἐρήμωσις 553. b. πέρ- σις 1104. c vastator ἀπολλύων 1020. b vastatus ἀνάστατῶ 704. a vastō καταναλίσκω 101. a. ἐρημόω 553. a. κεραίζω 756. b. λυμαίνομαι 889. a. ὀλοθρεύω 1019. d. πέρθω 1100. c. 1104. c. περθίω 1101. a vastus ἀνέργαστῶ 552. b. ἀόληκτῶ 1012. c vates μάντις 907. a vaticinium μαντεία 907. b πρόρρησις 1189. a. φωνή 1437. d vaticinor κληδορίζομαι 772. d. μαντεύομαι 907. b uberes fructus fero εὐφορίω 1406. d uberis apex θηλή 56. c. 660. c ubi ἔνθα 523. b. ἔ 523. d. 1049. b. ὅθεν 1008. d. ὅπου, πῶ 1049. b. 1156. d ubivis ἐκάστοτε 499. a. παν- ταχῶ 1072. b vecors
---	--	--

vecors ἀκάρδιος 741. a	vellus πόκος 1150. a	venenosus ἰοβόλος 692. a
vecors sum παρώρομαι 1181. a	velo καταπετάννυμι 1105. a.	veneno utor Φαρμακεύω 1396. b
vestigal θέμις 650. c. τέλος 1312. a	σκεπώ, σκεπάω, αἴζω 1230. c. d	venenum θυμός 670. b. ἰός 691. d. Φείρμακον 1396. b
qui vestigal reddit τελεσφόρος 1413. b	velor κατακαλύπτωμαι 736. b	venenum ejaculans ἰοβόλος 692. a
vestigalia redimo τελωνέω 1481. a	velox ταχύς, ταχινός 1304. b. ἐντροχῆς 1361. c	venerabilis αἰδήμων 59. b. σεπτός 1210. d. σεμνός 1214. d
vestigal à me exigitur τελωνέομαι 1481. a	velum δέξρις 361. b. ἰσίον 711. a. κατακάλυμμα, παρακάλυμμα 736. b. καταπέτασμα 1105. b. σκεῦος 1231. b	venerandus αἰδοῖος 59. a. σεβαστός 186. c. d. 1211. a
vestis μόχλος 958. c. ἀναφορεὺς 1408. b. φορεὺς 1405. c. διωστήρ 1480. a	velum quo quid obtegatur καταπέτασμα 1105. a	veneratio ἄγος τὸ 22. d. 28. b. σέβας τὸ 1210. d
vector, qui aliquo instrumento vehitur ἐπιβάτης 210. d	vena φλέψ 1412. c	veneror ἄζομαι 21. d. θρησκεύω 666. d. σέβω, οἰμαι 1210. c
vehemens βίαιος, βαίαις 251. a. κρτερός, κρτερός 807. c. λάβρος 836. d. σφοδρὸς 1188. a	venabulum ζιβύνη, συβύνη, συβίνη 625. b	venia συγγνώμη 319. c
vehementer δεινῶς 352. d. κατὰ κράτος 805. a. μάλα 901. a. ῥύδην 1194. c. σφόδρα, σφοδρῶς 1288. a. εὐτόνως 1307. a	venalis πρᾶτὸς 1099. c. ὀνίος 1481. b	venia dignus συγγνωστός 319. d
vehementer imminere δεινῶς ἐνέχειν 352. d	venalis res ἀγορασμός 31. b	veniam do συγγινώσκω 319. c
vehementior εὐτανότερος 1307. a	venatio θήραμα, θήρευμα 661. b. κυνήγιον, κυνηγία 833. b	venio καταντάω 131. a. παρὰ γίνομαι 307. a. ἔρχομαι 557. a. ἦκω 631. d. ἐκνέμω 686. b. μολέω, μόλω 954. c. νέομαι 969. b
vehementius περισσοτέρως 1103. a	venator θηράτης, θηρευτής 661. b. κυνηγός, κυνηγέτης 833. a. b	venio ad προσέρχομαι 567. b
vehiculum ὄχος 1062. b. πορεῖον 1089. a	venatorius κυνηγετικός 831. b	venio in cœtum συναλίσσομαι 99. d. 100. a
vehiculum penfile ῥέδην 1185. a	venatus κυνηγία, κυνήγιον 833. b	venio obviam ἐπαντάω 130. d
veho ὀχέω 1062. b	vendico ἀντιποιέομαι 1145. d	venio unà συνέρχομαι 568. c. συνικνέμαι 687. a
vehor ἐποχέω 1062. b	vendico mihi ἰδιόομαι 679. a	venite δεῦτε 362. d
vel ἦ 627. d	venditio πρᾶσις 1099. c	venor ἀγρεύω 33. c. θηρεύω 661. b. κυνηγέω 813. b
velamen ἐπιβόλαιον 223. a. περιβόλαιον 225. c. κάλυμμα 735. c. ἐπικάλυμμα 736. b	venditor πρᾶτης 1099. c. πωλητής 1180. b	venter γαστήρ 290. b. κενεῶν 753. a. κοιλία 779. a
velamentum παρακάλυμμα 736. b. c	venditor carniū κρεωπώλης 1180. b	ventilabrum λικμὸς 883. d. πτύον 1175. c
velatus non ἀκάλυπτος 735. d. ἀκατακάλυπτος 736. b	vendo περάω, πιπράσκω, ἀποπρατίζομαι, περνάω, πέρνημι 1099. a. d. πωλέω, ἐμπολέω 1180. a. b	ventilo λικμάω 883. d. ἐκλικμάω 884. a. σινιάζω 1223. b
vellico σπαράσσω 1246. d. τίλλω 1340. d. χναύω 1457. d	vendo carnes κρεωπωλέω 1180. c	ventis agito, impello ἀνεμίζω 124. c
vello τίλλω 1340. d	veneficium Φαρμακεία 1396. c	ventriculus ἥνυστρον 640. a. κοιλία 779. b
	veneficus Φαρμακός, Φαρμακεὺς 1396. b. c	ventriloqui ἐγγαστρίμυθοι 1176. a
	venenatus ἰοβόλος 691. a	ventus ἄνεμος 124. a. πνεῦμα 1139. b
		à vento agitari, circumferri,

II. INDEX

ferri, concitari ὑπὸ ἀνέμου
σαλεύεσθαι, ἐλαύνεσθαι,
περιφέρεισθαι, σάεισθαι 124.
a
ventus Africus λίψ 873. d
ventus procellosus τυφών,
ἄνεμος τυφωνικός 1372. c
ventus secundus ἔρως 1057.
a
ventus subsolanus ἀπὸ ηλιώ-
της 634. d
a vento corruptus ἀνε-
μόφθορος 1418. d
venus Ἀφροδίτη 203. a. Κύ-
πρις 826. a
venustas κοσμιότης 81. b
venustus ἄσείος 184. b
ver ἔαρ 441. c
vera loquor ἀληθεύω 99. c
verax ἀληθής 97. c. ἀληθι-
νός 98. d
verba bona εὐπροσήγορα, τὰ
33. d
verba facio ἀγορεύω 31. c.
ἐκκλησιάζω 731. c
verba insolentia παφλάσ-
ματα 1082. b
verbalis λογικός 862. b
verba sesquipedalia πα-
φλάσματα 1082. b
verberatio indigna αἰκισ-
μός 235. c
verberibus indignè excarni-
fico αἰκίζω 235. c
verbero δέρω 360. b. κροτέω
817. a. ῥιμάσσω 915. b. τύπ-
τω 1369. a
verberum in cute vestigium
μώλωψ 964. d. 1485. c
verbis iisdem utens ὁμολό-
γος 871. a
verborum pugna λογομα-
χία 918. b
verbosus πολυλόγος 872. c
verbum ἔπος 535. d. λόγος
858. c. μῦθος 959. b. ῥή-
μα 1187. c. φθέγμα 1416.
c
verba temerè & inconfi-
deratè fundo λαλέω 838.
b
de verbis pugnam moveo

λογομαχέω 918. b
verè ἀληθῶς 98. c. ἐν ἀληθεί-
ᾳ 99. b. 521. a. γὰρ 289.
c. ἀμὴν 118. b. ὄντως 474.
c
verecundia αἰδώς 73. a. ἐν-
τροπή 1358. c
verecundor αἰδέομαι 59. a
verecundus αἰσχυντηρός 73. c
verè justus ὄντως δίκαιος
393. d
vereor ἐυλαβέομαι, δευλα-
βέομαι, ἐπευλαβέομαι
848. b. c. ὀκνέω 1018. b.
φοβέομαι 1401. a
vergo ἀποκλίνω 776. a. ῥέπω
1194. a
veritas ἀλήθεια 99. a. ἀσφα-
λές, ἀσφάλεια 1287. a
vermiculus erodens ligna
κνίψ, σκνίψ 778. c
vermiculus qui net sericum
σήρ 1218. b
vermiculus vestibibus noxiis
σήρ 1218. c
vermis σκώληξ 1239. d
à vermibus consumptus
σκωληκόβρωτος 278. d
vermis ligna corrodens δὴξ
340. a
verna, vernaculus οἰκογενής
311. a
vernus ἔαρινός 441. c
verò γὰρ 289. c. καίτοι γε
290. d. δέ 345. d. καὶ 719.
d. μὴν 943. d. ἔν 1055. b
verriculum ἀμφίβληστρον
218. a
verro σαρώω 1200. a
versans in populo ἐπιδήμιος,
ἐπιδήμιος 375. d
versari cum aliquo μίξασθαι
τινι 946. b
versatilis σρεπτός 1274. b
versicolor ποικιλτός 1149. a
versio τρόπος 1356. c
verso εἰλέω 471. c. πολέω
1151. a
versor ὑπάρχω 177. b. διαγί-
νομαι 306. c. πολέω 1151.
c. πολιτεύομαι 1152. a. ἀ-
ναστρέφομαι, συνανατρέ-

φομα 1275. b. d
versor unà συνοικέω 1004. d
versus κατὰ 745. d
versus capitis εἶχος 1260. c
versus, qui in pedem defi-
nit imperfectum κατα-
ληκτικός εἶχος 880. c
versutia σροφή 1174. d
versutus ἀλώπηξ 112. a. ποι-
κίλος 1149. a. κατεντρέ-
χης 1361. c
versutus multum πολύπλο-
κος 1126. d
vertebra σφόνδυλος 1288. a
vertex κορυφή 800. b
verticalis κορυφαῖος 800. b
verto κυκλεύω 824. a. αἰόλ-
ω 1055. c. πολέω 1151. a.
στρέφω 1274. a. τρέπω
1356. a
verto in orbem γυρόω 336. c
vertumnus πολύτροπος
1357. d
vertumno inconstantior
πέρπερος 1104. a
veru ὀβελός 1003. b
verum Subst. ἀληθές 97. c
veruntamen ναὶ 968. d. ὅ-
μως 1027. a. πλὴν 1135. a.
ὅμως μέντοι 1351. d
verus ἀληθής 97. c. ἀληθι-
νός 98. d
vescor πάομαι 1079. c. σι-
τέομαι 1223. d. φάγω 1386.
a
vespa σφήξ 1187. d
vesper ἑσπερος 573. a
vespera δείλη 351. d. ἑσπέρα
573. a. ὀψία 1062. d
à matutino tempore us-
que ad vesperam ἀπὸ
πρωτῆ ἕως ἑσπέρας 573. b
vesperè venio ὀψίζω 1062. d
vesperi δειλινόν 351. d
vespertilio νυκτερίς 993. c
vespertinus ἑσπερινός 573. b.
ὀψιος 1062. d
vespillo ἐνταφιασής 646. c
vester ὑμέτερος 1281. b
vestibulum πρόθυρον 187. d.
673. b. κρηπίς 809. b. πυ-
λαίον, πρόπυλον, προπύ-
λαιον

λαιον	1176. c. d	ρα	1156. b	c. ἐφοδος 1005. a. οἶμος,
ad vestibulum pertinens		vestis talaris ποδήρης	179. b	οἶμη 1015. d. πόρος 1088.
αὐλαῖος	187. c	vestis variegata ἐμβόλισμα		b. πορεία 1089. a
vestibulum aulae προαύλιον			221. c	à recta via abduco ἀπάγω
	187. d	vestitus ἱματισμός	609. c.	τῇ παλῇ 140. b. ἀποπλα-
vestigando assequor ἐξίχνει-		κύμβαμα 788. a. μορφή		νάω 1125. a
άζω	713. d	956. a. ὄπλον	1034. d	in via hominem ex infi-
vestigatio ἵχνευμα	713. c	vestium custos ἱματιοφύ-		dus aggredior μεθοδεύω
vestigator ἵχνευλήρης	713. d	λαξ, σολητής	609. b	1005. d
vestigiiis insistere σοιχεῖν		vestium præfectus σολητής		per viam duco ὁδηγέω 45. a
τοῖς ἵχνεσι	713. c		1261. d	ubi via est interclusa ἀπο-
vestigium ἵχνος	713. c	veterasco παλαιόομαι	1067. a	ρος 1090. a
è vestigio ἐνθέως	582. b.			in viæ transcurso ὁδῷ πά-
ταχέως	1304. c	veteratoria ars γοητεία	324. c	ρεργον 544. b
vestigium pedis βῆμα	207. a	veteres ἀρχαῖοι	174. a	via calcata πάτος 1076. b
vestigo μεταδιώκω	407. b.	veternum induco καρώω		via compendiaria μεθόδῳ
ἵχνεύω	713. c		741. c	1005. d
vestimentis exorno σέλλω		veternus κάρωσις	741. d.	via publica πάτος 1076. b
	1261. c	νάκη	969. d	viæ dux ὁδηγός 45. a. προο-
vestimentum ἀμφιάσις	120. c.	veternus altissimus κατὰ-		δηγός 45. b
ἐπίβλημα 222. d. περι-		νυξίς	994. b	viam paro ἀποσκολοπίζω
βόλαιον 225. c. ἐνδυμα		veto ἀπολέγω	867. a. διασέλ-	1237. a. ὁδοποιέω 1147. b
436. d. ἱμάτιον, εἰμάτιον		λομαι, ἀποδιασέλλω	1264. a. b	viam planam facere ἐνθεῖαν
	609. a			ποιεῖν τὴν τρίτον 1144. a
vestimento ornari κομῶο-		vetula γραῖα	333. b. πρεσβύ-	viam rectam deferere κατα-
μαι	788. a	τις	1163. d	λείπειν ἐνθεῖαν ὁδὸν 1004. b
vestimentum tenue λῶπος		vetus ὁ πάλαι (ᾧν)	1066. d	per viam duco ὁδηγέω 45. a
	437. b	vetustas παλαιότης	1067. a	via Sabbathi ὁδὸς σαββάτης
vestio ἐνδύω	435. c. ἱματίζω	vetustus παλαιός	1151. b	1004. a
609. c. σολίζω	1261. d	vexatio κάρωσις	158. c. 727. c.	via trita, non habens diver-
vestior περιβάλλομαι	214. d. 225. a. κομβόομαι	ἐγκάκησις 728. b. κακο-		ticula ἀτραπός 1359. a
	788. a. σολίζομαι	πάθεια 1075. a. πλοκή		vias publicas frequento
vestis ἀναβόλαιον	218. c. εἶ-	1126. d. σκυλμός	1239. c	prædandi causa ἐξοδεύω,
μα, εἰμάτιον, ἱμάτιον,		vexo γυμνάζω	335. a. σκύλ-	ᾶω, ἐω 1004. d
ἱματισμός, ἐσθής, ἐσθη-		λω 1239. c. ὑπωπιάζω		viaticum ἐφόδιον 1005. a.
σις	609. a - d	1486. b. τρύχω	1366. d	μεθόδιον 1006. a
veste exspolio λωποδυτέω		vexor βασανίζομαι	235. d.	viaticum do ἐφοδιάζω 1005. a
	437. c	ἐγκανέω 718. b. ὀχλέομαι	1061. d	
veste spolio λωποδύω	437. b	vexor à cacodæmone δαι-		viator ὁδοιπόρος 1091. a
		μονίζομαι	318. c	vibex μώλωψ 964. d. 1485. c
vestium fur λωποδύτης		vi adigo βιάζομαι	251. b	vibro κραδύνω 803. d. σιλ-
	437. b	vi cogo ἀποβιάζομαι	251. d	βώω 1270. a. τινάσσω 1341. c
vestium spoliatio λωποδυ-		vi compello παραβιάζομαι		
σία	437. b		252. a	vicarius τοποτηρητής 1325. a
vestis lacera, detrita, rejicu-		vi irrumpo βιάζομαι	251. b	vicatim κατὰ κώμην 746. b
la ῥάκος	1190. b	vi opprimo καταδυναστεύω		vice ἀντὶ 134. b. ὑπέρ 1379. a
vestis lanca ἱμάτιον ἔρειον			429. d	vice tertia ἐκ τρίτης 1355. a
	553. c	vi perrumpo βιάζομαι	251. b	vice una ἐφάπαξ 140. b
vestis nuptialis ἐνδυμα γά-		vi teneo δυναστεύω	429. d	vicenarius numerus ἐκάς
μας	437. a	via ἀγυιὰ 35. a. ὁδός 45. a.		471. b
vestis purpurea πορφύ-		κέλευθος 82. d. ὁδός 1003.		vicinia γειτονία 292. d
				vicinus

II. INDEX

vicinus γείτων 292. d. ὁ πέ- λας (ὦν) 1071. d. σύσκη- νος 1214. c	πένης 1095. a	νηφάλιος 981. d
in vicino ἐγγύθεν 444. a	continentia in victu est mater sanitatis ὀλιγοσι- τία μήτηρ τῆς ὑγιείας 1224. b	vigilantia γρηγόρησις 449. d
vicinus sum γειτνιάω 293. a, προσκύρω 828. b	viculus κώμιον 834. c	vigilia ἀγρυπνία 1380. c. φυ- λακή 1431. c
vicinus urbi ἀστυγείτων 193. a	vicus ἀγυιὰ 35. a. κώμη 175. b. 834. c. ῥύμη 1195. a	vigiliae προφηλακή 1432. d
vicissim ἀνὰ μέρος 923. b	vicus oppidi æmulus κωμό- πολις 1152. d	vigilo ἐγρηγορέω, γρηγορέω 449. b. ἀγρυπνέω, δια- γρυπνέω 1380. c
vicissim accipio ἀντιλαμ- βάνω 843. a	vico præfectus κωμαρχὴς 175. b	viginti ἑκοσι 471. a
vicissim adjuvo συναντι- λαμβάνομαι 843. c	videlicet ἄρα 150. c. δηλα- δῇ, δὴ 372. b. δηλονότι 1053. d	viginti millia δισμύριοι 961. c
vicissim do ἀνταποδίδωμι 133. a	video ἄδω 54. a. 463. d. ὁ- πτάνω, ὀπτομαι 128. a. 1035. d. καταυγάζω 186. b. βλέπω 156. b. ἀναβλέ- πω, ἐμβλέπω 158. a. d. δέρνω 424. a. καλεῖδω 467. c. λαύω, λάυω 856. a. 880. a. λεύσσω 879. c. ὀπτάζο- μαι 1036. c. ὁράω, ὁραμα- τίζομαι 1039. a. b	viginti octo εἰκοσιοκτὼ 471. a
vicissim expleo ἀντανκπλη- ρόω 1130. b	video cum admiratione θεωρέω 468. b. 660. a	viginti quatuor ἑκοσι καὶ τέσσαρες, εἰκοσιτέσσαρες 471. a
vicissim jacio ἀντιβάλλω 218. c	video difficulter βαρυωπέω 1485. c	viginti quinque εἰκοσιπέντε 471. a
vicissim interrogo ἀντερέω, ἀντέρομαι, ἀντεῖρομαι 485. d	videor δοκέω 408. c. φαίνο- μαι 1387. c	viginti septem εἰκοσιεπτὰ 471. b
vicissim invito ἀντικαλέω 133. a. 730. c	videtur mihi δοκεῖ μοι 408. d. 409. a	viginti sex εἰκοσιῆξ 471. b
vicissim mensuro ἀντιμε- τρέομαι 939. d	vidua χήρα 1454. b	viginti tres εἰκοσιτρεῖς 471. a
vicissim metior ἀντιμετρέω 939. d	viduæ liberi τέκνα τῆς ἐρή- μης 552. c	vigor ætatis ἀκμή 82. a
vicissim operam suam alii navans ἀνθυπεργὸς 545. a	viduitas χήρευσις, χηρεία 1454. c	vigorem amitto παρακμά- ζω 82. b
vicissim quæro συζητέω 625. a	viduo χηρόω 1454. b	vilipendo ἐκφασκίζω 492. d. ἐξεθινέω 493. b. εὐτε- λίζω 1313. b
vicissim respondeo ἀνταπο- κρίνομαι 813. b	viduum redde χηρόω 1454. b	vilis ταπεινὸς 1195. b. φαῦ- λος, φλαῦρος 1396. d
vicissitudo ἀλλοαγή 103. d	viduus χῆρος 1454. b	vilitas εὐτέλεια 1313. b. φαυ- λότης 1397. b
vicorum mater μητροκωμία 1152. d	viduus, a, sum χηρεύω 1454. b	villa ἀγρός 34. b. ἐπαυλις 187. d. κώμη 834. c
victima θύος 669. a. θυσία 674. d. θυσίαμα 675. b. κάρπωμα, κάρπωσις 742. c. σφάγιον 1286. c	vigens ætate ἀκμαῖος 82. b	villosus utrinque ἀμφίτα- πος 1296. b
victori palmam tribuo βραβεύω 271. c	vigeo ἀνθέω 126. c	vi mihi subijcio ὑπωπιάζω 1456. a
plus quam victor sum ὑ- περνικάω 983. c	vigesima mensis dies εἰκάς 471. b	vim affero βιάζομαι 251. b. ἀποβιάζομαι 251. d
victoria νίκημα 982. d. νί- κος, νίκη 123. d. 983. a. προ- τέρημα 1166. d	vigesimalis mensis dies εἰκάς 471. b	vim facio βιάζω 251. b
victus βίος 253. d. βιώτευσις, ἐμβίωσις 254. b. d. συμ- βίωσις 255. a	vigil ἐγρηγόρος 449. a. αὐ- γνος, ἀγρυπνος 1380. b. φύλαξ 981. d	vim infero δυναστεύω 429. d
qui labore victum quærit	vigilans γρηγορέων 449. b.	vim manifestam infero δια- σεύω 1112. a
		vim non habens faciendi ἀδρανής 424. d
		vim patior βιάζομαι 251. c
		vincio δέω 111. d. 355. c. δεσ- μέω, δεσμεύω 370. b
		vincior unā συνδέομαι 371. c
		vinco ὑπερβάλλω 226. d. περιγίγνομαι 307. d. ἑ- περ-

περδυναμόω 432. d. ἐπι- κραταιόω 805. c. ἐξοκέλ- λω 1018. b. νικάω 982. b. ἐκνικάω, ἐπινικάω 983. b. προτερέω 1166. d vinco bello καταγωνίζομαι 47. a vincitorum custos δεσμοφύ- λαξ 1433. c vinculus δεδεμένος, δέσμιος, δεσμώτης 369. b. d vinculus catena ἀλυσίδες 111. d vinculis ferreis constrictus σιδηρόδεσμος 372. a vinculum δέσις, δεσμός 369. c. σύνδεσμος 371. c. ζευ- κτηρία 620. c in vincula conjicio παρα- κλείω 770. c vinculum pedum πέδη 1082. d vindemia τρύγη 1365. d. τρυ- γητός 1366. a. ἐπιφυλλίς 1434. d vindemiator τρυγητής, ἡς 1366. a vindemio δρέπω 425. c. τρυ- γάω 1365. d. 1366. a. ἀπο- τρυγάω, ἐκτρυγάω 1366. b. ἐπιφυλλίζω 1434. d vindex ἐκδικος 400. d. τι- μωρητής 1040. c. ῥυόμε- νος 1196. a vindico ἐκδικέω 401. a. τίω 1341. c vindicta δίκη 393. b. ἐκδίκη- σις 401. c. ἐπεξέλευσις 565. a. πρῖμα, κρίμα 811. d vindictam exercere ἐκδίκη- σιν ποιεῖν 1145. a vindictam sumo de aliquo ἐκδικέω 401. a vineā ἀμπελος, ἀμπελών 119. d vinipotor οἰνοπότης 1016. c vinitor ἀμπελουργός, γεωρ- γός 541. a vino obruor μεθύσκομαι 622. b vinosus πόρρινος 1016. b. εἰ- νοπότης 1112. c. οἰνόφλυξ 1422. d vinum πηλός 119. d. μέθυ 921. d. οἶνος 908. c. 1016. b vinum absinthiacum ἀψιν- θίτης οἶνος 204. d vinum bibo οἰνοποτέω 1112. c vinum dulce γλεῦκος 320. a vinum ex immaturis confe- ctum uvis οἶνος ὀμφακί- της 1027. a vinum generosum οἶνος κα- λός 1016. b vinum myrrhatum οἶνος ἐσμυρνισμένος 1016. b. 1240. c vinum novum οἶνος νέος 1016. b vinum purum οἶνος ἄκρατος 755. c vinum recens οἶνος νέος 977. a vinum tenue οἶνος ἐλάσσων 1016. b viola purpurea ὑάκινθος 1373. b violator βιαστής 251. d violencia βία 250. d. βιότης 251. b à violentia tutus ἄσυλός 1183. a violentus βίαιος, βαίαις 251. a. βιαστής 251. d. ἐκβια- στής 252. a violentus impetus βία 250. d violo βιάζομαι 251. b. φθεί- ρω 1417. a vipera ἔχιν, ἔχιδνα 593. a viperinus ἐχιδναῖος 593. c vir ἀνὴρ 123. d. 125. a. ἄνθρω- πος 127. a vir fio ἀνδρῶν 125. d virens ὑγρός 1374. d vireo θάλλω 644. b vires ἄλξ, ἄλκη 109. a. δύ- ναμις 418. a pro viribus ὅσον ἐφικτόν, ὡς ἐφικτόν 686. d vires meas non exero ἀδυνα- τέω 1219. a vires recolligo ἐνισχύω 712. b viresco χλωρίζω 1457. d virga ῥάβδος 607. c. 1181. d. ῥαπίς 1183. d virga Geometrica κάλαμος 729. b virga vitea κλήμα 772. d virginalis παρθένιος, παρθε- νεῖος 1070. a virginitas παρθενηία, παρ- θενία 1070. a virgis cædo ῥαβδίζω 1182. a virgo γυνή 335. d. παρθένη 1069. d locus ubi degunt virgines παρθενών 1070. a quæ amplius virgo non est ἀπαρθένος 1070. a. b quæ semper virgo mansit ἀεπαρθένος 1070. b virgo intacta, indomita, παρθένος ἀδμήτης, ἀδμητος, ἀδάμαστος 341. d virgo nubilis ἀκημαία παρ- θένης 82. b virgultum βαῖον 215. b viribus destitutor ἀσθενέω 1219. b viribus magnis præditus μεγαλοδενής, μεγασθε- νής 1119. c viribus totis ἐκτενῶς 1308. c. ὀλοχερῶς 1450. d viridis πράσινος 1159. d. χλοερὸς, χλωρὸς 1457. d virilem ad ætatem pervenio ἀνδρῶν 125. d virilem reddo ἀνδρῶν 125. d virilem staturam habens ἀνδρομήκης 942. c virilia refeco ἐννεχίζω 607. a virilis ἀνδρεῖος 125. c. ἀρρε- νώδης 164. a virilitas ἀνδρεία 125. b. ἐναν- δρία 126. a. ῥωμαλότης 1196. d viriliter ago ἀνδρίζομαι 125. c viritim κατ' ἀνδρα 746. a viro subjecta ὑπ' ἀνδρος 126. a viroborum bonorum & for- tium copia πολυανδρία 125. d. 126. a viroborum
--

II. INDEX

virorum collectio, delectus
 ἀνδραλογία 862. d
 viros lego ἀνδρολογέω 862. c
 viros multos habens πολύ-
 ανδρος, πολυάνδριος 116. a
 viros strenuos habens εὐαν-
 δρος 125. d
 virtus ἀγαθὸν 5. b. ἀρετὴ
 155. a. δάκτυλος 340. d.
 δύναμις 427. d
 virtuti deditus φιλάρετος
 155. d
 virtutis esse studiosum ἐφίε-
 θαι ἀρετῆς 591. c
 virulentus πικρὸς 1109. b
 virum me præsto ἀνδρίζο-
 μαί 125. c
 virum fortem me præsto
 ἀνδραγαθέω 6. d
 virus θυμὸς 670. b
 vis βία 250. d. δύναμις 429.
 a. ἴα 677. b. κραταιότης
 805. b. μένος 931. a
 vi cogo ἀποβιάζομαι 251. d
 vi compello παρβιάζομαι
 252. a
 vi summa contendo βιάζο-
 μαί, ἐκβιάζομαι 251. b. d
 viscera ἔγκατα 448. d
 viscerum comeſtor σπλαγ-
 χνοφάγος 1387. b
 viscus σπλάγχχον 1254. b
 visco aves capio ἰξεύω 691. a
 visibilis ὁρατὸς 2. a. ὀπτὸς
 1036. c
 visio ὀπτασία, ὄραμα 1036.
 c. 1039. b. ὀραματισμὸς,
 ὄρασις 1039. c
 visionarius ὀραματιστής
 1039. c
 visitatio ἐπισκοπὴ 1229. c
 visitationi vaco ἐπισκοπέω
 1229. d
 visitator ἐπίσκοπος 1228. d
 visito ἐπισκέπτομαι 1228. c
 viso ἰσορέω 696. d
 visum φαντασία 1391. a
 visum recipio ἀναβλέπω
 258. a
 visus ἰδέα 465. d
 visus recuperatio ἀνάβλε-
 ψις 258. c

vita αἰὼν 79. c. βιότης 25. b.
 βίος 253. c. βίωσις 254. b.
 ἐμβίωσις 254. d. ζωὴ 619.
 a. ψυχὴ 1475. d
 ad hujus vitæ usum perti-
 nens βιωτικὸς 254. c
 de vita periclitari κινδυ-
 νέειν περὶ τῆς βίης 765. c. d
 vita æterna βασιλεία τῆς
 θεῆς 239. d. δόξα 413. d
 vita anteaçta βίωσις 254. c
 vita civilis πολιτεύμα 1152. b
 vita dissoluta ἀναγωγία 37. d
 vitâ fungor μεταλλάττω
 105. d
 vita improlis ἀτεκνία 1340. c
 vita longa μακροβίωσις 255.
 a. μακροήμερευσις 638. c
 vitâ privo ἀποκοσμέω 801. d
 vitæ consuetudo συμβίωσις
 255. a
 vitæ dux ἀγωγὸς 37. c
 vitæ institutum, usus διαί-
 τα 379. c
 vitæ præsentis tempus αἰὼν
 79. c
 vitæ ratio ἀγωγή 37. c
 vitalis ἐμψύος 254. d. ζωτικὸς
 619. b
 vitam ago διαζάω 619. b
 vitam cum morte commu-
 tare διαλλάξαι τὸν βίον
 104. c
 vitam dego βιοτεύω 254. b
 vitam felicem dego εὐημε-
 ρέω 638. b
 vitio, as δολόω 420. d
 vitio clam ὑπονοθέω 985. c
 vitis ἄμπελος 119. c
 vitis arbutiva ἀναθενδράς
 357. b. c
 vitium κακία 727. c
 vitii expers ἄμωμος 965. b
 vitio nullo notatus ὁλό-
 κληρος 774. b
 vitium ordo in vinea ὄρχος
 1047. a
 vito παραιτέομαι 77. a. ἀ-
 λέομαι 96. d. ἀλέω, ἀλύ-
 σκω 97. a. b. περιΐσταμαι
 708. d

vitreus ὑάλινος 1373. b
 vitrum ὕαλος 1373. b
 vitta κλῶσμα 778. a
 vitulum conflo, facio μο-
 χοποιέω 1147. d
 vitulus μόσχος 956. d
 vituperabilis μωμηλὸς 965. b
 vituperium ψόγος 1473. a
 vitupero μωμάομαι, ἐομαι
 965. a. ὀνόω 1027. d. ὀνα-
 μαί, ἀνίναμαι 1028. c. ψέ-
 γω, ψογέω 1473. a. b
 vivax ζωτικὸς 619. b
 vivendi institutum, modus
 διαίτα 379. c
 vivens in monasterio & se-
 cessu ἀποκόσμιος 801. d
 vivens in plauſtro ἁμαξό-
 βιος 112. d
 vivere περιπατεῖν 1077. a
 vivere permitto περιβιάω
 255. a
 vivificatio ζωοποίησις 1148. c
 vivifico ζωογονέω 309. b. ἀ-
 ναζώω 618. d. ζωοποιέω
 1148. c
 vivifico unâ συζωοποιέω
 1148. c
 viviradix μόχρευμα 957. a
 viviradices facere ex far-
 mentis μοχέυσαν τὰ κλή-
 ματα 957. a
 vivo βιώω, βιοτεύω, ἐμβιέω
 254. a. d. ζάω 617. c. δια-
 ζάω, ἐπιζάω 619. b. μέω
 931. c. πολιτεύομαι 1152. a
 vivo ad extremum διαζάω,
 διαβιόω 619. b
 vivum capio ζωγρέω 33. d
 vivum reddo ζώω 618. d
 vivus ζῶν 618. b. ζῶς 619. a.
 ἐμπνοός 1140. b. ἐμψυχός
 1477. b
 vivus captus ζωγρείας, ζω-
 γρίας, ζωγρηθεὶς 34. a
 vix μόγυς 841. a. 953. d. μό-
 λης 954. d
 ulcerosus ἡλκωμένος 511. d
 ulciscor ἀμύνομαι 110. b.
 ἐκδικάζομαι, ἀομαι 398.
 c. ἐκδικέω 401. a. ἐπεξέρ-
 χομαι 565. a. τίω 1341. c.
 ἀπα-

ἀποτινύνω	1351. c	undecimus ἐνδέκατⓈ 354. d	unus ἓς, ὅς 490. b. c
ulcus ἔλκος	512. d	undiquaque πάντοθεν 1072. b	unus quidam ἓς τις 490. d
ullus πᾶς	1071. a	undiquaque tristis περίλυπⓈ 890. b	unusquisque ἄνθρωπος 127. d. ἓς ἕκαστος 491. a. ἕκαστⓈ 498. b. ἑκάτερος 577. c. τις 1344. c
ulna ἀγκὴ, ἀγκάλη 27. a. b		undique πάντοθεν, πανταχόθεν 1072. b. c	vobis ἑαυτοῖς 196. a
in ulnas recipio ἀγκαλίζομαι, ἐναγκαλίζομαι 27. b		ungo ἀλείφω 95. b. μυρίζω 962. b. χρίω 1464. a. διαχρίω 1465. a	vobiscum σὺν ὑμῖν 1283. c
ulterius πορρωτέρω 1156. a		unguentarius μυρεψὸς 962. a	vocatio κλήσις 730. b
ultimo ἔσχατον 574. d		ad unguentarios pertinens μυρεψικὸς 962. a	vocatus κλητὸς 730. a
ultimum locum occupare ἔσχατον τόπον κατέχων 574. a		unguentum ἄλειμμα, ἄλοιφῇ 95. d. ἀλαφῇ 95. d. μύρον 961. d. 1240. c	voce elata canto ὑπερφωνέω 1439. d.
ultimus ἔσχατⓈ 573. d. τελευταῖⓈ 1317. a		unguenti odor ὀσμὴ μύρε 961. a	vocem gracilem habens ἰσχνόφωνος 1439. a
ultimus sum ἐξαγέω 1155. c		unguentorum coctor μυρεψὸς 962. a	vocem sursum attolo ἀναβόάω 261. d. 262. a
ultio ἄμυνα 120. b. δίκη 393. b. ἐκδίκησις 401. c. ὕπτις 1034. c		unguentorum illitus μυρισμὸς, μύρισμα 962. b	vociferatio συναλλάγμα 94. c. βοή, κραυγὴ 261. a
ultor ἐκδικὸς 400. d. ἐκδικητῆς 401. d. τιμωρὸς 1040. c		unguentorum tinctus, delibutus, madefactus μυροβράχης, μυροβρεχῆς 962. a. b	vociferatio virulenta κραυγὴ 804. b
ultra ἐπέκεινα, ὑπερέκεινα 500. c. παρὰ 1069. a		ungues circumcido περιονυχίζω 1031. c (b. c)	vociferor βόάω 261. a. θρέω, ἔομαι 666. a. κραυγάζω 804. b
ultero αὐθαγέτως 68. b. αὐτομάτως 191. c. ἔκοντι, ἐκασίως 501. a		unguis ὄνυξ, ὄνυχιστῆρ 1032. a	voco καλέω 719. c. ἀνακάλέω 730. b. φωνέω 1438. a
ultero consentio συνευδοκέω 413. a		ad unguem exigere δι' ὄνυχⓈ ἀκρίβειαν 1032. b	voco ad me μετακαλέω 732. c
ululatus ὀλολυγμὸς 1012. b		ex ungue leonem ἐξ ὀνύχων τὸν λέοντα 1032. b	voco intro εἰσκαλέω, ἔομαι 730. d
ululo ὀλολίζω 93. d. 1012. a		ungula ὄνυξ 1032. b. ὀπλή 1035. c. χηλή 1454. a	vocum novitas καινοφωνία 1439. b
umbilicus ὀμφαλὸς 1016. d		ungulas divido ὀνυχίζω 1032. b. διχηλέω, εὖω 1454. a	vola manus ταρσὸς, ταρσοὺς 1321. c
umbra σκιά 1234. d		unicornu μονόκερως 756. c	volatile πτηνὸν 695. a. πετανὸν 1105. d. πτερύγιον 1173. c
umbracula fabricor σκηνοποιέω 1148. d		uniformis μονοειδὴς 466. b	volente Deo θεῷ μετὰ τοῖς ἔκρητι 501. a
umbraculum πέτασⓈ 1105. b. σκιάδιον 1235. a		unigenitus ἀγαπητὸς 11. b. μονογενὴς 310. c	volo, velle αἰρέεσθαι, ἔμαιν 63. a. βέλομαι 168. c. 270. a. λάω 270. b. ἐθέλω 456. c. 649. b. θέλω 649. b
umbratilem vitam dego τρυφάω 668. c		unio, gemma, μάργαρον 908. a	volo simpliciter εὐδοκέω 411. a
umbrosus ἔυσκιος, κατάσκιος, σύσκιος 1235. a. b		unitas ἐνότης 491. d	volo, are ἵπταμαι, πτάω, ἐξίπταμαι 695. a. b. πέτομαι, ἀομαι 1105. b
una ἅμα 112. b		universalis καθολικὸς 1012. b	volo in altum ἀνίπταμαι 695. a
unanymis ὁμόνοⓈ, ὁμόνευς, 988. c. σύμφυχⓈ 1477. d		universum σύνολον 1023. a	volubilis σρεπτὸς 1274. b
unanimitas ὁμόνοια 988. c		universus σύμπας 1072. a	volucres τα πετεινὰ 1105. c
uncinus σφιγκτῆρ 1288. a		in universum καθόλου 1022. c. τὸ σύνολον 1023. a	volucris ὄρνις 1044. c
unctio ἄλειμμα 95. d. μυρισμὸς, μύρισμα 962. b. χρίσμα, χρίσις 1464. b		uno consensu ἀπὸ μιᾶς (φωνῆς, ψυχῆς) 491. b	volucrum γ γ γ
unctus χριστὸς 1464. c		unquam πώποτε 1051. d	
unde ὅθεν 1008. d. πόθεν 1009. a. ἐξ ἑ(τόπου) 1049. d			
undecim ἐνδεκά 354. d			

II. INDEX

volucrum terriculamen- tum προβάσκανιον 240. c	ratio διάφαλα 1472. b	usque ad hoc tempus ἕως τῆ νῦν (χρόνος) 616. c
volumen διφθέρα 404. c.	vox lamentabilis φωνή 1437. d	usque quo ἄχρις 204. a
ἄλμα 471. c. τεῦχε 1323. a. χαρτίον 1448. c	vox percussa ἤχῳ 642. d	ustulatio φλογισμός, φλογ- μός 1422. a
volumina βιβλία 253. a	urupa ἔποψ 533. a	ustus καυσός 714. d
voluntarius αἰθαίρετος 68. b. ἐκὼν 468. d. 500. d. καθεκέσσιος 501. c. θαλη- τός 649. d	urbanitas εὐτραπελία 1356. b	usui sacro destino ἀγιάζω 15. c
voluntas προαίρεσις 67. d. βέλησις 268. c. βέλημα 270. c. ἡγήμα 629. b. θέ- λησις, θέλημα 649. c. d. ψυχὴ 1476. b	Urbanus Ουρβανός 1056. d	usura τόκος 1339. c
voluntas propensa εὐδοκία 412. b	urbanus κομψός 790. a. εὐ- τράπελος 1356. b	usus χρῆσις 1460. d. χρήσις 1461. d
volvo ἄλίσω 471. a. κυλίω 814. d	urbem obsideo πολιορκέω 483. c	cujus usus difficilis est δύσχρηστος 1461. b
voluptarius τρυφερός 668. c	urbi vicinus ἀστυγάτων 193. a	usus commodus εὐχρησσία 1461. c
voluptas ἡδονή 630. d. κοιλίᾳ 779. a	urbis custos πολιεὺχος 606. d	ut ἵνα 689. b. καὶ 719. d. ὅπως 1038. c. ὡς 1482. d. ὥστε 1306. b
voluptas est esca malorum ἢ ἡδονὴ δέλεαρ κακῶν 355. b	urbis obsessio πολιορκία 483. c. d	utendi facilitas εὐχρησσία 1461. b
voluptas momentanea πα- ραυτίκα ἡδονή 194. b	urbis pars summa ἄκρα 92. b	uter, utris ἀσπός, ἀσπωμα 181. a
voluptati deditus ἥττων ἡ- δονῆς 642. a	urbis praefectus πολιτάρχης 176. a	uter, utra, utrum πότερος 1156. d
voluptatum amans φιλήδο- νος 631. b	urbium obsessor πολιορκη- τὴς 483. c	uterque ἀμφοτέρος 120. d. 577. b
volutabrum κύλισμα 824. d	urbs πόλις 120. d. 1151. c. ἄστυ 184. b. γῆ 300. b	cum utrisque facio ἀμ- φοτερίζω 577. b
vomer ἀροτρόπος 1157. d	urbe expulsus ἀπολις 1152. b	uterus δελφύς 2. b. γαστήρ 290. a. κοιλία 779. b. μή- τρα 944. d
vomere terram scindo ἀρο- τριάω 161. b	urbs princeps μητρόπολις 1152. d	utilia loquor χρησιμολογέω 866. d
vomica ἀπόσημα 705. a	urceus κεράμιον 755. a	utilis ἀγαθός 5. a. χρηστός 872. 1461. a. ὄνειος 888. c. ὀνήσιμος, χρήσιμος 1012. d. 1460. d. ὠφέλιμος 1405. a. λυσιτελής 1316. c. χρηστός, εὐχρηστος 1461. a. b
vomitur ἔμετος 517. b. ἐξέ- ραμα 537. a	urgeo καταναγκάζω 123. b. βιάζω 251. b. ἐπείγω 527. c. ἐφίστημι 706. b. ἐπικείμεν 750. d. ὀτρύνω 1054. a. κατασπεύδω, σπεύδω 1152. c. d	utilis sum ὠφελίω 1484. c. λυσιτελέω 1316. d. χρη- σιμέω 1460. d. εὐχρηστέω 1461. b
vortex τυφών 1372. c	urbs πόλις 120. d. 1151. c. ἄστυ 184. b. γῆ 300. b	utilitas ὀνησις 1012. d. ὄφε- λος 1060. b. ὠφέλεια 1485. b. λυσιτέλεια 1316. d. εὐχρηστία 1461. b
vota facio εὐχομαι 587. d	urbs princeps μητρόπολις 1152. d	utiliter χρηστῶς 1461. a
votum εὐχὴ 587. c	urceus κεράμιον 755. a	utilius κρᾶσσον, κρᾶττον 6. b
qui voti sui compos fit ἐπιτυχὴς 1368. b	urgeo καταναγκάζω 123. b. βιάζω 251. b. ἐπείγω 527. c. ἐφίστημι 706. b. ἐπικείμεν 750. d. ὀτρύνω 1054. a. κατασπεύδω, σπεύδω 1152. c. d	utinam ὠφελόν γε 290. d. 461. a
secundum vota κατὰ γνώ- μην 315. b	urbs πόλις 120. d. 1151. c. ἄστυ 184. b. γῆ 300. b	utinam sane ὠφελόν γε 290. d. 461. a
votum Deo nuncupare εὐχεσθαι εὐχὴν τῷ θεῷ 588. a	urbs princeps μητρόπολις 1152. d	utique
voveo εὐχομαι 587. d	urbs princeps μητρόπολις 1152. d	
vox φωνή 1437. c. φθογγή 1416. c	urbs princeps μητρόπολις 1152. d	
vocis intentio τόπος 1306. d	urbs princeps μητρόπολις 1152. d	
vocis inter canendum mu-	urbs princeps μητρόπολις 1152. d	

LATINO-GRÆCUS

utique ἄρα 150. c. δὴπερ 372. c. ναὶ 968. c. τάχα 1305. a	in vulgus spargo διαφημί-ζω 1398. b	qui multas uxores duxit πολύγαμος 289. a
utor χράομαι 1460. b	vulneratus τραυματίας 1347. b	uxoratum esse ἔχειν γυναῖκα 597. a
utor rebus secundis εὐπράσσω, τῶ 1161. c	vulnero τρώω, τιτρώσκω 277. b. 379. d. 1347. a. τρώσκω 379. d. κατακεντάω, έω, ννυμι 754. c. μόνόω 957. d. ὑποτραύω 1347. b	uxorculea γυναικάριον 316. c
utpote ἄτε 1049. b		uxorem ducō γαμέω 287. c
utrinque ἀμφὶς 121. a. ἀμφοτέρωθεν 513. c		in uxorem ducere mulierem γυναικὸς ἀπτεσθαι 147. d
utrinque portas habens ἀμφίπυλος 1176. d		X. Enodochium ξενοδοχεῖον, ξενοδοκεῖον 368. c
utrinque villosus ἀμφίταπτος 1296. b	vulnus τραῦμα, τραῦμα, τραυματίζω 1347. a - c	Z. Abulon Ζαβουλὼν 616. d
utrum ἄρα 151. a. εἰ 459. a	vulneribus conficio κατατιτρώσκω 1347. d	Zacchæus Ζακχαῖος 617. b
uva βότρυς 267. d. σαφύλη 1259. b	vulpes ἀλώπηξ 112. a	Zaramus Ζαρά 617. b
uva acerba ὄμφαξ 1016. d. 1027. a	vultur αἰγυπιὸς, γύψ 58. d. 336. c. ἰκτινός 687. b	Zebedæus Ζεβεδαῖος 619. c
uvæ succus rubicundus αἶμα 60. c	vultus ὤψ 1485. b	Zelo percussus ζηλότυπος 1370. b
uvam acerbam necdum maturam emitto ὄμφακίζω 1027. a	vultu demisso & subtristi incedens κατηφής 1395. a	Zelosus ζηλωτὸς 623. d
uvæ ex acerbis & immaturis confectus ὄμφακίνος, ὄμφακίτης 1027. a	qui tetrico & tristi vultu est σκυθρὸς, σκυθρωπὸς 1485. d	Zelotypia ζηλοτυπία 1370. b
uva passa σαφὶς 1259. b	vultus tetricus μελανία 925. d	Zelotypus ζηλωτῆς, ἀντίζηλος 623. c. d
uvæ decerpo τρυγᾶω 1366. a	uxor ἀκοιτίς 2. b. γυνή 335. c	Zelus ζῆλος 622. a
uvula βοτρυδίων 267. b	δάμαρ 341. d	Zenas Ζηναῖος 624. b
vulgaris τυχὼν 1367. c	constante proposito uxorem non ducō εὐναχίζω 607. a	Zizanium Ζιζάνιον 625. b
vulgus ὄμιλος 1014. a		zona ζώνη, διαζώνη 627. b
		Zorobabel Ζοροβάβελ 625. d
		Zythus Ζυθὸς 626. a

III. INDEX

Dictorum S. Scripturæ ἐκ μέρους quoad vocabula & phrases explicatorum.

GENESIS.			XXXI.		
CAP.	I.	vers.	pag.	171. c	1355. b
		26.		469. c	1454. c
III.		19.		335. d	1147. a
IV.		1.		313. a	1157. b
V.		1.		311. c	52. a
		22.		154. d	422. a
VII.		9.		433. b	571. d
VIII.		3.		873. c	
XVI.		2.		562. b	
XXV.		30.		298. d	
		30.		298. d	
XXVI.		4. 9.		1420. c	
			EXODUS.		
CAP.	IV.	vers.	pag.	272. c	
VII.		11.		640. b	
VIII.		19.		340. d	
XIII.		22.		592. d	
XIV.		15.		261. c	
		Ty y 2		XIV.	

III. I N D E X

XIV.	21.	251. a	XIX.	7.	648. a
	31.	112. b	XXIII.	11.	618. b
XX.	3.	655. d	NEHEM.		
	7.	718. a	CAP. VIII.	vers. 1.	P. 328. c
XXIII.	8.	437. c	ESTH.		
	21.	1029. b	CAP. VIII.	vers. 8.	pag. 409. a
XXIX.	33.	1315. c		16.	1394. a
XXXIII.	17.	585. a	JOBUS.		
LEVITICUS.			CAP. I.	vers. 10.	pag. 1425. d
CAP. VII.	vers. 8.	pag. 364. d	X.	10.	698. b
XVIII.	21.	246. a	XXV.	6.	1139. d
XIX.	17.	506. c	XXXVIII.	11.	215. a
XXII.	2. 32.	246. a	XL.	10.	698. b
NUMERI.			XLI.	12.	1477. a
CAP. III.	vers. 3.	pag. 1119. c	PSALMI.		
XII.	8.	839. b	Pfalm. II.	vers. 4.	pag. 1013. b
XVIII.	19.	110. a		12.	424. c 830. b
XXI.	8.	339. d	XVI.	8.	358. b
XXV.	4.	350. d. 351. a	XVIII.	12.	268. d
	11.	613. a		29.	1137. d
XXXI.	2.	1335. d		30.	215. a
DEUTERONOM.			XIX.	3.	551. a
CAP. XIV.	vers. 21.	pag. 637. c		11.	1379. c
XV.	9.	5. a	XXII.	7.	1240. a
XXII.	28.	251. d	XXXI.	6.	98. a
XXVIII.	43.	214. d	XXXVI.	7.	279. b. 655. b
	49.	55. c	XL.	2.	933. c
XXXIII.	5.	230. b		7.	166. c
JOSUA.			LIV.	3.	429. b
CAP. XXXIII.	vers. 2.	pag. 213. c	LXIX.	33.	618. c
JUDICUM.			LXXIIX.	11.	655. b
CAP. V.	vers. 16.	pag. 866. b	LXXX.	19.	618. d
XIII.	7.	968. a	LXXXIV.	7.	868. c
XVI.	30.	1476. c	LXXXV.	7.	618. d.
I. SAMUELIS.			XCVI.	5.	178. b
CAP. VIII.	vers. 11.	pag. 650. b	CIV.	19.	434. a. b
II. SAMUELIS.			CXI.	7.	98. a
CAP. XI.	vers. 2.	pag. 355. d	CXVI.	1.	1410. c
XVIII.	29.	484. a	CXIX.	71.	1295. c
I. REGUM.				91.	411. d
CAP. VIII.	vers. 27.	pag. 1055. d	CXXVII.	4.	247. c
XIX.	10.	621. d	CXXXII.	13.	63. d
II. REGUM.			PROVERB.		
CAP. II.	vers. 15.	pag. 1157. b	CAP. I.	vers. 7.	171. c
V.	14.	533. b	III.	21.	1186. d
	25.	422. a	XI.	21.	1381. d
XVII.	13.	910. d	XV.	15.	740. c
I. PARALIPOM.				27.	1188. a
CAP. XII.	vers. 22.	pag. 655. b	XVIII.	21.	1410. a
XXVI.	8.	429. b	XIX.	12.	277. a
II. PARALIPOM.			XXII.	9.	5. a
CAP. XV.	vers. 16.	pag. 467. a		26.	443. a
					XXVIII.

DICT. SACR. SCRIPT.

XXVIII.	22.	5.a			31.	251. b
CANT. CANTICORUM.					6.	370. c
CAP. I.	vers. 7.	809. d		XII.	16.	26. a
	JESAIAS.			XIV.	19.	848. d
CAP. IX.	vers. 7.	622. c		XXIX.	23.	9. b
	14.	758. d		XXX.	27.	230. b
XXIV.	2.	290. a		XXXIV.	5.	290. b
XXVIII.	16.	1123. a		XXXVII.	9.	586. c
XXXVII.	27.	266. b		XLIII.	7.	526. c
XXXVIII.	10.	52. a		XLV.	28.	173. b
XLV.	23.	1089. d		XLVIII.	11.	11. b
LI.	1.	795. c				
LIV.	13.	381. b		III. ESDRÆ.		
LV.	11.	1089. d		CAP. IX.	vers. 48.	p. 435. d
LVI.	10.	833. a		EPIST. JEREM.		
LVIII.	7.	1206. c		vers.	32.	p. 353. b
LXIV.	6.	636. b			43.	1113. d
	JEREMIAS.			SUSANN.		
CAP. VII.	vers. 31.	pag. 291. c		vers.	45.	23. a
XV.	19.	1270. d		I. MACCAB.		
XXVIII.	16.	776. b		CAP. I.	vers. 36.	p. 210. a
XXXII.	35.	208. c		II. MACCAB.		
LI.	14.	1476. c		CAP. II.	vers. 5.	p. 556. d
	THREN.			IV.	13.	82. a
CAP. III.	vers. 38.	1089. d		VII.	27.	1407. c.
	EZECHIEL.			IX.	12.	656. d
CAP. XIII.	vers. 9.	p. 252. d		X.	13.	310. b
XX.	21.	245. d		XI.	26.	306. c
	24.	245. d		XIV.	22.	870. d
XXII.	8.	245. d		XV.	25.	1063. d
	26.	245. d			33.	1451. b
	HOSEAS.			MATTHÆUS.		
CAP. I.	vers. 7.	p. 858. b		CAP. I.	vers. 1.	p. 252. b. 311. b. c
III.	5.	574. b			18.	568. d
VII.	14.	261. d			19.	345. d. 351. a
	JONAS.				21.	1241. d
CAP. I.	vers. 5.	p. 873. c			25.	313. a
	MICHA.			II.	v. 3.	p. 1296. d
CAP. IV.	vers. 1.	p. 574. b			6.	1149. c
	HABACUC.				11.	190. c
CAP. II.	vers. 3.	p. 632. c			18.	476. c
	ZACHARIAS.				20.	1475. d
CAP. III.	vers. 1.	p. 219. c			21.	237. b
	JUDITH.				23.	967. d. 968. a
CAP. XIII.	vers. 8.	p. 424. c		III.	v. 1.	p. 552. c
	SAPIENT.				2.	238. b
CAP. II.	vers. 16.	p. 764. a			3.	261. b
VI.	6.	430. c. d			4.	91. b
XVI.	10.	692. a			5.	1071. b
XIX.	20.	276. c			7.	593. b
	SIRACIDES.				11.	229. c. 230. a
CAP. I.	vers. 20.	p. 386. a			15.	395. a
IV.	vers. 12.	1377. b			17.	11. b. 411. b
					Tyy 3	IV.

III. INDEX

IV.

v. 15. p. 456. d
16. 851. c. 1033. d.
1234. d
24. 235. d

V.

v. 6. p. 1086. c
8. 1036. a
10. 395. a
13. 110. b. 300. c.
965. d
14. 1394. b
17. 559. a
18. 613. d. 756. d
22. 291. d
25. 550. c
26. 615. c
28. 257. b
30. 1450. a
35. 136. a
37. 495. a
44. 527. c. 869. b

VI.

v. 1. p. 815. d. 1195. a.
1102. b
5. 336. d
7. 510. a
11. 481. c
20. 278. b. 509. b
28. 810. b
34. 158. b

VII.

v. 7. p. 1458. b
21. 239. b. 1071. a
25. 211. b
29. 380. b

VIII.

v. 4. p. 911. b
11. 775. d
12. 239. c
20. 1377. a
28. 298. b
29. 235. d

IX.

v. 6. p. 462. a
13. 507. c
15. 992. b
21. 857. a
23. 94. a
23. p. 1313. c
27. 355. b
38. 1257. a
39. 584. d. 1475. d
41. 1030. c

XI.

v. 5. p. 14. c
11. 297. b
12. 251. d
17. 666. b

XII.

v. 19. 1377. b
20. 1154. a
29. 620. a
30. 610. a
5. p. 145. c
13. 80. a
16. 1350. b
18. 811. d
20. 210. d. 983. a
29. 1011. c
30. 937. a
41. 991. d
43. 1376. a

XIII.

v. 15. 1081. c
25. 625. c
38. 1096. a
39. 472. d
25. p. 1431. c
30. 257. c

XIV.

v. 25. p. 1448. d
8. 82. c
16. 487. c
24. p. 1280. d
3. 1206. d
17. 1106. a. 1176. c
18. 383. b
19. 688. b
22. 220. a
23. p. 956. c

XVI.

v. 3. 317.
12. 584. a. 702. b
27. p. 1155. c
6. 1135. a
7. 86. c. 955. c
15. 423. d. 1141. d.
28. 1142. a

XVII.

v. 1. 740. c. 1115. d
12. p. 431. d
27. 488. d. 111. c
28. 288. a
35. 1470. b
38. 1476. c
4. b
772. a
576. c

XVIII.

v. 6. 15. 4. d. 1038. a. 1096. b
7. 860. d
15. 231. b
16. 891. c
22. 557. b. 1181. a
28. 1385. a
35. 1171. a
35.

XIX.

v. 5. 488. d. 111. c
9. 288. a
11. 1470. b
12. 1476. c
17. 4. b
18. 772. a
13. 576. c

XX.

v. 13. 15. 4. d. 1038. a. 1096. b
16. 860. d
22. 231. b
28. 891. c
5. 557. b. 1181. a
9. 1385. a
18. 1171. a
35.

XXI.

Pasor, Georg,

Lexicon Graeco-Latinum in novum Domini Nostri Jesu Christi Testamentum

Lipsia 1717

L.gr. 247 a

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10585218-6

VD18 14527502-001